

THE
UNIVERSITY OF
OXFORD

LIBRARY
OXFORD

OXFORD
LIBRARY
UNIVERSITY OF OXFORD

Brevis Appendix,

addenda, delenda & corrigenda continens.

In Libro I.

Pag. 6. col. b. lin. 22. -- (quæ ibi stat *Sampsonis Maria*)] lege (quæ ibi stat *S. Sampsonis* vel *S. Maria*.)

9. lin. 2. intit. cap. ibid. *Alfredum*] lege *Alfredum* vel *Alfredum*.

14. col. a. lin. 12. ab imo pag. -- x1. annis] lege x11. an.

Ib. c. b. lin. 11. ab im. -- *Alcinus* natione *Britannus*] leg. natione *Anglus*.

15. c. a. l. 33. -- unus ante alios *Neotus* dignus --] leg. *Afferius* dig.

Ib. ad im. vel in marg. lin. 2. & 5. -- In 2. lib. de Gestis *Anglorum*] leg. in 2. lib. de Gestis *Regum*.

19. col. a. lin. 17. *Præsidium*] l. *Præsidum*.

Ib. in ead. col. lin. 34. deleantur -- tertia census regii parte, ut supra ostendimus.

Ib. in col. b. l. 32. (quem à saxonis *Gulielmi Lambardi* legibus excerptis)] le. (quem à perambulatione *Com. Cantiani* per *Gul. Lambardum* excerptis.)

20. c. b. l. 2. *Plotium*] le *Photium*.

21. c. b. l. 30. decimo id. *Aug.*] le. xx1. *Julii*.

29. c. a. l. 11. ab im. -- palmites, fructuosos viros; --] le. -- palmites fructuosos, viros.

31. c. b. l. 9. ab im. -- cum illa tamen (viz. urbs *Gruntcestria*) ad occidentalem *Grante* ripam sederet, *Saxonum* in *Britanniam* involantium rabie convulsa, iterumque *Beda* sæculo juxta an. DCC. excisa.] le. -- cum illa tamen ad occidentalem *Grante* ripam sederet, *Beda* sæculo juxta an. DCC. excisa vel collapsa erat.

43. ad im. in marg. lin. 3. del. *Flor. Wigorn.* an. 1032.

49. c. b. l. 26. ab im. -- è libro suo quodam liquet] le. ut ex aliquo libro suo liquet.

Ib. ad im. in marg. l. 5. del. *De Metalogic. lib. 2. cap. 10.*

52. c. a. in initio; Quicquid ibi dicitur de *Vacario* jus Civile *Oxonia* sub *Hen. I.* explicante, legendum est, ut sub *Stephano Rege*.

54. c. a. sub an. CIOCLXVIII. lin. 2. *Pseudo-Saxonum*] le. *Sudo-Saxonum* i. e. populi *Suffexia*.

56. c. a. l. 1. ab im. *Abelardus*] le. *Abelardus*.

58. c. b. l. 23. ab im. -- feliciter per capita & commata] del. & *Commata*.

64. c. a. lin. 15. ab im. -- dicantur] le. dicatas.

65. c. a. l. 22. ab im. -- & contra *Utredu* mendicitate] le. & contra *Utredu Bolton* de mendicitate.

67. col. a. lin. 29. -- ab *Henrico III.*] leg. ab *Honorio III.*

68. c. a. l. 22. -- *Felcham*] le. *Felcham*.

90. c. b. l. 34. *Tristrani*] le. *Tristrani*.

96. c. a. l. 17. *Fraterculorum* ille] le. *Fratrum* ille, quia *Fraterculus* nomen infamiae videri poterit. Ubique occurrit in hoc opere le. *Frater*.

Pag. 102. c. b. l. 5. ab im. *Bassodamus*] le. *Bassodamus*.

106. c. a. lin. 12. & 20. ab im. -- *Anagna*] le. *Anagnia*.

110. c. a. lin. 19 ab im. -- qui vero hæc legit] cui adde, & illud brevis quod sequi debet in p. 113. c. b. lin. 17.

112. c. a. l. 25. ab im. -- *Knigestone*] le. *Kingstone*.

113. c. b. l. 17. -- antiquavit] cui adde, autoritate hujus. brevis quod sequitur.

Rex Majori & Civibus Northamptonia salutem: Cum occasione cujusdam magna contentions triennio jam elapso suborta, nonnulli clericorum tum ibidem studentium, unanimiter ab ipsa villa recessissent, se usq; ad Villam nostram Northamptonia transferentes, & ibidem studiis inharendo, novam construere Universitatem cupientes, nos illo tempore credentes Villam illam ex hoc posse meliorari, & nobis utilitatem non modicam inde pervenire, votis dictorum clericorum ad eorum requisitionem annuebamur in hac parte: Nunc autem cum ex relatu multorum fide dignorum veraciter intelleximus, quod ex hujusmodi Universitate (si permaneret ibidem) municipium nostrum Oxon, quod ab antiquo creatum est & à progenitoribus nostris Regibus Anglia confirmatum, ac ad commoditatem Studentium communiter approbatum, non mediocriter laderetur, quod nulla ratione vellemus, maxime cum Universis Episcopis terra nostra ad honorem dei & utilitatem Ecclesie Anglicanae & profectum Studentium, videatur expedire, quod Universitas amoveatur à Villa prædicta, sicut per literas suas patentes accepimus, vobis de Consilio Magnatum nostrorum firmiter inhibemus, ne in Villa nostra Northampton, aliquam Universitatem esse, nec aliquos ibidem studentes manere permittatis, &c. dat. 1. Feb. an. reg. xlix.

Ib. in ead. col. del. -- animadvertentes nimirum & Cantabrigienses haud paucos eodem (ut fertur) commigrasse, & si loco illi privilegia superessent, tum Oxoniensium frequentiam imminutam iri, tum levissimam, illos de causa secessionem deinceps molituros.

125. c. b. l. 8. ab im. -- quos in annum CIOCCXXIV. reservabo] le. CIOCCXXXIV.

133. c. b. l. 31. -- *Willmo de Hamina*] le. *Will. de Hamme*.

Ib. in ead. c. l. 10. ab im. *Boterans*] le. *Botereaux*.

144. c. a. l. 39. -- ad completorium sive missarum exitum] del. sive missarum exitum.

147. c. a. l. 15. -- cum an. CIOCCXI.] le. cum an. CIOCDXI.

157. cap. a. l. 12. Episcopo *Wintoniensi*] le. Episcopum *Wintoniensem*.

160. c. a. lin. 23. -- *Richardus Fiteraufe*] leg. *Richardus Fitzrafse* vel *Richardus* filius *Radulphi*.

- Pag. 165. c. b. l. 9. *Oxford* *or Cambridge*] In quibusdam exemplaribus libri cui tit. est, *Regina Lemiana*. 208. *The fairy Queen* ib. citat. *Cambrigia* præponitur *Oxon*.
181. c. b. l. 11. *Wickliffus*] le. *Wickliffus*.
192. c. a. l. 18. *Steph. Patyngton*] le. *Steph. Patyngton*.
201. c. b. l. 25. ab im. *Badwynus*] le. *Baldwynus*.
207. c. b. l. 22. *Scrope*] leg. le *Scrope*.
209. c. b. l. 22. *Henricus VI.*] le. *Hen. V.*
215. c. b. l. 11. ab im. *Chaldifren*] le. *Chaldifren*.
230. c. a. l. 4. - *Carolo Burgundia*] le. *Philippo Burg.*
222. c. b. l. 12. - sed neque prætermittenda *Suffolcia Comitissa*, consortis regiz mater] le. sed neque prætermittenda consortis regiz mater, & *Suffolcia Comitissa*.
233. c. b. l. 14. ab im. - ab Avunculo] le. à Patruo.
234. c. a. l. 10. *Stokefeildia*] le. ad pugnam *Stochie*
240. c. b. *Varia* ibidem sub an. *CIOCVIII.* habentur, quæ non extant in exempl. angl.
247. c. a. l. 29. 30. - ejus tandem (decurso utique deinceps biennio & *Callypolensis* pariter ac *Lincolniensis* Episcoporum] le. Tandem (decurso utiq; deinceps biennio) *Callipolensis* pariter ac ejusdem *Longlandi*, tunc *Lincolniensis* Episcopi - nam *Longlandus* non fuit Episcopus *Lincoln.* ante an. *CIO-DXXII.*
249. c. b. l. 17. - in Scholares tantum -] le. *Canonicos* juniores.
251. c. b. l. 23. ab im. - postulatus est *Richardus Taverner*] le. *Johan. Tav.*
- Ib. l. 19. 20. &. Dele hæc verba - quem tamen fefellit abunde conjectura, nam in pontificia exterminanda & Lutheriana doctrinâ propagandâ haud inutiliter postea desudavit *Tavernerus*. Deleantur inquam hæc omnia, quia intelligenda sunt de *Richardo Taverner*, de quo vide inter scriptores in *Ede Christi* lib. 2. p. 263. col. b.
275. c. a. l. 27. - literæ istæ publicè legereantur] del. publicè.
277. c. a. l. 18. ab im. - in ead. disputatione *Prolocutor*. -] le. potius, in eadem disputatione *Moderator*.
281. c. b. lin. 16. ab im. - *CIOCDLIX.*] le. *CIO-DLIX.*
285. c. b. lin. 9. - *Toleti Decanum*] le. *Toleti Decanum* vel *Canonicum*.
294. c. a. l. 13. ab im. - *Thomas Underhill*] le. *Joh. Underhill*.
304. c. a. l. 13. - *Zurichia*] le. *Tiguri*.
305. c. b. l. 9. ab im. - ad curiam *Hamptoniensem* verbis acerbis castigavit] le. ad Curiam *Hamptoniensem*, verbis acerbis Rex *Jacobus* castigavit.
311. col. a. l. 22. ab im. - *Joh. Ravis*] le. *Thom. Ravis*.
326. c. a. lin. 3. ab im. - Rex & Regina] del. & *Regina*, quia tunc inter mortuos fuit.
331. c. a. l. 30. ab im. - *Cancellarie*] le. *Consiliarie*.
336. c. b. l. 21. 22. &c. de *Hodgesio* ibidem sic le. - pronuntiavit procurator senior, atque is post paucos annos sequentes, Vicariorum *Bamptoniensium* in *Com. Oxon.* alter, Rector de *Ripple*, & Archidiaconus *Wigorniensis* merito evaluit, & post *Carolus* II. populo suo divinitus redditum, S. Theol. Professor creatus est, neque enim-
341. c. b. l. 12. ab im. - decimo quarto *Junii*] le. vigesimo primo *Junii*.
343. c. a. l. 12. ab im. - summus *Anglia Thesaurarius*, *Londinensis*] del. comma int. *Thesaur.* & *Lond.n.*
348. c. a. l. 10. - *Hen. Wilkinson*, Senior S. T. P.] del. comma ib. & pone illud post verbum *Senior*.

Pag. 356. col. a. lin. 18. ab im. - (in illum incidit dies lunæ, ab ædibus suis *Broughtonæ*, haud procul *Banbury*) del. ultimam parenthesin, & pone illam post verba, dies lunæ.

370. col. b. lin. 6. ab im. *Argernonus*] le. *Algernonus*.

405. c. b. l. 38. - nam *Magdalenses* -] cui adde, imprimis ad deinde *Wadhameses* (ubi *Mag. Gualt. Blandford*,

407. c. b. l. 4. - *CIOCDXLVIII.*] le. *CIODCXLVIII.*

414. c. a. l. 30. ab im. - *CIOCDXLVIII.*) le. *CIO-DCXLVIII.*

In Libro II.

Pag. 9. col. a. lin. 22. ab im. - Sica tunc appellat] leg. Sic autem appellatæ.

10. c. b. l. 1. *Edoardo Cantuariensi*] le. *Edmundo Cantuariensi*.

19. c. a. l. 15. *Edoardi II.*] le. *Edoardi I.*

27. c. b. l. 2. organa pneumatica] le. org. pneumatica.

33. c. a. l. 12. corpus politicum seu Municipium] del. seu municipium.

38. c. a. l. 34. *CIODXLVIII.*] le. *CIODCXLVIII.*

39. c. b. l. 29. - III. *Mail*] le. IX. *Maii*.

40. c. b. post l. 34. adde hæc] *Thomas Bouchier LL.* Dr. Soc. Coll. *Om. An. Sweito* successit, VIII. *Nov.* an. *CIO-DCLXXII.*

41. c. a. l. 4. *CIODXLVII.*] le. *CIODCXLVII.*

42. c. b. post l. 25. adde hæc] *Edoardus Bernard S. T. B. Soc. Coll. D. Joh. Bapt. admissus in dom. Congreg. (resignante Wrennio) IX. Apr.* an. *CIO-DCLXXIII.*

43. c. b. post l. 11. adde hæc] *Abrahamus Campion A. M. Soc. Coll. SS. Trinitatis & sen. Procurator Academiæ, Hodgesium* excepit XXI. *Nov.* an. *CIO-DCLXXII.*

44. c. a. l. 21. *Lecturæ Anatomica*] le. *Lectura Anatomica*.

45. c. a. l. 14. - *Turcarum Imperator*] le. *Saracenorum Imp.*

Ib. l. 19. ab im. *CIODCXXII.*] leg. *CIODCXXI.*

46. in 2. lin. marginis, ad im. pag. Ut in l. Bib. -] le. Ut in lib. suo.

48. c. a. lin. 3. ab im. *Philobilon*] le. *Philobiblon*.

51. c. a. l. 12. - *Tractatus MS.*] le. *Volum. MSS.*

53. c. b. l. 18. ab im. *Lockley*] le. *Locky*.

59. a. l. 21. *Bignelli*] le. *Staveleii*. Ita est in exempl. angl.

78. c. b. l. 15. &c. *Sponte & coactus*, ex ipsius chirographo loquor, quanquam alii non coactus reposuere, excessit.] le. *Sponte & non coactus* ex ipsius chirographo in Registro communi hujus Collegii loquor, quanquam alii *Sponte & coactus* reposuere.

79. c. a. l. 29. - obiit *Personius Roma* XX. *Apr.*] le. XV. *Apr.*

86. c. b. l. 14. ab im. *Thom. Kempe*] le. *Johannes K.*

88. c. a. l. 20. ab im. - obiit *CIO-DCLI.*] leg. *CIO-DCLII.*

Ib. c. b. l. 7. - *Minorum Anlicorum*] le. *Minorum Anglicorum*.

95. c. a. l. 7. *Johan. Bayly*] le. *Ludovicus Bayly*.

100. c. b. l. 25. *Guliel. Morrice*. Eq. aur.] le. *Gul. Morice* Baronettus.

122. c. b. l. 8. mihi compertum] le. mihi incomper-tum.

133. c. b. l. 24. Doct. *Gulielmus Merick*] le. Mr *Joh. Merick*.

134. c. a. l. 23. *CIO-DCLXIV.* sic in quibusdam schedis impressis, le. igitur. *CIOCDLXIV.*

- lb. col. b. lin. 2. CIOCLXVII. ut in quibusdam, &c. le. igitur CIOCLXVII.
139. c. a. l. 21. - An. LXVII. gradu magistrali ornatus, cum fratre *Johanne*, è Collegio *Corporis Christi* in Comitibus stetit] le. an. LXVII. gradu Magistratus, in Comitibus stetit eod. an.
- Pag. 139. col. b. lin. 3. ab im. CIOXDLIII. ut in quibusdam schedis impressis, le. igitur CIOXDLIII.
140. c. a. l. 10. 1510.] le. 1580.
142. c. a. l. 8. ab im. - ob religionem] le. in religionem.
- lb. c. b. l. 17. ab im. - ibidem obiit] cui adde, an. CIOCXVI. del. igitur verba quæ sequuntur, *quod quidem non ante*, &c.
143. c. b. l. 8. - è vivos migravit eodem fere tempore quo eruditissimus *Camdenus* an. nimirum CIO-
DCXXIII. leg. E vivis migravit an. CIOCXII.
148. c. a. l. 28. *Riggium*] le. *Briggium*.
- lb. c. b. l. 12. ab im. del. *Divina Sphæra humanorum eventuum*. Princ. Et jam absque eo foret &c.
161. c. a. l. 22. ab im. - *Professor creatus est*] le. *Professor incorporatus est*.
162. c. b. l. 25. CIODLXXII.] le. CIODLXXVII.
164. c. a. l. 15. ab im. - *Reprobatio*] le. *Reprobatio-
nem*.
- lb. in ead. col. lin. 31. - *Anglicam*] le. *Angliam*.
167. c. b. l. 13. - Hi omnibus] cui adde (*Bothbeia* excepta.
183. col. a. l. 25. *Baliolensis*] le. *Balliolensis*.
192. c. a. l. 13. ab im. del. Si *Camdeno* autem in analibus in agro *Derbiensi*.
- lb. c. b. l. 32. 1552.] le. 1522.
193. c. a. l. 3. ab im. - *Johannes Leetus*] le. *Edo-
ardus Leetus*.
201. c. b. l. 14. del. *Traſſatum de reunionem Angliæ &
Scotia in unam Magn. Britan. part. 2. Lond. 1641. Angl.*
212. c. b. l. 23. ab im. xxxiv. *Hen. VIII.*] le. *Hen.
VII.*
221. c. a. l. 6. *Malbrigia*] le. *Marlbrigia*.
242. c. b. l. 16. - belo] le. *Velo*.
254. c. a. l. 23. - & ab eodem -] le. & à *Carolo I.*
256. c. a. l. 1. ab im. - *Episc. primo Sarisb.*] le. *Episc. primo Ciceſtrienſis deinde Sarisb.*
- lb. in ead. col. l. 10. - CIOCDXX. ut in quibusdam schedis impressis, le. igitur CIOCDXX.
258. c. b. l. 32. ab im. CIOCLXXVII] le. CIO-
DLXXVII.
260. c. a. l. 20. *Childley*] *Childrey*.
263. c. b. l. 20. CIOXXVII.] le. CIOXXVII.
275. c. b. ad *Rob. Dudley*, adde & corrige hæc] l. 6. - in agro *Surreienſi*] adde an. CIOCLXXIV.
- lb. lin. 28. &. - Uxorem porro ambibat cui absque fortunis amplioribus imparem &c.] Hic, ut in *Æde Christi*, interpres valde hallucinavit, quia *Dudleius* iste, uxorem prius duxerat, è qua prolem habuit, & magnas possessiones tenuit, inter

- quas manerium de *Henelworth* in agro *Warwi-
censi* numerabatur.
- Pag. 276. c. a. l. 17. - *De Arcanis Maris*. lib. 6.] Quibus adde *Florent. 1630. Ib. 1646. vol. 2. in
fol. Ital. Nestio vero an post aliquot annos Ven-
tiis publicabantur.*
- lb. c. b. l. 4. - Quod circa an. CIOCL. &c.] le. Quod mense *Sept. CIOCXIX.* in palatio quo-
dam (*Corbello* vocato) Duci præfato pertinente (à quo.)
- Nota quod eorum quæ de isto *Dudleio* hic & alibi præcessere notitia, simul & fides, literis *Caroli Ducis Northumbria*, (hic *Roma* degit) filii ejusdem *Roberti*, potissimum referenda est. Quæ quidem literæ ad nos & in usum nostrum transmissæ sunt per egregium Virum *Radulphum Sheldon* de *Beoley* in agro *Wigornienſi*, Armigerum, Virum, inquam, cui non nostra solum, sed & omnium quotquot veræ Antiquitatis studio nomina dedere, profectum & patrocinium meritissime debent.
281. c. b. lin. 5. ab im. - *Jackhamenſem*] le. *Jackhamenſem*.
298. c. a. lin. 14. - obiit *Parisis xviii. Mart &] le.
viii. Mart.*
- lb. c. b. l. 26. CIOCLIII.] le. CIOCLVIII. nam eod. an. ob. *Faringdonus*, ut est in exemp. angl.
299. c. a. lin. 13. ab im. - *Apoclyptici*] cui adde, 666. *Oxon.*
300. c. b. l. 24. ab im. - CIOCLXXV.] le. CIO-
DCXXV.
301. c. a. l. 14. ab im. - *Hic jacet Thomas Pope &c.* Ita est in orig. Sed sepultus fuit in Capella Coll. *SS. Trinitatis*.
305. c. a. lin. 7. ab im. CIOCLXVIII.] le. CIO-
DCXLVIII.
- lb. l. 17. ab im. CIOCXV.] le. CIOXXXV.
309. c. b. l. 10. ab im. *Rector*] le. *Vicarius*.
319. c. a. l. 23. ab im. CIOCLXXIII.] le. CIO-
DLXXIII.
329. c. b. l. 18. insignioris] le. insigni oris
- lb. c. b. l. 26. *Gilb. Drake* ut in quibusdam schedis impressis, le. igitur *Gilb. Drake*.
341. c. a. l. 34. CIOCLXXXIII. ut in quibusdam schedis impressis, le. igitur CIOCLXXXIII.
342. c. a. l. 1. CIOCXLI.] le. CIOCLXI.
455. c. b. l. 19. libras CIOXC] le. lib. CXC. ita est in exemp. angl.
362. c. a. l. 22. - in *Sacra Theologia* incepit] le. *Gradum Bac. in SS. Theol. accepit.*
420. c. a. l. 17. - *Georg. Cottys.*] leg. *Georg. Cotys.*
- lb. c. b. l. 31. CIOXXXV.] le. CIOXXXV.
422. c. b. l. 29. - *Horas xxvi.* ut in quibusdam schedis impressis, le. igitur *Horas xxiv.*
- Sunt & alia non pauca ejusdem farinae errata, potissimum, ut præfata, lapsu Typothetarum aut interpretum commissa, sed brevitati studens, nunc omitto.

Quarundam

Quarundam literarum & Notarum in imo marginis præcedentium librorum citat. explicatio.

A. Cancellarii vel Vicecane. Oxon. in
Turri Scholarum.
B. Procuratoris senioris, ib.
C. Proc. jun. ib.
CC. Statutorum in Bib. Cotton.
D. Liber. Verus statutorum Cancellarii, in Ar-
chivis Bib. Bodleianæ.
E. Statutorum, Canc. & utriusq;
transcript. & libris. Proc., &c. ib.
F. Verus Epistolarum & aliorum Nego-
tiorum Academiæ Ox. in Tur. Schol.
FF. Recentior Epistolarum, &c. in Arch.
Bib. Bod.

Aa. G. H. I. K. K. R. Y. L. Ma. Ma. N. Q. R. S. Te & s.

Libri, Acta Congregationum & Convoca-
tionum, & alia Negotia Universitatis Oxon.
continentes.

Libri, Acta Curie Cancellarii Universitatis
Oxon. continent.

Libri, omnium Scholarum & Privilegiato-
rum Universit. Oxon. Matriculationes, con-
tinent.

Libri, omnium Scholarum & Privilegiato-
rum Universit. Oxon. Matriculationes, con-
tinent.

A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L.

Tituli quarundam pyxidum in Turri Scho-
larum reposit. Chartas varias de dotatione
lecturarum, &c. comprehendens.

M. N. O. P. Q. R. S. T. V. W. X. Y.

AA. BB. CC. DD. EE. FF. GG. HH. II. KK. LL. MM. NN. OO. PP. QQ. RR. SS.

Tituli quarundam pyxidum in Turri Scho-
larum reposit. Chartas varias de dotatione
lecturarum, &c. comprehendens.

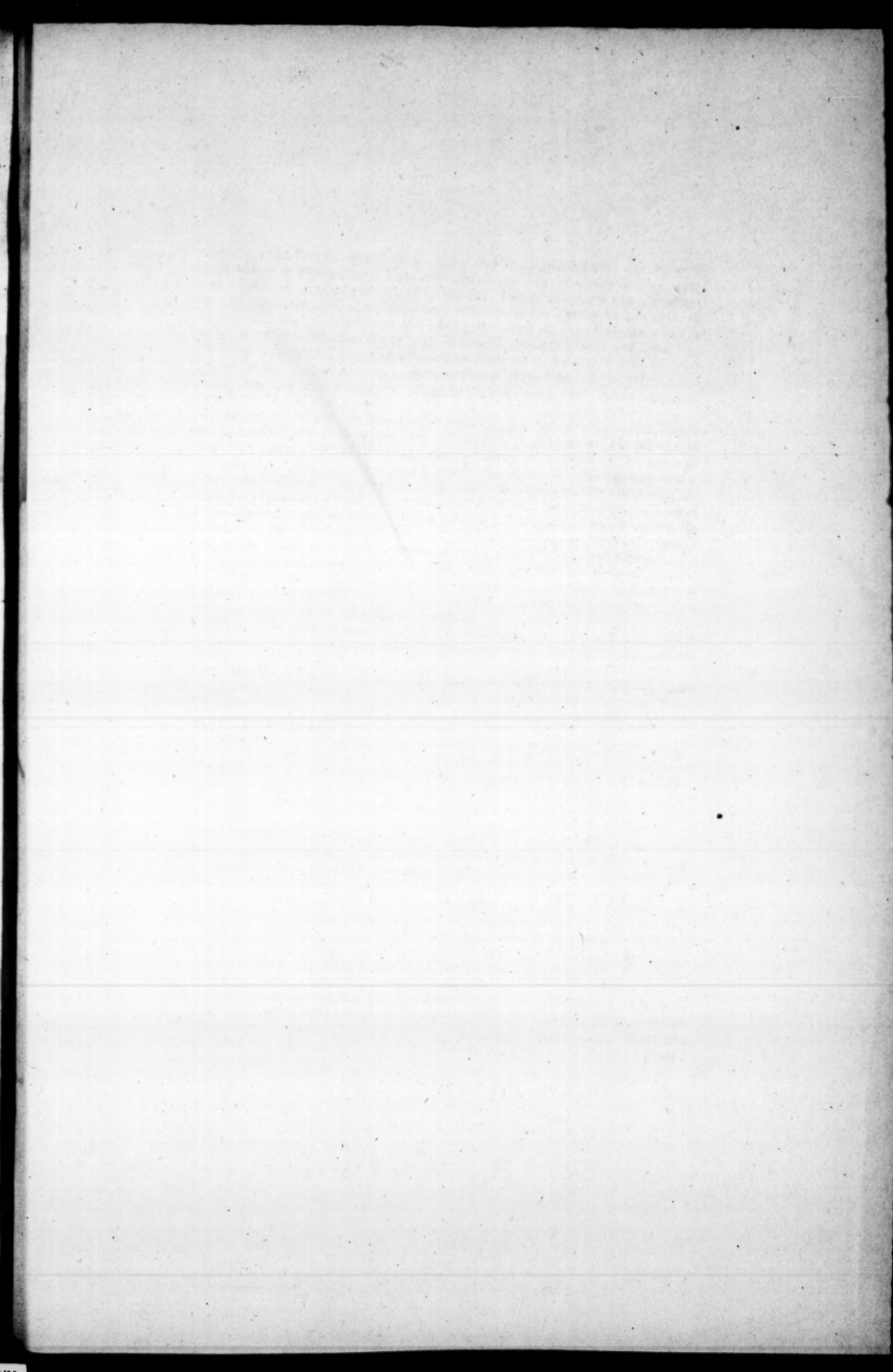
Tituli aliarum pyx. ibidem, antiqua muni-
menta, chartas, &c. continent.

a. Tituli aliarum etiam pyx. ibid. reposit.
β. Scripta varia de Visitatione Parliamentaria, &c
γ. continent.

Sunt etiam in Tur. Scholarum pyxides longæ, nu-
mero ad minimum xxv. chartas libertatum, privilegio-
rum, lit. patentium, &c. Academiæ Oxon. per diver-
sos Reges Angliæ concessas, continent. quæ qui-
dem pyxides, magna ex parte in hoc opere citantur.

Rot.	Pat. Claus. Rom. Parl. Chart.	Rotuli patentes Rot. Clausi. Rot. Romæ. Rot. Parliamenti. Rot. Chartarum.	In Tur. Lon- dinesi.
m.		membrana	
n.		numero	
p.		pars	
d.		dorso	

FINIS.

Director's Report

The following report contains a summary of the work done during the year 1911. It is divided into two parts, the first dealing with the general work of the department and the second with the work of the various sections.

The general work of the department during the year 1911 has been characterized by a steady increase in the number of cases and a corresponding increase in the number of persons employed. The number of cases has increased from 1,200 in 1910 to 1,500 in 1911, and the number of persons employed has increased from 100 to 120.

The work of the various sections has also been characterized by a steady increase in the number of cases and a corresponding increase in the number of persons employed. The number of cases has increased from 1,000 in 1910 to 1,200 in 1911, and the number of persons employed has increased from 80 to 100.

The following table shows the number of cases and the number of persons employed in each section during the year 1911:

Section	Number of Cases	Number of Persons Employed
General	1,500	120
Administrative	1,000	80
Technical	500	40

Contenta Libri I.

D E literarum in <i>Britannia</i> Origine, & progressu.	pag. i
De Urbis <i>Oxonienfis</i> origine, & imprimis de Scholis <i>Græcoladæ</i> & <i>Lecbladæ</i> .	p. 4
De <i>Bellofio</i> .	p. 6.
Scholarum <i>Oxonie</i> , ipsis <i>Britannorum</i> & <i>Saxonum</i> temporibus, scil. ante Regem <i>Alvredum</i> , florentium vindiciæ.	p. 9
Universitas <i>Oxonienfis</i> ab <i>Alvredo</i> instaurata.	p. 13.
Universitatis <i>Oxonienfis</i> ab <i>Alvredo</i> restitutæ conspectus.	p. 18
Regum & Pontificum, aliorumque illustrium virorum de Universitatis <i>Oxonienfis</i> dignitate & splendore suffragia.	p. 28
Vindiciæ natalium Universitatis <i>Oxonienfis</i> adversus malignantium cavillationes, & æmulatorum offucias.	p. 30
Quonam in loco fuit ab <i>Alfredi</i> obitu res <i>Oxonienfis</i> literaria, quoque modo haud multis inde annis deflorescere cœpit, & ad Conquestum usque Normannicum	

peffum inauspicato ivit.	p. 42.
Historia Universitatis <i>Oxon.</i> à conquiftione Normannica, ad an. Dom. 1649.	p. 45. &c.

Cœnobium.

Dominicanorum, vel Fratr. Ordinis S. <i>Dominici</i> .	p. 62. 63. &c
Franciscanorum, vel Fratr. Ordinis S. <i>Francisci</i> .	p. 67. 68. &c
Carmelitarum, vel Fratrum Ordinis de Monte <i>Carmeli</i> .	p. 98 99. &c
Pœnitentiariorum, vel Frat. de Pœnitentia <i>Jesu</i> .	p. 111
Augustinensium, vel Frat. Ord. S. <i>Augustini</i> Eremitæ.	p. 115 116. &c.
Fratrum Ord. S. <i>Trinitatis</i> de Redemptione Captivorum.	p. 133. 134. &c
Fratrum S. <i>Crucis</i> .	p. 170. 171

Contenta Libri II.

Scholæ	{	Grammaticales.	p. 2
		Sophistarum.	p. 5
		Variis Artibus & scientiis desti-	
		nata.	p. 7. 8. &c
		Artium.	p. 16. 17. &c
		Medicinæ.	p. 18
	{	Legum.	p. 18. 19. &c
		Theologiæ.	p. 20
Schola	Theologica hodierna.	p. 21	
Scholæ	Artium hodiernæ.	p. 23	
Theatrum	Sheldonianum.	p. 25	
Lecturæ	{	Regis <i>Alfredi</i> .	p. 30
		<i>Pulleynianæ</i> .	p. 31
		Ordinariæ & Cathedrales.	p. 31
		Linguarum.	p. 31
Lecturæ.	{	<i>Henrici VIII.</i>	p. 36. 37. &c
		<i>Linacreanæ</i> .	p. 41
		<i>Savilianæ</i> .	p. 41. 42
		<i>Shagglyngianæ</i> .	p. 46

Lectura

Septem Artium liberalium, & trium Philosophicarum.	p. 32
Theologica ab <i>Edoardo IV.</i> constituta.	p. 32
D. <i>Margaritæ</i> .	p. 32
Cardinalis <i>Wolfeii</i> .	p. 34

Lectura.

Philosophiæ	{ Naturalis. p. 42
	{ Moralis. p. 43
Historices.	p. 43
Anatomica.	p. 44
Musica.	p. 44
Linguae Arabicæ.	p. 44
Botanices.	p. 45

De officio Oratoris.	p. 46. 47
----------------------	-----------

De Custodia Archivorum.	p. 47
-------------------------	-------

	<i>Angervillana</i> .	p. 48
--	-----------------------	-------

	<i>Cobhamiana</i> .	p. 48
--	---------------------	-------

	<i>Humphredina</i> .	p. 49
--	----------------------	-------

	<i>Bodleiana</i> .	p. 50
--	--------------------	-------

Collegium

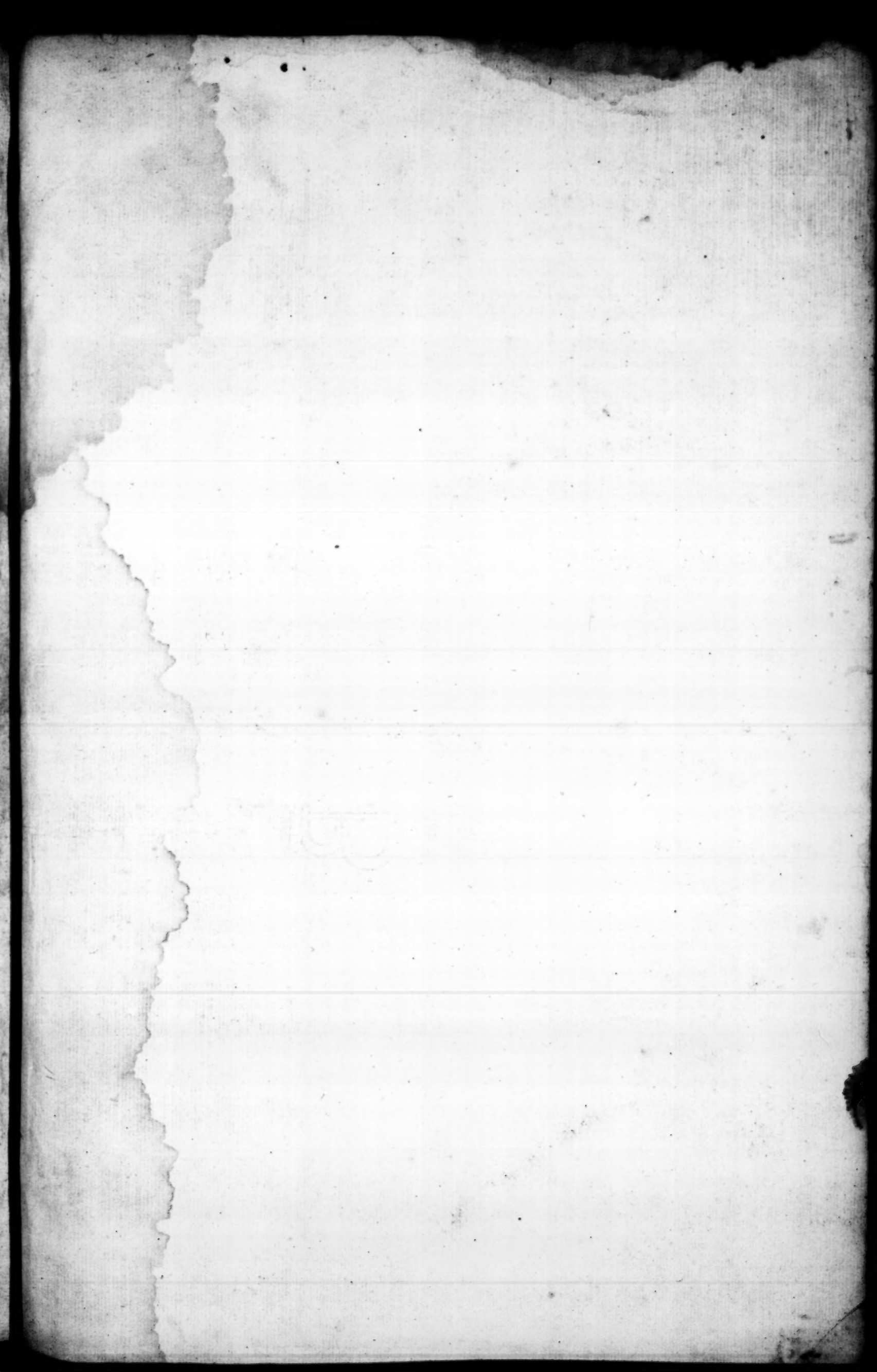

Universitatis	p 55	6c
Balliolense	p 69	6c
Mertonense	p 83	6c
Exoniense	p 93	6c
Orielense	p 103	6c
Reginense	p 113	6c
Novum	p 126	6c
Lincolniense	p 159	6c
Omnium Animarum	p 172	6c
Magdalenense	p 187	6c
Aenei nasi	p 212	6c
Corporis Christi	p 227	6c
Ædes five Ecclesia Christi	p 246	6c
SS. Trinitatis	p 293	6c
S. Johannis Bapt.	p 302	6c
Jesu	p 315	6c
Wadhamense	p 324	6c
Pembrochianum	p 331	6c
Henrici de Lacey Comitis		
Lincoln.	p. 337	
Collegium S. Georgii in Castello Ox.	lb.	
Dunelmense	lb.	
Londinense	lb.	

D. Petri Besills	lb.
Glocestriense	338
Collegium Cantuariense	lb.
S. Bernardi	lb.
B. Mariæ Virginis	lb.
S. Albani	p 240
Cervina	p 344
S. Edmundi	p 351
B. Mariæ Virginis	p 357
Hospitium Novum	p 364
Aula { B. Maria Magd.	p 370
{ Glocestriensis	p 380
Fasti Oxonienses, five Magistratum Academicorum (Cancellariorum nempe, Commiffariorum, Procancellariorum vel Vicecancellariorum & Procuratorum) Commentarius.	p 386
De Senefcallo Academico	p 441
Burgenfes, feu Senatores Parlamentarii, ab Academia Oxoniensi delegati	p 443
Appendix brevis	p 449

FINIS.

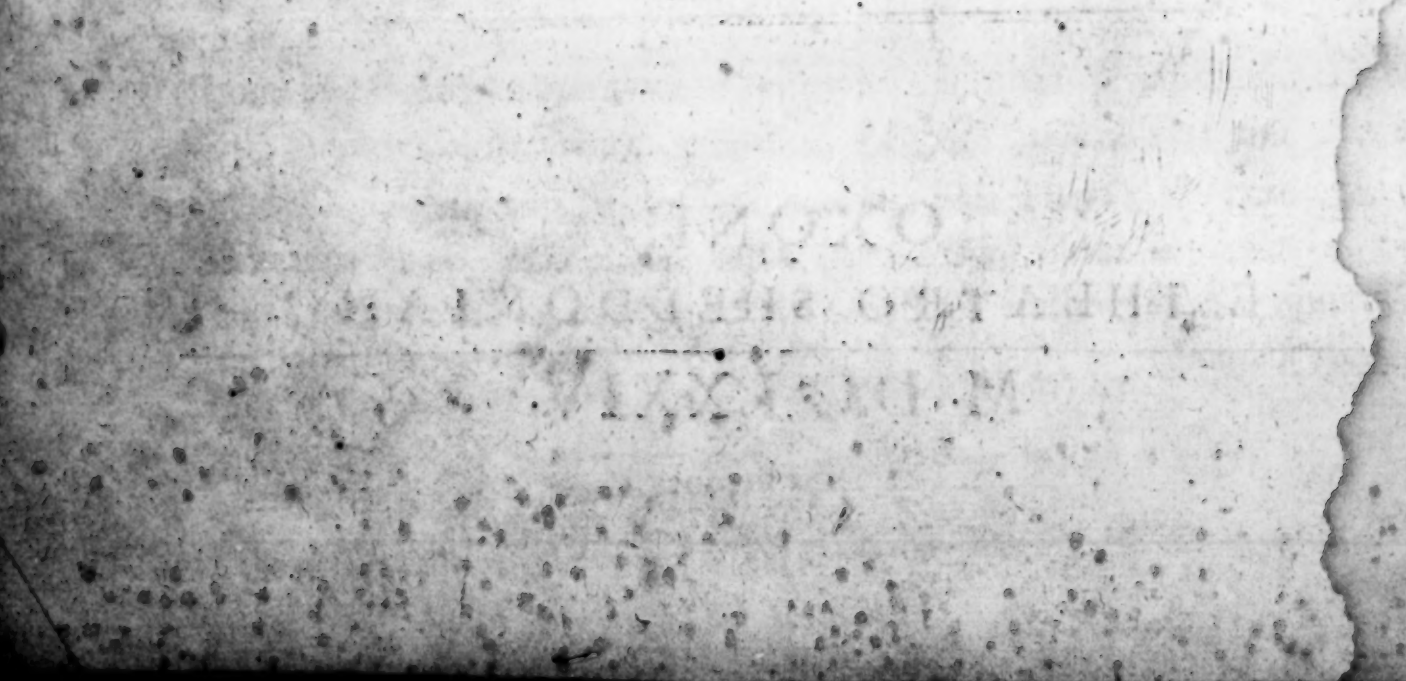
Collegium	p. 20
Humphreianum	p. 49
Coplandianum	p. 48
Magdalenianum	p. 47
De officio Cantuariensis	p. 46
Botanices.	p. 45
Linæar. Arabicæ.	p. 44
Mulicæ.	p. 44
Anatomices.	p. 44
Hiftorices.	p. 43
Philofophicæ	p. 43
Cardinalis	p. 38
D. Wintoniæ	p. 38
Grammaticales	p. 3
Sophiftarum	p. 3
Vitiæ Ariftoteli & fcientiæ delectationis	p. 2
Legum	p. 2

HISTORIA
ET
ANTIQUITATES
VNIVERSITATIS
OXONIENSIS.

C42
On 2. 5. 11
v. 1-2

AUGUSTISSIMO MONARCHÆ

CAROLO II.

D. G. Magnæ Britanniae,

FRANCIÆ & HIBERNIÆ REGI,

Fidei Defensori, &c.

SERENISSIME PRINCEPS,

XONIENTIS Universitatis Historiam nefas esset Patrono cuiquam inscribere præterquam ei qui illam ipsam tuetur. Clientem is excipiet, qui Togatos omnes fovet: Librum proteget, qui totas Bibliothecas sustentat: & certè Literarum Britannicarum Commentariis bonè consulat, cujus auspiciis Britanniae juxta & Literæ florent & promoventur.

Agnoscet Clementissimus Dominus veteris Hospitii jura, & tutum inter Musas refugium, quando olim Metropoli depulsus, unà cum beatissimo Parente, sine lare erraret, suoque alibi in Regno exilium pateretur.

Agnoscet ille Togatæ gentis inconcussam fidem, quæque temporum superiorum exempla facilè superaverit; cujus judicio cessit quæ armis vicerat Tyrannis; & argumentis profligata est Liga, quæ prostratæ Britanniae laqueum intentabat.

Agnoscet

EPISTOLA DEDICATORIA.

Agnosce utique perpetuos fugæ suæ & perennarum participes, & non
sed reduce Se in integrum restitutos. Quin & sacra literaria casibus, Imperii
sua fata perleget, nec Academiæ adeo, quam propriam evolvit Histo-
riam.

Pergas itaque Augustissime Princeps, & tot nominibus Tuam usque pro-
tegas *Oxoniam*. Per Decessorum Tuorum munificentissima præsidia, vene-
randæ Antiquitatis auctoramentum consecuta est; auspiciis debetur Tuis,
quod senectæ eludat injurias, & grandæva licet, nova deinceps audiat.

Et siquidem ita comparati sumus, ut eorum quibus favemus imagines li-
benter intueamur, hanc qualemcunque Universitatis Tuæ adumbrationem,
pro summâ illa quâ Principes universos superas clementiâ respicere digne-
ris, & benigna mente accipere debitissimum hoc obsequii pignus, quod
suo publicoque nomine offerunt

SERENISS. MAJESTATIS VESTRÆ

DEVOTISSIMI CLIENTES,

ET SUBDITI HUMILLIMI

*Procuratores rei Typographica
in Universitate Oxoniæ*

AUTOR LECTORI.

UM ab ipsa ineunte ætate, singulari quodam naturæ ductu Historiarum & Antiquitatum, præsertim nostræ gentis, studiis addicerer; sæpe mecum cogitabam, quomodo & in quem finem, publico saltem commodo non alienam indolem hanc meam & totius in hunc diem vitæ operam, excolere primùm, deinde collimare aliquando possim. Circumspicienti autem in quâ potissimum rei antiquariæ parte, provincia mihi assumenda erat, tum gratitudinis & officii ratio, tum ipsius (quam nunc celebraturus sum) Academia fama, à quocunque alio rivali, studium nostrum facile præripuere. Protinus ergo tam pio (ut putavi)

& tam diu desiderato operi me accingens, singula Collegia, aliaque loca publica obire cæpi, inscriptiones omnigenas, sive sepulchrales sive fenestrales, necnon Fundatorum, aliorumque insignia & monumenta, quæ aut temporis, aut cæli, aut hominum injuriis opportunitiora videbantur, studiosus colligendi. Horum omnium farraginem cum non exiguâ copiâ apud me coacervassem, operæ præmium duxi, Authores omnes qui nunc extant, quique vel ipsius Academia vel particularium Ædium Musis hic loci dicatarum Historias publicassent, perlegendo, illustrata eadem & explicata in lucem edidisse. Verùm enim verò crescente inter opus studio, pietas jam adulta flagitavit, ut hoc quicquid opellæ sub manibus institutum haberem, incrementis indies se ingredientibus, tandem ad justum volumen produceretur.

Gnarus igitur ad hunc finem perveniri non posse, ut abdita rerum multis retro temporibus gestarum consequerer, nisi calles invios nec ullius ante vestigiis tritos ingrederer, in Fastos, Tabulas & Munimenta hujus Academiae scriniis recondita me totum immittere, & penetrare destinabam. Quorum ut inibi copiam faceret vir eruditione pariter & humanitate præstans Johannes Wallis, S. Th. Professor, Archivorum apud nos Custos, à me rogatus, consulto Vicecancellario, non gravate concessit. Ibi autem non sine summâ animi vo-

P. RÆF A T I O.

lupate, maximum diligentiae meae fructum, & copiosissimam antiquitatis segetem percepi. Cum vero methodus aliqua in qua singula digererem à me nondum præcogitata esset, incertitudo illa laborem meum triplo graviorem reddidit. Dehinc singula Collegiorum munimenta & scrinia, ut quæ ad particularem eorundem & aliquam locorum intra præcinctus Oxon. Historiam spectant inde exquirere, investigare volui. Hic vero quarundam Societatum suspiciosa asperitas, ab arcanis suarum ædium alienos oculos arcentium, ita me deterruit, ut incæpti me operis propemodum penitere, tædere certe faceret. Et sane in media tum desissem nisi aliorum Collegiorum (quæ & major pars erat) comitas & apertus candor animum reddidissent. Hisce postremis spero me non ingratos vices rependisse, fusiori eorum, quæ ad ipsorum famam & decus spectant, commemoratione: dum priores illa, necessario illo, quod ab ipsis mihi indictum est, silentio, quasi ultionis ansam, quam minime cupere, porrexere.

Perfunctus hoc tandem labore, cui multa opus erat eundi, redeundi, expectandi patientiâ, præximè Bibliothecas Oxon. (Bodleianam imprimis,) in quibus manuscripta ad opus hoc quovis modo conducentia reservari poterant, perlustravi. Nec iis contentus (ut omittam Urbis nostræ quædam Registra, & Ecclesiarum parochialium ibidem scrinia) Londinum me aliquoties contuli ad Bibliothecas Arundellianam, Cottonianam, & alias minoris notæ, visurus porro Monumenta sive (quæ vocant) Registra Turris Londinensis, necnon Heteriæ Fæcialium; Curiarum insuper Prærogatiæ Cantuariensis, Augmentationis, Scaccarii, Rotulorum, Chartophylacii sive Chartacei ad Album Palatium, Pipæ, &c. Ex hisce omnibus, cum annos aliquot iisdem discutiendis insumissem, tandem aliquando messem aliquam reportavi, sed exiguam, & voto & operâ minorem. Fateor autem me amicorum quorundam operâ sub id tempus feliciter fuisse usum, à quibus adjutus & instructus sum apographis aliquot & transcriptis, in quibus multa ad hanc Academiam spectantia continebantur, è Registris Archiepiscoporum Cantuariensium & Episcoporum Lincolnensium, quorum priores olim in hanc Academiam (uti & hodie in nonnulla Collegia) potestatem visitatoriam, posteriores etiam Episcopalem sive Diocesanam exercere.

Hisce omnibus sic ritè & feliciter præparatis, methodus unice restabat, & tot rerum tam variarum commoda dispositio. Cui ut & melius & soli vacarem, linguam vernaculam Anglicanam prætuli, in qua Historiam hanc & conscriberem & publicarem. Et scripsissem sanè, imo rescripsissem, preloque parassem: Cum Academia Præfetti, quibus studium hoc nostrum non displicuisset, oblati conditionibus mecum transgère, si eandem latinè factam publicari permetterem. Cum annuissem, novus inde & inopinus mihi labor videbatur re-
cruidisse, non solum integrum Autographum in partes resolvendi, quo melius accuratiori singulorum examini, necnon versioni latinæ subiceretur; verum etiam chartas omnes, & Bullas Pontificias, necnon ipsissima Authorum citatorum verba sive impressa sive manuscripta recuperandi prius, dein suis quæque locis fusiùs interserendi. Hæc enim omnia in autographo nostro anglicano, vel contractius, vel cum relatione solummodo ad locum, ubi inveniri poterant, inspersa fuerant. Dum ergo ipsorum votis & iudicio morem gererem, coactus sum sæpius Londinum & prædicta loca revifere, ut chartas illas, &c. fidelius & accuratius exscriberem, quas prius ad sensum potius quam ad verbum, festinanti manu complissem.

Interea autem latina versio tardiusculè processit, impensis potissimum & auspiciis Redemptorum rei Typographicæ, quorum præcipue curæ & inspectioni, quicquid ornati huic operi inest, unice referendum est. A quibus etiam, cum jam non modica versionis pars peracta fuisset, prelo mandata est. Verum cum non adeo pro sententiâ nostra & tam lætis initiis procederet opus, moram illam, quam interpositam indolescebam, redimere statui, brevem commentarium perscribendo, de Viris illustribus, quotquot hujus Academiae aliquando

P R A E F A T I O

quando Alumni, eandem non minus quam seipfos scriptis suis nobilitarunt. Hos omnes unà cum librorum catalogo, brevique de vitâ eorum & moribus notitiâ, suo quemque Collegio & Aula dispartivi.

Sicut autem difficile est fugitivas olim mortuorum memorias retrahere, sic & invidiosum recentiorum umbras inquietare. Ut ergo accuratior eorum, quæ ad eos spectant cognitio, mihi contingeret, utque omnem, quoad liceat, offensam amolirer, ab eorum posteris & cognatis, necnon à Viris doctis si qui nunc supersunt, his in vitâ olim amicitia conjunctis, in rebus ad eos spectantibus edoceri volui. Cum his igitur partim in Angliâ, partim in exteris regionibus nunc agentibus, non sine magno labore & impendio, epistolare commercium institui. Si quid autem, post omnem diligentiam (quod multum vereor) vel à me, vel interpretibus, aut omissum, aut minus commode dictum occurrerit, præfatus veniam, rogansque siquid quis rectius noverit candidus impertiat, bonâ fide promitto, me in proximâ editione (si quid fuerit) & famæ eorum, & veritati facturum satis.

Opus imprimis arduum, mihi crede, & plusquam laboriosum, cui quantum fuerit insudatum ut haud facile æstimes, ita neque cito credas si non expertus. Veruntamen quantum animorum dempsit difficultas, tantum adjecit gloria & amor patriæ omni ratione valentior, ad tam pulchrum opus suscipiendum. Et sane quod ad hoc spectat, aut etiam reliqua quæ in his commentariis habentur, multo malim famæ jacturam, quam veritatis naufragium facere; ex quibus utrum sit præoptandum, apud me diu quærendum non erat.

Porro autem cùm hic loci culturam animi acceperim, jubet me pietas carissimam altricem & magistrâ potius ad invidiam deprædicare, quam ingrato silentio contemptui habitam oblivioni tradere. Nec ideo vanis accedo Græculis, qui se suaque supra modum mirati reliquas omnes gentes perhibebant Barbaras; utpote in alieno solo natus, facili negotio demonstrarem, quod Universitas hæc nostra plures viros egregios instituerit, qui rei literariæ fines feliciter protulerunt, quàm forte quævis alia, sit verbo venia, per literatum orbem, in quo censu, nec Athenas ipsas, nec terrarum dominam Romam, exceperim. Quorum nomina si percurrere placebit, facile constabit quot natalibus obscuris veram nobilitatem, & immortalem nominis gloriam suis sibi scriptis pepererint, cùm alii contra titulis nobiles degeneri morum turpitudine, splendorem natalium & avitæ virtutis gloriam offuscârint.

His adeo, Lector, breviter præmissis, quibus progressus operis, & moras distinctius enarravi, priusquam in lucem elucletur; paucula restant quæ te monitum velim. Animadvertas igitur,

Primo, versionem hanc Latinam alienæ prorsus operæ esse, & non uno interprete factam, nec mihi omnino sive ad laudem sive ad culpam imputandam. Quæcunque autem in ipso textu, Italica (quam vocant) literâ, quæcunque in margine vel ima pagina leguntur (ut omittam additamenta aliqua pro re natâ versioni interdum inserta) in me recipio tanquam scienter & cum fide ex autographis citata. In totius verò Historiæ decursu si quid occurrat, quod quis ægre tulerit, ejus ego omnem offensam & invidiam procul à me habeo, qui Divum hominumque fidem testor, me sine amore & odio, omnique partium studio, scriptorem agere voluisse.

II. Me tum in ipsâ Historiâ, tum in Chronologiâ, quæ electiones, resignationes, & obitus hominum & sepulturæ tempus consignant, Ecclesiæ Anglicanæ rationem sequi, in quâ VIII. Cal. Aprilis, sive vigesimus quintus Martii, Annuntiationi B. Virginis Deiparæ sacer, annum inchoat.

III. Scholarum, Theatri, Collegiorum & Aularum imagines, quas ab Academia sculptore delineatas (& forte huic operi insertas) habes, inscriptiones suas, alienæ quoque operæ deberi, (exceptis solummodo illis quæ sub uno vel altero novissimorum Collegiorum, quæque sub singulis Aulis (præter Magdalenensem & Edmundianam) leguntur. Si quid igitur in

PRÆFATIO.

In manus, quod rei alicui de Collegiis Antiquæ prædilectæ nobis tradita repugnare vi-
deretur, fuit Latine mihi, nequaquam vitio vertendum. Cum malis tum versionis tum præli errata, mihi iter relegendum, in occursum
veniret; me appenditem brevem in calce adiecisse; ubi multa, quæ corrigenda, delenda
et quæ addenda putavi inserui, quod futura editioni si quæ habebatur forsitan non inutile,
erit: in quibus omnibus perlustrandis, si eadem tibi legenti, quæ mihi scribenti, oblige-
rit voluptas, non erit alterutri (ut spero) aut laboris, aut impendii penitentis locus.

Dabam Oxoniæ in
Fest. D. Joh. Bapt.
C16DCLXXIV.

Tuus

ANTONIUS à Wood.

HISTORIA ET

ANTIQUITATES Universitatis Oxoniensis.

Liber Primus.

De Literarum in Britannia Origine, & Progressu.

HISTORIAM celeberrimæ Universitatis Oxoniensis ab ipsis ejus primordiis, & intimâ retro Antiquitate deducturus, haud ineptè facturus mihi videor, si in limine pauca adnotem, de literarum in Britannia origine, & progressu, Artium illic ac Scientiarum (quæ humanæ naturæ summa præsidia, maximum-

que decus jure merito existimantur) lustro quasi condito: ita siquidem ad ea quæ deinceps sequuntur, Lectorum meum paratiorem juxta atque attentiores effecero.

In Britannia ergo, non tantum nascente Christo, sed plurimis retro seculis, exultas fuisse literas, fide antiquâ & indubiâ Scriptores sociatis adstruunt suffragiis, quam si quibus innoverit, undenam illæ, aut quo primum tempore invecæ fuerint, exponant velim. Mihi id unicè incumbit ut evincam, ingenuas in hac Insula Artes Romanorum victorias longissimis intervallis prævertisse: quâ quidem indagine, erroris cujuscunque arguenti, modò is certiora attulerit, sententia libenter sum cessurus. Etenim dum evanidis dudum vestigiis insistendum, & quamplurima è seculis vetustate & caligine obductis (qualia præsertim quæ primam Olympiadem proximè attingunt) eruenda sunt; à recto tramite tantillum deflexisse, ab eo tamen laud penitus aberrasse, vel inter laudes quis suas ponendum duxerit. Quanquam & meminisse par est, perplura in Gentium originibus oc-

currere, quæ oculos obiter tantum, & in transitu, quod aiunt, injicienti falsa videntur, seridè autem acriterque intendenti elucescunt abundè, & veris annumerabuntur.

Sed ad propositum ut accingamur, constat imprimis C. I. Casarem, cum eodem, ante Christum anno circiter sexagesimo, transmitteret, Druidarum in Britannia Doctrinam deprehendisse, apud quem a legimus, Druida rebus divinis intersunt, sacrificia publica ac privata procurant, religiones interpretantur: ad hos magnus adolescentium numerus disciplina causâ concurrat; magnoque ii sunt apud eos honore; nam fere de omnibus controversiis publicis privatisque constituunt, & si quod est admissum facinus, si cades facta, si de hereditate, de finibus controversia est, iidem decernunt; præmia pœnasque constituunt; si quis aut privatus, aut publicus, eorum decreto non stetit, sacrificiis interdicitur, hac pœna apud eos est gravissima, &c. Disciplina in Britannia reperta, atque inde in Galliam translata esse existimatur; & nunc, qui diligentius eam rem cognoscere volunt, plerumque illo, discendi causâ, proficiscuntur. Druides à bello abesse consueverunt, neque tributa unâ cum reliquis pendunt, militia vacationem, omniumque rerum habent immunitatem; tantis excitati præmiis, & sua sponte multi in disciplinam conveniunt, & à propinquis, parentibusque mittuntur. Magnum ibi numerum versuum ediscere dicuntur. Itaque nonnulli annos vicendos in disciplina permanent; neque fas esse existimant ea literis mandare, cum in reliquis fere rebus, publicis, privatisque rationibus, Græcis literis utantur. Id mihi duobus de causis instituisse videntur, quod neque in vulgus

disciplinam offerri velint, neque eos qui discunt literis caecos, minus memoria studere, quod ferè plerisque accidit, ut praesidio literarum, diligentiam in perdiscendo, ac memoriam remittant. Imprimis hoc volunt persuadere, non interire animas, sed ab aliis post mortem transire ad alios, atque hoc maximè ad virtutem excitari putant, metu mortis neglecto. Multa praeterea de sideribus, atque eorum motu, de mundi ac terrarum magnitudine, de eorum naturâ, de Deorum immortalium vi ac potestate disputant, & juventuti tradant.

E quibus verbis attentus lector facillè intelliget, apud Britannos eâ tempestate, quando Caesar illuc transfudit, imò ante plura secula, adeo ut de primordiis dubitetur, non modo levem aliquam rerum notitiam, tanquam creperam lucem barbariei tenebris affulxisse, sed artes omnes liberales, & universam Scientiarum Encyclopaediam, cognitam penitus, & exultam in hac Insula floruisse. Scil. Poeticam & versuum rationem, siquidem Druidae magnum eorum numerum ediscebant, & inde Bardî dicebantur, quod etiamnum linguâ Britannicâ *Vatem* sonat. Astronomiam, Cosmographiam, Geometriam, Metaphysicam, & Physiologiam callebant, quandoquidem de sideribus, atque eorum motu, de mundi ac terrarum magnitudine, de Deorum vi ac potestate, iudè disputabant. Ethicam insuper, Politicam, Jurisprudentiam, & Theologiam profitebantur: illi enim rebus divinis intererant, sacrificia publica & privata procurabant, religiones interpretabantur, & de omnibus controversiis publicis privatisque constituebant. Insuper persuasum habuere non interire animas, hoc maximè ad virtutem excitari putantes, metu mortis neglecto. Nec verò perfunctoriè hæc & privatis auspiciis gerebantur, sed publica & solenni institutione, quemadmodum in *Academiis* nostris nunc temporis agitur. Huc enim ab exteris regionibus, praesertim Gallia, magnus Adolescentium numerus disciplina causa concurrebat, quique diligentius cognoscere volebant, plerumque illò discendi causa proficiscebantur. Imò vero nè quid *Academiarum* iuribus & privilegiis, ex praesenti rerum formula deesse videretur, studiorum causâ illic versantibus indultum, ut à bello abesse liceret, ut tributa non pendant cum reliquis, ut militia vacationem, omniumque rerum haberent immunitatem. Demum eadem ferè erat, quæ nunc habetur, studiorum ratio, ut scil. post feriam & diutinam institutionem, & examen, Candidati ad gradus promoverentur, totosque viginti annos in disciplina permanerent: quod ferè tempus etiamnum apud nos ad *Doctorem* requiritur. Ita ut, si singula pensitentur, non adeo veteres Druidarum mores, sed praesentem rerum apud nos statum descripsisse *Caesarem* quis cogitaret: & proinde merito dixerimus, parentes nostros armis à Romanis victos, ingeniis non cessisse; toto licet orbe divisos, scientiarum finibus nullatenus depulso, & cognitionis lumine profusos, illa etiam ex parte, minima contentos fuisse nocte Britannos. Promptum esset hic loci congerere, quæ Tacitus, Strabo, Plinius, Cicero, Diodorus Siculus, Marcellinus, Origenes, Clemens Alexand. Mela, Diogenes Laertius, alique de Druidarum moribus & institutis protulere; & comparatione habitâ cum Indorum Brachmannis & Gymnosophistis manifestum reddere, eadem fere utrobique fuisse placita, similem etiam vitæ & Philosophandi rationem; imò quod non tantum veteres Ecclesiæ Patres, sed & probatissimi inter Ethnicos Scriptores, passim asserunt, & validissimis argumentis comprobant, Philosophiam omnem à barbaris profectam, Græcosque revera Scien-

tiarum fures, non autem bonæ fidei possessores extitisse. At manum de Tabula; neque enim Diatribam molimur, sed Historiam. Quam verò egregiè de Animarum immortalitate senserint, post *Caesarem* enarrat *Lucanus* ².

Et vos barbaricos ritus, moremque sinistrum
Sacerorum, Druidæ, positus repetistis ab armis.
Solis nosce Deos & celi sidera vobis;
Aut solis nescire datum. Nemora alta remotis
Incolitis lucis, vobis autoribus umbra
Non tacitas Erebi sedes Ditisque profundi
Pallida regna petunt; regit idem spiritus artus
Orbe alio: Longa, canis si cognita, vita,
Mors media est. Certè, populi quos despicit Arctos,
Felices errore suo, quos ille timorum
Maximus haud urget Lethi metus: inde ruendi
In ferrum mens prona viris, animæque capaces
Mortis, & ignavum reditura parcere vita.

Nomen ipsum, quo Philosophi apud *Celtas* appellati fuerint, quod attinet, quanquam veri speciem habeat, *Druidarum* illud à Græco fonte Δρῦς, id est *Quercus*, permanasse, (cū illi nimirum in sylvis sub *Quercubus* convenire, ibique iudicia exercere, ac sacra facere consueverint, & visco praeterea querno nil uspiam sacratius habuerint) tamen cum à *Strabone* rectè monitum, voces barbaras à Græcis fontibus frustra peti: (*Bardorum* enim Etymon pariter ab *Athenis* quis deduceret,) rectius à Celticâ seu Britannicâ voce *Deru*, quæ etiam quercum significat, originem habuisse censuamus: licet Græcas literas Britannos minime latuisse, certiores nos reddidit *Caesar* loco superius allato, siquidem apertè profitemur, istis characteribus illos passim scripsisse. Sed & *Britannorum* Doctrinæ, licet non Religionis gloriæ tribuendum est, quod de eorum in Magia peritiâ testatur *Plinius*; Sed quid ego (inquit ille) hæc commemorem, in arte oceanum quoque transgressâ, & ad naturâ inane pervectâ? Britannia quoque eam attonite celebrat, tantisque ceremoniis, ut dedisse Persis videri possit.

II. Græcos porro Insulas antiquitus permeasse, & Britanniam ulque maritimas *Europa* oras infedis, à Divi Hieronymi ³ Quæstionibus in *Genesis* (qui & authores ibidem pervetustos allegat) manifestum fiet: Legamus (inquit) Varronis de Antiquitatibus libros, & Sicinii Capitonis, & Græcum Phlegonta, caterosque eruditissimos viros, & videbimus pendè omnes insulas, & totius orbis littora, terrasque mari vicinas Græcis acolis occupatas: qui, ut supra diximus, ab Amano & Tauro montibus omnia maritima loca usque ad Oceanum possidere Britannicum. Quin & Insulam hanc nostram non attigisse modo Græcos, sed & situm ejus naturamque exploratam penitus habuisse, indicis bene multis conficitur. Primò enim in eo nequaquam habebis, fidem *Athenæo* ⁴ si praestiteris, de navigio *Hieronis*, ex *Moschione* scriptore perantiquo different; quod mole stupendâ miroque artificio fabricatum prohibet, & cujus malum à *Bubulco* quodam Britanno ægrè tandem inter montosa repertum, opera *Phileæ Tauromenitani*, mechanices periti, cxi. annis ante *Caesaris* in hanc Insulam adventum, in *Siciliam* fuisse deportatum. ²⁰. Huc praeterea facit votivum illud Altare in *Caledonia* *Ulyssi* sacrum; cujus meminit *Solinus*, ⁵ & in iis plagis, quæ fossæ *Grahamensi*, seu muro *Antonini Pii* ad Boream adjacent, stetisse refert. Sed neque hæc aliquis admiretur, cum è pluribus Historiis liquido constet, Græcos olim longè latè,

² In Bell. Pharsal. lib. 1. ³ In Hist. Nat. lib. 30. cap. 1. ⁴ D. Hieronym. in Quæst. sive Traditionibus Hebraicis in Genesis. ⁵ Athen. Deipnosoph. lib. 5. ⁶ C. Jul. Solinus cap. 35.

terra marique peregrinatos fuisse, & ejusmodi monumenta ac inscriptiones, tanquam appulsus sui testes & indices ubivis fere posuisse. 3°. Nec prætermittendum est, *Pytheam* ^a illum, cum *Romani* terras nondum Boreales victoriis essent emensi, spatium quo *Thule* à *Britannia* determinatur, prodidisse. Quod si *Græcorum* naves Oceanum tam *Germanicum* quam *Britannicum* non intrassent, quâ quæso ratione Tabulas illi Geographicas implere, imò de *Thule*, *Britannia*, *Belgio*, (præsertim quâ ad mare vergunt) vel tantillum percipere potuissent? Atqui non aliunde quam à *Græcis* audivisse *Pytheam* arbitramur, quod ultra *Britanniam* sex dierum navigatio institui possit. Neque *Scandia*, *Burgos*, *Nerigon*, (unde in *Thulen* navigari refert) obfessa tenebris glacieque nomina, aliter quam per *Græcos* in *Græciam* pertigerint. Quæ tamen antiquioribus *Græcis* clarius videntur innotuisse, quam vel *Plinio*, vel *Scriptorum Romanorum* alii cuivis: inde siquidem erat quod apud *Pomponium* ^b *Melam* habetur, *Græcis* nimirum literis multum celebrari *Thulen*. Quibus dissimilia non sunt quæ *Plinius* ^c retulit, *Britannia Insula clara Græcis nostrisque monumentis*. His addere liceret, quæ de *Britannicis* insulis *Orpheus*, aut saltem *Onomacritus*, *Aristoteles*, *Pytheas*, *Dicaarchus*, *Eratosthenes*, *Strabo*, *Polybius*; quid etiam de *Cassiteridibus* *Herodotus*, *Dionysius*, *Plinius*, aliique (ut à laudandis testibus in re tam certâ aliquando superfedeam) perscribere. Sed soli lucem fœnerari, meæ non erit operæ; breviter itaque dixero, his ritè præstructis minime mirandum, quamplurimas à propagine græcæ dictiones, in linguam juxta *Britannicam*, atque *Gallicam*, *Belgicamque* irrepsisse; quemadmodum enim *Budæo*, *Lazaroque Bayssio* visum est Gentiles suos *Græcarum* antiquitus literarum studiosos ideo pronuntiare, quod in idiomate suo voculæ aliquot occurrant, quæ *Græci* nonnihil sapere videantur; & *Hadrianus* etiam *Junius* se multum deamat, quoniam vocibus quibusdam *Belgicis* hellenismi quippiam subesse adinvenit; sic profecto, aut potiori adhuc jure, gloriabuntur *Britanni*, consuetudinem sibi priscam cum gente illâ intercessisse, cum in eorum linguâ dictiones penè innumeræ reperiantur, quæ græcam Originationem apertissime profitentur. Tametsi non ignoro, *Thomam Smyth*, Equitem *Auratum*, multiplici eruditione virum, & serenissimæ *Elizabethæ* olim Secretarium, conjecturam ^d de *Græcorum* in *Britanniam* adventum paulo secus adhibere: reliquâ nimirum *Europa* bellis flagrante, eorum haud paucos accisis domi rebus, in insulam hanc nostram tanquam tutissimum perfugii locum, convolasse; humano utpote generi in *Asylum* à reliquo orbe diductam credentes. Verum notatu dignissimum est, quod ^e *Camdenus* noster, in antiquitatis studio cum primis versatissimus, in excutiendo nomine *Britanniæ* haud temerè adnotavit, *Brith* scilicet, seu *Brithon* dictam olim fuisse, & adjecta demum voce *Tania*, Regionem græcè apud *Glossographos* denotante, *Britanniam* coaluisse,

III. Cæterum nec omittendum quod *Britanni* per plures eruditè admodum de rebus variis, *Christo* haud dum nato, scripserint; quorum primus erit *Gerion* ^f ille *Bruti* *Trojan* comes, qui in patriam nostram unâ cum eo delatus binos edidit libros, alterum de ritibus sacrificiorum, de *Astronomia* alterum. Hinc *Aquila Septonius*, qui anno mundi circiter *MMMLXX*, cum rerum nempe in *Britannia* potiretur *Rudibrasus*, *Astronomiz* & *Poetices* peritissimus ^g emicuit. Deinde *Rex Bladudus*, qui ab ineunte ætate bonis literis apud *Athenienses* ^h imbutus, & post patris *Rudibrasii* mortem in *Britanniam* reversus, *Scholam Stanfordiæ*, in Comitatu postea *Lincolniensi*, erexit, & *Præceptoribus* quatuor, quos omni eruditione instructissimos secum adduxerat, ut subditos suos ad sapientiam informarent, aperuit. De quibus en tibi canina ⁱ *Johannis Hardingi*, operam *Poeticæ* sub *Rege Henrico VI*, navantis.

Stanford he made the Sanford hight this day
In whych he made an universtee
His Philosophers as Merlin doth saye
Had Scholers sefe of great habilittee
Studying ever alwaye in unitee
In all the seven liberal science
For to purchase wysedome and sapience.

Nec reticendus *Perdix Astronomus*, ipse etiam *Britannus*, quem *Scientiâ Mathematicâ* ^k perillustrem, & in contemplando cœli ac syderum cursu perspicacem accepimus. His adjungo *Plenidium*, sive *Plemydium*, græcis latinisque literis (testante ^l *Pont. Virunio*) haud leviter imbutum, *Poeticen* etiam, & *Philosophiam* edoctum. Præter hos autem si *Oronium* *Poetam*, *Blegabridum* *musicam* callentem, & *Martiam Probam*, solos recensuero, quamplurimos præteribo *Britannos* ante *Virgineum* quoque partum scriptis inclarescentes.

IV. Denique observatu dignum quod *Jul. Agricola*, paucis à *Christo* annis (*Imperante* nimirum *Tito*) *Proprætorem* apud *Britannos* agens, *Nobilium* ad se filios ^m accersebat; illosque tum ad artes ingenuas hortabatur, tum ipse ad easdem erudiebat: quibus porro doctrinam avidè arripientibus, hoc addebat *Elogium*, *Britannorum Ingenia, studiis Gallorum anteferenda*.

His itaque de literarum in *Britannia* vetustate strictim prælibatis, *Antiquitatem* celeberrimæ *Universitatis Oxoniensis* ex instituto aggredior; ejusque origines, quantâ potero diligentia, à remotissimis seculis, fideli prorsus, nec temerè improbandâ autoritate nixus, propalabo. In quo tam arduo & difficili nisu, si veritatem sponte deseruero, quæcunque mihi intendetur à venerabili illo *Antiquariorum* senatu censura, severa ut fuerit, æquissimam tamen agnoscam; quanquam à communi humani generis errandi sorte, præsertim ubi conjecturis agendum est, nec me, nec oculatissimum quempiam expensum fore arbitror.

^a Vide *Camdeni Britann.* in Capite de nomine *Britanniæ*. ^b In *Cosmograph. lib. 3.* ^c *Hist. Nat. lib. 4. cap. 16.* ^d In libro de *Orthograph. linguae Anglicanae*, edit *Lutet.* 1568. ^e In *Britan. ut supra.* ^f *Pont. Virunius in Hist. Britan. lib. 1. & Balæus Cent. 1. nu. vel cap. 10.* ^g *Leland. in 4 Tom. Collectaneorum MS p. 8.* ^h *Ib. p. 9.* ⁱ In *Chron. suo edit. Londini, 1543. cap. 27. fol. 23.* ^j *Leland. ut supra, p. 13.* ^k *Pont. Virun. ut supra lib. 1. & Lel. p. 15.* ^l *Cor. Tacitus in vita Jul. Agricolæ,*

De Vrbis Oxoniensis Origine, & imprimis de Scholis
GRÆCOLADÆ & LECHELADÆ.

DE primâ urbis Oxoniensis origine, apud Scriptores nostros hæc ferè occurrunt. Mille & supra ante Christum natum annis Mempricius Britannorum Rex eam condidisse dicitur, & de suo nomine **Cærr Mempric** appellasse: quæ deinceps **Hydrhen**, quod lingua Britannicâ *Vadum Bonum* sonat, & postea **Bellohitum**, voce latinâ à soli amœnitatē deductâ, vocabatur. Post Saxonum incursionem, lapsas Oxonii res Rex **Fortigerus** instaurasse dicitur: quas iterum conuēntes, magnus imperii & scientiarum stator **Alfredus** felicissimis auspiciis, æternumque ut speramus duraturis, denuo stabilivit. Quandoquidem vero non adeo urbis ipsius quam Academiæ Origines persequimur, literarum ad *Græcoladæ* appulsum, & deinceps ad sedes meliores recessum, enarrare par erit; quod quidem à plerisque hoc in negotio de more solenni factum observo, qui Universitatis Oxoniensis initia vix aliunde quam *Græcolada* accersunt. Historiolam à primū appello, ubi hæc habentur verba.

Contestantibus (igitur) plerisque Chronicis multa loca per orbis climata, variis temporibus, variarum scientiarum studiis floruisse leguntur. Omnium autem inter latinos nunc extantium studiorum Universitas Oxoniensis fundamine prior, quâdam scientiarum pluralitate generalior, in veritatis Catholica professione firmitior, & privilegiorum multiplicitate præstantior invenitur, prout sua fundationis insinuant Historia Britannica perantiqua. Fertur enim inter bellicosos quondam Troianos, quando cum Duce suo Bruto Insulam tunc **Albion**, postmodum Britanniam, ac demum dictam Angliam, triumphaliter occuparunt, quosdam Philosophos adventantes, locum habitationis sibi congrua in ipsâ insulâ elegisse, cui & nomen videlicet **Græchelade**. Hi Philosophi qui Graci fuerant, usque in præsentem diem quasi sui vestigium reliquerunt. A quo quidem loco non longè Municipium Oxoniæ nescitur esse situm, quod propter amnium, pratorum, & nemorum adjacentium amœnitatem, **Bellohitum** olim antiquitas postmodum Oxenfordia, à quodam vado vicino sic dictum, populus Saxonicus nominavit, & ad locum studii prælegit. Scientiarum quippe exuberantior pluralitas ibidem evidentius ed cernitur, quo in aliis studiis uni de pluribus scientiis sic insistitur, ut cum aut plures, aut saltem major pars earum videatur excludi, Oxoniæ vero singula sic docentur, ut scientia qua illic respicitur, nullatenus licita censeatur: Catholica siquidem veritatis sinceritas, ita in doctrinis, divinâ favente gratiâ, est ibidem hucusque servata, ut hæresis illic aliquoties pullulantis memoria non existat, quam in sui ortu non occiderit Catholicorum Doctorum solertia, & Præsidentium vigil cura. Hanc insuper Universitatem Romanorum Pontificum, ac Diæcesanorum privilegiis multimodis adornatam sic celsitudo Regia sublimavit, ut Scholasticorum ditioni etiam loci Municipis obnoxii multipliciter videntur. Licet autem antè, propter difficilem maris transitum, ac situm Insula, fama & notitia huius studii, sit quibusdam distantibus Regionibus minus nota, non minori tamen no-

scitur prærogativa habere. Ne igitur, tam antiqui, tam generales, tam Catholici, tam privilegiati, statuta, libertates, privilegia, & consuetudines ignorentur, decet & expedit, ea, modoque eorum, quibus &c.

Hæc ut in aliis passim scriptis obversantur, ita potissimum in Historiolâ nostrâ, quæ tempore Regum **Edoardi III.** & **Henrici IV.** Statutorum codicibus, ad Cancellarium, & utrumque Procuratorem pertinentibus, inferebatur; cui tamen quia nonnulli fidem censebunt elevandam, vel tanquam falsæ spuriaque, vel tanquam in propriâ causâ testimonium adhibenti, alios itaque, vel idem prorsus, vel tantundem nobis propugnantes, Authores adducam.

Prodeat imprimis **Joannes Rossus**, vulgo **Rosse**, Antiquarius dictus **Warwicensis**, qui sub **Edoardo IV.** Historiolæ huic nostræ luculenter adstipulantia conscripsit, è variis eadem Chronicis desumpsisse professus. Eritibi, ut reliqua omittam, diserta ipsius in loco quodam verba; siquidem ut *Chronica docent* (inquit ille) ipsi magna Literatura viri à *Gracia* cum ipso eorum Rege supradicto Bruto, nova advena locum pro eorum habitatione congruum eligeant, cuius & nomen ab ipsis Gracis **Græchelade** appellatum est: à quo quidem loco non multum distante situ, Medici qui erant inter eos periti locum iis appropriarunt congruum & situ salubrem, qui usque hodie ab ipsis Medicis **Lechelade** appellatur: nam **Leech** Medicum sonat.

Adsit deinde Historia Abbatiæ **Iorenallensis**, **Job. Rosso** longe Antiquior, utpote sub **Ricardo I.** contexta; quæ postquam retulit **Erpwaldum** Regis **Rodwaldi** filium in Gallia degentem, & Regno inter Anglos Orientales nondum potitum, (potitus autem est anno Salutis quasi DCXXXII) juvenibus erudiendis Scholas exadificasse; deinde subdit, Quod secundum quosdam, fuerunt ante ista tempora duo studia in Angliâ, unum de Latino, & aliud de Græco, quorum unum Graci posuerunt apud **Græglade**, qui modo dicitur **Birklade**, & ibidem linguam Græcam pro tempore docuerunt. Aliud vero Latini posuerunt apud **Latinehlade**, quæ modo vocatur **Leechhlade** juxta Oxoniam, linguam ibi Latinam docentes.

Hactenus Historia, vel Annales illi à **Job. Bramptono** sive **Bromptono** cœnobiarchâ **Iorenallensi** concinnati, ab iis profecto quæ de **Lechlada** deinde prodidit **Rossus**, nonnihil discrepantes; quamvis enim Scholæ hic nostræ memorentur, de iisdem tamen ad **Bellohitum** deductis, altum filetur.

Ad **Joannem** ergo **Lelandum** venio, Antiquitatis studio egregie deditum, Scholasque quas diximus, præfatis etiam locis positas testantem; licet quis eas fundaverit, irritum sibi conatu perquisitum proficetur. Erant olim (inquit ille) florente Britannici nominis gloria & dua Schola cum eloquentia, tum eruditione polentes quarum utraque sita in ipsis ripis **Isidis** fluvii famosissimi, uni nomen fuit patria lingua **Græchelade**, vocabulo à re nato, quod illic viri eximie docti Græcam profiterentur linguam, ubi **Sampsonis** **Eboracensis** postea-

^a In A. fol. 8. a. B. fol. 1. b. C. fol. 1. b. &c. CC. in Bib. Cotton. D. fol. 1. a. ^b In Historia Regum Angliæ MS. in Bibl. Cottoniana sub effigie **Vespasiani**, A. 12. ^c In eadem Bib. sub effigie **Tiberii** MS. num. C. 13. edita cum aliis Historiis Londini, anno 1652. ^d In Tom. 4. Collect. an. MS. in Bib. Bod. p. 111. &c. ^e Ut ex historia fidei mihi non admodum approbatæ liquet. Hæc verba interlineata sunt in opere hic citato, sed utrum per **Lelandum**, dubium est.

que Menevensis Episcopi, obscura adhuc per versiculos extas memoria^a: alteri ex Latine lingua praeceptoribus Latineade nomen impositum, Quamquam non desunt qui pro Latineade, Lechelade, nescio tamen an verè, scribant, adfirmantque Medicorum fuisse Scholam. Sed quis nunc Auctor Gymnasia illa primum instituerit, quamvis diligentissime quaesiverim, hactenus à nemine discere potui. Vix constat interim^b quo tempore in pretio fuerint. Johannes tamen Rossus Verovicensis in libello de Academiis Britannicis, secutus auctoritatem Davidis Tàvani, aliàs Landavenis, scribit Sanpsohem, qui ab Aurelio Ambrosio Britannorum Rege invictissimo in Archiepiscopum Eboracensem electus fuit, Gracoladae studuisse. At postea, ut est rerum omnium vicissitudo, utriusque Schola gloria, Bellofitum, quod nunc Oxoniam vocant, translata fuit. De causa cerè ambigitur. Johannes tamen Rossus, curiosus subinde Antiquitatis investigator, adfirmat Gracoladenses, radio loci parum commodi adfectos, novas sedes quaesivisse, allectosque pratorum & annuum amantate, quibus Bellofitum tanquam facundo varè ludentis natura horto cingebatur, eò commigrasse. Hæc Lelandus; qui & iis consentanea margini^c Polydori Virgilii, ubi de Oxonia agitur, inscripsit: quibus etiam maximà ex parte adstipulantem reperiens Balaum.

Cæterum nec prætermittenda quæ in MS. d quodam Saxonico pervetusto habentur, lucemque ni fallor clarissimam Scholis hisce Gracoladensibus, Oxonium quoque transductis, affundunt. Ibi enim cum de prædiis ad Monasteria spectantibus fit sermo, (innuendum vero obiter, veteres frequenter Saxones, loca quælibet literis destinata, Monasteriorum nomine denotasse) Gracolada & Oxonium sic consociantur: 7 to cpeceglade hypp xiv huns hida 7 xv huns hida to Oxnapopda i. e. Quatuor decies centum hida ad Crecgeladam spectant, & quindecies centum hida spectant ad Oxenfordiam: sic vel tantillam lucem (ait Whelocus^e) Historiæ antiquæ placuit admovere. Cur non autem exinde suspicemur, Gracoladam jam tum cum Oxonia primum coaluisse, & latifundia illa quæ ad Gracoladenses prius pertinebant, postquam studiosi verso solo Oxoniæ sedem possuissent, tanquam commune patrimonium, in censuales tabulas una relata fuisse?

His & alia poteram testimonia subnectere, eaque abunde multa; sed ne libro Tympaniten accersam, sufficiet unicum (missis Foxio, Broughtone, Twyno, &c.) proferre: Ric. scil. Grafton, & qui Philosophos cum Trojanis ingressos, & sedes suas in loco postea dicto Grechlade ponentes memorans, eosdem refert, aliis cujusdam loci amœnitate captos, Gracolada

isthac migrasse, scilicet ubi nunc sita est Oxonia.

Mirum vero me læret, & fuisse nonnullos, & in posterum futuros, qui Brutum unquam aliquem ad Britanniam appellasse agrè agnoverint; apud quos quæcunque de Philosophis hac illum comitantibus, & Scholam Gracolada sperientibus traduntur, cen febricitantium insomniæ, & æniles fabulas, despere & diffilare promptum fuerit. Hisce quidem breviter responam, pari omnino ratione de rebus quibuscumque vetustis ambigi posse, quas sublustis plerumque traditionis obscuritas, & sententiæ sibi pariter contrariantes, præjudicium faciunt: verum melioris notæ Scriptores & plerique omnes agnoscant ipsum Insulam hanc nostram primum subjugasse, & deinceps ad posteros suos solum, sceptrumque transmississe. Conspirant in eo Annalium quamplurimi, præsertim vero^h literæ ab Edoardo I. centum etiam sigillis munitæ, & ad Papam circa annum MCCLXXXIV missæ: quæ post diligentissimam, quam præ se ferunt, Antiquitatis disquisitionem, & veritatis eventilationem, apertissime Bruti adventum, ejusque inter filios Insulæ hujus partitionem enarrant & adstruunt. Quin & in Archivis turre Londinensis diploma habetur vere regium, & si quod uspiam aliud, omnibus nominibus authenticum, testimoniis nimirum munitum plurimorum Prasulum, Comitum, & Baronum, aliorumque fide dignissimorum gentis Anglicana; nec non solenniter agnitum & admissum, à Nobilibus, Prælati, & Communitate totius regni Scotorum: in quo legitimæ successionis jura Edoardi primi in regno Angliæ, & directum in Scotos dominium, à Bruto, ejusdemque liberis, tanquam à fonte suo & origine deducuntur: cujus fere sub initio dicitur quod rationibus evidentibus, & documentis verissimilibus & probabilibus, Rex Angliæ, jus superioritatis & directi domini regni Scotia suum esse, & ad ipsum jure corona regni Angliæ, & dignitatis suæ regalæ præeminentiâ, pertinere debere assererat, & etiam ostendebat, incipiendo à tempore Bruti, & sic successivè descendendo usque ad tempus suum, sicut in antiquis chronicis, & libris in diversis Angliæ & Scotiæ regnorum monasteriis compertis scripta reperiebantur. Et quidem haud temere quis rationes illas pro levibus habuerit, quas tot tantique viri pro evidentibus & probabilibus duxere, quæque ejusmodi fuerant, ut imperii momenta, & bellicosa gentis fata secum traherent. Plura qui velit, consulat Tom. III. Collect. Prynnii, Lib. V. Cap. III. xx Edoardi I. pag. 489. Quod si nec detur Brutum in Britanniam penetrasse, nec ejus Philosophos Gracolada docuisse, suppetunt tamen Auctores qui Scholas ibidem viguisse testantur, licet Bruti res gestas haud commemorant. Imprimis autem, Græcis olim accolis inclaruisse Britanniam, ex superius allatis

^a Vide Lelandum in Cyg. Cantione in voce Ildis vadum. ^b Tenui testimonio interlineata ut illa supra. ^c Vide Br. Twynum in Apol. Antiq. Acad. Oxon. lib. 2. sect. 3. ^d In Bib. Cotton. ad finem Bedæ Sax. pag. 347. lin. 26. ^e In Annotationibus super Hist. Ecclesiasticam Bedæ, lib. 4. cap. 2. ^f In Chron. sub ann. 872. ^g Gildas Badonicus qui claruit anno 583. in libro de Gestis Britonum MS. in Bib. Bod. fol. 2. a. Nennius Abbas Banchoensis qui clar. 620. in lib. de Origine & Gestis Britonum, MS. in Bib. Bod. & in Bib. publ. Cantabr. Poeta Saxonicus, MS. in Bib. Coll. S. S. Trinit. Cantabr. citatus per Abr. Whelocum in Commentariis suis super Ecclesiasticam Historiam Ven. Bedæ, lib. 1. cap. 1. Taliesin, Poeta Britannicus, qui clar. anno 540. in quadam oda vocat. Hanes MS. videtis Defensionem Historiæ Britannicæ per Joh. Prifeum militem: edit. Londini, 1573. pag. 10. 27, 120. &c. Hen. Huntingdon, qui vixit anno, 1148. in Hist. Angliæ, partim collecta ex antiquissimo codice De origine Regum Britannorum, invento in Abbacia Beccensi in Normannia. Sylv. Giraldus, in 2 lib. Distinct. MS. Galfr. Monemuth, in libro suo de Britannia Regum & Principum Origine & rebus gestis, collecto & composito ex variis Historiis in Britannico Sermone primo Scriptis, impresso per Jo. Badium Ascensium, anno 1508. Floruit iste Galfridus, ann. 1152. Sigebertus, Gemblacensis monachus, Clar. anno 1105. Joh. Hanwill vel Annævillanus in Archibrenio, lib. 5. MS. Clar. anno 1200. Alexand. Nequam in libro de Sapientia Divina. Ponticus Virronnius, in Historia Britannica. Edit. Londini 1585. p. 2. &c. Joh. Lelandus, in Cygnea Cantione, Edit. Londini in 4°, circa anno 1545. & ibidem in 8°, anno 1658. p. 16, 17, 18, &c. Joh. Prifeus Equestrii ordinis Britannus, in Defensione Hist. Britan. ut supra. Ricardus Vitus (vulgo White) in libris Historiarum, Edit. Atrebat, 1597. lib. 1. & multi alii. Videtis alias Auctoritates pro Bruto in libro cui Tit. est, vindictio Chronologica Jurisdictionis Ecclesiasticæ Angliæ, per G. Prynnæ, Tom. 3. Edit. Londini, 1668. cap. 3. 20 Ed. 1. p. 490. Inter Epistolas Pet. de Vincis in quodam exemplari ejusdem auctoris MS. Hen. Knighton de eventibus Angliæ, lib. 3.

omnino patet, quibus addere possim *Vellei Paterculi* testimonium, qui in varias eos terras ac civitates demigrasse tradit, ut bonas literas ubique gentium promulgarent: porro & *Pontici Virunii* suffragium, qui disertis perhibet verbis, *Britannos* ante natum quoque Christum literarum amantissimos extitisse, virisque inclavisse Insulam, tum Græcâ tum Latinâ eruditione instructissimis. *Camdenus* itidem ab Authoribus antiquis, Græcos in hanc Insulam transmississe, & sparsim cum ejusdem incolis habitasse memorat. Quod si populus noster mediâ barbarie natus docendus, non doctus fuerit, quis ei Scholas & Seminaria negabit, quibus instruendi essent, qui alios deinde instruere possent? Præsertim cum Græcorum monumentis abundaverit, & Græcismum sane plurimis vocabulis priscam *Britannorum* linguam sapere manifestum sit. Historia certè *Iorevallis*, & *Lelandus* prone suffragantur; & quamvis iste Scholarum *Gracolada Lechladaque* politarum fundatores ignorare se fatetur *Lelandus*, è vetustis tamen locorum illorum monumentis *Sampsonem Sancti Dubritii* discipulum, ibidem studuisse asserit; quod etiam in ejusdem *Sampsonis* vitâ, etsi ex incertâ quadam auditione, repetit, quem *Balaus* etiam sequitur, additque, ipsum Scholas ibi quasdam instituisse. *Sampson* is ille nimirum est qui ob morbum *Ictericum* inter populares undique suos grassantem, solum coactus vertere, *Dolan* in *Galliâ*, Urbem Archiepiscopali sede ornatam, concessit, librosque *Britannorum* per plures eodem asportavit, interque alios Historiam *Britannicam*, quam *Walterus Mape* Archidiaconus *Oxonienfis* (vel ut aliis placet, *Walterus Calenius*) tempore Regis *Ricardi I.* patriæ restituit, quæ in manus *Galfredi Monumethensis* incidens, integram *Bruti* Historiam eidem suppeditavit. *Theodorus* etiam qui *Tarso Cilicia* oriundus erat, annoq; Dom. DCLXVIII. *Cantuarie* sedebat, *Gracolada* tum studuisse, tum docuisse, quin & ipsam variis cladibus pæne convulsam recreasse memoratur: ut in valde antiquo codice MS. in manibus *Francisci Thynne* Feclialis, titulo *Lancastrenfis*, tempore *Elizabethæ* Reginae, scriptum reperiebatur: istum scilicet *Theodorum*, unâ cum Abbate *Adriano*, *Britannos* ad rationis & humanitatis usum revocasse, ipsamque Insulam Tyrannorum nuper feracissimam, in Philosophiæ viridarium redegisse. Ejus insuper auspiciis eoque succrevit cultioris li-

teraturæ amor, ac studium, ut eo quo vixit, proximisque sæculis, viri tot eruditi emerferint, quot ante nunquam in *Britannia* comparuissent; quos inter eminabant *Beda*, *Sanctus Joh. de Beverlaco*, *Alcuinus* & *Tobias*, quorum primus testatur, discipulos *Theodori* nonnullos linguam Græcam Latinamque perfecte non minus quam patriam calluisse.

Huc usque de *Gracolada* & *Lechlada*: quarum tamen nomina aliunde alios derivare & dissimulandum non est, *Gracoladam* nempe non quia Græcorum locum dici, sed, quasi *Creccolada* esset, à *Crecca* deduci, apud *Zelandos* torrentem in flumen aliquod irruentem denotante, *Lechladam* vero à fluvio *Lecha* oppidum præterfluentem. Verum profecto quod ad Nomenclaturam priorem attinet, vox nostras, ut & Saxonica vetus, *Creche*, (à quâ potius quam *Zelandica* descripti verisimile sit) nihil aliud quam crepidinem, vel sinum maris, aut fluvii saltem grandioris, denotat, qualis apud *Gracoladam* nullus est. Quod si conjecturis agendum esset, à *Kirke* sive Ecclesiâ, (quæ ibi stat *Sampsonis Mariæ*) cum *Kirkelada* priscis nonnullis scribatur, deduci possit. Sed de hisce nominibus, alteroque *Erydon*, (prout à Scriptore quodam appellatur) doctiorum esto judicium; nam quod me attinet, sicut non à nominis Etymo, sed à Scriptorum illustrium auctoritate testimonia congesti, ita ut pro eorum veritate nimis acriter contenderem, in animum mihi haudquaquam induxi, cum tot antiquorum sæculorum facta obscure, nec sine contradictione plerumque, ob monumenta literarum temporis edacitate, & Rerum-publicarum everfione consumpta, posteritati tradantur. Valeant ergo quantum possunt testimonia illa, & fidem à Scriptoribus quæque suis mutuentur, mihi sufficit si probum diligentemque veri indagatorem gesserò, aliisque disceptandum relinquens, an qui *Gracolada* studuisse dicuntur Græci, à *Theodoro* ejusque discipulis diversi fuerint necne, ad *Bellofitem*, seu Musas eodem commigrantes, me propere accingam. Siqui autem *Origines Oxoniensium* altius *Gracoladâ* repetunt, id per me faciant, cui in re tam obscurâ curiosius disserere, nec vacat, nec libet; Inceptores Authoresque Universitatis Illustrissimæ cimmerias inter tenebras delitescere, dolendum descendendumque arbitror: eorum vero urnas & sacros cineres ulterius sollicitare, mihi prorsus religio habetur.

De Bellofite.

DE *Gracolada* & *Lechelada* tantisper egimus. Locum jam postulat & instituti ratio ut ad *Bellofitem* descendamus. Gallice (à priscis quibusdam Scriptis loquor) *Beaumont* nuncupatum, latinis vero *Belli montis* nomine designatum. Id autem *Oxonio* jam accrevit, & in borealibus ejus pomœriis *Sancti Agidii*, & *B. Mariæ Magdalene* Parochias ferè completur.

Talem in prisca *Britannia* Urbem Oppidumve extitisse, frequentibus Authorum calculis adstruitur, & quamvis nonnulli longe alibi ponendum sentiunt, mihi tamen in promptu sunt rationes satis idoneæ quibus *Oxonium* antiquum fuisse plane convincam. *Foannes*

Rossus (quem supra memoravimus) in libro suo circa annum MCCCCLXXXIII scripto, de *Mempricio* agens, rerum in *Britannia*, annis ante natum Christum novem supra millesimum, posito, hæc habet. De quo nihil boni commemoratur, nisi quod probum filium & heredem generavit nomine *Ebrancum*, & unum nobilem urbem condidit, quam à nomine suo *Caer-Dempric* nominavit, sed temporum postea decursu *Bellofitem*, demum *Caer-Bossa*, tandem *Rydychen*, & ultimo *Oxoniam* sive *Oxenfordiam*, à quodam eventu de quodam vado vicino per Saxones appellata, quod nomen usque hodie retinet. Crevit ibi posteris diebus nobile studium generale ab inclita Universitate de

^a In Hist. Rom. lib. 1. ^b In Hist. Britan. lib. 1. pag. 2. ^c In Britannia edit. 1607. p. 21. &c. ^d In eod. Tom. 4. ut supra p. 57. ^e In Cent. 13. nu. 51. ^f Lel. ut supra, p. 57. ^g Ibid. p. 146. ^h Vide Twynum in Apol. lib. 2. sect. 8. ⁱ In Hist. Eccles. lib. 4. cap. 2. ^j Vide Somnerum in Glossario suo ad finem Scriptorum Angl. in voce Greglade, edit. Londini, 1652. ^k Guil. Harrison in Chronico suo, lib. 2. cap. 3. ^l In libro MS. de Regibus ut supra, p. 20.

Græchelade derivatum: situat inter flumina Thamisæ & Cherwelli ibi obviantia. Urbs hæc sicut Jerusaleme, ut apparet, est alterata; nam mons Calvarie Christo passus erat juxta muros Civitatis, & nunc infra murorum ambitum continetur: sic extra Oxoniæ est modo quadam larga planities muris villa contigua & Bellemont appellatur, quod sonat pulcher mons: & hoc quodammodo cum uno de antiquioribus nominibus Urbis ipsius prænominatis & præcatis, videlicet Bellesitum convenit: Unde opinantur multi, Universitatem à Græchelade ad ipsum Bellum montem vel Bellesitum translata ante adventum Saxonum, Britanibus in Insula regnantibus, & Ecclesiâ Sancti Egidii tunc sub nomine alterius cujusdam Sancti dedicata erat; locus creationis Graduatorum sicut modo est Ecclesiâ Sanctæ Mariæ infra muros.

His vero in tantum adstipulatur Rodolphus Agas, ut Civitatem Oxoniensem fundasse quidem Memprici-um, Vortigerum autem instaurasse, tradiderit. Quibus accedit etiam Daniel Rogers vir, si Camdenum audias, eruditione ornatissimus; qui (velut è carminibus mox ennectendis liquebit) tum præfatis diserte suffragatur, tum addit insuper, Oxoniæ Bellofisi antiquitas nomine innotuisse. Sic enim se habet.

Bellofitum te rite vocant, Oxonia, patres,
Namque situ bellum quid magis orbe tuo?
Rhodocæ primis sub nomine culta Britannis,
Quam vagus irriguis Iliis aderrat aquis.
Non ingrata suis, queis crevit Regibus, ortam
Mempricio sese, Vortigeroque refert.

Siquis autem Authoribus hisce, quod non adeo antiqui fuerint, fidem abrogare satergit, in prociectu est quod regeramus, Scriptores utique allegatos, nec ista per quietem vidisse, nec ad arbitrium finxisse, quin ab antiquis eadem codicibus desumpta recitare. Nam de Rosso nominatim testatur Lelandus, & præfatos illum Scriptores, maxime vero Davidem Tavensem, sive Landavensem (quem Balas à Davidem Morganium appellat; quemque temporibus Edoardi IV. scripsisse constat) secutum fuisse, & (quod à nobis præcipue facit) etiam ea quæ de Gracolada & Bellofisi prædidit, ab iisdem mutuatum: quem porro, præter Landavensem, Historiolam quoque nostram, cum Chronicis Abbatæ Hidenfis, & id genus aliis, qui nunc perire, in subsidium sibi accersivisse crediderim. Si vero quis causetur Domesticos, nimiumque in partes nostras addictos Testes à nobis citari, in promptu fuerint Cantabrigiensium suffragia, & inter primos ipsius Lelandi, apud quem sic legimus, --sed quæ mea est conjectura, adducor ut credam, veteres Scholas Iliacas à Saxonibus latè omnia depopulantibus deturpatas fuisse, & Gracoladensium reliquias ab illo loco, non modo ad amœniores, verum ad tutiores sedes optimo quodam concilio confugisse. Nolo hic plurimis verbis in confirmandâ conjecturâ invalidâ laborare, ne videar velle Rosii auctoritatem infringere. Magis ad rem faciet si indicavero quis postea fuerit Bellofitenfis Academia auctor, in qua parte ita oblitterata est antiquitatis memoria, ut ex authoribus, qui de rebus nostris scripserunt, nihil ferè certi deprehendi

possit. Ego nihilominus non gravabor in medium adferre, quæ ratio admissa simul dicitur.

Primum cum ex auctoritate Davidis Tavenfis sive Landavensis constat, Gracoladense Gymnasium floruisse regnante Aurelio Ambrosio, necesse est commigrationem factam fuisse post Saxonum in Britanniam adventum, qui omnibus modis contendebant indigenam extinguere. Non tamen fortuna illorum crudelitati usque adeo applausit, quin mortuo Ambrosio Regi, cum ab Uthero Pendracone, tum ab Arthurio, principibus invictissimis sæpe profigerentur, quemadmodum & postea, Constantino, Aurelio Conano, Vortiporio, ac Mailgone regnantibus. Quo tempore, si litera à Gracolada ad Bellofitum commigraverunt, non dubium est, illas, non dicam maximo, aliquo tamen in pretio ibidem fuisse. At cum devicto Ceretico & ultra Sabrinam fugato, victores Saxones totam Mediterraneam Britanniam pro votis occuparent, credibile est Bellofitenfis Academia honorem aut prorsus concidisse, aut ita diminutum fuisse, ut postea indies devergerit ad interitum. Quibus enim aliter esse potuit imperantibus Saxonibus, hominibus barbaris, bellicosis, feris, & à fide Christi alienissimis? Hæc fors est rerum humanarum, ut nihil stabile, nihil perpetuum sit. Ubi nunc veteris Academia Bellofitenfis gloria? cum vix nominis umbra tenens apud paucos admodum Antiquarios extet. Quæ parte aliquanto fortunatior, quæ vel hodie (si vera referunt) quamvis humilis pagus sit, antiquo nomine gaudet. Habet tamen Bellofitum, licet nomen, quemadmodum multa alia præclarissima Urbes, perdidit, quod fortunas suas jactet, quod Alfredus Princeps ter maximus, sopitos literarum Cineres novis ignibus in focus suis animaverit, &c.

Sic Lelandus, cum Tavenfi asserens Scholam Gracoladensem, postquam Britanniam Saxones occupassent, sede veteri relicta, ad Bellofitum commigrasse; unde illius hac in re sententia liquido apparet; quæ & manifestius exinde patet, quoniam in Collectaneis suis Bellofisi nomen pro Oxonia creberrime usurpat. Quod quidem vel Dominum Johannem Checum militem, (pene quem Codices Lelandi olim fuerant) vel alium quempiam antiquitatis nostræ invidum, adeo urebat, ut expuncto non semel Bellofisi, Isidis vadum substitui deprehendas.

Sed quoniam doctissimus Lelandus, ea quæ attulimus, quæque in Scriptis sæpe suis repetit, suppressere omnino non ausus, subdubitanter tamen conjectari potius videtur quam asserere; alios, & quidem illo antiquiores, testes adducemus; primumque Doctorem quem Profundum nuncuparunt, Walterum Burlanum, sæculo Edoardi III. Philosophicâ gloriâ inclarescentem. Hic enim in Summâ seu Analyfi Problematum Aristotelicorum, super eo cui initium, Complexio quare rara sanior è his verbis edisserit. Notanda (inquit ille) sunt tria, quod Civitas sana erit, quæ versus boream & orientem plana est & aperta, & austrum occidentemque versus montosa, propter puritatem borea & orientis, & propter putredinem austri & occidentis, sicut Oxonia, quæ propter industriam Græcorum Philosophorum fuerat ordinata.

Neque vero me movet quod hæc Burlai verba ca-

* In Typo suo Urbis Oxon. fact. anno 1578. b Dan. Rogers regii Consistorii ac sanctioris Concilii à Secretis in Epigr. sui ad Acad. Oxon. in eodem Typo ut supra. c In Britannia in cap. de moribus & consuetud. Britannorum. d In Cent 8. num. 45. e In Tom. 4. Collect. ut supra, p. 111, 112, &c. f Cum meam non possem interim satis constituere, utpote qui non statim ad mittam, fuisse tales aliquando Academias, sed mos erroribus tam receptis utcunque gerendus. Hæc verba sunt ad Marginem operis Lelandi hic citati, sed utrum ipsius Autographa dubitatur. g In eod. Tom. ut supra, p. 149, 187, 232, &c. h MSS. inter cod. Digb. & in Bib. Coll. Magd. Oxon. & alibi. partis, 2. vide Twynum in Apol. lib. 2. sect. 21.

villam ^a *Londinensium*, tanquam Historiolæ nostræ repugnancia, quibus utique refert, *Oxoniam* propter *Græcorum industriam ordinatam* fuisse. Non enim vult *Barlaam* illos ipsos *Græcos* qui primi *Græcoladam* instituerunt, sed eorum Successores & Discipulos *Oxoniam* situm spectasse, eundem approbasse, Scholasque eodem transiisse.

Barlaam excipient *Annales* *Cœnobii Hidenfis*, secus *Wintoniam*, dicentes, Quod *Universitas Oxoniæ* quondam erat extra portam borealem ejusdem Urbis, & erat Principalis Ecclesiasticus Cleri Ecclesia *S. Egidii* extra eandem portam, modo verò est infra muros Urbis *Oxoniam*, & est Ecclesia principalis cleri Ecclesia *S. Mariæ* infra eandem Urbem.

Hæc aperte coincidunt cum testimonio *Joannis Rosii*, superius allato. Sequitur vero in iisdem deinceps *Cœnobii Hidenfis* Annalibus, migrationem illam (à Boreali nempe Urbis latere versus Austrum) anno *MCCCLIV.* obtigisse, cum lites videlicet inter Scholares & urbanos funestæ exardescerent, & Cancellario (pessime cum Scholaribus suis à Civibus habito) deinceps rerum summa in Urbe deferretur.

In qua temporum supputatione, si Chronici istius Author id sibi velit, ut profiteatur, Academicorum qui intra Urbis pomeria versabantur, conditionem, post fatale illud quod refert diffidium, in melius mutatam, alliguisse plurimos in suburbiis bellomontanis agentes, & proinde injuriis domini regionis suburbicariæ, sive hundredæ portæ-borealis obnoxios, ut in loca pacatiora se reciperent, rem narrat veritati prorsus consonam: nondum enim cum ^d *Damoreio*, centuriæ domino, ea tempestate in pacta convenerat, de quâ re inferius agemus. Si autem eâ sit Chronographi mens, Academicos tunc temporis intra urbis muros ad austrum positos se primum recepisse, gravissimo errore est lapsus; quemadmodum ex postea dicendis evidenter apparebit. Sed ista obiter monuisse suffecerit.

In orbitam itaque redeo, & corollarii loco subnectam leviora quædam indicia, ab antiquitatis tamē studiosis minime contemnenda, quæ Scholis nostris *Bellostensis* lucem foenerabuntur; indicia nimirum, quæ post longum seculorum lapsum ex locorum nomenclaturâ, ædificiorumque rudibus etiamnum supersunt; ne vel proposito meo, vel officio, vel Lectoris denique expectationi defuisse ullâ ex parte videar.

Primo itaque occurrit ^e Campus ille qui inter *Bellofisi*, sive *Belli Montis* agros positus, nomine *septem Astrorum* olim innotuit; quem exinde dictum quis conjecerit, quod Astronomorum inibi hospitium antiquitatis poneretur.

II. Huic accedit alterius agri portio *Treppen-*

hall, i. e. Aula *Treppeniana*, prisca denominata, cui & nomini & loco apertissima hospitii vestigia adherent.

III. Deinde ager dictus *University Acres*, i. e. jugera Universitatis, de quo tamen nil certi affirmari, cum Collegium *Universitatis* ad quod spectant, nomen iis impertuisse potuerit.

IV. Locis porro extat *Oxonium* à pomeriis borealibus determinans, *Bochord* olim, nunc *Botardo* vocitatus; quæ quidem vox *Bibliothecam* ^f sonat, sive locum conservandis libris literarumque monumentis destinatum.

V. *Ædificiorum* ad hæc rudera in subigendis *Belli montis* agris passim offenduntur, idque maxime ad *Waltonam*, vicum nuper inopem, obscurumque, quem *Lelandus* paulo supra pro *Bellofisi* habuit reliquis.

VI. Habentur præterea in antiquis scriptis Plateæ haud paucae, juxta Collegium *Glocestrense*, videlicet *Stockwellstreet*, & illa *Hybernorum*, vulgo *Grithmanstreet*; quibus adde illam ad *Waltonam* tendentem, dictamque *Waltonstreet*. Ambigi autem non potest hæc omnia ad pagum aliquem, rusticamve villam nullatenus pertinuisse.

VII. Platea quoque *Belli montis* ^g memoratur *Beau montstreet* vocata, quæ à portâ fabrilī (*Smithgate*) *Romam* (locus is erat quasi meditullium, agri *Belli montis* occupans) deduxit; ubi non ita pridem à fossoribus reperti sunt subterranei quidam stupendæ amplitudinis meatus. Prædictæ vero ferè omnes Plateæ, imo ipsa ædificiorum vestigia prorsus evanescere, & seges est ubi olim steterat *Bellofistum*.

VIII. Deniq; occurrunt nomina Aularum sive Hospitiorum in adjacentibus Parochiis *S. Egidii*, & *Dive Mariæ Magdalena*; è quibus est Aula *Græca*, nec non plurimæ aliæ suis deinceps locis opportunius adferendæ.

Subductis ritè calculis, hæc ego tanti arbitror momenti esse ad faciendam fidem iis omnibus, quæ de *Bellofisi* perhibentur, ut neminem fore crediderim, Antiquitatis studio vel mediocriter versatum, qui non mirabitur, post tot clades ac bella, hostiumque *Saxonum* & *Danorum* incursiones, demum ipsius *Reipublicæ* subversiones, de *Academiâ* sive *Scholis Bellostensis*, re adeo antiquâ, tam frequentia & perspicua apud Authores vetustos reperiri testimonia. Sed ut dictis modum statuam, omnia doctissimorum virorum *Lelandi* & *Camdeni*, suffragiis claudam, *Bellofisi* in præsentia valedicturus. Sic autem loquitur ^h *Lelandus*, Legi apud quosdam mira vetustatis Britannicarum rerum scriptores, tempore Britonum, tam *Græcas* quam *Latinas Scholas* ad vadum *Ifidis* floruisse. Sic verò ⁱ *Camdenus*, Prudens antiquitas (ut in *analibus nostris* legitur) hanc urbem etiam (scil. *Oxon.*) Britannico sæculo musis consecravit.

^a In Lib. 2. *Antiq. Cant.* ^b Vide *Twynum* in *Apol. lib. 2. sect. 22.* ^c *Chron. sive annales Monasterii Hyde juxta Winton. MS.* ^d *A. fol. 23, &c.* ^e In *Reg. Inquisit. de com. & villa Oxon. in turro London. Script. 6. Ed. I.* & in *collectanea Nic. Bishop, fol. 223.* ^f In *Reg. parvo vel antiquo prioratus S. Frideswydæ, Oxon. p. 100. Cart. 153.* & in *lib. mag. ejusdem priorat. p. 476.* ^g Vide in *Dictionario Saxonico*, Guil. Somneri in voce *Bochord.* ^h *Reg. Godstow. fol. 97.* & alibi in antiquis Scriptis. ⁱ *Twyn. in apol. antiq. Oxon. lib. 2. sect. 25.* ^k Vide *Affertionem antiquitatis Oxon. edit. cum libro de Antiq. Acad. Cantabrig. 1574. p. 4.* ^l In *Britannia in Dobunis.*

Scholarum OXONIÆ, ipsis Britannorum & Saxonum temporibus, scilicet ante Regem Aluredum, florentium Vindiciæ:

HACtenus de Bellofio. Proximum est ut de Scholis Oxoniensibus, ultimis Britannorum, primisque Saxonum temporibus, quæ reperi testimonia subjungam. Quibus equidem propositionem hanc persuadere non dubito, Scholas nempe publicas, seu Universitatem Oxonii, sive Bellofii (vel si alio quovis nomine urbs nostra insignita fuerit) ante Aluredi Regis Saxonum tempora institutas fuisse.

Primum ergo argumentum illustris ille *Afferii Menevensis* locus, in libro a de vitâ & gestis *Aluredi*, vel *Alfredi* Regis, suppeditat. Sic enim ille scribit. Eodem anno (viz. DCCCLXXXVI) exorta est pessima ac terribissima Oxoniæ discordia, inter Grymboldum, doctissimosque illos viros, quos secum illuc adduxit, & veteres illos Scholares, quos ibidem invenisset: qui ejus adventu leges, modos, ac prælegendi formulas ab eodem Grymboldo institutas, omni ex parte amplecti recusabant. Per tres annos haud magna fuerat inter eos dissensio, occultum tamen fuit odium, quod summa cum atrocitate postea erupit, ipsaq; erat luce clarior. Quod ut sedaret Rex ille invictissimus *Ælfredus*, de dissidio eo nuntio & querimonia Grymboldi certior factus, Oxoniam se contulit, ut finem modumque huic controversia imponeret qui & ipse summos labores hausit: causas & querelas utrinque illatas audiendo. Caput autem hujus contentione in hoc erat positum: veteres illi Scholastici contendebant, antequam Grymboldus Oxoniam devenisset, literas illic passim floruisse, etiamsi Scholares tunc temporis numero erant pauciores, quam priscis temporibus, plerisque nimirum savitia ac tyrannide Paganorum expulsis, quin etiam probabant & ostendebant, idque indubitato veterum *Annalium* testimonio, illius loci ordines ac instituta à nonnullis piis & eruditis hominibus fuisse sancita, ut à D. Gilda, Melkino, Nemrio b, Kentigerno, & aliis, qui omnes literis illic consueverunt, omnia ibidem felici pace & concordia administrantes: ac D. quoque Germanum Oxoniam advenisse, annique dimidium illic esse moratum, quo tempore per Britanniam iter fecit, adversus Pelagianorum hæreses concionaturus, ordinesq; & instituta supradicta, mirum in modum comprobavit. Rex ille inaudita humilitate utramque partem accuratissime exaudivit, eos piis ac salutaribus monitis etiam atque etiam hortans, ut mutuam inter se conjunctionem & concordiam tuerentur. Itaque hoc animo discessit Rex, quosque ex utraque parte consilio suo esse obtemperaturos & instituta sua amplecturos sperans. At Grymboldus hac iniquo animo ferens, statim ad Monasterium Winton. ab *Ælfredo* recens fundatum proficiscebatur, deinde tumbam Wintoniam transferri curavit, in qua proposuerat post hujus vite curriculum ossa sua reponenda, in testudine, quæ erat facta subter Cancellum Ecclesiæ Divi Petri in Oxonia. Quam quidem Ecclesiam idem Grymboldus extruxerat ab ipso fundamento de saxo summa cura perpolito.

Huc usque *Menevensis*, qui ab ipso Rege *Aluredo* evocatus, Professoris munus in Academia Oxoniensi

gessit; de quo pariter, ac dictis diffidiis, virisque, quos memorat, literis ac pietati deditis (nempe *Gilda*, *Melkino*, &c.) plura mox dicam: de exemplari unde hæc hauriuntur, verba interim facturus, quoniam scilicet locus ille, eo quod in omnibus *Afferii* apographis non habetur, tanquam spurium & subditiuum à nonnullis rejicitur. Exemplar vero istud nor. modo vindicavit in Apologia sua *Twynus*, verum &, qui excudendum curavit, *Camdenus*, non tantum in *Britannia* sua optimum *Afferii* exemplar nominavit, sed & in familiari cum amicis colloquio fidem ejus ubique asseruit; idque speciatim ad præfatum *Brianum Twynum*, qui id ipsum manu sua testatum reliquit. Cum enim impense cuperet *Twynus*, ut de exemplaris illius fidei editione sibi melius constaret, XVIIII Februarii, anno CIODCXXII ad *Camdenum*, *Westmonasterii* in ædibus *Guliel. Heather* Musices Doctoris degentem accessit, deque variis, pro ut se dabant, rebus, consertis prius verbis, ad prædictam *Afferii* editionem, locumque in eâ Academiæ Oxoniensis antiquitatem tam obnixè firmantem, sermonem tandem deduxit. Instabat autem (de *Twyno* loquor) paragraphum illum, siquidem nec in manuscriptis nec impressis hætenus libris passim occurrat, à compluribus in dubium vocari, nec aliud quam *Ἰστορίαν* censeri: summopere autem efflagitare viros doctrinâ & dignitate haud vulgari, ut, antequam suspicio ea in opinionem præfractam adolesceret, vivens ille valensque veritatem toti orbi patefacere vellet. Ad hæc itaque *Camdenus*, id se jampridem effecisse, & plenius forte aliquando effecturum respondit: Te vero (inquit *Twynus* allocutus) quod attinet, ne inter fluctuantes illos ponaris, Scripta prohibent ea, quibus antiquitatem Oxoniensem abundè dilucidasti, & quibus ego assentiendum potius arbitror, quam leviculis refragantium quorumcunque objectionibus. De loco autem, quem sibi eventilandum sumpserunt suspicaces isti, (qui acerbis me censuris perpetim exagitarunt) sitne genuinus an suppositivus, ad causæ momentum parum tacit: cum Te minime lateat, vel disuncto illo testimonio, argumentorum affatim superesse, quæ vetustatem Universitatis Oxoniensis apertissimam faciant. Porro autem, urgente ibi *Twyno*, diceret præcise, num locum illum à viro aliquo acceperit, cujus fidei innixus eundem *Afferio* intulisset, an vero è probato quovis exemplari desumpserit, Respondit *Camdenus*, integram eam *Afferii* Historiam ad Codicis cujusdam MS. fidem, qui penes ipsum tum erat, editam fuisse, in quo etiam ipsissima illa de quibus dubitatur, quæque in nonnullis exemplaribus desunt, verba reperiebantur. Adidit autem, quærente *Twyno* codicis antiquitatem, se quidem arbitrari temporibus *Richardi* secundi fuisse scriptum. Hæc omnia *Brianus* ille *Twynus*, diligentissimus priscorum temporum rimator, suâ manu conscripta, & adjuratione nominis D. O. M. confirmata, memoriæ prodidit.

Cæterum ad exemplar illud *Afferii* quod attinet, cum à *Camdeno* primum ederetur, Dominum *Henr. Savile* de *Banke* secus *Halifaxiam* in agro *Eboracensi*, possessorem habuit, cujus malâ fide interpolat

^a Edit. Francofurti, 1602. vel 1603. p. 16. ^b Nennio. ^c *Apol. Antiq. Oxon. lib. 2. sect. 80, 81.* ^d In *Dobumis*. ^e *Hujus* & hanc exemplaris, & probata illius fidei in latinâ *Twyni* Epistola ad *Camdenum*, data Oxoniæ 24. Febr. 1622. mentionem factam invenio. In Bib. Cotton. sub effigie *Julii*, C. nu. 3. ^f Penes me A. W. in transcriptis sub attestazione publici Notarii.

tum fuisse, ingesto qui rebus nostris conducit loco, temere suspicantur invidi aliqui homines, quos partium studium in transversum rapuit. Et quid sane non suspicionibus suis labefactare fas fuerit, cum *Ingulphi* etiam verba, antiquitatem nostram dilucidantia, tanquam prorsus fictitia pari vecordia respuunt,

*Ego Ingulphus, pro literis addiscendis, in tene-
riori aetate constitutus, primum Westmonasterio,
postmodum Oxoniensi studio traditus sum, &c.*

Hæc inquam rejiciunt illi, quoniam in Codice nescio quo MS. alicubi ut perhibent (locum tamen assignare nequeunt) in *Anglia* conspiciendo, nequaquam reperiuntur. At vero, ad *Afferium* ut revertar, in probationis nostræ subsidium, quæ lectionem prædictam asserimus, (præterquam quod nulla in MS. *Saviliani*, de cuius fide scrupulus injicitur, conspicienda est scripturæ discrepantia, nullus omnino Parachronismus, quibus maxime indiciis dignoscitur locus quilibet adulteratus) egregie insuper facit, quod sub Choro, seu Cancelllo, antiquissimæ apud nos Ecclesiæ *Sancti Petri* in Oriente, Hypogæum *Sancti Grimbaldis* etiamnum passim ostenditur: quod non temerè fieret, si ex nupero *Saviliani* Codicis assumento res tota penderet. Neq; enim *Oxonienſum* vulgus de *Afferio* quicquam inaudivit; multo minus fabulam exinde hausit priusquam scriberetur. Et hæc quidem candidis veri & Antiquitatis studiosis vindicandæ *Afferii* lectioni sufficere arbitramur, de eorum enim iudicio solliciti non sumus, qui dum nos doli mali insimulant, manifesto falsi crimine tenentur, in editione quâdam *Sigeberti Gemblacensis*, *Alcuinum Cantabrigiæ studuisse* referentes: verbis istis ex ingenio additis, contra omnium, quos videre mihi contingit, sive Manuscriptorum, sive impressorum codicum fidem.

Nunc autem (quod sum pollicitus) de *Sancto Germano*, *Gilda*, *Melkino*, reliquisque (quos *Afferius Oxonii* studuisse retulit,) deque *Johanne Beverlacensi*, *Beda*, *Alcuino*, virisque aliis, piis juxta & eruditis, literisque nobiscum olim vacantibus, quæ apud authores occurrunt, maturè adjiciam. Ex illis ergo *Sanctum Germanum*, *Britannorum Apostolum* (qui anno CCCCXL claruisse dicitur) *Oxonii* aliquandiu commoratum fuisse, haud unicus memorat *Afferius*; nam idem subinnuit & *Gildas*^a. *Quamvis* *Vortigerus* sibi prædicantem fugiens *S. Germanum*, locum suo nomine appellatum peteret, Hic tamen cum *Britannorum Clero* illum eoque infecutus, ibi per quadraginta dies permansit, & totidem noctes, & ad alium locum in *Demetorum Regione*, (quæ pars est *Wallia* australis) suo etiam nomine insignitum, quod illic arcem condidit. Sic *Gildas*. *Vortigerus* vero non alibi in primo *Sancti Germani* adventu quam *Oxonii* egisse, hinc merito conjectabimur, quoniam labefactatam nuper Urbem, & pene collapsam ille unus recreavit; immo eandem usque adeo in deliciis habuit, ut novum ei nomen *Caer Vortigern*, id est, *Urbs Vortigeri*, exinde adhæserit. Porro eodem, recognoscendis *Academicorum* fidei ac moribus, perrexisse *Germanum*, negari vix potest, cum id illi muneris demandatum à Pontifice Romano esset, ut in *Britanniam* profectus *Pelagianismus* tum concionibus publicis impugnaret, tum eradican- dum omni studio curaret: & *Oxonienſes* *Pelagii* jam erroribus tactos fuisse, plusquam probabile sit, in quos Papale haud ita multo post interdictum eo nomine intonuit. Sed enim *Nennii*^b hic fortè verba

commodè essent annexenda, nisi tum de *Sancto Germano* agens, *Gilda* vestigiis pressè inhæreret, tum per integrum pene librum, quem de gestis *Britannorum* inscripsit, eidem consimilia adeo traderet, ut Scriptores haud pauci, utriusque opera uni tribuerint Authori. At vero non est prætermittendum plura haberi exemplaria (speciatim in *Cœnobio Urvallensi* in Agro *Eboracensi*) in quibus lacinia latè grandes assuntur, ab iis quæ *Nennii* nomine vulgò circumferuntur, immane^c discrepantes, quas ineptiarum anilium fasciculos rectissime nuncupaveris.

Post *Gildam* ac *Nennium*, *Constantium* liceret adferre, qui in vitâ *Sancti Germani*, de eo, sociisque ipsius agens, hæc habet, *Erat in illis Apostolorum instar autoritas per conscientiam, doctrina perliteras, virtutes ex meritis; accedebat præterea tantis autoribus assertio veritatis, itaque regionis illius Universitas in eorum sententiam prompta transferat.* Atque hæc quidem *Twynus* noster è dicto *Constantio Lugdunensi* citavit, ut evinceret, *Universitatem* illius regionis, id est, *Oxonienſem*, *Sancti Germani* doctrinam pronis animis fuisse amplexatam. Collatis autem libri impressi cum MS. cujusdam verbis, vocem illius deesse reperi, & in eâ inde sententiâ fui, *Constantii* verba, non *Universitatem*, quam vocamus, seu generale studium, aut *Academiam*, sed populum potius universum indigitare.

Proximus à *Sancto Germano* adsit *Gildas* cognomento *Sapiens*, qui claruisse fertur prope annum DLXXX, quique literarum studio, uti ex vitâ ejus in *Biblioth. Floriacensi* liquet, operam *Oxonii* impendebat. Testimonium illud sic habes, *Sanctus igitur Gildas, cum per aliquot annos in Doctrinâ Beati Hilduti commoratus fuisset, valedicens pio magistro venerandisque condiscipulis, Iren perrexit, ut & aliorum Doctorem sententias, in Philosophicis atque in divinis literis, investigator curiosus exquireret.* Ubi ad vocem *Iren*, notatiuncula in margine habetur, ab ipsone Authore, an ab editore adscripta, nescire me fateor,

*Iren olim Academia in majori
Britanniâ.*

Iren autem hic pro *Ichen* vel *Icen* (quod facile fieret, cum vocis maxima pars integra supersit) positam opinor; & pro *Hyd-ichen* (*vadum-boum*, id est, *Oxonium* apud *Britannos* denotante) dictam; pari ratione quâ nos *Oxon* pro *Oxford* scribere consuevimus.

Nequis vero *Iren* ibi pro *Eren*, veteri scilicet *Hibernia* nomine, scriptam suspicetur, id nullo modo fieri potuisse ostendam; quia *Iren* hoc in loco *Universitatem* alicubi in *Britanniâ* positam aperte denotat; quin & in nostrate: quia, si notatiuncula marginali fides, *Academia fuit in majori Britanniâ*. Adde- dere licebit *Hiberniam* minimè indigitari, siquidem & in citato etiam capite subjungitur, *Ammericum*, apud quem tum rerum *Hibernicarum* summa fuit, *Gildam* ad se istum, ut doceret, non ut disceret, accersivisse; nam deinde legitur,

*Gildas petivit Hiberniam Christum prædi-
caturus.*

^a In Hist. sua edit. Francof. 1602. p. 903. 40.
In Bib. Bod. ^b Lel. in Tom. 4. ut supra. p. 62.
per Joh. à Bosco è Bib. Floriacensi, 1605. cap. 6.

^b In libro De gestis Britannorum, MS. in Bib. Bod. fol. 238. b.
^c Twynus in Apol. lib. 2. sect. 83. ^d In Bib. Bod. fol. 16. a.

^e MS.
^f Edit.

Vocem ergo *Oxonium* ibi significasse manifestum est; idque nobis adstruitur quod *Afferius* prodidit, *Gildam* scilicet literas *Oxonii* imbibisse.

Ad *Kentigernum* nunc, *Nenniumque*, & *Melkinum* venio, sub eadem, aut antiquiora forte nonnihil tempora, *Oxonii*, referente *Afferio*, literis vacantes, quorum primus satis apud *Scotos* concessit an. dom. DLXVI, ætatis CLXXXV, secundus claruit anno DCXX, postremus autem anno DLX. Sufficiat vero jam paucos è pluribus adduxisse, qui cum pulvere annisque luctantes Universitatem istam gloriose nunc æque tuentur, atque olim ornabant; matrique suæ, ab æmulâ quacunque impetitur, primogenituram fortiter asserunt, cui nec ipsi primò erant geniti.

Atque vero, quamvis ea (quorum maximam partem ex *Afferio*, spectatæ fidei scriptore desumptimus) liquido testentur, Scholas ante *Alfredum Oxonii* viguisse, & ab illo instauratas tantum fuisse: cum nobis tamen ex aliis passim Authoribus argumenta suppetant, eorum nonnulla prædictis adjiciemus.

Primo itaque, testimonio eo haud valde innixus, quod^a *Alexander Neckam* è fatidici illius *Merlini* scriptis deprompsit, *viguit* sc. ad vada Boum *sapientia*, tempore suo ad *Hiberniæ partes transitura*, (quamvis *Neckamum* eadem apud varios Authores, aliis licet alibi verbis, referentem habeas) cum *Sancto Johanne de Beverlaco* auspicabor, anno circiter DCCXXI diem obeunte, quem ingenuis apud *Oxonienſes* Artibus operam dedisse, scripta antiqua haud pauca prodiderunt; depictis etiam fenestrarum indicibus lucem hac in re copiosam affundentibus. Scriptor enim, qui florebat an. CIOCCCLXXIII in ejusdem *Beverlacenſis* vitâ (cujus initium, *Antiquioribus Britonum sola*, &c.) *Harphamia* inter populos *Deira* natum, annos autem vernantes apud cœnobium *Sanctæ Hildæ* in studiis collocasse perhibet; primumque ex *Angliis*, Doctoris vel Magistri gradu ornatum fuisse. *Erat autem* (inquit ille) *Doctor ejus Theodorus Alienigena, qui in Oxonia summam conscendit apicem*, &c. Quod & *Lelandus* ex Authore Anonymo retulit, de *Beverlaco*, dictoque ejus loci *Sancto*, opere trifariam partito, scribente; quem ego quidem *Gulielmum* quendam *Asketellum* fuisse arbitror, qui regnante *Edoardo II.* eandem sibi materiam sumpsit, ediditque libros pariter tripartitos; multa ut opinor è *Deira* *enſis*, aliisque trans *Humbrum* Bibliothecis edoctus: cujus Regionis Monachi, cum *Angliam Dani* ubique persultarent, Historias suas & Antiquitates variis perpetim cladibus summâ industriâ eripere^a. Huc accedunt *Sacristæ Beverlacenſis*, (à prædicto etiam *Asketello* memorati) verba, *Sanctum Joh. de Beverlaco primum in Artibus Magistrum apud Oxonienses* extitisse, memorantis; Quæ egregie etiam confirmantur ab ipsius *Beverlacenſis* imagine, in sinistro Bibliothecæ *Sarisburyenſis* latere, fenestram ordine sextam olim decorante; immo nescio an ibidem etiamnum comparente, hac inscriptione,

Doctor Sanctus Johannes de Beverlaco, fuit primus Magister Artium liberalium in Oxoniâ.

Quibus suffragatur aliquâ ex parte Epigraphe altera, in Collegio *Universitatis*, quâ *Socius istius Contubernii* appellatur. Quod de Collegio à Rege *Alfredo* inibi

extructo intelligi non potest, verum de aliquo alio capiendum ibidem extante, antequam literas *Oxonie* restitueret *Alfredus*, ubi etiam eisdem, quos *Afferius* retulit, nec non & alios plurimos, bonis literis dedisse operam, nullus dubito. Poteram jam & alia proferre testimonia, iis, quæ de *Beverlacenſi* adducta sunt, communiendis perquam accommoda, eaq; è Scriptoribus ante *Londinensem* nunquam improbatis. Is quidem probatissimos Authores, nulla tamen ratione suffultus, ut animo suo, partibusque quibus addictissimè studuit, gratificaretur, dispungit passim & confodit: sed me aliò rapit succincta destinari operis brevitatis.

Festino itaque ad Venerabilem *Bedom*, quem si probaverim ætatem *Oxonii* posuisse, duas juxta res assecutus fuero: nam & Scholas *Oxonienſes* *Alfredo* Antiquiores fuisse liquebit, & *Bedom*, quem *Academia* suæ *Cantabrigienſis* de alieno liberalis elargitur *Londinensis*, almæ *Matri* nostræ in genuinum filium opportunè vendicabo.

Regnante itaque *Richardo II.* gravissimæ lites incidebant inter Collegium *Universitatis*, ac *Edmundum Francisci* *Aromatarium Londinensem*, qui dictum Collegium de Tenementis quibusdam & latifundiis, positus in Urbe Agroque *Oxonienſi*, postulabat; Academici itaque negotium sibi faceſſitum ægrè ferentes, libellum supplicem, gallicè conscriptum, Regi & Parlamento, 7° *Ricardi II.* obtulerunt: in quo *Alfredum* Fundatorem suum memorantes, utque Collegii jus circa redditus quosdam assereretur efflagitantes, Regem obsecrant, ut eo sibi nomine impensius faveret, quod viri olim sanctissimi simul doctissimi (inter quos *Joh. de Beverlaco*, *Venerabilem Bedam*, & *Richardum Armachanum* nominant) eodem quo ipsi hospitio degissent, literarum studio invigilantes. Hæc habemus inter fasciculos libellorum supplicum ad Parlamentum datorum, qui in Turre *Londinensi* reponuntur, falsa tamen Inscriptione, manu recentis 7° *Edoardi III.* notata, quo quidem anno Generalis Ordinum regni conventus nullus agebatur. Revera 7° *Ric. II.* habitum fuisse constat, ac proinde eidem anno antedictus libellus attribui omnino deberet, prout *Augustinus Vincentius*, *Georgiusque Robsonius*, illarum custodes testantur; qui ejusdem libelli apographum *Academia Oxoniensis* transmittentes, quo bonâ fide descriptum liqueret, nominibus suis muniebant. Cæterum nec Collegii prædicti Præsides, sociosque effrontes adeo fuisse crediderim, ut ea coram Rege & solenni Ordinum concessu affirmare sustinerent, præsertim cum antagonista præsto esset, qui vanos & mendaces falsi convinceret, nisi iisdem stabiliendis, argumentorum abunde, vel è codicibus vetustis, studioforum matriculis, libris censualibus, aliisque idoneis indicibus, in procinctu habuissent: Quorum plerique, cum iisdem plagis, quibus *Johannes de Beverlaco*, & *Venerabilis Beda*, oriundi essent, in libros vel plurimæ antiquitatis incidisse poterant, qui, ut mox ante dictum, egregiâ ejus Regionis Monachorum curâ, *Danicarum* incurſionum procellis eximebantur.

Verum quia de Scholis jam agimus *Alfredo* antiquioribus, quidni testimonia adducamus, quæ *Alcuinum* seu *Albinum*, clarissimum *Beda* discipulum, Alumnum quoque *Oxonienſem* fuisse adstruunt?

Illum nimirum hic loci perinde studuisse, ac *Parisiensem* *Academiam* instituuisse, è literis^a ab *Universitate* nostrâ ad Pontif. Max. *Joannem XXII* datis patebit; illæ vero sic nuncupantur,

^a In lib. 2. de naturis rerum MS. ^b Anonymus MS. ^c In Tom. 3. Collect. in Bib. Bod. p. 153. ^d Lel. in Tom. 4. p. 148. ^e In lib. 2. Antiq. Acad. Cantabrig. edit. 1574. p. 212. & alibi. ^f Vidi etiam copiam ejusdem petitionis in Thesaurario Coll. Universitatis in quodam Rot. pergam. Script. in Charact. de tempore Regis Ric. II. ^g In initio libri de exordio & progressu Ecclesiæ Dunelm. per Turgotum priorem ejusdem, MS. in Bib. Cotton. (olim in Bib. Allen.) sub effigie Faustine A. 5. Et in quodam Transcripto ejusdem Epistola per Notarium publicum in Turri Scholarum Oxon in pixide T. n. 10. Vide etiam Rossium Warw. in lib. de Regibus MS. p. 87.

*Sanctissimo in Christo Patri, & Domino Piissimo,
Domino Johanni vigesimo secundo, &c.*

Deinde inter alia sic habes; -- Intelleximus siquidem quod nuper ad studium Parisiense vestros misericordes oculos convertistis, & ejusdem studii Doctores, tam Philosophos quam Theologos ad Ecclesiastica beneficia promovistis, & alias quidem immensis honoribus sublimastis, & alios vero dedistis Pastores & Doctores, in opus Ministerii in adificationem Corporis Christi & modificationem Sanctorum. Nos autem (pater sanctissime) divina institutione formati, audemus dicere quod nostrum studium Oxon illi Parisiensi studio (quamvis excellenti nobili) est quidem antiquius tempore, prius Origine, & prout credimus, non posterius dignitate. Constat namque Albinum Philosophum & Doctorem Catholicum, natione Anglum famosissimi Principis Caroli Magni Magistrum, & per eundem Carolum de Anglia accersitum fuisse Parisii studii Fundatorem, quod Anglica, imò Gallica atque Romana Historia contestantur. Talem igitur benedictionem, qualem Parisienses de vestra largitate sumpserunt, etsi jure primogenitura minimè vendicamus, de vestra tamen speciali gratiā nobis donandam concedente Domino feliciter expectamus, &c. dat. MCCCXXII. Quæ verba non modò pro confesso habent & profitentur, ante Alcuini secula Universitatem, seu studium generale, fuisse in Anglia: ibidemque eruditos ex hac gente omnes, & speciatim Alcuinum bonis vacasse literis: sed & aliud tum temporis minime extitisse præter Oxonium, & proinde illos eo loci bonis literis vacasse: quin & insuper conficiunt, Parisiensem Academiam nostræ huic originem suam acceptam referre: adeo ut penes nos hoc decus steterit, quod quemadmodum ethnica Druidum Philosophia, è Britannia petebatur, Christiana etiam exinde defluerit. Quibuscum aliquā ex parte consentiunt literæ illæ alteræ, ad eundem Pontificem, ante paucos tum annos, ab Edoardo II. conscriptæ, efflagitantes, ut "Universitas Oxoniensis iisdem privilegiis, quoad resumendas & continuandas Lecturas gauderet, quibus Scholæ tum Gallicæ fruerentur, præsertim cum Gallicæ illas (Parisiorum intellige) à nostris profluxisse, testatissimum sit. Quā quidem in re lucis haud parum adferent Boetii verba de Lutetia ante Alcuini secula locuti; Testis enim oculatus bonarum literarum vacuum plane eandem memorat; "ubi Artes liberales ostiatim quasi mendicarent, & Philosophiæ nemo potius sitientibus exhiberet, &c.

Dum hæc mecum recolo, monachis è Sancti Benedicti sodalitis libentius assentior, qui studia sese Oxoniensia promovisse gloriantur, & tantum non instituisse, scilicet si Universitatis regimen & disciplinam spectemus, præsertim cum in Epistolâ unâ & alterâ ab Academiâ ad eosdem datâ, societatem illam Genericis elogio ornet Universitas, & eo petit nomine, ut sibi Scholam S. S. Theologia meditati, collatis pecuniis adminiculo esset. Cogitanti autem, quinam è dicto Ordine id sibi honoris præsertim vendicent, non alii occurrunt quam quos ante dixi, Sanctus nempe Joh. de Beverlaco, Venerabilis Bedæ, Alcuinus, cum Antiquioribus nonnullis, paucisque sub Alfredi ætatem, Plemundo utique Archiep. Cantuar. Asserio, Sancto Grim-

baldo, Sancto Neoto, &c. qui cùm publicis Prælectionibus literas Oxonienses mire provexissent, eam inde Gloriam reportarunt, ut non tantum Instituta quædam sua pro administrandâ Universitate, in seros usque annos derivarent, sed ut eorum quoque ritu vestiti, ad capeffendos Gradus accederemus. Neque enim quicquam ad Magisterium antiquitùs admittebatur, nisi ocreatus tum esset, (quod etiamnum in Doctoratu S. S. Theologiæ obtinet) tum Palla chimæ^a indutus, & quoad reliqui habitus colorem Monachis illis omnino confimilis. Id nimirum honoris, grata ac memor Academia pietas, benè merentibus deferendum censebat.

Quod si Universitatis per ea secula fortunam scire expetis, tessellata quodammodo illa, & rebus, nunc prospere, nunc adverſe fluentibus intertexta fuit. Nam cùm Sanctus Germanus, ad proterendam Pelagii Hæresin in Britanniam accederet, bonis tum Legibus ac Institutis temperata Universitas, secundis omnibus auspiciatissime fruebatur: verum cum Saxonum inde rabies, in sacra pariter ac profana involaret, dubium non est quin musas Barbari sedibus quoque suis exturbarent: immo eò quidem usque exulantes reperio, donec Saxonum Optimates ad humanitatem imbuti, Christo tandem nomina dedissent. Christianismus enim, cui ancillatæ perpetuo sunt comitantes Musæ Oxonium postliminio revertuntur; gratamque iterum vallem occupant, quam vel fastigiatis Parnassi apicibus prætulisse jam dudum videbantur. Atqui vertente iterum fato, ne gliscentes jam per Britanniam Pelagii, Arriique Hæreses, disputandi pruritus accenderet, Gregorio Pontif. maximo visum, ut Exercitiis suis publicis Academia^a interdiceretur, unde Scholares in cœnobias passim, (vetera illa literarum, Præter Saxonesq; Insulam infestantibus, perfugia) disperguntur. Insuper factum est ut Rex Ina Scholam paucis post annis erudiendæ Britannorum Juventuti, Roma exstruxerit. Cæterum cùm Interdicti Papalis vis haud ita^a perennaret (etſi Rossus^b ad Aluredum usque viguisse perhibet) seniores quidam Oxonium se denuo conferunt, & convocatis undique discipulis, intermortuam jam disciplinam & eruditionem resuscitant, ordinibus quibuldā distinctionis gratiā aut excusis, aut in usum revocatis, fortean iisdem quos nos hodie Gradus appellamus. Eodem res loco stetit, ad Sanctam Frydeswydam usque, cujus in vitâ mentio facta est de Clero Oxoniensi, notissimâ istis, nec non & nostris seculis loquendi formulâ, quâ literati, licet laici, Clerici vocantur. Frydeswyda vero diem obiit an. quasi DCCXXXIX. atqui ubi effrænata inde Danorum Barbaries, nec ipsis cœnobiis, nedum Scholis librisve parceret, Musis iterum Oxonio pulsas, nox alta totam pene Insulam invasit, tenuitque in ea usque tempora, quibus pientissimus Rex Alfredus, impensis eam suis vigiliisque dispulit, longoque literas die donavit. Sed de eo mox susius.

Interim, si quis rogaverit, utrum Oxonii his annis Generalia quæ vocant studia floruerint, aut an Academia tum nostra, Artium & Scientiarum Professoribus, Graduumque aliquorum distinctionibus instructa fuerit: respondeo, fieri aliter non potuisse, cum Sanctus Johannes de Beverlaco Magistri ibidem Gradum capeffiverit; & Kenelmus Rex Mercie (qui Martyrio claruit circa annum DCCCXXI) à Pontifice Romano efflagitavit, ut Scholares Abbatiae Wynchel-

^a Rot. Rom. in 11 Ed. II. m. 10. in turre Londini. ^b In lib. de Scholarium disciplinâ, edit. Lovani, cum Commentariis Tho. Aquinatis, an. 1485. cap. 2. ^c In F. Epist. 25. 249, &c. ^d In quodam Tractatu de Prærogativis & Dignitatibus Ordinem Monasticum concernentibus per incertum authorem compact. cum libro cui tit. est de Origine & processu Monasterii S. Albani, &c. MS. in Bib. Cotton. ^e Rossus ut supra, p. 74. ^f Lel. in Tom. 4. p. 44. ^g Vid. Twyn. in Apol. lib. 2. sect. 168. ^h In lib. de Regibus, ut supra. ⁱ In parveto MS. in Bib. Coll. Jesu, Oxon. ^j Lel. ut supra, p. 83. ^k Reg. vel Historia cœnobii Wynchelcomb. in agro Gloüc. MS. fol. 7, 8.

combenfis ad Generale aliquod Studium transferrentur; quem & *Oxonium* sensisse contendo, & sententiam hanc meam paucis confirmabo.

Richardus Kedermyster, cœnobii *Wynchelcombenfis* primò Monachus, & deinde Abbas, *Romam* anno MD. profectus, in virum quendam, sive *Scotum*, sive *Anglum*, incidit, quocum varium ultro citroque sermonem habuit: deinde vero cum de *Sancto Kenelmo* Martyre mentio fieret, ignotus ille librum protulit, cujus in ipso hæc statim initio legebantur. *Apud Sanctum Joannem Lateranensem in pariete prope Arcam Domini, ibi in foramine reperies schedulam Sancti Kenelmi Martyris, in qua sit petitio apud Sanctissimum Patrem pro Scholasticis in Generali studio inveniendis.* Agnosco sape *Richardum* illum dictam Schedulam, magno

laboris & pecuniæ dispendio, frustra quævisse, & nunquam reperit, haud constare? verum tale quippiam & à *Kenelmo* petiit, & indultum à Papa fuisse; & Scholares illos *Wynchelcombenfes Oxonium*, tanquam ad Universitatem (quam Generale Studium prisce vocabant) concessisse, negandum non video; cum cœnobii illius Monachi, Hospitium olim *Oxonii* haberint; eo scilicet tempore, quo Papa de dicto comitatu & migrandi extra cœnobii confinia ad capiendum ingenii cultum supplicaretur. Nam ubi, regnante *Stephano*, Abbatia illa incendio prope hausta, & Diplomata eidem pleraque absumpta simul fuissent, Hospitium prædictum, quod illis multos ante annos *Oxonii* obvenisse fertur, Bullâ *Alexandri* tertii, anno MCLXXV concessâ, iisdem postliminio redditum & confirmatum adhæsit.

Universitas OXONIENSIS ab Alfredo instaurata.

PRioribus jam annis, Scholisque perfuncti, ad eam descendimus ætatem, quâ *Alfredus*, sive *Alfredus* ille, *Oxonienfis* in secula deprædicandus, collapsas olim Artes & oppressas in integrum denuo restituit: dicturique sumus, quoad succinctè licebit, quo ille studio, quibus effecit impensis, ut, annuentibus demum fatis, resurgerent adeo eadem, & renitescerent.

Tam crassa enim Barbaries Insulam jam nostram occupaverat, ut ne Grammatices peritus, ad *Alfredum* primis elementis informandum, in toto occidentalium *Saxonum* regno inveniri potuerit; annosque ille (ut quibusdam placet) jam duodecim habuerit, cum Alphabetica aggrediretur. Rerum itaque potitus, literasque partim à *Pleymundo* (Archiepiscopo postmodum *Cantuariensi*) partim à *Werefritho* (qui ad Episcopatum tandem *Wigorniensis* emerfit) edoctus, infamem hanc populi sui inscitiam tam agris oculis perlustravit, ut nil prius potiusve haberet, quam si viros doctos honoribus opibusque cumulando, ad bonarum literarum studia subditorum suorum animos accenderet. Cum locus ergo imprimis destinandus Artibus esset, non aptior videbatur, quam vetus earum habitaculum, *Oxonia*, *Saxonice Danicisque* procellis (quarum postrema in annum DCCCLXXVI incidit, *Dan* nimirum ibi tum hyemantibus) excidio propemodum ac ruinis data. Neque enim eo tantum perire istius Urbis calamitates, ut Musæ in exilium proturbarentur, sed pristino jam decore exuta, eam Ædificiorum & monumentorum jacturam fecit, ut funditus quasi deleta, & inter excisas propemodum numeranda videretur: stantibus tantum venerandis illis *Sanctæ Frideswydæ* ædibus, quæ antiquum quadantenus *Oxonii* splendorem, seculis futuris indigarent. Hortante itaque *Neoto*, antiquæ Pietatis viro, Rex ille (*Anglorum decus, Regum Gemma, virtutum exemplar*, &c. passim apud Scriptores cognominatus) erigendæ primo urbi incubuit, haud nempe ignorans prolapsas etiam literas, è rudibus pariter suis prospectaturas. Deinde vero Scholas publicas Artibus & Scientiis fundasse dicitur, tandem & Diversoria recipiendis Scholaribus commodâ exædificasse, eademque *Anglorum* partim Optimatibus replevisse: quos ad Ingenuas adeo Artes im-

pulit, ut Juniores huc certatim convolarent, ætate vero provectiores, vel filios eodem transmitterent, vel famulorum, quotquot ad eruditionem capeffendam promptiores reperirent, eodem dirigerent. Quinimo, eò brevi splendoris accrevère liberales Artes, ut quotquot *Anglorum* sine literis consensissent, miseros sese ingeminarent, felices vero illos deprædicarent, quos in tardius doctiusque seculum fata seposuere. Hinc magnâ vis Procerum juxta & Plebeiorum scientias efflicium deperire, *Oxonium* in dies confluere, Urbemque neglectam nuper, & Scholaribus pene vacuum, opplere; denique vel in hauriendâ eruditione, vel in aliis informandis ætatem ponere,

Johannes Rossus Antiquarius ille *Warwicensis* tres *Alfredum* Aulas construxisse memorat:

Primamque, *Rei Grammaticæ*,
Secundam, *Artibus*,
Tertiam, *Theologia* destinasse.

Prima in Platea altâ, vulgo *High-street* dictâ, versùs partem Orientalem stetit, & in eâ Grammatici viginti sex honestis stipendiis alebantur: cui, quod Artium infimæ dicata esset, *Parva Universitatis Aula*, nomen indebatur; eoque *Rossi* etiam seculo fertur innotuisse,

Secundam *Alfredus*, ad Boreale urbis latus, in *vico Scholarum*, vulgò *School-street* nuncupato, erexit; & xxvi Scholaribus ad Logicam & Philosophiam enutriendis dedit: eamque (ut inquit *Rossus*) *Aulam minorem Universitatis* appellari voluit.

Tertiam vero (quæ primæ vicinior erat, & ad Occidentem solem posita, *Aula magna Universitatis* dicebatur) uberiori reditu ditavit: & xxvi Theologis instruxit, sacris ibidem literis operam daturis.

Atqui *Aulæ* insuper alia, variis pariter facultatibus destinata, civiumque primo *Oxonienfium*, deinde vicinorum quorundam, tandem & è longinquo habitantium impensis structæ & adauctæ, paucorum annorum spatio prædictis accesserunt.

Hæc à *Rosso* desumpsi, qui minime sic est intelligendus, quasi diceret Universitatem hanc nostram nomen suum ab *Alfredi* fundatione derivasse. Rem è contrâ se

• Ibidem. • In eodem Reg. vel Hist. fol. 13. b. • Jo. Brampton. in *Chron. suo* in *Alfredo*, p. 814. Flor. Wigorn. sub ann. 871. Ran. Hygden *cestr.* lib. 2. cap. 1. *Rosso* in lib. de Reg. pag. 85. & alii. • Ex historia incerti authoris de primis Albionis Insula inhabitantibus MS. in Bib. quondam Alleniana. • Vita S. Neoti MS. Lel. in Tom. 3. p. 11. & Tom. 4. p. 108. Antiquitates Glaston. per Gul. Malmsbury. MS. Antiquitates etiam ejusdem loci per incertum authorem MS. in Bib. Bod. p. 250. & 251. • Frat. Adam. Ord. præmonstrat. in libro de tripartito Tabernaculo. Edit. Paris. 1518. & alii. • In lib. de Regibus ut supra p. 86. vide Twynum in *Apol.* lib. 2. sect. 172.

habere autumno. Nam quamvis cum Scriptoribus plerisque agnoscam, Regem *Alfredum* sedem illam Theologorum, *Aulam* primò *Magnam Universitatis*, mox *Collegium Universitatis* dictam, recreasse; tamen id illi nominis imposuisse plane diffiteor: quam exinde nuncupatam reperio, quoniam *Universitas* seu *Academia* auspiciis antiquitus administrabatur; eamque *Universitas*, seu Cancellarius & Scholares, pecuniis Magistri *Gulielmi* Archidiaconi *Dunelmensis* coemerunt, & Alumnis, prout supremo ille testamento mandaverat, instruxere. Constat insuper cum, post *Alfredi* obitum, *Britanniam* Dani caedibus & rapinis infestarent, & *Normannorum* deinde dominatus cladem quasi de clade sereret, deperditis *Academiae* Registris, *Aulam* hanc *University-Hall* dictam, Civibus *Oxonienfibus* arreptam, & in posteros quoque eorum, hereditario dicam jure an injuriâ transmissam fuisse; dominos autem oppidanos haud prius excussisse, quam *Edoardo* tertio Sceptum capiente, residuis eam dicti *Gulielmi* pecuniis Cancellarius & Scholares *Universitatis* redemerint; & quod Archidiaconus ille destinarat, per commodo Academicorum numero donarint. Quare nomine ab *Universitate*, cujus patrocinio curæque demandata fuerat, adscito, *Aula* imprimis, & deinde *Collegium Universitatis* appellari occcepit: quam *Academia* in Epistolâ unâ & alterâ ad Proceres quosdam datis, *Seniorem suam filiam*, & in aliâ quâdam ad Pontif. *M. Eugenium* quartum conscriptâ, *Collegium Antiquius Universitatis* nuncupavit.

Porro autem dubitari poterit, utrum *Alfredus* duabus præterea Aulis nomina adaptaverit, nam & illæ iisdem nummis coemptæ, cum majori illi pares non essent, *Parva* & *Minor*, quo tam ab eâ, quam à se invicem internosci possent, appellabantur. Nec liquido constat, an præter Scholas quasdam unicamque *Aulam*, quicquam amplius erexerit *Alfredus*; præcipue cum in Munimentis Collegii *Universitatis*, Rex ille dictum unice Collegium vel struxisse vel instaurasse memoretur: cui, prout è pluribus patet Historiis, Præsidentem, seu Magistrum, præfecit, eique lxxix Scholares submisit, ad tres distinctim Classes referendos; quarum prima *Theologia*, secunda *Philosophia*, tertia *Grammaticæ* operam navare tenebatur. Quod ad Aulas verò attinet, seculorum inde decursu subnascentes, constat ingenti studiosorum numero *Oxonium* convolante, civium illos domicilia incoluisse; donec involante in *Angliam* *Gulielmo Conquestore*, literarum studia elanguerent; & imminutâ Scholarium frequentia, hospitia pleraque ad dominos oppidanos relaberentur.

Sed ut res paulo altius repetatur, de tempore, quo hæc præstitit *Alfredus*, nequaquam inter Scriptores convenit; aliqui enim annum DCCC nominant, XL annis *Alfredo* priorem; alii autem in annum DCCCXCV, & Annales *Canobi Hidensis*, DCCCLXXXVI incidisse volunt: sed his tarditate peccatur, cum tempus assignent quo *Sanctus Neotus* & *Joh. Erigena*, Professores ambo in *Academia* ab *Alfredo* recreatâ, nequitiam superfuere: *Joh. Rossus*, & *Baleus* de anno DCCCLXXXIII & DCCCLXXIV contendunt, quanquam alius quidam DCCCLXXII assignat, quo *Alfredus* annum à vigesimo tertium agebat. Sed *Lelando* potius assentiendum duco, & anno DCCCLXXIX id gloriæ deberi fatendum: cum factis nimirum inter *Alfredum* & *Gothrunum* induciis,

Angliæ aliquandiu respirare datum est; & conversis à bello ad pacem animis, ingenuis aliquantisper Artibus vacare.

Verum de Musis pergo *Oxonienfibus*; quibus cum hospitia essent resecta, de viris doctis prospiciendum proximo loco erat, qui Discipulos eodem allicerent, allectosque informarent; quam ad rem egregiam attulit industriam *Alfredus*, hortantibus *Aethelredo* Archiep. *Canuariensi*, *Pleymundo* (qui successus demum illi in eâ sede est) *Wesfrido* Episcopo *Wigornienfi*, *Neoto* denique, & *Werenupho* Episcopo *Legecestrenfi*: qui eo nimirum munere fungebantur, ut Regem ad Religionem instigarent, & in humanioribus literis erudirent. *Neotum* quod attinet, præcipuas in *Academia* nostrâ partes agebat, Sacra enim *Theologiæ* Prælector erat: quem vitæ tamen *Monasticæ* tanta brevi cupido cepit, ut mundo subtractus in *Cornubiæ* concesserit, ibidem quod reliquum sibi dierum esset in rerum divinarum contemplatione positurus. Hunc vero nonnulli filium *Adulphi*, seu *Ethelwolphi*, Regis occidentaliū *Saxonum*, *Alfredi* autem fratrem uterinum faciunt; ab ineunte ætate auspiciis *Sancti Dunstani* in *Cœnobio Glasstonienfi* educatum perhibentes. Sed ad *Alfredum* revertor, cujus equidem pietas & erga bonas literas affectus unius Insulæ angustius claudi indignabantur. Missio propterea in *Galliam* nuntio *Grimbaldum* quendam accivit, cujus mira eruditio methodusque docendi singularis, *Oxonienfes* in acquirendis Artibus præcipue adjuverent. Natus ille apud *Flandros*, in Urbe *Morinorum* dicitur; ferturque in maturâ ætate constitutus Monachi habitum sub *Bertino* induisse, ejusque vestigia ingressus in literis & pietate eo usque profecisse, ut amplissimum Sodalitii decus emergerit. Certe jam diu erat quod fama ejus ubique percrebuisse, nam cum *Alfredus Romam* proficisceretur, monentibus suorum nonnullis, *Grimbaldum* in transcurso invisit, & ab eo laute comiterque tractatus illam de viro opinionem concepit, ut cum de instaurandâ dein *Oxoniâ* cogitaret, è *Sancti Bertini* Cœnobio accersierit; qui, Archiepiscopi *Rhemenfis* hortatu incitatus, in *Angliam* proinde transmisit, & in hanc post paulo Urbem, plaudentibus Academicorum plerisque, pervenit. De tempore quidem quo *Oxoniam* perrexit, inter Authores controversum est, alii enim anno DCCCLXXXIII ascribunt, nempe cum Pontifex *Universitatem* diplomate suo communiret, *Sanctus* & *Fusus* *Neotus* mundo se esset subducturus; aliis interim (è quorū numero & qui *Grimbaldi* vitam conscripsit) adventum ejus in annum DCCCLXXXV differentibus. Verum hæc de re curiosi non erimus; satis est & nobiscum in *Theologiâ* prælegisse, & quâ erat tum Pietate ac eruditione, tum Prudentia ac morum gravitate instructus, summum tandem in *Academia* Magistratum (Cancellarium utique) consecutum fuisse. Et hic sanè notandum obiter venit, quod velut *Alcuinus*, natione *Britannus*, alumnusque *Oxonienfis*, in *Galliam* olim, invitante *Carolo* Magno trajecerat, & in restituendis promovendisque literis operam *Lugetia* perillustrem navarat; sic, quo gratia nobis debita rependeretur, virum huc doctissimum amandarunt *Parisienses*, qui locum apud *Alfredum* haud vulgarem obtinens, inter recreatæ *Academiae* Prælectores, tempore juxta atque eruditione primos, numerari mereatur. Unde porro dilucidatur & astringitur, quod alicubi de progressu literarum dictum reperi, Artes videlicet è *Britannia* primo in *Galliam* migrasse, deinde autem,

^a In F. fol. 64. Epist. 160, 162, &c. ^b Ibid. fol. 58. b. Ep. 150. ^c Vide Twynum lib. 2. sect. 186. ^d Grafton. in Chron. suo sub an. 872. & aliis. ^e Lib. Statutorum Coll. Univers. p. 24, &c. ^f Chron. incerti authoris quod sic incipit. Anglia quatuor partes habet MS. ^g MS. ^h In lib. de Regibus, ut supra. ⁱ In Cent. 2. nu. vel cap. 23. & alibi. ^j Vet. MS. quondam pene Episcopum Oxon. extrah. ut conjicio ex chron. Rog. Albani. ^k Tom. 4. p. 112, &c. ^l Rous ut supra. ^m Leland. Tom. 3. p. 11. Tom. 4. p. 108, &c. ⁿ Ex vita Grimaldi MS. & in Tom. 1. Lcl. p. 21.

cum summa pene barbaries Insulam hanc occupasset, eodem postliminio à Gallis rediisse.

De *Grimbaldo* hætenus; cui & alii haud pauci, quos è gentibus exteris evocavit pari consilio *Alfredus*, adnecti possint, nisi quod eorum nomina ignorentur: de quorum tamen tribus proditum est, ex *Hibernis* fuisse oriundos, annoque DCCCXCI, parato in septimum diem proventu, naviculam singulos vitilem, coris circumsutam, ingressos, sine velis, sine gubernatore in *Cornubia* appulisse; & *Dublavum*, *Maecbethum*, *Maelinum*, nominibus innotuisse. Retulere autem se comitem iis adjunxisse quartum quendam *Suifnethum*, virum in *Questionibus super Ascensione dominicâ versatissimum*, qui in ipso tamen itineris initio, repentinâ morte correptus, intercidisset. Hos vero nonnulli à Rege accersitos, & *Oxoniam*, ut juvenes ingenuis ibi artibus imbuerent, missos arbitrantur; ceterum alii, ut amicorum commercio abducti religioni se liberius dicarent, permeasse in *Britanniam* prodiderunt. Verum ne exteris nos prima literarum semina debere autumes, nobis ante *Grimbaldi* aliorumque quos dixi adventum, haudquaquam deerant viri Artium ac Scientiarum peritissimi, quique tam perdiscendis quam præmonstrandis literis nati compositique videbantur. Tales utpote erant *Neotus*, qui in Theologiâ docuit, & *Afferius*, Monachus omnimodâ cognitione instructissimus, qui Grammaticam Rhetoricamque explicabat, & à Rege postmodum ad Episcopatum *Shirburnensem* evocabatur; apud quem tam singularem jampridem gratiam inierat, ut cum *Grimbaldus* e *Galliâ* accersendus esset, ut *literatura studium* in Angliâ sopitum & pene emortuum (uti *Malmesburienfis* dicit) sua suscitaret industria, unus ante alios dignus habebatur qui Oratoris eâ in re personam sustineret.

His addi potest qui Academicos in Logicâ, Musicâ, & Arithmeticâ instituebat, Monachus Ecclesiæ *Menevensis*, nomine *Johannes*, cognomen autem, ut aliqui volunt, *Erigena*; quem etiam in Epitome suâ Historiæ Britannicæ *Scotum* appellat *Alexander Essebiensis*. De eo acriter contendunt Scriptores, & hi ab *Hibernis*, illi *Wallis*, alii denique *Scotis* originem duxisse produnt. Certe hunc *Ticini* aliquando & *Lutetia* docentem *Johannem Scotum* nomine innotuisse lego; cumq; *Grimbaldo* ac aliis nonnullis *Alfredi* rogatu *Oxoniam* accessisse, literisque ibi monstrandis operam accommodasse: tametsi nec ignoro *Johannem* quendam Presbyterum extitisse, quem *Alfredus* cum aliis in *Galliam* legabat, ut pertrahendum ad *Oxonienfes* *Grimbaldum* curaret. Prior autem ille ipsissimus est quem *Lelandus* *Scotum* suspicatur, quemque plures nobiscum annos posuisse, & eodem quo *Neotum* ac *Afferium* tempore in Artibus prælegisse, (reclamitent interim scriptores quicunque) asseveranter affirmabimus: denique qui sive *Scotus*, sive *Erigena*, sive *Patricius* audiat, cultiorem proculdubio literaturam percussit, & apud Regem haud unum, honorem quem meruit cumulatissime adeptus est. *Rogerus* siquidem *Baconus*, subtilis ille rerum & Authorum trutinatore, pro fidiissimo eum & oculatissimo linguarum interprete (neque temere quidem, nam talis reverà fuit) deprædicat; cui tribuendum porro censet quod libris quibusdam *Aristotelicis* veris ac genuinis fruimur. Non reliqui locum (inquit ille *Johannes*) nec templum in quibus Philosophi consueverunt compo-

nere & reponere sua opera secreta, quæ non videri, nec aliquem peritissimum quem credidi habere aliquam notitiam de scriptis Philosophicis quem non exquisivi.

Pergamus vero nos de Prælectoribus nostris primævis, quos inter comparat *Johannes Monachus* dictus, qui & Geometriam & Astronomiam docuit, & vir fuit ingenio maxime perspicaci, dignisque in omnimodâ eruditione familiam ducere, demque, quem *Grimbaldi* Collegam extitisse, nec ante adventum ejus *Oxonis* prælegisse invenio. Is *Lelando* *Johannes Monachus* ex *Saxoniâ transmarinâ oriundus*, nuncupatur; appellatione enimvero distinctionis gratiâ potissimum approbandâ, cum alii *Johannem Monachum S. Menevia* vocitantes facillimo errori anslam præbeant, ut cum *Johanne* nimirum *Erigenâ* coincidat, qui ad *Sanctâ Menevia* natus est, monachusque ibidem, uti à *Baleo* ac *Pisæo* memoriæ proditum est, deinde evasit: etiam si *Lelandus* in Catalogo suo Scriptorum *Anglicorum* haudquaquam recensuit.

His, aliunde partim accitis, partim domi ab *Alfredo* repertis accedunt *Oxonienfes* qui, paucis interfectis annis inclarescere cœperunt; quique libros Theologicos (quorum aliqui etiamnum superstant) ex Latinis in Saxonicum transferentes Nobilibus *Anglis* rem gratissimam fecere, linguæ utpote *Romanæ* ignaris, Scriptisque propterea quæ prædixi frui nequeuntibus. *Alfredus* autem, quod Regibus usu rarissime venit, Idiomatis vernaculi pretium ac splendorem adaugens, librum condidit quem *Malmesburienfis* (*Afferii* auctoritate subnixus) *Enchiridion* vocat; eundem forte qui *Manuale meditationum* inscribitur, & à *Pisæo*, *Manuale* simpliciter appellatur. Scripsit insuper Saxonice & librum alium, titulo *Decreta judiciorum*, sed hunc nobis fortuna invidit, aut pro rerum mortalium conditione seculorum eripuit decursus. Huic vero accedit & alter, de *Legibus*, nuncupatus, in *Æde Christi Twynhamburnensi* olim habendus; quem (cum aliis quos apud *Balaum* videre licet) *Gulielmus Lambardus*, in præcâ vir antiquitate Legibusque exercitissimus, edendum procuravit. Ceterum quoniam de *Alfredi* jam operibus agitur, audiamus Scriptorem quendam antiquum in hæc verba differentem, *Religionis* (inquit ille) per hunc disciplina in mentibus fidelium disseminata convulsa, & tanquam novi solis claritas doctrina veritatis infusa reluxit, cujus in Scripturis tanta legitur extitisse scientia, ut in Philosophia studiis ad unguem usque perfectè disertus Orator existeret, & facundus Interpreter totum fere Testamentum in idioma lingua paterna transferret. Et si enim Patri postremo natus esset *Alfredus*, miris tamen ingenii dotibus virtutisque studio singulari reliquos adeo fratres antevertebat, ut de eo, puerilem haudum ætatem egresso, spem amplissimam conceperit, & (quem in magna demum emersum expectabat,) *Romam*, pluribus militibus dona quoque ingentia ferentibus stipatum, amandârit; eo consilio ut Pontificiâ benedictione auctus, Sanctorum Apostolorum precibus commendaretur. *Roma* tum sedebat *Leo IV*, qui cum fixis in pueri vultu oculis indubia probitatis vestigia, futuræque majestatis indicia deprehenderet, prælagiente animo in Regem protinus inunxit; primusque is erat è Regibus *Anglorum* quibus sacrum obtigit oleum; secundum illa.

* In quadam Historia Saxonica MS. in Bib. Cotton. & Flor. Wigorn. sub an. 892. b Annales Monasterii Hydenfis ut supra. Rous de Regibus ut supra. Twyne lib. 2. sect. 172, 174. c In 2 lib. de Gestis Anglorum, cap. 4. d MS. in Bib. S. Bened. apud Cantabr. e In Chron. incerti authoris ut supra. f Vita Grimbaldi ut supra. Flor. Wigorn. sub an. 872. g In Tom. 4. p. 118. h In Glossis suis super lib. Aristotelis de secretis secretorum, MS. fol. 4. i In Tom. 4. p. 114. ex Gul. Malmesbury de Gestis Regum Angliæ, lib. 2. cap. 4. k In lib. 2. de Gestis Anglorum, cap. 4. l In Æt. 10. nu. 134. ex Malmesburienfi ut supra, cap. 4. m Osbert. Clarenfis in vita S. Edburgæ MS. n Ex tripartito tabernaculo, ut supra. o In quadam Chron. ab origine Gigantum in Insula Albion usque ad tempora Ric. II. MS.

*Rex Alfredus erat primus Rex Angligenarum
Unicus qui fuerat, docet ut liber Historiarum.*
An de eo addam, quod cum Regno dein potiretur tam
immentas opes in Sedem Apostolicam effudit, ut ejus
rogatu Pontifex maximus Scholam *Roma* Saxoniam
tributo in posterum omni exemerit.

Atqui ut pietate haud vulgari instructus, ita erga li-
teras ingenuas pene prodigus erat *Alfredus*, qui ma-
gnam censui annui partem, quo Scholis & angustioris
fortuna Academicis prospectum esset, iisdem addixit.
Namque, ut in summam regis optimi admirationem
rapiaris, reditus ille suos bifariam primo partitus, par-
tem tantum alteram in proprias impensas reservavit, al-
teram quadripartitam, sacris hac ratione usibus di-
cavit.

- I. Portionem unam pauperibus assignavit.
- II. Alteram Aedibus Religiosis dedit, quas ipse
fundaverat.
- III. Tertiam vero reparandis Templis, vel, ut alii
volunt, *Angliis* apud exteros degentibus ascripsit.
- IV. Quartam autem Scholis, alendis ibidem tam
Scholaribus quam Praeceptoribus donavit.

At vero, postremo dictos quod attinet, non tan-
tum constituit *Alfredus* ut stipendiis iis vivente ipso
fruerentur, verum & haeredibus suis ac successoribus
mandavit, ut iisdem Academici in omne aevum pasce-
rentur. Quod non secus fiebat ad ipsum (ut plerique
autumant) *Conquestorem*, qui Scholaribus, prout in-
fra dicitur, aliqua de causa infensor, eorum praeripuit
reditus, & detinendos in posterum ordinavit.

Atqui vero insignior adhuc evasit *Alfredi* adversus
Academiam benevolentia, qui Leges porro & instituta
salubria, gubernandae eidem tradidit, eamque & ipse
privilegiis ornavit, chartaque regia stabilivit, &
(quod *Neotus* prius a Pontifice petiverat) a
Martino II. circa annum DCCCLXXXIII, diplomate
Papali muniendam impetravit; velut hinc testatum
habet, quae e veteri quodam Poeta desumpsimus;

And in the yeare viii hundred lxxx and
tweyne

Martin Bishop of Rome graunted to King
Alured

To found and make a study then againe
And an universitee for Clerkes in to rede
The whiche he made, at Oxenford indede
To that intent, that Clerkes by sapience
Again e Hereticks, should make resistance.

Alfredus autem statuta quae dixi, cum Privilegiis
variis & immunitatibus, confirmavit: hac vero in re
eadem usus est industria, quae pridem in impetrando a
Pontifice ut Schola anglicana *Roma* posita tributo exi-
meretur, usus fuisset.

Verum equidem haud facile dicas majoremne in re-
creanda Universitate munificentiam, an in conservan-
da diligentiam adhibuerit; nam cum lites, ut praefati
sumus, *Grimbaldo* ac discipulis suis intentarent Scho-
lares veterani, Rex ipse *Oxoniam* tanta celeritate ad-
volavit, ac si totum penitus Regnum in summum dis-
crimen adduceretur; immo regia quodammodo maje-

state exutus, querimoniis utrinque audiendis tantisper
vacabat, donec temperatis imperio monitis effecerit,
ut sedata omni contentione partes inter se placide co-
aluerint. Desumuntur haec ab exemplari illo *Asse-
riensi* quod *Camdenus*, anno CIODCII, Typis evulga-
vit, & cujus de fide superius egimus. Interim non est
dissimulandum *Asserium* a *Matthaeo* Archiep. *Cantuari-
ensi* editum anno CIODLXXIV, ne fundata quidem,
nedum instaurata ab *Alfredo* Universitatis mentionem
facere: sed utique dicendum quod ab aliis pridem ob-
servatum, librum eum mendosum & mutilum prorsus
fuisse, sub finem tamen instauratae Universitatis quasi
appendicis loco, narrationem satis amplam continere,
cui *Balans*, nisi me fallit conjectura, *Paralipomenon*
nomen indidit. Hanc certe, qualiscunque ea fuerat, pro-
palandam cum reliquo libro curasset Archiepiscopus, si
antiquitati *Oxonienfi* paulo iniquior non fuisset. Uni-
ca subest excusatio, appendicem illam idcirco forte non
editam, quoniam & ipse juxta & facellanus ac adjutor
Joannes Josselinus de ejusdem fide dubita verant, si qui-
dem recentiori manu fuerat descripta. Et revera li-
ber ille, licet prima fronte antiquitatem multam praese-
ferat, mendis tamen frequentibus scatere deprehendi-
tur, quod vel inde liquet, quod pluribus in locis
vel ab ipso Archiepiscopo, vel ab eo quem dixi *Josselino*
interpunctum comparet, quin & a diversis librariis ex-
aratus videtur, postrema parte, (qua occurrunt
nempe illa de Universitatis *Oxonienfis* fundatione) no-
vissime, quantum ego capio, concripta, suffragante
mihi hac in re *Thoma Jamefio*, qui id exemplaris apud
Bibliothecam Baronis *Lumley* pervolvit anno quasi
CIQDC, quo nimirum tempore *Eclogam* suam me-
ditaretur. Verum enimvero in ambiguo non est quin
ipse liber, si integer fuisset, Academiam *Oxoniensem*
attigisset saltem, de qua in omnibus *Asserii* exempla-
ribus haud pauca reperias; & illo speciatim quo usus
est *Lelandus*, cum in Scriptorum Anglicorum cata-
logo de *Alfredo* ageret; quod locupletius est uti mihi
videtur quam vel illud a *Camdeno* propalatum, quan-
doquidem eidem insint pleraque omnia quae per ea
tempora nostram spectant Universitatem, *Camdenia-
num* vero, nisi quod litium *Grimbaldo* cum veteribus
academicis coortarum meminerit, *Oxoniam* silentio praeter-
verehatur.

Sed de his haecenus. Superest ut paucis expedia-
mus quas fortunae vices aut vitae exitum habuerint
egregii illi viri qui, *Alfredi* auspiciis, felicissimam nava-
bant operam in literis orbi *Britannico* postliminio
reddendis. *Grimbaldum* imprimis dicam, qui cum
Regi aliquantisper a secretis confessionum fuisset, in
Coenobium se *Hydense*, *Wintoniae* vicinum abdidit,
ibi reliquum vitae Deo ac precibus impensurus, ubi an-
no redemptionis humanae DCCCCIII octavo Id. *Fe-
lii* fato functus, in Sanctos a Pontifice maximo re-
ferebatur, die quo obiit, aut quo depositus fuit, fe-
stis annumerato. Sequitur *Johannes Erigena* qui ad
Malmesburiam se contulit, quae vero de causa comper-
tum non habeo, quamvis a Scriptor quidam antedictis
Oxonienfium litibus tribuerit, quas quidem haud ante
secundum ab obitu ejus animum obvenisse patet. *Mal-
mesburiae* vero dominatum, quem solent plerique *Pada-
gogi*, impotentem erga pueros exercens, sociatis eorun-
dem scalpellis confoditur; Caesari (ut magna parvis) in

* *Lelandus* ex quodam exemplari *Asserii Menev.* in *Tom. 4. p. 113, 114, &c.* Continuator *Bedae MS. fol. 251. a.* *Chron. Joh. Brompton* ut supra in *Alfredo.* *Chron. Rog. Wendover* in *vit. Regis Alfredi.* * *Lel. in vit. Neot. in Tom. 4. Bal. Cent. 2. nu. 23.*
* *Gul. Malmesb. in lib. de Antiq. monasterii Glaston. MS. Ranulph. Hygden, lib. 2. Joh. Rous ut supra, p. 84.* * *Jo. Harding. in Chron. suo cap. 110.* * *Historia Saxonic. Lat. MS. in Bib. Cotton, sub an. 884. Annales de Winchelcumba in ead. Bib. v. Twynum in Apol. lib. 2. sect. 179.* * *In cent. 2. nu. 25.* * *In Tom. 4. p. 113, &c.* * *Idem in Tom. 1. p. 235.* * *Vita Grimb. MS. & Lel. in Tom. 1. p. 21.* * *Waræus de Scriptoribus Hibernia, lib. 1. cap. 3.* * *Gul. Malmesb. de Gestis Regum Angl. lib. 2. cap. 4.*

Senatu interempto haud abfimilis, cum & Tyrannidem occupasse videbatur, & præter supplicii paritatem; Imaginem in Templo *Malmesburiensi* (prout statuas ille in Romanis) adeptus est. *Afferius* ad Episcopatum *Sherbornensem* evocabatur; neque enim illis accedam, qui ad *Menevensis* sedisse volunt, quo avunculum à nepote haudquaquam internoscere videntur. Sed nec diem obiit (velut Scriptori^b cuidam placet) anno DCCCLXXXIII, nam Chartam illam subfignantem^c reperi, quâ vicus *Hardwell* Cœnobio *Abendonensi*, assentiente *Edoardo* Seniori, transcriptus fuit, quod in annum DCCCCIII cadit. *Johannes* vero *Monachus* (qui idem cum *Erigena* falso habitus est) post plures annos *Oxonii* positos, ad Cœnobiarchiam de *Ethelingei*, seu *Athelney* (Insulam ea vox regalem sonat) ab *Alfredo*^d evehebatur.

Instauratam ab *Alfredo* Universitatem *Oxonensem* huc usque ex veterum scriptis enarravimus; supervacuum fortasse non erit, nec Antiquitatis studiosis ingratum, eandem deinceps pictam; & penicillo adumbratam exhibere: nimirum quatenus vitreae tabellæ (fragiles illæ quidem, sed luculentæ, & si injuria absit, impendio diuturnæ) spectantium oculis subjecerint. Adumbratio illa quam designo, ex fenestrâ desumitur, venerandæ prorsus antiquitatis, quæ ante seculum præterlapsam in occidentali parte Ecclesiæ *B. Mariae*, ubi conventus Academici prisca temporibus celebrabantur, comparebat; nunc vero temporis tyrannidi & fanaticorum furoribus cessit & dissipatur. Tanti autem habebatur olim apud decessores nostros, ut cum lis satis acris orta esset inter Universitatis Præfectos, & ejusdem in Artibus Magistros, de jure confessus in Senatu Academico, utrum sc. Magistri testis, an apertis capitibus eidem interesse, & suffragia ibidem ferre deberent; ex indiciis hinc desumptis, secundum Magistros ferebatur sententia: quæ & in hunc usque diem rata habetur, Magistris in conventibus publicis, qui Congregationes appellantur, coram Cancellario, ejusq; Deputato, & universo Doctorum globo, pileos liberè gerentibus. Fenestra vero ipsa in hunc modum adornabatur; in primâ ejusdem partitione sive Tabella (illam sentio quæ ad austrum proxima erat) depictus comparuit *Alfredus Danos* Regni sui finibus pellens, prout è carminibus cuilibet tessellæ subjectis, quæ etiam statim describentur, apertius liquet. In secundâ autem erat Angelus, qui *Alfredo* mandabat ut Studium *Oxonien*se inchoaret; quod præstiturum illum imago tertia, quæ nuntium referebat, significabat; quarto in loco Doctorum quorundam, cum Nobilibus quibusdam rei literariæ studiosis, imagines exhibebantur; in quinto autem effectus erat *Alfredus* Scholares ad

studia adhortatus, & operariis suis quid fieri veller protenso digito indicans; nonus erat Grammatices, decimus Logices prælector, undecima denique disputantis Philosophi comparebat effigies. Hi vero omnes habitu suo induti, in propriâ quilibet facultate, discipulos instruebant; artemque quam profitebantur exercebant. Quin & Magistratus Academici insignia, Privilegiorum chartæ & diplomata, disputationum in *parvis*, necnon in Artium Scholis, graduumque utrobique capessendorum universus apparatus, seorsim describebantur: quæ singula carminibus, ut ferebat seculi istius genius, ulterius decoranda videbantur; illa autem in hunc modum se habuere:

- I. Rex Danos pellit sedibus Angligenum.
- II. Angelus hic studium jussit ut incipiat.
- III. Ut studium incipiat nuntius hic properat.
- IV. Lex sacra, Nobilium doctæque turba venit.
- V. Rex jubet ut studeant, ædificatque domos.
- VI. Et Schola jam leges libera Regis habet.
- VII. Educit doctos sic pia villa viros.
- VIII. Ut discant artes plurima turba venit.
- IX. Audit Grammaticam concio prima suam.
- X. Imbuit hic juvenes discipulos Logica.
- XI. Demonstratoris est Schola dicta tui.
- XII. Post Schola sic notis fulget Arithmeticis.
- XIII.
- XIV. Mensuris rerum imbuit iste suos.
- XV. Hic instituitis sydera quæque scies.
- XVI. Natura causas quaritis? ista docet.
- XVII. Infirmi causas medicus ecce notat.
- XVIII. Ob transgressores hæc data pœna fuit.
- XIX. Scripturam exponit hæc Schola facta dei.
- XX. Virtutes mittit desuper omnipotens.
- XXI. Dona dei lato suscipiunt animo.
- XXII. Pastorem studii litera missa petit.
- XXIII. Scripturas princeps suscipit in manibus.
- XXIV. Rex Cancellarium mittit ad Oxonium.
- XXV. Fura petit summo litera Pontifice.
- XXVI. Nuntius & missa litera suscipitur.
- XXVII.
- XXVIII. Cuncta animo grato jure petita dedit.
- XXIX. Grammaticis gradum lector hic esse notat.
- XXX. Hæc Schola parvisis nomine dicta fuit.
- XXXI. Arte Bachalaureis hæc data forma fuit.
- XXXII. Sic pro sumendo deposuere gradu.
- XXXIII. Ordine quisque suo vendicat ecce locum.
- XXXIV. Artibus Inceptor disputat in Cathedra.
- XXXV.

^a *Lel. in 2 Vol. Itinerar. p. 27.* ^b *Godwino, in Episcopis Sarisbur.* ^c *In lib. suo Reg. Abendon, in Bib. Cotton. sub of-
figie Claudii. C. nu. 9.* ^d *Vita Grymbaldi ut supra. Gulielm. Malmesb. de Gest. Angl. lib. 2. cap. 4.*

Universitatis OXONIENSIS ab Alfredo resti- tuta conspectus.

ET nunc quidem quod viatori accidit longum iter ingressuro, qui primo se mane in viam proripit, postquam aliquandiu inter crebras diverticulorum tenebrarumque moras difficulter perrexerit, callem quasi palpando retinens, maximeque obvia temere inter-nolens: tandem oriente sole clara circumfunditur luce, presentibus non modo sed & præteritis & successuris interest, inque diffusa lætus prospectat rura: consimili procius more, superata priscorum temporum caligine, & confusas per rara vestigia semitas tandem aliquando eluctatus, videor ego mihi prætoriam inire viam, aprico frui æthere, & discussâ nocte omnia deinceps circum-quaque posita non pedibus modo, sed & oculis etiam lustrare & emetiri: quin & beatas mularum sedes, Oxonii turres, cœlorum quibus inferuntur æmulas, & longinquo cernere, ubi nihil desideratur, quod aut ad rei literariæ commoda atque usus, aut ejusdem cultum decusque aliquatenus faciat. Fuerit enim Universitas, quod quibusdam placuit, locus quo multarum gentium incolæ ad Artes & Scientias commode magis haurien-das conveniunt; fuerit Respublica, seu, quod Scriptori^a cuiusdam aridet, *Universus* terrarum orbis in compen-dium coactus; talem Oxoniam antiquitus, scilicet circa *Alfredi* secula, intueor & recognosco. Primo enim, *Hibernos* huc olim permeasse indicio erit platea quam supra meminimus, *Irishman-street* appellata. Deinde *Gallos*, *Hispanos*, *Germanos*, *Bohemos*, *Hunga-ros*, &c. huc certatim omnes confluisse, in sequen-tibus monstrabitur. E veteribus insuper munimentis, sive^b syngraphis patet, *Italos* hic frequenter bonis li-teris insudasse; quinimo in Parochiâ omnium Sancto-rum dictâ, stetit Aulam antiquissimam *Romanâ* ti-tulo innotescens: quam quidem (prope media *Hen-rici* III tempora, seu ante annos quasi CCCCL) muta-tis temporum lapsu hospiribus, Aulam quondam *Ro-manorum*, nuncupatam reperio.

Si autem Universitas non adeo ab alumnis aut hospi-tibus, quam Privilegiis censenda sit, plurimumque illa differat à vulgaribus Academiis, Scholisque illustribus, ubi passim mendicant literæ; nec hac ex parte destituimur. *Leo* quidem Papa appellationem illam, Latinis forte auribus minus gratam, primus indidit; nequaquam certe (ut *Erasmus*^c allubescit) quod *universæ* ibidem eruditionis Professores floreat, sed quod *Professoribus ac studiosis literarum* (*Duarenus*^d legis) *Corpus*, *Colle-gium*, ac velut *Rempublicam* habere liceat, quamvis a-lias id jure prohibitum sit, &c. Sic enim *Universitatem* capiunt jurisperiti; & *Oxoniensem* profecto, præ aliis, *Academiâ* variis paulatim privilegiis dotatam fuisse, tum è supra dictis, tum ex iis, quæ deinceps adferen-tur, abunde liquebit.

Agnosco equidem bonarum literarum augustas se-des, *Universitates* barbare dictas fuisse, & quidem ad *Richardi* usque II ætatem vox ea unice invaluit: tum vero *Academia* subinde usurpari cœpit; non ita tamen ut antiquius in desuetudinem veniret no-men; extat siquidem Instrumentum^e quoddam, fa-ctum regnante *Richardo* I, inter *Richardum Sewey*, *Oxoniensem*, & Priorem *Sanctæ Frideswyde*, de Te-

nemento quodam Oxonii posito, in quo publici *Uni-versitatis* sigilli mentionem invenies. Nec omittendum est alterum^f illud, 11° Regis *Johannis*, Domini nimi-rum an. CIOCCI scriptum, pactumque continens, quo inter *Universitatem Oxoniensem*, & Prioratum *Sanctæ Frideswyde* convenerat, & cui perinde ac prædicto ap-pensum compareret publicum *Universitatis* sigillum, cujus imaginem hic damus,

Fateor sane, propter mancos ubique & intercidentes Annalium nostrorum vetustissimos, ostendi non posse, quo primum seculo id nominis gesserit: atqui vel hæc sufficiunt refutandæ, quæ alicubi occurrit, assertioni, *Oxonium* scilicet ante annum CIOCCCLXI, seu xlv^o Regis *Henrici* III *Universitatis* titulo haudquaquam inclausisse. Sed hæc prætergressus, pro instituti ra-tione edisseram, siquidem à nonnullis^g exigitur, ad *Universitatem* rite & auspiciatò instituendam, ut habe-atur locus aere salubri, fontibus nimirum ac fluviis, silvis etiam, & viridantibus pratis circumfusus undi-que ac incinctus; quæ res literarum studiosos (quo-rum plerique florentibus pariter annis fruuntur) tra-hunt mire aliquò, figuntque; hæc omnia *Oxoniam* nostram imprimis beant, literisque consecrant, adeo ut *Bellostum* audire ante *Vortigeri* tempora, prout su-pria docuimus, meruerit. Et quanquam vix integrum

^a Johann. Gersoni in 4. parte operum, in Sermonibus coram Car. Reg. Galliarum 6, &c. Edit. 1606. ^b In thesaurio Col. Universitatis in fascic. chartarum de tenementis in Parochia Omnium Sanctorum in Oxon. ^c In lib. de pronuntia-tione. ^d In 5 lib. de Ecclesia ministris ac beneficiis. ^e In manibus Authoris. ^f In Torre Scholarum Oxon. in pix. T. nu. 1. ^g De Vniversitate Oxon. fit mentio in Chron. Rogeri Wendover. qui obiit, 1217. & etiam in illis Matth. Paris. & Florilegi sub an. 1209. ^h Jo. Boterus in lib. 2. de origine urbium. cap. 4.

erat *Alfredo*, studium in Anglia alibi suscitare, (*Malmshuriensis* nostri utor vocibus supra laudatis) quam ubi prius *Danorum* incurfionibus *pene immortuum* jaceret, sapientissimum Regem soli natalis studio, (quod *Wantinga*, vulgo *Wantage*, infra decimum ab *Oxoniam* lapidem fuisse fertur) agri amoenitate, nec non & Urbis dignitate ulterius allectum opinor, ut fugatas Musas ad antiquas illic sedes postliminio reduceret, præcipue cum Scriptores passim Academias solis Urbibus illuc celebrioribus addicant: illi nimirum requirunt, ut Universitas *adificiis amplis ac idoneis* adornetur, tum recipiendæ Scholarium multitudini accommodatis, tum in Hospitia, Refectoria, Scholæque dispersitis: talia vero aut collapsa reparasse, aut de novo erexisse *Alfredum*, è prædictis penitissime constat. Porro quandoquidem super hæc omnia, *de viris eruditis*, qui Præsidium, ac Prælectorum munia obire norunt, providendum fuerit, nec illic *Alfredi* cessavit industria, siquidem quamplurimos, propositis ab ipso stipendiis invitatos *Oxoniam* commeasse, extra dubium videmur posuisse.

Sed quia Apollinis non minus quam Cupidinis fagittæ à dote veniunt, nec quisquam fere nudam veritatem, & infami mendicatis notâ stigmaticas literas, velit colere, & proinde multum refert ut latifundia redditusque annui studentibus deferantur: (quo spectat quod de Monachis quibusdam, natione *Scotis* accepimus, qui ex *Hibernia* in *Galliam* transvecti, & apud *Carolus Magnum* de promovendis studiis agentes, præter locum ideonum, & ingenia imbibendis Artibus commode facta, proventus annuos petebant, & ita demum in se receperunt subditos ejus bonis literis informare,) sane *Alfredus* Scholis *Oxonienfibus* redditus amplissimos concessit, tertiâ census regii parte, ut supra ostendimus, piis usibus destinatâ; tametsi currentibus inde seculis Academici nostri (quod etiam alibi in hoc opere monstrabitur) eo inopiâ redacti fuerint, ut sorti eorum describendæ non malè quadrent ea, quæ scripsit olim 'Poeta suo seculo non incelebris, & Universitatis hujus Alumnus, qui attenuatas suo tempore Musarum fortunas in hunc modum complorabat;

*Parva domus, res ipsa minor, contraxit utrumque
Immensus tractusque diu sub Pallade fervor,
Et Logices jucundus amor, tenuisque laboris
Emeriti merces, & qua de more Sophistas,
Miror qua invidia fati, comitatur egestas.
Pauperies est tota domus, desuevit ad illos
Ubertas venisse lares, nec visitat agrum
Copia Parnassum: sublimior advolat Aulas,
His ignota casis, &c.*

Post hæc omnia, quia Otia & secessum quærunt Musæ, nec sine magnis auctoramentis vigent Artes, immunitates & privilegia iisdem indulgeri solent, quibus Studia publica dignitatem suam & jura tueantur, & ab inferioris subsellii gymnasiis sese submoveant. Quæ & quanta hæc fuerint, jus *Cæsareum*, nec non juris *Cæsarei* Scriptores, qui passim de Privilegiis studiosorum ex instituto agunt, nescire nos vetant. Recte, inquit *Cassaneus*, nonnullis universalia fiunt Studia, quæ prærogativis adaugentur; qualia *Lutetia*, *Patavia*, *Aurelia*, &c. *Oxonii*, *Salmantica*, *Bononia* habentur, quæ reliquis omnibus antecellunt; alii etiam loci privilegii

quibusdam gaudent, sed non amplioribus illis; quales *Mons Pessalanus*, *Andegavum*, *Vienna*, &c. demum, sunt & Studia tam universalis, quam Particularia, quæ tamen Privilegiis haudquaquam dotantur, & propterea neque perenniant, neque ut plurimum florent. Postremo notandum quod Doctores ex Universitatibus seu studiis Universalibus prodeuntes, iis fruuntur præeminentiis, quibus ad dignitatem & honores facilius emergunt, quam qui è Scholis sunt, quæ privilegia quidem sua habent, nec tamen inter Studia Universalis numerantur. Cæterum Regem jam toties dictum, Universitatem, seu Studia Universalis, apud *Oxonienfes* refecisse, & refecta privilegiis variis ornasse ac munivisse, opus non est ut hoc uberius in loco probare nitamur.

Ut ulterius progrediar, observandum insuper ducō, quod Universitas omnibus numeris absoluta, requirit non modo viros ingenuis Artibus vacantes, aliosque ad cognitionem informantes, ut & reliqua quæ huc usque memoravimus, sed insuper pro vario in literis progressu honorum insignia, & dignitatis prærogativæ quædam desiderantur, quibus & à se invicem literati inter nosci possint, & cujusque labores aliquatenus compensari; quæ quidem nos *Gradus* appellamus, & quibus Academici ornantur pariter ac discriminantur. De *Gradibus* autem, an sub *Alfredo* primum excogitati fuerint, haud acriter contendam; certe *Oxonii*, *Saxonibus* rerum adhuc potentibus, usu fuisse receptos, è libro *Thomæ Millefii de nobilitate politicâ seu Civili* (quem à Saxonis *Gulielmi Lambardi* legibus excerpit) perspicuum fit: ibi enim sic legis,

And ȝif Leornen ge ȝeah ȝurh lape ꝥ he has hepde ȝ ȝenode Xpe, &c.

Quæ latine transfunduntur; & si Scholasticus per eruditionem eoque profecerit, ut *Gradus* capeſſat, *Christoq; famuletur*, &c. ubi haud me latet vocem Saxoniam quam nos *Gradus* vertimus, ordines à quibusdam reddi, verum, præter alios, *Richardus Hackluyt* nobiscum stat, & voce *Gradus* transferendam omnino judicat.

Accedit ad hæc quod *Sanctus Johannes de Beverlaco* primus apud *Oxonienfes* Magister in Artibus exiit, nec quisquam facile in animum induxerit ut credat, cum per saltum ad illud fastigium pervenisse, & in Cathedram nullis superatis prius subselliis convolasse. Præterea cum reficeret Academiam *Alfredus*, dicitur *juniores Magistris* seu *Doctoribus Grammatices Artium & Theologia* erudiendos tradidisse, quod non aliter interpretandum videtur, quam *Johannis Rosſi* verba dicentis, *Scholas Cantabrigienses Doctoribus ac Magistris Oxoniensibus regnante Edoardo seniore instructos fuisse*; quibus extra dubium poni videtur, Academicos nostros ea ætate interstinctos comparuisse, & gratis prorsus dictum ab illis, quod Scriptores, à quibus hæc referuntur, dictiones suas non ætati de quâ verba fecere, sed quâ ipsi vixere, accommodarint. Postremo quid pluribus immorandum, cum absurdissimum sit Universalis studia, seu Universitatem, sive instauratam, sive positam, & privilegiis præterea donatam fuisse, *Gradibus* vero, ad ipsam ejus essentiam quam intime requisitis, caruisse.

Memini Scriptorem quendam negare, quod à *Carolo Magno* ad *Carolus* quartum (spatio nimirum IV vel V Centuriarum) inter *Germanos* quispiam vel *Doctoris* vel *Magistri gradum* capeſſivit; causamq; adhibere eundem

^a Aſſer. *Menev. edit. 1602. p. 1.* ^b In quodam tractatu incerti Authoris de studiis Philosophorum *MS.* & in compendio de multiplici-
tate Universitatis Parisiensis, edit. Paris, 1517. fol. 2. ^c Jo. Hanvyle in Archireno. *MS. lib. 1.* ^d Lib. 14. cod. Theod.
tit. 9. de studiis liberalibus, &c. leg. 1. cod. Justin. qui ætate vel professione se excusant. Pet. Rebuffus, Renat. Choppinus,
Horat. Lucius, And. Tiraquellus, Corn. Benicafius, Barth. Cassaneus, in cat. de Gloria mundi, part. 10. Paponius placitorum, l. 5. tit.
ultim. Aresto. 1. ^e Edit. 1608. p. 134. & de Origine Graduum Academicorum, vide Twynum, in Apol. lib. 3. sect. 334. ^f In
Vol. 1. Itinerar. p. 126. ^g In Annal. Monasterii Hydensis, ut supra, & in Jo. Rosſo, p. 85. ^h Hermann. Kirchner. in
Oratione prima de viris nobilibus in Germanicis Academiis creatis & licentiatis annis ab hinc 600, &c.

authorem, quia Universitatem (sine quâ Gradus deferri non possunt) nullam tot seculis habuere. Siquis autem (inquit ille) quenquam inter *Italos, Gallos, Anglosve* (apud quos tamen Universitates prædicto annorum decursu extitere) protulerit *Graduum* illorum alterutro toto eo temporum tractu cohonestatum, magis enimvero demirabor. Si *Gradus* equidem in *Theologia* aut *Legibus Casareis* velit, acclamantes nos habet; sin de *Artibus* idem perhibuerit, nullo modo assentimur, immo in hoc deinceps opere evincam id à veritate alienissimum esse, eaque tempestate complures apud nos *graduatos* in *Artibus* emicuisse; quod adeo non est mirum, cum in facultate illâ fundatam fuisse Universitatem nostram Scripta passim vetusta testentur: quin & præsens reipublicæ Academicæ status etiamnum id evincat, siquidem potestas ingrediendi domum Convocationis, nec non suffragia ferendi, penes illos est, qui in artibus aut regunt, aut rexerint: nec fas est ut quis ad munus Procuratorium admittatur, nisi in eadem facultate Magister fuerit. Et æquissimum prorsus est, ut in *Apollinis* castris imperiū consecuti à profano Vulgi grege, imo ab iis qui prima merentur stipendia, per militaria ista dona, & honorum insignia distinguerentur. Haud abnuo quin regnum ineunte *Henrico II. legibusque Casareis ac Theologia Scholastica* in Universitatem receptis, frequentiores demum emerferint *Graduati*, nimirum in iis quas modo dixi facultatibus; interea tamen in *Artibus*, quibus acquirendis defudandum diutius erat, quas etiam nulla sequebantur præmia, pauciores tum ad *Gradus* aspirabant, quæ res, quanti reipublicæ literariæ steterit, deinceps intelligemus; in præsentiarum de honoribus Academicis, quibus superiores ab inferioribus submovebantur, & solennibus ritibus quibus inaugurati fuerant, ex antiquis codicibus breviter differere; quin etiam de eorundem numero ac differentiis paucis discipulare haud intempestivum fore arbitror.

Primo itaque *Scholaris* dictus est à *Schola* quam frequentare tenetur, sive à græco σχολή, literato scil. cui vacabat otio, vocem illam supra *Annalium* nostrorum memoriam obtinuisse constat: quanquam & *Clericum* olim ut plurimum appellatum fuisse non diffiteor, quicunque priscis seculis literas callebat: quod autem sine intermedio aliquo Gradu ad Magistralem candidatis quibusdam ascensus aliquando patuerit; ex reformato illo more, tempore *Hen. III.* discimus; siquidem Poeta^a sub illud seculum cecinerit.

—Sic juris regula fuit.
Nemo Magistretur nisi primo Discipulus sit.

De *Scholaribus* vero memoriæ proditum est, cum *Leges ac Theologia Scholastica* in Academiam nondum essent investæ (quod non ante annum *CIOCLIX* factum constat) annos *XX* in *Grammaticâ, Rhetoricâ, & Logicâ* (quæ *Trivialia* vocabantur) posuisse solitos, antequam ad *Gradum* aliquem capeffendū sese accingerent, quod ab illis præsertim fiebat, qui penitiorem literarum cognitionem assequi decreverant: adeo ut qui deinceps dimidiato tempore ad *Gradum Magistrale* aspirarent, *Magistri per saltum* nuncuparentur. Sed de his plura alibi; de *Scholaribus* pergo, quorum seniores tyrones, seu qui nuperrime advenerant, cum ceremoniis quibusdam excipiebant; quemadmodum nobis jam solenne est, ut *sale* (ut loquimur) condiamus. *Atheni-*

enses quidem lavacro recentes purgabant, veluti apud *Gregorium Nazianzenum, & Plotinum*, aliosque videre fas est; mos autem ille, aut consimilis quidam, nobiscum olim videtur invaluisse, à *Johanne Erigena* sive *Scoto* inductus, qui *Athenis* prius studebat, quam *Oxonienfibus* sub *Alfredo* prælegerit. Quin & *Magistros* nos *Atheniensium* more, *Sophos* olim nuncupavimus, qui indigne ferentes breviori se vocabulo quam *Scholares* qui *Sophista* antiquitus appellabantur, (tamen eo jam nomine honestantur, qui binos saltem annos in Universitate collocarunt) vocitatos indigne ferentes, *Philosophorum* sibi nomen^b adsciscabant, *Sophistis* unâ sic syllabâ redditi potiores.

Cæterum *Arte Sophisticâ* & fallaciarum strophis eousque pollebat, iis maxime temporibus quibus per plura alumnorum millia numerabat, *Academia Oxoniensis*, ut vel *Parisiensi*, in arenâ istâ imprimis versatæ, palmam eo nomine præripuerit; cujus in hodiernum usque diem vestigia nonnulla, effusque minime probandi supersunt, cum exercitia *Quadragesimalia* rarissime peragantur, ut non *Mars Minerva* negotium interturbaret. Quæ sane pugnas inter disputandum ciendi consuetudo, in Scholas nostras, regnante *Henrico III.*, tam penitus invasit, ut non tantum *Quadragesimalia*, sed & reliqua exercitia iisdem infestarentur; & licet publicâ nonnunquam autoritate compositæ viderentur, eâ tamen rabie subinde prorupere, ut possent tandem è medio prorsus tolli spes omnis conciderit. Quare laudem tanto majorem promeruerunt ii, quorum nuper industria & autoritate factum est, ut quam majores nostri totis olim seculis desperarunt concordiam, eam nobis non modo gratulari, sed firmam (quantum humana potest assequi conjectura) posteris in omne ævum spondere valeamus. Certe barbarum illum bellandi ritum ab antiquo nobiscum obtinuisse, ex quibusdam libris MSS. luculentissime patet, quantumvis eundem scriptis alii, alii concionibus publicis castigarent, quanto ea bonarum Artium damno, quantoque præfultorum peccato fierent, ostendentes. Verum quoniam de *Arte Sophisticâ* jam agimus, haud abs re fuerit illa attexere, quæ *Jacobus Januensis* de *Silono* quodam magistro *Parisiensi* prodidit (qui tamen à magistro *Odono de Seryton*, vel *Ceriton*, anno Dom. *CIOCLXXXI* florente, *Serlo*^k nominatur.) Huic autem discipulum quendam fuisse refert *Januensis* Artis quam prædiximus studiosum adeo, ut eidem diebus quoque festis insudare non intermitteret. Ad virum hunc morbo exitiabili implicitum, extremumque spiritum trahentem, accessit *Silo*, impenseque rogavit, ut si mori eum contingeret, ad se brevi remearet, certiorumque de statu ejus inter defunctorum animas faceret. Ille vero fato post paulo defunctus idem fertur præstitisse: apparuit enim Caputio, argumentis una *Sophisticis* ardentique flammâ referto, indutus, his sese præmiis, ob egregiam, quâ pollebat, fallendi arte peritiam, cumulatam ingeminans. Porro autem cum *Silo* poenam haud ita molestam arbitratus, porrectâ manu flammam tentaret, tantis repente cruciatibus conflictabatur, ut (affirmante spectro eosdem se toto corpore pati) in animo statim decreverit, mundo valedicere, Deoque ac rebus sacris in posterum vacare; quapropter accitis confestim discipulis, hoc illis distichon abiceffurus^l donavit;

^a F. Epist. 123, 154, &c. ^b Gul. Linewode super constitutiones provinciales, lib. 5 sub tit. Magistrorum. ^c Imp. Diocletianus & Maximianus, A. A. Severino & aliis Scholaribus Arabia, Leg. 1. ^d Mich. Blancpain sive Cornubiensis in libro contra Hen. Abricensen, MS. ^e Per Sylv. Gyraldum in lib. 1. Distinctionum, Cap. 1. MS. ^f In Oratione funebri Basilii magni, Cæsariensis Archiepisc. impressa in operibus suis, 1583. ^g In excerptis ex Olympiodoro. ^h Gul. Whetley, in Commentariis in lib. Boetii de disciplina Scholastica, lib. 3. MS. ⁱ Vide Steph. Baronis de Ordine Minorum in sermonibus declamatis coram Universitate Cantabrig. impress. per Winandum de Word. ^j In speculo laicorum, cap. 35. cui tit. est de Festis Sanctorum. MS. in Bib. Bod. ^k Joh. Waldbey in Symbolum Apostolorum MS. & in fine cujusdam MS. in Bib. Coll. Oriel.

*Linguo coarx^a Ranis, cras^b corvis, vanaque^c vanis.
Ad Logicam perge, qua mortis non timet^d ergo.*

Hæc autem Fabula (neque enim alio eam nomine signandam arbitror) ad *Oxonienſes* brevi, ut in per-
vetustis quibusdam scriptis reperio, delata, tantâ eos
formidine percussit, ut *Scholaris* quidam exercitia
pro Gradu præstiturus, Opponentem, argumentis fal-
laciis utentem, his palam verbis redarguerit, *profecto*
profecto Domine Sophista, si ita procedis, protestor co-
ram hac concursione, quod non tibi dabo responsum;
quæso domine memento discipuli magistri Silonis, Pa-
rissiis, &c. subinnuens nimirum, quod si dolose ejusmodi
ratiociniis insanire pergeret, consimilis poenæ disci-
men adiret. Huc vero pertinet quod de *Theologo* *Pa-*
risiensi Simone Churnay^e, seu Thuryay, memoria da-
tum est, qui cum posse se naturam divinam argumen-
tis non minus labefactare, quam defendere gloriaretur,
stupentibus quotquot aderant repente^f obmutuit.

Hæc sane vera esse nequaquam spondeo; cæterum
Oxonienſium nostrorum si non aures tantum, sed & ocu-
los attigissent, ab inani illo *Sophismatum* studio deter-
riti maturius fuissent; quorum nempe animis brevi ad-
modum inhæsit historia illa de *Silonis* discipulo, tum
quod & unica erat, & fando tantum ab illis percepta,
quos propterea nec admodum affecit, quin spectri id
unicum habuit, è medio statim disparuisse. Illa vero
Silonis carmina, *linguo coarx, &c.* D^o Doctor *Prideaux,*
Professor in Theol. Regius, & *Vigornienſis* postea E-
piscopus tanti fecerat, ut Vicecancellarius Universita-
tis, decimo Id. Augusti, an. CIOCCXXVI, magistra-
tu se abdicaturus, loco Orationis solennis (quæ nimi-
rum ex veteri instituto haberi consuevit in domo
Convocationis, quæque exponit quilibet munus
depositurus res in suo præsertim magistratu gestas)
ea solum pronunciavit, id puta subinnuens, binis sese
versiculis amplius dixisse, quam si sermone prælongo
maxime elaborato perorasset: quanquam Academi-
corum ille expectationem, qui animis sitientibus, au-
ribusque adstabant arrectis, mire fefellit.

II°. *Baccalaureus* in *Artibus* is habetur, qui Gradu
unico in facultate *Artium* honestatus est; quem qui-
dem antiquiorem *Legum* ac *Theologiæ* in Academiam
hanc ingressu, non existimaverim, quippe eo saltem
temporum tractu percrebuisse comparet; nam sub *Edo-*
ardo I. perque annos proxime fluentes, *Gradus* juxta ille
ac *Magistralis*, in pretio haud exiguo fuere. Nomi-
nis rationem quod attinet, alii^a à bacillo eliciunt, ei
(uti creditur) qui Gradu olim isto ornabatur in dignita-
tis & honoris insigne collato; baculis enim & fustibus
primo se exercebant Milites, priusquam ad gladiatorum
usum admitterentur. Morem hunc à *Romanis* aliqui, à
Gothis alii & *Longobardis*, alii à *Gallis* deducunt; per-
inde ac si diceretur *Bas Chevalier*, id est, eques infe-
rior, seu tyro: sic etiam apud nos ad simplicem eque-
stris dignitatis honorem promoti *Knights Batche-*
lours appellantur: nonnulli^b autem à *Baccâ Lauri*,
factâ olim *Apollini* ac *Musis*, originem trahendam cen-
sent: quod nimirum quotquot ad Gradum illum pro-
movebantur, *baccâ foliisque Lauri* in corollam compa-
ctis redimiri solebant, morem poetis coronas nectendi,
usque ad *Hen. VIII.* perdurantem, secuti. Atqui vo-
cem ad Etymorum indagatores amoliti, de ipso gradu

procedimus; quem qui in *Artibus* adeptus esset, in po-
tiori olim loco habebatur, quam si in *Legibus*, vel *Medi-*
cina, immo vel in ipsâ *Theologiâ* *Baccalaureum* su-
isset consecutus; donec Statuto demum cautum fieret,
ne *Studentes* in *Theologiâ* Doctoratum ambire permit-
terentur, nisi *Regentium* in *Artibus* munus obissent,
siquidem nil tum frequentius esset, quam ut plures in *Ar-*
tibus haudum graduati, ad *Baccalaurei* Doctorisque in
Theologiâ Gradum aspirarent. Interea tamen *Artium*
facultas Academiam tum unice administrabat, prout è
variis egoⁱ scriptis compertum habeo, testantibus,
Conventui omni Academico, qui vel regnante *Hen-*
rico III. agebatur, non alios quam *Cancellarium*, *Ma-*
gistros, & *Baccalaureos* aliquot in *Artibus*, inter-
fuisse.

III. *Magister*, vel inde dicitur, quod magis cæteris
possit, (uti à minus *Minister*) vel à magis^k stando;
hoc est quod major sit in statione. Quidam^l à *Græco*
μαγιστρος profuxisse vult, unde & Magistratum arcessit.
Miscop Hefychio *βυλδωνι, μαγιστρος, φρονιμος*, cui *Ma-*
γιστρος, δὲ μαγιστρος, διδάσκαλος. Verum qui ad Gradum hunc
inter nos pertingit, is non tantum autoritate, sed insuper
rerum cognitione auctus existimatur; *Artes* enim & *Sci-*
entias, quibus à primâ suâ in Academiam admissione in-
cubuit, jam penitus subegisse, & sibi quodammodo man-
cipasse creditur. Magisterii autem titulo, non modo qui
in *Artibus*, verum & qui in *Theologiâ* desudarent, an-
tiquitus condecorabantur; donec studiosi in *Theologiâ*,
Jurisprudentiâ, & *Medicina* facultatibus, peculiare sibi
Gradus arrogantes, ut ab Artistis discriminarentur,
Doctoris sibi titulum adscivere. Porro *Artium* Magi-
stri, ipsis Doctoribus in *Theologiâ* usque præferbantur;
donec decretum illud, quo *Regentia* in *Artibus* neces-
saria *Theologiis* fiebat, conditum fuisset. Si causam
queris cur deinceps non multi Gradus in *Artibus* am-
birent, sed aliis potius facultatibus darent nomina,
à^m Scriptore quodam habebis, qui hanc adfert; nempe
quod cum opes illis juxta ac reliquis facultatibus non
acrescerent, Academici ad quæstuosas paulatim disci-
plinâs converterebantur, quales fuere quas tritissima ex-
primunt carmina;

*Dat Galenus Opes, dat Justinianus honores,
Sed Genus & Species cogitur ire pedes.*

At vero si antiquitatem facultatis *Artium* scire expe-
tis, eam in *Historiâ* nostrâ enarratam habebis, quam
aliunde isthic fuisse transductam ibidem reperies, quæ-
que ea esse dicitur, in quâ fundata est Universitas, & per
quam viget militia secularis, sicut in *Epistolâ*ⁿ quâ-
dam ab Academia ad *Ducem Bedfordienſem* datâ anno
CIOCCCCXXIX perhibetur. Verum tanta pridem
erat magistralis dignitas, ut si quis vel in unum aliquem
peccasset, totius facultatis, immo ipsius Universitatis
frequentiam ac amplitudinem læsisse putaretur. In-
deque factum est ut (veluti *Registra*^o nostra prodide-
runt) cum *Richardus Hosborne* *Bedellus*, paucis quibus-
dam *Magistris* debitam haud præstaret reverentiam, ba-
culus illi in Mensam integrum ablatus fuerit, nec ante
redditus quam non modo veniam humillime deprecatus
esset, sed & crimine ab Episcopo *Lincolniensi*, tanquam
per clavium potestatem, solutus esset. Quod si hæc de
Henrico VI. temporibus memorentur (anno autem
CIOCCCLIX obigisse feruntur) quid de illis cen-

^a *Luxuriam* scil. *Luxuriosis*. ^b *Avaritiam* avaris. ^c *Superbiam* pomposis. ^d *Ad religionem*, ubi bene viventi non timeatur
stimulus mortis. ^e De illo vide in *Hist. nostra*, an. 1168, & 1231. ^f *Matt. Paris*, sub an. 1201. ^g *Rhenanus* in *Scholiiis*
suis ad *Tertullianum* & *Herman Kirchnerus* in *Orat. 2. qua est de eloquentia veterum Germanorum*, &c. ^h *Fran. Junius* de
Academia, cap. 3, &c. ⁱ In *Epistolis* *Adami de Marisco MS.* in *Epist. ad W. ministrum Angliæ*. ^j *Linewode* super *Pro-*
vinciales constitutiones, lib. 5. ^k *Vossius* in *Etymolog.* in voce *Magister*. ^l *Jo. Major Scotus* in 4ta *sententiarum impress.*
Parisijs 1509. *Disinâ*, 49, quæst. 18. ^m *F. ap. 47.* ⁿ *As. fol. 83. a. &c.*

sendum seculis, quibus ea facultas in honore longe uberiori versabatur? Sane quidem, ut opinio mea fert, rerum non tantum summa apud illos & Cancellarium primitus resedit, sed vel ampliori tum illi cum imperio fuere, quam est hodie Cancellarius, seu qui vicem ejus gerit, cum Doctoribus vel Collegiorum Praefidis congregatus. Quicquid certe in Academia negotiis, vel abiente illa Artium facultate, vel reclamante, a reliquis transactum erat, pro irritum ac infectum habebatur; quod ipsum an. VII° Edv. II. a Sequestis illis, qui inter Academiam Fratresque Predicadores dijudicabant, statutum, seu potius confirmatum fuit. Nec porro omittendum quod disputationibus in Theologia, quae pro forma esse dicuntur, interdictum^b erat, quo die disceptatum in Artibus non esset. Denique in praefendis hoc ritu Artibus, a Parisiensium institutis alieni non fuimus, quorum similiter Universitas in Facultate Artium fundata dicitur, unde Doctor quidam cum concionem^c ad suos in Prov. ix. 1. Sapientia aedificavit sibi domum, &c. haberet, Artibus pro basi positus, Leges & Medicinam parietibus, Theologiam vero tecto supremo assimilabat.

Cæterum Exercitia pro Gradu Magistri olim præstanda, operosa sane erant & difficilia; nam & prælegere frequentius, & Lectiones publicas frequentare tenebantur qui ad hunc Gradum aspirabant, quem pauciores propterea affectabant. Sic autem se res habuit priusquam Baccalaureatus constitueretur, tum enim aliquam exercitiorum parte ad Gradum hunc novum transducta, pauciora illis præstanda restabant. Quoniam vero de Scholasticis in Artibus Magistratum ambientibus mentio incidit, si Praelectionum methodum ac leges paucis^d tradidero, haud alienum à proposito facturus videor.

Liber Metaphysicorum per integrum annum diebus quoque Festis legendus erat.

Liber Ethicorum quatuor menses, nec exclusis Festis vendicabat.

Geometriae septem dabantur hebdomadae; sed diebus Festis minime connumeratis.

Algorismo
Sphæra
Computo } dies cuilibet octo, exclusis Festis dabantur.

Arithmetica Boetii tribus hebdomadis, præterquam ubi dies Festi incidere, legebatur.

Priscianus magni voluminis, vel liber Politicorum, vel x libri de Animalibus, connumerando libros de motu & progressu Animalium, vi plenas hebdomadas, si dies Festos dempseris, occupabant.

Prisciano etiam de constructionibus partium, uti & libro cœli & mundi, necnon libro meteororum, singulis singuli quotannis Termini dabantur.

Quartus liber Topicorum Boetii.

Item oportet quod legat ii libros Logicales ad minus, unum de veteri Logica, & alterum de Nova, vel ambos de Nova, & unum de libris naturalibus, viz. libros iv Cœli & mundi, vel tres libros de Animalibus, iv libros Meteororum, vel ii libros de Generatione & Corruptione, vel librum de Sensu & Sensato, cum li-

bris de Memoria & Reminiscencia, de Somno & Vigilia, vel librum de motu Animalium, cum duobus minutis libris Naturalibus.

Item oportet quod bis respondeat & quater arguat in solennibus disputationibus magistrorum, nec non disputando ad Quodlibet, viz. bis quaestioni & semel problemati.

Item oportet quod unum librum *Aristotelis*, textum viz. cum quaestionibus in Scholis publice rite legat, &c.

Sic peragendus erat audiendi, partimque legendi cursus, plura mehercule complectens, quam quæ deinceps in usu apud nos fuerant. Enimvero morem vetustissimum vel exinde colligas, quod diebus quoque festis, audiendum legendumque fuit, cum per statuta nostra olim etiam antiquata id minime licuerit, velut & Calendarii de more præfixis ediscas; ubi dies inter sanctos reperies per le & non le, diu & non diu, & per le se; quibus legibiles nempe & non legibiles, disputabiles & non disputabiles, & dies legibiles festinantè denotari solebant; Le interim & diu ad dies festos rarissime adfixis, quibus nimirum rebus sacris, animisque colligendis vacandum erat. Credo autem consuetudinem illam, quæ diebus etiam festis legebatur, ab Universitate Parisiensi desumptam fuisse; cujus in plerisque ad prælectiones spectantibus sequaces fuimus. Cum Gyraldus enim Alumnus Oxoniensis, Lutetia operam literis tempore Henrici II. daret, positum tum apud Parisienses in more erat, ut prælectiones diebus non tantum festis, sed & Dominicis haberentur, quibus & ipse Gyraldus, magna Magistrorum & Scholarium frequentia^e stipatus, Decretalia haud semel explicuit.

Dictis autem prælectionibus legitime perfunctus qui Gradum Magistralem ambivit, Scholas insuper circumetundo, intrare & in iisdem disputare tenebatur; velut & Commentariis ad opusculum quoddam *Pseudo-Boetii*, ab Oxoniensi quodam^f tempore *Edvardi* I. conscriptis pateat; quibus *Atheniensium*, ut præfertur, nostraeque instituta passim adumbrantur. Barbari istius falsarii, sed tamen antiqui verba sic se habent. Quinto, ut quorum gratia coronandus est, in favore illorum Scholas peripateticè obambulet, &c. Hic Boetius ponit (inquit Commentator) quintum documentum, & dicit quod quinto est utile ac venerabile Baculaureo in artibus licentiando ut obambulet, i. e. circumambulet, peripateticè, id est, ad modum peripateticorum, Scholas illorum Magistrorum, id est, de Schola unius Magistri ad Scholas alterius Magistri, antequam incipiat, vel se examinationi Magistrorum exponat; quorum gratia & favore ipse est coronandus i. e. quorum Magistrorum gratia ipse est Incepturus & licentiandus, & in Scholis illorum Magistrorum opponat, i. e. arguat curialiter sine verbis probrosis, protervi-entemq; remordeat i. e. Respondentem acriter i. e. bonis rationibus & efficacibus. Et similiter talis Baculaureus quasi maturus ad Magisterium respondeat, i. e. respondere debet diligentius pro tempore quam opponere; quia sapientis est respondere, & nescientis interrogare & opponere. Alibi autem aliter adnotavit Elucidator ille, dignum ubique aptans patellæ suæ operculum, Bachellarius respondeat Magistro

^a KK. 249. b. & alibi. Artium facultate reclamante nihil fit: vel sic, Facultate Artium penitus non reclamante, pronunciet Cancellarius rei exitum, & Congregationem (scil. magnam) dissolvat. sic in A. fol. 11. a. ^b Aa. 83. a. 93. a. &c. ^c In vet. MS. inter Cod. Digb. nu. 33. ^d E quodam MS. in Bib. Coll. Magd. Oxon. Et in fine alterius MS. qui dicitur Algorismus in Bib. Coll. Merton. Item in C. fol. 17. b. & in D. fol. 1. b. & alibi. ^e Vita Sylv. Gyraldi MS. cap. 13. ^f Guil. Whetley in Commentariis super lib. 2. Sev. Boetii de disciplina Scholarium.

disputanti diligentius i. e. cum magna reverentia debet ergo talis respondere, ne si sua voluntas fuerit muta i. e. ne si sederit in disputationibus sicut homo mutus, istud *imputetur*, i. e. imputari possit cæcitati ignorantia suæ, vel ne ascribatur temeritati i. e. fatuitati *Arrogantia* suæ i. e. *superbia*: quia Magistri possunt utcumque sibi obijcere tempore suæ examinationis.

Demum cum ad *Magisterium* aliquis promoveretur, *Cancellarius* honoris ei insignia detulit, & ejusmodi oratiunculâ ad Gradum pronunciavit admissum. *En tibi Insignia honoris tui, en librum, en cucullum, en pileum, en denique amoris mei pignus, osculum; in nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti.*

Liceat mihi hoc in loco pauca subtexere, quibus majorum nostrorum non tam hebes & rustica simplicitas (etsi talem forte existimabit generosa seculi hujus improbitas) quam nuda morum integritas detegatur. Ad Gradum quippe nuper admissus perpendere inprimis adstringebatur, quænam ad fastigii, in quo collocatus erat, decus & dignitatem spectarent; totus enim ad modestiam & castimoniam componendus erat, gestu perinde ac verbis virginem viro recens enuptam referens; immo nec solitarius incedere, quin *Armigerum* sibi (vocem ipsissimam habes) vel utique socium asciscere debuit; currente præsertim quindenâ, quâ (ut è Scriptore mox ante citato loquar in Academia hujus ritibus versatissimo) *Capam rotundam*, non vero *rugatam*, uti nec *Collobium*, nec *Tabardam* indutus, procedere in publicum tenebatur. Adventante autem incipiendi die, adducendi erant venerabiles aliquot *Magistri*, quorum succinctâ appositâque oratione à doctrina moribusque commendaretur (quod *Gyrardo* speciatim obvénisse constat, cum *Topographiam* suam, Regnante *Henrico II. Oxoniensibus* exponeret) hac interim cautione servatâ, ne vel ipsi, vel *Magistro*, cujus auspiciis inciperet, verbum aliquod ineptum vel inconcinnum excideret; quod illud nimirum totius Facultatis existimationem apud circumstantes imminueret, cum unius delictum omnibus æque *Magistris* notam inurere crederetur. Ad hæc, parum honestum *Inceptor* erat, si solus in Scholâ suâ ageret; velut à *Glossographo*, quem diximus, annotatû est ad hæc *Pseudo-Boetii* verba, *Quid turpius quam primo separationis tempore solum destitui?* i. e. (inquit ille) à sociis eoque destitui, ut in Scholâ suâ ipse solus compareat, quo tempore ab inferiori Gradu, *Baccalaureatu* scilicet, ad *Magisterium* emergat. Huc autem exempli loco adhibet *Pseudo-Boetius*, *Flavium* quendam, qui, quod opulentus esset, & familia illustri oriundus, magnam togatorum vim certatim ad se confluram præsidebat; quem neque spes adeo fefellit, nam Incipientem omnes circumdedere; elapso autem solenni illo tempore, sodalem quidem habuit, sed Auditores haud binos numeravit. Postquam enim Academici epulis pro more satiati fuissent, proripere se statim, *Flavioque* suo (quod *Collectoribus* nostris *Quadragesimalibus* usu venit) renuntiavit: aperte utique significantes, non expectare se ut cerebrum tam ubertim ipsis expleat ac ventriculum, ab eo autem in refectorio se malle quàm in Scholis excipi. Cæterum id antiquitus inoleverat, ut si *Inceptor* aliquis, & rei simul familiaris, & literariæ penuriâ laboraret, unde mensam conquisitis de more epulis instructam habere non posset; Auditores vel prece vel pretio (uti *Flavius* supra memoratus) immo jurgiis nonnunquam ac minis, quo jure quâque injuriâ sibi corrogaret; quo turpissimam nempe dedecoris notam, & obvii cujusdam digitos, hebetem vel avarum monstraturos, evaderet. Consu-

etudinem ego illam *Parisiis* commesse in *Angliam* crediderim: illi enim acerrimam olim dicuntur adhibuisse diligentiam ut Scholas potius suas Auditoribus, quàm Auditorum animos scientiâ instruerent; immo quocumque in loco frequentes convenissent Academici, eo se audacter conferebant, manuque temere, ita ut quisque proximum sese offerebat, injecta, Auditores his sibi verbis vendicabant;

*Hic est Clericus meus, hic intravit
Scholas meas, hic incepit sub me, &c.*

Nunc autem consuetudines *Inceptorum* breviter attingam; quorum quisque in Congregatione *Vesperias* proxime antecedenti Quæstiones, quas defendendas in Comitibus susceperat, palam recitabat; è quibus paucas huc transcribere haud incongruum fore opinor, ut exinde quæ fuerit istius seculi Poeseos cacozelia cognoscamus.

*Quæstio secunda ad quam respondebit secundus noster,
Inceptor Dominus Johannes Littleton.*

*Utrum futura contingentia
Comparans ad præsentia
Prudentia Cardinalis,
Præxin regat intellectus,
Cui concors est effectus,
Appetitus rationalis.*

*Quæstio quinta ad quam respondebit quintus noster
Inceptor Dominus Robertus Glowcestrie, qua de licentia duorum procuratorum, & cum supportatione hujus venerabilis Auditorii est diutius pertractanda, est hæc in forma.*

*Utrum potentiarum Imperatrix,
Celsa morum Gubernatrix,
Vis libera rationalis,
Sit laureata dignitate,
Electionis consiliata
Ut Domina principalis.*

Porro adventantibus demum *Vesperis* (quas in Scholis nonnunquam celebratas constat) suas quisque Theses viva voce propalabat; tum specimina quædam eruditionis, quæ *Principia* in quamlibet Quæstionem vocabantur, proferri solebant, postque illa *Introductio*, & deinde *Prologus* (ut prisca temporis idiomate utamur) haberi consueverant. Quibus peractis Respondens de more receptissimo *supponebat*, sc. *expositionem conditionemque* rei disceptatæ adhibuit; finitisque disputationibus tres porro quæstiunculæ *Inceptor* vitritim cuilibet in hunc modum proponebantur

*Sub quo
In quo loco
Quo in tempore* } *Inciperet.*

Ad quæ sub hac formulâ dabatur responsum. *Sub me ipso, licet indigno, in Ecclesiâ S. Mariæ Virginis, in crastinâ die ante nonam; deinde autem Caputium, cum dicto, in faciem demittens Inceptor, verecundiam suam testabatur, Artisque disputandi rudem sese agnoscebat.*

Quantæ quidem antiquitatis fuerit mos ille Quæstiones rythmice disponendi, parum constat; verum quas modo exhibuimus regno *Henr. V.* inserendas

^a In diversis Registris Acad. Oxon.

^b Ex quodam MS. in Bib. Coll. Magd. Oxon.

^c Quæstiones Theologorum in inceptione

quibus suis tali modo repetita fuerunt.

esse facile innotescit, quoniam *Rob. Dobbys, Joh. Littleton, & Tho. Eland*, sub eodem *Henrico* socii erant ^a Collegii *Mertonensis*, & in *Vesperis*, quibus antedictæ Theses ascribuntur, numerum *Incipientium* quinarium implebant. Sciendum enim perpaucos hæc ætate simul incepisse, partim quod vertente anno *Comitia* bis vel ter habebantur, partimque quod magni res negotii erat, exercitia ad Gradum illum requisita præstare, impensisque (quæ haud equidem jam leves erant) erogare.

IV. Ad *Doctorem* jam devenimus, quem Gradum, quoad *Henricum II.* rerum potius est, inter *Anglos* receptum non fuisse satis liquet; deinceps vero pariter manifestum est, tum à *Grammaticis*, tum *Musica*, nec non *Philosophia*, *Artiumque* in genere Professoribus capeffi solitum. Hisce nimirum post annos complures in studiis collocatos, tanquam scientiarum, in quibus occupati fuerant, egregie peritis, alios tandem informandi munus, titulusque ille *Doctores* (ad docendum habilem indicans) haud immerito deferebantur. Quibus tamen Facultatibus, quod opes & honores haud perinde ac per reliquos obtinerentur, evalescere demum apud vulgus coepit *Doctores* præfatio; adeoque unius tandem *Musica* Professoribus adhæsit, qui ad Gradum utique illum aspirare etiamnum sustinebant.

Doctores autem in *Theologia Lutetia*, circa annum *CIOCLI*^b, enascebatur, & inde *Bononiam* haud ita multo post pervenit, ubi nimirum *Sancto Thoma Aquinatis* (qui in *Divos* nondum transcriptus frater *Thomas* dicebatur) compellatio ea honoraria accessit; cujus originem *Rhenanus*^c exhibuit, qui per plures literis *Lutetia* attendentes præcorum *Theologorum* summas collegisse refert, quales erant *P. Abulardus, Joh. Beletus*, denique *Petrus Lombardus* reliquis omnibus antehabitus, unde si quis ejus scripta penitus imbibisset, *Doctores* titulum, & in eruditionis ornamentum, bacillum accipiebat. Hæc de *Doctores* in *Theologia* primordiis, ejus vero ad exemplum institutus fuisse dicitur *Doctores Legum*, & *Bononia* præsertim floruisse, postquam *Gratianus* Monachus collectionem seu *Rhapsodiam Decretorum* ibidem absolvisset. Nescius equidem non sum de *Doctores* & *Baccalaureatu* in *Sacra Theologia* Scriptores alios diversa prodidisse; quos inter *Innocentius Gentilletus*^d non ante annum *CIOCCXV* compertos hos ullibi Gradus asserit: tum vero Concilii *Lateranensis* auspiciis adinventos, & cum *Honorio III.* Pont. Max. annum jam integrum sedisset, ad imitationem *Doctores* ac *Licentiarum* in *Lege*, quam maxime tunc temporis vigentium, reliquos omnes confirmatos fuisse.

At vero, uno quasi tempore *Doctores* Gradus, *Legesque Casarea*, ac *Theologia Scholastica* in *Academia* nostram recipiebantur; *Leges* nempe circa^e annum *CIOCXIX*, *Theologia* autem vel cum illis simul, vel paucis post annis; quando, ut nonnulli scribere, qui in illis prælegebant facultatibus, in suâ quisque *Doctores* titulum reportabant: etsi eundem inter *Theologos* hoc annorum tractu nondum percubuisse vel inde liquet, quod hi *Magistri* tum appellati reperiantur; nam *Robertus Grossetus*, Episcopus *Lincolniensis*, *Epistolam*^f præceptis de *Doctrina* plenam, quam anno re-

paratæ salutis *CIOCCXXXVII* ad *Universitatem* dabat, sic inscripsit,

Magistris Oxoniæ in Theologia Regentibus.

Quinetiam in *Decretis* Regni publicis (tempore *Ricardi II.* ni fallor institutis) de *Magistris* in *Theologia* mentionem invenies factam; & tamen *Sylv. Gyraldus*, cum in *Epistola* & quâdam ad *Gualterum Mape* Archidiaconum *Oxoniensem* se Gradum omnem suscepisse memorat, non modo *Doctores* reticet, sed nec *Magisterii* omnino meminit. Verum exinde ego colligendum nil amplius concesserim, quam Gradus aliquos receptos nobiscum per ea quoque secula fuisse, quinam vero sint, expresse non dici; quâ tamen in re à *Rogero Bacono* certior^h paulo fies, qui in opere quodam suo *Doctores* diserte habet. Atqui hæc & quomodo-
cunque habuerint, turbato propter Academicorum frequentiam *Universitatis* regimine, Gradus in Facultatibus iis capeffi solebant, nullâ pene progressum in *Artibus* habitâ ratione, donec invalescente tandem *Theologia Scholastica*, ejusdem Professores (propter laborem summum & attentionem in eadem, more præsertim *Parisiensi*, acquirendâ) magnam ab Ecclesiæ Præsulibus gratiam inirent. Tum enim, quo *Theologi* omnibus numeris absoluti essent, statutum estⁱ circa an. *CIOCCCLIII*, ut qui ad Gradum aliquem in eâ facultate admitti expeteret, in *Artibus* alicubi rexisset teneretur; præter librum aliquem de canone *Biblia*, vel *Sententiarum* illis quas præfati sumus, vel deniq; *Historia Ecclesiastica* diligenter evolendum, & concionem præterea coram *Universitate* habendam. Proinde autem longiori jam annorum spatio opus esse coepit ad Gradum aliquem in *Theologia* adipiscendum; quæ omnia his mihi potissimum de causis ordinata & excogitata videntur. 1. Ut *Artes* denuo refflorescerent, quæ à facultatibus, quas jam sæpe dixi, in *Academiam* admissis, in desuetudinem abiissent. 2. Ut *Artibus* probe instructi *Theologia* Professores, Ecclesiæ & propugnaculo esse possent, & ornamento. 3. Ne dictus *Magistri*, seu *Doctores* in *Theologia*, Gradus, facilitate suâ quasi prostitutus, nullo numero haberetur; quod indignissimum sane foret, cum is supremus sit dignitatum Academicarum apex, quique illum attingerent, ad honores quosvis & beneficia aditum habeant expeditissimum.

Cæterum ut de *Jurisprudentia* & *Medicina* pergam, earum facultatum studiosi ad *Regentiam* in *Artibus* non erant obstricti; verum (quod usque hodie obtinet) in utramvis, Congregationis nempe & Convocationis, domum minime admittebantur, priusquam *Doctores* essent insigniti; *Regentes* porro illi in suâ quilibet facultate appellabantur, donec annis quibusdam decursis, inter seniores haberi occiperent. Verum nequis expectet ut Exercitia pro *Doctores* in *Theologia*, *Legibus*, & *Medicina* præstari olim solita subjungam; sciat velim, manca adeo esse in *Registris* etiam perfectissimis, quæ eadem tangunt, indicia, ut vel modica eorum cognitio acquiri nullo modo possit: & propterea de *Magisterio* in *Artibus*, cujus ritus solennes perspicue magis integreque nobis traduntur, verba succincte faciam.

^a Ut in *Catalogo Sociorum* ejusd. Collegii *MS.* ^b Joh. Whethamstede in *Historiis & Historiographis MS.* part. 1. vide *Twynum*, lib. 3. *sect.* 333. ^c In *admonitione* de quibusdam *Dogmatibus* ad *Tertullianum*. ^d In lib. suo cui *Tit. Examen Concilii Tridentini*, lib. 1. p. 1. ^e Ric. Haugusteldensis in *Rege Steph.* ^f In libro *Epistolarum* *Rob. Grosseti MS.* in *Bib. Bod. Epist.* 110. ^g Inter *Epistolas* suas, quibus titulus est, *Symbolum Electorum* ad capitulum *Herefordiense MS.* in *Bib. Cotton.* ^h In opere minore, cap. 5. *MS.* ⁱ In quodam *Rot. memb.* de processu inter *Universitatem Oxon.* & fratres *predicat.* an. 1311. int. *Cod. Digb.* In *Epistola* etiam *Ad. de Marisco* in *Ep.* quâdam ad *Will. ministrum Angliæ, MS.* Et in *4. 100. b. R.* 47. a. G. 3. b. D. 6. b.

I. Moris olim erat ut *Inceptorum* quisque orationibus tum scriptis tum recitatis, de meritis juxta aliis, atque de modo præstitis exercitiis laudarentur. Proinde cum *Sylv. Gyraldus* Topographiam suam regnante *Henr. II.* nobis dilucidaret, Clericorum doctissimi & soluta cum oratione, & Carmine^a concelebrarunt, qui quidem mos (ut obiter id moneam) ad Doctorum scripta transibat, & etiamnum in usu frequenti est, libros nempe publicandos vel præfatione aliquâ, vel poemate præmunire & ornare, amicitiae aut obsequii indicium existimatur. Sub finem imperii *Henrici III.* cum in *Theologia* inciperet *Thomas de Cantelupo* (Episcopus ille *Herefordiensis* postmodum evasit) finitis primo in *fratrum Prædicatorum* Cœnobio *vesperis*, à Doctore *Kilwarby* (publico tum ejus Facultatis Professore, Archiepiscopo vero demum *Cantuariensi*) pro concione affatim laudabatur; immo peccati mortalis, quantum sibi de illo innotuisse^b testabatur *Kilwarby*, immunis erat judicatus: cui si fidem non ducis adhibendam, intelliges Scriptores esse qui jurabunt de *Cantelupo* dici id merito potuisse, viro eâ sanctimoniâ vivente, eâque pietatis opinione diem obeunte, ut à Pontifice propterea in *Divos* fuerit relatus.

II. *Inceptores* epulis haud parum lautis Academicos plerosque, nonnunquam & oppidanorum præcipuum quemque excipiebant: quod hoc ordine præstitit *Sylv. Gyraldus*. Primo die *pauperes* in convivium adhibuit, secundo *Doctores*, reliquosque Academicos, tertio autem *Milites*, *Civesque Oxonienses* liberalissime tractavit, velut ex *Historiâ* meâ ad an. *CIOCLXXXIII* uberius patebit. Rursus circa an. *CIOCLXVIII*, quo tempore *Alphonfus de Senis* natione *Romanus*, littere *Oxonia* vacabat, (id enim è *Registro*^c quodam per vetusto testatissimum fit) *Bonifacius de Saluciis* in *Jure Civili* (ni fallor) incipiebat: tum vero tanto epularum apparatu celebrata dicuntur *Comitia*, ut præteritis pene omnibus, maxime si ejus facultatis splendorem inspicias, longe præluxerint. Etenim *Inceptores* convivarum frequentia, quos minime capiebant Hospitia Academica, adaeti, magnam Cœnobii *Osneiensis* partem, Refectorium utique & Claustra, præter alias ibidem ædes^d conduxere. Quamvis Epulas vel hisce solenniores in Collegio *Glocestrensi* à fratribus *Sancti Benedicti* instructas paucis post annis^e reperio. Cum *Gulielmus* enim de *Broke*, è *Sancti Petri Glocestrensis* Monachus, in *Theologia* inciperet an. *CIOCCXCVIII* (is è suo Ordine primus erat in hac Facultate *Doctus*) *Johannes de Gamages* Cœnobiarcha, Monachi, Priores, Obedientiarii, Clerici, &c. ejusdem Monasterii, tot insuper Optimates & Armigeri interfuere, ut centum instar virorum equiratus (& ille apparatu spectabilis) adimpleretur. Quin & præsentis se dabant Cœnobiarchæ *Westmonasteriensis*, *Readingensis*, *Abendonensis*, *Eveshamensis*, & *Malmesburiensis*, cum Prioribus, Monachisque Benedictinis bene multis. Verum nec impensas conferre recusabant qui gravioribus impliciti negotiis adesse non poterant, quales erant Episcopi, Cœnobiarchæ, Priores, alique ejus familiæ per plures, è quâ vix quisquam erat qui munera *Inceptorum* illi aut non ferebat, aut non trans mittebat, unde convivia tam splendida instruebantur, ut Sodalitium *Sancti Benedicti* jam tum in *Angliâ* florere incipiens gloriam uberrimam consecutum est; idque Collegio speciatim *Glocestrensi* in honorem decusque eximium cessit, res enim ipsa splendore suo favorabilis; quin & tenuiores

tam Laici quam Scholares haud parum sublevabantur. Porro autem de *Laurentio Housom*, vel *Honsome*, perhibetur, quod cum sub *Gulielmo* antedicto (ad Prioratum *Glocestrensem* jam evecto) *Doctus* suscipere, (cujus nimirum in *Vesperis* sacre *Theologiae* Baccalaureus, ejusdemque Cœnobii Monachus pridem responderat) epulas quoque opimas, quanquam jam antè dictis haud æquandas, exhibuit, morem utique servans, qui eousque jam increbuerat, ut *Inceptores*, quotquot conditionis non essent multum tenuissimæ, è re partim suâ, partim munificentia alienâ Academicos quam lautissime tractarent; quorum si quis loco illustri natus gradum capefferet, *Municipes Oxonienses* cum *Pratore* suo pecuniâ illi summam ex ærario publico deferrebant; fortean quod ejusmodi *Inceptorum* convivii interesse solebant, quos & à *Sylv. Gyraldo* exceptos memoravimus, & in *Johannem Brabançon*, viro^f *Edu. II.* Incipientem, munera constat & profudisse, quorum prius dictum de viro etiam perillustri *Georgio Nevill* (qui in Archiepiscopum *Eboracensem* demum creatus est) proditum^g habetur, qui mense^h *Octobr.* an. *CIOCCCLII*, Incipiens, epulis duos integros dies continuatis, tum *Doctores* omnes ac *Magistros*, tum *Cives* insuper primarios magnifice accepit. An referam porro *Petrum Courtney* (*Wintonia* is deinde sedebat) qui quintum post annum in *Jure Civili* Incepit, & splendidos quoque apparatus fecisse dicitur. Quoniam vero de *Inceptoribus* generosis mentio hic incidit, notandum obiter quod illis natalitiorum nomine concessum eratⁱ exercitia è *Rostris*, in Nave Ecclesiæ *Beatæ Mariæ* erectis, præstare.

* Redeo autem ad ipsas Epulas, de quarum institutione primigenia si quæras, non aliunde quam ab humani generis indole, omniumque ubique terrarum hominum consensu trahendam arbitror, sic enim sacrorum religio, triumphorum pompa, honorum inaugurationes, quicquid demum aut latum aut magnificum videri voluit, decus sibi & solennitatem à conviviis imprimis repetebat. Operam itaque suam luisse videtur *Gulielmus Wheatly*, qui in *Commentariis*^j suis ad *Boetium* de *Disciplina Scholasticâ*, *Atheniensium* instituta hac ex parte affine aliquid cum nostris habere contendit; duas vero potissimum res ab *Inceptore* præstandas docet, ut collaudantes nempe habeat, Epulasque instruat. Sic enim ille, "Cum dies summa promotionis i. e. dies suæ Inceptionis in Artibus affuerit, videndum est ut veneranda collectio i. e. Congregatio *Sophorum*, i. e. Magistrorum omnium commendetur, i. e. laudetur, brevi schemate, i. e. brevi ac ordinato modo loquendi, compendiosoque affatu, i. e. loquela brevi & facunda ipsius Magistri incipientis illo die, &c. & quod habeat bonas & efficaces rationes contra suum respondentem, & contra quemcunque alium: & similiter Magister ejus sub quo incipit, habeat verba ornata & fructuosa in sua commendatione, ne à circumstantibus blasphemetur veneranda collectio Magistrorum per ipsum incipientem: nam vilipensio unius Magistri redundat in vilipensionem omnium Magistrorum, &c. Tum quoad epulationem & vestes Author noster sic se habet. "Et si suas cultas, i. e. si copia suarum divitiarum suppetit, i. e. patiat, tunc est procedendum ad incrementa honoris initialis, apparatu festivo, i. e. ad modum festi, quoad vestes, viz. ut ornate sit vestitus, & similiter Magister sub quo incipit, & alii Magistri, si hoc com-

^a Vita *Sylv. Gyraldi*, ut supra, MS. ^b *Walsingham in hypodigm. Neustriæ edit. Francofurti, 1603. p. 50.* ^c In *majora lib. vel Reg. Monasterii Einsham*, fol. 84. 1. ^d Lib. vel Reg. *Osney*, in *Bib. Cotton.* fol. 117. b. ^e In lib. vel *Chron. Monast. S. Petri Glouc.* fol. 11. ^f Ibidem. ^g Ex *Rot. Comp. Camerar. Civ. Oxon.* in *chartophylac. ejusdem.* ^h *Videtur in Historia mea*, an. 1452. ⁱ Dispensatum tunc fuit cum eodem *Nevillo* quod non teneatur ad strictitudinem cujusdam statuti, quod hic infra in margine recitatur. Sic in *Aa.* 66. a. ^j *Vide in Aa.* fol. 46. b. 80. b. 103. a. &c. ^k In lib. 2. *Pseudo-Boetii*, ut supra.

“modè fieri possit, his dico *cunctis* Magistris, cuius-
“cunque facultatis fuerint, procuratis, i. e. festinatis &
“refectis *splendide* in cibis & potibus: vel supple si sua
“facultas & rerum abundantia ad hoc sufficere possit,
“si non, tunc ad minus videat quod Magistri ejusdem
“facultatis & sua quâ incipit, procurentur, vel admi-
“nistrantur, *splendide* & ad libitum voluntatis.

Hæc autem è Statutis, tum nostris, tum è Rituum
codicibus, antiquatis olim & deperditis, edoctum
opinor. Sciendum vero quod præterquam quod E-
pulas exhibebant (ut alios sumptus, qui per *Grossa*
Turonensia æstimabantur, omittam) *Inceptores* reli-
quos suæ Facultatis, nec non *Regentes*, *Bedellos*, & mu-
nia Academica obeuntes, vestimentis aliisque muneribus
antiquitus donabant: quod usu continuo vim legis
obtinuit; unde qui fortunam iniquiorem experirentur,
aditum sibi ad Gradum præcludi dolentes, eò Academi-
am perpulere, ut Statuto sanciret tam graves impensas,
ab iis solummodo Graduatibus quibus hæreditates amplæ,
aut res familiaris suppetebat, irrogandas fore: quales
haberentur, tam viri Religiosi, quibus utique à Soda-
litis suo pecunia possit suppeditari, quam alii omnes re-
ditu eo annuo fruantes, ut quinque de proprio solidos
expendere liceret. Deinde itaque frequentiores emi-
cuere Graduatibus, dum tenuiores pannum duntaxat coe-
mere tenerentur, quantum *Caputium* ac *Toga*, *Commis-
sario* deferendis, sufficeret. Quanquam *Togam*, & *Com-
missario*, & *Procuratorum* utriusque, immo *Regentium*
cuilibet (qui perpauci tamen olim erant) nonnunquam
coemisse *Inceptores* haudquaquam ignoro; nec me la-
tet alios reficiendis *Ædificiis* Academicis symbola con-
tulisse, aliquos porro (fratres hi maxime *Mendicantes*
erant) *cucullos* tantum *Regentibus* dedisse, nonnullos
denique (id quod hodierno die in Facultatibus qui-
busdam obtinet) *Chirothecas* attulisse. Et exinde con-
jecerim evenisse, quod *Oxonium* usque hodie cultorum
& chirothecarum nomine ubique celebratur; nam cum
eadem venundandi occasio se toties daret, in rem suam
fore videbant opifices, si officinas optime instructas ha-
berent, unde præterea factum est ut aliorum alii æmu-
lationem accenderent.

De ipsis tantisper Gradibus disserui, nunc de In-
signibus ac *Vestitu*, eorum cuilibet competenti, insti-
tuendus est sermo; quæ quidem *Alfredi* saltem tem-
pore, si non & seculis eo prioribus, in usu nobilium fu-
ere; & è quibus *Ocreas* saltem, *vestesque de Pulla Chi-
meræ*, à Monachis *Benedictinis* accepisse nos asseve-
randum non dubito; de reliquis autem (quanquam &
de omnibus propemodum juxta crediderim, neque ali-
quid quod me à sententiâ dimoveat alicubi repererim)
Lectoris erit dijudicare. Non tamen ignoro quod
Johannes Wolfus de Monachis è Familiâ *Sancti Bene-
dicti*, eorumque habitu agens, in hæc verba scribit;
*In vestitu veteres usi fuerunt cuculla, tunica & scapu-
lari; cuculla* (inquit ille) *est cappa supra tunicam infe-
riorem, quam meloten quidam appellant, à nonnullis Tax-
dicitur. Scapulare etiam à Scapulis, quod Scapulas*
tegit. His ille. *Cucullum* vero, *Tunicam* & *Scapulare*,
quod vocat, (præcis licet illis ampliora omnia) Aca-
demicos olim nostros usurpasse, è fenestris perantiquis,
Sigillis, aliisque indiciis liquido mihi constat.

Hæc de *Vestitu* in genere, nunc ut omnes specialius
explicemus, à *Toga* auspicabimur, quam laxè mani-

catam & antiquitus gestere, & usque hodie gerunt Mo-
nachi *Benedictini*, quæq; plerisque omnibus Academicis
gestata olim erat, quamvis ab hodiernâ quoad formam
variabat; nam *Tunica* fuit (sic enim appellat *Wolfus*)
ad genua tantum, vel paulo inferius demissa, & circa
humeros parum, vel ne parum, in rugas seu plicas col-
lecta; neque manicarum circuitu plus spatii colligebat
quam *Tunica* vulgaris. Ejus autem figura sacro ami-
ctui quem *Epitogium album* vocamus (& cui vesti *Dal-
maticæ* olim nomen, à regione quâ originem habuit⁴,
indebatur) in exemplum cessit. Quod quidem vesti-
mentum contractius præcis temporibus erat, licet ultra
vel togarum laxitatem deinde excurrerit. Cæterum
sub *Richardo* primo ac rege *Johanne*, quod Graduatibus
frequentiores esse inciperent, aliæ insuper à *Vesti-
bus* distinctiones, tum Gradibus tum Facultatibus di-
gnoscendis accommodæ, excogitabantur. Postremo,
Togas laxè manicatas *Baccalaurei* jam soli, & non-
dum graduati, qui de fundatione, uti loquimur, ali-
cujus Collegii sunt, gestare solent, easque colore, ve-
lut antiquitus, nigras. Id autem in usum rediit ex quo
Gulielmus Laud Cantuariensis Archiepiscopus, & *Can-
cellarius* Universitatis (quam ut ad meliorem statum
redigeret, nihil unquam prætermisit) togas præcis, aut
colorum varietate promiscuâ luxuriantes, quæ investæ
malo omine in Academiam tum fuerant, lege lætâ a-
mandandas curavit.

Denique tametsi moris erat ut S.S. Theologiæ, Me-
dicinæ, Legum, & Artium Magistri vel Doctores à ve-
stitu distinguerentur, in conventibus tamen solennibus,
uti & perambulationibus, processibusque Academicis,
omnes vestitu consimilis formæ utebantur, & ejus
tantum colore ab invicem internoscebantur: siqui-
dem Magistri seu Doctores aut Professores S.S. Theo-
logiæ Togam gerebant laxè manicatam, eamque coc-
cineam (non, qualis hodie in usu est, rubedinis dilu-
tionis, verum conchyliatam & purpuream, in quâ ru-
brum cæruleo temperabatur) prætextæ loco Murium
Ponticorum pellibus, quæ Minutum varium vocaban-
tur, adornatam. Huic superinducta erat ex eodem
panno habitus, sive toga dimidiata sine manicis, ne-
que antè diducenda; cui denique induebatur Ca-
putium eadem materiâ suffultum quâ togam diximus.
Consimilis erat Doctoris seu Professoris Medicinæ ac
LL. Toga, nisi quod panno discolori subsueretur;
Artistarum verò illa nigra erat, pellibus, seu minuto
vario obsuta, ac obversa. Quod Baccalaureos Artium,
LL. & Medicinæ attinet, togas gerebant fusci, vio-
lacei, subrussi, cæruleique coloris, laxè quidem ma-
nicatas, sed minimè obversas. Eorum vero Caputia
(habitibus enim carebant) è panno ejusdem cum togâ
coloris conficiebantur, quæ tamen haudquaquam sub-
suta, atqui pelle agnâ aut cuniculorum fimbriata
tantum erant.

Proximum se dat *Pileus*, quæ *Cappa* nonnullis, à
capite, cui pro tegumento inservit, nuncupatur; tam-
etsi vocem illam à capio fluxisse quidam contendit,
quod totum nempe hominem quodammodo capit, unde
etiam *Capula* vocatur, dicitur *Capatus* qui habet, vel
indutus est *Capâ*. Verum his susque deque habitis,
notandum quod in omni ferè ævo viri, qui in honore a-
liquo versabantur, à capitis Gestamine, & indumento
decus sibi accersebant. Hinc omnium generum⁵ Co-
ronæ, Diademata, Tiara, Cidaris, Lemnisci, Serta &

² Item tu jurabis quod non expendes in Inceptione tua ultra 3. millia Turonensium Grossorum, sic in A. 10. a. C. 19. a. D. 2. b.
Antiquatur hoc statutum nominatim in B. 119. a. Sciendum quod duodecim Grossi vel argentei Turonenses, tribus solidis & 4. dena-
riis nostra moneta æquivalent, ut docent commentatores in illam clementinam, & Jo. Cajus lib. Hist. Cantabrig. 2. p. 123. & sic
3 millia Turonensium Grossorum sive Argentorum, æquivalent 41' 13' 4. nostra pecunie. ³ Ex quodam tractatu de prerogativis
Ord. Bened. in supra MS. ⁴ In libro lectionum memorabilium & reconditarum, Cent. 6. p. 160. ⁵ Hugutio in magnis deriva-
tionibus MS. ut supra. ⁶ Ibid. l. 19. c. 31. Posteriores Græci *zōnē* vocant. *Mens. Gloss. Græco barb.* ⁷ Vid. Leg. 12. Tab.
Cic. de leg. Plin. Natur. Hist. Tertul. de Cor. Mil.

Corollæ. Quin & a facialium velamenta, & sacerdotum infulae, imprimis verò Flaminum pilea & lanigeri apices ortum deduxere, de quibus *M. b. Varro* disertè asserit. *Flamines in Latio capite velato erant semper; quin & ait Servius nudis penitus eos capitibus incedere nefas fuerat.* Unde à filo quo utebantur Flamines sunt dicti quasi Filamines. Verum festis diebus filo deposito pilea necesse erat accipere, quæ secundum alios ad ostendendam sacerdotii eminentiam sunt reperta. Nec quidem Pileorum usus a Græcis ignotus; ut vox ipsa Πίλος, necnon Authorum loca, quæ passim occurrunt, abundè testantur. Pileus Romanorum restrictus admodum erat, & dormitoriis nostris nauticisque persimilis: is quidem qui in literatorum Gestamen cessit Græcæ videtur originis; & Pileus Thessalicus, seu Petasus dicebatur. Petasum omnes norunt Mercurium sibi vendicasse, & quid ni ejusdem filii, habitu suo parentem profiteantur? Pileorum forma & modus, pro temporum ratione varius erat. Antiquiores quodammodo quadratos & aliquantulum fastigiatos fuisse nullus ambigo; argumentis quippe ducor ab imaginibus tum aliis, tum fenestras perantiquas occupantibus, desumptis: quanquam ubi Theologia Scholastica, ac Jurisprudentia in Academiam invehentur; earum juxta facultatum & Medicina Doctores Capas rotundas assumpserunt, quas & hodierno die omnes gerunt, modò Theologos excipias, qui ante seculum, hoc est à Religione apud nos reformata, quadratis rotunda permutarunt.

Refert *Thomas Vasconiensis*, vel *Gascoignus*, Theologiae Doctor in *Dictionario* quod edidit, *Theologico-rum Capas* rotundas ab *Alfredo* in sua usque tempora (annum puta CIOCCCLVII) Jurisprudentia studiosis in usu perpetuo fuisse: in quo tamen errat egregiè, nam Facultas illa regnante demum *Henr. II*, inducta in Universitatem compareret: immo nec ipse secum convenit, qui alio in loco à solis Doctoribus seu Magistris in Theologiam, idque tum præsertim cum ad concionandum accederent, usurpatas tempore *Henr. III*, subinnuit. De *Fustitiariis* nimirum sententiam pro Tribunali ferentibus, deque eorum habitu (quo Episcopis nostris, seu Doctoribus Academicis consimiles erant) verba faciens sic loquitur: *Et tunc solum Doctores in Theologiam utebantur rotundis Pileis quando prædicabant Clero seu populo, & quale Ornamentum Capitis sit Pileus declarat S. Hieronymus in Epistola ad Fabiolam; sed heu jam sunt signa sine signatis seu significatis in pluribus, quia non sunt in eis bona propter quæ signa instituta sunt, nec movent mentem hominis qualiter oportet eum agere, & ut cogitaret, qualis esset &c.*

At vero, nec capite velato concionabantur tantum sacerdotes, sed & Auditores, quotquot Clerici erant, pileis etiam indutis (more ad civilia usque bella perdurante) sedebant; licet nec diffiteor aliquos Capis antè ad capitis mensuram ductis obteetos, ex speciali dispensatione, verbum profeminasse.

Hæc ea erant quæ de Pileo habui dicenda; verum Mantissæ loco adicere licebit antiquum Universitatis nostræ statutum de Pileis gerendis, idque è codicibus & vetustis adferre; & siqua fortè ibidem occurrant quæ

Lectorem possint morari; eadem breviter dilucidare minimè gravabor. *Debent etiam omnes Theologi, præter Religiosos, Decretistas, Medici, & Logista in Congregationibus, Inceptionibus, Resumptionibus, in suis Pileis interesse. Omnes etiam Magistros cujuslibet Facultatis, etiam Legistas ibidem esse sine tenis teneri astimamus.*

His verò explanandis accipe hæc quæ sequuntur.

Sine Tenis] Statutum est quod nullus Baccalaureus, legens, vel opponens, aut respondens, publicè utatur Tenâ vel birreto. Birretum verò seu potius Birretum, deductum à voce antiquâ Birrus, vestem villosam (è quali nautarum tunica & caputia fiebant) denotante, capitis erat velamentum ex ejusmodi panno confectum, seu Pileus formâ propemodum quadratâ, multo Academicis olim nostris in usu, quem quod circumligabat filamentum Tena, voce à Tania paulum deflexâ, dicebatur; diversorum verò id colorum erat, prout Scripta nostra antiquissima testantur. Porro qui Pileos hosce conficiebant vulgò Cappers, vel Capperhurrers, item Birretarii appellabantur; quam vocem à Birro profuxisse, nisi vel cæco constaret, è chartâ quâ eos in fraternitatem & Collegium erexit Universitas, poteram probare. Quamvis enim Pileum Doctorale seu arctius illud & rotundum, usu antiquissimo, à Theologis maxime & Jurisperitis, gestatum patet, invaluit tamen deinde, priori in desuetudinem abeunte, Quadratum; præsertim verò inter Cantabrigienses, de quo apud suos tempore *Henr. VIII*, recepto, ab exteris rediens Cuius graviter conquestus est. Quoniam autem Petasus ille peregrinus, quem a fælt nuncupamus, ex eunte regno *Henr. VIII*, Caputia, Cucullos, Pileosque in Angliâ excepit, & illum Academici, novitatis, uti mortales alii, appetentes, usurpare cœperant, visum est eodem (quem Birretum hoc in loco nuncupari liquet) Baccalaureos legentes, seu Actum quemvis Scholasticum obeuntes interdiceret; unde patet exercitia vel discooperto capite, vel induto Pileo filamentum seu cingulum non habente, præstanda Baccalaureis fuisse.

Accedendum jam ad Caputia, quorum equidem plura olim genera fuisse, nunc verò de duobus tantum pauca notabimus. Antiquissimum id erat quod à tergo, supremæ togæ assutum vel alligatum, ita refuebat, ut capiti quoties liberet superinduci tanquam Cucullus posset, quod, nomine à parte cui tegendæ inserviebat ascito, Capa, nonnunquam Cappa dicebatur, adjectâ sapius a voce Categorica, forte quia Sophistarum & Baccalaureorum propria fuerat. Atqui verò Capam pro Epomide usurpatam in libro quodam statutorum reperio, ibi enim sancitum est, ut quisquis in Artibus, Jurisprudentiâ, vel Theologiam incipiens publicè legeret, pallio vel Capâ clausâ, non verò manicatâ uteretur.

Porro ea quam nunc dixi, Epomis alterum illud Caputii genus est; quæ ferarum olim pellibus, hodiè verò & ante plures annos, panno holoserico subtegitur; eo autem obverso, collo circumducitur, humerisque ornamentis & distinctionis gratiâ retrorsum affusa, in maximam tergi partem pulcherrimè exundat. A priori autem Caputio hoc alterum oriundum est, quâ quoniam voce uti & cucullo denotatur, nonnullis finitur,

^a Liv. lib. 1. Dion. Halic. lib. 2. ^b Lib. 4. de Lingu. Lat. ^c Servius in l. 8. Æneid. ^d Hesiod. in op. di. Arist. lib. 8. de generat. anim. c. 5. Plat. l. 3. de Repub. Theoph. hist. plant. lib. 4. c. 10. ^e Athenaus l. 12. ^f MS. in Bib. Coll. Lincoln. ^g B. 52. b. C. 4. a. D. 3. a. ^h C. fol. 63. a. ⁱ Vestis servis permessa, l. 1. sine except. l. 1. Cod. Theodof. Servos sane omnium aut byrris uti permittimus aut cucullis. Artemid. l. 2. c. 3. Βύρρον ἐν ὁμοίῳ βλεπόμενον ἐλπίειν ἡ γυναικείαν σημαίνει. Hinc Ascetarum olim vestis ὅλ' ἡλ' ἐλαφείας τῆς βίβης φέρωντων. Conc. Gang. can. 12. Schol. Aristoph. ταῖνα σινόντε ἡ δῆμιον ἵφασμα. Festus ornamentum lanæum honorati Capitis. Clem. Alex. Ταῖναι πῶν ἱερῶν ἡ πορφύρα πτωχολυτῶν. Plato in Sympos. de Alcibiade. Ταῖνας ἔχοντα δὴ ἡ χαλαρὰς πᾶν πῶν. Pausanias in Attic. ^k In Poem. Mich. Cornubiensis ut supra ad amicum suum Conradum Hembach. MS. & in Compendio de multiplicitate Universit. Paris. per Rob. Goulet, ut supra fol. 13. b. ^l B. fol. 50. b. ^m Hugutio Pisanus, ut supra voce Capa MS.

os *Tunica*, vel alterius vestis unde caput mittitur, & inde scilicet est quod in libro *Job* sic legis, *Caput tunica succinxit me*. Certè enim restrictius fuerat, capiti que ferè pro tegumento inserviebat, verum ubi *Pileorum* usus increbuit, *Caputium* illud in honoris tantum insigne cessit, sensimque ampliatum pellibus tandem subtegi cœpit. A scriptore * quodam memorie datum est (cur enim non referam quod in Academia decus abundè facit?) summorum Tribunalium Judices *cucullos* pellibus agnitis, non autem scythalinis, aut Ponticorum murum exuviis, id est minuto vario subtectos induisse, quoniam scilicet per ea tempora præter Episcopos, Doctores, ac Magistros Academicos, & Dominos in Parlamento, nemo minutum varium purumve album, aut purum griseum licitè usurpavit; quod quia tenuiores facere præsumpissent, lege ^b scitum est sub pænâ xxⁱ toties quoties numerandorum (id autem ex omni penè memoriâ factum videtur) nequis vel dictas pelles, vel Byssum, aut Holosericum subtectum *Caputiis* haberet, nisi qui à Regiâ, vel saltem prænobili familiâ genus deduceret, vel Magister aut licentiatus in aliquâ Facultate esset, denique aut in Parlamento jus suffragii haberet, aut hæreditatem beneficiumve adiisset, unde de claro expensas annuas lx marcarum facere possit.

* De *Ocreis* nunc dicendum; quas etiam Monachis *Sancti Benedicti* referendas crediderim, cum & manifestum sit, ^c *Magistros* olim omnes *ocreatos* ad gradum admissos, & congruum omnino sit nos eorum in plebisque habitum fuisse amplexatos, quorum operâ & studiis, tum ante *Alfredum*, tum imperante eo, moribundis Artibus respirare & convalescere datum est. Quod *Ocrearum* vero antiquarum formam artinet, sciendum quod breviores illæ primitus erant, nec furis altius pertigerunt; in supremâ quoque parte contractiores, summitate restuâ carebant, cothurnis, calceisque rusticorum parum discrepantes. Tales autem prædi-

cis Monachis nobisque deinde in usu fuisse argumento erit, quod in Historiâ ^d *Coenobii Winchelcombenfis* habetur, quem locum incolebat Familia *Sancti Benedicti*. Ibi enim memorie traditum est, *Richardum Kederminster*, ibidem sub *Henr. VII. & VIII.* *Coenobiarum*, cum decessorum forte suorum *Gyrmundi & Godfredi* tumulos recluderet (quorum primus ix *Gul. II.* alter xxii *Henr. I.* idem munus adiisset) Habitu sui Ordinis, Togâ scilicet & *Caputio*, indutos deprehendisse; quantvis utrumque è crassiore filo erat, pretiique vilioris quam quæ tempore dicti *Richardi* gerebantur; quo nomine ætatis suæ luxum reprehendit; *Antecessores* utiq; suos, tum vestitu, tum demum moribus & conversatione longe humiliores, abjectiores, & temperatiores, extitisse, prædicans. Deinceps vero ait prædictos *Gyrmundum & Godfredum*, calceis altioribus, qui rusticorum haud absimiles, indutos fuisse. Fateor sane hoc in loco *Ocrearum* nomen minime reperiri, cæterum eas *Calceorum* nomine denotatas fuisse credere obstinârim; à quibus admodum paulum, altitudine puta, & supremo forsan alutæ replicato labro, abluere. Ut ut sit, certo certius est *Ocreas* (*Botys* in libris quibusdam nostris reperies) *Magistros* in Artibus incipientes gessisse, idque in more positum mansisse, donec *Theologia & Legis civilis* Doctoratus in Universitatem reciperentur; quod cum fieret, Gradus ille novus *Ocreas* sibi ^e rapuit, & *Magistris* placuit crepidas sibi sumere, quas *Slopps & Dynsoms* nonnulli, libri vero nostri vetustiores *Sandalia*, *Pincernas*, *calceos* *Liripipiatos*, *solutaria*, &c. nuncupavere. His illi tempore *Inceptionis*, durantibus nimirum *Comitiis*, immo usque dum pro iisdem exuendis dispensatum esset, utebantur; quibus & hodierni *Inceptores* in *Comitiis* utuntur, postridie autem *Comitiorum*, utique cum ad Regendum admittuntur, ex dispensatione abjiciunt.

Regum & Pontificum, aliorumque illustrium virorum de Universitatis OXONIENSIS dignitate & splendore suffragia.

HAud equidem sub *Alfredo* tantum, seculisque illum prægressis, abunde resplenduit Academia *Oxonienfis*; sed continuo ætatum decursu (si tempora excipias, multis calamitatibus, crassâque caligine infamata; hoc est si *Danos Britanniam* populates, & conquisitionem deinde *Normannicam* præterveharis) in majus majusque excrevit. Ingenuæ nimirum *Artes*, (hiemali quadantenus frigore constrictæ sæpius & oppressæ) affulgente demum benigniore fortunâ, paulatim refluere.

Exundat hac in re testimoniorum copia; nam imprimis, tempore *Henr. I. Robertus Pulleynus* sacras *Oxonienfis* scripturas eo successu prælegit, quemadmodum refert *Chron. Osniensis* ^f scriptor, ut per doctrinam salubrem ab illo ibidem profeminatam *Ecclesia tam Anglicana quam Gallicana plurimū profecerit*. De eo autem fusius in *Hist. meâ* ad an. *CIOCCXXXIV*, quam adeas.

Porro autem anno quasi *CIOCLX* (nisi temporibus id paulo altioribus adscribendum sit) *Senatus Bravonius Coenobii Wigorniensis* Prior, ad *Clementem*

Priorem de *Osney* scribens, *Oxoniam Urbem frequentem in Scholis, Magistrum in Disciplinis, &c.* ^g vocat. Qui & in aliis literis ad *Gulielm. de Tunbrugge*, haud parvi nominis apud *Oxonienfes* Magistrum, datis, hæc habet; -- *deambulas itaque in horto deliciarum, ubi Sacra Scriptura virgultum, ubi Rosa quæ redolet crescit*. Vide autem plura in Historiâ ad annum *CIOCC*.

Insuper, paucis abinde annis Author ^h vitæ *Sylv. Gyraldi* (id opusculum *Gyraldo* ipsi tribuerunt nonnulli) eundem male metuissè perhibet, ne Topographia quam de *Hibernia* exarasset foras haud mature factis daretur, ideoque in animo statuisse, *eandem recitare apud Oxoniam, ubi clerus in Angliâ magis vigeat, & clericatû præcellat, &c.*

Præterea, vel ante annum *MCCXVI*, *Oxonia Doctorem virorum nutritrix assidua* ⁱ nuncupatur.

Quæ certe anno *Æræ Christianæ MCCIX* Scholaribus adeo abundabat, ut anno illo quasi ter mille ex eadem ^k prodierint. Sed & de iis consule Historiam.

* *Gastoigne ut supra, part. 2. p. 569.*

^b *A. 91. b. B. 51. b. C. 118. b.* ^c *In quodam tractatu de Prærogativis Ordinem Monasticum concernentibus, ut supra MS.* ^d *Hist. Winchelcomb. ut supra, MS.* ^e *Vide in B. 55. b.* ^f *Thomæ Wyke Can. Osney in Bib. Cotton. sub Effig. Tiberii, A. 9.* ^g *In Epistolis suis MS.* ^h *MS. ad finem libri 4. distinctionum Syl. Gyraldi.* ⁱ *Balæus cent. 3. nu. 72.* ^k *Mat. Parys in Hist. vel Chron. Angliæ, sub an. 1209.*

Deinde *Matb. Parisiensis*, cum inter Scholas Christianas *Lutetia* primas adjudicavit, *Oxonia* secundas detulit; immo hanc *Basin Ecclesie fundamentalem*, &c. diserte ^a appellat.

Demum, quod haud parvi momēti est, in codicillis ab *Alexandro* quarto Pontifice, ad *Anglorum* Optimates, anno quasi *CIOCCCLX*, missis, *Oxoniam* hisce laudibus exornatam ^b reperio. In hoc enim Regno (de *Britannia* loquitur) invenitur his temporibus fons amantissimus *Heliconis*, de cujus liquore dulcissimo non solum *Incola* regni ejusdem, verum *Alienigena* sua suavia sumunt & hauriunt pocula, per qua arida eorum fecundantur corda, & sitibunda reficiuntur pectora copiose. Hic liberales *Philosophia* artes, quibus nuda hominum erudiuntur *Ingenia*, resident. Hinc procedit inclita multorum *Doctorum* & *sanctorum* prosapia, de quorum consortio supremus gaudet exercitus, & coronatur in terris acies honorum, & per quos *Christianus* illustratur *populus*, & *fides* *Catholica* roboratur, &c.

Denique si *MCCLXIV*, & priores respicias annos, unicam apud *Anglos* florentis literaturae sedem *Oxonii* fuisse positam, e Charta ^c foundationis Collegii *Meandoniae*, seu *Maldoniae*, in Comitatu *Surriae*, à *Gualtero* de *Merton* ponendi, aperte colligitur. Id verò alibi in hoc opere habetur. *Mertonus* autem in ^d Charta, quā Collegium suum *Oxoniam* transferendum destinat (quod factum an. *CIOCCCLXVII* comparet) *Universitatem* studentium *Oxonii* florere refert. Fateor sane *Italos* per hæc secula præcipuam sibi in *Jure* *Civili* gloriam, in *Theologia* verò & *Artibus* *Parisienses* arripuisse; verum si quis partium immunis aequali rem animo expenderet, haudquaquam dubito quin *Academia* nostra, tum *Artium*, tum vel maxime *Theologia* *Scholastica* studio, utrique fuerit conferenda, quā in re *Lector* nec ipse ambigeres, si *Bullæ* *Papales*, regumque diplomata, eruditionem & *Scholares* *Oxonienſes* spectantia, in manus forte tuas defluxissent.

Cæterum hic æquo diutius hæreo; & quanquam si omnia quæ in *Oxonienſem* cedunt laudem recensere velim, adferendorum me multitudo fatigaret & opprimeret: Mihi tamen temperare non possum, quin prædictis illustrissima quædam suffragia subjungam.

Locus is est (*Edoardum* III. de *Oxonia* locutum ^e audis) à quo honores & commoda Nobis, & regno nostro *Angliæ* provenerunt, & provenire sperantur in futurum, &c.

A qua *Universitate* (hæc idem alibi ^f) *Clerici* fructuosi & de scientia famosi, pro directione *Reipublicæ* ante hæc tempora sunt extracti, &c.

Qua *Universitas* veluti vitis abundans (ejusdem *Edoardi* verba & legis) per exercitium literarum, in scientiâ innumeros produxit palmites, fructuosos viros; viz. providos & discretos, qui sicut novella *Olivarum* frondentes & facundantes in fructum, ne dum *Regnum* nostrum *Angliæ*, sed orbem terrarum in circuitu intellectus & sapientiæ dulcedine repleverunt, &c.

Ex *Universitatis* nostra prædictæ (inquit *Rex* ^h idem) & studentium in eadem doctrinâ, fides dilatatur *Catholica*, & *Sancta* dei *Ecclesia*, maxime *Anglicana* dilucidè roboratur, &c. -- de qua etiam tot ad regendum populos, ad illuminationem multorum, *Doctores* hæcenus processerunt, &c.

Insuper facundissima *Vinea* ab eodem ⁱ nominatur; velut à ^k *Richardo* II, hortus virescens rore & deliciis scientiæ liberalis & virtutis. Atqui *Gregorius* II. Pontifex *Romanus* in Bullâ suâ contra *Wickliffum* ad *Universitatem*, anno Pontificatus vi^o, ^l Domini autem *MCCCLXXVIII* transmissâ, Academicos nostros sic alloquitur. Mirari cogimur & dolere, quod vos, qui propter gratias & privilegia vestro studio *Oxon*, ab *Apostolica* sede concessa, & propter scientiam *Scripturarum*, in quarum pelago felici remigio, dante domino, navigatis, tanquam pugiles & propugnatores *Orthodoxæ* fidei, sine qua salus animarum non provenit, esse deperetis, solum inter parum triticum per campos gloriosi studii vestri prædicti, per quandam permittatis desidiam & ignaviam pullulare, &c.

Rursus *Henricus* VI. in charta sua ^m quâ latifundia quædam *Academiciæ* transcripsit, anno Regni xx^o, hæc de eadem habet. -- Aft ubi crescit abundantius copia clericorum, illic, juxta antiquorum assertiones indubias & quam veras, illustrem ordinem militare prevalere intimè advertentes, præmissisque per nos crebris ponderatis ad nostram notabilem & famosam *Universitatem* *Oxon*, quæ, velut *Oliva* in domo domini fructifera, quamplures palmites fructuosos, viros viz. fructuosos in scientiis liberalibus notabiliter imbutos, in singulas partes regni *Angliæ* dispersos, (qui hæreses & errores, pacem utrobique regnorum nequiter perturbantes, de vinea domini satagunt extirpare) à non modico tempore transacto hucusque continue protulit & produxit, indesque producere non desistit, nostra mentis oculos dirigentes; ipsam tam notabilem *Universitatem* pro hujusmodi studii, nec non *Artium* prædictarum exercitii augmentatione, nostra regia munificentia decrevimus decorare, &c.

Alias ⁿ vero, *Vinea Scientiarum* omnium indefinenter producens germina virtuosa, ab eodem nuncupatur.

Sub eodem præterea Rege secunda *Mater*, & *Lucerna* ^o *Cleri* dicitur, & à fratre quodam *Minore*, *Tryvylam* appellato, & sub eodem *Henrico* vivente, *Christianismi* gloria vocatur, &c. Is autem in libello ^p rhythmico, quem de laude *Universitatis* *Oxonie* inscripsit, eandem mirifice decantavit; Poema vero ipsum, seculi in quo vixit genium referens, sic auspicatur.

Ad te nunc habeo verbum ô civitas,
Qua grandi titulo terram inhabitas,
Qua toto seculo famosa radias;
En ad te clamito si forsan audias.
Non Romam alloquor urbem egregiam;
Non villam *Cecropis*, non *Academiam*,
Verum te maximam *Anglorum* gloriam;
Alumnus invoco matrem *Oxoniam*.

Ut hæc finem consequantur, breviter dicendum, *Universitatem* nostram omnium fere scriptorum, sive veterum, sive recentiorum *Elogiis* passim exornari. Nimirum alibi *Theatrum* & *Emporium* omnium *Scientiarum*, *Athena* celeberrima, *Musarum* sedes, *Anglia* Sol atque Oculus audit. Alibi vero, bonarum literarum & sapientiæ scaturigo, unde religio, urbanitas, & eruditio in omnes regni partes ubertim promanant, salubatur. Sed de his hæcenus.

^a Matt. Parys, ut supra, sub an. 1257. ^b In lib. *Abbatia* de *Burton* in *Com. Stafford*. MS. ^c In *Theſaur. Coll. Merton*. in *Pix. Oxon.* A. 1. 1. ^d *Ibid.* A. 1. 2. ^e Pat. 27 Ed. III. part. 2. m. 7. ^f Pat. 29 Ed. III. p. 1. m. 6. ^g Pat. 30 Ed. III. p. 2. m. 10. ^h Pat. 15 Ed. III. p. 2. m. 41. ⁱ Pat. 29 Ed. III. p. 2. m. 26. ^j Cl. 9 Ric. II. m. 23. ^k Videſis in *Historia* nostra sub an. 1378. ^l Pat. 20 H. VI. p. 1. m. 5. ^m F. fol. 44. Ep. 119. ⁿ *Ibid.* Epist. 205. ^o MS in *Bib. Cotton*.

Vindiciæ natalium Universitatis OXONIENSIS
adversus malignantium cavillationes, &
æmulorum officias.

Sorum rebus ita feliciter leges omnium ferè gentium prospexere, ut supervacue sint ipsis de patrimonio lites, deque Primogenituræ similitudines; siquidem ad hæreditatem ex æquo universæ vocantur, nec nascendi ordo tantillum ad opes aut dotem facit. Apagite ergo infausta de natalium prærogativis bella; sororem Academiam minus annosam esse hac tantum de causâ cupimus, quod ne unquam senescat exoptamus; nec de præteritis annis adversus eam disceptare lubet, cum eidem æternum in posterum voveamus ævum. At verò cum importuna nonnullorum studia sese ingessere, quibus nihil antiquius visum est quam ut nos pro novitiis habeamur, quasi ea imprimis secula *Cantabrigiæ* accederent, quæ temporibus nostris decerpuntur; dabitur venia si veritatis simul & *Oxonie* peroremus causam, & dum historiæ quam conteximus munia persequimur, almæ etiam Matris tueamur jura: quin & insuper temerariam æmulorum procacitatem eadem pariter operâ quadantenus retundamus.

Hæc verò in palæstrâ cum iis unice manus conseremus qui res nostras labefactare conati sunt ab anno *CIOCCVIII*, seu ex quo *Brianus Twynus*, Collegii *Corporis Christi* socius, Universitatis hujus primogenituram, à *Johanne Caio* (quem *Londinensem* vocat,) in a libro de *Academiciæ Cantabrigiæ* Antiquitatibus temere impetitam acerrimè vindicavit.

Obvium verò ante alios se dat sacerdos quidam Pontificius, *Richardus Broughton* dictus, qui anno salutis *CIOCCXXXIII*, librum *Duaci* edidit, quo res Ecclesiæ *Britannicæ* ad *Saxones* fidem amplexantes deducere præ se fert; & ad multam industriam impar adferens judicium, argumentis à *Londinensi* mutuatis probare satagit, gentem *Britannam* nomen Christo ante *Saxonum* incursionem dedisse, nimirum quia novem *Cantabrigienses*, Doctores & Scholares, anno *CXLI*, ad Christianam fidem conversi, & per sacrum Baptismum in Ecclesiam recepti fuerant. Hæc autem cum non aliunde desumpta fuisse, quam è deploratæ fidei libro (Annalibus nempe *Coenobii Burtonensis*) prædictus *Broughtonus* fateatur, siquidem dictis fidem ipse non commodet, frustra aliis fecerit. Porro Regis *Lucii*, *Arthur*i, *Cadwallader*i a diplomata, nec non & bulla *Honorii* primi, ibidem afferuntur, à quibus immunitates nescio quas dictæ *Academiciæ* donatas fuisse legimus. Verum cum Privilegia quoque Universitati *Oxonien*si concessisse *Lucium* idem referat scriptor (unde iisdem nos seculis quibus *Cantabrigienses* inferimur) missa hæc facienda arbitror, quandoquidem perinde fuerit, si verum, si falsum adferat. Atqui herclè, si qua sit dicenti fides, ob prædictum *Lucium* colendus is nobis est, nam cum Antagonistis nostris operam condixerit, plus nobis spontaneâ concessione, quam *Cantabrigiensibus* inani diplomatum sarcinâ profuisse videbitur.

Proximo in loco liti huic sese immiscuit insignissimus vir Dominus *Simondsius D'ewes*, Eques Auratus & Baronetrus, qui *Cantabrigia* olim nutritus, Parlamento, quod anno *CIOCCXL* indicebatur, & postea *longi* nomen meruit, adlectus, in delegatione *Senatoriâ* (quam nos a *Grand Committee* vocamus) cum forte de *Academiciis* nostris disputatio incideret (utra

nimirum in edicto publico primas consequeretur) oratione anno jam dicto, secundoque *Januarii* die habitâ, pro *Academiciæ Cantabrigiæ* prærogativis obnixè desudavit. Cæterum quod Oratio illa vel Librarii vel Typothetarum incuriâ semel atque iterum referta mendis & prodierat, recognita demum, & ab autore ipso repurgata anno *MDCXLII* excusa tertium est. Ultimam ergo secutus editionem, quæcunque Universitatem nostram attingunt in medium proferam, iisdem, nisi me spes multum fallit, satis deinceps facturus.

“Consurgo quidem ego litem hanc si fieri possit deponendam sualurus. Heri nimirum de voce quadam expungendâ disputatum acriter fuit, hodieque in consimilem incidimus disputationem, de voculis duabus transponendis. Quemadmodum autem *Cantabrigiæ* meæ parum exinde honoris accrevisse opinor, quod nuperrimæ delegationis suffragiis victoriam reportavit, ita nec *Oxonio* hodiè in solidam gloriam cessurum crediderim, si Senatorum tantum vocibus superior evaserit, & quidem si ita lis sit dirimenda, posteriores habebit partes *Oxonium* cum neminem lateat ab occidentalibus regni municipiis viros tot egregios ipsis addictos in Conventum hunc ordinum deputatos accedere, ut si calculorum numero, non rationum pondere transigatur, *Cantabrigiam* causa casuram vix quicquam dubitaret. Nobiliori itaque pacto decernendum judico, litemque hanc non suffragiis, verum eâ ratione dirimendam propono, quâ si *Oxonio* (cui ego sane locum in animo amplissimum semper concessi) superior extiterit, dignitate longe majori auctam crediderim, quam si suffragantium tantum vocibus potior esset, unde veram quidem æstimationem deferri non arbitror posse. Exulet autem ex animis nostris religio illa, quâ locum alterutrum impense nimis colere solemus, nudâque ac rectâ ratione agatur, quam si ego ab *Oxonien*sibus stare deprehenderim, ad eosdem sane lubens transibo, à quibus nil amplius peto, quam ut pari ipsi candore atque animi æquabilitate ad dijudicandum accedant.

“Duo autem imprimis sunt quorum nomine *Academia* altera alteri præferri mereatur.

“I°. Enim Urbs illa quæ ex ultimâ Antiquitatis memoria floruisse ante alteram probabitur, jure optimo anteposenda videtur.

“II°. Quæ literarum Proseminium prius extitisse comparebit, primaria merito censenda est.

“Agite ergo, nisi *Cantabrigiam* quingentis annis *Oxonium* præcessisse, & inter Urbes illustrissimas locum habuisse evicerim, cum eo loci quo stat hodie *Oxonium* ne unica domus comparuerit, immo cum bruta ibidem animalia depascerentur, segetesque unice provenirent, deinde nisi palam quoque fecero *Cantabrigiam* omnigenæ eruditionis Gymnasio inclaruisset, cum Grammatices nondum elementa *Oxonii* commonstrarentur, victum sane me fatebor, manibusque ultro datis, *Oxonien*sibus in posterum accedam. Neque tamen senum deliriis agendum statuo, nec ineptias illas adhibendas, quibus vel pro *Oxonio* suo instructus adest *Twynus*, vel *Caius* pro *Cantabrigiâ*; mihi enim induxi libros quos illi in lucem dum edidere, earundem esse refertissimos. At vero

* Edit. Lond. in 8° sub nomine *Londinensis* a° 1568. & iterum ibidem in 4° 1574. sub nom. *Johan. Caii*. b In *Apologiâ suâ de Antiq. Acad. Oxon.* Edit. Oxon. in 4° 1608. c In *sec. 2. cap. 4. sect. 4. & 6.* d *Ib. in eod. sec. sect. 7. & cap. 6. sect. 1.* e *Ib. cap. 16. sect. 4.* f In *duab. edit. ejusd. oration. anno 1641. dicitur quod enunciata fuit 9° mensis Martii eodem anno.* g 1641.

"argumentis & testimoniis in medium productis quibus renitendum non est, apertum faciam, *Cantabrigiam* in Urbium *Britannicarum* Catalogo, eoque perantiquo, & in quo ipsi *Londino* undecimus tantum conceditur, nonum sibi locum vendicare. Et certe mirari proinde subit *Oxonienſes* sibi persuasisse, ut cum illis in arenam descendant, quibus ante annos supra milleſimum ducentos *Londinum* ipsum ceſſiſſe conſtat. Hæc autem à *Gildâ Albanio* in *Hiſtoriâ* quam ſcripſit *Britannicâ*, Pag. 40. memoriæ traduntur, (qui anno DXX. fato functus eſt, & cujus ſcripta è DOMESTICIS quæ nobis ſuperſunt Regeſtis antiquiſſima ſunt.) Quæ porro in *Hiſtoriâ* quam *Saxo* aliquis anonymus Latine contexuit, Pag. 63. habentur; qui tempore *Penda Merciorum* Regis vixiſſe ſe, eique familiariter innotuiſſe memorat, anno Regni ejus x°. (is autem, cum Aera Chriſtianæ DCXX fere congruit.) Catalogum denique conſimilem apud *Nennium*, in *Hiſtoriâ* ſuâ *Britannicâ* Pag. 38. me legiſſe memini, quam is an. DCCCLXXX compoſuiſſe i. e. refert. **Caer-Grant** his omnibus appellatur, voce autem **Caer** Urbs, linguâ Celticâ, denotatur.

"*Hiſtoriæ* tres illæ EXOTICÆ, præſtantiſſima rerum monumenta, in Codicibus antiquitus conſcriptis deliteſcunt: permultis tamen innotuere, eaque ſunt fide ut eorum teſtimonio refragari nemo hominum poſſit. *Albanii Nennique* probatiſſima, vetuſtiſſimaque, quæque modo citavi, exemplaria, in publicâ illâ *Cantabrigienſi*, Saxo autem Anonymus in Bibliothecâ nobis jam nunc vicinâ habetur. Atqui Urbs ea **Caer-Grant** vocata *Cantabrigiam* ſubindicat, exponente tum *Alfredo de Beverlaco*, tum *Gulielmo de Ramſey*, Coenobiarchâ *Crowlandenſi* in *Hiſtoriâ* manuſcriptâ de vitâ *Guthlaci*, in Divos, quâ erant ea ſecula ſuperſtitione, relati: addente præterea *Gulielmo* illo à *Granta* fluvio nuncupatam fuiſſe. Quæ quidem Urbs ſub Regibus *Anglo-Saxonibus* quam maxime florebat, & in Annalibus paſſim Saxonice *gpantecearſtey* vocitatur; & licet Danorum ſenſerit rabiem, pluribuſque, uti Urbes aliæ, protrita cladibus fuerit, nihilo tamen ſecius in libro illo Cenſuali (ad Regeſta enim publica jam venio) quem **Doomesday Book** nuncupamus, in magno momento poſitam invenies, & cuſtodiriſſimam, Caſtroque ampliſſimo egregie munitam. Hiſce de Urbe *Cantabrigiâ*, jam olim inclareſcente, ſatis habeo dictum.

"De Academiâ proxime dicam, quam Doctiſſimi Regis *Alfredi*, nec altioribus ſeculis, inſcripſerim; quod nemo ſcilicet inſciabatur per ea ſaltem tempora complures ibidem viros ingenuis animos Artibus excoluiſſe. At vero Gymnaſium illud eâ deinde literarum celebritate ac luce nitiuit, ut *Gulielmus Conqueſtor* filium poſtremo genitum *Henricum* eò ſcientiis imbuendum amandârit, qui rerum tandem *Britannicarum* (*Henricus* primus nomine) potitus, cognomento *Beauclerk*, eruditi nimirum Clerici, propter eximiam quâ pollebat ſcientiarum cognitionem, donatus fuit. Verum equidem ſi Regeſta omnia alioſque indubitatæ fidei Scriptores percurrerem, quibus utique literarum in eâ Academiâ incrementa progreſſuſque ſplendiſſimi traduntur, rebus noſtris arduis fraudem aperte facerem, à quibus animi æquo diutius veſtri avocandi eſſent. Quapropter unicum illud adjiciam, Collegium primo *Valencianum* dictum, eoque amoto, *Aula Pembrochiensis* (ut è rotulis *Parliamentariis* in *Turre Londinenſi* adſervatis patet) nomine inclareſcens, omnium quæ

"in *Britannia* ſunt antiquiſſimum eſſe, & ante reliqua omnia reſtitutis fuiſſe dotatum. Ea in *Rot. Parl. de anno xxxviii Henr. VI. num. xxxi* occurrunt. Cum itaque ex iis quæ adducta ſunt teſtatiſſimum ſit, primogenituram *Cantabrigiæ* multis nominibus deberi, (nequis tamen me tanquam Academiæ *Oxonienſis* dignitati derogantem accipiat) ad vos refero, annon ſatius fuerit ut Quæſtionem hanc miſſam in præſentia faciamus, Billamque iſtam eo verborum ordine quo exarata jam eſt comprobantes, ſummo ſtudio laboremus, quo & ſimilitates inter nos ſuborituræ præcaveri, & inter ſorores germanas malo omine glificentes conſopiri in æternum poſſint. Quod eo ſanè libentius concedere debetis, quoniam in poſtremo quo habentur *Universitates* edito *Parlamentario*, primas ſi bene memini *Oxonienſes* retulere.

Huc uſque vir eruditus, cujus argumentis & cum vivâ voce tradita, & cum Typis deinde mandata eſſent, acclamatum uſque adeo erat, ut *Cantabrigienſes* debellatum jam planè nobiſcum crediderint; quos ne hiſcere in poſterum auſuros exiſtimabant. At enim vero ſi *Twynus* noſter bello civili ſuperfuſiſſet, & civitatem, tum turbantem, pacatam tandem & compositam vidiffet, nullus dubito quin & delirii notam procul fuiſſet amolitus, & matri Academiæ (quæ ut Regi ſemper fidiffima erat, ita eodem quo ille tempore prærogativis ſuis ſpolianda videbatur) vindicias attuliſſet. Verum illi ad irritum cecidere conſilia, qui, bellis æquum adhuc & iniquum permixcentibus, mortem obiit; & ſiqua ſcripſit incendio illo periere, quod ab obitu ejus ſtatim prorupit. Itaque imparibus fortasſe auſpiciis, eo tamen ſtudio, quo curas & cogitationes meas ad reliquum opus contuli, Orationem prædictam modeſtè notabo, æſtimatoribus interim peritioribus rem totam permiſſurus.

Quærere igitur primo fas eſto quid virum eximium ad provinciam tam difficilem ſuſcipiendam impulerit, an ſcil. *Twynum* & *Caium* fato dudum credidit functos? (quod quidem de *Caiio* verum, alter autem annum jam LX in vivis agebat) an etiam libros eorum diſtractos pridem, & in Bibliothecis quodammodo contumelatos exiſtimans, ſe unum ſuperreſſe ſperaverat qui ex hac arena palmam reportaret? Quale elogium meruerit *Caius* aliorum eſto judicium, certe adverſus noſtri ejusdemq; ſenium alluſione Falſiſſimâ utitur, cum *Twyno* librum ſuum propalanti annus nondum xxix decurrerit. Tandem vero poſt egregium hunc ſenum utroſque contemptum, Illuſtriſſimus Dominus novi nil quicquam in medium proferet, quin deliri iſtius *Caii* inſiſtens veſtigiiſ id agit (quod optimum eſſe dicitur) ut alienâ fruatur inſaniâ.

Imprimis enim in eo omni ope defudat *Caius*, ut oſtendat Urbem *Britannorum* vetuſtam **Caer-Grant** (*Saxonibus* deinde **Grantceſter**) dictam, à *Cantabrigiâ* ſua diverſam non eſſe: cum illa tamen ad occidentalem *Granta* ripam federit, *Saxonum* in *Britanniam* involantium rabie convulſa, iterumque *Beda* ſeculo juxta annum DCC exciſa, Hæc vero in altero fluvii margine ponatur, milliariſus quaſi duobus à priori diſterminata, longo, ut conjectantur omnes, poſt deletam *Grantceſtriam*, erecta tempore, & ab eâ, non ſitu tantum ſed & nomine, diverſiſſima. Cæterum de hiſce non alium conſules quam ipſum *Caium* in libro quem edidit de Antiquitate *Cantabrigienſi*, anno Dom. CIO DLXXIV, lib. I. pag. 84, 89, 139, &c.

Sed hæc obiter. Obſervandum inſuper venit, quod cum Inſigniſſimus vir demonſtraturum ſeſe promiſiſſit, Urbem *Cantabrigienſem*, noſtram neſcio quot ſeculis

^a D. Thomæ Cottoni *Baronetti*, ^b Vide in lib. I. *Antiq. Cantab.* edit. 1574. p. 48.

antevertisse, & proinde utriusque antiquitatem juxta debuerit posuisse, hoc minime præstat. At solum asseritque Urbem *Cantabrigiam* per plura jam secula inclavisse, cum ne unica domus eo loci staret quo habetur hodie Oxonium, immo cum bruta ibidem animalia depascerentur, segetesque unice provenirent. Videamus ergo ut fidem liberat, argumento sane palmario rem gerit, nam urbium *Britannicarum* xxvii Catalogum antiquum proferens, in eo *Londinum* ipsum loco inferiori quam *Cantabrigiam* positum ostendit, unde sic deinceps ratiocinatur, Urbem suam *Oxonienſi* proculdubio anteposendam esse, quod ei ipsum olim *Londinum* vetustate cessit. Quasi enimvero non Urbes illæ, prout scriptori quævis in mentem venit, sed dignitate cujusque & annis accurate perpensis, descriptæ fuissent, aut satellites atque viatores Principibus honoratioribus haberentur, eo quod præcedere solerent. Præterea quod nonam illam Urbem *Cantabrigiam* diserte nominat, temere id citra testium quos allegat fidem fecisse constat, illa siquidem *Caergranth*, vel *Caergriant*, in Catalogis quos citat appellatur, quas vocēs authores illi antiquiores, *Gildas* nimirum *Albanus*, *Saxo* anonymus, *Nennius*que expositione nullâ dilucidare præ se tulerunt. Quod autem ad recentiores attinet, si *Alfredi de Beverlaco*, sub *Stephano* rege florentis, expositionem adhibeat, illum jure optimo rejiciemus, quem *Balaus* literis operam inter *Cantabrigienses* navantibus accenseri refert: pariter *Gulielmum de Ramsey* submovemus, sub *Henr. II.* vigentem, in *Cœnobio Crowlandensi* educatus cum sit, è quo scilicet Monachi illi prodire, qui regnante *Henrico* primo literas *Cantabrigia* primi omnium profeminârunt. Denique si *Henrici Huntingdonensis* auctoritate sententiam suam stabiliat, constat illum in eadem regione sub *Stephano* vixisse, binosque quos diximus Authores, seculo suo propinquiores secutum prorsus fuisse, cujus tamen Catalogus à supradicto longe discrepat, *Cantabrigia* utique *Londino* postposita: quod cum animadverteret vir illustrissimus, ne argumenti superius prolati nervos succideret, Authorem illum intactum cautus præterivit.

Verum de hoc aliisque breviter respondeo, quod si aut è commentis eorum, aut conjectancis vocabuli dilucidationibus quippiam proferatur, quod Academiae nostræ fraudi sit futurum, ampliandum tantisper, dum de eorum simul fide ac candore, quin & rationibus quibus nixi sunt apertius constiterit. Sanè autem si *Cantabrigia* tantam sibi antiquitatem gloriamque merito arriperit, quis non demiretur in *Ptolemæi* eam & *Antonini* tabulis, quibus Provinciae Urbesque totius Orbis illustriores describuntur (inter quas *Londinum* & *Britannicas* alias invenies) neutiquam reperiri, sed è veteribus & exesis urbium nostrarum Catalogis, exculpendam fore? *Camdeni* sane *Camboriturum* nudâ subnecitur conjecturâ, & à *Caergriant* voce tenus infinitum pene distat, quâ & Doctus *Guil. Fulke*, antiquitatis studio cum primis versatissimus, Academiaeque *Cantabrigiensis* aliquando alumnus, non *Cantabrigiam* sed *Combertonam*, tribus inde milliariis distitam, denotari arbitratur.

Sed ad Urbium nostrarum Catalogum redeamus, demusque paulisper *Caergriant* eandem esse illam, quam eruditus *Baronettus* maximè voluerit (quod tamen præter Scriptores præfatos, partium studio palam abductos, nemo, quod sciam, opinatus unquam est.) Quid enim vel exinde conficitur? sequitur nimirum, immo aperte sequitur, *Oxoniam* *Cantabrigia* necessario postponendam, cui vel ipsum *Londinum* ante annos mille bis centum vetustate cessit. Optime enimvero

conclusum, modo aliquis vates certiorē fecerit, inque aurem dixerit, Urbes inter se *Britannicas* de dignitate ante totidem annos digladiatas fuisse, aut *Londinum* propterea *Cantabrigia* cessisse, quod locum eâ posteriorem in Catalogo sortiatur. Verum evigilemus aliquantisper, & videamus annon hoc potius sequatur, Urbes nempe illas pro dignitate cujusque dispositas in Catalogis prædictis non esse, cum *Londinum* celeberrimum totius *Britannia* ante bis mille annos Emporium, & *Augusta* ante annos propemodum mille trecentos à splendore dictæ, undecimo tantum loco in iisdem deprehendatur. Cæterum de istis ratiociniis, nobis tanquam nova essent intentatis, *Cantabrigia* licet ipsi pene coævis, videatur Antiquarii nostri *Apologia*, Lib. 1. Sect. 63, 64, 65, 66, &c. ubi Urbes quas Eruditus *Baronettus* confundendas non dubitat, factas à se invicem diversissimas habebis.

At scilicet nec melius conveniunt calculi in computandis annis, ante quos *Londinum* *Cantabrigia* loco perhibetur cessisse: nam scab *Albanio*, eorum qui laudantur Authorum antiquissimo, numerare velimus, cum illum anno DXX mortuum in confesso habeatur, annos tantum CIOCC abinde patebunt defluxisse, quo tempore Oratio hæc in delegatione Senatoria haberetur. Adeone ergo seculorum dives est *Cantabrigia*, ut Antiquitatis suæ dispensator annos quasi LXXX, (dandos nimirum an arripandos) in nullo prorsus momento posuerit? Tot namque propemodum annis falsum reperiemus, si vel è *Balao*, *Pitſeove* rationes ineamus, quorum uterque scriptores prope omnes secutus *Gildam* illum anno DXII obiisse prodidit.

Porro autem postquam *Gilde* hujus *Albanii* scripta è domesticis nostris monumentis vetustissima nuncupavit vir egregius, tandem (quo non tantum veritati, sed sibi quoque à veritate hac ex parte satis alieno dissidentem habeas) trium quos allegarat Authorum Historias *exoticas* diserte appellat. Quid, *domesticos* eosdem & *exoticos*? sane spes non vana affulget coalituras fore Academia, siquidem voces tam oppositæ, tamque ab ipsis natalibus dissociatæ, in gratiam redierint.

Verum nec inter scriptores domesticos antiquissimus est *Albanus*, nam apud Authores passim occurrunt, qui illum integris seculis anteverterunt. Quid enim fiet de *Gildâ Cambrio*, ad annum Aerae Christianæ LX vigente, cujus scripta quædam nuperrime extabant, immo in hodiernum quoque diem superesse creduntur? Quo insuper abibit *Gildas Badonicus* cognomento *sapiens*, qui anno CCCXCIII inclavuit, & cujus opuscula aliqua usque hodie leguntur, nominatim *Epistola de excidio Britannia*? Denique ne alios complures recenseam, nunquamne subit de *Ambrosio Merlino*, anno CDLXXX florente, qui nonnulla scripsit vetustate nondum intercidentia? Quare liquidissime constat *exoticum* hunc *domesticum* è scriptoribus, quos jactat *Britannia* pro antiquissimo, non esse agnoscendum, quem si *Baronettus* doctissimus tot seculis auxerit, ut prædicto cuique parem faciat, caveat velim *Cantabrigiensis* Academia ne, cum forte opus illis fuerit, Centurias suas omnes prodegisse videatur.

Sed his non est immorandum. Prætereo autem illum *Nennii* historiam an. CCMLXXX compilatam referre, quam *Balaus* tamen, & *Pitſeus*, anno DCXX scriptam retulere, & quæro annon quis magnopere oblupeſcat *Cantabrigiam* nescio quot seculis inter Urbes clarissimas recenseri, cum domus nondum unica eo loci compareret quo stat hodie Oxonium, &c. Neque tamen de *Oxonii* primordiis vel tantillum disputari,

³ Lelandum, Balæum, Pitſeum, &c. ⁴ In Centur. 1. num. 74. ⁵ In Etat. 7. num. 67.

cum imprimis confici debuerat *Oxoniam* Urbem ea tempestate in rerum naturâ non fuisse, quâ Scriptores prædicti Catalogos suos contexebant. Operosum forte id nimis & difficile videbatur. Quin ergo nos, disquisitionem istam ita sicco pede prætermittam diligentiùs paulo indagemus, & gentis nostræ origines curiosius perscrutemur.

E variis profecto * Authoribus liquet, *Mempricium* Regem *Britannorum*, anno ante Christum natum CIOIX. Urbem nostram fundasse, nomenque *Caer-Memprich* indidisse, quæ tamen *Rydyphen* deinde nuncupata est, eaque appellatione jam penitus innotuerat cum Regis *Arthur*i inauguratio circa annum DXVI celebranda esset; ad eam enim exornandam confluentibus undique clarissimarum Urbium Consulibus, *Bofo* etiam *Rydochen* præsentem se dicitur de-
disse; ubi notandum obiter *Caergrat*, seu *Granteestriam*, neminem ad opus tam solenne demandasse, ac inde colligendum in nullo eam loco positam fuisse. Nobis autem argumentum hinc suppetit, & Urbem nostram temporibus illis inter celebriores eluxisse, & per aliqua jam secula modice saltem floruisse; cum Urbs nulla sine gradibus & incrementis ad summam repente dignitatem emergat; verum aut commercii, aut clari cuiusdam facinoris nomine primò nobilitata, ad sublimem æstimationis apicem paulatim consurgat.

In promptu esset plura hic congerere, quæ primordiis nostris elucidandis inservirent, verum quia ab Antiquario *Oxonien*si præstitum id abunde reor, hic plura attexere superfedebam; præsertim cum & Scholas nostras Catalogis supra allatis vetustiores fuisse mox ante ostenderim. Quare *Ambrosium* tantum *Merlinum* adducam his * verbis præfagentem;

Doctrina studium quod nunc viget ad vada * *Boum*.
Tempore venturo celebrabitur ad vada * *Saxi*.

Ubi voce *nunc* plane indicatur tempore illius *Merlini* (neque enim ii ullo modo assentiendum qui ista *Merlino Caledonio* ascribunt) circa annum viz. CDLXXX literas *Oxonii* floruisse. Urbemque idcirco nostram ante Authores quos memorat illustris *Cantabrigiensium* patronus, inclaruissæ; quorum enimvero ætate bruta hunc locum animalia occupasse à veritate omnino alienum est. Dicerent forte alii, *Oxoniam* inter primas tum Urbes numeratam fuisse cum *Cantabrigiam* ne futuram quidem opinatus quis esset, cumque Brutorum animalium foedissima (porcorum scilicet greges) paludes sibi illas vendicarent, (à *Gronnâ* enim, ut multi * arbitrantur, dicta est *Granta*) sed nostrum non est conviciorum vices reponere, quâ in Palæstra superari nos libentissime patimur.

At iterum cum illustri Antagonistâ manus conferendæ, tanquam indubium amplitudinis *Cantabrigiensis* argumentum adferente, quod Urbs ea tempore Conquestoris in decem Regiones, Custodias, sive Wardas dispartita fuit. Subducamus itaque calculos & videamus quot domus regiones tum illæ complectebantur, quarum amplissima liv tantum ambitu suo continebat, adnumeratis scil. xi, quæ jam penitus corruiissent: decima autem ædes solummodo xxix habuit. Ut verbo expediam, in tota Urbe ad domos ter centum

t septuag. duas (vel ut * *Camden* placet cccxxxvii) numerabantur; præter xxvii solo æquatas, (*Camden* tantum xviii habet) & Castello condendo locum cedentes; *Oxonio* interim ædibus dcll (omissis xxiv, quæ in pomœriis suburbiiisque stabant) Castroque munitissimo nuper extructo, superbiente. Quæ quidem tota (si domicilia in pomœriis ac suburbiiis posita excipias) in iv regiones sive Custodias divisa iis temporibus erat, in earum vero duabus (Euro-aquilonarem, Euroque australem volo) plures domus quam in omni *Cantabrigiâ* (additis etiam quæ deletæ ibidem disparuissent) censebantur. Quare cum viro eximio multum exinde animi succreverit quoniam in libro quo *Anglia* lustrum condidit *Gulielm*. I. Burgus de *Grant-bridge* tot Custodias habuisse dicitur, nos majori in lucro ponendum ducimus quod *Oxonium* ibi Civitas appellatur, quodque eo pariter ac elapsis tum seculis, muris incinctum, mercatus privilegio (id autem ex his verbis in eod. lib. patet, *Reddebat Oxenford pro Thelonio & Gablo*, &c.) dotatum esset. Quod male quidem metuo de *Cantabrigiâ* probandum non iri, cum per Statuta * Regni cautum antiquitus fuerit, ne mercatus in locis muro nequaquam munitis celebrarentur.

Pergit vero ille, utque literas *Cantabrigiæ* sub *Alfredo* florentes exhibeat, verbis *Johannis Rossii*, ni fallor, innititur, * à *Caiso*, * *Twynoque* (quos delirii male insinulavit) citatis excussisque; quibus scilicet *Rossus* *Edoardum Alfredi* filium studium literarum *Cantabrigiæ* aut fundasse memorat, aut instaurasse. Deinde literas ibidem sub Conquisitionis *Normannicæ* tempora viguisse hinc probat, quod *Henricus* I. eò, scientiis imbibendis, concessit: quibus tam à * *Twyn* pridem nostro, quam in *Historiâ* meâ ad annum CIOCLXXIX responsum affatim est. Quod autem asserit ante Collegia Anglicana *Valencianum* illud (Aulæ nimirum *Pembrochianensis* nomine deinceps signatum) redditibus fuisse dotatum (id vero circa annum CIOCCCXLVII obvenit) pluribus hic ille testibus, iisque maximam partem *Cantabrigiensibus* fundendus mihi venit, obruendusque.

Primò enim contra facit * *Caisus* (quem sequitur * *Fullerus*) referens *Ædi divi Petri* ad annum CIOCLXXX proventus fuisse assignatos. Deinde, eodem recidit quod à *Roberto Haro*, custode aliquando Rotulorum in Turri *Londinensi* repositorum, proditum * est, & è dictis proculdubio chartis & registris desumptum; ante annum nempe octavum vel nonum *Edoardi* I. (Æræ scil. Christianæ quasi CIOCLXXX) Collegium *Cantabrigiæ* nullum extitisse, quod latifundiis auctum esset, & in sodalitium accrevisset, quin Academicos in *Ædibus* oppidanorum conductitiis habitasse, &c. sanè autem si Historicis familiarius uteretur eruditus Antagonista, facillè intelligeret Collegium *Mertonense* quæcunque alia tempore anteverit. Licet enim Scriptores plerique anno CIOCLXXIV fundatum retulerint, & secundum *Polydor*. * *Virgilium*, id in annum CIOCLXXXV cadat, verissimum tamen est primam dotationem obtigisse ad annum CIOCLXIV, quando utique *Maldoniæ* in agro *Surrensi* poneretur, unde *Oxoniam* deinceps translatum, & novis (velut inferiùs edocebere) an. CIOCLXVII, proventibus fuit locupletatum. Itaque sive de Collegii *Valenciani* origine, sive demum *Ædis S. Petri* lis ver-

* Joh. Rossus de Regibus, ut supra, p. 20. vide Twynum in Apol. lib. 2. sect. 13, 41, 55, &c. b Galf. Monumetens. in Hist. sua lib. 9. cap. 12. & alibi. c Vide Twynum, lib. 2. sect. 94. d i. e. Oxenford. e i. e. Steanford vel Stanford in Com. Linc. f Vide Lel. in Cygnea Cant. in voce Granta, & Camden. in Icenis. g Lib. Domes-day in recept. Scaccarii, & in alio ejusdem exemplari in Custodia Thesaurarii & Camer. Scaccarii apud Westm. h In Britan. in Icenis, ut supra. i Gul. Lambardus in Archænomia, edit. 1568. fol. 125. b. & alibi ibid. k In lib. 1. Antiq. Cantabr. p. 97. & 138. l In lib. 1. Apol. Antiq. Acad. Oxon. sect. 188. m In lib. 2. sect. 269, 270. n In Historia Acad. Cantab. lib. 1. p. 54. o In Hist. Acad. Cantab. in Ed. I. p In Tractatu suo de excidiis & reparationibus Acad. Cant. MS. in Ed. I. vel ex novo suo registro monumentorum, Acad. Cant. p In Hist. sua, edit. 1534. lib. 17. p. 320.

titur, causâ cadant oportet *Cantabrigienses*, ipsique cum disticho illo facebant, quod fenestrâ cuidam Collegii postremò dicti inscriptum gloriatur:

*Qua praeit Oxoniam Cancestria longa vetustas,
Primitus à Petri dicitur orsa domus.*

Sed Quaestionem de Collegiis fundatis, & assignatis redditibus, tanquam omnibus notissimam, praetermitto; unumque adjicio argumentum, quod quemadmodum Universitatis *Oxonienfis* (de Urbe enim ambigi non potest) dignitatem tuetur; sic apud illustrissimos regni ordines vim uti spero nonnullam habebit, si (quod anno CIODCXXVIII, primoque *Caroli* I. uti & saepius deinceps fertur accidisse) dubium apud posteros de utriusque Academiae praerogativis oriri contigerit.

Dico itaque rationi nil magis consentaneum esse, quam ut locum priorem illa fortiatur Universitas, quae eo primitus nomine & honore publicis auspiciis & lege lata aucta comparet, quod de *Oxonia* verissimum esse sic convincitur. Primò notissimum est, *Alfredum*, postquam Scholis *Oxonienfis* in pristinum nitorem restitutus, regiminis quoque formam constituisset, literis *Romam* missis à Pontifice *Romano* efflagitasse, ut quod ipse fecerat diplomate Papali firmaretur; ejus autem precibus obsecundasse Pontificem inficiabitur nemo, nisi si quis gratiae quam apud sedem istam jam pridem collegerat Rex ille, nefcius plane fuerit. Atqui *Cantabrigiam* in Universitatem multis post annis evectam comperimus, idque speciatim apud *Remingtonum* * antiquum Historiographum, qui sic habet. -- Hoc anno (inquit ille de xi *Edoardi* II. agens) *Cantabrigia facta est Universitas sicut est Oxonium per Curiam Romanam*.

II. Quamvis decimo tertio *Elizabetha* utraque simul Universitas in Corpus Politicum, sive Incorporationem (quam vocant) autoritate Parlamenti evocata fuit, cum in edicto tamen illo primus *Oxonienfis* locus deferatur, videntur non tam nobis quam supremæ potestati repugnaturi *Cantabrigienses*, si eundem sibi arrogare praesumpserint.

Quemadmodum ergò coortis (ut refert in Dialogis *Lucianus*) inter *Aesculapium* & *Herculem* de dignitate litibus, & merita utroque sua adversum mortales (quibus alter Arte Medicâ, alter fortitudine crebro subvenisset) commemorante, potiorumque sibi eo nomine inter divos locum vendicante, Dii arbitri posthabitis argumentorum strophis, hoc unicum quis inter coelites prior egerit sedulo disquirebant, repertoque *Aesculapium* eo priorem accessisse, superiorem illi sedem adjudicarunt: sic *Oxoniam* ego *Cantabrigiam* merito anteferebam existimaverim, etiamsi nulla alia suaderet ratio, siquidem lege Parlamentaria (cujus auctoritati reclamandum non est) primo memorata, & proinde in Universitatem erecta ante *Cantabrigiam* fuerat. Quod adedò ratum certumque est, ut Generalis ille regni Conventus, ex plenitudine potestatis, præcipuum locum vel Juniori decernere, eamque, veris quasi Parcarum (modo ita visum) fufis, antiquiorem quodammodo efficere potuisset.

Hucusque Illustrissimi Antagonistæ argumentis respondimus, liceat tamen mihi quasi ex abundanti pauca insuper adjicere.

Primo itaque si *Cantabrigia* literarum antiquitatis

studio, & Universitatis titulo inclaruit; scire velim cur *Gualterus Merton*, Episcopus *Roffensis*, Collegium ibi suum non fundaverit, qui non tantum ad decimum inde lapidem, nimirum apud *Camlyngey* prædia ampla possidebat, quin & plura alia latifundia, *Cantabrigia* propiora quam *Oxonio*, habuerat, immò in ipsis oppidi confiniis villam sive Mannerium obtinuerat: Procudant illi causas & comminiscantur; nos ipsum audiamus Episcopum in Chartâ ^b quâdam suâ de fundando Collegio *Mertonensi* factâ, perhibentem, Collegium fundare se in Territorio suo proprio *Oxonii* (nuperrimè scilicet coempto) vel alibi ubi studium vigere contigerit, &c. cogitabat quippe vir prudentissimus, quod & postea accidit, *Oxonienfes* venturis seculis solum vertere, alibique sedes figere potuisse: nec alumnos suos adedò glebæ adscriptos voluit, ut non abeuntes Musas comitarentur.

His verò satis apertè significatur artes ingenuas *Oxonii* imprimis viguisse; quod & ante indicavit *Mertonus*, cum Collegium suum tertio retro anno *Maltonia*, vel *Meandonia*, in agro *Surriensi* poneret; etenim tum etiam asseruit viginti sese Scholares alendos destinasse, in Scholis (ut ipse loquitur) *degentium* *Oxon*, vel alibi, &c. ut supra. Hinc autem, nisi me ratio deficit, pariter constat *Cantabrigiam* tunc temporis literis minimè dicatam, vel Generale studium aut Academiam fuisse.

Præterea verò si *Cantabrigia* cum primis artium liberalium Gymnasiis, vel ante conquestionem *Normannicam*, vel proximis inde annis (priusquam scilicet Professores *Crowlandici* eo se contulissent) eminerit, cur tam alto ab historicis omnibus silentio reticetur, ut ne levissimum ejus rei indicium alicubi deprehendatur? Certè enim si (quod à me factum profiteor) Authores perantiquos rimatus quam diligentissimè fueris, nil quicquam reperturum spondeo, unde literas ante dictos Professores in *Cantabrigiam* immigrasse opineris. E contra autem si vel *Ingulphi*, ad prætatam Conquestionem viventis historiam adeas, vel *Aserii Menevensis*, sub *Alfredo Oxonii* prælegentis apographa consulas; nisi Academiae nostræ per ea secula existentis mentionem plus quam nudam deprehenderis, nullus fuero.

Denique verò si Schola *Cantabrigiensis* tam veteri memoriâ floruerit, edoceret utinam ejus sententiæ assertores, quonam evenerit pacto, ut, malo tanquam sydere afflata, ante *Henrici* III. seu potius *Edoardi* I. ætatem scriptores nullos illustres emiserit: nam præter *Alfredum de Beverlaco* (quem tamen literis ibi sub *Henrico* I. invigilasse in incerto est) vix alterum eâ tempestate invenies. Dicant præterea *Cantabrigienses* cur Academici *Parisienses* Scholas istas non inviserint, quos cultioris eruditionis studio allectos, *Oxoniam* tempore *Henrici* III. seculisque antiquioribus confluisse tum omnes norunt, tum in opere posthac isto fufius tradetur. Tam arcta verò antiquitas fuit Academiae *Parisiensis*, cum *Oxonienfi* necessitudo, ut res nostræ historiæ *Parisiensi*, à *Casare Egassio Buleo* quatuor voluminibus ^c editæ, sapissimè inferantur, & illic utramque quod aiunt, paginam impleant, (refert autem idem author ^d existimare *Anglos* apud *Oxon*: ab omni ævo fuisse literarum exercitium) interea autem temporis rarissima occurrit, eaque satis perfunctoria *Cantabrigia* mentio. Dicant verò præterea Archeologiae *Cantabrigiensis* enarratores, cur in Registro

* Vide Twynum, lib. I. sect. 205. Et vide etiam in Historia Petri de Ikham MS. inter Cod. Laud. in Bib. Bod. ad finem: Et in altero exemplari ejusdem Petri in Bib. Coll. S. Benedicti, ubi quidam in Margine inferunt hac scripsit in antiq. manu. Johannes XXII fecit Bullam de approbatione Academiae Cantab. & habetur in Miscellan. Cantabrigiæ. In libro etiam quodam MS. Anonym. de defensione Ecclesie Rothomagensis in prædicta bib. hac scripta sunt A. D. MCCCXX de studio Grantbrigge, facta est Universitas sicut est Oxon, per Curiam Romanam. ^b In Thesaurario Collegii Merton. In Pix. Oxon. ut supra, A. I. 1. ^c Parisiis anno 1665. in fol. ^d In primo Vol. p. 225.

^a *Eliensis* vetusto (quod utique ab antiquo scriptore de istius Ecclesiæ Episcopis ante *Edoardi* I. tempora sedentibus compositum est) *Academia* istius nec vola nec vestigium superest, cum & *Cantabrigia* in illa sit diocesi, & Archidiaconus *Eliensis* Scholis dein *Cantabrigiensibus* præfuerit; cumque præterea liber ille ^b alter qui ab ætate dicti Regis incipit, & ad succedentia defertur secula, Collegiorum ac Aularum *Cantabrigiensium* rerumque omnium ad Universitatem illam spectantium frequentius meminerit. Istis ritè pensitatis certè difficile non erit, æquis rerum æstimatoribus, litem hanc utcumque vexatissimam liquidò dirimere; quid autem partibus addictis visum sit minus curandum, siquidem illis nec fides ipsa fidem fecerit, nec suada persuaserit! Proinde his qualiæcunque fuerint Lectori permissis, ad postremum juris nostri impugnatores delabor, *Thomam Fullerum* Theologiæ Baccalaureum, qui in Historiâ suâ quam de *Ecclesiâ Britannicâ* edidit Londini, anno MDCLVI. in Universitatibus nimis est, quamvis *Oxoniensem* quod attinet, paucissima quidem ad illius pertinentia honorem commemoravit, Collegia nostra sic præterlapsus, tanquam in nullo planè numero ponenda essent; huc nimirum cogitationes omnes retulit, si conquisitis undique adminiculis, *Cantabrigiam* summâ gloriâ cumulare posset, & primogenituram sorori ereptam eidem conferre. Ne officio ergo meo & instituto desim, argumenta ^c quibus Antiquitatem *Cantabrigiensem* imprudens fundavit, perlustrabo, & quoad potero concutiam, immò uti spero funditus evertam, à palmario eo auspiciatus quod *Venerabilis Bedæ* ^d verbis de Rege *Sigeberto* habitis, eliciendum duxerat.

^e *Sigebertus* ubi regno potitus est mox ea quæ in *Galliâ* bene disposita vidit, imitari cupiens, instituit Scholam in quâ pueri Literis erudirentur, juvante Episcopo *Felice*, (quem de *Cantio* acceperat) eisque Pædagogos, ac Magistros, juxta morem *Cantuariorū* præbente.

i.e. Anglicè secundum *Fullerum*.

Sigebert, when hee had obtained the Kingdom, presently desiring to imitate those things which he had seen well ordered in France, instituted a School wherein youths might be trained up in Learning, Felix the Bishop (whom he had received out of Kent) assisting him, and providing for them Teachers and Masters, according to the custome of those in Canterbury.

^f Ecce (inquit ^g *Fullerus*) *Sigebertus* Rex, quo Scholam suam omnibus numeris absolutam reddat, operam dat ut eadem

I. Quam proximè accederet ad exterorum normam ac disciplinam; Gallorum nempe, apud quos non ipsius tantum (*Sigeberti* videlicet) sed prioribus quoque seculis Artes ingenuæ magnoperè dubio procul invaluerant, cum Sanctus etiam *Hieronymus* asserat ^h, studia se in *Galliis* florentissima vidisse.

II. Voluit porro ut Schola sua componeretur ad domesticorum ritus, *Cantuariensium* utpote, qui vel ea tempestate, anno nimirum Christi DCXXX, cultioris literaturæ Professores habebant, quæ tamen post annos abinde XL impensius apud illos maturebat. Prædictus quippe *Beda* floruisse inter illos sub *Theodoro* Archiep. ⁱ testatur, qui in Geometriâ,

Arithmeticâ, & Musicâ (istæ enim tum Artes de cori esse, & voluptati coeperunt) denique & in Theologiâ docerent: indubio equidem Universitatis indicio, ubi Regina Theologia famulantibus Heroinis stipata est.

Hæc *Fullerus* temere congerit, de rei veritate parum sollicitus; primo enim de studiis in *Galliâ* circa annum CD florentibus *S. Hieronymus*, tanquam oculatum testem, adhibere non dubitat, cujus ad *Rusticum* Monachum verba si paulo attentius, seu revera fidelius, expendisset, talem ex iis sensum haud temere exsculpisset; ea enim sic se habent. *Audis Religiosam te habere matrem, multorum annorum viduam, quæ aluit, quæ erudit infantem; ac post studia Galliarum, quæ vel florentissima sunt, misit Romam, non parcens sumptibus, & absentiam filii spe sustinens futurorum, ut ubertatem Gallici nitoremque sermonis, gravitas Romana condiret, &c.*

Ecquidnam vero amplius exinde colligendum, quam Monachum illum linguâ vernaculâ probe instructum (Magistri puta *Gallicani* auspiciis, & in Scholâ tantum Grammaticali, qualem Rex demum *Erpwaldus* ibidem extruxit) Romam se matris impulsu contulisse; ut Artibus viro accommodis, hoc est Academicis, ingenium expoliret? Quod quidem opus factò non fuisset, si Universitas jam tum in *Galliâ* floruisse. Verum aliter adeo se res habuit, ut Monacho isti, ultra cognomen *Rustico* prorsusq; barbaro, longum emeticendum iter, & superandi fuerint Alpes ad capeffendum ingenii cultum: nec alibi quam in ipsâ Româ, nitor & gravitas *Romani* sermonis expectanda. Et hinc utiq; erat quod cum Scholæ nostræ *Gregorii* Pontificis interdicto occluderentur, *Britannorum* complures Romam, eruditionis gratiâ, concedere necesse habuerint. Magna profecto literarum inopia toto *Sigeberti* Regno in *Angliâ* durabat, quâ tamen *Galli* tantisper laborarunt, dum *Carolus* tandem *Magnus*, eoque nomine major, Universitatem circa annum DCCXCI *Lutetia* fundaret. Atqui luscit profecto operam Rex ille munificus, cum subditis suis unicam erexit Academiam (Scriptorum quippe omnium suffragia testantur, haud plures in *Galliâ* sub *Carolo* illo extitisse) qui multas, easq; florentissimas (velut ex *Hieronymi* verbis elicit oculatissimus *Fullerus*) ibidem invenerat.

Sed ne in re tam perspicuâ moras ducamus; videbimus quâ ratione ostendat *Fullerus Sigebertum* Scholam *Cantabrigiensem* ad *Cantuariensium*, five Scholæ nescio cujus *Cantuariæ* sub id tempus florentis, normam accommodasse. Certe *Beda* de integrâ Provinciâ locutus, juxta morem *Cantuariorum* habet; fac tamen *Cantuariensium* sensisse, eorumque vestigiis instituisse *Sigebertum*, si Scriptores tamen omnes audiamus, præter Pædagogium vulgare, ac documenta quædam pueros ad Religionem virtutemque informantia (quæ linguâ etiam patriâ tradi solebant) nil ibi viguisse fatendum erit; & proinde haud multum vel contra nos, vel pro *Cantabrigiensibus* faciet *Sigebertus*, quem balbutientibus puerulorum annis prospexisse, proni largimur. Quod vero sedente apud *Cantuarienses Theodoro*, Geometriæ, Arithmeticæ, Musicæque prælectiones *Cantuariæ* extitisse à *Beda*, jam ante citato, haberi refert; falsarium profecto se præbet nequissimum: cum *Theodorus* ille ac *Adrianus* Cœnobiarcha auditores suos præfatis quidem Artibus imbuisset perhibeantur, de loco autem quo Scholas aperuerint, apud

^a MS. inter Cod. Laud. in Bib. Bod. ^b MS. in manibus quondam Christophori Lacy, Arm. ^c In Cent. 7. lib. 2. sub an. 631. ^d In Historia Ecclesiast. lib. 3. cap. 18. ^e In Cent. 7. ut supra, lib. 2. paragr. 47. ^f In Epistola ad Rusticum. ^g In Hist. Eccles.

Beda ne tantillum * occurrat; & propterea congruum videatur *Gracolada* id gloriæ tribuere, ubi *Theodorus*, ut superius monstravimus, aliquando prælegit. Repudietur ergo novus hic *Beda* castigatior, *Fullerus*, & genuina Venerabilis viri dictio reponatur *Cantuariorum*: quod si ludum ille Grammaticalem (neque enim præterea quicquam nobis extorquebit) *Cantabrigiensibus* omnino suis asserendum contenderit; dandum equidem assentior: monitum tamen volo, dictiones latinas accuratius paulo exponere discat; ne ipse nimirum ferulâ dignissimus in Pædagogium compellendus videatur.

Pergit autem *Fullerus* Scholam hanc suam sartam tectam sic reddere.

"Hæc de ipsius *Beda* verbis sufficiant. Appellamus deinde præcorum Glossographorum dilucidationes. Præcoros voco qui ante lites de Academicarum antiquitate motas vivebant, ideoque solutis liberisque affectibus scripsere; utpote qui partium haud dum factarum adjuutores esse non poterant.

His ergo verbis persuasum nobis vult *Fullerus*, ante Historiam à *Polydoro* conscriptam, nullas de antiquitate Universitatum contentiones fuisse exortas; qua in re ut egregie falsus est, ita sibi ipsi ^b adversatur. Cum *Nicolaus* enim de *Cantelupo*, Historiolam *Cantabrigiensem* compilasset (à *Lelando*, *Pseudohistoria antiquitatis Grantane* rectius ^c appellatur) conquisitis undecunq; mendaciis, & quoad originem ejus ac fundatores, fabulis plusquam anilibus, refertissimam; opposuit ^d se *Johannes Rossus* Antiquarius *Warwicensis*; Academicæ quidem *Oxonienfis* alumnus, verum & qui *Polydorum* longe antevertebat (temporibus enim *Edoardi IV.* scripsit) & antedictas ineptias pro eo ac meritis erant notavit. Hæc vero cum à ^e *Lelando*, ^f *Balao*, & *Pitiscoque*, in vitâ *Johannis Blond*, *Gulielmi Shirewode*, alibi que tradantur, de dissensionibus inter Universitates jam olim concitatis, satis facient; atque unico contravenientis *Fulleri* testimonio præponderabunt. Porro autem inter Glossographos (quos vocat) in neutram Academicam propendentes, imprimis ponit (ut infra habebis) *Polydorum Virgilium*; de quo aliter esse sentiendum, & fuisse eum, si non *Cantabrigiensis* studiosum, nostræ saltem Universitati infensum, illico comparebit. Cum libros enim per plures manuscriptos è publicâ nostrâ Bibliothecâ mutuo accepisset, neque reddere deinceps in animo haberet, dictæ Bibliothecæ inspectores (hæc ad nos constanti famâ pervenire) de iisdem illum libris subinde interpellabant, morasque trahenti dicam de dicâ impingebant; unde nimirum & molestiam sibi haud levem exhibitam indoluit, & lædendæ propterea Academicæ advigilavit; obortisque inter Universitates diffidiis operam *Cantabrigia* conditam voluit, quam Scholâ à *Sigeberto* alicubi fundatâ de industria proinde donavit.

Quin ad *Fullerum* redeamus.

"Ante reliquos (ait ille) *Polydorum* ^b *Virgilium* audiamus, qui è *Beda* verbis Academicam *Cantabrigiensem* à *Sigeberto* fundatam conjicit. Neque ratione aliquâ suffultum crediderim, quod in Universitatibus *Oxonienfis* vindictis ⁱ occurrit; *Polydorum* scilicet affectibus indulgentem, adamatâ studuisse Academicæ; qui alienigena cum sit, & in Italia natus, cur

"se *Anglorum* adeo rebus immisceret ut ad *Cantabrigiensium* partes inclinaret, non video.

Plus nimo modeste te geris *Fullere* qui è *Beda* verbis coniecisse id refert *Polydorum* quod asseveranter affirmantem habemus, *Sigebertum* nempe Scholam non modo alteram *Cantabrigia*, ut (veluti refert *Polydorus*) ibidem pueri ab ineunte statim ætate erudirentur, sed & alibi alias instituisse. Unde è duobus alterum necessario sequetur, vel Regem illum Academicam *Cantabrigia* nullam, vel complures in Regno suo Anglosaxonico molitum fuisse; quorum primo tum demum renuntiabimus, cum postremum aliquis in aperto posuerit, quod nec à Scriptoribus ullis traditum est, nec probaturos opinor *Cantabrigienses*. Verum hoc argumento abstinendum reor, utpote quod ab Antiquario ^k dudum nostro probe discussum est. Subjungam vero nonnulla de *Polydoro* eo, certioreque te faciam Lector qualem Historia ejus *Britannica* fidem promereatur. Immo quid de libro illo aliisque *Polydori* scriptis decreverint Authores si aliquantisper exposuero, in ea te sententiâ futurum arbitror, nullius plane esse ponderis & momenti quæcunque ille chartis illeverit.

Hoc autem in loco *Arthurum Kelton* CambroBritannum ante alios adducam, qui in vindicandis ^l popularibus suis *Polydorum* sic proscindit,

A boke of late there was compiled
By Polydorus in Italy borne,
Nothyng to us reconciled,
But rather written in hatred or scozne:
Yet shall we saie, if he had sworne,
We welshmen, with hym shall compare,
For old antiquities the truth to declare.

Eundem vero postea duodecim Strophis exagitans in hæc tandem carmina definit,

Wee speake to you Master Polydorus,
Whose ingratitude, we greatly complaine,
Ye goe aboute to rase out the floures
Of our parentes as thynges in baine:
And yet of truthe, ye cannot refraine,
But generally us to accuse,
No indifferency her in ye use.

Proximus aderit *Joh. Balau*, qui in præfatione ad librum ^m quo de *Joh. Oldcastle* Equite, ad quæstionem abrepto, capiteque dein plexo agit, de *Polydoro* perhibet, in Annalibus eum suis res *Britannicas* non tantum *Romanistarum* fabulis, & mendicitate (sic loquitur *Balaus*) *Italarum* deturpasse, verum ad quadraginta & eo amplius mendaciorum, sibi quoque deprehensorum (qui unicus tamen cum sit non omnia se perspecta habere merito suspicatur) arguendum esse.

Tertium se dat nobis *Lelandus*, qui *Polydorum* scriptis tum passim aliis, sub *Codri* appellatione, perstringit; tum in eo præsertim libro ⁿ quem prodendis ejus circa Historiam Anglicanam erroribus, deditâ operâ conscripsit.

Deinde venit *Johannes Præsius* Eques auratus, qui cum *defensionem* ^o *Historia Britannica* publicaret, *Polydorum* tam in Epistolâ nuncupatoriâ quam in ipso dein libro mendaciorum postular, reumque peragit.

* In lib. 4. Hist. Eccles. cap. 2. ^b Vide in Hist. sua Ecclesiast. Cent. 10. lib. 2. parag. 7. ^c In Tom. 4. p. 342. ^d Vide Caium, de Antiq. Cantab. lib. 1. p. 30. & Twynum in Apol. lib. 2. sect. 15. ^e In Tom. 4. p. 199. & 212. ^f In cent. 3. nu. 95. cent. 4. nu. 9. ^g In Æt. 13. sub an. 1248, & 1249. ^h In lib. 4. Angl. Hist. Edit. 1556. p. 68. ⁱ In telligit Assertionem Antiquitatis Oxoniensis Acad. scriptam per Thom. Caium. Edit. Lond. 1568, & 1574. ^j Twyn. in Apol. Acad. Oxon. lib. 1. sect. 179, 180, & seq. ^k In Chronico suo Brutorum. Edit. Anglice, Londini. 1547. ^l Edit. Londini circa finem Hen. VIII. in 12°. ^m MS. Cujus exemplar habeo, vide in Tom. 4. Lel. p. 149, 250, &c. & in assertionem Regis Arturii, per eundem Lel. Edit. 1544. aut eo circ. ⁿ Edit. Londini, 1573. in 4°. Henricus

Henricus porro *Savile* Miles, grande literarum decus & columnen, in Epistolâ ^a *Scriptoribus rerum Anglicarum* præmissâ, Italo illi fabularum confarcinatori notam inussit, quam quidam Poeta ^b nostras eidem prius intentaverat.

Virgili duo sunt, alter Maro, Tu Polydore
Alter; tu mendax, ille Poeta fuit.

Videmus ergo junctis Scriptorum suffragiis labefactam penitus *Polydori* fidem, ut (nisi quod pro meritis hic suis tractatur) alterius tum *Polydori* tum *Virgili* verbis de quolibet antedictorum scriptorum ingemere possit.

Fas omne abrumpit, Polydorum obruncat ad aras.

Quapropter videte annon beati estis *Cantabrigienses* tali propugnatore; an vero potius omnibus omnium calculis oppressus arbiter repudiandus nobis, ac lite submovendus, qui utique diffidiis se nostris, aut parium studio, aut inscitia, aut utroque ductus, temere ingessit, *Sigebertum Cantabrigiensem* Academiae fundatorem primus hominum perhibiturus. Ad *Fullerum* autem revertor.

"Proximus (inquit) post *Polydorum* adsit eruditus "inter primos *Lelandus*, qui cum id muneris ab *Henrico VIII.* demandatum haberet, ut Antiquitates "*Britannicas*, quas Monasteriorum ruina disjecerat, "sedulo conquereret, Poetam induens in hæc verba "fatur;

"Olim Granta fuit titulis urbs inclita multis,

"Vicino à fluvii nomine nomen habens.

"Saxones hanc belli deturbavere procellis,

"Sed nova pro veteri non procul inde sita est,

"Quam Felix Monachus *Sigeberti* *Jussa* secutus

"Artibus illustrem reddidit, atque Scholis.

"Hæc autem cum aliis eodem spectantibus apud "præfatum *Lelandum*, in *Cygnea* sua cantione occurrunt.

Enimvero si vel conjectanea hæc sua haud parvi nominis Antiquarius hodiernæ affinxisset *Cantabrigia*, Antagonistas nostros nonnihil inde lucratos existimarem; ceterum cum *Grantam* ille i. e. *Grantæstriam* (ut in vitâ ^d quoque *Sigeberti*) sentiat, cumque insuper ad locum propensior sit, quo prima literarum elementa imbibisset, non video cur de ejusdem suffragio usque adeo sibi acclamitet *Fullerus*; cui tamen ego (nisi cum ratione & pudorem amisisset) permitterem, credibile an sit, Scholam *Grantæstriæ* (ut ne dicam Universitatem) floruisse, ubi haud ita multo post (*Beda* nimirum seculo) civitatula tantum, eaque vastata, ut ipse ^e retulit, & ab Incolis nuda, superfuit. Quamvis nec suam adhibet sententiam, neque affirmate loquitur *Lelandus*; quin potius aliorum adfert conjecturas, è citato *Beda* loco enascentes. Ex hoc *Beda* loco (sic ^f ille) colligunt Scriptores *Grantanam* *Academiam* *Sigeberti* (cujus nos vitam scripsimus) & *Felici* pietate initium sumpsisse.

Quare cum *Lelandus* (sensum interim suum haudquaquam interponens) ita tantum conjecisse Scriptores retulerit; cumque Authorum quos intelligit omnium primus compareat *Polydorus*, elatus usque & usque animo sis *Fullere*, & ejusmodi testimoniis quamplurimis instructus, quoties *Academiam* tuam *Sigeberto*

tribuendam susceperis. Verum super hisce Antiquarii nostri *Apologiam* & adeat Lector.

Ac vero propugnatorem suum *Lelandum* nec ipsi amplexantur *Cantabrigienses*, quorum nonnullis eo nomine notatur, quod aliorum fisis conjecturis, fundata Academia decus *Cantabro* ereptum *Sigeberto* detulerit. Quinam illi sunt Academicos suos haud arbitror latere; verum quoniam interesse credo ut *Oxonienfibus* quoque innotescant, paucos de pluribus memorabo.

Primus esto *Gulielmus Masters*, Artium Magister, & publicus Academiae *Cantabrigiensis* Orator; qui cum in eo munere obeundo orationem ^h ad *Reginam Elizabetham*, in Collegio *Regio*, secus occidentalem Capellæ portam, v. *Augusti* an. MDLXIV haberet, litibus, quotquot inter Academicos exinde concalere, occasionem præbuit. In eâ autem oratione hæc verba reperies. *Hujus Author sententia* *Lelandus* vanitatis arguendus & mendacii, *Sigebertum Regem* facit *Academia nostra* conditorem: in quo perniciosum reliquit exemplum nimis curiose in historias inquirendi, & sibi quoque parum consuluit.

Post hunc, Doctorem *Caium* ⁱ audies, qui nescio an sedatus magis & tranquillius, *Mevium* tantum Doctissimum Antiquarium, seu *Suffenum* alterum, inanis nempe gloriæ captatorem nuncupat.

Eundem denique *Lelandum Robertus Hare*, in scriptis quibusdam suis, super conjecturâ illâ criminatur & redarguit. Itaque ergo ut quid hac in re dijudicandum sit intelligamus, ponendus nobis ante oculos *Lelandus*, de opinione, immo nec suâ, gravissime exagritus; ponendus & *Fullerus*, qui ^k solus è scriptoribus *Cantabrigiensibus* *Lelando* adstipulatur, & *Sigebertum* pro Universitatis fundatore deprædicat; statuatur dein ex alterâ parte *Niger Codex*, sive *Historiola Cantabrigiensis*, cui fidem *Lelandus* ^l omnem derogat, & in ea præfractæ sententiæ stat (velut in vita *Sigeberti*, *Cygneâq;* *Cantione* videre licet) ineptissima esse quæ de *Cantabro* *Academiam Grantanam* statim à *Româ* conditâ fundante perhibentur. Optionem itaque jam Lectori facimus, an (quod fieri nequit) repugnantes ille opiniones probandas, an rejiciendos potius ad unum omnes existimarit, quotquot vel *Sigeberti*, vel *Cantabri* temporibus *Academiam* illam ascripserint. Revera prædicti Scriptores non tantum inanissimas aut commenti sunt aut amplexati fabulas, verum & ejusdem sunt farina, quæ de Rege *Lucio*, *Arthuro*, *Cadwaladero*, & *Honorio* Papa privilegia Universitati illi concedentibus memorantur; & si ad *Henrici II.* ætatem adscendamus, nihil ex uberrimâ eâ Patronorum messe in horreo *Cantabrigiensi* reperiemus, præter Monachos quosdam *Crowlandiâ* adventantes, utque venerabilis Antagonistæ more ludam paulisper, juventutem ad bonam frugem inter tritici & avenæ modios adhortantes.

"Reticemus interim (inquit *Fullerus*) *Balaum* ^m, "*Georgium Lilium*, *Thomam Cooperum*, pluresque alios in Historiis suis ad annum DCXXXVI nobis a "*per*te suffragantes, & *Sigeberto* tanquam fundatori "*Cantabrigiensi* una omnes voce acclamantes.

Ad hæc respondebit pro nobis ipse ⁿ *Londinensis*, qui de duobus à *Fullero* allegatis hæc habet; quorum oscitante uno, oscitat & alter, nam unum *Polydorum*

^a Edit. Francofurti, 1601. ^b Jo. Audoenus in lib. Epigram. ad Arbella Stuart, num. 49. ^c In Comment. in Cygn. Cantabrigiensem. ^d In Tom. 4. p. 69. ^e In Hist. Eccles. lib. 4. cap. 19. ^f In Cyg. Cant. in voce Granta. ^g Lib. 1. sect. 178, 179. vide Caium de Antiq. Cantab. lib. 1. p. 30. ^h MS. quondam in Bib. Comitatus Dorset. vide sis in Assert. Antiq. Oxon. per Thom. Caium, edit. 1574. p. 6. ⁱ In lib. 1. Antiq. Cantab. p. 26, 27. & alibi. ^j In eod. libro de Antiq. Cantab. p. 30, 31. & 126, 127. ^k In Tom. 4. p. 69. in vita Sigeberti, & alibi. ^l In Sigeberto & rursus Cent. 13. in Felice. ^m In lib. 1. de Antiq. Cantab. p. 30.

Authorem sequuntur omnes, &c. Repudiato itaque tum à nobis, tum ab Antiquario *Cantabrigiensi*, *Polydoro*, Authores hos recentiores, ejusdem vestigia prementes, nihili plane pendendos existimamus.

Atqui gratulandum nobis de insperato causæ nostræ defensore *Fullero*, qui *Oxonienſis* alicujus personam indutus, partem eam tutandam suscepit, & sententiam suam acerrime impugnat.

“Verum plures (* inquit) in regno *Anglo-Saxonico* “Urbes fuere, quæ Scholam à *Sigeberto* fundatam jure “sibi pari ac merito assumere possint; quippe cum lo- “cum *Beda* non assignarit, quo Universitas illa (Scho- “lam intelligis *Fullere*) exstructa fuit, &c.

Sic nimirum patrocinator nobis, & languentes reficit vir magnus. Sed eheu quam vanâ nos spe complevit! depositâ mox larvâ pro *Cantabrigiâ* iterum suâ defudat, & objectionem (neque tamen aliam quam quæ ab Antiquario^b nostro in Scriptores, citata *Beda* verba *Cantabrigia* accommodantes, usurpatur) diluere contendit.

“Quamvis (inquit ille) locum *Beda* disertis haud “verbis indigitat, manifestis tamen adeo indiciis ab “eodem finitur, ut Antiquarii, quos allegavimus, prudentiâ maxime deprædicandi, non alium velle locum “assenserint; in eam forteam sententiam procliviores, “quod *Cantabrigiam* annos immemorales Gymnasio “celeberrimo inclaruisset in confesso sit.

Dic propere idcirco *Fullere*, quænam indicia dedit *Beda*? quibus notis *Cantabrigiam* se velle ostendit? Enimvero acumine plusquam acuto præpolleat oportet quisquis is est, qui è *Beda* verbis *Cantabrigiam* retexerit, nisi eam olim vel *Sinenſi* quavis Urbe ampliorem fuisse statueris, totumque *Orientalium Saxonum* Regnum, tres nempe (pro divisione hodiernâ) Comitatus, ambitu collegisse. Cæterum haud stulte sapiunt *Cantabrigienses*, qui, quod *Historiolam* suam fide cassam intelligant, operam omnem in eo figunt ut *Sigebertum* ad se trahant; male utique metuentes, ne ad præfatos omnino Monachos rejiciantur, quanquam neque sic evasuri videntur, nisi illis longe alii suppetiverint Authores, quam quos hætenus attulit *Fullerus*; inter quos primos ducit ordines *Polydorus* ille, veternotis quibusdam satellitibus stipatus, quibus Authores quamplures acerrime obnituntur. Verum in his nimis fui. Ad *Fullerum* redeo, qui *Cantabrigiam* annos immemorales floruisse asserendo, Academicos profecto suos haud adeo videtur demeruisse, cum tempus immemorale, testante^c *Rebuffo*, haud plures centum annis denotet. Sin vero de Authoribus illa capi vult, qui *Cantabrigiam* pro antiquâ adeo Universitate habuerunt, quique ante annos immemorales diem clausere, næ veracem tum demum agnoscimus: nam *Fullerus*, ni fallor, anno ab obitu *Polydori*^d centesimo ad minimum, *Historiam* suam in lucem edidit.

Atqui favete linguis. Prodit iterum^e *Fullerus Oxoniensem* quempiam indutus. “Finge (inquit) Academicam à *Sigeberto* conditam fuisse, eam tamen un- “nica sibi vendicabit *Grantcestria*, quam nomen juxta ac “situs à *Cantabrigia* determinat, cui ultra primum “lapidem, ad noto-zephyrum adsidebat. Quare in “jus *Grantcestrenſe* involent oportet *Cantabrigienses*, “si privilegia dictæ urbi concessa arripuerint.

His vero obviam sic dat^f ipse.

“Nil quicquam usu magis venit, quam ut Urbes an- “tiquæ, decurrentibus seculis, sedem suam aliquate- “nus immutent, manentibus tamen prærogativis, &

“quæcunq; alia ad conservandam Naturam numericam “spectant. *Babylonem* quis nescit in *Bagdet* abiisse, “in *Constantinopolim Byzantium*, & ex antiquo *Vern- “lamio*, *S. Albani* Urbem emeruisse? Neque inaudi- “tum attulero, si dixerim magnas sæpe Urbes, motâ “veteri sede, tanquam ejusdem pertæsum quodammo- “do esset, novam aliquam, sed vicinam occupasse. “Ut exemplis agamus, *Roma* hodiernæ latus alterum, “à prisca Urbis *Areâ* mille & eo amplius passus abest; “*Hierosolyma* etiam monte *Sione* abscedens, alterum, “qui ad notum est, & *Calvaria* audit, jam pæne su- “peravit. Annon utriusque tamen cives factam sibi “injuriam existimarent, si pro antiquarum Urbium In- “colis non habueris? Sufficiat ergo, quod aliqua “*Cantabrigia* pars *Grantcestria* aream usque hodie pre- “mit, ad vicum quoque *Dowes*, Borea-zephyrum “versus, antiquitus porrectam; eo enim nomine *Grant- “cestria* privilegia *Cantabrigiensibus*, partem ejusdem “occupantibus, concedenda non dubito fore, præfer- “tim cum *Oxonienſes Græcoladia* sibi & *Lechladiæ* “antiquitatem arripiant.

Dolose profecto nostratem agis *Fullere*, *Cantabrigiensem* æquo apertius, immo ubi non erat faciendum, prodens. Quis enim Scholam, nedum Academicam, *Grantcestria* à *Sigeberto* positam largitus est? præsertim cum Urbem illam, & eo perinde ac subsequente seculo excisam fuisse, idque ex ipsissimo *Beda*, docuimus; quem tu adeo stolidum, adeoque sibi minime constantem facis, ut Universitatem eidem nihilo secius loco assignasse volueris.

Verum ad argumenta *Fulleriana*, à mutatis Urbium tum sedibus tum nominibus deducta, respondeo; non abnuere me quin id aliquando obtigerit, atqui sine apertissimâ unquam ratione factum prorsus nego; cum de iis omnibus, quas memorandas censuit *Fullerus*, notissimum sit ob quam causam mutationes ejusmodi subierint. Cæterum probabile an est in *Cantabrigiam* abiisse *Grantcestriam*, vocem neutiquam agnatam, neque analogiâ aliquâ cum illâ conjunctam? siquis autem Divi alicujus deposito, vel facinori cuipiam inibi patrato, mutationem tam insignem ascripserit, Authores quæso accersat, & defensorem *Cantabrigiensibus* excolandum commendabimus. Porro neque vera sunt quæ de Urbibus loco motis perhibet *Fullerus*; nam nec *Roma*, nec *Hierosolyma* solum adeo vertisse comparet, ut quævis prisca areæ pars à quavis hodiernæ parte mille passuum intercapedine dirimatur: cum nemini tamen ignotum sit, inter *Grantcestriam Cantabrigiamque* (prædictis idcirco haud conferendas) justum penitus milliare, immo (si dignus fide^g *Lelandus*) bis mille passus intercedere. Quam precario deinde (nequid pejus dicam) asserit, quod aliqua *Cantabrigia* pars veterem *Grantcestria* aream etiamnum occupat? Unde enim hoc habet exploratum, quisve illi chartam Geographicam vel *Saxonum* tempore (*Britannorum* enim non exigo) accurate delineatam accommodavit? Aut si ego in Austrum porro excurrisse *Grantcestriam*, neque *Cantabrigiam* ultimo pomærio attigisse affirmarim, habetne *Fullerus* unde erroris convincat? Certe qui meminerit *Hundredas* & *Maneria*, haud secus atque Comitatus Regionisque, fluvii plerumque alicujus interluente alveo terminari; ipsi non fiet verisimile, *Grantcestria* limites fluvium illum, ad quem posita est hodie *Cantabrigia*, transgressos, & ad alterum inde lapidem protentos fuisse. Siquis vero *Grantcestria* privilegia, sumpto ab hodiernâ locorum divisione argumento, *Cantabrigia* addixerit, id imperite ad-

^a In eodem libro, ut supra, Parag. 49.

^b In *Apol. Acad. Oxon. lib. 1. sect. 179, &c.*

^c Pet. Rebuffus in *Tract. de Decimis* Quæst. 13. vide Cæpol. in *Tract. de Servit. Urb. prad. cap. 19.*

^d In Parag. 52.

^e In Tom. 4. in vita *Sigeberti*, p. 69.

^f Vide in Balæo, Cent. 13. nu. 47.

^g In Parag.

modum faciet; cum à deleta *Grantcestria*, Regiuncula illa repetitis vicibus discripta fuerit ac lacerata, adeo ut priscorum limitum ne vestigia quidem supersint. Atqui dicat velim aliquis quænam erant privilegia *Grantcestriana*. Ea fuisse quæ Universitatibus indulgentur numquid ullibi gentium inaudivit? Profecto si me audiant *Cantabrigienses*, Universitatem hanc *Fullerianam* diruant funditus, quod & male suffulta ruinam minatur, & periculum est ne, si sponte labatur, antiquitatem quoque suam omnem interiisse pariter deprehendant; nam Historiolam in quâ fundare eam quibusdam visum est, & immunitates quæ inibi divenduntur, subvertisse *Lelandum* (ut supra innuimus) nemo non probe intelligit.

Pergit autem ^a *Fullerus*, & tanquam objectioni alteri occurrurus, operam dat, quo per *Scholam*, *Universitatem* denotari evincat; & exinde quam *Cantabrigia* à *Sigeberto* erectam somniavit, ad Universitatis dignitatem evehendam colligat. Deinceps objectionem adhuc alteram ^b procudit, "*Sigebertum* nempe haud unicam (ut à *Beda* proditum est) verum perplures res diversis regni locis (sicuti ab aliis accepimus) Scholas instituisse; quare sequitur (inquit) Universitates varias *Cantabrigiensi* coævâs extitisse, quod ab ^c hujus tamen alumni nequaquam dabitur.

Ea, quibus ad hæc regerit ille, responsione tum demum dignanda censebo, cum ex antiquis, fidemque promeritis Authoribus pro comperto habebitur, præfatam sive *Scholam*, sive *Academiam Cantabrigia* fuisse institutam; quam tamen, si ad saniores tandem sententiam venirent, amoverent à se potius quam tam avidè arriperent *Cantabrigienses*, alia scilicet eorum arrogata teterrime infirmaturam. Attendite enim; *Universitatem Cantabrigiensem* Historiola florentissimam exhibet, sex prius annis quam fundaretur à *Sigeberto* *Schola Fulleriana*. In eâ quippe reperies, quod anno Christi DCXXIV. *Honorius I.* Pontifex Romanus Academicis illis (quos titulis *Doctorem* & *Scholarium* compellasse ibidem fertur) varias indulgit immunitates. Decurso igitur abinde sexennio, hoc est anno quasi DCXXX, *Scholam*, vel, ut *Fullerus* haud modico contentus decrevit, *Universitatem* ibi enutriendis puerulis collocatam fuisse si potes crede. Quid? *Academiam* *Academia* inclusit *Sigebertus*? An *Scholâ* *Grammaticali* *Universitatem* toto orbe celeberrimam dehonestavit magis quam adauxit? Denique an *Historiolam Cantabrigiensem* mendacii, an *Lelandum* & *Antiquarios* ipsorum prudentissimos (quamvis res ista ab ^d *Antiquario* dudum nostro quam optime ventilata est) ineptiarum postulabimus? Enimvero si mihi velitis auscultare, hæc ratio erit quâ peritura utriusque fides liberabitur; asseverandum nempe, *Universitatem Cantabrigiensem* tam paucis annis floruisse, interiisse, cœloque mirifice propitio revixisse. O Phœnicem *Academiam*! unicam scilicet iis temporibus, Phœboque præcipue sacram, æque cineribus suis confestim renatam!

Obiectat ^e vero iterum à nobis stans *Fullerus*.

"Atqui pueros vocat *Beda*, nempe quales manum ferulæ haud dum subdlexerant, quibus *Scholam* suam aperiendam voluit *Sigebertus*. Neque tanquam Academicos convenisse illos vel inde liquidissime patet, quod *Pædagogos* iisdem impositos tradidit; quænam vocem ad puerulos, virgas & flagra nondum eluctatos, pertinere quis est qui nescit?

Ne *Fullero* hic laborandum de responso existimes, in promptu habet quæ ante illum *Abrahamus Whelocke*, in *Commentariis* ^f suis ad *Historiam Bedæ*, (à *Doctore* ^g *Caio* suppresso itidem authore eadem mutuatus) ad hunc locum attulit, quæ cum ab *Antiquario* ^h dudum *Oxonienfi* refutata sint, operâ minus nostrâ indigent. Sed quid ego? actum est de *Oxonienfibus*! dilucidator hic *Beda* novus acumine nos *Grammaticali* transfixit. Reperit quippe *Beda*, hoc in loco *Sacræ Scripturæ* idioma imitatum, pueros scripsisse, vocem à *Græco* loquendi modo haud abludentem, cum *Christus* discipulos suos *παιδια* ⁱ appellitet. Deinde & *Pædagogos* eodem sensu dictos, quo *Divus Paulus* *παιδαγωγὸς* ^j *ὁ Χριστός* ^k habet, quæ *Interpretes* (inquit *Fullerus*) recentiores, *Instructores in Christo* reddidere; quamvis illorum isti instructores essent, quos *Religionis* prius mysteriis imbutos fuisse nemo adverbabitur.

Satis equidem eruditè *Fullere*! hinc enim *Græcas* te literas attigisse in aperto est. Verum quis tibi juravit *Idiomatis* sacri usque adeo sequacem fuisse *Beda*, aut id hoc in loco tentasse, quod alibi nunquam fecisse deprehenditur? Certe scripta ejus à sacri styli imitatione satis abhorrent, nec anilibus & superstitionis traditionibus prorsus vacant. Dic autem obsecro idne divinitus habes nuntiatum? neque enim ominari possumus quibus præfixis indiciis, quo testimonio suffultus, post nongentesimum demum annum *Beda* explicator, tam incerta, immo tam inepta, tam falsa effutire malis, quam de vetustis Urbibus, verbis exoletis, moribusque jam antiquatis conjecturas si non appositas, saltem sobrias, & bonas literas professo non indignas adhibere. Pergit autem *Historico-Glossographus*, & *Saxonicam Bedæ* versionem emphatice dubio procul è latino factam, vocem *pueri* *yeonge menn*, &c. reddidisse asserit. Quasi sane exemplari illi *Saxónico* assentiendum necessario esset, quod è latino imperite admodum, & quæ erat ea ætas cæcitate, pingui plane *Minerva* ductum fuisse, præter *Fullerum* nemo hominum ignorat. Profecto si in egregium & hodiernum *Theologiæ Baccalaureum* cadit, *pueros*, *Youths*, sive *adolescentes* reddere (quam tamen vocem *Stapletonus* ^l *Children*, *Anglice* vertendam censuit; neque puerulum quemvis eâ esse infantiam crediderim ut aliter exponat) ecquis sibi inducat verisimile esse, *Saxonicam* illam versionem (sive *Alfredus*, sive alteri cuiquam ascribatur) vel accurate, vel erudite factam, vel revera fieri eâ ætate potuisse, quæ cum *Conquisitionem Normannicam* ducentis annis anteverteret, tam crassâ barbarie infamis erat, ut in toto occidentalium *Saxonum* (quibus tum imperitabat *Alfredus*) Regno, nec *Grammatices* peritus deprehenderetur? Interponet forte aliquis, vocem illam melius quam per *adolescentes* reddi non potuisse, cum ætas quâ *Scholam* erexit *Sigebertus* tantâ bonarum Artium inopiâ oppressa fuerit, ut adulti quoque primis literarum elementis informandi essent. Esto quidem; cæterum quid hæc ad nos? Sexagenarii enimvero, per me licet, sint, dum pueros agnoveris. Immo nobis haud leve hinc nascitur argumentum; rogo enim an quisquam adeo cerebrosus est ut sibi persuaserit, *Universitatem* (quæ *Artium* duntaxat sublimiorum, & *Scientiarum* receptrix est) fundasse prius *Regem*, quam ignorantiam illam plusquam puerilem è subditorum animis eluendam curasset? Profecto præceptoribus in primis abcedariis traditos in disciplinam fuisse non du-

^a In *Parag.* 53. ^b In *Parag.* 55. ^c Vide *Caicum* in *Antiq. Cant.* lib. 1. p. 58. ^d In *Apol. Antiq. Oxon.* lib. 1. sect. 186. ^e In *Parag.* 57. ^f Lib. 3. cap. 18. p. 208. ^g In *Antiq. Cantab.* lib. 1. p. 136. ^h In *Apol.* ut supra, lib. 1. sect. 182, 186, &c. ⁱ Joan. 21. ver. 5. ^j 1 Cor. 4. 15. ^k In *Anglican. sua translatione Hist. Bedæ*, Edit. Antwerpæ, 1565. lib. 3. cap. 18.

brito, quos *Malmesburienſis* (inſigne illud *Sigeberti* opus collaudans) *agreſtes* in genere, & *ſanctos* ^a appellat. Atqui Antiquarium noſtrum conſulas, ſuper hiſce in *Apologia* ^b ſua ſuſius edifferentem.

Inſtat verò ^c *Fullerus*, & quo pueri ſui in *Ephobos*, Artium & Scientiarum capaces, ex improvifo matureſcant, *Aſſerium* noſtrum *Menevenſem* accerſit; Scholares quos *Oxonii* nutrit *Alfredus* pueros vocitantem.

“*Aſſerius Menevenſis*. (inquit ille) de Univerſitate *Oxonienſi* ab *Alfredo* fundatâ verba habens, ab ipſo dotatam refert ſua propria gentis nobilibus *pueris* & ignobilibus. Rogo itaque annon jure pari priſcos noſtros *Cantabrigienſes* in ætate maturâ conſtitutos opinabimur atque primævos *Oxonienſes*?

Jam tandem collineasti *Fullere*, neque enim Ratio ipla melius ratiocinabitur. Unum tamen eſt quod à te ſcire velim, in quonam ſcilicet codice vocem illam *pueris* deprehendiſti. Obſecro te, an quod ab Archiepiſcopo *Parkero*, an quod à *Camdeno* editum eſt, aut aliud uſpiam alibi *Menevenſis* apographum rem tibi tam gratam fecit, verboque literis aureis ſcribi digno beavit? Cave dicas, nam præter alia bene multa & exemplaria illa conſului, nec in eorum aliquo vox ea comparuit. Vis dicam quod ſentio, immo quod veritas ipſa ſi loqui dignaretur, pronuntiaret? Vocabulo illo *Aſſerium* ultro donavi, tibi mox in lucrum ceſſuro; in id nimirum incumbenti, ut aliquid tandem proferas quod riſibilem te arguat, qui hucusque nihil non ridendum attuliſti. Undenam verò id *Fullero* in animum veniſſe conjeſtabimus? Ex Antiquarii nempe noſtri *Aſſerium* citantis *Apologiâ* (lib. 11. ſect. 189.) voculam illam ingerendi occaſionem arripuit. Allegatur enim ibi *Aſſerius* de *Alfredo* redditus annui portionem Religioni & ingenuis Artibus conſecrante. *Tertiam partem* (inquit Antiquarius noſter à *Menevenſi*) *Schola quam ex multis ſua propria gentis nobilibus & ignobilibus ſtudioſiſſime congregaverat, dedit.* Hic nihil minus quam *pueri*. Caveat ergo *Fullerus*, ne æternam ſibi notam inuſſerit, qui de *Historiæ Cantabrigienſis* (Academiâ illam ſuperiori ſeculo inferentis) fide conclamatum intelligens, in omnia involat, omnia rapit & corrogat, vera an falſa perinde habens, modò Univerſitatem ſuam à *Sigeberto* fuiſſe poſitam non probet aut demonſtret, ſed probabile quodammodo faciat, & in medio adhuc relinquendum. Cui enimvero non *Pueros* tantum, ſed & *Infantes Oxonii* priſcis temporibus ſtudiſſe concedere auſim, ſi id *Aſſerii* ſuffragio, verbisque apographi cujuſpiam, quantumvis mancis & fugientibus, modò ne interpolatis, confirmârit.

Porro autem duobus ille indiſciis (alterum quippe in margine poſitum prætermitto) utitur, quo pueros ſuos Academicos denotare evincat; quorum poſtremum ab Antiquario ^d noſtro exinde ſumit, “Quod *Edoardus V.* (Princeps *Wallia* cum eſſet) fraterque *Richardus*, Dux *Eboracenſis*, vivente adhuc patre *literas Oxonii* imbiberunt; quorum primus annos *vix decem*, alter autem quaſi novem habebat.

Ad ea autem nihil amplius reponendum, quam reſponſione digna non videri: quippe cum nemini dubium ſit, quod in hoc ipſo opere deinceps patebit, vel ſeculis longe antiquioribus tum *Aulas* tum *Scholas* nobiſcum extiſſe, inſtituendis in Grammaticâ puerulorum ingeniis conſtitutas, donec altiori eruditioni pares

evaderent; idque in *Æde Chriſti, Collegio Novo*, nec non & *Magdalenenſi* etiamnum obtinere. Quare appoſite non minus dictos Principes *Oxonii* ſtudentes exhibuit Antiquarius noſter, quam inepte, & abs re *Fullerus*, qui egregium ſuum de hoc argumento ſermonem hiſ verbis ^e ad umbilicum perducit.

“Verum de hac materia ſatis forte ſuperque; quam “extra *Historiam Eccleſiaſticam* jacere, immo nec in “*Cœmeterum* recipi debere, nonnulli exiſtimabunt.

Gratulamur profeſſo tibi *Fullere* probum te tandem & veridicum; neque enim certius quicquam de *Tripode* dictum credo, quam in hoc te argumento plus æquo fuiſſe immoratum, cui ſubtrahendus conſeſtimus, ſi vel *Lectori* parcendum, vel ſamæ privatae, vel publicæ conſulendum arbitreris. Etenim ſi *Scholam* à *Sigeberto* fundatam ſtriſſim tantum & in tranſcurſu attingiſſes, fabulamque illam anilem nudâ ſolum narratione tradidiſſes, id vitio tibi connato donandum forte crederemus: verum dum primogenituram, *Academiæ Oxoniænſi* tot ſeculis integram, eripiens, inſomniis adeo inſomnia munire, & exoletas ineptias ſutilibus æque argumentis ſtabilire contendis; hujus demum delicti gratiam non facimus. Quod meâ ſane refert *Lector*, malle ego litibus aut intermortuis dudum aut ſaltem conſopitis manus abſtinuiſſe; cæterum cum irrequieta quorundam ingenia obducta jam ulcera perfricare, & in veteribus turbis ſatagere viderem; ſatius duxi eorum deliria notando cum illis aliquantisper ineptire, quam ut è diutino noſtro ſilentio novum quoddam, aliisque quotquot crepant argumentis anteferendum, *Thraſones* iſti depromerent. Eâ ſiquidem cauſa perductus in *Fullerum*, origines noſtras impugnantem, animadvertendum judicavi; excuſſurus autem proximo jam loco ſum, quæ pro *Academiâ* ſua adnecti poſſe arbitratus eſt.

Miſſis ergo quæ de *Alfredo* noſtro perperam (quod partim ex ante dictis apparet, partim è deinceps adferendis liquebit) ^f retulit, quæq; de *Dumvolpho* bubulco illo *Athelnenſi* memoravit (primum hominum *Oxoniam* doctrinâ inclareſcentem perhibens, eoque nomine nos ludos faciens) ad *Academiâ Cantabrigienſem*, ab *Edoardo* ſeniore, *Alfredi* filio, ſi diis placet, recreatam, deſcendo. Ubi primo in loco ponitur pſendodiploma ^g à dicto *Edoardo* conſeſſum, ex *Historiâ Cantabrigienſi* mendaciorum faſciculo depromptum; & ab Antiquario ^h dudum noſtro penitus ventilatum. Iſtis ſuccedunt *Johannis Roſſi* verba de Rege illo *Academiâ Cantabrigienſem* reſciente, quæ ſic ſe ⁱ habent.

“Propterea ad *Cleremoniam* augmentandam, ſicut “pater ſuus *Oxoniam*, ſic ipſe ab antiquo cum cæteris ſtudiis generalibus ſuſpenſam, deſolatam, & deſtructam *Cantabrigiam*, iterum ad primam gloriam “erexit, necnon ibi *Aulas* ſtudentium, & *Doſtorum* “*Magiſtrorum*que cathedras & ſedilia, ut dilectiſſimus “*Cleri* nutritor, amator & deſenſor, ſuis ſumptibus “erigi & fabricari præcepit. Ab *Oxoniam* namque Univerſitate, quam pater ſuus nobilis Rex erexerat, “*Magiſtros* Artium quas *liberales* vocamus, pariter in “*Sacra Theologia* *Doſtores* advocavit, ibique ad “legendum formaliter, & docendum invitavit.

Hæc *Roſſus* ^k, & ab eo, ut præ ſe fert, *Fullerus*, qui revera ex Antiquarii noſtri *Apologiâ* ^l deſumpſit, à quo & alia quamplurima mutuatur, quamvis id agnoſcere ubique refugit, nec in libri ſui margine quicquam

^a In lib. 1. de Geſtis Regum, cap. 5. vide Twynum, lib. 1. ſect. 108, &c.

^b In Apol. lib. 3. ſect. 192.

^c In Parag. 59. in lib. 2. Cent. 7.

^d Ibid. Cent. 10. Parag. 6.

^e In Apol. ut ſupra, lib. 1. ſect. 174, &c.

^f In lib. 1. ſect. 188.

^g In lib. 1. ſect. 188.

^h In lib. 1. ſect. 188.

ⁱ In lib. 1. ſect. 188.

^j In lib. 1. ſect. 188.

^k In lib. 1. ſect. 188.

^l In lib. 1. ſect. 188.

^b In lib. 1. ſect. 188.

^c In lib. 1. ſect. 188.

^d In lib. 1. ſect. 188.

^e In lib. 1. ſect. 188.

^f In lib. 1. ſect. 188.

^g In lib. 1. ſect. 188.

^h In lib. 1. ſect. 188.

ⁱ In lib. 1. ſect. 188.

^j In lib. 1. ſect. 188.

^k In lib. 1. ſect. 188.

^l In lib. 1. ſect. 188.

quam fatetur ab illo acceptum. Cæterum, ut id attingam, annon ex iis etiam decus haud vulgare Universitati nostræ accrevit, quæ tot ante sæcula (ea enim in DCCCCXV. incidunt) Doctorum virorum copiâ exundasse usque adeo fertur, ut nascenti Academiæ manus obstetricantes suppeditarit? Nascenti dico, quoniam longe probabilius est hæc Academiæ illius primordia & ipsam originem fuisse, cum idem *Rossus* in Catalogo Comitum *Warwensium*, post Historiam Regum *Anglicorum* (unde nimirum quæ de recreatâ Academiâ agunt, decerpta sunt) conscripto, *Edoardo* Universitatem illam instituisse, non autem restaurasse tradiderit; tamen si porro verisimile non est, Scriptorem illum fundatorem *Cantabrigiensem* in loco tam proprio præterlapsurum fuisse, nisi tum primitus fundatam credidisset, præsertim cum in Notitiâ suâ *Academiæ Britannicarum*, Historiolam *Cantabrigiensem* notaverit, *Cantabrum* & *Gorbomannum*, fundatorum gloriâ elatos rejiciens, risuque decernens prosequendos. Atqui mehercule nec video quos habent Academiæ suæ antiquitatis Scriptores, nisi qui inter antiquos poni non mereantur; nam *Nicolaus* de *Cantelupe* (qui hesternus quodammodo, ad annum CIOCCCCXLI. vixit, & Historiolam *Cantabrigiensem* compilasse fertur) priorem aliquem si protulerint restauratam tum *Cantabrigiam* commemorantem, rem profecto haud vulgarem præstitisse agnoscam. Et enim *Johannem Lydgatum*, *Cantelupe* cœtaneum, quod attinet, qui id ipsum referens, *Bedam* se & *Alfredum* de *Beverlaco* secutum profiteretur, falsitatis apertissimæ ab Antiquario nostro, aliisque eruditione haud contemnendâ viris, arguitur. Deinde diploma *Cadwalladeri* pessime ascriptum, spurium fuisse, & commentis plumbeæ legendæ (Historiolam intelligo cui ista natalitia debent) accensendum quis nescit? Quapropter vel quæ in Catalogo Comitum *Warwensium*, de fundatâ utique à Rege illo Academiâ *Cantabrigiensi*, habentur, veriora existimabis, vel (quod nescio annon ad verum propius accedat) scriptis *Rossi* hac ex parte fidem duces derogandam; cujus Historia, ubi de *Alfredo* Universitatem nostram restituentem verba facit, errorum (è quibus nonnulla superius exponuntur) manifestissimam notam subivit. Denique argumentis haud paucis, si id operam darem, extorquere possem, *Academiæ Cantabrigiensem*, fundata tum fuerit necne, certe restauratam non fuisse, Scriptoresque suos, & causæ istius patronos quotquot de resectâ ab *Edoardo* Universitate egerunt, testimoniis in medium prolatis promptum fuerit ostendere, cum aliis alios depugnasse, contraque nitentia attulisse, & proinde fidem nullam promereri. Verum equidem superfedendum potius ejusmodi indicii crediderim, quam ut in eadem cum Antiquario nostro materiâ defudanti, illa ipsa quæ præfatis *Cantabrigiensium* propugnatoribus competit, dica impingatur; meritoque is audiam, qui chartis meis aliorum inventa, mihi autem plagii maculam haud cito eluendam illeverim.

Discussis ita, & pro virili nostrâ parte disiectis, quæ tum contra nos, tum pro suis adduxit *Fullerus*; restare videtur ut ad ea deveniamus, quæ de Collegiis deinceps *Oxonienfibus* prodidit; ubi deditâ operâ quamplurima omisit iis in decus & honestamentum cessura. Verum de rebus nostris certiolem facientium inopiam causatus, veniam fortasse nonnullam mereri videbitur: quamvis & fando haud semel accepi, *Oxonienfem*

quendam, virum omnigenâ eruditione instructissimum, quique instar omnium esse poterat, eam illi operam navasse, resque ei nostras patefecisse, quam tamen gratiam si nemo præstitisset, librorum affatim habuit, unde Episcopos & Scriptores longe plures è Collegio quolibet nostro emergentes commemorare in procinctu erat; atque nominatim ex antiquissimo illo literarum domicilio, Collegio *Universitatis*, è quo præter *S. Edmundum* Archiep. *Cantuar.* neminem profert. Quanquam si in evolendo Historiam Episcopalem (ab Episcopo scilicet *Godwino* contextam) quam præ fert, quamque ad perquirendos illustres Academiæ suæ viros contulerat, industriam adhibuisset; intellexisset *Edmundum* quoque *Lacy Exoniensem*, & *Nicolaum Ridley Londinensem* Episcopos ex eodem Collegio prodidisse. Ad hæc Scriptorum porro aliquorum, operam literis in eodem Collegio impendentium, ex *Balæo Pisæo*que (quos adiisse tamen se asserit) meminisse poterat; neque necesse habuit intercapedini quam reliquit implendæ, *pri* cuiuspiam viri, & in rebus antiquis versatissimi operam efflagitare, quippe nisi in pejus ruere, & vel seipsum sacrilegâ hac parcimoniâ vincere statuisset, locum quem Episcopo dedit, Scriptori non denegasset, quin *S.* quem dixi *Edmundum* inter doctissimos sui temporis Clericos, Authoresque Anglicanos, merito semperque numeratum, præfato Collegio non invidisset. Verum equidem haud satis præterea mirari possum, *Fullerum* id laboris in peritissimum nescio quem deonerasse, cum nemo supra diem hesternum sapiat, quin (à *Pisæo* nominatim edoctus) *Gulielmum*, *Johannem*que *Shirewodos*, viros perquam eruditos, & à scriptis haud parum celebrandos, eidem Collegio deberi intelligat. Immo si vel ad *Oxonienfis* Antiquitatis Assertionem (quam tamen consuluisse se refert) Historicus iste haud sponte caligasset, præter alios aliquot, eorum quos dixi alterum Collegio antedicto tribuendum didicisset. Cæterum non unius ille Collegii Episcopos, scriptoresque illustres nequissimè dissimulavit, verum nihil potius antiquiusve habuit, quam si id ubique adnixus videatur; manifestis adeo indiciiis positæ in eo operæ arguendus, ut Universitatis nostræ gloriâ quoquo modo imminuisse, ab ipsis etiam *Cantabrigiensibus* concedendum iri non dubitem. Sed de his, quæ ad Antiquitatem *Oxonienfem* vix spectant, plura nolo subtexere; quin & ea porro in alium locum rejicere constituo, quæ Collegia singulatim nostra, & Academicos viritini nonnullos attingunt. Interim quod ad tinnulos & inanes jocos attinet, quibus de Antiquarii nostri nomine, verius profecto quam opinatur, ^a ludit, Agyrtarum eos Morionibus, qui consensio scamno salibus longe melioribus populum alliciunt, castigandos trado: nisi in verustatis forte id suæ argumentum rapiant *Cantabrigienses*, quod rhythmicis hisce ineptiis, antiquatis nempe Monachorum argutiis, tantopere delectantur. Utcunque, scias hominum ineptissime, Antiquarii nostri opus, quod indigestam tu rerum congeriem appellandam ^c censeres, quodque jam anni comprobarunt, etiam validioribus quam quæ tibi suppetunt telis impetitur, perpetuo statutum, & inconcussum ad posteros transmittendum fore: pannosam quam de rebus Ecclesiasticis rhapsodiam (eâ enim censurâ opus illud tuum castigavit ^d vir istarum rerum consultissimus) pro Historiâ corrogasti, non ultra consimilem Ecclesiæ rei, literariæ statum, lacerum utique & inconditum, in pretio aliquo permanfuram.

^a Vide in *Apol. sua lib. 1. sect. 188, 189, &c.* ^b *Tho. Barlow, à Coll. Regina.* ^c *Edit. 1574. p. 26, 27.* ^d *In Historia sua Cantabrig. p. 8.* ^e *Ibid. p. 14.* ^f *Petrus Heylin in præfatione sua ad Examen Historicum. Edit. 1659. in 8°.*

Quonam in loco fuit ab *ALFREDI* obitu res *OXONIENSIS* Literaria, quoque modo haud multis inde annis deflorescere cœpit, & ad Conquestum usque Normannicum pessum inauspicato ivit.

Postquam secesserat *Grymbaldus*, aliique Professores ad dignitates & munera evocati essent, floruisse etiamnum Universitatem *Oxoniensem* ambigi haud posse opinor, regnante scilicet *Alfredo*, necnon *Edoardo* dein seniore, &, qui illum excepit, *Ethelstano*; quorum uterque artibus favebat, & ad optimi parentis *Alfredi* pietatem & eruditionem, non minus quam imperium nasci videbatur. Fatendum quidem rem literariam sub patre filiisque pari splendore haudquaquam nituisse, viguisse tamen quandantenus eorum temporibus nullus dubito; siquidem constat Prætextatam pubem huc confluisse, insuper vel è fisco regio, vel è prædiis eo dicatis, pensiones atque redditus Scholis *Oxonienfibus*, continuâ (quod supra ostensum) serie ad *Gulielmum* usq; Normannicum Conquestorem devenisse, quare fuerint omnino oportet qui eosdem receperint studiosi, quique artibus ingenuis operam hic navârint. *Ethelwardum* enim verò Rege *Alfredo* natum, primos *Oxonii* annos in literis posuisse, & *Anglorum* etiam Optimatibus exemplum utile juxta & illustre edidisse, tum ab aliis passim^a authoribus, tum à *Joh.*^b *Rosso*, & *Joh.*^c *Lelando* proditum est, quorum novissime dicto *non infimus Isacarum Scholarum cultor* appellatur. Dignum hoc *Alfredi* seculo, dignum stirpe ingenium, quo Reges sine cæde & rapinis imperium promovent, immò in alienis etiam terris sine injuriâ dominantur, non nisi ipsius Naturæ limitibus coercendi. Verum cum *Oxonienfium* jam animi ad res magnas erigerentur, præmaturo fato ereptus est *Ethelwardus*, spesque Academica deducta cum illo, pariterque contumulata, evanuisse simul videbatur. Illum verò *Oxoniam* alii, alii^d in cœnobio *Hydensi* sepultum ferunt; & inde est quod scriptores nonnulli haud alium ab *Ethelwardo* juniore fecerunt.

Deinde autem cum *Edoardus* senior imperio potiretur (quem à *Lelando* Antiquarius^e noster *Oxonii* refert studuisse) vexatæ haud rarò fuerant Musæ *Oxonienfes*, sedibus imò suis aliquando exturbatæ, præsertim circa annum *DCCCCII*. qui præ aliis infamis, & pacis artibus additis impendio luctuosus, quo nempe cives *Oxonienfes*, qui ad *Londinensium* exemplum, à fide erga principem descivissent, in ordinem à Rege^f coguntur. Sed non ita citò studiosorum res compositæ; tumultuantibus enim civibus, & in officio ægrè retinendis post an. *DCCCCVIII* (cum fato nimirum functus fuisset *Edredus Mercia* dux) *Edoardus* sedulò invigilavit, & subditorum nulli *Londini* atque *Oxonii* præfecturam concedidit. Quamvis interim *Egelsfeda*, vel *Elfseda*, *Alfredi* filia, *Edredique* relicta, animo planè virili femina (tanquam patrem simul spiraret & maritum) reliquæ posthac *Mercia* imperium perquam feliciter administravit.

Anno Christi *DCCCCX*. pavor ingens Academiam pervasit, nunciato *Danos Leicestrîæ & Northamptoniæ* infesto agmine adventare, magnasque *Anglorum* strages ad *Hokenortonam*, locisque *Oxonio* vicinis passim^h edidisse: & profectò ni restitisset miranda *Egelsfeda* virtus, &, protelatâ *Danorum* rabie, Academiam, sibi quodammodò agnatam, *Alfredi* utique sobolem, protexisset, dubium vix est quin ad internecionem usq; deleta fuisset. Illa verò *Oxonium*ⁱ munivit, quo hostes prædientius expectarentur, recreatis undique muris, ut quidam volunt, quâ de re Poetâ,^k

*Quippe iter adversos alacris dum tendis in hostes
Oxoniam munire brevis mora: ducere fossas,
Instaurare manu muros & cingere vallo.*

Porro autem *Edoardus* senior, quo patris erga bonas literas amorem exscriberet, filium suum *Ailwardum*, seu *Ethelwardum* (qui distinctionis gratiâ *Ethelwardus* junior, scriptoribus vocitatur) *Oxoniam*^l cultiore literaturâ erudiendum circa annum *DCCCCXIII*. misisse dicitur, quod Academicos & honore simul auxit, & spe haud vulgari implevit. Principe scilicet illo tantos in literis progressus faciente, ut eruditus inter primos emerferit, librumque de gestis *Anglo-Saxonum* scripserit, cui initium, *Disertissima & vera Christi Ancilla*, &c. è quo etiam libro constat, regio *Adulphi*, seu *Ethelwolphi*, sanguine prognatum, sub *Edgardo* floruisse, quem quidem ego non alium fuisse conjicio ac *Ethelwardum Patricium*, vitum eruditione suspiciendum, regiâque præterea stirpe oriundum. Hunc alii mortem ad annum *DCCCCXLVI*. oppetiisse volunt, alii id in an. *DCCCCXXIV*. rejiciendum censent; fatoque eodem anno cum Patre defunctum fuisse, & *Wintonia* cum *Ethelwardo* seniore contumulatum referunt. Verum de *Ethelwardis* iis, eorumque scriptis, obitu & sepulturâ, mire inter se depugnant^m Authores, contrariisque, quas referre non vacat, sententiis in diversa contendunt.

Hic *Edoardus* senior is ipse est, quem ex historiola *Cantabrigiensis* (inexhausto fabularum penu) *Rossus*ⁿ *Warnicensis*, quemadmodum supra monuimus, Academiam illam circa an. *CMXV*. fundasse, aut si id magis placet, instaurasse refert, Doctoribus & Magistris *Oxonio* accitis; quod nobis interim in gloriam speramus cessurum. Revera tamen hac tempestate ita nobis increvisse gentem togatam, ut coloniæ deducendæ par esset, me sponforem minimè fecerim: præsertim cum istius seculi monumenta maximam partem interciderint, quamvis nec malè adeo per ea secula res nostras viguisse, ex aliis perinde circumstantiis conjicere licebit. Siquidem apud^o historicos legimus non tantum indigenas, sed & externos complures, aut sponte suâ, aut

^a Tho. Rodburne in *Chron. suo*, *MS. Annales Winton. MS.*, &c. ^b In lib. de Regibus *MS.* p. 86, 87. &c. ^c In *Tom. 4. Collect.* p. 122, &c. ^d Th. Rodburne in *Chron. suo MS.* in *Bib. Lambeth. MS.* fol. 16. b. ^e Twynus, in *Apol. lib. 2. sect. 208.* ^f Florilegus sub an. 902. & alii. ^g Hoveden. in 1^a parte *Annalium*, p. 242. Hen. Huntingdon, lib. 5. p. 203. & alii. ^h *Ibid.* in Huntingdon. ⁱ Harrison in *Chron. suo*, lib. 1. cap. 11. & alii. ^j Rob. Burhill. in *Britannia Scholastica. MS.* in *Arch. Bib. Bod.* ^k Leland. in *Tom. 4.* p. 116. & alii. ^l Huntingdon, ut supra, lib. 5. p. 204. Flor. Wigorn. sub an. 924. Continuator Bedæ, *MS.* in *Bib. Bod. Mar. Scotus*, lib. 3. *MS.* & alii. ^m In lib. de Regibus, ut supra, p. 110. ⁿ Rog. Wendover in *vita Regis Alfredi*, &c. Jo. Rossus, ut supra, p. 86, 87.

à Rege accersitos *Oxoniam*, studiorum gratiâ, tunc temporis convolasse. Regem ad hæc *Edgarum* anno quasi DCCCCLXVIII. Monachorum ibidem conventum (*Exonia* fateor id à nonnullis^a facili lapsu tribuitur)^b indixisse, quod sanè facturum non auguror, nisi urbs nostra & pace tranquillâ & fortunâ saltem non iniquâ usâ tum fuisset. Cum autem in rerum naturâ nil stabile sit & perpetuum, cumque monumenta etiam ænea ferreo Tempus dente tandem contriverit, nec ipsis ruinis perennare detur, pulvere demum suo cooperiendis, tam paucis à mortuo *Alfredo* seculis (quibus effera barbarorum, Sacra omnia & profana perinde habentium, rabies jus fasque proculcavit) plentissimi Regis, & Successorum suorum munificentiam disparuisse, num quisquam hominum demirabitur? *Gradivi* enimvero Tympanum *Apollinis* lyre pessimè obstrepuunt, quasi *Martem Phæbumque* idem locus non caperet, & unica utrique laurus minime sufficeret. Denique velut efferato Orbe, ipsa jam Natura bello tantum & cædibus vacare videbatur, & eadem secum depugnante Deâ, *Minervam* sede suâ exterminavit *Pallas*.

Inter primas autem, nescio an & præcipuas, convulsæ Universitatis causas, *Ethelredum* inauspicatò regnantem pono; qui in *Principio regni* infaustus, *medomiser*, postremò turpis^c appellatur. Quippe *Dani* *Oxoniam* (uti & reliquam *Angliam*) impotenti dominatu vastantibus, intermortuæ usq; eò jacebant literæ, donec an. CIOII. inito clam *Anglorum* consilio, & hic & alibi ad internecionem pænè omnes cæsi essent, cum nec illis parceretur qui in *S. Frideswyde* tanquam in Asylum^d perfugissent, læsi temerè numinis opem implorantes, & altaria illa frustra prestantes quæ ipsi toties violassent.

At fata non pacem sic *Angliæ* dædere, verum inducias breves pariter & infidas bello quam occyissimè recrudescenti cessuras. Etenim *Dani* suorum eadem ulturi, comparatis quibus poterant copiis, regionem undiq; hostiliter infestant; agros deinde vicinos populati, ipsi *Oxonio* (quamvis de^e *Hornfoordâ* hæc nonnulli retulerint) circa an. CIOIX. flammâ^f injiciunt: & cum *Sueni*, sive *Swani*, posthæc ductu ingentes *Danorum* copię in insulam hanc nostram se denuò effunderent, magnaue Regni pars in Barbarorum brevi potestatem concederet, *Oxonium* opinione citius circa an. CIOXIII. expugnatum est, *Suenusque* acceptis obfidibus, ad *Wintonienses* contendit, eandem fortunæ invidiam experturos. Caterum *Oxoniam* inde rediens, ibique aliquantisper commoratus, incolis pro libidine, (uti & *Wintoniensibus*)^g imperitabat, qui cum ad Christianismi perinde ac bonarum literarum perniciem excubaret, in Musas proculdubio nostras tam infestum se gessit, ut credibile prorsus sit, earum cultores penitus fuisse exturbatos.

Secundo post anno, (viz. CIOXV.) *Dani* de arduis regni negotiis consilia cum *Anglis* in hac urbeⁱ miscebant, ubi ex illorum Proceribus bini, *Sigeferdus* & *Morcardus*, *Edrici*, Ducis *Mercie*, dolo (approbante licet *Ethelredo*) maectantur. *Danis* mox reliquis trepidatum adeò dicitur, ut in *Frideswyde* sanum loci religione protegendi (siquidem irrita fuerant foederum

jura) supplices confugerint. Id quidem si non undequaque verum, neque enim pariter ab omnibus res gesta narratur, interim tamen certissimum est, temerariam illam Optimatum eadem calamitatibus deinceps innumeris causas & fomenta præbuisse.

Ethelredum excepit *Edmundus*, qui cognomine *latere ferrens* dicitur. Is *Oxonii* vel à perfido eo quem prædiximus *Edrico* (vel à filio ejus, ut aliqui^k volunt nequaquam degeneri) per insidias an. CIOXVIII. trucidatus, *Danorum* fortean primoribus, ibidem nuper cæsis, regio sanguine parentavit.

Edmundo successit *Canutus Danus*, suæ gentis primus cujus in potestatem res planè decidit *Anglicana*. Religionis illum virtutisque studio adeò captum compendio, ut *Macenatis* nomen à literarum cultoribus promeritus, Scholas publicas per urbes oppidaque regni, constitutis è fisco regio stipendiis, ^m posuerit: quas tum Nobilium filiis, tum Plebeiorum (ibi dum ad altiore eruditione spirarent alendis) aperiendas mandavit. Quis verò sibi inducat ut opinetur scientiæ illum elementis tam sedulo prospexisse, Universitatem tamen, perficiendis literatorum studiis destinatam, præteruisse? *Romam* præterea (referenteⁿ *Rad. de Diceto*) profectus est, an. CIOXXXI. Sanctoque *Petro* donis ingentibus cumulado, à *Joanne XXI* Pontifice Maximo impetravit, ut Schola *Anglorum* tributo omni & vectigali solveretur. Fateor nullam loci in quo Schola illa poneretur factam esse mentionem. Atqui *Canutum* aliam sensisse Scholam quam *Oxoniensem* quis credat? Quam^o *Rogerus Wendover*, compluribus accedens istorum temporum scriptoribus, Scholam simpliciter appellat, hoc addito Elogio, illam Clericis & è regionibus vicinis, & è longinquo adventantibus refertam fuisse. Quod ad Scholam verò attinet, *Roma* ab *Ina* occidentalium *Saxonum* Rege extractam, cum *Alfredi* jam olim rogatu taxationibus liberata compareat, quis ineptum adeò & somnolentum censebit *Canutum*, ut idem de integro efflagitasse existimet.

Porro autem in *Oxoniam* bene fuisse animatum exinde liquet, quod plures ibi annos posuit; ubi egisse etiam pater, cum Cœnobium *Abendonense* latifundiis quibusdam *Oxonienfibus* Ecclesiæque^p dotaret, cumq; ordines regni, sancientiis *Edgari* (*Edoardi* I. ut ab aliis^q proditum est) legibus ibidem^r convocaret, quibus quidem legibus è lingua Saxonica in Latinam convertendis opportuni aderant *Oxonienfes* literati, a libi, quæ summa fuit istius seculi barbaries, non ita facile reperiendi.

Mortuo *Canuto* imperium ad *Haroldum* primum an. CIOXXXVI. delabitur, brevi, si annos spectes, (plures enim quam quatuor non regnavit) si mala, rei præsertim literariæ illata, diutissimè gerendum. Quippe Universitatem, variis quidem nuper calamitatibus conflictatam sub rege autem illo, dimidiâ plus parte perfundatam refert^s *Lelandus*. Florebant utcunque Scholæ (inquit ille) ab *Alfredo* rege *Oxonii* institutæ, usq; ad tempora *Haroldi* ejus appellationis primi, qui, ut *Dacus*, *Barbarus* & immanis erat, ita ex nulla, aut levi admodum occasione, ades Scholasticis consecratas, violavit, spoliavit, deturpavit, & quod majus est, præ-

^a Florilegus in exemplari impresso. Mar. Scotus, Flor. Wigorn. &c. ^b Mat. Paris, in *Historia sua majori*, vide Caium, de *Antiq. Cantab. lib. 2. p. 200.* Florilegus MS. in *Bib. S. Jacobi.* ^c Per Rossum in *lib. de Regibus*, ut supra, p. 116. ^d Ex *lib. Minore S. Fridesw. p. 277.* ^e Rog. Hoveden, in parte 1. suorum *Annalium*, p. 247. Flor. Wigorn. an. 1032. Mar. Scotus, lib. 3. et. 6. ^f Hen. Huntingdon. lib. 6. ^g Ibid. in Hunt. in eod. lib. Hoveden in parte 1. *Annalium* p. 248. Ran. Hygden, lib. 6. cap. 16. Mar. Scotus, lib. 3. ^h Malmesbury, lib. 2. cap. 10, &c. ⁱ Ex quibusdam *Annalibus lat-sax. MS. in Bib. Cotton.* Malmesbury, lib. 6. cap. 6. & in *lib. suo de Gestis Pontificum Angliæ*, p. 160, &c. ^j Author prædictorum *Annalium*, &c. ^k Rad. de Diceto. MS. Edit. 1652. cum aliis *Historicis.* ^l Hist. aurea in parte 2. lib. 22. cap. 28. MS. ^m In *Chron. sub an. 1031.* ⁿ In *visita Regis Alfredi.* ^o Reg. Abendon in *Bib. Cotton*, fol. 108. & in alio Reg. ejusdem *Cœnobii* ibidem, fol. 127. ^p Florilegus, & alii. ^q Rog. Hoveden, in parte 1. *Annalium*. Flor. Wigorn. sub an. 1040. & multi alii. ^r In *Tom. 4. p. 199.*

dia omnia in honestissimos Academia usus data, spreta antiquarum donationum autoritate, prorsus abstulit. Illud certe sibi visus est beneficii loco fecisse, quod Scholasticis Collegiis Universitatis nudam domum habitandam reliquerit. Torquebat hac Collegianos, qui prater male reparatas ades, usque ad imperium Henrici III Angli, ne unciani quidem certi stipendii habebant, &c. Hæc Lelandus, quibus contraria licet prodidisse videantur ipsa Collegii Universitatis Munimenta, & liber Statutorum (quæ palam profitentur, redditus ab Alfredo concessos ad Conquestorem usque, Normannicum pensitatos fuisse) omnino dicendum injurias satis graves Haroldum intulisse; præsertim cum & alibi legisse meminerim (locus profecto animo effluxit) Universitatem cum adeo tam non fovisse, ut rei Academicæ haud parum obfuerit, immò turbaverit omnia & permiscuerit.

Sed Haroldum istum, & proximum illi, Hardicanutum prætervecti, ad Edoardum cognomine Confessorem descendimus, ad quem an. CIOXLII. rerum Anglicarum summa devenit. Pietate hic, si quis alius, & animo erga literas propenso celebrandus, edicto sancivit, ut religionis Artiumque ingenuarum bona, quomodocunque interversa, veteribus dominis ad plenum reponerentur. Quare si stipendia ab Alfredo concessa Haroldus jam pridem Universitati abraferat, Regis hujusce legibus in integrum fuisse restituta haud improbandum; neque dubium est post Conquestoris (Edoardi statuta confirmantis) tempora, census iterum Academiae rediisse, quos insensu (ut supra dictum est) Gulielmus aliquantisper subtraxerat. Cæterum post acceptam cum Edoardo pacem, Artes mox ingenuas restituisse, Oxoniæque pristino splendore inclaruisse, diffitendum non est. Audiamus enim quæ de seipso tradit ^b Ingulphus.

Ego (inquit ille) Ingulphus pro literis addiscendis in teneriori ætate constitutus, &c. ut supra in Pag. 10. Col. 1.

Hic vero post annos aliquot, studiis ibidem insumptos, circa an. CIOI. ad Cœnobiarchiam demum Crowlandensem pervasit, ubi doctrinam Oxonii haustam Monachis suis (inter quos exteri tum erant nonnulli) impertiens, haud vulgari illos, ut fertur, cupidine implevit eandem alibi propagandi. Cantabrigiam ergo concedentes, eruditionem Oxoniensem institutis quoque Aurelianensibus interstitam in horreo quodam conducti-

tio profeminabant. Hæc in annum CIOXIX. cadunt, & ex illo seminio, Academia Cantabrigiensis, si plebsque audias scriptores, quanta quanta nunc est, progeminavit.

Hinc itaque argumento pene indubio liquere videtur, sub Edoardo Confessore, in Universitate nostrâ, lassatis jam quodammodo fatis respirante, Scholares frequentes extitisse. Quâ etiam in re documento esse potest, quod cum tempore Conquestoris Urbis nostræ census haberetur, ad IO. domicilia collapsa & deprehenderentur; quæ ad studiosos, injuriâ temporum sub Haraldo I. ipsoque dein Normanno sedibus exturbatos spectasse, nullus quidem dubito. Si ullibi profecto in Angliâ literæ humaniores aut post Haroldum, aut lapsis ante illum seculis viguerint, id Oxonio præcipue vendicandum existimo, cum scilicet Danicarum procellarum furor ubique per Monasteria, vetera illa in adversis rebus Musarum perfugia, grassaretur. -- Nam & nunc & alias (inquit ^a Lelandus) sæpe à me monendus es, Dacos piratas Diis & hominibus invisos per ducentos & L. fere annos, ita totius Britanniae Monasteria spoliasse, confudisse, devastasse, ut inter cætera ingentia mala multis in locis, flammis omnia consumentibus, ne pagellam quidem librorum (proh scelera!) non violatam reliquerint. Hinc est quod tam pauca extant, si demas Bedæ & Flacci Albini opera à Saxonibus Britanniam incolentibus scripta. Cum interim constet Saxones id temporis, tota quasi Europa à barbarie occupata, id quod etiam Philippus Melancthon in quâdam oratione testatur, literis undiquaque floruisse. Sic Lelandus.

Quinimo hac Danorum rabie factum est, ut Normanni furores in lucro fere ponendi viderentur. Illi enim (si Ord. ^c Vitali fides) quando huc trajecerant, Anglos diutinis calamitatibus fractos à re jam literariâ prorsus alienos reperiebant: qui non ita pridem Gregorii I. Bonifacii, & Vitaliani, Pontificum Romanorum auspiciis, virorum Doctorum ministerio, ad politiolem literaturam summo cum profectu informati fuissent; Gregorius scilicet Augustinum Monachum, cum aliis, Vitalianus Theodorum (Cantuaria hic deinde sedebat) & Adrianum Abbatem transmissere, ut Anglos pietate bonisque literis erudiendos curarent: quæ quidem, licet postea in irritum cesserint, silentio præterire minime decuerit.

^a Gul. Lambard in *Archæologia*. Edit. 1568. fol. 126. b.

^b In *Historia sua*, Edit. Francofurti, anno 1601. p. 903.

^c Lib. Domesday, in Oxon.

^d In Tom. 4. p. 83.

^e In *Hist. Ecclesiast.* lib. 4. sub an. 1069.

Historia Universitatis OXONIENSIS à Conquisitio- ne Normannica, ad Annum Domini CICDCXLIX.

Anno Dom. CICLXVI. 1° Gulielmi I.

AD Academiæ jam nostræ Historiam pervenio, in meridianâ quasi luce constitutam; ac propterea perspicuâ magis & constanti methodo deinceps utar, annorum videlicet seriem secutus, additis subinde etiam iis quæ ad Urbem spectant *Oxoniensem*. Verum cum, hiantibus post Conquestorem quoque Registris, Annales, quod decuit, integros ubique & continuos exhibere non liceat, Historiam hanc nostram si (ante annum præsertim à Conquisitione Centesimum quadragesimum) inturbatam nonnunquam reperiet, condonabit spero Lector hominem fasso, neque res temporum lapsu deperditas, & Scriptorum omnium silentio altissimo sepultas, attingere perito.

Constat itaque ex illis, quæ de vesanis *Danorum* insultibus, & sacrilegâ deinceps *Haroldi* vecordiâ memoravimus, affectam nunc literarum Rempublicam, immo tantum non deploratam fuisse. Clerici sanè plerique, (si eos dempseris, qui è *Normannia* nuperime accesserant) in tenebris sese abdebant; quin & Universitatem ipsam haud exigua doctorum virorum penuria, ipsosque doctos gravis egestas opprefferant: observatum nihilo minus ^a reperio, per ea etiam secula, & regnantis inde Conquestoris ætate, exercitia studiosorum aliqua etiamnum superfuisse.

CICLXVII.

Nec mirabitur quisquam nutantes saltem, si non penitus prostratas afflictasque Academiæ hujus fuisse opes, cum Urbs ipsa excidium pateretur, quod quidem hoc anno accidit. Nimirum in aquilonares *Angliæ* plagas aciem ducturus Conquestor, *Oxoniam* obiter accessit, in transcurso scilicet expugnandam. Atqui ubi urbem cives, muro probe munitam, defendere acriter obstinarent, de eadem obsidendâ cogitans *Normannus*, obeundam imprimis credidit, & undiquaque lustrandam. Ibi tum inclusorum aliquis consensu muro, & nudato (si cum scriptoribus ^b antiquis loqui liceat) *inguine*, sonitu partis inferioris auras turbavit in contemptum *Normannorum*, &c. Quæ cum ad *Gulielmum* essent perlata (Normannis enim propioribus facile innotuerant) tanquam si Notho generis dedecus exprobratum crederet, eousque statim excanduit, ut adhibito quoque juramento, injuriam se illam ulturum brevi minitaretur. Urbem itaque (ad Boream credo) omnibus copiis adortus, facile expugnavit, excidioque & ruinis permisit, cujus quidem cladis pubem Academicam in cumulum venisse, minimè est dubitandum.

CICLXVIII.

Hac ergo tempestate *urbs Oxoniensis* (titulo enim illo tum gaudebat) diruta magnam partem erat. *Ædes*

tamen supererant ^c septingentæ & quinquaginta, demptis etiam viginti quatuor, quæ mæniis affidebant. Pendebat vero Regi, tributis & vectigalis ordinarii nomine, annuatim xx l. cum sex mellis sextariis; Comiti autem suo decem libras numerabat; qualis hodie reditus Feudi Firmæ vocibus denotatur. Quod ad incolas attinet, quot nimirum Urbs ista eo seculo aluerit, mihi sanè in promptu non est dicere; memoratum tamen est à variis ^d authoribus *Burgenses* mille ducentos, *municipes* volo, seu *liberos* (ut vulgo dicimus) homines complexam fuisse. Cum tot itaque ædes, nec non *Cives* vel *Burgenses* easdem incolentes numeraverit *Oxonium*, jus insuper cudendæ monetæ, & diversas fraternitates, sive *Gildas* mercatorias, quin & *Præsidem* seu *Constabularium* (quod alias edocebimus) habuerit; frequentia studiosorum imprimis, & illo rum gratia artificum, atque mercatorum concursu, eò evectam amplitudinis crediderim, siquidem nec *Monachorum* conventibus tunc temporis abundabat, nec in via aliqua publicâ posita erat, & proinde crevisse aliter non poterat.

CICLXXI.

Subfederant jam pene tumultus bellici; rebusque Anglicanis maximâ ex parte compositis, afflictis musarum cultoribus amica tandem fortuna, literarumque fautores sperandi videbantur: quod contra profectò cecidit. Cum Urbem enim istam, specie quidem subactam, revera autem præfractam, novis etiamnum rebus invigilare animadverteret Conquestor, *Roberto D'oilly* militi *Normanno* præcepit, ut (ad reprimendos civium conatus) Castellum ad occidentale Urbis latus erigendum ^e curaret, cujusmodi sub id tempus *Wallingfordia* quoque & *Windelsfordia*, proposito haud absimili, ^f extruebantur. Quæ res si bonis jam artibus damni nonnihil dederit, *Normanni* deinceps hæredibus, bello contra *Barones* implicitis, pejus longe vertebat.

CICLXXIV.

Cæterum consopitis demum bellis, animisque hominum placidè coalescentibus, *Normannorum* *Priores*, quibus latifundia passim amplissima obtigissent, ad Religionis mox pacisque studia conversi, de nominibus suis æternitati commendandis cogitare cœperunt. Inter quos postremus esse noluit recens nobis dictus *Robertus D'oilly*, qui cum *Baronias* varias opesque eximias cumulatissimè esset sortitus, in Dei cultum, literasque politiores, easdem effudit. Hoc enim anno Ecclesiam *Sancti Georgii* collegiatam, in præfato castro fundantem & deprehendimus; ubi *Canonicos* deinde *seculares* ex ordine *Divi Augustini* instituit, qui (cum à *Regularibus*, seu *Claustrorum* disciplinâ obstrictis, alieni essent) vitæ liberiori, & proinde Academicæ, accommodatiores videbantur. *Ædem* illi dictam

^a In Hist. & Antiq. Angliæ, per Tilley, MS. ^b Mat. Parys, sub an. 1067. Chron. Rog. Wendover, MS. &c. ^c Tilley ut supra. Vide aliter à lib. Domes-day, sub an. 1086. ^d Gul. Harrisonus in Chron. (no, lib. 2. cap. 3. &c. ^e Chron. Tho. Wyke, Canonici Osnienfis, MS. ^f Reg. vel liber Camobii Abendon. incipiens: lam inhabitantibus, fol. 120. a. ^g In Chron. Wyke, ut supra.

tam diu incolebant, dum ad Cœnobium de Osney transducerentur; domus vero ipsa studiosis secularibus deinceps in hospitium cessit, qui Universitatis Cancellario subiecti fuerunt.

CICLXXV.

Sub hæc tempora Judæos frequentes Oxonii reperio, quorum tum alia meminerunt scripta, tum ea imprimis quibus *Brummannus* le Riche, Ecclesiæ *Sancti Georgii* modo fundatæ Canonicis prædia aliqua secus *Waltoniam*, in borealibus Oxonii suburbiiis posita, addixit; eaque disertè contra Judæorum vindicias asserenda recepit. De iisdem *Rotomago* primum in *Angliam*, Conquestoris permisso, transmittentibus nihil impræsentiarum dico; res etiam eorum alibi gestas omisurus, utpote quas & scriptores alii fusissime tradiderunt, & quas ab instituti operis ratione alienissimas duco. Verum de Oxonii confidentibus pauca habe. In præcipuis Urbis Parochiis, *Sancti* nempe *Martini*, *Edoardi*, *Aldati*que, habitacula consecuti, magnas paulatim opes cumulabant, totque deinceps ædes in Parochiis duabus postremo dictis coemerunt, ut iisdem veteris novique *Judaismi* nomina adaptata brevi fuerint; in earum porro alterâ Synagogam, sive Scholam collocarunt, quâ præceptores è sua gente eruditi linguam Hebraicam præmonstrabant, & dogmata Rabbinica, haud levi Academicorum emolumento, exponebant. Clerici præterea nostrates in aliis eorum habitaculis docebant, Aularum titulo insignitis; & à *Lombardo*, *Mosseio*, *Jacobo*, verpis (ut reliquos taceam) cognominatis.

CICLXXVI.

Hac tempestate ad Cœnobium *Abendonense* agebat *Gulielmus* ille Conquestor, quo loco oblectatum impendio ferunt (præsertim^b insulâ illâ amnicâ *S. Andrea* sacrâ) ubi tum ille, tum *Gulielmus* secundus, frequentius commorabantur. Ibi primitus rescivisse perhibetur, fundatæ ab *Alfredo* Academiæ è fisco regio seu scaccario pensitari stipendia; quod inique adeo tulisse^c fertur, ut detinenda illa in posterum & abroganda jussisset: cum tamen (ut supra dictum) *Edoardi* dudum leges^d sancivisset, quibus cautum inter alia erat, ut Scholares Clericique quacunque de causa spoliati in integrum restituerentur. Quirerum causas rimari præ se ferunt, hanc male mulctatæ Universitatis rationem reddunt; id nimirum egisse Conquestorem, ut Concionem ad plebem linguâ nemo patriâ enuntiare posset; unde futurum speravit, ut Idioma Saxonum in desuetudinem brevi abiret, & succrescenti uberius Gallico locum cederet. Cum enim ab illo cautum esset, ne causæ aliquæ, lege Municipali determinandæ, aliter quàm Gallicâ linguâ dicerentur, eandem apud vulgus certissimè invaliditatem credidit, si jura tum divina, tum humana Gallicè pariter traderentur. Sed voti tam male fuit compos, ut illo in idiomate scriptorem nullum, si aliquos legum Municipium enarratores excipias, habuerit, qui labores utique suos posteris transmisit: in quotidiano autem sermone nil penè quicquam immutatū, licet interea ludj mœursque ac habitus *Gallorum* paucis ubique annis, imitatione etiamnum fatali, invaluerit. Atqui facta Conquesto-

ris (si per latrocinium reditus Universitati subtraxerit) cum verbis pessimè quadrabant. Memoria enim^e proditum est, eundem in oratione ad Proceres, contra *Odonem* Episcopum *Baiocassensem* habitâ, Regum Saxonum, & cum primis pientissimi *Alfredi*, erga Ecclesiam & literatos munificentiam obnixè deprædicasse. Adeone ergo quam verbis laudavit pietatem, factis est aversatus? Adeone Coronam aut coelestem sibi, aut terrestrem Posteris ejusmodi meritis confirmandam censuit? De filiis profecto nimis constat, paternam fortè hanc temeritatem luisse: quibus tamen cum Regna bonaque moribundus legaret, Testamenti sui violatores execrari non destitit, Anathematis dirisque contra omnes amulos & infestatores immoriens.

CICLXXIX.

Conquestori, præter alios, natus erat *Henricus*, cognomine propter eruditionem *Beauclerk*, i. e. *bellus Clericus*. Hunc sibi rapiunt *Cantabrigienses*, quorum & Antiquarius asserere non veretur, illum in istâ Academiâ literis vacasse; quod rationi consentaneum an sit, Lectoris judicio permittatur. Certè qui fieri possit, ut Artes ibi *Henricus* tanquam in Academiâ hauserit, cum non ante plures ab Adolescentiâ ejus annos (Regni nimirum nonum) per *Crowlandenses* demum Monachos messis literaria Horreo *Cantabrigiensi* inveheretur. Accedit ad hæc, eundem, cum teneræ esset ætatis, ad Cœnobium *Abendonense*, v. tantum ab Oxonio milliaribus diremptum, haud raro (uti anno nominatim CICLXXXIV)^h hospitatum, *Rob. D'oilly* Constabulario *Oxonien*si ex mandato regio pecunias, ad impensas necessarias, subministrante: ubi *Faritum* præterea & *Grymbaldum*, Normannos Medicos familiariter habuit, quorum primus dicto Monasterio præfuit, alter Medicinam Oxoniiⁱ faciebat. Cæterum nec opinor prædictum Principem Palatium sibi & successoribus extruendum Oxoniiⁱ voluisse, nisi Urbs illa necessitudine quadam fuisset ipsi commendata. Enimvero^k scriptoribus plenisque si fidem habueris, haud alia re allectum cognosces, quam pergratâ viro- rum doctorum consuetudine, quam avidissime fuisse amplexatum exinde patet, quod Regem literarum tumdem pro Asino coronâ induto, eoque magis nomine ridendo, passim habuerit; Regumque illorum vicem & indoluerit pronus & damnant, qui cum naturâ haud raro magis valent, doctrinæ tamen & Prudentiæ præfidiis, quibus in subditorum animos irrepere, & potentius quam gladio sceptrove regnare possint, acquirendis nequaquam existimant insudandum. Carmina quidem aliqua ex^l *Lelando* dudum attulit^m *Londonen*sis, quibus persuadere nititur, præfatum *Henricum* bonis artibus *Cantabrigia* vacasse; ea sic se habent,

Quid quod Granta novem dicata Musis,
Henrici pietate literati
Tersis prænitet erudita linguis?
Et Checos celebrat suos alumnos
Doctam candida Smythiosque turbam.

Verum hercule is in sole caligantibus annumerabitur, quisquis hæc de *Henrico* I. scripta crediderit, aut eundem apud *Cantabrigienses*, tanquam gratam altrici

^a In Reg. Osney, in *Theſaurarium* Edis Christi Oxon, fol. 9. b.

Coll. Universitatis Oxon. p. 24.

^d Gul. Lambard, in *Arcanomia*. Edit. 1568. fol. 126. b.

^b Lib. Abendon. ut supra, fol. 132.

^c Lib. Statutorum

bus legum Angliæ, cap. 48.

^e Jo. Fortescue, de laudibus legum Angliæ, cap. 48.

^f Per Anon. in Fragmento de Gul. Conquestore, quod præfigitur Tho. Walsingham. Edit. Francof.

ex Bib. Camdeni, 1602. vel — 03.

^h Lib. Abendon. ut supra, fol. 122. b.

ⁱ Jo. Caius, in *Antiq. Cantab.* lib. 1. p. 97. Vide Twynum, lib. 2. sect. 269, 270, & c.

^k Lib. Abendon. ut supra, fol. 132. & 139. b.

^l Gualt. Mape, de nugis Curialium MS. Jo. Rossus, de Regibus in Hen. I. MS. ut supra.

^m In Cyg. cantione, edit. 1658. in 8°. p. 21.

ⁿ In *Antiq. Cantab.* ut supra; vide etiam

in *Historia Cantab.* per Tho. Fuller, p. 2.

Academiae vicem rependentem, linguæ Græcæ & Hebraicæ Professores instituisse opinabitur. *Henrico VIII.* (magno *Lelandi* patrono) tribuenda omnino sunt, cuius munificentia debetur quod, cum aliis, *Checus*, *Smythius*, & *Pometus*, in Universitate illâ prælegerint, à *Tho. Chalmero* in Panegyrica illa oratione, quam de dicto modo Rege contexuit, discere poterunt *Cantabrigienses*. Insuper autem si *Gulielmum de Veer Alberico de Veer*, Comiti *Oxonienfi* & *Beatrice* uxore natum, nobiscum per idem ævi spatium studuisse perhiberem, fidem forte apud *Cantabrigienses* facturus non essem, Academiam puta nostram tum nullam agnituros. Sane vero & illud affirmabo, & indicio haud levi subnixus videbor: cum dictus enim *Gulielmus* ad Monasterium *Abendonense* (cui inter Benefactores numerabatur ipsius pater) aut animi, aut valetudinis gratiâ, eo quasi tempore, quo prædictus *Faritus* Cœnobiarchiam gessit, perrexisset, fato ibidem functus est, & Epitaphio exornatus, quo, inter alia quibus laudatur, legere est, Musas devorasse cum & superasse; in libro insuper alio^b ad idem aliquando Cœnobiū spectante, verbis honore plenis memoratur, & ab epotatione *Athenarum* deprædicatur. An alibi vero quam *Oxoni* ad Artes ingenuas instructus fuerit, Lectoris, immo *Cantabrigiensis* licet, (modo conjecturis hic esse decernendum meminerit) iudicium esto.

CICLXXXVI.

Habito hoc anno rectorum *Oxonienfium* censu, in urbe & pomœriis domicilia *CXLIII.* tributum pendencia, seu, ut dialecto forensi utamur, Geldum redentia^c describuntur, præter *XXXII.* quæ, cum vitium usque adeo fecissent, ut ruinam minitarentur, vestigali non sufficiebant. Verum cum antehac *Oxonium* xx tantum libras cum sex mellis sextariis pro Thelonio & Gâblo per annum pependisse acceperimus, & codice censuali lx jam libras ad numerum, & xx libras ad *Ora*^d *Gulielmo* solventem^e reperiō, adaucti licet tributū rationem haud facile reddiderim, quod durante quidem Conquestoris Regno irrogatum erat, sensim vero deinde imminutum. Cæterum intelligere si gestis, undenam evenit ut tot ædes ad eam demum tenuitatem laberentur, ut vestigali regio impares fierent, in has forte causas rejiciendum videbitur.

I. Primò, fundato nuper exstructoque castello partim imputabimus.

II. In læsi Conquestoris impetum, & urbem vi exinde hostili captam rejiciemus; quam à Boreali parte oppugnatam fuisse verisimile est: & proinde ruinis ibi præcipue factis tribuendum arbitror, quoniam cum *Beatæ Mariæ Virginis Collegium*, quod *Novum* hodie appellatur (licet multis post annis) extruendum esset, Juratores spatium terræ à fundatore includendum desertum antiquitus, & incultum jacuisse testarentur.

III. Quod Ædes denique incolarum complures aut vitium fecerint, aut etiam corruerint, Scholarium infrequentia adscribendum duco, ex Academia haud ita pridem exterminatorum. Ejusmodi vero Aedium haud paucæ ad *Robertum* illum *D'oilly* spectabant; in libro enim censuali sic legis: *Robertus d' Oilly habet in Oxon xlii domos Hospit. tam intra murum*

quam extra; ex his xvi reddunt Geldum & Gâblum: alia neutrum reddunt, præ paupertate non possunt: & octo mansas habet vastas, &c. probabile autem an sit, voce *Hospit.* aliud quicquam atque Aulas seu studiosorum habitacula subignui, ad Glossographos^f refero, quorum in id genus disceptationibus decernere erit,

CICXCIX.

Tametsi viri nostri ab eruditione celebrandi, hoc temporum tractu emergentes, quærentem ut plurimum fugiunt, silentio tamen suppressendus non est & *Gualterus Calenius*, Archidiaconatū demum *Oxonienfi* functus, qui à Scriptore^h quodam in oratoria arte atque in exoticis historiis eruditus appellatur. Sed in Historiâ quoque domesticâ instructus erat, & antiquitatum rimator indefessus, velut è scriptis ejus testatissimum fit; Annalibus utique *Britannicis*, quos ex *Historiâ Britannica*, *Dola* ab ipso (id tamen *Gualtero Mape*, à *Lelando* perperam tribuitur) in *Angliam* devecâ excerptisse fertur; additis insuper sui temporis rebus memoratū dignissimis.

CICCV.

At vero nec ei secundus erat in hoc eruditionis genere *Gulielm. Malmsburiensis*, qui his quasi temporibus in Academia nostrâ literas percepit, velut à *Twynno* colligitur ex ipsius *Malmsburiensis*ⁱ verbis, qui de Ecclesiæ *S. Frideswyde* everfione & restitutione agens, sic loquitur. Legi ego scriptum quod in Archivo ejusdem Ecclesiæ continetur, &c. Hæc ad *Sigefordum* & *Morecardum*, Danos, *Oxonia*, ut *Florentius Wigorniensis*, & alii retulerunt Scriptores, anno *CICXV.* traditos pertinent; quâ de re subtextit *Malmsburiensis*, in Ecclesiâ *S. Frideswyde* confugisse, cumque illâ conflagrasset qui eorum partes sequebantur, quod quidem Templum restitutum deinceps ab *Ethelredo* Rege fuit; quibus ut fidem faciat, scriptum illud in Archivo allegat, quod de universâ *Danorum* cæde, anno *CICII.* perpetrata agit, inque^m vetustiori perinde acⁿ recentiori istius Ecclesiæ Registro comparet. Proinde ad veritatem propendet, Annales illos nequaquam consuluisse *Malmsburiensem*, cum Historiam suam conderet, verum eorum quæ in Archivis ibidem legisset, mancas quasdam portiunculas in animum revocasse; quam rem si advertisset *Twynus*, nullus dubito quin de *Malmsburiensi* tradidisset, quod Chartam illam ad *S. Frideswyde* perlegerat, cum tyrocinia inibi studiorum poneret, & familia *S. Benedicti* esset, quem Ordinem Domicilium ibi, bonarum literarum studio dicatum, possedisse dictum superius habes.

CICCVII.

Porro autem hoc temporum tractu florebant & alii complures, doctrinâ non minus clari, quam ælrici *Oxoniâ* superbi. Nominandus inter primos^o *Celsus Armachanus*, vir nullâ non cognitione penitissime imbutus. Deinde *Rob. Bertune*, quem *Gervasius Dornberniensis*, *Robertum Oxoniensem clericum* nominat. Is in Episcopum *Herefordiensem* creatus demum est, & in eam sanctitatis opinionem apud Pontificem Roma-

^a Edit. Londini, 1579. in 4°. ^b In Bib. Cotton. qui sic imperfecte incipit:—Iam inhabitantibus, ut supra, fol. 134. &c. ^c Lib. Domes-day, in offic. Rempt. Scacc. Regis. ^d xii Ora, xx vulgo solidos valebant; xx enim denarii semi ut plurimum Oro respondebant, quamvis mutato nonnunquam valore (vel secundum variationem standardi) xvi denarii Orom alterum aquaveris. In Comitatu autem Oxoniensi & præsertim Glocestrensi, xx denarii Orom consuebant, ut videtur est in libro censuali. ^e Ibidem. ^f Vide Januensem in Catholico, in voce Hospitium. Et Lynwode in Constitut. lib. 5. ^g Twyn. in Apol. lib. 2. sect. 278. ^h Galf. Monumetensis, in Hist. Regum Britannia, lib. 1. cap. 1. ⁱ In Tom. 4. p. 146. ^j In Apol. lib. 2. sect. 282. ^k In lib. 2. de Gestis Regum Anglia. ^l In Bib. CCC. Oxon. ^m In Thesaur. Ed. Ch. Vide in 1. vol. Monast. Angl. pag. 174. ⁿ Balaxus, Cent. 14. nn. 84.

num influxit, ut parum abfuerit, quin in Divum transcriberetur. *Gulielmus* quidam *Lanthonia*, prope *Glocestriam* positus Prior (quo munere & ipse antea *Robertus* functus fuisset) vitam ejus conscripsit, quam hisce verbis auspicatur, *Coegit me Reginalde Prior vis amoris, &c.*

CIOCIX.

Memoriae quidem prodidit ^b *Lelandus*, nec *Oxoniam*, nec *Cantabrigiam*, regnante *Stephano*, seculisque proxime ante ejus tempora elapsis, omnino literis viguisse, quas *Danica* nimirum procellae dispulerant, & in Monasteriis usque persequabantur, atqui fas est praeter illa quae superius sunt allata observare, Syngrapha diversa hac tempestate facta vici *Scholarum*, i. e. *School-street*, & vici *Schedasticorum*, i. e. *Schylard-street* vel *Schedwytters-street*, frequentem facere mentionem, quorum primum ipsos Scholares exercitia praestantes, alterum vero Librarios sive transcriptores incoluisse certissimum est. Ne vero quis suspicetur Nomenclaturam hanc priora solummodo secula respexisse, videre est iisdem Syngraphis Magistri & Clerici titulos in possessorum designatione passim annexos. Hæc habeo de *Oxonia* nostra dicenda, si *Lelandus* autem de *Cantabrigia* tantum suae barbarie esset locutus, reclamantem me non audiret.

CIOCXI.

Hoc anno *Wymundus*, vel *Gwymundus*, Regis *Henrici I.* Sacellanus, vir, ut ea ferebant tempora, apprime doctus, jus advocationis, sive patronatus Ecclesiae *Sanctae Frideswyda* jam prope labentis, adeptus est, ac deinde seipsum ad Praefecturam seu Prioratum praesentandum curabat. Is exturbatis secularibus conjugatis, cælibes (ex Academicorum praecipue numero) in eorum locum cooptavit, ejusdem praeterea Aedificia recreavit, & Prædia insuper invisit lustravitque, quæ ad dictum Prioratum aut olim aut usque tum pertinerent, eademque induxit exercitia, quæ Academicis ætate illa fuerant in usu.

CIOCXXII.

Inter alios Academicos (è quibus Prioratui isti Canonicos Regulares ordinis Divi *Augustini* suppeditatos diximus) occurrit *Rob. Canutus*, cui primas in hoc sodalities detulit *Gwymundus*, utpote qui sub hæc tempora Academicorum reliquiis in Scholis videtur praesedisse. *Balao* ^a *Robertus Crickladensis* vocatur, quod oppido cognomine apud *Wiltonienses* oriundus esset, unde cum adultiorem haberet ætatem, ad Academiam *Oxoniensem* missus, eos paucis annis studiorum fructus dedit, ut titulis viro literato debitis merito fuerit ^c cohonestatus, mortuoque demum *Gwymundo* ad Prioratum *Frideswydensen* evectus. Inter alia ejus opera quæ ab Authoribus citatis recensentur, occurrit liber de connubio *Jacob*. quem Author ^e etiam Eclogæ inter M. SS. libros in Bibliothecâ *Balliolensi*, his verbis inscripsit. *Traſſatus Roberti Prioris S. Frideswydæ, de connubio Jacob*. Ipsi autem tractatui, hæc diserte verba initium faciunt. *Dum adhuc Scholaris Scholarum insisterem regimini, &c.* Quibus utique innuitur *Robertum* de quo agimus, Moderatoris seu Rectoris munere in Scholis *Oxonienſibus* (ubi susceptum quoque

se ac educatum proficetur) fundum fuisse. Illum vero titulum non alium atque Cancellarium antiquitus designasse, *Roberti Grosſeſti* suffragio aſtruitur, qui supremum Academice seu Scholarum Magistratum eo etiam cognomine exornatum refert, velut in Catalogo Cancellariorum, ad an. CIOCCXCIV. perdisces. De tempore quo floruit *Canutus*, cum *Balao* juxta ut sentiam, adduci non possum. Quantumvis enim hic eum anno plus minus CIOCLXX. assignarit, ex indiciis tamen contravenientibus in secula priora rejiciendus videtur.

Primo enim, Prioratui *S. Frideswyda*, sub restorationis prædictæ tempora (quod in an. CIOCCXXII. cadit) idem *Robertus*, cognomine *Presbyter*, molendinum contulit, uti in libro 8 censuali dicti loci perhibetur. Quam præterea donationem à Rege dein *Stephano* ratam habitam confirmatamque in hunc modum deprehendo. *Stephanus Rex Angliæ, &c. Sciatis me reddidisse & concessisse Deo & Eccles. Sanctæ Frideswydæ Oxon. Ecclesiam Omnium Sanctorum infra Civitatem, &c. & molendinum super pontem Oxon. quod Robertus Presbyter dedit præfate Ecclesie quando factus est Canonicus, &c.*

II. Quod *Gwymundus* præterea in dicto Prioratu exceperit ad annum CIOCXLI. (tempus quo à *Balao* viguisse dicitur trigesimo anno anteverrens) è scriptis ejusdem Prioratus omnino liquet, uti & L. jam annos decurrisse ex quo rectorem Scholarum agere coepisset.

Testimoniis hisce perspicuum fit, vel in errore versari *Balaum*, vel *Robertum* hunc plurimos demum annos explevisse, licet mentionem ejus nullam invenerim post annum CIOCXLVIII. in quo nimirum Canonici *Sanctae Frideswyda*, cum Monachis *Cœnobii de Bech* in *Normannia*, de Ecclesia *Belli-montis*, prope *Hungerfordiam* in agro *Bercheriensis*, ^b disceptarunt, de qua cum lites aliquantisper motæ fuissent, anno tandem præfato, coram *Eugenio III.* Pontifice Romano, *Lutetia* decusum est. De *Roberto* autem isto nihil præterea addendum, nisi primum ordinis sui scriptorem inter *Anglos* emicuisse.

CIOCXXIX.

Cum *Gwymundo*, seculares è *S. Frideswyda* eliminanti, applausum à plerisque esset, id aliis in exemplum trahendum videbatur; hoc itaque anno *Rob. D'oilly*, *Roberti* supra dicti nepos, manum *Cœnobio de Diney* supremam ⁱ imponens, Canonicos seculares è Collegio *Sancti Georgii* ad Castellum, Regulares Societatis Divi *Augustini* factos, eodem transduxit: & post paulo illorum Aedes fortunæ tenuioris Scholaribus ut superius dictum, incolendas concessit; quas ad *Henr.* usq; VIII. ætatem deinceps possidebant. Cæterum ejectio illa quam prædiximus Secularium, controversia videtur imputanda, inter Seculares Monachosque seu Regulares *Oxonia Lutetiaque* coortæ, de Sodalitij nimirum utriusque dignitate collisos. A Clericis secularibus stabat *Theobaldus Stampensis*, Magister *Oxonienſis*, & Aulæ ibidem alicujus præses, qui libellum edidit contra Regulares, cum nec interim deessent qui Seculares scriptis pariter impugnarent; *Stampensis* autem librum suum *Thurſiano* Archiepiscopo *Cantuariensi*, ut apud ^k *Twynum* videre licet, nuncupavit.

^a MS. in Bib. quondam Ecclesie Hereford. nunc in manibus Silæ Taylour generosi. ^b In Tom. 4. p. 149. in vita Galfr. Ar-
turii, sive Monumetensis. ^c Malmſbury, de Pontificib. Angliæ, lib. 4. Lelandus in Tom. 4. p. 158. Lib. Mag. S. Frides-
wydæ, p. 8. ^d In Cent. 3. nu. 4. ^e Leland in Tom. 4. p. 186. ^f Tho. Jameſius, in Eclogæ. p. 27. nu. 151. ^g Lib.
vel Reg. Mag. S. Frideswydæ, p. 14. ^h Ibid. p. 269. Vide in vol. vet. Scriptorum Normannicorum, Edit. 1619. p. 983.
ⁱ Chron. Tho. Wyke, ut supra, MS. ^j In Apol. lib. 2. scil. 275, 276.

CIOCXXX.

Eodem fere tempore absolutum est Coenobium de *Osney*, quo & Palatium *Henrici I.* in *Bello-monte* positum; qui insequenti anno eodem accessit, & festum Paschatis ibidem celebravit, voluptatem è loci pariter situ & Clericorum consuetudine haud vulgarem capiens. Quà de re *Joh. a Rossus. Rex Henricus, novam Aulam Regia Mansioni congruam incipit, in quâ an. Dom. CIOCXXX. Pascha regaliter tenuit, & ibi modo est domus Carmelitarum.* Privilegia tum varia Universitati simul Urbique indulgisse creditur *Henricus*; quæ deperdita quamvis olim sint, in Successorum tamen ejus chartis aliquando memorantur. Verum agrum *Oxoniensem* quo se maxime oblectabat, ulterius condecorandum voluit; viculisque haud paucis prope *Woodstockiam* deletis circa an. CIOCXLIV. Vivarium milliaria Anglica xiv. (ut vult *a Rossus*) ambitu complexum, incinxit, & omni ferarum genere replevit. Et quia pro illo nobili palatio in *Oxon.* (inquit idem *a* author) & respiratione cleri & novo parco cum novo in *Woodstock* palatio, ipse nobilis Rex & vir magna literatura in ipso Comitatu *Oxon.* dulce habuit morari. Mittebantur saepe huic Regi *Henrico* ab extraneis Dominis, *Leones, Leopardi, Lynces, Porcupenni, Cameli,* & hujusmodi animalia; habebat novum Parcum apud *Woodstock*, muris lapideis circumcinctum, in quo delicias talium animalium confovebat. Hæc *Rossus*; à *Gulielmo a Malmesburiensi, Matth. a Paris, & Henr. a Huntingtoto*, sumptisse videtur; præsertim quæ ad *Woodstockiam* spectant, cujus vivarium, primum omnium inter *Anglos* extitisse refert, de quo locutus *Huntingtonus*, locum insignem appellat, ubi *Rex Henricus* cohabitationem hominum & ferarum fecerat. Quamvis vero *Leones & Rossus & Malmesburiensis Henrico* isti tribuerint, scriptor tamen qui sub *Henrico VI.* floruit, ab eo primum Rege in *Angliam* illatos memorat; utcunque constat *Henricum* primum, rei venatoriæ amantissimum, salibus suis curam haud parvam impendisse; quod imprimis patet de *Sylvis Cumenorâ & Baggeleâ, Oxonio* propinquis; ubi cum solis Monachis & Coenobiarchæ *Abendonensi* copiam venandi *b* faceret, plenior tamen esse haud voluit, quam ut omnes capreolos (ea sunt concessionis regis verba, prædicti *Asceta*) capiant, quos ibi invenire poterunt: tamen *Cervos & Cervas non accipiant nisi meâ licentiâ.*

CIOCXXXIII.

Regis itaque, *Oxonii* jam plerumque degentis, influxu, Academia ad vigorem pristinum, post diutinum languorem paulatim convaluit; etenim sub hæc fere tempora, dictus modo *Theobaldus Stampensis*, unus sub tutelâ suâ, lx. centumve studiosos *c* habuit.

CIOCXXXIV.

Promovendis autem præmuniendisque ibidem literis, venit Magister *Robertus cognomento Pullus* (ex Anonymo *k* loquor qui *Beda* Chronicon continuavit) de civitate *Exoniâ Oxenfordiam*; ibique scripturas divinas, quæ per idem tempus in *Anglia* obsoluerant, præ-

Scholasticis quippe neglectæ fuerant, per quinquennium legit; omnique die dominico verbum Dei populo prædicavit, ex cujus doctrinâ plurimi profecerunt. Quibus cum suffragantur *Annales d'Osney*, qui Magistrum *Robertum Pulleynum* vocant, adduntque quod ex doctrinâ ejus Ecclesia tam Anglicana quam Gallicana plurimum profecit. Quibus, inter alia, testimoniis adductus *a Lelandus*, laudibus illum, de operâ in restaurandis literis navatâ, mire cumulavit; quem & in Scholis prælegisse perhibet, & omnem, quod aiunt, lapidem movisse, quo Juventus Anglicana ad linguarum doctarum cognitionem instrueretur. *Pulleynus* enim exercitiâ ad aliquot annos in prælegendo industriâ, tantam studiosorum frequentiam *Oxonium* pellexit, ut exercitia, quæ negligenter adeo præstita fuerant, ut exolevisse pene viderentur, ad vigorem pristinum revocârit. Cæterum cum fama ejus longe latèque flueret, ab *Innocentio II.* Pontifice *Romam* accersitur, à *Celestino* deinde *II.* ad Cardinalitiam eminentiam sub tit. *S. Eusebii* evocatur, & *Lucio* inde *VII.* in Cancellarium ejus adoptatus est; Quibus juxta ac aliis in *Anglia* dignitatibus auctus, tanto statim in honore apud Regem Pontificemque fuit, ut Bullas ac diplomata, tum tuendæ Academicæ, tum administrandæ, ab iisdem dicatur impetrasse; Quamvis prærogativis illis (si quas forte nobis peperit) multati dudum sumus; partim forte in reformandâ religione deperditis, partim à bello Baronico, quo Scholares (ut infra dicetur) cum Optimatibus steterè, ablatis. Verum *Pulleyno*, ad hæc, in gloriam accessit, quod *Sancto Bernardo* familiariter innotuit, ut ex Epistola *a Bernardi CCV.* constat, ad *Ascelinum* Episcopum *Roffensem* (cujus Ecclesiæ Archidiaconatum aliquando *a* gessit *Pulleynus*) conscriptâ; ubi haud parce collaudatum reperies, addito, quantum memini, quod *Lotetie* fuerat educatus. *Joh. Sarisburiensem*, (coævo sibi nemini, in politiore literaturâ, cesserum) *Pulleynum* audivisse, è libro *r* suo quodam liquet, ubi discipulum se *Pulleyni* vocat, quod alibi gentium quam *Oxonii* fuisse minime putandum, tum alias ob causas, tum Præcipue quod hic potissimum informandæ juventuti *Pulleynus* vacabat, & Artes Ingenuæ alibi quoddammodo exularent. Id autem Religiosorum quorundam fanaticismo tribuitur, qui cum Artes æque omnes vilipenderent, stupidis quibusdam deliramentis quæ pro summa sapientiâ venditarunt unice vacabant. Ut ut hæc fuerint, constat *Pulleyni* discipulos *Cantabrigiam* *a* profectos, eam largo omnigenæ eruditionis imbre feliciter irrigasse, deductamque demum eò, (modo fundatam ab *Edoardo* seniore Universitatem opinemur) jam secundam à nobis Coloniam fuisse.

CIOCXXXV.

Demortuo jam literatorum patrono (quorum & ipse pars erat) *Henrico* primo, sufficitur Rex *Stephanus*; qui conventum Regni publicum *Oxonii* hoc anno *t* indixit, ad illa nempe confirmanda, de quibus fidem inauguratus dedisset, Investiturâ nimirum Episcoporum, & Forestis, deque Danegeldo remittendo, tributo scilicet duorum solidorum pro quavis Terræ Hidâ, *Danis* olim, ut *Anglia* abstinerent, pensitato. Regis itaque *Henrici* fato, & Conventu ordinum *Oxonii* habito, interpellatum nonnihil studiosorum otium existimemus.

a In lib. de Regibus, p. 168. *b* Ibid. *c* Ibid. p. 169. *d* De Gestis Regum Anglorum, lib. 5. in Hen. I. *e* In Hist. majori, sub an. 1256. *f* In 7. lib. Historiarum. *g* Nic. Upton, in lib. de Coloribus Armorum qui adjungitur libro de officio militari, MS. *h* Reg. Abendon. quondam penes Baronem Fenton, fol. 146, & 170. b. *i* Vide Twynum, in apol. lib. 2. sect. 276. *k* MS. in Bib. Bod. fol. 275. a. *l* Script. per Tho. Wyke, MS. *m* In Tom. 4. p. 140. *n* In Epistolis D. Bernardi, Edit. Basil. 1566. *o* Ric. Tilleley in Prefat. contra animadvers. Selden. *p* De Metalogic. lib. 2. cap. 10. & alibi. *q* Jo. Rossus, ut supra, vide Twyn. Apol. lib. 1. sect. 202. *r* Rad. de Diceto, ut supra.

CXCXXXIX.

Stephano jam & Matilda (quæ Imperatrix dicta est) de jure regio contendentibus, postquam duobus regnum annis tumultibus intestinis exagitassent; iisdem componendis, ordines denuo *Oxoniam* in concilium^a vocantur, cujus gesta, cum ab instituto nostro aliena sint, præterlapso, in proxima tempora descendimus, propter clades rei literariæ illatas minime transilienda.

CXCXL.

Stephanus, dissoluto, eodem quo indictus erat anno, conventu Parlamentario, *Oxoniam* relinquit, & *Matilda* (Comitissa *Andegavensis* nonnullis dicta) post paucas hebdomadas in Urbem hanc per *Robertum D'oilly*, (illius nominis in *Angliâ* secundum)^b accipitur, non sine Incolarum gaudio ac plausu. Illa vero insequente die Urbem perlustrans, tum ipsam, tum imprimis Castellum muniendum, & ne à *Stephano* obfidione gravius premeretur, frumenti copiâ, omnique belli apparatu, instruendum destinat; quâ in re per plures operam condicebant, è Scholarium maxime & Clericorum numero, utpote quoddam Episcoporum Primi ad *Matildam* inclinarent, qui *Stephanum*, nec jure regno potiri, nec Religioni, nec Literis favere compertum haberent.

Sed cur in his moror? Ecce quid scriptor^c quidam tibi tradit de Urbis Castellique per eam custodiâ & defensione, unâ cum secreto ejus ab illis decessu... Comitissa *Andegavensis* (inquit ille) ferocem semper & inflexibilem exhalans spiritum, recepta postremo incolumitate (fuerat enim ex *Wintoniensi* dispersione quassa nimis & usque ad defectum penè fatigata) cum valida militarium virorum manu Civitatem *Oxenfordiam*, qua suo se dominio inclinaret, devenit, suosque ad resistendum Regi roborans & confortans, plurimas equestrum alas ad pradandum quaque versum direxit fide sibi & hominio connexos, ut suo conamini enixius suffragarentur, scriptis & nuntiis sollicitè flagitavit castella ubicunque competentius poterat, ista ad Regales validius arcendos, illa ad suos impensius tutandos passim firmavit. Unum siquidem apud *Woodstock*, Regis *Henrici* familiarem privati secreti recessum; aliud apud viculum *Ratrotam*^d fluctibus inaccessè & paludibus obseptum; tertium penes Civitatem *Cirencestræ*, juxta piam Religiosorum Ecclesiam, tanquam alterum *Dagon*, juxta arcam Domini; quartum in villa *Bentonensi*^e super ipsius Ecclesiæ turrim, quæ ex miro cernite stupendoque ingeniosi laboris artificio fuit ex antiquo constructa, aliaque nonnulla diversis in *Angliæ* provinciis fautoribus firmare permisit, ex quibus gravissima populi depressio, communis regni depopulatio, belli & dissidii semina ubique pullularunt.

CXCXLI.

Sed Rex *Stephanus*, talibus perceptis quasi tum demum à somno experrectus, à pigritia torpore vivè se & audacter excussit, ascitisque sua partis assentaneis, cum plurimo constantis militia apparatu Civitatem *Cirencestræ* improvisè devenit, Castellumque custodibus furivè dispersis evacuatum reperiens, ignibus depascen-

dum commisit, valloque & propugnaculis usque ad imum diruto, ad *Bentonam* constantissime & *Ratrotam* exercitum direxit; alteroque cum violentia capto, altero autem ex libitu reddito, quemadmodum de *Cæsare* legimus, nil actum credens cum quid superesset agendum, ad *Oxenfordiam* *Andegavensis* Comitissa vires impugnaturus virtuosè accessit. Est autem *Oxenfordia* Civitas tutissimè munita, aquis maxima profunditatis undique profluentibus inaccessa: hinc vallo antemurali intensissimè circumcincta, inde inexpugnabili castello & turri eminentissima pulchrè & fortissimè roborata.

Huc igitur cum *Andegavensis* comitissa cum splendida se commilitonum manu contulisset, nimirum quidem sui suorumque secuta, tum quia Castellum cum omni circumjacente provincia sub sui imperii redigebatur jure, tum propter insuperabilem loci munitionem, qua sola est duntaxat adversantium gloria. Ecce Rex cum grandi & exercitato Comitatu assistens, ex alterâ fluvii regione subito advenit, cernensque adversarios in magnam copiam conflatos è Civitate prodisse, aliosque, solo fluvio dirimente verbis injuriis se & suos lacessere, alios verò excussis validè de cornu sagittis suos ex adversâ fluvii parte airissimè infestare, præmonstrato antiquo, sed eximia profunditatis vado, cum primis seipsum audacissime immergit, transitoque confestim natando potius quam vadando meatu, virili cum impetu in hostes impetit, retroque usque ad civitatis portas cedere cogens, bellicas cum eis manus virilissimè commiscuit. Cumque denique sui, flumine post eum transmissio, pariter emerfissent, illis fugientibus & apertis portis in civitatem se recipientibus, se etiam regales turmatim cum eis intermiscientes, intra mania nullo obfistente contulerunt, facibusque ubique in civitate domibus injectis, insignem de Adversariis victoriæ titulum indepti fuere. Omnes siquidem horrendo sinistri casus infortunio pariter involvère, alios sub redimendi conditione detentos in vincula conjecere, istos secuta dispersionis sue latibula repentes prodire è civitate coegere, illos in Castellum sub festinatione cum Domina sua detrusos fortiter reclusere.

Rex igitur tali modo victoriâ potitus, ad obfidionem in Comitissam & suos ingerendum se constantissime accinxit, facile reputans discordiæ regni finem imponendum, si suis illam viribus subjugasset, per quam discordandi sumpsit exordium. Dispositis igitur sollicitis hinc inde circa Castellum Custodibus, omnes aditus nocte diligenter & die observare præcepit: tribusque mensibus (viz. à Festo *S. Michaelis* Archang. usque ad nativitatem *D.*) cum plurimo ibi perendinans exercitu, usque ad impudentem famis inediâ Castellum inhabitantes obsidendo redegit: verum quoniam providentia Dei ejusdemque judiciorum cæcus est omnis homo & ex toto ignarus, quod Rex virtuosè complere proposuit, Deus in contrarium repente immutavit: quia dum fixa obfidione usque ad ipsam captivitatem Comitissam claudere intenderet, inter tot hostes, inter tot nocturni silentii excubitores, quos Rex ex omni Castellum parte curiosè disposuerat, mirandis illa modis illasa evasit. Escis namque & omni vivendi solatio penè in Castello exhaustis, Rege quoque viribus, & animosè, & machinis, ad illud obtinendum desudante, illa plurimum coarctata, venturique ex toto desperata subsidii, tribus prudentis ingenii se comitantibus Militibus è Castello noctu egreditur,

^a Malmesbury, in lib. 2. Hist. Novell. p. 102. b. In Bib. Coll. Magd. Oxon. cujus initium est. In diebus Sanctissimi Regis *Edwardi*, &c. Edit. per Andr. Duchesnum, 1619. lib. 2. p. 958 &c. vide etiam in Chron. Rob. Montensis, MS. in Bib. Bod. fol. 136, 144, &c.

^d Ratcote, in Comitatu Oxon.

^e Chron. Tho. Wyke, sub an. 1139. & aliud incerti Chronicon MS. In vol. veterum Scriptorum Normannicorum. Bampton, in eodem Comitatu.

perque nivem & gelu (nix enim in omni abundantissime terra incandescerebat, & gelu horridissime aquis induruerat) sex firme milliariis cum summo sui comitumque labore pedestris incessit, quodque manifesti fuit miraculi indicium, per ipsas, qua super Regis suorumque Capita, dum ad Civitatem expugnandam transmearent, inundaverant, aquas, illa sicca pedes, immadida omnino vestes transmisit, perque Regis excubias qui noctis silentia hinc Cornicinum stridore, inde ululantium in altum clamore, ubique rumpebantur, nullo omnino exceptis suis & und tantum ex Regia parte conscio, egressionisque illius solo proditore, liberè ut dictum est, e Castello ac illase secessit, Civitatemque Walingfordiam, cum plurimo labore noctu advenit, &c. Hactenus Author. Milites vero die proximo vel secundo, Castellum, conditionibus quam fieri poterat honestis, dederunt, indignante tamen haud leviter Stephano, operam se adeo luisse, & Coronæ in tuto locandæ spem, hostemque Reginam e manibus pariter excidisse.

Cum de anno quo hæc evenerint, discrepare inter Authores observarem (quorum alii priorem, subsequentem alii assignant) Antiquiores, & sub eadem pene secula vigentes secutus, gesta illa intermedio potissimum anno (nimirum CIOCXLI.) adscribenda duxi; quamvis nec ignorem Annales Monasterii Osneiensis, à Thomâ Wyke scriptos, Matildam anno CIOXXXIX. receptam ab Oxoniensibus, urbemque hanc non ante CIOCXLI. captam à Stephano & incensam prodidisse.

Si culpandus hic forte nonnullis videar, quod publica regni gesta privatæ inseruerim Historiæ, sciant velim illi, ea quidem ad rem literariam nimis pertinuisse, cum Academicos, ad res florentes nuper artes sedulo accinctos, dispulerint. Neque enim credibile est, Cultoribus juxta avibusque quas vocant Musarum (Apes volo) contingere; Illarum enim examina ad Tympani pulsum, in unum conglomerari accidit, hos vero dispergi actutum & diffugere necesse est. Sed his omisiss, proxime adferam quæ de Judæis prope hæc tempora ex quibusdam excerptis * accepi. " Illi (nimirum) in Parochia S. Martini Oxon. commorantes " dederunt Imperatrici unum escambium pecuniarum, " & similiter continuò post dederunt Domino Regi " Stephano tria integra pecuniarum escambia cum dimidiò unius escambii, cum omnibus bonis cujusdam " Judæi nuper utlegati & Apostatæ pro liberandis " mansis ipsorum ab incendiariis, quos ille undique, certis in locis per villam disposuerat, cum antea fuisset combustum mansum Aaronis filii Isaac Judæi, quod situm erat inter novum hospitium D'oiley, ex parte Orientali, & aliud messuagium vocatum Bokenhall, (Aula Bokeniana) ex parte australi cum omnibus pertinentiis in eadem Parochia, quæ duo videlicet Hospitia Clericorum propter eandem causam ex tunc vacua ad tempus remanserunt.

CIOCXLIV.

Sub hunc annum Oxoniam revolant dispalati nuper Academici, & Mæcenatum quorundam impensis ad studia muniti, lecturas resumunt; inter alios autem, qui in literaturâ secundum vetera instituta denuo proficiebant, Simeonem b Dunelmensem offendo, sodalitiî Sancti Benedicti Monachum, qui in abditos Naturæ recessus Philosophando descendit, ejusque arcana stupentibus discipulis patefecit; cujus tamen dogmata non omnibus arrisere, quod id esset seculi ingenium,

ut Theologiæ, tum subtilia Philosophantium dogmata, tum ineptæ ipsorum Theologorum quæstiunculæ, plurimum officerent; Hæreticis exinde nascentibus, & Ecclesiam acumine à doctrinæ corruptelis petito confodientibus. Quæstiones enim varias Oxonii, Lutetia, aliisque per ea tempora locis vexatas * accepimus; de Authoritate nimirum Petri, de dignitate ordinis monastici, de præstantia sacri calicatus, de conceptione Mariæ, de fermento & azymo, de deificatione panis in altari per transubstantiationem, &c. Cæterum id non alio animo factum suspicati sunt Authores haud pauci, quam ut hominum oculis in res caligine obsessas defixis, ea nemo perspiceret quæ in medio sole ponerentur, litigantium scilicet superbiam, desidiâ, vitiaque alia quibus æque ac sophismatis abundabant. Denique in bello illo Scholastico depugnatores utrinque emersere, Nicol. Albanienfis, Galfrius Monumethensis, Laurentius Dunelmensis, qui de argumentis ejusmodi scripsere; quamvis defendentium an improbantium partes sustinuerint, haud facile dixerim. Convellendæ autem hæresibus Ecclesiæ laborantis Naturæ portenta, terræ scilicet motus, & extincti pene Solis defectus prælusisse videbantur; quæ omnia in annum CIOCXLI. incurrunt. Et profecto, à ratione non abhorret, ut concussa fide, quam movendis loco montibus parem accepimus, vacillaret una Terrarum orbis, & ipsa Naturæ fundamenta trepidarent.

CIOCXLV.

Per hæc tempora variæ in Galliâ gliscebant opiniones; & factio repente nova Britanniam à Parisiensibus, quibus & priorem pestem debuimus, afflavit. Verum neque deerant nobis interim veritatis propugnatores, inter quos erat Johannes Sarisburiensis, cui Ecclesia vindicias suas per ea secula a referebat, quanquam acceptior plerisque non erat; adeo Rationis quoque lumen defecisse, magnæque humani generis pars, tenebris obsessa videbatur. Prodeunte autem in publicum tenebrionum horum altero, qui Artium tum trivialium, tum quadrivialium studia improbat, contra repente se dedit Sarisburiensis, virique, fictitio Cornificii nomine notati, audaciam, libris, quos de Metalogicis inscripsit, fortissime contudit. Gallus ille Anglusne fuerit haud dicam, verum, cuicumque Genti imputandus, inter conspectuos principatum obtinuit; cumque Lutetia ante annos aliquot errores suos propalaret, obnitentes habuit Gilbertum Carnotensem, Magistrum Theodoricum, Bernardum Carnotensem, Sancti Bernardi nomine vulgo notum; cum Palatinensi Peripatetico, qui Petrus quoque Abulardus vocitatur. His accedit Adamus Peripateticus, qui cum ejusdem dogmata dispunxisset, sanioribus gratissimus evasit, aliorum tamen haud paucorum calculis premebatur. Nec omittendus Gulielmus de Conchis, alias Shelley, quem Sarisburiensis Lutetia audivit, quemq; Grammaticum de conchis * appellat, utpote rem Grammaticam juxta ac Philosophicam præmonstrantem. Hi autem junctis operis prorumpentes errores reprimere conabantur, bonasque literas in pristinâ aliquantisper luce collocabant; verum aliis ex aliis (ut suo loco dicetur) emergentibus malis, haud ita penitus convaluit sanioris doctrinæ studium; quin Sophistis demum succubuit vera Philosophia, scientiamque excepit inscitia.

CIOCXLIX.

Quoad usque regnavit uterque Gulielmus jus Civile receptum in Angliâ non erat; neque enim Pa-

* Viz. Nigelli Fratris de Regali loco Oxon. MS. b Balæus, Cent. 2. nn. 98, &c.

* Ibid. Cent. 2. nn. 74. in App.

d Jo. Sarisburiensis, in lib. 1. Metalog. &c.

* Ibid. lib. 2. cap. 10.

deficiente anno Chr. CIOXXIX. à *Lothario* Imperatore restituebantur. Atqui, testante *Gervasio Dorobernensi*, cum *Henricus I.* rerum potiretur, *Irnerius Bononiæ*, *Oxonique Vacarius*, Jus illud explicabant. Regnante (inquit *Gervasius*) *Henrico I. leges & Causidici in Angliam primo vocati sunt*, quorum primus *Magister Vacarius hic in Oxenfordiâ legem docuit*. Hæc vero anno CIOXLIX. cecidisse perhibemus, plurimorum^b autoritate suffulti, qui memoriam mandarunt, Magistrum *Rogero Vacarium* seu *Baccalaureum*, natione *Longobardum*, & deinceps *Becci* in *Normannia* Abbatem, *Oxonium* perrexisse, legemque ibi Romanam seu Civilem, quam ipse secum advexerat, exposuisse. Ad *Vacarium* vero illum Scholares, novæ eruditionis avidi, certatim convolabant; qui posthabita conditionis ratione, generosos æque ac Plebeios informavit, & in tenuiorum dein gratiam, è Codicibus ac Digestis libros novem contextuit, litibus plerisque omnibus dirimendis haud impares. Atqui si accersiti in *Angliam Vacarii* rationem quæstiveris, controversiæ tribuimus inter *Theobaldum* Archiepiscopum *Cantuariensem*, & *Henricum Blesensem*, *Wintonia* sedentem, componendæ; quorum primus Legati munus, à Pontifice Romano sibi & Successoribus delatum, vendicabat, alter, emergenti semel de causa concessum, & impotentius administratum, arripere laborabat. Hanc itaque litem compositurus *Vacarius, Oxonium* (uti diximus) concessit; ubi legum deinceps prælector primus hominum extitit; quo mortuo Jus Civile in *Galliam* primum, inque Academiam ibi *Montis Pessulani*, CIOXCVI. à *Placentio* investum^d liquet. Quid itaque fiet Antiquario *Cantabrigiensi*, qui Juris-peritos Universitati suæ sub *Henrico* etiam *I.*^e tribuens, haudquaquam erubuit, asserere porro non dubitans, coortis inter illos, anno Chr. CIOCI. & III° Regnantis *Henrici I.* dissidiis autoritatem regiam intercessisse, comitiaque illis celebranda, feudaque Bedellis persolvenda statuisse: cum *Henrici* tamen *V.* seculo hæc unice competant, ut è regio ipsius^f Brevi (quod vocant) patet, cujus prima verba & postrema si lubet accipe.

Henricus Dei gratia, Rex Angliæ & Franciæ, & Dominus Hiberniæ, universis & singulis Baccalaureis & aliis Scholaribus Juris Canonici & Civilis, in Universitate nostrâ Cantabrig. &c. Teste meipso apud Westmonasterium, xxiv Aprilis, anno Reg. III. Dom. CIOCCCCXXV.

Sed ad *Vacarium* ut revertar, illum scriptor^g & Gentis nostræ, clari ut qui maximè nominis, obnixè celebrat; pro *Rogero* illo habens, qui inter Jurisperitos Italicos ex *Irnerii* Scholâ prodeuntes recensetur, quique Tractatum de *Præscriptionibus*, haud parvi apud Interpretes nostros momenti, edidit; illius etiam summæ Authorem arbitratus, unde suam desumpsit *Placentius*, suamque itidem *Azo*, reliquis quibuscunque, à Scriptoris Juris Civilis antehabita. Postremo, celeberrimum illum *Vacarium* existimat, qui à prælegendo apud *Anglos* Jure Civili ad *Coenobiarchiam Becci* in *Normannia*, mortuoque inde *Theobaldo*, ad Archiepiscopatum *Cantuariensem* evocatus est; quamvis huic Dignitati vitam Monasticam præ-

tulerit, & Monasterio dicto præficiens diem clausurit, anno partus Virginei CIOCLXXX.

CIOCLI.

Verum ut res paulo altius repetatur, Legum in *Anglia* studium, tum apud Clericos, tum Laicos invaluisse brevi deprehendimus; immo eo propediem obtinuisse, ut Artistæ eruditionem suam evilesce sensim indigne ferentes, querelas ad Regem detulerint; malaque legibus illis complura tribuentes, tanquam cum Anglicano ingenio pessimè habentes criminarentur. Denique à Rege dicuntur impetrasse, ut silentium *Vacario* publice imponeret, scitoque suo cautum haberet, nequis dicti Juris libris aut frueretur Ipse, aut aliis in posterum prælegeret; uti à *Sarisburyensi*^h accepimus, qui *Vacarium*, *Nostrium* appellat, haud obscure subinnuens, se quoque literis apud *Oxonienfes* incubuisse. Quin & *Rogerus Baconus*, vir in proximo seculo omnimoda eruditione instructissimus, in eisdem Leges animò non ita propenso fuisse viderur: qui de inhibito earundem studio, agens, sententiam ita suamⁱ tradidit.

Omne Regnum habet sua jura quibus laici reguntur ut jura Angliæ & Franciæ: & ita fit justitia in aliis Regnis per constitutiones quas habent, sicut in Italia per suas. Quapropter cum jura Angliæ non competunt statui Clericorum, nec Franciæ, nec Hispaniæ, nec Germaniæ, similiter nec jura Italiæ ullo modo. Quod si debeant Clerici uti legibus Patriæ, tunc est minus inconveniens ut Clerici Angliæ utantur legibus Angliæ, & Clerici Franciæ utantur legibus Franciæ, quapropter maxima confusio Clericorum est, quod hujusmodi constitutionibus laicalibus subdantur colla. Rex quidam Angliæ *Stephanus*, allatis legibus Italiæ in Angliam publico edicto prohibuit, ne ab aliquo retinerentur. Si igitur laicus Princeps, laici principis alterius leges respueret, multo magis omnis Clericus deberet respuere leges laicorum. Addo etiam quod magis concordant jura Franciæ cum Angliæ, & è converso propter vicinitatem Regnorum & communicationem majorem partium istarum, quam Italiæ & illarum. Quare deberent magis Clerici Angliæ, subicere se legibus Franciæ, & è converso, quam legibus Lombardiæ, &c.

Sic *Baconus*, qui cum politioni Literaturæ impendit studeret, exolescere jam eandem, Scholarium quamplurimis in Juris studio occupatis, iniquo animo tulit. Labem porro artibus, professorum imperitiâ aspersam prædicabat; quod illi, delibatis tantum sanioribus literis (quibus seriam antea operam dare consueverant) & novis jam curis abducti, ad investas nuper ineptias raptim transirent. Sane quidem, certissime constat, plerosque jam Clericos industriam omnem ad leges transtulisse, utpote à quibus præsertim dignitates sibi opesque pollicerentur. Quinetiam cum scriptores hujus seculi celebriores (quales *Joh. Sarisburyensis*, *Petrus Blesensis*, *Gyraldus Cambrensis*, &c.) leges Cæsareas libris suis abunde illustrassent, exinde fiebat ut restincto Theologiæ, Artiumque amore, Scholarium turba ad easdem desisteret; & doctorum propterea multorum querelæ prorumperent, ipsis legibus dicam impingentium.

^a Gerv. Dorobernensis, in *Act. Pontif. Cantuar. Edit. inter Scriptores Hist. Angliæ*, 1652. in vita *Theobaldi*.

^b Rob. Montensis, in *Chron. suo MS. in Bib. Bod. fol. 140. a. Col. 2. Vol. vet. Scriptorum Norman. ut supra*, p. 983, &c. ^c Anno 1148. obiit *Bechardus* 6. Abbas *Becci* cui successit *Rogerus Magister Waccarius*. Sic in *Scriptoribus Normannicis*, ut supra.

^d Pasq. Recherch, lib. 9. cap. 37. *Duckius de autoritate Juris Civilis*, lib. 2. cap. 8. part. 2. sect. 27. ^e In *Hist. Cantab.*

lib. 2. p. 125. vide etiam in *Angl. Historia Cantab. per Fullerum*, p. 5. an. 1110. ^f Reg. *Markant Cantab.* & ad finem *Vintarum Archiep. Cantuar. per Mat. Parker*, in *Bib. S. Jacobi*.

^g Jo. Selden, in *Dissert. ad Fleet. cap. 8.* ^h In *Polycratice* lib. 8. cap. 22. ⁱ In opere minore *MS. cap. 4. & alibi*.

Postea Jus Civile apud Gallos, & alibi in magno pretio esse cœpit; quod cum *Parisienses* Theologi animadvertissent, in tantas ut vocant utrumnositates se conjecerunt, ne propter rerum suarum exilitatem ab aliis contemnerentur, ut omnino immemores sui ipsum S. Scripturæ textum deferentes, summulis atque sententiis totos se traderent: quam legendi rationem *Rog. Baconus*, ita gravissimè ^a reprehendit. *Baccalaureus* (inquit) qui legit textum, succumbit lectori sententiarum Parisiis, & ubique in omnibus honoratur & præfertur: nam Parisiis, ille qui legit sententias habet principalem horam legendi secundum suam voluntatem, habet & socium & cameram apud Religiosos: sed qui legit Bibliam caret his & mendicat horam legendi secundum quod placet lectori sententiarum: & qui legit summas disputat ubique & pro magistro habetur, reliquis qui textum legit non potest disputare, sicut fuit hoc anno ^b Bononiæ, & in multis aliis locis, quod est absurdum: manifestum est igitur quod textus illius facultatis subijcitur uni summa Magistrali: sed propter hoc est statutum cujuslibet facultatis, nam omnis alia facultas utitur textu suo solo, & legitur textus in Scholis, quod scito textu sciuntur omnia qua pertinent ad facultatem propter quam textus sunt facti, & longè majus est quod textus hic de ore Domini & Sanctorum allatus mundo, est ita magnus, quod vix sufficeret aliquis Lector ad perlegendum eum in tota vita sua: alibi Magistri textum legunt, demum facti Doctores, nec usi sunt nisi hoc textu, neque sapientes antiqui quorum aliquos vidimus ut fuit dominus Robertus ^c Episcopus Lincoln. & frater Adamus de Marisco, & alii maximi viri, &c. Ita de Lectionibus *Baconus*.

CICCLIV.

Inter clariores hujus ævi Jurisperitos recensetur ^d Albericus de Veer, Comes *Guinnensis*, Regisque *Stephani* Procurator Primarius, quem *Matth. Paris* ^e *Causarum varietatibus exercitatum* retulit; Deinde & *Laurentius Dunelmensis*, quem nonnulli ^f Theologum appellarunt, è scriptis ^g tamen fide dignissimis constat, in Jure Civili probe fuisse versatum. Is cum *Roma* in Patriam reverteretur, inter *Gallos* obiit CICCLIV; ejusque dein ossa ad Urbem usque *Dunelmensem* deportata, in Monachorum Cœmeterio deposita sunt.

CICCLVI.

Circa hæc tempora *Oxonii* studuit *Rogerus Infans*, inque Astronomum ac Mathematicum insignem emicuit; cujus inter Scripta (quorum aliqua in Bibliothecis hodiernis supersunt) librum hac Inscriptione ^h deprehendo; *Computus Magistri Rogeri Infantis, in quinque libros divisus*. Quem se tractatum, ad an. CICCLXXVI. confecisse, Mathematices præterea Lectorem extitisse, annosque nonnullos in *Regimine Scholarum* posuisse, is ibidem commemorat. Ea autem indicio esse possunt, non tantum *Oxoniensem* fuisse illum, sed & locum *Cancellarii* tenuisse, quem supra (ad an. CICXXXII.) Rectorem Scholarum illo temporum tractu nuncupatum ostendimus. Antiquarius noster *Rogerus* hunc, *Herefordiensem* illum fuisse, qui à ⁱ Mathematicis & Astronomis in pretio habitus est,

arbitratur. Id autem probabile esse putat, quoniam & eodem seculi spatio floruisse, & de uno uterque argumentum scripsisse dicatur; qui exinde pro binis haberi poterant, quod (ut à *Lelando* ^k edocemur) viri tum docti, bina sibi cognomenta (unde posteros in errorem duci contigit) pro more adsciscerent. Temerarius ergo Historicus ^l *Cantabrigiensis*, qui *Lelando*, *Balio*, *Pitseo*que subnixus, *Robertum* hunc inter suos ponit; quod nullo eum jure fecisse, palam facere conabimur.

Imprimis, de *Lelando* ^m constat, *Rogeros* ab illo binos numerari, *Herefordensem* alterum, alterum *Herefordum* vocitatum; quorum priorem (quem ad se trahunt *Cantabrigienses*) anno CICCLXX. vixisse ⁿ tradit, neque tamen illum *Academiæ suæ* largitur: alterum sub Rege *Ricardo II.* vixisse refert, & conjecturis tantum ^o agens, *Cantabrigia* nutritum suspicatur; quem (si ex duobus alterum habere statutum est) *Cantabrigiensibus* forte donabimus.

Deinde *Balaus* unum tantum ^p profert, quem iisdem annis inserit, quibus Antiquiorem è suis *Lelandus* adscripserat, quemque literis apud *Cantabrigienses* vacasse tradit. Denique vero de *Pitsei* testimonio non moramur, *Balaum* tantum sequentis. Quærimus autem an male compositi *Roberti Balaum*, an perperam divisi *Lelandum* postulabimus? Profecto ad Lectorem provocamus, annon *Lelando* potius adhibenda sit fides, quam illi, qui & maximam scriptorum suorum partem à *Lelando* desumpsit, & eundem sine causa delevisse videtur?

CICCLVII.

Hic annus *Richardum*, à *Corde Leonino*, vulgo *Coeur de Lion* cognominatum, *Angliæ* donavit; *Oxonii* nempe die Assumptionis *Beatæ Mariæ*, inque Palatio Regio in *Bellomonte* sito ^q natum; speciatim vero in illâ Camera, cujus *Aræ* fratres *Carmelitani* Campanilem deinde Turrim superstruxerunt (postquam scilicet Mansionem illam ab *Edoardo II.* dono accepissent) quam animis haud parum elati, viatoribus deinceps ostendere solebant. Verum ne à *Ricardo* aberremus, vir ille erat, qui ad Virtutis robur invictum, animum bonis literis propensissimum attulit, quique *Oxonium*, ubi in lucem prodire contigerat, Prærogativis adauxit; deperditis licet jampridem illis, & in literis tantum, quas *Inspeximus* vocant, comparantibus.

CICCLVIII.

A *Richardo* descendimus ad *Thomam* illum de *Berket*, Clericum *Londinensem*, & à *Theobaldo* (*Cantuariæ* sub *Stephano* sedente) in *Italiam* ^r amandatum; ut *Bononiæ* nimirum instructior in Jure fieret, Patriæque inde suæ operam haud ingratam navaret. Is autem in *Angliam* hoc velut anno reversus, ad LL. Doctoratum *Oxonie* ^s promovetur, deque ejus aliorumque exemplo, ad eundem complures gradum spirabant. Et hinc deinceps evenit, ut cum ad Archiepiscopatum *Cantuariensem* elatus esset, *Oxonienſes* ad amplissima frequenter munera evocarit, & *Gualterum* (nominatim) de *Constantiis* Archidiaconum nuper *Oxonienſem*, in Archiepiscopum *Rotomagensem* evexerit.

^a In opere majore ad Clem. 4. in cap. de 4°. Theologorum peccato. ^b 1267. aut eo circiter. ^c Robertus Grösteft. ^d Selden, ut supra, in dissert. ad Fletam, cap. 7. sect. 7. ^e In Hist. five Chron. sub an. 1139. ^f Balæus cent. 2. nn. 98. & alii. ^g In lib. de Antiquitate Monasterii Dunelm. MS. ^h In Bib. Bod. inter Codices Digbeianas. MS. ⁱ In quibusdam notis suis penes me, A. W. ^j In Tom. 4. p. 199. ^k Tho. Fuller, in Hist. Cantab. sub. an. 1170. ^l In Tom. 4. ut ante. ^m Ibid. p. 185. ⁿ Ibid. p. 297. ^o In Cent. 3. nn. 13. ^p Jo. Rossus, in lib. de Regibus, ut supra. p. 236. ^q Gervaf. Do. robern. in vita Theobaldi. ^r Twyn, lib. 2. sect. 282.

CICCLX.

Status jam Doctrinæ quoad Theologiam & Philosophiam calamitosus plane erat. Causæ autem Artium neglectarum (quemadmodum viri eruditione celebres testantur, & inter illos Gyraldus)^a sic se habebant. Causam (inquit ille) tanti defectus huius & tam generalis hanc esse noveritis, quod literatura radicem & fundamentum eatenus inconcussum Leges Imperiales in Regnis occiduis jam propemodum, immo præter modum, hodie suffocant. Tempus enim de quo Sibyllæ vaticinium olim mentionem fecit (quod Magistrum Menervium, principalem Petri Abulardi discipulum, & Rhetorem incomparabilem, eximium in auditorio suo, Parisiis coram multitudine Scholarum recitantem audivimus, & plangentem, damnisque futuris valde compatiens) jam advenit, erat autem vaticinium tale:

Venient dies, & va illis, quibus leges oblitterabunt scientiam literarum.

Secunda literatura defectus causa est (inquit ille) quod Scholares diebus istis in Trivio studentes, prætermismissis omnino fere duabus facultatibus pernecessariis, quarum prima rectè, secunda verò lepidè loqui docet & ornate, ad studium Logices & garrula loquacitatis apparentiam, quatenus acuti videantur & disertis, se cursu veloci transferre deproperant; Cathedramque Magistralem solum triennii spatio seu quadriennii, quatenus quod male didicerunt & imperfectè, doctrinam prorsus inutili cateris insinuant, & ut Magisterii nomine tumescant, & ad Leges aut Physicam, lucrosas scilicet, pro tempore scientias illico transeant, scandere non erubescunt, quod nos quidem & contanei nostri tempore sereniorè pariter & feliciore, donec non solum in trivio, verum etiam in authoribus & Philosophis, nec non & metricis ac dictaminum studiis massati plenius essemus & consummati, xx annorum aut plurium labore continuo non attentavimus. Ita is. Desflorescentibus itaque Artibus tum in Trivio, tum in Quadrivio & positis; succrevit paulatim (ut paucos post annos dicemus) adulterina ea eruditio, quæ barbariem unice invecitura videbatur.

CICCLXI.

Cæterum per istum ut complures arbitrantur, Theologia, Artiumque, eandem communientium, neglectum Hæretici varii Opiniones suas disseminandi occasionem amplexabantur. Horum de numero erant Gerardini, quorum xxx è Germaniâ^d & Vasconiâ in Angliam sub hæc tempora migrantes, miramque Sanctimoniam præ se ferentes, novas de Sacramentis Opiniones spargebant; quæ eousque post paulo invaluerunt, ut ipsam pollui Academiam, fidemque inde totâ pene Britannia adulterari contingerit.

CICCLXIV.

Post tres inde annos, prorupere^e Waldenses, Publicani nonnullis dicti; qui, inter alia, sensisse dicuntur Pontificem Romanum, in meretrice quam Babylonicam

vocamus præmonstratum fuisse, quinimo nec illi aut Episcopis obedientiam aliquam præstandam esse deprædicabant; sacris autem ordinibus initiari, Bestiæque Apocalypticæ nomine inuri, tantundem esse. Vitam insuper Monasticam, Missas, Purgatorium, Ecclesiarum dedicationes, Sanctorum cultum, & pro demortuis preces, acerrime impugnabant. Cæterum eorundem dogmata perpauci Anglorum benigne acceperunt, quamvis impense laborarent præpotentiores nonnulli, ut in Academiis quoque inducerentur.

CICCLXVI.

Deteguntur duobus inde annis prædictorum bene multi, & apud Oxonienses^f detinentur, donec per Doctores Academicos examinati, & Hæreseos coram Rege & Episcopis comperti, frontem candenti ferro notatam reportarent. Hos, nisi me fallo, Walterus Mape, à Newbricensi^g mutuatus, Publicanos vocat; quos tamen Paternos rectius, à patiando, appellandos existimat, quod eorum xxvi. & ignis & flagrorum notis, fronte ac Tergo impressis, mulctati fuissent.

CICCLXVIII.

Sub hæc tempora inter Oxonienses vigeat Herbertus de Bosseham, Bosse (locus ille à Pseudo-saxonum Apostolo nomen^h sumpsit) in Suffexia natus: qui in Archiepiscopum dein Beneventinum emerfit, & à Lucio III. ad Cardinalitiam eminentiam evectus erat; de quo prætereaⁱ Balæus; liberalium Artium ac Scholastica Theologia Magisterium Oxoniæ adeptus est. Subnectendus proxime Gulielm. Petroburgensis, qui inter Academicos quoque Theologos floruisse^k dicitur, & distinctiones Theologicas edidisse; cui accedat Alanus Tenxburiensis qui sub Ricardo I. inclauit. Hi Theologiam Scholasticam Oxoniæ professi sunt, quod Cantabrigia factum, ante Vincentii Conventriensis (is vero ad annum CICCLIX^l vixit) ætatem, nullibi reperio.

Exolevit jam indies politioris Literaturæ studium, & Orationibus Declamatoriis in desuetudinem abeuntibus, quotquot Legibus nomina non dederunt, Theologiæ, mille jam nodis implicitæ, ætatem impendebant; unde deperditis mox Linguae Romanæ nitore & elegantia, & influente in Academiam superbâ quâdam Barbarie, Latinæ nemo dictionis puritatem retinuit, quam adeptum tamen sese nemo non gloriaretur. Horridam illam & salebrosam Theologiam Balæus inprimis notavit, qui ut seculorum istorum superstitiones ubique corripit, sic tetricum hoc Theologorum Idiomata pari asperitate^m proscindit; --- Et stultior est (inquit ille) hæc sententiariorum Theologia, ex hoc Centaurorum biformi conflata genere, quam sunt scripta fabulosa Hesiodi & Orphei Theologorum Gentilium, &c. Quam & alibiⁿ appellatam habes, Theologiam ineptiorem quam erat antiqua illa Gentilium sapientia, Poetica & fabulosa, &c. Verum si censuram hanc acerbam plus nimio existimes, memineris Balæum sub ea tempora vixisse, quibus de reformandâ Religione agebatur; suæque inde scripta aculeis gravioribus armasse, quod Theologia illa linguam non tantum Latinam Barbarismis, sed & doctrinam etiam Evangelicam corruptelis variis adulterasset; quæ cum in Quæstion-

^aSylv. Gyraldus in lib. I. Distinctionum, MS. cap. 1. ^bGrammatica, Dialectica & Rhetorica, dicuntur Trivium quâdam similitudine, quasi triplex via ad eloquentiam. ^cArithmetica, Musica, Geometria & Astronomia, quâdam similitudine dicuntur Quadrivium quasi quadruplex via ad sapientiam. Sic Lynwoodus in glossis ad Tit. de Magistris. ^dPitt. Æt. 12.

^eIbidem. ^fHist. Tho. Wallingham, p. 446. Balæus cent. 2. nu. 97. Pittæus Æt. 12. nu. 213. in nota ibid. ^gWalt. Mape, in nugis curialium Distinct. p. 1. cap. 30. MS. in Bib. Bod. ^hLeland. in Tom. 4. p. 176. ⁱIn Cent. 3. nu. 15.

^jIbid. cent. 3. nu. 22. & Lel. in Tom. 4. &c. ^kBal. cent. 4. nu. 12. ^lIn cent. 4. nu. 82. ^mIn cent. 5. nu. 11.

talibus fatilibus occupata presertim esset, & plebi Christianæ fructus parum, & Deo Gloriæ nil pene quicquam accrescere exinde videbatur.

Cæterum Theologiam hanc disputatricem peperisse dicitur *Petrus Lombardus*, congestâ eâ Sententiarum Summâ, cujus vel Analyti, vel dilucidationi per plures postea insudarunt. Id primi fecere *Parisienses*; deinde & nostratum aliqui, qui ut Gallica eruditione instruerentur *Lutetia* agentes, Theologiam hanc novam in *Angliam* transduxere. Ea vero paucorum annorum decursu apud *Oxonienſes* tantopere percrebuit, ut tempore *Edoardi I. & II.* nullibi magis invaluisse videatur; cum nulla alia Universitas, tot viros eo nomine deprædicandos, unius ævi spatio (vel intra centum annos) produxerit. Quis enim præterea locus *Invincibilem Halesium*, *Mirabilem Baconum*, *Solidum Middletonum*, *Scotum Subilem*, *Burlaum Approbatum*, *Bacanthorpium Resolutum*, *Singularem Occhamum*, *Firmum ac Indefessum Holcotum*, *Profundum Bradwardinum*, &c. eodem pene seculo exhibuit? *Romam*, *Lutetiam*, *Bononiam*ve frustra nominabis; apertum quippe est (neque enim primus assero) & disciplinam Academicam accurasse *Anglos*, & Theologiam Scholasticam exacuisse; quæ cum ad id quicquid est fastigii apud nos pervenisset, *Lutetiam* primo & in alia *Gallia* loca transivit, deinde in *Italiam* quoque & *Hispaniam* perrexit; adeo ut si *Roma* acceptum à se Christianissimum *Britannis* exprobraret, propugnatricem ejusdem Theologiam iisdem referre meminere. Sed de his factis; infiniti enim operis esset, Gentis nostræ Authores omnes recensere, qui scriptis per ea secula Theologicis apud omnes gentes inclaruere.

CICLXX.

Jam Rex liberioſorem in clerum dominatum exercere cœpit, & connivente Pontifice Romano, Tributa iisdem gravissima irrogare; unde fiebat, ut per plures, verſo ſolo, ad *Philippum* Illuſtriſſimum *Gallia* Regem^b confugerint; qui ab eo benigne accepti, & (quod ambitionis ſumma erat) in *Coenobia* ſocietatis *Cisterciensis* alendi diſponuntur. Quare dubitare non eſt, diſciplinam apud nos Monasticam inclinasse, & afflictas gravius ab exactoribus regiis quam à receptis legibus^c Artes fuiſſe, immo Sacram quoque, *Paginas* legi deſitam, & quicquid apud Deum homineſve laudem promereatur evileſcere cœpiſſe. Porro autem, eidem ni fallor migrationi tribuendum eſt, quod *Schola* ſeu *Collegium Anglorum*, *Lutetia* ſub id ſeculi exſtructum fuerit; ubi noſtratum haud pauci (inter quos^d *Sylv. Gyraldus*) annos aliquot in literis ponentes, inque patriam inde remeantes, *Sophiſmata* non tantum & ineptias *Gallicanas*, ſed & inquinatos pariter mores ſecum advexere; id enim vitæ genus inter *Parienſes* agebant, ut illius ſeculi^e ſcriptor, *Anglos* advenas, tanquam aut virtutibus, aut vitiis maxime conſpicuos, ejuſmodi carminibus enarravit.

*Pexus & ablatus tandem progressus in urbem,
Intrat in Eccleſiam vota preceſque facit.
Inde Scholas adiens ſecum deliberat, utrum
Expediat potius illa vel iſta Schola.
Et quia ſubtiles ſenſu conſiderat Anglos
Pluribus ex cauſis ſe ſociavit eis.*

*Moribus egregii verbo vultuque venuſti
Ingenio pollent, conſilioque vigent.
Dona pluvium populis & deſtantur avaros,
Fercula multiplicant & ſine lege bibunt.
Nathayl & Brynhheil nec non perſona ſecunda,
Hæc tria ſunt vitia qua comitantur eos.
His tribus exceptis nihil eſt quod in his reprehendat,
Hæc tria ſi tollas, cætera cuncta placent.*

His ille, natione quidem *Anglus*, ſed qui *Lutetia* iſdem annis ſtudebat, popularium ſuorum mores perſtringit.

CICLXXV.

Verum equidem, re probe perpenſâ, comperies *Anglos* intempeſtive admodum in *Galliam* tranſvolasse, ubi errores haud pauci circa hæc tempora pullulabant, inter quos noſtiſſimi erant, qui *Petro Lombardo* tribuuntur. *Alexandrum* enim III. Pontificem Romanum, literas, quaſi hoc anno, ad *Gulielmum* Episcopum *Senonenſem* dediſſe^f conſtat, mandantes, ut *Suffraganeis* ſuis & *Magiſtris* in Theologiâ *Lutetiam* convocatis, hæreticam illam propoſitionem abrogaret, *Chriſtum ſcilicet ſecundum quod eſt homo, non eſſe aliquid*. Neque tamen in promptu habeo dicere, an eundem noſtrates errorem amplexati fuerint; quanquam *Lombardi* *Sententiis* additiſſimos fuiſſe in ambiguo non eſt; variosque errores à *Gallis* indubiè acceptos, *Oxonii* deinceps publice improbatos inferius dicetur. Sane quidem noſtiſſimum eſt, tum per tranſmigrantes quos dixi noſtrates, tum per frequenter poſthæc trajicientes *Gallos*, turpiſſimas doctrinæ labeſ in *Angliam* appuliſſe.

CICLXXX.

Sub hæc tempora *Sanctæ Frideswydæ* Reliquiæ, è Templi eidem nuncupati obſcuriore loco, in magis conſpicuum deportantur, Rege ipſo, Episcopis, Regnique Optimatibus tranſlationem illam condecorantibus; pluribusque interim, (ſi fidem & referenti tribueris) è *Laicorum* perinde & *Clericorum* numero, mirifice ſanatis. Quâ virtute cum *Frideswydæ* deinceps etiam pollere crederetur, ejuſdem brevi fama longe lateque gliſcebat.

CICLXXXIII.

Dubium non eſt quin *Sylv. Gyraldus* primos *Oxonii* annos poſuerit; quamvis *Lutetiam* deinde (quod *Anglis* etiam ante annum CICLXX. uſu veniſſet) migrârit, aliasque tandem *Europa* plagas inviſerit. *Henrici* autem II. jufſu in Patriam reverſus, in eam repente gratiam apud eundem influxit, ut *Legati* munere, ſeptem vertentibus annis, functus creberrime fuerit; cumque *Henrici* filius *Johannes* in *Hiberniam* mitteretur, *Secretarii* officium ſub eodem geſſerit. In eâ vero *Inſulâ* aliquantiſper moratus, Regionem, quæ erat *Induſtriâ*, peragravit, eamque chartis *Geographicis* ſedulò^h deſcripſit; quas in *Walliam* rediens, accurate perpolivit, inque ordinem commodiorem digeſſit; & ut *Author* vitæ ejus reſert, — proceſſu temporis, opere completo & correſto, lucernam accenſam non ſub medio ponere, ſed ſuper candelabrum ut lu-

^a Alex. Minutianus in *Epist. quadam*. Vide *Pitæum* et. 13. in *Alex. Hales*.

^b Rad. Niger. in *Chron. ſuo MS.* fol. 99.

^c *Liberalium Artium exercitia evanuerunt occasione ambitioſi quaſtus ob quem curritur ad leges ſeculi & decreta & Phyſicam*. It. Rad. Niger, ut ſupra. ^d Bal. Cent. 3. nu. 59. ^e Nigellus Wireker, in *ſpeculo Brunelli MS.* ^f Matth. Parys, ſub an. 1175. ^g Philip. Prior *Sanctæ Frideswydæ*, in lib. *M.S. de miraculis S. Frideswydæ*. ^h Ut in vita *Sylv. Gyraldi*, ad finem libri 4. *Diſtinct. MS.* & in alio exemplari ejuſd. vita in *Bib. Cotton.* cap. 28. p. 38.

ceret erigere capiens, apud Oxoniam, ubi clerus in Anglia magis vigeat, & clericatu praecebat, opus suum in tanta audientia recitare disposuit; & quoniam tres erant in libro suo distinctiones, qualibet recitata die tribus diebus continuis recitatio duravit. Primoque die pauperes omnes oppidi totius, ad hoc convocatos, hospitio suscepit & exhibuit. In crastino vero Doctores diversarum facultatum omnes, & Discipulos fama majoris & notitia, tertio die reliquos Scholares, cum militibus, oppidanis, & Burgenfibus multis. Sumptuosa quidem res est & nobilis, quia renovata sunt quodammodo antiqua & authentica in hoc facto Poetarum tempora: nec rem similem in Anglia factam, vel praesens aetas vel ulla recolit antiquitas. Insuper autem clarissimi viri variis Gyrالدum laudibus, de facto illo egregio cumula- bant; eumque inter alios haud infrequentes Sanctus Magister Robertus de Bello fago, Canonicus Saris- burienfis, oratione soluta^a celebravit; Walterus vero Mape, Archidiaconus Oxoniensis, & praegentem audivit, & pro concione laudavit. Quod ad mo- rem hunc attinet, quo ipse Author scripta sua voce viva publicaret, is apud Poetas juxta & Historicos, ut post alios fulsissime docet^b Vossius, antiquitus incre- buit; Poetis enim illud solenne erat, quoties vel eun- dem per plures Heroem (quod Manfoso obtigit) cer- tatim decantarent, vel de Ingenii laude contenderent. Historici autem, praecipue Graeci, libros ultro suos populo legebant. Quippe Herodotus antiquissimus Historicus Graecus, ut dicitur, libros suos musarum no- mine inscriptos in Panathenaeorum panegyri recitavit. Thucydides etiam cum Herodotum libros suos publice recitantem, sive Olympia, sive potius Athenis, in Pa- nathenais audivisset, ad scribendum fuit excitatus. Timagoras autem ita huic methodo unice intentus e- rat, ut Historias quas scripsit postquam recitasset^c sta- tim combussit. Sed cum ejusmodi innumera prope oc- currant exempla, operae pretium non duco plura hic adferre; neque de Gyrالدو dicere amplius pergam, quam quod a praedicatione ejus morem promanasse in- dubium pene sit, quo liber nullus, praesertim de Jure Ca- nonico, seu Civili, in lucem sub hac tempora prodierit, nisi approbante Doctorum virorum delectu, quorum imprimis inspectioni permittendus erat; quodque Pa- tres nostri exhibitae ab eodem epulas in exemplum tra- hentes, Academicos excipere consueverint, quoties in facultate aliqua Inciperent. Haud tamen dicam an a Parisiensibus edoctus scripta sua ea ratione publicavit Gyrالدus, ad quos studiorum gratia ter fertur trans- measse.

CICLXXXV.

Circa haec tempora literis Oxonia incubuit Daniel Morleius, seu Merlacus, unde Lutetiam, quod in morem jam ierat, concessit; verum cum Matheseos studio^d caperetur, in Arabiam profectus est, ubi flo- rere eas Artes haud parum audiverat. Sed cum certior brevi fieret scientiam eam Toleti in Hispania vigere, eodem contendit; ibique cognitionem haud modicam adeptus, librisque permultis instructus in Patriam re- dit, ubi & Mathesin docuit, & de eadem inde tracta- tus elucubravit, Johanni Oxoniensi, Nordovici tum se- denti nuncupatos. Quamvis autem tanto sudore eru- ditionem nobis Arabicam comparaverit, non tamen al- liud fecit atque ante illum Atheraldus Bathoniensis, &

Rob. Retimensis; neque amplius praestitit quam Joh. deinceps Basyngus, Oxoniensis itidem, parique labore Athenas^e profectus; ubi cum multos annos literis in- sumpisset, in Angliam demum regressus, Graeca tum Linguae, tum disciplinae monumenta, Oxonia intulit.

CICLXXXVIII.

Vari per hos annos viri comparebant, qui vel The- ologiae Scholasticae, vel Legum, vel Philosophiae, Philologiae itidem, Artiumque periti magnum sibi no- men peperere; quamvis a politiori, ut dictum est, eruditione descitum a plerisque, & ad Legum studia transcursum jam esset; Author enim nobis est^f Sylv. Gyrالدus, hujus aevi studiosos, quamprimum ipsa li- terarum rudimenta superassent, verborumque Syntaxin & Accentus paulum modo didicissent, libros Imperi- ales, lucris spe abductos, confestim arripuisse; nec In- stitutionibus tantum & Elementis, verum Digestis quoque, Codici & Authenticis festinam operam addi- xisse. Praedictus nobis Merlacus, super eodem, ni fallor, argumento differens, de seipso^g refert, quod, cum inter Hispanos ageret, inque Patriam revocatus, iter esset instructurus, certior illico factus est, Artes apud nos Ingenuas silentio multatas, proque Aristote- le & Platone solum Titium & Scium studiosorum in ma- nibus versari; quam rem tam sollicitum habuisse se me- morat, ut reditum in Angliam aliquantisper distulerit; & tamen (inquit ille) ne ego solus inter Romanos Gra- eus remanerem, ubi ejusmodi studium florere didiceram, iter arripui. Profecto desultorium illud Academico- rum ingenium, quo ad nova protinus studia praeci- pes ferebantur, viros ubique prudentes plurimum an- gebat. Gyrالدus enim quem diximus saltum hunc a bonis literis ad Leges pessime factum ostendens, Nar- ratiunculam^h de Clerico Oxoniensi, nomine Martino, haud ineptam instituit; Leges Bononia imbibisse per- hibens, Oxoniamque regressum, in eas similitates cum Jurisconsultis nostris incidisse, ut quoties causa aliqua per Procuratores administranda coram Judice esset, & Martino omnes, & omnibus Martinus perpetuo con- travenerit. Addit insuper Gyrالدus, quod, cum cau- sam die quodam diceret Martinus, & in lege quadam a reliquis allegata, ejusque sententiae expressis ut vi- deretur verbis repugnanti, haereret; conclamabant una voce omnes, tanquam triumphato illudentes: Per hanc legem Martine salies sicut & Simia saltanti dici so- let, perque legem istam velis nolis saltum facies. Qui- bus indignabundus mordaciter tamen & lepidè satis re- spondit in hunc modum; si saliendum est mihi, saliam quidem, sed non saltum quem vos fecistis omnes, a cum animadverterem (locum ea verba in Jure allegato auspi- cabantur) usque ad Imperatoriam Majestatem, (quae ibidem etiam occurrunt) si rumpi debeatis & crepere medii, id nec feci revera, nec faciam. Haec in Ju- risperitos, Pauperistas dictos, maxime intentabantur, quorum per plures Oxonii tum erant, a libro Pauperum, nomen sortiti: is vero in multo jam usu liber erat, uti & seculo proxime currenti consimilis ille alter, The- saurus Pauperum nuncupatus, a Petro Tusculo conscri- ptus, qui Roma deinceps, nomine Johannis XXIIⁱ se- debat. Neque vero saltui isti scriptis tantum refra- gabantur nostrates, sed & exterorum haud pauci ei- dem reclamabant; inter quos, tempore, non erudi- tione postremus, Petrus Ramus, rem fulsissimo risu

^aIbidem, & in Anon. MS. in Bib. Coll. Magd. Oxon. de gestis & ritibus Cler. Cambrensis. ^bIn lib. 1. de Historicis Graecis, cap. 1. ^cL. Seneca, lib. 3. de Ira, cap. 23. ^dLel. Tom. 4. p. 192, &c. ^eIbid. p. 204, &c. ^fIn lib. 1. Distinct. cap. 1. MS. ^gIn Praefatione ad Philosophiam suam sive lib. de naturis inferiorum & superiorum. MS. ^hIn Praefatione sua ad lib. 1. Distinct.

excipiendam * arbitratur, ut *Parisienses* loco annorum integrorum, Philosophiæ nempe studiis olim insumptorum, totidem vix mensibus in iisdem collocatis, inde Magistri, si Diis placet, appellationem confestim sibi arrogarent; quos *Magistros* utique per *Salutem* nominandos haud immerito existimat.

CICLXXXIX.

In aperto jam est Artium ingenuarum cognitionem, Legum partim studio, partim Religiosorum infantia, eodem fere tempore in *Angliâ* perinde ac in *Galliâ* depravatam fuisse; quod *Johannis* etiam *Sariburiensis* ^b testimonio ulterius astringitur, qui Rempubliacam literariam, tum *Lutetia*, tum præsertim *Oxonie* labefactatam, graviter hac ætate testatur; cui astipulatur *Daniel* ^c *Merlacus*, qui Professorum *Parisiensium* inscitiam passim criminatus, in libro superius dicto, his eisdem verbis uberius proscindit. ---Cum dudum ab *Anglia* me causa studii cepissem, & *Parisiis* aliquamdiu moram fecissem, videbam quosdam bestiales (eo verbo utendum censet) in Scholis gravi auctoritate sedes occupare, habentes coram se scamna duo vel tria, & descriptos codices importabiles aureis literis *Ulpiani* traditiones representantes, nec non & tenentes stylos plumbeos in manibus, quibus asteriscos & obelos in libris suis quadam reverentia depingebant; qui dum propter inscitiam suam locum statua tenerent, tamen volebant solâ taciturnitate videri sapientes, sed tales cum aliquid dicere conabantur, infantissimos reperiēbam, &c. Cæterum quantamcunque Divinarum Humanarumque literarum Professores nostri in legendo inscitiam prodidēre, parem eorundem discipuli in discendo pigritiam ostendebant; utque Author est ^d *Lelandus*, inculta quædam Barbaries summæ eruditionis per hæc secula loco habebatur: quod quidem ego Docentium fatuitati præcipue ascribam. Cum enim tam incondita disciplinæ rudimenta jacerentur, mirum non est solidi nil quicquam superstrui potuisse; dum hebetiores aliquali cognitione inflarentur, qui iudicio verò & indole magis pollerent, cœpti tam inauspicato itineris pertæsi, ad veram eruditionem perveniendi spem omnem abjicerent. Quippe Clerici nunc *Anglicani* in triplici ponebantur differentiâ; ut à *Radulpho Beluacensi* proditum ^e est, qui in re Grammaticâ, humaniorique universim literaturâ, coætaneis omnibus facile præluxit. Primos *Superfeminatos* vocat, illos denotans, qui nullum Artium fundamentum ponentes, in earum tamen tabularis testisque erigendis satagebant, quorum omnes propterea conatus in irritum necessario cadebant. Proxime istos, *Pannosos* (uti nuncupat) collocandos censuit; quos doctrinam *particulatim* & quasi per panniculos arripuisse perhibet, Apophthegmatum & sententiarum collectores, nullâ Scientiâ instructos; utpote quibus è versiculo illo persuasum videretur;

Artes per partes, non partes discere per Artes.

Tertio autem in loco ponit, quibus *Massatis* nomen fecit. Hos ad paucos recidisse queritur; qui nimirum basi profunde jactâ nitentes, Artem juxta omnem & scientiam solidissime superstruebant.

CICXC.

Hoc anno, miserabili fato, flammis pene haustum ^f est *Oxonium*, venerando etiam illo *S. Frideswyde*

Ædificio una deflagante. Quapropter *Gives*, cum incendio illo, tum aliis quæ sub *Stephano* rege prorupissent edocti, & *Londinensium* sese ad exemplum componentes, lignum & stramentum rejiciunt, domosque suas è saxo reficientes, regulis ac imbricibus easdem supersternunt; dum tenuiores, quique tantas facere impensas nequibant, sextum quodque septimumve domicilium lapideo muro interstruunt. Sub id Aulas complures fabricatas reperio, lapideas, regulatasque; quo ab aliis internoscerentur, vocitatas; tamen si appellationes ejusmodi antiquiores fuisse haud ignoro, Aulis fortean impositas, quæ post miserandum illud, quod regnante *Stephano* contigit, incendium recrearentur. Reliquæ autem Aulæ (præsertim si aliæ regulis superstratæ viciniores iisdem essent) *Aula cum stramine cooperta*, ut in *Syngraphis* ^g videre est, nominabantur; cui dissimile non erat, quod cum vitrum nempe in fenestris primitus usurparetur obtinuit; ut ea scilicet quæ vitro ante reliquas exornata erat (cancellatæ enim omnes antiquitus fuerant) *Glazen Hall*, five *Aula Vitrea* nuncuparetur: cui respondet quoque mos ille Aulas *Plumbeas* (id enim nominis in chartis vetustioribus occurrit) nominandi, quibus vel *Tecti* pars, vel aqualicula tantum è plumbo constarent. De Aulis *Stapulinis*, five Aulis cum *Stapellis* (ita unum vocamus ferreum cui immitti solent pessuli) parum forte liquere videatur: quamvis præcis enim seculis *Latch* & *Catch* obdendis Aularum ostiis suffecerint, & ab excogitato dein ferramento *Staple* dicto, novi id nominis adscitum crediderim, tamen oppidanis hac in re nostris haud facile persuadebo, qui *Oxonium* celebriolim Emporio, quale *Stapulam* vocamus, floruisse opinantes, Aulas hæc, cum aliis pluribus, reponebant mercibus destinatas fuisse arbitrantur. Cæterum de hac re haud acriter contendam; licet si eam mihi indulgissent, quam alibi plerumque concessam habui gratiam, ut *Regeſta* nimirum omnia, chartasque urbis antiquas pervolvere liberum sit, (nam partim illas, idque secretò, legi) & ejusdem Urbis Antiquitates *Academice* me huic annexurum, & id nominis aliunde quam volunt illi deducturum, nequaquam dubito: quamvis *Oxonium* Emporio olim satis commodo, non sane usque adeo inclaruisset, viguisse tamen modice, libenter concedam.

CICXCIV.

Floruit circa hunc annum *Mauritius Somerset*; & Cœnobio *Fordensi* in *Devoniâ* Cisterciensis, cujus *Sodalitii* scriptor primus apud *Oxonienſes* emerſit. *Gulielmus* etiam de *Monte* (à monte *S. Genoveſe* apud *Parisienses*, ubi prius legere solebat, cognomen ^h mutatus) eodem quasi tempore *Academiam* nostram illustrabat; hinc autem *Lincolniam* contendens, *Theologiam* ibidem (ubi & *Archidiaconatu* ⁱ fungebatur) magno cum audientium plausu prælegit: nescio an tamen & *Scholæ* illius sive studii primus fuerit institutor. Constat sane clarissimum nostrum *Gyraldum*, cum destinatum ad *Parisienses* iter, per bellum inter Gentem illam nostramque conflatum, suscipere non posset, *Lincolniam* secessisse, ibique *Gulielmum* de *Monte* in magnâ discipulorum frequentia legentem audivisse. Ad hos, per idem tempus, *Joh. Hantivill*, seu *Hanvil*, Philosophiæ Artiumque Magister *Oxonie* enituit, *Architrenius* à libro quem *Architrenium* inscriptum cognominatus, quem *Bostonius Buriensis* in Bibliotheca *S. Edmundi Buriensis*, suo sæculo haberi prodit-

* In *Schol. Mathemat.* Edit. Basil. 1569. p. 8. ^b In lib. 1. *Metalog.* ^c In *Præfatione* ad *Philosophiam*, ut *supra*, &c.

^d In *Tom.* 4. p. 187. ^e Apud *Gyraldum*, ut *supra*, in *Lib.* 1. *Distin.* cap. 1. fol. 3. ^f *Chron.* Tho. Wyke, MS.

^g Vide in *Rubr. lib. Crvit.* Oxon. fol. 84. ^h In *Reg.* Osney, in *Bib.* Cotton. fol. 111. a. & alibi. ⁱ *Vita* Syl. *Gyrald.* ut *supra*, MS. ^k Richardi etiam de Montibus *Cancellarii* *Lincoln.* meminisse *Jo. Pitseus* in *Append.* sed nescio an idem sit cum *Gul. de Monte*, cujus mentionem facit in *Æt.* 13. &c.

dit, licet eundem *Johan. Sarisburiensis* falso^a tribuerit. *Gulielmum* vero illum Scriptores nostri in *Angliâ* natum tradidit, quamvis haud me latet & hunc pariter & *Gulielmum*^b de *Conchis* (cujus discipulus aliquando extitit modo dictus *Sarisburiensis*) *Normannia* oriundos à *Lelando*^c perhiberi.

CIXCXIIIX.

Venio jam ad ultimum Regis *Richardi I.* annum, qui rei literariæ impense adeo favebat, ut Clericos perplures (inter quos exteri comparebant nonnulli) è fisco suo Regio in Universitate nostrâ^d aluerit. Verum nec animo ille erga Urbem, quâ in lucem sese editum meminerat, amico minus gratoque quam in Academiam erat; quin privilegia varia ac immunitates civibus quoque concedens, astrictos adeo sibi eosdem habuit, ut captus in *Germaniâ* detentusque cum esset, quò è manibus Imperatoriis redimeretur, oppidani *Oxonienſes* ingentem pecuniæ vim alacres contulerint. Cæterum si de literarum sub illo statu rogitares, tessellatum fane quodammodo reperies: Quamvis enim Theologia Scholastica eò jam apud nos accrevisset, ut vel *Parisiensis* Academiae invidiam excitaret, neque Legum eâ ætate peritiâ celebrati minus essemus; tamen & Sophistarum ineptias *Lutetiâ* in *Oxoniam* receptas Philosophiam deturpasse, & obtinente propediem Barbarie Linguarum, studium exaruisse, dolendum erat.

CIOCC.

Atqui vero Academia nostra, Theologiæ jurisque nomine toto pene orbe tantopere percrebuit, ut si exterorum aliquis literas tum nobiscum, tum apud *Parisienses* delibasset, Magistri statim Doctorisque celeberrimi loco apud suos haberetur. Idque nec immerito, nam binæ illæ Universitates inter totius Orbis Generalia quæ vocabantur Studia, primas facile obtinebant, *Oxoniumque* Facultatum quas dixi splendore in tantum nuper inclaruerat, ut priorum annorum^e Author, his eam laudibus dignam existimaret.

Urbs illa (de *Oxonienſi* loquitur) erat frequens Scholis, Magistra in disciplinis. Quod & nobis propono propter adjacentem urbem, in quâ abundant prudentes eloquii mystici, ponderantes verba legis, proferentes omni poscenti de Thesauris suis nova & vetera. Hæc Senatus *Bravonium* in literis ad *Clementem* Priorem de *Osney* scriptis, quem *Cœnobiarchiam* ibidem adiisse anno CIOCCV.^f comperimus. Eundem vero *Bravonium*, in aliâ Epistolâ, Academiam nostram copiose laudantem offendo, Hortum enim deliciarum pretiosum appellat, ubi Sacra Scriptura virgultum, ubi Rosa, qua redolet, crescit, &c. (ut supra, p. 28. col. 2.) Hæc ad *Gulielmum* de *Tunebrugge*, Magistrum *Oxonienſem* haud incelebrem, dedit, quem à rerum sacrarum curiosâ nimis indagatione dehortatur, exemplo *Oxonienſem* quendam sibi ignotum proponens, cujus libellum nuper de SS: Trinitate prodidisse refert, hoc initio, *Invisibilia Dei à creatura, &c.* & audacem vero illum redarguit de sacratissimâ ibidem Triade præfidenter nimis disputantem, immo inexplicabile numen dogmaticè præfinientem, captivique humano curiosis passim

questionibus adaptantem; quod usque adeo facere eum dicit, ut Naturam divinam ab intellectu nostro eo longius abduxerit, quo propius admoveere conatus esset. Exponit autem ipse (*Bravonium* legis) sed dubium sui interpretis, dum propria codit, Orthodoxa fidei documenta deludit. An pater & filius vivam, an divi sint viventes, in questionem ponit: & quid hoc nisi in dubium ponere. an Deus, qui est vita omnis, habeat vitam in seipso? &c.

CIOCCII.

Hæc nobis tempora nobilitarunt viri perplures ingenii cultissimis clari; inter quos *Benedictus*^h *Petroburgensis*, Societatis S. *Benedicti*, quæ *Cantuarie* erat, frater, eorumque quatuor, qui *Quadrilogium Tho. Becketi* contexebant, unus. Perfectissimam ille in Theologiâ cognitionem adeptus, inter celeberrimos suæ ætatis viros habebatur. Deinde adest *Rogerus*ⁱ *Hovedenus*, nominis à Re Historica amplissimi, nec vulgaris, ut alibi dictum, in Theologiâ lectionis. Neque reticendus nobis est *Mauricius Morganus*, sive *Marigenitus*, famæ haud obscuræ Orator, simul & Poeta, meritoque siquis alius à *Sylv. Gyrardo* collaudatus. Reliquos prætereo brevitati studens.

CIOCCIV.

Influxit jam in Academiam nova quædam prædicandi methodus, à viris quibusdam doctis excogitata; quibus in morem recipiebatur, Theſin aliquam è Sacra paginâ desumere, & uti inductione Theſim (Tho. *Vasconienſis*, sive *Gascoigni*, verba^k sunt) per narrationem materiae qua concludit verba Theſim repetiti & recitati, & tunc divisiones facere, quo modo antiqui Sancti non utebantur. Ea res Juventuti quidem in fructum uberiores cessit, siquidem dogmata perspicuo magis ordine disposita memoriæ facilius mandabant, in quam rem deinceps *Stephani Langtoni*, Archiepiscopi *Cantuariensis* opera feliciter accessit, qui Sacras Scripturas per Capita & Commata divisit. Nihilominus Seniores Academici Recentiorum inventa repudiantes, S. *Augustini*, *Hieronymi*, *Bernardi*, aliorumque Patrum vestigiis insistere præ se ferentes, suo etiamnum more verbum divinum explicabant, postillando nempe, vocesque, eo quo currebant ordine, dilucidando; illi autem Patres nonnunquam prædicabant non postillando (ut inquit citatus in margine^l scriptor) nec exponendo textum alicujus capituli, sed declarando, quoniam declarabant articulos pertinentes illis materiis, quas absq; aliquo Themate proponebant, coram clero seu populo declarantes, per rationem & per scripturam. Quia nimirum ratione, à nullâ scripturæ sacræ portiunculâ exorsus D. *Augustinus* concionem ad Clerum & ad populum quadringenties habuit. Revera mos ille alter postillandi, qui in hæc usque tempora descenderat, à priscis Ecclesiæ Doctoribus originem traxit, qui, ut inquit, quem præfati sumus, *Vasconius*^m, prædicabant populo & clero aliquando eodem modo, seu exponendo textum alicujus capituli secundum ordinem textus inferendo & exponendo. Idcirco quibus ita facere solenne erat Postillatorum tandem, i. e. ut *Vasconio*ⁿ placet, Textus post, Textum

^a Bost. Burienſ. In Catalogo suo minore, MS.

^b Vid. Balæum, Cent. 13. nu. 30.

^c Lel. In Codro, sive in libro contra

Polydorum. ^d Rot. Pipe in Scaccar. de an. 7 & 10 Ric. I.

^e Senatus *Bravonium* in Epistolis suis MS. Epist. 4.

^f Tho.

Wyke, in Chron. Osney, sub an. 1205. & alibi.

^g Achardus Canonici Bridlingtonensis, librum scripsit de S. Trinitate paup.

lo ante hæc tempora. Rob. Pulleyne, etiam scripsit sententias de Trinitate libris octo. Sed horum quis fuit hujus libri Author, nescia.

^h Bal. Cent. 3. nu. 52. ⁱ Rob. Personius, in lib. suo cui tit. est, The Warnword, Encount. 2. cap. 1. Vide Twynum in Apol.

lib. 2. sect. 282.

^k In Lex. Theolog. MS. part. 1. p. 404.

^l Gascoignus, ut supra.

^m Ibidem in 2. parte Lex. Theol.

p. 447. ⁿ In 1. parte p. 455, &c.

Alatorum seu producentium, nomen reportarunt; unde *Hugo de Viennâ*, Cardinalitiâ Eminentia vir, quod in eo genere aliis omnibus prælueret (& Sacrum quidem Textum liquidissimis aliis Scripturæ locis explicuisse dicitur) *Postillatoris authenticæ* appellationem tulit. Porro hoc antiquitûs ritu Theologi nostri lectionibus suis tum ordinariis, tum extraordinariis passim defungebantur.

Nonnulli tamen Homelias, (quales in Evangelium *Johannæ* conscripsit *Augustinus*) publice legebant; quod licet ab antiquo facere consueverint Sanctissimi Ecclesiæ Patres, idque jam in concionibus apud plebem ubique invaluit, Improbatoribus tamen suis non carebat. Quinimo licet *Robertus Grosstestus*, Theol. Dr. (& cujus in verba jurabat Academicorum turba) priscam consuetudinem exempli sui autoritate firmaret, & aboleri penitus nequaquam pateretur: proximâ tamen abhinc centuriâ, mos apud complures percrebuit nec *Postillando*, nec sumpto Textu prædicandi. Illi vero conciones ita suas^b auspicabantur: *Intendo in sermone meo sequenti per Dei gratiam tractare de certis materiis seu capitibus utilibus, & in eisdem materiis intendo ponere certas & veras conclusiones. Intendo enim jam loqui de timore habendo ad Deum. In prima materia de timore pono istas conclusiones, &c.* Neque sane id genus concionum sequenti tantum seculo invaluit, sed ad eam quæ successerat ætatem transmissum reperitur; cum à Doctore *Vasconio* Canc. Universitatis usurpatum fuisse, his ipse^c verbis testetur: *Anno Dom. MCCCC. in octavis S. Johannis Evangelista die dominica ostendi in sermone meo in Oxonia, in Ecclesia S. Martini, in quadrevio, quod B. Doctor Augustinus prædicavit CCCC. Sermones ad clerum & populum absque aliquo Themate, & absque textus assumptione in principio sermonis sui: & sic ego (inquit Vasconius, vel Gascoignus) prædicaui die & anno prædictis in Oxonia, nullum Thema accipiendo, nec textum ad repetendum, vel ad concludendum assumendo, sed materias utiles ut credidi populo ministravi tunc, & declaravi in illo sermone meo Oxoniæ absque quocunque Themate, & absque repetitione alicujus textus, sed textus ad materias propositas pertinentes exposui & declaravi: modus enim prædicandi per divisiones & per Thema, incepit citra annum millesimum, & fere ducentessimum, ut patet per authores talium sermonum.* Cæterum illam prædicandi methodum non tantum amplectebatur ipse *Vasconius*, sed & aliis subinde commendare solebat; quotidianâ nempe experientiâ doctus, modum alterum, Textum nempe sumendi, eumque in partes distribuendi, Ingenio copiæque oratoricæ ostentandis potissimum velificare. Et reverâ quidem non aliud hac ex parte fecit *Vasconius*, morem prædictum criminatus, quam quod præstitit nominis conspicui scriptor^d, ipsum centum fere annis prægressus; qui de antiquo concionandi ritu, à Sanctis Patribus usurpato differens, hæc habet, --- *Qua forma prædicandi non tenetur à vulgo Theologorum, sed sunt elongati ab ea hæc diebus: Et quia Prælati ut in pluribus non sunt multum instructi in Theologia, nec prædicatione dum sunt in studio, ideo postquam sunt Prælati, eum eis incumbit opus prædicandi, mutuatur & mendicant quaternos puerorum, qui adinvenerunt curiositatem infinitam prædicandi penes divisiones & consonantias, & concordantias vocales, ubi nec est sublimitas sermonis,*

nec sapientia magnitudo, sed infinita puerilis stultitia & vilificatio sermonum dei, sicut præcipue exposui in peccato septimo studii Theologia in opere secundo, & in peccato octavo in hoc opere tertio, quam curiositatem deus ipse auferat ab Ecclesia sua, quia nulla utilitas prædicationis potest fieri per hunc modum, sed excitantur audientes ad omnem curiositatem intellectus, ut in nullo affectus eleventur in bonum per eos qui talibus modis utuntur in prædicatione. Sed licet vulgus prædicantium sic utatur, tamen aliqui modum alium habentes infinitam faciunt utilitatem, ut est Frater Bertholdus Alemannus, qui solus plus facit de utilitate magnifica in prædicatione quam fere omnes alii fratres utriusque^e ordinis. Ex his abunde liquet qualis fuerit concionandi ratio sub Henrico III. quam tamen sub Henrico V. immutatam valde, & ab hac pariter ac prædictis omnibus alienissimam repertio factam. Eam quidem accurate delineare non possum, quoniam & librum MS. in quo de illâ legi, apud me in præsentia non habeo, & cum haberem, de hac materiâ operi huic meo quicquam inferere minime statueram. Interim consulat lector, si libet, Catalogum scriptorum, quos in hoc libro ad finem allegamus,

CIOCCVI.

Florebant his quasi annis apud *Oxonienfes*, viri eruditionis famâ celeberrimi complures, eosque inter, *Adamus Barching*,^f & sodalitis *S. Benedicti* Monachus *Sherbornensis*, qui Commentarios in utrumque Testamentum scripsit, & conciones ad populum frequentes habuit. *Robertus Cursonus*, qui post annos aliquot *Oxonii* & positos, gradum Doctorem *Lutetia* cepessivit: inque eam apud *Gallorum* Regem influxit gratiam, ut ad Cardinalitiâ tandem eminentiam sub Tit. *S. Stephani in Cælio monte*, vocatus fuerit, missusq; deinde à Pontifice maximo in *Angliam* Legatus. Summam Theologiæ, & tractatum de æternâ *Origenis* salvatione conscripsit, præter lectiones haud paucas solennes, aliaque haud exigui momenti opera. Nec omittendi *Gualterus*^h *Conventriensis*, & *Gervasius*ⁱ *Melkely*, quorum alter Historicus illustris emerfit, alter Poetices, Matheseos, & Philosophiæ peritissimus. De scriptis autem eorum alibi perdiscas.

CIOCCIX.

Annus iste casu quodam nefario infamatur^k. Clericus enim *Oxonienfis*, dum colligendi animi causâ corporis exercitationi vacaret, mulierem inauspicato occidit, poenæque meru trepidus aufugit. Quâ re per oppidum sparsâ, concurrunt illico Prætor & Burgenses, & reperto demum ad quam Aulam Hospitiūve cædis author spectaret, eodem convolant; cumque illum reperire non possent, Clericis ejusdem Hospitii tribus, quid factum esset ignorantibus, manus injiciunt, omnisque culpæ insontes in carcerem compingunt. Hæc Regi *Johanni*, *Woodstockiæ* tum agenti, denunciantur; verum ille ut erat animo erga clerum iniquiori, abripi protinus omnes (binos tantum^l nonnulli habent) extraque urbem in libertatis Ecclesiasticæ invidiam, suspendio jussit necari. Cæterum id tam ægre tulerunt Academici, ut Magistri juxta ac Scholares, ad tria millia, ne uno ut proditam est reliquo, ex urbe protinus migrarent, seque *Cantabrigiam* partim, partim *Readingum*, *Maydstoniam*que in *Cantio*, contulisse dicantur.

^a Idem in secunda parte, ubi supra, p. 282. ^b Ib. in 2. parte, p. 445. ^c Ib. in parte 1. p. 409. ^d Rog. Bacon, in præambulo ad opus majus & minus, in fine summa sive operis, MS. ^e S. Dominici & Francisci fratres intelligit; constat enim alios quos mendicantes vocant, receptos in Angliam non fuisse, cum hæc scriberet Baconus. ^f Bal. Cent. 3. nu. 72. ^g Idem in Cent. 3. nu. 79. ^h Id. Cent. 3. nu. 74. ⁱ Id. Cent. 3. nu. 77. ^k Rog. Wendover, sub an. 1209. MS. Mat. Parys sub eod. an. ^l Th. Wyke in Chron. suo MS. & Math. Westmonast. in floribus Hist. impress. Londini, 1570. sub. añ. 1210, &c.

CIOCCX.

Quamvis hæc à scriptoribus variis memoriæ sic tradantur, dubiumque non sit secessionem hanc rei literariæ incrementis plurimum officisse, tamen verum non est, Scholares universos *Oxonio* secessisse. Nam licet ut pœnas luerent *Burgenses*, Pontifex maximus Scholaribus edixisset, ne ætus aliquos Academicos *Oxonii* præstarent, Magistri nihilo secius nonnulli, tum hoc anno, tum insequentibus, irreverenter, (de mandato nempe Papali nil pensi habentes) ibidem legisse memorantur; Quos per literas propterea (de quibus plura statim) Legatus Pontificius Prælegendi potestate in tres annos privavit.

CIOCCXIII.

Atqui Civibus jam dolor haud vulgaris incescit, utpote non tantum commercio prohibitis, annuoque hospitiorum proventu carentibus, sed ab omni rerum quoque sacrarum usu exclusis. Cum hoc itaque anno *Nicolaus* Episcopus *Tusculanensis*, Legatus à Papâ in *Angliam* mitteretur, ad eundem, *Westmonasterii* agentem, concurrunt, genibusque advoluti, crimen deprecantur, & absolutionem à sede Apostolicâ supplices efflagitant; quâ repetitis votis agrè tandem impetratâ, in Ecclesiam tum demum resumendi pronunciantur, cum has pœnas debito ordine persolverint. Burgiensibus nimirum iungitur, ut singulas Civitatis *Oxon* Ecclesias depositis indumentis, pedibusq; nudis, flagella vero in manibus portantes adirent, ibiq; à Presbyteris Parochianis absolutionis beneficium cum Psalmo quinquagesimo impetrarent: sed nec licuit eis nisi diebus singulis singulas petere Ecclesias, ut tam ipsi quam alii talia præsumere formidarent.

CIOCCXIV.

Hæc sanè ad ignominiam ipsis inurendam, & formidinem aliis incuriendam satis videbantur. Atqui magnam supplicii partem haudum enarravimus; nam in Bullâ dicti Legati, datâ *Ramsfæ*. VII. Cal. Julii, & multatos gravius ipsos reperio, & pœnas ad eorum quoque posteros hunc in modum derivatas.

Nicolaus Dei gratia *Tusculanus* Episcopus Apostolicæ sedis Legatus, dilectis in Christo filiis *Burgensibus Oxon*, salutem in Domino. Cum propter suspendium Clericorum à vobis commissum, mandatis Ecclesiæ per omnia stare jurassetis, Nos volentes agere misericorditer vobiscum, statuimus quod à Festo *S. Michaelis*, anno ab Incarnatione Domini CIOCCXIV. usque in decem annos sequentes, Scholaribus *Oxon* studentibus condonetur medietas mercedis Hospitiorum omnium locandorum Clericis in eadem villa, mercedis (inquam) taxatæ communi consilio Clericorum & nostro ante recessum Scholarium propter suspendium prædictum Clericorum. Finitis vero prædictis x annis, aliisque decem annis proximè sequentibus, locabuntur Hospitia sub mercede Cleri (ut prædictum est) taxata. Hoc de Hospitiis constructis & taxatis antè præfatum Cleri-

corum recessum: constructa verò postmodum vel construenda, aliaque prius constructa sed non taxata, arbitrato iv Magistrorum, & iv *Burgensium* taxabuntur, & prædicto modo per utrumque decennium locabuntur. Communia quoque ejusdem villæ annuatim dabitur lu sol. dispensandos in usum pauperum Scholarium, per manus Abbatis de *Osneya*, & Prioris Ecclesiæ *S. Frydeswyda* & de Consilio venerabilis Fratris *Hugonis*, tunc Episcopi *Lincolniensis*, & successorum suorum, vel Archidiaconi, loci sive ejus Officialis, aut Cancellarii, quem Episcopus *Lincoln*. Scholaribus ibidem præficiet, ita scilicet quod xxvi sol. solventur annuatim in Festo Omnium Sanctorum, & xxvi sol. in Capite Jejunii. Præter hæc autem, eadem communia pascet centum pauperes Scholares in pane, cervisia, potagio, & uno ferculo piscium vel carnum, singulis annis in perpetuum die *S. Nicolai*, quos Episcopus *Lincoln*. vel Archidiaconus loci, sive ejus Officialis, aut ipse Cancellarius, vel alius ab hoc Episcopo *Lincoln*. Deputatus providerit. Jurabit etiam quod victualia, & alia necessaria, justo & rationabili pretio Scholaribus vendetis, & ab aliis vendi fideliter procurabitis, & quod in fraudem hujus provisionis graves non facietis constitutiones vel onerosas, per quas conditio Clericorum deterioretur. Si verò contingat aliquem Clericorum capi à vobis, statim cum fueritis super eo requisiti ab Episcopo *Lincoln*. seu Archidiacono loci, vel ejus Officiali, vel à Cancellario, seu ab eo quem Episcopus *Lincoln*. huic officio deputaverit, captum ei reddetis, nec aliquo modo machinabimini in his vel aliis, quod præfati *Lincoln*. Episcopi jurisdictio elidatur, vel jus suum, vel Ecclesiæ suæ in aliquo minuat. Jurabunt autem quinquaginta de Majoribus ex vobis pro se & communia, & hæredibus suis quod hæc omnia supra dicta fideliter observabunt, & hoc juramentum quolibet anno renovabitis ad mandatum Episcopi *Lincoln*. per quot idem Episcopus voluerit citra numerum prætextatum, chartam quoque sigillo communis signatam sub prædictis articulis facietis ascribi, & Venerabili Fratri *Hugoni*, nunc Episcopo *Lincoln*. liberabitis cui voluerit in custodiam & committendam. Hoc autem vos & Hæredes vestri facietis, ut honor & reverentia Clericis eo exhibeatur abundantiùs, quo magis per vos fuerant dehonestati. Magistri verò qui post Scholarium recessum irreverenter legerunt *Oxonie*, suspendentur per triennium ab officio legendi ibidem. Omnes autem qui de suspendio Clericorum fuissetis confessi & convicti, venietis ad mandatum Venerabilis Fratris *Hugonis* nunc Episcopi *Lincoln*. cum interdictum fuerit relaxatum ad sepulchra Clericorum discalceati & discincti sine capis & palliis sequente vos communia, & ipsorum corpora deferetis in Coemiterio sepelienda, ubi clerus providerit. Præstito sibi ut prædictum est à vobis Juramento, & charta communis confecta & Venerabili Fratri *Hugoni*, nunc Episcopo *Lincoln*. liberata, licentiam habeant Scholares & Magistri *Oxon* redeundi, & ibidem legendi, exceptis his qui per triennium sunt suspensi de quibus est permixtum. Si verò contra Statuta nostra & proprium veneritis juramentum, & ipso facto sciatis

^a M. Parys, sub. an. 1213. ^b In turri Scholarum in pix. PP. fascic. 12. nn. 2. & 3, &c. A. fol. 47. a. B. fol. 4. a. CC. in Bib. Cotton. D. fol. 19. a. & b. Lib. Olney in Bib. Cotton. fol. 33. b. 34. a, &c. Collectan. Nich. Bythopi, fol. 41, &c. ^c Annalis ista summa paulo post soluta fuit per Cenobium Enshamense in agro Oxon, ut constat per obligationem Adami Abbatis, & ejusdem loci conventus: qua quidem summa, una cum 16 fol. & 8 den. pro refectioe cent. Scholarium, per illos fact. usque ad generale adium religios. rationam; ordinatum fuit per D. Canc. Angliæ, & Regis Concilium 38 Hen. VIII. quod Universitas reciperet easdem summas à manibus generalis receptoris vestigialis regis Augmentationis. Ita est in tur. Scholarum in Pix. PP. fasc. 12. nn. 5, 6, & 7. ^d Intelligit Hugonem Uvallis, qui renunciatus est Episcopus *Lincoln*. anno dom. 1209. ^e In quadam nota adjecta in antiqua manu in A. & D. hæc verba occurrunt. Memorandum quod hæc charta sigillata est in thesaurario *Lincoln*. stans in margine hujus Chartæ.

“vos excommunicationis vinculo innodatos, & Venerabilis Frater Hugo, nunc Episcopus *Lyncoln.* & successores sui vos & villam vestram reducant in pristinam suspensionis sententiam. Vobis igitur auctoritate legationis qua fungimur mandamus, in remissionem peccatorum firmiter injungentes, quatenus hanc constitutionem nostram recipiatis ad mandatum Venerabilis Fratris Hugonis *Lyncoln.* Episcopi fideliter adimplendum.

Bullam hanc Pontificiam integram, consignatamque, etiamnum a possidemus, cui tam prout animis obtemperabant cives, seu Burgenfes, ut post datum à Legato diploma, solenni confectum Chirographo, ad ea quæ mandarentur præstanda, in hunc se modum obstrinxerint.

Omnibus Christi fidelibus ad quos præsens scriptum pervenerit, Philippus ^b major, & communia Oxon. salutem. Noverit universitas vestra, quod cum propter suspendium Clericorum mandatis Ecclesia per omnia stare jurasset, secundum statutum Venerabilis Patris Domini Nicolai Tusculani Episcopi, &c. Sequuntur post hæc Articuli omnes in quos jurasse se profitentur, quos brevitas causa omitto. Sub finem sic dicunt, juraverunt etiam ^c quinquaginta de majoribus ex nobis pro nobis omnibus & heredibus nostris, quod hac omnia supradicta fideliter observabimus. Quocunque etiam ex illis quinquaginta mortuo, hæres ipsius, vel alius qui hereditatem suam habuerit, semel idem præstabit juramentum, & sic deinceps de hærede in heredem. Is vero qui pro tempore fuerit Major Oxon. pro se & communia jurabit singulis annis in Festo S. Michaelis, coram Archidiacono loci, & Cancellario Scholarium Oxon. quem Episcopus constituerit, vel Ecclesia *Lyncoln.* cum pastore vacaverit, vel coram altero eorum si ambo non interfuerint, quod ordinatio à Domino Tusculano, Episcopo Apostolica sedis Legato, pro suspendio Clericorum facta, & authentico suo confirmata, fideliter ab ipsa communia observabitur, &c. Hoc idem facient Præpositi Oxon. singulis annis in Festo S. Michaelis, coram jam dictis, &c. Item Ballivi qui pro tempore fuerint sub Præpositis constituti de quindena in quindenam ad assisam villa custodiendam, jurabunt, quod assisam super victualibus in authentico Domini Legati contentam fideliter observabunt.

Chirographum autem illum civium Primores, nominibus subscriptis, sigillisque appensis confirmabant, quorum primi erant Petrus Galfridi filius, Radulphus Halegod, Walterus Tnge, & Adamus Vinetarius. In ipsâ denique Chirographi calce hæc scripta sunt: Excipiantur Thoraldus Alutarius, eo quod misit pro se ad curiam Romanam, si excipi potest cum pace & indemnitate negotii. Sin autem, apponat ipse sigillum suum cum aliis. Postea sequitur alia subscriptio, quæ sic se habet. Sigilletur Charta ut dictum est, & litera patentes directæ à Domino Legato, & Domino Archiepiscopo & suffraganeis ejus. Sigillentur sigillo communi & nobis una cum Charta mittantur.

Compositis ergo diffidiis, Legatique Pontificii mandatis effectum sortientibus (quod ut certius fieret, Legatus secundas literas Universitati dirigebat, priorum executionem maturantes) Scholares exundante civium lætitiâ Oxoniam revolant, & majorum instituta revocantes, Lectoris disciplinæque veteri insistent, cumque Regiæ Majestati nunciarum esset, Academiae

quoad privilegia non satis esse provisum, variæ nobis immunitates indulgentur, interque alias ut non ad externa compelleremur fora, sed Universitatis Cancellarius cognosceret in causis, ubi una pars esset Scholaris, seu ejus serviens.

CIOCCXVI.

Secundo quasi abinde anno, Gualo Legatus alter Pontificius in Angliam appulit, cumque Oxonium deinde accederet, querelæ de non factis Episcopi Tusculani imperatis, ad eundem deferuntur. Is autem re probè ventilatâ, compertoque Hospitia Burgenfium nonnulla quæ ad Aedes Religiosas (Cœnobium nominatim *Osneiensis*) primario spectarent, sub prætextu constitutionis Legatini prædicti Nicolai, ita fuisse taxata, ac si ad Burgenfes pleno jure pertinuisent, quod Cœnobio in fraudem cessit: Hospitia ista eo onere levanda decrevit, Bullamque ^d in eam rem promulgavit, dat. Oxonia v. Id. Martii sic incipientem. Gualo miseratione divinâ, titulo S. Martini Presbyter Cardinalis, Apostolica sedis Legatus, dilectis filiis Magistris & Scholaribus Oxon. commorantibus, salutem in Deo. Cum Venerabilis Pater Nicolaus Tusculani Episcopus, &c. Ex lite istâ de Hospitiorum taxatione motâ, & Gualonis interpretatione satis liquet, Tusculani Episcopi decretum, executioni diligentissimè fuisse demandatum: ne vero quis miretur recognitionem factam à Municipibus, (qui voce satis barbarâ *Communia* appellantur) singulis capitibus rescripti Legatini minime respondisse: nimirum ibidem nullam mentionem occurrere, pensionis annuæ Academicis solvendæ: notandum duco, Oppidanos, quo plenius lætis Scholaribus satisfacerent, & perpetrati facinoris invidiam lenirent, id protenus egisse, ut prædictis domibusve transcriptis, aut pecuniis numeratis, summæ impositæ perpetuam solutionem redimerent, & eandem à Cœnobiarchis *Einshamensi*, *Osneiensis*, & *S. Frideswyde*, præstandam paciscerentur: unde minime opus ut ea de re in instrumento postmodum facto quicquam diceretur. His ita ut diximus gestis, conciliati jam erant Academicorum Civiumque animi, istis ad bonarum literarum studium, illis ad lucrum, cui non minus invigilabant, incrementa & profectus se accingentibus. Verum cum regerminare de novo viderentur literæ, sydes easdem iniquum exemplo afflavit. Cum Johannes enim Rex Oxonium, ubi Barones suos conveniendos decrevisset, ^e accederet, nuncium ibi accepit nolle illos Rescripto regio morem gerere, sed Brackleia in Comitatu Northamptonensi ubi jam convolascent, donec de libertatibus suis, legibusque Edoardi Confessoris transigeretur, expectaturos: Bellum inde civile, quod *Baronicum* appellamus, ingenti rei literariæ (uti posthac dicitur) detrimento, confectum exarsit. Porro autem turbas mox novas Academiae memoratur dedisse projectissimæ vir audaciæ Fulco de Brent, qui Castellum Oxoniense (sic enim scriptores plerique retulere, quamvis ego de *Exoniensi* intelligendum crediderim) regi Gallorum prodidit: quæ si vera sint, molestiam studiosis haud parvam exhibuisse necesse est.

CIOCCXIX.

Hoc temporum tractu virorum Doctorum non magnam reperio frequentiam, siquidem veluti scriptores perhibent, spinosæ Sophistarum argutiæ veram eruditionem pessimè subvertebant, alioque belli ap-

^a In Pix. P.P. ut supra, fasc. 12. nu. 4. ^b Philippus Molendinarius, vel le Mulner, vulgo Miller. ^c Modus quo Burgenfes Oxon. ab initio Sacramentum fidelitatis Universitati præstiterunt. ^d Quondam inter munimenta Osney, in *Treasure*. Edis Christi Oxon. ^e Mat. Parys, sub an. 1216. & alii. ^f *Lel. Tom. 1. p. 210. Bal. Cent. 3. nu. 67, &c.*

paratu grassabantur. Eminebat autem eximium *Alexandri Nechami* ingenium, Poeticâ, Rhetoricâ, Mathematicâ, Philosophiâ, Theologiâ, quid pluribus, omni Arte & Scientiâ mirificè supra coetaneos instructi. Canonicus hic primò Regularis, deinde Cœnobiar-cha *Exoniensis* erat; etsi nonnulli^a tradiderint, muneribus illis functum *Cirencestria*^b fuisse, ibique in Abbatia Præsidentem anno CIOCCXIII.^c assumptum. Cæterum tametsi illum scriptores perplures solidissimâ eruditione virum agnoscunt, clarissimus tamen *Baconus* (omnibus quidem ejus seculi viris anteferebat, & utilia haud pauca scripsisse fassus) & illum pariter, & *Albertum*, errorum Grammaticalium frequenter^d coarguit, cumque probatis Authoribus connumerandos inficiatur. Inter plura verò quæ scripsit, quæque viri docti citarunt sæpius pariterque laudarunt, habentur v. libri *De Naturis rerum*, de quo argumento & ante & post illum disseruere *Athelardus Bathoniensis*, & *Alfredus Anglicus*. Concionem præterea edidit in laudem *B. Mariae*, cujus conscribendæ rationem accipies à *Johanne Ronray* Thesaurario *Liniciensis*, coram Synodo *Basilienſi*, die conceptionis Deiparæ Virginis, anno CIOCCCCXXXV. sermonem^e habente. Hic autem *Nechamum* Doctoris *Oxonienſis* appellatione denotans, de eo tradit, quod cum in disputationibus die proximo habendis Festi istius religionem convellere statuisset, cruciatibus immensis de nocte correptus, animam propemodum acturus videbatur, quodque dolores illos divinitus sibi immisos arbitratus, ab incepto destitit, & mutatâ sententiâ Retractionem eam, *Fiat Lux* inscriptam, contexuit. Cæterum *Nechamus* ibidem de seipso^f addit, quod cum acerrimè contenderet, diem conceptæ Virginis inter annua Festa nequaquam esse numerandum, ideoque eodem, quem pro nefasto habuit, *Oxonienſibus* prælegere destinaret, morbo repentino implicitus cruciatibus tantis conflictabatur, ut nullo modo (nam ea sunt ipsius verba) susceptum Magisterii officium exequi valeret. Sed cum eandem fabellam alii Scriptores de seipsis passim narrant, & superstitionem ante LXXX jam annos putu divino inter nos vappescentem sapiat, eidem non immoror, permissurus ut fidem apud Lectores quam meretur inveniat.

CIOCCXXI.

Sed alia hic nobis subnascitur materia: nam cum invalescerent passim novæ de doctrinâ Evangelicâ opiniones, ideoque laborarent Ecclesiæ Præsides, ut easdem omnibus modis extinguendas procurarent; Religiosi quidam, *Itali & Hispani*, sub *Dominici & Francisci* auspiciis coeuntes, ad Pontificem Romanum contendebant, flagitantes ut ipsius autoritate in sodalitia constituti, in varias gentes dimitterentur, veritatem Christianam vitâ & concionibus propugnaturi. His itaque postulatis à Papâ impetratis, adscitisque *Dominicanorum & Franciscanorum* cognominibus (quos Fratres plerumque *Nigros*, vel *Prædicatores*, *Grisos*que appellamus) per *Europam* undique disperguntur, Apostolicam quodammodo potestatem nacti, quâ populos nempe ab Hæreticis quemadmodum ferebatur doctrinis, jam ubique nascentibus, ad fidei sanitatem revocarent. Ex iis autem, *Dominicani* primùm in confratrem, quam vocant, decreto Pontificio coalescebant, inque varias gentes æstuante Zelo abrepti, ad *Anglos* anno quasi CIOCCXXI. transmiserunt.

— Anno quinto Regis hujus (viz. *Henrici III.*) hoc est an. Dom. CIOCCXXI. (loquor ex quodam Chronico & rotulario) missi sunt à *B. Dominico* Fratres prædicatores in Angliam numero XIII. qui habentes priorem *Gilbertum de Fraxineto*, & *Stephano Archiepiscopo* præsentati, ab eo recepti sunt, qui postea apud *Oxoniam*, in loco eis à Rege assignato, extra muros Ecclesiam sibi construxerunt. Hæc autem ad rei veritatem non sunt exactè memorata (primam enim *Dominicanorum* sive *Fr. Prædicatorum* sedem positam intra muros fuisse statim edocebimus) ex Annalibus^h vero *Nicolai Trivetti* desumpta crediderim, qui de Fratribus illis verba faciens, ad ann. CIOCCXXI. sic loquitur. Hoc anno missi sunt Fratres prædicatores in Angliam, qui numero tredecem, habentes priorem Fratrem *Gilbertum de Fraxineto*, in comitiva venerabilis Patris Domini *Petri de Rupibus Winton. Episcopi*, venerunt *Cantuariam*; qui cum se deinde *Stephano Cantuariensi Archiepiscopo* præsentassent, audito quod Fratres prædicatores essent, statim Fratri *Gilberto* imposuit, ut coram se sermonem faceret in Ecclesia, in qua ipsemet eodem die proposuerat predicare: cujus verbis admodum adificatus Pontifex, toto suo tempore religionem Fratrum prædicatorum, & officium, prosecutus est gratia & favore. Progredientes autem Fratres de *Cantuaria*, venerunt *Londoniam* in Festo *S. Laurentii*, & ulterius *Oxoniam* in Festo *Assumptionis B. Virginis*, in cujus honore oratorium posuerunt, & habebant Scholas, quæ nunc *S. Edwardi* dicuntur, in cujus Parochia locum acceperant, in quo tempore aliquo morabantur: sed cum non esset opportunitas locum sufficienter dilatandi, se transfulerunt ad locum à Rege eis concessum, ubi nunc habitant extra muros. Hæc *Trivettus* illius quoque ordinis Frater: qui de primo eorundem ad *Parisienses* adventu an. CIOCCXVIII. sic habetⁱ. Eodem anno cum Fratres (Prædicatores scilicet) *Parisiis* missi starent in quadam porta conductâ, inter domum *Episcopi* & domum *Dei*, universas attendens eorum religiosam conversationem, & vitam studiosam acceptans, contulit eis domum *S. Nicolai*^k ubi nunc manent, cujus usq; in præsens penes se retinent patronatum. Hæc ille. Non enim ignoravit iste ordo recens tunc exortus, quantum suâ interesset, ut duobus celeberrimis totius orbis terrarum Gymnasiis, *Oxoniam*, viz. & *Parisiis*, se probaret; siquidem hinc ad alias Academiâs minùs celebres, facilem sibi aditum patere existimabant. Sed fas nobis etiam Fratres illos *Oxoniam* deducere, qui cum ab urbe haud longius abessent, conceptis ad deum precibus magnopere flagitabant, ut quam benevolentiam inter *Anglos* passim alios experti fuissent, eam apud Academicos quoque consequerentur; quorum nec incassum cecidèrè vota, nam cum Academiâ Primoribus, deinde *S. Fridewyde*, Cœnobiiq; *Osneiensis* Canonicis, tandem præcipuis etiam civibus supplices sese exhiberent, gratiam quam maximam apud omnes conciliarunt; quorum postremò dictis pietatis, reliquis verò eruditionis nomine commendatissimi erant. Immò locum in *Judaismo* brevi impetrarunt, eo scilicet consilio, ut *Judæos* tum morum sanitate, tum verbi (quâ imprimis facultate pollebant) de prædicatione, ad amplexandam fidem Christianam perducerent. In hac sede obtinendâ opem iis haud exiguum accommodabat *Isabella de Bul-*

^a Antiq. Anon. MS. Bost. Buriensis, in Cat. lib. MM. SS.

author Chronici de Tewkesbury, MS. sed falso proculdubio, intelligit forte, an. 1227.

^b In opere suo minore, MS. cap. 7.

^c Inter Sermones in Concilio Basilienſi, MS. vol. I. p. 341.

^d In Tib. suo in laudem B. Virginis, MS. in Bib. Bod. lib. I. cap. 3.

^e MS. In pergam.

^f MS. in Bib. Coll. Merton. fol. 62. a.

^g Sub. an. 1221.

^h Ibid. fol. 60. b.

ⁱ S. Jacobi in impresso exempl.

^j Obiit Mr. Alex. Nequam Abbas Cirenceſt. anno 1217. sic

Annales Dunſtapliæ, MS. fol. 11.

^k In

MS. in Bib. Coll. Merton. fol. 62. a.

beck, Roberti Vere, Comitum Oxoniensis, Coniux, quæ illius nuper ordinis Fratrem sibi, ut à secretis confessionum esset, assumpserat. Neque eâ tantum ex parte adiumento illis erat, verum & aream quandam à Stephano Simeonis filio coemptam, iisdem transcripsit, cumque insuper Domus in qua hospitarentur deesset, pecuniam eidem construendæ necessariam libentissimè contulit. Atqui nec reticendus Gualterus Malclerk, sive Malclerius, Episcopus Carleolensis, qui ut Fratres hosce in summo habuit pretio, ita iisdem, sedem Oxoniæ haudum commodam adeptis, aream alteram sive placeam terræ in *Judaismo*, & bina extra portam Australem molendina benignè detulit, de cuius pariter atque Comitissæ modò dictæ munificentia, è Rotulo Inquisitionis*, captæ vi & vii Edoardi I. super donatione & venditione messuagiorum & latifundiorum in oppido Agroque Oxoniensi, satis liquebit. Ibi enim sic legis. -- Item Fratres predicatorum habent unam placeam ex dono Isabellæ Comitissæ Oxon, quam dicta Comitissa emit à Stephano Simeone, & aliam placeam quam dedit eis Episcopus Carleolensis, & dictus Episcopus emit eam cum duobus molendinis ab Henrico filio Petri, & dictus Henricus habuit eam ratione hereditatis: quantum valet nescitur. Quibus consimilia prodidit Trivettus, in Annalibus^b suis ad annum CIOCCXXIII. de Episcopo Carleolensi hæc perhibens: -- Walterus Manclerk (Malclerk intelligit) Episcopus Carleolensis, qui post aliquot annos impetratâ à D. Papa cedendi licentiâ, ordinem Fratrum Predicatorum ingressus est, nulla sibi de Episcopatu provisione penitus reservata, qui inter Fratres in conventu Oxon religiosa conversatione consenscens, multa in adificiis & aliis memoranda reclusit. Commemorandi præterea Canonici Frideswydenses, qui latifundia illis varia, cum tenementis etiam nonnullis, villis elocabant, qualia erant quæ *Iward*, *Sewynechild* sive *Swynechild*, & *Eylwine Cusse*, in Rentabilibus eorum appellabantur, quæque ad Prioratum Frideswydensium jam olim spectabant. Spatii itaque abundè satis nacti, Hospitium extruunt, pecunias ipsis, inter alios benè multos, conferentibus Episcopo & Comitissâ paulò ante memoratis, è quibus illa anno quasi CIOCCXXVII. Oratorium iisdem exedificavit, addito insuper Coemiterio, tumulandis dicti sodalitatii Fratribus destinato. Sed cum vel integrum Oratorium, vel saltem pars ejus aliqua in Parochia *S. Aldati* starei, (cujus Ecclesiæ medietas ad eosdem Canonicos spectabat) ideoque nisi impetratâ prius Canonicorum Frideswydensium veniâ excitari non debuerat, lites de eodem intentari continuò coeperunt: quas tamen & præpotentium aliorum, & Gregorii speciatim non intercessio, post paulo diremit, provisionibus, uti vocant, seu compositione, tum de hac re, tum aliis Canonicorum quos dixi, tenementis, mox inde conditis, quas hic ex ipso Autographo^c transcribere non pigebit. viz. Quod Fratres predicatorum dederunt Priori & Canonicis *S. Frideswydæ* xl. sol. pro bono pacis in recompensatione escaet^d quod possit eis aliquo tempore contingere de terris, quas tempore hujus provisionis habuerunt de feudo Canonicorum, & si contigerit predicatorum terras prædictas relinquere nolentes in illis habitare, nihil fiet in præjudicium Prioris & Canonicorum *S. Frideswydæ* de eisdem; nec ipsi predicatorum admittent aliquem Parochianum *S. Aldati*, ad oblationem scienter: & si quis de Parochianis illis ad altare oratorii aliquid obtulerit,

illud Ecclesiæ *S. Aldati* reservetur. Habebunt autem Predicatorum duas tantum Campanas mediocres ad oratorium. Si quis autem voluerit conferre predicatoribus terram aut mansionem ad ampliandum Oratorium vel Coemiterium, hoc ordinationi Domini Episcopi Conventriensis (viz. *Alexandri de Savensby*, in hoc negotio per Papam delegati) relinquatur, qui super hoc indemnitati eorum providebit quando voluerit. Ut autem hoc in dubium non revocetur, prædicti provisores (viz. Abbas de *Olney*, Gulielmus Archidiaconus *Wigorniensis*, & Magister *Silurus* Rector Ecclesiæ *S. Michaelis* in Oxon) huic Scripturæ sigilla sua apposuerunt anno gratiæ CIOCCXXVII. in crastino B. Mariæ apud *S. Frideswydam*, ubi prædicti Canonici secundum prædictam formam concesserunt Predicatoribus Cantariam & Coemiterium secundum tenorem mandati Apostolici. His testibus, &c. Adhæc, Scholam mansioni annexam adepti sunt, (quam nonnullos eandem cum præfato Oratorio facere fat scio) à munifico præsertim *Pari*, nobis jam toties memorato, positam; In qua multi accuratissimè legerunt & docuerunt. Verum cum nec illa, nec reliqua eorum domicilia exundantem discipulorum frequentiam reciperent, ad Insulam amnicam in suburbis Australibus jacentem, situ quidem amenissimam, & Fratribus ab *Henrico III.* circa annum CIOCCXIX. concessam, transitum fecere, de quâ migratione fusius nonnihil differendum arbitror.

De eorum Mansionibus. Satis constat è prædictis, Fratres hosce in *Judaismo* primitus, parocciâ nimirum *S. Edoardi* in Euro-Australi urbis Custodiâ, confedissee, ubi (quod obiter ducio inferendum) Parliamentum, cui *Insani* nomen indebatur, anno CIOCCLVIII. eorum in hospitio^d celebratum fuisse dicitur. Hoc autem in loco transactis xl. tantum annis, sedem vertebant, & ad Insulam se contulere in Parocciâ *S. Ebbæ*, & juxta portam aquaticam, vulgo *little Southgate*, vel *water-gate* positam. Cœnobii hujus novi ut situm paulo accuratius & ad seculi nostri captum persequar, observo imprimis, ad orientem à vico *Grand-pont* (unde via publica ad Fratres substructa patebat) fluente exiguo distinctum fuisse, rivuloque altero, à vico *Lumbardi* Judæi, *Slaying-lane* præterea dicto, ad Boream determinatum, Austrum vero & occidentem versus per plures *Isidæ* alveolos subluentes habuisse, & rura late spectasse. Verum super familiâ illâ eodem migrante pauca liceat adnectere cognitu forte haud indigna.

I. Scriptis proditum est maximam amnicæ Insulæ partem, quam in novas sedes deligebant sibi Fratres, *Henricum III.* apud quem istius sodalitatii nonnulli gratiâ plurimum valebant, elargitum fuisse.

II. Postquam ejusdem Insulæ copia facta esset, quasi veterum pertæsi, quicquid terræ in *Judaismo* possiderent, id pene totum domino *Ricardo* filio *Hamonis*, xl. Marcis^e vendidère prædicti Fratres: id quidem iv Messuagia complectebatur, à viâ regiâ ad Parocciam *S. Edoardi*, si in longum mensuretur xv perticas, in latitudine autem octo. Vendidère insuper Scholam & Tenementa, quæ postea *Alanus Mey*, à Prioratu *S. Frideswydæ*, in terminum annorum præfinitum redimebat.

III. Defuncto quem prædiximus *R. Hamone*, prædium illud cum Messuagiis, ad Fratrem ipsius *Joh. Hamonem*^f devolutum est, qui cum circa an. CIOCCXLV. diem obiret, corpus suum secundum Fratrem *Richar-*

* Rot. gen. inquis. Com. & Villa Oxon. capt. an. 6 & 7 Ed. I. repos. int. munimenta in turri London. ^b Trivettus, ut supra, MS. fol. 63. b. ^c In thesaurario Ed. Christi Oxon. in Pixide *S. Ebbæ*, & in lib. mag. Prioratus *S. Frideswydæ*, p. 386, 387. ^d Mat. Parys, (sub an. 1258. ^e Reg. Mag. *S. Frid.* ut supra, p. 376. ^f Ibidem.

dam in Monasterio *Frideswydensi* recondi voluit, dicta vero prædia ejusdem Canonicis testamento legavit, quorum seisinæ traditio facta a iisdem compareret in Cal. Aug.

IV. Constat tum è divenditis prædiis, tum è piorum hominum Benevolentia pecuniæ vi satis magnâ, Fratres prædicatores habitaculum sibi bene speciosum in commemoratâ Insulâ erigebant, cui ampliando posthæc & reficiendo, *Edoardus* I. anno Regni sui xxxi. Lapidinæ in Parochia de *Wheatley* Oxoniæ conterminâ, *Cherlegrave* dictæ, portionem quadratam, inque centum quaquaversum pedes protensam, ^b donavit.

V. Postremò, *Edoardus* III. Regni anno XLI. Fratres hosce, transcriptione agelli cujusdam, ædibus ipsorum dilatandis muniendisque percommode adjacentis, ulterius ^c ditavit, diploma ipsum sic se partim habuit. --- Nos considerantes destructiones & damna Conventus Prædicatorum Oxon, per ripariam sive aquam nostram Thamisiæ, juxta australem partem habitationis ipsorum, priori & conventui ibid. illata, &c. Ut igitur dicti prior & Conventus ab impetu ripariæ, sive aqua prædicta habitationem prædictam suam melius defendere & præservare valeant in futurum, dedimus & assignamus pro nobis & heredibus nostris, quantum in nobis est, eidem Priori & Conventui de ripariæ, sive aqua nostra Thamisiæ, juxta australem partem habitationis suæ, ubi & prout ipsa solum dicta habitationis in longitudine versus austrum quacunq. parte attingit, viginti pedes in latitudine à solo illo versus filum ripariæ sive aqua ejusdem continue computandos, habend. & tenend. &c. Atqui cum Prætor & Ballivi Oxonienses è re minime suâ futurum animadverterent, si fratres prædio illo fruerentur, litibus eos variis usque eo exercebant, dum *Edoardus* delatis ad se querimoniis permotus, tum illis, tum Quæstori suo per ^d Breve Oxoniæ transmissum edixerit, fratres de concessâ à se terrâ ne ulterius postulerent, quin eadem libere deinceps frui permitterent,

De eorum Scholis patet, primas Hospitio eorum in *Judaismo* fuisse conterminas, quas in gratiam *Jo. de S. Agidio*, ejusdem sodalitiis fratris, extructas ^e fecerunt, & post discessum Prædicatorum, cum per aliquot annos vacuæ jacuissent, ad Academicos tandem devolutas, ac, nomine à Parochiâ sumpto, Scholas *S. Edoardi* nuncupatas fuisse. In novâ vero sede Scholas ampliores distinctasque habuere, alias Theologiæ, Philosophiæ alias dicantur, illius enim facultatis Actus omnes & solennia in Templo domoque capitulari, hujus autem in Claustris memorantur præstitisse. Ultriusque autem Facultatis Scientiâ inclarescebant brevi Fratrum haud pauci, si vel eos spectes qui vitam in eo conventu agebant, vel qui in Academiam ipsam adipiscendæ eruditionis gratiâ transibant. In prioribus Scholis, viz. illis in *Judaismo*, primus omnium legebat jam ante dictus *Agidius*, quem ^f *Math. Parisiensis*, in *Arte peritum Medicinali & Theologiâ* *Lefforem* elegantèr eruditum & erudientem nuncupat. Hic sibi *Roberti Groslesti*, sive *Capitonis* animum mirificè conciliabat, à quo ut Epistolas & per plures accepisse liquet, ita dubium non est eum ad easdem rescriptisse. Cæterum (quia prolixum foret omnes recensere),

paucos adjiciam fluentibus inde seculis ex eo ordine inclarescentes.

Primus erit *Rob. Baconus*, Clarissimi *Rogeri Baconi*, sive frater natu major, sive, quod promptius credam, avunculus, qui ex magnâ ad Dominicum devotione, Prædicatorum ordinem senex ingrediebatur, & post ingressum ordinis lectiones suas (ut *Trivettus* ^h habet) in Scholis *B. Edoardi* per plures annos continuavit. Obiit CIOCCXLVIII. & sepultus videtur fuisse in hoc conventu.

II. Proximus esto cœvo nemini secundus *Ricardus Fisacrus*, qui ipso ætatis flore, operam hic literis (ut inquit ⁱ *Lelandus*) strenuam navavit, nullo non genere eruditionis animum exercens, qui labor tam felix illi faustusque fuit, ut inter doctos doctissimus haberetur. Præter ceteros Aristotelem mirum in modum coluit, illum legebat, suspiciebat, in sinu gerebat. Inde ad Theologos se transferens, uberrimum utrinque fructum accepit, nam & insignis Philosophus & Theologus fuit, quibus nominibus tam charus erat *Roberto Bacon*, viro undiquaq. doctissimo, ut comes illi individuus adhereret. --- Quid? quod ut in vita socii conjunctissimi fuere, ita ne morte quidem dividi potuerunt. Nam ut turtur ereptam sociam lugens commoritur, ita extincto *Bacono*, nec potuit, nec voluit superesse *Fisacrus*.

III. *Rob. Kilwarby*, Archiepiscopatu demum *Canuariensi*, & Cardinalatu *Ostiensis* merito ornatus, qui cum *Oxonii* prælegeret, Academicos ad se mire trahebat, ad Archiepiscopalem quoque eminentiam eventus, in comitiorum vespertiis gradum suscipiente *S. Tho. de Cantelupo* disputationis Præsidem, & Moderatorem (Doctorem Cathedralē, hodie appellamus) agere nequaquam ^k dedignabatur, circa an. CIOCCCLXXXIII.

IV. Dicendus etiam *Henricus Esseburne*, qui *Philosophia ac Theologia monumenta*, eo in loco (ut *Lelandus* ^l habet) sollicitis collustravit oculis, quo *Isidis* vadum vel, ut nunc vocant, *Oxonium*, eruditorum foveat ^m amat celebratque numerum. Composuit quosdam divinarum Scripturarum Commentarios, à se olim *Oxonii*, atqui alibi lectos, & illos posteritati reliquit, circa annum CIOCCCLXXX.

V. *Gul. Maklesfeild*. Is ad Baccalaureatum in Theol. *Lotetia*, & Doctoratum inde nobiscum perrexit, vir conspicuâ simul pietate & eruditione, & à *Benedicto* XI. quocum vivus amicitiam coluisset, ad eminentiam Cardinalitiam præpostero honore post obitum sub tit. *S. Sabinae* evocatus.

VI. *Gualterus Joyce*, sive *Jorse*, pietate & doctrinâ cum primis deprædicandus, qui cum hic aliquantisper docuisset, in Archiepiscopum *Armachanum*, & totius *Hibernia* Primatem, anno plus minus CIOCCCVII. emerfit.

VII. *Thomas Joyce*, *Gualteri* frater germanus in Cardinalem *S. Sabinae*, à *Clemente* V. elatus, vir morum gravitate, religionis integritate, vita innocentia, & eruditionis eminentia valde venerandus, imò verò pland admirandus.

VIII. *Nic. Trivettus*, natalium splendore conspicabilis, genitorem ⁿ habebat *Thomam Trivettum*, Equitem auratum, atque olim Regis *Justitiarium*, in Scho-

^a Ib. p. 377. & in parvo vel antiquo libro ejusdem Prioratus Cart. 96. ^b Inter Inquisit. in turri London. ^c Rot. Claus. 41 Ed. III. in tur. Lond. ^d Par. 50 Ed. III. & in quodam fascic. variarum script. in scriniis Civit. Oxon. ^e Per Lelandum in Tom. 4. collect. p. 196. & Nich. Trivettum in anal. suis, &c. ^f In Hist. majori, Edit. 1640. sub. an. 1253. ^g Int. Epist. R. Groslest. MS. Ep. 10, &c. ^h In Annalibus, ut supra. ⁱ In Tom. 4. ut supra, p. 211. ^j Tho. Walsingham, in Hist. Angliæ, Edit. Francofurti, 1603. p. 50. ^k In Tom. 4. ut supra, p. 238. ^l Ib. in Lel. p. 243.

in disceptando, & in Templis declamando, illustris Magister habebatur. Moritur an. CIOCCCXXVIII.

ix. Adest deinde alter Ric. Fisacius, S. T. P. vir iudicio acri, & copiosa lectione; demum pius juxta ac eruditus. Floruit an. CIOCCCXXX.

x. Hugo de Pitton, vel de Dufona (ut Leander Bononiensis poet) S. T. P. literatura ingenti praeclarus. Consecravit monumenta posteritati. Claruit an. CIOCCCXL.

xi. Gul. Encourt, qui inter suos aliquando, tum Oxonii, tum Cantabrigiae, praefator Sacras Scripturas exposuit, & apud populum frequentes Sermones habuit.

xii. Rob. Holcot, de quo Lelandus sic habet. Nunquam aut labori, aut oleo pepercit, quo literas tandem, quarum amore totus conflagravit, assequeretur: quanquam, quae illa fuerunt tempora, partim barbaries, quae tum late dominabatur, partim etiam veterum authorum inopia, qui in remotis Bibliothecis pulvere & situ obducti, immo quod magis est incogniti jacebant, non parum retardaverunt honestum hominis impetum, quo ille ad extremum scientiarum scopum maturabat. Hujus etiam fit mentio in concione habita ad concilium Basiliense, de conceptione B. Virginis absque originalis peccati labe; sic autem ibidem habetur: --- In sententiam hujus propositionis (viz. de conceptione B. Mariae, &c.) concordant Doctores qui sequuntur; primo Alexander Nequam Doctor Oxoniensis in sermone incipiente, Fiat Lux. 2º. Rob. Holcot ordinis Praedicatorum in Determinatione Oxoniensi, quae incipit, Utrum Doctrina Anselmi debeat rationabiliter reprobari, & determinat quod non. Fuit iste Holcotus primo Justiciarius, postea Frater Praedicator, & S. T. P. Oxoniensis, ut alibi manifestum est.

xiii. Gulielm. Jordan, qui audaci fronte polluit inter Magistros Oxonienses, multa ostentatione jactabundus: & velut alter Ismael (sic habet Balus) omnibus infestus erat, ab omnibusq; infestatus. Scripsit diversa contra positiones Wiclevi, & contra Utrudum de mendicitate. Claruit an. CIOCCCLXX.

xiv. Tho. Ringsted, vel Ringstadius, ut Lelandus habet, sui seculi clarus Theologus. Primo in Academia Cantabrigiensi, deinde in hac operam literis dedit. Fit Episcopus Bangorensis, an. CIOCCCLVII.

xv. Jo. Bromiard, inter Dominicanos vir eximia fama habuit, Isidis Vadum, urbem eruditorum nutricem, excoluit. Legum consultissimus fuit, & in Theologia feliciter versatus. Floruit an. CIOCCCXC.

xvi. Rogerus Dymmock, vir exacti iudicii, non modo in rebus quae Philosophos spectant, (ut idem Lelandus dicit) verum etiam in ipsis Theologia mysticis quae ad fidem pertinent: multos annos in Isidis Vado non sine gloria exegit; & quibus ille fuit maxime celebris, quo publico Academia suffragio pugil invictissimus designatus est qui Uvigocevi sectatores debellaret. Floruit an. CIOCCCXC.

xvii. Rob. Humbleton, qui Wicliffe, & sectatoribus ejus inimicissimum se pluribus scriptis testabatur.

xix. Deniq; praeterritendus non est Joh. Skelton S. T. P. de ordine Praedicatorum Oxon. Ex quadam alterius Theologi illius contemporanei replicatione in

inceptione sua Oxonia, Skeltonum nostrum in librum sententiarum scripsisse constat, & anno CIOCCGG, floruisse.

Hos ego praeter Theologos, Philosophos, & Canonistas, tanquam e plena messe manipulum colligendos censui. Pergo itaque ad fratrum istorum Bibliothecam, de qua certe perperca habeo dicere; neque enim amplius disquirenti occurrit, quam sui Ordinis Authoribus instructam probe fuisse, fundatore interim, & Benefactoribus quos habuit, nullibi comparantibus: etsi Lelandus, paulo ante Conobiorum dissolutionem neglectam jacuisse subinnuit.

De Templis vero illorum melius constat. Proditum quippe est, Ecclesiam in Insula amnicâ, oratorio quod in Judaismo habuissent longe ampliolem, extruxisse eos, atque an. CIOCCCLXII. indie S. Viti & Modesti, à Ricardo seu Benedicto Gravesend, Episcopo Lincolnensi, consecrandam & dedicandam memoriae S. Nicolai curasse; indeque fuisse quod sedis illius Episcopi, quoties Oxonia adventabant, cum fratribus hisce diversari fere solebant. Certe à vero non discrepat, Ecclesiam hanc S. Nicolao dicatam fuisse, cum Ordo ille uno eodemque anno Bononia Lutetiae receptus, ibi Templum, hic vero Hospitium eidem Divo consecratum habuerit. Quod superest, nomina apponam nonnullorum, aut in Oratorio praedicta, aut in Templo de quo nunc agimus contumulatorum; illis interea nec omissis, quorum loculi è dicto Oratorio transferebantur; Quales nempe erant Isabella de Bulbeck, & Gualterus Malclerk, de quibus jam saepe Ric. denique Fisacius S. T. P. de quo semel mentionem fecimus, quique Praedicatorum Anglorum primus in librum sententiarum commentabatur. Malclericus & Fisacius diem obiit anno CIOCCXLVIII; Comitissa vero Oxoniensis (referente Matth.º Paris) postridie purificationis B. Mariae anno CIOCCXLV, & in Cryptâ dicti Oratorii perangusta primùm condebatur. Horum autem Corpora ad Ecclesiam Interamnem transvecta solenni cum pompâ memorantur, cujus sub occidentali pariete Fisacius denuo sepultus jacuit. Porro Tho. Fodocus, vulgo Joyce, sub ejusdem Ecclesiae choro inhumatus fertur, an. CIOCCCXI, qui in Martyrologio quodam secundum ordinem fratrum Praedicatorum, F. Tho. Theobaldus appellatus occurrit, & in Monasterio Oxienfi (repono Oxoniensi) in Angliâ contumulator. Adest etiam Piers, vel Petrus de Gaveston, Cornubiensis Comes, quem Edoardus II. tantum non oculis suis chariorem habuit. Infelicem sane, cui vel Regius favor in perniciem vertebat! Constat enim cumulatâ inde sibi Optimatum Invidiâ, ab iisdem xxix Junii, an. CIOCCCXII. ad Blacklawhill, (alii ad Gaverishiche habent) in Comitatu Warwicensi, capite fuisse truncatum. Unde rythmica illa,

Dum Petrus saevit, propriam mortem sibi nevit,
Nunc patet ut nevit, truncatus ab ense quievit.

Quanquam haud ita diu in Templo isto Dominicanorum quievit; nam Edoardus tertio post anno, Episcopis cleroque reliquo stipatus (fremebundi quippe Proceres sese subduxerant) erutum ipsius cadaver, cum amplissimis honoris indicis, ad Langley Regis in agro Hertfordiensi deportabat; ibique in Ecclesiâ fratrum Praedicatorum deposuit: quibus pensionem

^a Ecloga Oxon. cant. lib. 2. p. 31.

^b In lib. 4. de illustribus viris. Ord. Praed.

^c Bal. Cent. 5. nu. 53. Pitf. at. 14. nu.

^d In Tom. 4. ut supra, p. 269.

^e In primo Val. Sermonum in Concilio Basil. MS. pag. 588.

^f In Cent. 6. nu. 54.

^g In Tom. 4. ut supra.

^h Ibidem.

ⁱ Ibid. pag. 277.

^j Ut in MS. in Bib. C. C. C. Oxon. quondam in Bib. Ecclesia Cathedra Exoniensis.

^k In 4. Tom. p. 245.

^l Continuator Bedae de adventu Anglorum in Brit. MS. in Bib. Bod. Med. 20.

^m Ant. Senensis, in Chron. Fratrum Praedicatorum, Edis. Paris, 1585. p. 30. b.

ⁿ In Hist. sub an. 1245.

^o Leland. in Tom. 3. p. 58.

^p Edit. Venetiis, 1582. in Catal. Card. nu. 11.

^q In Historia Abbatum & Priorum Eborac. MS. in Bib. Bod. fol. 184. b.

^r Uvallingham in Typod. Neustriae, Edis. 1603. p. 106.

eo nomine peculiarem addixit, ut pro decessorum perinde suorum, atque *Gavestoni* sui animæ Deum frequenter obsecrarent. Nec præteribo *Thomam Golafrey* Armigerum (natus is erat *Joh. Golafrey* de *Fyfield*, in Comitatu *Berberiensis* militi, ex *Elizabetha* filia & hærede *Jo. de Fyfield* armigeri) benignum hujus familiæ Mecænatem; qui *Radetia* prope *Abendoniam*, mense *Aug.* anno *CIOCCCLXXVIII.* fato functus, maximâ cum exequiarum celebritate in Ecclesiâ illâ Prædicatorum contumulabatur. Nec reticendus *Petrus Besills*, de *Lee Besillorum* propter *Abendoniam*, miles, ibidem anno *CIOCCCCXXIV.* secundum patrem sepultus. Is inter præcipuos dictæ Ecclesiæ Patronos numeratur, cujus & Borealem Alam construxisse, & sex in eadem fenestris exstruendis *cxix* l. legasse dicitur. Dicendus postremo *Steph. de Valle*, alias *Wale*, Episcopus *Midensis* in *Hibernia*, sepultus mense *Nov.* an. *CIOCCCLXXIX.* Sed prolixum sane foret omnes recensere: quippe cum non tantum in dissolvendo Cœnobio, temploque diruendo complurium deprehensi sunt tumuli, verum hodie etiam subinde effodiuntur loculi saxei. viros includentes, annulos in digitis, pectore Calicem, & de collo munismata gestantes, chartulasque pergamenas, cum appensis sigillis, juxta habentes. Atqui & corda nonnunquam eruantur, velamentis plumbeis, caput humanum exæquantibus, involuta; è quibus alterum anno *CIOCCXLIV.* cum Inscriptione ab Hortulano quodam effossum, & ad *Carolus I.* *Oxonia* tum agentem delatum, intuentem Rege tegumento suo nudabatur; quodque admirationem haud parvam habuit, recens pene & incorruptum videbatur.

De Benefactoribus ut breviter dicam, præter Comitissam *Oxoniensem*, Episcopum *Carleolensem*, *Tho. Golafreium*, *Petrum Besills* militem, &c. paulo ante memoratos, reperiuntur *Petrus Toraldus*, *Robertus Oein*, *Henricus* filius *Henrici* fil. *Simeonis*, *Philippus* le *Mullner*, cum Civium *Oxonienfium* primoribus haud paucis: qui non modo dona illis frequentia detulere, sed pro fratribus fide jubentes, eosdem à litibus & injuriis tutabantur, cum sedi primum in *Judaismo* commendæ operam impenderent. Sequitur deinde *Ric. le Muller*, sive *Mullner*, qui exeunte *Henrici III.* Regno, terram illis in Parœcia *S. Aldati* a concessit; cumque *Henrico* de *Wycombe* nepoti suo Messuagii propinqui partem donaret, id eâ conditione fecit, si ipse & successores ipsius quatuor annuatim solidos penderent, ad sustentandum luminare coram altari *B. Mariæ* in Eccl. *S. Nicolai* ubi fratres Prædicatores habitant. *Gualterus* Episcopus *Carleolensis*, postquam deposito Episcopatu illius se ordinis voto adstrinxisset, molendinâ binâ extra portam Australem ab *Henrico* filio *Petri Oxoniensis* coemit, dictoque sodalizio donavit; quare haud multo post *Henricus* ejusdem *Henrici* filius & Hæres, jure suo omni, prout *Gualterus* exoptavit, publice renunciavit; eademque cum toto stagno, & tota aqua tam supra quam infra, fratribus hisce confirmabat; quod & ab *Edoardo* inde *III.* fiebat b anno reparatæ salutis *CIOCCCCXXVI.* *Durandus* etiam de *Bugwel*, Messuagium in vico vocato *Grandpont*, Portæ per quam in fratrum illorum Hospitium ibatur adfidens, iisdem legavit an. *CIOCCCLII.* cum hac exceptione, ut *Alicia* conjux dum viveret usu fructu gauderet. Sed ne in his nimius esse videar, addam tantum, *xl.* solidos à Collegio *Dunelmensi* (quâ de causâ dicant alii) l. quoque *Marcas* à Rege, ad pla-

citum uti loquuntur, quotannis accepisse; quodque reliquis pariter Ordinibus usu venit, testamentariis morientium donis locupletatos fuisse.

Restat ut de Dissolutione breviter attingam, quæ sub *Henrico VIII.* obtigit, communi reliquorum in *Angliâ* Cœnobiorum fato. Tum enim hospitium illud cum totâ clausurâ terræ, tres acras ad orientem solem ambitu colligente, lucus etiam ad occidentem positus, una cum pertinentiis omnibus, Messuagium insuper supradictum portam ipsorum attingens, fratrumque Griseorum sedes vicina, ab *Henrico VIII.* anno Regni *xxxvi.* pro *cioxciv.* libris divendebantur *Ricardo Andrews* de *Hayles* in Comitatu *Glocestriae* Armigero, & *Joh. Howe* Generoso coemptoribus. Apud hos tamen haud ita diu residebant, quin aliquanto post *Guil. Freere Oxoniensi* & *Agneti* consorti c venundabantur; qui rationibus id suis conducere credentes, diruto templo maximâque Cœnobii parte, Lapides, Plumbum, Vitrum, Campanas, &c. vilissimo pretio, nisi sacrilegium unâ æstimemus, vendidère. Atque sic evanuit prorsus fratrum Prædicatorum sedes *Oxonienfis*, attamen reconditi nonnunquam Thesauri, & aliqua priscae vetustatis monumenta effossa ibidem eruntur.

Illos autem memoriâ æternum insidere fas est, qui haud sine ingenti rei Academicæ emolumento nobiscum agebant; dum Ecclesiæ quoque Præsules eorum simul doctrinâ & inculcato vitæ instituto allekti, honores & munera deposuerint, Regulamque illam susceptruri, *Oxoniam* frequentes commearint. Sub hæc tempora *Stephanus Lexington Oxoniensis*, vir nobilis genere, & scientia & moribus nobilior, Academicos d numero septem, è Scholâ (ut opinor) quam vir dignissimus *Edmundus Rich Abendonensis*, infraque memorandus, nobiscum posuerat, desumpsit, & ad *Quadrariam*, vulgo *Quarerar*, in Insulâ *Vestia* delatos in *Cistercianum* ordinem cooptavit; eo quidem consilio quo *Gualterus Gandavensis*, Cœnobii *Osneiensis* frater, scientias *Oxonienfes* deducendas pariter arbitratus, Monasterium *S. Augustini Walthamiae* positum Monachis *Osneiensibus* jam ante c compleverat.

CIOCCXXII.

xv^o Cal. Maii *Stephanus Langtonus*, Archiep. *Canuariensis* Synodum Generalem habuit d in Ecclesiâ *Osneiensis*, in quâ constitutiones frequentes fiebant, & confirmabantur, de Ecclesiâ *Anglicanâ*, vitæque Monasticæ reformandis. Præter alios, in jus protrahabantur sacerrimi duo nebulones, (quorum alter *Androgynus* fuisse dicitur) & de assumptâ Christi personâ, & ementitis divini corporis vulneribus condemnati, *Adderburiam* vel *Ebberburiam*, xviii velut inde millaria distam abducti, consimili cum Beato Jesu supplicio macabantur: novo quidem ritu Sacrilegi, qui non Templum, sed ipsum numen expilare sustinerent, quanquam inter fures istos cruci affixos Christum quis insanus quæfiverit? An vero & stolidas commemorabo mulierculas, quæ pro binis sese *Mariis Virgine*, & *Magdalena* venditantes, morte quoque mulctabantur.

De iis ita Scriptores e nonnulli. Verum hanc rem alii paulo secus tradiderunt, mulieres nempe binas, totidemque viros adductos coram Archiepiscopo fuisse, virorum vero alteri intentatum, quod Christianus cum esset, & præterea Diaconus, *Israellita* cujusdam amore correptus, fidem ejurârit, præ-

^a Lib. five Reg. parv. S. Fridewyde, p. 51.

^b Pat. 10 Ed. III. part. 1. m. 35. in Tur. Lond.

^c 36 H. VIII. Rot. 51. in offic. Scacc.

^d Annales Dunstapliae, MS. fol. 17.

^e Geru. Doroborn. in Hen. II. & Rog. Ho-

^f veden, an. 1177.

^g Matth. Paris, sub an. 1222. Et Chron. incerti auctoris MS.

^h Annates Burton MS. sub an. 1222.

ⁱ Nic. Trivet, & Rad. Coggeshall, sub eodem anno.

putium sibi abscindi passus; qui Apostasia propterea damnatus, & Diaconatu exutus, Judici seculari in manus tradebatur; & à famulo quodam *Fulconis de Brent*, Constabularii sub hac tempora Catri *Oxonien-*sis, concrematus erat. De altero illo perhibetur, juniorem fuisse eum, & temerata pridem Religionis postulatum, quod in crucem sponte actus quinque vulnera ad imitationem Beatissimi Salvatoris accepisset; mundique inde Redemptorem præ se ferens, pro eodem à mulierculis illis enuntari longe late curasset. Harum vero altera, cum inclinata jam esset ætate, veneficii coarguebatur; & Adolescentis mente excussi, & ad immane id facinus adacti convicta, cum sociâ, fame pariter enecandâ, circumducto muro includebatur. Mitto per plures leviorum criminum accersitos, (quos inter fuere Academici haud pauci, qui Rectorias in Agro vicino obtinebant, eoque nomine coram Synodo citabantur,) ad ea siquidem pergam quæ rem nostram propius attingunt.

CIOCCXXIV.

Sodalitium illud *S. Dominici* novæ jam familiæ præluxerat, viamque aperuerat; nam ad annum hujus seculi xxiv pertinet Fratrum Minorum, sive *Franciscanorum* in *Angliâ* appulsus: de quibus, sedes tum a libi passim, tum *Oxonii* tandem obtinentibus, diffusius fortasse quam operis nostri ratio postularet, non tamen uti spero sine Lectoris fructu, verba sum proxime facturus.

Confirmatâ hoc anno ab *Henrico III. B. Francisci* Regulâ, Fratres novem, quatuor nempe Clerici & v Laici, *Angliam* statim cogitabant; inque feria post nativitatem *B. Virginis* tertia *Dubrim*^a appellebant: quos ut acceptiores paulo Lectori reddamus, notitiam eorundem aliqualem viritum præfabimur.

i. Primum sibi locum vendicat Frater *Anagnellus*, seu *Agnellus* de *Pisa* Diaconus, triginta quasi annos jam natus. Is in proximo generali capitulo (ut *Ecclestonus* dicit) à *B. Francisco* destinatus fuit minister provincialis *Angliæ*; fuerat siquidem custos *Parisiensis*, & ita prudenter se gesserat, ut tam fratribus quam secularibus famosa sanctitatis merito plurimum complaceret. Prædicto *Latetia* munere fungens conventum inibi suo ordini^b excitavit; animoque tam demisso fuit, ut à Diaconatu ad Sacerdotium aspirare abnuerit, nisi Generali ordinis sui Capitulo licentiam prius permittente. A stabilito denique in *Angliâ* Fratrum istorum sodalicio, Regi cooptatus est à Consiliis (ut quidam^c refert) & tantæ apud omnes erat auctoritatis ut plurimum inter Regem & Magnates, in libris longe difficillimis sopiendis valuerit.

ii. Proximus erit Frater *Ricardus* de *Ingeworde*, sive *Ingeworth*, natione *Anglus*, sacerdos & Prædicator *Agnello* ætate provectior, primusque sui Ordinis qui populis *Transalpinis*, hoc est citra *Italiam* degentibus, verbum Dei^d enuntiabat; & processu temporis sub bona memoria Fratre *Johanne* Parente, missus est Minister Provincialis in *Hiberniam*. Parens ille erat qui Ministerium *Hispania* gerens, Fratrem *Helyam* in Generali hujus Ordinis Ministerio excepit. Cæterum ad *Ingeworthum* ut redeam, *Agnelli* vicem supplevit, ad Generale illud Capitulum Proficiscentis, quo de transferendis *B. Francisci* Reliquiis agebatur: & à Fratre

Alberto in Generali Capitulo ab obeundis muneribus liberatus, rudeque quodammodo donatus, ad difficiliorem tamen Christianæ militiæ partem sese accendit. Incredibili nimirum promovenda fidei amore accensus in *Syriam* perrexit, ubi stipendia præclara faciens diem suum clausit. Hunc enimvero pro^e *Lelandi*, adeoque^f *Balai* & *Piscique*, *Ricardo Kingesthorpio*, vel *Cuningsthorpio* habendum duco; nam eo nomine scriptor aliquis, vel hujus vel alterius cuiuspiam societatis indaganti mihi nequaquam deprehensus est.

iii. Tertius erit Frater *Ric. Devonien-*sis, annis adhuc immaturior, *Angliæ*que pariter oriundus, & ordine, uti appellatur, *Acolythus*. Per plures ille gentes invisisse dicitur; post quindecennalem vero peregrinationem, corpusculo febribus *Quartanis* jam pene absumpto, ad *Romenhale* secessisse, ibique vitæ quod reliquum erat transegisse memoratur.

iv. Clericorum postremus est *F. Gulielmus Essebien-*sis, qui & *Anglus* erat, & quamvis Novitius adhuc, posthæc tamen in getendis Muneribus, insigne Patientiæ, Obedientiæ, Charitatis, Humilitatis, &c. exemplar emicuit. An vero de illo referam, quod à *Gregorio Gallia* Ministro rogatus, num ad *Anglos* mitti vellet, responderit, se nescire si vellet; & Ministro responsi novitatem demittente, subjecerit, ideo se nescire quid vellet, quia voluntas sua non erat sua, sed Ministri, unde voluit quicquid Minister voluit ipsum velle. Non me præterit *Gulielmum Etonum* à quibusdamⁱ vocitari; tradentibus insuper Domicilii Fratrum Minorum in *Oxonio* primum extitisse Guadianum sive Custodem, Sacerdotio quoque functum, in Scholis *Oxonien-sibus* docuisse; denique, ut castitatis votum quo se obligarat certius impleteret, testiculos sibi^k excuisse. Verum constat luculentissime, eundem *Gulielmum Essebensem* etiam cognominatum, inculpatâ morum probitate haud paucis induxisse, ut dignitatibus renuntiantes Fratrum istorum habitum susciperent. Quin ad Laicos nunc descendo.

i. Primus eorum venit *Fr. Henricus* de *Cernise*, vel *Cervise*, à *Longobardis* genus ducens; vir altâ prudentiâ, & pietate perspectissimâ, ideoque in *Guardianum* demum Domus Fratrum *Londini* evocatus. Id muneris cum aliquot annos mirâ industriâ nec minori integritate procurasset, eodem se exiit, & in patriam remeavit.

ii. Frater *Laurentius* de *Belvaco*, cognomentum à loco natalitio sortitus. Is annis quibusdam in munere hic suo studiose collocatis, in *Italiam* ad *B. Franciscum* revertebatur, apud quem in eam tandem gratiam influxit, ut eidem vir ille sanctus *Tunicam* suam moriens donarit. Atqui *Laurentius Londinum* denuo rediisse, ibique diem obiisse supremum fertur.

iii. *Fr. Gulielmus* de *Florentiâ*; qui receptis in *Angliam* fratribus statim in *Galliam* regressus est.

iv. Quarto loco erit *F. Melioratus*; de quo nil adeo memorandum occurrit.

v. Neque de quinto sane, *Jacobo Ultra-montano*, amplius referendum, quam novitium tunc temporis, & inter familiæ probatitios fuisse.

Adjungunt his comitem^l nonnulli *Albertum* quendam de *Pisis*, quem *Agnello* in Generali *Angliæ* ministerio successisse, immo è Generalibus hujus sodalicii Ministris tertium postmodo evasisse perhibent. Ve-

^a Tho. Eccleston, In Historia Fratrum Minorum Angliæ MS. in collatione 1. ^b Barth. de Pisis, in libro Conformitatum B. Francisci, edito per Jerem. Bucchium, an. 1590. lib. 1. fol. 94. b. ^c Francis. à S. Clara, in Histor. Min. F. Minorum Provincia Angliæ, edit. in Tom. 1. Operum ejus Duaci, an. 1665. p. 1. col. 2. ^d Eccleston, ut supra. ^e In 2. om. 2. p. 296. & Tom. 4. p. 196. ^f In Cent. 10. nu. 63. ^g In append. ad illustr. Scriptores Angl. Cent. 3. nu. 87. ^h Ecclestonus, ut supra, Coll. 1. ⁱ Viz. Leland, in 2. Tom. Collect. p. 296. ex quodam exemplari Tho. Eccleston MS. & alii. ^j Vide Balz-um, Cent. 10. nu. 63. ^k Barth. de Pisis, ut supra, in lib. Conformitatum. B. Franc. Antonius in Chron. suo, part. 3. Tit. 24. cap. 7. sect. 2. &c. & alii.

rum profectio vel Ministrum Provinciale, vel cum imperio saltem & dignitate aliquâ jam tum fuisse, à *Tho. Eccleston* conjectura non levis est, cum ille Minorum * Historiam persecutus, *Alberti* frequenter illius meminerit, semelque tradiderit, à primo statim adventu Lectorem illum *Londini* alterum, alterum (fratrem nempe germanum) *Cantuarie* constituisse. Cum *Radolphus* autem *Tossinianensis* de fratribus iis b edisserens, suppresso *Agnello*, Fr. *Albertum* cum tribus Sociis Religionem B. *Francisci* in *Angliam* deduxisse prodidit, quis non aperte videt Fratres illum duos pro eodem habuisse? Sed rem ego istam haud tanti æstimo ut de ea digladiari pergam. Subjungam itaque, testatissimum esse Fr. *Albertum* *Pisanum* *Etruscum* in *Angliam* elapso saltem anno *CIOCCXXIV.* accessisse, quem scriptor c quidam (cujus ego fidem suspectam nihilofecius habeo) primum in *Angliâ* Provinciale, quartum vero sui ordinis Generalem Ministrum (acsi *Agnellus* tertius fuisset) extitisse asserit.

Ad fratres autem redeo Clericos Laicosque, sumptibus Monachorum de *Welcamp* in *Normannia*, *Durham* transvectos, unde *Cantuariam* progressi dies binos in Prioratu S.S. *Trinitatis* agebant, & postea bifariam partiti, *Ingevorthus*, *Devonienfis*, *Cervisus* & *Melioratus* *Londinum* contendebant; reliquis ad *Xenodochium* *Presbyterorum Cantuariensium* profectis, ubi tantisper commorabantur, dum in *Cameram* quandam ludi literarii dispositi fuerint, cumque Pueris agentes religiosi eisdem colloquiis ad pietatem informarent. Post hæc *Alexander*, dicti *Xenodochii* præpositus sive Magister, aream vel placeam terræ *Oratorio* etiam decoro (quod scilicet & ipse extruendum curavit) satis ornatam, iisdem concessit, quæ Municipii sive *Communitatis Cantuariensis* nomine (quoniam Fratribus nil suo jure possidere fas erat) in eorundum usum tenebatur, quos D. *Simon* de *Longeton*, *Archidiaconus Cantuariensis*, D. *Henricus* de *Sandevico*, & potissimum *Comitissa* quædam illustris, *Domina Inclusa* de *Bagyngham Eccleston* d nominata, summo propediem favore & benevolentia complectebantur. Porro cum Fr. *Albertus*, *Agnello* in *Provinciali Angliæ* Ministerio suffectus, fratres suos hospitium *Cantuarie* tam auspiciatò nactos intelligeret, *Henricum* fratrem quem dixi germanum, ut iisdem prælegeret, eodem amandavit; quem *Rob. Grosfessi Oxonii* docentis auditorem fuisse præsumendum existimo. At vero ne hic diutius hæream, de Fratribus iis si plura, & speciatim quæ ad eorum inde translationem spectant cognoscere velis, ad scriptorem uberrimum *Guil. Somnerum* c remittendus es.

Ad illos jam recurro quos iter *Londinum* versus instituisse prædixi, quò cum perrexissent, à *Dominicanis*, tanquam si ejusdem essent familiæ, hospitio & alimento in diem usque decimum quintum excipiebantur; quibus decursis vir bene animatus *Johannes Trevers* domicilium iis, in vico vulgo vocato *Cornhill*, in Cellas commode divisum conduxit; *Cantariâ* tamen in æstatem subsequentem carebant, quòd *Altaria* erigendi, sacraque celebrandi data haudum ipsis licentia esset. Primus habitaculi illius *Guardianus* erat *Laicus* quidam *Longobardus* (puta *Hen. de Cervise*) fratris *Agnelli* *Vicarius* in *Angliâ* dum ad *Generale* quoddam apud *exteros Capitulum* proficisceretur. Porro autem, sedem tandem in *Paroecia* S. *Nicolai*

in *Castodia Faringdonia*, vulgo *Faringdon Ward* *within* consecuti, ad dissolutionem usque *sodalitii* ibidem commorabantur.

Prinquam de Fratribus illis *Oxonii* admissis plenius edisseram, lubet per plures eorundum profectiones stricim percurrere. Ante *Festum Omnium Sanctorum*, & *Agnellum Londinum* adventantem, *Oxoniam* adibant *Ingevorthus* & *Devonienfis*; hinc vero *Northamptoniam* i concedentes, & in *Xenodochium* quoddam recepti, construxerunt ibidem *Domum* in *Parochia* S. *Ægidi*, cujus primus erat & *Guardianus* Fr. *Petrus Hispanus*. Tandem mansionem *Oxonie* adepti *Cantabrigiam* petebant, & à *Burgensibus Synagogam* pervetustam *carceri* publico contiguam in habitaculum b obtinebant, sed cum ab *incarceratorum* viciniâ sacra ipsis inturbarentur, *Aream* sive terræ placeam sibi comparabant (acceptis in eam rem è *scaccario* *Regio* decem *Marcis*) & *oratorium* in eâ perobscurum extrui curabant, quale nimirum unius diei spatio *faber lignarius* compingere poterat, ubi fratrem *Thomam* de *Hispaniâ* *Guardianum* deinde habebant. Demum, *Scholam* quoque consecutis prælegebant *Magistri* & *Baccalarei* haud incelebres permulti; quorum cum *LXXIII* abinde ad centesimum ante dissolutionem annum compererim, nihil attinet omnes per censere. En vero tibi i nonnullos.

i. Primum se dat *Frater Vincentius* de *Conventria*; quem *Rob. Grosfessi* sequacem imprimis reperio, multoque cum plausu prælegentem. De eo enim liber b citatus --- *Intravit tunc temporis Vincentius de Conventry, qui non multum post Germanum suum Magistrum Henricum, ad intrandum ordinem cooperante gratia Jesu Christi, diligenter induxit. Intravit enim in die conversionis S. Pauli, cum Sancta memoria Magistro Ada de Oxonia i & Domino Willielmo de Eboraco solempni Baculario, &c.*

ii. Fr. *Guliel. Piſtavenfis*.

iii. Fr. *Eustachius* de *Normanwyle*. Is, postquam *Oxonie* legerat inceptoratque, *Lecturas Cantabrigiæ* resumpsit, & *Oxoniam* remeans, in *Cancellarium Academicum* delectus fuisse perhibetur.

iv. Fr. *Joh. de Westona*.

vi. Sextum in *Catalogo* locum habet Fr. *Tho. de Eboraco*; qui cum *Oxonie* incepisset, & in conventu ibi suo legisset, jubente *Ministro Provinciali* *lecturas Cantabrigiæ* resumpsit.

xii. Duodecimus est Fr. *Adamus* de *Merſton*.

xiii. Fr. *Henr. de Brisingham*.

xv. Fr. *Tho. de Bungey*.

xxiii. Fr. *Gualterus* de *Knolle*.

xxix. Fr. *Adam* de *Howeden*, vel *Hoveden*.

xxxi. Fr. *Ric. de Conyngton*, qui incepit *Oxonie* & resumpsit *Cantabrigiæ*.

Fratres ergo isti, *Cantabrigiæ*, uti jam dictum, & *Oxonie*, velut mox dicetur, sede fixâ potiti, brevi admodum in primarias *Angliæ* Urbes & oppida passim derivantur.

Herefordiam primo nominabimus; ubi *Præflectore* a utebantur Fr. *Gulielm. de Leiceſtriâ*, è *Scholâ suâ Oxoniensi* prodeunte. Deinde erit *Cestria* (ea enim in exemplari a quodam *Ecclestoni* habetur, quanquam

Qui inceperunt Oxonia.

* In *Collat. 10.* b Pet. Rod. *Tossinianensis*, in lib. 2. *Seraphica religionis.* c *Author Registri Domus Fratr. minorum in Londonia MS. in Bib. Cotton, fol. 68.* d In *Collat. 3.* e In *Antiquitatibus urbis Cantuariensis*, *Edi. Anglicæ*, 1640. p. 100. f *Eccleston, ut supra, coll. 2.* g *Ibid. in coll. 5.* h *Ibid. in coll. 3.* i In imperfecto exemplari *Tho. Eccleston, MS. in Bib. Cotton, coll. ult.* j In coll. 3. k In altero exemplari *Ad. de Exonia* scribitur. l *Eccleston, coll. 10.* m *Apud Lelandum, in Tom. 2. p. 296.*

in alio * *Leicestriam* deprehendo) ubi Fr. *Gregorius de Bosellis*, è Schola pariter *Oxonienſi*, prælegebat: Quod & *Bristoliam* fecit Fr. *Gilbertus de Cranford*, ex eadem Scholâ. *Slopiſburiam* poſtremo dicam, quâ ego quidem *Salopiam* intellexerim, tametſi *Lelandus* † è veteri *Eccleſtoni* codice *Salisburiam* habet. Ibi vero civis quidam *Ricardus*, in arâ quadam Fratribus à Rege conceſſa, Eccleſiam ipſis crexit; cui acceſſit *Laurentii* cujuſdam pietas, qui tum domicilia iis neceſſaria excitavit, tum fatiſcentis dormitorii parietes recreavit. Ut breve faciam, in Urbem poſthæc illam à *Burgeniſibus* admiſſi, eandem incolebant ad *Henricum* uſq; VIII. Religioſorum familias ubiq; exturbantem.

Sed de his tantisper. Ad *Ingeworthum* jam & *Devoniensem* redeo *Oxoniam* contententes; qui cum eadem haud longe abeſſent, locorumque ignari viâ aberrarent, propter appetentem jam noctem, fluvioſque copioſis imbris exundantes, ad villam ruſticam, ſeu *Grangiam* quandam *Benedictinorum Abendonensium* ſex mille paſſus ab *Oxonia* diſtanti, † deſceſcebant: quæ cum in immenſa ſylvarum ſolitudine, interque *Baldonam* & *Oxoniam* poſita dicatur, vel *Miltona magna* fuerit oportet, ad ſecundum quaſi à *Baldonâ* lapidem, ubi ſupra dictorum Monachorum *Grangia* quædam, Eccleſiæ ad Austrum vicina ‡ ſtetit; vel *Culhamia*, *Abendonia* ad primum milliare propinqua; quam potius amplector conjecturam, quia ſitus eidem ſylveſtris & mediamnicus rectiſſime competeſcit. Quocunq; demum loco erat præſata *Benedictinorum* cella, ad eandem fratres ruente jam nocte accedebant, & pulſato leviter oſtio, admitti ſupplices in Dei amorem petebant, quippe frigore aliter fameque interituri. Oſtiarius iſ erat cui preces hæc fundebant, qui miſerum illud Fratrum Par, è pannoiſis veſtibus, vultuum ſquallore, & Idiotiſmo exotico, mimos quosdam ſeu perſonatos conjectatus, nuntium ad ipſum Priorem deferere, haud ſane ingrati, Ille enim cum Sacriſtâ, Cellario, Monachiſque duobus junioribus ad januam properans, eoſdem ultro invitabat, geſticulatoriis ſeſe ludicriſque artibus excipiendum ſperans. Cæterum cum Fratres tetrico compoſitoq; vultu affirmarent, ſpem illos inanem concepſſe, neq; ejuſmodi ſe homunculos eſſe, verum Deo famulantes Apoſtolice vitæ inſtitutum elegiſſe, *Benedictini* expectato ſe riſu fraudatos ægre ſerentes, indignis Fratres modis habitos, calciſque & pugniſ conciſos, foras protrudunt; Qui teſto jam caſſi, conſiliiſque inopes oberrabant, & ſub arbore mox aliquâ ad ſomnum ſeſe erant compoſituri, niſi Deus Monachorum juniorum alteri in animum indidiſſet interituris proſpicere. Hic utique à Janitore impetravit, ut conſopitiſ Priore reliquiſque Monachiſ, miſelliſ iis in ſui gratiam oſtium aperiret; quibus in ſœni metam receptiſ alimentum ipſe ſubminiſtrabat, precibuſque eorum commendatus, in diverſorium ſuum redibat. Subdubito hic an attexam Adoleſcentuli illiſ ſomnium, haud omnibus forte arrifurum; ſed quia indicio ſaltem eſſe poſteſt, in pejora jam divergente ſeculo, aliquorum tamen mentes Religionem etiamnum numiniſque metum occupaffe, tradere ſtatutum eſt. Cum Juvenis itaque ille, ſeu Monachus junior, in ſomnum jam eſſet devolutus, viſus ſibi eſt (ut ſcriptor † quidam habet) Chriſtum pro Tribunali ſedentem, judiciuſque ſupremum exercentem conſpicere; iſtiuſque ſubinde loci (*Grangia* nimirum prædictæ) patronoſ ſiſti coram ſe jubentem, exaudire. Dehinc prodibat illiſ è regione pauperculus quidam, habitu Fratrum Minorum indutus, qui Priorem cum tribuſ aliis ejuſmodi

oraſſingulâ accuſabat: "Ulcifcere ô Juxta Juſte ſu-
mulorum tuorum ſanguinem, quos barbara virorum
iſtorum ſeritas frigori & inedia noctiſque acerbiffi-
ma periculis expoſuit. Memor eſto ô Domine vul-
garia hoſ vitæ præſidia, quæque morionibuſ ſuppe-
ditaturos ſeſe profiterentur, ſerviſ tuiſ, mundaniſ
voluptateſ ejurantibuſ, animaſque pro quibuſ tu
mortem perpeſſuſ eſ lucraturuſ, denegaffe.

Poſthæc, Chriſtuſ ad Priorem converſuſ voce ira-
cundâ rogabat, ad quem ille Ordinem ſpectaret, eoſque
perhibente S. *Benedicti*, à *Benedicto* tum prope adſtan-
te quærebat Dominuſ verumne id eſſet; cumque ille
reſponderet Inſtituti hoſ ſui nequiſſimoſ eſſe everſo-
reſ, juſſiſſe enim ſe ut Domicilia ſua Hoſpitibuſ qui-
buſcunq; ſemper paterent, lata ſtatim ſententia eſt,
Priorque cum Sacriſta & Cellario de Ulmo vicini ſu-
ſpenduntur. Cum Chriſtuſ poſthæc Monachuſ il-
lum alterum conſpiceret, cujuſ beneficio ſalvi erant
duo Fratres *Franciſcani*, rogaretque è quonam
ille Ordine eſſet, ſubverituſ ille ne ſi *Benedictinoſ* a-
gnoſceret, in ſupplicii ſocietate veniret, S. ſe *Franci-
ſci* de Ordine fuiſſe reſponſabat; quare Salvator à
paupere conſeſſim illo, quem *Franciſcanuſ* eſſe jam con-
ſtabat, ſciſcitatur, id verum an eſſet; ille autem ad
Juvenem Monachuſ decurrenſ, meuſ eſt inquit Do-
mine, meuſ eſt, quem ab hoc tempore in Ulſas meaſ
& familiam recipio; pariterque tam arctiſ Adoleſcen-
tem amplexibuſ conſtringebat, ut ſomno repente ſolu-
tuſ, raptiſque temere veſtibuſ ad Priorem diſcinctuſ
tranſvolârit. Atqui & illum & reliquos Monachos
ſuffocatoſ tam prope reperit, tanquam ſi vero ſuſpen-
dio perituri eſſent; quos mortem quodammodo elu-
ctatoſ, multoque labore expergeſactos, ad inſomni
illuſ narrationem ingenuſ formido occupavit; verum
cum Piuſ dein Juvenis ad hoſpitiſ ſuoſ in ſœni metâ
properaret, elapſoſ modo intellexit, utpote qui ne à Pri-
ore deprehenderentur, præcavendum cenſebant. De-
nique, iſ inde timor & religio menteſ Fratrum Mino-
rum inceſſit, ut non tantum Adoleſcentuluſ modo
dictuſ, (nam de illo id teſtatiffimuſ eſt) verum &
Coenobiarcha *Abendonenſiſ*, cum ea omnia reſciviſſet,
Oxoniuſ haud ita multo poſt perrexiſſe, habitumque
S. *Franciſci* indutuſ, fratribuſ ſeſe ipſiuſ, Hoſpitiuſ
paulo poſt conſecutiſ, adjunxiſſe memoretur.

Nunc autem ad *Ingeworthum* & *Devoniensem* re-
vertor, ſummo mane *Oxoniam* verſuſ iter facienteſ, de-
umque interea cumulate celebranteſ, votaſque nuncu-
panteſ, ſi modicam ipſiſ Benevolentiam apud *Oxonien-
ſeſ* conciliaret. Neque ſurdum habuere numen; ad
Urbem enim pertingenteſ, rectaque ad *Dominicano-
rum* in *Judaismo* pergenteſ hoſpitiuſ, quod ſperare
vix erant auſi, ſummo ſtudio & charitate ab iſdem
tractantur, immo, tam amicos hoſce quam iniquoſ
Abendonenſeſ experti, in diem uſque octavum Reſe-
ctorii Dormitoriiſque participeſ ſiunt.

At vero inſtituti interim ſui haud immemoreſ, Man-
ſionem proxime cogitabant, quâ ſe ad ſeveram S.
Franciſci normam exercere deberent; ideoque domi-
cilium in Parochiâ S. *Ebbe*, inter Eccleſiam Portamq;
aquaticam poſituſ & conducenteſ, ibidem in æſta-
tem inſequentem ſine Cantariâ commorabantur.
Haſ ipſiſ, ni fallor, ædiculaſ, *Ricarduſ le Mercer*,
municepſ *Oxonienſiſ* prædiveſ, locabat; quaſ multi
probi Baccalarii & nobileſ intrabant, vitamque pari-
ter agebant: cumque iſtorum jam, aliorumque prope-
diem *Franciſcanorum*, ſeu Fratrum Minorum, adventuſ
per Urbem & Academiam reſonaret, magna virorum
turba, vel communi rerum novarum cupidine ducta,

* In illo quod ſepiuſ hic citavi, coll. 10. † In Tom. 2. ut ante p. 297. ‡ Barth. de Piſiſ, ut ſup. fol. 94. b. § Lel. in 2 Vol. Itin. MS. p. 10. ¶ D. Antonin. Archiep. in Chron. ſuo, edit. Lugd. 1586. in part. 3. Tit. 24. p. 752. ſect. 2. † Eccleſton, ut ſupra, coll. 2. † Ibid.

vel peregrinam Regulam pernoscere cupientes, eodem perpetuo consuebat. Post hæc iidem fratres, Evangelium publice annuntiantes, secutique in eo Hugonem de Baldock, Philippum de Longeton, & Gulielm. Effebiensem, qui ordinis istius primi in Angliâ prædicabant, popularem adeo gratiam brevi reportabant, ut plures terræ portiunculas, Mansioni suæ adjacentes obtinuerint. Quippe Ric. le Muliner, vel Miller, domum prædiolumque in propinquo, quæ fratribus primo istis locaverat, secundo post anno Municipio Oxoniensi in usum Franciscanorum consignavit. Deinceps ubi crescente post Agnelli adventum Sociorum numero, sedem suam ampliorem reddere necesse haberent, Aream unam à Domino Thoma Uvalonges accipiunt, & à Magistro Richardo de Mephām, & Agnete Guidonis relicta binas, attestante Inquisitione sub an. CIOCCXXI. citatâ, quam de his talem in formâ reperio. --- Item Fratres Minores tenent unam placeam quam dedit eis D. Thomas Uvalonges, in puram & perpetuam eleemosynam, & aliam placeam ex dono Magistri Rich. de Mephām, & tertiam placeam de dono Agnetis, quondam Uxoris Guydonis, quam dicta Agnes habuit per descensum à prædecessoribus, & reddunt inde Waltero Aurifabro unam libram cumini: quantum valet nescitur, &c.

De Uvalongio illo proditum est, virum fuisse opulentum, nomenque sibi haud incelebre per finitimas partes peperisse; alia autem donaria in Fratres Minores transfudisse. Mephāmus, cum aream illam iisdem deferret, Archidiaconatum Oxoniensem tum vel paulo post gerebat; postea vero in Decanum Lincolnensem evalit, velut in Chronicis Osniensibus habetur. --- Eodem anno (viz. CIOCCXXII.) circa natiuitatem B. Mariæ, obiit Willielmus de Lexinton Decanus Lincoln, cui successit Magister Ricardus de Mephām Archidiaconus Oxon. vir concilii & magna literatura. Postremo, Agnes illa familiam hanc tam impense fovebat, ut maximâ tandem agelli parte (prout è scriptis liquet vetustis) donarit, quod Paradisi postmodo sibi nomen adscivit.

Fortunis itaque auctiores Franciscani secum in animis versabant, si Domicilium jam erigere possent, recipiendæ, quam sortiti essent, auditorum multitudini haud incommodum; locoque designato quo Mulineri domicilium steterat, (quod extra Urbis moenia erat, jactuque velut lapidis à primo eorum habitaculo distabat) haud deerat illis virorum complurium facultatibus præpollentium benevolentia; è quibus etiam non pauci vel eandem jampridem Regulam susceperant, vel subinde erant suscepturi. Eorum vero nonnullos huc inferere fas esto.

I. Primus dicitur Rodolphus de Maydston, magnus ille Episcopus Herefordiensis. Is depositâ, ex dispensatione Gregorii IX. dignitate, Fratribus sese Minoribus adjunxit, anno CIOCCXXXIX. quod nempe sic ipsi per quietem præceptum fuisset, si animæ suæ salutis prospectum veller. --- Egregie profecit (inquit a Leland) in bonis omnibus disciplinis quibus Ildis Vadum (Oxoniam intelligit) nomen Academia celeberrima retinet. Amplior postea in eisdem homini huic fuit profectus Lutetiæ Parisiorum, ubi ingenii acrioris periculum frequens in Scholis exhibuit publicis. Hujus insignem eruditionem, Matthæi Parisii Historia luculente exprimit. Reversus ille domum, fit Henrico III. cognitis-

simus, à quo & Herefordiensis Episcopus constitutus est. Sextus jam ab accepta dignitate Pontificia agebatur annu, ecce arctioris vitæ studium, cum ab Episcopatu ad Collegium Franciscanorum deduxit, &c.

II. Johannes Radyngus Cœnobiarcha Osneiensis, qui anno CIOCCXLI. cordis pusillanimitate (verba Math. Paris habes) detrusus, relicto ordine magni Doctoris Augustini, ad ordinem Minorum, novitatem volens experiri, transmigravit. Verum licet illum aliqui Franciscanis Oxoniensibus annumerent, à scriptore tamen quem ea latere vix poterant, quia cum novit, Northamptoniensibus accensetur. Eadem anno (ait ille, viz. CIOCCXXXV.) recepit frater Johannes primus, Abbas Osney, habitum Ordinis Fratrum Minorum apud Northampton, feria xv. post Festum S. Michaelis, & electus est frater Joh. de Lecche in Abbatem Osney, &c.

III. Cœnobiarcha Abendonensis, qui eodem se voto adstrinxisse fertur.

IV. Postremus erit Monachus ille Juvenis Ingeworthei & Devonienfis in summâ calamitate sublevator.

Sed nec alios adhibeo bene multos, quos Autores tradiderunt muneribus se ultro exuisse, dumque Conventus ante dictus exstrueretur, mirificâ animi demissione, cœmento lapidibusque portandis humeros submisisse.

Peracto demum Hospitio, quo securius tranquilliusque ætatem transigerent, cogitationes omnes ad ampliandos prædiorum fines referunt, deque sollicitando Rege Henrico III. imprimis cogitant; apud quos cum esset Agnellus qui eximiâ tum pietate, tum Papali, quâ munitus erat, autoritate in summam gratiam influxerat, dubitare non erat, quin votorum, nisi immensa plane forent aut illicita, compotes fierent. Quod quidem supplicantibus comprobatum est; nam iisdem ille primò diplomate suo, dato xxii Decemb. anno Regno xxix concessit, ad maiorem quietem & securitatem habitationis suæ, ut possint includere vicum qui extenditur sub muro Oxon. à porta qua dicitur Water-gate, in Parochia S. Ebbæ, usq. ad parvum posticum ejusdem muri versus Castrum, ita quod murus Kannelatus similis reliquo muro ejusdem municipii (viz. Oxon) fiat circa præfatam habitationem, incipiens ab occidentali latere dicta porta de Water-gate, & se extendens versus austrum usq. ad ripam Thamisiæ, & inde extendens super eandem ripam versus occidentem usque ad feodum Abbatis de Becco, in Parochia S. Bodhoci iterum reflectatur versus aquilonem usquequo jungatur cum veteri muro præfati Burgi juxta latus orientale prænominati postici parvi. Rex etiam concessit eisdem ad continuandum locum novum cum veteri, quod possint prosternere de muro antiquo quantum extenditur habitatio ipsorum infra eundem, salvo tamen semper illo & heredibus Regibus Angliæ, libero transitu per medium novi loci in quolibet adventu nostro ibidem.

II. Porro autem Rex idem x Febr. proxime labentis, concessit, ut vicus qui extenditur sub muro Oxon. à porta qua dicitur Water-gate, in Parochia S. Ebbæ, usq. ad parvum posticum ejusdem muri versus castrum, claudatur propter maiorem securitatem, & quietem Fratrum Minorum juxta dictum vicum habitantium, quamdiu Domino loci placuerit, &c. concedimus etiam (in-

^a Ecclest. in Coll. 5. ^b Rot. gen. Inquisit. comitat. & villa Oxon. Capt. 6. & 7. Regis Ed. I. in tw. London. ^c MS. in Bib. Cotton. ^d In Tom. 4. p. 216. ^e Tho. Wyke, in Chron. Osneiensis, MS. sub an. 1235. ^f Barth. de Pisis, ut supra, lib. 1. fol. 94. Antoninus ut supra, & alii. ^g Rot. Pat. 29 Hen. III. m. 9. in tw. Lond. ^h Alibi S. Benedicti. Pat. 29 Hen. III. m. 10.

quit iterum) quod latus aquilonare capella in prasato vico constructa & construenda supplere possit praxiomini muri interruptionem, quantum se extendere debet, ceteris ejusdem muri rupturis, in integrum reparatis ut prius, excepto parvo postico in dicto muro, per quod possint dicti Fratres ire & redire de novo loco in quo modo hospitantur, ad priorem locum in quo prius hospitabantur.

III. Quinimo in munificum adeo Patronum Franciscanum emerfit, ut xxii Aprilis insequentis, anno nimirum Dom. CIOCCXLIV. Insulam quandam interamnem iisdem transcripserit; sic enim se habent verba a diplomatis: ad ampliacionem arca in qua de novo hospitari ceperunt Fratres Minores Oxon. damus, Insulam nostram quam emimus ab Henrico filio Henrici Simeonis, concedentes eis, & volentes quod ipsi pontem fieri faciant ultra Brachium illud Thamisiæ, quod currit inter Insulam predictam & domos suas: & eandem Insulam ad securitatem domorum suarum & tranquillitatem religionis sue, muro vel alio modo, sicut sibi viderint expedire, faciant includi.

Insula ea Dominicanis ad occidentem posita novo illi Fratrum Minorum Hospitio ad Austrum adiacebat, intermeante fluente *Trille*, vel *Trillmill* appellato. Eaque hodie ad *Gulielmum Morton* Equitem auratum, & *Regii Banci* Justitiarium spectat, ad quem per *Magdalenam* uxorem, filiam & heredem *Jobannis Smith* generosi Oxoniensis, devoluta est. At vero Fratres illi sede hac, amplâ licet, haud contenti, Penitentiarii domum, extra portam occidentalem ad lævam jacentem, ab *Edoardo II.* obtinebant, in Regni sui, Christi vero anno CIOCCCX. Dispersis enim Hospitioque suo excussis Fratribus illis, Domitium eorum ad Regem redierat. Quod ubi ille Fratribus Minoribus adscripserat, eorum jam præcinctus orientem versus, ad plateam usque à Portâ aquaticâ ad Pontem Prædicatorum ducentem, in longitudinem protendebatur; per fluentum à molendino sub castro derivatum, ad occidentem præfinitus; in latitudine autem (præter Insulam supra dictam) quicquid inter Vicum Fratrum, vulgo *Freren-street* appellatum, (qui nimirum à Portâ occidentali ad Ecclesiam *S. Ebba* ducit) ac Torrentem *Trill*, sive *Trill-mill* (rivuli *Castle-mill* ramusculus is erat) ab australi latere præterlabentem jacebat, complectebatur.

Hactenus de Mansione Fratrum Minorum deque ejusdem limitibus sermonem habui; nunc ad eorum Scholas venio, viros illustres, qui aut ibidem legabant, aut exinde promanabant, bene multos enumeraturus.

Schola. Primam ipsis Scholam in priori suâ sede quando arctius habitabant exstruxit *Agnellus*, prout *Ecclestonus* b testatur his verbis, fecit frater *Agnellus* Scholam satis honestam edificari in loco Fratrum. Deinde à Magistro *Rob. Grostesto* sive *Capitone* impetravit ut prælectiones in eadem habere dignaretur; ad quas magna hominum frequentia, exultante *Agnello*, quotidie concurrebat. Et profecto, ne mentiar, *Grostestus* ille doctoratum jam ante adeptus, & præcipuum his temporibus Academiae decus, de gradu aperte suo descendere visus est, cum *Agnello* Diacono, & nullius pene eruditionis viro, inserviret; quanquam ille & religionis quam invexit novitate, & Pontificiâ quâ

munitus erat auctoritate commendaretur; istisque nominibus, plurimum tam apud Regem quam Academicam acceptissimus audiret. Porro autem, licet *Agnellus* literas vix aliquas, nedum Academicas, attigisset, Fratres tamen suos ad decretalium lectionem ac studium compulit. Die utpote quodam Scholam suam intrasse fertur in animo habens si intelligere posset quantum Scholares sui in literis profecissent. Cæterum cum eventilatam questionem statim audiret, *Utrum esset Deus?* (cui nempe Lectiones *Grostesti* occasionem præbuerant) exclamavit vir bonus; *Hei mihi! hei mihi! fratres simplices celos penetrant, & literati disputant utrum sit Deus!* quæ cum indignabundus protulisset, foras sese confestim proripuit, graviterque angebatur, quod Scholam Quæstionibus ejusmodi discutiendis ædificasset. Verum sedato inde animo, x. *Marcas* ad curiam Romanam transmisit, quibus emendata Decretalia consecutus, discipulos suos adegit, ut missis inanibus Sophistarum disceptationibus, (in pretio utcumque jam & admiratione habitis) ad eorum unice studium animos adjicerent. Ad *Grostestum* revertor, cujus doctrinâ & præceptis magnum Fratribus illis in disputando perinde atque concionando emolumentum accrevit. Successit ei in hoc munere Magister quidam *Petrus* nuncupatus, qui cum eodem egregie fungeretur, & doctrina juxta ac pietate inclaresceret, inter Episcopos *Scotia* a assumptus est. Illum haud sponte suâ, sed *Grostesti* rogatu, excepit *Rogerus de Wesenham* c, Archidiaconus Oxoniensis, qui provinciam illam aliquantisper procuravit, & à dicto *Grostesto* ad Decanatum *Lincolniensem* evectus, à Rege demum Episcopus *Conventriae* & *Leichfieldia* creatur. Huic in eadem Scholâ subrogatur d *Thomas Wallens* seu *Wallensis*, *Parisis* quondam studiosus, vir doctrinâ insignis, ideoque haud ita multo post, obeunte Magistro *Roberto* Archidiacono *Lincolniensi*, in demortui locum, & in ejusdem simul Ecclesiæ Præbendarium à *Grostesto* e suffectus; paucisque abinde annis (anno scilicet CIOCCXLVII.) ad Episcopatum *Menevensensem* evectus, redivitibus licet tanto clerico dignis per ea secula carentem. *Grostesti* f Epistolam quandam vidisse memini ad *Wallensem* illum datam, quâ persuadere ipsi præsertim annitur, ut prælectionibus se Scholasticis subtraheret, curamque animarum susciperet. Ibidem *Wallensis* doctrinæ & virtutis nomine cumulatissime celebratur, pluraque occurrunt ad eundem spectantia, quæ tamen impræsentiarum referre prætermitto.

Porro autem nec reliquos ad unum prælectores memorare attinet, qui operam in hac Scholâ cum tanto fratrum commodo impendebant, ut paulo post frater *Elyas* illius ordinis Generalis Minister, *Philippum Wallensem*, virum cum primis eruditum, & *Adamum de Eboraco* ad se h accersierit, eo nempe consilio, ut *Lugdunum* in *Gallia* amandati, scientias hic acceptas, ibidem profeminarent; ubi *Wallensem* publici Professoris munus obeuntem, & Philosophiam ac Theologiam annis aliquot præmonstrantem g reperio. Ex hac etiam Scholâ Oxoniensi Fr. *Vincentius de Conventria*, mediæ ætatis annos nondum supergressus, & prælegentis *Grostesti* sedulus auditor, à Fr. *Alberto* Generali Ministro *Londinum* h accitus est, in Conventu *Franciscanorum* ibi tum collocato lecturus; qui exinde tamen, ut ante dictum est, *Cantabrigiam* post paulo concessit. Denique, an memorabo, ex illâ pa-

a Pat. de eod. anno, m. 6. b In Hist. sua FF. Min. in Anglia, vel de adventu primo illorum in Angl. Coll. 10. Leland. ut supra in Tom. 2. Collect. p. 297. c Per Barth. de Pisis, ut supra, lib. 1. & per Antoninum, ut supra, part. 3. & c. d Imperfect. exemplar Ecclestoni, ut supra, Coll. 11. e Perfect. exempl. Ecclestoni, Coll. 10. f Ibidem. g Ibidem. h In Epistolis R. Grostesti. MS. in Bib. Bod. Ep. 44. p. 35. i Ibidem. j Perfect. exempl. Eccleston. Coll. 10. Imperfect. Coll. 11. k In Balæo Cent. 13. nu. 78. & c. l Ecclestonus, ut supra.

riter Scholâ^a produsse Fr. *Henricum* præfati *Alberti* germanum fratrem, cujus etiam jussu prælectiones *Cantuaria* habuit.

Atqui vero per ea tempora quibus *Uvesenhamus*, & *Thomas Uwallensis*, fratres illos, quod prius dixi, prælegendo erudirent, parva eorum Schola transferebatur ad novam Mansionem nuper erectam, & non mole tantum sed & numero aucta duplex audiebat, à Theologia & Philosophiâ ductis cognomentis discriminata. Schola Theologica in parte Ecclesiæ inferiori erat, quâ Inceptores vespertias nonnunquam celebrare consueverunt; Philosophica autem in Claustro habebatur, & in ea Baccalauri nonnulli legebant. Quin & Inceptorum in Artibus hic etiam legentium, annexam narrationem infra habebit lector. Porro haud ignarus sum *Lelandum* de eorum nonnullis tradidisse, quod inibi legerint Doctoratum in Theologia suscipientes,

I. Primum obtinet locum^b *Adamus de Marisco*, *Grostefti* familiaris. Ibi ille quamdiu prælegerit non habeo dicere, certe è literis^c *Grostefti*, quo tempore Archidiaconatum *Leicestrensem* gerebat, ad *Agnellum* Fratrum Minorum & Conventus eorum in *Oxonio* Ministrum datis constat, quanto *Adamum* hunc in pretio habuerit, cum illius à *Sancto* (sic appellare placuit) *Agnelli Collegio*, atque adeo ab *Oxonio* discessum ægre se ferre testetur. Verum *Adamus* nonnullis abinde annis Doctoris apud nos gradum capeffivit, cujus in vespertiis cum *Grosteftus* cathedram doctorem^d occuparet, & orationem-solennem haberet (quam sic auspicatus est, *Exemplum esto fidelium in verbo, &c.*) Inceptorem patrio affectu adhortabatur, debitisque, pro more, laudibus^e ornavit: qui quidem eruditione tandem tam variâ, tamque reconditâ ingenium excoluisse comparuit, ut apud Scholares *Doctor Illustratus* vulgo audierit, & ab Authore^f quodam inter sui ordinis scriptores *Oxonienfes* primo loco positus fuerit, cum id honoris *Alexandro de Hales* è Doctoribus *Parisiensibus* collatum jam ante fuisset. Facile enim vero complura subnectere possim de clarissimi hujus viri laudibus, quæ ex *Nicolao Trivetto*, sodalitiis Prædicatorum Fratre, desumere fas esset: tametsi nec me latet, *Rogeron Baconum* scriptorum censorem acerrimum, de illustribus hujus seculi authoribus agentem, Fratrem hunc nostrum *Adamum*, & quicquid ediderit, in parvo pretio habuisse.

II. Fr. *Rodolphus de Coleburg*; qui cum apud *Parisienses* in Artibus regeret, summam doctrinæ suæ opinionem concitavit, posthæc vero Generalis ministri jussu *Oxonium* profectus, Regentiam ibi in Theologia absolvit, eximiam tum sibi tum Ordini suo estimationem lucratus.

III. Fr. *Eustachius de Normanwill*, qui priusquam Ordinem *S. Francisci* intraret, ut cum Authore^g loquar, multum nobilis & dives fuit. Magister deinde in Artibus, & Magister seu Doctor Decretalium, postremo Universitatis Cancellarius evasit. Tertius prælector (*Lelandi*^h verba sunt) fuit *Eustachius Normanovillanus*, qui ante acceptam *Franciscana* secta vestem, Liberales Scientias coluerat, ac summum gradum inter Pontificia Legis Professores conscenderat, cui etiam accessit & Archigrammatei inter Maicos dignitas.

IV. Fr. *Tho. de Eboraco*. Is postquam *Oxonii*

incepisset, & lectiones ibi absolvisset, *Cantabrigia* eisdem resumpsit. Seculum ille suum scriptis exornavit, quorum tamen pleraque omnia deperisse jam pridem creduntur. Ingruente senectute, pedem ad natale solum, *Eboracum* utique, retulit, ibique ætate reliquâ in hospitio Ordinis sui decursa, è vitâ migravit circa annum *CIOCCCLX*. De viro illo perillustri prætermittendum non arbitror, quod cum gradum Magistri seu Doctoris in Theologia suscepturus nobiscum esset (id circa annum *CIOCCCL*, contigit, Fratre *Petro de Maners* Cathedram Doctoralem in vespertiis possidente) aditus illi ad gradum præcludebatur, siquidem non secundum *Academiæ Statuta* in artibus prius rexerat, quâ de re Fr. *Adamus de Marisco* literas^m ad Fr. *Gulielm. de Notyngham*, Provinciale Ministerium scripsit, quibus *Thomam* illum tam obnixe concelebrat, ut aliqua ipsius verba hunc in locum transcribenda censuerim. --- *Altum est* (inquit ille) *vicissim per vis dies ante consecutionem presentium apud Cancellarium & Magistros Universitatis Oxon. ut de benedictio eorum assensu charissimus Frater Tho. de Eboraco (sic benedictio divino nomini) propter eminentiam moris ingenii, literatura, & experientia apud magnos & multos commendabilis, Cathedram ordinariè regendi in Sacris Scripturis ascenderet: extitit autem obtinendi difficultas, obijcientibus eidem aliquibus quod nequaquam in liberalibus rexit cathedraliter: anceps expectabatur eventus super hoc in profectioe portitoris presentium, &c.* Qualem ea res exitum sortita est, è literis aliis ad eundem *F. Gulielm. de Notyngham* transmissis liquet; in quibus reperio, quod supplicante Fratre *Thoma*, Cancellarius & Artium Magistri cum Baccalauris nonnullis ejusdem facultatis, in unum convenerint, & septem è suorum numero compromissarios deligentes, statuerint, quod sicut petitum est hac vice Frater *Thomas* inciperet, non obstante impedimento objecto eidem, scilicet quod in Artibus non rexerit, &c.

V. Fr. *Ricardus Rufus*, *Corinianus*, testeⁿ *Lelando*, non modo *Ilidis in Vado*, sed & *Insulâ quoque Parisiorum tanta cum felicitate melioribus invigilavit artibus, ut latè ejus orbi fama innotesceret*. Notum est hunc profectum fuisse in *Franciam* una cum *Haymone de Faversham* viro undiquaq; laudatissimo, quam ut in presentia insinuatione indigeat ulla. Fuit tamen hic *Thomæ Franciscani* verba in medium adferre, non quod eloquentiam sed fidem potius spirent. *Ricardus Rufus, Cornubiensis* (dicit ille) qui eotempore, quo Fr. *Helyas religionem turbavit*, *Parisiis ingressus est, ubi postea cursorè legi sententias, & Admirabilis Philosophus judicatus est*. *Ricardus ille Rufus* non alius est à *Ric. Ruys*, qui à *Pitseo*, in appendice^o ad librum de scriptoribus *Anglicanis*, floruisse anno *CIOCCCLXX*. perhibetur.

VI. Fr. *Fob. Uwallensis*, sive *Gualensis*, Philosophiam & Theologiam magnâ cum laude in hac Schola *Franciscanorum* professus est. Relicta tandem illa, *Parisiorum Academiâ* petiit, ubi tantam curam, diligentiam, operam eruditis studiis adhibuit, ut tandem apud illos doctrina excellentis nomine ter maximus haberetur. Quoque major fides his nostris verbis accedat mentiar nisi *Trithemius* scribat hunc à *Parisiis Arbo-*

^a Ib. in Ecclest. ^b Ib. Coll. 10. ^c Int. Epistolas *Grostefti*, ut supra, Ep. 2. ^d Tho. Gascoigne, in Lex. Theologica, part. 1. p. 663. MS. ^e Ut in MS. quondam in Bib. horum Minorum apud Oxon. ^f Guil. Widford, adversus Trialogum Wicklef. ^g Ecclest. Coll. 10. ^h Ibidem in ead. Collat. ⁱ Idem Eccleston. ^j In Tom. 4. Collat. p. 236. ^k Eccleston in imperf. Exempl. Coll. 11. ^l Inter Epistolas *Adami de Marisco*, MS. ^m Eccleston, ut supra. ⁿ In Tom. 4. p. 213. ^o Tam Oxon, quam *Parisiis* fama clarissimus fuit, ut Ecclestonus in Collat. 3. dicit. ^p *Thomam Ecclestonum* intelligit. ^q In Cent. 3. nu. 92. ^r Ecclest. in imperf. exempl. ut supra. ^s *Leland*, ut supra, Tom. 4. p. 232.

bant tempora, facundia, et ingenii promptitudine, acrimonia, felicitate etiam, ut de quacunque re non dicam ornate, eloquenter, splendide, sed acute, graviter, doctè potuerit differere. Quae virtutes si pleno copia cornu adsint, non video quin inter eloquentia flores quamvis ad miraculum varios, summi, et merito quidem vel hac nostra aetate locum habeant. Quid si in nostrum incidisset Guallenfis seculum? nam multum refert, ut inquit Plinius, in qua tempora ingenia incidunt. Certe qui Parisiis, apud quos literas profitebatur, maximus fuit, nobis, quantum ad linguarum puritatem pertinet, auream planè aetatem habentibus major esset. Sed ne videar nimium munus ornare, tantum jam indicabo quos libros scripsit. Haecenus Lelandus. Edidit in Philosophiâ & Theologiâ xx quasi volumina, quae, ut plurimi testantur Auctores, summâ diligentia elaboravit. Floruit anno CIOCCCLX, & Lutetiae inter fratres suos sepulchrum nactus est.

vii. Fr. Thomas Dochtingus, a vulgo Docking, Franciscanum juvenis secutus b est institutionem, idque in Ildis Vado, ubi longo temporis usu tam multa feliciter didicit, ut, cessante Johanne Guallenfi, homine sui ordinis impense literato, Theologiam publicè profiteretur. Clarum mehercule talem habuisse in lectione ducem, multo tamen clarius suum ita secutum fuisse ducem, ut si eum non superaveris in eruditione, saltem aquaveris. Si autem quisquam sit qui velit hoc dictum exquisitius trutinare meum, is inquam ad ejus libros rectè se conferat, inventurus meam in hac parte fidem haud dubiam. Porro Thomas Vasconiensis in Dictionario c suo Theologico, verbo Episcopus, mentionem Doctoris hujus haud incelebrem facit; ---usque quo ero apud vos, Lucæ ix cap. Apud Judaeos erat Christus per corporalem praesentiam, per miraculorum efficientiam, per necessarium prudentiam, per infirmitatis sustentiam, per imperitia instructionem: omnibus his modis debet praelatus esse cum subditis. Hac Mr. Thomas quidem communiter vocatus Dockyng super Lucam, et est optimus Doctor inter modernos Doctores, quoniam in B. Jeronymo versatissimus; quocum non novi aliquem expositorum equiparandum. Haec ille. In quo, auctorem istum Thomam Dockyng Oxoniensem, Lyncolniensi suo, viz. Grosteto, (quod mirum) praefere plane videtur: tamen idem alibi in eodem d Dictionario, agnoscit Hugonem de Vienna secundum Jeronymum optimum fuisse interpretem: & rursus alibi e de eodem Dochtingo sic se habet; Thomas Dockyng Doctor Theologiae Ordinis Minorum in opere egregio super Job.

viii. Fr. Henricus Brisyngham, celeberrimi nominis Franciscanus (ut Lelandus f habet) Isiacos, chorum eruditissimum, Isiacus & ipse coluit. Seculum vero in quod incidit non erat infelix, nisi quod infinita Elenchorum vis aliquantò importunius se in Scholas ingessisset. Franciscani primas in Sacrarum Literarum interpretatione Cathedras sibi dari poscebant: & erant certè dignissimi illa majestate. Praelegebat id temporis in Schola Franciscana (ut idem Auctor habet) Tho. Dochtingus, Philosophus suorum opinione, atque Theologus accuratè doctus. Sed ut arcus intensus aliquando remittendus, sic & assiduus

Dochtingi in praelegendo labor quiete reficiendus. Adfuit Henricus, & vices ejus multa industria, diligentia quoque, & alacritate planè expeditissima supplevit. Isiaci eruditissimo applaudebant Doctores, tum praeterea ut ejus merito allurgebant, sic & auctoritati multum detulere: quibus una cum praelectione Theologica in Scholis (quam operam ille numero inter suos octavus exegit) insigniter aucta est Franciscanorum gloria. Praeter alia quamplurima, scripsit librum e cui titulum fecit Summa de sacramentis. Haec in annum CIOCCCLXI cadunt, cum Praelectoris nimirum partes Oxonii inter Franciscanos sustineret.

ix. Fr. Guliel. h Heddelegus, vulgo Hedley, praestantissimis tam Theologis quam Philosophis accensendus, quem Edoardus Longus in Assyriam profecturus concionatorem i delegerat.

x. Fr. Thomas de k Bongeia, vulgo Bungey, apud Icenos ortus propter ripas Avonae in Emporiolo sui nominis, quod tunc Bigotianae ditionis erat, maturis studiis Franciscanus annis in Ildis Vado (verba sunt l Lelandi) et usq; adeo strenuè Philosophia ac Theologia incubuit, ut ab opere gloriam vel aeternam sibi comparavit. Crediderim et Lutetiae de more illustrium Anglorum cum aliquando Scholas frequentasse publicas, curâ quidem magnâ, nec successu minori. Cedebat occupatissimus sed doctissimus Heddelegus, munere interpretationis Sacra Scriptura, non aliâ tamen ratione ullâ, quam ut expeditum et in eadem parte exercitatum pulchre, commode substitueret. Erat ille quidem inter praelectores Collegii Franciscani, tum propter Vadum Ildis celeberrimi, à primo nonnu. Loco vero suo statuit Bongeium imprimis doctum, cujus, praeter cetera, tanta in Mathesi et tam recondita cognitio fuit, ut perficiens arte multa, ingenioque longe acerrimo majora, quam simplex tenuiter literatorum turba rectè expendere vel intelligere facile potuerit, crederentur m ea Cacodamonum facta concilio et infami studio. Adducor ut credam eum in ejusmodi naturalium rerum experientia usum fuisse adprobato Baconis judicio, quicam magica partem, libris accuratè scriptis, posteritati consecravit. De dignitate Magistratus quo inter suos functus est, satis constat. Erat enim Franciscanorum Angliam incolentium, ut consuevit uar vocabulo, Minister. Catalogus illustrium Franciscanorum magnifice meminit libri à Bongeio in sententiarum lucem scripti, &c. Cantabrigia tandem legisse deprehendo, annis autem onustum Northamptoniam secessisse, fatoque ibi defunctum inter Fratres sui Ordinis funeratum n fuisse.

xi. Fr. Johan. de o Peccam; de quo Lelandus p, Joh. Pechamus Franciscana secta studiosus imitator, videns id quod frequentiusculè accidere solet, paucos in sua patria illustres, etiam si merita accedunt, multos vero foris cum per literas, tum per alias virtutes plurimas, Clarissimos fuisse, fausto sydere Lutetiam Parisiorum petiti. Ibi tam diu studiis, quae in Anglia rectè inchoaverat, insistebat, donec à doctis et haberetur et esset magnus Philosophus juxta ac Theologus, &c. -- post hac unde abiit rediit, id est ad suos Anglos, et in Ildis Vado publicè pralegebat (proximus à Bungeio excellentis fama viro) non sine totius Academia cum ap-

a Imperf. exempl. ut supra. b Lel. ut supra, p. 236. c MS. in 1 parte, p. 415. d Pag. 547. e Pag. 644. f In Tom. 4. p. 238. g MS. Inter indices Laud. h Imperf. exempl. ut supra. i Lel. ut supra, p. 238. j Imperf. exempl. sive Fragmentum Eccles. ut supra. k In Tom. 4. ut supra, p. 229. l Magia naturalis Necromantia nomine notata: Et quod quidam Rob. Anglicus scripsit de magia praestigiosa in quod opus incidit Corn. Acrippa, Lelandus in vita Rob. Anglici, in Tom. 4. p. 233. agnoscit: de quo silet Balaeus, sed forte ille fuit Rob. persecutor. m Reg. Fratrum Minorum London. fol. 68. n Imperf. exempl. sive Fragm. Eccleston. ut sapienter ante. o In Tom. 4. ut supra, p. 232.

plausu, tum etiam admiratione. Hanc enim virtutem Franciscani omnes libenter agnoscebant, & falso conventu Collegio suis quotquot in Anglia erant, illum Gubernatorem statuerunt. Non longum tamen apud suos mansit, quin accersitus Parisios reviseret. Deinde fama advocante Romam principem rerum urbem adiit, ubi lector, ut vocant, Palatinus constitutus est. Circiter hac tempora Robertus Chilvuarbius Archiepiscopus Cantuariensis a Gregorio Pontifice Ro. factus est Cardinalis & Episcopus Portuensis. Quare Romanus Pontif. Pechami virtutes novis honoribus illustrare volens, autoritate sua, sed per violentiam illum Cantuariensis Archiepiscopum designavit. Hac fere omnia, sed non tam dilucide, Nicolaus Trivettus, in Edoardo Cogn. Longo scripsit. &c. Ita Lelandus. Deprædicant virum hunc egregium Scriptores alii per plures, quorum * unus dicit, quod ille pro defendendis fidei Ecclesiæque dogmatibus Parisiis cum bestiis depugnavit, sed paucorum hoc in loco testimonia adferre sufficiet. Primum esto Gulielmi ^b Widefordi, ex eodem Sodalitio Fratris, cujus in Responcionibus ad Wiclevum hæc habentur; Frater Minor factus Archiepiscopus Cantuariensis, sicut olim Fr. Joh. Pecham, qui fuit ordinatus Episcopus antequam hoc ipse scivit vel cogitavit, remansit in substantiali voto paupertatis per eum prius facta: ipse namq; non fuit Dominus Civilis bonorum ad Episcopatum illum pertinentium, sed ipse fuit dispensator istorum sicut Apostoli dispensatores fuerunt bonorum ad pedes positorum. Bartholomeum de Pisis, ejusdem Instituti fratrem non adduco, quia Pechamum licet nostrum ^c concelebravit, id tamen (more suo) perdidicisse frivoleque potius quam rhetorice præstitit. Atqui mittenda non sunt Provincialium Catalogi ^d verba. Frater Johannes Pecham Doctor Parisius, & resumpsit Oxoniæ (Lecturas intellige) Lector Curia, & post Archiepiscopus Cantuariensis fuit, jacet inter Monachos. Denique, ut breve faciam, Fratrum istorum, quos inter à teneris annis educatus Oxonii fuisset, immemorem sese haudquaquam gessit: nam ad Archiepiscopatum Cantuariensem pertingens, frequentia in ipsos dona effudit, & munera haud raro publica, Ecclesiarum præsertim Oxoniensium curam, iisdem conferendam curavit. Obtulere se mihi literæ ^e ejus ad Priorem & Canonicos Sanctæ Frideswyde, anno CIOCCXCI. conscriptæ, quibus petit, ut siquando Ecclesiam S. Petri in Ballivo vacare contingeret, cui-dam è Societate Fratrum Minorum Beneficium illud deferrent, hæc postulati sui ratione adhibita, quia nos (ut ipsius verba legas) in domo Fratrum Minorum Oxon. superioris naturæ, qua naturans communiter appellatur, haufimus naturali pondere potiore, &c.

xii. Fr. Henricus de ^f Appletrey.

xiii. Fr. Rob. de ^g Cruce, Chordigera sectæ fraterculus celebris suo saculo non modo eruditionis (ait ^h Lelandus) sed & religionis quoque titulo: nec carnis virtus ejus pramio plane honorifico. Fit promagister in Anglia sui ordinis: quod semel injunctum ei munus tanta pertractavit cum dexteritate, ut laudem, quod raro accidit, sine ulla invidia magnam facile acquireret. Neque moriens famam sui nominis, aut iniquam, aut ob-

secram doctrinam reliquit posteritati. Scripsit enim aliquot libros, conspicuum animi erga sacras literas optimè adferti indicium: quorum unus Commentarios in Naturalem Aristotelis Philosophiam, alter in sententias Longobardi continebat, teste illustrium Franciscanorum Catalogo. Theologiæ Doctor Oxonii emerfit, & decimus tertius extitit in illo Fratrum Minorum hospitio Prælector. Mortuus est apud Aqua pontanum, vulgo Bridgewater in agro Somersetensi, & inter ejusdem familiæ Fratres ibidem ⁱ sepultus.

xiv. Fr. Radulphus ^k de Toftis.

xv. Fr. Alanus ^l de Rodano.

xvi. Fr. Rogerus de Merston. Oxonii Doctoratum tandem in Theologia suscepit, & Provincialis ministri honorem sortitus est. Diem obiens, Nordovici in Conventu Fratrum Minorum ^m contumelatur.

xvii. Fr. Alanus ⁿ de Wakerfield.

xviii. Fr. Nicolaus de Occam (A. de Occam, in fragmentis jam sæpius allegatis, vocatur) seculum suum variis scriptis decoravit. Franciscanorum (ait ^o Balanus) non modicus Doctor, imò præ aliis multis amatus, decimus octavus Oxoniæ apud eos in Cœnobio prælector publicus, tempestivè (inquit Lelandus) suo nunc loco accidit. Claruit anno CIOCCCXX. sub Edoardo II.

xix. Fr. Gualterus ^p de Knolle. Inter Cantabrigienses lecturas suas postea resumpsit.

xx. Fr. W. de ^q Hertipoll. Gualterusne an Gulielmus prænomine incertum. Constat certe Authorem nostrum, in Prælectorum istorum nominibus erroris frequenter arguendum; mihi que propterea persuaserim virum istum ab Hugone Hertipoll, vel Hartelpoll, diversum non fuisse, qui Doctoris nempe gradum nobiscum capeffivit, & in Italiam deinde perrexit; ibique tandem diem obiens, Affisi inter Fratres Minores ^r reconditus est. Plura de eo habebis lib. II. ubi de Collegio Balliolensi agetur.

xxi. Fr. J. de ^s Persora, vulgo Pershore.

xxii. Fr. Joh. de ^t Berewyco (vel Bervicanus, ut Lelandus ^u habet) synchronus fuit R. Nicolai Othami, & vestigiis studiose inhærebat, eo quo Isis fluvius famosissimus loco Vadum patitur. Collaudat eruditiorum inter Franciscanorum ejus in Longobardum elucubrations. Scripsit insuper libellum de formis. Stanfordia in Comitatu Lyncolniensi ^v sepultus jacet.

xxiii. Fr. Thomas de ^w Barnabye.

xxiv. Fr. Adamus de ^x Lyncolne, postea D. Theologiæ Oxon. & minister Provincialis, ^y miracula plura edidisse fertur, sepultus vero est Lyncolnia.

xxv. Fr. Gulielm. de ^z Geynsborough, liberalibus Artibus ex communi Aristotele competentè instructus. Ad palastrica Theologia (inquit ^a Balanus). studia se convertit, cepitque statim eloquiis Sanctorum Sanctissimi Papæ inherere. Erat hic in Scholâ Franciscanâ vicissimus quintus suæ sectæ Prælector, & Roma tandem Sacri palatii lector ut Tho. Ecclestonus habet. De eo Catalogus ^b Provincialis, Fr. Gulielm. Geynsborough D. Oxon. Lector Curia & post Episcopus Wygorniensis, jacet apud Belvacum.

xxvi. Fr. Joh. ^c Basset.

* Rod. Toffinian. in Hist. Seraph. Religionis, lib. I. ^b In suis responcionibus contra Wiclevum, & Lollardos in Quaestione 64. MS. ^c In libro conformitatum B. Francisci, ut supra, lib. I. fol. 154. a. ^d In Reg. Fratrum Minorum London. fol. 68. &c. ^e In Reg. Peccam, fol. 140. ^f Fragm. vel Imperf. exempl. Ecclestoni, ut supra. ^g Ibidem. ^h Leland. in Tom. 4. ut supra, p. 242. ⁱ Reg. Fr. Minorum, ut supra, fol. 68. ^j Fragm. ut supra. ^k Ibidem. ^l Reg. Fr. Min. ut supra. ^m Fragm. ut supra. ⁿ Ibidem. ^o In Cent. 5. n. 17. ^p Fragm. ut supra. ^q Ibidem. ^r Reg. Fr. Min. ut supra. ^s Fragm. ut supra. ^t Ibidem. ^u In 4. Tom. Coll. p. 242. ^v Reg. Fr. Min. fol. 68. ^w Fragm. ut supra. ^x Ibidem. ^y Reg. Fr. ut supra. ^z Fragm. ut supra. ^a In Cent. 4. n. 91. ^b In Reg. Fr. ut supra. ^c Fragm. vel Exemp. Imperf. fol. ut supra.

xxvii. Fr. *Tho.* ^a *Rondel*. Funeratur Londini, inter Fratres Minores.

xxviii. Fr. *Adamus* de ^b *Howden*. Legit deinde Cantabrigia.

xxix. Fr. *Phil.* de ^c *Briddilton*.

xxx. Fr. *Pet.* de ^d *Baldeswell*.

xxxi. Fr. *Joh.* de ^e *Horley*.

xxxii. Fr. *Martinus* de ^f *Alnewick*, (*Alannovicanus* & *Lelando* de quo refert quod *Francisci* notissimus imitator fuit) Scripsit de more omnibus ejus seculi Theologis receptissimo, Commentarios in *Longobardum*.

xxxiii. Fr. *Albertus* de ^h *Beverlaco*.

xxxiv. Fr. *Rich.* ⁱ *Conyngton* (*Lelandus* *Coven-dunum* ^k vocat) Chordiger *Isidis* in *Vado* doctissimo- rum usus est consuetudine. Tales etenim illud seculum genuit fratres, quales si posteritas vidisset (loquor ex *Lelando*) amasset, celebrasset, suspexisset. Sed eorum omnium est mutatio. Constat hujus tantum apud suos tum doctrina, tum continentia titulo existimationem fuisse, ut ministri præsiceretur muneri. Cantabrigia etiam legebat (quo in loco sepulturam cum Fratribus suis nactus est) & Provincialis ^l Minister extitit.

xxxv. Fr. *Tho.* de ^m *Pontesraffo*.

xxxvi. Fr. *Petrus* de ⁿ *Sutton*. Jacet sepultus apud *Stanfordiam*.

xxxvii. Fr. *Ranulphus* de ^o *Lockesley*, de quo sic *Lelandus*: *Rodulphus* *Loccheslegus* inter *Franciscanos*, ad *Isidis* *Vadum*, celebris erat cum *Philosophia* tum *Theologia* calculo, tantorum igitur in studiis laborum premia accepit dignissima, relatus videlicet in classem *Theologorum* supremam. Tum ille, ut nova dignitati belle responderet, *Longobardi* præsriptam consuetudine libros *Commentariis* donavit, &c. Jacet ^a sepultus inter *Minores* *Uigornia*.

xxxviii. Fr. *Will.* de ^r *Shirebourne*.

xxxix. Fr. *Gulielmus* de ^s *Nottingham*. Prælectoris munere functus, *D^{nm} Rich. Conyngtonum* in officio Provincialis Ministri excepit, quorum Ministrorum in ^t *Catalogo* hæc de eo occurrunt. Fr. *Willielmus* *Norynham* *Doctior* *Oxon*, qui fecit solennem postillam super unum ex quatuor evangelii, jacet *Leycestriae*. Obiit an. *CIOCCCXXXVI*.

Fuit porro & alius quidam *Gulielm. Notynghamus*, tertius (ut in *Appendice* meâ, vel in *Catalogo* *MSS.* videre est) Provincialis Minister, de quo ^u *Ecclestonus* sic loquitur. Floruit *Guliel. de Nottingham* *Oxon*ia, tempore *Johannis* de *Parma*, octavi Ministri generalis, cui successit *Bonaventura* magnus ille *Theologus*. --Fr. *Gul. de Nottingham*, & Fr. *Petrus* de *Tewkesbury*, ostenderunt *D. Papa* *Innocentio* *IV.* qua suus statuerat praedecessor. --Fr. *Hamo*, per unum annum ministravit in *Anglia*, & postea in *Generalem* electus est, --successit autem ei *Vicarius* suus Fr. *Guliel. de Nottingham* germanus, *Innocentio* *IV.* familiaris, fit postea *Episcopus* *Laodicensis*. --Igitur postquam circiter quatuordecim annos idem *Gulielmus* *Provinciam* *Angliæ* rexisset, in capitulo *Metensi* absolutus est, pauloque post *Januæ* (id est *Genuæ*) ex peste ^x obiit. In *Catalogo* Ministrorum Provincialium vir Sanctissimus no-

minatur; fertur etiam *Fanna* occubuisse, & *Maffilia* sepultus fuisse. Insuper vero cum *Norynghamus* uterque (senior autem potissimum) inter Scriptores sui temporis clarissimos emineret, hinc factum est ut à *Balao* & *Pisces* pro uno eodemque habiti sint. *Lelandus* ^y quidem non nisi senioremem commemorat, quæque de eo habet ab *Ecclestione* supra citato mutuatus est; quamvis inter libros quos scripsisse memorat, titulos nonnullos ad Juniorem spectantium recensuerit.

xl. Fr. *Johannes* de ^z *Wylton*.

xli. Fr. *Joh.* ^a *Crombe*. *Oxonii* sepultus jacet.

xlii. Fr. *Gulielm.* de ^b *Alnewyke*, de quo ^c *Lelandus*, *Guliel. Alannovicus* secta *Franciscanus*, ^d *literarum* apud *Isiacos* emitit dignitate. Illi videntes maturo quodam judicio hominem in *Sacris* studiis pulcherrime processisse, insignia *Theologi* suprema omnibus suffragiis ei contulerunt. Hæc ille. Postea apud montem *Bononiae* *Neapoli* legit, & demum factus dicitur *Episcopus* *Terra de labore*. Obiit *Avenione* an. *CIOCCCXXXII*.

xliii. Fr. *Gul.* de ^d *Herberd*, *Franciscana* institutionis *Philosophus*, ut ^e *Lelandus* dicit, idemque *Theologus* inter *Isiacos* floruit usque adeo ut praelegendo, & concionando, famam insignem latè sibi comparaverit, quam ut ampliorem faceret, scripsit de more *Scholastico* *Quodlibeta*. *Commentarios* quoque in *Deuteronomion* & *Apocalypsin*. Obiit *Herefordia*, an. *CIOCCCXXXIV*.

xliv. Fr. *Thomas* de ^f *S. Dunstano*.

xlv. Fr. *Joh.* de ^g *Radingia*. Jacet sepultus *Avenione*.

xlvi. Fr. *Jo.* de ^h *Jornton*, vel *Tornton*.

xlvii. Fr. *Rich.* de ⁱ *Drayton*. Jacet *Salopia*.

xlviii. Fr. *Rob.* de ^k *Leycestria*. De eo *Lelandus* ^l sic edisserit, *Robertus* *Legrocastrensis* splendidam ex literis gloriam sibi comparuit, quo titulo in *Franciscanis* totus eluxit. --Colligo hunc fuisse *Guliel. Herberdi* *Syncronium*, instructus serie *Catalogi* de scriptoribus *Franciscanis* eruditus. Mortem ejus *Balaus* & *Pisens*, ad annum *CIOCCCXLVIII*. referunt; ante tamen occubuisse conjicio: nam computus ^m ipsius, *Richardo* *Swinesfeld*, *Episcopo* *Herefordensi* nuncupatus, anno *CIOCCXGIV*. uti è capite ejusdem vii edocebere, scriptus comparet.

xlix. Fr. *Gualterus* de ⁿ *Foxisley*.

i. Fr. *Henricus* ^o *Cruche*.

ii. Fr. *Jo.* de ^p *Ratforde*.

iii. Fr. *Joh.* de ^q *Preslon*.

liii. Fr. *Gualt.* de ^r *Certhanton*, vel *Certanton*.

liv. Fr. *Joh.* de ^s *Ridevans*. Ad quem n^o fallor hæc ^t *Lelandi* pertinent; *Johannes* *Redovallensis* & *sodalitio* *Franciscanorum* humanioribus juxta ac divinis literis se totum vel lubentissimè obtulit, tanta non potuit suo carere alacritas successu. Nam hominem gloria fugientissimum fama percelebravit. Hinc necesse habuit libros scriptitare, quibus tantum luculentissimis indicibus specimen non protrita cognitionis palam faceret. Concinnavit igitur *Commentarios* elaboratos in xii libros *Augustini de Civitate Dei*, &c.

lv. Fr. *Laurentius* ^u *Briton*.

^a *Fragm. ut supra.* ^b *Ibid.* ^c *Ibid.* ^d *Ibid.* ^e *Ibid.* ^f *Ibid.* ^g *In Tom. 4. p. 224.* ^h *Fragm. ut supra.* ⁱ *Ibid.* ^j *In Tom. 4. ut supra, p. 246.* ^k *Reg. Fr. Minorum, ut supra, fol. 68.* ^l *Fragm. ut supra.* ^m *Ibid.* ⁿ *Ibid.* ^o *In Tom. 4. p. 222.* ^p *Fragm. ut supra.* ^q *Ibid.* ^r *Ibid.* ^s *In Reg. Fr. Min. ut supra.* ^t *In Hist. sua de primo adventu FF. Min. in Angliam, ut supra. Vide etiam in Tom. 2. Lelandi p. 298.* ^u *Circa an. n^o fallor, 1298.* ^v *In Tom. 4. p. 221.* ^w *Fragm. ut supra.* ^x *Ibid.* ^y *Ibid.* ^z *In Tom. 4. ut supra.* ^a *Fragm. ut supra.* ^b *In Tom. 4. p. 230.* ^c *Fragm. ita- rum.* ^d *Ibid.* ^e *Ibid.* ^f *Ibid.* ^g *In Tom. 4. p. 230.* ^h *MS.* ⁱ *Fragm. five Imperfecti. exempl. Eccle- stoni, ut supra.* ^j *Ibidem.* ^k *Ibid.* ^l *Ibid.* ^m *Ibid.* ⁿ *Ibid.* ^o *In Tom. 4. p. 226.* ^p *Fragm. ut supra.*

lvi. Fr. Joh. de * Rudinton. Aetatis suae ornamentum hand vulgare; quod & scripta ejus aliqua, quae & ipse vidi, abunde declarant. De eo autem Catalogus Ministr. Provincialium; Fr. Joh. Rodyngton Dr. Oxon, vir sanctissimus, jacet Bedfordia.

lvii. Fr. Joh. de * Howden.

lviii. Fr. Tho. * Stanchaw. De illo * Lelandus. Tho. Stanchawe inter eruditos Franciscanos qui Isidis incolebant Vadum educatus, evasit tandem eo loci in Philosophicarum & divinarum rerum cognitione sublimi quidem illa, ut & ipse eruditus cum diceretur, tum haberetur. Postremo ut studiorum fructum suorum communem faceret, unde & liber enatus titulo Cursus moralis alteri, in Lucam, videlicet Collectanea. Sic Lelandus.

lix. Fr. Edmundus de * Grafton.

lx. Fr. Stephanus * Sorel.

lxi. Fr. Adamus * Wodeham (aliis Godham.) Adamus Odohamus Franciscanus (sic * Lelandus) Philosophia & Theologia Professor celebris inter Isiacos famam ex libris editis illustrem sibi comparuit. Obiit CIOCCCLIX. Quidam Scotiae * scriptor illum Occamo aequalem praedicat eruditione.

lxii. Fr. Rob. de * Redecrive.

lxiii. Fr. Tho. * Ratford.

lxiv. Fr. Joh. * Went, vel Guent, de quo etiam * Lelandus sic se habet: Cambriae fuit Alumnus, celeberrimus Franciscanorum Scholas in Isidis Vado sitas tanto animi ardore coluit, ut suis omnibus in penitior recondita prudentia cognitione se vel admirabilem ostenderit. Catalogus Ministrorum de quo supra, haec verbatim de illo loquitur: Fr. Joh. Went Doctor Oxon. qui fecit miracula in vita: Jacet Herefordia.

lxv. Fr. Thomas * Ottirbourne (Lelando * Oderoburnus) imprimis Philosophiae & Theologiae infudavit, in quibus cum pedem feliciter promovisset ille, putabat & suas esse partes historiae cognoscendae studere, quae vitam facile rectam informer, & à flagitiis alieno deterreat exemplo. Prestitit hoc integrè inter alia severioris notae negotia: atque ea quidem diligentia insigni, ut & ipse Historiam rerum anglicarum in seriem eleganter redactam conscriberet, atque uno & eodem opere in lucem produceret. Claruit anno CIOCDXL.

lxvi. Fr. Joh. * Vilers.

lxvii. Fr. Rich. * Maleville.

Hi sunt quos liber mihi jam saepissime allegatus, continuè serie descriptos exhibet, eos speciatim enarrans qui incipiunt (uti ibidem habetur) ut Magistri, quique ut Baccalaurei. De successoribus quos in eodem deinceps munere habuerint (videntur enim isti non ultra Ricardi II. tempora pertinere) nil plane occurrit. Perpaucos equidem fuisse suspicor, cum Familia nimis jam delaberetur. Negari tamen non potest viros porro doctrinà insignes, aut ejusdem hospitii socios, aut in illà saltem scholà enutritos complures fuisse, quorum aliquos etiam hic subtexere nequaquam pigebit. Auspicabor cum Fr. Vincentio Coven-

trienti, de quo supra mentionem fecimus. i. Franciscanorum ille omnium primus Cantabrigia legebat. ii. Secundus erit Fr. Gulielmus de Wars, qui primum hic, deinde Parisiis gradum SS. T. obtinebat. Inter ceteros discipulos celebresque Doctores qui ex ejus Scholis prodierunt, * numeratur Johannes Duns Scotus Doctor ille subtilis. iii. Fr. Rogerus Bacon, Doctor Mirabilis tum ab his, tum à Mertonensibus (quorum primis Sociis in Catalogo * Sociorum suorum, quam vere non dico, accensetur) cognominatus. Balau praestigiatorum appellat, Wierus * autem inter homines deplorati ingenii ponit. iv. Fr. Gulielmus de la Mare, diligens D. Bonaventurae sectator, in multis S. Thoma de Aquino adversabatur. v. Fr. Ricardus de Media villa, vulgo Middleton, Doctor solidus & fundatissimus plerumque vocatus. In difficillimis S. Scriptura locis exponendis adeo fuit exercitatus, ut seculo suo (inquit * Lelandus) vix quisquam repertus fuerit, qui reconditos sensus acutius penetraverit, subtilius discussisset, vel clarius exposuerit. vi. Fr. Gualterus Brynkley, vulgo * vocatus Doctor bonus, & Sophista & Doctor antiquus. vii. Fr. Franc. de S. Simone de Pisis, dictus de Empolim, scripsit * quasdam doctas & resolutas determinaciones. Quando hic floruit nescio. viii. Fr. Joannes Canonicus, Doctoris subtilis diu fuit auditor, semperque imitator, ut Balau * habet. ix. Guliel. Oeccham, author Nominalium. x. Fr. Tho. Eccleston, has Scholas & publicas diu frequentavit, & (ut Lelandus * dicit) doctus supra vulgarem studioforum morem successu temporis evasit. xi. Fr. Rob. Cowtonus, Doctor amicus vulgo * vocatus. xii. Johannes Rodyngton, de quo Catalogus * Provincialis, Fr. Johannes Rodyngton Doctor Oxon. vir sanctissimus jacet Bedfordia. xiii. Fr. Rogerus Conway Doctor Oxon. jacet sepultus inter Minores Londini. Hic strenue * defendebat Ordinem (Franciscanorum) in curia contra Armachanum. xiv. Fr. Joh. Hylton, qui in Scholis laudem non mediocrem obtinuit, &c. In causa ordinis sui aliquando controversiam habuit * cum Ulredo Bolton, Monacho Benedictino, contra quem scripsit solennes quasdam determinaciones. xv. Johannes Somer, in Mathematicis & Philosophicis scientiis ita maxime floruit, ut iis temporibus (inquit * Lelandus) vix quenkum habuerit Anglia cum illo conferendum. Astronomiae quoque peritissimus fuit, quam sane materiam erudite admodum tractasse videtur, prout illa testantur quae Gul. Worcestre Aulae Cervinae Scholaris tempore Henrici VI. ex iisdem colligit. Calendarium * ipsius vidi hoc titulo. Calendarium secundum Fratrem Johannem Somer, Prince. Istud Calendarium subsequens fuit factum ad meridiem Universitatis Oxon, anno Dom. CIOCCCLXXXVII. xvi. Johannes Tiffington, de quo sic * Lelandus. -- & quanto Oxonium, fructuosa urbs bonarum Artium exercitatione ceteris praestat urbibus, praecipue Verolamio, tanto clarior mihi videtur esse Tiffingtoni eruditio: ut qui magno animo ausus sit suam de Sacramento Altaris assertionem, praesente numerosa eruditorum coronâ pronuntiare. Londini in Ecclesia Fr. Minorum sepultus est, an. CIOCCXCXV. xvii. Fr. Gulielmus Wydford, de Ordine Minorum Oxon, vulgo dictus Hae-ticorum extirpator. Jacet sepultus * sub lapide cruce

* Fragm. ut supra. * In Reg. Fratrum, ut supra, fol. 68. * Fragm. iterum. * Ibid. * In Tom. 4. p. 267. * Fragm. ut supra. * Ibid. * Ibid. * Tom. 4. p. 273. * Jo. Major, in lib. 4. de Gestis Scotorum, cap. 21. * Fragm. ut supra. * Ibid. * Ibid. * In Tom. 4. p. 272. * Fragm. iterum. * In Tom. 4. p. 264. * Fragm. ut supra. * Ibid. * Bal. Cent. 4. nu. 37. * MS. in Bib. Coll. Merton. * De praestig. Demonum, lib. 2. cap. 4. * In Tom. 4. ut supra. Bal. Cent. 4. nu. 77. * Hen. Willottus in Athenis sodalitus Franciscani. Edit. Leodii, 1598. p. 83. &c. * Tof. finian. in lib. 3. Hist. Seraph. * In Cent. 3. nu. 5. Pitt. at. 14. nu. 463. * In Tom. 4. ut supra, p. 226, &c. * In Bal. Cent. 5. nu. 65. * In Reg. Frat. ut supra. * Ibid. * Bal. Cent. 6. nu. 55. * Ut supra, in Tom. 4. & in Bal. Cent. 7. nu. 8. * MS. inter Cod. Laud. B. 27. * In Tom. 4. ut supra, Bal. Cent. 7. nu. 13. * Reg. Fratrum Minorum, ut supra.

exarato in Ecclesia Fr. Minorum Londini ad dextram sumuli Fr. *Gulielmi Goddard* Doctoris egregii, & ordinis ejusdem in Anglia Ministri. xviii. *Nicholans Fakenham*, vel *Fachinham*, in omnibus tum sacris tum profanis scientiis insigniter eruditus. De cujus scriptis *Balaun* consule. xix. *Gulielmus Butler* quem (secundum *Balaun*) *praeceptum Universitatis sua florem reputaverunt olim Oxonienses*. Obiit CIOCDX. xx. *Petrus Philardus* vir undique doctus. Erat origine *Cretensis*, patre incerto ^b natus, a quodam *Franciscano*, dum puer victum ostiatim quæreret, perspecta ipsius indole in ordinem istum adscriptus: Ab eodem in Italia Grammaticam & Logicam edoctus, inde ad Academiam *Oxoniensem* amandatus, ubi in hoc Collegio *Franciscanorum* Philosophiæ & Theologiæ studiis per plures annos ^c incumbens, insignem utriusque scientiæ cognitionem adeptus est, quam deinde *Parisiis* docens in Commentariis in libros sententiarum acute scriptis patefecit. Postea procurante *Joanne Galeatio*, *Mediolani* Duce, Archiepiscopus *Mediolanensis*, demum ab *Innocentio VII.* Cardinalis, & tandem Pontifex sub nom. *Alexandri quinti* creatus est. Denique, ne omnes commemorem, ex eodem sodalicio erat *Henricus Standish*, qui post annos complures literarum studio cum *Franciscanis Oxoniensibus* insumptos, Doctoratum ^d hujus Academiae adeptus, *Guardianus* Minorum *Londinensium* emerit; deinceps vero Provincialis Minister, & tandem Episcopus *Asaphensis*. Plura de eo reperies inter Lites quasdam selectiores à *Rob. Keilwey*, anno CIOCDLII. *Londini* propalatas, vide fol. 181, &c. ubi pro Clericis à temporali (quod vocant) judicio eximendis disputantem habes; cui rei occasionem præbuit Concio ad *Crucem Paulinam*, per *Ric. Kederminster* Abbatem *Wynchcombensem* vii. *Henrici VIII.* habita. Ibi porro Articulos aliquos, contra eundem *Standishium* exhibitos, subnecti deprehendes.

Bibliotheca Fratrum Minorum Oxon. Duas in eodem Hospitio habuerunt, alteram, prout ab Authore ^e quodam accepi, *Librariam Conventus*, alteram *Librariam Scholarium* vocitatum: è quibus illa *Graduatis* tantum, hæc autem *Scholaribus* quos seculares nuncupabant, inter Fratres illos eruditionis gratia commorantibus, patebat. Quisnam illas extruxerit ignorare me fateor, cæterum *Grosfestum* fuisse opinor; Hic siquidem fratribus illis libros à se compositos, suâ etiam plerosque manu exaratos, moriens legavit. --- Anno Dom. CIOCLIII. (*Trivettum* ^f legis) moritur *Robertus Lyncolniensis Præsul*, qui cognominatus à pluribus est *Grosfum* caput: hic excellentis vir sapientia fuit ac lucidissima doctrina, totiusq; exemplar virtutis; qui licet de ima gente *Southfolciæ*, *Norwicensis* Dioces. Originem traxit, tamen bonam naturam indolem præceptis Scripturarum exercens produxit animum generosum. --- Hic Fratres ordinis tam *Prædicatorum*, quam *Minorum*, sincera charitate complectens, eos continuè in comitiva sua habuit, delicias computans cum eis de scripturis conferre: præ cæteris autem familiarem habebat Fratrem *Adamum de Marisco*, *Bathoniensis* Dioces. Ordinis *Minorum* in *S. Theologia* Doctorem eximium & famosum, ob cujus affectionem, libros suos omnes conventui *Fratrum Minorum Oxon.* in Te-

stamento legavit, &c. Huc usque *Trivettus*. Fit autem verisimile, & aliorum Scriptorum quotquot habuit Libros, iisdem detulisse. Ipsum vero tot volumina edidisse quæ justam conficerent Bibliothecam nemo demirabitur: quippe cum *Didymus* Grammaticus ad quater mille Libros scripsisse referatur, annon virum hunc Scientiâ & Doctrinâ celebratissimum, bis centum contextuisse crediderimus? Præterea, si, quod à *Bostono Burienfi* traditum est, *Eusebium Pamphili Casariensis* Episcopus Bibliothecam voluminibus tricies millenis instructam habuerit, fide dignum est Episcopum hunc Doctum perinde ac *Divitem* ad bis saltem mille coacervasse. Utcunque fuerit, dubium non est quin magni illius viri donum *Franciscanis* illis utilitatem haud vulgarem attulerit. Accessere autem Fratris *Rogeri Baconi* opera, quem *Balaun* centum condidisse Tractatus perhibuit; neque deerant aliorum ejusdem Ordinis Scriptorum volumina, quæ numerum certe haud exiguum complevisse arbitror. Ad summum, Bibliothecas hæc omnimodo Eruditionis apparatu refertissimas fuisse, vel exinde conjecerim, quod cujusque ordinis Fratres, maxime autem *Franciscani*, omnia literarum monumenta, præsertim vero ad Theologiam & Jurisprudentiam spectantia, comparare undecunque tam sedulo consuevere, ut id secularibus viris (quibus arduum inde erat libros aliquos consequi) fraudi fuisse viri prudentes existimarent. ^g Item est (*citra* ^h authorem non loquor) ad "damnum tam grave, quod tendit ad consumptionem "seu evacuationem doctrinæ in secularibus cujuslibet "facultatis, scilicet quod isti Ordines mendicantium, "propter infinita lucra quæ mediantibus privilegiis "prædictis de confessionibus, & sepulturis, & aliis "quæ adquirunt, tantum multiplicati sunt in conventibus & personis conventuum, quod non reperitur in studiis communibus de facultate Artium, S. Theologiæ, & Juris Canonici, (ut fertur à pluribus "de facultate Medicinæ, aut Juris Civilis) nisi raro, "aliquis utilis multum liber venalis, sed omnes emuntur à ⁱ Fratribus, ita ut in singulis conventibus "una grandis est & nobilis Libraria, & ut singuli habentes statim in studiis quales sunt modo innumeri, "nobilem etiam habeant Librariam; unde ego de mihi subditis Rectoribus tres aut quatuor nisi ad studium, & dictum est mihi, quod quia nec Bibliam "eis utilem, nec alios libros Theologiæ venales eis "congruos ibi poterant reperire, ad suam patriam "sunt reversi, aut unus saltem istorum jam rediit. Si "ista non sit grandis in clero jactura, nulla poterit "esse in ipso, cum ad exitum talem (ut videtur) intendant, quod Clerus in Ecclesia nullus remaneat "præter Fratres, &c. Ita *Ricardus Armachanus* in opere suo hic citaro. *Grosfesti* & *Baconi* volumina pleraque argumentum Astronomicum & Mathematicum tractarunt, præter nonnulla ad linguam græcam spectantia Fratres autem isti, quod è scriptis quibusdam antiquis edoctus sum, Hebraica deinceps haud pauca, à Judæis ex Angliâ turbatis, promercabantur; utque verbo expediam, quicquid raræ uspiam aut conspicuæ erat doctrinæ, id omni operâ conquirebant. Quorsum vero evasere tot virorum insignium impensæ & labores? Dici sane vix potest seculis inde sequentibus quam turpiter degenerarint Fratres illi pietate primitus, & sci-

^a In Cent. 7. nu. 29. ^b Vid. Papyr. Masson, in libro de Episcopis Urbis, fol. 338. a. ^c Fuit Bac. S. Theol. Oxon, & Doctor Parisiis, ut ipse Papa in Concilio Pisano dixit Thomæ Sposforth Abbati S. Mariæ Eborac. Sic Tho. Gascoigne, in Dict. Theol. MS. in voce Papa. ^d Reg. Fr. Min. ut supra, fol. 68. ^e Tho. Gascoigne, ut supra in Dictionar. sive Lex. Theologico. part. 1. p. 258, 403, 519, &c. ^f In Annalibus MS. fol. 72. b. ^g In suo Scriptorum Catalogo ex Didascalico Hugonis MS. ^h Ricardum Archiep. Armachan, in quodam sermone facto Avinionæ, 8 Nov. anno 1357. MS. in Bib. Bod. ⁱ Tamen Ricardus Philobiblus Religiosus à Librariis istis comparandis valde laudat, cap. 5. &c. ^k Statutum Universitatis Oxon, nihilominus extas in veteri libro Statutorum, D. fol. 75. scil. quadam ordinatio facta, anno D. 1373. de excessiva multitudine vendentium libros Universitati Oxon. minime juratorum.

entia nobilitati. Quoties enimvero hæc mecum recolo, & immensas veterum Gazas posteritatis incuria seu malis potius artibus deperditas in animum revoco, temperare mihi haud possum quin cum *Erasmo*, frequentes exterorum incurfiones Patrum nostrorum scripta perfundantes memorante, in questus prorumpam. Is a lacrymis se abstinere vix posse profitetur, ubi Priorum temporum Catalogos pervolvens, tot præclara literarum & ornamenta, & adminicula intercidisse animadverteret, cum interim scripta prorsus putida, fabulisque tantum anilibus plena (quæ tamen magnorum virorum nomina præ se ferrent) etiamnum superessent. Sed ne temeratos musarum penates plorando ab instituto abistam, ad *Franciscanos* regredior, qui labentibus inde annis, quicquid primævi Societatis suæ Patroni eodem congesserant, aut magno scelere vendiderunt, aut furtim auferentes aliò transduxerunt. Pro comperto enim habeo a scripto quodam Fratrum istorum sigillo subsignato, librorum suorum aliquos Doctori *Thoma Vasconensi*, vulgo *Gascoigne*, Academiæ olim Cancellario, vel donasse Minores, vel pretio addidisse circa annum *CIOCCCCXXXIII*; quorum è numero erat *Augustinus* de civitate Dei, cum notis *Grosteftianis* margini ubique inspersis. Confimili flagitio & libros complures alios, prout quicumque eruditionis amantior pecuniam satis amplam offerret, distrahebant; *Vasconius* autem quos coemerat, Bibliothecis Collegii *Lincolniensis*, *Dunelmensis*, *Ballioliensis*, & *Orielenfis* ascripsit. Cum Antiquarium nostrum clarissimum *Lelandum* fratrum Bibliothecas videndi cupido, & quidem summa, invaderet (hæc circa an. *CIOXXXV*, paulo nimirum ante ejusdem hospitii dissolutionem, cadunt) mirum quam falsâ spe lactatum se demum expertus est! Dicat sane ipse qui optime novit, suisque loquatur verbis: -- "Quorum (librorum intelligit) videndi desiderio plane maximo cum longiusculè detentus fuisset, nuper contigit justa occasione (nam id temporis fui *Oxonii*) ut copiam peterem videndi Bibliothecam *Franciscanorum*, ad quod obstreperunt Afini aliquot rudentes, nulli prorsus mortalium tam sanctos aditus & recessus adire, & mysteria videre, nisi Gardiano (sic enim Præsidentem suum vocant) & sacris sui Collegii Baccalaureis licitum. Sed ego urgebam, & Principis diplomate munitus, tantum non coegi, ut sacraria illa aperirent. Tum unus ex majoribus Afinis multa subrudens, tandem fores ægre referavit. Summe Jupiter, quid ego illic inveni? Pulverem autem inveni, telas aranearum, tineas, blattas, situm denique & squalorem. Inveni etiam & libros, sed quos tribus obolis libenter non emerem. Sic mihi quærenti Thesauros, Carbones se obtulerunt. Atque adeo hæc sunt sacrosancta mysteria quidem illa quæ tam religiose à *Franciscanis Oxonii* observantur. Nam *Roberti Grostefti*, Episcopi volumina & exemplaria omnia, ingenti olim pretio comparata, furto ab ipsis *Franciscanis* huc illuc ex præscripto commigrantibus; aut ut verius loquar, vagantibus sublata sunt. Ire nunc Pontifices, & hujusmodi fraterculis librorum Thesauros conservandos ex testamento committite. Sic nimirum ille irritò labore indignabundus discessit, qui veneranda ejusmodi Antiquitatis monumenta conspicienda sibi pollicitus fuerat, quæ & animum earum rerum appetentissimum expleret, &

eam ex improvviso religionem sibi incuterent, quam *Glabenburienfis* nuper Bibliophylacii recondita impressisse testatur. Verum nec æquiores sensit fraterculos *Baconus* quam *Grosteftus*, cujus perinde libros nefarius consiliis dispergebant, & cujus opera omnia *Graphice* (ut quidam inquit) manuscripta & fortiter compacta, ab ignariis hominibus, ut erat temporum aliquot superiorum deslenda barbaries, qui se tamen sciolos habere volebant, non intellecta, & pro necromanticis damnata, longis clavibus affixa tabulatis, in Bibliotheca *Franciscanorum Oxonii*, blattas & tineas pascens, situque & pulvere obducta miserè computruerunt. Sic *Job. Twynus*, *Briani* Antiquarii *Oxonienfis* clarissimi avus. De *Bacono* autem liquet, doctissima ejusdem opera pari omnino infortunio, & aliis passim locis interiisse; etenim *Lelandus* de spectatissimâ magni viri doctrinâ edisserens, ingentem (inquit) librorum numerum scripsit, qui olim in multa exemplaria diffusi, religiosissime per totam Britanniam in bibliothecis servabantur, nunc autem pudet dicere (inquit ille) partim è suis forulis excisi, & furto Custodum negligentia sublatis, partim mutili, direpti hinc inde quaternionibus facti, tam raro comparent, ut facilius sit Sibyllæ folia colligere, quam nomina librorum quos scripsit. Et vero mehercule verius est *Baconi* non tantum illa, sed & opera quæcunque alia, quorquor aut græcis literis consignata essent, aut hebetem indoctorum Fraterculorum caprum superarent, vel discerpisse illos, vel perpetuo aliis rationibus silentio damnassee; qua de re *Lelandus*, Bibliothecas per *Angliam* omnes lustrandi potestatem, regio diplomate munitam sortitus, frequenter conquestus est. Sic itaque Bibliothecam, nulli in *Angliâ* cessuram, cujus portio ex apparatu & scriptores, ut dictum est, apprime literati testimonia haud infrequentia (quod mihi satis est compertum) desumpsere, deploratâ *Franciscanorum*, in pejora quotidie labentium, nequitia & socordia, imminutam demum disperditamque constat. Et sane, ne ulterius in hoc ingrato argumento hæream, familia illa cujus olim alumni inter præcipuos Christiani orbis Doctores, & Pontifices Romanos numerari solebant, eam æstimationis jacturam sensim faciebant, ut in socordes porcorum, corpore simul & ingenio pinguescentium greges, referri merito occiperint.

Ecclesia Fratrum Minorum, cum parva imprimis & humilis esset, Capellæ nomen accepit, eoque unice innotuit; cujus primi *Mecænates* & fundatores numerantur, *Regia Majestas*, *Agnellus de Pifa*, *Rodolphus* Episcopus *Herefordiensis*, cum aliis nonnullis. Cæterum *Ricardi Regis Romanorum*, & conjugis suæ *Beatricis*, aliorumque, ibidem deinde funeratorum, impensis aucta & ampliata, splendescere haud parum videbatur, nitidaque satis perstitit usque ad *Henrici VIII.* tempora, cujus exeunte imperio diruta demum fuit, & solo pene complanata.

In hac Ecclesia sepulti jacebant viri complures illustrissimi, quorum aliquos memorare constitui. Primum sibi locum vendicat *Fr. Agnellus de Pifa*, Fratrum apud *Anglos* Minorum Minister primus Generalis; sic enim scriptori cuidam videtur, quanquam id *Alberto Pisano* tribuendum esse jam alibi ostensum est. Diem obiit *Agnellus* quem dixi in crastino & B.

^a In quadam nota prefix. *August. de Civitate Dei*, MS. in Bib. Bod. A. 5. 1. A. 14. 3. 1b. p. 34.

^b Jo. Twynus in *Comment. de rebus Albionis*, edit. Lond. 1590. lib. 2. p. 130.

^c In Tom. 4. p. 219.

^d In eod. Tom. p. 198.

^e *Idoli Monachi Cantuarienses* (inquit ille) *Græcos Codices in eorum Bibliotheca non intellectos, & Latinos præsenio ipsi parum amabiles, in foricorum usus (ut nihil vilius dicam) discerpserunt.* Sic *Lel.* in Tom. 4. p. 227.

^f *Author Trialogi* MS. lib. 4.

^g *Tho. Walden de Sacramentis*, Tom. 2. lib. 3. cap. 77. MS.

^h *Tho. Gascoigne, in opera supra citata, & alii.*

ⁱ *Edificavit etiam ipsam Infirmeriam quam hic Fratres hic habuerunt.*

^j *Barth. de Pisis, ut supra, lib. 1. fol. 94.*

^k *Pet. de Ikham, in Hist. sua MS.*

Gregorii Papæ, anno CIOCCCXXXV. & sepultus est in capsâ lignea: cujus corpus volentes Fratres transferre ad sepulchrum è pulchro lapide præparatum, invenerunt (ut B. de Pisis^a tradit) ejus capsam plenam liquore olei lucidi & odoris balsami, & ossa carne resoluta supernatare suavissimo oleo, ac si aurâ tenui moverentur. Cumq; Fratres minus cautè vellent ossa ejus cum capsâ levare, fundum capsæ terra adhasit, & cum odore nimio, liquor vel oleum funditur, & ossa ad sepulchrum prædictum cum gloria transportantur. Ad ejus tumulum, potissimum vero post translationem mox antè dictam, varia (si referentes fidem promereantur) edita sunt miracula, spectantium multitudine in admirationem haud parvam rapta. Immo non hærent aliqui Fratrem istum Pietatis nomine, factisque tum à vivo, tum à mortuo miraculis, vel B. Francisco, Patri Seraphico, & ipsius Ordinis fundatori, plusquam supparem deprædicare. II. Beatrix de Falkeston Alemannia Regina, & Ricardi Regis Romanorum, & Alemannia conjux tertia, pro Magno Altari sepulta est. Occubuit, velut è Chronico quodam^b Osæiensis habeo, in Vigilia Divi Luca Evangelistæ anno CIOCCCLXXV; cum Lelandus tamen ex^c Anonymo quodam, & Franciscus Thynne, in Catalogo suo Protectorum, eodem utrumque die, anno autem CIOCCCLXXVII. obiisse tradiderint. Secundum hanc honorifice depositum^d est Cor præfati Regis Romanorum (Henrici III. Fratris) sub sumptuosa & mirandi operis Pyramide. E vitâ autem migrasse refert^e Walsinghamus in Castro Berkhamsied, quinto Nonarum Aprilis, anno CIOCCCLXX. tametsi^f Trivetius mortem ejus assignat IV. Non. ejusdem mensis, anni vero CIOCCCLXXII. Funebria consecutus est in Cœnobio de Hales, in Comitatu Gloucestersi. III. Fr. Rogerus & Baconus, mortuus est, an. CIOCCXGII. cujus lapis sepulchralis erutus dicitur (quam verè nescio) ante annos LXXIII. Lelandus obiisse^g memorat an. CIOCCXLVIII, verum in errorem incidit, occasione consanguinei ejus Rob. Baconi, ad annum jam dictum occumbentis deceptus. Atqui & Pitseum, qui annum CIOCCCLXXXIV. nominat, devium perinde esse manifestum deinceps fiet. Hic ille erat qui ita diligenter in omnis generis authoribus versatus fuit, ut sui seculi unicum plane miraculum diceretur. Job. Balaus in editione primâ^h libri cui titulum fecit, *De scriptoribus majoris Britannia summarium*, ex recepto conviciandi more, *Præstigatorum & Magum Necromanticum* appellat, non in timore Dei, sed operatione malorum Spirituum, &c. Cæterum ad saniores deinde sententiam veniens, cum librum excudendum denuoⁱ curaret, verba illa expungi voluit, utpote cui persuasum jam erat, virum doctissimum non à literato quopiam sed ab infami potius ex imâ plebe convitiatore depingi sic debere. Et sane obtinet in hæc usque tempora consuetudo, ut insignissimi Doctores Baconus & Bongeius in Triviis passim, flebili quotidie Elegidio, pro miserandis Artis Magicæ imitatoribus decantentur. IV. Galiel. Golafrey Armiger, Johanni Golafrey militi, ex Elizabethâ filiâ & hærede Johannis Fyfeld in Comitatu Bercheriensis Armigeri, postremo natus, mortuus est, & in Ecclesiâ illâ sepultus^j sub finem Regni Henrici V. v. Job. Golafrey miles, è filiis etiam Job. Golafrey equitis, ibidem^k funeratus an. CIOCCCLXXIX.

Is cum prolem legitimam non haberet, è concubinâ Jobeneta Pulham nuncupatâ, filium filiamque suscepit; Hæc nomine Alicia, Priorissâ demum de Burnham, propter Windsoriam extitit; Ille autem Johannes appellatus, miles evasit & Dominus de Langley, & Philippam Dominam Fitzgualter in uxorem duxit, mortemque Walingfordiæ, anno salutis CIOCCCXCVI. oppetiens, Westmonasterii prope tumulum Regis Ric. II. inhumatur. Relictam vero ipsius in uxorem dein assumpsit Dux ille Eboracensis qui in prelio Agincortensi interemptus est. Ad hos autem, & viri magni nominis bene multi in Ecclesiâ illâ tumulum adepti sunt; quos tamen (de referentium fide parum certus) annexere supersedebo. De ipsâ vero Ecclesiâ quæ notatu porro digna existimarim subtexere non gravabor. I. In illâ plerumque celebrabantur Vesperiarum Fratrum quoties in aliquâ facultate inciperent; quas, (primis potissimum seculis) Scholares aliunde adventantes, cum magno suo fructu, frequentabant. II. Constatissima marmora sepulchralia, sparsim per eandem collocata, Ecclesiam hanc splendidissime ornant; quæ post ejusdem dissolutionem, haud sine transferentium scelere, in usus vilissimos convertebantur. III. Eo loci confluerat assidue è regionibus circumjacentibus magna hominum vis, ducti inaxime, prout conjicere licet, religionis gratiâ ad Fratris Agnelli sepulchrum; & hinc insuper fuisse opinor, quod Provincialis Minister à Diocesæo Episcopo efflagitaret, ut Fratres xxii Conventui huic decernerentur, accipiendis advenientium confessionibus, iisdemque absolvendis. Registrum^l quo de rogatu illo sermo nem invenio, quod rem gratam legentibus facturus videor, paulo fusius exhibebo.

Memorandum quod vii. Calend. August. anno Dom. CIOCCC. apud Dorchester, Fr. Hugo de Hertelpol, Minister Provincialis Fratrum Minorum Provincia Anglicana, coram Episcopo (Lincolniensi) presentialiter constitutus, præsentavit eidem patri xxii. Fratres de Ordine suo, scil. Fr. Jo. de Codyngton, Gardianum, Adamum de Hoveden, Philippum de Bridlyngton, S. Theologia Doctores, Willielmum Mincy, Will. de Newport, Rogerum de Barnton, Rob. de Gaddestyn, Joh. de Westburg, Rob. de Mogynton, Joh. de Stapleton, Adam. de Corf, Petrum de Todworth, Will. de Shirebourne, Pet. de Baldeswell, Martinum de Alnewyck, Joh. o. Douns, Fr. Walt. Boseville, Rob. de Couton, Rog. de Alnewyke, Joh. de Horley, Rich. de Conyngton, Tho. de Pontefracto, ab ipso dicebat electos pro confessionibus audiendis. Et cum quæreretur ab eo an eos præsentaret pro omnibus conventibus in diocef. Lyncolniensi existentibus, vel pro aliquo, vel aliquibus, conventu vel conventibus de eadem, respondit quod eos pro conventu Oxon. solummodo præsentavit. Deinde habita deliberatione super numero Fratrum præsentatorum per eum, tandem Episcopus dicebat IV. Fratres sufficere pro quolibet conventu de diocesi, sed propter concursum populi ad municipium Oxon, & loci eminentiam concessis se admissurum VI. Fratres, sibi per dictum ministrum de dicto numero præsentandos. Et cum idem minister præsentationi omnium diceret se inniti, quia inter ceteros præsentatos duo erant S. Theologia Doctores, Episcopus propter prærogativam personarum eorundem numero senario Fratrum, addidit illos

^a B. de Pisis, ut supra, & Eccleston. in Coll. 13.

^b MS. in Bib. Cotton.

^c MS. in Bib. Coll. Lync. vide in 2 Tom.

Lel. p. 341. ^d Rossus de Regib. p. 246. ^e In Hist. Angliæ, Edit. 1603. p. 471.

^f In Annalibus, ut supra, fol. 84. b.

MS. ^g Ross. ut sup. p. 91. ^h In Tom. 4. p. 198.

Impress. Gippeswici in Angliâ, an. 1548. 4°. fol. 114. b.

ⁱ Balaui, 1559. in fol. ^j Leland. in 4 vol. Itinerar.

^k Ibid.

^l Reg. sive memoranda Io. Daldarbyc Episc. Lyncoln. fol. 13.

^m Proculdubio Ioh. Duns Scotum.

duos, unde nominatus Episcopo per Ministrum prae-
dictum sex Fratribus de omnibus primitus presentatis,
scil. Will. Mincy, Will. de Newport, Rog. de Barn-
ton, Rob. de Gaddestyn, vel Gaddesby, Jo. de West-
burg, & Rob. de Mogynton, Episcopus ipsos etiam duos
Theologia Doctores, scil. Adamum de Hoveden, & Phil.
de Bridlyngton admisit, & concessit quod iidem octo
de licentia, gratia, & beneplacito ipsius Episcopi, possent
in Archidiaconatu Oxon. confessiones audire, ac benefi-
cium absolutionis contentibus impendere, & iis penas
injungere salutes, in casibus quibus absolutio Curatis
vel Parochianis sacerdotibus est à jure concessa. Hinc
autem edocemur quod cum Fratres xxii. audiendis po-
puli confessionibus Dioecesano commendarentur, id
ille muneris, re serio perpendit, tantum octo è Fratribus
demandarit; qui prerogativâ illâ, haud sane con-
temnendâ, in Archidiaconatu Oxoniensi fruerentur.
Quam autem ille gratiam Franciscanis fecerat, cum
Episcopatum Lincolnensem adiret, eam successores
ejus confirmare solebant, adaucto praeerea, Fratrum
audiendis confessionibus destinatum numero, quod
quidem haud pauci (in Fratres mendicantes pejus non-
nihil animati) velut multis nominibus perniciosum,
ægre ferebant. Ricardus Armachanus, supra nobis
memoratus, cum concionem à coram Pontifice & Cu-
riâ Romanâ ad Avenionem haberet, viii Novemb.
CIOCCCLVII. in privilegia Fratribus mendicanti-
bus indulta acerrime inuestus est, licentiae autem,
Confessiones accipiendi, praeipue adversabatur.
---Item ex abusu (inquit ille) privilegiorum Fratri-
bus concessorum incommoda multa proveniunt in
clero: primò quoniam occasione privilegiorum su-
orum super confessionibus audiendis, Juvenes quasi
omnes in studiis generalibus, & in domibus paren-
tum suorum, in quibus quasi ubique Fratres propter
facultatem audiendi confessiones tanquam familiares
existunt, Fratribus contentur, qui Juvenes Fra-
trum fraudibus & munusculis datis allecti (quoniam
homines provectæ ætatis circumvenire non possunt)
eorum ordines ingrediuntur, nec postmodum per-
mittuntur, ut fama laborat, quod exeundi ab or-
dine habeant libertatem, sed cum eis detinentur in-
viti, donec profiteantur in ordine, imò nec permit-
tuntur (ut dicitur) quòd cum patre & matre loquan-
tur nisi sub Fratrum custodia & timore, super quo,
isto die in exitu mei hospitii unus probus homo de
Anglia, &c. Vide proxime sequentia in Historia
mea, sub an. CIOCCCLX. pergit vero Armachanus
nonnullis interpositis sic. ---Item consequitur grave
damnum in clero, in hoc quod jam in studiis regni An-
gliae, propter talem puerorum subtractionem à suis pa-
rentibus, laici ubiq. retrahunt suos filios, nec mittunt
eos ad studium, quoniam potius eligunt facere eos cultores
agrorum, eos habendo, quàm sic in studio eos taliter
amittere, & sic quòd ubi in studio Oxon. adhuc meo
tempore erant Triginta Millia Studentium, non repe-
riuntur sex millia huius diebus, & major huius imminu-
tionis causa sive occasio, praemissa puerorum circumven-
tio aestimatur, & quid est isto damno gravius toti clero,
non video, &c. vide sequentia pag. 77. col. 2. Cate-
rum in Armachanum surrexit Gul. Widford inter Mi-
nores Oxonienses Frater, qui in Defensorio suo, contra
octavum Armachani librum de mendicitate Christi ma-
xime scripto, ut pueros clam ipsorum parentibus in
Ordinem suum allicerent fas esse obnixè contendit,
& viros perplures, doctrinâ & scriptis illustres, à

mendicantium in Angliam adventu exortos ostendit.
---Post ingressum etiam Fratrum (inquit) scripserunt
opera magna sapientia multa Inceptor Ockam, Inceptor
Ulvarus, Inceptor Cowton, Inceptor Chatton, quorum
opera permanent ad utilitatem Ecclesiae, & multi alii
praeclari Doctores Theologi fuere post ingressum Fra-
trum, quos longum esset enumerare, & manifestum est
quod in Decretis fuerunt Doctores plures post ingressum
Fratrum quam unquam prius fuere, &c. Illic etiam
commemorat Robertum Kilwarby, Bradwardinum,
Grotestum, &c. sed omittit Rog. Baconum (quod mi-
rum est) Franciscanum.

Benefactores Fr. Minorum Oxon. numerum quidem
haud exiguum confecisse fatendum, cæterum cum,
præter Golasfreias, in obscuro plerique sint, culpandi
ne simus quod complures prætermittamus. Constat
certe l. solidos à Guardiano & Monachis de Collegio
Dunelmensi Oxon. annuatim accepisse illos, velut è
libello compareret, in quem relati sunt, anno Hen-
rici VIII. xxvi. collegiorum in utraque Universitate
reditus annui; licet quisnam hoc eos censu primus do-
narit, plane nescio. Accessere l. Marce ab Henri-
co VIII. ad placitum pensitata. Has ille (deces-
sorum credo suorum exemplo) à primo regni anno ad
Hospitii usque dissolutionem quotannis numerabat.
At vero id amplius erat quod à morituris provenerat;
nam illi in condendis ut plurimum testamentis Mendi-
cantis alicujus Fratris operâ utebantur; Familiaeque
ad quam pertineret ille, pecuniam, frumentum, armenta
denique, aliaque bona legabant.

Dissolutio Franciscanorum. Hospitium illud post-
quam ab an. CIOCCXXVIII. ad xxxi. Henrici VIII.
(Dom. nimirum CIOXXXIX.) haud mediocriter
floruisse, aliorum demum fato dissolutum est;
Guardiani tum munus gerente Edoardo Baskerville,
S. Theologiae Doctore, Fratresque Mendicitatem quam
præ se prius ferebant, nunc demum revera experiun-
tur; dum Henricus Ordinem illum ad Francisci insti-
tutum diserte nimis redigeret, & Fratres dispergendo,
ipsum famulitium instaurare quadantenus videretur.
Ædificia cum areis suis, & luco peramœno quinque
ambitu jugera complectente (Insulâ nimirum ipsis ab
Henrico III. transcriptâ) elocata sunt Gulielmo Freer
& Johanni Pye Aldermannis Oxoniensibus, pro xx. soli-
dis Regi per annum reddendis; Clausura vero (quæ
Coemiterium quoque vocabatur) Ricardo Guntere ejus-
dem Urbis Aldermannio concessa est, pro iii s. vi d. per
an. pendendis. Pomarium denique seu hortus, cui
nomen Paradisus, cum alio horto Boteham, sive
Bateham vocitato, Gulielmo Thomas, alias Plomer,
Oxonienfi, pro vi s. viii d. Ex iis annua sic pecunia ad
Regem redibat, donec anno Regni xxxvi. Christi au-
tem CIOXXIV. Ricardo Andrews, & Johanni
Howes (quorum in Dominicanorum Historiâ memini-
mus) ab eodem divenderentur, à quibus Ric. Gunter
modo dictus, cum Johannâ conjuge, prædicta omnia
haud multo post coemisse memoratur. Succis au-
tem brevi arboribus, & protitis ubique viridariis, di-
ruta porro Ecclesia est, lapidesque cum imaginibus &
quantivis pretii monumentis alio confestim distrahun-
tur.

Ite nunc bellorum duces dominique terrarum, no-
minaque à devictis gentibus sumpta marmoribus in-
sculpite, frustra, mihi credite, frustra triumphos ita
vestros æternitati commendatis, periissent utpote

MS. ut supra. MS. in Bib. Coll. Magd. In Record. vel lib. primis. & Dec. 26 Hen. VIII. In quibusdam
Calendaris Recordum in curia Rotulorum in vico Cancellariæ apud London. In quibusdam Compos. in curia Argent.
In 4 parte orig. 36 Hen. VIII. Ro. 40. in dorf. in Offic. Scaccarii.

funditus seculi haud unius ornamenta, viri doctrinae gloria insignissimi, nisi memoriam sui scriptis potius quam Inscriptionibus ad posteros derivandam voluissent. Nec mirum id profecto videbitur, si meminerimus, mortem quoque pati sepulchra, quibus utiq; fatorum nos frustra invidiam evasuros somniamus; & gravissimâ mortales lege interimus, quibus nec id postremo superesse datur, quo vel interiisse indigitemur, siquidem lethum ipsum suo fruitur postliminii jure, & post funera,

Mors etiam faxis Nominibusque venit.

CIOCCXXVI.

Ut ad intermissam jam annorum seriem revertar, vigeat magis magisque per hæc secula Universitas, quod *Dominicanis* equidem & *Franciscanis* civitate Academicâ donatis non ita imputandum, quasi antiqua studiorum ratio exolesceret, nec in liberioribus Scholarum spatiis cœnobiorum addicta claustris habitaret sapientia. Hac tempestate extra illos limites inclarescebat *Edmundus Ryches*, qui *Oxonii* his annis in maximâ celebritate^a vixit, & nomine *S. Edmundi* Archiepiscopi *Cantuariensis* deinde inclaruit. Scholas ille propriâ instituit impensâ, & in Theologiâ ac Philosophiâ sine pretio erudit, quotquot sub illius auspiciis ad eruditionem aspirarent; inter alia autem, *Aristotelis* Elenchos explicuit, quos primus omnium in Academiâ nostrâ enucleasse^b fertur. At vero tantus erat divitiarum contemptor, ut siquis discipulorum de accipiendi minervali importunius instaret, & nolenti obtruderet, dejectam sub fenestrâ pecuniam superfuso pulvere^c integebat; pro terrenis nimirum utrumque habens, non aliam capsulam Opibus recondendis adhibuit: iis tamen ita negligenter habitis sociorum alii per jocos & ludos, alii autem serio nimis & scelerate suffurari solebant. Inter discipulos numerabat, *I. S. Sewalum* Archiepiscopum posthæc *Eboracensem*, virum Legum & Theologiæ consultissimum, quem *S. Edmundus*, vitæ ejus severitatem conspiciens, Martyrio fore coronandum prælagiebat. *II. Richardus* Episcopus *Cicestrensis* Theologus & Canonista, qui non tantum sub illo didicit, verum in Academiâ quoque *Parisiensi* & *Bononiensi* ingentem sibi famam doctrinâ comparavit. Cæterum reticendus non est *Rog. Baconus*, cum aliis plerisque memoratu dignissimis, qui Academiæ nostræ tum libris, tum acutissimis disputationibus, tantum conciliarunt splendorem, ut iis juxta ac mendicantium familiæ referre debeamus, quod sub hæc tempora Universitas *Oxonienfis* titulo *Emporii optimarum disciplinarum* merito^d superbieat.

CIOCCXXVII.

Sic autem jure optimo nuncupatam fuisse fatebere, cum dixerim his quoque annis ibidem (præter alios haud paucos) floruisse *Richardum* cognomento^e *Anglicum*, in Philosophicis versatissimum, & à *Symph. Camperio* Medicis insignissimis annumeratum: deinde *Henricum* & *Bractonum* & *Job. & Brittonum*, illum

Legis Cæsareæ, hunc utriusque Professore, & supremum deinceps *Angliæ* Justitiarium: porro *Richardum Theologum* & *N. Farnhamum*, quorum postremus postquam annos plures in Logica & Philosophiâ Naturali apud nostrates posuisset, ad externos se contulit, & *Bononiæ* ac *Lutetiæ* sedulam Medicinæ operam dedit. In *Angliam* postremo rediens, Theologiæ studuit, & dignitatum gradibus haud paucis decursis, in Episcopum tandem *Dunelmensem* evectus est.

CIOCCXXIX.

Horum æqualem invenio Doctorem *Robertum Grossesum* qui ad Episcopatum postea *Lincolniensem* evocatus est, vir sane ingenio singulari, sed vitæ pietate multo illustrior. In Comitatu *Suffolciæ*, parentibus perobscuris natum prodidereⁱ scriptores; quamvis *Rich. Bardinensis* *S. T. B.* qui de vitâ & ejus scripsit anno *CIO DIII.* ad *Stowe* in agro *Lincolniensi* editum in lucem perhibet; cui fidem ego nullam adhibeo, cum fabulas de eodem crassissimas consarcinavit. Cæterum de *Roberti* illius nomine variatur haud parum apud Authores, Romano perinde ac *Anglico* sermone scribentes. Latinis appellatur,

I. Lincolniensis,^l & hoc ut plurimum nomine occurrit, in excusis æque libris ac manuscriptis.

II. Robertus ^m *Lincolniensis*.

III. Rob. Grossus ⁿ *caput*.

IV. Rob. ^o *Capito*.

V. Robertus ^p *Grossa testa*, compositâ è Latino & Gallico appellatione.

VI. Rupertus ^q *Lincolniensis*.

VII. Rob. ^r *Grosbedius*.

Neque minus discrepant Anglicanæ ipsius (in libris tum impressis tum manu exaratis repertæ) nuncupationes. Vocatur enim,

I. Grosseteste. *VII. Greathead.*

II Grosst. *VIII. Grosbeded.*

III. Grosstet. *IX. Greatheved.*

IV. Grosthead. *X. Grosbede.*

V. Grouthead. *XI. Grokede.*

VI. Groslede. *XII. Groschede.*

E quibus nominibus primum illud Gallicanum, septimum vero Anglicum ad literam est; reliquis omnibus Librariorum vel imperitiâ vel incuriâ, errores, quos vides, subreperunt. Episcopum plerumque *Lincolniensem* appellatum deprehendo; quanquam apud externos, rerum utpote nostrarum ignaros, Episcopus *Lincolniensis* audit, uti *Gabrieli Naudæo*, Cardinalis nuper *Marzarini* Bibliothecario^s nominatur. Quinetiam à peregrinis haud raro Episcopus *Lincolniensis* vocitatur, ut in^t operibus *Johannis Hus* passim contingit. Sic etiam ille qui commentarium *Grossteti* ad *Aristotelis* Posteriora^u edidit, in graviolem adhuc errorem, & non nisi temporum illorum caligini donandum, inductus, *Robertum Linconensem* Archiepiscopum *Parisiensem* vocat. Denique in libro quodam *M. S.* perantiquo, *M^{ra} de Lunochiâ*, præpingui Amanuensis inscitâ, nuncupatum offendo.

Primos autem annos *Grosstetus Oxoniæ*, quæ tum

^a Balæus cent. 3. num. vel cap. 96. ^b Per Rog. Bacon in compendio studii Theologia *MS.* in bib. Cotton. ^c Capgrave in *Legend. Sanctorum* edit. Londini per Winandum Word 1516. fol. 104. ^d Bal. cent. 3. nu. 74. ^e Pits. *Æt.* 13. sub an. 1230. ^f Lel. *Tom.* 4. p. 223. &c. ^g Bal. cent. 4. vide Lel. *Tom.* 4. p. 171. ^h Bal. cent. 4. nu. 3. ⁱ Nich. Trivetius in *annal. suis MS.* fol. 72. b. Leland. *Tom.* 4. p. 217. Balæus cent. 4. num. 18. &c. ^j *MS.* ^k In quodam *MS.* inter cod. Laud. *F.* 12. & *E.* 44. & *G.* 21. ibidem & alibi passim. ^l Ibid. int. cod. Laud. *E.* 52. ^m Trivet. ut supra, & Rog. Bacon in 3. parte operis *Majoris*, *MS.* cap. 1. ⁿ Bal. cent. 4. nu. 18. Pits. *æt.* 13. nu. 359. ^o Ibidem. ^p *Catal. Testium veritatis lib.* 16. & alibi. ^q Harpesfeld. *Hist. Eccles. sac.* 13. p. 476. ^r In *Hist. sua Art. Magica*, edit. Gallice, cap. 18. ^s *Edis. Noribergæ* 1558. *Tom.* 1. p. 17. 56. &c. & in *Tom.* 2. p. 88. &c. ^t *Impress. Venet.* per Otinum Papiensem anno 1497. & ibidem per Hieron. Scot. 1552. ^u In bib. Bod. *H.* 7. 13. theol.

impense florebat, in Grammaticâ, Logicâ, & Philosophiâ posuit, idque tam sedulo, ut, narrante *Jacobino Vadiano*, summi demum *Philosophi* nomen^a fortitus fuerit. Verum cum penitiorum linguarum cognitionem optaret, in *Galliam* trajecit, & doctissimi cujusque *Anglorum* exemplum secutus, *Lutetiam* concessit; ubi non tantum in literis Græcis & Hebræis eruditus emicuit, verum Gallicum quoque sermonem perdidicit, prout liber, quem titulo *le chasteau d'amour* contextuit, satis testatur. Theologiâ insuper, omnique Scholarum Gallicarum doctrinâ locupletatus, in *Angliam*, & ad matrem dein *Oxoniam* rediit, ubi reclusis Scientiæ thesauris populares suos, tum scriptis, tum Lectionibus usque adeo ditavit, ut eximiam brevi famam apud omnes gentes conquiescit. Magister cum esset, in librum Posteriorum succincte commentatus^b est; edidit præterea tractatum de Sphærâ, deque arte computi, cum Philosophicis aliis, rei literariæ studiosis in usum haud exiguum cessuris. Suscepto Doctoratu, complura è fontibus Hebræis elicit & propalavit, nec pauca de Græcis in Latinum transfudit, è quibus erant libri *Dionysii* (quorum novissimam versionem commentariis additis illustravit) & Testamentum xii. Patriarcharum, in hoc autem usus^c est operâ *Nicholai Græci*, qui *Oxonia* primo, & *Lutetia* postmodo studuisse, tandemque *S. Albani* cœnobiarcha extitisse perhibetur. Atqui Testamenta illa, cum in Judæorum manus cecidissent, in Christianorum invidiam multos annos suppressa^d delituere. *Rogerus Baconus* (quod præter consuetudinem suam fecit) in *Grosteffii* laudibus permultus est; de probi enim Interpretis virtutibus edisserens, hæc^e habet; — Nam oportet quod Translator sciat scientiam quam vult transferre, & sciat duas linguas à quâ & in quam transferat: sed nullus scivit linguas nisi Dominus Robertus Episcopus *Lyncoln.* per longitudinem vitæ & experientie, & studiositatem ac diligentiam; quoniam scivit Mathematicam & perspectivam, & potuit omnia scire, simul cum hoc quod tantum scivit de linguis, quod potuit intelligere sanctos, & Philosophos, & sapientes antiquos, sed non bene scivit linguas ut transferret, nisi circa ultimum vitæ suæ, quando vocavit Græcos, & fecit libros Grammatica græca & alios congregari. &c. In opusculo vero alio, quod de Mathematicis^f nuncupat, ad *Grosteffum* sic delabitur — Idem nullus potest pervenire ad notitiam istius scientiæ per modum vulgatum, nisi qui ponat xxx. vel xl. annos, ut planum est in iis qui floruerunt in his scientiis, sicut Dominus Robertus felicitis memoria nuper Episcopus *Lyncoln.* Ecclesia, & Fr. Adam^g & Marisco; & Mr Johannes Hendover, & hujusmodi, & ideo pauci student in hac scientiâ, &c.

Artis magicæ à quibusdam insimulabatur; quod seculi quo vixit tenebris (quibus Spectra nimirum, aliaque noctis terribilissima præcipue grassantur) ascribendum est. Tantâ enim barbarie infamis oppressa erat ætas illa, ut (veluti alicubi adnotavit *Erasmus*) si quis Græcas calleret literas, magicæ statim suspicionem subiret; quod si Hebraicas intelligeret, nulla mora quin de cacodæmonum consortio perage-

retur. Quare cum *Grosteffus* ad utriusque Lingue peritiam Astronomiam adferret, mirum non est à populi eum vulgo, Monachisque pariter indoctis, inter Artis illius sectatores connumeratum fuisse. Et sane tale quiddam apud *Johannem & Gower*, à Poetâ, seu Bardo Cambro-Britanno, tempore *R. Richardi II.* scriptum reperio; ubi & Astrologus appellatur, & caput æneum, voce porro donatum, elaborasse dicitur; cujus Rhythmos, quales quales sunt, accipe.

For of the greet clerk Grosteff
I red how reddy that he was
Upon Clergy an hede of brasse
To make, and forge it for to tell
Of such things as befell,
And seven peres bysinesse
He layd, but for the lacknesse
Of halfe a minute of an houre
fro first that he began labour
He lost all that he had doe.

Bacono autem ut plurimum assuitur fabula ea de capite nescio quo æneo. Certe *Grosteffo* sufficit ad ejusmodi maculam eluendam, quod à viris & seculi sui & subsequen- tium doctissimis, Pietatis simul & scientiæ nomine concelebratur; præter vindicias quas illi hac in re ex professo præstitit^h *Naudæus*.

Cæterum id genus telesmatis, & veteri cuidam monacho (*Gerebertus* illeⁱ existimatur, qui *P. R.* nomine *Sylvestri II.* fuit) attribuitur; qui certa inspectione syderum, cum videlicet omnes planetæ exordia cursus sui meditarentur, eundem inchoavit. Quæ quidem verba, quo sensu accipienda sint, non video, nisi talis positio intelligatur, quâ, secundum Thema^k mundi, veteres quidam collocandos somniarunt Planetas id autem ex verâ calculatione fieri omnino verat chronographiæ incertitudo. Sed ineptias istiusmodi Astrologis relegamus, qui ipsi à bene ordinatâ Republicâ, fortasse etiam historiâ, exulare meruerunt.

Libri, quos in Theologiâ conscripsit, per plures erant, & in pretio quam maximo habebantur; scripta porro Doctoris *Nicholai de Lyrâ* in sensu historico & in opere suo Morali super Bibliam, mole^l superabant; quibus simul atque aliis ab ipso concinnatis, tantum sibi nomen in Republicâ literariâ peperit, ut (*Joh. Tiffyngtono*^m asserente) illum cum Doctribus hodiernis conferre, esset veluti comparatio solis ad Lunam quando eclipsatur. Sed nec majorem doctrinæ laudem quam Sanctitatis & morum promeruit; nam cum Pontificis in Angliâ tyrannidem animadverteret, non destitit & literis eum palam corripere, & Antichristi cognomento inter familiares notare. — *Innocentius IV. Papa Romanus* (inquitⁿ *Gascoignus*) misit in Angliam Archidiacono Cantuariensi & Magistro *Innocentio Collectori* ipsius Papæ in Anglia existenti, literas suas apostolicas, dantes iis auctoritatem &

^a Vide etiam in 4. Tom. *Lel.* p. 217. ^b Trivet. ut supra fol. 72. b. ^c *Mat. Paris.* sub an. 1242. ^d *Ibid.* & *Lel.* Tom. 4. p. 283. ^e In lib. de utilitate scientiarum, *MS.* cap. 39. In 3^a parte operis majoris *MS.* cap. 1. Et in op. min. ad *Clem.* 4. cap. 10. & alibi. ^f *MS.* in bib. Cotton. ^g In confess. Amantis lib. 4. *Conradus Gesnerus* dicit etiam quod *R. Grosteffus* scripsit lib. 1. de Astrologia & lib. 1. de Necromantia & Goetia. ^h In hist. magica ut supra cap. 18. ⁱ Vide *G. Malmesbury de Gest. Regum* lib. 2. cum *Gerebertus* iste (contra quam alii) est *Joh. pp. xv.* ^k De themate mundi; consule *Petrum Alliacens.* apud *Picum Mirand.* adversus Astrolog. lib. 5. cap. 9. ^l *Tho. Gascoigne* in *Lexico sive Dict. Theologico MS.* in voce *Deus* p. 251. ^m In fasciculo xixanarum *Tho. Vualdeni MS.* fol. 33. a. in confessione ibidem *Johannis Tyffyngtoni.* ⁿ In quibusdam Fragmentis per eum scriptis *MS.* &c. Hanc eandem Historiam recitat idem *Gascoignus* in 2. parte *Dictionarii* in verbo *Papa* pag. 190. ad calcem sic dicens. Illa epistola responsiva *D. Lyncoln. Doctoris Roberti Grosteff* est *Oxonie* in Collegio *Exonia* in libraria, & in Monasterio *S. Salvatoris* in *Syon* in Anglia, & postea p. 551. in verbo *Rektor* eandem Historiam repetit ex chronica *Evelhamiæ.*

mandatum inducendum Juvenem nepotulum ipsius Papa, nomine Fredericum, incorporalem possessionem canonicatus & praebeata Ecclesia Lincolnensis, si qua vacaverit in eadem Ecclesia, a tempore quo litera ipsius Papa scripta de ista receptione ac provisione Episcopo Lincolnensi presentata fuerunt, qui fuit tunc Magister Robertus Grostest Dr S. Theologiae Oxoniensis, ut patet in litera Universitatis Oxon missa Clementi IV. Papa, cujus copia est prope Oxoniam in Abbazia de *Osney* in nigro libro. Et praedicta litera Innocentii Papa data fuit per eundem Papam in Civitate Perusii octavo Calend. Februar. pontificatus sui x. Et Dominus Lincolnensis videns hoc factum esse contra Dei voluntatem & cultum, restitit praedicto Archidiacono & Collectori Papa, rescribens iis responsionem ^a ad Bullam Domini Papa, cujus responsionis tenor sequitur.

Noverit discretio vestra quod mandatis Apostolicis &c. Caetera brevitate causa omitto.

Hac scripsi ego Magister Tho. Gascoigne Doctor S. Theolog. Oxon ex copia unius libri Ecclesia Christi Cantuariensis quem vidi Oxoniae an. Ch. CIOCCXXXIX. Tum sequitur exemplar ^a Bullae Papalis, quam ob eandem causam omitto.

Unde quoniam Papa (inquit Gascoignus) in praefato facto obedire noluit, excommunicatus, appellavit a sententia Innocentii ad Tribunal Christi, praefigens Papa terminum, & in illo termino Anachorita, & duo Cardinales, Roma viderunt Innocentium IV. percussum a Domino Lyncoln. qui illum diem ad respondendum coram deo, Papa praefixit, & accusatus coram Deo poenalem sententiam Innocentii animam tunc a corpore separata accepit. Hac patet partim in Cestrensi Chronica, sed plenam Historiam habebis in quodam libro qui dicitur Speculum Laicorum ^b in capitulo de excommunicatione, & est inter Fr. Minores Oxoniae. Hac scripsi Magister Tho. Gascoigne &c. Plura hunc in locum de Episcopo longe dignissimo adferrem, nisi in alium adducenda reservarem; & ad sequentes proinde annos transeundum ducerem.

Hoc anno coorta ^c est dissensio inter Scholares & Laicos tam acerba, ut Cives in Scholarium hospitium vi irrumperent, & crebra utrinque vulnera acciperentur; quare municipales Episcopus sacris interdixit, urbe ipsa ad Regem devoluta, & durante aliquandiu Excommunicatione, quotquot interea Civium occubere in biviis extra opidum funerabantur. Verum in hac demum convenerat, ut qui Scholasticos adorti essent, Romam transmitterentur, deque iis in Curia Pontificia quaestio haberetur; res etiam Clericis ereptae redderentur, pensitatis praeterea ^d marciis, quas Magistri inter Scholares pauperiores dividerent. Constitutum insuper jam erat, ut si ejusmodi in posterum inimicitiae prorumperent, Laici supremis quatuor Magistris rem totam dijudicandam permetterent, & absque ulteriori provocatione, poenas canonice irrogatas libenter subirent.

CIOCCXXIX.

Lutetia hoc anno gravis ^e exarsit de pretio vini inter Academicos & cives seditio, unde tam fervide excandescabant Scholares, ut exercitia sibi Scholastica interdixerint, & Andegavum partim, partim Rhemos & Aurelias migrantes, Poetae cuidam

hos versus condendi occasionem praebuerint, qui personam Universitati alteram, alteram ejusdem Bedello destinat.

Universitas

Clere tremisce metu, quia vis dimittere me tu,
Desino jam fletu, propter mea nunc fletu, fletu.

Bedellus

Heu morimur strati, casi, victi, spoliati,

Mentula Legati nos facit ista pati.

Hac autem eo demum prolapsa sunt, ut Henricus III. Rex Angliae, semi-Gallus, & majorem sibi Franciae partem jure uxoris vindicans, id e re sua forte opinatus, Parisienses literis ^e patentibus (autographum ^f ego ipsum sigillo regio firmatum vidi) Readingi eodem anno datis, in Angliam invitavit in hunc modum. Henricus Dei gratia Rex Angliae, Dominus Hiberniae, Dux Normanniae, Aquitaniae, & Comes Andegaviae, Magistris & Universitati Scholarium Paris, salutem. Tribulationibus & angustiis non modicis, quas sub iniqua lege Parisiis estis perpassi, humiliter compatiens, ob reverentiam Dei & S. Ecclesiae vobis pie subveniendo, statum vestrum cupimus ad debitam reduci libertatem. Unde vestrae duximus Universitati significandum, quod, si vobis placet, ad regnum nostrum Angliae vos transferre, & in ea causa studii moram facere, Civitates, Burgos, vel villas quascunque velitis eligere, vobis ad hoc assignabimus, & omnimoda sicut decet libertate & tranquillitate, quae Deo placere, & vobis plene sufficere debeat, vos gaudere faciemus. In cujus rei testimonium, has literas nostras fieri fecimus patentes. Teste meipso apud Readinge XIV. die Julii anno regni nostri XIII. i. e. Dni. CIOCCXXIX. His promissis allecti Parisienses, in Angliam ad mille usque (vel ut aliqui volunt ad diversa millia) ^g trajecerunt, & (quemadmodum ab Authoribus plerisque testatissimum fit) inter Oxonienses sedem posuere; hujusque dein gratiae memoriam tam perpetuam retinebant, ut cum Rex Henricus viginti post annis Lutetiam accederet, gestientibus cum animis, pompaeque solenni ^h exceperint.

CIOCCXXX.

Hac denuo tempestate ⁱ accidit controversia inter Academicos Oxonienses, & Fratres Praedicatorum, qui quamvis pedem in Urbe hac vix dum fixissent, a Potestate tamen, quam in Exercitiis Scholasticis obtinebant, Privilegia sibi nova arrogare coeperunt. Quo pacto res illae coaluerint non satis constat; caeterum ^k liquet Capitulum Provinciale, jam primum in Angliam ab ipsis habitum, Oxonii circa haec tempora celebratum fuisse, & vel inibi enatas lites hasce, vel in praesentia consopitas. Utcumque fuerit, certissimum est, concertationes Academicorum cum fratribus mendicantibus ab hinc usque ad annum CIOCCCLX. identidem incaluisse, concitatas utpote de exercitiis, & immunitatibus; & propter variantes Pontificum circa Fratrum illorum mendicantem & constitutionem, sententias, haudquaquam compositas: quamvis nescius non sum inimicitias hasce leviores nobiscum fuisse, quam quas inter Fratres & Parisienses iisdem de causis extitisse scriptores haud pauci tradiderunt. Occurrit hoc insuper anno memoria dignum, quod exundante jam Scholaribus Academia, & illis turbas quam-

^a Est in Epistolis suis, MS. in bib. Bod. & Cotton. ^b Ibidem ^c MS. in bib. Bod. Sed hac narratio in eo capite non ibid. extat: forte per Pontificum scribam de industria omissa. ^d Chron. sive Annales prioratus Dunstapliae MS. fol. 5. ^e Math. Paris sub an. 1229. Hist. aurea MS. lib. 10. ^f Rot. pat. 13. Hen. III. memb. 6. Harus in lib. memorabilium Univers. Oxon. MS. fol. 1. a. ^g In Turri Scholarum Oxon. in pix. E E. no. 4. ^h Paul. Aemilius lib. 7. Centuriarum scriptores. Tilletus & alii. ⁱ M. Paris sub an. 1254. ^j Bal. cent. 5. n. 94. in Appendice. ^k In Trivett. ut supra, sub an. 1230.

plures clientibus, Rex, petente Cancellario, Prætori urbis & Ballivis per literas ^a præcepit, ut Carcerem publicum Cancellario Universitatis accommodarent, in quem Clericos rebelles pro excessibus suis compingere possit: quo jure etiamnum utimur.

CLOCCXXXI.

Magna jam hominum vis, à diversis juxta Regni partibus, ac ab exteris nationibus Oxonium indies, studiorum gratia, confluit. Quod ubi Rex rescivit, probe cognoscens id in suum, populique sui decus & fructum tendere, cives vero præsertim Oxonienses magni exinde commodum percepturos; Brevis ^b suo, dato Oxonii Maii in. ad Prætores & Burgeses, mandavit nequis domicilia graviori pretio licitaretur. — *Satis constat nobis* (inquit ille) *quod apud villam nostram Oxon studendi causa è diversis partibus tam cismarinis quam transmarinis confluit multitudo, quod valde gratum habemus & acceptamus, cum exemplum toti regno nostro commodum non modicum & honor nobis accrescat: & vos specialiter, inter quos fideliter conservantur studentes, non mediocriter gaudere debetis & latari. Audivimus autem quod in hospitibus vestris locandis tam graves & onerosi estis Scholaribus inter vos commorantibus, quod nisi mensurabilis & modestius habueritis erga ipsos in hac parte, exactione vestra faciente, oportebit ipsos villam nostram exire, & studio suo relicto à terra nostra recedere, quod nullatenus vellemus, &c.* Quare cum iussa cives regia summa cum observantia perficerent, eousque crevit Academicorum numerus, ut illi recipiendis iisdem & Urbis limites extendere, & desolata præ vetustate habitacula recreare cogerentur. Ex ista vero quæstiosa oppidanorum benevolentia effectum est, ut supra modum augeteretur Studiosorum frequentia (quos Gallos præcipue supra dictos fuisse arbitror, præter Hibernos & Scotos nobiscum jam ante literis vacantes,) immo tanta Universitati facta est accessio, ut (quod Scriptores quamplurimi in hac Centuria memorarunt) Academicorum jam instar tricies mille censerentur; inter quos tamen irrepsere sceleratissimi quidam ganeones, qui studiorum obtentu stupris & rapinis & flagitiis omnimodis invigilarent. Omnis illi disciplina legibus soluti, Tutores nomine quidem tenus habebant, & Lectionibus ordinariis nonnunquam intererant, verum hæc eo consilio facta sunt, ut quoties flagitiosi quippiam patrarent, Scholarium immunitates in jus trahentibus opponerent. Quanquam vero id maxime agebat Cancellarius, ut nefarios hosce quoquo modo in ordinem cogeret, tamen conatus ejus in irritum semper cecidere, usque dum post varias ea de re querelas ad regem delatas, Vice-Comiti demum in Mandatis ^c daretur; ut ipse proborum quorundam & Legalium ope usus, regio nomine promulgandum in Urbe Oxonio curaret, nequis clericus aut Scholaris ultra quindenos dies in eadem Urbe commoretur, qui non magistro Scholarum alicui, tanquam Tutori se subiceret: si qui autem secus fecerint, post præfinitum tempus in Urbe deprehensi, iidem carceri demandentur.

De Parisiensibus quidem non satis liquet quamdiu nobiscum commorati fuerint, certum vero est ex hoc convictu hospitalia quædam jura, mutuamque benevolentiam & necessitudinem, inter ipsas Acade-

mias accrevisse. Quin & nostri, ut vices rependerent factorum ad nos iterum, Parisios frequentes perrexere: adeo ut non satis in literis excultus videbatur, qui non utrobique annos aliquot in literis posuerit: unde minime mirandum, de amplissimis circa hæc tempora viris haud paucis *Lelandum* perhibere, utramque illos Universitatem *de more Illustrum Anglorum* aduisse. Immo mutuum jam adeo invaluit inter utramque Academiam commercium, ut quicquid uni cognitum esset, alteri repente innotesceret; velut ^d Poeta quidam cecinit, in hunc modum,

Et procul & proprius jam Francus & Anglicus aque Norunt Parisiis quid feceris Oxoniæque.

Hæc nobis arctissima consuetudo intercessit ad *Johannem* usque *Wicliffum*; tum enim Academici nostri Theologiæ Scholasticæ studium abruptantes, Polemicis se totos lucubrationibus dedere, omnemque operam in refellendis ejus opinionibus, & proturbandis mendicantium ordinibus absumebant. Exorto deinde in *Gallia* bello, & civilibus postea inter familiam *Eboracensem* & *Lancastrensem* discordiis *Angliam* misere infestantibus, commercium illud *Oxonienſium* cum *Parisienſibus* in totum pene desuevit. Atqui finitis demum bellis intestinis, nostrates eloquentiam & Linguarum peritiam affectare coeperunt, & iisdem acquirendis in *Italiam* contendebant, quod iter ab *Oxonienſibus* quibusdam primitus susceptum reperio, è quibus erant.

I. *Robertus Flemmyng* Decanus *Lincolniensis*, qui *Ferrariæ* in literis Græcis & Latinis industriam exercuit, & utilitatem haud parvam cepit ex Lectionibus *Bapt. Guarini*, Oratoris & Poetæ clarissimi, uti ^e *Lelandus* his verbis testatur. — *Hæc ejus ad amatores literas expedita alacritas, eo tandem processit, ut luculento Eruditionis titulo celebris esset, & Ecclesiæ Lindocollinæ Decanus institueretur.* Deinde *Italiam* petiit aviditate cognoscendi puritatem utriusque linguae, ac *Bapt. Guarini* Oratoris & poeta, ut illa tulerunt tempora, deserti, prælectionibus tam Latinis tam Græcis *Ferrariæ* interfuit, &c. Crevit etiam gloria ejus, ut his aperte etiam verbis, ex funebri oratione *Carbonis* desumptis, constat. *Robertus Flemmyng Decanus Lincolniensis Ecclesiæ, qui ob singularem in studiis humanitatis præstantiam atque exercitationem, inclyti Anglorum Regis Procurator Romæ factus est.*

II. *Gulielmus Grey* ^f Episcopus *Eliensis* Collegii *Balliolensis* aliquando alumnus, & ejusdem inde *Guarini* discipulus. Linguarum ille, Latinæ, Græcæ, & Hebraicæ Scientiam penitissime adeptus est, libros porro MSS. (quod in Collegii *Balliolensis* Historia perdisces) diligentissime perquisivit.

III. *Job. Free*, ^g Episcopus electus *Bathoniensis* & *Wellensis*, è Collegio quoque *Balliolensi*, & *Guarini* pariter discipulus, à quo in Rhetoricâ, Philosophiâ, aliisque disciplinis erudiebatur.

IV. *Johannes de Guntheri Sylva*, ^h vulgo *Guntborp*. Hic *Balliolensis* etiam erat, & sub *Guarino* cum præfatis studuit: doctus autem insigniter emerſit, & egregium patriæ ornamentum.

VI. *Johannes Tiptotus* ⁱ vel *Tiptostus* Comes *Wigorniensis*, in eodem collegio tyrociniâ posuit, & *Ferrariæ* cum prædictis sub *Guarino* tam egregie profecit, ut Nobilibus *Angli* splendorem quam maxime accersierit.

^a Rot. claus. 15. Hen. III. dorf. in *Tur. Lond.* ^b R. cl. 15. Hen. III. ^c Harus ut supra fol. 1. a. ex cl. 15. Hen. III. Dorf. in *Tur. Lond.* ^d Mich. Cornubiensis alias *Blancpaine* in versibus contra Hen. Abriensem. *Normannum MS.* ^e In *Tom.* 4. p. 333. ^f Ibid. p. 334. ^g Ibid. p. 337. ^h Ibid. p. 335. ⁱ Ibid. p. 344.

Hi ergo cum Oxoniensibus aliis (quos omnes si commemorarem, nimis hoc in loco essem) primi omnium Eloquentiam & Linguarum peritiam ex Italia in Angliam invexere, & barbariem nobis exterminarunt. Iisdem quoque annis Cornelius Vitellius, * cum Italica gentis aliis haud paucis, Oxonium accessere, quo eruditionis nostrae instituta condiscerent.

Sed, ad Gallos ut redeam, fatendum sane est eorum consortium ex usu nostro haud parum fuisse, verum & ex aliquâ parte damna nobis propter gentis istius innatam levitatem intulisse, & quæstus à lectionibus nostris in Academiâ ipsorum habitis, uberiores multo collegisse, quam dedisse, asseverandum non dubito; quippe cum viris, quibus tum fructi sumus, clarissimis attendentes, eorum doctrinam sedulo imitati sunt, quorum certe omnium in relatione consenscerem, ideoque paucos tantum recensebo, ut de reliquis promptissime conicias.

I. Robertus Pulleynus ^b in omnes nobiscum disciplinas primo incubuit, in quibus eoque profecit, ut scientiis divinis simul & humanis optime instructus, Parisiensium egregie commodis legendo inservierit.

II. Johannes Hanwillensis, ^c seu Hantiwillensis, rem Poeticam, audiendo, legendo, & scribendo tantopere inter illos adauxit, ut eorum ita ingenia ad eloquentiam mire informaret. Floruit autem anno Dom. CIOCC.

III. Sylvester Gyraldus, Scholam Artium in Collegio Anglorum Parisiensi, jure optimo ^d gubernabat, rerum apud nos potente Henrico II.

IV. Simon Churnay vel (ut alii habent) Thurway, summâ cum nostrâ laude, in Scholis Theologicis ibidem ^e regebat.

V. Gulielmus de Lycestrid, vulgo Guliel. de Monte dictus, quod Lutetia in monte S. Genovefa ^f prælegeret, præclaræ indolis vir, & à Theologis Parisiensibus in multo honore habitus.

VI. Alexander Nequam, seu Neckam, de quo ^g Lelandus, — *cujus in bonis artibus cognitio, non modo suis Britannis, verum etiam Gallis & Italis, apud quos olim claruerat, atque ad eum orbi ferè universo, incredibili admiratione ita innotuit, ut ingenii miraculum diceretur.* Moritur Anno CIOCCXXVII.

VII. Stephanus Langtonus, ad bonas literas factus, & ardenti erga easdem affectu incensus. Anglorum is more Lutetiam petivit, & ita omnes (ut ait ^h Lelandus) ibidem diligentissimi hominis partes adimplebat, ut inter præcipuos Dialecticos, Philosophos, & Theologos haberetur. Ecclesiæ S. Maria ibidem Canticus secularis fuit, & illius deinde Universitatis Cancellarius. Mortuus est anno CIOCCXXVIII. cum Archiep. Can. varie federet.

VIII. Alanus Beaucliffus, tam doctè ibidem in Philosophiâ ⁱ legebat, sacrumque Textum tam scienter exposuit, ut ab eruditis Gallis inter præcipua Academiae suæ ornamenta poneretur. Claruit anno CIOCCXXX.

IX. Richardus Theologus. Hujus in laudem sic scribit ^k Lelandus; — *Is discendi quodam studio ardentissimo actus, relicto natali solo impiger Parisios petiit, ubi partim legendo, partim etiam docendo ac*

scribendo, talem sibi gloriam comparavit, quam nec atque hac nostra cantitare cessat. Ad S. se Victoris collegium nobilissimum juxta ac antiquissimum. postea recepit, ubi ætatem tantâ cum pietate transegit, ut Canoniatu tandem inter socios ejusdem donatus, & præfecturâ vicariâ auctus decesserit. Magnum sui desiderium obiens reliquit, cum nec minora illis Pietatis quam Doctrinæ exempla præstitisset.

X. Alexander de Hales, Parisiensibus Doctor Irrefragabilis vulgo ^l appellatus. Cathedram ibi Theologicam, titulo Professoris Regii, obtinuit; in magnam vero doctrinæ suæ administrationem Lectores pariter ac Auditores trahebat, præter Rogerum Baconum, cui ex omnibus uni scripta ejus ^m improbantur.

XI. Michael Blaumpainus Cornubiensis, qui clarissimus sui temporis Poeta in Angliâ juxta & in Galliâ ⁿ existimatus est. Floruit anno CIOCC.

XII. Job. de Sacro bosco. Claruit ^o apud Parisienses in Mathesi & in Philosophiâ, regnante in Angliâ Henrico III.

XIII. Job. Egidius. Philosophicâ scientiâ præminebat, & deinde Philippo Galliarum Regi ad curandam valetudinem accitus est. Philosophiam & Medicinam Lutetia primo, postmodo in Monte pefulano, in summo auditorum confluxu, præmonstrabat. Suscepto deinceps S. Dominici habitu, Lutetia, duabus in Scholis, ipsi illum in finem ^p extructis, Fratres suos aliosque per plures ad Artes, præsertim vero ad Theologiam, informabat.

XIV. Hamo de Faverham, Philosophiæ Aristotelicæ ante coetaneos ^q peritissimus, qualem se, Lutetia, Bononia, Padua, & Roma ostendit. Anagnia annorum plenus diem obiit, eo prius honore ornatus, quod Innocentius IV. Pontifex Max. agrotantem ^r inviserit.

XV. Laurentius Anglicus S. T. P. Anglicani apud Parisienses Collegii ^s Præpositus; ubi scriptis, Concionibus, aliisque scientiæ documentis, publicis atque ac privatis, famam sibi haud vulgarem comparavit. Mortuus est circa annum CIOCCX.

XVI. Stephanus de Lexington. Altricem habuit Oxoniam, & coenobiarcha Clarevallensis tandem ^t evasit. Scholam porro Lutetia fundavit quam Charadenai appellitant. Vide de eo plura in anno CIOCCXXI.

XVII. Job. Gualensis, tantam curam ac diligentiam (Lelandi ^u verba sunt) eruditis studiis adhibuit, ut tandem apud illos (Parisienses intelligit) doctrina excellentis nomine ter maximus haberetur. Nominem autem Arboris vite salutatum reperio.

XVIII. Raaulphus de Coleburg. Lutetia in Artibus cum laude ^x regebat, & multam ibi doctrinæ suæ admirationem excitavit.

XIX. Richardus Rufus, è Cornubiâ; ad bonas Artes tantâ cum diligentia, Oxonii primo, deinde Parisiis enitebatur, ut fama ejus per orbem terrarum ^y decantaretur, & Sententias Parisiensibus cursorie explicans insignis Philosophi gloriam reportavit.

XX. Alfredus, seu Aluredus Anglicus, parem in Philosophiâ, quam ibi exercuit, non invenit, meritoque Philosophi apud illos cognomentum assecutus est.

* Pol. Virgil. in *Histor.* Edit. Basil. 1534. p. 600. ^b Pits. *Æt.* 12. nu. 203. ^c Leland. in *Tom.* 4. p. 199. Bal. cent. 3. nu. 49. ^d *Ib.* in Bal. cent. 3. nu. 59. ^e *Ib.* cent. 3. nu. 47. ^f *Ut in vita Syl.* Gyraldi ad finem lib. 4. *Distin.* MS. ^g In *Tom.* 4. ut supra p. 189. ^h *Ib.* in *Lel.* p. 194. ⁱ *Ib.* p. 197. ^j *Ib.* p. 210. ^k *Ib.* p. 196. & Bal. cent. 3. nu. 91. ^l In cap. de 3°. peccato Theologorum MS. ^m Bal. Cent. 4. n. 10. ⁿ *Ib.* ut supra p. 259. Pits. *Æt.* 13. nu. 363. ^o *Ibid.* in *Lel.* *Tom.* 4. p. 196. vide in *Annal.* Nic. Trivetti MS. in *bib. Coll.* Merton. p. 62. ^p *Ibid.* in *Lel.* p. 215. Bal. cent. 4. nu. 27. ^q Tho. Eccleston ut supra MS. Coll. 12. ^r Bal. cent. 4. nu. 30. ^s Mat. Parys in *Hist.* majori sub au. 1255. ^t In *Tom.* 4. p. 232. ^u Eccleston ut supra, Coll. 10. ^v *Lel.* *Tom.* 4. p. 213.

Illam Author * vetustus in libro quem *de Primis Philosophis* scripsit, eorum qui ante ætatem suam percrebuerunt præcipuis annumerat; nam capite v. (quo de priscorum Arabum & Hispanorum, deque sui temporis conspicuis maxime Philosophis agit) hæc habet: — *Sunt & alii quamplures eximia Philosophia viri, quorum etsi philosophiam inspeximus, nomina tamen vel ignoramus, vel non sine causa reticemus, quamquam & Johannem Peripateticum, & Aluredum, modernioresque Alexandrum minorem, atque Abbatem Coloniaensem, & Philosophos eximios censendos reputamus, non tamen pro authoribus habendos, &c.*

xxi. *Richardus Kylwarby*, aliter, (ut *b Lelando*) *Childwardeby*, doctrinâ cum Gallis adeo inclaruit, ut inter Doctores Sorbonenses jure optimo reciperetur.

xxii. *Tho. Barstallus*, in Sorbonensium quoque numerum * admissus, & publicus Theologiæ prælector factus. Floruit anno CIOCCXC.

xxiii. *Joh. Peccam*, magnam scientiæ commendationem *Lutetia* ^a adeptus est, & *Kylwarbeium* quem dixi in Archiepiscopatu *Contuariensi* excepit.

xxiv. *Rich. de Mediâ villâ* (*Middleton*) è Sorbonistarum quoque numero * fuit, cui propter egregiam eruditionem *Doctores Solidi, copiosi & fundatissimi* titulus obigit.

xxv. *Johannes Duns Scotus*, Universitatis quoad ibidem studuerit, lumen & gloria. *Colonia* sepultus est, ejusque tumulo Discipulorum aliqui hæc carmina inscripserunt.

Parisi plora, mæstis incede lacernis,

Hic perit in toto quod volat orbe Deus.

O Sorbona tuis humiles compone Cathedras,

Cujus ab ingeniis fons sacer Artis abest.

Sed anno CIOCDLXII. hanc habuit inscriptionem, in lapide super sepulchrum ejus *Colonia* exaratam, quod ex libro quodam MS. edoctus sum, quem mutuo accepi ab *Obadiâ Walker* Artium Magistro & socio seniori Collegii *Universitatis*.

Hic lector Scotus subtilis sic bene notus,

Doctus humi stratibus hac subque vola tumulatus.

Claudatur hic rivus, fons Ecclesia, via, vivus

Doctus justitia, studii flos, Archa Sophia,

Ingenio scandens, scriptura condita pandens,

In teneris annis fuit, ergo memento Johannis.

Hunc Deus ornatum fac cælitus esse beatum,

Propatre translato modulemur pectore grato.

Dux fuit hic cleri, claustris lux, & tuba veri.

xxvi. *Joh. Goldestonius*, Rabbinicâ ibi scientiâ ^f celebratus; floruit anno CIOCCXX.

xxvii. *Joh. Walsinghamus*, *Guliel. Altonus*, *Rob. Cowtonus*, *Tho. Suttonus*, Doctores è Sorbona ^g insignissimi.

xxviii. *Joh. Baconthorpius*, *Averroistarum* Principes à *Parisiensibus* vulgo vocitatus.

xxix. *Osbertus Pyckenhamus*. De eo sic loquitur ^b *Lelandus*, --- ubi (*Lutetia* nimirum) cum discendo, tum docendo, tantus non modo Philosophus, verum etiam

Theologus evasit, ut ingens auditorum numerus ad ejus prælectiones tanquam ad sacrosanctum oraculum convolarent. Communibus igitur Academia suffragiis pileatorum Theologorum numero adscriptus fuit. Fato functus est circa annum CIOCCXXX.

xxx. *Gualterus Burley*, ab acutis in eorum Scholis disputationibus magni ingenii opinionem ⁱ nactus est, *Doctus Planus & perspicuus* creberrime dictus.

xxxi. *Nicholaus Gorbamus*, cum tantâ ibidem estimatione ^k florebat, ut de eo disceptarent Authores, *Angliæ* fuerit an vero *Galliæ* tribuendus.

Hi sunt, quos ex innumeris propemodum commemorandos duxi, qui *Lutetia* decora extitere, & rem literariam apud *Parisienses* promovebant; plerique enim omnes inter Academicos *Oxonienſes* potiori jure numerari possunt & debent. Quod enim vero facit ut demirari satis nunquam potuerim, quidnam *Antiquarium* ^l *Cantabrigiensem* impulerit, *Academiam* nostram suamque his verbis conferre; *de literis autem si experimentum cupis, Historicis* (ita enim ampullatur ille) *excute omnes, fastos omnes & tempora evoluto mundi, & superiores, aut saltem pares semper invenies Cantabrigienses. Quæ sane cum imprimis perlegerem, scire magnopere cupiebam, inclarescentes illi per orbem Cantabrigienses quinam demum essent; Atqui speranti mecastor & exploranti tam non occurrunt in scriptis vetustis prægrandia Cantabrigiensium ejusmodi nomina, ut ante Henrici IV. (& ab illo quidem seculo perrari comparent) vix unum & alterum deprehenderim stipendia apud externos facientes,*

CIOCCXXXII.

Teterrima, ineunte anno, nata est inter Scholares & Municipales dissensio, & illorum quamplurimis (præcipue Scholaribus) vulneratis, reque ad Regem delatâ, ^m jussuque ipsius exploratâ, qui seditionis auctores extitisse deprehenduntur oppidani, & in Carcerem conjiciuntur; nominatim vero *Joh. Culet*, *Adamus Crusie*, *Adamus Feteplace*, *Thomas Crusie*, ... *Escote*, & *Gualterus Chablere*; qui cum à Ballivo clam dimitterentur, comprehensi denuo in custodiam regiam cum *Petro de Elmlegh* contruduntur. Cæterum quid de illis postremo factum est, nullibi invenio.

Sub id autem *Johannes Blonde* (*Academiæ* olim nostræ alumnus) *Oxoniam Parisiis* accessit, cum ibidem inter clarissimos *Anglos* literarum studio incumbens, Professoris, seu Doctoris in Theologiâ, gradu ornatus ⁿ fuisset. Hunc vero ante annum secundum, cum *Parisiensibus* huc migrantibus adventasse reperio, & pensionem honestam in Theologiâ nobiscum legenti constitutam fuisse. Obeunte *Rich. Wethershed* Archiepiscopo *Cantuariensi*, ab illius Ecclesiæ Monachis in demortui locum electus est, ex consensu *Dni Regis*, & aliorum tam cleri quam populi (ut habet ^o *Thomas Vuiccius* vulgo *Wyke*) favente sibi maxime Episcopo *Wintoniensi* tunc magna autoritatis viro: ceterum Pont. Romano electionem non approbante, Poeta ^p quidam *Oxonienſis*, qui cum præfato *Blondo* congressus familiariter *Lutetia* fuisset, ejus in gratiam ad Papam (*Minervâ* tamen parum arridente) his versibus scribit;

* MS. in bib. Coll. Merton. ^b In Tom. 4. p. 220. ^c Bal. cent. 4. n. 58. ^d Lel. ut supra p. 232. ^e Bal. cent. 4. n. 77. ^f Ib. cent. 5. n. 10. ^g Ibid. cent. 4. n. 97. cent. 5. n. 29. 65. 69. ^h In Tom. 4. p. 249. ⁱ Ibid. p. 260. ^j Ib. p. 260. ^k Cajus in lib. 1. de Antiquit. Cantab. p. 19. ^l Rot. claus. 16. H. III. memb. 11. ^m M. Parys sub 1232. an. Cbr. *Wyke* sub eod. an. ⁿ Ibidem Chron. suo *Ofoeciensi*. ^o Mich. Blaunpaine seu Cornubiensis in suis poemat. MS.

De quo si dubitas an perpetraverit ille,
Oxoniz crimen quod pars adversa notavit,
Quis nisi Conventus, nisi Cives, & nisi Clerum
Totius Oxoniz, poteris producere testes?
Nec modo Conventus, Cives, Clerusque, sed ipsi
Abbat, ipse & praefectus, & ipse Decanus
Attestantur ei, quia vitam duxit honestam.

Illum porro dictus Poeta, Librorum Aristotelicorum
lectionem in Universitatem nostram intulisse refert;
quod iisdem annis ascripserim, quibus S. Edmundus
Philosophum de Elenchis explicavit. Atqui hæc in
ambiguo cum sint, in annum CIOCCCLXXII. reji-
ciam. Proximo anno cassata erat electio (ut * *Vuic-
cius* inquit) eâ de causâ, quia duo habuit Beneficia
sine dispensatione Summi Pontificis; verior tamen cau-
sa fuit, quod maxime fovebat partes Regis Johannis,
cum utriusque gladii dominium sibi vindicaret.

CIOCCXXXIII.

Oxonii jam, ut manifestum b est, Rex agebat, ubi
Comitia Parliamentaria habere decreverat, verum
Nobiles scripto regio haudquaquam parentes, conve-
nire recusabant. Interea Robertus Baconus, coram
Rege & Clero concionari liberior (multo tamen cum
plausu) c solitus, asserere palam non refugiebat,
conquieturum nunquam Henricum aut pace fruturum,
quoad usque Petrum de Rupibus Episcopum Winton.
(animum ille regium in plerisque dirigebat) Pe-
trumque de Rivallis ejusdem filium, aut consangui-
neum, à se longius abegerit. Fertur porro (sed mi-
nus vere) quod Rogerus Baconus, Franciscanus, vir
ingenio admodum faceto, ad Roberti sententiam ac-
cedens, apud Regem affirmavit, meminisse eum
oportere, Petras & Rupes (sumptâ nimirum ab
Episcopi nomine allusione) navigantium exitio in-
fames esse. Sic Baconi, Academiae tum nostræ orna-
menta, monitis alter seriis, jocosis alter, more uterq;
suo, Wintoniensem perstrinxisse memorantur; de quo
tamen longe aliter sensisse videtur Poeta d supradic-
tus, qui de ejus nomine ita cecinit,

Petra tenes puppes, talis Petra quid nisi Rupes?
Rupes multarum radix & origo Petrarum.

Sed hæc non sine causâ dixit Poeta, de eo quem
Patronum suum perbenignum in Epistolâ ad eundem
datâ agnoscit, quâ & librum se illi De Gestis S. Bi-
rini dicasse subindicat. Michael Cornubiensis, seu
Blaupaine, vel Blancpaine is erat (Decanum se Tra-
jectensem appellat) qui Oxonia Lutetiam contende-
bat, & huc inde reversus, illius (ut ante dictum est)
seculi Poeta præstantissimus utrobique habebatur.

CIOCCXXXIV.

Hoc anno (inquit e Tho. Wyke, Canonicus de
Osney) factum est Taylagium ex regio edicto de urbi-
bus, principaliter & specialiter de Regis Tenentibus,
utpote de London, de Wynton, de Oxon, & de aliis,

Procurantibus hoc quibusdam Consiliariis & commensu-
libus Domini Regis, qui in hoc magis consulerant bursa
sua quam Regis honori vel regni. His ille, de Oxonia
autem non satis constat, an scilicet id tributum à
Religiosorum domiciliis, an à Clericorum hospitibus
(primò enim dictis Gualo Legatus Bullâ suâ immu-
nitatem concesserat) redire debuerit; certum equi-
dem habeo, Academicorum habitacula paucis abinde
annis prædicto tributo levata fuisse. At vero pensita-
tionibus novis si unici oppidani premerentur, Schola-
res interea molestia, eaque (ut ipsis videbatur) gra-
vissimâ, vacui non erant. Etenim cum Academicor-
um quamplurimi, à Gallis (quod creditum est) hic
etiamnum magnâ multitudine agentibus labem
contrahentes, amoribus sese meretriciis addicerent,
Rex quotidianis querimoniis permotus, & Breve
suum Oxoniam transmisit de iisdem penitus extermi-
nandis; ipsius autem verba accipies.

Rex Majori & Ballivis suis Oxon salutem. Scia-
tis quod pietatis intuitu concessimus, quod omnes publica
meretrices & Concubina Clericorum quas cepistis & in
prisona nostra detinetis, eo quod contra provisionem no-
stram inventa fuerunt in villa vestra Oxon, delibera-
tur sub tali forma. Quod publica meretrices statim post
deliberationem suam, villam nostram exeant; Concubi-
na vero Clericorum tenementa habentes in eadem villa,
si juramentum vobis præstiterint, & securitatem vobis
fecerint, quod de cetero honestè se gerent, non habito
accessu ad Clericos, cum quibus sic capta sunt & detenta;
post deliberationem suam liberè & sine impedimento
stent in eadem villa, & ibidem morentur. Alia vero,
domos aut possessiones in eadem villa non habentes, vil-
lam exeant ibidem ulterius non moratura. Et ideo vo-
bis præcipimus, quod tam publicas meretrices quam
Concubinas Clericorum in formâ prædictâ deliberetis.
Teste meipso apud Westmonasterium x. die Julii anno
Regni nostri xviii. Hoc est Domini CIOCCXXXIV.
de quo nunc agimus.

Promulgatis literis regiis, haud paucæ meretricum
Urbe exturbantur, sed cum præ exundante incolarum
frequentia, peccantes deprehendere, multoque adhuc
magis deprehensos ad supplicium pertrahere, propter
tumultuantes Clericos, difficile esset; res ad exitum
perducta tam minime est, ut præservida Galorum
ingenia libidinem utcumque suam, omnibus (quod
aiunt) viis & modis explerent. Hæc in annum in-
currunt ante adventum Legati à Latere Othonis quar-
tum, qui ad reformandas Academicorum (summâ
libidinis, si Antiquario saltem Cantabrigiensi fidem
adhibueris, infamiâ laborantium) mores missus, ve-
rum tumultuantium studiosorum seditione exclusus,
& Concilium Londini peragere coactus est. Certe
Atho h Glossographus, in proæmio ad constitutiones
illas super voce statuenda, rem sic enarrat: -- qua sta-
tuta edita fuerunt presidente isto Othone Legato in
Ostavis S. Martini in Ecclesiâ S. Pauli Londin. an-
CIOCCXXXVI. (potius CIOCCXXXVIII. ut patet
in libro chronicorum qui dicitur Flos Historiarum sub
istò anno.) Earum autem Constitutionum una est, De
uxoratis à Beneficiis amovendis, ubi Scholarium tum
Oxonienſium tum Cantabrigienſium nulla prorsus men-
tio habetur; vetitum illic refert, ne Clerici,
& maxime in sacris Ordinibus constituti, in domibus

* Th. Wyke ut supra. b Mat. Paris sub an. 1233. c Ibidem. d M. Blaupaine ut supra. e In Chronico suo, MS. f De
Tallagio non capiendò de Tenementis Dom. Religiosorum in Oxon: vide Reg. vel librum Osney in bib. Cotton. fol. 62. &c.
g Claus. 18. Hen. III. memb. 16. in turra Londin. h Jo. de Athon in comment. suis super Constitutiones Legationis Othonis &
Ostoboni Edit. 1506. fol. 3

suis vel alienis, detineant publice Concubinas, &c. ad vocem autem detineant sic pergit Glossator: Intellige ubicunque infra loca Legationis ipsius statuentis: si enim beneficiatus Dioecesis Eboracensis, studens forte Oxoniæ, quæ est in alia Diocesi & Provincia, ubi contra constitutionem istam teneret publice concubinam; nihilominus dicerem eum privatum, in tantum quod exequi potest hunc Canonem Dioecesanus beneficii, quia sententia hic lata est Canonis, non puri hominis: secus enim si privandus esset, vel aliter puniendus per processum & sententiam hominis, &c.

Quid autem? (ut ad rescriptum regium redeamus) num è Brevi prædicto exculpi possit quæstionum de Incontinentiâ cognitionem & punitionem, quam Juris Ecclesiastici fuisse arbitramur, ad Forum seculare, Prætorum nempe & Ballivos, spectasse? aut potestatem habuisse illos causas ejusmodi in municipali curiâ, Letæ nimirum, aliave dijudicandis Jurisdictione certe tali per hæc tempora instructos non fuisse Cives, aut quoscunque laicos testatissimum est. Instabit forte aliquis, & a chartam *Edoardi III.* allegabit, ad Majorem & Ballivos, de conservandis libertatibus nundinarum *S. Frydeswyde* transmissam, datamque apud *Westmonasterium III. Octobr. 2º Regni IIIº.* quâ constitutum est, quod *Prior & Canonici S. Frideswyde*, durante feriâ prædictâ, claves portarum Civitatis prædictæ habeant in signum Custodiæ Civitatis ejusdem, ex liberatione Majoris & Ballivorum Civitatis illius, & Custodiam assisæ panis, vini & cervisie in eadem Civitate & suburbis ejusdem, & omnimodos assisæ illius fructus, & liberam curiam suam cum amerciamentiis & attachiamentiis omnibus, necnon attachiamenta transgressorum, punitionem meretricum, & captionem felonum & latronum ac deliberationem eorundem. &c. Agnosco equidem ex his verbis arguendum videri, quod per hæc tempora puniti Meretricum ad Cives pertinere videatur (quanquam id juris utrum legitime concessum, an arreptum potius fuerit & usurpatum, exinde non patet.) Verisimile quidem, ex immemoriali præscriptione non hic modo, sed *Londini* etiam à civili magistratu in scorta & meretriculas animadversum; ubi quasi prærogativâ quadam speciali sine juris formulâ Plaustro urbe deportantur. Utcunque tamen, ex pacto b quo inter *Oliverium Suttonum Episcopum Lincolnensem* & Universitatem, sub *Edoardo I.* convenerat, abunde liquet, potestate omni judiciali de incontinentiâ disquirendi, Episcopum præfatum & Officiales suos aut potitos fuisse, aut sibi saltem vindicasse; præter id juris, quod Cancellarius vel vi consuetudinis, aut præscriptionis receptæ, vel potestatis ab Episcopo eidem commissæ, sibi deposceret. Et hoc sane manifestum adhuc magis fit, ex compositione c qua Universitas cum Archidiacono *Oxonienfi* transegit an. *CIOCCCLV.* Quæ quidem compositiones, aut si quæ adhuc vetustiores sunt, rescissæ penitus fuere, cum *P. M. Bonifacius* sive VIII. sive IX. Universitatem Episcopali ditioni exemerat; vel saltem cum Pontificiâ pariter Autoritate, Cancellarius confirmatione quam ab Episcopo prius expetere tenebatur, exsolveretur. Nam quoniam ea erat confirmationis ejus natura, ut auctoritatem exercendi muneris à Dioecetano Cancellarius acciperet, apertum est Episcopum postquam ea se potestate abdicasset, provinciam præ-

dictam, pleno deinceps jure administrandam Cancellario reliquisse.

CIOCCXXXV.

Sub hæc tempora *Oxonienfis* status conturbatus fuit per discordiam, quæ inter Clericos & Laicos continebat, orta ni fallor propter violationem cujusdam compositionis nuper factæ, in qua permulti sunt laiciati.

Id ubi Regi innotuit, *Simonem Normannum*, & *Mareschallum suum Job. Gubandum*, cum lites hæc dijudicandi auctoritate *Oxonium* e misit, quorum diligentia in tumultuum auctores animadversum est. Sub anni finem miserabili incendio *Oxoniam* propemotum universa deflagavit; de qua statim calamitate exploraturos f amandavit Regia Majestas *Gubandum* mox ante dictum, cum *Job. de Lexinton, Bardulpho de Cestreton*, tribusque aliis, verum cum disquirentium relationem vidisse nondum contigerit, rem fusius explicare nequeo. Proditum tamen est Cives exinde muros plerosque lapideos extruxisse, & supernas domiciliorum partes, tegulis è saxo, aut lateritiis imbricibus contra flammaram rabiem, quod fieri prius non consueverat, munivisse.

CIOCCXXXVI.

Hic etiam annus Scholarium civiumque dissensionibus infamis est; de quibus e *M. Paris, Eodem anno* orta est contentio inter Clerum *Oxoniam* & Cives, & vix procurantibus Rege & Magnatibus, Episcopis quoque & aliis viris authenticis, lis post magnum tempus sopita, & Universitas pristino statui restituta, &c. Hæc ille; atqui turbæ istæ an de Privilegiis, an de illatis injuriis suscitatae sint, incertum; verum hinc potius ortas crediderim, quoniam verberibus utrinque sævitum est, & utriusque partis haud pauci carceribus mancipati sunt: quorum è numero erat *Job. Curry* sive *Curry* Scholaris, è *Scotiâ* oriundus, & duobus abhinc annis, surgentium contra *Othonem* Legatum Academicorum, præcipuus hortator. Nunc autem in custodiam à Cancellario datus, b Brevi deinceps regio, hac conditione libertati restituitur, ut xxiv. virorum testimonia proferat, qui pro illo fide juberent de pace Universitatis in posterum conservandâ. Cæterum Clericorum insuper alii in Castellum c incarcerationis ut supra dictum Scholaribus Cancellario, jussu d regio, concessum) compinguntur; qui minus deinde nocentes deprehensi, non tantum emittuntur, sed & pecuniâ ergastulario pensitari solita, levantur. Et hoc factum est opera ni fallor Magistri *Willielmi de Kilkenny*, (hujus Academiae nuper Alumni & postea Episcopi *Eliensis*) *W. de Kirkham* Decani *S. Martini London*, & *Godefridi de Crancombe* Regis Seneschalli, qui hoc anno k missi fuerunt ad contentiones inter Clericos & Laicos consopandas. Rerum illarum exitum scriptis expresse mandatum non invenio: hoc tantum constat, quod sicut dissensiones inter Cives & Academicos creberrime per hæc tempora proruperint, sic usque adeo erant Scholares contumeliarum impatientes, ut vel levissimam injuriæ suspensionem summo ardore ulciscerentur.

^a In lib. vel Reg. mag. S. Frideswyde, p. 18. &c. ^b Vide in Historia nostra sub an. 1281. ^c A. fol. 28. D. 66. &c. Vide infra sub an. 1345. ^d Vide Claus. 19. Hen. III. m. 18. ^e Pat. 20. Hen. III. m. 3. & 11. verso pro Universitate Oxon. ^f Pat. 20. H. III. m. 10. ^g In Hist. sub an. 1236. ^h Cl. 21. H. III. m. 19. ⁱ Ex eod. Rot. Claus. ^k Pat. 20. H. III. m. 5.

CLOCCXXXIIX.

Hoc anno in Angliam venit *Otho S. Nicolai* in *Carcere Tulliano* Diaconus Cardinalis, emendandis Clericorum moribus legatione à Pont. Romano missus. Is *Oxoniam* postea, inquirendis (uti volunt nonnulli) studiosorum vitiis contendens, in Coenobio *Osneiensis*, die *S. Georgii*, à Canonicis perbenigne accipitur: cui Universitatis Clerici xenium honorabile in poculentis & esculentis ante prandii tempus transmiserunt. Post prandium vero ipsi veniebant ut eum salutarent, & viro tantam personam sustinenti debitum honorem præstarent.

Verum cum ad Aulæ, vel Refectorii, quod Hospitibus destinabatur, ostium confertissima adesset Academicorum turba, janitor quidam transalpinus, minus quam deceret aut expediret facetus, & more Romanorum vocem elevans, & januam aliquantum patefactam tenens, quærebat quid illis ibi negotii esset. Demisse ad hæc primò Scholares, petere se ut ad Dominum Legatum accedere liceret, quo dignitati suæ deditissimos sese profiterentur, quod quidem sibi negandum non iri jure optimo sperabant, cum egregiam erga illum observantiam, transmissis prius muneribus testari fuissent. Quare cum aditum illis Janitor procaci etiamnum arrogantia & superbia romanâ negare perstaret, res ad vim rediit, & expugnatis foribus, Legati famulos, strictis eos gladiis propulsari cupientes, aut pugnis cadebant, aut fustibus mox ante arreptis tundeant. Dum in eo res loco esset, pauperculus quidam Capellanus, natione *Hybernus*, urgente fame & inopia, victum præ Culinae foribus emendicabat, quem importunius instantem non ferens Magister coquorum (Legati frater is erat, idque muneris procurabat, ut ne venenum cibo commisceatur, præcaveret) aqua ebulliente, & lebece sumptâ, in qua carnâ pingues coquebantur, famelici faciem perfudit. At stabat forte clericus, & confiniis *Wallie* oriundus, qui injuriam tam foedam Scholari factam indignatus, exclamavit, pro pudor, ut quid hoc sustinemus? & mox intento arcu quem portavit (nam tunc in more erat Academicis arma gestare) Magistrum Coquorum (quem Clerici Satyricè *Nabuzardan*, i.e. principem coquorum appellabant) sagittâ tranverberavit, qui in terram illico delapsus, animam efflavit. Jam toto Coenobio tumultuari coeptum, quod variis vociferantium clamoribus personabat, cum Legatus, auditâ fratris morte, sibi quoque metuendum arbitratus, indutâ raptim Capâ Canonicali, sese in pedes conjecit, & in Turrim Ecclesiæ obsecratis quâ transferat ostiis profugit. Ubi cum nox intempesta tumultum pugnae dirimisset, Legatus vestimentis Canonicalibus exutus, equum quem præstantissimum nactus erat ascendit, & ductu eorum qui vada secretiora noverunt, amnem qui proximus erat, licet cum periculo, transivit, ut Regiis præsidii uteretur. Clerici enim furiis acti, Legatum etiam in abditis secretorum latebris quærere non cessabant, clamantes & dicentes: *Ubi est ille usurarius, simonialis*, (verba sunt *Mat. Paris*) *raptor reddituum, & sutor pecunie, qui regem pervertens, de spoliis nostris ditat alienos?* Insequentium autem adhuc clamores cum fugiens legatus audiret, dixit apud se,

Cum furor in cursu est, currenti cede furori,

Et patienter omnia tolerans, factus est sicut homo non audiens, & non habens in ore suo redargutiones:

cum autem, ut prædictum est, amnem vix pertransisset, paucis propter difficultatem transitus comitantibus, cæteris in Abbazia latitantibus, ad Regem *Abendoniam* agentem anhelus & turbidus usque pervenit, & lachrymis perfusus, singultibus sermones suos inter rum-pentibus, rei gesta ordinem enarravit, & quam indigne ab *Oxonienfibus* habitus fuisset.

Rex Legati vicem haud mediocriter dolens, *Almaricum* de *Santo Amando*, & *Rob. de Ros* nuntios suos, cum literis ad Prætores & Burgenses *Oxon.* confestim dimisit; quibus mandavit, ut nefariam Clericorum seditionem explorantes, delegatos suos eâ de re certiores quam diligentissime facerent. Post receptionem literarum, inquisitionem fecerunt, & opera *xxiv.* juratorum (quibus à Rege mandatum est ut iisdem intervirent, & cum urbis Magistratibus pacem conservarent) jure agunt, & manu satis validâ sub Comite *Warrenie* (vi fallor) à Rege pariter missâ stipati, ad seditiosorum se disquisitionem accingebant, nullâque generis aut gradus ratione habitâ, ad Scholares *xxx.* (alii *xviii.* tantum volunt) in Carcerem compingunt, præter *Odonem* (cognomento de *Kilkenny*, ut *Florilegus* habet) Canonicum *Lincolniensem*, & Legistam, qui inter primos motuum illorum suafores habendus comparuit: aliis porro, qui, incolumitatem sperantes *Walingfordiam* aufugerant, jussu à regio à *Richardo* de *Turri* comprehensis, & in custodiam ibidem alibiq; datis, è quibus nonnulli familiis illustribus & orti perhibentur.

Paucis post diebus *Oxoniam* adeunt, jubente & Rege, *Petrus* de *Rupibus* Episcopus *Wintoniensis*, & *Radulphus Nevill* Episcopus *Cicestrensis*, supremus Angliæ Cancellarius; qui postridie festi *SS. Philippi & Jacobi*, cum coenobiarchis *Eveshamensi* & *Abendonensi* in Ecclesia *S. Frideswyde* & coeuntes, studium *Oxonienſe* coram Clero populoque frequenti suspendebant, sacris, exercitiis, & consuetis Lectionibus interdicens. Eodem quasi tempore, *Otho* Legatus, aut *Abendoniam*, aut *Readingi* agens, convocatis qui prius aberant Episcopis, interdicto Papali contra Universitatem solenniter innotuit, & Anathematis vinculo ad unum omnes innodavit, qui nupera seditioni operam quamcumque contulissent; quam censuram non tantum Juniores, sed & Magistros Regentes, Clericos Beneficiis gaudentes, immo Doctores, ipsumque Cancellarium attingere voluit. Atqui cum hæc Legati sententia *Oxonii* promulgaretur, Academici bene multi (qui criminis nempe illius conscii vel minimum essent) quorsum hæc tandem evaderent nescientes, libertatem sibi ereptam causati, *Oxonio* egrediuntur, & in alias passim urbes dilabuntur: quæ res postquam publicè innotuit, Regique demum nuntiaretur, Scripto à ille suo mandavit, nequis Academicus ab *Oxonio* sub gravissimis pœnis discederet, nisi regiâ prius veniâ impretratâ: quam idcirco complures deinde, seriis aliò negotiis avvocati, obtinere coacti sunt, velut è codicibus nostris antiquis accepimus: quo de numero erant Magister *Gul. de Iselwick*, *Thomas Brenii* filius, cum Domino suo Magistro *Roberto* de *S. Agatha*; *Robertus* insuper Canonicus de *Southwell*, & *Thomas* de *Stanfordia*, clericus uterque, & ad Archiepisc. *Eboracensem* spectans; cum *Raynoldo* de *Hadefson* famulo. His accedunt, *Mr Hugo* de *Burgo*, Magister *Henricus* clericus, ad Archiep. *Dublinii* pertinens; cum *Galfredo* de *Bockland*, aliisque quamplurimis.

^a Math. Paris sub an. 1238. Chron. Abendon MS. Chron. Th. Wyke sub an. 1238. Annales Trivet & Florilegus sub eod. anno &c. ^b Pat. 22. H. III. m. 17. ^c Ibidem. ^d Cl. 22. H. III. m. 15. ^e Anon. MS. ^f Pat. 22. H. III. m. 7. ^g Florilegus sub hoc anno. ^h Pat. 22. H. III. ut supra. ⁱ Claus. 22. H. III. m. 15. ^k Ibidem. ^l Ib. ^m Ib. ⁿ Ib.

Repressâ jam tandem Legati iracundiâ, vel potius carceribus vicinis Scholarum abunde plenis, Vicecomes Magistros Regentes, clericosque Beneficiis gaudentes, vadimonia promittere, sive securitatem invenire (ut cum Jurisconsultis loquamur)^a jussit, quod nimirum in judicio se sisterent quamprimum de injuriis Legato illatis decernendum esset: nec ita multo post, incarcerationum per plures manucaptione liberantur, quos inter recensentur, Mr Joh. de Neke-ton, Nic. de S^o Albano, Petrus de Carleil, cum Henrico & Radulpho sociis ejus, Galfredus de S. Agatha, & Nicolau ipsius socius, manucaptione^b à Gualtero Malclerico Episcopo Carleolensi præstitâ, libertatem recuperantes; quibus addendi Engramus de Babil, Bernardus de Hondel, seu Hindel, Rob. de Paxton, & Adamus de Bekynfeild, Clerici; manucaptione^c Henrici de Babil, carcere soluti. Subsequentis hinc Maii xv. integrum denuo clericis fit^d Oxoniâ adire, aut ab eadem pro libitu abscedere; Bona quoque mobilia, sive catalla quæ ad fiscum nuper Regium recidissent, iisdem redduntur, irritâ insuper factâ inquisitione, quam Henricus Trublevil & Ballivi Oxonienses citra mandatum Regium fecissent. Sub id porro, Rogerus Niger Episcopus Londinensis, & Rob. Grostest Episcopus Lincolnensis manucaptionem obtulerunt pro liberandis Clericis Laicisque, qui, quod præfato crimine impliciti essent, in Turrin Londinensem includebantur. Rege itaque^e jubente, libertatem consequuntur, Magister Odo de Kilkenny, Mr Simon de Cranford, Joh. de Lewes, Gul. de Staresburgh, Gregorius de Fertekyroth, Thomas de Lychfeild, Rob. de Leicester, Joh. de Brideport, Gul. de Blundun, Rich. Grostest, Petrus de Oxon, & Adamus de Oxon vel Exon. De iis vero qui Oxoniâ discesserant, Vicecomitibus Comitatum Lincoln, Buckingham, Northumbria, Glocestria, Leycestria, Herefordia, custodi Palatinatus Dunelmensis, & Vicecomiti præsertim Oxoniensi, per^f literas regias mandatur, ut siqui Scholarium Oxoniensem in prædictis agris versarentur, comprehendendos impigre curarent, sive Hyberni, sive Walli, Scoti, Anglive, & quacunque demum Gente essent: nominaque tum eorum, tum vadum suorum (qui scilicet sistendos de vi Legato illatâ in judicio sponderent) ad Regem deferrent. De horum numero non liquet, nonnullos tamen adjiciam, quos subduxisse se, postquam seditioni prædictæ interfuissent, ad disquisitores significatum^g est. Hi vero erant, Gul. scriptor, Rob. de Tysford, Simon filius Warini de Brackly, qui cum arcubus sagittisque ibidem aderant; Adamus de Wolton pergamenarius in vico Cattedreest, qui arcum pariter in tumultu illo gestarat. Elizeus & Joh. Hospitantes & Studentes in domicilio Joh. le Tournor in vico Gropelane, seu Croppelane dicto; Johannes Curry & Scoti; Magister Petrus de Gosynton, & Comitatu Leycestrensi, Gulielmus & Johannes de Hoyland, in ædibus Gul. Maynard diversati; Hugo le Verrer, Raynoldus de Hyberniâ, cum sociis ejus vii. apud Osmundum le Miller versati; Joh. de Cassell & Gualt. Triss ejusdem socius, in domo Joh. Ingram hospitati; Henricus Capellanus de Edwardstowe, in iisdem ædibus diversatus. Johannes Mortimer & Rob. Norens, in domo Augustini Gosse manentes, Rogerus & Petrus Scoti, in hospitio Magistri Gul. de Lychfeild, quod in Parochiâ S. Petri ad Orientem stabat, aulam Willeby vocitatum; & cujus Dominum fuisse dictum Gulielmum Regesta^h testantur.

Reginaldus de Cumbria, Scriptor; ex hospitio Johannis, scriptoris, in Parceciâ S. Crucis, Hamon de Stratford, ex viciniâ Buckinghamiæ, in domo Johannis scriptoris, aliquando Richardi Textoris, commorans. Nuntiatum itidem est, Colimum quendam xviii. annos habentem, qui lapides binos in ostium conclavis, quod Refectorii Hospitum vocabatur, impeggerat, aufugisse. Transvolarat præterea in Comitatum Northumbria, aut in Dunelmensem, Gul. de Langell, Philippus de Dunye, Tho. de Stanton, Steph. de Bukeston, Nich. de Marchinstowe, Gul. Coke, Joh. Middleton, & Gul. Locard Clerici in agrum sese Herefordiensem & Glocestrensem receperant. Quinetiam permulti, datis vadibus, sive plegiis, Ergastulo Oxoniensiⁱ emittuntur; quorum aliquos habebis ex mandato^k Regio ad Vicecomites transmissio, pro captione Scholarium & plegiorum suorum, qui insultui contra dictum Legatum interfuere apud Oxoniâ; viz. Richardi Camul qui consuluit aliis infringere Dominum Legatum (loquor ex ipso mandato) & suos invenit plegios Magistrum Willielmum de Drogheda, Hugonem & Willielmum de Aylesburie &c. ii. Richardi Daniel & Alani vel Albani de Kydelon manentes in domo Richardi le Barbur indictati, invenerunt plegium Magistrum Robertum de Lychfeld pro Richardo, Magistrum Reynerum de Stokes pro Daniele, Mag. Simon de Nevyl pro Alano. iii. Gregorii de Oggemore, Statii de S. Donato, manentes in domo Radulphi Godenar indictati. Invenerunt plegios dictum Radulphum hospitem suum & Richardum de Norwico Burgenses Oxon. & isti Scholares sunt de Marchiâ Walliæ iv. Nich. Hybernensis & Patricii Podrom socii ejus, manentes in domo Sweteman, eo quod fuerunt in societate Mauritiâ Walensis, Tristrani Hybernensis, & Hugonis Norens. (qui substraxerunt se & non sunt inventi) indictati invenerunt plegium David Dudelig de Dublin mittuntur usq; Bristoliam propter fugientes. v. Galfredus de Hereford filius persona de Bromyarde indictatus quia ibi interfuit, & insuper quia verberavit Thomam Terry de Oxon, eo quod credebatur ipsum esse Romanum, subtraxit se & non est inventus: & dictus Thomas Terry, eo quod ibi interfuit, plegium invenit Richardum Segrym & Laurentium Præpositum, Burgenses Oxon. Postea invenit Johannem de Bromyarde fratrem ejus; & Thomas Capellanus de S. Martino manucepit dictum Galfredum qui redibit jure pariturum.

Omitto complures qui Plegios (ut loquuntur leges) invenerunt, & addo tantum, quod alii haud pauci custodiâ etiam liberati sunt, Rob. Grostest, summo illo literarum Patrono, fide-jubente. De fugientibus autem (quorum pars magna redire deinceps nolebat) Rex^l literis ad Cancellarium & Archidiaconum Oxoniensem datis promulgari jussit, quod seditione Osneiensis implicitis ad Universitatem redire impune liceret, ibique pro delictis suis absolutionem expectare Ecclesiasticam.

Posthæc Legatus iter in Boreales regni plagas cogitans, Londinum prius^m adit, & in domicilio Dunelmensi hospitatur; jubente Rege ut Urbis Prætor cum civibus suis eundem Legatum diligentibus excubiis, armataque manu, ut pupillam oculi custodirent. Eodem vero ille Archiepiscopum Eboracensem, omnesque Angliæ Episcopos, autoritate sibi à Pontifice Maximo demandatâ convocat, ut de rebus nimirum

^a Pat. 22. H. III. m. 7. ^b Pat. 22. H. III. m. 6. ^c Ibidem. ^d Ibidem. ^e Cl. 22. H. III. m. 13. &c. ^f Ibidem. ^g Ibidem. ^h Ibidem. ⁱ Ibidem. ^j Ibidem. ^k Ibidem. ^l Ibidem. ^m Ibidem. ⁿ Ibidem. ^o Ibidem. ^p Ibidem. ^q Ibidem. ^r Ibidem. ^s Ibidem. ^t Ibidem. ^u Ibidem. ^v Ibidem. ^w Ibidem. ^x Ibidem. ^y Ibidem. ^z Ibidem. ^{aa} Ibidem. ^{ab} Ibidem. ^{ac} Ibidem. ^{ad} Ibidem. ^{ae} Ibidem. ^{af} Ibidem. ^{ag} Ibidem. ^{ah} Ibidem. ^{ai} Ibidem. ^{aj} Ibidem. ^{ak} Ibidem. ^{al} Ibidem. ^{am} Ibidem. ^{an} Ibidem. ^{ao} Ibidem. ^{ap} Ibidem. ^{aq} Ibidem. ^{ar} Ibidem. ^{as} Ibidem. ^{at} Ibidem. ^{au} Ibidem. ^{av} Ibidem. ^{aw} Ibidem. ^{ax} Ibidem. ^{ay} Ibidem. ^{az} Ibidem. ^{ba} Ibidem. ^{bb} Ibidem. ^{bc} Ibidem. ^{bd} Ibidem. ^{be} Ibidem. ^{bf} Ibidem. ^{bg} Ibidem. ^{bh} Ibidem. ^{bi} Ibidem. ^{bj} Ibidem. ^{bk} Ibidem. ^{bl} Ibidem. ^{bm} Ibidem. ^{bn} Ibidem. ^{bo} Ibidem. ^{bp} Ibidem. ^{bq} Ibidem. ^{br} Ibidem. ^{bs} Ibidem. ^{bt} Ibidem. ^{bu} Ibidem. ^{bv} Ibidem. ^{bw} Ibidem. ^{bx} Ibidem. ^{by} Ibidem. ^{bz} Ibidem. ^{ca} Ibidem. ^{cb} Ibidem. ^{cc} Ibidem. ^{cd} Ibidem. ^{ce} Ibidem. ^{cf} Ibidem. ^{cg} Ibidem. ^{ch} Ibidem. ^{ci} Ibidem. ^{cj} Ibidem. ^{ck} Ibidem. ^{cl} Ibidem. ^{cm} Ibidem. ^{cn} Ibidem. ^{co} Ibidem. ^{cp} Ibidem. ^{cq} Ibidem. ^{cr} Ibidem. ^{cs} Ibidem. ^{ct} Ibidem. ^{cu} Ibidem. ^{cv} Ibidem. ^{cw} Ibidem. ^{cx} Ibidem. ^{cy} Ibidem. ^{cz} Ibidem. ^{da} Ibidem. ^{db} Ibidem. ^{dc} Ibidem. ^{dd} Ibidem. ^{de} Ibidem. ^{df} Ibidem. ^{dg} Ibidem. ^{dh} Ibidem. ^{di} Ibidem. ^{dj} Ibidem. ^{dk} Ibidem. ^{dl} Ibidem. ^{dm} Ibidem. ^{dn} Ibidem. ^{do} Ibidem. ^{dp} Ibidem. ^{dq} Ibidem. ^{dr} Ibidem. ^{ds} Ibidem. ^{dt} Ibidem. ^{du} Ibidem. ^{dv} Ibidem. ^{dw} Ibidem. ^{dx} Ibidem. ^{dy} Ibidem. ^{dz} Ibidem. ^{ea} Ibidem. ^{eb} Ibidem. ^{ec} Ibidem. ^{ed} Ibidem. ^{ee} Ibidem. ^{ef} Ibidem. ^{eg} Ibidem. ^{eh} Ibidem. ^{ei} Ibidem. ^{ej} Ibidem. ^{ek} Ibidem. ^{el} Ibidem. ^{em} Ibidem. ^{en} Ibidem. ^{eo} Ibidem. ^{ep} Ibidem. ^{eq} Ibidem. ^{er} Ibidem. ^{es} Ibidem. ^{et} Ibidem. ^{eu} Ibidem. ^{ev} Ibidem. ^{ew} Ibidem. ^{ex} Ibidem. ^{ey} Ibidem. ^{ez} Ibidem. ^{fa} Ibidem. ^{fb} Ibidem. ^{fc} Ibidem. ^{fd} Ibidem. ^{fe} Ibidem. ^{ff} Ibidem. ^{fg} Ibidem. ^{fh} Ibidem. ^{fi} Ibidem. ^{fj} Ibidem. ^{fk} Ibidem. ^{fl} Ibidem. ^{fm} Ibidem. ^{fn} Ibidem. ^{fo} Ibidem. ^{fp} Ibidem. ^{fq} Ibidem. ^{fr} Ibidem. ^{fs} Ibidem. ^{ft} Ibidem. ^{fu} Ibidem. ^{fv} Ibidem. ^{fw} Ibidem. ^{fx} Ibidem. ^{fy} Ibidem. ^{fz} Ibidem. ^{ga} Ibidem. ^{gb} Ibidem. ^{gc} Ibidem. ^{gd} Ibidem. ^{ge} Ibidem. ^{gf} Ibidem. ^{gg} Ibidem. ^{gh} Ibidem. ^{gi} Ibidem. ^{gj} Ibidem. ^{gk} Ibidem. ^{gl} Ibidem. ^{gm} Ibidem. ^{gn} Ibidem. ^{go} Ibidem. ^{gp} Ibidem. ^{gq} Ibidem. ^{gr} Ibidem. ^{gs} Ibidem. ^{gt} Ibidem. ^{gu} Ibidem. ^{gv} Ibidem. ^{gw} Ibidem. ^{gx} Ibidem. ^{gy} Ibidem. ^{gz} Ibidem. ^{ha} Ibidem. ^{hb} Ibidem. ^{hc} Ibidem. ^{hd} Ibidem. ^{he} Ibidem. ^{hf} Ibidem. ^{hg} Ibidem. ^{hh} Ibidem. ^{hi} Ibidem. ^{hj} Ibidem. ^{hk} Ibidem. ^{hl} Ibidem. ^{hm} Ibidem. ^{hn} Ibidem. ^{ho} Ibidem. ^{hp} Ibidem. ^{hq} Ibidem. ^{hr} Ibidem. ^{hs} Ibidem. ^{ht} Ibidem. ^{hu} Ibidem. ^{hv} Ibidem. ^{hw} Ibidem. ^{hx} Ibidem. ^{hy} Ibidem. ^{hz} Ibidem. ^{ia} Ibidem. ^{ib} Ibidem. ^{ic} Ibidem. ^{id} Ibidem. ^{ie} Ibidem. ^{if} Ibidem. ^{ig} Ibidem. ^{ih} Ibidem. ⁱⁱ Ibidem. ^{ij} Ibidem. ^{ik} Ibidem. ^{il} Ibidem. ^{im} Ibidem. ⁱⁿ Ibidem. ^{io} Ibidem. ^{ip} Ibidem. ^{iq} Ibidem. ^{ir} Ibidem. ^{is} Ibidem. ^{it} Ibidem. ^{iu} Ibidem. ^{iv} Ibidem. ^{iw} Ibidem. ^{ix} Ibidem. ^{iy} Ibidem. ^{iz} Ibidem. ^{ja} Ibidem. ^{jb} Ibidem. ^{jc} Ibidem. ^{jd} Ibidem. ^{je} Ibidem. ^{jf} Ibidem. ^{jg} Ibidem. ^{jh} Ibidem. ^{ji} Ibidem. ^{jj} Ibidem. ^{jk} Ibidem. ^{jl} Ibidem. ^{jm} Ibidem. ^{jn} Ibidem. ^{jo} Ibidem. ^{jp} Ibidem. ^{jq} Ibidem. ^{jr} Ibidem. ^{js} Ibidem. ^{jt} Ibidem. ^{ju} Ibidem. ^{jv} Ibidem. ^{jw} Ibidem. ^{jx} Ibidem. ^{ji} Ibidem. ^{jj} Ibidem. ^{jk} Ibidem. ^{jl} Ibidem. ^{jm} Ibidem. ^{jn} Ibidem. ^{jo} Ibidem. ^{jp} Ibidem. ^{jq} Ibidem. ^{jr} Ibidem. ^{js} Ibidem. ^{jt} Ibidem. ^{ju} Ibidem. ^{jv} Ibidem. ^{jw} Ibidem. ^{jx} Ibidem. ^{ka} Ibidem. ^{kb} Ibidem. ^{kc} Ibidem. ^{kd} Ibidem. ^{ke} Ibidem. ^{kf} Ibidem. ^{kg} Ibidem. ^{kh} Ibidem. ^{ki} Ibidem. ^{kj} Ibidem. ^{kk} Ibidem. ^{kl} Ibidem. ^{km} Ibidem. ^{kn} Ibidem. ^{ko} Ibidem. ^{kp} Ibidem. ^{kq} Ibidem. ^{kr} Ibidem. ^{ks} Ibidem. ^{kt} Ibidem. ^{ku} Ibidem. ^{kv} Ibidem. ^{kx} Ibidem. ^{ky} Ibidem. ^{kz} Ibidem. ^{la} Ibidem. ^{lb} Ibidem. ^{lc} Ibidem. ^{ld} Ibidem. ^{le} Ibidem. ^{lf} Ibidem. ^{lg} Ibidem. ^{lh} Ibidem. ^{li} Ibidem. ^{lj} Ibidem. ^{lk} Ibidem. ^{ll} Ibidem. ^{lm} Ibidem. ^{ln} Ibidem. ^{lo} Ibidem. ^{lp} Ibidem. ^{lq} Ibidem. ^{lr} Ibidem. ^{ls} Ibidem. ^{lt} Ibidem. ^{lu} Ibidem. ^{lv} Ibidem. ^{lw} Ibidem. ^{lx} Ibidem. ^{ly} Ibidem. ^{lz} Ibidem. ^{ma} Ibidem. ^{mb} Ibidem. ^{mc} Ibidem. ^{md} Ibidem. ^{me} Ibidem. ^{mf} Ibidem. ^{mg} Ibidem. ^{mh} Ibidem. ^{mi} Ibidem. ^{mj} Ibidem. ^{mk} Ibidem. ^{ml} Ibidem. ^{mm} Ibidem. ^{mn} Ibidem. ^{mo} Ibidem. ^{mp} Ibidem. ^{mq} Ibidem. ^{mr} Ibidem. ^{ms} Ibidem. ^{mt} Ibidem. ^{mu} Ibidem. ^{mv} Ibidem. ^{mw} Ibidem. ^{mx} Ibidem. ^{my} Ibidem. ^{mz} Ibidem. ^{na} Ibidem. ^{nb} Ibidem. ^{nc} Ibidem. nd Ibidem. ^{ne} Ibidem. ^{nf} Ibidem. ^{ng} Ibidem. ^{nh} Ibidem. ⁿⁱ Ibidem. ^{nj} Ibidem. ^{nk} Ibidem. ^{nl} Ibidem. ^{nm} Ibidem. ⁿⁿ Ibidem. ^{no} Ibidem. ^{np} Ibidem. ^{nq} Ibidem. ^{nr} Ibidem. ^{ns} Ibidem. ^{nt} Ibidem. ^{nu} Ibidem. ^{nv} Ibidem. ^{nw} Ibidem. ^{nx} Ibidem. ^{ny} Ibidem. ^{nz} Ibidem. ^{oa} Ibidem. ^{ob} Ibidem. ^{oc} Ibidem. ^{od} Ibidem. ^{oe} Ibidem. ^{of} Ibidem. ^{og} Ibidem. ^{oh} Ibidem. ^{oi} Ibidem. ^{oj} Ibidem. ^{ok} Ibidem. ^{ol} Ibidem. ^{om} Ibidem. ^{on} Ibidem. ^{oo} Ibidem. ^{op} Ibidem. ^{oq} Ibidem. ^{or} Ibidem. ^{os} Ibidem. ^{ot} Ibidem. ^{ou} Ibidem. ^{ov} Ibidem. ^{ow} Ibidem. ^{ox} Ibidem. ^{oy} Ibidem. ^{oz} Ibidem. ^{pa} Ibidem. ^{pb} Ibidem. ^{pc} Ibidem. ^{pd} Ibidem. ^{pe} Ibidem. ^{pf} Ibidem. ^{pg} Ibidem. ^{ph} Ibidem. ^{pi} Ibidem. ^{pj} Ibidem. ^{pk} Ibidem. ^{pl} Ibidem. ^{pm} Ibidem. ^{pn} Ibidem. ^{po} Ibidem. ^{pp} Ibidem. ^{pq} Ibidem. ^{pr} Ibidem. ^{ps} Ibidem. ^{pt} Ibidem. ^{pu} Ibidem. ^{pv} Ibidem. ^{pw} Ibidem. ^{px} Ibidem. ^{py} Ibidem. ^{pz} Ibidem. ^{qa} Ibidem. ^{qb} Ibidem. ^{qc} Ibidem. ^{qd} Ibidem. ^{qe} Ibidem. ^{qf} Ibidem. ^{qg} Ibidem. ^{qh} Ibidem. ^{qi} Ibidem. ^{qj} Ibidem. ^{qk} Ibidem. ^{ql} Ibidem. ^{qm} Ibidem. ^{qn} Ibidem. ^{qo} Ibidem. ^{qp} Ibidem. ^{qq} Ibidem. ^{qr} Ibidem. ^{qs} Ibidem. ^{qt} Ibidem. ^{qu} Ibidem. ^{qv} Ibidem. ^{qw} Ibidem. ^{qx} Ibidem. ^{qy} Ibidem. ^{qz} Ibidem. ^{ra} Ibidem. ^{rb} Ibidem. ^{rc} Ibidem. rd Ibidem. ^{re} Ibidem. ^{rf} Ibidem. ^{rg} Ibidem. ^{rh} Ibidem. ^{ri} Ibidem. ^{rj} Ibidem. ^{rk} Ibidem. ^{rl} Ibidem. ^{rm} Ibidem. ^{rn} Ibidem. ^{ro} Ibidem. ^{rp} Ibidem. ^{rq} Ibidem. ^{rr} Ibidem. ^{rs} Ibidem. ^{rt} Ibidem. ^{ru} Ibidem. ^{rv} Ibidem. ^{rw} Ibidem. ^{rx} Ibidem. ^{ry} Ibidem. ^{rz} Ibidem. ^{sa} Ibidem. ^{sb} Ibidem. ^{sc} Ibidem. ^{sd} Ibidem. ^{se} Ibidem. ^{sf} Ibidem. ^{sg} Ibidem. ^{sh} Ibidem. ^{si} Ibidem. ^{sj} Ibidem. ^{sk} Ibidem. ^{sl} Ibidem. ^{sm} Ibidem. ^{sn} Ibidem. ^{so} Ibidem. ^{sp} Ibidem. ^{sq} Ibidem. ^{sr} Ibidem. ^{ss} Ibidem. st Ibidem. ^{su} Ibidem. ^{sv} Ibidem. ^{sw} Ibidem. ^{sx} Ibidem. ^{sy} Ibidem. ^{sz} Ibidem. ^{ta} Ibidem. ^{tb} Ibidem. ^{tc} Ibidem. ^{td} Ibidem. ^{te} Ibidem. ^{tf} Ibidem. ^{tg} Ibidem. th Ibidem. ^{ti} Ibidem. ^{tj} Ibidem. ^{tk} Ibidem. ^{tl} Ibidem. ^{tm} Ibidem. ^{tn} Ibidem. ^{to} Ibidem. ^{tp} Ibidem. ^{tq} Ibidem. ^{tr} Ibidem. ^{ts} Ibidem. ^{tt} Ibidem. ^{tu} Ibidem. ^{tv} Ibidem. ^{tw} Ibidem. ^{tx} Ibidem. ^{ty} Ibidem. ^{tz} Ibidem. ^{ua} Ibidem. ^{ub} Ibidem. ^{uc} Ibidem. ^{ud} Ibidem. ^{ue} Ibidem. ^{uf} Ibidem. ^{ug} Ibidem. ^{uh} Ibidem. ^{ui} Ibidem. ^{uj} Ibidem. ^{uk} Ibidem. ^{ul} Ibidem. ^{um} Ibidem. ^{un} Ibidem. ^{uo} Ibidem. ^{up} Ibidem. ^{uq} Ibidem. ^{ur} Ibidem. ^{us} Ibidem. ^{ut} Ibidem. ^{uu} Ibidem. ^{uv} Ibidem. ^{uw} Ibidem. ^{ux} Ibidem. ^{uy} Ibidem. ^{uz} Ibidem. ^{va} Ibidem. ^{vb} Ibidem. ^{vc} Ibidem. ^{vd} Ibidem. ^{ve} Ibidem. ^{vf} Ibidem. ^{vg} Ibidem. ^{vh} Ibidem. ^{vi} Ibidem. ^{vj} Ibidem. ^{vk} Ibidem. ^{vl} Ibidem. ^{vm} Ibidem. ^{vn} Ibidem. ^{vo} Ibidem. ^{vp} Ibidem. ^{vq} Ibidem. ^{vr} Ibidem. ^{vs} Ibidem. ^{vt} Ibidem. ^{vu} Ibidem. ^{vv} Ibidem. ^{vw} Ibidem. ^{vx} Ibidem. ^{vy} Ibidem. ^{vz} Ibidem. ^{wa} Ibidem. ^{wb} Ibidem. ^{wc} Ibidem. ^{wd} Ibidem. ^{we} Ibidem. ^{wf} Ibidem. ^{wg} Ibidem. ^{wh} Ibidem. ^{wi} Ibidem. ^{wj} Ibidem. ^{wk} Ibidem. ^{wl} Ibidem. ^{wm} Ibidem. ^{wn} Ibidem. ^{wo} Ibidem. ^{wp} Ibidem. ^{wq} Ibidem. ^{wr} Ibidem. ^{ws} Ibidem. ^{wt} Ibidem. ^{wu} Ibidem. ^{wv} Ibidem. ^{ww} Ibidem. ^{wx} Ibidem. ^{wy} Ibidem. ^{wz} Ibidem. ^{xa} Ibidem. ^{xb} Ibidem. ^{xc} Ibidem. ^{xd} Ibidem. ^{xe} Ibidem. ^{xf} Ibidem. ^{xg} Ibidem. ^{xh} Ibidem. ^{xi} Ibidem. ^{xj} Ibidem. ^{xk} Ibidem. ^{xl} Ibidem. ^{xm} Ibidem. ^{xn} Ibidem. ^{xo} Ibidem. ^{xp} Ibidem. ^{xq} Ibidem. ^{xr} Ibidem. ^{xs} Ibidem. ^{xt} Ibidem. ^{xu} Ibidem. ^{xv} Ibidem. ^{xw} Ibidem. ^{xx} Ibidem. ^{xy} Ibidem. ^{xz} Ibidem. ^{ya} Ibidem. ^{yb} Ibidem. ^{yc} Ibidem. ^{yd} Ibidem. ^{ye} Ibidem. ^{yf} Ibidem. ^{yg} Ibidem. ^{yh} Ibidem. ^{yi} Ibidem. ^{yj} Ibidem. ^{yk} Ibidem. ^{yl} Ibidem. ^{ym} Ibidem. ^{yn} Ibidem. ^{yo} Ibidem. ^{yp} Ibidem. ^{yq} Ibidem. ^{yr} Ibidem. ^{ys} Ibidem. ^{yt} Ibidem. ^{yu} Ibidem. ^{yv} Ibidem. ^{yw} Ibidem. ^{yx} Ibidem. ^{yy} Ibidem. ^{yz} Ibidem. ^{za} Ibidem. ^{zb} Ibidem. ^{zc} Ibidem. ^{zd} Ibidem. ^{ze} Ibidem. ^{zf} Ibidem. ^{zg} Ibidem. ^{zh} Ibidem. ^{zi} Ibidem. ^{zj} Ibidem. ^{zk} Ibidem. ^{zl} Ibidem. ^{zm} Ibidem. ^{zn} Ibidem. ^{zo} Ibidem. ^{zp} Ibidem. ^{zq} Ibidem. ^{zr} Ibidem. ^{zs} Ibidem. ^{zt} Ibidem. ^{zu} Ibidem. ^{zv} Ibidem. ^{zw} Ibidem. ^{zx} Ibidem. ^{zy} Ibidem. ^{zz} Ibidem.

Ecclesiae, deque injuriis, quas ad Coenobium *Oscense* tulisset, pensandis consulta inirent. Episcopi autem, prout memoriae datum est, Universitatem summis viribus tuebantur; e quibus ^a *Rob. Grosstest* Clericorum se defensorem acerrimum praestitit; immo coram Rege & Legato Sacra omnibus interdixit, quicumque manum in eos violentam iniecissent. Instabant vero Episcopi, Oxoniam SECUNDAM esse ECCLESIAM, (*Lutetia* utpote primas tribuentes) Pietatis bonarumque literarum Altricibus, toto orbe clarissimis, merito semper annumeratam: Quod si post incarcerationes Clericos, & bonis suis spoliatos, gravius adhuc in illos decerneretur, periculum subesse, ne *Oxonio* absteriti in perpetuum dispergerentur. Ceterum si quod verum esset audire dignaretur Legatus, meminisse jubent, culpam in suis potius famulis residere, qui Academicos tam scedis contumeliis proritarunt, ut mirum non videatur, turbas illos vel gravissimas Eminentiae ejus dedisse.

CIOCCXXXIX.

Deliberaturus itaque ea de re Legatus, Concilium dimittit; datisque inde & acceptis inter illum Pontificemque Romanum & Cardinalium nonnullos literis frequentibus, ad eam tandem sententiam devenit, ut literis ^b ad Cancellarium scriptis, Academicos (quibus per integrum, aut eo amplius, annum, Lectionibus & exercitiis interdictum jam fuerat; & quorum bene multos *Northamptoniam* se & *Sarisburyam* studiorum gratia contulisse proditum est) ad poenitentiam adhortatus, copiam illis *Oxonium* revertendi fecerit, modo constitutis poenis crimina diluerent, illae autem ejusmodi erant.

Ordinatum est, ut Clerici a Basilica *S. Patii Londini* ad Domicilium *Dunelmense* (Anglicano nempe quasi miliari inde direptum) pedestres incedant; comitantibus usque ad Domicilium *Carleolense* (*Wigorniese* nunc vocatur) Episcopis: verum iter deinceps conficerent Academici nudis pedibus (*sine Capis & Mantellis discincti & discalceati*, ut ipsissima habeas verba) pergentes; & flagitiis veniam apud Legatum humillime deprecarentur.

His ita praestitis, rescissoque ^c interdicto, Scholares *Oxoniam* remeant, & Lecturis iterum, solitisque exercitiis, attendunt; non tantam tamen quam olim frequentiam, quod nimirum animi eorum Tyrannide illa supra modum exacerbarentur.

De Clericis *Northamptoniam* commigrantibus, in annis CIOCCCLX. & LXIV. edisseram; de *Sarisburyensi* tantum studio hoc in loco dicturus. Fuisse sane ejusmodi Academiam (si fas sit ea voce indigitare) scriptores ^d antiqui haud pauci tradiderunt; quamvis an hoc primum tempore instituta fuerit, in dubio sit, cum hac illi de re haud parum inter se dissentiant. Inchoatam nonnulli arbitrantur an. CIOCCIX. Academicis eo tum transcurretibus, propterea quod eorum tres, ob mulierculam casu interemptam, suspendio enecarentur. In opere ^e vero quodam *Joh. Sarisburiensis* de Scholis, sub auspiciis Magistri *Jordani Wintoniae* aut *Sarisburyae* patentibus, mentionem factam invenio. Quoquomodo se res habet, certissimum est, Clericos his annis nostros (quod anno praeterea CIOCCCLXIV. contigisse suspicor, cum alii

Northamptoniam se subtraherent) *Sarisburyam* fuisse profectos, Studioque in illa Urbe posito, extruendis posthac duobus ibidem Collegiis occasionem praebuisse.

Eorum vero primum, Collegium de *Valle*, sive *Waulty* appellatum, inter Palatii moenia, pontemque *Farnhamiensem* stetit; ab *Aegidio de Brideport* Episcopo *Sarisburyensi*, circa an. CIOCCCLX. ^f excitatum: cujus alumni, Fundatoris festum anniversarium ad *Brideportum* in agro *Dorsetensi* (ubi natus nimirum is erat) celebrare tenebantur. Horum exinde pars altera *Sarisburyae* agebat, cum Sacellanis duobus, qui in Templo *S. Nicolai* sacra faciebant: Reliqui *Oxoniam*, quo disciplinis se Academicis instruerent, Gradusque capefferent, commorari solebant.

Collegium alterum *S. Edmundi* nuncupatum, opido ad Borea-zephyrum positum erat, & a fossa *Urbanam* haud longe distabat. ^g Aedificavit *Gualterus de la Wyle*, ejusdem loci Episcopus, anno quasi CIOCCCLXX. Hujus autem alumni bene multi *Oxoniam* se crebro contulerunt.

Ecclesiae *Sarisburyensis* Cancellarius ^h Scholaribus illis ter qualibet septimanam in Theologia antiquitus praelegebat; habitis porro disputationibus in Schola veteri Bibliothecae (quam imago *S. Johannis de Beverlaco*, qui *Oxonii* Magister in Artibus, omnium primus, emerfit, haud ita pridem comparuit) contigua. Audiavi ego auctos holce tanto privilegio fuisse, ut si Cancellarii sui literas adferrent, annorum bonis Artibus insumptorum, & progressuum in iisdem factorum, testimonium exhibentes, *Oxonii* protinus ad gradum essent admittendi. Fateor equidem scriptorum hoc mihi fide non constare; ceterum si rerum antiquarum circumstantiis autoritas sit, *Oxoniam* proculdubio frequenter adibant praefati Scholares, ibique in vico *Scholarum*, inque Aulis terminis diversabantur, quarum altera, ⁱ *Sarisburyensis*, altera Aula parva *S. Edmundi* nominabatur; utraque autem sacello Collegii *Aenei Nasti*, partique Bibliothecae, ad Collegium illud spectantis, loco deinde cessit.

CIOCCXL.

Sub idem tempus quo Academici ad studia regrederentur, *Rob. Grosstest* Episcopus *Lyncolnensis*, vir in promovendis literis indefessus, animoque erga Universitatem nostram, ut qui maxime, propenso, ^k Epistolam ad Magistros in Theologia Regentes, ejusmodi dedit;

Robertus Dei gratia *Lyncoln. Episcopus*, dilectis in Christo filiis, Magistris *Oxoniae* in Theologia Regentibus salutem, gratiam & Benedictionem. Periti adificiorum Constructores omni perspiciunt diligentia, quod lapides omnes in fundamento ponendi vere sine fundamentales, omnis viz. adificii supererigendi supportationi sua sodalitate convenientes & apti. Vos autem estis domus Dei constructores, superadificantes eam super fundamentum Apostolorum & prophetarum ipso angulari lapide Jesu Christo. Lapidem igitur fundamentales adificii cujus estis architectonici, prater quos nemo potest alios invenire, aut in fundamento ponere, libri sunt Prophetarum, inter quos

^a In Chron. vel Annalibus Monasterii de Burton. ^b A. fol. 48. a. &c. ^c Ib. fol. 48. a. & b. &c. ^d Mat. Parys ut supra sub an. 1238. Tho. Wallingham in 7pod. Neustrie sub eod. an. Gul. Harrison in Chron. suo lib. 2. cap. 3. &c. ^e In Epistolis Edit. Paris 1611. ex bib. Papirii Massoni ep. 19. ^f Leland. in vol. 2. Itinerar. fol. 67. b. ^g Ibid. ^h De controversia & compositione facta 1278. inter Cancellarium & Scholares Oxonienses *Sarisburyae* studentes ex parte una, & Subdicani Ecclesiae ejusdem ex parte altera, super jurisdictione in Scholares exercenda; vide Jo. Caium in lib. 1. Antiq. Cantabrig. p. 370. ⁱ In Regestris aliquando scribitur *Salisbury*. ^j In lib. Epistolarum R. Grosstest MS. in bib. Bod. p. 91. epist. 110.

Legislator Moyses non immerito est annumerandus: libri quoque Apostolorum & Evangelistarum quos lapides fundamentales vos in fundamento ponitis & disponitis, cum eisdem libris per donum discretionis spirituum, secundum mentem editorum, auditoribus exponitis. Omnis igitur circumspeditione vobis cavendum est, ne inter fundamentales lapides, vel pro fundamentalibus, non fundamentales ponantur; ne forte minor non fundamentalium soliditas superadificata pariat prius rimosum & demum ruinosum. Tempus autem maxime proprium ponendi & disponendi praedictos lapides in fundamento est enim tempus fundandi, sicut & tempus adificandi) hora est matutina, quâ ordinariè legitis. Decet igitur vestras lectiones omnes (maximè tali tempore legendas) esse de libris novi testamenti, vel veteris: ne si secus fiat, inter fundamentales, vel pro fundamentalibus lapidibus, non tales ponantur. Tempus quoque unicuique negotio incongruum contra scriptura doctrinam & rerum naturalium ordinem non tribuatur, ne à Patrum & majorum vestigiis, & conformitate Regentium Parisiis Theologorum manifestè recedatur. Quia igitur totius affectavimus Charitatis visceribus, quod omnia inter vos honeste & secundum ordinem fiant, sicut praecepit Apostolus, vestram discretionem omni qua possumus affectione & devotione rogamus, monemus, & exhortamur in Domino Jesu Christo, quatenus omnes lectiones vestra ordinaria hora Legendi matutina de novo sint testamento, vel veteri, ut sitis similes patrifamilias, imò potius ipsi patres familias proferentes de Thesauris vestris nova & vetera, non alia quadam velut horum media, aut ab hagiographis pluribus superadificata, quorum doctrina est aliud tempus convenientius accommodandum, &c.

Atqui ea Theologorum Parisiensium consuetudo non diu obtinuit, invalescentibus apud illos Joachimi Coenobiarchæ deliriis, quæ per Fratres Mendicantes, cum Parisiensibus variis de Articulis disceptantes, invaluerunt. Ineptiis hisce nomen Evangelii æterni prætexebant, quas haud pauci post paulo amplexabantur, quamvis Parisiensium saniorum pietate ad cloacas damnatæ, gravique censurâ notatæ essent.

CIOCCXLI.

Vixdum se ad disciplinas de integro dedissent Scholares, cum inter illos & cives Novæ contentiones^a emergerent, de Hospitiis Aularumque pretiis, an de ignominia illatis, incertum. Cæterum eo demum ventum est, ut clerici per plures, ab illâ Civitate usque, ad Cantabrigiam Mansionem transfulerint, ubi quasdam libertates à Rege contra Burgenses Scholares sunt adepti, & inde chartam Regis obtinuerunt. Hæc apud Math. Paris, qualis à Math. Cantuariensi, ac deinde à Gulielmo Watfio typis mandatus est, habentur; quæ tamen fidem haudquaquam videntur mereri, cum Authoris illius exemplar alterum manuscriptum in Bibliothecâ S. Jacobi consuluerim, & ne verbum de Scholaribus Cantabrigiam transmigrantibus deprehenderim.

CIOCCXLII.

Sub hæc, Rex iter in Vasconiam destinans, tutandam interea Academiam ratus, Gualtero Archiepiscopo Eboracensi, Gul. de Cantelupo, & Gul. de Eboraco potestatem, datis ad eisdem^b literis, fecit,

querimonias Clericorum accipiendi, & quod ex usu maxime Universitatis esset, statuendi. Archiepiscopus autem ille, Gualterus de Grey dictus, huic ante alios negotio accommodus videbatur, quod Oxonii enutritus, rerum nostrarum peritissimus haberetur; qui tantâ hinc adversum Academiam charitate apparuit, ut inter Benefactores relatus, commemorationem sui factam quotannis nactus fuerit, quam rem in libro^c Bedellorum traditam his verbis reperio; ut missa pro anima Walteri de Gray, & pro animabus benefactorum Universitatis, &c. die præcedente festum S. Martini cum Placebo & Dirige, in die S. Martini cum Diacono & subdiacono, quibus exequiis & missis tenentur omnes Regentes interesse integraliter, hoc est à principio ad finem, & hoc per fidem; & ad istam missam tenenter Regentes offerre de pecunia Universitatis, & sacerdos celebrans missam, percipiat pro suo Labore iii. den. & quilibet Bedellus unum denarium, & quilibet Magister Bedellus pro suo famulo i. den. & Clericus pro pulsatione ignitegii vi. den.

CIOCCXLIII.

Per hæc tempora Alanus Basset, ducentas Academiae marcas testamento reliquit, sustentandis duobus Capellanis legatas; quas sibi à mandatorum curatoribus traditas, in usum Academiae collocare studebant Prior & Conventus de Burchester, seu Bissester in Com. Oxoniensi, &^d coemerunt tandem tres carucas terras arabilis, ad Arnecote, cum nemore dictæ villæ, à prioratu suo haud longe distito; unde duabus quotannis pensionationibus, octo se marcas, facellanis seu Scholaribus binis reddituros adstringebant, qui nimirum in Academia Oxoniensi agerent (aut alibi^e ubi studium fuerit Universitatis in Angliâ) quique pro animâ dicti Alani conjugisque suæ, preces ad Deum effunderent, adhibitis die quolibet festo, peculiari Placebo & dirige, in eam rem postmodo excogitandis.

Hoc præterea tempore, coortâ^f inter Regem & Gul. de Ralegh Episcopum Nordwicensem de ejusdem ad Episcopatum Wintoniensem electionem lite acerrimâ, Rex ea de re ad Academiae Oxoniensem & Parisiensem retulit, Juristarum utpote sententias intelligere gestiens. Cum Oxonienses ergo ad partes Regias venirent, Episcopus, qui à Pontifice electionem illam per fraudem fuisset adeptus, in Scholis passim nostris (quamvis & ipse ex iisdem prodierat) proscinditur^g & exagitur, de more nobis jam olim usitatissimo. Verum de his, nequid Lectores desiderent, en ipsa Regiæ Majestatis verba, è literarum patentium Rotulâ, quam in margine citamus, desumpta.

Rex Custodibus Episcopatus Wynton salutem. Licet contra Willielmum de Ralegh Episcopum appellaverimus in hunc modum, Dicit Dominus Rex, &c. ut patet ex alia parte rotuli in appellatione facta contra eundem Episcopum; & post appellationem, quam de Consilio diversorum Jurisperitorum regni nostri, quos tunc habere potuimus, fecimus, Magistros Oxon in jure regentes, & alios viros religiosos & jurisperitos consuluerimus, & per omnes dicta appellatio fuerit approbata; dictus tamen Episcopus parvipendens & spernens, supradictum Episcopatum sicut intelleximus intravit, ordinesque celebravit ibidem, sententiasque diversas

^a M. Parys sub an. 1240. ^b Pat. 26. Hen. III. M. 5. ^c MS. in Turri Scholarum p. 23. ^d Reg. Hug. wellis Episc. Lyncoln. fol. 71. ^e Hoc fuit propter metum translationis studii Oxon. ^f Pat. 28. Hen. III. M. 10 & 11. ^g Mat. Parys. sub an. 1243.

excommunicationis & suspensionis protulit. . . . . Majorem & Ballivos nostros Wynton excommunicavit, contra privilegia nostra prohibentia, ne quis tales Sententias proferat, nisi auctoritate rescripti Apostolici specialem facientes de dicto nostro privilegio mentionem, ac Civitatem Wynton interdixit; qua omnia licet de facto tantum teneant, tamen utcumque famam nostram suggillant, nec ipsa de cetero possumus conniventibus oculis praterire: ideoque vobis precipiendo mandamus, quatenus Convocatis Abbate de Hyda Priore Fratrum Prædicatorum, cum duobus vel tribus de Fratribus, & Guardiano Fratrum Minorum cum totidem, & aliis viris religiosis honestis & fide dignis, ad dictum Episcopum accedatis, & supradicta omnia de verbo ad verbum legi faciatis iterum ex eisdem causis & supradicto modo nomine nostro appellantes, & supplicantes postea sibi ex parte nostra offeratis nos paratos in continenti mittere Paris ad omnes Magistros in jure ibidem Regentes, & alios jurisperitos, quot ibidem poterint reperiri, & si audita dicta appellatione & plenè intellecta, ipsam dicant tanquam inanem & frivolum non fuisse admittendam, nec fore, nuntios & procuratores nostros, quos jam ad Curiam Romanam pro prosecutione dicta appellationis misimus, & alios qui jam sunt in procinctu itineris sui revocabimus, & in aliis omnibus erga ipsum Episcopum nos habebimus, secundum quod decuerit, & sicut prædicti Magistri jurisperiti dixerint, faciemus. Quod si dictam appellationem tanquam rationabilem seu probabilem admittendam fuisse & fore dixerint, idem Episcopus Episcopatu exeat, & Clerici quos ordinavit suspensi permaneant, & quicquid post & contra appellationem prædictam factum est, sicut hoc totum de jure fuerit, ni irritum revocetur, ita quod hæc omnia & offensas & injurias contra nos temere attemptatas corrigat & emendas, juxta dictum Consilium Magistrorum: quod si hoc totum renuerit, sciat pro certo quod nos contra ipsum & suos taliter procedemus, quod pænâ docente sentiat se errasse. His autem omnibus lectis coram ipso post sigillum nostrum his præsentibus literis faciatis apponi sigilla præsentium testificantium lectionem & oblationem prædictas, & responsum Episcopi supradictis, apponentes diem & annum quibus nomine & de mandato nostro hæc omnia legeritis & obtuleritis, & postmodum hæc universo Clero & populo Wynton publicetis & transcriptum retinentes nobis incontinenti facta publicatione præsentibus literas transmittatis supra dicta; & sicut intelligimus quod licet appellatio per Magistros Parisienses approbaretur, nihilominus tamen postea appellationem nostram prosequentes super præmissis, voluntatem & judicium summi Pontificis audiemus & secundum quod judicaverit per omnia faciemus, &c. Teste Rege apud Wyndesore primo Januarii.

In alio rescripto alibi in eadem Turri Londinensi dicitur, quod ad plenioram refutationem Episcopi Wynton, Dominus Rex obtulit cognitionem illius causæ Magistris Parisiensis Civitatis.

Sic in Rescriptis regiis. Quin his, & insequentibus maxime annis, nil nobis familiarius erat, quam magnorum virorum, turpe aliquid patrantium, existimationem publicè elevare & traducere, quod nobiscum

commodissime fieri creditum, siquidem à multarum Gentium hominibus constabat Universitas, quibus in promptu erat famam, sive bona, sive mala ea fuerit, late spargere & disseminare. Hujus vero rei exempla non desunt; nam paucis abhinc annis Ethelmerus Episcopus Wintoniensis maculâ inter Academicos apertâ notatus est, inurente Bonifacio Archiep. Cantuariensi; velut in anno CIOCCCLII. fusius ostendam. Joh. etiam Sistonius Coenobiarcha Abendonensis, sub Edoardo II. cum coenobium fundis haud paucis & redditibus fraudasset, & à Monachis suis tum horum, tum aliorum flagitiorum apud Episcopum Sarisburiensem, visitationem solenniter obeuntem, postulatulus fuisset, publicam ignominiam notam apud bonos & graves, tam in villâ de Abendon, & locis omnibus circumvicinis, quam in Universitate Oxon. a reportavit.

CIOCCXLIV.

Emergere sub anni hujus initium inter Scholares & Judæos (nescio an de usuris) gravissimæ contentiones; de quibus b scriptores, quos in margine habes, retulere, quod, Die Purificationis S. Mariæ facta est Roberia (intelligit furtum) in Judaismo Oxon, propter quod missi fuerunt in carcerem xlv. Clerici, verum tamen ad instantiam S. Roberti Lincoln. Episcopi jussu Regis fuerunt liberati, eo quod nullus impeteret eos de pace Regis fracta, vel alio crimine. Concurrent in hæc Authorum haud paucorum sententiæ. Ab aliis vero traditum est, quod cum Grostessius Episcopus male mulctatos Scholares in clientelam suam accepisset, ut tractarentur ab eo secundum sanctiones canonicas, onerisque illius peritæsum esset, à Rege demum impetravit, ut scripto c suo ad Vicecomitem dato xv. Aprilis an. CIOCCXLIV. tradi illos juberet Abbati Osneiensi, Priori S. Frideswyde, & Gualtero Archidiacono Oxoniensi, qui id negotii administrandum susciperent. Cæterum injuria vexatos fuisse Academicos exinde conjecerim, quoniam si res aliter habuisset, tam grande privilegium quale est cognitio placitorum, indulturus nobis post paulo haudquaquam fuisset Henricus; quod fecisse eum ex Rotulo d clauso in Turri Londinensi cognoscas.

Henricus Dei gratia Rex Angliæ Dominus Hyberniæ, &c. Noveritis nos pro quiete studentium Universitatis Oxon, de speciali gratia nostra concessisse Cancellario & Universitati prædictæ, quod quamdiu nobis placuerit, in causis clericorum ex mutuis datis aut receptis, aut taxationibus seu locationibus domorum, aut equis conductis, venditis seu commodatis, seu pannis & victualibus ortum habentibus, seu aliis quibuscumque rerum mobilium contractibus, in municipio aut suburbio Oxon factis, nostra prohibitio non currat. Sed hujusmodi coram Cancellario Universitatis Oxon, e non obstante prohibitione nostra decidentur. In cujus rei testimonium hæc literas nostras fieri fecimus patentes. Teste meipso apud Rading x. Maii anno Reg. nostri xxviii.

Sic illa se habet ponderis haud exigui Charta, utpote quæ jurisdictionis nostræ Academicæ, Bullæque Pontificiæ, à Bonifacio VIII. paucis abinde annis concessæ, fundamentum & basis existimatur; tametsi ad cognitionem Placitorum quod attinet, quic-

^a Rot. Chron. Abendon MS. ^b Hist. vel Chron. Abendon, ut supra sub an. 1238. Continuator Chronica Bedæ MS. fol. 358. b. &c. ^c Claus. 28. Hen. III. m. 11. & 12. ^d Cl. 28. Hen. III. m. 6. A. fol. 53. a. B. 17. b. C. 79. a. &c. ^e Non obstante prohibitionem Regis: quia scilicet Rex prohibet ne secularis Judex cognoscat de rebus spiritualibus, aut spiritualibus annexis, similia iter ne Judex Ecclesiasticus cognoscat de rebus quæ sunt de feodo laico, & de rebus mere civilibus &c. quia nimirum in vetitum &c. Nam de jure communi, actor debet sequi forum rei. Sed hic contra est.

quid opinentur alii, nullus dubito quin ad nos ante hæc tempora spectarit. Neque eâ quidem in re argumentis aut nullis aut levibus nitor, quorum de numero erit pars ^a Epistolæ ad D. *Henricum Deane Archiep. Cantuariensem*, quâ ut Academicos suos juvaret in conservatione jurisdictionis Cancellarii Oxon. mater nostra sic rem enarrat. --- *Decreverunt, immo b ab æternis seculis sanxerunt metuentissimi Principes, nostra Universitatis Cancellarium, suo in Oxoniensi foro judiciali, lites & causas quasunque, eorundemque decisiones & examina aquâ lance librare debere, &c.* Huc etiam facit Syngrapha Universitatis cum Prioratu *Frideswydensi* facta 1111°. Regis *Johannis*, cujus ætate privilegio nos illo usos fuisse aliunde probari possit, veluti nominatim è *Formulâ Nicolai Tusculani* jam ante dicti. Denique suffragatur mihi Scriptum ^c *Henrici III.* an. Regni *xlv.* datum, quo per juratos disquiri mandavit, *utrum Cancellarius Oxon solebat habere cognitionem de Contractibus inter Scholares & Judæos temporibus retractis*, retulerunt autem jurati, eâ illum potestate antiquitus positum, idque nullo modo fuisse ad damnum *Dominici Regis*, qua formula nostrates non aliter utuntur, nisi cum de prisco & pleno jure ipsis abunde constiterit. Quod si cognitio Cancellarii de Contractibus inter Scholares & Judæos antiquitus obtinuerit, annon audacter asseverârim, cognitionem de Contractibus inter Scholares & Oppidanos longe vetustissimam fuisse? Certe, post privilegium illud Universitati indultum, videtur Rex ad pactionem quandam cum Academia descendisse, cujus ad eundem responsio, in aliâ ^d Chartâ datâ v. Id. ejusdem mensis *Maii* sic habet, nimirum quod privilegia sua Cancellario indulta de cognitione omnium placitorum in causis Clericorum, ex contractibus rerum mobilium factis, non obstante prohibitione Regis, non cedant in suum aut heredum suorum ^e prejudicium. Jure autem isto longo post donatos reperio *Cantabrigienses*, de quo tandem illi *xxxiii.* *Edoardi I.* Dom. *CiCCCv.* regni Ordinibus ^f supplicarunt, non nisi interpositâ morâ idem consecutis, charta autem in hæc verba concipitur. Sicut habet *Universitas Oxoniensis*, ita habeant, &c. Quin *Literarum & Regiarum*, dicto anno *Cantabrigiensibus* concessarum, partem aliquam apponere non pigebit. Sciatis quod de gratia nostra speciali concessimus *Scholaribus Universitatis Canteb.* quod de omnibus actionibus personalibus possunt convenire *Burgenses & alios Laicos municipii nostri Canteb.* coram Cancellario ejusdem Universitatis, & quod per prohibitionem nostram super hoc nequaquam impediuntur. In cujus rei &c. pro nostra libito voluntatis durantes. Teste Rege apud *Westmonast.* *xii.* *Martii* per petitionem de consilio, & per idem consilium congregatum.

CiCCXLVI.

Florebant per hæc tempora eruditi complures Oxon.

nienses, sub Parrocinio præsertim *Roberti Grosstest*, qui cum viris aliis literatis, eique conjunctissimis, pensiones non tantum frequentes Academicis nostris erogavit, sed & disciplinam Scholasticam restituit; maxime vero morem legendi *Parisiensem* (ut antea sub an. *CiCCXL*) ipsis commendabat; quæ tamen instituta cum plerique desererent, nec examen subeuntes ad Magistri Gradum in aliqua facultate aspirarent, eosdem *Grosstest* literis ad *Innocentium IV.* (qui erga ipsum bene adhuc animatus perstitit) conscriptis criminatus est. Is autem ^h Bullâ confestim Papali potestatem *Grosstesto* (cujus utique in *Dioecesi Oxoniensi* erat) eâ de re dedit, jussitque ut operam daret, nequis in quacunque facultate aliter quam secundum morem *Parisiensem* prælegeret; de quo penes ipsum Episcopum esset dijudicare, aut quicumque ejus vices gereret. En vero tibi ipsum Diploma.

Innocentius Episcopus Servorum Dei venerabilis Fratri Episcopo Lincoln. salutem & Apostolicam benedictionem. Cum sicut te accepimus intimante, apud Oxon tua *Dioces.* ubi studium vigere dignoscitur, nonnulli passim absque examinatione Cathedram præsumunt ascendere magistralem, ex quo periculum imminet, & scandalum etiam generatur. Nos tuis supplicationibus inclinati, præsentium tibi auctoritate concedimus, ut nullum ibi docere in aliqua facultate permittas, nisi qui secundum morem *Parisiensem*, à te, vel his quibus in hac parte tuas ⁱ vices commiseris, examinatus fuerit; & etiam approbatus, contradictores per censuram Ecclesiasticam, appellatione postposita compescendo. Dat. *Lugduni* *xiii.* *Cal. Junii*, Pontificatus nostri an. *iii.*

CiCCXLVIII.

Hoc anno turbatum Oxonii reperio de Nobili quodam Scholari, die *Philippi & Jacobi*, à *Burgensibus* trucidato, rem gestam, è literis ^k *Grosstestii*, datis ad Officiale suum *Rob. de Marisco*, Archidiaconum sub hæc *Oxoniensem*, habebis.

R. Dei Gratiâ Lincoln. Episcopus, dilecto in Christo filio Magistro R. de Marisco Canonico Lincoln. officario suo salutem, gratiam, & benedictionem. Scripserunt nobis dilectus in Christo filius Cancellarius, & Universitas Oxon, quod die *Apostolorum Philippi & Jacobi* quidam de *Burgensibus* Oxon cuidam Scholari nobili, & bona conversationis transeunti serò per Ecclesiam *S. Martini* Oxon obviantes sine causa, vel commisso, sicut dicitur, plagas horribiles & mortales intulerunt, qui cum niteretur evadere, carnifices & quidam alii cum frustis carnium, & intestinis, ac suis spurcitiis eundem foedaverunt, & alii contumeliis ipsum affectum lapidibus obruerunt, ita quod in ostium Ecclesiæ Omnium Sanctorum semianimis cecidit, & in domum suam pendulis brachiis, bajulatus die tertia summo mane miserabiliter expiravit. Ballivi quoque villa prædicta

^a In F. fol. 187. b. epist. 517. ^b Ab æternis seculis, i. e. ab ipsa prima Academia origine, quam quia propter summam illius antiquitatem ignorabant, ideo eam ad æternitatem revocant. In epistola etiam ad *Humphredum Gloucest.* Ducem in F. fol. 40. b. dat. in domo congregationis 3. die *Martii* circa an. 1435. de quodam legista per Cancell. Oxon. bannito, & ad Regem appellante, hæc sunt-- quod nunquam ab ævo fuerat visum aut auditum saltem in casibus perturbationis pacis, contumaciæ aut rebellionis, &c. In FF. porro Epist. 2^a ad Cancell. *Guliel. Wharhamum Archiep. Cantuar.* Sic --- iis enim libertatibus privilegiisque quibus, ab æternis ferme seculis gaudebat; totam Universitatem privandam accipimus &c. scrip. an. 1508. ant eo circiter. ^c Cl. 45. Hen. III. m. 14. A. 53. b. &c. ^d Pat. 28. H. III. m. 6. ^e Oxonienses fidem suam hac in re liberaſſo indicium est, quia si hæc placitorum cognitio in præjudicium corona Regis tetendisset, nunquam hujusmodi privilegium Angliæ Reges postea Can. abreg. concessissent. ^f Lib. petitionem in Parlamento an. 33. Ed. I. inchoat. apud *Westmonast.* die dominica proxima post fest. *S. Math. Apost.* fol. 103. Interim quanta hic mutatio: qui enim antea habuerunt jura regalia (ita enim ex charta *Arthur. Regis* intelligo) jam petunt ut habeant cognitionem causarum inter Scholares & Laicos. ^g Pat. 33. Ed. I. part. 1. m. 16. ^h In lib. vel Reg. *Hug. Wellis vel Wallis Episc. Lincoln.* Bulla 15. ⁱ Atqui Episcopus vices suas in hac parte Cancellario Oxon. committere solebat. ^j In Reg. *Jo. Dalderbey Ep. Linc.* fol. 275. per modum inspex.

remedium in hac parte non adhibentes dictos occisores per vias incedere publice, sicut dicitur more solito colloquentes eisdem permiserunt, quousque dictus clericus expirasset, adhuc eosdem nocentes ad Ecclesiam B. Martini, ubi salvo intusque resident, cum armis conduxerunt, propter qua Universitatis predicta taliter est commota, quod ab omnibus Lectoribus tam ordinariis quam extraordinariis cessantes iuraverunt, quod ni competens in hac parte vindicta sumatur, cum sapienti consimile contigerit, nec hucusque vindictum fuerit, omnino a studio Oxon recedent, nec permittant corpus dicti clerici sepultura tradi, sed ad huiusmodi facti memoriam corpus inhumatum reservant, quousque a Domino Rege, & a nobis responsum optatum receperint. Et quod nec de veritate huiusmodi facti nobis prime legitime constaret in personam alicuius, aut Comitatum, certam non possemus condemnationis alicuius ferre sententiam, vobis mandamus, quatenus sine quolibet mora dispendio ad villam Oxon personaliter accedentes summam excommunicationis in genere in omnibus, & singulis Ecclesiis ejusdem villa candelis accensis & pulsatis campanis solemniter & publice promulgari faciatis in omnes illos, qui pacem Ecclesia, & Universitatis predicta perturbantes in dictum clericum manus violentas injecerunt, & ictus & plagas mortales eidem intulerunt, ac opem, consilium, favorem, aut consensum tam enormis facti perpetrationi impenderunt. Postmodum vero assumptis vobiscum viris discretis, ac Deum timentibus, vocatis vocandis per viros fide dignos, idoneos & iuratos, diligentem & exactissimam faciatis super premissis inquisitionem, qua quidem solemniter publicata, & compositione inter Universitatem & Burgeses per bona memoria Dominum N. Tusculanensem Episcopum Apostolica sedis legatum dudum facta, qua residet apud Osneium diligenter inspecta, quos secundum dictam inquisitionem dicti facinoris reos inveneritis, una cum fautoribus & auctoribus eorum, vice & autoritate nostra, habito virorum sapientum Consilio, animadversione Canonica taliter puniatis, quod tam processus vester in hac parte, quam vestra demum de eadem sententia definitiva Canonice undique fulciatur institutis, vosque propter hoc tam a Deo quam ab hominibus merito possitis & debeatis propensius in Domino commendari. Datum apud parvam Stowe viii. Id. Maii pontificii nostri an. xiii.

Qualem ea res eventum sortita est haud scio: atqui de Oenopolâ quodam sceleris illius particeps, fertur, Regio ad Vicecomitem a mandato bonis omnibus spoliatum fuisse, nec non mulctatum maximâ vini sui parte, tribus doliis inter Fratres Minores, Magistrum Hospitalis S. Johannis extra portam Orientalem, & Matildam Uxorem Galfridi de Langele, distributis.

Hæc ego inferenda censui, quo pateret præfracta Scholarium in se invicem ulciscendis constantia; quæ sane tanta currentibus hinc seculis erat, ut injuriis affecti, nisi lege protinus ageretur, Oxonio se in æternum valedicturos minitarentur. Eâ autem in re specimina præcipua ediderunt cum Rob. de Wells, Hundredæ extra portam borealem Ballivo, & pervicaci ibidem immunitatum Academicarum ereptore litigantes: palam enim, interposito etiam juramento, denuntiabant, depositis libris, Scholas illico claudendas, & exercitiis omnibus supersedendum iri, nisi insensissimus ille gentis togatæ hostis, pro eo ac meritis esset, plecteretur: quod aliquâ demum ex parte, quamvis

non ex animi sui sententiâ assecuti sunt. Mensis quo facta est præfata cædes die vigesimo nono, Rex Woodstockia agens immunitates varias in Universitatem effudit, quas diserta ipsius b Chartæ verba tibi melius exhibebunt.

Anno regni Regis Henrici filii Regis Johannis xxii. vicesimo nono die Maii, presentibus apud Woodstockiam tam Procuratoribus Scholarium Universitatis, quam Burgesibus Oxon, idem D. Rex concessit eisdem Scholaribus libertates subscriptas, viz. quod si inferatur injuria predictis Scholaribus, fiat inde inquisitio tam per villas vicinas quam per Burgeses predictos. Et quod si ipsi Burgeses interficerent aliquem de Scholaribus Oxon, vel in aliquem ipsorum insultum faciant, vel alicui ipsorum gravem injuriam inferant, communitas ejusdem villa per se puniatur, & amercietur: & Ballivi per se, & non cum communitate eadem puniantur & amercientur. Si negligentes fuerint, & vel dolum fecerint in exequendo officium suum, contra illos qui huiusmodi injurias predictis Scholaribus inferunt. Et quod Judai Oxon non recipient a Scholaribus predictis pro libra in septimana nisi duos denarios, & similiter fiat in minori summa secundum suam quantitatem, alioquin predicti Judai puniantur secundum constitutionem Regni. Et quod quotiescunque & quodocunque Major & Ballivi Oxon sacramentum fidelitatis sua præstabant, in loco suo communi, communitas ejusdem villa denunciaret Cancellario, ut per se & per aliquas Ecclesiasticas personas præstationi juramenti predicti si voluerit intersit, quod quidem juramentum tale erit quoad Scholares predictos, viz. Quod ipsi Major & Ballivi conservabunt libertates & consuetudines Universitatis predictæ, alioquin non valeat juramentum ipsorum, sed iterum præstetur secundum formam præscriptam. Si vero Cancellarius nec per se nec per Procuratorem interesse voluerit, ad juramentum nihilominus procedatur. Et quod duo Aldermanni sint electi & deputati de illis qui pro tempore fuerint, secundum quod ordinati erant a Domino W. de Eboraco ad exhibendam justitiam cum Præpositi abfuerint, sub eadem pena qua Præpositi tenentur, si negligentes vel malitiosi inveniantur. Et quod quilibet Burgensis Oxon pro familia sua respondeat, ita quod si aliquis de familia sua mortem vel gravem injuriam alicui Clerico vel suis inferat, malefactorem exhibeat idem Burgensis, ut fiat de eo justitia, alioquin infligatur pena secundum consuetudinem regni. Et quod quotiescunque debeat fieri tentatio panis & Cervisia ab eisdem Burgesibus, præcedente die denunciatur Cancellario & Procuratoribus Universitatis predictæ, ut per se vel per aliquos ad hoc deputatos per ipsos, si voluerint intersint tentationi predictæ, alioquin non valeat ipsa tentatio. Si vero dicti Cancellarius & Procuratores Universitatis per se vel per suos interesse noluerint, ad predictam tentationem nihilominus procedatur. In quorum omnium testimonium D. Radulphus filius Nicolai Senescalli D. Regis ad præceptum ejusdem D. Regis huic scripto sigillum suum apposuit, eodem D. Rege per literas suas mandante Vicecomiti, Majori & Ballivis Oxon, ut predictas libertates inviolabiliter observent & faciant observari. Quas etiam idem D. Rex fecit irrotulari anno regni sui xxxiii.

Hæc inquam nobis tum indulta sunt Privilegia, præsentibus Scholarium Procuratoribus, cum Bur-

* Claus. 32. Hen. III. m. 9. unde constat bona Felonum ad Regem adhuc pertinuisse. b In Turri Scholarum in pix. E. E. m. 2. sub sigillo. Claus. 32. Hen. III. m. 9. & in Rot. chart. per modum inspex. 52. Hen. III. m. 6. A. 51. b. C. 77. b. &c.

gensum plurimum. Rex autem injuriarum, quibus Burgenſes ſuper & Judæi Scholares impetiſſent; frequentia motus, ejuſmodi juribus & privilegiis muniendam Universitatem duxerat.

CICCL.

Ad Rei literariæ ſtatum quod attinet, liquet corruptelis illum quamplurimis in Metaphyſicâ maxime & Logicâ, depravatum jam fuiſſe. Clareſcebant quidem Oxonia hiſ temporibus, tum è ſecularibus tum è Religioſis perſuultis, qui cùm Lutetia literas imbibuiſſent, quamvis utilia nonnulla attulerint, detrimenta tamen ex Inſtitutis Gallicis haud levia Scholis noſtris importarunt. Inter illos habetur Richard. Cornubiensis^a Cancellarius ſub hæc tempora Eboracensis, qui (Groſteſto licet admodum^b acceptus) Rogero Becono ſamoſiſſimus apud ſultam multitudinem, ſed apud ſapientes inſanus^c nuncupatur. Fraterculorum ille (ut opinor) Pariſienſium doctrinam imitatus, in Scholis aperte male audiebat, propter errores quos invenerat & promulgaverat, cum Sententias nimirum ibidem explicaret, quas Oxonia hoc anno ſimiliter aperiens, Academicorum vulgus uſque adeo coinquinavit, ut non niſi poſt annum inde x l. & multorum in reſutandis ejus opinionibus occupatorum labores, intercedente etiam publicâ authoritate, ad ſanam demum mentem redierint. Atqui abductor ille literatorum, errores ſuos non tantum in Metaphyſicâ, ſed & in Theologiam invexiſſe credendus eſt, cujus Profeſſor nobiſcum publicus erat, quamque explicando, gloriam (ut Authores^d retulere) haud modicam in Scholis noſtris adeptus eſt. Mirabitur forte aliquis Academiam pene univerſam in illius dogmata tam pronis animis declinaſſe; ratio autem erat, quoniam invaleſcente legum ſtudio, Artes ingenuæ deſpicatui quodammodo haberentur, velut à Matthæo Pariſienſi^e edocemur. Verba ejus ſic ſe habent, — Temporibus ſub eiſdem (viz. CICCLIV.) liberales artes in mechanicas pene fuerunt converſe propter tæcrum, & vere poſſit dici de Philoſophia, proſtat & in pretio pro meretrice ſedet; & jam fere omnes Scholares intactis Grammaticis rudimentis, authoribus, & Philoſophiis, ad leges properant audiendas, quas conſtat non eſſe de numero artium liberalium; artes enim liberales propter ſe appetuntur, leges autem ut ſalaria acquirantur; immo, & ut omnibus liquet Adoleſcentes aſate & ſcientia ſatis ſimplices, ex quo noverint in paucis ſophiſmatibus perſtrepentibus palivis congarrire, Cathedras aſcendunt Magiſtrales, & nomine Magiſtrali uſurato, tument elevati, & facti venerabilioreſ, ſine fundamento ad Culmina ſcandunt celſiora, & ſalutata legum aut Decretorum Schola, ad Pontificales advolant dignitates, cum melius eſſet & utilius Scholarum prius imbui experientia, & ſic digne aliis adjudicantibus transcendere ad præmiſſa, &c. Jaſtis itaque tam male Artium & Philoſophiæ fundamentis, & vix uno aut altero penitiorum earundem cognitionem attingente, quis non videt quocunq; errores introduci nullo negotio in Universitatem potuiſſe? Certe tanta nunc omnes Legum cupido inceſſit, ut Pont. Max. Innocentius IV. ne id Eccleſiæ tandem

damnum inferret præcavens, edicto^f ſancierit, nequis in Gallia, Angliâ, Scotiâ, Hiſpania, & Hungariâ, qui Legum Cæſarearum Procurator, ſeu Profeſſor eſſet, ad dignitates Eccleſiaſticas admitteretur, utque dictas nemo Leges in præſato quovis Regno doceret, niſi id Reipublicæ conducere Rex ipſe judicaret. Sed Pontificem proſecto ſpes ſua ſefellit, cùm enim Leges exoleſcere ſic poſſe conſideret, hoc tam minime obigit, ut eas homines cupidius adhuc amplecterentur.

CICCLI.

Turbatæ jam erant res Universitatis utriuſq; (Pariſienſis vero potiffimum,) dum Fratres Prædicatores lites continuo moverent, de ſtatutis præcipue per hæc tempora excogitatis, quæ tanquam duriora, & in præjudicium ſuum lata, criminabantur. De Lutetia impræſentiarum dicere & ſuperſedebo, Academia noſtræ lites commemoraturus; quæ è Conſtitutione illâ exordium duxere, quâ decretum^h eſt, (ad ſacræ paginæ & divini cultûs augmentum) licitum nemini ut foret in Theologiâ incipere, niſi in Artibus prius, aut nobiſcum, aut in aliâ quavis Universitate rexiffet; ut viros utique perfectiores (ſic habet ratio in allegatâ rotulâ aſſignata) & undique vallatos, tanquam fruſtiferos in domo Domini Palmites produceret, & ne per preces & præcepta potentum, ſicut olim fieri ſolebat, minus ſufficientes & indigni ad Doſtoratus Gradum in Theologiâ aſcenderent; quibus poſt pauca ſubnectuntur, attendens etiam quod abſque perfectâ Philoſophiæ ſcientiâ, ad tanti Doſtoratus ſtatum nullus ſufficienter reputatur. Id autem Fratres quos prædixi tam ſollicitos habuit, ut appellationibus & querimoniis de abrogando ſtatuto illo ſatagerint; & moleſtias nobis porro aſperriſſimas crearint, Theologiam in Academia non minus noſtro quam Pariſienſi, novis opinionibus adulterantes, & Universitatis ſe ditioni, quoad exercitia, ſubtrahentes. Hiſ inquam rationibus literarum noſtrarum pacem progreſſumque haud medio-criter perturbarunt, quanquam lites illæ de exercitiis ante annum CICCCCXI. haud admodum incalſcebant, tum enim (ut ſuo loco dicitur) rebus miſcendis toti incubuere Prædicatores.

Hoc etiam (ni fallor) anno Rex & Regina Oxonium accedebant, in feriâ ſecunda poſt purificationem B. Virginis, ubi occasione duorum Clericorum pro ſui delictis incarceratorum, Cloquor exⁱ episto-la circa hoc tempus ad D. Robertum Groſteſt per Adamum de Marisco miſſa) egit Universitas Scholarium apud D. Regem ut per Cancellarium pro quocunq; exceſſu vel jacinore Clerici comprehenſi & requiſiti, liberentur de carcere regio, & reddantur Cancellario; quod D. Rex conceſſit eis fieri, in delictis illis in quibus Cancellarius vicem gerens Epifcopi poteſt exhibere juſtitiâ condignas penas infligendo; in atrocibus autem criminibus in quibus requiritur aut deſectio aut degradatio, nullatenus conceſſit ut reddantur incarcerati clerici niſi Epifcopo, vel ejus Officiali, vel Vicario ad hoc Conſtituto, propter quod adhuc in conſectioe præſentium magna fuit contentioſis ſeditio inter juniores & ſeniores Universitatis: illis nequaquam acceptantibus,

^a Lib. vel Reg. Canobii Kirkſtall, fol. 79. b. ^b Ut in Epistolis ſuis MS. Epist. 41. &c. ^c In compendio Theologia, MS. lib. 2. & in cap. 4. quod hunc titulum gerit, Capitulum quartum primæ diſtinctionis, duo principia Logicæ & Metaphyſicæ exponit, ſcil. quod vox non poteſt ſignificare aliquid commune enti & non enti, & vox impoſita poſſet cadere à ſua ſignificatione. ^d Leland. Tom. 4. p. 23. Pits. in append. cent. 3. ^e In Hiſt. ſub an. 1254. ^f Ibid. & in Additamentis p. 883. in editione Watſiana. ^g Vide tamen in Annalibus Minorum per Lucam Wadding edit. 1628. Tom. 2. & Math. Parys ſub an. 1253. ^h Ut in Epistolis Adami de Marisco MS. & in quodam Reg. pergam. de proceſſu inter Univerſ. Oxon. & Fratres Prædicatores MS. ⁱ In Epist. Ad. de Marisco ut ſupra.

istis vero multum approbantibus in hac parte dictam formam regia concessionis. Liberavit D. Rex prefatos Clericos duos incarceratos ad petitionem Scholarium absoluti, & tamen cum jam cessassent * Magistri a lectionibus per multos dies, adhuc lectiones non resumpserunt. Feria quinta post purificationem licet promitteret eis D. Rex quod haberet Colloquium cum Prælati & proceribus suis super dicta petitione Scholarium, & quod de eorum consilio aut secundum formam petitam aut secundum aliam competentem eis provideret, quoad fieri posset, inoffensa iustitia regni & Ecclesie, quod super his futurum est in brevi postmodum sciatur &c.

Et voti quidem compotes hoc in negotio ad extremum facti sunt Academici, nam Clerici duo, Gul. & Henricus de Stamford (qui quod hominem vulnerassent, in carcerem, à Vicecomite fuissent * conjecti) xxv°. Aprilis sequentis regio iussu Cancellario redduntur, ad standum recto secundum consuetudinem Universitatis, nisi de vitâ sauciati metuendum contigerit.

Eodem anno, paucisq; ante Regis adventum mensibus, dissidia inter Clericos & Burgenses, de pendendo ^b Muragio, emersere; dum primo nempe dicti tributum illud, quod à Tenementis quibusdam suis redire debebat, solvere Prætori & Ballivis recusabant. Verum id ubi Regi innotuit, mandato ^c suo ad ^d Cancellarium transmissio, præcepit, ut id tributi colligendum protinus, secundum consuetudinem ville, & Majori ac Ballivis tradendum curaret, ne pro defectu suo, collectio muragii (loquitur ex ipsâ Chaitâ) retardetur.

CICCLII.

Cum exorta sæpissime inter Scholares Hibernos & Anglo-boreales contentiones in hunc usque annum perdurassent, redacti ^e denique in gratiam sunt utriusq; Gentis incolæ, habitâ super eâ re, ad B. Mariam, Congregatione plena. Quo finirentur autem in perpetuum discordiæ, & amicitia haud unquam turbanda refarciretur, statutum est, quod xii. utrinque viri deligerentur, qui & componendæ pacis & conservandæ in posterum curam agerent; conventio ipsa sic se habet.

Ad pacis observationem in futurum sublata causa & fomento discordia, primo eligantur ex utraque parte, ex una xxx. vel xl. & totidem ex altera, qui promittant proprium factum, in qua promissione tres articulos promittant pro se, quod non turbabunt Universitatem, quod non fovebunt Malefactores de partibus suis vel alienis, si quos sciverint in secreto, intimabunt Cancellario. Isti sic electi sint Divites, sive Regentes sive non Regentes, & scribantur nomina illorum de non faciendo præmissa; subjicientes se distinctioni pro voluntate aliquorum iudicum. Item si aliquis sit lasus, compareat ipse propositurus querimoniam suam coram Cancellario cum Doctore suo aut Magistro, & cum Advocato si indigeat, & cum suis testibus. Item si Dominus Can-

cellarius alterutri parti habeatur suspectus, adjiciantur duo ex una parte, & duo ex altera, non suspecti, quos Cancellarius duxerit sibi sociandos, qui satisfaciunt de injuriis illatis & in posterum faciendis, & hoc in causis tantum violentia corporali, sed alia causa ventilentur coram Cancellario more consueto secundum suam jurisdictionem, &c.

Hæc eorum pactio, obscure licet & fugientibus characteribus, in libris nostris comparere, uti & juramentum, quo electi vel Delegati illi xii: se mutuo obstringebant. Ejus autem hæc forma est.

Ego N. promitto, quod pacem Universitatis per me non perturbabo, nec per alium vel alios qualitercunque perturbari procurabo, nec perturbatorem vel perturbatores aliquem vel aliquos in perturbatione pacis ope vel consilio juvabo; nec impediam per me, vel per alium, quo minus de pacis perturbatore vel perturbatoribus fiat iustitia, secundum provisiones Arbitrorum ab Universitate electorum: & si aliquem vel aliquos noverim de perturbatione pacis probabiliter suspectum vel suspectos, nisi se corrigeret voluerit, ipsum vel ipsos Cancellario denuntiabo. Omnia prædicta, me fideliter observaturum promitto, sicut me Deus adjuvet, & Sancta Evangelia.

Hoc autem juramentum præstabant omnes in quacunque facultate incipientes, quod facere porro tenebantur, quandocunque ad Academiam redirent, absentes per hæc tempora Magistri virique Nobiles. Id vero exigendi potestas Procuratoribus deferrebat, qui in hæc verba jurare recusantes Magistrorum & Scholarium consortio privarent. Imo in hæc fere verba per hæc ipsa tempora, de pace conservanda jurant Academici omnes, quot quot ad gradus admittuntur.

Jurati ex parte Borealium tempore Provisionis prædictæ.

Frater Hugo de Mislerton.

Magister Willielmus de Ludel.

Dominus Archidiaconus Birkeshire.

Magister

Robertus de Wynkel.
Hugo de Stanford.
Roger. de Holderneffe.
Willielm. de Scirwodd.
Robertus de Hedon.
Alanus de Sefwans.
Willielm. de Lechebrigt.
Roger. de Levinigton.
Johan. de Onnebi.
Thomas de Birlaund.
Johan. de Scelton.

Dominus

Thomas de Fereres.
Petrus de Lasci.

* Notandum quod his temporibus & ante, fuerunt varia cessationes, viz. inter alias, cessatio à lectionibus propter congregatam multitudinem, ut in D. fol. 34. b. Suspendio etiam sive cessatio ab actibus Scholasticis, si Robertus Wells Baliva sua Hundreda extra portam borealem restituatur, ut in memorabilibus R. Hari fol. 19. b. Et quod sicut per Papale quoddam privilegium cessabant Academici à divinis, ratione interdicti ut aperte colligitur ex Rot. pat. 29. Ed. III. p. 1. m. 6. Ita sine dubio, Papali & simili privilegio nixi, cessabant à lectionibus propter metum. Vide Hist. sub an. 1355. Et quod Magistri Oxon cessabant à lectionibus propter suspendium clericorum tempore R. Iohannis, constat ex bulla Nicholai Tusculani sub an. 1214. citatâ. Claus. 36. Hen. III. m. 17. ^b Muragium est tributum quoddam Regi tunc temporis solum pro reparatione murorum Civitatis Oxon. Claus. 35. Hen. III. m. 7. ^c Virpote penes quem solum erat potestas taxandi personas privilegiatas. ^d A. fol. 58. b. B. 76. a. & b. C. 56. b. D. 15. b. ^e De illo vide sub an. 1272. & in Coll. Universitatis in lib. 2.

Magister

Petrus de Clive.
Gilbert. de Galwan.
Hugo de Redford.
Elias de Heningbini.
Roger. Marmion.

Jurati ex parte Hybernensium, tempore eodem.

Magister

Job. Herefordia.
Henricus de Cardis.
Philippus de Stragoye.

Henricus Favyn.

Nicholaus Camerarius.

Robertus Prendegast.

Robertus Hakeford.

Leo filius Leonis.

Johan. de Ledwiche.

Thomas Anglicus.

Richardus * Cornubiensis.

Gulielmus de Chelatmaym.

Robertus de Bernyngham.

Magister Patricius.

Johan. de Barry.

Michael Jordyn.

Gulielmus le Poer.

Stephanus de Bampton.

Nicholaus de Rupe.

Rogerus de Hurton.

Gulielmus de Offelan.

Rogerus de Croft.

Gulielm. de Solers.

Walterus Colle.

Thomas de la March.

Richard. de Blauncheville.

Gulielm. Telafynan vel Telafynyan.

Diffensionum illarum origo, nullibi, quod sciam, scriptis mandata est; à Festorum nationalium commemoratione annuà deducendam auguror, quam cum utraque Gens sibi vendicaret (id vero fieri potuisse exinde manifestum est, quia Hyberni antiquitus Scoti appellabantur) ac Scholares, diebus præsertim festis, genio liberius inulgerent, necesse propemodum erat, ut in rixas pugnasque inciderent, quod in feriis mox ante compositionem istam habitis accidisse, ex Decreto^b vel statuto Cancellarii & Magistrorum Regentium, ea propter excuso constabit. — *Authoritate Domini Cancellarii & c. decretum est & statutum, quod nullum festum Nationis cujuscunque cum solennitate & convocatione consueta Magistrorum & Scholarum seu aliorum notorum in quacunque Ecclesiâ à modo celebretur, nisi quatenus aliqui festum alicujus sancti sua propria Dioceseos cum devotione in suis parochiis ubi degunt voluerint celebrare, alterius tamen Parochia vel sua Magistros Scholares seu alios quoscunque notos non vocando sicut nec fit in festis, S. Catherinæ S. Nicholai, &c. Similiter est decretum auctoritate ejusdem Cancellarii sub pœna majoris excommunicationis, ut ne quis Choreas cum larvis seu strepitu aliquo in Ecclesiis vel plateis ducat, vel sertatus vel coronatus corona ex foliis arborum vel florum vel aliunde composita alicubi incedat, sub pœna excommunicationis quam ex nunc ferimus, & incarcerationis diutina.*

Et revera contentiones illas periculo plenas fuisse liquet, cum Cancellarius & Magistri coactos se sta-

tuta, iisdem compescendis, ferre testentur, cumque in compromisso supra dicto faciendo, tot utrinque fidejussores eligantur, qui sequestrorum præterea arbitrio litem omnem permittere debebant, atque insuper cujuscunque Facultatis Scholares ad pacta servanda jurejurando adigantur. Quod si tanta nobiscum, per hæc tempora, è duabus gentibus multitudo literis vacaret, ut movendis tumultibus, reique Literariæ in summum discrimen adducendæ soli Hyberni Anglique Boreales sufficerent, quid de Gallis, Italis, Germanis, aliisque Europæ populis, bonarum Artium non minus cupidis, exist. mandum? Certe non contemnendum exterorum numerum Academiam jam nostram replevisse ex eo colligam, quod cum Bonifacium Archiepiscopus Cantuariensis Ethelmarum Episcopum Wintoniensem fratremque uterinum Regis publice notaturus Oxonium hoc anno^c accederet, Scholares omnes convocasse dicatur, ut Ethelmarum illius excommunicationi interessent qui eodem de diversis mundi partibus eruditionis gratiâ confluerant.

CICCLIII.

Hic Annus Fratres nobis Carmeliticos, Oxonium adventantes exhibet; sed priusquam confidentes ibidem illos referam, dicam breviter quo pacto in Angliam haud ita pridem transierant. Regnante in Angliâ Henrico III. Bellum de terrâ sanctâ cum Saracenis acerrimum gessimus. Ibi Richardus de Grey & Job. Vescy milites (Balao^d Nobiles Barones vocare visum est) qui è copiarum nostrarum ducibus præcipuis erant, cum à Carmelo Monte haud longe abessent, religionis opinione ducti, eundem invadere decrevere. Cum itaque ejusdem fastigia superassent nostratium haud paucos vitæ asceticæ, cum aliis, severitatem exercentes ibidem præter expectationem reperiebant; quorum sanctitate permoti, ut eorum nonnulli secum in patriam remearent, à Priore obtrinebant. Et regressi quidem pariter in Angliam sunt sive CICCCXXXIX. sive post integrum inde biennium, Provincialis munus gerente Rodolpho Fresburne, dictorumque; dein Militum operâ & patrocinio sedem Ailesforaiæ in Cantio & Holneia seu Holyna prope Alnovicum in Northumbriâ nanciscuntur; & paucorum annorum decursu per præcipuas Regni Urbes disperguntur. Quin de eorum in Angliam adventu Lelandum^e audiamus, qui in vitâ præfati Fresburni sic loquitur.

Rodolphus Frescoburnus solitudinis amator certè maximus, Carmelum montem prope Ptolemaidem voti causa petiit; ibique inter Eremitas carnis illecebras castigans, duriter & parè cum aliis Anglis, quos loci sanctitas eodem pellexerat, vixit. Circiter hæc tempora, Anglorum exercitus dira bella contra Saracenos Christiani nominis hostes gerebat, unde data fuit occasio bene opportuna Johanni Vescio & Grayo, non infimis Anglici exercitus Capitaneis invadendi montem Carmelum. Quo cum pervenissent, Præsidentem loci enixissime rogabant, ut liceret illos abducere; tandemque exorabant, sed non alio nomine, quam ut fundamenta tam Clara religionis etiam in Angliâ jacerent. Relicto igitur Carmelo, Frescoburnus cum suis, Capitaneos ad Patrios usque lares secutus est. Illi verò sancti promissi non immemores, de locis Eremitis designandis, statim agitabant. Vescius forte Alaunovici oppido Northumbriæ ditionis erat, à quo non longè distabat Holniense

^a De eo etiam vide supra sub an. 1250. ^b In A. 58. a. D. 15. a. &c. ^c Mat. Parys sub hoc an. ^d In cent. 4. n. 1. ^e In Tom. 4. p. 223.

nemus, locus solitudini aptissimus, tum præterea sita Carmelo non omnino dissimilis. Hic Templum, hic aedes convictui Eremitarum necessarias posuit. Venerat una cum Rodolpho, Ivo quidam ex Britannia Armoricana oriundus. Hunc Grayus una cum Heremitis aliquot, sed Anglici nominis in Cantia fovebat, & conditos quanta potuit maxima celeritate Alauni vadum (Ailestford) canobio donavit. Fuit hac origo Carmelitici in Britannia nostra Ordinis anno Dom. CIOCCXL.

His ille. Cæterum Carmelita, postquam duas imprimis, brevi vero & alias in Angliâ sedes nacti fuissent, nullius rei appetentiores erant, quam ut hospitium in Universitate tum nostrâ, tum apud Cantabrigienses consequerentur; quo Ordinis utiq; sui Juniores ingenia Theologicis & Philosophicis studiis expolirent. Sed priusquam id palam aggredierentur, viam sibi ad Academiam nostram, Lectiones frequentando, gradusque reliquarum familiarum ritu capeffendo, sternentes invenio. Lelandus enim de Petro Swanningtono, & Simone Stochus mentionem honore plenam faciens; priorem illum (qui Humphredi Neftoni coævus erat, primi ex hoc Sodalitio Theologiam Cantabrigiæ profitentis) primum ejus ordinis Doctorem in Theologiâ Oxoniensem extitisse perhibet, uti & Stochum Baccalaureum in eadem facultate apud nostrates primum. --- Jam senex fuit Stochus (inquit ille) nec puduit tamen colophonem, literis quas non mediocriter juvenis hauserat, addere. Ergo Iliadis vadum Academiam, ut hac nostra ætate, ita & olim florentissimam, se contulit, nomenque decusque inter literatorum proceres meruit. Sed hic res memoriâ digna occurrit. Nam quo tempore Stochus apud Iliacos studebat; nullus erat in urbe nec in suburbio locus Carmelitici designatus. Tempus vero quo Stochus literis nobiscum vacabat, & ad Gradum promotus est, fuisse opinor circa annum CIOCCXLIV.

Sed ad institutum ut redeamus, cum Fratres illi ad literas Academicas sedulo aspirarent, laboratum impense est, ut domicilium ipsis Oxoniæ contingeret, loco nimirum Scholarium æque ac scientiarum confluxu per orbem Terrarum jam pridem celebratissimo. Efflagitante demum Henrico de Hanna hujus familiæ Provinciali, habitaculum in vico Stocvuelliano, in Suburbii Oxon. consequuntur an. CIOCCXLIV. Id à Nobili quodam Nicolao de Meules sive Molis dicto, impetrantes, qui custos aliquando Castrî Oxoniensis fuerat, & sub hac titulum Baronis in agro Somersetensi gessisse videtur, cui Mansio præcipua Northadburia in Comitatu illo sita erat. Hujus autem Donationis Balus (quem sequitur Pitsius) in vitâ Henrieti de Hanna mentionem facit; haud integram tamen laudem Nicolao illi attribuit, de quo (Noelsum ibi, uti & alibi, appellitans) sic scribit: --- Quo tempore, dum Cornubiæ Comes Richardus Henrici Regis Frater ac Johannis Filius in Casarem esset electus, favente illi quodam Nicolao Noello, domum quam habebat Oxonii in vico de Stockwell obtinuit, ac prædictis Fratribus suis (Carmelitæ vult) in eadem vertit. Atqui Nicolao Harpsfelde hanc aliquando rem attingenti, Benefactorum illorum uterque recitetur, & Henricus de Hanna domicilium prædictum ædificasse fertur. Quare ut de re illâ tam varie traditâ melius constet, Instrumentum quoddam adhibebo, ex quo præter alia scitu haud indigna, liquido

patebit, quis id habitaculi Fratribus Carmeliticis largitus est.

Universis Christi fidelibus presentes literas inspecturis Frater W. dictus, prior omnium Fratrum B. Mariz de Carmelo in Anglia commorantium salutem, & tam debitum quam devotum cum Orationum suffragiis famulatum. Cum Nobilis Vir Dominus N. de Meules, locum nobis Oxoniæ ad inhabitandum pro se suorumque salute, jam dudum duxerit contulisse, dilectum fratrem nostrum Joh. de Ropha Sacerdotem latorem presentium, qui vice nostræ locum eundem recipiat & inhabitet, per obedientiam salutarem plenam etiam ei cum omnibus, qui in eodem loco, vel extra, juxta aliquot vendicaverint, componendi & transigendi seu alias qualitercunque de eodem loco, prout secundum Dominum expedire viderit disponendi, tam in temporalibus quam in spiritualibus, absque omni exceptione confero potestatem; ratum habiturus & gratum, quicquid ratione ejusdem loci cum quibuscunque & coram quibuscunque in forma & ad bonum ordinis fecerit de præmissis, veneranda insuper Universitati vestra supplico & devotè, quatenus prædicto Fratri Johanni & socio suo quemcunque sibi associaverit circa præfata negotia, euntibus & redeuntibus, quiescentibus & laborantibus, subvenire non minus efficaciter quam meritorie studeatis, & eisdem Christi pauperibus propter eum & cum eo mendicantibus, & omnino nihil proprium possidentibus necessaria viatica sustentationis suffragia divina pietatis intuitu porrigatis, quoniam merces vestra copiosa est in calu, cujus utinam efficiantur participes omnes benefici presentium executores. Valeat Universitas vestra semper in Domino. Dat. apud Cantabrigiam anno gratia MCCLVI. xii. Cal. Septembris.

Sic Instrumentum illud à Waltero vel Willielmo hujus Ordinis Provinciali seu Priori conscriptum, quem tamen in Catalogo suo non habet Balus. Quod ad domicilium vero attinet à Meulesio vel Meulo donatum, eoloci situm fuisse deprehendo, quem Collegii deinceps Glocestrensis pars australis occupavit.

Verum de Sacello ac ædificiis erigendis solliciti, prædoli hujus angustiis premebantur, quare à Nicolao de Stockwell Burgenfi (qui propter opes eximias, nec impari prudentiam, Prætoris Oxoniensis munere functus multis annis fuisset) contendunt, ut Aream sibi, Mulesiana contiguam, transcriberet; quâ in re difficilis non comparuit, utpote qui novæ societatis sanctitatem admiratus, dextram prius beneficam eidem porrexisset. Fundum itaque ampliorem adepti, Oratorium cogitabant, sed ut tuto illud & legitime extruerent, veniam à Diocesano impetrant, & ad eandem ab Abbate & Conventu Osneiensis obtinendam convertuntur; quod nimirum necesse imprimis habuere, quoniam sedes hæc sua in Parochiâ S. Georgii (postea S. Thomæ) erat, cujus Ecclesia ad Cœnobium illud à primâ fundatione spectabat. Hac autem & ex parte voti compotes fiunt Carmelita, mediantribus fundatore suo Nicolao de Meules, cum Richardo Comite Cornubiæ, & Elâ Comitissâ eâ Warwicensi pientissimâ: interque illos & Osneienses hoc hæc scedere transactum est.

Anno Domini CIOCCLVI die S. Agathæ Virginis & Martyris, facta est hæc conventio inter Abbatem & Conventum de Osney ex una parte, & Priorem & Fratres de Monte Carmeli ex altera, de assensu & voluntate

* Ibid. in Lel. p. 235. * Par. 20. H. III. m. 9. * Cent. 4. nu. 19. * Inter collectiones suas propria manu scriptas in bib. Cotton. fol. 27. * In Hist. Eadles. Ang. sac. 13. cap. 25. p. 480. * Inter munimenta canobii Osney in Thesaurario Eadles Christi in Pixide S. Thomæ Martyris. * In cam. 11. nu. 41. p. 59. * Regest. Osney in bib. Cotton. fol. 32. a.

de Domini H. Dei gratia Lincoln. Episcopi loci Diocesis, viz. quod dicti Abbas & Conventus concesserunt pro se & suis successoribus, quod quiete & pacifice possint habitare in area illa, quam Dominus Nicolaus de Molis dedit eis in suburbio Oxon juxta Hospitale in *Stockwellstreet*, in Parochia S. Georgii in Castro Oxon, quam Ecclesiam habent idem Abbas & Conventus in propriis usus, & in alia area proxima qua fuit Nicolai de Stockwell cum parva dilatatione ad ingressum suum laxiorem faciendum in fronte versus stratum publicam: Et quod possint in illa area Oratorium erigere & divina celebrare adificiis erectis & elevatis in fronte cum Curtilagiis inter dictas areas & stratum rectam, statu quo fuerunt tempore conventionis hujus quoad dominium semper remanentibus. Et si contingat dicti Priorem & Fratres de cetero terminos suos dilatare, satisficient competenter prefatis Abbati & Conventui Osney pro rata portione, habito respectu bonitatis & magnitudinis quoad dictas areas. Dicti vero Prior & Fratres pro se & pro suis successoribus inspectis Sacrosanctis Evangelis in verbo Dei promiserunt, quod Parochianos Abbatis & Conventus ad oblationes, sepulturam, nec ad aliqua Sacramenta admittent, viz. ad Baptismum & Confessionem, Eucharistiam, extremam unctionem, & matrimonium celebrandum, nec ab eis recipiant tridenalia, nec annualia, nec requesta, nec aliquid aliud clam vel palam quod in eorum prejudicium vergere possit aut gravamen, nisi de licentia dictorum Abbatis & conventus petita & obtenta: Promiserunt etiam bona fide iidem Fratres quod Ecclesias dictorum Abbatis & conventus & vicinas omnes conservabunt indemnes, unde diebus festis infra scriptis, viz. die Natalis Domini, die Purificationis B. Mariæ Virginis, die Paschæ, die S. Georgii Martyris, duobus diebus festis S. Thomæ Martyris, scil. Translationis & Passionis, die B. Mariæ Magdalene, die assumptionis B. Mariæ, die Omnium Sanctorum, ante maiorem missam suam dicti Fratres facient denuntiare in Oratorio suo, quod nullus Parochianus dictorum Abbatis & Conventus missam illam audiat in prejudicium & gravamen eorundem Abbatis & conventus. Præterea quoniam prefatus Abbas & Conventus de dictis locis quasdam decimas & conventiones percipere consueverunt, & quod dicta loca ab antiquo de jure communi fuerunt sibi ratione dictæ Ecclesie S. Georgii decimalia, prænotati Prior & Fratres procuraverunt assignari prædictis Abbati & conventui redditum annuum & perpetuum x. solidorum in recompensationem præmissarum decimarum & obventionum. Conventus etiam inter dictas partes quod dictus Prior & sui successores qui pro tempore fuerint, ad intimationem Abbatis Osney qui pro tempore fuerit, de quinquennio in quinquennium venient apud Osney, & in præsentia Abbatis & dictorum Priorum recitabitur hæc compositio, & sub præstiti Sacramenti forma ratificabitur ab eis: ad securitatem autem super his habendam subiecerunt se dicti Prior & Fratres jurisdictioni Domini Lincoln Episcopi qui pro tempore fuerit, quod possit illos compellere per censuram Ecclesiasticam sine strepitu judiciali ad omnia prædicta fideliter observanda, renuntiantes omni exceptione, Cavillationi, appellationi, & omni privilegio impetrato vel impetrando, & omni juris remedio tam civilis quam

Canonici quod eis competere possit ad infirmam seu impediendam conventionem istam. In cuius rei testimonium præsentis scripto in madum chirographi confecto, sigillum Domini Lincoln Episcopi appensum est, una cum sigillo partium, cuius una pars residet penes Abbatem & Conventum Osney, & altera pars penes dictos Priorem & Fratres de Monte Carmeli.

His ita conscriptis, ut rata deinceps fierent, W. Carmeliticus Ordinis Prior Provincialis in Angliâ, literis a in vigiliis S. Jacobi datis anno CIOCCCLVII. potestatem Johanni de Ropha Sodalitii illius apud Oxonienses Procuratori, detulit, jurandi in animas Fratrum pro illis quæ continentur inter vos & nos (ita ille) de loco memorato confecto fideliter observandis. Acceptâ ergo potestate, Johannes, quem dixi, de Ropha ejusmodi se familiamque suam jurejurando astrinxit, coram Richardo Abbate de Osney, H. Priore, & nonnullis illius loci Canonicis, anno utique mox ante dicto inque die Assumptionis Beatæ Virginis. Cæterum & juramentum illud quovis deinceps quinquennio repetiisse Carmelitas accepimus; quod fecisse illos anno CIOCCCLXXVIII. scriptum * quoddam memorat, Prioratum inter eos gerente Rogero de Croftweyt. Alterum ^d porro id factum retulit anno CIOCCCL. Prioris partes administrante Hugone de Rifeburge. Atqui fratres isti, animis à necessariis, quæ sortui jam erant, ad jucunda versis, Hortos & ambulachra expetebant, fundique propterea ad Conventum Osneiensis pertinentis accessionem ^e assequebantur. Area illa ad Nicolaum Scriptorem olim spectabat, & à terra Nicolai de Stockwell utrinque cingebatur, à Tenemento Carmelitarum ad viam usque Regiam protensa. Hæc Fratribus iis obtigerant Prætor Adamo Feteplace, Joh. autem de Coleshull & Richardo Nicolai filio Ballivis Oxoniensibus, quod anno quasi CIOCCCLXVI. inscribendum. Deinde vero cum ab Instituti sui fautoribus pecuniam haud parvam collegissent, anno CIOCCCLXIX. Decimas & obventiones ^f redemerunt, quas Conventui de Osney pensitare solebant, de illa area in qua constructum est eorum oratorium, & de area proxima adjacente ex parte australi, qua habet in latitudine (loquor ex autographo) xl. pedes & in longitudine se extendit usque Tamisiam.

Sub eadem quoque tempora Carmelita in ignaræ se plebis animos insinuantes, Tenementis populum haud paucis emunxerunt, coemptionis nomine fraudem obtegentes, prout Registra haud obscure subindicant, his verbis, -- Item Nicolaus de Forsthull vendidit Fratribus de Carmelo quandam domum qua solebat reddere Priorissa de Littlemore IIII. Sol. -- Item prædicti Fratres de Carmelo appropriaverunt sibi plura Tenementa, nescitur quo modo, aut quo Warranto.

Sic ^g Inquisitio, cuius in Dominicanis & Franciscanis meminimus. Posthæc autem, circa annum nempe CIOCCCLXXXII. Abbas & Conventus Osneiensis ^h concesserunt & quiete clamaverunt pro se & suis successoribus dicti Priori & Fratribus & eorum successoribus (loquor ex quadam Conventione inter illos & Osneienses) quod quiete & pacifice possint tenere, adificare, & in perpetuum quantum ad eos assignet possidere aream illam, quam Ricardus dictus Maydeloc aliquando inhabitavit, ubi porta eorundem est erecta continens lx pedes in longitudine & xxx. pedes in latitudine, quæ jacet inter terram quæ fuit Willielmi

* Inter munimenta Osney ut supra, in pixide S. Thomæ. * Ibidem. * Ibidem. * Ibidem. * Reg. Osney ut supra. fol. 214. a. * Ibid. fol. 31. b. * Rot. gen. inquisit. de com. & villa Oxon. 6. & 7. Ed. I. in Farr. Lond. * Ut inter munimenta Osney in pix. S. Thomæ.

de Eynesham ex una parte, & terram qua fuit Richardi Lekam ex altera in suburbio Oxon in Parochia S. Georgii in Castro Oxon juxta **Le Dupe**, liberam & quietam in perpetuum ab omni exactione decimarum, oblationum & proventuum quorumcunque ad dictam Ecclesiam B. Georgii pertinentium quocunque nomine censeantur, quam dicti Abbas & conventus habent appropriatam &c. pro annuo reddito xvi. sol. &c. Quapropter Terræ jam amplius nacti, ædificia sua plus quam necessitas exigeret, augent & exornant, adjectis viridiorum & horticulorum deliciis. Ibidem vero ad annos propemodum lxx. habitantes, (quo temporis intervallo Prælectores ex Hbipatio hoc suo complures habuere) ad Palatium demum Regium, è regione plateæ **Stockwell** positum, transferuntur, ubi extremam ad usque ordinis everisionem perstiteret. Atqui alienum non erit, rationem quâ splendidum hoc illis domicilium obvenit, explicare.

An. Dom. CIOCCCIV. *Edoardus I.* bellum in Scotos movens, *Robertum Bassonum* Ordinis Carmelitici fratrem, & poeticâ laude præ contemporaneis illustrem, secum deduxit, id nimirum sibi pollicitus, stylo Gladium comitante, quicquid ipse egregie faceret, hunc ardore pari ad posteros transmissurum, quod fecisse quidem *Bassonum* Carmine Heroico, & gratiâ proinde summâ apud Regem excelluisse, permulti retulere. Cum *Edoardus* deinde II. Bellum à patre susceptum conficere studeret, *Bassonum* sibi eodem consilio ascivit, quamvis & ipse, ut ea tempora ferebant, Poeta haud parvi nominis erat. Anno autem CIOCCCXIII. cum *Roberto Bruce* Scotorum Rege prælio ad **Stribelin** congressus *Edoardus*, postquam acriter a utrinque pugnatum esset, cæsis plerisque Anglorum Nobilibus, in fugam ipse & Episcopi vertuntur. Ibi periclitante Rege, & *Bassono* salutem ei spondente, modo Beatæ se *Virgini* commendaret, & vota illi nuncuparet, id facere *Edoardus* non abnuat, quin & Domicilium se mendicantibus Carmeliticis erecturum vovebat, si salvus in Angliam revoleret. Captus mox inde *Bassonus* est, quem *Scoti*, postquam Ingenium hominis intellexere, ut Regis etiam sui gesta conscriberet, b perpulerunt; verum cum ille frigide admodum, & invitâ ut ipsis videbatur *Minervâ* præstaret, ad suos remissus est. Is vero Regem ut promissi memor esset hortatus, idque non corporis tantum incolumitati deberi, sed & in Animâ pariter salutem cessurum perhibens, eo denique pertraxit, ut *Edoardus*, accedente etiam potentiorum quorundam suavis, Palatium seu Mansionem suam Oxoniensem, prædictis Fratribus his c verbis donaret.

Edwardus Dei gratiâ Rex Angliæ Dominus Hybernæ & Dux Aquitanæ, Omnibus ad quos præsentis litera pervenerint salutem. Sciatis quod ob devotionem, quam ad gloriosam Virginem Mariam, & affectionem quam ad dilectos nobis in Christo Fratres Ordinis B. Mariæ de Monte Carmeli gerimus & habemus, & ut quoddam votum quod emisimus in quodam periculo constituti compleamus, in pleno Parlamento nostro apud Eboracum convocato de assensu Prælatorum, Comitum & Baronum regni nostri ibidem existentium, dedimus & concessimus pro nobis & heredibus nostris Fratribus dicti Ordinis B. Mariæ mansum manerium

nostri juxta portam aquilonarem Oxon extra muros, cum clausuris & ædificiis, & libero introitu & exitu ad dictum mansum pertinentibus. Habendum &c. divina ibidem pro salubri statu nostro & *Isabellæ* Regina Angliæ &c. celebraturis in puram Eleemosynam in perpetuum. In cuius rei testimonium, hæc literæ nostras fieri fecimus patentes. Teste meipso apud Eboracum xxxi. Novemb. anno regni nostri undecimo.

Constituit insuper *Edoardus*, ut in Mansionem illâ residerent Fratres xxiv. Theologiæ studio invigilantes, utque eorum quilibet v. quotannis *Marcas* è Fisco regio acciperet; quam inde Pensionem controversam fuisse a reperio (nescio an & penitus fuerit ablata) xv. *Edoardi III.* Dom. CIOCCCXXX. verum *Edoardus* ille II. eodem anno quo Palatium suum *Carmelitis* dederat (nempe CIOCCCXVII.) ut sedes hæc nova latius commodiusque effunderetur, bina iisdem Tenementa * concessit, quæ quasi è regione collegii *Glocestrensis* in platea **Stockwell** posita erant, à platea illa ad Occidentem, muro Carmelitico (prius Regio) ad Orientem, Tenemento *Cantariæ* Beatæ *Virginis* in parocciâ S. *Mariæ* *Magdalene* ad Austrum, & Boream versus terrâ ad *Rogero* le *Dreyere* aliquando spectanti, inclusa. Bina vero, de quibus loquimur, Tenementa, à Conventu *Osneiensis* ad Regem devenerant, quibus Tenementum in Parochiâ S. *Petri* Orientalis à *Joh. de Coleshull* Civitatis Oxoniensis Burgenſi paulo ante coemptum, permutaverat.

Sic itaque *Carmelita*, qui in locis desertis, ab humano consortio dissitissimi, primitus degebant, popularem gratiam confessiones præsertim accipiendo (quo tamen munere tum illos, tum *Augustinenses* f prohibuerat *Archiep. Cantuariensis* literis ad *Nicolaum* de *Heyham* Archidiaconum Oxoniensem datis anno CIOCCGLXXIX.) colligentes, ad opes haud exiguas veniebant, & sedem amplissimam in Urbe, literarum famâ vix parem agnoscente, sortiti sunt. Adeone autem qui se non paupertatis modò sed & mendicitatis voto alligassent, fundos & domicilia, eaque Regibus haud ita pridem Dominis utentia comparare sustinebant? Hac sane de re *Lelandus* memini, in vitâ s. *Simonis* *Stochi*, & à libello *Johannis* *Rossi* de *Academiis Britannia* Reges haud perperam commonefacere; --- Cavendum igitur (inquit ille) ne quemadmodum Reges aliquando Palatiorum, & antiquarum Urbium usum Monachis permiserint, ita rursum vicissitudine quadam, pro Palatiis & Urbibus ipsi petant canobia. Et profecto vicissitudinem illam annon Reges tam nostri quam vicinarum ubique Gentium durissimam subierunt? Certe donatio illa *Edoardi* imprudentiæ potius quam Pietati tribuenda, Monachis, & Secularibus impugnatoribus Fraterculorum acerbissimis, ansas novas nec incommodas præbuit, quas arripuit frequenter *Richardus* *Armachanus*, de acquisitionibus illos in Concionibus perpetim exagitans: haud frigide tamen deinceps respondente *Gul. Wydesford* quem supra diximus, cujus in Defensorio seu Apologia a præter alia permulta ad Palatium illud respicientia, hæc occurrunt, — Quinta veritas (ait ille) est hæc, non repugnat statui Fratrum minorum habitatione facti (scil. ut jure hospitii gaudeant, rectoque excipiantur) habere ædificia magna &

* Vide Tho. de la More in vita Edoardi II. Edit. Francof. 1603. p. 394. * Io. Major de Gestis Scotorum Edit. 1521. lib. 3. cap. 3. p. 87. & ad ejusdem regis Hist. orig. Pat. 11. Ed. II. m. 3. Reg. Dalderbie fol. 388. &c. * In Fasciculo parlamentario de anno 4. Ed. III. * Inter munimenta Osney in supra in pix. S. Mariæ Magd. & in Reg. Osney in supra fol. 48. b. * Reg. Peckham fol. 166. * In Tom. 4. p. 224. * Defensorium Gul. Wydesford contra Armachanum in 8. libello de mendicantibus Christi, MS. cap. 22.

in ipsis habitare, quia si Rex Convantum magnum Fr. Minorum poneret in Palatio suo solenni, & concederet eis usum Palatii retinendo sibi ipsi completum quod prius in isto habuit jus, tunc licet Fr. Minores in illo Palatio remanerent durante Regis voluntate, sic licet nunc Fratres Minores comedant in Aula Regia, Rege sic volente, & licet dormiant in pulcherrima camera quam habet Rege volente, & licet celebrent in pulcherrima Ecclesia vel Capella quam Rex habet Rege volente, & in casu illo haberent Frat. Minores habitatione facti adificia magna satis licet, & ideo non repugnat statui Fr. Minorum habitatione facti habere adificia magna & in ipsis habitare &c.

Sed frustra nimirum impetiti sunt Carmelita. Palatium Regium tantum absunt ut dimittant, ut quo sibi & successoribus suis firmiter permaneret, Bullam a Johanne Pontifice, secundo Papatu sui anno impetrarunt, quâ & Donatio Edoardi rata habetur, & Fratibus e veteri sede migrandi, eamque aut vendendi, aut fundis aliis commutandi potestas deferretur, non obstante quod Pont. M. Bonifacius VIII. in contrarium de rebus ejusmodi fancierat. Deinde autem petente Rege, copiam ab Osneiensibus (nam in Parocia S. Mariae Magdalena & nova illa Carmelitarum sedes collocata erat) b impetrarunt, celebrandi divina in eadem domo vel aula Regia, & liberam sepulturam ibidem pro Fratibus suis conversis & famulis suis, ac aliis ibidem eligentibus sepulturam, ejusdemque sepultura occasione provenientia sine diminutione habendi & percipiendi, ac omnia alia & singula ad eorum Ordinem spectantia secundum formam vim & effectum privilegiorum suorum absque eorum impedimento vel calumnia exercendi, &c. Hæc vero ipsis licentia fiebat III. non. Aprilis anno CIOCCXVIII. quam circa idem tempus a Rob. de Carsington Parochia illius vicario perpetuo pariter c obtinissent, quamq; Johannes Dalderby Episcop. Lincolnensis, literis Buckdenæ primâ Dominicâ quadragesimæ anno CIOCCXVIII. datis, tum copiam illam, tum quicquid a Rege, Pontifice, & Osneiensibus adepti fuerant, formâ quam Inspectimus juridici vocant, d confirmavit. Quibus peractis, ut possessiones novæ sacris usibus addicerentur, a Diocesano e impetrarunt; quod cum ille, morte præventus, non absolvisset, idem a successore Henrico Burgash, primo Episcopatus anno, f exorabant.

Mansiones eorum. Hæc de re pauca admodum dicenda restant, siquidem in illa enarrandâ jam sumus immorati. Verum ut situs earum attingamus, sedes illorum prior in Collegio seu Aula Glocestrensi, inque Area, ut opinor, minoris Quadranguli Refectorio ad Austrum adsidebat; Quod quidem Quadrangulum, cum antiquitatem præ se multam ferat, pridem ab iisdem fratribus extructum crediderim. Certe Joh. Rossus veterem Carmelitarum sedem juxta littus Thamise ex opposito Abbatia Monachorum de Rulley collocatam g refert. Sed ubicunque fuerit mansio illa, eandem, exinde migrantes, Carmelita, Benedictini Glocestrenses & Clausuram ad meridianum solem facientem, Cornwall seculo illo dictam, aliis quibusdam elocabant. Ultramque autem Henricus VIII. Edmundo Powell de Sandfordiâ in Comitatu Oxoniensi Generoso h divendidit, anno Regni xxxiii. quamvis post paulo sibi denovo vendicatas, ad alios, ut infra docebimus, usus transfulerit.

Mansio Carmelitarum posterior inter Brokenhays ad Austrum, Agros Belli Montis olim dictos ad Boream, vicum Stocwell occidentem, & Parociam S. Mariae Magdalena orientem solem versus, posita erat, quam Henricus I. ut supra retulimus edificavit, & ad quam se frequenter colligendi animi causâ recipere solebat. In eo Palatio, cameraque, speciatim cujus in area Campanile postmodo constiterunt Carmelitici Fratres, editus in i lucem est Richardus I. Henrici II. filius, cui propter fortitudinem plusquam humanam cor leonis in cognomentum cessit. Id loci advenis lubentissime ostentabant Fraterculi, gloriæ sibi haud parum ducentes, quod domicilium possiderent tanti viri natalitii nobilitatum; quo tamen haud ita penitus fruebantur, quin Reges Angliæ quoties Oxoniâ adventarent, ibidem diversarentur; potissimum vero Henricus VI. quem inibi Rossus tanquam in Palatio proprio commoratum k refert. Cæterum eodem illi non tam hospitii commoditatibus, quam saluberrimæ aeris temperie allekti sunt, quæ fratrum sane rationes haud modice adjuvit; nam complures etiam alii, valetudine tenuiori utentes, & ad eorum propterea consortium invitati, fatisque ibi concedentes, familiam eam Legatis testamentariis uberrime locupletarunt.

Schola. Alteram illi in primâ suâ Mansionem habebant, munificentia Henrici de Hamâ exstructam; Atqui in Sede novâ binas edificarunt, Theologicam & Philosophicam appellatas: ex his autem perinde ac veteri eâ, quamvis viri bene multi prodierint, qui solidis Lectionibus, & disputationibus acutis Rempubliacam literariam magnopere demeruerunt, quoniam omnes enumerare non vacat, præcipuos quosdam Scriptis præsertim inclarescentes commemorabo. Tales erant i. Joh. Chelmeffonus, qui inter Theologiæ Professores eminebat, & qui (ut habet l Lelandus) insignem à literis famam est consecutus, cujusque Questionum libri ab Isaci leguntur. Vide librorum quos scripsit Catalogum apud m Balæum. II. Gul. Hanabergus, Theologiæ Scholasticæ peritiâ Chelmeffonum n exæquans; quique cum Provincialis esset, immunitates Ordini suo per plures à Pont. maximo obtinuit. Obiit anno CIOCCXI. III. Gul. Pagham, qui Oxonii usus est o familiaritate ac docta consuetudine Roberti Walsinghamii, hominis ex suo ordine eruditissimi. Ad cujus exemplum (inquit Lelandus) ita se suaque formabat studia, ut gravis simul & eruditus, ab optimo quovis inter suos Carmelitas judicatus est. Tam magni enim fecit ejus ingenium, ut divinum fuisse dixerit. Claruit an. CIOCCCLXXX. IV. Gulielmus Lidlyngton, eruditione, pietate, prudentia, omni denique virtutum laude p celebris. V. Robertus Walsyngham, tamdiu Scholasticis exercitiis Oxonii dabat operam, donec instructissimus pro Papa regno (loquor ex q Balæo) interpret evaseris, ac summus celeberrimusque earum facultatum professor haberetur. Auditorem habuit Johannem Baconturpium mirabilis tunc ingenii juvenem, qui & hunc suum Magistrum in scriptis non raro, & planè qua par est reverentia citat. Obiit Walsynghamus CIOCCCX. VI. Robertus Basson, Lelando r Bassodunus, vir (ut dicit s Pissens) integer vita scelerisque purus. In omni etiam humaniori literatura tam politus, ut Oxonii non immerito tum Rhetoricam, tum poeticam acceperit Lauream. VII. Godfridus Cornubiensis S. T. P. pro

^a In Reg. Dalderbie fol. 388. ^b Ibidem. ^c Ibidem. ^d Ibidem. ^e Ibidem fol. 387. ^f Reg. Burgash, fol. 17. ^g In Hist. de Regibus Angl. p. 236. ^h P. 33. Hen. VIII. part. 7. in offic. Rotularum apud London. in vice Cancell. ⁱ Rossus ut sup. de Regibus. ^j Ib. p. 236. ^k In Tom. 4. p. 251. ^l In cent. 4. n. 57. ^m Leland in Tom. 4. p. 250. Bal. cont. 4. n. 45. ⁿ Ib. cent. 4. n. 52. ^o Lel. p. 251. ^p In cent. 4. n. 83. ^q In Tom. 4. p. 249. ^r In Hist. 4. n. 452.

eius excellenti ingenio à Baconthorpio laudari meruit, Doctor sollemnis appellatus in dist. xxi. quart. sent. viii. Johannes Goldeston, S. Theol. Professor. Is (inquit ^a Lelandus qui eum vocat Joh. Crysolitum) Scholas Ifiacas non parvo celebravit tempore, ut Aristotelicam, sed præcipue christianam Philosophiam altus imbiberet --- Aristotelicum acumen quemadmodum illa iudicavit atas, ita exacte consecutus est, ut pauci exactius. Solidæ quoque eruditioni, potius quam picturatae eloquentiæ studebat; ita tamen ut sui seculi facundia non caruerit. Claruit CIOCCCXX. ix. Johannes Walsinghamus de quo supra sub ann. CIOCCCXXI. x. Galfridus Alieventus, Theologus Ifiacus (sic enim Lelandus ^b habet) eximie per eam aetatem cognitus fuit &c. Claruit CIOCCCXL. xi. Joh. Polstede, Lelando ^c Polastadius, tam diu à Ifiaci præceptis cum humanarum, tum divinarum rerum, informatus fuit, ut maturiores attingens annos universo suo Ordini magno fuerit ornamento. Obiit CIOCCCXLI. xii. Johannes Baconthorpe Averoistarum Princeps, de quo Lelandus sic se ^d habet, --- Quid ego nunc commemorem quot quibusque modis symmystas sui ordinis toto quo postea longo vixit tempore auxerit, juverit, illustraverit? Quid ejus variam & reconditam eruditionem accurata oratione depingam, approbem, extollam? Virtutes hominis tam per se illustres erant, ut pigmentis aliunde adscitis jam non egeant. Tractatus cxx. vel etiam plures composuit, Argumenti maxime Theologici, ut apud Balaum videre est. Diem vero obiit circa an. CIOCCCXLVI. xiii. Hugo Virley, Lelando ^e Verolegus, qui nomen Theologi, nobile eruditionis primum, Ifiaci meruit & accepit. Varios posteritati libros consecravit, quorum titulos vide in Bala. Fuit in pretio CIOCCCXLIV. Oxoniique in Scholis Theologorum prælegebat, non sine magno Auditorum applausu. xiv. Johan. Titeshaide, de quo sic ^f Lelandus, qui eum vocat Titeshaulius --- Fama sua partem maximam Ifiacæ debet Academia, ubi vernantissimos doctarum artium flores tanquam à copia cornu selegit. Selectos vero tantum abest ut marcere permiserit, ut ex illis pulcherrimi operis corollas Synchroniis suis & posteritati dedicaverit. Obiit Roma CIOCCCLIV. xv. Joh. de S. Fide patria Nordovolgus, tantam sibi per literas famam & peperit, quantam Academici facile quide madprobabant, quod satis innotuit, quo tempore illum Theologi insignibus exornaverunt. Moritur CIOCCCLIX. xvi. Gualterus Kellaw, vel Chellanus, ut Lelandus ^h habet, inter Theologos Ifiacos nomen decusque suum retinebat. xvii. Nic. Durham inter Philosophos ibidem; idemque Theologus fuit & primi nominis, Legendo etiam & disputando magnas ab omnibus reportavit Laudes. Claruit CIOCCCLXX. xix. Johannes Thompson Nordovolgus, vir pius & sanctus, quædam suo seculo, immo & nostro, ut ⁱ Lelandus inquit, monumenta non indigna, posteris dedicavit. Clar. CIOCCCLXXX. xix. Thomas Bromius per omnes literarum gradus Oxonii conscendebat, donec ad Lauream Theologici nominis perveniret. Tum quoque ut honorem merito accepisse videretur, publice ibidem Theologiam profitebatur, idque cum Auditorum, ut illa credidit atas, non parvo fructu. Postea orbe studiorum suorum non infelici-

ter circinato, Londinum petiit ubi Carmelitarum Collegio præfuit, sed tam modeste, sapienter, recte, ut tandem præses Provincialis sui ordinis factus fuerit. Obiit CIOCCCLXXX. xx. Richardus Lavingham patria Suffolciensis, ut auctor est ^k Lelandus. Causa vero prima fuit (inquit) ut pietati operam daret: altera, ut doctis studiis libere vacaret. Laudabilis profecto utraque in quavis aetate, tum præcipue in juvenili. A pietate igitur auspiciatus, tam illustris evasit, ut omnes quotquot habuit convictores, in sui admirationem facile quidem pertraxerit. Hæc ille. In hac denique Universitate S. T. P. factus est. Tum demum qualis & quantus vir esset manifestius omnibus innotescere coepit. Erat enim subtili ingenio, fluente Eloquio, acri iudicio. Ad quas naturæ dotes, cum jam accessisset multiplex Scientia, & doctoralis auctoritas, domi forisque celeberrimus evasit. Claruit anno CIOCCCLXXXI. xxi. Tho. Lomb, de quo sic idem ^l Lelandus. Id ipsa virtus hominis, id multiplex eruditio, id denique poscunt Ifiaci, qui omnibus illum suffragiis in doctorum Theologorum gregem aliquando receperunt. Titulos librorum quos scripsit habet Lelandus & Balaus, quorum prior dicit quod Lombus fuit in pretio apud Ifiacenses circa ann. CIOCCCXC. xxii. Præter hos habentur, Gul. Beaufue, Gul. Starnefeld, Joh. Beverley, Joh. Loney, Ric. Kenet (Lelando ^m Cunetius) Joh. Longtonus, aliiq; minoris notæ nonnulli, qui tamen in Theologiâ, Philosophiâ, reliquisque Scientiis egregie meruerunt. xxiii. Rich. Maydeston seu Vageniacensis, ut Lelando ⁿ appellatur, multarum Scientiarum à juvenute studiosus ac peritus, postea per eos dies habebatur insignis, Rhetor quoque, Philosophus, Mathematicus ac Theologus. In hac Universitate non modo Doctorum virorum consuetudine utebatur, verum etiam Theologi insignia accepit. Moritur CIOCCCXCVI. xxiv. Joh. Kenyngham, inter Magistros Oxonienses ob exquisitam eruditionem, præcipuum locum habuit, & gravis Philosophus & sanctus Theologus inter eos omnesque bonos evasit, ut Lelandus ^o inquit. Ex hac luce migravit an. do. CIOCCCXCIX. xxv. Petrus Stokys, Wicliffiani dogmatis ferocissimus impugnator. De quo adeas Historiam præcipue anni CIOCCCLXXXII. xxvi. Joh. Marrey. De eo Lelandus p noster, Marregum vocitans --- Ad splendorem tamen ejus nominis multa quidem contulit Academia Oxoniensis, utpote qua illum non modo Scientias humaniores, verum etiam Philosophiam unâ cum Theologia perdocuit. Sed inter cetera, & illud Marræi famam non parum extulisse videtur, quod Vicoclivianos Sacrosanctæ Ecclesiæ & fidei mysteria absurde tractantes Evangelica virtute compresserit. Extat autem liber tam clara testu victoria. Diem clausit extremum xix. Martii ann. CIOCDVII. xxvii. Rob. Mascall, (a prædicto ^p Scriptore Marescallus vocatur) tantopere inter Fratres illos eruditione juxta ac virtute profecit, ut ab omnibus impense dilectus, ab Henrico IV. secretis Confessionum admotus fuerit, & Legatus ad externos haud semel missus; speciatim vero ad Concilium Constantiense an. CIOCCCXV. Duobus autem postquam id munus obierat annis, in Sede Herefordiensi occubuit. xxviii. Steph. Patryngtonus, vir cum primis, perhibente Walsinghamo, eruditus, & concionator ce-

^a In To. 4. p. 241. ^b Ibid. p. 269. ^c Ib. p. 262. ^d Ib. p. 256. ^e Ib. p. 252. ^f Ib. p. 264. ^g Ibid. ^h Ibid. p. 286. ⁱ Ibid. p. 271. ^j Ibid. p. 284. ^k Ib. p. 281. ^l Ib. p. 276. ^m Ib. p. 279. ⁿ Ib. p. 277. ^o Ib. 292. ^p Lel. ut sup. p. 396.

leberrimus. Mentionem ejus honorificam habet ^a Lelandus, & ab illo ^b Baleus. Mortuus autem est Cicestria sedens anno CIOCCCXVII. xxix. Thomas Peverell, Iliacas Scholae celebravit (ut Lelandus ^c inquit, qui Piperellum vocat) unde & Theologici Sacrum nomen adeptus est. Virutem hominis & dignitas secuta est, viz. Episcopatus Lanotavenfis, deinde & Bravoniensis. Varia scripsisse prodit ^d Baleus, & è vità cessasse anno Dom. CIOCCCXVIII. xxx. Rob. Rose vel Rossus, de quo idem ^e Author in Collectaneis hic citatis, --- Inter bonarum Artium Professores qui illo seculo in Ifidis vado sternerunt, non minimus fuit. Nulla etenim Philosophia penetralia erant ad quae ille partim labore, partim ingenii felicitate aditum non fecerit. Rursus, nulli in Theologia recessus tam abditi, quin accepta boni spiritus face, curiose indagaverit. Ex hac luce migravit an. CIOCDXX. xxxi. Illos sequuntur Job. Tecephalius, Adamus Hemlingtonus, Lelando ^f Hamelendunus, Job. Geese, Episcopus Waterfordia in Hibernia, qui mortem oppetiit anno CIOCCCXXV. Job. Uptonus, Job. Cressye. Hen. Wychinghamus, David Boys, Job. Suttonus, & Job. Spine, qui omnes famam haud incelebrem, disputationibus domi, scriptisque apud exteras sibi nationes pepererunt. xxxii. Job. Bate, de quo Lelandus verba sic ^g facit, --- Non ille cerè suorum opinioni de se concepta male respondebat, nam exacto in studiis justo temporis spatio, evasis non modo in clarum Philosophum, verum etiam Theologum: quo utroque nomine titulos erudito viro plane dignos non sine totius Academia suffragio accepit. Moritur an. CIOCCCXXIX. xxxiii. Job. Barningham, quem (ut idem ^h author habet) Academia Oxoniensis eruditione non vulgari & insigni fama deconvit, quae ne violenta temporum injuria aliquando deperiret, modis omnibus curavit. Unus tamen praeteris, & expeditior visus est & commodior, nempe si impigro calamo aliquid memoria dignum chartaculis tabulis commendaret. Hæc ille. Equidem fuit in Elenchis calidissimus, & in torquendis & retorquendis adversariorum telis promptissimus, ut Bostonus ac Tritermius in suis tradunt Catalogis. Obiit an. CIOCDXLIX. xxxiv. Job. Kenyngdale, vel Cuninghalus, ut ⁱ Lelandus habet, suorum in Anglia Provincialis vicesimus quartus. In his ædibus & Scholis tam sedulam dedit melioribus literis operam, ut gradatim ad suprema conscenderit, eosque honores illic acceperit, qui primæ notæ Theologis deferri solent. Erat enim, ut Pitseus narrat, vir integerrima vita & singularis doctrina, quantum autem in ipso creverunt virtutes & scientiæ, tantum, ut fieri communiter assolet, crevit apud alios nominis existimatio, & dilata est longè latèque fama. Norwici mortuus est an. CIOCDLI. xxxv. Guliel. Stapyllhart, inter Oxoniensis Academia ornamenta & merito quidem numerabitur. Talis etenim erat (Lelandi sunt ^k verba) qualem nec nostra ætās, quantumcumque aurea sit, inter doctos collocare dedignaretur; Nisi fortè elegantior aliquis parvum esse existimet, Philosophiæ & Theologiæ penetralia, vastissima quidem illa perlustrasse, Et nisi sciolus aliquis humile quidpiam esse ducat, principem locum interpretandi Sacras literas Oxonii habuisse. Clauit an. CIOCDLVI. xxxvi. Joh. Stanbury, omnium Carmelitarum (inquit idem ^l Author) qui suâ

atate doctus artibus Iliaci incumbabant, facile primus fuit. Cujus eximia laudis, hinc Academia, illinc Henricus sua appellationis VI. Anglorum Rex, testem longe optimum se offert. Dedit etenim Academia illi tot honorificos titulos quot unquam antea eruditio alicui tribuit. Tum Princeps ipse, præcognitis ejus virtutibus, illius consilio in rebus ad religionem pertinentibus maxime usus est. Variis nimirum natura ac doctrina dotibus eminebat: Et præter decentem ac pulchrum staturam proceritatem, tam ingenii quam eloquentia dexteritate præcallebat. Moritur an. CIOCDLXXIV. xxxvii. Gualterus Hunt, alias Venantius, hujus Ordinis Frater, tam Clari nominis suo seculo fuit, ut sibi parem, priorem certe non haberet.

Bibliotheca. Non alia hæc erat quam Camera factis ampla, in nova suâ Mansionem sita, in quâ libros, erectis ea propter forulis, collocabant, quos arculis prius inclusos asservant. Ibidem vero recondebantur clarissimi cujusque suâ Familiâ Scriptoris opera; speciatim Gualteri Hunt, Johannis Spine Dris. Rob. Walsinghami, Dris. Rich. Lavinghami, Dris. Job. Bacontorprii, & aliorum quorum Catalogum, imperfectum licet, apud ^m Lelandum reperies. Porro autem in libris tutandis, & à tineis ac pulvere defendendis, sedulam magis operam navabant Carmelita, quam aut Franciscani aut Dominicani; de quibus tamen in Conventuum dissolutione quid factum sit, nisi in Collegiū forte alicujus Bibliothecam deportati fuerint, plane ignoro.

Ecclesia. Quemadmodum fratribus illis, in Sede suâ recentiori, diversoria recipiendis discipulis idonea, cum Claustris, & Ambulachris obtrigissent, nec non Refectorium tam splendidum, ut in eo Regum nostrorum haud pauci festum Paschatis & Nativitatis celebrasse memorentur; ita nec Ecclesia ipsis deerat, ampla perinde ac ornata, nec Pyramis Campanarum ordinibus bene instructa, quæ sive Henricus I. sive Successorum aliquis exstruxerit, certe postquam ad Fratres istos cum appendicibus omnibus devenerant, & accessionibus haud infrequentibus aucta fuere, & ipsa Ecclesia virorum tum genere tum doctrinâ illustrium sepulchris inclauit. E literatis hi sunt quos funeratos ibi reperio; Job. Bloxhamus S. T. P. qui anno quasi CIOCCCXXXIV. mortem oppetiit. Rob. Ormeskjerk, libri illius scriptor quo de Origine & incrementis hujus Familiæ differitur. Sepultus est circa annum CIOCCCLXXXII. Gualterus Hunt, de quo prius, quiq; inhumatus fuit an. CIOCCCXXVIII. Tho. Peverell, Episcopus Wigorniensis qui obiit xxiii. Aug. CIOCDXVII. Job. Spyne Prædicator haud incelebris. Magisterium hic nobiscum ⁿ suscepit anno Dom. CIOCCCLIV. & contumelatus inibi est CIOCCCLXXXIV. uti & Petrus Kenyngdale anno CIOCCCXCIV. Job. Twynnyge, Wincombiensis Abbas anno CIOCCCLXXXVIII. ibidem ni fallor sepultus, nam cum afflictæ valetudinis esset, & huc se, recuperandæ sanitatis gratiâ ^o contulisset, fato inter fratres illos defunctus est. Denique, Job. Ferry Minister Carmeliticæ Regulæ Provincialis, sepulchro mandatus anno CIOCDXV. cum aliis permultis (quos omnes referre longum esset) qui egestorum subinde loculorum indicis sepulti ibidem fuisse arguuntur.

Benefactores. De Edoardo II. dictum est, qui Salarium ipsis annuum è Fisco regio constituit. Porro

^a Ib. p. 309. ^b In cent. 7. nu. 43. ^c Ib. ut supra p. 310. ^d In Cent. 7. nu. 541. ^e Lel. ut sup. p. 310. ^f Ib. p. 296. ^g Ib. in Tom. 4. p. 312. ^h Ib. p. 328. ⁱ Ibid. p. 317. & 330. ^j Ib. p. 331. ^k Ib. p. 335. ^l In Tom. 3. p. 57. ^m Reg. Aa fol. 79. ⁿ Historici Canob. Winchcombe per Rich. Kederminster, MS.

autem quatuor annuatim libras, à ^a Coenobio *Westmonasteriensi* accipiebant; præter libras tres ab ^b Abbazia *Einhamsensi*, & lib. 11. cum x. fol. à Collegio ^c *Dunelmensi* in Oxon. iisdem quotannis pensitatas. Accedit *Thomas Heithfeild* Opifex *Oxonienfis*, qui anno CIOCCCLXXIII. supremo ipsis ^d Testamento reliquit Tenementum suum in Parœcia S. *Petri* in *Ballivo* positum, post mortem uxoris ad istud Sodalitium rediturum. Tum enim, quod in Animæ requiem fieri se velle affirmabat, divendi Tenementum illud, pecuniamque Fratribus Carmeliticis deferri mandavit. Occurrunt & alii, sed minoris notæ Benefactores, quos propterea lubens prætermitto.

Dissolutio conventus incidit in Annum Regni *Henrici VIII.* tricesimum primum, tum enim exturbati Fratres ad primævam ordinis sui egestatem revertebantur. Haud longe post Domus ipsa cum omnibus ad eandem pertinentibus, tribus annuatim libris & iv. fol. elocantur, donec idem Rex *Henricus xxxiii.* Regni, an. domini nimirum CIOXXLI. ob prædia quædam sibi ad novam *Windelsoriam* consignata, *Edmundo Powell de Sandfordiâ* in com. *Oxon* generoso, & *Isabella* conjugî, ccc lxxviii. libris & v. fol. ^e transcriberet. Præter Mansionem ipsam appendices erant. i. Tenementum & Hortus, prope ipsam Prioratus Portam. ii. Tenementum alterum, cum Hortulo, intra Prioratûs limites posito. iii. Via ad Prioratum ab Ecclesiâ divæ *Mar. Magdalene* ducens, the *Entry* seu Aditus nuncupata. iv. Stabulum, Clausura, Area lignaria vocitata, jugerum unum ambitu completens. v. Clausuræ binæ, quarum altera Collegium *Glocestrense* vulgo vocata, jugera tria cum dimidio, altera dictæ vicina, jugera duo in circuitu colligebat. Quibus denique accedit clausura Ecclesiæ ad Austrum adjacens, duobus jugeris terminata. Hæc autem omnia cum ad *Powellum*, quem dixi, devenerant, ædificia pleraque aut ipse aut filii ejus demoliti sunt, & pretio addixerunt, quod cæteris autem domiciliis superfuit, Refectorium (id enim fuisse fama obtinet) mendicis & lare destitutis Parochiæ S. *Mariae Magdalene* in Pandochiam abiit, usquedum anno plus minus CIOXXCVI. dirutum esset; lapides autem ad Collegium D. *Joh. Bapt.* (cui demum *Carmelitarum* domus obvenit) augendæ inibi Bibliothecæ transveherentur. Ita regum natalibus, & frequenti principum convictu celebrata Domus, religione etiam ultimis Palestinæ finibus accersitâ imprimis veneranda, in fortunæ jocantis ludibrium cessit, ingenti tantum clade, & ruinæ suæ mole spectabilis, usque tamen pietatis usibus inservit, dum ad summi numinis cultum, & vindictæ divinæ metum, hortatur omnes, & manuducit.

CIOCCCLIV.

Mortuo sub hæc *Roberto Grosseto*, mœstitia incredibile Academicorum animos pervasit, utpote quorum tenuiores Patronum perbenignum, reliqui autem fortissimum injuriarum ultorem desiderabant. Enimvero vitæ is curriculum culpæ tam immunis absolvit, ut mortuum plebs universim tota pro Sancto habuerit; immo *Edoardus I.* & Universitas *Oxonienfis*, literis ad *Clementem V.* Pont. Rom. missis magnopere postulârunt, ut in Divos referendum decerneret, quem laudibus ad cœlos tollere haudquam refugiebant; quæ res ut melius innotescat, acci-

pe literas ^f Regias *Carleoli vi. Maii* an. Regni xxxv. datas.

Sanctissimo in Christo Patri Domino Clementi Divinâ Providentia Sacrosancta Romana ac universalis Ecclesia summo Pontifici *Edwardus* ejusdem gratia Rex, Angliæ &c., devota pedum Oscula Beatorum. Sedis Apostolica Prudentia circumspecta qua Artibus intenta saluberrimis, & operibus exposita pietatis solerter exequitur quæ sunt Dei, ad Divini nominis honorem & gloriam, ac exaltationem Catholica Fidei, salutemque fidelium merito censuit riteque providit, ut quos triumphantis Ecclesia regio gloriosa post demandatum consummatumque certamen triforme, Mundi, Carnis, spiritusque maligni; Cælestis beatitudinis efficit possessores, cura solers Ecclesia militantis, Laudando & glorificando interris digna Venerationis officio prosequitur, quatenus eorum suffragiis, & Patrociniis apud Deum, qui est gloriosus in sanctis suis & in sua Majestate terribilis inter mundanos conflictus & turbines adjuvetur. Felicis itaque memoria *Robertus* quondam *Lincolniensis* Episcopus Dei famulus, vir utique in ergastulo carnis positus, excellens meritis, vita sanctitate præclarus, & velut stella matutina in medio nebula, & quasi lucerna non sub modio, sed super candelabrum posita, dispersit aliis lumen sapientia & doctrina in domo Domini virtutum, jubare adeo cornuscando, quod tandem in divini nominis confessione legitime certans, & contra mundum, carnem, & Daemonem triumphans, athleta non degener, confessor inclitus, & virtutum opifex, Pastor bonus in populo, cursum vite perlustrans miraculis, vires & potentiam naturalem excedentibus feliciter consummarvit, de peregrino Civis cælestis effectus, & Beatorum confessorum agminibus aggregatus: hac de ipso Agonista nobili tenet Ecclesia Anglicana, hac Pontificalis narrat autoritas, hac memoria seniorum retinet, clerus indicat, militia meminit, testatur populus, & omnis utriusque sexus ætas, recenter quodammodo velut à patribus nuntiata filiis, recordatur. Dignum igitur æstimantes & congruum, tam reverendum virum debere condignis in terris attolli præconiis, quem in cælis Cives Sanctorum, & Domestici Dei glorianter honorant, ac ipse Sanctorum Dominus stola gloria redimitum ad Paradisi januam coronavit, beatitudini vestra humiliter duximus supplicandum, quatenus nuntiis pro Canonizatione præfati Episcopi obtinenda ad vestra Sanctitatis præsentiam accedentibus, quam sacrosancta Rom. Ecclesia in consimili negotio uti consueverat, benignam dignemini si placet audientiam gratiosis affectibus exhibere, ut per promerita canonizationis eventum idem Episcopus per Apostolica sedis gratiam ascribi valeat Beatorum Catalogo confessorum, sicque ipse ut sanctus honoretur in terris, & glorificetur altissimus in excelsis, &c.

Universitatis autem codicilli, ut apud *Gascoignum* occurrunt, sic se partim habent --- Quod nunquam percepit aliquis quod ipse dimisit aliquem actum bonum officio suo vel cura pertinentem metu alicujus viri, sed quod martyrio paratus fuit si gladius percussoris occurrisset. Item testatur prædicta Universitas, (ut ulterius addit) de ejus magnifica scientia, & quod rexit Oxoniæ excellenter in gradu Doctoratus S. Theologia, & quomodo claruit multis miraculis post mor-

^a Reg. vel Record. primit. & Decim. 26. Hen. VIII. ut supra. ^b Ibid. ^c Ibid. ^d Rot. Hust. Cur. Majoris Oxon. 48. Ed. III. ^e Part. 2. Orig. 33. H. VIII Rot. 146. In offic. Remem. & in par. 33. Hen. VIII. part. 7. in offic. Rot. ut supra. ^f Ex Rot. Rgm. 35. Ed. I. m. 5. in Turri Lond. ^g In quibusdam Fragmentis suis MS. & in fine libri *Roberti Grosseti de potestate & cura pastoralis*; MS. fol. 184. b. in quadam nota ibidem scripta per eundem Tho. Gascoigne.

tem, qua fuerunt manifesto contra cursum naturæ, & supra vires naturæ, & quod è sacra tumba ejus emanavit frequenter oleum quod in Ecclesia Lincolnienſi ſervabatur tunc in teſtimonium; unde propter alia (inquit Gaſcoignus) licet à Papa non fuit Catalogo Sanctorum aſcriptus, tamen ab ore hominum Sanctus Robertus fuit nominatus: hæc ſunt contenta in illa Epistoſa notabili Univerſitatis Oxoniensis ad Papam ſcil. Clementem: & inter cætera opera ſua egregia qua de ſacili nescio numerare, licet ea vidi ſcripta manu ſua propria, ſcripſit epistoſas plures pluribus & diverſis miſſas, Regi Angliæ, Episcopis, Archiep. Cantuariæ S. Edmundo qui ipſum Dominum Lincolnienſem conſecravit in Episcopum Lincolnienſem apud **Radyng** circa Feſtum S. Albani. Item ſcripſit epistoſas aliis Archiepiscopis & Abbatibus & magiſtro Rogero Bacon Doctori S. Theol. & Fratri minori &c.

Porro Abbas & Conventus Ofneiſis literas ea etiam de re ad Pontificem dederunt, quas quidem videre nondum contigit, cum Academicis tamen illis in librum quendam nigrum, ſeu Regiſtrum, tranſcriptas, & in dicto Cœnobio ſummâ diligentia conſervatas fuiſſe comperio. Atqui operam pariter omnes luſerunt, quod tantopere cupiebant, precibusque ſe & elogiis aſſecutores ſperabant tam non impetrantes, ut Pontifex animo in deſunctum inſenſiſſimo, effodienda a potius ejusdem Oſſa, & quod in Hæreticos decerni ſolitum eſt, extra Eccleſiæ cancellos projicienda, mandaturus videretur. Verum equidem ſi magni illius viri aut Pietatem, aut eruditionem inſpicias, vel ſi ardorem perpendas qui in promovendâ Religione & ſuſtentandâ Academiâ ſemper emicuit, dignum fatebere cui integrum magis volumen impenderetur, quam qui locum tantum inter plebem literariam obtineret.

Illi Henricus Lexintonus in ſede Lincolnienſi ſuſſeſtus eſt, diverſiſſimo vir ingenio, qui Mitram vixdum acceperat, cum vexare Academiam, & (quod Groſteſtus nunquam ſibi induxerat) Jurisdictionem ſuam in Scholares ampliare ſatageret. Ut illi vero obviaret mature Univerſitas, diplomata varia ab Innocentio IV. paulo ante mortem, ſub finem nempe currentis anni obtinuit. Primum b eorum *Anagina* dabatur v. cal. Octobris an. Pontificatus xii. quo protegit libertates & immunitates, ab Episcopis, Regibus, Magnatibus & aliis Chriſti Fidelibus Univerſitati conceſſas. Secundum c ibidem, eodemque tempore datum, inſcriptumque Episcopis Londinenſi & Sarisburienſi pro conſervatione perſonarum, libertatum, & immunitatum ejusdem Univerſitatis. Tertium d *Anagina* datum ii. Novembris ejusdem anni, ad Oxonienses ipſos de confirmatione Univerſitatis, nec non immunitatum, Libertatum & Conſuetudinum ejusdem. Hæc autem Bulla non multum differt à prima. Quartum e *Anagina* eodem quoque die datum de confirmatione Statutorum &c. & hoc Indultum confirmatum deinde fuit per f Bullam Sixti IV. Hæc vero diplomata Episcopum impræſentiarum conatus repreſſerant, licet, ut mox intelliges, graviffimas ille tandem Academiæ moleſtias creârit.

Mortuo quippe brevi poſt Innocentio, & ſubro-

gato illi in Sede Apoſtolicâ Alexandro IV. ad illum de Clericis in Caſtro Oxoniensi diverſantibus querelas detulit Lincolnienſis, nolle eos conquæſtus authoritati, quæ in Antecęſſoribus ſuis perpetuo reſederat, obtemperare. Cui Alexander 8 Bullâ ſuâ Neapoli v. cal. Febr. primo Pontif. anno datâ reſcripſit, ut jurisdictionem eo loci exerceret, non obſtantibus ali- quibus literis à ſede Apoſtolicâ in contrarium impetratis & impetrandis, niſi eadem litera impetranda plenam de præſentibus mentionem fecerint. Cæterum, quomodo de his rebus deciſum fuerit, haud adeo ſit maniſeſtum; liquet autem Lexintonum eo uſque invaluiſſe, ut de Univerſitatis rebus, nec non S. Georgii Eccleſiæ, quæ in Caſtro Oxoniensi ſtegit, juribus Inquiſitionem poſtea fecerit, hæc enim apud b Vnicium habentur. Authoritate literarum Domini Papa Honorii III. (intelligit autem Alexandrum IV.) & authoritate & præcepto D. Henrici Lincolnienſis Episcopi, ad feſtum Apoſtolorum Petri & Pauli an. CIOCCLVIII. venerunt apud **Osney** D. Richardus Graveſende Decanus Lincolnienſis, & Magiſter David Archidiaconus **Derby**, tunc Officialis Domini Lincoln. Episcopi, & Mr Willielmus tunc Officialis Dom. Roberti de Marisco tunc Archidiaconi Oxon, & examinauerunt in Capella Infirmaria inſtrumenta & chartas ſuper rebus & poſſeſſionibus & juribus pertinentibus ad Eccleſiam de **Osney** ratione Eccleſiæ S. Georgii qua ſita eſt in caſtro Oxon. quibus omnibus lectis & relectis & diligenter introſpectis & examinatis, approbaverunt prædicta inſtrumenta & privilegia & in ſcripturam redigerunt ſigilla ſua authentica in teſtimonium approbationis forinſecus apponentes, attendentes ſimul & longiffimam præſcriptionem & pacificam poſſeſſionem.

CIOCCLV.

Cum per ingentem Clericorum æque ac Laicorum frequentiam innumera propemodum negotia quotidie emergerent, omnibusque adminiſtrandis Magiſtratus Academici impares eſſent, coacti quodammodo ſunt Magiſtri & Scholares, Regem obſecrare, ut plures qui poteſtate fruerentur, & Academiæ ſimul Urbisq; paci proſpicerent, inſtituere vellet; utque Majori, duobus Aldermannis, totidemque Præpoſitis & Ballivis, duo præterea Aldermanni, cum octo aſſociatis, ſeu qui præſatis opem ferre tenerentur, accederent. Id Regia Majeſtas utile & æquum, & è re ſpeciatim Univerſitatis fore animadvertens, haud difficulter cum aliis privilegiis conceſſit, verum ipſius i chartæ verba ſubtexere haud abs re futurum videtur.

Henricus Dei gratia Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, Dux Aquitaniæ & Normanniæ, Comes Andegaviæ, omnibus ad quos præſentes literæ pervenerint, ſalutem. Sciatis quod ad pacem & tranquillitatem nec non ad utilitatem Univerſitatis Scholarium Oxon, providimus & conceſſimus quod quatuor Aldermanni ſiant in Oxon, & octo de legalioribus Burgenſibus ejusdem villæ aſſocientur ipſis Aldermannis; qui omnes jurent nobis fidelitatem & ſint aſſiſtentes & conſulentes Majori & Ballivis noſtris Oxoniæ ad pacem noſtram (k in dicta Univerſitate) conſervandam, ad aſſiſas dictæ Villa

* Lel. in Tom. 4. p. 283. b In A. fol. 48. b. D. 24. a. & in Haro de privilegiis. fol. 4. a. c Ibid. in A. & D. 24. a. & Har. 4. b. d Ibid. in A. & D. 23. b. & Har. 4. e Ibid. in A. 48. in D. 23. b. &c. f In FF. 75. g In lib. Taxationum per Dominum Norwych in diœceſi Linc. & Decanatu Oxon temp. Hug. Wallis; Bulla 14. h In Chron. Osney ſub an. 1258. In Turri Scholarum in pix. EE. nu. 8. ſub ſigillo. Pat. 39. Hen. III. m. 7. A. fol. 51. a. B. 15. b. C. 77. a. Lib. min. rub. Civit. Oxon fol. 4. i (In dicta Univerſitate) non occurrunt hæc verba in Originali, nec in aliquo alio exemplari præterquam iſto in A. fol. 51. ideo delenda exiſtimavi, occurrunt tamen rursus in C. fol. 77. ſed in alio ibid. fol. 78. ubi recitatur per modum Inſpeximus, omittuntur.

custodiendas & ad investigandum malefactores & perturbatores pacis nostra & vagabundos de nocte & receptores latronum & malefactorum & corporale præsent sacramentum quod omnia prædicta fideliter observabunt. In qualibet autem parochia Villa Oxon. sint duo homines electi de legalioribus Parochianis, & jurati quod in qualibet quindena inquirent diligenter ne quis suspectus hospitetur in Parochia: Et, si aliquis receptaverit aliquem per tres noctes in domo sua, respondeat pro eo. Nullus Regrarius emat victualia in Villa Oxon, vel extra villam versus villam venientia, nec aliquid emat nec iterum vendat ante horam nonam, & si fecerit amercietur, & rem emptam amittat. Si Laicus inferat Clerico gravem vel enormem lasionem, statim capiatur, & si magna sit latio incarceretur in castro Oxoniæ, & ibi detineatur quousque Clerico satisfiat, & hoc, arbitrio Cancellarii Universitatis Oxon, si Laicus protervus fuerit; si minor vel levis sit injuria, incarceretur in Villa. Si Clericus inferat gravem & enormem lasionem laico, incarceretur in prædicto castro quousque Cancellarius prædictæ Universitatis ipsum postularverit, si minor vel levis sit injuria, incarceretur in carcere Villa quousque liberetur per Cancellarium. Pistor & Braciatores Oxoniæ in primo transgressu suo non puniuntur, sed in secundo amittant panem, in tertio transgressu habeant judicium de pillorio. Quilibet pistor habeat sigillum suum & signet panem suum, per quod possit cognosci cujus panis sit. Quicumque de Villa braciaverit ad vendendum, exponat signum suum, alioquin amittat cervisiam. Vina Oxon communiter vendantur, & indifferenter tam Clericis quam laicis ex quo imbrochiata fuerint. Tentatio panis fiat bis in anno videlicet in quindena post festum S. Michaelis, & circa festum S. Mariæ in Martio, & assisa fiat eisdem terminis secundum valorem bladi & brasii. Et quotiescunque debeat fieri tentatio panis & cervisia intersit Cancellarius prædictæ Universitatis, vel aliqui ex parte sua ad hoc deputati, si super hoc requisiti interesse voluerint: quod si non intersint, nec super hoc requisiti fuerint nihil valeat tentatio prædicta. In cujus rei testimonium has literas nostras eidem Universitati fieri fecimus patentes. Teste meipso apud *Wodestoke* xviii. die Junii anno regni nostri xxxix

Hactenus Rex: sed notandum quod in charta compositionis inter Universitatem & Burgenses an. *Edoardi I.* decimo octavo, articulo primo, ista charta de institutione quatuor Aldermannorum & viii. Burgensium associatorum &c. Cancellario & Universitati facta & concessa fuisse dicitur. Et quod nulla alia de causa nisi ad pacem, tranquillitatem & utilitatem Universitatis, isti quatuor Aldermanni &c. instituti fuerint. Nullam tamen inde jurisdictionem in Academiam eosdem vendicare potuisse aut posse, ex eodem articulo liquet: tunc enim non ad pacem tranquillitatem aut utilitatem Academiae hujusmodi institutio cederet, sed potius in ipsius prejudicium non modicum &c. Inspeimus literas (inquit Rex) quas Universitati Scholarium Oxon fecimus an. regni nostri xxxix. sub sigillo nostro quo tunc utebamur in hæc verba, *Henricus* &c. ubi charta institutionis quatuor Aldermannorum primo loco recitatur. Ergo istud privilegium Universitati concessum est, Sed hæc obiter. Chartæ autem illi Burgenses tam non obtemperabant, ut pro irrita penitus & inani ha-

buerint, sive eo irritati quod Sacramentum illa fidelitatis præstandum exigeret, sive quod in Scholarium unice gratiam indultam crederent, & male præterea metuerent ne Academici demum jusjurandum istud coram se suscipiendum postularent, atque idem propterea juramento alteri, quod è Clericorum sub Rege *Johanne* suspendio enatum est, tanquam pro novo subjectionis urbanæ argumento, adjiceretur. Quicquid sit Scholares morem illos mandatis Regiis haudquaquam gerere tantopere succensuerunt, ut magistros quosdam, nempe *Radulphum de Briseley*, *Osmundum de Idemissiona*, *Radulphum de Wapham* cum *Reginaldo de la Lee* Universitatis Bedello, deputarint, qui Municipes eâ de re coram ipso *Henrico* criminarentur. Is autem a literis ad Prætozem & Balivos datis *Westmonasterii* *xxxi.* Julii anno regni *xliiii.* hunc minitabundus in modum præcipit, ideo vobis de consilio Magnatum qui sunt de consilio nostro, mandamus firmiter injungentes quod sicut vos ipsos & omnia qua in regno nostro habetis diligitis, prædictas libertates & alias quas ad utilitatem & tranquillitatem Universitatis Scholarium prædictorum providimus & per chartas nostras concessimus eisdem, sine dilatione inviolabiliter observetis, & in Villa Oxon. ab aliis faciatis observari, ne pro defectu &c.

Eadem quasi tempestate quâ de augendo Magistratum oppidanorum numero actum est, Clerici Hospitiorum suorum taxationibus gravati, Regem *Wodstochie* habentem, paucis ab *Epiphaniâ* diebus, adiere, deque iisdem apud illum conquesti, b literas x. Feb. datas reportarunt quibus sancitum est, ut habitacula Urbis Oxoniensis, quæcunque ab Academicis possideri contigerit, quinto quoque anno in posterum æstimarentur; idque ex sententiâ Clericorum quorundam & Laicorum qui ad id ex æquo faciendum juramento adstringerentur. Quod licet in fructum Scholarium haud parum cederet, Religiosis tamen conventibus, ad quos Aedes in Urbe hac permultæ spectabant, plurimum obfuit, maxime autem *Osneiensibus*, qui censui inde suo multas quotannis *Marcas* prædici^e dolebant. Qua de re, & alibi dicendum. Sed cum in Sermonem de Domorum locatione & de Taxatoribus incidimus, de iis Lectorem isto commodissime in loco paulo certior faciemus. Sciat itaque velim, quod ante fundata & dotata *Oxonie* aut *Cantabrigia* Collegia, Scholares, (qui per ea sæcula pauciores nunquam, aliquando longe plures, quam hodie comparuerunt) domos aut suas, aut pretio ab Oppidanis conductas, incolebant, Hospitiorum, Scholarum & Aularum nominibus appellatas, & (quæ omnia apud exterarum plerasque Academias etiamnum obtinent) Præsidum quorundam imperio subjectas. Similiter Monachi *Crowlandenses*, *Gislebertus*, *Odo*, *Terricus*, & *Gulielmus*, cum discipulis suis una habitabant; qui an. *CIOCX.* in conductio horreo apud *Cantabrigien-*ses docebant: accideritne autem ut contubernio non magis commodo uterentur, propterea quod in Urbe illâ ædes jam ante omnes Scholarium plenæ essent, an vero quod nullæ adhuc mus extruerentur, disquirant alii quibus id est otii. Cæterum ad propositum ut redeam, de Hospitiis, quæ dixi, locandis invaluerat, ut ipsorum Dominis nec Academicos exturbare, nec ad alios eadem usus convertere liceret. Et hinc factum est quod quoties Tenementum aliquis concivi suo elocaret id ea conditione factum subinueret, si nemini unquam Academico collocaret. Hujus rei exempla non desunt, unicum^d vero adteiam *Pbi-*

^a In pix. EE. ut supra nu. 12. ^b Pat. 40. H. III. nu. 29. A. fol. 52. b. C. fol. 78. b. & in pix. EE. ut supra nu. 6. a. b. ^c Chron. Wyke ut supra sub an. 1256. ^d In collectione Nicolai Bythop, MS.

lippum Borgein, qui cum Tenementum suum in Parochia B. *Virginis* haud longe à vico *Cattestrete Gulielmo Russel* transcriberet, ab ipso, *Harodibus* & Assignatis ejus tenendum possidendumque concessit excepto tantummodo loco Religionis & Universitatis Oxon. Id in annum XLII. *Henrici III.* cadit, velut per chartæ testificatores probe liquet. Atqui nè aut neglectæ in ruinam tenderent Scholarium domus aut reparatæ eorundem impensis oneri fierent: hac de re inter partes a convenerat, *Consuetudo est quod omnis Principalis Domus & Scholarium debet rite ter monere Hospitem suum, vel suum certum procuratorem, quatenus defectus si qui sint in his qua sunt domui necessaria corrigere faciat festinanter. Post triannam autem monitionem in defectu Hospitiis, post visum virorum fide dignorum faciat principalis de pensione domum reparari. Si autem Principalis nec Hospitem seu ejus Procuratorem monuerit, dum tamen fuerint presentes notabiliter, licet defectus necessariorum non fuerint emendati, aut per principalem emendati, nihilominus solvet plenariam pensionem.*

Porro autem, nec Oppidanis id integrum erat, hospitiorum pro libitu pretium augere; nam quod *Parisiensis Pontificia*, & *Cantabrigiensibus* Regia auctoritas elargiebatur, id priusquam chartis aliquibus (quascunque nimirum ego adhuc vidi,) indultum esset, mos nobis antiquus contulit; ut scilicet domos conductitias Oppidani duo, nec pauciores Magistri Academici, ad illud æquabiliter præstandum jure jurando adacti, licitarentur. Taxatores autem (electi in proximâ Congregatione post Festum S. *Michaelis*) per b statuta tenebantur in ultimâ cujusque termini Congregatione, quas domos & Scholas, quibus etiam in Parochiis, quantiq; taxarant, è Schedulis suis, enarrare; quæ omnia Cancellarius & Procuratores in Regesta referebant. Quamvis vero surgentibus inde Collegiis & decrescente studentium numero, Taxationes illæ in desuetudinem paulatim abierint, earum tamen vestigia haud obscura *Cantabrigia* usque hodie supersunt; ibi enim Magistri bini (quibus idem munus incumbit atque illis quos *Clericos Mercatus* vocitamus) *Cashers* nuncupantur. Mentionem hujus rei, si Bullam *Tusculanensem* excipias, ante annum *Henrici III.* decimum quintum dom. nimirum CCCCXXXI. apud Registra nostra non deprehendo; tum enim Rex *Oxonii* agens, & de acerbissimis Oppidanorum exactionibus (quibus confluentes eodem ab exteris gentibus innumeri Studentes occasionem præbuere) certior factus, mandato c suo ad Præto-rem & Balivos misso easdem sic inhibuit, *ideo vobis mandamus* (inquit ille) *firmiter injungentes, quatenus super prædictis hospitibus locandis vos mensurantes secundum consuetudinem Universitatis per duos Magistros & duos probos legales homines de Villa nostra ad hoc assignandos, Hospitia prædicta taxari, & secundum eorum taxationem ea locari permittatis.* Quod si his aliqua de domiciliis pretio aut æstimando aut pendendo oriretur, ad Cancellarium & Universitatem spectat eandem dijudicare, uti ex indulto regio de cognitione placitorum sub an. CCCCXLIV. manifestum sit. Quoniam vero propter adauctam Tenementorum mercedem, ubi impensas à se factas in recreandis aut etiam ampliandis ædificiis, sæpissimè luebant Academici, difficillimum esset Cancellario & Taxatoribus, lites subinde nascentes dirimere idcirco constituit Rex ut Hospitiorum de quinquennio in quinquennium æstimatio fieret, ab hoc anno auspicanda;

unde tamen secutum est ut Municipes chartæ regis verba pervertentes, diplomatis an. CCCCXLIV. concessi vim infringent, & Taxationem non nisi interjecto quinquennio repetendam arguentes, quæcunque domicilia haud prius æstimata currente illo quinquennio elocarent, Taxatorum arbitrio antequam recurreret solennis taxatio, non permetterent. Ad hæc, quoniam Rex in literis suis patentibus voce *Domorum* utebatur, novam hinc illi fraudem machinabantur, & dictionem illam integra tantum Tenementa denotare contententes, singulas cameras (quas conducere tenuiores Academici necesse habuerunt) pro libitu collocabant. Hæc itaque postquam Regi essent nuntiata, Majori confestim & Balivis (annus tum agebatur CCCCXLIX.) de custodiendis quæ hoc anno mandaverat d præcepit, *tam ad utilitatem pauperum & minorum quam divitum & majorum, & præterea quod omnes domos municipii prædicti tam minores quam majores cameras & alias quas Burgenses vel alii Scholaribus locare voluerint & quas dicti Scholares debent conducere & inhabitare, sine dilatione taxari facerent in forma prædicta, cum ex parte dictorum magistrorum & Scholarium inde fuerint requisiti, &c.*

CCCCCLVI.

Perseverabat adhuc in jurisdictione sibi adversum Scholares asserendâ Episcopus *Lincolniensis*, eoque demum progressus est ut Universitatis libertates, & statuta ab omni vetustate recepta ac notissima violaret. Quapropter circa finem hujus anni novem Artistas e deligebant Academici; & ad Regem, qui ad S. *Albani* tunc temporis diversabatur, mittebant, de injuriis sibi illatis conquesturos, utque tantis opportune malis succurreretur efflagituros; quod & ibidem illi in Capellâ S. *Oswini*, scriptis partim, partim vivâ voce præstiteret, & *Matth. Parisiensis*, qui conspicuâ eruditione aditum sibi ad Regem quotidianum aperuerat, his eundem verbis (velut ipse retulit) obtestatus est, *Domine, pro Domino curam habe de Ecclesia jam vacillante. Universitas enim Parisiensis, tot alitrix & Magistra Sanctorum Prælatorum, non mediocriter perturbatur. Si similiter uno tempore perturbetur Oxoniensis Universitas, cum sit Schola secunda Ecclesia, imo Ecclesia fundamentum, timendum est vehementer, ne Ecclesia tota ruinam patiatur. Et Rex, absit quod hoc contingat, meo maxime tempore.* Ex his vero (ut id obiter adnotem) liquido constat Universitatem nostram amplissimos per ea sæcula dignitatis gradus adeptam fuisse, utpote quam viri clarissimi SECUNDAM ECCLESIAE SCHOLAM imo ECCLESIAE FUNDAMENTUM nuncupare non dubitabant.

CCCCCLVII.

Sed lites præfatas ut persequamur, cum hoc anno, tempore Quadragesimali, Ordinum conventus celebraretur, Artistas quos dixi regio jussu in eodem comparuerunt, & pax ibidem inter Universitatem ac Episcopum f conciliata est. Ne quid autem ab Academia statueretur quod Episcopo fraudi esset, aderat perpetuo ejusdem Officialis qui contra ejusmodi attentata protestaretur; quod fecisse reperio cum Cancellarius & Universitas, Statuta g quædam de ordinariis Magistrorum Lecturis, rebusque aliis ro-

^a Ibid. fol. 44. &c. ^b Ibidem. ^c Clans. 15. H. III. ^d Pat. 53. H. III. m. 17. vide in an. 1269. ^e Mat. Parys, sub an. 1257. ^f Idem sub eod. anno. ^g In C. fol. 26. a. & in Chron. vel Annal. Monasterii Burtonensis MSS. vide Twynum lib. 3. sect. 9.

garant, quemadmodum ex his quæ adjicio melius constabit:

*Memorandum quod anno dom. CIOCLVII. quarto nonas Junii in Ecclesia B. Mariæ, Oxon. pro bono pacis Ordinatam fuit per Cancellarium & Universitatem Magistrorum Oxon in hanc formam; quod quicumque Magister Regens transgressor Statutorum Universitatis inveniat a suis lectionibus per tres dies, a modo sit suspensus jure & auctoritate statuti in quo prius continebatur, suspendatur & si venerit Congregatione adhuc exstante tam in Inceptionibus Magistrorum quam in funerationibus Scholarium defunctorum, denuntient Procuratores ita. Nos Procuratores denuntiamus te Magistrum suspensum auctoritate statuti nisi in fide quâ teneris Universitati, dicas te credere habere rationabilem excusationem, & si non venerit in ipsa congregatione tunc idem fiet in proxima sequenti, denuntiatio ei prius specialiter quod interfit: Et si in proxima non fuerit Congregatione ad id ipsum faciendum, faciant Procuratores fieri congregationem qua ultra triduum non differatur. Protestatus est ibi tum David Archidiaconus *Derby* Canonicus Lincoln. coram predictis Cancellario & Universitate, pro jurisdictione, auctoritate & officio domini sui Episcopi Lincoln. suorumque successorum & dignitate & consuetudinibus Ecclesia Lincoln. ne quoad hac iis per dictam Ordinationem, aut alia statuta Universitatis in aliquo prajudicetur: Cancellario & Magistris predictis protestantibus quod in his per sua statuta vel Ordinationem, in nullo volunt nec intendunt prajudicare dicto Episcopo, aut suis successoribus seu Ecclesia Lincoln. in cujus rei testimonium &c.*

CIOCLIX.

Inter gravissimos motus quibus hoc anno concussa est Universitas (ut illos omittam qui è Parlamento cognomine *Insano*, eoque loci habito emerferunt) fuere ipsorum, è variis gentibus, Scholarium dissensiones, vesano adeo furore prorumpentes, ut Academia in partes transeunte, *Scoti*, *Walli*, *Anglique* Boreales contra Australes erectis etiam signis dimicarent. Eductis quippe in Campos *Bellostenses* copiis, iusto quasi prælio depugnabant, donec occisis utrinque, haud paucis, vulneratis autem quamplurimis, victoria ad primo dictos inclinaret, qui fufis Australibus insigniter triumpharunt. Atqui ubi refrixit demum juvenilis animorum fervor, admissi atrocitatem serio expendentes, conversis ad Regem & superventuram ultionem cogitationibus, (quod graviolem vero ipsis metum incussit erat *Leolini* è *Griffino* nati *Wallie*; Principis fratrem, in custodia nuper occubuisse) de avertendo supplicio consilia sociabant, & in eo tandem coibant sententiæ, ut quo delicti sui gratia fieret Regi *Edoardo* filio *ccc.* Reginæ autem *ccc.* marcas offerrent. Cæterum id frustra sperabant; Rex enim responsum supplicantibus dedit, vitam se unius cujusque subditi pluri facere quam ut ullo, nedum oblato, pretio licitaretur; & Oxoniæ illi anxii haud parum & solliciti revertuntur. Quos tamen poena confestim non est secuta, quod *Henrico* bello partim cum *Leolino*, partim cum Optimatibus suis implicito eidem irrogandæ non vacaret. Utcunque fuerit, certe bellum illud academicum insequentibus Regni tumultibus prælusisse, & antiquis hæc *b* Rhythmis fidem fecisse videbatur:

Chronica si penes cum pugnant Oxonienses,

Post paucos menses volat ira per Angligenenses.

Etenim proximo anno dissidia *Oxonia* inter exteros, Barones Nobilesque *Anglos* (quorum primos ordines ducebat *Simon de Mountfort*) contingebant; ubi manu utrinque armata comparente, cum res quæ ad pugnam jam spectabat, ad deliberationem denique deducta esset, Optimates nonnulla, quoad provisiones *Oxonienfes*, à peregrinis servanda statuebant (præsentes autem aderant cum *Pictaviensibus* suis *Eimerus* seu *Ethelmerus* Episcopus *Wintoniensis* electus & *Gul. de Valentia*) quos ad Castrum de *Wolnesey*, prope *Wintoniam*, sese subtrahentes persecuti, regno brevi exterminarunt.

CIOCLIX.

Tempore hujus anni Quadragesimali (quando nimirum nobiscum pariter & apud *Cantabrigienses*, lites cum summâ difficultate compescendæ accendi consueverunt) seditiones de novo *d* emergunt; quarum occasio fertur, quod cum reus quidam cædis rupto carcere aufugeret, eundem Scholares, supplicio prorsus eximendum meditantes, in Ecclesiam aliquam vi abduxerunt. Hoc sane ipsis in more fuisse positum reperio, ut de condemnatis, sive Clericis sive Laicis, justitiam fieri impediens, quoties illi protraherentur, & vel, prope Castellum, vel in loco *Green ditch* vocato suspendio essent plectendi, eisdem carnifici & satellitio judiciario ereptos in Templum maxime *S. Egidii* includerent, regnumque adactos ejurare, incolumes furtim dimitterent.

Sub idem tempus orta lis est inter Constabularium Castri *Oxonienfis* & Cancellarium Universitatis, siquidem Cancellarius Præfecto isti quoad contractus Scholarium cum Judæis, exceptis unice placitis coronam spectantibus, jus omne negabat. Cum in ambiguo itaque res esset, Regiæ Majestati visum est *Nicolaum de Turri*, cum assessoribus nonnullis, eidem controversiæ ex æquo dijudicandæ *e* delegare.

CIOCLIX.

Post paulo *Johanni Wyvill* & *Laurentio Broks* concessam porro auctoritatem *f* reperio, de causis ad Scholares & Judæos pertinentibus quæstionem habendi, Regemque de iisdem certiore faciendi; quibus id expresse incubuit ut si potestas in iis casibus Cancellario adjudicaretur, quid Universitati inde accederet, quid Regiæ autem Majestati decederet, notum facerent. De illis mihi nil amplius occurrit; sed cum eadem quæstio postmodo *g* moveretur, sub *Gilberto Prestono* renuntiatum per juratos invenio, quod Cancellarius Universitatis Oxon qui pro tempore extitit, temporibus retroactis habere consuevit cognitiones omnimodorum contractuum querelarum & loquelarum inter Scholares ejusdem Universitatis & Judæos Oxon subortorum, & ea terminare consuevit, exceptis his quæ ad coronam *D. Regis* pertinent, & ad placitum terræ. Dicunt etiam quod de hujusmodi cognitionibus profectus non decidit *D. Regi* per annum, nec eidem Universitati accrescit, quia predictus Cancellarius non capit misericordiam neque lucrum de

a Mat. Paris sub an. 1258 &c. *b* In lib. *M.S.* cui tit. est Aurum ex Stercore, per Rob. Talbot. *c* Mat. Paris ut supra. *d* Ibidem, sub an. 1259. *e* Pat. 44. Hen. III. m. 2. *f* In Pat. 45. Hen. III. m. 19. & in A. fol. 53. b. *g* Ex fasciculo impisto 45. Hen. III. m. 3. in turri London.

prædictis Scholaribus nec de Judæis: sed solummodo prædictus Cancellarius nutrit pacem & tranquillitatem inter prædictos Scholares & Judæos &c. Hunc finem habuit lis ea; cæterum ubi Regi in Sanctoribus consiliis significatum esset, quod Clericis Oxoniensibus, propter incolarum multitudinem, (eodem scilicet aut studiorum gratiâ, aut de negotiis Regni publicis confluentem) molestiæ haud parvæ crearentur, quo turbæ & seditiones, è concivium frequentia oriri potissimum solitæ, deinceps præcaverentur, Magistris & Scholaribus 1. Februarii licentiam a concessit, ut Northamptonam, si vellent, commigrantes, Scholæ erigerent, & Ingenuas ibidem Artes profiterentur; quo autem benignius eâ in urbe susciperentur, Majori, Balivis, reliquisque Magistratibus b mandavit ut eosdem in rebus quibuscunque necessariis humaniter tractarent. En vero tibi ipsius literas.

Rex dilectis & fidelibus suis Majori & Ballivis & cæteris probis hominibus suis de Northampton Salutem. Cum quidam Magistri & alii Scholares proponant in Municipio vestro morari ad Scholasticam disciplinam ibidem exercendam (ut accipimus) Nos cultum divinum & regni nostri utilitatem majorem ex hoc attendentes, adventum prædictorum Scholarium & moram suam ibidem acceptamus. Volentes & concedentes quod prædicti Scholares in municipio prædicto sub nostra protectione & defensione, salvo & secure morentur, & ibidem exerceant & faciant ea quæ ad hujusmodi Scholares pertinent. Et ideo vobis mandamus firmiter præcipientes, quod ipsos Scholares, cum ad vos venerint commoraturi in Municipio prædicto, recommendatos habentes, ipsos curialiter recipiatis, & prout statum decet Scholasticum tractetis, non inferentes eis vel inferri permittentes impedimentum, molestiam aut gravamen. In cujus rei testimonium &c.

Subscriptio

Et mandatum est universis, Magistris & aliis Scholaribus venturis ad Municipium prædictum, quod Rex adventum ipsorum in Municipium prædictum, ad Scholasticam disciplinam ibidem exercendam affectat: Et Rex vult & concedit, quod sub sua protectione & defensione, salvo & secure morentur in Municipio prædicto & ibidem exerceant & faciant, quæ ad ipsos pertinent.

Ita Rex: Qui vero hæc legit, an crediturus est, Cantabrigiam etiam tunc fuisse Universitatem aut approbatum Scholarium studium? Nam si fuisset sine dubio nova illa Northamptonensis Universitas, non minus Cantabrigia quam Oxonia præjudicio futura erat: Sed nihil hujusmodi in regis literis videmus (inquit Twynus) sola nominatur hic Oxonia quasi sola hujusce regni Universitas, cum nominanda quoque, & procul dubio nominata fuisset Cantabrigia, æquè enim & multo magis nova Universitas Northamptonensis veteri studio Cantabrigia, quam veteri studio Oxonia obfuisset si tua Cantabrigia (inquit idem author contra d. Londinensem) antiquum fuisset studium.

Quid etiam in causâ fuerit quod aliis temporibus (quemadmodum ex historiis quas Matthæus Cantuariensis Archiep. edidit suadetur) Oxonienses, suas sedes deferentes Cantabrigiam protenus convolarunt: nunc autem non civilibus discordiis, sed mandato regio

amovendi, Cantabrigiam evitantes novum studium in utriusque veteris præjudicium, Northamptonam inchoarent: immo quamobrem existimas maluisse Regem ut Scholares Oxonienses ad suos deinde remearent (sic enim Rex præcipit) quam ut Cantabrigiam se conferrent, celeberrimum, nec non antiquissimum (si Londinensi ac suis credendum sit) omnium bonarum Artium emporium? Nam si Cantabrigiam omnes continere non potuisse negaveris, certe & Londinensi adversaris, qui Oxoniensium paucitatem ubique nobis obiicit, & Matthæo Parisiensi, apud quem legis (si vera sit Matthæi Cantuariensis editio, ut noster inquit Antiquarius) Oxonienses sub Rege Johanne Cantabrigiam commigrasse; addo quoque quod cum Scholaribus Oxoniensibus ubique per totam Angliam propter insultum in Legatum Osbornem dispersis, Vicecomitibus fere totius Angliæ Rex per sua brevía nominatim, de Scholaribus in suis Balivis capiendis præcepisset atque mandasset, prout in Archivis Universitatis Oxon legimus, Vicecomiti Cantabrigiensi de fugitivis illic capiendis nihil omnino præcipitur; & tamen non est credendum, Cantabrigiam oppidum adeo ignobile tunc fuisse, ut eo perfugii saltem loco, Oxonienses commigrare noluerint, præsertim si modo illic studium tunc temporis viguisset, quod ego non iniquis rerum æstimatoribus relinquo.

Præterea licentia inchoandi studium apud Northamptonam non Cantabrigia, sed Oxonia concessa & transmissa est, ideoque Rob. Harus inter Oxonia memorabilia reposuit, nec tamen addit (quod solet) consimiles habere Cantabrigiam literas de eadem datâ, mutatis mutandis. Sed & consultis Northamptoniensium Archivis, veram & genuinam lectionem eam esse invenimus quam supra in regio diplomate recitavimus: quis enim Regem dicturum crederet, novam Universitatem Northamptonensem Oxonia incommodo futuram, non Cantabrigia, si veteri illo studio relicto & postposito, Cantabrigienses novam Universitatem alibi inchoaturi fuissent? Sed pergo ad annum proximum.

CIOCLXI.

Ordinasse Regem xxxix. regni sui anno diximus, quod Oxonia iv. Aldermannos (hoc est Senatores) vii. autem Burgenses seu associatos haberet sacramento fidelitatis astringendos ut sub an. CIOCLV. De iis vero insuper hoc anno Febr. v. fertur, quod Constabulario Castri Oxoniensis (viro sub id auctoritate & honore præpollenti) potestatem & detulit, recipiendi vice nostrâ (Regis verba sunt) juramentum supradictum. Cæterum idne pro hoc tempore tantum, an ipsi in perpetuum & successoribus suis permissum fuerit, nec dicam nec sane alicubi invenio.

Hoc etiam anno (ut scriptor quidam retulit) Studium Oxoniense in Universitatem evectum est, & sub illo nomine Privilegiis donatum; Bullam Pontificiam (prout alteri & cuidam videtur) impetrante Bonifacio Archiep. Cantuariensi. Quin de his vide supra pag. 18. ubi de Universitate in genere disserui.

CIOCLXII.

Hoc anno Ballivi Oxonienses Clericos quosdam de membro mutilato, vel pro transgressione cujusdam Mahenii retinentes (sic enim loquuntur jurisperiti) per Cancellarium sacris arcentur; sed querelis ad Re-

* Pat. 45. Hen. III. m. 17. b Ibidem. c In Apol. lib. 3. sect. 73. d i. e. Caium qui scripsit de Antiq. Acad. Cantabr. e Pat. 46. Hen. III. m. 16. & in pix. EE. nu. 9. & 10. f Historia Perforiensis MS. g Matth. Parker in Antiq. Britan. in vita Bonifacii Archiep. Cant.

gem delatis, Procuratoribus ibi tum forte presentibus, mandatur, ut de revocanda prope sententia viderent, sub poena ne Universitas Prærogativis suis & immunitatibus protinus excideret. Quod præstitum cum fuerit, colligere exinde non est, potestatem illam excommunicandi injuriâ sibi arrogasse Cancellarium (qua usum ab antiquo fuisse, e Scriptis quamplurimis liquidissime patet) sed Ballivos enorme illud flagitium coercentes, poenâ affectos haud merito fuisse.

Eodem anno Fratres de poenitentia Jesu Oxoniâ adventarunt, postquam in Angliâ ab an. CIOCCCLVII. fuissent; de quibus ibidem confidentibus, nec longo post tempore exactis, sic breviter accipe.

Fratres illi, *Saccati* primitus dicti (utpote quorum vestitus e crassissimo panno quem Saccum vocamus confiebat) *Oxonia*, quæ de admittendis foveendisque Sodalitiis toto pridem orbe inclaruerat, desiderio capti, & eadem sibi viâ quâ *Dominicani* olim & *Franciscani* perrexissent, insistendum arbitrati; *Henricum III.* summum religiosorum ordinum fautorem supplices adeunt, eoque loci agellum, extruendo Hospitio sacelloque parem, junctis precibus efflagitantes, fundum haud ægre impetrant, extra portam occidentalem positum, ad latus australe illius Plateæ quâ ad molendina sub castro transitur. Quem tamen, quod inibi nuper stetisset Ecclesia *S. Benedicti* Parochialis, sub hac conditione obtinebant, ut templi illius coemiterium, tanquam camiterium *Benedictionum* (sic habet charta) in suo statu remaneret. Inde autem & agellum prædicto vicinum à *Gualtero* aurifabro, pecuniis quas ab *Ela*, Comitissâ *Warwicensi* piissima, perceperant, coemere, de quâ pariter acregiâ donatione, in citatâ superius Inquisitione mentionem his verbis factam reperio. Item Fratres de poenitentia habent unam Ecclesiam cum Camiterio, ex dono domini Regis, & aliam Placeam, quam emerunt à *Waltero* aurifabro, & reddunt inde Priori de *Stiwen-ton* 11. Sol. quantum valet nescitur. Quibus ita ex voto peractis, superfuit tantum ut ædificandi licentiam ab *Osneiensibus* (in Parœcia enim *S. Georgii* & hæc eorum sedes erat) consequerentur, quam tandem ope & rogatu prædictæ Comitissæ, sub hujusmodi Formulâ sortiuntur. *Universis innotescat Abbatem & Conventum de Osney* jus suum omne Fratribus de poenitentia consignare quoad aream illam quæ dictis Fratribus collata est (loquor ex autographo) in Parochia *S. Georgii*, ita scilicet quod dicti Fratres in dicta area possint cohabitare, & ad divina celebranda capellam construere, & omnia alia ad Ordinis eorum promotionem spectantia, &c. Ea Conditione quod ad sacramenta Ecclesiastica non admittant Parochianos *S. Georgii* &c.

Hæc data erant anno CIOCCCLXII. attestantibus *Thomâ* de *Cantelupo* Cancellario Oxoniensi, *Andrea* Constabul. Castri *Oxon.* cum *Nic.* de *Kyngston* Prætor, *Adamo* *Feteplace*, *Joh. Pady* &c. ejusdem urbis Civibus. Post hæc autem, juvante *Warwicensi* quam dixi Comitissâ, Domicilium & Capellam ex Ecclesiæ *S. Benedicti* (quam liquet *S. Budoci* nuncupatam frequenter fuisse) rudibus erexere; ibique sub Prioris imperio degentes, pro *Henrici III.* & *Ela* Comitissæ animabus sacra quotidie peragebant, & *Franciscanorum*, quorum Scholæ in propinquo erant, Lectiones sedulo frequentabant, eru-

ditionis inde fructum percipientes, & doctrinæ laude mediocriter florentes. At vero cum an. CIOCCCVII. Fratrum istorum Ordo in Angliâ abrogaretur, possessiones illæ ad Regem devenere; is autem post biennium *Franciscanis* & donavit, qui dirutis inde ædificiis, quicquid agri erat infra fundi sui præinctum includebant, prout supra ad ann. CIOCCXXIV. ostendimus. De fratribus iis non amplius addam, quàm, uti reliquas Familias, prædictum *Oxonien-sium*, viventium partim, partim fatis concedentium, munificentiam participasse; & in priscis quæ vidi scriptis, Fratres *Saccatos*, Fratres de *Saccis*, Fratres de poenitentia Jesu Christi, Fratres de poenitentia Dei, denique, Priorem & Fratres de Poenitentia, denominatos occurrere.

CIOCCCLXIII.

Edwardus Princeps *Lutetiâ* rediens, paulo ante Festum *S. Matthiæ*, ad Regni limites, vel Marchias *Walliæ*, cum exercitu tendebat, *Oxoniam*que accedens, à *Burgensibus* (occasione tumultuantium sub id *Baronum*) urbe prohibetur, Coactus ergo milites quoad fieri poterat in proximo disponere, ipse in Parochiâ *Divæ Magdalene* ad Aulam Regiam pernoctavit, & insequenti mane destinatum iter suscepit. Verum Scholares in oppidum conclusi, & primo Principis, quem impense cupiebant, congressum, dein ludos in Campis *Bellostensis* exerceri quotidie solitos, desiderantes, ad *Smythgate* seu Portam Fabrorum conveniunt, in agros emitti postulantes; cumque id Ballivorum alter concedendum diserte negaret, ad hospitia passim dilabuntur, armisque prope instructi (qualia erant Bipennes, vestes, & arcus quos ex officinis confestim rapuere) eodem confertissimi redeunt, Portamque vi refringunt. Quare Prætor urbanus *Nicolaus* de *Kyngstone*, manu factâ eorum perplures comprehendit, & in carcerem conjectos tam minime videbatur (rogante licet Cancellario) liberaturus, ut prolatis vexillis, & ordinatis in prælium civibus, reliquos ex inopinato Academicos adoriri decreverit. Et certe designatum flagitium perpetrasset, ni Clericus quidam oppidanos in Plateam *Altam* vulgo *Highbreete* secundum Ecclesiam *Omnium Sanctorum* eductos animadvertens, per pulsationem campanæ Scholasticæ in *Æde Beatæ Virginis* positæ, Academicis ad prandium jam discumbentibus impendens discrimen significasset. Quapropter illi arreptis confestim telis, (arcubus utique, gladiis, fundis, falcibusque) invasuris obviam prodeunt, confertoque acriter prælio, eosdem, vulneratis quamplurimis, fortissime superant, & in fugam conjiciunt. Partâ sic victoriâ in oppidanorum Aedes perrumpunt, bonaque diripientes, ad Præpositorum urbanorum alterum, *Galfredum* de *Henksey* transvolant, ejusque domicilium, quod in platea piscariâ secus viculum *Kepeharmianum* stabat, injecto igne succendunt. Hinc ad alterius præpositi, *Gulielmi* le *Espyer* habitaculum, apud Unguentarios, sive in *Spiceria* positum, decurrentes, eundem fortunis omnibus dispoliant. Deinde autem & Prætoris, qui artes cauponarias exercebat, cenopolium aggressi, magnam vini partem epotant, quod reliquum vero erat exhauriunt corumpuntque.

Hæc mihi Inquisiti quædam super eâ re facta suc-

* *Class.* 46. H. III. m. 15. b *Pat.* 3. Ed. II. m. 33. in quibus quidam literis recitatur donum H. III. factum his Fratribus. * *Ibidem.* Rot. gen. inquisit. Com. & Villa Oxon per Hundred. 6. & 7. Ed. I. in Turri Lond. d *Reg.* Osney in bib. Cotton. fol. 224. b. & in quodam Regest. parvo pertinent Collegio Merton. fol. 11. a. * In rub. lib. Civis. Oxon. C. & in Reg. Coll. Merton. ut supra. f *Vide* in Balæo cent. 4. nu. 82. append. g *Pat.* 3. Ed. H. ut supra M. 33.

cincke exhibit, cui nec repugnant Poetæ: cuiusdam Oxoniensis, ibi tum præsentis carmina; quæ quamvis & succo careant & colore, cum ex novitate tamen delectationem nonnullam asferre possint, subjungi forte mereantur.

Sir Edward that by esse tho, mid poer gret
inon,
Sone toward leinte, toward the March he
drowe.
Is wey he nom bi Oxenford, ac the Borgeis
anon,
The ghates made aghen him, of the toune
echon.
He wende and lai withonte town, atte Kinges
halle.
And wende borth the amorowe mid is men
alle.
The ghates tho he was iwend were alle up
ibrought
Sone bote Smithe ghare, ac that nai undo
nought.
The Clerkes adde therthoru, much solas
ilore,
To pleye toward Bewmond, anuid hij were
therbore.
The Bailif hij bede offe, to graunti hor
solas,
To pleye, and undo thut, ac bor noght it
was.
So that an uewe wilde hinen, alight red
therof nome.
And a daie after mete, with axes thuder
come.
And that ghat to hewe, and to dalle there.
And suththe thoru Beumond to hare welle it
bere.
And subvenite sancti basse gonne singe.
As me doth wan a dede man, me wot to putte
bringe.
William the Spicer, and Geffrai of Hencsey that
tho were
Portreben, and Nicole of Knigestone that was
Here
None of this Clerkes, and in prison Caste,
And nolde hom nought deliber, gut the
chamcelor bed basse.
The Clerkes were tho wrothe, the Borgeis
were tho bolde.
And thretne to nime mo, and of hor wrath
the lutt tolde.
The berste Thorsday in lente, the Borgeis
were wel fers.
Ann the wule men were atte mete arerde
tueie baners.
And wend hom borth iarmed mid all hor
poer there
To desouli alle the Clerkes, ar hij iwar
were.
As hij come agen alle Halwen mid poer so
strong,
At seint Marie Church a Clerck the comun
Welle rong
This Clerks up from hor mete, and to Godes
grace trusse
And seit that hij were issend, bote hij the
bel hom wiste.

Hii mette with this Borgeis and bigonne to
seke basse.

And wounded ther was mani on, ac the Bor
geis atte laste.

So that the Clerkes adde the fretes sone
ilet.

The bowiares soppe hii breke and the bobues
nome echon.

Hii bigonne to fle basse, hom thoghte lon
ge er.

Suththe the portrebes house, hii sette a
fur anon,

In the south half of the tobune, and suththe
the Spicerie

Hii breke from ende to other, and dude al
to robberie.

For the Wer buas winter, hii breke the vi
niterie

And alle othre in the town, and that bas iute
Wairrie.

Hii caste abuei the doills, that buin orn
abrod so

That it buas pite gret of so much hormone ido
Ther bore tho the kinge com and buulle snich

trespalle
Alle the Clerkes out of the tobu he drof bor
thut cas

He bort after misselmasse hii ne come na
more ther

Tell buell nobu of Sir Edward of buan bue
begonne er.

Sic ille de pugna Scholarium cum Civibus; quæ cum Regi criminatorie denuntiaretur, b mandato ille suo à Roffa xxviii. Februarii ad Cancellarium, Majorem, aliosque Oxonienses transmissio præcepit, ut rem penitus disquirendam, seque certiorum faciendum diligenter curarent, quo tantis nimirum malis subveniri suo tempore possit. Cæterum cum literæ ipsorum quas *certificatorias* vocant plurimum à se invicem discreparent, Rex Johannem de Balsam, & Simonem de Len eodem amandavit, cum potestate dissensiones illas eventulandi, pacemque inter Academiam & Urbem conciliandi. In eorum vero relatione acquievit Regia Majestas, qui aperte porro Oxonii profitebantur, & per præconem nuntiari faciebant, quod Scholares (qui supplicii metu plerique omnes aufugerant) ad Academiam tutò & secure possint reverti; quodque Rex nil ab ipsis aliud deposcebat aut exigeret, quam ut junctis operis de pace publicâ in posterum servandâ cum civibus conspirarent.

Post paucos inde dies, xii. scilicet Martii Henricus concitatis toto Regno turbis & seditionibus per-motus, Conventum Nobilium Oxonia indixit; cumque in tanta frequentia perstare ibidem Scholares percommode non posse arbitraretur, Urbe tantisper excedere iussit, dum comitia Ordinum haberentur, quibus finitis, bona illis & immunitates, cum Aulis & Hospitiis reddenda ex toto iri, pollicitus est, deputatis quibusdam constitutis, qui absentium nomine proventus eorum quoscunque colligerent & prouocarent. Ita porro fore spondit, ut quamprimum Regni tumultus sedari contingeret, illi Universitatem pristinasque sedes denuo repererent; fidem insuper astricâ, si quæ interim lites cum oppidanis contingerent, ex jure & æquo dirimendas se curaturum;

* Rob. Glocestrensis in *Hist. metrica* M S. fol. 152. b. 153. a. * Pat. 48. Hen. III. nu. 4. * Pat. 48. Hen. III. part. 2. m. 15. & in pix. E E. nu. 7.

secundum tenorem literarum patentium, quæ xxviii. Februarii dabantur, & quarum jam supra meminimus.

Haud ignoro quod à nonnullis proditum est, Academicos, qui (ut habet ^b *Rishangerus*) ad xv. millia è matricula Universitatis censebantur, Baronum jussu, minime autem ex placito Regis pulsos *Oxoniam* fuisse, quorum quidem alios ita dimissos *Northamptonam*, alios *Salisburiam* petiisse, satis constat. Putaverim ego, verisimillimum esse mandato prorsus Regio dispersos Academicos, idq; ne ad Baronum partes, prout paulo post *Northamptonæ* accidit, transirent. Insuper quod à nonnullis proditum, amandatos longe illos, quia rex huc adventabat religionis ergo D. *Frideswyde* sepulchrum invisurus, aut ut poena Civibus *Oxonienfibus* per secessum istum infligeretur, qui injuriis frequenter gentem togatam lacefferunt; & contra immunitates tum ab ipso *Henrico*, tum ab antecessoribus suis indultas, Academicos nuper in Carcerem conjecissent, minime admittendum: licet *Vuiccius* dicat, quod istiusmodi de causâ Rex omnes Scholares ab *Oxonio* discedere præcepit, qui exulabant usque ad Nativitatem S. Joh. Baptiste proximo sequentem, &c. Quid enim opus, ut tota dissolvatur Universitas, dum Rex D. *Frideswydam* saluaret, aut quales istæ vindiciæ, ut oppidanorum delicta Academici suo exilio luerent?

CICCLXIV.

Sed hæc missa ut faciam, quæcunque expulsiōnis (fas ita appellare si sit) causa fuerit, Clerici pene omnes (excipio enim aliquos *Salisburiam* migrantes) *Northamptonam*, (quo in loco suorum nonnulli Scholæ quasdam nuper instituissent, & quo se bene multi ante regium quoq; decretum recepissent,) concessere: cumq; eodem Rex anno, collectis *Oxoniam* copiis, validissimo exercitu in Barones movisset, & *Northamptonam*, ubi se tutabantur, accederet, urbem illam summis viribus oppugnaturus, Scholares, qui ab Optimatibus stabant, aut saltem novas suas sedes, fugæ & errorum pertæsi, defendebant, arcubus, fundis, & arcubalistis instructi, sub proprio quodam vexillo militantes, rem adeo fortiter gessere, ut aciem Regiam gravius infestasse quam reliqui omnes obsessi crederentur. Eorum sane virtus tantopere emicuit, ut Rex quinam essent percontatus, suspendium omnibus ad unum, interposito etiam jurejurando, denuntiavit; & illi sententiâ tam acerbâ perterriti, inclinante jam ad *Henricum* victoriâ, rasis partim caput apicibus in Ecclesiam, tanquam in perfugii locum, convolarint, partim vero in fugam tumultuariam effusi salutem quibus poterant modis quæsierint. At vero Rex urbe potitus, repressis demum concertationibus & turbis quibuscunque, de suspendendis prout juraverat Scholaribus mandavit; quem tamen ausi sunt adstantium aliqui à proposito avocare, monendo ex Academicorum tum numero esse, non Optimatum modo sed & subditorum ab ipso quoque pugnantium filios; adeoque si illos morte statueret plectendos, fieri non posse, quin & quos ad fidem nuper rediisse, & quos ab eâ nunquam decessisse constaret, ad rebellionem multo forte periculosissimam concitaret. Et hæc quidem *Henricum* inducere, ut à vindictâ,

periculi juxta & feritatis plenâ, abstineret; qui initâ post paulo cum Baronibus firmissimâ pace, populari eandem à jussu, & *Maii* xxx. publice nuntiarî, quod Cancellario & Scholaribus *Oxoniam* ad studia redire vetitum haud ulterius esset. Quibus perceptis, huc postliminio, in die Nativitatis Divi *Johannis* Bapt. revertuntur Academici, sub *Simonis* de *Mountfort*, Reipublicæ nostræ *Catilina*, salvo (quod dicitur) conductu. Burgenses autem, qui pro reditu Academicorum supplicasse feruntur, litium quas prædiximus decisionem certis quibusdam viris cupidi permittebant, Regia vero Majestas, quo animi omnium felicius coalescerent, non tantum delicta in coronam utrique parti à condonavit, sed, quæ erat erga Universitatem nostram Benevolentia, quicquid *Northamptonensi* studio indultum fuerat, antiquavit; animadvertens nimirum & *Contabrigienses* haud paucos eodem (ut fertur) commigrasse, & si loco illi privilegia superessent, tum *Oxonienfium* frequentiam immutatam iri, tum levissimâ illos de causâ secessionem deinceps molituros.

CICCLXVI.

At vero quamvis Rex defectionem Scholarium antedictam concoquisset, poenâque eos omni exemptis feratur, constat tamen, cum Parlamentum, ad *Kenelworthiam* hoc anno haberetur, deliberasse Delegatos de iis, qui *Northamptonam* vi & malitiâ contra dominum Regem pugnascent, demum autem statuisse, quod qui jussu *Simonis* de *Mountfort* Comitibus *Leycestria* *Northamptonam* convenissent, adventante vero Rege, in Ecclesiam confugientes, ab armis penitus abstinuissent, porro, qui nec à Comite illo stetissent, nec illo jubente eodem accessissent, dimidiato unius anni proventu mulcerentur, exceptis quotquot à *Mountfortio* in feudo tenebant, ii enim solutâ pecuniæ summâ, finem (ut legum idiomate utamur) de transgressionem cum Rege facerent. Hæc ibi, inter alia, edicto erant sancita; quæ licet clericorum mentionem expressam non faciant, cum non exceperint tamen, eadem poenâ mulcandos crediderim inclusisse. Liqueat certe Academicos nostros, cum in dissensionibus subinde porro nascentibus operam Baronibus contra Regem addicerent, immunitatibus & prærogativis haud paucis, quas vel Reges, vel Pontifices Romani concesserant, excidisse, quarum nonnullis ipsi inter dissidendum & tumultuandum se abdicarunt, aliis autem præfato nomine mulcebantur.

CICCLXVII.

Atqui *Oxoniam* regressi vixdum se studiis accinxerant, cum veteres denuo inimiciæ prorupere, & contentiones *Anglo-borealiū* cum *Hibernis*, & *Wallorum* australium cum *Aquilonaribus*, quibus & *Scoti* accessere, de integro exardescerent, quæ sane inter primo dictos (viz. inter *Boreales* & *Hibernos*) tam graves extitere, ut non contenti pacem Universitatis disputationibus mutuo insensissimis perturbare, statariis frequenter præliis in mediâ quoque Urbe, suburbis & campis adjacentibus depugnarent. Verum pacem deinde conciliantibus tum Episcopis, tum de

* Continuator Bedæ MS. Knighton in Chron. suo. &c. ^b Guliel. Rishanger in Chron. suo. * Ibid. in Rishanger. ^a Author Hist. aurea lib. 20. cap. 98. & Rishanger ut supra. * In Chron. suo MS. sub an. 1263. ⁱ Mat. Parys sub an. 1264. Walsyngham in Hypod. Neustriæ p. 469. Florilegus sub an. 1263. &c. * Knighton in chron. ut supra. Continuator Bedæ MS. fol. 365. b. ^a Pat. 48. Hen. III. part. 2. m. 11. ⁱ Chron. Wyke ut supra. ^b Pat. 48. H. III. m. 10. A. fol. 53. a. B. 17. a. & b. C. 79. a. & in pix. EE. nn. 11. ⁱ Claus. 49. Hen. III. m. 10. * In magno lib. statutorum Regni Angliæ in Hen. III. an. Reg. 51.

meliori nota aliis nonnullis, scodus, quod (ante forsan professionem Northamptonensem) dissilierat, sub hac formula^a refarcitum est.

Cum frequens & assidua inter Boreales & Hybernenses esset contentio, cujus occasione multoties studii tranquillitas Oxon fuerit perturbata, anno. dom. CIOCCCLXVII. in vigilia B. Andreæ Apostoli, intervenit Magistri Nicolai de Ewelme tunc in Cancellarium electi, & diversarum facultatum Professoribus ad concordiam diligenter laborantibus, omnes controversia prius inter eos habita sub hac forma amicabilem conquireverunt, viz, quod quadam pecunia summa certis personis restituta, & omnibus hinc inde remissis contentionibus, electa fuerunt ex utraque parte xxiv. persona, qua vice omnium pacis Osculum ad invicem contulerant. Volentes itaque partes prefata non solum presentibus sed etiam futuris obviare periculis, ex parte Boreallium, quinque de quolibet comitatu sibi adjuncto fuerunt electi qui nomina omnium haberent & singulorum. Qui quidem electi, tres sibi Capitaneos elegerunt, & eis cum electorum consilio de omnibus suam communitatem tangentibus disponendi, ordinandi & obligandi, potestatem tradiderunt. Hybernenses autem de quatuor suis provinciis octo personas elegerunt & unum Capitaneum, eisdem suam conferentes similiter potestatem. Furaverunt etiam vice Omnium certi de Majoribus ad hoc assignati, quod formam subscriptam pro posse observabunt, aliis eisdem electis idem sacramentum praestantibus, quod si contingat (quod absit) quod alicui Boreali vel Hybernensi fuerit injuria per aliquem ab alterutra parte illata, primo amicabilem per dictas personas ex utraque parte electas si fieri possit contentio sopiatur. Quod si dicta contentio amicabilem sedari non possit, per Arbitros vel Arbitratores, vel amicales compositores auditis hinc inde propositis finiatur. Quibus deficientibus, per Cancellarium vel Hebdomadarios vel certos iudices ad hoc assignatos in forma juris & Universitatis dicta controversia terminetur. Quod si vel inferens, vel cui injuria fuerit illata, huic Ordinationi noluerit acquiescere, ex utrorumque ejiciatur societas, nec iterato admittatur inter eosdem, donec paruerit in prefatis. Quod si contumaciter^b recesserit, modum recessus Episcopo loci sub testimonio suorum Compatriotarum Cancellarius rescribat, bonis ejus nihilominus in Universitate inventis, quousque paruerit, sequestratis. Quod si aliqui Rebelles inveniantur & pacis perturbatores, Cancellario per illos de suo Comitatu vel provincia denunciatur, vel per suos Compatriotas capiatur, & Cancellario per Consilium electorum tradatur. Motus etiam dicta communitates ad penam xxx. libr. se obligaverunt, quod communitas hinc inde manu armata non insurret in aliam, & quod Communitas alterutra vim inferens armatam, si super hoc fuerit convicta, ad dicta pecunia solutionem alteri communitati nomine damnorum & interesse quacunque coercionem per Cancellarium compelletur, Cavillationibus & exceptionibus prorsus amotis. Quod si aliquos vel aliquem capitaneorum abesse contingit, alii de consilio electorum loco sui subrogentur. In cuius rei testimonium huic scripto in modum finalis concordia confecto quidam de Majoribus juratis, hinc inde sigilla sua & sigillum Cancellarii apponi procurarunt, & ad perpetuam rei memoriam in Registro poni fecerunt.

Hæc quo firmiora essent, octodecim principum quorundam virorum, præter Cancellarii illud in medio affixum, (valde diminutum & longe alterius formæ quam vulgare sigillum D. Cancellarii olim aut fuit, aut nunc est) sigillis muniabantur; adscriptis etiam in charta pergamena testantium nominibus. Pax autem illa secunda erat, quæ inter Hibernos & Boreales Anglos convenerat, quæ quidem stabilis inde & inconcussa in complures, quantum intelligo, annos permansit, quænam vero Gentes inprimis illas commiserit occasio, dicant, per me, siqui repererint. Ego sane ex ultimâ antiquitatis memoriâ petendam arbitror. Cæterum ingentem Hibernorum multitudinem nobiscum per ea seculâ studuisse exinde pariter constat, atque ex eo quod Plateæ cuidam Oxoniensi, *Irishmanstreet* dictæ, nomen impertierint; quamvis tam penitus ea jam olim evanuerit, ut vestigia ejus nulla hodie compareant.

CIOCCCLXIX.

Hoc anno, in die Ascensionis, Nic. de Ewelme Cancellarius, & Scholares Universitatis, adhibitis quoque Presbyteris parochialibus & communitate Oxoniensi, S. Frideswyde reliquias, pro more ab earundem translatione recepto, invisebant; eoque præterea in loco Cancellarius quem dixi, ex consuetudine pariter invalescente, concionem habere destinabat. Ibi autem perditissimâ audaciâ Judæus, procedentibus nescio an revertentibus obviam factus, & Gentilium suorum suâ impulsus, arreptâ quæ præferebatur Cruce, eandem, in Christi contumeliam, terræ illisit, & sub pedibus conculcabat. Indignum id facinus postquam Regi per Edoardum filium Oxoniæ tum agentem, innotuit, mandatum^a illico ad Vice-Comitem transmissum est, quo jubetur, Judæos omnes comprehendere, & in arctissimam custodiam contrudere; bona insuper eorum realia detinere, usque dum sponsores invenirent qui poenam ipsis irrogatam subituros fidejuberent. Ea autem ejusmodi erat; primo ut propriis sumptibus opus augustum & speciosum, Crucem marmoream erigerent, cujus etiam ex alterâ parte Beatæ Virginis imago cum Deo infantulo exhiberetur; hanc vero undique deauratam eo loci collocandam curarent, quo flagitium illud insigne patratum fuisset. Deinde tenebantur & aliam ex argento Crucem, quanta commode gestari possit, conficere; pariterque inauratam, cum bacillo eidem accommodo (qualis nempe Archiepiscopis præferri solet) Procuratoribus tradere, ante Magistros & Scholares in solenni quovis processu portandam. Cum hæc itaque illis continuo subolerent, quo tantam evaderent impensam (ea autem facienda erat ante festum S. Edoardi, pridie nimirum Epiphaniæ) amicis quibusdam bona sua mobilia transcribere occupant, priusquam ipsi in carcerem conjicerentur, quod tamen in irritum cecidit, jubente mox Regiâ Majestate, ut Prætor urbanus, cum nummulariis vel trapezitis, penes quos Judæorum erat pecunia, Vice-comitem in mandatis suis exequendis juvarent. Collectum itaque argentum est, cumque ad Regem esset perlatum, Crucem eo loci quo admissum erat flagitium, absque Burgensium quorundam in propinquo habitantium damno & incommodo, erigi non posse, placuit ut è regione Synagogæ Judaicæ strueretur. Sed quandoquidem locus etiam iste Regi & Consiliariis suis parum idoneus videretur, prope domum Mertonensem, adeoque secus Ecclesiam Divi Johannis Baptistæ ponenda

^a In Turri Scholarum in Abaco II. nu. 13. sub 19. sigillis. ^b Unde liquet Universitatem hujusmodi privilegio usam fuisse ante tempus Synodi sive Concilii de Radyng de qua synodo, vide in Hist. sub an. 1279. ^c A. fol. 73. a. C. 67. b. D. 33. b. & in Hist. Joh. Rossi de Regibus Ad S. p. 249. ^d Class. 53. Hen. III. m. 12.

* decernitur. Eodem tempore de Cruce altera in usus antedictos tradenda statuitur, eamque post brevi percepit Universitas, & in Gazophylacio suo apud Monasterium S. Frideswyde adservato, in usus ante dictos reposuit. Porro autem de Cruce marmorea comperio, collocatam in summitate ejus tabellam deauratam fuisse, cum inscriptis b carminibus, quæ operis illius occasionem significabant in hunc modum.

Quis meus Auctor erat? Judai: Quomodo? Sæptu.

Quis jussit? Regnans. Quo procurante? Magistris.

Cur? Cruce pro fracta ligni. Quo tempore? Fæsto

Ascensum Domini. Quis erat locus? Hic ubi sistu.

Hinc verò liquet, contra quod superius fertur, id maleficii juxta Collegium Mertonense perpetratum fuisse, eo enim in loco Crux ea comparuit: quam nec diffiteor eosdem versiculos Cruci in Cœmiterio S. Frideswyde inscriptos e extitisse. Verum de commissi facinoris loco quicquid sentiendum sit, Crux certe ipsa cum carminibus præfatis tempore Henrici VI. superfuit, sub id enim Johan. Rossus Antiquarius Warwicensis, qui operam tum literis apud Oxonienses impendebat, corruisse funditus commemorat. Quod restat, colligere hinc licet, Judæos per hæc secula animo fuisse in Christum insensissimos, eorum præterea quamplurimos Oxonii degisse; cum scilicet nil pensi habuerint, quid Magistratus tam Academici quam Urbani statuere possint, atque seculus infandum adeo, & ad proritandos utrosque accommodatissimum, aggredi sustinuerint.

CICCLXIX.

Prius dictum est, quod Regia Majestas utriusque Societatis paci prospiciens constituit, ut Scholarium hospitia quinto quolibet anno, pro Clericorum quorundam & Laicorum arbitrio, æstimarentur. Jam vero ulterius d ordinatum est, ne Oppidani Cameram quamcunque elocantes, eandem prædictorum taxationi permittere differrent. Rex insuper tantam Universitatem benevolentiam compledebatur, ut Vicecomiti & Balivis e mandaret, ejusdem immunitates pro sua parte sustentarent, operamque Cancellario, prout ferret occasio, accommodarent. Et hinc sane manifestum est, quanta his temporibus Academicorum frequentia fuerit, quod Cancellarius cum Officiariis suis gubernandæ Universitati non suffecerit, quin necesse esset Laicos quoque Magistratus ipsi in subsidium adhibere; licet id non eam tantum de causâ factum agnoscam, sed insuper quo contra Cives, Academicorum immunitates præripere conantes, provisum esset; de quibus oppidanorum injuriis fraudibusque ad Regem querelæ duobus post annis deterebantur, & ille Galsfridum Episcopum Wigornensem cum Rogero Mortuomaro, rem penitus disquisituros transmissit, insuper jubens, ut privilegia a decessoribus suis concessa, Universitati e assererent. Unde redarguendus venit partium studio turpiter abductus Matthæus Archiepiscopus Cantuariensis, qui de Bonifacio, ibidem sedente, verba s faciens, ait illum Regium diploma muniendæ Universitati mortalium

primum impetrasse, nec aliud sibi antiquius a rege quoquam nobis concessum.

CICCLXX.

Quandoquidem Fratres Augustinenses, seu Fratres Eremitæ S. Augustini, sedem apud nos consecuti jam erant, hoc in loco percommode ostendam, quo in Angliam modo, dein & Oxoniam adventarint, ibique Mansionem adepti, usque ad fatale dissolutionis tempus viguerint.

Anno Christi CICCLII. Innocentius IV. Pont. Romanus Fratribus illis ad quascunque gentes comendi, Monasteria condendi, & lacra ubique celebrandi potestatem h detulit; iique eodem in Angliam anno i trajicientes, proximo hospitium Londini, ab Humfredo Bohun, Comite Herefordia & Essexia, constructum h sortiuntur: quibus tamen repugnat, quod in i chartula mihi vetusta occurrit, huic nempe Famulatio de sede primitus apud Anglos prospexisse Richardum de Clare, filium Gilberti de Clare Comitis Glocestria, anno incarnationis dominicæ CICCLXVIII. Convenit autem inter Scriptores omnes, quod sub eorum in hoc Regnum adventum an. CICCLII. tam gravis n prorupit (quo tamen mali præfatio non dicam) pestilentia, ut post hominum memoriam consimilis accidisse non feratur. Cæterum, ut rem totam in pauca conlectam, postquam Londini confederant Augustinenses, Oxoniam intime in votis habebant, ideoque suorum aliquos eodem transmittunt, qui domum obscuram quidem, Scholis tamen publicis vicinam, conductentes, occasionem adipiscuntur, studiorum perinde Theologorum atque Philosophiæ peritiam, Academicis dividendam. Neque sane diu ibidem neglecti & indotati permanerant, Viri siquidem opulentissimi Johan. Handlovii militis animum sibi conciliarunt; qui quamvis haud pauca in agro Oxoniensi possideret, sedem tamen præcipuam ad Borsallam prope Brillam in Comitatu Buckinghamiensi habebat; Fratribusque illis tam impense favebat, ut fundum ipsis, exstruendo hospitio percommodum suis pecuniis acquisierit, quem a Rege præterea Henrico III. n confirmandum an. CICCLXIX. in hæc verba impetravit.

Rex Archiepiscopis &c. Salutem. Sciatis nos pro salute anima nostra, &c. dedisse, concessisse, &c. dilectis nobis in Christo Fratribus S. Augustini Oxon comitantibus, totam terram illam cum pertinentiis in suburbio Oxon in Parochia S. Crucis, quam habuimus de dono Rogeri le Clerc de Cumenore, habendum & tenendum Prædictis Fratribus & eorum successoribus, de nobis & heredibus nostris in perpetuum, reddendo inde annuatim prædicto Rogero unum obolum argenti ad Festum S. Joh. Bapt. & Capitali Domino feodi illius servitium inde debitum & consuetum, dedimus etiam & concessimus, &c. eisdem Fratribus totam terram illam cum pertinentiis in prædicto suburbio & parochia, quam habuimus de dono Magistri Martini de Bruton habendum & ten. &c. una cum prædicta terra qua fuit Rogeri supradicti ad quoddam Oratorium, in quo divina celebrare possint, sibi construendum ibidem, reddendo annuatim pro terra qua fuit prædicti Martini eidem Martino & Heredibus suis unum obolum argen-

* Cl. de eod. an. m. 10. b In Rosso in supra c Ut in C. ut supra fol. 67. b. & in lib. R. Talbot cuius est Aurum ex Stercore MS. d Pat. 53. Hen. III. m. 17. A. fol. 53. a. B. 17. a. C. 78. b. & in pix. EE. nu. 13. e A. 53. b. par. 54. H. III. m. 26. & inter muniment. in pix. EE. nu. 5. f Pat. 56. Hen. III. m. 17. g In Antiq. Britan. in Bonifacio. h Jos Pampphilus in Chron. hujus Ordinis Edit. Romæ 1581. p. 1. i Per Balæum cent. 4. no. 17. in Append. j Joh. Stow in Iustificatione sua Civit. Lond. Edit. 1633. p. 185. k In Epist. quadam dedicatoria Humfredo Duci Glocest. qua præfigitur postilla super Ganesin per Ioh. Capgrave, MS. in bib. Coll. Oriel. l Chron. Londinense. Vide in Balæo ut supra. m Pat. 52. H. III. m. 7.

si ad *Pestum* & *Johannis Bapt. & Capitali Domino* feodi illius xii den. & heredibus Petri de Brideporte vi. den. pro omnibus serviciis consuetudinibus & demandis, &c.

Atqui quoniam terra illa angustior erat, quam ut diversorio facelloque sufficeret, Rex, flagitante quem tunc milite, ad clientem suum *Bogonem de Clare*, Ecclesie Divi Petri ad Orientem Rectorem (ad quam Ecclesiam eo nomine Manerium S. Crucis de *Dalywell* spectabat) mandata dedit, ut fundum exiguum prefato addidentem *Augustinensibus* traderet, qui quod damni inde nonnihil, quoad proventum annuum faceret, a *Joh. de Coleshul*, fratrum illorum fautore benigno, & detrimenti porro illius pensandi cupido, Tenementi cujusdam, in parochia S. Aldati, censum percepit, prout e Charta sequenti manifestum fiet.

Sciam presentes & futuri, quod ego Bogō de Clare Rector Ecclesie S. Petri Orientalis Oxon, ad instantiam & preceptum excellentissimi Domini & Patroni mei Domini Henrici D. Gratia Reg. Angliæ, concessi & dimisi Priori & Fratribus de Ordine B. Augustini Oxoniæ commorantibus & eorum successoribus, quandam partem terra mea in suburbio Oxon in Parochia mea S. Crucis Oxon, qua jacet inter viam regiam qua se extendit versus *Beaumund* & terram Magistri Walteri Byllingdon, qua dicta terra iii. sol. & ii. den. ac unam libram piperis prædecessoribus meis & mihi reddere consuevit; ad construendam in ea Capellam, in qua divina possint celebrare, & domos sua habitationi necessarias & utiles pro eorum voluntate & dispositione. Habend. & ten. &c. absque omni servicio exactione & demanda in perpetuum: pro hac autem concessione & dimissione dedit Johannes de Coleshul Burgensis Oxon Deo & mihi & successoribus meis ac Ecclesie mea S. Crucis prænominata Oxon. iv. sol. annui redditus percipiendos de quodam messuagio, quod tenet *Lumbardus de Grekelade Judæus*, quod quidem messuagium est in Judaismo Oxon in Parochia S. Aldati inter Messuagium Abbatis de *Abendon* ex parte una, & Messuagium Abbatis de *Osney* ex parte altera, in liberam puram & perpetuam Eleemosynam, absque omni servicio, &c. In cujus rei testimonium huic presenti charta sigillum nostrum apposui. His testibus D. Richardo de Mapham Archidiacono Oxon, Magistro Henrico de Stanton Vicario Ecclesie S. Petri Orient. Oxon. &c.

Regia vero Majestas LIV°. Regni anno, dom. utique CIOCCCLXIX. quicquid terræ prædictæ est, sub formulâ juris quam *Inspecimus* vocant, *Augustinensibus* firmavit; adnitente interim *Handlovio*, quo Pietatis munera plenissima demum redderet, ut Sedem illis amplissimam compararet. Inter alia autem, Tenementa nonnulla à Canonicis Regularibus S. *Frideswyde* obtinuit, quorum Rubrica quædam in Registro^b eorum magno (tacentibus fautor reliquis eorum munimentis) mentionem de illis ejusmodi facit. Notandum quod Ecclesia S. *Frideswyde* habuit in Parochia S. Crucis in suburbio Oxon certa tenementa, viz. Domum Alexandri Piscatoris, domum *Stapleton*, dom. Scriptoris, dom. Thomæ Cementarii & dom. Johannis de *Yestele*, qua dimittuntur Fratribus S. Augustini Oxon tempore Johannis Lewkenore quondam Prioris, cujus dimissionis charta penes nos non reperitur, de quibus quidem tenementis eadem nihil

nobis redditum, &c. Instrumenta sane quibus Tenementa ea *Augustinensibus* transcripta sunt, interdixisse penitus videntur; cum in *Edis Christi* Archivis non compareant; verum unicum donationis prædictæ exemplar alibi^c deprehendo, cujus summa erat, quod *Joh. de Lewkenore* prefatus, Fratribus his certam terræ portionem elocabat, in suburbii *Oxonensibus*, parochiâ scilicet S. Crucis jacentem, & ipsorum *Augustinensium* fundo (quem *Gualterus de Norey* aliquando possidebat) Orientem & Austrum versus, ad Boream vero latifundio *Rich. de Cantuaria*, & ad Occidentem vico *Bellomontensi* vulgo *Beaumontstreet* terminatam & præcinctam. Hæ itaque possessiones cum *Augustinensibus* obtigissent, & *Gregorius X.* Pont. Rom. easdem (potissimum vero quæ à Rege & *Handlovio* obveniant) diplomate Papali munivisset, *Handlovius* hospitium ipsis & Sacellum, speciosum utrumque, & e quadrato lapide (quem sua in propinquo fodina suppeditavit) erigebat, peritâ e Salu *Sbotoverensi* materiâ, ubi nî fallor Regii vivarii custodiam obtinebat. Is autem fato priusungebatur quam ædificia illa perfecisset; propterea ut ultimam manum imponerent hæredum suorum curæ demandabat.

Manſio *Augustinensium* extra portam *Fabrurum* sita erat, & Plateam *Dalywell* ad Austrum, areamq; præcipuam super quam nunc stat Collegium *Wadhamense* ad Boream spectabat; cujus illi primas angustias haud ferentes, ejusdem subinde fines latius (velut statim audies) diffudere. Ædificia vero illa non pulchra tantum & (quod de *Carmelitâ* vicinis supra monuimus) situ erant saluberrimo, verum & Scholis Academicis propinqua, & exercitiis inde præstandis audiendisq; præcipue accommodata.

Schola *Augustinensium*, (veluti apud reliquos Fratrum Ordines jam ante diximus) nominibus à Theologia & Philosophiâ desumptis discriminabantur, quarum illa Templum imprimis, deinde Senaculum, five domum capitularem; hæc vero, prout conjicio, Refectorium sortiebatur. Huc autem illi Academiam pene totam allaciebant, quæstumque imprimis cogitantes efficiebant ut Actus plerique omnes Scholastici ibidem præstarentur. Non desunt qui translationem hanc exercitiorum (quæ parum licet commode ad vicum *Scholasticum*, five *Schoolstreet*, in Solariis, camerisque inferioribus, compleri antiquitus solebant) Scholarum *Augustinensium* amplitudini minime ascribant, Fratrum eorum (quos Theologiæ potissimum Scholasticæ, Artisq; Sophisticæ gloriâ inclauisse volunt) eruditioni tribuendam contendentes. Hæc illi undenam habuerint libenter audirem; siquidem ego longe aliter sentio, cui notum quam optime est, *Augustinenses*, cum huc primo accederent, e mendicantibus imperitissimos, maximeque bonarum artium rudes fuisse; & propterea (quod *Benedictini* quoque & *Carthusiani* fecere) ad Fratres Minores, excolendi ingenii causâ, transisse. Id certe apud Gallos Italosque solenne jam erat; verum cum Archiepiscopo *Cantuariensi* denuntiaretur, literis^d *Nutleia* v. Id. Novembris anno Dom. CIOCCCLXXXIV. daris Cancellario præcepit, ut id in posterum fieri prohiberet; quod aliâ etiam de causâ fecisse arbitror, quia scilicet *Augustinensium* (inter se quoque dissidentium) cum Fratribus Minoribus lites eousque excreverant, ut in concionibus eorum publicis hi illos perpetuo impugnarent. Actus autem Theologici apud *Augustinenses* tantisper fiebant, dum

^a Rot. chart. de anno 54 Hen. III. ^b In *Theſaur.* Ed. Christi p. 393. ^c In *Theſaur.* Coll. Merton. in pix. Oxon. A. 3. 12. & ibid. 5. 11. ^d In *Regest.* Peccam fol. 211.

Schola Facultati illi usque hodie dicata perficeretur, eodem enim maxima tum ex parte transferebantur; ceterum exercitia in Artibus ibidem deinceps praestari consueverant, quod usu ab ipsius Hospitii primordiis receptum fuisse, testimonio haud infrequentibus ostenditur. Statutum ^a certe quoddam de Baccalaureorum disputationibus ita se habet in quodam veteri libro, *Ordinatum est in Congregatione Regentium, ad militiam & ad prosperitatem Scholarum in facultate Arrium studentium, quod quilibet Baccalaureus facultatis ejusdem, singulis annis ad Augustinenses semel disputare & semel respondere, dummodo per Collatores ad hujusmodi dispensationes assignandos per quindecim ante diem qua disputare aut respondere debet, ad disputandum vel respondendum fuerit legitime monitus: quod si sic requisitus disputare vel respondere recusaverit, si per medietatem anni praecedentem non disputaverit nec responderit, eo ipso nec lectura nec auditio aliqua in eadem facultate pro anno illo sibi cedat pro forma, & quod ad istam ordinationem observandam, quilibet ad quaestionem responsurus, antequam ad quaestionem respondeat, coram altero Procuratore juramentum praestet corporale.*

Quantâ hæc antiquitate sint, dicendum facile non arbitror, conjecturam tamen ab his quæ proxime sequuntur, quæque anno CIOCCCLXVII. inferuntur, facere licebit, exercitia illa, quamprimum apud nos invalescebant Augustinenses, obtinuisse; quorum ea lex erat, ut Baccalaureus quilibet, priusquam ad Gradum Magistralem promoveatur, statis quibusdam diebus in Logica veteri, ordine primo, in novâ, ordin: secundo, & in Philosophiâ, ordine tertio, disputare ^b teneretur. Hæc multâ cum celebritate in annum CIOCCCLXIX. obtinere, quo tempore Pestis ex auditorum frequentia (Artistarum id in vespertis quæ hic aliquando ^c celebrata fuerunt, accidisse opinor) concepta est, & per Conventum grassata, necessitatem Academiae imposuit, dispensationem ^d concedendi, quâ Baccalaureorum exercitia ad Basilicam Beatæ Mariæ transferrentur; quæ sedatâ demum pestilentia eodem revocantur: verum à dissolutione Cœnobiorum, haud multis inde annis contingente, ad Beatæ denuo Mariæ redeunt, eoque loci, *Disputationes Mariana* ^e appellatae, celebrantur, donec erectis quibus hodie fruimur Scholis, ad illam Naturalis Philosophiæ transducerentur. Ibi enim, tum re, tum nomine minime mutato, disputationes apud Augustinenses, diebus Mercurii & Saturni in pleno Terminò, in Scholâ quam dixi, tempore pomeridiano ab horâ primâ usque ad tertiam habentur; Magistro Scholarum (qui eo nomine ab Henrici VII. tempore tantum XIII. fol. IV. den. ab Universitate ^f percipiebat) Moderatoris locum sustinente.

E Scholis autem Augustinensium viri maxime illustres prodire, quos omnes referre nec vacat, nec opus est; ideoque strictim nonnullos commemorare sufficiet. I. Primus esto Job. Wilton S. T. P. & publicus illius facultatis hinc in Scholis Prælector; vir autem à Theologiæ Scholasticæ peritiâ plurimum laudatus, & speciatim Johanni Baconthorpio in primo & secundo sententiarum, celebratus. In vivis agebat anno CIOCCCLXIV. tum enim in Doctorum &

Magistrorum delegationem ^g ascitus est, quam pro disquirendis damnandisque perniciosius quibusdam opinionibus Universitas designavit. II. Rob. Eliphatus, quem Henricum quidem Willottus ^h pro Franciscano habet, verum Jos. Pamphilius ⁱ huic Ordini tribuit, & inter Gregorii Ariminensis auditores fuisse memorat. Quicquid vero sit, disputationibus ille Scholasticis, quibus ingenii sui acumen propalavit, Oxonii petinde ac Lateranè inclavit. III. Galfridus Hardbie, de quo ^k Lelandus ait, quod — *que ad Philosophiam & sacras literas pertinet*, Oxonii didicit, magnamque ibidem ex magno labore famam sibi comparavit. Eo etenim in sublimi illa divina Theologia cognitione pervenerat, ut utriusque instrumenti libros publicè interpretaretur. Ob quam rem in supremam eruditorum classem ab istis receptus est, &c. Porro autem contentiones cum Armachano frequentes super mendicitate habuisse; & eodem quo illum tempore (anno nempe CIOCCCLX.) diem obiisse deprehendo. IV. Bankinus Londinensis, acerrimus Wickliffi & sectatorum ejus ^l adversarius, & qui nobiscum in Theologicis concertationibus & in Divini verbi prædicatione celebris admodum evasit. Clavit anno CIOCCCLXXXII. V. Job. Godwyckus. De eo Baleum ^m audies; Oxonium (inquit ille) *descendi ardore flagrans petiit, ubi infra pauculos annos, tantum in scientiis illi seculo charis profecit, ut protinus esset magnorum Theologia Magistrorum adscriptus numero.* Unde post concertationes aliquot atque prælectiones illic publicas, per patriam usquequaque celebratus, ac Provincialis demum sui Ordinis Praeses effectus, coram Rege atque aliis Regni proceribus, non sine magna sui nominis fama, solennes adidixit conciones. VI. Tho. Ashbournus, asperimus Wickliffi & imitatorum ejus, prout scriptis testatus est, impugnator. VII. Petrus Pateshull, fortissimus Wickliffi defensor, nec segnior familiæ suæ inimicus. Errat in eo ⁿ Lelandus, & pro Petro Anglico, (Payne aliquando appellato) & ab Ænæ Sylvio ^o commemorato, habet, quem si Baleum omnino secutus est, sui sectatorem Pitseum in consimilem errorem deduxit. Verum neque Wickliffi tam impense opinor fuisse, idque de Petro Anglico referendum potius, velut in Historiâ deinceps istâ perdiscas, crediderim. VIII. Thomas Wintertonus, haud incelebris, perhibente ^p Lelando, Philosophus juxta ac Theologus. Wickliffi coætaneus, primisque in studiis familiaris erat, cui deinde (quod apud complures in confesso est) scriptis vehementissime obnitebatur. IX. Tho. Edwardston, quem Universitas, ob Pietatem & (quâ excelluit) concionandi facultatem Doctorali Gradu ^q honestavit. X. Joh. Waldbey *literati viri* (ex Lelando ^r loquor) istos omnes merito oblatos, solennitate quadam apud Isaacos est adeptus, sui Ordinis etiam Provincialis Praeses postea designatus. Erat profectò vir admodum pius & doctus, ut ex opusculis claret, singulari lingua facundia, ingenisque promptitudine praeclitus, & propterea multis per ea tempora gratus. Frater illi erat Germanus Rob. Waldbey, qui Divi se quoque Augustini voto obstrinxerat, & in sede Iboracensi Archiepiscopus occubuit an. dom. CIOCCCLXVII. XI. Johannes Lowe, Professor Theologiæ, ut habet ^s quidam, in hac Universitate, & Ordinis sui Minister Provin-

^a In D. fol. 56. b. ^b Vide in I. fol. 2. b. ^c Ut in B. fol. 52. a. ^d H. fol. 213. b. & c. ^e Ut in Reg. I. fol. 112. b. ^f Comp. Procuratorum in pix. PP. ^g A fol. 9. a. ^h In Athenis sodalitati Franciscani. Edis. Leodii 1598. p. 317. ⁱ In Chron. Ordinis Fr. Eremitarum S. Augustini Edis. Romæ 1581. fol. 49. a. ^j In Tom. 4. p. 272. ^k Reg. Courtney fol. 25. & c. ^l Baleus cent. 5. nu. 91. ^m In Tom. 4. p. 276. ⁿ In Historia Bohemica cap. 49. ^o In Tom. 4. ut sup. p. 287. ^p Bal. cent. 7. nu. 7. & alii. ^q In Tom. 4. p. 281. ^r Pitseus Æt. 15. nu. 808.

cialis. Tractatus per plures conscripsit, repetita lectione dignissimos, & asserente ^a Leland, librorum lectissimorum conquisitor sedulus erat. Mortuus est in sede Rossensi anno CIOCDLXVII. & in Ecclesia sua Cathedrali sepultus. XII. Johannes Bannardus vel Bannardus, hujus Coenobii frater, postea S. T. P. & Cancellarius Universitatis. Quasdam ejus eruditae quaestiones in Mag. sententiarum legi, eo tempore editas, quo Scholastica Theologia apud nostros in pretio erat, in quarum tamen refutatione quosdam alios illius Temporis Theologos in solennibus suis Inceptionibus Oxonia seipso exercuisse video. Hæc de Bannardo è fragmentis ^b quibusdam MS. in Bibl. Coll. Corporis Christi Oxon. desumpsi. Claruit CIOCDXII. XIII. Joh. Capgrave, Augustinensium, si ^c Lelandum audias, doctissimus. Librorum vero quos scripsit Catalogum apud Baleum habes, qui virum hunc, quod & Pitseus facit, haud modicè deprædicat. XIV. Tho. Penkethus, de quo sic ^d Lelandus, homo tantus erat in acumine disputandi, quantus suo tempore nemo fere alius, & alibi, -- ad cujus (Johannis nimirum Scoti) exemplum ita se suaque omnia formavit ^e studia, ut non ovo ovum nec lac lacti similis &c. Tantâ autem, seu tam incredibili potius, memoriâ erat instructus, ut si ingentia Scoti volumina intercidissent, ad verbum pene restituere posse videretur. Obiit anno CIOCDLXXXVII. XIIII. Denique, præter Joh. Erghomium & Gul. Galionem, ex hoc Conventu erat Whiteheadus quidam, vir ut Scientiæ propemodum omnis, ita Matheseos imprimis peritus, qui in Coenobiorum dissolutione, ab Henrico Billingsley Aldermano Londinensi hospitio benigne susceptus, ut gratiam tantâ benevolentia dignam rependeret, & in re illum Geometricâ erudit, & diem obiens scripta sua omnia & commentationes eidem donavit, nominatim quas in Euclidis Elementa composuerat, quasque in methodum dein redactas, Billingsleyus pro suis edidit.

Bibliothecam habuisse Augustinenses, multâ librorum suppellectile instructam, è Catalogo eorum haud ita pridem superstitè abunde constat, cæterum cum nec illius Fundator, nec Benefactores ullibi compareant, hinc ego, de Fratrum istorum Ecclesiâ dicturus, abscedo.

Illam vero inchoavit, quem supra memoravimus, Joh. Handlowius Miles, cui magna ibidem pompâ parentarunt Augustinenses, tametsi absolvendam eandem Hæredibus suis & cognatis reliquit, quos verisimile fit funeratos inibi deinceps fuisse, & quorum aliqui Johannem illum Fundatoris titulo ac gloria spoliare nitebantur; namque litem super eâ re an. CIOCDLVI. inter posteros ejus exortam, in hæc verba ^f dijudicatam offendo.

Universis Christi Fidelibus, &c. Frater Joh. Stocton Prior Conventus Oxon Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, &c. Notum sit vestris reverentiis, quod Dominus excellentissimus Henricus III. ob salutem animæ suæ & ad instantiam incliti Militis sui Domini Johannis Handlow de Borsall militis, perquisivit quasdam parcelas terræ de diversis personis in suburbio Oxon ex opposito portæ quæ vulgariter dicitur Smithys gate, sicut patet in Charta diversorum plenius inde confecta, quas parcelas terræ dedit idem D.

Rex ad instantiam dicti Militis Fratribus Eremitis Ordinis S. Augustini in perpetuum & eorum successoribus ad construendum ibidem Ecclesiam & ceteras domos & officinas ad utilitatem dictorum Fratrum; hæc autem voluntatem D. nostri Regis ad instantiam dicti militis D. Papa Gregorius decimus suis bullis gratois confirmavit & ratificavit: post mortem vero supra dicti D. nostri Regis idem Joh. Handlow ad constructionem dictæ Ecclesiæ & Domorum plura bona contulit, & sicut ex antiquis annalibus intelleximus morte præventus est antequam dicta Ecclesia & Domus, ad plenum edificaretur, volens tamen ostendere ad quem locum anima sua magis effectuosè inclinabatur dum in corpore teneretur, Corpus suum illic sepeliri jussit, ubi anima tanto studio tenebatur. Hunc igitur inclitum Militem post D. Regem in primum & præcipuum Fundatorem semper suscipimus & suscipiendum æstimamus, maxime cum in omnibus Foundationibus Conventuum hoc semper cautum sit, ut nullus Patronus audeat animo temerariè aliquid donare Fratribus sine licentia D. Regis. Nunc autem quoniam quaestio vertitur de successione hujus prænobilis Militis, quidam reverendus Armiger Edmundus Rede, partim evidentiis nostris, partim suis eruditus, pia calumnia sibi vendicat jus dicti Militis tanquam jure hæreditario ex ipso descendens: ex dicto enim Milite descendit unus filius D. Richardus Handlow miles, ex quo descendit linealiter una filia dicta Elizabetha de la Pole, & ex dicta Elizabetha descendit altera Generosa femina vocata Katherine James, ex Kat. James descendit Christiana Rede mater dicti Edmundi, hoc jure descensus possedit dictus Edmundus multas terras & possessiones supradicti Dni Johannis Handlow Militis, & non solum terras sed libertates regias jure hæreditario D. Johanni concessas: Et hoc jure dictus Prior & Conventus considerantes veram propaginem successionis, libero & maturo animo ipsum venerabilem Armigerum Edmundum & hæredes suos in Fundatorem dictæ Domus suscipimus ac admittimus ex jure sibi acquisito ex præfato lineali descensu. Et ad preces eorum, venerabilis Magister Johannes Capgrave Prior Provincialis summo studio incitatus est, ut huic receptioni & recognitioni dicti Fundatoris nostri præsens esset, & ad perpetuam rei memoriam suis literis testificaret, ne filii sine patris consensu aliquid novum conderent, nec labor filiorum sine patris consensu citius frustraretur. Acta sunt hæc in Ecclesia nostra Oxon xxi. Aprilis an. Dom. CIOCDLVI. quo die præsentialiter & cum solenni processione dictus Edmundus in Fundatorem receptus est, præsentibus Cleri & populi multis & venerabilibus personis Roberto Priore S. Frideswydæ Oxon, Richardo Magistro Hospitalis S. Johannis extra portam Orientalem, Magistro Thoma Chaundler Gardiano Novi Collegii, Mag. Joh. Brether Mag. Rob. Abdy Procuratoribus Universitatis Oxon. Roberto Attewode Majore Ville Oxon, Rich. Spragott, Johanne Clerke, Johan. Lowe, &c.

Postquam charta illa palam fieret, Conventus istius Prior cum Fratribus suis, approbante etiam Ministro Provinciali, Cameras quasdam inter Ecclesiam suam ab Austro, & Refectorium ab Aquilone,

^a In To. 4. p. 339. vide Bal. cent. 7. nu. 91. ^b Sed quondam fuerunt in bib. Ecclesiæ Cath. Oxon. ^c In To. 4. ut supra p. 327. ^d Ibid. p. 340. ^e Edidit scriptum Joh. Duns Scoti super 3° sententiarum Venetiis an. 1481. illo tunc in studio Patavino ordinariè legente. ^f In quodam Reg. chartarum de terris & tenementis Dominis manerii de Borsall, in com. Buck. partibus. fol. 136. a.

scas, addito quoque horto iisdem contiguo, *Edmund de Rede* præfatus, filioque ejus & heredi *Gulielmo* assignabant, in terminum vitæ confirmantes.

Sepulti autem eo loci erant, præter *Handlovi* prolapiam, & ipsorum *Augustinenſium* (velut è tumulis nuper liquebat) complures, *Gualterus Carson* de *Waterperry* in agro *Oxonienſi* Armiger, cum consorte *Isabellâ*. Is fato functus est VII. Aprilis CIOXXVII. & sepulchrum in hac Ecclesia, Inscriptione de more, clypeoque gentilitio ornatum, conſequabatur, quæ omnia ad Hospitii subverſionem filius ejus pio animo *Waterperriam* tranſtulit, ubi ſpectanda etiamnum ſuperſunt.

Benefactores ad ante recensitos accedunt; primo *Elias le Quilter* Civis *Oxonienſis*, qui (poſtquam ex ^b Inquiſitione per XII. juratos factâ XXIII. Ed. I. dom. autem CIOCCXCV. relatum eſſet, id nec Domini Regis nec alterius cujuſpiam commodis obſtuturum) Fratribus *Augustinenſibus*, Aulam, ſeu Hoſpitiū antiquum, quod in Parochiâ S. *Crucis* poſitum, ad Collegium *Mertonenſe*, quantum ad primarii domini juſ ſpectabat, tranſcripſit. Id vero, prout in ipſâ habetur Inquiſitione, à Clericis ſemper hucusque inhabitabatur, & adhuc illi inhabitant, & reddebat, præter cenſum Collegio penſitatum, XI. Sol. per annum. Proximus huic adeſt *Joh. de Chaſleton* illuminator *Oxonienſis*, qui anno CIOCCXVII. inter ſuprema poſuit ^c mandata, ut Tenementum ejus in vico *Murilegorum* collocatum, divenderetur, & quicquid inde pecuniæ veniret, fratribus iis, in æternam animæ ſuæ felicitatem, accederet. Deinde erit *Gulielmus le Taylour* de *Beigham* *Ferrariorum* Capellanus, qui in animo deſtinans ſpecimina charitatis nonnulla edere, quo ad *Augustinenſes* firmiora ea devenirent, Meſſuagia bina, unumque fundi jugerum, eorum hoſpitiū adjacentia, XI. *Edoardi III.* anno ^d addixit. Cæterum fraudem illam perſpectam habentes *Mertonenſes* (qui Manerii S. *Crucis* domini exiſtentes, fratrum eorum protermina-tionem omnibus modis impediabant, ne ſcilicet è curiâ Letæ demum ſuâ eximerentur male metuentes) lites eâ de re frequentes ^e movebant, quæ in caſſum tamen cecidere, cum Fratres illi prædictam ex toto donationem obtinuerint, etſi vel de illâ, vel aliâ Sedis ſuæ parte aliquâ, XXI. ſol. & VI. den. Collegio *Mertonenſi* per annum ^f numerarint. Poſtremus venit (nam omnes in præſenti non referam) *Richard. de Gareford* *Oxonienſis*, qui anno CIOCCXCV. & debitam ſibi pecuniam ^g remiſit, & alia porro bona iſdem donavit. An dicam præterea, Nundinas ipſis ^h indulgiſſe *Edoardum IV.* an. dom. CIOCDLXXIV. pro magnâ eorum Portâ in quintum quotannis diem habendas, & L. inſuper ſolidos à Guardiano Monachiſque Collegii *Dunelmienſis* per annum accepiſſe *Augustinenſes*; de qua ſummâ, prout aliis quas mendicantibus reliquis penſitabant, Delegatis Regiis paulo ante præfati Collegii diſſolutionem, ratio reddebatur.

Diſſolutio Conventûs *Augustinenſis* cadit in annum *Henrici VIII.* XXXII. quam ut breviter perſtringam, fundus & Tenementa *Tho. Carwarden* Armigero, inſequenti anno, elocantur, qui omnia in rem

ſuam vertens, lapides, materiam, arbores, &c. diſtrahebat. Hinc vero cum *Edoardo VI. Henrico Suſſolcia* Duci, & *Tho. Duport* Generoſo vendendiſſet, tandem regnante *Jacobo* ad Collegii *Wadhamenſis* Fundatricem (mutatis ſubinde dominis) deſcendebant, quæ Collegio inibi, de mariti ſui nomine, condendo, prout ſuo dicitur loco, aſcripſit.

CIOCLXXI.

Hic annus nil amplius exhibet quam Convocationem i Abbatum & Priorum nigri ordinis *Oxonia* poſt clauſum Paſchæ, celebratam ubi præſidentes fuerunt Abbates de *Eynelham* & *Wyndcombe*. Ibi autem inter alia agebatur de Hoſpitiis in Uni-verſitate illa erigendis, quibus Familiæ ſuæ Tyrones doctrinâ imbuerentur. Quoniam enim præcipuè Ordinis illius Abbatia Habitacula nobiſcum conſecuta pridem erant, reliquas cupido inceſſit, ut ſibi hac in re conſultum pariter eſſet; qui diverſoria proinde haud pauca extruebant, qualia fuere quæ Hoſpitiū Monachorum *Gloceſtrenſium*, in vico *Stockwellſtreet* nuncupato, adſidebant.

CIOCLXXII.

Deventum jam nobis eſt ad ſupremum *Henrici III.* annum, cujus Regnum diuturnum tum erat, tum, quoad eruditionem Academicam, inſigni varietate interpolatum. Scriptores quidem ſub illo florescentes, brevitati ſtudent prætermitto, de Uni-verſitate tamen adnotabo, nominis eam celebritate uſque adeo inclariſſe, ut ab *Alexandro IV.* Pontif. Rom. ad Optimates *Angliæ* ſcribente, *Fons amariſſimus Heli-conis* ^k appelletur, nec noſtras unice Terras irrigare dicatur. Alius ^l autem *Secundam Eccleſiæ Scholam*, & tertius ^m quidam *Optimarum diſciplinarum Em-porium* expreſſe nuncupat. Et revera ſi tecum repu-tes, quam vicioſis quamque ruinam minantibus fundamentiſ nitebantur per hæc ſecula Scientiæ, magnum fatebère & laude dignum, vel tantillū ſuperſtruxiſſe. Neque enim cum literatis ego nonnullis profitebor, ingenuas nunc Artes re ipſâ quam optime viguiſſe, quin potius cum oculatiſſimo ⁿ *Bacono*, *Oxonia* ſub id inclareſcente aſſeverabo, imbelles eaſdem ſeu intermortuas magis, & apud nos & externos perinde omnes jacuiſſe. Quorum ſi malorum cauſas audire expetis, ſic breviter (ex mente *Baconi*) habeto.

1. Notandum primo in loco eſt, quod cum libro-rum pene omnium verſionibus errores quam pluri-mi ineſſent, neceſſe fiebat (veluti mox fuſius edocebimus) ut nugæ & ſophiſmata in Rempublicam literariam magnâ copiâ inveherentur.

Quaquam S. *Augustini* imprimis & *Boethii* ſtudio Philoſophia Peripatetica Chriſtianis in Occidente innotuerat, tamen huc uſq; ignotus propemodum erat ipſe *Ariſtoteles*: vel ut *Baconus* ^o dicit, *tardè venit aliquid de Philoſophia Ariſtotelis in uſum Latino-rum, quia naturalis Philoſophia ejus & Metaphyſica & Commentaria Averrois & aliorum his temporibus noſtris tranſlata ſunt, & Pariſiis excommunicabantur anno*

^a *Ibidem* fol. 136. b. ^b In *Turri* Lond. ex *ſaſcie. inq. ſiſt.* 23. Ed. I. nu. 98. ^c *Rot. Huſt. curia Majoris Oxon* de 15. Ed. II. in *Chartophylac. Civit. Oxon.* ^d In *Theſaur. Coll. Merton.* in *pix. Oxon.* A. 5. 29. & A. 3. 13. ^e Ut in *ſaſcie. de placitis corona Friſc. ſortia, nova diſſeiſ. Intruſionis &c.* in *Chartophyl. Civit. Oxon.* & in *ſaſcie. petitionum Parl.* de 10. & 11. Ed. III. in *Tur. Lond.* ^f Ut in *parvo quodam Reg. Coll. Merton.* fol. 20. a. ^g *Colleſt. Nich. Byſhop in eod. Chartophyl. MS.* fol. 246. ^h *Pat.* 14. Ed. IV. p. 1. m. 23. ⁱ *Continuator Radulphi de Diceto ſub an. 1271.* ^j In *lib. Monafterii de Burton ſuper Trent. MS.* ^k *Mat. Paris ſub an. 1256.* ^l *Balæus cent. 3. nu. 74.* ^m *Rog. Bacon in compendio ſtudiæ Theologia MS.* ⁿ *Ibidem.*

dom. CIOCCXXXVII. propter aternitatem mundi & temporis, & propter librum de divinatione somniorum, qui est tertius de somno & vigilia, & propter multa erronea translata. &c. Quod ad interpretes ejus attinet, inter præcipuos referri meruit (namque illos quos Anglia genuit deinceps exhibebo) Gulielmum^a de Moorebeck, natione Brabantinus, Frater primo Prædicator, & inde Pœnitentiarius; summi præterea Pontificis Cancellarius, & Episcopus in Magnâ Gracia Corinthiacus. Ille autem per hæc tempora libros quamplurimos, speciatim Philosophiam Aristotelicam, instante^b S. Thomâ Aquinate, Latine reddebat. Vertebat insuper Themistii Commentarios in Aristotelem de Cœlo & Mundo; cui versione ultimam imposuit^c manum xvii. cal. Julii anno CIOCCCLXXI. Insuper Procli Diadochi Elementa Theologica, quæ perfecit^d xv. cal. Jun. ann. dom. CIOCCCLXVIII. Id vero operis, uti & mox ante dictum Viturbii absolvit. Cum has autem aliasque hominis istius lucubrationes, viri gentis nostræ prudentissimi notaverint, nostratium juxta & Parisiensem de vulgo Philosophorum corruptelas admodum graves fuisse quidni opinemur?

III. Analytica Aristotelica, reliquæque organi partes pigre admodum in Universitatem istam aditum sibi fecere, & si Latinorum frequentiam respicias, agnosces perpaucos ejusdem interpretes, ante annum abhinc xl. habitos in pretio fuisse. Primi autem hominum Logicæ Aristotelicæ partem aliquam Oxoniensibus explicasse dicuntur.

I. S. Edmundus Archiep. Cantuariensis, qui anno quasi CIOCCXXXVII. in Scholis (ut supra dictum est) suis, Librum Aristotelis de Elenchi^e exponebat.

II. Magister Hugo, qui ante paucos annos librum Posteriorum^f dilucidabat.

III. Job. Blond, cujus in an. CIOCCXXXII. meminimus, qui à Poeta & quodam Oxoniensi hoc nomine deprædicatur, quod Aristotelem tam apud nos quam Parisienses primus omnium enucleasset; velut ex his illius Carminibus de eo colligi potest.

Adde quod à puero, studii electus inhasit,
Primus Aristotelis satagens perquirere libros,
Quando recenter eos Arabes miscere latinis,
Quos nunquam fertur legisse celebris alter,
Aut prius ut perhibent Oxonia Parisiusque,
Non tamen est contentus eo quasi sine, nec artis,
Illi mundana suffecit adeptio, donec
Humanos regeret divina scientia sensus,
Ad quam translatus lustrisque duobus & annis
Insudans totidem, rexit dominanter in ipsa, &c.

Sic ille, qui ante annum jam xx. floruerat. Sed cavendum prorsus, nè hæc in sensum illum trahatur, quasi Oxonienses tunc primum disciplinâ Aristotelicâ imbueremur: quippe fidei historicæ hoc aperte adversatur. Profecto si Poeta simul ille & Baconus, (qui rationibus modo allatis præcipue insistit) nonnullos Aristotelis ipsius libros in linguam Latinam

conversos Oxonii jam legi cœptos tradidissent, non multum repugnaremus, atqui si Philosophum nobis nunc primitus innotuisse referant, manifeste temeritatis jure merito coarguantur.

I. Primo enim ab Afferio Menevensi^b (si ejusdem exemplari laudatissimo fides) convincitur, Johannem Scotum Erigenam Logicam Aristotelicam Oxoniensibus, regnante Alfredo, prælegisse.

II. Patet insuper, quod tempore Edwardi Confessoris, Ingulphus literis Oxoniaⁱ vacavit, & in doctrinâ Aristotelicâ multum profecit.

III. Robertus Pulleynus, qui circa annum CIOCLXVI. vigeat, Optimarum Artium disciplinâ (quod Aristotelis expertem fecisse haud conjeceris) Oxoniensibus ante id tempus^k enarrasse memoratur.

IV. Simeon Dunelmensis, secreta utriusque Philosophiæ (quibus includi Aristotelicam ecquis negabit?) apud Oxonienses^l illustravit; claruit autem anno CIOCLXIV.

V. Job. Sarisburiensis, quem Oxoniensibus haud semel annumeravimus, haud vulgarem à scientiâ Aristotelicâ famam reportavit; quam propterea Oxoniâ explicasse indubium est.

VI. De Odone insuper Muremundensi in confesso est, quod Analytica conscripserit, ideoque à vero non abhorret Aristotelis sectatorem extitisse, quanquam haud asseverantius affirmabo, inter Academiæ nostræ Alumnos ponendum esse, nisi in Balai^m sententiam lubenter veneris de eo sic referentis; --- ubi studiis tam diligenter incubueris, aut quibus usus sis præceptoribus, nihil certi pronuntiare possum: fieri tamen potuit, ut Oxonienses Scholas ubi tam bona florebant litera sedulo frequentaverit. Mathematicâ (ut id obiter inseram) scientiâ eminebat, velut memoriæⁿ prodidit Faber Stapulensis.

VII. Postremo loco erit, quod Job. Hantvillus, seu Archibrenius, ad Gradum Magistri in septem Artibus Liberalibus apud Oxonienses^o aspiravit, ante annum CIOCC. quoddamque Monachi Crowlandenses Philosophiam Aristotelicam anno CIOCCIX Cantabrigiæ præmonstravit. Hinc ergo liquet hallucinatum fuisse cum Poeta Baconum, si eorum seculis Aristotelem apud nos primum receptum crediderint. Revera post admissum Jus Cæsareum anno CIOCCXLIX. Aristotelis loco Justiniani Imperatoris quilibet fere consuetudinem ambivit; cumque in octogesimum, aut eo amplius, annum obtineret, postliminio autem Philosophia Aristotelica restituta esset, Philosophus (qui, ut Merlacus^p dicit, oblivioni dabatur) importari tum primitus in Academiam saltem minus attentis visus est: interea tamen Universitatem nostram in Artium studio & disciplinis omnino fundatam alibi ostendimus, & res ipsa loquitur.

Verum, his lectori permittis, satis constar, quod cum de corruptis hac tempestate scientiis graves moveret querelas Baconus noster, qui seculi sui Aristarchus merito dicetur, is mali hujus præcipuam causam statuit neglectum, aut quod perinde fere est, non bene intellectum Aristotelem. Proinde in libro^q de utilitate Scientiarum, loquens de imperfectione antiquorum sapientum & Sanctorum, dicit eos maxima præterisse ex causis certis --- una est (inquit)

^a Gul. de Moorebeck Wytelus filius Thuringorum &c. ob cujus rogatum Magister Vitellionis Polonus flos mathematicorum condidit perspicillam. ^b Ut in quadam nota præfixa libro Vitellionis de perspicillis MS. ^c Ut in ipso MS. in bib. Coll. Ball. ^d Ut in alio MS. ibid. ^e Bacon ut supra in comp. Theolog. ^f Ibid. ^g Mich. Cornubiensis Decanus Trajectensis in poematibus suis, MS. ^h Vide Twynum in Apol. lib. 3. sect. 287. ⁱ Vide in Hist. suæ edit. Francof. 1601. p. 903. ^j Balaeus cent. 2. nu. 83. ^k Ibid. cent. 2. nu. 98. ^l In cent. 3. nu. 19. ^m In præfatione sua super latinis Operibus Euclidis. ⁿ Bal. cent. 3. nu. 49. ^o Dan. Merlacus in præfatione libri de naturis inferiorum & superiorum MS. ^p Cap. 14. MS.

quia non fuerunt translata in linguam Latinam, nec ab aliquo Latinorum composita: Et ideo non fuit mirum si eorum non aestimabant valorem: Platonis enim libros Doctores omnes assumebant in manibus quoniam translati fuerunt nec inveniebant in Græco: sed libri Aristotelis non fuerunt tunc temporis translati, nam Augustinus fuit primus translator Aristotelis & expositor. Sed in minore & primo libellorum suorum, viz. predicamentorum, nec fuit Philosophia Aristotelis tunc temporis Græci nota, nec Arabibus, sicut prius factum est: Et ideo sancti, sicut alii ignoraverunt Philosophiam Aristotelis, cuius usum non habebant, laudabant tamen Platonem, & quoniam intellexerunt quod Aristoteles profectus est Platonicas Sententias, Aristotelem in multis reprobant, & dicunt ipsum hæreses congregasse, sicut Augustinus dicit. Et paucis interpositis sic idem citatus author. Caterum ex libro predicamentorum manifestum est quantum sancti laudassent Aristotelis magnalia, postquam istum libellum qui respectu sua sapientia in mille tractatibus diffusè non valet unam festinam, magnificè extulerunt. Nam Augustinus ipse transtulit illum de Græco in latinum pro filio suo & exposuit diligenter, plus laudans Aristotelem de hoc nihilo, quam nos ipsum extollimus præ magna parte sua sapientia, &c. tum addit. Et Alcuinus de expositioribus Sacra Scriptura unus, Magister Caroli magni illam translationem Augustini de predicamentis mire laudavit, & metrico prologo decoravit sub his versibus.

Continet iste decem natura verba libellus,

Quæ jam verba tenent rerum ratione stupenda, &c.

Præterea cum Boetius, sequiori tempore, Aristotelis Logicalia, parva naturalia, & Metaphysicorum nonnihil, Romana donaret Civitate, constabat operum ejus nec partem dimidiatam, nedum potiorem rei literariæ studiosis innotuisse; quæ tum illorum plerisque, tum Latinorum maxime vulgo incognita penitus erant.

Ad hæc, quod Christianismus professi Philosophiæ parcius studerent, causa erat, quoniam invalescenti fidei obfutura videbatur Naturæ cognitio, idque in eo præsertim, quod si mundus ex illius legibus consisteret, metuendum erat ne numinis jura homines minus agnoscerent. Caterum non solum hoc modo Philosophia suspecta fuerat, quasi fidem Christi tardaret (inquit Baconus) sed jure legum suarum de Reipublica defensione ab omni contrario sensu, visa est, per indicia futurorum, & ostensionem rerum occultarum presentium, & per opera mirabilia supra naturam & artis communiter operantium potestatem contendere cum fidei predicatoribus, quorum proprium fuit non per naturam & artem, sed per virtutem Dei Philosophiam de futuris eruere, occulta producere, miracula suscitare: nam quod Philosophia potestas valeat magnifica peragere, quæ vulgus non solum Laicorum sed & Clericorum ducent pro miraculis, sequentia declarabunt &c. Sic ille, cuius nimium studia, quod è sordido tritoque Monachorum otiosorum tramite desisterent, suspicionem incurrerant damni rei Ecclesiasticæ aliquando tandem inferendi, eoque perinde nomine, & quia magiam olere parum salutis crederentur, librorum ejus lectione tam illius quam subsequentium seculorum literati prorsus abstinere.

Rursus autem, suppressi Aristotelis causam & reddidit supra laudatus Baconus, & paucitatem exemplarium, & ea possidentium invidiam, nec non bellâ Orientales plagas continuo infestantia, quæ omnia magni viri scripta usque eo occuluisse videntur, ut nisi Arabes, Avicenna, & Averroes, post Machumetis tempora commentariis eadem dilucidassent, periculum fuisset, ne tota fere intercidissent; quamvis præter Logicalia quædam & Philosophica, quæ Boetius de Græco transferrentur, ab ætate tamen Michaelis Scoti, hoc est anno præcise CIOCCXXX. ingens erat apud Latinos librorum Aristotelicorum penuria; siquidem nec multis eorum in linguam vernaculam transductis, paucissimis vero usu publico receptis, fruebantur. Quoad illos equidem, præcipua Philosophiæ dogmata, arcana verissime erant; & ommissis tam Artis quam Naturæ magnalibus, vilissima quævis, eaque otiose adeo & per partes reddebantur, ut præter linearum & capitum frequentissimos hiatus, integri in Physicis, Metaphysicis, & Logicalibus libri omnino deessent. Denique, & secunda Avicenna Philosophia (quæ Orientalis cognomine percrebuit, & cujus nuda simplicitas quoscunque oppugnantium ictus contempsisse fertur) uti & tertia ejusdem, quam paulo ante vitæ exitum scripsisse perhibetur, & in quam (referente ipso in præfatione ad primam) recondita Artis haud pauca congererat, in linguam haudum Latinam derivata comparebant.

IV. Quinimo gravi Rei literariæ detrimento, præter receptas ubique Leges Cæsareas, nec non tumultus Academicos, qui nobiscum haud secus ac Lutetia frequentes erant, Regnorumque turbas intestinas, & quibus perniciosæ præsertim exitere simultates quas in Angliâ constarunt Optimates: accesserant Luxus & Avaritia Clericorum, & nascentes quotidie Religiosorum Ordines, qui ut novi quippiam in doctrinâ ac fide inducere gestiebant, ita a Fundatorum suorum regulis & sanctimonia confestim declinabant. Caterum ut prius dicta tantisper resumam, de Versionum pene omnium pravitate & erroribus copiosius edisserere Baconi nostri fretus auspiciis non prætermittam.

Hujus autem generis peccata in Materiâ potissimum Physicâ admitti contigit, cujus argumenti libros cum tales apud nos juxta atque externos viri transferendos & susceperint, qui utriusque Idiomatis rudes quam maxime essent, mirari non est ubique prope modum eosdem deliquisse, uti nec discentium inde vulgus, in Scientiarum ita fundamentis deceptos, versiones ejusmodi ulterius corrupisse, & errores erroribus aggefisse. Enimvero si fidem promeruerit Baconus, viros his temporibus vix quatuor inter Latinos deprehendisses, qui Linguae vel Græcæ vel Hebraicæ, nedum Arabicæ rationem, secundum Leges Grammaticas, elicere intelligerent, dum sermones illos, Laicâ quadam imperitiâ, plerique omnes usurparent, ad verborum ordinem & Syntaxin, quarum inscii penitus erant, nequaquam attendentes.

Insuper, latine jam reddita, in rebus maxime naturalibus, bene pauca habebantur, deque illis haud omnia ad literatorum plebem & devenerant; deficientibus plerumque integris capitibus, reliquisque fraudum & errorum refertis, velut speciatim de libro illo Problematum ^f annotavit Baconus. His addendum, quod non tantum nuperrime translata nondum percrebuerant, sed nec factæ jam pridem Versiones (prout de Logicâ Aristotelicâ manifestum esse dicit Author prælaudatus, ante & quinquagesimum tum

^a In eodem cap. ut supra. ^b Ibid. cap. 30. ^c Idem Bacon. in lib. commun. Naturalium MS. lib. 1. cap. 3. ^d In Epistola ad Clem. Pap. IV. MS. ^e Ib. in 3. cap. commun. Natural. ^f Ibid. ^g Ita Baconus in opere hic citato.

anuum in Latinum transfusa) Clericorum vulgo innotuissent. Et inde erat, ut illi videretur, quod *Aristotelis* de Philosophia Naturali libri, qui ante trigessimum aut quadragessimum annum legi tandem coeperant, & a suscipientibus absoluta haud fuerant, apud studentium plebeculam pro ignotis haberentur.

Hi autem imprimis tuere qui vertendis, seu potius corrumpendis bonis authoribus operam suam commodarunt, recensente *Bacono* a nostro, *Gerardus Cremonensis*, *Michael Scotus*, *Aluredus Anglicus*, sive *Philosophus*, *Hermannus Alemannus*, *Gulielmus Flemming*, Magister *Paravicinus* Physicus. Illi terrarum orbem scriptis suis futilibus & indoctis contaminarunt, ita in Latinâ linguâ imperiti, ut sæpissime barbaras & vernaculas voces b interponerent. Rem instantiâ illustrat c *Baconus*, scilicet quod cum in Scholis, de vegetabilibus agens, legeret *Belenum* d in Perside perniciosissimum transplantatum *Jerusalem factum est comestibile*; illique aqua hæreret, siquidem nesciret, quid *Belenum* istud sibi vellet: qui adstabant juvenes *Hispani*, risu ipsum exceperunt, quandoquidem voce illa vernaculo idiomate semen notissimæ plantæ, quam *Cassilaginem* appellat, vulgo designaretur. Sed non est dissimulandum pace *Aristarchi* nostri, *Belenum* Græcæ originis vocem esse, herbamque denotare cujus succo sagittarum cuspidēs olim intingebantur, unde & toxicum dicebatur, & napelli sive aconiti species est. Ita aliquando accidit, ut qui aliorum ignorantiam traducunt, suam magis prodant. Sed hæc obiter.

Quod ad *Michaelem Scotum*, sive *Mathematicum* attinet; per plagium is *Andrei* cujusdam verpi lucubrations sibi vindicabat, & *Avicennam* transtulisse se perhibebat, proemii loco ad Historiam Animalium *Aristotelis* hæc e habet. Incipit liber de animalibus *Aristotelis* translatus ab Arabico in latinum per Magistrum *Michaelem Scotum*. Frederice domine mundi Imperator, suscipe devote hunc librum, *Michaelis Scoti*, ut sit gratia capiti tuo, & torques collo tuo. Librum etiam alium jussu Imperatoris edidit in usum juniorum (cui titulus. *Liber f introductorius*) tempore *P. Innocent. IV.* conscriptum, quem hisce carminibus claudit,

Utilis est cunctis nostri doctrina libelli.

Suscipiant omnes gratantes dogma Novelli.

In proemio *Gilbertum* quendam sive *Gerebertum* laudat, magni apud Gallos nominis ob singularem in Magia peritiam, qui *Rhemensis* Episcopus, deinceps *Ravenna* Archiepiscopus, & demum Papa Romanus fuerat. Epilogi loco dicit Author, *Expliciant judicia quæstionum secundum scientiam Michaelis Scoti, grandis astrologi quondam Imperatoris Frederici de terra Teutonicâ.* Anno *CIOCCXXX.* teste g *Bacono* floruit, minime vero, quemadmodum nonnulli referunt, ann. *CIOCCXC.* Apud posteros Magi nomen habuit, quem tamen *Gabriel* h *Naudaus* illa infamia liberandum contendit. De *Aluredo Angliæ* superius egimus anno *CIOCCXXXI.* ideo ad *Hermannum Alemannum* transimus, qui Episcopus deinceps factus, *Bacono* nostro non erubuit libere i confiteri, licet in logica libros aliquot transtulisset, se

tamen illius Artis penitus rudem fuisse, nec scientias liberales, linguamve Arabicam intelligere, nec adeo interpretari, quam aliis id peragentibus præsto adesse conduxisse nimirum in *Hispania Saracenos* aliquot, quidum gentis illius historiam enarranti suppetias tulere, pariter *Mahumetis* doctrinam enarrabant. In libri k fine sic peroratum. *Doctrina Mahumet, quæ apud Saracenos magna auctoritatis est, ab Hermanno translata, cum esset peritissimus utriusque linguæ, latinæ scilicet & Arabicæ.*

Gulielmus Flemming, licet *Parisiis* laudem satis amplam l obtineret, linguam Græcā, (in qua una sese multum jactabat) penitus nesciebat. Unde postquam aliorum labores contemptum habuisset, se illis correctorem spondens, novos solum errores, & immania sphalmata protulit, quæ a lectoribus cito deprehensa.

De Magistro *Paravicio* non multa habentur, transtulit tamen *Abumeron*, sive *Abumer van Avenzoar*, quem sic auspicatur, *In nomine Domini Amen. Incipit liber Thoirin de Halmondana Vahaltadabir, cujus est interpretatio rectificatio medicationis & regiminis; editus in Arabico a perfectio viro Abumarvan Avenzoar, & translatus de Hebraico in latinum Venetiis a Magistro Paravicio Physico, ipso sibi vulgarizante Magistro Jacobo Hebræo, Ann. Dom. CIOCCCLXXX.* De omnibus seculi istius interpretibus solus *Bacono* nostro satisfecit Episcopus *Lincolniensis*, solus (m inquit) Dominus Robertus novit scientias & linguas sufficienter, &c.

Pergit idem n *Baconus* rei literariæ damna ulterius recensere, gravemque in Universâ mathesi insectiam notat: *Johannes* quippe *Londinensis* pupillus suus, Magister *Petrus de Maharnicuria Picardus*, Mag. *Campanus de Navarra*, & Mag. *Nicolaus* o Doctor *Almarici de Monte Forti*, hæc soli tempestate superfuere, qui in scientiis istis aliquid præstare potuerant. Reliqui mortalium in primo elementorum limine hæserunt, prop. nimirum quintâ, quam *Elefugam Baconus* p appellat, quæque a posteris *Pons asinorum* vocabatur.

De perspectivâ ait, neminem ante annum Dom. *CIOCCCLXVII.* *Oxonii* in illa arte q legisse; idq; bis tantum post homines natos ibidem præstitum. *Parisiis* vero nihil ea de re usque dum innotuisse: imo latinos omnes disciplinam hanc penitus ignorare, si tres in *Angliâ* excipiantur. Addit r etiam *Julium Casarem* telescopii ope à *Gallicano* littore portus nostros urbesque maritimas spectasse, cum bellum in nos meditaretur. *Baconi* tubus opticus, quo mediante è longinquo res gestas contuebatur, seculo hoc, & insequentibus celebri increbuit famâ, & authori Artis Magicæ notam inouit. Is vero, ut opticam suam tueretur, non modo thanmaturgiâ in illis quæ ad visum pertinent, scientiæ huic attribuit; sed Universim s ait, omnia sciri per perspectivâ, quoniam omnes actiones rerum sunt secundum specierum & virtutum multiplicationem ab agentibus hujus mundi, in materias patientes: & leges hujusmodi multiplicationum non sciuntur nisi à perspectivâ, nec alibi sunt tradita adhuc, cum tamen non solum sint communes actioni in visum, sed in omnem sensum, & in totam mundi machinam, & in celestibus, & inferioribus &c.

a In cap. continent. epilog. ut supra, & in opere 3° ad Clem. P.P. IV. cap. 25. MS. in bib. Coll. Universitatis. b Idem Bacon in compend. stud. Theol. in Bib. Bod. fol. 15. c Ibid. fol. 138. d In alio exemplari scribitur Velenum, sed vitiosa. e Edit. Venetiis. 1493. f MS. in bib. Bod. inter cod. jur. g In lib. de util. scient. cap. 30. h In Hist. Mag. ut supra sub an. 1227. i Idem in cap. continent. epilog. ut supra. j MS. in bib. Coll. Merton. P. 7. 9. k In eodem cap. cont. epil. ut supra. l In opere 3. c. 10. MS. in bib. Coll. Univer. m In ope minore ad Clem. IV. MS. n Fecit iste Nicolaus parvum Almagistum & commentavit Geometricum Euclidis. o Ib. in eod. opere 3. cap. 6. MS. in bib. Coll. Univerf. p Idem Bac. in epist. ad opus minus Clementi IV. & in eod. 3. opere cap. 11. q In lib. suo de perspectivâ MS. r In opere min. ut supra.

Sed licet Dioptricam studiosè extoleret Rogerus noster, pariter in *Catoptrica* defudabat: *Archimedi Siracusani* æmulus; qui *Romanam* classem, in Anchoris stantem, speculis ustoriis combussisse perhibetur: in hujus rei fidem consuli poterit liber ab eo conscriptus de *speculis comburentibus*.

Chimiam porro neglectam conqueritur *Baconus*; qui tres tantum reperiri per Romanum orbem ait, qui artem illam callerent, inter quos *Petrus de Maharncourt* supra laudatus, principem obtinuit locum, & maximis ornari elogiis à *Bacono* meruit, *Dominusq; experimentorum* passim dicebatur. Inter celebres vero *Chimicos* qui usquam florere, quantum locum vindicat ipse *Baconus*, sic enim recenferi solent.

I. *Hermes Trismegistus*.

II. *Geber Arabs*.

III. *Mouenes Romanus*.

IV. *Rogerus Baconus*.

V. *Raimundus Lullius*.

VI. *Thomas Paracelsus*.

Quinimo depingi solebat *Baconus* appposito Salamandro, his verbis insuper additis. *Per elementorum conversionem ternarius purificatus fiat monas*.

Demum vero, non magis ad Rogeri nostri palatum faciebant quæ vulgo inter Theologos gerebantur: in mores enim & studia clericorum passim invehitur, pleraque etiam in *Alberto magno*, & *D. Thomâ* criminatur. Nec immerito id quidem, siquidem eorum in *Aristotelem* scripta ex decreto *P. Gregorii IX.* damnarentur. Quin & *S. Patrum* editiones ad examen^a trahebant, & *Basilii*, *Chrysostomi*, *Dionysii* opera frustra requisivit. Versiones etiam biblicas corruptas passim^e querebatur. Sed nihil magis bilem ipsi movit, quam *Neophytarum* quorundam superba ignorantia, qui sine arte aliqua autum Magistri, sine doctrinâ Doctores^f salutabantur, cunis quam *Cathedrâ* digniores, & prætextâ potius quam togâ doctorali, imo virili, induendi. Adeo ut ex innumeris qui ea tempestate *S. Theologiæ* studio nomina dedere, soli ipsi & placuerint *Rob. Grosstest*, *Thomas Wallensis*, *Episcopus Menevensis*, *Adamus de Marisco*, *Mr Gulielmus Lupus*, & *Mr Gulielmus Schyrwodus*. Istis diutius immoratus sum, ut ex acri censurâ eruditissimi *Baconi* constare posset, qui fuerint in Artibus & *S. Theologia* hac tempestate profectus, & incrementa, quæ etiam vicia inoleverint.

CICCLXXIV.

Rei literariæ impedimenta bene multa retulimus, his autem addendæ sunt nocivæ non minus inter ipsos Academicos similitates, quibus testatum faciebant, animis se ad *Martem* potius quam *Minervam* propendere. Graves utique contentiones erant, quibus *Angli australes*, *Marchiones*, vel *Wallie* limitanei, *Hiberni*, & *Cambrenses*, cum *Scotis Anglisque borealibus* conflabantur; quæque anno superiori, postridie festi *S. Pauli*, ad bonorum usque direptionem prorupere. Sed furoris istius tandem pertæsum est, & interpositâ præcipuorum Academicorum operâ, hoc anno, proximo die *Martis* post *Dominicam Palmarum*, optatum finem civilia hæc bella habuere, ut patet

ex pacto convento sive compositione^a sequente.

In nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti, Amen. Ad aternam rei memoriam. Cum varia contentiones & discordia orta essent inter Australes, Marchiones, Hybernenses, & Walenses ex una parte, & Boreales & Scotos ex altera, in municipio Oxon, super variis petitionibus, reconventionibus & transgressionibus, in hac forma conquieverunt. Videlicet.

Ex parte Australium, Marchionum, Hybernensium, & Walensium, electi fuerunt Domini & Magistri.

Richardus filius Johannis.

Richardus de Hallynges.

Henricus la Feyte.

Ægidius Fillol.

Thomas de S. Leodgario.

Willielmus de Cruce Roys, &

Johannes Folke.

Qui plenam habuerunt potestatem generalem & spirituales componendi, transigendi, ordinandi, remittendi ordinationem, dictam seu Laudum recipiendi, & alia omnia faciendi, quæ ad bonum pacis plenè poterunt pertinere.

Ex parte vero Borealium & Scotorum electi fuerunt Domini & Magistri.

Hugo de Thurgarton.

Clemens de Aston.

Willielmus de Lafford.

Robertus de Fletham.

Nicolaus de Bernewelle.

Gilbertus de Strathern, &

Willielmus de S. Botulfo.

Qui consimilem in præmissis omnibus habuerunt potestatem. Electi etiam fuerunt quinque Mediatores Domini & Magistri (viz.)

Frater Oliverus Daynchurch Prior Fr. Prædicatorum Oxon.

Johannes de Wengham Præcentor S. Pauli London.

Hugo de Heynesham.

Nicolaus de Marnham gerens vices Domini Cancellarii Oxon. &

Philippus de Stanton Canonicus Wellensis.

De communi consensu omnium tam Australium, Marchionum, Hybernensium, Walensium, quam Borealium & Scotorum. In quos quidem communiter ab omnibus prædictis collata fuit plena potestas, mediandi, ordinandi, & discordes ad concordiam reducendi; petitiones, conventiones, reconventiones, transgressiones, & penarum commissiones moderandi, remittendi, & omnia alia faciendi, quæ ad bonum pacis poterunt quomodolibet pertinere: juramento ab omnibus & singulis prædictis corporaliter præstito, quod pacem & formam pacis, quam prædicti quinque ordinaverint &

^a In præambulo suo ad opus majus & minus &c. MS. & in oper. 3. ad Clem. IV. ut sup. c. 12. ^b In opere min. ad Clem. IV. c. 13. ^c Ioh. Launoy de varia Aristot. fortuna in Acad. Paris cap. 7. vide etiam in dialogis Occam. lib. 2. cap. 21. ^d In 3^a parte operis majoris sive in Tractatu suo de utilitate scientiarum MS. Ibid. p. 45. secundum exemplar M^{ti} Allen. ^e Bacon in opere min. cap. 5. ^f In opere min. ad Clem. IV. cap. 5. ^g In Turri Scholarum in pix. II. an. 12. sub 43. sigillis.

provident, inter eos inviolabiliter perpetuis temporibus observant. Quinque vero prædicti mediatores prædictas quatuordecim nomine omnium ad concordiam sub hac forma amicitabiliter reduxerunt. Videlicet. ut nemissis hinc inde ab initio mundi omnibus rancoribus, injuriis, transgressionibus, contumeliis, actionibus tam realibus quam personalibus, pænarum commissionibus, & omnibus aliis quorum prætextu posset in posterum super præmissis questio vel contentio suscitari; bona ablata à quocunque in crastino S. Pauli an. D. CIOCLXXIII. quocunque inventa fuerint, plene restituantur. Quod si inventa non fuerint, pretia restituantur eorundem. Et, si contingat bona aliqua in posterum inveniri penes aliquem, quorum pretia prius fuerint persoluta, licitum est Dominis res suas pretio restituto, auctore Cancellario rehabere. Quam restitutionem plene faciendam, prædicti quinque mediatores cum prædictis Ordinatoribus & aliis Dominis & Magistris Willielmo de Bridillington, Johanne le Bigoth, Petro de Ros, Jacobo de Segrave, Edmundo la Suche, Thoma filio Alani, Willielmo de Umfranville, Joh. de London, Roberto de Thorp, Laurentio de Spalding, Willielmo de Belewe, Rogero de Mortivans, Alexandro de Martineshorpe, Rogero de Tiltune, Adamo de Levinton, Archibaldo de Duglas, Symone de Farindon, Radulpho de Knēveton, Thoma de Hunsinghorne, Willielmo de Menil, Roberto de Linton, Richardo de Wyteby, Andr. de Derby, Roberto de Barton, Johanne de Axeby, sponte se ad idem obligantibus citra festum Pentecostes fideliter promiserunt & manuceperunt. Ad pacem vero & tranquillitatem Universitatis in perpetuum inviolabiliter observandam de consensu expresso omnium & singulorum ordinatum est & provisum, quod si quis de pacis perturbatione suspectus inveniat, idonee caveat per pignora, aut per clericos beneficiatos in Provincia Cantuariensi, vel Eboracensi, aut per Burghenses immobilia possidentes, quod stabit pacifice & quiete nullo modo arma portando, seu aliis ad portandum commodando, vel conventiculas illicitè faciendo, aut pacem Universitatis, ope, facto, vel consilio qualitercunque perturbando. Quod si sic cavere noluerit, vel non potuerit, vel in villa vel extralativaverit, vel latitantem receperit, retentis ejus bonis omnibus ab Universitate bannitus expellatur. Ad quæ omnia & singula fideliter & inconcusse observanda, omnes & singuli de Universitate tam majores quam minores corporale Sacramentum præstiterunt. Adjicientes sub eodem Sacramento, quod si quis huic ordinationi rebellis aut contradictor extiterit, aut correctionem Cancellarii subire recusaverit in præmissis, omnes de Universitate in ipsum tanquam perditionis filium, pacis Dei, Ecclesie, & Universitatis perturbatorem, communiter in manu forti ad mandatum Cancellarii insurgent, ipsum tanquam membrum putridum ab Universitate in perpetuum expellendo. Absentes vero Scholares, seu venturi, omnes idem subeant juramentum. Provisio insuper quod de cætero partes non fiant seu nominentur in Universitate, sed unum sit Collegium & unum corpus, aliis nihilominus obligationibus pænalibus per Universitatem prius ordinatis in suo robore duraturis. In cuius rei testimonium, novemdecim prædicti cum aliis superius nominatis presentibus signa ap-

posuerunt. Ista omnia prædicta de pleno consensu omnium Magistrorum Regentium & non Regentium, Dominorum & Bachalavorum majorum & minorum Universitatis sine contradictione alicujus facta, ordinata, statuta, & jurata fuerunt ad perpetuum pacis Universitatis Oxon gubernationem & tranquillitatem die martis proxima post festum diei Dominica in Ramis palmarum, an. CIOCLXXIV. loco supradicto.

Cæterum uti certissimum est dissensiones hæc litterarum progressus multum inhibuisse, ita nec incruentas fuisse, aut citra eadem constituisse arbitror, cum sedandis iisdem & in futurum impediendis tantâ curâ & industriâ laboratum esset; tantâ porro solennitate & pompâ, in pace firmandâ conveniret Universitas, ut chartæ huic sigilla quadraginta tria (quæ rerum illarum cupidus in archivis nostris etiamnum videre poterit) appenderentur.

CIOCLXXV.

Omitto jura & privilegia varia quæ Regia nunc Majestas Universitati contulit, de Burghensibus aliisque Laicis in Curiam nostram citandis, in omnibus actionibus personalibus non obstante Regis prohibitione, deque assis & pretiis victualium, vini, & aliarum rerum venalium imponendis. Ad leges autem Cæsareas transeo, quarum nunc studium à quadraginta retro annis, haud absque Philosophiæ dispendio, tantopere increbuisse, ut nuda sine iis vel ipsa Theologia censeretur, & exteri complures, nostrâ in iisdem perdiscendis methodo (qualem utique nec Bononiâ la Grassa divenditabat) allekti, Oxoniâ confertim accesserint. Eorum vero de numero erat Alfonsus de Senis, qui huc an. CIOCLXXVIII. adventabat, & cui in studiis sustentando, Conventus Einshamensis centum quotannis solidos largiebatur, efflagitante O. titulo S. Adriani Cardinale, & ad Anglos per hæc tempora Legato, qui Alfonsum illum in hanc secum Insulam adduxisse videtur. Huc insuper trajecere, Magister Bonifacius de Saluciis, Italus & ipse, & de cujus Inceptione dictum prius habes; utque alios præteream, Franciscus Accursius L. L. D. cui per Regem Edwardum I. cum tota familiâ evocato, ex mandato ad Vicecomitem Oxon transmissio, Aula Regia in Bellomonte in Parochia D. Mariae Magdalene assignabatur, eamque quoad libitum esset incolere permittebatur; quem licet Oxoni degentem non repererim, Lectiones tamen ibidem habuisse non est cur dubitem.

Franciscus ille Accursius Bononiâ modo dictâ huc migravit, & Tholosam in itinere attingens, laude ibi cum summâ legebat; velut Bartolus in commentationibus suis ad illam Legum partem quam explicabat Accursius, testatur, Regis porro Anglicani Advocatum appellitans, apud quem sane tanto erat in pretio, ut non modo Aulam quam præfati sumus adeptus, sed & Manerii de Martlegh propter Hugonis le Dispenser, Johannis le Dispenser, in capite tenentis, filii minoritatem (ut loqui solent Legulei) penes Regem redacti, usum fructum fuerat consecutus; in largitionis illius charta dilectus & fidelis Secretarius noster dictus, uti in aliâ quadam Franciscus de Bononiâ L. L. D. & illustris Regis Angliæ consiliarius. Is autem Oxoniâ alibi in Angliâ perstitit, usque dum Bonorum quæ Bononiâ possederat, publicationem metuens, eodem reverteretur; ibi autem post paulo defunctus, in Ecclesia Fratrum Mi-

^a Ibidem. ^b Pat. 3. Ed. I. m. 6. & in lib. placitorum de Banco in Thesaur. Scacc. fol. 103. 104. ^c Claus. 3. Ed. I. m. 18. & in Haro de privilegiis fol. 13. 4. ^d R. Bacon in opere minore, MS. cap. 4. ^e Reg. magnum carobis Einsham fol. 84. a. ^f Scripsit in Digestum novum, vide in Ecloga Th. James p. 47. n. 33. ^g Pat. 4. Ed. I. m. 35. ^h Ibidem. ⁱ Claus. 8. Ed. I. m. 16. dnf.

norum, cumuloque Patris funeratus est. Patrem habuit *Franciscum Accursium* Florentinum, qui *Economia* vixit circa annum *CIOCCXXVII*. ubi *Leges Cæsareas* pluribus annis exponerebat, vir siquidem erat ingenio summo & industria singulari præditus, qui *Johannem & Aronem* haud sine admiratione audivit, & cum aliis *Legum* partibus, *Corpus Universale* commentabatur, neque *Pandectarum* volumina & *Constitutiones Cæsareas*, contra *Justiniani* edictum, interpretari non est veritus. Nominis rationem sui ipse consueverat elicere, & *Accursium* se nuncupatum deprecare quia occurrit tenebris *Juris Civilis*, &c. Mortuus autem est anno *Ætatis LXXIX*. Domini vero *CIOCCXXX* (quanquam nec desunt qui an. Chr. *CIOCCXLVI*. attigisse referunt, & volumen nescio quod *Authenticum* commentariis sub id illustrasse) & in *Ecclesiâ*, de qua prædixi, *Fratrum Minorum*, secus ejusdem ostium sepultus jacet, hac inscriptione dignoscendus;

Sepulchrum Accursii Glossatoris Legum, & Francisci ejus filii.

Itaq; ergo aperte jam liquet, quanto *Leges* in honore, temporibus simul illis atq; regnante nuper *Henrico III.* non *Oxonii* tantum, sed per universam quoq; *Angliam*, fuere. Tantis equidem eas sequebatur favor, ut earum cognitione pollentes, modo *Theologiæ* expertes penitus non essent, *Beneficia* prius & *Dignitates* assequerentur, quam consequi potuerint qui cæteris omnibus in *Divinâ* tantum *Scientiâ* præminerent. Et complures utiq; sunt, qui de *Legum* studio, & reliquæ *Litteraturæ* neglectu conqueruntur; maxime autem *Stephanus Langtonus* Archiep. *Cantuariensis*, qui in *Ecclesiasticis* ^b *Expositionibus*, sui seculi *Monachos* increpat, quod *Decretistæ* appellari præoptantes, relictoque agro veri *Boox*, nempe *S. Scriptura*, ad alium agrum, id est *scientiam* secularem, pro cupiditate terrena transirent. At vero si *Baconum* nostrum audiamus, is *Prelatos* infectatur, quod *studium Theologiæ* negligerent, quod *cavillationes juris* defæderent *Philosophiam*, & *Regulares*, *Franciscanos* & *Dominicanos*, licet alias imperitos, magnam *scientiæ* famam comparasse, quod *Clerici seculares* ex appetitu divitiarum & honorum, à quadraginta annis studio *legum Romanarum* se addixissent, & nullum per illud tempus tractatum in *Theologia* composuissent. Porro autem in *Opere* ^c suo ad *Clementem IV.* Scholis id vitio vertit, quod in *Legum* enarratione ita essent occupatæ, ut illas eatenus tantum considerarent, quatenus ad *Praxin*, aut obedientiam in particulari aliquo reipublicæ statu præstandam, conducere; nil interim *Philosophice* consecutæ, nec, ad *Aristotelis* aut *Theophrasti* exemplum, multiplici tam *Civitatum* quam *temporum* discrimine perpenso, de tradendis secundum *Artis* regulas præceptis cogitarent.

Cum in his autem *Baconus* ad stipulatores quamplurimos habeat, existimandum non est, quod censurâ *Leges* tam gravi ideo damnaverit, quoniam earum professoribus haud optime cupivit; etenim liquet, tum per eas, tum *Theologiam Scholasticam*, puræ adeo *latinitatis* cognitionem exaruisse, ut *Collegii Mertonensis* Fundator ex piâ quadam calamitatis illius commiseratione, *Scholarium* suorum aliquos in *Arte* speciatim *Grammaticâ* erudiendos ^d decreverit.

^a Catellianus Cotta de jurisperitis. Edit. cum aliis authoribus Venet. 1584. T. I. & Io Ficardus in vitis jurisconsultorum in eodem Tom. ^b MS. in bib. Bod. fol. 201. vide Duckium de auctoritate *Juris civilis* lib. 2. cap. 8. part. 2. sect. 32. ^c Vel in opere minore, cap. 4. &c. ^d Reg. Peccham in Ordinationibus Coll. Merton fol. 236. &c. ^e Ad finem questionum Richardi de Nova Villa super secundum sentent. MS. in bib. Coll. Cant. & Gon. & in principio & fine Bonaventuræ in 1. & 4. sentent. &c. Et in Tho. Walden in fascic. 22. an. Ioh. Wicliff MS. fol. 149. ^f De isto Articulo vide in Bradwardino in opere suo de causa Dei lib. 3. cap. 17.

CIOCCCLXXVI.

Cum errores haud pauci, qui in utraque jampridem *Academiâ* sensim invaluerant, disseminari jam in publicum, & defendi occiperent, *Robertus Archiepiscopus Cantuariensis* & *Stephanus Episcopus Parisiensis*, *Lutetiam* hic, ille *Oxoniam*, nullâ interpositâ morâ invisere constituunt. Huc autem *Cantuariensis* mense *Martio* adventabat, & corrente nunc *Quadragesima*, in die *Jovis* ante Festum *S. Cuthberti* proximo, *Scholas* adiens, de quæstionibus tum *Theologicis* tum *Philosophicis* *Logicisque* haud vulgari acumine disceptavit, & opiniones falsas perinde ac nullo fundamento nitentes, in iis simul, aliisque *scientiis*, animadvertens, easdem de consensu *Magistrorum* tam *Regentium* quam non *Regentium*, explodebat, & censurâ condignâ damnabat. Illæ autem ejusmodi ^e erant.

In Grammaticâ.

Ego currit, tu currit, currit & curro, tanquam genuinam saperent *latinitatem*, in usu erant quotidiano.

Item currens est ego, & ego curro; *Socratis* legere, sicut *Socratem* legere, & ita in reliquis casibus obtinebant, cum aliis ejusdem *farinæ* haud paucis.

In Logicâ.

Perinde fuerit si dixeris, Cujuslibet hominis Asinus currit, & Asinus cujuslibet hominis currit.

Item (dicebatur) quod signum non distribuit Subjectum in comparatione ad prædicatum.

Item quod veritas cum necessitate prædicati tamen est cum existentia Subjecti.

Item quod non est ponere demonstrationem sine rebus existentibus.

Item quod omnis propositio vera de futuro, est necessaria.

Item quod terminus de verbo de præsentis, distribuit pro omnibus differentiis temporum.

Item quod ex negativis de prædicato finito, sequitur affirmativa de prædicato infinito sine existentia Subjecti, &c.

In Philosophiâ Naturali.

Quotquot sunt composita, tot sunt omnino principia prima.

Item quod anima intellectiva introducta corpori, corrumpitur vegetativa & sensitiva.

Item quod substantia prima intellectiva non est composita sed simplex, & vegetativa substantia prima, non est composita neque simplex.

Hi utique damnabantur errores, cum aliis frequentibus quos in annum *CIOCCXXXIV*. reservabo, quo scilicet tempore *Job. Peccamus*, qui *Rob. Kilwarby* in sede *Cantuariensis* excepit, eosdem cum præfatis omnibus exegit.

Quo prædictæ autem *Artium* corruptelæ certissime reprimerentur, ordinavit *Cantuariensis*, quod si quis earum quamcunque publicaret deinceps aut tueretur, *Magister* in *Artibus* si esset, gradu exueretur,

Baccalaureatu vero ornatus, ad ulteriorem Gradum inhabilis fieret, & Universitate præterea pelleretur. *Parisiensis* consimiliter Episcopus errores ibi, maxime autem in Theologia, reperiebat, nec leviori censurâ notabat, quos & *Lutetia* ab antiquo receptos, & vel à nobis eodem commeantibus, vel à *Parisiensibus* huc nuper adventantibus, in Universitatem nostram importatas fuisse, animadvertendum. Cæterum an propositiones omnes illæ *Lutetia* condemnatae tam gravem meruerint sententiam, haud temere affirmabo, cum *Pater* à *Nominalium*, sive *Dofor* *Oxonienfis singularis Occamus*, pleraque omnes defendisse dicatur, ad quem in præsentia Lectorem remitto. Verum nostrates poenam intentatam vilipendentes, ad veteres brevi ineptias redire gestiebant, & sophismata creandis litibus accommodata, quam incorruptas & dissidiis inimicas Disciplinas, amplecti malebant. A sincerâ nimirum, quâ primitus tradebantur Scientiæ, simplicitate lapsi, ad intricandas quæstiones non expediendas consilia dirigeabant. Hinc pululare indies controversias, hinc opiniones absurdas & inanes oriri, hinc denique nobis in partes discedere, quinimo & non tantum disputationibus acerrimis, quas paucos ante annos consopitas peculiari nomine *Courting* appellavimus, Universitatis pacem perturbare, verum (dum gentes inde varias collidi accideret) sanguine in se invicem & vulneribus debacchari solenne fuerat. Errores autem sive illi (præsertim vero in re Grammaticâ) sive quos in an. CIOCCCLXXXIV. meminimus, alieni proculdubio non sunt ab iis, quos *Scriptor* b quidam, tanquam Hæreses detestabiles, commemorat, & quos abstrusos adeo & subtiles nuncupat, ut eosdem cavere vix quisquam potuisset, nisi Theologi tum *Oxonienfes*, tum apud *Parisienses* Sorbonistæ perspicaci illos ingenio explorantes, acri maturoque iudicio damnassent. Eorum vero numero has propositiones accenset, *Christus prædicat, Christus prædicat, ego credis, tu credit, credens est ego* &c. quibus tamen subtilitatis quicquam inesse quis quæso unquam somniabit!

CIOCCCLXXIIX.

Hoc anno compositæ sunt lites quæ inter Academicos & Burgenfes de numero Regratariorum incidissent, de quibus in c. Scriptis hæc nostris occurrunt.

Memorandum quod anno Dom. CIOCCCLXXVIII. (hoc est VII. Regis Edoardi I.) ex unanimi consensu Magistrorum actualiter Regentium, una cum consensu Majoris Oxoniæ & aliorum Burgenfium die translationis S. Thomæ Martyris in Ecclesia Omnium Sanctorum, erat Ordinatum, quod in municipio & suburbio Oxon tantum erunt xxxi. Regratarii ut patet post

De numero Regratariorum.

Extra portam Orientalem ii. Regratarii.

Inter portam eandem & Ecclesiam B. Mariæ iv. Reg.

Inter eandem Ecclesiam & Omnium Sanctorum ix. Reg.

Inter eandem Ecclesiam & S. Martini iv. Reg.

Inter eandem Ecclesiam & castrum. i. Reg.

In vico de Cattedreth ii. Reg.

Infra portam borealem ii. Reg.

Item super magnam pontem ii. Reg.

Inter portam australem & Ecclesiam S. Martini ii. Reg.

Extra portam borealem vi. Reg.

Extra Smythgate unus Reg. *apud Oxon.*
Iuxta d. Ecclesiam S. Mildridæ. i. Reg.

Interpres e verborum Legis municipalis, vocem hanc *Regratarii* illos olim denotasse perhibet, qui mercem integram promercentes eandem per partes seu rescando (quod dicunt) divenderent; & pro hac suâ sententiâ xxvii. Edoardi III. Stat. prim. cap. 3. allegat; hodie autem eadem significari refert, quicumque mercimonii quicquam aut proventus in eodem mercatu, vel citra quintum abinde lapidem, distrahant quo idem coemerint. Cæterum in Registris omnibus hic citatis, si postremo dictum excipias, pro *Regrataris Regentes* habentur, quod & librario tribuendum arbitror (quem *Reg.* abbreviario fefellit) & erroris arguendum non dubito: interim adnotandum præscis temporibus Regentes quosdam quotannis ex decreto Domus Congregationis electos, potestate (quam Regum diplomata, aut consuetudo præscis, quæ præscriptio dicitur, Universitati consignarunt) instructos, ut vicos omnes inviserent, procurarentque ut urbis viæ mature resciantur, & nocua menta omnia, velut coenum, ligna, lapides, &c. amoveantur. Quod si quis Oppidanorum requisitus eorum mandata præstare negligeret (quoad purgandas autem refarciendasque vias tenebatur quilibet portionis illius curam agere quæ domui fundove suo coextensa erat) Aediles prædicti, sive Magistri regentes, delinquentem in curiam Cancellarii, vel Deputati ejus, deferbant in iudicium sistendum, materiâ ipsa aliquando, sive ligna, sive saxa, &c. esse contigerit, Universitati multæ nomine addictâ. Id vero muneris per integrum necessariæ Regentiæ annum obeundum erat, sique Magistri non modo *Supervisores vicorum*, verum sæpe numero *Custodes pacis in diversis Parochiis*, & *Judices deputati ad sedendum in diversis Parochiis*, porro, & *Judices ad inquirendum de pace in diversis Parochiis*, demum *Magistri vicorum* dicebantur, prout è Registris nostris tam antiquis quam recentioribus exploratum habeo. Insuper autem hæc munia participabant tam Cancellarius, qui pro tempore esset, quam Procuratores; nam in Registro b quodam nostro habemus, isti muneri deputatos *In Parochia S. Petri & Sancti Johannis Baptista, Cancellarium & duos Procuratores*, quæ formula & alibi i occurrit.

Verum ad Regentes ut revertar, non eâ tantum auctoritate (quæ apud eosdem in hunc quoque diem residet) potiebantur, sed & anno CIOCCCLXXX. jus sibi quoddam in rebus etiam ecclesiasticis, a tempore de quo non extat memoria adversante Olivero Suttono Episcopo Lincoln. vindicabant. Item (inquit k Universitas) quoad Inquisitiones faciendas per Magistros Regentes de excessibus Magistrorum & Scholarium, dicti Magistri, indistincte, tam per Scholares, quam Rectores & presbyteros parochiales, quam etiam per Laicos Universitatis antea dicta per quas rei veritas melius sciri potest, de plano facere consueverunt &c.

His occasionem præbebat Archidiaconus Oxoniensis, qui de Parochiis seu Presbyteris, qui animarum curam in urbe obtinebant, inquirendi, & præfata eorundem delicta detegendi potestatem Regentibus non concederet.

Inquisitio autem antiquitus per scrutinium fiebat, prout è statuto l illo, ante quamplurimos annos

a Gul. Ockham in Dialogis inter Magistrum & Discipulum part. 1. lib. 2. cap. 21. b H. Cornelius Agrippa de vanitate Scientiarum cap. 3. c In A. fol. 71. b. B. 83. b. C. 62. b. 66. a. & b. D. 32. b. d alibi extra Ecclesiam. e Ioh. Covellus. f Aa fol. 13. an. dom. 1454. & ibid. fol. 89. a. an. do. 1455. & 106. a. an. dom. 1457. g G. 44. b. & 151. b. & 188. h Aa. fol. 13. an. dom. 1455. i Ibid. fol. 89. &c. j In A. 46. a. C. 51. b. &c. k A. 59. b. D. 16. b.

procuso, liquet. Statutum est pro pace Universitatis Oxoniæ conservanda, quod amodò quolibet anno, saltem semel, fiat generalis Inquisitio, auctoritate Domini Cancellarii per principales & mancipia ad hoc specialiter juratos, de perturbatoribus pacis, & publicis Tabernariis, ac utentibus arte Bokelaria; ac mulierculas in domibus suis detinentibus, unde scandalum vel infamia poterit exoriri. Inquisitio autem hoc modo fiat. Videlicet, ut subito & clam, per Cancellarium ordinetur de sex locis, ad quos omnes Scholares pariter & scriptores, tam infra muros quàm in suburbio, tam in aulis quàm in cameris commorantes, commodius possint confluere. Et in quolibet illorum locorum, deputentur Inquisitores, unus Theologus, unus Decretista vel Jurista, unà cum duobus Artistis, cuilibet eorum assignatus, qui diligenter scrutentur vota singulorum, & quæ in inquisitione hujusmodi invenerint, fideliter Cancellario insinuent, ut super hoc sui officii debitum exequatur.

Secundum vero hæc, Inquisitiones quasdam an. Dom. CCCCGLVII. factas^a invenio, quarum Scheda in libro quodam Academico vetusto (quantum statutum illud de deputandis Magistris ad sedendum in diversis Parochiis, antiquitate longe majori esse argumentis validissimis probare possum) sub hac formâ occurrit.

Isti sunt iudices deputati ad sedendum in diversis Parochiis eodem anno.

^b In Parochia S. Petri in Oriente, & extra portam Orientalem; Theologus.

In Parochiis S. Mariæ & S. Johannis, Dr Edmundus^c Stafford, Artista.

In Parochia. { Omnium Sanctorum
S. Mildridæ
S. Edwardi } Dr Welleborn, Artista.

In Parochia. { S. Michaelis ad portam australem
S. Aldati
S. Ebbæ. } Theologus Minor, (vel de Ordine Minorum.)

In Parochia. { S. Martini
S. Petri
S. Michaelis ad portam borealem } Carmelita.

In Parochia. { S. Ægidii
S. Mariæ Magd.
S. Crucis } Theologus, albus Mochus.

Ibi sex numero confessus Scrutinia, Inquisitiones, seu curiæ minores, eodem tempore, locis vero diversis, per Universitatem habendæ comparent; quod præstari tamen clam & subito, velut in Statuto mandatur, non video posse, cum præter submitiones quibus convocari debuerant Magistri, circumstantias quoque alias emergere necesse erat, per quas rem totam propalandam iri non dubito.

Confessus vero isti non ex unius tantum generis

hominibus constabant; utpote Artistas perinde ac aliarum facultatum studiosos, in diribitores & arbitros admittentes, penes quos erat, per Principales & mancipia, quolibet anno saltem semel inquisitionem instituere. Quibus ab altero illo, (Regentium) superius memorato conventu egregie discrepant, ii siquidem pro libitu, in ipsis quoque Plateis, & per quos rei veritas melius sciri possit, perque Laicos pariter & Presbyteros Parochiales indicia desumebant. Cæterum necessario Regentes (nescio an propter eorum paucitatem, an aliâ de causâ) binis conjunctis & vicinis Parochiis singuli nonnunquam assignabantur, sicut è formulâ^d quadam an. CCCCCLIV. ad antiquiorum tenorem conscriptâ liquet; unde festum est, ut duo illa Inquisitionis genera, in Universitatis sorte dispendium, confunderentur. Hæc autem extra curriculum, utcuque indicio esse possint, tribunal feudale, seu Letam, Academix nostræ jure optimo pertinere, quod Burghenses irritò conatu nobis ereptum sæpius iverant.

CCCCCLXXIX.

Johannes Peckhamus Archiep. Cantuariensis Synodum cum Episcopis Angliæ Readingi habebat, ibique querelis à Cancellario delatis permotus, tuenda Universitatis privilegia, & protegendâ Academicorum bona^e decrevit; sententiam porro suspensionis & excommunicationis à Cancellario vel Deputato ejus contra Scholares Oxoniæ delinquentes, & in quamcunque Diocesin Sedi Cantuariensi subditam aufugientes, prolatam, confirmavit. Ratam præterea fecit, suspensionem Clericorum Beneficiis fruuentium, & Beneficiorum sequestrationem (ut voce utar forensi) quoties nempe in illos tanquam pacis perturbatores, auctoritate sibi jampridem commissâ, animadverteret Cancellarius. Demum, aliis insuper documentis, rei se literariæ amicissimum, & disciplinæ academicæ defensorem acerrimum, testabatur. Sub id, nummi aliqui adulterini, & præsecando imminuti, publica auctoritate damnantur, & à Civitatibus^f quamplurimis (præcipue autem Oxoniâ, ubi Judæos magnâ eisdem copiâ sparsisse in vulgus arbitror) jubentur protinus in officinam monetariam reduci. Argentum denuo excusum, ad CCCCCLXXIX libras, ex peculiari Regis^g mandato, ut Scholaribus quoad res venales usui esset, Oxoniâ deferatur.

CCCCCLXXXI.

Cancellarius Universitatis, intra Diocesanos Lincolnienfis fines constitutus, cum jura quædam Ecclesiastica sibi arrogaret, & Clericorum delicta ad curiam Christianitatis spectantia recognoscere consueverat; Oliverus Suttonus in sedem illam ineunte anno evectus, urbemque Oxoniensem invisens, à Cancellario ac Procuratoribus rationem factorum deposcebat, despectui duci auctoritatem suam nescio quibus indiis colligens, proinde Academiam jure illo in posterum spoliare destinavit. Atqui gratiam ejus ineunte demum Cancellario, pro benevolentia quâ erga bonas literas erat, benigne^h concessit, ut, ubi ipse visitationem Oxoniensem institueret, siqui Magistri, Scholares, aut alio quovis nomine ad Aca-

demiam

^a In D. ut supra fol. 55. a. ^b Istæ sunt Parochiæ in quibus fiunt sessiones. Sic nota marginalis ibidem. ^c Is fuit frater Radulphi Stafford Comitû Staffordiæ, & postea Episcopus Exoniensis. ^d In A. fol. 13. a. ^e Ut in Turri Scholarum in pix. II. nu. 2. A. 46. a. B. 5. a. D. 19. & in Haro de privilegiis Universis. Oxon. fol. 13. b. ^f Reg. mag. C. nob. Einsham. MS. ^g Pat. 8. Ed. I. m. 21. ^h In Turri Scholarum in pix. II. ut supra num. 3. 6. &c.

ademiam spectantes, criminum quoruncunque ad forum Ecclesiasticum pertinentium, speciatim vero Incontinentiæ, peragerentur, ad Cancellarii disquisitionem & sententiam essent referendi. Id autem ita indulgum est, ut notorie delinquentium, nec Cancellarii se arbitrio submittentium, nomina Episcopo denuntiarentur, quos deinceps à se promovendos non iri spondebat, usque dum Cancellario satis abunde esset factum. Potestatem verò prædictam, ab eodem Suttono x i. Cal. Septem. anno Pontif. I. Domini CIOCCCLXXXI. sancitam denno reperimus. At vero lites graviores longe inter Universitatem & Episcopum an. CIOCCCLXXXIV. prorupere, quæ eo demum usque pervasere, ut Peckhamus Archiepiscopus Cantuariensis paci nostræ consultum volens, tum preces, tum auctoritatem suam interponere coactus, ad Academiam^a scripserit, ne Dicecesano immorigeram se præstaret, ad Episcopum autem, ut jus suum b temperaret, & à vexandâ Universitate absteret. Literis autem in illis plurima habentur quæ Universitatem Parisiensem respiciunt, & hanc nostram ita deprædicant, ut splendorem illi novum accersant; è quibus ne à proposito abducatur, pauca delibabo ex Archiepiscopi ad Suttonum tabellis desumpta. Quamta (inquit ille) sit utilitatis & spei Ecclesia Anglicana, quantique honoris & gloria genti nostra studium Universitatis Oxon. quod diversarum Scientiarum personas producit eximias, multiplicium virtutum decoratas ornatibus, vos planè novistis, & universalis Ecclesia non ignorat; quanta quoque desolatio & concepta spei dejectio, Anglicano immineret Clero & Provincia huic, si Universitas ipsa, quod absit, deficeret, vel non suis continuo vigeret profectibus & turbaretur: hac satis constant omnibus, & nos quotidianis indicis experimur, &c.

Quem vero finem lites istæ habuerint non dum constat, nisi forte haud alia accesserit, quam qua in Ecclesia B. Virginis coram Episcopi Officiali, de consuetudinibus quibusdam transigebatur, in hæc^c verba.

Memorandum quod cum Universitas Oxon per Venerabilem Patrem D. Olivarum Deigratia Lincoln. Episcopum, ac per Domini Archidiaconi Oxon Officialem, super quibusdam consuetudinibus Universitatis memorata infra scriptis, quas dictus venerab. Pater non esse consuetudines, nec esse posse de plano asseruit, perturbabatur ac inquietabatur, congregata in Ecclesia B. Mariæ Virginis Oxon tota Universitate Magistrorum non Regentium sicut & Regentium, ac expositis eisdem articulis in communi, Magistri non Regentes in partem se trahentes per se, ac omnes Magistri Regentes similiter per se super eisdem deliberarunt. Et deliberatione ad plenum habita, compertum est & declaratum ex unanimi consensu omnium Magistrorum tam Regentium quàm non Regentium, quod à tempore quo non extat memoria, Universitas memorata in plena possessione vel quasi, juris, consuetudinis;

Quod si aliquis Scholaris quæstionem aliquam contra aliquem adversarium suum haberet, & dictum adversarium infra libertates antedictæ Universitatis invenire contingeret, licitum sit, ipsum coram Cancellario citari procurare, & necesse habuerit, in dicta Universitate respondere & iuri stare.

Item, quod probationes Testamentorum omnium

Scholarium, indistinctè infra dictam Universitatem decedentium, Cancellarium & Procuratores qui pro tempore fuerint, sine alicujus contradictione recipere, ac seu ordinariis prædictorum Scholarium, siue essent beneficiati, siue non, dicta probationi fidem plenariè adhibere de plano consueverunt.

Item, quod inquisitiones faciendæ per Magistros &c. ut supra sub an. CIOCCCLXXXIX. p. 123. col. 2.

Item, quod nullus Magistrorum seu Scholarium Universitatis antedictæ invitum ad iudicium extra Universitatem antedictam, trahi potuit aut debuit, pro contractibus initis infra dictam Universitatem vel extra, dummodo infra Universitatem eandem, iuri stare parati essent.

Ad quorum omnium articulorum præmissorum observationem & tuitionem in virtute præstiti Sacramenti, dicunt omnes Magistri tam Regentes quàm non Regentes, se esse astrictos, & sine illis observatis, absque fidei suæ læsione, se statum Universitatis prædictæ non posse tenere ac observare.

CIOCCCLXXXII.

Oxonienfes jam plurimi, operam in literis, de more antiquo, Lutetiæ ponebant; sed cum Picardiensibus, ex dissensione hoc anno^d coortâ, dimicantes, eorumque alios trucidantes, alios Parisiæ exturbantes, Oxoniam plerique revertuntur, & vitiosas doctrinæ methodos importasse secum feruntur.

CIOCCCLXXXIII.

Frequentes nobiscum circa hæc tempora florebant Theologiæ pariter atque Philosophiæ professores, quod pro seculi tamen ingenio & eruditione intelligendum, nam revera scientiæ quas plerique divendebant, fallaciis tantum & deliriis replebantur. Inter Theologiæ autem & Philosophiæ corruptores, præcipui erant fratres mendicantes, qui novas subinde opiniones introducere, stabileque Artium fabricas labefactare studebant. His vero temporibus Oxonia^e vigeant, præstantissimi Theologi Joh. Chelmsfordus & Joh. Astonus, quorum tamen opera sunt qui errorum insimulant. Accedit ad hos Richardus Middletonus, quem Doctorem^f solidum & profundum nominabant, quique, prout ætas illa ferebat, vir fuit doctrina excellenti; utriusque autem Academiæ ornamentum evasit, & lecturis æque ac disputationibus cum Sorbonistis inclaruit.

Porro autem hoc etiam anno dissidia inter Universitatem & Urbem de iuribus & privilegiis quibusdam contingebant, eoque demum concalvere, ut Burgenfes aliquot cum Rob. quodam de Welles (de quo plura posthæc) sacris arcerentur, qui tamen censurâ tam gravi injuria se damnatos opinantes, querimonias ad Regem detulere. Deinde Universitatis Procuratores cum Civibus nonnullis Edwardum I. Eboraci commorantem adeuntes, rem integram apud illum & Consiliarios ejus aperiebant; Regia vero Majestas per scriptum g suum ad Rogerum de Rodwell Academiæ Cancellarium x. Jan. datum lites eas in hunc modum diremit. Decernimus (inquit ille) quod Robertus de Welles & alii comburgenses sui Villa prædictæ, per vos excommunicationis sententia

^a Reg. Peckham fol. 114. &c. ^b Ibid. fol. 92. &c. Vide Caium de antiq. Cantab. Edr. 1574. lib. 2. p. 251. 252. &c. ^c In A. 46. a. B. 71. b. C. 51. b. D. 18. b. ^d Chron. Sethi Calvisii sub an. 1282. ^e Bal. cent. 4. nu. 57. & 66. ^f Ibid. nu. 77. & in Leland. Tom. 233. ^g In Rubr. lib. Civis. Oxon, fol. 4. b.

inmodati, absolvantur indilate, & quod pena eisdem pro commissis in imposita & infligenda, usq; ad proximum Parliamentum nostrum differatur: & forisfactura, per emptiones Regratariorum & forisfacturam contra libertates dicta Universitatis factas, per communes servientes Universitatis & Villarum predictarum vel alterum ipsorum, per quem huiusmodi forisfactura prius inveniri contigerit, capiantur per visum utriusque eorum, usq; ad Hospitale nostrum S. Johannis, & usq; ad portam Orientalem ibidem, continuo deferenda, & pauperibus & infirmis ibidem distribuenda, ita quod neutri vestrum aliquid accrescat. Et quod alia, vos & ipsos ratione discordiarum & controversiarum qualitercunque contingentia, in statu quo nunc sunt remaneant, quousq; de consilio nostro, aliud inde duxerimus providendum; vobis igitur mandantes, quod erga prefatos majorem & Burgeses, & alios ministros villa predicta, in iis qua ad pacis nostra conservationem ibidem pertinent, taliter vos geratis, quod de vobis justam materiam non habiant conquerendi, & hoc idem eisdem plenè scripsimus & expressè.

CIOCCCLXXXIV.

Extra jam dubium poni occcepit, affectam graviter fuisse rem Literariam, cum delirio tentaretur; cui Medicinam facere minime poterat nupera Metropolitani sententia, quantumvis gravissima; quin & hoc anno circa finem mensis Octobris, Pecchamus Archiepiscopus Cantuariensis, cum Abbatiam Osneiensis visitaret (ut aperte liquet) confimilem intentare dicam necesse habuerit. Convocatis enim eodem Academiae Magistris, orationem ad illos consultissimam habuit, & eorum (non omnium vero) lippitudinem coarguebat, qui errores non tantum Universitate indignos, & sanissimis Philosophorum placitis contravenientes, sed & nullis plane argumentis suffultos, immo in rixas unice & contentiones excoGITatos, propagarent ac defenderent. Errores autem illos, futesq; nugas in charta prolatas, palamq; recitatas, cum vix alias ab iis, quas Rob. Kilwarby antecessor notaverat, & quarum ipse pridem catalogum à Cancellario transmissum acceperat, esse animadverteret, abjiciendas penitus & silentio in perpetuum damnandas decrevit. Cæterum ne majorum nostrorum in disciplinis omnibus inficitia oblivioni tradatur, operæ pretium ducō, opiniones quasdam è b catalogo huc illo describere.

In Grammatica.

- I. Ego currit, quod congrue dici credebatur.
- II. Currit, legit, pro curro, lego, in usu erant frequentissimo.
- III. Sum ego, sicut ego sum.
- IV. Socrates legere & Socratis legere & Socratem legere; prout supra dictum est.
- V. Verbum manens verbum potest privari omni accidente.
- VI. Nullum Nomen est tertia persona, cum aliis ejusdem farraginis perpluribus.

In Logica.

- I. Contradictoria possunt esse simul vera; sicut in modalibus.

II. Syllogismus peccans in materia, non est Syllogismus.

III. Non est suppositio in propositione tam pro supposito de unitate sermonis, quam pro significato.

IV. Signum non disponit subjectum in compositione ad predicatum.

V. Huc est vera propositio, Animal est omnis homo.

VI. Terminus in universali propositione distribuitur pro presentibus & futuris respectu cujuslibet predicati, &c.

In Philosophia naturali.

- I. Tot sunt principia quot principiata.
- II. Nulla potentia passiva seu diminuta est in materia.
- III. Forma corrumpitur in pure nihil, scil. formam substantialis.
- IV. Privatio est pure non ens, & ipsa est in supercelestibus.
- V. Conversiva est generatio animalium sicut Elementorum.
- VI. Vegetativa & sensitiva simul sunt in embryone & nulla prior alia.
- VII. Omnes forma priores corrumpuntur per adventum ultimam.
- VIII. Substantia, qua est genus generalissimum, non est simplex nec composita.
- IX. Minimum in predicamento generum est species specialissima.
- X. Tempus non est in predicamento quantitatis.
- XI. Non est idem secundum subjectum in toto tempore.
- XII. Non habetur ab Aristotele, quod intellectiva maneat post separationem.
- XIII. Albedo intensa & remissa differunt secundum speciem.
- XIV. Vacuum potest esse per aliquod tempus.
- XV. Corpus vivum & mortuum est equivocè dictum & dimensiones non eadem.
- XVI. Materia non differt à forma per essentiam.
- XVII. Concretum verius est in genere, quam abstractum.
- XVIII. Causa prima est individuum in genere substantia.

Nonnihil diversi erant errores illi, ab iis quos Rob. Kilwarby damnaverat, & ex Bonaventura jam ante descripsimus, nec non ab iis qui Petro Longobardo, ad calcem IV. libri Sententiarum, annexi comparent, argumento perinde ac numero discrepantes; quorum tamen plerosque (maxime vero qui Lutetia exigebantur) propugnare non dubitat Gul. Ockamus, qui præterea de R. Kilwarby, quod articulos in anno CIOCCCLXXVI. allatos improbaverat, sic scribit. — Dicunt; quidam, quod à damnatio sua temeraria existeret, eo quod veritates ut dicunt, condemnavit;

* Chron. Osney MS. compilat. per Tho. Wyke vel per alium Canonicum ejusdem loci. b Ibidem. c In dialogis lib. 2. cap. 24. d Forte tamen si Archiepiscopus damnavit has theses in terminis tamen sensum habere poterunt latentem & verum. Ita vero Boetius libro 4. de consolat. Philosophia in fine 2. prope negat hanc propositionem, Socrates est malus, esse affirmativam, immo negativam esse suadet, quia malum est non ens, & proinde negat istam consequentiam valere, Socrates est malus, ergo Socrates est. Gul. Wheteley etiam in questionibus suis in eum librum idem defendit.

unde & quidam alius Archiepiscopus ipsum de dicta damnatione acriter reprehendit, scribens eidem epistolam in qua manifeste asseruit quod veritates damnaverat. Multi tamen putantes ipsum veritates plures temerè condemnasse, quod fuit Hæreticus nequaquam affirmant, quia, ut dicunt, nullam veritatem Catholicam, sed plures veritates Philosophicas condemnavit: de assertionibus enim grammaticalibus, logicalibus & purè Philosophicis in eadem damnatione se, ut asseruit, temerè intromisit. Nam opinionem Thomæ^a de unitate Forma in homine inter alias condemnavit, & tamen in scis quod plures Parisiis ipsam publicè tenent & defendunt ac docent, & ita est de multis aliis, &c.

De errorum vero illorum natalitiis, cum recentiores alii, alii antiquiores sint, peculiarem exhibere notitiam haud posse me fateor, quamvis, maximam partem Lutetiae circa anno CIOCCXLIII. progerminasse opinor. Ibi enim cum Scholares, post Festum S. Michaelis, ad studia redirent, & Gradus de more susciperent, ex Fratrum Prædicatorum & Minorum numero Prælectores, de rebus illis æquo subtilius disceptabant, & contexendis tenuissimis sophismatum telis fila subministrabant, eas autem exhibet^b scriptor allegatus, & in pretio, donec publicè authoritate disrumperentur, habitas, inque varias passim Academiæ per Scholares, inibi tum literis vacantes, delatas, fuisse commemorat. Verum præter opiniones supra dictas, & alias Pecchamum, viciosas haud minus, damnasse arbitror, nam in literis^c quibusdam apud Notle IV. Id. Novembris ad Magistros & Scholares Oxonienses, conscriptis, & antecessorem suum Propositionibus illis, de consensu Magistrorum, notam inuisse refert (cujus sententiam in visitatione præfatà ipse confirmaverat) & de iisdem porro erroribus edisserens sic habet. ---Unum vero illorum expresse notavimus articulum quorundam dicentium, in homine esse tantummodo formam unam: notavimus (inquam) pro eo quod ex ipso sequitur, ut putamus nec Corpus Christi fuisse unum numero vivum & mortuum, nec aliqua Sanctorum corpora tota vel secundum partes aliquas in orbe existere vel in urbe, sed quadam alia qua non genuerunt Matres Sanctorum, sed de novo peperit phantasia, quoniam sine substantialis forma unitate nulla potest numeraliter substantia esse una. Et quidem credendum, acrius hac in re commotum Archiepiscopum, quoniam ex hoc dogmate reliquiarum cultus videbatur periclitari.

De cæteris hujus tempestatis ineptiis, quæ fuerint dicere nequeo, nisi pro iisdem habueris, quas in chronicis suis Math. Paris sub an. CIOCCXLIII. Lutetia perhibet invaluisse. Cæterum errorem mox ante dictum postquam ita refutare connixus esset Archiepiscopus, in hunc modum pergebat, ---nec hoc diximus in sugillationem aut dedecus ordinis fratrum Prædicatorum, ut quadam postea ausa est asserere lingua temeraria, cum dictus prædecessor noster, cuius factum prosequimur in hac parte, de ipso ordine, tanquam portio: ipsius ordinis processisset nec unquam aliqui mortali homini promissimus, quod sic damnatis erroribus nostro silentio faveremus, tum, quoniam verbum Domini, &c. Sed quoniam super his abunde dictum, subjungam unice, quod Pecchamus per Epistolas tum alias, tum alteram^d nominatim Ly-

dingtonia Cal. Jan. CIOCCCLXXXIV. datam, & iisdem omnia, prout gesta sunt, explicans, Pontificem & Cardinales totius rei certiores fecit, & Antecessoris sui (qui egregia illa placita in sermone ad Clericos habito damnaverat) ratam se fecisse sententiam commemorans, quoad propositionem illam, quod in homine tantummodo existit una forma, subnectit, id quidem affirmasse Thomam Aquinatem, verum in eà nequaquam sententià perseverasse, quin Lutetia in Collegio Magistrorum Theologiæ, & hujus à se opinionis errorem amovisse, & illam juxta aliasque suas quascunque, eorum arbitrio submisisse.

CIOCCCLXXXV.

Atqui vero damnata vixdum erant supra recensitæ propositiones (quas uti tuebantur cum Minoribus Fratres Prædicatorum, ita Augustinenses in Concioni- bus palam^e impugnabant) cum Rich. Knapwell seu Clapwell è sodalitis S. Dominici Dr Oxoniensis, non tantum censuræ Archiepiscopali refragari ausus fuerit, sed opinionum cum fide Catholicà pugnantium (inter quas postremo dicta recensetur) numerum octonarum, disseminare in vulgus, & contenderit, deq; tribunali citatus, coram Archiepiscopo comparere recusavit. Is itaque indictà Suffraganeorum, aliorumq; recte sentientium Synodo, & recitatis palam Hæreticis ipsius propositionibus, tum sententià eas gravissimè notavit, tum suasores earum & defensores anathemate alligavit. Verum Synodum ingressus Hugo Mancestrensis, Fratrum Prædicatorum Provincialis, ad Archiepiscopum asseveravit, neque illi, neque, præter Pontificem Maximum, alii cuicunque competere, ut juris quicquam in familiam suam exerce- ret; & ad Curiam propterea Romanam appellans, sententiam in præfens protelavit. De Knapwello autem illo proditum insuper est, cum probare coram Archiepiscopo vellet, nemini licere, ut bina unus beneficia possideret, sacræ Scripturæ locum adduxisse, quo jubetur qui duas haberet tunicas, ei alteram donare qui una destitueretur, eumq; alia ejusdem commatis placita cum illo de formarum unitate edidisse. Sub id temporis & W. Fratrum Prædicatorum Prior, librum contra Archiepiscopum composuit, quo ex mente Thomæ Aquinatis, dari plures in homine Formas asseruit, cui tamen Pecchamus, uti & ejusdem famulitii aliis, doctè responsavit, maxime vero in e Epistola ad Episcopum Lincolnensem scripta, his verbis, --- præterea noverit ipse, quod Philosophorum studia minime reprobamus, quatenus Mysteriis Theologicis famulantur, sed profanas vocum novitates, quæ contra Philosophicam veritatem sunt in Sanctorum injuriam, citra xx. annos in altitudines Theologicas introducta, abjectis & vilipensis Sanctorum assertionibus evidenter. Quæ sit ergo solidior & sanior doctrina vel Filiorum D. Francisci Sanctæ memoria, Fratris Alexandri, & Fr. Bonaventuræ, & consimilium, qui in suis tractatibus ab omni calumnia alienis sanctis & Philosophis innituntur, vel illa novella quasi tota contraria, quæ quicquid docet Augustinus de regulis æternis & luce incomparabili, de potentiis animæ, de rationibus seminalibus inditis materia, & consimilibus innu- meris destruit pro viribus & enervat, pugnas verborum inferens toti mundo &c. Ad hæc autem, tum illam, tum alias quamplurimas Propositiones à S. Dominici &

^a Tho. Aquinas. ^b M. Paris sub an. 1243. ^c In Reg. Peccham fol. 211. 212. ^d Ibid. fol. 68. &c. ^e Reg. Peccham ut supra, & Harpesfeld in Hist. Eccles. sec. 13. cap. 8. ^f Chron. Tho. Wyke sub an. 1285. Antiq. Britan. per Mat. Archiep. Cant. in Joh. Peccham. ^g In Reg. Peccham fol. 217.

cisci Fratribus controversas reperio, illis animos faciente, operamque condicente Rob. Kilwarby, Archiep. nuper Cantuariensis, & in Scholis Dominicanorum Oxoniensibus aliquando prælectore; Franciscanus vero adjuvante Joh. Pecchamo, nobis jam toties dicto, qui eorum in Hospitio Oxonii quoque docuerat. Sed neque in disceptationibus Scholasticis hæseret utriusque partis conamina, verum libris pari studio conscriptis, se mutuo impetebant. Præter alios, hac in palæstrâ defudarunt; Archiepiscopus Pecchamus, Richardus Knapwellus, Thomas Suttonus, Gulielmus de la Mare, Hugo Mancestreusis, & Guliel. Hotbunus.

CICCLXXXVI.

Demum, sic res ferebat, ut Archiepiscopus, viros prudentiâ summâ nec dignitate minori spectabiles in consilium^a adhibens (e quibus erat Oliverus Suttonus, Episcopus Lincolnensis; Galfredus Giffard, Episcopus Wigorniensis; Richardus de Swinfeild, Episcopus Herefordiensis; Magister Gilbertus de S. Leofardo, Officialis Cantuariensis; Magister Harvæus de Saham Cancellarius Universitatis Oxon. Mag. Petrus de S. Mariâ, Archidiaconus Surriensis; Mag. Henr. de Nassington Officialis Lincolnensis; Magister Rogerus de Sevenack Officialis Herefordiensis; Jacobus de Moun; & deniq; Mag. Robertus de Lascey, Juris Civilis professor, jünque B. Mariæ de Arcubus Londini conventum celebrans, octo, de quibus prædixi, Articulos, tanquam Hæreticos condemnavit, constituitque, nequis earum deinceps mentionem aliquam faciat, nedum in Actu quovis Scholastico aut determinatione tueatur. Illos autem pœnas ab Antecessore suo ordinatas incurrere, quicumque tum sui, tum illius decretum non servarent, quin Propositionem speciatim de Unitate Formarum oppugnare præsumerent.

Per hæc porro tempora dissensio inter Scholares & Judæos, circa jurisdictionem in recuttos exercendam, emerfit, quæ cum Regi nuntiaretur, placuit potestatem concedere^b Cancellario, actiones omnes personales & quoscunque contractus initos & ineundos inter utrosque recognoscendi & terminandi: Sancito, quod si Judæorum aliquis in ejusmodi casibus fraudis aut injuriæ convictus esset, ad Cancellarium spectaret autoritate eundem Ecclesiasticâ in ordinem cogere. Si in perturbandâ vero pace deprehenderetur, eidem Cancellario licitum foret, Judæum aliquem sic deprehensum, Castri Conestabulario, tanquam malefactorum, in manus tradere; qui carceri demandatus ibidem erat detinendus, donec tum parti læsæ satisfactionem exhibuisset, tum pœnas crimine dignas luisset. Certe indultum hoc insignissimum, idque multis nominibus erat, præsertim quoad censuram Ecclesiasticam, cum, ut per chartam e Turri Londinensi depromptam docet Joh. Seldenus, aliis Judæi in locis soli suo Pontifici subderentur. Quod Cancellarii attinet potestatem, quâ Scholarium cum Judæis lites, maxime autem in mutuis datis & acceptis, dijudicabat; porro quantum ad auctoritatem ipsius circa taxationes, domos elocandas, & pacta de bonis mobilibus ineunda; hæc omnia eandem cum ipso Judæorum in hanc Urbem adventu antiquitatem habebant. Sed his omisiss; alia insuper dissidia inter Cancellarium & Burgenses, & præterea inter Scholares famulosque suos prorupere; de quibus id

unice dicam, quod ubi Regi innotuere, Nicolaum Stapletonum, Henricum Shotbroke, & Eliam Suttonum huc dimisit, quibus rem omnem excutiendam, pacemque inter prædictos componendam concedidit.

CICCLXXXVII.

Verum equidem lites inter primo dictos, Academicos nimirum & Burgenses, haud poterant præteriri; cum isti ea patrent quæ ad violanda privilegia, à Regibus prioribus Universitati concessa tendebant. Itaque Rex quotidianis motus querimoniis, quæ à mense Januarii an. Reg. XII. deferri ad illum occurrerant, (post ultimum recessum à concilio nostro, inquit ipse) controversias illas Johanni de Limet & Roberto de Littlebury explorandas & dijudicandas^d commisit; qualem tamen exitum habuerint, non invenio.

CICCLXXXIIX.

Sub finem anni orta est contentio gravissima inter Episcopum Lincolnensem & Magistros Universitatis, de præsentatione nimirum & admissione Cancellarii sui. Cujus accipe causam historiamque è Chronicis^e Tho. Vuicetii vulgo Wyke jam crebro citatis. -- Circa idem tempus finiente jam anno dominica incarnationis MCCLXXXVIII. orta est gravis contentio inter Dominum Lincoln. Episcopum & Magistros Universitatis Oxon pro præsentatione, & admissione Cancellarii Universitatis; causa quoque contentionis hac fuit. Cum essent Clerici studentes in municipio Oxon sine Cancellario, convenientes in unum Magistri, elegerunt sibi Cancellarium Magistrum Willielmum de Kingescote virum industrium, & facta electione ipsum per interpositas personas, non in propriâ, Domino Episcopo præsentabant. Episcopus autem præsentationem præcisè recusavit admittere, asserens se nolle aliquo modo personam absenti & sibi incognita tantam auctoritatem & jurisdictionem committere, quæ non solum ad corporalia, verum etiam ad merè spiritualia se extendit; Magistris ex adverso proponentibus, quod à tempore cuius non extat memoria, usi sunt talismodi libertatis prærogativa, ut electos sibi Cancellarios non in personis personaliter comparantibus, sed per Nuntios Episcopo præsentarent. Episcopus autem non admisit eorum allegationem, quare Magistri vehementer indignati, quasi in ultionem, Lætionibus suis supersedere cœperunt, pœnam ultionis in semet ipsos & præsumptionis proterviam retorquentes, & sic propria voluntatis instinctu, pendente controversia à legendo suspensi pretiosi temporis lapsum otiosè inutiliter indulgentes consumpserunt, multis dumtaxat de municipio recedentibus, & ad propria remeantibus, quibus tadium fuit otio indulgere. Videntur siquidem illi superbe se & insolenter adversus Episcopum gessisse, immo coram illo ultra præcinctum ac Libertates Urbis Oxonia comparere recusabant, prout^f aliunde manifestum fit, & in Catalogo Cancellariorum fusius edisseram ad an. CCCCXC. Nunc vero, ut, quantum fieri potest, constet operi forma sua & designata brevitatis, ad alia transibo.

Robertus de Welles pistor, Hundredæ ultra portam borealem Ballivus, postquam, ut ante dictum est,

^a Ibid. fol. 120. Vide in Chron. Hen. Knighton. ^b In Turri Scholarum in pix. MM. num. 3. & in Haro de privilegiis fol. 14. ex par. 15. Ed. I. m. 15. ^c Pat. 14. Ed. I. m. 7. ex Haro de memorab. fol. 19. a. ^d In Turri Schol. in pix. MM. v. 2. ^e MS. in bib. Cotton. ^f In Reg. Sutton. fol. 3.

ab anathemate solutus esset, mirum in modum cristas erigere, & Magistris dominari coepit; quod his potissimum rationibus testatum fecit. 1. Abnegando illis libertates seu Privilegia quibus ab antiquo in antedicta Hundreda usi fuissent, viz. *jus cognoscendi, judicandi seu jus dicendi in causis & actionibus omnibus & singulis provenientibus ex contractibus iniis inter Scholares Oxoniae & Laicos ibidem.* 11. Mendaciis fama detrahendo, & incuria Principis Magistros Universitatis praedicta super furto seu rapina, nequiter accusando, &c. Hanc autem rapinam seu furtum nihil aliud fuisse reor, quam quod ligna, truncos, & Saxa, aliaque viae publicae nocumenta, fisco Universitatis vi statutorum addicenda, auferrent. 111. Servientem communem Universitatis propter temeritatem carceri extra portam borealem per biduum mancipando, omnesque qui extra portam praedictam in suburbio dicti municipii Oxon consistunt, contra debitam & antiquam Universitatis libertatem in rebellionem & inobedientiam inducendo, &c. 1V. Magistrum Johannem de Heygham, Magistri Roberti de Winchelsey Archidiaconi Essexiae tunc Cancellarii vices gerentem in tempore vacationis autumnalis hujus anni, & Mag. Joh. de la More Procuratorem Universitatis, nec non etiam Magistros alios ac Scholares, simul etiam & servientes communes Universitatis praedicta per breve regium attachiando, ut in curia principis die & loco statutis, suis querelis respondeant, &c. Haec erant ejus delicta, propter quae Magistrorum opera Balliva sua amotus, idque haud immerito, est. Ne autem res Academiae deinceps turbaret, quia contingere potuit (ut è libris jam citatis habemus) quod idem Robertus per fas vel nefas, gratiam restitutionis ad praedictam Ballivam, vel aliam in municipio vel suburbio habendam poterit impetrare; ipsa Universitas contra praedictum Robertum vehementissimè prasumens, ejusque versutias & conceptas malitias ex antiquis insidiis astimans, & ideo de futuris magis timens, de communi consensu Magistrorum ordinat, providit & statuit, quod si contingat Robertum praedictum ad Ballivam aliquam in municipio vel suburbio Oxoniae restitutionem aliquo tempore impetrare, ipsi Magistri praedicta Universitatis lectiones suas omnino dimittent, quousque à dicta Balliva idem Robertus totaliter sit amotus.

C10CCLXXXIX.

Hoc anno, & proxime sequenti, Angliâ pelluntur Judaei propter varia quae patrarant crimina. Quare exterminantur & illi qui à tempore Conquestoris Oxoniam frequentes incoluissent; quique ibidem à paucis in magnum numerum exereverant, opum inibi partarum dulcedine allekti. Multa aurem Tenementa, in variis Parochiis, maxime vero S. Aldati & S. Edoardi, posita coemerant, quae contigua cum essent Judaismo, vel locis habitationis Judaeorum, majoris & minoris nomina sortiebantur. In propinquo insuper habebant Synagogam, in qua sacra solebant peragere, & quam nunquam Scholam Judaeorum dictam reperio. Erat porro illis & Sepulchretum, ultra portam Orientalem situm, quo in loco cum exstrueretur dein Hospitale S. Johannis, mortuos suos in eo agello inhumabant, quem nunc occupat Hortus Botanicus; cujus rei manifesta deprehendebantur indicia, & cum muri Hortum cingentis fundamenta ja-

cerentur, & cum anno C10DCXLII. agger ille inter pontem Orientalem murique praedicti latus boreale, construeretur: quo tempore quamplurima utriusque sexus omnisque aetatis ossa effodiebantur. Praeterea, domus quaedam erat Judaismo contigua (pone diversorium publicum, ab Apricarulei insigni cognominatum, hoc est, in area ejus posticâ vel juxta stetit arbitror) quam Domum Conversorum nuncupabant, ubi Judaei ad fidem Christianam (vicinorum forte potissimum Dominicanorum labore) perducti, hospitio solebant excipi, subministratis rebus omnibus necessariis. Crimina quod attinet quae Oxonii admiserant Judaei, ea partim supra commemoravi, qualia erant, 1°. quod Scholares & Burgenses gravissimo foenere premebant, unde crediderim evenisse ut Judaismus, velut ante an. C10CCXLIV. tradidimus, diriperetur, magna pecuniae vi Judaeis ademptâ. 11°. Quod solenni Universitatis ac Urbis processu crucem praelatam indignis modis tractarant: prout habes in Historia ad an. C10CCLXVIII. 11°. Quod sigillum Abbatis & Conventus de Osney, quo tempore Abbatis munus obibat Rogerus de Coventria, falsaria arte ementiti b fuissent; haud sine magno illius Sodalitii damno. 1V^o. Quod obstinarent Cancellario obsequium minime praestare, se subditos agnoscere recusantes; & quod Vicecomitis porro auctoritatem parvi penderent. V^o. Denique quod Academicos juniores & oppidanorum filios ad Religionem suam allicuissent, & ejusdem symbolum Circumcisionem suscipere coegissent. Haec praecipua erant eorum admitta, quamvis & alia erant haud levia quae impraesentiarum omittenda statuo.

Cæterum cum exturbarentur Oxonio Judaei, magna tenementorum pars, quae fisco regio cesserant, ad Gulielmum Burnell Praepositum de Wells, devenere; Libri autem eorum in Scholarium nostrorum manus lapsi sunt, inter quos habetur Rog. Baconus, qui, ut obscura quaedam annotatiuncula testatur, illis se linguae Hebraicae ceimellis probe instruxit; cujus post mortem Bibliothecae Franciscanorum Oxoniensium obtigere, quorum eruditiores nonnulli iisdem aliquantisper utebantur, licet seculorum inde decursu, decrecente Ordinis illius doctrinâ & industriâ, tineis & blattis, haud secus ac plurima Baconi opera, in patrimonium traderentur.

In hebdomada, (loquor ex Vuiccio praedicto de controversia inter Magistros Oxon & Episcopum Lincoln.) proxima ante Pentecosten, viris providis & discretis mediatoribus effectis, ad pacis reformationem sopita est contentio, quae aliquandiu duravit inter Dominum Lincoln. & Magistros Universitatis Oxon, de qua superius tractatum est: Et Dominus Episcopus admisit Cancellarium eorum quem prius praesentaverant, & statim Magistri ceperunt resumere lectiones suas, & incæperunt sollemniter legere in cameris suis die veneris ante Pentecosten.

C10CCXC.

--- Eadem Septimana (h. e. in festo Pentecostes) apud Westmonasterium agitata contentione qua diu vertebatur inter Dominum Lincoln. & Magistros Universitatis Oxon super praesentatione & admissione Cancellarii eorum, de qua, anno proximo praterito fecimus mentionem, Domino Rege & discretioribus totius regni mediatoribus effectis, decretum est, ut non obstante consue-

^a A. 71. 72. B. 84. a. C. 67. a. D. 33. a. Har. in memorab. fol. 19. b. &c. ^b Ex quodam Ann. de Abbatibus Osney
^c Vide Claus. 21. Hen. III. p. 1. m. 22.

iudine quam solummodo pro parte sua Magistri allegando proposuerant, quod non consueverant Cancellarios suos quas elegerant in personis propriis, sed per interpositas personas Magistros Municipii Diocesano presentare; Cancellarium quem ducerent eligendum non infra septa Municipii sed & extra personaliter presentare tenebantur: unde factum est, ut Magistrum Johannem de Ludlaw quem tunc elegerant in Cancellarium in persona propria destinarent usque Rutele ab eodem Episcopo admittendum; sicque à consuetudine pristina qua diutius se gavisos esse dicebant, hac saltem vice recessum est; quid autem super hoc negotio futuris temporibus fuerit eventurum, nemo presentium poterit prænoscere.

Haftenus *Vuicium*. Rupta præterea quodammodo videtur * compositio illa, quæ instante Rege in Parlamento post festum *Paschatis* novissimi facta fuisset. Constat enim quod secundum illam tenebatur Episcopus, postquam Cancellarium sibi cooptasset Magistri, Oxonio se adeo vicinum sistere, ut quem elegerant commode possint eidem deducere præsentandum. In posterum vero astricti erant Magistri quem ad id muneris promovendum statuerent, ad Episcopum, si haud longe abesset, comitari; Quod si procul Oxonio ageret Episcopus, haudquaquam in personâ suâ, verum per Procuratores, aut quoscunque deputeret alios qui ipsum repræsentarent, præsentandus erat Cancellarius. Huic autem Compositioni nomina sua apposuerunt Frater *Guliel. de Leonminster, Joh. de Monemouth, Rich. de Bradley, Joh. de la More & Steph. de Herdeley*, Magistri Oxonienses; cum Episcopus nimirum visitationem solennem apud *Osneiensis* b perageret.

In eodem Parlamento restinctæ sunt lites, quæ longo jam tempore inter Universitatem & Urbem de variis libertatibus privilegiis & ritibus * arsisent, quod adeo tamen in rem nostram fiebat, ut cum aliis privilegiis; Cancellarii & Scholarium, juxta ac Prætoris (qui ea prius autoritate solus fruebatur) arbitrio permixta fuerint custodia pacis, & assisæ victualium; nec non de mensuris & ponderibus statuendi potestas. Capitula autem quæ contra Universitatem obtulere Burgenses, quæque ea complectuntur, de quibus in Parlamento ibi tum agebatur, ad undecem erant.

- i. Primum querebatur de eo Academicorum privilegio, quo Scholares qui sunt malefactores à Majore in vincula conjici seu arrestari non erat licitum.
- ii. Secundum contra Propolas five Reqratarios & Forstallatores, quos vocant, compositum erat.
- iii. Agebat de vadimoniis Laicorum qui contra Scholares deliquerunt.
- iv. De juramento Majoris & Burgensium.
- v. De mulctis five Amerciamentis, & direptionibus five forisfacturis Carnium & piscium.
- vi. De iis qui privilegiis Universitatis fruerentur.
- vii. De Burgensium tenementis locandis five ad firmam dimittendis.
- viii. De citationibus Burgensium.
- ix. De conveniendis extraneis in causis Clericos respicientibus.
- x. De Clericis per Cancellarium vindicandis five calumniandis.
- xi. De Taxationibus Domorum.

Hæc ea erant super quibus supplices sese Parlamento exhibuere Cives Oxonienses; ad quæ tamen ita respondit, defensionem nostri suscipiens Regia Ma-

jestas, ut privilegiorum istorum optimæ fidei possesores ostenderit; argumentis usus è Chartis, consuetudinibusque pervetustis, aperte desumptis.

CICCGXCL

Hoc anno Fundos & Tenementa Oxonia affecuti sunt Fratres S. Trinitatis de redemptione captivorum, quibus utique consolitum jam pridem erat eruditionis causâ Universitatem nostram frequenter invisere; & de quorum familiâ hic demum confidente ac florente, deque eversâ tandem funditus eadem, sic paucis accipe.

Edmundus Plantagenista, vulgo *Plantagenet*, Cornubia Comes, & summus Religiosorum Patronus, tum Fratrum istorum, tum aliorum ipsis faventium precibus permotus, à Priore Fratribusque Hospitalis S. Johannis, extra portam Orientalem siti, Tenementa quædam obtinebat, reddendo inde dictis P. & Fratribus unam libram incensi annuatim pro omni servitio. Stabant illa inter portam ante dictam, ex parte Occidentali, & portam S. *Frideſwyda*, sive viam à ponte Orientali ad campos pone Collegium *Mertonense* positos ducentem, quibus dirutis domicilium cum Capella excitabat postea *Edmundus*, fratribusque præfatis donabat. Charta * autem donationis eorundem Tenementorum quæ non hoc anno, sed secundo sequente, data fuit, talis est.

Sciant presentes & futuri, quod nos *Edmundus* clara Memoria *Richardi Regis* Almanix filius & Comes Cornubiæ, dedimus concessimus & presenti Cartâ nostrâ confirmavimus Deo & Beata Mariæ & Fratri *Willielmo de Hamine* Ministro Provinciali Ordinis S. Trinitatis in Anglia & Fratribus ejusdem Ordinis apud Oxoniam Deo servientibus (in perpetuum servituris) pro salute anima nostra & pro animabus prædicti Regis patris nostri, Schenchix Matris nostræ, & pro salute anima Domini *Edwardi illustris* Regis Angliæ &c Omnes terras & tenementa, redditus & possessiones cum suis pertinentiis eisdem qualitercumque spectantibus, quæ habuimus in Parochia S. Petri, extra portam Orientalem apud Oxon, sine ullo retenemento Habend; &c. Faciendo Capitalibus Dominis feodi servitia inde debita & consueta. Pro hac autem donatione, concessione, & Cartâ nostrâ confirmatione, concesserunt nobis dicti *Willielmus Minister & Fratres* sui pro se & successoribus suis, quod invenient suis sumptibus quinque Capellanos in eodem loco divina celebrantes in perpetuum pro salute anima nostra. Nos vero prædictus *Edmundus* & heredes nostri omnia prædicta Tenementa, redditus & possessiones cum omnibus suis pertinent. Prædicto *Willielmo Ministro*, Fratribus ejusdem Ordinis & successoribus suis warrantizabimus, acquietabimus & tanquam liberam & perpetuam Eleemosinam nostram defendemus in perpetuum. His testibus Dominis *Ricardo de Cornubia* fratre nostro, *Willielmo de Bereford*, *Henrico de Scottebrok*, *Reginaldo de Botereans* Militibus. *Johanne de Skardeborg*, *Rogero de Merlaw*, *Joh. de Blebury*, *Waltero de Aylesbury*, *Henrico Oewayn* tunc Majore Oxoniæ, *Willielmo le Spicer*, *Henrico le Spicer*, *Philippo de Hoo*, *Johanne de Hoo*, *Thoma Cowy*, *Johanne Wyth*, *Martino le Samplariet*, *Johanne le Cuner* & multis aliis. Dat. apud *Bechele* in Festo Decollationis S. Johannis Baptistæ, Anno regni Regis *Edwardi XXI*. In cujus rei testimonium presenti Cartâ sigillum nostrum fecimus apponi.

* Inter placita coram Rege in Parlam. post festum S. Hilarii in scaccario, & in libro Parliament. de tempore Ed. I. in Turri Lond. fol. 1. &c. b Th. Wyke in chron. sub an. 1290. c A. 16. & 69. B. 12. & 80. C. 60. a. Et inter placita coram Rege à die pasche in 15. dies, 18. Ed. I. rot. 62. in custodia thesaurarii scacc. Habetur etiam in min. rub. lib. Civit. Oxon; de ut. per lit. C. fol. 1. d In quodam libro evidentiarii in manibus Eliæ Ashmole, Arm.

Extrudis vero paulo post Hospitio & Capella per eundem Comitem, *Edoardus I.* petente *Edmundo* donationem ratam habuit, eandemque Fratribus prædictis, & eorum in perpetuum successoribus confirmabat. Perque eadem tempora Guardianus vel custos Sociique *Mertonenses*, nec non Vicarius *S. Petri* in Oriente (quæ utique in Parœciâ stabant Hospitium & Capella de quibus jam sermo est) indulserunt prædictis Fratribus (loquor ex quodam ^a Registro diplomatum sive chartarum) habere liberum Oratorium ad opus suum & Cantariam & Cameterium ad corpora Fratrum sui Ordinis libere sepeliendum ibidem. Quibus denique accessit, ea omnia ab Episcopo *Lincolniensi* (Diocæsano scilicet) probari ^b firmarique. Posthæc vera de ampliandis finibus cogitantes, à Majore civibusque *Oxonienfibus* fundum exiguum cum ædificiis in eodem collocatis impetrabant, hac conditione, ut *xiii.* solidos & *iv.* denarios iisdem persolverent. Verum cum anni aliquot decurrissent, nec redditum pensitarent, exigente Prætoris & communitate coactus est *Gul. de Paris* Hospitii Minister & *Henr. de Ledes* Minister Provincialis anno *Edoardi II.* *viii.* Dom. *CIOCCCXIV.* pactionem ^c facere, quâ sancitum ad successores suos habuere, quod si deinceps summam illam vel aliquam ejus partem post certum dierum aut hebdomadarum numerum præstari non contingeret, in Tenementa eorum, quæcunque invadere, eademque distringere, Majori Civibusque fas esset.

Sciendum est Capellam quandam perantiquam, & *S. S. Trinitati* dicatam, intra portam Orientalem, ex parte aquilonari, positam olim fuisse. Hanc illi venerabundi suspiciebant, eamque propterea cum terris conterminis, à Priore & Canonicis *S. Frideswyde* obrinere nitebantur, eodem commigrare, sedemque veterem tanquam angustam nimis relinquere statuentes. Qua in re cum frustra aliquantisper fategissent, voti demum compotes fiunt, impetrantque ut mox ante dicti officinam præterea propinquam duasque areas tenementorum vacuas iisdem ^d dimitterent, quod ab *Edoardo II.* anno Regni *ii.* confirmatum videtur, postquam ille ^e Inquisitionem fieri curasset, unde exploratum haberet, utrum damni sibi quicquam accresceret, si concessionem illam *Frideswydensem* approbaret. Paulo post, nimirum *iv.* *Edoardi II.* Dom. *CIOCCCXI.* à Majore & Municipio *Oxonienfi* vacuas tres areas consequuntur, jacentes de sub muris *Oxon* (ut in ^f autographo est) quorum altera extendebat se in longitudine à postico proximo juxta *Smythgate* (quod scilicet posticum loco illi objacebat in quo stat hodie Aula *Cervina* Refectorium, vel potius Aula *Nigra* nuper diruta ex adverso erat positum) usque ad aream capellæ *S. Trinitatis* juxta portam Orientalem *Oxon* ex parte boreali ejusdem capellæ annexam, quam dicti Fratres habuerunt de perpetuo dono Prioris & Conventus *S. Frideswyde* &c. Alia vero duo placea jacebant conjunctim ex altera parte dictæ Capellæ ex parte australi annexa, usque ad Turrellum proximum finis curia de *Runceball hall* cum eodem Turrello &c. reddendo inde annuatim *xiii.* sol. *iv.* den. His ita comparatis gestiebant Fratres huc se continuo transferre; sed cum id sine regiâ licentiâ facere nequirent; *Edoardus II.* anno regni sui sexto mandatum ^g ad Vicecomitem transmisit; sub hac

formâ. --- *Præcipimus tibi quod per Sacramentum proborum hominum, &c. diligenter inquiras, si sit ad damnum vel præjudicium nostrum aut aliorum, seu nocumentum villa nostra Oxon, si concedimus dilectis nobis in Christo Ministro & Fratribus Ordinis S. Trinitatis extra portam Orientalem Oxon Villa prædicta commorantibus, quod ipsi à loco prædicto ad Capellam S. Trinitatis infra portam prædictam quam una cum quibusdam placeis prædictæ Villa adjacentibus nuper de nostra licentia adquisiverunt se transferre, & ibidem adificare ac morari possunt in perpetuum, &c.*

An obrenuntiatur fuerit ab Inquisitoribus iis, an vero Rex migrandi licentiam Fratribus concesserit, ignoro; atqui compertum habeo *Edoardum III.* *Richardi II.* avum, eandem ipsis ^h indulgisse, cum venia ædificandi, ac ibidem degendi, dum tamen prædicti Ministri & Fratres facerent quandam Cantariam in Capella prædicta (ut autographum habet) pro Fundatoribus & aliis Benefactoribus suis, &c. Sedem itaque ibi novam adepti, cum diutius usui non esset area altera Capellæ ad Austrum adjacens, Minister & Fratres, impetrato ⁱ prius ab *Henr. de Ledes* Hospitii de *Modington* Ministro, & Provinciali eodem Ministro, ut id ipsis facere liceret, eandem *i.* *Edoardi III.* Custodi & Scholaribus Collegii *Mertonensis* in *i.* annos dimisere. Quæ quidem placea (ex ^k autographo loquor) inclusa est à fronte Aula qua dicitur *Runceball hall*, extendens se in longum versus austrum usque ad Turrellum proximum juxta finem area dictæ Aula & cum eodem Turrello, & jacet in latitudine inter aream aula prædictæ ex parte una & murum villa ex altera. Floruerunt autem abinde Fratres isti ad an. quasi *CIOCCCL.* quo nimirum tempore lues epidemica ad unum omnes è medio sustulit, & in veteri eorum sede Hospitium ac Capella, extra portam Orientalem sita, ad *Edoardum III.* per *Escheatam*, ut loqui solent Legulei, qua fundi deficiente possessore vel hæredi, ad feudi dominum relabuntur, deveniunt, cujus perinde ac temporibus proxime fluentibus, Minister de *Hundeslowe* (ejus vero ordinis in oppido illo stabat ad Occidentale ejusdem latus diversorium) Fratrem huc unicum ad sacra peragenda trans mittebat, prout Inquisitio modo citata commemorat. Posthæc autem *Gul. Wickhamus* Episcop. *Wintoniensis* Collegium *Oxonii* meditatus, binas illas areas, quas ante à municipio *Oxonienfi* adquisiverant Fratres illi, ab iisdem ^l coemit, quod factum est anno *iii.* *Richardi* Dom. *CIOCCCLXXIX.* Illos autem volo agellos quorum primus moenibus Urbis interius subiacebat, & à postico portæ *Fabrurum* opposito ad angulum dictorum moeniorum euro-aquilonarem, & abinde, in Austrum vergens, ad Capellam *S. S. Trinitatis* pertingebat. Alter vero ab eadem Capellâ in Austrum procurrens, ad aream Guardiani vel Custodi & Scholaribus *Mertonensibus* pridem dimissam, protendebatur. Incluso itaque à *Novi* Collegii Fundatore primâ dictarum areâ (in quâ scilicet situs est murus qui Collegium incingit) atque alterâ illâ ad australem Capellæ partem jacenti, ab eodem Fundatore, Majori & municipio, de pacto aliquo, *xii.* *Richardi II.* ^m restituta (eam autem intelligo in quâ intra portam Orientalem ad dextram lævamque collocantur hodie domicilia) Fratrum istorum quotquot

^a Reg. cum rubro tegmine in *scaccario* Coll. *Merton.* fol. 16. a. ^b Reg. *Dalderbey.* fol. 308. ^c In fasciculo *Variarum Chartarum de libertatibus* in *scriniis* *Civit. Oxon.* ^d *Lib. Mag. vel Reg. S. Frideswyde* p. 453. ^e In eodem fasciculo ut supra. ^f In Reg. primo Coll. *Novi* p. 5. *Chart.* 25. ^g Inter *Inquisitiones* in *Turri* *London.* ^h *Clau.* 15. *Ric. II.* m. 1. ⁱ Ut inter *munimenta* Coll. *Merton.* in *Thesaurio* *ibid.* in *p.* *Oxon.* ^j *Ibidem.* ^k Reg. 1. Coll. *Novi* ut supra p. 7. *chart.* 17. & 23. ^l *Ibid.* p. 30. *Chart.* 2.

supererant, quod solam Capellam intra muros Urbis haberent, potestatem imprimis à Rege nacti, ad vetus Hospitium Sacellumque, ultra portam situata, se contulere, quorum cum utrumque xl. annorum, (nempe quasi à xxv. *Edvardi III.* Dom. CIOCCCLI ad xv. *Richardi II.* Dom. autem CIOCCXCXI) spatio penes Regiam (tanquam escheata) mansissent a Majestatem, querelæ gravissimæ ad eundem *Richardum* à Prætoribus ac Civibus deferuntur, quod iisdem utique annis xlii. solidorum & iv. denariorum census, multis jam annis, haudquaquam esset numeratus. Rex itaque, ut, quod æquum opinatus est, fieri curaret, *Thoma Barentino* escheatori suo b mandavit, (an. xv. Regni sui) Majorem cum Burgensibus Hospitium illud & Capellam distringere patiatur: quapropter utrumque deinceps apud eosdem residebat: tamen, cum *Novi Collegii* Fundator præfatas intra murum areas acquireret, redditum illum annuum, xlii. nempe solidos & iv. denarios, fratribus c remisissent. Verum equidem ad obtinendum quod dixi cum Hospitio Sacellum, præter petitionem Regi oblatam, & aliam inibat viam Municipium *Oxonienſe*; quam ex Epistolâ d quâdam, anno CIOCDLXXXVI. conscripta monstrandam existimo.

Doctissimis & sapientissimis viris Commissario & Regentibus Universitatis Oxoniensis.

-- Cum ad vestram sapientiam pro nostro officio scribere suscepissimus (viri doctrina & sapientia amatores) astimavimus ea nos à vestra liberalitate facile posse impetrare, quæ & vestra dignitati & nostro ordini conducere possunt. Sapientia enim, cui Schola vestra dicata est, adjunctam sibi iustitiam ita habet, ut religionem non excludat, sed eos in suo jure tueatur, qui rem sui ordinis non segniter curant. Est itaque in suburbano *Oxoniz* ad portam Urbis quæ Orientem respicit, Capella divina Trinitatis vocabulo constructa; quam loci ordinator, cum nostro ordini donasset, longo illam tempore possessam, nostri Fratres incoluerunt: Donec quidam *Jo. Wodell*, qui Ecclesie nostra quæ est apud *Hundeslowe* præfectus olim Minister, eam ad Magistratum *Oxonienſem* nobis inconsultis improbe traduxit, & velut alienationem nostra possessionis iniquus venditor optimo jure transegiſſet, Capellam ipsam Magistratus *Oxonienſis* obtinet, exclusis inde iustissimis possessoribus, hanc autem vindicare conamur. Ad quos conatus nostros, si vestra manus atq; autoritas accesserit, neque arduum neque difficile erit, prædia nostra recuperare. Oramus propterea vestram sapientiam atque aequitatem, ferre opem Provinciali nostro, quem recuperanda possessionis Actorem statuimus. Nam si in Capella possessionem restituti erimus, ponentur in ea viri religiosi, & literarum sectatores, à quibus Universitatis vestri studii, obsequium habere possit, qui & vestro honori studere, & nostro Ordini consulere non neglegant. Facietis profecto rem nostra religioni perpetuo memorabilem, si vestris auxiliis Fratres nostri in vestra Academia locum obtineant, ubi doctrina fluentia suaviter bibant, unde queant in plurimos spargere rorem cælestem.

Valere Optimorum studiorum Cultores. Parisiis die vi. Novemb.

Vestra sapientia observatissimus Amator
Robertus Gagvinus, S. Trinitatis
de Redemptione Captivorum major
Minister.

Non equidem crediderim huic tam iustæ petitioni aut assensum suum aut demum operam denegasse Universitatem, verum quæ arripuerant *Oppidani* validissimis unguibus retinere statuebant, unico tantum Sacerdoti, qui sacra utique perageret, diversorium inibi concedentes, Cameraque reliquas Scholaribus eloquentes secularibus, qui eoque sub Principalis regimine literis incubuere, donec id Hospitii Aula *S. Trinitatis* appellaretur; & sub illo nomine redditum municipio penderet, quemadmodum è schedulis quamplurimis censualibus manifestum fit.

Mansiones. Primas eorum *Ædes*, quæ vicò *S. Trinitatis* dicto, & à Collegio *Divæ Magdalene* in agrum pone Collegium *Mertonense* ducenti, contiguæ erant, *Edmundum Cornubie* Comitem struxisse diximus, quæ quidem per Indultra ac privilegia, quæ Pontifex Romanus *Conventui S. Trinitatis Houndsloviam* incolenti concesserat (unde scilicet fratrum aliquis, ad sacra peragenda, huc perpetuo amandandus erat) à decimis & oblationibus, Ecclesie aliter Parochiali pensandis, e liberabantur. Quod novissimum vero illorum habitaculum attinet, cis portam Orientalem collocatum, non dicam quis fundaverit, cæterum ad ruinam festinasse reperio, postquam *Novi Collegii* Fundator agellos vicinos acquisiverat.

Capella. Antiquiorem illam erexit etiam antedictus Comes, ubi Sacerdotes aliqui in Missâ, pro æternâ ejusdem requiæ, celebrandâ, aliquandiu assidui erant. Hæc postquam Municipales nostri invasissent, Prætori urbano solenne erat cum omni anno ad Festum *S. Michaelis* à *Londino* reverteretur (quo nimirum se conferre tenebatur Prætor recens electus, ut jusjurandum in scaccario susceperet) huc divertere, ubi postquam sacris interesset, gratiasque Deo cumulatissime egisset, quod salvus redierat, additâ elemosynâ adversus celebrantem, à Burgensibus mox inde civibusque, cum omnibus lætitiæ signis excipiebatur, in Urbem continuo deducendus. De hac autem Capellâ non amplius dicam, quam ad ejus altare cereum perpetuo arsisse, & eo fontes, tanquam ad asylum, confugisse, uti è scriptis haud infrequentibus testatum habeo. Cæterum de Capellâ eâ alterâ tantum addam, ad Prioratum *Frideswidensem* primitus spectasse, verum postquam marcescere & imminui cœperunt Fratres *SS. Trinitatis*, atque aræ vicinæ ad *Novi Collegii* Fundatorem delapsæ sunt, ruinam adeo, licet gradatim, fecisse, ut à multis jam annis locum in quo stetit indigitare nemo hominum potuerit.

Dissolutio. De eâ vero nil certi habeo, cum inter *Conventus* tempore *Henrici VIII.* everſos non repererim, & crediderim certe Aulæ nomen, quo tum innotuit, calamitatem illam subterfugendi occasionem præbuisse. Quicquid fuerit, cum reliqua Sodalitia disjicerentur, *Johannes Amery*, ex Familia *S. S. Trinitatis*, Principalis inibi munere fungebatur, eodemque temporis tractu more jam pridem recepto, stipendia à Collegiis *Oxonienſibus* accepta pauperes quosdam Scholares ibidem e alebant, ubi senex

* *Claus. 15. Ric. II. m. 1.* b *Ibid.* c *Reg. 1. Coll. Novi ut supra p. 31. chart. 1.* d *In F. fol. 150. a. Epist. 331.* e *Reg. Aaa. fol. 62.* f *q. fol. 377. a.* g *Ex notis cujusdam Scholaris Oxon, de diversis canonicis ibidem, collectis tempore Ed. VI. vel paulo post.*

quidam Sacerdos & Anachoreta degebat, vitamque dein claudebat. Denique autem, sub finem Regni *Henrici VIII. Robertus Perrot*, Musicæ Baccalarius, Principalis ibi munus obibat, eaque, ni fallor, tempestate, Hospitium & Capellam à Majore & civibus elocata obtinens, utrumque demolitus, eodem in loco Horreum, Stabulum, & Haram^a ponebat.

CLOCCXCII.

Omissis hic quamplurimis Universitatis cum Urbe litibus, ad Philosophum descendam omnium quos antehac susceperat *Anglia* celeberrimum. *Rogerum Baconum* sentio, è Sodalitio *S. Francisci* Fratrem, eumque *Oxonensem*, qui cum maximo rei literariæ detrimento fatis hoc anno concessit. Natus is^b erat familiâ generosâ, haud longe ab urbe vetustâ, quæ *Ptolomæo Iscalis*, nobis vero *Ileestria* nuncupatur. Primos Ille annos *Oxonii* in Grammatices ac Logicæ studio ponebat, in quibus tam insperatos brevi fecit progressus, ut viri prudentes spem de eo amplissimam illico conceperint. Deinde autem cum per ætatem, ingenique incrementa liceret, Philosophiæ se totum dedit, cujus ipsa rimatus penetralia, nihil non exploravit ipsi in reliquo studiorum cursu utile futurum. Immo Magistrorum suorum (è quibus erat^c *Edmundus* Archiepiscopus inde *Cantuariensis*) Lectiones, uti & exercitia ab iisdem imposita, aut arripere doctus erat à Naturâ, aut superare ab industriâ. Collecto itaque largo eruditionis viatico, *Lutetiam*, quo doctiores *Angli*, maxime vero *Oxonenses* conferre se solebant, profectus est. Sed neque solus iter suscepit, nam illum comitati sunt viri perplures literati, quique literas etiamnum sitirent, quamvis *Lelando* haud assentior, qui *Richardum Fisacrium*, *Roberti* quidem *Baconi* familiarem, *Rogero* huic nostro *Parisiis* invisenti comitem se dedisse commemorat. Atqui his prætermisissis, apud *Gallos* agens *Rogerus* haud otiose annos impendit, neque ad Theologiæ tantum & Linguarum, verum & Mathematicæ, Medicinæ, Legum, & Historiæ studium se convertebat. In quibus omnibus eos fecit profectus, ut & Academiæ illius ornamentum habitus, & ab eadem Sacræ Scripturæ Professoris titulo, nec injuria, fuerit honestatus. Literis itaque & gloriâ onustus, in patriam, & mox inde ad altricem suam *Oxoniam* revertitur, quæ gradum illi *Lutetia* donatum lubens^d detulit. Post autem, suadente (ut videtur) *Groffesto*, regulam *S. Francisci*, in Conventu ejusdem *Oxonensi* suscepit; quamquam id prius fuisse factum crediderim. Quapropter spreto ac rejecto, quo plurimi capiuntur mortales, opum ac dignitatum desiderio; intimos Naturæ recessus perscrutari, seque linguarum, earumque Scientiarum studio addicere constituit, quarum perpauci per ea tempora cognitionem attigissent. Ipse sane de se^e refert, quod, cum juvenis esset, in Linguarum studio, inque Scientiis ac disciplinis industriam exercuerat, è quibus multa colligens haud inutilia, in methodum eadem redegerat. Amicitiam præterea cum viris omnibus eruditis inter Latinos quæsitavit & invenit; juvenesque porro, linguarum, figurarum, numerorum, tabularum notitiâ, & fructuosâ porro aliarum rerum cognitione instruendos curavit. Secum insuper serio acriterque cogitavit, quænam instrumenta necessaria essent ad inventa sua perficienda, quæ cum ipse sibi suppeditare nonnunquam nequiret, si in eadem alius quisquam impensas eroga-

bat, *Baconum* raro eventus fefellit. Viginti quippe annorum spatio, quanto scilicet rerum scientiam confectatus (quamvis nec sine vulgi convitiis) luerat, minas plusquam bis mille in libris arcanorum coemendis, inque tentaminibus physicis (quæ *Oxonii*, magno cum omnium stupore fiebant) impenderat. Insuper autem, animo erat tam in bonum publicum facto, ut non tantum abdita quævis discipulis suis libenter aperiret, verum sibi quam maxime gratularetur, quoties in aliquem incideret, qui ad doctrinam imbibendam vel mediocrem adferret indolem. Lectionibus ejus publicis, inprimis vero Philosophicis maxima Scholarium pars cupide interfuit; tametsi, ut ipse fatetur, easdem nonnulli, maxime autem *Hispani* nobiscum commorantes, cum risu exciperent; id vero potissimum accidit, cum ex libris Latinitate male donatis prælegeret. Inter discipulos ipsius clariore habetur *Johannes Londinensis*, cui cum parca non minus fortuna, quam prodiga fuisset Natura, cum virtutem in ipso ejus vultu elucentem animadverteret *Baconus*, eundem xv. annum agentem in tutelam accepit, cujus institutionibus adeo & *Oxoniam* & *Lutetiam* perfecit, ut à nemine plures non habente annos eruditione præverteretur. Libros per hunc plures ad *P. Clementem IV.* anno Dom. CLOCCCLXVII. transmisit *Baconus*; ad quæm in eorum librorum uno & altero *Londinensem* mirifice^f collaudat; multis ibidem interpositis unde ipse magis concelebrandus videretur. --- Et propter hoc consideravi (inquit *Baconus*) unum adolescentem quem à v. vel vi. annis feci instrui in linguis & Mathematicis & perspectivis, in quibus est tota difficultas eorum qua mitto; & gratis cum ore meo instruxi, postquam recepi mandatum vestrum, præsentens quod alium non potui habere ad præsens secundum cor meum; & idè cogitavi quod ipsum transmitterem, ut si vestra sapientia placeret uti mediatore inveniretis paratum, si non, nihilominus iret ad vos pro scripturis vestra gloria offerendis. Nam proculdubio nullus est inter Latinos, qui in omnibus qua scribo, possit ad tot respondere propter modum quem teneo, & quoniam eum instruxi, nec ille Magister magnus (intelligit *Petrus de Maharni curia*) nec aliquis eorum de quibus superius feci mentionem, qui nesciunt modum meum sicut iste, qui ex ore meo didicit, & qui consilio meo est instructus; & Deus testis est, quod nisi esset vestra utilitas, non fecissem de eo mentionem. Quia si pro utilitate mea misissem, bene invenissem alios in negotiis mihi procurandis magis idoneos. Si vero pro utilitate nuntii, magis diligo alios & plus eum teneo, quoniam isti in nullo sum obligatus, nec jure sanguinis, nec aliter, nisi sicut cuilibet de populo & minus, quoniam cum venit puer & pauper ad me, ego feci eum nutriri & instrui pro amore Dei, præcipue cum tam habilem juvenem in studio & vita non inveni: & ad tantum promotus est, quod magnificè & verius plusquam alius, quicumque sit *Parisiis*, poteris lucrari qua necessaria sunt sibi, quamvis juvenis sit xx. annorum aut viginti unius aut plus. Nam non remansit unus *Parisiis* qui tantum novit de Philosophia radicibus, quamvis flores & fructus nondum produxerit propter ætatem juvenilem, & quoniam non est expertus in docendo, sed habet unde omnes Latinos transcendat, si vivat usque ad senectutem, & procedat secundum fundamenta qua habet, &c. --- Et quoniam non decet ut aliquis peccatis deditus vestram frequentaret sanctitatem, ideo volo nuntii idoneitatem

^a Ibidem. ^b Hist. Ioh. Rossi MS. p. 91. ^c Balæus, cent. 4. nu. 55. ^d Ibidem. ^e In opere minori cap. 17. & in op. 3° ad Clem. PP. IV. cap. 20. MS. in bib. Coll. Univers. ^f In præambulo ad opus majus & minus. In prima etiam parte Op. majoris ad Clem. IV. cap. 19. & in opere 3° cap. 19.

in vita apertis. Verè nihil sibi conscius est de peccato mortali, sed virgo mandissimè à me recessit, nec habens conscientiam mortali peccati à sua natione; nam hoc diligenter inquisivi & feci inquiri, & certum me esse credidi de hoc, scius quod vos estis in sublimitate papali, &c.

Pergit deinde illum de comitate & taciturna fide (ut & aliis alibi virtutibus, quas brevitatis gratiâ præteribo) deprædicare; & sic demum sermoni finem imponit, ut à justâ Panegyri parum distet. Alio autem in loco Pontifici de se ipso (intelligo Baconum) dicit; quod ex quo alphabetam didicerat, annos quadraginta in Scientiis linguisque acquirendis posuerat, totoque illò tempore, exceptis duobus quibusdam annis, & labores infinitos exantlaverat, & impensas haud minores fecerat; posse tamen se quadrante, vel ad summum dimidio anni, virum sedulum & literarum tenacem totâ suâ eruditione imbûere: modo ipsi tabulas aliquot analyticas conficere liceret, quas discipulus ille suus & in initio sequeretur, & subinde consuleret. Immo in dubio non ponebat, quin assidue diligentia viro præmonstraret, quâ ratione vel trium dierum spatio tam perfectam linguæ Hebraicæ cognitionem nancisceretur, ut exacte comprehenderet, quicquid sancti Patres virique olim sapientes in dilucidando sacro textu scripserunt; adeo non Horologii Hebraei primus inventor Schichardus; porro autem & quicquid ad sacrum eundem textum emendandum pertineret, se promisit ostensurum. Quinetiam spondit tres tantum se dies deposcere ad aliquem in linguâ Græcâ sic erudiendum, ut quæcunque non tantum de materiâ Theologicâ sed & Philosophicâ conscripta essent, clare innotescerent. Profitetur insuper unicâ se hebdomadâ Geometriam, alterâ verò Arithmeticam, penitus aperturum; hæc autem an viis vulgaribus præstiturus esset, an vero methodo *Trithemianâ*, hoc est, Stenographiâ & Polygraphiâ, neque mihi satis constat, neque ipse explicat Baconus.

De Johanne autem Londinensi referendum, ad Pontificem Romanum (*Innocentem* haudquaquam, ut aliqui volunt, verum *Clementem IV.*) accessisse, & quos Baconus ad eundem dederat libros, tradidisse; quinetiam tum Baconi in gratiam, tum propter opinionem, quam de viro ejusdem laudes concitarent, ad dignitatem aliquam (licet qualem non dicam) evocatum fuisse. Quibus addam, quod sunt qui scribant plures eundem annos deinceps vixisse, nec pauca scriptis prodidisse; atqui cum id apud externos, longèque à patriâ fieret, eorum quæ scripsit notitiam haud posse ad nos pervenire, quin & eadem forte apud Italos propediem interivisse.

Cæterum ad ipsum redeo Baconum, qui in literis indagandis illam secutus est, seu potius excogitavit methodum; quâ & naturæ incognita retegebat, & miranda adeo præstitit, ut non tantum apud Plebem verum & viros haud indoctos, magicis omnino artibus immersus crederetur. Et hinc scilicet est, quod in libro suo quodam de neglectâ Magiâ sic scribit; --- Insuper *Arts Magica* (inquit ille) per totum orbem invalescens, occupans homines in omni superstitione & fraude religionis; quamvis fuerat religiosus Philosophis odiosa & ab omnibus debellata, tamen sancti pri-

mitivi invenientes mundum hæc occupatum sicut Philosophia, pro eodem artificio utramque reputabant, quoniam fidei fructum impediabant multis modis: nam sicut magi Pharaonis Moyse resistebant, & populum Egypti mandato Dei inobedientem faciebant, sic fuit in principio Ecclesia per *Arts Magica* violentiam, quæ tamen in eundem effectum si contra opus fidei cum Philosophia concordabat, totum ejus vituperium in Philosophiam quæ principalis fuit redundabat, &c. Revera Baconum nonnulli dæmonis quodammodo necessarium crediderant, eumque malorum spirituum ministerio usum, caput æneum effinxisse, eique loquendi facultatem indidisse; atque hæc omnia (ut Author quidam ea ex parte lapsus refert) effecta dedisse, dum in Aula *Ænei Nafi* studeret. Utrum hæc ope magiæ naturalis fecerit, tantisper deliberandum, donec de re gestâ liquido magis constiterit. Certe *Job. Ernestus Burgravius* in libro quodam suo de operibus hujusmodi admirandis contexto, effici eadem contendit per corporum coelestium influentias, mediante *magia*. Istius inquit generis erant Statuæ Mercuriales, Caputque æneum ab *Alberto magno*, sive, ut aliis placet, à *Rogero Bacono* fabricatum, & voces nonnullas proferre doctum. Porro nec alia erat Magia quam naturalis, cujus peritissimus fuisse fertur *Boetius*, & de cujus arcanis sic ad illum scribit *Cassiodorus*, --- tua artis ingenio metalla mugunt. *Diomedes* in arte gravius buccinatur, æneus anguis insibilis, aves simulata sunt; & quæ vocem propriam nesciunt habere, dulcedinem cantilena probantur emittere, &c. Utcunque fuerit, ego sane in eâ sum sententiâ, mirabilibus hisce nostri Herois inventis Diabolicâ neuti-quam opem intervenisse; mechanices tamen & potentia elasticæ perfectam cognitionem, quam optime callebat, earumque earum rerum productricem fuisse, quæ non tantum populo, sed & plusquam mediocriter eruditis, ad ignem infernalem procusæ viderentur. Quare Comes ille *Mirandula*, suæque seculi gloria, *Johannes Picus*, inter alios complures, utramque Magicæ speciem optime distinguit; aliam esse perhibens, quæ vi & auxilio dæmonum operatur, alteram vero, quæ in consummatissimâ causarum & effectuum naturalium cognitione omnino consistit. Quarum ubi mentionem faciunt Græci, hanc *μαγία*, quasi perfectam summamque sapientiam; illam vero *γοητεία* appellitant. De priori insuper notandum, quod Magus testante *Porphyrio* in linguâ Persicâ consimilem habet significationem illi, quam nobiscum obtinet, quibus rerum divinarum interpretem & cultorem denotat. In eâ vero Magicâ (ait ille) versatissimi erant inter veteres, *Homerus*, *Pythagoras*, *Empedocles*, *Democritus*, *Plato*, *Zamolxis*, &c. Quibus addere nobis liceat è modernis *Alchindum* Arabicum, *Rogero Baconum*, & *Gulielmum Episcopum Parisensem*; inter quos duos postremo dictos magna intercessit familiaritas, plurimæque scripta ultro citroque dabantur, de operationibus Naturæ & Artis, Magicæque ineptiis ac vanitate.

Verum ad Baconum ut revertar, hunc, inquam, edentem opera omnium pene illius seculi captum superantia, diabolici foederis plerique infimulabant. Quod mirum non est, cum *Reuchlinus* & *Budæus*, alter propter Hebraicam, alter autem propter Græ-

^a In prima parte operis Majoris p. 132. ^b In 3^a parte operis min. & in op. 3^a cap. 20. MS. in bib. Coll. Univers. ^c Pitseus in append. cont. 3. & alii. ^d In lib. de utilitate Scientiarum MS. cap. 14. ^e Balæus in 1^a Edit. scriptorum Angliæ impress. in 4to Gipswici an. 1548. ^f In lib. suo intit. Achilles redivivus p. 52. 53. ^g In operibus suis Edit. Paris 1588. lib. 1. fol. 19. ^h Ita etiam legimus de columba lignea quam Archytas Tarentinus fecit volatilem, de musca Regiomontani aurea; de Ictini nocturna, de araneis ex Chalybæ fabrefactis quoquo modo prorapentibus, nulla hominis adnotata manu, aliisque automatis Majorum memoria celebrantur. ⁱ In operibus suis edit. 1496. viz. in oratione sua de Dignitate Hominis.

cam quam accuratius callebat linguam, magnam sibi apud indoctos ac insulos monachos invidiam conflagrant. Profecto tanta erat priorum seculorum inscitia, ut mirari non sit, si in tenebris unice viventes corporum naturalium operationes spectris & dæmoniis tribuerint; quæ omnia admoto demum rationis lumine protinus evanescent. Nimirum Conventus tum omnes & hospitia tam crassa premebat ignorantia, ut Monachi & plerisque Fratrum linguas neminem doctas perdiscere crederent, nisi ut cum dæmone tutius aut secretius colloqueretur; qui Circuli insuper non alias norunt potentias, quam illam quæ malum genium excludere dicitur; quique Triangulorum apices ipsam religionem vulneraturos suspicabantur. Quæ quidem ætatis suæ imperitia tam sollicitum habuit *Baconum*, ut laborum ac inventorum suorum propemodum pœniteret; quæ tot utique ipsi tamq; infestos peperere hostes, ut libri ejus in sui quoque Ordinis Bibliothecas ægre reciperentur. Immo tam infensos sibi habuit Monachos, ut cum illum Magiæ arguentes operam luderent; tanquam de fide male sentientem, immo loquentem ac scribentem, accusarent. Quamvis nec desunt qui scribant, diabolica pravitatis à fratribus quibusdam stolidis postulatum, inque carcerem fuisse conjectum; idque ab *Hieronymo de Esculo* familiæ fratrum Minorum Ministro Generali. Quoniam ibi tum pacto se purgarit nequeo dicere; certe constat illum apud *Clementem IV.* Pontif. Romanum, de Studiorum suorum adminiculis, Scriptis nempe librisque sibi ereptis, conquestum^b fuisse. --- *Prælati enim & Fratres, me jejuniis macerantes tuto custodiebant, nec aliquem ad me venire voluerunt, veriti ne scripta mea aliis quam summo Pontifici & sibi ipsis divulgarentur.* Cæterum fidem illis minime habeo, qui referunt, Pontificem Romanum *Baconum* ad se accersivisse, & instituto prius de criminibus quorum insimulabatur examine, in custodiam tradidisse; quod veri nequaquam simile est, cum idem Pontifex non modo illum in summa admiratione haberet, verum & studia ejus impensis juvaret, & adolescentem, quem Artes, edocuerat *Londinensem* ad honores eveheret. Atqui *Baconum* à *Reymundo* Generali Ordinis Ministro in Carcerem denuo conjectum fuisse, è notatiunculâ quâdam, ad veteris cujusdam^c M. S. finem, testatum sic habemus: *Explicit verbum abbreviatum operis Reymundi Galfredi Ministri Ordinis Fratrum Minorum, quod quidem verbum habuit à Fratre Rogero Bacon qui fuit de Ordine Fratrum Prædicatorum^d, & ipse Rogerus propter illud opus, ex præcepto dicti Reymundi, à Fratribus ejusdem Ordinis fuit captus & incarceratus, sed Reymundus exsolvit Rogerum à carcere, qui docuit istud opus, & ipse Rogerus fuit discipulus Fratris Alberti.* Quod idem occurrit & sub coronidem libri alterius^e M. S. cui titulus, *Breve breviarium fratris Rogeri Bacon ex dono Dei.* Hic autem libellus ad prædictum *Reymundum Galfredum* conscriptus dicitur (qui librum de *Leone viridi* condidisse fertur) eratque aliquando penes v. cl. Magistrum *Thomam Allen*, ex *Aulâ Gloucestrensi* (velut Catalogus quem habeo librorum ejus M. S. ostendit) abinde vero in Bibliothecam *Bodleianam* receptus est, ex dono viri clarissimi *Kenelmi Digby* Equitis aurati.

Ad *Baconum* redeo; quem, paucos post annos, criminum antedictorum postulatum, reumque (tanta

erat temporum illorum & ignorantia & malitia) peractum, denique & in carcerem contritum deprehendo; cumque causam suam ad Papam *Nicolaum IV.* deferret, tam non liberatum, ut Pontifex, qui doctrinam ejus in multis haud probabat, eundem in multorum annorum firmissimam custodiam adjudicavit. Alii scribunt magnatum quorundam precibus libertati fuisse restitutum, licet alii mortem in vinculis oppetiisse tradiderint; sive id ex animi ægitudine contigerit, sive quod pessime in custodia tractatus fuerit. Atqui dubium non est plures menses, immo nescio an integrum annum cum dimidio, *Nicolaus* superfuisset; verum utcumque, diem obiit *xxxix.* plus minus ætatis anno, in festo *S. Barnabæ*, & in templo Familiæ *S. Francisci Oxon* sepultus est.

Libros composuit perplures, eosq; variam tractantes materiam; velut in Theologia, Medicinâ, Perspectivâ, Geometriâ, Philosophiâ, cujus arcana non pauca propalabat. Quin & de Latino juxta atq; Græco & Hebræo Grammaticas edidit, & (alias ut scilicet Artes ac scientias) Chymiam insuper, Cosmographiam, Musicam, Astronomiam, Astrologiam, Metaphysicam, Logicam deniq; & moralem Philosophiam, scriptis explicavit. Rursus, præter tractatus, in quibus rei literariæ methodique studendivitiæ aperuit, multa invenit & excogitavit, quæ fortassis etiamnum latuissent, si natus nunquam fuisset scientiarum vindex *Baconus*. Certe quidem omnes ejus libri tam solidam eruditionem, tot etiam tantamina Physica completuntur, ut cum experimenta ubique crepent hodierni scoli, *Baconum* *Bacono* opponemus, & cum sectæ *Greshamensis* patre, Universitatis nostræ filius conferetur; cui id in laudem singularem cessurum est, tantum peperisse virum, etiam cum *Apollini* haud dum matura videretur. *Lelandus* quidem Magiam *Baconi* Naturalem & deprædicans, eumque ejus nomine *Cornelio Agrippæ* anteponendum censens, *Persianum* illud usurpat, & centum sibi linguas totidemque ora deposcit, mysteriis, quæ illâ Arte retexisse ait *Baconum*, digne celebrandis. Porro autem emendandi *Calendarii* ad *Clementem IV.* variis tractatibus rationem exposuit anno *CIOCCCLXVII.* ad quem (ut paulo ante attigimus) volumina bene multa eodem tempore transmisit; in quibus magni pretii excogitata, mathematica perinde ac Philosophica congestit, Ecclesiæ, ut sperabat, Catholicæ haud modice profutura. Enimvero si curas ejus ac industriam respicias, quæ *Calendarium* ad meliorem formam redigere adnixus est, fatebere non tantum venerabilem *Bedam*, *Rogero Infantem*, *Robertum Grosstestum*, *Anglosque* alios nil ea in re quicquam effecisse; verum & *Theophilum*, *Eusebium*, *Victorium*, *Cyryllum* (quibus utique sui seculi Pontifices id pensi dedere) cum reliquis exteris frustra prorsus defudasse: Cujus rationem si deposcas, nescio an hæc fuerit, quod apud Latinos, Græcos, Hebræos, Astronomiæ studium, præ aliis Philosophiæ partibus, jam parum increbuerat. Sed de his pauca accipe. --- *Secundum quod expono circa Ecclesiastica* (inquit^b *Baconus*) & de corruptione *Calendarii*, quæ est intolerabilis omni sapienti, & horribilis omni Astronomo, & derisibilis ab omni computista: unde omnes instructi in Astronomia & in computo & in talibus, mirantur quod tam abominanda falsitas sustinetur, sed impossibile est quod sustineretur, nisi quia illi qui habent auctoritatem super hac corre-

^a Bal. cent. 4. nu. 55. Pits. et. 13. ad an. 1284.

^b In opere minore ad Clem. IV. ^c In Bib. quondam Comitissæ Dorset.

^d Minorum intelligit. ^e Inter Cod. Digb. in Bib. Bod. nu. 119. est autem Tractatus chemicus de compositione metallorum.

^f Rossus ut supra p. 92. & Tho Rodbourne in chron. sive Hist. M.S. ^g In Tom. 4. collect. p. 198. ^h In op. suo ad Clem. IV. M.S. & alibi.

Etione, non sunt exercitati in *Astronomia* & *computo*, & in huiusmodi. Nullus enim percipiens talem abominationem sustineret eam: Et quilibet sapiens Christianus qui hac tractat, ostendit articulos istius corruptionis & docet remedia. Non tamen aliquis praesumit tradere calendarium correctum propter hoc, quod Concilium Generale prohibet, ne quis mutet Calendarium sine licentia sedis Apostolica speciali: sed ista sedes beatissima deberet hoc monstrum tollere de Ecclesia. Julius quidem Cæsar constituit Calendarium quod habemus, nec unquam fuit postea correctum, & in tempore suo non habuit falsitatem, qua nunc regnat, propter mutationes qua acciderunt à tempore ejus: atque Ecclesia in principio multum conata est corrigere Calendarium, & multi Papa de hoc ordinarunt, & non fuit satisfactum, eo quod in aliis occupata, & oppressa diu per Tyrannos, deinde per Hæreticos (circiter per quingentos annos) & ideo invaluit consuetudo longa, & pertracta est ad nos. Caterum non fuerunt in primitiva Ecclesia Astronomi perfecti, qui requiruntur ad hoc sublime negotium. Nam multi summi Pontifices rogaverunt viros quos aestimabant aliqua laudabiliter scire de Astronomia, ut apponerent remedium, & tentaverunt multi, ut Theophilus, Eusebius, & Victorinus, Cyrillus, Beda & multi. Sed non fuit Astronomia in usu latinorum, nisi parum: nec in usu Ecclesia apud Græcos & Hebræos: Sicut nec alia partes Philosophia propter multas causas, quarum aliquos scripsi superius. Sed in opere majore plenius, scilicet in prima parte illas exposui. Sed modo sunt Astronomi sufficientes ad hac: & quatenus videretis radices principales errorum istorum cum remediis, scripsi satis in opere majori.

Atqui autoritate adeo pollere visa sunt quæ de illo argumento scripsit Baconus, ut cum de eodem differeret Paulus Middleburgensis, libri, cui titulum fecit *Paulina*, de rectâ Pascha celebratione & de die Passionis Jesu Christi, partem dimidiam ab eodem fuerit suffragatus; qui plagium suum occultare studens, Baconum non tantum non laudat, verum sententiam ejus improbat aperte, ac errorum coarguit. Quanquam Johan. Stadius, Scientia Historica ac Astronomica penitissime imbutus, & Gerardus Mercator (utriusque sive arte, sive imitatione docti) passionem Domini, alter tertio Aprilis (cum Bacono sentiens) alter secundo mensis ejusdem diei, assignant.

Verum Paulus ille Middleburgensis, quem dixi, quique Episcopus Sempronienfis extitit, de necessariâ Calendarii emendatione scripturus, non otiosam in eo aut perfunctariam ponebat operam. Siquidem & Mathematicos optimos pervolvit, & fidissima ipsius cœli volumina curiose consuluit; & multorum industriam ad idem aggrediendum excitavit, quorum de numero erat Nic. Copernicus, velut ipse in proemio operis cujusdam ad P. Paulum III. conscripto palam facetur, his verbis. ---Mathematica Mathematicis scribuntur, quibus & hi nostri labores (si me non fallit opinio) videbuntur etiam Reip. Ecclesiastica conducere aliquid; cujus principatum tua sanctitas nunc tenet: nam non ita multo ante sub Leone X. cum in Concilio Lateranensi vertebatur quaestio de emendando Calendario Ecclesiastico, qua tum indecisa hanc solummodo ob causam mansit, quod annorum & mensium magnitudines, atque solis & Luna motus, nondum satis

dimensi habentur, ex quo quidem tempore, his accuratius observandis animum intendi, admonitus à præclarissimo Viro Domino Paulo Episcopo Sempronienfi, qui tum isti negotio præerat. Hinc autem dilucide arbitror liquere, quod quicquid ab anno CIOCLXVII. ad Middleburgensis usque illius ætatem in emendando Calendario effectum fuerit, Bacono prorsus ascribendum sit; qui tum vivâ voce pueri sui Johannis, tum scriptis haud paucis Calendarii Juliani errores patefecit, & ejus deinde libris instructus argumentis Middleburgensis Leonem X. ad castigandam Ephemeridem sollicitabat. In eâ vero reformandâ Præfidis ipse munus obibat; quamvis id irritum tum conatu tentatum est, quod Baconi (cujus in sententiam omnino venit Copernicus) Concilium nequaquam sequerentur emendatores illi, licet hanc interim causam prætexerint, quod annorum & mensium magnitudines atque solis & Luna motus nondum satis dimensi haberentur, &c. Observatu ergo dignum est, primò Baconum ad castigandum Calendarium Clementem IV. Pontificem cohortatum fuisse; deinde hinc animos sumpsisse Middleburgensem, & id operis suscepisse; Insuper, Nicolaum Copernicum, ab eodem Middleburgensi motum, & ad veritatem astronomicè deprehendendam accinctum, ea observasse, quæ Romanistarum, in hac ipsâ materiâ, à Concilio Tridentino ad annum usque IX. Gregorii XIII. Dom utiq; CIOCLXXXI. defudantium, conatibus fundamentum suppeditarunt.

Atqui his missis, de Bacono, vel potius scriptis ejus pauca subjiciam.

I. Imprimis vero suspicari ausim, librorum quos pertexuit omnium ne titulos quidem superesse, eorum quoque qui supersunt exemplaria non sine summa difficultate esse conquirenda. Ea enim quæ manuscripta latent, possessorum aut invidiâ, aut ignorantia supprimuntur.

II. Insuper, quæ in Scholarium passim teruntur manibus Baconi opera, multis in locis deficiunt, aut etiam redundant; quod & de illis ipsis dicendum quæ perfecta existimantur: nescio autem an Monachorum incuriæ tribuendum sit, an de industriâ factum crediderim. Certe in libro de *Utilitate Scientiarum*, ut alia mittam, occurrit quaestio, *Utrum Intellectus agens sit pars anima*; in quâ discutienda asserit Author, consentaneam esse affirmativam sententiam doctrinæ Aristotelicæ, insuper suis temporibus à Rob. Grosseto, & Adamo de Marisco comprobata fuisse; audivisse tamen se Guliel. Alvernensem, Episcopum Parisiensem, cum auditores in contrariam sententiam pertrahere niteretur. Quæ quidem habentur in exemplari ejusdem operis in Bibliotheca D. Job. Cotton Baronetti: in ejusdem tamen operis apographo, quod ad Magistrum Thom. Allen aliquando spectabat, eorum quæ jam attuli ne tantillum reperitur. An vero addam eundem librum in Bibliothecâ illâ Cottonianâ de *Utilitate scientiarum* inscribi, cæterum alibi ^d Opus majus nuncupari, hoc initio, *Sapientia perfecta consideratio* &c. Quinimo immensum discrepant & exemplaria eodem titulo inscripta; quod speciatim de Opere illo Majori perhibendum; deque illo quod nomen sibi à *rerum generationibus* ascrivit, & cujus bina videre apographa contigit, multum inter se dissidentia, cum in exemplari Cottoniano, sub finem *Communium Naturalium* perspicue magis tractantur argumenta, quam in utrisque illis quæ inter codices Digbianos signantur A. 19. & nu. 70.

^a Ante librum intis. De revolutionibus Orbium Cælestium. Digb. A. 15.

^b Cap. 21. ^c Nunc est inter Cod. Digb. ^d Ibid. int. Cod.

III. Librorum quorum ille vulgo pro auctore habetur nonnullos aliqui aliis attribuant Scriptoribus. Is vero nominatim, cui titulus *de fluxu & refluxu maris Britannici*, Gualtero Barleio^a assignatur, uti & ille, qui *de utilitate Astronomia* compositus est, Gulielmo^b Botonero, in quo, ut id obiter adnotem, tractatus cujusdam alterius mentio fit, *Testimonia gentilium conferentia Christiana religioni complectentis*. Postremo, Rogerina^c Major & Minor alii cuidam adjudicantur, quamvis de Authoris nomine neutiquam constet.

IV. Porro autem, nec eorum omnium censendus est Auctor quæ ipsi addicuntur, & quibus erunt, *Tractatus super Psalterium*. Princ. *Beatus vir*, atq; *Vita S. Edmundi Archiep. Cantuariensis*; licet enim utrumque Rogero ascripserit^d Lelandus, tamen ad Robertum Baconum revera spectant. Duos præterea libros addam, primum, *Tractatus de Magnete* nuncupatum, quem ejusdem aliquando possessor Mag. Tho. Allen Bacono nostro assignat, plerique autem omnes Petro Peregrino ascribere. Secundum vero, *Syncelegoremata*^e Fratris Roberti Bacon, dictum (cui initium, *Parium orationis quadam sunt declinabiles &c.*) quem etiam Allenus Rogero adjudicandum arbitratur.

CIOCCXCIII.

Bacono functus, venio ad Ele Comitissæ Warwicensis Beneficentiam, proximo in loco, nec immerito quidem, commemorandam. Illa siquidem Universitati centum & viginti marcas donavit, unde nimirum tenuioris fortunæ Scholaribus subveniri possit, qui easdem, pignus vel fidejussorem adducentes, certas quilibet partiunculas, mutuo acciperent. Hanc autem largitionem non alia fecit conditione Comitissa, quam si Universitatis suffragia tum in vivis agens tum inter mortuos recepta consequeretur, quæ & conditione accepta & pecuniâ, eidem reponendæ, cistam quandam Academiæ gubernatores parabant, cui Warwicensis dein apud posteros cognomen fuit. Sub idem vero tempus de pecuniâ illa & donatrice Comitissâ variis statutis provisum reperio, quorum nonnulla & libro Vicecancellarii in hunc locum transcribere libet. --- Cumque annis singulis soleat sacerdos cum Serviente publico singulas Scholas circueus recitare nomina quorundam Benefactorum Universitatis, & Orationum suffragia à Scholarum multitudine postulare, volumus & concedimus ut ipsius nomen (Scil. Domine Ele de Langespee Comitissæ Warwicensis) post nominationem bona memoria Domini Henrici quondam Regis Angliæ, cujus extitit consanguinea, cum nominibus Benefactorum Universitatis specialiter recitatis juxta morem etiam ab universis Scholaribus pro ea oretur, quodq; summa dierum indulgentia pro ea concessa (dum tamen Diocæsani non refragetur auctoritas) cum memoratorum Benefactorum nominatione per Scholas singulas recitetur, &c. dat. Oxon pridie Idus Maii an. Dom. CIOCCXCIII.

Quin & per plures instituebantur de nummis illis accipiendis & reddendis leges, quæ in hoc festinati operis transcurso necesse habeo prætermittere. Sed nec dicam quibus adstringebantur juramentis bini illi Magistri, qui mense Aprilis in pecuniæ custodes

quotannis decernebantur. Adducam tamen quæ de ipsâ Comitissâ in Bedellorum^a libro habentur; In die S. Clementis, (litera E) missa pro Domina Ele de Langespee Comitissa de Warwyke, & pro omnibus Sanctis cum Diacono & sub-Diacono cum sequentia & symbolo solemniter adoretur, quæ Domina LXXX. libras in cistam Warwici contulit.

CIOCCXCIV.

Proximo anno occurrit beneficentia Reginaldi de la Lee, sive Leygb, in hac dudum Universitate Bedelli, qui nunc mortem obiens, Scholaribus cum egestate conflantibus tenementum quoddam in vicco Schediasticorum, vulgo *Schedyardstreet* vocato positum, atque prius *Ridehall*, à Benefactore autem isto *Bedellhall*, appellatum, supremo testamento legavit. Annum vero illius pretium ad LX. solidos habebatur, præter pensionem feudalem, sive servitium, inde quotannis pensitatum. Quare ut largitio illa prædictis Scholaribus firmissime in manu mortuâ (ut cum Leguleis loquar) adhereret, visum est Regiæ Majestati, secundum statutum VII. Regni sui anno conditum, licentiamⁱ concedere, præfatum tenementum ad usus religiosos convertendi, quod factum est XXIX. Junii, anno autem Regni XXV. misso prius ad Vicecomitem^k Rescripto sive Brevi sup, quo mandavit, ut per viros quosdam probos & prudentes inquisitio fieret, utrum id vel sibi vel subditorum cuiuspiam damno esset futurum; ex cujus responso, sive l. Returna, pauca subjungam, quæ Aulæ ejus, & proinde ipsius Universitatis præcis juribus optime patrocinantur. --- Qui jurati dicunt super sacramentum suum, quod est ad damnum & præjudicium D. Regis & ad deteriorationem prædictæ villæ suæ Oxon in auxiliis, &c. Tamen messuagium istud nunquam onerabatur de hujusmodi retroactis temporibus, pro eo quod Clerici messuagium illud semper hucusque inhabitant & adhuc inhabitant, &c. Clarum vero ex his fit, Messuagium illud ab aliquot jam seculis (quid enim aliud voce semper denotari potest) incoluisse Scholares; neque de Juratorum (Burgenses virique primarii cum fuerint) fide dubitandum. Qui quamvis testarentur id Regiæ Majestati in damnum cessurum, non tamen hæsit Edoardus I. tenementum Scholaribus jam ante dictis firmum præstare; quod cum Johanni filio Gualteri de Grendon duos per annum denarios nomine servitii penderet, eodem post paulo liberatum fuerat, numeratâ per Cancellarium & Scholares XL. sol. summâ. Posthæc autem ordinatum est, quod quotannis in nono die Maii Orationi, quam *Dirige* vocant, solemniter diceretur, præter Missam die crastino pro ejusdem Reginaldi animâ celebrandam; veluti in libro illo Bedellorum habetur: Nono die Maii (litera C) *Dirige* pro anima Reginaldi Bedelli cum missa in crastino, in qua missa servetur eadem forma de oblationibus & aliis, & hoc de pecunia antiqua cista Universitatis qua in missa Willielmi de Gray est observanda de pecuniis Universitatis.

Eodem quasi tempore integrata est inter Universitatem & Episcopum Lincolnensem concertatio, de electione nimirum Rogeri de Wesenham, & ad Cancellariatum admissionem, quam in Registro, vel m. Memorandis Oliveri Sutton Episcopi Lincoln. fuisse tra-

^a Vide in Balæo cent. 5. nu. 42. ^b Vide ibid. cent. 8. nu. 27. ubi liber ejus intis. De Astrologiæ valore habet idem intis. cum illo Baconi De utilitate Astronomiæ. ^c MS. in bib. Bod. int. cod. Med. nu. 27. ^d In Tom. 4. p. 198. ^e MS. int. cod. Digb. nu. 193. ^f Ibid. nu. 204. ^g In A. fol. 67. 68. B. 93. a. &c. ^h MS. in Turri Scholarum. ⁱ Pat. 25. Ed. I. m. 2. ^k In fascic. Brevium 22. Ed. I. ^l Ibid. & in Haro de memorab. fol. 21. b. ^m fol. 117.

ditam; haud abs re fuerit abinde describere. Illum itaq; statim ab electione sua, post cessionem Magistri *Rogeri de Martival*, totius cætus Oxoniensium Magistrorum nomine, per Magistrum *Petrum de Medbourne* Juris Canonici professorem 1110. Idus Febr. an. Dom. CIOCCXCIV. Episcopo prædicto apud *Nettleham* constat fuisse præsentatum: quo tempore dictum fuit eidem Procuratori (loquor jam ex ipso *Lincolniensis* Ecclesiæ Registro) quod Cancellarii pro tempore existentes non fuerunt electi sed tantummodo nominati: & Episcopus adjecit, quod *Beatus Robertus* quondam *Lincolniensis* Episcopus, qui hoc officium gessit, dum in Universitate prædicta regēbat, in principio creationis suæ in Episcopum, dixit proximum prædecessorem suum Episcopum *Lincolniensem*, non permississe quod idem *Robertus* vocaretur Cancellarius, sed Magister Scholarum vel Scholarum, & quæ sequuntur ibidem. Quod, utcumq; verum esse poterit, ob illam quæ prædictus erat *Lincolniensis* ille Episcopus in *Oxonienſes* Academicos pervicaciam, (unde etiam accepimus Magistrum *Alardum*, ut in Catalogo Cancellariorum &c. sub an. CIOCCXI. aliquando Magistrum Scholarum fuisse dictum, & ante illum forte alios, metu scilicet *Dioceſani*; Cancellarii Scholarium nomen ægre admodum ferentis) certissimum tamen est, etiam illis penè temporibus, quolibet privatum Tutorem, eo nomine fuisse dictum. Porro mandatum est publico Regis *Henrici III.* *Oxonia* tunc commorantis edito iii. Maii an. Regni sui xv. hoc est Dom. CIOCCXXXI. (ut habetur in privilegio Universitatis nostræ per *Robertum Harum* collectis) ut Vicecomes *Oxon* proclamari faciat contra Scholares fictitios; & quod nullus Clericus moretur in villa, qui infra xv. dies à primo *Oxonia* adventu, non sit sub tuitione alicujus Magistri Scholarum: an æquum vero quis dixerit, publicum totius Universitatis Magistrum, eo tantum insigniri titulo, quo quilibet ex Academicorum vulgo cohonestabatur? Age vero. His enim non obstantibus, nec *Semplinghamo* sigillum, nec huic *Wesenhamo* suum extorquere titulum, penes *Lincolniensem* fuit.

CIOCCXCV.

Magna erat hoc temporum tractu Academicorum frequentia, quibus propterea in officio continendis summa Magistratuum cura, nec minores impensæ requirebantur; maxime cum eo jam insolentia perventum esset, ut eorum audacia non nisi vi & armis reprimere. Quippe licet haud paucorum delicta, tum suspendendo, tum à sacris interdicens vindicaret; reliquorum tamen contumaciam adeo non retudit Cancellarius, ut Universitate potius excedere, quam eidem obtemperare præoptarint; datis idcirco ad Episcopos literis, illorum opem in coercendis Scholaribus imploravit Cancellarius, cui rescribunt Episcopi, quod si quis beneficio potius disciplinæ Academicæ rebellis deprehenderetur, denunciato ejusdem nomine, vel poenam ab Universitate irrogatam lueret, vel proficuis omnibus in certum annorum terminum privaretur. Sin delinquenti nullum adhuc obtigerit, ab omni in posterum beneficio detinendus esset. Harum ego Epistolarum binas perlegi, quarum ^a altera ab Archiepiscopo *Eboracensi*, à *Wintoniensi* autem Episcopo ^b altera, hoc ipso anno ad Cancellarium dabatur.

Sciendum est quod circa annum CIOCCXXX. *Alexander* Episcopus *Lincolniensis* concessit, ut tempore *Pentecostes* Processus aliaque solennia ad templum *Einshamense*, prope *Oxoniam*, per comitatus nostri incolas celebrarentur; idque obsequii acceptum haberent, tanquam ad matricem Ecclesiam *Lincolniensem* præstitum fuisset. Hoc ergo anno in die *Martii* festi quod prædiximus, Scholares haud pauci eodem se laxandi animi gratia contulere; quos adorti viri quidam & vita & moribus agrestes, trucidatis nonnullis, aliisque vulneratis, reliquos tam asperè tractarunt, ut impulerint *Oxoniam* trepidantes revolare. Re itaque Episcopo nunciata, & penitus inde explorata, flagitiosæ seditionis auctores juxta & adjutores anathemate ^d, in omnibus *Decanatus Woodstockiensis* & *Archidiaconatus Oxoniensis* Ecclesiis, dum celebraretur Missa, immo in præcipuis etiam Cleri Conventibus, denunciatione solenni alligantur. Præterea vero sententiam illam Campanarum sonitus, cum candelis accensis & extinctis significabant, quæ tum ad festum usque *S. Bartholomæi* vigere debebat, tum adeo erat acerba, ut præfatos & Ecclesiæ cancellis excluderet, & societatem fidelium, beneficiumque confessionis eisdem ademerit. Quem finem ea res habuit, aut quas insuper poenas expendebant antedicti, proditum non invenio; atqui injuriam illam tam indigne ferebant Academici, ut intermissis Lecturis, eisdem haud ante resumerent, quam ultimas dedissent poenas delinquentes.

Haud longo post resumptas Lectiones tempore, instantibus Academicis, à *Bonifacio VIII.* effugitabat ^c *Oliverus Suttonus* Episc. *Lincolniensis*, ut Doctores & Magistri *Oxonienſes*, in quacunque Universitate, absque ulteriori examine, & lectiones solennes habere, & ad regendum accedere permitterentur. Cujus petitionis partem aliquam, quod Academicæ nostræ & decus & antiquitatem dilucidare videatur, subjungere statutum est. --- Inter studia varia (*Suttonum* audis) qua in plerisque mundi partibus floruisse noscuntur, Universitas *Oxon*, *Lincoln. Diocesi*. à multis creditur antiquius fuisse nunc inter *Latinos* extantium Studiorum, ibi quoque Cleri *Anglicani* scaturire cernitur fontalis origo; unde ad honorem Dei & Ecclesiæ, cui præst vestra sanctitas Domino disponente, irrigatione Catholica fructus proveniunt uberes & salubres. Cum igitur Doctores & Magistri Universitatis ejusdem apud vestra sacro-sancta sedis apicem instare decreverint, humiliter exorando, ut docendi regendique libera facultas, ad quam, soliti rigoris examine discussi, in dicta Universitate assumpti fuerint, ad loca quacunque ubi vigent hujusmodi studia, vestra auctoritate Apostolica (si placeat) benignius extendatur: in humilitate spiritus, ea qua possum affectione, vestra supplico sanctitati, quatenus dictorum Magistrorum exoracioni, ob divini & Ecclesiastici Regis & Regni *Angliæ* honoris augmentum, vestra gratia paternitatis exaudire dignetur, &c. Certe autem hinc abunde fit manifestum, Scholares nostros ante plura jam secula docendi & regendi potestatem à sede Romanâ (quæ omnia hic & alibi per *Europam* potuit) accepisse. Neque dubito quin *Bonifacius* *Dioceſani* jam postulatis annuerit, qui in Universitatem hanc animo tam erat propenso, ut

^a In Reg. Winchelsey fol. 171. ^b In Turri Scholarum in pix. II. nu. 4. ^c Ex majori Regest. Einsham in *Ærario* Ed. Christi. fol. 13. chart. 8. Hinc ni fallor *Bacchanalia* illa, quæ etiamnum annuatim *Einshamiae* tempore *Pentecostes* tenentur, originem trahunt. ^d Reg. Sutton fol. 158. ^e Ibid. fol. 140. b.

antehac plura nobis privilegia indulserit. Verum super his vide Historiam ad ann. CIOCCXCVII.

CIOCCXCVII.

Hoc anno (ait *Walsinghamus*) suborta est discordia grandis Oxoniæ inter Clericos & Laicos, propter duos Garciones diversarum Patriarum, qui pro levi causa ad pugnandum sunt accensi. Nam dum quidam ratione patriæ unum juvare laborarent, quidam alium nituntur manutene- & favere, translata est pugna ad Fautores partium diversarum. Instantumque crevit seditio, ut tam Clerici quam Laici, evacuatis domibus, ad pugnam occurrerent glomeratim. Dum autem Clerici de suis hospitibus egressi fuissent, cognoscentes Vespertilioes Laici, nullos aut saltem paucos remansisse domi, apud hospitibus Clericorum, intrant habitacula, & bona diversimoda asportant, damnum Clericis irrecurabile ingerentes. In hac pugna peremptus est Dominus Fulco de Neyrmyth Rector Ecclesiæ de *Pychelethorn*, & plures alii de utraque secta. Audita hujus facti querela, dominus Rex jussit justitiariis villam adire, pacem reformare, & homicidas judicialiter condemnare, qui venientes Oxonias, *Burgenses* compulerunt solvere pro damnis factis Clericis, ducentas marcas. Hæc è *Walsinghamo* desumpti, quorum partem aliquam nonnulli, licet à vero in eo alienissimi, *Cantabrigiæ* ferunt accidisse, anno CIOCCCLX. quæ tamen cum strictius ab authore citato tradantur, quam ut perfecta rei notitia exinde habeatur, en tibi fusio-rem dissidii & certaminis historiam, è variis scriptis collectam.

In die *Veneris*, vigesimo autem secundo *Februarii*,^a prorupit, ratione quam retulit *Walsinghamus*, inter Scholares & Oppidanos teterrima seditio; ad quam paratiores propterea fuere postremo dicti, quod ægre ferrent subditos se quodammodo esse, & ad asserendas Universitatis immunitates astringi. Primo autem, Cancellarius inchoatæ litis accensores quosdam Laicos, & speciatim unum, cui *Thomas Wippely* nomen erat, comprehendit, inque vincula duci jubet; à sociis tamen è carcere statim protractos, & à Ballivis non expectato Cancellarii arbitrio, libertate donatos. Die sequenti renovatum est certamen, quod tamen interpositâ Magistratum aliquorum autoritate, & Laicis quibusdam per Cancellarium incarceratis, discussum videbatur; quamvis nox dissensione ac tumultu haud carebat. Die dominico, appetente jam nocte, Balivi cum Civium manu haud parvâ, in Clericorum Hospitia perrumpentes, Scholares in publicum raptarunt, aliisque vulneribus affectis, indignis reliquos modis tractarunt; bonorum interim maximâ parte vel direptâ vel corruptâ, è quibus libros lacerabant & sub pedibus proterebant, reliquam omnem suppellectilem aut deportantes, aut foras projicientes. Caterum neque his contenti injuriis, contra indubiam Academicæ prærogativam, abductis ipsis Scholaribus, eorum haud paucos in Carcerem compingebant, & mox Portam Borealem egressi, Clericos quoque illos è diversoriis suis protrahebant Ballivi, eosque in tertium usque diem, deposcente etiam Cancellario ut inde eximerentur, in carcere asservabant. Cum itaq; apertum jam esset, hæc omnia ad eadem Academicorum spectare, quos dubium non erat levissimâ

quavis de causâ delendos omnino fore, mature illi salutis suæ prospiciendum arbitrantur. Quapropter die lunæ, in quem incidit Festum S. *Matthiæ*, cum conglobati undique sibi invicem auxilio esse statuerent, id animadvertens Laicus quidam pulsari Campanam Buccinasque sonare fecit. Convolabant illico magnâ copiâ Oppidani, Academicis autem numero se impares perspicientes, retro sponte cedebant, expectaturi quoadusque auxiliatrix Rusticorum, quorum jam opem per nuncios implorabant, manus adesset. Interea temporis, circa nonam matutinam, Mag. *Fulco de Neyrmyt*, Mag. *Gul. de Neyrmyt*, & multi alii, inter Ecclesiam Omnium Sanctorum & Beatæ Virginis, cum præpotenti Scholarium vi comparebant, & partim arcibus, gladiis & clypeis, partim fundis & lapidibus armati, quosunque in Officinis vel Hospitiis suis reperiebant Oppidanos cædebant ac vulnerabant; præterquam quibus consultius videbatur fugam protinus capeßere. Posthac expugnatis Officinarum & domiciliorum foribus (nemo enim à coorta seditione easdem aperuerat) Cives bonis pene omnibus spoliabant. Deinde Mr. *Fulco de Neyrmyt*, exhaustâ jam pharetrâ, ad domum *Edoardi de Erkelawe*, (& *Basilie* uxoris ejus) (qui nimirum perniciosam contra Scholares operam impendisset) Templo Divæ Mariæ vicinam, ducebat, raptisque quæcunque se offerebant, fugientem *Erkelavium* & Cameram superiorem, quam Solarium vocant, propugnatum, insequitur. Ibi vero ille ducto arcu *Neyrmytium* nostrum in oculum sinistrum tam lethali percussit sagittâ, ut in terram repente collapsus, & ad Aulam suam in Parochia S. *Mildridæ* à suis delatus, post horam unam & alteram, animam efflavit. Subito itaque terrore percussi, qui ducem suum morti adeo vicinum deportari viderent, fugam fecere, quod cum Civibus innotesceret, pavidos animique fractos adoriuntur, trium, ut sperabant, dierum injurias ulturi. Dum res in hunc locum adduceretur, quo nihil ad illius diei calamitatem deesset, adventantes qui accersiti fuerant à Civibus Rustici, eam in Academicos impressionem fecere, ut *Oxonii* antehac nunquam tanto sanguine, & tantis utrinque malis decertatum fuerit. Quid plura, ab Oppidanis erat & victoria, & ipsam superans barbariem, efferata rabies, qui occisis Scholarium haud paucis, sauciatis vero quamplurimis, reliquos tum calcibus & pugnis, tum fustibus & baculis miserandum in modum cædebant. Immo nec in tuto erant qui in Ecclesias confugientes altaria prehenferant, hos enim vi inde abreptos, in carcerem pariter atque quos ante cepissent abduxere, & siquem inter eundem cunctantem, vulneribus puta debilitatum, deprehenderent, illum, ut gradum acceleraret, stimulis & flagellis urgebant. Neque sane jam omnia retuli quæ sceleratissime patrarunt victores Oppidani; verum cum hæc forte inviti audient, nè antiqua refricem vulnera, plura referre superfedebam.

Ad Scholares ergo conflictibus hisce superstitēs venio, qui *Oxonio* se quam celerrime proripientes, querelas ad virum quemlibet Magistratu fungentem; aut autoritate pollentem, deferabant. Die autem proximo quam adeo barbare tumultuatum est, res omnis, cum jactura quam fecerant Clerici (ea vero *cio*. librarum æstimata est) Regi significatur, qui confestim *Gulielmum de Beresford* & *Henricum de Thysselden* componendæ pacis arbitros designavit, quamvis illi *Oxoniam* adventantes, re infectâ

^a In Chron. suo edit. 1603. p. 69. ^b Florilegus ad an. 1260. juxta edit. Math. Cant. vide Twynum in Apol. lib. 3. sect. 84. 85. & 95. 96. ^c In Fascic. membranarum continens. Orig. & progressum hujus conflictus, in Turri Scholarum in pix. Y. nu. 12. ^d Inter quadam placita corona in scriniis Civis. Oxon. ^e Pat. 26. Ed. I. m. 27. & in Turri Scholarum in pix. M. M. nu. 1.

redire cogerentur. Deinceps autem xxvi. Aprilis, Job. de Mattingham, Job. de Cobham, Eliade Wichinham, & Gul. Howard litem omnem extricandam commisit, & eorum quidem conatus paulo felicioris sortitus est eventum; illi enim Scholares & Oppidanos monitis & consilio inducunt, ut in hæc capita pax inter utrosque b conveniret. viz. quod prædicti Burgenses concedant, quod omnes libertates Universitatis hæcenus usitatas in omnibus & singulis articulis plenarie observabunt, & per Ballivos Oxon à Prisona deliberatos dicti Cancellarii prisona restituent. Concesserunt & dicti Burgenses, quod Thomas le Mareschal, Johannes de Weston, Robertus de Welles, Joh. de Oseneye Pistor, Willielmus de Coleburne & Rogerus de Kyngton in omnibus tractatibus suis Universitatem Oxon tangentibus omnino amoveantur. Et quod Joh. de Colleshull & Tho. de Hengefly à Balliva sua deleantur, & amodo in prædicta Villa in nulla Balliva reponantur, sine speciali Præcepto Domini Regis, vel assensu & voluntate prædictorum Cancellarii & Universitatis, & quod Nicolaus le Tavourner, Joh. Punchard, Nich. Fuattard, Joh. de London, Walterus serviens Philippi & Roberti Wormenhale, Petrus le Wode, Adam. Bernard, Nich. le Wode, Joh. Waitechaye, Thom. le Seler juxta aulam Maugeri, Joh. Buffard, Will. de Bristoll & Joh. de Godeschalke per aliquos prædicta Villa Oxon nullo modo receptentur vel manteneantur. Concesserunt etiam tam prædicti major & Burgenses, quam Cancellarius & Scholares, quod nulla Singularis persona alterutrius Communitatis actionem aliquam prosequatur versus aliquem per modum Felonia pro aliqua transgressione ante diem consecutionis præsentium facta. Et si aliquis hoc factum præsumperit, per Communitatem cuius est, nec per aliquem de alterutra communitate, consilio vel auxilio nullatenus adjuvetur. In cuius rei testimonium, &c.

Atqui vero neque sic tandem evasere Cives Oxonienses; nam postquam rem totam rescivit, adeo repente excaudit, Scholarium calamitatem miseratus, Episcopus Lincolnensis, ut gravissimam in Oppidanos e sententiam, sub hac quasi formâ tulit. Statuit nimirum, quod cum Clericos quosdam innocentes, & nullius flagitii compertos, aliis juxta diebus, ac in festo nominatim S. Matthie, adorti, & occisis eorum nonnullis, pluribus autem vulneratis, reliquos crudelem in modum tractantes, Academicos omnes è florentissimâ Universitate aufugere compulerint, denique cum & in ipsis Ecclesiis consimilia patrando, loca sacra polluerint: propterea omnibus & singulis eorum flagitiorum tum Authoribus tum Adjutoribus, die omni dominico præter unum illum Paschatis xv. cal. Apr. (quo nempe data est sententia ea,) & die Ascensionis interjacenti, palam in omni Archidiaconatus Oxoniensis Ecclesiâ sacris esset interdictum, cum sonitu, prout moris tum erat, tampanarum, candelis accensis & extinctis, &c. An alias insuper poenas vel à Rege vel Episcopo irrogatas luerint, incompertum est. Constat vero eorum aliquos coram Justitiariis itinerantibus, in sessionibus proximis conventos fuisse; & Municipium præterea Oxoniense v. quotannis libras sacrificulo pependisse, qui pro Fulcone de Neyrmyte aliisq; Clericis in prædicto conflictu, interemptis, deum continenter obsecraret.

Tantisper, quâ poteram brevitate, tumultum

illum ex aliis scriptis prodidi. Jam ejus Historiam, ab illâ longe alienam, à Burgensibus adducam, quam illi contexendam curabant sub Regis, Episcopi & Delegatorum quos dixi censurâ laborantes. Die Luna (inquiunt illi) sive in Festo S. Matthie, vigesimoque sexto Edvardi I. Clerici ter mille, aut eo adhuc plures, quinq; diversis in locis, tum in Urbe tum extra Urbem, Municipibus Oxoniensibus armis aggressi sunt, eorumque bona hostilem in modum arripientes, partim in Ecclesiam, partim ex Oppido deportarunt. Manabat illico per Urbem seditionis rumor, quare Ballivi collectâ manu Laicorum satis validâ eandem repressuri adventabant: cumque Scholares, prælium non detrectarent, ægre demum feloniz reos comprehendere, inque custodiam abducere; quos tamen Cancellarius & Procuratores vi ac minis in libertatem vindicabant. Nocte insequenti Prætor urbanus ad Cancellarii Hospitium, ex ipsius mandato accedens, Procuratores ibidem & seniores per plures Academicos reperiebat; verum jubente Cancellario ut Portarum sibi omnium Claves traderentur, id abnuit facere Prætor, respondens neque velle se, neque fas esse, Urbis regiz custodias ipsi committere: Eadem ergo nocte Portam Fabrorum vulgo *Smythgate* confregere Academici, & per plateam *Halpwell* dictam progressi Portam Orientalem, aggestis extrinsecus materia & lapidibus præcludere; nequis utique eâ ex parte servandæ pacis gratiâ prodire possit.

Prætexebant insuper criminibus suis Oppidani, ipsum quoque Cancellarium cum tumultuantibus Clericis sensisse videri, eo quod Majori ac Ballivis de iisdem conquerentibus non aliud dederit responsum, quàm velle se ut ipsi suos in ordinem cogerent, sibi autem curæ futurum, ut Scholares illico conquiescerent; quos tamen turbas dein moventes nec ipse comprehendit; neque ut à Civibus comprehenderentur permittebat; quod & Clericorum animos, atque adeo ipsam seditionem accendebat. Asserebant porro concertationes illas emersuras ipsi etiam Cancellario prænotuisse; quoniam Clerici quidam in die Dominicâ Festum illud S. Matthie progressi, in Eleemosynarium^a urbanum incidentes eundem pro *Gualtero Boss*, quem mortuum brevi fore denuntiabant, proque *Henrici Gamage* & *Johanne Punchard* orare coegerunt. Addebant insuper, die Luna cum jam essent ad certamen utrinque descensuri, Procuratores per Præconem illum feralem Scholaribus præcepisse, ne ante diem proximum, horamque ejus primam pomeridianam hospitii excederent, aut vim Oppidanis inferrent; interponente vero cum Ballivis Prætoris funestis adeo conatibus nullam horam aut convenire aut assignari debere, Procuratores è sententiâ nequaquam fuisse dimotos, quin à majore postulasse, ut easdem inducias & suis imperaret.

Adferebant porro Burgenses, quod die veneris ante Festum Divi Matthie proximâ, Clerici quidam ad Quadrivium, templo S. Martini vicinum, convenientes, & Ballivorum ibi alterum adorti, clavam argenteam muneris ejus insigne ipsi eripuerunt; cumque captus à Ballivi adjutoribus qui eidem manus intulerat, in carcerem deduceretur, convolvit extemplo magna vis Academicorum, qui commilitonem non tantum liberarunt, verum ad præfati Ballivi domum contententes, in eandem iruebant, ipsum quoque interfecuri, nisi fugam propere fecisset. Ad hæc autem, quod die proximo, qui Saturni erat, Scholares, alique ipsis opitulantes, Ecclesiam Beatæ Virginis

hostili

^a Pat. 26. Ed. I. m. 20. ^b In pixide DD. nu. 1. A. fol. 72. a. B. 83. b. C. 66. b. &c. ^c Reg. Sutton. fol. 187. ^d Vel præcatorem anglie Beadsman.

hostili animo ingressi, quotquot inibi Laicos deprehendebant, verberibus exedebant; immo quod occiso speciatim *Thoma* quodam *Attechurch de Hlep* (qui utiq; distrahendarum mercium causa eo loci cum aliis aderat) *Thoma Nicolai* Burgensis filio, manus iniecerat, atque ad fumum altare raptatum crebris ictibus & vulneribus perstabant, Burgenses sese omnes tum bonis tum vitâ expoliaturis interminati. Adeuntes proinde Cancellarium Ballivi, & præter admissa scelera, ea quæ adhuc impendebant exponentes, per amorem Dei efflagitabant, ut sibi liceret fontibus manus injicere, ac eosdem custodia coercere; quos tamen cum hoc responso dimisit Cancellarius, ipsi in compescendis Laicis laborarent; quod si se Provincie Academiæ immiscerent, facti mehercule illius postulandos propediem iri. Post paulo Academici viros quosdam aliunde clam in Urbem advocabant, qui rogis induti, & Clericos ita ementiti, una cum illis in Hospitia passim dilapsi sunt; quos insecuti mox Ballivi, grassatores tres, interempti nimirum *Thome Attechurch* reos, comprehendunt, inque carcerem conjiciunt. Quare ad forum, sive Curiam, accedens Cancellarius, Oppidanos criminabatur; Clericorum Aulas & diversoria vi intrasse, quin & pessime tractatos bonis omnibus exuisse perhibens. Die Lunæ proximo plus ter mille Scholares, cum mancipiis & famulis, & inferioris adhuc notæ quamplurimis, tum arcubus, gladiis, & Clypeis, tum telis aliis optime instructi, impetum in urbem quatuor pariter locis fecere, cumque in *Aromatopolium* sive *Spiceriam*, *Gladiatorium*, sive *Cotelariam*, *Curiam*, sive forum *Juridicum*, *Hopopolium*, sive *Fourburiam*, & *Arcuarium*, sive *Fletcheriam*, perripissent, quicquid ubivis offendebant abripere, cumque fieret à spoliatis querela publica (ut Legum dialecto utamur) hutesia & clamor, & accerserentur qui in servandâ pace adlaborarent, ex iisdem ad l. fauciati, nonnulli fuerant interfecti. Id certaminis initum est horâ quasi nonâ martinâ, & usq; ad completorium sive Missarum exitum, forte durasset, nisi Clericorum Dux Mr *Fulco de Neyrmyte* acceptâ in oculum sinistrum sagittâ cecidisset. Ejus enim fato conterriti Scholares in fugam illico versi sunt, & in Aulam quisq; suam trepidi revolarunt.

Huc usque funestæ concertationis, prout à civibus narratur, historiam exhibuimus. Videre contigit & eorum aliam cum hac nonnihil dissidentem fabellam, in quâ memorantur Clerici *Aromatopolium*, *Gladiatorium*, &c. perfringentes, bonâ Civium mobilia ad librarum septingenta valorem deportasse; necnon v. Laicos vulneribus affecisse, quod pacem tueri niterentur, præter *Job. Wyth* Burgensem in suis ædibus fauciatum. Quæ omnia Cancellario & reliquis Academiæ Magistratibus imputantur, de reprimentâ seditione parum solliciti: porro nec sedatam penitus illam, priusquam cives CIO CIO CIO librarum damnum fecissent. Dissimulandum non erit, credibile omnino esse, juveniles studiosorum calores, huic malo fomenta non levia dedisse; unde fortasse prorsus commode à me factum, quod ad utriusque partis mentem rem gestam narraverim, ut utrinque decerpens Lector, veritatem (quæ in medio versari solet) facilius assequeretur.

CIOCCXCVIII.

Per hoc ævi spatium, quod *Marti* præcipue dicarum crederes, florebant haud modice & *Minervæ* studia. Inclarescebant enim viri tam in Theologia quam

² In speculo Laicorum MS. cap. 32.

in Naturali Philosophia insigniter eruditi, qui in scientiæ postremo dictæ indagatione virorum summe doctorum monitis atque consiliis instruebantur; & nominatim *Rogeri Baconi*, cujus tamen vestigiis curiosus instituisse perpaucos arbitror, præter familiarem ejus *Bongei*um. Plurimi itaque male factis fundamentis ruituram cognitionem superstruebant; quorum de numero habetur *Mich. Mathematicus*. Alii autem, plus quam humana recipit conditio, sapere & posse percipientes, ad consuetudinem cum dæmoniis ceciderunt; in Artis Magicæ investigationem penitus immersi: qualem en tibi quendam, argumentis ejusmodi ductam, atque consortii diabolici studiosissimum, qui etiam fraude nefarii spiritus illectus, egregium nobis affert argumentum, pro Pontificio transubstantiationis dogmate, cujus generis mille fere alia afferre liceret, si modo & re esset male feriatorem nugas & Sathanæ mendacia lectori apponere.

Anno ab Incarnatione Domini CIOCCXCIIIX. (inquit scriptor a noster) Oxoniæ in Parochia S. Petri in Balliolo in quodam cellario subterraneo juxta altam stratam ex opposito Ecclesiæ illius Parochiæ in Hospitio quod vocatur *Bellyngball*, contigit quendam Clericum negromanticum circulum in figuris & circumscriptionibus secundum morem illius Artis pro Demone conjurando fecisse, & in ejus medullis residere, & ut tradit ars illa Diabolum instantè invocare: quo quidem adveniente, & in forma visibili comparente, & circa circum evagante, Clericus ille cum adjurationibus ipsi Diabolo plura interrogata proposuit; & cum Diabulus per compulsionem adjurationis responsa daret, contigit Capellanum dictæ Parochiæ corpus dominicum cuidam infirmo deferentem, per cellarium illud incedere; quem perspicuus Diabulus per fenestram, statim cum Capellanus ille appropinquavit illi loco, genua reverenter flexit, & brachia erexit, quosque locum illum pertransisset: quod advertens Clericus tacite rem gestam cordi commendavit: Nihilominus postmodum aliquandiu super prædictis interrogatoriis discutiendis cum Diabolo disseruit, quosque præfatus Capellanus non deferendo corpus dominicum reverteretur; quo pertranscunte, Diabulus ille unum genu flexit humiliter inclinando. Quo viso Clericus ille admirans, Diabolum super revelando causam flexionis duorum genuum sacerdoti in progressu suo, & unius genu in regressu adjuravit; qui tandem licet invitatus, fatebatur se coactum velis nolis hoc fecisse, & honorem Corpori Domini sui quem poterat exhibere se astringi, & ideo in ejus transitu duo genua flexit: fatebatur etiam se revereri debere Capellanum Officiarium Domini sui ob reverentiam ejusdem saltem aliquo modo, & ideo in regressu Presbyteri Corpus Domini non portantis, unum genu tantum flexit. At Clericus ex his in seipso turbatus, Corpus Christi majus eo & Christum fore Dominum suum statim conclusit, quod Diabulus sine dilatione statim concessit. Clericus autem amoto Diabolo à se, cum salario suo ut mos est artis illius, illi arti confestim abrenuntiavit, & omnes codices suos illius scientiæ combussit, penitensque, & confessus, habitum B. Francisci suscepit. Ex isto potest elici, ex quâ Dæmones Corpus Domini & Sacramenta reverentur, multo magis homines ea debere revereri.

Hæc ea est fabella, quam pro multis unam adducere haud abs re arbitratus sum. De hoc enim seculo con-

similiter

similia bene multa ab Authoribus * memorantur, aurisque inserta legendis, credula plebi, seu S. Scripturae sunt commendata. Quamvis notissimum est non modo Regiones, verum & tempora quo barbara magis & literarum imperita, eo magis demoniorum confortiis esse obnoxia.

CLOCCXCIX.

Hoc anno ab Oxoniensibus nostris legi coepit, qui in Academiam novissime fuerat invehctus, sextus ille Decretalium liber, cum eundem Legum studiosis commendasset jam ante Bonifacius VIII. per Epistolam quam sic inscripsit.

Bonifacius Episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis Doctoribus & Scholaribus universis Oxoniae Commorantibus salutem & Apostolicam Benedictionem, &c.

Ab hisce autem literis, libroque illo ad nos transmissio, quid vetat colligere, 1. Cantabrigiam ea tempestate inter Academias non fuisse habitam, cui utique librum illum commendatum nullibi reperio; quod Parisiis, Oxonia, Bononia, Salamantica, locisque dein aliis perpaucis unice contigit. 11°. Tamen si in ea sint sententia Juris Civilis Professores, librum praedictum nulli unquam Universitati, sub nomine Universitatis detulisse Pontificem; tamen haud aliter sensisse eum vel hinc videtur eliciendum, quod praeter Aurelianense gymnasium, ad quatuor tantum Universalia studia eundem, dederit. Dic (inquit Ant. Abutius) si exigatur consensus & approbatio, approbatur videtur ex certa scientia, requiritur enim ejus consensus ut dispensatio. III. Hinc porro suppetit argumentum, quo Urbis hujusce dignitas ac splendor haud modice adaugeatur, Petrum enim Anachoritam in verbo Bononia sic habes differentem. -- Dirigitur (inquit) liber iste Scholaribus studentibus Bononiae; per quod datur intelligi, quod non in Villis, vel Castris, sed in regniis Civitatibus jura Canonica & jura Civilia sunt docenda: Ex studentes alibi privilegium non habent: adverte tamen quod licet Civitas sit Regia & insignis, tamen si non habeat hoc ex privilegio, ut est Padua, non possunt ibi Jura doceri, &c. IV. An addam praeterea librum illum, priusquam ad nos mitteretur, & evoluisse & emendasse Gulielm. Archiep. Ambrunensem, Berengarium Episcop. Biturigensem, cum Magistro Rich. de Senis LL. D. & Sac. Romanae Ecclesiae Vicecancellario. V. An referam insuper librum praefatum in Ecclesia Fratrum Praedicatorum Oxon propalatum fuisse an. CLOCCXXCIX. Indi. XII. die Mercurii XIX. Nov. VI. Denique an memorabo quod quae de libro illo ac Epistola retuli, ex ipso maxime autographo quod ad nos transmisit Pontifex Romanus, decerpfi, nitidissimae membranae inscripto, variisque picturis pulcherrime adornato. Sub finem vero ejus, in capite de Sententia excommunicationis, hanc reperi annotatiunculam margini inscriptam, characteribus multam praese antiquitatem ferentibus. *Ista litera (vocis cujusdam particulam intelligit) non est in originali Registro Oxon.* Unde scilicet conjicere ausim, librum illum cum Pontificis Epistola, rebusque aliis eodem spectantibus, in publicum quoddam Registrum redacta fuisse, quamvis quaecunque id fue-

rit jampridem incircidit, prout alia quamplurima Henrici VI. temporibus priora. Postremo, ad antedicti exemplaris calcem sic legis, *Explicit liber sextus Decretalium, dat. Romae apud Sanctum Petrum v. non. Martii Pontificatus Bonifacii VIII. anno IIII°.*

CLOCCC.

Prorumpentibus iterum hac tempestate inter Universitatem Urbemque inimicitis, Rex Gulielmus Ings & Nicolaus Ferniband redigendas in concordiam * demandavit: cumque post paulo Scholares viarum publicarum in Oxonia juxta & in locis vicinis neglectum, platearum etiam in ipsa Urbe sordes quererentur, unde nimirum periculum erat, ne epidemica demum lues aëri imprimeretur; mandavit, misso ad Majorem & Ballivos Brevi suo, Edwardum I. ut omnium tum platearum tum vicorum pavimenta reficienda propediem curarent; motis inde in posterum suis ac porcis, per quos necesse erat haud leve damnum provenire. Deinde porro, ut mala illa usquequaque tollerentur, missis ad Vicecomitem * literis praecepit, id etiam in Suburbis fieri curaret; ubi Burghenses, praeforibus quisque suis, & vias munire, & nocumenta amoliri tenerentur. Ratione adhibita, quod ex luto & sordibus ubique congestis Aer ibidem in tantum corrumpitur & inficitur, quod Magistris & Scholaribus praedictis, & aliis ibidem conversantibus, horror abominabilis incutitur, commoditas saluberris aëris impeditur, status hominum graviter laeditur, aliaeque intolerabiles incommoditates, & quamplurima discrimina ex corruptione hujusmodi provenire noscuntur, in Magistrorum & Scholarium praedictorum & aliorum ibidem conversantium & transuentium nocumentum & periculum manifestum, &c. Sic Brevi Regio. Atqui praetermittendum non est, haec omnia praestita fuisse pro arbitrio Cancellarii & Procuratorum, qui ea in re tam ab antiquo, quam per secula inde labentia summam semper potestatem habuere. Quoties autem Burghenses quoad purgandas plateas Universitati haudquaquam obtemperarent, advolabant continuo mandata regia; qualia erant quae f. XXXIII. & g. XXXIV. Edwardi istius anno ascribuntur, quae non nisi de amovendis nocumentis agunt, quorum praecipui ibidem assignantur a Rege authores, scilicet Regrarii Ili, qui unctum & sebum praeforibus liquefacientes, aërem noxiis vaporibus inficere solebant, unde factum ut Scholares haud infrequenter adversa valetudine uterentur. Deinceps autem; v° utique regni sui anno, Edwardus III. Cancellario & Majori mandavit, ut ipsis in tertium annum incumberet Clericos Laicosque impellere ad reparanda platearum pavimenta; de quibus reficere quilibet tenebatur quantum domicilium suum longitudine aequaret. Quod idem postea mandatum repetitum fuisse * invenio VIII°. ejusdem Regis anno. De aliis impraesentiarum mandatis non edisseram; quamvis & perplura subinde a Regibus prodire, quae aëri, quo in huc usque diem fructi sumus saluberrimo, haud leviter, ut opinor, profuere.

Hoc insuper anno Conventum Ordinum Lincolniae indixit Regia Majestas, quibuscum scilicet consilia inire, & de jure suo regnandi deliberare statuit, a Bonifacio Pontifice VIII. impugnato, quem Scoti pecuniâ corruperant. Evocavit autem ad se IV.

* Vide in Hist. Ecclesiast. Nicolai Harpesfeld sac. 13. cap. 25. & Twynum in Apol. lib. 3. &c. * In part. 1. Decret. 1. * Pat. 28. Ed. I. m. 22. * Claus. 29. Ed. I. m. 14. * Ibidem. * In scriptis Civit. Oxon. * Ibidem. * In literis regis hic citatis de hac re ita dicitur. -- Quod diversi Regrarii unctum & cepum in Oxonia vendentes, ignem extra domos suos in vicis ejusdem Villae faciunt, & unctum & cepum ibidem fundunt & conficiunt, per quod Aer in tanto est infectus, &c. * Pat. 5. Ed. III. part. 3. m. 18. * In Haro de privilegiis fol. 54. b. * Claus. 28. Ed. I. m. 3.

vel v. Oxonienses, qui juris Civilis peritissimi essent habiti, accitis interim *Contabrigiensibus* duobus tantum aut tribus, constatque nos xv. illos vero binos ad Regem amandasse. De Brevibus autem eisdem accersentibus, deque argumentis inde prolicitis, quibus utique arguitur Oxonio primas deberi, vide librum * à Gulielmo Prynnæ Armigero nuperrime conscriptum.

CLOCCCL.

Hâc tempestate Bonifacius VIII. Pont. Rom. amicissimum, veluti scripta nonnulla memoriæ prodiderant, animus erga Academiam nostram testatus est: Diplomate b nimirum suo dato Roma ad S. Petrum xi. Id. Junii sextoque Pontificatus anno (qui scilicet in hunc aut præcedentem Christi annum incidit) & Indulta Regum omnium Oxoniensibus confirmavit, & eos Archiepiscoporum, Episcoporum, & Ordinarii cujusque potestate exemit: quemadmodum ex ipsâ ejus Bullâ testatissimum fiet.

Bonifacius servum servorum Dei ad perpetuam rei memoriam: Dignum censemus, ut Personis literarum studiis insistentibus, per quas divini nominis & fidei Catholica cultus protenditur, justitia colitur, tam publica quam privata res geritur utiliter, omnisque prosperitas humana conditionis augetur, favores gratiosos & opportuna commoditatis & libertatis auxilia liberaliter impendamus: Exhibita siquidem nobis pro parte dilectorum filiorum Cancellarii Magistrorum Doctorum & scholarium Universitatis studii Oxon Lyncoln. Diæcesis petitio continebat, quod olim nonnulli clara memoria reges Angliæ, qui fuerunt pro tempore pro majori pace, quiete, & tranquillitate studentium in eodem studio, ipsi Magistri Doctoribus & Scholaribus nonnulla privilegia per clarissimum in Christo filium nostrum regem Angliæ illustrem postmodum confirmata, & inter alia concesserunt, quod Cancellarius dicti studii pro tempore existens haberet omnimodam cognitionem quorumcunque contractuum vel quasi factorum, nec non punitionem seu correctionem delictorum commissorum pro tempore infra limites Universitatis prædictæ, ubi saltem altera partium Scholaris vel serviens ejus, aut alias jurisdictioni dicti Cancellarii subiectus est: ita quod nullus Scholaris præfati studii, vel serviens ipsius, seu de hujusmodi jurisdictione dicti Cancellarii existens occasione præmissorum, vel alicujus eorundem, etiam per breviam regia extra Universitatem præfatham trahi posset; tribus casibus, videlicet homicidio, mutilatione, & libero tenemento dumtaxat exceptis: quodque ipsi Magistri, Doctores & scholares vigore concessionum hujusmodi, in pacificâ possessione vel quasi, privilegiorum fuerint à tempore cujus contrarii memoria non existit: quare pro parte Magistrorum Doctorum & Scholarium præmissorum nobis humiliter fuit supplicatum, ut iis similem concessionem facere, eosque ob omni jurisdictione & potestate quorumcunque Archiepiscoporum Episcoporum & aliorum judicum ordinariorum eximere de dignitate Apostolicâ dignaremur: Nos ergo hujusmodi supplicationibus inclinati, scholares & alias personas jurisdictioni Cancellarii dicti studii pro tempore existentis subiectos, in ipso studio pro tempore degentes, etiam si fuerint in sacris ordi-

nibus constituti, seu beneficia Ecclesiastica obtineant, aut quorumcunque ordinum, etiam mendicantium, vel alias sede Apostolicâ exempti fuerint, quamdiu in dicto studio degerint, ab omni jurisdictione dominio vel potestate quorumcunque Archiepiscoporum, etiam Legatorum natorum dictæ sedis, nec non Episcoporum & aliorum ordinariorum judicum, quoad contractuum initorum vel quasi, nec non excessum criminum & delictorum infra hujusmodi limites præfata Universitatis commissorum cognitionem, & ipsorum excessum ac delictorum & contractuum vel quasi, correctionem & punitionem, una cum ipso Cancellario quoad præmissos dumtaxat non ut præfertur exceptos casus, & omnes actus Scholasticos autoritate Apostolicâ tenore præsentium eximimus, & totaliter liberamus, ipsos Scholares & personas alias, quamdiu in præfato studio, ut præfertur, degerint, prædicto Cancellario subiectimus: ita quod idem Cancellarius de contractibus initis, ac de excessibus delictorum & criminibus commissis per Scholares & alias personas hujusmodi cognoscere, ac excessus crimina & delicta hujusmodi corrigere, & punire, & omnimodam jurisdictionem etiam Ecclesiasticam & spirituales in eisdem Scholares, & personas alias exercere libere & licite valeat, secundum statuta & privilegia & consuetudines prælibati studii: felicitis recordationis Innocentii Papa quarti prædecessoris nostri, circa exemptos edito quod incipit, Volentes, & aliis constitutionibus Apostolicis contrariis non obstantibus quibuscunque. Nos enim excommunicationem & interdicti sententias & quoscunque processus quas & quos contra præfatum Cancellarium & Scholares & alias personas dicti studii contra tenorem & formam exemptionis & liberationis promulgari & haberi contigerit, decrevimus irritos, & inanes, jurisdictione tamen & potestate Cancellarii & Universitatis ac Collegiorum ejusdem statuti & consuetudinibus privilegiis & libertatibus illis, præsertim quibus caveri dicitur, quod in Præmissis Procuratores & congregatio Magistrorum dictæ Universitatis in hujusmodi Cancellarium jurisdictionem habeat in omnibus semper salvis: nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ exemptionis, liberationis, subjectionis & constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Atqui vero quamvis concessio illa Bonifacio VIII. à mox ante citatis referatur, veri tamen similis est à Bonifacio IX. qui Pontificatum nempe inivit anno CLOCCCLXXXIX. impetratam fuisse.

1. Primo enim, cum Thomas Arundell Archiepiscopus Cantuariensis visitandæ Universitatis causâ huc accederet, an. CLOCCCLXXVII. atque Academi Jurisdictioni se illius haudquaquam subditos agnoscerent, utpote quos diploma Pontificium Archiepiscoporum, Episcoporum, &c. authoritati subtraxisset; Richardus II. per c. literas xxx. Martii anno Regni xx. conscriptas, Bullam illam rejiciendam mandavit, quarum literarum hoc est initium. Cum dominus summus Pontifex ad instantiam & supplicationem vestram Scholares & alias personas, &c. exemptis, &c. Quare si meminerimus obiter Bonifacium IX. hoc ipso tempore Roma sedisse, probabile magis

* Cui sit. est Animadversiones in 4ta partem institutorum D. Edv. Coke cap. 44. Vide etiam in Tom. suo 3° de Ecclesiastica jurisdictione. In A. fol. 95. a. B. 4. a. Reg. Tho. Markant de Acad. quondam Cantab. vide Caium de Antiq. Cantab. lib. 71. Harus de privilegiis, &c. fol. 28. Twynus in Apol. lib. 3. Sect. 19. Pat. 20. Rich. II. part. 3. m. 32.

erit id immunitatis Scholarium tam viventium (quod & regia verba *ad instantiam* subindicare videntur) quam ante annos pene centenos in Academia commorantium precibus, donatum fuisse.

II. Insuper, cum Decretis & Legibus Cancellarium & Magistros Oxonienses in Clericali Dioeceseos *Cantuariensis* Convocatione palam criminarentur (id vero in annum Christi CIOCCCXVI. incurrit) quod in sui fraudem diploma præfatum obtinuissent, addebant iniquis id esse ferendum, jam tarde, & ultimis his diebus hanc exemptionem prodidisse, &c. Quapropter ad veritatem pliusquam propender, Academicos indultum illud ante paucissimos tum annos impetrasse.

III. Præterea, cum an. CIOCCCXI. Academici antedicto *Cantuar.* Archipræsuli visitandos se denuo non exhiberent, Bullæ utique, de qua disceptamus, auctoritatem prætendentes, *Johannes Pontifex* (ad quem scilicet super ea re questus erat Archiepiscopus) diplomate *Roma ad S. Petrum xii. cal. Dec.* anno Pontif. II. conscripto, & Bullam quam diximus, *Bonifacii IX.* expresse nuncupans, irritam fecit, & Universitatem visitationi Metropolitice obnoxiam fore sancivit.

IV. Si diploma illud à *Bonifacio VIII.* indultum fuerit, cur anno CIOCCXIV. (prout in eodem infra docebitur) inter Academiam & Archidiaconum Oxoniensem pacto convenerit? cur etiam post ejus quoque Pontificatum mos obtinuerit, ut Cancellarius noster ab Episcopo *Lincolniensi* confirmaretur? Profecto vel multum fallor ego, vel scriptores illi, qui immunitatem hanc *Bonifacio VIII.* ascribunt, seriem historicam haud parum conturbant, quem tamen erga Universitatem nostram haud male animatum agnosco; cum non modo, ut mox ante dixi, legendi sextum Decretalium copiam nobis fecerit anno CIOCCXVIII. sed & sub idem tempus (anno utiq; Pontificatus 11°) tributo nos regio solverit, quo scilicet tempore & Clerum decimis ac quindecimis exemit.

CIOCCCIII.

Hac denuo tempestate exundare coepit Scholarium frequentia, quibus tamen haud leve erat incommodum, quod Cives Aulis & Hospitiis nuper occupatis cedere volebant. Re itaque ad Regem delata, & ex veteribus Statutis probato, fas non esse domicilia rogatis elocata in alios deinceps usus transferre, modo illi redditum annuum, per arbitros, & Clericis Laicisq; desumptos constitutum, bona fide pensitarent; Oppidanis Brevis regio, *Sept. xix.* dato, stricte præcipitur, ut Hospitiorum Scholasticorum possessione propere excederent, maxime cum Academici Lecturas jam essent resumpturi. Quod regem vero induxit, ut mandatis suis exequendis sedulo magis attenderet, erat *Scotorum* frequentia, quos Oxonii commorari jusserat; male enim metuens, ne Gentis illius optimates, & ingenua pubes, si alibi educarentur, rebus novis maxime studerent, post *Scoticas* suas expeditiones, captivorum quemq; eruditioni deditum Oxoniam deduxit.

CIOCCCIV.

Ceterum ad Cives redeo Oxonienses, qui Academicos jam haud parum exercebant; privilegia nostra & consuetudines consueque infringentes, ut in judicium demum citarentur; causa vero nostra perspecta a violandis in posterum juribus Academicis mandato Regis fuerant prohiberi.

I. Primo autem eo nomine accersebantur, quod & Regratariorum (quales nempe mercem integram coemere & refecando vendere consuevere, sc. carposnes & popinarii, qui maxime hoc in loco intelligendi sunt) numerum augeri permittebant, cum ex pacto ne inter utramq; Municipium facta, ad unum tantum aut binos supra triginta artem illam exercere debuerint, veluti è querimoniis Academicis, ad Ordines, in Conventu solenni jam tum sedentes, habitus, manifestum sit; quo tempore & Oenopolæ ac Obsonatores, sive Tabernarii & Regratarii, de Scholaribus, secum diversari & studere permixtis, litigabant. Ceterum ad pacationem Academia cum civibus redeo, quæ Parlamento ut diximus (enarrata, nihil amplius consecuti sumus, quam ut, petitione dein regio Concilio exhibita, is Majori & Burghensibus xvi. Martii anno regni xxxiii. per literas significatis, velle quidem se, ut, si id rationi videretur consentaneum, pacto, quod inierant, in posterum starent.

II. Instabant porro Academici, Ballivos non adhibito Vicecancellario, neque ab eo deputatis, de panis ac cerevisiæ pondere ac mensurâ decrevisse, contra quam ab *Henrico III.* ordinatum fuisset, cujus propterea literas ratas esse voluit *Edoardus*, scripro suo regio xvi. Martii dato Burghensibus præcipiens, ne quid eâ in re facerent, inconsulto Cancellario, vel ipsius delegatis.

III. Iussu insuper sunt Burghenses per Breve Regium ad Majorem & municipes hoc anno datum, ut (in quo nimirum prius deliquisse arguebantur) auxilium Cancellario, siquando opus esset, præstarent, in comprehendendis & incarcerandis pacis publicæ perturbatoribus.

IV. Denique, & hoc ipsis vitio dabatur, quod advenas, & municipio non donatos, obsonia divendere nequaquam permetterent. Regio propterea mandato Burghensibus præcipitur, ut ejusmodi mercimonia, nisi id in refecando fieret, distrahentes nullo modo impedirent. Eodem quasi tempore data sunt ad Cives literæ de privilegiis & immunitatibus, quas vel ipse *Edoardus*, vel decessores sui Academia concesserant, observandis. Quod tamen factum haudquaquam est; nam, sive commercio, sive Scholarium frequentia, tantas jam opes cumularant Oppidani, ut, divitiis muniti, non tantum Academicos præ se contemnerent, verum regis quoque iussus repugnare sustinerent.

CIOCCCIV.

Academicorum Borealiū cum Australiū (quorum se partibus miscebant Walli vel Cambrobrithanni) certamina, quæ scilicet sub ultimi anni egressum accidebant, reticenda censui; quamvis nec sine sanguine fuerint commissa, occiso nominatim *Gulielmo de Roule* ex Episcopatu *Danelmensi*, quem *Ludovicus de Northwallia* & *David ap Owyn*, Clerici, in vico

* *Reg. Arundell fol. 45. & seq.* In quodam volumine diversarum rerum, Academiam Oxon. concernentium, in bib. Cotton. Ut in fragmento ejusdem Chronici script. per quendam Canonum Oxoniensis, Ad S. In quæri Scholarium in pix. Y. n. 9. De Regrataris, vide supra sub an. 1255. & 1290. &c. In libro Parliament. de Afflicto circa Festum S. Matthie 14. Ed. 1. fol. 104. in turri Lond. In Regio edicto vocantur Tabernarii Vinorum. Ut in sermone Civis Oxoniensis. Ibidem. Ibidem. Vel ad retallium non vendunt, ut Legales loquuntur. Ut in pix. Y. in turri Scholarium n. 6.

Scholarum, ac vigilia S. Petri in Cathedra inter-
misse perhibetur. De Hastiludiis autem, à Pro-
curatoribus & Generalibus in locis vicinis celebrari consue-
litis, necnon, eodem nobis haud parum obfuisse,
non tantum Academicos à studiis avocando, verum
fortassis casibus temere obiciendo. Atqui, nec ab aliis
incommodis liberi erant Indi equestres, & Hippo-
machii illi, in istis enim machinari contra Republi-
cam solebant viri factiosi, animisque ab illa aliena-
tis. His itaque ad Regem perlatis (quem præterea
movebat Hastiludiorum in agro *Cantabrigiensi* olim
habitorum, rixarumque frequentium, de quibus ad an-
tecessores suos querelæ haud paucæ deferebantur, re-
centis memoria) Vicetomiti *Oxonienfi* per literas
quas Brevia vocant præcepit, ut hujusmodi solennia,
ad Festum S. *Nicolai* designata, fieri vetaret. Certe
quidem *Edvardum* à sceleratorum quorundam con-
siliis tantum sibi voluisse suspicor, cum præterea sub
idem tempus quo celebranda erant quæ dixi hasti-
ludia, Cancellario & Burgensibus^a mandavit, ut
Monsiorum Urbis posticas claudendas & muniendas
curarent, quæ januis prius carentes perpetuo pate-
bant. Hoc autem ideo se jubere dixit, quod pessimæ
famæ viros in suburbiis latitare, & à Civibus reci-
pi subinde in Urbem intelligeret.

CICCCVI.

Cum satis nuper concesserat *Johan. Pontifera* seu
Pontes (qui nimirum Universitatis aliquando Can-
cellarius, atque dein Episcopus *Wintoniensis* exti-
tisset) supremæ voluntatis Curatores marcas c.c.
Academice ab eodem legatas, Cancellario & Ma-
gistris pensitabant. Quapropter hoc anno^a statu-
tum est, ut id pecuniæ in arculam quandam, illum in
foem fabricandam, reponeretur; utque bini quo-
tannis custodes deligerentur, qui accepto à quovis
vel vade vel Syngrapho, certas nummorum summas
exinde mutuo darent, nempe,

Magistro Regenti xl. solidos.

Magistro non Regenti, marcas binas cum dimi-
diata.

Baccalaureo in Artibus, marcas binas.

Sophistæ marcam alteram.

Et sic pro rata portione reliquarum facultatum
Academicis. Ordinatum porro ibidem est de annuis
pro Episcopo Missis, in vigilia S. *Nicolai* in hyeme
celebrandis, in quibus orandum erat pro *Johannis*
Mansel, Benefactoris quem dixi *Pontifera*, &
Johanne, Nepotis sui, animabus. Prætermitto au-
tem preces quas Deo obtulit pro Episcopo illo pu-
blicas Academicæ sacellanus, initio scilicet omnis
termini, in resumptione Magistrorum. Cæterum quod
cistam modo præfatam attinet, *Wintoniensis* dein-
ceps nomen adepta est, hyemalis insuper nominata,
quod tempore hyemali, (postride nimirum Festi
S. *Nicolai*) ejusdem custodes designarentur. Quin-
etiam ad egressum usque *Henrici VIII.* superflue
liquet; anno enim *CICDXXXVIII.* *Henricum Gold*
Vicarium de *Winton* in *Effigia* Syngrapho (qui
in hodiernum quoque diem rescisus sive cancellatus
non est) ligatum^a reperio, de xx. libris & xux. sol.
in arculam illam rependendis.

CICCCVII.

Venio jam ad postremum *Edvardi I.* annum, sub
quo is fuerat rei literariæ status, ut de eo vix aliud
quicquam afferendum opiner, quam quæ in anno Dom.
CICCCCLXXII. tradidimus, nisi forte ad investiga-
das scientias & Naturæ arcana erectiores nonnihil
viderentur Academicorum animi. Refert quidem
Lelandus quod qui studiorum vulgo præcellabant,
quererent potius scientiarum nervos quam pompam
orationis, atque (ut verum dicere non relugiam)
cum nervi illi carne essent nudati, & præterea neque
spiritibus pleni, neque ossibus subnixi, non tantum
colore & formâ, verum & robore carebant. Lectu-
ræ quippe & disputationes, juxta receptas quidem
consuetudines, perfunctorie tamen habebantur, &
quibus hoc præterea profluxit incommodum, ut
exinde in reliquam literaturam voces barbaræ & à
latinitate alienissimæ irreperirent. At mehercule ve-
niâ partim digni fuimus *Oxonienfes*, si perfectam
eruditionem perpauci hoc ævo attigimus. Nam cum
Pontifices Romani Beneficia & dignitates Eccle-
siasticas in externos maxime conferrent, (idque per
provisionem, quam vocant, i. e. beneficia nondum
vacua promittendo,) indigenis, iisq; doctissimis,
operam plerumque & oleum perdentibus, & in cu-
callo demum Monastico latere compulsis, nunquid
Anglos laborum incitamentis ac illecebris destitutos
sterilibus adeo studiis lubens insensceret? Professio
hæc ita se habebant, Regemque piæ *Edvardum*
I. gravissimus inde dolor incessit, quod per præ-
visitâ illa Pontificum facta, interversas defuncto-
rum largitiones, neglectos christiani populi greges,
omissam clericorum hospitalitatem, eorum denique
corruentia domicilia, ipsosque ecclesiasticos ritus ad
perniciem festinantes animadverteret. Verum neque
malis hisce tacitus indoluit, sed de remedio matu-
re adhibendo apud *Clementem V.* Pontificatum incun-
tem acerrime contendit, scriptis ad illum literis, qui-
bus postquam Benefactorum, tum templa tum hospi-
pitia, viris & doctrinâ & morum sanctitate laudandis,
exstruentium pietatem laudavit, in hæc verba disle-
rere & pergit --- sed, quod dolendum est, ipsius vineæ
propagines degenerant in labruscas, & exterminant
illas apri de silva, singularesque fera depascunt eam,
& dum per provisiones & impositiones sedis Aposto-
licæ, quæ solito gravius invalescunt, ipsius peculium
contra piæ voluntatem & ordinationem donatorum,
manus occupant indignorum & præsertim exterorum,
& iis dignitates & beneficia permagna personis con-
feruntur alienigenis, plerumq; nobis suspectis, qui non resi-
dent in dictis beneficiis, & ulterius commissorum iis pe-
corum curam non agnoscunt, linguam non intelligunt,
sed curâ neglectâ veluti mercenarii, solummodo tem-
poralia lucra quarant, & sic diminuitur Christi cultus,
& animarum cura negligitur, & subtrahitur hospitali-
tas, Ecclesiarum jura depereunt, ruunt adificia Clerico-
rum, attenuatur devotio populi, Clerici dicti regni
viri magna literatura & conversationis honesta, quibus
curam & regimen animarum possent ibi salubriter ge-
rere & peragere, & forent pro nostris publicis consi-
liis optimi, studium deserunt propter promotionis con-
gruam opem sublatam, quæ divina scimus non esse
placita voluntati, quinimo grave nostrum & fidelium

^a *Class. 33. Ed. I. m. 2. Tale mandatum missum fuit trian. Pictum. Oxon. 22. Jan. 34. Ed. I. m. in. claus. 34. Ed. I. m. 21. vel 22. In ista diversa Brevia in sermone Cæsar. Oxon. 2. fol. 66. a. & b. C. 39. & 8cc. In fasciculo compendioso Dilectis Trehamis. turri Scholarum. In tom. 4. p. 243. Ut in quidam exemplari epistolæ Petri de Vincis 345. m. 1.*

universum versatur in prejudicium & inasimabile periculum, nisi super hac citum & consultum caveretur, &c.

Sic populo suo subvenire conatus est vel eo nomine deprædicandus *Edoardus*. An vero literas hæc prius dederit, quam statutum illud contra Pontificum erga externos gratiam condidit, nescire fateor; certe Lex xxv. *Edoardi III.* in *Provisores* sancta mentionem aliqualem de literis illis *Edoardi* facit. Utunque nullus dubito, quin Pontificia illa tyrannis complures inde annos invaluerit, nam ingentem illum Scholasticorum numerum (qui ad xxx. mille circa finem Regni *Henrici III.* & initium *Edoardi* hujus primi in Academia censebantur) imminutum hac tempestate quam maxime reperio. Licet id aliqua ex parte pesti solito frequentiori, fratribusque Scholarium juniores in sodalitia sua allicientibus tribuendum non abnuo.

Cæterum nequis immensum illum sub *Henrico III.* & *Edoardi I.* studiosorum numerum obstupescat, fidemque referenti egre adhibeat, argumenta nonnulla & circumstantias adferam, quæ meam juxta atque Scriptorum haud paucorum sententiam tueantur.

i. Primo autem, huc facit magnus ille Aularum & Hospitiorum numerus, quem si ter centum complevisse dixerim, à veritate non aberrabo, cum penes me sint catalogi qui totidem Hospitiorum Scholarum nomina, & locum in quo quodque seorsim stabat designatum habent.

ii. Nec obliviscendum domos quas Religiosas nuncupabant, quæque jam haud pauciores decem comparebant, studiosos quoque, inquilinos habuisse.

iii. Deinde venit Oenopolarum & obsonatorum, quorum in ædibus commorabantur Academici, numerus haud exiguus.

iv. Norandum porro, eosdem & in tuguriolis suburbicariis, & in moeniorum Turriculis, tum Portis publicis, tum ipsis sparsim moenibus apposis perculis, diversatos fuisse. Quod sponte quidem illos, & non exundante prorsus Scholasticorum frequentia Urbe quodammodo exturbatos, fecisse, neminem credo perhibiturum.

v. Nec reticendum quam felicem Cives mercaturam exercebant, cujus rei argumentum erit, quod nonnullas oppidi partes certis quibusdam mercibus assignatas deprehendimus: quales fuere, *Draperia*, *Satoria*, *Cordainaria*, *Fletcheria*, *Cotellaria*, &c. Loca nobis hodie nomine etiam tenus incognita.

vi. Denique nec prætermittendus ingens ille ex omni pene *Europa* studiosorum confusus. Huc enim eruditionis gratia convenire non tantum *Walli*, *Scoti* & *Hiberni*, verum *Galli*, *Hispani*, *Itali*, *Bohemi*, *Hungari*, *Poloni*, &c. quibus in officio continendis cum impar esset Cancellarius, arbitrum sibi quandam Hebdomadariū vocitatum ascivisse comperio, cujus sæpe fit mentio in Statutis nostris antiquis, quem propter multitudinem causarum in tanta hominum frequentia emergentium, ad levandum Cancellarii odus (qui tamen suum quoque tunc commissarium habuit) institutum fuisse opinor.

Postremo, ut testimoniis quoque utamur; omittis *Richardo Armachano* & *Thoma Vasconensi* (quorum

utrumque in scriptis suis magnam illam Academicorum numerum expresse commemorat) hoc ipsam subindicare videtur in *defensorio* suo, conscripto à *Cicodri de Ullersford*, dum ait Scholarium frequentiam imminutam, crescente in Academia Collegiorum numero: --- *Quod Ecclesia* (inquit ille) *ex quo crevit in possessionibus decrevit in virtutibus, non negatur, sed verisimiliter creditur, quod longe plus decrevisset, si dotatio non fuisset, exemplum quippe accipere possumus ex his, quæ in hac venerabili Universitate contingere videmus, quia postquam crevit in collegiis, passa est quoad numerum non modicum detrimentum, sed profecto prout oculata fide intuemur, Theologia & Philosophia quoad seculares jamdudum defecissent in hac Universitate Oxon, nisi hac pusilla Collegia ex instantia gratioso interim fundata fuissent. Sic ille: Collegii autem *Regimensis* apud nos socius pridem fuerat. Cæterum tum assignatam ab illo rationem, tum vel maxime perennantes quas præfati sumus Pontificum Provisiones, & præter migrationem *Stanfordianam*, ingens illud quod intervenit certamen, nequius pestilentiam in causa fuisse reor, cur Academici nobis ad pauciores longe reciderint.*

CICCCIIIX.

Hoc anno, Die Jovis proximo post Festum S. *Trinitatis* Cistam Academicam à S. *Frideswyda* cognominatam (quæ scilicet annos jam lxxviii. in Ecclesia eidem nuncupata conservata fuerat) *Johannes de Sutton* Janitor, & *Johannes Fyke* sublacrista nequissimi me & expilarunt. Perpetratum id ferunt horâ nonâ, prædente nimirum cum Canonicis Priore, & fugisse autem Sacrilegos, neque deinceps comprehensos supplicium tanto flagitio debitum perfolvisse. Arculam vero illam ab *Hugone Walley* Episcopo *Lincolniensi* institutam reperio, custodiendæ pecuniæ, quâ Urbem propter suspensos tres Clericos in usum Universitatis multaverat ann. CICCCIX. quæ utiq; summa, cum aliis quibusdam sex marcas amplius annuas conficiens, in eandem quotannis inferebatur. Atqui dein *Groffestus* successor *Walley* constitutiones circa pecuniam illam ad examen revocatas nonnihil immutabat; præter statuta enim quæ de erogandâ eadem condidit, transferendam cum arcula ad Ecclesiam S. *Frideswyda* decrevit, ordinatis custodibus à Canonicorum numero, quos penes Cancellarium esset designare. Posthac Magister *Job. de Aveton* in usum Scholarium tenuiorum xl. solidos testamento reliquit; necnon (ut alios taceam) Magister *Guliel. de Grey* v. marcas, & Magister *Job. de Manduit* xl. solidos, in cistâ hac *Frideswydianâ* conservandos; in quâ porro reponi solebant multæ pacem turbantibus irrogatæ, præter Crucem illam argenteam quâ (ut supra dictum) plectebantur veterem quandam confringentes Judæi, cum ceimeliis sive focalibus (quæ vocant) ad Universitatem spectantibus.

Hoc præterea anno, Universitati concessit (tanto eam studio complectebatur) *Edoardus II.* ut, durante beneplacito suo Regio, fas esset civem quemvis aut Laicum de causis personalibus dictis coram Can-

* i. e. Pannaria, vel locus in quo Pannarii mercimonia vendiderunt. * i. e. Locus Vestiariorum. * i. e. Locus Calceariorum. * i. e. Locus Arcuariorum. * i. e. Locus fabricarum qui cultellos efficiebant. * Defensorium dotationis Ecclesiæ, MS. * Ut in quodam fascio. Inquisitionem in scriis. Civit. Oxon. * i. e. apud Monachos his temporibus ad horam tertiam post meridiem, aut potius hora duodecima: ex quo enim deferbuit præca Ecclesiæ pietatis, stationum salernia, quæ ad nonam protraherentur, meridiis præcibus respirantibus tunc vocatis, cessabant; retentâ tantum veteri nomenclatura. * In A. 56. a. B. 35. b. D. 12. b. * Ibid. & in Collat. Nic. Bishop in Archiv. vel scriis. Civit. Oxon. * A. 56. b. * Ibid. * D. 13. a. * Ut in turri Scholarium in pia. MS. in 15. & par. 2. Ed. II. par. 1. m. 14.

cellario conveniri; non obstat prohibitione sua. Eodem quoque tempore ad Vicecomitem, Praetorem, & Ballivos a conscriptis, districtè mandans operam darent, nequa privilegia sive à se, sive ab Antecessoribus suis Academiae nostrae indulta infringerentur.

CXXXXIX

Quantumvis hac tempestate modice admodum vigebat res literaria, non deerant tamen qui Academiam nostram eruditione sua illustrarent. Hos inter habendus Gualterus Brynkley & Johannes Wiltonus, è quibus ille Franciscanus erat, Doctor bonni & Sophista nuncupatus, hic autem è familia Divi Augustini Eremitae fuit, in cuius laudibus multus est Baccandorpius, primum Sententiarum volumen commentariis illustrans. Praedicabat saepenumero & praelegebat, & in damnandis quibusdam articulis operam praesens contulit Oxonii CXXXXXIV. In pretio nunc porro erant Radulphus Lockesley & Gulielmus Genisburg ad normam S. Francisci Fratres; Gualterus & Thomas & Jorsie Dominici: viri, ut ea ferebant tempora, à scriptis & eruditione celebrandi. Reliquos taceo, per hoc ævi spatium florentes, quorum nomina scire si desideres, Johannem Balaum, & Nicolaum Harpsfieldum adeas.

CXXXXXI

Hic nobis annus nil aliud suppeditat quam Regratrios plures centum Oxonii fuisse deprehensos, etiam si ex pacto Universitatis cum Urbe inito ibidem ultra triginta & unum versari minime liceret, idque dicatur constitutum, incommunem utilitatem Clericorum & Laicorum qui illic egere. Itaque Cancellarius & Magistri eo Oppidanos nomine coram Rege criminati, eundem tantopere movebant, ut is duobus Brevibus (quorum alterum XIV. Maii, alterum XXVI. Septembris dabatur) eà de re deciderit. Novissimum illud, mense Septembris scriptum, ita se partim habet --- vobis igitur (Burgenses alloquitur) mandamus, sicut alias mandavimus, quod si ita est, tunc id quod per vos, contra Ordinationem praedictam, ad damnum Praedictorum Cancellarii & Scholarium & aliorum in villa habitantium & confluentium ad eandem, est minus rite in hac parte attentatum, faciat sine dilatione, prout justum fuerit, emendari, dum tamen per hoc nobis nullatenus praedudicetur, vel causam nobis significetis, quare mandato nostro praedicto, alias inde directo, minimè parvisit.

CXXXXXII

Ante paucos annos motae fuerant inter Universitatem Parisiensem & Fratres ibidem Praedicatores, sive Dominicanos, servidissimae lites, quas exinde ma-

xime ortas ferunt, quod fratres illi statuta veteresque Academiae consuetudines contempni haberent. Uti que (quod antiquitus facere consueverant) Jurisdictionem Academicam agnoscere volebant in Theologia incipientes, nec petere à Cancellario licentiam dignati; nec (quod in more semper positum erat) aliorum quam suae Familiae examen subeuntes. Appellatur ergo utrinque Curia Romana, ubi re cognita & discussa, & vincentibus Dominicanis, dedecus illud ac injuriam adeo moleste ferebant Academici, ut Lectiones publicas confestim intermiserint. His ergo, ut fit, in aliis Universitatibus propediem nunciatis, Praedicatores nostri Parisiensem secuti exemplum, similitates cum Academia exercere gestiebant. Quae cum ultimo prorumperent, atque illo gravissime incalescerent, Romam sequenti anno sedanda transferuntur. Cavillati autem sunt Dominici Statuta nonnulla, quae in sodalitati fraudem excogitata querebantur.

I. Primo autem scitum illud assignabant, quo, ante annos LX. cautum fuerat, nequis in Theologia prius inciperet, quam in Artibus rexisset, ad quam porro Regentiam non erant admittendi, nisi impetrata prius & à Cancellario & à Magistris venia, cum licitum esset uni cuius Magistro gratiam petitam denegare. Id sibi injuriam esse arguebant; maxime vero quod in tenera admodum aetate constituti, & inepti prorsus ad Regendum Regulam susciperent, post susceptam autem in Artibus incipere, ex Ordinis sui instituto, nefas esset, utcunque postea fuerint ad Philosophiam in sua familia informati.

II. Statutum simulabant de vesperis pridem latum, quas nimirum in Theologia incipientes non nisi ad Beatam Mariam celebrare in posterum tenebantur. Quamquam ab antiquo obtinuit, ut Fratribus illis in sua Ecclesia, prout aliis suis in Scholis, dicta solennia haberentur. De Sermionibus quoque, quos examinatorios olim vocitabant, ad Gradum Baccalaurei in Theologia requisitis, conquesti sunt, quod & illi nimirum ultra hominum memoriam in Ecclesia modo dicta vel in Scholis suis haberi soliti, in alium pariter locum transducerentur. Haec autem iniquissime videri facta, quoniam inde pessundarentur veteres & probatae Universitatis consuetudines, quas servare quilibet astringitur tenore juramentorum quibus oneratur ad Gradum promovendus. Praeterea vero neque translationem illam ex re fore Academicam; neque locum à Magistris destinatum disputantibus & concionantibus adeo accommodari atque Fratrum eorum sedem, placido utique recessu gaudentem, & à strepitu ac turbis procul amotam.

III. Tertio Statutum damnabant, quo solis Baccalaureis in Theologia concessum erat Bibliam biblicam in Academia praelegere. Hanc autem praeposteram esse studendi methodum; si neglectis Theologiae elementis (quae nempe è sacra Scriptura peti debent) ad difficillimarum questionum, sententiarum scilicet explicationem, primitus accingamur. Atqui omnino

¹ In eisdem pat. part. & memb. & in MM. no. 19. ² Pitts. Es. 14. sub ann. 1310. ³ Ball. cent. 4. no. 34. ⁴ Ball. cent. 4. no. 86. ⁵ Ibid. no. 91. ⁶ Ibid. no. 90. ⁷ Ibid. 89. ⁸ In Chartophyl. vel scriptis Civit. Oxon. ⁹ Twynus in Apol. lib. 3. fol. 98. ex annalibus Burton. ¹⁰ Luc. Wadding in Annal. minorum edit. Lugd. 1628. Tom. 2. p. 97. ad an. 1255. &c. & alii. ¹¹ In longo Rot. pergamen. MS. in bib. Bod. ¹² Ut in eod. Rot. ¹³ Nota quod disputationes quae Vesperis nuncupantur, immediate praecedebant Baccalaureorum in Theologia facultate lectiones, Fratres vero Ordinis Praedicatorum ad hujusmodi Magisterium promovendi in eorundem tantummodo Fratrum domibus obire consueverunt, postquam ad majorem Ecclesiam B. scil. Mariae Virg. transferantur, idque ex statuto Academiae condit. an. 5. Ed. II. ¹⁴ De Sermionibus examinatoriis, haec in Rot. pat. 7. Edoardi II. part. 2. memb. 10. occurrunt. --- Sermiones examinatorii omnium Baccalaureorum tam secularium quam Religiosorum, qui sunt antequam hujusmodi Baccalaurei in facultate Theologica Magistrantur, & qui in ipsorum Fratrum Praedicatorum vel Fratrum Ordinis Minorum domibus fieri olim consueverunt, ex statuto Universitatis & 12. annis citra sententias, praedicabit unum sermonem aliquo die dominico in domo Fr. Praedicatorum antequam Magistrantur in Theologica facultate, quem diem assignabit ille vel illi ad quem vel ad quos hujusmodi sermonum assignatio spectat, &c.

constare, non tam arduum esse in sacra Biblia quam in sententias prælegere, & absurde propterea scripturas explicantium numerum imminui, adaucto sententias aperientium. *Lutetia* vero contra fieri, ubi obligantur Academici duabus ante vicibus Biblia exponere, quam ad sententias accedant.

IV. Præterea Statutum ante nonum annum rogatum criminabantur, cujus nempe vi, in quâcunque Legem Magistri actu Regentes cum majore non-Regentium parte consentirent, illa protinus rata haberetur. Quare cum scita illa de Bibliis legendis, deq; disputationibus transferendis fierent; præter medicum unum, Magistri tantum Regentes cum non-Regentium parte aliquâ suffragabantur: dissentientibus Magistris actualibus in Theologiâ, & Regentibus in Lege Canonica ac Civili. Eisdem tamen, uti & aliis Statutis morem semper gessere Theologi, quibus Magistri actu Regentes nil pensi habent reclamare.

V. Improbatur porro Statutum, quo decernitur, ut nemo ad Gradum aliquem admittatur, nisi juramento se prius obligaverit ad observandas Leges & Consuetudines Universitatis. Quod si sibi illud imponatur, damno quam maximo, præsertim hac tempestate, futurum ostendebant; cum & se iurandum istud à consulendis Juristis avocaret, & Scholares haud paucos à consortio suo absterret, metuentes nimirum ne, contra juramenti Academici tenorem, fratribus favere, opemve ipsis aliquam præstare viderentur.

VI. Instabant adhuc *Dominicani*, Leges Academicas, non rebus mature perpensis, verum temere & præcipitanter ferri, quæ propterea Legum vim apud omnes prudentes amitterent. Denique, inter gravamina censebant, quod *Hugo de Sutton*, & familiâ suâ frater, ad Congregationem, prout reliqui Magistri, accersitus non fuerat; ubi porro præsentem se frustra dedisset; in ambiguo enim non esse dicebant suffragium ipsius nullius fore momenti, cæterum in concedendis aut denegandis gratiis suppressendum iri. Asserebant insuper, fratri *Rogero de Baketon* Baccalaureo, postquam à Cancellario & Magistris licentiam impetrasset, Regentiam tamen denegatam fuisse: fratremq; *Richardum de Hontley* in Sententias prælegere à famulitio suo jussum, à Cancellario & Magistris repulsam tulisse, quamvis ex omnia haud inerudite præstiterat quæ ad Baccalaureatum & Magistratum requirerentur, &c. &c.

Cum hæc inquam, aliaque gravamina *Dominicani* haud parum angerent, neque à querimoniis ad Regem delatis levaminis quicquam assequerentur (tamen si per literas ille Universitati præceperat, ut à vexandis prædicatoribus cessatum esset; quin & privilegia ipsis & consuetudines integræ permitterentur) ad Curiam Romanam, sedente tum *Clemente V.* confugiebant. Porro xxv. *Februarii* appellationem hanc suam, plurimorum attestantium nominibus subsignatam, in Ecclesiâ suâ coram ingenti hominum multitudine, inque illâ dein Fratrum Minorum (habita prius ibidem ad Clerum concione) denique & in Scholis *Carmelitarum*, recitandam publice curabant: atque his ita peractis *Laurentio de Warwyke*, Procuratori suo, ad Cancellarium & Procuratores Universitatis, deferendam tradidere, velut ab Instrumento quodam, sub chirographo *Gualteri de Ergham* è *Dioecesi Eboracensi* Clerici, publicique Actuarii, satis constat. Cæterum cum appellationem illam non admitteret Cancellarius, eandem postero die in Scholis palam legisset *Warwicensis*, ni Cancellarii

minister *Hugo de Cundicote*, alique ab eodem (ut opinabantur plerique) Cancellario designati, introitum præclusissent. Deinde Cancellario è Scholis prodeunti obviam factus *Laurentius* ille *Warwicensis*, venisse dixit rogatum, ut Fratrum appellationis, cujus apographum die præterito acceperat, meminisse velit. Ibi vero Cancellarius exemplar è sinu prolatum perfunctorio intuitu pervolvens, in lutum contemptum abiecit; additis insuper & vocibus, *Dominicanis* parum gratis aut jucundis. Haud multo post haberi contigit in Templo *B. Maria* magnam Congregationem Magistrorum Regentium & non-Regentium. Quapropter eo se contulit dictus *Warwicensis*, appellationem adferens cum attestantibus, publicoque suo Notario, inque medio se sistens palam coepit recitare, cum Regentes manibus arreptos ipsum suosque ex Ecclesiâ turbarent, foribusq; obsecratis excludere. Cæterum postquam Procurator ille *Dominicanus* appellationis apographum præ foribus quoq; frustra obtulerat, conglobatâ quâ poterat hominum turbâ ad australe templi latus accessit, tumultumque è regione loci in quo convenerant Magistri cum Notario conscendens, appellationem altâ voce, ita ut (apertâ præsertim fenestrâ) exaudiri possit, recitavit; deinceps Magistros in Templo congregatos sic allocutus.

Reverendi Magistri, istum processum vobis notificassem interius, si fuisset permissus, sed quia cum violentia sum expulsus, idcirco hic copiam Notario publico & testibus istis perlegi, & omnes circumstantes testes invoco promissorum, copiam etiam hujusmodi processus ostio istius Ecclesiæ affixam vobis relinquo.

Mox autem inde ad Templi ostium perrexit, clavoque Provocationis exemplar clausis adhuc foribus affigens, cum suis discessit. Dum hæc fierent, juniorum Academicorum permulti, cum Servi-entibus & Mancipiis (qui etiam inter Studentes habebantur) Procuratorem sociosque convitiis proscindere, præter alia quibus Fratres impetebant, his eos verbis corripientes.

Peccatum esset vobis Fratribus subvenire; & plura ostia nostra obstruere, & vos tanquam superbissimos infra cellas vestras comburere, qui cum sitis miseri & mendici, audetis contra tantam Congregationem tam reverendarum & excellentium personarum appellationem aliquam commovere, &c. & alia hujusmodi convitia plurima in Fratrum Prædictorum vituperium inculcabant.

CIOCCXII.

Postquam sic rem gesserant, Regem adeunt Prædicatores, à quo obtinent ut Academicis mandetur, ne quicquam de Fratrum Libertatibus adimerent; in proximo autem conventu Parlamentario Advocatum vel Attornatum suum præsentem sisti curarent, qui eorum utique nomine ad *Dominicanorum* delationes responderet: quæ licet haud secus facta fuerint, transmissis eodem chartis & privilegiis vel ab *Edoardo* vel ab antecessoribus ejus Academiae indultis, non tamen invenio quidnam hac ibidem in causâ decretum fuerit. Utcunque satis Universitati factum non arbitror, aliunde enim quaeritur remedium, Advocatis sive *Avenionem*, sive (quod potius crediderim) *Romam* amandatis, ut ipse Pontifex litem dijudicaret. In Advocatos autem delegerant Ma-

* In longo Rot. & supra MS. * Ibidem. * Clauf. 6. Ed. II. m. 12. * Rot. Long. ut supra.

gistrum Job. de Stratford, Mag. Adam. de Monmouth; Legis Censuræ Professores: Magistrum Gualterum Hertford, Mag. Radulphum de la Lee, & Mag. Nicolaum de Ludlow Clericos, cum Job. de Bathonia Actuario publico. Dominici vero in Partium suarum defensores cooptabant Laurentium de Warwyke, saepe jam dictum; & prater alios aliquot, Robertum Everard in Theologia Baccalaureum. Efflagitabant autem isti, ut indultum, Fratribus Parisiensibus ab Alexandro IV. anno Dom. MCCCCLV. concessum (cui initium, *Quasi lignum vite*, &c.) sibi quoque concederetur. Quibus occurrebant Procuratores nostri, non diversarum gentium Academiis easdem competere immunitates: Fratrum porro istorum longe alienam esse à Parisiensibus conditionem. Subjiciebant deinde, Hugonem de Musturbury, qui inter hos ipsos Fratres Prioratum aliquando obtinebat, statuta Universitatis Oxoniensis & approbasse & confirmasse, iisdem quoque tum in sua, tum in Fratrum sibi subditorum personis subscripsisse. Denique, ut paucis absolvam, Advocati nostri (rebutatis abunde quæ à Dominicanis objicerentur) à Pontifice petunt & impetrant, ut quoniam proventus Academici agitantis adeo apud externos controversiis non sufficerent, easdem in Angliâ discutiendas pronuntiarent.

MCCCXCIII.

Haud ita multo post domum se recipientes, Londino Oxoniam perrexere, susceptum frustra iter haud sine dolore recolentes. Academicos vero sollicitos præsertim habuit, quod operam adeo lussissent; neque tamen ante annum sequentem (ut in illo mox dicitur) sublatam inventio contentione, re utique tum demum arbitris utrinque permittâ. Atqui hoc interim spatio Gualterus Reynolds Archiepiscopus Cantuariensis pro Fratribus ad Cancellarium & Magistros intercessit, ut cum iisdem in gratiam redirent, & ejus familiæ Gualterum de Walpole, omisso in Sententia Lecturis, Bibliam biblice explicare paterentur. Quin & alias deinceps literas in eorum gratiam ad Cancellarium ac Magistros conscripsit, unde discere erit, lites hæc fomenta accepisse à quibusdam male feriat, ut à Regularium castris transugerant. Literarum partem aliquam exhibendam censeo. Nos (inquit) intelligentes quod quidam Apostata, qui Ordinem Fratrum Prædicatorum tam propter justitiam ipsius Ordinis, quam propter eorum perpetrata facinorosa formidarunt, per suas appellationes frivolas & frustratorias & reprobata à jure, suas malitias palliare nituntur; ac ipsum ordinem, necnon prælatos dicti Ordinis, quorum fama per Universum Orbem odorifera & celebris existit & existit, per libellos famosos ac defamatorios diffamare conantur; vestra devotionis paternitatem requirimus & hortamur, quatenus, si hujusmodi Apostata per se vel per alios, appellationes hujusmodi falsas & frivolas in Universitate vestra publicent, notificent, vel interponant de novo, hujusmodi appellationibus quas tanquam pro vitanda correctione interpositas jura prohibent interponi nullatenus deferatur, nec hujusmodi libellis diffamatoriis fidem aliquam adhibere curetis, sed Fratres ipsius

Ordinis ad omnes Alibi Scholasticos, ad quos de jure & consuetudine seu privilegio admittendi fuerint, hujusmodi appellationibus non obstantibus admittatis, &c. Ita in literis suis Archiepiscopus, quibus eisdem Fratres pro tempore consolabatur.

MCCCXCIV.

Cæterum pendente nihilo secius in hunc annum lite, coibant demum cum Fratribus Academici, compositâ per sequestros contentione: è quâ compositione, ad Regem, ut ab eo firmaretur, transmissa, pauca adjiciam, prædicta (ni fallor) nonnihil dilucidatura. Inprimis itaque utraque pars certos quosdam Procuratores Arbitrosque delegit; controversiam omnem ut cum Leguleis loquamur, *Laudum*, definitioni, arbitrio seu ordinationi eorum, permittentes. Procuratores ex parte Universitatis erant Edmundus de Mepham & Antonius de Beck, in S. Theologia Baccalaurei; à Dominicanis autem Lucas de Wodeford & T. P. & Radulphus de Seton five Sotton S. Theologiæ Baccalaureus. Delegatos vero seu arbitros designavit Academia, Johannem de Monmouth Episcopum Landavensem, eoque absente, Magistrum Johannem de Clothale, Cancellarium Ecclesiæ S. Pauli Londinensis, cum Gilberto de Middleton Cancellario Lincolnensi, & si illum abesse contingeret, Adamum de Orleton Legis Canonice Doctorem. Delegati autem ex parte Fratrum erant, Petrus de Kennigton, (ad cujus vicem supplendam designabatur Lucas de Wodeford) & Thomas Everard, eoque absente Johannes de Wrotham (Fratrum Prædicatorum Londinensium Prior) cum Gilberto de Ludegarshale Actuario publico. At vero delegati, priusquam ad dijudicandum accederent, ab utrisque ducentas libras exigebant, apud Priorem & Canonicos Frideswydenses deponendas, aut saltem vades deferendos, qui illas pecunias numerandas sponderent; quibus nempe mulctanda erat, si qua pars eorum deinceps arbitrio stare abnueret. Id ex utriusque partis syngraphis, præsertim Dominicanorum illo, pro comperto & habemus; qui tum dictorum Fratrum, tum Prioratus Frideswydensis, tum denique Academiae sigillis communiter pridem comparebant. Quod ad sententiam vero spectat in quam tandem veniebant Sequestri, ejusmodi fuisse deprehendo.

I. Inprimis, ordinatum erat, quod, secundum Statutum nuper factum, vespere à Prædicatoribus seu Dominicanis in Ecclesiâ sua celebrari consuevit, ad Beatam Mariam transferrentur, ibidem in perpetuum peragenda.

II. Statutum insuper, ut Sermones examinatorii, à Baccalaureis tum secularibus tum Religiosis (quavis olim intra Prædicantium ac Minorum fratrum Aedes ab earum familiarum studiosis haberi consueverint) priusquam in facultate Theologiæ incipere fas esset, habenda, ad Ecclesiâ Beatæ Mariæ transferantur, prout statuto ante annum duodecimum lato decretum fuerat: proviso tamen, quod quisque Baccalaureus, postquam Sententias in Scholis publicis explicuerit, concionem alteram apud Fratres Prædicatores habere teneatur, prius quam ad Regendum in Theologiâ admittatur. Denique quod ad reliqua attinet Compositionis capita, absque aliâ cautione

* Luc. Wadding ut supra ad an. 1255. b. Vel de Mustreton, qui, cum Cancellario & omnibus Mag. Reg. in S. Scriptura & cet. Mag. Regentibus in Decretis & locibus & duobus Rectoribus pro Aristis, subscriptionem præstaverunt eodem Statuto. Sic Ad. de Marisco in quadam epistola ad W. Ministrum Angliæ. c. Reg. Reynold. fol. 33. * Ibidem fol. 50. e. Pet. 7. Ed. II. part. 2. m. 10. i. Laudum, dictio antiqua pro sententia seu definitione, alicujus arbitrii de re aliqua. & in eodem sensu Arbitrator laudatur & definitur. * In torri Scholarum in pix. Y. n. 8.

vel exceptione ex Academicorum sententiâ fiebant, confirmatis quæ cavillati fuerant *Dominicani* statutis, qui contristati haud modice abierunt, quod scilicet ingenti illo ad habitacula sua confluxu, nec non succrescente inde lucro carituri in posterum viderentur; cum nihil jam amplius assecutos constet, quam ut Scholis suis ad Lecturas quidem, disputationes, & determinationes uterentur; modo ea omnia convenienter Statutis Academicis præstanda curarent.

Non longe ab his (in mensem enim *Februarium* id incidit) Magistri, errores perplures in Theologiam irrepsisse (qui quidem dictorum juxta & reliquorum Fratrum fraudi ac perfidiz tribuendi) immo jam porro in Scholis publice propugnatos esse, animadvertentes; cognoscendos eosdem, junctisq; calculis damnandos existimabant. En vero tibi eorum

1. octo, Censuris Academicis notatos.

I. Quod Deus Pater potuit produxisse creaturam ante verbum; origine, naturâ, vel tempore. In hunc autem errorem plurimus est Doctor ille ^b Profundus.

II. Quod Pater potuit producere omnem Creaturam sine filio producente de potentia absoluta, etsi non de potentia ordinaria.

III. Quod etsi filius nullam creaturam produxerit, vel producere potuisset, cum pater omnem creaturam creabilem in priore originis verbo non producto produxerit, filius nihilominus esset omnipotens, quoniam haberet eandem vim & potentiam cum Patre, sed Spiritus Sanctus est omnipotens quamvis non posset producere Filium sed Pater potest, quoniam non obstante hoc haberet eandem vim & eandem potentiam cum Patre.

IV. Quod si creatura produceretur ante verbum, debet interim produci à prima persona in divinis, non à Patre.

V. Quod opera Trinitatis respectu causarum sunt distincta de facto, non tamen necessario; quin alio modo redemptio humani generis posset fieri, vel potuisset fieri sine Christi Morte & Incarnatione.

VI. Quod si Pater potest producere Verbum quod major est quam creatura sine socio, eadem ratione vel majore Pater potest producere creaturam qua minor est sine socio, i. e. sine filio producente.

VII. Quod ex quo Philosophi qui tam clarè & limpidè intellexerunt, non posuerunt productionem verbi in divinis, & tamen posuerunt cunctas res emanare ab uno supposito quod est perfectum sufficiens, nec viderunt in hoc formalem contradictionem; ita & ego possum ponere quod Deus Pater potuit producere causas ante verbum sine formali contradictione.

VIII. Quod si poteras creatura produci ante verbum, non propter hoc sequitur formalis repugnantia terminorum nec ex parte Patris producentis, nec ex parte creatura producta.

Has ego doctrinæ corruptelas è Theologicis quibusdam quæstionibus, quas in obscuro quodam ^c M. S. (cujus initium, *Utrum perfecta Dei cognitio sit possibilis viatori*) me legisse memini, collectas arbitror. Quicquid sit, prædicti articuli in Prioratu Fratrum *Augustinensium*, Regentium istorum in Theologia calculis explosi sunt & ejecti, viz.

Magistri

Henrici de Harcla, Canc. Oxon.

Robert. de Rythley.

Johan. de Nottingham.

Ant. de Becker.

Simonis de Mepham.

Magistri

Johan. de Selbey.

Hervai, Monachi Nordwicensis.

Roberti, Monachi de Morgan eque familia Cisterciensis.

Joh. de Middleton, de Ordine Minorum.

Joh. de Chelveston, Carmelita.

Guliel. de Markley, Augustiniani.

Nicol. Trivet, Dominicani, qui lecturas

jam resumpsit, & in eandem cum antedictis sententiam veniebat.

Hoc præterea anno Academicorum *Borealium* cum *Australibus* & *Occidentalibus* funestum incidit certamen, cujus nec originem reperio, nec integrum progressum; imperfectam tamen ejus ^d notitiam adhihebo. In die dominico, qui postridie *Inventionis S. Crucis* erat, in Plateam Divi *Johannis Baptistæ*, inque vicum *Gropelane* prodibant antedictarum gentium Scholares bene multi; gladios clypeosque gestantes, arcubus porro aliisque telis probe instructi. Ibi conferto prælio ad multas horas acriter pugnatum est, verum cum se hosti impares animadvertent *Boreales*, eorum nonnulli in Aulam *Goterianum*, vulgo *Goterhall* dictam, inque exitu vici *Gropelane* australi positam, se recepere. Id speciatim fecere *Rob. de Brydlington*, *Adam de Alderbeck*, *Rich. de Louthbey*, & *Rich. de Holewell*; qui emissis sparsim per fenestras sagittis turbam hostilem haud parum infestarunt; occiso nominatim *Henrico de Insula*, quem *Brydlingtonus* fertur interemisisse. Trucidatus eodem tempore immanem in modum est *David de Kirkby*, quem *Gul. de la Hyde* in altero genu & *Gul. de Astle* sub sinistro brachio gladiis confecerunt; postquam occipitio ejus lethale vulnus infixisset *Johannes de Benton*. Post mensem alterum dimicatum ^e denuo est juxta portam *Borealem*, ubi sauciatis quamplurimis, *Robertus de Crofton*, *Stephani de Caperugg* & *Roberti le Northern* manibus occubuit. His ergo Regi innotescantibus, tum de confictu isto, tum aliis quæ jam gliscebant simultatibus, *Henr. Spygurnell*, *Henrico de Scrope*, & *Joh. de Foxely*, delegatis, sive commissionariis suis inquisitio ^f demandatur. Cæterum quid præstiterint illi, quamvis poenam fontibus irrogarint, haudum reperi: certe plures inde annos vixisse & comparere *Robertus de Brydlington*, atque à Laicis quibusdam indignis modis tractatus, querelas de vi sibi illatâ ad Archiep. *Cantuariensem* detulisse qui scriptis ad Episcopum *Lincolniensem* ^h literis, rem sibi plenius aperiendam requirebat.

Hac porro tempestate, Regia Majestas, rogante Cancellario, Vicecomiti per literas ⁱ mandavit, ut Universitatis privilegia violari non permetteret, verum Cancellario, quoties opus esset, in tuenda pace subsidio veniret. Quinetiam confirmavit ^k hoc anno Rex pactum conventum sive Compositionem, quam inter Universitatem Oppidumq; *xviii. Edwardi I. dom. autem CIOCCXC.* factam prædiximus, necnon ^l privilegia Academix ab *Henrico III.* indulta. Porro

^a In A. fol. 9. a. E. p. 29. & in lib. chartaceo MS. in bib. Coll. Merton. ^b Bradwardinus in opere suo de causa Dei, in bib. Coll. Merton. vide in Ecloga Jameſii, p. 15. vol. 159. ^c Ex Rgt. quodam Tho. de Grandpont Coronatoris sive Quaſtoris Regis pro Oxon. temp. Ed. II. in ſcriniis Civis. Oxon. ^d Ibidem ^e Pat. 7. Ed. II. m. 5. ^f Vide Hiſt. ſub an. 1320. ^g In Regiſt. Reynold. fol. 109. ^h In turri Scholarum in pix. MM. nu. 17. & Pat. 8. Ed. II. m. 17. ⁱ Ibid. in MM. nu. 3. & Pat. 8. Ed. II. m. 24. ^j Ut ibid. MM. nu. 5.

secundum hæc concitata sunt inter Universitatem & Episcopum *Lincolniensem* de Cancellariatu diffidia, quam utique jurisdictionem vindicavit Episcopus, donec Cancellarius demortuo sufficiens sibi præsentaretur, immo nequis illum in eo munere obeundo interpellare auderet, jus suum improbant anathemate * illigavit: cuius sententiæ pars sic, ni fallor, loquitur -- cum nonnulli fama sua prodigi vacante in Universitate Cancellarii Officio, jurisdictionem ad illud officium pertinentem (prout ex fide dignorum relatione intelleximus) perperam exercere præsumant, in nostra jurisdictionis præjudicium manifestum, & Episcopalis dignitatis contemptum, &c.

CIOCCCXV.

Per hæc tempora, cum gravissimæ ad Regem querimonie per Cancellarium & Procuratores haberentur, de obsoniorum in Mercatu *Oxonienſi* pretiis admodum iniquis (quæ non sine fraude reliquis factâ, tenuiores Scholares, qui ferè ex eleemosyna alebantur, Universitate abscedere coegere) visum est b Breve suum ad Cancellarium transmittere, quo jubetur, cibariorum pretia per se & Parliamentum suum constituta promulgare, de quibus ordinatum hunc in modum erat.

I. Melior Bos vivus (hoc est optimus) venalis, crassus, de grano non pastus, vendatur de cætero, pro xvi. sol. & non ultra: & si de grano pastus fuerit & sit crassus pro xxiv. sol. ad plus tunc vendatur, & melior vacca viva & crassa pro xii. sol.

II. Porcus duorum annorum (ovem bimam intelligit) pro xl. denariis, multo lanitus, crassus, pro xx. den. multo tonsus crassus, pro xiv. den.

III. Anca crassa (sive Anser) pro ii. den. & ob.

III. Capo bonus & crassus pro ii. den.

IV. Gallina crassa pro i. den.

V. Duo pullini (sive pulli gallinacei) pro i. den.

VI. Quatuor columbella pro i. den.

VII. Viginti quatuor ova pro i. den.

Hæc autem pretia (paucis immutatis) aliis passim locis servari iussa sunt, unde factum opinor, ut ab Historicis haud paucis memorentur. Verum, ut ad majora veniamus, quo benevolentiam suam adversus Academiam nostram apertiore faceret Regia Majestas, Privilegia nobis ab Avo suo *Henrico III.* concessa ac firmata, d stabilivit, qualia erant.

I. Illud de quo supra dictum est, in anno. Dom. CIOCCXLIV. quodque x. Maii dabatur.

II. Alterum dat. x. Febr. de taxandis Hospitiis, quod vide in an. CIOCCLV.

III. Porro, quæ Jun. xviii. & Febr. vi. an. Dom. CIOCCLV. & LXI. indulta fuerant, de iv. utique Aldermannis & viii. Burgensibus agentia.

IV. Idque quo Febr. ii. anno xlix. *Henrici III.* mandatum est, ne Clericus vel Scholaris *Oxonienſis*,

licet feudum Laicale possideat, cogatur in Concessibus juridicis jurati personam e sustinere.

v. Ratum denique habuit *Edoardus* diploma illud *Henrici III.* datum Jun. xxi. annoque Regni LII. quo utique privilegia f firmarat *Henricum* quæ anno Regni sui xxxii. *Woodstockia* agens (ubi cum Procuratoribus aderant Burgenses nonnulli) Academiae concesserat. In chartâ vero illâ confirmatrice *Edoardi II.* hoc anno indultâ, post subscriptum quo dabatur diem, hæc verba reperio: Per ipsum Regem & Concilium & pro mille quingentis Psalteriis, & sint quieti de feodo sigilli. Verum neque hic stetit Regia *Edoardi* erga Universitatem benevolentia; namq; cum resciret maleficos quosdam, tum in ipsâ Urbe tum in Pomœriis latitantes, otium pacemque Scholarium turbare, Rescriptum s illico de iisdem sedulo comprehendendis ad Majorem & Ballivos transmisit.

CIOCCCXVI.

Hoc anno prorupit denuo, & ad Curiam iterum *Romanam* delata est, Universitatis cum Prædicatoribus controversia; postquam scilicet integro biennio terminatam omnes credidissent. Et certe Fratres tantopere apud Regem gratiâ valebant, ut literas ab eo ad Pontificem obtinuerint, quarum binas vidi & perlegi, xxvi. Decembris primoque Februarii hoc anno conscriptas. In prioribus h autem illis, Rex Prædicatores à sanctâ pietate (quam Universitati in gloriam & emolumentum cedere refert) impense collaudat; subiicitque Familiam illam ante reliquas omnes, apud majores suos in pretio fuisse: obtestari propterea se Sanctitatem suam, tam æquam in utrosq; pacem componeret, ut iidem Prædicatores libertates sibi ereptas, jure nequaquam quererentur. Novissimarum vero literarum i argumentum erat; nuntiatum esse sibi, quod à Magistris *Oxonienſibus*, in Curia *Romanâ* palam esset inculatus, ac si utique Universitatis everſionem interminatus fuisset, ni Fratrum votis obsecundarent; falsissima vero esse hæc, & pro fratribus illis quam mitissimis tantum precibus intercessisse. Sic *Dominicanis* patrocinata est Regia Majestas: & certe in Regum animos mirificè influebat hæc familia, cum ex eâ usque ad *Henrici VI.* tempora, unum aliquem perpetuo delegerint qui sibi esset à secretis confessionum; quod à consultiſſimo memoratur k scriptore, qui subjungit porro, quoties Confessorum regionum quisquam ad Episcopatum eveheretur, ad curandam Diœcesin amandarum protinus fuisse, in ejus vero locum dicti Sodalitii quempiam extemplo surrepsisse. Cæterum qualem habuerint finem renovatæ lites, aut quinam victores extiterint, parum constat; tametsi non modo Regem, sed & Optimates perplures & Episcopos ad partes suas perduxere Prædicatores; quorum Procurator *Thomas Everardus* literas l commendatitias ad *Nicolanum* Episcopum Cardinalem *Hostiensem* & *Vellensem* à *Gualtero* Archiep. *Cantuariensi* accepit, qui Academiam ibidem, quod Fratres exagitaret, & à Gradibus prohiberet, multum criminatur; quibus tamen irritam accommodabant operam tum Episcoporum, tum dynastarum, tum denique ipsius Regis ad Universitatem Epistolæ; namque cum à se jus fasque esse probe cognoscerent Academici, animos erigebant,

* Reg. Dalderby fol. 264. a. b In C. fol. 90. b. & in scrip. Civit. Oxon. c Tho. Walsyngham sub hoc an. & alii. d Pat. 8. Ed. II. part. 2. m. 24. A. fol. 73. b. & in turri Schol. in pix. M.M. nu. 6. e Harus de privilegiis fol. 8. b. ex Pat. 49. Hen. III. & in pix. E.E. in tur. Schol. nu. 1. & in A. fol. 53. b. f Rot. chartarum 52. Hen. III. m. 6. & in pix. E.E. ut supra n. 3. & in A. fol. 51. b. C. 77. b. E. 78. b. g In A. fol. 75. a. h Rot. Rom. 10. Ed. II. m. 3. in turri Lond. i Rot. Rom. 10. Ed. II. m. 3. vel 4. k Tho. Gascoigne in 2. part. Dictionar. Theologic. MS. p. 449. l In Reg. Reynold. fol. 85.

nec prece, nec minis adducendi, ut jura & privilegia sua dimitterent, aut injustum Dominicanorum ambitum invalescere paterentur.

CIOCCCXVII.

Quamvis autem in illis litibus Regium ad Fratres animum inclinasse haud obscure liquet, anno tamen sequenti (quo compositæ utique, ut opinor, contentiones fuere) certis probavit indicis haud malignius tamen se Universitati favere. Scriptis quippe Julii XIII. ad Pontificem a literis, eundem obsecrat, ut Magistros & Scholares, in rebus Academicæ dignitatem & emolumentum tangentibus, audire dignaretur; ubi & de Universitatis laudibus in hæc verba uberius edisserit: --- de fructu salutari qui ex Universitate Oxon. infra regnum nostrum, & ibidem Studentibus ad exaltationem Ecclesiæ sanctæ & consolationem ac augmentationem Fidei Catholica, necnon ad nostri & dicti regni laudem præconium & utilitatem incrementa crescit & multiplicat, gaudere decet Ecclesiæ, & præ cæteris Anglicanæ; ex eo etiam quod idem regnum nostrum decoratur jocali tam nobili collatamur, desiderantes eandem Universitatem, &c.

Robertus Harus literas his haud absimiles, immo formâ tantum discrepantes, pro Academiâ Cantabrigiensi, ad Pontificem, XVIII. Martii, transmissas^b contendit; atqui falsus omnino est, uti & in omnibus pæne quibus altricem sui Universitatem efferre ad coelos laborat: dictas enim Epistolas pervolvens, nil aliud efflagitantem reperio Edoardum II. quam ut velit Pontifex dictam Universitatem perpetuare, & privilegia quibus Cancellarius & Scholares Universitatis illius & eorum Prædecessores usi sunt hætenus & gavis, cum augmentatione novorum privilegiorum (per Magistros) condendorum, &c.

In aliis porro^a tabellis dat. XXVI. Decemb. sequentis, quas Rex R. Pontifici misit per Jo. Luterellum S. T. P. & Academiæ Cancellarium (hunc autem per alias^c tum literas Sanctitati suæ commendatum voluit) serenissimum principem sub hac forma loquentem invenio. --- Inter eximia gratiarum donaria quibus regnum nostrum Angliæ manus altissimi mirifice stabilivit, summo meretur attolli præconio & favoris cujuslibet insigniri præsidio, sublimis illa sapientialis studii dignitas, quæ in Oxon Universitate continuatis viget successibus, & floruit ab antiquo. Ipsa namque ut mater fecunda, prolem innumeram procreare non desinit, cujus scientialis claritas cæteros irradiat & illustrat; ipsa etiam velut vitis fructifera, palmites suos circumquaque diffundit; qui sitibundis Ecclesiæ filiis, salutaris doctrina pocula copiose ministrant, & de virtutum cellario, totam latificant domum Dei. Sanè intelleximus hanc dudum à felicis memoria D. Bonifacio Papa octavo Prædecessore vestro Universitatibus regni Franciæ gratiam fuisse concessam, ut omnes qui gradum magistralis honoris in quacunque facultate assecuti fuerint, in eisdem possint ubique terrarum lectiones resumere & easdem continuare, pro sua libito voluntatis, absque nova examinationis vel approbationis præludiis, seu debito iterandi principii, aut petenda gratia cujuscunque.

Verum quia dubium non est (secundum veterum testimonia scripturarum) Gallicanum studium ab Anglicis nostris originale traxisse principium, constatque talem Apostolica dispensationis gratiam in Anglicani studii redundare dispendium, si Universitas nostra Oxon cum prædictis Universitatibus regni Franciæ, in libertatibus & Scholasticis actibus non concurrat, Sanctitati vestræ, affectuosâ instantiâ supplicamus, quatenus ad pacem inter viros Scholasticos nutriendam, Universitatem prædictam Oxon, consimili velitis privilegio decorare. Nos siquidem plurimum gauderemus, si in nostri & Universitatis nostra prædictæ favorem, quod à providentia vestra deprecemur, exaudiretis gratias. Quia valde molestum nobis foret, si tanta Universitas, aliqua nostris adversa temporibus pateretur, aut redigeretur ad insolitam servitutem. Conserve vos altissimi per, &c.

His autem non aliud videtur postulasse Regia Majestas, atque Oliverus Sustonus, Episcopus Lincolnensis, à Bonifacio octavo (id privilegii studii Gallicis deferente) jam ante (ut sub anno Domini CIOCCCXVI. dictum est) flagitasset. Operam vero nunc luisse Regem suspicari quis potest, cum is eodem quasi tempore, Jocalia solennia, vasa aurea, aliaque haud vulgaris pretii dona, sedi Apostolicæ per Oratores^f contulerit. Legatione illâ functi sunt Comes Pembrockiensis, Eliensis & Nordovicensis Episcopi cum D. de Baldesmere, Antonio de Pisano, & Mag. Gulielmo de Beriton, Archidiacono Glocestrensis, quos omnes, (uti & Magistros complures Oxonio & Lutetiâ missos) Pontifex Romanus apertissimis favoris sui indicis cohonestavit.

Hoc insuper anno structas deprehendo cistas binas, reponendis nempe c. l. Marcis quas ante triennium Gilbertus de Routhbury Universitati donaverat; quo tempore & 8 statuta sunt de eadem pecuniâ Magistris Regentibus & non Regentibus, Baccalaureis & Sophistis mutuò credendâ, prout supra de nummis à Pontiffarâ legatis ordinatum meminimus. Arculis vero hisce Routhburiæ deinceps cognomen erat, atque Cistis æstivis annumerabantur.

CIOCCCXIX.

Eo jam insolentia devenerant Fratres Prædicatores, ut privilegia nescio quæ à Pontifice nuper concessa (maximè vero alterum quo jurisdictione Academicâ solutos sese divenditarunt) crepantes; Cancellarium & Magistros præ se contemnere, interque Scholares turbas ac seditiones movere occiperint. Rex itaque (ad quem scilicet Cancellarius, alique haud pauci, querelas ea de re detulerant) Rescripto^b suo Vicecomiti mandat, ut cum Antecessores sui Cancellario Oxoniensi potestatem dederint infra Academiæ præcinctus, quæcunque tam Clericorum quam Laicorum (præterquam capitalia quæ vocant crimina, & mutilationem, sive *Mabemiam*) cognoscendi, cumque Fratres quidam, Indulto se Pontificio ditioni Academicæ subtractos prætendentes, turbas Scholaribus dare, Urbemque tumultibus infestare ausi fuerint: istarum propterea literarum vigore malemeritos eos, (utut diplomata quævis Papalia præ se ferant) debitâ poenâ plectendos

^a Rot. Rom. 11. Ed. II. m. 10. ^b In libro suo de memorabilibus Oxon. fol. 29. b. ^c Inter Rot. Rom. in Turri Lond. 11. Ed. II. ^d Inter eosdem rot. Rom. 10. Ed. II. ^e Ibid. 11. Ed. II. m. 11. ^f Continuatur Adami Myrimouth MS. in bib. Coll. Magd. Oxon. ^g In A. fol. 49. b. C. 38. b. ^h Claus. 12. Ed. II. m. 22. vide in epistolis sive summis Pet. de Vineis MS. in bib. Bod.

sedulo curaret. Porro autem deferuntur post paulo ad Episcopum *Lincolniensem* Fratres; quod ejus utique Jurisdictionem invadentes, & peccatis laxandi, & sacris prohibendi auctoritatem sibi arrogarent. Is ergo per ^a literas Archidiaconi Officiario præcepit, ut in omnibus tum intra *Oxoniam*, tum in regione vicinâ Ecclesiis edici juberet, nequis Fratrum eorum aliquem pro pastore suo agnosceret; qui sic faceret anathemate innodari: quod scilicet absolvendi potestas, infra Universitatem Cancellario, infra Archidiaconatum vero *Oxoniensem* Sacristæ *Osneiensis* consignata dudum fuisset. Qualem hæc effectum sortita sunt, compertum non habeo, atqui, ut plura impræsentiarum de fratribus iis adferre superseadam, constat illos neque propositi sui tenaces fuisse; verum nil certi ac deliberati habuisse præterquam molestiam Academicis frequentem quoquo modo exhibere, quâ in re diligentem adeo operam impendebant, ut nostrates perinde ac *Parisienses* receptorum in Academiis poenituerit, & utrinque nil ardentius optaverimus, quam exterminatos tandem aliquando videre.

Notandum quod *Clemens V.* Pontifex Romanus, in Synodo *Viennæ Gallorum* habitâ an. CIOCCXI. constitutiones haud insalubres fecerat, ad Religionis Reique literariæ incrementum pertinentes, quas cum in unicum volumen colligere destinaret, negotiis majoribus eoque præpeditus est, donec mors demum consilia antevertit. Illas autem postea *Johannes (XXII. ut aliqui volunt)* Pontifex in unum coegit; earumque ^b alteram, ad eruditionis emolumentum spectantem, cum anno jam elapso confirmata fuisset, *Oxonii* in Festo conversionis *Divi Pauli* juxta computum Astronomicum, publicari jussit. Decretum illud Linguam Græcam atque Orientales attingit quarum Professores institui voluit in Universitatibus locisque subscriptis. --- Ut igitur peritia linguarum hujusmodi (loquor nunc ex ipsa constitutione *Clementis Papæ*) possit habiliter per instructionem efficaciam obtineri, hoc sacro approbante Concilio Scholas in subscriptarum linguarum generibus, ubicunque Romanam curiam residere contigerit, nec non in *Parisiensi*, *Oxonien*si, *Bononien*si, & *Salamantico* Studiis providimus erigendas: Statuentes ut in quolibet locorum ipsorum peneantur Viri Catholici sufficientem habentes *Hebraicæ*, *Græcæ*, *Arabicae* & *Chaldae* lingua notitiam, duo videlicet uniuscujusque lingua periti, qui Scholas regant inibi, & libros de linguis ipsis in latinum fideliter transferentes, alios linguas ipsas sollicitè doceant, earumque peritiam studiosa in illos instructione transfundant, ut instructi & docti sufficienter in linguis hujusmodi, fructum speratum possint (Deo autore) producere, fidem propagaturi salubriter in ipsos populos infideles: quibus equidem in Romana curia legentibus, per sedem Apostolicam: in studiis verbò *Paris. Per Regem Franciæ: In Oxon. per Angliæ, Scotiæ, Hybernæ ac Walliæ, in Bononia per Italiæ, in Salamantica per Hispaniæ Prælatos, Monasteria, capitula, Convēntus, Collegia exempta, & Ecclesiarum Rectores in stipendiis competentibus & sumptibus volumus provideri, &c.*

Quam *Clementinam*, tanquam certissimum indicium defectus & imperfectionis Universitatis nostræ,

& reliquarum quæ hic nominantur, ^c *Londinensis*, sive *Caius*, habendam dicit: nimirum ideo *Cantabrigiam* fuisse præteritam, quia *Oxoniam* dignitate & eruditione excelleret, studiosis *Cantabrigiensibus*, ita in linguarum scientia excultis, ut Professoribus minime indigerent, qui ad nos hebetes & indoctos amandandi: & cum variæ essent in *Gallia* Academiae, relictis iis, solam elegisse *Parisiensem* Patres *Viennenses*, quia omnium illa ultima & indignissima. Sed fruatur hoc suo furore vir ille: sobrii certe omnes longe aliter sentiunt; quodque *Londinensis*, defectum, *Gregorius Theologanus* incrementum vocat, & *Cassanum* (quale revera est) privilegium; unde *Rodolphus Hospinianus*, ut alios præteream, *Oxoniam* præcipuis totius Orbis studiis comparandam ^e censuit. Perfectio constitutio hæc *Clementina* multo magis inter *Oxonien*sis Academiae Privilegia ac memorabilia reponi meruerit, quàm illa *Thoma Arundelii* de *Wylevis* apud *Lynvoddum* constitutio tantum provincialis, quam tamen, ommissa hac de quâ loquimur, *Robertus Harus* in *Oxonien*sis Academiae memorabilium Pandectis quas contexuit transcripsit.

Et quanquam sint qui in hac *Clementina*, non studiorum ipsorum ordinem designari, sed provinciarum ad quas pertinebant rationem potius habitam fuisse asserant, merito tamen insignissimus Jurisconsultus *D. Albericus Gentilius*, *Oxonien*sis Scholæ ^f præcedentiam (ad *M. Paris* mentem, qui ait, est *Secunda Ecclesiæ Schola*, immo prima, quia *Ecclesiæ fundamentum*; vide *Matth. Parisiensem* supra sub anno CIOCCVI.) ex ista studiorum Catholicorum enumeratione, in Oratione pro laudibus ejusdem & *Perusina*, probavit & confirmavit: Quemadmodum è contra ex *Oxonien*sis studii in hac constitutione præcedentiâ, *Henricus de Abendun* Collegii quondam *Mertonensis* Custos, in concilio *Constantiensi* (uti postea memorabimus) universæ *Anglicæ* gentis primarum adversus *Hispanos* tuebatur. Quapropter si in hac *Clementina*, *Oxonien*se studium (quâ voce generale intelligit Universitatem; ut ait *Glossator*) cæteris Provinciarum studiis generalibus præponatur, quanto magis *Cantabrigiensis*, ejusdem Provincie Scholæ, anteponendum ^g habet hinc *Ecclesiæ Universitates*, in quibus *S. Biblia transferenda, peregrina lingua docentur*, inquit in sua adversus translationem Anglicanam ^h determinatione, *Gulielmus Butlerus*. Quinimo ad *Talmudicos* quoque libros interpretandos præsidia hinc petebantur, de quibus maxime hanc constitutionem intelligi, author est de *Arcanis Catholicæ veritatis* lib. II. cap. 7. *Petrus Galatinus*, quem licet ob eam sententiam *Sixtus Senensis*, Bibliothecæ *S. lib. secundo* reprehendit; *Eugenius IV.* Pontifex Romanus in Concilio *Basiliensi*, *Judaorum & Neophytorum* saluti nihil utilius judicavit, quam si *Viennensem* hanc constitutionem renovaret, & procuraret ut stipendia professoribus honesta penderentur, cui rei studiorum ipsorum Rectores, in assumptione Reſtoratus sui, juramento essent adstringendi.

Illâ hercle *græca lingua* in quibusdam corruptioribus exemplaribus omisso, nonnullis Glossatoribus occasionem præbuit, (uti mox dicam) ut in originali quidem extitisse, deletam tamen comminiscerentur, quod hæc constitutio de illis tantum linguis,

^a In Reg. Dalderbye fol. 391. & 388. ^b In 5. lib. *Clementin.* cap. 1. vide epistolam ejusdem Pap. *Johannis ad Acad. Oxon.* de statutis concilii *Viennensis* ab ea accipiendis, MS. in bib. Cotton. ^c In lib. 2. de antiq. Acad. *Cantab.* p. 195. &c. ^d In 18. lib. de Rep. ^e In lib. de Orig. Scholarum. ^f Academia *Parisiensis* *Oxonie* hic præponitur (inquit idem *Gentilius*) sed ab *hermine Gallo*, in Concilio *Galliæ*, cum constat *Oxoniam* *Lutetiæ* matrem fuisse, *Carolo magno* (per præceptorum suum *Alcuinum Oxoniensem*) *Academiæ Parisiensem* instituente. Sic in libello suo cui titulus est *Laudes Academiæ Perusinae & Oxoniensis* edit. *Hannovæ* 1605. pag. 29. ^g MS. in bib. Coll. *Merton.*

quibus utuntur infideles, propriè intelligi oporteret. *Græcos* autem utcumq; schismatici dicantur in fide constitutos esse, nec ab Ecclesia Catholica nisi in uno tantum de Spiritus Sancti productione articulo dissentire: non igitur de *Græcis* ipsis tantum laborandum, quantum de aliis populis convertendis, qui longius à fide abesse dignoscuntur: atque hanc deletæ illius vocis rationem fuisse existimant. Audiant tamen (inquit ^a *Twynn*) honoratissimum Trilinguam meorum (collegii *Corporis Christi* Professores intelligit) Patrem *Richardum Foxum*, etiam horum Decretalium Doctorem, auctore *Joh. b* *Rosso*, Episcopo *Wintoniensi*, qui in suis Collegii *Corporis Christi Oxoniæ* statutis, ideo in præclaro illo suo *Alveario eximium Gracitatis Professore* semper existere voluit, quod *Sacro-sancti Canonibus* (*Clementinos* intelligit) pro bonis literis, & imprimis *Christianis*, instituerunt ac jusserunt, cum in hac *Universitate Oxoniensi*, perinde ac paucis aliis celeberrimis *Gymnasiis* nunquam desiderari, nec tamen se eos (hoc est ceteros *Angliae*, *Scotia* & *Hyberniæ* prælatos) hac ratione excusari velle, qui *Græcam* lectionem in eo suis impensis sustentare debeant: cujus exemplo non ita pridem *Johannes Spencerus S. T. P.* pietatis & doctrinæ nomine clarissimus illius Collegii Præses, ad magnum suorum profectum & ornamentum, *Hebraicam* Prælectionem in eodem Collegio suis sumptibus instituit, quod alii alibi passim fecere.

Ego vero sic existimo, illis tribus linguis (nam *Arabica* alia ratio est) potissimum consultum fuisse, quod hæ linguae illæ fuerant quibus *S. literæ* consignabantur, & maxima etiam detrimenta olim acceperant, *Chaldaea* scilicet translato ad *Persas* imperio, *Hebraica*, *Judaica* ob eadem *Christi* ubique terrarum dissipatis, *Græca*, *Græci* prius à *Romanis* tum à *Turcis* misere afflictis, in quorum gratiam linguæque conservandæ causâ Collegium iis *Roma* instituisse dicitur *Gregorius XIII.* Qui vero, quoniam sanctione apposita lex ista indigebat, aut quod in *Anglia* unus Prælati (ut fingunt) alteri non subicitur, eandem nunquam obtinuisse affirmant, *Nicolaum Harpesfeldum* legant, qui circa an. *CIOCCCIIX.* *Hebraicam* linguam in *Oxonia* per quendam *Judaum* ad fidem *Christi* conversum legi capisse, tradit; cujus salario atque stipendio, & aliorum quorundam Cleri negotiorum procuratori, ex pecunia qua quisq; ex clero sui sacerdotii ratione, unum videlicet denarium in singulas marcas contribuendo satisfactum est. Hæc ille, cui accedit *Matth. c* *Cantuariensis*, nisi quod, cum *Harpesfeldus* dicat unum denarium in singulas marcas, hic unum quadrantem in singulis libris *Ecclesiasticorum* proventum ad illius lectoris salarium erogatum fuisse, scribit.

Atque ita *Scotia* quæ gemmas, *Hybernia* quæ ceras, *Wallia* quæ lupos *Anglorum* regibus tributis loci pendere solebant, tum una cum *Universa Anglia*, atque etiam *Cantabrigia* ipsa (Collegia enim exempta & non exempta in hac *Clementina* continentur) *Oxonienſi* Academia, facta fuerunt tributaria, certa stipendiorum ratione constituta, licet incerta, pro ratione meritorum cujusque prælectoris; quod in *Italia* gymnasiis fieri, auctor est *Andreas Fricius* in libro de Scholis, & *Simon Maricius* in libro de Origine Scholarum. Quod si tam egregium *Oxonienſis* Scholæ decus & emolumentum *Londinensis* cum defectu junctum esse dicat, in suam quæso oculos, nisi cæcus

fuerit, conficiat, quam usque adeo à *Græcarum* literarum studiis averſam profecto videbit, ut imperante *Henrico* illius nominis *VIII.* de iisdem propè actum fuisset, nisi *Johannes Fisherus* Episcopus *Rosensis* intervenisset, quin & *Richardus Crocus* habitus non una oratione, *Cantabrigenses* ad *Græcas* tandem literas capeſſendas vehementer hortatus esset, causaque eruditionis suscepta ab exemplo *Oxonienſium*, quos ad *Græcas* se literas convertisse, vigilasse, jejunaſſe, sudasse, prælectores *Græcos* sibi comparasse (*Cantabrigenses* vero ejecisse) scribit stimulos turpiter ceſſantibus subjecisset.

Sed redeo. Liqueat Pontificem linguâ potissimum *Hebræâ* instruendos voluisse *Christianos*; quod *Judaos* nempe ad fidem perducere posse non desperaret: de *Arabica* vero & *Chaldaica* non adeo fuisse sollicitum, quod *Saracenos* forte & *Assyrios* *Christi* imperio non tam facile subigendos existimaret. Cæterum de linguâ *Græcâ* observavit, in commentariis suis ad decreta *Clementina*, *Johannes d* *Andreas*, omiſſam in ipſo Autographo fuisse, quam alii porro nec in impressis compluribus reperiri deribuerunt: & inde, nisi me fallo, est quod *Lelandus* de literis in *Britanniam* migrantibus agens hæc e. habet.

*Illæ vetus lingua florebat Roma duabus;
At lingua gaudet terra Britannia tribus.*

Non deſunt tamen commentatores, qui exemplaria illa pro spuris habent, licet alii aliter ſentiant, & veluti ſupradictum, *Græci* propterea *Idiomatis* mentionem non factam arbitrantur, quod in *Universitatibus* pridem longe magis quam reliqua tria invaluerat, aut ſaltem quoad Gentis ejus conversionem laborandum à Pontifice non eſſet, cujus fides in illo de *Spiritus Sancti* productione articulo, ut ſupradictum eſt, cum *Romana* diſcreparet, & quæ ſedis illius primatum non agnoſceret.

Verum ne Pontifex dictarum linguarum lectionem instituiffe jam primitus *Oxonie* videatur; præmittendum non duco nobiſcum ante ſecula nonnulla extitiſſe, qui omnes, exceptâ *Chaldaea*, & didicerunt, & præmonſtrant.

I. Primo enim ſermonem *Arabicum* probe callebant *Daniel Merlacus*, ſeu *Morleius*, *Rob. Retenſis*, *Athelardus Bathoniensis* &c. (quorum in anno Dom. *CIOCLXXXV.* meminimus.) Hi autem plures libros ex *Arabicis* Latine vertebant. Et ſane ſi, quod à bene multis memoratur, jam linguæ illæ in *Trivialibus* & *Quadrivialibus* habebantur, literarum *Arabicarum* cognitionem nobiſcum ante plurimos annos percrebuiſſe dubium non erit: cum *Edoardus I.* in ſtabellis, tertio Regni anno, de inſtituendo Capellano qui ad Beatæ *Virginis* ſacris operaretur, huc tranſmiſſis; id inter laudes *Academiae* hujus recenſet, quod *Trivialia* & *Quadrivialia* ibidem fundamenta poſuiſſent.

II. Linguam quod attinet *Hebræam*, haud pauci ejusdem peritiſſimi, regnante etiam *Athelſtano*, emicuerunt. Is enim, velut è *Chronicis* patet, inſtantibus Episcopis, *Sacras Scripturas* in *Idioma Saxonicum* ſeu *Anglicanum* tranſfundi juſſit; quibus decurrentibus ſeculis *Groſteſtus* inſuper (ut alios taceam temporibus *Henrici III.* florescentes) è commentariis

^a In *Apol.* lib. 3. ſect. 305. ^b In lib. ſuo de Regibus *MS.* ^c In *Antiq. Britan.* in vita *Gualteri Reynoldes.* ^d Et *Joh. Imola* etiam in *Comment.* ſuis in 5. *Clem.* & alii. ^e In *encomiis Trophæis* &c. edit. *Lond.* 1589 p. 3. ^f *Par.* 3. Ed. I. m. 34. & in *pix. MM.* nu. 11. ^g Vide *Balaam de Scripturibus* cent. 2. nu. 27. & in declaratione ſua in *Itinerarium Lelandi*, edit. 1549.

Hebraei plurima excerptis, & speciatim Patriarcharum Testamenta in latinum transferebat. Denique *Judeis* nobiscum agentibus, haud paucos eorum libros adepti sumus, quorum plures adhuc in manus nostras devenire iisdem exturbatis. Quin & iidem Scholares etiam lingua sua erudisse perhibentur in Academia nostra commorantes.

III. Literas autem *Græci* prælectas apud nos olim fuisse cum toties indicarim, necesse non habeo repetitis illud indicium manifestum facere; præsertim cum hanc sim materiam copiose magis deinceps tractaturus.

CLOCCXCIX.

Subtraxerant pridem *Edoardo I.* (nescio quâ de causâ) Cives pensionis Emphyteuticæ, sive feodi firmi Urbani redditum annuum. Fisco itaque suo addixit ille (vel XIII vel XVIII. Regni anno) Mercatus Clericatus, eumque Castri nonnunquam Constabulario, nonnunquam alii cuilibet (si quando quæstum ita uberius facturus videretur) elocabat. Quapropter *Edoardus II.* vigore prædictæ vindicationis regis, sive seizure (à quâ Clericatus ille nunquam integre ad Municipem redibat) Brevi suo *Eboraci* XXVIII. Maii, annoq; Regni XII. h. e. Dom. CLOCCXCIX. dato, Majori & Ballivis *Oxonienſibus* præcepit, ut, (evitandis turbis ac litibus) negotiatores Oppidani à peregrinis, & propolæ, sive forestallatores, ac sectores sive Regrarii urbani à rusticis determinarentur, assignato de assensu Cancellarii Universitatis prædictæ loco, in quo extranei merces suas separatim distraherent. Ordinato pariter, ut si id illi mature non præstarent, ab Universitate, excluso Burgensium Consilio & autoritate, procurandum esset; quod non secus accidit, circa hunc enim annum ordinatio Mercatus, à tempore antiquo usitata, fuit de novo renovata, prout his verbis à memoria proditum est.

Venditores stramenti cum averiis suis stabunt inter portam Orientalem & Ecclesiam Omnium sanctorum in medio via regia. l. e. altæ plateæ.

Venditores Busti, sive Cremii, in Carectis, sive plaustris, stabunt inter Schylders & tenementum quondam Johannis de Maideston. h. e. inter vicum, qui ducit ab Ecclesia B. Virginis ad Coll. Orielsenſe, & ultimum tenementum (duobus exceptis) ejusdem parochiæ ex parte australi plateæ altæ.

Venditores Merennii, sive ligni ædificiis struendis idonei, stabunt inter tenementum quod vocatur Aula S. Thomæ & Venellam S. Edwardi h. e. inter tenementum nuper vocatum Diverforium Cygni (quod est ultimum, uno excepto, ejusdem Parochiæ B. Virginis ex parte australi plateæ altæ) & vicum, qui ducit ab Ecclesia Omnium sanctorum ad Hospitium Pecwaterianum.

Venditores Porcorum stabunt inter Ecclesiam B. Mariæ & Ecclesiam Omnium Sanctorum, h. e. ex parte boreali altæ plateæ.

Cervisia stabit inter Venellam S. Edwardi, & tenementum quondam Aliciæ de Lewbury: quod tenementum Thomas de Aylesbury tenet de procuratoribus Cantaria B. Mariæ in Ecclesia Omnium Sanctorum, in australi parte via Regia. h. e. tenementum vel Diverforium Scaccarii; vulgo Chequer Inn.

Venditores Ollarum terrearum & carbonum, stabunt inter dictam Venellam S. Edwardi, & tenementum quondam Johannis de Hampton, quod Richardus

de Wodehay tenuit dum vixit, & ab eo loco ut supra Venditores Chirobecarum & whytawyers (i. e. Allutarii vel Interpolatores albi corii) stabunt inter Ecclesiam Omnium Sanctorum, & tenementum quod quondam fuit Johannis le Goldsmyth, quod Robertus Westley jam tenet de Magistris magna Aula Universitatis Oxon ex parte boreali via regia. Notandum quod istud Tenementum est proximum (uno excepto) ex parte Occidentali Diverforio Mitra.

Venditores monianorum (hi sunt ni fallor Pelliones, quos vulgo vocamus furriers.) Lynedrapers & Langedrapers (hi sunt etiam proculdubio linearii & lanarii quos nunc vulgo vocamus Linnen Drapers & wollen Drapers) à dicto tenemento Johannis le Goldsmyth usque tenementum Abbatis de Osney in angulo, quod Johannes South quondam inhabitabat. Nota quod hoc tenementum in angulo habet nunc præ foribus Antliam bifrontem.

Pisiores vendentes panem vocat Cuteseyn (h. e. panem fufuraceum vel atrum) stabunt inter shopam quam Nicolaus le Spycer jam tenet & tenementum quod Johan. Conyntroyer tenet. Quæ quidem tenementa situata fuerunt ni fallor, in platea ducente à Quadrivio, ad portam borealem.

Venditores piscium extranei, & non de Gilda, (sive municipio, Oxon) diebus mercatus stabunt retro dictarum Venditorum panis versus medium vici.

Poletarii (potius polentarii, aut pullarii) forinseci stabunt inter Mauger hall, aulam Maugeri & tenementum vocatum Somenorſhy. h. e. inter ostium Diverforii Cruch & Tabernæ quæ pro insigni Coronam habet.

Venditores panis albi ex utraque parte Quadrivii stabunt à capite boreali versus Austrum.

Tannarii (hi sunt Coriarii) stabunt inter Somenorſhy (Hospitium Somneri) & Quadrivium.

Vend. caseorum, lactis, ovorum fabarum, pisarum novarum, butiri, stabunt à Cornerio, vel angulo, Quadrivii ex utraque parte via versus Ballivum.

Vend. fani & herbagii, apud collistrigium. Nota quod collistrigium ab antiquo stabat in medio plateæ quæ ducit à Quadrivio ad portam borealem.

Vend. Corporum ex opposito le Old Drapery, h. e. ex parte australi Ballivi, qui ducit à quadrivio ad Ecclesiam S. Petri in Ballivo.

Vend. Bladi, sive frumenti, stabunt inter portam borealem & Mauger hall.

Frutarii, venditores

{	Farina
{	Avena
{	Semenum parvorum

stabunt ab officio Gilda Aula, versus Bnaphall; h. e. versus Diverforium Castellii.

Vend. Herbagii scil. Olerum, porri (quæ vocamus pothearbs) stabunt à Bnaphall versus Quadrivium.

Vend. Discorum & Squilerum (vulgo Scullery ware) stabunt inter Baptyſen & Stoquinarium juxta Palatium. h. e. inter Diverforium Iridis, seu flower de luce, quondam Hospitium Baptiste Judæi, & locum ubi venditores (ni fallor) tibialium inhabitabant, qui fuit (ut opinor) inter Diverforium rubri leonis & vicum Kepeharmianum, ex opposito Diverforii Apri Carulei.

Vend. piscium frise. (fluviatilium, saltē non salitorum) qui sunt de gilda villa, subtus Palatium Nicolai le Spycer, prout antea usi fuerunt.

Vend. Busci (sive lignorum) à magna Jueria vel

Judaismo usque tabulas piscium. h. e. à loco quem incolebont Judæi (nempe inter vicum *Treshamiam* ex parte australi *Apri carulei*, & ædificia *Edis Christi*) ad ostium Gildæ aulæ, sive fori juridici aut eo circiter.

Caretti, sive planstra, cum *spini* & *busti* stabant inter portam borealem & le *Draperij hall* in parte Occidentali via regie. Nota quod *Draperij hall* (aula *Draperiana*) stabat quondam ex parte australi *Diversorii Capituli regii*, aut eo circiter.

Miror autem, idque haud modice, nihil in constitutione illâ occurrere de statione Laniorum, deque loco in quo viva pecora, oves nempe & boves, vendantur; præsertim cum ea temporibus *Henrici III.* divendita fuisse aperte constet. Verum his omis- sis, magnum ad usque conflictum quod sub *Edoardo III.* contigit Mercatum sic à Rege ordinatum perennasse, inque ipsius manibus ejusdem Clericatum resedisse arbitror. Tum enim Civibus Rex libertates ademit, atque jus speciatim Mercatus Cancellario transcripsit.

CIOCCXX.

Conflictum superiori anno inter Scholares *Australes* ac *Boreales* secus vicum *Murilegorum* in vigiliâ *S. Kenelmi* subortum, de industriâ prætermisi, quamvis in eo Laicus quidam *Lucas de Horton*, ab *Elya Hubberhorpe* Clerico Aquilonari, fortuito fertur à interemptus. Hoc autem temporum tractu stabilitæ comparent *Lecturæ*, quas à Pontifice Romano institutas superius diximus; & quibus *Hebraicam* illam *Johannes de Bristol* à *Judaismo* conversus, magno Scholarium plausu, plures annos obibat; accepitque hoc anno stipendium à *Gualtero Reynold* Archiepiscopo *Can- tuariensi* constitutum, qui singulis reddituum in totâ suâ Provinciâ Ecclesiasticorum libris, teruncium (non vero ut ^a quidam falso scribit cuique *Marce* obolum) eo nomine imposuit. Id autem pecuniæ ineunte *Quadragesimâ* collectum, & apud Priorem *S. Trinitatis Londini* à depositum, dicto inde *Præ- lectori* variis per colybum pensitationibus reddebatur. Postremam hujus stipis mentionem invenio ad annum CIOCCXXVII. quo nimirum tempore Prior *S. Catharina* extra *Lincolniam*, à *Johanne Dalderby* ejus *Dioceseos* Episcopo, ad stipendium illud in ipsius Episcopatu colligendum designatus, fidem sefellisse deprehendebatur, illo propterea negotio *Antonio de Beck* seu *Beck S. T. P.* & Cancellario *Lincolniensi*; *Andrea Gyles de Radmere*; *Thoma de Corbrygge*, & *Roberto de Brydelington*, Canonicis *Lincolniensibus* ^c demandato; quibus concessa potestas est, per dictam *Diocesein* à singulis *Beneficio- rum* *Marci* obolum exigendi, deque præfato *S. Catharina* Priore quæstionem habendi. Cæterum quot inde annos duraverit stipendium illud, aut quinam per hæc tempora fuerint linguæ *Græcæ*, *Chaldaicæ*, aut *Arabice* *Prælectores*, nullibi, quod sciam, occurrit.

Hoc iterum anno, diutina inter Academiam fratresque *Prædicatores* controversiæ ^f componuntur, approbante Cancellario & *Johanne de Bristol* ejus ordinis Provinciali. Ad ineunda vero pacis fœdera designati sunt à *Dominicanis* *Petrus de Kenyngton*, Lu-

cas de *Wodisford*, & *Gulielmus de Ebryton S. T.* Professores, quibus accessit *Johannes de Wrotham*; ab Universitate autem maximâ ex parte erant, quorum in dissidiis prioribus mentionem fecimus. Atque eorum quidem opera in tam firmam redacti sumus concordiam, ut postmodo unquam dissidiisse haudquam repererim.

CIOCCXXI.

Gravamina illa de quibus Academici libellos & supplices contra Burgenfes ultimo anno obtulere, & quorum nonnulla Mercatum attigisse deprehendo, prætervecti sumus. Omittendas vero non arbitror literas ^h regias, hoc anno in gratiam Universitatis, datas; atque omnibus *Ballivis* & *Fidelibus* suis firmiter injungentes, quod Cancellarium, Magistros, Studentes, ipsorumque servientes, & res suas manteneant & protegant; & alias i majori & *Ballivis*, quod omnes personas suspectas, tam *Magnates*, quam alios in *Oxon.* perendinantes, in perturbationem tranquillitatis *Studentium* ibidem, expellant. Quod ad Rescriptum ultimum *Salopiæ* xx. *Januarii* cum priori transmissum, spectat; viros quosdam malemeritos, regiisque partibus amicos parum, compescendos mandabat; quibuscum & Scholares quosdam sentire constabat, & proinde Universitas, aut hoc, aut sequente anno, Statutum ^k contra arma defensiva sive offensiva gestantes promulgabat.

CIOCCXXII.

Fervebant hac tempestate diffensiones quæ ultimo anno inter *Joh. Lutterellum* Cancellarium & Magistros ac Scholares *Oxonienfes* obtigerant; quarum originem investigare nequeo nisi litibus nominalium, quos vocabant, cum realibus, tribuendæ fuerint. Certe eousque jam exarsisse liquet, ut cum *Lutterello*, Magistratu se abdicanti, in animo esset iter ad exteras regiones suscipere, Rex non tantum se in *Angliâ* ^l continere, verum nec tabellas aliquas ad peregrinos dare præceperit; ne scilicet ejus operâ apud populos transmarinos male audiret Universitas. Sub id porro Regia Majestas *Lutterellum* ac Magistros *Eboracum* accersivit; ibique habito coram se concilioque suo controversiarum examine, gratia inter utramque partem integratur. Cæterum de *Lutterello* isto non est omittendum, virum fuisse cum primis eruditum, libros præterea de re Theologicâ edidisse, ab ejus ævi literatis in pretio habitos. *Romam* is olim adibat acceptis à Rege ad Pontificem literis commendatitiis, ubi monitu ^m *Stephani de Ketering* ibi tum commorantis, velitationes varias contra viros doctrinâ claros sed invidiæ expositos tantâ omnium opinione obivit, ut gratiam cum Pontifice, beneficia in eruditos omnes effundere parato, haud vulgarem inierit: majorem adhuc apud Regem *S. cilie* æstimationem consecutus; siquidem inter Clericos ex omni *Europâ* eodem convocatos, opponentis juxta & respondentis personam sumptâ prudentiâ & pari acumine sustinebat. Hanc vero tantam viri famam in causâ fuisse opinor, cur eum *Edoar-*

^a Ex res. Tho. de Graundpont coronatoris Oxon, 13. Ed. II. in *scriin.* Civ. Oxon. ^b Regist. Reynold fol. 99. & Reg. Burwash Episc. Lincoln. ^c Harpeschild in *Hist. Eccles. sec.* 14. cap. 28. ^d Reg. Reynold. ut supra fol. 101. ^e Reg. Burwash vel Burgesht ut supra fol. 351. ^f Ut in quadam submissione Fr. Predicatorum in turri Scholarum in pix. Y. num. 9. ^g In lib. parliam. Westmonast. inchoat. die lune in Octavis S. Mich. 14. Ed. II. fol. 84. in Tur. Lond. vide in pix. MM. in Tur. Schol. nu 5. &c. ^h Pat. 15. Ed. II. part. 1. m. 1. ⁱ Claus. 15. Ed. II. m. 23. ^k A. 63. a. C. 31. a. ^l Claus. 15. Ed. II. m. 29. ^m Ut in summis vel epistolis Petr. de Vincis, MS. in bib. Bod.

du II. ab itinere, ut mox ante dictum, revocavit; quia nimirum fidem apud externos inventura censebat quacunq̃ *Lutterellus* in Academiæ dedecus disseminaret; quamvis de probitate ejus haud prius dubitaret, cum Optimates quosdam *Oxoniam* superiori anno secedentes, aut Urbe à Majore & Ballivis pellendos, aut per *Lutterellum* Cancellariatu tum iungentem, sacramento, de servandâ pace, obstringendos a mandavit.

CIOCCCXXIII.

Viri perplures eruditi *Oxoniam* his temporibus illustrarunt; quorum de numero erant, *Nic. Trevettus* b Theologus idem & Historicus, *Thomas Walleisus* c Dominicanus, & præcipuus suæ ætatis quæstionum Theologicarum disceptator; *Henricus* d *Colsejus*, & *Gulielmus* e *Nottinghamus*, Franciscani; *Gualterus* f *Burleius*, *Johannis Duns Scoti*, una cum *Gulielmo Occbamo* Nominalium Authore, discipulus; *Gulfredus* g *Alievant*, & *Lucas* h *Bosden Carmelitæ*. His accensendi *Nic. de Lyrâ* i Doctor egregius, qui accuratis in Sacra Biblia commentariis magnam sibi eruditionis laudem cumulavit; & *Richardus Fiteraufe*, alia fax ardens concertationum in hoc seculo, à k scriptore quodam appellatus, Fratribus quam maxime insensum denotante, præsertim quod Nobilium filios in Sodalitia sua inelcantes, haud exiguum Academicis (quorum inde numerum imminui necesse erat) damnum deducunt. Tantisper de viris hoc temporum tractu inclarescentibus, propter quos licet *Oxonium*, Regnante *Edoardo II.* bonarum literarum scaturigo audierit, *Balaus* l tamen suo more bonarum artium corruptricem pro *Papæ regno* appellat. Certe, quod de seculis præterlapsis affirmandum est, cultioris literaturæ per hæc tempora defectus receptissimo Legum studio imputandi sunt, nam apud m scriptorem hac ætate florentem sic habemus; *Leges & Canones istis temporibus innumerabiliter sunt facunda, concipiunt divitias & pariunt dignitates. Ad illas conflunt quasi tota multitudo Scholarium his diebus.*

CIOCCCXXIV.

Hoc anno scitu digna occurrunt. 1º quod cum Cancellarius & Scholares ad Regem essent conqueſti de injuriis sibi (fortean per Oppidanos) illatis, Is Academiam omnibus modis defendendam ratus, ad Ballivos subditosque fideles de tuendâ eadem & protegendâ n rescripsit. II. Quod cum Academici quidam, apud *Walloſ* (quâ etiam gente oriundi erant) beneficiati, motis frequenter seditionibus pacem Universitatis turbarent, neque à Cancellario suspensi sacrisque interdicti ad bonam mentem redirent, querelæ hac de re apud Episcopos nonnullos, maxime vero *Menevensensem* habentur. Is vero rebellibus præ reliquis Prælatiſ succensens, ad Cancellarium Magistrōſ & Scholares III. non. Martii hunc in modum o conscripsit; --- concedimus vobis (inquit ille) &, quantum ad nos attinet, Ordinamus, ut si qui Clerici in nostrâ Diœcesi beneficiati die & nocte inventi fuerint in pacis vestra perturbationem arma deferentes, vel tranquillitatem ipsius Universitatis per

modum aliam perturbantes, & super hoc convicti fuerint legitime & ritè, seu per eorum fugam præsumptivè confessi: quod eorum beneficia in manibus nostris, ad denuntiationem Cancellarii faciendam nobis sub ipsius Universitatis sigillo communi, faciemus per triennium sequeſtrari, ut de fructibus beneficiorum percipiendis interim vel perceptis laſo aut laſis per convictos seu confessos aut fugitivos hujusmodi denuntiatione super hoc unica nobis facta legitime satisfiat. Quod si beneficium Ecclesiasticum non habuerint, ad tempus secundum qualitatem & quantitatem delicti, ad beneficium Ecclesiasticum minimè admittantur, nisi ipsi ad beneficium Ecclesiasticum promovendi, antequam hujusmodi beneficium assequantur, suam innocentiam in præmissis ostendere, aut laſu ab ipsis satisfaciant competenter & gratiam Universitatis meruerint obtinere, & sic restituentur legitime fama sua. III. Quod Rex Custodiam assisæ panis & cerevisiæ in Villâ & suburbiiſ, reddendo inde per annum ad scaccarium suum c. sol. &c. à Rich. D' amore (cui nempe eandem, IV. Martii antioque Regni XIº. concesserat) ablatam, literis & hoc anno, XXºq; Martii conscriptis Cancellario & Majori addixit.

CIOCCCXXV.

Tumultus quosdam ultimo anno coortos omitteſ dos censui; referam vero lites quibus Universitas cum Archidiacono *Oxonienſi* contendeſ bat, quod muneris *Galhardus* Cardinalis S. *Luciæ* in *Celice* tunc temporis gerebat, quem Scriptorem a quendam *Folchardum* nuncupasse reperio. In hoc autem positum erat contentionis caput, quod Archidiaconi Procuratores, siſ ve quos colligendis redditibus ac emolumentis designarat, cognoscendi de Scholarium fornicationibus, Adulteriis, Testamentorum probationibus, causisque aliis quæ ad Ecclesiasticam Jurisdictionem vulgo spectant, & quas ad Archidiaconi antecessores à tempore de quo non extat memoria pertinuisse asseriebant, potestatem sibi vindicarent. His *Henricus Gower* Cancellarius, Procuratores Universitatis cum Magistris haud paucis acerrime resistebant; & post plures lites Academiæ frustra intentatas, Archidiaconi deputatos gravamina (quæ vocabant) ad Dominum suum, apud externos degentem, transmittere cogeſ bant; qui iisdem perlectis, rem Pontifici aperiſ ebat, utque ea ad Curiam Romanam discutienda evocaretur, efflagitabat. Emanat itaque ad *Gualterum* Archiepiscopum *Cantuariensem* Bulla Pontificia, quâ jubetur Cancellario, Procuratoribus, *Johanni Shelving*, *Gulielmo de Scelton*, aliisque è Gradu Magistrali nonnullis mandare, ut infra sexagesimum diem post monitionem datam, in Curia Romanâ siſ tendos sese curarent. Literas hæſ ce Archiepiscopus, postridie quam acceperat, ad Abbatem *Osneiensensem* & *Rewliensem* mittit, qui, quod in mandatis dabatur, easdem in Universitate promulgari facientes, Cancellarium reliquosque antedictos impellere nequibant ut Romæ comparerent. Illi enim citationem ad externos repudiandam causati, clam se subtrahebant; cumque proventuum Archidiaconalium conductores, explendæ avaritiæ gratiâ, in forum Romanum iterum iterumque vocarent, ad Re-

* *Claus.* 15. *Ed. II.* m. 23. b *Balaus cent.* 5. nu. 24. c *Ibid.* nu. 35. d *Ibid. cent.* 5. nu. 38. e *Ibid.* nu. 44. f *Ibid.* nu. 42. g *Ibid.* nu. 34. h *Ib.* nu. 39. i *Harpesfeild*, in *Hist. Eccles.* sec. 14. cap. 28. k *Idem* *Harpesfeild.* l *In cent.* 4. nu. 97. m *Rob. Holcot* in præfatione ad comment. lib. sapient. *MS.* n *Pat.* 17. *Ed. II.* part. 2. m. 11. o *In Turri Schol.* in *pix.* II. nu. 3. p *Claus.* 18. *Ed. II.* m. 27 & in *pix.* *MM.* nu. 20. q *Harpesfeild* in *Hist.* *Eccles.* sec. 14. cap. 28. r *Reg. Reynold.* fol. 145.

gem confugit Universitas. Is querelas benigne audivit, inq; Academicorum gratiam a literas ad Papam dedit, quarum summa erat, quod cum per Archidiaconi Officiarios, augendorum reddituum impense cupidos, causæ quædam emerissent, quas Universitas propter ærarii sui tenuitatem apud externos non posset agendas suscipere, Sanctitatem propterea suam rogatam Rex vellet, ut Arbitros quosdam nominaret, qui dictas controversias in Angliâ terminarent, quoniâ (ut inquit ille) si causa prædicta modo procederet jam incerto, singuli de suis singularibus proventibus vel subsidiis amicorum studentes ibidem, Universitate relicta, ac dispersi (quod absit) ad propria vel parentum loca, ut creditur, firmiter se diverterent, & sic in Ecclesia Anglicana Fidei Catholica Doctores, ac etiam ejusdem deficerent Defensores, in animarum periculum, regni opprobrium, & divini cultus subitum detrimentum &c. Scripsit b præterea Rex ad Cardinalem, quem Archidiaconatum jam possidere præfati sumus, litteras a Curia Pontificiâ revocandam obtinuit, quam Sequestri, ea propter post paulo delecti, saltem in brevis tempus, diremerunt.

CIOCCCXXVI.

Privatis hisce publica succedebant dissidia, quæ nec Universitatem levius concutiebant, quæque ut scriptores plerique prodidere, eousque demum exarsere ut Regem Coronâ Sceptroque spoliarent. Ille autem antequam res suæ in tantum discrimen adducerentur, varias de eadem literas ad Academiam dedit; & speciatim c Rescriptum ad Cancellarium nostrum (quale ad Cantabrigiensem quoque sub id fertur misisse) cum inclusâ Rotulâ, quâ negotia inter se Regemque Gallorum emissa exponebat; ac speciatim tum injurias sibi factas ab eo memorabat, tum laceratam per ditiones ejus Regni Anglicani famam. Cancellario autem in mandatis dedit, ut Rotulam illam in Urbe Oxoniensi promulgandam publice curaret. Non longo post tempore eundem Regem apud Cancellarium Magistros ac Scholares, nostros juxta & Cantabrigienses, violatæ fidei, per d literas insinulat, quod scilicet ipse Conjugem suam charissimam, Regisque illius sororem, de pace inter Regna conciliandâ in Galliam transmiserat, cumque id ea effectum dedisse videretur absque juris sui hæreditarii, Ducatus utique Aquitanici, cessione, perfide agens Gallus, ditionem illam Edoardi filio in manus tradidisset, dum ipse de trajiciendo, & Clientelæ obsequio præstando cogitaret. Porro Regem antedictum de Coniuge suâ filioque redire non permissis criminabatur; necnon de Rebilibus contra se sublevatis & adjutis, navibusque onerariis occupatis, & Mercatorum quampluribus hostilem in modum trucidatis. His addidit Reginam suam, cum viris pessime animatis, sibi ac Regno suo perniciem allaturis, in Angliam jam iri remittendam, & propterea rogare se, ut Cancellarius, Magistri & Scholares (quorum privilegia nuperrime e roborasset) hæc omnia serio perpenderent, infraque Academiae limites evulgari facerent, & præterea in celebrandis Missarum solennibus, pro Regis Regniue salute, contra autem utrumque infesturos, preces ad deum effun-

derent. Fecerunt mandata Academici, atqui non illo animorum ardore, quo facturi fuissent rebus se aliter habentibus; etenim mox inde copiis haud modice instructus Mortimerorum alter, in Angliâ appellebat, Oxoniâque tendebat, vel in animo habens Urbem expugnare, vel Scholares ad partes suas perducere. His cognitis, Rex literas ad Cancellarium illico dedit, quibus præcepit, ut Portam Fabrorum, vulgo Smythgate, cujus custodia ad ipsum pertinere dicebat, cum Scholaribus suis propugnaret; ne scilicet Rogero Mortimero, consceleratisque suis, aditus eâ ex parte in Urbem pateret. Inclinata post paulo re suâ, Rex in Walliâ, prout Scriptorum plerique retulere, latebras quæsit, & Regina Isabella exercitum omnem Oxoniâ deduxit, comitante filio suo Aquitania Duce, Rogero Mortimero avunculo, alteroque Rogero eidem congenere, cum Optimatum turmâ haud sane exiguâ. Dum in hac autem Regione esset, apud Fratres partim Carmelitans, partim Islepiâ hospitabatur Isabella, quo in Pago egisse constat cum dona illi deferrent Oppidani nostrates, qui & Mortimeris Osneia commorantibus opsonia mitterebant. Inter hæc Adamus de Orleton Episcopus Herefordiensis (quem utique bellum hoc Civile conflasse præsertim & fovisse constat) consensu nobiscum Suggesto, susceptis a Regina armis causas & prætexebat, multisque effusis prodicionis apertissime arguendis, quibus tamen plebem Scholariumque reliquias acquieturos arbitrabatur, iter ad Wallos arripiebat, Cæterum hæc omnia tanto Reipublicæ litterariæ detrimento fiebant, ut Universitas Academicorum vacua propemodum b compareret, quos non ante menses deinceps perplures, Lecturas repetiisse proditum est.

CIOCCCXXVII.

Detructo ab Imperio Edoardo, filioque ejus in Regem inaugurato, plurima in gratiam Studiosorum nostrorum (quæ pro Rege gesserant oblivione sepultis) indulgentur. Etenim per inspeximus, ut loqui solent Legulei, Privilegia omnia ab Antecessoribus regis concessa, pro ratis i habentur, speciatim quæ Edoardus I. impertivit, Henrici III. concessiones roborans, veluti ad an. CIOCCCXV. prædiximus. Confirmantur præterea compositio inter Scholares & Burgenses, autoritate Edoardi I. anno Regni xviii. facta, & literæ k ejusdem patentes, ad Ballivos aliosque, ad quos ea spectarent, datæ, circa Cancellarium & Scholares, eorumque bona ac famulos, contra vim & injurias protegendas. Indulti hisce l aliisque hoc in loco non commemorandis, Academia donavit Edoardus III. ubi se auspiciis Gualteri Burlei profecisse grato adeo animo recognovit, ut Patrocinii beneficiorumque nomine Decessoribus quibuscunque suis anteposendus merito videatur.

Hoc eodem anno immane facinus per Scholares Civisque Oxonienses qui ab Oppidanis Abendonensibus in sceleris societatem fuerant illecti, contra ejus loci Monachos perpetratum m reperio; cujus poenas cum Academici inde luerint, minime suppressendum, immo fustius enarrandum existimo.

Die Lunæ Octavis Paschalibus proximo, de nocte, horâ nonâ, Municipes ad unum omnes Aben-

^a Rot. Rom. 19. Ed. II. & in quibusdam Epistolis Regis, Academia Oxon. & aliorum in bib. Lambeth. MS. ^b In eod. rot. Rom. ^c Claus. 19. Ed. II. m. 11. ^d Claus. 20. Ed. II. m. 10. ^e Ut in pix. NN. nn. 2. 3. & c. ^f Rot. comp. Camerariorum Oxon. in scrip. Civit. ejusdem, in pix. vel Theca cuius, est Accompts. ^g Wallingham in Hist. vel Chron. sua edit. 1603. p. 124. & Tho. de la More, in Ed. II. ^h D. fol. 22. a. & b. ⁱ In pix. NN. nn. 4. & pat. 1. Ed. III. part. 1. m. 8. ^k Pat. 1. Ed. III. part. 1. m. 25. ^l Ut videtur in B. 18. a. C. 80. a. D. 44. & c. ^m In Chron. rot. Monasterii Abendon MS. & in quodam fasciculo chartarum de rebus diversis in Chartophylæ. Civit. Oxon.

donenses pulsata Campana communi, in Ecclesia S. *Helena* conveniunt; ibique de Mercatibus & stallarum ordinatione consilia miscentes, decernunt jurisdictionem illam, Abbati, cui supra memoriam omnem adhæserat, permittendam deinceps non iri. Expositis deinde quæ circa mercatum non sine gravamine suo & injuria facta per Abbatem ingeminabant, eo furoris prorupere, ut Cœnobio ac Monachis facultatum direptionem ultimumque exitum intermineretur. Post tertium inde diem, qui Mercurii erat, ad dictam Campanam pulsationem, eodem nocte intempestâ confluebant, de exequendis quæ in Monasterium denunciabant sermones collaturi. Die proximo, albescente jam luce, ad Novam Domum *the Wild Hall* cognominatam in Oppidi umbilico positam contendentes, eidem flammis injecere, penitusque absumpsere. Hinc Abbatia ruinam meditantes, ad Templum S. *Nicolai*, portæ illius conterminum, transvolant, ejusque ostium injecto igni succendunt. Interim vero seculares quidam tutando Monasterio deputati, ex eodem prorumpentes, & facinerosos magno impetu adorti, eorum binos interficiunt, reliquisque in fugam coniectis, *Johannem Bolterum*, *Johannem Bishopum*, *Gustelmu Poënum*, Magistrum *Mauritium*, aliosque nonnullos comprehendunt, inque carcerem monasticum compingunt, judicio publico aservandos. Proclamabant post paulo in medio Oppido inque Regis nomine Monachi, quicumque se sponte dederent pro infantibus habendos; quod cum haud pauci fecissent una cum prædictis malemeritis, per *Joh. de Kannynges* cœnobiarcham rure pridem reverso, dimittuntur. *Abendonenses* autem propter interfectos suorum nonnullos animis exacerbati, vindictam cogitant; & missis clam nunciis rem omnem *Oxonien-sibus* exponunt, exaggeratâque quam à Monachis acceperant injuriâ, impense rogant, ut sibi in ulciscendâ eadem propere adessent. Mediâ itaque nocte sequentis Dominicæ, quæ in diem Festo Divi *Marci* Evangelistæ proximum incidit, *Abendoniam* advolant Cives *Oxonien-ses* plerique omnes, prælucentibus tædis, ducente autem ipso Prætor, *Burgensibus* ac *Scholarium* juniorum multitudine haud inermi stipatus. Manerium vero de *Northcote*, quod ad Abbatiam supradictam spectabat, attingentes, domos injectis flammis delerunt, atque ipsum deinde Oppidum intrantes horrendum adeo clamorem edidere, ut ipsos quoque qui advocarant pavor insolitus occuparit. Ad cœnobiū postea confestim properabant, Portamque flammis expugnare adorti, defendentes lapidum & sagittarum imbris infestabant. Interea temporis manus altera ad Hospitale Divi *Johannis* transvolabat, quod ejus portam perrumpi posse considerent; atqui spes eos sefellit, illud enim inclusi ad usque ortum solis fortissime tuebantur. Posthæc dum alii Manerio de *Berton*, ad præfatos Monachos pertinenti, flammis inferunt, alii Ecclesiam S. *Nicolai* adeunt, illâque una cum penu elemosynario, quod *Pitantiariam* vocant, perruptâ, Cœnobiū ingressi, nil prius habuere, quam ut portis interiori & exteriori concrematis, suorum colluvies citissime admitteretur. His ita peractis, *Edmundus* de la *Deche*, præcipuus turbarum suavor & coriphæus, Ecclesiam intravit, Monachosque (qui mortem unice expectantes ad supremum Altare precibus intendebant) aggressus, seniori cuidam tam grave vulnus inflixit, ut caput alterumque brachium propemodum absciderit, loco sacratissimo sanguinis innocui profusione temerato.

Inter hæc autem Cœnobiarcha ac Monachi superstitēs fugam corripunt, fluviumque vicinum trajicere

conati; partim aquis obruti sunt, partimque incolumes evasere. Conscelerati vero in Templi ararium perrumpentes, vestimenta, capas, Calices, Libros, reliquumque Ecclesiæ cultum, sacrilegio se apertissimo obstringentes, diripiunt; immo pyxidem, in quâ jacebant veneranda Corporis Dominici symbola, deportare non reformidabant. Ad Abbatis inde Gazophylacium profecti, munimentis, Chartis, syngraphis, oppignoratis hypothecis, five defeisantis, Rotulis computationum, & Curiarum, aliisque Monasterii instrumentis manus injecere, inque Aream Cœnobiarchæ proferentes ignibus tradidere. Porro nec Procerum munimentis paritum est, quæ subterfugiendis belli Saxonici calamitatibus ibidem fuerant deposita. Postremo, expugnatis Dormitorio, Refectorio, Infirmaria, Abbatis & Conventus Culinis, cum *Lardario* (ut in Rotulo supra citato) *necnon ferruris in officii Obedientiorum*, quicquid uspiam ullius pretii deprehendebant expilantes, neque librorum armariola neque (quæ in Peristylis erant) Caxcolas, five Abacos, intacta reliquere. Denique & Monachorum equas, nec non bonorum mobilium universam apparatus abduxerunt secum & asportarunt.

Die proximo Cives *Oxonien-ses* & *Abendonenses*, ter millium instar, in sylvâ *Bagleicensi* armati concurrerant, *Philip.* atte *Deche*, & *Johan.* ac *Edmundo* atte *Deche*, tanquam ducibus obtemperantes. Ibi vero consilia ineuntes, Priorem ac Monachos, qui in Abbatia perstitierant, ad se accersebant, de pace cum iisdem acturi. Accedunt ergo citati *Robertus* de *Haulton* Prior, *Tho. Hakebournus*, & *Reginaldus* de *Okke* Præcentor, trepidantes adeo metuque perculsi, ut quascunque conditiones libenter essent accepturi. Quæ iisdem vero proponebant seditiosi, ad hæc duo capita revocari possunt.

1. Exigebant ut jurisdictioni omni, quâ Abbas & Conventus in Villâ *Abendonensi*, supra hominum memoriam, ex concessione Regia fruebantur, prorsus renunciarent.

2. Ut Apocham darent quâ remitterent præteritas omnes injurias, & quod legulei aiunt, quietam clamantiam facerent super litibus quibuscunque, de Cœnobii direptione, aut damno quolibet ibidem facto, emeris, & hæc omnia juramento corporali roborarent.

Denunciabant autem malefici, ni modo dicti tum hæc in suis personis præstarent, tum reliquos fratres ad eadem præstanda inducendos iri sponderent, & confratram sese omnem internecione deleturos, & Ecclesiam ipsorum cum Monasterio Manerisque ad illud spectantibus, in cineres redacturos. Illi ergo ejusmodi minis perterriti, fidem supplices obstringebant, pollicitique sunt, quod & ea ipsi effecta daturi, & fratres suos domi existentes in eandem sententiam, pro virili sua parte, pertracturi essent. His ita gestis, in die Martis proximâ, viri quidam ab Oppidanis *Abendonensibus* designati ad domum dicti Monasterii capitularem, adducto secum Notario, accedebant; ibique recitatis publice, quæ enarravimus, capitulis, Priorem & Monachos, Professos perinde ac non-Professos, tactis sacris Bibliis juramentum dare cogeant, quod scilicet nec ipsi, nec eorum aliquis, demum, nec in Sodalitii nomine alii quicumque, vel procuratorem contra dictam conventionem verbo vel facto veniret seu venirent quovis modo, nec super jure eorum seu injuria in curia regali vel aliunde ad eorum remedium aliquid impetrarent, &c. Quibus peractis factum est à Notario quem prædixi publicum in æternam rei memoriam Instrumentum. Verum nec cessatum interea ab *Abendonensibus* & auxiliatricibus eorundem copiis est, qui Monachos atque eorum villicos damnis & injuriis onerare nequaquam destiterunt. Quindecimo

dicimo: possidit. Prioris rogatus, *Abendoniam* adventa-
bat. *Daniel* Episcopus *Mancuniensis* & *Ecclesiam* plu-
rimis flagitibus & sanguine, infuso profanatam consecra-
vit: denuo, & in integrum restituit. *Carterum*
Johannes de Rannynge Abbas, quem fuga sibi con-
sultasse dictum est, omnia quæ patrarant, conscelerati
per nuncios edoctus, iter ad Regem arripuit,
quæque subiisset damna Cœnobium exposuit, pre-
cibusque instabat ut *Ecclesiam* in clientelâ suâ posi-
tam defenderet, sumptoque secundum Leges muni-
cipales de illatis injuriis supplicio, consimiles in
posterum præcaverentur. Dat fidem Rex, præsentibus
Procerum hand paucis, ea se, ex sententiâ san-
ctoris sui Concilii, abunde præstiturum, & aliquan-
to post literas dedit, quas Protectrices vocant, in Co-
mitatibus *Oxoniensi* & *Bercheriensi* proclamandas,
quod cum à Vicecomite *Oxonia* & *Abendoniam* factum
esset, tantus repente metus seditiosis injicitur, ut
damni abiende nil quicquam, in Abbatiam aut Mona-
chos, moliri sustinuerint.

Eodem anno, in die Dominicâ Festum S: *Simonis & Judæ* præunte, redit ad Monasterium suum antedictus Abbas, Optimatum, quibus id muneris demandabat Regia Majestas, satellitico stipatus; quibus porro accedebant ex Agro *Oxonienfi, Bercherienfi, & Wiltonienfi*, satellites frequentes, cum Sagittariis quamplurimis, è saltibus *Windfore, Bernwood, Chylterne, & Shotover*, evocatis. Hi inquam Coenobiarcham *Offunctiona* exeiptiones, ad Coenobium honorificâ non minus quam terribili pompâ deducunt: quo cum pervenissent, clam se aut in fugam dant, aut latebras subeunt maleficorum plerique. Verum nec eâ ratione poenas declinabant; capti enim à lictoribus, aliisque Justitiæ ministris, Carceri *Wallingfordensi*, custodiæ causâ, demandantur, & paulo post per Justitiarum regium judicio publico damnati, ad duodecim suspendiō necantur, dilata aliorum sexaginta damnatione, qui eodem supplicio mactati fuissent, hi Abbas pietate motus missō per Armigerum suum *Ægidium Paghamum* Brevi de supersedeas, ut loquuntur Legulei, apud Judicem maturè intercessisset.

Atqui alienum non erit, bonorum, quæ præfato
Coenobio detraxere & abegere conjurati, Catalogum
hic inferere, quem apud illius loci Monachum ejus-
modi reperio, viz.

Centum psalteria.

Quadragesima Missalia.

Centum Gradualia.

Duodecim Codices.

Decem Decretalia.

Decem Calices.

Figinti Vestimenta alba.

Sexaginta Capas.

Quadragesima Casulas.

Thuribulum & Candelabrum de Argento.

Sexaginta Cyphos de auro.

Quadragesima Cuppas de argente.

Centum Pecia argentea.

Quadragesima Coclearea argentea.
Præsentat Maximam. Intelligit f

areras.

1944-1945

Centum Caroffae (vel cadavera) Bodina.
Mille Caroffae Antonianae. & c. Ovis.
Trescentos Racemes. ff. e. Puccos.
Pannos etiam lineos & laneos ad valentiam CXX. librarum,
præter catella dimas & Eudelia & Syphas Abbatis
ad valentiam CIX. libr. Immo in quodam Registro
eiusdem Cenobii quod vidi (ubi habetur processus
juridici formula, sive placitum de hac re.) Abbas con-
queritur se hinc defensorum fuisse ad valentiam di-
cem mille librarum.

Ad Scholares & Oppidanos *Oxonienſes* quod ſpe-
ctat, neſcio an eorū aliqui dictorum flagitiorum,
in quorum nempe ſocietatem veniſſent, poenæ capite
luerint; incredibile tamen non eſt, eū de Academicis
qui minus noxiū deprehendebantur, traditum ſit, eo-
rum nomina Episcopis paſſim denunciata fuiſſe, ut
ſiquando Beneficia aut Dignitates ambirent, ab iſ-
dem repellerentur. Probabile autem ulterius ſit, *Ox-
oniēſes* quoq; poenīs capitalibus multatos fuiſſe, quo-
niam poſt effuſas ab Abbate de Monafteriū ſui elade
querimonias, Rex continuo *Joh. Muntravers* vel *Multra-
vers* juniori, *Johan. de Stunore*, *Roberto de Aſton*, *Johi.
Liveday*, & *Roberto de Hungerford* Juſtitiariis ſuis,
potēſtatem per literas b. fecit, quā eorū bini, terni,
aut quaterni, delicta *Petri de Ewe*, *Gulielmi de Wells*
&c. *Oxonienſium*, contra *Cœnobitarēham* & Conven-
tū *Abendonēſem* perpetrata inquirerent, inque
eoſdem ex Lege *Angliæ* municipalī ahinadverterent.
Quod quidem feciſſe eos liquet, quāquam de poenīs
irrogatis minus conſtet. Miſſus vero inſuper, eodē
quāſi tempore, eſt *Gulielmus de Shareſhall*, cui Rex
reſarciendam inter Abbatē *Abendonēſem* ac Muni-
cipes *Oxonienſes* pacem delegabat, quemque ubi
opprimendum iri à Scholaribus inaudirent Magiſtra-
tus, firmo ſatis præſidio deducere, & in munere
exequendo tueri, neceſſe habuerunt.

De hisce autem dissidiis existimandum arbitror Rogerum Swifet (qui per hæc tempora Philosophiæ scientia nobiscum inclaruit) in libro suo * Topico- rum meminisse, quo in loco de exemplo ita edisserit, --- *exemplum est* (inquit ille) *ex uno particulari ad aliud particulare probandum progressio propter simili- tudinem in eis reperiendam, ut Oxonienses contra Aben- donensis pugnare malum est, ergo Londonienses contra Cantuarienses pugnare malum est.* Tenet consequentia ex hac similitudine, quoniam sicut Oxonienses Abendonensibus sunt affines, ita Lon- donienses Cantuariensibus. Nec omittendum quod à ⁴ scriptore quodam accepi, eadem nimirum tem- pestate, municipes S. Albani, de Burgo S. Edmundi, Winchelsea, & Fevershamie, cum cœnobiarclia quoque suo ac Monachis ad certamina descendisse, non absque cædibus utrinque factis terminata. De- nique autem, ne his ulterius immorer, statuta illa, quæ in Codicibus * nostris habentur, quæque contra Pacis Perturbatores die veneris proximo post Festum S. Dionysii hoc anno erant sancita, occasione dicto- rum flagitiorum, à Scholaribus partim admissorum, condita crediderim.

CCCCXXIX

Privilegia nobis vetera corroborata, ab *Edoardo III.* fuisse supradictum est: hoc autem anno, & eorum confirmatione, & novorum quorundam accessio.

* Reg. quod dividitur in particulas. partic. 6. * In fasciculo ut supra. * Vel in Tractatu suo in lib. Topiorum p. 201. qui quidem Tractatus extrat inter varia subtilitatis Opuscula typis exarata cum ipius insolubilibus & aliis opusculis. * Author libri Mathematicis S. Augustini in Cantuaria, MS. ad an. 1327. * B. 76. a. C. 31. a. &c. D. 22. a. &c. vide etiam in A. 110. a. &c.

ne donati. ^a comparemus. Qualia sunt.

1. Quod Cancellarius & Prætor Oxon. habeant ut antea, conjunctim custodiam ^b assize panis & cervisie, & quod in defectu Prætoris, Cancellarius solus habeat eandem custodiam. Otcasio hujus concessionis erat, quod cum Rex eos antea in hoc munere conjunxisset, & postea dedisset chartam Burgenfis, quod eorum Aldermanni bis in anno visum Franci plegii in suis Wardis vel Aldermannis tenere possint: excludabant igitur ratione hujus Franci plegii sive curie feodalis Cancellarium ab hoc munere; Licet is Regi dimidiatam quinque librarum portionem eo nomine persolveret.

II Quod licet Cancellarius & Prætor circa Custodiam assize mensurarum & Ponderum æquo jure fruantur, tamen si hic officio deesset, præfata potestas ad illum delabatur. His accessit, de mensuris etiam, quas Congia, semi-congia, & Sextarios nominamus, cognoscendi jus: quod Cancellario unâ cum Majori & Aldermannis concedebatur.

At vero cum hæc Universitati impertita & firmata essent, haud parum angebantur Oppidani, Jurisdictionem suam imminutam existimantes, & querelas idcirco ad Regem detulere, qui binis ^a literis Cancellario & Majori præcepit, ut Eboraci uterque coram se & sanctiori suo Concilio compareret, utriusque societatis, sive municipii, Chartas & munimenta adferentes, quo utique lites illæ ex æquo magis expedirentur. Verum mutata post paulo sententiâ, controversiam omnem Woodstockia. discutiendam ordinavit, Rescriptoq; ^a suo ad Galfredum le Scrope, primum Angliæ Justiciarium, judiciumque Eboraci exercentem, dato, causas Scholarium Civiumque Oxoniensium cognoscere verabat. Post autem aliquanto, prædictæ lites Woodstockia. ventilantur, & secundum nos dijudicantur.

CIOCCCXXIX.

Constat tamen rem Wallingfordia & Londini agitatam denuo fuisse, licet quibusnam victoria cesserit, in obscuro sit. Sed his omissis, hoc eodem tempore Regi significatur, quosdam nefarios homines, tum Oxonienses, tum e partibus vicinis adventantes, nominis Scholastici obrentu, Conventicula illicita hic loci instituere, nocturne ac interdiu non sine summo bonorum omnium damno & periculo grassari: obvios nimirum non modo ex insidiis sed & in propatulo verberibus cadere, immo interfectis nonnullis, ædibusq; succensis, prædas facere & rapinas; turbata pace publicâ, Civibusque mirum in modum vexatis. Quamobrem Wallingfordia tum agens Regia Majestas, Ric. d' Ammarie, Rob. de Arderne, Gilb. de Ellesfield, & Richardo de Wilugby ^a edixit, Oxoniam adirent, deque præfatis criminibus quæstionem haberent. Executi sunt mandata prædicti delegati, & delictorum ejusmodi convictis poenas haud leves irrogabant; fama tamen obtinet, præcipuos turbarum Duces supplicium effugisse, neque de pristina vitâ quicquam immutasse; dum illis vix aliquis manus auderet injicere; quod ingenti Academicorum multitudini adscribendum est, quæ eo quidem usque jam excreverat, ut eos coercere difficillimum esset; quorum

etiam quamplurimi tanquam in scens personam sustinerent, postquam epim habita Scholastico induri cædes ac scelera patrascent, in periculo constituti, ne deprehensi poenas expenderent, alio indurabantur habitu, & studiosum illico exuebant. Id vero adeo jam in more erat positum, ut Universitatis inde existimatio quammaxime imminueretur.

CIOCCCXXX.

Recrudescente, quam Archidiaconum Oxon nobis intentasse memoravimus, controversiâ, Universitas Instrumentum & quoddam, capita de quibus transigere vellet complexum, M^{ro} Johanni Legb aliisque hoc anno tradidit; cæterum an in eadem utrinque conveniret, ignoratur. Articuli autem illi numerum octonarium implebant, usque explicuit Academia, quid juris in Causis Adulterium & Fornicationem attingentibus, sibi arrogaret, quid vero Archidiacono permittendum vellet; verum cum de iis incertum sit an litem diremerint, primum tantum recensere, qui talis erat, Sive Universitas sive Archidiaconus antedictus præveniat in corrigendo super lapsu carnis Rectores, Vicarios, ac Capellanos Parochiales infra villam Oxon & suburbium, Beneficiatos, & Ministrantes ac familiares eorundem, si studentes fuerint, qui dicto modo prævenierit, habeat in hujusmodi personis correctionem illa vice. Fertur autem Rex, Paci Universitatis invigilans, literas crebras ad Archidiaconum aliosque transmisisse; magnopere contendens, ut dissidia illa ad exitum optatum perducerentur.

CIOCCCXXXI.

Præter alia, hoc anno in gratiam Universitatis, Urbisque Oxoniensis sancita, decrevit ^a Rex, Quod vinum non vendatur carius in Villa & suburbis quam in Civitate London, nisi per unum obolum in qualibet Logena. Quod idem anno superiori vigesimoque Decemb. die ^a concesserat per petitionem de consilio. His accessit quod Cancellarius habeat ^a cognitionem in omnibus rerum mobilium contractibus, ubi altera pars est Scholaris, non obstante prohibitione Regis, nisi prohibitio illa de ista concessione expressam facit mentionem. Quod etiam Cancellarius & Major ^a cogant pro triennio tam Clericos quam Laicos ad pavimentum reparandum coram tenementis suis, & quod in defectu Majoris, Cancellarius solus illud explere possit. Obiter notandum est hic loci quod in Rescriptis Cancellario & Majori conjunctim de quacunque re post magnum conflictum scil. anno CIOCCCLIV. transmissis, semper interponi solet clausula, sive provisio, ne Major Villa in quacunque re ad cognitionem solius Cancellarii spectante sese intromittat, quod in rescriptis ante conflictum omittitur nec observatur. Deniq; hoc etiam anno ^a constituit Rex, quod Vicecomes Oxon nunc & futuris temporibus, imprisonmentes in Castro Oxon ad mandatum Cancellarii omnes malefactores, tam Clericos quam Laicos, nec sinat ingredi alios ad visitandum eos malefactores in carcere, &c.

^a Pat. 2. Ed. III. part. 1. m. 19. A. 43. a. B. 80. b. C. 18. b. & in pix. NN. m. 16. & 23. ^b Vide in min. rubr. lib. Civit. Oxon. C. fol. 7. & 10. ^c Hatus de privilegiis fol. 50. b. B. 19. b. C. 82. a. ^d Claus. 2. Ed. III. m. 25. ^e Ibidem. ^f In pix. NN. in Tw. Schol. m. 36. ^g Ibid. in pix. II. m. 11. ^h Pat. 5. Ed. III. part. 2. m. 8. & in B. 19. a. C. 81. a. ⁱ In pix. NN. m. 38. ^j Pat. 5. Ed. III. part. 2. m. 8. In pix. etiam NN. m. 30. & A. fol. 42. b. C. 81. b. & c. ^k Pat. 5. Ed. III. part. 3. m. 18. & in abaco NN. m. supra m. 36. ^l Pat. 15. Ed. III. p. 2 m. 18. & in NN. m. 21. B. 20. m. C. 82. b. & c. ^m CIOCCCXXXII.

CIOCCCXXXII.

Hanc etiam annum Regius erga Universitatem Oxoniensem favor aliquatenus nobilitavit; Justitios enim suos (quorum nomina mox habebis) designavit, ad inquirendum de indebita Vini & Victualium venditione in Oxon per Ballivos & alios ministros suos contra formam statuti in damnum Scholarum. Eodem quasi tempore nunciatum est, quod diversi homines Oxonienses diversas purpuras, sive projecta, super viam regiam, in eadem villa per penticias & Stalla, pergulas intelligit in eadem villa fixa & levata, (sive erecta) ante hac tempora & indies faciunt, quodq; malefactores in villa predicta sub penticis & stallis predictis sic levatis, noctibus latitant & vagantur, diversa mala ibidem perpetrantes in damnum & prajudicium pacis Regis. Deputavit proinde Rex Gulielmum de Sbareshall, Gul. de Langele, Rich. Vaghan, Jacob. de Wodefoks, & Gul. de Burchester, quorum bini, terni, aut quaterni rem illam resciscerent, quod fecisse illos liquet, & Oxoniam adventantes Penticias & Stalla in pacis publicæ detrimentum erecta, evertisse. Hi porro, quod in mandatis, eodem, quo antedicta, die (xvi. nimirum Decemb. anno Regni vi.) acceperant, de haud modicâ pecuniæ vi, Oxonia ab incolis quibusdam inventâ, examen instituebant, Regique eam, ad quem utique pertinere deprehendebant, secundum legem & consuetudinem Regni, adjudicabant.

CIOCCCXXXIV.

Ad hunc præteritumq; annum referuntur haud pauca, quæ illius momenti non duxerim, ut Historiæ nostræ vel fusius, vel omnino, inserantur. An dicam tamen Burgenses vii. Edoardi III. supplicem libellum Ordinum Comitibus porrexisse, contra Scholares de Decimis & quindecimis per eos solvendis, in quâ domuum Scholasticarum multitudo grandis revera commemoratur? An etiam Petitionis cujusdam Academicæ, paulo ante præfatam Parlamento oblata, meminerim, quâ pro exemptione à pensitationibus modo dictis supplicatum erat? Atqui his insistendum non arbitratus, ad Magistros & Scholares descendo Stanfordiam in Agro Lincolnensi Maio, Junio, Julioque mensibus magnâ frequentia migrantes, ibique Academiam aut instituentes, aut, quod ad veritatem propendet magis, instaurantes. Seccessioni isti, præter prætextus, vel colores quasitos, discordias quasdam Oxonii inter se coortas prætexebant, sed quicquid in causâ fuerit, comprobatum jam est Apollinis illius Britannici, Merlini nempe, vaticinium, qui sic ante secula complura prædixerat,

*Doctrina studium quod nunc viget ad vada e Boum,
Tempore venturo celebrabitur ad vada f Saxi.*

Qua de re 8 Spencerus, vir de Arte Poeticâ præclare meritis, hunc in modum cecinit in solenni illo matrimonio fluminum Thamisa & Medvair.

And after him the satall Welland went,
That, if old sawes prove true (which god
forbid)
Shall drowne all b Holland with his exte-
ment,
And shall see Stamford, though now homely
bid,
Then thine in learning more then ever did
Oxford or Cambridg, Englands goodly beames &c.

Camdenus quidem & Antiquarius noster B. & Twynus Academiæ, seu potius Scholæ Stanfordiæ originem, diffidiis inter Scholares Boreales & Australes accensis attribunt; primo dictos victoriâ cecidisse, & propterea Stanfordiam se contulisse, literasque ibidem professos fuisse perhibentes; tempore autem quibus ea accidebant nequaquam adnotato. Refert, Vitum Basingstochium (seu Richardum White de Basingstoch) qui è Novo Collegio prodierat, cui concinit Londinensis, Universitatem Cantabrigiensem, dogmatis Pelagiani labe inquinatam, ad Urbem Legionum transvolasse, ibique Scholam seu Academiam ducentorum circiter Philosophorum erexisse: post autem Stanfordiam transmigrasse, ibique diffusâ inter illos hæreticâ, quam prædixi, pravitate, Oxonienses haud paucos opinionum novitate allectos eodem permeasse. Cæterum nec Vitus ille migrationis tempus assignavit. Dictorum autem virorum pace crediderim secessionem istam Oxoniensem in occasiones ab iis memoratas minime rejiciendam, cum neque Chartæ aliquæ Academicæ, neque Scripta, quod sciam, vetusta, huic sententiæ suffragentur: dubium tamen non est simultates hac etiam tempestate Academicis intercessisse; huic enim fidem facit quod è quærimoniis Collegio Mertonensi ab Ecclesiâ Dunelmensi intentatis habetur, ubi redarguitur dictum Collegium, quoniam (ut amicitia sibi cum Universitate stabilis permaneret) Scholares Aquilonares paricum australibus jure, in Socios cooptare recusaret. Verum ego dissensiones quas emeruisse hoc anno reperi percensebo. Primæ erant quæ inter Scholares, Clientes, seu Familiares suos, ac Servientes prorupere, quasque à Statutis circa Servientes, Artifices, & Operarios promulgatis, primordia duxisse existimam, post migrationem autem Stanfordianam confecta fuisse, omnino confiderim. Atqui diffidia illa tantis tumultibus exercebantur, ut nuncio ad Regem perlato, per literas ille, xx. Septembris datas, Richardo Episcopo Dunelmensi, tunc Dom. Cancellario Angliæ, Rogero Episcopo Coventriæ & Lichfieldiæ, & Gulielmo Episcopo Nordovicensi præceperit, eorum saltem unus aliquis Oxoniam proficisceretur, litesque præfatas definiret. Misso insuper eodem tempore Brevi suo, Cancellario, Procuratoribus Magistris, & Scholaribus mandabat, ut eorum sententiâ acquiescerent, quicquid illis super hisce diffidiis constituere visum esset: qui quidem iudices controversiam omnem dirimebant, turbasque in præsentia sedabant. Exeunte eodem mense, exarsere denuo (utrum inter supradictos nescire me fateor) accerbissimæ dissen-

^a Pat. 6. Ed. III. p. 3. m. 7. ^b Ut in pix. PP. ^c In pix. NN. nu. 33. ^d In fascie. petitionum Parliament. 7. Ed. III. ^e i. e. Oxenford. ^f i. e. Steanpopb. quod significat Stoneford, i. e. lat. Vadum saxi, vel lapidis. ^g In Regina Lamiana, lib. 4. Cant. 11. Stanz. 35. ^h Hollanda est pars Comitatus Lincolnensis. ⁱ In Britannia, in Coritanis. ^j In Apol. Ant. Oxon. lib. 3. §. 115. ^k In vol. 2. Historiarum Britannicarum lib. 8. ^l In Reg. diversarum literarum de offic. Cancellarii Monachorum Dunelm. fol. 18. & 48. & in quadam parvo Reg. in Cista æconom. in seacc. Coll. Merton. p. 19. ^m Pat. 8. Ed. III. p. 2. m. 23. in quo quidem rescripto vel literis ita loquitur Rex Nos considerantes quod per Universitatem prædictam fides Christiana defenditur & dilatatur, ac Regnum nostrum ac incolæ ejusdem Regni multipliciter exornantur, &c. ⁿ In pix. NN. in sur. Schol. nu. 30. & pat. 8. Ed. III. p. 2. m. 23. ut supra.

siones, cum viri quidam nequissimi conventus illi-
citos celebrarent, atque inde vi & armis grassantes,
neque à bonis dispendis, neque à vulneribus ac mor-
te inferendis abstererent. Alios autem pessimis mo-
dis tractabant, non sine plurimis verberibus, immo
membrorum aliquando mutilatione dimittentes;
Scholares autem fuerint malemeriti illi, an vero
Oppidani, scriptis non invenio consignatum. Qui-
cunque vero fuerint, postquam facta eorum Regi in-
notuere, ^{1. Octob. die} *Radulphus Basset de Drayton, Johannes de Cheriton, Joh. de Stonore, Gul. de Shar-
reshall, Joh. de Camebrigge, & Joh. de Shardlow,*
Justitarii, iisdem cognoscendis a designantur, quo-
rum quinque, quatuor, tres, vel duo, *Oxoniam* adi-
rent, & ex prodorum quorundam juramentis an-
te dicta maleficia ad examen revocarent, cognitisque
grassatorum, eoque hospitio excipientium, nomi-
nibus, rem omnem secundum *Leges Angliæ* judi-
carent. Quidam ab iis factum, & quas luerint po-
enas antedictorum scelerum convicti, dicere nequeo,
occurrunt autem, in *Brevibus* quibusdam Regis, quæ
per hæc ipsa tempora scribebantur, nonnulla cog-
niti haud indigna. Binæ vero Regis, & literæ ad
Cancellarium dabantur, quibus ne Scholares, eo-
rumve Famuli, aut arma gestarent, aut in Hospitiis
suis asservarent, prohibuit. In secundis, ad eundem
tertio post die transmissis, tum ipsum, tum Procura-
tores, de maleficiis haud sedulo multatis corripuit.
Dabantur eodem quoque die ad Majorem & Ballivos
Rescripta tria, quorum ^a primum de Armis pariter
non gestandis præcepit, secundum ^a Prætori & Bal-
livis injunxit, ut proclamandum publice curaret con-
tra eos, qui in conventibus clandestinis concilia pa-
cem Universitatis evertentia inirent, Tertium ^e ve-
ro mandavit ut ille juxta & Ballivi, postulante Can-
cellario & Procuratoribus, noxios quoscunque com-
prehenderent, quam in rem eodem tempore dabantur
literæ ad Vicecomitem *Oxoniensem* & *Berchenensem*:
siquidem hac tempestate id muneris ab uno eodemque
homine per utrumque comitatum administrabatur.
His autem omnibus diligenter præstitis, pacata in
præsens turbæ *Oxonienfes* fluctusque compositi vi-
dentur, qui cum post secessionem *Stanfordianam*
exæstuarint, Academicos nostros eodem deportasse
nequaquam potuerint, licet quænam eos causa in-
duxerit ut solum verterent, in obscuro sit.

Utcunque, sive *Stanfordiam* se contulerint *Oxo-
nienses* occasione gliscentium domi litium, sive id
ex eo eveniret, quod quæ prædixerat *Merlinus*
adimplendi desiderio caperentur (siquidem in Regiis
& literis *Colores quassitos* vel causas migrandi captasse
dicuntur) ibidem in menses haud paucos commora-
bantur, prælegentes ac disputantes, juvenesque be-
ne multos, qui e locis vicinis adventabant, in disci-
plinam excipientes. Tandem vero, haud impruden-
ter speculata Universitas id e re sua minime fore,
immo periculum subesse, ne vetus eruditionis fluen-
tum hac ratione exaresceret, Regem adeunt, suppli-
cesque petunt, ut novam hanc Academiam antiquaret
nullamque faceret, Scholares autem ad Matrem suam
Oxoniam remeare compelleret. Quamobrem ille Ma-
jori & Ballivis *Oxonienfibus* per ^b literas *August. 11.*
datas edixit, a Præcone publico enuntiari facerent,
velle se ac jubere ut Magistri & Scholares *Stanfordiæ*
degentes, Actusque Scholasticos exercentes, ad Aca-
demiæ *Oxoniensem* sub pœnâ Forisfactionis bono-

rum omnium redirent. Nam volumus (inquit Rex
in iisdem literis) *Scholarum seu studii tibi infra regnum
nostrum, quam in locis ubi Universitates nunc sunt, ali-
qualiter teneri.* Eodem tempore literæ ^c ad Vice-
comitem *Lincolniensem* emanabant, præcipientes
ut ipse mandata hæc Regia per Ballivam suam evulga-
ret, quo præstito, nec revocatis tamen Scholaribus,
ipse Vicecomes, jubente denuo per ^d literas Rege,
Stanfordiam, incunte *Novembri*, profectus est, ibique
propalavit, qui *Oxoniam* mature non reverterentur,
eorum libros & bona omnia publicanda iri.

His ita peractis Academiam nostram bene multi
repetunt, licet alii haud pauci in integrum pene
annum *Stanfordiæ* perstitere, Artibus liberalibus
tanquam in Universitate vacantes, nec non ad illas
Auditores suos informantes, quam rem agre fere-
bant *Oxonienfes*, & nisi remedium propere quæreretur,
nuper imminutum transfugarum numerum ad prio-
rem brevi multitudinem exundaturam prævidentes,
querimonias iterum ad Regem deferunt. Rex itaque
ad *Gul. Trussel*, paulo postque ad Vicecomitem *Lin-
colniensem* ^e rescripsit, ut prædictos Scholares *Stan-
fordiæ* pellendos procurarent, qui quidem imperata
fecerunt, aderantque dum Academici ex oppido de-
ducerentur, parum tamen profuere, quamprimum
enim & ipsi discesserant, studiosi, hortantibus mu-
nicipibus, in oppidum revolabant, & disciplinam
pristinam ad plures menses continuabant. Cæterum
Rex aliam sibi viam ineundam perspicens ut voti
fieret compos, viris nonnullis potestatem ^f fecit,
Scholarium *Stanfordiensium* nomina conquirendi, &
ad se transmittendi, occupatis eorum libris reliquisque
bonis, & in fiscum Regium redactis. In die propter-
ea *Mercurii*, post Festum *S. Jacobi* proximo, facta
est *Stanfordiæ* coram *Gulielmo Trussell* ^g inquisitio,
virique duodecim, juramento prius dato, junctis
suffragiis eorum nomina retulere, qui, postquam id
Regio mandato veritum sæpius fuisset, *Stanfordiæ*
commorantes Aëus Scholasticos exercuissent. Hi
autem fuerant.

Gulielmus de Barnebey.
Thomas de Kendale.
Thomas de Hotoffe.
Johan. de Whitwell.
Gulielm. de Robey.
Robertus de Barton.
Hugo de Lincolne.
Gulielm. de Donelschawe.
Magister *Simon de Bekingham.*
Petrus de Aulebey.
Johan. de Stockton.
Thomas de Eston.
Petrus, Rector S. Petri in Stanfordia.
Johan. de Bolton.
Thom. de la Mare.
Johan. de Ramiffon.
Robert. Bernard.

Gulielmus le Bachelare

Johan. Blandolfe Rector Ecclesiæ de
Scottes prope *Granthamam.*
Dominus *Henricus*, Rector *Timmwellensis.*
Robertus de Bourle Vicarius *S. Andrea* in
Stanfordia.

^a Pat. ut supra m. 23. ^b Pat. ut supra m. 20. & in pix. NN. m. 22. ^c In pat. 8. Ed. III. p. 2. m. 20. ^d Ibidem.
^e Ibidem & in pix. NN. m. 12. ^f Ibidem m. 21. ^g Clauf. 8. Ed. III. m. 17. & in pat. 9. Ed. III. p. 1. m. 28. &c. ^h Cl.
8. Ed. III. m. 17. ut supra. ⁱ Ibidem. ^j Clauf. 8. Ed. III. m. 17. ^k Pat. 9. Ed. III. p. 1. m. 28. ^l Ut in fascic. Escheat.
9. Ed. III. m. 72. in Turri Lond. ^m Ibidem.

Dominus { *Henricus*, Vicarius Omnium Sanctorum
ultra pontem *Stanfordianum*.
Richardus, Rector S. Georgii in *Stan-*
fordia.

Gulielmus de Everwicks.

Radulphus de Acherche.

Gualterus de Notyngham.

Johannes de Lincolne.

Gualterus de Trekyngham.

Johannes de Kirby-Beliers.

Dominus *Thomas*, Rector de *Stanhope*.

Johannes de Twyselyngton.

Hugo de Suttewell.

Robertus de Heselbethe.

Johannes de Kelemersthe.

Philippus, Obsonator *Entanascensis* in *Stanfordia*.

Johannes de Schetlenger.

Johannes filius *Gilberti* de *Foderingbey*.

Johannes filius *Galsfridi* de *Bernake*.

gistrum qui rexit *Scholas* *Stanfordia*, anno ab incarnatione Domini *CIOCCCIX*. &c.

Nequis autem suspicetur præfatum *Gulielmum* *Scholæ* tantum Grammaticali ibidem præfuisse, argumento pæne indubio convincitur, *Gymnasii* illius disciplinam Academicam penitus fuisse. Neque enim aliter in *Commentariis* illis de quæstionibus *Physicis* ac *Astronomicis* copiose adeo edisseruisset *Whetelejus*, neque *Universitatum* consuetudines, ad *Gradus*, *Lecturatum* resumptionem, *Inceptionem* denique, & *Actualem* *Regentiam* pertinentes, retexuisset.

Quandoquidem ergo *Academiam* *Stanfordianam* antiquiorem deprehendimus quam ut à migratione hac nostrâ nasceretur, primordia ejus, quoad è præfatis *Registris* fieri poterit, investigemus; repudiata interim *Scriptorum* eorum autoritate, qui à Rege *Bladulo*, *DCCCLXX*. ante natum Christum annis, institutam retulere. Cur non autem à *Roberto Luterello*, literas *Oxonii* aliquando percipiente, & in Ecclesiâ de *Trenham*, in *Dioecesi* *Lincolniensi*, Rectorem postmodo emergente, exordium sumpsisse opiner? Is enim *xx*. *Edvardi I.* *Manerium* quod *Stanfordia* in *Parochiâ* *S. Petri* possidebat, *Priori* & *Conventui* de *Sempyngham* seu *Sempringham* f. transcripsit, tum ampliando *Conventui* addicens, tum *viris* sustentandis, *Theologiæ* & *Philosophiæ* ibidem invigilantibus, necnon alendo *Capellano* *Seculari*, vel *Regulari*, qui in *Capellâ* *Beatæ Virginis* infra prædictum *Manerium* positâ, missarum sacra celebraret. Ab hac itaque *Luterelli* donatione (quam *Johannem Daldersbie* *Episcopum* *Lincoln.* *III.* *Id. Nov. CIOCCCIII.* firmantem in perpetuum & reperio) incepisse *Scholas* *Stanfordianas*, nullus equidem dubito; quas cum haud incelebres esse perciperent *Oxonienſes*, eodem frequentes (maxime fortean *Boreales*, quod is locus *Popularibus* suis propinquior esset) commigrarunt; nequaquam *Oxonio* seditionibus pulsi, quin rerum locorumque novitate potissimum abducti.

Cæterum quod ad *Aulas* & *Hospitia* *Scholastica* spectat, haud pauca *Stanfordia* olim comparuisse dicuntur, quorum præcipuum & antiquissimum habeo quod ad *Conventum* de *Sempringham* pertinebat. De reliquis enim vero non adeo constat: quæ autem constanti seculorum famâ *Studioſorum* antiquitus habitacula fuisse dicuntur recensere non pigebit.

I. Positum est è regione *Templi Omnium Sanctorum* multæ vetustatis domicilium, *Aula Nigra* vulgo dictum; in quo *Culina* nuper extitit (nescio an in hodiernum quoque diem supersit) certissima antiquitatis vestigia ipsâ structurâ exhibens.

II. Comparet in *Plataea* *Divæ Mariæ* *Diversorium*, cui *cygno veteri* nomen increbuit, quodque *Collegium* olim seu *Aulam* fuisse *Scholasticam* plerique arbitrantur.

III. Stat porro in *Parochiâ* *S. Pauli*, prope alteram *Turris* *Portam*, *Ædificium* perantiquum, cui nomen ab *Æneo naso* impositum. Quippe *Portam* amplio-rem habet, inque eo ostiolum cui affixum est *Caput* *Æneum* multam antiquitatem præ se ferens, & in naso perforato annulum gestans. *Refectorio* præterea satis pulchro instruitur, & usque hodie in *Dimissionum* *syngraphis* ab *Æneo Naso* cognominatur.

IV. Habetur & aliud domicilium in *Parochiâ* *S. Georgii*, *Parochi* habitaculo contiguum. Illud haud

Hi autem, qui haud pauciores quam quadraginta comparent, pro melioris notæ viris habendi sunt, edita enim pariter sunt famulorum aliorumque ex plebe *Scholasticâ* nomina perplura; qui perinde ac prædicti amissione bonorum & incarceratione puniti, *Oxoniam* tandem amandantur. Porro qui *Mr H. de R.* nuncupatus a comperitur, quique (veluti *Epistola* quadam ad *Cancellarium* & *Magistros* *Oxonienſes* missa testatur) præcipuus dispersionis illius, & secessionis *Stanfordiana* suavor & Antesignanus extitit, præter nominis delationem, & bonorum publicationem, aut censuris *Ecclesiasticis*, aut insuper graviore supplicio plectebatur. Deinde vero ne consimilis migrationis periculum unquam in posterum adeatur, statutum b fecit *Universitas* (quod nuper in novum c statutorum librum remissum est) ut quisquis ad *Gradum* promoveatur, inter alia juramenti capitula, fidem hunc in modum astringeret;

--- Item tu jurabis, quod non leges nec audies *Stanfordia* tanquam in *Universitate*, studio, aut *Collegio* *Generali*.

Siquis autem dicere jubeat, quot annis floruerit *Academia* *Stanfordiana*, fateor equidem dictu id esse difficillimum; cum è *Registris* fide dignissimis constet, locum illum tanquam bonarum literarum *Gymnasium* multos prius annos floruisse quam antedictæ prohibitiones ab *Edoardo III.* emanarint. Prætermittis enim *Gulielmo* *Lydlyngtono*, *Job. Remynghalio*, & *Gualtero* *Heslono*, *Scriptoribus* sui seculi egregiis, manifestum est de *Gulielmo* *Wheteleio*, quem *Lelandus* d Boëtianum cognominat, quod post annos aliquot *Oxonii* in literis absumptos, *Stanfordiam* concessit, *Scholæ*que ibidem anno saltem vigesimo quinto, antequam iisdem esset interdictum, administrabat; prout apertum fit è *lineolis* quibusdam e *Commentariorum* ejus *Pseudo-Boëthii* de *Disciplina* *Scholarium* *calci* adscriptis, sub hac formâ,

Explicit liber Boëtii de disciplina Scholarium, in hunc modum ordinatus & compilatus per quendam Ma-

* In *Reg. diversarum literarum de Officio Canc. Monach. Dunelm.* ut supra fol. 93. b In *B. 37. a. C. 2. b.* c *Edis. Oxonia* 1634. Tit. 9. sect. 6. d In *Tom. 4. p. 391.* e *MS. in bib. Coll. Merton. & Exon.* f *Reg. Daldersbie*, fol. 8. g *Ibidem.*

ita pridem incoluit Alutarius quidam, & Collegium antiquitus fuisse vulgo existimatur, licet quo nomine innotuerit obduxit vetustas.

v. Denique, ex adverso *Ædis* vel *Ecclesiæ S. Georgii* procurrit in longum per integrum Plateæ latus ædificium Aulis nostris vetustate fatiscens omnino confimile, has enim, & Portis desuper arcuatis, & fenestris formâ antiquâ fabricatis, aperte æmulatur.

CIOCCCXXXVI.

Academicis nostris *Stanfordiæ* (uti dictum abunde) remeare coactis, Rex vicorum pavimenta de novo mandavit subterni, & constituitque ut postulante Cancellario Rescripta continuo emanarent de capiendis, Sacrorumque beneficio arcendis, maleficis, eundem scilicet in modum quo Prælati, momente eodem Cancellario, pœnas hæc irrogare solent. Quo quidem Privilegio (nescio an autoritate Regiâ legitime indulto) usos ab antiquo fuisse Cancellarii *Oxonienfis* decessores liquido apparet, tum è Bullâ Pontificiâ (*Bonifacio VIII*º à nonnullis adscriptâ) tum è Rescripto *Johannis Pechami*, Archiep. *Cantuariensis* transmissio anno CIOCCCLXXIX. tum denique annalium fide, & longævâ præscriptione: siquidem, ut alia mittam, anno Dom. CIOCCCLXII. Ballivi *Oxonienfes* ipsi censuris Ecclesiasticis per Cancellarium plestebantur. Neque vero ibi stetit *Edoardi* benevolentia, quin ad roborandam Compositionem *xviii*º *Edoardi I.* factam^b perrexit, aucto quoad alterum ejus capitulum privilegio Academico, concessoque ut Cancellarius lites inter Scholares & peregrinos, in Pomœriis etiam & Suburbis coortas, dijudicaret; qui nimirum juxta dictam Compositionem intra Urbis tantum mœnia contingentes prius cognoscebat. Decrevit^c porro Rex incarcerationum non iri à Scholarium aliquo Cancellarium, neque litem ei ullam intentandam, postquam munere suo cessit, siquem injuriâ in Custodiam dederit, quod *Henrico Harweden*, Cancellario *Cuntabrigiensis* nuperime acciderat, quem *Gulielmus de Wyvelingham*, illius Academiæ Scholaris, in carcerem, de causâ modo dictâ contrudendum curaverat. Hæc ea erant quæ anno isto sancivit *Edoardus III.* qui tamen & alia nobis Privilegia partim impertivit, hunc sane in locum minime adferenda, verum in Chartâ^d illâ magnâ, quam Universitati sub id donavit, habenda.

Hac tempestate Benefactores nobis haud pauci congingebant, quorum de numero erat *Philippus Turvyle* Ecclesiæ *Lychfeildensis* Canonicus, qui centum marcas Universitati^e detulit, quæ ex Statuto, de pecuniâ illâ custodiendâ & expendendâ condito, in arculam quandam, (*Cista Turvylensis* nomen deinceps fuit) deponerentur. Commemorandus quoque venit *Johannis de Langton* Episcopus *Cicestrensis*, atq; hujus olim Academiæ Alumnus. Is nobis centum^f donavit libras, quibus asservandis cistam alteram fabricavimus, *Langtonensem* postmodo nuncupatam, interq; hyemales habitam, propterea quod ejusdem Custodes, (quorum alter Aquilonaris, Australis vero pro Procuratorum ratione alter^g erat) appetente hyeme designarentur.

CIOCCCXXXVII.

Hoc anno Rex datis ad Justitiarios suos *Galfredum* nempe le *Scrope* & Collegas ipsius, & literis mandavit, ut sinant Cancellarium *Oxon.* habere allocationem, (hoc est beneficio gaudere) charta sua Regiâ, viz. illius quæ dabatur *viii*º *Aprilis* anno regni *x*. Concessit etiam Academicis jus appellationis à foris quibuslibet municipalibus ad Cancellarii *Oxonienfis* Tribunal, nimirum hac tempestate quidam *Adamus*^h *Houton* Clericus *Oxon.* læserat *Johan. le Black* de *Cadyngton* & *Editbam* uxorem ejus, *Oxoniam*, unde eis implacitatus extitit in communi placito *D. Regis* (hoc est in forum municipale protrahatur) cum cognitio istius maleficii pertineret ad Cancellarium *Oxon.* quia perpetratum erat *Oxoniam*, unde jubet Rex ut ostensa charta concessionis suæ, res iterum ad Cancellarium *Oxon.* referatur, juxta tenorem illius chartæ Cancellario *Oxon.* concessæ.

CIOCCCXXXIIX.

Hoc autem anno, die *Junii* vel *Jan. xx.* transmissum est Breveⁱ alterum, pro explanandis modo & formâ custodiendâ affixæ panis & cervisiæ per Cancellarium *Oxon.* & Majorem, & de modo puniendi pistores & Braciatores delinquentes in observatione hujus affixæ, & quod Cancellario deficiente circa has tentationes affixæ panis & cervisiæ faciendas, Major suppleat; eoque deficiente, Cancellarius; modo tamen uterque debite fuerit præmonitus, &c. Pro isto Brevi & alio quod sequitur, viz. illo de mactatione grossarum Bestiarum, fuit in domo majoris dies amoris hoc est amica invitatio, inter Scholares & Burgenses. Die *Julii xxix.* proximo sequente, Rex misit aliud Breve Cancellario in triennium duraturum, de excommunicatis per illum capiendis, quemadmodum ad significationem sive denunciationem Episcoporum usitatum est, & hoc factum est ad petitionem *Roberti, Cicestrensis* Episcopi, tum vero Cancellarii *Oxonienfis*.

Academicorum insuper sanitati prospiciens *Edoardus*, denunciari publice per Præconem jussit, ne Laniæ pecora, inter muros *Oxonienfes* mactarent; quoniam inaudierat (ut ipse testatur) quod complices grossæ bestia viz. boves, vacca, Oves, vituli & alia hujusmodi in diversis locis infra muros villa prædictæ indies sunt mactata, & etiam quod tot fimi, fimiarii & alia fæditates in stratis, vicis & venellis villa illius infra eosdem muros existunt, per quas mactationes, aer ibidem tantum inficitur, quod quidam tam Magnatum & aliorum ad dictam villam declinantium quam Scholarium & Burgensium caterorumque in villa illa degentium, gravibus Corporum suorum infirmitatibus sapius detinentur, & exinde aliqui moriantur. &c. Hæc inquam Regem moverunt ut Laniis pecorum infra Urbem mactationem^k interdicere; nec non Cancellario Majori & custodi Domus de *Merton*, de mandatis suis executioni tradendis, ac nocumentis ejusmodi præcavendis, præciperet. Eam vero rem permoleste ferentes Prætor & Burgenses, *Edoardo* queritabundi^l significant, quod à tempore de quo non

^a Pat. 9. Ed. III p. 1. m. 10. ^b Harus de privilegiis fol. 56. &c. ^c Ibidem fol. 59. 60. 61. &c. A. 21. a. & in min. rubr. lib. Civ. Oxon fol. 5. & 6. ^d In privilegiis ut supra, & in Rot. chart. 10. Ed. III n. 29. & in NN. nu. 2. & 3. & in rub. lib. ut supra. ^e A. 79 a. B. 94. b. C. 41. b. ^f A. 76. b. 77. &c. B. 92. 94. C. 42. b. ^g Claus. 12. Ed. III. p. 1. m. 18. ^h Fuit postea Episcopus Menevensis. ⁱ Pat. 12. Ed. III. p. 3. m. 1. & in px. NN. nu. 9. ^j Claus. 12. Ed. III. p. 3. nu. 3. ^k In libro abbreviationum de placitis Corona in Thef. Scacc. fol. 106.

extat memoria, certum locus deputatus & ordinatus extitit pro carnificibus ad bestias ibidem mactandas, & ad carnes vendendas, qui quidem locus arrentatus fuit (sive conducebatur) ab ipso Rege pretio c. sol. in firmâ villa prædicta, ita quod dicti carnifices in loco illo à tempore prædicto sine interruptione officium suum prædictum exercerunt, & quod sine diminutione firma prædicta alibi locus aliquis pro officio prædicto exercendo provideri non potuerit, &c.

CIOCCCXXXIX.

Haud ita multo post, cum nuntiaretur prioribus mandatis obtemperatum non fuisse, providit à Rege a rescriptum alterum, ad Cancellarium & Custodem Domus Mertonensis datum, quibus utique edixit, ut junctis operis providerent ne in amovendis, quæ præfati sumus, nocuentis moræ traherentur; misso insuper eodem die ad Vicecomitem b Brevis suo, quo præcepit ut in eandem rem publice proclamaret, non obstante Oppidanorum prætextu respondentium, fuisse locum à tempore cujus non erat memoria, intra villam Oxon mactandis bestiis constitutum, nec posse se commode de alio loco cogitare extra urbem pro hujusmodi mactationibus. His autem effectum haudquaquam sortientibus, per c literas alias xviii^o Febr. hoc anno datas præceptum est Cancellario, Prætori, & Custodi Mertonensi de mulctandis quos mandatis regis contraeuntes deprehenderent, aliove modo, secundum quantitatem & qualitatem delicti, puniendis. Cæterum neque sic demum jussa Regia executionem consequuntur, quibus morem non prius gesserunt Lanii, quam increbrescentibus morbis, Scholaribusque propemodum dispersis, Urbe submoverentur, in vico Lombardi Judæi, postea **Slaying Lane** dicto, Artem suam exercere compulsi.

Hoc anno nil amplius occurrit, nisi forte memoratu dignum sit, quod Cancellario & Majori, auctoritate Regiâ, in quinquennium commissum d est, pavimenta in villa Oxon emendare, & cogere & distringere omnestam Laicos quam Clericos ad eorundem reparationem.

CIOCCCXLI.

Hoc anno diffidia, tum antiqua tum recentiora, inter Scholarium non minus partes adversas, quam eos inter & Laicos, de integro prorupere; quæ sane tantorum malorum incendia suscitabant, ut certior de iis factus Rex **Edoardus**, **Gulielmo** de **Burgenie** Cancellario citra moram e edixerit, seditionum capita exploraret, gravissimisque suppliciis mulctaret. Obsequitur mandatis Cancellarius, plurimiq; malefici **Oxonio** secundum aliud f decretum ea de re factum exterminantur; qui tamen in silvis propinquis & juxta vias publicas latentes, in obvios quosque & itinerantes prædabundi grassantur, locosque vicinos quam maxime habent infestos. Unde profecto non modicus Regem ipsum occupavit metus, qui cum ad Cancellarium de reprimendis ejusmodi latrociniis ac tumultibus scriberet; periculum subesse dixit ne non

tantum Academiæ dissipatio proveniret, verum & Regni inde Optimates ad res novas excitarentur. Nescio an in animo habens quod observatum antiquitus retulimus, Universitatis utique turbas turbendam brevi Reipublicam præfagire. Antiquus s Poëta in **Talbotto** addit etiam Chronicorum fide proditum comparere, quod Hæreses & Pugnæ in Academiis ortum & incrementa fortitæ, toto denique Regno sparguntur, inque bella Civilia prorumpunt.

CIOCCCXLIII.

Per hæc autem tempora, concertationes quoque Logicæ Academiæ misere convellebant, digladiantibus inter se *Nominalium* & *Realium* sectatoribus. *Nominalium* Institutor erat **Occamus**, **Dunsio** **Scoto** (cujus pridem discipulus fuerat) *Realium* Patri, adversarius; quanquam non ignoro **Petrum Abaelardum**, (quod & ex Epitaphio suo apud **Godefredum**, & è verbis **Gualteri** h **Mape** apparet) *Principem Nominalium* nonnunquam appellari. Hæc vero Opinionum diversitas in Collegio, cujus fuerant Socii **Occamus** & **Dunsio**, prognata, totam post paulo Universitatem tam penitus pervasit, ut *Aquilonariis* & *Australibus* novam dissidiorum materiam supeditavit, in partes jam præfractioni quam unquam vecordiâ abeuntibus, dum hi **Occamo**, illi vero **Dunsio** adhererent; quorum primus non tantum res nostras permiscebat, sed & in *Galliâ* gravioris controversiæ patrocinium suscepit: **Ludovico** de *Bavaria*, adversus Pontificem *Romanum*, accedens, scriptisq; dilucidans, quod Jurisdictio Ecclesiastica Civili debet subiacere. Assignati sunt viri docti, qui cum eo *Avenione* in *Galliâ* de hac quæstione disceptarent, quem cum, declinatâ disputatione, in sententiâ persistere animadverterent, pro ingenio quisque scriptis impugnabant. Ex *Angliâ* Antagonistas habuit **Job.** i **Walsinghamum**, **Rich.** k **Conyngtonum**, & **Gulielmum** l *Exoniensem*, aliosque hujus Academiæ alumnos; quorum argumenta tam fortiter refellebat, ut à Pontifice, sibi etiam infenso, **Doctor Invincibilis** appellaretur, prout Adversarius nuper ejus **Doctor subtilis**. Cum in diversa autem studia scissa esset Universitas, atque hinc pugnæ frequentius sequerentur, maxime vero in eligendo Cancellario, aliis *Borealem* aliis *Australem* optantibus; exinde proculdubio factum est ut Ordinationes varix & statuta, antedictam electionem præcipue tangentia, hoc anno ederentur. Interciderunt quidem earum constitutionum nonnullæ, atqui etiamnum supersunt vestigia quædam satis manifesta; siquidem decretum est, ut Scrutatorum alter è *Borealibus*, ex *Australibus* alter desumeretur; nequid scilicet in suffragiis capiendis dolo malo, gentisve alterutrius detrimento, fieret. Per hæc autem tempora Scholares *Oxonenses*, Clerum omnem Anglicanum imitati, in luxum immodicum quædam vestitum prolabantur, & proinde Archiepiscopus *Cantuariensis*, in Concilio *Londini* celebrato m decrevit, Scholarem omnem à Gradibus Scholasticis & dignitatibus Academicis prohibendum tantisper fore, donec habitibus fastum præ se ferentibus renuntiaret.

CIOCCCXLIV.

Isto anno acerbissimæ contentiones inter Magistros emergunt, occasione n statuti, in vigiliâ **S. Barnabæ**

* Pat. 13. Ed. III. p. 2. m. 28. & in A. 78. b. C. 85. b. D. 78. b. b In eod. rot. pat. c In pix. NN. nu. 10. d Pat. 13. Ed. III. p. 2. m. 10. & in NN. nu. 32. e Pat. 15. Ed. III. p. 2. m. 41. f Pat. 15. Ed. III. p. 3. m. 8. & in pix. NN. nu. 27. g In libro suo MS. cui tit. est Aurum ex stercore. h In libro suo de nugis curialium distinct. 1. cap. 24. i Bal. cent. 4. nu. 97. k Ibid. cent. 5. nu. 32. l Ib. nu. 33. m Provinciale vetus cum annotationibus Lynvodianis lib. 3. tit. 1. n C. 59. a. D. 88. b.

Apostoli per Congregationem Regentium & non Regentium facti, de gratiis nempe Provisoriis, pro non-Regentibus perinde atque actu Regentibus, ad novi cujusque Pontificis inaugurationem, sub publico Universitatis sigillo, petendis. Verum cum ferre nollent actu Regentes ut in supplicationibus illis alii secum includerentur, ad viros quosdam Principes provocabant, quæ res Universitatem reliquam haud parum commovebat (utpote quæ Appellationibus læsa sibi quam maxime videbatur) missisque propterea nuntiis rogatur Archiepiscopus Cantuariensis, ut autoritate suâ interpositâ litem dirimeret: qualem vero illa eventum sortita est, nequaquam reperio. Omitto autem lites inter Cancellarium & male feriatos Universitatis finibus non ita pridem pulsos (quorum supra mentionem habuimus) intercedentes, quæ tamen majorem in modum gliscebant, Cancellario ad Protectionem à Rege ^b impetrandam adacto, ne super iis quæ in administrandâ Academiâ gesserat, in iudicium traheretur. Sub Anni vero exitum seditionem moverunt cum famulis suis conscelerati quidam Scholares, qui Justitarios Regios de homicidiis, furto, aliisque criminibus cognoscentes in munere suo exequendo interpellabant. Quamobrem, cum Cancellario facultas ex potestate ordinariâ minimè suppeteret tam magnam noxiorum turbam in ordinem cogendi, acceptis in eam rem à Rege ^c literis, ipse cum Roberto Episcopo Cicestransi Angliæ Cancellario, delinquentes diligenter inquiri, & supplicium cuique pro meritis irrogat.

CIOCCCXLV.

Iste annus habet hoc memorabile, quod in die XIII. Febr. contentiones inter Universitatem & Cardinalem Galbardum de Mota Archidiaconum Oxoniensem sub aquis ^a conditionibus sanantur. Deputati autem sunt qui de illâ re transigerent, ex parte Universitatis Johannes de Northwode S. T. P. & Academiæ Cancellarius, cum Gulielmo de Lenne LL. D; ex parte vero Cardinalis, Johannes de Bonanza: qui litem, Charyngiæ prope Londinum, inque Ædibus Gulielmi Bateman Episcopi Nordovicensis, ventilantes, eandem denique componebant, sub his capitulis, viz.

Quod dictus Cancellarius (viz. Universitatis) qui nunc est & qui pro tempore fuerit, solus & in solidum, habeat omnem & omnimodam jurisdictionem, sine contradictione, molestatione vel impedimento quocunque dicti domini Archidiaconi in omnes & singulos Doctores & Magistros dictæ Universitatis Regentes & non Regentes, ac etiam in Scholares omnes, & singulos Religiosos vel Seculares dictæ Universitatis, etsi in dictâ villa fuerint oriundi, vel Rectores, aut Vicarii seu Capellani stipendiarii inibi celebrantes, dum tamen non fuerint Parochiales, Cura Ecclesiarum Parochialium servientes, dum tamen Rectores & Vicarii ac Capellani Parochiales stipendiarii; & si Scholares & fuerint, subesse debent dicto Domino Archidiacono quoad Canonicam obedientiam, inductionem in corporalem possessionem beneficiorum ab eo recipiendam, visitationemque suam & correctionem quoad libros & armenta & alia ad jus Ecclesiæ pertinentia habendam,

mandataque licita, in omnibus quæ ad jurisdictionem suam Archidiaconalem pertinent exequenda.

Quodque Cancellarius habeat omnem & omnimodam jurisdictionem in Magistrorum & Scholarium dictæ Universitatis servientes, familiares continuos, commensales & secum in suis domibus commorantes, ac sex Bedellos, & quatuor stationarios ad hujusmodi officium per dictam Universitatem admissos & pro tempore admittendos ac Universitati juratos vel jurandos, nec non in omnes & singulos scriptores Scholaribus in Scriptorum Officio Servientes, habeat Cancellarius plenam jurisdictionem Archidiaconalem, excepto quod ipsis Scriptoribus mortuis sive testato sive abtestato, habeat Archidiaconus antedictus testamentorum eorundem insinuationem & approbationem, bonorum commissionem, computi auditionem, administratorum liberationem seu quietationem & omnia quæ negotium, hoc concernunt.

De ceteris personis omnibus quæ & alias de jure, consuetudine seu privilegio ad jurisdictionem Cancellarii & dictæ Universitatis pertinent, habeat D. Archidiaconus correctionem & punitionem debitam super criminibus & excessibus ad jurisdictionem Archidiaconalem pertinentibus, insinuationemque & approbationem testamentorum suorum; ac omnia alia & singula quæ negotium hoc concernunt. Proviso quod Apparitor D. Archidiaconi qui pro tempore fuerit, ut Apparitor, ratione officii sui, non teneatur jurare nec archari dictis Cancellario vel Universitati ad obediendum eisdem de his quæ ante dicti Archidiaconi jurisdictionem concernunt. Præfatam tamen Compositionem non intendebant partes prædictæ jurisdictioni cuicunque, ultra præfatam Archidiaconalem alicui partium prædictarum aliunde de jure, consuetudine vel privilegio &c.

CIOCCCXLVII.

Hic annus juniorum Scholarium contumaciâ infamatur, quorum eo demum prorupit audacia ut in Magistros insurgentes eisdem aperto prælio devicerint, quod Author ^e quidem Anonymus scriptis mandavit, ad annum vero CIOCCCXXX. perperam retulit, veluti nobis aliunde satis constat. Ejus autem verba sic habes--- Quidam conflictus contigit Oxoniæ die sabbati in Festo S. Benedicti Abbatis, inter Magistros Oxoniæ tam Regentes quam non Regentes ex una parte, & communitatem Scholarium ejusdem ex alia; eo quod quidam Scholares insolentes qui nolebant antiquis Universitatis Legibus circa pacis conservationem & perturbatorum pacis punitionem ab antiquo usitatis obedire, liberiùs solito pacem perturbare volebant, undè & multitudinem juvenum sibi ad resistendum suis Magistris illicitè adunabant. In ipso autem conflictu ex utraque parte quamplures vulnerati erant, & quidam interfecti; tamen victoria cessit Scholaribus III. nonas Aprilis; videlicet die Veneris proxima ante dominicam in ramis palmarum.

CIOCCCXLVIII.

Haud paucis annis Oxonii confederant Fratres & Sodalitio S. Crucis, Tenementum quoddam (aut non

^a C. 57. b. D. 76. b. 80. a. ^b Pat. 18. Ed. III. p. 2. m. 31. ^c Pat. 19. Ed. III. p. 1. m. 22. ^d In Theaur. vel scacc. Coll. Exon. in pix. 19. & in A. 28. b. 29. D. 66. b. & in Haro de privilegiis fol. 46. b. &c. ^e MS. quondam in bib. M^o Tho. Allen.

longe ab eo.)^a incolentes, cui *Lateportense* vulgo *Broadgates* nomen antiquitus erat, quodque à *Richardo Cary* Burgenfi, & Prætoris munere non semel functo, accepisse videntur, in vico *Grandpont*, inque Parochiâ S. *Michaelis* ad portam Australem collocatum. Hoc autem Anno Hospitium sibi & sacellum, secus Ecclesiam D. *Petri* in Oriente, construere cœperunt, quam in rem detulisse iis^b comparet *Johannes*, filius *Gualteri* de *Myllton*, aromatiarius *Oxonienfis*, quadraginta tritici modios anno Dom. CIOCCCXLIX. Cæterum cum ædificia illa molirentur Fratres non impetratâ Diocesani, neque Custodis & Scholarium *Mertonensium* (in quorum utique clientelâ erat præfata S. *Petri* Ecclesia) licentiâ, litibus variis (prout è veteribus apparet scriptis) utrinque exagitabantur. Demum acceptis, quas offerebant *Mertonenses*, conditionibus, opus absolverunt, constructâ Capellâ, cum Hospitio, recipiendis ejus Familiæ Fratribus quotquot *Oxoniam* eruditionis gratiâ commearent, satis idoneo. Enimvero ad quem annum nobiscum perstiterit Sodalitium illud, parum liquet; constat autem Burgenfium *Oxonienfium* legata longo post tempore, uti ex ipsorum testamentis constat, accepisse. Hoc vero eodem anno facta est celebris e a quæ passim memoratur^c compositio inter Universitatem, & Burgenfes five Communitatem villæ ejusdem, de jure cognoscendi, mensuras & Pondera: (quod eorundem affixa & affixa vulgo dicitur) nec non de aliis capitibus istuc spectantibus.

CIOCCCXLIX.

Refederat nonnihil juniorum Academicorum insolentia, verum hoc anno teterrimæ inter ipsos Magistros simultates nascuntur, quarum origo erat, quod sub finem superioris anni (viz. circa medium *Martii*) quædam ad Cancellarii electionem spectantia malis artibus peragebantur. Hæc autem in causâ Magistri *Johannis Wylliot* nuper è Collegio *Mertonensi* gesta fuisse videntur, quem cum suis (quod etiam ab adversæ Factionis antesignanis præstitum) conventus clandestinos instituisse, integramque tandem Academiam in partes abduxisse, palam constabat. Ex iis qui *Wyllioti* rebus favebant præcipui erant, Magister *Philippus Codefordus*, Mr *Rich. Byllyngbamus*, Mr *Robertus de Wotton*, Mr *Michael Killegreivius*, Mr *Robertus Wyckfordus*, Mr *Thomas Uptonus*, Mr *Gul. Huesus*, Mr *Thomas Hardressius*, Mr *Laurentius Albonius*, Mr *Richardus Medmenhamus*, & *Johannes Wells* Minorita; qui cum aliis haud paucis in Ecclesiâ Beatæ *Virginis* convenire^d solebant, Senatumque Academicum, Missasque pro defunctis Benefactoribus celebrantes non tantum interpellabant, sed & templo frequenter ejicebant. Tandem vero promulgata est Bulla *Johannis* Pontificis XXII. quam *Edoardus III.* obtinuerat contra tumultuosos & illicitos Conventus, & commercia tum in Cœmeterio, tum in ipso Beatæ *Virginis* templo exercita. Hac itaque palam ibidem coram antedictis perlectâ, & sub chirographo *Johannis Westoni* Notarii publici Ecclesiæ valvis affixâ, cesserunt factiosi & Ecclesia deinceps abstinerunt. Verum aliquanto post locum alium nacti consiliis suis non minus aptum, furtivas conciones in hunc usque annum continuabant,

exeunte autem *Martio*, *Wylliotus* in Ecclesiam *Divæ Mariæ*, quo tempore de novo Cancellario prospici solitum, vi arque armis cum suarum partium conjuratis irrupit, magnoque clamore Cancellarius pronuntiatur, eorum qui reclamare audent interfectis nonnullis, fauciatis verò quamplurimis. Prævalentibus ergo suis, *Wylliotus* supremi Magistratus Insignibus donatur, & *Robertus Ingramus* Borealis Procurator, quod creationem illam impedire laborârat, *Oxonio* pellitur. In eo autem conflictu, præter alia summo scelere admissa, direpta est Cista quædam Academica; Publicoque Sigillo, Libris, Pecuniis numeratis, reliquisque bonis expoliatur. Hæc itaque ubi Rex rescivit, literas 11. *Aprilis* datas, ad *Johannem Wylliotum*, *Pb. Codefordum*, *Gul. Hayes* vel *Hues*, *Rob. de Upton*, *Rich. de Byllyngbam*, *Mich. Killegreivium*, *Johannem Banburiensem*, *Rich. Wanwayne*, & *Rich. de Swyneshede*, præcipuos nimirum Electionis violentæ auctores transmissit; quorum plerique, è Coll. *Mertonensi* fuerant. Istis edixit, ut Sigillum Publicum, cum cæteris quæ ablata essent, rebus, Procuratoribus reddenda, inque Cistam, firmiter denuo obfignandam, reponenda curarent, sub panâ forisfactura omnium quæ Regi forisfacta esse poterint. Porro 8 literæ eodem tempore ad *Wylliotum* dabantur, quarum summa erat, quod quoniam ille cum conjuratis Academicis in novissimi Cancellarii creatione Statuta Universitatis violasset, Procuratorem quem exulare cœgerat revocaret, & Scholares quos Carceribus mancipârat, libertate donaret, denique nec ipse nec Sectatores sui Conventus, Conventicula, aut Congregationes aliquas haberent, pacem Academicam perturbaturas: Si secus fecerint, fore ut Bonorum omnium & Possessionum multam incurrerent. Literæ consimiles sub idem tempus missæ fuerunt ad *Pb. de Codeford* *Gul. Hayes*, *Rich. de Wotton* & *Rich. de Byllyngbam*. Quinetiam mittuntur *Oxoniam* Delegati quibus facta est potestas querelas omnes litesque audiendi & terminandi; qui quidem tanta crimina apud *Wylliotinos* reperiebant, ut ipsum Magistratu exuissent, nisi id futurum esset certissimum novæ seditionis incitamentum; nam *Wylliotto* se adeo devoverant quidam Magistri & Scholares (forte illi qui *Australes* fuerunt) ut statuerint, si Cancellariatu eum moveri contingeret, *Oxonio* confestim demigrare, alioque dimidiam Universitatis partem transferre.

Has turbas excepit lues epidemica, quæ tanta hominum clade grassabatur, quantâ nulla prius apud *Oxonienfes*; siquidem bene multos, fuga sibi frustra consulentes, ad domos quas ruri possidebant persequabatur; eorum vero qui in Urbe perstiterere paucissimi evaserunt. Occlusæ erant Scholarum Portæ, Aulasque & Collegia morbi & moribundi incolebant; vix autem superfuere qui defunctis parentarent, de quorum numero conjecturam inde feceris, quod eodem die xvi. cadavera in idem cœmeterium deportabantur. At vero ex eâ Peste factum videtur (numinis enim beneficio mala nonnunquam humana posteris feliciter cedunt) ut Collegium *Dunelmense* redditibus instruxerit *Thomas Hatfieldus*, prout hæc & proxima illa Academicorum lues *Simonem Islepium* Archiepiscopum *Cantuariensem* impulere, ad fundandum Collegium cui *Cantuariensi* ab illo nomen fuit. His enim cladibus ad tam paucos reciderant Scholares, ut qui verbum divinum literasque humaniores

^a Ut in quibusdam syngraphis nuper penes Oliverum Smyth de Paroch. S. Aldati Oxon. Gen. ^b Inter monumenta Osney in *Thef. Edis Christi*. ^c In *Thef. Coll. Merton.* in pix. Oxon. A. 3. nu. 15. 17. 19. & alibi. ^d In pix. PP. fasc. 13. A. fol. 27. &c. D. 65. &c. ^e Ut in *Thef. Coll. Oriel.* in pix. C. & in quodam Regist. chartarum ejusdem Collegii p. 343. & alibi. ^f *Claus.* 23. Ed. III. p. 1. m. 16. ^g Ex eod. rot. cl. & memb.

in *Angliâ* profeminarent, nequaquam superessent. Cæterum prædictæ Pestis originem & progressus investigare haud abs re fuerit, quæ quidem in Orientalibus mundi partibus interque *Judeos* ac *Turcos* primum^a prorupit, deinde majorem in modum diffusâ, *Saracenos*, *Syros*, & *Palestinæ* incolas occupavit, apud quos tantas edidit strages, ut complures fidem Christi amplecterentur, ex eo quod Christianorum perpauca contagio tactos, paucissimos autem fato exinde functos animadverterent. Ab Oriente vero ad Occiduas gentes propagata est exitiabilis lues, *Galliamque*, *Italiam*, & *Hispaniam*, & septimo demum *Edoardi III. Angliam* afflavit, ad Urbes agri *Dorsetensis* maritimas appellens, atque inde per Comitatum *Devoniensem* ac *Somersetensem*, *Bristoliam* usque grassata. Hinc *Glocestriam* attigit, atq; demum *Oxonium* & *Londonium*, unde per totum *Angliæ* Regnum post paulo evulgata est, cujus incolas tam frequentes demersit, ut vix decimus quisq; utriusque sexus superfuerit. Ex hujus mali symptomatibus gravissimum erat, quod apostemata toto corpore erumperent, quæ sicca & prædura cum essent, puris pene nihil incisa emittebant, licet hac ratione, post multos cruciatus, salvi haud pauci evasere.

Pestem vero illam prænuñtiasse feruntur Astronomi nostri *Oxonienſes* sumptis maxime conjecturis ab Eclipsi Lunæ totali, triumque superiorum Planetarum conjunctione, quæ anno **CIOCCCXLV.** accidisse memorantur. Defectus autem, quem supputasse *Mr Johannes Ashendonus* è Collegio *Mertonensi*, nec non *Mr Gul. Readus* ex eodem Collegio, ex eorum calculis^b pro latitudine Urbis *Oxonienſis*, accidit ad decimum octavum *Martii*, horam autem **ix. & xi.** scrup. Sole tum in **xxii^o** Arietis Lunâ vero in **xxii^o** Libræ existentibus. Conjunctio illa admodum notabilis *Saturni* & *Jovis* erat in gradu *Aquarii* **xix.** die *Martii* **xx.** hora **viii^a** ad *Vesp.* scrup. **i.** Ab hac Eclipsi præfati *Ashendonus* & *Readus*, necnon *Gulfredus de Meldin*, multa de futuris indicare præ se tulerunt, Bella, Famem, & Pestem (solennem utique malorum endemiorum triadem) denuntiari perhibentes. Prædixit vero *Ashendonus* Eclipses illius influentias ad annos octo ac v. menses duraturas, cæterum Conjunctionis effectus in triennium tantum invalituros, quod scilicet vires ejus non ante quartum inde annum comparitura essent. Porro libellum de eadem Conjunctione edidit *Johan. de Muris*, in quo gravissima mala prænuñciabat, quod & à Magistro *Leone Hebræo* factum est, qui in eandem ut plurimum cum illo sententiam venit. Scripsit præterea anno Dom. **CIOCCCXLV.** de eodem argumento Magister *Simon Bredonus*, verum cum & ibidem ille in eo præsertim incubuerit, ut emendando Calendario utilia propalaret, & hæc omnia ab Instituti nostri ratione aliena videantur, satius duco ut iisdem propere abscedam. Obiter vero notandum cum hac peste animos moresq; nostros luem quandam invasisse, tunc enim mirum in modum lites juridicæ in populo emergere: antehac enim paucissimi in *Angliâ* erant caufidici: inque *Oxonîâ* speciatim legistæ, non admodum multi, licet in Academia istâ censerentur tricies mille studiosi; quo numero revera nos olim floruisse, è Rotulis Cancellariorum antiquis, & à citato authore (qui sub *Henrico VI.* vixit) cum ipse Cancellarius esset perceptis, memoriz proditum deprehendimus. Quin &

adnotandum, stragem hanc Artifices & propolas, in compendia sua vertisse, pretiis rerum immodicè auctis, unde querelæ ad Regem delatæ, quod Artifices & Operarii necnon Victualium^d venditores, operam suam ac merces longe charius quam ante Pestem supra memoratam, venderent & elocarent (id autem *Oxonio* cum reliquis Regni locis commune erat) missæ itaq; sunt ad Cancellarium & Prætozem literæ mandatoriz **vi. Decemb.** hoc anno, quibus jubentur conjunctim & divisim exactores ejusmodi castigare, procedentes ex ordinatione quâdam, à Rege & sanctiori suo Concilio, adversus *Londonenses*, aliosque consimiliter delinquentes, promulgatâ.

CIOCCCL.

Turbas quidem nobis haud leves, ultimo anno, dederat *Joh. Wyllottus*, in Cancellarium virio assumptus, cæterum qui illi suffectus est *Mr Gulielmus Palmorna*, quique ex more ac statutis Academicis, per Magistros, in Ecclesiâ Divæ *Mariæ* legitime convocatos, deligebatur, graviorum malorum causa extitit. Hunc siquidem communibus, uti diximus, suffragiis electum, sibi post paucos dies præsentatum confirmare eisque distulit *Johan. Synwellus* Episcopus *Lincolniensis* (nescio an eo fretus, nimiumq; superbiens, quod & papali indulto, jurisdictione Archiep. *Cantuariensis* exemptus esset) donec Magistri moras nullâ de causâ trahi indigne ferentes, querimonias apud *Simonem Islepium*, Archiepiscopum *Cantuariensem*, deposuerint; quas ille gratiose admodum audivit, scriptique ad Episcopum *Lincolniensem* & literis, mandavit ut ante septimum diem postquam istas acceperat, ad præfati Cancellarii admissionem procederet, aut aliter infra quintum inde diem coram se in Ecclesiâ Parochiali *Maghfieldensi* compareret, & detrectati obsequii rationem redderet. Sex itaque diebus in promptu erant cum Cancellario suo Procuratores, confirmationem ejus ab Episcopo flagitaturi, eo autem non comparente Archiepiscopum denovo adibant, & querelas integrabant. Quapropter ne, per interregnum illud, grave aliquod damnum faceret Universitas, *Cantuariensis* *Johanni Careltono* LL. D. & Ecclesiæ *Londonensis* (*Paulina* intelligas) Canonico, potestatem & fecit antedictum *Palmornam* in Cancellarium admittendi firmandique, atque interim Academia *Gulielmum Dounbum*, legis Civilis Professore, & *Rogero de Aswardie* è Procuratoribus alterum autoritate^e instruxit quâ confirmationem illam suo nomine deposcerent. Ea non secus *Londoni* peraguntur, ubi *Palmorna* literas à Archiepiscopo tradit *Careltonus*, quibus supremum in Universitate Magistratum demandatum habuit, & per quas Magistris, Doctoribus, & Baccalaureis reliquisque Academicis^f præceptum est, ut ei obsequentiissime subessent. Cæterum ne jus ipsius, quod novo ritu admissus esset, in dubium postmodo vocaretur, idem *Cantuariensis* Custodi *Mertonensi*, *Philip. Codeford*, LL. D. Rectorique de *Cori* in Diocesi *Sarisenſi*, *Richardo Medmenham* LL. Baccalaureo (sociis pridem dicti Collegii) cum *Roberto Pount* Rectore de *Aldington* in Diocesi *Cantuariensi* copiam^g fecit, de præfata electione & Confirmatione, nec non Episcopi *Lincolniensis* injuriis, ex parte

^a Anon. MS. script. ni fallor per Tho. Lanton Carmelitam. ^b Ut in quodam MS. de rebus astron. inter Cod. Digb. ^c Viz. Sellarii, Politarii, Alutarii, Sutores, Cissores, Fabri, Carpentarii, Cementarii, Tegularii, Battellarii, Carrellarii, &c. ^d Carnifices, Piscenarii, Hostelarii, Brasatores, Pistores, Pulletarii, &c. ^e A. 92. b. D. 39. b. & 40. b. ^f In Reg. Islep. fol. 20. &c. & in A. 90. 6. ^g In cod. Reg. fol. 27. & in A. 91. 4. ^h Ibidem. ⁱ Ibid. fol. 28. &c. ^j Ibidem. ^k Ibidem.

Universitatis judicialiter statuerent. His actis, *Lincolniensis* Pontificem Romanum solenniter ^a appellavit; deque contemptu adversus Metropolitanum ^b citatus, praesentem se minime sistebat, quin (*Banburia* Capellā, in Dioecesi *Lincolniensi*, ubi tum Episcopus agebat, interdicto Ecclesiastico, quo sacris omnibus qui ibidem essent arcerentur, illigata) ad Papam denuo ^c provocavit. Gravissimas inde contentiones inter Praelatos hosce subsecutas constat, non sine multa pecuniae dispendio finitas; tametsi de earum exitu nil habeo compertum; verum illae, aliæque eodem spectantes, in causā fuere, quod (uti infra dicitur) *Gulielm. Wittlesey*, Archiep. *Canuariensis*, Academiam ab Episcopali jurisdictione eximendam impetravit, ita ut ejus regimen Cancellario (à *Lincolniensi* ut olim nequaquam approbando) ac Procuratoribus in solidum permitteretur.

CIOCCCLII.

Hoc temporum tractu, nec eruditione nec Alumnorum numero celebris admodum erat Academia *Oxonienfis*, quam hac ex parte imminutam adeo reperimus, ut vix quarta studiosorum pars nuperrimae Pesti supervixisse memoretur, quorum Aulas plebsque Oppidani deinceps incolere, ab iis in quibus Scholares adhuc hospitabantur vix dimidio prioris redditus dominis suis proveniente, unde contigit domos, quae in Urbe, & haud procul ab illā essent, Religiosas, quæque maximam Tenementorum eorum partem possidebant, supra modum depauperari. Verum neque Laici ab hac eadem calamitate intacti erant, quos propterea commercii in frequentia gravissime premebat. Ad literas quod spectat, liquet enimvero vix ullo unquam seculo exaruisse magis, quas ubique labefactatas his verbis refert ^d *Lelandus* --- Late id temporis ingens barbaries totam Europam occupavit, & sensim declinante Imperio Romano, decrevit etiam lingua latina, corruptentibus eam barbaris, puritas. Deque iisdem annis ^e *Balaus* sic. Degenerabant illis temporibus à suapuritate genuina, & artes & doctrina, una cum Latina Lingua elegantia: perspirebatque in Scholis nescio qua inanis sophistarum garrulitas.

CIOCCCLIII.

Reversis hoc quasi anno scholaribus (quos nempe praedicta Lues, magno rei literariae cum damno dissipaverat) Rex Privilegia perplura & Immunitates ratas ^f habuit; idque speciatim sancivit, ut Cancellarius (prout ab antiquo) jura Academiae conservaret & executioni traderet, causas delinquentium audiret, eosque bannitione si opus esset muldaret; quorum utrumque quo minus faceret prohibuere nuper Praetor urbanus & Ballivi, ad quos eodem tempore datum est breve ^g regium, quo jubentur Cancellarium in jurisdictione suā pristina tum erga Scholares tum Laicos (quotquot nimirum eidem subjacere tenerentur) exercenda, nullo modo impedirent; adhibita in utroque rescripto privilegiorum Universitati confirmatorum ratione, quæ in laudem nostram egregie faciat. Nos (inquit ille) attendentes quanta bonores & commoda nobis & regno nostro Angliæ ex praedicta Universitate hactenus provenerunt & pro-

venire sperantur in futurum, &c. Caeterum *Edoardus III.* anno regni viii. chartam ^h suam (sub eadem poene forma conscriptam, quā anno reg. 1°, tertio autem *Aug.* ad Vicecom. *Oxon.* & *Bercheriensis* Comitatum datam) *Oxoniam* transmisit, eaque edixit, quod Major & Ballivi proclamari faciant contra malefactorum Congregationes & Conventicula tam Scholarium quam aliorum in Villa *Oxon.*

Hinc autem Cives occasionem sibi frequentem offerendam iri sperabant in Academicos dominandi; eaque propter *Johannes de Beresford*, (*Burgensis* per hæc tempora bene notus, inque Historia deinceps nostrā locum ampliorem occupans) Rescriptum ⁱ à Rege aliud hoc anno obtinuit, cui ut per Regem & Concilium subscriberetur curavit, cum priori per Regem tantum subscriptum esset. Illi autem & hanc clausulam adjiciendam impetravit --- Nolumus enim quod aliquis vestrum (Civium utique) occasione arrestationis, captionis seu detentionis malefactorum praedictorum pro dicta pacis nostra conservatione rationabiliter factarum, coram Cancellario Universitatis *Oxon.* vel ejus Commissario trahatur in placitum in futurum, nec occasione in aliquo vel gravetur, &c.

Ad hæc, eadem Charta *Burgenses* excubiarum nocturnarum participes fiebant; curamque Felonum insequendorum per Hutesium & clamorem, nec non cognitionem *Lationem armorum* dictam (ex ultimā antiquitate Academiae concessam) communicatam ex æquo habuere: quibus accessit gravius illud, quod Privilegiatos etiam, quoad antedicta delinquentes, in carcerem detruderent, neque ad postulationem Cancellarii liberare tenerentur. Ex his autem indultis quæ Academicos graviter premebant, accidisse vulgo existimatur sequenti anno luctuosum illud & funestum certamen Oppidanis concessio jure impotenter utentibus, ac Scholaribus ita in Oppidanorum potestatem venire recusantibus. Denique vero cum Regi postmodo notum fieret, concessa illa Universitatis quietem turbare, cujus Alumni haud parva inde incommoda paterentur, chartam illam hoc anno concessam, per Breve suum ad Ballivos datum xxviii^o. *Julii* anno Reg. xxix, ^k revocavit, abrogato speciatim capitulo cui initium *Nolumus enim* &c. (ut supra) mandatoque ut in arma Regii nominis prætextu gestantibus capiendis, nihil fieret quod Libertatibus Academicis fraudi sit.

CIOCCCLIV.

Pacatae aliquantisper Res nostræ persisterunt, atqui crescente Scholarium numero, auctisque pariter Oppidanorum possessionibus, hisce imperandi cupidis, illis autem subjacere nequaquam volentibus, ad seditionem omnia spectare videbantur. Utrique autem Privilegia aut læsa, aut executioni non mandata, causabantur; ac proinde quamcunque cum adversā parte confligendi occasionem captabant. Tandem vero occultæ simultates in teterrima prælia erumpebant, quæ quidem tanta Civium barbarie commissa fuere, ut altissimo silentio premenda censerem, nisi ab aliis jampridem, & ab iis obscure & breviter admodum, nec ex rerum gestarum veritate prodita fuissent. Certe immani quadam crudelitate grassatos liquet Oppidanos, qui quamvis, advocatā

^a Ibid. fol. 28. &c. ^b Ib. 35. &c. ^c Ibid. fol. 35. ^d Ib. 36. ^e In tom. 4. p. 255. ^f In cent. 11. nu. 6. ^g Pat. 27. Ed. III. m. 5. ^h Reg. 27. Ed. III. part. 2. m. 7. ⁱ Pat. 8. Ed. III. p. 2. m. 20. & in quodam minore in 4° in Scrin. Civit. *Oxon.* ^j In B. 25. a. C. 88. a. D. 37. & in Scrin. Civ. *Oxon.* ^k B. 25. b. C. 88. b. D. 37. b. & Haro de privilegiis.

sibi in auxilium ingenti Rusticorum vi, Scholares fuderint & clade non levi superarint, tamen, magnâ privilegiorum parte à Regia Majestate fuerant mulctati; siquidem, quod Seditionis antedictæ authores fuissent quæ deinceps Academicis cessere, quorum hæc semper fuit singularis felicitas, ut vel debellati victores evaserint. Verum rei omnis Historiam è scriptis quamplurimis desumptam sic fufius accipe.

Decimo *Februarii* qui in diem Martis, inque Festum S. *Scholastica* virginis incidebat, Oenopolium *Synwellstock* nuncupatum (insigni *Sereni*, ad Quadrivium, *Quaterbois* appellatum, nunc innotescit, illa enim taberna *Swinstocke* in hodiernis etiam Instrumentis vocatur)^a adibant cum aliis quibusdam Clericis *Gualterum Springbense*, & *Rogerus Chesterfield*, vinumque allatum tanquam adulteratum respicientes, *Johan. Croydon* Oenopolam increpabant, ac generosius adferri juebant. Ad rixam denique & convicia ventum est, Oenopola sibi haudquaquam temperante quin Scholares procaciter respondendo vehementer laceraret; cujus propterea capiti ipsam lagenam, vino plenam, allidere non hærebant. Accepta hac injuriâ recessit confestim ille, & rem gestam famulis primo suis, deinde vicinis nonnullis parefecit, ad eum propere, quod in tumultibus accidit, convolantibus, quos inter buccinatores vocalissimi^b fuerant, *Johannes Beresfordus* (qui dicti Oenopolii dominus erat, ab Urbe dimissum habens) *Richardus Foresterus*, & *Robertus Lardiner* municipales. His in animo jam olim constitutum, Universitatem ipsam si fieri possit evertere, ideoque occasionem assidue observabant cum studiosis dimicandi; nunc autem pulcherrimam præbitam arbitrati, Cives pulsata Campanâ municipali apud S. *Martinum* convocabant. Illi raptis extemplo arcubus, aliisque, prout cuique suppetebant, armis, in unum concurrebant, & inermes qui obviam forte venirent Clericos hostilem in modum adorti, neque ipsum Cancellarium aggredi verebantur, quem sagittis etiam impetebant, dum in compescendo tumultu laboraret, & ad pacem colendam hortaretur. Cum autem manifestum esset quanta adirent pericula studiosi, nisi & arma pariter sumerent, jussu Cancellarii pulsata est Campana Academica apud D. *Mariam* Virg. atque inde Scholares arcubus & sagittis instructi rabiem civicam ad usque vesperem propulsabant; quo tempore recessum utrinque est, nemine ex alterutrâ parte desiderato, immo nec ad mortem, nec membri alicujus jacturam, fauciato.

Proximo mane viz. die mercurii curavit Cancellarius ut Regio nomine, tum apud Beatæ *Virginis* (quo magna Scholarium multitudo confluerat) tum apud *Quadrivium* proclamaretur, nequis Academicus aut Oppidanus arma gestaret offensiva, neque alium quemvis adoriendo quicquam patraret quo pacem publicam turbari contingeret. Imperata continuo faciunt studiosi, ad Scholas pergunt, & à bello prorsus abstinere, verum Oppidani hesterno adhuc furore æstuant, eodem armati convolant, & circa *horam*^c ordinariam ante meridiem Magistrum quendam Theologiæ, in Scholis *Augustinensibus* determinantem, cum Auditoribus suis profligant. Omittendum non est quod suis Ballivi primâ luce edixerant, ut paratis Armis in procinctu essent, expectarentque campanæ urbicæ pulsationem, tum enim ferro cum Academicis congregiendum fore, quodque missis in Agros propinquos nunciis, ple-

bem Rusticam ad partes suas, & Scholarium excidium, precibus & pecuniâ sollicitassent. Instabat vero jam prandendi hora cum Oppidani circiter *lxxx* in Ecclesiam S. *Ægydii* se furtim abdidere, Academicos, in Campos *Bellostenses*, animi gratiâ, prodituros, præstolantes, quos post aliquantulum speculati, ex insidiis adoriebantur, triumq; Stadium spatio sagittis impetebant. Fugiebant quanto poterant nilu inermes nostrates, & partim se in Cœnobium *Augustinense*, partim in ipsam Urbem receperunt, amisso sociorum altero, qui extra muros occiderat, aliisque misere fauciatis.

Hinc tumultu variisque vociferationibus miscetur omnia, signoque tum nostratibus tum Oppidanis per utriusque Campanæ pulsationem dato, ad Arma utrinque conclamatur; Scholaribus Portas Urbis pleraque obstruentibus, quo ingenti Rusticorum multitudini (qui Civibus subsidium laturi hand procul aberant rapinas, necesse, & lanienam spirantes) ingressus præcluderetur. Inde quidem animis & fortunâ, non autem numero, pares, Oppidanorum impressiones ad horam Vesperis dicatam fortiter sustinuit gens togata, sub id vero, multitudo agrestis, ad instar bis mille virorum Portam occidentalem irrumpebat, pullumque & explicatum præ se ferentes vexillum barbaris clamoribus urbem se potitos testabantur. Dicit non potest quantum Academicis timorem incusserit furialis illa Cohors; ergo fugam protinus corripientes, ad Aulas undique suas revolarunt,

Urebat portas agrestis plebs populosa

Post res distortas videas qua sunt vitiosa

Vexillum geritur nigrum, Slea Slea recitatur,

Credunt quod moritur rex, vel quod sic humiliatur,

Clamant Babock & Babock non sit qui salvificetur

Smyt fast, gybe gode Knoches, nullus post hæc dominetur.

Sic de certaminis ejus exitu illius seculi Poëta, de quo mox plura. Ad Oppidanos autem redeo, qui cum Scholares nullos in Plateis deprehenderent, ad eorum Aedes properabant, eoque die Hospitia quinque ferro & flammis devastabant; quotquot ibi reperiebant Academicos aut protinus interficientes, aut crebris vulneribus onerantes, monstra hominum, qui tormentis & ludibrio homicidia cumulabant, & occidendo tandem pepercere, libros autem cultumque domesticum direptioni exponebant, effusoque in pavementum vino aliisque liquoribus potulentis, triumphos agitabant: sanguinem solum sitientes; nec tamen illo satiandi.

Invadunt Aulas bye the sun come forthe geminantes.

Frægerunt caulos simul omnia vi spoliantes.

Sic occiduntur plures, &c.

Panes pisces, & alia victualia in terram projecta pedibus calcaverunt. Nox tandem furoribus istis breves inducias dederat: qua appetente denunciatum Regio nomine per Præconem publicum est, ne quis vel personis vel bonis Academicorum vim inferat sub poenâ proscriptionis. Atqui vero die sequenti (viz.

^a Reg. Synwell, fol. 68. 67. &c. ^b Ibid. ^c Hora Ordinaria fuit his diebus, ni fallor, tempus quando magistri lectiones suas Ordinaras legebant.

Jovis (quo Cancellarius alique præcipue notæ viri, à Rege ibidem commorante accersiti, Woodstockiam contendebant) Oppidani circa ortum Solis Campanæ suæ, velut antea, pulsatione commonefacti, armis accingebantur, inque unum coeuntes, Academicos hostile nihil molientes, belluino animorum ardore iterum invaserunt. Quippe ad Hospitia eorum transvolantes, Portas Vestibus ferreis, malleisque perfringere, propugnatoribus aut interemptis, aut pessimum in modum tractatis. Porro, ne non indigna Christiano nomine perpetrasse viderentur, cæso- rum cadavera aut insepulta jacere permittebant, aut in latrinas detrudere, aut denique in stabulis inhumabant. Capellanos vero quosdam pessime habebant, excoriatis, in Ecclesiasticorum odium, eorum verticibus, quoadusque tonsura Sacerdotalis pertingeret. Nonnullos, prolapsa ex vulneribus intestina in manibus gestantes, ad vincula flagris lorisque concisos propellebant; qui certe sua olim viscera profudere, in Virtutis, vitæque civilis, ut de Religione nihil dicam, opprobrium nati. Denique ut Legum humanarum violationi rerum quoque Sacrarum contemptum apponerent, non tantum Cruces in teterrimæ seditionis remedium prolatas, atque passim erectas evertabant, verum Clericos innocentes ad S. S. Eucharistiam (quam scilicet Fratres per Urbem solenniter deportabant) confugientes, fustibus ac vulneribus persequebantur. Postremo, ne in materia tam ingrata longior sim, XIV. eo die Hospitia diripiebant, tantasque Scholaribus clades inferebant, ut (præterquam quos Collegia tuebantur Seculares viz. Scholares) ad unum pene omnes Oxoniâ pellerentur; adeo ut si Academia nostræ vires prioribus malis affectæ videbantur, nunc demum animam propediem acturam credideris.

En vero tibi cæso- rum & vulneratorum in præfato tumultu a Catalogum, qualis scilicet post paucos inde dies Episcopo *Lincolniensi* offerebatur.

Thomas Mestologie. { Sacerdotes
Robertus Morgobarde. { (Hibernia)
Rogerus Grenham. { Scholares.
Henricus Havocate. {
Johannes Waleys, Serviens.
Philippus Beauchampe, Clericus.

Vulnerati autem, & quorum salus in desperatis habebatur.

Malachias Murbranam, Sacerdos.
Malachias Magniger.
Patricius Magbradaid.
Carolus Ogormulyn.
Dionysius Ohagagan, Presbyter.
Mauritius Odeorogean. { De Hibernia,
ni fallor.

Quorum postremus vulnus lethale in capite acceperat.

Gilbertus Offerir.
Johannes Salton.
Griffinus Whyte.
Hugo Middleham.

* Videtur quod in confesso erat 40. Scholares casos fuisse quia 40. denarii in oblationibus solennibus Burgenfium qua in hac perdurant tempora, distribuantur 40. pauperibus Scholaribus. b Ibid. in Reg. Synwell. c Ibidem; & in quodam Reg. pergameo, in Scacc. Coll. Merton. in Cista Oeconomica, p. 31. 32. &c.

Bartholom. Welyngton.

Rogerus Blaby.

Gulielmus Godeshale.

Gulielmus Deerlee.

Mr. Hugo de Breynton A. M. & Sacerdos.

Johannes Harald, Sacerdos.

Rogerus de Wallia, Diaconus.

Richardus Haryngton. Hic autem ad Corpus Domini, quocum solenniter procedebant Fratres, confugiens, atque inde tractus vulnere gravissimo afficiebatur, inque Carcerem detrusus est.

Rogerus Bourgh.

..... Cote de Aula S. Maria.

Salomon Tiricus Sacerdos.

Gilbertus Harmach.

His annumerandi perplures qui Oxoniâ evolarant, & de quibus incertum erat, superstites an essent; alique haud pauci, quorum nomina haudum innouere, quique fauciati partim erant; partim vero trucidati, inque Latrinas abjecti, aut Stercoraria defossi, disparuerant.

Ita tandem aliquando cladi Academicæ modus imponebatur: (quamvis Oppidani reliquorum interitum etiamnum anhelarent) quâ de re Magistratus primarii cum Regentium reliquiis furtivum Convantum, xv i. Februarii celebrantes, literas b ad Episcopum *Lincolniensem*, cum Diario tumultum omnem enarrant, conscripserunt. Eas Joh. de Staunton A. M. Episcopo, *Buckdeniæ*, ubi Palatium habuit, agenti tradidit; quæ quoniam explicandis Oppidanorum exulceratis animis inservire poterunt, operæ pretium duco, ut hunc in locum adjungantur; ejusmodi autem erant.

Reverendo in Christo Patri, D. Johanni Episcopo *Lincolniæ*, &c. Flebiles exitus belli nefarii, & à seculo inauditi, sub sola singulari spe paterni auxilii, consilii & favoris, vestra reverenda notitia presentiamus. Insurrexerunt namque contra Universitatem Oxon sceleratissimi virtutis ac studii destructores; quorum funesta tyrannide hospitii multis Scholarium ferro & igne effractis, aliis incarceratis, aliis vulneratis atrociter ac etiam spoliatis, aliis crudeliter interfectis, scelus ineffabile & irreparabile commiserunt: qui vero sola divina clementia reservabantur superstites ad propria redierunt; & sic Universitas ipsa olim clarissima, manet ineffabiliter desolata. Cujus desolationis occasiones multiplices reverendus Magister Johannes de Staunton lator presentium vestra pietati paterna plenius, si vobis placeat, exprimet viva voce. Rogamus igitur omni devotione, quatenus tanti delicti immanitate commoti ex zelo justitiæ, & ex virtute officii proprii dignemini paternè succurrere, & ad reparationem celerem tanta injuria manus apponere adjutrices; valeat paternitas vestra &c.

His ergo perlectis, cum Diario testium oculatorum nominibus confirmato, ingens Episcopum moestitia occupavit; qui literas c confestim exarari jussit quibus Civitas *Oxonienfis* Interdicto solenni, & anathemati subiceretur. Has autem (in quibus

Academiam nostram super studia per cuncta Mundi Climata laudabilem nuncupat.) Oxonia à Parochis quibusque, diebus pluribus tum festis, tum dominicis, cum dira & prorsus ferali negotii istius pompâ, omnique censuras Ecclesiasticas irrogandi solennitate, evulgari mandavit. Quod cum fieret, atque tota Urbs Missarum, Sacramentorum, denique rerum omnium sacrarum beneficio privaretur, Cives quosque pios, & seditionis illius immunes, gravis infedebat metus; quod nimirum periculum esse non ignorabant, ne priusquam flagitia hæc expiari contingerit, & Sacrorum denuo usu donarentur, mortem oppeterent.

Verum neque Academiae calamitas Regem latebat, cui cum nunciatum esset (ante scilicet vibratum ab Episcopo fulmen) maximam Studiosorum partem, tam Religiosorum quam Secularium, qui mortem effugerant latebras per devia rura quæsisse, literas a v. Martii datas undequaque ad Vicecomites, Majores & Ballivos aliosque Magistratus transmisit, protegendos ubique Scholares, reliqui autem Oxonia qui essent sacra tutò celebrare permittendos, præcipientes; sub poenâ ne secus facientibus, vel membrorum vel bonorum jactura, denique vel mors ipsa irrogaretur. Proximo post die, Justitiariis quibusdam, Richardo nempe de Steffordia, Henrico Greene, Roberto de Thorpe, Guliel. de Notton, ac Hugoni de Sadelingsstones in mandatis b dedit, ut Injurias Scholaribus factas audirent, & vindicandas curarent. Hoc autem rescripto revocato, Rex xv. Martii plenius quoddam c impertivit, quo nimirum jam dictos potestate instruxit de Oppidanorum criminibus quæstionem instituendi, atque ea ex Lege municipali terminandi, qui quidem Oxoniam adiisse, habitoque examine quamplures Carceribus mancipasse comperiuntur, quibus vero præterea poenis affecerint, in obscuro est. Certe errat omnino Londinensis, qui Prætorum urbanum cum Burgensibus nonnullis suspendio, propter seditionem illam, multatos d refert. Prætoris enim munus obibat turbarum earum suavor præcipuus & coryphæus, Johannes Beresfordus, quem diffidiis hisce multos (prout infra dicitur) annos supervixisse, locupletem quoque, & Ecclesiæ Benefactoribus (eludendis forte quæ memoravimus flagitiis) accedentem, è vitâ migrasse, certissime constat. Cæterum errorem illum è Chronicis e Brintonensibus, seu Brintonensibus, ortum crediderim, in quibus tumultus Exoniae an. Dom. CIOCCCLXXXV. exarsisse perhibetur, ubi propter interemptum Magistrum Petrum de Lechblade, virum sacris ordinibus initiatum, præter dicti loci Majorem, Burgenses quatuor suspendio perierunt. Eorundem vero Annalium exenplare saltem unum mutato E. in O. loco Exon. Oxon. habet. Ad Delegates autem Oxonia judicantes revertor, qui Vicecomitem Richardum de Williamsfote, quod officio pariter suo ac Universitati & Cancellario defuisset, munere f dejecere, inque ejus locum Johannem Lawndels subrogarunt.

CIOCCCLV.

Conclusi jam erant in Turrem Londinensem propter felonias, quas prædiximus, notissimas Prætor urbanus & Ballivi, quare g jubente Edoardo III.

Municipes habito, in die xviii. Maii, conventu, Johannem de S. Frideswyd Prætorum, Ballivos autem Gul. de Sommerford & Hugonem de Tefiele seu Lifley b renunciant, qui utique muneribus iis in reliquam anni partem fungerentur. Horum nomina die proximo Regi deferrebant, missis una Oratoribus vel Attornatis, qui supradictæ Seditionis poenas deprecarentur. Sub id vero, qui rem Academicam promovere cupiebant, litium è Certamine illo natarum terminationem in Curia Regiâ sollicitabant, unde utraque partes Londinum citatæ, eodem etiam Advocatos suos dirigunt. Per deditionem vero Universitas se, & privilegia sua municipalia i resignavit, iisdemque cessit, privilegiis (inquam) regalibus se abdicavit, papalia interim retinuit, nec non personas suas & bona mobilia omnia, quin & publica, (nimirum Collegiorum) jura, societates & corporationes non resignarunt Academici. Deinde deditionem quoque suam k protulere urbani, & resignarunt non sua solum & suorum privilegia & libertates, sed etiam personas suas, bona omnia tam mobilia quam immobilia, & quascunque gildas suas tam generales quam speciales, & jura sua omnia resignarunt, & hoc fecerunt, quia (ut ipsi in deditionis formulâ fatentur) si aliâ viâ juris, & solenniter adversus eos procederetur, ad majorem confusionem & gravius dispendium hujusmodi causa discussio tenderet, &c.

Hæ resignationes factæ fuisse videntur die mercurii proximo post festum S. Dunstani Episcopi coram venerabilibus patribus Johanne Archiep. Eboracensi, Cancellario, & Gul. Wintoniensi Episcopo, Thesaurario ac justitiariis, & aliis de concilio D. Regis in camera de consilio juxta scaccarium apud Westmonasterium. Tunc temporis supplices utrique petebant, ut deditiones suas admitteret Regia Majestas; quas Rex Edoardus in manus Davidis le Wollere Custodis Rotulorum Cancellariæ tradi mandavit, eousque asservandas, donec, re bene perpensâ, easdem vel acceptandas vel rejiciendas pronunciaret. Tertio post die, Rex deditionem Academicam admisit, & eorum quæcunque Scholares vel in dicto tumultu, vel etiam ante, contra leges perpetrarant, gratiam l fecit, veluti literæ ejus xx. Maii datæ, ac nobis sub sigillo Regio etiamnum superstites, testantur.

Ubi adnotandum, leges Angliæ ita ab homicidio abhorre, ut qui in justissimâ sui defensione sanguinem effuderit, veniam aliquâ à summo magistratu indigeat ut in integrum restituatur. Porro, cum Rex Brevisuo m Justitiæ Ministris edixerat, ut per Angliam evulgarent, nequis Studiosorum Oxoniam redire metueret, à vi enim & injuriis tutandos omnino fore, revolare complures non sunt veriti. Quod ad Oppidanos vero attinet (qui jam etiam Centuris Ecclesiasticis alligati erant) Rex, instantibus Optimatum nonnullis, & præterea M^{ro} Humfredo de Cherleton, Lodovico Fratre ejus, Th. de Neville, & Joh. de Charleton, hujus Academiae Magistris, eorum haud paucos carcere n liberavit, sub conditione tamen, ut fidejussores interponerent sese in litibus quibuscunque; personalibus sibi intentandis comparituros, nec in judicio vadimonia deserturos. Sequenti insuper die viz. Maii xxi. Edoardus, ad Magnatum Angliæ & Magistrorum, quos diximus, instantiam, iisdem Civibus protectionem in integrum annum o concessit, quo scilicet

^a Pat. 29. Ed. III. p. 1. m. 6. & in pix. NN. nu. 27. & in B. 27. b. C. 90. b. &c. ^b Pat. 29. Ed. III. p. 1. m. 16. ^c Ib. ^d In Hist. Cantab. lib. 1. p. 99. ^e MS. in bib. Cotton ad an. 1285. ^f Pat. 29. Ed. III. p. 1. m. 11. ^g In min. rubr. lib. Civ. Oxon. C. fol. 27. ^h Ibidem ⁱ Claus. 29. Ed. III. m. 23. & Harus in memorab. fol. 51. b. ^k Ibid. viz. in claus. in dorf. m. 23. & in Haro fol. 52. b. ^l In pix. NN. nu. 6. a. b. pat. 29. Ed. III. p. 2. m. 26. B. 28. b. C. 92. a. ^m In Reg. Issep fol. 85. ⁿ In quodam fascic. Brevium & aliarum chartarum in scrin. Civ. Oxon. & in rubr. lib. C. ut supra fol. 27. ^o Pat. 29. Ed. III. p. 2. m. 29.

Scholarium negotia maxime autem victum & reliqua necessaria procurare possint. Horum vero magna pars (vix autem dimidiata) Oxoniam jam erat regressa, verum haudum consolitis exercitiis accingebantur, nescio an metu oppidanorum, an ut injurias pristinas ulciscerentur. Id ubi ad Regem esset perlatum, literis x. Junii datis obnixè a rogat, ut Lecturas resumerent, Actusque Scholasticos Rei simul Literariæ, publicæque profuturos, in pristinum usum revocarent.

Notandum enim quod per hæc tempora feria iv post Trinitatem Magistri Regentes lectiones suas ordinarias annuatim resumebant, quas continuabant ad beneplacitum legentium (& non aliter) usque ad xv. dies ante Festum S. Michaelis, tunc autem cessabant. Missæ sunt igitur istæ Regiæ literæ ad Universitatem pro resumendis lectionibus, tempore vacationis autumnalis; non enim tempus illud inter feriam quartam à Festo Trinitatis usque ad xv. dies ante Pascha computabatur pro pleno termino, siquidem tres tantum erant olim anni termini in nostra Universitate, lectionibus & exercitiis formalibus assignati; quartus autem ille Terminus, nec erat plenus, nec terminus propriè dictus, sed exercitia tantum ad beneplacitum legentium ac Disputantium celebrabantur, non autem ex aliqua necessitate requisita aut imposita, neque alicui cedebant pro forma.

Atqui his omisissis, nemo jam exercitia præstabat, verum clam prorsus & docebant & didicere; quod & Athenis olim evenisse^b fertur, ubi ob accensas inter Scholares & Cives concertationes, nostratibus haud absimiles, Sophistæ legere in publico & perorare recusabant, in privatis autem domibus juvenes instruebant. Exterum varia Cessationum, à diversis causis denominatarum, genera, nobiscum priscis temporibus invaluerunt, quorum præcipua erant, Cessatio propter metum & vim armatam (qualis dici meretur ea de quâ nunc agimus) atque^c propter congregatam multitudinem, & denique ratione interdicti & propter metum pestis; pestilentia vero funesta maxime eratquam primo ante paginas aliquot loco posuimus. Sed nec prætermittendum cessatum nobis aliquando fuisse propter lites Universitati cum Episcopo Lincolnensi intervenientes; quod speciatim anno Dom. CIOCCCLXXXIV. contigit, quo nimirum tempore Organorum Sacrorum usum^d interdixit nobis Dicoecanus. Verum hæc obiter attigisse satis est. Nunc ad majoris momenti negotia descendamus; quæ quidem aliquanto post emeruisse liquet, cum Rex xxvii. Junii amplissimam nobis^e chartam indulserat, libertates multas, tum antiquas tum novas (Urbi scilicet ademptas & Universitati collatas) completentem; in initio cujus, Universitatem esse inscribit, Fontem & alveum studii præcipuum, cum aliorum adjunctione encomiorum quæ brevitatis causa prætermitto. Capita ejusdem chartæ sunt hæc.

--- Ordinamus & concedimus (inquit Rex) pro nobis & heredibus nostris, & hac charta nostra confirmamus, quod Cancellarius ipsius Universitatis & successores sui, & eorum vices gerentes, soli & in solidum & in perpetuum in Villa Oxon. & suburbis ejusdem habeant custodiam assisæ panis vini & cervisia, ac correctionem & punitionem ejusdem, cum finibus, amerciamentis &

proficiis aliis convenientibus in hac parte, Reddendo nobis & heredibus nostris c. solidos annuatim, viz. l. sol. ad scaccarium nostrum Michaelis, & l. sol. ad scaccarium nostrum Paschæ.

Concedimus etiam quod Cancellarius solus & in solidum ac successores sui, &c. habeant custodiam assisæ & assisæ, nec non supervisum mensurarum & ponderum in dicta Villa Oxon. & suburbis ejusdem: ita quod ipse Cancellarius vel ejus vices gerens quoties opus fuerit, dicta mensuras & pondera supervideat, & ea qua falsa invenerit comburi & destrui faciat, nec non transgressores quos in hac parte invenerit, debite puniat & castiget: ita tamen quod forisfactura & alia proficua inde provenientia liberentur per extractas per dictum Cancellarium faciendas Majori & Ballivis dictæ villa levandas per eos in auxilium firma sua villa prædicta, sicut & prout hæcenus est obtentum.

Item concedimus eidem Universitati, quod Cancellarius ejusdem qui nunc est & successores sui vel eorum vices gerentes in perpetuum soli & in solidum habeant potestatem inquirendi & cognoscendi de Forstallatoribus, & Regratoriis, carnibus & piscibus putridis, vitiis & aliis incompetentibus in dicta villa Oxon. & suburbis ejusdem, & super his punitionem debitam faciendi. Sic tamen quod forisfactura & amerciamenta inde provenientia per ipsum Cancellarium adjudicentur, & Hospitali nostro S. Johannis dictæ villa liberentur, prout est fieri consuetum. Et licet Major, Ballivus, Aldermanni seu alii homines dictæ villa & suburbiorum ejusdem de præmissis non debeant se intromittere, volumus tamen & mandamus quod super his omnibus & singulis, Cancellario dictæ Universitatis qui pro tempore fuerit, pareant humiliter & intendant.

Item ad terrorem & vindictam malorum, ac securitatem & solatium bonorum ibidem proficiscentium, ordinamus & concedimus pro nobis & heredibus nostris, quod Cancellarius dictæ Universitatis qui pro tempore fuerit Scholares & laicos ibidem contra statuta Universitatis, arma portantes & delinquentes per incarcerationem & alias castigare debite valeat, & punire. Et arma qua sic contra dicta statuta portata fuerint, ut sibi commissa & forisfacta, modo consueto petere, capere & habere. Ac hujusmodi delinquentes obstinatos seu rebelles coram dicto Cancellario in casibus ad cognitionem suam spectantibus comparere & juri stare non curantes, à dictis Universitate & villa bannire, & alias contra eos per censuras Ecclesiasticas procedere, prout in casibus hujusmodi consuetum est fieri temporibus retroactis.

Item cum ad dictam Universitatem (ad quam tam Nobilium quam popularium, alienigenarum & indigenarum multitudo confluit) deceat munditia & honestas, volumus quod Careria, & vici dictæ villa & suburbiorum ejusdem à finis sordibus & factoribus mundi conserventur & honestè, amotis truncis, lignis & aliis pro transitu libero honestate & munditia nocituris. Et quod pavimenta dictæ villa & suburbiorum ejusdem, semper cum & ubi opus fuerit, congruè reparentur, & quod Cancellarius dictæ Universitatis qui pro tem-

^a Cl. 29. Ed. III. m. 23. & in pix. NN. nu. 19. & in B. 29. a. C. 66. a. & 92. a. b. & c. ^b Eunapius Sardianus in lib. de vitis Philosophorum in vit. Juliani sophista Cappadocis. Non mirum quod in hac nostra Academia Oxon, tot olim inter Scholares & laicos extiterint discordia, cum ex quodam veluti fatali decreto (ut opi xor) ista omnibus Universitatibus sive Academiis soleant contingere, uti etiam Athenis ipsis accidisse videmus. ^c E. vol. lib. Darrell fol. 34. ^d Reg. Peckham fol. 114. vide Caium de antiq. Cantab. lib. 2. p. 252. ^e Pat. 29. Ed. III nu. 5. & in pix. NN. in tur. Schol. nu. 5. a. b. c. & in A. fol. 13. &c. per mod. inspeximus & in B. 9. C. 87. eod. modo. Denique in Haro de privilegiis fol. 74.

pore fueris, & ejus vices gerens, ad hoc homines dicta Villa & suburbiorum ejusdem & alios quibus incumbit, quos eidem Cancellario & ejus vices gerenti parere volumus in hac parte, possit per censuras Ecclesiasticas compellere, absque proficua sua usibus applicando, & prohibitio nostra seu haredum nostrorum si contra premissa facta fuerit, vires non habeat nec effectum.

Item cum Laici plerunque sicut Scholaribus, sic & eorum servientibus sint infensi, ordinamus & concedimus, & hac charta nostra confirmamus pro nobis & haredibus nostris, quod cum ministri dicta Universitatis & Servientes Clericorum ad quotam * aliquam solvendam de bonis suis in villa predicta & suburbis ejusdem assidendi fuerint vel taxandi, Cancellarius dicta Universitatis vel ejus vices gerens, & non Major seu homines dicta Villa, dictos Ministros & Scholarium servientes, viz. Familiares, Scriptores, Illuminatores, Pergamentarios ad quotas hujusmodi fideliter & rationabiliter prout alii homines dicta Villa & suburbiorum ejusdem assessi fuerint, juxta quantitatem bonorum suorum taxabilium in perpetuum assideant atque taxent, & pecuniam sic assessam per ministros suos levare faciant, Majori, & Ballivis dicta Villa per indenturam liberandam. Et si homines dicta Villa de taxatione per predictum Cancellarium male facta conquesti fuerint, super hoc per ministros nostros celeriter inquiratur, & defectus, qui repertus fuerit, debite corrigatur. Volumus autem & concedimus quod Cancellarii Universitatis predicta qui pro tempore erunt, & eorum vices gerentes, premissis omnibus & singulis eis in forma predicta concessis, plene libere & integre gaudeant & utantur juxta formam Ordinationum & concessionum predictarum, non obstantibus privilegiis, libertatibus, consuetudinibus seu compositionibus contrariis quibuscunque.

Item volentes indemnitati prospicere Scholarium qui fuerunt in dicta turbatione de bonis suis deprivati, qui forsitan timore irregularitatis non audent prosequi criminaliter contra depradatores hujusmodi pro recuperatione bonorum suorum sic furto vel vi ablatorum, concessimus de gratia nostra speciali pro nobis & haredibus nostris quantum in nobis est, omnibus & singulis Magistris & Scholaribus dicta Universitatis & eorum servientibus, qui in dicta turbatione bona sua sic furto vel vi amiserunt, quod ipsi, vel Cancellarius & Procuratores dicta Universitatis eorum nomine absque inquietatione vel molestatione nostri vel haredum nostrorum seu Ministrorum nostrorum quorumcunque bona sic furata vel deprivata a dictis furibus seu depradatoribus vel aliis quibuscunque ad quorum manus hujusmodi res pervenerint, licite recipere & tenere possint, licet contra dictos fures vel Captiores, ad penam sanguinis non fuerint persecuti.

Item ad maiorem securitatem & quietem studentium in Universitate predicta pro perpetuo ordinamus & concedimus pro nobis & haredibus nostris, quod quilibet Vicecomes Oxon qui pro tempore erit, in receptione Commissionis sue, juramentum prastet corporale, quod Magistros & Scholares Universitatis Oxon & eorum Servientes pro viribus ab injuriis & violentiis proteget & defendet, & pacem in Universitate predicta

quantum in ipso est, faciet conservari, prastatis Cancellario & Scholaribus ad puniendum pacis perturbatores ibidem juxta privilegia & statuta Universitatis predicta semper cum opus fuerit, prastabit consilium & juvamen, & ad privilegia, libertates & consuetudines dicta Universitatis defendenda pro viribus operetur: Et quod a subvicecomite suo & aliis ministris suis in Comitatu predicto statim cum post susceptum officium ad castrum vel Villam Oxon. declinaverit in presentia alicujus ex parte Universitatis ad hoc deputandi, consimile accipiet juramentum, ad quod, ipsos ministros per eundem Vicecomitem compelli volumus & archari: hanc etiam formam jurandi volumus ex nunc addi forma juramenti Vicecomitis dicti loci in receptione commissionis sue prastari consueti.

Ceterum quia super panis pro securiori conservatione pacis ipsius Universitatis statuendis, ac super aliis qua juxta submissiones predictas ad perpetuum premissorum memoriam pie per Dei gratiam facere proponimus, jam ordinare non possumus variis & arduis negotiis prepediti, ordinationem hujusmodi nobis specialiter reservamus. His testibus venerabilibus patribus Johanne Archiep. Eboracensi, Angliæ Primæ, Cancellario nostro, Guliel. Wyntoniensi Episcopo Thesaurario nostro, Magistro Michael de Northburgh Electo London. confirmato, Henrico duce Lancastriæ, Gulielmo de Bohun, Norhamptonensi, Rich. Arundell, Thoma de Bello campo, Warwicensi, Rogero March. Guliel. Sarum, Johanne de Veer, Oxon. Comitibus, Galfredo de Say & Johanne de Grey de Rotherfeild, Senescallo Hospitalii nostri, & aliis.

Post paulo Major & Ballivi, Cancellario, ex a Rescripto regio, mensurarum & Ponderum normam, vel standardam, una cum Sigillo ad eandem spectante, in manus tradidere, paucisque inde diebus chartas & Libertates Academiae indultas, maxime vero quæ Mercatum tangebant, jubente b etiam Rege, promulgabant. Ceterum supplicabant Regio Concilio Oppidani (coram eo enim post concessa etiam Privilegia, de litibus a certamine predicto ortis conveniebantur) ut mala sua finem consequerentur, utque ad Sententiam tandem ventum esset, quandoquidem (ut ipsi cives, utque Regiæ c literæ in eandem rem conscriptæ, atque Scholares ad amicam compositionem hortantes, perhibebant) jampridem ea obrulissent quæ reparandis injuriis sufficere viderentur. Postremo autem cum dissidia ad exitum non spectarent, utrumque municipium in Concilium Regium citatur, atque illud de pace acturi mittuntur, ab Universitate Humfredus de Charleton S. Theologiæ Professor cum Johanne Charletono juniore LL. D. ab Urbe vero Johannes de S. Frideswydæ Prætor, Joh. de Bedeford & Johannes de Norton Burgenses. Exigebant ab hisce Conciliarii Regii damnorum Scholaribus illatorum reparationem: verum cum responsum esset tam ingentia fuisse illa ut de iisdem satisfieri neutiquam possit, legibus demum iis (efflagitantibus quoque Academicorum Delegatis) regii Concilii autoritate d convenit, ut scilicet Oppidanorum (præterquam Johannis Beresfordi & Roberti Lardineri in carcere detentorum) symbolis ccl. libræ fierent, & Cancellario ac Scholaribus statim quodam tempore pro omnibus damnis (mahemio & homicidio exceptis) penderentur; utque redderentur præterea bona Scholarium mobilia, ac Johannes Bedefordus & Joh.

* Est quadam collectio vel Taxatio a Scholarium servientibus in Oxon per Cancellarium solum, qua facterant non tantum hoc tempore sed regnante Hen. III. In rub. lib. C. ut supra fol. 31. b Ibid. fol. 33. c In pix. NN. nu. 40.

Nortonum colligendæ quam diximus pecuniæ è carcere regio (vulgo *Marshallsea*) eximerentur.

Ordinatum vero insuper est, Academicorum rogatu, ut Burgenſes quibus dicta dies erat, interposito vadimonio libertate donarentur; utque ubicunque deprehenderentur Scholarium bona, sine ulteriori inquisitione occupanda essent. Aliquanto post Regium emanavit a edictum, quo Majori & Ballivis præceptum est, ut pecuniam Universitati pensitandam, Civibus, in modum tributis, irrogarent; quod perinde postmodo factum est. Interea vero temporis, juxta formam statuti dudum pro mercatoribus editi, Burgenſes aliquot, recognitionem debiti coram primario Universitatis Magistratu faciebant, & ad dictæ pecuniæ pensitationem reliquorum se nomine adstringebant; quæ quidem in tres summas divisa est, convenitque ut c. lib. statis duobus temporibus, 1. autem libræ tertio quodam die perſolverentur, de ultimâ vero pensitatione vidi ego Apocham Cancellarii & Procuratorum, in octavis Nativ. S. *Johannis* Bapt. xxx. *Edoardi* III. anno datam. Posthæc c. rescriptis ad Vicecomitem Rex, mandavitque, ut cives de antedictis criminibus comprehensos, inque judicium accersitos (præter *Johan. Beresfordum* & *Rob. Lardinerum*) liberaret, prout quemque nominaret Cancellarius; hac vero conditione, si adducerentur qui fidejuberent illos se pacifice in posterum gesturos.

Eodem quoque tempore, ex edicto d. Regio, explorantur per Majorem & Ballivos Academicorum bona; quorum post tres hebdomadas quasi quarta pars reperta est, atque Cancellario & Procuratoribus in foro civitatis juridico (*Widhall* dicto) publice in manus tradita, velut e. Instrumentum eâ de re iv. *Augusti*. xxix. *Edoardi* III. factum testatur. His denique peractis, Regi visum est Oppidanorum Libertates per Breve f. suum, vel potius memoriale five Recordum Brevis dat. xxvi. *Julii* in integrum restituere, exceptis quas Universitati nuper addixerat, & quibus sub hæc cives privavit: quibus addi debet jus capiendi arma gestantes, quod privilegium Academicæ quoque s. transcripsit: & in perpetuum confirmavit. Quod quidem consultissimè à rege factum, quousque enim municipes, pacis tutelam sibi arrogarant, hoc unum satagebant, ut vi armatâ Academicos opprimerent.

CIOCCCLVI.

Habes jam Lector perniciosæ seditionis originem, progressum, & felicem Scholaribus eventum; cujus antesignani ducesque comparent *Johan. Beresfordus* Prætor Urbanus, & *Robertum Lardinerum* atque *Richardum Foresterum* Ballivi, quorum primò dicti Carceribus diu mancipati erant, de tertio enim (an quod fugâ evaserit, an quod in certamine lethaliter fuerit vulneratus) in Chartis Regiis, pro liberandis Burgenſibus, aut felonis eorum condonandis, mentionem non invenio factam. Cæterum *Beresfordus* & *Lardinerus* imprimis *Oxoniam*, postea apud Turrim *Londinensem* & carcerem demum regium, vulgo *Marshallsea* nuncupatum, in arctâ custodiâ detinebantur. E loco autem novissime dicto furtim eva-

sit *Beresfordus*, mense *Julio* superioris anni; transmissis autem undiqueversum mandatis a Regis captus denuo est, & in Carcerem conjectus; neque tamen constat quamdiu in vinculis abinde permanserit; quamvis videtur sequenti anno, una cum aliis, in judicio *Oxoniam* comparuisse, & ni fallor, brevi post libertate fuisse donatus. Cæterum an de certamine illo observabimus, similem cum tumultu bellico apud *Parisienses* ante annos lvi. i. coorto, causam exitumque habuisse; siquidem urumque in *Oenopolio* motum, utrumque etiam post multorum cædes dissipandis Academicis occasionem præbuit.

A scriptore a quodam memoriæ proditum est, quod quoties tumultus aliquis *Lutetia* aut *Oxonii* excitaretur, prudentior quisque & melioris notæ *Oppidanus* januas obſerare, clausisque fenestris se domi continere solitus esset: verum in his turbis contra factum est, quibus sese non tantum immiscuere, sed & earum Duces Præfultoresque evasere, cum ipso Prætoris civium primores. Et quamvis i. Scriptori cuidam, de utraque parte locuto, perhibere visum est, quod

Oderunt pacem stulti, certamina quarunt;
tamen apertissimum prorsus est Seditionis saltem illius culpam in Scholaribus haudquaquam refuisse, qui *Oppidanorum* injuriis perpetuo laceſſiti togæ suæ usque meminere: tamen cum de capitibus periclitarentur, animis non adeo demissis erant, ut injurias non fortiter propulsarent, vel etiam vindicarent: quin etiam manifestum est Cancellarium, aliosque Academicæ Magistratus, in prohibendis novissimarum barbarum initiis plurimum defudasse.

Atqui his omiſſis, ut dicta aliquatenus repetamus, exturbatis (si Collegiorum Alumnos, immo solos *Mertonenses*, ut m. quidam refert, excipias) plerisque omnibus Academicis, qui *Oxonii* etiamnum perſistere, obturatis Collegiorum Portis, dies precibus gemitibusque infumebant, miseram Rei literariæ sortem carmine lugubri plorantes, & Universitatis calamitates præſentibus posterisque seculis enarrantes. Varia ejusmodi opuscula carmine scripta perlegi, & speciatim a. illud quod *Dumbltoni* Quæſtionibus præfixum in Bibliothecâ *Mertonensi* habetur, cujus initium est hoc,

O Rex Anglorum qua sint tua fata videto,
Dudum gestorum signacula dura timeto.

Vidi etiam alibi versiculos a. alios, in eandem rem ab eodem Poetâ (qui è Collegio *Mertonensi* fuisse videtur) sub formâ Dialogi inter Scholarem & Academiam habiti, contextos; hoc autem titulo inscriptos, *Planctus Universitatis Oxon contra Laicos tempore magni conflictus*. Poematis vero illius ejusmodi est initium;

Plangis in gemitu Mater Oxonia,
Furentum fremitu per dens praconia?

Denique & alia Carmina in eandem materiam conscripta vidisse contigit, quorum aliqua, quod illius seculi ingenium sapiant, adnectenda cenſeo.

^a In eod. claus. ut supra. ^b In quodam rot. de recognitionibus temp. Ed. III. in ſcrin. Civ. Oxon & in rub. lib. C. ut supra fol. 28. &c. ^c R. Cl. ut supra 29. Ed. III. m. 17. ^d Ibidem. ^e In rub. lib. C. ut supra fol. 28. &c. & alibi in ſcrin. Civ. Oxon. ^f Cl. 29. Ed. III. & in Haro de memorab. fol. 59. b. ^g Vide in B. 25. b. C. 88. b. D. 37 &c. ^h Pat. 29. Ed. III. p. 2. m. 9. ⁱ Rog. Hoveden in parte poſterâ Annalium ſub. an. 1200. ^j Fr. Gilbert. in ſermonibus ſuis MS. ^k Raphael Holinſhed in chron. ſuo an. 1355. ^l Stovius in annal. ſuis. ^m MS. in bib. Coll. Mert. ⁿ In bib. Bod. MS. compati. cum Epistolâ Gilb. de Stone.

Urgent Ursina vada perturbare bovina,

Et vada dicta precis sunt vada distancis.

Notandum vero per *vada Ursina* intelligi debere *Bersford* seu *Bereford*, uti & per *vada precis Bedeford* seu *Bedfords* (*bede* nimirum per ea tempora preces denotante) quorum uterque, (prout supra monuimus) nuperorum tumultuum suaves fuerant & Antesignani. Hunc inquam in modum studiosi à die *S. Scholastica* usque ad *xii. Cal. Julii* tempus^a terebant, quo demum die Lecturas resumpsere; tamen si Conciones publicæ à Festo Purificationis *B. Virginis*, ad usque nativit. *Divi Johannis Baptistæ* exclusivè omittæ memorantur.

Post concessa Universitati quæ supra retulimus Privilegia, lites inter eandem & *D. Richardum D'Amory* militem, filium *D. Rich. D'Amory* militis, de libertatibus quibusdam in *Hundreda Northgaten*, vel ultra portam borealem, à Cancellario vindicatis, emergunt; quod scilicet *D'Amory* *Hundredam* illam à Rege teneret in feodo. Verum iis hoc anno^b compositis, Cancellario mensurarum illicitarum forisfactio, clamium vel vindiciarum jus in merces omnes (præterquam lanam) ibidem distractas, Regio diplomate^c consignantur. Utque periculi nil quicquam superesset ne jura Academiae superiori anno indulta in posterum abrogarentur, *Edoardus* Charta^d insigni *xx. Nov.* datâ, tum easdem tum antiquiores omnes corroboravit.

CIOCCCLVII.

Anno *CIOCCCLV.* ineunte *Martio*, Prætor & Municipium *Oxonien*se, *Henricum* de *Wygtebull* *Burgen*sem, quem Syndicum sibi constituerant, ad Episcopum *Lincolniensem* mittentes; Interdictum, quo alligati erant, aliquâ ex parte mitigandum, non autem revocandum impetrabant. Hoc itaque anno ad eundem legabant *Rob. de Hafunt* & *Richardum* de *Garston* concives, & mox inde *Johannem* de *S. Frideswydd*, & *Robertum Mauncell*; plenam Anathematis abrogationem efflagitatuos; qui quidem eandem denique obtinebant, verum his^e conditionibus, ut in Festo *S. Scholastica* municipium *Oxonien*se, pro Clericorum aliorumque in funesto certamine cæforum salute, Missas annuas celebraret. Atqui aliunde constat his potius legibus concessam fuisse interdicti illius revocationem, ut quotannis Prætor Urbanus & Ballivi, cum *Burgen*sibus præcipuis sexaginta (Universitati de more juramento adstrictis) in *Æde Beate Virginis* dicto die comparerent, (nisi absentiae causa per Cancellarium approbata interponeretur) ibique à Diacono aliquo & subdiacono Missam, pro cæforum quos dixi animabus, celebrandam suis expensis curarent.

Porro sancitum ut præfatus Laicorum numerus integræ Sacrorum eorum celebrationi interesset, iisque pe-

ractis, ad magnum altare denarium viritum offerret, & quibus oblationibus *xl.* denarii totidem tenuioris fortunæ Scholaribus per Procuratores distribuerentur, reliquâ abinde pecuniâ *Divæ Mariæ* Curato erogata. Quo hæc vero executionem certius consequerentur, instantibus Procuratoribus inter Universitatem & Urbem convenit, ut in eandem rem Instrumentum^f quoddam conficeretur, quod, assensum præbente Dicesano, *xv. Maii* factum comparet, conditionibus plerisque quas modo retulimus in eodem comprehensis, exclusis tamen ab eadem compositione *Johanne Berefordo*, *Roberto Lardnero*, *Matthia Ryngo*, *Roberto le Goldsmyth*, & *Johanne de Godesfre*, præcipuis nimirum foedissimi conflictus authoribus. Insuper, cum Prætor & Oppidani ad annuam *c.* marcarum pensationem, in Templo *Beate Virginis* faciendam (de damnis utique Scholaribus in seditione ista illatis) datis syngraphis^g obstrinxissent, hoc postremo foedere cautum^h est, pecuniam illam exigendam non fore, quamdiu novissimi ejus pacti conditiones præstarentur. Hæc autem omnia *Edoardus III.* Chartaⁱ suâ, datâ primo *Junii*, per Inspeximus (ut loquuntur Legulei) confirmavit. Eodem quasi tempore Universitas Oppidanos Causis omnibus super dicto certamine intentandis^k exemit, præter quos jam ante exceptos perhibuimus, aliosque nonnullos graviorum criminum aperte reos, & propterea in judicium ad proximas Assisas sive comitia juridica citandos.

Observatæ sunt quibus cum Urbe decisum est conditiones ad Regni usque serenissimæ *Elizabethæ* initia, tum autem Academici de iisdem in *xv.* annos omissis, & proinde mille quingentarum marcarum summâ pensandis, Oppidanos litibus exercebant; cumque ab illis prætexeretur, quod ex compositione illâ ad Missas, lege jam prohibitas, procurandas fuerant adstricti, ordinatum^l est *xvii. Elizabethæ* anno à sanctiori Regine Concilio, quod Sacrorum Pontificiorum solennia, in die *S. Scholastica* per Oppidanos procuranda, in Concionem & sacram synaxin ad *Divæ Mariæ* habendas converterentur, Civium ut prædiximus singulo denarium offerente. Hæc in multos inde annos præstabantur, verum ea publicarum tantum precum concelebratio excepit, quæ cum denariorum oblatione in hunc usque diem perduravit. Famâ quidem percrebuisse reperio, (prout à *Londinensi* vel *Caio* quoque proditum^m est) Prætozem Urbanum Restem collo circumdatum gestare consolitum, cum ad *Beate Virginis* eo die procederet, eundem vero præcipui magistratus dignitati minime congruum, in funiculum denique byssinum mutatum fuisse; verum his minime assentior, quamvis haud ignoro junioribus Academicis in usu fuisse, ut Majorem ad Ecclesiam *Divæ Mariæ* progredientem pessime tractarent, convitiis puta insectantes; donec Cancellarius editoⁿ statuto ejusmodi injurias sub poenâ Incarcerationis præcaveret.

Restis autem illius gestandæ neque Instrumentum inter utramque partem vel confratram factum, neque literæ Episcopales de Missis quas modo diximus peragendis datæ, neque compositionem illam quæcunque attingunt scripta, meminerunt. Regnante *Henrico VII.* Magister *Johannes Eggecombius* seu *Edgecombius*

^a Ut in *B.* fol. 5. b. viz. in pag. ante Calendarium ibidem.

^b Pat. 30. Ed. III. p. 2. m. 10. ut supra, & in pix. *NN.* nu. 7.

^c A. 13. B. 9. &c. A. fol. 40. 41. & in rub. lib. Civ. Oxon. fol. 35. &c.

^d In pix. *NN.* in turre Scholarum, nu. 43. Harus in memorab. fol. 61. & in lib. Senatus Concilii Civ. Oxon. fol. 1. b.

^e In *NN.* ut supra nu. 42. A. 87. a. & b. B. 84. b. C. 101. a.

^f In *NN.* nu. 44. & in eisdem locis ut supra.

^g Pat. 31. Ed. III. p. 1. m. 26.

^h Rub. lib. ut supra fol. 34. & alibi.

ⁱ Ut in initio libri *Viscane. A.*

^j In *Hist. Acad. Cantab. lib. 1. p. 100. Vide Twynum in Apol. lib. 3. §. 88.*

^k In *A.* 57. b. C. 64. b.

^l Pat. 30. Ed. III. p. 2. m. 10. A. 21. b. B. 84. b. C. 101. b.

^m Rot. chart. 30. Ed. III. nu. 3. & in pix. *NN.* nu. 1. & in

ⁿ In pix. *NN.* in turre Scholarum, nu. 43. Harus in memorab. fol. 61. & in lib. Senatus Concilii Civ. Oxon. fol. 1. b.

^o In *NN.* ut supra nu. 42. A. 87. a. & b. B. 84. b. C. 101. a.

^p Pat. 31. Ed. III. p. 1. m. 26.

^q Rub. lib. ut supra fol. 34. & alibi.

^r In *A.* 57. b. C. 64. b.

^s In *Hist. Acad. Cantab. lib. 1. p. 100. Vide Twynum in Apol. lib. 3. §. 88.*

^t In *A.* 57. b. C. 64. b.

^u In *A.* 57. b. C. 64. b.

^v In *A.* 57. b. C. 64. b.

de Parochia S. Aldati annuam pecuniæ summam in hunc finem ^a legavit, ut Missarum earum celebrationi pro animæ suæ æternâ requie supplicationes infererentur, necnon pro animabus *Edoardi Wedewardi Tho. Hamptoni, Joh. Berfordi, Tho. Eggecombii* Decretalium Doctoris, *Ric. Eggecombii* Militis, *Alicie Eggecombie, Rich. Eggecombii, & Thomasia Eggecombie*, denique *Johannis Clerke* & uxoris ejus *Margarite*. Quod si Universitas conditionem illam admittere noller, mandavit ut in die Sepulturæ suæ inque Ecclesiâ S. Aldati sacra ejusmodi quotannis fierent, legata vero pecunia illius Aedis Parocho & Clerico deferretur, quæ utri dictarum Ecclesiarum assignata dein fuerit mihi quidem compertum non est.

Hoc eodem anno dissidia inter Universitatem Fratresque *Augustinenses* coorta ad exitum ^b perducuntur; quæ à *Johanne Kedyngtono*, Augustinensi, & in Theologâ Doctore, à Cancellario & Procuratoribus (jurisdictionem ut ipse causabatur iniquam in familiam suam excercerentibus) ad Curiam *Cantuariensem* appellante, exordia sumpserunt. Cæterum diffensiones illas non ejus existimo momenti ut Historiæ fufius nostræ inserantur.

CIOCCCLIX.

Hoc anno Burgenfes criminum condonatorum, & miseriarum quas pridem evaserant oblici, juribus, sibi præsertim ereptis & Academiæ collatis, reclamare coeperunt, maxime autem prohibere nitebantur quo minus privilegiis Mercatum tangentibus, assisâ nempe Panis, Vini, & Cervisiæ, & reliquarum mercium mensuris & ponderibus libere frueremur. Quapropter querelis Academicorum permotus Rex, Oppidanis firmiter ^c injunxit, ut eorum nemo Academicos in potestate illa utenda interpelleret, verum pro tenore Chartæ suæ nuper indultæ, Prætor, Aldermanni, Ballivi & Burgenfes Cancellario & Ministris ejus in Privilegiis Academicis executioni mandandis adessent potius; & auxilium præstarent. Edictum illud Regium sequenti anno repetitum est, cumque alio ^d transmissum, quo jubentur Vicecomes & Subvicecomes juramento se (veluti pridem fuerat præceptum) de libertatibus Scholarium defendendis obstringere.

CIOCCCLX.

Sub hæc, diem supremum obiit *Richardus* filius *Radulphi* vulgo *Fitzralpe*, *Armachanus* vulgo nuncupatus, qui Alumnus primo, ac demum Cancellarius fuerat *Oxonienfis*. Mendicantium ille Familiis infensissimus erat, quos Scriptis frequenter impugnabat, Academiæ nempe militans, cui cum Fratribus iis ab an. CIOCCXXX. ad hunc usq; continuæ ^e intercesserant inimicitie; quas exinde protractas in tam longum arbitror, & apud nos juxta & *Parisienses* invaluisse, quoniam Pontificum (qualis qualis est eorum Infallibilitas) variæ & secum repugnantes sententiæ ^f erant, hoc Universitatis, illo autem Fratrum partes fovente. Mortuo *Armachano*, ortisque inter eum ac *Benedictinos* contentionibus, Mendicantes lites tum illas, tum quæ sibi cum Universitate

non deerant, in curiam *Romanam* & transferrebant; ubi dum Academiæ causa disceptaretur, palam constabat quantum commodis nostris inservierat, plurimum nunc desideratus *Armachanus*, quanquam & *Robertum Grosstestum, Sewallum* Archiep. *Lboracensem, Johannem Baconthorpium, Richardum* denique *Chillingtonum*, aliosque susceperat *Oxonia*, qui contra Mendicantes Matris suæ causam fortissime variis temporibus propugnarent.

Hac autem tempestate partium nostrarum adiutorem sese exhibuit haud imbellem *Johannes Wickissus*, cui annuerandi *Johannes Torsbium, Uthredus Boltonus*, de quo supra p. 65. col. 1. *Nicholaus Herefordus, Gualterus Brytus, Philippus Norrisus*, alique haud infrequentes, qui Fratrum argumenta, magno eruditorum plausu convellebant. Sub hæc vero præcipua disputationum materia erat *Paupertas Christi*, quam *Rogerus Conways* Minorita in Concione *Londini* nuper habitâ, talem fuisse ^h contendebat, ut neque ipse neque Apostolorum aliquis quicquam sibi suo nomine vindicaret, verum omnia illi communi quodam jure possederint.

In errorem illum primus omnium concionabatur *Richardus Kylmetonus* Dæcanus Divi *Pauli Londinensis*, quem secutus est præfatus *Richardus* filius *Radulphi* Archiepiscopus *Armachanus*, alique antedictorum nonnulli, Mendicantium insomnia publicis Sermonibus evertentes. Altera veto litium nos inter & Fratres motarum materia erat, quod illi Scholares juniores inescarent, inque Sodalitia pertraherent, cujus rei perspecto discrimine, solenni Statuto cautum est, nequis Academicus octodecennario minor in eorum familias reciperetur, quod cum integro sexennio (licet *Gul. Folville*, Franciscanus eidem interea pro virili suâ parte, maxime vero postquam consimile statutum fecissent *Cantabrigienses*, obstitit) observatum fuisset, depositæ sunt apud Regem Fratrum querimoniæ, atque Lex illa ejusdem edicto ⁱ antiquata est. Hoc vero plagium *Armachanum* præcipue induxit, ut in Mendicantes publicis toties Concionibus inveheretur, quod speciatim ^k *Avenione* VIII. Novembris an. Dom. CIOCCCLVII fecisse deprehenditur, ubi in mendicantes hosce acriter invehebatur, qui privilegiis freti, quibus ad excipiendas morientium Confessiones admittebantur, juvenes haud paucos tum è Generalibus studiis, tum è parentum domibus allicere consueverant, quos postquam in Sodalitia sua perduxere, nullo modo ad suos redire paterentur.

In Concione ^l porro illâ referebat, quod cum eodem die è diversorio publico prodiret, obvium habuit *Anglum* quendam, cujus filium annos natum tredecem, *Oxonique* in studiis versantem, Fratres in Festo *Paschatis* proxime elapso, in familiam suam eliciuissent, de quo inde eximendo cum omnibus frustra modis elaborasset pater, Curiam *Romanam Avenione* tum agentem eâ de re adire coactus fuisset. Hos ergo mendicantium dolos, ad Pestem illam nuperam, Magnumque Conflictum accedentes, Academicorum numerum imminuisse nemo demirabitur; cui tamen malo medelam aliquam attulit Rex *Edoardus*, qui inter articulos ^m Pacis cum *Galliis* factæ inserendum curavit, ut continuando utriusque Gentis commercio literario, & *Parisiensibus Oxoniam* evocandis,

^a In fascic. Chartarum de magno conflictu in scriin. Civ. Oxon. & in rub. lib. C. &c. ^b Ut in turri Scholarum in pix. Y. m. 11. ^c Ut in NN. nu. 25. Pat. 32. Ed. III. p. 2. m. 3. ^d Pat. 33. Ed. III. p. 2. m. 4. & in pix. PP. fasc. 13. nu. 2. ^e Balæus cent. 5. nu. 94. in append. ^f Foxius in vol. 1. Alt. & mon. edit. 1583. p. 304. ^g Ibid. p. 511. ^h Gulielmus Read de Vitis Pontificum MS. fol. 22. ⁱ Rot. parlm. 40. Ed. III. nu. 7. in turri Lond. ^j MS. in lib. Bod. ^k Ibid. ^l Walsingham sub an. 1360.

Privilegia in communi uteremur. Num hæc votis responderint non dicam, atqui videntur frequentes huc deinceps commeasse *Parisienses*, atque pristinam nobis necessitudinem tamdiu stetisse, donec illam crebra partim pestilentia, partim nostrates, in Hæresibus domi refutandis occupati, & *Lutetiam* raro invisentes, diremerint. De his autem plura, si lubet, vide sub finem anni CIOCCCLXIX.

CIOCCCLXI.

Ineunte hoc anno, aut exeunte jam elapso, prorupit pessima inter Cancellarium & Procuratores a dissensio, cujus occasionem sic breviter accipe. *Henricum* quidam de *Wodehulle*, Monachus *Abendonensis* (postmodo autem *Cantuariensis*) quo impensis, contra Abbatis sui animum & Academiæ hujus Consuetudines, parceretur, in Theologiâ sub Studenti seculari Incipere nitebatur. Eâ re cognitâ *Rogerum* de *Thame*, abbas quem dixi, literas confestim ad Magistros Regentes dedit, quibus petebat ut Monachum suum ab ejusmodi Inceptione repellerent, quod ut proinde fiat Procuratores quam maxime satagebant. Cancellarium adibat Monachus, ejusque sibi animum tanopere conciliavit, ut is indictâ Congregatione rem omnem Regentibus, reclamantibus licet Procuratoribus, permiserit; Gratiamque propositam obtinuerit. Obstitere nihilominus cum paucis Magistris Procuratores, statuti cujusdam à reliquis haud probe intellecti virtute subnixi, (Procuratorum quippe est in Statutorum Academicorum violatione tribunitio more intercedere) quos propterea domo Congregationis exturbandos voluit Cancellarius, quorum alter ad Abbatem *Londini* commorantem properabat, Monachique temerariam explicans audaciam, ut à Gradu prohiberetur effecit; tamen si Archiepiscopus *Cantuariensis* parti adversæ faveret.

Postea autem Archiepiscopus & Cancellarius ita cum Abbate transigere, ut ad incipiendum per seipsum admitteretur. Quod cum fieret, & Regentes in Artibus, ex receptâ antiquitus consuetudine vestimentis vel *robis* (ut in statutis est) donaret: contigit ut Procuratorum alter, (cui munera consimilia deferri oportebat) honorario illo nequaquam donaretur, qui quidem Monachi rebus plurimum obstabat olim, & nunc contumeliam illatam ratus, iras redintegrabat. Sed mulcebat hominem candidatus interposito juramento in verbo dignitatis suæ, se per famulum honoraria ad procuratoris hospitium transmississe, illo vero absente, neminem repertum cui concrederentur, præsto tamen esse & occasione darâ ipsi in manus tradenda; & ita tandem *Wodehullus* ad gradum admittebatur.

CIOCCCLXII.

Per hæc tempora molestiam nobis non levissimam creavit *Johannes Nortonus*, ex Ordine Carmelitarum *Oxon.* Frater, qui cum pacis haud semel perturbata reus esset, & propterea coram Cancellario, secundum Academiæ jura conveniretur, parere recusabat, quin hortantibus suis, & potissimum *Johanne Cowtono*, Sodalitii ejus Priori Provinciali, ad Curiam Christianitatis (sic enim Pontificiam vel aliam extra

regnum ea tempestate appellabant) confugiebat, eoque Cancellarium evocari procurabat. Super hac re querimoniam ad Regem deferuntur, atque ille datis literis ^b edixit, ne Provincialis aut alius quicumque in causa Fratris *Johannis Norton*, disturberet Cancellarium Universitatis *Oxon* per processum in Curia Christianitatis tam extra quam infra regnum Angliæ in præjudicium libertatum Universitatis, nam inquit Rex de Cancellario, in privilegiis suis de cognitione placitorum habet POTESTATEM REGIAM per nos & ipsos progenitores nostros concessam.

Eodem tempore emanavit ^c Rescriptum aliud, quo viris Ecclesiasticis eorumque Ministris præcipitur, ne causam illam in Curias suas admittentes, impedimento essent quo minus in Cancellariâ judicaretur. Hac itaque ratione repressa est in præsens Fratrum insolentia, in quam proclives adeo erant, ut post alterum deinde seculum, aut eo adhuc citius, domo Congregationis exclusi ^d deprehendantur, cui ne bini simul interessent statuto in posterum cautum erat, quod factum eodem quasi tempore (circa annum nempe CIOCCCLXII) videtur, quo Universitas *Thomam Glocestrensem*, Carmelitam, propter læsam in Concione apud suos habitâ Academicorum multorum existimationem, & gradu privavit, & perpetuâ bannitione ^e mulctavit.

CIOCCCLXVI.

Omissis variis memorabilibus ad conservationem pacis spectantibus, quæ in scriptis nostris tribus annis præteritis occurrunt, ad alia pergam. Hoc igitur anno apud regni ordines supplex libellus ab utraque Universitate porrigebatur, in quo de Fratrum utique fastu & juris Academici contemptu querelam instituere. Quod postquam fieret, citabantur coram conventu parliamento Cancellarii & Procuratores, necnon quatuor Mendicantium ordinum Priores Provinciales, qui omnes litibus utrinque agitis, Ordinum se denique sententiæ submittebant, quæ istiusmodi ^f demum fuit, ut Universitatum Cancellarii, & Magistri Regentes ac non Regentes, dictos Fratres in petendis Gratiis, exercitiisque præstandis benigne tractarent, utque statutum ab utraque Universitate editum, de pueris octodecimum ætatis annum haudum attingentibus in Ordinum eorum quemvis minime recipiendis, irritum fieret, uti & alia quæcumque in Fratrum præjudicium ordinata fuissent; hac tamen lege, ut Bullas Pontificias contra Universitates, aut aliquem earum alumnum, haudquam efflagitarent, quin lites deinceps nec non delinquentium quorumcumque poenas ad Regem Sanctiusque ipsius Concilium remitterent. His inquam conditionibus antedicta terminantur dissidia, quas tamen ægre adeo observabant Fratres, ut sequenti anno Cancellarium nostrum in Curiam Romanam citassent, nisi & edictum illico Regium intervenisset.

CIOCCCLXIX.

Cæterum Fratres non nobis tantum molesti erant, sed & maxima rei Christianæ damna inferri pariebantur; qui cum amoliendis hæresibus instituti fuissent, male quidem Fundatorum suorum proposito respondebant, in præcipuas fidei columnas arietan-

^a D. fol. 52. b. ^b Claus. 34. Ed. III. m. 27. ^c Pat. 36. Ed. III. p. 2. m. 44. & in pix. NN. n. 24. ^d Vide in Aa. fol. 31. b. 60. b. &c. ^e Ibid. 123. b. & in Aaa. fol. 200. ^f Ut in Rot. parliam. 40. Ed. III. n. 7. in tur. Lond. ^g In pix. NN. ut supra in tur. Scholarum, n. 28.

tes. Certe in eradicandis erroribus ne unicam ponebant horam, quos eoque jam pullulasse constat, ut *Simon Langham* Archiepiscopus *Cantuariensis* eorum triginta hæreticæ pravitatis plenissimos *Oxoniam* transmissit, datis una literis, quibus præcepit ut nobiscum propalati publice damnarentur. Eorum vero primus, quem neque quotidianum existimo, talis erat.

Quilibet viator tam adultus quam non adultus, *Saracenus*, *Judæus*, & *Paganus* in utero materno defunctus, habebit claram Visionem Dei, ante mortem suam, qua visione manente, habebit electionem liberam convertendi se ab eo, & si pro tunc elegerit converti ad Deum, salvabitur, sin autem, damnabitur.

Reliquos videre si gestias ^b *Harpsfeldum* adeas, de quibus omnibus, cum publicam Hæreseos censuram subirent, mandatum ex jussu ^c Archiepiscopali est, ne quisquam hominum præsumeret articulorum prædictorum sententiam vel doctrinam defendere vel approbare in Scholis aut alibi publicè vel occulte sub panâ excommunicationis majoris in contravenientes, mora, dolo & culpa eorum in ea parte præcedentibus, trina & canonica monitione præmissa per Cancellarium canonicè fulminanda.

Secundum hæc *Gulielmus Wittlesey* Archiepiscopus *Cantuariensis* (qui nempe *Langhamum* in illa Sede excepit) *Alumnus olim Oxoniensis*, postmodo autem *Hospitii Divi Petri apud Cantuarienses* Magister, in amoris qua matrem suam prosequabatur insigne testimonium, ut electionis Cancellarii nostri confirmatio Episcopo *Lincolniensi* adimeretur, ab *Urbano V.* Pontifice maximo impetravit; prout *Papalis* hæc *Bulla* ^a manifestabit.

Urbanus Episcopus, servus servorum Dei dilectis filiis *Universis Doctoribus*, *Magistris* & *Scholaribus* *Studii Oxon. Lincoln. Diocesi.* Salutem & Apostolicam benedictionem. Indefinientis cura velut totius dominici gregis pastor solitudine premimur, & assidua meditationis excitamur instantia, ut *Studia literarum* & ibidem *studentes* prosperè & salubriter dirigantur, & a gravaminibus releventur, & ad id, quantum cum Deo possumus partes vestra sollicitudinis adhibemus. Sanè nuper ad nostrum pervenit auditum quod secundum statuta & consuetudines *Universitatis studii Oxon. Lincoln. Dioc.* Cancellarius *Universitatis* ejusdem studii, qui ipsius *Universitatis* caput & Rector fore dignoscitur, per *Doctores* & *Magistros* in eadem *Universitate* Regentes quolibet biennio eligi & assumi debeat; quodq; Episcopus *Lincoln.* pro tempore existens, hujusmodi electionis confirmationem ex quadam consuetudine sibi nititur vindicare; quodque *Doctores* & *Magistri* qui ad ipsum Episcopum pro electionis confirmatione hujusmodi obtinenda transmittuntur, quique magnis fatigantur laboribus & expensis & ad remotas partes quandoque insequuntur eundem; propter quod vobis damna & detrimenta, & gravia inferuntur, ac propter jurisdictionis suspensionem pravi impune peccant, & tota vestra *Universitas* fluctuat, Rector & capite destituta. Quare pro parte vestra nobis fuit humiliter supplicatum, ut providere super præmissis de benignitate Apostolica dignaremur. Nos itaque hujusmodi supplicationibus inclinati, quod eo

ipso quod aliquis in Cancellarium dicta *Universitatis* per dictos *Doctores* & *Magistros* Regentes legitime erit electus, censeatur confirmatus & alia confirmatione non egere, vobis tenore præsentium de gratia concedimus speciali. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostra concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Dat. Romæ apud S. Petrum vi. Id. Novemb. Pontificat. nostri anno vi.

Hæc autem *Bulla* in libro quodam ^e statutorum nostrorum vetusto data vi. Idus Novemb. anno Pontificatus vi. habetur ut supra dictum est, tamen ^f *Londonensis* xv. Idus Febr. anno Pontificatus viii. datam retulit. Utcunque, certissimum est ab ejusdem concessionem, de Cancellarii nostri confirmatione Episcopum nos *Lincolniensem* haudquaquam deinceps aduisse. Confimile indultum *Cantabrigiensibus*, circa annum CCCCXI. à Bonifacio IX. factum comparet; quo utique constitutum est ejus *Academix* Cancellarium ab Episcopo *Eliensi* probandum non iri. *Wodefordus* & mendicantium patronus, ut se adversus *Armachanum* tueretur, qui objiciebat Fratres per fraudem aliena invasisse, cum e contra *Marci* x. vers. xix. præcipitur, ne fraus alicui fieret: regebat nos exemptionem hanc nostram fraudulenter, hæc est non impetrato prius Episcopi *Lincolniensis* assensu, assecutos. --- Hic dico ^g *III* (inquit ille) quod conformi modo consequitur quod *Universitas Oxon* procuravit contra idem Christi mandatum quando inscio Episcopo *Lincolniensi* procuravit privilegium à Curia Rom. ut Cancellarius ipso facto quo electus & pronuntiatus, esset confirmatus. Postquam ego fui primo *Oxonix* habuit Episcopus *Lincolniensis* jus confirmandi Cancellarium electum, & privationem juris sive illud privilegium procuravit post *Universitas Oxonix* à Papa inscio à principio Episcopo *Lincolniensi*, fecit ergo *Universitas* fraudem contra Christi mandatum, si istud argumentum sit bonum, &c.

CIOCCCLXIX.

Errores quos mox ante exhibuimus *Wickliffium* amplexatum refert ^h *Harpsfeldus*, quod inter *Wickliffianos* posthæc damnatos connumeratos deprehenderet. Certe de eo ampliandum esse duco. Revera *Langhamus* Archiepiscopus *Cantuariensis* id egit ut *Wickliffium* Collegii sive *Aulæ Cantuariensis* Guardianatu quoquo modo ejiceret. Sed liquido constat ⁱ litem omnem in hoc se vertisse, an *Wickliffius*, secularis cum fuerit, deberet *Cantuariensium* Monachorum seminario præesse. Contentio quidem illa per *Henricum de Wodehull*, Monachum *Cantuariensem*, excitabatur; *Wicliffio* adhærentibus (qui rejecto *Wodehullo* eundem in Guardianum sibi assumpserant) dicti Collegii Scholaribus: dum ex altera parte *Wodehullum*, utpote regularem, Archiepiscopo *Langhamo* proponerent *Monachi Cantuarienses*. Hic autem (Islepii fundatoris immediatus in illâ sede successor) Rectoriæ *Pagehamensis* in Diocesi *Cicestrensi* proficua, præfato Collegio appropriata, eidem eripuit, quod scilicet ejusdem locii in *Wickliff* ejjectionem & *Wodehulli* substitutionem consentire nollent.

^a In Reg. Langham fol. 70. ^b In Hist. sua Joh. Wickliff cap. 16. ^c Reg. Lang. ut supra. ^d In Reg. Wittlesey fol. 11. & in Reg. vel memorandis Repingdon fol. 15. &c. ^e CC. in bib. Cotton. ^f In antiq. Cantab. edit. 1574. lib. 2. p. 254. ^g In defensorio suo contra Armachanum in 8° libello de mendicitate Christi cap. 19. MS. ^h In Hist. sua Wickliff cap. 16. ⁱ Ex quodam Reg. in dom. Consistorii Ecclesiæ Cantuar. &c.

Gliscente ergo contentione, res tandem omnis in Curiam Romanam deferretur, ibique post longam alterationem *Adrianus* Cardinalis titulo *S. Marcelli* Commissarius autem Pontificius, sententiam tulit, ut *Johannes Wicliffus* Guardianus, *Gul. Selbey*, *Gul. Midleworth*, & *Richardus Benger*, è Dicesibus *Eboracensi*, *Sarisburiensi*, & *Exoniensi* seculares, antedicti Collegii Societate pellerentur, subrogatis in eorum locos Monachis *Cantuariensibus*. Hanc sententiam bullâ suâ corroboravit *P.R. Urbanus V.* octavo Pontificatus anno datâ; quâ nempe jussi sunt Episcopus *Londonensis*, Abbas *S. Albani*, & Archidiaconus *Oxonienfis*, eandem executioni maturâ demandare; quod ab Archidiacono factum postea reperio, qui cum *Birreto* præfecturâ insigni, istius Collegii gubernacula *Wodebullo* tradidit, quem post paulo Prior *Leskensis* è Dicesi *Cicestrensi*, Magister *Rogerus de Fretton* Decanus *Cicestrensis*, *Gualterus Baketonus* Decretorum Doctor & ejusdem Ecclesiæ Canonicus, cum aliis, in plenam possessionem deduxere.

At vero cur *Wicliffus* Guardianatu exciderit non video, cum ad morem reliquorum studiosorum hic pacificè egerit, nec dum Opinionibus hæreseos suspectis addictus: insuper ad munus istud auspiciis optimis suffragio sc. fundatoris *Simonis Isepii* non sine singulari laudum præfatione^a evocatus.

*Simon &c. dilecto Magistro Johanni de Wycliffe salutem. Ad vita tua & conversationis laudabilis honestatem, literarumque scientiam, quibus personam tuam in artibus magistratam Altissimus insignivit mentis nostra oculos dirigentes, ac de tuis fidelitate circumspeditione & industria plurimum confidentes, in custodem Aula nostra Cantuar. per nos noviter Oxoniæ fundata, præficimus, tibi que curam & administrationem custodia hujusmodi incumbentes juxta ordinationem nostram in hac parte committimus per presentes, reservata nobis receptione juramenti corporalis per te nobis præstandi debiti in hac parte. Dat. apud *Waghfeld* v. Idus Decemb. an. Dom. CIOCCCLXV. & nostra consecrationis xvi.*

Exinde vero liquet *Wicliffum* Præfecturam illam factione aut malis artibus adeptum non fuisse; quâ cum exueretur, infamiâ, quod sciam, hæreseos laboravit nullâ. Atque mirum propterea non est quod iniquam Pontificum caterique Cleri Tyrannidem suo damno edoctus, eandem accuratius deinde indagavit, orbique terrarum patefecerit. Fama obtinet *Wicliffus* Guardianatu fruente datum fuisse in disciplinam *Galfredum Chaucerum*, *Thomæ Chauceri de Ewelme* in Comitatu *Oxonienfi*, Armigeri, Patrem; qui Carmine haud injucundo, Institutoris premens vestigia, Clericorum vitia acerbissime notavit; quâ de re neque cum extremum duceret spiritum poenitentiam aliquam egit, quamvis eorum quæ de fœdis hominum amoribus conscripserat recordatione adeo torqueretur ut^b exclamarit, *Va mihi va mihi quod revocare nec destruere jam potero illa quæ malè scripsi de malo & turpissimo amore hominum ad mulieres: sed jam de homine in hominem continuabuntur velim nolum*, &c.

Hoc eodem anno, in die Lunæ Festum *S. Margareta* præcedenti, Cancellarius ad quadrivium vulgo *Quaterbois*, ex præcepto Regio, procla-

mari^c fecit, ut Scholares *Gallici*, quique sub ditione Regis *Gallorum* essent, tam Religiosi quam Seculares, ante nonum diem Regno excederent. Id quidem in rem nostram præsentem cessurum videbatur, propter bella inter utramque gentem jam prorumpentia, atqui haud parum inde dispendii passus sumus *Oxonienfes*, ad quos *Parisienses* pettari deinceps commearunt.

CIOCCCLXX.

Gravissima hoc anno Pestis in occiduis Regni partibus exarsit, *Oxoniamque* demum (ut^d fertur) grassata, haud exiguum Academicorum numerum hausit; unde Scholarium dispersio, Aetuumque Scholasticorum intermissio subsecuta est. Illam nonnulli imbris qui nuper deciderant immensis; alii autem aliis causis, attribuunt; cæterum *Wicliffus* novam quandam illius originem, nec puto cuilibet obviam, exploravit. Quippe in libro^e suo *Trialogorum* de Fratrum corruptelis agens, morbos iis endemios imputat, quos postquam in Urbes magnas confluxere, ibique ætatem in otio ac luxu egere, intemperiem pene omnem malignam peperisse contendit; atque inde esse refert, quod Philosophi aerem pestiferâ labe tactam Urbibus præsertim, locisque paludosis assignant. Ipsum vero audies, post hæc perhibentem, quod si fœditas inclusa intus foret, ut olim, per laboritium expirata, non plus modò quam prius forent pestilentia vel intemperies qua contingunt in aëre, ut tangitur, in parte, sermone 11° prima partis super primo *Lucæ xxii.* erunt signa in Sole & Lunâ & Stellis, &c. Fratres ergo otiantes in terrâ sine laboritio, & multiplicantes ingluvie, superflud inordinatè & miasmata terrestria, sunt multa causa aëria discrasia. Et si dicatur quod communitas hominum, etiam ruralium causat illam intemperiem, sicut *Frasres*, conceditur quod ne dum sit, sed utrique inficientes aërem cum ingurgitato stomacho & sudoribus evaporatis indebitè inficiunt aerem communiter, & inferant suis fratribus nocumenta, &c.

Sic ille, qui his profecto ratiociniis, veritari parum consonis, non tam Pestilentiarum causas quam odium quo Fratres Mendicantes persecutus est exhibuit.

CIOCCCLXXIII.

Hoc anno memorabile nil aliud occurrit, quam^f quia propter excessivam multitudinem vendentium Libros *Oxon.* Vniuersitati minimè juratorum, codices magni valoris a partibus exteris deferuntur, veri Domini librorum eorundem exquisitis coloribus seducuntur, & stationariis Vniuersitatis lucrum consuetum subtrahitur in Vniuersitatis dedecus non modicum & gravem jacturam, &c. ideo ordinatum erat per congregationem Regentium quod juxta antiquam consuetudinem in hac parte renuntiatam, nullus librorum venditor publicus (stationariis duntaxat exceptis, seu ab eis legitimè deputatis) aliquem librum alienum seu proprium vendat excedentem pretium dimidia marca infra jurisdictionem *D. Cancellarii Vniuersitatis* præfata &c. sub pena incarcerationis pro prima

^a Ut in *Reg. Isep.* fol. 306. ^b *Tho. Gascoigne* in 2^a part. *dictionar. Theol.* p. 377. *MS.* ^c Ut in fascic. chartarum spectant. ad Vniuersitatem *Oxon.* in *Chartophyl.* Civ. *Oxon.* ^d Per *Holinshedum* in *Chron.* sub an. 1370. ^e Cap. 35. *MS.* ^f Ut in *A.* fol. 31. b.

vice, dim. marca pro secunda, & abjuratōis officii, &c.

CIOCCCLXXV.

Omissis quibusdam memorabilibus quæ in scriptis nostris pro an. LXXIV. occurrunt; ad alia pergam. Circa hæc tempora ergo frequentiores denuo comparuerunt Academici; atque Cancellarius Magistri & Doctores in Theologia, magistrique in Artibus, statuta bene multa condiderunt, quæ cum Juris Civilis & Canonici Baccalaureis & Professoribus graviora viderentur, litibus haud levibus materiam præbuere. Cæterum querelis ea de re apud Regem depositis, Juristæ præfatis statutis soluti declarantur, iisque per literas ^a patentes concessum est, non obstantibus, quas in transversum fecerat Academia, legibus, ut solita præstarent exercitia, & Gradus justo annorum spatio capefferent. Ea vero Statuta circa formam qua Juris Canonici & Civilis Baccalaurei opponentibus Decretorum Doctoribus responderent, atque alia nonnulla ad Juristas non adeo spectantia facta videntur.

CIOCCCLXXVI.

In hunc tamen annum durabant, spretis *Edoardi III.* mandatis, præfatæ dissensiones; quas propterea Rex viris quibusdam prudentibus, & Universitatis olim nostræ Alumnis compescendas ^b demandavit. Nimirum,

<i>Gulielmo Courtney</i>	Episcopo	<i>Londinensi</i>
<i>Thoma Arundell</i>		<i>Eliensi.</i>
<i>Adamo Houghton</i>		<i>Menevensi.</i>
<i>Radulpho Ergham</i>		<i>Salisburyensi.</i>
<i>Gulielmo Read</i>		<i>Cicestrensi.</i>

Quorum tres quatuorve rem omnem cognoscendi ac terminandi potestatem haberent. Eodem porro tempore data sunt ad facultates antedictas Rescripta, quibus præceptum est, ut Episcopos de discordiarum causis & progressu certiores facerent, quo utique eadem dijudicari melius possent. Id vero ex parte Juristarum præstiterunt, (Procuratore usi *Michaele Sergeaux* Clerico & LL. B.) *Johannes Gascoigne*, & *Johannes Pakewode* Decretorum Doctores cum *Johanne Tresnaunt* & *Gul. Todeworth* LL. Doctoribus; ex parte autem Theologorum & Artistarum comparuit *Johannes Turke* S. pag. Professor, Cancellarius, *Gul. Wakefield* A. M. Procuratorum alter Universitatis, *Gul. Berton* & *Robertus Aylesham* S. T. B. & Collegii *Mertonensis* Socii. Hi autem ex mandato Regio Controversiarum statum Concilio Parlamentario offerebant; unde Episcopi supra nominati in Ecclesiâ S. Pauli Londini convenientes ^c compositionem inter partes excudebant, revocantes Magistrum *Thomam Montague*, & Magistrum *Henric. Inglebeium*, aliosque nonnullos propter commotos studio partium tumultus pridem exterminatos, statuta vero quæ dissidiis illis occasionem dedisse constabat abrogantes, editis in Juristarum commodum aliis duobus, quæ quod longiora sint describere prætermitto.

Hæc vero Episcoporum facta Theologos, maxi-

me vero Artistas, plurimum angebant, è quibus postremo dicti nullam Juristas vexandi occasionem dimittebant, quamvis id non ita perfecerint quin integra Universitas motibus una concuteretur. Prima eorum indignatio *Dominicanum* quendam, *Wolfertonum* nuncupatum, corripuit; quem propter insolentiam frequentem, præcipue autem Concionem arrogantiae plenam contra Sophistas habitam, domo Congregationis ejiciendum, ac deinde Academia pellendum procurabant. Super hac re Fratres *Dominicani*, sive Prædicatores, ad *Eliam*, Generalem Ordinis sui Ministum, querelas deferunt; is autem enarratis viri meritis ^d mandatum à Rege obtinuit de eodem in Academiam restituendo, cui tamen repugnantes, (qui Episcoporum circa Juristas judicio restitissent) Magistri quidam factiosi, arma contra leges gestare, Conventicula illicita celebrare, denique juris Canonici & Civilis studiosos pessimis modis tractare nequaquam reformidabant.

Regia idcirco Majestas de malemeritis iis Academiam turbantibus certior facta, Cancellario, Vicecomiti & Prætori Urbano potestatem fecit eisdem coercendi, quorum de numero erant *Thomas Person*, *Johannes Banbury*, *Thomas W. rth*, *Galfredus Wyke*, *Johannes Akeborrow*, *Galfredus de Melton*, & *Johannes de Bokyngham*, in Artibus Magistri. Cæterum hæc literæ pacem Academicam parum promovisse, & circa armorum tantum gestationem datæ videntur fuisse; cum alia post paulo ^e mandata ad *Johannem Marre* S. Theol. P. *Johan. Pakewode* Decretorum Doctorem; *Philippum Briannum* & *Thomam Montague* Juris Civilis Baccalaureos, transmissa fuerint, de litibus quibusdam finiendis quæ in Congregatione quadam post priorem exortæ fuissent, quas exinde contigisse liquet, quod Regentes nonnulli Grantias quasdam se absentibus concessas una cum Congregationis illius Actis reliquis, siquidem eorum suffragia non intercesserant, irritas fecissent: neque valere prius easdem permetterent, quam Regium (quod proximo factum est anno) edictum ^f interponeretur.

CIOCCCLXXVII.

È vita jam cesserat *Edoardus III.* Regnique gubernacula susceperat *Richardus II.* pro cuius juxta & Anglicanæ gentis salute (utpote quibus Galli infestum nunc animum palam gestabant) supplicationes ad Deum ex ^g mandato publico in Academia utraq; siebant. His autem immorandum non est, Universitatis solummodo Historiam contextenti, quam quidem dissidiis in quadagesimâ, aliisq; inter Artistas motis, turbatam hoc anno liquet; primos ordines ducentibus tribus Monachis, *Glocestrensi*, *Cantuariensi*, & *Nordovicensi*. His Regi nuntiatis, *Oxoniam* amandantur qui pacem nobis (neque sane absque pugnis litigavimus) integrarent; verum cum eos Scholares quidam ac Monachi pessime habuissent, Cancellarius, Procuratores, & Monachi trës ante dicti *Londinum* ^h citantur, ut de tumultibus iis rationem redderent. Interea temporis Privilegorum Academicorum suspensione multabatur Universitas. Verum cum modo dicti minime comparerent, clementiæ tamen sese Regiæ permetterent, non tantum quæ male admiserant, verum & tributum ⁱ *Unius Grossi* nuper imperatum, ^k condonatum (ut infra dicetur) habuere.

^a Pat. 50. Ed. III. p. 1. m. 33. ^b Ibidem m. 14. ^c Ibid. m. 10. ^d Ibid. part. 2. m. 4. ^e Pat. 51. Ed. III. m. 28. ^f Harus in memorab. fol. 77. b. ^g Claus. 1. Ric. II. m. 28. ^h Ut in claus. 1. Ric. II. m. 4. ⁱ Grossi solutio, est vestigial quoddam seu tributum Scholaribus Oxon impostum & postmodum remissum. ^k Ut in pix. HH. nu. 17.

Regnum ineunte *Richardo II.* compleri observatum est quæ *Jo. Aschindoni*, atq; Astronomi alii *Oxonienſes* à magnâ, quæ anno *CIOCCCXLV.* contingerat, eclipsi, prænuntiârant; ea vero ad nova dogmata brevi nascitura, & varias in Religione mutationes futuras pertinebant. Porro effectum sortita est ejusdem *Aschindoni* circa novi Prophetæ exortum prædictio, quam à *Saturni & Martis* Conjunctione desumpserat, in Cancro, *VIII. Junii* ann. Dom. *CIOCCCLVII* contingente. Quippe præmonstratum crediderim *Johannem Wicliffum* vel de *Wyseve* virum secularem, inque Theologiâ Doctorem, qui Guardianatu pridem Collegii *Cantuariensis* fructus fuisset, nunc autem religionem Pontificiam, sc. Fidei *Romanæ* errores ac superstitiones tum in disputationibus Scholasticis tum in publicis Concionibus acriter ^b impugnabat ipse, nec in illo præstando sectatoribus carebat.

In *Universitate Oxon.* (inquit ^a MS. Anonymus) quidam Doctor Theologiæ *Johannes Wyckliff* tenens opiniones erroneas, publicè in Scholis & alibi conclusiones erroneas contra statum venerabilis Ecclesiæ contrarias & absurdas, & præcipuè contra Monachos & alios Religiosos possessionatos male sonantes, & ut suam hæresin contra Insultantes fortius & latius propalaret, ascendit sibi Comites hujus sectæ simul in *Oxon.* habitantes, longis vestibus de russeto indutos, nudis pedibus incedentes, hujusmodi errores in populis ventilantes, & palam in eorum sermonibus prædicantes. Inter alia dicant & asserunt, quod Eucharistia in altari post consecrationem non est veram Corpus Christi sed ejus figura. Item quod Domini temporales possunt meritorie auferre bona fortuna ab Ecclesiâ delinquente. Ista & plura alia publice in subversionem disseminabant & asserbant; in tantum quod magnates terra & multi de populo eos in suis erroribus confovebant, eo quod tantam potestatem ad auferendum bona temporalia à viris Ecclesiasticis ipsis attribuerunt. Demum conclusiones ipsius *Johannis* coram Papa in audientia exhibitæ & perfectæ fuerunt. Papa vero super hujusmodi consultus, *xxiii.* ex ipsis conclusionibus tanquam erroneas, hæreticas & vanas, damnavit, dirigens Bullas suas *D. Archiep. Cantuariensi & Episcopo London.*

Huic vero adnitebantur præ aliis *Joh. Kenyngham & Nicolaus Dunelmensis*, Carmelitæ, nec non *Gul. Byngham* & *Radulphus Strodus*, maxime autem *Remingtonus* cum *Oxonienſium* mentes essent (ut ait *Lelandus*) fere semisopitæ. *Wicliffianarum* vero partium adjutores; ut justiorem catalogum contexamus, tum ejus seculo tum paulo post emicuerunt.

1. Uthredus Boltonus, Monachus *Dunelmensis*, quicum manus conferuit *Guliel. Jordanus*, cui obviam se dedit *Johannes Hiltonus Oxoniensis*, & *Wicliffi* scripsit vindicias.

II. Johannes Astonus seu *Aystonus A. M.* è Collegio *Mertonensi*, qui cum aliis *xix. Junii*, anno Dom. *CIOCCCLXXXII.* hæreseos damnatus est.

III. Nicolaus Herefordiensis Sacræ paginæ Professor, è Collegio *Reginensi*.

IV. Philippus Repyngdonus, Sacræ Theologiæ Professor, & Ecclesiæ *Leycestrensis* Canonicus Regularis.

V. Laurentius Bedemannus A. M.

VI. David Goiraius Monachus *Bylandensis*, & *Oxonia* in S. Theol. Magister, (vel Professor.)

VII. Johannes Ashwardbeius S. T. Magister, & *Beatæ Virginis Oxon.* Vicarius, qui & in Concionibus ibidem & in publicis. Lecturis contra Fratrum mendicitatem acerbissime invehebatur, Antagonistam vero habuit *Richardum Maydsienum*, Ordinis Carmelitici Doctorem, & sub hæc *Johanni Lancastria* Duci à sacris confessionum.

VIII. Robertus Riggins five *Ruggius S. T. P.* è Collegio *Mertonensi*, & per hæc tempora *Universitatis* Cancellarius.

IX. Johannes Huntmannus & Gualterus Dashi, Procuratorio munere anno Dom. *CIOCCCLXXXII.* functi; qui cum prædicto *Riggio* à *Gulielmo Courtneio* Archiepiscopo *Cantuariensi* gravissima perpeſsi sunt.

X. Henricus Crompus, Familæ *Cisterciensis* apud *Baltinglassam* in *Hyberniâ* Monachus, qui *Wicliffi* imprimis adversatus, eidem deinde accedebat.

XI. Gulielmus Jamesius, Regens hac tempestate in Artibus, & è Collegio *Mertonensi*; vir apprimè literatus, quique anno *CIOCCCLXXXII.* *Wicliffi* de Eucharistiâ sententiam iam propalam defendebat.

XII. Thomas Brytwellus seu *Bryghtwellus S. T. P.* è Collegio *Mertonensi*, qui ab Archiepiscopo novissime dicto pessime etiam tractatus est, anno Dom. *CIOCCCLXXXII.*

XIII. Denique, Johannes Purveius, A. M. Interpres vocum obscuriorum & Glossographus insignis; quem in Castrum *Saltwodense*, cum *Nicolao Herefordiensi* conclusum, *Thomas Arundell* Archiep. *Cantuariensis*, malis gravissimis exercuit.

Hos præcipue memorandos duxi, qui cum reliquis *Wicliffi* pedibus nudi, ut ante dictum est, Toga vero subruffa & ad talos usque demissa ^a induti, five in humilitatis specimen, five in suorum distinctionem, prodiisse in publicum referuntur; quorum tamen habitum longe aliter describit *Gulielmus Wydefordus*, ætatis ejus Scriptor, qui contra *Lollardos* (sic enim appellabantur *Wicliffi* Sectatores) scribens, eosdem gestasse ^f refert lata Capucia furrata extensa usque ad scapulas, & subter eas eorum camisia de tela subtili & tenui lino, similiter eorum zona ornata argento & pendente longo, & similiter eorum toga sive clocha furrata extensa usque ad pedes.

Atqui ego in sententiâ longe aliâ sum, cum probabile non sit *Wicliffio* addictos fastuosis hisce indumentis usos fuisse, unde in Fratres ille & argumenta non levia mutuatus fuerat, quos ubi simulatæ pietatis coarguit, Ironice locutus vestem albam in innocentia, si Diis placet, nigram vero tristitiæ, & subruffam continui laboris, symbolum sumpſisse perhibet.

CIOCCCLXXXIX.

Sed ut unde discessimus revertamur, tam firmas in Academia nostrâ radices egit *Wicliffi* doctrina, ut ejus fama *Romam* usque percrebuerit, & *P. R. Gregorius XI.* Bullâ ^b datâ *x. Cal. Junii* anno Pontificatus

^a In quodam MS. inter Cod. Digb. compaſto cum aliis tractatibus de Astronomia. ^b Polychron. MS. in bib. Coll. Ball. Walsingham sub hoc. an. Leland in 2. Vol. collect. p. 333. ^c In bib. Bod. p. 30. ^d Balæus in catalogo Discipulorum Wiclevi, scripto cum propria manu in libro Waldeni de zizaniis Wiclevi, MS. in bib. Bod. ^e Walsingham & polychron. ut supra. ^f In responsionibus suis contra Wicliff & Lollardos in Quest. 12. MS. ^g In 4. lib. Trialogorum cap. 26. ^h In Walsingham sub an. 1378. Waldeno de zizaniis Wycleui MS. fol. 54. & in Haro de memorab. fol. 105. &c.

VI. (qui cum Domini aut hoc, aut prægresso coincidit) perque Magistrum Edmundum Staffordum transmissa, contra eandem fulminant. In ea vero Bulla Academicorum incuriam severe increpuit Pontifex, quod pullulare Hæreses & diffundi usque adeo paterentur; quæ tamen cum iisdem traderetur, hærebant Procuratores & Magistri haud pauci, inque deliberationem vocabant, utrum cum honore acciperent an vero cum dedecore reprobarent. Res quidem nova hæc, & inaudita erat, tantamque Religiosis admirationem iniecit, ut Scriptores Monastici literis integram mandare subveriti, quoties de eadem agunt orationis filum abrumperet deprehenduntur. Cæterum ut Pontificis ipsius de *Wicliffio* sententia innotescat, haud abs re fuerit aliquam diplomatis Apostolici partem hunc in locum inferere.

--- Multorum siquidem fide dignorum insinuatione admodum dolentium, nostris est auribus intimatum Johannem de Wiclese Rectorem Ecclesie de *Lutterworth* Lincoln. Dioces. S. pagine Professore, utinam non magistrum errorum, in illam detestabilem erupisse vecordiam, ut ediderit nonnullas propositiones & conclusiones erroneas & falsas, ac pravitatem hereseos sapientes, qua statum totius Ecclesie, ac etiam secularem politiam subvertere & enervare nituntur, quarumque aliqua, licet quibusdam mutatis terminis, sentire videntur perversas opiniones & doctrinam indoctam damnata memoria Marfilii de Padua & Johannis de Gandavo, quorum libri per felicis recordationis Johannem Papam XXII. prædecessorem nostrum reprobati extitere, & damnati in regno Angliæ: nempe, qua non tantum gloriosa potentia, & copia facultatum, sed gloriosior à pietate, & fide rutilante S. pagine claritate, consuevit viros producere, divinarum scripturarum recta scientia illustratos, morum gravitate maturos, devotione conspicuos, & Catholica fides defensores. Hic loci, quod dolendum prædictus Johannes dogmatizare, & publice prædicare, seu potius de virulento claustro sui pectoris evomere non veretur, nonnullos Christi fideles errorum resperione commaculans, & à fidei præfata recta semita in præcipitium perditionis abducens. Quare cum tam lethiferam pestem, cui si ejus non obstitetur principiis, & ipsa radicitus evellatur, sero possit Medicina parari, cum per contagionem plurimos infecisset, nolumus prout nec velle debemus sub conniventia pertransire. Universitati igitur vestra per Apostolica scripta in virtute sanctæ obedientie & sub pæna privationis omnium gratiarum, indulgentiarum & privilegiorum vobis & vestro studio à dicta sede concessorum, districtè præcipiendo mandamus, quatenus conclusiones & propositiones in bonis operibus & fide male sentientes, licet eas proponentes sub quadam verborum sive terminorum curiosa implicatione nitantur defendere, de cetero non permittatis asseri vel proponi, dictumque Johannem autoritate nostra capiatis seu capi faciatis, & ipsum venerabilibus Fratribus nostris Archiep. Cantuariensi & Episcopo Londinensi, aut eorum alteri sub fida custodia transmittatis. Contradiçtores quoque de dicto Studio vestra jurisdictioni subiectos, si qui forsitan (quod Deus avertat) essent hujusmodi erroribus maculati, si in

illis pertinaciter persisterint, ad similem captionem & missionem, aliisque prout ad vos spectat, firmiter & sollicitè procedatis, perinde vestram suppleturi diligentiam, hactenus in præmissis remissam, nostramque & dictæ sedis præter divina retributionis præmium & meritum gratiam & benevolentiam adepturi, &c.

Præter has autem a literæ à Gregorio ad Archiepiscopum Cantuariensem & Episcopum Londinensem dabatur, dogmatum *Wicliffianorum* capita præcipua complectentes, utque capiendum ipsum inque vincula tradendum curarent præcipientes; cujus (prout infra enarrabimus) opiniones, ex eodem Papali Rescripto desumptæ, Oxonii, tanquam Hæreticam pravitatem spirantes, damnabantur.

Secundum hæc *Richardus II.* Charta b insigni, quam per *Inpeximus* vocant, Privilegia Universitati ab Antecessoribus suis concessa corroboravit, c remissitque subsidium quod Clericis imperarat *Edoardus III.* quatuor nempe denarios in singulos non beneficiatos inque Academia commorantes. Aliquanto post & prædictam remissionem d confirmavit, & pecuniæ in subsidium donandæ gratiam e fecit, speciatim vero quæ unius *Grossi* (fortean iv. den.) erat, & de quâ Regi largiendâ Provincie Cantuariensis Clerici in Mense Maio anni *CIOCCCLXXII.* conveniant. Notandum vero est, quod qui Beneficiis fruerentur Academici loco unius vectigalis xii. denarios pendebant, quos per Procuratores collectos fuisse, à Brevis f quodam liquet, de distringendis eorum bonis dato, quoniam hujus subsidii rationem scaccario Regio non redidissent.

CIOCCCLXXIX.

Insuper vero quo Libertatibus suis plenius frueretur Academia, mandavit g Rex omnibus suis Justitiariis, Vicecomitibus, &c. quod permittant Cancellarium omnibus suis libertatibus uti & gaudere, secundum tenorem chartarum Regum & Progenitorum suorum. Mandavit h etiam ut à Cancellario advocatus Vicecomes in comprehendendis maleficis auxilium conferret; quod idem Prætori & Ballivis sub hæc injunctum i est; ne scilicet ad Rei literariæ Pacisque publicæ conservationem quicquam deesset. Edictum k porro ut viis intra muros & in suburbiis de novo substratis, sordibus in posterum amotis, Aëris salubritati prospiceretur. Posthæc autem ne aliqua nobis ex parte deesset *Richardus*, reliquam Academiam cum Prædicatoribus vel Dominicanis l redegit in gratiam, Magistri ex eodem sodalicio Regentis, (unicum enim tunc temporis habuere) nec non Baccalaureorum, & Scholarium precibus permotus; qui querebantur (testantibus, quas citavimus, literis Regiis) se per Rescripta quædam ad Cancellarium & Scholares Oxonienses data, quæ quidem privato sigillo regio per fraudem impetrato muniebantur, prohibitos à Gradibus quibus ornari debuerunt.

Sub hæc etiam Rex Collegii *Reginensis* dissensiones componere aggressus est, quæ quidem ab integro triennio tam graves persistierant, ut non tantum universa Societas infamiâ inde flagrarit, verum ad easdem tollendas Visitatione demum opus fuerit; quamvis an de Præpositi electione, an ex occasione novarum opinionum emerferint, haud adeo constat. Perlata fuerant ad *Alexandum Nevillum* Archiepis-

a In Reg. Sudbury fol. 45. &c. b Rgt. chart. 2. Ric II. nu. 14. in turri Lond. in pix. etiam longa I. in turri Schol. c Claus. 2. Ric. II. m. 23. d Pat. 5. Ric. II. p. 2. nu. 28. & in pix. HH. &c. e Ibid. in turri Schol. in NN. nu. 9. vel 10. f In fascic. quodam Brevium in serin. Civ. Oxon. g Claus. 3. Ric. II. m. 20. & in pix. HH. nu. 4. h In eod. el. m. 40. & in ead. pix. nu. 15. i Cl. 3. Ric. II. m. 4. j Pat. 3. Ric. II. p. 2. m. 32. k Cl. 2. Ric. II. nu. 4. & in HH. m. supra nu. 7.

eorum *Eboracensem* querelæ per plures & Appellationes, atque ille viros propterea quosdam item omnem dirimendi potestate instruxit, qui cum *Oxoniam* pervenissent, tam aspere sunt excepti, ut auctoritatem visitatoriam exercere metuerint, donec Breve Regio editum Cancellario & Majori esset, ut iisdem in exequendo munere subsidio venirent, & Scholarium perinde ac Laicorum (quos præsertim expavegebant) injurias propulsarent. Hinc ergo, pacatæ sunt in præsentia contentiones, verum post paulo graviores longe proruperunt, nec ante sunt levatæ, quam vel secundâ visitatione, vel peculiari mandato ad Collegium transmissio, Mr *Henricus Whytefield*, Præpositus, cum Mrs *Gal. Franke*, *Rob. Lydesfordo*, & *Johanne Trevisâ*, Sociis, sodalitiis illius gremio excuterebantur.

Hi autem inito clam consilio, chartas, libros, Jo-calia, pecuniam denique aliaque Collegii Bona fur-tim surripiebant, inque variis Oppidi locis occulta-bant, usque dum à Cancellario & Procuratoribus jussu Regio explorata, & (veluti ex Instrumento quo habetur Chartarum & bonorum eorum Cata-logus constat) Mrs *Thomas Garkell*, Præposito, reddita per *Whytefieldum* fugerint. Verum cum *Reginenses*, maxime autem expulsi, turbas etiamnum dare, pacemque Academicam miscere perstarent, Rex die vii. Feb. hoc anno, Mrs *Gulielmo Bertono*, Cancellario, Mrs *Johanni Sherburno*, *Thoma Swyndono*, & *Roberto Bixio* literis^a patentibus mandavit, ut lite penitus discussâ eandem ex æquo terminarent. Deniq; hoc etiam anno *Johannes Bloxhamus*, *Thomas Walworthus*, & *Johannes Coltonus* auctoritatem^b acce-pere negotium *Whytefieldianum* in Ecclesiâ Beatæ *Virginis* publice examinandi. Neque plura de Col-legio illo per hæc tempora in partes abeunte referenda existimo, Breve^c Regium si excipias, 1. *Richardi II.* ad Vicecomitem *Oxoniensem* datum, cui præ-ceptum est ut *Richardum Thorpum* & *Gulielmum Middleworthum* Collegii sigillum Præposito ac so-cus reddere compelleret.

CIOCCCLXXX.

Hoc anno videbantur tum Cives, tum Academici, in omne genus flagitiorum sese effudisse; quippe (quam ob causam nescio) domorum Incendiis, Furtis, Latrociniiis, immo armatorum conventicu-lis illicitis, occultisque Homicidiis, nil magis erat familiare; quibus addenda, excessus in vestitu, nec non propolarum, dardaniarum, cauponum atque institorum circa Mensuras & pondera, imposturæ, & dolus malus. Artificum vero & Operariorum quoad mercium operæque elocata pretia, fraudes & exactiones, creberrimæ jam erant, quan-quam Lex in eadem haud ita pridem rogata etiam-num vigeret. His autem intellectis Rex & literis 11. Junii datis, Cancellario Universitatis cum *Roberto Tresliano*, *Davidi Hammerio*, & *Gulielmo Co-teshale* potestatem fecit in fraudes scelera & nequi-tias antedictas inquirendi; qui proinde viros com-plexes in custodiam dedere, alios satisfacere coge-bant se in proximis *Affixis* sive comitiis iudiciis compa-raturos, denique in nonnullos multis pecuniariis, aliisque poenis animadvertabant.

Hoc insuper anno celebris illa *Univerſitatis Parisiensis*, *Oxonienſis*, *Pragenſis* & *Romana* Epistola,

ad *Urbanum VI.* Pontificem^d transmissa est, cujus nempe argumentum erat, assertio *Autoritatis Imperatoris in Schismate tollendo*, & verâ Ecclesiæ *libertate adserenda*, quæ tamen cum publici jam olim juris facta fuerit, ut in hanc Historiam inseratur nulla exigit necessitas.

CIOCCCLXXXI.

Ad *Wickliffium* nunc iterum revertendum duco; qui antequam ad Doctoratum pervenisset, opiniones suas, nullo propemodum Antagonistâ impetitus, undique spargebat: Doctoralem vero Cathedram adeptus (quod in Autumno accidit, licet de anno, nisi CIOCCCLXXXVI. is fuerit, ambigendum sit) atq; ex illâ Blasphemias suas & damnabiles conclusiones (sic enim Impugnator ejus i. *Waldensis* cognomi-nandas existimavit) effundere sustinens, haud paucos reperiebat qui manus secum conferrent; tametsi id sero jam nimis fieret, cum Dogmata *Wickliffiana* (quæ ad xiii. jam capita referebantur, & quorum primum erat, *Quod si aliquid fuerit, vel erit, ipsum est*) longe late propagata suppressi nequaquam pos-sent. Eorum vero qui *Wickliffio* obviabant primus erat *Johannes Kenyngbam*, Familiiæ *Carmeliticæ* Fra-ter, qui postea in Ordinis Ministrum Provinciale-em emerſit, & *Johanni Duci Lancastrenſi* à sacris con-fessionibus fuit. Is varias contra *Wickliffium* Deter-minationes, quas vocant, conscripsit; e quibus tres ipse vidi, quarum prima post præfatiunculam (cui ini-tium *In isto actu intendo*, &c.) sic incipit, *Reverendus Magister Joh. Wicliff in responsione ad quadam exilia*, &c. secunda vero, *De ampliatione temporis* in-scribitur, initio, *Materia sape facta*, &c. tertia autem *De esse intelligibili creatura* nuncupatur, cui exor-dium *Habito frequenter multiplici*, &c.

Posthæc (inquit *Waldensis*) contra Ecclesiæ Sa-cramenta, maxime vero contra sacram Eucharistiam legere cœpit & concionari *Wickliffius*, sumptis quibus niteretur ex Evangelio argumentis. Atque hæc in hujus anni æstatem cadunt, quo tempore sexdecem conclusiones evulgavit, quas inter primum occupat locum^e illâ quâ affirmatur quod

Hostia consecrata quam videmus in altari nec est Christus, nec aliqua sui pars sed efficax ejus signum.

Super his disputaturum se palam obtulit *Wickliffius*; verum cum ne id fieret prohiberent Religiosi Docto-res in Theologiâ non pauci, sententiam suam pro-palare tamen non dubitavit; interque alia Corpus Dominicum tripliciter sumi docuit, dimensionaliter, definitive, & virtualiter; priores duos modos im-possibiles, postremum autem verum esse, & sic in Sacra Synaxi adesse corpus Dominicum asseveravit. Hanc ille Sententiam in Scholis publicis dissemina-vit, se autem in animo destinasse professus est, Ec-clesiam Dei quæ in ea re pluribus jam annis errave-rat, ab Idololatriâ ad verum Numinis cultum revo-care. Sed quamvis *Wickliffio* per plures haud vulga-ris notæ Academici impense faverent, atque dogma-ta ejus plausu exciperent, cum illa tamen à viris Regni Principibus improbarentur, eoque nomine Aca-demia ignominia haud parum flagraret, damnata sunt à *Gulielmo Bertono* Cancellario, ex consensu Docto-rum in Theologiâ & in Lege Canonica. Is autem Sententiam illam in *Wickliffium* & sectatores ejus la-

^a In *chronophylac. Ciu. Oxon.* ^b *Gl. 3. Ric. II. m. 40.* ^c In *thesaur. Cell. Reginz.* ^d *Pat. 3. Ric. II. p. 2. m. 12.* ^e In *codem Thes. ut supra in piz. Oxon.* ^f *Ibidem* ^g In *piz. HH. ut supra*, m. 18. ^h Vide in 1. vol. operum Melch Goldasti *Hampnfeldii* edit. Franc. 1621. p. 229. ⁱ In fasciculâ xixan. Wychevi ut supra M8. fol. 1. a. ^j *Ibid. fol. 1. b.* ^k *Ibid. fol. 27. b.*

tam, & in Scholis hoc anno promulgatam sic^a auspicatur.

Willielmus de Berton Cancellarius Universitatis Oxon. omnibus dictæ Universitatis filiis ad quos &c.

Cujus sub finem denuntiatur habetur, primo, secundo, tertio, nequis doctrinam illam infra Academiarum limites, vel in Scholis vel alibi tenere, docere, vel defendere præsumat, sub poenâ incarcerationis & à Scholasticis Actibus suspensionis; consentientibus in hanc censuram Doctoribus bene multis, quorum nomina subscribere haud ineptum duximus.

Johannes Lawndreyn S. T. Professor, secularis, de Collegio Orielenfi, sed prius Exoniensi.

Henricus Crompe, albus Monachus vel Cisterciensis, ex aula sive Collegio Universitatis.

Johannes Chessam, Fr. Dominicanus vel Prædicator.

Gulielmus Brownscombe, de eodem ordine.

Johannes Schypton, Fr. Augustinianus.

Johannes Tyssington, Minorita, vel Fr. Franciscanus.

Joh. Loney, Carmelita.

Joh. Wellys, Monachus Ramsiensis.

Joh. Wolverton vel Wolferton (ut supra) Dominicanus.

Robertus Rugge, S. T. P. Secularis, è Coll. Mertonensi.

Joh. Mowbray, LL. Dr.

Joh. Gascoigne, Decretorum Dr.

Hæc autem sententia ex eorum decreto non tantum in Scholis Artium, verum & in Augustinenfi illâ propalata est, ubi eodem tempore in Cathedrâ deprehendebatur Wicliffus, doctrinam suam persuadens ac dilucidans; qui ad ejusdem damnationem irritatus^b exclamavit, *Quod nec Cancellarius nec aliquis de suis complicibus poterat suam sententiam infringere.*

Mox vero quo & dogmatis sui pravitatem, & animi pervicaciam (sic utique appellare visum est Authori nostro) apertam faceret, à Cancellarii & Doctorum Sententiâ, neque ad Pontificem, neque Episcopum aliquem, vel Ecclesiasticum Ordinarium, verum ad Regem Richardum provocavit; fore nimirum sperans (more Hæreticorum,) ut brachio seculari protegeretur, quem è Clero integro ne unus quispiam defenderet. Quo minus vero id fieret veruit Dux Lancastriensis, Wicliffum hortatus ut Ordinarii se potius sui judicio submitteret. Is ergo periculis undique incinctus, neque quo se pacto iisdem expediret reperiens, doctrinam suam jam secundo retractare coactus est; quod Oxoniâ præstituto die fecit, præsentibus cum Universitatis Cancellario, & Doctoribus quamplurimis, Archiepiscopo Cantuariensi, Episcopo Lincolnensi, Nordovicensi, Wygornienti, Londinensi, Sarisburiensi, & Herefordiensi; ingenti hominum confluxu circumdatis. Ibi ergo fidei confessionem palam recitavit Wicliffus, quam in hunc modum auspicatus comparat.

Sæpe confessus sum & adhuc confiteor quod idem Corpus Christi, &c.

Hæc vero formula^c alibi in Anglicano Idiomate habetur, cujus ejusmodi est initium.

Wee beleve as Crist and his Apostolus han

taught us, that the Sacrament of the Auler white and rounde and like tyl oure brede or Of unsacrede, is verray Goddus body in fourme of brede, and if it be broken in thre parties, as the Kirke uses, or elles in a thousand, &c.

Cætera quære in authore hic citato. Post cantatam vero sub hac formâ anglico sermone Palinodiam; suam denuo, & saniozem amplecti doctrinam non est veritus; quæ propterea, ne in vulgi animos tacite influeret, vel hoc rursus vel anno sequenti gravissimis Cancellarii censuris damnatur. Cæterum & in Confessionem istam, cui exordium *Sæpe Confessus*, &c. & in Doctrinam Wicliffianam scribere Oxonienses permulti; quos hic percensere alienum non arbitror; ii autem erant;

I. Johannes Tyssington Minorita, qui Confessionem quandam contrariam pertexuit, sic^d auspicantem, *Semel confessus est Filius Dei*, &c.

II. Thomas Wyntirtonus, è Familiâ Augustinenfi Frater Oxoniensis, & Wicliffi æqualis; qui tractatum^e edidit, cui titulum fecit *Absolutio contra Confessionem Wycliffi*; hoc initio, *Sicut testante Apostolo ad Romanos x. cap. &c.*

III. Johannes Wellys Monachus Ramsiensis, qui in tractatulo^f quodam *De Religione perfectorum* inscripto Wicliffum impugnat. Libelli autem illius initium est *Aggræssus est enim in materia*, &c.

IV. Monachus Dunelmensis; quem de Wicliffio optime impugnato laudat^g Waldensis.

V. Simon Southreus, Monachus S. Albani; qui in refutandis Wicliffi dogmatis fortiter se^h gessisse, & laudem inde reportasse haud exiguum perhibetur.

VI. An his denique addam Magistrum Gulielmum de Berton, qui & antequam Cancellarium iniret, insensissimum sese Wicliffi hostemⁱ exhibuit, cuius præfocandis dogmatis sedulo insudavit.

Verum irrito plane conatu & Bertonus & alii omnes obnitebantur; crevit indies sectatorum ejus numerus, qui in frequentes adeo cœtus aliquanto post progerminarunt, ut occasio daretur Fratribus asserendi, illum Universitatem propemodum evertisse, quamquam, illorum pace, alii dixerint eum Religionem prostratam jam & everfam recreasse, vel saltem recreandæ occasionem præbuisse.

CICCCCLXXXII.

Prætermittenda censuimus quæ ad annum superiorem referuntur haud pauca; qualia sunt Oppidanorum in Osneiensis insultus, & mandata^k Regia de Pace tuendâ deque Plateis purgandis, necnon statutum^l Regni publicum contra viros quosdam (Wicliffitas vel Wyclivistas intellige) vestibus insolitis utentes, & vicatim concionantes transmissum. Verum reticendam non opinor Litem Universitatis cum Prioratu Frideswydensi, de nundinarum, in Oxonia quotannis habitarum, jurisdictione coartatam. Quippe Cancellarius mercium inibi quarundam Assisam sibi vendicans (utpote quam in Mercatu Oxoniensi jure possidebat) eo demum processit, ut Nundinas omnino interdixit: cumque nonnulli iisdem tamen celebrandis convenirent, discindi funiculos, pergulasque ac tentoria dirui præceperit.

^a Ibid. fol. 28. b. & Reg. Sudbury fol. 76. ^b Ib. f. 29. b. ^c Hen. Knyghton de eventibus Angliæ, lib. 5. sub an. 1382. ^d Ibid. in Walden fol. 32. b. ^e Ibid. fol. 42. b. ^f Ibid. fol. 53. b. 54. ^g Ibid. 54. b. ^h Ibid. fol. 54. a. ⁱ Ibid. In pix. HH. supra, qu. 6. ^j Ut in statutis Regni publicis edit. 1587. in Ric. II.

Ægre id ferebant *Frideſwydenſes*, habitisque apud Regem querelis haud infrequentibus, Literas, ſive Breve, impetrarunt, quibus Cancellario & Procuratoribus editum eſt, ut *Frideſwydenſes* in utendis quas dixi libertatibus minime interpellarent, atq; illis acceſſerunt alia^b literæ ſub id etiam datæ, quibus præſatis Cancellario & Procuratoribus jubetur, ut per Præconem publicum promulgandum curarent, nequis cujuſcunque demum conditionis eſſet, antedicta *Frideſwydenſium* Privilegia infringere; vel iſdem in capiendis conſuetis Nundinarum proficuis moleſtiam crearet, ſub poena forſiſactionis bonorum omnium, &c. Atqui vero cum Academici de mandatis Regiis parum ſoliciti à vexandis *Frideſwydenſibus* nequaquam abſtinerent, & gravioreſ propterea querelæ ad Regem deferrentur, Liſ ea *Gulielmo* Archiep. *Cantuarienſi*, *Gulielmo* *Wintonienſi*, *Thoma Elienſi*, *Joanni Lincolnienſi*, *Thoma Exoniienſi*, *Thoma Roſſenſi*, Episcopis, cum *Gualtero Cloptono*, demandatur, quorum tres aliqui eidem cognoscendæ terminandæque ſufficerent. Atque ita tandem pacem conſequentur *Frideſwydenſes*, poſtquam citati utriſque, & controverſia probe eventilatâ, pro iſdem ſententia ferretur.

Ad *Wicliffitas* autem jam redeo, per hæc tempora, reclamantibus perpaucis, mirum in modum invaleſcentes. Iſdem vero acceſſit *Nicolaus Herefordienſis*, Theologiæ Magiſter; qui *Simonem Sudburienſem Cantuarienſem* Archiepiſcopum, merito interfectum^a deprædicavit, quod *Wicliffio* inſenſus fuiſſet, in cujus Doctrina falſi nil quicquam deprehenderetur. *Wicliffum* iſte in multis ſuperavit, ea in Concionibus publicisque exercitiis affirmando, quæ affirmare nunquam ſuſtinerat *Wicliffus*. Colligendis autem *Nicolai* erroribus, & in formam aliquam redigendis Notarios quosdam deputavit *Petrus Stokys* Doctor Carmelita, eoſdemque errores integro hoc anno in Determinationibus & Concionibus^c impugnavit; cujus ſcriptis, juris dein publici factis, *Nicolaus* diſcurſive ſeu rixoſe tantum (ut Authori meo placeat) reſponſavit. Idem porro *Herefordienſis* in Feſto *Ascenſionis* abominanda quædam dogmata (talìa nempe ſeculo illo habebantur) in Cœmiterio *Frideſwydenſi* effudit, populum ad rebellandum incitans, & *Wicliffum* aut excuſare nitens aut defendere.

Inſuper *Philippus Repyngdonus*, Canonicus *Leyceſtrenſis*, Doctoratum hoc anno in Theologiâ adeptus *Wicliffio* addictum ſeſe oſtendit, quod ſemel tantum antehac fecerat, nempe cum *Brackleia* in agro *Northampton*. concionem habens, doctrinam ejus de Sacramento Altaris enuntiavit. Is ſacræ Theologiæ Baccalaureus cum eſſet, vitæ umbratili deditus videbatur, neque rebus miſcendis idoneus: verum ad Doctoratum evectus, (quod hujus anni æſtate fiebat) in primâ ſuâ Lectione *Wicliffum* doctrinamque ejus collaudare occœpit, quam omnem in materiâ morali deſenſurum ſeſe profeſſus eſt: verum ſilentium ſibi tantisper indiſtinctum, dum Deo viſum eſſet Clericorum corda ſuper Sacramento Altaris illuminare, de quo argumento, in Feſto *Corporis Chriſti*, concionandum ipſi apud S. *Frideſwydam* incubuit. Hiſ auditis metuebant multum viri quidam Pontificiis partibus addicti, ne dogmata eorum placitis aliena in tuendo *Wicliffio* propalaret, atque propterea ab Archiepiſcopo *Cantuarienſi* efflagitabant, ut capita *Wicliffiana* ab ipſo & ſuffraganeis pridem

ejuſdamnata, *Oxonii* ante diem ſupradictam evulgarerentur. Hiſce motus Archiepiſcopus *Cantuarienſis* literas ad mox ante dictum *Stokysum* miſit (quod hunc utique^b *Lollardorum* oſorem eſſe ſeiret ætæ rimum) authoritatem deferentes præſata capita eodem die quo prædicaturus erat *Repyngdonus*, publicandi. Dedit & eodem tempore (nempe *penult. nempe Maii*) ad Cancellarium^c literas, cui præcepit, ut ad proximam Lecturam antedicto *Petro* in Scholâ Theologiæ adeſſet, dum Capitula *Wicliffiana* ſacultatis Theologiæ Bedellus damnata pronuntiaret. Id autem indigne ferens Cancellarius *Stokysum* acerbè corripiebat, omnem in eum Academiam excitare conatus, quem elaboraſſe perhibuit, ut Libertates & Privilegia Universitatis inſirmarentur, in quâ neque Episcopuſ aliquis poteſtatem ullam ſuper hæreſibus exercere deberet. Poſthæc habito Procuratorum & Magiſtrorum ſecularium tum Regentium, tum non Regentium Conventu, palam denunciavit *Petro* ſe illi opem haudquaquam allaturum, quin ei quoad poſſet obviam iturum, immo viros centum armis inſtructos in promptu habiturum, ipſumq; urbis Prætozem cum totidem armatis advocaturum, qui concluſionum earum publicationem vel ipſius morte prohiberent. Ubi dies adſuit præſtiturus, Cancellarius Prætor & Procuratores cum magnâ hominum multitudine concioni interfuere, *Philippus* vero ſtatui Eccleſiæ apud plebem quantam potuit invidiam conſtabat, & *Wicliffum* in omnibus tuebatur, neque aſſerere fugiebat, quod qui pro Dominis ſecularibus Deo non prius ſupplicat, quam pro Episcopis, imo ipſo demum Pontifice, contra Sacrarum ſcripturarum juſſa facit.

Finitâ concione S. *Frideſwyde* Eccleſiam intra vit Cancellarius, centum virorum, arma ſub tuniſcis gerentium, ſatellitio ſtipatus, & prædicatorem *Philippum* præſtolatus, atq; ipſi exeunti gratias egit, *Stokysio* interim trepidante nec prodire auſo, qui riſu & ſarcaſmis exceptus re infectâ diſceſſit, exultantibus interim præ gaudio qui aderant *Wicliffianis*. Hiſ ita peractis, *Stokysus* rem omnem Archiepiſcopo per^d literas vi. Junii datas aperuit; teſtatus ſeſe à mandatis ejus exequendis metu mortis deſtituiſſe, quam ſibi ſociiſque ſuis expectandam adhuc perhibens ni ipſe authoritatem ſuam interponeret, unde opem ejus obnixè implorabat.

Die Saturni proximo plurima in Scholis diſſeruit *Philippus*, maxime vero in Sodalitii ſui laudem, & ad litem ſpectantia, cui tamen tertio abinde Feſto ſeſe oppoſuit *Stokysus*, Pontificemque ac Episcopos Deo prius commendandos eſſe quam Dominos ſeculares publice defendebat, quamvis illi timorem haud exiguum incuterent viri duodecim, arma teſte ſub veſtibus gerentes, & ſiquid in *Wicliffitas* acerbis diceretur vindicare parati. Eodem die^e literæ Archiepiſcopales *Petro* traduntur, ix. Junii datæ; præcipientes autem ut citra moram præſentem ſe ſiſtaret, mandatorum non factorum rationem redditurum. Paruit ille; proximoque die, in quem Feſtum S. *Barnabæ* cadebat, *Londonum* profectus die ſequenti Archiepiſcopum *Lambethæ* agentem adivit, quodque juſſa ejus executioni non demandat intentatæ mortis periculo aſcripſit. Adſuit eodem die cum Magiſtro *Brithwell*, Cancellarius *Oxonienſis*, quos ante tertium diem audire recuſavit Archiepiſcopus, qui re interim exploratâ Cancellarium diſto

^a In lib. vel Regiſt. mag. S. *Frideſwyde* p. 21. ^b In pix. HH. in turri Schol. nu. 10. ^c Pat. 6. Ric. II. p. 1. m. 1. & in lib. mag. 5. Frid. ut ſupra p. 21. 22. & in pix. HH. ut ſup. nu. 19. ^d Walden ut ſupra fol. 67. a. ^e Ibidem. ^f Ibid. fol. 67. b. ^g Ibidem. ^h Lollardi iſdem hoc ſeculo cum Hæreſicis, & ita dicti ſunt à Gualt. Lollardo ſecta propugnatores. ⁱ Ibid. in Wald. ^j Ibid. fol. 68. a. ^k Ibid. 68.

die comparentem Hæreseon & errorum suspectum habuit, & maxime quidem inter *Repyngdonio*, *Herefordiensi*, & *Wicliffio* faventes numerandum. Super his vero convicti cum illo sunt *Gualterus Dash* & *Johannes Huntman*, Procuratores, ex sequentibus * indicis.

I. Quod cum controversia inter Doctores Religiosos & Magistrum *Nicolaum Herefordiensem* incideret, de erroribus hæresibusque tum suis tum *Wicliffianis*, ab ipso propugnatis; dicti Procuratores (quibus id muneris incubuit) silentium ei minimè imposuere, quin requisiti id præstare recusabant; neque verbis eundem corripere, neque in judicium vocare voluerunt.

II. Quod cum dictus *Nicolaus* Concionem Latinam ad Beatam *Virginem*, in Quadragesima haberet, interque alia assereret, quod nullus Religiosus de privata religione debet sumere gradum in Universitate sub pana Apostasia, sic quod omnis talis Religiosus sic sumens est Apostata, &c. idque Cancellario Doctores bini in Theologiâ, *Johannes* utique *Wellys*, & *Petrus Stokysius* denuntiarent, neque ullus esset subterfugii locus (cum Procuratores qui ibi aderant eadem verba audivissent) rem tamen extenuare fategerat Cancellarius, vel potius aperte probare visus esset.

III. Quod postquam *Nicolaus* illum *Wicliffi* sequacem esse ubique innotuerat; idque ex Concionibus & determinationibus ejus, in quibus, ad alia, frequenter assererat, nullum in *Wicliffi* doctrinâ errorem posse reperiri: Solennem tamen Sermonem Anglicanum in *Ascensionis* die habendi vicem eidem assignârat Cancellarius, Doctores graviter increpans qui nominari illum nolébant. Quodque *Philippo Repyngdono*, *Wicliffianismi* admodum suspecto, & Doctoratu haud dum ornato, consimile in die *Corporis Christi* munus delegarat, reprobatis Doctoribus qui ad illud præstandum sese ultro offerrent.

IV. Quod licet professus palam in Scholis fuisset prædictus *Philippus* se moralia quæcunque *Wicliffi* dogmata in die *Corporis Christi* proximo (quonempe apud Crucem *Frideswydensem* concionaturus erat) propugnaturum; & præterea mandarat Archiepiscopus ut abominanda *Wicliffiana* doctrinæ capitula ante dictum diem cum Anathemate appposito evulgarentur, *Petro Stokysio* jussorum Archiepiscopaliū executori tam non præsidio fuisset, ut eundem ab officio præstando deterruerit.

V. Quod cum in præfata concione *Philippus* ille, præter alia pro Dominis secularibus ante esse orandum perhibuerat quam pro Ecclesiasticis, eundem Cancellarius non modo verbis minime castigarat, verum colloquio blandoque risu ornat.

VI. Quod cum *Gulielmus Jamesius*, Regens in Artibus, & Cancellarii familiaris, *Wicliffi* de Eucharistiâ sententiam in Domo Congregationis confirmare laboraret, eundem haudquaquam coarguerat Cancellarius, verum hispotius verbis animârat, jam loqueris ut *Philosophus*.

VII. Quod Cancellarius, & Procuratores, necnon Regentium in Artibus pars maxima, cum Doctoribus contra *Herefordiensem* & *Repyngdonum* determinantibus amicitiam minime colerent; cujus rei non alia assignanda esset causa, quam quod diversarum plane opinionum sequaces essent, &c.

His itaque ex indicis pro *Wicliffianismi* merito suspectis habebantur antedicti; de Cancellario au-

tem & *Brythwello*, cujus supra meminimus, in octavis *Corporis Christi*, instituitur coram Archiepiscopo, examen; ibidem illis *Wicliffi* Articulos jure optimo damnatos fatentibus, & Cancellario de Archiepiscopi mandatis despiciatui habitis in genua prolapso, veniamque flagitante (quam instante Episcopo *Wintonensi* impetravit) eidem (cui *Roberto Ryggio* nomen erat) stricte b injunxit Archiepiscopus, ne ad *Lollardos* inclinaret, neve Hæreses ullas aut errores vel clam vel in Concionibus proferminari, aut in Scholis alibive in Academia prælegi disceptative pateretur: denique nec *Wicliffium*, *Herefordiensem*, *Repyngdonum*, *Johannem Astonum*, aut *Laurentium Bedemannum* concionari publice permetteret, quin eosdem ab Actibus quibusque Scholasticis tamdiu suspenderet, usque dum Hæreseos sese coram Archiepiscopo purgarent, sub pœnâ, &c.

Eodem porro tempore, inque Hospitio Fratrum Prædicatorum *Londinensi*, Cancellario in mandatis c dedit, ut damnatas *Wicliffi* conclusiones, apud Beatam *Virginem Oxon.* tam anglice quam latine propalaret, atque idem in Scholis faciendum curaret, utque in Aulis omnibus & Hospitiis exploraret, quinam easdem amplecterentur aut promoverent, deprehensos autem ad Retractionem, interposito juramento, impelleret. Responsante vero Cancellario, quod si hæc præstaret apertissimum mortis discrimen adiret; reposuit Archiepiscopus Universitatem Hæresium esse fautricem, si quo minus publicæ fierent veritates Catholicæ impediret. Postridie vero sanctioris Concilii d edicta, de quibusvis Regiæ Majestatis præceptis executioni demandandis, instructus & munitus est; *Oxoniamque* Dominicâ sequenti reversus, jussu Archiepiscopalia promulgavit; unde in Religiosos (quos Academiam perfundaturos deprædicabant) tantopere exarserunt seculares, ut mortis metus haud paucos invaserit.

Posthæc autem Cancellarius, susque deque habitis præceptis Archiepiscopaliibus, *Henricum Crompe*, Theologiæ Doctorem, ab Actibus Scholasticis publice in Divæ *Mariæ* Ecclesiâ suspendebat, turbatæ scilicet pacis insimulatum, quod Hæreticorum stigmatem *Lollardos* notaverat. Quamobrem *Londinum* petens dictus *Henricus* coram Regni Cancellario, Archiepiscopo, & Regio Concilio querelas effudit; atque *Londinum* accedentes, e Brevi Regio citati, Cancellarius & Procuratores verbis gravissime castigantur; & mandata f quædam accipiunt, xiii. Julii data, inq; Literarum Patentium formam redacta, quorum virtute adhibitis Regentibus in Theologiâ, jubentur ut diligentem per totam Universitatem Inquisitionem instituerent, despicerentque ex omnium Facultatum Graduatis quinam Hæreseon ac errorum, maxime autem conclusionum, à *Gulielmo* Archiepiscopo *Cantuariensi* nuper damnatarum, vel consimilium quorumcunque suspecti essent. Hæreticæ vero pravitatis tum Fautores, tum Defensores, necnon siqui *Wicliffium*, *Herefordiensem*, *Repyngdonum*, *Astonum*, aliosve errorum ejusmodi suspitione laborantes hospitio exciperent, eosdem intra septem dies Universitate exturbarent, neque in eandem redire paterentur usquedum dictam a se suspitionem coram Archiepiscopo amoverint. Jubentur ad hæc Aulas omnes Hospitiaque scrutari, & quos *Wicliffi* aut *Herefordiensi* libros reperirent, infra mensem ad Archiepiscopum, nullo expuncto aut immutato vocabulo, integros transmittere.

* Ibid. fol. 69. a. b. b Ibid. fol. 70. a. & in Regist. Courtney fol. 26. &c. c Ibid. in Wald. fol. 70. b. & Reg. Court. fol. 25. 26. ut supra. d Ibid. in Walden. e Ibid. f Ibid. & in pix. HH. ut supra n. 16.

Quo vero hæc tutius faciliusque exequerentur, dantur eodem tempore ad Vicecomitem ac Prætorum literæ, ut antedictis, quoties id exigere visum esset, auxilium præstarent. Die proximo emanavit a Breve alterum, cuius summa hæc erat, quod quoniam *Henricum Cramp*, Monachum, in Theologia Regentem (qui cum aliis operam Archiepiscopo accommodarat in damnandis *Wicliffii* conclusionibus) de verbis quibusdam in novissimâ suâ Lecturâ prolatis pacem Universitatis infregisse Cancellario falsò fuisset nuntiatum eâ etiam de re à Cancellario citatum comparere nolentem, unde contumaciæ reum, & pro pacis perturbatæ convicto habuit prædictus Cancellarius, dictus propterea *Henricus* immerito multatus in pristinum statum restitueretur, eique Actus quosvis Scholasticos præstandi, & Lecturas habendi potestas denuo fieret, nemo autem deinceps vel *Henrico* illi, vel *Petro Stokysio*, vel *Stephano Patyngtō*, Carmelitici Ordinis Fratri, vel denique Religioso cuivis aut Seculari, Magistrorum supra memoratorum dogmata dicto factove impugnantibus negotium facesseret.

Quinto abhinc die *Oxoniam* rediit Cancellarius, & *Repyngdonum* ac *Herefordiensem* de Suspensionibus suis certiores continuo fecit, qui *Londinum* extemplo devolantes, Ducemque *Lancastrensem* apud *Wintonhale*, Urbi vicinam, commorantem adeuntes, rem ei integram aperiebant, palam fieri e dictarum Conclusionum damnatione perhibentes, quod Jurisdictionem secularem convellere decreverant Ecclesiastici. Die postero ad *Lancastrensem* quoque venire varii in Theologiam Doctores, obsecrantes utique ut sibi in reprimendis Hæreticis adesse vellet, atque interea temporis intrabant præfati *Nicolaus* & *Philippus*, quos causam suam perorantes, sententiamque de Sacramento Altaris exponentes, doctrinæ Diabolicæ sectatores nuncupavit, & immortalis deinceps odio profectus est.

Mox autem ipse disputationem suscepit, eosque ita acriter perstrinxit ut silere coegerit, factum sibi ab illis fucum deprehendens postquam recitatas *Wicliffii* conclusiones perceperat. Quare dictos *Nicolaum* & *Philippum* ad Archiepiscopum *Cantuariensem* remisit, ut ejus judicio staretur præcipiens, is autem diem abinde sextum assignavit quo in Conventu Prædicatorum *Londinensi* de iisdem quæstio haberetur. Præstituto die præsentem se sistebant, atque *xii. Cal. Julii* ex voto comperendinati, tum denique ad singula dictarum Conclusionum Capita sententiam suam attulere, quas quidem Conclusiones damnatas fuisse constat præsentibus assensumque præpensis Episcopis *x.* Doctoribus in Theologiam *xxx.* in Legibus vero *xiii.* cum Theologiæ Baccalaureis *xiii.* Juris autem Canonici & Civiles minimum quatuor. Cæterum antedictæ Confessionis initium ejusmodi erat.

Protestamur ut alias publicè in his scriptis, quod intendimus esse humiles & fideles filii Ecclesiæ, &c.

Ad conclusionum vero *Wicliffianarum* primam sub hac forma dabatur responsio;

Quod substantia panis materialis & vini manet in Sacramento Altaris post consecrationem, ad sensum contrarium illi decretali firmiter credimus, concedimus quod est hæresis.

Dehinc vero ab Archiepiscopo flagitabant, ut hanc sententiæ suæ expositionem acceptaret, quod scilicet propositiones quibus jam ultro renuntiabant,

neque pro suis agnoscerent, neque in Scholis unquam aut Ecclesiis profeminarent. Atqui id facere renuit Archiepiscopus, causatus solere Hæreticos dubiis haud raro verbis sensum suum celare; ac propterea integrum examen in certam formam redigentes viri quidam Ecclesiastici, prædictos *Nicolaum* & *Philippum* rogabant quid de quovis articulo sentirent, quod ita præstitum est, ut adstantium omnium animos sibi magis adhuc alienarint. Posthæc autem in octavum inde diem ulterior cognitio prorogatur, quo tempore de Magistro *Johanne Astone* habita est quæstio, qui quod ad dictas conclusiones respondere recusaret. Judici seculari damnatus traditur. Is vero ut culpam à se omnem amoliretur, plebemque in Clerum & Archiepiscopum excitaret Confessionis cuiusdam anglice ac latine conscriptæ exemplaria per plura in Plateis vicisque *Londinensibus* spargenda curavit; quorum hoc erat initium.

Ego Johannes Astone presbyter indignus, requisitus à D. Archiepiscopo Cantuariensi xix. Julii ann. MCCCCLXXXII. in domo Fratrum Prædicatorum London, quid sentivi in materia de Sacramento Altaris, Confessus sum & adhuc Confiteor, &c.

Porro sub id evulgatæ sunt in Ecclesiis Parochialibus *Londini* damnati *Astoni* vel *Astoni* rationes (quod nempe vulgus hominum asperere minus habitum suspicarentur) quâ re cognitâ, ad Archiepiscopum Confessionem veram, scripsit *Astonus*; cujus initium est.

Reverendissime Pater & Domine, nuper per vos fungentes officio inquisitoris hæretica &c.

Demum (habitis de eo Conventibus haud paucis) literis Archiepiscopalis, *xxvii. Nov.* datis, is Actibus Scholasticis, sub nomine *Johannis Astoni* in Theologiam Scholaris, restituitur; de quo nil deinceps emanavit quod Hæresin attingeret. Quod ad *Laurentium Stephynum*, alias *Bedemanum* seu *Bedemannum*, è Collegio *Exoniensi*, spectat (quem Hæreticas quoque doctrinas degustasse proditum est) palinodiam cecinit, & libertate donatur, quod & de *Thomâ Hulmanno* seu *Hulmanno*, Theologiæ Baccalaureo, atque vel pridem vel hoc ipso tempore *Mertonensi*, memoratur, qui *Wicliffium* quoque haud modice suspexit. Præter hos, ipse etiam *Repyngdonus*, spe metuve ductus, cum Archiepiscopo in gratiam rediit, cujus ex literis *xxiiii. Octobr.* datis, Actus Scholasticos repetiit. *Herefordiensem* vero quod attinet (cujus delatio originem duxit à quâdam concione ad Crucem *Frideswydensem* habitâ, in qua multa fuerant erroris suspecta dogmata, quorum primum sic auspiciatur, *Quod sicut Christus sedens ad dextram Patris in Calis potentius, &c.*) animo is præfractiori erat, neque cum reliquis de sententia decessit; tandem vero succubuit, & *Covenariam* profectus habitum Carthusianum induit, ibique in Cœnobio *S. Anna* vitam transegit, usque ad mortem nemini molestiam aliquam faciens.

Haud ita multo post, mense nimirum *Novembri* in Monasterio *Frideswydensi* celebratur ditionis *Cantuariensis* Clericorum Convocatio; de rebus utique Ecclesiæ attingentibus deliberatura: cumque Archiepiscopus, ministrantibus Episcopis, missarum solennia peregisset, & *Robertus Rygge* Cancellarius concionem in hunc Textum habuisset, *Congregati sunt in valle benedictionis*, ad domum Capitularem recessum est; ubi Prælati postquam de tributo (postu-

^a Ibid. in Wald. fol. 71. a. & in Rot. Claus. 6. Ric. II. p. 1. m. 23. ^b Ibid. in Wald. fol. 72. a. & b. ^c Ibid. 73. b. ^d Ibid. 74. a. & b. ^e Reg. Courtney ut sup. ^f In Hist. auren. MS. in bib. Bod. ad finem libri 22. ^g Ut in quodam MS. in bib. Bod. p. 30. ut supra sub an. 1377. ^h Reg. Courtney ut supra fol. 33.

ante Regio nomine *Hugone Segrave* milite) consilia miscuissent, ad inquisitionem de hæreticâ pravitare descendebant, & *Johannem Ayshtonum* accurate examinatum, Scholasticis, ut mox ante dictum, Actibus reddebant. *Philippum* quoque *Repyngdonum* damnatas *Wicliffii* Conclusiones de novo ejurare (forte ex recidivæ suspitione) coegerunt. Deinde *Henricum Crompe* & *Petrum Stokys*, Theologiæ Doctores, Hæreseos in Scholis prolatae insinulavit Cancellarius, qui tamen, id causâ tantum disputationis factum profitentes, Universitati reconciliantur. Caterum *Henricum Crompe* literæ Regis protectoriæ haud parum animarant, hoc anno datæ, utque eidem nemo per integrum biennium Studenti, Legenti, aut exercitia Ecclesiastica præstanti molestiam ullam exhiberet præcipientes; quas Brevi a Regio, xxv. Junii ad Majorem & Ballivos transmissa, corroboratas fuisse constat, quo scilicet mandatum est, ut curarent, nequis ipsum equosve aut bona ipsius comprehenderet. In Convocatione autem illâ transgebantur & alia quædam, quæ cum præter instituti nostri rationem sint, tacitus prætermitto; referendum tamen arbitror, quod Conclusionibus *Wicliffianis* Londini damnatis, Academici omnes graduati interposito juramento^b renuntiarent, velut è statuto per hæc tempora facto manifestum sit.

CIOCCCLXXXIV.

Nonnullis præteriti anni gestis silentio pressis, temperare mihi non possum quin de *Wicliffii* obitu pauca edisseram, licet ea ad Historiam hanc nostram haud adeo videantur pertinere. Is autem hoc anno trigesimoque primo Dec. die (in quem incidit *S. Sylvestri* Festum) apud *Lutterwortham* in agro *Leicestrensi* mortem oppetiit; postquam Paralyti biennio^c laborarat. In die *Innocentium* proxime prægressâ, dum Missarum celebrationi interesset, circa verò sacramenti altaris elevationem, morbi illius paroxysmo, maxime autem in Linguâ, correptus, ne verbum deinde protulit. Aliquot post mortem annis per *Thomam Arundellum*, Archiep. *Cantuariensem* anathemate^d percussus est; cumque annis xi. in tumulo jacuisset, jussu *Richardi Flemmyng* Episcop. *Lincolniensis* effossa sunt ejus ossa, quæ in cineres redacta in fluvium *Lutterwortham* præterlabentem projiciuntur. Caterum viri eruditionem ac merita quod attinet, haud vulgaria fuisse vel hostium acerbissimi testabuntur, maxime autem Frater *Wydefordus* qui in Responsionibus suis ad *Wicliffium* & *Lollardos*, & in quæstione xiv. quæ de perfectione in mendicando pro se & aliis suis Fratribus instituitur, sic se habet. --- Insuper *B. Paulus* iovit ad Scholas & factus est magnus Clericus, similiter *M. Johan. Wyclif* fuit: vel igitur iste *Johannes* fecit propter maximam perfectionem, vel propter minimam, vel propter mediam: si fecit primo modo propter maximam perfectionem, tunc ipse non dilexit seipsum maxime post Christum, nec sequebatur perfectionem quam petivit. Si propter mediam perfectionem, tunc omnes qui sum in bona media perfectione sic deberent facere, & tunc fere omnes tam Laici quam Clerici deberent

esse Magistri in Theologia, magni Clerici & Philosophi sicut ipse fuit, &c.

Amplissimum hoc sane Testimonium de *Wicliffii* eruditione, (quem ego unum, in subtilitate sophistica & Scholastica Theologia, cæteros omnes seculi sui sophistas & Scholasticos longe superasse censeo), quam plenius tamen ex libris ejus qui supersunt, viz. *Triologo* & aliis, paucis intelligere erit, in quibus (si erroribus ex nimia subtilitate exortis parcamus) magnū tum Philosophum, tum Theologum ubiq; agit. *Wydefordus* addendum fratris *Waldensis*¹ testimonium, qui *Wicliffium* non modo in epistola quadam ad *Martinum V.* Pontif. maximum datâ collaudat, verum & alibi eruditionem ejus apud externos, ac in generalibus Studiis *Lotetia* & *Bononia* perinde atque *Oxonii*, celebratam probatamque refert.

Cæterum licet eruditio ejus ab inimicis perinde ac amicis laudabatur, à multis tamen, maxime post mortem, oppugnata fuit. Quod argumentum vero illud, his temporibus multum tractatum attinet, viz. quid sit dari universale à parte rei, *Wicliffius* & *Burleius*² sensu conveniunt, discrepant tamen verbo tenus, *Burleius* enim dicit quod tale universale est in quolibet suo singulari, non tamen est quodlibet suum singulare: *Wicliffius* autem quod est in quolibet suo singulari, & est quodlibet suum singulare, tamē non eadem ratione quodlibet suum singulare qua est tale Universale, quoniam ratione communitatis universale & ratione incommunitatis singulare est, & eandem sententiam habet *Burleius*, non tamen quoad voces ipsas; iste enim dicit, quod universale non est suum singulare; hoc est, ratione qua est universale non est singulare, ideo sententia *Wickliffiana* conceditur quamvis non quoad verba.

Qui divinum numen ejusque providentiam privatis suis odiis semper famulari volunt, *Wicliffii* mortem cœlitus immisissam contendunt: iidem insuper³ aiunt *Johannem de Gaunt Lancastria* Ducem, eo quod partes istas patrocinio foveret, pudendis suis milerum in modum ulceribus exesis occubuisse, adduntque scortis deditum luem veneream exinde contraxisse. Hæc sive vera fuerint, sive ad invidiam conficta, litem non movebo. Certe plerique scriptores morbum illum longo deinceps tempore orbi primum innotuisse referunt. Et *Henrici* demum VIII. seculo, pro exitiabili adeo peste habebatur, ut jurati hostes Cardinalis *Wolsai*, læsæ Majestatis reum prætendebant, quod eo morbo implicitus, regem propius accedere auderet. Quin occurrit⁴ ea fere tempestate quidam Coll. *Mertonensis*, ex societate illa ejectus, quod morbo illo infami laboraret.

Hoc anno *Oxoniam* advenit Archiepiscopus *Cantuariensis*, dieq; xiii^o Novembris Coenobium *Osneense*, xiv^o Prioratum *Frideswydensem* & Collegium *Cantuariense*; xv^o Collegium *Mertonense*, visitavit. Nempe ut totidem Collegia quorum visitatio speciatim spectat ad Archiep. *Cantuariensem* tanquam ut loquuntur *Visitatorem Localem*. Quod ansam credo fecit prætextui quem habet Juristarum⁵ allegatio (ad an. CIOCCXCVI. mox recitanda) quod visitaverat, hic Archiepiscopus ipsam Universitatem, tam in capite quam in membris. Verum in hujus Archiepiscopi rerum harum⁶ Registro nil tale compareret.

^a In quodam fascic. Brevium in chartophyl. Civ. Oxon. ^b Tho. Gascoigne in 2. parte *Diſt. Theol. MS.* p. 92. ^c Ut in nota Tho. Gascoigne in quâdam pagina ante *Historiam* Ivonis Carnotensis *MS.* in bib. Cotton. ^d Leland. in tom. 4. p. 273. Bal. cent. 6. m. 1. ^e *MS.* ^f In doctrina *Antiquitatum Ecclesiæ* Tom. 2. lib. 5. doct. 6. ^g Sic in quâdam nota ad finem *Guill. Burley* super *liberalem sententiam Porphyrii MS.* ^h Tho. Gascoigne in 2. parte *Diſt. p. 47.* ⁱ In *Reg. Coll. Merton.* fol. 204. sub an. 1511. ^k Vide infra pag. 198. col. 1. ^l *Reg. Courtney* part. 1. fol. 143. &c.

Sub hæc inter Medicos & Juristas gravissima exarsit de dignitate contentio, quæ cum eo demum proruperat, ut notam ipsi Academiae ibureret, vigilia Purificationis in plena convocatione Regentium & non Regentium terminata est; constituto, ut in Convocationibus & Congregationibus Medicinæ Doctores Cancellario ad Dextram, Juristæ vero ad Sinistram adsiderent; quos sententia illa tanopere stimulabat, ut litem in Curiam Romanam deportarent, quo intellecto Rex causarum in fraudem Universitatis alio delatarum decisionem irritam^b pronuntiavit; edixitq; Juristis ne Regno excederent, aut aliquam pecuniæ summam in eam rem transmitterent, vel demum Cancellarium aut Procuratores in Munerum suorum executione impedirent. Qualem hæc dissidia exitum invenerint parum constat, quamvis hoc anno permulta ad Juristas spectantia occurrunt; speciatim Literæ^c patentes negotia sua vel in Universitate, vel alibi in Curia aliqua Regiâ sollicitandi copiam iisdem facientes (modo ne id in Cancellarii detrimentum fieret) tametsi contra illicita eorum conciliabula edictum prodiiisset. In Privilegiis tamen Academicorum præjudicium litem aliter dijudicandam procurantes, à Rege correpti^d comparent; & Statuto^e ab Universitate sancito prohibiti quo minus furtiva inirent foedera, aut in vetitis conventiculis consilia sociarent.

CIOCCCLXXXV.

Vixdum sopitæ erant antedictæ concertationes, cum veteres Academicorum Borealiū cum Australibus integrantur inimicitia, quas malemeriti quidam, & turbarum in Universitate movendarum studiosi, renovasse perhibentur. Hi Scotos esse præ se ferebant, post autem mentitæ nationis deprehensi sunt, qui Boreales Australibus numero & viribus impares habitos, ad pugnas adhortabantur. His autem Regi significatis, literæ^f ad M^{rum} Robertum Rugge Cancellarium dabantur de Conventibus illicitis, & libellis famosis reprimendis; edicto ut in eos animadverteret, qui nationalem discordiam inter Australes & Boreales ponerent, vocantes quosdam Scholares opinionis illasæ, & virtutum meritis decoratos, Scotos. Unde coercita quidem in præsens est aliquorum audacia, discordiæ tamen è medio minime tolluntur, quin eo brevi prorupere, ut pacem Academicam mirum in modum conturbarent.

Inter hæc gravissima emerfit Sociorum Oriensium de Præpositi electione, dissensio; alius Joh. Middletonum, S.T. Doctorem, aliis vero Joh. Kyrtionum Artium Mag. exoptantibus. Id dissidii in plures hebdomadas duravit, easque Collegio turbas dedit, ut plurimorum inde sociorum dispersio eveniret, quâ re ad Regem perlata, lis omnis ad Archiepiscopum Cantuariensem, Episcopum Wintoniensem, Cancellarium Universitatis Magistrum Rugge seu Rygge, & Magistrum Joh. Bloxhamum Collegii Mertonensis Custodem, vel ad binos eorum quovis remissa g est. Qui propterea sequenti anno Doctori Middleton munus illud confirmantes, socios in mutuum redire gratiam compulere. Post aliquot inde annos consimilis inter Mag. Joh. Possellum & Magistrum Johannem Paxtonum contentio^h accidit, quorum altero appellante, res delegatis autoritate Archiep. Cantuariensis demandata est, & Possello adjudicatur Præpositura.

CIOCCCLXXXVII.

Secundo abhinc anno de gravaminibus quibusdam apud Regem conqueruntur Academici Religiosi; quorum præcipuum erat, quod tametsi exercitia ad Baccalaureatum vel Doctoratum in Theologia requisita præstitissent, Gradu tamen per Seculares prohiberentur, nisi & in Artibus alicubi rexissent (quod statuti cujusdam dudum quidem procusi, nuper autem in usum revocati, vigore fiebat) pro quo defectu cum aliis frequenter, secum vero haudquaquam dispensatum esset. Rex itaque ad Cancellarium & Procuratoresⁱ rescripsit, ut statuti illius mentem sibi plenius aperirent, quo utique intelligeret, utrum dedita operâ in Religiosorum dispendium conditum videretur, quibuscum, ut candide in posterum agerent, nec à Gradibus repellerent, mandavit.

Hæc ea sunt quæq; prætermittenda non duxi quæ super hac re occurrunt, quod de statuto quodam mentionem invenerim Theol. Doctoratum in altiore locum provehente quam quo prius fruebatur. Notandum quippe est, quod priusquam statutum illud promulgatum esset, qui Theol. nomen dederant in eâ unice occupati, vix Artes aut scientias attingebant; unde factum est ut sacræ paginæ Profess. Doctores, vel Magistri, Artistis interiores haberentur, nimirum quod (ut supra ostensum est) in Artibus fundata dicatur Academia. Quapropter cum illiteratus quisque ad Doctoratum in Theologia, atque inde ad summos in Ecclesiâ honores (quorum incapax erat qui operam omnem in Artibus posuerat) emergeret, pro eo studio quo sacram amplectebatur facultatem Universitas Legem illam sancivit, de quâ sic verba facit^k Adamus de Marisco--- Insuper statuentes (viz. Magistri & Baccalarei in Artibus) vice & loco Cancellarii & Universitatis, quod in posterum nullus incipiat in Theologia nisi prius in liberalibus scientiis actus suos compleverit, & unum librum Canonis aut sententias legerit, & publice in Universitate predicaverit: Et si quis pro aliquo qui hunc defectum patitur, preces Magnatum auctoritate armatus impetraverit, penitus Universitas privetur privilegio, &c. Hæc autem Constitutio facta primo circa annum CIOCCCL cumque in desuetudinem quodammodo abierat, sub hæc denuo revocata est, quemadmodum in^l libris nostris memorie haud raro proditum.

CIOCCCLXXXIX.

Sub hujus anni initium, tempore nimirum Quadragesimali factum est (uti scriptor^m quidam retulit) Oxoniæ arte negromantica caput argillaceum, quod statis temporibus hæc proferre verba solitum est:

Caput decidetur.

Caput elevabitur.

Pedes elevabuntur super caput.

Quisnam vero Capitis illius fabricator fuerit ignoratur; neque ego dixerim qualem res ipsa fidem promeretur. De talibus operibus vide Historiam nostram sub an. CIOCCXCII.

Tertio Calend. Maii sequentiⁿ oborta est inter Australes (quorum partes sequebantur Walli) & Bo-

^a A. 104. b. B. 44. a. C. 8. a. ^b Clans. 8. Ric. II. m. 23. ^c Pat. 8. Ric. II. p. 2. m. 35. ^d Cl. 8. Ric. II. m. 18. ^e In C. fol. 26. b. ^f Pat. 9. Ric. II. p. 1. m. 8. ^g Pat. 9. Ric. II. p. 2. m. 4. ^h Ut in Regist. Arundell fol. 107. ⁱ Cl. 11. Ric. II. m. 15. ^j In epistolis suis MS. in quadam sc. ep. ad Willielmum Ministrum Angliæ. ^k In A. fol. 100. a. B. 46. b. 47. a. C. 3. b. D. 6. a. ^l Hen. Knighton sub hoc anno & aliis. ^m Ibidem.

reales gravissima concertatio; quæ sane consue exarsit, ut, multis utrinque trucidatis, Academicorum plerique ad populares suos remearint. Post quartum quintumve diem tum confictus tum simultatem continuatio ad Regem percrebuit, qui propterea Cancellario Magistro *Rob. Rygge* a mandavit, ut contra Rixas, Conventus illicitos, armorumque gestationem proclamari faceret; quin ejusdem partium studium & in provinciâ administranda improbitatem coarguens, ut præsentem se sisteret, & coram sanctiori suo Concilio motuum damnorumque eorum rationem redderet, edixit. Comparuit quidem ille postridie Festi SS. *Trinitatis*, verum cum de tumultibus quibus sese immiscuerat satis non faceret, Magistratu motus est; in cuius locum Magister *Thomas* (nequaquam vero *Nicolaus*, ut quidam b habet) *Bryghtwellus*, per venerabilem Convocationis Domum subrogatur. Porro præcavendis ejusmodi dissidiis c statutum est, ut in Artibus incepturi hoc prius juramento adstringerentur;

Magister tu jurabis specialiter, quod inter Australes & Boreales non impedies pacem, concordiam & amorem, neque si qua dissensio inter illos tanquam inter nationes diversas, qua in veritate diversa non sunt, exorta fuerit, illam non fovebis penis vel accendes, nec conventiculis interesse debes, nec eisdem expresse vel tacite consentire, sed ea potius modis quibus poteris impedire.

Post paulo complures dictarum turbarum nomine exulantes revocantur, maxime autem Frater Augustinensis quidam d *Johannes Wyche* nuncupatus, qui propter Cancellarii famam verbis quibusdam, Wallorum suasu, in concione impetitam pulsus Acedemiâ fuerat.

CIOCCCLXXXIX.

Restincta jam erat seditionis flamma; verum proximâ quadragesimâ, vel, ut aliunde liquet, in quartâ ejus hebdomadâ (nempe hoc anno ineunte) ex scintillis residuis sævissimum de integro incendium e prorupit. Siquidem quietis impatientes Walli, advocatis sibi Australibus, Aquilonares adorti sunt; unde nonnullis ex utraque parte desideratis, utrinque convenit, ut in Campis Oxonio contiguâ (Bellomontensibus ni fallor) res justo prælio, dieque certo, decerneretur; verum superveniente *Thoma de Woodstockiâ Gloucestræ* Duce, pacantur dissidia, & Walli quamplurimi Universitate exturbantur; qui cum Portis egrederentur à Borealibus comprehensi easdem contumeliâ causa exosculari coguntur. Cæterum cum hæc apud e Inquisitionem per Juratos post finitas concertationes captam plenius habeantur; eandem ego percurrere, & præcipua ejus capita in hunc locum describere nequaquam gravabor.

Anno *Richardi II.* xii^o (qui scilicet, in domini CIOCCCLXXXIX. incurrit) in die Jovis quartâq; Quadragesimæ hebdomadâ, *Thomas Speck* Capellanus, & *Johannes Kyrkby* cum ingenti consceleratum turbâ Duces sibi delegerunt, contraque pacem Domini Regis insurgentes, Wallos omnes Oxonii studentes aut diversantes explorabant; missis autem quacunq; discurrerant sagittis, minas in hæc verba addebant.

War, war, war, he, he, he the Walthe Doggs, and her Whelpps, and ho foe lotheth out of his howse, he shall in goode sooth be deade;

Hoc est;

Bellum, bellum, bellum, interficite interficite, interficite Canes Wallos cum catulis eorum. Quicumq; ex domo sua prospexerit reuera mortuus erit.

Hinc autem Wallorum alios mactarunt, alios vero qui flexis genibus Urbem sese ejuratos spondebant ad Portas deduxere, quas imprimis lotio mingentes perfudissent, deinceps deosculari ccegerunt; neque id satis habentes, incurvata ad osculum capita postibus miserum adeo in modum allisere, ut multis sanguinem, plerisque autem lachrymas excusserint. His ita ejectis, ad Aulas convolabant Wallos reliquos conquisituri; illamque cui Aula Profunda, vulgo *Deep Hall* nomen erat, quæque haud longe ab Aulâ magnâ Universitatis stabat, accedentes, eandem vi expugnabant, & Bona *Johannis Hoby*, & *Gulielmi Westebulli* ad valorem xxxviii. solidorum expilantes. Deinde Cameram *Thoma Frenshe* in eadem Aulâ positam diripiebant, atque gladios binos cum Arcubus & sagittis, librisque & vestibus ad valorem lx. solidorum deportabant; alteram in eadem Aulâ Cameram pari improbitate spoliantes. Posthæc Aditum seu Introitum quandam inviciniâ, *Newylli* Introitum, vulgo *Nebylles Entry* vocatum properabant, ejulque loci Ostia & Fenestras, necnon libros Grammaticos, ac vestimenta linea laneaque, ad *Gulielmum Dannaum* Principalem, *Johannem Hallinum* aliosq; Scholares pertinentia, lx. autem solidis æstimata, abstulere. Mox inde ad Aulam S. *Agathe* profecti eandem perrupere, vestesque ac Libros Grammaticos, cum Gladiis, Arcubus & Cytharis ad *Gulielmum Guttonum*, *Johannem Mullum*, *Johannem Glevium*, aliosque Scholares spectantibus, ad valorem xli. solidorum diripiebant.

Dominica sequenti, præfatus *Speckius* cum conjuratis prædictis aliisque ignotis ad Aulam *Perrianam*, vulgo *Perrye Hall* nuncupatam, devolarunt, atque inde Bona Principalis, *Matthei Alon* & *Richardi Olyveri* (nempe Gladios, Vestes, Ballardum sive securim militarem unam, Arcum & sagittas) xli. solidos valore æquantia deportabant. Hinc Aulas Introitusque alios perfregerunt, speciatim Aulas *San-Mildridensem* & *Hamptonensem*, Introitumque *Bartholomæensem*, cujus Scholaribus Bona l. solidos æstimata detraxere. In ea seditione à maleficis interfecti sunt *Edoardus Suttonus*, *Gulfredus Hawelamius* & *Walliâ*, *Thomas Ripponus* & *Joh. Bowemannus*. Eodem vero die conscelerati dictarum Aularum ad Plaream *Altam* prope Beatam *Virginem* Postes, Ostia, ac Mensas, atque Laicorum Ligna ac Materiam ædificiis destinata auferebant; Hospitioque *Cherltoniano*, vulgo *Cherltons Inn* appellato (hoc in Anguli *Omnium Animarum* zephyro-Australis area positum erat) abscedentes, inque vico *Penchrighiano*, vulgo *Penchrigh Lane* (is vero à media vici *Logici* parte ad Murum Urbis Orientalem ducebat) convenientes, noctem genio lætitiæque dicabant.

Hæc Inquisitionis illius summa est; è qua conjicere licet Tumultus hosce die illa ortum habuisse, quæ Wallorum discessui assignata fuerat. Cæterum aliquanto post *Robertus Cherltonus* cum aliis Justitiariis Oxoniam jussu Regio adveniens, Felonias aliaque

^a *Claus. II. Ric. II. m. 5.* ^b *Knyghton ut supra.* ^c *A. 8. b. 62. b. B. 75. b. C. 55. a. D. 55. b.* ^d *Pat. 17. Ric. II. p. 1. m. 15.* ^e *Knyghton ut supra, sub hoc an.* ^f *In scriniis Civ. Oxon.* ^g *Viz. unum Pennard cum cornu. unum par Braccarum, &c.* ^h *Præterea diripiebant unam parvam, unam Togam rubeam, duo paria manicarum albarum, unum par lineariarum, unam armillam duplicatam, &c.*

delicta cognoscebat, verum *Kirkbeio* (qui præcipua habitæ Sessionis causa fuit) & *Speeko* flagitia demum condonantur, mensium tantum aliquot incarcerationis poenâ irrogatâ. Ejusmodi vero Turbæ ac Seditiones querimoniis Academicis justam suppeditabant materiam, quales apud *Richardum II.* depositas fuisse in Epistolâ ^a quâdam ad eundem datam comperimus; ubi sic legis---*Quid homicidii, quid incendiis, quid, &c. quæ tunc habuerunt contra Clerum vestrum veluti à nostris Chronographis dolenter satis est id enarratum &c.*

Post paulo *Oxoniam* accessit Archiepiscopus *Canuariensis*, tum ipsam Academiam, tum præsertim Monachos Nigros e Collegio *Glocestrensi* visitaturus, quam rem, cum molestiam sibi non levem creaturam deprehenderet, infectam reliquit. His autem, quod fufius apud ^b *Walsinghamum* enarrentur, immorandum non ducō.

CIOCCCXC.

Vixdum ad exitum perducta erant teterrima superioris anni dissidia, cum Fratres Nigri (seu Prædicatores, vel Dominicani) viri labefactandis Academicæ Privilegiis nati, negotium nobis de integro facefferent. Hi siquidem (præcipue vero quotquot pares Gradui progressus haud fecerant) examen Academicum fugientes, ad externos commeabant, ibique Magistri sibi titulum comparabant, non sine Fratrum doctiorum infamiâ, atque gravi Universitatis dispendio. Super his itaque & nostrates & *Contabrigienses* Regem fecerunt certiores, qui decessorum suorum vestigiis nequitiam insistens, Prædicatores Academicæ molestiam creantes minime suffulsi; verum ad Priorem Provinciale, omnesque in *Angliâ* Priores conventuales in hæc verba ^c scripsit.

--- Cum ordo prædictus institutus sit & firmatus, ad resistendum & destruendum hæreses & errores contra legem divinam & fidem Catholicam indies emergentes, & ad Prædicandum & informandum populum Dei de lege & fide supradictis, ad qua debite faciendum & explendum scientia maturitas, & vita honestas, & divinitatis doctrina, necessario requiruntur, de quibus Fratres dicti ordinis retroactis temporibus; tam inter se ipsos quam in Universitatibus *Oxon* & *Cantabrigiensi* examinari & approbari consueverunt, & adhuc deberent, & sic ad gradum Magisterii promoveri: ac jam intelleximus, quod quidam Fratres dicti Ordinis in lege divina minime approbati seu instructi, sed Apostata & notorie vitiosi, & propter vitia sua hujusmodi per ordinem prædictum carceribus condemnati, mare transcentes, gradum sibi Magisterii, ac alias gratias exemptorias subdole & fraudulentè impetrant & procurant, ut in regnum regressi inter confratres sicut Magistri dictæ facultatis honorari & reputari valeant ac foveri, in detrimentum Ecclesiæ, & lationem Fidei Catholica, & præjudicium, & scandalum nostrum & regni nostri, ac maximam verecundiam Ordinis antedicti; Nos nolentes præmissa Ecclesiæ Anglicanæ ac nobis & populo nostro tam præjudicialia & damnoſa, ac processu temporis in subversionem dicti Ordinis verisimiliter redundantia, aliquantulum tolerare: vobis omnibus & singulis sub forisfactura omnium qua nobis fo-

risfacere poteritis injungimus, & mandamus, districtum quo possumus nihilominus inhibentes, ne aliquem Fratrem apostatam dicti Ordinis, seu in Ordine prædicto, carceri condemnatum, aut notabiliter vitiosum, qui sibi gradum Magisterii seu aliquas gratias exemptorias impetravit seu procuravit, ad libertates, honores, seu favores, Doctoribus in Theologia in Ordine prædicto, per examinationem dicti Ordinis & Universitatum ut pramittitur debite factis & approbatus consuetis, aliquantulum admittatis; nec ipsum in honoribus, favoribus, seu libertatibus hujusmodi pertractetis seu pertractari, aut eisdem uti & gaudere quomodolibet permittatis; sed procurantem gradum & gratias hujusmodi, & iis utentem seu uti & gaudere volentem, secundum ejus scientiam & conversationem, ac regulam statuta & disciplinam ejusdem Ordinis, nulla habita consideratione ad impetrationes, provisiones seu exemptiones hujusmodi, tractetis & gubernetis sub pœna supradicta, &c.

In prædictis quidem ^d statutis soli Mendicantes Doctores cereati appellantur, quibus cognomen illud circa annum CIOCCCXIII adaptatum fuisse opinor, & quorum hac etiam tempestate magna nobis multitudo suppetebat, qui transmissio mari Gradus capeſſebant, & quod haud eruditionem, verum testimonia peregrina sub sigillis secum reveherent, *Cereati* proinde nuncupabantur. Cæterum in statuto jam citato (quod occurrit in volumine literâ D. in tergo notato) id nominis exinde magis promeriti dicuntur, quod sicut cera à facie ignis fluit, sic ipsi asperitatem studii fugiunt & laborem, &c.

At vero quæcunq; fuerint nominis illius primordia, certissimum est hoc pacto accensam in ipsos fuisse Academicorum invidiam. Sane quo merito id acciderit non dixerim, at constat Religiosis hisce cum *Oxonienſibus* nostris idq; ab ipsis Academicæ incunabilis non bene solitum convenire, secus enim non video quare *Lincolniensis* ipse (*Groſteſtum* intellico) qui ad primū illorum adventum *Oxoniam* studuit, tam acerbè de illis scriberet, (si fides ^e *Job. Wickliffi*)---ponit autem *Lincolniensis* (inquit ille) in quodam sermone, quod generaliter *Claustales* privati Ordinis, sed specialiter *Frater*, est *Cadaver* mortuum de sepulchro egressum, pannis funestibus involutum, à diabolo inter homines agitatam. Hæc *Wickliffius*: & tamen *Lincolniensis* temporibus, quatuor Ordines mendicantium vix *Oxoniam* vel alibi in *Angliâ* fundati erant. Sexto autem abhinc anno, dictorum Fratrum Primores, reliquum Ordinem per Gradus hoc pacto suscipientes deturpatum arbitrati, querelas ad Comitata Parliamentaria ^f detulere; atque lege latâ cautum est, nequis Fratrum absque speciali Regis veniâ Regno excederet; qui secus vero faceret, Protectionis Regiæ beneficio careret.

CIOCCCXCI.

Mitto chartam ^g Regiam de pace custodiendâ; atque alteram ^h illam, qua Cancellario superiori anno confirmata est in causis personalibus quas vocant, tam infra quam extra muros cognoscendi potestas, modo altera pars sit Scholaris. Ad *Henricum* vero *Crompium*, supra memoratum, descendendo, qui cum acerrimis *Wickliffitarum* impugnator *Oxonis* fuisset, in *Hyberniam* (Patriam suam) rediit, primoque va-

^a In F. fol. 108. ep. 236. ^b Sub an. 1389. ^c In claus. 14. Ric. II. m. 32. ^d In D. fol. 53. a. ^e In 4. lib. Trialogorum, cap. 26. ^f Rot. parliam. 20. Ric. II. m. 25. ^g Pat. 14. Ric. II. m. 30. ^h In pix. HH. in tur. Schol. un. 2. Rot. chart. 14. Ric. II. m. 14. A. fol. 32. a. B. 29. b. C. 93. a. &c.

cillare cœpit, deinde autem sententiam aperte mutavit, & *Wicliffi* dogmata tum in quotidianis colloquiis, tum scriptis & assertionibus suadere laboravit. Quod ubi in publicum emanavit, à Dicesano suo *Gulielmo Andrew*, Episcopo *Midenfi*, in *Hibernia*, ad examen revocatur; atque anno deinde *CIOCCCLXXXV.* cum frequenter nempe monitus, ut sententiâ abstergeret induci non posset, Hæreticus palam ^a declaratur. Quapropter doctrinam suam domi spargere non ausus, *Oxoniamq;* hoc anno reversus, eandem in publicis Lectionibus tuebatur, summum fidei Romanæ dedecus imprimere visus.

Super ea vero re conquerente ad Regem Cancellario, emanarunt confestim ^b literæ *xxi. Martii* datæ, ne Actum aliquem Scholasticum ante decimum quintum à *Paschate* diem exerceret interdicentes; insuper mandantes ut interea temporis coram ipso Rege & Concilio suo in Cancellariâ convenientibus compareret, dictorumq; & factorum rationem redderet. Atqui qualem ea res finem sortita est non invenio.

CIOCCCXCII.

Verum de eodem *Crompio* memoriæ proditum est; coactum fuisse dogmata sua, in formam decem capitulorum collecta, ejurare; idque *Stanfordia* in Comitatu *Lincolniensi*, inque Hospitio Fratrum de Monte Carmelo, coram vero Clericorum synodo *xxviii. Maii* hujus anni haberi cœptâ. Is autem *Oxoniam* aliquanto post remeavit, receptâque in Theologiâ Regentiâ (ad eandem quippe in plures annos per hæc tempora tenebantur Academici) Articulos quos veros esse confidebat defendere nihilo secius perstitit; paucis tamen eisdem amplectentibus, quod à viro Hæreticæ pravitatis damnato quicquam recipere metuerent. Posthæc incarcerationis per Cancellarium intentatæ metu, & multarum injuriarum indignitate permotus, querelas frequentes Archiepiscopo detulit; cumque nec eâ ratione pacem sibi conciliaret, ad eundem perrexit, eique Propositiones numero decem (quas inter pleræque ni fallor erant quibus *Stanfordia* renuntiaret) patefecit; quarum ^c prima sic se habet:

Johannes XXII. male damnavit tres Conclusiones Johannis de Poliacio contentas in illo Statuto Vas Electionis.

Perlectis vero perpensisque, quos dixi, Articulis, *Crompio* favere visus Archiepiscopus, literas ^d *xxi. Octob.* ad Mag. *Radulphum Rudrythum* Cancellarium, Abbatem *Osneiensis*, Magistrum *Thomam Cranleium* S. T. P. & Magistrum *Johan. Wendoverum* S. Theol. Baccalaureum, Aulæ vel Domus *Mertonensis* Custodem, dedit; præfatos Articulos, quos Hæreseos suspectos habebant, inspicendi auctoritatem demandantes, utque sententiam suam ad ipsum post paulo transmitterent jubentes. Sed hic nos destituunt Annales, reiq; exitus desideratur.

CIOCCCXCV.

Statutum ^e de Provisoribus, quod Rex tribus fere ab hinc annis meditabatur, ut illo Scholaribus utriusque Universitatis subveniret, omittam, & ad alia pergam; siquidem per hæc tempora mira erant *Oxoniæ* *Lollardo-*

rum incrementa, zizanium (prout loquuntur Pontificii) inter triticum prosemnantes, doctrinamque Catholicam præfocantes. Quapropter tanti mali remedium quaeritur, & querelæ apud Regem creberrimæ deponuntur; qui Episcoporum querimoniis præcipue motus, Cancellario per literas ^f edixit, ut nequissimos fidei eversores (tales quippe habebantur) maxime vero *Robertum Lychladum* radicitus extirparet; desiderantes (inquit ille) *Universitatem illam, quæ roræ & deliciis scientiæ liberalis & virtutis hactenus potissime reflorebat, ab hujusmodi erroribus quatenus poterimus expugnari, &c.*

Eodem tempore Cancellario & Doctoribus ^g mandavit, ut librum *Wicliffianum*, cui *Trialogo* nomen erat, quique scœdissimis dogmatis scatere dicebatur, penitus excuterent, errorumque capitula, sigillo Academico signata, in Cancellariam suam transmitterent. Quid hac in re actum fuerit mihi non est compertum; nescio autem an huc, an potius ad visitationem, sive isto sive sequenti anno per Archiepiscopum *Cantuariensem* habendam, spectet, quod Regi se submisserit Universitas, rem ejus arbitrio permittentes, misso in eum finem Instrumento Procuratorio per discretos viros & providos, Honorabiles & Magistros, *Thomam Hendymannum* Cancellarium, *Thomam Merkjum*, *Thomam Cranleium*, *Radulphum Rudrythum*, & *Thomam Everardum*.

CIOCCCXCVI.

Sed de his mox dicam. Recrudescabant sub hæc diffidia Theologorum & Artistarum cum Juristis, è quibus postremo dictos (quanquam victores in dissensionibus nuperis visi fuissent) statuta quædam in eorum præjudicium facta tantopere exercebant, ut ejus Facultatis Doctores & Baccalauræi perinde ac Studentes sive Licentiati (minime vero ut quidam ^h retulit, Scholares universim *Oxonienfes*) præcipua gravaminum ⁱ capita per Advocatum suum vel Procuratorem Magistrum *Michaellem Sergeaux* LL. D. Convocationi Cleri Anglicani, *Londoni* ad D. *Paulum* *xix. Febr.* habitæ, obtulerint. Imprimis autem Universitatem eo nomine insimulabant, quod jurisdictione non tantum Episcopali, sed & Archiepiscopali ipsâque Pontificia exsolutam sese vendicaret, idque prætextu Bullæ Papalis, vel hoc vel præterlapso anno concessæ, quam quidem in causâ fuisse arbitror, cur submissionem dein solennem ab Universitate exigeret Regia Majestas (quemadmodum antea dictum est.) Ut invidiam quantam poterant Universitati conflarent Juristæ, hoc ulcus importunè refricabant; rem vero ipsam ex allegationibus, ab eorum Procuratore in medium prolati, optimè intelligemus; quæ sic se habuere:

Imprimis quod jam tarde & in ultimis diebus, discretus & religiosus vir, Frater *Nicolaus Faux Monachus* Monasterii *Glasconiensis*, Ordinis S. Benedicti, Bathoniensis & Wellensis Diocesis S. Theologia Doctor, ac honorabilis in Christo viri & Magistri, Magistri *Thomæ Hendyman* S. etiam Theologia Doctoris, Universitatis antedictæ Cancellarii commissarium se prætendens quandam schedulam privatam in manibus suis tenens, nullatenus Bulla Apostolica, sigillove autentico, aut cujuscunq; Notarii publici signo subscriptioneve munitam, aut aliunde de exemptione prætensa infra scripti.

^a Tho. Walden ut supra, in fascic. zizan. fol. 77. b.

in scacc. Coll. Merton. in cista ibid. æconom. p. 37. 38.

^c Ric. II. m. 8. ^d Cl. 19. Ric. II. m. 23. vel 24.

^e Regist. Arundell. fol. 45. 46. 47. &c.

^f In pix. HH. m. 12. claus. 15. Ric. II. m. 8.

^g Ibid. p. 37.

^h Rot. parliam. Winton inchoat. in Ollav. S. Hilarii.

ⁱ Ibid. m. 19. ^k Matth. Parker in antiq. Britan. in Tho. Arundell.

Fide qualitercunque facta, in domo congregationis dicta Universitatis coram multitudine Magistrorum Regentium inibi congregatorum, ipsam Universitatem, Cancellariumque, Doctores, Magistros & Scholares ejusdem, ab omni jurisdictione, dominio & potestate quorumcunque Archiepiscoporum, & aliorum Ordinariorum quorumcunque inferiorum, auctoritate quarundam literarum Apostolicarum pratenfarum, quarum tenor in schedula ipsa, ut asseruit, continebatur, fuisse & esse exemptos, & sedi Apostolica immediate subiectos, omisso juris ordine in ea parte requisito pronuntiavit per decretum, & declaravit in jurisdictionis prafat. Domini nostri Archiepiscopi & dicta Universitatis Superiorum & Ordinariorum ut prafertur immediate quatenus in eodem, à Fratre Nicolao Commissario pratenfum fuit enumerationem manifestam.

Item cum in ipsa Universitate agitur aut tangitur de renuntiatione Bullarum Apostolicarum pratenfarum, quarum vigore pronuntiatio & declaratio de quibus prafertur per ipsum Fratrem Nicolaum Monachum extiterunt in hac parte quomodolibet vel faciend. nihilominus Cancellarius & Procuratores moderni ac ceteri eis in hac parte adhaerentes firmiter cum non sit verum asserunt, quod non renuntiatio hujusmodi eis aut dicta Universitati est in aliquo prajudicativa, pro eo & ex eo quod ipsa Universitas ante literarum ipsarum pratenfarum impetrationem, Cancellarius Magistrisque & Scholares ejusdem, de consuetudine (ut prafertur) prescriptionis, juxta modum pronuntiationis & declarationis antedictarum, fuerunt exempti totaliter, nec (ut prafertur) subiecti: In qua quidem exemptione, vigore & virtute consuetudinis hujusmodi adhuc, ut satagunt, persistunt, non obstante quod inter cetera per ipsum expedita & habita, bona memoria Venerabilis in Christo pater & Dominus, D. b. Willielmus quondam Archiepiscopus Cantuariensis, dum in rebus agebat humanis, ipsam Universitatem, tam in capite quam in membris, per se & suos quamplurima gravamina ibidem revocando, crimina corrigendo, diversos excessus reformando, nonnullasque personas dicta Universitatis ab actibus Scholasticis diversimodo suspendendo, seu auctoritate Metropolitana actualiter visitavit, adeo quod ad Domini nostri Archiepiscopi dicta Universitatis ordinarii superioris immediati audientiam vel curiam suam Cantuariensem à certis gravaminibus spiritualibus per

Cancellarium modernum & aliis diversis ipsarum facultatum personis oppressis illatis appellare volentibus, occasione & prae-textu consuetudinis pratenfa, prafatus idem Cancellarius diversimode impedit. injuste, in ipsarum personarum sic oppressarum prajudicium & gravamen.

Item tertio, inter cetera dicta Universitatis statuta cavetur, quod nullus ad lectionem extraordinariam Decretalium in ipsa Universitate debeat admitti, nisi jura civilia per triennium, inter cetera iuramenta per ipsum admittendum prastanda, se juret audivisse, cum Viri Religiosi & qui in ordine sacerdotum sunt constituti, adeo existunt juris impediti, quod ad licentiam ipsam, etiam etsi aliunde omni habilitate in ea parte requisita laudabiliter vigant immediate valeant admitti.

Item quarto, inter dicta Universitatis etiam statuta continetur, quod licentiatum ad lectionem, de qua prafertur, nullus admittatur nisi Decretales, se juret complete audivisse, &c. nunquid iste terminus complete debet ita strictè intelligi, scilicet pro quolibet verbo cujusque capituli libri Decretalium, prout ipse Cancellarius & ceteri dicta Universitatis Magistri Regentes in Artibus intelligunt, vel in quantum humana fragilitas patitur sufficiat, audientia libri hujusmodi, quod placeat dominationi vestra pastoralis interpretari, declarare, vel aliunde in hac parte statuere & providere, prout eidem videbitur expedire.

Item quinto, cum aliquis in quacunque facultate sit graduandus, ipse pro tempore assumptionis gradus hujusmodi de observando statuta, privilegia, & consuetudines ipsius Universitatis, corporali astringitur juramento, tamen ipsa statuta, privilegia, consuetudines & libertates seu eorundem tenor nullatenus in publicam notitiam deducuntur, seu quamvis publicentur aut programmatizantur, sed penes certas personas, libros ipsorum statutorum, privilegiorum, &c. clanculo conservantes, & penes quos libros diversitas quinetiam adversitas & contrarietas in tenore & serie dictorum librorum reperiuntur, adeo quod ipsis sic juratis ardua & eo prae-textu intricatio & eisdem perjuria ignota pro libito voluntatis libros ipsos conservantium diatim impenitur, in dicta Universitatis quamplurimam perturbationem manifestam.

Item sexto, inter cetera dicta Universitatis statuta pratenfa expresse continetur, quod legum Docto-

^a Ante literarum ipsarum prafentiarum impetrationem, &c. Exemptio vel quasi, Universitatis Oxon à metropolitana & ordinaria Visitatione per prescriptionem immemorabilem esse perhibetur. Et tale aliquid immutur in Bulla Papali ipsius Bonifacii, ut supra sub an. 1301. in illis verbis, --- quodque ipsi Magistri, Doctores & Scholares vigore concessionum hujusmodi in pacifica possessione, vel quasi, privilegiorum, fuerunt à tempore cujus contrarii memoria non existit, &c. Idem liquet, in consuetudinibus discussis inter Universitatem Oxon & Diocesannum Oliverum Suttonum Episcopum Lincolnensem prout sub an. 1281 recensui. Et Richardus ipse Rex II. in charta sua adversus Bullam Bonifacii sive exemptionem Universitatis, idem agnoscere videtur, dat. 30. Martii an. regni XX. Cum asserat, antiquas immunitates & privilegia Universitati prae-dictae, per Dominos summos Pontifices & etiam per nos & progenitores nostros retroactis temporibus gratiosè concessa, pro bono & necessario regimine dictae Universitatis sufficere pro praesenti. Imò seposità jam & sejunctà istius Bulla Bonifacianae restitutione seu confirmatione postea per Sixtum IV. (ut postea dicam) vix aliquid contineri videtur in hac ipsius Bonifacii Bulla, quod non multo laculentius, in charta Henrici IV. de cognitione placitorum, & charta Henrici VIII. de eisdem rebus Cancellario concessis, continetur; nisi quod in illis chartis, nulla fiat expressa de iudiciis Ecclesiasticis mentio, sicut in Bulla Bonifacii. Porro, si probatio atque insinuatio Testamentorum, personarum privilegiatarum, nec non administratio Bonorum eorundem, ad Cancellarium Universitatis pertineat ratione consuetudinis praescripta, sicut Edoardus VI. in quibusdam literis suis patentibus testatur, cur non etiam Ecclesiastica jurisdictio in aliis rebus, ratione ejusdem praescriptionis Cancellario Universitatis non competere? Idem asseritur in consuetudinibus discussis coram Olivero Suttono, ut supra. ^b Intelligit Gulielmum Courtney; vide supra sub an. 1384. sed hac, qua idem Sergeauxius procurator dicit, vix inter se cohererent. Quomodo enim Academici asserere poterunt se liberos & exemptos esse à visitatione, ex consuetudine praescripta, qui ante aliquos annos, à Gulielmo Courtney Arch. Cant. & proximo Arundellii praedecessore visitati essent? Sed solenne est in Allegationibus iudicis multa proferre adversa causa gravamina, qua ubi ad probationem deveniendum est plane deserunt. Quotia quidem existimo hac esse qua de pratenfa Courtney visitatione hic occurrunt.

res ad Cancellariatus officium nullatenus assumi valeant, &c. de inferioribus gradibus Scholasticis, viz. Doctoribus Medicinæ, Magistris in Artibus & Grammatica, in nullo, in ea parte, facta est mentio, quod non obstante hujusmodi statuto, Doctor Legum qui pro tempore fuerit, ad officium hujusmodi promoveri valeat, dum tamen rite eligatur.

Item septimo, quod Doctores LL. qui pro tempore fuerint ad locum & sedile in superiori loco & summitate cujusdam formula, à retro & immediate cathedra, ubi Cancellarius dictæ Universitatis, qui pro tempore fuerit, in sermonibus infra scriptis sedere solet, collocatum pariter & situatum, eorundemque loci & sedilis possessionem juris, & quasi, qua ante diem dominicam primam adventus Domini proximam præterit in temporibus dum sermo Dei in Ecclesia B. Mariæ Virginis ipsius Universitatis proponitur, jure & nomine gradus Doctoralis hujusmodi pacificè ab antiquo obtinuerunt, effectualiter restituantur. Et Cancellarius modernus dicto die Dominico, tempore propositionis verbi Dei hujusmodi, ac dum Sacra Mysteria ibidem agebantur coram Cleri dictæ Universitatis Congregatione, quendam providum virum Legum Doctorem in ipsis loco & sedili incumbentem & sedentem in habituq; & tonsura clericalibus & Doctoralibus notoriè ibidem incedentem, ac aliunde juxta juris formam juri parere volentem, per vestes inhumaniter pertrahendo & ipsas dilacerando absque aliquo juris ordine in ea parte præhabito, à loco & sedili hujusmodi violenter expulit, sicque ipsum Doctorem in præmissis sacrilege spoliavit, & adhuc detinet spoliatum injustè, in gradus Doctoralis antedicti præjudicium & gravamen, &c.

His ita exhibitis, & Cancellario (utpote qui prædicta exemptione haud parum nitebatur) contra processum protestante, seque foras continuo proripiente, litis contestationem in alium diem differre visum est. In summâ, quoniam è statutis quæ prædixi nonnulla in fraudem Juristarum condita videbantur, rescantur eadem seu magis abrogantur, quæque anno CIOCCCLXXVI. à quinque Episcopis decreta fuissent, anno post hunc proximo, mense vero Aprilis, Regiâ autoritate^a confirmantur; ne scilicet aut violari à reliquis Academicis constitutiones illas, aut in oblivionem venire contingeret.

Ad hæc, eodem tempore capitula quasi octodecim, hæreseos & errorum plena Convocationi antedictæ^b porrigebant Juristæ; quæ nimirum Theologiæ Doctores, Artiumque Magistri & Baccalaurei, libris quibusdam sub formâ Trialogorum, more Wicliffiano, conscriptis ingesserant. Harum Propositionum hæc prima erat;

Quod manet Panis substantia post ejus consecrationem in Altari, & non desinit esse panis;

Quæ cum reliquis expensa tantum in præsentia erat; postmodò autem anathemate percussa est.

CIOCCXC VII.

Cæterum proterendis Hæresibus, rebusque Academicæ componendis eandem visitare decrevit Archiepiscopus Cantuariensis; cumque intelligeret Cancellarium & Procuratores, Papali, quod mox ante dictum, indulto suffultos, ne id fieret prohibuit, id Regi significavit; qui missis confestim

ad Cancellarium & Scholares Oxonienses^c literis, præcepit ut in juris Regii detrimentum, Hæreticorum vero & Lollardorum patrocinium, Archiepiscopali sese aut Episcopali authoritati nequaquam subtraherent, vel Bullam aliquam Pontificiam in eam rem proferrent: sed quod eidem Bullæ omnino renuntiarent coram Nuntio Regis Magistro Richardo Ronhall, Regique hanc suam renuntiationem publicis instrumentis testarentur. Quod tamen ab Academia factum fuisse, omnino non constat, neque est verisimile. Porro in iisdem libris affirmat Rex, ejusmodi exemptionem nil aliud quam perniciem Universitati importaturam, utpote quam perennare Homicidarum aliorumque sceleratorum unice interesset, & ante cujus concessionem rorè & delitiis summa Philosophia & scientia liberalis & virtutum potissime Universitas reflorebat. Sane si huic Bullæ Pontificiæ renuntiaverit Academia, commodis male suis consuluisset videbitur, cum in ea contenta fuere ipsa jurium nostrorum præcipua fundamenta, maxime vero insigne illud de Causarum ad Clericos spectantium cognitione privilegium. Sed neque opus foret, si huic ipsa renuntiasset & Academia, ut postmodum ab Johanne Pontifice ejusdem implorarent revocationem.

His autem peractis Thomas Arundell Archiep. Cantuariensis Oxoniam, mense Maio, perrexit, visitare Universitatem in animo habens: cæterum obstitere Academicorum præcipui; id juris (seposita quam aliàs urgebant exemptione Papali) Regi competere prætendentes, non Archiepiscopo: Id ergo negotii Regio demum arbitrio permissum, num ab Archiepiscopo an à Rege potius visitanda esset Academia; atque sic denique decisum^d est. --- Quod cum quadam dissensiones lites & debata nuper mota fuerint & suborta, inter Venerabilem patrem Tho. Archiepiscopum Cantuariensem ex parte una, & Cancellarium Universitatis Oxon, ac quosdam alios ejusdem Universitatis ex altera, super usu & exercitio jurisdictionis & visitationis dictæ Universitatis, clamante videlicet præfato Archiepiscopo, & vendicante jurisdictionem & visitationem hujusmodi, ad ipsum & successores suos ac Ecclesiam suam Cantuariensem pertinentem, & pertinere debentem; Nos volentes hujusmodi dissensiones, lites & debatas (prout regia convenit Majestati, attentis damnis & periculis qua inde verisimiliter evenire possent) sedare & pacificare, ac pacem, quietem & tranquillitatem inter partes prædictas pro viribus consovere, ac considerantes quod visitatio hujusmodi ad præfatum Archiepiscopum & successores suos ac Ecclesiam suam prædictam de jure communis pertinet & pertinere debet, quodque nos ac progenitores nostri Cancellarium & Universitatem prædictam retractis temporibus minimè visitare consuevimus; volumus & ex certa scientia nostra declaramus, quod visitatio Cancellarii ac Procuratorum dictæ Universitatis qui pro tempore fuerint, nec non omnium Doctorum, Magistrorum, Regentium & non Regentium ac Scholarium ejusdem Universitatis quorumcunque, eorumque servientium aliarumque personarum cujuscunque status vel conditionis extiterint, libertatibus & privilegiis dictæ Universitatis utentium, seu illis gaudere volentium, nec non Universitatis prædictæ etiam ut Universitatis, ad præfatum Archiepiscopum & successores suos ac Ecclesiam suam prædictam pertinet & pertinere debet, ac perpetuis futuris tempo-

^a Pat. 30. Ric. II. p. 3. m. 26. ^b Ut in Reg. Arundell, ut supra. ^c Pat. 30. Ric. II. p. 3. m. 32. ^d Pat. 20. Ric. II. p. 3. m. 9. & in Reg. Coll. Mert. in Scacc. ut supra p. 11. Denique in quodam scripto in bib. Cotton, sub Cleopatra F. 1.

ribus pertinebit. *salvis nobis & Hæredibus nostris omnibus aliis quibus in Universitate prædicta Nos & progenitores nostri uti consuevimus temporibus retroactis. In cuius rei testimonium, &c.*

Verum hæc decisio, qua visitationem sibi abjudicat Rex, & Archiepiscopo addicit, exemptionem pontificiam (qua Archiepiscopo præjudicatur) non videtur attingere, adeoque nec Academiæ immunitatem. Quicquid autem sit, certum est Visitacionem illam hoc tempore non successisse. Mirum autem est, quod in tanta rerum suarum perturbatione, Universitas (juxta vim & tenorem antiqui a statuti) ab actibus Scholasticis non cessaverit. Quod alias aliquoties factum constat.

Itaque, quod *Gulielmus Prymme* in ^b libro cui *Refutatus Universitatis Oxoniensis prætextus* nomen fecit, Archiepiscopum *Arundellium* Academiæ nostram anno *CIOCCCXCVI.* (*XCVII* scripsisse debuit) visitare cupientem, à Cancellario & Vicecancellario, prædictam Bullam interponentibus, prohibitum perhibuit; Doctores autem, Procuratores, & Scholares apud Archiepiscopum & Convocationem de impetratâ eadem (quam utique & illos, & integram Magistrorum Convocationem damnassee refert) conquestos fuisse: nã cum Authore suo *Matth. Parkero* Archiepiscopo *Cantuariensi* in egregio versatur errore. Siquidem querelæ à solis Juristis contra Theologos & Artistas, ipsamque Academicam ejusque statuta: idque non in Convocatione Academicâ, verum in Convocatione Cleri ad *Divum Paulum Londinensem*, ann. *CIOCCCXCVI.* ut supra dictum, coacta, deferrebantur. Tum autem exemptionem istam Academicam non aliâ de causâ criminabantur Juristæ, quam quod visitationem, sibi, ut sperabant, usui magnopere futuram, impedire videretur. Præterea, quod in ejusdem libelli pag. 7. & 9. dicat *Thomam Hyndmannum*, Cancellarium, & *Nicolaum Faux* commissarium Academicum Bullam Pontificiam impetrasse, quâ tum ipsi tum integra Universitas jure Archiepiscopali & Episcopali eximerentur, falsus proculdubio est: nam eandem Registrâ & scriptores bene multi in Historia nostra sub an. *CIOCCCI.* à *Bonifacio VIII.* indulgentiam commemorant: & fieri quidem, poterit ut ea allegarent quæ ante seculum fuerant concessa, sed impossibile prorsus erat, ut priusquam nascerentur, in iisdem obtinendis desudarent. Si quis autem à *Bonifacio IX.* sub hæc tempora vivente, Bullam hanc concessam crediderit, advertat velim improbabile omnino esse, indulta *Lollardis* profutura (quod in Regiis habuisti literis) Papam tunc temporis concessisse. Cui & alius opponebatur obex, quod Regni Statutum publicum anno *Richardi II.* *xvi.* decrevisset, nequis in Coronæ damnum Bullam aliquam Pontificiam obtineret, sub poenâ proscriptionis quam *Pramuni-re* vocant incurrendæ.

CIOCCCXCIX.

Hac tempestate gravissimo Ecclesia Schismate convellebatur, è duorum Pontificum electione orto; qua de re *Knigh-tonum* ^c audias --- Rex Franciæ (anno *CIOCCCXCV.*) fecit convocationem de clero Franciæ ad investigandam potestatem duorum Papa-

rum, qui eorum plenius jus haberet in cathedra Petri, &c. Porro inquit pro *Clemente* suo scripsit *Clerus Gallicanus*, quorum sententiam & argumenta appenso Academiæ *Parisiensis* sigillo confirmata, ad *Richardum II.* Angliæ Regem transmisit *Carolus*, ut de iisdem cum Prælati suis consilium iniret efflagitans. Is vero Theologorum tum Regentium tum non Regentium ex omni Angliâ accitorum Convocationem *Oxoniam* indixit, qui à *Gallis* diversum sentientes *Urbani* Papæ causam tuebantur, suamque sententiam sigillo Academico consignatam Regi *Gallorum Lutetia* jam agenti detulere. Cæterum nil inde commodi Ecclesiæ percepit, gentibus quippe in factiones abeuntibus Pontificum uterque reperiebat qui se pro legitimo *Petri* Vicario agnoscerent.

Nimirum in hanc mentem Author meus; quem turpiter temporis supputatione errasse fatendum, siquidem ab ipso memorati Pontifices fato dudum functi comparent, quando ille eos in vivis fuisse statuit. Sedebant vero jam *Petrus de Luna* sive *Benedictus XIII.* & *Bonifacius IX.* quorum alter (testante *Onuphrio*) anno Dom. *CIOCCCXCIV.* alter autem *CIOCCCLXXXIX.* Pontificatum inivit. Porro quod literas ad *Richardum II.* à Rege Gallo missas attinet, varias fuisse liquet; quarum primæ anno *CIOCCCXCV.* datæ, & ab Academiâ ^d ventilatæ fuerunt; alias autem hoc anno, cum *Parisiensium* literis, transmissas, *Oxonienfibus*, cum ^e suis dat. *xx. Novembris*, amandavit *Ricardus*, quibus ut easdem, præcipua Schismatis capita complectentes, excuterent, sententiamque sibi suam deferri curarent, præcepit: iisque in diversas opiniones abeuntibus, emissio in omnes Regni partes sub *Januarii* initium ^f rescripto, doctissimos quosque viros *Oxoniam* convocavit; Academicis nempe in re tam difficili consilio adjuvandis. Horum de numero erant *Johannes Tresnauntus* Episcopus *Herefordiensis*, *Joh. Trevaureus* Episcopus *Asaphensis*, *Henricus Beaufortius* Episcopus *Lincolniensis*, *Thom. Chilleddenus* Ecclesiæ *Cantuariensis* Prior, Abbas ibidem *S. Augustini*, *Joh. Borardus* Ecclesiæ *Christi* in Comitatu *Hamptoniensi* Prior, *S. Swithani* apud *Winton* Prior, *Thom. Mountague* Decanus *Sarisburyensis*, *Mr. Joh. Shepey* Decanus *Lincolniensis*, *Radalphus Tregisus* Decanus *Exoniensis*, *Joh. Sherbournus* *S. Petri Eboracensis* Cancellarius, *Mr. Robertus Rygge* Archidiaconus *Barnstapliensis*, *Mr. Henricus Housmanus* Cancellarius *Lincolniensis*, *Johannes Kenynghamus* *Carmelita*, *Joh. Sewardus* *Dominicanus*, *Joh. Hinkleius* Fr. *Augustinianus*, &c.

Hi ergo alique haud pauci maturam de tollendo Schismate deliberationem habebant, quibus nil perinde in eam rem conducere videbatur atque Concilium Generale; cui magni momenti Conclusiones binas oblaturus sese spondebant. Id *Parisienses* nonnihil momordit, utpote qui ad disputandum se quodammodo provocatos arbitrabantur, & à nostratibus propterea per literas petebant ut Doctores juniores duodecim *Lutetiam* delegarent, quibuscum quæstio amice admodum disceptanda esset. Hæc partim è ^g literis *Oxonienfibus* ad *Richardum II.* datis habentur, ubi sic legis: --- *Istarum conclusionum contrarias muniant & affirmant ac se probaturos promittunt amici nostri Parisienses Doctores, qui suis præmissis inviolabiliter stare disposuerint, cum licet Amicus sit*

^a In C. 31. a. 55. b. & in D. 22. b. &c. ^b Edit. Londini 1647. angl. p. 10. ^c In lib. de eventibus Angliæ &c. ^d Ut in quodam MS. contin. diversos Tractatus in bib. Coll. Magd. Oxon p. 321 in quo extat epistola Universitatis ad Ric. II. de schismate dat. 17. Mar. 1395. & in quodam MS. inter cod. Digb. ^e Cl. 22. Ric. II. m. 15. ^f In memorab. Hari fol. 95. ^g Inter cod. Digb.

Socrates, magis est amica veritas; si saltem vestri regis culminis nuntius praeceperit, signabimus de nostris Tyrionibus duodecim Doctores electos, in clericali militia sufficienter probatos, qui contra quorumlibet adversariorum insultum jacula iudicio contradictionis bello, ubi & quando dixeritis, clypeos defensionis opponere parati, &c.

In hunc modum nostrates, quibus certum erat ac deliberatum haud temere sententiam suam mutare, aut in Parisiensem Regisque Gallicani venire, qui teterrima Ecclesiae dissidia sic propediem finienda existimabant, si utraque gens iurisdictioni se Romanae tantisper subtraherent. Verum Lutetiam profecti Oxonienses quos dixi duodecim Parisienses brevi inducere ut secum sentirent, deque Concilio Generali habendo rationes (veluti deinceps edocere) conferrent: quanquam sedente ante paucos annos Urbano VI. Parisiensis, Oxoniensis & Pragensis Universitates literas ad Romanos dederant de eodem tanquam vero Pontifice agnoscendo; prout à Job. Wolsio^a in Epistolis ab Academicis quas modo dixi de tollendo Schismate, ultro citroque datis, plenius perdiscas. Ingentes autem erant super ea re totius pene Europae dissensiones; Angli vero ab Urbano primum VI. deinde à Benedicto XIII. Oxonii literis^b informato, steterunt; & quod ad Gallos spectat, ab anno CIOCCCXCV. in componendis Ecclesiae rebus omni studio desudarant.

Parisiensis Universitas (ut quidam habet) quae iam quasi per triennium solerter & efficaciter laboravit, studiosè quarendo & investigando ad invenendum medicinas salubres, scil. vias idoneas per quas contra morbum pestiferum schismatis, remedium salutiferum poterit adhiberi; & quia in praedictis laboribus illa sola portavit pondus diei & astus, rationabiliter ut videtur de sorore sua, scil. Universitate ista (Oxon) & Matre nostra, poterit conqueri Domino nostro Regi Angliae & Franciae Richardo, sibi dicendo, dic sorori meae Universitati, scil. Oxon filia matris Ecclesiae, ut me adjuvet & mecum laboret, quia per adjutorium sororis meae Universitatis Oxon de onere à D. Carolo Rege Galliae mihi imposito, ero paululum allevata; ne ergo in nostrum opprobrium & vituperium nobis dicatur illud 11° Reg. XIX usque quo filetis, loquimini ad majores natu, videtur nobis honorificum ut cum olim sorore nostra Universitate scil. Paris. fideliter laboremus, scil. ad Christi Ecclesiae unionem & pacis reformationem, &c. Sic Nicolaus Fakenhamus S. Theol. Doctor, Fratrumque Minorum in Anglia Generalis Minister, in^c Determinationibus super Schismate inter Bonifacium IX. & Benedictum XIII. 1. Novembris anno CIOCCCXCV. praestitis. Sed de hisce in posterum.

CIOCCCXCIX.

Per hæc tempora gravissimum se detrimentum pati animadvertens Academia ex occasione provisionum quas vocabant promotionum Ecclesiasticarum, ad Regem confugit ut sibi subveniret efflagitans; qui nobis continuo copiam^d fecit res nostras eodem spectantes ad sedem apostolicam prosequendi: quod idem fecerat Edoardus III. xxv. regni anno (velut è Statu-

tis municipalibus abunde patet) Edoardum I. secutus, qui eandem inivit viam, prout in anno Dom. CIOCCCVII. antedictum est. Quod ad Provisores vero attinet, sic appellabantur qui spreto legitimi Patroni jure Dignitatum & Beneficiorum Advocationem à Pontifice impetrabant; quod ab exteris creberrime factum, qui eadem Angli deinde reditu annuo dimittere solebant. Hanc sibi potestatem de jure communi arrogavit Papa, qui promotiones Ecclesiasticas, ut dixi, cum maximo gentis nostrae incommodo, peregrinis plerumque conferebat, quanquam sive Angli illa, sive exteris hac ratione deferrentur, id in Patroni fraudem perinde fiebat.

CIOCD.

Nescio an Libertatum & Privilegiorum nostrorum ab Henrico IV. superiori anno^e confirmatorum meminisse debuerim. Nunc autem ad Regni turbas delabor dissidia Academica (faro quodam, prout superius sub anno CIOCCCLIX. & CIOCCCXLI. annotavimus) excipientes. Quippe, ex Annalibus constat Optimatum bene multos Richardi II. depositionem ægre ferentes, ac prodicionem adversus Henricum molitos, eundem, si Hastiludiis Oxonii habendis interesset, mactare, atque Richardum in Solium reponere decrevisse. Verum patefacta, priusquam Oxoniam adventaret Henricus, conjuratione, dictorum Procerum haud pauci tum alibi tum in Urbe nostrâ comprehenduntur, inque Aulam municipalem, (Gildhall nuncupatam) clauduntur, iudicio quod non ante Festum Epiphaniae sequens exerceri debuit, reservandi: quo tempore per plures Oxonii, extra Portam Borealem, in loco Green-dich vocato capite^f plectuntur, speciatim Comites Cantianus & Sarisburiensis, quorum Capita Londinum deportantur arbitrio Regio permittenda. His addendi Thomas Blountius, Miles, Radulphus Lumleius miles & eques vexillarius (Banneretrus vulgo dictus) Benedictus Sely miles, Johannes Walshe, Badwynus de Cantio, qui cum Armigeris aliis numerum vicenarium complebant. Horum inquam capita & artus quadrifariam dissectos, Burgenfes quidam Oxonienses Londinum & deportarunt, quæ, sicut Proditorum consuevere, Palis variis in locis affigebantur. Henricus autem turbis in posterum præcavendis incumbens, Statutum^g edidit contra exundantem clientum & famulorum numerum, quem refecari voluit, nisi in Festo Regiæ Inaugurationis, in Episcoporum installationibus, nec non in Magnatum connubiis, & utriusque Academiae Comitibus.

Cæterum quoniam ad ultimum hujus centuriæ annum perventum est, de rei literariæ sub Ricardo II. Edoardoque III. statu epiphonematis quasi loco operæ pretium fuerit pauca adnotare, quem quidem parum florentem reperimus, quod causæ non uni est imputandum. Observandum itaque;

I^o. Quod eruditum studioforum otium, ut supra dictum, perpetuè cum Fratribus rixæ interturbantur.

II°. Quod publica Regni dissidia, quæque turbas civiles sequitur licentia, juvenum animos corruperant, seriisque curis inhabiles reddidere.

III. Quod gravis incubuit rerum omnium quæ vitæ usibus intervirent per hoc sæculum penuria;

^a In lib. lectionum memorabilium edit. 1520. centen. 14. ^b Ut in quodam MS. in bib. Cotton. ^c MS. nuper in lib. Ecclesiae Cath. Exon. ^d Pat. 22. Ric. II. m. 18. ^e Ut in pix. longa 4. & in Reg. chart. 1. Hen. IV. p. 1. nu. 7. ^f Ut in Rot. comp. Camerariorum Oxon. 1. Hen. IV. in scriniis ejusdem Civit. ^g Ibidem. ^h Pulton in abstract. statutorum penaliem edit. 1592.

unde multis, in magna aliter emerfuris, aditus ad eruditionem præcludebatur.

IV. Quod increbuerunt provisiones, quas mox ante retulimus, Pontificiæ; quibus factum est, ut complures sterilibus relictis Musis ad Mercaturam sese Artesque mechanicas converterint.

Hæc autem, pestesque supra memoratas in causa fuisse crediderim, cur literæ in contemptum abierint, & ad tam paucos reciderint earundem candidati (Regnante præsertim *Richardo II.*) quin & Aula quamplurimæ Scholæque (velut è registris, & census annui rationibus Domuum quarundam Religiosarum liquet) vacuæ per plures annos incultæque jacuere. Porro his causis adscribendum arbitror intermissum cum *Parisiensibus* commercium; tantamque in juventute Academica inscitiam simul & insolentiam, ut grammaticæ rudimentis vix mediocriter instructi, reverendos Theologos, verâ optimeque fundatâ eruditione pollentes præ se a contemnerent. Denique quod nobis gratulari debemus, anfa hinc arrepta est, pereuntibus literis & Scholarium numero, opportune subveniendi Collegiorum aliquot fundatione, potissimum vero (prout in charta ^b ejus fundatrice subinducatur) illius quod *Novi* jam nomine innotescit.

CICCDI.

Hoc anno Rex *Henricus IV.* non tantum ^e confirmavit antiqua Academiæ privilegia, sed etiam eidem addidit: inter quæ fuit dilatio limitum jurisdictionis Cancellarii, hi enim à pomeriis Orientalibus ad Hospitale S. *Bartholomæi*, ab Occidentalibus *Botleiam*, ab aquilonaribus ad Pontem ^d *Godslowiensæ*, & ab australibus ad sylvam *Bagleiensem* promoventur, infra quos præcinctus Cancellario fas esset, non obstantibus Justitiariorum aut Magistratuum quorumcunque juribus, causas ad se spectantes cognoscere. Eodem tempore remissa est pensio quinque librarum à Cancellario pro custodia assisæ panis & cervisiæ, necnon Mensurarum & ponderum, annuatim solvenda. Remissam vero summam Custodi Bibliothecæ publicæ numeratam deinceps reperio, & posthæc edocebo.

Eadem tempestate utriusque Universitatis Scholares libellum ^e supplicem contra Provisionum abusum Parlamento porrexere, ut eorum ratio haberi possit obsecrantes, & ut leges municipales, quibus exterorum rapinis obviam ibatur, executioni demandarentur: ut ita Universitatum alumni qui fontes clerimonie merito audiebant, prospiceretur. Sed nec quievit interim ipsa plebs, quin binos hoc anno libellos supplices Regni Ordinibus hæc ipsa de re obtulit, quorum prior ^f contra pluralitates, Provisiones à Pontifice Romano impetratas, & non residentes dirigebatur (à qua tamen postulatione eximebantur Regis, Archiepiscoporum, & Episcoporum Sacellani, & utriusque Academiæ Scholares) altera ^g vero de provisoribus vel tollendis penitus vel saltem reprimendis agebat; ut nimirum neq; Cardinales, neq; exterorum alii Beneficii Ecclesiasticis in hoc Regno fruerentur, atque inde Academicorum commodis consultum esset.

Hoc anno vix præterea quicquam occurrit quod memorari mereatur, nisi forte locum hic sibi vindicent Turbæ, furta, & Feloniæ à seditiosis Scholaribus, maxime vero *Hibernis*, motæ ac patratæ, quibus inquirendis puniendisque Deputati quidam *Oxoniam* à Regiâ Majestate ^h amandantur. Consceleratorum poenæ haud aliis fuerant documento, verum in maleficiis iisdem cum à Togatis persisteretur, plures deinceps Universitate exturbati sunt, velut infra ad ann. CICCDXIII. & CICCDXXII. enarrabimus.

CICCDIII.

Hoc demum anno mediante (quam sibi intercedentibus viris principibus additam habuere Academici) Reginâ, facta ⁱ est per Regem Graduatæ Theologis & Juristis potestas gratias expectativas seu provisorias circa Beneficia quælibet in *Angliâ* aut *Hiberniâ* posita, (sive ad Ecclesias Cathedrales, sive ad Conventuales, sive denique ad Parochiales spectarent) à Pontifice maximo obtinendi. Atqui sane usque adeo jam opibus inhiabant cum Officiariis suis Prælati Ecclesiastici, ut benevolentia hæc regia minime ex sententiâ successerit; dum opulentus quisque præpinguia nihilo secius Beneficia reportaret, sicuti autem vel angustior Arca vel tenerior esset conscientia, doctrinâ utur polleret Fratrem induere Mendicantem, aut curatum agere sub prædivate Rectore cogeretur.

Sed quamvis Academicis nostris virtutis & eruditionis præmia ac incitamenta hoc tempore non suppetere, defuisse etiamnum magis decurrente hæc Centuriâ deprehenduntur; tamen ^j *Henrici V.* anno Plebs libellum supplicem ^k alterum, in Cleri utique *Anglicani* & Academicorum gratiam Parlamento obtulerat; in quo longe magis floruisse perhibentur Universitates ante sancitâ de Provisionibus contraque Provissores Statuta. Enimvero si vel Rectoriæ quarum jure fruebantur viri Ecclesiastici Academicis collatæ fuissent, id eorum ingenia haud parum excitasset; verum (quod neminem latet) obnoxii adeo Papæ erant Prælati, ut imperata ejus obsequentissime semper fecerint, unde in eorum patronatus jura diutius quam Laicorum per provisiones istas insultaret.

CICCDV.

Provisionibus itaque Pontificiis ascribendum duco, quod (dum indocti homines muneribusque, quibus fungerentur impares ad curam animarum promoverentur) *Wicliiffi* sequaces tantopere invaluerunt; qui præterea in Viculis, alendo Capellano aut Parocho minime sufficientibus, doctrinam suam facillime spargebant. Hi siquidem vicatim prædicabant, populumque in sententiam suam pertrahebant, adeo ut sub hæc (secundo utique si bene memini *Henrici IV.* anno) Evangelium quenquam enuntiare, nisi impetratâ Diocelani licentiâ, Regni Ordines, lege latâ, ^l vetuerint.

Eadem tempestate Provinciale Constitutionem ^m edidit *Thomas Arundellius* Archiep. *Canturiensis* (qui nec in hac Universitate, nec alibi gentium supra Gradum Baccalaurei in Artibus evectus reperitur)

^a Leland. in Tom. 4. p. 279. ^b In Registr. primo coll. Novi p. 36. cart. 9. ^c In pix. GG. nu 3. Rot. chart. 2. Hen. IV. p. 1. nu. 2. A. 35. a. &c. B. 33. a. &c. C. 97. b. ^d Alibi Gosfordiensæ. ^e Inter petitiones parliam. inchoat. apud Westmon. in Ollav. S. Hilarii 2. Hen. IV. in Turri Lond. ^f Rot. ejusdem parliam. ut supra nu. 30. in Tur. Lond. ^g Rot. parliam. nu. 26. 28. ^h Ut in fascic. Brevium in scrip. Civ. Oxon. ⁱ Pat. 5. Hen. IV. p. 1. m. 19. Harus de privilegiis fol. 118. a. ^j Rot. parliam. 3. Hen. IV. nu. 39. ^k Ut in statutis edit. in parlamento apud Westm. in Ollav. S. Hilarii 2. Hen. IV. cap. 15. ^l Gascoigne in 1. parte Dictionar. Theologici p. 381. & in 2.ª part. p. 425. 432. &c. Denique in provinciali Vet. lib. 5. Tit. 5. nequis

nequis minime Privilegiatus, ante concessam ab Episcopo suo veniam (quæ postmodo non sine pecuniâ, aut peculiari gratiâ impetrari consuevit) concionem ad populum haberet. Eam vero rem acerbè adeo rulare viri pietatè & prudentiâ insignes, ut eidem imputarint tanquam divinitus immisissam Linguae infelicis Archipræsulis intumescentiâ, unde nec deglutire quicquam nec excreare potuit, verum fato luctuoso defunctus est. --- Consimiliter Tho. Arundell Baccalaureus Artium Oxoniæ (inquit Gascoignus) & Archiepiscopus Cantuariensis, fecit cum suis constitutionem provincialem, ne aliquis non privilegiatus, predicaret populo sine licentiâ obienta Episcopi, quæ jam non habetur nisi cum magnis instantiis aliorum, vel pro pecuniâ, nec Episcopi debite predicant nec ad predicandum alios exhibent nec mittunt, & iste Arundell cito post illam constitutionem factam de verbo Dei alligando, fuit obtrusus in suo gutture, quod non potuit aut bene loqui aut deglutire, & sic moriebatur. Homines enim tunc crediderunt, quod Deus ligavit linguas quasi omnium Prædicatorum propter paucos Hæreticos qui tunc à predicatione fuerunt suspensi, &c. Hoc insuper anno Philippus Repingdonus Episcopus Lincolnienfis Theologis Oxoniensibus, Graduatîs perinde ac non-Graduatîs, copiam^a dedit verbum Dei profeminandi, quam quidem Hæreseos minime suspectis confirmatam, suspectis vero ademptam deprehendo.

CICCDVI.

Hoc temporum tractu literæ quædam testimoniales publico Universitatis sigillo munitæ in gratiam Wicliffii fato dudum defuncti propalantur, in quibus insolito prorsus more laudibus ejus nominique parentat Mater Academia. Scriptum^b vero ipsum sic se habet.

Universis S. Matris Ecclesiæ filiis ad quos præsentēs literæ pervenerint, Cancellarius Universitatis Oxon catuſque Magistrorum unanimus salutem in Domino sempiternam. Quia strenuorum facta, proborum laudes & merita, perpetuo non conducet silentio prætermitti, sed ut ipsa relatione continua in sui testimonium & alienum exemplum fama veriloqua prædicet in remotis: Quia etiam sagax humana natura discretio (hominum crudelitate pensata) contra blasphemantes insultus alternos hunc modum referendi & hunc clypeum defensionis instituit, ut cum vocale testimonium ubique adesse non potest, suppleat calamus per scripturam. Hinc est quod specialis benevolentia animum, ac temeritatis curam super Universitatis nostræ quondam filio Johanne Wycklyff S. Theologia Professore secundum morum suorum exigentiam possidentes corde voce & scriptura suas conditiones in vita laudabiles fuisse attestamus, cujus morum honestatem, sententiarum profunditatem & redolentis fama suavitatem ad communem fidelium notitiam eo frequentius cupimus pervenire quo sua conversationis maturitas ac librorum assiduitas ad Dei laudem, proximorum salutem, Ecclesiæ profectum, evidentius tendere dinoscatur. Vobis igitur patefacimus per præsentēs, quod ejus conversatio ab annis te-

neris in tempus sui obitus continuata, hic præclara extitit & honesta; ut nunquam de ipso irritatio vel suspensionis sinistra ac infamia nota respersa fuerat; sed in respondendo, legendo, prædicando, determinando, laudabiliter se habuit, velut fidei fortis Athleta, singulos mendicitate spontanea Christi religionem blasphemantes sacra Scriptura sententiis Catholice expugnavit. Nec fuerat prædictus Doctor pro hæretica pravitate convictus, aut per nostros Prælatos post ejus humationem traditus incendiis. Absit enim quod nostri Prælati tanta probitatis virum pro hæretico condemnassent, qui in Logicalibus, Philosophicis & Theologicis ac moralibus & speculativis inter omnes nostra Universitatis (ut credimus) scripserat sine pari. Quæ omnium & singulorum notitia ad quorum manus præsentēs literæ pervenerint (ut dicti Doctoris fama habeatur celebrior) perducere delectamus. In cujus rei testimonium, has literas nostras testimoniales sigillo nostro communi fecimus consignari. Dat. Oxonii in domo nostra Congregationis v. die Octobris ann. Dom. CICCDVI.

Atqui vero fatendum est de literis hisce testimonialibus in Epistolis nostris ac Registris nil prorsus occurrere; quas primus omnium propalavit Johannes Hussus (quem sequitur Johannes Foxius) in primo Operum suorum volumine; qui etiam Concilio Constantiensi, non longe ab his temporibus habito, de iisdem in Wicliffii gratiam evulgatis (falso autem Academiæ Oxoniensis nomine inscriptis, & à Scholaribus duobus Bohemo Angloque Pragæ delatis) postulatus fertur. Tum vero qui ibidem aderant Angli (inter quos nisi me fallo numerandus Robertus Halumus, Episcopus sub hæc Sarisburiensis) literas alias Universitatis Sigillo signatas, dictisque in transversum euntes protulere; rei omnis decisionem Concilio humillime permittentes, quæ nullibi, quod sciam, dijudicata reperitur. Anglo autem, quem & præcipuis literarum earum Authoribus fuisse dixi, Petrus Clericus, alias Paganus vulgo Payne nomen erat; qui cum Academicus Oxoniensis & Wicliffianis partibus addictissimus esset, literas modo dictas cum sociis ementitus, easdem sigillo, quod furtim erat adeptus, Universitatis^d munivit. Et certe sub hæc Sigilli Academici nulla pene cura agebatur, quin eodem clam & Wicliffite & alii in rem frequenter suam utebantur; quod Universitatem adegit, ut Statutum anno CICCDXXVI. in hæc verba conderet.

--- Item pro securiori custodia sigilli communis dictæ Universitatis, est per eandem Congregationem Regentium & non Regentium taliter ordinatum. Quod nihil in posterum sigilletur sub sigillo communi Universitatis nisi in plena congregatione Regentium, si plenus terminus fuerit; vel in Convocatione Regentium & non Regentium vacationum temporibus; nec quod aliquod scriptum sigillo prædicto sigilletur, nisi cujus tenor per spatium diei naturalis in plena Congregatione Regentium, si plenus terminus fuerit, vel in Convocatione Regentium & non Regentium in tempore Vacationis prius mature pertractetur: nec quod aliqua deliberatio in congregatione Regentium primo die quo proponitur, plenariè sit decisa. Et quod ista ordinatio

^a Regist. Repingdon fol. 3. ^b In quodam vol. de Academia Oxon. chartis & privilegiis MS. in bib. Cottoni. sub Faustina C. 7. & inter collect. Jo. Balæi, MS. in ead. Bib. ^c In Alt. & mon. Ecclesiæ lib. 5. ^d Tho. Gascoigne ut supra in Dict. Theol. in verbo Episcopus. Ubi etiam sic scribit---Iste Petrus Hæreticus furatus fuit sigillum commune Universitatis, sub quo scripsit Hæreticis Pragensibus, quod Oxonia & tota Anglia fuit fidei Pragensium, exceptis falsis Fratribus mendicantibus.

de sigillo communi, una cum Ordinatione de cista quinque Clavium, quo ad omnes earundem particularia strictè observetur, quod super his nullo modo fiat dispensatio nisi per Congregationem Regentium & non Regentium solenniter convocata.

CICCDVIII.

Advertens hoc anno Archiepiscopus Cantuariensis *Wicliffi* opinionibus (è crebra librorum ejus venditione) tactam esse magnam Academicorum multitudinem, promulgato decreto a cavit, nequi Codicum *Wicliffianorum* in Scholis alibive distraherentur, nisi ab alterutra prius Academia, aut Deputatis xxiv. ex utraque desumendis, & per Archiepiscopum nominandis probarentur. Mandatum porro Collegiorum, Aularum, Adituum vel Introituum Guardianis Præpositis ac Principalibus, ut semel in mense Scholarium mores fidemque inquirerent, in Hæreticæ vero pravitatibus suspectos ex Constitutione procederent, primo scilicet monendo, deinde autem sacris prohibendo. Sancitum vero pariter, quod si hac in re dictorum Guardianorum, &c. aliquis Archiepiscopi jussa haud sedulo exequeretur, Censuris Ecclesiasticis alligatus, & Præfecturâ suâ foret exuendus.

Sub id, electo in Pontificem Maximum *Gregorio XII.* recrudescere Schisma superius memoratum, quapropter habita hoc anno *Londini* est Prælatorum Synodus, de quâ sic refert ^b *Walsinghamus*, -- In crastino S. Mariæ Magdalene in Concilio Cleri celebrato Londoniis, assistentibus Doctoribus Universitatum Cantabrigiæ & Oxoniæ, tractatum est de censu, & obedientia Papa subtrahendis vel non subtrahendis, quia contra votum & juramentum præstitum, se subtraxit a Loco, ubi juxta pacta, de cessione pro parte sua procedendum fuerat ad unionem cum Ecclesia faciendam, &c. Idem etiam verbatim repetit in *Hypod. Neustria*, quod Universitates præpostere nominat, scribæ vitio imputandum certe MS. extractum vel imperfectum exemplar *Thomæ Walsinghami* in Bibliotheca *Bodleiana* in hoc loco præponit *Oxoniam Cantabrigiæ*, dicit enim ad id concilium convenisse tam exemptos quam non exemptos cum Doctoribus Universitatum *Oxonie & Cantabrigiæ*, &c.

Verum Synodus illa prælusisse tantum Concilio *Pisano* videtur, in quo tandem quæstio de Schismate penitus discussa est, & Academia nostra ingentem sibi existimationem conciliavit; partim utique Alumnorum suorum (quorum de numero fuisse opinor ^c *Thomam Waldensem*) disputationibus, partim vero *Johannis Gersoni* Universitatis *Parisiensis* (inter quam scilicet nostramque variæ de Schismate literæ ultro citroque dabantur, è quibus nonnullæ per *Robertum Eremitam Gallicanum* in *Angliam* afferbantur) Cancellarii Oratione; Is ubi apud præfatum Concilium verba publice & solenniter fecerat, in Academia nostrâ laudibus multus fuit.

Ecce (inquit ^d) quid præclara Universitas *Oxonienfis* unde sibi meruit congratulari: pridem ad hoc Concilium petendum determinavit se & misit in Franciam: scio qui præsens interfui dum proponeretur hac

conclusio compendii sub hoc Themate *Joelis* 1° *Vocate* cœtum coadunate senes, sed pridem antea *Parisiensis* Universitas ab exordio nascentis divisionis deliberavit solenniter & concordi sententia conclusionem hanc petendam & prosequendam esse, &c. Et infra sic, --- hac est non parva congratulationis materia, quod in unam conventum est sententiam per duas Universitates toto orbe celeberrimas, & ipsis nonne fides dari debet, cum illinc sint viri spirituales secundum qualia judicia medium virtutis accipere jubet *Philosophus*? Illi præterea sunt idonei conditores Legum doctrinaliter & instructive, quibus similis interpretatio per *Epiikeiam* debita est: illic sunt qui mentiri nesciunt de quibus noverunt, & mentientes redarguere possunt, dum à vero falsum, à licito illicitum sciunt discernere.

Hortabatur quoque prædictus *Gersonus* ad concordiam, quia verebatur ne *Oxonienfes* in illo certamine superiores, primatum *Parisiensibus* eriperent, itur ad Concilium *Pisanum*, à Cardinalibus absente *Gregorio XII.* celebratum: Ubi Occidentali Ecclesiâ tum primum in quasdam partes divisâ universo omnium consensu, electus est in summum Pontificem *Petrus Philargus*, vel ut alii de *Candia & Cretensis*, dictus *Alexander* Papa V. *Bacchalaureus S. Theologiae Oxoniæ*, & Doctor *Theol. Parisiis*, uti ipse Papa in Concilio *Pisano*, dixit *Domino Thomæ Sposforth Abbati Ecclesiæ Mariæ Eboraci*, inquit *Thomas Gascoignus* in *Dictionary Theologico*, MS. in verbo *Papa*.

CICCDX.

Prætermisiss quibusdam Regii favoris indiciiis (ad superiorem nempe annum pertinentibus alibi; partim commemorandis) qualia erant, in conferendis ^e Academiae privilegiis amplioribus, & rescriptis quibusdam de non Residentium emolumentis, ad *Wicliffium* redeo, cujus articuli xlv. *Londini* hoc anno damnati, cum aliis quibusdam (ad lxxi. nonnulli, alii ^f vero lxxx. alii ^g denique cc. habent) *Oxonii* in Domo Congregationis, xxvi. Junii, ^h exploduntur, jubente Cancellario, sententiamque ferente Magistro *Johanne Wellis* Decretorum Doctore, præsentibus autem non modo Procuratoribus Magistrisque Regentibus & non Regentibus, verum & Magistris *Ricardo Courtneio*, *Ricardoque Talbotto* viris *Patriciis*, cum Magistro *Soutbo*, Magistro *Gualtero Mydefordo*, aliisque haud paucis. Ab inde vero libri ejus, dictorum Articulorum aliquos complectentes, flammis, ad *Quadrivium Quaterbois*, traditi ⁱ sunt, quod eodem pene tempore fieri obtingit, quo Codices *Wicliffiani* ducenti (si quibusdam fides) *Praga* in *Bohemiâ* ignibus quoque addicerentur.

CICCDXI.

Quo autem impensius obnitebantur Pontificii, eo magis in pretio fuerant invisa dogmata: & flammis injecta *Wicliffii* scripta illustriori luce coruscabant, & probata magis videbantur quam absumpta:

^a Harus in memorabilibus fol. 99. ex Provinciali vet. lib. 5. Tit. 5. ^b In Hist. sub an. 1408. ^c Vide in Balæo cent. 7. nu 84. ^d Ex propositione sua facta coram Anglis Parisiis, emittibus ad sacrum Concilium Pisis, circa materiam schismatis an. 1408. in 1. vol. operum ejus. ^e Harus in memorab. fol. 102. Ex Rot. parlam. apud Westmonast. inchoat. in quindena S. Hilarii 11. Hen. IV. cap. 30. ^f Ut in C. 123. a. &c. ^g Gascoigne in prima parte Diss. p. 550. ^h Ut in Hist. (sive saltem Desfloratore) Tho. Walsingham, MS. in bib. Bod. ubi etiam recitantur Articuli *Wicliffii* multo distinctius quam in impresso exemplari, & nominantur libri *Wicliffii* auctoris, à quibus articuli condemnati collecti sunt. ⁱ Gascoigne ut supra. nimirum

nimirum ea ab inimicorum furore incrementa cepere, ut Universitatem visitare statuens Archiep. *Cantuariensis*,^a literas quas citatorias nuncupant ad Cancellarium, Doctores, Magistros & Scholares transmiserit, quamprimum *Oxoniam* adventaret, in proximo esse omnes præcipiens.

Atqui vero cum Urbi demum appropinquaret, viris haud vulgaris notæ compluribus (inter quos erat Nepos ipsius *Thomas Comes Arundellia*) stipatus, prodibat obviam *Ricardus Courtneius* Cancellarius, cum Procuratoribus *Benedicto Brentio* & *Johanne Byrchio*, magnaque Academicorum frequentia; Archiepiscopo autem denunciavit, si hospes adesset, gratissimum fore Academicis adventum ejus, quod si *Oxoniam* pro Visitatore se gesturus intrare destinalet, monitum velle, diplomate Pontificio Archiepiscoporum & Episcoporum jurisdictione ante multos annos liberatam fuisse Universitatem. Quam ob rem indignatus Archiepiscopus post diem unum & alterum *Oxoniam* positum eadem abcessit, Regique per literas, quorum ego apographum vidi,^b significavit, quo pacto ab Academicis habitus cum suis fuisset.

Universitatis inde Primoribus^c edictum, ut coram Regiâ Majestate postridie Nativitatis Beate *Mariæ* comparentes, diplomatis Pontificii, quod contumaciæ suæ prætexere, rationem redderent. Quid hac in re proxime factum est nequeo dicere, verum constat Cancellarium & Procuratores Magistratum aliquanto post seu sponte seu coactos *Lambetha* deposuisse, Regemque ad Universitatem^d rescriptisse, ut ejusdem gubernacula susciperet *Cancellarius natus*, vel Theologorum senior (is autem erat Mag. *Edmundus Bekynghamus* Aulae five Domus *Mertonensis* custos) eademque eo usque gereret, dum in amoti locum alterius fieret electio. Jussit porro ut exemptionem illam Papalem (quod & *Richardus II.* prius jusserrat, ut supra monuimus) sibi deferret Academia: quod tamen factum fuisse, non constat. At inde tanta studiosos molestia occupavit, ut à lectionibus cessantes & dissipati, finem Academiae imposituri viderentur, secundum^e statutum in eam rem factum, quo ordinatum erat ut ad id genus remedii confugeremus si quisquam hominum Libertates nostras & Privilegia invaderet. Quæ cum Rex cognita haberet, f literas varias ad Academicos dedit, quorum primoribus facta eorum gravissime exagitat, posterioribus vero ad revocandas Lecturas blandis verbis cohortatur.

Post paulo, nequid detrimenti ex Magistratuum defectu caperet Universitas, mandavit & Rex, ut in munia amotorum subrogarentur qui eorum vices reliqua anni parte (nunc vero ad mensem *Octobrem* usque decurrerat) obirent, Academici vero *Meum R. Courtneium* in Cancellarium, atque in Procuratores *Benedictum Brentium* & *Johannem Byrchium* (modo exauctoratos) sibi denuo assunt, quam rem literis maxime nostris in excusationem facti conscriptis edoctus, Academiam gravissime per^h literas redarguebat *Henricus*. Post varias tandem super visitandi jure inter Universitatem & Archiepiscopum lites ac jurgia, utrinque convenit, ut judicio regio staretur; Rex itaque, medio quasi *Decembri*, causam cognovit, statuitque ut quod à *Ricardo II.* hac in re decretum fuerat, ratumⁱ habere-

tur. Hac quidem ratione composita est in præsentia dicta controversia, annoque sequenti Bullam obtinuit à *Johanne* tunc Papa, præfatam *Bonifacii*^k revocantem, & promulgari nobiscum fecit Archiepiscopus. Sed quam postea exauctoravit *Sixtus IV.* pristinam immunitatem sive confirmans, sive restituens; ut suo loco dicitur. *Henricus* vero Princeps, efflagitantibus Cancellario & Magistris quibusdā, Regium animum Academiae, ob modo dictam in Visitationis negotio pertinaciam offensum, eidem^l conciliavit.

Insuper vero, de Procuratoribus proditum est in *Turrim Londinensem* compactos fuisse, velut è^m literis Academicis ad Archiepiscopum xxii. *Nov.* datis, ejusque erga eos clementiam petentibus, partim liquet: juniores autem Scholares qui gladiis arcubusq; Archiepiscopum fuerant excepturi, si Visitatore profiteri sustinuisset, insolentia suæ poenās flagris & ferulis, tanquam *Trutanni*, sive maleferiatiⁿ luisse dicuntur. Nec omittendum porro Commissarium & Procuratores tempore interregni, ut ita dicam, Academici, Fiscum nostrum in usus illicitos^o exhaustisse; dum per plures Universitati valedicerent, quod privilegia ejus pessundari existimarent, indultis Pontificiis despiciatui habitis. Denique, magistrum *Hugonem Holbachium* Decretorum Doctorem, necnon *M^{os} Howellum Kessinum*, in utroq; jure, *Joh. Holandum*, & *Gul. Crustionum* LL. Doctores, Archiepiscopi in destinata, quam diximus, Visitatione Commissarios, perjuros^p pronunciavit *Mr Rich. Courtneius* Cancellarius, & bannitos, quod labefactandis Academiae Libertatibus, de quibus defendendis fidem olim adstrinxissent, operam accommodarent.

Eodem quasi tempore quo Rex litem mox ante dictam utcunque diremit, celebrata est *Londini* apud Divum *Paulum* Synodus Clericalis, in quâ vehementer ab Archiepiscopo^q contendebant Prælati & alii ibidem, ut Universitatem doctrinā *Wicliffianā* prorsus contaminatam inviseret: eandem vero Matrem quondam *Virtutum*, lucernam scientiæ, fidei *Catholicae fulcimentum*, ac obedientia speculum singulare fuisse, nunc autem filios tantum abortivos, aut à veterum indole degeneres, quique rebellionem & contumaciam omnibus modis suaderent, & zizanium in puro tritico sererent, parere affirmabant. His addebant expilatam Universitatis pecuniam, literasque (ut causabantur) inficiis Doctoribus & Magistris, in errorum hæresiumque gratiam sigillo publico signatas & ad externos delatas. Hæc Archiepiscopum induxere, ut^r literas ad Cancellarium, Doctores & Magistros daret, quibus cognitum habere se dicebat integram pene Academiam hæreticâ pravitate tactam esse, ac propterea in Templo Beate *Virginis*, aut aliquâ ejus parte Visitationem instituere decrevisse, (Quod factum, fuisse videtur sed de hæretica tantum pravitate.) Academici autem, admissis in dictam Ecclesiam Delegatis Archiepiscop. quod *Lollardos* haud adeo servide impugnant, quodque Magistri omnes in damnandis *Wicliffii* articulis nequaquam convenerant, veniam ab Archiepiscopo per^s literas obsecrabant.

Mox autem in Regentium Congregatione Academicis duodecim (sex nempe, ni fallor, Australibus totidemque Borealibus) id muneris^t demandatur, ut libros & Lecturas, aliquaue opera (maxime autem *Wicliffianâ*) hæreseos suspecta examina-

^a Harus in memorab. fol. 106. b. ^b Ut in quodam fragmento veteris Reg. quondam pertinent. Universitati Oxoni. in bib. Cotton sub effigie Faustinae C. 7. ^c Ibidem. ^d Ibidem. ^e In C. fol. 31. a. 55. b. & c. ^f In frag. vet. Reg. ut supra. ^g Ibid. ^h Ibid. ⁱ Frag. vet. Reg. ut supra. ^j Ut in eod. vet. Reg. ut supra. ^k A. 32. b. C. 111. a. ^l In Reg. Arundell. fol. 91. 92. & c. ^m Vet. Reg. ut supra. ⁿ Ibid. ^o Ibid. ^p Ibid. ^q Reg. Arundell fol. 24. ^r In eod. vet. Reg. ut supra. ^s Ibid. ^t Ibid.

rent; inter quos Delegatos *Johannes Wytenhamus* S. T. P. & Collegii *Novi* sub id socius, præcipuum^a obtinebat locum; reliqui autem^b erant,

Doctores in Theologia.

Magister { *Gulielmus Vfford*, in clauſtro Carmelitarum Regens.
Thomas Claxton, in clauſtro Dominicanorum Regens.
Johannes Langdon, Eccleſiæ *Chriſti Cantuarienſis*, Monachus, jamque è Coll. *Cantuarienſi*, *Oxon.* Tandem vero Episcopus *Roffenſis*.

Baccalarei in Theologia,

Magister { *Robertus Gylbert*, è Domo vel Collegio *Mertonenſi*, poſthæc Episcopus, *Londinenſis*.
Johannes Lucke, de eodem Collegio.
Richardus Cartysdale.
Richardus Snedſham.

Scholares in Theologia.

Magister { *Richardus Flemmyng*, Episcopus abinde *Lincolnienſis*.
Thomas Rodbournus è Coll. *Mertonenſi*.
Episcopus tandem *Menevenſis*.
Robertus Rondbury.
Richardus Graſdale.

His inquam judicibus permiſſum fertur quaſtionem de libris hæreticis habere, quorum tamen de numero fuiſſe *Flemmyngum* vix crediderim, cum *Wicliffitis* militaſſe compareat, & poſt Delegatorum eorum nominationem propoſitiones quaſdam hæreſeos, ut ea ferebant tempora, pluſquam ſuſpectas in Actibus Scholaſticis propugnaſſe, quas cum dicti Judices damnarent, & *Nicolaus Pontius* è Collegio *Mertonenſi* acriter (uti ferunt) impugnaret, ad Magnam Congregationem^c provocavit *Flemmyngus*. Intervenere autem literæ Archiepiſcopales, ne appellatio illa admitteretur, præcipientes ut ipſe, & cum eo ſentientes (quos juvenes imberbes, neque cathedrâ dignos^d nuncupabant) pœnas pro meritis perſolverent. Tum *Flemmyngus* ex æquo ſeminime tractatum credens, & Inquiſitorum paucitatem cauſarus, querelas amicorum ope ad Regem detulit, qui re omni inſpectâ^e literas in viri favorem ad Univerſitatem dedit; quibus accedebant poſt paulo^f aliæ, & Academiam in *Flemmyngo* cenſuris liberando moras neſcitentem impellebant; quem itaque tunc in integrum fuiſſe reſtitutum opinor. Quæ cum ita ſe habeant, haud ita veriſimile videtur, illum (niſi forte poſt hæc tempora) inter ejuſmodi cognitores numerandum iri, niſi forte binos *Richardos Flemmyngos* eo nomine Academicos ſub hæc floruiſſe cenſeamus (quod tamen non liquet) eorumque alterum prædictis judicibus accenſendum.

At vero, ne his immoremur, non deerant qui præfatis Inquiſitoribus adverſarentur, immo nuperis Archiepiſcopi contra Hæreticos Conſtitutionibus obviarent; etenim tantopere jam invaluerant dogmata *Wicliffiana*, ut eorum reformationem, quam vocabant, fruſtra molirentur. Conſtitutionibus autem Archiepiſcopalibus contradixerant inter

alios *Johannes Luckius* modo memoratus, *Rowlandus Byryſius* è Coll. *Reginenſi*, *Job. Kerbeius*, & *Rob. Burtonus*, uterque è Magnâ Univerſitatis Aulâ, qui inceptis haud prius deſtitere, quam excommunicationis ab Archiepiſcopo intentatæ fulmine conterriti errorem faterentur. *Luckius* vero deinde inter dictos ſedebat Delegatos, multa; Capita, hæreſeos ſuſpicionem mihi vacua, è libris poſt paulo *Wicliffianis* & excerptis.

Sic ergo (repugnantibus tamen nonnullis) arrepta in quaſtionem eſt *Wicliffi* Doctrina; interjectis vero menſibus paucis certiores facit Academia Archiepiſcopum reliquosque Provincia *Cantuarienſis* Prælatos de Capitibus quæ è libris *Wicliffianis* collegerant duodecim Delegati ſtigmatenotatis; eorum vero numerum, cum librorum titulis è quibus erant excerpta, hic inferere à re noſtrâ alienum non erit; ſic itaque ſe habent.

{ *Sermo Dei in monte*, quodque libros quatuor complectebatur, LXXIV.

De Simoniâ, XXIV.

De perfectione ſtatuum, IX.

De Ordine Chriſtiano, XXXIII.

Triologus, tribus libris abſolutus, XX.

Dialogus, XV.

Repertæ ſunt Concluſiones cenſuris dignæ in Opere cui titulus.

{ *De Arte Sophiſtica*, in tertio autem ejus argumenti tractu, XX.

De Dominio Civili, in tres libros diviſo, XLIV.

De Diabolo & membris ſuis, V.

De Dotatione Caſareâ, XIV.

Reſponſio ad argumenta Monachi de Salley, XI.

Reſponſio ad argumenta Strode, IX.

De Confeſſione, V.

De Verſutis Pſeudocleri, IV.

Condemnatos vero (qui ad CCLXVII. erant) & ad ſe tranſmiſſos Articulos prolatâ ſententiâ dignos judicavit Archiepiſcopus; literiſque per Suffraganeos ſuos probatis ſignatiſque Academicis quibuſdam poteſtatem fecit in Capitum eorum ſuaſores inquirendi, & quid de iis ſentirent dicere jubendi; quas i literæ mox Regiæ muniebant, indiçentes, ut aut in cuſtodiam darentur delinquentes, aut ad Archiepiſcopum puniendi tranſmitterentur. Is vero hoc ſuo furore id tantum lucrificet, ut convitiis & diris exciperetur: imo adeo in ſe *Wicliffitarum* qui ſupererant, animos incitavit, ut eundem per literas ad ipſum quoque miſſas execrari non dubitaverint. Sed viam qua cœperat uſque pergebat Archiepiſcopus, & à Pontifice¹ petebat, ut præfatos damnaret articulos, utque effodienda *Wicliffii* oſſa, inque ſtercorario contumulanda ediceret; quorum primum quidem impetravit, poſtremum autem non ante annum abinde XIV. conceſſum eſt, tunc autem effoſſis reliquiis, ſepulturæ denegata ſunt jura, oſſaq; flammis concremata, & in cineres redacta in fluviū *Lutterworthiæ* in Comitatu *Leyceſtrenſi* vicinum quaſi in humanitatis contumeliâ, diſpergebantur.

^a In faſcie. *zizaniorum* Joh. Wicliffi per Tho. Walden ut ſupra, fol. 110. ^b Ibidem. ^c Reg. Arundell. fol. 126. 127. ^d Ibidem. ^e In vet. Reg. ut ſupra. ^f Ibidem. ^g Collegit 266. ut Balæo placet in cent. 7. nu. 61. ^h Ibid. in vet. Reg. in bib. Cotton, ut ſupra. ⁱ Ibid. ^j Ibid. ^k Ibid.

CICCDXII.

Sub hæc motæ sunt in Conventu Ordinum Parlamentario inter *Cantuariensem & Eboracensem* Archiepiscopos lites, de jure nimirum visitandi Collegium *Reginense*. Id ad se spectare asseribat *Cantuariensis*, quod Sedi suæ concessum à *Richardo II.* fuisset totius Academiæ Visitatio; *Eboracensis* autem Collegium illud Visitandum sibi peculiari jure vindicabat, prolatisque in eam rem argumentis adjudicatum sibi à Regiâ Majestate habuit. Quare minus videatur Collegii cujusque Visitatorem jus sibi suum non asseruisse, & luxuriantem Archiepiscopi potestatem refecisse; quod paucis abinde annis factum liquet, cum Privilegia quædam nobis pridem erepta, à Pontifice Maximo (velut infra dicendum) postliminio restituerentur.

Rex autem Libertates nostras imminuere nuper visus, amissam redemit erga bonas literas Benevolentia existimationem, cœmelia varia, *Jocalia* dicta, nobis ^b donans; ob quam munificentiam sub anni initium in magnâ Congregatione sancitum est, ut in vigilia *S. Edoardi* Regis missæ annuæ pro *Henrico* celebrarentur.

CICCDXIII.

Cum Archiepiscopus, ut modo dictum, Academiæ Visitatorem, quoad *Inquisitionem super hæretica pravitate*, aggressus esset, idem hoc anno aggreditur *Diocesanus Philippus Repyngdonus* Episcopus *Lincolniensis*, (Rege copiam faciente) eaque de re programma suum edidit, quod eandem pene formam habuit cum eo quod haud ita pridem Archiepiscopus appendebat, ^c mandans ut die præstituto coram se aut Commissariis suorum altero, nimirum *M^{ro} Edmundo Lacy* aut *M^{ro} Roberto Gilbert* S. Theol. Professoribus, in Ecclesiâ Divæ *Mariæ* comparerent. Habita necne fuerit Inquisitio illa parum constat, verum observare licet quamprimum Bullam *Bonifacii* rescindendam (saltem quoad quæstionem de hæresi instituendam) curaverat Archiepiscopus, & *Diocetano* aditum fuisse reclusum; tamen *Richardus II.* anno Regni sexto, Diplomate suo concesserat Academiæ, ut infra Universitatis Præcinctus Cancellarius & Procuratores perpetuâ fruerentur de hæreticâ pravitate inquirendi potestate. Et enimvero quærere fas est, quo jure *Lincolniensis* Academiâ inviseret, cujus Cancellarium confirmatione ab illo petendâ ante plures annos exemerat Diploma *Urbani*, quod neque cum Chartâ *Bonifaciana* cassum (ut infra monstrabitur) fiebat: tale autem id erat ut à *Diocetani* jurisdictione liberum penitus & immunem reddiderit supremum Universitatis Magistratum.

Ceterum ut hæc omittamus, Universitatem pejo-rem in modum vexabant flagitiosi quidam *Chamberdehyns* dicti, qui non alii erant quam mendici quidam *Hiberni*, habitu Scholarius pauperulorum induti, sub nullo autem Fræside viventes. Iis solenne erat domi de die latitare, noctu vero circa œnopolia Domosque infames obvium quemque spoliare vel etiam trucidare. Hæc tandem famâ publicâ ad Regem usque percrebuit, decretumque ^d lege eâ de

re latâ est, ut *Hiberni* omnes Regno excederent, præter Religionem aliquâ obstrictos & graduatos, quibus *Oxonie* perstare fas esset, modo de conservandâ pace fidejussores interponerent; cautumque porro ibidem est, ne dictorum aliquis Hospitii Aulæve Præfecturam susciperet; neve in posterum *Hibernum* quispiam alterutram adire Universitatem præsumeret, nisi à Locumtenente vel Regni illius Justitiario literas adferret, & Academiæ Cancellario traderet de morum probitate testimonium præbentes, qui secus vero faceret læsæ majestatis poenam subiret. Viguit aliquantisper Lex ea, verum interjecto parvo temporis intervallo *Hiberni* Wallique licentiam à Rege ^e impetrarunt in Academiâ (non impediende præfato Statuto) commorandi, præstitâ tantum de moribus conformandis cautione fidejussoriâ; quanquam flagitia post paulo repetentes, exilio, ut infra dicetur, mulctati sunt.

Secundum ea *Londini* coacta est Synodus clericalis, Nuntiique *Romam* ^f amandantur, durante adhuc Schismate, Episcopus *Wintoniensis*, Dominus *Henricus Serape* Baro, cum utriusque Universitatis Cancellario, qui Pontificibus palam denunciabant, ne eorum alter Magistratum sibi abrogaret, neutro deinceps parituros *Anglos*. Cancellarium, nisi me fallo, *Oxoniensem* gerebat *Salopia* Abbas, *Cantabrigiensem* vero *Richardus* de *Derham* S. Theol. Doctor, quorum primo dictus literas Academicas, de obsequio Sedi Apostolicæ denegando nisi Schisma tolleretur, ferebat, responsumque retulit; alter autem Legatus ab *Henrico* ad *Gregorium XII.* missus fuerat; adeoque in componendis Ecclesiæ rebus elaboravit, ut à Pontificum uno, (quem nempe ut Cathedrâ cederet vehementius adhortabatur) Beneficiis Ecclesiasticis & privatus fuerit, atque iisdem ægre demum restitutus, intercedentibus, quorum opem implorabat, Cardinalibus & Archiepiscopo *Cantuariensi*.

CICCDXV.

Per hæc tempora, dum Schisma, non absque maximo Ecclesiæ damno, protrahendum iri videretur, indictum *Constantia* est ex mandato *Sigismundi* Imperatoris & *Johannis XXIII.* Pontificis Concilium Generale. Eo Galli, Germani, Itali atque Angli Oratores suos misere; quod munus Gens nostra *Rob. Halam* Episc. *Sarisenensis*, *Nic. Bubwith* Episc. *Batho-Welensis*, *Joh. Keterich* Episc. *Lichfeldensis*, & *Tho. Gulierm* Beatae *Mariæ Eboracensis* Abbati ^h commisit. Suos præterea Legatos ibidem habuere dictorum populorum Academiæ, *Parisiensis* utique, *Oxonienensis*, *Salman-ticensis*, *Aurelianensis*, *Andegavensis*, *Viennensis*, *Cracovicensis*, *Pragbensis*, &c. quippe de *Cantabrigiensi* incertum admodum, cujus Oratores perpauci commemorant Authores. Si bene tamen memini eorum facit mentionem præcipuus quidam hujus Concilii ⁱ Scriptor, qui in Bib. Regiâ apud *S. Jacobum* in suburbiis *Londin.* manuscriptus habetur, quique tertiæ sessionis Acta enarrans, cum eadem clauderetur *Petrus* Cardinalem Concilii Præsidem instante Imperatore, rata perhibet pronunciasse, quæcunque aut Gentium aut Universitatum (*Lutetia* utique, *Oxonii*, *Tholosa*, *Monissessulani*, *Cantabrigia*, &c.)

^a Rot. parliam. inchoat. apud Westmonast. in Craft. Om. An. 13. Hen. V. nu. 15. gallicè. ^b A. 32. b. C. III. a. ^c Reg. Repyngdon fol. 136. ^d In veteri quodam Statutorum Municipalium codice, lingua Gallicâ conscripto, ab initio autem Regni Edoardi III ad finem Edoardi IV. deducto. cap. 8. ^e Cl. 1. Hen. V. nu. 29. ^f Antiq. Britan. edit. 1605. p. 374. ^g Reg. Arundell fol. 84. &c. ^h Ut in corpore conciliorum. ⁱ Vide etiam in disceptatione super dignitate regnum Britan. & Gallia, habita ab utroque Oratoribus & Legatis in conc. Constant. edit. per Rob. Wyngseild equitem, tempore Hen. VIII.

Oratores rogarunt: tametsi in reliquarum Sessionum Actis Legati *Cantabrigienses* haudquaquā occurrunt; ac propterea ratione nullā suffultus dici non potest Antiquarius * noster, cum dubitandum arbitratus est, an Oratores aliquos miserit Universitas illa, quamvis & è jam citato, & ex ^b *Harpseildio*, tertioque quodam Scriptore, posthac adferendo, id forte videatur probabile.

Orta vero in eodem concilio lite inter *Anglos & Hispanos*, cum de præfessione seu loci prioritate, tum gentis dignitate, utra scilicet ipsorum suffragia prius redderet, *Henricus de Abendon* Collegii *Mertonensis*, ac Universitatis *Oxonienfis* tum Syndicus, assistentibus sibi cæteris *Anglis* in medium prodiisse dicitur, copiosèque & graviter pro inclytæ gentis suæ prærogativa perorasse, insuper ostendisse quantis privilegiis sedes Apostolica antiquissimum *Oxonienſe* studium supra *Salamanticum* exornasset, nec non in Decretalibus, speciatim in Constitutionibus quæ *Clementina* appellantur priorem locum eidem concessum, ex quo etiam totius *Constantiensis* Concilii definitione, *Anglicanæ* nationis primatum ab *Hispanis* obtinuit, quod & *Ricardus Flemmyng* (de quo antea) de *Oxonienſibus* optimè meritis in Concilio *Senensi* in *Hetruria* fecisse dicitur, cujus Orationis de *Angliæ* etymologia, nec non protestationis contra *Hispanos*, *Scotos & Gallos* meminit ^c *Balaus*.

Quid porro in Concilio illo de Schismate gestum fuerit, instituti non est nostri referre; Scriptoris tamen cujusdam errores notandos existimo. Is præfati Concilii acta, & res gestas teutonice ^d contexit, in multorum vero nominibus Clypeisque gentilitiis falsus est; idque speciatim de Prælati nostris eorumque insignibus edisserens, *Fredericum* quippe pro *Nicolao*, *Batboniensi* Episcopo, *Thomam*que Abbatem *Obronicensem* pro *Eboracensi* habet. Hinc folio 145. ad Oratorum nomina, ac Universitatum, Scholarumque Scuta pergit; folioque 147. *Anglos* attingens, Scholam sublimem *Cantabrigiensem*, *Henricum Abundi*, *Johannem Wellys*, *Johannem Schierfordt*, *Thomam* ^e *Pulton*, *Rupertum Appleton*, & *Johannem Stokes* Legatos in eo Concilio habuisse falso perhibet. Deinde Universitatis illius insignia exhibet, viz. illa *Galliæ & Angliæ* quarteriata cum rubro libro in umbilico posito, quæ quidem insignia, in quibus turpiter erratum, inobservata præterit ^f *Gulielm. Segarus* qui tamen, quoad hos legatos, authorem præfatum sequitur. Sed ad *Oxonienſem* progreditur Academiam *Teutonicus* quem dixi historicus, quam cum *Cantabrigiensi* postposuisset, sublimis titulo non exornat (licet eodem alibi cohonestare non aspernetur) qui ut aliquatenus fidem suam tueretur, eundem quem prius *Cantabrigiensi* Clypeum assignat, nobis concedit; Interim tres tantum Oratores, nempe Dominum Priorem *Urseſtrii*, *Petrum Rodli*, & *Petrum Priamum Forbach*, largitur. Inde vero, quatuordecim Universitates Scutaque eorum militaria recenset, inter quas primum obtinet locum *Parisiensis*, octavum *Bundon* sive *Cantabrigiensis*, postremum autem *Oxonienſis*, quam *Oxenſem* appellat.

Hinc denique Universitatum earum septem Scholas sublimes nuncupat, quarum de numero quatuor *Germaniæ*, Patriæ suæ, tribuit; primo loco *Pa-*

risiensi, ultimo autem *Cantabrigiensi* adjudicato. Sic ille, qui nescio an partium studio, an crassissimâ inscitâ obcæcatus, deliravit; cujus in ordinandis Academicis insipientiam, inque commemorandis Oratoribus stuporem aperire non vacat, licet facillimo negotio in omnibus fere quæ effutiverat, sit redarguendus. Etenim quis ignorat *Henricum Abendon* (non *Abundi* ut illi placet) & *Johannem Wellys* Decretorum Doctorem (de quo in anno CIOCDX.) Legatis *Oxonienſibus* annumerandos esse? quibus si *Johannem & Stokes* adderem & *Robertum* ^h *Appletonum* à rei veritate non aberrarem, cum illi (maxime autem postremo dictus) sub hæc tempora in registris nostris crebro reperiantur. Nemo certè sobrius crediderit *Henricum Abendonensem* qui pro Academiæ *Oxonienſis* prærogativis adversus *Salamanticam* oratione publicâ contendebat, *Cantabrigiensem* fuisse, nisi etiam fateatur isto seculo *Cantabrigiam* in nullo loco aut numero fuisse: an demum habuerit illa Legatos sex, nos autem, quibus *Wicliffius* ejusque Sectatores tantum negotii suppeditarunt, non plures tribus ad Concilium *Constantiense* miserimus, Lectori lubens permitto. Cæterum in Scriptore illo amethodiâ gravissimâ laborante, (utpote Scholam sublimem de *Bundon* postremo nonnunquam in loco ponente) non amplius hæreo; de Schismate præfato notandum obiter ducens quod ad annum uique CIOCDXLIII. duravit, quo tempore ex *Frederici* Regis *Romanorum* rogatu, Universitatem *Oxonienſem* ⁱ Oratores transmisisse invenio, licet quinam illi fuerint compertum non habeam.

CIOCDXVII.

Haud ita multo post Synodum Cleri frequentem *Londini* habuit ^k *Henricus Chicheley* Archiepiscopus *Cantuariensis*, in quâ *Rob. Gilbert* S. T. P. Collegii *Mertonensis* Custos nitidissime peroravit, pro Beneficiis Ecclesiasticis utique & præmiis Academicis *Oxonienſibus*, conferendis, qui post multos annos in scientiis addiscendis positos, *Oxonii*, nullâ Studiorum mercede evocati, consenuere. Dehinc in eandem rem orationem pro *Cantabrigiensibus* habuit *Thomas Kyngtonus* LL. D. & Advocatus Curie *Cantuariensis* de Arcubus, atque mox in vigesimum inde annum constitutum est, ut Beneficia quorum proventus annui ad sexaginta marcas extenderentur, solis Doctoribus Theologiæ, legum aut medicinz: quæ quinquaginta marcas redderent, solis earum scientiarum licentiatibus aut Baccalaureis Theologiæ; ea autem, quorum redditus non superarent quadraginta marcas, solis magistris Artium, aut Baccalaureis Legum à Patronis conferantur.

Ita de beneficiis Ecclesiasticis statuerunt, quibus cura animarum annexa est. Similisque pene ratio pro uniuscujusque censu habita est in iis beneficiis, quæ non curata appellantur: additumque, ne decretum porrigeretur ad illos qui gradus ex gratia adepti essent. Verùm quia utriusque Academici statutus cautum erat, ne sacrarum literarum studiosi Theologiæ initiarentur, nisi qui prius fuissent artes professi, & ne juris Canonici studiosi in scientia sua Doctores crearentur, nisi qui Juri Civili operam de-

* In Apol. lib. 3. ^b In Hist. Eccl. sec. 15. cap. 7. ^c In cent. 7. nn. 90. ^d Edit. 1483. ^e Educatus fuit in Acad. Oxon. deinde Episc. Wigorn. evasit. In libro suo de honore militari & civili cap. 19. ^f In Reg. vel lib. epistol. F. fol. 12. epist. 40. habentur literæ ad Martinum Pontificem in gratiam M^{ri} Ioh. Stokys LL. D. data an. 1428. ^g Nota quod Henricus Archiep. Cant. Constantiam edito Pontificio citatus, Robertum Apulton *Eboracensem* & Ioh. Forst *Lincolniensem* Canonicos, Procuratores suos Constantiam ante biennium obligaverat. ^h F. epist. 166. ⁱ Antiq. Britan. p. 278. vide Twynum in Apol. lib. 3. sect. 43. &c.

dissent, & in gratiam Monachorum, Canonistarum ei decreto hæc conditio apposita est, ut nisi antiquatis iis statutis non promulgaretur. Oxonium igitur à Synodo missi sunt *Thomas Felde* Decanus *Herefordiensis*, & *Thomas Lentwardyn* Cancellarius Ecclesiæ *D. Pauli Londinensis*, qui cum Artium Magistris, quorum suffragia in Academia prævalent, ea de re agerent. *Cantabrigienses* etiam Magistri per literas Synodi ea de re moniti sunt; quibus utrinque conditionem repudiantibus, ne Doctoribus in consequendis beneficiis inferiores haberentur, decretum utrique Academiæ utilissimum futurum eo tempore in irritum cessit.

Hæc etgo perinde ac Provisionum corruptelæ & exagitatum ubique ius patronatus, maxime autem bellum inter *Anglos Gallosque* internecinum, Academicos nostros alio se conferre cogeant; cum vero *Angli, Normanni, Andegavenses, Picavienses, Aquitani, Britanni, Vasconenses*, aliæque sub ditione *Anglicanæ* gentes, per ea tempora commode Actus Scholasticos *Lutetiæ* præstare non poterant, *Cadomum in Normanniâ* migrarunt, quem locum *Henricus VI.* in Universitatem erexit, dato in Præsidentem & Prælectorem Magistro *Michaele Tregorey* Doctore *Oxonienfi*, quo scilicet Academiæ istius disciplina ac scientiæ humilissimas ibidem radices agerent. Sed hæc obiter, ad Sanctionem in prædictâ Synodo de Beneficiis Ecclesiasticis conferendis factam redeo, quam tertio abhinc anno Magistri *Oxonienfes* mutatâ in melius sententiâ gratis animis^b admiserunt, missio ad Synodum Cancellario suo *Joh. Castello*. Ea res Fratrum potissimum, quorum interesse præsertim videbatur, operâ peractâ; atque jubente Rege Comitibus Parliamentariis^c confirmata.

CICCDXIX.

Nihil hoc anno occurrit memorabile nisi^d Decretum pro anniversaria commemoratione *M^{ri} Joh. Aylmere* (quondam ni fallor *LL. D.* e Collegio *Novo*) in missarum solennibus *Craftino S. Martini* præstanda: qui quidem Magister inter alia valoris non contemnendi Universitati Legata, contulit nobis memoriale quoddam ad usum Cancellarii Universitatis qui pro tempore fuerit, *Cupam* scilicet argenteam cum cooperculo & *Swagis* (ansæ fortassis intelliguntur) deauratis quam Cancellarius quando officio cederet, una cum libro & sigillo resignare deberet, & novo electo Cancellario conferre.

CICCDXX.

Omitto regii Concilii decreta saluberrima ad pacem regimenque Universitatis pertinentia. Hac autem tempestate nova disputandi ratio in Theologiam inducta est --- *Solebant* (inquit^e *Gascoignus*) *Doctores Theologia Oxoniæ nullam questionem disputandam in Scholis Oxoniæ proponere nisi textum aliquem scriptura sacra, puta utrum Deus noster refugium & virtus, sit adjutor in tribulationibus; quod non, arguitur sic & sic.* Et *Doctor Richardus Flemmyng* *Eboracensi Diœcesi natus, qui fuit Episcopus Lincolnienfis* famosus circa an. Dom. *CICCDXX.* induxit Oxoniæ modum usitatum jam inter Theologos Oxoniæ in questione proponendâ & in quatuor qua-

stionibus proponendis concernentibus primum & secundum & tertium & quartum librum Sententiarum, &c.

Quin & adnotandum Universitatem quoad alumnorum quidem numerum imminutam, quoad Theologiæ vero Scholasticæ peritiam per hæc tempora incrementa accepisse. Unde non immerito à scriptoribus plerisque decantatam his temporibus abunde reperio; quorum f. uni (qui nova scribendi methodo Anglicana latinis permiscet) appellatur *vera nutritrix virtutis omnium nostram mater, qua nutrit & produxit plures sapientes filios ad honorem Dei & indies producit.* Sol in quo ista Domina est amicta, est sol sapientia qua est speciosior Sole materiali, ut scriptura ait Sapient. vii. Et sicut per Calorem solis herba & flores excrescunt, terra arbores frondescent & fructificant, sic per calorem Solis sapientia perardentem, in lust and desire that me hath ad scientiam & clerimoniam, pulchri flores, Scholares, crescunt in omni facultate; per hoc isti teneri Grammatici frondescent, acuti artisti, subiles Philosophi, & discreti Legista pulchriter florescunt; sed fructus omnis nostræ scientiæ qua est verbum Domini & cognitio nostri Creatoris per firmam fidem præcipue moratur cum Theologiis, & ideo ista sapientia hujus Universitatis super omnes alias potest comparari Soli; quia licet alia Universitates splendescant in firmamento Ecclesiæ, tamen carent parte luminis, & non sunt nisi parva stella in respectu nostri solis. Alia studia præcellunt in particulari scientiâ, sicut Parisius Theologia, Bononia Jure, Salerna Medicina, Tholosa in Mathematicis; sed hoc ut verus fons sapientiæ præcellit in omnibus. Iste clarus Sol dedit lumen olim toti regno, the bright beames nostra sapientiæ spread totum mundum. Omnia alia studia ceperunt concilium, & exemplum de isto, omnia regna honorabant id, as fer as god hath Lond, Oxonia habuit nomen, &c. Cum aliis encomiis, quæ omittam, non minus veris, eo quod verbis hybridis describantur.

CICCDXXI.

Ad *Henrici V.* exitum jam pene nobis deventum est, cujus Regnum breve enimvero & turbulentum fuit, Academiâ interim nostrâ haud modicè, ut ea ferebant secula, florentè. Is autem in tenerâ ætate & constitutus sub *Henrici Beaufort* avunculi sui, ad Episcopatum postmodo *Wintoniensem* evecti, tutelâ in Collegio *Reginensi* educatus est, unde Academicos nostros egregio favore amplectebatur, & ad dignitates Ecclesiasticas frequentes evexit; immo emendanda Universitatis Statuta, Collegiumque in Castro *Oxonienfi* exstruendum meditabatur, eique Prioratus in *Angliâ* quos alienigenarum vocant, consignare destinabat: quorum magnam partem *Henricus* filius (ipse enim morte præventus cogitata non perfecerat) Collegiis suis *Eatonensi* & *Cantabrigiensi* addixit.

Quod ad *Oxonienfes* ejus temporibus inclarescentes attinet, permultis recensendis non est ut insistam; præ aliis vero memorandus *Thomas Waldenus*, & fratrum de monte Carmelo Familiâ, quem Sermonem *Divi Augustini de triplice ratione penitentiae* perpetuo fere allegasse refert^f *Gascoignus*. Inter Tractatus quos scripsit primum sibi locum vindicat *Doctri-*

^a Rossus in lib. de Regib. MS. ^b Antiq. Britan. ut supra, pag. 279. ^c Toh. Walsingham, edit. 1603. p. 404. ^d In A. fol. 35. a. ^e In 2. parte Diss. Theol. p. 445. 447. & partim in quodam MS. in bib. Lambethiana. ^f Anon. MS. continens divarsas lat. sermones, in bib. Bod. fol. 48. ^g Rossus ut supra p. 257. ^h In 1. part. Diss. p. 165.

nale *Antiquitatum Ecclesie*, &c. contra *Job. Wiclifium*, *Johannem Hulse* eorumque imitatores contextum. Fuit iste (inquit *Gascoignus*) confessor *Henrici V. & VI. Regum Anglia*, cujus nomen fuit ante introitum in Ordinem Carmelitarum *Netter* id est *Compositor retis*, & merito quia fecit rete in quo capientur & convincantur haeretici per evidencias & dicta sanctorum Doctorum. Florebant quoque sub hac, præter alios, *Petrus Clerck* alias *Payne* insignis *Wiclyffita*, de quo plura deinceps habebis.

Hoc insuper anno ad Synodum *Londini* coactam edito Archiepiscopali vocantur *Job. Castell* *Academix Oxoniensis*, & *Job. Rykynghall Cantabrigiensis* Cancellarii, uterque sacrarum literarum Professor, qui orationibus ornatis pro utriusque *Academix* studiosis exorarunt, ut decretum ante quatuor annos in Synodo latum de conferendis beneficiis in eos solos, qui gradibus academicis erant ornati, pro beneficiorum censu, & graduum dignitate, jam promulgaretur, adjecta priore conditione, si abrogatis antiquis *Academiarum* statutis, monachi qui artes non attigissent Theologiae, & sacerdotes, qui jus civile non didicissent, juri canonico initiari possent: quod Artium Magistri in utraque *Academia*, mutato tandem consilio, concesserunt. Eodem quasi tempore Sanctionem de utriusque *Academix* Graduatibus ad beneficia evehendis evulgare propterea maturavit Archiepiscopus, quod eam rem rogassent ordines *Parliamentarii*.

CICCDXXII.

Sub id Scholares *Hiberni* (qui nobiscum eam jam conditione degebant, si injuriis abstinere, pacemque Academicam minime turbarent) in pristinis deprehenduntur flagitiis; & ad Regni Ordines eo nomine ab utraque *Academia* libelli^b supplices deferuntur. A nostratibus autem furti & homicidii tum extra Universitatem, tum in illa perpetrati, necnon Balivorum in colligendis Feodi firmi redditibus interpellatorum, accusantur. Revocato itaque statuto supra sub an. CICCDXIII. memorato, exilio damnantur, hac tamen servata cautione, ne cum nocentibus plecterentur infontes, verum quorum de probitate constaret, adhibitis sponzoribus, licentiam *Oxoniam* commorandi obtinerent, gerendi vero Magistratus incapaces omnino essent. Inter hac statutum^c edidit Universitas contra viros nefarios *Chamberdehenys* (ut ante dictum in anno CICCDXIII. nuncupatos; qui sub nominis Scholastici obtentu scelera quamplurima patrabant: quod ut liberius fieret, nullam Aulam incolebant, neque Praepositi alicujus regimini suberant. Quo malefici ejusmodi caperentur, & bannitione perpetua castigarentur, ordinatum est, ut quicumque in Collegio aliquo Aulave victum sumerent, ibidem pernoctare tenerentur; primi vero delicti poena esset incarcerationio.

Abinde ergo ad *Academiam* nostram, *Gymnasium* *Hibernorum* à *Baleo* appellatam, rari admodum commearunt *Hiberni*; quod utique Aularum & Hospitiorum Praefectura, ac Tutorum insuper munere excluderentur, unde Gentis illius Aulas (quæ quidem haud paucæ *Oxonii* erant) corruisse sensim, & non minus quam *Plateam* olim *Hibernorum* vulgo *Irishmanstreet* vocatam, evanuisse crediderim.

Septimo autem posthæc anno contra *Hibernos* (quos pro *Oxoniam* exterminatis habeo) nec non *Wallos* & *Scotos* querelas apud Regni Ordines^d deposuit *Academia Cantabrigiensis*, de sceleribus ibidem inque Comitatu *Essexia* patratiss criminata; quibus nempe adscribenda est quæ dictam Urbem vii^e *Henrici V.* afflixit calamitas, quo tempore centum amplius *Burgensium* domicilia incendio conflagrarunt.

CICCDXXIV.

Hunc annum infamem potius reddidere quam memorabilem Scholares quidam *Comitis Warwicensis*, autoritate summâ pollentis, Famulos, & Seniores Universitatis Procuratorem vi & armis adorti: cujus criminis gratiam deprecabatur *Academia*, poenam fontibus irrogandam pollicita, prout è literis nostris, à Comite præfato benigne acceptis, constat.

CICCDXXV.

Gravissimæ inimicitiae Presbyteris secularibus cum fratrum mendicantium familiis multos jam annos intercesserant; quorum scilicet postremo dicti omnia in proprium commodum rapientes, Parochis jure suo spoliatis vitæ subsidia omnia propemodum substrahebant. Hac in re pro Antesignano se gerebat *Gul. Russell* è Fratrum Minorum sodalities, alumnus pridem *Oxonienfis*, nunc autem è Conventu ejus Ordinis *Stanfordienfis*, denique vero *Conventus Londinensis* Guardianus. Is in animo præsertim habuit decimas Parochis unice collatas impugnare, quod Deum minime præcepisse contendebat; quin liberum esse Christianis easdem ad usus quoscunque religiosos convertere, & sive Curatis, sive Parochis, sive demum pauperibus (mendicantibus puta Fratribus) donare. Cæterum *Londinum* xiv. Aprilis accersitus, inque Concilio^f Provinciali apud Divum *Paulum* habitâ, eorum quæ scripserat quæque enuntiabat rationem reddere jussus, & palinodiam post paulo cecinit. Ad eandem vero Synodum transmisit Universitas opinionum ejus Capita, sententiamque de iisdem suam, Epistolâ^h satis longâ sigillo publico munitâ enarravit, cujus partem tantum huc adferendam judicavi, sic autem se habet.

--- Verum quia nuper nobis innotuit cujusdam *Novelli* insana doctrina contra Decimas personales, cujus miramur audaciam & dolemus insipientiam, scil. ejus pertinaciam & Ecclesie contemptum sustinere reveremur; & ne nostra taciturnitas seu negligentia tacito consensui ascribatur, in ipsa materia scribere curavimus, quod concordēs censuimus & in evidens testimonium nostro sigillo communi decrevimus; ad veritatis dilucidationem & obsequium Ecclesie ut tenemur, dicimus & firmiter concepimus; quod Decima personales tam ex præcepto juris divini, quam sanctorum Patrum traditionibus, sub autoritate Ecclesie cum concordis juris judicio debeantur Ecclesiis, & eorum ministris curam Animarum habentibus, & sacramenta ministrantibus ex autoritate Ecclesie. Magna namque est sacrosancta Ecclesie autoritas, extra quam fides plane perpendit nullam posse pervenire salutem fidelibus. Ne illi ergo resideat spiritus

^a Reg. Chicheley vol. 2 fol. 13. b. ^b Reg. parlam. 1. Hen. VI. m. 2. nu. 43. ^c In A. 64. b. ^d Rot. parlam. petitionum 8. Hen. VI. & in Haro in Reg. suo chartarum de Acad. Cantab. ^e In F. ep. 8. ^f Ut in Reg. Chicheley fol. 44. ^g Ibid. fol. 45. & 54. ^h In F. epist. 20. & in Reg. Chicheley fol. 49.

pestilens, qui opinio corrumpens, ubi locus quaeritur fidei orthodoxa, verba per adversarium praemissa nostra sententia predicata, qua etiam sub avaritia subtili fuso deprehendimus palliata, reprobamus, & tanquam erronea atque haeretica declaramus, quorum demens senor cum reprobo sensu sic sequitur Catholica damnatione merito fulminandus. Decima personales non cadunt sub praecepto divino saltem ut solvantur Parochiali Curato, quare licet vestrum unicuique, nisi consuetudo in contrarium fuerit, in pios usus pauperum eas despendere. Et iterum, personales Decima sub divino non cadunt praecepto, neque jure debentur ubi solutionis non est consuetudo. Quicunque hanc sententiam tenuerit & pertinaciter defenderit apud reputationem nostram Haereticus est censendus, & quia à sana doctrina Ecclesia est divisus, à corpore ejusdem Ecclesia velut membrum putridum est merito praescindendus. O honorabiles Patres & Domini, & Universitates Catholica, & quicunque fideles, scrutamini in Scripturas, Canones inspiciite, &c.

Porto autem, quo perniciofa hujus viri dogmata penitus extinguerentur, constituit postea Universitas, ut ad Gradum admittendi de iisdem nec suadendis nec defendendis juramentum sub hac formâ praestarent. --- Insuper tu jurabis, quod nullas conclusiones per fratrem Willhelmum Russell Ordinis Minorum nuper positas & predicatas contra decimas personales, & in nostra Universitate Oxon, necnon in venerabili Concilio Episcoporum an. Dom. MCDXXV. celebrato Londiniis solenniter damnatas, nec alicujus earum sententiam tenebis, docebis vel defendes efficaciter, publice vel occultè. Nec aliquem Doctorem, Tentorem vel Defensorem hujusmodi ope, Consilio, vel favore juvabis.

Constitutio illa vim obtinebat usque ad annum CIODLXIV. tum enim novis quibusdam rogatis decrevit Universitas Statuta Wicliffium & Russellum tangentia pro cassis in posterum & irritis esse habenda. Ejusdem vero Russellii doctrina erat, posse virum religiosum feminam comprimere absque mortali reatu; quam etiam sententiam in judicium citatus revocavit. Academia insuper Cantabrigiensis literas ad Concilium Provinciale eodem quo nostra tempore dedit, quibus decimas Parochis pensandas esse tam potenter evicisse dicitur, ut quae in contrariae opinionis defensionem proferret, vix cuiquam hominum suppetere argumenta. Denique Russellum hunc ex Ordine Divi Augustini Eremitae fuisse reperio, inque Theologia, anno CIODXXIX. Oxonia Incipientem, nomine Epularum die Inceptionis, decem Universitati libras e pendisse.

Hoc eodem anno Gulielmum Lynwode & Thomam Bromis, LL. Doctores, Ecclesiaeque suae Officiale & Cancellarium, Oxoniam amandavit Archiepiscopus Cantuariensis, cum potestate nimirum Collegia sibi subdita visitandi. Hi Mertonenses primo adibant, quibus ordinationes quasdam (unam vero speciatim ad sociorum numerum spectantem) concedere, atque hinc & excepto Reginensi ac Novo, ad reliquas Domus solenniter profecti, de haeretica pravitate diligenter inquirebant, inque deprehensos vel suspensione, vel etiam expulsionem animadvertabant. Certe Lollardis insensus adeo fuit Bromesius

ille, ut cum anno deinde CIODXXIX. ad Episcoporum Cicestrensem (cujus jam Ecclesiae Canonicus erat) evehendus esset, Academia scriptis in viri gratiam literis, tum ab aliis capitibus, tum ex eo quod sub Archiepiscopo Cantuariensi in minoribus agens officiis, contra saevos Ecclesiae & fidei inimicos (versipellesque Lollardos) nobiliter dimicaverit, Martini Pontifici commendaret.

CIODXXVI.

Hoc anno notandum Constitutionem de Cista v. clavium, anno CIODXLI. immutatam nonnihil fuisse, & libris enim nostris constat in Congregatione magna Regentium & non Regentium, XXI. Januarii habitâ ordinasse Academiam, ut unam quinque clavium custodiat Cancellarius qui pro tempore fuerit, & duo Regentes Artium eligendi ad illius cista custodiam Australis & Borealis custodiant etiam duas, duas autem alias claves habeant duo Magistri Artium non Regentes Collegiati Australis & Borealis, qui cista ejusdem custodiam habeant à Festo Pentecostes proximo futuro usque ad proximam congregationem Regentium post electionem procuratorum, &c. In eadem cista omnia jocalia Universitatis aurea vel argentea & omnes pecuniarum summa ad dictam Universitatem qualitercunque proventura, prater ea quae ex legatione vel dato pertinebunt officiis Cancellarii vel Procuratorum, & prater ea quae ex voluntate legantium & Donantium aliter fuerint conservanda, effectualiter reponantur. Ad vero Procuratorum custodiam de cetero solummodo sub pana duplandi recepti perveniant quae sequuntur, viz. centum solidi de redditu Universitatis annis singulis absque pluri perceptione. Item assisa panis & cervisia; item casualiter provenientia per hoc verbum propono; Item redditus provenientes pro distributione Regentium & pro pauperibus Scholaribus in die S. Nicolai depascendis, & pecunia à Grammaticis recipi consueta. Item communia in licentiatinibus & graduationibus perventura. Item duo Nobilia de redditu Universitatis Receptoribus ejusdem redditus exsolvenda. Item pretia Armorum forisfactorum, & pecunia per appellationes levata seu levanda.

Cista vero illa nobis ad Monasteriorum domuumque religiosarum everfionem superfuit; dum cultus autem divinus in meliorem formam redigeretur, & fugientibus Pontificiis, Scholaribus pene vacua esset Universitas, nefarii quidam homines cum reliquis Academiae Cistis eandem diripiebant. Inanis inde complures annos jacebat, nunquam, sic enim ferunt literatorum fata, deinceps adimplenda.

CIODXXVII.

Hunc annum insignivit pax Ecclesiae conciliata; ablato in praesens quo diu multumque vexata fuerat perniciosissimo schismate; quare Papae Martino per literas gratulabatur Universitas, quod à Concilio Constantiensi in summum Pontificem electus esset. Eum vero pluribus laudibus prosequitur, & deinde

^a A fol. 8. b. & in quodam MS. in Bib. Bod. C. 2. b. fol. 94. b. ^b B. 119. a. & in l. 185. b. ^c Reg. Chichley fol. 353
^d Ib. fol. 50. ^e F. fol. 15. a. ^f Ib. in Reg. Chichley fol. 362. ^g Sic in Reg. quodam pergam. reposito in cista acon. in scaccar.
 Coll. Merton p. 27. ^h In F. Epist. 46. ⁱ A. 33. b. ^j Ib. in A. 36. a. B. 100. a. &c. ^k F. fol. 9. b. ep. 36.

supplicat ne æmulorum maledictis credat de *Henrico Chichley* prædicto, pro quo intercedit, & quem late commendat. Cæterum eâ de re scriptoris a haud incelebris verba accipe: Oxonienses (inquit) literis *Academia publicâ xi. Kal. Augusti* datis pro eo apud *Martinum* intercedunt, in quibus amplissimo testimonio, ipsum vita speculum, morum lucernam, populo cheroque clarissimum, candelabrum aureum in templo *Ecclesiæ Anglicanæ* constitutum appellantes; Pontificem obtestantur, ne præsulis optimi famam privati obrectatorum delationibus apud se suggillari patiatur, &c.

Sub id porro frater quidam *Gulielmus de Melton*, prædicti *Russelli* discipulus, in Decimas personales ubique invehebatur, aliasque præterea opiniones hæreticas profeminabat; qua de re frequentes ad Universitatem querelæ deferuntur, quo alumnorum utique suum ipsa, ut par erat, castigaret. Citatus itaque à Doctoribus & Magistris in iudicium est: verum cum authoritati nostræ parere, præsentemque se sistere abnueret, rem Universitas *Humfredo*, pio illi *Glocestria* Duci, ac Prælati, & Dominis magnificis de Concilio Regis, patefecit, cujus in literis hæc præter alia occurrunt: --- conceptam enim de quodam nunc degenerante, licet olim dicta nostra matris alumno, Fratre *Willielmo Melton* de ordine minorum, admirationis & turbationis non injusta materiam non sine punitione nostra mentis attendimus, sed inviti potius eam referimus cum dolore. Hic in obedientiam filialem in observandis privilegiis & statutis matris nostræ, verbis & gestibus promittebat. Qui etiam regni discurrendo provincias insana prædicando disseminavit, ac inter simplices & plebeios in plerisque locis per verba incircumcisa seditiose docebat, prout fama publica (seu verius infamia) & fide dignorum testimonia attestantur, &c. Deinde pergit Academia virum ipsum quæque patrarat ulterius depingere, atque suorum neminem eidem favere testata, obnixè rogat, ut rationem aliquam excogitarent qua ad obedientiam debitam & Domicilium suæ Matris redire compelleretur; quem deprehensum inde, & coram Episcopis protractum, ad Universitatem denique missum reperio, ubi, postquam errores iterum atque iterum flexis genibus revocarat, in pristinum vitæ statum ægre demum restitutus est.

CICDXXIIX.

Rēs gestas hæc, lites cum Civibus exceperet, motæ nimirum de tollenagio, quin verius extortione, à communibus vicfaliis sive à vendentibus vicfualia, puta *Ostrea*, *Ova*, cuniculos, *Columbellas*, extorquendo in præjudicium Regiæ Universitatis, in communis fori dispendium, in communitatis studentium iniquum detrimentum & contra cursum conscientie regularis. Accensis ergo Academicorum animis, *Thomam Coventry* Majorem, *Gulielmum Offord*, & *Gulielmum Herberfeld Aldermannos*, *Gulielmum Frankelyn Ballivorum* alterum, cum *Michael Norton* Recordatore sive memorie Magistro, *Gulielmo Goldmyth*, *Hugone Benet*, aliisque Burgensibus Oxoniensibus comparere coram se jubebant. Hi autem in plenâ & solenni Regentium & non Regentium Convocatione, in domo congregationis (cui interfuere Nobilium filii, Dominus *Thomas Bouchier*, *D. Thomas Pole*, & *D. Gulielmus Scrope*) præsentem se dabant,

cumque iis quæ à Doctore *Chace* Cancellario (demirari se perhibente cur Academicis infesti atque essent) proponerentur, respondere nequirent, mendacio se purgabant, dicentes palam & publice tunc & ibidem, quod nec ipsi, nec eorum unus aut aliquis alius, per eos, seu eorum nomine, talia exigebant, vel exigebat; nec etiam per antea in quantum eis constabat per aliquem erant exacta.

CICDXXIX.

Atqui vero haud ita multo post gravia non minus pretia Academicis de integro extorquebant *Oppidani*, unde exacerbatis quam maxime nostrorum animis, prædicti *Herberfeldus* pannorum mercator, *Goldmythius* Burgensis, *Franklynus* Salsamentarius & *Johannes Walkerus* Brasiator, *Ballivi*; necnon *Recordator Nortonus* commercio cum Scholaribus & Privilegiatis arcentur. Statutum jam erat Academia præfatas *Oppidanorum* fraudes coercere, proptereaque decreverat, ut quamcunque pecuniam in prosequendâ lite erogaret Cancellarius è fisco publico rependeretur. Verum succubuerit brevi Burgenses, pacemque suppliciter petentes, eandem Justitiariorum Regionum (*Oxoniam* circa Festum *S. Margarete* advenientium) operâ, æquis conditionibus impetrarunt.

Quod ad ipsius Academiae statum, numerumque Scholarium attinet, floruisse sane mediocriter illam, & frequentes (immo nec pauciores quam ante annum inde centesimum) alumnos habuisse satis constat; quanquam eorum plerique Clerici erant, qui vel non procul *Oxonio*, vel etiam in *Walliâ* & *Scotiâ* Ecclesiasticis Beneficiis fruebantur; huc autem literarum partim studio allekti confluxere, partim vero quod alieno ære oppressi, legum laqueos quoad Districtiones & Arrestationes (ut cum *Leguleis* loquamur) metuerent; atq; in Collegiis, Aulis, Hospitiis, Aditibusve, tanquam in Asylis in tuto esse poterant. Cæterum ea res creberrimis populi querimoniis materiam præbuit, quorum Pastores in desidia tenebrisque consenuere, ipsi autem velut oves ductore carentes quotidianis erroribus obnoxii erant. Quapropter à Provincia *Cantuariensis* Prælati ordinatum est, quod utriusque Academia Cancellarii seu vicem gerentes, in prima sua admissione ad sua officia juramentum præstent corporale (alioqui non admittendi) quod bis singulis annis de ineptis & inidoneis hujusmodi per singula Collegia Aulas vel Hospitia specialem faciant inquisitionem. Quod si quos ibidem etiam juvenes beneficiatos nulli deditos studio, in otio & deliciis vitam degentes repererint, de eisdem *Diæcesanos*, *Episcopos* seu *Ordinarios*, ubi Beneficiati existunt, cum omni qua possint celeritate & diligentia certiores facere non omittant. Qui mox eos ad residentiam in Ecclesiis suis Parochialibus debitam, & hospitalitatis solatium (quæ sub velamento studii desides hujusmodi fraudulentè subtraxerint) canonicè cogant & compellant, &c.

Quamdiu vigerit Constitutio illa dicere nequeo, verum profecto damnandi quam maxime erant horum temporum Clerici, quorum haud pauci pretio Gradus obtinebant, nulla morum doctrinæve habitâ ratione (quod in maximum rei literariæ dispendium fieri nemo facile negaverit) per plures autem vel in Academiis, vel in Magnatum domibus ætatem terentes proventus Ecclesiasticos longe à suis eroga-

* Arth. Duckius in vita H. Chichley edit. Oxon. 1617. p. 81. b In F. ut supra ep. 37. c Ibid. fol. 12. b. 13. a. 14. &c. d A. 68. b. e Rot. comp. camerar. Oxon. 7. Hen. VI. f Gascoigne in 1. part. Dict. Theol. p. 327. g Ibid. p. 330.

bant, qualem Clericorum vitam improbasse omnino liquet S. Thomam Archiepiscopum Cantuariensem, Cancellarium Angliæ, cum Episcopus crearetur, sese ultro abdicantem, adversante interim Rege ac monente quod eodem tempore tam apud Gallos quam Germanos id Muneris gererent Episcopi.

CICDXXX.

Hoc anno haberi coëptum est Concilium Basiliense, Eugenii IV. Pontificis Maximi auspiciis, quod revera à Papiensi & Senensi prius habitis diversum non erat. Eodem vero, jubente Eugenio, Oratores missi dicuntur Universitas Oxoniensis, qui cum patribus reliquisq; (quibuscum transigendum erat de Religione reformanda, Ecclesiisque Occidentali atque Orientali componendis) Ferraram, propter ingruentem pestem, deinceps evocabantur. At enim nec de Oratorum eorum nominibus constat, neque indubium crediderim amandatos à nobis aliquos fuisse, cum Academicos apud Chicheleum Archiepiscopum Clerumque Londini convocatum de inopiâ suâ conquerentes inveniam, palamque profitentes Legatis ibidem alendis impares omnino esse. Accipe autem ipsam eorum Epistolam * in hæc verba conscriptam: --- Hinc namque sacrosancta Synodus Universalis Ecclesia Basileæ jam celebrata, nostra Universitati tanquam cui plurimum incumbit fidei Orthodoxa Christianaque saluti consulere, de disertissimis præclarissimisque Doctoribus & Magistris nostris, electissimos Oratores, tam pro pestiferarum hæresium extirpatione terribiliumque guerrarum tranquillatione, quam de privatarum nequitiarum populi correctione sibi festinanter dirigere, nuperrime suis literis gratiosis injunxit; etiam quadam à celeberrimis doctissimisque viris Rectoribus, Doctoribus & Magistris præclarissima Universitatis studii Parisiensis notabiles epistola nobis dudum directâ, pro tam benedicti præmissi complemento aliarum Universitatum exemplo ipsi sacra conventionem nostros Oratores, una cum iis continuo ad tribuendum assistentiam benigniter persuasere. Quam nimirum sacra mandata sanctaque hortamina nostro unanimi catus merito præcarissima, quanquam ut nostrum speciale debitum interiusque affectatum, cum aliis celeberrimis Universitatum studiis pro universali Catholica plebis commodo gratissimè exequeremur; inediâ tamen qua premimur impediende, ipsa nostro salvo honore de quo interim gravi dolore contristamur, hac vice debito mancipare effectui non valeamus, nisi à vobis utpote nostris Benefactoribus, vestri gratia procuratoribus, prout hæcenus est consuetum, casu in consimili pro expensis nostrorum Oratorum ad nostri catus statum licet exiguum, in ipsa celebri & sancta Congregatione generali honorificè præsentandum, copiosa fiat provisio, &c.

Hinc vero precibus apud Episcopos instabant ut sese (ædificiorum publicorum si bene memini impensis) ad egestatem pene redactos, collatis symbolis juvarent, quod ubi aliquâ ex parte præstitum est, Oratores (etenim delegatos tantum prius misisse opinor) ad prædictum ^b Concilium amandarunt, qui cum aliis inibi operam Ecclesiæ navantes, salubrem tandem illam in xxxi. sessione Constitutionem pepererunt: Quod scilicet in singulis Cathedralibus

Ecclesiis & etiam Collegiis, provideatur de uno Theologo concionatore, Magistro licentiat, vel Theologia Baccalaureo, qui per decennium in aliqua Universitate privilegiata studuerit: Et quod tertia pars Præbendarum in singulis Cathedralibus Ecclesiis eodem modo conferatur, viz. Theologi qui per decennium in Universitate privilegiata aliqua studuerunt. Doctoribus vero seu licentiat in altero iurum vel medicina, qui per vii. annos in sua facultate in aliqua Universitate studuerint. Magistris vero seu licentiat in Artibus cum rigore examinis, qui per quinquennium à Logicalibus inclusivè & supra in Artibus vel in alia superiore facultate studuerint, nec non illi qui studuerint Theologia vi. annos. Baccalaurei in altero vel utroque iure qui per triennium in ea facultate studuerint, si fuerint nobiles ex utroque parente; si vero non, tum per quinquennium. Eodem modo in Ecclesiis Parochialibus quæ in Civitatibus aut Villis munitis existunt, aut saltem habeant Theologum trium annorum in aliqua Universitate privilegiata, vel studentem in aliquo iure, vel Magistrum Artium per triennium, &c.

Ad hæc autem idem Concilium statuit & ordinavit ^c remedium contra ista Annata quæ Anglicè vocant primitias sive primos fructus Episcopatum, sed illud remedium (inquit ^d Gascoignus) non vidimus executum; an sit executum in Francia nescio. Sic ille, qui super Annatis iis hæc alibi habet. --- Quis tunc Annata solvit Romano Pontifici antequam esset Episcopus? certe nullus. Sed Johannes XXII. Papa Romanus tales pecunias solvi sedi Romana procuravit pro terra promissionis eripiendâ à manibus Paganorum & Gentilium, & postea pecunia illa remanent camera Papa & suis ministris, &c.

Atqui sub hæc, Fiscum Academicum non modo Ædificia (ut supra retulimus) publica, sacræ nimirum Theologiæ Schola, verum & crebra cum Civibus dissidia jam pene exhausserant, de quibus Regem ^e invocabat Universitas, & qui ex eadem olim prodierant Episcopos ^f haud infrequentes. Horum de numero erant, Job. Staffordus (Origine Bastardus scriptori ^g cuidam appellatur) Episcopus Batho-Wellensis, qui Cantuariæ demum sedebat; Johannes Langley Danelmensis, & Philippus Morgan Eliensis Episcopus, quos omnes rebus nostris addictissimos fuisse constat postremo, vero dictum, rei Ecclesiasticæ reformandæ supra modum studuisse reperio, qui irrepentes in Ecclesiam Anglicanam corruptelas sedulo repressisse memoratur, nominatim vero quandam fraudem simoniacam, de qua ^h Gascoignus in hunc modum. --- Jam aliqui qui non habent licentiam habendi diversas Ecclesias cum cura, adquirunt aliis hominibus diversas Ecclesias, & antequam eis conferant, eisdem faciunt eos obligari per obligationes in forma legis regni, se annuatim soluturos adquirentibus Beneficii xx. marcas vel ultra, & ideo Episcopus Eliensis Magister Philippus antequam admitteret aliquem ad aliquam Ecclesiam, fecit ipsum jurare, quod prius non fecerat nec postea faceret talem obligationem, &c.

CICDXXXII.

Quandoquidem varia nuper flagitia perpetrata in Universitate fuissent, consimilibus propterea dein-

* In F. epist. 60. ^b In corpore Conciliorum. ^c Gascoigne ut supra in 1. part. Diss. Theol. p. 437. ^d Ib. p. 379. ^e F. ep. 47. ^f Ib. ep. 48. 49. 50. &c. ^g Gasc. ut sup. p. 401. ^h Ib. p. 24.

ceps præcavendis die *Maii* xiv. Statutum a sub hac forma edidit Mater Academia: Cum effrenata execrabilium dissensionum in hac Universitate continuatio, quæ vitia, una & incertiam plurificando, morum venustatem, scientiæ claritatem, odoriferamque fama suavitatem ferè inibi denigravit, non aptiori modo, quam pæna pecuniaria, his dictis, ceteris plus timorosa, pacis perturbatoribus imponenda, astimatur celerius posse dissolvi, Universitas Magistrorum unanimiter statuit & decrevit, quod quilibet de pacis perturbatione legitime convictus, secundum quantitatem & qualitatem delicti ipsius perturbationis, ultra alias pænas consuetas, pæna pecuniaria puniatur, sic videlicet, pro minis de damno corporali (b alicui Scholari seu alicujus Scholarum servienti inferendo) xii. den. pro latione armorum contra statuta ii. sol. pro extractione armorum violenta, vel impulsione violenta, aut percussione cum pugno iv. sol. Pro percussione cum lapide vel baculo vi. sol. viii. den. pro percussione cum cultello, daggario, sica, vel gladio, securi, aliòve hujusmodi instrumento bellico x. sol. pro latione arcus, ac etiam sagittatione, causâ male perpetrandi xx. sol. Pro congregatione armatorum vel aliorum, & conspiratione seu confederatione pro impedimento justitiæ, seu ad damnum corporale alicui inferendum xxx. sol. Pro resistentia executionis justitiæ vel nocturna vagatione xl. sol. præter satisfactionem partis læsæ, &c. Illud inquam Statutum hoc anno conditum est, solenniter autem posthæc obtinuit, ut Cancellario palam prælegeretur quoties ad Munus suum admittendus esset. Quod ad multas vero attinet exinde emergentes, Universitati primitus addicebantur, postea autem inter Cancellarium & Procuratores dividi solebant, portione aliquâ Fisco Academico reservatâ.

Cæterum hoc de quo loquimur Statutum non ita præfinitum restrictumque fuit, ut ad Oppidanos turbas inter se moventes minime pertineret, quanquàm illa quæ in margine adhibetur *Scholarium*, eorumque servientium, mentio id videatur innuere: verba enim illa in unico exemplari comparent, & suspicioni ansam non levem porrigunt, per scribæ errorem irrepsisse. Quinimmo certissimum est, pacis tutelam, Academia in solidum conceditam: Civesque juri huic pertinaciter oblectatos, unde ut in ordinem coegerentur, hac ipsâ in causâ *Henrici Beaufort* Episcopi *Wintoniensis*, Cardinalis, & regis *Hen. IV.* Fratris hic olim enutriti, opem deposcebat Academia, literis c. eâ de re conscriptis, quibus ipsum certiore faciant, quod postquam edidissent Statutum laudabile & maxime necessarium, ad studentium quietem, & cæterorum prædictam villam inhabitantium, contra pacis violatores, &c. quo minus executioni demandarent, per *Villanos* Cives scil. impediti essent: rogant itaque ut ipse auctoritatem qua pollebat interponeret: quod feliciter successisse postea docebimus. Quod si Universitati fas jam erat multam pecuniariam de *Cognitione extra Curiam visi Franci Plegii* municipibus irrogare, penes eandem quoque fuit ante *Henrici VI.* concessionem. consimilem pœnam propter Platearum neglectum tam intra Curiam visi *Franci plegii* quam extra deposcere, amerciamenis illis Ballivis urbanis nequaquam reddendis. Sed hæc forsan in iis quæ ad rem historicam haud adeo

spectant nonnullis videbor: utcumque hæc omittenda minime videbantur, quibus amplissima Universitatis per hæc tempora jurisdictio egregie innotescat.

CICCDXXXIV.

Sub hæc gravis quædam contentio inter ipsos Academicos exarsit, quæ cum totius anni decursu, laborante frustra Cancellario, restingui non posset, tanti mali remedium ab *Humphredo Duce Glocestrensi*, Patrono suo colendissimo, petendum existimavit Universitas. In ejus vero ad eundem d. literis sic breviter de prædictâ Seditione legimus: --- Sed in hac studiorum via quadam discordia scientiarum & virtutum noverca in Universitate Matre, nostra nuper est orta, an debeant Baccalaurei, primum facultatis gradum obtinentes, in publicis proclamationibus Scholasticis, appellari Magistri, quod nec statuta neque dicta Universitatis nostra consuetudines fieri decreverant ab antiquo. Unde eadem nostra Universitas, scrutatis antiquis consuetudinibus, decrevit quod in posterum in talibus Scholasticis proclamationibus in dictâ Universitate nostra à suis servitoribus Magistri non debent appellari, unde tales cum citationibus & mandato regio a saculis inaudito dictam nostram Universitatem vexant, inquietant, & perturbant, privilegia, consuetudinesque ejus temerariè violant, Cancellario & ejus commissario obedire contemnant, in nostri studii discrimina manifesta; hinc vestra dominationis, &c.

Quod si dissidiorum istorum originem investigemus, apud Juris Civilis & Decretorum Baccalau-reos, Magistri sibi titulum arrogantes, reperietur; cujus rei indignitate perciti Regentes & non Regentes querimonias ad e. Regem, Ducem f. *Glocestria*, & præpotentes g. quosdam viros per literas deferunt, apud quos omnes Juristas adeo fundunt, ut ad Curiam de Arcubus & Potestatem Archiepiscopalem confugere impellerentur. Posthæc missâ denuo ad Regem h. Epistolâ ab illo contendunt Magistri, ut causam huc remitti juberet, utpote quæ non sine vi Privilegiis Academicis inferendâ in Curiam alienam transferretur. (Et enim vero tantæ per hæc tempora erant Curia illius de Arcubus corruptelæ, ut de illa ætatis ejus Scriptor i. retulit, quod omnes correctiones animarum fere destruuntur per appellationes vel per inhibitiones ibidem.) Sane autem a parvis initiis tanta sumpserunt incrementa præfatæ lites, ut, totâ pene Academiâ in factiones abeunte, haud parva forte calamitas rebus nostris importata fuisset, nisi *Robertus Gylbert*, Episcopus *Londinensis*, & *Libertatum* nostrarum Conservator à Pontifice constitutus (id vero muneris *Innocentius IV.* Episcopis *Londinensi* & *Sarisburiensi* jam ante demandarat) auctoritatem suam interposuisset. Ad hunc autem literas dabat Universitas, neque tamen Ducis *Glocestrensis* (qui nobis nullis unquam in angustiis de-fuisse deprehenditur) opem implorare destitit, apud quem injuriam hanc suam his k. verbis denuo exequitur.

Serenissime Princeps, exordium cogimur depromere lacrymosam & tristis narrationis seriem amaritudinibus & lamenis, quoniam vestra serenitatis humillima Oratrix Universitas Oxon, nuper secunda filia Syon,

a In A. 63. b. 92. a. B. 78 a. C. 119. b. b Verba parentesi inclusa, in A. fol. 63. nec alibi, abentur: videntur quippe statum iis terminis coercere, ut causas tantum illas attingat, ubi altera pars Scholaris sit aut persona privilegiata, cum ad omnes tamen pertinere constet. c In F. fol. 32. b. ep. 84. d In F. epist. 91. e Ibid. ep. 93. f Ibid. ep. 96. g Ib. ep. 97, 98. &c. h Ib. ep. 107. i Gascoigne ut supra p. 375. k In F. ep. 106.

qua inter ceteras fidei filias praeclaruit famosissima, nunc lugubris luges in montibus, & in convallibus latebratur, nequissime attrita ad contradictionis aquas, ad serviendum in latere & luto & palea insolita servitute, ubi quondam floruit ut Regina: nam eam discoloravit nefanda malignorum oppressio, qui nostra statuta & consuetudines antiquas ac laudabiles ex papalibus privilegiis, & a vestrorum progenitorum Angliae Regum, in suis chartis & confirmationibus sibi concessa, ad perpetuam studentium quietem: utinam studentes continuata quiete in fortes Ecclesia Catholica columnas Regis & Regni sui, in dandis sanis consiliis excrevisse poterint, contemnunt, rapiunt, dirunt: in eadem, in Domini nostri Regis & Summi Pontificis contemptum, dictaque Universitatis dedecus opprobrium & exterminium ultimum: in tantum quod dicta Universitas à lectura compulsa desistere, & ab omnibus actibus Scholasticis, finem sibi proponens lugubrem imponet, in ululantis confusionis vultu, dies plangit & misere lamentatur, &c.

Ita Universitas. Sed hic obiter adnotandum, quod ex variis in hac epistola circumstantiis, scil. ex Papalium privilegiorum allegatione (quae spectare videntur ad Bullam illam Bonifacii VIII. vel IX. cui Universitas mandabatur renuntiare sub Richar-do II.) & quod per Romanum Pontificem, de quodam Universitatis nostrae, privilegiorumque ipsius conservatore provisum erat; nec non ex supplicatione Universitatis in causa inter ipsam & legistas & Decretistas in Curia de arcubus pendente, ut ad Cancellarii tribunal remitteretur juxta exigentiam privilegiorum Regiorum & Papalium, ex his inquam omnibus constare videtur, aut vetera illa privilegia Papalia tunc fuisse renovata, aut saltem Universitatem, illorum utcumque robore ac vigore illo tempore fuisse nixam. Utcumque non apparet Bullam Bonifacii de hujusmodi privilegiis Universitati concessam, ante tempus Regis Edoardi IV. per Sixtum IV. (ut alibi ostensum est) fuisse renovatam. Sed ut ut fuerit, effusis hoc modo querelis, voti demum compos facta est Academia; & renovata à praedicta Curia lite, causa in foro Universitatis ceciderunt Civilistarum & Decretistarum. Deinde vero ut constaret quanta sit Artium, & in illis Magistrorum, dignitas ordinatum est, quod in defectu Doctoris in Jure Civili, liceat Procuratoribus deputare aliquem Magistrum in artibus ad Civilistas ad suos gradus praesentandos; edito eodem tempore statuto altero de tuendis & defendendis Procuratoribus sumptibus Universitatis, contra Civilistas istiusmodi decretum impugnantes.

De contentione iis commemorandum insuper, duco, quod cum maximae arderent, (anno nimirum CIOCDXXXV.) Devonenses & Cornubienses, sicut ceteri de aliis plagis Regni Angliae (qui in festivitatibus suae patriae, antiquitus missam solennem in Ecclesia Universitatis, viz. B. Mariae Virginis celebrari obtinere solebant) in Festo S. Petri in Cathedra quandam Imaginem S. Petri de quadam Parochiali Ecclesia urbis Oxon, ad summum altare S. Frideswyde^b deportabant, ibique, non autem apud D. Mariam (quod fieri solebat) missam celebrabant, & Scholares & Laicos ad oblationem inibi accedere instigarunt. Id ne fieret, Cancellarius cum Priore & Conventu prohibere nitebatur, verum Do-

ctores & Scholares Legistarum nil pensi habuere immo & expresse restiterunt: unde gravis tumultus nascebatur; nocteque proxime sequenti magna multitudo Armatorum, Legistarum nempe, grassationibus nocturnis vacabat: quorum è numero cum nonnullos Dominus Cancellarius secundum statuta & privilegia Universitatis poena carceris punire voluisset, ceteri Legistarum factionis suae antesignanum quem Carceri emancipandum iussit Cancellarius, poenam per bidui spatium eximere. Quin & alter, ejusdem Cancellarii decreto custodiarum publicae additus ipsi in os restitit, insuper cum juxta Universitatis statuta bannitionis fulmine percelleretur, ille Bannitus regem appellavit, quod nunquam antea attentatum, saltem in casibus perturbationis pacis contumaciae aut rebellionis.

Hac Universitatem, ut par erat, gravissime urebant, quae proinde gestorum indignitatem Duci Glocestrensi^c significabat, cujus opera cum Regi etiam res tota innotesceret, is praefatum ad se convictum accersivit, ac severe increpitum Oxoniam deferri mandavit, rebellionis & Contumaciae, pacisque violatae rationem redditurum. Denique Magisterii, quem anhelabant, quemque posthac adipisci nitebantur, titulum consecutos nunquam fuisse LL. Baccalaureos ambigendum non est; cum in Registris^d passim antiquis eorum sub hac forma proponatur gratia: *Supplicat Venerabili Congregationi Regentium Dominus A. B. in LL. Bac. &c.*

CIOCDXXXV.

Agebatur adhuc Concilium Basiliense, praesentibus Oxoniensium nostrorum nonnullis; ubi lata lege^e cautum est, ut qui ibidem de componendis Ecclesiae rebus sategerant, ad dignitates ante alios eveherentur, non obstante Eugenii IV. Decreto. Aderat autem Petrus Payne, alias Clerk, Oxoniensis, acerrimusque Wicliffianorum Dogmatum imitator, qui cum Nicolao quodam aliisque Legatorum Bohemorum partes sustinebat. Petrus vero quem dixi in quinquagesimum usque diem de rebus fidei tangentibus^f disputasse fertur, quarum triginta & tres quarto Hussitarum Articulo de temporalibus vel Civili dominio Ecclesiae insumebantur, & cujus deinde argumentis edito libello obnitebatur Johannes Polomarus Decretorum Doctor, Sacri Palatii Apostolici Auditor, Ecclesiaeque Barchinonensis Archidiaconus. Tractatus illius initium est, *Deus in Adjutorium meum intende, &c.* qui & ipse ab altero quodam, in eandem materiam conscripto, inque Actis Concilii Basiliensis primae Hussitarum Propositioni praemisso, non multum differt. Ceterum Petrus iste Ulricum quendam Bohemum, haud parum juvabat in propugnandis & secundo ac tertio Hussitarum Articulis, de punitione scilicet peccatorum publicorum & de officio praedicandi (quibus tamen respondit i Henricus Childisren ex Ordine Fratrum Praedicatorum) inque Concilio illo tam sedulam in Bohemorum causam industriam exercuit, ut tributum à Clero Anglicano^g exegerit Pontifex pro illorum stipendiis qui partibus suis propugnandis adversus eundem Petrum militarent.

Natus autem est idem Petrus in Agri Lincolnien-sis loco quodam Haugh seu Hough dicto, tribus à Granthamia miliaribus distito; à quo & cognomen, de seculi ejus more, reportavit; quanquam & Petrus Freyng i. e. Francigena (quod Patre nempe Gallo

^a Ibid. in F. 64. a. ^b Ibid. fol. 40. b. ^c Ibid. ^d In I. fol. 5. b. 112. a. &c. ^e Ut in corpore conciliorum ^f Ut in vol. 1. Actorum in Conc. Basil. MS. in Bib. Coll. Ball. p. 535. 699. &c. ^g Ibid. p. 219. 355. &c. ^h Ibid. ⁱ Gascoigne ut supra in 2. part. Diſt. p. 455. ^k Foxius in Act. & mon. edit. 1583. p. 760.

oriundus) & *Petrus Inglys*, five *Anglicus*, quod in *Angliâ* natus esset, nonnunquam appellatur. Porro Gradu Magistrali ornatus, *Petrus Clerk*, seu *Clericus* nuncupari aliquando coepit, & inde est quod *Baleus* à *Petro Payne* diversum fecerit. A Patre vero, apud *Hogh*, quam prædixi, ut plurimum degente *Oxoniam* missus Grammaticæ, Logicæ, ac Philosophiæ feliciter studuit, & ad Magisterii gradum evectus Aularum S. *Edmundi*, *Albaque*, in Parochiâ S. *Petri* ad Orientem positarum, Principalis evasit. Nobiscum vero ingenii dotibus Artisque disputatricis peritiâ insignis habitus est, & Fratres ubique impugnans cum *Thomâ Waldensi* Carmelitâ de Mendicitate Christi, de Peregrinatione Religionis ergo, deque Eucharistiâ, Imaginibus, & Sanctorum Reliquiis, dimicavit. An reteram quod *Waldenus* b prodidit, secum utique, & cum Fratre quodam *Gulielmo* super dictorum Argumentorum aliquibus & voluntariâ mendicitate *Petrus* hunc disceptaturum, hæsisse imprimis, deinde vero mente turbatum, & insaniam correptum fuisse. Sed fides sit penes *Waldensem*; dubium tamen non est quin metu Fratrum in *Bohemiâ* evolarit; *Pragamque* contendens, & cum *Procopio*, hæreticorum (ut Pontificio utamur Idiomate) Coryphæo, contractâ c necessitudine, Librorum *Wiclyffianorum*. Apographa evulgârit; quare & *Bohemos* affatim d demeruit, qui cum *Oxonio* aliquantisper commorati fuissent, ejusdem viri opera secum in Patriam summâ cura deportarunt; quod ante alios fecisse comperimus *Johannem Hufse*, qui quamdiu nobiscum agebat in conquirendis describendisque *Wiclyffi* dogmatis totus fuit.

De *Petro* hoc nostro mentionem facit e *Baleus*, quamvis *Pitseo* cum *Wiclyffitis* omnibus reticetur; libros autem haud paucos contexuit, quorum alii contra Fratres; alii de sacrâ synaxi & ceremoniis scripti sunt. Scripsisse præterea i videtur sub hæc, durante nimirum Concilio *Basiliensi*, contra plenam Pontificis potestatem, & de tributo à Viris Ecclesiasticis per ipsum Regem, nec impetrata à Papæ autoritate, exigendo, quoties justî Belli necessitas efflagitaret; huic autem libello initium fecit, *Est opinio aliquorum quod Papa*, &c. Sed nec alia bene multa exarasse dubito, horum etiam temporum lectione haud indigna; verum cum ea inter *Bohemos* edita sint, in *Angliam* haudquaquam pervenere, quin haud longe à viri obitu (is vero *Praga* anno CIOCDLV. ex computo nostro accidit) aut casu aliquo deperdita, aut in cineres à Pontificiis redacta fuere.

CIOCDXXXVII.

Ad Concilium *Basiliense* revertor, in quo de *Anglis* sæpius, hæreseos inculcatis, quæstio habita est; e quibus *Philippus Norreys*, Doctor *Oxonienfis*, qui pridem in Aulâ Magnâ *Universitatis* operam literis dederat, Aulæque parvæ *Universitatis* Præses fuerat, censuris Ecclesiasticis percussus est; quod ex occasione litium cum Fratribus (quos *Armachani* exemplum secutus scriptis impetebat) coortarum a evenisse perhibetur. Lecturis enim *Philippi* Ordinariis in Scholis Publicis haud adeo delectatus *Gulielmus Muselwyke* Augustinensis, interque præcipuos Mendicantium Pugiles habendus, eundem tanquam hæreticæ pravitatis publice suspectum ad *Eugenium IV.*

detulit, & anathemate alligandum procuravit, Cancellarii Academici licentiâ (quæ quidem intervenisse debuerat) nequaquam petita nedum impetratâ. Accepto hujus rei nuntio, gravissimæ continuo inter utramque partem inimicitia gliscebant, mox autem operâ *Muselwyki* præfatus *Norreys* (cui additus *Edmundus Kirton* e Collegio *Glocestrensi*) ad Pontificem (*Basilea* ut opinor habentem) citatur, & ad varia Capitula, maxime vero ad ea quæ in Prælectionibus Academicis protulisse dicebatur, respondere jussus, nequaquam se purgabat, nec iudicibus parum sibi æquis satis fecit.

Inter hæc, in Cancellarii Curiam accitus *Muselwykus* (quod nempe fori Academici sententiam declinaverat, causamque ad externos evocandam curarat) comparere recusavit; & proinde cum integro *Augustinensium* Conventu suspensionis poenâ damnatur. Post autem paulo intercedente Academia ac Duce *Glocestrensi*, libertate donatur *Norreys*, cujus in gratiam literas testimoniales transmisimus, virum hæreseos, ut qui maxime, immunem profitentes; proinde illum exilio aut interdicto Ecclesiastico, multo minus fasce & laqueo mulcandum.

CIOCDXXXVIII.

A *Basilea*, ut præfati sumus, *Ferraram*, atque inde *Florentiam* deductum est Concilium; eò autem, assentiente Rege, missus b est *Gualterus Hunt* Carmeliticæ Ordinis Frater *Oxonienfis*, refutandis scilicet *Græcorum* & *Armenorum* erroribus. Verum cum de reliquis, siqui ibidem adfuere, *Oxonienfis* parum constet, ad ipsam regredior Universitatem; quæ alumnorum suorum paucissimos ad Beneficia Ecclesiastica, ex antedictis Synodorum Constitutionibus, evectos ægre ferens, Conventum ea de re agebat; animadverso autem Scholares per sæpe memoratas corruptelas ad pauciores longe recidisse, quo pestem à se illam, si fieri posset, averterent Academici, ad *Henricum Chichley* Archiep. *Cantuariensem*, reliquosque Prælatos *Londini* apud *Divum Paulum* coactos, de calamitate suâ scripserunt. Earum i literarum (dat. *xxiix. Apr.* hoc anno) pars maxima scitu admodum digna videtur, eamque propterea hic inferere non gravabor.

--- Apud aures pietatis & misericordia Vestrâ Clementissimi Patres, Universitas Mater nostra clamat cum Rachel plorans filios suos & noluit consolari quia non sunt. Olim siquidem alma ista Universitas pulchra nimis & decora aspectu fuit quasi vitis fructificans & flores ejus flores decoris & honestatis. Sed heu nostris jam diebus quam maxime dolendo referimus, pulchritudo & decor ejus emarcuit, marens ac squalidus factus est vultus ejus, & qua flore ac fructu hætenus sacunda fuit, filios jam cum his quos priori tempore genuit, præ paucitate minime numerabiles non honoris vel honestatis, sed pudoris & irreverentia potius in dolore & anxietate parit. Aliquando gloria & fama ejus ita percelebris apud omnes nationes & gentes Christianas fuit, quod non modo hujus tam inclyti regni, sed & totius pene orbis homines studendi atque discendi gratia ad eam confluerunt: tunc siquidem prosperata est in viis suis & singulari laudis titulo ab omnibus honorata: tunc revera Omnium artium ac scientiarum viris literatissimis atque eruditissimis ple-

a In cent. 7. nu. 86. & 97. b In præfatione ad opus suum & ad 10. ejus doctrinas, in exempl. impress. Venet. Tom. 1. c Gasc. in 1. part. p. 60. d Ibid. p. 111. e In cent. 7. ut sup. f In 3. vol. Actorum Conc. Basil. ut supra p. 333. g Vide in F. epist. 126. 127. 128. 130. &c. h Bal. cent. 8. nu. 39. i In F. Ep. 125. & in Reg. Chichley in part. 2. fol. 106.

na, non Schola lacera, non studia deserta, Aula vel Hospitia nunquam sane vacua videbantur. Sed quod sine lamentatione ac planctu dicere non possumus, nunc longe secus est: jam siquidem gloriosa mater olim tam beata prole fecunda, pene in exterminium ac desolationem versa est: sola sedet plangens ac dolens, quod non modo extranei, sed nec sui ventris filii cognoverunt eam. Sic si revera Patres fremitu bellorum annona pecuniarumque caritate depauperatum est regnum nostrum; tam sera insuper ac modica virtutis & studii meritis merces, quod pauci aut nulli ad Universitatem accedendi habent voluntatem. Unde fit quod Aula atque Hospitia obscurata vel verius diruta sunt; janua atque Hospitia Scholarum & studiorum clausa, & de tot millibus studentium qua fama est istic in priori aetate fuisse non jam unum supersit: at illi qui sane supersunt, tadium quam maximum vita habent, quod nullum fructum, nullum denique honorem post tantum studiis sudorem consecuti fuerunt: laborant etiam nonnulli usque ad senectam & senium viri per omnia doctissimi atque sapientissimi, primum & mercedem boni operis expectantes: sed quam mercedem, quemque honorem, qui ut Philosophi aiunt primum virtutis dicitur, virtus ac labor eorum consequatur. Attendite quasumus, sane filii lucis famosi, sancti ac instructi viri, qui iuste & ex merito promovendi amplioribusque honoribus ac dignitatibus Ecclesia sublimandi essent, ejiciuntur foras; atque indocti & simplices qui non literaturam cognoverunt, intrant in labores eorum.

O quam dolendum est piissimi Patres vineam Domini sabaoth, Ecclesiam scilicet unicam Dei sponsam, tam impudentibus atque indoctis cultoribus ad excolendam esse traditam: quomodo lucerna ardentes in SS. Dei Ecclesia erunt, si nec oleum, nec lumen in lampade fuerit: quid dicemus de his, nunquid primum oleum sanctae conversationis ac vita integritatem, nunquid & lumen doctrinae scientia & veritatis, quo officium sanctae praedicationis ac administrationis Verbi Dei exerceant, intus in animis foveant? Et quomodo revera scient cum literas non didicerunt? Attendite igitur obsecramus Patres, attendite columna & praecipua luminaria Ecclesiae quos operarios in Messiem Domini mittatis; respicite quasumus primum ad domesticos fidei eos, supplete qui lucernas ardentes habent in manibus suis, moribus & scientia probatos: licet enim Universitas mater nostra labente jam tempore plurimum depauperata atque humiliata sit; in singulis tamen facultatibus & scientiis, quidem electi ex millibus manent, adeo sane docti atque literati sicut & superiori aetate fuerunt; sed jam desides secordesque circa studium magis factos esse constat, quod nullum virtutis, nullum studii sui primum, nullam utique promotionem sese consecuturos autumant. Eo magis in desperatione positi cum tot ex praedecessoribus suis sine promotione, sine aliquo penitus studii sui premio dies clausisse extremos cognoverunt. Flexis igitur genibus obnixius quo valemus exoramus ac petimus, quatenus ad effectuale Graduatorum promotionem, oculos misericordia vestra convertere dignemini, considerantes qualem quantamque nobis occasionem adeo diligentius studendi & proficiendi prestabit si vota nostra audieritis gratiose. Moveat vos Patres ad tam pium ac sanctum opus primum Uni-

versitatis & cleri desolatio, & sicut bello inter Lacedaemonios ac Athenienses exorto Lacedaemoniis victoribus existentibus, dum in Graecorum concilio quaestio versaretur si Athenas delere fas esset: cum in Regno Graecorum oculi tantum duo essent; alterum delere nefas esse responsum fuit: Ita & dum in hoc florentissimo regno duo duntaxat oculi, una lucerna ardentis fuerint, Oxonia & Cantabrigia, alteram vel utramque deleri vel extingui seu desolationem pati nefarium esse iudicatis. Moveat etiam vos communis totius Ecclesiae & populi Anglicani utilitas: moveat tot pereuntium Animarum iactura, quas in Sacrificium Laudis non lucraturi estis: moveat amor fidei periclitantis malaque nefaria quibus indies fideles ab Haereticis vexantur, de quibus sic Apostolus scribit: Instabunt (inquit) in novissimis diebus tempora periculosa, homines sese amantes, cupidi, elati, sine pace, obviatores, habentes quidem speciem pietatis, virtutem autem ejus abnegantes, contra fidem reprobi, &c.

Literas hasce tradidit Cancellarius, qui miserrimum Academiae statum tanta arte enarravit, ut (suorum quoque dispendia eodem quasi tempore a perierentibus Cantabrigiensium Delegatis) Episcopos ad rem accuratius expendendam, ac ita denique faciendum adegerit: Quod nempe quicumque patronus Ecclesiasticus dictae Provinciae (viz. Cantuariensis) quodcumque Beneficium Ecclesiasticum, etiam si Dignitas vel Prebenda fuit, quod ad ipsius collationem, praesentationem, aliamve dispositionem quamcumque pertinet post publicationem ordinationis huiusce primo vacare contingerit, alicui persona alterutrius Universitatum praedictarum gradum Scholasticum habenti, Doctori, viz. Theologiae, Decretorum, legum vel Medicinae, Magistro Artium Licentiatove aut Baccalario in aliqua facultatum praedictarum, dum in Artibus Baccalarius in facultate sua antea determinaverat, seu alias in ordine Sacerdotali constitutus fuerit, juxta & secundum ipsius Patroni propriam electionem offerre, & si illud acceptare voluerit, conferre, seu alias aliquas de personis graduatis huiusmodi ad Beneficium Ecclesiasticum de quo praefertur cum vacaverit praesentare, seu nominare, aut pro persona huiusmodi juxta Beneficii jurisque dicto Patrono in eodem competenti qualitate deponere teneatur; dolo, fraude, seu malo ingenio, quibuscumque cessantibus in ea parte sic ex tunc collatione, praesentatione, nominatione seu quavis alia dispositione quorumlibet Beneficiorum ad cuiuscumque talis Patroni Collationem, praesentationem, nominationem, seu aliam dispositionem pertinentium sub ejusdem Patroni dispositione libera remanent: ceterum quodcumque beneficium, etiam si Dignitas vel prebenda fuerit, ad ipsius collationem, praesentationem, nominationem, aliamve dispositionem pertinet, alicui persona alterutrius Universitatum praedictarum, sicut praefertur, graduata conferre, ipsumve ad illud praesentare seu nominare, aut alias pro eadem ad ipsum Beneficium dispositione etiam teneatur, sicque successivè modis & forma praedictis usque ad decennium plenarie completum, effectualiter observetur, &c.

Quo haec autem executioni certius mandarentur, Archiepiscopus Cantuariensis Provinciae suae Episcopos, iique itidem Archidiaconos de Sanctione Synodali certiores fecerunt. Eadem tempestate Magistrum Johannem Castell, Magistrum Johannem

Hexby (Cancellarium sub id *Eboracensem*) Magistrum *Richardum Dobbys*, & Magistrum *R. Thornton* designavit Universitas, qui de consimili lege in Provincia sua ferenda cum Archiepiscopo *Eboracensi* agerent. Neque hac tantum ex parte voto potiuntur Academici, verum a decreto Archiepiscopali obtinent, ut Vicarii Generales, Officiales & Commissarii (quorum jam muneribus fruebantur Legulei quidam imperiti) ex utriusque Universitatis in iure Civili & Canonico Graduatibus deligerentur.

CICCDXLI.

Prælatos rei literariæ patrocinautes imitatus Rex, & decreverit Academicorum stipendia advertens, Mannerium de *Donnington* in Agro *Southamptonensi* collocatum (id autem ad Prioratum alienigenarum de *Diebourne* aliquando spectabat) cum Pensionibus quibusdam & terræ portiunculis ad *Willelmo burnbeck*, *Turnworth*, *Charleton*, & *Wymenbourne* in eodem Comitatu sitis, Hospitali *S. Antonii Londinensi* b transcripsit, eâ conditione, ut Scholaribus *Oxonienſibus* quinque, denarios quinquaginta; singulis nempe decem, qualibet hebdomadâ numeraret. Voluit autem ut e Scholâ tantum *Eatonensi* prodeuntibus, idque donec ad Gradum aliquem promoverentur, pecunia illa erogaretur; quod ad annum usque CICCDLXXIV. factum comperio, tum enim Nosocomium illud Collegio *S. Georgii* in Castro *Windesorianum* ab *Edoardo IV.* annexum est, dictusque redditus ad *Orientalis*, ut posthæc ostenditur, devenit. Haud ita multo post Rex Universitati copiam c fecit agros ad xl. solidorum valorem in usus quosdam commendandi.

CICCDXLII.

Secundum hæc, gravis inter Artium & Grammatices Magistros contentio incidit, quâ non modo turbata Academiæ pax, verum & facultatis postremo dictæ interitui prælusum est. Ejus autem litis hæc erat occasio. Nominari statim temporibus solebant Magistri quidam in Artibus qui Grammaticorum Scholas visitarent, deque earum disciplinâ inquirerent, quo nomine sex annuatim *Marcas* d accipiebant, quarum binæ ex reditu pervetusto veniebant, quatuor vero è Censu Academico pensitabantur; quod si pecuniam illam deficere aliquâ de causâ contingeret, cautum erat, (ne id Artistis quos prædixi fraudi esset) ut collatis Grammaticorum symbolis (his vero certa nummorum vis in Cistâ quinque Clavium erat) resarciretur. Factum hoc sæpenu-mero fuerat, jam autem conferre impensas recusabant Grammatici, imminutum Scholarium suorum numerum causati; quâ de re cum apud Regem haberentur querelæ, is eventilatâ contentione in Grammaticorum gratiam rescripsit, utque pecunia illa nequitiam exigeretur præcepit.

Cæterum nec destiterunt Magistri in Artibus Regi per a literas denunciare, coortæ litis culpam in Grammaticos esse derivandam, & ne præcipuè in Academia Facultati injuria fieret obtestari. Denique autem victores nihilofecius evasisse videntur Grammatici, qui stipendium illud in plures deinceps annos haudquaquam persolvisse comparent: constat tamen Artistas, pendente lite, *Johannem Brasyl* Grammaticum ad se f citasse, ejusque Artis Privilegiis pri-

vilegiis privasse, quod, secundum susceptum juramentum, & s statutum in eam rem factum, ab anno licentiationis in Grammaticâ, haudquaquam inceperat.

CICCDXLIV.

Frequentiores hoc anno tumultus in vigiliis Divi *Petri & Johannis Baptistæ* (in quibus & sæpius antehac concitari solebant) ab Academicis & Opificibus movebantur, adeo ut Rex Cancellario per h literas præceperit, ne in posterum congregari solenniter populum patiatur; qui & hoc eodem anno optime se adversus Academiam nostram affectum testatus est, cum potestatem Cancellarii in limites ab Urbe remotos extenderit. Res ipsa i sic se habuit.

Anno Dominica Incarnationis CICCDXLIV. *Henricus VI.* concessit cuicunque Cancellario *Oxoniz* & ejus commissario generali, potestatem in perpetuum banniendi quamcunque personam rebellem Cancellario, vel contumacem infra prædictum *Oxoniz*, ab Universitate, & hoc per xii milliaria undiq; Villa *Oxoniz* adjacentia. Ita quod, infra xii, milliaria circa Villam *Oxoniz* persona bannita quacunque, per diem naturalem non expectet sub pena nova incarcerationis per Cancellarium fienda, si infra xii, milliaria personam bannitam Cancellarius *Oxoniz* vel ejus commissarius capere poterit. Et hoc privilegium concessit Rex præfatus an. xxiii. regni sui, in manerio suo, in parco de *Wyndesore*, & Cancellario tunc existenti, scil. Magistro *Tho. Gascoigne S. T. Doctori* exequi præcepit pro se & pro successoribus suis in perpetuum.

Eodem anno *Hen. VI.* dedit privilegium Cancellario *Oxon* & ejus successoribus in perpetuum, ut qualibet persona probata vel suspecta de perturbatione pacis, inveniat coram Cancellario vel ejus generali Commissario sufficientem securitatem pro pace servanda: Et hoc faciendum si renuat, compellatur secundum discretionem Cancellarii, vel ejus generalis Commissarii, &c.

Sub id porro mandavit Rex, ut Conciones latinæ, jam frequenter omissæ, perpetuo deinceps haberentur; quo scilicet ejus linguæ, in desuetudinem pene abeuntis, studium in usum de integro reciperetur.

CICCDXLV.

Hac tempestate labentem Grammatices Facultatem sublevabat Benefactorum liberalitas; quorum de numero præcipuus haberi meretur *Thomas Browne* Episcopus *Nordovicensis*, qui diem hoc anno obiit centum *Marcas*, & eo amplius, k testamento sic legavit, ut tenuioris fortunæ Scholares sex, in Dicecesi suâ nati, inque re Grammaticâ & Sophisticâ operam *Oxoniz* ponentes, quadraginta minimum solidos singuli quotannis acciperent. Viginti insuper *Marcas* Academiæ, domicilium Cistis publicis reponendis molienti, addixit, necnon magnam facultatum suarum copiam, nostris perinde & Collegiorum *Canabrigienſium*, sedî suæ subceptorum, Graduatibus dividendam. Cæterum nec hujus viri nec aliorum effectus munificentia quo minus dicta facultas ad interitum declinaret, & purioris latinitatis studium paucis, ut infra dicetur, annis penitus exaresceret.

^a *Antiq. Britan. Edr.* 1605. p. 284. ^b *Pat.* 20. *Hen. VI.* part. i. m. 15. ^c *Ut in pix. EE.* m. 14. & in *pat.* 30. *Hen. VI.* p. 2. m. 9. ^d *A.* 44. *b.* 38. *b. C.* 25. *b.* 58. *b. D.* 56. *b.* 70. *b.* ^e *F. ep.* 154. ^f *Ibid.* fol. 62. a. ^g *Ut in B.* 38. *b.* 42. *b.* &c. ^h *In Aaa* fol. 38. a. ⁱ *Ibid.* fol. 37. b. ^k *In Reg.* *Stafford* fol. 131.

CICCDXLVII.

Hoc anno moriens *Thomas* quidam *Collage* x1. li-
bras *Oxonie & Cantabrigie* prædicantibus (ad exci-
tandam nempe Theologorum industriam) a reliquis,
quorum unusquisq; vi. fol. & viii. den. quoadusq;
pecuniæ ejus pars aliqua superesset, acciperet. Hoc
etiam anno è vivis migravit *Henricus Beaufort*, Car-
dinalis, & Episcopus *Wintoniensis*, quâ re Univer-
sitati à supremorum mandatorum curatoribus nun-
ciata, statutum^b est ut solennia anniversaria in die
mortis ejus, x1^o. nimirum *Aprilis*, fierent, utque
eundem cum reliquis Benefactoribus recenseret Aca-
demix Capellanus, quod scilicet is prægrandes pecu-
niæ summæ ad absolvendam Theologiæ Scholam
largitus fuisset. Sub id quoque de *Millis & exercitiis*
pro æternâ *Humphredi*, Ducis *Gloucestersis*, requie
celebrandis^c ordinatum est, qui utique varios ma-
gni pretii libros Universitati donarat. Verum de eo
pariter ac præfato *Wintoniensi* fusius edisseram ubi
de Bibliothecâ & Scholâ Theologiæ ex professo age-
tur.

CICCDXLIX.

Hic Annus *Gulielmi Alnewick* Episcopi *Lincol-
niensis* pietate memorabilis est, qui cum satis con-
cederet, Bonorum partem^d testamento, 11. *Decembris*
conscripto, inferioris conditionis Scholaribus, Dico-
cesi suâ & *Nordovicensi* oriundis, & *Oxonie* ac *Can-
tabrigie* literis invigilantibus detulit; quæ quidem
munificentia *Oxonienfes* mirum in modum refocilla-
bat, utpote^e peste hoc & superiori anno grassante
ad summam egestatem redactos.

CICCDLII.

Hoc anno duo cognitu digna reperio.

I. Quod cum Collegium *Novum*, *Mertonense*, &
Omnium Animarum duabus decimis Regi à Provincia
Cantuariensi concessis eximerentur, is eâ de re^f
Breve suum emisit, eorum certe alteri gratissimum,
& impendio opportunum, ex eo quod exundanti socio-
rum numero premeretur, & Commissariorum Ar-
chiepiscopalium decretis, jam ante in anno Dom.
CICCDXXV. memoratis, ad inopiam pene de-
ciderit.

II. Quod *Georgius Nevill*, è Collegio *Ballio-
lensi*, Comitis magni *Warwicensis* Frater, præsti-
tis in Nave Beatæ *Virginis*, prout Nobilium jam
olim filiis solenne fuerat, exercitiis, Gradum Ma-
gistralem, mense^g *Octobri*, capeffivit; quo Inci-
piente tantus Epularum apparatus fiebat, ut easdem
nullâ Registorum memoriâ æquandas, loco in Histo-
riâ hac meâ dignandas existimarem. Primo die fercu-
la sexcenta, secundo autem trecenta Scholaribus,
Inceptorisque cognatis, ac Familiaribus, apposita sunt.
Quin & pauperum & mediæ conditionis Oppi-
danorum habita est cura. Ipsæ autem convivarum
majorum gentium epulæ sic se habuere.

Mensæ primæ fercula his cibis instrue-
bantur:

A Suttletee, the Borehead and the Bull.
Brawne and mustard.

frumenty and meryson.
fisant in brase.
Swan with Charodue.
Capon of Grece.
Dernshem.
Doplar.
Custard royall.
Grant flampart deperted.
Leshe damask.
frutor lumbert.
A suttletee.

Mensæ secundæ fercula, his:

Wian in brase.	Carcell.
Crane in sawce.	Parttrych.
Pong pocoh.	Wenson baked.
Cony.	fryed meat in past.
Pygeons.	Lesb lumbert.
Byttor.	A frutor.
Curlew.	A suttletee.

Mensæ autem tertix fercula, his:

Gely royall deperted.	Larkys.
Danch of Wenson roasted.	Duynces baked.
Wodecoke.	Wiant in past.
Plover.	A frutor.
Knottys.	Lesb.
Styntis.	A suttletee.
Quayles.	

Nevillus autem iste proximo anno Cancellarium
Universitatis gessit, interpositoque inde triennio in
Episcopum *Exoniensem* creatus est, vix annum æta-
tis vigesimum tertium attingens. Tandem vero ad
Archiepiscopatum *Eboracensem* evocatus epulas tam
lautas tamque sumptuosas exhibuit, ut si seculorum
omnium Annales evolvas, tales à Præfato aliquo
institutas nullibi sis reperturus.

CICCDLIV.

His temporibus ægre ferens Academia Religiosos
quosdam *Parisienses* non sine suo & *Cantabrigiensium*
detrimento in Angliâ versari, literas, v^o *Aprilis*
die, ad Comitem *Sarisburyensem*, supremum Regni
Cancellarium, quarum partem aliquam negotium
omne aperientem inserere operæ pretium fuerit.
--- Itaque sic res in propatulum venit: quidam viri
religiosi forensium Universitatum, potissimè Univer-
sitätis *Parisiensis* hoc solum anni tempore titulo præ-
dicandi illuc usque veniunt, seu confessiones audiendi
ac Eleemosynas *Italicorum Virorum*, quibus nostri
studentes Religiosi illius lingue sustentari solebant, in
ipsorum dispendium, atque alma nostra *Matri* Univer-
sitätis minorem famam recipiunt & demeruntur: per-
ceptoque quod volebant statim post *Quadragesimam* suâ
repetere, & in hoc plane non parva miratione ducimur,
quomodo & ipsi permitti valeant sic infra regnum
nostrum, non solum naminis detrimentum ferre, verum
etiam quod timendum est concilia secretaque nostrâ
Reipublica per tales in latissima terrarum spatia sapiunt
promulgare posse, & quod in tantâ charitatis vinculo
nobis sociari præsumunt, qui nobiscum scientiis & gra-

^a Ib. fol. 138. ^b A. fol. 37. b. ^c B. fol. 63. ^d In Reg. Staff. ut supra fol. 178. ^e Aa. fol. 26. a. ^f In Reg. Kempe
compact. cum Reg. Staff. fol. 224. ^g Aa. 68. b. ^h In F. 77. 223.

dibus communicare volunt, unde laudabile Universitatis nomen longius diffunderetur sicuti decet. Deprecamur igitur quatenus nostrarum Universitatum filii Oxoniæ & Cantebrygiæ, quos apud nos examinatos censemus, aliis præferantur; nec tales aliarum Universitatum potissime (illius quidem in terra inimicorum) Parisiensis permittantur in repulsam nostrorum Studentium London expectare: quin potius Principum Dominorumque potestate, considerata regni varietate & nostrarum Universitatum honestate à tali purgatione extraordinaria coerceantur, &c.

His Academiæ querelis Regi explicatis, Angliâ emigrare jubentur Parisienses, nisi communicare cum Oxoniensibus in Gradibus & scientiis vellent.

CICCDLV.

Caterum eruditionis Academiæ incrementis vix quicquam contulit Regius ille favor, quin res literaria e Regni & ipsius Universitatis corruptelis in pessum quotidie ibat, veluti horum temporum ^a Scriptor reverendus Gascoignus in hæc verba prodidit. Jam enim (inquit ille) in Angliâ perit cura Animarum per Ecclesias appropriatas & per non residentiam Curatorum, & Prælatorum, & per indignorum promotionem, & per pluralitates Beneficiorum seu maleficiorum, & per pessimam collationem Gradus Scholastici, & concessionem Gratiarum indignis & vitiosis & inficis personis in Oxonia & in aliis studiis, qua collatio mala Graduum Scholasticorum non erit destructa quousque potestas dispensandi cum bonis statutis retrahatur à Regentibus & à Procuratoribus Universitatis, qui pessima concedunt pro lucro perveniente eisdem per Graduatos & per Graduandos per eosdem, &c. Alibi etiam hunc in modum: Item in universitate Oxon. sunt jam plures admissi ad gradum per pecuniam & non propter bonam vitam nec scientiam, & ideo perit scientia & residentia bonorum Curatorum, &c.

Porro autem Regentes Gratiarum & dispensationes, immo Gradus ipsos & licentias venales habuere; adeo ut perditissimos quosque & flagitiis coinquinatos Gradibus honestarent, inter quos recenset Author ^b prædictus Rectorem quendam Ecclesiæ, in Doctorem Decretorum admissum, quanquam de stupris ejus innumeris notoriè constaret. Insuper munia Universitatis publica, qualia sunt Bedellorum, pretio addebantur: Regentes enim (inquit ^c Gascoignus) ut publice & sæpe dicitur, vendunt officium Bedellatum illis, quos dicunt eligi in Bedellatum, & tamen non dant nec eligunt plures Regentes personam in officium, propter hoc quod habet necessaria ad illud officium, sed vendunt officium ut novi.

At vero fatendum est magnorum hac in re virorum, immo ipsius Pontificis vestigia fuisse ingressos, cum ille Episcopatum Exoniensem Georgio Nevill, vix dum ex ephebis excedenti, per hæc tempora, malo omni, ut plerisque videbatur, contulerit. Noviter intravit in Angliam (Gascoignus ^d legis) exemplum magnum peccati, quoniam Papa Calixtus III. licentiauit & dispensavit cum uno juvene sacerdote Magistro Artium Georgio Nevill, qui ipse existens xxiii. annorum vel circiter, haberet omnes proventus & redditus Episcopatus Exoniensis, & quod omnia beneficia sua alia retineret, qua habuit ante illam licen-

tiam Papalem, ita tamen quod ipse tunc annorum xxiii. non esset consecratus in Episcopum Exon. quousque attingeret xxvii. ætatis suæ annum, & sic Papa habilitavit eum ut vocaretur electus & confirmatus Exon Episcopus, & quod reciperet per certos annos omnes proventus illius Episcopatus, sed non quod consecraretur in Episcopum illius Civitatis Exon per annos xv. & ideo verè tale venenum intravit tunc in Ecclesiam Anglicanam, & tam nequam posteris exemplum. Ille enim juvenis Georgius filius Richardi Comitum Sarisburiensis fuit licentiatum Romæ ad pecunias Episcopatus Exon colligendas, sed non ad animas illius Episcopatus Deo colligendas, &c.

CICCDLVI.

Refert ^e jam sæpe citatus Gascoignus Idiotam quendam Archidiaconatu Oxoniensi sub id fruementem, exacerbandis eruditorum animis occasionem haud leviem præbuisse. Hunc autem excordis cujusdam militis filium, & ab ineunte ætate, pueruli regiam propagine oriundi socium, seu magis morionem, fuisse perhibet; eaque propter cum annum decimum octavum ageret prædicto Archidiaconatu, annuo centum librarum redditu æstimato, post paucos vero annos opulenti duabus rectoriis, & duodecim Præbendis donatum. Proventus insuper omnes Secularis quidam colligebat, nullaque acceptorum ratione redita, Archidiaconum constituto pro libitu stipendio alebat. Muneribus autem hisce Ecclesiasticis in vigesimum usque annum potitus est præfatus hebes nullis sacris Ordinibus initiatus, qui tamen de viginti milibus animarum curam agere debuisset, nunquam tamen in Beneficiorum Ecclesiasticorum aliquo residebat, victum in domo privata, longeque à populo, quorum saluti prospiciendum erat, ex Apostolica dispensatione sumens. Præterea ad ebrietatem quotidie potabat, nec moribus magis quam eruditione spectabilis erat, tale denique responsum Gascoigno, quid de ^f Clero existimaret querenti, protulit; non curo de clerimonia, ego enim majora habeo quam magni Doctores, & ego credo ita bene sicut illi, credo enim tres Deos esse in una persona, & credo quicquid Deus credit. Hæc autem, & similia, depravata quam maxime Ecclesiæ argumenta Authorem nostrum inducere, ut sacris sese muniis omnino subtraheret, quanquam haud vulgariter doctus esset, & Academiæ Cancellariatum sapius obisset.

CICCDLVII.

Per hæc tempora & antea Academici quidam nostri in dispungendis Reginaldi Pecocke, Episcopi Cicerstrensis, propositionibus occupati erant, quas utiq; Præsul ille scriptis, concionibus, & Colloquiis quotidianis ingerere non cessabat, illarum vero numerum & septenarium non excedunt, & sic se habent.

I. Nullus scit probare quod Episcopus in hoc quod est Episcopus obligatur predicare in sua propria persona vulgo sua Diœcesi. accipiendo istum sermonem predicare in sua maxime famosa significatione.

II. Item posuit quod Episcopi non debent tenere seipsos esse obligatos ad predicandum in propriis personis suis, & communitati propria sua Diœcesi. in eo & pro eo quod sint Episcopi superiores aliis curatis, sed te-

^a In 1. part. Diff. Theol. p. 55. & 327. ^b Ib. p. 335. ^c Ibid. in 1. part. p. 425. & in 2. part. p. 593. ^d Ib. in 1. part. p. 320. & 257. &c. ^e In 1. part. ut supra, p. 31. 335. 336. & in Abbreviario R. Pecock MS. in bib. Bod. p. 11. ^f Ibid. in 2. part. p. 567. ^g Ibid. in 1. part. p. 343.

ventur tenere seipfos liberos & solutos ab isto onere
pradicandi, verbis positus in ista conclusione acceptis fa-
mosissimis significationibus.

III. Item Episcopi in hoc quod sunt Episcopi de-
bent habere scientiam in illis materiis quas curati in-
feriores debent predicare vel docere, & debent habere
majorem scientiam in responsione & solutione magna-
rum questionum quam debent habere Curati inferio-
res in hoc & pro hoc quod sunt Curati inferiores.

IV Item Episcopi habent auctoritatem ad resumen-
dum & assumendum sibi & ad dimittendum quando
volunt officium & opus Pradicationis consimiliter sic
ut habent potestatem ad resumendum & ad accipien-
dum quodlibet ad opus Cura pertinet infimo & im-
mediatissimo Curato quando volunt, sic quod per hoc
Episcopi non sunt impediti à meliore opere sua ordi-
naria Cura quod per eos fieri debet & quod non potest
fieri ordinariè per alium Curatum.

V. Item Episcopi possunt pro diversis causis esse
absentes à suis Diocesibus & non residentes in suis
Diocesibus excusatoriè & meritoriè & cum gratiarum
actione penes Deum, & aliter peccarent coram Deo,
durante tempore illarum causarum.

VI. Item magis utile opus potest fieri animabus ho-
minum quam est opus pradicacionis, isto termino pra-
dicatione accepto in sua famosa, & usitata signifi-
catione.

VII. Item nec Papa, nec Episcopi Angliæ sunt
Symoniaci in hoc, & pro hoc, quod recipiunt à Papa
suos Episcopatus per provisionem, & solvunt primos
fructus suorum Episcopatum.

Has ille Propositiones ad Crucem Paulinam
Londini, anno CIOCDXLVII. quo nimirum tem-
pore Episcopatum *Asaphensem* gerebat, in Concione
propalavit; deinde vero in charta vulgari & Per-
gamena indentata descriptas viris pluribus^a detulit,
nominatim *Gualtero Hart*, Episcopo *Nordovicensi*
Fautori suo, *Adamo Molens* Episcopo *Cicestrensi*, &
Vincentio Clement Doctore *Oxonienfi* arrogantissimo,
qui minis & promissis Gradum Regentibus & non
Regentibus in magnâ Congregatione coactis extor-
serat, quorum haud paucis, Conscientiæ fidem ser-
vare cupientibus, statutum erat eundem repellere.
Ad *Pecockium* redeo, qui cum opiniones suas pro-
seminaret, oppugnatores frequentes ex utraque, maxi-
me vero *Cantabrigiensi*, Academiâ habuit, eisdem
Concionibus, Scriptis, & Determinationibus, Lon-
dini coram *Johanne Stafford*, LL. D. & Archiepiscopo
Cantuariensi, ac deinceps coram Archiepiscopo
Kempe, & *Thomâ Bouchier* successore ejus, multisq;
præterea Episcopis ac Theologiæ Doctoribus, cele-
bratis, convellentibus. Horum de numero^a erant *Gil-
bertus Worthington*, *Gulielm. Littefeld*, *Petrus Be-
verley* alias *Hyrford*, è Diocesi *Lincolniensi*, *Guliel.
Myllyngton* ex Agro *Eboracensi*, Doctores *Canta-
brigienses*: *Thomas Eborall* Collegii *Wythyngdonensis*
Præfectus, & *Johannes Burbach*, *Oxonienfis* uterque,
præter eruditos Familiarum Mendicantium Docto-
res, nostræ plerosque Universitatis Alumnos. His
addendi Doctores *Hugo Damlet*, qui *Pecockium* illum
è Scriptis suis hæreseos coarguit, *Johannes Bury*
Monachus *Augustinensis*, & *Johannes* ^c *Mulverton*,

Oxonienfis, quorum tamen duorum scripta videre
nondum contigit.

Pecockius autem in *Walliâ* natus perhibetur, unde,
post annos aliquot in re Grammaticâ positos, *Oxo-
niam* accessit, & inter socios *Orielenses* brevi coopta-
tus, Episcopus demum *Asaphensis* potentum duo-
rum Clericorum operâ^b creatur. Haud ita diu,
Theologiæ Doctor, ex vitiosa Regentium & dispen-
satione, nobiscum evasit, exercitiis pro formâ nequa-
quam præstitis; sed neque pro Doctoratu à tempore
Inceptionis, quæ sub Monacho *Cisterciensi* erat;
Actum aliquem Scholasticum aut Concionando, aut
Legendo, aut denique disputando fecit. Brevi admo-
dum ad Sancti *Asaphensis* sedebat, operâ enim *Gulielmi
Saffolciæ* Ducis, quicum gratiâ plurimum valebat,
& *Gualteri Hart* Episcopi *Nordovicensis*, qui eundem
Hæreticum esse (seculi nimirum dialecto cum *Vasco-
niensi* utor) probe noverat, ad Episcopatum *Cicestren-
sem* transferebatur. Posthac autem in eadem senten-
tiâ permansit, & viginti annorum spatio libros, si
Gascoigno fides, hæreticæ pravitatis refertissimos
Idiomatè Anglicano^c conscripsit, animo se va-
cillare testatus, ex eo quod inter scribendum pluri-
ma deleteret quæ mox iterum chartæ mandabat. Le-
prâ cum Juvenis esset, uti & cognatorum plurimos,
laborasse refert idem *Gascoignus*, morbum vero con-
similem adulti animum corripuisse perhibet, hære-
ticam nempe pravitatem intelligens, quam haud
paucis affricuisse asserit, juvenique speciatim *Oxonienfi*
annos viginti nato, Grammaticæque nobiscum stu-
denti. Secularis autem is erat, Regique de hæresibus
variis delatus, maxime vero quod die quovis jejunii
(inexpiabile planè nefas) carnibus vesci solebat,
Episcopo *Lincolniensi* in manus traditur, Carceriq;
Wallingfordiensi ab eo mancipatus est; apud quem
opinionem deinde suas retractavit, Monachumque
Abendoniam induens coram *Gulielmo* Abbate agnovit
errores sese omnes à solo *Pecockio* accepisse.

Hic vero *Pecockius* in Scriptis ubique suis sancto-
rum quatuor Doctorum, *Hieronymi* nempe, *Ambro-
sii*, *Augustini* & *Gregorii* auctoritatem^d vilipende-
bat, & improbabat, quoties de illis mentio incideret,
exclamare paratus *Vab de scriptis eorum sanctorum, nisi
ratione naturali dicta sua probarent*. Cum *Petro* ni-
mirum *Abalardo* sentiebat, cujus effatum erat quod,
*ille cito & male credit qui sine ratione naturali primo
credit*; licet hanc sententiam in Scriptis suis contra
dictum *Abalardum* refutârat *S. Bernardus*, sanctusq;
Gregorius^e affirmarat, quod *fides non habet me-
ritum cum humana ratio prabet experimentum*. Vo-
lebat^f porro *Pecockius* eum quidem sacræ Scriptu-
ræ sensum esse quem ejusdem author destinârit,
hunc tamen non aliunde colligendum quam à præ-
valente humani generis ratione. Præterea in Epi-
stola quâdam ad Doctorem *Gulielmum Godard* Fra-
trem Minorem, & *Oxoniensem* aliquando alumnum,
datâ, istius ævi Concionatores, Clamatores in pulpitis
appellavit. Insuper Symbolum Apostolicum vulgo
dictum habitumque, ab Apostolis fuisse conditum^g
negavit, variisque in eodem Articulis fidem dero-
gans (maxime autem, in libello cui *Provocatori* no-
men fecit) rem omnem ingenio humano assignat,
nec à Clerico quovis admittendum esse contendit,
unde novum ipse Symbolum, tædio plenissimum
procudit, Angliceque evulgavit, quod hoc eodem

^a His temporibus Annata vocabantur. ^b Gascoigne ut supra p. 343. &c. ^c Ibid. ^d Ibid. in Gasc. in 2. part. p. 595.
^e Vide Balæum cent. 8. nu. 20. & 44. ^f Ib. in Gasc. in 1. part. p. 324. ^g Ibid. in 2. part. p. 596. 597. & in 1.
part. p. 343. &c. ^h Ibid. in 1. part. p. 343. ⁱ Ib. in 2. parte p. 595. 596. ^j In homelia 26. ^k Ibid. in Gasc. in 1. parte
p. 502. ^l Ibid. p. 522.

anno *Londini* damnavit Archiepiscopus. Articulo autem illi fidem præsertim elevabat, quo dicitur Christum ad Inferos descendisse, eoque nomine *Doctorem Subtilem* erroris. ^a insinuat, Propositionem illam temporibus Divi *Augustini* in Symbolo non fuisse repertam asseverans. Hac in re *Grosiusto* palam repugnans, qui Capitulum de Christi ad Inferos descensu e Textu Hebræo sic reddito *et vita mea ad Infernum descendit* propugnavit, velut in Opusculo super *Psalterium* suâ manu exarato, inque celeberrimâ *Franciscanorum* Bibliothecâ *Oxonis* reposito, videre olim erat. Affirmavit ^b porro credi quidem posse Ecclesiam esse Catholicam, verum Christianum neminem teneri, ut ejusdem Constitutionibus obtemperet, quibus contraniti existimârit rectæ rationis dictamina.

Horum pleraque cum scriberet Episcopatu *Aphensi* fruebatur, anno autem CIOCDLIX. de Episcopis concionandi munere liberandis crebras habuit Conciones. Complures vero potioris notæ viri partes ejus fovebant, quorum de numero erant *Gul. Poole Suffolciæ Dux*, *Gualt. Hart* Episcopus *Nordoviensis*, cum Episcopis aliis haud paucis, quorum ^c plerique Academia *Oxonienſi* prodierant, quod etiam in causâ fuisse opinor, cur nostrates tarde admodum & inviti quodammodo contra virum, prædicando vel disputando biennii spatio surrexerint, quamvis *Myllyngtonus*, ex *Aulâ Clarenſi* in Academia *Cantabrigienſi*, *Pecockium* proximâ prædicandi vice ad Divi *Pauli* excipiens aperte ^d denunciavit, ut prosperis rebus uterentur ejusdem Patroni Regnum *Angliæ* haudquaquam esse passurum. Et profecto haud secus non ita multo post evenit, nam *Pecockii* Conciones, tum alibi passim tum *Londini* præsertim habitæ, tantam Episcopis invidiam apud plebem cumularant, ut eosdem his frequenter verbis ^e profcinderent: *Va Episcopis qui dantur, qui volunt vocari Domini, & ut eis serviatur genibus flexis, & equitant cum tot & tot pomposis equis, & nihil volunt facere prædicando verbum pro salute animarum, aut enim nesciunt prædicare negotiis sæculi & delitiis corporis impediti, aut quoniam non possunt verè prædicare nisi prædicant illa mala in quibus vel pro quibus ipsi Episcopi sunt rei, nec bona opera prædicant quæ Episcopi non faciunt sed negligunt & talia bona operantes derident vel non ponderant, &c.*

Hæc & familia conspirantem populi indignationem declarabant, quæ quidem eo nuper proruperat, ut anno CIOCDL. *Adamum Molens Ciceſtrenſem*, & *Gulielmum Askue Sarisburiensem* Episcopos trucidarint, eorumque juxta & aliorum Episcoporum Palatia solo complanarint. His adjiciendi Episcopi *Lichfeldiæ* & *Nordovici*, quos seditiosa plebs fugientes insectabatur; & Jurisperiti ac Episcoporum Officiarii spoliati partim, partim etiam interempti; denique Rectores & Vicarii *Cantiani*, aliique prope *Sarisburiam* & *Hungerfordiam* bonis exuti.

Sed nec prosperis rebus semper utebatur *Pecockius*, postquam enim præcipua qua nitebatur columna rueret, *Suffolciæ Dux*, qui anno CIOCDL. morti occubuit; aliique ejus fautores eriperentur, dici non potest quantam sibi apud omnes invidiam subito contulavit, quem hoc anno solenni Ordinum Conventu, ipsoque *Londino* excedere ^f jussit (Barone seculari ne uno aliquo intercedente) *Thomas Bouchier* Archiepiscopus *Cantuariensis*. Aliquanto post cum præciperet idem *Cantuariensis*, ut Libros suos omnes, quo

nempe de iisdem inquirentur, secundum Decretum in eam rem editum, adferret, rescripsit ille libros infra triennium contextos prolaturum sese, & Doctrinæ in illis contentæ rationem redditurum, ceterum quod ad alios pertineret, fateri se temere omnes & sine judicio maturo exaratos fuisse, ideoque quicquid illis inesset non esse defensorum. Attulit quidem deinde ad Archiepiscopum libros novem, verum, erasis pluribus in locis quæ scripta primitus fuerant, novo sensu interpolatos, qui tamen postquam à xxiv. Doctoribus jubente Archiepiscopo, ibidem, cum Episcopis nonnullis ipsoque *Pecockio*, præsentē, excussi fuissent, ex inquisitorum istorum sententiâ, erroribus immo hæreticâ pravitate scatere & declarantur, quod & Doctores illi coram Rege & Optimatibus probandum suscipiebant. Cæterum reclamabat *Pecockius*, eorumque judicium palam detrectabat, doctrinam suam ab iis qui sibi in Scholasticis disputationibus pares essent eventilandam frustra efflagitans. Causam vero suam perorantem adstantium plurimi verbis aspere castigarunt, speciatim *Georgius Nevill* ad Sedem *Exoniensem* electus, qui hunc indignabundus in modum corripuit: *Deus ex suo justo judicio, vult vos hac opprobria magna pati, quoniam vos indignè valde reprehendistis, & negatis esse vera, scripta verba per B. Hieronymum, & S. Augustinum, & S. Papæ Gregorii Doctoris dogmata, & etiam opera aliorum sanctorum. Ad quæ Pecockius, pariter me sic scripsisse, fui enim non sufficienter videns in materiis.*

Denique, habito sapius doctrinæ ejus examine, *Lambetha* xxviii. Nov. hoc anno præsentibus cum Archiepiscopo Episcopis, Doctoribusque haud paucis, Domino *Thomâ Stanley*, Dominoque *Scalys* Baronibus, scriptis aperte renuntiavit, librosque omnes, maxime autem quem de Episcopis ad prædicandum minime obligatis ediderat, revocavit; Episcopos vero, rem diligentius perpendentes, haud parum habuit sollicitos, quod ea Anglicanò sermone propalaverat, quæ populum à pietate potius averterent quam ad eandem incitarent. Cæterum his ita gestis, *Cantuariam* delatus est *Pecockius*, ubi admisorum pœnitentiam agens, versiculos hosce ipsum invisentibus proferre solitus est;

*Wit hath wonder that reason cannot shew
How a moder is Mayd, and God is man.*

Quibus in hunc modum pie subjecit *Gascoignus* noster.

*Lebe Reason, belebe the wonder.
Belef hath Mayry a Reason is under.*

Postremo autem, adventante die solenni causæ hujus cognitioni præstitutâ (quarto nempe *Decembri* hujus anni) *Pecockius*, abjuratis denuo Libris suis omnibus & opinionibus, ad Divi *Pauli* Cœmeterium deducitur, Stola Episcopali indutus, ibique ad Archiepiscopi pedes confedit. Aderant vero, præter multa hominum millia, *Thomas Kempe Londinensis*, *Joh. Low Rossensis*, & *Laurentius Booth Dunelmensis* Episcopi; quibus arbitris coram proferebantur xiv. viri illius Tractatus, quorum tres grandiori volumine & (ut ex recepto more loquamar) in folio, reliqui autem minori sive in quarto conscripti erant; omnes autem igni in eam rem parato immissi in cinerem;

^a *Pecock* in libro suo de fide parte 2. cap. 5. ^b *Gasc.* ut supra in parte 2. p. 396. ^c *Uti videtur* in *F. ep.* 241. ^d *Gasc.* in 1. parte. p. 409. ^e *Ibid.* p. 404. ^f *Ib.* in *Gasc.* in 2. parte. p. 395. ^g *Ibid.* 396.

res abierunt. Conspiciebat Operum suorum interitum ipse Author, fassusque id sibi dedecoris & ignominie peperisse insolentiam animi nimiumque fastum, *Maydstonam* in *Cantio* deportari iubetur, eoque in loco supremam sententiam expectare. Quoniam inde concesserit, aut an ibidem (ab Episcopatu enim detrusus erat) reliquam transegerit ætatem, prorsus ignoro. Constat autem quotquot Librorum ejus exemplaria *Oxonia* deprehendebantur, ad *Quadrivium* vulgo *Quaterbois*, decimo septimo dicti mensis die, concremata fuisse, Cancellario M^{ro} *Thoma Chaudler*, & Academicis universis eò solenniter procedentibus, qui & ante mensem datis ad Archiepiscopum^a literis detestari se hominis dogmata professi fuerant, ut diutino eorundem ea in re silentio ignosceret obsecrantes.

Hactenus de *Pecockio* illo, de quo certe hæc referenda duxi (tametsi ab instituti Operis ratione aliena nonnihil videantur) quod *Oxonienfis* fuerit, præsertim vero quod illa Scriptorum neminem attigisse crediderim præter unicum *Gascoignum*; cujus, cum eorum quæ refert pleraque, oculis & auribus præsens hauserit, vestigia premenda mihi religiose videbantur.

CICDLVIII.

Hoc anno ex occasione viri cujusdam privilegiati in Carcerem à Magistratibus Urbanis coniecti, magna nobis cum Urbe contentio exorta est, dum acerrime discuteretur, quinam Privilegiis Academicis vere fruerentur, præsertim vero an illa Scholarium famulis, iisque qui à *Robio Clericorum* essent, jure competere. Lis ea, sive ex utriusque partis compromissione, sive ex mandato Regio, *Johanni Chedworth* Episcopo *Lincolniensi* remissa est, ad quem *Londini* versantem perrexere Oppidanorum Deputati & Cancellarius Universitatis. Urbem sane haud levem pecuniæ summam ea de re expendisse^b liquet; cæterum Academici, vel in Diocesani jurisdictionem recidere metuentes, vel Episcopi illius æquitatem suspectam habentes, in magna Regentium & non Regentium Congregatione, xv. *Januarii* die^c definierunt & determinarunt, quod Episcopus *Lincolniensis*, nullam potestatem aut auctoritatem ab Universitate haberet, tractandi, terminandi aut finiendi aliquam materiam brigosam & litigiosam, ortam inter eandem Universitatem & Villanos, dum illa materia brigosa aut litigiosa sic orta, qualiscunque fuerit, concernat laudabiles consuetudines, statuta aut privilegia ejusdem Universitatis, aut abusum (si quis sit) eorundem.

Sic inquam protestabatur Universitas, nequis eam authoritati Episcopali (quæ Bullis Pontificiis soluta dudum fuerat) subjacere suspicaretur, ne Diocesanus etiam rebus se denuo nostris immiscendi occasionem arriperet. Ubi merito suspicienda est anxia & religiosa decessorum nostrorum, in juribus atque libertate conservandis sollicitudo. Adeo *Lincolniensis* præfulis tyrannidem metuebant, ut nè arbitrum quidem aut sequestrum paterentur: non ignari quam facili negotio Principum virorum consilia in imperia facessant, hospitemque armatum semel admissum, non raro in Hostem transire, haud finè armis depellendum. Postposito itaque *Lincolniensi* alioque ar-

bitro constituto, xxv^o dicti mensis Academia Doctori *Chandler* Cancellario, *Georgio Nevill* Episcopo *Exoniensi*, aliisque quibusdam copiam^d fecit videndi privilegia concernentia servientes Universitatis & tales omnes qui gaudere debeant virtute eorundem Privilegiorum, libertatibus ac Privilegiis ejusdem Universitatis, &c. Confecta ergo sunt per antedictos compositionis capitula, quæ cum ab Academicorum compluribus mature essent perpensa. Instrumento cuidam, xxiii. *Febr.* signato Testibusque roborato, inferuntur. His peractis Ballivorum alterum, *Stokys* nomine, vinculis liberavit Cancellarius, quem utiq; in Custodiam, (propter Scholarem contra Universitatis Privilegia xxviii^o *Junii* ab eo incarcerationum) dedisset, quod cum fieret, Regem *Woodstockie* agentem extemplo adivit Prætor Urbanus, ab eoque & Sanctiori Concilio humillime petiit, ad mandatum Domini Regis, & non Domini Cancellarii, (loquor ex quodam Registro) ipsum liberari & à carceribus dissolvi. Tamen tunc deliberatum erat per Concilium Regis & ultimatè discussum, quod quia prædictus Ballivus privilegiorum Universitatis presumptuosus Transgressor extiterat, ipsum in vinculis permanere ad tempus, quo placeret Domino Cancellario, illum Ballivum suum pensionarium ex sua gratia deliberare, &c.

Cæterum lite eo quo dixi modo dijudicatâ, Rex Ballivis per literas^f patentes præcepit, ut avertendæ Pestis, mundandas vicorum plateas curarent; Cancellario autem edixit, ut omnes lenocinium exercentes & meretrices ad duodecimum, vel saltem decimum, ab *Oxonia* lapidem ablegaret, juxta^g Chartam in hunc finem datam xxi^o Regni sui anno.

CICDLIX.

Inter hæc vero molestiam nobis haud vulgarem exhibuere Fratres Mendicantes, viri dissidiis perpetuo excubantes, quod eosdem, maxime autem Dominicanos, apud *Parisienses* fecisse constat. Atqui turbarum nobis datarum capita præcepta in^h Epistolis tribus aut quatuor ad *Gulielmum Waynfleet* Episcopum *Winoniensem* transmissis habentur, è quarum primâ nonnulla hic inferere visum est:

Reverendo in Christo Patri ac Domino D. Willielmo Dei gratia Wyntonienſi Episcopo, &c. Cancellarius Universitatis Oxon & cæteris ejusdem unanimis Magistrorum seipsos cum omni reverentia & honore debitis tanto Patri, &c. Inauditi vulneris acerbitate lethaliter jam percussus, in præparata subito ruina, vestra Universitatis Oxon matris nostræ propter inveteratos adversantium cruciatus, quibus tanquam telis durissimis perfodiebamur, internis multiplicare, compellimur doloris incendia vehementius. Falix enim dicta mater dum olim juxta filiorum qualitatem sicut ab initio consuevit, sanctiones edidis salutes; præ cæteris Universitatibus fructus uberes produxerat, & ad omnes mundi partes fluentia sapientia derivabantur. Sed quod præferimus pradolentes, tanta invidenti probitati versutia impiorum, quod per Fratres quatuor Ordinum Mendicantium, ex adverso contra eam Bullis Papalibus admirandis suggestionem impeggerant serpentinam. Non valentes siquidem dicti Fratres ex hac matre Filios ad placitum producere monstrosos, statuta antiquissima atque nova quibus totius Cleri hono-

^a F. fol. 104. ep. 233. ^b Ut in Rot. comp. Camerar. Oxon. 37. Hen. VI. ^c Aa fol. 115. a. ^d Ibid. b. ^e In pix. L.L. m. 3. & 4. & in initio A. & B. in C. etiam fol. 143. & in F. fol. 106. b. &c. ^f Harus ex Ryt. pat. 37. Hen. VI. p. 1. m. 7. ^g ut in Aa. fol. 37. b. ^h In turri Scholæ Oxon.

rifcentia diutius coruscavit, nituntur destruere, & contumeliosis injuriis, Citationibus ad Curiam de facto, & edictis & aliis novis propositionibus enormibus, coram Papa sua matris viscera lacerare, sicque filiorum unitatem molientes disperdere, ut ipsam Matrem possint extinguere, aut in confusionem totius Ecclesie pro sua libito voluntatis ad Gradus Scholasticos lascivire. Quippe licet persecutionum hujusmodi severitates corrodant penetralia cordis nostri, amplius tamen accrescit afflictio dolorosa, quod facultas Filiorum non sufficit contra tantam multitudinem sua propria Genetrici rependere medicinam. Exclamat igitur pia mater & savia plena doloribus in occulto in primis suas depromit angustias patri suo, ut tam in curia Romana, quam in Parlamento proxime celebrando superna pietate manum salutis dignetur apponere, & tanta miseria causam pro viribus defendere. Ne forsitan expugnantium furore (quod absit) invalescente paternali suffragio non adjuta, deficiat, & subjectioni adversariorum per petua se provolvat. Quia vero, &c.

His Academiam (quam & in aliis Epistolis de Fratribus illis, statuta sua violantibus & impugnantibus, conquerentem, immo a questus ea de re apud Regiam quoque Majestatem effundentem reperio) unde causa in proximo totius Regni Concilio audita, & secundum Universitatem terminata est.

CICCDLX.

Non procul *Henrici VI.* exitu jam sumus, qui licet Rempublicam crebris motibus concussam gesserit, a bonarum tamen literarum ac virorum eruditione praestantium patrocinio haud abhorruit, Academiam vero nostram, ubi in tenera aetate constitutus prima scientiae elementa imbibisset, imprimis fovebat, b munificentia adversus *Omnium Animarum* & *Divae Mariae Magdalene* Collegia deprædicandus. Sed neque beneficiorum ejus immemor erat, nec impari eum affectu prosequeretur Universitas, quæ, dum ille jus in Gallia suum ordinaret ac stabiliret, Missas die quovis dominico pro felici rerum ejus eventu celebrabat.

Quod ad ipsius Academiae sub Rege illo statum spectat, labefactatum haud modice offendo, quippe quæ multis olim Alumnorum millibus superavit, his temporibus vix mille numerabat; quæque viros literis ac disciplinis instructissimos quotidie effuderat, tantum non deserta & Incolarum penitus vacua comparebat. Id stipendiis exhiberi olim consolitis, nunc autem subtractis partim adscripserim, praesertim vero Beneficiorum Ecclesiasticorum nobis obvenientium paucitati, quam exinde profluxisse patet quod pleraque eorum Monasteriis Ecclesiisque Cathedralibus & Collegiatis consignarentur, sive (ut loqui amant Jurisperiti) appropriata fierent. Memini me a legisse Comitem quendam, Ecclesiam de *Hagtharth*, annui centum librarum census æstimatam, Monachis albis de *Bernas* addicendam procurasse, qui ut tam insigne remunerarent beneficium, fundam quadraginta quotannis libras reddentem eidem transcribere, cui haud ab simile est quod de Monachis *Eboracensibus* proditum est, eos nimirum Ecclesiam *Ormsby* pro *Manneria* de *Scottum* accepisse. Abbatia de *Cury*, praesiden-

te eidem *Gulielmo Cratfeild*, licentiam à Pontifice impetravit, Abbatem sibi in demortui locum, sede Romanâ minime consultâ, in perpetuum eligendi, quoniam nomine viginti quotannis libras persolvebant Fratres, totidem interea *Marcas Regi* numerantes, ut fas esset, Abbate diem obeunte, latifundia sibi retinere. Quo itaque hos sumptus sustinere possent, Ecclesias binas Parochiales Monasterio suo appropriarunt, quamquam sexaginta amplius rectorias prius possederant. Quin & plura hujus generis passim fuerant perpetrata.

Ex hac autem Ecclesiarum inundatione factum est, ut eruditi ubique Presbyteri deessent, dum à Conventibus & Monasteriis (quo ipsis uniusque lucrum uberius accresceret) Vicarii & Curati vilissimâ mercede conducerentur, ac proinde, quod usu semper venit, nullius doctrinæ aut cognitionis homunculi muneribus iis passimungerentur. Hanc ob rem dissensiones inter plebeios frequentiores emerferunt, quas Parochi olim scientiâ & probitate pollentes, nunc vero *Legulei* & *Advocati*, fraudibus innutriti, dirimebant; unde & postremo dictorum numerum adaugeri contigit, & populi fortunas, litibus erogatas, piis usibus, ac speciatim alendis in Universitate Scholaribus non sufficere. Hoc autem temporum tractu innumerae erant de curâ animarum cultuque divino neglectis querimoniae; ejus rei culpâ in Ecclesiasticorum à suis absentiam, & Beneficiorum pluralitatem, nec non viros impios aut indoctos ad dignitates in Ecclesiâ inque Academia ad Gradus evectos (quod plerumque fiebat dum probi & eruditi nobiscum delitescere quam ad dignitates malis artibus pervenire præoptarent) derivatâ. His iisdem malis, maxime vero Ecclesiarum Parochialium appropriationi tribuit *Gascoignus* Ecclesiae *Bobemia* everisionem (quorum à *Martino V.* remedium frustra petebat *Academia Pragensis*) qui & mantissæ loco addit, dogmata *Johannis Husse*, *Procopii*, *Petrique Payne* ad pessundandam illam haud parum contulisse.

Defecerant porro sub hæc (ut supra dictum) stipendia illa Clericis pro arbitrio pensitata, quæ exhibitiones vulgo appellantur, quod ex eo, præter causas supra allatas, evenisse arbitror, quoniam Episcopi (à quibus eorum pleraque erogari solebant) in suis fere Dioecesium haudquaquam residebant, verum in Curia Regiâ (prout Rectores & Archidiaconi in *Adibus Optimatum*) perpetim agentes pecuniam ibi omnem per luxum expendebant, unde factum est ut tenuioris fortunæ Scholares nec in eorum Palatiis (quod olim consueverat) nec impensis ab iisdem collatis in Academia pascerentur. Notandum vero quod ante *Henrici VI.* tempora, nunquam fuit Rex in Angliâ (inquit *Gascoignus*) qui retinuit secum aliquem Episcopum in curia sua nisi per annum vel per diem, nec aliquis Rex ante eum habuit Episcopum aliquem in suum Confessorem, sed unum bonum Doctorem in Theologia, & si Rex aliquis in causa fuit quod Confessor suus fuit electus in Episcopum, mox remisit & licentiavit eum ire ad suam Curiam, & nunquam postea occupavit Officium Confessoris Regii, & tunc Doctores fuerunt magna scientiâ & honoris, & positi in sessionibus & stationibus supra Milites & supra Decanos & Archidiaconos.

Insuper deficientem nobiscum eruditionem Provisionibus, quas vocant, & quas supra damnavimus, tribuendam non dubito, quæ quidem in causâ praesertim

* In F. fol. 109. b. ep. 238. * Ut in Rosso de Regibus MS. * Ut in collect. Nic. Byshop &c. * In Gasc. in 1. part. Diss. Theol. p. 60. * Ibid. p. 61. * Ibid. in 1. part. p. 60. * Ibid. in 2. part. Diss. Theol. p. 607.

fuere cur Scholæ pleræque nostræ clauderentur, Aulas autem, Introitus & Hospitia Academica, à Scholaribus deserta, Burgenses ubique incoherent. Haud sane ignoro contra injustum hunc Pontificis Romani in Angliâ Dominatum Leges pridem saluberrimas rogatas fuisse: cæterum eo jam denuo res deducta fuerat, ut non tantum connivente Rege *Henrico*, sed & palam permittente, Idiotæ juxta ac turpissimis moribus inquinati Episcopatus, Abbatis, & Decanatus (ne in dignitatibus aut Beneficiis inferioribus hæream) ex Provisione Papali consequerentur. De viro quodam ne sacris quidem ordinibus digno^a proditum est, Decanatum ex gratiâ illâ expectativâ, quam vocant, mille & quadringentis Marcis ab *Eugenio* Pont. Rom. redemisse; & cum, (interveniente etiam frustra regio mandato) à capitulo minime admitteretur, aliâ pecuniæ summâ Episcopatum sibi comparasse, quo cum frueretur, jus suum quoad Decanatum illum, nemini etiamnum ex jussu Pontificio assignatum, pretio addidisse, quæ quidem flagitia tametsi boni omnes, ac sani, improbarent, immo diris cumulerent, eadem tamen coram Rege *Henrico* defendere non dubitavit vel eo nomine execrandus^b Episcopus quidam. Porro dissimulandum non est Universitatem quoque ipsam culpæ haud immunem fuisse, cum in Munera etiam Academica viri parum digni cooptarentur, spreto *Grosteffiano*^c illo, quo facta ejusmodi in hæc verba redarguit; *Illi dant officia, qui nihil in dando quarunt nisi habilitatem recipientis, non autem lucrum & utilitatem recipientis*. Quare debitas quodammodo pœnas expendisse visi sumus, cum, prætermisissis qui multos in Academia annos posuissent, ad Dignitates unicè promoverentur ex famulorum Episcopatum avaritiâ sacris Ordinibus pretio & nummis honestati, qui in Universitatis forte Matriculam relati nunquam fuissent.

Utcunque tamen, Criminum nostrorum obliti datis ad *Thomam* *Bouchier*, Archiepiscopum *Cantuariensem*^d literis, ut Matris Academiae memor esset, & contra Pestem illam rei literariæ Provisiones Papales operam impenderet, efflagitavimus; & solatii certe nonnihil eâ sumus ratione consecuti, quippe cautum deinceps est, nequis intra Provinciae *Cantuariensis* limites in Clerum ascisceretur, qui à loci ubi esset commoratus Archidiacono, vel à Cancellario Academico, ejusve Deputato, Testimonium de meritis suis non adferret. Cæterum licet ad spem inde majorem accingeremur, eandem tamen haud ita multo post inanem penitus fuisse deprehendimus, nam lucrum tantum attendentes Antistitum Officiarii, ejusmodi Testimonia rarissime expectabant. Enimvero testatissimum est, hoc temporum tractu non modo nobiscum sed & apud externos quosdam, intermortuas jacuisse literas, quam rem cum ægre admodum ferret *Itolorum* optimus quisque, in animum induxit *Nicolaus* Pontifex prolapsas si fieri posset scientias erigere, ac propterea tum Bibliothecam celeberrimam in *Vaticano*^e extruxit, tum ingenuos omnes ad Artes hauriendas pariter & præmonstrandas maximis præmiis invitavit. Quod nos autem attinet, eruditionis propemodum expertes per hæc tempora fuisse vel inde liquet, quod (prout ex Epistolâ^f nostrâ ad Optimum quendam data compertum habeo) conue-

tudinem nobiscum veterem interruperint, quasi pristino *Oxonienfes* Commercio haudquaquam dignarentur, *Parisienses*, apud quos nimirum Disciplinæ eâ præsertim tempestate & paulo antea & florebant.

CICDLXI.

Illam doctorum *Oxonienfium* inopiam secuta est (neque enim aliter fieri potuit) studiosorum haud paucorum & quoad rem domesticam gravissima egestas; quare cum necesse haberent eorum aliqui regiones vicinas, stipem emendicantes, peragraré, licentiam prius, Cancellarii Academici manu firmatam, juxta^h statutum à Regni Ordinibus jam ante conditum, eam in rem obtinebant, quod hoc speciatim anno Aulae *Aristotelis* Scholares tres vel quatuor fecisseⁱ comperio. Eodem spectat quod de tribus quibusdam hujus seculi *Oxonienfibus* proditum^h est, oberrasse utique illos victum ostiatim efflagitantes, divitis vero domum tandem attigisse, qui cum & Academicos esse, & poeticâ aliquatenus facultate pollere, sciscitando intelligeret, ad puteum quendam deduxit, ad quem situli bini eâ, ut sit, ratione exantlandæ aquæ ponerentur, ut uno descendente alter continuo ascenderet, jussisse autem ferunt ut eorum quisque bina statim carmina super iisdem situlis effunderet, aliter enim elemosynam non esse reportaturos. Mox ergo qui *Bittaco* *χαῖπε* suum expeditit jejunos venter, & famelicos nostros versiculis instruxit; quorum primus hæc statim protulit:

Ha situla pendent dubia, nam dum vice versa

Retrogradum fert una gradum, redit altera mersa.

Secundus vero hæc;

Ha situla pendent bibula, variant vice, prima

Ebria nam surgit, sed sobria tendit ad ima.

Tertius autem ista;

Bina rotata per haustra, pericula nostra notescunt,

Sunt simul obvia, fronte ferocia, non requiescunt.

Et morem quidem illum apud Academicos nostros, egestate pressos, antiquitus receptum deprehendo; qui etiam proximo in seculo obtinuit. Testem hac in re appellare licebit eruditissimum *D. Thomam Morum*, qui post depositum Angliæ Cancellariatum, ingravescente scilicet egestate circumstantes filios his verbis allocutusⁱ memoratur. *Si convictum* (inquit) *istum* (Londini tum, in Novo Hospitio, ubi in Legibus municipalibus educatus pridem fuerat, agebat) *facultatibus nostris imparem deprehenderimus, Oxoniensem illum, quo magna doctorum perinde ac reverendorum Patrum frequentia quotidie utitur, descendemus; quod si nec ei suffecerit res nostra, licebit denique Peras comparare, & Scholares Oxonienses egenos imitatos, victum ostiatim quaritare, pro divitum foribus Salve Regina cantitantes*. At vero ne Academiam hinc nostram labeculâ aliquâ aspergant

^a Ibid. in 1. part. p. 339. ^b Gul de la Bere, Episc. Menevensis. ^c Rob. Grostest on opere suo super epist. D. Pauli in textum 2. Cor. 19. ^d In F. fol. 112. b. ep. 241. in quibus literis, obiter dicitur, quod omnes penè Episcopi Angliæ tunc erant Oxonienses. ^e Balæus de Vitis Pontificum in Nic. 5. ^f In F. fol. 100. b. ep. 225. ^g Vide in Ecloga Tho. James edit. 1600. p. 11. nu. 38. ^h In lib. statutorum Regni Angliæ edit. 1587. p. 186. ⁱ In Aaa. fol. 183. b. ^j In initio ejusdem MS. in bib. Coll. Iesu Oxon. ^k In vita sua cap. 11.

malevoli, sciant velim, & *Parisienses* haud minori cum egestate conflictatos fuisse, qui eo inopiae redacti olim fuere, ut Bullas in eandem rem Pontificias (quarum tenorem * vidisse mihi contigit) pro subsidio à Fidelibus colligendis obtinuerint. Quod Scholares ergo *Oxonienſes* ostentim mendicabant, non mirum est, cum pensionibus carerent, & omnia causâ Provisionum depravatè agerentur.

Cæterum ne Musas *Oxonienſes* exterminium omnino passas & fame eneectas suspicetur lector, Viros aliquot exhibebo hæc etiam tempora nobilitantes, quorum de numero fuit *Gulielmus Staplehart*, Ordinis Carmelitici Frater, propter scripta ac Disputationes Theologicas præcipuum Universitatis ornamentum à nonnullis habitus. Huic addendus *Cornelius Vitellius*, natione *Italus*, & in Novo Collegio Prælector, de quo audacter refert *Polydorus Virgilius* (forte eo stuporis adductus in popularis sui gratiam) quod erat omnium primus *Oxonii*, qui bonas literas docuit; ante *Coleti* vero puta & *Lilii* tempora, de quibus & ipse mentionem facit. Sed nec reticendus conspicuâ, pro seculi ejus ingenio, eruditione vir, *Thomas Gascoignus*, qui Cancellariatu Academico sæpius, ut infra docebimus, fungebatur. *Groffestium* ille ante alios suspexit, Pietate egregiâ morumque probitate, denique assiduâ verbi prædicatione, suspiciendus & ipse. Concionatores nobiscum perpauca invenio qui reliquis præluerent, *Cantabrigienſium* pariter (si Fratres Mendicantes excipias) non magnum fecisse numerum jure dixerim, quorum de numero erant *Mr Gilbert Worthington* Rector Ecclesiæ *S. Andreae* in *Holbourne* *Londini*, *Mr Gul. Littlefeld* Rector Omnium Sanctorum ibid. & *Mr Peter Beverley* alias *Hirforth*. E nostris autem in pretio, eo nomine, habebantur *Mag. Thomas Eborall*, Collegii *Wythindonenſis* Præfectus, & *Thomas Gascoignus*, mox ante laudatus; quorum uterque una cum prædictis *Cantabrigienſibus* *R. Pecockium* Scriptis, Concionibus, ac Disputationibus acerrime impugnabant.

Eorum vero incertitia, qui Evangelium hisce & sequentibus proxime temporibus dispensarent, exinde potissimum fluxisse dicendum est, quod non tantum Baccalarei in Artibus, verum & minime Graduati, immo in Academiam recenter, aut non omnino, admissi, sacris Ordinibus initiarentur, qui Ecclesiam non aliter ac egestatis asylum respicientes, & victum solummodo ac vestitum cogitantes, quam essent tanto muneri impares nil pensi habebant. Quapropter cum inde tam Universitatis ipsius, quam particularis cujusque Collegii, existimationem lædi adverterent prudentiores *Ædium* Præfecti, Scholaribus suis aditum ad sacros Ordines præcludere, usquedum debitum temporis spatium in studiis posuissent; id ipsum à dignissimo *Mertonensium* Custode, Doctore *Fitzjames*, factum * comperio, qui ex consensu sociorum psephisma condidit, nequis Baccalaureus Novitius in Collegium assumeretur, nisi juramentum prius daret, sacros se Ordines non ante suscepturum quam Regentiam in Artibus compleret.

CICDLXII.

Hoc anno sopitæ propemodum sunt lites, quæ priori inter *Rodnorum* & *Robium*, Franciscanos, tam graves (quâ de causâ non dicam) exarserant, ut postre-

mo dictus obtento à Curia de Arcubus mandato, prohibuerit quo minus alter in Theologia Inciperet; quam rem, cum aliis quibusdam eodem pertinentibus, ex ^d Registro quodam Academico ad verbum accipies.

Memorandum quod occasione cujusdam discordiæ orta inter venerabilem virum *Richardum Rodnore* & . . . *Roby* Fratres Ordinis *S. Francisci*, quidam ex parte ejusdem *Roby* impetrarunt à curia de Arcubus inhibitionem ne dictus *Ric. Rodnore* admitteretur ad gradum Doctoratus in facultate *S. Theologiae*; & ultimo die Junii, omnibus ex more dispositis in Ecclesia *B. Virginis* ad inceptions in diversis facultatibus celebrandas, quidam *Johannes Morley* serviens *Thomæ Matyn*, ut postea patebat, detulit prædictam inhibitionem in principio Inceptionum, Magistro *Gulielmo Ive S. T. Doctori* & *Rev. Patri D. Georgii Exoniensis Episcopi* ac hujus almae Universitatis Cancellarii Commissario Generali pro tunc in loco Cancellarii consueto sedenti, inhibens eum & Procuratores ex parte *D. Archiepiscopi Cantuariensis*, ne præfatus *Richardus Rodnore* procederet ad gradum suum: & assistebat huic nuntio in hac parte *Johannes Wallyngford* & *T. Martyn Baccalarei Furii*. Nihilominus tamen processerunt in Inceptionibus, & in tertio die sequente, convocati sunt coram Congregatione Regentium prædicti *Joh. Wallyngford* & *T. Matyn*, & ex consensu Congregationis missi sunt ad castrum tanquam perturbatores pacis & violatores privilegiorum, & in castrum educti, suspensi sunt per prædictum commissarium ab omni officio procurandi usque ad festum Michaelis proxim. sequens. 11. die Julii, *Joh. Morley*, quia detulit Commissario prædicto inhibitionem à curia de Arcubus, incarceratur in *Bo-cardo*.

Sic itaque, nec immerito, plectendum censuit *Robium* Commissarius, quem Privilegia nostra inaudita prius insolentiâ violasse omnino constabat, cum causam suam qualiscunque esset, in Curiam Academicam dijudicandam debuerit detulisse. Cæterum cum *Rodnorus Robiusque* litem inter se ex lite ferentes cum Academicis quibusdam, quibus omni studio ad se allectis, famam alterutrius mutuo lacere non destiterunt, & proinde ad seditionem res tenderet; metuens Commissarius ne integra demum Universitas in partes transiret, & tumultus aliquis exinde oriretur, quod Magistratum prudentem & piûm virum decuit faciens, cum Familia Provinciali egit, ut dissidentes in gratiam cogerentur.

CICDLXIV.

Sub id [saltem, vel paulo post, in Universitatem nostram invec-ta est Ars Typographica, quam quidem Deus in deploratæ pene eruditionis subsidium mentibus humanis indidisse videtur; utpote cum ad omni-genæ scientiæ incrementa tam egregie conferat, ut an illiberalium prima, an vero Artium ingenuarum postrema sit censenda, meritò dubitemus. Utcunque, eandem vel *Moguntiaci* vel *Harlemi* invenit *Tossanus* quidam, *Johannes Cutbergus* aliter appellatus, anno Dom. CICDLIX, cujus immensam expensam utilitatem *Thomas Bourchier*, Archiepiscopus *Cantuariensis*, nihil antiquius habuit quam ut *Angli-*

* In summis *Ric. Pophis* secundum stilum Cur. Romana. b In Hist. edit. Basil. 1534. p. 600. c In Reg. Coll. Merton inchoat. per eundem custodem 1482. fol. 7. b. & in lib. statut. ejusdem coll. in manibus *Vicocust.* fol. 17. a. d Aaa. fol. 232.

communicandam procuraret, atque ejus proinde suasionibus impulsus *Henricus VI. Robertum Tournour* (is Regi tunc temporis à vestimentis sive Robis erat) Marcis mille, quarum trecentas contulerat Archiepiscopus, instructum, *Harlemiam*, ubi scilicet prædictus *Cuthenbergus* Artem hanc novam exercebat, amandavit, ille autem *Gulielmum Caxtonum*, Civem *Londinensem*, & cum *Batavis* commercium habentem, sibi in socium periculi ac laboris ascivit.

Tournourus itaq; dissimulato quis esset, cum *Caxtono* nomen suum, ac mercaturam palam proficente, primo *Amstelodamum*, dein *Lugdunum* contendit, neque enim *Harlemiam* proficisci ausus est, quod oppidum illud quæstui suo metuens advenas perplures in Arte illâ explorandâ deprehenso carceri mancipasset. Absumptâ tandem maximâ dictæ pecuniæ parte, Regi per literas significavit *Tournourum* se demandatum negotium pêne confecisse; & acceptis post paulo marcis quingentis, artificem quendam inferiorem *Fredericum Corfellis* nuncupatum, nummis vero sollicitatum, induxit, ut personam nocte intempestâ indutus clam aufugeret, & conscensâ nave, eam in rem paratâ, *Londinum* trajiceret. Cæterum minus commodum videbatur artem excusoriam *Londini* exerceri, sed potius *Oxoniam* deduci placuit, id hortante Archiepiscopo, qui Cancellarius utique noster tunc temporis fuerat; unde Artifex iste transfuga *Oxoniam* transmissus est, custodiente illum vigilum manu satis validâ, ne antequam promissa præstaret furtim sese ex *Angliâ* subtraheret. Atque hunc in modum decem prius annis artem Typographicam *Oxonienfes* exercuimus, quam in quocunque alio *Europæ* loco, innotesceret, *Harlemum* si excipias, & quæ cum Oppido illo de ipsa Artis inventionione contendit, *Moguntiam*; tamen si haud ita multo post, ut nobilissima hæc Ars magis propagaretur, *Westmonasterii* etiam prelum instruebatur, nec non ad *S. Albani*, quin & *Wigornia* aliisque Monasteriis; excudendis argumenti Theologici & Medicinalis Codicibus. Libros autem juris vetitum erat Typis mandare.

Ad Academiam vero ut revertar, constat *Fredericum* illum, primum nobiscum Typographum extitisse, tamen si parum liquet quisnam *Oxonie* libellus ante alios imprimeretur; Hic certè loci excusus quidam comparet (à *Frederico* ut verisimile fit, licet nomen ejus minime apponatur) anno partus Virginei *CICDLXVIII*. Liber ille perspicuis magis, & pulchrioribus typis prodibat, quam recentiores nonnulli, in quarto autem, ut loqui solemus, habetur, cujus ad calcem hæc apponuntur:

Explicit expositio S. Hieronymi in Symbolum Apostolorum, impressa & finita Oxoniæ anno domini MCCCCLXVIII. xviii. Decemb.

Cæterum dubium non est & libros porro alios excudisse nobis *Fredericum*; quos inter censendus *Ægydius Romanus* de Originali peccato: Qui quidem *Oxonie* inchoatus est ad Festum Nativitatis an. Dom. *CICDLXXIX*. absolutus autem *xiv. Martii* proxime sequentis; quo anno & *Leonardum Aretinum* in libros Ethicorum in lucem edidit impressum prædictus typotheta.

Fredericum illum in Arte Thpographicâ nobiscum exercendâ excepisse crediderim *Theodoricum Rood Colonensem*; librorum vero quos excudit de numero est, *Alexander* de *Alexandria* in iii. libros *Aristotelis* de Animâ, cujus ad finem sic Legis;

Explicit sententiosa atq; studio digna expositio Venerabilis Alexandri super librum tertium de anima,

impressa per me Theodoricum Rood de Colonia in alma Universitate Oxon anno Dominica Incarnationis 1481. xi. die mensis Octobris.

Hujus ego exemplar, in Bibliotheca Collegii *Ænei Nasi* chartæ pergamenæ impressum vidi; cæterum libello ob calligraphiam superius laudato quoad characteris venustatem omnino cedit; quod sane & de libris quibuscunque ante media *Henrici VIII.* tempora excusis dicendum.

Proximum se dat *Johannes* quidam, *Scolar* cognominatus (*Germanum* fuisse autumo) qui prelum iuum in vico Divi *Johannis*, ac è regione Ecclesiæ *Mertonensis*, & speciatim vel in Aula de eodem Divo cognomen ducente (*Puteus* vulgo *the pit* hodie vocatur) vel in Aula *Byhamensi*, prædictæ ortum versus adjacente, collocavit; ubi postremis *Henrici VII.* ac primis octavi temporibus libros haud paucos excudit, quorum unum habeo ipse, hoc autem titulo insignitum:

Quæstiones moralissimæ super libros Ethicorum eruditissimi Johannis Dedicus Artium liberalium triumq; Philosophiarum Magistri optimè meriti, &c. impressæ vero erant istæ quæstiones, ut in earundem fine dicitur, per eundem Scholarem in viculo D. Johannis Bapt. moram trahentem Jan. MCCCC decimo octavo, mensis vero Maii xv.

Cum vero ex libro illo quæstum uberrimum facturus videretur, programma Cancellarii sigillo munitus impetravit, quo prohibitum est ne quis intra septennium hoc insigne quod dicebatur opus imprimat, vel aliorum ductu aut impensis vendat in Universitate *Oxonie*, aut infra præcinctum ejusdem, sub poena amissionis omnium librorum, & quinque librarum sterlingorum pro singulis sic venditis ubiubi impressi fuerint, præter poenam prætaxatam in decreto. Eodem anno & loco, quædam alia aliorum Authorum opuscula *Oxonis* impressa, in Bib. *Bodleiana* quondam reposita, vidimus: sc. Fratris *Peregrini de Lugo, Itali*, Principia seu Introductiones, *Tholosa* typis excusa, *Oxonis* autem, in vico *S. Johannis Evangelistæ*, ut illic habetur (licet perperam, pro vico *S. Joh. Bapt.*) an. Dom. *CICDVI*. proposita. Eadem *Londini* rursus edita, *Richardi Pynson* quidem typis, expensis autem cujusdam *Georgii Castellani Oxonii* morantis ad Interfigium *S. Johannis Evangelistæ* (eodem forsitan errore) ubi venum dabantur. Ita utrinque corrigo, quia in Urbe nostra nullus unquam fuit aut est illius nominis, scilicet *S. Johannis Evangelistæ* vicus, aut *S. Johannis Evangelistæ* in illo vico Interfigium. Recte igitur in quodam veteri libro typis excuso, in Bib. *Bodleiana*, in postrema pagella, & sub insignibus Universitatis *Oxon*; scuto scilicet, quod præfert expansum *S. scripturæ* codicem quem duo angeli ferebant, instructum *vii.* sigillis, & inter tres coronas collocatum, & Doctorali pileo intectum; hujusmodi adponitur inscriptio.

Finit compendium Quæstiuncularum de luce & lumine, noviter recognitum; impressumque in celeberrima Universitate Oxoniensi, per me Jo. Sclar in viculo D. Johannis Bapt. moram trahentem, anno Dom. MCCCCXVIII. mensis vero Junii xv.

Quid *Petrum Treveris* Typographum, à quo, *Roberti Whytingtoni* Grammatica latina *Oxonis* edita est an. *CICDXXVII*. commemorem, & alios circa hæc tempora & ante? Post prædictum vero *Scolarem* occurrit *Wynkenus de Worde* (*Wynandum le Worde* nuncupatum aliquando reperies) qui Typographiam in eadem platea vel vico tot annis exercuit, ut viculo

Grope Lane olim dicto, (Domicilio *Wyntkeni* contermino) nomen *Wyntkeni* impertierit, siquidem *Wyntken* lane ad patrum usque nostrorum memoriam appellari constat. Cæterum notatu dignum est, quod Ars illa (ni fallor) ad Serenissimæ usque *Elizabethæ* tempora (quippe tum *Josephum* quendam *Barnes* libros ex licentiâ Academicâ imprimenter reperiens) apud externos penitus hæsit, quibus permixta est ab Universitate potestas, jus & privilegium artem Typographicam exercendi, vel apud se retinendi, aut aliis communicandi. Adnotari hic poterit, prima artis hujus initia satis fuisse imperfecta; non enim metallo fusi characteres seorsim aptabantur, pro libitu dissipandi; sed solido ligno integræ pagellæ erant dedolatæ, deinceps prorsus inutiles, quæ etiam *Sinenfium* perhibetur methodus. Quod cupri laminis insculptas excipit formas, cylindro rotatum prelum, nuperum est inventum, *Iustumque Lipsium* authorem habuisse dicitur.

Cantabrigiæ quis primum eam detulit, hæreo: non solum enim nullum veterem codicem antiquitus illic calcographicis donatum characteribus hætenus reperi, sed etiam opus quoddam à *Gulielmo de Saona*, Ordinis Minorum, cui titulus *Margarita Eloquentiæ castigata*, illic an. Dom. *CIOCDLXXIIX*. scriptum & compositum, *Parisiis* excusum rudi satis forma an *CIOCDLXXX*. prodiit, quemadmodum apertè in ipso exemplari, quod in Bibliotheca Collegii *Corporis Christi Oxonia* adservatur, liquet: Insuper & *Roberti Allyngtoni Oxoniensis*, (de quo videtis in Coll. *Reginæ*) sophismata cum consequentiis, in usum Scholæ *Cantabrigiensis*, non illic *Cantabrigiæ* (quod expectandum si modo Typographica Ars tam citò illic fuisset recepta) sed *Londini* an. Dom. *CIOCDX* à *Wynando de Worde* edita sunt.

Atque hæc quidem hætenus de primo *Oxonia* Typographicæ artis usu, ubi in platea Sanctæ *Johannis* primò omnium (ut videtur) consedit, dicta sint. Nec immeritò quidem: nam si illud laudi dandum fuerit, vel *Lutetiæ*, vel disciplinis ipsis Mathematicis, vel *Henrico Hassiano*, qui primus circa an. *CIOCDLXXXIIX*. easdem disciplinas *Lutetiâ Vienne* transtulit, undè brevi tempore per universam *Germaniam* profeminatis Mathematicarum disciplinarum familiis, mirabiles tres Artes exinde sunt inventæ, Bombardica, Typographica & Nautica, ut *Petro Ramo* a placet: quanto magis ipsi *Alcuino Parisensis* Gymnasii fundatori & mecænati egregio, quem *Anglia* peperit, *Oxonia* lactavit, hæc omnia inventarum artium beneficia accepta referenda sunt? Æquum quidem erat ut Universitatum Mater *Oxonienfis* Universitas, cui aliæ fere omnes arrium & disciplinarum originem & incrementa accepta retulerent, hac etiam ex parte dignitatem suam tueatur; & Academicarum omnium prima artem Typographicam bonis literis promovendis natam, imbueret primo, & quasi consecraret.

Interim tamen, sua *Petro Ramo* de tempore adinventæ artis Typographicæ, vix constat sententia: Cùm enim antea dixisset *Henricum Hassianum* primum omnium disciplinas Mathematicas anno Dom. *CIOCDLXXXIIX*. *Lutetiâ Vienne* transtulisse, & inde tres illas quas dixi memorabiles Artes in *Germania* ortas & inventas fuisse, de Arte Typographica statim sic insert. Secundò ex eadem gente (scil. *Germanica*) Mathematico beneficio prodiit Typographia, quæ videtur in *Purbachii* tabulis ad *Regiomontanum* referri, inter cujus opera saltem tentata

ars illa mirifica literarum formatrix appellatur: cui supputationi Chronologia repugnat, cum primum Typographiæ exemplar *Moguntia* editū sit a *CIOCDLXVI* à *Petro Gerneso* puero *Johannis Fuslei*, ut constat è *Ciceronis* officiis, qui liber primus omnium, ut videtur, typis æneis imprimebatur. Cujus codicis exemplar membranaceum quoddam, ad finem hunc habet epilogum.

Præfens M. Tullii Clarissimum opus, Johannes Fust *Moguntinus Civis*, non atramento, plumali canna, neque area, sed Arte quadam perpulcra, manu *Petri de Gernhem pueri mei feliciter effeci*, finitum anno *MCCCCCLXVI* quarto die mensis *Februarii*.

Hic (inquam) epilogus, tempus indicat libri primum omnium impressi, nisi intelligere malis eadem mutatis mutandis omnibus libris tunc noviter impressis adscripta, quod verum esse facile crediderim. Ita Ars, hæc Artium omnium conservatrix Typographia, è mathefeos in *Germaniâ* studio primum nata est. Ita scil. *Ramus*, qui dum hæc ita sese habere asserit, nonnè concedit ante Mathefin in *Germaniam* propagatam, Typographiam extitisse? Siquidem *Ciceronis* ille de officiis liber, cujus & nos etiam cum eadem inscriptione exemplar in Bibliotheca *CCC. Oxon* vidimus, anno *CIOCDLXVI* immò an. Dom. *CIOCDLXV*. (ut habet aliud exemplar in *Bodleiana*) *Moguntia*, ubi primum Typographicum institutum est prælum, excusum prodiit, Mathefis autem juxta *Rami* sententiam, quæ Typographiam prolem suam veluti mater in lucem hanc edidisse dicitur, ad *Germanos*, adeoque primum ipsius Typographiæ authorem *Cuthenbergum* non ante an. *CIOCDLXXXIIX*. propagata & transmissa perhibetur.

CIOCDLXVI.

Prætermisso anno uno, quia in eodem nihil momenti alicujus occurrit, pergam ad sequentia, ubi adnotandum venit Academiam nunc temporis quoad numerum Scholarium plurimum imminutam, sc. *Aulæ & Hospitia*, quæ eruditis olim excipiendis vix suffecerant, ruinam jam minitabantur & in potestatem *Burgensium* devenere. Contabescentibus etiam hoc maxime seculo Artibus ingenuis, ante alias vero omnes Grammatica, quapropter id secum in animis versantes Academici, & malè metuentes ne Universitatem pessima demum occuparet barbaries, literas ad *Johannem Chadworth*, Episcopum *Lincolniensem* dedere, sic se habentes --- Ex olim filio (inquiunt illi) mira Dei providentia gratissimus nobis pater effeceris, nec te modo patrem, verum etiam & gratissimum patrem fateri non ambigimus. Quantum sibi hæc nostra ætate ferrea jactura dolori fueris, ab his qui te hoc damnum sape plangentem conspexere satis accipimus, maxime vero quod Grammatica, quam reliquarum scientiarum radicem esse constat, tamquam in exilio posita, regno è nostro abieris, deslere solebas. Huic tam gravi periculo remedium sape & multum, uti nuper accepimus, ferre tecum ipse cogitasti. Merito quippe jocundari debemus quod ea quidem res qua principibus habetur neglectui, à tanti patris corde non abscesseris. Hoc utique tam pium tam sanctumque propositum, quod à Deo seminatum certissimè scimus; eo quidem juvante amplissimos parere fructus indubiè expectamus.

* In 2. lib. Schol. Mathemas. b In F. ep. 254.

Cæterum quoniam Antistes ille pacto literis *Oxonienſibus* ſuccurreret, nequeo dicere; licet enim reſocillatæ Grammaticæ Indicia non deſint, priſtinas tamen vires ac nitorem, antequam bella inter Familias *Eboracenſem* ac *Lancaſtrenſem* ceſſarent, recuperari haudquàm opinor. Extiſſe quidem nobiſcum hoc temporum tractu conſtat, qui in Aulis quibuſdam prima illa eruditionis elementa puerulis traderent (quos inter occurrit *Johan. Cobbo*, Aula *Leonina* in Beatæ *Virginis* Parochiâ ſitæ Principaliſ, qui Magiſtrum ſuum *Lelandum* ſeniores eâ in re ſecutus eſt) vix quiſquam tamen inſignem docendi facultatem adeptus eſt ante *Johannem Holt*, qui ſcilicet cùm eâ egregie polleret, Grammaticam ſcripſit cui *Lac puerorum* ^a nomen fecit, & *Johanni Mortono* (is componendæ inter antedictas familias pacis author præcipuus fuerat) Archiepiſcopo *Canuarienſi* nuncupavit; ante illam vero non alium uſpiciam ejus argumenti librum Typis arbitror mandatum. *Holto* poſteriores ſunt *Johannes Stanbridge*, & Diſcipulus ejus *Robertus Whytingtonus*, qui varios de re Grammaticâ tractatus edidit, qui ad expoliendam ſeculi ejus latinatam ſummopere conducebant. Ut hiſ vero abſcedam, cum Lecturas ſuas *Oxoniæ* fundaret illuſtriſſimus *Wolſeius*, facultati illius ſtudioſis uſque adeo favebat, ut revocatis quæ eoſdem attingerent ſtatutis, Grâdus in eâdem, Baccalaurei ſcilicet, & Magiſtri ſeu Doctoris, denuo ſuſciperentur.

CIOCCLXVII.

Incidit hoc anno inter *Bernardum* ac *Suttonum*, Procuratores Academicos, & *Thomam Holymannum* ac *Richardum Buſſardum*, Ballivos urbanos, graviffima ^b contentio, cui anſam præbuit maleſicus quidam à prædictis incarceratus; ab hiſ autem, invitiſ illis, libertate donatus. Quæſtione vero eâ de re habitâ, quadraginta libris, Procuratoribus numerandis mulctantur Ballivi; quam ſummam ægre tandem & repugnantes ſolverunt, atque ſic demum integrata pax eſt.

CIOCCLXVIII.

Sub id Privilegia omnia à Deceſſoribus ſuis Uni-verſitati noſtræ conceſſa lubens ^c firmavit, & rata habuit *Edoardus IV.* quorum de numero ſunt cognitio cauſarum, in litibus Scholarium aliquæ alterâ ex parte tangentibus, at & Hoſpitiſorum taxatio quinquennialis, nec non Juramentum à quatuor Aldermannis, viii. Burgenſibus, Civibuſque in omni Parochiâ nonnullis, (prout ſupra ad an. CIOCCCLV. retulimus) exigendum, denique Charta *Edoardi III.* jura complectens poſt magnum cum Oppidanis conſlictum Uni-verſitati indulta. Corroboravit porro compoſitionem inter Academiam & *Richardum D'amory*, circa Hundredæ *Northgateſis* juriſdictionem, factam; chartam de mercatu ab *Edoardo III.* conceſſam; chartam de litibus ubicunq; Cancellario, intra Uni-verſitatis Præſectus, viſum fuerit dijudicandis; chartam *Henrici IV.* de limitibus Academicis, & Senefchallo inſtituendo (de quo plura inferius habebis) chartam quâ remiſſum habuimus annuum quinq; librarum redditum, pro ſupremo Mercatus jure olim

penſitatum, &c. denique chartam de Meretricibus, & contra pacem publicam rebellibus, ad decimum vel etiam duodecimum lapidem *Oxoniam* exturban-dis.

CIOCCLXIX.

Iſto quaſi anno Cantariam *Windelſoriam* fundavit idem Rex *Edoardus*, eamque duobus Presbyteris ^d assignavit, ab utrâque Academia cooptandis; primum vero nominariſſe comparemus *Oxonienſes Johan. Taylor*, Sacræ Theol. Profeſſorem, anno Dom. CIOCCLXXXI. qui & alios ſubinde indubitato jure delegimus ad annos uſque ^e CIOCCLIV. & LXVIII. quorum poſtremo *Chriſtophorum Tounſ*, ab Academia præſentatum, ^f repudiarunt Decanus & Canonici *Windelſoriani*, id nimirum juris arripiendum ſibi exiſtimantes; cæterum prolatis dein munimentis noſtris victi ſuccubuerunt. Sub idem tempus Uni-verſitati per literas (quod ex aliis ^g quibuſdam edoctus ſum) ſignificavit Rex, velle ſe Proteſtoris Academici titulum certis ſibi de cauſis aſſumere, quam rem novum *Athenis* noſtris ſplendorem accer-ſiſſe nemo eſt qui diſſitebitur.

CIOCCLXX.

Hoc anno veteres inter Medicos & Juriſtas inimi-citiæ denuo concaluere, quæ quidem pacem nobis peſſime turbarunt, cùm non abſque aliquâ Phlebotomiâ & ſanguinis emiſſione quaſi artem ſuam in tumultibus iſtis exercuiſſent Medici, præterierunt; quâ de re querimoniæ ad principes quosdam viros, ac ſpecialim *Georgium Nevill*, Archiepiſcopum *Ebo-racenſem*, ^h delatæ ſunt, Qualis vero exitus tumultibus iſis contigerit proditum haud invenio; tam manca eſt Regiſtrorum noſtrorum hac tempeſtate memoria. Cæterum cùm palam eſſet ejuſmodi lites è ſtatutorum noſtrorum antimoniiſ plerumque oriri, Cancellario paucis deinde annis poteſtatem fecit Pon-tifex Romanus ut Academicos poenâ & reatu perjurii ſolveret.

CIOCCLXXII.

Quandoquidem centum ſolidorum penſitatio, in Feu-dam firmam Mercatus fiſco (ut ſupra dictum eſt) debita, Academia remiſſa denuo exigebatur, interveniente ſtatuto quodam Regni, quod Reſumptionis dicitur (quo erat cautum, ut Poſſeſſiones ac Reditus quicunq; emptoribus aut beneficiariis in Coronæ fraudem tranſcripti reſtituerentur) libello ſupplici Ordinibus oblato ⁱ impetravimus, ut nobis indulta, lege prædictâ non obſtante, firmiter in poſterum adhærerent. Porro cum à Comitibus iſdem Parliamentariis lege eſſet ^k ſancitum ut Maneria quævis, fundi, tenementa, &c. (paucis tantum exceptis) ſubditis quibuſcunq; ab *Edoardo IV.* collata ad eundem poſtliminio redirent, Academiaſ etiam illo fulmine percuiſis, tanto periculo mature occurrendum arbitrati, Regem ac Senatum literis ^l tantisper ſollicitavimus, dum nequid inde detrimenti pateremur ab iſdem cautum eſſet.

^a Edit. circa an. 1497. ^b *Aaa*, fol. 251. 252. 255. &c. ^c In *pix. long.* 1. nu. 2. & in *Har. de privileg.* fol. 149. ^d *U* in *F. ep.* 301. 302. ^e Vide in *I.* fol. 143. ^f *Reg. KK.* fol. 58. 59. ^g In *F. ep.* 291. ^h *Ibidem ep.* 256. ⁱ *Six. BB.* nu. 19. & in *Har. ut ſupra* fol. 169. b. 170. b. ^j *U* in *ſtatut. Reg. publ.* in *Ed. IV.* & in *Har. de privilegiis* fol. 171. ^k In *F.* fol. 19. &c.

CICDLXXIV.

Hunc annum nil amplius insignivit quam Principis cujusdam Nothi ex *Burgundia* ^a adventus, quem convivio splendido, & solenni Disputationum apparatu excepit Universitas. Is, ut opinor, *Carolo Burgundia* Duci, foedere sub id cum *Edoardo* conjuncto, è stupro natus erat.

CICDLXXVI.

Sub id Regi nuntiatum est Academicos haud paucos *Wicliffio* & *Pecockio* in plerisque assensisse, Academiae itaque per literas mandatum est, ut utriusque Libros in Collegiis Aulisque exploraret, eorum vero sectatoribus poenam debitam irrogaret. In Convocatione solenni palam recitatae sunt regiae literae, iisque hunc partim in modum ^b recripsimus; --- Unde tuis generali in convocatione celeberrimis literis à nobis intellectis, omnes tam ipsius *Wiclefi*, quam etiam *Reginaldi Pecoke* libros atque tractatus, qui quidem apud nos quibusdam in locis quasi deserti & ignoti latitabant, accurata & diligenti praeconabilis Domini nostri Cancellarii tuae serenitatis capellani auctoritate, mox facta ubique perscrutatione suas in manus collectos, ne ii deinceps simplicioribus viris & (ut hominum plerumque se habent mores) ad malum semper pronis (tua nobis idipsum prudentia scriptitante) deceptionem & ruina occasionem, inducere possent; unanimi omnium nostrorum consensu comburendos censuimus: qui etiam heri, nobis omnibus ibidem praesentibus publico in loco, universi sunt igne consumpti. Si qua verò eorum utrorumvis opera in futurum poterimus invenire, ipsa pariter incenduntur. Qui praefatorum autem Doctrinae ullo modo patrocinari deprehendebantur, aut Academiae pulsi, aut sacris interdicti sunt, aut alia denique ratione poenas luebant, quorum de numero erat *Thomas Smyth*, qui de Hæresi, quam vocabant, suspectus, apud Regem se tandem ^c purgavit.

CICDLXXVII.

Hunc annum infamem reddidit gravissima duarum Aularum ^d discordia, in qua caesis quibusdam viris plurimisque vulneratis, necesse habuit Regia Majestas Arbitros nonnullos tollendae seditioni transmittere, quibus tamen dissidia inquirentibus, eas dederunt turbas Academici, ut coactus fuerit Cancellarius eosdem constituto Vigilum satellitio ab injuriis nocturnis defendere. Quem vero ea reseventum sortita est è Registris nostris minime liquet; quanquam aliquos Universitate reperio exterminatos.

CICDLXXXIX.

Tria tantum hoc anno occurrunt quae digna memoratu crediderim; atque illa sic se habent.

1. Direpta ^e est Cista *Warwicensis*, & pecuniâ simul pignoribusque ibidem depositis spoliata; quae

quidem recuperavit Procurator Australis, in Hospitio *S. Bartholomaei* reperta.

11. Tumultuatum adeo est ut Baccalarei permulti, qui praedicto Procuratori dum pacem tueretur subsidio venirent, sauciati ^f fuerint.

111. Scholae Artium *Osneiensis*, in plateâ Scholarum desertæ vacuæque fuerunt, quod quidem toto prope modum *Edoardi IV.* Regno contigisse ^g perhibetur.

CICDLXXIX.

Chartas pontificias aut annis exesas, aut casu aliquo iniquo deperditas, aut ab ipsis denique Papis revocatas, maxime autem insignem illam à *Bonifacio* pridem indultam, atque jam rescissam, secum haud sine dolore recolentes Academici; *Johanni Abbati Abendonensi*, Romam de Cœnobii sui negotiis hoc anno proficiscenti ^h suaserunt, ut confirmandas easdem & vigore pristino donandas impetraret. Ejus itaque opera compotes voti facti sumus, obtento *Sixti IV.* in hæc verba ⁱ Diplomate:

Sixtus Episcopus servus Servorum Dei ad perpetuam rei memoriam. Sedis Apostolica relictudo, qua in suis Actibus provida circumspectione dirigitur, bene merentibus premia largiter confert & illis concessis nova probationis adjecto beneficio specialis favoris gratiam impertitur iis, quos facti evidentia designanter denotans & obsequiosos cognoscit eadem, ut & ipsi ad ejus beneplacita promptiores existant, & alii ad eorum exempla & similia propensius excitentur. Dudum siquidem felicis recordationis *Bonifacio Papa VIII.* predecessore nostro pro parte hac Cancellarii Magistrorum, Doctorum, & Scholarium Universitatis Studii Oxon Lincoln. Diœc. exposito, quod nonnulli clara memoria Angliæ Reges, qui fuerant pro tempore, pro maiore quiete & tranquillitate studentium in eodem studio ipsis Magistris, Doctoribus & Scholaribus nonnulla ex post. . . . per tunc Angliæ Regem approbata inter alia concesserant, quod Cancellarius dicti studii pro tempore existens haberet omnimodam cognitionem vel quasi quorumcunque contractuum factorum, nec non punitionem seu quasi delictorum commissorum pro tempore infra limites Universitatis praedictæ, ubi saltem altera partium Scholaris vel serviens ejus aut aliâ jurisdictioni dicti Cancellarii subiectus esset; ita quod nullus Scholaris praefati studii vel serviens ipsius seu de hujusmodi jurisdictione dicti Cancellarii existens, occasione praemissarum vel alicujus earundem etiam tam per Brevia Regia extra Universitatem praefatam trahi potuisset, tribus casibus, viz. homicidio, mutilatione, & libero tenemento duntaxat exceptis; Quodque ipsi Magistri, Doctores & Scholares, vigore Concessionum hujusmodi in pacifica possessione vel quasi privilegiorum suorum fuerant à tempore cujus contrarii memoria non erat; ac eidem predecessori pro parte eorundem Magistrorum, Doctorum & Scholarium supplicato, ut eis similem concessionem facere ac ipsos ab omni jurisdictione, dominio & potestate quorumcunque Archiepiscoporum, Episcoporum, etiam Legatorum natorum dicta sedis, nec non Episcoporum & aliorum Ordinariorum judicium quoad contractuum initorum vel quasi, nec non excessuum ac delictorum infra hujusmodi limites praefata Universitatis commissorum cognitionem, & ipsorum excessuum ac delictorum nec

^a Inter Rot. comput. Procuratorum in pix. PP. ^b In F. ep. 268. ^c Twyn. lib. 3. sect. 190. ^d Comp. Proc. ut supra. ^e Ibid. ^f lb. ^g Ut in Rentalibus Osney in Thes. Æd. Christi. ^h F. ep. 287. ⁱ In FF. fol. 74. & A. 9^a. &c.

non contractuum vel quasi correctionem & punitionem una cum ipso Cancellario quoad premissos duntaxat non ut præsertur exceptis casibus & omnes actum Scholasticos auctoritate Apostolica exemit & totaliter liberavit, ipsosque Scholares & personas alias quamdiu in præfato studio ut præfertur degissent præfato Cancellario subiectis; ita quod idem Cancellarius de contractibus initis ac excessibus delictorum, nec non criminibus commissis per Scholares & alias personas huiusmodi cognoscere, excessusque crimina & delicta huiusmodi corrigere & punire, ac omnem jurisdictionem etiam Scholasticam & spirituales in eisdem Scholares & personas alias exercere libere & licite valeret secundum statuta, privilegia, & consuetudines studii prælibati, nec non qualibet excommunicationum, suspensionum & interdicti sententias, ac quoscunque processus quas & quos contra præfatos Cancellarium, Scholares & alias personas dicti studii contra tenorem & formam exemptionis & liberationis huiusmodi promulgari & haberi contingeret, irritos decrevit & inanes, jurisdictione tamen & potestate prælibati Cancellarii Universitatis, & Collegiorum ejusdem statuti & consuetudinibus, privilegiis & libertatibus illis, præsertim quibus caveri dicitur, quod in præmissis Procuratores & congregatio Magistrorum dicta Universitatis in huiusmodi Cancellarii jurisdictionem haberent in omnibus semper salvis prout in ipsius Bonifacii, prædecessoris literis desuper confectis, quarum tenores hic pro insertis & pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Cum autem sicut accipimus, dilecti filii moderni Cancellarius, Magistri, Doctores & universi Scholares præfata Universitatis cupient præmissis omnibus pro illorum subsistentia firmiori, nostri adjici muniminis firmitatem Nos qui præfatos Cancellarium Magistros, Doctores & Scholares universos ob fervorem puræ devotionis & fidei quam ad nos & Romanam gerunt Ecclesiam speciali dilectione prosequimur, præfatorum tam per charissimum in Christo Filium Edwardum modernum quam alios præfati regni Angliæ Reges eidem Universitati & in ea studentibus concessorum privilegiorum tenores præsentibus pro expressis habentes, motu proprio^a non ad ipsorum Cancellarii, Magistrorum, Doctorum & Scholarium aut aliquorum aliorum instantiam, sed de nostra mera liberalitate privilegia, concessionem, exemptiones & alia indulta tam per prædecessores, quam modernum & alios dicti Regni Reges eisdem Cancellario, Magistris, Doctoribus atque Scholaribus in genere vel specie data & concessa; & prout illa concernant, omnia & singula tam in Regum, quam prædecessoris prædictorum literis contenta, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, ac robur perpetua firmitatis obtinere debere decernentes, præsentis scripti patrocinio communimus, suppletes omnes & singulos defectus, tam juris quam facti, si qui forsitan intervenissent in eisdem. Et nihilominus quia sicut etiam accipimus, nonnunquam contingit Magistros, Doctores & Scholares dicta Universitatis, Statutorum & ordinationum ejusdem propter illorum multitudinem, ac per eos de illis observandis

præfatorum juramentorum immemores de perjurii reatu notari, ac in penas in dictis statutis contentas incidere, & diutius in illis remanere; propter quæ inter Magistros, Doctores & Scholares præfatos dissensiones, jurgia & scandala ut plurimum oriuntur; Nos huiusmodi scandalis obviare, ac ipsorum Magistrorum, Doctorum & Scholarium commoditati & quieti consulere volentes, motu simili, & ex certa nostra scientia moderno & pro tempore existenti dicta Universitatis Cancellario, Magistris, Doctores & Scholares universos, qui in præfata Universitate pro tempore degerint, quique ob transgressionem vel omissionem statutorum & ordinationum huiusmodi in perjurii vel aliam quamvis penam inciderint, si id humiliter petierint, ab huiusmodi perjurii reatu & aliis penis propter præmissa per eosdem Magistros, Doctores & Scholares forsitan incurfis, simpliciter vel ad cautelam quantum expediens erit per se vel per alium, seu alios absolvendi, injunctis pro modo culpa & transgressionis statutorum huiusmodi qualitate pensata, arbitraria & salutari penitentia, & aliis quæ de jure & consuetudine laudabili fuerint, prout noverit injungenda, ac cum eisdem Magistris, Doctoribus, & Scholaribus sic ut præmittitur transgressoribus, ut ad Gradus meritos promoveri, & promoti gradibus huiusmodi uti ac officia exercere, nec non beneficia quacunque sicut prius retinere libere & licite valeant, dispensandi, omnemque inhabilitatis & infamiae seu perjurii maculam sive notam, per se vel alium, seu alios abolendi ac illos in pristinum statum in quo antequam deliquissent seu decessissent erant, cujusvis alterius super hoc licentia minimè requisita, reponendi & restituendi auctoritate & tenore præmissis licentiam concedimus & etiam facultatem.

Ceterum quia difficile esset propter itinerum distantiam & viarum pericula pro singulis occurrentibus negotiis has nostras literas ad singula quaque hic transferri, etiam volumus, ac eisdem Cancellario, Magistris, Doctoribus & Scholaribus concedimus decernimus, quod harum literarum nostrarum vero transcripto manu Notarii publici signato & subscripto, nec non alicujus Prælati aut Curia sigillo authentico sigillato stetur, & tanta fides adhibeatur in judicio & extra, ac ubique quanta eisdem originalibus literis si darentur & exhiberentur; non obstantibus S. Memoria Innocentii Papa IV. etiam prædecessoris nostri & quibusvis aliis Apostolicis nec non bona memoria Ottonis & Octoboni olim in præfato regno Apostolica sedis Legatorum; nec non in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus & specialibus constitutionibus, ac præfata Universitatis etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus; nec non omnibus illis quæ idem Bonifacius prædecessor suis literis voluit non ob stare, ceterisque contrariis quibuscunque. Et insuper ex nunc irritum decrevimus & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attemptari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, constitutionis, communionis, suppletionis, concessionis, decreti & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire.

^a Non ad ipsorum Cancellarii, &c instantiam &c. Hinc excusantur à penalitatibus & multis interminatis per Ric. II. & Hen. IV. ^b Pejerascent.

Si quis autem hac attemptare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Dat. Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae CIOCDLXXIX. Id. Septemb. Pontificatus nostri anno nono.

Sic se habet Bulla hæc Pontificia, at in calce ejus, quæ occurrit in veteri libro Statutorum Domini Vicecancellarii sic legitur. *Dat. Romae apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicae millesimo quadringentesimo septuagesimo, idibus Septembris, Pontificatus nostri anno nono.* Manifesto librarii lapsu, cum, testante *Onuphrio*, ante annum Domini CIOCDLXXI. *Sixtus* iste IV. Pontifex Romanus non fuerit. Utcunque, priori Apographo, quoad temporis adnotationem, primas deferentes, diploma illud & regio permissu obtentum non est ut dubitemus; cum aliter indultum istud nobis in irritum cederet, & poenâ illâ quæ *præmunire* appellatur esset luendum. Constat autem nobis tam Ecclesiasticam quam Civilem Jurisdictionem ratam prorsus fuisse, cum Auctoritatem sibi Apostolicam exinde asseruerit Universitas, Unde satis pro imperio, ut alia omittam, literis ^a ad viros aliquot transmissis qui hinc nuper discesserant, Academici nostri jubent mandantque, ut coram ipsis comparerent, & cistarum quarum Custodes fuerant rationem redderent. Rescriptum ipsum sic se habet, *- hinc est quod nos auctoritate nostrâ Apostolicâ, ad conservationem juris Universitatis, bonorumque ejusdem, virtute juramenti à te in hac parte prestiti &c. mandamus, &c.* Quin & insuper liquet, antiquatam *Bonifacii* Bullam & privilegia omnia ibidem concessa, nunc denuo invaluisse; nec non potestatem quam de visitandâ Academiâ duo sibi arripuerant Reges exinde ad reformatâ religionis tempora obdormivisse.

Hoc eodem anno & ^b Bullam aliam dat. vi. Cal. Aug. à Pontifice illo indultam nobis deprehendo; quâ utique Diploma ab *Innocentio IV.* anno Dom. CIOCDLIV. concessum, roboravit, & Academiâ à visitatione, externâque omni jurisdictione liberam ac immunem pronuntiavit. An addam porro de Indultis Pontificiis, quod secum paucis abhinc annis reputantes Academici, eorum nonnulla ex custodientium incuriâ intercidiisse, *Johannem Thorne*, Abbatem *Readngensem*, hujus autem Universitatis olim alumnum induxerint, ut eorum Autographa secum adservaret, cui quidem & Bullam novissime impetratam tradiderunt, cujus tamen exemplaria quævis, aut Aëtuarii publici, aut Episcopi alicujus, curiæve sigillo munita, parem cum ipso autographo vim sortiri jusserat Pontifex. Denique, ut hæc finem inveniant, mirari subit, qua fronte sustineret ^c affirmare Antiquarius ille *Cantabrigiensis*, *Caius*, nulla nobis ante hæc tempora Privilegia obtigisse, cum (ne ad ipsum *Alfredi* seculum revolemus) in hoc ipso Diplomate eorum quæ Reges juxta & Pontifices Universitati nostræ concesserant mentio reperitur.

CIOCDLXXXI.

Hoc anno die autem Sept. vigesimo, ad Collegium suum *Magdalenense* ^d accessit *Gulielmus Waynfleet*, Episcopus *Wintoniensis*, libros bene multos Bibliothecæ donandos, cum Instrumentis So-

dalitii latifundia tangentibus secum adferens: quem tanquam Visitatorem perinde ac Fundatorem Oratione solenni exceperant illius *Ædis Academicæ*. Die mensis ejusdem xxii. *Wodstochiam*, ubi tum agebat Rex *Edoardus IV.* ^e contendit, & Rex ibidem sponte ex sua gratia specialis promisit *D. Fundatori nocte sequenti se velle Collegium ejus de novo fundatum Oxoniæ invisere, & ibidem pernoctare.* Post occasum igitur Solis, Parochiam *S. Ægidii* intraivit, tædis innumeris prælucentibus, & Cancellario ac Magistris cum totâ Academicorum celebritate ad Collegium antedictum deducuntibus; ubi à Fundatore, Præsidente, & Scholaribus, obviam solenniter procedentibus excipitur, quibus Hospitem sese illâ nocte indulsit. Regem ad *Magdalenenses* comitati sunt *Cicestrensis*, *Elensis*, & *Roffensis* Episcopi, Comes *Lincolniensis* supremus *Anglia Seneschallus*, Dominus *Stanley*, Dominus *Dacres Suffexianus*, Barones. *D. Thomas Baronyg*, miles, cum aliis permultis insignioris notæ viris, ibidem quoque pernoctantibus.

Sed nec prætermittenda *Suffolcia* Comitissa, consortis Regiæ mater, quæ ingenti famulorum numero stipata *Oxoniam* simul accessit, muneribus honorariis ab Universitate donata. Proximo die, inter preces æstelucanas & Processionis litaniarumque solennia, Fundatoris jussu orationem habuit ad Regem Collegii Præsides, à quo obnixè contendit, ut totius Academiæ, maxime vero *Magdalenensium* studia fortunare dignaretur; id quod ille statim facturum sese pollicitus est. Mox inde Processioni, per Claustra utraque Collegii limites celebratæ, die autem sequente Disputationibus publicis, & Prælectioni Theologicæ (quam scilicet ipse ^f fundaverat, quamque jam obibat *Mr Lionellus Wydevill* Cancellarius) cum optimatibus interfuit; quarum postremam tanto habuit in pretio, ut consanguineos nonnullos, speciatim vero *Edmundum Pole*, nepotem, (quem Universitas in literis ^g Regi transmissis mire prædicabat) *Oxoniam* nuper ejusdem gratiâ transmiserit *Edoardus*; qui & exercitiis aliis Academicis adfuit, & quam sibi cordi essent bonæ literæ discedens testabatur.

CIOCDLXXXII.

Ante annos aliquot in *Hiberniam* trajecerant *Isaacus Cusake* S. T. P. ex Ordine Minorum, & *Dionysius Tully*, Dominicanus (quorum primo dictus ^h literis ab Academiâ testimonialibus muniebatur) Hi autem dogmata quædam erronea, aliaque profanis haudquaquam eâ tempestate habita profeminarunt, stipem nempe ostiatim emendicasse Christum asseriebant: Papam porro *Johannem* hæreticæ pravitatis arguendum esse profitebantur; quin, & Universitatem *Oxonensem* secum hisce in rebus sentire constanter affirmabant. Cancellarius itaque & Magistri ⁱ literas ad *Johannem Waltonum* Archiepiscopum *Dublinensem* (is hujus olim Academiæ Alumnus, & Cœnobiarcha dein *Osneiensis* fuerat) dederunt, pleniorē utique rei notitiam ab illo efflagitantes; transmissis una literis quas citatorias vocant, quibus denuntiârunt, nisi post tertium mensem præsentēs sese *Oxonii* sisterent viri prædicti, Gradibus fore spoliandos; qui quidem haud ita multo post prehensi, & *Oxoniam*, cum eorum quæ

^a In F. fol. 135. b. & alibi. ^b In FF. ut supra fol. 75. &c. ^c In lib. 2. Antiq. Cantab. p. 252. 253. ^d Reg. Coll. Magd. A. fol. 7. b. ^e Ibid. fol. 8. a. ^f F. ep. 315. ^g Ibid. ep. 307. ^h Ibid. fol. 123. b. ⁱ Ibid. fol. 145. a. ep. 313. apud

apud *Hibernos* patrarant scelerum Catalogo, arsan-
dati sunt, ubi hæreticæ p̄avitatis comperti; Pa-
lino diam primo canere coguntur, Gradibusq̄ dein
privati Universitate in perpetuum eliminantur: sunt
autem qui scribant, poenam tam gravem deprecen-
tibus Procerum nonnullis in pristinum apud Acade-
micos locum admissos fuisse.

Libros impressos in *Angliam* inveherent, ibidem
pro libris distrahendos; quam legem xxv. Regni
sui anno refixisse comparet *Henricus VIII.* quod
illo mittitur tempore magna satis librorum copia
extudi ab ipsis *Anglis* occiperet.

CICCDLXXXV.

Orta est *Oxonii* hoc anno, sub mensis *Augusti* fi-
nem, omnium quæ unquam e acciderant violenta
maxime & horrenda pestis, sex enim hebdomadarum
spatio Academicos plerosque aut jugulavit aut
Universitate exturbavit. Exeunte quasi *Decembri*
totum pene Regnum pervaserat, inque Urbe *Lon-
dini* tantas edidit strages, ut tres ejusdem Prætores
ante undecimum diem e medio tolleris, tam præci-
piti autem furore grassabatur, ut vel homines intra
xxiv. horas præfocarit vel spem vitæ indubiam
præbuerit. A partibus Regni Orientalibus in Au-
strum & Occidentem tendebat, & Optimates haud
paucos, seculares juxta & Ecclesiasticos, trucidavit.
Symptomata ejus quod attinet, à scriptore haud
incelebri habebis: *Pestis hujus* (inquit ille) *Sympto-
mata erant* *lipothymia*, *virium languor*, *oris ven-
tricoli morsus*, *anxietas*, *cephalgia*, *pulsus creber*,
celer, & *inaqualis*; denique *sudor graveolens toto*
corpore emanans. Agrotis medius quidam calor con-
veniebat, cavendum enim & à frigore erat & à ni-
mio stragulorum onere, quippe sudorem immodi-
cum provocantium quam paucissimi evasere; in
alexipharmacis autem temperatis spes unice sita erat.
Primo sequentis *Januarii* ventus quam maxime pro-
cellosus Regionem hæc, à plagâ mundi Euro-austali,
& pervasit; utque *Ædium* privatârum ac *Murorum*
ruinam taceam, cum ipsis Arboribus radicitus evul-
sis, Ecclesias haud pauciores tribus deturbasse fer-
tur.

CICCDLXXXVI.

Hoc iterum anno, sub finem etiam *Augusti*,
Lues gravissima in Parochiâ *B. Mariæ Magdalene*
prorupit; quæ cum vires repente colligeret, Scho-
lares, quorum pars aliqua ad Universitatem redie-
rat, omnino dissipavit.

Notandum porro sub id occurrit insignis sacrificuli
cujusdam *Oxonienfis*, cui *Gulielmo Symonds* nomen
erat, flagitium; qui annos natus xxviii. Nobilium
quorundam, familiæ *Eboracensi* studentium, hortatu
juvenem sibi in disciplinam traditum, formæque
non minus quam ingenio conspicuum, eo demum,
spe Regni, pertraxit, ut *Edvardi Comitis Warwicen-
sis*, Duce nimirum *Clarentiano* nati, personam
fulciperet, seque, perrupto in quem ab *Avunculo*
Richardo conclusus fuerat carcere, Parricidæ manus
evasisse perhiberet; quâ quidem ex parte & famam
publicam faventem sibi habuit. Caterum prehensus
tandem *Symonds*, & decimo sexto *Februarii* ad
Ecclesiam *S. Pauli Londini* accersitus est, ubi quæ-
stione super eâ re habitâ fraudem omnem (presentibus
Episcoporum Procerumq; haud paucis, cum Prætor
urbano, Aldermannis & Vicecomite *Londinensi*)
aperuit; Juveni se cuidam, organbrum Musicorum
artificis *Oxonienfis* filio, suasisse^a fassus, ut Comi-
tem *Warwicensem* ementitus in *Hiberniam* proficisce-
retur; atque hunc eundem esse juvenem qui cum
Domino *Lovell* Barone *Farnsella* comparuit. Sa-

CICCDLXXXIII.

xxii. *Julii Oxoniam* advolat: Collegii *Magda-
lenensis* Fundator; de apparatu scilicet qui excipien-
do Regi *Richardo III.* accommodatus esset sollicitus.
Secundo post die *Oxoniam Windelsfordi* pervenit
Rex, quem totius Academiæ frequentia, obviam
appropinquanti effusa, ad *Magdalenenses* comitata
est, quibuscum illâ nocte hospitabatur. Latus re-
gium claudebant *Dunelmensis*, *Wigorniensis*, &
Asaphensis, Episcopi, *Thomas Langton* ad Episcopatu-
m *Menevensen* electus, prout loquimur, non au-
tem admissus, Comes *Lincolniensis*, supremus *Ang-
liæ* Seneschallus, Comes *Sutbrea*, Dominus *Ca-
merarius*, Dominus *Lovel*, Dominus *Beauchamp*,
Barones, *Richardus Radcliff*, miles; qui cum Opti-
matibus aliis apud *Magdalenenses* pernoctabant, &
ab Universitate, observantiam suam testari cupiâ,
honorariis muneribus de more donati sunt. Diē se-
quente, in quem Festum Divi *Jacobi* incidit, ha-
bitæ sunt, ex mandato Regio, in Sodalitii prædicti
Refectorio Disputationes binæ; Respondente im-
primis in Morali Philosophiâ Baccalaureo quodam
facultatis Artium, Opponente autem Magistro *Thomâ*
Kerver; ac deinceps Opponentis in Theologiâ vices
sustinente Magistro *Johanne Taylor*, facultatis ejus
Professore, Respondentis vero partibus fungente
Magistro *Gulielmo Gracy*, Artium Magistro. In mu-
neribus autem obeundis tanta cujusque peritia eluxit,
ut eorum cuilibet damam detulerit Rex *Richardus*,
Doctori porro libris quinque, Magistrorum alterutri
rotidem Marcis, Baccalaureo denique quadraginta
solidis in honorarium collatis. An dicam præterea,
Damas insuper binas & quinque Marcas, in vinum
erogandas, Præfidi & Scholaribus largitum fuisse?

Die proximo, qui *S. Annæ* nuncupatus erat, Pro-
cerum coronâ stipatus Rex Disputationibus publicis
interfuit, & sudorem Academicum, pro cujusque
meritis, munifice compensavit; eodemque die *Wod-
stockiam*, iis quibus decebat reverentiæ indiciis, ab
Universitate deductus est. Haud longo post tempore,
Privilegia nostra & omnis generis Immunitates,
quod nobiscum agens pollicitus^b fuerat, rata ha-
buit, prout ex Epistolâ^c quadam Academicâ ad
eundem datâ liquet, in quâ sic legis: --- Nos vero
quos concessis à *Primogenitoribus* tuis Privilegiis etiam
sine pretio denuo donasti, quantum tibi debemus.
Enimvero de Rege illo dicendum quod Rempubli-
cam quam per fraudem ac scelus involarat, haud
injuste videretur administraturus, qui proinde ope-
ram in eo omnem posuit ut subditis acceptior evade-
ret; Municipio autem *Oxonienfi* Marcas viginti,
pro feodo firmo primo Regni anno debitas, ultro
condonavit, & quo *Cantabrigienses* quoque Musas
demereret, Collegium *Reginense* annuo D. marca-
rum redditu^d locupletavit. Quo rem quoque li-
terariam promoveret, exteris lege latâ permisit ut

^a Reg. Magd. A. ut supra fol. 27. b. ^b F. ep. 315. ^c Ibid. ep. 322. ^d Rossus de Regib. in Ric. III. ^e Reg.
antiq. Coll. Merton. fol. 22. b. ^f Carol. Valestinus de Peste. v. 14. ^g Ibid. in eod. Reg. fol. 23. ^h Ibid. fol. 30. a.
ⁱ Reg. Morton fol. 34.

trifculus ergo ille, suo testimonio Proditionis compertus, in turrem primo *Londinensem* compingitur, & capite dein plexus est, qui sane de Comite illo fictitio vera prorsus retulit, nam is *Edoardi Wottoni*, artificis nobiscum organorum musicorum non autem Pistoris *Oxonienfis* (prout nonnullis videtur, qui *Lambertum Symnell* appellant) filius fuit.

CICDLXXXVII.

Quo tempore copiis omnibus in fugam versis *Stokefeildia* caperetur *Lambertus* personatus ille Princeps, *Robertus Stillyngton*, Episcopus *Batb-Wellenfis* (qui utique Rebellionem suavit, & pro virili suo promovit) ut meritis evitaret poenas *Oxoniam* illico, tanquam ad certissimum perfugii locum iter arripuit, & ibidem (ni fallor) in Collegio *Omnium animarum* vel in aula *Profunda* (cujus quondam præsides fuerat) moram trahebat. Id ubi rescivit *Henricus VII.* literas primo ad ipsum dedit, quibus ut coram se propediem compareret præcepit, quod cum facere detrectaret Episcopus, alias ^a qualdam ad Universitatem transmisit Rex, quarum summa erat, velle se ut Virum illum contra pacem publicam consilia nefaria machinantem, in Matriculam vero Academicam minime relatum, Magistro *Edoardo Wylloughby* facellano suo tradendum, & ad Aulam regiam deferendum curarent. Cæterum neque mandatis regis hac ex parte obtemperabant Academici, qui *Henrico* rescribentes, verbis observantiae quidem plenis utebantur, Episcopum vero, secum studiorum gratiâ commorantem, Universitatis juribus muniri, proinde si quis eriperet vim simul Privilegiis Academicis illaturum affirmabant. Atqui hæc Regem à sententiâ minime dimoverunt, qui ad literas nostras ^b respondit, jussisse se ut Registra omnia inspicerentur, nullibi autem repertum esse, quod indultum sibi unquam habuerit Universitas, ut virum aliquem proditionis postulatam tueretur. Quare cum id nobis repetitis vicibus significatum fuisset, precibus magis *Henrici* quam auctoritate victi, (tanta erat Clericorum vigente Papatu Majestas & Bullarum Apostolicæ sedis religio) ad Episcopum ^c accesserunt è nostris aliqui, eiq; tabellas regias evolvendas dedere, atque is ubi in quem locum res esset deducta expenderet, se Regem quidem lubentissime aditurum simulavit, nisi quod à sicariorum grassationibus, hostiumq; insidiis metueret, si ergo hac ex parte cautum esset, se non regia jussa detrectare ajebat.

His ita peractis certiores fecit ^d Academicos Regia Majestas, grato se quidem animo accipere, quod mandatis suis obsequium præstare non obstinate denegarent: Episcopo certe illorum patrocinium, non depolcente nihil erat quod suaderet, ut in tutela ejus laborarent, ac proinde, cum moræ, quam eâ in re interponebat Episcopus, nil aliud quam inepta formido prætexatur, instabat Rex ut antedicto *Wylloughbeio*, ejusque adjutori *Edmundo Hambdeno* Corporis Regii Armigero traderetur reus; cæterum alias Academici causas denuo necdebant, ne tantum utique Præsulem ad supplicium dederent vetare perhibentes Anathematis Ecclesiastici metum. Ut verbo dicam, huc demum res ^e rediit, ut intervenientibus *Henrici* Epistolis, modo placidis gratiæque plenis, modo irâ minisque refertis, exeunte

anno à viris prædictis, (*Jacobo Parker*, Corporis Regii Armigero operam conferente, connivente autem Cancellario Academico) arrestatus & prehensus est Episcopus, & *Windelsoria* ad obitus usque diem in carcere adservatus.

CICDLXXXVIII.

Celebratur hic annus Regio ad Academiam adventu, illum vero splendida Scholarium frequentia, & pompâ solenni, Oratione porro Panegyricâ, & honorario munere (prout fieri antiquitus consuevit) ^f exceptimus. Regem comitati sunt, præter alios haud paucos Optimates, Ecclesiasticos perinde ac seculares, *Lincolniensis*, *Wigorniensis*, & *Midenfis* in *Hibernia*, Episcopi, quibus observantiam nostram, oblati muneribus & hospitalitatis tessaris, testati sumus. Quamdiu nobiscum commoratus est *Henricus* parum constat, atqui memoriæ proditum est octies cum illo sollemniter & publicè processisse Universitatem.

CICDLXXXIX.

Hoc anno ^g decrevit Academia (quam scilicet nil unquam prætermisisse liquet, quod ad compensandam quantum in se esset Benefactorum munificentiam pertineret) ut annua missarum solennia pro æternâ *Richardi Lichfeild*, Archidiaconi *Middlesexia* & *Batboniensis*, salute, in die *Johanni* & *Thoma Kemp*, Episcopis & Mecænatibus Academicis assignato, celebrarentur. *Lichfeildus* autem ille libras ducentas recreandæ Beatæ *Virginis* Ecclesiæ haud ita pridem consignarat, voluminaque (velut infra dicitur) ^h cxxviii. MS. in Bib. *Humphredinam* detulerat; munera enim alia, *Mertonensibus* ⁱ præsertim (apud quos literis imbutum suspicor) collata referre supersedeo. Tam truculenta hoc eodem anno (mensibus *Augusto*, *Sept.* & *Octob.*) per Academiam ^j grassata est pestis, ut Togatos plerosque dissiparet, postquam eorum bene multos è medio sustulisset, quos inter occurrit *Thomas Cantius* Astronomus imprimis illustris è Collegio *Mertonensi*, ubi lues ista sævisse præsertim deprehenditur.

Paulo ante Festum *S. Mich.* tanta emerfit inter Burgenfes nostros de electione Prætoris discordia (*Edoardo Wodeward* & *Rich. Hewys* vel *Hoves* competitoribus litem accendentibus), ut Academicos etiam ea sollicitaret: quemadmodum olim in nationalibus quæ subinde oriebantur diffidiis, Burgenfes ad Togatorum tuendas partes pertrahebantur. Plurima sanè eaq; satis enormia utrinque; perpetrata; quorum omnium coram Regio Senatu rationem reddituri Burgenfes accersuntur; unde non prius dimissi, quam cautionem fidejussoriam summæ pecuniariæ admodum grandis interponerent, Domum se reverso Regiam pacem inviolatam daturus pollicitis. Quinimo Prætori & Magistratibus obsequium debitum præstituros, nec partium studio in transversum actos, in seditionis societatem alios allecturos spondent. Complures autem eorum indignati (maxime qui à *Wodewardo* steterant, nam Falces *Hovesæ* cessere) se finem quem sperabant minime assecutos, protestari ibidem ausi sunt, se Civitate prorsus abdicaturos, & Scholarium, quos prius injuriis impetebant, & odisse profitebantur, servitiis admissos, daturus operam ut Universitatis albo inscribi

^a In F. ep. 339. ^b Ibid. ep. 343. ^c Ibid. in ep. 344. ^d Ibid. ep. 342. ^e Ibid. ep. 347. 348. 349. &c. ^f Rer comp. Procurat. ut supra. ^g A. fol. 41. a. B. 100. b. &c. ^h Reg. Coll. Merton fol. 48. a.

possint, indeque Academiae privilegiis fruerentur, quod etiam moliebantur. At *Russellius* istud neutrius communis rebus interfuturum cogitans, Academicos suos à commercio istis abstinere iussit, per literas à inde scriptas x. die Octob. admonens ne quid temerè aut inconsulto hac in re agerent, neve Oppidanos in hoc suo proposito animarent, aut se ab illis illudi paterentur, sed potius ut eorundem proterviam sua modestia cpercerent.

CICDXXC.

Ineunte hoc anno turbas haud modicas Universitati dedit *Thomas* quidam de *Selario*, Abbatis *Abendonensis* famulus, qui cum haud exigui pretii bona Domino clam surripuisset, *Oxoniam* se contulit, latebrasque apud Fratres *Augustinenses* invenit, adeo ut furem deposcente coenobiarchâ secum agere negarent Fratres. Querelâ itaque ad Regem delatâ sunt, atque ille literas ad Academiam hac de re transmisit, unde *Selarius* Magistro *Richardo Fitzjames*, Sacellano Regio, in manus traditur, cumque *Thoma* *Augustinensium* Priore, *Johanne Cope* Subpriore, & *Stephano Durtes* S. T. B. ejusdem localitii Fratre (qui scilicet, coram Cancellario, bona quæ diximus celasse ultro deprehenderentur) in-Castrum *Oxonienfes* compingitur, tametsi quonam pacto eâ de lite decisum fuerit minus liquet.

Hoc insuper anno *Thoma Cantii* paulo ante memorati, & aliorum *Oxonienfium*, ab Arte Astrologica celebratorum, prædictiones res ipsa comprobavit. Quippe mox ante Festum *Nativitatis* gelasce-re cœpit, atque aliquâ itentidem nivium copiâ decedente, duodecimo demum die intermisit, ceterum post tertium inde diem integratum est cum nive gelu, quod die *Januarii* vicesimo nono (eoufque enim duravit) tam validis omnia vinculis constrinxerat, ut prope *Hinxiam* S. *Laurentii*, haud procul *Oxonia*, summis aquis iustiterint plaustra, & magna piscium aviumque penuria (quas utique immodicum pariter frigus interemerat) subsecuta fuerit. Deinceps vero tantâ annonæ charitate laboratum est, ut in mercatu *Oxonienfi* Triticum Modium sexdecim, Hordei autem octo denariis venderetur, quod quidem tenuioris fortunæ Scholares gravissimâ calamitate afflixit.

At vero mala hæc temperabant quodammodo Indulta Pontificia operâ *Johannis* de *Gyglys*, alias *Liliis*, LL. Doctoris à impetrata (Universitatis ille *Oxonienfis* Alumnus fuerat, nunc autem pecuniam Camerae, quam vocabant, Apostolicæ debitam colligebat, & ad Episcopatum *Wigornensem* demum evocatus est; (quorum vi Cancellario Academico, ejusque Commissario, permissum est, ut viro cuilibet erudito, ex consensu Doctorum *Oxonienfium*, potestatem faceret Evangelium in *Anglia* annuntiandi, utque porro ordines alteruter minores (hos ego pro primis tonsuris clericis habeo, quas Abbates ac Priores Monachis antiquitus suis impertiri soliti sunt) intra Universitatis terminos conferret.

De Indulto vero illo priori obtinendo laborandum proinde judicabat Academia, quod ex constitutione (cujus supra meminimus) *Arundellianæ* Scholaribus non liceret verbum disseminare, nisi licentiam sibi Episcopalem compararent. Cæterum

id privilegii ad reformatam usque Religionem nobis integrum permansit, cum enim cum immensâ Bullarum Pontificiarum congerie (mandata enim accepimus de Pontifice non modo ex annis nostris verum & libris delendo) penitus evanuit: sub serenissimâ tamen *Elizabethâ* viguisse denuo compareret, siquidem in Registris nostris occurrunt qui illâ etiam tempestate pro licentiâ ad concionandum per universam *Angliam* supplicarent.

CICDXXCI.

Hunc annum turbulentum reddidere lites aliquæ, contigit vero ante alia Togatorum nostrorum cum *Wodstochiensibus*, maxime autem cum *Edmundi Hampdeni*, jam ante dicti, famulis dissidium, quod ubi haud ita mature restinxissent Magistratus Academici, eo demum exarsit, ut accitis sibi Laicorum bene multis impotenter admodum se gesserint Scholares, immo apud Universitatis primores (quorum nempe aliqui, quod fit, odio junioribus essent) trepidatum fuerit. Tandem re ad bellum ac cædem spectante, leniendis aliquâ ex parte Academicorum inferiorum, (apud quos prudentum consilia nihil valebant) animis, præfati *Hampdeni* frater, ac tres ejusdem viri famuli *Thoma Hobbys*, Procuratori boreali, dedititii fiunt, atque operam commodantibus Doctorum nonnullis ad Collegium *Omnium Animarum* (cujus item Procurator socius fuit) deducuntur, deinceps vero careeri *Bocardo* mancipantur. Tumultus ille à Tributo quodam initium sumpsit, in quo nempe colligendo occupatus erat *Edmundus* ille *Hampden*, supremus Academiae *Seneschallus*, cum *Quæstoribus* aliquot regis, quo se graviter oppressos credidisse saltem Academicos opinor. Utcunque fuerit, postquam res *Henrico* Regi innotesceret, consultissimum videbatur nostrorum animos blandis pollicitationibus demulcere, ac fide & datâ promittere per *Hampdemum* illam nihil fore ipsos detrimenti passuros.

Sub initium sequentis *Februarii*, orta est inter Regentes, de Bedello inferiore Facultatis Theologiae, in *Richardi Sparke*, fato jam functi, locum substituendo, acerrima contentio, postulantibus Commissario, octodecim Doctoribus, & Regentibus quinquaginta, ut Procuratores ad Electionem procederent, illi autem id facere detrectabant, jus suum prætexentes, nimirum penes ipsos esse electionem eandem in quem maxime vellent diem compendinare & rejicere. Cessabant propterea, Actus omnes Academici, Artesque *Apollineæ* turpissimo solstitio damnabantur, usque dum usi potestate suâ Commissarius, Doctores, & Magistri, Statuta Cancellarii & Bedellorum electionem tangentia (quorum alterum sic incipit; Item statutum est quod quislibet Magister, &c. alterum vero sic; Consimili modo quo eligitur, &c. interpretati fuissent, & ad Bedelli mox inde electionem, Procuratoribus minime expectatis, accingerentur. Eam rem gravissime ferebant illi, & ad congregationem Regentium & non Regentium provocabant; quod quidem irritum plane consilio fecere, Senatus enim Academicus Appellationis ejus causas rejiciebat, futileque & ineptas pronuntiabat, decreto quod statutorum quæ prædiximus explicatio (in quam utique tertio præsentis *Februarii* convenerat

^a In F. ep. 377. ^b Ibid. in epist. 387. 390. 393. ^c Reg. Coll. Merton. fol. 48. a. ^d F. ep. 394. 397. ^e Notandum quod in constitutione Provinciali per Tho. Arundell Archiepiscopum Cantuar. in Concilio Oxoniae tento, tit. De Hæreticis apud Lynewodum, ubi agitur de concionatoribus licentiandis & approbandis, nihil omnino habetur de Academico hoc privilegio in licentiandis hujusmodi concionatoribus. ^f Reg. Coll. Merton. ut supra fol. 93. a. ^g Ut in F. ep. 449. 453. 454. ^h Reg. Coll. Mert. ut supra. ⁱ In A. fol. 93. a. B. 53. b. C. 121. &c. ^j A. 107. a. B. 66. b. C. 34. a. D. 11. a.

Magna Congregatio) rata haberetur, quodque moras haud ultiores traherent, quin munus suum in deligendo Bedello ex Magistrorum Regentium sententiâ obirent Procuratores. Compositis hoc modo litibus, xxx. ejusdem mensis *Johannes Johnson*, communibus omnium suffragiis, in Bedellum nominatur (tametsi alius quidam literas a regias in sui gratiam attulerat) & cavendis in posterum super ejusmodi rebus dissidiis, Lex^b condita est & promulgata de famulorum Academicorum electione; quæ priscis statutorum codicibus inserta, post autem aliquanto, erasa memoratur.

CICDCXCIII.

Hoc anno *Oxoniam* pene populata est. Pestis quam maxime funesta, in Clericorum perinde ac Oppidanorum exitium per Urbem grassata, Plerique Collegiorum incolæ Academiâ cesserunt, hostis ejusmodi rabiem non aliter quam fugâ ludendam rati; è quibus *Magdalenenses Brackleiam*, in Agro *Northamptonensi*; *Orielenses* ad Hospitale S. *Bartholomæi*, haud longe ab *Oxonia*; *Mertonenses* vero *Islepiam*, in vicinâ quoque positam, non autem *Cuxhamum* (quod olim facere consueverant) se contulere. Cæterum Pestis illius rabies ab initio *Aprilis* ad Festum usque *Divi Johannis Baptistæ* exarsit, sub id enim maxima Academicorum pars *Oxoniam* denuo remeavit, quos equidem per hæc tempora (nescio quo malo omine) sedibus toties suis ab exitiali aliquâ lue exturbatos invenio, ut res inde literaria damnum plane immensum fecerit. Immo eo demum ignorantiz simul & nequitiz eventum nobis erat, ut Magnatum nonnullis alio saltem transferre, quibusdam vero evertere penitus Academiâ & abrogare, consultissimum videretur.

CICDCXCV.

At vero non tantum causæ prædictæ *Athenarum* nostrarum interitum minabantur, sed & malemeriti quidam Oppidani cogitationes suas omnes eodem contulere, jura nostra & Privilegia pro virili labefactantes; --- *Invadunt optime pastor* (ipsam audis Universitatem) Epistolâ quâdam ad *Johannem Mortonum*, Archiep. *Cantuariensem* v. Non. Maias hoc anno datâ) gregem istum quem vestra maxima auctoritas in tutelam suscepit, lupi rapaces, quales si rectè dixerimus quosdam hujus Oppidi Laicos, non injuria appellare licet. Sed non tam acerrimè invadunt, quam sunt ad dispergendas oves paratissimi, ad devorandos agnos accuratissimi. Speramus tamen innocentibus nobis nefarios homines parum nocere posse, cum ad defensionem, statuta & privilegia manifestissima habeamus, &c. Paucis deinceps interpositis, gravissimas Civium injurias enarrare pergit Academia, in hæc verba; --- *Citarunt jam pridem optime pastor quidam Laici de suburbis Oxon.* *M^{us} Thomam Allon bonarum Artium accuratissimum interpretam, Virum magna virtute præditum & vestra Universitatis Regentem necessarium, ipsaque citatio ex vestra audientia curia ad eum in Universitate transmissa est.* Unde autem omnis res emanarit ipsum quem dixi-

mus M^{us} Thomam qui noster hodie Tabellarius est existimamus ad Reverendissimam dominationem vestram palam significaturum, scil. quod facta tandem citatione per Johannem Roys Laicum nihil statuti prætermittentes nostra ex parte carceribus eum mandavimus, atque hucusque rei primis auctoribus eandem rite statuimus penam. Cujus occasione rei, idem Joh. Roys, dictum M^{us} Thomam cum aliis privilegiatis secundo citari fecit, & in eum contemptum magna fraude suscitavit; sed quam sit omni contemptu immunis statim videre est; is enim confidimus non contemnit, quem leges privata, hæque Apostolica exemerunt, dum se contumacem comparando non reddidit, venit & tunc ad vestra audientia curiam vocatus, plenam liberationem abs tam præstantissima dominatione vestra expectaturus: neque hac in re, solius hominis causa agitur, sed Reipub. negotium profecto tractatur. Quare, si inimicorum impetum propulsare atque propellere maxima potentia vestra semper cupiit, oviculam istam hodie defendat Oramus, in qua nostram, &c.

Querelæ autem hæc nostræ *Royssi* illius animum tantopere exacerbavit, ut Scholarium hostis & infestissimus, immo bonarum Artium pestis evaserit; quippe cum amoribus meretriciis ante omnes indulgeret ipse, atque Academiâ una, siquis alius, odio haberet, mulieres infames dolo malo tradendas sibi curabat, poenisque promeritis ereptas furtim dimisit. Id indigne admodum ferebant Procuratores, utque *Oxoniam* proinde pelleretur effecere. Cæterum is in vicis propinquis latitans cum sceleratis quibusdam consilia sociabat, & non modo Scholares in Agris vicinis animi causâ deambulantes adortus est, verum quandoque Hospitia Portis urbanis propiora involavit, & pessime tractatos Academicos bonis spoliavit. In gratiam dein cum Universitate rediit, verum tanta erat hominis pervicacia, & innata scelerum libido, ut ad pristina post paulo flagitia reverteretur.

Quidni autem perditissimus ille paulo uberius innotescat? *Johannem Williams*, Ballivorum *Oxonienfium* alterum, indignis adeo modis & tractavit, ut comprehensus & arrestatus fidejussores de comparando in judicio apud *Seneschallum Academicum* interponere cogeretur, an. Dom. *CICDII*. porro anno *CICDIX*. injuriarum à *Doctore Johanne Ashlaby* in Curia Academiâ postulatus est, cumque cognitum esset litem eam in aliud forum deferendam meditari, in libris se viginti jussus obligavit (pacti nos ipsius formam servamus) quod non trahat ad extra dictum Doctorem, in aliquâ causâ terminabili infra Universitatem, aliter licitum fore Universitati intrare in terras & Tenementa sua quæ habet infra prædictum Universitatis ad distringendum pro xx. libris prædictis. Denique anno *CICDXVI*. per *Johannem Heynes*, Prætozem urbanum, consimili prorsus de causâ in carcerem detrusus est, allatis autem à Cancellario ad Commissarium suum literis, libertate eâ lege donatur, quod non maneret infra prædictum Universitatis ultra duodecimam horam proximi dici, sub penâ incarcerationis.

CICDCXCVII.

Hunc annum nobilitavit illustrissimæ Principis *Margaretæ*, Comitissæ *Richmondia & Derbie*, Mu-

^a F. ep. 447. ^b In A. 50. b. B. 101. b. C. 122. a. ^c Reg. Mert. ut supra fol. 99. b. ^d In F. fol. 178. ^e Leges Apostolicæ. Intelligit privilegia Papalia & exemptiones &c. ^f Ibid. fol. 181. b. ^g Ut in Reg. A. fol. 144. 145. ^h Reg. F. fol. 92. b. ⁱ Reg. G. fol. 289. b.

nificentia, illa enim, potestate à Rege *Henrico* filio superiori anno concessa, perpetuam Theologiae Praelecturam nobiscum instituit, eamque Magistro *Edmundo Wylsford* vel *Wylford*, Theologo clarissimo, instante (prout ipsa a expetebat Universitas) Cardinali *Mortono*, Cancellario nostro, primitus demandavit, quâ de re sic se habet Collegii *Mertonensis* Registrum --- memorandum quod in crastino S. Trinitatis nobilis mulier *Domina* *Margareta Regia* progenitrix, incepit sumptibus suis & expensis unam publicam lectionem S. Theologiae in Universitate Oxon in Scholis ejusdem ad maximum S. fidei profectum, & Magister *Edmundus Wylsford* tunc S. Theologiae Baccalaureus, eandem incepit legendo *Quodlibeta* Doctoris subtilis solenniter, cui occurrebat maxima Audientium multitudo.

Enimvero seculorum omnium laudibus celebrari meretur Comitissa illa, quæ dextram bonis literis munificentissimam ubique porrexit, immo suis impensis juvenes quosdam, genere haud ignobiles, sub Magistri *Mauritii Westbury*, Academici *Oxonienfis*, auspiciis, in studiis sustentavit, cumque is in erudiendis, quos dixi, adolescentibus occupatus alibi esset, à Cancellario & Regentibus per literas efflagitavit (anno CIOCDXCII.) ut pro necessariâ ejusdem Regentiâ dispensatum pronuntiarent. Ut à proposito nonnihil aberremus, literas non fovebat modo sed etiam tractabat & excoluit & librum cui *Speculum aureum* nomen erat, *Lutetiae* nuper è latino Gallice redditum, in sermonem Anglicanum transfudit.

CIOCDXCII.

Sub hæc tempora (nisi id citius fortean aliquanto contigerit) in *Angliam* venit haud obscurum eruditionis lumen *Erasmus Roterodamus*, cujus alloquium & amicitiam omni studio quærebat ex utraque Academia doctissimus quisque, prout ipse e testatur. Tandem vero Doctoris *Colet* (hunc Praeceptorem suum nuncupat) & *Thoma Lynacri* amore ductus, *Oxoniam* accessit, & in Collegio Divæ *Mariæ*, Canonico Regularium habitaculo (cujus amplissima Porta è regione propemodum *Novi Hospitii* stetit) aliquandiu commoratus est, quo in loco dissertationem suam *De Tadio & pavore Christi*, prædicto *Colet* nuncupatam, Epistolas etiam ad *Johannem Sixtinum* & *Gul. Mountjoyum*, annis CIOCDXCVII & XCVIII. datas, conscripsit. Hunc lubentissime amplectebantur quotquot supra studiosorum vulgus sapiendum arbitrabantur, verum advertentibus Monachis & Fratribus quibusdam quod operam in Græcâ linguâ (quæ quidem maligne admodum in Academiâ tum nostrâ florebat) promovendâ poneret, tanquam si monstri quippiam aut scelerati aggrediretur, popelli literarii animos alienare ab illo nitentibus; *Colet* licet & *Linacro* in contrarium laborantibus. Non destitit tamen *Erasmus* volentem quemque ad Linguae ejus cognitionem quandiu nobiscum degebat (degebat autem annis aliquot, intercisis licet temporibus) sine pretio informare, quâ in re tam feliciter desudavit, ut Græcas literas probe docti Academicorum nonnulli alios deinceps erudirent, spretâ multorum, maxime vero Secularium aliquot & Fratrum invidia, qui & eandem in quotidianis colloquiis ludibrio habebant & (quod

pauci crediderint) Scriptis, Disputationibus & Concionibus anathemate propemodum notandas popularint, minime memores aliam longè decessorum suorum fuisse mentem, cum *Groffesti* & *Baconi*, Regis *Edoardi* etiam II. seculo, ad Græcæ literaturæ studium, Academica pubes diligentissime accingeretur.

Ut verbo dicam super eruditione hac postliminio restitutâ lites nobis in ipsis etiam Scholis subinde proruperunt, nec ante illustrissimi *Wolfeii* (qui *Oxonienfes*, ut infra dicitur, ad Græcarum perinde ac aliarum literarum studium quam maxime excitavit) tempora cessarunt. Ad *Erasmum* redeo, qui ad *Cantabrigienfes* tandem profectus densiori longè caligine involutos reperit, quibuscum Græcam *Chrysostomus* Grammaticam nudis pene parietetibus explicavit, immo contextu tractatu ludicro (quem *Icaromenippum* & appellavit) ad *Andream Ammonium* transmittere necesse habuit, cum neminem *Cantabrigia* deprehenderet qui describendam susciperet. Non ignoro causas alias procudisse *Fullerum*, idque generosis Academicorum animis, (apud quos utique operas haudquaquam mercenarias eâ tempestate reperires) tribuendum affirmare; atqui futile hoc prorsus & risu excipiendum, cum Academia in quâ stipe nemo indigeret nullibi gentium comparuerit. Quod si quam attenuatâ in *Angliâ* fuerint, hoc maxime temporum tractu (qui bellis civilibus & peste sæpius, præsertim in Academiis grassante infamis) Musarum opes recte intellexisset *Fullerus*, longe aliter vel de *Cantabrigiensibus* suis sensisset, quos triginta annorum spatio Elenchis unice parvisque logicalibus, insudasse refert *Erasmus*, nec à Cancellario suo induci potuisse, ut ad altiorē sese eruditionem converterent, tametsi & Episcopus ille Doctrinâ haud incelebris, & *Erasmi* præterea familiaris esset. Insuper, literas ad se *Ammonianas*, in magnum sui damnum, deferre recusabant (prout ipse testatur *Erasmus*) *Cantabrigienfes* nonnulli (quos proinde Laicos fuisse, quanquam pro clericis primitus nec sine argumentis proculdubio aut indiciis quibusdam habuerat) suspicatur, quicumque autem fuerint, monstra hominum, & inhospitos *Britannos*, barbarie sua vetera omnia exempla superantes, appellat.

Nihil fere ægrius deponitur quam inveteratus error, ubi ignorantia se fastu protegit & meliora monentes eousque tantum intelligit ut odisse possit: hujus rei documentum illustrissimum dabimus, quo etiam infelici hoc ævo, cimmericæ *Cantabrigiensium* tenebræ ac inscitia clarius illucescant; scilicet obnixi illi (tametsi nec inficias ibo & *Oxonienfium* nonnullos ejusdem furoris participes fuisse) Græcum novi Testamenti textum, typis primitus ab *Erasmo* mandatum, repudiârunt; quorum, (ut ipse testatur) in Sodalitio quodam, sub mulcta haud exigua cautum est, ne Sociorum aliquis Librum illum impium ac futilem (pro tali enim habebant) Collegio inferret. Mirum profecto, neque facile opineris Lector, quam ingens togatorum quoque *Anglorum* numerus *Græci* per hæc tempora literis adversaretur, quorum nonnulli (maxime autem *Henricus Standish*, S. Theologiae Professor, è Fratrum mendicantium Societate, ad Episcopatum vero *Asaphensem* postea evectus) editionem, quam dixi *Erasmianam* scriptis etiam impugnarunt; quanquam nec deerant qui eorundem retunderent conatus, & ad augendum Græcæ linguæ studium omni operâ niterentur, quos inter emi-

* F. ep. 486. b fol. 110. b. * Ib. in F. ep. 458. * Impress. Londini, temp. Hen. VI. vel VIII. per Ric. Pynson. * In Epistolis suis, ex quibus Paulus Merula, vitam ejusdem *Erasmi* conscripsit. * Ut in epist. suis, lib. 8. ep. 3. * Ibid. in eod. lib. * In Hist. Universit. Cantab. sess. 5. p. 87. * In ep. lib. 2. ep. 10. p. 112. * Ib. lib. 8. ep. 8.

nebant Gul. Latimer, Coletus, Lymacrus, & Grynnus, Oxonienses, Johannes Cheeke, & Richardus Croke Cantabrigienses; è quibus postremo dictus Lymacri olim & Grocini discipulus fuerat, inque Orationibus suis (publicus enim Academiae Orator fuit) ad Idiomatis ejus cognitionem Cantabrigienses, quod alibi fusius monemus, sed irritò prorsus incepto, cohortabatur.

CICD.

Ut veterem denuo querelam inviti licet repetamus, peste nobis hoc juxta ac præcedente anno laboratum est, quæ quidem quasi tricies præmissæ centuriæ spatio in Academia nostrâ grassabatur, ut ne amicis *Athenis Oxoniensibus* Sidus vel unum credas effulxisse. Sub hæc autem non tantum aliis prælucentes Academici, sed & Regni Optimates, Ecclesiastici perinde ac seculares, teterrimi morbi sævitia erepti sunt; læm vero illam comitabantur fluminum inundationes & convalles ubique operientia diluvia, & (quæ res *Oxonienſium* haud paucos, egestate pressos, stipendiisque consolis privatos, ad Artes mechanicas detruxit) maxima annonæ inopia.

CICDII.

Hunc nobis annum decoravit Principis *Arthuri* Regis *Henrici VII.* filii adventus, qui in Doctoris *Mayew*, Collegii Præsidis, eleemosynarii autem regii, gratiam apud *Magdalenenses* hospitabatur; à quibus æque ac aliorum quotquot invisit sodaliorum Alumnis, omnibus, ut par erat, observantiæ indiciiis, necnon solenni orationum Panegyricarum apparatu exceptus est.

CICDIII.

Crassissimæ nobiscum inscitiae causas jam ante attrulimus; cæterum, quod fieri solet, ad omnimodam illamorum vitæq; insitutæ barbariem paulatim vergebat, adeo ut seditiones inde frequentiores emerſerint, quas inter non postrema censenda est, quæ hoc anno in Festo S.S. Trinitatis exarſit. --- Isto anno (viz. xvii. *Henrici VII.* Dom. CICDII.) in Festo S. Trinitatis in nocte (loquor ex quodam^a Registro) facta est magna insurrectio & Armorum commotio per quosdam Legistas diversorum Hospitiorum & Aularum & maxime de Aula *Henxina* & *Peckwatersyn*, qui quasi tota nocte pervagantes vicos, tandem pervenerunt ad Aulam *Aneam*, ubi magnum insultum contra Procuratorem borealem (M^{rum} *Hawarden*) fecerunt in pulsationibus Ostiorum & direptionibus vitæarum fenestrarum cum multis aliis enormitatibus; quam cum Dominus Commissarius Dr *Atwater*, vir admodum disertus, voluit pacifice cum quibusdam sapientibus Viris Universitatis tractare & terminare, & juxta ordinationes statutorum de observatione pacis delinquentes punire, sed non potuit; quoniam ibi res principio erat particularis statim facta est Universitatis, & generalis inquisitio totius facultatis juris. Quod cum prædictus D. Commissarius clare intelligeret, consuluit in quadam convocatione Regentes & non

Regentes: ubi ex unanimi consensu declaratum, Capitaneos hujus riotæ debere vocari, & juxta statuta de pacis observatione edita, multari; sic enim factum est, ut multi vocarentur, sed vocati, neque voluerunt fateri se omnino reos, neque aliquos denuntiare qui fuerant in illa insurrectione suspecti; unde jussi sunt adire carceres, quidam ad castrum, alii ad *Bo-cardo*, quorum alii per quatuor dies, alii per hebdomadam, alii per quindenam, quidam vero per mensem plectebantur: sic quasi ad finem Assumptionis quotidie Universitas fatigata est in Congregationibus quotidianis. Sic tandem deliberatis per aliquos armis, & solutis convictionibus, impositus est finis huic brigæ.

Aliquanto post (nisi id in sequentem potius annum referri debeat) lites acerrimæ in eligendo Cancellario prorupere, adeo ut supremo nobiscum Magistratu hebdomadis, vel (fortean) mensibus, aliquot nemo fungeretur, quod ubi Regi esset nuntiatum, Delegatos suos *Oxoniam* amandavit, quorum jussu statutum, præcavendis in posterum ejusmodi dissidiis accommodatum promulgatur, & Doctore *Mayew*, jam ante memorato Universitatem administrante in Legum nostrarum Codicem redigitur.

CICDIII.

Omissis quæ hoc anno circa Dominicam *Palmarum*, inter Academicos, arma etiam arripientes, dissidia emerſerant (de quibus perinde ac aliis quibusdam flagitiis certiorum fecimus *Richardum Fox*, Episcopum *Wintoniensem*) pestem atrocem, Togatos dissipantem, iterum commemorare etiamnum fas est, quæ sane tantopere nobiscum sæviebat, ut Scholarium plerosque Domiciliis suis exturbaret, prout vel patriæ quemque amor, vel aliarum Regionum salubritas aut proventuum ubertas trahebat, dispalatos. *Islepiam*, haud procul *Oxoniâ* sitam, concessit Aula S. *Albani* Præfex, *Johannes Forſter*, cum suis pene omnibus; verum interjectis quasi hebdomadis tribus eodem quoque perrexit teterrima lues, quæ correpti sunt & jugulati eorum haud pauci, quorum de numero ibidem nonnulli (hos inter *Richardum Fitzjames*, eximie spei juvenem, Doctoris autem *Fitzjames*, Episcopi *Roffensis*, nepotem, in die Nativitatis Beatæ *Mariæ* fato functum, invenio) alii vero *Ellsfeildie*, unus denique *Nokie* sepultus jacet.

Prorupit hæc sequente *Octobri* apud *Mertonenses* exitialis morbus, eorumque alii ad *Tigellum* in silva *Stoviana* prope *Oxon*, alii autem *Wottonam*, prope *Cumnoram*, in Agro *Bercheriensis*, concessere, unde non ante xvi. proximi *Decembris* *Oxoniam* reversi sunt. Enimvero Academicos adeo dispulſit Pestis illa, ut ex aulis lv. haud plures xxxi. habitatas, idque modice admodum, per hæc tempora reperias, quarum altera, Aula five Schola *Juris Civilis*, dicta, operâ & studio Doctoris *Gulielmi Warham*, Principalis five Moderatoris egregie nuper floruerat; cum is autem ad Episcopatum *Londinensem* hoc anno esset evocatus, Præfide aliquandiu carebat.

Anno proximo ad Archiepiscopatum *Cantuariensem* evectus est *Warhamus* ille, cujus Inthronizatio (receptâ enim apud *Jurisperitos* voce uti oportet) nonnulla suppeditat ex orbitâ quidem nostrâ pau-

^a Edit. circa an. 1526. ^b Reg. Coll. Mert. fol. 128. a. ^c Reg. Cl. fol. 103. a. ^d Reg. Coll. Mert. ut supra, fol. 132. ^e In B. fol. 102. ^f F. sp. ult. viz. 527. ^g Reg. Mert. ut supra, fol. 143. b. & c. ^h Ibid. fol. 144. a.

lum deflectionia, Academiam tamen Oxoniensem aliquatenus respicientia, atque ea sic se habent:

Cum epulas, prout fieri antiquitus consueverat, in die Inthronizationis quem dixi (is autem in diem Dominicum nonumque Martii incidit) præstaret: in primâ Mensâ, Paropsis sive lanx ingens apponebatur octo facierum; illic in consuslibet fronte apparuerunt Turres octo, è floribus compositæ, pinisque muralibus munitæ. In qualibet Turri conspiciebatur Bedellus Academicus, Bacillum gestans habituque proprio indutus, in dictâ vero portatili scena fingebatur Rex, cui adsidebant Optimates, Comitum Parliamentaria celebrantes, atque illi proximus ad dextram erat Warhamus, vestitu Archiepiscopali dignoscendus; quem, denique Cancellarius Oxoniensis, à Doctoribus quibusdam Academicis cinctus, Insignibus autem Doctoralibus ornatus, Regi flexis genibus præsentabat, his interim versiculis collaudatum;

*Deditus à teneris studiis hic noster alumnus,
Doctrinâ & meritis tantum profecit, ut aulam
Illustrare tuam, & curare negotia regni
(Rex Henrice) tui possit honorificè.*

Cui Rex;

*Tales esse decet quibus uti sacra potestas
Regnum in tutando debeat imperio.
Quare suscipiam quem commendasti alumnus,
Digna daturus ei premia pro meritis.*

Hinc autem adnotandum obiter duco, quod Ministris olim octo, sex nimirum Bedellis, Virgifero uno, unoque Crucigero usus fuerit Cancellarius; quorum postremo dictum cum Pontificiorum cultu, & Processionum pompa evanuisse non est dubium: quod Turres vero illas octo attinet, Mertonensem, Magdalenensem, Novi Collegii, Osneiensensem, Rewleensem, Fratrum denique Nigrorum, Augustinensium, & Griseorum vel Franciscanorum Arces retulisse opinor: è quibus tres tantum hodierno die supersunt, reliquis ante seculum dirutis, & solo prope modum complanatis.

CICDIV.

Oxoniâ jam regressi, quos priori anno dispersos tradidimus, Academici, Lecturas, reliquaque exercitia, servatis majorum institutis, repetebant; quorum mox studiis magnopere conducebant Andrea Alzardi prælectiones Medicæ, qui de Montepessulano Oxoniâ perveniens, ut Medicinæ Doctoratum (quo scilicet apud suos ornatus fuerat) hic loci obtineret, Cancellarii & Procuratorum jussu Avicennam de Pulsibus Academicis aperuit, eosdemque Tabellis quibusdam à se compositis, & in pretio dein haud vulgari habitis, dilucidavit. Prælectiones hic suas ad Aulam S. Albani, ubi quamdiu nobiscum egit moratus est, obivit, quo frequentes quidem confluxerunt Academici, maxime vero Medicinæ studiosi; immo viri illius eruditioni tribuendum, quod Aula præfata;

(quam utique penitus vastarat nupera quædam pestis magno Togatorum numero denuo floruerit.

CICD V.

Morbi quem sumus præfati rabiem exceperere Viri improbißimi, pestemque Scholaribus perpetuo machinantis, insolentia & fraudes; Johannem Heynes vel Haynes, Artes pistoriæ & cauponariæ Oxoniæ exercentem volo, qui ubi potestatem in Urbe aliquam nactus est, in Academicorum fraudem ac damnum multa patravit. Horum ille speciatim criminum compertus est; primo, quod cum Ballivus esset urbanus autoritate sua propriâ deliberavit (e Registro Academicorum loquor) à Cippi ligneis in Bocardo quandam incaicratum per Magistrum Patenson, Procuratorem Borealem, non consulto ipso Procuratore; deinde, quod vetus, antiquum, & inveteratum vinum, pro vino novo divididit, cujus lagenam x. denariis, autoritate sua solâ æstimavit non consulto Cancellario; denique panem suum constituto pondere leviores vendidisset.

Quamobrem xv. Feb. ordinatum est per venerabilem Congregationem Magistrorum Regentium, quod convocatis Principalibus & capitibus locorum, mandetur & injungatur eisdem quod mandent omnibus Scholaribus & servientibus suis, quod nullus Scholaris aut serviens Scholarium communicet cum dicto Johanne Haynes pistore & caupone emendo vel vendendo cum eo, quousque reconcilietur Universitati autoritate dictæ Congregationis & majoris partis Regentium in eadem: quod quidem decretum positum est in executione proxima die sequente. Cæterum is à commercio cum Academicis prohibitus, supplicem sese Regentibus aliquoties dedit, & injuriæ quam ipsi intulerat gratiam à Patensoni deprecatus, privilegia quibus exciderat de integro impetravit; quanquam flagitia sua tam non emendavit, ut pejora, prout infra dicitur, deinceps admisit.

CICDVI.

Hoc anno, inque viii. mensis Augusti die, gravis exortus est tumultus; dum in Plateâ Alia, juxta Ecclesiam Beatæ Virginis, horâ quasi quartâ pomeridiana, Academici Australes ac Boreales manus armati confererent; quo in prælio Aula Cervina Principalis, socius eodem tempore Collegii Exoniensis, cum aliis duobus, ex aulis S. Albani & Stapliana, interemptus est; sauciatis interim quamplurimis, quorum de numero ac nominibus parum constat. Quinam victoriam reportarint in obscuro pariter est, at vero pœnas haud leves expendisse Togatos nonnullos, maxime autem seditionis antesignanos, abunde liquet. Prælio se isti immiscebant Mertonensium aliqui, quorum Dux erat Magister Joh. Förster, Collegii Socius, ac Aula S. Albani Principalis, quem juxta & Magistrum Philippum Dense, Magistrumq. Joh. Wyngar (hi sumptis armis depositisq. Togis pugnae intererant) digno affectu supplicio Doctor Fitzjames, sodalitiis Custos, & Episcopus Londinensis.

Sub idem tempus contigerunt & alia Oxoniensium certamina, quorum alterum inter 8 Juristas nostros

* Ut in quodam MS. in Archivis Bod. Pro octo Bedellis numerantur quatuor & cruciger qui scilicet Archiepiscopalem crucem coram Cancellario in solennibus processionibus gestabat, de qua cruce agitur in rescripto Hen. III. de Judais ut supra sub an. 1268. Reg. Mert. ut supra fol. 153. & alibi. G. fol. 9. b. Ibid. fol. 10. a. Reg. Mert. ut supra fol. 174. a. Reg. F. fol. 4.

& rusticos sive Villanos de *Warham* prope *Oxon.* (Possessiones illi de *Cœnobio Renslensis* tenebant) aliosque nonnullos commissum est; quæ sane Magnatum adeo animos exacerbant, ut quidam delendam penitus (quod avertat Deus) plerique autem alio transferendam, vel saltem privilegiis bene multis spoliandam, Universitatem decreverint; & sane aliqua ex parte voti compotes facti fuissent, nisi causam nostram, amicorum nemine alio comparente, acriter defendisset antedictus (omni laude dignus) *Warham*; cui gratias habentem Academiam invenio, quod eò Regem suasionibus impulerat, ut de *Togatorum* Privilegiis detrahi nil quicquam pateretur.

CICDVII.

Hoc anno studia nobis interpellarunt lites quædam, sed haud ita graves, è Magistri *Tomsone*, Procuratoris borealis morte exordia trahentes; quarum narrationem, ex quodam e *Registro* sic habebis.

Anno *Henrici septimi xxiii.* (h. e. an. Dom. CICDVII.) & mense *Augusti*, obiit Magister *Tomsone* Procurator borealis, per cujus mortem lis oriebatur inter Doctores & Regentes & non Regentes de successore suo; demum ex consensu Doctorum & Magistrorum in *Universitate* degentium, institutus erat Magister *Pooll senior* Regens in officium procuratorium usque ad feriam proximam post *Festum S. Dionysii*, in qua initium erat termini. Tunc incepto *Termino*, convocatio erat Omnium Regentium & non Regentium propter exitum Magistri *Pooll* à sua *Regentia*, quoniam dubium erat, inter prædictos viros, an prædictus Magister *Pooll* esset continuè in officio prædicto, non obstante exitu *Regentia*, quia non erant statuta reperta concernentia Procuratoris mortem, licet fuerint statuta concernentia mortem *Cancellarii*, de processione ad novam electionem, quia prædictus Mag. *Pooll*, possit continuare in officio prædicto. Pro solutione cujus dubii, erant litera ab *Universitate* consilio convocationis missa ad *Archiepiscopum Cantuariensem* *Universitatis* *Cancellarium*, & ad *Londinensem* *Episcopum* *Fitzjamys* nuper custodem *Collegii Merton*. quibus literis ab eis receptis, ad *Universitatem* rescripserunt pro dubio prædicto solvendo, præcipue *Doctor Fitzjamys*, quod licet non sunt statuta concernentia mortem Procuratoris, de successore tamen habendus est respectus ad simile, quod est istud, per mortem *Cancellarii* procedendum est ad novam electionem, igitur eodem modo est per Procuratoris mortem, & sic secundum rescriptionem prædictorum virorum nobilium, scilicet *Cantuariensis Archiepiscopi* & nostri *Cancellarii*, & *Doctoris Fitzjamys* *Londinensis* *Episcopi*, processerunt ad novam electionem, in qua electione, institutus erat in officium Magister *Bentley* procuratorium, socius *Novi Collegii*, natus apud *Woburne* (prope *Oxon.*) pro Procuratore boreali, & sic sedata erat lis inter Regentes & non Regentes.

CICDVIII.

Ad postremum *Henrici VII.* annum delapsi jam sumus, qui quidem insigne aliquod opus *Oxonien-sibus* nuper^a destinarat, quod tamen (an gravioribus Regni negotiis implicatus, an e peste, hoc & priorè anno Scholares exturbante prædictus, an denique morte præventus dicant alii) haudquaquam inchoavit, nedum absolvit. Si quoniam in loco *Attes* nobis ingenuæ sub illo Rege fuerint scire gestias, ad ea quæ sub finem superioris *Centuriæ* dicta sunt remittendus es; quippe in bonis jam literis tam minime profecerant, ut humanioris eruditionis omnino expertes, sermonem græcum despicatur^b haberent, *Sophismatis* autem reliquisque nugantium majorum ineptiis dediti essent *Academici*. Cæterum cum *Academia* contabuit una & *Urbs Oxoniensis*, tui propter *Togatorum* paucitatem exaruit plane *Commerci* ac *Divitiarum* fluentum, & quod fieri necesse erat, *Ædes* ubique vitium fecerunt.

Enimvero integræ jam *Platææ* nudæ & incultæ jacebant, postquam scilicet *Aulæ* & *Hospitia*, splendidissimis olim scientiis clara, sordidis opificum *Artibus* addicerentur. Ut *Monachorum Fratrumque Oxoniensium* corruptelas quasi in alieni Operis transcurso, paucis perstringam, ad eruditionem tardi & in ventrem proclives *Fundatorum* suorum consilia & instituta pessundere, immo, quasi *Habitus* *Religiosum* pro vitiorum integumento sumpsissent, *Conventus* suos nullâ non turpitudine & nequitia coinquinabant, cultioris literaturæ adeo minime studiosi, ut pretiosissima doctrinæ monumenta interverterint. Verum ad *Academicos* universim omnes redeo, quos inter, qui alijs eruditione antecellerent *Wicliffii* in plerisque sequaces erant, ac proinde in *Scholis* raro comparebant, quod sententiam ibi suam libere & sine periculo proferendam non esse intelligerent. Qui *Papæ* in omnibus assentiebant, quæstum imprimis quærebant & *Beneficia Ecclesiastica*, in quibus assequendis minimi esse momenti vitæ ac eruditionis merita advertabant, quapropter nil aliud quam *Amicorum* opes & *Authoritatem* intuentes, luxui se totos & libidini dedere, quorum (quod fieri assoler) dum corpora pulcherrimo niterentur amictu, (cujus tamen intemperantiam, vel hoc vel sequente anno, edicto *Parlamentario* coercitam^c reperio) animi vel nudi prorsus, vel turpissimis vitiis obducti deprehendebantur.

CICDIX.

Hactenus *Gentis* *Togatæ* vitia & incitiam, jam alias *Academici* calamitates recensebo, quas inter locum præcipuum merentur deperdita nobis *Registra*, *Cistæ* publicæ expilatæ, & *Statuta* nullum in ordinem redacta, multorum autem fidei confuse credita. Ne in hoc argumento diutius hæream, nil quicquam pene superstit quod ad *Academici* disciplinam aut *Regimen* pertineret, unde necesse habuimus à *Cancellario Academico* tantis malis remedium efflagitare, quo potestatem & faciente *Johannes Tonge*, & *Theologia* *Professor*, ac *Episcopi Calypolensis* vel *Calypolensis* titulo insignitus, *Archiva* nostra illustravit, habitaque quæ opus erat inquisitione, in meliorem quidem illa, verum non optimam formam restituit. Statuta porro

^a Vido in *FF. ep. 110.* ^b *Ibid. ep. 135. &c.* ^c *Reg. Coll. Mert. ut supra, fol. 174. a.* ^d *Ut in F. ep. 323.* ^e *FF. ep. 1. & in G. fol. 48. b. 59. a. &c.* ^f *In statuta Regni publicè edit. 1587. p. 480.* ^g *FF. ep. 3. 4.*

(quod infra fufius dicitur) infpexit, & Ciftarum Custodes accerfivit, à quibus edoctus est Magnates aliquos pecuniam inde mutuam ^a fumpfiffe, depofitis ibidem, tanquam in tumulum fupremum, bonis quibufdam pignoratitiis. Inter Ciftas vero illas memoranda eft *Chicheleienfis*, haud ita pridem direpta, hoc autem anno ducentis denuo Marcis, ab *Edmundo Audley*, Epifcopo *Sarisburyenfi*, ^b collatis, inftitui cœpta. Cæterum quo tutius deinceps reponerentur munimenta nofta & pecuniæ, *Ærarii* (huic ufui inferviebat domuum veterum Congregationis fuperior, ex parte boreali Aditus Ecclefiæ B. *Mariæ*) feneftras ferreis clathris firmavit *Audley*, rectoque fplendido eandem ^c recreavit; eamque ob munificentiam ^d literis eidem conſcriptis gratum animum teftata eft Universitas.

Sub idem tempus accidit nobis in eligendo Collegii *Univerſitatis* Magiſtro five Præfecto controverſia, dum id muneris ambirent Magiſter *Johannes Barnaby* ex præfato, & *Mr Radulphus Hamſterly* è Collegio *Mertonenſi*, in neutrum vero conſentirent *Ædis* primo dictæ ſocii; quapropter ad Cancellarium (cujus utique apud illos fuprema eft poteſtas) delatam reperio litem, qui eadem perſpectâ Magiſtratum *Hamſterley* ^e adjudicavit, & Procuratoribus, operam ſuam *Barnabeio* condicentibus, mandavit, ut virum digniſſimum (abunde enim, quod decuit, veterem in Academia Sodalẽm collaudavit) Præfecturâ illâ conſeſtim donarent.

CICDX.

Iſto quaſi anno Privilegia noſtra (quod ſolenne erat Rege novo Sceptrum capeſſente) confirmavit, vel etiam adauxit *Henricus VIII.* operam eò, (hortante Doctore *Faunileroy*, Commiſſario, cui id utique negotii demandavimus) conferentibus Cancellario ^f *Warhamo*, & ^g *D. Thomâ Lovell* milite, Senefchallo academico. Inter chartas vero quas ratas habuit Rex, numeratur ampliſſima illa ab *Edoardo IV.* indulta, quam perinde ac alias quacunquẽ corroboravit, ut prædiſimus, *Henricus VIII.* conſeſſo nobis ^h Diplomate vere regio, & antecellorum indulta ſupergreſſo; quod tamen deperditum aliquanto poſt compareret, nec ante plures inde annos recuperatum.

Hac porro tempeſtate ſolicitam habuit Academiam quod juribus etiam à Curia *Romanâ* impetratis (quibus *ab æternis ferme ſeculis* ⁱ gaudebat) ſpoliata eſſet, dum Bullas Pontificias malis artibus furriperent viri quidam *Athenis* noſtris peſſime cupientes; illas autem ut deſcribendas denuo ex Cancellariâ ſedis Apoſtolicæ curaret à Cancellario noſtro per literas ^k efflagitavimus, quâ ex parte votine compotes fuerimus in dubio arbitror ponendum. Utcunq; conſtat brevi admodum ejusmodi poſthæc indulta retinuiſſe nos, à pontificiâ enim authoritatis exterminio, Viri quidam non æquabili, ut oportebat, zeli tepore incaleſcentes, verum incendio plane laborantes, ſedis prædictæ Bullas omnes, immo quicquid *Romano* nomine inſcriptum deprehenderent, flammis mandarunt; quod mihi quidem præcipue dolendum, utpote cui Diplomata

maxime Pontificia ſi ſuperfuiffent integram forſean Hiſtoriam ſuppeditaſſent; quam aut intercifa jam & hincam relinquere, (præſertim vero noviffimâ Centuriâ) aut rebus ab Academia *Oxonienſi* prope modum alienis refertam exhibere neceſſe fuit. Cæterum his omiſſis, opus prout licebit inchoatum perſequar. Hic imprimis memorandus adventus ^l *Regius*, cujus in honorem ſolennia hoc anno Comitia celebrantur, in quibus Magnatum haud pauci Gradibus academicis ſunt inſigniti. An addam porro graviffimam hoc eodem anno Peſtem ^m exaſiſſe, quæ Togatos, quod ſit, pleroſque *Oxonie* pepulit.

CICDXI.

Sub hac de ſtatutis noſtris emendandis laborandum credidimus, neceſſario cum primis opere, ſiquidem non modo in molem ingentem excreverant, verum antinomiiis fere perpetuis ſcatebant; adeo, ut Togati pene omnes perjurio inevitabili aſtringerentur, quod ex Regiſtris paſſim antiquis liquet, in quibus poſtatem Regentibus à Cancellario factam ⁿ invenio, ut eligerent ſibi Confeſſores idoneos, ut eos abſolverent ab omnibus peccatis perpetratis, quibus in recensendis primos ducit ordines perjurium. Id inquam ſolicitos habuit Univerſitatis Primores, qui rem propterea omnem Cancellario per literas aperiebant, ut tanto rempublicam literariam malo liberaret flagitantes; is autem præfato Doctori *Tong*, aliſque prudentibus, negotium demandavit, qui reconcinnatas aliquatenus Leges & in meliorem formam redactas ad eundem, *Lambethæ* agentem, ^o tranſmiſere. Probavit emendata hac ratione ſtatuta Cancellarius, excepto quod panas pecuniarias in contra venientes non ſtatuerant; quanquam ſatendum eſt nil aliud præſtituiſſe illos, quam ut penitiori legum noſtrarum inſpectioni viam aperirent; quippe cum eas abſolutio inde biennio, maxime vero clariſſimi tandem *Wolſeyi* (ut infra dicitur) auſpiciis, recognitas denuo & caſtigatas repererim.

Hoc eodem anno imminuta ſibi, vel etiam, rationibus retro memoratis, deperdita plorabant Privilegia noſtrates, quod ægrius autem ferebant erat, occaſionem hinc cepiſſe Oppidanos, Academicos peſſime tractandi, immo in vetera & notiſſima eorum jura involandi. Querimonias ^p ſuper eâ re ad Cancellarium primo deterebat Univerſitas, & exinanitum ſibi ærarium, magnâ vero pecuniæ ſummâ opus eſſe advertens, ſi inſtauranda nedum augenda conſequeretur privilegia, principum quorundam virorum, maxime autem alumnorum ſuorum, epem implorabat. Doctori itaque *Tong* ut eâ in re ſarageret poſtatem per literas procuratorias ^q fecere Academici, atque impetratâ ^r poſt paulo *Gulielmi Lichſeild*, LL. Doctoris, Capellæ Regiæ *Weſtmonaſterienſis*, Divo *Stephano* dicatæ præbendarii, operâ, à *Thomâ Ruthal*, epifcopo *Dunelmienſi* (quem quidem altricem ^s agnoviſſe *Oxoniam*, adverſante licet ^t *Godwino*, abunde liquet.) ^u contenderunt ut matri laboranti ſubveniret.

His acceſſere ^x Doctores *Fitzjames*, Epifcopus *Londinenſis*, ^y *Hugo Saunders*, & *Johannes Adams*, Decretorum Doctores, è Collegio ſub hac *Merto-*

^a *Ib.* in FF. ep. 5. ^b *Ib.* ep. 12. ^c *Ibid.* in eadem ep. ^d *Ibid.* ep. 19. ^e *Ibid.* ep. 11. ^f *Ib.* ep. 9. ^g *Ib.* ep. 10. ^h *In piæ. longa* 3. ⁱ *Ib.* in FF. ep. 2. ^j *Ibid.* ep. 30. ^k *Ut videtur in Reg. G. fol. 92. 96. &c.* ^l *Ut in quibusdam Rentalibus vel comp. Ballivorum Coll. Novi.* ^m *In Aa. fol. 112. a. A. 96. a. FF. fol. 74. &c.* ⁿ *In FF. ut ſupra. ep. 17.* ^o *Ibid.* ep. 30. &c. ^p *Ibid.* ep. 18. ^q *Ibid.* ep. 21. ^r *Ib.* ep. 55. ^s *In comment. de Præſulibus Angl. in Dunelm.* ^t *Ibid.* in FF. ep. 22. ^u *Ib.* ep. 28. ^x *Ib.* ep. 29.

nens, & alii, sed nec defuit nobis illustrissimus Cancellarius, apud quem egimus ut universitatem suam à Civium injuriis tueretur, qui subtilissime studebant (ils enim verbis usi sumus) oppugnare libertates & privilegia ejusdem. Denique impetrata porro viri ejusdam reverendi, nobilisque ope (quis fuerit is parum liquet, cui tamen significatum^b est, non posse nos Oppidanorum, Deum juxta hominesque parvipendentium injurias propulsare) sublevati aliquantisper, & ab Oppidanorum maleficiis liberi evasimus, quamvis illi ad veterem deinceps nequitiam cito relaberentur. Addendum hoc in loco quod interea dum hæc peragerentur, hoc est ineunte Septembri Nicolaus Syre, Carnifex, & Rogerus Goldsmyth, alias Newton, Ballivi Oxonienses, per Doctorem Fauntleroy, Commissarium academicum, suspensi sunt ab ingressu Ecclesiæ propter suas manifestas contumacias in non comparendo coram illo certo die & loco, sibi legitime assignatis.

CICDXII.

Hac tempestate, Thomam quendam Manne, Wiclivitæ, quam vocabant, hæreseos suspectum, & Oxoniæ coram Doctore Smyth, Episcopo Lincolnensi compertum invenio; qui cum palinodiam cepisset, monasterio Osneiensi, tanquam perpetuo carceri, mancipatus, & ad fascem in Processione Academicorum proximâ solenni portandum damnatus est. Hinc autem Doctori Henrico Wylcocks, Vicario Generali, (is Scholæ nuper Civilis Moderator seu Præses fuerat) copiam fecit Commissarius, ut in sessione suâ proximâ judicâ, infra Prioratum Frideswydensensem habendâ, Mannium illum ad se accerteret, atque fascis imaginem in supremâ Veste depictam gestare, ac ibidem porro commorari juberet, cæterum ille fugâ clam elapsus, denuoque prehensus Londini in Agro Fabili, (Smythfield appellant) igni concrematur.

Sub id insuper notandum occurrit, quod 11. Sept. prædictus Commissarius vocatis coram se in Ecclesia B. Mariæ Præfectis Collegiorum, & Aularum, una cum Doctoribus, dedit mandatum generale (loquor ex quodam^c Registro) quibusdampau-peribus Scholaribus qui vocantur Chamberdehyns tunc comparentibus coram illo, & per eos omnibus aliis præcepit sub pœna bannitionis ut transferrent se infra viii. dies immediate sequentes ad Collegia sua sive Aulas ubi communia habentur. Quâ de causâ edictum istud emanârit facile conjiciendum opinor, quippe^d mandato quod anno prægresso contra Laicos recipientes Scholares ad victum in suis domibus editum, minime vero observatum fuerat, accessorium videtur. Sciendum vero est hæc tempora valde turbulenta ac periculosa extitisse, quod in causa fuit cur adeo diligenter de Scholaribus, præsertim pauperibus, intra aulas & Collegia revocandis caveatur, cujus rei maximum indicium est interposita cautio fidejussoria, pro pace Universitatis custodienda ab iis Scholaribus qui in Oppidanorum ædibus commorabantur; quâ præstitâ, licuit illis ibidem tuto commorari, cujus rei exempla in Registris^e nostris admodum frequentia deprehenduntur.

His vero peractis lites acerbæ inter Collegii

Universitatis Magistrum ac socios prorupere, qui quarto propterea Octob. à Doctore Wylsford, Commissario academico, accedere ad se jubentur; quod ab utraque parte, injurias sibi factas explicare paratâ præstitum est; die autem ejus mensis decimo quarto solenni visitationi^f assignato, usque (quibus utique mandatum id erat sub pœnâ excommunicationis) denuo comparentibus, Collegii statuta perire adeo & in Sociorum perinde ac Magistri gratiam interpretatus est Commissarius, ut satis sibi factum utrinque crediderint.

CICDXIII.

Hoc etiam anno nil pene occurrit quod memorari mereatur, pauca tamen majorum vices supplementa, scriptis mandabo.

I. Orta sunt in eligendo Procuratore dissidia quædam, ex occasione Magistrorum aliquorum suffragia ferentium, tamen minimam anni partem in Universitate posuissent, quâ re Cancellario permittâ, Legem^g rogavit ille, quod nemo suffragabitur in electione Procuratorum (si modo ante eam pannis discesserit) nisi qui corporale præstiterit juramentum, se per majorem anni sequentis partem ibidem in Universitate moram tracturum. Quanquam vero aliquatenus repugnabant Regentes, neque statutum eâ de re conditum tunc temporis comparet, hæc tamen de reformandâ Procuratorum electione (quâ quidem nihil hodierno die emendatius est, & litibus præcavendis accommodatius) vaticinari videntur.

II. Statutorum castigatio^h instituta de integro est, verum emendatis tantum quæ perjurio aniam præbebant, verissimum comparuit, quod consultissimum non sit id muneris pluribusⁱ demandare, quo pauciores felicius perfungerentur, cum cura quæ imponitur omnibus negligatur à singulis.

III. Turbas Academiæ novas dederunt Oppidani, quapropter ad Optimates iterum^k confugimus, ut Privilegia nostra defenderent & injurias ulciscerentur obsecrantes, neque spes supplices tefellit, quippe illi (quos inter primo commemorandus loco Christoph. Bainbridgius, Archiepiscopus Eboracensis) jura nostra acerrime propugnabât & labentem suffulciebant Universitatem. Hæc inter, hoc est sub initium anni, ordinatum^l reperio per venerabilem Convocationem Magistrorum Regentium & non Regentium, quod Major Villa Oxon (Johannes Broke) sit discommunicatus, h. e. quod nihil emat vel vendat privilegiato, nec privilegiatus ab eo, & hoc sit quoniam processit in curia sua contra quendam privilegiatum, & ad mandatum Commissarii non cessavit. De privilegiato illo parum liquet, nisi Mr Thomas Bentleius, è Collegio Novo medicus fuerit, eo enim in Prætoris Curia super alienâ re postulato, Johannes Trafford Præco Civitatis in Congregatione Regentium ult. Novemb. CICDXII. citatus comparuit, & juramentum ibidem publice^m præstitit, quod non ageret contra Bentleium prædictum.

IV. Denique, Academicos dispulit & Universitateⁿ exturbavit morbus aliquis pestilentialis, cujus perinde & aliorum, hac, velut ante dictum, tempestate frequentium admodum, & causas deinceps & remedium exploravimus.

^a Ib. in FF. ep. 31. ^b Ib. ep. 32. ^c 7. fol. 167. ^d Ibid. fol. 155. b. ^e Ib. fol. 170. b. 171. a. & b. 172. & c. ^f Ibid. 174. b. ^g FF. ep. 35. ^h Ib. ep. 36. 37. 38. ⁱ G. fol. 208. b. 209. a. & c. ^j FF. ep. 39. 40. 41. 42. 43. & c. ^k In Reg. G. fol. 167. a. ^l Ibid. fol. 155. b. ^m Reg. Coll. Oriel. penes Decanum ejusdem. p. 94.

CICDXIV.

Mitto lites, nos inter & Oppidanos hoc anno exortas, in triennium vero integrum durantes; e quibus non aliter sese expedit Academia, quam implorata Mecænatum suorum, præsertim vero Magnatum, Episcoporum, & aliorum ope. Sub id autem suprema pene manus imposita est Collegio *Æneanasiensi*, ex Hospitiorum multorum Ruderibus excitato, quarum una *Ænei nasi* aula vocabatur, nomenclatura ab insigni foribus affixo certo certius deducta, sic enim pariter aula *Accipitris*, *Ardeæ*, *Elephantis*, *Cygni*, *Taurique* innotuere. Collegii hujus Fundatorem *Gul. Smyth*, Episcopum *Lincolniensem*, Hanaperii olim clericum, literis *Cantabrigiæ* aliquando incubuisse haudquaquam diffiteor: atqui obiter tantum, scilicet, ingruente nobiscum peste aliquâ eodem commigrasse nullus dubito, quippe nostram primitus fuisse ex ^b epistolis quibusdam Academicis ad illum conscriptis liquet, quarum alterâ ut Cancellarium susciperet in hæc verba rogamus, --- *Mater nostra prædicta quasi de gravi somno erecta &c. ad vestram celsitudinem hæc literas celerrimè mitti fecit, quibus materna prece instantius deprecatur ut cum vestram amplitudinem in hac nostra Academia alumnus olim sibi progenuerit, etiam in præsentiarum præcipuam Patronam acerrimamque sui propugnatricem gratius consequatur, &c.* In alterâ vero Episcopum sic alloquimur, cum nostrâ ex familiâ nostroque genere sublatus sis colendissime Antistes, &c.

CICDXV.

Vindicato nobis *Smythio*, quidni & alios quibus *Cantabrigiam* jactabundus donat ^a *Londinensis*, (quo nomine Academiam nostram suæ *Coloniæ* tum ille tum *Richardus Croke*, Universitatis ejus publicus Orator, nuncupare non veretur) *Oxonienfes* fuisse ostendamus. Ordinem ducat *Richardus Fox*, Episcopus hoc tempore (quo & Collegium *Corporis Christi* moliebatur) *Wintoniensis*, quem ex Aula *Pembrochiensi Cantabrigiensem* fuisse nemo repugnat, cæterum is prima literarum tyrocinia in Collegio nostro *Magdalenensi* posuisse, & grassante apud nos peste *Cantabrigiam* commigrasse deprehenditur. Indubium ejus rei indicium adferam; viri nimirum, *Exonia* sedentis, Benevolentiam ^c efflagitasse nos (recreandam scilicet, *Beatæ Virginis Ecclesiæ* cogitantes) & obtinuisse; pro comperto autem est nullam consimilis argumenti Epistolam reperiri in Codicibus nostris posse quæ ad Antistitem data sit, qui *Academiæ* hujus alumnus aliquando non fuisset. Id literarum ipsarum tenor ut plurimum proficitur. Testimonium afferre non gravabor ex ^f Epistola quam scripsimus, ad *Robertum Jeffry*, Archidiaconum *Herefordiensem*, hujus autem Universitatis olim Alumnus, in quâ de reficiendâ, quam prædixi, Ecclesiâ deliberasse diu perhibemur. Ibi vero ait Universitas se tandem statuisset *veteres Universitatis amicos* super eâ re sollicitare.

Proximus erat *Thomas Rottheram*, qui Collegii *Lincolniensis* alter Fundatorum fuit, (id quod plus

quam probabile facit altricem agnovisse *Oxoniam*) & Theologiæ Doctoratu, *Cantabrigiæ* prius suscepto, non aliâ nobiscum (id in an. CICDLXIII. cadit) conditione donatus ^g est, quam ut Concionem primò examinatoriam, ac deinde alias binas haberet; in die etiam Inceptionis libras viginti, vice epularum, numeraret, cum peregrinos tamen, & ab *Athenis* nostris mere alienos longe aliter tractare soleamus, quos legibus tam duris haudquaquam interpositis, eodem apud nos loco esse jubemus quo apud suos versantur. Enimvero sub id inter Anglicanæ Gentis Præsules *Cantabrigiensis* nemo comparuit (*Crocum* ipsum ^h appello) *Roffensem* & *Eliensem* si excipias, adeo ut *Coloniæ Oxoniæ* deduxisse Academiam illam à veritate sit alienissimum; neque enim alicujus (prout alibi docebimus) ponderis est quod hanc etiam in rem adducunt Antagonistæ, Collegium nempe *Wolfeianum* hospitibus *Cantabrigiensibus* primo impletum.

CICDXVI.

Conspiras fuisse Togatorum cum Civibus defensiones retro dictum est; at vero hoc iterum anno prorupere, culpâ penes Oppidanos, (maxime autem Ballivos) residente, qui jura nostra nullâ ipropemodum ex parte intacta reliquere, quorum præcipua quædam attentata recensere non pigebit, i. Viri privilegiati (qui Municipum alicui vulnus lethale inflixerat) causam in Curiam suam ⁱ evocabant. ii. Cancellarium ^k interpellabant de delinquentium correctione & incarceratione. iii. Cancellarii vel ejus Commissarii mandato minime ^l obtemperabant in *panellando* certos legales homines & liberos *Ville Oxon* non existentes sub privilegio *Universitatis* ad inquirendum de foris factis & aliis quæ injungerentur illis ex parte *Domini Regis*. iv. Commissarii mandato, per *Bedellorum* aliquem tradito, morem non ^m gerebant; jussi nimirum præfatam *Panellationem* sive designationem juratorum, pro anno instanti, secundum receptissimam Urbis consuetudinem instituere. v. In eadem demum *Panellatione* ⁿ posuerunt *Richardum Wotton*, & *Thomam à Pantrey*, superiores Universitatis *Bedellos*, ac alias personas privilegiatas, quæ nunquam ab antiquo solebant in *panellari*.

Cum ejusmodi itaque injuriarum arguerentur Ballivi (qui utique apertissimo se perjurio obstrinxerant, quod munera suscipientes fidem, tactis evangeliiis, dedissent de minime temerandis, immo pro virili tuendis, *Academiæ Privilegiis*) reputabant secum Universitatis primores quam difficile sibi esset maleficos hosce pro meritis plectere, cum Diplomata nos Regia hac ex parte deficerent, quapropter querelas illico ad Mecænates suos, ac imprimis ad Cardinalem *Wolfeium*, deferebant, quorum operâ voto sumus potiti; etenim *Roberto Carow*, & *Johanni Austen*, Ballivis, ^p præcipitur, ut hoc eodem anno, decimo autem nono *Decembris*, coram Commissario, Procuratoribus, aliisque nonnullis, in Ecclesia *Divæ Mariæ* præsentibus se sisterent; deque illis ibidem comparentibus quæstionem habuit *Mr Edmundus Hurd*, Decretorum Doctor, atque iisdem crimina quorum postularentur palam ac sponte fatentibus, hunc statim in modum pronuntiavit,

Decretum est per Dominum Commissarium & Consilium discretorum sibi assistentium, quod Robertus

^a FF. ep. 44. 46. 47. 48. &c. ^b In F. ep. 495. ^c Ibid. ep. 484. ^d In lib. I. *Antiq. Cantab.* p. 152. &c. ^e F. ep. 363. ^f Ib. ep. 420. ^g An. fol. 126. a. & 128. a. ^h In oratione sua de laudib. *Græcarum disciplinarum* edit. circa an. 1526. ⁱ FF. ep. 23. ^j Ib. ep. 50. ^k Ib. ep. 53. 54. & in G. fol. 310. a. ^l Ib. in G. ^m Ibid. ⁿ FF. ep. 50. 52. 53. 54. 55. ^o G. fol. 310.

Carow & Johannes Austen Ballivi Villa Oxon habeant & quilibet eorum habeat unam ceream ponderantem unam libram, & quilibet eorum stans in Ecclesia S. Martini in Villa Oxon, manutenebit dictam ceream à principio Evangelii alta missa usque ad finem, & hoc proximo die sequente post decretum, quo finito, quilibet eorum offeret suam ceream S. Martino.

Deinde injunctum est eisdem, quod in proxima generali processione per Universitatem celebranda, dicti Ballivi transeant & quilibet eorum transeat ante crucem Universitatis, ab Ecclesia B. Mariæ Virginis ad locum quo deferetur crux, & publicè in manibus portantes preculas dicent, & quilibet eorum dicet pro bono statu dignissimi Regis nostri & Reipublica Psalterium beatissima Virginis Mariæ.

At vero sententiam illam moleste adeo ferebant Cives, ut ad Regem protinus confugerint, culpam omnem à Ballivis amoventes, multa autem de Togatis & conquesti, quorum nonnullos ædibus Joh. Haynes, Prætoris nuperi, (quem summo inde mortis & metu & periculo versatum perhibebant) flammam iniecisse, alios vero Oppidanos aliquos adortos fuisse, pessimeque eosdem tractasse, affirmabant. Porro Regem per literas obsecrabant, ut Commissarium, Procuratores, Wottonum, Pantreium, & Magistrum Rich. Duck, coram se & sanctiori suo Concilio juberet sub privato suo sigillo comparere, deque iis quas Ballivis intulerant injuriis rationem reddere; quod quidem facturus jam erat Rex Henricus, cum operam suam interposuerint Doctor Johannes Voysey, Regiæ Capellæ Decanus, Doctor Johannes Chamber, Capellæ Divi Stephani Westmonasteriensis Decanus, maxime autem strenuus ille & indefessus Academiæ Patronus Wolseius, qui ubi litium earum genium & indolem Regi patefecerant, eò perpulere, ut Ballivos, aliosque Burgenses, rem urbanam Londini procurantes, apertissimæ etiam repulsæ maculâ notatos, dimiserit.

Hinc ad Cancellarium Oxon confugiunt Ballivi, sententiæ in se prolatae revocationem efflagitantes, quam agre tandem eâ lege concessit, ut Oxoniam reversi crimina sua palam agnoscerent, poenæque promeritas deprecarentur, id quod ipsi in mense Januario, primo nempe proximi Terminii die coram Commissario & Magistris Regentibus^b præstiteret; quibus hæc insuper poena irrogatur, ut, propter damnum quod eorum opera fecerat Universitas, quatuor uterque libras pensitaret; ad quas intra quindecim post Festum Paschati dies numerandas syngrapho sese, xxiii. prædicti mensis, in Ecclesiâ S. Frideswyda^c adstringebant, sub poenâ forisfacturæ x. librarum, quæ ab utroque exigenterent, fisco Academico addicendæ. Aliquanto post à Leguleiorum (qui utique, ut fit, ex levissimo verborum defectu Diplomatum nobis indultorum sensu pervertebant) vafritie ac dolis cavendum rati, clarissimo Wolseio supplices nos exhibuimus, de chartis regiis explicandis, augendisque, & quæcunque ad Privilegia nostra in tuto collocanda pertinerent, ab Henrico Rege impetrandis, nec ita multo post magni viri, qui Academiæ nostræ nunquam defuit, industriâ celeberrimam illam Henrici VIII. chartam impetravimus, primo Aprilis, xiv. Regni anno, dom. nimirum CIOXXXIII. datam, magno autem Angliæ sigillo firmatam, atque his verbis subscriptam: per

ipsum Regem & de datâ prædictâ, auctoritate Parliamenti.

Sub idem vero tempus quo præfatæ nobis lites cum Oppidanis intercessere, turbas Universitati dedere & malemeriti quidam Togati, quorum primos ducebat ordines^d Johannes Morris, S. canonum Professor, qui ubi alios porro induxerat ut potestati Academicæ obtemperare recusarent, in Carcerem primo conjicitur, & ad decimum postmodo ab Urbe lapidem à Commissario exterminatur. Hinc dissidi haud levis materia incidit, dum amici ejus aliqui querelas apud Regem deponerent, ipsa vero Universitas potentissimi Cardinalis opem imploraret, unde factum denique est, ut postquam integro anno exulârat Morris, delicta fateri, turibulque in posterum nostris obsecuturum sese spondere cogeretur, ac proinde à Congregatione solenni ad pristinum in Academiâ locum, ex mandato regio, admitteretur.

CIOXXVII.

Ineunte hoc anno, sub finem scilicet Quadragesimæ, (quæ quidem anni pars à seditionibus tum præcipue gliscentibus infames olim reddidit Oxonienses) gravissima inter Benedictinos & Cistercienses, de quæstionibus quibusdam philosophicis, in Scholis sub id inter eosdem eventulatis, coorta est & dissensio; quæ sane eousque tandem exarsit, ut depositis argumentis, non ratione sed pugnis decisum fuerit, fulis denique Cisterciensibus & in Hospitia sua compulsis. Cæterum nec impune triumpharunt Benedictini, quibus & multas pecuniarias, & poenas, ut par erat, alias irrogavit Academia; quæ res eorum adeo animos exacerbavit, ut injurias hæc (sic enim facti sumus mortales, ut quæ passus fuerit, non quæ meritis, quisque expendat) vel ipsorum Procuratorum sanguine ulcisci decreverint, hortante præsertim, omnemque industriam eodem conferente, Johanne Heynes, Aldermanno, Prætoris autem nuper urbano, qui poenis etiam quas merito pridem dederat laceffitus, animum (Consilio Thoma Birydall generi sui fretus) adversus Academiam insensissimum gerebat, & Athenas nostras turbandi, vel (quod faxit Deus ne unquam eveniat) evertendi occasionem captabat, Benedictinos proinde armis instruens, & ad prælia omni studio impellens.

Decimo itaque sexto Aprilis in præfati Johannis domicilio (quod utique concrematum nuper à Scholaribus questi fuerant apud Regem Burgenses) noctu conveniunt conjurati, horamque ibidem expectant quâ Urbem perlustrantes, & siqui Academicorum extra Collegia sua, Aulasve, pernoctarent explorantes Procuratores, ad Quadrivium accederent, quos tandem è prædictis Aedibus (ut ex equo Trojano) prorumpentes adorti sunt cum Duce suo Heynesio Seculares quatuorque Benedictini, & rem sane tam fortiter gessere, ut nisi aliquorum vociferatio, accedente porro gladiatorum strepitu, Cives excitasset, (qui nempe lectis exilientes, atque arma rapientes ad pacem tuendam festinabant) scelus destinatum perpetrassent. Interveniens autem, quos dixi, Burgensibus, in domicilium sese præfatum receperunt malemeriti, latebrasque illâ nocte invenerunt; cæterum ubi cum die illucescerent conscleratorum nomina & latibulum, fuga sibi prospici-

^a Ibid. fol. 311. a. ^b Ibid. fol. 213. b. ^c Ibid. ^d FF. ep. 52. 55. ^e Ibid. ep. 59. 60. 62.

ciendum arbitrabantur *Benedictini*, captis statim cum *Heynesio* secularibus tribus, Carcerique pariter mancipatis. Haud ita multo post habitū de tumultu (in quo scilicet nonnulli haud sine vitæ discrimine vulnerati fuerant) quæstione, ejusdem Dux ac Incentor deprehenditur *Heynesius*, & *Oxoniam* propterea in perpetuum exturbatur; de quo tamen dubium non est, quin si injurias resarcire minime recusasset, mihi fortassis cum ipso esset adum. Quinimo aliquanto post poenitentiam simulans, veniam tandem impetravit; licet in Urbe dein haud ita diu peristerit, auctoritatem se omnem apud vicinos deperdidisse, & apud illos juxta & Academicos evilesce-re in dies animadvertens, qui propterea Urbe ultro cessit, & egestate, ut ferunt, haud levi pressus in exilio quodammodo diem obiit.

Seditioni porro isti interfuit *Tho. Birydall* prædictus, qui flagitii ejus coram commissario comper-tus, eandem cum prædicto poenam luebat, eodem die *S. Dionysii Oxonio* pariter excedere jussus, quo pariter judicio damnati sunt *Gulielmus Baker*, *Thomas Bradshaw* & *Thomas Buclonde*, tametsi revocati tandem fuere, poenamque remissam habuerunt. Earundem insuper turbarum adjuutores ex deprehen-sorum confessionibus a comperiuntur Dominus *Joh. Gytto* Capellanus, Canonici bini *S. Frideswyde*, Dominus *Davy* Monachus *Abendonensis* à Collegio *Londinensi Oxon.* Dominus *Gryffith* (qui vulne-ratus cum esset equum conscendit & *Kydlyngtonam* prope *Oxoniam* aufugit.) Deniq; *Wratton*, *Glaynesford*, *Draycot* alique haud pauci, de quibus non dixe-rim quas quisque poenas subierit, uti nec qualem res ipsa exitum sortita fuerit; hic ut & alibi passim, propter Registorum lacunas cæcutire coactus.

Turbas antedictas b excepit teterrima *Oxonii* lues, quam Sudorem tabificum nuncupabant, quæque eas nobiscum strages edidit, ut jugulatis Togatorum quamplurimis reliquos pene omnes dissipavit. Pestium in hac urbe frequentium causam polliciti retro sumus, & sane liceat nobis (qui natura haud eā indagavimus ratione ut Medicinam exerceamus, aut morborum causas aperire valeamus) conjecturam nostram interponere. Earum quæ pluribus retro seculis contigerant originem ingenti Togatorum numero tribuendam partim arbitror, illi enim Urbem adeo replebant, ut vel obsessorum, (utpote quorum, ingruente bello, ex agris vicinis magnæ undique catervæ in oppida solent confluere) mala paterentur, dum habitacula omnibus commoda & salubria minime suppeterent. Pestes novissimas, præsertim quæ annis CIOCVII. IX. XLII. & XIV. exarsere, in stagnantes ubique, (propter *Isidum* nempe & *Chervelli* aliorumque rivulorum Alveos ex Oppidanorum incuriâ cœno oppletos) aquas rejiciendas duco; unde scilicet detentâ cloacarum colluvie ærem foedis putridisque vaporibus, corporum nostro-rum humores accendere aptis, inferciri contigit, accedentibus porro diluviis haud infrequentibus, camarinam istam commoventibus dum nec intra ripas continerentur fluvii, nec postquam prata invaserant mature satis decurrerent imbres.

Atqui hinc *Isidem* nostram, *Nilo* dissimillimam, non campis tantum sterilitatem sed rei citerariæ inopiam invexisse fatendum est. Cæterum huic malo remedium quærentes Academici, à *Richardo Fox* *Wintoniensi*, *Thomâ Ruthall Dunelmensi*, *Gulielmo*

Arwater *Lincolniensi*, Episcopis, aliisque nonnullis per literas c contendebant, ut de expurgandis de-fodiendisque fluviorum alveis operam sibi accom-modarent; quorum duo postremi quidnam hac in re præstiterint dicere nequeo, constat autem primò memoratum industriam nobis haud inutilem addi-xisse, Scholarium fortean suorum (quos utique in Collegio à se nuper constructo collocarat) disper-sione præsertim ductus, quos quidem non ante proximum annum cum Academicorum plerisque re-volasse liquet, peste nimirum tum pene extinctâ; quamvis alibi, ac speciatim in Collegio *Cantuariensi*, ad secundum usque annum eadem correpti d repe-riantur.

CICDXXVII.

Sub hujus anni initium (viz. circa finem Qua-dragesimæ) Rex & Regina; cum clarissimo *Wolseio* splendidæque Aulicorum & Magnatum catervâ, *Abendoniam* accessere; inque *Bened. Minorum* Cœno-bio hospitabantur. Proximo die transmissi sunt To-gatorum nonnulli qui observantiam Academicam profiterentur; *Catharinam* vero Reginam incescit cupido *Oxoniam* ipsam, maxime autem *S. Frideswy-dam*, invisendi, cui propterea cum *Wolseio* acceden-ti obviam processere Universitatis primores (comi-tante Scholarium frequentia haud exigua) maxi-misque, ut par erat, gaudii & reverentiæ indiciiis Reginam exceperunt, quæ ubi præfatæ *S. Frideswy-de* reliquias sacras adorasset, apud *Mertonenses*, in Custodis nupeti, eleemosynarii hoc tempore regii gratiam & honorem, c prandere dignata est, falsâ interim aliorum Collegiorum spè, à quibus frustra expectabatur, quamvis & alias Universitatis ædes adierit priusquam discesserit.

Cardinalem quod attinet, is Domum Convoca-tionis intravit, & postquam nobis de illius una & Optimatum qui aderant adventu gratulati essemus, Orationem publice habuit, quâ erga Academiam nostram studio se affectuque propensissimum testaba-tur, quod Lecturas vero quasdam institueret ibidem destinaret, Statuta quædam eruditionem spectantia corrigendi potestatem efflagitavit; de quibus sane, cum sibi invicem repugnarent, emendandis, literas f jam ante ad *Richardum Fitzjames Londinensem*, & ne alios referam, *Johannem Tong Calypolensem*, Episcopos dederat Academia *Wolseii* Benevolentiam pronis animis amplectebantur *Oxonienfes*, & literasq; super eâ re ad Cancellarium post paulo dederunt, qui licet in hac primo verba per literas h xxi. Maii responderit, illud se probare non posse ut cuiquam alteri præterquam Cancellario, & Magistrorum Regen-tium & non Regentium Catui, tanta authoritas ullo modo deferatur, repetitis tamen precibus de sententiâ motus est; primoq; Junii die factum comparet in ma-gnâ Convocatione decretum i amplius ac solenne de Statutis nostris Cardinalis in manibus deponendis, ejusq; ad arbitrium castigandis ac immutandis; immo sancitum pariter est ut Libertates, Jura, ac Privilegia Academica (atque adeo ipsa Academia silvis Col-legio cuiq; juribus suis) illi traderentur, cum ple-nissimâ potestate disciplinam publicam in quam-cunque vellet formam redigendi; atque is acceptis iisdem eâ se præstiturum pollicitus est quæ Univer-

^a G. fol. 316. 317. 319. &c. ^b FF. ep. 62. ^c FF. ep. 75. 80. 81. &c. ^d FF. ep. 68. 71. 72. 75. 79. 80. &c. & in Reg. Coll. Oriel. p. 118. &c. ^e Reg. Coll. Mert. fol. 241. a. ^f FF. ep. 58. 61. &c. ^g Ib. ep. 63. ^h Ibid. ep. 64. ⁱ Ibid. in FF. fol. 31.

fitati in fructum uberimum & honorem cessura non dubitaret; sub id vero Praelectionum quas meditabatur aliquas Oxonii instituit, ac speciatim Rhetoricam illam, quam, prout alibi docebimus, primus omnium * obivit Johannes quidam Clemens cognominatus.

Hoc insuper anno originem habuisse opinor gratiam illam tempore quadragesimali concessam, unde *Dies gratiosi* nuncupantur; Baccalaureos enim quibus determinare incubuit ^b supplicantes in vigilia S. Gregorii (hoc est xii. Martii ut in Registro hic citato, sed rectius xi.) reperio, ut sibi liceret & Scholis exire in horâ undecimâ in honorem S. Gregorii, atque id eâ lege indultum, ut quilibet eorum utens hac gratiâ dicat *Psalterium B. Mariæ Virginis in Ecclesiâ S. Mariæ pro bono statu Magistrorum*; quod idem & alii deinceps Baccalaurei, eadem Quadragesimâ, nec aliâ conditione impetrarunt, qui in die & vigilia S. Patricii & Divæ Mariæ determinabant. Memini quidem in Poetæ ^c cujusdam Oxoniensis, Henrici III. temporibus viventis, Poematibus, Scholares quosdam occurrere, Magistrum quendam Logices, ut à curis omnibus Scholasticis in festo Natalitio vacarent in hæc verba obsecrantes;

Ut colamus festum pure

Non est opus ut nos cura

Distrahant Scholastica.

Scimus tamen quod de jure

Te coronat flos natura,

Logices & Ethica:

Probat enim, &c.

At vero cum hæc lecturas unice videantur spectare, neque Congregationem aliquam, vel cætum magistralem, respiciant, ad Quadragesimalia Baccalaureorum exercitia, ac proinde dies, quos prædixi, gratiosos minime pertinent.

CICD XIX.

Hoc primitus anno inchoata est ex Institutione *Wolfeianâ* Græcæ linguæ Praelectio, quidquid enim jam ante præstiterat *Grocynus* id sponte & absque mercede aliquâ factum, dum is *Oxonienſium* suorum animos literarum earum studio accendere laboraret, quas utique Academicorum plerique, propter novam partim pronuntiationem ac docendi methodum, ab illo simul & *Erasmo* inventas, maxime autem propter inscitiam & ignaviam rejiciendas penitus, immo conspuendas judicabant, usque dum solenni quadam D. *Thoma Mori*, militis, Epistolâ, ac *Wolfeii* potissimum autoritate mori in meliorem sententiam concesserint. Memoriz proditum est inter Academicos quosdam male feriatos (qui quidem *Cantabrigienses* ^d *Oxonia* agentes fuisse perhibentur) convenisse, ut, quo alios ab Idiomatis ejus studio averterent, operam eidem navantes opprobriis & injuriis omnimodis onerarent, quâ de re *Morum* audi, in epistolâ Commissario, Procuratoribus, ac reliquo senatui Scholasticorum *Oxon.* ult. an. missâ sic differrentem:

— Ego cum Londini essem, audiui jam nuper sapientius quosdam Scholasticos Academia vestra, sive Græcorum adio literarum, seu pravo quopiam aliorum studio, seu quod opinor verius improba ludendi nugandique libidine, de composito conspirasse inter sese ut se Trojanos appellent. Eorum quidam senior (ut ferunt) quàm sapientior, *Pilami* sibi nomen adoptavit, *Hectoris* alius, alius autem *Paridis*, aut aliorum cujusquam veterum Trojanorum, ceterique ad eundem modum, non alio consilio, quàm uti per ludum jocumque veluti factio Græcis adversa Græcarum literarum studiosis illuderent. Itaque hæc ratione factum ajunt, ne quisquam ejus lingua quidquam qui degustasset, aut domi sua aut in publico posset consistere, quin digito notetur, cachinno videatur, & appetatur scommatibus ab aliquo Trojanorum illorum ridiculorum, qui nihil vident aliud nisi quod solas nesciunt omnes bonas literas, usque adeo in Trojanos istos aptissime quadrare videatur vetus illud adagium, serò sapiunt *Phryges*. — Cæterum posteaquam huc Abingdoniam invictissimum Regem sum comitatus, accepi rursus ineptias illas in rabiem demùm capisse procedere, nempe nescio quem de Trojanis illis hominem ut ipse sentis sapientem, ut fautores ejus excusant hilarem atque dicaculum, ut alii judicant qui facta ejus considerant, insanum, hîc sacro jejuniis tempore, concionibus publicis non modò contra Græcas literas, & latinam politiam, sed valde liberaliter adversus omnes liberales artes blaterasse, &c.

Cæterum malemeritorum eorum audaciam contundente, aliosque ad spem maximam erigente *Wolſeio* Cardinali (adeo verum est *Martialis* illud, sint *Mecænates* non deerunt *Flacce Marones*) eos brevi in Græcarum literarum peritiâ adipiscendâ progressus fecimus, ut maxima *Contabrigienses* invidia occupârit, qui eandem post paulo linguam anhelare ceperunt, & *Richardi Croke* Oratoris publici argumentis ac ^e facundiâ moti, Cancellarium suum (Episcopum nempe eruditum, ejusque Idiomatis peritum) imitari gestiebant. Quod nos vero attinet, ad promovendum nobiscum Linguæ Græcæ studium plurimum contulere (neque tamen hæc ita velim accipias tanquam si illustrissimi *Wolſeii* laudibus quicquam derogemus) *Grocyni* pietas, morumque gravitas, *Lynacri* πολυμωβία & Ingenii acumen, denique familiaris *Tonſalli* eloquentia, & *Stopleii* Linguarum callentissimi, eruditio, quibus *Mori* comitatem, *Pacii*que doctrinam & urbanitatem addere oportet. His inquam adminiculis fretus literas humaniores nitescere, maximisque incrementis augeri jussit Cardinalis, adeo ut exteræ omnes in summam Academiae nostræ admirationem traherentur, suosque huc Alumnos erudiendos transmitterent, erepto autem intempestivâ morte *Wolſeio*, & ab everſis Monasteriis ac Religione reformatâ turbante in plures annos Republicâ literariâ, ad deploratissimam barbariem nescio an vel pristina longe pejorem relapsi sumus.

CICD XX.

Hac tempestate privilegia nostra violare, Academicos pessimis modis tractare, pugnari denique materiam querere ceperunt Oppidani; nescio an chartis quas

* *Ib. ep. 68.* ^b *Reg. H. fol. 15. a.* ^c *Mich. Cornubiensis, in Poematibus suis MS.* ^d *Twynus in Apol. lib. 3. fol. 310.* ^e *In Orat. ut supra, & in aliis, qua Cantabrigienses est hortatus ne Græcarum liter. desertores essent. Edit. circa an. 1526.*

Wolfeio tradiderat spoliata existimantes Universitatem. Occasionem itaque nacti Aulae *Lateportensis* Togatos armis ^a adorti sunt, qui intrepide sese defendebant. Eo in conflictu vulnerati bene multi, uno tantum occiso; *Thomas* autem *Whem*, alias *Wynkynslay*, Academicorum Dux, (Juri is Canonico operam navabat) Academia exturbatur, tametsi victoria Oppidanis videretur cessisse. Ea res Academicos gravius urebat, qui proinde Civium aliquos, nocturnis insidiis aggressi, pugnis & vulneribus oneratos in fugam vertebant; cæterum ne ob tam grave facinus in judicio sisterentur male metuentes qui ejusdem auctores fuerant (his *Thomas Bisley*, *Tho. Houghton*, *Mauritum Canop*, & *Whemus* prædictus, qui in bannitione sua, se *Wykyswey* seu *Wynkynslay* appellat, nomina erant) *Oxonio* se clam proripiebant; prodeunte autem Brevis regio, de quaestione scilicet super certamine illo habenda, prehensi sunt & in Custodiam traditi. Maturandum itaque ob ejusmodi turbas in privilegiis nostris augendis & renovandis rati, id negotii Doctori *Johanni London* è *Novo* Collegio (qui scilicet rerum nostrarum admodum gnarus, & contentionum inter Academicos & Oppidanos creberrime motarum peritissimus fuisse perhibetur) ^b demandavimus, potestate eidem facta, ut Cardinalem de litibus iis certiorum faceret, quod is nempe super iisdem Doctorem *Longland*. Oratorem nuper ad Academiam transmisisset. Ejus tandem (decurso utique deinceps biennio) & *Calypolensis* pariter ac *Lincolniensis*, Episcoporum, consilio ac operâ effectum est, ut quicquid hac ex parte desideratum esset indultum à Rege haberemus.

In Privilegiis nostris describendis operam *Wolfeio* insignem accommodavit præfatus Dr *Londonus*, in Statutis autem emendandis imprimis defudavit Magister *Robertus Carter*, quem propterea in familiarum Seneschallum, & Collegii quod auspiciatus *Oxonii* fuerat Canonicum delegit Cardinalis. Statuta tamen nostra quod attinet, quamvis, ad properandam eorum castigationem; Mr *Rogerus Dyngley*, è Collegio *Omnium Animarum*, & Mr *Gulielmus Grise*, è Collegio *Magdalensensi*, Baccalaureus uterque Theologiæ, in curæ ejus partem adhibiti ^c fuerint, tamen propter immensa quibus implicitus erat *Wolfeius* negotia, & præcipitem deinde magni viri ruinam, extrema operi manus nequiquam accessit.

CICDXXI.

Incipiebat jam Hæresis *Lutheriana* (talibus enim illâ tempestate ubique fere habebatur) latius diffundi, librosque viri ejus & doctrinam sedulo per Academiam nostram spargebant nonnulli; quare literas huc transmisit *Wolfeius*, de Academicis quibusdam *Londonum* amandandis, qui novas illas opiniones excuterent & refutarent, contra fidem catholicam militari visas. Quapropter habito eâ de re Academicorum senatu, *Thomas Brynkpell*, è Collegio sub id *Lincolniensi*, *Johannes Kynton* Minorita, *Johannes Roper* è Collegio nuper *Magdalensensi*, & *Johannes de Coloribus*, SS. Theologiæ Professores, ^d nominantur, qui *Londoni*, in ipsius Cardinalis Aëdibus Convocationem solennem, cum viris aliis eruditis, Regnique Præsulibus, celebra-

tes, Doctrinam *Lutherianam*, tanquam veritati Christianæ prorsus repugnantem, damnarunt; cujus censura apographum *Oxoniam* post paulo transmissum est, & Horologio, in Cœmeterio australi Divæ *Mariæ* sito, à *Nicolao Kratzero*, (à quo nempe fabricatum illud alibi in hoc opere perdiscas) affixum; *Lutheri* libris & in Academia nostra & in *Canabrigiensi* illâ igni aliquanto post concrematis.

Quod prædictos attinet *Oxonienfes*, eorum juxta quilibet ac *Edwardus Powell* S. Theologiæ Doctor, Ecclesiæ *Sarisburyensis* Canonicus, Collegii autem *Oriensis* hand ita pridem Alumnus, libellum deinde contra *Lutherum* ^e conscripsit; quorum opusculis, conventui academico palam recitatis, acclamatum est abunde, datis porro de iisdem libellis ad *Henricum VIII.* literis, quibus laudatum præ cæteris *Powellum*, immo mirifice deprædicatum, reperies; cujus Tractatus libros binos complectebatur, primo *De summo Pontificio*, & *Eucharistia Sacramento*, altero *De sex Sacramentis* inscripto. Opusculo quidem illo in tantam apud *Henricum* (qui & ipse librum sub id adversus *Lutherum* edidit, & fidei proinde Defensoris titulum à Pontifice *Romano* reportasse fertur, licet falso sane nam regibus id nostris olim adhæserat) gratiam influxit *Powellus*, ut ad maximas brevi dignitates evehendum iri nemo dubitavit; cæterum ille Repudium ab *Henrico* Rege tantopere expetitum acerrime impugnavit, ac supremæ insuper Regis in rebus Ecclesiasticis potestati omnino reclamavit, quapropter carceri primo mancipatus, & *Londoni* deinceps in agro *Fabrorum*, vulgo *Smythfield*, morte multatus est. *Lutherum* præterea scriptis impetivit *Richardus Kedirmissler*, Abbas *Wynchcombiensis*, qui & altricem habuit *Oxoniam*; cujus perinde ac retro dictorum Libros Typis voluit mandari *Wolfeius*; at vero voto ejus repugnabat Academia, responso ^f in hæc verba, post immensas *Powellii* laudes, dato: *Reliqui* (qui de illâ nimirum controversiâ scripserant) sua nondum edita servant opuscula, tunc edituri, quum tua jusseris venerata autoritas. Cur tamen ex omnibus (quod tua jussit sancta paternitas) non sit unus editus libellus, id erat causa, quanquam contra *Lutherum* singuli exactissime scripserunt, cum tamen non omnes eodem ordine & stilo id egerint, videbatur non posse fieri, ut ex omnibus unum conficeretur volumen: hoc quoque est additum, nunquam solere communem omnium Universitatem contra quempiam hæreticum scribere. Hunc in modum Academia; quâ invitâ libellos hæc propalandos minime censuit Cardinalis, atque hinc evenit ut ne unus quidem (nisi me fallo) eorum publici unquam juris factus fuerit.

Per hæc vero tempora habito Academicorum dilectu Viri quidam, ad id præstandum quam maxime idonei, *Londonum* amandantur, qui de festinandâ, prout supra dictum, Chartæ sive diplomatis regii concessione & Statutorum recognitione cum *Wolfeio* agerent, quoniam nempe ex non latis munitis Privilegiis nostris ab injuriis minime temperarent Oppidani; & ex statutorum corruptelis ac antinomis lites inter ipsos Togatos ex lite fererentur: quod quidem, ut supra memoravimus, sub id ^g contigit, circa *Bedelli* electionem, quam ubi rescivit *Wolfeius*, Academicos per literas ad pacem & concordiam cohortabatur, ne aliter in eadem Universitas quæ anno nuper *CICDVIII* discrimina adduceretur.

Hoc eodem anno, decimo autem quarto *Januarii*,

^a H. fol. 51. a. & alibi. ^b FF. ep. 169. ^c Ibid. ep. 129, 130, 131. &c. ^d H. fol. 60. a. ^e FF. ep. 87. 88. ^f Ib. ep. 90. ^g Ibid. ep. 110. 111.

dispensatum^a erat per Regentes in plenâ Congregatione Magistrorum ad instantiam Reverendi Patris *Richardi Kederminster* Abbatis Monasterii de *Wynchcombe* quod quilibet niger Monachus Ordinis S. Benedicti posteaquam sit admissus in domicilio suo ad Logicam & Philosophiam ut moris est apud eos (Sic est in quodam^b Registro) licite potest in Scholis proficisci, suo Scholastico amictus habitu, & ibidem post Magistros & Baccalaureos sedere & disceptare seu replicare: provisum tamen est, quod nullus eorum sic admissus in generalem Logicum vel in generalem Philosophum primo presumat sedere seu huiusmodi Actus Scholasticos exercere, nisi ejus admissio prius regestretur, in communi Registro Tabellionis Universitatis. Indultum autem illud, egregium nec temere impetratum, instante^c quem prædiximus Abbate in Chartâ pergamena descriptum est, & publico Universitatis Sigillo munitum.

Atque hic ille est *Kederminster* qui supra coævus omnes in Angliâ Cœnobiarchas pietate & eruditione inclaruit, quo insuper præfati Cœnobii Præfecturam administrante (quod à tertio *Henrici VII.* ad sexennium quasi ante Domuum, quas vocant, Religiosarum everfionem fecisse comparet) famulitium illud miris modis floruisse memoratur: habuit^d enim sub ejusdem præsidio congregatio *Wynchelcombenfis* vel *Wynchcombenfis*, Monachos numero xxviii. quorum plures & lectioni & observantiæ regulari ita dediti erant, ut vix præteriret dies aliquis profectus in hebdomoda, in quo non haberetur in sacris literis lectura, Baccalaureus nimirum in Sacra Theologia vetus Testamentum, alter vero eodem gradu insignitus Novum ibidem interpretabatur. Et quidem ego (inquit *Kederminster*) in persona mea bis in hebdomada, aliquid ex magistro sententiarum pro mea virili parte explanabam; ita quod tam pulchrum erat videre quo modo dediti sunt homines sacrarum literarum studio, quomodoque inter se sermone latino etiam in solatio ubi sunt, nec aliter quam si fuisset altera nova Universitas (tamen si exigua) claustrum *Wynchelcombenfe* tunc temporis se haberet: Et revera inter hæc omnia, ita servebat apud nos observantia regularis, ita fraterna charitas dilatata est, ut vix crederes tantæ unitatis atque concordia claustrum ex tantillo numero in Anglia fuisse. Novit profecto misericors Deus quantum eo tempore delectabar, cum Fratribus in claustro circa sacras literas versari; ubi extructa quadam cellula (quam utinam in hunc diem stare permissem) & die & nocte dedi operam lectioni; atque ea diligentia ut nihil prope sacrarum literarum ac in S. Theologia habuerim doctrina, quin illud totum isthic in claustro mihi imbiberim. Hæc enim omnia eam ob rem ideo dixi ut posterius discant, sacrarum literarum lucrum sicut in Academicis ita & in claustris haberi, quod plane probat Venerabilis *Beda* incredibilis Doctrina, quam haud aspiciam alibi quam in claustro & observantia Regulari sese perdidicisse testatur; quod utinam nostra Tempestatis Monachi, qui putant præter Universitates nullum esse eruditionis locum, pro vivaciori exemplo accuratius amplexarentur, &c.

C10DXXII.

Hoc anno contigit Magistrorum in eligendis Procuratoribus dissensio, quæ cum terminari aliter non posset ad Cardinalem remissa^e est, (Cancellario Academico certiori tamen interea^f facto) qui rem omnem quæstionibus rimatus, ex potestate sibi factâ quo tempore statuta chartas & Privilegia academica concedita acceperat, procuratoribus à primo die Terminis Paschatis ad vigesimum sextum Maii munus & prorogavit, quibus tempore præstituro fascis deponentibus viros duos egregios (ita enim nuncupati occurrunt) *Laurentium* nempe *Barbour* ex Collegio Omnium Animarum, & *Thomam Sterke* è Collegio *Magdalensensi*,^g subrogavit, qui ad Festum usque S. *Michaelis*, (tum enim liberum se magis quibus jam districtus erat negotiis fore sperabat, unde nimirum electioni concordi & tranquillæ prospici melius posset) Magistratu potirentur, verum haud Procuratorum, at Magistrorum Scholarum titulis insigniti. Adveniente propterea, quod prædiximus, Festo, Pallia & Capas, reliquaque Munera Insignia exuebant Vice-procuratores illi, ac^h annuente *Wolseio* suffragia de more conferebant Magistri, & Procuratores in reliquam anni partem, & absque factione aliquâ aut dissidio cooptabant, vicesimo septimo proximi *Octobris* Magistratumⁱ inituros, vices eorum interea exequentibus, quos præfati sumus, Scholarum Magistris.

Bello sub hæc inter *Anglos Gallosque* coorto, tributum subditis suis imperabat *Henricus VIII.* quod cum ab Academicis quoque exigeretur, ad illustrissimum Cardinalem^j confugimus, ut de vectigalibus eximeretur Universitas efflagitantes, quoniam (ut ejusdem verbis utar) Collegia & Collegiatores exempti fuerunt à pecuniis in usus bellicos conferendis: Consuetudinem itaque illam, tanquam Togatorum jus quoddam, Regi significavit *Wolseius*, atque onere isto liberandam impetravit Academiam.

C10DXXIII.

Ineunte hoc anno, amplissimam nobis Privilegorum^k chartam ab *Henrico* Rege obtinuit, & per Delegatos quosdam transmittendam curavit Cardinalis; quæ cum promulgata *Oxonie* esset, Oppidanorum animos plurimum exacerbavit, adeo ut eidem reclamarent, immo obtemperare palam recusarent, unde factum est ut ea Regi denuo traderetur, resque ipsa coram Consiliariis ejus disceptata esset. Cæterum de his plura in annum C10DXXVIII. quem si lubet adeas, reservanda duxi.

Eodem quasi tempore *Johannem Longland*, Episcopum *Lincolniensem*, Oratorem huc transmisit *Wolseius*; qui certiores utique faceret Academicos quæ in animo pridem conceperat Cardinalis absolvenda propediem iri; cogitationes quippe omnes huc referre illum, ut Collegium, prout decreverat, amplissimum^l fundaret, atque Reditus eidem assignaret, unde Scholares ducenti, septemque Prælectores honeste ad studia nutrentur. Porro, quoniam spem omnem in ipso collocassent, nil prius aut antiquius habiturum, quam si Togatis *Oxonienfibus*

^a H. fol. 75. a. ^b Ib. in H. ^c Ibid. fol. 79. b. ^d Reg. sive Hist. Cambii Wynchcomb, script. per eundem Kederminsterum MS. fol. 40. ^e FF. ep. 98. 99. ^f Ibid. ep. 100. 101. 103. ^g Ibid. ep. 102. & in H. fol. 87. b. ^h Ib. in FF. ep. 104. & in H. &c. ⁱ Ib. in FF. ep. 105. ^j Ib. in H. fol. 95. b. ^k FF. ep. 95. ^l In pix. long. m. 2. & in Rot. pat. 14. Hen. VIII. in Dom. converforum &c. ^m FF. ep. 136.

operam ullā in-re hand inutilem navaret, immo eō studium omne & industriam collaturum ut Academiam istam, Privilegiorum juxta & eruditionis inopiā pressam, toto orbe celeberrimam efficiat. Quo autem Benevolentiam hanc suam uberius testetur, *Oxoniam*, velut ante fuerat^a pollicitus, cum Rege & Regina, sub initium Quadragesimæ, perventurum, neque prius inde discessurum, quam specimine aliquo satis insigni quam optime se adversus Academiam animatum ostendat.

Factis hunc in modum mandatis Cardinalitii *Oxonie* valedixit Episcopus; at vero cætus mox Academici frequentiores^b celebrantur, in quibus de excipiendo Rege *Henrico*, Orationibus nempe habendis, & exercitiis præstandis, deliberatum est; Scholaribus autem ruri feriantibus per nuntios jubetur ut *Oxoniam* quam citissime remearent. Cæterum cum industriam haud modicam neque leves impensas ad solennem prædictorum, maxime vero Cardinalis (cui honores tantum non divinos^c tribuerunt, *Majestatis* sæpe titulo compellantes) receptionem contulissent, prorumpente mox^d peste, *Oxonio*, cum clarissimis Hospitibus, inauspicato pelluntur Togati. Aliquanto post *Oxoniam* accessit præfatus *Longlandus*, quæ ad Collegium *Wolseianum* promovendum spectarent procuraturus, qui Scholaribus & Prælectionibus Cardinalitii locum cedere^e jussit Canonicos *S. Frideswyde*; quippe quod illi in Aulis sparsim & Collegiis huc usque alerentur, quos ut in unum convocaret Sodalitium *Wolseium* nuper hortatus fuerat Doctor *Voysey*, Episcopus *Exoniensis*.

CICDXXIV.

Ad opus autem augustissimum maturandum nil quicquam ullā ex parte defuit (prout infra fusius edocebimus) præterquam diutinus favoris Regii influxus, dum in eodem absolvendo totus esset Cardinalis, qui Scholarium suorum tres minimum quadrantes ex Academia nostræ Aulis & Collegiis desumpsit, additis Jus Civile aut Canonicum in Curia suā exercentibus (hi ex *Athenis* quoque nostris prodierant) quod ipsis pro formā cessit, hoc est exercitiorum ad Gradus capeffendos requisitorum loco^f habebatur. Ab exteris dein gentibus accersiti sunt haud pauci. *Cantabrigienses* etiam (quos nempe^g inviserat nuper *Wolseius*, affectam apud illos, seu potius deploratam, Rempubicam literariam ægris oculis perlustrans) huc frequentes convolabant, ad Artes & scientias, nobiscum jam præmonstrari solenniter coeptas, informari gestientes. Is enim Cardinalis supra omnes mortales, post laudatissimam Heroinam *Margaretam Richmondie* Comitissam (quæ *Grocyno*, *Linacro*, *Latymero*, aliisque auspicia dederat rei literariæ instaurandæ) fatiscientes sub tumultuum civilium & Romanæ dominationis jugo Artes, omni ope restituere nitebatur.

Collegii Cardinalitii primi hospites *Cantabrigienses* præcipue, Baccalaurei in Artibus & nondum Graduati erant, quorum eruditio intra angustos & sordidos veteris disciplinæ limites adeo steterat, ut (si horum temporum^h scriptori fides) Academiam illam, omnimodā pene barbarie infamem, bona-

rum literarum cognitio ingressa vixdum fuerit. Enimvero colligi vel hinc potest crassa Universalitatis ejus inscitia, quod insigne quoddam præstitisse, immo pessime laboranti subvenisse memoretur *Robertus Barnes*, Augustinensium ibidem Prior, *Lorantii* aliquandiu educatus; qui scilicet *Thomas Parnell* discipuli sui ope usus, *Terentium*, *Plantum*, *Ciceronem*, & Copiam verborum & rerum, Academicis præmonstravit.

CICDXXV.

Porro quod evidentius falsissima esse constet quæ in Academia suæ laudem de Collegio hoc Cardinalitio perhibent *Crocus*ⁱ & *k Londinensis*, (eō nimirum deductam fuisse Coloniam *Cantabrigiensem* quæ *Oxonienfes*, earundem pene ignaros, Artibus ingenuis imbueret) notandum venit, quod qui huc commigrarunt *Cantabrigienses* in Scholares tantum *Wolseianos* admissi sunt, quorum ne unus aliquis aut Prælectoris, aut Canonici senioris, aut alio denique honestiore munere donatus est; unde omnino liquet, percipiendas non tradendas cogitasse literas quotquot *Oxoniam* accesserint. Insuper ex literis eā tempestate per Cardinalem scriptis liquido patet, ita hos *Cantabrigienses* hospites se gessisse, ut serid eum pœnituerit, quod eosdem huc perduxisset. Fateor quidem *Robertum Sherton*, Sacræ Theologiæ Professore, inter illos repetiri, qui hoc anno^l supplicaverant, ut ad eundem apud nos Gradum admitterentur quo apud suos essent *Ornati*; cæterum neque hunc Academicos unquam nostros erudiisse confido, cum in munere nullo versatus nobiscum compareat; quod idem & de reliquis omnibus affirmandum; ii autem fuere *Johannes Clarke*, *Joh. Fryer*, *Galfredus* (quem *Nic.* perperam^m vocat *Londinensis*) *Harman*, ac *Edoardus Stapul*, Artium Magistri: *Thomas Cuthop*, *Joh. Fryth*, *Gul. Bettys*, *Rich. Cox*, *Henricus Sumner*, & *Wynemerus Alan*, Baccalaurei, qui licet admissi *adeundem*, (nempe Baccalaureatus) gradum pariter ac Magistri fuerint, anno tamen postquam in Album *Oxonienfe* redigerentur proximo in novā Logicā, annoque secundo in Philosophia, disputare apud *Augustinenses*ⁿ jubentur.

Huc porro migrarunt (quippe & minime Graduatos commemorare fas est) *Gulielmus Bayley*, *Thomas Benson*, *Edmundus Wolfe* & *Richardus Taverner*; quorum primi duo annos tres, tertius binos, postremus autem annum cum dimidio *Cantabrigia* posuerat, qui, velut alibi docebimus, uberrimos nobiscum in literis progressus fecit, multaque tandem eruditione percubuit. Peregrinos quod attinet, Collegium Cardinalitium primitus ornantes, sic se habuere: *Johannes de Coloribus*, Dominicanus, *Nicolaus de Burgo*, S. Theol. Baccalaureus, & *Petrus Garcia de Lalo*, Acad. *Parisiensis*; quorum primo dictus Theologiæ Doctoratum in Academia nostrā capeffivit, librumque, ut præfati sumus, contra *Lutherum* conscripsit, proximus autem annis jam octo studiis nobiscum vacarat, & Prælectoris Theologici munia apud *Magdalenenses* obierat. His addendi *Nicolaus Cratzer*, *Bavarus*, Mathematicā scientiā clarus, & *Matthæus Calphurnius*, natione *Græcus*, in

^a *Ib.* in FF. ep. 139. 140. 141. 142. ^b *H.* fol. 113. &c. ^c *Ibid.* in FF. ep. 83. 84. 98. 117. 120. 123. &c. ^d *Ibid.* ep. 143. ^e *Ibid.* ep. 132. ^f *H.* fol. 194. b. ^g *Matth.* Cantuar. in Cat. Canc. Acad. Cantab. ad finem vitæ Archiep. Cant. in b. S. Jacobi MS. ^h *Foxus* in *Al.* & *mon.* ed. 1583. p. 1192. ⁱ In oratione 2. ut supra. ^j In lib. 1. de antiq. Cantab. edit. 1574. p. 152. vide etiam *Fullerum* in *Hist.* Cantab. sect. 5. p. 77. ^k In *H.* fol. 143. b. 143. b. &c. ^l In primo lib. ut supra p. 151. ^m *H.* fol. 144. a. ⁿ

Collegio hoc novo Praelector uterque, qui cum aliis quibusdam eruditionem solidam & fecundam profeminabant, donec epidemica huc sub hac a prorumpente Academici plerique omnes dispergerentur, unde & Cantabrigienses aliquot Oxoniâ pelli, & alios hic huc deinceps commigrarent absteritos fuisse contigit. Atque hunc in modum florere coepit ac è vestigio emarcuit Sodalitium illud in quo maxime resederat spes nostra, cujus amplissima aedificia, (quibus vel ipsa Regum Palatia conferre vix ausim,) & alibi frequenter in Epistolis illustrissimi viri Munificentiam depradicantibus & captantibus, ac praesertim in b literis quibusdam, quarum c aliquas duc subjungendas, celebrata supra modum reperies:

Si res Academia nostra (inquiunt Oxonienses) florere unquam & ad veram & solidam eruditionem aliquis patuerit aditus Princeps in Christo magnificissimè; illud jam incitasse seculum putamus, quo nec occasionem accommodatiorem; nec ingenia magis ad omne genus literarum propensa aetas vidit ulla. Quae enim major occasio offerri potest, quam quod intelligimus nostros in hac re conatos, non solum probari, sed & adjuvari ac omnibus modis foveri. Ista sola res abunde magna ingenii incitamenta praebeere debet, quod videant se ad easdem properare artes, quibus vestra sublimitas tantam apud omnes laudem vel potius admirationem est consecrata. Certe cum eminentissimam istam dignitatem pari optimarum literarum cum peritia conjunctam, & eximiam illam in tot longe gravissimis absolvendis causis dexteritatem ac divinam prope facultatem sapius contemplerur, plurimum gratia habemus Deo, qui talia spiritus sui dona hominibus communicare dignatus sit, quique ex olim alumno talem nobis patrem providerit, qui literis ipsis & toti simul Academia melius, cumulatius, ac felicius consuluerit quam nos ipsi nobis prospectum vel votis optare auderemus. Quis etenim in ullam Academiam beneficium majus collatum unquam novit, quam magnificum hoc vestrum quod hic nuper fundatur Collegium. Excellens profecto fuisset & sublime praenostis omnibus contubernium si his duntaxat ornamentis decoratum esset quibus superioribus his diebus cum illius primordia celebrarentur decorandum nuntiavit Lincolnienfis Pontifex, nuntiavit autem inter cetera Scholasticos circiter ducentos hoc in Collegio honorifice educandos esse & erudiendos: quae res inaudita quadam laetitia & solido gaudio perfudit omnes, diuturnam dominationi vestrae jugiter precantes salutem, ut Christus quod in vobis mirifice operatus est confirmaret. De inchoatione enim Collegii vestri celeberrima, nobis hic esset prolixè scribendam, quippe cum multa praeclara, & supra quam dici potest splendida fuerit, quia tamen hac omnia pro rei dignitate explicare non possumus, Pontificem obtestati sumus ut hoc ille argumentum reverendissima vestra dominationi praesens insinaret, quod ipsum pro incredibili erga nos & Academiam nostram humanitate peregrisse non ambigimus, unde in his si fuisse celebritatem illam tractaremus pro supervacaneo fortassis haberetur.

Nunc autem super ea quae nobis narravit Episcopus ex literis vestris dictorum omnium collegarum salaria insigniter ampliata compertum habemus, deinde praeter nonnullas privatas, septem quae Academia vocabantur lectiones publicas, quaque ad S. Theologia,

juris pontificii ac ceterarum bonarum Artium enarrationem institueretur, perpetuo stabilientur. Amplius paucos intra dies conducendos qui proficiantur ab extraneis nationibus doctissimos viros, porro lectoribus ipsis stipendia longe amplissima jam esse parata: postremo omnes Scholas vestras sumptibus propediem extruendas. Haec omnia ubi alius repetimus, ubi partim ea absoluta, partim Christo jubente absolvenda non dubitamus, non amplius posthac erectum nobis collegium aut Academia portionem aliquam, sed Academiam Academia uberius exhibitam, scilicet Oxoniam nunc primum per vos fundatam ac omnibus modis consummatam censebimus, praesertim cum vestra intervallo maximo superent cujusvisque unquam fundatoris beneficia: cumque hac instituta vestra longe exquisitissima certissimam viam maniant ut doctrinam solidam consequamur: pro qua summa vestra in nos benignitate gratiam habemus maximam, opera sedulo ac studiofissime daturi ut eos viros virtute & literis Christus nos efficiat, in quos, ut evadamus vestra semper pietissima Majestas capivit, admonuit, inflammavit. Quod autem de assignandis locis & horis quibus lectores vestri proficiantur, mandavit praesentia vestra, Rectores & praesides Academia nostra obsequentiissime perfecere: quorum opiniones in scriptis redactas una cum his literis, vestra sublimitati praesentabis Magister Robertus Carterus vir iudicanque clarissimus, verum hac malimus apud alios quibus ille intus & in cate (quod aium) cognitus non sit: excellentia vestra, commendare nosmetipsos nostramque Academiam favori ac benevolentia vestra quid esset aliud quam charissimum filium patri commendare. Certe paternos in vobis affectus haecenus sensimus. Faxit Christus ut tali patre cum nos privatim cum publice Britannia universa, atque adeo Christianus ille orbis distissime gaudeat, ut & hic studia, & in regno iustitia, & in Europa tranquillitas sit diuturnissima. Valeat felicissime vestra celsitudo.

CIDXXVI.

Vires jam indies colligebat schisma, quod vocabant, Lutherianum, inque Collegio potissimum Cardinalitio pullulabat, dum Cantabrigienses nonnulli, nobiscum huc atque commorantes, idem praecipue foverent. Inter partium earum adiutores primum nunc obtinebat locum Johannes Clarke, juniorum Sodalitii ejus Canonicorum alter, cujus & Lectionibus privatis & disputationibus frequentes interfuere Academici, neque & Graduatibus haudquam postremi, qui Virum porro illum ob pietatem & eruditionem haud vulgarem tanto in pretio habuerunt, ut de dubiis eum opinionibus obervare consulerent, aut ipsum adeuntes, aut, siquid quominus id fieret prohiberet, quaestiones scriptis mandatas transmittentes, quae in re absoni quidam Delaber, Aulae S. Albani Alumni, opera ut plurimum utebantur. Ceteri insuper privatos agitant Lutheri sequaces, in quibus ubi praesens ad Deum consociant, de promovendis Viri dogmatis, (quae utique libri quidam quos una evolvebant explicata complectebantur) consilia inibant.

His assensu sunt Nicolaus Owdall vel Udale & Johannes Dyott, ut alios, & Collegio pariter Corporis Christi, omittam, de quibus certior cum fieret

* Ib. fol. 135. b. 138. a. & 158. b. b In FF. ep. 128, 129. 132. &c. c Ibid. ep. 136

eiusdem Fundator vehementer indoluit, hæreseos utique profeminium instituisse se arbitratus. Prædictis accedunt e Collegiis *Magdalenensi*, *Cantuariensi*, *Glocestrensi*, SS. *Bernardi & Mariae* complures, quorum sane nonnulli Palinodiam cantabant, aliis autem Sodalitii exterminari, immo in custodia ad mortem usque detineri, vel etiam in cineres cum libris suis redigi malebant quam doctrinam quam professi fuerant revocare. Nil verò quicquam profecerunt Pontificii, quamvis doctissimus eorum quisque, placita hæc in Concionibus juxta & disputationibus omni studio convelleret.

CICDXXVII.

Ad accelerandum doctrinæ Pontificiæ exterminium momenta haud levia adferebat *Thomas Garret*, Vici *Mellei Londini* Curatus, qui à *Lutheri* sequacibus quibusdam transmissus, Libros varios attulit, & inter Academicos spargebat plures sacræ Paginæ locos tractantes, speciatim vero Testamentum Novum secundum versionem primam *Findallianam*, primamque libri ejus partem cui *Unio dissidentium* nomen fuit. Hæc non ita diu Cardinalem latebant, qui de *Garreto* nobiscum agente certior factus, literas confestim ad Commissarium Academicum dedit, ut explorandum eundem carcerique mancipandum curaret præcipientes; quæ cum *Garreto* innotescerent, *Oxoniam* clam se proripuit, huc autem, quibus malis avibus nescio, infra biduum regressus, inque eodem quo prius domicilio hospitatus, à Procuratoribus prehensus est, & Commissario, quem dixi, Collegii *Lincolniensis* hac tempestate Rectori, in manus traditur. Is habito parùm de criminibus quorum insimulabatur examine in cameram suam, quoad usque à precibus ipse vespertinis revertetur, virum a conclusit, qui occasione arreptâ clam interea aufugit & ad *Delaberum* præfatum, in Collegio tunc *Glocestrensi* commorantem, sese contulit, à quo Vestitu seculari instructus fugam ulteriorem accelerabat. Irâ jam percitus Commissarius nec labori, nec sumptibus pepercit quo *Garretum* denuo prehenderet, *Delaberi* autem aliorumque, quos de recepto eodem suspectos habuit, cameras sedulo rimatus, ad se postremo dictum accersivit, utpote quem elapsum adiisse *Garretum* probe intellexit, virumque meticulosum, habitâ coram *Londono*, & *Hygdono*, Doctoribus, super omni re quaestione, eò denique minis adegit, ut non tantum amici latebras, sed & *Oxonienſium* viginti & duorum, *Garreto* occulte faventium, Librosque ab eodem coëmentium, nomina patefecerit.

Dimisso *Delabero* viris illis per Ministros academicos mandavit Commissarius, ut coram se comparent, quibuscum, habito viritum examine, tam calide egit, ut de libris variis, hæreticæ pravitatis stigmatibus notatis, (in suis utique partim, partim in aliorum *Luthero* addictorum manibus) fassi fuerint, quibus exploratis pariter & occupatis, rem omnem Cardinali per literas aperuit Commissarius, unde *Wolfeum* dolor haud levis incessit, qui Epistolas ad nos plures propediem dedisse reperitur, atque alteram speciatim e qua pauca hunc in locum transcribere alienum non erit: *Amici nostri* (inquit ille) *quamplurimum dilecti salutem. Non facile explicaverimus quam graviter nos commoverint ea qua præ-*

ter omnium expectationem vestra nuper literis significatis, nec uno in loco heresin, vel nec obscuram hæresis suspicionem aliquorum male affectorum improbitate succrevisse; nil certe nobis poterit nuntiari molestum, quam eam Academiam in cujus virtutibus maxime gloriabamur, & qua sana eruditione, firmissimo semper artium præsidio extitit, & quam vobis omnibus puram illasam illibatamque exoptavimus, in tantam nunc infamiam & perniciem incidisse, &c.

Academicos deinde hortatur ille ut de reprimenda *Lutheri* doctrinâ sedulo deliberarent, male scilicet metuens ne per Collegium brevi suum penitus diffunderetur; utque ejusdem vel compertos, vel haud injuria suspectos in Carcerem detruderent, poenisque aliis mulcarent mandabat: quæ cum præstitisset Universitas, Dioecesanum super rebus gestis certior fecit, à quo etiam efflagitavit, ut, quoniam *Lutheranorum* Coryphaeus esset *Joh. Clark*, Collegii Canonici, eundem *Wolſeo* deferret, prout merita exigerent poenas luiturum.

CICDXXVIII.

Ad *Garretum* jam redeo, qui cum haud ita caute & prudenter fugam adornaret, ad *Hinxiam S. Laurentii*, haud procul *Oxonio*, capitur, carcerique mancipatur. Ad Commissarium post paulo & Doctorum aliquos citatus, criminum multorum, hæresin tangentium, reus pronuntiatur; cumque *Delabero* quem prædiximus fascem à Beatâ *Virgine* ad fanum *S. Frideswyde* in solenni Processione portare jubetur; quo peracto in Cœnobium *Osneienſe*, tanquam in firmam Custodiam compingitur uterque, ulteriorem adhuc sententiam expectaturus. Quod *Lutheranos* attinet ad Collegium Cardinalitium spectantes, in Cavernam profundam sub *Ædibus* suis, adservando pridem Sali inservientem, detruduntur; quorum nonnulli contractis ex injuriâ loci morbis animam post paulo exhalarunt. Horum de numero erant *Joh. Clark*, *Henricus Sumner*, & Dominus *Bayley A.B.* cæterum amicorum precibus sceddissimo ergastulo liberatus Magister *Bettys*, *Cantabrigiam* contendit, & mutatâ sententiâ studiis ibi incumbens, non multo post ad Dignitates haud modicas evectus est. De occultatis *Clarkii* libris postulatus est *Richardus Tavernerus*, at vero illi Cardinalis ipse patrocinator est, virum scilicet Musicæ tantum operam navantem nullas unquam Ecclesiæ turbas daturum pollicitus; quem tamen fefellit abunde conjectura, nam in Pontificiâ exterminandâ & *Lutherianâ* doctrinâ propagandâ haud inutiliter postea desudavit *Tavernerus*. In custodiam porro traditi sunt *Joh. Fryth* & *Thomas Lawney* cum aliis nonnullis, qui libertate furtim potiti *Oxonio* se confestim proripuerunt. *Lutherianâ* insuper Hæresi tactus memoratur *Thomas Curthoppe*; atqui eadem deinde revocatâ in Collegii *Orielensis* socium sub id cooptatus est. Quod ad aliorum Collegiorum Alumnos spectat, in *Bocardo Castrumque Oxoniense* haud pauci compingebantur, multasque calamitates perpeſsi sunt, licet, habito de quovis examine, quibus denique poenis affecti fuerint parum liquet; eorum de numero fuere ^c *Edmundus Gareſet*, Capellanus Secularis, & Mag. *Richardus Porter*, quorum postremus purgasse se de hæresi fertur, & pristinum in locum, ^d restitutus fuisse. Quo autem tempore contra doctrinam *Lutherianam* Anathemata Pontificia vibrarentur, Doctor *Richar-*

^a FF. ep. 153. ^b Ibid. ep. 155. 160. &c. ^c g. fol. 92. a. ^d Ibid. 164. b.

duo Mandlyn, Archidiaconus Leicestrensis, eandem concione impugnavit; atque Johannes^a quidam Holyman, Monachus Readingensis, (è Collegio is Novo prodierat) instante Hugone, Abbate Readingensi, Londinum missus est, concionem pro gradu (quod Oxonia ex statutis fieri oportebat) ad crucem Paulinam habiturus, in qua doctrinam Lutherianam, acerrime, prout in mandatis acceperat, impetivit.

Turbas hæc, pestemque hoc nobiscum anno grassantem antecessere pariter & comitatae sunt gravissimæ inter Academiam Urbemque Lites, aliquandiu nimirum inter utramque pendentes, mox autem in aperta dissidia prorumpentes, dum Academicos super variis^b capitibus postularent Burgenses, ac speciatim Ballium & Byrtonum, Procuratores, propter injurias, in vigiliis eorum nocturnis, Oppidanis factas, accusarent. Hæc, animis aucti, aggressi propterea sunt illi, quoniam Privilegia nostra, Wolseio pridem tradita, nondum vero firmata & Academiae reddita intelligerent; quæ Cardinalem proinde ejusque familiarem, Episcopum Lincolnensem, eâ confestim de re^c interpellabat; cumque Munimenta varia (nominatim vero tria illa quorum duo à Sixto IV. Pontifice tertium ab Henrico octavo impetratum fuerat) librique nobiscum essent, ad Indulta nobis renovanda necessarii, in Regentium Congregatione^d statutum est, ut ad Wolseium transferrentur, quod per Magistrum Robertum Carter S. T. B. & Hospitii ejusdem Cardinalis Seneschallum post paulo fiebat. Decurrente autem ante novam illam privilegiorum nostrorum concessionem integro anno, veteres continuo inimicitias revocabant Oppidani, quarum notitiam aliqualem exhibendam duco. Statuit ex veteri consuetudine, & jurisdictione sibi à Regibus olim indultâ, Curiam quam Letam vocamus in Prætorio urbano (*The Guild Hall* vulgo appellatur) habere Universitas. Id in mensem Novembrem, an. CIOXXXVII. cadit, missa vero sunt ad Edm. Irysh & Guliel. Clare Ballivos mandata de Inquisitoribus sive Juratis octodecim, viris probis sive legalibus (ut cum Jurisperitis loquamur) & Oppidanis impanellandis; hoc est evocandis, quod cum facturos sese cum municipii primoribus negarent Ballivi, coram Commissario academico comparere^e jubentur die prædicti mensis decimo sexto; de quibus, ob neglectum vel potius contumaciam insignem, latam his verbis sententiam^f invenio: viz. Quod Edm. Iryshe nomine pæna castrum adiret ante horam xi. ejusdem diei, & Willielmus Clare junior, carcerem Bocardo appellatum adiret hora prædicta, usque ad beneplacitum nostrum.

Anno proximo, Domini nempe MDXXVIII. (is autem ille est in quo jam versamur) litibus inter nos & Oppidanos haudum expeditis, omnes Doctores, Rectores Collegiorum, & Procuratores Universitatis una cum omnibus Magistris Artium Regentibus & non Regentibus ad rogatum venerabilis viri Johannis Cotisford in S. Theologia Professoris tunc Commissarii, in choro Ecclesiæ B. Mariæ Virginis XIV. Julii & convenerunt, ad audiendum scilicet nuncia quædam à Reverendissimo in Christo Patre & Domino D. Thoma Cardinali, Eboracensi Archiepiscopo, summo ac optime merito hujus Academiae Patrono, per honorabilem D. Doctorem Hygden Collegii ejusdem Cardinalitii, Decanum, ibidem exponenda & publicè recitanda. In qua convocatione idem Decanus tria præcipuè egit & significavit.

Primo quidem (universo casu nomine ipsius Reverendiss. Cardinalis plurimum salutato) munimenta quadam seu privilegia antiqua (loquor ex quodam nostro^h Registro) qua in manibus præfati Rev. Domini aliquamdiu ad Academia tamen utilitatem remanserant, sub originali forma in nullo penitus lasa aut immunita reduxit, quo in Archivis Universitatis prout solitum erat reponerentur & conservarentur.

Secundo in loco præfatus honorandus Doctor in testimonium clarissimum singularis & maxima benevolentia dicti beneficentissimi Patris, amplissima quadam privilegia nova omni ex parte absoluta à præstantissimo Cardinali deportavit, & coram omnibus magna cum gratia præsentavit. Quibus ornatissimis privilegiis per Willielmum Tresham Academiae scribam distincta ac alta voce prælectis, non solum multo majora & ampliora esse quam ipsa Academia vel votis optare sit ausa, sed & ipsius Reverendiss. Cardinalis etiam sola instantia precibusque gratissimis à serenissimo Domino Rege, magno ejusdem sigillo communita, obtenta & perquisita fuisse liquidissimè constabat: unde & magnum hoc imprimis beneficium atque à propensissimo in Academiam bene merendi studio profectum omnes unanimiter interpretabantur, & se ac posteros pro tanto collato munere, tanto ac tam eximio Patrono, perpetuo devinctos agnoscebant & ingenue confessi sunt. Verum & mandato dicti honoratiss. Cardinalis nova hæc privilegia in ipso Collegio Cardinalitio remanent sub custodia Decani ibidem ad usum Academia tutissime servanda, donec idem Reverendiss. aliter de iisdem servandis ordinaret.

Tertio in loco Decanus supradictus palam explicabat quonam pacto Reverendiss. Cardinalis præter inchoatum isthoc quod jam sumptuosissime erigit Cardinalitium Collegium, jam plures lectiones publicas perpetuis temporibus duraturas una cum Scholis novis pro eisdem lectionibus vel suo sumptu haud vulgariter adificandis, ut primum commode inchoari & stabiliri poterant, inchoandas & stabilendas firmissimè decrevit.

Quæ sane eximia & plane incomparabili munificentia altius pensitata, pensitatis etiam maximis illius Reverendiss. Patris beneficiis & jam olim sapius, & hisce diebus quotidie collatis, perspecta insuper benignissima ejusdem benevolentia & præcelsa à Deo data potestate, qua omnibus Academia rebus reformatione aut melioratione egentibus vigilantissime prospicit & auxiliatur, cum præter preces nihil acceptius referendum inveniretur, precibus idcirco tanquam grata aliqua vicissitudine, munificentia Cardinalitii aliqua ex parte respondere cupiens universus convocatorum catum, sub forma qua sequitur deditissime tractavit, & ex officiosissima in tantum patronum pietate fadere sempiterno sancitum fore voluit.

Primo viz. ut singulus quisque ad gradum aliquem in hac Universitate in posterum admittendus seu incorporandus, in sua admissione juramentum præstet corporale, quod quotiens eum solenniter predicare contigerit infra Universitatis prædictæ, ad Crucem S. Pauli seu Hospitale B. Mariæ extra Bishopsgate Londini, Reverendiss. in Christo Patrem D Thomam

^a FF. ep. 188. 190. &c. ^b In serm. Civ. Oxon. & in pix. BB. in. tur. Schol. ^c FF. ep. 163. 164. ^d H. 153. a. ^e g. fol. 142. b. ^f Ibid. ^g H. fol. 200. a. ^h Ibid.

Wolsey Cardinalem, Eboracensem Archiepiscopum, nominatim & expresse suis oratoribus commendabit. super hac aquissimum videbatur, ut idem magnificissimus Cardinalis, omnium suffragiorum, Orationum, Eleemosynarum, jejuniorum, meditationum, studiorum, predicationum, peregrinationum, ac omnium aliorum piorum operum per ipsam Academiam aut quemvis ejusdem alumnorum fiendorum particeps in perpetuum habeatur.

Secundo vero, in eadem convocatione determinatum fuit; ut postquam dictus Reverendiss. Pater ab hac luce ad Deum migraverit, mox exequia solennes cum missa in crastino pro anima ejusdem, ab omnibus Graduatibus, qui exequiis ipsis & missa à principio ad finem, sub fidelitatis debito interesse tenebuntur, decentiore modo quo poterint absolvantur & celebrentur. Quaque semel in omni anno certo aliquo die, per ipsum Reverendiss. Dominum (si ita placuerit) aut saltem per universitatem assignando, consimili modo fiant in perpetuum. Neque vero inferius in aliquo, sed simili modo, aut certe cultius & celebrius perficerentur, quam pro illustrissimo Duce Humfredo quotannis fieri solent.

Qua certe obsequentia aut potius devotissima pietatis officia, omnes uno ore pro meritis & munificentia Cardinalitia, minus digna & longe inferiora senserunt, pro quorum tamen confirmatione ac stabilitate perpetua juxta statutorum exigentiam, congregationem quandam nigram, deinde congregationem omnium facultatum brevi celebrandam decreverunt, ubi viz. presentes articuli ratificentur & robur sumant per omnes temporis tractus (Christo conferente) duraturum.

De charta illa subtexendum duco, Cardinali denovo traditam fuisse, & vel ob præcipitem clarissimi viri ruinam, vel aliam nescio quam causam, in fisco Regio ad annum usque CIOCLXVI. depositam fuisse, & demum Academiae redditam.

Cæterum ad dissensiones nostras cum Oppidanis revertor, qui propter chartam hanc amplissimam Universitati indultam fredebant ubique, & de abroganda eadem, vel saltem minuenda, consilia agitant, quam rem ægre, ut par erat, ferentes Academici, (quos utique haud parum angebat Cives nec regiâ autoritate coeceri velle) querelas apud Optimates quosdam^a deponebant; atque Oppidanos de gravissimis, & antiquissima Togatorum Privilegia violantibus, injuriis apud Cardinalem criminabantur.

CIOCLXXIX.

Hoc anno, tricesimo autem Maii die, pacem inter utrosque, quibus tamen conditionibus non dicam, compositam invenio; quamvis odium haud ita multo post regium incurrente Wolseio, & Civibus inde ad ipem novam erectis, Academicis vero in luctu & squalore positis, dissiluisse memoretur. Mense nimirum Januarii. hoc anno, Juramentum solitum, legitime licet per Bedellum admoniti, præstare^b recusabant Oppidani, quos cum ad Beatæ Virginis aliquandiu expectassent, re infecta, animisque exacerbati discesserunt Academici; tametsi, potentissimo Patrono orbat, in tam gravi injuriâ ulciscendâ

minime sategerint, donec (quod anno proximo contigit) Commissarium & Procuratores, Magistrorumque nonnullos Prætorium suum (ubi scilicet Letam, ut prædiximus, quotannis olim celebrabat Academia) mense Maii ingredi prohiberent Oppidani, qui scilicet hortante Prætoris fores advenientibus præcludere. Id sane, ut oportebat, graviter pro piaculo admodum tulimus; quapropter Gulielmo Pery, Ballivo sacris per Commissarium^c interdictum est, quamvis & præsentem sese jussus dederat, & præfatum crimen non aliter quam ex mandato Prætorio admisisse profiteretur. Ballivorum porro alter, Richardus Gunter, necnon Michael Heath, Prætor Urbatus (è quibus ille per inferiorum forte aliquem, hic vero per Rich. Weston superiorem Theologiæ Bedellum citatus fuerat) comparere coram Commissario detrectantes, Anathemate etiam ab eodem^d percussi sunt. Censuræ istæ Ecclesiasticæ scriptis dein mandabantur; & Magistro Roberto Blackmore è Novo Hospitio, Ecclesiæ S. Ebba (quam nempe Parochiam incoluit Heathus) Rectori traditæ sunt, ab illo nimirum, vel Curato ejus Domino Potrellio, in proximo Saturni die ibidem promulgandæ; quod cum fieri occiperet restitisse constat Prætorem, Sententiam vero illam tam in eâ quam prædixi quam in Omnium Sanctorum Ecclesiâ, die aliquo dominico propalatam deinceps fuisse.

Ut paucis absolvam, summo brevi dolore correptus est Prætor; atque illum & Privilegiorum multorum, quibus perinde ac sacris arceri necesse erat, amissio, maxime vero mortis æternæ (siquid sibi jam humanitus accideret) metus exercebat, immo dies noctesque stimulabat, usque dum à Commissario & Procuratoribus efflagitaret, ut Anathemate supplicem liberarent. A nexu itaque in Conventuali Carmelitarum Ecclesiâ, solutus^e per Commissarium est, præsentibus Henrico Morgan LL. D. (sub id ille Aulae S. Edoardi, in Cœmiterio cognomine sitæ, Principalis, Scholæque juris Civilis in vicinia posita Moderator erat, tandem vero Menevensis Episcopus emerfit) & Johanne Pye, Aldermano; at vero id eâ lege factum est ut juramentum corporale præstaret, de stando Juri & parendo mandatis Ecclesiæ, atque sic partim, partim etiam intercedentibus viris quibusdam principibus (quos inter Londinensis & Exoniensis Episcopi^f recensentur) pax iterum Civibus conciliatur.

An his subjungam, (quam quidem commemorare refugit & reformidat animus) Illustrissimi Wolseii cladem, hoc anno, & post paulo mortem non sine inexplicabili Oxoniensium damno contingentem. Neque sane mirum clarissimum rei literariæ Mecænatem tam præcipitem corruisse; quippe ex alto cadentibus rarissime datur consistendi locus, quæque è nubibus turbantur terram ipso casu subire necesse est, & sepulchrum aut invenire aut facere. Sed hæc obiter (neque enim Oratoris nos partes suscepimus) de inclyto illo Academiae nostræ Patrono dixisse sat est, cujus egregia facinora fatigando vel exercitissimi cujusque Scriptoris stylo sufficiunt. Ea unice addam quæ in Decreto & quodam Universitatis, edito in Magnâ Convocatione, anno ultimo Wolseii, vicesimo autem septimo Decembris, de eodem in Album Benefactorum referendo, celebratâ occurrunt; ibidem vero tria ejus præcipua Beneficia, in Academicam collata, his verbis commemorantur:

Primum (inquiunt Togati) magnificum & sempiternis dignum præconiis ab omnibus judicabatur be-

^a FF. fol. 91. 92. 93. 94. 95. &c. ^b H. fol. 222. b. ^c G. fol. 333. b. ^d Ibid. fol. 334. b. 335. b. ^e Ibid. 336. a. ^f FF. ep. 191. 192. &c. ^g In FF. fol. 89.

neficiam, quod dictum Reverendiss. Cardinalis ex mera sua benignitate, nova quadam atque amplissima privilegia ab illustrissimo Rege nostro Henrico VIII. obtinuerit, & nuper ad Academiam per honorandum virum Doctorem Hygden, Collegii ejusdem honoratissimi Cardinalis Decanum, transmisit. Qua certe privilegia, non solum veteribus quibuscunque absolutiora, sed & multo esse majora ac ampliora constabat quam ipsa Academia vel votis optare ausa: unde & hujus collati muneris facultate, tum tranquillitati studentium, tum universo Reip. statui plenissime ac munificentissime consultum omnes una voce offerebantur.

Secundum exuberantissima istius magnificientia monumentum, de quo praefati Doctores & Magistri mentionem fieri mandabant, praeclarissimum hoc novum est quod Cardinalitium Collegium nuncupatur à dicto Reverendo Cardinali fundatum & jam insigniter & pro bona parte exstructum: cujus structura mirifica, quantum Oxoniam illustrat, quantumque aliquando, quando Christi auspiciis universum opus absolvetur, illustrabit, facile verbis explicari non potest. Incredibili etenim pulchritudine praepollet, & artificiosa efformatione & expositione nulla prorsus caret, amplitudine & sublimitate admirabiliter sese ac praecllentissimam ostendit, ostendit nimirum vel nunc pulcherrimam ac praecllentissimam esse cum adhuc tamen nec capiti operis dimidium exadificetur, nec qua elegantior futura est portio nisi in iactis fundamentis magnopere attingatur. Verum enim vero ubi ingentem numerum Scholasticorum qui aut in hoc inclyto Collegio enutrientur ac tandem enutrientur conspiciat quispiam, ubi etiam quam Scholasticis ipsis largiflue de omnibus qua ad eorum victum ac studium pertineant provideatur altius in animo perpendat, Cardinalitium certe Collegium non tam Oxoniensi Gymnasio honorificum quam multis modis frugiferum ac maxime opportunum fatebitur. Neque id praecise de Oxonio affirmabit, verum etiam de toto Britannico Regno deque ipsa reliqua Christiana religione, quibus celeberrimum isthoc contubernium splendori commoquoque haudquaquam vulgari fuerit, utpote eisdem quam plurimos in doctrina sana eruditos indies facundissime paraturum.

Tertium vero ipsius in Academiam pientissima prudentia testimonium sanctissimum quoddam institutum tangit, quo Reverendiss. Cardinalis Oxoniensi huic literaria Reip. optime & munificentissime prospiciet. Complures namque lectiones publicas quibus & Scholas novas coaptare proponit apud nos propediem inchoandas decrevit, quarum Professoribus qui semper isthac profitendi munera obeant doctissimi & facundissimi Viri magnifica imprimis ac largissima constituit quotannis persolvenda salaria, per hujus itaque auspiciatissimi beneficii institutionem studiosis literarum cultoribus consulturum esse Cardinalitiam majestatem nemo prorsus ambiget, qui saltem non ignorat auditum ipsum praecipuum esse disciplina sensum, quique viva docentis voci subesse non nescit latentem quandam energiam disciplina capeffenda summo opere conducen-tem. Neque illud profecto quod ex dicto instituto etiam sequetur vel toti huic regno non vulgari commoditati fuerit, nempe quod Britanni deinceps occasionem regiones exteras disciplina gratia petendi omnino non habeant, adeo enim exornatam indies reddit Re-

verendissimus Cardinalis Oxoniam, adeoque aliquando (Christo conferente) praestabit in omni disciplinarum genere florentem, ut una quidem insar omnium cuncta affatim suppeditare valeat. Singulari igitur isthac & plane incomparabili Reverendiss. Cardinalis in Academiam benignitate altius in animo pensitata, & quae sequuntur. Tum decernitur, ut unus quisque ad gradum aliquem in hac Universitate deinceps admittendus seu incorporandus, in sua admissione, juramentum praestet corporale, &c. nimirum de illo Domino Cardinali in suis solennibus concionibus nominando, &c. quod particeps sit omnium suffragiorum, &c. tum decernitur porro de ipsius exequiis, &c. postremo quod hoc decretum inseratur communi Registro Universitatis nec non libris Procuratorum. Cui mandato per Actuarium Academicum die & anno supradictis satisfactum est.

CICDXXX.

Quod in Caesaris invidiam Regi suasset Wolseius (ut Catharinam utique fratris olim Arthuri conjugem repudiando incestu se turpissimo liberaret) id sibi in perniciem, & Coenobiis Anglicanis in ruinam vertebat. Etenim cum dimissa Catharina Annam Bulley, Coenobiam illustrem & Lutheranorum partibus faventem, ducturum praesentiret Henricum VIII. Repudium, cujus ipse Author fuerat, occulte morabatur; quod cum Regi innotesceret, tanquam ingratum ac rebellem à conspectu suo statim arcebat, ad interitum jam inde destinatum. Hæc haud ita multo post excepit Pontificis (qui & ob causam praedictam, & praesertim ob Caesaris, à quo nuper vapularat, metum, de repudianda Catharina assensum minime praerberet) non quidem exterminium, è suprematu tamen Ecclesiastico exturbatio, quam paucis post annis subsecuta est Monasteriorum in Angliâ eversio. Facta hæc Henrici notare instituti non est nostri, quamvis nec desint audaces Principum censores, qui alterum libidini, vindictæ alterum tribuerint, quique constanter asserant, venerem illum & sacrilegium non Pietatem cogitasse, cum illicitas faces, flammis in Coenobia injectis expia-ret. Sed ad rem ipsam redeo. De Repudio illo & in Consistorio Romano, & in Academiis passim, exteris agitatae sunt quaestiones, in quibus sane disceptandis Pontificis, potestatem sibi sacris Scripturis superiore nefarie arrogantis, causa vacillabat. Nequissimus sane, Petroque indignus successor, qui ut commodis suis uelificaretur Regem concubitu illicito polluumdum ulterius pronuntiabat, quare dignas pendisse poenas arbitremur, quod ab Ecclesiæ Anglicanae quam per secula constupraverat consuetudine depelleretur. Cæterum ne moras trahamus, sententias de Repudio suas quales optarat Henricus peregrinae transmiserunt Universitates; quare mirari subit quam fiduciâ nixi, praesertim ruente jam Wolseio, intervenientibus quoque mandatis minisque Regiis, reclamantibus haud semel Oxonienses, unde in summum discrimen adducta, cumque Coenobiis peritura videbatur Academia, nisi æternitati esset consecrata. Rem autem ipsam prout gesta est exponendam duco. Archiepiscopus itaque Cantuariensis, Universitatis illius Cancellarius ubi primum rescivit statuisse Regem Quaestionem, Conjugium supra dictum tangentem, Academiae proponere, rem nobis

nobis omnem per ^a literas aperuit, *Quæstione* porro sic se habente transmissa:

An divino & naturali jure sit prohibitum ne frater uxorem fratris, etiam mortui, ducat uxorem.

Academicis traditæ sunt literæ Archiepiscopales duodecimo *Februarii* præcedentis anni, absolutis vero inde hebdomadis tribus *Oxoniam* cum Mandatis Regiis pervenit Episcopus *Lincolniensis*, qui prolatis literis ^b ostendit velle *Henricum* quatenus *Oxonienfis* sui cum Academicis exteris sentirent intelligere, ne dogmatis autem male sanis pertinaciter adhæreant, aut rumores vanos & incertos aucuparentur monere. Voluntate regiâ hunc in modum explicatâ celebratur solennis Academicorum Convēntus, ubi in partes statim transitum est, Doctores enim pleriq; tum præmiorum spe tum pœnarum metu ducti, in sententiam *Henrico* arrisuram concedebant, cæterum animis præfracti Togatorum Juniores ut cum illis sentirent adduci nullâ ratione potuerunt. Sic re infectâ solvitur Convocatio, quod cum Regi innotesceret, ^c literas propediem huc transmisit, quas amanuensis alicujus operâ haudquaquam interpositâ ipsum scripsisse *Henricum* facile intelligas, (animum enim præferocem & repulsæ impatientissimum spirant) ad Commissarium Academicum, & Theologiæ Doctores ac Baccalaureos, omisiss Regentibus inscriptæ. His ille quam moleste ferat Regentium & Artistarum audaciam explicat, quos quidem illos nondum annos attigisse refert qui prudentiam tam gravibus negotiis parem adferunt, quapropter ut Juniores isti sanioribus consiliis imbuerentur, & ad Doctorum sese exemplum componerent, præcepit, quod si in pervaciâ suâ hære, & supremum Regni Magistratum Magisterio suo impugnare statuerent, fore brevi asseruit ut probe intelligant, non esse bonum irritare *Crabrones*.

Eadem tempestate Doctorem *Johannem Bell*, & post paulo Episcopum *Lincolniensem* (quorum maxime consilio in rebus Repudium illud tangentibus utebatur *Henricus*) *Oxoniam* ^d amandavit, rem omnem Academicorum junioribus melius explicaturos, utque errorem suum emendarent hortaturos; quod cum frustra etiam aliquandiu fecissent, Universitatem ad sententiam suam mature transmittendam per ^e literas incitavit Cancellarius, maxime vero quoniam epistolæ regis responsum jam ab Academicis *Parisiensi* & *Cantabrigiensi* esset. Sin id quo minus fieret dissidentes inter se, & factionem foventes, Togati prohiberent, ut rem omnem triginta quibusdam Academicis, communibus totius convocationis suffragiis nominatis, permitterent suadebat. Sed hæc ejus consilia in cassum cecidere, morasque nihilo secius necdebant *Oxonienfes*, quos propterea gravissime post paulo corripuit *Henricus*, quod in sententiâ suâ referendâ tempus adeo tenerent illi, cum tamen ante plures jam dies *Quæstionem* publico sigillo munitam, atque his verbis affirmatam, detulissent *Cantabrigienfes*:

Prohibitum est divino & naturali jure ne frater uxorem fratris etiam mortui sine liberis, ducat uxorem.

Addidit autem rex, statuisse se collectam reprimere iram, quoad usque penitentiorem rei notitiam adipisceretur, cujus gratiâ Magistrum *Edmundum Fox Oxoniam* legarat, ne prudentum & præfectorum consilia temerariis juniorum calculis opprimerentur, neve suffragiorum multitudo ponderi præferretur, operam daturum, atque eâ ratione cladem omnem &

calamitatem ab Universitate averforum. Cæterum irrita non minus jam fuit *Foxii* gravitas quam *Belli* haud ita pridem eloquentia fuisset, Artistis, maxime autem Regentibus, obnixæ adeo reclamantibus, ut res ad seditionem apertam spectaret, quo tempore interveniunt Cancellarii Academici ^f literæ, quibus Artistæ quos dixi Convocatione in præsentia submoveantur, tanquam indigni qui de responso Majestati reddendo consulerentur; quod quidem absque potestate aliquâ aut exemplo, (quippe ea etiam tempestate statuta vigeant, ex quibus irritum esset quicquid dissentiente Artium facultate decerneretur) atque prorsus extrâ ordinem, ob imminentem exigentiam, nequid detrimenti caperet Universitas, factum comparet. Porro autem Theologiæ Doctoribus & Baccalaureis, vel certo eorundem numero, præcepit Cancellarius, ut id negotii reliquorum Academicorum nomine expedirent, & ad exitum perducerent; qui proinde arreptâ post paucos dies conveniendi occasione, *Quæstioni* his ^g verbis decisâ sigillum Academicum apposuerunt:

Omnibus ^h *Xii* fidelibus ad quos præsens scriptum pervenerit. Nos Universitas Doctorum & Magistrorum tam Regentium quam non Regentium omnium & singularum facultatum alma Universitatis *Oxon* salutem in eo qui est vera salus, Professionis nostræ debitum pariter & Christiana Caritatis officium illud nobis efflagitat, ut parati ac faciles semper simus de nostrâ cognitionis luce aliis libenter impartiri & satisfacere omni poscenti de ea qua in nobis est fide doctrina & scientia. Cum igitur nos sapimus rogati & requisiti sumus, ut an nobis jure divino pariter ac naturali prohibitum videretur, ne quis Christianus relictam fratris sui morientis sine liberis duceret uxorem, nostram sententiam explicaremus; quoniam examinatis & discussis cum omni fide, diligentia & sinceritate sacra Scriptura loci & Sanctorum Patrum sententiis ac interpretationibus qua ad eruendam in hac quæstione veritatem facere & pertinere judicavimus, tum etiam auditâ gravissimorum & eruditissimorum Doctorum & Baccalaureorum sacra Theologia, quibus illud negotii demandatum est, opinione & sententia super dictâ quæstione post multas frequentes & publicas disputationes ab illis pronuntiatâ & declarata, invenimus & indicavimus illa longe probabiliora, validiora, veriora & certiora esse, tum etiam genuinum & sincerum sacra Scriptura sensum præferentia, & interpretum denique sententiâ magis consona, qua confirmant & probant jure divino pariter & naturali prohibitum esse Christianis, ne quis frater relictam germani fratris morientis sine liberis & ab eadem carnaliter cognitam accipiat in uxorem. Nos igitur Universitas *Oxonienfis* antedicta ad quæstionem prædictam ita respondendum decrevimus, & in his scriptis ex totius Universitatis sententia respondimus, ac pro conclusione nobis solidissimis rationibus & validissimis argumentis comprobata affirmamus, quod ducere uxorem fratris mortui sine liberis cognitam à priore viro per carnalem copulam nobis Christianis est de jure divino pariter ac naturali prohibitum. Atque in fidem & testimonium hujusmodi nostræ responsionis & affirmationis hæc literis sigillum nostrum curavimus apponi. Datum in Congregatione nostra *Oxoniz* die octavo Aprilis anno *CIO DXXX*,

^a In FF. ut supra ep. 187. ^b Ibid. ep. 193. ^c Ibid. ep. 194. ^d Ibid. ep. 196. ^e Ibid. ep. 197. ^f Ibid. ^g In ter Schol. inter collect. B.T.

Hanc autem *Oxonienſium* determinationem, quam vocant, Regi detulit Commiſſarius Academicus, quem & Togatorum nonnulli comitabantur, *Henricum* vero haud modica incefſit lætitia, utpote qui cauſam ſuam celeberrimæ Uniuerſitatis ſuffragio corroboratam abunde intelligeret, cui propterea propenſiorem ſeſe in poſterum ^a ſpondebat. Atqui pauca ducō ſubneſtenda, Repudium hoc regium, & Academicæ noſtræ pertinaciam tangentia.

i. Primo iraque nemo non videt libera ea in re requiſita ſuffragia, ſed formulæ propoſitæ mancipatum aſſenſum extortum fuiſſe: verum Academicis noſtris ſolenne ſemper fuit terroribus minime cedere de ſententiâ, nec minis dimoveri.

ii. Quicquid in gratiam regis excluſis magiſtris gerebatur, id in ſe irritum priuſ fuit, ſi jura Academicæ ſpectentur. Uniuerſitas enim noſtra, quod ſæpius monuimus, in Artibus fundata.

iii. Suspicio eſt periclitanti hac in re Authoritati papali ſubueniendum arbitratos Commiſſarium & Collegiorum Præſides, Regentes ut in aſſenſu ſuo negando perſiſterent occulte animafſe; regis nimirum voluntati contranitendum ſibi aperte nequaquam exiſtimantes, ne tum opum & dignitatum ſpe deciderent, tum ulterioris fortean pœnæ periculum adirent.

iv. Utriuſque Academicæ, necnon Cleri *Anglicani* (cujus per hæc tempora ſynodus ſive Convocatio ſolennis habebatur) Procuratores, ut quod *Henrico* cordi eſſet decerneretur ſatagebant; & propter alios in eaſdem partes pertractos præmia reportabant.

v. Repudium illud pro Suggesto etiam impugnabant Academici nonnulli eruditione & pietate clari, famam Uniuerſitatis in clandestino Togatorum purpuratorum conventu laborare profitentes.

vi. Divortium quidem licet aperte probabant, acriterque tuebantur, Commiſſarius & plerique Collegiorum præfecti, non deerant tamen Doctores qui audacter reclamarent, & contrariam ſententiam Scriptis etiam adſtruerent; quorum de numero ^b (præter *Baynum* quendam) erant *Thomas Kirkham*, ex Ordine Minorum, *Johannes Roper*, Dominæ *Margarete* mox ante Profeſſor, *Johannes Holyman*, antedictus, & *Johannes Moreman* e Collegio *Exoniensis*; de quibus nonnulla memoratu digna ſubjungi poſſint; ſed à propoſito noſtro aliena, præſertim cum ad alia feſtinandum ſit, referre non vacat.

vii. Denique, fruſtra ſane & pœnas academicis interminatus fuiſſet *Henricus*, (tameſi aliquos Pontifici addiſtos clam ſe propterea ſubduxifſe fatendum) niſi nocte intempeſtâ Conuentum quem ſimile-primo nuncupamus quaſi per latrocinium habuiſſet Commiſſarius, & prolato clanculum Sigillo publico literas quas præfati ſumus firmafſet: quem cum ſuis in coetum hunc nocturnum coiturum animadvertens Regentium alter (is e Collegio *Balliolenſi*, & nomine *Henricus* Rex, fuiſſe dicitur, unde adinventam ex joco fabulam crediderim) iſdem ſe quam citiſſime adjunxit, atque Braccis loco Capucii collo circumdatis, factō obſiſtebat, ex eorum ſe numero palam profeſſus qui Commiſſario ſigilli Academici, contra ſas & Academicæ jura ſcripto ſubdititio apponendi, uſu interdicerent.

His ita peractis, Rex ^c literas *Edoardo Leighton*, S. Theol. Baccalaureo, poſtremo ſequentis *Julii* dedit, ad Academicam ferendas, de *Wicliſſianæ* nimirum doctrinæ capitibus explorandis, ſibi que

una cum ſententiâ academicæ confirmatione *Conſtantiensis* tranſmittendis. Celebratur ^d proinde ſecundo *Auguſti* die in Choro Eccleſiæ B. *Virginis* frequens Academicorum ſenatus, lætiſque ibidem literis regiis, prædicti viri dogmata *Martino Lyndſey*, Pro-Commiſſario, *Leonardo Hutchinſon* S. T. & *Johanni London* ac *Henrico Morgan*, LL. Profeſſoribus, exploranda demandantur. Hi codices noſtros antiquos evolvebant, deque negotio illo ad Convocationem eandem (prorogata enim vel potius continuata ad nonum prædicti Menſis comparet) referebant, cujus juſſu conſectum ^e Inſtrumentum, & ſigillo publico ſignatum ad Regem tranſmiſſum eſt; in quo xlv. *Wicliſſii* Articuli, *Londini* anno Dom. CIOXX. ab episcopis xiii. & Doctōribus xxx. damnati perhibentur, eodemque anno Capita Viri lxi. *Oxoniæ* in plenâ Regentium & non Regentium Convocatione, inque feſto ſpecialim Sanctorum *Johannis & Pauli*, anathemate ſimiliter percuſſa referuntur. Id inquam Inſtrumentum, cum Confirmationis *Conſtantiensis* ^f apographo *Henrico* traditum eſt, qui quamvis obſequii & indiſtriæ Academicæ merita gratus agnoſceret, doctrinæ tamen *Wicliſſianæ* fundamina expendens, eidem quodammodo aſſenſiſſe, maxime vero approbaſſe illam de dominio Papali authoritate nulla ſubnixo, deque eodem (qui ſibi repudium ab uxore denegavit) propediem proſſigando cogitaſſe fertur.

Sub hæc Teſtamenti ſupremi *Gulielmi Tracy* de *Codryngton*, in Comitatu *Gloceſtrenſi* Armigeri, partem *Oxoniam* tranſmiſit & Archiepiſcopus *Canuariensis* (quem utique in Cancellariatu jam verſatum prædiximus) à Convocatione noſtrâ ſedulo excutiendam; quam ſcilicet hæreticæ pravitatis ſuſpectam habuit, dum una cum reliquis Viri mandatis in Curia ſua de more probaretur. Quapropter inſtituta de eadem quaſtione, tanquam à Catholica fide aliena continentem cenſurâ graviffimâ notabant Academici, in quam ſententiam ante alios venientes Theologi ſigillo publico xxviii. *Januarii* die corroborandam curabant. An de mortuo addam, cadaver ejus decurſo poſtea biennio ſepulchro erutum, & tanquam Hæretici reliquias flammis fuiſſe adjudicatum.

CIOXXXI.

Hic annus teterrimo inter Procuratorum alterum, & Abbatis *Oſneienſis* famulos ^h conſictu infamis eſt, quem tamen à propoſito noſtro minime abludentem attexere non pigebit. Vigiliis de more agebat, atque omnem Urbis partem luſtrabat Procurator, Parochiam vero S. *Thomæ* Martyri dicatam ingreſſus in Abbatis quem dixi quōſdam famulos, quæ minime oporteret patrans, rixasq; ac turbas moventes incidit; qui neque juſſi diſceſſerunt, neque à maledictis & injuriis ipſi Procuratori inferendis temperabant. Is proinde, ut par erat, eorum aliquos in cuſtodiam duci mandavit, cæterum ſocios reliqui armis quoque defendebant, cumque Academicis inferiores ſeſe animadverterent, crebris vulneribus debilitati, ad Cœnobium ſuum conſugiebant.

Perceptis querelis Procuratoriis, diem *Johanni Bartono*, Abbati, edixit Commiſſarius, quo ad Eccleſiam B. *Virginis* apud *Kewley* in ſuburbis *Oxon.* compareret, aut quos diximus malemeritos ad ſupplicium dediturus, aut eorum flagitia in ſe recepturus; qui ſane tempore locoque præſtitutis præſen-

^a Ib. in FF. ep. 198. ^b N. Harpeſfeld in tract. ſuo de Matrimonio, MS. ^c In FF. ut ſupra ep. 202. ^d Ib. fol. 109. a. ^e Ibid. b. ^f Ib. fol. 114. b. ^g Ibid. fol. 119. & ſeq. ^h g. fol. 359. a. 360. & alibi.

tem se sistebat, famulos autem suos accersere recusabat, immo poenis ab Academia irrogandis eximendos asseruit, quod Cœnobium suum extra ditionis Academicæ limites poneretur. Responso tam inepto nequaquam contenti Commissarius atque seniores quidam Academici, denuo monent ut maleficos prostraheret, & arbitrio suo stare juberet; atque id facere detestantem contumaciæ reum pronuntiant. Denique autem (neque enim amplius quicquam hac de re occurrit) maleficorum nonnullos armis spoliatos, habitoque coram Commissario examine carceri mancipatos invenio; quos inter *Gulielmus Forster* & *Gul. Feyner* deprehenduntur, quod argumento quidem satis firmo esse videtur, potestatem his temporibus in prædictâ Parochiâ, hoc est infra Jurisdictionis *Osneiensis* terminos, exercuisse Academiam; licet satis acres in prægressis seculis motas eâ de re controversias repererim.

CICDXXXII.

Litibus iis graviores longe, inter Universitatem ac Urbem, de privilegiis variis & Libertatibus coartæ, successerunt; quibus ad Regem *Henricum* perlati, utrique a mandatur ut jura sua omnia in manus regias traderent. Habito itaque in eam rem, tertio Mensis *Januarii*, Conventu Academico, in magnâ convocatione decretum^b est, consensu majoris partis tam Regentium, quam non Regentium, ut duo scripta submissionis sive sursum redditionis sigillarentur, Alterum, in quo universa privilegia, tam regalia quam Episcopalia sursum redderentur in manus Regis *Henrici VIII.* Alterum in quo solum Regalia privilegia sursum redderentur; quod duntaxat (si id fieri posset) in manus ipsius Regis sursum darentur, quem in modum *Burgenses* Oxoniæ, sua privilegia sursum redderent. Porro eisdem placuit, ut omnia privilegia eis ab Angliæ Regibus olim concessa, per suos nuntios, ad regiam Majestatem transmitterentur, illis domi relictis qua ab Episcopis & Papis sunt indulta. Sic in præsentia ordinatum, atqui mutatâ dein sententiâ Diplomata quoque Papalia dedidisse nos opinor, quos utique ipsam Regi Universitatem permisisse proditum est.

Sub idem tempus & pleraque sua Diplomata (non autem omnia, prout è querelis super eâ re frequentibus constat) transmissere Oppidani, una cum^c Syngrapho quo Regio judicio stare adstringerentur. Lite hunc in modum pendente, siqua juris Academici munera vacare contingeret, ab *Henrico* erant impertienda, à quo Bedellorum speciatim alter cooptatus memoratur; is vero^d querimonias ultro citroque jactatâs perpendens; vetera omnia Universitatis Privilegia rata pronuntiavit, subditisque omnibus, maxime autem Prætori ac Civibus *Oxonienſibus*, ne quodvis eorum violarent edixit. Aliquanto post confirmatæ sunt & libertates urbanæ, quod ex Oppidanorum sententiâ factum non existimo, cum dissidia post paulo inter utrumque municipium prorumpentia occurrant, quorum plenam contexere Historiam institui non est nostri: prætermittendum tamen non duco, chartam nostram plures ob causas (eorum altera erat quod Rex visitandam per delegatos suos Universitatem decreve-

rat) revocatam deinceps, neque ante annum, velut in eo perdisceas, *CICDXLIII.* redditam fuisse.

CICDXXXIII.

Omissio quam magnifice ac liberaliter Regem *Henricum* superiori anno exceperant *Oxonienſes*, ad alia descendam. Hac tempestate *Cantabrigiam* profecti sunt Academici nostri duo, è Collegio *Omnium Animarum*, quibus *Georg. Throgmorton* & *Job. Ashwell* nomina erant; atque Scholas publicas ingressus eorum primo dictus (Juri hic Civili studuisse fertur) ad disputationem de quæstionibus istis habendam *Cantabrigienſes* quoscunque provocavit:

(*Jus Civile sit præstantius Medicinâ.*
An { *Mulier morti condemnata & bis suspensa, ruptis laqueis, tertio suspendi debeat.*

Congressi cum *Throgmortono* perhibentur *Cantabrigienſes* quinque, viz. *Johannes Redman* & *Nicolaus Ridley*, Artium Magistri, *Johannes Rokesby* & *Elizeus Price*, Hospitii *S. Nicolai* incolæ, Jurisque Baccalarei, & *Griffithus Tregarne* totius Juris Promus condus, & ipsæ Pandectæ per hæc tempora e habitus, Hospitii *S. Clementis* Alumnus. At vero argumentis eorum omnibus tam caute respondit, tantâ fallacias arte aperuit *Oxonienſis*, ut auditoribus plerisque victoriam visus fuerit reportasse.

Neſcius equidem non sum rem istam aliter longe, & quod ubique solet, in Academicorum suorum gloriam, nostrorum vero infamiam, (quanquam & utra pars vicerit susque deque habendum arbitror) tradidisse *Londinensem*; qui *Throgmortonum*, tanquam Antagonistarum rationibus obrutum, responsive suis irretitum, turpiter demum obmutuisse perhibet; idque attonitum adeo habuisse *Ashwellum*, (cui scilicet de secundâ quæstione disputare incubuit) ut formidolosâ suæ inscitæ subitam prætexeret valetudinem; denique egregium illud Alumnorum suorum facinus Annalibus publicis inferendum curasse Universitatem.

At sane, quam semper à vero abhorret *Londinensis*! *Cantabrigiam* quidem concessere Academici bini nostrates; quorum alteri propositum erat disputationem gloriæ causâ sustinere, alter Baccalaureus tantum in Artibus erat, sociumque se itineris vel propter consuetudinem quam cum prædicto habuit, vel laxandi animi gratiâ, adjunxit: quod si Magistris duobus, *Roberto Banks*, & *Thoma Bernard*, *Cantabrigiâ* huc dein migrantibus, ac in *Ædem Christi* (cujus Canonici deinde fuerunt) receptis, fidem adhibueris; ita se gessisse *Throgmortonum* fateri, ut victoriam fuerit consecutus. Sed neque mirum quod ægritudine repentinâ corripereetur *Ashwellus*, cum in frequentiori hominum cætu nihil illâ familiaris, pestisque nondum esset immunis *Cantabrigia*, quæ anno prægresso Academicos haud paucos (ut fertur) è medio sustulit, plerosque autem omnes dissipavit. Hæc eadem asserit *Thomas Caius Oxoniensis*, qui contra *Londinensis* primam^f de antiquitate Academicæ *Cantabrigienſis* editionem, librum conscripsit, Typisque mandasset nisi festino nimis fato ereptus fuisset; is vero & *Throgmortoni* æqualis & *Ashwelli* erat Contubernalis, sibi autem prout

^a In quodam vol. de Acad. Oxoniensis chartis & privilegiis in bib. Cotton sub. Faustina C. 7. ^b FF. fol. 122. b. ^c In scrin. Civ. Oxon. ^d In pix. BB. ut sup. ^e Vide Caium in lib. 1. de Antiq. Cantab p. 19. 20. & Fulleri in Hist. Cantab. sect. 6. p. 105. ^f Edit. Lond. na. 1568. in 8°.

res gesta erat non tantum prædictum utrumque, sed & Magistros paulo ante memoratos, retulisse frequenter perhibet, quibus certe potius quam *Londonensi* credendum nemo dubitet, utpote & pluribus, & veri facile amantioribus. Cæterum *Cantabrigienses* hunc in modum haud unicus laceffit *Thragmortonus*, quippe anno CIOCDLXX. omnes Academiae ejus Regentes in arenam Philosophicam evocavit *Johannes Argentine*, prout Anriquarius ^a noster à *Gulielmo Worcestrensi* retulit, quod licet *Cantabrigia* præstitum asserat ^b *Fullerus* (unde nimirum *Cantabrigiensem* fuisse colligit *Argentinum*) alibi tamen apud *Worcestrensem* quem dixi liquet disputationes illas in Academia nostra habitas fuisse, atque ipsum quod attinet *Argentinum*, is ex Ordine Minorum frater (testante Registro ^c publico) erat, & *Henrici VI.* temporibus, ut ad lectionem Sententiarum admitteretur, nobiscum suppliavit.

Verum utcumque fuerit, indubium est certamina hæc literaria Togatis nostris felicius multo cessisse quam *Cantabrigiensibus* quibusdam, quorum historiolum nescio an fabulam, (nugatoria enim si non & ficta videtur) proinde subtexam, quod inter Viri cujusdam inclyti ludicra memoratam ante annos septuaginta reperio. *Cantabrigienses*, ut prædixi, nonnullos incescit olim cupido quantum in velitationibus Scholasticis præstare possent *Oxonienſes* experiendi, quibus huc propterea iter arripientibus, res omnis *Reg. Bacono* nostro innotuit. Is culmi instratorem vestitu habituque ementitus domum aliquam, in Parochia puta *S. Clementis*, conscendit, atque eandem stramine tantisper tegebat donec adesse intelligeret Antagonistas, tum autem quasi aliquid ad operas suas necessarium petiturus obviam iisdem fiebat, quorum alter studio ardentissimo flagrans eruditionem, si Diis placet, suam propalandi, his *Baconum* verbis alloquitur; *Russice quid quaris?* Quibus ille, nullâ interpositâ morâ, ut *meum versificeris*; priore percusso subjecit statim *Cantabrigiensem* alter, *versificator tu*; cui confestim *Baconus*, *melior non solis ab ortu*. Hinc summa *Cantabrigienses* admiratio cœpit, qui animis conturbati, neque cum Togatis nostris (apud quos utique tam doctos deprehenderent mechanicarum quoque artium infimas exercentes) congregari sustinentes ad subs extemplo remearunt.

At vero de his satis superque, ad hujusce jam anni gesta revertor, quæ quidem ejusmodi fuisse constat.

1. Coortâ nobiscum perniciosâ lue proposita est ^a dispensatio de Comitibus Academicis apud fratres *Augustinenses*, sive *Prædicatores*, vel in Scholâ Theologicâ celebrandis, Congregationibus interea in Aulâ Divæ *Frideswyda* habitis.

11. Sexto mensis *Decembris* à commercio cum Scholaribus & Privilegiatis ^a arcetur *Johannes Pye*, Prætor urbanus, *Johannes Austen* & *Michael Heatb Aldermanni*, præter *Burgenses* viginti, quos nominatim recensere nequaquam attinet, & quorum porro crimina si enarrarem nimis forte essem, & tedium Lectori facerem. Omnino autem liquet gravissimis nos ab Oppidanis laceffitosis injuriis per hæc tempora, cum decretoriis armis uti cogeremur, & invicta illa Discommunicationis (quam vocamus) tela vibrare.

CIOXXXIV.

Sciendum quod anno CIOXXX. in solenni Episcoporum reliquique Cleri Convocatione obtinuerat *Henricus VIII.* ut Ecclesiæ *Anglicana* caput ac supremus moderator proximus post Deum agnosceretur, absoluto itaque dein triennio jus illud cum Privilegiis omnibus ac Prærogativis eodem spectantibus, sibi ac hæredibus suis, legitimisque successoribus, ex publico Ordinum Regni edicto, confirmatum habuit. Rex porro in Convocatione anno CIOXXXII. celebratâ à Clero exegerat, ut fidem in verbo Sacerdotii darent, de Conventibus Synodicis, nisi jussu scriptisque regis citati essent, nequaquam agendis, deque Constitutionibus nullis, sive Synodicis sive Provincialibus, faciendis aut executioni mandandis, in quas ipse non consentiret, & apposito magno *Anglia* sigillo ratas haberet, qui & Legem deinceps cum Parlamento suo promulgavit, qua Clerus ad promissa hæc præstanda adstringeretur. Decretum submissionis Cleri illud Senatus consultum appellatur, inque compendio ^c *Poultoniano* ab *Henrico* etiam cognominatur, cujus hæc erat summa, nequam legem in Convocatione sua scisceret Clerus aut inconsulto Rege aut refragante.

His, prout habes dictum, præmissis, tempus jam postulare videbatur ut ad exigendum penitus, & ex *Angliâ* turbandum, dominatum Pontificium sese accingeret *Henricus*, qui missis propterea ad viros pietate ac eruditione insignes, in Monasteriis clarioribus alibique degentes, literis, quid eâ quisque de re sentiret, patetacere mandavit. Dantur præterea & ad Academiam *Oxonienſem*, (quam utique summo semper in pretio habuere, superque rebus arduis consulere Principes) tabellæ ^d regię, quibus perceptis cogitur frequens ^e Togatorum Senatus, à quo decretum est ut ad quæstionem transmissam (utrum scilicet *Episcopus Romanus* habeat majorem aliquam jurisdictionem sibi à Deo collatam in sacra Scriptura in hoc regno *Angliæ* quam alius quivis externus *Episcopus*) eventilandam penitusque determinandam Theologi triginta, Doctores ac Baccalaurei, designarentur, qui re disceptatâ suffragiis agerent, sententiamque à majori suorum parte probatam sigillo publico muniendam Regique mittendam deposcerent. His ita ordinatis convenere in unum delegati, & argumentis utrinque perpensis, Instrumentum ^f denique in hæc verba conficere:

Universi S. Matris Ecclesiæ filii, &c. Johannes promissione Dei Lincolnienſis Episcopus, alma Universitatis Oxon Cancellarius necnon universus Doctorum ac Magistrorum Regentium & non Regentium in eadem causam salutem in auctore salutis. Quum illustrissimus simul ac potentissimus Princeps & Dominus noster Henricus VIII. Dei gratia Angliæ & Franciæ Rex, Fidei defensor & Dominus Hiberniæ, assiduè petitionibus & querelis subditorum suorum in summo suo parlamento quibusdam habitis, super potestatem & jurisdictionem Romani Episcopi, variisque urgentibus causis contra eundem Episcopum tunc ibidem expositis & declaratis, aditus atque rogatus fuerit

^a Twynus, in *Apol. lib. 3. sect. 233.* ^b In *Hist. Cantab. sect. 4. p. 64.* ^c *Aa. fol. 36.* ^d *H. fol. 292. a.* ^e Inter diversas chartas continent. varios articulos contra Universitatem in *chartoph. Civ. Oxon.* ^f Cap. 19. 25. Hen VIII. ^g In *FE. ut supra ep. 210.* ^h *Ibid. fol. 128.* ⁱ *Ibid. fol. 129. a.*

ut commodis suorum subditorum in hac parte consuleret & querelis satisfaceret. Ipse tanquam prudentissimus Salomon sollicite curans qua suorum sunt subditorum, quibus in hoc regno divina disponente Clementia praest, altius quam secum considerans quo pacto commodissimas regno suo sanciret leges, denique ante omnia praecavens ne contra sacram Scripturam aliquid statuat, quam vel ad sanguinem usque defendere semper fuit eritque paratissimus, solerti suo ingenio sagacique industria quandam quaestionem ad hanc ejus Academiam Oxon publice & solenniter per Doctores & Magistros ejusdem disputandam transmisit, viz. an Romanus Episcopus habeat majorem aliquam jurisdictionem sibi à Deo collatam in sacra Scriptura in hoc regno Angliæ quam alius quivis externus Episcopus, mandavitque ut habita super hac quaestione matura deliberatione & examinatione diligenti, quid sacra litera in hac parte nostro judicio statuunt, eundem certiore facere sub instrumento, sigillo communi nostra Universitatis communito, confirmato curarem. Nos igitur Cancellarius, Doctores & Magistri praedicti saepe reminiscences ac penitus apud nos pensantes, quanta sit virtus sanctitas ac nostra professioni quam consona res & debita, submissioni obedientia, reverentia, ac Charitati congrua, prae monstrare viam justitiae ac veritatis cupientibus sacrarum literarum vestigiis insistere, securiorique & tranquilliori conscientia in lege Domini sacram ut aiunt suam anchoram reponere, non potuimus non invigilare sedulo, quam in petitione tam justa ac honesta tanti principi, (cui velut auspiciatissimo nostro supremo moderatori obtemperare tenemur) modis omnibus satisfaceremus. Post susceptam itaque per nos quaestionem antedictam, cum omni humilitate, devotione ac debita reverentia convocatis undique dicta nostra Academia Theologis, habitoque complurium dierum spatio ac deliberandi tempore satis amplo, quo interim cum omni qua potuimus diligentia, Justitia zelo, religione & conscientia incorrupta perscrutaremur tam sacra Scriptura libros, quam super eisdem approbatissimos interpretes, & eos quidem saepe & sapius à nobis evolutos & exactissime collatos repetitos & examinatos, deinde & disputationibus solennibus palam & publice habitis & celebratis, tandem in hanc sententiam unanimiter omnes convenimus ac concordem fuimus, viz. Romanum Episcopum majorem aliquam jurisdictionem non habere sibi à Deo collatam in sacra Scriptura in hoc regno Angliæ quam alium quemvis externum Episcopum. Quam nostram assertionem, sententiam sive determinationem sic ex deliberatione discussam, ac juxta exigentiam statutorum & ordinationum hujus nostra Universitatis per nos conclusam, publice totius Academia nostrorum, tanquam veram certam sacraque Scriptura consonam affirmamus... testificamur per presentes. In quorum omnium & singulorum fidem & testimonium has literas fieri & sigillo nostra Universitatis communi roborari fecimus. Dat. in domo Congregationis nostra xxvii die mensis Julii anno à Christo nato MDCCCXIV.

His peractis exploratur particularis Collegii cuiusque ac Aulae sententia, immo viritim dein examen instituitur, proposita singulatim quaestione, an jurisdictionem quis Pontificiam repudiare vellet;

quã quidem in re haud ita diu hærebant Academici (quorum tamen partem longe maximam cum Romanis quoad fidem sensisse ambigendum non est) quin plerique appositis Instrumento cuidam nominibus polliciti fuerint, se neque in Concionibus publicis neque privatis Papæ aut summi Pontificis mentionem habituros, verum Episcopum Romanum, vel Episcopum Ecclesiæ Romanæ, prout occasio tulerit, vocitatos. Dissimulandum sane non est præfactis adeo animis fuisse nonnullos qui de foundatione etiam, uti loquimur, Collegii alicujus essent, ut munerum suorum amissione mulctari quam cum sanis omnibus & prudentibus sentire præoptarent. Cæterum cum anno proximo visitatio Academiae solennis institueretur, tam invisam quibusdam fuisse constat superstitionem Romanam, ut & diversiorum publicorum Insignia à Pontificum aliquo desumpta, vel Imagines fenestrales eorum quemvis exprimentes frangerentur, immo in ipsas voces sævitum est, Papæ ac Pontifici è libris quoque Missarum solennia continentibus ubique erasis, quã in re plus quam aut opus esset aut mandatum præstiteri nonnulli, vel cæco nimirum zelo vel avaritiâ nimis oculatâ abrepti. Quod alios, abolendæ Romani Pontificis memoriæ palam reclamantes, attinet, molestiam haud parvam Magistratibus Academicis creantur, quos inter ^a occurrit Magister Thomas Hawarden, qui cum è manuali Capellæ *Æneanensis*, cujus nempe Decanus (sic enim in loco citato nuncupatus reperitur) erat, nomen Pontificium haudquaquam deleteret, in Curia Cancellarii Oxon. per *Georg. Munson*, ejusdem Collegii Alumnum, eo nomine postulatus est, ubi cum temere nonnulla in asserendo Pontificis dominatu effutiret, coram Regio Concilio comparere, atque interim de se personaliter ibidem sistendo satisfacere jubetur, cæterum qualem denique res illa exitum habuerit ignorare me fateor.

Parvo dein temporis intervallo, Viris quibusdam, ex ^b diplomate regio xxx. Jan. an. Regni xxvi. dato, commissæ est potestas, de Latifundiis ad ipsam juxta Ecclesiam ac utriusque Universitatis Collegia spectantibus inquirendi. Id negotii nobiscum administrabant *Dr Gul. Tresham*, Vicecancellarius seu Commissarius *Oxonienfis*, *Gul. Freer* Prætor urbanus, *Gul. Barentyne*, *Simon Harecourt*, *Gualterus Stonore*, *Johannes Clerke*, *Thomas Ellyot* & *Johannes Brome*, milites, cum aliis quibusdam quatuordecim, Armigeris & Generosis, qui juxta auctoritatem sibi ex edicto regio conceditam, decimas perinde atque spiritualia omnia ac temporalia æstimantes, in librum referenda curabant, censuali Conquestoris codici vulgo *Domesday booke* haudquaquam dissimilem, in quem cum sodalitiis quoque suorum Proventus describerentur, Academicis nostris magnopere trepidatum est, ne hæc scilicet Collegiorum everfioni præluderent male metuentibus.

Sub idem tempus, hoc est exeunte anno, vetera Medicorum cum Juristis dissidia ^c concaluere, & acertime proculdubio inter facultates illas de procedendi & sedem capiendi ordine fuisset disceptatum, nisi majoribus longe negotiis implicita (rei utique literariæ ruinam imminere subverita) Universitas, litibus tam exiguis vacandum minime existimasset.

^a In. g. fol. 327. b. & c. b. ^b In lib. conc. Civ. Oxon fol. 59. ^c H. fol. 317. b.

CICDXXXV.

His ita peractis mittuntur ad Academiam Visitatores regii, à Rege *Henrico*, cujus nempe in manibus libertates & privilegia nostra etiamnum detinebantur, nominati, quorum præcipui erant *Ricardus Layton* vel *Leighton* S. T. B. & *Johannes London* LL. Doctor. De reliquis non dicam quinam fuerint, aut (sive è clero sive è Laicorum numero delecti) de quibus capitibus habendas acceperint quaestiones. Constat tamen in Collegio *Magdalenensi*, quo scilicet visitandi sodalitiis causa se primitus cōtulerunt, unam Theologiae, binas autem Philosophiae, quartam denique linguæ latinæ Prælectionem institutam, seduloque frequentatam, deprehendisse a Delegatos; quibus alteram quandam Linguæ Græcæ addiderunt, ut illi juniores perpetuo interessent, ejusque Idiomatis Elementis imbuerentur, præcipientes. In Collegio *Novo* binas, Linguarum nempe Græcæ & Latinæ, Prælectiones instituerunt, munera illa obeuntibus stipendia satis honesta assignantes, quod idem & in *Omnium Animarum* sodalitiis præstiterunt, in *Corporis autem Christi* Collegio Lecturas eas ab ipso Fundatore institutas reperientes: apud *Mertonenses* & *Reginenses* alteram tantum inchoari jussere, honoratio liberali sustentandam.

Ad reliqua quod spectat Collegia, censum eorum tali oneri imparem deprehendentes, ut Alumnos suos ad Lecturas in Sodalitiis præfatis habitas compellerent decrevere; ordinato ut hac ex parte peccantibus dimensa in illum diem, idque toties quoties, subtraherentur, nisi absentia suæ rationem, à Collegii quoque ad quod pertinebat Præfecto probandam, adferrent. Porro autem, cum Academicos haud paucos, summam Ecclesiæ calamitatem præfagientes, ad Medicinæ se studium convertisse, (qui raptim deinde ac modice eruditi ejusdem quoque praxin, haud sine multorum hominum perniciæ aggredierentur) adverterent Delegati, legem propterea tulerunt, ut Artem nemo illam exerceret, nisi, habito prius per facultatis ejus Professore publicum examine, quales in Medicinâ progressus fecisset satis constaret, quam quidem legem confirmatam proximo anno à Rege b invenio, factâ Professori, quem dixi, ejusque successoribus potestate eorum, qui practicandi (ut vulgo loquimur) licentiam ambirent, doctrinam ac merita explorandi.

Atque huc equidem usque, nil non præclarum & laudibus cumulandum præstiterunt Visitatores illi, cæterum & turpissima quædam patrasse, immo pulchra hæc facinora pessimis consiliis prætexuisse suspicor, cum repererim primarium Regis Secretarium *Tho. Cromwellium* (cujus perinde ac aliorum, Ecclesiæ fortean haud magis quam Collegiorum Reditibus inhiantium, gratiam omni studio colligebant) de iis quæ *Oxoniam* gesserant certiores facientes ita petulante & nugabunde lussisse scilicet. *Duns Scotum* sese in carcerem *Wocardo* compegisse, immo Academiam cum glossis suis obscuris penitus exturbasse. Addito præterea per jocum, Philosophum jam illum ad infima ministeria detrusum, & imæ plebis usibus necessariis inserviturum, quod utique Latinarum ubique Postibus affixus compareret. Quin & egregiam fabellam narrant de quodam *Greenfeilde* de Comitatu *Buckinghamia* qui cum discrepant Scholasticorum (nominatim *Scoti*)

pagellæ in *Aræa Novi Collegii* vento agitante volverentur, sollicitè easdem colligebat, ut in vivario suo filamentis appendens, Cervis terriculamenta & Priapos efficeret, ad eosdem inter septa sua continendos. His pariter ac indiciiis aliis inscitiam tum suam, tum animos exulceratos prorsus adversus eruditionem Academicam testabantur, de quibus dubium non est, quin inferiorum Ordinum duces conspuendos crediderint, cum in militia Scholasticâ Imperatorum nostrorum alterum, nec sane postremum, ludibrio habuerint. Quod me attinet (quanquam non sine labe ea sit eruditio) doctissimis potius nuperi simul & hodierni seculi viris Theologiæ Scholasticæ faventibus, quam tenebrionum eorum sive crassissimæ ignorantia sive inexplibili cupiditati, assentiendum opinor; citare hic liceat *Drem Roperum*, *Drem Kyntonum* & *Drem Gulielmum Mossium* seu *Moussam*, ut alios taceam qui octo se ac viginti annis Philosophum illum evoluisse, necdum eruditionem ejus omnem hausisse fateri non erubescabant. Revera Aristarchi hi potestate aucti, quam minimè merebantur, facili compendio alios inscitia passim postulabant, quo propriam barbariem minus suspectam redderent; Instauratores se literarum professi, ut eruditorum opes interverterent, rapinis & sacrilegio reformationem prætexentes. Scilicet ultimam perniciem quantum intelligere datur, Universitati molientes, ut certius juxta & compendiosius nocerent, benevolentiam summam, studiorum profectum, morumque castigationem profitebantur. Juris itaque Canonici Prælectioni alteram quandam in Jure Civili addendam procurabant in Collegio, Aulâ, Hospitioque omni habendam; & Scholarium Religiosorum pariter reformationem instituentes, ne eorum aliquis Oenopolium, diversorium publicum, aut Popinam, sive in ipso Oppido sive in suburbis positam, sub quovis prætextu intraret, vetuere; statuto ut qui hac in re vel noctu vel interdiu delinquentes deprehenderentur, ad Conventum illico suum amandati, atque eidem tanquam carceri mancipati essent. A quo postremo decreto dolorem gravissimum feminas dupliciter honestas, sive meretrices *Oxonienfes*, maxime vero quotquot lotrices Religiosis iis operas locarent, incessurum festivi illi morum censores spondebant (hæc etiam in literis ad *Cromwellium* datis habentur) quod utique integrum jam ipsis non esset Togatorum titulo tenus Regularium ut olim cameras intrare; quamobrem ambigendum non esse affirmabant, quin *Matrona illa honesta* (sic enim per ludum appellant) de lege hac revocandâ preces brevi & lacrymas interponerent. A Visitatoribus iis gesta hic loci non alia reperio, memoratu scilicet aut lectione digna: constat vero eosdem apud *Mertonenses* nil pene quicquam egisse, quoniam anno proxime prægresso sodalitiis illud lustrarat Visitationem Metropolitica obiens *Cranmerus* Archiepiscopus *Cantuariensis*, cujus sane Commissarius, Doctor *Richardus Gwent*, (is Scholæ nuper Juris Canonici moderator seu principalis fuerat, postmodo autem Archidiaconus *Londinensis*, ac tandem Decanus curiæ de Arcubusemerfit) veteres ac laudabiles Collegii consuetudines abolere cœsagebat, quarum de numero erat, ut debitam Magistris reverentiam nudatis in Collegii aræa sive Quadrangulo alibique capitibus præstarent Baccalauri; quos animis efferrî, & seniores despiciatui habere advertentes Academia primores, ne maxima inde

* Ut in quodam vol. diversarum chartarum de Acad. Oxon. ut supra, in bib. Cotton sub Faust. C. 7. b In I. fol. 1. c Reg. Coll. Mert. fol. 280. a.

incommoda Artes paterentur ingenuæ, pristinam de-
nuo disciplinam revocandam, & pernicioſa illa Com-
miſſarii, quem dixi, decreta abolenda impetra-
runt.

Ad delegatos jam Regis revertor, *Oxonia* valedi-
centes, & ad Cœnobium *Abendonense* profectos,
cujus Monachos apud Dominum eorum *Cromwellium*
(ad quem ſcilicet literas frequentes dederunt) tam
ſœdis convitiis, proſciderunt, tantæque verborum
ſpurcitie & intemperie onerabant, quanta vel ore du-
riſſimo ganeonem retuliſſe pudore ſuffunderet. Hinc
Godſtoviam ſe contulere, ubi licet Monialium cætum
univerſum culpâ vacantem, atque opere in quo par erat
occupatum reperirent, ut bene tamen de iſſidem lo-
querentur adduci vix poterant; ſiquidem, ne quod
verum eſt diſſimulemus, ſtatueret Viſitatores illi
familias pleraſque religioſas vel ſclerum gra-
viſſimorum ultro inſimulare. Cum interim latifun-
dia ſolâ & opes quibus abundabant in crimine ver-
ſabantur: illi quidem obefos fratrum ventres facile
tuliffent, niſi plenas pariter turgidaſque crumenas
habuiſſent; è quorum numero exiſtimandus an fuerit
prædictus Dr *London Coll. Novi* Custos, dicat alius
quiſpiam, certe is Abbatiffam *Godſtovienſem* (*Ca-
tharinam* ni fallor de *Buckley*) cujus hoſtis erat jura-
tiſſimus, cum magnâ hominum manu adiens, ſeu
magis adortus, ut Conventum ſibi tanquam in ma-
nus regias traderet mandavit; id autem facere non
modo detrectavit illa, ſed inſuper in vindicias ac-
cinctâ, de injuriâ iſtâ querelas propediem apud
Secretarium, quem prædiximus, *Cromwellium* depo-
ſuit.

C10DXXXVI.

Lecturis quas mox ante memoravimus, ad Colle-
gia nimirum pleraque habitis, Rex alteram quan-
dam, eamque Theologicam addidit, haudquaquam
ſuis atque ſodalitiorum Academicorum impenſis
ſuſtentandam, cujus inſtituendæ occaſionem referre
non pigebit. Fortunis ſuis haud modice attenuatis
remedium quaerentes Togati, precibus apud Re-
gem *Henricum* ^a inſtabant, ut primitiis decimiſq;
ipſi ex decreto Ordinum conceſſis, liberarentur; quod
eâ tandem lege, *Cromwellii* maxime (cujus opem
hac in re per ^b literas implorabant) patrocinio ^c
obtinebant, ut Prælectorem Theologicum ſuis
ſumptibus alerent. Conditionem illam, quamvis ali-
quanto duriorem, accipiendam rati, de tributo Col-
legio cuius imperando convenere Academici, unde
annuum *xiii. librarum x. ſol. & viii. denariorum*
ſummam conſcientes, Prælectori quem diximus,
uſque dum abrogatum fuerit munus ejus, penſitan-
dam curabant. Immunitatem hanc noſtram à primi-
tiis & decimis ratam poſt paulo habuere Comitia
Parliamentaria, quæ & Prælectorem illum (quem
Regium nuncupandum, & ab ipſo Rege cooptan-
dum decrevere) ^d confirmarunt; cæterum anti-
quatam brevi Prælectionem hanc, ejusque ſtipendium
ad uſus alios, paulo ante quam Lecturas quinque
fundaret *Henricus*, converſum fuiſſe infra docebi-
mus.

Hoc eodem anno, in tertiâ nimirum dominicâ poſt
Adventum, *Mallorius* quidam, *Cantabrigienſis*, è
Collegio autem *Chriſti* Artium Magiſter, dogmata
quædam fidem Romanam impugnantia nobiſcum re-
tractavit, ſcæcem de more portans, reliquaue præ-

ſtans quæ tam hæreſeos poſtulis injungeban-
tur, quæque noſtrorum bene multis partes *Lutheranas*
ægre amplexantibus (id enim vel exinde colli-
gendum, quod ab Episcopis damnatus ille haud-
quaquam ad ſuos, verum ad nos tranſmiſſus eſt
pœnitentiam acturus) terrorem incuterent. Is autem
in Eccleſiam Beatæ *Virginis* diè prædictâ deductus
eſt, ubi præſentibus Collegiorum & Aularum Præ-
fectis, Doctõribus ac Magiſtris, necnon ingenti
Civium multitudine eodem conſuente, concionem
habuit *Ricardus Smyth*, S. Theologiæ Doctõr,
ejusque facultatis Profeſſor regius, cui utique incu-
buit religionem *Lutheranam*, quam hæreſin voca-
bant, convellere, doctrinam verò Pontificiam omni
ſtudio propugnare. Refert *Foxius* in opere ſuo act. &
monumentorum Eccleſiæ, dum id muneris obiret
Smythius, percrebuiſſe incerto authore rumorem de
Eccleſiâ ſtammis correptâ, quæ res tantum omnibus
metum & terrorem iniecit, ut, palinodiâ *Mallorianâ*
ſolemniter nondum cantatâ, trepidi, & quaſi divi-
nitus percuſſi, auſugerint. Hæc ille, cum aliis eodem
ſpectantibus, ac ſuſſime enarratis, quorum omnium
ſi penitioſam exſpectat cognitionem, ad ipſum ſcri-
ptorem, ſub ann. Dom. C10DXXII. remittendus eſt
Lectõr.

Sub idem tempus dogmata quoque nonnulla re-
vocavit *Barbourus* quidam, A. M. (quem ſane ab illo
ſupra ſub an. C10DXXXII. memorato alium non
exiſtimo) vir omnimodâ eruditione clarus, qui ad
Cranmerum Archiepiſcopum, *Lambethæ* agentem,
acceſſitus, contra Pontificiam Tranſubſtantiationem,
argumentis è Divo *Auguſtino* ſumptis tam fortiter mi-
litabat, ut quod reponeret adſtantium nemo inveniret,
unde in maximam viri admirationem trahebantur om-
nes; quamvis cum *Cranmero* fortean ſentientes, veri-
tati paulatim jam invaleſcenti æquiores paulo fuiſ-
ſe fatendum. Poſtquam autem *Barbourus* iſte
legis ſex articuloſum, quam vocabant, periculo
perterritus, Doctrinam ſuam *Lambethæ* primo, ac
dein *Oxonie*, ejuravit; affectâ deinceps (inſolitâ pro-
ſus morbi ſpecie) valetudine erat, & dolore pu-
ta animi correptus, quaſi lucis eſſet percuſſus,
contabuiſſe memoratur.

C10DXXXVII.

Togatorum inopiam in anno prægreſſo attigimus,
cæterum & calamitatibus adhuc gravioribus conſti-
tati comparent; non modo exhibitionibus, quas
vocamus (ſtipendia hæc erant tenuioris fortunæ
Scholaribus ex Virorum multorum pietate & Bene-
volentia provenire ſolita) privati, verum ob peſtem
miſerum in modum hoc anno graſſantem diſperſi
& diſpalati; quæ quidem tantas in Beatæ *Virginis*
Parochiâ ſtrages edidit, ut in Eccleſiâ illâ conve-
nire formidarint Regentes. Actus omnes Scholaſti-
ci, & publica Uniſverſitatis negotia ad Collegium
Henrici VIII. in menſem ^e tranſferuntur, ubi vel
alibi prout collibitum eſſet Procuratoribus habenda
decernuntur Comitia; denique, Termini S. S. *Trinita-
tis* initium in diem conſueto ulteriorem ^f differtur,
& ex diſpenſatione conſimili ſtatuitur, ut Com-
miſſario & Procuratoribus liceret cum quatuor tantum
Regentibus vel non Regentibus Magiſtris Congre-
gationes celebrare, & quævis Academia negotia
tranſigere. Plura referre quid attinet: vacua prope-

^a Ut in eod. vol. chartarum ut ſupra. ^b Ibidem. ^c FF. fol. 130. a. ^d Ut in pix. PP. faſc. 14. ^e I. fol. 24. b.
25. a. ^f Ib. fol. 25. a.

modum jacebant Musarum domicilia, resque publica literaria pessime affecta, immo in gravissimum discrimen adducta videbatur, dum non tantum domus quæ supererant (nonnullas enim ante hæc everterat Rex *Henricus*) Religiosæ, sed & Collegia nostra interitum repentinum expectabant, tametsi (quod Regibus proculdubio ipsis totique genti gratulandum) vana nos formido occupavit, & consimilis post centum & triginta annos procellæ minas elusimus.

CICDXXXIX.

Gradus per hæc tempora; perpauci capeſſebant, nemine pene vel vultu benigno, nedum dextrâ liberali, artes ingenuas promovente; Togatis nempe reliquis infamiâ haud levi laborantibus, Monachis autem & Fratribus omni scelere & turpitudine (delatoribus regiis si fides) coinquinatis. Has quidem nonnulli, bonas literas Mecænatis per hæc tempora orbatas enarrantes, causas assignant; at vero si rem ipsam accuratius expendissent, Aulæ potius libidinem, hominumque nullum quæstui modum statuentium, Avaritiam nominassent, qui Regem propterea abolendo Pontificis Romani dominatui intentum, ad Sodalitia Clericorum omnimoda evertenda, bonaque eorum diripienda, incitabant; cui rei nil magis conducere poterat, quam si Patrimonii cui inhiabant possessores fortiter calumniarentur. Cæterum ut his abscedam, certissimum est defloruisse sub hæc disciplinas, artesque intermortuas jacuisse, dum maxima Aularum nostrarum pars incolis careret, neque ampliores Collegiis redditus permitterentur quam qui paucis miserè sustentandis sufficerent; quare meminisset Rex *Henricus*, Academiam nostram quoad mores juxta & eruditionem in pejus ruentem^a criminatus, id sibi præsertim aut Consiliariis suis tribuendum fuisse, cum nemo ignoret ingenia hominum paupertate non minus quam luxu corrumpi.

Ut miseram vero Academicorum, per hæc juxta & prægressâ modo tempora, egestatem probe intelligas, literarum nostrarum, ad Virum quendam doctrinâ & autoritate pollentem, transmissarum partem^b exhibebo, à quo obnixè petimus, ut in eximendâ tributis tum imperatis Academiâ, industriam exerceret. --- *Pauperes enim sumus. Olim singuli nostrum annum stipendium habuimus, aliqui à Nobilibus, nonnulli ab his qui Monasteriis præsunt, plurimi à Presbyteris quibus ruri sunt sacerdotia. Nunc vero tantum abest ut in hoc perstemus, ut illi quibus debeant solitum stipendium dare recusent. Abbates enim suos Monachos domum accersunt, Nobiles suos liberos, Presbyteri suos consanguineos: Sic minuitur Scholasticorum numerus, sic ruunt Aula nostra, sic frigescent omnes liberales disciplina. Collegia solum perseverant, quæ si quid solvere cogantur, cum solum habeant quantum sufficit in victum suo Scholasticorum numero, necesse erit, aut ipsa una labi, aut socios aliquot ejici. Vides itaque quod nobis omnibus imminet periculum. Vides ex Academia futuram non Academiam, nisi tu cunctius nostram causam egeris, &c.*

CICDXL.

Promulgatum hoc anno est^c statutum Parliamentarium de parte quinta nimirum quatuor solidis è qualibet spiritualis, quam vocamus, possessionis librâ seu minâ per Provinciam *Cantuariensem* Regi pensitandis; ea vero in re Collegiis Academicis, gravissimâ, ut prædictum, inopiâ pressis, prospectum agnosco. Quippe cautum pariter invenio, ut utriusque Academiae Collegia, cum Rectoriis iisdem appropriatis, necnon Collegiis *Eatonensi* & *Wintoniensi*, vestigali illo, propter peculiarem Regis Benevolentiam, liberarentur. Eodem quasi tempore rogatam deprehendo^d legem, de Aedibus speciosis ruinam vetustate aut Incolarum incuriâ minitantibus reficiendis, factâ speciatim earum quæ *Oxoniam* essent mentione; unde Aulas præcipue, à Scholaribus, ut ante dictum, desertas, & temporis injuria collapsuras, indigitatas crediderim; idque in animo statuisse *Henricum*, ut Academicos, si fieri posset, *Oxoniam* revocaret, vel saltem alios eodem alliceret.

Certe, inter plura quæ Clero sub hæc tradidit, regium habetur mandatum quo Parocho, Vicario, & alii cuivis aliter beneficiato præcipitur, ut qui Reditus Ecclesiasticos ad annum centum librarum valorem perciperet, Scholarem unum, cui ducentæ autem provenirent libræ, binos (& sic deinceps) in alterutrâ Universitate, vel in Scholâ aliquâ grammaticali, ad studia enutrit: quos utique literis probe instructos operam Patronis suis, in curâ animarum agendâ, aliisque prout opus esset exequendis, navare jussit. Quamdiu invaluerit saluberrimum illud *Henrici* decretum minime comperio, cæterum *Edoardi VI.* temporibus evanuisse penitus nemo dubitabit, qui vel barbariem Academiæ reliquaque in *Angliâ* eruditionis profeminia occupantem, vel prædabundum, divitiisque quoquo modo cumulandis deditum, seculi ejus ingenium, cognitum habuerit.

CICDXLI.

Sub hæc de bono Universitatis regimine haud parum sollicitus comparet Rex *Henricus*, quod & Ordinationibus circa Procuratorum electionem factis abunde testatus est. Etenim cum eos propter Scholarium paucitatem, turbasque Academicas, è junioribus per hæc tempora Magistris (quos muneribus iis impares esse palam constabat) deligi plerumque contingeret, edixit^e Rex, nequis ante quam octavum ab Inceptione annum compleret in Procuratorem ascisceretur. Porro præcavendis, quæ in iisdem cooptandis oriri solebant, contentioneibus, à Cancellario sive ejus Commissario, Doctoribus vitam cœlibem agentibus, Aedumque Magistris seu Præfectis in ipsâ Universitate commorantibus, deligendos decrevit, usque dum aliquid in transversum statuere commodum videretur. Quod Procuratores autem hac ratione electos attinet, mandatum est, ut, juramenti de more onerati, disputationibus omnibus ac nominatim in Parvifo habitis, Lecturis, Prælectionibus, Determinationibus, & Ordinariis qui stari, & pro termino celebrari dicuntur, interessent, nihilque

^a FF. ep. 200. ^b FF. ep. 118. ^c Inter edicta vel publica Regni Angliæ statuta, edit. 1587. p. 827. &c. ^d Ibidem. ^e FF. fol. 107. b.

prætermitterent quod ad prudentem Scholarum administrationem pertineret.

Porro Rex Idiomatici latini in desuetudinem jam ebeanti consulendum ratus, ut conciones latine, secundum vetera statuta & antiquam Academiae consuetudinem, haberentur præcepit; aliis insuper ordinatis unde commodi haud parum captura videretur Universitas.

CICDXLIII.

Hunc nobis annum duæ res insignem reddidere, quarum altera utilitatem habuit summam, altera vero infamiam & dispendium. Earum prima Benevolentiam regiam spectat, siquidem hac tempestate Libertates, in manibus suis annis aliquot depositas, Academiae^a reddidit Rex *Henricus*, quas utique ratas habuit, & à subditorum nemine violandas decrevit. Privilegiorum nostrorum apud Regem depositorum rationem in an. CICDXXXII. quæras, quo etiam tempore & chartas suas dederunt Oppidani, quas tamen haud ita diu detentas crediderim, quod plures in ipso Academiae nostræ (quas inter Visitatio habenda) nullas autem, quod sciam, in Urbis statu mutationes moliretur *Henricus*. Utinque, cum Jura nobis, ut modo dictum, restituerentur, constat *Treshamum* Commissarium^b factâ apud Regem (ut cum Leguleis loquar) CIC. marcarum recognitione in se recepisse, mille libras cautionem præstituram Universitatem, de privilegio nullo ex chartâ regiâ *Wolfeii* nuper operâ impetratâ anno Dom. CICDXXIII. (quanquam hæc XIII. *Elizabetha* lege quoque Parliamentaria confirmata fuerit) sibi vindicando. Burgeses quod attinet, libertatibus suâ etiam ex parte Regi permissis, interpositâ mille librarum cautione^c sponderunt, Optimatum se quorundam, ab *Henrico* assignandorum, judicio staturos; atque his ita peractis Libertates receperunt, & pace aliquandiu gaudebat utrumque Municipium; notatu vero dignum est, quod, licet chartas nobis à Pontificibus *Romanis* concessas revocarit, nil aliud tamen meditabatur Rex *Henricus*, quam ut Papalem dominationem Academiae pariter ac regno ejiceret; cum pristina tamen jura autoritate suâ rata Togatis fecerit.

Maleficio quod dixi Academicis per hæc tempora intentatum, erat fisci publici direptio; quippe xx. Februarii *Johannes Stanshaw* de *Readinge* in Comitatu *Bercheria* generosus, & *Robertus Raunce* de *Wyecomba* magna in Comitatu *Buckinghamia*, Alumnus mox ante *Oxonienfis*, Capellam quandam, ad Cancellarium & Scholares *Oxon.* spectantem, & Ecclesiæ Beatæ *Virginis* contiguam (unde pro veteri Congregationis domo habuerim) circa horam noctis ixe expugnabant, furtimque, prout è citatâ liquet Inquisitione, auferebant quinque Cyphos argenteos vocatos *Flat sylber peices*, Duo pocula argentea, tres Calices de argento auras. Unum Salinum argenti. Quadraginta duo cochlearia argenti. Unum par precarum de *Corall*, cum gaudiis argenti; quadraginta uncias argenti & auri in pendent. Clavis ligationibus Cyphorum, & *Buckles* quarundam veterum zonarum vocat. *Harnes* *Gurdeyls*, unam Catenam auri, viginti & duos annulos auri, & unum Cochlearium auri ad valentiam centum librarum.

Furto statim patefacto inquisitione solenni Prædones per *Hutesium* & clamorem (ut loquuntur legulei) disquiruntur, capti tamen facinorisq; convicti cum essent, rei mortis, quamobrem nescio, haudquaquam pronuntiabantur. *Rauncius* quidem libras viginti Academiae pependit, penes Commissarium, cujus in^a computo multis post annis reperiuntur, depositas.

CICDXLIV.

Ineunte hoc anno funesta *Oxonia* lues prorupit, quam ego è Pestis sub anno CICDXLII. memoratæ reliquiis ortam crediderim; imprimis autem cum Collegiorum Baccalaureis, ac speciatim *Mertonensibus*, dispensatum^e reperio pro Scholis minime frequentandis, mox vero evulgatâ majorem in modum contagione, in fugam acti sunt Academici, Ruri sibi aut in aliis passim Urbibus, prout sese occasio offerebat, consulentes. In Beatæ sane *Virginis* Aulâ tantopere sævit, ut alumni ejus omnes *Kidlingtonam*^f commigrarint; ubi porro periclitaturos sese advertentes ad S. *Bartholomæi* Hospitale concesserunt, *Orielensibus* accedentes, qui eodem vitandi morbi causâ confugerant. Cæterum pestis illa secundo vix anno penitus extincta est, adeo ut cum aliis nonnullis hoc temporum tractu nobiscum grassantibus effecerit, ut Togatorum bene multi, Academiam haud unquam revisuri, *Oxoniam* evolarint.

CICDXLV.

Quoniam ad postrema *Henrici VIII.* tempora devenimus, alienum non erit rei literariæ statum expendere, ac Lectori ob oculos ponere. Qui si viros eruditione conspicuos, atque hoc ævi spatium ornantes expetat cognoscere, à *Lelando* quasi in compendio enumeratos accipiat:

Lumina doctrina, Grocinus deinde secutus,
Sellingus, Linacer, Latimarusque pius.
Tunstallus Phanix, *Stocleius* atque *Coletus*,
Lilius & *Paceus*, festa corona virum.
Omnes Italiam petierunt sydere fausto:
Et nitiuit *Latiis* *musæ* *Britanna* *Scholis*.
Omnes inque suam patriam rediere deserti,
Secum *Thesaurus* & retulere suos.

Hi scilicet inter nostrates præcipue eminebant, etenim & alios per plures, eosque haud obscuri nominis *Oxonienfes*, si otium suppeteret, recenserem. Quod hos autem attinet, in eorum omnium laudibus plurimus est & *Erasmus*, --- *Coletum meum* (inquit ille) cum audio, *Platonem ipsum mihi videor audire*; In *Grocino* quis illum absolutum disciplinarum orbem non miretur? *Linacri* judicio quid acutius, quid altius, quid emunctius? *Thomæ Mori* ingenio quid unquam finxit natura vel mollius, vel dulcius, vel felicius, &c. Sane doctrina jam omnimoda ornatiores fiebant Academici, maxime autem Linguæ Græcæ & latine perpoliri coeperunt, quarum in primâ promovendâ plurimum desudarunt *Gulielmus Grocin*,

^a In pix. LL. nu. 5. & Reg. I. fol. 97. &c. ^b In pix. BB. fasc. 2. nu. 2. ^c Ut in quadam inquisitione penes me A. W. ^d In quibusdam comput. Vicecant. ^e In Reg. Coll. Mert. fol. 295. a. ^f Reg. Coll. Oriel. p. 191. ^g In encomiis suis illustrum & eruditorum in Anglia virorum, edit. Lond. 1589. p. 74. ^h In Epist. lib. 8. ep. 2.

Johannes Clement, & quos in Prælectores assumpsit *Wolfeius*, in postremâ vero elumandâ operam illustrem navarint *Joh. Stanbridge*, *Gulielmus Liliæ*, *Thomas Linacrus*, *Rob. Whittingdon*, & *Thomas Robertson*, Scholæ *Magdalenensis Oxon.* Archididascalus. Atqui vero, infans quasi fidere afflati minus quam expotandum erat profecisse videmur; plurimæ tamen assignandæ sunt causæ, ob quas sub novissima *Henrici VIII.* tempora in tenebras pristinas relabermur. Siquidem repentinâ *Wolfeii* (qui neque labori neque sumptibus unquam pepercit quibus Academiam nostram in majora eveheret) à potestate plusquam regiâ præcipitatio, Cœnobiorum (quorum olim pietate ali nobiscum consueverant qui rei domesticæ inopiâ premerentur) everio, ac, ut alia omittam temporum eorum mala, pestis in Academia creberrime (duodecies utique regnante *Henrico*) grassata in ipsam bonarum Artium perniciem convenisse videbantur. At vero negandum non est optabiles in Linguâ Græcâ progressus fecisse nostrates, quod partim Episcopo *Foxio* & *Wolfeio* Cardinali (uterque enim Idiomatis ejus Prælectorem in Collegio suo instituit, quorum tamen alterum cum Fundatore suo concidisse plorandum) tribuere oportet. Et sane ambigendum non est, quin literæ Græcæ haud modice olim aliquando nobiscum floruerint, quorum Bibliothecas linguæ illius monumentis repletas fuisse à *Simone Gryneo* a perdiscas, qui alienigena cum sit fatetur tamen *Procli* se Commentarios diligenter per totam *Europam* explorasse, neque alibi quam *Oxonia* reperiisse, unde plura scriptoris ejus apographa deportasse secum asserit, velut in Epistolâ quadam ad *Johannem Thomæ Mori* filium conscriptâ videre fas est. Literas græcas ægre tandem amplexam Academiam nostram haud semel prædiximus, cæterum Academia alias fere omnes, in ejusdem ad accentuum leges pronuntiatione, antevertimus; hac enim tempestate post *Erasmi* aliorumque monita, non mentem tantum sed & linguam erudire satagemus. Quæ quidem res, quod quis jure miretur, in *Scotiâ* usque ad hodiernum diem à viris in literis græcis admodum versatis, passim negligitur. Quin præteriri minime debet, exterorum mira pervicacia & plusquam vatiniæ Linguæ Græcæ odium. Apud *Lotharienses* ingressum illi denegabat & pro virili præclusit *Martinus Dorpe*, Professorum Academicorum alter, quem ubi dimovere de sententiâ non posset *Erasmus*, adortus est clarissimus *Morus*, qui & Virum ad sanitatem redegit, & ne ab iratis ob inscientiam ejus & pervicaciam Academicis ejiceretur, eloquentiâ suâ b impetravit, cui quidem nos multum debemus, nè in eadem etiam insaniam pariter versaremur.

Cantabrigienses quod attinet, Cancellarius eorum *Stephanus Gardiner*, Episcopus *Wintoniensis* emendandæ pariter Linguæ Græcæ pronuntiationi ac Ecclesiæ Romanæ juribus promovendis desudabat. In Orthoeipiam triennium aut quadriennium obnixè insistebat, aliis nonnullis operam accommodantibus, maxime autem juvante Doctore *Johanne Caio*, Antiquario *Cantabrigiensi*, viro in literis iis probe versato, velut opera quædam *Galeni*, ab illo cum annotationibus edita, testantur. Is vero, mitiori licet ingenio præditus, Tractatum c conscripsit, quo vitiosam Linguæ illius pronun-

tiationem acerrime defendit; *Gardinerus* autem, postquam rescivit omni operâ adniti *Johannem Cbecum* (publicus hic erat apud *Cantabrigienses* Idiomatis illius Professor) ut Academicos ad ordinatam rectamque pronuntiationem pertraheret, scriptis primo obviavit, disertis quidem (velut ex epistolis ejus ad *Cbecum* datis liquet) nec non satis ingeniosis, at vero errorum ubique, quod fieri necesse erat in causæ ejusmodi defensione, plenissimis. Cæterum ubi ex eruditis *Cbeci* d responsionibus intellexit Antagonistam sibi argumentis haud facile concutiendum obtigisse, auctoritatem suam interposuit *Gardinerus*, legemque tulit nequis *Cantabrigiensis*, cujuscunque demum conditionis esset, aliter quam ex more jam olim recepto (hoc est corrupte & barbære) græcas literas pronuntiaret, pœnis, iisque haud levibus, assignatis quæ eâ ex parte peccantibus irrogarentur. An turbatus è Cathedrâ fuerit *Cbecus* nequeo dicere, certe constat aut sponte (injuriæ forteam tam gravis indignitate percitum) aut invitum munere cessisse, tametsi Episcopum egregie sefellit expectatio, eoque magis invaluerit *Cbeci* sectatores, quod tyrannidem *Gardinerus* in re literariâ exerceret.

Siquidem in Professore à Rege nominatur *Thomas Smyth*, vir omnimodâ eruditione, potissimum vero linguis græcâ & latinâ supra coævos pene omnes instructus, is gravissime ferens amicum suum doctissimum indignis adeo modis habitum fuisse, maxime autem propugnandæ veritatis studio adductus, De rectâ pronuntiatione linguæ Græcæ tres libros e contexit, ipsique *Gardineri* nuncupavit, ingentem sub id præsulis auctoritatem minime reformidans. Ibi dem vero *Cbeci* sententiam argumentis firmis adeo & perspicuis tutatus est, ut non modo Episcopi sed & aliorum omnium qui partes adversas sequerentur ora obturârit; siquidem adductis veterum Græcorum, *Platonis* nempe, *Aristotelis*, *Demosthenis*, *Aristophanis*, & *Dionysii Halicarnassæi* (cujus enim vero instar omnium calculus erit, cum in literis iis judicio acerrimo præditus fuerit, prout Opera ejus accurata demonstrant) testimoniis, pronuntiationem vulgari sub hæc usu receptam à Græcis recentioribus invecam fuisse probat, à pristinâ illâ, & seculo quo ipsa lingua maxime floruerat usurpatâ, discrepantem ostendens. Enarrat porro ille quam futilis & inepta fuisset primæva Græcorum industria, si uni eidemque sono exprimendo characteres plures excogitassent, atque n, v, æ, o, eandem antiquitus quam iota vim obtinissent. Sed hæc extra curriculum. Addam unice virorum eorum, (*Cbecum* sentio ac *Smythium*) operâ effectum, ut Linguarum pariter (Græcæ vero potissimum) & politioris literaturæ studia apud *Cantabrigienses* primitus invaluerint, quorum haud pauci ad novam hanc normam instituti puram ac genuinam Idiomatis Græci pronuntiationem in multis regni locis disseminabant; tametsi falsum est quod perhibere videtur f *Smythius*, pronuntiationem nempe suam amplexos nuper fuisse *Oxonienfes*; nam contentioni cum *Gardineri* habitæ summa fuit an æ, velut e, & o, tanquam, efferenda esset, (quod Episcopus perperam affirmaret) verum diphthongos hæc non aliter atque hodie pronuntiarunt antiquitus *Oxonienfes*, prout ex eorum scriptis abunde liquet.

a Vide Twyni *Apol. lib. 3. sect. 312.* b Stapleton in tribus *Thomis* in *Tho. Moro*, cap. 3. c *Edis. Lond. 1574. in 4º* quamvis idem *Caius* in alio Tractatu de libris propriis, usitatam hanc pronuntiationem magno fervore vel potius favore defendit. d *Cbeci* partes sequebantur viri ob doctrinam insignes habiti illa ætate, viz. *Joh. Ponetus* post Episcopus *Wint. loh. Redman S. T. P. Roger. Ascham*, vide hujus epistolam ad *Hubertum*, lib. 3. e *Edis. Paris. an. 1568.* f In lib. 1. de pronunt. ling. græcæ ad *St. Gardinerum*.

De reliquis insuper Artibus ac Scientiis notandum, primis *Henrici VIII.* temporibus refluuisse visas, quippe Lecturas suas fundante *Wolseio* Gradus in Grammaticâ & Rhetoricâ (quæ quidem consopitæ jam olim & neglectæ fuissent) capessi cœperunt, præstitis, prout vetera exigent statuta, in utraque facultate disputationibus. In Facultatibus aliis Inceptores multo frequentiores comparebant, qui nec in Musicâ defuere; Philosophi porro doctiores quam nuperis seculis emerferunt, quod Arti præsertim Typographicæ tribuendum, unde & viliori longe pretio venales prostant libri, & mendis haud adeo scaterent, aut antiquorum temporum amethodia laborarent. Si de Theologiâ quæras, quinam ejus sub Rege illo status fuerit patum constat; enimvero Scholasticam quod attinet, ab Academicis olim nostris in pretio habitam, clientes jam admodum paucos numerasse crediderim, cum nuperi (ut ante dictum) Academiae Visitatores Libros eandem tractantes non modo abjiciendos pronuntiarint, sed & vilissimis usibus adjudicarint. Jura Civile & Canonicum pulveri & tineis addicebantur, dum Gradum in iis vix quisquam hominum ambiret, quod refecatam luxuriantis Ecclesiæ potestatem advertentes Academici, nullam brevi utilitatem habitura præfagirent. Denique ut paucis expediam, regnante *Henrico VIII.* disciplinæ prope modum omnes & incrementa haud levia acceperunt & ad interitum vergebant, non ante media Serenissimæ *Elizabethæ* tempora pristinum splendorem recuperantes. Sed neque calamitatem tam publicam subterfugere *Cantabrigienses*, quorum Universitatem tenebris iisdem & barbarie obvolutam fuisse scriptores haud pauci prodiderunt.

CICDXLVI.

Cæterum accisas jam res nostras, immo pene deploratas, vel ex Aularum nostrarum paucitate intelligas, nam licet trecentas olim, vel adhuc plures, & fama constanti & Registorum fide ductus, extitisse crediderim, ad octo jam recidisse deprehendo, quarum nomina fuere, *Novum* Hospitium, Aula *Edmundi*, *S. Albani*, *Cervina*, *Divæ Mariæ*, *Alba*, *Lateportensis*, & *B. Mariæ Magdaleneæ*. Porro tantâ jam Alumnorum infrequentia laborabant earum nonnullæ, ut in censu habendo minoris longe quam olim æstimarentur, in quarum utique altera x. in c. aliâ xv. in d. tertiâ denique xvi. invenio Alumnos, quod quidem mirum non est cum in ipsis Collegiis vix Alumnorum numerus constaret; eos intelligo qui publicis impensis nutriti de fundatione esse deberent. Sane quidem literatorum studia tam penitus restinxit Cœnobiorum everfio, ut, juvenes Artes omnes ingenuas perdendas iri suspicati, ad munera civilia, vel etiam mechanica, sese converterint.

Paucissimi certe hoc anno Inceptores, decem utique in Artibus, ac tres tantum in Theologiæ Jurisque facultatibus, e occurrunt; sed nec totidem perpetuo se dabant, etenim quæ sæpius aliquando vertente anno (sub exitum nempe *Februarii* aut initium *Martii*, atque iterum in mense *Septembri*) habebantur Comitia, ne semel quidem eodem temporis spatio celebrata comparent. Quod si *Cantabrigiam* respiciamus, nec frequentiores ibidem Academicos deprehendemus, quorum desertas adeo Scholas vacuasque commemorat f. Scriptor ex eadem Universitate haud incelebris, ut Magistro-

rum singuli vix singulos habuerint Auditores, quibus perpensis fidem hujus seculi & Historico haudquaquam derogabimus, quod ambas Academias clericos totidem emittere minime posse retulerit, quot obeundæ per *Angliam* Animarum curæ sufficerent.

Hoc ipso nisi multum me fallam anno Rex, qui inter libros prohibitos *Occami* dialogos posuisset, & ab eorundem lectione Academicos alioque prius interdixerat; M^{ro} *Edoardo Leighton*, ejus facellano huc transmissio, procurabat; ut exemplaria in bibliothecis reperienda, e medio tollerentur.

CICDXLVII.

Collocatus jam in solio Rex *Edoardus VI.* animique Academicorum expectatione erant erecti, quisnam scilicet numinis cultus lege esset stabiliendus; dum hinc Pontificii, inde Reformati, vel levissimis spem suam argumentis & indiciis foverent. Pendente hunc in modum Religione, concionem ad *Divi Petri Orientalis*, tempore quadragesimali, habuit Doctor *Johannes Harley*, e Collegio *Magdalenensi* (is Episcopus deinceps *Herefordiensis* evasit) qui cum Papam, & Pontificios mordacibus verbis fortissime impugnaret, dolore alios metuque affecit, alios autem, quotquot scilicet eximendas e sacris corruptelis peroptarent, lætitiâ replevit. At vero sedi *Romanæ* addictissimi huc usque perstiterunt Academicorum plerique, adeo ut *Harleius* (habitâ prius coram Commissario de doctrinâ ejus quæstione) *Londonum* fuerit amandatus, examen de hæreticâ pravitate subiturus; qui tamen, præponderantibus jam tum Protestantium partibus, furtim dimissus est, trepidantibus utique a quibus esset accusatus & sese occulte subtrahentibus.

His *Oxoniæ* cognitis, sententiam suam nemo protestantium dissimulabat, quin sub amovendæ superstitionis (ut dicitur) prætextu, ea plerumque in Ecclesiis & Sacellis fiebant quæ nullo jure niterentur, & quæ Regis Ordinumque mandatis nondum essent munita; quippe cæco prorsus zelo abrepti homines, fanaticis nuperis præluisse videntur, qui Ecclesiam *Anglicanam* tam miseris modis deformarunt. Sed his prætermisiss, ubique jam innotuit stabiendum mox iri Protestantium Cultum, quapropter ad eorum brevi partes transibant *Oxonienfes* nonnulli, quos inter occurrunt Doctor *Cole*, *Novi* Collegii Custos, Doctor *Raynolds*, Custos *Mertonensis*, Doctor *Morwent*, Collegii *Corporis Christi* Præfex, *Henricus Sydall*, *Jacobus Curthoppe* *Ædis Christi* Canonici, &c. alios enim sive inferioris ordinis Magistratus, sive Collegiorum tantum socios, referre susperfedeo: tamen si fatendum est Academicorum plerosque sodalitiis quam superstitione excedere præoptasse; adeo in ipsam penetrant medullam quæ cum lacte materno imbibuntur, neque ferè refert qualia demum sint quæ placeant, at id magis spectandum, quamdiu placuerint.

Imminutus hinc admodum comparuit Togatorum numerus, quare ne animam penitus agerent moribundæ literæ, quæ Regi nuper in utraque Universitate consignata fuerant Collegia ac Hospitia, cum Aulis, Cantariis, Capellis liberis, reliquisque bonarum Artium & Pietatis domiciliis, usui pristino redduntur. Quod stipendia attinet Clericis olim assignata, qui sacra pro felici defunctorum requie, in die

^a GG. fol. 3. b. ^b Ib. fol. 33. b. ^c Ib. fol. 42. b. ^d Ib. 30. a. ^e I. fol. 110. a. ^f Gualt. Haddon in *lucubrationibus suis* edit. 1567. p. 12. ^g Gul Harison in *chron. suo* edit. 1574. lib. 2. cap. 1.

obitus cujusque celebrarent, Regi etiam eo consilio transcripta fuerant ut pauperibus inde Academicis prospiciendum curaret, quod tamen vix aliquā ex parte præstitum reperio, partem eorum longe maximam intervertentibus improbis quibusdam, & lucro vel facerrimo deditissimis, qui ne veniæ sibi locum apud Deum hominesve relinquerent ullum, non tantum Proventus quinque Lecturis ab *Henrico VIII.* transcriptos detinebant, sed & in omnia involarunt quæcunque aut ille, aut filius *Edwardus VI.* piis usibus addixerat, quod cum maximo reformatæ Religionis probro ac dedecore factum videtur, cæterum Regi puero & Aulicis nebulonibus revera tribuendum est. Quanta nos mala perpeffi sub hac sumus non est hic locus enarrandi, (eadem enim fusius deinceps enumerabimus) ad Academiam certe *Cantabrigiensem* quod spectat, cladem haud vulgarem accepisse liquet, subtractis non tantum exhibitionibus (quas vocamus) sed & munificentia regis, aliisque bonarum Artium incitamentis, quæ de re abunde conquestus est Universitatis ejus ^a Alumnus quidam in hunc modum.

” Quotquot tamen (ipsum audis) Academiam *Cantabrigiensem* cognitam habuere ex quo ingentia hæc regis pietatis dona (Lecturas quinque intelligit, & Collegium ibidem pariter fundatum) per manus vestras delata habuit, ad suspicandum haud injuria ducentur, vos Regi simul & Academicæ fraudem fecisse ut opes ipsi congeratis. Siquidem ante quam regis erga literas & inopiam munificentia facti dispensatores essetis, in domiciliis ad Academiam *Cantabrigiensem* spectantibus comparebant viri ducenti, Theologiæ studentes, & maximam partem haud vulgariter eruditi, qui cum ipsis Aedibus jam penitus evanuerent, Patribus juxta Doctoribus, ac optimæ spei juvenibus omnino abactis. Centum porro diversæ sortis Academici, quos aut amici opulenti, aut Beneficia quibus fruebantur, in Aulis & Hospitiis alebant, vel prorsus discesserunt, vel Collegia ingressi sunt, pauperiores & inopia plane pressos necessariâ vitæ sustentatione fraudantes. Hi inquam aliò se maximâ ex parte contulerunt. Quod reliquos vero, eosque perpaucos, à pietate quidem & industriâ laudandos, atinet; propter rei familiaris angustias, & exhibitionum inopiam studiorum in Academia cursum absolvere non possunt. Eorum sane plerique inter horas quartam & quintam matutinas è lectis quotidie consurgunt, à quintâ vero ad sextam Precum publicarum lectioni, & exhortationi è verbo divino sumptæ, in Capellis propriis intendunt, deinde autem vel studiis seorsim vacant, vel Lecturis simul interfunt ad horam usque decimam, tum enim ad prandium se conferunt, quorum quatuor Carnis bovinæ portiunculâ, unico denario coemptâ, & juris, è succo carnis, sale, & farinâ avenaceâ confecti, tantillo contenti sunt.

” A prandio illo tam modico ad quintam vespertinam aut discunt aut docent, tum autem cœnam prandio vix potiorē adeunt, quâ finitâ vel de Problematis quibusdam argumentantur, vel in aliis studiis ad horam nonam decimamve operam ponunt, sub id vero horam quasi dimidiam obambulando circumque cursando (focum enim nullum habent) insumunt, unde scilicet lectum ingressuris pedes calefiant. Atque hi quidem laboris patientissimi sunt, neque studiis sponte valedicturi; verum enimvero eorum nonnullis, propter exhibitionum

defectum reique domesticæ inopiam, necesse erit eadem abrumpere. Hi sancti sunt in vivis, qui Deo omnibus nervis, abstinentiâ, studiis, labore, diligentia, vigiliis denique & precibus perpetim famulantur. Quapropter quod pro sanctis olim & fratribus *Hierosolymitanis* Divus *Paulus*, id ego Sanctorum *Cantabrigiensium* vice suppliciter peto, ut Mercatores utique hujus Urbis (*Londinum* vult) prædites symbola conferatis, & oblationes vestras ad Academiam transmittatis, sic enim Deo placebitis, egenos sublevabitis, de viris denique eruditis prospicietis, quorum operâ boni plurimum regno isti proveniat, &c.

Sic ille nuper Collegii *S. Johannis* ibidem Alumnus, quem, regnante dein *Maria*, solum, fidei causâ, vertentem deprehendo. Cæterum *Oxonienfis* quod attinet, malis haud minoribus conflictatus fuisse ex innumeris quæ facile adferrem indicibus colligendum non dubito, utpote cum & interversi Reditus nostri compareant, & subtractæ exhibitiones, ipsis earum Largitoribus bonis omnibus spoliatis & ad summam egestatem reductis: quorum aliqui, dolore et præteritis, metu autem ob futura (in pejora enim ruitura credebant secula) correpti, ac mente demum turbati sunt, alii ex ægritudine animi contabescuntibus, nonnullis vero ad Artes mechanicas, easque sordidissimas, nec à togato memorandas, sese convertentibus. Ne in materiâ tam ingrâtâ diutius hæream, certo certius est Latifundia pleraque sacra (Cœnobiis, Collegiis, Cantariisque adempta sentio, Regiis tum sumptibus faciendis, tum sublevandis pauperibus, reique literariæ promovendæ destinata) Reg. *Henrico* perinde ac *Edoardo* aut per fraudem surripuisse, aut precibus extorsisse Viros quosdam nequissimos, & in Pietatis bonarumque Artium pestem ac perniciem natos, qui cum Laici essent, & ab Ecclesiâ moribus juxta ac Munere alienissimi, neque sacrilegorum poenis neque bonorum omnium hortatu induci unquam potuerunt ut quæ tanto cum scelere occupassent vel morituri dimitterent. Sed certissima sacrilegos hosce vultures manebat poena, quique raptis ab altari extis, pullos suos pascendos spondebant, favillâ eisdem adhærente, una cum magnificis quos extruxerunt nidis, misere conflagravit.

CICDXLVIII.

Multum jam laboris insumpsit *Thomas Cranmerus*, Archiepiscopus *Cantuariensis*, cum Prælati reformationi studentibus, in abolendis quibusdam superstitionibus; verum cum ad doctrinam quoque puram ac pristinam revocanda esset Ecclesia, exterorum quorundam opem imploravit qui hæc nobiscum in re industriam exercerent. Accersitus cum primis est *Melancthon*, atqui is à suis detentus haudquam accessit, quare *Martinum Bucerum* & *Petrum Martyrem* literis sollicitavit *Cranmerus*, primo dictum *Cantabrigiensibus*, alterum vero nobis Prælectorem destinans, eruditione scilicet Theologicâ elarum utrumque, posteriorem vero in doctrinâ Eucharistiâ spectante *Zwinglio* potius quam *Luthero* accedentem. In *Angliam* post *Bucerum* paulo trajecit *Martyr*, & apud Archiepiscopum, in Aedibus *Lambethanis*, aliquandiu commoratus, *Oxoniam* ineunte hoc anno transmissus est, proximoque Terminò sacras literas Regius aperuit Prælector. Is pri-

^a Tho. Leverus inconvione quadam anglice ad *Crucem* Paulinam his temporibus habita.

nam ad *Corinthias* Epistolam (in qua scilicet *Gaius* plura haberentur Controversias tum agitatae tangentes) explicare adurus est, studia nimirum huc omnia destinans, ut errores, quos quidem frequentes jam olim irrepsisse constat in Ecclesiam, redarguendo, operam Veritati Evangelicae haud inutilem navaret, quam sane avidis haud pauci vultu amplexi sunt, aliis quae vera essent depresso tantum murmure improbantibus; tametsi nonnullos (Collegiorum nempe & Aularum Praefectos, & quibus in disciplinam traderentur juniores, Magistros) prohibentes repererim, ne Praelectionibus male sanis (tales enim Pontificiis habebantur) Tyrones interessent. Ceterum legentem nemo ad menses aliquot interpellavit, usque scilicet dum devotum ad Eucharistiam esset, tum enim convelli quam scriptis defenderant doctrinam ægre ferentes Academici nonnulli (maxime vero Doctor *Richardus Smyth*, qui praelectiones hasce frequentabat) rumores in vulgus spargebant, Antiquorum dogmata evertere *Martyrem*, ritus Ecclesiasticos concutere, immo adorandum Altaris Sacramentum temerare suggerentes.

Posthæc, inscio illo & inconsulto (ut quibusdam placebat) Chartas Ecclesiarum ostiis affigentes Pontificii significabant, disputationem cum *Petro Martyre* de reali domini in Synaxi praesentia postmodum habendam. Ad Scholas itaque die proximo frequentes contenderunt, & subsellia occupantes suarum partium homines ita commode collocabant, ut, si opus videretur, vel strepitum moverent, vel etiam turbas excitantes omnia permiscerent, quibuscum aderant, præter Togatos bene multos, Oppidani quam plurimi, rei partim novitate ducti, partim vero, si tumultus aliquis incideret, vel Pontificiis vel Reformatis accessuri. Expectabat interim horam praestitutam *Martyr*, Praelectionem de more habiturus, cum amici quidam intervenerint quænam apud Scholas agerentur nuntiantes, utque domo se contineret obsecrantes, quod ex insolita illa virorum multitudine colligerent rem ad seditionem spectare, atque Antagonistas armis eum non argumentis impeturos. Quibus ille, Turbarum se nunquam authorem fuisse, prout ipsis esset cognitum, ceterum culpandum fore, si Munus sibi à Rege demandatum obire neglexerit; quo tamen ita se functurum spondebat, ut nullam Pontificiis tumultuandi ansam præberet; dubio autem procul adventum ejus præstolari complures quorum fallenda non esset expectatio. Hinc amicis fidissimis stipatus ad Scholas perrexit, obvium vero habuit *Smythii*, quem diximus, Servientem, qui chartam porrexit quâ *Martyrem* ille ad disputandum provocaret. Ibi tum suadebant denuo amici ut domum illico reversus periculo sese eriperet, verum obfirmato is animo Scholam ingressus Theologicam, suggestum conscendit, ac Adversariorum audaciam modestâ oratione retudit; disputationem haudquaquam detrectaturum, ceterum Praelectionem in praesentia, cujus gratiâ venerat, habiturum perhibens; ad quam se statim accingens, vultu adeo æquabili & immutato linguâ etiam stabili & voce expeditâ munus absolvit (spreto interea Adversariorum clamoribus) ut qui prius doctrinam Viri & eloquentiam nunc constantiam (ut dicitur) & fortitudinem obstupescerent.

Ad disputandum dein ab inimicis, maxime autem *Smythio*, laceratus respondit, id se alio quovis die praestiturum, paratum enim in praesens non esse, quod Quæstiones illi, contra jus Scholasticum, ad ipsam disceptandi horam celassent; quibus ita occurrebant Pontificiis, tot eum de Eucharistiâ lecturas conscripsisse, ut quicquid ab ipsis propone-

retur, responsum in promptu habiturus esset. Cum itaque satis aliter Adversariis facere non posset, rem tanti momenti (unde scilicet periculum esset ne seditio aliqua oriretur) inconsulto Rege habiturum negavit; interponentibus illis, Disputationem legitimam habendam iri, Quæstionibus de more propositis, & constitutis quorum arbitrio res omnis esset moderanda; denique adhibitis porro Notariis, qui utriusque partis Argumenta & Responsiones scriptis mandarent. Atque hæc sânt *Martyri* placebant, verum cum rebus iis rite ordinandis tempus minime superesset, disputare in praesentia omnino recusavit.

Ceterum instabant adhuc Antagonistæ, turbarum nempe quam veritatis appetentiores, quibus ut quæstio prædicta confestim discuteretur efflagitantibus, tumultuari ceptum est; quam rem ubi advertit Doctor *Wryght*, Vicecancellarius, auctoritatem suam interposuit, utque *Smythium* juxta & *Martyr* ad Aedes suas, adductis secum amicis, accederent præcepit, ubi scilicet de Quæstionibus, atque earundem discutiendarum tempore ac ordine, cum rebus aliis eodem spectantibus inter utrumque conveniret. His palam, quo adstantium plerisque innotescerent, prolatis, Bedellis mandatum est ut vulgus amoverent, ac deinceps *Martyrem* adiens Vicecancellarius, manu Virum prehendit, & ex ipso suggesto domum deducit, ne mali quippiam ab inimicis pateretur cavendum ratus. Is autem ad Vicecancellarium tempore praestituto accessit, comitantibus, præter alios, M^{ro} *Henrico Sydall* & M^{ro} *Jacobo Curthoype*, Aedis *Christi* Canonicis, Protestantium sub hac defensoribus æque fortissimis ac rerum dein potitâ *Mariâ* impugnatoribus acerbissimis. Adfuit eodem tempore & *Smythium* cum tribus quibusdam Doctoribus, & M^{ro} *Arthur* Cole, ac M^{ro} *Andreno Ogletorp*, à Collegio *Magdalenensi* utroque.

Disceptatum vero aliquandiu est de certâ disputationis methodo, dum æquum esse affirmaret *Martyr*, ut sibi concederetur quem in Praelectionibus consueverat, in quæstionibus quoque propositis dilucidandis ordinem servare, quâ re tandem impetratâ, abhorretere sese præmonebat à terminis plerisque Scholarum tantum usu receptis, barbaris paucis & ambiguis, (sciebat utique Sophistam potius quam Theologum haberi *Smythium*) ac proinde cum de *Christi* praesentia quereretur, non aliis quam vocibus *Carnaliter* & *Corporaliter* usurum; quoniam Eucharistiam enarrans pagina sacra *Carnis* tantum & *Corporis* mentionem facit, *Materia* interim & *Substantiâ* silentio premissis, interposuit autem se ut iisdem gratificaretur permissurum, ut terminis *Realiter* & *Substantialiter* prædictorum vice quæstiones proponi possent. His ita, cum aliis quibusdam, utrinque agitata tandemque concessis, in eam denique sententiam venire, rem omnem sanctiori Regis Concilio permittendam esse, & disputationem prout ab illo decerneretur habendam; cui interim quantum *Nom. Maii* assignarunt, quod tum scilicet adfuturos sese sponderent delegati Regii. At vero, sive aliâ de causâ, sive quod libram non fore Disputationem, quin à Magistratibus quos dixi suffulciendos iri Reformatos, præsentiret, clam se (ut aliqui ferunt) ante diem praestitutum proripuit *Smythium*; & primo S. *Andream* in *Scotiâ*, deinde *Lovanium* in *Brabantia* profectus est.

CICDXLIX.

Frustratâ, velut præfati sumus, Academicorum spe, disputatio in exitum *Maii*, hujus anni, differtur; jubentibus nempe *Coxo*, Cancellario, aliisque nonnullis, quibus pariter visitanda sub hæc concredebatur Universitas, decimo autem septimo prædicti mensis chartam Ostio Beatæ *Virginis* affigendam curavit *Martyr*, qua Pontificios in arenam Theologicam evocavit; ea vero sic se habuit.

Doctor Smithus (ut in hac notissimum est *Academia*) ad disputandum me publicè provocavit: Quod cum annuisssem, & de quæstionibus unâ convenissemus, tantumque expectaretur tempus idoneum, abiisse dicitur. Sed quoniam asseruit, me compluribus rem gratam facturum, si quod ab eo petebatur præstissem, ideo in gratiam Studiosorum pietatis, easdem quæstiones qua inter me & illum, si adesset, excutienda fuerant, publicè disputare constitui, sive cum eo, si adfuerit, sive cum quovis alio qui ejus loco velit agere: Ac eas (Deo favente) me tam probaturum quam defensurum recipio. Visitatores autem Regii diem xxviii. *Maii* disputationibus futuris præscripserunt, & dissarendi nobis liberam potestatem fecerunt.

Hinc accensi confestim sunt & erecti Academicorum animi, qui partibus quibus favebant operam extemplo addixere, precibus, consilio, libris denique & argumentis suos utrinque juvantes, iisque victoriam, Antagonistis autem infamiam, præfagientes. *Oxoniam* post paulo pervenere Visitatorum quos supra memoravimus nonnulli, *Coxus* nempe *Oxonienfis* Cancellarius, *Holbechus* Episcopus *Lincolniensis*, *Heynesius* Decanus *Exoniensis*, *Nevensonus* Juris Civilis Doctor, & *Morysonus* Armiger, qui in die præstituto ab Ecclesia Divæ *Mariæ* ad Scholam Theologicam, præeuntibus Bedellis, perrexere, quibus pro dignitatis ratione Subiellia occupantibus, prodit cum adjutoribus suis *Martyr* Antagonista Doctor *Gulielmus Tresham*, *Ædis Christi* Canonicus, eoque in sede prout moris erat locato, confurrexit Cancellarius, brevique Oratione quid agendum esset enarravit. His ita peractis Quæstiones discutiendæ, quas utique cum Provocatione suâ propalasset *Martyr*, in hæc verba proponuntur:

- I. In Sacramento Eucharistia non est panis & vini Transsubstantiatio in Corpus & sanguinem Christi.
- II. Corpus & sanguis Christi non sunt Corporaliter aut Carnaliter in pane & vino, neque ut alii dicunt, sub speciebus panis & vini.
- III. Corpus & Sanguis Christi ununtur pani & vino Sacramentaliter.

Deinde Proemium (quod vocant) recitavit, ac postmodo precatiunculam habuit *Martyr*; quem Oratione excepit *Treshamus*, quâ se vices Doctoris *Smyth* libenter suscepisse perhibuit; dein autem argumentis à *Martyre* propositis pro virili suâ parte satisfecit. Die proximo, vicesimo nempe nono *Maii*, comparuit Doctor *Gulielmus Cheadsey*, è Collegio Corporis Christi, aliisque de more præmissis Respondentis partes sustinuit, opponente iterum super iisdem Quæstionibus *Martyre*. xxx. *Maii* prodixit *Morganus* quidam *Philipps*, *Morganus* Sophista vulgo

dictus, Magister vero in Artibus Antiquæ B. *Mariæ* Principalis; is autem Opponentis vices sustinuit, quod idem die proximo fecit Doctor *Cheadsey*, mox ante dictus, quo tempore finem disputationibus imposuit Cancellarius, habitâ, ut in re tam celebri par erat, Oratione solenni.

Quisnam hac in palestrâ palmam reportarit, facile quidem esset si superessent libri tunc temporis editi conjecturam facere; atqui nec ego, nec hominum quispiam pro comperto unquam & explorato habiturus est, cum studiis ita abducantur omnes qui eâ deinceps de re verba fecerunt, ut frustra quis veritatem expectet. Protestantes (speciatim *Coxus*) *Martyri*, Pontificii autem sibi militantibus victoriam tribuerunt; quorum porro novissime dicti affirmare non dubitant, quod *Martyrem Smythium*, priusquam *Oxonio* excederet, elinguem haud semel reddiderat. Utcunque tamen, dissimulandum non est *Smythium*, *Treshamum*, necnon *Cheadseium* eruditione eximiâ præditos fuisse, immo Sodalitiorum pariter ad quæ spectarent ac ipsius *Academici* ornamenta eo nomine emicuisse. *Morganus* verò, si ætatem viri haud ita maturam spectemus, *Oxoniensem* nemini secundus videretur, quod & exercitia ejus quotidiana monstrabant, siquidem Concionibus & Prælectionibus famam sibi haud vulgare comparavit, in congressu autem Philosophico parem non agnovit. Atque hæc ea sunt quæ de certamine illo Theologico memoranda duxi, multa enim, brevitati studens, consultò prætermisi. Id unice addam, de Eucharistiâ, sive in concionibus sive in disputationibus, sive denique in colloquiis familiaribus, differentes Theologos. nonnullos reformatos indignis adeo modis sacra mysteria tractasse ac si non tantum non adoranda, verum ludibrio & contemptui habenda decreverint, quâ ratione currentem, quod aiunt, plebem incitabant, nil enim solennius jam erat quam ut ludis, cantilenis, profanis denique & ludicris vulgi sermonibus, materiam præberent sacræ Synaxeos symbola. Caterum hæc ubi percrebuerent à Domino Protectore & sanctiori Regis Concilio mandata ad *Academiam* deferuntur, de Corporis Dominici mysteriis (secundum legem in Conventu Parlamentario, an. CICDXLVII. rogatam) animo admodum sobrio ac demisso, prout eruditos potissimum deceret, venerandis; ne scilicet iram non tantum divinam sed & regiam incurrerent.

Ad Visitationem quam ante attigimus quod attinet, ejus occasionem atque ordinem proximo in loco enarrabimus. Postquam ergo Regi, Domino Protectori, regioque Concilio innotuit, in tantâ rerum perturbatione versatam huc usque *Academiam*, ut ab erroribus haudum purgata Theologos regno eruditos & orthodoxos suppeditare non posset, Visitandam propediem decrevere, eamque in rem^b nominati sunt in Regiis literis patentibus:

Johannes Dudley Comes Warwicensis, Vicecomes *L'isle* & magnus Camerarius *Angliæ*.

Henricus Holbech { Episcop. { *Lincolniensis*.
Nicolaus Heath. { *Roffensis*.

Gulielmus Paget, miles, familiæ regis Antigraphus seu Contrarotulator.

Gulielmus Petre, Miles, primarius Regis Secretarius.

^a In p. A. A. in turri Schol. nu. 37. ^b Ex fascic. billarum signatarum 3. Ed. VI. part. 1. in dom. convers.

*Richardus Cox, Adis Christi Decanus, Eleemo-
synarius regius, & juventutis suæ Institutor.*

*Simon Heynes, Ecclesiæ Cathedralis Exoniensis
Decanus.*

Christophorus Nevensan LL. D.

Richardus Moryson, Armigen.

Quibus utique hoc anno, & Maii speciatim octa-
vo, commissæ est potestas Universitatem Oxoni-
ensem in Capite & in membris (prout loqui solent
literæ Regiæ) necnon Capellam Regiam, in Castro
Windelsoriano sitam, & Collegium Wintoniense, Vi-
sitandi; quod vel singulis eorum vel pluribus fa-
cere liceret. Sed porro Academiæ per literas
præcepit Rex *Edmundus*, ne qui Togatorum ad Præ-
fidis alicujus, Socii, vel etiam Scholaris electionem
descenderent, aut aliud quippiam patrarent, quod
Visitationi isti obstarer, fraudemve faceret, unde
nimirum evenit, ut, neglectis in damnum rei litera-
riæ haud modicum statutis publicis & privatis, vi-
gente prædictorum autoritate, Academicorum ne-
mo, illis inconsultis, munus aliquod assequere-
tur. De Coxo quidem non est dissimulandum, statuto-
rum illum cujusque Collegii rationem non habuisse,
sed amicos suos & clientes Collegiis passim intulisse;
siquidem (ut alios referre superledeam) *Mauritium
Ley*, natione *Hibernum*, inter Socios *Exonienses*,
quod per Collegii statuta non licuit, collocavit, ac
Edmundum Coles Armigerum, eruditionis Academi-
cæ prorsus expertem, sociis *Omnium Animarum*,
Georgium vero *Cartwright*, ex Agro *Notinghamiensi*,
oriundum (unde nimirum sodalitis illo secundum
statuta excluderetur) Collegii *Corporis Christi* sociis
ingessit; ut *Johannem Edwards* omitam, *Orielen-
sibus*, ut opinor, per fraudem haud dissimilem ad-
ditum. Insuper autem, ex literis postremo dictis
constat, suspensionem fuisse statutorum Academicorum
executionem, dum abrogatâ quodammodo Præfec-
torum nostrorum & Magistratum jurisdictione, pe-
nes Visitatores unice esset supplicium delictis irrogare,
quæ res turbis & flagitiis haud paucis occasionem
(ut infra docebimus) postmodo præbuit. Caterum
ad Visitationem ipsam fusius nonnihil enarrandam
accedo, ex regio diplomate quænam delegatis præstan-
da incubuere proximo in loco exhibiturus. Mandatum
vero illis est:

I. Omnia & singula Collegia, Aulas, Hospitia,
& loca alia quacunque, exercitio Scholastico deputata,
tam exempta quam non exempta ibidem constituta, eo-
rumque Præpositos, Magistros, Gardianos, Rectores
sive custodes, ac Socios, Scholares, Studentes, Ministros
& personas alias quascunque in eisdem commorantes,
deque statu locorum ejusdem Universitatis, nec non
studio, vita, moribus & conversatione, ac etiam
qualitate personarum in eisdem degentium seu Mi-
nistrantium modis omnibus, quibus id melius & effi-
caciùs poterunt, inquirere & investigare, criminosos ac
delinquentes, socordes ac ignavos atque culpabiles con-
dignis pœnis usque ad dignitatum, societatum & offi-
ciorum suorum privationem, aut stipendiorum, pro-
ventuum & emolumentorum suorum quorumcunque
sequestrationem vel quamcumque aliam congruam & com-
petentem coercionem punire & coercere, atque ad pro-
batores vivendi mores modis omnibus quibus id
melius & efficacius poterunt reducere.

* In tur. Schol.

II. Contumaces & Rebelles, cujuscunque status &
conditionis fuerint, si quos invenerint, tam per censu-
ras Ecclesiasticas quam etiam incarcerationem & re-
cognitionem, acceptationem & quacunque alia jura
Regni remedia compescere.

III. Pecunias impendendas quodammodo in exequias
& convivias, in lectiones publicas vel privatas, ad
alios usus magis convenientes & in alias formas con-
vertere.

IV. Pecunias autem in aliquo Collegio impendendas
ex fundatione ejusdem Collegii in Choriſtas, Cantores,
& alias impensas ratione quotidiani servitii (ut vo-
catur) Ecclesiastici: aut in pueros grammaticales
ad alimentum, sociorum vel Scholasticorum ad Philo-
sophiam vel alias Artes discendas in eodem vel alio
Collegio constituendas, convertere. Magistros, Præ-
positos, Præsidentes, Socios vel Scholares quoscunque
illis officiis indignos non proficientes, statutis Collegii
vel commodo Reipublicæ, & bonarum literarum id
exigentibus expellere & amovere, & alium &
alios in amotorum loco præficere & substituere.

V. Cessiones quorumcunque, Præposituras, Ma-
gisteria, Præsidentias, Gardianatus, Societates seu officia
in locis prædictis habenda, coram Visitoribus facta
seu exhibita, auctoritate regia admittere, eaque vaca-
re, & pro vacantibus discernere, & in loca sic per
cessionem aut alio quovis modo vacantia personas ha-
biles & idoneas substituere.

VI. Collegia duo vel plura, sive regia sive cujus-
cunque alterius fundationis fuerint (si Visitori-
bus ex utilitate Academia videbitur) in unum con-
jungere.

VII. Cantarias, nominaque Cantariorum in quo-
cunque Collegio Fundatarum earumque fundationes
mutare, aliasque appellationes illis imponere, & fru-
ctus, redditus, ac proventus dictarum cantariorum
ad Scholarium exhibitionem assignare, ac dicta Uni-
versitatis, ac Collegiorum & Aularum incorpora-
tiones, fundationes, statuta, ordinationes, privi-
legia, compositiones, computus & alia munimenta
quacunque exigere & recipere, eaque diligenter
examinare & discutere, formas divinarum officio-
rum, disputationum & publicarum lectionum, colla-
tiones quoque graduum & honorum qui eruditionis
ergo proponuntur studiosis mutare & in commodio-
rem rationem instituere.

VIII. Injunctiones & statuta quæ Visitoribus
pro commodiore ordine videbuntur idonea, personis in
eisdem degentibus nomine regio tradere, & vice
& auctoritate sua eis inducere & assignare, pœnasque
convenientes in eorum violatores infligere & irrogare,
statutaque, ordinationes, consuetudines, composi-
tiones (si quas compererint eisdem contrarias sive impu-
gnantes) tollere & penitus annihilare.

IX. Furamentum obedientiæ & fidelitatis Regi
& hæreditibus suis debitum, deque renuenda, renun-
tianda, penitusque abneganda Episcopi Romani præ-
tensa usurpata & ficta auctoritate, & quacunque alia
juramenta ex statutis hujus Regni præstari requisita
ab omnibus infra loca prædicta institutis exigere &
recipere.

X. Congregationes & convocationes Præpositorum,
Gardianorum, Studentium & Ministrantium pro
executione præmissorum aut reformatione quacunque

facere, concire & revocare: causas etiam instantiarum examinare, & sine debito determinare: ac omnia & singula alia quae circa huiusmodi Visitationis, inquisitionis seu reformationis totius Academiae negotia sive hic expressa fuerunt sive non expressa, quae necessaria fuerunt, seu quomodolibet opportuna, facere & exequi.

Et quoniam studium Juris Civilis (inquit Rex in his suis literis patentibus) non solum jam aliquot annos deferuisse in Academia nostra Oxon, verum etiam propemodum extinctum esse nobis indicatum est, praecipuam vobis omnibus curam & sollicitudinem imponimus, ut quibus poteritis viis & modis illud excitetis & amplificetis, cui studio ut possitis amplius mederi, & fructu laboris ac diligentia juventutem ad illud accendere, plenissimam ac summam auctoritatem per absolutam & regiam nostram potestatem vobis concessimus universum numerum in lege Civili studentem in Collegio B. Mariae vocato **The New Colledge of Oxford**, in Collegium Omnium Animarum, & universum numerum in Artibus studentium in Collegio Omnium Animarum, in Collegium praedictum B. Mariae, commutandum, transferendum & constituendum, prout vobis commodissimum fore videbitur. Sic ut in Collegio Omnium Animarum tantum sint qui legis Civili studio vacabunt, & in Collegio B. Mariae praedicto, illi tantum sint, qui artium & verbi Dei studio posthac semper incumbant.

Dedimus quoque vobis, (inquit praeterea Rex) auctoritatem, Collegium Medicina in aliquo idoneo loco dictae Universitatis constituendum, deputando aliquod unum Collegium illi studio quodcumque vobis videbitur, & eos socios in illo Collegio Medicina deputando, qui ad Medicinam studium suum volint convertere, si ad hoc per vos idonei iudicabuntur, socios Collegii nostri Medicina faciendum, eos vero qui nolunt sequi illam artem, vel ad eandem minus idonei iudicabuntur, in alia Collegia transferendum, vel pensiones Magistro sive sociis illius Collegii assignandam, &c.

Authoritate itaque amplissimâ donatis Visitationibus, eorum haud pauci Oxoniam pervenere, quae sibi mandata essent exequenda cogitantes. Cæterum Concioni imprimis interfuere, à Doctore Martyr in hæc verba, è capite xvi. Evang. secundum Johannem desumpta, habitæ; Amen Amen dico vobis, Quicquid à Patre in meo nomine petiveritis concessurus est vobis. Is vero Textu prius de more dilucidato, sermonem ad Delegatos convertit, seculi presentis mala enarrans, hominumque ingenia ab ipsis rerum primordiis ad pejora semper proclivia ostendens, quibus subiecit tempus à bonis omnibus expetitum Oxoniensibus tandem obtigisse, quo scilicet (quod Magistratibus potissimum incumbit praestandum) purgatâ Universitate, pietatis æque ac literarum Profeminio, Ecclesiae pariter & Scholis consuleretur, & institutâ utrobique saluberrimâ disciplinâ, de Viris in posterum prospiceretur, qui populum Dei ad supremi tum Numinis cultum, tum ad Artes vere bonas & ingenuas informarent, &c. Nonnulla deinceps addidisse Martirem quæ Pontificiis haud adeo cordi essent minime ignoro, verum, ut illa tacitus prætermittam, constat quod ad rem ipsam accincti Visitatores Collegii cuiusque statum, Alumnorum nempe numerum, stipendia, & mores inquirebant, nonnullis, qui Protestantium ni-

mirum Religionis impugnatores acerrimi fuerant, questionem haudquaquam ferentibus, atque Academiae propterea ultro valedicentibus, quorum aliquos ad Collegia Novum, Magdalenense, & Aedis Christi spectasse reperio.

Quod desides attinet & maleferiatos, Collegiis illi co pulsi sunt, ipsique plebi ludibrio habebantur; verum licet circa exequias, & convivia (velut mandatum supra intelligas) quaecumque fierent haud ita multis displicerent, Choristas tamen Puerosque symphoniacos stipendiis (quæ Philosophiae studio deinceps erant assignanda) privatos ægre admodum tulere Oppidani, utpote quorum filii per plures iisdem pascerentur ad Artes triviales in Collegiis erudiendi. Quapropter literas illi supplices, in quo suâ Municipali, communi omnium consensu paratas, & sigillo urbano signatas, Regi detulere, ut mandata hac ex parte sua revocaret efflagitantes. Ibidem vero Regi **Edoardo** significabant, filiorum suorum complures eliminatos jam esse, periclitantibus reliquis, quorum in Collegio altero triginta, in alio quadraginta, in tertio denique quinquaginta reperirentur, quibus Victum, Vestitum, & diversorium suppeditarent sodalitia, in Logica porro aliisque Artibus instruendos procurantia. An addam scholæ speciatim *Magdalenensis* mentionem facere Cives, ubi suorum haud pauci literarum inferiorum exercitiis assuescerent, demum vero subungere, quod si necessaria hæc studiorum subsidia puerulis adimerentur, id sibi ac posteris suis dolendum impendio fore. Hunc inquam in modum damna quæ passuri essent Oppidani Regi **Edoardo** aperiebant, qui quidem Optimatum quorundam, Academiae praesertim faventium, suasionibus impulsus votorum aliquâ ex parte compotes faciebat. Cæterum ad alia jam delegatorum gesta venio, qui de Collegiis pluribus in unum redigendis consilia miscebant, verum incepto postmodo abfistebant, monentibus quibusdam necesse id nequaquam fore, quod licet tenuiores tum essent Sodalitiorum aliquorum proventus, sperandum reformatâ tamen Religione, rebusque Regni & Ecclesiae pacatis, Benefactores brevi emerfuros quorum pietate ampliores longe redderentur; quodque Rex ipse decreverat Rectorias haud paucas & Latifundia Cœnobii nuper adempta Collegiis illis transcribere. Memoriae proditum est in uniendis uti dictum Collegiis industriam præ aliis exercuisse *Coxum*, Visitationum (quod præfati sumus) alterum, & Aedis Christi Decanum, cui tamen auctoritate haud modicâ pollenti in irritum cecidere conatus, nescio an quoniam res omnis suffragiorum numero transigeretur, an quia turbante mirum in modum Republicâ tanto negotio haud satis vacarent Delegati.

Ad Cantarias Collegiatas quod spectat, earum aliquæ in Scholarium inopum stipendia (exhibitiones vulgo appellantur) conversæ sunt, aliis tamen, maxime vero quæ in Ecclesiis Parochialibus erant, quarum aliquot patronatus ad Collegia spectabant, ad usus plane diversos applicatis. De Juris Civilis studiosis à Novo Collegio ad Omnium Animarum (quod in mandatis acceperant) deductis haudquaquam constat, quare pristinas utrobique leges & consuetudines perpetim invaluisse crediderim, sed nec de Collegio Medicis assignato quicquam reperitur, quod negotiis Regni publicis tribuendum, quibus dum Delegati plerique omnes distinerentur, Visitationis Academicæ pars maxima trium vel etiam pauciorum humeris incubuit. Sub idem vero tempus quo supra dicta præstitere, Regiminis Academici formam, acceptâ eam in rem potestate, immutavit,

mutarunt, abolitis quæ ad Cultum divinum pertinerent consuetudinibus haud paucis (quod idem & *Cantabrigia* à Visitationibus aliis eodem quasi tempore fiebat) conditoque novo illo Satutorum ^a Codice, quæ postmodo *Edoardi VI.* statuta, aut, brevitatis causa, statuta *Edoardina* audiebant, quæ licet antiquis Academiæ legibus plerumque adversarentur, vigorem tamen suum, donec Statuta usque hodie invalescentia procuderentur, retinebant.

Cæterum pedem jam aliquantisper referamus, quæ ante inchoatam *Oxonia* Visitationem fierent revisuri. Eorum nonnulli qui reformandam sperarent Religionem, injuriis tum privatis tum publicis Pontificios onerabant, maxime vero postquam intellexere antiquata quodammodo esse, (suspensâ nimirum ex literis Regiis eorum executione) Collegii cujusque Statuta. Ut Concionatores aliquos omittam, antedictos convitiis omnimodis & maledictis intemperanter cumulantes, (in concionibus etiam frequenter vocabant filios meretricis *Babylonica* & tales, qui haberent formam pietatis, sed qui vim ejus abnegarent) *Thomas* quidam *Bickley*, è junioribus Collegii *Magdalenensis* Alumnis, spreto edito Parlamentario regiâque irâ posthabita, in vigilia *Pentecostes*, dum Missarum solennia celebrarentur, ad Capellæ *Magdalenensis* Altare supremum perrexit, sacraque Corporis Dominici symbola proterve & irreverenter corripens in terram comminuta disjecit; stupentibus quotquot aderant irâque percitis, eorum vero animis qui è longinquo, propter Festi celebritatem, advenerant quam maxime exacerbatis. Eodem quasi tempore *Henricus* quidam *Bull*, ejusdem Collegii Alumnus, Thuribulum, in dictæ Ecclesiæ choro, sacrificulo immodeste eripuit: cujus temeritati accessit Baccalaurei cujusdam, cognomine *Williams*, audacia; is enim juramentorum de tuendâ pace vinculis susque deque habitis, sacra facientem, ac Evangelio jam perfunctum adytis protraxit, librumque quo usus fuerat fastidiosè abjecit. Porro autem nec ausis hisce temerariis contenti ex præfato sodalitiis Academicis, accitis sibi junioribus quibusdam secures comparabant, Chorumque ingressi Codices libris *xl.* minimè coemendos dissecabant. Alia vero contra statutorum decreta, pacem publicam, & bonos mores, perpetrata lubens prætereo, quibus apertissime adversus Domini Protectoris sententiam deliquerunt togati, nec solum Disciplinam Academicam sed & Regis *Edoardi VI.* gesta & consilia turpissimâ labe consperserunt, atque inde magis dolebant boni omnes, quod quæ supra retulimus haudquaquam ab ignarâ, & in pessima proclivi plebe, verum à togatis potissimum, qui scilicet reformandæ Religionis Authores haberentur, fieri animadverterent.

Cæterum ad Collegium retrodictum, (in quo utique maxima Togatorum pars ad Protestantes transferat) quod attinet, purgandi Cultus divini fervor inferioris notæ Viros haud unice corripuit, siquidem Præses reliquique sodalitiis Magistratus, Doctorem *Coxe*, *Ædis Christi* Decanum, imitati, neque mandata Domini Protectoris expectantes, sacrorum celebrationem in plerisque immutabant. Hi autem Missarum Pontificiarum (quibus sane magna populi frequentia interesse solebat) in locum preces publicas totamque liturgiam, qualis nempe apud sacellum regium recepta jam fuerat, invexere; missas tamen quas *Domina* & *Craftinam* vocant retinendas judicabant, usque dum vel Visitationum, vel Regis

ipsius & Sanctioris Concilii jussu abolerentur. Insuper Ceremonias plerasque, maxime vero quæ sacri Baptismatis fontem respicerent, è medio tollebant; neque quem dejecisse *Bickleium* prædiximus elevari denuo panem permiserunt. Denique, ne his diutius immorer, dispendia tam gravia in Collegio illo passæ sunt Romanistarum partes, adeoque ipsum Collegium, ut Epistolâ ^b *xviii.* Cal. *Jon.* anno Dom. *CiCDLIV.* scriptâ Cardinali *Pool* Adventum suum in *Angliam* congratulati ejusdem Socii, Patrocinium Viri non alio nomine efflagitarint. Alia jam recenserem in Collegiis reliquis temere perpetrata, nisi ad majoris momenti negotia festinarem, atque prædictorum consimilia ex rapido quodam zeli æstu, maxime vero ex captandæ Visitationum gratiæ desiderio, gesta intelligerem.

CiCDL.

Ad Delegatos tandem regios revertor, quorum nonnulli *Oxonia* etiamnum persistere, ea peragentes quæ viros literas humaniores & pietatem Christianam professos minime decebant. Etenim summa Universitatis ornamenta simul & præsidia, Bibliothecas nimirum, innumeris tum nostrorum tum exterorum elucubrationibus refertas, diripi aut permiserunt aut ultro etiam juebant; unde ingens Librorum Manuscriptorum multitudo, nullam (nisi si qua literis rubris in codicum fronte depictis inest) superstitionem præ se ferens, aut flammis aut Latrinæ addicebatur. Libri Theologiam Scholasticam tractantes vilissimas artes exercentibus passim divenditi sunt, quotquot autem circulos aut Diagrammata continerent lacerandi protinus vel concremandi videbantur, tanquam certissimis indicibus artis magicæ comperti. Ad Bibliothecam publicam quod spectat, de illius direptione alibi sumus dicturi; quamvis vix mitiora perpeßæ fuerint privata illæ ad Sodalitia quæque spectantes. Siquidem à *Mertonensibus* librorum manuscriptorum copiam immensam, quantæ nimirum vehendæ vix plaustrum sufficeret, ablatam invenio; hi autem materiam Theologicam, Astronomicam, & Mathematicam tractabant, à Sociis, earum scientiarum famâ duabus tum proxime præterlapsis centuriis quam maxime inclarescentibus, conscripti. Deportati vero usibus turpissimis interviebant plerique, aliquos tamen ab interitu vindicaverunt rerum antiquarum studiosi, quorum de numero habetur *Garbrandus Herk*, natione *Batavus*, & in *Beatæ Virginis* Parochiâ, Bibliopola, cujus à filio dein coemptos Bibliothecæ publicæ, *Bodleii* pietate instauratæ, detulere Viri quidam in *Athenas* nostras animis propensiores; ibidem vero usque hodie comparent, veteribus inscriptionibus dignoscendi.

Cæterum & maximâ ex parte spoliata est Bibliotheca *Balliolensis*, quam tamen libris Collegii *Dunelmensis* aliquatenus mox inde instructam reperio; quos inter numerandi sunt qui quatuor Voluminibus Acta Concilii *Basiliensis* complectuntur, *Balliolensibus* à *Gualtero* (ut opinor) *Wryght*, post Collegii *Dunelmensis* ante dicti (cujus nempe Guardianus is erat) Dissolutionem *Balliolensibus* donati. Plerosque autem *Balliolensium* qui superessent libros divendidit inde *Robertus Persons*, Collegii *Bursarius*, atque comparatâ eâ ratione pecuniâ alios Protestantium partibus patrocinantibus (tales autem in Bibliothecâ

^a Lib. statut. E. ^b In Reg. Coll. Magd. E. fol. 96.

tum illa scriptores minime deprehendebantur, coemit; quod mirum non est cum is ad Romanistas haudum declinaverat. Bibliothecas porro *Exoniensem*, *Reginensem*, & *Lincolniensem* purgatas invenio, quantum vero damni fecerint parum liquet. Hoc certe pro compenso habemus, Antiquorum patrum, P. etiam *Lombardi*, *Tho. Aquinatis*, *Scoti* & Scholasticorum, quos vocamus, aliorum, necnon Criticorum Opera, denique quaecunque Pontificiorum Scholiis illustrata essent Volumina, & Bibliothecis tum publicis tum privatis, immo ex ipsis Academicorum Musæis, turbata fuisse.

Insuper, ne quicquam hac ex parte ad summam & impietatem & stultitiam, & Scriptorum antiquorum contemptum exprimendum deesset, magnos dictorum Librorum acervos ad forum publicum in feretris deportabant, flammisque ibidem tradebant, Juvenes quidam malemeriti, *Scoti* & *Scotiflarum* funus appellantes; quæ quidem res probum quemque & vere doctum gravissime angebat, sequentium vero annorum studiis quam optime prælusit, nam integro *Edoardi* Regno nil aliud *Oxoniæ* deprehendisses quam nugatorios quosdam Argumenti Poetici aut Grammatici libellos, aliasque otiantis Academiæ vanissimas ineptias. Enimvero sub hæc annisque prægressis tam gravia monumentorum literariorum dispendia partiebantur Academiæ juxta & Domus Religiosæ, ut mirum non sit priscorum saltem temporum cognitionem tam obscuram ad nos descendisse, eruditionem vero omnimodam, utpote cujus Opes vilissimo pretio addictæ conspicerentur, apud posterioris primò notæ Viros, dein apud ipsum vulgus, fordescere cœpisse. Porro autem Abbatis & Conventus quod attinet, in iis evertendis tam nulla bonarum literarum (quantum ad libros ibidem coacervatos) habita est cura, ut *Johannes Balaus*, animo à Pontificiis, siquis unquam alius, averissimus, in questus eâ de re gravissimos coram ipso *Edoardo VI.* a proruperit. Siquidem Domicilia illa superstiosa coementium plerique librorum inibi repertorum aliquos latrinis adjudicabant, aliis autem in Candelabris Ocreisve detergendis utebantur, haud paucos vero Aromatariis & smegmata vendentibus distrahebant, reliquis denique Navigia vectoria onerabant Bibliopegæ, & mercatores, ut apud Gentes externas, maniores literas non ita barbare tractabant distraherentur. Caterum neque ipsius Universitatis alumnos hoc turpissimo scelere eximit *Balaus*, qui de Propolâ quodam refert, Bibliothecas binas haud in celebres solidis quadraginta coemisse, quarum libris loco chartæ emporeticæ, (quæ mercibus nempe vilissimis tegumento cederet) decem jam annos usus esset, dimidia eorum parte etiamnum superstite. Infandum sane hoc *Anglicani* nominis dedecus, unde his temporibus prostratæ omnino & despiciatui habitæ eruditionis infamiâ merito laboravimus, quibuscum graviore jam clades acceperunt Artes Ingenuæ quam aut à *Romanorum* olim *Saxonumque* victoriis, aut *Danorum* denique, ut *Normannos* taceam, Incurfionibus.

Memoriæ prodidit ^b Scriptor quidam sub *Henrico VI.* in pretio habitus, quod Insulæ nostræ Regibus solenne fuerat, Viros doctrinâ insignes suis passim impensis in Cœnobiis alere, quibus utique incumberet priscorum Authorum, maxime autem Historicorum & chronographorum, Opera describere & ab interitu vindicare. Hunc ille morem antiqui-

tus quidem invaluisse, suis autem temporibus in desuetudinem quodammodo abiisse perhibet, evanescentibus inde veterum elucubrationibus. Quod si eo vivente ita se res habuerit, Artiumque bonarum vicem gravissime proin doluerit *Gascoignus*, quantâ solitudine cruciandum iri existimabimus si in hæc tempora incidisset? In luctu sane & mœrore positi marcebant boni omnes & eruditi, quorum haud pauci de conservandis quæ reliqua essent rei literariæ monumentis consilia inibant, sed propter immensam qua premerentur Musarum Sectatores egestatem conata nunquam perfecere.

CICDLI.

In tam ingrata materiâ quid ulterius hærendum? Partim turbantis Reipublicæ malis, partim vero Visitatorum fraude & malitiâ, nobiscum pariter & *Cantabrigia* gravissime affectæ seu magis intermortuæ jacebant literæ. Ad paucissimos, secula si inspicias antiqua, reciderant Academici, quamcunque potius fortunam experiri quam iniquissimis Delegatorum gestis quodammodo assentiri præoptantes. Collegia omnia, potissimum vero Aulæ antiquiores, aut Togatis carebant, aut miserrimæ Fratrum Mendicantium turbæ, Conventibus ubique suis pulsæ, in perfugia cessere. Aularum reliquæ, inter quas illa *S. Edmundi*, incultæ ab Academicis & desertæ comparebant, dum bonarum literarum stipendia, vel approbantibus penes quos imperium esset, vel saltem coniventibus, subtraherentur. Porro temerata ubique sunt utriusque Academiæ jura, cum Privilegiis nimirum suis collapsuras Scholas brevi sperantibus Oppidanis, qui vulturum instar cadaveribus inhiabant, & domuum religiosarum latifundiis pasti, pretiis levissimis sibi adscriptis, cladibus illis nondum Saturi, Episcoporum, Ecclesiarum Cathedralium, necnon Collegiorum redditus, usque requirebant; furiosi plane homines, quibus non subvenit, cum Academia urbem perituram; nec diuturnas esse illas opes, quæ cito, & per nefas acquiruntur. Conclamata quidem adeo res nostræ videbantur, ut per *Angliam* parentes deinceps filios ad Academiæ rari admodum transmitterent, impensas in iisdem educandis necessarias, studiorum vero præmia dubia prorsus & incerta, secum in animis perpendentes.

Insuper, qui Musarum in Castris annos complures militaverant consultissimum habebant ad occupationes à Literis fere alienas sese convertere, quæ de re querelas effundentem reperio *Ædem* quandam *Cantabrigiensem*, quæ annonæ & necessariorum, necnon Mecænatum inopiam criminata, plura maximæ spei ingenia ab uno quodam Academiæ ejus Collegio avolasse affirmat quam in reliquis omnibus superessent. Hæc in Epistolâ quadam à Sodalitio Divi *Johannis* ad Ducem *Somersetensem*, Dominum utique Protectorem, datâ occurrunt cujus sane partem aliquam, rerum nempe cognitu dignarum refertissimam, hunc in locum transcribere non verebor. Ibidem vero recensitis duabus quibusdam Sodalitii sui calamitatibus, ad tertiam denique in hæc verba descenditur. --- *Diu nos pressit, in miram angustiam compegit, & in extremam conditionem non nos solum sed reliquos omnes studiosos detrusit. Quæ illa est? Durissima caritas omnium rerum vendibilium. Augetur pretium omnium, pecunia*

^a In præmio suo ad librum cui tit. est Iter laboriosum Johannis Lelandi pro Angliæ Antiquitatibus obtinendis edit. anglicè Lond. 1549. ^b Thomas Gascoigne in 1. part. *Diſt. Theol.* p. 485.

nostra non augetur. Quomodo olim duodecem denariis, nunc non licet vivere viginti. Qui authores sunt tanta miseria? Dicemus, & domino monente ac demonstrante dicemus. Sunt illi qui domum ad domum conjungunt, qui rapinas pauperum congerunt, qui fructum eorum rarissime comedunt. Hac dicit Dominus per Elaiam Prophetam, nos apertius loquemur. Sunt illi, qui hodie passim in Anglia pradia Monasteriorum gravissimis annuis redditibus auxerunt. Hinc omnium rerum exauctum pretium: hi homines expilant totam Rempublicam. Villici & coloni universi laborant, parcunt, corradiunt, ut istis satisfaciant: hinc singuli coguntur singulis imponere, & universa Respub. gravissime premitur. Hinc tot Familia dissipata, tot Domus collapsa, tot communes mensa aut jam nulla, aut in angulos & latebras conclusa. Hinc (quod omnium miserrimum est) nobile illud decus & robur Angliæ, nomen inquam Temannorum Anglorum fractum & collisum est. Et hac etiam miseria maxime redundat in authores ejusdem. Quotusquisque enim est Mercatorum Londinensium, (hi homines hanc miseriam mirifice concitârunt) qui non angustiis, tenuius, & pressius his temporibus vivit, quam cum passi sunt alios homines vivere? In nullam partem Reipub. majori impetu invasit hoc malum quam in rem literariam: reliqui homines ita liberi sunt ut possint querere sibi vitam; studiosi non quarunt, sed quasitam recipiunt: quasi augetur, hoc fit non operâ illorum, sed bonitate aliorum. Postremo, debet pecunia nostra, aut major esse, quod cupimus; aut caritas rerum minor esse, quod per Te fore speramus; aut fructus studiorum minimus erit, quod maxime omnium metuemus. Hæc tanta caritas rerum & hac nulla Charitas hominum intra hos paucos annos expulit ex hoc uno Collegio plura optima ingenia, quam nunc sunt perfectè docti viri in tota Academia: nec solum expellis presentes, sed aufert unâ etiam universam absentium spem.

Cæterum nec fidus aliquod Oxoniensibus benignius affulsit, utpote apud quos non tantum rarefcere coeperunt præstantioris eruditionis Academici, verum & ipsa primarum Artium profeminia (Scholas Grammaticales volo) prorsus exaruerunt, tametsi eorum nonnullis stipendia etiamnum pensitata fuisse haudquaquam dissimulabo. Sed neque in Universitatibus constiterunt Delegatorum Regionum scelus & Avaritia, qui suis invicem vestigiis inhærentes Ludos ubique literarios, egregiâ majorum pietate institutos, everterunt, pessumque dedere; proximorum annorum inscitæ viam hac ratione apertissimam struentes, posterosque tenebris adeo spissis damnantes, ut opus aliquanto post fuerit Parochis, infantia plusquam puerili desipientibus, injungere, ne in publico prius comparerent quam & Scripturæ Capita & Homilias secum semel atque iterum evolissent.

CICDLII

His inquam, & quæ superventura videbantur, gravioribus rei literariæ detrimentis (siquidem omnia in peius semper ruebant) tribuendum, quod Academia nostræ universi fere valedixerint Togati. Quanquam enim in casus quantumlibet adversos obduruerant, hæc deerat constantia, posse pereuntem

Matrem Academiam coram spectare: alibi terrarum extrema quæque sustinuisse pars quædam felicitatis videbatur: proinde confertim hinc fugere ac si Secessionem aliquam solennem molirentur, aut pestes aut belli injuriis abacti fuissent. Rêvera Universitatis autem forma qualiscunque vel maxime incondita superfuert ambigendum arbitror, cum Scholas publicas quatuor vel quinque, Theologica illi Austrum versus adfidentes, ad Collegia vero quædam spectantes, coemptas ab Oppidanis repererim, qui easdem solo complanantes, aream ipsam Hortis suis addiderunt; Tegulis autem & Materia in Domiciliis sibi extruendis utebantur. In Scholis Artium, à D. Thoma Hokenortono Abbate Osneiensis sub Henrico VI. conditis pannos exsiccabant mulierculæ lotrices, ipsâ earum areâ, Scholis supra dictis vicinâ, in Hortum pariter conversâ. Siquidem disputationes Quadragesimales, quibus maxime inserviebant Scholæ præfatæ, antiquarant Visitatores, substitutis in earum locum declamationibus, quæ alibi præstitæ fuerunt & quamvis easdem denuo revocarit D. Job. Mason, Miles, (qui utiq; in Cancellarium hoc anno delectus est) Scholas eâ ratione frequentandas iterum sperans, non plures tamen sexdecim Determinantibus in Academia reperti sunt, quippe licet Togati jam mille & quindecim in Collegiorum & Aularum Albis comparerent, eorum tamen pars maxima Universitati in æternum renuntiavit.

Quod reliquos vero attinet, ad Reformantium se partes plerique adjunxerant, quorum zelus (propter capitale odium quo Religionis Romanæ assertores, à quibus gravissima nuper passi essent prosequerantur) per anteprestitam quandam intensissimam evasit, adeo ut terminos Philosophicos (quoniam apud Romanenses receptos) non vanos tantum, sed & superstitiones haberent, exercitia proinde antiqua aspernati, Gradus autem academicos Antichristianismi, ut ita dicam, arguendos existimantes, quos nonnulli in tantâ rerum perturbatione, & evetendæ prorsus Ecclesiæ metu suscipere recusabant, alii interim qui melius ominabantur, ex inopiâ & stipendiorum solitorum defectu aditu ad eosdem præcludebantur. De literarum titulis insuper habitis atque honore violato non est quod queramus; cum eruditio ipsa animam ageret, ultimumque duceret spiritum: ruentibus Scholis, & exercitiis Philosophicis è medio sublatis. Quin in eum stuporem perventum, ut concionatori cuidem in initio Reg. Elizab. qui se Oxoniensem jactitasset, ad incitas redegerit ridicula hæc quaestio; quæ pars orationis esset vox ista, *decenter*? qui ignorantiam hac excusatione etiam defendebat quod nuperi Visitatores, omnia exercitia Academica & institutionis methodos quo tempore illic egerat abrogassent. Sed quid ego circa temporis hujus barbariem, Determinantium paucitatem, domicilia Musis erepta aut dilapsa penitus, immoror? Eo jam processerat infana delegatorum pietas, ut ipsæ Universitates Asinorum stabula, Meretricis *Babylonica* Lupanaria, Scholæ postremo Dæmoniorum delubra vulgo audirent. Quod si Academia nostræ statum ulterius inspicias, fiscum publicum Vasis olim argenteis, pecuniâ, & cimeliis, quæ jocalia vulgo audiunt, aliâque suppellectile innumerâ Benefactorum pietate repletum, aut ab ipsis Reformandæ Academiae authoribus, aut ab Academicis Pontificiis Oxoniæ in perpetuum valedicturis direptum expilatumque invenies.

Sublata sunt studiorum nostrorum, maxime vero quæ à sede Romanâ fuerant concessa, munimenta, convulsis Registorum haud paucis scriniis, Cistisque,

* Reg. I. fol. 135. b. * GG. fol. 68. a.

quotquot reliquæ erant (in quibus pecunia antiquitas deponi à rei literariæ Mecænaribus solebat ad angustioris fortunæ togatos sublevandos) spoliatis omnino & exinanitis. Denique, ne omnia persequar, nil plane prætermisum est quod ad disciplinam Scholasticam, rei literariæ decus & incrementa, nominisque togati gloriam, delenda aliquatenus pertineret. Hinc autem animos, ut fit, sumentes Oppidani libitibus Academicos vexare haudquaquam reformidabant, quippe *Martialium* & *Rogersium*, Procuratores, quod domum ejus noctu sæpius, mensibus *Junii* & *Julii*, pro jure suo essent ingressi, furti & Feloniæ aliorumque gravissimorum criminum a postulabat *Edoardus Formannus*, Civis *Oxonienfis*, Majoris eâ in re, & Magistratum urbanorum consilio ac autoritate usus. Hunc inquam in modum (neque enim reliquas improborum Civium injurias referre vacat) violatis Academiæ juribus, nil antiquius videbatur quam ut ad *Coxum* Cancellarium, & *Goodrichium* Episcopum *Elicensem*, supremum vero Regni Cancellarium, supplices^b confugeremus; quorum nisi intervenissent ad Oppidanos, c literæ (quibus nempe Vigiliarum jura Procuratoribus assecebant, Chartæ porro *Henrici IV.* de Seneschallo, deque Scholarium causis coram Judice alieno minime agendis, mentionem facientes) imminutam proculdubio dignitatem habuisset, vel Civibus fortean subjecisset deinceps Universitas.

CICDLIII.

Turbulentum, ne pejus dicam, *Edoardi VI.* Regnum prætervecti jam sumus, *Mariæ* Reginæ sceptrum capessentis tempora attingentes; quæ quidem profligatam ex *Angliâ* dominationem & religionem Pontificiam in integrum restituit, nonnulla tamen præstitit quæ ad recreandam quodammodo Academiæ, & suscitandam tepentem adhuc suis in cineribus eruditionis favillam, haud parum conferrent. Imprimis vero juramenta nupera, maxime autem de rejiciendâ Pontificis Romani autoritate, abrogari jussit, vetito ne Collegiorum Socii aut Præsides iisdem ulterius onerarentur, quâ de re ad *Magdalenenses* speciatim^d transmittuntur mandata, quod non alibi scilicet injurias adeo graves perpeffi fuerant Pontificii. Cæterum in revocandis Romanæ Religionis ritibus tam graviter desudabant Academici revocati juxta & Oppidani, ut *Mariæ*, pensandam eâ in re *Oxonienfium* industriam cogitans, publica Regni Comitia celebranda nobiscum decreverit; tametsi mutatâ postmodo sententiâ Senatum *Westmonasterii* indixerit.

Sub id vero, Protestantium Præsul, *Thomas Cramer*, Archiepiscopus *Cantuariensis*, è Turri *Londinensi* *Oxoniam* amandatur, coram Regina Regnique Ordinibus de iis quæ sub *Edoardo VI.* gesserat rationem redditurus; verum habito, ut modo dictum, alibi Parlamento, de viri dogmatis (quæ & nobiscum acerrime defendebat, propugnata maxime Reformatorum circa sacram Synaxin sententiâ) questionem instituunt Academici, damnatisque ejus libris hæreticæ pravitatis reum pronuntiant. At vero his in præsentiarum omissis; utpote fusius deinceps enarrandis, ad *Mariam* redeo, quæ sane Universitatem vultu admodum benigno lustravit, & non tantum Scholas Musis redditas pristino donavit splen-

dore, verum & vim antiquam obtinere jussit vetera Academiæ Statuta, immo bonarum se Artium altitatem præstitit, Rectoriâ de *Southpetherwyn*, in Agro *Cornubiensi*, Rectoriâ de *Seyston* in Agro *Leicestrensi*, & Rectoriâ de *Holmcultram* cum Capellâ de *Newton Arloch*, in Agro *Cumberlandensi*, Universitati transcriptis; quarum prima ad Prioratum de *Olvescroft*, tertia vero ad Coenobium de *Holmcultram* nuper spectarat. His inquam Beneficiis Academiæ auxit Regina *Mariæ*, cujus Charta^e eam in rem data est 11. *Maii* anno Regni primo; quæ quoniam rei, sub Rege *Edoardo VI.* literariæ miseram commemorat conditionem, operæ pretium duco ut partem ejus aliquam Lectori exhibeam:

Regina omnibus ad quos presentes litera pervenerint salutem. Gravissimorum hominum testimoniis ad aures nostras perlatum est, ac certissimis quibusdam rationibus nobis quasi ob oculos positum, nostram illam Academiæ qua Oxonii sita est, alterum totius regni lumen, olim bonarum literarum omnium celeberrimum emporium, sic & temporum injuriâ afflictam esse, ut penè inculta jaceat, & inopiâ harum rerum quibus dignitas omnis sustinetur adeo oppressam esse, ut extincta jam penè & quodam quasi squallore contabuisse videatur. Publicas enim illius Scholas, in quibus olim fiebat statim quibusdam & solennibus diebus frequens discentium concursio, vastatas & in privatos hortos conversas: Publicum thesaurum direptum: ornamenta publica ablata, & publica vectigalia ita tenuia, imò ita fere nulla esse accepimus, ut neque publicis usibus aliquâ ex parte sufficiant, neque publicarum causarum defensionem & injuriis propulsandis respondeant. Nos igitur Academiæ illam quâ contemta & desertâ nec orthodoxa fides defendi, nec in rebus controversis veritas erui, nec certè in Repub. justitia administrari potest, penè oppressam & jacentem erigere atque excitare, illiusque squallorem depellere. & inopiam nostrâ munificentia sublevare ad regium munus nostrum pertinere existimantes, ut posthac habeat quo & suas Scholas erigat, erectas teneat perpetuis ut speramus futuris temporibus, & se suaque privilegia adversus quarumcunque injuriarum procellas defendat, &c.

Cæterum invivendi jam sunt ipsi Academici, quos pro diversis partium studiis varie affecit immutata, postquam in Solio confederat *Mariæ*, rerum facies, exultantibus mirum in modum Romanensibus, & injuriarum quibus laceffiti sub *Edoardo VI.* fuerant vices rependentibus. Porro autem, quod fecisse Protestantes temere quidem & inconsulte retro dictum imitati sunt Pontificii, missarum solennia, reliquaque quæ ad Religionem suam spectarent in Ecclesias haud paucas confestim revocantes, Reformatis interea Liturgiâ Anglicanam retinentibus, tametsi Confessum Parliamentarium animis admodum demissis, speique quodammodo vacuis, expectarent. Utrinque ergo summa cum industriâ agitur, ut partibus vires decusque accederent. hinc Romanenses, altarium ornatum, missarum solennia, processionum pompam, nec non juventutis tum in bonis moribus, tum etiam in literis institutionem sedulo procurabant: Protestantes itidem Liturgiâ, & concionibus apud populum, (quod fidelissimum semper illorum telum) sese exercere. Atque duplicem ita numinis Cultum in Academiâ tantisper perstitisse constat, cæterum innotuere post paulo Reginæ circa rem divinam con-

^a Ibid. in I. 130. b. & in GG. 64. ^b FF. fol. 131. b. 132. ^c In I. fol. 213. a. ^d Reg. Coll. Magd penes Vice-præsidentem fol. 4. a. & 6. a. ^e Pat. I. Mariæ Reg. pars. 6. & in cista communi Universitatis in Thesaur. Coll. CC.

filia, cui proinde, quod fieri consuevit, Epistolam quandam gratulatoriam transmittendam decrevere Sodalitiorum Præpositi, Magistro *Johanni Jewell*, Collegii *Corporis Christi* Socio, id negotii demandantes. Hoc hostili in virum animo factum liquet, quem utique munere illo fungi non aliter posse sponderent, quam ut vel Pontificiorum exacerbaret, vel suorum à se mentes alienaret; verum spes eos egregie fefellit, utrisque enim dubio quodam & obscuro scribendi genere satisfacit *Jewellus*, & Epistolam, à *Treshamo* Commissario ac Doctoribus nonnullis prius approbatam, grate admodum accepit *Maria*, Summa vero ejus, quantum intelligere datur, hæc fuit.

Quem dolorem non ita pridem de clarissimi Regis *Edoardi* morte acceperunt, eum narrat proximis diebus lætissimam rerum à novo principe gestarum famam, universum depulisse: Omnes graviter doluisse cum illa indoles in ipso ætatis flore cecidisset: ita nunc demum tanto magis lætari, quanto ipsam graviore & propiore è periculo ereptam & conservatam viderunt: Ipsius salutem qua una Reip. salus continebatur, clam, palam, insidiis, armis petitam fuisse. Narrat affinitates, conspirationes, necessitudines, tormentorum vim, & pecuniæ magnitudinem: narrat populi applausum & honores amplissimos quos Cives etiam alibi detulerunt, &c. -- *Oxonien- ses* autem, quibus fortunæ Ornamenta defunt, quique omnia sua quæcunque fiat (quæ præter animorum & literarum opes nulla suppetunt) semper ipsius Majestati consecraverunt, non aliter Officium testari potuisse, quam vehementer gaudendo & quamvis minori cum strepitu, non minori tamen cum studio & pietate & ipsam Reipub. & ipsi Rempub. gratulari. Deumque precari, ut qui rerum initia incruenta & fausta esse voluit, idem omnia regni tempora eadem sceleritate prosequatur.

Cum hæc scriberet *Jewellus*, in optimam spem erectus comparet, Reginam in causâ religionis non ita omnia mutaturam: quod & ex Proceribus aliqui, cum solenniter *Oxonia* renuntiaretur Regina, omnibus spondebant. Dum vero literæ istæ publicè legerentur, primum Dr *Treshamus* Commissarius, serio animum advertere videbatur, cum autem eodem tempore magnam Campanam, quæ *Thomas* *Ædis Christi* vocatur, sonare contingeret, quam etiam ille, ut ad missam auspiciato magis vocaret, ante paucos dies reparatam novo nomine insignivit, & *Mariam* baptizavit: lectionem illam literarum interrumpens, & subito exclamans, *O* (inquit) *bellam & suavem harmoniam, O pulchrum Mariam, ut sonat Musæ, ut tinnit melodice, ut placet auribus mirificè*? Et quidem hominem mente alienatum & furore correptum quis facile crederet? Videbatur enim pluribus, speciatim Protestantium, valde indecorum & prorsus intempestivum, Doctorem in re seria & severa ludere, & cum literas primo quoque tempore ad Principem transmittendas expendere debuisset, alienissimo tempore de campanæ suæ musica ineptum sermonem inferre.

Aliquanto post cum *Oxoniam* pervenirent Visitatores aliqui, ab Academia, & quæ ibidem administraret, muneribus, se ultro abduxit *Petrus Martyr Smythio*, haud semel ante memorato, in integrum restituto, iisdemque donato. Sunt qui scribant *Oxonia* ob id partim valedixisse, & *Lambetham* se, tanquam in perfugii locum, contulisse *Martyrem*, quod injurias, ad quas homini inferendas Academicos, maxime autem *Ædis Christi* Alumnos hortaretur *Tresha-*

mus (quem nempe disputationem cum illo sustinuisse quondam retulimus) devitare aliter non posset. De *Martyre* autem in Carcerem compingendo deliberatum invenio, quem non aliam ob rem dimittere visum est, quam quod in *Angliam* interposita quoque fide publicâ evocatus trajecerat. Discessurum rebus omnibus necessariis instruxit ante alios *Steph. Gardinerus*, supremus jam Regni Cancellarius; sive doctrinam viri meritaque veneratus, sive Pontificios Antagonistæ tam strenui metu liberandos confestim arbitrat. Utcunque, illo abeunte dici non potest quantum in Scholâ Theologicâ (ubi prælegentis nuper verba scriptis continuo mandabant Academici, adeo ut Auditores vix plures quam Tabelliones numeraret) solitudinem reperiisses, Imitatoribus ejus, ad Beatæ *Virginis* alibive in Ecclesiis raro comparentibus, verum aut ruri passim aut in Collegiis suis delitescere aliquandiu cupientibus, quorum plerique ex *Ædis Christi*, *Magdalenensis*, & *Corporis Christi* Collegiis fuere. Hi inquam incertos rerum eventus taciti expectabant, donec (perspectâ tamen, & exploratâ Reginæ sententiâ) Delegatos *Oxoniam* transmitteret *Stephanus Gardinerus*, Episcopus *Wintoniensis*, plenâ iis potestate Collegia ditioni suæ subdita, (*Novum* scilicet, *Corporis Christi*, *Magdalenense*) Visitandi. Inter delegatos hosce primum obtinebant locum *D. Richardus Read*, Miles, & *Doctor Gualterus Wryght*, Archidiaconus *Oxonien- sis*, quorum autoritate Collegio *Novo* pelluntur nonnulli, aliis Sodalitio sponte cedentibus, ibidem vero & pristinum resumpsit usum (quæ sociis regnante *Edoardo VI.* turbas frequentes dederat) Missa Pontificia, constitutis etiam quibus plectendi essent poenis qui eidem quovis modo adversarentur.

His autem rebusque aliis, de quibus tamen parum constat, ibi peractis, ad *Magdalenenses*, xxvi. *Octobris*, perrexerunt Visitatores, habitâque de iis quæ sub Rege nupero gesta contra Pontificios fuerant quæstione, ad socios quatuordecim exturbant. Doctorem *Haddon*, in Præfectura brevi admodum versatum, Magistratum sponte deponentem invenio, quod Honorem utique & Divitias quascunque intemeratæ conscientiæ postponendas existimaret. Cum *Thomas* autem *Benthamo*, Decano, præciperet antedictus *Readus*, ut juniores propter absentiam à sacris castigaret, respondit ille se quidem simulati sub *Henrico VIII.* cum Pontificiis consensus poenitentiam egisse, neque ad repudiatum denuo cultum redire statuisse, iniquum vero ducere in illos animadvertere quorum facta sciens ac volens imitaretur. Sodalitio itaque ejectus, ejusdem supplicii participes, ut alios omittam, habuit *Thomam Bickley*, & *Henricum Bull*, de quibus retro dictum; quibus addendi *Johannes Fox*, *Laurentius Humphrey*, *Michael Rennyger*, *Johannes Molins*, *Arthurus Saul*, *Petrus Morwing*, *Hugo Kyrke*, & *Lucas Purefoy*, acerrimi omnes Religionis Protestantium defensores. Inter hæc vero, cum non tantum altare Vestesque sacræ minime comparerent, sed & Sociorum nemo Missarum solennia celebraret, aut celebratis interesset, immo Clerici & Choristæ Antiphonarum vices obire palam recusarent, famulorum suorum ope usi sacra omnia obibant cum suis Visitatores, qui junioribus quotquot aberant aut dimensa, a subtrahebant, aut virgarum poenas irrogabant. De *Aldworthia* quodam, Baccalaureo, scriptum post paulo b occurrit quod, propter alia quædam delicta, & quoniam contumeliosus in sacerdotibus esset & intempestive accederet

^a In Reg. Coll. Magd. ut supra fol. 8: a. 12. 13. 15. &c.

^b Ib. fol. 13: b. ubi dicitur quod dicitur de Aldworthia quodam, Baccalaureo, scriptum post paulo b occurrit quod, propter alia quædam delicta, & quoniam contumeliosus in sacerdotibus esset & intempestive accederet

ad missam in exequiis Henrici VI. datum erat illi ergo in mandatis, ut singulis diebus intersit missa matutinali, & genibus flexis ad columnam australem in templi medio orationi operam daret, ut illius prava opinione & malis moribus laesi, resipiscentia & nova pietatis exemplo sanarentur.

Verum de his abunde satis, Delegatos jam ad Collegium Corporis Christi deducamus, cujus Praeses Robertus Morwent, Seniorque quidam Socius Henricus Walsb dictus, se suosque Romanis addictissimos testaturi, Pallia sacra, pulvinos, vasa argentea, Candelabra, reliquaque rei divinae ornamenta ostentabant, per nuperorum viz. *Ed. VI.* temporum naufragia, caute reposita, & tuto reservata; quibus subiecit illico Dr. *Wryghtus*, maximum tamen Collegii sui ornamentum deperdidisse eos, *Jenellum* intelligens, qui postquam adventare Visitatores inaudierat, muneri ultro renuntiavit. Ceterum Sodalitium hoc Visitaturi Delegati reformatae Religionis vestigia pene nulla offendeabant, socii enim Benevolentiam eorum qui rerum potirentur imprimis captandam rati, in revocando Ecclesiae Romanae cultu obnixè admodum sategerant, quae ad ornamenta & apparatus illum promovendum spectarent undique conquiritentes. Hinc *P. Martyr* (*Oxonia* valedicturus) cum ad vesprias Campanam in eo Collegio subito pulsari, & Socios & Alumnos certatim convenire audiret, tristis & suspirans, dixisse fertur, *Hoc tintinnabulum omnem meam doctrinam evertit.* Denique vero, ut his abscedam, quinam inde eliminati fuerint ignorare me fateor, tamen reduces jam inveniam bene multos, Sodalitio, temporibus Regis *Edoardi*, motos; & quasi octodecim aut viginti anno isto & proximo sequenti in Munera vacantia cooptati occurrunt.

CICDLIV.

Post *Martyris* discessum professionem pariter ad externos instituebant *Oxonienfes* haud pauci, quos inter se dant *Magdalenensium* ante dictorum plerique, *Foxius* nimirum, *Benthamus* (hic *Lichfeldia* dein & *Conventria* Episcopus emerfit) *Bickleius*, Guardianus postmodo *Mertonensis*, & Episcopus *Cicestrensis*, *Saulus*, *Molensius* (Archidiaconus ille *S. Paulinus* regnante *Elizabetha* evasit) *Humphredus* denique, ut reliquos taceam, & *Remygerus*. His accedunt è Sodalio Corporis Christi *Johannes Jewell*, & *Gulielmus Cole* (is eidem deinceps praesidebat) comitante *Ricardo Bartae*, Collegii ejusdem olim Socio, qui sub hac tempora à *Catharina Caroli Brandon*, Ducis *Suffolciae* Relicta, Domini autem *Willoughby*, Baronis de *Erseby*, filia & haerede, in maritum assumebatur. *Mertonensem* refero unicuique, *Johannem* nempe *Parkhursti*, cui subicere placet *Christopherum Goodmanum*, ex Aede Christi, & *Johannem Wooltonum*, *Aentanensem*, in Episcopum postmodo *Exoniensem* ab *Elizabetha* creatum. Hi inquam & alii partim *Francofurtum*, & *Argentoratum*, partim *Genevam* commigrabant, verum à loci postremo dicti incolis quoad fidem & disciplinam Ecclesiasticam discrepantes alio brevi migrabant, *Gulielmum* quendam *Whyttinghamum*, Alumnium *Oxoniensem*, Ducem secuti, cujus de gestis quam plurima referrem, nisi à suscepti Operis ratione aliena prorsus viderentur. *Jenellum* quod attinet, *Oxonia* aliquandiu commoratus est, in Aula *Lateportensi* degens, ubi & discipulos pristinos ad pietatem juxta & eruditionem summam industriam informa-

bat, quos inter occurrunt *Rogerus Prymne* ac *Edoardus Anne*, quorum novissime dictus Religionis Protestantium amore accensus, contra Missam Pontificiam poema scripsit; eamque ob rem à Magistro *Walsb*, Corporis Christi (ad eandem enim societatem spectabat *Annus*) Decano virgis in Refectorio publico castigatus est, plagis quae infligerentur Carminum numerum aquantibus. Ceterum is Collegio dein vel vi vel sponte cedens, antea eorum poenitentiam ductus Pontificiis adhæsit, & in *Omnium Animarum* Capellanum ac postmodo Socium delectus est. Ad *Jenellum* redeo, qui in Aula retro memoratâ haud ita diu egerat, cum Inquisitoribus, quos vocant, quibusdam, à Doctore *Martiali*, Aedis Christi Decano, assignatis, respondere coactus, & feritatis Ecclesiasticae metu percussus, Romanae fidei Articulis subscripsit; quamvis *Oxonia* post paulo *Londonum*, ac dein *Francofurtum*, contendens, gravissimo propter ignaviam suam proditamque religionem dolore corripere, unde subscriptionem quam praedixi coram magnâ populi frequentia in Ecclesia Protestantium *Francofurti* revocavit.

Per hæc tempora, vel etiam paulo ante quam novissime dicta peragerentur, contingebant celeberrimae illae inter Doctores quosdam aliosque ex utraque Academia Togatos cum *Thoma Cranmer* Archiepiscopo *Cantuariensi*, & *Nicola Ridley*, ac *Hugone Latimero*, Episcopis pridem *Londonensi* & *Wigornensi*, Disputationes, quas cum Praesulum eorundem martyrio fufius quidem enarrat *Foxius*, si paucis tamen & quasi in transcurso attingam ab instituto meo alienum facturus minime videor.

Anno itaque praegresso, quasi decimo *Martii* die, Turri *Londonensi* eximuntur praefati Ecclesiae Anglicanae Antistites, & *Windelforia* aliquandiu in custodia asservati, *Oxoniam* denique transferuntur, quod circa decimum *Aprilis*, hoc anno, factum est. Carceri nobiscum urbano, cui nomen *Borardo*, imprimis mancipantur, ubi solum dein *Cranmerum* custodire visum, *Ridley* in *Edmundi Irysh*, Aldermanni *Oxonienfis*, *Latimero* autem in Ballivi alterius domum transducto. Paucis ante hæc diebus literas ad suos dederat *Stephanus Gardiner*, Episcopus *Wintoniensis*, Cancellarius vero Academiae *Cantabrigiensis*; quibus praecipit ut inito super ea re consilio doctissimos quosque suorum è numero desumerent, qui Ecclesiae Romanae militantes, *Oxonienfes* in disputatione cum Episcopis retro dictis sustinenda subsidio venirent. Quapropter habito totius Academiae Senatu, octo quibusdam viris id negotii demandatum est, quorum nomina subicere non pigebit:

Johannes Tong, S. T. P. Vicecancellarius, & Magister five Praefectus Aulae *Pembrochiana*.

Johannes Seton, S. T. P.

Richardus Atkynson, S. T. P. Praepositus Collegii *Regalis*.

Gulielmus Glynn, S. T. P. (Mr five Regina
Thomas Watson S. T. P. } Praefectus } S. Johannis.
Cuthbert Scot S. T. P. } Coll. } Christi.

Thomas Segewyke } S. T. PP.
Albanus Laugdale }

Tertio post die *Oxoniam* pervenere Delegati *Cantabrigienses*, & ad Insigne Crucis hospitati honoraria à Commissario Academico percipiebant, deferentibus eadem Bedellis; eo autem perrexere Doctorem nostrorum

nostrorum aliqui, ut eorum adventum gratularentur, consilia super futurâ disputatione miscerent. Die proximo Magistrorum Regentium Congregatio celebratur, literæque quas secum advexerant *Cantabrigienses* à Venerabili cætu ejusdem Academiae palam recitantur; quarum ejusmodi erat initium: *Gravi nuper & turbulenta tempestate (sicut vos scitis & experti estis Reverendi in Christo Fratres) Ecclesia nostra horribiliter jactata sunt. Tetra etenim seditionis erroris, &c. Posthac, dispensatione super eâ re propositâ & per Regentes concessâ, incorporantur, prout loqui solemus, Doctores Cantabrigienses, à Doctore Audeno Oglesborp ad Gradum præsentati, quibus peractis, habitoque postmodo in Beatæ Virginis Adyto de negotiis totius administratione Conventu solenni, quem Convocationem nuncupamus, Doctores omnes ac Magistri ad Quadrivium, ac deinde ad Aedem Christi cum celebritate consolatâ processerunt, rei divinæ interfuturi. A meridie in Virginis deiparæ Capellâ, Ecclesiæ ad boream contiguâ, conveniunt Religionis Pontificiæ propugnatores, cum aliis quibusdam numerum tricesimum tertium conficientibus; inde autem Adytum supra dictum (nos Cancellum appellamus) ingressi, ac subsellia, coram supremo Altari in formam triangularem disposita, occupantes, *Cranmerum* imprimis, dein *Ridleyum*, ac tandem *Latimerum* ad se jubent accersi, ut Articulis quibusdam subscriberent frustra mandantes.*

Die Lunæ proximo (is in XVI. Aprilis incidit) in unum, ad Collegium *Exoniense*, coeunt Vicecancellarius reliquique Doctores, unde ad Scholam Theologicam proficiscuntur, Quæstiones tantum binas eventilandas suscipientes; quæ sic se habuerunt:

I. An post prolata per Sacerdotem Consecrationis verba, naturale Christi Corpus realiter in Eucharistiâ insit?

II. An in Eucharistiâ, post prolata Consecrationis verba, substantia alia quam Christi Carnis ac Sanguis supersit?

Cæterum priusquam ad alia descendamus, Doctores quoque *Oxonenses*, Causam Romanam defendentes recensendos duco; qui quidem, velut è Registris Academicis constat, ejusmodi fuere:

Hugo Weston S. T. P. Collegii *Lincolniensis* Rector & in eadem disputatione Prolocutor.

Gulielmus Tresham, S. T. P. Aedis Christi Canonici.

Henricus Cole LL. D. nuper Collegii *Novi* Custos.

Johannes Harpysfeld, LL. D. ejusdem Coll. nuper Socius.

Audoenus Oglesborpe S. T. P. Collegii *Magdalenensis* Præses.

Gulielmus Pye S. T. P. Collegii *Oriensis* nuper socius, nunc autem Ecclesiæ Cathedralis *Cicestrensis* Decanus.

Gulielmus Cheadsey S. T. P. nuper Collegii *Corporis Christi* socius.

Richardus Smyth S. T. P. Aedis Christi Canonici.

Johannes Smyth, S. T. B. Collegii *Oriensis* Præpositus, & pro D^{na} *Margareta* Theologiæ Professor publicus.

Robertus Ward (S. T. B. ni fallor) Collegii *Mertonensis* Socius.

Johannes Fecknam S. T. B. Decanus mox ante Ecclesiæ S. Pauli, nunc autem Cœnobiarcha *Westminsteriensis*, quem anno CIODLVI. ad Doctoratum in Theologâ, præstitis haudquaquam exercitiis, evectum reperio.

His ergo, & *Cantabrigiensibus*, cum aliis nonnullis, pro cujusque dignitate confidentibus, & Prolocutore in Cathedrâ professoriâ, haud ita pridem demolitâ, collocato, *Cranmero* Respondentis locus, è regione positus, assignatur, cui adsidebat à quo adductus fuerat Prætor Urbanus. Die proximo *Ridleyus*, postremo autem *Latimerus* Respondentis vices obibat; qui, finitis hunc in modum disputationibus, coram Doctoribus ad Beatæ Mariæ vicem mo Aprilis convenientibus, una cum *Cranmero* comparuerunt, & Articulis pridem oblatis subscribere denovo recusantes ab Ecclesiâ Catholicâ resecati pronuntiantur, atque in pristinum custodiæ locum quisque remissus est.

Die proximo ad suos remearunt *Cantabrigienses*; literas b secum nostras ad Academiam suam deferentes, undecimo calendas Maii datas, in hæc autem verba inchoatas: *Accepimus literas vestras Viri gravissimi, & Fratres in Christo charissimi, dilectionis vestre erga nostra Academiae cætum universum testes luculentissimas. Quibus in literis quod Deo inprimis Opt. max. &c. Quod disputationem vero antedictam attinet, locus iste haudquaquam recipit enarrandam; quamvis à Rogero Marbeck A. B. & Aedis Christi Alumno, pulchre exarata & ad præfatum Gardinerum transmissa perhibeatur. Omitto autem & literas disputationes hæc complectentes, & ad seditionem spectare dictas; integrum quoque commissionum Theologicarum seriem à Magistro *Shepside* (*Ridley* is Levir erat) conscriptas, necnon ipsius *Ridley* literas, (quas omnes tanquam mendaciis & calumniis refertas ignibus tradiderunt Pontificii) proferre in præsentia supersedebo. De ipsis vero Episcopis commemorandum arbitror, quod in arctissimâ custodiâ ad decimum usque sextum Octob. an. CIODLV. adservati *Ridleyus* & *Latimerus*, ad supplicium protrahuntur, cui locus assignatus est in quo tuguriola quædam, è regione *Balliolensium* sita, hodie conspicis, inter quæ Murumque urbanum fluentum adeo pellucidum paucis ante hæc annis comparuerat, ut *Canditch* ei, hoc est *candida fossa*, nomen imponeretur, quo in hodiernum usque diem innotescit. Huc inquam deducti sunt fortissimi Religionis Protestantium Defensores, & præsentibus, præter ingentem Scholarium juxta & Laicorum multitudinem, utriusque Municipii Magistratibus, ignibus vivi concremantur. Fama obtinet ad Carceris sui, *Bocardo* nimirum, fastigium conscendisse *Cranmerum*, dumque inde ardentes conspiceret Deum flexis genibus obnixè rogasse, ut vires cruciatibus majores Episcopis impertiret, quos quidem ipse, eodem in loco, vicesimo autem primo sequentis Martii, tam genere mortis quam constantiâ imitatus est, si non superavit; quæstionibus prius mirum in modum à Delegatis vexatus, & fratrum duorum Hispanorum suasionibus ut à Religione recederet sollicitatus. Ferunt flammam ingressurum vultu admodum hilarâ & jucundo amicis valedixisse, cumque *Gulielmo Ely*, *Aeneasensi* (is Collegio Divi *Johannis* dein præsidebat) cujus nempe amicitia & consuetudine*

usus pridem fuerat, dextras interjungere voluisse, id autem detrectasse virum, & Antistitem his verbis corripuisse, *fas non esse cum Hæreticis, maxime vero ad dogmata quæ simulato animo ejurarat denuo declinante, familiariter congregari.*

Cæterum quod fratres mox ante dictos attinet, *Philippum* Hispaniarum Principem, *Mariam* Reginam in Uxorem ducturum, comitati sunt; cumque Regina & Cardinali *Polo* opus esse videretur eruditos aliquos *Oxoniam* transmittere, qui perniciosam (talis enim habebatur) *Martyri* Doctrinam ex Academicorum animis evellerent, aptiores ad eam rem inveniri posse desperabant, quod & exteri essent (quos venerari semper *Anglos* probe norunt) & Theologiæ, polemicæ præsertim, cognitione plerosque anteverterent. Eorum alter, *Petrus à Sotho* appellatus, S. Theol. Professor erat, Ordinisque S. *Dominici* Frater; in eundem vero nobiscum Gradum XIV. Nov. anno salutis CIOCLV. ex merâ gratiâ admissus est, neque enim (quod lib. II. pag. 37. col. 2. traditum invenies) ex more solenni Incipit. Alteri *Johannes de Villa Garcia* nomen fuit, quamvis *Johannes Fraterculus* à Protestantibus vulgo nuncupetur; de quo plura si expetis ad Professorum Theologiæ regionum, in Operis hujus libro secundo, Catalogum remittendos es. Ad utrumque autem quod spectat, multiplici quidem eruditione instructissimi erant, & disputationibus juxta, & Concionibus, immo familiaribus ubique colloquiis Hæreticis, quos vocabant, obnitebantur, in eo operam omnem ponentes, ut eorum auctoritatem apud Clerum populumque imminuerent. Nescius non sum fuisse & Fratrem alterum, *Antonium Rescium*, seu *Rascium* vocitatum, qui Protestantium dogmata omni studio convellebat, quique propter multas Conciones Disputationes & Lectiones *Lutetia Parisiorum* & *Oxoniam*, admissus fuit ad lectionem alicujus Libri sententiarum, i. e. ad Gradum Baccalaurei in S. T. an. Dom. CIOCLVIII. mense Julio. His addunt nonnulli *Bartholomæum Caranza*, Hispanum, de Ordine S. *Dominici* Fratrem, cujus tamen in Annalibus nostris mentionem nullam invenio factam, in eorum proinde sententiam haud temere descensurus qui de eo verba faciunt. Utcunque tamen, de præfatis constat ad obitum usque *Mariae* Reginae nobiscum egisse, tum vero Religionis quoque suæ interitum præsentientes, modisque indignis ab *Oxonienfibus* habitos, ad suos revolasse.

Hoc anno furti sive felonix suspectus *Antonius Garnet*, A. M. è Collegio *Balliolensi*, causam in Prætorio urbano, juxta indubium Universitatis privilegium, coram Seneschallo Academico diſcurus erat, cum præclusis foribus id fieri vetarint Ballivi, vel Felonum bona, vel saltem causarum Academicarum cognitionem, arripere sibi cupientes. Potestatem a tunc eam in rem à Rege & Regina factam habuit Seneschallus, quare dicam civibus in Camera stellatâ impegit Universitas, Decretumque sub anno proximo ratificandum impetravit.

CIOCLV.

Hoc anno ad promovendam rem literariam conversa *Maria* Regina Academiae nostræ Privilegia,

^a In pix. PP. fasc. 14. & in scrin. Civ. Oxon. ^b Pat. 2. & 3. Phil. & Mar. part. unic. in Dom. Convers. & in pix. long. L. nu. 3. ^c Regest. Decret. Cam. stellata, Term. Pascha 1. & 2. Phil. & Mar. pag. 135. In pix. etiam PP. fasc. 14. Denique in Reg. I. fol. 149. & 150. ^d Harus in privileg. fol. 198. ^e Ut in statut. Regni publicis. edit. 1587. ^f Reg. Coll. Magd. ut supra. fol. 12. a. & alibi ^g In pix. MM. nu. 22.

rum antiqua tum recentiora, ^b confirmavit, curavitque porro ut in Camera stellatâ per sanctioris Concilii Dominos ^c scisceretur, ut Cancellario ac Magistris *Oxonienfibus* liberrimus in Prætorium ingressus pateret, utque Curias illi consolitas, quas *Letas* appellamus, ibidem celebrarent, sub ducentarum librarum poenâ Civibus contravenientibus irrogandâ. Lege ^d Insuper in Conventu Parlamento sancitum est, ne Provisorum regionum, (Coactores quoque nuncupantur) aliquis, citra quintum ab *Oxonio* lapidem (id Privilegii ad viceſimum usque milliare pertingere jusserat *Henricus VIII.*) annonam aliove proventus, invito possessore, suo pretio occuparet.

Eodem quasi tempore duobus Academiam Subſidiis (sic Tributa Regibus pensitata appellamus *Angli*) hoc anno colligendis, levavit ^e *Maria*, recreandæ hisce artibus, & pristino splendore donandæ Universitatis, spem, eamque haud incertam, fovens, cujus tanta certe adversus *Athenas* nostras Benevolentia eluxit, ut de memoriâ ejus Conjugisque *Philippi* annuo quasi festo perpetuandâ, ictis etiam inter Togatos fœderibus, transactum repererim. Sed his prætermisſis, hoc eodem anno inauditâ quadam annonæ charitate *Oxoniam* ^f laboratum est, quapropter usq; dum laxare eandem contingeret (haud enim prodierat de Provisionibus hoc est redditibus ad annonæ pretium exigendis Statutum) rursus se continebant integra propemodum Academicorum Sodalitia.

CIOCLVI.

Per hæc tempora retrahendis ad sedem Romanam *Oxonienfibus* incumbens *Reginaldus Polus*, Cardinalis, Archiepiscopus *Cantuariensis* (quem copiam prius Cancellario nostro ^g impertuisse liquet resipiscentes Ecclesiæ *Romana* reconciliandi, & hæreticæ pravitatis reos Apostasiæ culpâ liberandi) ex legatinâ suâ potestate viros quosdam conspicua dignitate nominavit, qui Academiam integram visiterent, deque rebus omnibus, prout usus efflagitaret, quæſtiones instituerent. Hi autem fuere

Jacobus Brokes, Episcopus *Glocestrensis*.

Nicolaus Ormanet, *Patavinus*, Archipresbyter plebis *Bodoleſini*, *Viennensis* Diocesi. Pontifici Rom. *Julio III.* charus, cui, vel *Marcello II.* qui nunc sedebat, Datarius fuit.

Henricus Cole, LL. D. Collegii *Eatonensis* prope *Windelsoriam* præpositus: Is doctoratu in S. Th. sub hæc, præstitis haudquaquam exercitiis, ornatus est.

Robertus Morwent S. T. P. Collegii *Corporis Christi* Præses.

Gualterus Wryght, LL. D. Archidiaconus *Oxonienſis*.

Quod ad *Brochium* attinet, vir erat eruditione haud vulgari, Eloquentiâ minime contemnendâ, Comitatus vero morumque facilitate prorsus amplectendâ inque pretio habendâ. In *Ormanetto* nil aliud quam arrogantia intolerabilis eminebat, qua re tam mirifice excellebat, ut ne fingi quidem aut cogitari quicquam posset arrogantius. Fuit *Colus* eruditione ad

suam opinionem eximia, ad aliorum vero mediocri, natura tam insigniter morosa, ut nihil mirum si nec sacra Biblia, quæ combusserat, ei placere potuerunt. *Morventi* sane merita haud postrema fuere, miræ enim frugalitate pollebat, seniumque suum (ætate enim provectior jam erat) à contemptu summâ prudentiâ vindicabat, unde Magistratu dignissimus habebatur, licet disputandi, partesque pontificias tuendi artem haud adeo calleret. Denique de *Wryghto* minime dissimulandum, variis plane tam eruditionis quam Naturæ ornamentis instructum; neque enim in illo homine quicquam desideres præter constantiam, quæ cum bonos omnes maxime decet, tum pastores præcipue, quorum nempe est stabilem & certam, non errantem, vagam & desultoriam de religione habere sententiam. Hi autem, quos prædiximus, ad Visitationem solennem quasi vicesimo *Julii* sese accinxere, dieque proximo (*Ormanetto* Juris Civilis Doctoratu, quem *Padua* olim susceperat, prius donato) ad Beatam *Virginem* Subsellia occupantes de Collegiis ipsis eorumque Alumnis inquirere cœperunt, & pro virili suâ parte (neque enim vel inimicorum suppressendas ducio virtutes) nitebantur ut non modo Cultus Romanus, verum & disciplina Academica, pristinum resumeret splendorem. His vero datum in mandatis à *Polo* Cardinale fuerat, ut super triginta quibusdam Capitibus examen instituerent, de rebus sub *Edoardo VI.* gestis à Commissario, Procuratoribus, Collegiorum & Aularum Præfectis, necnon aliis quibuscunque viris, sciscitantes. Cæterum quia Capitum quæ dixi longa nimis esset enumeratio, duo tantum, eaque omnium prima, subtexenda iudico: quærere itaque incubuit.

I. An fundationes, statuta & laudabiles consuetudines Universitatis & singulorum Collegiorum & Aularum ab omnibus & singulis quos ea tangunt observentur: Et si negativè responderint, exprimant specialiter quæ non observantur & quæ de causa.

II. An tempore Schismatis aliquid statutum sit, vel usu introductum fuerit, quod Canonicis obviat institutis & antiquis foundationibus, statutis, privilegiis & consuetudinibus derogat: & si affirmativè responderint, exprimant singulariter, quæ fuerint introducta, & quæ de causa, &c.

At vero ut Visitatorum eorum gesta succincte recenscam, ejectis qui in impugnando cultu Pontificio Industriam præcipue exercuerant, Biblia omnia Anglicana, cum Commentariis eodem Idiomate conscriptis diligenter explorabant, ignibusque in medio foro debebant. Libros porro omnes Protestantium causam asserentes è Bibliothecis publicis ejecerunt, siquos autem in privatis Academicorum Musæis reperirent flammis tradiderunt, eorum Possessoribus aut aliter mulctatis, aut etiam Universitate pulsatis. Secum vero in fide dissentientes, (quos Hæreticos uno nomine vocant Pontificii) diligenter adeo perquirebant, ut vel fugâ vel latebris prospiciendum sibi habuerint Reformati. Ego quidem fando accepi, Domum præfati *Garbrandi Herks*, (patriâ ille Religionis causâ exulabat) Aulam *Bullleianam*, in Beatæ *Virginis* Parochiâ sitam, incolentis, melioris notæ Protestantibus perfugium præbuisse, qui ut inimicos melius laterent sacra omnia in Cella quadam ampliori obibant. Ad Visitatores redeo, qui de gestis suis omnibus, præsertim vero de statutorum Academicorum defectu, certiores fecerunt Cardinalem, quare cum aliquanto post in *Masoni*, Cancellarium sibi ultro abrogantis, locum, communi-

bis omnium suffragiis delectus esset *Polo*, integrum Statutorum à Codicem ad Doctorem *Reginaldum* vulgo *Raynolds*, Vicecancellarium transmisit, præcepitque ut Legum ea vim tam diu sortirentur, donec adscitis sibi ex quavis Facultate Delegatis, quænam antiquanda, quænam retinenda essent decerneretur. Id postmodo negotii *Ædium* Præfectis, publicisque Prælectoribus, demandatum^b reperio, quorum quatuor Philosophorum, quinque Jus Civile, duo autem Canonicum profitentium, quinque denique Medicorum, & quatuor Theologorum nomine assumpti sunt. Statutis autem illis, hunc in modum evolutis penitusque inspectis, plenum Legum vigorem^b impertivit Cancellarii & Convocationis auctoritas, adeo ut sancte & religiose à Togatis omnibus observanda promulgarentur, quæ cum in rebus ad Cultum Divinum spectantibus severe admodum decernerent, Academicos haud paucos ad partes Reformatorum propendentes Academiâ propediem abegerunt. Aulis etiam, non sine maximo Academicorum dispendio, excesserunt complures, quod constrictius jam inde fieret earum Regimen cum discinctius olim esse consueverit.

Inter hæc commoniti sunt Visitatores, ut quæstionem exercerent de moribus & religione *Catharina Cathie*, sive *Dampmartin*, Martyri pridem enuptæ, ante annos autem quatuor fato functæ, & in *Ædis Christi* Ecclesiâ haud procul Reliquiis Sacris S. *Frideswyde* sepultæ. Hi itaque *Oxonienfes* aliquot ad se accersunt, quibus cum demortuâ necessitudinem intercessisse norunt, id utique in animo habentes, si ex indiciis quibuscunque hæreticæ pravitate arguendam deprehenderent, erutum è sepulchro scæminæ cadaver flammis exurere. Cæterum respondentibus quos ad se citant, Idiomatis quo usâ fuerat *Catharina* imperitos fuisse se, ac proinde quod ad sententiam ejus in rebus sacris attineret nil unquam percepisse, re infectâ ad Cardinalem rescribunt Delegati, virumque totius negotii certiores faciunt. Is autem ulteriori probatione haudquaquam expectatâ, literas ad Doctorem *Martiall*, *Ædis Christi* Decanum (quem nempe consilio semper præcipiti, animoque rarissime pacato, usum constat)^a transmisit, quarum summa erat, quod quoniam *Catharina Cathie*, memoriæ abominandæ scæmina, matrimonium cum *Petro Martyre*, Hæretico, contraxisset, tametsi castitatis voto utrique obstricti jam pridem fuerant, quoniam etiam in detestabili fornicatione cum prædicto, sacre Eucharistiæ veritatem *Oxonii* impugnante, vitam traduxisset, diemque obiens prope gloriosæ Virginis, S. *Frideswyde* Sepulchrum tumultata esset, Corpus itaque bonis omnibus invisum effoderet, & prout sibi consultissimum videretur ab Ecclesiâ ejusque limitibus procul amandaret. Perceptis ergo Literis Cardinalitibus, mandata viri perfecit *Martiallus*, scæminæque Cadaver in Sterquilinio stabulis suis proximo inhumandum, si tamen inhumatio illa dici potest, curavit.

Ibi quinquennio integro computruisse liquet, postquam autem devoluto ad *Elizabetham* Imperio stabilitus denuo esset Reformantium Cultus, datis ad *Ædem Christi* literis ut honestiori in loco reponeretur mandarunt Præsulum aliqui, maxime vero Archiepiscopus *Cantuariensis* & Episcopus *Londinensis*. Eam rem ante omnes obibat Magister *Jacobus Calfhill*, *Ædis* præfate Subdecanus, qui effosso à famulis Cadavere, carnem aliquâ ex parte reliquam & candorem pristinum retinentem, ossa autem ex nimio stercoreis humore luxata reperit; qui scilicet loculo

^a In E. p. 83. &c. ^b In I. fol. 163. b. ^c Ibid. fol. 166. b. ^d In Reg. GG. fol. 91. b.

satis specioso inferri jubens, ad S. *Frideswydam* deposuit, tempus magis opportunum expectans, quo cum solenti, ut par erat, pompa iusta exequiarum persolverentur. Reliquias interea *Frideswydenses* sedulo perquisivit *Calphillus*, à Pontificiis quibusdam Repositório (quod vocant) suo exemptas, & alibi in Ecclesiâ reconditas intelligens, prout se occasio daret in tutiorem locum deportandas, quas quidem sacculis duobus holosericis (temporis injuriâ, & adorationum osculis nigredine quadam obscuratis) invenit, & *Catharina* quam dixi ossibus commiscuit, quæ scilicet contumelanda pariter & ab injuriis hac ratione in posterum prohibenda meditabatur. Tertio Idus Jan. CIODLXI. confluenta magnâ hominum frequentia, laudata est pro concione *Catharina* (commatibus interea nonnullis in S. *Frideswydam* jactis) atque sepulturâ jam tertium donatur, cujus die proximo (Dominicus is erat) mentionem honoris plenam fecit *Robertus Rogerson*, ex *Æde* mox ante dictâ Alumnus, dum Evangelium populo annuntiaret. Atque hac ratione superstitiosâ, ex vaticinio aliquo antiquo, formidine exoluti sumus, quippe credebant veteres si Reliquiæ *Frideswydenses* (quæ semper religiosissimè conservabantur per Canonicos ejusdem Prioratus) alio transferrentur, ruituram propere Ecclesiâ ipsam, soloque iri æquandam. Verum his omisissis, Epitaphium utrique (pariter enim ut prædixi inhumatæ erant scemina) contexuit Academicorum aliquis in hæc verba:

Hic requiescit Religio cum Superstitione.

CIODLVII.

Omissâ Contentione, quæ hoc anno inter Collegii *Universitatis* Socios in eligendo Præfide, quem Magistrum appellant, coorta, & ad Cancellarium denique & Procuratores remissa est; reliquâ etiam Visitatione, quam ad exitum tandem perduxere *Colum* & *Ormanettus*, silentio pressâ; de Academiæ quoad eruditionem statu paucis edisseram. Imperante *Edoardo VI.* despiciatui, velut retro dictum, habitæ fuerant Artes ingenuæ, maxime vero Theologia Scholastica; & enimvero in gratiam cum illis haudum redierat vel rudis & ignara plebs, vel Togatorum ipsorum plerique, quod è temporum eorum Annalibus facile perdisceas. Porro in recuperandis Sodalitiorum Proventibus, Aedificiisque recreandis desudabant nunc unice Magistratus Academici, Togatorum Ingeniis ad spem majorem haudquaquam excitatis. De Theologiâ quid existimandum, cujus Schola, regnante *Mariâ*, vix unquam patebat, Prælectionis Dominæ *Margareta* stipendio ad Scholas reficiendas^a converso? Quid de Exercitiis Theologicis dicendum, cum tantâ Theologorum (Doctorum potissimum quorum haud plures tribus comparuisse nobiscum constat) inopiâ premeremur, ut eadem secundum^b Statuta præstituris Opponentibus deessent.

De Concionibus certe proditum, vix unam integro Mense *Oxonii* fuisse habitam; Prælectoribus publicis aut præ ignaviâ aut Artium quas profiterentur imperitiâ Munera sua rarissime obeuntibus. Linguam Græcam in desuetudinem pristinam abiisse quid attinet referre? ut paucis expediam, tamen Ecclesiæ Romanæ cultum postliminio revocatum & ex animi sui sententiâ stabilitum in omne ævum (extur-

bandum enim denuo perpanci conjectabant) haberent, adeo tamen in populi animis inolevit literarum contemptus & fastidium, quin & eruditionis adeo imminuta præsidia, ut ægrè ad infelices artes transitus fieret. Atque inde factum est ut integro sexennio tres tantum in Theologiâ, in Jure Civili undecim, inque Medicinâ non plures quam sex Incipientes reperias: in facultate vero Artium anno quodam octodecim, altero XIX. tertio autem XXV. quarto denique XXVII. ad Magisterium evectos deprehendas. Cæterum licet accisæ adeo & attenuatæ fuerint res nostræ, Regnante tamen *Mariâ* minime deerant qui Academiam aliquâ ex parte ornarent, siquidem occurrunt nonnulli qui Disputationibus Logicis & Philosophicis magnam sibi opinionem excitabant, quorum nomina simul & Collegia Lectori duco exhibenda.

In Collegio *Novo* per plures comparebant, quorum primos ducebant ordines *Johannes Rastall* ac *Edoardus Bramborow*; viri à rei etiam Grammaticæ peritiâ laudem haud vulgarem adepti.

E Collegio *Orientali* erant, *Gulielmus Allyn*, & *Job. Herniman*, quorum primus unâ cum disceptandi Arte quam optime calluit, sophismata omnia ad unguem fuerat edoctus, quippe qui *Morgani*, Sophistæ clarissimi, sub an. CIODLXIX. memorati Discipulus extitit & Imitator. Is vero ineunte Serenissimæ *Elizabethæ* Regno *Oxoniam* se proripuit, & Cardinalis titulo S. *Martini* in Montibus postmodo evasit.

E Collegio *Mertonensi* I. *David de la Hyde*, cui in Scholis comparenti locum illico cesserunt omnes. Hic vero in Linguis Græcâ & Latinâ probe erat versatus, & dicendi præsertim facultate pollebat; Orationem autem in magnâ *Mertonensium* frequentia, habuit, multum sane decantatam & acumine pro seculi ejus ingenio minime vacuum; quam de *fano de Ligno* nuncupatam super *Gasparo* (cujus cognomen *Heywood* latine significat scœnum & lignum) in *Regem*, quem vocant, *Fabrum* (is in tempore *Nativitatis* deligi solebat, & quod in Generosorum Aedibus etiamnum obtinet, ludos & jocos solennes moderabatur) creato contexuit, qui quidem *Heywoodus* munus illud personatum *Mertonensium* postremus gessit. Quod *Hydum* vero attinet, primis *Elizabethæ* temporibus Collegio pulsus in *Hiberniam* concessit, ubi solidâ magis eruditione inbutus est, ac Theologiæ, Matheseos, rerumque antiquarum peritissimus emicuit. II. *Gasparus Heywood*, mox ante dictus, Poeta & Philosophus haud incelebris emerfit, anno autem sequenti in Socium *Omnium Animarum* coopatus est, & Religionem reformante *Elizabethâ* ad externos migravit, apud quos Familiam *Jesu* ingressus in eadem ad extremum usque diem perstitit. Filius is erat *Johannis Heywood*, Poetæ sub *Henrico VIII.* conspicui. III. *Johannes Wolley*, ad Ordinem Equestrem ab *Elizabethâ* evectus, quæ & Secretarium primò, deinde sanctiorum Conciliorum participem fecit.

E Collegio *Omnium Animarum* fuere *Petrus Johnson* & *Franciscus Babington*; quorum novissime dictus munus hoc anno Procuratorium gessit, postmodo autem Collegio *Lincolniensi* præfuit, & Prælectionem Dominæ *Margareta* obivit.

Inter *Balliolfenses* occurrunt bini quidam, ab Elenchorum peritiâ deprædicati, è quibus alter *Robertus Wade* appellabatur, alterius enim nomen sedulo licet quæsitum, nullibi, quod sciam, deprehendendum.

^a I. fol. 141. b. Ibid. fol. 144. a. 176. b.

Collegium Corporis Christi decorabant *Richardus Edwards*, & *Gulielmus Magge*; quorum primus inter Poetas Comicos, reique Musicae petitos, deinceps claruit, velut infra in hoc opere monstrabimus.

E Collegio *Lincolniensi* deprehenduntur *Antonius Atkins* & *Christophorus Hargrave*, praedictorum nemini secundi, propter expeditam vero disputandi copiam in summâ, apud Tyrones praesertim, admiratione habiti.

Ad *Magdalenenses*, Aedisque Christi Alumnos quod spectat, è Scholis vel Academicorum sibilis exigendi videbantur, quod licet facundiâ & copiosa perorandi facultate pollerent, Artis tamen disputatricis Expertes essent. Collegia vero *Dunelmense* & *Bernardinum* vacua pene jacebant, (nisi quatenus *Wryghti* & *Kennalli*, Doctorum, Baccalaureis in habitacula cederent) undè Canilia lustra, joco populari vocabantur usque dum *Thoma Pope*, & *Thoma White*, Militum, pietatè latifundiis essent locupletata. Porro observare datur, plurimos hac tempestate qui primis tyrocinii literarii annis egregiam de se spem fecissent, superbiam primum, dein commensationem, & perpotationibus ebrios, stupidos plane factos, ingeniumque cum industriâ perdidisse.

Hoc insuper Anno morbus hic grassabatur Epidemicus, qui à fructuum horariorum esu provenisse credebatur: & proinde Commissarius, ne venderentur, programme publico interdixit.

CICDLVIII.

Diem sub hac obeunte *Mariâ*, sceptrumque jure hereditario capeffente *Elizabethâ*, dici non potest quam derepente novam induerit formam Academia, exultantibus ubique & vix præ gaudio sese capientibus Reformatis, Pontificiis autem de religione suâ haud parum sollicitis, quamvis confirmandæ in posterum spem aliquam subesse arbitrarentur. In Collegiis quidem nonnullis tanta fuit *Romanistarum* fiducia, ut in Scholiarium aliquos paulo liberius de rebus sacris, maxime vero de Sacramento, quod vocant, Altaris, locutos animadverterent; tametsi alibi, atque apud *Magdalenenses* a potissimum, injuriarum quas sub *Mariâ* perpeffi fuerant memores Reformati, occasionem quotidie captarent Pontificiis molestiam creandi; nimirum rasos irridebant verticibus, de magnatum scandalo, si quid temere dictum, dicam intentabant, Missarum denique solennia retinere laborantibus, minitabantur. Curis itaque variis exerciti plerique Academiae Primores *Oxonia* se clam subtrahebant, vitam in tenebris ducturi quoadusque quorsum hæc evaderent, quibusque partibus accederet Regina, palam innotesceret; ne officio tamen suo decisset *Treshamus*, Cancellarius natus (è vivis enim eodem quo *Maria* die migrarat *Polus*) Senatum Academicum^b indixit, de Epistolâ gratulatoriâ Reginae, ut fit, transmittendâ deliberaturum. Conscriptam itaque & à Convocatione, prout mos est, approbatam *Londinum* detulit *Treshamus*, *Reginaldo*, Collegii *Mertonensis* Custode, necnon *Wryghto*, Doctoribus pariter utrisque, cum Juniore Procuratore virum comitantibus; qui ubi eandem & chirothecas, totius Universitatis nomine *Elizabetha* offerret, miræ in rem literariam, *Athenasque* speciatim nostras, Benevolentiae testimonia accepit amplissima. Atque haud ita multo post, hoc nimirum ipso & fe-

quente anno à promissis se minime recessuram ostendit Regina, quæ in solenni Ordinum conventu Legem^a procuravit rogandam, de Primitiis Decimisq; Academiae tum nostræ tum *Cantabrigiensis*, necnon Collegiis *Eatonensi*, & *Windelsoriano* in perpetuum remittendis, statuto ut quicquid hac ex parte vel ab *Henrico VIII.* vel decessoribus quibuscunque suis, indultum fuerat, vigorem pristinum plenumque retineret. Porro autem cum lata esset lex de decima, necnon, decimâ quintâ parte temporalium, uti nos loquimur, regiae Majestati pensitandâ, quarum altera semel, altera bis exigebatur, tributis iis eximendis^d pronuntiavit Academiae.

Et enimvero sic à naturâ & industriâ comparatam constat *Elizabetham*, ut primâ Regni sui momenta bonorum omnium animos tacitâ quadam Voluptatè perfuderint, quæ non nisi annis aliquot interpositis (neque enim curæ tantum ingentes sed & gaudia stupere aliquandiu homines jubent) palam prorupere. Siquidem anno tandem Dom. CIOCLXI. latitiæ popularis indicio, Campanarum scilicet pulsatione, testari cœptum apud nos, quanti *Elizabetha* fieret, ex occasione quam breviter admodum (neque enim locum ampliorem in Historiæ hujus nostræ transcurso meretur) enarrandam arbitror. In Festo *S. Hugonis* anno prædicto socii quidam *Lincolnienses* (quibus utique solenne olim erat lautius illo die prandere) ad Ecclesiam suam *Omnium Sanctorum* statim à meridie convenerunt, Campanarum usu ciborum (perperam licet) coctionem adjuturi. Eodem propere advolavit *Johannes Wayt*, Prætor Urbanus, Religione nimia, non dico pietate, vir, qui Socios præfatos increpans vanitatis pontificiæ infimulabat, tanquam si *Dirige* (ut loquuntur *Romanistæ*) celebrarent, & operas supersticiosas *Maria* Reginae, illo minirum die fato functæ, elocarent. Respondabant autem plerique id se laboris tuendæ sanitatis gratiâ suscepisse, contra autem affirmante uno aliquo, ob renuntiata illo die *Serenissimæ Elizabethæ* in *Mariæ* locum successionem, latitiam suam propalare voluisse, mutatâ confestim sententiâ ut s. porro *Martini* aliarumque quarundam Ecclesiarum Campanæ sonarent edixit Prætor. Atque hanc sane originem habuit Campanas plerasque die prædicto pulsandi consuetudo, quam toto clarissimæ Reginae tempore & postea usum tenuisse nullus dubito, cum in Ecclesiarum Parochialium computis annuis hæc passim occurrant --- Item Campanas in Festo sancti Hugonis pulsantibus.

CICCDLIX.

Hoc anno Sodalitia nostra lustranda destinans *Elizabetha*, ad id maturius præstandum Præfectorum Academicorum literis, de Protestantibus à Pontificiis pessime habitis, excitata est; quapropter Universitatis Magistratibus continuo rescripsit, ut *Christiana Religio Cultores* (sic utique appellandos duxit Reformatos) in omnibus publicis negotiis & privatis benigne tractarent præcipiens; quo minus autem ad Præsidis, Socii, aut Scholaris, Academici denique alicujus ad Munus quodvis Electionem procederent diserte prohibens. Porro & Alienationes, sive possessionum mutationes, fieri vetuit, rebusque aliis Togatos interdixit (exceptis quæ ad terrarum suarum cultum necessarium spectarent) usque dum visitatio, quam in animo jamolvebat, solennis haberetur.

^a Reg. Coll. Magd. fol. 21. a & b. 24. b. ^b I. fol. 178. b. 179. a. ^c Inter statuta Regni Angliæ publica, ut supra.

^d Ibid.

Interjectis vero mensibus perpaucis, Viros ad eam rem quam maxime idoneos delegit,

Richardum nempe *Coxe* Episcopum *Eliensem*: hunc *Edoardi VI.* temporibus in eodem munere versatum prædiximus.

Johannem Williams, Baronem de *Chame*: moriebatur vero hoc anno xiv. oct.

Johannem Mason Militem, quondam socium Collegii *Omnium Animarum*.

Thomam Benger, Militem.

Gulielmum Kyngsmyle, Armigerum.

Johannem Warner, Collegii *Omnium Animarum* Custodem.

Gualterum Wryght, LL. D. Archidiaconum vero *Oxoniensem*.

Johannem Watson, A. M. Cancellarium *S. Pauli*, *Londini*.

Robertum Bynge, Armigerum, &c.

Quibus ut humanius agerent, & ab asperitate omnimodâ temperarent, mandavit, quod probe nimirum intelligeret humanitate & mansuetudine leniri, sibi conciliari posse, summi autem juris acerbitate alienandos magis iri Togatorum animos. Ad Capita de quibus quæstionem haberent quod spectat, nullibi quidem recensita deprehendo; munera tamen Academica conferendi potestatem acceperunt, *Oxoniamque* pervenientes quæcunque Cultui supersticioso inservirent à Collegiorum Sacellis Ecclesiisque simul Parochialibus (& illas enim purgandi factam habuerant copiam) ejecerunt. Ob fidem dein exulantes revocabant, pristinisque muneribus donabant; antiquatis vero, maximam partem, statutis à *Polo* conditis, *Edoardinis* illis obtemperare jubebant Academicos, æquabiliter autem adeo ac temperate se gerebant, ut ob mediocrem eam limitibusque præfinitam Delegatorum autoritatem gratias à *Reginæ* his verbis habuerit Universitas, --- *tua Celsitudo Legatos ad nos mittere dignata est, viros præclarissimos qui non solum autoritate regia, intermissa restituerent, dissipata componerent, collapsa restaurarent, sed etiam paterna mansuetudine, omnes istius Schola studiosos ad obedientiam eorum qua Regni decretis constituta sunt, allicerent potius & invitarent, quem vi & minis cogerent, & compellerent, &c.* Insuper, cum Incipientibus quibusque dispensatum b fuit, quo minus Capita quædam *Londini* olim damnata (pro *Russellianis* prædictis habenda existimo) tactis Evangeliiis ejurarent, quoadusque scilicet ex matura Delegatorum consultatione despiceretur quid eâ in re decernendum esset, quod id nempe Juramenti Legibus *Anglia* municipalibus repugnare videretur.

Ad Viros jam descendo Officiis Academicis per hæc proximeque sequentia tempora exutos; ii autem (ut Comitum *Arundellianum* Concellarium ultro deponentem omitam, quanquam id nonnullis in Visitatione perperam factis adnumerandum velint bene multi) sic se habuere:

Doctör *Richardus Martiall*, *Ædis Christi* Decanus, cum Delegatorum potestatem agnoscere detrectaret, *Londinum* abductus, Carcerique mancipatus est. Vide, si lubet, de illo plura in *Ædis Christi* notitiâ.

Doctör *Gulielmus Tresham*, *Ædis præfatæ* Canonicus, juramentum de regio Suprematu præstare recusavit, & à Munere propterea submotus *Bamptonam* in hoc Agro (Vicariorum enim unus erat) migravit, ibique circa annum salutis *CIODLXIX.* diem obiit.

Doctör *Richardus Smyth*, ejusdem *Ædis* Canonicus, Munere suo pulsus *Duacum* se contulit, ubi *Divi Petri* ibidem Decanus evasit, diemque extremum clausit an. dom. *CIODLXIII.* Scriptor quidem haud incelebris erat, & acerrimus fidei *Romanæ* defensor.

Doctör *Thomas Reginaldus* vulgo *Raynolds*, Collegii *Mertonensis* Custos, ab ipsâ *Reginâ*, ad Curiam *Hamptonensem* agente, Magistratu exutus pronuntiatur, quarto *Septembris* die; quam sententiam coram Sociis quibusdam *Mertonensibus* in ipsis viri *Ædibus*, triduo post propalabant *Dominus Williams*, Baro de *Chame* ac *Gualt. Wryghtus* & *Thom. Whytus*, Doctores. Parvo temporis intervallo in Custodiâ firmâ decessit.

Thomas Coveny, *Magdalenensium* Præses, Magistratu motus est propterea quod sacris Ordinibus (ut videtur) initiatus non esset, & Sociorum aliquos ejusdem Collegii hoc ipso anno asperius tractasset.

Doctör *Gulielmus Cheadsey*, Collegii *Corporis Christi* Præses, & Magistratu & *Ædis Christi* Canonicatu privatus est; cui in Munere illo *Gul. Bocher*, è Sodalitio primo dicto, in hoc autem Magister *Robertus Bankes* (quem propter ductam Uxorem eodem ejecerant Visitatores *Mariani*) subrogatur.

Doctör *Gulielmus Wryght*, Collegii *Balliolensis* Magister, sive Præses, è munere illo turbatus est; successit in ejus locum per delegatos Doctore *Babyngton*.

Magister *Johannes Smyth*, Præpositurâ *Orielsen* tandem ejicitur; licet propter temperatiores animi affectus eodem diutius fruere, Prælecturâ interim *Dominæ Margareta*, sequenti anno, privatus.

Magister *Hugo Hodgson*, Præpositus Coll. *Reginensis*, biennio post officio suo vel sponte cessit, vel etiam submotus est.

Magister *Henricus Henshaw*, Collegii *Lincolniensis* Rector, munus suum, permittentibus Delegatis, ultro deposuit.

Magister *Thomas Slythurst*, Collegii *Sacrofanctæ Trinitatis* Præses, Magistratu pulsus est; cujus in locum, Visitorum jussu, successit Magister quidam *Teldard*, qui solum nuper ob fidem verterat, & ad externos evolârat. Nescius non sum Viri hujus existimationem à Libello e quodam famoso, annis abhinc aliquot prodeunte lacerari, ipsumque, tanquam amoribus meretriciis deditum in hæc verba proscindi:

Aud him whom conscience once did cause
for deadly vice away to flye,
New being trap'd in the same clauſe
With Telding voice doth error crye.

Verum si male feriat cujusque calumniis fides commodetur, Viros probos aut pios nullibi gentium reperire erit; & sane de *Teldardo* illo retulit, qui eundem in Munere eo excepit, Doctör *Kettle*, vitam tetricam potius nimiumque severam quam intemperantem traduxisse.

* FF. fol. 137. b. I. fol. 185. b. c. Edit. per Tho. Bulkley, Coll. Om. An. MS.

Magister *Alexander Belfyre*, & Magistratu Coll. S. *Johannis*, & *Ædis Christi* Canonicatu ejec-
tus.

Magister *Gulielmus Elye*, novissime dicto in Soda-
litii Divi *Johannis* Præfecturâ subrogatus, mini-
moque temporis intervallo exturbatus deprehen-
ditur.

Magister *Gulielmus Martiall*, Aulae S. *Albani*
Principalis, Magistratu se, paucis post hæc annis,
abdicare coactus est.

Magister *Gulielmus Allyn*, Aulae Beatae *Virginis*
Principalis, de quo supra. Hic *Orielensium* Sodalitio
sponte cessit, tamen Munus ejus ante annum
CICDLXV. vacuum non pronuntiarint Socii.

Georgius Edrycus vulgo *Etheridge*, regius
Linguae Græcae Professor, de quo alibi in hoc Ope-
re plura reperies.

Jacobus Dugdale, Collegii *Universitatis* Magister
(sic Præsidentem Sodalitii vocamus) duobus post hæc
annis per Delegatos prædictos ejectus est, substituto
in ejus locum *Thomâ Key*, seu *Kay*, Rectore de
Credington, in Agro *Wigornensi*; qui quidem
eruditione haud vulgari præditus erat, verum cum
re præsentis deliberabat semper, & ad partes victri-
ces facile transibat. Quam rem *Pitseo* minime inno-
tuissse opinor, aliter enim Virum illum, Reforma-
tis postremo addictissimum, inter Scriptores suos
illustres haudquaquam retulisset, quin Apostasiae
potius notâ (qua in Protestantium sententiam ve-
nientes ubique inurit) deturpasset.

CICDLX.

Enumeratis qui opum & dignitatum amissione
multari maluerint, quam regii Suprematus Jura-
mento obstringi, nonnullos recensebo ad bonam
sefe frugem recipientes, & Authoritatem Regibus à
Deo impertitam agnoscentes. Primus erit Doctor
Gualterus Wryght, Commissarii Academici Officio
creberrime functus, nunc autem in Delegatorum re-
giorum numerum assumptus; quem sane inter Visi-
tatores, ab Episcopo *Wintoniensi* ad Collegium
Magdalenense, regnante *Mariâ*, visitandum nomi-
natos, fuisse constat, atque clementiâ, quâ præ-
ditus erat, insigni reliquorum feritati frânos quo-
dammodo injecisse. Corpore quidem luscus erat,
animo autem quam optime oculatus, summoque
Lites quascunque dijudicandi acumine præditus;
quod Pontificiis, *Mariâ* temporibus, adhaerit
culpâ nequaquam eximendus, veniam tamen egre-
gie dein promeritus, cum statim ab *Elizabethâ* in-
gressu Concionem in *Omnium Sanctorum* Ecclesiâ
Oxonia habuerit, quâ errorem suum aperte fassus,
Cultus fideique *Romana* vanitatem voce quidem
imbelli argumentis vero (ut dicitur) fortissimis pro-
palavit, Ecclesiæ autem *Anglicanae* Liturgiam acer-
rime tutatus est. Proximo inde anno iniquâ valetu-
dine sensim languēbat, & octavo demum postquam
decubuit die è vitâ migravit; dolentibus mirum in
modum Academicis, qui non secus ac publicum pa-
rentem luxere. Proximum sibi locum vindicat (ut
Doctorem *Thomam Whyte*, e Collegio *Novo* aliosque
taceam) *Thomas Neale*, qui Religionem quoque
Reformatam amplexus dicitur; licet simulato id ani-
mo fecisse crediderim, atque Virum propterea Scri-
ptorum suorum Albo intulisse *Pitseum*.

Instituti jam Operis ratio postulat, ut Socios
etiam & Scholares commemorem Suprematui regio
reclamantes, & Sodalitiis proinde vel cedentes ultro

vel, ut par erat, eliminatos. Hos inter primos du-
cent ordines Collegii *Novi* Alumni, quod alterius
cujusque Recusantes (ita sub hæc nuncupari coepe-
runt qui Jus regium agnoscere detrectarent) nume-
ro superent, quorum quidem Catalogum Lectori
non invidemus. Fuere autem, *Gulielmus Knott*,
Juris Civilis Doctor, *Johannes Catagre* LL. B.
Thomas Butler LL. Doctor (illum Episcopi *Wintoni-
ensis* Cancellarius ejecit) *Antonius Fortescue* LL.
B. *Robertus Poyntz* A. M. *Robertus Fenne* LL. B.
qui exilium, vincula, aliaque mala ob Religionem
pontificiam passus est; *Johannes Fenne*, prædicti
frater Grammaticam ad Fanum Burgi S. *Edmundi*,
Collegio pulsus, præmonstravit, atque inde etiam
ejectus *Lovanium* concessit, ibique anno Dom. quass
CICDCXIII. mortem oppetiit: *Johannes Fowler*
A. B. *Lovanium* se contulit, & Typographiam ibi-
dem exercuit. *Johannes Hardy* Civilista, *Johannes*
Noble A. B. & *Thomas Darrell*, per Episcopi *Wintoni-
ensis* Cancellarium Collegio exturbati. *Richardus*
Whyte A. B. de *Basingstochiâ*, *Duaci* reliquam vi-
tam egit, magnamque eruditionis famam post se
reliquit. *Edoardus Atslow*, M. D. *Lucas Atslow*,
A. M. prædicti frater, è Sodalitio motus quod sa-
cris Ordinibus initiari abnueret. *Johannes Rastall*,
A. M. *Johannes Mordin*, ex Agro *Dorsetensi*, ab
Episcopo *Wintoniensi* Collegium Visitante pulsus,
ad externos trajecit, inque Clerum *Romanum* ascitus
Sacerdos quem Seminarium nuncupamus audiebat,
inque *Angliam* remeavit, *Wintoniâ* vero *Londinum*
contendens ab *Hammono* quodam Leguleio detectus
est, & Secretario *Walsinghamio* traditus, qui ha-
bitâ statim quæstione Virum in Carcerem detrudit,
atque is Proditionis dein ex Lege compertus cum
aliis quatuor ejusdem Religionis ad patibulum
Tybourdense prope *Londinum* morte mulctatur, xii.
Febr. ann. CICDLXXXIII. *Gulielmus Norwode*,
Thomas Shelley, *Johannes Ingram*, & *Johannes*
Bustard, Sodalitio ejiciuntur quod sacris ex Liturgiâ
Anglicanâ celebratis interesse recusarent. *Audoenus*
Lewes Duacum se contulit, inque Academiâ illâ Pro-
fessoris Regii munus obivit. Denique ne omnibus
recensendis immorer, *Gulielmus Pomerell*, S. Theo-
logiæ Baccalaureus, & Capellanorum alter, in *Hi-
berniam* evolavit.

Collegio Divi *Johannis* aut sponte aut coacti cesse-
re *Johannes Bavent*, *Radulphus Windon*, *Leonar-
dus Stopes*, *Henricus Shaw*, Magistri ac Socii, *Gul-
ielmus Wyggs*, & *Jonas Meredith*, Baccalaurei,
itidemque Socii, quos omnes in Clerum pontificium
admissos, cumque aliis quibusdam prehenso Carceri
de *Wishbich*, in agro *Cantabrigiensi*, mancipa-
tos fuisse liquet, tamen quasnam dein pœnas lue-
rint nequeo dicere. *Wyggsium* sane quod attinet,
cruentâ Viri cujusdam pariter incarcerati dextrâ truci-
darum confido, morâ de re divinâ lite, alienum
enim istum à *Gulielmo* illo *Wyggs*, sacrificulo Ro-
mano, & *Kingstona* prope *Londinum* primo *Octobris*
ann. dom. CICDLXXXVIII. capitali supplicio ob-
lâsam majestatem affecto, fuisse arbitror. Eodem
vero Sodalitio pulsus compareret *Thomas* quidam
Bramston, alias *Brimston*, qui ubi annos aliquot cum
Doctore *Johanne Fecknam*, Abbatum *Westmonaste-
riensium* postremo, degerat, in partes transmarinas
migravit, & circa annum CICDCVIII. animam
exhalavit. De reliquorum Collegio isto ejectorum
nominibus parum constat.

Collegio *Mertonensi*, propter aspernatum quoque
de suprematu regio Juramentum, exturbati occur-
runt *Robertus Dawkes*, *David de la Hyde*, & *Anto-
nius Atkins*, Socii.

E Sodalitio *Omnium Animarum*, (ut alios præmittam) *Thomas Dorman*, & *Thomas Dolman*, Socii, qui ad externos trajicientes Clerum Pontificium ingressi sunt.

Collegio *Corporis Christi* binos tantum eliminatos reperio, *Gulielmum* nempe *Shepery* (de quo in Sodalitii ipsius Notitiâ fufius edifferendum) & *Jacobum Fenne*, *Fennorum* antedictorum fratrem. Is autem propter detrectatum, quod jam sæpe memoravimus, juramentum & à Gradu repellitur, & Sodalitii ejus Scholarium numero ejicitur, unde Collegium *Glocestrense*, earundem sub id partium adjutoribus plenum, adivit, assumptisque in disciplinam junioribus quibusdam, eodem etiam post paulo abscedere coactus est. In Comitatum dein *Somerfetensem*, solum utique natale, commigravit, & calamitatibus haud paucis ob fidem confictatus, ad Patibulum *Tibournense* tanquam Sacerdos quem Seminarium vocant Leges (tametsi talem fuisse indiciiis pene nullis deprehensum fertur) poenas capitales expendit *Februarii XII.* anno Domino *CICDLXXXIV.*

Sodalitio *Magdalenensi* tum anno isto tum proxime sequentibus exturbati sunt bene multi, quorum nomina tacitus in præsens omittam, dicendus tamen Magister *Johannes Wryght*, Socius, cui in Reipublicæ *Anglicanæ* administrationem imprudenter admodum post hæc investo * mandarunt Præfes ac Socii, ne *Mensis unius spatium publice ad populum Oxoniensem vel privatim in Collegio absque vi, dolo & furo, sententiam & judicium (num exponeret de Sacrificio Missæ & de primatu Elizabethæ Regina, &c.* Cæterum cum morem ille haudquaquam gereret Munere suo aut, Collegio permittente, ultro cessit, aut invitus ejiciebatur.

Collegio *Lincolniensi* pulsi sunt complures, verum inferioris notæ cum fuerint locum in Historiâ nostrâ nequaquam merentur.

Collegio etiam Sacrosanctæ *Trinitatis* vel vi vel sponte valedixerunt Academici haud pauci, quorum de numero fuere *Leonardus Fitzsimons*, *Thomas Scot*, & *Thomas Ford*. Novissime autem dictus Sacerdotibus seminariis aut Jesuitis postmodo accessit, inque *Angliâ* deprehensus ad Patibulum paulo ante dictum Proditoris poenas luebat, *xx.* aut *xxviii.* *Maii* an. Dom. *CICDLXXXII.* His proculdubio addi possent alii perplures Sodalitiis reliquis pulsi, nisi eorum nomina Scriptorum omnium silentio premerentur, & sedulo licet indagantem laterent.

CICDLXI.

Purgatis hunc in modum *Athenis* nostris, doctisque perinde ac indoctis exilio mulctatis, turbante etiam ob nondum finitam Visitationem Republicâ literariâ, mirum non est si de splendore pristino multum perdiderit Academia. Quod quidem ambigi nullo modo potest, cum Exercitia perpauci in Scholis per hæc tempora obierint, atque anno superiori in Theologiam nemo, unus vero in Jure Civili, in Medicinâ denique tres, & in Artibus haud plures quam octo Inceperint, hoc autem anno ne unus aliquis Theologus, Medicus, aut Jurisperitus in Comitibus steterit. Porro ad eam jam inopiam redacti fuerant Togatorum quam plurimi,

ut impetratâ eam in rem Commissarii b licentiâ stipem ostiatim emendicârint, honestiori illâ, quâ sublevari olim consueverant, Cœnobiorum Benevolentia destituti. Cum ergo his angustiis premerentur Artes, minimè mirum tot à nobis descivisse: non Academiam tantum sed *Angliâ* insuper relictâ. Animos quidem plurimorum sollicitos habuit mutata toties intra decennii spatium religio: & cum fluctuarent omnia, futuris inhiare, quam præsentibus acquiescere consultius esse duxerant. Interim fanaticus reformatum nonnullorum æstus, (qui gradus & eorundem insignia, literas humaniores, patrum antiquorum scripta, Ecclesiasticos ritus, & priscae pietatis ceremonias, capitali prosequerantur odio (si calculos rectè conferamus, merito inter præcipuas numerabitur causas tantæ obstinationis quæ in juventutis Academicæ animis hac tempestate versabatur.

Annus insuper iste hoc habet memorabile, quod Academiam Privilegiis quodammodo orbatam, & injuriis proinde suis obnoxiam credentes Oppidani (& revera valetudine diuturnâ laborârat, necdum vires collegerat Universitas, Magistratibus nostris in stabiliendis Collegii cujusque Censu ac Juribus, & Indultis de mortuâ manu impetrandis unice occupatis) jura ejus quæcunque labefactanda facile sperabant, immo impotenter adeo se gesserunt, ac si ditionem Academiam, tanquam veram Dominatus pontificii propaginem, rescandam brevi expectarent. Siquidem contra Magistratus nostros, Curiam quam *Letam* vocamus in Prætorio habituros, insurrexerunt *Thomas Ryley* & *Johannes Hartley*, Ballivi urbani, qui juratos duodecim Civium de numero ad testimonium dicendum citare, sive impanellare pro officii ratione, requisiti, id detrectabant eamque ob rem ad Commissarium accersiti, pertinaciter admodum quod fecissent defendebant. Decimo itaque *Novemb.* hujus anni, in solenni Regentium & non Regentium Convocatione, commercio cum Scholaribus & Privilegiatis cærentur, quam prænam integro Mense subibant, decimo enim *Decemb.* criminis sui gratiam ad meliorem mentem redeuntes deprecati, Universitati d conciliantur.

CICDLXII.

Sciendum quod anno superiori turbulentus *Romanensium* animus patere occcepit, dum illi à Legati pontificii in *Angliam* adventu, (qui quidem sermone tum frequenti percubuit) spiritus novos colligerent, & à Concilio *Tridentino*, in quo mali quippiam procudendum contra Reginam *Elizabetham* iri existimabant, ad spem majorem erigerentur; quod sane hoc anno è seditione quadam inter *Mertonenses* coortâ magis innotuit, unde magni aliquid agitari credebant prudentes plerique, siquidem ubi juxta initium *Januarii* novissime præterlapsi Munus ultro deposuerat Doctor *Jacobus Gervase*, Collegii Custos, quinque Viroi nomina (quorum etiam duo vel tres è Sodalitio nunquam fuerant) Archiepiscopo transmiserunt Socii, qui tamen tres tantum antiquitus & secundum statuta eosq; potissimum ibidem nutritos offerre solebât, è quibus unus aliquis in demortui vel Resignantis locum sufficiens esset. Aggre ferens Archiepiscopus insolens hoc factum rejectis omnibus *Jo.* quendam *Manne*, Collegii olim *Novi* Socium delegit, & in Custodem nominavit, atque illo moras trahente, nec *Oxoniam* ante exitum *Martii* hujus anni perveniente,

* Reg. Coll. Magd. ut supra fol. 29. a. b Reg. GG, fol. 262. a. & alibi. * Reg. I. fol. 198. a. d Ibid. fol. 199. a.

sodalitii Præfectura penes *M^{rum} Gul. Hawle*, (inter Socios enim superiores, quos nuncupamus, is erat) resedit. Hunc animo in Pontificios propensiori fuisse jampridem crediderant *Oxonienſes*, quam rem ipse nunc aperte nimis testabatur, revocatis Religionis *Romanæ* ritibus quibusdam. Siquidem pro virili laborabat, ut Hymnos aliquos à Vigilia *Omnium Sanctorum* usque ad Beatæ *Virginis* Purificationem, in Festorum Vigiliis ac Vesperis, focum publicum in Refectorio circumeuntes canerent, quorum in locum Psalmos *Davidicos*, hodierno etiam die usurpatos, substituerat prædictus *Gervassius*. Cum vero Munus suum obiret, cui præcinere incubuit, Magister *Jacobus Leech*, Juniorum Sociorum alter, prodiit confestim *Hawlus*, librum Viri de manibus eripere, flammisque tradere præ se ferens; his insuper additis sese ad Tibiam ejus haud ultra saltaturos. Hoc autem, aliisque consimilibus in *Romanistarum* gratiam gestis, factum est ut apud *Mertonenses* animis aucti Pontificii rebus novis studerent, contraque sentientes injuriis frequentibus laceſſerent, immo tanquam de victis triumpharent; quod tyrones inter potissimum fiebat, præcipiti ut sit ardore in sententiam quamcunque facillime pertractos.

Cæterum *Oxoniam* denique perrexit antedictus *Mannius*, proximoque die (is in xxx. Martii incidit) cum Doctore *Babington*, Vicecancellario, Doctore *Whyte*, Novi Collegii Custode, aliisque quibusdam, ad *Mertonenses* accessit, Sociisque obviam extra Portam factis, literas Archiepiscopales tradidit, super electione suâ in Custodem conscriptas. Hæferunt quidem Socii, remque ipsam in secundum Aprilis diem differendam pronuntiarunt, atque tum denuo rediit, circa horam ix. matutinam, *Mannius*, à retropariter dictis ac *Henrico Norrys* de *Wytham* prope *Oxon.* Armigero, & *Antonio Forſter* de *Cumnorâ*, Generoso, deductus; obseratam vero communi Sociorum omnium consensu portam inveniens cum Magistro *Johanne Broke*, Seniorum altero, ad se accersito, de recludendâ eadem egit, hominemque eo tandem pertraxit ut voti compotem fecerit, quod an ex metu & ignaviâ, an vero ex Juris Archiepiscopalis conscientia fecerit Lectori permittendum. Eam vero ob rem excanduisse ferunt integrum Sodalitium, *Hawlus* autem intromisso Custodi colaphum impigisse memoratur; quæ cum Archiepiscopo essent nuntiata, Socios omnes per literas monuit ut vicesimo sexto sequentis Maii, atque inde de die in diem, præſentes sese in Ecclesiâ suâ fisterent, vel ab ipso vel ab Vicario ejus Generali Visitandos. Tempore itaque præſtituto de rebus tum iis, tum aliis Collegium tangentibus quæſtio habetur; atque confirmato per Vicarium quem dixi *Mannio* Sodalitio ejicitur *Hawlus*, reliqui autem earundem partium sectatores verbis castigantur, quiq; à re *Romanâ* abhorrent collaudantur, ac spe novâ implentur.

Quod *Hawlum* vero attinet, Medicus quidem, pro seculi ingenio, insignis habebatur, qui ad Collegium inde *Universitatis* migravit, & circa medium sequentis *Decembris* dolore animi interiit; dispersis vel antea vel haud ita multo post quotquot cum illo consilia socialissent, quorum de numero *Rogerus Gifford* procellas eas visitatrices experiri nolens Sodalitio sponte cessit. *Johannes Potts* & *Ambrosius Appleby*, *Mannio* invisi, anno sequenti sub prætextu quod perjurii tenerentur, ab eo sunt exturbati, quorum primò dictus *Lovanium* post paulo & ad loca alia transmarina se contulit, comitante discipulo suo quodam, *Arthur*o *Faunt* appellato, qui in So-

cietatem *Jesu* receptus eandem denique eruditione suâ ornavit. De *Broke*, quem fidem supra fefelliſſe diximus, proditum est, interposito quasi biennio, propter fraudatum dum in Dispensatoris (Bursarium nuncupant Academici) munere versaretur Collegium, exterminatum fuisse. Postremo, ad *Mannium* quod spectat, honore postmodo auctior emerſit, in Decanum *Gloceſtrenſem* ab *Elizabethâ* Regina creatus, & legatione ad Regem *Hispanum* (qui *Goosmannium* quendam, *Toleti* Decanum, Oratorem huc postea amandârat) missus, de quibus per jocos Regina dixerat, se fratri *Hispaniarum* Regi dignas respondisse vices; is siquidem *Goosmannum* (id Anſerem hominem apud nos sonat) huc direxit, hinc vero illuc abiit *Mannius* (id est homo) si minus nomine, re tamen Anſer. Hactenus vero de seditionis pontificiæ seminibus apud *Mertonenses* sparsis, & Magistratum gerentium industriâ feliciter præſocatis, dictum est; qualia & in aliis passim Collegiis jacta fuisse dubium non est, tametsi parvo temporis intervallo penitus exaruerint.

CICDLXIII.

Hoc anno funesta *Oxonia* lues grassabatur, & Academicos quotquot supererant dissipavit, sicut in ipsam Universitatis perniciem exaruisse videretur, quam utique in reformandâ pridem Religione maximâ Alumnorum parte spoliata prædiximus. Re vera Secula antiqua si respicias exinanitam quodammodo agnosces, unde infrequenter admodum præstabantur exercitia, & perpauci eorum qui rei divinæ inservirent eruditione vel modicâ pollebant, quod è Serenissimæ *Elizabethæ* edicto, quo Sacerdotes nonnulli scripturæ Capita & Homilias secum haud semel evolvere jubentur priusquam ad populum perlegerent, abunde liquet. Neque desunt alia affectæ rei literariæ indicia, quæ tamen impræſentiarum haudquaquam recensebo. De Lingua vero Latinâ non omittendum, egregiam comparuisse ejusdem imperitiâ, ac proinde statutum à Regina fuisse ut sacra nobiscum Idiomate illo celebrarentur, unde scilicet in usum iri revocandum sperabat. Concionatores quidem tam paucos numeravimus ut præter Magistrum *Thomam Sampson* Adis *Christi* Decanum, & Doctorem *Laurentium Humphrey*, Collegii *Magdalenensis* Præsidem, ne unum reperiim; quibus nonnulli tertium quendam (*Andream* forte *Kingsmill*) Artium Baccalaureum, è Collegio *Omnium Animarum*, addunt. Viri autem præſati prædicandi vices diebus dominicis obibant, cumque ad *Catharos* ipsi declinarant, Academicorum animos *Calvinisticis* opinionibus, nec facile deinceps eluendis, infecerunt; discedente autem *Sampsono*, & *Humphredo* frequenter absente, Conciones fuitiles plane & ineptas habitas ad Academicos fuisse testatissimum vel ex unicâ historiâ fiet: siquidem cum paucis post hæc annis die quodam dominico haudquaquam compareret qui munere illo fungeretur, Ecclesiam *B. Mariæ* adiit *Richardus Taverner*, de *Wood Eaton*, Armiger, Vicecomes *Oxonienſis*, gladioque cinctus, & catenulam auream de collo gestans, suggestum conscendit, atque Academicos hoc exordio salutavit.

Arriving at the Mount of S. Maries in the stony stage where I now stand, I have brought you some fine biskets, baked in the Oven of charitie, carefully conserved for the

the chickens of the Church, the sparrows of the spirit and the sweet swallows of salvation, &c.

Quæ latine sic se habent:

» Monti *S. Mariae* admotus, faxeo suggesto quo in-
» sisto, elegantes attuli placentas, fervido charitatis fur-
» no coctas, cautè conservatas, pro Ecclesiæ pullulis,
» Spiritus passeribus, suavibusque salvationis hiru-
» dinibus, &c. Minime opus est monere Pulpitum
olim Ecclesiæ Academicæ, è lapide constructum:
quin & eo seculo, paranomasiis vocibusque tinnulis
mirum in modum vulgus hominum sibi placuisse. Vir
autem ille sic perorabat; quem è Collegio *Cardinalitio*
fuisse, inque Artibus Incepisse, sacrisque; Diaconatus
Ordinibus initiatum scribam seu Clericum signetti
(sigillum ita regium privatum nuncupamus) sub
Henrico VIII. & Edoardo VI. emeruisse constat, velut
è libro hujus Operis secundo perdiscas. Doctrinâ
quidem, quod tamen haud temere credideris, non
vulgari præditus perhibetur; atqui Religionem non
modo pontificiam odio habuit, sed adversus legiti-
mos Ecclesiæ nostræ ritus, innocuasque ceremonias,
animum gessit infensissimum. Ad *Athenas* autem
nostras revertor, quas Concionatores perraros, sal-
tem insigniter doctos, numerasse vel exinde patet,
quod & in Collegio *Mertonensi*, illâ olim ex parte
florentissimo, ne unus jam deprehenderetur, unde
factum est ut absoluto posthæc biennio *Edmundum*
quendam *Bunny*, Artium Magistrum, propter de-
fectum Theologorum, in suorum numerum cooptra-
rit; quem profeminandi dein verbi facultate claruisse,
sacrumque suggestum conscendisse toties ferunt, ut
nonnullis *Dysenteria Theologica* laborare dicere-
tur.

CICDLXIV.

Disciplinæ sub hæc Academicæ, quæ annos nempe
complures defloruerat & ad interitum jam vergebat,
prospiciendum arbitrabantur Togati, & dispensatio-
num imprimis ac Gratiarum, aut indignis, aut sub
formâ saltem indecorâ, indulgeri solitarum, ageba-
tur cura; Leges autem saluberrimæ de gradibus
(maxime vero in Theologiâ, Jure ac Medicinâ)
conferendis procudebantur. Procuratoribus insuper
a demandatum est Viros è facultate quavis idoneos
nominare, qui de Prælectionibus aliisque, prout bo-
narum Artium interesse videretur, exercitiis Statuta
conderent; de quibus proditum non invenio quid hac
in re præstiterint, exercitia tamen aliqua, propter
Superstitionem, aut vanitatem Sophisticam antiquasse
suspicio. De Academicorum dein quoad vestitum
luxu cautum b invenio, lege latâ nequis Præses
aut Alumnus Graduatæ vel Scholaris, munere ali-
quo, stipendio annuo, aut Beneficio Ecclesiastico
in Collegio Aulæ fructus, Indulsiō amplius quam
simpliciter ad Collum Carposve rugato uteretur,
neve Rugæ illæ pollicem dimidium in latitudinem
excederent, aurumve aut argentum aut serici denique
quippiam intertextum haberent.

Ordinatum porro ne antedictorum aliquis Collare
indueret ultra pollicem alterum replicatum; neve
Caligam gereret nisi simplici panno sublutam, ti-
biisque æqualem, ex virgâ tantum unâ & mensurâ
sesquipedali confectam, nec fibulis aut insitâ, maxi-
me vero sericâ, ornatam. Denique statutum simul

nequis eorum Diploida Cæruleam, albam aut fla-
vam indueret, &c. constitutis etiam pœnis quæ se-
cus facientibus irrogarentur. De Albo vel matricula
insuper, cui Scholarium ac Privilegiatorum nomina
prout fieri olim consueverat inscriberentur, c com-
parando, deque pecuniâ illo nomine solvendâ, or-
dinatum; quod scilicet turbante in reformandâ reli-
gione Academiâ deperditæ essent veteres nostræ
Matriculæ. Deinde autem in revocandis, emendan-
dis, & explanandis Statutis d laboratum est, &
ne hisce diutius immorer, tam sedulo nobis evigila-
bat Cancellarii nostri industria, ut nil plane prætermi-
teretur quod ad refovendam instaurandamque Uni-
versitatem quicquam conferret.

CICDLXVI.

Renitescere, ut diximus, sub hæc cœpit celeberrima
Britannici orbis Academia, licet, ob causas re-
tro memoratas Viris eruditione claris haud adeo
abundaret; eandem vero ulterius adhuc recreavit
novoque donavit splendore Serenissimæ *Elizabethæ*
adventus, in hunc annum propter nuperam Pestem
rejectus. *Cantabrigiam* illa jam ante biennium invi-
ferat, Ludisque ibi Scenicis tam focco quam Co-
thurno accommodatis excepta e fuerat; quo tem-
pore & *Athenas* nostras perlustrare constituens, pro-
hibitam quam avidè expetebat voluptatem ægre tu-
lit.

Hoc autem anno, vicesimoque nono *Augusti* (is
in diem Jovis incidit) Marchionem *Northamptonen-
sem*, Comitem *Leycestrensem*, (Cancellarius tum ille
Academicus erat) Dominum *Strange*, Dominum
Sheffield, ac Dominum *Paget*, Barones, Secretarium
Cecyll, & *Nicolaum Throgmorton*, Militem, cum aliis
quibusdam, quos ipsa post biduum subsequi decre-
verat, præmisit Regina, quonam apparatu quan-
taque festivitate recipienda esset exploraturos. Opti-
matibus vero tam illustribus obviam, ut par erat,
equis insidentes processere Doctor *Kennallus*, Vice-
cancellarius, reliquique Sodalitiorum præfecti; To-
gatis inferioribus pro Graduum & dignitatis ratione
in amplissimo illo *Ædis Christi* Quadrangulo collo-
catis, atque Hospites Patricios expectantibus. Cæ-
terum dum *Oxoniam* ingrederentur illi tanta imbrium
copia (quæ & adventantes fuerat comitata) decidit,
ut interturbata quam cogitabant Academici solenni-
tate, *Kemalli* *Ædis* confestim intrârunt; ubi Comi-
tem præfatum Magister *Thomas Potts*, ex *Æde
Christi*, Secretarium vero Magister *Robertus Benson*,
Orationibus, ut fit, aliquamdiu detinebant. Cum
Pottis illo sermones dein fertur consensisse *Cecyllus*,
& rationem efflagitasse, cur de Monarchiâ scripse-
rit *Aristoteles*, cujus tamen (ut ipse aiebat) seculo
id genus Regiminis omnibus ferè Græcis penitus dis-
plicuit? idem vero de Privilegiis postea nostris disse-
ruisse perhibetur. His autem peractis laute admo-
dum cum Vicecancellario prandebant: Proceres, &
Baccalaureos ex *Æde Christi* tres, ad id post paulo
præstandum accersitos, Quæstionem hanc à Secre-
tario propositam eventilantes collaudabant:

*An divitiæ plus conferant ad doctrinam assequen-
dam quam Paupertas?*

Circa horam denique tertiam aut quartam pome-
ridianam *Woodstockiam* remeabant Optimates, vultu
ac verbis testati magnam se à brevissimâ istâ Litera-
torum consuetudine voluptatem percepisse.

^a I. fol. 207. b. ^b In KK. fol. 5. a. ^c Ibid. in KK. fol. 6. a. ^d Ibid. fol. 11. a. ^e Vide in lib. cui tit. est, Regina li-
terata sive de adventu Elizabethæ Reginæ Angliæ an Acad. Cantabr. edit. Lond. 1568.

Tricesimo primo *Augusti*, (dies ille Saturnierat) ad Scholas ante meridiem contendebant *Huntingdonensis* & *Leycestrensis*, Comites, cum aliis haud vulgaris notæ viris, ac Doctorem *Laur. Humphrey* magnā cum sui laude prælegentem audiebant, Disputationibus vero solennibus postmodo interfuere. Appetente nocte ipsa demum accessit *Elizabetha*, cui prope *Wolvercotam*, in extremis nimirum Academicæ Ditionis limitibus, obvii fiebant Comes *Leycestrensis* quatuorque Doctores (*Kennallus* nempe Vicecancellarius, *Laur. Humphredus*, *Tho. Godwynus*, & *Tho. Whytus*) purpurā reliquisque Gradus insignibus vestiti; cum octo porro Artium Magistris, Collegiorum & Aularum Præfectis. Postquam observantiæ, ut oportebat, erga Reginam indiciis inter se certarant omnes, Bedellorum trium superiorum baculos eidem, de more, tradidit Cancellarius, quos ubi acceperat denuo ille Bedellisque reddiderat, solenni *Elizabetham* oratione excepit Magister *Rogerus Marbeck*, nuperus *Orielsenium* præpositus at nunc *Ædis Christi* Canonicus, cujus ita se habuit initium; *Multa sunt Divinæ erga nos bonitatis testimonia*, &c. Illa vero finitā, Oratorem ipsum ejusmodi verbis alloquitur Regina; *Multa de te prius audivimus, nunc autem qualis revera sis intelligimus*, de quo addidit Legatus *Hispanus* (*Gosmannus* seu *Gosmannus Toleti* Decanus nuncupatus) quod non pauca multis sed multa paucis complexus est. Mox autem inde *Marbeckio* juxta reliquisque Doctores ac Magistris dextram porrexit, eandemque deosculandi honorem impertivit *Elizabetha*, *Humphredum* vero ad se accedentem his verbis compellabat: *Dominice Doctor, laxa hac vestis te quam optime decet; unde miror quid rei sis, quod dogmate adeo arctari placeat; sed criminari nunc temporis nolo*. sic utique propter scrupulosam nimis, quod *Catharis* familiare, in levioris momenti rebus ad Cultum divinum spectantibus conscientiam, objurgandum blande Virum existimabat; cui tamen honorem quem prædiximus haudquaquam denegabat.

Iter dein repetebat cum illustri comitatu Regina, deducens eandem Academicis, ac Baculos præferentibus, qui equis etiam vehebantur, Bedellis; ad primum vero ab Urbe lapidem cum *Aldermannis* & *Burgensibus*, numerum decimum tertium complentibus, obviam factus *Thomas Willyams*, Prætor, Magistratus sui Gestamen, *Elizabetha*, non sine consuetis Obsequii indiciis, tradidit, eoque recepto Oratiunculam Linguā vernaculā habuit, quā finitā totius Municipii nomine Poculum argenteum decem libris æstimatum (in quo autem duplici laminā illinendo ad quadraginta veteris, uti loquimur, Auri pinas erogant cives) Regine obtulit.

Portam aliquanto post, circa horam nempe quintam aut sextam, Borealem, *Bocardo* dictam, ingressi sunt omnes; atque *Robertus Deale*, e Collegio *Novo*, Hospitem nobis tam illustrem Oratione solenni gratulabatur, collocatis ad utrumque Flateæ borealis latus Academicis usque *Quadrivium* vulgo *Quaterbois* pertinentibus, dumque *Elizabetha* Effredo splendido vesta præteriret in genua prolapsis & *Vivat Regina* comprecantibus, quibus vultu regio & tamen jucundo respondit sæpius illa *gratias ago, gratias ago*.

Juxta *Quadrivium* prædictum lætitiā Academicam oratione Græcā (quæ quidem horæ quadrantem durabat) testabatur Magister *Lawrence*, regius Idiomatis ejus Professor, quem abunde collaudavit *Elizabetha*, Orationibus quas unquam perceperat

græcis anteponendam illam asseverans; atque hanc porro animi sui sententiam eodem Idiomate proferebat, interpellatam licet ob doctissimæ multitudinis reverentiam affirmans, & ulteriorem cum Viro sermonem in *Ædibus* suis pollicita. Ad *Ædem* vero *Christi*, viam utrinque ornantibus Magistris ac Baccalaureis, petrexit, eamque ad Refectorii publici Ostium interius Oratione latinā excepit Magister *Kingsmyll*, Orator Academicus, cui gratias benigne habuit, materiā humiliori (incredibilis adeo erat celsissimæ Virginis modestia) depressum asserens. Posthæc ejusdem *Ædis* Ecclesiā intravit, Conopæo superius tecta, quod à Doctores quatuor, (*Humphredo* nempe, *Kennallo*, *Whyto*, & *Rich. Barbero*) gestabatur, pulcherrimis interim Studentium, utrinque positorum, & vestes Dalmaticas indutorum, ordinibus *Vivat Regina* succelamantibus. Ad dextrum chori latus instructum, velut oportebat, erat Subsellium plane augustum, in quo scilicet precibus, ob felicem ejus ad Universitatem adventum à Doctore *Godwyn* celebratis, intendebat, quibus interponebatur Hymnus quem *Te deum* appellamus, & voce humanā & Buccinis quas *Cornets* nuncupant canebatur. His autem omnibus illum in modum peractis, ad *Ædes* sibi in diversorium assignatas per Hortum Doctoris *Westphaling* proficiscabatur. An addam vero Portæ Collegii amplissimæ, Refectorii etiam Ostio, quædam græce & latine conscripta, maxime autem ad Portam antedictam comparuisse Schedam prælongam carminibus, à Doctore *Johanne Piers* conscriptis, refertam; atque alia insuper contextuisse *Calthillum*, dictæ *Ædis* Canonicum; quæ sic se partim habent:

*Inclita faminei Virgo qua gloria sexus
Et generis decus & Gentis Regina Britanna,
Grata venis nobis, perfectæque Gaudia portas,
Imperfecta tui subiens monumenta Parentis.*

Primo *Sept.* die (Dominicus is erat) Conciones Anglicanas in præfati Collegii vel *Ædis* Ecclesiæ obibant Doctor *Gulielmus Overton*, & Magister *Thomas Harrys* (hic ad Collegium *Novum* spectabat) quas ut melius perciperet Regina, Sellam habuit sublimiorem e regione suggesti erectam. Cæterum illa Concioni matutina haudquaquam interfuit, dum in Camerā vero privatā ageret adductus est maximæ spei puer, *Petrus Carew* dictus (quem, ut id obiter adnotem, pro Doctoris *Carew*, nuperi *Ædis* illius Decani, filio habuerim) qui animum regium oratiunculā latinā & versiculis græcis egregie demulcebat, siquidem *Cecyllum* Secretarium illico accersi jussit, puerumque blandis verbis compellans ut eadem coram Secretario repeteret hortabatur, quod quidem non absque jucundo quodam adstantium stupore præstitisse fertur. Age, inquit Regina, repetas; quanquam verear ne ita egregie perorare possis, quemadmodum cum primo recitares. At vero his omisiss, eadem nocte agebatur Comœdia latina titulo *Marcus Geminus*, Scenā splendidissimā (ne apparatus omnem theatralem referam) in *Ædis Christi* Refectorio constructā, cereisque multā arte ornatis incinctā; spectaculis autem iis præter ipsam *Elizabetham*, magnamque Procerum & Generosorum multitudinem, interfuit Legatus *Hispanus*, qui tantā voluptate perfusus memoratur, ut vel Regine delicias intempestivis cujusque rei laudibus interturbaret cui, *da veniam* inquit Regina, *nolim voluptatem quam audiendo ea quæ geruntur perciperem, earundem*

earundem praconis mihi perire: tandem vero hoc testimonium perhibebat Legatus, multa vidi, sed haec sunt admiranda, & sic referam ubi in patriam venero.

Proximo die Scholas tempore matutino adibat cum Optimatibus haud paucis Legatus mox ante dictus, Praelectiones nimirum tum Publicas tum ordinarias, quas vocamus, audire gestiens; quamdiu enim *Oxonie* commorata est Regina, gymnasmata omnia literaria, tanquam in pleno Terminis, celebrabantur. Moras autem diutissimas in scholâ Theologicâ, praegente nimirum *Humphredo*, jam saepe dicto, trahebant Proceres; quem propter eruditionem conspicuam laudibus innumeris cumulabant. Deinceps vero ad Collegium *Novum* contendebant illi, atque nominatim Comes *Leycestrensis*, & *Cecyllus* Secretarius, quos binis Orationibus exceperunt *Georg. Coriat*, & *Gul. Reginaldus* vulgo *Raynolds*, Artium Baccal.; quorum primus & commendationem ingenii haud levem, & nummum aureum reportavit. Disputationibus in Aedis Christi Refectorio, à meridie habendis interesse statuit Regina, verum quo minus id commode fieret prohibebat Scena, quæ cum apparatu theatri spatium haud exiguum occupabat; quapropter in Aedibus suis se continens à Magistro *Thomâ Neale* Libris binis donata est; quorum alter Prophetas omnes è Lingua Hebraicâ (cujus utique Professor is Regius erat) transufos complectebatur, alter vero Collegiorum *Oxonensium* effigies, cum Carminibus latinis cuique subscriptis, continebat. Adventante nocte agebatur in Refectorio saepe dicto Comœdia anglicana, cui titulus *Palamon & Arcyte*, auctore Mag. *Rich. Edwards*, ad Capellam regiam tunc temporis pertinente; atqui vixdum exhiberi cœpta erant spectacula, cum ex confluentis multitudinis pondere Pegmata quædam collaberentur, unde, viris quinque graviter læsis ac vulneratis, tres tantum interfecti sunt, *Walkerus* nempe Togatus ex Aula Beatæ Mariæ, *Penneius* quidam Cerevisarius, & *Johannes Gilbert*, Collegii *Corporis Christi* Coquus. Id infortunii sollicitam quam maxime Reginam habuit, quæ missis illico cum Vicecancellario Chirurgis suis, ut contusorum saluti diligentissime prospicerent mandavit, atqui animum à ludicris avocatum ita deinceps oblectatum ferunt, ut risum vel nolenti excuserit fabula, & Poeta gratiis regiis amplissime fuerit ornatus.

Tertio Septembris die, qui Martis erat, ad Beatæ Virginis, post meridiem, cum Proceribus suis, pedes incescit *Elizabetha*, Disputationibus in Philosophiâ Naturali & Morali ab horâ secundâ ad sextam usque habitis interfutura; quò etiam tempore Valvis & Parietibus affigebantur Carmina Latina, Græca, & Hebræa, cum Tabulâ quadam topographicâ, prædicti *Neli* operâ exaratâ, maximamque *Oxonie* partem, maxime autem Collegia & Aulas (quorum cuilibet subnexi erant versiculi aliqui) exhibente: quod idem & biduo deinceps fiebat. Super materiâ morali Respondebat Magister *Edmundus Campion*, Moderatoris vicibus Magistro *Johanni Belly*, Opponentis vero, (ut tres alios taceam) Magistro *Richardo Bristow* demandatis; cum autem oratiunculam habens, primo dictus his verbis uteretur, *Deus servet Majestatem tuam, te qua hæc facis, te qui hæc mones*, subrisisse fertur Regina, Comitum *Leycestrensem* hunc in modum allocuta, atque adeo te domine laudum omnium participem esse oportet. In re vero Morali Respondebat Magister *Johannes Wolley* è Collegio *Mertonensi*, moderante Magistro *Thomâ Cooper*, *Magdalenensi*, qui laudes tum haud exiguas

meruisse dicebatur, Opponentis autem, ante reliquos (quatuor enim fuisse liquet) munia obibat Magister *Jacobus Leech*, *Mertonensis*, quem ob eruditionis merita collaudasse ibidem perhibetur *Elizabetha*. Speciatim cum epiphonemate hoc, quæ in thesi sua prius affirmasset, confirmata asserens, hæc omnia vitâ & si opus est morte comprobabo: Regina temperare sibi non potuit, quin *Euge & bellè* exclamaret.

Die proximo ad Collegium *Mertonense* perrexerunt Proceres, nec non (qui ibi hospitabatur) Legatus *Hispanus*, & super Quæstionum physicarum primâ, ac secundâ moralium (pridie scilicet ad Divæ Mariæ minime eventitatis) disceptantibus intendebant; mutatis tantum qui Respondentium partes tuerentur. A meridie ad Ecclesiam jam saepe dictam petrexit Regina, ex Disputationibus in Jure Civili quatuor horas continuatis voluptatem haud modicam perceptura; quippe cum prolixis nimium Doctoris *Tho. Whyte*, è *Novo* Collegio, (Opponentis hic personam sustinebat; Respondente Doctore *Guilielmo Ambrey*, è Collegio nuper *Omnium Animarum*) argumentis modum imponderet *Kennallus*, his verbis interposuit *Elizabetha*; pergat quæso Domine Moderator. Illo die ad Aedem Christi prandebat Regina, Dynastis omnibus apud *Magdalenenses* laute habitis; ubi postmodo, jubente Secretario, in ejusmodi Thesin perorabant Baccalaurei tres; Causidico, Medico, an vero Rhetori obtingerent bona paterina, si jus primogenituræ prætermittendum esset. Eadem nocte, reliquâ præfatæ Comœdiæ parte (agi enim heri non poterat, propter tardioris suæ Majestatis à Beatâ Virgine reditum) animum regium pascebant Academici; quem quidem jucunditate mirâ replevisse memorantur; adeo ut vocatum ad se Ludi scriptorem, interpositis quoque præmiorum promissis, abunde collaudârit, immo familiari supra quam credi potest sermone compellârit. Imo dramaticis Personas, ipsa sigillatim percurrere, & illustrare dignata est. *Palamonem* ita amorem finxisse dixit, ut veras conciperet flammæ, & serio amaret. *Arcytam* viri fortis spirantem esse imaginem, qui Venerem armatam fronte gereret; animosque non alliceret, sed expugnaret. Trecatium nequam hominem, technis fuisse fraudibusque instructissimum. *Perithoum*, ita furiosum agere; ut satis constaret ipsum magis sapere, quam qui sibi viderentur præ aliis sobrii. *Thesum* venationem tam acrem instituere, ut metuendum ne qui in fenestris confertim stabant pueri, se præcipites in terram darent, ut canes sequerentur. *Emiliam* simplicitatis intemeratæ virginem: quæ licet blande caneret, atque sola in horto decerperet flores, indefloratum tueretur castitatis decus. Is autem qui personam hanc sustinuit (quem puto *Carew* supra dictum fuisse) adeo impensè Reginæ placuit, ut octo aureos in præmium retulerit.

Drama hoc Academico etiam palato gratum adeo fuit, ut *Damonis Pythique* fabulæ, quæ tunc in theatris dominabatur, antefendum duxerint communi suffragio studiosi.

Die Jovis, qui in Septembris quintum incidit, Disputationes post prandium ad Beatæ Virginis habebantur, sumptis è re Medicâ quæstionibus; Respondebat autem Doctor *Thomas Francys*, Moderatoris munia obeunte Doctore *Masters*, atque tribus tantum (Academicis enim septem demandatæ erant vices illæ) propter temporis angustias opponentibus. Disceptatæ postmodo sunt quæstiones etiam Theologicæ, Respondentis Doctore *Humphredo*, Moderantis vero clarissimo *Juello*, Episcopo *Sarisburyensi*

risburienſis, personam ſuſtinente, atqui horum quoque Opponentium non plures quinque (licet ſeptem eſſent aſſignati) partes ſuas agebant, tempore nitirum ſentum, uti prius, præterlapſo. His ergo non ſine magnâ omnium voluptate, ac Togatorum commendatione peractis, conſurrexit *Elizabetha*, & oratione, ſi foeminam ſimul reſpicias & ſeculum, egregiâ, ſi Reginam vero proſus admirandâ, finem Comitiiſ (neque enim quicquam deſuit quod ad eorum celebritatem conduceret) fecit, immo ſudores Academicos affatim compenſavit. ſiquidem, ne contra pudorem muliebrem peccare videretur, Legatum *Hiſpanum*, Comitem *Leyceſtrenſem*, ac deinde *Cecilium* obſecrata ut eorum aliquis illo munere ſungeretur, ad Academicos poſtmodo converſa, ſtupentibus quotquot aderant in hæc verba peroravit:

Qui male agit oſit lucem: & ego quidem quia nihil aliud niſi malè agere poſſum, idcirco odi lucem, ideſt conſpectum veſtrum. Atque ſanè me magna tenet dubitatio, dum ſingula conſidero qua hic aguntur, laudemne an vituperem, taceamne, an eloquar: Si eloquar, patefaciam vobis quàm ſim literarum rudis: tacere autem nolo, ne deſectus videatur eſſe contemptus. Et quia tempus breve eſt quod habeo ad dicendum, idcirco omnia in paucâ conferam, & orationem meam in duas partes dividam, in laudem & vituperationem. Latus autem ad vos pertinet. Ex quo enim primum Oxoniam veni, multa vidi, multa audivi, probavi omnia. Erant enim & prudenter facta, & eleganter dicta. At ea quibus in Prologis vos ipſi excuſaſtis, neque probare ut Regina poſſum, neque ut Chriſtiana debeo. Caterum quia in exordio ſemper adhibuiſtis cautionem, mihi ſanè illa diſputatio non diſplicuit. Nunc venio ad alteram partem, nempe vituperationem, atque hæc pars mihi propria eſt. Sanè fateor parentes meos diligentiffime curaviſſe, ut in bonis literis rectè inſtituerer, & quidem in multarum linguarum varietate diu verſata fui, quarum aliquam mihi cognitionem aſſumo: quod eſi verè, tamen verecundè dico. Habui quidem multos & doctos Padagogos, qui ut me eruditam redderent, diligenter elaborarunt. Sed Padagogi mei poſuerunt operam in agro ſterili & infæcundo, ita fructus percipere vix poterant aut dignitate mea, aut illorum laboribus, aut veſtra expectatione dignos. Quamobrem eſi omnes vos me abundè laudaſtis, ego tamen quæ mihi conſcia ſum, quàm ſim nulla laude digna facile agnoſco. Sed ſinem imponam orationi meæ barbariſmis plena, ſi prius optavero & voto unum addidero. Votum meum hoc erit, ut me vivente ſitis ſtrentiſſimi, me mortua beatiſſimi.

Statim atque Togatos his verbis exhilarârât Regina, ad Cœnaculâ ſive Aulam ſuam remeare perrexit, cumque Eccleſiæ jam portam egreſſura eſſet, libellum quendam Græcis Carminibus reſertum, à Magiſtro *Ethèridge*, ejus olim Linguae Profeſſore nobiſcum regio, accepit, illuſtria *Henrici VIII.* facinora complectentem. Cumque *Edwards* Comœdiæ modo laudatæ author, *Ethèrigium* Tutoris nomine coram Regina ſalutaret: illa per jocum reſpondit, nequam puerum non ſatis à Præceptore flagris caſtigatum. Abſolutâ dein cenâ in *Ædis Chriſti* Refectorium deducta eſt *Elizabetha*, ubi Tragœdiam exhibebant Academici, *Prognen* appellatam, à Doctore *Jacobo Caſhill* conſcriptam; cui non ſine voluptate aliquâ interfuiſſe fertur, gratiaque poſtea Authori habuiſſe, tameſſi ſpectantium inde animos

juacunditate multo minori quam è Comœdiâ mox ante dictâ perſuſos agnoſcendum.

Sexto *Septembri* die (Veneris is erat) habitus eſt frequens totius Academiæ Senatus, in quo Viri plures proſapia partim illuſtri ac nobili, partim in dignitate conſtituti, Gradu Magiſtrali clariores adhuc ſunt, & Togatorum numero adſcribuntur; atque poſt aliquanto in *Ædis Chriſti* Refectorio juramentum (ab omnibus enim, cujuſcunque conditionis fuerint, exigitur, qui pileo nobiſcum donantur) præſtant de *obſervandis ſtatutis, Libertatibus, Privilegiis, & Conſuetudinibus hujus Univerſitatis*, præſentibus ibidem Cancellario, Pro-Cancellario, Procuratoribus, aliſque Academiæ Præſectis. Poſt deum in *Ædis* modo dictæ Eccleſiâ Concionem latinam habuit Docteur *Johannes Piers*, cui Proceres quidem plerique interſuere, abſente tamen Regina, quod animum, ex heſternâ Tragœdiâ & Diſputationibus nonnihil feſſum, haudum collegerat. Tempore quaſi prandii Chirothecarum paria ſex, tanquam ſummæ obſervantiæ & pietatis pignus exiguum, *Elizabetha*, Academicorum omnium nomine, detulerunt Vicecancellarius & Procuratores; ac honoraria munera deinde Optimatibus, ac Regiæ præſertim famulantibus, habitâ dignitatis cujuſque ratione, pariter obtulere. Hæc lætâ fronte animoque propenſiſſimo nemo non accepit; cum *Æde* vero *Chriſti* excederet, Academiæ mox valediçtura, *Elizabetha*, diſceſſum ejus oratione haud ineleganti proſequatur Magiſter *Tobias Matbew*, quâ oblectatam adeo perhibent mentem auguſtam, ut Virum Scholaris ſui titulo cohoneſtarit. Hinc autem per *Quadri-vium* ad Portam orientalem inceſſum eſt, Cohortem ſplendiſſimam deducenſibus ex *Oxonienſium* numero qui in Urbem fuerant comitati, maximaque Togatorum inferiorum multitudine, in ordinem pulcherrimum redactâ. *Vivat Regina* repetitis, prout ipſa perrexit, vicibus comprecante. Eccleſiæ Beatæ *Mariæ*, & Collegiorum Omnium *Animarum* ac *Uni-verſitatis* parietibus innumera pene aſſigebantur poemata, Togatorum propter abitum hunc regium mœſtitiâ & deſiderium exprimentia. Cum ad pontem prope Collegium *Magdalenenſe* ventum eſſet, certior fecit Reginam D. *Franciſcus Knollys*, Miles, ac Senefchallus urbanus, ditionis ſuæ limites ulterius haud protendi, quapropter illa ad Prætozem & Municipem converſa, eorum labores gratiis innumeris remuneravit, proſperaque omnia Municipio precata, cum Academicis ſolis iter fecit, quorum Cancellarius, *Leyceſtrenſis*, ad Collem ſylvæ *Shotoverianæ* (is duo quaſi milliaria ab urbe diſtat) pertingenti nuntiavit hoc in loco præſinari Juris Academici Præcinctus. Conſtitere protinus omnes, atque *Elizabetham* oratione eruditâ & facundâ tantisper detinuit Mr *Rogerus Marbeck*, ſupra memoratus, in quas nuper anguſtias adductæ fuerant literæ explicans, novam vero jam lucem iſdem affuſiſſe perhibens, & illuſtriores quam priſcis unquam ſeculis reddituram pollicitus. Oratione finita manus auguſtæ oſculum viro impertivit, & æternam obſequii ac ſudoris noſtri memoriam ſpondens Regina, *Vale* inquit, oculis huc converſis, *Academiâ inclytâ, valete ſubditi ſidiſſimi, valete Scholares chariſſimi, deumque ſtudiis veſtris propitium habeatis, Valete, Valete.*

Atque de commoratione nobiſcum regiâ ſic dictum eſto. Id unice addendum, indiciis adeo apertis adeoque frequentibus patefactam potentiſſimæ Virginis adverſus Artes ingenuas Benevolentiam, ut accenſâ inde majorem in modo Togatorum ſpe (utcunque enim nudam crepent virtutem jejuni Dogmatis *Platonici* Imitatores, certo tamen certius eſt perpaucos compa-

fuisset ejusdem Cultores qui præmiis minime allicerentur) vigiliis & laboribus immensis certatum fuerit, torque egregia paucis post annis emerferint eruditionis lumina quot nullam unquam Academiam uno aliquo Seculo nobilitarunt.

CICDLXVIII.

Omissis rebus aliquot quas anno CICDLXVII. nisi momenti paulo minoris videantur, inscripisse oporteret, memorabile est, licet unum præcipue Collegium attingat, quod hoc anno evenit. Siquidem nuperas *Mertonensium* turbas, ante sexennium, si bene memini, coortas, imitatum *Corporis Christi* Sodalitium, res novas moliebatur, assumpto sibi, reiectis quoque mandatis Regiis, Præsides, qui ob Superstitionis pontificiæ patrocinium Collegio, cujus Socius fuerat, pridem exulârat. Huic *Robertus Harpyson* nomen erat, & Gradu Magistrali fruebatur, quem in Mr *Thoma Grenway* officium Præsidis resignantis, locum cooptabant Socii, tametsi vacante adhuc Magistratu M^r quidam *Gul. Cole* (Collegii hic olim Socius fuerat, ob fidem vero, Regnante *Maria*, solum vertere coactus, & *Tiguri* apud *Helvetios* mala innumera perpeffus est, adeo ut ad propulsandâ famem muribus vesci necesse habuerit) regiis literis obnixè commendaretur. His ad *Elizabetham* perlatis, electionem, quam dixi, irritam pronuntiavit, vitio & contra statuta factam asserens, utque id Muneris *Colo* demandarent Socii expresse jubens. Rescripserunt illi nil quicquam nisi ex Juramentorum conscientia fecisse se, quo responso irritatur magis quam delinitus est Regiæ animus, adeo ut *Oxoniam* brevi transmitteretur Doctor *Horne*, Episcopus *Wintoniensis* (ad quem scilicet Sodalitium visitandi jus spectabat) ut *Colum* illum admittendum curaret in mandatis habens. Collegium hic denique per vim intravit (adventanti enim introitus, obseratis Portis, præcludebatur) & Capellam ingressus, convocatis, quos seniores vocant, Sociis superioribus, negotii sibi demandati ignaros non esse affirmavit, utque *Colum* illico in Præsidentem assumerent præmonitos, & id detrectare obstinantes, Sodalitio eliminatos palam declaravit; aliisq; eorum in locum suffectis quos jussis regiis obtemperaturos novit, Virum prædictum in *Ædis* ejus Præfecturâ collocavit. Sub id autem Cancellario Academico, Episcopo (quem præfati sumus) *Wintoniensis*, *Gulielmo Cecill*, Equiti ac Secretario supremo, *Thoma Coopers*, ac *Lawrentio Humphrey*, Theologiæ Doctoribus, *Georgio* denique *Acworth*, Legum Doctori edictum est ut Collegium illud lustrantes variis de rebus quæstionem haberent, inque malemeritos vel pœnis levioribus vel etiam expulsionem animadverterent; ejus vero rei is exitus erat, ut ejectis *Romanistis*, aut Superstitioni exterminium jam in *Angliâ* passæ ulla ex parte bene cupientibus, *Protestantes* animis erigerentur, commodisque suis consulendum iri intelligerent.

Quod ejectos attinet, eorum tres fuere *Edmundus Rainolds*, *Milo Windfore*, & *Georgius Napier*; quorum primus *Johannis Rainolds* frater natu major erat, ad Aulam vero *Glocestrensem*, Pontificiorum sub hac perfugium, se contulit, ibique ad annum usque ætatis xxi. vitam in otio ac pace traduxit, tum enim mortem opulentissimus obisse perhibetur.

Ad secundum quod spectat, *Oxonie* etiam ple-

rumque debebat, & eruditione demum haud vulgari inclaruit, antiqua enim *Historia artifex peritus* & ornatissimus trilinguam meorum alumnus, *Twyn* b nostro appellatur. Librum fertur scripisse cui titulus *Academiarum qua aliquando fuerunt & bodie sunt in Europâ Catalogus & enumeratio brevis*. Universitatis porro *Oxonienfis* Antiquitatibus insudasse perhibetur cum librum suum ederet *Twynus*, ac proinde à propalando eodem abstinuisse. De aliis viri scriptis parum constat, quanquam consimilis plane argumenti *Collectanea* quædam vidi, quæ credulum nimis, immo delirum, ne mentiar, arguunt. Animam exhalavit, zelo magis temperato præditus Pontificius, anno dom. CICDCXXIV. ætat. quasi lxxxii. inque Collegii *Corporis Christi* (cui Libros suos, cum aliquâ nummorum summâ consignavit) Sacello sepultus est, pecuniam vero & aliis locis, maxime autem pauperibus legavit. Cæterum ad externos migravit *Napierus* ille, inque Collegiorum *Anglicana* genti extructorum aliquo operam bonis literis aliquandiu dedit, verum *Oxoniam* denuo perveniens, ibiq; & in vicinia cum Viris aut sanguine sibi aut religione conjunctis vitam agens, *Kertlingtona* tandem comprehenditur, & coram *Chamberlains* quodam, Armigero, Pacisq; Justitiario, examinatus, Castrò *Oxonienfi* mancipatur. In Conventu demum juridico (nos *sessions* appellamus) Proditionis compertus, suspensio damnatur; ac semivivus, de more, ad Castrum prædictum dissecatur ix. Nov. an. dom. CICDCX. Capite ac postmodo artubus in Portarum quatuor Urbis *Oxonienfis*, inque maximæ illius *Ædis Christi*, fastigio collocatis; unde à Pontificiis ubique trepidatum, quod hic nempe nullius pene nominis vir cum esset, in secretis forte confessionum percipiendis occupatus, in seditione vero movendâ, aut populo ad partes suas pertrahendo non multum versatus: ob senium canosque miserandus, ob eruditionem vero aut pelliendi artem minime metuendus ultimum supplicium pateretur.

De *Colo* autem antedicto, primo Collegii ejus uxorato Præsidente, nonnulla libet subjicere; utpote cum is Magistratu potitus Sodalitii Proventus tam infelicitè administravit, ut ante *Joh. Reginaldi* prædicti eodem in Munere deinceps versati tempora, ære sese alieno haudquaquam expedierit. Ea vero de re apud Episcopum *Wintoniensem*, Collegium illud visitantem, postularus *Colus* purgare se nullo modo poterat; atqui subirato tandem Episcopo, & quando ita se res haberet fieri non posse quin Sodalitio valediceret perhibente, respondit cum gemitu reus, *ita ne Domine muribus denuo Tiguri vesci oportet*; quibus verbis inflexum adeo Præsulis animum ferunt, ut mutatâ confestim sententiâ, Magistratu porro frui, cæterum melius Collegii rebus consulere jusserit.

CICDLXIX.

Roberto Dudley Comiti *Leycestrensi* adscribitur Visitatio illa, cujus propterea sualorem fuisse perhibent, quod Sodalitii mox ante dicti Corruptelas Clientum non modo literis sed oculis etiam suis, dum *Oxonie* nuper ageret, edoctus esset. At vero ille rebus sese nostris ulterius immiscuit, in Cancellariatu enim per hæc tempora versatus, Regimen Academicum omni propemodum ex parte immutavit; nonnullis quidem in meliorem, rebus vero plerisque in pejorem formam redactis. Ultimo anno veterem

• Ut in Offic. chartac. apud Aulam Albam Lond. • In Apol. Antiq. Oxon. lib. 2. sect. 67.

eligendorum Procuratorum formam abolevit, quam electionem sub formula quæ per *instantes* dicitur plerumque habitam, alibi ostendam. Commissarium insuper, seu Procancellarium, inconsulta nonnunquam Convocatione, quod factum antiquitus rarissime comparet, nominabat. Diffinulandum tamen non est quod ex usu publico factum liquet, siquidem primus instituit ut Vicecancellarius, Procuratores *Abdiumq;* Praefecti in unum prius convenirent, deque re quavis rationes conferrent, quam totius Academiae Senatus haberetur: antiquatâ, cujus in locum successit *Conventus* ille, Congregatione nigrâ; in quâ scilicet quæ à Convocatione solenni transigenda essent significare solebant Procuratores. Porro, decrevit idem ut publica, maxime vero majoris momenti, negotia occulte & per scrutinium, non autem (ut prius) palam & suffragiis coram Procuratoribus aperte collatis expedirentur.

Cæterum de his satis. Locus autem postulat ut de Visitatoribus ineunte Reginae *Elizabethæ* Regno huc transmissis pauca edisseram, quippe qui, potestatem pristinam aut retinentes adhuc aut factam de integro habentes, novissimos illos *Corporis Christi* Lustratores imitabantur; Superstitionis enim pontificiæ vel suspitione laborantes ad se accersebant, deque iisdem quæstionem instituebant, convictos vero penitus exterminabant, suspensione à muneribus aut incarceratione levius delinquentibus irrogatâ. Negotiis illis haud parum facebat Collegium *Exoniense*, utpote in quo complures esse confiderent *Romani* partibus egregie addictos, quamvis neminem invenirent qui eisdem illo nomine ad se protraherent, reosque peragerent. Quapropter M^{ris} *Gulielmum Wyot*, Subrectorem, quem vocant, accedere ad se jubent, neve Pontificii alicujus nomen silentio premar edicunt, atque mandatis minime obtemperantem in Castrum primo, inque Carcerem dein *Bocardo* ^b conjiciunt, ubi à decimo *Januarii* ad Festum usque *Paschatis* detentus, & præter alia incommoda, valetudinem adversam expertus est. Anno ab hoc proximo de Magistro *Johanne Neale*, Rectore, (Collegii hunc sui Socium crearat Fundator Collegii *D. Johannis Baptiste*, atqui ille variante postmodo in *Angliâ* Cultu Divino eundem ultro exuerat) quæstio habetur; cumque sacris, secundum Ecclesiæ *Anglicanæ* Institutionem apud suos celebratis, interesse recusaret, neque se coram Delegatis, monitus licet haud semel, præsentem sisteret, Magistratu ejectus est. Sententiam hanc ferebant *Tho. Cooperus*, *Laur. Humphredus*, *Herbertus Westphalingus*, & *Kennallus*, Doctores; in *Ædis Christi* Cathedralis Sacello Theologico pro tribunali pronuntiantes.

CICDLXXI.

In initio hujus Anni, exeunte nempe Quadragesimâ, gravissima togatos pestis adorta ^c est; quæ cum plures hebdomadas crudelem in modum sæviret, calamitosum literis Justitium indixit, Lecturis ordinariis & exercitiis reliquis Scholasticis omnino cessantibus; quæ quidem non ante Sacrosanctæ *Trinitatis* terminum repetita ^d deprehenduntur. Ex dispensatione autem, eam ob rem indultâ, ordinatum est ut Exercitia ruri (in Sodalitiorum puta Domiciliis, devitandæ præsertim pesti, ibidem extructis) præstita

pro formâ cederent, hoc est ad Gradus æque conducere ac si iisdem *Oxoniâ* functi essent Academici. Ad pestem ipsam redeo, truculenter adeo per integram Urbem, potissimum vero in Collegiis & Aulis grassantem, ut vertente anno *Oxonienſes* minimum sexcentos ^e jugulârit, ne septingentos, eoque plures, referam, qui eadem lue correpti non absque summo vitæ discrimine & cruciatibus immensis evasere, Ut verbo dicam, evulgata est mirum in modum pestis illa, morboque tam exitiali laboratum per pauci meminerunt.

Cæterum neq; omni ex parte dammandus venit annus iste, quippe ex Ordinum regni, Conventum jam solennem celebrantium, consensu Academiam tum nostram *Cantabrigiensem* in Municipium seu Corpus politicum (Collegium appellant Juris Civilis Professores) ^f evexit Regina, tametsi ejusmodi pridem fuisse nostram ut ex alijs indiciis, ita etiam ex *Henrici VIII.* cum *Oxonienſibus* de repudio suo edisserentis, Epistolâ & quadam facile colligendum. Ut cunq; ex edicto tum Parlamentario in unum firmitus coaluere Sodalitia nostra, statuto ut Cancellarii, tanquam Capituli, Magistrorum autem & Scholarium velut Corporis, in omne ævum perennaret successio. Porro Libertates Academicas, turbis Regni nuperis jus fasque permiscitibus protritas, tantumque non penitus abollitas, in integrum restituit *Elizabetha*, Majorum enim suorum Indulta omnimoda, maxime autem Chartam *Henrici VIII.* amplissimam, Cardinalis *Wolſcii* operâ impetratam, corroboravit.

CICDLXXII.

Crudelissimæ Pestis rabie *Oxoniâ* turbatos prædiximus Academicorum plerosque; eorum vero bene multos, deficiente tandem quo alerentur peculio, victum ostiatim emendicasse constat, impetratâ prius (quod ex lege in solennibus Regni Comitibus hoc anno rogatâ facere oportebat) Cancellarii, vel ejus Deputati ^g licentiâ, publico sigillo munitâ, ne scilicet pro mendicis malemeritis & vagabundis habitis poenas de more luerent. Idem illud & à *Cantabrigienſibus* nonnullis stipem quoque ostiatim colligentibus (an vero consimili aliquâ ratione ad inopiam redactis dicat alius quispiam) factum liquet; cum in Edicto illo Parlamentario statutum compareat, ut iisdem illi atque nostrates poenis plecterentur, si victum ostiatim quærerent licentiâ consimili haudquam impetratâ.

Exeunte quasi *Augusto Woodstockiam* accessit Regina, quam post paulo (tricesimo nempe primo dicti Mensis) observantiam suam testaturi adibant Præsulum Academicorum haud pauci, quorum de numero *Humphredus*, nobis jam sæpe memoratus, Orationem ^h plane facundam Togatorum omnium nomine habuit; multa quidem edisserens quæ ad rem divinam pertinerent. Dextræ postmodo osculo eorum quemlibet dignata est virgo augusta (interpositis animi erga Universitatem nostram amicissimi Promissis omnino innumeris) atque pretii dein, uti decuit, haud vulgaris chirothecas ab iisdem accepit.

^a KK. fol. 8. b. & 246. &c. ^b Reg. primum Coll. Exon. p. 96. ^c Ibid. p. 101. ^d KK. fol. 107. a. ^e Reg. secundum Coll. Mert. p. 27. ^f Ut in Pix. AA. in Turri Schol. nu. 11. & in Har. de privilegiis fol. 200. ^g In FF. epist. 195. ^h GG. fol. 163. a & alibi. ⁱ Edit. Lond. 1572.

CICDLXXIII.

Sub hæc tempora majori studio & ardore exigi cœpit ut Ecclesiæ Anglicanæ Liturgiam integramque Disciplinam vere Christianam, descripto etiam nomine suo, agnosceret quisquis ministerio Ecclesiastico nomen daret. Siquidem eâ in re parcius huc usque satigerant Episcopi, & assensum quem dixi præfractius denegabant rebelles, quod Canones in Convocatione Clericali ante decennium consecuti non ante annum novissime elapsum autoritate Parliamentaria rati haberentur. Porro autem, hac tempestate Subscriptionem illam & Gradus capeffentibus imperabant Magistratus Academici, quam non sine turbis eâ de re motis detrectabant Togatorum haud pauci, uniformem precum publicarum injunctionem cavillati, Ritusque & Disciplinam supremâ Regni potestate stabilitam autoritate suâ, hoc est nullâ, concutere & immutare laborantes. Per hæc insuper tempora librum edidit projectâ vir audaciâ *Thomas Cartwright*, *Admonitiones* inscriptum, Regni que Ordinibus ad meliorem (si diis placet) frugem perducendis exaratum; arque inde aucti adeo animis comparebant prædicti, ut alios tam Concionibus & Prælectionibus quam Colloquiis familiaribus sollicitarent, ne ad sanorum sese exemplum componerent.

His vero ad Cancellarium, ac deinceps Concilium Regium, perlatis, rescriptum a Universitati est, ut si quis in rebus ad Cultum divinum spectantibus conformem se minime præstaret, quin seditionem proinde aliquam aut moliretur aut foveret, poenas comprehensus pro delicti qualitate & quantitate expenderet. De dissensionum earum antesignanis minus constat, cæterum rebelles plerosque e Collegiis præsertim *Ædis Christi*, *Magdalenensi*, *Corporis Christi*, ac *Divi Johannis*, ex Aulâ quoque *Magdalenensi* fuisse opinor. Fama obtinet turbarum earum suafores & adjuutores extitisse Doctorem *Humphredum*, Doctorem *Gulielmum Cole*, & alios quos omitto, de quibus tamen sententiam hic meam nequaquam interpono, quod Virorum eorum gesta compluribus aliis melius innotuerint. Utunque, qui Cultui sese ac Disciplinæ legibus jam constabilitæ haudquaquam accommodarent, *Cathari* appellabantur, spurcissimâ licet laceratæ, quam integram & illibatam esse oportet, Ecclesiæ labe contaminati. Ea vero vox deinceps prorumpente bello civili in *Roundheads* (quos Capite rotundos nuncupes) atque postmodo in *Presbyterianos* & *Nonconformists* abiit.

CICDLXXIV.

Cancellarium jam incesfit cupido promovendæ apud Academicos Linguarum cognitionis; quapropter *Johannem* quendam *Drusum* (oriundus hic *Flandriâ* erat, & propter Religionem suam patriâ carebat) Convocationi solenni^b commendabat, ut Linguam ille *Syriacam* in Scholarum aliquâ explicaret, ac Stipendio proin honesto pasceretur, efflagitans. Initis eâ de re consiliis, Cancellarii voto assensum est, annusque xx. marcarum Proventus, e Collegiis pro ratâ cujusque portione colligendus, *Drusso* assignatur; constituto etiam ut reverentiam homini,

tanquam publico Academix Professori, præstarent Togati. Hunc autem *Oxonii* ante biennium fuisse liquet, ubi ad Baccalaureatum, quo scilicet ornatus *Levanii* comparuit, admissus est. Cæterum stipendio, quod prædiximus, nobiscum donatus, indultam insuper aliquandiu a *Mertonensibus* Cameram habuit, a quibus quadraginta quotannis solidos integro quinquennio^c percepit; verum cum industriam in Idiomate præfato aliisque præmonstrandis exercuisset, Magistri Demum Gradu ornatus, ad suos remeavit, & *Lugduni Batavorum* Cathedram Professoriam occupavit, velut e Libro^d *Athena Batavorum* inscripto fusius perdiscas.

Hoc insuper anno & alia nonnulla memoratu haud indigna occurrunt, notandum enim. i. Magnas Regentibus turbas dedisse *Johannem* quendam *Barebonium*,ⁱ Artium Baccalaureum, studiosissimum *Petri Rami* tum in Disputationibus tum Colloquiis quotidianis imitorem; quem eo nomine a Gradu Magistrali sub hæc^e repellebant, nec eodem aliter cohonestandum pronuntiabant, nisi, præstitis prout nova exigent Statuta Exercitiis, de Quæstionibus tribus, maturè propalandis, Opinionem *Aristotelicam*, adversus antagonistas quoscunque, defenderet, inque Præfatiunculâ quam Suppositionem vocamus, palam agnosceret se inter differendum nimis acriter contentione aliquos Magistrorum Regentium offendisse, quæ tamen præstitisse nequaquam opinor, quoniam nec inter hujus nec sequentis anni Inceptores in Catalogis Comitibus deprehenditur. ii. Literas^f ad Convocationem dedit Cancellarius in *Stufoldi* cujusdam gratiam, Librorum antiquorum Monopolium, quod vocamus, sive uni concessam emendi & distrahendi potestatem efflagitantis; qui quidem ex maturo Delegatorum quorundam consilio voti compos factus est, licet rei ita literariæ haud adeo consuleretur, cum libri inde Manuscripti, quantivis juxta & nullius pretii, ad externos quotidie transmitterentur. iii. Comitibus in adventum *Elizabethæ* rejecerunt Academici, quorum tamen spes inanis eâ ex parte fuit. iv. Sub initium *Septembris* comitia fœdalia, visum franci plegii (ut loquuntur *Legulei*) habituri in Prætorio erant Vicecancellarius, Procuratores, Doctores ac Magistri, cum Seneschalli Deputato; cæterum præclusis foribus ne id facerent & prohibebat *Guliel. Noble*, Ballivorum alter, seditiosus Civis & turbulentus; qui propter injuriam illam & contumaciam in Castrum primo *Oxonienfem* compingitur, ac dein a Commercio cum Togatis & privilegiatis, necnon a sacris, arcetur. Exarserunt inde majorem in modum (siquidem inchoatæ pridem fuerant) Academicos inter & Oppidanos lites, quorum utrique coram Regina & sanctiori ejus Concilio comparebant, causamque dicebant; verum prolatis quæ ad Privilegium prædictum aliaque nostra Jura pertinerent (quibus^h omnibus speciatim insistere longum esset) secundum Togatos ferebatur sententia. Ballivum autem præfatum quod attinet, ad mensem usque *Octobrem* anni *CICDLXXVI.* rebellis perstitit (tamen si coram Senatu Academico citatus, & super capitibus quibusdam examinatusⁱ fuerat) sub id enim gravissimo morbo correptus, ut in gratiam cum Universitate admitteretur ultro^k petebat; quæ quidem viri, ut par erat, in calamitate haud modicâ constituti miserta, votis tandem annuit, licet quæ singulari suæ insolentiæ prætexeret ille inepta prorsus existimaret. Atque hic ille est quem anno *CICDLXXVII* mense *Octob.* proscriptum seu^l discommunicatum (velut lo-

^a In KK. fol. 148. a. ^b Ibid. fol. 177. b. & c. ^c Reg. 2. Coll. Mert. ut supra p. 27. 35. 47. 53. & c. ^d Edit. per Meursium an. 1625. lib. 2. ^e KK. fol. 169. b. ^f Ibid. fol. 171. a. ^g Ibid. fol. 174. b. ^h Vide ibid. fol. 185. & in B. 121. C. 128. & c. ⁱ Ib. in KK. fol. 193. a. ^j Ibid. 223. a. ^k Ibid. fol. 48. a.

quimur) invenias propter læsam ab uxore suā, muliere arroganti & inverecundā, Doctoris Cooper, Pro-cancellarii, dignitatem.

CICDLXXV.

Sub hujus anni exitum *Antonium Corranum*, natione *Hispanum*, ea vero tempestate Evangelium *Londini* annuntiantem, Academiæ per a literas commendavit Cancellarius, à Togatis contendens ut hominem Doctoratu in Theologiā insigniorem redderent. Habitā super eā re Convocatione solenni, gratiam illam denegare visum est, atqui cum adverterent Academici Cancellario in animo esse virum Prælecturā Theologicā donare, Catechizandi Munus ei ultro polliciti sunt, agitato de eliminandis penitus Superstitionis pontificiæ reliquiis Conventu. Enimvero ut primum innotuit statuisse Cancellarium sanctiusq; Regi-næ Concilium *Corranum* in Album *Oxonienſe* relato, Scholæ Theologicæ cathedram concedere, dici non potest quanta formido quantaq; mœstitia *Calvinistarum* partium Duces occupavit, quos utique de causā sæpe levissimā vel plane nullā suscitandæ denuo, quam dixi, Superstitionis metus incessit. Qui quidem Superiorum consilia criminandi occasionem ex animo nacti, voces ambiguas & ad Seditionem spectantes in vulgus spargebant, flammæ Universitati injecturum *Hispanum* haud levi deinceps operā restringendas, occulte obgannientes. De Viro autem ipso perhibebant, probare nimirum eum non posse quod vel ab Ecclesiā aliquā peregrinā, vel ab *Anglicanā* nostrā in Clerum fuerit ascitus, hæreticæ vero pravitatis eum suspectum habuisse Ecclesiā *Gallicanā*, & Doctorem illustrem *Theodorum Bezam*, cujus ^b Epistolā quadam, hæreseos palam insinuatam perhibebant. Periculum itaque subesse affirmabant ne causam ille pontificiam clanculum & ex insidiis (quod aperto Marte multo magis metuendum) tueretur, fieri enim posse ut Liturgiæ, Articulis, & Apologiæ nostræ simulato animo coram regio Concilio subleripserit, *Pelagium* fortean eā in re imitatus, qui errorem suum (quo utique opera humana divinæ gratiæ anteferebat) ab Episcopali in *Palestinā* Synodo damnatum, revocavit, ac *Romam* dein purgandi sui gratiā migravit, literis quoque eam in rem ad *Innocentium* datis; verum in *Britaniam* dein trajiciens totam pene Insulam, immo Orbem fere Christianum turpissimā Doctrinæ suæ labe infecit, quam Dogmati *Romano* hæreret etiam-num referebant.

Porro *Hispanum* nostrum quod attinet, promississe quidem aiebant coram Sanctiori Concilio apertius in posterum sententiam suam de rebus sacris proferre, verum pristinam illam verborum caligine obtectam usque hodie latere; siquidem scripta quædam, *Opus divinarum Tabellam* nuncupata, in plebem disseminasse, *Pelagianismi* merito suspecta, utpote quæ prædestinationis & justificationis doctrinam tantis involvant tenebris, ut meliora de se sperandi materiam haudquaquam præbuerit. Denique Discipulum ejus habitum fuisse *Franciscum* ^c *Puccium*, propter dogmata pernicioſa, quibus togatorum ingenia corrumperat, Universitate nostrā haud ita pridem exturbatum. Hæc inquam accusationis ejus capita erant, quæ sane tanti ponderis videbantur, ut summe laboratum fuerit ne in Academiam admitteretur *Hispanus*, quem

tamen (sed habito prius de fide ejus diligentissimo examine) Prælectoris postmodo munus obisse nobiscum constat, prout sub an. CICDLXXIX ostendemus.

Sub id vero rei literariæ curam agens Conventus Parliamentarius, & Togatorum stipendiis prospiciendum arbitratuſ, legem ^d tulit ne Tenementa, Decimæ, Latifundia, quæcunque demum Collegii cujusque *Oxonienſis* aut *Cantabrigienſis*, necnon *Wintonienſis* atque etiam *Eatonenſis*, possessiones alia lege dimitterentur, quam ut tertia saltem veteris Reditus pars quotannis pendenda superesset; quo nomine certam Tritici, Bræsiæque (nos *Mault* appellamus) mensuram paciscerentur Sodalitia, ab Empheututis statis quibusdam diebus percipiendam; quod nisi præstitutis temporibus fieret, ordinatum est ut eorum quisque pecuniam loco annonæ, in proximo antequam deberetur Mercatu utrobique æstimandam, persolveret. Fama obtinet D. *Thoma Smyth*, Equitis aurati, & Secretarii primarii (monente tamen *Henrico Robinson*, Præposito *Reginensi*) opera effectum, ut lex illa ex improvviso quodammodo rogaretur, dum Senatores admodum pauci intelligerent an ex Academicorum usu magis esset si pecuniam quam si annonam perciperent. Ut ut fuerit, dubium non est quin literatorum inde commodis quam optime consulere, Collegiis antiquis Censu eā ratione auctis, immo de integro, ut ita dicam, dotatis.

Hoc eodem anno ineunte quasi *Octobri*, peste tam graviter laboratum *Oxoniæ* est, ut fuga salutem quaerent Academici bene multi, *Sed vº Novembris sequenti* (loquor ex quodam ^e Registro) fractis per Dei misericordiam pestis viribus, Procancellarius, vocata Congregatione terminum inchoabat, sed lectiones ordinarias, per Auditorum paucitatem & fortasse periculi metum, rejiciebant in mensem *Januarium*. Cætera vero exercitia quæ ad gradus suscipiendos spectabant libere cuivis permisit.

CICDLXXVI.

Condita sub hæc sunt Statuta ^f nonnulla, Academicorum in Vestitu luxum reprimentia, & Exercitia insuper publica in meliorem formam redigentia, constitutis, quæ delinquentibus irrogarentur, ipœnis. His autem omiſſis (utpote in quibus speciatim recensendis nimius essem) notandum venit quod in plena Magistrorum Convocatione, primo *Junii* habita, *Orta* ^g est controversia de quibusdam privilegiatis personis, etiam jurejurando Oppido astrictis, & in Civium antea numerum ascriptis: utrum mere privilegiati seu potius Oppidani nuncupandi, vel etiam privilegii sui beneficio omnino privandi sint. Quæ quidem Controversia ultro citroque diu jactata & agitata fuit, de eaque multi multa quidem verba fecerunt, suasque sententias libere copioseque dixerunt: ad extremum vero nihil erat confectum, nec quicquam certi de hac re constitutum.

In eadem convocatione (loquor iterum ex præfato Registro infra citato) lis alia seu controversia oriebatur de incorporatione *Cantabrigienſium* & admissione eorum in Universitatem nostram, eorundemque in Sinum Universitatis receptione, ita ut eodem sint apud nos loco & numero quo apud suos, i. e. *Canta-*

^a Ibid. fol. 207. b. ^b Nu. 58. 59. &c. ^c De Franc. Pucci, vide epist. Socini. ^d Inter statuta Regni publica edit. 1636. ^e Reg. 2. Coll. Mert. ut supra p. 48. & alibi. ^f B. fol. 209. & in KK. fol. 217. &c. ^g Ibid. in KK. fol. 213. a.

brigianſes, fuerant: eventitato nimirum utrum petitio illa Incorporationis & Dignitatis fit gratia, vel potius dispensatio, ducenda & dicenda; (hoc est an pro concessa haberi deberet, si major suffragantium pars consenserit, an omnium suffragia adhibenda). Qua quidem contentio & controversia, post longam disceptationem & maturam deliberationem tandem profligata & ad exitum perducta fuit, maiore parte convocationis uno consensu, unoque ore statuente & decernente antedictam petitionem semper in posterum pro gratia esse habendam.

Vicesimo quinto sequentis Octobris in alia celebri convocatione proponebantur articuli varii per Delegatos convocationis in formam statutorum collecti. Qui quidem articuli post maturam deliberationem (loquor iterum ex eodem ^a Registro) confirmabantur. Inde controversia mota est de hiis qui in aliis Academiis promoti an obtenta apud nos incorporatione, eisdem censeretur debeat loco & statu quibus in aliis Universitatibus gaudebant. Et placuit convocationi favorabiliter decernere, ut quilibet nactus incorporationis beneficium, eisdem habeatur loco & statu quibus in aliqua alia forinſeca Universitate gaudebat. Sub hac tamen cautione, ut in hac Universitate juniores habeantur pro illo anno tantum, in quo steterunt in aliis Academiis, aliquo alio statuto, aut consuetudine huius Academia in contrarium non obstante. Hoc Decretum tantisper non obtinere dum rescitum fuerit quomodo Oxonienses Cantabrigiæ traſſentur. Deinde data est potestas Doctori Yeldard, Collegii SS. Trinitatis, D. James Coll. Universitatis. D. Squire, Coll. Balliolensis. D. Kennall Ex Aede Christi. D. Lloyd. Coll. Jesu. D. Culpeper Coll. Novi & aliis Magistris vel octo eorum cum Vicecancellario & Procuratoribus, omnia statuta antehac edita considerandi, imperfecta corrigendi, inutilia & superstitiosa abrogandi, male disposita in ordinem redigendi; necessarias etiam allocationes scriptoribus, & aliis circa illud negotium occupatis faciendi. Provisio semper ut omnia ea, qua de novo adjiciuntur, sive ut statuta integra sive ut partes statutorum, nullum robur habeant nisi à Convocatione postea fuerint approbata.

Haud ita diu, sub finem nempe anni, magna inter Lincolnienses, de cooptando Rectore incidit contentio, Viris tribus aut quatuor ad id Muneris aspirantibus; quorum de numero erant Magister Gulielmus Wilson, cujus spem fovebat Archiepiscopi Cantuariensis potestas; nec non Episcopi Rossensis Sacellanus quidam, in Pro-eleemosynarii loco versatus, cujus in gratiam literas ad Academiam transmisserat Elizabetha. His accessit tertius quidam, Magister Thomas Underhill, qui Comitibus Leycestrensis, Cancellarii Academici, patrocino usus, Magistratum tandem, rejectis aliis omnibus, obtinebat. Atqui vero dum prædictorum quisque sui electionem quo jure quaque injuria promoveret, appellata compareret Curia de Arcubus; aliaque, quæ in præsentia referre non est opus, patrata sunt, unde violatis Collegii ejus privilegiis detrimentum haud leve ipsa pateretur Universitas, tametsi de Sociis Lincolniensibus commemorandum, quod ab electione in quam consenserant nec vi nec minis dimoveri poterant, verum obleratis ac munitis Collegii Portis, Præfecturam per injuriam occupantes ingressu prohibebant.

CICDLXXVII.

Oxonii hac tempestate degebat Rowlandus quidam Jencks, privilegiatus & in Bibliopolarum numerum ascitus & ascriptus; vir eo demum impudentiæ seu potius insanix provectus, ut familiari sermone suo impie & ingratis (loquor ex quodam ^b Registro Academiae) non in Reipublica solum (qua quidem hisce temporibus optimè constituta) verum etiam in Religionis (qua hodie quia Christiana est) cum ubi universa Angliæ, tum imprimis Oxoniensi Academia sancte & sincere colitur, accurate pugnaciterque defenditur, felicissimum florentissimumque statum incesto ore inveheretur. Cujus quidem vesani hominis petulans & furibunda oratio, evidenti pro argumento iudicioque fuerat, religionem puram illam quidem & sinceram, qua hac tempestate immensa solius Dei bonitate & benignitate in animis omnium rectam vivendi viam ingredientium, & debitum Deo honorem cultumque tribuentium, jam altius penitus defixa radicibus insedit & inveteravit, sibi omnino non placere aut probari, sed longissimè à vero divini numinis cultum abesse & abhorre. Verum cum in tam lubrica & scopulosa causa aliquid certi statuere, perq; iudicium politum & limatum pronuntiare, aut quo supplicii genere hominem tam robusta improbitate notum, tam in Deum ipsum sceleratum, in religionem impium, in Principem longè angustissimamque ingratum; pro rei atrocitate, & sceleris magnitudine afficere ac mulctare par & aquum esset, arduum quiddam atque difficile cum primis apparuisse, causaque ista in Magistratum concione examinanda; potius quam Magistrorum convocatione exagitanda videretur: denique cum huius imprudentis & temerarii homunculi ed prorumpat audacia, ut non unius hominis existimationem violare, sed totius religionis puritatem, sinceritatem, integritatem nefarius spurcissimisque suis sermonibus in summam apud imperitam multitudinem invidiam rapere & adducere gestiat, &c.

Sancitum igitur in convocatione primo Maii hoc anno habitâ, deque scelerato decretum est, ut comprehensus illico & catenis revinctus Londinum transmitteretur, examen coram Cancellario Universitatis regisque Consiliariis subiturus, ad quos nempe præcipua criminum ejus Capita eodem quasi tempore deferbantur. Occupantur noxii bona omnia, inque Aedibus ejus explorantur Bullæ Pontificiæ & libelli famosi, Majestatem Regiam impetentes; de ipso autem Londinum deducto quæstio coram præfatis habetur, quâ finitâ Oxoniam remissus est, in Carcerem ibidem compingendus, & in proximas Affizas, hoc est confessum Judicium forensem, adservandus, qui quidem quarto mensis Julii ad Prætorium vetus in Area castrensi inchoatus, biduo durabat. Sistebatur ille pro tribunali, & gravissimorum criminum postulator & compertus sententiâ aliqua ex parte capitali (auribus enim mulctatus est maleficus) damnabatur; quo tempore (quod commemorare quidem refugit pene animus) Lues adeo repentina (conspirantibus multitudine hominum, fervorem æstivum duplicante, foetore noxiorum, & fortean spiritu aliquo venenato è terrâ subito prorumpente) homines invasit, ut pro tribunali mortem ipsam sedisse, litesque haud aliter extricandas decre-

^a In fol. 222. b. ^b Iterum ex KK. fol. 237. a.

coria sententia determinasse dicas, cum de Actore pariter & Reo Judice & condemnato pronuntiatum fuerit. Enimvero praefocatis extemplo compluribus, moribundos sese & quasi semivivos proripere alii, horas admodum paucas supervicturi. Qua de re cantilena lugubris, per Academicum quendam Junio-rem post paulo promulgata fuit, quam tamen brevitatis causa omitam.

Ceterum alienum non erit potioris notae viros ea peste correptos animasque exhalantes referre, ii autem tuere Robertus Bell, Eques, & Scaccarii Baro capitalis, Nicolaus Barham, Serviens ad Legem, Religioni pontificiae infensissimus uterque, quod fortassis in causae suae patrocinium adducturi sunt Romanistae, quos tamen monitos velim ne secreta Dei consilia accuratius rimentur, cum ad ea quae in sacris literis propalavit Numen caligantes tam crebro deprehendamus. Porro autem praedictis addendi Robertus d'Oiley, Miles, ac Vicecomes Oxoniensis, quidam Hart ejus Deputatus, Gulielmus Babington, Eques auratus, Robertus d'Oiley, Wenmannus, Danversius, Fetiplacius, Harcourtus, Irenarchae, Kerlams, Greenwoodus, Nassius, & Forsterus, Generosi, quibus annumerandi, ut alios taceam bidui spatio diem obeuntes, Jurati plerique omnes. Homines quasi sexcentos primam nocte decubuisse refert scriptor^a quidam, Medicinam ea tempestate nobiscum faciens, qui evulgata postridie contagione, ad centum in Viculis proximis tactos perhibet.

De morbo autem in Urbe nostra grassante, & Oxonienses per plures brevissimo temporis intervallo jugulante, pauca e Registro^b Mertonensi subjungam: --- xv. xvi. & xvii. Julii agrotant plus minus trecenti homines, & infra duodecim dierum spatium mortui sunt (ne qui errem) centum Scholares praeter Civis non paucos. Tempus sine dubio calamitosum & luctu plenum, nam quidam lectos deferentes (agitati nescio quo morbi & doloris furore) suos custodes baculis cadunt & abigunt: Alii per areas & plateas insanientium more circumcursant: alii in profundum aquarum precipites insiliunt: nemo tamen (summi Dei gratia) desperanter perit. Franguntur omnium animi: fugiunt Medici, non propter necessitatem Fratrum sed propter se & cistas creati: relinquuntur miseri. Domini Doctores & Collegiorum Praefecti ad unum pene omnes abeunt. Custos vero noster (Bickleium intelligit) longe omnium vigilantissimus domi apud nos manet, in agrotis omnem curam, laborem, diligentiam, impensas collocat, die toto & nocte etiam intempesta eos sedulo invisit: moriuntur de nostris quinque. Omnis Aula omne Collegium aut domi, aut in via ad patriam, suos habet mortuos. Mirari quis posset multitudinem ad medicastro- rum domos cum matulis citato cursu properantium, pharmacopolarum etiam conservata, syrupos, olea, aquas dulces, pyxides, ejusque generis confectiones brevissimo tempore exhausta. Laborant agroti vehementissimo tum capitis tum stomachi dolore, vexantur phrenesi, privantur intellectu, memoria, visu, auditu, & ceteris etiam sensibus. Crescente morbo non capiunt cibos, non dormiunt, ministros aut custodes non patiuntur: semper vel in ipsa morte mira eorum strenuitas & corporis robur, at eo declinante, omnia modis impense contrariis eveniunt. Nulli complexionis aut constitutionis parcitur: choleri-

cos tamen praecipue hic morbus molestos habet; cuius ut causam, sic & curam ignorant Medici, &c.

Tanti mali originem scire si gestias Lector, Reorum turbae occultum secum e situ & squallore Carceris venenum quod contraxerant deferentes merito adscripseris: qua tamen in re nostri non est affirmati quippiam pronunciare: sententia illa certe verisimilis prorsus est, cum victorum duo vel tres paucis ante diebus in viculis^c perierent quam pro tribunali sisterentur. Quod si quater aliquis cur itaque non ante secundum postquam protrahentur, & puriori aera purgati quadammodo viderentur, diem virus hoc diffuderint malefici, intelligat oportet non primo statim impetu intromitti plerumque venenum, atqui vividis adhuc & intactis spiritibus eas naturae copias suppetere quibus hostem occultum aliquandiu propellat, quae tamen repetitis insultibus (maxime vero cum ex praeteritorum dierum aestu & occupationibus labefactatae fuerint haud modice vires) impares, tandem succumbunt. Utunque, sententiam hanc nostram calculo suo confirmat Baconus S. Albani Vicecomes, Vir sane ab hodiernis ubique Philosophis in pretio habitus: Perniciosissimum est (inquit^d ille) factor Carceris, qui Captivos diu arte & squalide habuit; experientia apud nos hic terve notabili, neque supra memoriam meam, cum tam Judicum nonnulli qui pro tribunali sedebant, quam plurimi ex assessoribus, nec non spectatoribus etiam invadente subito morbo excefferunt & viit, &c. Atque post paulo --- Sed talis aura nocet, quam aliqua cum Corpore humano cognatio penitissime insinuat, spiritusque proditorie afficit. Ibidem vero hanc ipsam Pestem velle Baconum nullus quidem dubito, tamen ubi nam altera illa contigerit minus constat. Certe tale quiddam Cantabrigia, in Confessu judiciali, tempore quadragesimali habito, anno Henrici VIII. xiii. dom. CIOXXXII. obortum liquet, tacti enim sunt Justitiiarii ac Generosi cum Ballivis & adstantium plerisque, mortuisque inde haud paucis, qui salvi tandem evaserunt periculose admodum decubuerunt.

Porro Morbum illum pro eodem habent nonnulli (perperam quidem, nam Typus ejus longe diversus) quem Sudorem Anglicum appellat Leonard. Fuchsius, cujus primordia anno CIOCDLXXXV. hoc est primo Henrici VII. inscribuntur; licet annis postmodo CIOXXXVIII. Henrici nimirum VIII. vicesimo, & dom. CIOCLI. qui cum quinto Edoardi VI. convenit, recruduisse compareat. Alii insuper luem hanc Pontificiis impingunt, siquidem in Registro^e paulo ante citato genita perhibetur ex artificiosis, Diabolicis, & plane papisticis flatibus, & Lovaniensi Barathro excitatis, & ad nos clam emissis, verum huic ego sententiae calculum haud temere adhibebo, quamvis, amota magicae artis suspitione, misceri ita possint venena, ut Aura ipsi in vehiculum cedat, qua mediante in sanguinem humanum penitissime descendant, qua ex parte nec deest nobis praedicti Baconi patrocinium: --- Res esset (inquit^f ille) cum magno conjuncta periculo, compositiones ejusmodi usurpare in Aedibus, magno populi confluxu, ut in Templis, Judiciis publicis, Ludorum solennitatibus, & similibus, cum Aeris intoxicatio non minus metuenda quam aqua, &c. Quod Sanderi^g opinio- nem attinet, qui Pestem hanc ingens miraculum appellat, deoque vindici assignat, sententiam in Bibliopegum prolatam Injustitiae coarguens, ineptissi-

^a Georg. Edrycus in Hypomnematis suis in aliquot libros Pauli Aeginetae edit. Lond. 1588. lib. 2. ^b Reg. secund. p. 612

^c Ibidem. ^d In sylv. sylvarum cent. 10. num. 914. ^e Mert. in ead. pag. ut sup. ^f In cent. 10. ut supra nu. 915. ^g In lib. 3. de schismate Anglic.

nam sane & tamen arrogantem plenam existimo. Quandonam enim in consilium Te, audacissime summi nominis Censor, adhibuit iustissimus ille Judex? aut an prima Religionis elementa tam penitus ignoras, ut non intelligas, prætermisissis sæpe impiis arumnis exerceri, & ad verba pati Pios? Certe cum Schismaticorum nostrorum cætu omnino sentis, qui sibi militare Providentiam putant, & zelo quodam fanatico obcæcati mala quævis repentina aliis in poenam, suæ autem factionis hominibus in salutem aut poenitentiam, irrogata pronuntiant.

Verum his omisissis, obiter notandum, auperam illam Vicecomitis *Norfolciensis*, necnon Capellani & Famulorum ejus mortem, octavo Martii anno dom. CIOCLXVI. ad Conventum juridicum *Thefordia* celebratum, contingentem temere nonnullos huic nostræ æquiparare, erroris gravissimi arguendi, cum cladem illam vino ex mixtura aliquâ pernicioso obtigisse constet. Caterum ea de re non amplius addam nisi quod omnes apud nos Quæsitores superioris subfellii (uno aut altero exceptis) scil. Duodecemviri de Grandi (ut loquuntur Leges,) Inquisitione, statim fere post relictam *Oxoniam* mortui sunt. Et ut quisque fortissimus (loquor ex præfato a Registro) ita citissime moritur. Famina non petuntur, nec certe pauperes, neque etiam inficitur quisquam qui ægrotorum necessitatibus subministrant, aut eos inviserit. Sed ut fuit morbus hic insigniter violentus, ita neque diu duravit: nam infra unum mensis curriculum ad pristinam penè sanitatem restituntur omnes: ut jam denuò mirari possis tot Scholares, tot etiam cives urbem & plateas linteis capitibus indutos obambulantes, & nomen clementissimi Dei nostri in omne ævum suspirare.

CIOCLXXVIII.

Hunc nobis annum illustravit aliquatenus *Cassimeri*, Ducis peregrini, necnon Comitissæ *Leycestrensis*, Cancellarii Academici adventus, de quibus tamen plura non referam, quam omnimodo bonarum Artium apparatu, deliciisque quas Hospitibus adeo splendidis offerre solent Musæ *Oxonienfes*, exceptos fuisse. Et sane quisquis Academiam hanc nostram unquam invisit benigniores nullibi gentium Togatos, aut à comitate magis deprædicandos, comparuisse testabitur, apud quos nullum officii genus, erga externos potissimum, prætermisissum agnoscat. Ejus rei exemplum satis luculentum exhibere non gravabor, siquidem anno CIODX. *Oxoniam* pervenit *Hispanus* quidam, Universitatis *Montispeffulani* Alumnus, literas Episcopi *Wintoniensis* commendatrices secum adferens, qui quamvis Magister tantum in Artibus, & Medicinæ Baccalaureus esset, exercitiis Scholasticis exceptus est, assignatis qui disputandi facultate maxime pollerent, quorum bini Baccalaurei erant in Artibus (è Collegio *Orientens* alterum, alterum vero, *Johannem Blyse* nuncupatum, è *Mertonens* fuisse prodictum est) ad *Augustinenses* committendi, aliis porro ad Scholas locatis qui in arenam quoque Philosophicam descenderent. Ex velitationibus iis magnam percepisse fertur voluptatem Peregrinus; quem die proximo, una cum Doctoribus haud paucis *Oxonienfibus*, lante admodum, epulis opipare instructis, & liberaliter habuit *Mertonensium* Custos.

Reg. 2. Coll. Mert. b. Us in Reg. primo Coll. Mert. fol. 208. b. KK. ut supra fol. 253. a. In G. fol. 176. b. & c. C. fol. 64. v. KK. fol. 264. b. Ibid. 266. a.

Hoc eodem anno quæstio apud Delegatos Academicos incidit de privilegiis juribusque Magistro in Artibus Jurisque Civilis Baccalaureo debitis, quisnam scilicet eorum locum alteri cederet, re autem acriter utrinque disceptatâ Magistro tandem adjudicatum est præcedendi jus, quod in hunc usque diem jure quidem ac merito obtinet, quodque anno quoque CIODXIII. controversum invenio, usque dum decrevissent Artistæ, Juris Civilis studiosos ad Gradum nequaquam admittere, nisi serio bonaque fide sponderent primas sese Magistris ubique daturos. Atque hæc mihi consimilis argumenti lites in animum revocant, anno CIOCCCLXIX. exortas, quippe tum eventilatam invenio an Theologiæ Baccalaurei & Magistri in Artibus, an vero Decretorum Baccalaurei potiorum ubique locum occuparent, quæ de re anno proximo, quinto autem Cal. Aprilis Ordinatum fuit per deliberationem totius congregationis Regentium legitime celebrata, quod inter quoscunque Religiosos in Universitate contigerit simul esse Baccalaureos sive Opponentes in Theologia vel Magistros in Artibus & Baccalaureos in Decretis, tam Baccalaurei in Theologia quam Opponentes ac etiam Magistri in artibus præferendi sunt Baccalaureis in processionibus & aliis locis quibuscunque propter suos gradus magis venerabiles & labores plurimum diuturnos.

CIOCLXXIX.

Sub hæc de eradicandis penitus Pontificiorum apud nos reliquiis sollicita erat Academia, quæ id propterea negotii spectatâ tum eruditione Doctoribus demandavit, quibus permissa est potestas statutum hunc pridem in finem conditum evolvere, & prout opus videretur auctius ac emendatius reddere. Munere suo summâ fide curaqué fungebantur Delegati, Statutumque cum additamentis quibusdam, in Juventutis literariæ fructum & veritatis evangelicæ incrementum dilucidatis, Concilio Academico, solenniter indicto, detulerunt, eorum vero quæ hac de re transegerant Capita præcipua & Registro in margine allegato accipe.

I. Ad extirpandam hæresim quamcunque & ad informandum in vera pietate juventutem, libros hosce legendos censemus & statuimus viz. catechismum Alexandri Novelli majorem Latine & Græcæ, vel Catechismum Johannis Calvinii Latine Græcæ & Hebraicæ, vel Elementa Christiana Religionis Andreæ Hyperii, vel Catechesin Heydelburgensem pro capto Auditorum & arbitrio legentium.

II. His adjungi possunt Henrici Bullingeri Catechesis pro adultis, & institutiones Calvinii vel Apologia Ecclesiæ Anglicanæ, vel articuli Religionis in Synodo Londinensi conscripti & autoritate Regia Editi cum explicatione locorum Communium testimoniis à sacra scriptura aut interdum à patribus desumptis. Ad primam lectionem juniores, ad secundam provectiores omnes nullo gradu insignitos astringi volumus.

III. Catechismos omnes, sana huic doctrina contrarios, aliosque libros supersticiosos & papisticos legi & haberi interdiciamus.

iv. Hanc legendi & interpretandi provinciam demandamus privatim Tutoribus, publicè alicui Catechista in singulis collegiis & aulis per Praefectos assignando.

v. Quo decretum hoc diligenter & inviolatè observetur, examen habeatur domi per Catechistam, aut etiam Praefectos in Academia singulis anni terminis per Procancellarium adhibitis Praefectoribus S. Theologia quia Studiosis convocatis, praefectum rationem exigant.

v. Si quis docentium aut discentium negligentior aut aliqui culpabilis deprehendatur, iudicio Praefectorum, aut si opus sit Procancellarii corrigatur & puniatur.

Hunc autem in modum de fidei pontificiae exterminio consilia miscebant togati, quos aliquà ex parte secuti dein sunt Oppidani; utpote qui anno Serenissimae Elizabethae xxviii. Concionum infrequentiam expendentes, annum viginti Marcarum stipendium Praefectoribus binis decernebant, qui die quovis dominico, in Ecclesià Divi Martini, verbum suis vicibus annuntiarent, id vero muneris primi omnium obibant Magister Richardus Potter, & Collegio SS. Trinitatis, & Magister Johannes Pryme & Collegio Novo, partibus pontificiis infensissimus uterque; quorum postremo dictus scriptis quoque in Romanistas libris haud modice inclaruit.

Ad Catechizantium autem Munia, paulo ante dicta, quod spectat, deerant sane, in Aulis praefectum, qui eadem capefferent, donec exteris quibusdam, patrià ob fidem exulantibus, & nobiscum tum commorantibus, deferrentur. Antonio enim Corrano, sub ann. CIODLXXV. commemorato, Aulæ Gloucestrensis, Mariana, & Cervina^a assignantur. Aulam Magdalenensem sortitus est Petrus Rbegius, natione Gallus, & Parisiensium Academia Magister in Artibus, ex nostrà vero Theologiae Baccalaureus. Bensirio, (is de la Bensirio etiam vocatur) Academiae Cadomensis Alumno Aula Lateportensis obigit. Praefatis vero omnibus honesta quibus alerentur stipendia sunt constituta. Non equidem sum nescius & Peregrinos alios patrià ob Religionem extorres, & nobiscum per hac tempora hospitatos, Academicorum pietate & benevolentia vitam (haud secus ac Albericum Gentilem, Juristam, & Joh. quendam Driescium) tolerasse (quales erant Aegydius Gualter, ex Academia novissime dicta Artium Magister, Petrus Loflierus Vellierius, Gallus, Jurisque Civilis & Theologiae Doctor, Schevelerus denique & alii quos referre non attinet) cæterum an eorum aliquis aut Praelegendi aut Catechizandi munere functus fuerit ignorare me fateor. De Hispano illo, Corrano cognominato, pauca lubet subnectere, utpote quem turbas nobis haud leves dedisse constat. Cancellarii literas, in sui gratiam conscriptas, attulisse, ac Theologiae Doctoratum ambuisse praediximus, repulsam vero hac in re passus est quoadusque de haeresi cujus insimulabatur se purgaret, vel saltem Edmundi, Archiepiscopi Cantuariensis, ac Edwyni, Episcopi Londinensis (quibuscum scilicet necessitudo ei intercesserat) literas impetraret, haereticae pravitatis immunem testantes. A Praesulibus ergo contendebat Corranus, ut tantorum criminum suspicione levarent, quod tamen fecisse haudquaquam comparent, Universitatis fortean exemplo moti, quæ de Viri probitate ambi-

gendum arbitrabatur. Intervenere aliquanto post ab Ecclesiis Reformatis Gallicana, & Hispana, necnon Belgica, & literæ, quæ cum in Senatu Academico legerentur Corranum Criminum multorum & errorum postulabant; quem tamen rejicere prorsus, aut Oxoniâ pellerè, indignum, ne periculosum dicam, videbatur, cum non tantum à Cancellario, sed & à Delegatis illis Regiis quos supremos nuncupamus (quorum porro examini se pridem subjecerat) commendatus nobis esset. Quamobrem sententiam porro suam in Praelectionibus quibusdam Theologicis aperuisse hominem, atque suspensionem hæreseos à se amoliendam suscepisse, perpendentes, Doctores aliquot & Magistros nominavimus, qui super capitibus quorum insimulatus erat quæstionem haberent; quibus cum satis abunde faceret Hispanus, nil se quod Hæresin saperet credidisse unquam ostendens, factam habuit potestatem in Academia ulterius commorandi, neque tamen Doctoratum, ut opinor, obtinuit, cum eodem ornatus nullibi compareat.

Porro Corranum quod attinet, postquam Epistolam ad Romanos commentatus esset, aliaque insuper scripta edidisset, de opinionibus falsis pariter & ineptis, quam vere non dicam, postulabatur. Cæterum eodem tempore Gallus quidam Petrus Baro, appellatus, ad prælecturam Cantabrigia admovebatur. Is cum Lecturas aliquas latinas in Jonam pro muneris ratione habuisset, Librumque De fide inscriptum edidisset; parum seculi istius hominibus satis fecit; & heterodoxiae coarguebatur, à Calvini nimirum Sectatoribus oppugnatus quibus admodum invisus fuisse dicitur, quorum occultis quoque machinationibus studioque indefesso factum perhibetur ut, post multos demum annos, Munere pariter & Academia absceserit. Innumeris fidem erroribus, prædictis assentiendum si ducas, contaminarat ille; imminutæ Scriptorum neotericorum, summâ eruditione præditorum, existimationis reus; insuper revocatæ Theologorum (quos vocant) Scholasticorum, & Pontificiis addictorum, lectionis postulandus; Quem scopulum ut evitarent Calvini apud nos sectatores voce tenus Cathari, inanem, & anilem percipiendæ Theologiae methodum sequebantur, humanioribus literis, Patrumque & Conciliorum veterum decretis contemptui habitis. Ad Corranum redeo, quem omni opera desudasse perhibent (id enim verum sit an falsum nostri non est instituti discernere) quo Doctrina Pontificia in Angliâ denuo pullularet, conatibus autem ejus obstuisse Calvinistarum præcipue industriam ac vigilantiam. Cæterum de Viro illo plura non subjungam, quam Hispani vulgo Deville in Hispania, Patre Antonio Corrano, Legum Doctore, natum fuisse, inque Matriculam nostram an. dom. CIODLXXXVI. ætat. lxx. relatam inter Adis Christi Togatos plures annos transegisse.

Petrus Loflierus Villerius pro Doctoratu ante triennium^e supplicarat, Gratiamque concessam habuerat, literis licet Corranianis apud Vicecancellarium & principes quosdam Academicos errorum multorum insimulatus, purgasse enim se, non sine summo Delatoris opprobrio & infamia, memoratur. Ad Bensirium (is Bensirio porro audiebat) quod spectat, vix integro nobiscum anno egerat, cum f. lit. ab Academia Cadomensi adferrentur, datæ v. Non. Julii an. CIODLXXXVI. quibus gratiæ Oxoniensibus, propter Dominum de la Bensirio, pastorem suum

^a Ib. 277. b. ^b Reg. 2. Coll. Mert. ut supra p. 27. 53. 60. 73. &c. ^c Ibid. in KK. 204. a. 207. b. ^d Ibid. 260. a. ^e Ibid. in KK. 209. b. 219. a. ^f Ibid. 221. a.

(sic enim appellare visum) patrio Solo ob bella Civilia carentem Hospitio exceptum, & benignissime tractatum haberentur, quem, pacatâ jam Gallia, remittendum ad suos iri petiitum est. At vero tacenda non est literarum earum pars aliqua, Doctorum sub hæc Oxoniensium ubertatem enarrans: Quod autem illum (inquiunt Cadomenses) per literas evocavimus nos nupote aqussimos rerum indices, boni consultores non ignoramus, cum doctissimorum virorum copia abundetis, quorum sane (quod non nisi maximo cum doloris sensu proferre possumus) inopia laboramus, &c. Gallorum quidem precibus annuit Universitas nostra, factâ Viro discedendi & in Patriam remeandi potestate, tametsi loci partim amoenitate, partim vero eruditis Oxoniensium colloquiis & humanitate conspicuâ detentus, plures nobiscum annos deinceps posuit, in Munere prædicto versatus, quod idem & a Corrano exterisque quibusdam aliis factum compareret.

CICDLXXX.

Instituta passim catechizandi Munera in anno novissimo prædiximus, nunc autem de Togatis, meliore cum fructu, publice etiam ad pietatem informandis deliberatum reperio; ordinato^a ut primo cujuslibet Terminidie Concio latina ad Beatam Virginem, atque aliæ porro linguâ vernaculâ compositæ, ibidem, in Festis duobus post Pascha proximis, tempore matutino haberentur, Sermoni enim Paschali *Ædis Christi Ecclesiâ* ^b assignavimus, Conciones vero hæc *Anglicanæ* (necnon ad Ecclesiâ Divi Petri Orientalē in Festo Paschatis post Meridiem antiquitus habitam ad Divæ Mariæ, Dominicâ proximâ in Albis, (nos **Low Sunday** vocitamus) inter horas octavam & undecimam matutinas, denuo repetendam constituimus; quæ quidem omnia multis post annis invaluerunt, tandem enim immutata quodammodo sunt, ordinato ut Concionum altera non in Festo Paschatis verum in die *Parasceves* haberetur, quod ad hodiernum usque diem obtinet. Eadem quasi tempestate, Concionum, diebus Festis ac Dominicis, durante etiam, (prout loquimur) Vacatione, obendandam, agebatur^c cura, eo nimirum consilio ut Religione Reformatâ mature penitusque imbuta pubes Academica, quicquid fidem Curiamve Romanam saperet respicere discerneret. At vero paucis admodum comparantibus qui ætate pariter & concionandi facultate reliquos antecederent, Munia illa junioribus plerumque demandata sunt, qui ea frequenter effutire consuevere, quibus Charitas christiana plurimum læderetur, adeo ut hac de re querelæ^d creberrimæ apud Cancellarium deponerentur. A Senatu autem Academico sancitum denique est nequis sacrum in Universitate Suggestum conscenderet, nisi impetratâ prius Procancellarii licentiâ, quam etiam ambire fas non esset, nisi quantum peritiâ Theologica polleret, ante annum in proprio Sodalitio, aut concionando aut catechizando ostendenti, vel Præsidis sui aut Professoris Regii, Theologici scilicet, testimonio ornato, vel Articulis denique, in Convocatione pridem probatis, necnon Liturgiæ Anglicanæ, subscribenti.

Hoc eodem anno, sexto autem Aprilis die, inter horam quintam & sextam matutinas, in ipsa cana tempore (loquor ex quodam^e Registro) Oxonia nostra maxime terra motu quatitur, exaniman-

tur omnes, foras ruunt, domos nutantes attoniti relinquunt; nihilque aliud expectant, quam ut debiscat terra & viros absorbeat. Conturbantur omnia, passeres qui se in adificiorum latebras ad quiescendum contulerant, subito devolant, cæli volucres in terra confidunt, Boves multis in locis præ tam inopinata rerum mutatione mugiunt, Sed per Dei gratiam citissime hoc terrore, sed non omni timore liberantur. Neque solum Oxonium rarissimam hanc terra conquassationem est passum, sed & tota Anglia & Francia & Flandria & alia passim Regiones, idque eodem temporis articulo senserunt, adeoque ipsum mare sic est hoc motu agitatum, ut Nautæ aquor sulcantes præsentem submersionem vererentur, &c. Literas^f deinceps Cancellarii commendatitias, decimo nono Octobris datas, attulit Doctor Niphus, peregrinus, scientiâ medicâ & Philosophicâ clarus, quem propterea in Academiæ nostræ finem admissum reperio, factâ insuper copiâ Medicinam in publico quovis loco aperiendi, id quod præstitisse virum constat, qui etiam Honorariis haud paucis ob operam eâ in re navatam fuerat remuneratus. Octavo sequentis Februarii inter Vicecancellarium & Procuratores, de nominandis Mercatus Clericis, incidit Controversia, cujus integrum processum cum juramentis^g utrinque, xviii. proximi Aprilis, datis & vidi, decisam vero nullibi deprehendo, tametsi ex indiciis quibusdam colligi possit victoriâ reportasse Vicecancellarium.

Hoc insuper anno falsitatis arguendus venit^h Fullerus; quod utique dicat Epistolam ad nos, cum Testamenti Novi Græci & Latini, multæ antiquitatis Apographo, transmisisse Bezam, norunt autem omnes Cantabrigiam transmissam. Porro Epistolæ ejus, octavo Id. Decemb. an. CICDLXXXI. datæ, exemplar extat in postremo Bibliorum Polyglottonum Volumine, statim post Commentarios Grotianos, ubi ad Cantabrigienses inscribitur. Qui cum nec accepti, prout ipse conquestus est, muneris certiores fecerint Bezam, ingrati quidem animi notam subierunt, & quam nobis perperam intentavit Fullerus rectius suis impingenda est dica.

CICDLXXXII.

Litis, Academiam interⁱ & Vicecomitem Oxoniensem, de Privilegiis quibusdam executioni mandandis, anno prægresso coortæ, compositionem sumus prætervecti: de Universitate vero ipsâ referendum, quod licet Leges nuper tam rei divinæ quam eruditioni saluberrimas tulisset, irritâ tamen id spe fecerat, iisdem hoc annoque superiori omni prope modum ex parte^k violatis, & neglectis. Rari admodum fuere qui aut verbum Dei annuntiarent aut annuntiantibus^l adessent, quamvis magna Clericorum multitudo, relictis ubique quarum Pastores erant Parochiis, Oxoniâ per hæc tempora accederent, inertiae ac desidiæ quam propagandæ fidei appetentiores. His accessit Tutorum Academicorum inertia, qui cum sibi in disciplinam traditos ad purioris Cultus cognitionem erudire negligerent, Pontificiis ansam præbuere juventutem Togatam inescandi, & ad externos catervatim alliciendi, in Seminariis utique, quæ vocant, suis educandam. Sciendum enim, partium Romanensium emissarios

^a Ibid. in KK. 308. a. ^b Ibid. 304. a. 308. a. ^c Ibid. 308. b. ^d Ibid. 314. a. 315. b. ^e Reg. 2. Coll. Mert. p. 70. ^f Reg. KK. ut supra, fol. 344. a. ^g Ibid. fol. 345. b. & c. vide etiam in fol. 222. & 377. b. ^h In Hist. Eccles. Angl. lib. 9. sect. 4. ⁱ Ibid. in KK. 330. 337. & c. ^j Ibid. 338. & seq. ^k Reg. L. fol. 232. a. & b.

frequentes in viculis undique propinquis inque ipsâ Oxoniâ, etiamnum delituisse, licet hoc maxime anno & nostratum & Cantabrigiensium curâ in eo evigilarent, ut Sacrificuli quicumque Pontificii prehenderentur. Ad Academicos revertor luxui adeo deditos, ut Hospitia Londinensia Juri municipali dicata vel etiam Aulam regiam, vestitu superarent; animis autem adeo turgentes, ut Graduato cuique, & se quovis nomine longe potiori, locum vix cederet inferiorum infimus. An addam præterea, Prælectiones Linguae Græcæ & Hebraicæ, necnon Medicinæ, Juris, & Theologiæ perraro fuisse habitas (nequid pejus de Lecturis ordinariis dicam:) cujusq; vero Auditores paucos admodum, immo aliquando nullos, comparuisse; atque monitos porro quibus Disputationes Theologicas obire incumberet, raro admodum muneri satisfecisse; medicis interim illis, & in Jure Civili, oscitanter admodum præstitis.

Denique, si Logicæ & Philosophiæ rationes inspicias, à veterum institutis declinasse nostrates fatere; adeo ut his omnibus rite perpensis, Academiam Oxoniensem Oxoniâ quælibet, tanta erat ejusdem idque in pejus immutatio. At vero omitendum non est, languentem illum rei literariæ statum secum opportunè reputasse Athenarum nostrarum Primores, siquidem Statutis omni prope modum ex parte mancis ac imperfectis (quamvis & Pesti, Mense Octobri, a prorumpenti, aliquatenus tribuenda videantur) mala hæc b imputari possint, & emendanda proin eadem, inque meliorem formam redigenda, Doctoribus quibusdam, aliisque rerum earum peritissimis, commendabat Academia; cui quidem negotio insudatum tantopere, proximorum Vicecancellariorum temporibus, invenio, ut haud modica brevi fuerint integerrimæ fidei incrementa, dum Gradus nullus, ne dum primus ille, Baccalaureatus, aliis quam Religionis Reformatæ Præceptis quam optime institutis deferretur.

CICDLXXXIII.

Hoc anno in Angliam trajecit Princeps quidam Polonus, Palatinus nempe Siradiensis, Albertus de Alasco dictus, Curiam Anglicanam invisendi cupidus, maxime vero prudentissimæ Elizabethæ desiderio ductus. Postquam autem Cancellario innovit statuisse virum Universitatem nostram quam famâ dudum perceperat oculis quoque, priusquam Regno excederet, perlustrare, literas cæ de re ad Academicos dedit, ne incauti nimirum & nil tale opinantes opprimerentur. Decimo postea Junii Ricotâ una cum Cancellario & Optimatibus nonnullis profectus est Polonus, & haud procul ab Orientali Urbis Oxoniensis parte obvius habuit Doctorem Humphredum, Doctorem Tobiam Matthew, Doctorem Arthurum Teldard, Doctorem Martinum Culpeper, Doctorem Herbertum Westphaling, purpurâ indutos omnes, quorum postremo dictus Hospites, ut par erat, illustres oratione solenni excepit, cui gratias eo nomine amplissimas linguâ latinâ egit Peregrinus. Cum propius jam ab Urbe abesset splendida illa Nobilium cohors, obviam facti sunt Prætor, Aldermanni, & Ballivi (ut alios taceam) qui Magistratus Insignibus, Purpura nempe, præfulgebant, habitâ vero per Scribam urbanum (is Magister in

Artibus fuisse memoratur) orationculâ latinâ, Procerum quisque Chirothecis donatur. Pergente dein turbâ conspicuâ, tibias lituosque instarunt cornicines quidam in Portæ Orientalis tecto collocari, quin & Hospites postmodo salutarunt innumeri rogati, in plateâ altâ utrinque dispositi, & habitu ac Insignibus pro Graduum differentiâ internoscendi. Ventum exinde ad Beatæ Virginis est, ubi cum Doctoribus aliis, veste pariter purpureâ indutis, comparuit Vicecancellarius Academicus, qui Muneris sui Insignia Cancellario de more tradidit, atque ubi Orationem, quod fieri assolet, obierat publicus Orator, Peregrino magni pretii Biblia cum chirothecis, Optimatum vero cuique chirothecas deferendas curavit; ob dona exigua vultu ubique hilari, verbisq; benevolentia plenius pensata, abunde lætatus. Hinc ad Quadrivium, atque inde ad Aedem Christi perrexere hospites illustres, cujus à Decano & Canonici, cum ingenti Alumnorum frequentia obviam effusis, ad Coenacula sua deducuntur; qui voluptatem dein, appetente nimirum nocte, haud exiguum ex pulvere nitrato, arte variâ obvoluto, inque formas plures disposito, atque in magnâ illo Collegii Quadrangulo accenso, percipiebant.

Proximo mane Concioni latinâ, à Doctore Matthew habitâ, ac dein exercitiis variis, ad Scholas publicas præstitis, interfuit peregrinus; postmodo autem ad Collegium Omnium Animarum profectus, cum ejusdem Custode, Vicecancellario illâ tempestate Academico, prandebat, non tantum oratione disertâ dum moenia intraret, & Carminibus Portæ appensis exceptus, verum & Exercitiis nonnullis, ibidem à prandio præstitis, admodum delectatus. Inter horas tertiam & quartam pomeridianas ad Beatæ Virginis perrexit, & Disputationibus in Theologiâ, Jure Civili, Medicinâ, Philosophiâ Naturali & Morali celebratis (quæ quidem die etiam proximo, eodem loco ac tempore, habitæ comparent) intendebat, atque inde reversus ad Aedem Christi (quod quamdiu nobiscum egit fecisse dicitur) coenabat; Comœdiæ vero deinceps cum illustri Procerum comitatu interfuit, Rivalet nuncupatâ, ac in Aedis prædictæ Refectorio exhibitâ; unde sane ingenti omnium animi lætitiâ perfusi memorantur. Die sequenti Scholâs adivit Polonus, & à Prælectionibus ac Disputationibus variis voluptatem haud exiguum hausit, atque inde ad Magdalenenses deductus prandio, ut fit, lautissimo, iisdemque quibus pridie apud Omnium Animarum officiis excipitur. Tempore pomeridiano Beatæ Virginis Ecclesiam denuo invisit, & à velitationibus philosophicis (adeo deliciis literariis satiari non poterat) miram percepit jucunditatem; quæstionum vero quas tunc temporis ventilavimus de numero erant:

An Mares vivant diutius quem Fæmina? Aff.

An sit Divinatio per Stellas? neg.

Respondere autem Mag. Nicolaus Maurice, è Collegio Corporis Christi, qui Oratione admodum eleganti ipsis Disputationibus prælusit. Opponentium vices obibant, Magister Thomas Singleton, Æneanensis, Mag. Johan. Wickham, ex Aede Christi, Mag. Matth. Gwynne, è Coll. S. Johannis, & Mag. Gul. Tooker, è Novo Collegio; Moderatoris personam sustinente Magistro Thomâ Leyson, Procuratorum seniore; quorum quisque munere ita suo functus perhibetur, ut laudes immensas ab Au-

* Reg. Mert. ut supra p. 88. & Reg. Coll. Exon. p. 135. b Ibid. in Reg. L. ut supra 234. b. c lb. in L. 234. b.

ditorum quolibet reportaret, maxime vero à Comite illo *Palatino*, qui virorum ingenia & eruditionem ubique postea deprædicavit. His ita peractis, atque cenâ apud *Adem Christi* finitâ, animi Procerum Tragediâ, cui *Dido* nomen erat, ibidem oblectati sunt; Epulis *Trojano* appositis, quarum pars erat ipsa *Troja*, dum Urbis excidium enarravit, in bellarium ingens confecta, & denuo sed incruento *Marte* diripienda. Dulce porro erat rura in urbem inuenta protenus cernere venatores cum Canibus feras insectantibus (quæ quidem spectacula ab iis quæ *Elizabetha* pridem exhibita fuerant haud multum discrepabant) necnon *Mercurium* & *Irida*, descendentes & ascendentes machinarum ope, scenisque oculos fallentibus, conspiciere. Omitto Tragemata Grandinis, & aquam rosaceam Imbris vicem suppluisse, & sacharo nive insuper arte multâ in scenam decedente. Die tertio Concionem tempore matutino habuit Doctor *Gul. James*, & Collegia postmodo nonnulla invisit Nobilis peregrinus, Orationibus, Carminibus & Disputationibus ubique exceptus, qui in singulis defudantibus gratias ex tempore haud uno Idiomate habuit.

Ad Novum deniq; Collegium sumptuose exceptus & Exercitiis præterea Scholasticis honoratus, *Woodstockiam* iter arripuit, neque enim dapibus lautissimis, apud *Johannenses* (quorum etiam parietes laboribus poeticis onerabantur) detineri voluit, eo tantum usque moratus quoad Sodalitii ejus Alumnus aliquis Oratione haud ineleganti perfungeretur. Hinc autem à Doctoribus bene multis, *Ædiumque* Præfectis, purpurâ splendentibus, ad primum quasi Lapidem deducitur, ibique, Oratione prius perpolitâ ab Oratore Academico habitâ, dimissus cum Cancellario reliquisque Dynastis est; qui *Londinum* haud ita multo post profecti, tantis apparatus Academicum laudibus apud Reginam cumulabant, ut illa scriptis ad nos^a literis non minores Universitati gratias habuerit quam si ipsam splendidis adeo modis tractasset. Et revera impensæ grandes admodum factæ sunt, dum pauperes musæ sortem semper sibi negatam imitabantur: neque tamen prodegiſſe dixeris si intelligas Virum illum omnibus numeris absolutum, & *Marti* non minus quam *Mercurio* deditum fuisse. Linguarum is multarum, Philosophiæ, Matheseos peritiâ coævis plerisque antecelluit; corpore procerus, nec tamen animo erat elatus; ob Comitatem egregiam morumque facilitatem vix alibi reperiendam, ingenium insuper haud vulgare, & suavissimam eloquendi facultatem, in pretio apud omnes merito habitus. At vero dissimulandum non est, pecunias effundendo Liberalitatis terminos egressum (tameſſi *Castella* quinquaginta in dotem Uxoris accepisse constat) *Angliâ* etiam post quatuor Menses excedere coactum, ne scilicet ob æs ex quo se expedire non poterat alienum in Carcerem compingeretur. Ad suos vero regressus inopiâ tandem haud modicâ laborabat, prout ab *Anglo* quodam^b generoso, qui hominem dein *Cracovia* vidit, memoriæ proditum^c est. Adeo mortalibus in perniciem vertit coacervatis frui fortunæ, Corporis, Animi denique bonis, nisi Cumulo accesserit Prudentia.

CICDLXXXIV.

Hoc anno, mense autem *Julio*^d literas, instante Regina, ad Academiam dedit Cancellarius, præcipientes nimirum, nequis Exercitiis minime præstitis ad Gradum aliquem admitteretur, neve habitum alienum induentes togati rixas in Agris vicinis & pugnas cicerent; atque in hæc denique^e verba Universitatem allocutus, Epistolæ enim partem hic subjici non gravabor: -- cum *Serenissima Regina* nuntiatum sit gradus Academicos apud vos per dispensationes, & gratiam largitionem conferri eruditione & meritis insuper habitis, jubet mandatque ut exercitia, temporisque decursus per statuta compleantur, priusque quis ad Baccalaureatum in Theologia, Jure, Medicinâ, aliave quavis facultate aspirare præsumat, ne quis Doctoratum ambiat, nisi lectionibus cursoriis, & concione ad Clerum prius habitis: Exceptis tantum filiis Regum, Comitum, & Baronum jus suffragii in superiori Parlamento domi habentium, &c. Item ut Dispensationes pro tempore (loquor ex eodem f. Registro hic citato) vel exercitiis, post gradum susceptum præstandis non concedantur, &c. Cæterum quantum nobis, Dii boni! ab Institutis hisce saluberrimis aberratum: nos non tantum Exercitia bene merentibus condonamus, sed Gradus indoctis, immo bonas literas ne à limine quidem salutantibus, largimur, quo nomine liberales pessime audiunt Artes nostræ, & faxit Deus ne ad summam inde tandem aliquando inopiam redigantur. Ad Cancellarii nostri mandata redeo, quorum postremum executioni omni operâ tradendum suadens, dum Concionem ad Beatæ Virginis anno Dom. CICDCII. obiret, Doctor *Airay* è Collegio *Reginensi*, Doctorem *Hawson*, Vicecancellarium, perstrinxisse obiter existimatus est; quod cum eo nempe pro Exercitiis ad Gradum requisitis dispensatum fuerat; Et hinc illa lachryma, & irarum deinceps gliscentium causa.

Dè his vero satis; *Januario* sequenti *Oxoniam* de novo venit Cancellarius, insignioris notæ viris haud paucis, & gymnasmatum Scholasticorum delicias pariter expetentibus, stipatus. Quamdiu hospitatus nobiscum fuerit haud facile dixerim, at vero benigne, ut par erat susceptum, & Comœdiis binis (quarum altera ad *Adem Christi*, altera autem apud *Magdalenses* edita est) mirifice oblectatum deprehendo. Tempore insuper matutino Lecturis publicis, à meridie vero Disputationibus in Ecclesiâ Beatæ Mariæ habitis, interfuit, quarum præcipua & erat quâ congressi sunt *Johannes* ac *Edmundus* (alii vero *Gulielmus*) *Rainoldii*, sanguine quidem conjuncti (fratres enim erant) fide autem abunde dissociati, cum *Protestantium* alter, alter vero (temperantiori licet zelo) partes pontificias tutatus fuerit. De his perperam fertur, Antagonistam in sententiam suam utrumque pertraxisse, velitationibus enim iis, quantum ad eruditionem spectat, ita sunt perfuncti, ut neuter alteri palmam videatur præripuisse, verum de utroque dicendum quod:

Concurrere pares, & cecidere pares.

Johannem quod attinet, elucubrationibus cultissimis publicique juris factis inclaruisse nemo ignorat; *Edmundus* vero mediocritatem servans, & saluti

^a In L. ut supra, 235. b. ^b D. Ric. Baker. ^c In chron. suo sub an. 1583. ^d Ib. in L. 241. a. ^e Ib. 242. b. ^f Ibid. 241. b. ^g Ut inter Collect. M^{ti} Milonis Windfore, MS.

potius suæ prospiciendum quam desperatis *Romanensium* rebus subveniendum arbitratus, obscurus vixit, ac nil unquam edidit quod Pontificiam aut Curiam aut Culinam saperet, cuius Epitaphium hunc in locum subungere lubet:

Ingens Oxonii Rainoldus gloria, notus

Fraternâ famâ, nec minus ipse suâ.

Magnus fortuna, virtutis major alumnus

Hic, sed parte sui deteriore jacet.

Mens caelum migravit, ut hinc quoque pramia fax

Sumat, virtutes caperat unde suas.

Ad Cancellarium revertor, qui inconditam Universitatis Disciplinam corrigendam quam citissime ratus, statuta varia, de emendandâ eadem hoc anno (monente utique & Regiâ Majestate) confecta, inspexit, quorum alterum Histriones *Oxoniam* commeari prohibuit.

Eodem quasi tempore audaciam sibi effrânatam fumentes *Romanistæ*, Libellos famosos Typis quoque excusos, propalabant, quibus non tantum Regiæ famam lacerabant, sed & subditos ad eandem interficiendam hortabantur. Hosce igitur seditionis fomites *Oxonia* etiam sparsos & à Togatorum nonnullis coemptos constabat, quapropter (postquam per publicos Regni Pracones proclamatum eandem in rem esset) in Senatu Academico ordinatum est, nequis virus illud pontificium, sub gravissimis poenis, occultaret nedum diffunderet; unde Universitati se subtrahentibus malemeritis quibusdam, de aliis quæstio haud infrequens habita comparet. Libellos eosdem publicasse fertur *Gregorius* quidam *Martinus*, è Collegio pridem *Divi Johannis*, quod tamen verisimile non sit cum diem ille jam ante biennium obierit; de Typographo autem satis constat, cui poenas utique graviores, maleficiis tamen vix pares, irrogatas reperio.

CICDLXXXV.

Operam, ut prædiximus, omnem in pertrahendis ad se *Angliæ*, & seditione aliquâ movendâ ponebant *Romanenses*, at vero neque *Catharorum*, partes suas pessimis artibus corroborantium, deerat industria; siquidem huc ad novissima Comititia accesserunt Ministri quidam *Scoti* (Sacerdotis utique nomen abominantur illi) & in sollicitandis Collegiorum Sociis, vel saltem Artium Magistris, obnixè desudabant, ut Schismatis sui participes quam plurimos facerent laborantes. *Oxonienfibus* hi imprimis suadebant ut Disciplinam quam procuderant Ecclesiasticam probarent, & constitutionibus quibusdam assensum, subscriptis etiam nominibus, præberent, quarum prima (etenim haud pauciores duodecim adinvenisse memorantur) sic se habuit.

» Nemo hominum, Academicus licet, Ministerium ultro ambiat, neque Ministerio vago incertoque fungatur. Quodsi aliquem evocârit Ecclesiastica aliqua particularis, id Classi seu Conventui ad quem ipse spectârit, vel Synodo cuivis Ecclesiasti-

cæ frequentiori, notum faciat, cujus literis (dignus sacro Munere si videatur) Episcopo commendetur, in Clerum tum denique asciscendus.

Decretum vero illud, cum aliis consimilibus, ad agitandam tumultibus Ecclesiam, & procellam (quacum haud ita pridem confictati sumus) borealem in *Angliam* admittendam spectare videbatur, neque sane difficile jam erat Academicorum animos rerum novarum studio accendere, quâ in re operam præcipue navabat Magister *Georgius Gellibrand*, è Collegio *Magdalensî*, Doctoris *Humphredi* opinionibus omnino mancipatus, qui in id maxime incubuit ut *Togatos Oxonienses* (quod idem *Cantabrigia* satagebat *Cartwrightus*) ad partes suas alliceret. Negotium (inquit ille in Epistolâ quadam ad *Feildum* aliquem xii. Januarii datâ) de quo ad me scripseras aggressus sum, & Academicorum ingenia à trium vel quatuor Collegiorum Togatis nonnullis sedulo exploravi. Periculi quidem haud parum rebus iis subesse deprehendo, quamvis enim Reformationem expetant plerique, ad particularia tamen si descendas, corruptelas, unde gravissimus prudentiores dolor incessit, expendisse videntur pauci. Sententiam porro suam descriptis nominibus profiteri recusant bene multi, ne scilicet priusquam Reformatio ipsa maturescat pericula haud levia adirent metuentes. Reformandæ insuper Ecclesiæ studentium plerique Ordinibus nondum initiati comparent, cæterum juniorum præcipue de numero sunt, licet ad magna demum perventuros sperârim, nisi aspere nimis tractati animisque fracti, præmaturi desciverint. Literas tuas expecto, prout ipse spem feceris, & occasio tulerit, hac porro in re operam positurus, eorum vero qui nobis favent, numerum inibo, tibi que significabo, &c.

CICDLXXXVI.

Quo spei nil quicquam superesset sanari unquam posse Ecclesiarum *Romanæ* & *Anglicanæ* dissensiones prælectionem hoc anno Theologicam *Oxonia* instituit *Franciscus Walsingham*, Eques auratus, & Secretariorum regionum primus; Vir Pontificiis pariter infensus, & affectu in *Catharos* propensissimus; qui Prælectionem, quam dixi, eo consilio molitus est, ut fidem nostram & pontificiam immensum inter se repugnare, neque ullo modo coalescere posse, innotesceret; vel (à Registro quodam Academico loquor) *Ut Sacra Scriptura textus & Religionis fundamenta, per locos communes tractentur, & controversia subinde orta eventulentur, eo modo quo Rhemis aliisque Scholis transmarinis in Pontificiorum gratiam fieri assolet; sed infirmamentum Orthodoxia Anglicana, &c.* Id vero muneris Doctore *Johanni Rainolds*, Collegii *Corporis Christi* deinceps Præsidi, demandavit *Walsinghamus*, infinitæ prorsus lectionis, ac memoriæ immensæ Viro; qui cum apud externos in Seminario, quod vocant, *Anglicano* aliquandiu egisset, partesque pontificias amplexus tutatusque omni studio fuisset, fratris *Gulielmi* (vel potius ut nonnulli perhibent *Edmundi*, vel fortean utriusque) argumentis de sententia motus, odio dein immortalis *Romanenses* prosequeretur, quod non aliter exprimendum ducebat quam ad *Presbyterianos* declinando.

^a In Ecclesia de Wolvercote prope Oxon. ^b L. ut sup. 242. a. ^c Ibid. 281. a. ^d Per eundem Bakerum ut supra sub an. 1583. ^e L. fol. 286. a. & b. 288. a.

Prælectorem itaque tam idoneum nactus *Walsinghamus* compotem se voti futurum sperabat; is autem officio suo ter qualibet hebdomada, durante Terminio, fungebatur, ingenti Scholarium coronâ cinctus, & à togatæ gentis pube laudibus supra mortales omnes cumulatus. Dubium quoque non est quin celebratus mirum in modum fuerit Prælectionis ejus Institutor, tametsi à quibusdam malignius illa interpretantibus diceretur, hoc illum propagandæ veritatis obtentu, rapinas tantum sacerrimas (quo nil *Cathari* unquam solennius) celare voluisse; cum Episcopatus *Oxonienfis*, diutius per hæc tempora vacantis, proventum malis artibus plurimum imminuerit. *Rainoldus* autem Cathedralis admotus auctoritate episcopalem quoad posset labefactabat; de quo dicere nequeo quamdiu id muneris obierit, quanquam satis constat Prælectiones ejus plerasque excusas post Viri obitum fuisse, non sine magno, ut quibusdam videtur, Theologorum fructu. Denique, ne his diutius immorer, ejusmodi hominum dolis ac industriâ, necnon diutino Comitibus *Leycestrensis*, *Calvinistis* addictissimi, Cancellariatu factum est, ut, conspirante præterea desultorio quodam ipsius seculi genio, novam quodammodo formam induceret Theologia *Oxonienfis*, immo erutis quasi pristinis illis, tantum non novâ reformatæ Religionis fundamenta jacerentur.

Hoc eodem anno *Oxonia* inter Togatos aliquos & *Henricum*, Dominum *Norrys*, Baronem de *Ricot* in Agro isto Locum-tenentem Regium, famulosque ejus, lis satis acris incidit; quam quoniam obiter tantum attingunt Annales Academici, fusius nonnihil, referendam duco, licet loco fortassis in Historiâ illâ vix dignum existimârint curiosi magis rerum æstimatores. Accidit quod Saltum *Sbotoverianum* ingressi fuerint *Magdalenenses* aliqui, ferinæ nimirum furtim surripiendæ cupidine ducti; quorum alterum, *Thomam Godshaw* nominatum, in furto deprehensum & ad se illo nomine adductum Carceri mancipavit præfatus *Norrysius*, quem proinde reliqui, si quando *Oxoniam* accederet, adoriri statuerunt, adscitis sibi in subsidium Academicis aliis, qui ob togatum injuria tam gravi (talis enim irâ percitis habebatur) affectum indignabantur. Circa Festum S. *Michaelis* ad Urbem hanc pervenit præfatus *Norrysius* Comitibus trimestribus Sessionibus nimirum (prout nobis loqui consoluitur) juridicis, quolibet anni quadrante celebrari consuetis, interfuturus, ad Insigne autem *Ursi* hospitatum intelligentes Academici, licet validâ famulorum catervâ stipatum, armis aggrediebantur, ipsumprehendendum, pessimisque modis habendum, cogitantes, in quos tamen impressionem cum suis faciens *Maximilianus*, *Norrysi* filius, seditiones ad Beatam usque *Virginem* repulit, ibi enim interpositâ Vicecancellarii & Procuratorum (à tumultus nempe strepitu convolantium) auctoritate pugna dirimitur, sed Togatorum numero jam, ut fit, crescente, eosdem blandis potius verbis quam vi reprimere satagebat Vicecancellarius, præsertim cum furorem concepissent, quod suorum nonnulli vulneribus essent affecti, hostibus interea neutiquam illæsis, quos inter *Norrysi* Saltuarius faucibus gravissime comparuit. Edixit ergo Vicecancellarius ut suos ubique in Collegia compellerent, & obseratis foribus egressu dein prohiberent, Sodalitiorum Præfecti, nec tamen ita paci satis consultum, in Collegii enim *Omnium Animarum* & *Universitatis* tectis, nec non Ecclesiæ *Magdalenensis*

turri, transitum Viri præstolabantur Academici, dum *Ricotam* contenderet. Unde non aliter ejus salutis prospectum, quam ut famuli mensæ tabulatum arripientes, conopei loco uterentur, & tanquam scuto, lapidibus undique impetum protegerent. Ita salvus ægre evasit *Norrysius*, plurimis suorum vulneratis, & in vitæ discrimen adductis. Quid plura, de tumultuantibus habetur quæstio, eorumque nonnullis expulsionem, aliis vero levioribus poenis, mulctatis, in gratiam denno cum Togatis, quos utiq; hostes adeo truculentos senserat, imo in conjunctissimam benevolentiam rediit *Norrysius*.

CICDLXXXVII.

¶ Hunc annum infamem^a reddiderunt veteres illæ, diutius jam consopitæ, ac post integrum pene Seculum recrudescentes Togatorum *Boreali* cum *Australibus* inimicitia; quas non absque cæde ac sanguine sedatas crediderim, quanquam de earum ortu, incrementis, exituque parum constat. Quod me attinet, *Wallis* enimvero (hos enim partibus semper accessisse sæpius prædictum) tribuendas opinor, qui in Collegiis quibusdam, maxime autem *Omnium Animarum*, sub hæc adeo pollebant, ut majori suffragiorum numero potiti omnia pro animi sui sententiâ facerent, ipsum sodalitium tantum non pessundantes; quod etiam, velut è Scriptis haud paucis liquet, apud *Orienses* præstiteret.

CICDLXXXVIII.

Medio quasi *Augusto* hujus anni Academiam denovo & postremum^b invisit Cancellarius; quippe gymnasmatis Scholasticis, quæ jucunditate haud parvâ Advenarum animos perfundere solent, aliquandiu detentus, *Cornburiam* in hoc Agro concessit, nec ita multo post è vitâ ibidem migravit, eique in Munere Academico suffectus est D. *Christophorus Hatton*, Eques auratus, supremus *Angliæ* Cancellarius. Comitibus *Leycestrensis* Magistratum quod attinet, perennante quodammodo illo plurima quoad Universitatis Regimen quod supra innuimus immutata sunt, quæ cum à nonnullis laudentur ab aliis pari jure exploduntur. Academiam quidem ille eruditorum inopiâ pressam, Viris vero probis & bene moratis abundantem invenit; luxu autem & molli-tia fluentem reliquit. De illo revera dicendum, summis vitiis conjunctas virtutes possedisse, eminente licet novissime dictorum numero, optimeque factis splendorem omnem eripiente. Cum in ipsius Regni moderamine plurimum polleret, quicquid sibi collibitum esset inter Togatos patravit, quorum gesta & consilia clam & confestim rescivit, occultâ Clientum aliquorum operâ usus, quos inter primum obtinebant locum Doctor *Gualterus Baylie*, Doctor *Martinus Culpeper*, Magister *Artburus Arje*, & Magister *Thomas Allen*. Primo dictus sub Comitibus auspiciis Possessiones sibi amplas & opimas comparavit, verum postremis ejusdem temporibus & gratiâ ejus excidit, & à Medicinâ Regiæ faciendâ pulsus (ut opinor) est; quæ mala passus dicitur propterea quod Viri conjugem, *Cumora* prope *Oxoniam* in *Ædibus Antonii Forster*, agentem, beneficio tollere detrectaret.

^a Collect. Mil. Windfore ut supr. ^b Ut videtur in Reg. L. 293. b.

De *Culpepero* fertur, Comitibus favore & potentia fructum, Sodalitium cui praeerat dolo malo rexisset, ac seditionem ibidem & dissidia fovisset. Ad tertium quod spectat, Comitibus ille Secretarius erat, ejusque patrocinio Censum plane luculentum adeptus est; cujus nempe literis usus Collegia quaedam eo perpulit ut Possessionum & Latifundiorum Dimissiones (quas vocamus) diutinas & Reversiones parvo sibi pretio indulgerent; quorum de numero erat Rectoria impropinata de *Northmore*, in hoc ipso Comitatu quae pertinet ad *Johannenses*, Advocatio Ecclesiae de *Steepleashton*, in eodem Agro, ad *Aeneasenses* spectans; ne Mesuagium illud Primarium, *Spitling* dictum, & fundum integrum manerem de *Habland* terrasque alias, referam, Reginae quidem, ut prae se tulit *Leycestrensis*, revera autem Magistro *Athe*, à *Magdalenensibus* dimissa. An addam damnum hunc ingens Collegio in quo literas percepserat Academicas, *Mertonensi* nimirum dedisse; utpote qui Maperium de *Waldon*, apud *Surrienses*, in annos *MDCLXIII* hoc est in aeternum, Sodalitio extorsit; tametsi male adeo parva pessime, quod usu venit, dilaberentur, posteris viri ad summam, ut ferunt, egestatem, immo mendicitatem, redactis. *Allenum* quod attinet, reliquos enimvero probitate antevertibat, tamquam apud *Leycestrensem* gratiam inerat, ut is Episcopatu saepius donandum cogitaret, quod ne fieret obstitere otii vitaeque privatae desiderium, animusque in *Romanenses* propensior. His addere possem Doctorem *Babington*, Sacellanum, qui apud Comitem plurimum quidem primitus valebat, licet patroni sui sibi animum deinceps alienarit, quod Concioni funebri in obitum Comitissae *Leycestrensis*, (ea *Cumora*, in *Aedibus Forsteri* malis artibus, è medio sublata est) ad Beatam *Virginem Oxonii* habitare tribuendum opinor; dum enim commemoratis integerrimae foeminae virtutibus lauchrymas auditoribus exprimeret, excidit viro semel atque iterum illam fato immaturo, & per homicidium interemptam fuisse.

Ad Comitem vero ipsum revertor, cujus sub imperio detrimenti plurimum passa est Universitas, quippe Praefecturas aliaque Munera Academica pro arbitrio plerumque conferebat, quod aut Benevolentiam ejus captantes Togati, aut potentiam veriti, jure suo ubique abscederent. Caeterum ejusmodi factis Superstitionis pontificiae exterminium praetexit ille, dum Cultui sincero & incorrupto studentes evehere prae se ferret, tametsi vix quempiam lateret *Catharorum*, maxime autem Clientum suorum, commodis & incremento consultum voluisse, quo etiam consilio Collegia nonnulla jure quo gaudebant emunxit Principales Aulis, sibi antiquitus annexis, praeficiendi. Ea vero munera charissimis Sectae *Calvinisticae* antesignanis semper detulit, fidei immemor quam praestiterat *Nicolas Balgay*, S. Theologiae Professore, & Archididascalo aliquando *Magdalenensi*, necnon Magistro *Johanni Case* (hi pueros in *Aedibus Oppidanorum*, quas Aulas pridem fuisse constabat, ex veteri illo & laudabili instituto omnium postremi erudiebant) quibus utique ejusmodi Magistratus, si forte aliquando vacare contingeret, omnino debebatur.

Ad Academicorum sub ejus imperio Mores quod spectat, à probitate quemadmodum monuimus multum descivisse liquet, nam perpotationes, concertationes de pecunia multiplices, aliaque à togatis ne nominanda quidem, increbuerunt, Libellis quibusdam famosis, carmine sub id conscriptis, fidem si

adhibeamus. Cultus in vestitu tum nimius erat, Senioribus nullam pene reverentiam praestabant juniores, qui per plateas intempestive, hoc est horis secundum statuta nefastis, frequentes obambulabant, aliaque patrabant quae viros adeo principes commoverunt, ut nil prius potiusve habuerint quam ut Academiae tam in capite, prout loquimur, quam in membris Visitatio institueretur. Eminvero siquis rei Academicae sub viro illo cursum ac gestorum seriem oscitantius intueatur, nec penitissime inspiciat, maxime vero si literas ejus, excerptis è sacra pagina sententiis ubique refertas, dignas fide censuerit, omnia huc studia destinasse crediderit, ut *Athena* nostrae quam maxime florerent; licet ficta illa boni literarii specie consilia longe diversa occultasse fatendum sit.

Instituisse non dissimulo ut concionandi & catechizandi labores in Sodalitio quovis frequentiores essent, verum inanibus iis falsi zeli praestigiis operam adeo lusit, ut ad peregrina pontificiorum Seminaria (quae de re in literis suis ad Convocationem nostram datis frequentius conqueritur) cereberrimi avolarint Academici. Irrito etiam conatu in emendandis quae perperam à nobis fierent, atque hoc speciatim anno in luxu quoad vestitum coercendo, tam absens, per literas, quam praesens desudavit, violati saepius juris Academici, & dominationis impotentissimae exemplis, ante oculos obversantibus animosque togatorum exacerbantibus. Mirum sane videbatur quod Academicos ad pacem & concordiam crebro adhortaretur, & *Catharis* interim notissimis turbandae non minus Reipublicae quam Academiae autoribus impense faveret. An Praelectiones publicas aliaque ejus temporibus creberrime omittas, an Tutorum in discipulis suis ad bonam frugem & pietatem informandis negligentiam referam? Certe reticendum non est qualem anno *MDLXXVII*. in eligendo Collegii *Lincolniensis* Rectore tyrannidem exercere voluit; quae de re cum ad Archiepiscopum *Cantuariensem* scriberent S. Theologiae Baccalaurei Artiumque Magistri haud pauci, Archipraesulis opem contra miram quandam petitionem, immo contra exemplum inauditum & horroris plenum, damnumque plurimum Reipublicae suae illaturum, diserte implorabant. Caeterum de viro illo abunde dictum, id unice addam, si vim & injuriam Collegio *Corporis Christi* in Praefide eligendo ann. *MDLXIX*. Sociisque haud vulgaris notae bene multis exterminandis, factam praefatis adjicerem, nemini fore dubium quin à viro pessime ac violenter acta iis quae cum rei literariae fructu gesserit plura longe & majora fuerint.

MDLXXXIX.

Quicquid in reformanda Universitate praetermiserrat *Leycestrensis*, à Successore ejus hoc anno pro virili invenio procuratum, qui operam imprimis dedit ut ad Gradum aliquem admittendi rationem fidei redderent, quae ex parte nulla pridem adhibita fuerat diligentia, veluti conquerentem reperias Episcopum *Herefordensem*, *Oxoniensem* in Diocesi sua heterodoxiam expertum. *Romanenses* porro *Oxoniae* aut in vicinia latitantes, & inescatos togatorum juniores, ad Seminaria peregrina transmittentes, sedulo exploravit Cancellarius; qui & Academicorum in vestitu luxum coercuit, & alia eorum vitia castigavit.

^a *Ib. in L. 295. a. b.*

Exeunte hoc anno diem obiit Doctor *Laurentius Humphrey*, cujus mortem udis oculis, percepisse togatos non est dubium, utpote viro omnimodâ eruditione instructissimo, pio insuper, ut qui maxime, animoque demisso, dextrâ denique pauperibus protensa semper & liberali, orbaros. Prima studiorum tyronicia in ludo *Magdalenensium* grammaticali posuit, & Collegii ejus Semi-cominarius vulgo *Demy* ac postmodo Socius emerfit, quo tamen in Munere haud ita diu versatus est, nam Sceptum capeffente *Maria* pulsus in *Germaniam* cum clarissimo *Jenello* aufugit, & calamitatum omnium particeps evasit, *Zurichia* autem inter *Helvetios* commoratus Tractatum *Origenis*, de rectâ fide, de Græcis transtulit, & *Philonis* Librum de Nobilitate latine reddidit, superque eâ ipsâ materiâ libros ipse tres conscripsit quibus *Optimates* titulum fecit. Ab exteris regressus Collegii *Magdalenensis* Præses, Regius Theologiæ Professor, in illâ Facultate Doctor, Decanus denique *Wintoniensis* evasit, publicis autem Læcturis & Concionibus, ad annos multos *Oxonia* habitis, honorem Cultui reformato haud exiguum peperit, quæstum vero sibi uberiolem nequaquam lucratus est, neque enim supra Decanatum prædictum in Ecclesiâ unquam perrexit, quod quidem meticuloso nimis & perverso in re divina zelo, (quem superstitionem jure optimo appellaris, licet eandem in Ecclesiam Anglicanam absurde admodum impingant fanatici) fortasse ascribendum, unde ritus innocuos & ceremonias perosus stabilitum Numinis Cultum in materiâ quoque indifferenti, quam vocamus impugnat, eoque nomine molestiam sibi haud modicam apud Collegii sui Socios creavit. Ut rem omnem in pauca conferam, non tantum Præfecturâ *Magdalenensi*, Regiique Professoris Munere, verum & Vicecancellariatu multis annis functus, Sodalitium tum suum tum ipsam Academiam Dogmatis *Calvinistici* Sæctatoribus replevit, in multos dein annos, irritâ quoque recte sentientium industriâ, togatos opinionum suarum labe inficientibus. Difficile adeo est in medio consistere, dum eorum facta vel sententiam improbamus à quibus mali quippiam passi sumus, atque inde revera evenisse opinor ut nil pene amplectendum arbitrarentur Reformatorum nostrorum perplures nisi quod Pontificiorum dogmatis ex diametro opponeretur.

CICDXXC.

Hoc anno memoratu dignum occurrit, quod Conciones diebus Festis & Dominicis tempore etiam Vacationis, seu Justitii Academici, nuper habitæ, nunc autem ob virorum eâ facultate pollentium paucitatem in desuetudinem abeuntes, revocatæ fuerunt, eo nimirum consilio ut pullulantia Religionis pontificiæ germina protererentur, juvenesque Theologiæ studentes prædicando Evangelio insuescerent, animisque erigerentur. Eodem quasi tempore^b sancitum est, ut Canonici *Adis Christi* die quovis dominico, durante Termino, conciones per se haberent, nisi rationem à Vicecancellario probandam afferrent cur id per Deputatos præstituri essent. Statutum porro ne, quæ jam pene exoleverat, Articulis fidei & disciplinæ Ecclesiasticæ subscribendi consuetudo, in posterum omitteretur.

Eadem insuper (nisi me fallo) tempestate institu-

tæ sunt Conciones, quas Læcturas vocabant, die quolibet Martis, tempore matutino, primo ad *Omnium Sanctorum* per Doctorem *Henricum Airay*, *Reginensem*, aliosque Sæctæ *Calvinisticæ* Imitatores, deinceps vero ad Beatam *Virginem* per Collegiorum Alumnos, easdem suis vicibus obeuntes, habitæ, cui tamen oneri subtrahendos curavit *Mertonenses Henricum Savile*, Miles, vir à supervacaneis hisce *Caltharorum* inventis alienissimus. Mos autem ille ad bella usque civilia obrinuit, annoque *CICDXXLVI*. deditâ nimirum copiis *Parliamentariis* urbe, denno convaluit, atque inde ad *Serenissimi Caroli II.* in *Angliam* reditum perduravit.

CICDXXCI.

Per hæc tempora Disputationum in Theologiâ, Jure, ac Medicinâ habebatur cura, ordinato quibus eâ ex parte delinquentes poenis plecterentur. Conciones vero, de quibus in anno superiori dictum, quod attinet, intermissas quidem non invenio, cæterum eâ obeuntium contentione partiumque studio habitæ comparent, ut cum maximo Ecclesiæ emolumento infrequentiores longe fuissent, cùm dogmata alii pontificia alii *Presbyteriana* & *Schismatica* tueri palam, non metuerint. *Romanensibus* militantium præcipui videtur fuisse *Johannes Buckfold*, è Collegio *Omnium animarum* Capellanus, & *Bernardus Robinson*, Socius *Reginensis*, quorum primus 1°. postremo vero dictus, secundo *Maii* hoc anno prædicabat, uterque autem Pontificiis tam aperte visus est patrocinari, ut coram Doctore *James*, Vicecancellario, Procuratoribus, & Actuario publico, in *Divæ Mariæ* Cancellaria^a conventus Concionem suâ manu exaratam jurejurando adactus tradiderit, eademque evolutâ & perpensâ poenas pro meritis luerit, quod pontificiis terrori, nostratibus vero solatio futurum speravimus.

Turbas quidem nobis haud leves dabant præceps ejusmodi hominum audacia, & dissensiones inde prope diem concalescentes, quæ sane infandis rem literariam, immo divinam, calamitatibus afflixissent, nisi industriam haud vulgarem interposuissent non tantum Academia sed & Regni Gubernatores. Si quidem hæc ubi rescivit *Elizabetha*, de iisdem apud Cancellarium frequentius conquerebatur, qui crebris proinde ad Universitatem transmissis^c literis, ac tandem Nuntio eam in rem amandato, magnopere postulabat, ut in deprehendendis Jesuitis & Missificatoribus quibuscunque seminarius operam omnem poneremus, neque Superstitionis pontificiæ compertum aliquem in Sodalitio quovis Academico perstare pateremur.

CICDXXCII.

Lites anno prægresso in Cancellariatu conferendo (aliis *Robertum Essexia* Comitem, aliis vero *Thomam Sackvill*, Baronem de *Buckhurst*, peroptantibus) obortas prætervecti sumus; ad Regiam vero Academiam nostram postremum jam invisentem descendimus. Etenim vicesimo secundo *Septembri*, *Woodstockiâ*, Comitatu, ut par erat, illustri stipata, excedens iter *Oxoniam* ingressa est *Elizabetha*, cui

^a Ibid. in L. 246. b. 247. a. ^b Ib. 297. b. ^c Ib. 250. b. ^d Ibid. in L. 255. b. ^e Ib. 253. b. &c.

in extremis Juris Academici limitibus obviam de more facti sunt, præter Vicecancellarium & Bedellos superiores, plerique Ædium Præfecti purpura splendentes, Procuratoribus etiam & Magistris haud paucis, Muneris & Gradus Insignia gestantibus, una progressis. Peractâ, ut fit; Oratione solenni, & Reginâ Munusculis quibusdam, quod fieri assolet, donatâ (quæ quidem illa gratis Idiomate latino habitis abunde pensavit) versus Urbem perrexere omnes; in Parochiæ vero S. *Ægidii* finibus obviam se dedere Prætor urbanus, Aldermanni, ac Ballivi, cum Oppidanis aliis suorum quoque Vestitu ornatis; cùmque eorum alter, quem Syndicum seu Recordatorem appellant, *Elizabetham* oratiunculâ aliquandiu detinisset, Calicem ei argenteum deauratum, cum Nummis quos Angelos nuncupamus sexaginta, Municipii nomine obtulit Prætor. Urbem ingressâ *Elizabetha* ingenti omnium clamore ac plausu excipitur, togatis Plateam utrinque à Portâ boreali ad Ædem usque *Christi* ornantibus, quorum primi erant inferiores Collegiorum Scholares, Commensales, Generosi ac Aularii, atque eorum de numero alter oratione, Carminibus alter, lætitiâ & obsequium Academicum testabatur, quod idem dein præstitit Baccalaureus quidam, cui gratias latine habuit Regina.

Ventum inde ad *Quadrivium* cum esset, græce peroravit publicus linguæ ejus Professor, gratiasque regias eadem linguâ reportavit; quod & de Magistris binis referendum, quorum alter Oratione; Carminibus alter, *Elizabetham* aliquandiu detinuit, quam postmodo ad Ædem *Christi* pertingentem in magno illo Quadrangulo solenniter excepit Orator Academicus, exundantem Togatorum lætitiâ explicans. Post paulo in Ecclesiam Cathedralem, sub Conopæo à Doctoribus quatuor sustentato, deducitur, ibique Hymno *Te Deum* dicto, sacrificique nonnullis ob saluum ejus adventum celebratis, cum pluribus pii animi indicibus adfuit. Integrum in excipiendis Hospitibus tantis apparatus quoad nobiscum versarentur, hoc est ad *xxviii. Septembris*, enarrare non attinet, siquidem à pristino illo anno *CiDCLXVI.* usurpato parum admodum discrepabat. Conciones die dominico obibant dictæ sæpius Ædis Decanus, & vel Doctor *Martinus Heton*, vel Magister *Johannes Purefoy*, ejusdem Canonici. Diebus reliquis, tempore autem matutino, Prælectiones tum solennes tum ordinariæ habebantur, munere illo viris quibusdam è facultatibus singulis ob eruditionem electis demandato. Horâ porro decimâ matutinâ Disputationibus quotidie Quodlibeticis fungebantur Magistri decem totidemque Baccalaurei, quibus etiam ob rei Philosophicæ peritiam partes illæ concredebantur, diebus autem plerisque, post meridiem, Commissiones in Jure Civili, Medicinâ, & Theologiâ, ad Beatam *Virginem* celebrabantur. Appetente nocte Ludi nonnunquam Scenici in Ædis *Christi* Refectorio ab Academicis agebantur, quanquam de iisdem quinam fuerint aut quo plausu excepti minus mihi constat. Ad Collegia quælibet in promptu erant Orationes, siquando eorum quodvis inviseret Regina pronuntiandâ; quæ quidem earum nonnullis interfuit, mirâque urbanitate ac verborum suavitate ad singulas respondebat.

Septembris vicesimo quinto sanctiori Regina *Elizabetha* Concilio, necnon Magnatibus reliquis & Generosis, (haud pauciores enim *ix.* vocati ad

prandium comparent) Epulæ quam lautissimæ apud *Mertonenses* instituantur, quibus apparatus splendidissimo in Refectorio publico exceptis, visum est dapes quoque literatas percipere, tanquam si absque Cupediis philosophicis absolutum omnibus numeris non esset convivium. Disputabant autem Sociorum aliqui super quæstione illâ

An diffensiones Civium sint utiles Reipublicæ?

Respondentis personam sustinebat Magister *Henricus Cusse*, Linguæ Græcæ Professor publicus; opposentibus Magistro *Thomâ French*, Magistro *Richardo Trafford*, Mag. *Henrico Wilkynson*, & Mag. *Henr. Mason*; Moderatoris vero munia obeunte Mag. *Tho. Savile*, Procuratorum Academicorum altero. Finitis non sine maximâ dictorum Virorum laude, atque adeo ipsius Sodalitii gloriâ ingenti, Disputationibus, ad cameram Magistri *Gaspari Colmer* profecti sunt Consilarii Regii, cum Regis *Galliani* Legato de arduis Regni negotiis deliberaturi. Diei proximi gesta prætermitto; vicesimo autem septimo præfati Mensis, tempore matutino, Optimates haud pauci aliique potioris notæ Aulici Magisterio donantur, à meridie vero Legatus mox ante dictus (cui nomen Dominus *Beuwoys la Noude*) eodem Gradu ornatur; atque inde velitationes Theologicæ in Ecclesiâ Divæ *Mariæ* coram *Elizabethâ* celebrantur, quibus finem eleganti & copiosâ Oratione imposuit Doctor *Westphaling*, Episcopus *Herefordiensis*; qui quæstionem, *An liceat in rebus divinis dissimulare*, erudite admodum & secundum veræ pietatis normam dilucidavit, licere quidem viro Christiano perhibens veritatem evangelicam silentio nonnunquam premere, minime vero eandem deserere, aut contrarij quippiam profiteri. Qui Opponentis partes sustinuit, sic argumentabatur. *Licet de rebus divinis disputare, ergo licet dissimulare.* Porro disputatione procedente sic rem confecit; *Id quod nunc ago, de rebus divinis disputans, est dissimulare; sed quod nunc ago, de rebus divinis disputans, est licitum, ergo dissimulare est licitum.* Quod argumentum ad captum aulicum compositum, non leviter illis placuisse dicitur. Orationem autem illam Præfatus *Herefordiensis* quod attinet, prolixior aliquanto videbatur, quam neque refecavit, bis licet Regina (quoniam & ipsa ad Academicos perorare eodem tempore decreverat) jussu admonitus, à quo statim contumaciæ suspicionem amoliri nitebantur Aulici quidam, *Elizabetha* significantes, si contrahere sermonem laboraret turbandam adeo iri Præfatus memoriam ut sensus verbis haudquaquam constaret.

Distulit vero in proximum diem Orationem suam Regina; tunc enim accersitis Ædium Præfectis aliisque nonnullis eosdem latino Idiomate compellavit, maxime autem Doctorem *Johannem Rainolds*, in *Catharorum* partes, quod omnibus innotuit, aperte declinantem, ob curiosam nimis & meticulosam circa Cultum divinum conscientiam corripuit, quem & monitorum dein istorum immemorem ad Curiam *Hamptonensem* verbis acerbis castigavit. His vero peractis, Orationem quam prædixi auspiciata est *Elizabetha*, cùmque in *Cecyllum* Baronem de *Burleigh*, supremum *Angliæ* Thesaurarium, annis jam gravem, pedibusque victis stantem, oculos forte conjiceret, substitit repente, & sedile viro accommodari jussit, animoque quam maxime præsentis suscepto deinceps munere fungebatur. Eâ postmodo de re verba cum Regina faciens Aulicorum aliquis,

gratiâque quâ apud ipsam pollebat fretus, id eam fecisse assererat, ut ostenderet sermonem se pro libitu abrumpere posse, quod tamen pridie aggredi non ausus esset Episcopus. Ne vero literarum principis monumentum memoria apud posteros dignissimum pereat, En tibi Orationem à ipsam, nullibi, quod sciam, hucusque propalatam:

Merita & gratitudo sic meam rationem captivam duxerunt, ut facere cogant qua ratio ipsa negat: Cura enim regnorum tam magnum pondus habent, ut potius ingenium obtundere, quam memoriam acueri soleant. Addatur etiam huius lingua desuetudo, qua talis & tam diuturna fuit, ut in triginta sex annis, credo vix trigesies me usam fuisse meminerim. Sed fracta nunc est glacies; aut inharere, aut evadere oportet. Merita vestra, non sunt laudes eximia & insignes, sed immerita mea: non doctrinarum in multis generibus exercitia, qua declarasse vos cum laude sentio: non Orationes multis & variis modis eruditè & insigniter expressa: sed aliud quiddam est multò pretiosius atque praestantius, amor scilicet vester, qualis nec unquam auribus, nec scripto nec memoria hominum notus fuit: cuius exemplo parentes carent, nec inter familiares cadit: immo nec inter amantes, in quorum sortem non semper fides incidit, experientia ipsa docente, qualem nec persuasiones, nec mina, nec execrationes delere potuerunt, imo in quem tempus potestatem non habet quod ferrum consumit, quod scopolos minuit id ipsum separare non potuit. Ista sunt ejusmodi, qua aeterna futura putarem, si & ego aeterna essem. Ob qua simile pro una lingua habere, gratias debitas exprimere non valerem: tantum animus concipere potest, qua exprimere nequit. In cuius gratitudinem ab initio regni mei, summa & praecipua mea sollicitudo, cura & vigilia fuit, ut Respublica tam externis inimicis, quam internis tumultibus immunis servaretur, ut quod diu & multis saeculis florisset, sub meis manibus non debilitaretur.

Post enim anima mea tutelam in hoc solo meam perpetuam sollicitudinem collocaui, quod si pro totius salute tam semper fuerim vigilans, cum & ipsa Academia pars ejus non minima putetur: quomodo non & in illam extenditur ista cautio, pro qua tanta diligentia usura semper sum, ut nullo stimulo opus sit ad eam excitandam, qua ex se ipsa prompta est ad promovendam, servandam, & decorandam, illam. Nunc quod ad concilium attinet, tale accipite, quod si sequamini haud dubito quin erit in Dei gloriam, Vestram utilitatem, & meum singulare gaudium. Ut diuturna sit hac Academia, habeatur imprimis cura ut Deus colatur, non more omnium opinionum, non secundum ingenia nimis inquieta & exquisita: sed ut lex divina jubet & nostra praecipit, non enim talem principem habetis, qua vobis quicquam praecipiat quod contra conscientiam vere christianam esse deberet. Scitote me prius morituram quam tale aliquid acturam, aut quicquam iussuram quod in sacris literis vetatur. Si cum corporum vestrorum semper curam suscepi: deseramne animarum? Vetet Deus. Animarum ego curam negligam, pro quarum neglectu anima mea iudicabitur? longe absit. Monco ergo ut non praecatis leges sed sequamini, nec disputetis num meliora possint praescribi, sed observetis qua lex divina jubet, & nostra cogit. Deinde memineritis ut unusquisque

in gradu suo superiori obediat, non praescribendo qua esse deberent, sed sequendo quod Praescriptum est: hoc cogitantes: quod si superiores agere caperint qua non decet, alium superiorem habebunt à quo regantur, qui illos punire & debeat & velit. Postremo ut sitis unanimes: cum intelligatis unita robustiora, separata infirmiora, & cito in ruinam casura.

His ita prolatis, colloquia cum Doctoribus aliquandiu miscebat, ac discessum postea adornabat Elizabetha, à meridie enim Oxonio recessit, dumque per Urbem iter faceret Beatæ Virginis, & Collegiorum Universitatis & Magdalenensis parietes poeticis Academicorum lucubrationibus onustos conspiciens, indicibus tum aliis, tum nutu praesertim perbenigno & frequenti testabatur quanti faceret Togatorum, precibus eam & lachrymis prosequendum, amorem & observantiam. Ad collem dein Shotoverensem, extremos utique ditionis Academicæ limites, à Doctoribus & Magistris qui adventantem exceperant deducta est; ibi autem oratione, ut fit, valedictoria tantisper detenta, officia nostra gratiis innumeris ac regiae denique dextrae osculo abunde pensavit, oculisque in Urbem postremo coniectis, his verbis utebatur, *Vale, Vale charissima Oxonia, Deus tibi benedicat, filiosque tuos numero, sanctissimam & Virtute adaugeat.* Hinc vero iter statim Ricotam carpebat.

CICDXXCIII.

Hoc anno Academiam nostram invisit Heros illustis Johannes de la Fri, Eques, hypotoparcha Charnotensis, à Rege Gallorum Legatione in Angliam missus, quem una cum Nicolao Ruffo, S. Aubini Domino, & Lodovico Barone D'orbee splendide admodum tractavimus, disputationibus porro Theologicis (quas in Scholâ facultati illi dicatâ celebrandas curabant Universitatis Primores) excepto, necnon Gradu deinceps Magistrali ^b decorato.

Hunc eundem annum *Athenis* nostris iniquum reddidit Pestis truculenta, quæ tantâ nobiscum rabie grassabatur, ut Senatui Academico opus videretur Termini S. Michaelis initium ad Festum usque Omnium Sanctorum ^c prorogare, concionibus interim & exercitiis quibuscunque seu Actibus Scholasticis cessare iussis; utque ulterius etiam differantur sancito, nisi ante praefatum diem restingui penitus teterrimam luem, vel mitescere saltem contingeret. Morbum illum immensis nonnulli diluviis tribuerunt, ceterum ubi in exundantem potius hominum frequentiam, ex ludorum sceniorum aliorumque desiderio Oxoniam Comitiorum tempore confluentem, rejiciendus comparuit, eamque ob rem apud Cancellarium & Consiliarios regio deposita sunt querelæ, emanarunt illico (hoc est exeunte Julio) ab iisdem ad Vicecancellarium & Sodalitiorum Praefectos ^d literæ ne Histrones deinceps in Academiam admitterentur praecipientes; ne scilicet (prout ibidem legas) rogatorum non modo corpora sed & animi inficerentur, & Academia juventuti Anglicana ad pietatem æque ac bonas literas erudiendæ destinata in consccleratorum abiret profeminium. Ludis vero scenicis reclamasse imprimis Rainoldsum constat, qui eosdem non Concionibus modo & colloquiis quotidianis verum & Libro sub hæc edito impugnavit (refellere eundem post paulo nitebatur

^a In Reg. Coll. Mert. p. 160. ^b Reg. L. ut sup. 262. b.

^c Ibid. 263. a. ^d Ibid. 262. a.

Dector *Gager*) Scholares autem personas induentes præcipue damnavit, & Alumnorum speciatim *Ædis Christi*, Histrioniam toties regnante *Elizabethæ* exercitum, facta improbavit.

CICDXXIV.

Quæcunque *Hattoni* pridem industriam effugerant morum ac disciplinæ togatæ corruptelæ, easdem sub hæc delere satagebat *Buckhurstius*; qui Virum nempe illum in Cancellariatu excepit, omnique studio, instantibus Regina & Consiliariorum nonnullis, operam dedit, ut res nostras in meliorem formam redigeret. Is Academiæ imprimis Rectoribus, mandavit:

i. Ut Jesuitas Seminarios, quos vocant, & Pontificios qui Recusantes audiebant explorarent, ac Universitatis finibus exterminarent.

ii. Ut operam darent & prospicerent ne Religionis *Romane* vel suspecto alicui in disciplinam concederentur Adolescentes. Quæ quidem injuncta prius deprehendo, executioni licet haud ita sedulo tradita.

iii. Ut Prælectiones ex Majorum institutis, vel etiam prout rei Literariæ interesset, haberentur.

iv. Necui male feriato integrum esset in Academia commorari, qui aut suis vicibus Respondere, aut Facultatis suæ Prælectiones frequentare abnueret.

v. Ut Habitus cuilibet Gradui competentes in usum revocarentur, quo nimirum à se invicem internosci possent Academici; quæ ex parte magnâ sub id infamiâ flagravimus; quolibet pene pro animi sui libidine quem vellet maxime vestitum induente.

vi. Ut luxus denique in habitu reprimeretur; quam in rem plura jam olim, irrito licet conatu, prodierant mandata.

Hæc inquam literarum à Cancellario transmissarum summa erat; integrum vero negotium Collegiorum ac Aularum Præfectis commissum est, adeoque junctis operis procuratum ut de præmissis nulla deinceps querela suboriretur. Porro bonis moribus & reformatâ pietate (nisi quod nonnulli ad *Puritanismum* vergerent) instructiores evaserunt indies Academici, plurimique magna cum laude per hæc tempora in literis floruerunt.

CICDXXV.

Hoc anno memoratu dignum occurrit, quod *Georgius* quidam à *Missenbuck*, Legationem ab *Hassia* *Lantgravio* ad *Elizabetham* obiens, *Oxoniam* pervenit, literasque in sui gratiam ab *Essexia* Comite conscriptas tradens, consolis obsequi & honoris indicis, Muneribus nempe vel exercitiis philosophicis (vel fortean, quod infrequens non erat, utrisque) exceptus est, & Gradu deinceps magistrali^b donatus, quod idem de Comite etiam de *Solmes*^c referendum, qui literas quoque commendatitias à præfato Comite gloriæ Academicæ studiosissimo, attulit.

Hic porro inferendum censeo, antiquum illum ad Crucem *Paulinam* concionandi morem omissum ab

Oxonienfibus advertisse à Cancellarium & Episcopum^a *Londinensem*, ac propterea efflagitasse ut Viros quosdam, eâ reliquis facultate præstantes, nominaret Universitas, qui diebus nonnullis iisdem assignandis evangelium ibidem annuntiarent. Operam nos, ut par erat, polliciti sumus, fidemque suam per literas^f obstrinxit *Thomas Martin* (Ædes ille *Scrope-house* seu *Scrope-place*, è regione Ecclesiæ *S. Andrea* incolebat) de munus illud obeuntibus hospitio, quoad *Londini* agerent, excipiendis.

CICDXXVI.

Aliquanto post emendata plurimum est exercitiorum à Juristis ac Medicinæ studiosis (maxime vero novissime dictis, priusquam ad Praxin essent licentiandi) præstandorum methodus. Eadem quasi tempestate coemptæ & sunt Tabulæ trinæ, in quibus utique Statuta sub hæc atque pridem, continendis in officio junioribus procusa, describerentur, publico aliquo in loco omnium oculis subjecta; nequis nimirum ignoraret quid sibi faciendum, quidve fugiendum incumberet. Quamvis autem ad absolutum perfectumque Academiæ Regimen nonnulla etiamnum deessent, ita se tamen in plerisque gerebant Togati prout cordatiores Musarum Cultores oportebat, unde florere mirum in modum Artes ingenuæ, Pietasque & boni mores invalescere coeperunt.

Hoc etiam anno, Mense autem *Januario*, literæ à Prætoris & Municipii *Londinensis*, necnon Confratriæ Mercatorum, quos Mercenarios nuncupamus, ad nos delatæ sunt, ut Viros idoneos transmitteremus efflagitantes, qui ad Collegium ex *D. Thoma Gresham*, Militis, testamento institutum, & à Conjugis ejus morte auspicandum, Professorum in quolibet Facultate muniis fungerentur. Ex mandatis viri supremis Prætori & Municipio Professores Theologicum, Astronomicum, Geometricum, & Musicum eligendi jus competeat; Mercariis permissio ut Juris, Medicinæ, & Rhetoricæ Prælectores cooptarent. Perceptis vero, quas prædixi, literis, Academicorum Artis cujusque & Scientiæ peritiâ reliquis præstantium delectumⁱ egimus, è quibus ad se amandatis nonnullos seligebant *Londinenses*, annuo quinquaginta librorum stipendio cuivis assignato; illi autem, cum *Cantabrigienfibus* quibusdam, Mense *Junio* sequentis anni prælegere diebus præstitutis exorsi sunt; quos quidem referendos nominatim duco, utpote Provinciam illam primitus procurantes. Sic vero se habent;

Theologiam aperiebat

Antonius Wotton è Collegio Regio *Cantabrigienfi*;

Medicinam

Doctor *Matth. Gwynne* è Collegio *Divi Johannis Oxon.*

Jus Civile

Henricus Mountlow.

Musicam

Doctor *Johannes Bull*, *Cantabrigienfis*, in ejusdem vero Facultatis Gradusque Album nobiscum re-

^a Ib. 272. a. & b. ^b Reg. Ma. fol. 14. b. ^c Comp. Vicecanc. ^d Ibid. in Ma. fol. 10. a. ^e Ib. ^f Ibid. fol. 7. a. ^g Ib. 8. b. ^h Ib. 21. a. ⁱ Ib. 22. b.

latus, vir illa in arte exercitatissimus, eoque nomine tam ab *Elizabetha* quam Regibus & Principibus peregrinis (exteris enim Gentes perlustravit) in pretio habitus. Effigiem ejus depictam tibi exhibet Tabella in Scholâ nostrâ Musicæ suspensa.

Astronomiam

Edoardus Brerewood, è Collegio pridem *Aeneasensi* Oxon.

Geometriam

Henricus Briggs, *Cantabrigiensis*, postmodo autem ejusdem Facultatis Professor *Oxonienfis*.

Rhetoricam

Caleb Willis, A. M. ex *Æde Christi* Oxon.

CIODXCVII.

Hunc annum nobilitarunt Munificentia, bonis Artibus saluberrimæ primordia, cujus si Authorem & incrementa spectes, fructumque immensum rei inde literariæ provenientem, neque illustrissimi Patroni consiliis imparem, perpendas, pronus fatebere Lector, Opus adeo splendidum nec ab alio suscipi, nec ad tantam alibi amplitudinem excrescere tam subito potuisse. Cæterum ut rem ipsam paucis attingam, impeditos egregie, ob Biblophylacii publici defectum, eruditionis progressus advertens *Thomas Bodleius* Armiger (ad locum dein Equestrem à Serenissimo *Jacobo* evectus est) reficiendum pristinoque splendori ac usui reddendum cogitavit, quod à Duce *Glocestrensi* aliisque Meccenatibus fundatum ac Libris instructum, à maleficis autem nonnullis sub reformatæ Religionis initia spoliatum fuerat. Id ubi in animo conceperat, destinatam Beneficentiam Academicis primo quoque tempore patefaciendam existimavit; quapropter a literas ad Doctorem *Ravin*, Vicecancellarium post paulo dedit, quas tanquam divini quiddam continentes (nil enim prohibet quo minus rerum cum laude gestarum æque ac principum natales & incunabula sacra quadam veneratione prosequamur) subtexendas arbitror.

Domine

„ Tametsi tibi nondum ut opinor innotui, scrupulum tamen id mihi haudquaquam iniecerit, quo minus opem tuam in re Academicæ vestræ commodis plurimum conducturâ efflagitem. Id ego semper constitui inque animo decrevi, si mihi unquam facultas largiretur Deus optimus maximus quicquam, quod posteris esset profuturum conficiendi, amorem ac studium quo bonas perpetim literas amplexus sum indicis nonnullis testatissimum facere. Res sane mihi angustior obtigit quam ut propensiori animi mei voluntati respondeat munificentia, eandem tamen quibus possum argumentis hunc in modum testificari constituo. Bibliothecam publicam *Oxonii* olim extitisse tam locus ipse quam *Annales* vestri & Statuta satis declarant; id ego *Ædificii* in veterem formam propriis impensis redigam, pristinoque usui restituam, Scamnis Pluteisque & reliquâ supellestile adornandum curans, unde scilicet ad idem Libris quoque instruendum alii impellantur. Atque hæc sane quamprimum parari poterit Materies efficere decrevi, quo propositi mei fructum ali-

quem propediem percipias. Quoniam vero ex Benefactorum multorum pietate Libris tantum instructa erat Bibliotheca, Reditibus vero certis ac, annuis carebat, atque inde factum denique est ut, Codicum aliis vetustate corruptis, aliis autem direptis, ipsum quoque Institutum evanesceret; quod tantum deinceps malum præcaveatur, Censum (si Deus dederit) annuum ac perpetuum vobis consignabo, in Libris coemendis, Officiorum salariis, usibusque aliis necessariis erogandum, quod si cura, porro in Codicibus & reliquo apparatu ab injuriis, consolis tuendo adhibeatur, seculari forte venturis, Gazophylacium innumeris Voluminibus instructum, comparebit, id quod studiosis emolumento ac levamini, ipsi autem Universitati summo futurum est, ornamento. A te itaque peto ut, (quoniam nihil agrediar nisi quod iidem comprobant) sententiam, hanc meam togatis prout tibi consultissimum videbitur patefacias, quamprimum enim admissam intellexero, quæ sum pollicitus quantâ possum celeritate præstabo; quibus tamen commode magis exequendis, scire velim an ex licentiâ de manu mortua, aut aliâ quavis ratione, factam sibi habet potestatem, Universitas Proventus aut Possessiones posteriores, adeundi; quod si Instrumentum aliquod veteris alius, cujus Donationis Bibliothecæ factæ Academicis superest, cum bonâ eorum veniâ ejusdem Apographum videre expeto, uti & Statutorum, siqua sunt, à Fundatoribus aliisve de Librorum usu conditorum, exemplaria. Atque hæc ea sunt quæ mihi in præsentia occurrunt, ad quæ ut quamprimum tibi vacabit respondeas obsecro, & si penes me unquam fuerit, parem rependere gratiam, ad id præstandum paratissimum invenies, tibi licet adhuc ignotum. Lond. x xiii. Febr. an. dom. CIODXCVII.

Amicitiaæ tuæ studiosiss.
Thom. Bodley.

Hunc in modum Vir illustrissimus; cujus literas in Convocatione palam recitandas curavit Vicecancellarius, magnâ lætitiâ gestientibus Academicis, unoque omnium consensu ordinato ut quæ petiverat *Bodleius* sine morâ aliquâ concederentur; ad quem aliquanto post transmissam reperio Epistolam æternam tantæ Benevolentiaæ memoriam spondentem.

CIODXCIX.

Hoc anno *Casparus* quidam *Thomannus*, è Pastoribus Scholæ *Tigurinae* (cujus Avus paternus Consulatum in Urbe *Tigurinâ* magnâ cum laude gesserat) *Oxoniam* pervenit, & (quod Pastores, Professores & Ministri Ecclesiæ & Scholæ *Tigurinae*, quorum literas secum commendatitias attulerat efflagitarant) imperatis collegiatim symbolis annos aliquot ad studia enutritur, quam ob rem transmissas post paulo à *Rodolpho Hospiniano*, præcipuo Scholæ *Tigurinae* Moderatore, gratias deprehendo. Cæterum id nobis haud ita profuit, aut Ecclesiæ Anglicanae in fructum cessit, cum *Thomannus* iste *Geneva* potissimum Disciplinis imbutus, atque Peregrinos alios, *Oxoniam* illâ (ut olim) tempestate hospitatos, secutus, variis Academicam erroribus, Calvinismum præcipue olentibus, & à fide nostra discrepantibus, coinquinârit, inter calamitatum proinde quas vix hodie sumus eluctati Authores numerandus.

^a *Ib. in Ma. fol. 31. a.* ^b *Ib. in Ma. fol. 41. b.*

Huic etiam anno inscribitur *Johannis Illius Cuse*, Philosophi quidem cum primis recensendi, mors, cui pii juxta omnes ac eruditi lachrymis parentabant. Natus is est *Wodstochie* in Agro *Oxonienfi*, atque ibi primis literarum elementis imbutus Collegii *Novi*, ac postmodo *Edis Christi*, puer symphoniacus evasit, unde à *Johannensibus* in Socium assumptus paucorum annorum intervallo haud vulgarem sui admirationem disputandi acumen excitavit. Ad *Romanenses* dein propendens Collegio excessit, ductaque uxore, & impetrata eam in rem ab Academia potestate, Discipulos sibi comparavit, quos suis in *Adibus*, infra Parochiam *Magdalenensem* suis, ad bonas Artes tam sedulo erudit, ut, Scholâ ejus Disputationibus aliisque exercitiis, Sodalitiorum nostrorum ad instar, fervente, Doctos per plures in publicam emisit. Discipulorum vero suorum in usum haud pauca conscripsit, quæ typis deinceps mandavit, viz. Commentarios in *Aristotelis Organon*, necnon Physicorum & moralis Philosophiæ libros. Medicinam haud modice calluit, magnamque inde famam sibi peperit, cujus tum Praxi, tum juvenum institutione, vim pecuniæ non mediocrem collegit, cujus maximam partem in piis usibus collocavit; quippe (ut alia liberalissimi animi specimina præmittam) & nummos Collegio *Novo* nonnullos detulit, & quadraginta librarum summam *Wodstochiensibus* dedit, quatuor tenuioris fortunæ artificibus mutuo accommodandam, præter libras viginti Municipio *Oxonienfi* donatas, Civibusque binis pauperibus, commercia facientibus, eadem ratione permittendas: libras autem quinque Parochiæ *Magdalenensi* (quibus sandapilæ integumentum coemeretur) collatas, librasque totidem reficiendo apud *Wodstochienses* Pauperum Hospitio (Hospitale vulgo nuncupamus) consignatas, cum donis aliis levioribus, non attinet referre. Neque de viro illo amplius addam, quam pietati & literarum studio debitum, laboris vero patientissimum fuisse, consuetudine etiam quotidianâ, non sine facetiis jucundâ & urbanâ (quibus accessit Corporis quoque decor & gratia non contemnenda) familiariter secum congregientes quam maxime sibi devinxisse. Diem obiit temperantioris zeli vir, qui sua frui conscientia, quam in aliorum grassari maluit: inque Collegii *S. Johannis* Capellâ sepultus est, ubi & Epitaphium ejus conspici licet.

C10DC.

Contigit hoc anno inter Doctorem *Thornton*, Vicecancellarium, & Procuratores Academicos (maxime vero seniore, Magistrum *Osborne* appellatum) de potestate quam adversus Baccalaureos Determinantes exercerent illi, dissidium acerrimum, cujus tamen ipsissima origo, primaque incrementa haud adeo luculenter patent. Caterum hæc scriptis mandata sunt, eo demum exarisse lites illas, ut cum terminandis exercitiis quadagesimalibus Orationem de more in Beatæ *Virginis* Cancelli haberet Dominus *Lloyd*, Collectorum senior, officii debitæque tanto Magistratui reverentiæ immemor, famam Vicecancellarii verbis contumeliosis a violare non reformidavit; quam ob rem ille, probatis reliquorum Baccalaureorum exercitiis, utriusque Collectoris Disputationes pro formâ minimè cessuras pronuntiavit, & in proximum usque Terminum veniam illis facere distulit.

Quod dissensionem vero ipsam attineret, eas Academiæ turbas dedit, ut necesse fuerit ad Cancellarium Virosque aliquot ab *Elizabethâ* nominatos pacandam deferre; quæ tamen consopita potius videbatur, quam è medio penitus sublata, transmissa enim quasi ad posteros esset, inter eundem Vicecancellarium proximique anni Procuratores denno recrudescerebat, dum ille posthabito profus eorum jure, spreteque Statutorum publicorum autoritate, omnem sibi in Comitibus potestatem arrogaret. Id illi, ut par erat, inique ferentes, Congregationem quam nigram vocamus, inconsulto Vicecancellario, indixerunt, & convenientibus ibidem potioris notæ Academicis compluribus, criminum quorum coarguendus erat Vicecancellarius Capita præcipua descripsere, ipsique dein Cancellario transmiserunt. Ut paucis expediam, hæc juxta aliæque, in accepti expensive rationibus utrinque subducendis coortæ, lites ita demum terminatæ sunt, ut victoriam pars neutra reportaret, digladiantium quolibet propter obvia delicta, maxime vero ob turbatam Universitatis pacem asperè increpito, verbisque castigato. Ejusmodi vero dissidia Statutorum nostrorum repugnantia & antinomii rectissime tribuerim, de quibus ea frequenter tempestate conquesti sumus; unde Delegatis quibusdam (quorum de numero erant Magister *Tho. Allen*, ex Aula *Glocestrensi*, & Mag. *Tho. James*, è Collegio *Novo*) emendandæ traduntur leges Academicæ, quæ quidem in meliorem tum, neque tamen perfectam, redactæ sunt formam; siquidem (quod in anno dom. C10DCXXXIII. referendum) ea postmodo in re, Serenissimi *Caroli I.* auspiciis, feliciter desudatum.

C10DCII.

Turbas prædictas graviores quædam, & momenti longe majoris, hoc anno exceperunt, à *Cathari* nimirum & *Calvinismi* Studiosis, quibus utique scatebat sub hæc Academia, concitata, qui & Ecclesiæ Disciplinam ritusque integerrimos omni operâ convellebant, & Doctorem *Howson*, Vicecancellarium, aliosque Academiæ Primores, sermone obtreptationis pleno impetebant. Hi præsertim erant *Johannes Sprynt*, Artium Magister, ex *Edis Christi*; *Henricus Airay*, S. Theologiæ Professor, & *Robertus Troutbeck*, è Collegio *Reginensi* uterque; de quibus aliisque nonnullis, criminum rationem in Ecclesiâ Divæ Mariæ reddere detrectantibus, querelæ primo apud Cancellarium, dein vero apud ipsam Reginam sanctiusque ejus Concilium deponuntur, unde negotium omne ad Delegatos circa res Ecclesiasticas regios remissum est, qui quæstione habitâ, & argumentis utrinque ventilatis decrevere, ut eorum quæ temere effutierant præfati palinodiam in Senatu Academico solennem canerent. Id à *Spryntio*, partium nempe Coryphæo, imprimis præstitum est; habitâ postmodo *Troutbeckii* retractatione, qui ejusdem doctrinam tutatus fuerat, & pro virili sua parte argumentis corroborarar. Ad Doctorem *Airay* (quem Concionem obeuntem perstrinxisse obiter Vicecancellarium in anno C10DLXXXIV. commemoravimus) quod spectat, amicorum ope & intercessione pœnas evasit; reliquos autem oburgatos graviter, & ne dogmata sua profeminarent, verum pacifice se gererent, & Superioribus obtemperarent admonitos dimisere Delegati. *Spryntius* vero

* Ibid. in Ma. 42. a. * Ibid. 45. a. 65. b. * Ibid. 35. b. & c. * Ib. 71. a. & b. 72. a.

ad *Thornburiam* in Agro *Glocestrensi* verbi de in *Minister* extitit, & mutata mirum in modum sententia, *Librum* de conformandis in re divina moribus conscripsit.

At vero tamen si dogmata hunc in modum sua revocarant seditiosi, animos tamen inde, quod sit, sumpserunt *Cathari* imperitiores, tanquam vi potius quam argumentis agendum nobis agnosceremus. Et revera vix ulla demum arte domandos sensimus *Calvini* Sectatores, quos dubio procul nobiscum progenuerunt Reformatorum primorum nonnulli, ob fidem regnante *Maria* in *Germania* potissimum exulantes, & quos numero haud modice auctos constat dum Vicecancellarius esset *Humphredus*, iisdem addictissimus. His inquam Academiam frustra liberare nitebantur ejusdem Rectores, verum (quod Serenissimi *Caroli I.* tempora in omne ævum nobilitabit) sponte tandem, vel potius supremi numinis jussu, deservit apud nos morbi vis, cui a Medicis prudentissimis irritis toties conatu adhibita sunt remedia.

CICDCIII.

Ad superos jam concesserat *Elizabetha* Regina, (quam Benefactorum statim albo inscribendam suffragiis communibus decreverunt Academici) Sceptroque *Anglicano* potitus fuerat *Jacobus*, cum funesta *Londini* Pestis exarsit, quæ longe late post paulo evulgata *Oxonium* mense *Julio* occupavit, virusque tam propere (accedente nefario aliquorum commodi sui studio, publici autem neglectu) undique diffudit, ut *Terminus S. Michaelis* in secundum *Novembri*, ac deinde (ob grassantem adhuc morbum) in primum, atque postea in quintum *Decembri* rejiceretur; quo die indicta Congregatione Magistrorum paucissimi comparebant, neque enim ante *Februarium* sequentem truculenta cessavit Lues. Miserrima quidem illa tempestate erat rerum *Oxonien* facies, dum nil aliud quam gemitus, lachrymæ & ejulatus prodeuntium Auribus Oculisque obversaretur; Oppidanorum plerisque ad imam egestatem detrusis, immo victu tandem quæque ad tolerandas calamitosæ vitæ reliquias necessaria essent carentibus, absumptâ quam ab Academicis xvi. *Septembri* (quo die Sodalitia sua dissolverant) impetrarant pecuniâ elemosynariâ. Fugâ quidem salutis suæ prospexerat opulentior quisque, reliqui autem pestis quodammodo obliti, & cum truculentiori jam hoste (famem volo) congressi, ad Seditio-nem quotidie spectabant, residuo Togatorum manipulo necem interminati nisi panem pereuntibus suppeditarent. Præclusæ perpetim erant Collegiorum & Aularum Portæ, paucis admodum quibus eorundem custodia commissâ erat ibidem manentibus: clausæ porro ubique erant Officinarum fores & pergulæ, Animante nullo, nedum Cane aut Feli, præter ægrotorum Custodes ac Vespillones, in publicum prodeunte; adeo ut Plateæ passim immo Forum ipsum gramine obtegeretur. Sepeliendis tantum patebant Ecclesiæ, Deum tamen precibus quotidie in Sacellis suis sollicitabant Scholares, & supplicationibus assiduâ urgebant, ut iræ tandem suæ morbique terribili æstus restingeret; quod quidem Mense, ut præfatum, *Februario* indultum, licet funesta lues reversis Academicorum bene multis se-

quente *Aprili* denuo proruperit; cujus tamen rabiem, post misericordiam divinam, repressit sedula magis quam antea Magistratum industria. Sed neque præmittendum quod anno *CICDCV.* post discessum nempe regium, concaluisse iterum latentis morbi cineres; qui eo sane exarsit ut infectorum alii ad Nosocomium & iuguriola in Prato *Portmede* vocato, alii autem ad Casulas in vico, prope Collem *Heddingtonensem* jacenti, & *Chney* lane dicto, extructas amandarentur.

Sub hæc vero manavit ubique rumor, exterminium ex *Angliâ* passurum jus Civile, qui cum haud incertis Authoribus spargeretur (siquidem in eodem eliminando satagebant melioris notæ Viri nonnulli) ejusdem Professores, & Candidatos sollicitos quam maxime habuit; adeo ut qui cum Medicis Artiumque Magistris de dignitate pridem & Præfessione digladiati fuerant, in Facultate suâ ab interitu tutandâ operam jam omnem ponerent. Hi autem clamoribus & querelis quotidianis Academiam interpellabant, ut salutis suæ rationem aliquam haberet effligitantes, quare vi. *Martii* coacto frequenti Togatorum Senatu, Orationem habuit Vicecancellarius, quâ Doctoribus & Magistris significavit, *Academia* hujus quatuor esse capita sive Ornamenta (ut ipsissimis ejus verbis utar) super quæ tanquam firmissima fundamenta ipse *Universitatis* status collocatur, viz. *Studia Theologia, Jurisprudentia, Medicina & humanarum Artium*, quorum uno demum necessario sequitur totius ædificii ruina, &c. Enarravit deinceps Doctor *Henricus Martin*, è Collegio *Novo*, quantum inde detrimenti acciperet Respublica si Facultas ea funditus everteretur: quapropter uno omnium consensu ordinatum est, ut Cancellarii, Comitisque *Devoniensis* (apud Regem ille gratiâ jam plurimum valuit) opem eâ in re imploraret Academia, quam neque spes fefellit, nam delatis ad Procerem utrumque per Primores quosdam nostros literis, evanuisse prorsus & ad nihilum reciderunt perniciofa malevolorum consilia; immo refocillata statim sunt Juristarum studia, quod ex unico illo eorundem incitamento, *Jacobi* nimirum Indulto, satis liquet; cum potestas enim nobis perinde & *Cantabrigiensibus* per literas *Jacobi* patentes, magnoque *Angliâ* Sigillo munitas (nostræ duodecimo *Martii* hoc anno dabatur) permetteretur Viros duos nominandi, qui, quoties Regni Ordines convenirent, in Domo (prout loquuntur *Angli*) Communium sederent, & suffragii jus habentes negotia nostra procurarent, diserte sumus admoniti, ut in Senatores nostros deligeremus viros in Jure *Cæsareo* versatos, & abinde Civili Prudentia instructos.

Cæterum de Privilegio illo hic obiter notandum, regii quidem amoris & benevolentia indicium fuisse, rebus tamen Academicis in damnum potius quam commodum cessasse, quod Senatores olim complures (plerique enim omnes ad alterutram Universitatem aliquando spectarunt) Artium ingenuarum utilitati consulere, nunc autem pietatis sese erga Matrem vinculo liberatos arbitrati, id oneris binorum quorundam in humeros deponunt, quo & illi frequentius levare cupiunt, suum unice quæstum intuentes, quoniam enim possessionibus nullis in Academia fruuntur, Municipii proinde (quod Senatoribus reliquis contra accidit) cujus personam sustinent commodum suo nequaquam intertextum animadvertunt.

CICDCIV.

Molestiam quam Vicecancellario, Doctoribus & Procuratoribus ultimo anno crearat libellus, Petitiō Ministrorum Ecclesiæ Anglicanæ de Cere-
moniis quibusdam aliisque Corruptelis (Liturgiam nempe, Presbyterorum delectum & Stipendia, ac Disciplinam Ecclesiasticam tangentibus) tollendis ac emendandis nuncupatus, qui etiam *Brownistarum* jurgiis locum fecit, referre supersedeo. Congressum vero, Regisque *Jacobi* cum fratribus dissentientibus sive Ministris Catharis colloquia, ad Palatium *Hamptonenſe* habita, prætermittenda non ducō, utpote quæ fructum haud spernendum protulere, novam Bibliorum Sacrorum versionem. Opus illud Viris quadraginta & septem demandatum est, in Classes tres, *Westmonasteriensē* scilicet, *Oxonienſem*, & *Cantabrigienſem*, dispersitis; nostratum vero nomina si recensēbo ab instituto haudquaquam aberrabo. Fuere autem:

Doctor { *Johan. Hardyng*, è Collegio *Magdalenenſi*.
Joh. Rainolds, Coll. *Corporis Christi* Præses.
Thom. Holland, Coll. *Exoniensis* Rector.
Rich. Kylby, Coll. *Lincoln*. Rector.
Rich. Brett ejusdem Coll. quondam socius.

Magister { *Milo Smyth*, è Coll. quondam *Æneanascenſi*.
Rich. Faireclough, è Coll. quondam *Novo*.

Quibus incubuit Prophetas tum majores tum minores, cum Lamentationibus, transferre.

Doctor { *Georgius Abbot*, Ecclesiæ *Wintoniensis* Decanus, & Coll. *Universitatis* Magister.
Ægidius Thomson, Regiæ Capellæ *Windleſoriana* Decanus.
Joh. Ravis, *Ædis Christi* Decanus.
Hen. Savile, Coll. *Merton*. Custos.
Johan. Harmar, Collegii *Wicamici*, apud *Wintoniam*, Custos.
Johan. Aglionby, Aulæ *Edmundi* Principalis.
Johan. Perin, *Ædis Christi* Canonicus, & *Wigornienſis* Decanus.
Leonardus Hutten, ejusdem *Ædis* Canonicus.

Quorum pensum erat Evangelia omnia, cum Actis Apostolorum, & Apocalypsi, in linguam vernaculam transfundere; quam in rem Sacræ paginæ Apographa omnia, tum è publicâ illâ tum è privatis quibusque Collegiorum Bibliothecis, evolventa acceperunt. Postquam vero munere suo, quod annis haud ita multis contigit, perfuncti essent prædicti, consilia cum *Ædium* Præfests miscebat Vicecancellarius, aliosque pietate haud modicâ & eruditione Theologos nominavit, qui eorum Translationes, consultis Hebraicis juxta & Græcis fontibus, recognoscerent, & si opus esset castigarent. Su-

per his autem id unice addam apud Doctorem *Rainolds* in Collegio *Corporis Christi* semel qualibet hebdomadâ convenisse, ejusque ope & consilio in elucubrationibus suis accurandis usos fuisse reliquos; tametsi ipse podagrâ interim gravissime affligeretur.

CICDCV.

Hunc nobis Annum beavit Serenissimi Regis *Jacobi* conspectus, is enim xxvii. *Augusti*, cum Regina & *Wallia* Principe, magnoque Procerum comitatu, *Wodstochia* valedicens *Oxoniam* contendebat, consuetudinis togatæ desiderio flagrans. Adventanti obviam, ut fit, processere Cancellarius, Vicecancellarius, Procuratores, *Ædiumque* Præfests, & in ultimis Academici juris limitibus eleganti Oratione exceptus est; cui ulterius progressu occurrebant Prætor urbanus, Seneschallus, civesque reliquis dignitate præstantiores, à quibus nummis quibusdam aureis donatus *Oxoniam* ingreditur, & apud *San-Johannenses* Oratione aliquandiu detinetur. Portam dein Borealem intravit, plausuque ingenti & aliis exultantium animorum indiciis à togatis frequentibus (siquidem ad CICDCCLIV. ea tempestate censebantur) Laicis autem innumeris ad *Ædem Christi* deductus est, habitâ tamen prius ad *Quadrivium Matherbois* per Doctorem *Perin*, Græcæ linguæ Prælectorem, pro suggesto eam in rem erecto, Oratione græcâ. Cæterum cum *Ædem*, ut modo dictum, *Christi* ingressurum voluptate haud modicâ perfudit *Isaacus Wake*, Orator Academicus, qui nec eloquentia quidem carebat, nec affectuum regionum ignarus erat, & *Jacobum* propterea laudibus à sapientiâ reque literariâ desumptis cumulavit. Ad templum dein sub Conopœo, à Doctoribus quibusdam purpurâ fulgentibus sustentato deductus, sacris aliquantisper vacavit, quæ, interposito de more Cantu, & Musico Organorum concentu, ob saluum ejus adventum celebrabantur, iis autem finitis ad Cœnacula sua perrexit, multitudine hominum immensâ maximum Collegii Quadrangulum opplente, ejusque parietes clamoribus & felicitatis comprecationibus concuente. Ad *Magdalenenses* interea profectus est, cum splendido Aulicorum famulatu, Princeps *Henricus*, cui obvii fiebant Præses ac Socii, quorum alter *Jacobus Mabbie* nuncupatus, exundantem suorum lætitiarum oratione testabatur, quam reliqui magnâ Poematum vi, parietibus ubique & Portis affixa exprimere nitebantur. Lustratis vero tantisper pulcherrimi Quadranguli lateribus, ad ipsius Præfests *Ædes* deducitur *Henricus*, ubi à Juvenibus quibusdam natalium splendore clavis, inque arenam post paulo philosophicam descendantibus, excipitur; quibus juxta & Epulis utrobique finitis, ad *Ædis Christi* Refectorium perrexit ibique unâ cum Rege ipso & Regina, ac illustri Optimatum catervâ, animum voluptate pascēbat, à Comœdiâ latinâ, quam dictæ *Ædis* Alumni agebant, quæque *Vertumnus* appellabatur, perceptâ.

Proximo mane ad Beatæ *Virginis* Ecclesiam progressi Disputationibus Theologicis interfuere, in quibus Respondebat Doctor *Aglionby*, Doctor vero *Holland* & alii quinque opponentium partes obibant. Post meridiem velitationes in Jure Civili habebantur, Respondente Doctore *Blencow* è Collegio

Oriens, Opponentibus autem Doctore *Gulielmo Bird* & Collegio *Omnium Animarum*, & aliis quinque, Professore vero Regio Moderatoris personam sustinente.

Die tertio Commissionibus in re medicâ animos oblectabant Hospites angustissimi, non nisi peritissimo cuique demandato ut eâ in arenâ defudaret, unde ingens & Facultatis ejus & ipsius Academiae laudibus cumulus accessit. Hinc vero ad Collegium *Novum* deducti Epulis lautissimis excipiebantur, & suavissimo interim Apparatus musici concentu animos pascabant; & ad Ecclesiam postmodo Divæ *Mariæ* profecti Disputationibus Philosophicis intendebant, unde mirâ jucunditate perfundebantur, vices nobis postea rependente *Jacobo*, qui cum Disputationes clauderet, Academicos Oratione facundâ & eleganti cohonestavit. Rex inde ad *Adem Christi* se contulit, Princeps autem *Henricus* ad *Magdalenenses* concessit, quorum in Refectorio cœnavit, à nobili deinceps & generosa juventute tum Orationibus exceptus tum Carminibus aliisque munusculis, ipsi tamen gratissimis, donatus. Eadem vero nocte Patrem illustrissimum conveniens, ad Collegium Divi *Johannis* una deducitur, ubi Ludum scenicum, cui *Annus recurrens* nomen erat, exhibebant Togati, facetum adeo & demulcendis spectatorem affectibus accommodatum, ut eorum animos voluptate haud modicâ compleverit.

Die quarto, commorationis autem regiae postremo, Bibliothecam publicam, à clarissimo Equite, *Thomâ Bodleio*, instauratam, mediumque tantum *Ædificium*, Ducis maxime *Humphredi* impensis olim extractum, complectentem, lustravit *Jacobus*, qui Theologicam deinceps illam, Bibliophylacio subjacentem, Scholasque Artium in vicinia positas invisit, unde ad Collegium *Æneanense* perrexit & oratione aliquandiu detentus, Sodalitia *Omnium Animarum* & *Magdalenense* adivit, Refectorii utrobique ac Bibliothecæ, aliorumque *Ædificiorum* splendore ac suppellectile plurimum delectatus; interea vero temporis Magnatum perplures Gradu magistrali ornantur, quidni enim ornatos dixerim, cum nec eundem aspernatus fuerit potentissimus Rex, & novum titulis augustis additamentum conciliasse crediderit.

Finitis prandii epulis Regem conveniunt potioris notæ Academici, discessuro nimirum valedicturi, quorum de numero Procurator junior præterita Togatorum gaudia Oratione solenni testatus, fidem nostram æternamque observantiam profitebatur, quibus peractis, honoratiori cuique dextram exosculandam porrexit literarum patronus & decus *Jacobus*.

Atque hæcenus de Rege nobiscum hospitante dictum esto; siquis autem delicias literarias reliquumque quo eundem excepiimus apparatus fusiori stylo explicatum desiderat, consulat velim libellum à cl. v. *Isaaco Wake*, *Mertonensi*, Oratore vero, ut prædiximus, eâ tempestate Academico (ad dignitatem dein equestrem evectus is est) conscriptum, *Regemque Platonicum* nuncupatum. Cæterum eâ de re id unice addam, Exercitiis Scholasticis non otiosum interfuisse Auditorem, verum munia quoque literaria obiisse *Jacobum*, eaque tum ingenii festivi, tum Judicii firmissimi specimina dedisse, unde eruditionis etiam Principatum sibi facile vindicaret, dignusque haberetur qui in Artium & Scientiarum Republicâ Imperium obtineret; quod cum consueti plausus genere, fremitu nimirum incondito, testarentur Togati, rei primo novitate percussus, co-

gnito autem quid strepitu illo sibi vellent, mirum in modum delectatus perhibetur.

Sub id, in animis secum reputantes Academici in discrimen quam immensum adducta nuper fuerat cum Rege & Proceribus Respublica *Anglicana* (quam scilicet absque mirâ numinis providentiâ conjuratorum Pontificiorum insidiæ pulvere nitrato pessundidissent) *Romanenses* sedulo explorabant, & *Oxoniam* ejecerunt; facta præterea in frequenti Togatorum Senatu, xv. *Decembris* habito, solenni de Privilegiis decreto, sancitum enim ut qui cum Uxore ac liberis (conjugati si essent) sacris ad Ecclesiam suam parochialem non interessent, neque Collegiorum vel Aularum Sacella, neque Ecclesiam denique Cathedrali, Cultus Divini gratiâ, frequentarent, privilegio omni ac munere, siue Academico siue in Sodalitiorum squovis obeundo exturbarentur, inque perpetuum deinceps cōmerciis omnis interdicto subjacerent,

CICDCVI.

Hoc anno commemorandum occurrit quod Concionem ad Beatæ *Virginis*, xxv. *Octobris*, obiens *Gulielmus Laud*, S. Theologiæ Baccalaureus, nonnulla protulit quæ Academicis plerisque, *Calvinis* nimirum jam penitus imbutis, Superstitionem Pontificiam sapere viderentur; quapropter virum ad se accersivit Doctor *Airay* Vicecancellarius (mentionem ejus haud adeo honorificam anno CICDCII. factam invenies) superque traditâ pro Suggesto doctrinâ quæstionem habuit. At vero durante in hebdomadas nonnullas ejusdem eventilatione, ita se demum purgavit *Laudus*, ut publicam dogmarum suorum Retractionem evaserit, tametsi ut eadem in Senatu Academico haberetur Primorum nostrorum complures percuperent & elaborarent; qui Virum tamen tanquam ad Papicolas propendentem, si non & revera Papicolam, calumniabantur, eaque de illo probra spargenda curabant, unde consortium ejus devitarent omnes, neque benigniori alloquio obvium dignarentur. Ut paucis dicam, in consuetudine Academicorum quotidianâ multis *Laudus* opprobriis oneratus est, & graviora adhuc passurus videbatur, nisi Vicecancellarium ipse admonuisset Magistratum superiorem appellandum iri; & nisi Cancellario insuper, quem *Londini* forte invisit, significasset Doctor *Gulielmus Paddey*, è Collegio aliquando S. *Johannis*; tum eruditione summâ, tum spectabili morum probitate & sanctimoniam præditum esse *Laudum*, sed & Concionem ejus suis sese auribus percepisse, neque quicquam advertisse quod legitime offensæ ansam præberet.

His autem prætermisiss, de corruptelis Togatorum mores & disciplinam Scholasticam tangentibus deliberari cœptum est; atque statutorum imprimis, quorum ex antinomis a perjurium frequenter incurrebant Academici, ratio habebatur. Reprimendæ dein ebrietatis agebatur cura, siquidem exoleverat sub hæc prægressi sæculi (quo Medicinæ usum obtinebat vinum *Hispanicum*, & in Pharmacopoliis propterea venale prostabat) temperantia, & abrogato *Apolimio* Imperio nomina *Baccho* dedisse videbamur; an Aulicos nobiscum haud ita pridem diversatos imitari non dicam, quanquam si ita se res habuerit Præceptores brevi admodum antecessimus Discipuli. Utcunque fuerit, id ægre quidem ferebant Gubernatores Aca-

demici, adeo ut legem a rogant Delegati nonnulli a Senatu nostro nominati, ne Graduatibus quispiam aut Privilegiatus, neve eorundem famuli, Hospitium publicum, Oenopolium, domumve aliquam in qua Alla aut Cerevisia lupulata divenderetur, intrarent; maxime autem ne lusu quovis illicito ibidem utentes de pecuniâ contenderent, sub poenâ duorum solidorum ob primum delictum, quatuor ob secundum, decem vero ob tertium solvendorum, statuto insuper quod si quis quartâ vice hac ex parte peccaret, tanquam ebriosus plecteretur, hoc est eandem quas amoribus meretriciis dediti poenas subiret. Causo interim ne ex Decreto illo quicquam fieret quod Cœnis Vespertialibus, sive Epulis Comitiorum tempore ultra Sodalitiorum limites frequenter institutis, fraudi sit. Ordinatum porro est, ne Baccalaureorum Determinantium (sic illos quoque nuncupamus qui nondum determinarunt) aliquis Collectoris Munus Comestationibus & Comotationibus ambiret, quod si pessimo illo largitionis genere id officii obtinuisse deprehenderetur, eodem confestim spoliandus esset. Epulis porro & comestationibus, in Scholis tempore Quadragesimali olim celebratis, interdictum est, constituta, quæ secus facientibus irrogaretur, Multâ pecuniaria.

Disciplina Scholastica emendationem quod attinet, in Exercitiis quibusdam^b revocandis constitit, quorum de numero erant Disputationes in *Parvis* dictæ, aliæque nonnullæ in Festo *Ovorum*, haberi antiquitus consuevit. Cæterum neque defuit sub hac Delegatorum industria, in refecando Casularum, infra limites Academicos erectarum, numero exercita; quæ cum ex insanâ oppidanorum avaritiâ quotidie construerentur, Academicos nostros eo perpulere, ut^c consilia cum *Cantabrigiensibus*, eodem jam incommodo laborantibus, miscerent, Legem a Regni ordinibus ferendam efflagitarent, de Tuguriolis quæ infra certum annorum terminum excitata comparerent evitandis. Id vero obiter adnotandum duxi quod ex quæstâ illo urbano damna gravissima pateretur Universitas. Primo enim, hinc factum est ut Inquilinis ejusmodi scaterent Suburbia qui sordibus & pœdore morbis pestilentialibus fomitem præberent, si non & eosdem accenderent, quorum alterum & antè triennium, & ineunte dein *Caroli I.* Regno fecisse crediderim. II. Crescebat eâ ratione Mendicorum turba; adeo ut iisdem alendis vix ipsa Collegiorum æraria, uni isti usui addicta, sufficere tandem posse viderentur. III. Augebatur inde Civium malefactorum numerus, qui Academicorum juniorum ingenia corrumpere, & Viriorum illecebris inescatos a studiis avocarent. At vero a Casularum earum frequentia quantum detrimenti caperet Respublica nostra fusius alibi edisserendum.

CICDCVII.

Exeunte hoc anno lites præservidæ Magistros Regentes & Novi Collegii Sodalitium colliserunt, de jure quodam dicti Collegii, cujus socii pro gratiâ minime supplicant priusquam ad Gradum aliquem admittantur, coortæ, a Cancellario autem contra Regentium sententiam^d dijudicatæ, quod privilegio illo ultra ducentos annos potitos diceret *Wichehamii* cos.

Eodem quasi tempore in eligendis Procuratoribus

magna emiserunt Academicorum discordia, quibus in partes abeuntibus, & dissepantibus suffragis Magistratum quodummodo ipsum lacerantibus, jacuram satis haud modicam facturi videbantur, nisi finem tumultus illi mature fortiterentur. Eam itaque in rem vim pristinam^e obtinere jussimus Statuta quædam vetera, novis etiam quibusdam conditis, constitutis quoque gravibus quibus plectendi essent poenis qui id Muneris largitione quavis aut ambitu captasse deprehenderentur. Et enim vero sive seculum illud *Elizabethæ*, sive tempora longe antiquiora respicias, (cùm frequentibus nenipe *Australium* & *Boreali*um conflictibus agitaretur Academia) aut morum ac doctrinæ, aut fortitudinis saltem animique tuendis Universitatis juribus accommodati, habitam semper invenies rationem; nunc autem dierum nil aliud intuebantur Togati quam Candidatorum opes; Imperio dignissimum arbitrati qui suffragantium sibi Catervas Epulis & Perpotationibus excepturus, atque adeo Patrimonium suum dissipaturus videretur. Quod quidem pessimo insuper exemplo fiebat, Magistros enim eâ ex parte imitati Baccalaurei Collectores sibi assumpere qui cotifimili luxu facultates prodigerent, quorum porro in Bacchanalibus malorum, ut fit, ingentium semina jacebantur, cujus rei documenta nonnulla hoc anno dabantur, maxime autem vicefimo sexto *Februarii*, quo die Collectorum Dapibus vinoque exhilarati, seu potius mente turbati, Baccalaurei, accitis sibi Non-graduatis bene multis ad Campos *Bullingtonenses* convolabant, folliculi pedalis certamine congressuri, juvenili vero novi quippiam patrandi ardore accensi Ericeto mox flammam subjecerunt, multaque ejusdem jugera in cineres redegerant, priusquam Multitudinis agrestis interventu ulteriori maleficio interdiceretur.

Hoc eodem anno fati concessit *Joh. Rainolds*, Coll. *Corporis Christi* Præses, summum enim vero Academiae nostræ in re literariâ decus & ornamentum. Vir erat memoriâ plane incredibili præditus, adeo ut spirantis Bibliothecæ titulo jure optimo donandus videatur; probitate autem & sâdmoniâ mortalium plerisque tam longe antecellebat, ut dignum crederim quem Calendario inferret Rubrica, nisi quod Sanctorum memoriis ipse vivus non satis faveret. Cujuscunque generis aut argumenti libros evolvisse opineris, in Ethnicorum enim perinde ac sanctorum Patrum Scriptis versatissimus erat, atque Linguis præterea Theologo aut usui aut ornamento futuris instructus. Ingenio quidem prompto & acuto, Judicio autem stabili ac firmo, Industriâ denique indefessâ prorsus utebatur, adeo ut sedulitate assidua *Originem* ipsam, *Adamantinum* licet ob laborum patientiam cognominatum, anteverterit. Postremo, Artem quamcumque vel Scientiam nominas, eandem tam penitissime calluit ac si uni perpetim insudasset. A Colloquio illo *Hamptoniensi*, cum *Jacobo* Rege & Antistitem nonnullis de rebus sacris habitis, moderatior rediit, quanquam de quibusdam acriter in eum, ibidem dictis, apud suos creberrime conquereretur. Apud Academicos pene omnes in summo semper pretio erat, & felicem sese deprecabatur quisquis consuetudinem ejus assequeretur. Tempus omne successivum bonæ spei Juvenibus impendebat, quos ad Virtutem veramque eruditionem informabat & adhortabatur, cujus generis officio ob valetudinem paulo ante mortem interpellato, supremi Testamenti Curatoribus mandavit, ut Libros suos omnes (excipio tamen quos Collegio suo Virisque quibusdam

^a Ibid. in K. fol. 4. a. & b. ^b Ibid. fol. 2. a. & 3. a. ^c Ib. 3. a. ^d Ib. 14. b. 15. a. & b. ^e Ib. 16. a.

principibus legavit) Adolescentibus ejusmodi dividerent; quales nempe in Sodalitio quovis *Oxonienſi* comparebant, eorum nonnullis haud pauciores quam viginti numerantibus, qui illo nomine quod vivo pridem innotuiſſent Benevolentiae illius participes fiebant.

CICDCVIII.

Concionem ultimo anno in *Apocalyp.* cap. xx. verſ. xii. ad *Aedem Chriſti*, cujus Capellanus tum erat, obierat *Humphredus Leech*, A. M. (Evangelium is antea *Salopia* annuntiavit) & ad sermonem de Conciliis evangelicis descendens ea temere effutierat quae Togatis quibusdam haud modice displicerent. Idem ille cum Verbum denuo xxvii. Junii hoc anno praedicaret, super eodem argumento edisserendum suscepit, Academicorum vero animos tantopere exacerbavit, ut Concionis Apographum exegerit Doctor *Leonardus Hutten* Provicecancellarius. Redeunte demum, qui tum forte aberat, Doctore *Kyng* Vicecancellario, coram ipso aliisque quibusdam Doctoribus totius negotii examen instituitur; inque haec tandem verba sententiam profert Vicecancellarius: *Magister Leech, ob Doctrinam adulterinam & Scandalum praeſtituram (quam utique ab Ecclesia Romana propugnari, & a qua absurda haud pauca ſequi probe intelligi) in Concionibus tuis proſeminatam ſilentium tibi, auctoritate Vicecancellarii, indico; deinde, hujus Aedis Decanus Dimenſis & Sacellani Munere in tres Menſes interdico.* Hac autem poenā damnatus ille Archiepiſcopum appellavit, cumque eandem revocandam haudquaquam iri, prout ſperarat, animadverteret, fidei pariter patriaeque valedixit. *Nemetacum* vero ſeſe praecipuum *Atrebatum* Urbem conferens Dogmatis ſui Vindicias, Libro quem *Veritatis Triumphum* appellavit comprehenſas, edidit, quas tamen poſt paulo refutabant *Daniel Price* e Collegio *Exoniienſi*, qui *Deſenſionem Veritatis* conſcripſit, & Doctor *Sebaſtianus Beneſield*, e Collegio *Corporis Chriſti*, qui in Appendice Libri cui titulus *Doctrina Chriſtiana ſex Capita*, &c. idem praſtitit.

Caterum de his haecenus. Ad Academiam jam ipſam revertor, Doctorem *Richardum Bancroft*, Archiepiſcopum *Cantuarienſem*, in Cancellarium cooptantem, Comite nimirum *Dorsetenſi* diem ſub id obeunte. Magiſtratu autem donatus *Bancroftus*, nil quicquam praetermiſit quo Togatos, temporum eorum viſus coinquinatos, ad meliorem frugem perduceret, quamobrem 1º ut Statuta de frequentandis Concionibus, deque Juventute Academicā ſedulo catechizandā, ſcil. primis Religionis Chriſtianae elementis imbuendā, executioni traderentur, edixit; haud utique ignarus, maximam tyrocinii literarii curam eſſe agendam, quod prima Virtutum juxta & Vitiſſimum rudimenta (tanquam quae in Utero materno foetui recenter formato imprimuntur Imagines) perennare deprehendantur. Eam porro in rem praecipit Cancellarius, ut alia quaedam ſtatuta religioſe obſervarentur; e quibus nempe Togato nulli licitum eſſet Tutoris munia obire, niſi Vicecancellario, & Theologis quibusdam aliis, ibidem assignatis, ut id faceret permittentibus, quod ſane utinam in hodiernum usque diem obtinuisset, cum nullā unquam arte praecaveri melius potuerint Pontificiae fraudes, nec non *Catharorum* inſidiae, quibus nimirum in diſ-

ciplinam nobiscum ſapiffime traduntur Adolescentes; eo facilius corrumpendi quod nucibus heſterno quaſi die relictis altiora jam tum ſapere occipiant, Doctrinam autem ſitientes erroris cujuſque aut haereticae pravitatis Virus (tanquam *Aurae* peſtiferæ aculeos jejuni) in ipſa praecordia conſeſtim admittunt, ſeu potius arripiunt.

ii. Mandavit inſuper Cancellarius, ut Concionibus ad Clerum, Precibusque Terminis cujuſque initio habendis, necnon frequentandae ſacrae Synaxi diligentius proſpiceretur, cui quidem tam rari hac tempeſtate intereſſe ſolebant Academici, ut bonos omnes metus inceſſerit, ne zelus ille integer & ſincerus in eorum plerisque deſuerit, qui imprimis apud eos requiritur, qui officio ſuo fungentes plebem imperitam Cultus Divini ſtudio accendere potuerint.

iii. Decretum porro quod preces ſolennes diebus praſtitutis haberentur, quibus gratias Deo optimo maximo ageremus propter Coronam Anglicanam *Jacobo* delatam propterque eundem ac Regni Ordinis periculis immenſis, maxime autem pulveri nitrato (quod ſupra in anno CICDCV. attigimus) ereptos.

iv. Sed neque publico omnium Cultui unice conſultum, conſtitutum enim ut in Collegiis ſeorſim ac Aulis rei divinae mane ac vespere intenderent Togati, ac ter minimum quotannis ſacrorum Myſteriorum participes fierent; a primo ſtatim ad Academiam adventu Catechiſmo, Religionis elementa complectente, imbueretur, ſancito etiam fidei quod Chriſtianae Articuli, publica auctoritate approbati, quater verſante anno in Collegiorum Sacellis ac Aularum Reſectoriis praelegerentur, quo ſcilicet Veritati Evangelicae a teneris quodammodo unguiculis inſueſcerent literati, probeque intelligerent quanam ſint quibus aſſenſum praerent ac ſubſcriberent in Matriculam Academicam referendi, aut Gradu aliquo donandi.

Ad haec, ut Schiſmati & haereticae pravitati occaſio omnis praecideretur, ſtatutum eſt, ne in Sodalitiis ſuis viſitantes, poſſimum vero concionantes, aut publice vel privatim Praeſeſcentes, contentionis cupidine ducti novi quippiam, aut ab Eccleſiae Anglicanae Doctrinā diſcrepantis, maxime autem Superſtitionem pontificiam olentis, venditarent; quod a fortuita quoque erroris alicujus deſenſione auſpicati, ne exiſtimationis jaſturam facere videamur, eo tandem impellamur mortales, ut eidem ſerio patrocinemur, ſcabiemque aliis affricemus; quā ex parte exemplum nobis nuperum ſupperebat, & noſtrorum animis etiamnum obverſabatur: *Leechium* volo, qui ubi doctrinam inſalubrem e ſuggeſto ſemel propalaverat (loquor ex quodam b Regiſtro) Universitatis plauium potius quam veritatem aucupatus, intereſſe ſui credebat eandem pro virili tueri, atque adeo poſthabito exoptatiſſimo illo intemeratae Conſcientiae ſolatio ad *Romanenſes* defecit, gloriaeque inani animi fortean tranquillitate litavit.

Praeterea vero, bonarum literarum habita eſt ratio, in Eruditionis Academicae proſeſtum conſtituto:

i. Ut munere ſuo cum doctrinā & prudentiā fungerentur Facultatis cujuſque Praeſeſtores.

ii. Ut frigefcentium per haec tempora Diſputationum cura diligentius ageretur, & ne omitterentur unquam operam darent Rectores Academici.

iii. Ut quotidiana ſtudioſorum Colloquia Idiomate latino inſtituerentur, quo nempe futurum denique ſperabatur quod ex uſu frequenti linguam illam familiarem ſibi redderent qui ex ephebis nondum

^a Reg. K. fol. 28. 30. 31. &c. ^b Ibid. in K. fol. 312

excesserant; cum illa tempestate (quod quidem de seculo etiam nostro perhibendum) doctissimo cuique, atque omnibus aliis numeris absoluto; sermonis ejus promptitudo deesset, quam nemo unquam hominum absque exercitatione perpetua consecutus est.

Denique, morum quoque corruptelis obviandum videbatur, ac proinde nequis Togatorum Oenopolium, aut Popinam, praesertim vero domum intamem ingrederetur, prohibitum est; Optime enim noverat prudentissimus Cancellarius immodica perpotatione corrumpenda iri ingenia, mente scil. poculis obruta, petulantiae & lasciviae fræna laxari, & a suspectis commerciis ad aperta flagitia promptissimum esse transitum. Sed neque praetermissa est nimii in Vestitu sumptus castigatio, edicto praeterea ut in Conventibus publicis habitu omnes Academico uteremur; porro ne gens illa hominum, quæ in tetrico vultu, & supercilio breviori coma, pietatem ponit (nil habens solennius quam nodum in scirpo quaerere) occasionem aliquam arriperet Academicos, atque adeo Clerum ipsum, calumniandi, capillitio nobis demissiori interdictum est, quo sane nil quicquam magis haberi decorum sub id occcepit, tametsi *Elizabetha* temporibus, qui *Cæsariem* aleret prolixiorem *Bacchi Martisque* Cultoribus annumeratus, in luxum omnimodum & libidinem effusus crederetur.

CICDCIX.

Hoc anno memoratu dignam invenio Baccalaurei cujusdam e Collegio SS. *Trinitatis* (cui nomen *Edmundus Campion*) temeritatem & audaciam; is enim dum Disputationibus apud *Augustinenses* fungeretur, hanc Thesin proposuit & propugnavit; *Licere subdito Religionis causâ a Principe desicere, & arma contra eum sumere*: Quæstionem vero illam argumentis, quod necesse erat, Rebellioni patrocinantibus tuebatur, atque eadem proinde *xvi. Aprilis* in Senatu Academico jussus retractavit. Cum hæc autem Cancellario imprimis, ac Regi demum innotescerent, Vicecancellario & Procuratoribus haud leviter succensuit *Jacobus*, quos utique male administratae Academiae infimulavit, quod se Adolescentulus imberbis tanti momenti negotiis immiscere, immo Proditionem aliis suadere sustinuerit, si tale vero quippiam deinceps contingeret, periculum ipsos non modicum adituros edixit.

Hoc loco enarrandæ sunt lites quibus cum oppidanis sub id contendebat Academia. Siquidem anno prægresso *Richardum Paynter*, e Parochiâ Divi *Thomæ*, alias S. *Nicolai*, & *Gulielmum* quendam *Tyrer*, in Ballivos delegerant Oppidani, quorum novissime dicto, diem post paulo obeunti, subrogatus est *Johannes Smyth*, e Parochiâ S. *Aldati*, qui Socium seditiosum & turbulentum imitatus magnam nobis molestiam creavit; Urbem scilicet, sub fures sive Felones explorandi, bonaque eorum occupandi prætextu, re autem ipsâ violandi juris Academici studio, noctu perlustrans. Id ægre admodum, ut par erat, ferebant nostrates, decimoque proin tertio *Octobris*, hoc anno, (donec munere enim cederent prædicti expectavimus) utrumque ad se, Curiam in aquilonari illo Sacello, Beatae *Virginis* Ecclesiæ conjuncto, celebrantem, accersivit Doctor *King* Vicecancellarius, & a *Payntero* statim quaesivit: quoties du-

rante Ballivatu suo, qui ad Festum *Michaelis* exierat, per plateas Universitatis & Civitatis Oxon. nocturno tempore inter horam nonam vespertinam & quartam matutinam, sine Cancellarii Universitatis prædicta, seu ejus locum tenentis consilio seu assensu, aut nulla intimatione eidem Cancellario seu ejus locum tenenti insuper prius facta ambulasset: respondit autem ille quod anno ultimo, dum Ballivus esset urbanus, quolibet noctis hora foras prodierat, Felones infra urbem & Universitatem Oxon. exploraturus, absque licentiâ aliquâ a Domino Vicecancellario ejusve Deputato prius impetratâ, quod scilicet virtute *Hutesii* & *Clamoris*, regio nomine sapium habiti, fecisse se aiebat, idque decem minimum noctibus præstitisse. A *Smythio* deinceps eadem interrogantur, cujus idem omnino responsum erat, se ter minimum aut quater Urbem noctu obambulasse agnoscentis. His peractis, ex Statuto contra Noctivagos & pacis perturbatores sententiam tulit Vicecancellarius, & *Paynterum* libris xx. *Smythium* vero vi. libris (utrumque nimirum in cujusque obambulationis poenam solidis quadraginta) multavit, infra dies octo numerandis; quibus decursis, neque tamen pensitatâ pecuniâ, Curia denuo Academica celebratur *xxvii.* ejusdem mensis, in quâ præsentem se sistit *Paynterum*, cumque nec nummos, nec fidejussionem proferret, carceri mancipatur, ibidem detinendus usque dum Multam perolveret. Comparere detrectarat *Smythium*, & proinde a Licetore comprehensus in Carcerem eundem detrusus est; quo autem serio jam agere Academicos intelligeret uterque, ex Cancellarii jussu in Carcerem ab urbano diversum, reliquo nempe Comitatu assignatum, compinguntur.

Aliquanto post Fautorum suorum ope & patrocinio usus *Paynterum*, appellationem interponit, nimirum, e Curia Regii Banci seu tribunalis, Breve *Habeas Corpus cum causâ* dictum, adeptus est, ad Vicecomitem scilicet ejusve Deputatum transmittendum. Illo itaque percepto, Commentariensi per rescriptum ix. *No. emb.* in mandatis dedit Vicecomes ut prædictum *Paynterum Thomæ Marcham*, & *Baldwyno Hodges*, Licetoribus urbahis, in manus traderet, *Londinum* utiq; transferendum. Eundem itaque *xiii.* præfati mensis coram regii Banci Justitiariis sistebat Vicecomitis Deputatus, qui quoniam causam intentatæ litis, & detenti in Carcere *Paynteri*, quam ex rescripto prius memorato ad Vicecom. misso attulisse oportebat, proferre in præsentiam non valeret, comperendinatam litis actionem habuit, quæ quidem die præstituto eadem de causâ in *xxv.* antedicti mensis rejiciebatur; tum autem Virum denuo adduxit Vicecomitis Deputatus, una cum Brevi *Habeas Corpus cum Causâ* nuncupato, ac ejusdem executione, sive Returnato, in hæc b verba conceptis:

Jacobus Dei gratia Angliæ, Scotiæ, Franciæ & Hiberniæ Rex, Fidei defensor, &c. Omnibus ad quos presentes hæc litera nostra pervenerint salutem. Inspeximus quoddam Recordum coram nobis habitum in hæc verba. Placita coram Domino Rege apud Westmonasterium Terminis S. Michaelis anno Regni D. Jacobi nunc Regis Angliæ septimo. -- Rotulo 83°. ff. Dominus Rex mandavit Vicecomitem Oxon. Breve suum clausum in hæc verba. ff. *Jacobus Dei gratia Rex Angliæ, Scotiæ, Franciæ, & Hiberniæ Rex fidei Defensor, &c.* Vicecomiti Oxon salutem. Præcipimus tibi quod corpus *Richardi Paynter* in prisona nostra sub custodia tua, ut dicitur, detentum sub salva

* Ut in lib. *Altorum* in manibus Registrarii Cancellarii Universitatis. Ibid. in R. fol. 43. b. 46. a.

& securo conductu una cum die & causa captionis & detentionis sua quocunque nomine censeatur in eadem habens coram nobis apud Westmonasterium die jovis proxime post crastinum S. Martini ad faciendum & recipiendum ea omnia & singula qua curia nostra coram nobis de eo ad tunc & ibidem consideravit in hac parte, & habens ibidem tunc hoc Breve: Teste, T. Flemming apud Westmonasterium nono die Novembris anno Regni nostri Angliæ, Franciæ, & Hiberniæ septimo & Scotiæ xliii.

Rooper.

Virtute cujus quidem Brevis Henricus Samborne Armiger Vicecomes Comit. predicti eidem D. Regi apud Westmonasterium ad diem predictum certificavit in hac qua sequitur forma.

II. Ego Henricus Samborne Armiger, Vicecomes Comitatus Oxoniensis, Domino Regi certifico, quod Universitas Oxon est antiqua Universitas; quodque eadem Universitas nunc est, & à tempore cujus contrarii memoria hominum non existit usitato & approbato, fuit corpus politicum & corporatum, consistens ex Cancellario, Magistris & Scholaribus ejusdem Universitatis. Quodque iidem Cancellarius, Magistri & Scholares nunc habent, & à tempore cujus contrarii memoria hominum non existit, usitato & approbato, habuerunt & habere consueverunt & debuerunt, custodiam & gubernationem tam dictæ Universitatis quam villa & Civitatis Oxon, nec non conservationem pacis & curam vigiliarum, earumque prefectorum tempore nocturna tam infra Universitatem Oxon predictam, quam infra Villam & Civitatem Oxon predictam, & suburbia ejusdem. Et quod Cancellarius dictæ Universitatis pro tempore existens toto tempore predicto, pro se aut per Commissarium suum legitime deputatum, usus fuit & consuevit curiam tenere infra Universitatem predictam ad libitum suum propensione & coercione omnium malefactorum, pacis perturbatorum, Noctivagantium & Transgressorum contra statuta, libertates, consuetudines & privilegia ejusdem Universitatis, tam per incarcerationem, quam per penam pecuniariam. Et quod iidem Cancellarius, Magistri & Scholares, toto tempore predicto, usi fuerunt & consueverunt condere & constituere leges, statuta & ordinationes, pro bona gubernatione & regimine tam tempore nocturno quam diurno, tam Scholarium Universitatis predictæ quam Inhabitantium Villa & Civitatis Oxon & suburbiorum ejusdem. Et ulterius Domino Regi certifico, quod Richardus Paynter in Brevis predicto infra nominatus, xlii. die Octobris anno Domini CIODCIX. coram Johanne King, S. Theol. Doctore, & Commissario Reverendiss. in Christo Patri Richardi providentia divina Archiepiscopi Cantuariensis & alme Academia Oxon Universitatis predictæ rite Deputato in curia ejusdem Cancellarii tenta in Ecclesia B. Mariæ Virginis Oxon infra Universitatem Oxon predictam eodem xlii. die Octobris predicta an. Dom. CIODCIX. predicto, legitimo modo convenit fuit, pro eo quod idem Richardus Paynter inventus fuit in communibus placis Civitatis Oxon noctivagus, inter horas nonam postmeridianam & quartam matutinam sine causa rationabili contra formam & effectum ejusdem statuti per prefatum Cancellarium, Magistros & Scholares contra Noctivagantes legitime editi, & per diversa Domini Regis & Progenitarum

suorum Regum & Reginarum Angliæ chartarum & statuta hujus regni Angliæ concessa, stabilita, & approbata, per quod quidem statutum provisum & sancitum est, quod quicumque convictus fuerit coram Cancellario vel ejus Commissario Universitatis predictæ pro tempore existente pro nocturna vagatione (ut praefertur) sine causa rationabili, forisfaceret pro qualibet offensa, de qua bis convictus fuerit xl. solidos ad usum predictorum Cancellarii, Magistrorum & Scholarium Universitatis predictæ pro tempore existent. Et, si post hujusmodi convictionem predictam, multam pecuniariam infra viii. dies tunc proximo sequentes non persolverit ad usum predictum, tunc incarcerationetur per iudicium ejusdem Curia, quousque multam pecuniariam predictam ad usum predictum persolverit. Et quia prefato Commissario in curia predicta ad tunc & ibidem manifeste apparuit tam ex propria confessione ipsius Richardi Paynter per decem separatas noctes inter primum diem Octobris anno Regni dicti D. Jacobi nunc Regis septimo, noctivagatum fuisse sine causa rationabili contra formam statuti predicti, idem idem Richardus in eadem Curia superinde rite & legitime convictus fuit, & per eandem curiam tunc & ibidem condemnatus fuit ad solvendum ad usum predictum xl. solidos pro qualibet vice noctivagationis sua predictæ. Et quia predictus Richardus Paynter infra viii. dies post convictionem suam predictam, multam predictam ad usum predictam non solvit, idem per iudicium ejusdem curia tenta coram predicto commissario xxv. Octob. anno septimo-supradicto in Ecclesia B. Mariæ Virginis predicta commissus fuit ibidem remansurus quousque multam predictam ad usum predictum persolverit. Et hac est causa captionis & detentionis predicti Richardi Paynter in prisona predicta. Cujus corpus coram Domino Rege juxta exigentiam Brevis predicti paratum habeo, prout interius mihi precipitur.

Henricus Samborne Armiger
Vicecomes.

His palam in Curia recitatis, sententiam tulit D. Thomas Flemmyng, Miles, supremus Angliæ Justitiarius ex re pridem judicata, sive secundum Casum (sic se habent sententiæ verba) anni noni Henrici sexti; juxta quem scilicet rejecta appellatione ad Curiam Cancellarii Oxoniensis remittendus erat Paynterus, ibique judicandus. Huic sententiæ suffragabatur quotquot ibidem aderant assessores, noxium propter Contumaciam & Arrogantiam acerbe corripientes, & Oxoniam telegandum decernentes, quorum de numero erant D. David Williams, & D. Job. Croke, Milites, qui etiam testificabantur, Privilegio ab Oppidanis istis labefactato quando illi in Academia literis vacabant, scil. ante annum tricesimum, nullo obviente usos fuisse Togatos. Denique, aliis quibuscumque quod in Licibus transigendis fieri assoleret, secundum juris municipalis formulas peractis, Oxoniam reducit Paynterum, inque Carcerem conjicitur, ubi ad octavum Decembris diem afferatur, rum enim in Curia Academica comparuit, & Vasa quoddam Argentea penes Vicecancellarium Cautionis loco deposuit, de viginti nimirum Libris mature solvendi, sumptibusque omnibus, & damnis in ligando factis, Universitati rependendis; nominatim vero xxi. solidis Johanni Snow litis procuratori penitendis. Ut rem omnem paucis complectar, amicorum quorundam opo apud Vicecancellarium usi

Paynterus

Paynterum juxta & *Smythium* (Carceri namque mag-
cipatus (& is erat ,) inque frequenti Academi-
corum Senatu, xxvi. Martii habito, culpam facti &
poenitentiam profitentes, poenamque suppliciter de-
precati, veniam impetrarunt, maximamque Multa-
rum parte levati sunt, *Paynter* solidis quadraginta,
Smythio autem non pluribus duodecim impera-
tis.

Referendum porro quod pendente adhuc lite,
causa se casuros praesentientes, atque haud vulga-
rem propterea in modum indignati Cives, Viros bi-
nos Privilegiis Academicis utentes in carcerem a
compegerant, *Sylvestrum Pearson* & *Alexandrum*
Hill appellatos, quorum primus Scandalariorum de
numero erat, qui cum Cæmentariis pridem & fabris
lignariis intestini operis impetrarant ut in Academia
Sinum reciperentur. Id autem ubi rescivit Vicecan-
cellarius, ut Custodiâ statim eximerentur prædicti,
transmisso etiam Breve, Sigillo, quod vocamus, dimidia-
to, munito, deposcebat, cumque id facere decreta-
rent Cives, deliberationem eâ de re cum Universi-
tatis Primoribus habuit, reperto autem quod
indubia vetustissimaque Academiae Jura infringeren-
tur, Convocationem solennem xxvii. Octobris in-
dixit, ubi præcipuos tantæ injuriæ Authores Com-
mercio cum Scholaribus & Privilegiatis prohibuit.
Instrumento^b eam in rem vicesimo Novembri factò,
& Beatæ Mariæ Scholarumque Ostitis affixò, nomi-
na vero eorum qui hoc fulmine percellerantur hæc
fuerunt.

Richardus Hanns, Cerevisiarius,
Prætor ultimo anno urbanus.

Gulielmus Potter, pannorum pro-
pola. Viri prima-
rii.

Gulielm. Wright, Aurifex.

Johannes Bird, pannorum etiam propola.

Thomas Bird, scriptor trapeziticus.

Ibidem porro in hæc verba decretum reperio; quod
nullam Collegium, Ecclesia Cathedralis, vel Aula,
nulla persona privilegiata infra prædictum Universi-
tatis Oxon, cujuscunque status vel conditionis, nec
per se nec per alium, directè, vel indirectè, mediatè
vel immediatè, cum aliquo prædictorum, vel eorum
ministris, vel servientibus contrahat, vel cum iis vel
eorum aliquo, Ministris vel Servientibus eorum com-
mercium aliquod habeat, vel exerceat, nec aliquid
ab iis, vel eorum aliquo, Ministris, Servientibus vel
Domesticis eorum emat: Et ut sollicite omnibus cavea-
tur modis, ne quis alius, cujuscunque artis, status
vel conditionis, aliquid ab iis vel eorum aliquo, Mi-
nistris, Servientibus, vel Domesticis eorum emat,
quod in usum suum converteretur sub pena quinque li-
brarum legalis monete Angliæ, &c.

Fulmine illo Academico percussos dolor metusque
haud vulgaris occupavit, qui poenam sese tam gra-
vem non sine facultatum suarum dispendio subire
posse deprehendentes, crimina supplices agnosce-
bant, & interpositis Prætoris Civiumque præcipuo-
rum precibus veniam tandem consequerentur, fa-
ctam Academiae injuriam his^c verbis profiten-
tes.

III. Dec. CLDCCX.

» Agnoscimus quod ex pactis conventis, cum Uni-

versitate pridem initis, omnino oportebat *Sylvestrum*
Pearson, cum Breve, Sigillo Academiae dimidiato
munitum ejus in gratiam ad nos mitteretur, prote-
nus liberalisse, & cum eundem dies duos vel tres postea
allatum Breve in Carcere detinuerimus, Universitatis
injuriâ fecisse fatemur. Atqui incarcerationem *Alexan-*
dri Hill quod attinet, id neque à nobis, neque
consciis nobis aut consulentibus, verum à *Thoma*
Wentworth Recordatore factum asseveramus, nul-
loque modo rem gestam probamus.

Thom. Harrys Majorem.
Isaacum Bartholomew,
Rich. Brian,
Matth. Harryson,
Per me⁵ *Gualt. Payne*,
Rich. Hanns,
Henr. Toldervet,
Gulielm. Potter.

Placatis eâ ratione Academicis, in Convocatio-
ne quarto Decembri celebratâ iisdem reconcilian-
tur præfati, ordinato ut in locum pristinum^d resti-
tuerentur, quod e idem de *Carolo Raynsford* fabro
lignario intestini operis, *Johanne Bright*, Scandu-
lario, & *Thoma Edwards*, Cæmentario, memorandum,
qui quidem Anathemate illo civili (Discommunicatio-
nem volo) notati pridem fuerant, Vinculisque jam
iis, perinde ac antedicti, soluti, unde pace aliquan-
diu usi sumus, quam tamen eorundem nonnulli
deinceps, quod infra ostendemus, turbaverunt.

CLDCCX.

Ineunte hoc anno Magister *Johannes Mason*, Col-
legii Corporis Christi Socius, *Francisci* vero *Mason*,
Mertonensis, Frater, in præstandis quæ ad Theo-
logiæ Baccalaureatum requirebantur exercitiis,
in dogmatis Pontificii corruptelas imprudenter
admodum impexit; quâ de re habitâ per Vicecan-
cellarium ipsiusque Regem quæstione, errores suos
in Convocatione, duodecimo Junii celebratâ, his
f verbis revocavit:

Cum in exercitiis meis publicè præstitis non solum
à reformatâ Ecclesia doctrina aberraverim, sed etiam
in Pontificorum errores incautus imprudensque incide-
rim: Protestor coram Deo & hac venerabili Convoca-
tione, me ab omni hæresi Papistica abhorretere, humilli-
meque me submitters judicio Ecclesiæ Anglicanæ, Do-
mini Vicecancellarij, Doctorum, Procuratorum &
Magistrorum hujus florentissimæ Academiae. Veniam
insuper petens ab iis quos in hac parte laesos esse intel-
lexero, paratus insuper ad satisfactionem, vel publicè
vel privatim quandocunque visum fuerit iis penes
quos auctoritas est.

Humilis vester Orator & sup-
plicans *Johannes Mason*.

His palam prolatis, ulterioris quam Gratia tertiâ
vice denegatæ poenâ plectendum non censebat
Togati.

Sub idem tempus Regni Ordines imitati Acade-
mici (siquidem in Conventu nuper Parlamentario,

^a Ibid. in Reg. K. fol. 41. a. ^b Ibid. 42. b. 43. a. ^c Ibid. 44. a. ^d Ibid. ^e Ibid. 45. a. ^f Ibid. fol. 52. b. & c
pix. A.D. m. 30.

qui hoc usque durabat, Juramentum fidelitatis, in iisdem Comitibus tertio Regis *Jacobi* conditum, sponte dederat Senatorum quisque, decreto ut id à Synodi *Londinensis* patribus ad proximum eorum confessum præstaretur) eos inquam secuti, qui ægre semper terebant si in officio erga Principem anteverterentur, nostrates, jurejurando de fidelitate sive Allegantiâ (ut cum Leguleis loquar) Regi præstanda sese ultro adstringebant, quo, secundum literas à Cancellario perceptas, onerabantur primitus Vicecancellarius & quidamque Præfecti necnon Procuratores, à quorum postremis in eadem postmodo verba adigebantur Magistri. Deinceps vero, quod in mandatis quoque à Cancellario acceptum, ut Baccalarii in Artibus, immo quisquis nomen Albo Academico inscriptum haberet, idem præstaret postulatum est; quam ob rem plurimi qui *Romanensibus* occulte faverent, aut *Calvinismo* inficerentur, se clam subtrahebant, id nimirum Sacramenti devitantes, unde fructum quidem ingentem percepimus, cognito postea quinam ab Ecclesiâ, vel potius ipsâ Republicâ, dissentirent.

Proximo in loco occurrit Doctorum & Magistrorum cura in coercendâ ebrietate (quæ sane haud modice per hæc tempora, cum maximo rei literariæ opprobrio, vigeat, tametsi reprimendæ eidem Statutis quibusdam nuperis consultum fuerat) adhibita, Legibus^b nonnullis eum in finem rogatis, quarum de numero erat quâ Togatis omnibus edicebatur, ut in Collegiis suis Aulivæ pernoctarent, vetito nequis Civium, sive Oppidanus sive Privilegiatus, eorum aliquem hospitio nocturno exciperet, sub poenâ x. solidorum si per Mensem integrum exciperet, servatâ eadem in quocunque temporis spatio proportionem. Ordinatum^c insuper est, quod si quis in postera Tutor fuerit alicui hujusmodi Tenebrioni à Regimine Universitatis cultuque publico divino se subducenti & latitanti infra parietes alicujus privilegiata persona, cumque aliquo doctrina genere instituendum suscepit infra Civitatem Oxon vel suburbia ejusdem, vel infra Universitatem Oxon & praeinctum ejusdem, ab ipsâ Universitate expellatur & penitus sit banaitus. Denique, quo hæc effectum sortirentur, constitutum est, ut in his pariter ac Statutis Religionem tangentibus executioni debitæ mandandis, Vicecancellario adessent, opemque quam diligentissime ferrent Sodalitiorum Gubernatores.

CICDCXI.

Majorem jam in modum creverat Academicorum numerus, ad mille enim ducentos & quadraginta censebantur, adeo ut amplior seditioſis Campus pateret, sive *Papismi* (quem quidem haudum exaruisse penitus fatendum) sive *Calvinismi*, uberiorem fructum spondentis, semina spargerent; quâ sane in re operam jam tam Scriptis & Concionibus quam Disputationibus & Colloquiis navabant nonnulli. Cæterum consiliis nefariis mature occurrendum ratus *Egertonus*, Baro de *Ellesmere* (in Cancellarium hunc nuper cooptarat Academia) eas contraveniendi rationes^d excogitavit, quibus utriusque Sectæ Imitatores ad pauciores brevi recidebant, immo Pontificia illa post paulo prorsus deleta est, cujus reliquæ ad Seminaria transmarina migrabant; *Catha-*

ra interim plerisque fidem disciplinamque Orthodoxam specie saltem animoque simulato amplectentibus. Dissimulandum tamen non est, quod ad irritum cecidissent Viri prædicti, necnon Magistratum Academicorum eâ ex parte conatus, nisi subsidio venisset Regis *Jacobi* (qui nil unquam antiquius habuit quam ut in purgandis Doctrinæ & pietatis fontibus laboraret) industria, cum *Calvinistæ* enim puri puti essent Adium aliquarum Præfecti, regia omnino autoritate opus erat ut à diffundendis opinionibus prohiberentur.

Hoc præterea anno Universitatem Turbis novis vexabant. Oppidani, de excubiis nocturnarum jure coortis, quod sibi obnoxie adeo vindicabant illi, ut Processu forensi coram regii Banci Judicibus litigatum ab utroque Municipio fuerit. Indicitur proinde Conventus Academicorum solennis, in quo enarrat Vicecancellarius quot quantasque injurias ex Privilegiis, maxime vero ejus quod excubias nocturnas attingit, imminutione passi essemus, quibus tamen posthabitis in pace nos inter ac Oppidanos conciliandâ defudatum jam frustra fuisset, quod conditiones non nisi iniquissimas offerrent fastuosi Cives. His explicatis uno omnium consensu terribili Discommunicationis fulmine, xxiv. Aug. publice vibrato, feriuntur præcipui turbarum earum Authores & Adjutores, quales^e erant,

Richardus Smyth, Sartor.

Thomas Sawbridge, Lintearius, Ballivorum urbanorum alter.

Johannes Bird, pannorum propola.

Thomas Bird, scriptor trapeziticus.

Porro eâdem sententiâ damnatur *Thomas Wentworth*, Recordator, Vir sane dissidiorum istorum Dux & Præcentor, atque Academiæ hostis adeo infensus, ut æternum nobis odium tactis etiam Evangelii denuntiasset & videretur. Edictum vero nequis Cancellarii imperio subditus patrocinio ejus in litibus uteretur, aut commercium quodcumque cum ipso Famulivæ ejus exerceret, decreto insuper quod Annalibus nostris infereretur *Wentworthius* ille Infestissimus & Inimicissimus huic Universitati. Vigente adhuc Discommunicatione merces à prædictis coemere denuo coeperunt Togatorum nonnulli, officii sui & Juramentorum de tuendis pro virili Academiæ Juribus præstitorum immemores, quos propterea ne in tam gravi delicto persisterent, propositis quæ ex Statuto irrogandæ essent poenis, monebant Vicecancellarius & Sodalitiorum Præfecti, quo tempore querelæ crebriores de *Gulielmo Potter*, Prætoris nupero, apud Gubernatores Academicos deponuntur, quod is utique paulo ante quam Magistratu abiret, Ballivos ne arrepti ut supra dictum Juris quicquam dimitterent^f hortatus, pecuniam ex *Arario* urbano sustinendis cum Universitate litibus erogarat. Propter hæc itaque & alia in Academiam nefarie admissa, communibus nostrorum suffragiis. Commercii cum Togatis & Privilegiatis habendi potestate privatur; quam sententiam ix. Novembri die prolatam^g invenio.

Exacerbatis hoc pacto utrinque animis, postquam dicam sibi invicem haud unicam impeggerant, & præcipua gravaminum suorum Capita protulerant Municipia, licet omnem Procuratoribus sive Advocac-

^a Reg. K. fol. 54. a. 56. a. ^b Ibid. 57. a. ^c Ib. 58. b. ^d Ib. 70. b. 72. b. ^e Ib. in K. 77. b. ^f Ib. & 78. a.

^g Vide ibid. fol. 69. b. ^h Ib. fol. 70. a. ⁱ Ibid. in K. 72. a.

tis quibusdam suis, in Senaculo ad Palatium *Album* conventuris, dirimendam permisit *Jacobus*, atque ibidem xi. Junii CIODCXII. secundum Academicos decifum est; jussis Discommunicatis *Oxoniam* redire, ibique errores suos palam profitentes veniam eorundem efflagitare; quod haud secus factum in Convocatione primo sequentis *Augusti* celebratâ, sub ejusmodi formâ:

„ Quandoquidem censuerunt Optimates Regi à sanctioribus Consiliis (quibus utique gravamina quædam & dissensiones, Universitatem inter ac Urbem coortis, terminandas concedidit excellentissima sua Majestas) quod neque illicite neque cum injuriâ Discommunicatione usa est Academia; ac proinde à Viris honorabilibus ordinatum est ut Discommunicatorum nostrorum quisque Universitati se absque dolo malo subjiceret, & infra dies quadraginta post exaratum illud Decretum satis Vicecancellario Magistrisq; publice in Domo Convocationis faceret, quodque his præstitis in locum pristinum restituti in eandem apud Academiam gratiam admitteremur quâ ante Discommunicationem fructi sumus, nunc itaque nos ipsi ingenue submitimus, agnoscimus etiam & profitemur quod ex animis dolemus, causam aliquam Universitati ejusve Membro cujuscunque dedisse nos, unde conjiceretur Privilegium aliquod Academicum imminere destinasse aut Discommunicationem ullo modo meruisse; atque hic spondemus Libertates legitimas, Privilegia & Consuetudines hujus Academiæ inviolatas deinceps conservaturos, obnixè etiam venerandum, hunc Senatam obsecramus, ut submissionem istam plenæ satisfactionis nomine accipiat, utque Discommunicationis edictum rescindere placeat, nosq; ejus vinculis liberatos in pristinam gratiam admittere, utque nobis integrum sit commercium cum Collegiis ac Aulis, & Personis omnibus privilegiatis exercere.

Gulielmus Potter. Richardus Smith.

Johannes Bird. Thomas Bird.

Priusquam vero hæc palam recitarentur, singuli culpam conceptis sub hac formâ in domo Convocationis verbis agnoscebant, & observantiam nobis in posterum pollicebantur:

„ Ego fateor me in Universitatem peccasse, eamque ob rem dolore afficior, promitto autem quod Libertates legitimas, Privilegia & Consuetudines Universitatis illibatas in posterum servabo.

Hanc delicti recognitionem literis protenus mandabat Actuarius Academicus, cumq; aperte in Domo Convocationis à Procuratorum altero perlecta esset, ejus Apographum Noxiorum cuique dabatur, cui ipse nomen suum subscripsit, & sigillum apposuit. Atque hac tandem ratione offensam quam apud Academicos merito incurrerant tollendam procurabant Oppidani, agnitione solenni & submissionibus Ordinum nostrorum iram restinguentibus, adeo ut Discommunicationis poenâ levatos illico pronuntiarent. Cæterum quod *Wentworthium* & *Sawbridgium*, retro dictos, attinet, eorum primus injuriarum quibus Togatos affecerat poenitentiam egisse, poenamque fuisse deprecatus comparer, quod de altero non affirmarim, utpote quem Anathemate illo civili irretitum ad obitum usque crediderim.

CIODCXII.

Hunc annum rerum memorabilium seracem abunde reperio, suo autem quaque ordine scriptis mandabo.

i. Festum *S. S. Philippi & Jacobi*, quod in primum *Maii* diem semper incidit, Concioni assignavit Convocatio, apud *Mertonenses*, ex *Thoma Bickley*, Episcopi nuper *Cicestrensis*, Testamento supremo habendæ, is enim pecuniam legarat unde Reditus annui coemerentur, Prædicanti in Honorarium cessuri.

ii. Dirui jam coeperant veteres illæ Artium Scholæ; quapropter ne Exercitia Muneraque Academica omitterentur, iisdem hunc in modum prospectum est.

Prælectionum Ordinariarum, inter horas octavam & nonam matutinas haberi solitarum, quinque in Scholâ Theologiæ, tempore consueto, locis autem à Procuratoribus assignandis, obendæ decernebantur; duabus, insuper dictæ Scholæ Attrio, seu Proscholio, ac totidem Beatæ *Virginis* Cancelli attributis, certis utrobique locis à Procuratore quoque nominandis.

Disputationes Quodlibeticæ in prædicto Cancelli, horis consolitis, habendæ erant.

Disputationes in *Parvisis*, quas Generales nuncupamus, horis olim præstitutis, in Capellâ Divæ *Mariæ* Boreali, aut in præfato Cancelli, aut deniq; in Domo Congregationis, obire oportebat; certi loci assignatione Procuratori permissâ.

Sex solennes Lecturæ, ab Artium Baccalaureis priusquam Incipiant habendæ, vel prædictam Capellam, vel Cancellum, vel Domum Congregationis fortiebantur.

Determinationibus Baccalaureorum Quadragesimalibus obligit Schola Theologiæ, vel Ecclesia Beatæ *Mariæ*, vel si collibitum Procuratoribus esset, præfata Congregationis Domus.

Denique, Lecturas in Vesperis quod attinet, locus iis à Vicecancellario & Procuratoribus assignandus erat.

iii. Inter Collegii *Londinensis* hujusque Academiæ Medicos & motæ sunt lites, ex denegatâ scilicet Doctoribus nostris & Licentiatis Artem illam exercendi potestate, qualem vero exitum habuerint nequeo dicere. Constat autem utramque Universitatem cum iisdem anno CIODCVI. super eâ re litigasse, atque *D. Edvardi Coke*, Militis, supremi Placitorum Communium Justitarii, ope & patrocinio victoriam reportasse.

iv. Principem illustrem *Fredericum* quintum *Rheni* Palatinum hoc anno expectavimus, qui cum negotiis gravioribus avocatus invisere Academiam non posset, absentia causam Vicecancellario per literas significavit, ad quem tamen Munuscula consueta, Chirothecas nimirum, transmissimus, quorum nomine gratias humanissimas percepimus, literis aliis à Viro Augusto ad Vicecancellarium datis, quarum ejusmodi erat initium; *Reverende & Clariss. Domine Doctor oblatas à vestra Academia chirothecas, &c.*

v. Concionem ad Beatæ *Virginis* obiens Doctor *Johannes Howson*, *Ædis Christi* Canonicus, anno

^a *Ib.* in K. 93. a. & in *pix. AA.* n. 40. ^b *Ib.* in K. 93. b. ^c *Ibid.* ^d *Ib.* 142. a. & in *AA.* ut supra n. 41. ^e *Ibid.* in K. 82. a. ^f *Ib.* fol. 103. 104. & c. ^g *Ib.* in K. 105. a. ^h *Ib.* fol. 2. b. ⁱ *Ib.* 116. b. ^j *Ib.* 117. b.

tationes in sacra Biblia *Genevenses* obiter perstrinxit, ea perperam explicasse perhibens quæ divinam Christi naturam, & Mediatoris officium spectarent, quæ ex parte cum *Arrianis* & *Judeis* contra veritatem evangelicam sensisse viderentur Annotationum earum Auctores. Id ægre ferens Doctor *Rob. Abbot* (hoc tempore, nisi me fallo, Provicecancellarius) Hominem aut suspensione aut Retractione saltem solenni multavit, propter Conciones publicas minus orthodoxas & offensionis plenas; revera autem asperius tractatum fuisse *Howsonium* crediderint quotquot vel unicum illud Serenissimi Regis *Jacobi* Suffragium rite perpenderint, is enim Commentationes illas tanquam partium studio abductas Censurâ Regiâ notavit.

VI. Mortuus hoc anno est *Henricus Princeps*, populi *Anglicani* amor & delicia, qui Prosapiam splendidissimam Virtutibus illustravit, cujus ex obitu gravior, ut par erat & verisimile, mœstitia Togatos incescit, qui manibus proinde augustis bifariam parentarunt. Primo enim dolorem Academicorum ingentem enarravit Magister *Rich. Corbet* Procuratorum alter, Orationem in Ecclesiâ Divæ *Mariæ* habens, cui tale erat initium: *Quam sit semper vobis, & primum jussu servire dolori, sobriisque lacrymis obtemperare, ipsi mihi vos dixistis modo, qui & egregio Oratori & invideo argumento fideliter cessistis, mihi tantum post consumptum humorem & historia, mea fides vestram, & suspiria præsisturi, &c.* Porro frequentibus Epicediis integrum librum complevere, Juvenem tot laudibus, tantoque luctu prosecuti, ut facile constaret nisi in fratre superstitem habuisset, vix talem unquam peperisse *Britanniam*.

VII. Compertum jam erat turgida c. l. infra annos quinquaginta erexisse Cives, quod non sine summo Academicorum detrimento (ut taceam id Regi quoque fraudi fuisse, cujus ex Sylvis haud procul hinc diffitis lignum frequenter, in foci nempe formitem, suffurabantur remiores eorundem incolæ) factum jam ante ostendimus. Querelis autem eâ de re ad Concilium regium delatis, Cancellario Academico & Seneschallo urbano demandatum est tanto malo mederi, & præcavendo deinceps invigilare.

VIII. In extremis agente clarissimo illo bonarum literarum Patrono *Bodleio*, quantum languori, atque morbo indolentem testabantur Vicecancellarius, *Ædium* Præfetti, ac Procuratores, literas xvii. *Januarii* datas his verbis auspicati: *Quos dolores solent adnata membra affecto corde persentire, iisdem plane nos (clarissime Bodleie) te Corde nostro periclitante laboramus, &c.* Reliqua ego impræsentiarum omitto, utpote *Oxoniam* tandem^a edita. Postquam autem fatis concesserat, Viri obitus, & Legata Scholis novis piisque aliis usibus adscripta, in Convocatione patresunt, ubi deliberatum ab Academicis est quonam pompæ funebri apparatu tanti Mecœnatis manibus justa persolverent, quibus xxix. *Martii* ann. *MDCCXIII.* assignatur. Paucis ante diebus Corpus ab *Ædibus* ejus, in vico *S. Bartholomæi* minori *Lond. Oxoniæ* deportatur, & in Collegii *Mertonensis* Refectorio deponitur, Armis aliisque ordinali Equestri Insignibus de more ornatum, præsentibus etiam, quo major defuncto honor deferretur, Fecialibus tribus (quorum primus erat *Claremontius*) cum aliis potioris notæ bene multis, *Laurentio* nimirum fratre demortui nata majori, *Johanne*

Bennet, Milite, LL. Doctore ac Curia Prærogativa *Canthuariensis* judice, *Gulielmo Hakewill* ex hospitio *Lincolniensi* *Lohd.* Armigero (hi duo supremorum mandatorum Curatores erant) *Georgio Hakewill*, S. Theol. Professore, *Gulielmi* fratre, & *Laurentio* denique *Bodley*, mortui Nepote, & Collegii *Mertonensis* hac tempestate Portionista.

His addendi, Doctor *Gulielmus Goodwyn*, *Ædis Christi* Decanus (concionem is funebrem habuit) Doctor *Singleton* Vicecancellarius, Procurator uterq; & Bedelli omnes, cum Collegii *Mertonensis* Sociis, Capellanis, Portionistis, ac famulis, necnon Academicis pauperioribus *xxvii.* (*Bodley* nempe annos numero æquantibus) à Sodalitiorum Præfectis ex Testamento ejus nominatis, pulloque vestitu donatis, ipsius enim viri famulatum, aliosque nonnullos prætermitto. Aderant porro Collegiorum omnium & Aularum Rectores, ac Togati propemodum innumeri, Graduum Insignibus ornati, qui cum retro dictis circa nonam horam matutinam foras à *Mertonensibus* per *Ædes Christi*, atque inde (ut tantæ solennitati amplior daretur locus) ad *Quadrivium*, hinc vero ad Divæ *Mariæ*, ac postremo per Vicam *Scholarum* in Scholam Theologicam deducebant, depositoque ibidem Corpore, illustrissimi Herois laudes Oratione facundâ & eleganti percrebescat Mag. *Richardus Corbet*, ex *Æde Christi*, qui Oratoris nempe publici vices tunc temporis obivit. Ad beatæ postmodò *Mariæ* (ubi scilicet *Novo* pridem erectum fuerat) reductum est corpus ibique Concionem habuit Doctor *Goodwyn*, antedictus; præstitis autem reliquis omnibus funeri splendorem conciliantibus, ad *Mertonensem* de novo Ecclesiam deducitur, sacraque magni viri exuvie (habitâ prius in Tumuli margine per Magistrum *Johannem Hales*, Collegii Socium, oratione^c luculentâ) ad superiorem chori partem, sub Pariete autem Boreali, inhumantur. His ita peractis, in Collegii Refectorium una cum Sodalitiorum Præfectis redeunt quotquot pullati incesserant, prandioque quod c. libr. valebat excipiuntur; cujus utique impensæ ex libris illis *DC. lxxviii.* sol. & iv. den. desumptæ fuerant, quam pecuniam sumptibus funebribus assignarat *Bodleius*, cujus de morte ac sepultura hæc forte sufficient, in vitâ vero rebusque gestis enarrantis nemo unquam nimius esse poterit. Die proximo *Laurentium Bodley* demortui fratrem Theologiæ Doctoratum, *Gulielmum* autem *Hakewill* (è Collegio hic olim *Exoniensi* fuerat) & *Gulielmum Camdenum*, fecialem Regem *Clarentium* ante dictum, Magisterio^d decoravit Senatus Academicus.

MDCCXIII.

Hoc anno memorabilis occurrit molestia Procuratori *Corbetto*, ex *Æde Christi* ob Concionem in die *Paschatis* habitam, creata; siquidem ille localem Domini ad Inferos descensum suadens, *Calvinum* tanquam veræ fidei corruptorem obiter notavit, eâq; de re tam graviter à Magistro Conciones solennes (quarum plenior alibi in hoc opere fit mentio) memoriter Repetente increpitus est, (quod hortante Doctore *Abbato* factum suspicabantur Academicorum plerique) ut nisi animo plane infracto prædictus esset, Academia se clam prorepturus videretur,

^a Ann. Dom. 1658. ^b Reg. 2. Coll. Merton. p. 244. ^c Edit. Oxoniæ ad finem Bodleianæ 1613. ^d Ib. in

K. in sup. fol. 118. a.

periculi adeo plenum hoc temporum tractu erat *Calvinum*, Magistratum aliquorum delicias, quodcunque ob delictum verbis castigare. Eodem quasi tempore de novâ Collectores eligendi ratione deliberatum est, ex occasione scilicet motarum in iisdem superiori Quadragesimâ cooptandis turbarum. Id vero negotii Delegatis quibusdam permissum invenio, quâ tamen in re parum admodum præstitisse comparent, cum vetus ille Collectores deligendi modus ad Cycli usque Procuratorii institutionem, hoc est ad annum CIOCCXXVIII. obtinuerit.

Hoc insuper anno *Josephus* quidam *Barnatus* cum gente, tum superstitione, *Judæus*, *Oxonii* agens (ubi juniores Academicos satis feliciter instituit in literis hebraicis) subdola fraude simulaverat, se Dominum *Jesum* pro vero *Messia* seriò amplecti & venerari, pristinis blasphemis graviter indolere, fratrum suorum occæcatis oculos, obdurataque corda mœstè desistere, nihil ardentius desiderare, quam ut in Christianæ Ecclesiæ sinum per sacramentum Baptismi admitti mereatur. Hisce dolis ut aliorum Doctorum, ita præcipue *Arturi Lakei*, Collegii *Novi* Custodis, dignissimi, postea Episcopi *Bathoniensis*, benevolentiam captaverat. Dies quidam dominicus publicè indictus est Baptismo in B. *Maria* Ecclesiâ solenniter administrando, atque *Gulielmo Tuissio* ejusdem Collegii socio mandatum est, concionem habere Sacramento præviâ, quam ille satis studiosè adornat. Verum die proximo ante Baptismum suscipiendum, bonus *Josephus* clanculum se subducit. D. Doctor *Lake* pedites Equitesque emittit *Josephum* persecuturos, quem deprehensum *Oxoniam*q; reductum, frustra objurgant catechistæ, is enim ultro profitetur, se ad ejuratum *Judaismum* redire, Christum ridere, Baptismum contemnere, scilicet crumenam jam satis impleverat. *Tuissius* concionem quam paraverat seponit, pro re natâ dicturus de justissimo Dei Judicio, deq; perversa gente in reprobum animum tradita in hunc usque diem, quod quidem præstitit non sine totius Academiae & plausu, & admiratione, nimirum orationem habuit compositam paucioribus horulis quam vulgus ingeniorum septimanas, imo menses, requirit ad parturiendam coniunculam soni quidem plenissimam, sed sensus satis vacuam, & post longissimas moras usque abortivam.

CIOCCXIV.

Prætermittâ *Gulielmi Powell*, è Collegio *Jesu*, *Gualterum Williams*, ex eodem Sodalitio, ultimo *Februarii* interimentis Causâ (cujus utique cognitionem vindicabat sibi Universitas, *Powello* satisfacere coacto in Confessu proximo juridico, quem *Affas* nuncupamus, se compariturum) Seditionem contra Vicecancellarium & Doctores à Magistris quibusdam Regentibus motam referemus. Agre siquidem ferentes illi Facultatis Artium, in quâ ipsam quoque Academiam fundatam intellexere, Professores, nudatis in Domo Congregationis & convocationis Capitibus, tanquam si Ferulæ haudum manum subduxissent, confidere, in tollendâ disciplinæ puerilis portiunculâ satagendum arbitrabantur. Erat ante alios ad ejusmodi quippiam aggrediendum paratus *Henricus* quidam *Wightwicke*, qui Statuti

eam in rem conditi mentionem aliquam percipiens, & à Magistrorum Regentium juxta & Non-Regentium, Convocationem celebrantium, Imagine, in occidentali illâ Beatae *Virginis* fenestrâ olim conspiciendâ (ibi autem coopertis omnes Capitibus cum Cancellario confidebant) nonnihil colligendum opinatus, Pileum ipse in Senaculo prædicto induerat, ut ereptum sibi jus assererent alios adhortatus. Pertracto tandem in eandem sententiam Regentium altero (qui quidem strenuum dein magis ac intrepidum sese quam ipse *Wightwicke* ostendebat) ab eorum plerisque impetravit, ut Libello cuidam supplici nomina subscriberent, quo Privilegium hoc suum à Cancellario efflagitarent. Consilia Regentium Doctori *Singletono*, Vicecancellario, mature innotuerunt, qui Cancellario confestim rem omnem aperiebat, & ab illo potestatem accepit prout sibi videretur decernendi, instituto autem de *Wightwicke* examine, tanquam Academiae decus ac Regimen evertentem (quod scilicet juramentum ipse dedisset de Ritibus, Consuetudinibus, & Privilegiis Academicis tuendis & conservandis) Universitate pellit, perlectis ad reliquam Congregationem (quæ sane fidem *Wightwicke* datam sefellit) Cancellarii literis, quibus ipsam ob rerum novarum studium objurgavit. Motus denique amicorum hortatu & consilio *Wightwicke* animum præferocem & pertinacem deposuit, ac libellum supplicem, (appositis in Viri gratiam Episcopi *Londinensis*, & *Johannis Bennet*, Equitis aurati, nominibus) Cancellario Academico obtulit, ut in Universitatem denuo admitteretur impense rogans. Is rem omnem ad Vicecancellarium remisit, prout ipsi collibitum esset statuendum concedens, à quo in proximâ Convocatione xxv. *Junii* celebratâ comparere jussus *Wightwicke*, præsentem se dedit, & in medio divæ *Mariae* Adyto, seu Cancellio, velut nobis loqui solitum, collocatus, poenitentiam his verbis profitebatur:

Ornatissime Domine Procancellarie, vosque Domini Doctores pientissimi, quotquot me vel bannendum vel bannitionem meam ratam esse voluistis, ut vobis omnibus & singulis innotescat discipulo: me *Henricum Whitwicke* pileum coram Domino Vicecancellario *Thoma Singleton* capiti haud ita pridem imposuisse, quod nemini Magistrorum in Congregatione vel Convocatione licere fateor. Scitote quaso præterea, me supra dictum *Henricum* à sententia Domini Vicecancellarii ad venerabilem Domum Congregationis provocasse, quod nec licitum nec honestum esse in causa perturbationis pacis facile concedo. Scitote denique me solum, manus Academicorum egregiè merentium Theologia Baccalaureorum & in Artibus Magistrorum in hac corona astantium Collegiatim & Aulam cursitando rescripto apponendas curasse, in quibus omnibus Præfectis duplicasse, in pacem alma hujus Academiae & in dignissimum nostrum Procancellarium deliquisse, parum volenti animo confiteor, & sanctitates vestras humillimè imploro, ut qua vel temerè & inconsultò, vel volenter & scienter feci, ea, ut deceat homines, condonentur.

Henricus Wightwicke.

His palam recitatis delicti sui veniam indultam habuit ille, pristinumque statim in Venerabili Confessu locum capessivit, qui tamen cum Collegii nuper *Pembrochiensis* Magister, sive Præses

* Ibid. in K. fol. 131. a. b Ibid. fol. 145. b. & in pix. AA. nu. 31. c Ibid. in K. d Ib. fol. 146. b. & in pix. AA. nu. 32. e Discipulo sensu plane contrario

esset (rectoria postmodo de *Wyngerbey* in Agro *Lincolniensi* fruebatur) adduci non poterat ut fate-
retur se poenam unquam deprecatum fuisse, reniten-
te enim integrâ Academia voto potitum, atque adeo
animo & consiliis invictum, junioribus pridem Aca-
demicis divenditabat; post annos nimirum quadra-
ginta sex neminem fore superstitem existimans qui
mendacii coargueret, at vero Annalium oblitus quo-
rum fide rerum gestarum Veritas ex altâ & obscurâ
temporum abyssu, tanquam ex Puteo illo philoso-
phico, haud raro eruitur. De hac autem circa Pilei
jus contentione adeas, si lubet, an. CIODCXX.

CIODCXV.

Omitto contentiones inter *Laudum* Collegii S.
Johannis, & *Abbatum* Professore Regium de *Cal-
vini* dogmate exortas, quod à primo in Concionibus
impugnatum, ab altero autem acerrime defensum.
Hoc autem anno Regem *Woodstockia*, mense *Aug-
usto*, habentem adibant Vicecancellarius, Procu-
ratores, & nonnulli *Ædium* Præfetti, cum aliis qui-
busdam observantiam quoque suam testari cupientib-
us, quorum omnium nomine *Jacobum* Regem, Ora-
tione concinnâ & eleganti salutavit publicus Aca-
demie Orator, atque una cum reliquis dextræ au-
gustæ osculum impertitum habuit, Rege interim
spondente, pristinâ sese benevolentia Universitatem
perpetuò amplexurum. His peractis, honoraria mu-
nera de more obtulimus; neque amplius quicquam
eâ de re, aut aliâ quavis, hoc anno occurrit quod
commemorandum videatur, Dona quædam si exci-
pias Academicæ delata, quorum alterum augendo
Prælectionis cujusdam stipendio consignatum est, ac
proinde suo loco referetur.

CIODCXVI.

Absoluta pridem erant Collegia *Wadhamense* ac
Jesu, cæterum Vices suas in publicis Exercitiis,
aliisque Academicæ negotiis, haudum fuerant forti-
ta; quapropter eâ re Delegatis quibusdam deman-
datâ, constitutum est, ut *Wadhamensi* statim ante
quam *Lincolniensi*, Collegio autem *Jesu* prius quam
Balliolensi vices illæ obtingerent, utque quoad con-
cionandi seriem primum locum obtineret Sodalitium
Jesu. At vero id habuit incommodi adausus Col-
legiorum nostrorum numerus, quod *Calvinismi* fines
latius inde diffunderentur; Regi itaque significatum
est, quam esset metuendum ne totum denique Re-
gnum occuparet *Presbyterianismus*, si cum discipli-
narum rudimentis eundem imbiberent Academici;
factu vero illud facillimum jam esse, quod pauci admo-
dum tribus Articulis Canone tricesimo sexto com-
prehensis assensum suum subscriptis nominibus pro-
fiterentur, atque inde fieri ut qui Ecclesiastico re-
gimini adversarentur, & Liturgiæ administratione
cæterisque muniis sacris insuper habitis concioni-
bus toti vacarent homunciones, prælectores sive
LECTURES dicerentur, & ab Ecclesiæ *Angli-
cane* Doctrinâ aliena dogmata profeminarent. His
inquam ad Regem perlatis, cum Episcopis aliisque
quotquot secum adessent Ecclesiasticis Consilia, xviii.
Jan. miscebat, & post maturam deliberationem,

Mandata illa ad Vicecancellarium, nonnullos *Ædium*
Præfectos, Theologiæ Professores, binosque Pro-
curatores^b transmisit, eorum nempe operâ execu-
tioni sedulo tradenda.

I. Edixit, ut Articulis tribus, paulo ante dictis,
subscriberent quicunque ad Gradum aliquem admit-
tendi essent.

II. Ut nemo in Urbe *Oxonienſi* Evangelium præ-
dicare permitteretur, qui rebus in omnibus, ma-
xime autem Subscriptionem illâ, Ecclesiæ *Anglicanæ*
conformem se minime præstaret.

III. Ut Togatorum quisque Concioni ad Beatæ
Virginis habitæ interesset, neque interea temporis
Ecclesiâ quamcunque aliam adire liceret, utque
Concionibus prædictis diligentius prospiceretur,
ne scilicet vel tempore matutino vel pomeridiano
omitterentur.

IV. Ut Disputationes Theologicæ, quas Ordina-
rias vocant, non paucioribus quam tribus in arenam
descendentibus perficerentur.

V. Ut sedulo magis in posterum caverent Magi-
stratus, ne Oppidanorum *Ædes*, præsertim vero no-
ctu, frequentarent Togati.

VI. Ut & in Sacellis, & ad Scholas, habitu Scho-
lastico uteretur Academicorum quisque.

VII. Ut Theologiæ tyronibus in manus trade-
rentur Authores cum Ecclesiâ *Anglicanâ* quoad
Doctrinam ac Disciplinam potissimum sentientes;
utque ad operam iisdem, necnon sanctis Patribus,
Conciliis, Scriptoribus Scholasticis, Historicis, ac
Polemicis impendendam excitarentur, ne scilicet in
Abbreviatoribus, scriptisque compendiariis diutius
hærentes lubrica ponerent studiorum Theologico-
rum fundamenta.

VIII. Necui pro sacro Suggesto aut in Scholis
licitum esset Doctrinam aliquam, ab Ecclesiâ *Ang-
licanâ* minime probatam, obnixè ac dogmatice
defendere.

IX. Ut quotannis in Terminis S. *Michaelis* Re-
giam Majestatem (si in has forte Regni partes acce-
dere contingeret) adirent Vicecancellarius, & Pro-
fessores bini Theologici, vel totidem Sodalitiorum
Præfetti, certiore nempe facturi quatenus jussu hæc
sua executioni essent mandata, suumque sortiren-
tur effectum.

Ab his autem Constitutionibus numeranda sunt
decreta nobiscum *Calvini*, Scriptorumque ejus,
existimationis primordia, quæ quidem decreta longe
magis profuissent, nisi obstitisset Doctor *Goodwyn*,
Ædis Christi Decanus, Sacerique Doctoris *Prideaux*
Vicecancellariatus, in eadem pene tempora incidens,
vel potius nisi eadem pro virili suâ parte impugnasset
ipse *Prideauxius*; quibus malis accessit Doctoris
Beniseild, è Collegio *Corporis Christi*, Professorum
Theologicorum alterius pigritia, qui quamvis *Calvinis-
mo* pariter adhæreret, quietis tamen appetentior erat.
Utrunque, licet fructu uberiori caruerint Constitu-
tiones istæ, illum tamen *Presbyterianis* metum inje-
cerunt quamprimum promulgarentur, quem neque
vicesimus inde annus omnino delevit; anno enim
CIODCXXXVI. ab *Henrico Burton*, vici *Fryday
Street Londini* Parocho in famoso quem edidit li-
bello convitiis impetitas invenio, novisque Ar-
chiepiscopi *Laud* Præfulumque reliquorum machi-
namentis, evertendæ penitus Religionis excogitatis,
annumeratas.

^a Reg. Convoc. N. fol. 29. b. & 30. a.   ^b Ibid. fol. 32. a. & b.

CIODCXVII.

Ad Mandatorum eorum executionem redeo; quam nempe Vicecancellario & Sodalitiorum Praefectis, aliisque nonnullis concredidit Comes Pembrockiensis, in Cancellarium Academicum haud ita pridem cooptratus, quos ut industriam eā in re haud vulgarem exercerent adhortabatur. Quo Capita vero supradicta statutis munirentur, aut in Statutorum formam redigerentur, Delegati quidam à praefatis nominantur, qui sociatis operis & consiliis decreta quaedam ultimo Martii^b condiderunt, hunc sese in modum habentia.

Quod Capita, seu Articulus fidei attinet, primo in hæc verba subscribendum decernebatur: Ego A. vel nos B. B. perfectus prius vel ab alio coram me vel nobis recitatus Orthodoxa fidei & Religionis Articulus xxxix & in sacra Synodo Londini habita anno Dom. CIODLXII. constabilitus, simulque tribus capitibus in alia Synodo Londinensi sub annum CIODCIV. decretis & in Canonem xxxvi. redactis sciens volensque, seu scientes & volentes, ex animo subscribo, vel subscribimus.

Eiusmodi porro condita est Academicum quemvis Vicecancellario & Procuratoribus in Domo Congregationis praesentandi formula: Praesto vobis hunc meum Bac. vel Scholarem, ut admittatur, &c. ad quam quidem admissionem scio eum aptum, habilem & idoneum moribus & scientia. Quem insuper scio legisse, vel ab alio recitatus audivisse, omnes Articulos quibus coram Procuratoribus subscripsit.

Ad Articulum secundum quod spectat, hunc in modum ordinatum est; quod scilicet nulli publice concionandi intra Academiae Pomaria facultas prius concedatur, quam Collegii Aulae sua Praefecti, Eove absente Vicarii ejus aut surrogati ubi tum agit testimonio approbatus fuerit, aequalem ac parem subscriptioni sua vitam accommodasse & constanter accommodare.

De Articulo tertio his verbis constitutum: si quis in publicis Academiae Concionibus praesentem se non exhibuerit, vel tam ubi eas haberi contigerit, ad aliam Ecclesiam se contulerit, si decimum octavum annum compleverit, sive gradu aliquo insignitus fuerit sive non insignitus, xii. den. pena mulctator. si vero decimum octavum annum non superaverit, & gradu aliquo Academico ornatus non fuerit, eandem pecunia summam solvito, aut pro arbitrio Domini Procancellarii & Procuratorum Virgis caditor. Si quis vices suas in concionando non subeat viginti sol. pena plector, sicut antea est temporibus, vetera Academia statuta exigunt.

De quarto autem in hæc partim verba: Disputationes Theologicae quas Ordinarias vocant in Auditorio Theologico, non minus quam tribus Opponentibus perficiuntur; quo in numero Professor Regius semper unus habetur. Opponentibus Thesis pro forma discutiendis, & de more valvis Ecclesiae B. Mariae Virginis affigendis, prae nomina & nomina danto, Simulque cujus Collegii cujusve Aula alumni sint subscribunt, Ornamentis insuper Scholasticis, ut cujusque gradus

postulat, decenter induti, ab Ecclesia B. Mariae Virginis praesente Moderatore ad Scholam Theologicam procedunt, &c. &c.

Circa Articulum quintum plurima sunt constituta; in Oenopolis nimirum aut popinis, &c. deprehensos monendos primo, dein publice castigandos si per artem liceret, &c. mulctandos denique, esse & quartā vice peccantes Academia exterminandos, &c. quæ cum locum sibi ampliore vendicent brevitati studens omittenda censui.

De Articulo sexto sancitum inter alia, quod singulis Gradibus aliquo insigniti ad publica exercitia, Disputationes, publicas præces in Ecclesia B. Mariae, Conciones ad Clerum laicos Anglicasve, denique præces diebus festis, intercessivæ in Collegio habendas, cultu Academico gradibus suis convenienti procedunt. Qui non paruerit, pro secunda 111. sol. & 14. den. pro tertia 4. sol. pro quarta denum vi. sol. & viii. den. multa, fisco Academico per Procuratores colligenda, applicandaque adscitor. Artium Baccalauri, Scholaresque sive Equitis aurati, sive Armigeri, Generosive filii in sedilibus in usum Magistrorum dispositis, Concionum publicarum, aliorumque conventuum tempore, ne discumbant. Nobilium filii & ii quorum habenda est ratio, locum à latere utrinque occupant: reliqui neque sedentio neque caput operiunt.

De septimo autem in hunc modum: In Praefationibus catechisticis, quæ in singulis Collegiis Aulive haberi solita sunt, Christiana fidei Religionis Articuli xxxix. in Synodo Londinensi anno CIODLXII. Decreta leguntur explicenturque per Sacrarum Scripturarum axiomata, Patrum antiquorum & Conciliorum testimonia solide confirmantur.

De nono denique in hæc verba: Quicumque communis nostrae fidei decretum aliquod secus inter concionandum interpretatur, quam Sacra Scriptura determinatum est, vel alieni pravique dogmatis opinionem fovet, ex quo partium studio probabiliter esse additum constet, tametsi concionandi facultas illi antea indulta sit, Procancellarius continuo atque hoc innotuerit illum coram se & sex Doctoribus Theologis simpliciter senioribus qui in concione interfuerint (quorum unum Professore Regium esse semper volumus) aut si aliqui forte defuerint, eorum loco substituendis Theologia Baccalauris qui tum in concione praesentes fuerint, convenito, deinde si quis in hoc genere peccasse convincatur, ne ulterius contagio erroris serpat & foras ad multitudinem emanet, errorem sic disseminatum publice revocare teneatur, perque quadrimestre spatium ab officio concionandi & (si videbitur commodum) amplius longiusque tantisper inhibeatur, donec plene resipuerit & Ecclesiae Anglicanae institutis per omnia obsequentem sese accommodaverit.

Hactenus itaque de statutis iis, quæ cum essent propalata Catharos miris modis turbatos ac sollicitos habuere, Doctores autem Laici invidiam haud modicam cumulabant, quod is nempe & Articulorum suavor, & Delegatorum Statuta illa condentium alter fuerat; quibus tamen vel inviti obtemperabant, ne scilicet regia autoritate injuncta labefactantes non tantum expulsionem sed & graviore aliquo supplicio plecterentur.

^a Ib. in N. 37. b. ^b Ib. fol. 41. 42. 43. & in C. fol. 149. &c.

C10DCXIX.

Collegium nuper, optimo quidem instituto, *Chelsea* prope *Londinum* fundarat Dr *Matth. Sutcliffe*, Ecclesiae *Exoniensis* Decanus, eruditis nempe Theologiae Polemicæ Professoribus destinatum; in illo enim ali perpetim voluit qui Ecclesiam *Anglicanam* contra *Romanenses* & Schismaticos scriptis defenderent. In Sodalitium illud *Oxonienſes* complures assumpserat, quibus ad Episcopatus nuper aliasve dignitates evocatis, ab Academia nostra per a literas hoc anno, vel haud ita pridem, petivit *Sutclivium*, ut viros Controversiarum peritiâ reliquis præpollentes nominaret, qui in discedentium locos cooptarentur, transmissio etiam eorum Catalogo quos ipse ad id Muneris idoneos præsertim existimaret. Perceptis Viri literis, designationem ejus quoad plerosq; probavimus, Schedulam vero aliquatenus ab acceptâ diversam rescribentes obtulimus, quam Calathum recte appellâris floribus ex amænissimo musarum horto excerptis onustum; nomina autem sic se habuere.

Johannes Prideaux {
Sebastianus Benefield } SS. T. P. P.
Thomas James, {

Georgius Carleton, è Collegio aliquando *Mertonensi*.

Edoardus Gee, è Collegio *Æneanensi*.

Richardus Fitzherbert, è Coll. *Novo*.

Georgius Birket.

Christophorus Potter {
Daniel Ingoll } è Coll. *Reginensi*.

Johannes Sanderſon.

Richardus Corbet, ex *Æde Christi*.

Daniel Featley, è Coll. *Corporis Christi*.

Matth. Style

Nath. Norrington } è Coll. *Exoniensi*.

Nath. Carpenter }

Quinam eorum in Sodalitium illud admissi fuerint ignorare me fateor; verum id habeo pro comperto, & alios nonnullos expetitos, cumque plurimis honoris & benevolentiae indicis exceptos fuisse.

C10DCXIX.

Cum secum in animo reputaret *Henricus Savile*, Miles, & Custos *Mertonensis*, quantum detrimenti ex inculto & tantum non penitus derelicto Mathematicis studio paterentur literæ, Ad Academicorum Ingenia ejusdem amore inflammanda sese convertebat. Impetratis ergo licentiâ regiâ & Universitatis consensu, binas hoc anno Prælectiones, alteram nempe Geometriæ, Astronomiæ alteram, instituit, prædiis quibusdam transcriptis quibus splendide ac liberaliter sustentari possent earum Professores. Primam ipse Prælectionem Geometricam, die Mercurii, in hebdomadâ Comitiali, an. C10DCXX. obivit, Scholam Theologicam horâ nonâ matutinâ ingressus, & à Vicecan-

cellario, Doctoribus plerisque, ac frequenti Magistrorum aliorumque Graduatorum coronâ, cinctus. Idem ille diebus tribus aut quatuor proximis, necnon in aliquam sequentis Terminum partem ibidem præstitit; dein vero ad Scholam novam, Geometriæ ab Academia assignatam, se contulit, ibique ad Natalem usque domini, seu potius Terminum exitum, prælegit.

Proximo Terminum Magistro *Briggs*, in Professore a se nominato, Cathedram concessit, atque octavo *Januarii*, horâ octavâ matutinâ, Munus adivit, & Academicos Oratione facundâ salutavit; sequenti autem hebdomadâ, diebus Lunæ ac Mercurii actualiter prælegit, *Savilium* in primo Elementorum *Euclidis* libro excipiens, & cum Propositione ejusdem nonâ auspiciatus; qui quidem Arithmetica porro, ter qualibet Septimanâ, *Mertonensibus* præmonstravit, quibuscum Commensalis erat quamdiu *Oxoniam* commorabatur. Prælectionem Astronomicam quod attinet, eadem fungi detrectabat *Savilium*, partibus iis Doctori *Bainbridge* demandatis, qui Orationem proinde auguralem ix. *Jan.* C10DCXX. habuit. Cæterum abs re non erit & reliquam illustrissimi *Mecænatis* munificentiam patucis complecti, i. Bibliothecam Mathematicam privatam in prælectorum suorum usum juxta Scholas Mathematicas instruxit. ii. Cistæ, quam ipse instituit, Mathematicæ centum libras donavit. iii. Novarum Scholarum fabricæ centum & viginti libras dedit. iv. Bibliothecam *Bodleianam* pluribus tum typis excusis tum manuscriptis libris rarioribus ornavit. v. Officinam Universitatis Typographicam literis Græcis innumeris, literarumque matricibus (monumento insigni) ditavit. Tandemque Testamento almæ Universitati, Prælectoribus suis, cistæque Mathematicæ annum quadraginta librarum redditum in dotationis quæ præcesserat mantissam legavit.

C10DCXX.

Huic anno inscribenda sunt Prælectionis in Naturali Philosophiâ, necnon Horti Medici, primordia; siquidem de iisdem instituendis agi jam primitus coeptum est, quorum Fundatores oblatam à se benevolentiam summo cum gaudio amplecti togatos intelligentes, in absolvendis quæ molirentur moras haudquaquam trahebant. Sub idem tempus Opera sua erudita, publici nunc juris facta, *Oxoniam* transmisit *Jacobus Rex*, locupletissimo nimirum Bibliophylacio nostro inferenda. Quibus acceptis, xxix. *Maii* indicitur Senatus Academicus, ad quem & ipsius Authoris & Scriptorum laudes pro rostris deprecavit Magister *Richardus Gardiner*, ex *Æde Christi*; Oratoris publici vices obiens; Orationem verò his verbis exorsus: *In re tam augustâ, tam Basilica, quorsum (Academici) more solito angustia hisce parietum Carceribus vestrum compingitis Oratorem?* &c. Facto autem dicendi fine, perlecta palam est Epistola, quantâ ex dono Regio lætitiâ perfunderentur, gratiasque quam infinitas *Jacobo* haberent Togati, hunc in modum testata:

Serenissimo Jacobo, tam Stylo, quam Sceptro Regi.

Augustissimum, & verè Βασιλικὸν δῶρον (Rex Serenissime) tanquam Ancile quoddam caritatis da-

* Ibid. in N. fol. 40. a.

lapsu pio affectu amplexa est Ancilla vestra, Oxoniensis Academia. Cujus enim pectus non accendat aureum hoc solis iubar? Quos stimulos non imprimat perpetuum honoris signum, & amplissimum favoris monumentum? Parum adest, quin spatiosus Britanniae ambitus simul in Academiam laxetur, & unanimes undequaque populus ad Regis exemplum compositus, in Gentem Philosophorum vertatur. Agnoscit sacrum Masarum adytm Majestatis vestra genium, aureo volumine inclusum. Agnoscunt circumstipantes reliquorum Masa antesignanum hunc Phœbum, cujus radiis suas debent stricturnae. Felicitatem tamen sublimi, debitam tamen, superbiâ admiratur Bibliotheca, cujus fida custodia tam Regale depositum consecratur. Gloriatum universa Studiosorum cohors, Majestatem vestram, quam gladio accingi, & imperii habenas literarum Caduceo moderari. Desinant igitur ambulantium hominum cadavera literas despicere, quas nesciunt; cum cogitarint Principem tam multa scientem quam regentem, horarum formulas vicissitudine Regiminis, & scriptiois dividentem; ac si aequè jucundum in literis, ac imperio versari. Quid superest, nisi ut aternitatem cogites, cum literas aternas esse facias. Nos interim grato ore resonabimus, monarcha Jacobi otium plus patria, & humano generi profuisse, quam aliorum negotium & exercitus

Sacra Majestati vestra
devotissima
Oxoniensis Academia.

Sub ejusdem anni finem, de Jure Magistrorum Regentium, Capita nimirum in Congregatione & Convocatione operiendi potestatem sibi vindicantium, deliberari denuo coepit; hi siquidem, ascitis sibi Non-Regentibus quibusdam, Libellum^a supplicem conscribere, & lxx. nominibus munitum Vicecancellario, Doctori nempe *Prideaux*, porrigebant; quem utique præcipiti consilio haud ita deditum norunt, & propterea æquiores sibi quam Singletonum fuerant experti spondebant. Hic rationibus quibus petitio illa niteretur (quarum de numero erat, quod in Congregatione & Convocatione Judicum subsellia occuparent & Magistri Regentes) mature perpensis, supplicum votis libenter annuit, ipsumque Libellum ad Cancellarium transmisit, ut assensum suum adhiberet efflagitans. Precibus tam justis haudquaquam repugnavit ille, verum^b literas propediem ad Vicecancellarium dedit Convocationi impertiendas, quæ quidem ejusmodi fuere:

Salutem imprimis ex animo precatus, notum vobis facio quod rationem quâ Pileos in Congregatione & Convocatione induendi copiam sibi asserere, sategerunt Magistri Regentes in tam bonam accipio partem, ut, licet recolenti quamdiu contrarium obtinuerit, quam sedulo etiam & quam frustra id sibi Privilegii vendicarent nuper Magistri (renitente scilicet & reclamante prudenti illo maxime, consilii viro Republicæ Cancellario, Decessore meo) longiori ad deliberandum spatio opus esse videretur, tamen jus eorum indubium, Methodumque, id ambiendi prudentem & à seditione alienam (alteram enim, vel etiam unicam, denegati pridem crediderim causam quod viam longe diversam petendi inierant) hæc inquam, & non tantum Can-

tabrigiensium (quamvis vel unicum eorum hac in re sufficeret exemplum) verum & Coetus cujusque consuetudinem intuenti (in quorum utique nullo Capita Judicibus nudantur) æquum ac justum videtur eorum votis eatenus saltem assentiri, ut Senatui Academici Suffragiis permittam. Nemini ut spero opinandi causa suppetit quod mihi desit potestas Morem hodiernum perennare, si in eo laborarem, jubendi, (quasi minus quam Antecessorum meorum aliqui ea in re valerem) vel quod plausum eorum captare sit animus, ereptum utique olim ac detentum privilegium restituenti. Enimvero, sola juris eorum cogitatio, decoris etiam & honoris Academici (quem sane augendum potius quam imminuendum fore existimo si illis detur oblectis capitibus confidere) intuitus me inducere ut eâ de re tam propere decernerem, &c.

certissimus vester Amicus

Dat, Lond. in Castro

Baynardi

Pembrochensis.

IV. Dec. CIODCXX.

His, de more, coram Academiæ Ordinibus recitatis, quaesitoque an placeret omnibus ut literæ obtinerent, communi suffragantium consensu Regentibus indultum est ut operis Capitibus tam Congregationibus quam Convocationibus deinceps interessent (quo jure in hodiernum usque diem fruuntur) modo Pileis uterentur; cautum enim tunc temporis est (ut alia omittam ibidem sancita) ne Galeos induentes suffragia ullo modo ferrent. Quod si rogites quonam pacto in desuetudinem jam ante abierit, seu deperditum plane fuerit, Privilegium illud, Regentium sane culpæ & incuriæ tribuendum arbitror, quorum plerique ut Præfectorum Academico- rum auctoritatem excussisse quodammodo sese ostenderent Magisterium adepti, Galeos perpetuo gerebant, in Congregatione tamen haudquaquam induendos; unde cum, alios lateret quamobrem Capita nudarent illi, Pileos etiam exuere coeptum est, iique, invalescente sensim consuetudine, non sine piaculo tandem usurpandi videbantur.

CIODCXXI.

Sub hæc tempora Oxoniam denuo (huc enim ante triennium aut quadriennium accesserat) invisit *Marcus Antonius de Dominis*, seu *Dominicus*, Archiepiscopus *Spalatenfis*, & *Dalmatiae* Primas; quem non sine omnibus debite observantiæ indicis exceperunt Academici, Orationibus nempe ac Epulis in variis passim Collegiis, Disputationibus autem ad Scholas exhibitis, quibus ipse haud parum delectatus fertur, Doctore *Prideaux* laudibus ante alios cumulator. Vir quidem erat speciosâ Corporis formâ præditus, mirâ vero sermonis suavitate & copiâ instructus; in victu & in Colloquiis haud ita parcus, neque tamen immodicus; quem sane tantâ veneratione colebat Academia, ut neque Regis alicujus peregrini Legatum tam gratum admiserit Hospitem, cujus proinde Historiolam hunc in locum subjungere lubet. In Scholâ *Jesuiticâ* enutritus fuit, & fide *Romanâ* imbutus, ad Episcopatum primo *Segiensis*, deinde ad Archiep. *Spalatensem* translatus est. Tandem vero animo non satis sincero ad Reformatos transivit, &

^a Ib. in N. fol. 99. a. & b. ^b Ibid. fol. 100. a.

in Angliam an. CIODCXVI. se contulit, ubi à Rege Jacobo summâ gratiâ exceptus, Hospitii Sabaudienſis, ſive de la Saboy, Londini Magiſter (ſic Rectorem ejus appellamus) tactus eſt, ac Decanatu Windelſorie donatus, decimoq; octavo Maii CIODCXVIII. inſtallatus. Sed Pontificium illud virus, quò à teneris in Societate prædictâ imbutus fuerat, ſicut occultare nunquam potuit (neque enim vel minima ſanæ Conſcientiæ ſcintillula in eo comparuit, qui in Beneficiis Eccleſiaſticis perinde ac in Muneribus temporalibus conferendis omnia per ſas ac nefas ad ſe ac ſuos trahebat, quaſtui quoquo modo faciendo incumbens) ita evomere denuo, orbique patefacere, non erubuit.

Siquidem homo ambitioſus & avarus, qui à primo ſtatim adventu opes ampliffimas locumque in Eccleſiâ Anglicanâ minime contemnendum naſtus fuerat, majora tamen, immo immenſa, ſpe devoraffet, ubi advertit regiam, ut par erat, Majeſtatem ſenſim & per gradus quosdam in dignitatibus deferendis procedere, præſtigiis quibuſdam ac dolis Gundamauri Comitis in ſpem Salernienſis Archiepiſcopatus inanem adductus, falſam eam amplitudinis peregrinæ Imaginem certiffimis in Angliâ poſſeſſionibus ac honori prætulit, quamvis Reditus ei annuus & ſatis liberalis, & qui modoſto homini abſtinde ſatisſaceret, proveniret. Ad Romanifmum itaque redire cupiens, à Rege per literas enixe petiit ut bonâ ejus cum veniâ Romam proficiſceretur, quam petitionem licet Rex pientiffimus haudquaquam probaret, profectioni tamen ejus minime obſtitit, ut exterminatum vero, & in Regna ſua nunquam deinceps admittendum, amandavit, hoc tantum pro Colophone addens, *Nebulo huc acceſſit, Nebulo illuc recedat.*

Is autem regio mandato potius quam indulto obtemperans, circa feſtum Annuntiationis an. dom. CIODCXII. Bruxellas, atque inde Romam remeavit, ubi dignam ſimulatâ pietate mercedem tulit, & Eccleſiâ, quam per turpiſſimam fraudem ingreſſus fuerat, Anglicanâ, ac authoritati ſimul Pontificiæ, victima cecidit. Siquidem licet paulo humanius à Papâ & Aſſecſis ſuis primo exciperetur, aliquandiu tamen in Monasterio detentus, & in Ergaſtulum deinceps detruſus per Inquiſitores, quos vocant, Romanos, ad firmandam populi ſuperſtitionem, & excidium quod in Republica ſua Antichriſtiana ſcriptis eruditiffimis (quid enim vetat & Balaamum veri nonnunquam Prophetæ partibus fungi ?) molitus eſſet Antonius reſcindiendum, tanquam Apoſtata hæreticæ pravitatis accuſatur, tandemque ſive morbo, ſive inedia, ſive veneno extinctus, ejusdem criminis jam mortuus condemnatur; ignique pro more Romano, quo in Cadavera quoque ſævitum eſt, concrematur.

De viro illo referendum porro, quod dum iter ad Anglos faceret inſidias plurimas, ſibi à Jeſuitis in Germaniâ ſtruſtas, evaſit; quodq; præter Libros de Republicâ Eccleſiaſticâ, Hiftoriam egregiam Concilii Tridentini edidit, de qua variæ admodum fuere hominum ſententiæ, probantibus nonnullis, aliis vero, ac præſertim Eccleſiæ Gallicanæ reformatæ Theologis, omnino damnantibus; denique, quod cum diſceſſum adornaret, id teſtimonii, adſcripto etiam nomine, de Eccleſiâ Anglicana perhibuit, ad primævam utiq; ſinceritatem propius accedere illam quam aliam quamcunque Reformatam.

Hoc eodem anno Wodſtockiam pervenere Rex & Regina, cum Walliæ Principe, ſplendidoque Procerum Comitatu; de quibus excipiendis cogitantes Academici, nil quicquam prætermiſere quod ad

apparatum Hoſpitibus tam anguſtis dignum pertineret. Innuentibus autem Oprimatibus quibuſdam Regi aliſque gratiffimum fore Ludum Scenicum, Comœdiam conſcripſit, Magiſter Bartolomæus Holyday, Adis Chriſti Alumnus, cui Artium Cornubia titulum ſecit, argumenti revera ſerii nimis & Scholaſtici, neque Regi ullatenus jucundi, quin etiam ex temporis anguſtiâ tantum non extemporanei; cum enim xxvi. Auguſti (dies ille dominicus erat) ad noctem exhiberi occiperet, abſoluto Actuum uno atque altero, haud ſemel ſpectaculis ſeſe ingratis ſubduſtus videbatur Jacobus, quem Auſpicorum nonnulli ut Ludi exitum patienti animo expectaret obſecrabant, ne ſcilicet non tantum Poetæ ſed & reliquis Academicis ſpem omnem adimeret, ſtudiaque in poſterum reſtingueret. Cæterum conſtat ingenio ſalibuſque haud ita penitus caruiſſe Comœdiæ ejus Authorem, temporis vero anguſtiis preſſum (ſepimana enim non plures quam ſex & ludo ipſi, & integro ejus apparatu, ſuppeteabant, prout mihi à pluribus nuntiatum eſt) ex præcipiti nimis argumenti delectu & compoſitione peccaſſe.

CIODCXII.

Hoc anno commemoranda imprimis venit Magiſtri Gulielmi Knight, ex Aulâ Lateportenſi, ad Divi Petri Orientalis, in Dominicâ Palmarum, concionantis Doctrina, Seditioni movendæ omnino accommodata. Etenim cum augendo Sodalitii ſui honori ſtudens Docteur Thomas Clayton, Aulæ præfatæ Principalis, vicem alteram prædicandi à ſuorum aliquo, tempore Quadrageſimali, obeundam ad Eccleſiam antedictam obtinuiffet, eandem Knighto illi (is autem Ingenii haud infelicis ſpecimina in Concione ad Beatæ Virginis nuper habitâ, aliſque alibi in rebus, edidiſſet) demandavit, qui ſumptâ in Textum parte noviffimâ commatis noni cap. xix. ſecundi lib. Regum, quæ ſic habet, *Quid hic agis Elijah ? De Prophetæ perſecutione ſermonem inſtituit, atque explicato quibus ille modis ac rationibus uſus calamitates ejusmodi ſubterfugerat, ad hanc tandem Quæſtionem deſcendit, Utrum Subditis licitum eſſet, ut ſeſe ob Religionem afflictoſ deſenſuri, Arma contra Principem capeſſerent ;* quam cum affirmare non vereretur, ad Doctorem Peirce Vicecancellarium deinde citatus quæ in ſcriptis haberet tradere, Concioniſ etiam Authores ac ſuaſores (tales enim, eoſque haud vulgaris notæ Academicos fuiſſe non dubitabat Vicecancellarius) patefacere jubetur, mandato præterea ut eorum nomina proferret, quos, impertitâ priuſquam ſacrum conſcenderet Suggeſtum Concione, conſilii ſui participes ſecerat.

Reſpondit ad hæc Knightus quoad Doctrinam illam Paræum hodiernum apud Heidelbergenſes Theologiæ Profeſſorem ſecutum ſe, quod is decimum tertium Epistolæ ad Romanos Caput commentatus idem plane affirmaret, verum ut Authorem præcipuum ederet ipſum Jacobum Regem hac ex parte imitatum, qui Rupellenſibus contra Regem ſuum arma moventibus ſuppettias eſſet miſſurus. Porro quod ad illos ſpectaret quibuſcum Concionem ſuam communicarat, præter Magiſtrum Johannem Herbert, Vicarium de Hadley, prope Abendoniam, & Magiſtrum Johannem Code, ex Aulâ retrò dictâ utrumque, neminem ſibi occurrere. Examine hunc in modum habito, Carceri cum duobus quos prodidiſſet Sociis mancipatur

municipatur *Knighthum*; Vicecancellarius autem rem omnem Doctori *Land*, Episcopo *Mentwenf*, per liceras propediem aperuit; Concionem illam seditiosam promovisse, eique favisse perhibens Theologos insigni morum gravitate præditos. Super hisce *Jacobum*, quicum gratiam hand vulgarem collegerat, certiorum illico fecit Episcopus, atque is *Knighthum* cum Concione sua ad se transmitti mandavit, qui de doctrina male sana interrogatus, eodem flagitii obtentu, atque iisdem pene verbis quibus ad Vicecancellarium hand ita pridem usus fuerat, respondit, inque Carcerem propterea *Westmonasteriensium*, the *Gatehouse* appellatum, compingitur; quibus peractis, ad Vicecancellarium hunc in modum a rescripsit *Jacobus*.

„Fidelis & admodum dilecte, salutem tibi plurimam impertimus. Non possumus non laudare curam prudentem quam contra *Knighthum*, Concionatorem illum seditiosum, usus es, quaque binos illos Artium Magistros *Herbertum* & *Codaum* in custodiam tradidisti, ob quam etiam gratias tibi regias tribuimus, edicentes ut de duobus postremis sedulo explores ad qualem sententiam circa Doctrinam ac Disciplinam propendisse observatum fuerit, neque nobis ea de re certioribus handquam factis pristina eos libertate dones. Volumus insuper ut, ex occasione præsentium, Collegiorum & Aularum vestrae Universitatis Præsides ac Rectores convenire facias, quodque de Theologiae studio utrique pridem Academiae tam serio commendavimus iis in animos revoces, nimirum ut qui Facultati illi nomina dederint sacrae imprimis paginae incumbant, Concilia deinde Patresque antiquos, ac demum scriptores Scholasticos evolvant, à Neotericis sive Jesuitis sive Cathariis prorsus abstinentes (quos utique rebus publicis, & Monarchiam tangentibus sese immiscere constat) quo scilicet nil aliud quam Christum Cruci affixum annuntiare condiscant, in quem unice scopum studiis suis omnibus collimare tenentur. Atque Præsidibus & Rectoribus prædictis nostro nomine mandabis, ut in Sodalitio quisque suo enixe laborantes operam pro viribus dent ut methodus illa per integram Academiam servetur, rationem negligentiae ex Allegiantia sua reddituri, &c.

Ad Palatium Album, xxiv.
Apr. ann. dom. cldc xxii.

Mandata hæc regia facturus Vicecancellarius, Sodalitiorum præfectos ad Aedes suas ^b convocavit, perlectisque literis Regiis, ut exequendis quæ præciperentur sedulo incumbere adhortabatur; literæ autem ipsæ, una cum conventus prædicti Actis, in solenni Ordinum Academicorum consensu paucis post diebus promulgantur. Præfatam vero *Parai* Doctrinam quod attinet, ne Ingenia juvenilia eadem deinceps corrumperentur, visum est Regi Sanctioneque ejus Concilio Commentarios viri retro dictos flammis adjudicare; postquam nempe de iis perinde ac ejusdem farinae Libris quibuscunque sententiam suam, adscripto etiam nomine, edidisset Episcoporum nostrorum quotquot convenire commode poterant Ordo maxime Reverendus; dogmate prædicto tanquam seditioso, Scripturisque sacris & Conciliorum ac Patrum antiquorum effatis repugnante, necnon ab Ecclesiæ Anglicana Doctrina & Constitutionibus alienissimo, Censurâ gravissimâ notato. Transmisso autem eam in rem ^c edicto Re-

gio, postremo *Maii* exarato, & subscriptis Consiliariorum quatuordecim nominibus munito, Bibliothecas tum publicas tum privatas, atque Bibliopolarum insuper Officinas, perscrutantur Vicecancellarius Adjunctumque Præfecti, Librum *Parai* antedictum explorantes, qui accersitos ad Sodalitii cuiusque Refectorium Togatos, eodem excedere vetabant donec eorundem Musæa rimati essent; deprehensa vero Commentariorum quos dixi Volumina in Divæ *Mariae* Cœmeterium, sexto Junii sequentis, deferri mandabant, & coram ordinibus Academicis flammis deleri, quod idem *Londini* ad *Crucem Paulinam*, xxiii. mensis ejusdem, (dominicus is erat) & *Cantabrigia* eadem quasi tempestate præstitum memoratur.

Cæterum neque ibi constitit Universitatis nostræ Industria, quæ ut maculam sibi ab unius Alumni temeritate & inscitia aspersam penitus elueret, Assertiones *Parai* ac Propositiones in Quæstione prædictâ, ad Seditionem præcipue spectantes, excerpens & Commentariis ejus curavit, & Senatui togato, xxv. Junii habito proponendas; quo tempore Vicecancellarius, Doctores, Procuratores, Magistri Regentes, unanimi consensu super eisdem propositionibus vel Assertionibus, non solum divinis Oraculis, Decretis Conciliorum, scriptis Patrum, & primitivæ Ecclesiæ fidei & professioni, sed etiam monarchico culmini subdole ruinam minitantibus, decreverunt ^d in formulam subsequenter.

Propositio prima.

Episcopi & Pastores Magistratus suos, impios aut injustos, si contumaces sint, possunt & debent de consensu Ecclesiæ Satana tradere, donec resipiscant.

Censura.

Hæc propositio est erronea, impii & sana politia subversiva.

Propositio secunda.

Subditi, non privati, sed in Magistratu inferiori constituti, adversus superiorem Magistratum, se & Remp. & Ecclesiam seu veram Religionem etiam armis defendere jure possunt, his positis conditionibus. I^a Cum superior Magistratus degenerat in Tyrannum. II^a. Aut ad manifestam Idololatriam atque Blasphemias ipsos, vel subditos alios, vi vult cogere. III^a. Cum ipsis atrox infertur injuria. IV^a si aliter incolumis fortunæ, vitæ, & conscientiæ esse, non possunt. V^a. Ne prætextu Religionis, aut Justitiæ, sua quarant. VI^a. Servata semper immota & moderamine inculcata tutela, juxta leges.

Censura.

Hæc propositio est falsa, seditiosa, & callide restringitur ad conditiones annexas, sub quibus latente serpentinò dolo, quilibet Seditiosus facile se expedire potest.

Propositio tertia.

Subditi merè privati, sine legitimâ vocatione neque ad invadendum Tyrannos ante periculum, neque ad defendendum se contra eos in periculo, neque ad vindicandum se post periculum, arma capessere licet, si ab ordinariâ potestate defendi possunt.

Censura

^a Ib. in N. ut supra fol. 143. a. ^b Ibidem. ^c Ib. fol. 146. a. ^d Ibid. in N. fol. 146. b. 147. &c.

Censura.

Hac propositio supponit falsa, & est insidiosa & seditiosa.

Propositio quarta.

Subditis merè privatis, si Tyrannus tanquam latro aut stuprator in ipsos faciat impetum, & ipsi nec potestatem ordinariam implorare, nec aliâ ratione effugere periculum possint, in presenti periculo se & suos contra Tyrannum, sicut contra privatam Grassatorem, defendere licet.

Censura.

Hac propositio est falsa, periculosa, impia.

Ad hæc, præcavendis in posterum turbulentis ejusmodi, & pacem publicam labefactantibus doctrinis, declaratum ab Academiâ & statutum est.

I. Quod secundum Canonem Sacrarum Scripturarum, Subditos nullo modo vi & armis Regi vel Principi suo resistere debere, nec illis, arma vel offensiva, vel defensiva in causâ Religionis vel aliâ in re quacunque contra Regem, vel Principem suum, capessere licere.

II. Quod singuli Doctores & Magistri Universitatis Oxoniensis, unâ cum Baccalaureis in Jurisprudentiâ & Medicinâ, subscriberent censurâ & Decretis prædictis.

III. Quod Singuli ad Gradus in quacunque facultate promovendi, ante admissionem primo subscribant veritati harum censurarum: deinde eodem tempore suscipiant juramentum corporale, se non solum propositiones prædictas ex animo condemnare & detestari, sed etiam condemnaturos & detestaturos in perpetuum. Forma juramenti sequitur in hac verba.

Te jurabis, te ex animo & bonâ fide consentire Decreto convocationis habita die Martis, viz. vicesimo quinto die Junii anno Dom. MDCCXXII. super quibusdam propositionibus falsis, seditiosis, impiis, & ibidem damnatis, & quod nullam prædictarum conclusionum, earumve sententiam docebis, defendes, vel tenebis publicè aut occultè, neque aliquem hujusmodi Doctorem vel Defensorem ope, consilio vel favore juvabis, sed quantum in te est impedies, ita te Deus adjuvet, talis Sacrosanctus Dei Evangelii.

Eodem porro tempore, quo Scopulum in quem ex præpostero studiorum cursu, (qui quidem nobiscum sub hæc in usu passim erat) incurrerat *Knights* reliqui devitarent Academici, ordinatum est ut monita & consilia Regia, sub anno dom. MDCCXVI. superius memorata, in Collegiorum Sacellis, & publico aliquo Aulae cujusque loco palam fierent, ut sanior nimirum & utilior hauriendæ Theologiæ methodus Tyronibus innotesceret. Atq; tanta hinc sensim facta est Ingeniorum Academicorum immutatio, ut *Calvini*, Cathedram sibi soli pridem vindicantis, gradatim evilescebat existimatio, cujus rationes abhinc expendere, non effaris temere assentire occæpimus, Ecclesiæ Anglicanæ dogmatis pariter invalescentibus.

* Ibid. in N. fol. 145. b. b. Ib. 157. b.

Sub idem tempus carcere eximuntur *Herbertus & Codrus*, quorum primus ad Vicariam suam pertennem se contulit, ubi in vivis agebat cum ego hæc scriberem, hoc est an. MDCLXVIII. mense Octob. alter autem in Patriam mox inde remeavit. Ad *Knights* quod spectat, in Custodia duobus pene annis detentus perhibetur, & casu tandem liberatus, siquidem cum in Turrim *Londinensem*, ex inimicitiiis illum inter ac Ducem *Backinghamia* coortis, compingeretur Comes *Oxonienfis*, à Belgis nuperrime reversus, contigit ut Amicorum ejus & famulorum aliqui in Carcerem *Westmonasteriensem*, *Ch. Gatehouse* dictum, detruderentur, quorum alter Capitaneus erat, Cameraeque *Knights* proximam sortitus Viri forte conditionem & crimen sciscitabatur. Non detrectavit ille certiores de utroque facere, pauperem se Scholarem esse, ob doctrinam vero male sanam in Concione propugnatam carceri mancipatum, cujus propterea sortem misertus alter, fidem dedit quamprimum Libertatem ipse adipisceretur, in eo Custodiâ eximendo operam positum. Haud ita multo post conciliatâ inter Ducem & Comitem gratiâ, & novissime dicto libertate cum suis donato, apud eundem de liberando *Knights* instabat Capitaneus, is autem Episcopum *Williams*, magni Sigilli Custodem adiens causam incarcerati agebat, in Sacellum sibi assumendum iri, ac secum ad Belgas profecturum pollicitus.angebatur m. rum in modum Episcopus quod Custodiâ tam diu detineretur *Knights*, accersitum vero ad se blandis verbis ut malorum quæ perpeffus fuerat oblivisceretur adhortatus, Vestitu novo donabat, nummisque præterea instructum ad Regem adducebat, criminis veniam suppliciter petiturum, quibus peractis cum Comite prædicto in *Belgium* trajecit, verum præcipitem illam Aeris vicibus mutationem non ferens animam brevi exhalavit.

Occurrit hoc in loco & ad alia descensurum moratur Mr *Edoardus Hurde*, Collegii Corporis *Christi* Socius, qui *Rainoldum* suum magnâ semper veneratione suspiciebat. Hic vero, parvo post concrematum *Parai* Librum intervallo, Concionandi vices ad Beatæ *Virginis* obivit, sive autem tractatum tam asperè *Knights* ægre ferens, sive aliâ quavis de re indignatus, ea durissimo ore effutire non est veritus quæ tam Ecclesiæ quam Academiæ famam lacerarent, sed neq; personis pepercit, aut à convitiis, quod saltem in sacro suggesto oportebat, abstinuit. Quapropter ad Vicecancellarium citatus, verbisque acerbissimis castigatus, aut ab Universitate in perpetuum exulare, aut eorum quæ temere protulerat alinodiam canere jubetur, quorum postremum in Convocatione xxv. Junii celebratâ, flexis etiam genibus, præstare præoptavit.

Exeunte quasi Septembri, Academiæ per literas edixit *Jacobus*, ut *Parai* librum de *Jure Magistratum & Potestate & Authoritate Regia*, cum aliis nonnullis ejusdem Viri scriptis Episcoporum quorundam operâ eventilatum, flammis mandaret; quod primo Octobris die à Togatis factum est, cum eadem quâ in concremendis pridem Commentariis usi fuerant, celebritate.

Vicesimo Januarii sequentis, in quem nempe dies Lunæ incidit, coram Vicecancellario, Doctore *Ramsay*, Doctore *Prideaux*, Doctore *Thomâ Anthon*, Doctore *Fell*, Doctore *Thomâ Hles*, Doctore *Parker* Aulae S. *Albani* Principali, & Doctore *Pincke* conventus est *Gabriel Bridges*, Artium Magister

& Collegii Corp. Christi Socius, in Ecclesia B. Mariae de divinis decretis pro concione disceptans, parum ad eorum gustum qui tum temporis in Academia praeterant, heterodoxiae postulabatur, cui proinde sententiam suam in Senatu Academico ut revocaret iungitur, praepcepto etiam, ut poenitentiam professus, se nullam in posterum Dogma defensurum istiusmodi sponderet. Mandatum porro, ut mutata suam quoad Capita praedicta sententiam testaturus, proximo Termino, die autem à Regio Professore assignando, pro Theologiae Baccalaureatu Respondens Propositiones hasce tueretur:

Decretum Praedestinationis non est conditionale.

Gratia sufficiens ad Salutem non conceditur omnibus.

Atque haec omnia non secus facta sunt; vicesimo enim tertio praefari Mensis in Convocatione palinodiam ^a cecinit; neque multo post in Theologia Respondit: tam acri studio in vexatissima hac causa, ab Academiae Primoribus per ea tempora desudatum; imo à plerisque creditum ejusmodi industria (*Calvini* partibus favente *Abbotto* Archiepiscopo) aditum ad dignitates quibus postea fructus est amplissimas struxisse Vicecancellarium.

CIODCXXIII.

Ut cumque vero incrementa accepisse videretur *Genevensis* doctrina, ejus urbis disciplina non perinde placuit. In publico numinis Cultu decoris ac magnificentiae ratio habebatur, tamen enim improbari sub hac coeperint clarissimi *Landi*, favore Regio magis indies aucti, aliorumque eundem imitantium dogmata (quibus utique *Aminianismi*, vel etiam *Pelagianismi*, notam inurere solenne erat) promptum minime erat consiliis ejus, quae reverentiam in divinis officiis peragendis suadebant, obniti. Quin & sententia quae absoluto decreto, & *Stoicae* necessitatis adversabatur nonnullis admodum videbatur favorabilis; praesertim cum contrarium dogma poenarum & praemiorum rationem tollere, & labefactandis unice Virtuti ac Pietati accommodari videatur. Verum de hisce disputare non est nostri instituti. Proditum autem est, opiniones hasce quae per secula omnia humanum genus exercuerant, hoc praesertim aevi plurimorum animos mirum in modum exacerbasse; adeo ut tam in Colloquiis familiaribus quam disputationibus publicis nihil fere aliud audiretur. Fando accepi privatos conventus statim diebus, scilicet post duas quasque septimanas, hunc in finem agitari solitos, ut velitationibus perpetuis se ad pugnam instruerent, ubi numero atque studio, si non argumentis, superiores plerumque erant Decreti absoluti; & ut alii loqui amant, horribilis assertores.

Per haec porro tempora ad corrigendos Academicorum mores sese convertabant Magistratus nostri, utque ebrietatis materiam eriperent Popinas, Cerevisiarum debacchantis Sacella, ad pauciores recidere jubebant; quod plures nimirum hac tempestate quam annis unquam progressis comparebant. Brassii quoque confectura numerum imminuebant, qui quidem pauciores quam hodie censebantur, rem vero ipsam in Artem redegerant quam nemo antiquitus profitebatur; Nam Brassum sibi olim consuebat

Cerevisiarum quisque, unde Brassiator quoque audiebat. Caeterum his à Vicecancellario, monebatur Viris quibusdam principibus, peractis & decretis, hordeum pauperes viliori pretio coemebant (licet plerisque mercatus diebus Plaustra tantum quinque eodem onusta accederent) quibus nempe in tritici locum, propter inopiam ejus & charitatem, cessit. Ad haec, Togatis praepceptum est, ut Habitu Scholastico, Graduumque Insignibus, in Coetu quovis & Conventu publico, uterentur; quam rem Disciplinae Academicæ splendorem accersere nemo ignorat, tametsi in desuetudinem sub id quodammodo abierat. Prohibitum ^b insuper quo minus Ocreas & Galaria gererent Academici, quorum usque adeo invaluerat usus, ut à Magistris etiam quotidie induerentur, Insania potius quam vanitatis arguendis, siquidem ocreati in Comitibus incedunt Doctores, ut ostendant quocumque evocentur expeditos esse ad praedicandum Evangelium, hi vero quid aliud subindicabant, quam studiis quorum pertasum erat valedicere paratos. Habitum vero illum neque commodum neque decorum improbabant Nostrates, quotquot prudentia & gravitate pollebant, exteri autem ad unum omnes tanquam vesanum obstupere, quare ne in partibus etiam transmarinis existimationis suae iacturam faceret Universitas, statutum est nequis Togam indutus Ocreas gereret, ordinato ut qui contra Legem eam promulgatam peccaret, Graduatus si esset, binis solidis & vi. den. in primi, in secundi vero delicti v. sol., atque inde toties quoties mularetur, Gradu autem nullo insignitus poenam corporali, si aetas pateretur lueret, aut pro Vicecancellarii & Procuratorum arbitrio, ob quamlibet peccandi vicem plesteretur.

CIODCXXIV.

Perpaucis hoc anno occurrunt memoratu digna; praeterrittendum tamen non est legem tulisse Regni Ordines de *Isidis* Alveo à *Bircotâ Oxoniâ* usque purgando ac desodiendo, quo scilicet comestus aliaque necessaria in Universitatis Urbisque usum ac subsidium subvehi magis commode possent, res vero ipsa ex utroque Municipio Viris haud paucis demandata est, transmissio, ad eisdem Diplomate, quod Commissionem nuncupamus. Quo haec autem executioni citius traderentur, decrevit Universitas quod Marci bis mille, sibi à *Nicolas Kempe*, Equite aurato, de *Islingtonâ* in Agro *Middlesexiano*, legata in Opere illo erogarentur, quae tamen pecunia ex mercedum vectura fructive alio exinde proveniente, colligeretur denuo, & in Cistâ aliquâ reponeretur. An dicam porro Reg. *Jacobum Woodstockia* habentem, xxiv. Augusti adisse Academiae Primores, observantiam nimirum Principi suo debita testandi capidos, quorum de numero Doctor *Priddam* Vicecancellarius ad Regem, reliquorum nomine, peroravit. Orationem his verbis auspiciat: *Quod Portio Latroni, i. Scholâ in forum praevallo ut peroraret publice, accidisset Seneca: illum nempe usque eo fuisse confusum ut à solacismo inciperet, sed factio autem dicendi sine, accepisset Regii favoris indicium ac promissis, Oxoniâ remeavit Nostrates, atque huc praeterea die proximo accesserunt Gallorum Regis Legatus, & Optimates nonnulli, quos à Vicecancellario Adjiumque Praefectis benigne sus-*

^a Ibid. in N. fol. 258. a. ^b Ib. fol. 156.

ceptos Gradu a Magistrali, & honorariis consolitis donavimus. Legati ejus nomen ac tituli erant, *Antonius Rufus* Marchio de *Stiat*, Dominus de *Chelly* & *Longimeau*, &c. Denique an hic obiter adnotabo, *Lecturam Anatomices* à *Richardo Tomlins*, Armigero *Westmonasteriensi*, institutam hoc anno ac dotatam fuisse; de qua tamen plura legas in *Prælectionum publicarum Notitiâ*?

CICDCXXV.

Fatis jam concesserat Rex *Jacobus* (quem Benefactorum suorum Albo vivum inseruerat Academia) Rerum vero potitus *Carolus I.* Comitibus Parliamentaria *Westmonasterii* indixit, quæ cum celebrari occiperent, propter Pestem ibidem ac *Londoni* miserum in modum grassantem, *Oxoniam* transferebantur. Præmissis autem ad Vicecancellarium & Sodalitiorum Præfectos a sanctiori Concilio b literis, præceptum est Academicis, ut Cameras Senatorum usibus concederent, veniam Tyronibus facerent ad parentes recedendi, maximè vero curarent ut *Ædes Christi* in Aulam regiam cellurâ Augustis hospitibus pateret. *Oxoniam* itaque post paulo conveniunt Regni Ordines, primoque mensis *Augusti* solennem celebrant concessum, Scholam Theologicam sortitis Plebis Deputatis (Prolocutoris Cathedrâ prope illam veterem Professoris Regii collocatâ) Proceribus vero, seu Baronibus, in *Xysti* scholis superstructi latere Boreali confidentibus; cujus pars Orientalis scribarum pergulis, Muniisq; quibusdam ad eorum Cœtum spectantibus assignata est, australis autem tanquam apodyterium, aut porticus, vacabat. Cæterum haud ita diu consilia miscebant Senatores, decimo enim quinto *Augusti* Parliamentum, in rebus levioribus vel parum gratis occupatum, dissolvit Regia Majestas, cui *Vanum* proinde cognomen attributum est, antiquum nempe illud, *Oxonii* etiam habitum, & à gestis fanaticis *Insanum* nuncupatum, quodantenus imitato.

Sub idem tempus vulgata nobiscum est lues pestifera, ex Advenarum nempe frequentia in Urbem infecta; quare Scholaribus, statim atque discesserant Regni Ordines reversis, avolare denuo necesse fuit. Terminum ergo initium à nono *Octobris* in tertium *Novembris* c rejicitur, & cessante nondum peste in nonum ejusdem mensis d prorogatur; præclusis interea Scholarum Portis, miseroque Exercitiis publicis indicto Justitio, paucis denique admodum Collegia Aulasque incolentibus, quibus utiq; demandatum à Præsidibus fuerat intra præcinctus Sodalitiorum consistere. Diffusum porro est per integram pene Urbem teterrimi morbi virus, adeo ut magna Civium multitudo ad tentoria & casulas in Prato ad municipes spectans & *Portumead* appellatum, extructa deferrentur; pauperimo quovis Collegiorum & Parochiarum symbolis vitam tolerante. Ut verbo expediam omisso ubique commercio, clausisque Officiis juxta & Collegiis, luctu omnia & mœrore squallebant, donec hominum demum precibus & calamitatibus inflexum numen iræ suæ modum imponeret. Observatum tum denique à Magistratibus est, Tuguriola frequentia in suburbanis pridem constructa ad spargendum Pestis illius Venenum plurimum contulisse, quapropter eâ de re apud Regem, sanctiusque ejus Concilium, querelæ protenus de-

ponuntur, quorum autoritate obdoctum quidem in præsens est malum, non autem sanatum; siquidem de eodem nocumento anno CICDCXL. comquesti, Tuguriola cLXXX. ab anno CICDCXX. erecta deprehendimus; reperto præterea quod illâ tempestate in iisdem diversarentur Inquilini sive Hospites mendici (Immates à legibus appellantur) cxxii. Dolendum porro est, malum hoc toties nobis fatale, indies hic loci invalescere, Civibus compendio suo unice intentis, areas omnes & angiportus vilibus ædificiis undique opplentibus.

CICDCXXVI.

Hunc annum nil aliud insignivit quam *Lecturæ* Musices institutio, quæ à Doctore *Gulielmo Heyther*, ad Sacellum Regium spectante, hujus autem Academiae in illâ Facultate Doctore, fundata. Is enim annum sexdecim librarum, sex sol. & octo den. Reditum Universitati eâ lege transcripsit, ut Libræ tredecim sex sol. & octo denarii Magistro Musices, hoc est Artem illam in Scholis, præstitutis diebus, exercenti, in stipendium cederent; quod reliquum vero esset theoreticam ejus partem semel minimum quovis Terminum explicanti penderetur, quod sane à Magistro *Johanne Allibond*, Collegio *Magdalensensi*, integro anno præstitum est; aliis autem omnibus munus postmodo detrectantibus decrevit Universitas, ut Professoris ejus Honorarium cum aliis quibusdam emolumentis Magistro alicui in artibus, à Vicecancellario & Procuratoribus nominando, deferretur, qui, sumpto à re musicâ argumento, Orationem die Saturni ante Comitibus haberet, hospitesque gratissima omnibus acroasi exciperet.

CICDCXXVIII.

Huc usque solenne fuerat ut Sodalitia quædam, reliquis Togatorum numero potiora, inito foedere munus sibi Procuratorium perpetuo vindicarent, unde abeunte in factiones Academia, qui partes suas inferiores fore præsentiebant, vel non Residentes quos vocamus Magistros vel etiam Parochos gradu nunquam nostrâ insignitos rure evocatos sibi in subsidium accerserent. Hinc turbas haud leves creberrime moveri, ac turpissimam disciplinæ Academicæ maculam inuri contigit, quod cum hoc quoque anno eveniret, Decreta e quædam ad Universitatem circa medium *Aprilem* transmisit Cancellarius, quorum vi non modo irrita habebantur Togatorum peregrinorum suffragia, verum juramentum dare jussi sunt nostrates, se non titulo tantum tenus ad Collegium aliquod spectare, sed emolumentum quippiam ex Fundatorum & Benefactorum Munificentia percipere; aliter nullam calculorum suorum habendam esse rationem, mandato præterea ut in Aulis degentes, aut in Collegio aliquo commensales, interposito etiam juramento profiterentur, centum sese dies currente qui præcesserat anno ibidem transigisse. His autem in Convocatione perlectis, & à majore suffragantium parte probatis, reclamantur f aperte Procuratores, assensum suum iisdem denegantes; quod scilicet partium suarum, Munus Procuratorium viris pridem designatis deferre cupientium, consilia essent pessundatura. Ut

a lb. in N. fol. 193. b.

b lb. fol. 210. b.

c lbid. 213. b.

d lbid.

e lb. in N. 253. b.

f lbid. fol. 254. a.

breviter

breviter dicam, hæc ubi Cancellario innouerunt, literas ad Academiam, vicesimo præfati Mensis, dedit, in Convocatione post biduum celebratâ propalatas, quarum summa erat, quod posthabitâ Procuratorum intercessione, donec eam sibi potestatem jure competere ostenderent, velle se Statutum quodvis eam in rem rogari visum pro non rogato haberi, neque vim aliquam retinere. Has ubi literas palam perlegerat Magister *Halswell*, Procurator senior, Convocationem dimisit Vicecancellarius, eo autem discedente perstiterunt ibidem Procuratores, Doctores nonnulli, & Magistri bene multi. Statutum vero mox inde ^b recitavit Procurator antedictus, sic se partim habens: *Et sunt duo Procuratores Assesores in singulis causis tractatis in Universitate ipsi Cancellario, & unus iudex ad inhibendum in causa appellationis, & in omnibus Actibus solennibus Universitatis, ad cuius ordinis & seriei observantiam tenetur sub pena perjurii Graduatui quilibet in hac Universitate, & cuilibet adversanti toto virium conatu resistere.*

Hinc itaque & aliunde constat, in diem eundem, viz *xxii. Aprilis* incidisse magnum illud de Munere Procuratorio certamen, in quo Competitores ex alterâ parte erant Magister *Robertus Williamson*, & Collegio *Magdalenensi*, & Magister *Thomas More* & *Novo* Collegio, ex alterâ vero Magister *Athertonus Bruch*, & Collegio *Aeneasensi*, & Magister *Robertus Lloyd*, & Collegio *Jesu*, quorum postremo dicti factam sibi in suffragiis ferendis injuriam arbitrati (& sane fama obtinet electionem ex æquo minimè fuisse habitam) querelas ad Regem deferbant; is autem ^c literas statim ad Cancellarium dedit, quas ille suis quibusdam inclusas ad Academiam illico transmisit, in hæc nimirum verba conscriptas:

„Fidelis admodum, & admodum dilecte Cognate
„& Cancellarie; salute te impertimè plurimâ. Non
„sine dolore tumultus ac turbas, Academiam nostram
„*Oxoniensem* in eligendis Procuratoribus agitan-
„tes, percepimus. Vix quidem adduci potuimus, ut cre-
„deremus in tali Togatorum conventu Ingenia adeo
„ultra modum omnem ferocia esse reperienda. Ve-
„rum ejus rei fama nuntiis tam variis, tamque fre-
„quentibus, ad nos perlata est, ut fidem adhibea-
„mus omnino oporteat. Exemplâ talium authorum
„integræ Reipublicæ corrupendæ sufficiunt, & si
„quo pede cœperunt pergant illi, nobis necesse erit
„eam adhibere severitatem, quâ adversus Academiam
„priscis retro seculis tam celebrem uti nollemus. In
„Cancellariatū ibidem tu versaris, & si qua sub auspi-
„ciis tuis aut eruditionis aut Morum jactura fiat,
„rationem à te reposcamus oportet. Quamvis autem
„Loco isti & excubuisse curam tuam & in posterum
„excubituram constat, tamen longe adeo ac late reso-
„narat tumultus ille, ut fieri non potuerit quin te de
„compescendo eodem admoneremus. Atque harum
„præterea vi tibi injungimus, ut industriam continuo
„omnem ad componendum, qui illos inter exortus
„est, tumultum conferas, necnon Vicecancellario,
„Collegiorum Præsidibus, & cujuscunque condi-
„tionis aut Gradus Scholaribus edicas, ad Electio-
„nem hanc pacifice absolvendam sese accingant,
„rationem secus facti cum summo sui periculo reddi-
„turi, &c.

Ad Palatium Album

xiv. Maii.

Atque hunc in modum iracundia nobis Regia innotuit, quam compescuisse se in ^d literis retro dictis perhibuit Cancellarius. Rem vero omnem Sanctori suo Concilio permisit Rex *Carolus*, & causâ utrinque coram cœtu illustri dictâ, Universitati nono *Junii* ^e mandatum est, ut Magister *Williamson* & Magister *Lloyd* in anni sequentis Procuratores admitterentur, quod quidem factum comparet; Procuratoribus natis Muneris sui Insignia in Senatu Academico; *xiiii.* præfati mensis coacto, deponentibus.

Vicesimo quinto sequentis *Februarii* in Convocatione illo die celebratâ perlectæ sunt ^f literæ à *Johanne Finch*, Senatus Parliamentarii plebeio Prolocutore, transmissæ, Universitati nempe mandantes, ut suorum nomina deferret, quotquot à decimo tertio *Elizabethæ* anno Doctrinam aliquam voce, scriptis, aut aliâ quavis ratione propalarent Fidei Articulis, illo anno stabilitis, vel sensui eorum vulgari, vel denique receptissimis Ecclesiæ *Anglicanæ* Dogmatis, repugnantem: pariterque significaret quænam Acta, Determinationes, Censuræ, Retractiones, Submissiones, Processusve alii iuridici in Registris nostris deprehenderentur, quorum utique Apographa vera ac genuina exhibere iussi sumus. His vero cum Cœtu Academico communicatis, publicos Universitatis Annales Delegatis quibusdam evolvendos demandabant Procuratores, quos scilicet Senatui hac ex parte satisfaceret, tamen si, quod me attinet, quoniam hæc respexerint, quidve eâ postmodo in re peractum fuerit, prorsus ignoro.

CIODCXXIX.

Ceterum Regio adhuc animo obverfabantur numeri Academicorum tumultus; cum Subditorum vero omnium, ac præsertim Gentis togatæ paci studeret *Carolus*, de præpediendis in posterum tam fœdis litibus consilia inivit; quam in rem nil magis conducere monebat *Lausus*, quam si Munus Procuratorum Collegio cuius certis vicibus assignatum esset, habitâ tamen Alumnorum ratione, ita ut qui Foundationis amplitudine, ac Togatorum numero potiores deprehenderentur, Munus illud frequentius obitent. In eandem continuo sententiam veniebat *Carolus*, Cyclumque curavit conficiendum, qui non ante anni vicesimi tertii exitum decurrit, quo temporis spatio fasces Procuratorii *Ædi Christi* sexies; Collegio *Magdalenensi* quinquies; Collegio *Novo* quater; *Mertonensi*, *Omnium Animarum*, *Exoniensi*, *Aeneasensi*, *Divi Johannis*, ac *Wadhamensi* ter; Collegiis *SS. Trinitatis*, *Reginensi*, *Orielensi*, & *Corporis Christi* bis; reliquis vero singulis, *Universitatis* nimirum, *Balliolensi*, *Lincolniensi*, *Jesu*, & *Pembrochiensi*, semel tantum obtingerent. Ingens quidem est Cycli ejus fructus, nam præter Seditionis materiam è medio sublatam, spatium inde Sodalitio cuique, vicem nempe suam ante plures annos cognoscenti, conceditur, virum aliquem quam maxime idoneum in tantum Magistratum designandi. Ad *Lausum* redeo, qui Statuta varia eodem spectantia condidit, Regique & Sanctori ejus Concilio obtulit; quæ cum ab utroque probarentur, missa cum regiis & literis ad Cancellarium sunt. Hunc de integro negotio certior fecit *Carolus*; nimirum Academicorum in quovis Collegio lustro quodam con-

^a *Ib.* in *N.* 254. b. ^b *Ib.* a. ^c *Ib.* 261. a. ^d *Ib.* in *N.* 260. b. ^e *Ib.* 261. b. ^f *In* *Reg. Convocationis R.* fol. 6. b.

^g *Ib.* in *R.* fol. 2. a. & b.

dito, initoq; Alumnorum cujusq; numero, cum quibusdam è Concilio sanctiori Proceribus deliberasse perhibens, se Sodalitii cujusque eligendi vices Alumnorum numero, quoad fieri posset, & rei ipsius natura pateretur, accommodasse, siquidem licet Collegiis majoribus vices frequentiores adscriberentur, minoribus tamen id fraudi nequaquam esse, cum eorum quodvis semel minimum vertente cyclo Procuratorem sortiatur, quod nec x. vel etiam l. annorum spatio antiquitus obtigerat. Literas ergo Regias cum cyclo ac Statutis xxvii. Decembris, ad Academiam a transmisit Cancellarius, quæ quidem postremo Mensis ejusdem die in Convocatione solenni propalantur, & communibus omnium suffragiis admittuntur & approbata.

Hoc eodem anno, ineunte Augusto, Belgarum, Gallorumque Legati, una cum gentis nostræ Optimatibus haud paucis, aliisque potioris notæ viris, Oxoniam, invisendæ Academiæ gratiâ, pervenere. Perlustratis autem Bonarum Artium Hospitiis plerisque, *Mertonenses* adierunt, quorum ab altero, Magistro *Edwardo Nevill* appellato, Oratione lulentâ aliquandiu detinentur; deinceps vero sumptuoso dapum apparatu, in Xysto Sodalitii deambulatorio^b excipiuntur. Decimo nono prædicti Mensis *Bartonâ* prope *Abendoniam Oxonium* accesserunt Rex & Regina, verum nullâ interpositâ morâ *Wodstochiam* statim profecti sunt, quos vicesimo tertio mensis ejusdem adibant Universitatis Primores, habitâque Academicorum omnium nomine ab Oratore publico oratione, magni pretii chirothecis donabant, honoraria etiam Dynastis Aulicisque plurimis elargiebantur, Doctorem vero *Brent*, Collegii *Mertonensis* Custodem, ibi tum forte præsentem, ad dignitatem Equestrem evexit *Carolus*. Vicesimo septimo præfati Mensis die, *Oxoniam* adventabant Hospites augusti, obviosque prope *Fossam* viridantem, vulgo *Green-ditch*, habuere Prætorem, Aldermannos, & Civem quemque præcipuum, à quibus, totius Municipii nomine, Calicem speciosum auto oblitum accepit Rex, Reginâ chirothecis eximiis donatâ; quorum uterque Collegium primo *Wadhamense*, ac Bibliothecam dein publicam perlustrabat, cum in ejus autem & Scholarum tecto plumbeo deambulare illustris Comitatus, de reliquis Vici *Murilegorum* (vulgo *Catstret*) *Adificiis*, Beatam *Virginem* Scholasque interjacentibus, diruendis, aliisque eorum in locum extruendis, quæ Academiæ usibus aut emolumento inservirent, habita est mentio. Id Operis aggressurus erat *Laudus*, Episcopus tum *Londinensis*, quare Tabellam topographicam, *Ædes* omnes hortosque fundum illum occupantes exhibentem, exarandam *Londinumque* deferendam curavit Universitas, ut à Rege scilicet ac Episcopo inspiceretur. Caterum ad *Carolum* redeo, *Mertonenses* proximo in loco invisentem, cui obviam prodibant Custos ac Socii, eorum altero M^{ro} *Jacobo Marsh* dicto, Hospites augustos Oratione ibidem detinente, qui in Xystum postmodo præfatum deducti Epulis Sodalitii impensis opipare, ut par erat, instructis excipiuntur. Post hæc *Gulielmum Spencer*, de *Paruton*, in hoc Agro, in locum Equestrem evocavit *Carolus*, & plerisque Collegii partibus perlustratis *Bartonium* denuo migravit.

CICDCXXX.

Die Saturni, qui *Aprilis* decimus erat, in *Ædibus* suis ad *Castellum Baynardi Londini* repentinâ morte (licet illam diu antea prædixisset *Allemus* noster) è medio sublatus est *Gulielmus Dominus Herbert*, Comes *Pembrachiensis*, & Cancellarius Academicus. Ne tantus itaq; Magistratus diutius vacaret, inter Togatos passim de præclaro aliquo bonarum literarum Mecenate subrogando deliberatum est; dum illo Munere dignior nemo videretur quam *Clarissimus Laudus*, *Londinensis* Episcopus, tametsi idem quoque ambiret *Philippus*, Comes *Montgomeriensis*, qui tanquam hæreditario quodam jure ad ipsum spectaret (demortui enim frater germanus erat) in potiundi Magistratus spem exigebatur. Proximo post allatum de Comitibus *Pembrochiensis* obitu nuntium die, Collegia sedulo obibant quotquot Episcopum optarent, maxime vero *Johannenses*, qui nil reliquum fecere quo partes suæ firmandæ viderentur: aliis interim, præcipue autem *Calvinismo* imbutis, necnon *Cambro-Britanni* omnibus operam Comiti indefessam navantibus, quod idem à Collegiis *Balliolensi*, *Oriensi*, *Lincolniensi*, & *Æneanensi* præstitum est, Episcopi nimirum *Lincolniensis* patrocinio subditis, à quo literas nuntiosque in gratiam Comitibus (Præfatus enim *Londinensis* rebus non adeo multum favebat *Lincolniensis*) perceperant. Atque hunc in modum satagentibus utrinque Togatis, die proximo Senatum Academicum^d coegit Doctor *Frewen* Vicecancellarius, qui Cancellarii mortem *Andovera* in Com. *Bercheriensis* edoctus (ibi enim tum forte agebat, suscepto ad perlustrandas Collegii *Magdalenenfis* possessiones annuo itinere) *Oxoniam* protenus revolavit, ne Comitibus partes (siquidem *Laudus* studebat) se absente invalescerent male metuens. Initio autem suffragiorum numero Munus reportavit Episcopus, Competitorem ut perhibent, longe superans, etenim e Scriptori capitales inimicitias professio quis fidem adhibuerit, *Laudus* vitio creatum, & non sine Magistratum calculos subducentium perjurio alteri prælatum affirmanti: tametsi non ignoro viros aliquos judicio pollentes, inque Electione illâ suffragia ferentes (quorum etiam nonnulli in vivis adhuc versantur) asseverasse adversas partes tantum non arquisse illos qui à Comite starent. Utique, dubium non est, quin è re nostrâ fuerit quod Episcopo deferretur iste honos, quo nemo unquam boni publici, maxime vero literarii, studiosior comparuit; etenim si bella civilia, Præfatusque casum in septennium porro distulisset Deus, Universitatem nostram *Adificiis*, *Libris*, *Disciplina*, denique præcorum temporum monumentis miris adeo modis auctiorem reddidisset, ut vel junctis propemodum totius Orbis *Academiis* palmam præripuisset *Oxonienfis*. Tamen autem tanti Præfatus gesta non capit arcuati hujus operis compendium, nonnulla tamen Togatos respicientia attingere non verebor.

Quamprimum itaque Cancellariatum, quem se minime sperasse^f refert, adeptus esset, ad reformatam Academiam se totum convertebat, iis disciplinæ corruptelis (prout ab amicis quibusdam *Oxonii* agentibus certior se perhibet factum) laborasse tunc temporis eandem conquestus, ut nisi mature

^a *Ibid. R.* ^b *Reg. 2. Coll. Mert. p. 302.* ^c *Ibid.* ^d *Ibid. in R. fol. 19. B.* ^e *Prynus in lib. suo, c. 11. v. 1.* ^f *Canterburies Doome p. 71.* ^g *In Gestis Cancellarius sui Academia Oxon. MS. p. 7.*

admodum de remedio prospiceretur, ne umbra quidem Academiae videretur superfutura. Quamvis autem eorum quae perperam nobiscum fierent ignatus non esset (utpote à quo anni per plures, eorumque nonnulli in Sodalitii Praefectura, positi Oxonia fuerant) Vicecancellario tamen praecipere imprimis visum est, ut de re omni in Exercitiis aut Moribus obviente certior se quavis hebdomada faceret; ad quem rescriptum se qualibet septimana sponderet, & quid laudaret, quid vero improbareret, quid praeterea in Universitatis commodum fieri vellet edocueretur. Quae methodus adeo feliciter cessit rei literariae, ut quamdiu Magistratum gesserit, idem deinceps praestiterit, & à Vicecancellario perpetuo exegerit.

Statutis in rudem potius congeriem quam Corpus unum redactis usque multis retro seculis fuerat Universitas, tollendis autem quae hinc provenirent incommodis, atque adeo Legibus ipsis emendandis inque meliorem ordinem disponendis, necnon aliis quibusdam, prout aetatis praesentis usus efflagitaret, condendis, frustra semper insudarant Academiae Primores, quae tamen ante omnia praestanda novit Laudus, quod aliter nil quicquam corrigi apud Oxonienses posset. Ceterum nescius non erat quantis difficultatibus conficiendum in illo esset opere, utpote cui irritis conatu, dum ipse Oxonii ageret, incubuerant Delegati Academici, quorum de numero & ipse fuerat dum id secundum aggredierentur, atque inde quamvis consiliis tam salubribus obstitant perdidit, licet auferendis iisdem haudquaquam sufficeret. Non ita multo post ad Episcopatum Londinensem evectus, Comiti Pembrockiensis (quem nempe anxium habebant facta quaedam Academicorum vesana) denunciavit, nunquam fore ut his malis mederetur, nisi Statuta emendatis & in Codicem unum redactis Togatos in officio contineret. Hortante qui Viri sententiam probabat Cancellario, totius negotii impedimenta explicavit Laudus, viam quoque quam inire expediret ostendens, à Delegatis in Convocatione nominandis auspicatus: atque eo quidem usque processerant Reipublicae literariae Ordines, Episcopi monitis ac praecipis adjuti, cum diem obiret Pembrockiensis, inque ejus locum substitueretur Laudus. Is itaque potestate jam amplissima munitus, obstantia quavis eluctari, opusque arduum pariter & gloriosum absolvere statuit; cui officere praesertim intellexit hominum aliquorum perviciam, tanti facinoris laudem ipsi quidem invidentium, id autem à quovis alio praestandum percipientium.

Ceterum quid hac in re fecerit deinceps edocere: notandum interea quod Cancellariatum ingresso molestiam haud levem creabant Academicorum duorum, ad Beatam Virginem 11° Maii concionantium delicta. Eorum primus Exoniensis erat, qui reverentiam Numinis in Ecclesiis testandam, hoc est Cultus externi decorem, speciatim vero Gestum ad Sacram Synaxin venerandum, improbavit. Alter ad Collegium Orielense spectabat, Magister Johannes Tooker nuncupatus, is autem non tantum Articulus quinque, Arminianismi vulgo insinulatos defendit, verum & Synodum Dordracensem notavit; edito nimirum regio, sub id tempus divulgato, haudquaquam obtemperans, quo Clericis omnibus prohibendum erat ejusmodi quaestionibus sese immiscere; quas nempe Ecclesiam Anglicanam discerpisse propemodum constabat, quasque aliquandiu consopiras

evanescere demum posse sperabatur. His vero ad Cancellarium perlatis, literas ad Doctorem Johannem Tolson Vicecancellarii Deputatum, septimo Mensis ejusdem, dedit, ut accitis sibi Doctoribus duobus vel tribus Magistros praedictos corripere, & ne consimili in posterum errore laberentur admoneret praecipientes: nolle enim se dixit poenas iis publicas irrogare, quod Magistratum recentem acerbiorum reddere, ac Togatorum à se animos alienare nequaquam oporteret; maxime autem quod Conciones illas prius fuisse compositas intelligeret quam sibi deferretur Cancellariatus. Ceterum hic locus postulat ut Viri clarissimi Gesta quaedam hujc anno inscripta commemorem. I. Aedis Christi Praebendam Linguae Hebraicae Praelectioni annectendam procuravit, Diplomate Regio eam in rem impetrato; quod licet aegre ferrent aliqui, fructum tamen haud modicum perceptura videbatur Academia, apud quam scilicet incultae sub hac jacebant sacrae Linguae radices. II. Enixe laborabat, ut ad Habitu Scholasticum in Coetu quovis locove publico gerendum impellerentur Togati. III. Reverentiam Gradui Magistrali debitam revocavit, quam non modo apud Artium Baccalaureos, verum Tyrones quosque & in matriculam Academicam pridie relatos, evanuisse constabat; adeo ut neque in Plateis, neque in Convocantibus publicis, à quoquam fere praestaretur. IV. Contra Gradus temere & pro libitu cumulant, hoc est plures eodem tempore capessentes, (qui quidem creberrimi sub id comparebant) nonnulla statuit; ob quae juxta & alia, non sine uberissimo Artium ingenuarum fructu gesta, gratias ingentes ab ipsa Universitate, necnon Doctore Morris, Linguae Hebraicae Professore, & Procuratoribus Academicis accepit; postremo dictis operam indefessam in corrigendis quae ad Vestitum ac Mores pertinerent condicentibus.

CICDCXXXI.

Hunc nobis annum turbulentum reddidere Togati quidam seditiosi; Academiae Regimen tum Convocationes distrahendo, tum opiniones in Concionibus male sanas disseminando, tum denique conjurationes clandestinas ineundo, concutere nitentes. Primum eorum consilium erat Delegationem, ad emendandas Leges Academicas, inque meliorem formam redigendas institutam dirimere; Procuratorum dein animos à Cancellario alienare, turbasque eam ratione omnimodas Togatis dare, qualem vero turpissimae machinationes effectum fuerint sortitae deinceps edocere. Notandum interea haud inanibus conjecturis colligi posse quoniam primos eorum ordines duxerit. Nomen ejus (inquit Cancellarius) dissimulabo, muneri non Viro parcendum ratus: & revera Regius ille Professor erat, à Seniorum nonnullis ob lectionem diffusam, & partium Antiremonstrantium studium, à Junioribus ob scommata & facetias in summo pretio habitus.

Ceterum hic post siparium prudens latitabat, aliis in scenam prodeuntibus, quorum de numero erat Magister Thomas Hill, ex Aula Cervina, qui Concionem ad Beatam Virginem 22° Maii obiens, Thesin sibi sumpsit Epistolae Divi Jacobi cap. 1. vers. xvi. atque hac, Regio edito insuper habito, inter alia enuntiavit, & si mihi par zelo tempus & eru-

* 1b. in Reg. R. fol. 23. 24. &c. * 1b. 24. a. * 1b. b. * Gest. Cant. Laud. ut sup. p. 16. 17. &c. * In Gest. ut supra p. 35.

ditio suppeteret, annon pulcherrima se hic dat occasio enarrandi quam temere, ne dicam crudeliter, Regis coelestis Decreta & Statuta tractarunt Pelagii Cultores. At vero maleficiis hisce, & quocumque modo, honorem assequi oportet, cuius illecebris irretiti ob eandem atque olim *David* rationem, sanam respuunt Doctrinam, quoniam scilicet eadem non favent Proceres 1. *Sam.* xxix. vi. Scripturas Sacras pejus habent quam *Tuneti* Christianos *Turci*, turpissimi erroris ministerio mancipantes, habituque receptissimo indutas, *Papismo*, vel, qui nihilo melior est, *Pelagianismo* militare jubentes, &c. jacula pontificia in cote *Batava* recens exacuatius altius penetrarunt, & nisi medicina statim adhibeatur, lethifera deprehendentur. Persuassimum habeo, foedas exteriorum opiniones haud adeo invaluisse, neque per plures Veritatem iisdem contrariam quasi ex diametro impugnantes comparuisse, si in cogitationibus suis seriis & solitariis quaestiones hasce expendissent, &c.

His ille contra obsequium Principi debitum perorans pacem tum Academicam, tum praesertim Ecclesiasticam, perturbavit; quapropter coram Vicecancellario, & nonnullis Aedium Praefectis conventus (re interim Cancellario per literas nuntiata) Palinodiam in proximam Convocatione demissam canere jubetur. Ea in decimum sextum *Julii* incidit; atque ibi tum errata flexis genibus retractavit, contra Regias sese Injunctiones deliquisse perhibens, Clerum in partes misere divisum per invidiam committendo, inque partem alteram haeresin *Pelagianam* ac superstitionem pontificiam impingendo; necnon tam Ecclesiae quam Reipublicae Regimen probri foedissimis contaminasse passus, quod assereret opiniones falsas ac foedas viam ad Dignitates expeditissimam aruere.

Inter otium Academicum turbantes primus occurrit Magister *Thomas Ford*, ex Aula *Magdalenensi*; is enim quod Concionem duodecimo *Junii* habens Praefulibus Anglicanis *Arminianismum* ore durissimo imputasset, mandata Regia violasse arguitur, eoque nomine apud Cancellarium accusatur, qui Vicecancellario confestim praecepit, ut puniendum pro meritis curaret. At vero monitis iis non erat opus, quippe eodem quo habita est die concionem deposcebat Vicecancellarius, cumque tradere illam abnueret *Fordus*, ad Viri Cameram perrexit, obseratoque ostio Sigillum suum apposuit, introitu quemvis prohibens; donec viros quosdam deligeret quibus chartas venenatas explorandas demandaret, quas tamen eadem nocte inter horas octavam vespertinam & septimam matutinam furtim constat surreptas. Accersito deinceps ad se mandabat Vicecancellarius ut Concionis Apographum dederet, dubitanti autem an id facere teneretur, deliberandi & in sententiam sanio-rem veniendi spatium concessit; frustra licet, nam cum ut idem faceret a reverso exigeretur, nolle se respondit id aliter quam secundum Statuta praestare; cumque carcerem adire, ob contumaciam, juberetur, domum se contulit pertinax & perjurum caput. Citatus denuo ad Vicecancellarium *Fordus* animo obstinabat, nolle se Concionem tradere affirmans, nisi id Statuti alicujus vi praestare teneretur; porro aut se multum falli, aut non posse Vicecancellarium a Togato aliquo exigere ut Carceri se, ex fide Academiae data, manciparet. Dimissus tunc temporis est, ac sexto *Julii* sequentis, inter horas primam & secundam pomeridianas, comparere jussus; qui quidem

praesentem se in Aedibus Vicecancellarii dedit, atque interrogatus quam ratione intercederet quo minus aut expulsionem, aut aliam aliquam poenam plecteretur ob denegatum Concionis Apographum, metu tandem fractus, gratiamque delicti efflagitans, Chartas suas protulit, & ea continere, tactis Evangeliiis, asseruit quae duodecimo *Junii* ad Beatae *Virginis* enuntiaret. Hac viri poenitentia, poenaeque deprecatione motus Vicecancellarius, tantum de supplicio remisit quantum detenta Concio promeruisse, ceterum Carcerem illico vi juramenti Academici adire jussit, atque ibidem perstare usque dum quod ad perturbata pacis actionem pertineret decerneretur. His autem Cancellario per literas significatis, puniendi noxii mora longior interposita est, quod & alii nonnulli eadem quasi tempestate delictum consimile admisissent.

Siquidem interea dum haec agerentur, vices suas ad Beatae *Mariae* obsecrantes Magister *Aegidius Thorne*, & Collegio *Balliolensi*, & Magister *Gulielmus Hodges* & Collegio *Exoniensi*, uno eodemque errore ducti *Arminianismum* Praefulibus nostris assuunt, veteremque aliquem Ritus in re divina revocatum tanquam novitatis postulant, & damnandum pronuntiant. Ad Vicecancellarium ea de re accersiti, & Concionum Apographa tradere jussi, id facere abnuunt ad Convocationem provocantes, quam quidem Provocationem temere admiserunt Procuratores, & de nominandis Delegatis deliberabant, cum Regem appellaret Vicecancellarius. Fateor sane Statutum jam tum aliquod extitisse quod Procuratoribus ea in re, maxime vero provocantibus, videretur patrocinari; ceterum facile erat praesentire, detrectata Vicecancellarii sententia, litem ad Cancellarium, vel etiam ipsum *Carolus*, deferendam iri, quorum alteri incubuit dignitati suae in Vicario laesa prospicere, alteri autem proculcatam edictorum suorum auctoritatem, omnino vindicare.

Secundum haec, literas b ad Cancellarium primo *Augusti* dedit Doctor *Duppa*, Aedis *Christi* Decanus, de contentione nimirum iis certiore facientes; quarum partem maximam dignam arbitror quae hunc in locum subjungatur. » Huc usque (inquit ille) dominationem vestram negotiorum Academicorum notitia haudquaquam interpellavi, utpote quorum procuracionem viro fidissimo commissam novi, a quo etiam hebdomada quavis res gestas edoctum arbitror. At vero tam graves nos turbaturum est suggestio tum aliunde nuper exagitarunt, ut nisi molestiam inde aliquam capere testarer, pro Corporis ejus quod tu moderaris membro sensu plane destituto habendus essem. Neque enim ejusmodi sunt tumulti nuperi, ut tanquam quotidiani contemni possint, verum ipsam Regiminis radicem feriunt, egregie jam periclitantem. Controvertitur Vicecancellarii potestas, Peccantium appellationes accipiunt Procuratores, quibus utique incumbit eidem adesse, & opem ferre, Delegati nominantur quos ad noxios propius accedere constat quam ad Judices. Atque utinam hic mali terminus esset, ulterius prorepat oportet Gangrena; siquidem hisce artibus fiet ut seditiosorum evadat Proseminium Academia, in Ecclesiam perinde ac Rempublicam prodeuntium. Ceterum id mihi spem facit, viam iniisse illos (Appellationem intelligo) ad sacram Regis Majestatem rem deducturam, cum sola ejus vox procellam hanc sedare queat; quod secum imprimis reputasse neutiquam opinor. Animis jam pendens Academicum omnes, in partes licet contrarias divisi, atque

^a Ib. in R. 35. b. ^b In Gest. Conc. Laud. p. 35.

hic totius rei exitus futurus est, ut vel pacem rebelles in officio continentem sortiamur, vel perfractis penitus juris repagulis tumultibus omnia permisceantur.

Hunc ille in modum, at vero admissa, ut praediximus, à Procuratoribus noxiorum provocazione Libellum Regi supplicem contra Concionem *Fordianam* detulit Vicecancellarius, una cum Appellatione de Causa sua ad eundem facta, quibus circa duodecim *Augusti* praesente Cancellario perfectis, Litem sese in itinere animi causa habito, sive Progressu quem vocamus, solenni *Wodstochia* cogniturum, & ex aequo bono deciderum spondit *Carolus*. Vicefimo itaq; tertio Mensis praefati, ibidem coram Sanctioris Concilii Dominis, pluribusque Collegiorum Praefectis, Causam integram ventilavit Rex, facta utrinque dicendi, & quae cuique suppetere in sui defensionem proferendi copia: sententiamque deinceps ferens edixit, ut Procurator uterque in proxima Convocatione Muneris Insignia deponeret, aliis duobus ex iisdem Collegiis eorum in locum cooptatis, utque Academia pellerentur *Thomas Ford* ex Aula *Magdalenensi*, *Aegidius Thorne*, *Balliolensis*, & *Gulielmus Hodges*, *Exoniensis*; denique, ibi tum coram ipso ac Proceribus, verbis asperrimis, ob Munera sua pessime administrata, ac incitatos seditiosos animisque auctos, corripiebantur Doctor *Prideaux* Collegii *Exoniensis* Rector, & Doctor *Wilkinson* Aulæ *Magdalenensis* Principalis. Hanc sententiam regio nomine ferebat Dominus Vicecomes de *Dorchester*, Secretarius primarius, qui & Doctores praedictos reprehensione gravissimâ castigavit, Rege postmodo palam affirmante quod munere suo jure merito privandus esset *Prideauxius*, cui tamen crimen sese condonaturum, quod & Famulatu suo jampridem fuisset, erroresque deinceps correcturum speraret, & ejus vice supplicem sese exhibuisset Cancellarius. Ad *Franciscum Hyde*, factionis Authoribus merito annumerandum, quod spectat, ab Universitate is aberat cum antedictos ad se accerseret *Carolus*, eaque ratione accuratioris examinis discrimina subterfugebat; verum Regem sibi gravissime infensum edoctus, consultissimum duxit eundem ultro adire, agnitâque culpâ poenas deprecari. Post hæc autem Secretario praefato mandavit *Carolus*, ut, quo sententia sua executioni debitæ traderetur, literas conscriberet à se signandas, & in Senatu Academico propalandas, quas quidem die proximo datas, jussu regia hunc in modum patefecisse deprehendo.

Primo (inquit Regia Majestas) Appellationem (Vicecancellarii intellige) justam pronuntiamus; *Thomamque Ford*, *Aegidium Thorne*, & *Gulielmum Hodges* (quorum etiam Causæ arbitrio nostro permixtae sunt) ditioni vestrae reddentes mandamus, ut omnes confestim Universitate exterminentur, prout Statuta vestra eâ ex parte requirunt.

Deinde, quoniam Procuratores, quibus incubuit Vicecancellario adesse, & in autoritate sua & Regimine Academico suffulciendis subsidio venire, turpissime se gesserunt, inobedientiae nimirum omnimodæ patrocinando, & Appellationes in casu manifestò perturbatae ac violatae pacis admittendo, necnon subdole ac versute post admissas Appellationes (maxime vero *Thornæanæ*, cujus apertissima fuerat contumacia, & Concio foedissima) rem administrando: de illis ergo volumus & mandamus, ut (quod & ipsis heri declaravimus) Magistratu se statim in Convocatione exuant, tanquam si integer

sibi annus decurrisset, utque Collegiis ad quæ spectant integrum sit binos alios nominare, secundum Statuta vobis nuper eâ de re condita cooptandos & admittendos. His autem exequendis Convocationem protenus, eâ quam præcepimus ratione, indicetis, atque hanc nostram sententiam divulgabitis, in eadem nempe implenda satagentes.

Postremo, *Franciscum Hyde* ex Aule *Christi*, & *Richardum Hill* à Collegio *Æneasensi*, viros quoque seditiosos, quod attinet, mandamus, ut quamprimum ad Universitatem nostram redierint in promptu esse jubeatis, certioreque eâ de re Cancellarium vestrum faciatis, quo scilicet accessit super iis quorum postulabuntur criminibus responsa interponant, dictaque causâ poenas pro eo ac meriti videbuntur persolvant.

Perceptis mandatis regis, in Convocatione *xxvi. Augusti* celebratâ Magistratu se abdicant Procuratores, aliis duobus pridie delectis eorum in locum subrogatis, eodem vero die, statim post dimissam Convocationem, Beatæ *Mariæ* Valvis affigitur Charta: viros exilio à Rege multatos Academia in perpetuum exturbandos decernens, utque intra quadriduum eadem excederent mandans; id quod factum tempore praestituto est, Togatis innumeris exterminatos ex Urbe deducuntibus.

Eodem vero tempore recitata ad Senatum Academicum sunt Constitutiones quædam regiae, ejusmodi delictis aut præcavendis in posterum aut puniendis accommodatae, sic autem sese habentes.

Primo (inquit *Carolus*) si Vicecancellarius visum fuerit Togati alicujus Concionem deposcere, quæ vel praesenti vel querelas ab alio aliquo percipienti offensionis minime immunis compareat, quocunque is Gradu ornatus fuerit, Apographum ejus verum ac perfectum, interposito quoque juramento, teneat; inspectâ vero penitusque recognitâ Concione, Authorem ad se, si noxius deprehendatur, citabit Vicecancellarius, vel Statuti (quod vocant) *Leycestrensis*, vel recentioris illius de sex Doctoribus sibi assumendis vi, quæ vigorem pristinum retinebunt, usque dum eâ de re novis quibusdam legibus provisum fuerit.

Porro, si causâ aliquâ flagitare visâ Vicecancellarius cuiquam ut in custodiam se det præceperit, vel in Carcerem compingendum Bedello tradiderit, is nullâ interpositâ morâ (sic enim Statuta requirunt) sese ultro det, Carcerem non repugnanter aditurus, quod si facere detrectarit eo ipso pacem perturbasse censebitur, neque Appellationis beneficio fruatur.

Denique, Delegatis eâ jam in re occupatis mandamus, ut Opus præclarum ac splendidum quantâ possunt celeritate absolvant; ita tamen ut omiâ protenus reliquorum curâ Statuta duo de Appellationibus condant, quorum alterum Casus (quos vocant) Instantiae, & negotia ad Curiam Cancellarii pertinentia respiciet, alterum de aliis omnimodis Appellationibus aget, in quibus procudendis ab antiquis Academiae nostræ legibus parum admodum, quoad fieri id poterit, abscedent, hodiernis tamen malis & incommodis omnino obviantes: utque Statutum aliud statim conscribant, de Conventu Praefectorum omnium Academicorum, *Oxonia* commorantium, hebdomadali, die nimirum quovis Lunæ, tam intra Terminum quam extra, celebrando, in quo prout occasio tulerit de negotiis Universitatis nostræ pacem ac Regimen tangentibus deliberandum erit, atque inde ex maturo eorum consilio res aliqua, siquando opus videbitur, Convocationis arbitrio permittetur, se-

¹ Reg. R. ut supra fol. 37. b. 38. a. ² Ib. fol. 38. b. ³ Ib. &c. ⁴ Ib. fol. 38. a.

candum, constitutiones Cancellario à nobis tradendas, vobisque ab illis impetrandas, &c.

Ceterum de his hæcenus, ad exterminatos jam revertor, quos inter præfractoris contumaciae reus *Thornæ* tandem emoluitur supplicem Cancellario Libellum, sed irritò incepto, porrigebat, culpam demisse fassus, usque in Academiam denuo admitte- retur efflagitans. Id facere abnuir *Fordus*, ad *Devo- nenses* autem profectus, & amicorum quorundam ope ac industria usus, in Vicarium seu Prælectorem in oppido *Plymouth* cooptandus jam erat, cum literæ *Caroline*, operâ *Landi* impetratæ, ad dicti vero loci Prælorem & Municipium datæ, interve- nirent, ne id ullo modo, sub offensâ apud Regem subeunda poenâ, fieret prohibentes, transmissis quoque ad Episcopum *Exoniensem* literis, electum admittere vetantibus. *Hodgesum* quod attinet, res ei melius vertebat, quippe Majestati Regiæ supplicem sese exhibens, & Cancellarii gratiam, interpositâ de abluendis deinceps pristinae pertinaciæ maculis fide, efflagitans, indultum habuit ut vitam, quam vocant, probationis altero anno in Universitate age- ret, quo scilicet meliora de se sperandi materiam præberet, quod tamen his legibus concessum est.

1. Ut Concionem ad Beatæ Virginis obiens, Palinodiam publice caneret, culpamque fateretur, quod mandatis Regiis immorigerum se gessisset, ve- titat controversiæ pro concione se immiscendo. Id ille primò sequentis *Januarii*, magnâ cum laude præstitit, transmissis propediem ad Cancellarium Con- cionis suæ exemplari.

2. Ut flexis in Senatu Academico genibus, præ- bitisque futuræ observantiæ indicibus manifestis, er- rorem suum his verbis. (Id quod xv. Decembris fecit) revocaret:

Ego *Guilielmus Hodges* sponte ac sincere coram venerabili isto Convocationis coetu agnosco, quod in Concione, per me vicesimo sexto *Junii* novissi- me præterlapsi, ad Beatæ Mariæ habitâ, ad Capi- tum eorum tractationem descendi, quibus ex Re- gliis suæ Majestatis injunctionibus interdictum mi- hi erat, atque insignem eâ in re contra sacram suam Majestatem contumaciam, non sine dolore inte- gerrimo, profiteor. Porro cum luctu sincero fa- teor, nonnulla ibidem effutisse me, quæ Regi- minis Ecclesiastici existimationem imminuere vi- deantur, cum opiniones falsas & hæreticas ad Di- gnitates aspirantium adminicula nuncuparem. Hæc autem, una cum toto sermonis mei cursu, ejus- modi à Coetu ibi tum præfente haberi potue- rint quæ ad seditionem spectant. Fateor ultro infi- gui hoc meo, nullamque habente excusationem, delicto, Censuram asperitima poenâque gravissi- mas promeruisse me, ac proinde supplicio æquissi- mo à regîâ Majestate mulctatum, utpote criminis tam atrocis reum. Atq; nil aliud adferre possum cu- jus nomine celeberrimâ hac Universitate donari de- nuo petam quam illustrissimi Principis elementiam. Confessionem hanc meam & Submissionem vene- rabili huic Senatui humillime offero, veniam tum ab Academiâ universâ tam præsertim ab honora- tissimo nostro Cancellario efflagitans, quem præ- terea animo quam maxime demisso obsecro, ut con- fessionem hanc meam sacra suæ Majestati in manus tradat, tanquam obsequi promptissimi, præsentis, juxta & futuri, resseram & archæothecam.

Guilielmus Hodges.

CICDCXXXII.

His ita peractis, decursoque in crimine suo plo- rando, agendaque poenitentia, integri anni spatio, Libellum Regi supplicem detulit, atque ægre tandem impetrato ut in pristinum apud Academicos locum omnino restitueretur (siquidem Collegii *Exoniensis* socius fuerat) ad Cancellarium cum libello prædicto remissus est, qui voluntatem regiam his verbis, ei- dem subscriptis, significavit.

9. Sept. an. 1632.

De petitione illâ deliberavit Regia Majestas, eique gratiose visum est temporis spatio Supplici olim in probationem assignato finem imponere, sen- tentiamque de eodem xxiii. *Augusti* anno Dom. CICDCXXXI. *Wodhockie* prolatam prorsus re- vocare, quem ut poenis relaxetis subscriptio hæc mea, Petitioni ejus, ex mandato Regio, apposita, vobis loco Warranti legitimi erit.

Guil. Londinensis.

His autem in Convocatione, die *Octobris* vicesimo habitâ, perlectis, *Hodgesum* in pristinum honoris & privilegiorum locum repositum pronuntiavit Procu- rator senior; atque is post *Carolus* secundum populo suo divinitus redditum S. Theologiæ Professor, Vi- cariorum *Bamptoniensium* in Com. *Oxon.* alter, Rector de *Bipple*, & Archidiaconus *Wigorniensis* merito evasit, neque enim seditiosis denuo accessit, aut partibus sese ingessit, verum pacem deinceps & concordiam inter omnes pro viribus fovebat. Quod pariter de *Thornæ* dicendum, qui ad Archidiacona- tum, aliasque Ecclesiæ dignitates promovebatur.

Porro ad Magist. *Richardum Hill*, & *Fran- ciscum Hyde* quod spectat, quamprimum *Oxoniam* redire, eorum quæ circa turbas prædictas gesserant rationem reddere coacti sunt, poenitentia vero ducti veniam solliciti petebant; etenim primus animum fractum ac demissum Cancellario bis per literas testa- batur, quarum alteræ xxii. *Octob.* alteræ vii. *Novemb.* anno prægresso exaratae fuerunt; in utrisque autem culpam à se amolitur *Prideauxium* criminan- do, cujus ductu ab officio aberrasse asseverabat. Cancellarium vero adivit *Hyde*, delicti sui, & spe- ciatim quod contumaciter se gessit coram Delegatis ad Appellationes retro dictas recipiendas nominatis, poenas deprecaturus; qui quidem ad Vicecancella- rium remissus est, cujus gratiam per literas xvi. *Novemb.* anni superioris datas imploravit, nec ita multo post errorem coram eodem Ediumque Præ- lectis humillime fassus, condonatum habuit.

Post istos *Antiremanstrantes*, adversus iussa Regia pacemque publicam delinquentes, succedit diveria- rum partium importunus propugnator, qui etiam per- petrati facinoris debitas luebat poenas, siquidem ad Vicecancellarium hoc anno, vicesimo nempe primo *Augusti*, accersitus b est (deferente doctore *Pri- deaux*) *Robertum Rainsford*, ante biennium *Wadhar- mensis*; quod scilicet duodecimo dicti Mensis die Concionem ad Beatæ Virginis obiens, Gratiâ Uni- versalem propugnasset, & Electionem ex prævisâ fide asseruisset. Eam inquam ob rem coram

Vicecancellario ac Doctoribus nonnullis in *Aede Christi* comparuit, erroremque in proterenda Regii edicti maiestate admissum supplex ^a agnovit, delicti venia eâ lege impetratâ, si intemerata deinceps iussa regia servaturum sponderet. Quæ quidem poena privatum irrogata, cum alii delicta sua publice lussent, lenior æquo *Antivivensibus* videbatur, & apertissimum præjudicium animi illorum qui tum temporis rerum potiebantur indicium, & quidem si de obsequio Regis mandatis minus præstito tantum ageretur verum dixissent, sed (quemadmodum ex iis quæ superius monuimus liquet) gravior noxa seditionis, & Magistratum contemptus adiciebatur plurimorum errori, unde non mirum si quorum culpæ variabant, iidem in poenis distinguerentur.

Ita exacerbatis utrinque animis, lites inter Academicos indies magis fervebant, quæ ab Ecclesiâ ad compita & popinas, à concionibus, ad cantilenas famosas & satyras transibant. *Cathari* enim, qui se oppressos reputabant, quandoquidem aliter non poterant, convitiis & maledictis vindicias moliebantur, & posthabita pace publicâ, juramentorum fide, ac mandatorum regionum autoritate, libellum famosum, versu conscriptum, Mense *Septembri* hujus anni *Oxonia* spargebant. Huic titulum fecerant, *Acies Academica Epidemicorum Arminianorum*, ad modos musicos cantilenæ tunc temporis pervulgatæ quæ *Miles veteranus* dicebatur, compositum, ne Inscriptionem nempe disparem haberent Carmina insulsa simul & amarulenta, famamque Vicecancellarii, Doct. *Ric. Corbet*, Dr *Tbo. Jackson*; Magistri *Petri Turner*, Doct. *Duppa*, Doct. *Potter* è Coll. *Reginensi*, Doct. *Marsh*, Doct. *Tolson* è Coll. *Oriensi*, utque alios taceam illustrissimi Cancellarii (cui Ducis munia demandabantur) futilem in modum lacerantia. Ex indiciis & conjecturis verisimillimis rhythmorum eorum habitus est author *Gualterus Rogers*, è Collegio *Jesu* Artium Magister, qui de iisdem postulatus exterminio damnatur, quanquam supplicem se postmodo Cancellario exhibens redditus Academiae ^b compareret in Convocatione sexto *Junii* ann. *CIODCXXXVIII*. coactâ, quo tempore Rectoria de *Mordesorde* in Agro *Herefordiensi* truebatur. Denique per integrum annum à gradu repelluntur penes quos Libelli ejus deprehensa sunt exemplaria.

Cæterum, ne motarum turbarum culpa omnis apud Magistros resideat, tumultus longe majores sub exitum Quadragesimæ novissime præterlapsæ concitantur Baccalaurei; eo tandem prorumpentes, ut pacis studio adductus Vicecancellarius, Baccalaureis ex *Aede Christi*, instante Doctore *Duppa* Decano, indulserit suas respondendi vices omittere, quo nempe aliorum iisdem infensorum consilia ludificaretur. At vero his ad Regem perlatis, Cancellario statim transmittuntur ^c literæ, ut motibus hisce Academicis sedandis, inque posterum cohibendis, operam impenderet præcipientes, utpote à quibus rei literariæ æstimatio ubique evilesceret. Mandata is regia ^d literis suis, *Aprilis* decimo tertio datis, inclusa Universitati protenus deferenda curavit, quibus in Senatu Academico divulgatis, viri quidam nominantur, qui de iussis illis executioni tradendis rationem iurent.

De *Cathari*s jam uberior nobis materia succrescit, audaciâ nimirum & numero mirifice auxis, adeo ut spectis omnino Legibus adversus conciliabula illicita olim rogatis, Coetus occultos, cultus, ut fit, divini

fuso decoratos, agitent. Non deerat autem festiva quædam Togatorum cohors, Collegium *Vermiculorum* sese appellantium, & Conventus frequenter celebrantium, in quibus Prælectiones *Catharorum* more obcunctes, eorum tum vocem tum gestum æmulabantur, immo nil quicquam prætermittebant quod fida Schismaticorum pietas in ludibrium vertere-tur. Hos inter, Metaphysicam in eodem Collegio comico prælegit Academicus quidam ad *Novum Hospitium*, ac deinde ad *Aulam Cervinam*, spectans, qui partibus quas ludos pridem fecerat rerum potitis, ultro accessit, diemque obiit *Catharorum* *Coryphæus*, nullâ tamen re clarior quam eruditissimo Antagonistâ Doctore *Henrico Hammond*, quicum vivus, impari licet congressu, decertabat. Eorum quoque de numero erat *Samuel Kynaston*, è Collegio *Omnium Animarum*, qui hoc anno, sub Terminum *S. Michaelis*, sententias quasdam ridiculas excogitavit, & Magistro *Rogers*, *Novi* Hospitii Principali assuebat, tanquam præcum in Ecclesiâ suâ parochiali ad Deum conceptarum partem disseminatas. Ejus rei *Kynaston* postulatus est apud Vicecancellarium, qui repetitis querimoniis permotus noxium ad se citavit, & confitentem reum coram se pluribusque *Ædium* Gubernatoribus (speciatim *Rogersio*) veniam à læso petere jussit, quod quarto sequentis *Januarii* ^e præstitit, aspere ibidem increpitus, & ne consimili postmodo in re peccaret admonitus.

Eodem mense, in Festo nimirum *Epiphania*, Concionem ad Beatæ *Maria* habuit *Gulielmus Hobbs*, S. Theologiæ Baccalaureus, qui contra atque edixerat Regia Majestas de perseverantia Sanctorum verba faciens, coram Vicecancellario & quibusdam Sodalitiorum Præfectis conventus est, falsusque errorem Palinodiam tantum, in poenas irrogatam, vicesimo quinto dicti Mensis die in *Ædibus* Vicecancellarii ^f obiit. Hoc insuper anno occurrit Constitutio quædam à Sodalitiorum Præsidibus, nono præfati Mensis super Edicto regio circa quinque Articulos facta, & ad Cancellarium transmissa, cujus tamen confirmationi tam diu immoratum est, ut qualem denique exitum obtinuerit nullibi quod sciam compareat.

CIODCXXXIII.

De Statutorum nostrorum defectibus, redundantibus, antinomiis, & obscuritatibus, ex temporum partim lapsu, & immutatis inde institutis, partim vero ex reformatâ Religione provenientibus; necnon de incommodis rem inde literariam gravantibus, haud semel breviter prædictum habes. Eorum quoque labores sparsim in hoc Libro attigimus, qui castigandis iisdem, & Academicorum omnium captui usibusque aptandis frustra incubuerunt, aut negotiis nempe suis avocati, aut ipsius operis difficultate immentâ perpetim absteriti. Ad id ipsum post cæteros aggrediendum, Universitatem (prout retro dictum) paulo ante mortem incitârat Comes *Pembrockiensis*, Cancellarius Academicus, verum accincti vixdum ad opus eramus, cum ejusdem suavor ac author Comitum præfatum in Cancellariatu exciperet, *Laudum* intelligo, Episcopum *Londinensem*, qui hortando, monendo, increpando tam sedulam eâ in re operam navabat, ut hoc tandem anno penitus absolveretur. Cujus negotii seriem, quam à tempo-

^a *Ib.* in R. 50. a. ^b *Ib.* 154. b. ^c *Ib.* in R. fol. 45. a. ^d *Ib.* 44. a. ^e *Ib.* in R. 53. b. ^f *Ib.* 54. a.

rum eorum in quibus gesta sunt omnia annalibus, scriptisque aliis authenticis collectam, subjiciendam duxi.

Allatis eam igitur in rem Cancellarii *Pembrochensis* literis, xxiii. Junii CIOGCXXIX. datis, Doctores octo, Magistri autem & S. Theologiae Baccalaurei septem, Delegati à Senatu Academico renuntiantur; quibus utique Statuta nostra recognoscere, inque meliorem formam redigere, demandatum esset. Hi in Turris Scholarum Camera suprema proxima sæpius coibant, & consilia conferebant; cæterum cum ex majori suorum numero (quorum aliquos quotidie abfuturos dubium non erat) tardiores facturi progressus viderentur, novam obeundi Operis rationem adinvenere, rem omnem paucis quibusdam, quos Subdelegatos nuncupabant, commendantes: qui utique collecta in compendium Statuta integro consensui permetterent, pro ejusdem arbitrio vel probanda vel rejicienda, vel denique si opus esset corrigenda. In Subdelegatos autem electi sunt:

Robertus Pinck, S. Theol. Professor, *Novi Collegii* Custos.

Thomas James, S. Theol. P. ex eodem aliquando Sodalitio, nunc vero in vico *Halywell* in suburbiiis *Oxon.* degens.

Richardus Zouch, LL. D. ex prædicto olim Collegio, jam autem Aulæ S. *Albani* Principalis, & in Parochiâ Divi *Petri* ad Orientem commoratus.

Bryanus Twyne, S. Theol. Baccalaureus, è Collegio pridem *Corporis Christi*, tempestate vero illâ in vico *Penverthingiano* vocato degens.

Convenere crebro Viri illi, de optimâ maximeque expeditâ Opus tam arduum ad exitum optatum perducendi ratione deliberantes, hortante sæpius Cancellario monitisque quotidianis eisdem impellente. Statutorum denique antiquorum Fasciculum attulit Doctor *James*, quem ut sine morâ admitterent Delegati, legumque vi donandum censerent, contendeat; at vero cum eundem evolverent illi, nil aliud quam nudam Statutorum veterum Collectionem, Repugnantis, Antinomis, Decretisque dudum antiquatis, ubique scatentem, deprehenderunt. Quapropter opus adeo imperfectum instituto haudquaquam respondere, neque pristinis Togatos incommodis liberare posse advertentes, haud ita magni æstimandum arbitrabantur, ipsum vero *Jamesum* compellantes, non debere se in tanti momenti negotio unius alicujus collectaneis prorsus niti perhibere; cæterum si ipsi videretur cum priscis Legum exemplaribus excerpta collaturos, fidemque eorum perspectam habentes Statutorum repugnantias reliquosque errores, quoad fieri id posset, emendaturos. At vero subiratus ille, atque ægre ferens Elucubrationes suas despiciatui haberi, Chartas arripuit, cætuque in perpetuum valedixit, etenim parvo temporis intervallo ex Paralyfi interiit.

Superstitibus jam Subdelegatis tantum tribus, unanimi Delegatorum omnium consensu Magister *Petrus Turner*, è Collegio *Mertonensi*, in locum *Jamesi* substituitur. Demortui vero *Musæum* sedulo deiratus est *Twynus*, Collectanea prædicta nequicquam explorans; Librum tamen alterum Statuta vetera manu viri exarata complectentem reperit, coemptumque observationibus suis & adnotatis adauxit & illustravit. Eodem quasi tempore alterum quendam Statutorum codicem naçti sunt Delegati, à Magistro *Thomâ French*, Registrario seu Protonotario nuper

Academico conscriptum; quibus accessit tertius quidam operâ Doctoris *Darrell* compositus, atque in hunc diem in Gazophylacio *Bodliano* adservatus.

His freti subsidiis & adminiculis ad rem ipsam ferri accinguntur, verum adventante Terminò *Londinensi* eo avocantur *Zouchus* & *Turnerus*, quorum primus inter Antecessores *Londinenses*, sive juris *Cæsarei* Doctores censebatur, alter autem Geometriæ Prælecturâ in Collegio *Greshamensi* gaudebat: sed neque Doctori *Pinck*, Collegii sui negotiis frequentius præpedito, Operi isti quotidie vacare licuit. Quapropter statuit *Zouchus* occupationibus suis succisivi temporis nonnihil suffragari, & quid solus præstare posset experiri, collectis autem & in compendium redactis super capite uno atque altero veteribus Statutis, eadem cum delegatis deinceps communicabat, cæterum instituto examine manca admodum & imperfecta quæ proferebantur comparabant (neque enim fieri aliter potuit, cum negotiorum in Congregatione & Convocatione transigendorum rationem, necnon Statutorum eodem spectantium usum ignorare se agnovit *Zouchus*) & proinde tanquam minus utilia rejiciebantur; quæ ipse apud se solus fuerat commentatus.

Mutatâ ergo iterum sententiâ, inter *Zouchum* ac *Twynum* convenit, ut, absente etiam altero, alter operi insudaret, donec occasio ferret consilia coram miscendi, junctisque auspiciis, quæ seorsim præparabantur per titulos sive capita, (ita enim opus imprimis partiri placuit) recognoscendi. Quinetiam sese obstrinxere industriam nunquam obrumpere quoad Statutorum Corpus usquequaque absolutum darent; paucis tamen maturæ magis deliberationi reservatis, quæ sic se habuere.

I. Caput de Judiciis, communibus Delegatorum omnium suffragiis D. *Henrici Martin*, Equitis aucti, aliorumque ad Coetum Antecessorum prædictorum spectantium, & in Jure Civili quam optime versatorum, judicio prudentiæque permissum; ita tamen ut in quantum fieri id posset Statutorum veterum ratio haberetur.

II. Porro Statutum unum atque alterum de Appellationibus, communi Delegatorum pene omnium consilio & operâ conditum fuit, ad arbitrium nempe Domini Regis, qui litem inter Vicecancellarium ac Procuratores, ut supra dictum, de appellationis jure non ita pridem terminaverat, & ideo instituebatur consessus præfectorum Hebdomadalis, in quo de rebus ad Universitatem spectantibus ageretur, omniaque in domo convocationis transigenda prius discutiri deberent quam illic proponerentur. Quæ res apud Magistros invidia non vacabat.

Quod Leges autem ab antiquis diversas, & in majoris momenti re aliquâ immutatas attinet, ejusmodi fuere:

I. Prima erat quæ Cancellarii Munus respicit, & quinam ad idem administrandum habiles & idonei sint decernit.

II. Secunda Professoris Theologici Honorarium, (quod utique, præter stipendium olim solum eidem obvenit) descripsit, necnon suffragium ejus in dogmatis censurâ notandis, adhibendum attingit.

III. Tertia de literis *Henrici VII.* patentibus agit, quarum nempe vi Gradum nemo in Medicinâ capessat nisi approbante Facultatis ejus Professore. His vero in rebus præstitum nil quicquam est nisi ex Cancellarii (ad sedem *Canuariensem* evectus jam

erat) vel Delegatorum saltem plurimorum consilio, in Conventu Præfectorum hebdomadali deliberantium. Mitto dicere quæ in prælectionibus ordinariis, præsertim indotatis addita fuerant aut immutata: necnon quæ ad examen publicum, à gradu in artibus candidatis subeundum, feliciter fuerant innovata.

Denique autem Delegatorum omnium, sed præsertim Subdelegatorum duorum antedictorum *Zouchi* nimirum & *Twyni*, (quibus operam quoque suam accommodavit, quoties ab occupationibus necessariis vacaret, *Turner*) labore ac vigiliis ad Coronidem perducitur opus, in titulos, Sectiones & Paragraphos dispertitum, & à *Twyn* pulchre exaratum. Convenere deinceps die quovis Lunæ, cum Sodalitiorum Præsidibus in Turris, uti nos loquimur, Scholarum Camera prædictâ Delegati plerique omnes, & Statuta singula palam recitante *Twyn*, rationem cujusque, maxime vero aut immutati aut de novo conditi, reddebant invicem ac deposcebant; Subdelegatorum autem operâ (ut id quoque adnotem) Consuetudines Academicæ, vel revocatæ pridem vel institutæ, in formam statutorum redactæ fuerant, legumque vim fortiebantur. Perlecto velut prædixi integro opere, & emendato, prout usus es flagitavit, suffragiisque dein comprobato statuto quovis, notulisque obiter margini apposis significato quinam singulis diebus progressus fierent, recognita tandem sunt omnia & castigata; Autographum vero ipsum, una cum chartis quibusque, Collectanea vel adnotationes operi pridem inservientes complectentibus, penes *Twyn* adhuc jacebat, quod is nempe Codicis exemplar proprium in usum transcribere meditabatur.

Paucis postquam hæc peragerentur diebus, (xx. nimirum *Augusti*) decurrebat jam Vicecancellarius Doctoris *Duppa*) an. CIODCXXXIII. coacto frequenti Togatorum Senatu a sancitum est, ut à Cancellario manus ultima Statutis imponeretur, qui literas mox inde ad Vicecancellarium dedit, Archetypum eorum volumen deposcendi, & ad se transmittendi, potestate instruentes. Atque hoc pacto ereptæ sunt *Twyn* lucubrationes suæ, qui & oleum & operam perdidisse visus est, neque enim Codicem amplius conspexit, alteri cuidam (*Turnero* nisi me fallo) demandato, ut eundem perpoliret, & excudendum accuraret; in quo saltem additamenta deinceps haud pauca comparebant, in *Twyn* Autographo neutiquam reperienda, quod ex adversariis scriptisque ejus, quæ ipse vidi, abunde constat.

Aliquanto post *Twyn* ad se accersivit Vicecancellarius, ac velle Cancellarium & expetere perhibuit, ut Præfatiuncula aliqua Operi præfigeretur novæ hujus editionis usus & necessitatem explicans, enarrans etiam quotiès id variorum Cancellariorum temporibus, spe licet & labore ad irritum semper cadentibus, susceptum fuerat: alium vero prætereā nefiniem penso illi parem arbitrari se, ac proinde obsecrare ut operam Academicæ tam utilem futuram ipse navaret. Ad hæc *Twyn*, id negotii detestandum omnino existimans, nullamque præteritorum laborum rationem habitam subinveniens, satis sibi rebus in iis defudatum respondit, cujus præsertim industria integrum Opus ad umbilicum esset perductum, honore omni in alterum derivato. Cæterum interjecto parvo temporis intervallo, idem ab eo contendebat Vicecancellarius, curaturum pollicitus Cancellarium, ut nec harum illum nec superiorum vigiliarum poeniteret; quapropter rem denique aggressus *Twyn*,

Annales Academicos, librosque alios labore immenso evoluit, integram eorum qui hac ex parte præstita fuerant notitiam explorans; ventum autem ad *Elizabethæ* Reginae tempora cum esset, & quemadmodum operam in Statutis castigandis lussissent Visitatores Regii enarrare occiperet, quotidianis Vicecancellarii interpellationibus fatigatus, opus haudum absolutum tradidit, neque recognoscendi ejus, aut Apographum sibi comparandi, spatium impetravit.

In hebdomadali Præfectorum Academicorum Conventu, post hæc proximo, præsentibus etiam delegatis eodem citatis, de Munere quodam publico de novo statim instituendo deliberatum est; siquidem Cancellarii nomine confessum illum admonuit Vicecancellarius, ex re literaria plurimum fore, si perpetuum Registorum & munimentorum Custodem deligerent, honesto stipendio, prout vero ipsi decernerent colligendo, alendum. Id eorum plerique confestim probabant, multa Universitatis damna & dispendia tardiori Muneris illius institutioni tribuenda censentes; quanquam alii excogitatum quidem laudarent, non autem opus esse crederent ut id officii perpetuum esset; quibus tamen à sententiâ statim discedentibus, inter omnes convenit ejusmodi Officarium instituendum esse, neque malignius de Honorario ejus decernendum, at vero titulum totiusque muneris rationem in Coetum proximum hebdomadalem rejiciendam, cujus arbitrio Statutum ea interim de re condendum permitteretur. Vicecancellarii postmodo in *Ædibus* coibant Subdelegatorum nonnulli, Legemque qualem hodie conspiciamus componentes, *De publico Archivorum custode* inscribere; quæ postquam à Sodalitiorum Præfectis comprobata & sancita fuerat, Cancellario transmissa est, ejus nimirum autoritate Libro Statutorum inferenda. Hæc autem, una cum Legibus omnibus Academicis, exeunte quasi Vicecancellariatu Doctoris *Duppa*, hoc est xxii. *Julii* CIODCXXXIV. edita est & propalata; in Convocatione vero undecimo sequentis *Augusti* Celebratâ id Muneris *Twyn* demandatur, volente Cancellario & hortante, ut ea ratione immensos Viri labores aliquatenus pensaremus.

Atque sic habes, Lector, Statutorum nostrorum emendationem, fusius, quoad instituti Operis compendium pateretur, exhibitam, plausu quidem à sanis plerisque exceptam, à malevolis autem pacique Ecclesiasticæ insensis damnatam, convitiisque laceratam. In Librum vero illum injectus nominatim est *Prinnius*, qui uti locos ejus alios non probat, ita verba illa in Præfatione ubi de *optanda temporum felicitate* fit mentio, potissimum convellit; quod quidem haud injuria videtur fecisse, cum probe norit temporibus iis felicitatem nullam constare potuisse, quibus ipse sui que similes in pretio esse occiperent.

Memorare hic liceat, quanquam temporis seriem sim prætervectus, in vespertiis Comitibus, sexto *Julii* hoc anno celebratis, Propositiones hæc, è vicesimo Ecclesiæ Anglicanæ Articulo desumptas, propugnasse Doctorem *Petrum Heylin*, qui in Theologia tum incepit:

An Ecclesia auctoritatem habeat in fidei controversiis determinandis? Aff.

An Ecclesia auctoritatem habeat interpretandi sacras Scripturas? Aff.

^a *Ib.* in R. 69. a. ^b *Ib.* in R. 95. a. ^c *Vide in lib. sœni Tit. est Canterb. Doome p. 420. 348.*

An Ecclesia potestatem habeat decernendi ritum & caeremonias? Aff.

In hisce vero eventilandis, quædam Professori excidisse narrantur minus modesta: nimirum quod Cathedra ejus Doctoralis ad dirimendas Controversias Scholasticas tanquam certissimum Oraculum esset consulendum, aliorum judicio parvi admodum habito. Quæ quidem (ut fieri solet) ex famâ mirum in modum aucta, summam homini invidiam conflauerunt.

Quibus utique ad Cancellarium perlatis, Regique ab illo nuntiatis, ut capita quorum argueretur ad *Prideauxium* transmitteret, ejusque ad eorum singula responsum deposceret, mandavit Rex *Carolus*. Vicesimo secundo *Augusti* die literas à Professore percepit *Laudus*, in quibus ita se purgasse fertur, ut diluisset prorsus objecta videretur, à sanorum omnium quoad prædicta mente haudquam se abhorreere ostendens, qui ut innocentiam suam apertiore faceret, protestationem quam vocant unâ transmiserat, sententiam suam in iis quorum postulatus fuerat explicare cupiens, atque his eandem verbis profiteri auspicatus:

„ Uti, (inquit ille) Ecclesiam Catholicam in fidei
„ meæ Symbolo memoratam agnosco & credo; sic
„ Ecclesiam Anglicanam (in quâ & educatus sum &
„ è Baptismi lavacro susceptus) tanquam præclarissimum ejus membrum summâ veneratione prosequor, &c.

De *Prideauxio* addendum, ex similitudinibus inveteratis (quæ etiam magna Ecclesiæ lumina, sanctissimosque homines sæpius exercuere) forte etiam ex dogmate, quod fervores nescio quos secum apportare dignoscitur, Archiepiscopi rebus admodum tuisse infensum: at vero cum in Arma & schisma apertum *Calviniana* prorumperet factio, singulari fide & constantiâ emicuisse illum: Ecclesiæ Anglicanæ fortissimum Assertorem, & Præsulem imprimis reverendum: quibus nominibus, gravissimis ærumnis, malisque innumeris conflictabatur.

Hoc etiam anno commemoranda venit Magistri *Johannis Burges*, è Collegio *Pembrochiensi*, temeritas & audacia, in Sodalitii Refectorio tertio Junii anni prægressi patefacta, & ad seditionem omnino spectans. Quippe ibi tum ab Aula ejus Togatis petitum est, ut reficiendæ *Divi Pauli Londinensis* Ecclesiæ Symbola conferrent, is autem pecuniæ eos in usus erogandæ reclamitans, Ecclesias non esse simpliciter necessarias affirmavit, futili plane argumento nixus, quod utique Deus in speluncis etiam & silvis coli posset, quibus addidit malle se decem solidos Ecclesiæ illi diruendæ, aliisque ubi deessent exardificandis, largiri, quam quinque solidos recreandæ eidem deferre, &c. Hic vero in Senatu Academico, sub forma quam ipse decerneret Cancellarius, palinodiam canere jussus est à Delegatis ad res Ecclesiasticas regis; quod sexto *Februarii*, hoc anno, præstitisse deprehenditur, tunc demum permissio ipsi ut manus aliquod cui pridem inhiarat assequi posset.

CICDCXXXIV.

Hoc anno referendus occurrit *Gulielmus Prynne*, egregius ille Histrio-mastix & Idolum vulgi, quem pro eo ac meritis fuerat de Gradu turbavit, ac ditionis suæ limitibus exterminavit Academia. Siqui-

dem is Collegii *Orielensis* Commensalis; & Baccalaureatu in Artibus ornatus olim fuerat; ob librum vero, seu potius Libellum famosum, qui *Histrio-mastix* inscribebatur, per hæc tempora editum, minis quinque mille, ex camera stellatæ censurâ, multatus est, (tamen imprimendi licentiam obtinuisse constat) addito præterea in poenarum cumulum, ut matris Academiæ sinu tanquam degener, nominisque Togati dedecus, excuteretur. Perlatis eam in rem ad Cancellarium literis, una cum Degradationis formulâ, in Senatu Academico xxix. *Aprilis* b coacto executioni tradita est Magnatum sententia, peractis quæ in abdicando pellendoque Academico quovis fieri assolent, quæque ego hunc in locum subtexerem, nisi quod in Registris nostris nequaquam compareant, ab ipso nimirum *Prynne* excita, cum capite plectendi Archiepiscopi causam quærentes Rebelles, & Annales proinde Academicos *Londinum* curarent deferendos. Utique, ipsius Programmatis *Divæ Mariæ* ostio affixi formulam accipe, in Registro quodam partim usque hodie superstitem.

Cum *Gulielmus Prynne*, olim hujus Academiae Alumnus, jam vero opprobrium, in quodam contra *Histriones* libello, & Theatri Flagellum titulum proferente, ut in solum securus inveheret; multa in principem, populum, Ecclesiam, Curiam, licentiâ plusquam scenicâ evomueris, animosque omnium quantum in eo erat proritando, tantum non classicum cecineris, verasque etiam Tragedias, si daretur occasio, concitaturus, cumque decretum è camera stellatâ ad nos pervenerit, quo perspectum habemus, hoc illi impune non cessisse, sed inter alia gravissima censura stigmata non ultimo loco habitum, quod dignus erat, ut priusquam Aurium (sensorii disciplina) iacturam fecerat, titulo & gradu Academico exueretur: Nos *Brianus Duppa* Academia Oxon. Procancellarius, totusque senatus Academicus, tam digna (ut par est) censura obsecundantes, ne inglorium hoc calumnia nomen inter humaniores disciplinas audiat, prædictum *Gulielmum Prynne* è studiosorum numero (ex quo suis seipsum moribus jam antea expunxerat) publico prorsus scito delemus, & ne artibus ulterius in debonestatam cedat, infimum illi (quem solum hic acceperat) gradum detrahimus, ut Academia nostra, cujus salubres succos in venena mutavit, tam indigno nomine liberata, eum posthac non agnoscat filium, qui impie adeo discessit, in Reipub. Ecclesia, bonorum omnium hostem.

Dat. è Domo Convocat. xxix.

Apr. CICDCXXXIV.

Cæterum de viri ejus moribus ac ingenio, necnon ardentissimâ quâ ad obitum usque flagravat scriptitandi cupidine, ac æterno convitiandi Episcopos pruritu (& sane mirum non est pessime semper apud illum, audivisse Clerum Anglicanum, cum Archiepiscopi potissimum opera auribus fuerit multatus) consule si lubet. Operis hujus librum secundum, ibi enim inter Collegii *Orielensis* scriptores reperiendus est. Non est tamen dissimulandum Anarchiæ Antimonarchiæ tandem pertasum, operam satis sedulam nec prorsus inutilem in principe postliminio restituedo navasse. Ita tamen ut in Ecclesiæ regimine Democratiâ *Genevensi* usque suaderet.

Sub initium sequentis *Julii* Concionem latinam ad Clerum obiens Magister *Thomas Cooke*, S. Theologiae Baccalaureus, Collegii autem *Ætanasensis* Socius, nonnulla temere effudit offensionis plurimum habentia, quas propter ad *Ædes* Vicecancellarii XIX. Mensis prædicti citatus, coram ipso & Academicis quibusdam aliis errorem suum non tam revocavit quam innocentem sese professus est, formulam his a verbis conceptam perlegens, subscriptoque nomine perfectam agnoscens.

„ Quoniam in Concione latinâ, per me nuper ad
„ Beatæ *Virginis* habitâ, verba quædam prolata sunt
„ unde colligi possit in aliquorum contra edictum
„ regium, de Quæstionibus nempe controversis &
„ tractari vetitis, peccantium delictis haud ex æquo
„ se gessisse, verum connivisse Vicecancellarium; hæc
„ testabuntur ex animo dolere me in ejusmodi sen-
„ sum inflecti posse verba mea; palam vero profiteor in
„ animum nunquam induxisse me, ut talem Rectori
„ meo maculam inurerem, neque in ipsum Regimen-
„ ve ejus collimasse, utpote qui ad prædicandam hac
„ ex parte æquitatem ejus, quam ad calumniis one-
„ randam paratior sum. Atque coram illo recogni-
„ tionem hanc sincere & ex animo exhibeo, ut tum
„ ille, tum alii omnes apud quos offensam subisse con-
„ tigit, eadem acquiescant efflagrans. Cujus in rei
„ testimonium nomen meum subscripsi,

Thomas Cooke.

Præsentibus nobis,

Thom. Iles.

Thom. Jackson. } S. Th. PP.

Thom. Walker. }

His palam recitatis, virum ut ab argumentis con-
similibus in posterum temperaret, (ne scilicet Regie
Majestatis jussu violare videretur) admonitum, dimi-
sere Primores; sed nequâ apud posteros flagret in-
vidiâ viri optimi memoria, sciant velim quod Eccle-
siæ Anglicanæ filius omni ex parte obsequentissimus
ad obitum usque perstitit. Et hoc sane testamento
supremo, verbis disertis, inferendum curavit, habitis
insuper Deo gratias quod sibi infra ejusdem Ecclesiæ
Cancellis nasci morique contigerat; utpote quâ
puriorum aliquam, aut ad Institutionem Apostoli-
cam propius accedentem, saltem annis decies terque
centenis proxime prægressis, nullibi gentium compa-
ruisse, prorsus constaret. Subjungendum restat, quan-
tacumq; meritum solâ Vicaria de *Drayton* in agro
Salopiensi fructum fuisse, usque dum, reddito suis
Carolo II. Episcopi *Londinensis* (*Sheldonus* is erat,
benignissimus literarum omnium Mæcenas) patro-
cinio, Vicariorum *Bamptoniensium* in Com. *Oxon.*
alter, necnon Archidiaconus *Salopiensis*, emerferit;
quibus sane muneribus indignus non erat, utpote
quem pietas ac eruditio egregie commendarent.

CIODCXXXV.

Hunc annum nobilitarunt clarissimi Cancellarii
gesta quædam, silentio neutiquam premenda.

i. Primo enim Libros per plures manuscriptos
Universitati¹ consignavit, atque hæc transmisit, in
Bibliotheca; abinde locupletissimâ, reponendos;
viz. *Hebraica* volumina quatuordecim, *Arabica*
quingenta quinque, *Persica* septendecim, *Turcica*
quatuor, *Græca* quadraginta quatuor, *Italica* tria,
Gallica totidem, *Anglicana* quadraginta sex, *Latina*
supra bis centum, præter alia quadraginta sex, sed
recentiora, & è Collegio *Herbipolensi* in *Germaniâ*,
tempore belli *Suecici*, desumpta. His autem non sine
ingenti Togatorum omnium gaudio acceptis, gra-
tias illustrissimo Patrono, per² literas XXVIII. *Maii*
datas, egit Academia; hunc illas in modum auspi-
cata. *Reverendissime Cancellarie. Dum verbis te fra-*
gilem fateris, & factu immortalem te compro-
bas, &c.

ii. Porro, ut *Ædis Christi* Præbenda Oratoris
publici muneri in perpetuum annecteretur à *Carolo I.*
impetravit; quod tamen promissum potius quam
præstitum compareret. Utcunque, gratias, ut par
erat, Mæcenati suo habuere & Orator *Strodmus* &
Academia; literis³ ad eundem XX. *Martii* ab utroq;
datis, quarum aliis ejusmodi erat initium; *Tam gran-*
dia, tamque numerosa, profudisti nobis beneficia,
&c. aliis autem ejusmodi; *Cum in Corpore Academia*
sim ipse lingua, &c.

iii. Chartam insuper amplissimam Academiae in-
dulgentiam procuravit, quâ scilicet libertates ejus an-
tiquas & Privilegia, dilucidata passim & novorum
additamento aliquatenus adaucta, rata⁴ haberen-
tur. Id vero Diplomatis magno *Anglia* sigillo,
tertio *Martii* appposito, munitum est & corroboratum,
Carolinum autem in reliquorum discrimen appella-
tum, atque ob hoc juxta, & beneficium novissime
dictum, & literas ad *Carolum* transmisit Academia
animi in Musas *Oxonienſes* tam propensi memoriam
nunquam sibi elapsuram pollicita. Cæterum neque
erga Cancellarium, neque viros quosdam principes,
in chartâ illâ impetrandâ operam nobis accommo-
dantes, eadem grati animi⁵ officia prætermisit Uni-
versitas.

Hac tempestate anceps, nobisque impendio mo-
lestia intervenit⁶ controversia, quæ difficilem hanc
nobis necessitatem attulit, ut aut erga Patronum no-
strum ingrati, aut Matrem Academiam perfidi videremur.
Nimirum Archiepiscopus *Cantuariensis* sedi suæ
subjectam, & proinde visitationi obnoxiam Acade-
miam utramque censens, obsequium hac ex parte à
nobis deposcerebat; sed intercesserant fides Universi-
tati præstita, & juramentorum, quibus ad tuenda
privilegia & jura ejus adstricti fuimus, pia memoria.
Infraeto ergo animo restiterunt Togati, nec illi viro
cesserunt, qui omnia tunc temporis apud Regem po-
tuit, imo (quod longe majus) qui omnia à nobis
meruit. Unde licet protractâ in annum sequentem
lis esset, tandem decimo quarto *Junii* causa utrinq;
coram Rege & sanctiore ejus concilio, ad Aulam re-
giam *Hamptonensem* dicta est, ubi quidem periculum
fuerat ne victi discederemus: constat tamen nihil nos
exinde passos: quin nec Archiepiscopum jus illud sibi
deinceps asserendo molestiam nobis creasse. Pariter
etiam optandum, quod id juris Archipræsul nemo
arripere sibi in posterum velit, quippe non sine maxi-
mo Artium liberalium dispendio exercendum.

Quin præteriri non debet egregium illud con-
stantiæ *Oxonienſis* documentum, quod cum Regi-
strum *Harri* nomine insignitum sibi transmittendum

¹ *Ib.* in *R.* fol. 90. b. ² *Ib.* 109. a. ³ *Ib.* 109. b. ⁴ *Ib.* 121. a. ⁵ *Ib.* & in *Gest. Cam.* Laud fol. 98. ⁶ *Ib.* in *R.*
fol. 115. b. 116. &c. ⁷ *Ib.* 116. a. 120. b. ⁸ *Ib.* 116. b. 117. b. 118. a. & b. ⁹ *Ib.* in *R.* 123. b. 124. &c.

juberet *Landau*, unde causæ suæ præsidia speraverat, aperte restitimus: atque illi unius libri denegavimus usum, qui mille nobis donasset; adeo porior fidei quam officii ratio; nec in libertatis publicæ Invalore Mecænatem Cancellariumve agnovimus.

CICDCCXXXVI.

Mandata a pridem typis fuerant Statuta Academica, cæterum vi legum carebant, neque iisdem obtemperare tenebantur Togati, usque dum archetypum eorum exemplar promulgaretur; quapropter Codicem manuscriptum magno *Angliæ* Sigillo, necnon duobus illis Archiepiscopatus & Cancellariatus, munitum, *Oxoniam* transmisit Regia Majestas. Illum attulere Doctor *Johannes Bancroft* Episcopus *Oxonienfis*, D. *Johannes Coke*, miles à Secretionibus Regis Conciliis & primarius Secretarius, D. *Henricus Marten*, Eques auratus, Admiralitatis & Curia Prærogativæ Index D. *Edwardus Littleton* Miles, Procurator sive Solicitor Regis generalis, *Thomas Rives* Advocatus Regius, Juris Civilis Doctor. Hi inquam *Oxoniam* xxi. Junii pervenere, literas Regias, xxi. dicti mensis datas, una cum Libro præfato secum adferentes, die vero sequenti in Capellâ boreali Ecclesiæ B. *Maria*, cui ab *Adamo Brom* nomen impertitum, convenientes, atq; inde solenni pompâ præeuntibus Bedellis deducti, in frequentissimo totius Academiae Senatu ad Divæ *Maria* prope Vicecancellarium collocantur, qui *Cokii* se humiliter prostrantis de manibus literas regias percepit, & Procuratorum seniori tradidit, voce nimirum clarâ de more propalandas. Velle autem *Carolus* constabat, ut Sodalitiorum omnium Præfecti adscriptis nominibus profiterentur, se codicem illum tanquam veram Regiminis & obsequii normam amplecti, utque eodem de statutis hisce atque olim de veteribus iis observandis ac tuendis juramento obstringerentur: mandato præterea ut *Oxoniam* reversi, siqui tum abessent, Collegiorum & Aularum Rectores, id ipsum coram Vicecancellario præstarent, suosque singuli eodem dein Sacramento adigerent, ad Statutorum istorum observantiam fidem obligantes, quemadmodum ad priora utcunque confusa & male secum coherentia juramentis se adstrinxissent.

Archipræfulis postmodo a literas, *Lambethæ*, decimoquinto Junii, datas, protulit Vicecancellarius; quibus ejusmodi erat initium: *Non diu abhinc est, quod literas patentes, Libertates avitas, &c.* in quibus, ut alia omittam, sibi se & Academiae gratulari perhibuit illustrissimus Cancellarius, quod Statuta sita & pulvere tantum non sepulta, in lucem reducta, & suis numeris titulisque distincta videret: multo tamen magis (inquit ille) quod placuit Academia in frequenti Convocatione (ne uno refragante) rem totam ad me curamque meam referre, ut sub incude mea limarentur, & à me confirmationem acciperent, &c. Et post paulo sic: Transmisi vobis statuta quæ annum probationis apud vos complevere, jam ex usu illo in nonnullis emendata, & pro potestate à vobis concessa, & sub sigillis meo vestroque in debita juris forma confirmata; cum ecce placuit Regi Serenissimo musisque vestris addictissimo, suam etiam superadjungere confirmationem, manu propria & sigillo magno

munitam, quod Academia honorem, moribus disciplinam, statum venerationem & firmitatem, nequit non conferre, &c.

His finitis confirmationis statutorum formula lecta & publicata a fuit per scribam sive Actuarium Universitatis, quam Reverendiss. noster Cancellarius Statutorum coronidi apposuerat, sigillis Archiepiscopatus juxta ac Cancellariatus, appensis. Publicata insuper fuit & lecta confirmatio Sereniss. Regis *Caroli I.* quam propria manu signavit, & magno sigillo *Angliæ* munivit. Istis præmissis honoratiss. Vir D. *Johannes Coke* orationem a auspicatus est vernaculo sermone, plenam gravitatis, qua Regis amorem in Rempublicam nostram literariam & Literatos omnes abunde testatum fecit, necnon Cancellarii curam & vigilias in nostrum commodum & morum emendationem indefatigatas enarravit. Illâ finitâ Vicecancellarius Statutorum codicem, sive pandectas excepit & amplexus est nomine Universitatis, & latine accurata a Oratione laudabat fortunas nostras, qui tanta Principis munificentia, & Cancellarii opera fruermur. Post hæc juxta statutorum exigentiam juramento prius præstito Vicecancellarius, Procuratores, & singuli Collegiorum & Aularum Præfecti qui tum aderant, nomina & cognomina sua subscripserunt in fine libri Statutorum. His de more palam recitatis, & reliquis omnibus quæ ad tanti negotii celebritatem spectarent rite peractis, dimissum est Concilium Togatum, à quo, die proximo literæ f tam ad Regem quam Cancellarium dabantur, quibus ob hæc aliaque animorum paci bonoque literario excubantium testimonia, nulla se unquam observantia aut gratitudinis indicia prætermitturos spondebant Academici.

Nono sequentis Julii literæ a alia in Convocatione perlegebantur, decimo sexto Junii à Cancellario data, quæ quoniam quantivis pretii Ceimelia, Universitati donata, complectuntur, hunc partim in locum transcribendæ videntur ---mitto autem (inquit ille) Libros non unico Idiomate descriptos, quos spero sacrabit Deus. Sunt autem ni fallor, Hebraici Octodecim, Persici quatuordecim, Arabici quinquaginta, Armenicus unus, Ethiopici duo, Chinesis unus, Græci duodecim, Latini sexaginta quinque, Anglicani duodecim, Gallici quatuor, Hibernici duo. Quos omnes non sine sumptu intra anni proximi elapsi spatium congeffi, & nunc in Bibliothecam Bodleianam reponebros mitto.

Cum his mitto Astrolabium Arabicum ære puriori descriptum, quo me ditavis vir omni eruditionis genere instructissimus, & olim Academia nostra Alumnus, nunc decus, *Johannes Seldenus*.

Mitto etiam effigiem Sereniss. Regis *Caroli*, ne fama ejus ære perennior suo ære desitueretur. Nullibi autem melius locari potest Rex musarum Patronus, quam apud vos & inter Musas. Volo autem ut in Claustris illis ubi libri mei MMS. siti sunt collocetur caput hoc nunquam satis venerandum, ut in memoriam vestram revocet, cujus dignatione (sub Deo) factum est, ut illa, qualia qualia sunt, quæ in vestram gratiam facta sunt, præstare possent. Et ut veluti inspector ibi stet, nequis libros quasi sub intuitu Regis positos, ullo modo violare ansit.

Nummi mihi non sunt. Eâ in re S. Petro fere equalis sum. Numismata tamen quadam diuturnâ sollicitudine conquisi. Acervum nolui vobis mittere, se

^a *Oxonie* 1634. ^b *Ibid.* in R. 126. a. ^c *Ib.* b. ^d *Gest. Cæc.* Land p. 101. &c. & in *Gest. Provac.* Pinke p. 57. ^e *Ib.* in *Gest. Provac.* Pinke p. 61. ^f *Ib.* in R. 127. a. & b. ^g *Ib.* 128. a.

enim usui nulli sunt, nisi videre, & numerare ad Studiosos pertineat. Redegi itaque omnia qua paravi, in seriem eamque doctrinalem, ut per eandem, Ordinem saeculorum, & temporum possitis uno quasi intuitu aspicere & per Reversa, ut vocantur, maximè quasq; summorum Imperatorum actiones, & Temporum Vices & Accidentia rerum publicarum planius videre, & per ea difficiliora quadam Historicorum locumelius intelligere, & quandoque de Historicorum veritate etiam in rebus cognitis necessariis judicare possitis, &c.

Insuper, etiamsi ab Idololatriâ abhorret animus, tamen quo vobis contemptus sit magis Gentium recordia, duo accipietis superstitionis ludibria, Idola duo; unum Egyptiorum vetus, alterum Hesternum Indorum Occidentalium, &c. His perlectis, post accuratam orationem per Vicecancellarium habitam, in qua honoratiss. nostri Cancellarii munificentiam prædicabat, rogante Vicecancellario Senatorum nostrorum suffragiis, decernuntur a literæ gratulatoriæ ad Cancellarium mittendæ, quarum initium sic se habet. Reverendissime Cancellarie, vocitemus te licet Academia Patrem, Ductorem Angelum, Archangelum, ecquid nimis! Agnoscimus te amplissimam divina munificentie cisternam, &c.

Cæterum de his hæcenus. Nequid autem ad complendam temporum eorum felicitatem nobis deesset, hoc anno Regis à sanctimoniâ perinde ac eruditione in omne ævum deprædicandi conspectu, imo etiam consuetudine usi sumus. Quamvis enim doctrinâ, absit verbo invidia, Patrem, prudentiâ vero & Imperii amplitudine omnes Anglicanae Gentis Reges antecesserit, in summo tamen rerum fastigio colloctus, Musarum inopum commercium aspernatus non est, immo amicitiam, quam in Principes ac subditos intercedere negant Philosophi, cum erudito quovis coluit arctissimam; cujus ad Academiam nostram adventus, una cum apparatu Togatorum literario, rebusque aliis eodem spectantibus, proximo in loco referendus occurrit.

Hujus anni æstatem calamitosam reddidit lues truculenta, in variis Regni locis, ac Londini potissimum, grassata; quapropter Togatorum juxta & Civium, maxime vero Serenissimi Caroli & Comitatus augusti saluti prospiciens, Comititia b prorogavit Senatus Academicus; intermisso eadem de causâ Conventu judiciali quem Assizas nuncupamus. Exclusâ propterea Magistratuum nostrorum (post gratiam divinam pientissimi Regis conservatricem) curâ & industriâ Peste, Carolo Wedstochiâ cum Regina & Famulatu aulico adventanti obviam, xxix. Augusti, processere Vicecancellarius ac reliqui Reipublicæ togatæ Primores. Effedum ingressi sunt Cancellarius Academicus (is huc vicesimo quinto dicti Mensis pervenerat) summus Angliæ Thesaurarius, Londinensis, Wintoniensis, Nordwicensis, ac Oxoniensis Episcopi; Equis vero infidebant Doctores ac Magistri, necnon Bedelli superiores, qui prælatis Baculis primos eorum ordines ducebant. Hi autem secus fontem, quem vocamus, Aristotelicum progressi aliquandiu subsistere, Hospitesque illustres expectabant; atque post paulo adfuere Rex & Regina, Carolus Princeps, Elector Palatinus, fraterq; ejus Rupertus, uno omnes Effedo vecti; quo viso, Curru suo egressi statim sunt Optimates quos dixi ac Præfules, ex Equis quoq; descendebant Doctores ac Magistri, propiusq; ad Effedum augustum acceden-

tibus omnibus ac genua submittentibus, Orationem facundam habuit Vicecancellarius, quasi hõræ quadrante finitam. Posthæc Bedellorum Baculos Regi; prout fieri antiquitus consuevit, offerebat Cancellarius; redditosque Bedellis de novo in manus tradidit; procedentibus autem, & ad Urbem pene pertingentibus occurrebant Prætor ac Aldermanni, cum potioris notæ Civibus quibusdam, Equis pariter investis; quorum de numero Recordator Carolus oratione aliquandiu detinuit; atque Regi traditum deinceps est potestatis urbanæ Gestamen. His ita peractis Oxoniam deducuntur Hospites illustrissimi, præcedentibus Oppidanis, & ad Sodalitii Johannis Portam gradum sistentibus, ibi enim Regem salutavit Magister Thomas Atkinson, Sociorum alter; Orationem obiens brevem quidem sed elegantissimam, utpote ipsius Caroli suffragio comprobata, & apud Cancellarium haud modice postmodo laudatam. Hinc per vicos Borea-portensem & Piscarium perrexit Comitatus augustus, quamvis autem Plateæ latera infinita Civium juxta & Togatorum Habitu scholastico indutorum, multitudine exundarent, nemo tamen, solito Carolus plausu excepit, aut vivat Rex comprecatus est; an ex lætitiâ ingenti obmutescentibus omnibus, vel, quod verisimilius, silentio modestiam & obsequium testantibus, dicat alius quispiam: Adis vero Christi Portam ingressum Oratione, quam plerique omnes approbarunt, detinuit Strobus, publicus Academiæ Orator, his Carolus verbis compellare exorsus: Maximorum optime, & optimorum maxime Rex, somnium Musarum Lingua in me unum confluerent, &c. Regem postmodo splendidissimis Chirothecis, Reginam Bibliis Anglicanis pulcherrimis, Principem denique Electorem Politia Hookeri Ecclesiasticâ, fratremque Rupertum Commentariis Casarianis, Anglice redditis, & eruditissimi Viri D. Clementis Edmonds, Equitis atriati, annotationibus dilucidatis, donavit Academia. Reginam deinceps ad Coenacula sua comitatus est Carolus, atque ipsum inde, illustremque Procerum cohortem, ad Ecclesiam Cathedralē confestim deduxere Adis prædictæ Decanus & Canonici. Postquam vero precibus privatis seorsim aliquantisper, ad Portam Ecclesiæ australem, vacarat Rex, Doctorem Morris, Canonicorum alterum perorantem attendebat, & non nisi collaudatum dimisit. In chorum postea se contulit Carolus, Sacrisque solenniter peractis, ad Decani Aedes sibi in Coenacula assignatas perrexit, ubi Calicem cum nummis quibusdam aureis à Prætoris & concivibus accepit.

Finitâ eadem nocte coenâ, Comædiæ Anglicanæ, quam in Aula suæ Refectorio agebant Adis Christi & aliorum Collegiorum Alumni, interfuere Hospites augusti. Illam Strobus, quem sæpe diximus, Orator publicus contexuit, & Passiones pacatæ, seu Insula fluctuans in fixam conversa, nomen fecit; verum ob argumentum serium nimis ac tetricum Ausiis æque displicuit ac stoicæ quadam prælectiones, tametsi eandem tum Actorum industria, tum amplissima Tabulati scenici structura (siquidem à supremâ Refectorii parte ad focum pene pertingebat) sub hæc primitus usurpari cœpta, plurimum commendaret.

Die proximo, qui Martis erat, Concionem coram Rege ad Aedem Christi habuit Magister Browne, Procurator senior, sumpto in Thesin Capitis Divi Luca decimi noni versu tricesimo octavo, ubi hæc occurrunt, Beatus Rex qui venit in nomine Domini, pax in calis & Gloria in excelsis. Collaudato viri ingenio, ad Divam Mariam (in Ecclesiæ enim Adyto

seu Cancelli, consilia huc usque agitabant Academici, Domo Convocationis hodiernâ nondum absolutâ) circa horam nonam, præsentibus Bedellis deducti sunt Princeps uterque, Cancellarius Academicus, & Optimates haud pauci, quibus subsellia prodignitate cujusque capeissentibus, coacti Senatus rationem de more protulit Vicecancellarius, quem Oratione contractiori excepit Cancellarius, in hæc illam verba auspiciatus: *Florentes Academici, & hoc tempore florentissimi, quibus Caroli Regis, &c. quâ finitâ concisè peroravit Vicecancellarius, atque Gratu dein Magistrali donantur Principes (quos præsentavit D. Nathaniel Brent, Eques auratus) Proceribus, quotquot aderant, eodem postmodo ornari haudquaquam recusantibus.*

Dimissa per Cancellarium Convocatione, ad Ædem Christi remeârunt omnes, mandata Regia excepturi (dicendum vero obiter Collegia quædam pulchriora primo mane perlustrasse Principes, & annuente Rege Carolo in Album Johannense relatos fuisse) Rex autem, supellestilis literariæ desiderio adductus, una cum illustrissimo comitatu (nisi quod Cœnaculis sese contineret Regina) Bibliothecam Bodleianam invisit, quem à primo statim ingressu salutavit Gulielmus Herbert, & Collegio Exoniensi, Comititis Pembrockiensis ac Domini Camerarii filius Secundus, Orationem obiens cui ejusmodi erat Exordium: *Augustissime Princeps, patriarcho infantissimam linguam primas quasque voces sacras facere, &c.* Posthæc, latus Biblophylacii novissime constructum, Librosq; à munificentissimo Cancellario donatos, lustravit Carolus, atque discessurus jam erat cum nuntiatum est Reginam adesse, cujus proinde Esledum conscendit, unaque ad Collegium Divi Johannis vectus Ædificiis Cancellarii sumptibus nuper erectis oculos pascebat. Hinc ad Sodalitii Bibliothecam Hospites Augustos deduxit Archipræsul, Gradus vero conscendentium animos oblectabat Musicus concentus, rei præsentis omnino accommodatus. Bibliothecam veterem ingressos Oratione breviori detinuit Sociorum alter, inde vero ad novam illam, à Laudo nuper extructam, perrexere, splendido epularum apparatu eosdem expectante: Mensæ enim alteri, in transversum ad partem borealem positæ, discumbentibus Rege & Regina cum Principe Electore, alteram, secundum Ædificii longitudinem protensam & eidem propemodum æqualem, sortiti sunt Rupertus ac Proceres, cum Heroinis bene multis, genere pariter ac formâ prælucentibus. Porro inferioris notæ Aulici ac Generosi in variis passim Collegii Cameris quam lautissime sunt habiti, quibus utiq; Mensæ haud pauciores quam tredecim dapibus instruebantur; deniq; adeo omnia ex voto cessere, ut lætitiâ super eâ re suam his verbis aprofiteretur Cancellarius: *suo quaque ordine (Deo gratias) disposita sic erant, ut nemo Porta sit egressus cui non abunde fuerit satisfactum: quæ quidem felicitas spem omnem superavit.*

Cum pransi hunc in modum essent, Regem ac Reginam, atque Optimates omnes, in conclavia seorsim varia deduxit Archipræsul, ubi horam integram otio & colloquiis impendebant; ipse vero claudendas interea Refectorii fenestras, accensisque lucernis quæ ad operas theatrales pertinerent paranda curavit, ad Comœdiam utique animo intentus, à Magistro Georgio Wild, Collegii Socio, maximam, ut perhibent, partem conscriptam, & Hospitum Amatorum nuncupatam. Cum omnia essent in promptu

Regem ac Reginam, una cum Proceribus & Heroinis, viâ novâ, privatâ plane nullique molestiæ obnoxia (siquidem à Regiâ, uti nos loquimur, Præsentia Camera ad Refectorium patebat) incedentes comitatus est Cancellarius, exclusis, donec Ædes ipsi spectaculis destinatas intrarent, aliis quibuscunq; ne scilicet adaucto ex confluentium multitudine fervore æstivo tantis Hospitibus injuriæ quicquam fieret. Recluso deinceps Ostio inferiori, atque intronissis potioris notæ Spectatoribus, prodibant in scenam Actores, ex unico illo Sodalitio desumpti, qui cum ad Argumentum festivum & jucundum, neque tamen spurcum aut inverecundum (de profano nihil dicam, ante annos enim paucissimos inauditum erat Deum ac Religionem Ludos fieri) fabulam edendi peritiam adferrent, magnâ omnes voluptate perfuderunt. Mediis quasi spectaculis Regi ac Reginæ, necnon Dynastis omnibus, dapies conquistissimas apponendas curavit Archipræsul; peractâ vero Comœdiâ illâ, ad Ædem Christi redibant Hospites angusti, & absolutâ privatim cœnâ, circa horam octavam ad Sodalitii ejus Refectorium perrexere, à Ludo altero (Hunc Magister Gul. Cartwright conscripserat, & Captivum Regalem appellarat) oblectationem longe uberiores percipituri, quod prædictum & argumento, & ingenio, & theatro præsertim apparatu superaret. Ponæ valvas, interius & à tergo Proscenii collocatas (quas quidem tum primitus fuisse usurpatis adnotandum) repagulis autem tam affabre commissas, ut diduci quam citissime possent, latissimus juxta & amœnus admodum patebat despectus: silvæ enim virentes, Templumque speciosum, radiis solaribus desuper collustratum, spectantium oculos pascebat; quibus & Oppidula quædam sese ingerebant, hominibus quibuldâ ultro citroque commear, rerumque suarum satagere visis. Denique quamlibet Ludi partem vividis locorum & personatum Imaginibus, reliquoque apparatu adornandum curarat Ignatius, Jones, qui quidem spectacula omnigena, maxime vero larvata illa quæ cum choreis celebrantur, Aulicorum ingenio quam optime accommodabat. Pares etiam debebantur gratiæ M^{ro} Busbeio, cui Roscium palmam in scenâ concederet: vero tantam tum inde, tum ab Actoribus exercitissimis, & vestitu Persico novitatis pleno, voluptatem percipiebant quotquot ibi aderant, ut pulchrius nil quicquam aut ingeniosius oculis auribusve hausisse testarentur. Atque hic ejus diei exitus erat, quem S. Felici dicatum fuisse, & quo prospere omnia successisse advertit Cancellarius.

Die proximo, (is mercurii erat & Augusti tricesimus primus) horâ quasi nonâ matutinâ convenere cum Doctoribus Cancellarius & Vicecancellarius, & Cœnacula adeuntes angusta Regem ac Reginam præstolabatur, quibus gratias deinceps ob sudorem impensasque Academicas agebat Rex Carolus, cui nominis rogati vice respondit Cancellarius, officia Academica abunde pensata, immo novo Academiam debito obrui, quod ipse & Regina tam levia observantiæ specimina æqui boni facere dignarentur.

Post meridiem, frequens habetur Academicorum Senatus, in quo (id à Carolo contendente principe Electore, eoq; postmodo jubente) Doctores in Theologiâ XXI. in Medicinâ tres, ac totidem in Jure Civili, Theologiæ vero Baccalarei decem, Magistri in Artibus complures, ejusdem denique & Facultatis Jurisprudentiæ Baccalarei aliquot creantur. Eadem nocte Collegiorum & Aularum Præfectos, Doctores

^a In Gestis Cancellariatus sui p. 124. ^b In Diario suo. ^c Reg. R. 135. b.

porro omnes, utrumque Procuratorem, & amicos quosdam suos, quorum utique opera in dierum præfatarum celebritate usus fuerat, apud Sodalitium *San-Johannense*, ad Mensam utique Proceribus pridie epulis instructam, Convivio excepit Archiepiscopus; quem una secum discumbentem, sibi & Academicæ gratulantem, quod omnia observantia togatæ momenta quam optime vertissent, tacitis animorum præconiis celebrabant Convivæ; nec immerito quidem, cum id nullo Antecessorum suorum exemplo præstiterit.

Die Jovis à prandio *Cadesdonam* prope *Oxon.* concessit Cancellarius, atque eodem tempore *Advenas* omnes & Academicorum honoratiorem quemque Comcediā suā excepissent *Johannenses*, nisi turbulenta Tyronum caterva, nec metu pœnarum nec precibus flectenda, subsellia peregrinis præcipuissent, omnemque Spectaculorum apparatus miris modis inturbassent.

Die veneris post meridiem, in *Ædis Christi* Refectorio coram Togatis, prout mandaverat Cancellarius, agebatur *Captivus Regalis*, dieque proximo exhibitæ sunt *Passiones pacatæ*, &c. sedulo caventibus Magistratibus Academicis ne honoratissimi Cœtus voluptatem seditiosorum conatus interpellarent. Sequentē *Novembri* instante Reginā (quam utique incessit cupido an Histriones sui peritiam togatam assequi possent experiendi) vestitum *Perficum* scenicæque prospectus apparatum ad Palatium *Hamptonense* amandandum curavit Cancellarius; verum Spectatorum omnium sententiā operarum theatralium Professoribus palmam præripere Academici, tametsi *Fabulæ* Author eisdem quoque monitis & consilio adjuvabat. Deinceps autem à Rege & Reginā impetravit Cancellarius, ut neque Ludus ipse, neque Vestitus, neque reliquis Spectaculorum ornatus Histrionibus traderetur; usu nimirum publico temerandos quodammodo iri arbitratus. Eodem quasi tempore ad Palatium antedictum cum *Fabulā* suā (quam quidem, *Connubium Urbanum* inscriptam, dum *Oxonia* agerent Hospites augusti edendam cogitabant Togati) accitus est Magister *Gasparus Mayne*, *Ædis Christi* Alumnus, qui sub natalem *Christi* eodem perrexit, Ludique celebrationem adornavit, tantam vero inde jucunditatem hauserunt Spectatores, ut sæpius postmodo coram Rege & Reginā ad Palatium *Album*, necnon ab Histrionibus regiis ad veterem *Fratrū Nigrorum* in Urbe *Londinensi* sedem, exhibitus fuerit; annoque tandem Dom. CIODCXXXIX. typis mandaretur.

CIODCXXXVII.

Recrudescente denuo in variis Regni partibus pestilentia, Senatus Academici, ineunte quasi *Julio* habito, a edicto, Comitia in nonum proximi *Octobris*, eorum autem Vesperia in septimum mensis ejus diem, prorogantur. At vero cum Pestis majorem quotidie in modum *Londini* grassaretur, Convocatio altera nono *Septembri* habetur, celebrataque retro dicta intermittenda omnino b decernitur; atque eodem quasi tempore sancitum est, ut hujus anni Inceptores ad Facultatis suæ professionem admissi (admissi autem sunt Mense *Octobri*, quem ante attigimus) præter impensas consolatas, quas Feudorum nomine denotamus, certam pecuniæ summam fisco Aca-

demico persolverent; decem solidis Magistrorum præsentium, viginti vero absentium cuique imperatis, Doctoribus autem *Oxonia* tunc temporis comparentibus libris decem, atque peregre agentibus libris xx. irrogatis, quod proinde ordinatum, quoniam nisi omissa fuissent Comitia, eorum singulis sumptus porro in Epulis facere incubuisset. Caterum Constitutioni illi reclamabant Magistri nonnulli eo nomine de Gradu a turbati, quales erant.

Eusebius Dormer, ex *Adā Magdalensensi*.

Gul. Goulston }
Gul. Adams } à Collegio *Lincolniensi*.

Olivarus Wallop, à Coll. *Pembrochiensi*.

Gulielmus Holt, à Coll. *Magdalensensi*.

Horum de numero *Wallopi* errorem dein falsus pecuniæque (cujus solutionem reliqui omnes detrectare obstinuerunt) deponens, in pristinum locum restitutus est.

Tricesimo *Januarii* (dies ille martis erat) concionandi vice ad *Beatæ Virginis*ungebatur Magister *Richardus Kilbye*, S. Theol. Baccalureus, à Collegio *Lincolniensi*; in Quæstiones autem *Arminianismum* tangentes temere prolapsus, edictum illud regium jam sæpe memoratum aperte violavit. Quapropter ad Vicecancellarium citatus Concionis quidem exemplar jussus tradidit, delictum vero agnoscere, & quæ inconsiderate effuderat revocare prorsus recusavit; at vero accersitus denuo, & à Doctoribus quibusdam cum Vicecancellario præsentibus errorem suum edoctus, ad bonam sese frugem recepit, & decimo tertio quasi *Martii* Palinodiam a cecinit.

Hoc insuper anno referendæ veniunt lites Togatorum acerrimæ, secundā *Quadragesimæ* hebdomadæ, circa xx. nempe *Februarii* diem, inter *Exonienses* atque *Ædis Christi* Alumnos coortæ; qui sane eo tandem dementia prorupere, ut rixantibus in Scholis utriusque Sodalitii Magistris, in Scholarum *Arē* confertis manibus dimicarent Tyrones; usque dum interveniente Vicecancellarii autoritate, quo minus Commissionibus philosophicis (unde nimirum graviores illæ suboriri solent) decertarent, Collegio utrique prohibitum esset.

CIODCXXXVIII.

Sexto *Aprilis* hujus anni coram Vicecancellario, Doctore *Prideaux*, Doctore *Thom. Hes*, & Doctore *Francisco Mansell*, in Turri Scholari coeuntibus, præsentem se sistebat Magister *Gasparus Mayne*, ex *Æde Christi*; de Controversiis nempe creberrime dictis palam in Concione, ad Sodalitii sui Ecclesiam *Passionis dominicæ* die habitæ, tractatis e postulandus. Is objecta diluere haudquaquam enixus, nil aliud culpæ obrendebat quam Edictum illud Regium (in quod utique peccasse argueretur) ignorasse penitus, neque *Oxonia* egisse cum per Præcones divulgaretur; operam vero deinceps daturum ne consimili unquam errore laberetur: quæ quidem responsione acquiescendum arbitrati Doctores hominem dimiserunt.

Sub id autem non defuit insolentia togatæ (ex quâ plebis *Anglicana* ingenia ad seditionem spectantia dignosci, velut retro in hoc opere dictum, haud

^a Ib. in R. 147. a. ^b Ib. 150. b. ^c Ib. in R. 151. a. & in *Canc. Gest. Laud.* p. 151. ^d Ib. in R. 152. b. ^e Ib. fol. 152. b.

raro solent) specimen egregium, siquidem Procuratorum seniores, manus sibi in Ecclesiâ Divæ Mariæ abrogantem, & Orationem de more habentem, sibilis strepituque incondito interpellârunt malemeriti haud pauci, ab eodem utique ob delicta asperius pridem tractati, quorum porro audacia eo demum processit, ut eundem ad Collegium inde suum revertentem lapidibus & convitiis infestarentur. His Cancellario nuntiatis, Vicecancellarium ille & Sodalitiorum Præfectos acerbe * corripuit, ad quos nempe spectârat tumultus ejus antesignanos confestim explorare, exilioque æterno mulctare, quod tamen factu erat difficillimum, defendente maleficos numero, & seditionis propterea præfultoribus ægre admodum comprehendendis, neque enim plures quam duo aut tres, iique plane Tyrunculi, habito demum examine innotuere; qui supplicio etiam leviori, corporali scilicet, uti loquantur Statuta, tam grave facinus luebant.

Sed hæc prætervecti, quæ huic insuper anno adscribenda sunt, persequamur.

I. Primo autem notandum quod, propter Pestem in variis passim Regni locis, maxime vero Cantabrigiæ, Readingi, Gloucestræ, Northamptoniæ, &c. denuo ingravescentem, decernere visum est, ut Comititia Academica penitus b intermitterentur, pecuniâ porro, velut in anno prægresso dictum, Inceptoribus imperatâ; Rebus autem novis studentes quidam apud nos factiosi homines, id obtinuerunt, ut si Comititia forte hoc anno habita fuissent, Quæstiones permiscendis rebus nostris quam optime interservientes habuissimus disceptandas, ex Domus enim congregationis, non satis providæ; decreto, convenerat ut quæstio hæc. *An addita & alterata in Liturgiâ Scotticâ justum præbeant scandali materiam?* esset discutienda. Revera (quod par erat) Magistri regentes negativas partes tuendas decrevere, Vicecancellario quamvis reclamante.

Cancellarius autem, re per literas cognitâ, & Vicecancellarium verbis castigavit, & Inceptoribus Propositione illâ interdixit, qui ejusdem præterea aucthores Juvenes audacissimos, immo stolidissimos Ardeliones c appellavit, quasi vero nihil in Republicâ transigi posset, quod in Comititiis eorum Scholasticis eventilandum protenus non esset.

II. Regem Wodstochiæ, mense Augusto, habentem salutarunt Vicecancellarius ac Procuratores, una cum splendido Doctorum Comitatu eodem profecti; ex more autem peroravit primitus Strodus publica illa Togatorum vox (Orationis ejusmodi erat initium; *Divinissime Regum; quanquam Radiationis vestra, &c.*) & Concionem postea, quod etiam fieri antiquitus consuevit, obivit Doctorum aliquis, quâ finitâ pristina Benevolentia vere Regiæ promissa repetebat Rex Carolus, & Academicos splendide admodum tractari jussit. Cæterum dimissis iisdem, Cancellario significavit Rex, non adeo sibi placere ingentem illam Doctorum Catervam, quod salutantum utique multitudo plus sibi negotii faceretur, & molesta quodammodo esset: quare statuit secum in animo Archipræsul, Doctores tantum quindecim cum Procuratoribus in posterum transmittendos jubere, qui togas porro purpureas laxius manicatas induti, reliquorum Academicorum vice Regem, siquando in vicinâ ageret, compellarent, Cultuq; debito & observantiâ venerarentur.

III. Hoc etiam anno, die nimirum Octobris decimo, executioni d mandatum est Statutum illud de examinandis Graduum Candidatis priusquam ad eosdem admittantur, quo sane utilius nullum aut rei literariæ salutaris in toto Legum nostrarum Codice deprehenditur; ac proinde pretium operæ facturum videor si summariam quandam ejus notitiam Lectori exhibuero.

Examinatores numero tres, necessariò vel ad placitum Regentes, esse oportet; quorum singulis incumbit Candidatorum duorum, aut in Artibus Baccalaureorum, aut nondum (uti nos loquimur) Graduatorum, (ad Gradum enim alterutrum aspirantes ejusmodi sese examini subjiciunt) eruditionem explorare.

Hiscæ Examinationibus (Statuti ipsius verba legis) *quemcumque diem (modo ne festum) in Terminis sive extra Terminum (si numerus Candidatorum hoc ipsum efflagitet) assignare fas esto Procuratori. Locus examinandi designatus esto Schola Naturalis Philosophiæ, Hora vero nona matutina, à qua usque ad undecimam in illo ipso loco perdurabunt: atque iterum ab hora primâ pomeridianâ, si Examinatoribus ita visum fuerit, quousque illis placuerit.*

Convenere primitus Academici non aliter admoniti quam ex affixis publice Programmatibus quæ Magistrorû & Cándidatorum nomina, necnon futuri Examinis diem ac horam, referebant, cæterum Vicecancellarius cum esset Doctor Greenwood in usum, usque hodie obtinentem, abire occœpit, ut Campanæ Beatæ Virginis minores binæ paulo ante horam nonam pulsarentur.

Qui Baccalaureatum ambiunt, in Grammaticâ, Rhetoricâ, Logicâ, morali Philosophiâ, & Geometriâ, gradus vero Magistralis candidati in Philosophiâ Naturali, Metaphysicâ, Astronomiâ, Opticâ, Historiâ denique & ejus pedissequâ Geographiâ, examinandi sunt; de utrisque autem explorandum quales in Geometriâ, & Linguâ Græcâ progressus fecerint, maxime vero quâ quisque polleat facultate (ex ipso loquor Statuto) *animi sui sensa Linguâ Latinâ explicandi. Neque enim ad Artium Baccalaureatum nisi qui congrue & prompte, nedum ad Magistrale Gradum (sive supparem) nisi qui commode & apte, in rebus quotidiani usus, animi sui sensa linguâ latinâ explicare valeat, admitti quenquam volumus.*

Quo Quæstiones autem & Responsa percipi utrinque melius possent, Magistris & Candidatis anno proximo eriguntur suggesta, Vicecancellario quoque (qui quidem cum Doctoribus quibusdam frequentius ea tempestate adfuit, tanti disquisitiones illæ momenti habebantur) & Procuratoribus subsellia extruuntur, postquam vero hæc eruditionis examina percubere, dici non potest quam immensam Disciplinæ Academicæ existimationem pepereunt; adeo junioribus malè feriatas formidanda, ut quidam discrimen illud morte antevertere non dubitaverit, qui pridie ejus diei quo examen erat subeundum præcipitem sese in flumen dedit.

IV. Academiâ propediem facessere, curamque animarum in propriis ubique Parochiis agere, Non-

* Gest. Canc. Laud. p. 156. 157. 158.

b In R. ut supra 155. a. c Gest. Canc. Laud. p. 172.

d Ib. in R. 157. a.

e In lib. Statut. Tit. 9. sect. 2. parag. 1.

residentes,

residentes, quos vocamus, iussit. Cancellarius, Concionibus nimirum mordacibus ad Beatæ Virginis creberrime habitis, prædictosque censurâ gravissimâ notantibus, permotus.

CICDCXXXIX

Munificentia prorsus immensæ finem haudum posuerat Archipræful, quin hoc etiam anno Volumina quædam manuscripta nobis b transmissit, in novo illo Bibliothecæ latere adservanda; viz. sexdecim *Hebraica & Syriaca*, *Arabica* quinquaginta quinque, *Persica* quindecim, *Græca* viginti sex, *Latina* quadringenta triginta novem, *Gallica* tria cum tribus *Italicis*, *Anglicana & Anglo-Saxonica* duodecim, *Germanica* tria cum uno *Chinensi & Armenico* uno. His acceptis gratias, ut par erat, colendissimo Patrono per a literas iv. Julii datas egit Universitas. Aliquanto post, Magistros admonuit Cancellarius ne (quod nihil sub hæc solennius) huc illuc in Convocatione discurrerent dum literas palam recitaret Procurator, aut Orationes à quopiam haberentur; edicto præterea ut incarceratione plecteretur quisquis jure suffragii neutiquam donatus Senatum Academicum intraret.

Ad hæc, in prohibendis Togatorum perpotationibus, lusibusque illicitis, ubi de pecuniâ certaretur, seridè defudatum est; siquidem quotidianâ Vicecancellarii & Procuratorum, popinas & Oenopolia lustrantium, industriâ in Sodalitia sua compulsi juniores, de moribus tamen pristinis nil quicquam remissere, adeo ut novis quibusdam artibus coercendi essent, ac intra temperantiæ aliarumque virtutum limites continendi, quâ tamen ex parte parum admodum proficere Magistratum nostrorum vigilantia & sollicitudo, intervenientibus post paulo intestinis Regni tumultibus, vitiisque omnimodis frenos laxantibus.

CICDCXL

Hoc anno indicibus frequentibus, intra angustos quoque Provinciæ togatæ fines editis, constare cœpit, maturefcere jam nequissima rebellium consilia, plebisque *Anglicanæ*, seu potius *Calvinianæ*, ingenia ad seditionem satis esse informata. Cancellarii enim auctoritatem decrescere festinanter advertentes Togatos injuriis quotidianis laceflunt Oppidani, posthabitaq; Magistratum Academicorum potestate jura nostra & Privilegia omnigena evertere satagunt; siquidem & Mercatus Clericum suorum de numero instituunt, & in Curiis suis, quas *Letæ* nuncupant Legulei, de Platearum purgatione & straturâ cognoscunt, neque Candelis pro arbitrio Vicecancellarii (quod fieri antiquitus consueverat) pretium statuentes, neque viris Privilegiatis comprehendendis & pro Tribunali urbano sistendis abstinentes. In Felonum insuper (sic fures & latrones appellamus) bona involabant, & Procuratores Vigiliis nocturnas obeuntes Urbemque lustrantes inturbabant; porro, haud modice passim excreverat Casularum & Inquilinorum stipem emendicantium (*Inmates* vocant Leges) numerus, sanctionis Concilii iussis, & Academicorum (Cives enim in Conventibus ju-

dicialibus quos *Sessiones trimestres* nuncupant, atque alibi sæpius, ut officii hac ex parte sui memores essent, amice sumus adhortati) monitis despicatui prorsus habitis. Ad hæc, animis mirum in modum aucti *Catbari* Coetus illicitos inire, immo Concionibus ad seditionem commovendam accommodatis classicum canere, plebemque rebus novis studentem, & Magistratum, maxime vero Togatorum, mandata proterentem, ad bellum & cædes accendere non sunt veriti; Academicorum quoque tyronum aliquorum, in partes aperte nimis declinantium, subsidio freti, pessimeque adversus rem pacemque publicam animati, quæ omnia paucis hisce exemplis abunde constabunt.

Floralia celebrantes Incolæ vici *Dalywell* in Suburbis borealibus Arborea, quas vocant, *Maiales* binas erigebant, alteriusque in fastigio dolium collocabant, quod *Edoardi* cujusdam *Golledge*, Artem musicam exercentis (cujus utique in *Edibus* Conventicula creberrime agitabant *Catbari*) effigies occupavit, cremiorum insuper fasciculum tergo habens alligatum, quod is nempe suffurati olim ligni infamiâ laboraret. Exacerbatis hoc spectaculo Togatorum quoque *Catbarorum*, animis, advolarunt post paulo è *Novo* Hospitio & Aulâ *Magdalenensi* Academici bene multi, armisque instructi Arborem in suorum ludibrium erectam deturbaverunt, cujus Authoribus iram inde haud mediocrem colligentibus, tumultus confestim non modicus, nec sine plurimorum fortean cæde reprimendus exarsisset, nisi opportuno Magistratum aliquorum interventu absteriti utrinque recessissent. Cæterum brevi post tempore, obortæ sunt gravissimæ Procuratores inter & Vigiles Oppidanos, nullo pridem jure à Civibus constitutos, alterationes; deinde autem Parochiæ Divi *Thomæ* Constabularium, ob excubias quas dixi xxiii. Junii institutas, Carceri* mancipavit *Allibonius*, Procuratorum Academicorum alter, cui cum *Johanne Nixon*, Aldermanno, acriores adhuc lites intercessere, de Viris quibusdam in Custodiam à *Nixono* traditis, ab altero vero liberatis motæ, maxime autem de Curfore quodam armillato *Hibernico*, quem scilicet in Carcerem; ab Aldermanno, adversus Jura *Anglicana* (quippe nullâ syngraphâ, crimen designante, in scriptis traditâ) in vincula detrusum exemerat Procurator: eò vero res demum pervenit, ut à Delegatis Parliamentariis *Westmonasterium* citatus Procurator gestorum rationem reddere juberetur, quod tamen morte præventus haudquaquam præstitit.

Die *Septembris* sexto, qui dominicus erat, matutinam concionandi vicem ad Beatæ Virginis obiens *Johannes Johnson*, S. Theol. Baccalaureus, è Collegio *Magdalenensi*, Dogmata quædam diffudit distrahendis in partes Academicis accommodata; quam ob rem decimo quarto dicti Mensis coram Vicecancellario, utroque Procuratore, pluribusque *Ædium* Præfectis, conventus, Edictum Regium violasse deprehenditur, & Palinodiâ his f verbis conceptâ damnatur:

Cum ego *Johannes Johnson*, Collegii *Magdalenensis* Socius, Concionem ad Divæ Mariæ, die dominico qui in sextum *Septembris*, novissime elapsi, incidit tempore matutino habens, sermonem omnem Universali Redemptioni & Universalis gratiæ propugnandis insumpserim, contra sentientibus non sine acerbitate aliquâ imperitis, quo, turbatâ tum Ecclesiæ tum Universitatis pace, in religiosissimi ac supremi Domini Regis Edictum ac mandatum peccavi: Inpræsentiarum ergo deli-

* *Ib. in Gest. Cant. Land. p. 168. 169. 158.* * *In R. m. sup. 165. b.* * *Ibid. 166. b.* * *Ibid. 167. a.* * *Gest. Cant. Laud. p. 225. 230.* * *Reg. R. 180. b.*

33. Etum meum agnosco, animoque ob idem angi pro-
33. fireor, ut hæc mea admittatur recognitio humili-
33. me obsecrans. Spondeo autem Regio me in poste-
33. rum Edicto demisse penitus obtemperaturum, ac
33. dubiam quamcunque meam & controversiæ obno-
33. xiam opinionem bono publico, Pacique Ecclesiasti-
33. cæ, posthabiturum.

At vero, eodem quo *Johnson* die Concionem, tempore pomeridiano, ^a habuit diversarum plane partium Sæctator *Henricus Wilkinson*, senior S. Theol. Baccalaureus, ex Aulâ *Magdalenensi* (illum *Ædis* postmodò *Christi* canonicatu ob operam sibi strenue navatam donarunt Visitatores Parlamentarii) qui sumto in textum capitis *Apocalypses* tertii versu decimo sexto (ibi vero hæc legis, *Itaque quoniam tepidus es, nec frigidus nec fervidus, futurum est ut te evomam ex ore meo*) in cultus Divini Ceremonias nonnullas acerrime invehit, immo virus *Calvinianum* copiose adeo evomit, ut plane constaret Buccinatoris ejus ope milites sibi *Scoti*que consceleratis comparandos existimasse qui Rebellionem cogitarent, quod ipsum vero attinet una cum *Johnson* ad Vicecancellarium citatus, errorem fateri, atque eundem sub ejusmodi ^b formulâ revocate jussus est:

" Cum ego *Henricus Wilkinson*, ex Aulâ *Magdalenensi*, Concionem ad Beatæ Mariæ, die dominico, qui in sextum *Septembris* novissime elapsus incidit, tempore pomeridiano obiens, temere & contra charitatem christianam Superiores passim, aliosque Ecclesiæ *Anglicanæ* conformes, tanquam præteperentes, zeloque vacuos, ac Superstitionibus Pontificiis & priscorum seculorum hæresibus faventes, perstrinxerim; cumque hodiernum Ecclesiæ hujus statum obiret sim criminatus, quasi tempestate magis adversâ usi nunquam fuerint Viri boni, & quasi Patronum nullibi reperiat, verum animo fracta spem omnes abjiciat, immo male porro mulctetur probitas, &c. Publica hac palinodiâ errorem ex animo agnosco, & ob eundem dolere me testificor; pollicitus insuper me publice juxta & privatim, tam in Concionibus quam Colloquiis quotidianis, Magistratibus deinceps morem gesturum, omnique studio operam daturum ne aut offensionis legitimæ, aut Scandali, anfam Ecclesiæ aut Superioribus præbeam.

Cæterum oblatam delicti recognitionem detrectare perstitit *Wilkinson*, eamque ob rem Munere sacerdotali infra limites Academicos interdicitur, eodem, usque dum Palinodiam prædictam caneret, ex Statutis prohibendus. Is vero querelas eâ de re apud Parlamentum illud *Diuturnum*, exeunte quasi *Novembri*, deposuit, Vicecancellarii inclementiam vel etiam injustitiam criminatus; Ordinum autem Delegati, negotiis Religionem tangentibus expediendis nominati, ^c literas ad Doctorem *Baylie*, Vicecancellarium, transmissere, ut Concionis sibi Exemplar transmitteret mandantes, quod cum ab ipso asportatum nonoquo *Decembris* traditum evolysissent, nihil supplicio aliquo dignum continere pronuntiantes, & *Wilkinson* censurâ Academicâ relaxarunt, & Concionem typis mandandum censuerunt, quod anno *CIODCXLI Londini* præstitum. Hinc animis in spem immensam erecti *Cathari*, seditionem apertius moliri, ac nil quicquam omittere coeperunt quod ad humana divinaque omnia confundenda pertineret; sanis tamen, Regique & Ecclesiæ fidelibus hand ita perterritis, quin sedulo obniterentur, & in præfocandis primis quibusque tumultuum spiritibus labo-

rarent: siquidem post paulo à Gradu Magistrorum Regentium suffragiis repellitur Magister *Franciscus Cheynell* è Collegio *Merton*, quod Concionem latinam pro Theologiæ Baccalaureatu obiens, ea propalârat quæ offensionis plurimum haberent.

Decimo septimo *Octobris* coacto frequenti Togatorum Senatu Delegati Academici, in Parlamento illo *diutino* consessuri, nominantur, D. *Thomas Roe*, & D. *Johan. Selden* non sine luctâ quadam in collegam ejus renunciatus; quibusdam cum Doctore *Prideaux* è Coll. *Exoniensi* ac Doctore *Hood* è Coll. *Lincolniensi* adversarum partium Patronis sententibus, eoque nomine D. *Nathanieli Brent*, Equiti, Collegii *Mertonensis* Custodi, id Muneris deferre cupientibus.

Sexto *Novembris* volumina nobis alia manuscripta ^d transmisit Cancellarius; viz *Hebraica* sex, *Græca* undecim, *Arabica* triginta quatuor, *Latina* viginti & unum, *Italica* duo, *Anglicana* totidem, *Persica* quinque, quorum unum, folio digestam ampliori historiam continet ab Orbe condito ad finem Imperii, *Saracenicæ*. Una cum postremo illo Benevolentia profus immensæ indicio Epistolam ad nos dederat Archipræsul, his eandem verbis auspiciatus, *Non datur scribendi otium, hoc tamen, quale est, accipio luctens, ut pauca ad vos transmittam (adhuc florentes Academici)* &c. His vero perceptis, gratias Patrono, longe ante omnes colendissimo, agere, perpetuamque Munificentia infinitæ memoriam spondere visum est; conscriptis proinde ad Cancellarium ^e literis, quibus ejusmodi erat initium; *Æternum Reverendissime Cancellarie, quanam hæc lucta indefessa virtutis & prementium angustiarum? Dum nutat Orbis nilstantq; Stella, Academiam firmare cogitas, unicam illustrare Academiam, &c.* Dat. Nov. ix. Literæ autem illæ, tanquam præsentem rerum *Anglicarum* statum, Ordinumque consilia, calumniatæ, conjuratis admodum displicuere, eamque ob rem in Linguam vernaculam ^f transferebantur; verum quisquis id negotii in Academia & Archipræsulis, atque adeo ipsius Ecclesiæ, invidiam confecerit, falsarium sese indolentissimum comprobavit, ob infantiam virgas, ob improbitatem vero collistrigium omnino promeritum.

Dimanârat ineunte *Decembri* rumor vanissimus de integrâ pene Academia Archiepiscopi technis ac præstigiis corruptâ, & in Superstitionem pontificiam inclinante; quare pessimis seditiosorum consiliis obviandum rati, literis & quibusdam, decimo quarto ejusdem mensis conscriptis, testificabantur Collegiorum *Adium*que Præfecti (unum *Rogersium*, *Novi* Hospitii Principalem, si excipias) ne unum aliquem, quod scirent, Togatum, ad *Romanenses* propendere. Inanissimæ auditionis primordia Orationi à D. *Edoardo Littleton*, Equite, in Comitibus Parlamentariis, mense *Aprilis* præterlapsi, habitæ adscripserim; is enim Missarum solennia *Oxonii* creberrime celebrata perhibuit, nimirum ad Insigne ^h *Mitra* (Hospitium illud publicum est, in *Omnium Sanctorum* Parochiâ situm, Pandochæus vero *Romanensis* erat notissimus) sacra pontificia peragebantur. Quæ res parvi licet momenti ea tempestate tanti videbatur, ut à Rege & concilio ejus sanctiore sæpius discuti meruerit.

Vicesimo septimo præfati Mensis die per Accensum Parlamentarium (Servientem ad Arma vocant *Angli*) coram Conventu Ordinum inferiori comparere jussus est Doctor *Potter*, Vicecancellarius Academicus; de

^a *Ib. in R.* ^b *Ib. in Gest. Canc. Laud. p. 238.*

^c *Gest. Canc. Laud. p. 243.*

^d *Ibid. in R. 282. b.* ^e *Ibid. 183. b.*

^f *Edis. Lond. 1641.* ^g *Gest. ut supr. pag. 140.* ^h *Vide ibid. p. 219. 222.*

rebus quibusdam (quas quidem haud penitus exploratas agnosco) in Munere obeundo gestis postulatus. Dimissus tunc temporis est, atque *Oxoniam* remeavit; verum à Communium circa utriusque Academiae negotia Delegatis, *Westmonasterii* in Curia *Wardorum* confidentibus mox inde citatus, coram iisdem sexto *Januarii* comparuit, & ad postulationes de Concionibus ab ipso pridem quaestioni subiectis institutas, aliaque ad Universitatis administrationem spectantia, respondit; qualem vero sententiam subierit, aut an indemnis evaserit, ignorare me fateor.

Quinto *Januarii* die, Domus utriusque Parliamentariae prodierat mandatum D. *Roberti Harley*, Equitis aurati, nomen subscriptum habens, de statutorum scilicet nostrorum Autographo; necnon exemplari ejus excuso penes Vicecancellarium adser-vato, necnon antiquis plerisque Annalibus ac Reg-istris, quae nempe contexendo Codici praedicto in-fervierant, maxime vero recentiori illo Acta Con-vocationis quoad versatus in Cancellariatu esset *Laudus* complectente, *Londinum* devehendis. Decimo tertio dicti Mensis die imperata fecere Togati, ac Gestorum nostrorum Monumenta rimati quibus id negotii demandatum est Delegati Parlamentarii, Causas in Archiepiscopum querebant, Capitis ni-mirum post paulo postulandum, reumque quo jure quaque injuria peragendum. Atque hic obiter no-tandum venit, Acta interim Academica Schedis so-litariis inscripta fuisse, adeo ut à decimo *Novembrii* an. CIOCCXL. ad undecimum *Julii* CIOCCXLII. eorum nil quicquam in Librum redigeretur, quorum proinde memoria intercidisset nisi aliis quibusdam rationibus ab interitu essent vindicata.

Inter haec autem, famam nostram probis innu-meris onerare, ac Privilegia malis artibus labefactare adnitebantur indefessi turbarum Academicarum Au-thores Oppidani, qui decimo octavo *Januarii* Li-bellum supplicem quidem, sed invidiae & arrogantiae plenissimum, Procerum confessui, sive Baronibus, obtulere, quo & gravamina, si diis placet, sua enar-rabant, & potestatem nostram coercendam efflagita-bant. Siquidem impotentissimi dominatus Universi-tatem accersebant, iniquum utique esse ut suis auspi-ciis, verbisque imperiosis non minus quam quibus Edicta Regia promulgantur, proclamari per Præco-nem juberet Academia, &c. utque non tantum Le-ges ad rem literariam spectantes privatim condendi, sed & Cives iisdem (chartam nuper eam in rem im-petrasse præ se ferens) subjiciendi, potestatem sibi arro-garet, &c. ut munia publica & Officiarios quos vellet institueret, & stipendiis à Civibus quoque viritim colli-gendis alendos decerneret, &c. ut potestatem sibi im-mensam in Mercatu arriperet, cum juris ei nil amplius competat quam quo Pondéra & mensuras moderaretur, &c. denique, ut Telonium à Civibus, eodem antiquitus levatis, exigerent, &c. Hæc inquam præ-cipua erant accusationis urbanae Capita, quibus obviabat mature Universitas, Libello etiam supplici Baronibus porrecto, qui sic se partim habuit:

Illustrissimi Domini

„ Neque in viâ aliqua prætoria jacet, neque com-
„ mercii alicujus aut Opificii nomine utilem se Rei-
„ publicæ præstat Urbs *Oxonia*. In Togatorum sedem
„ extructa videtur, neque habent unde vitam tolera-
„ rent Cives Academia si abesset; siquidem Seces-
„ sione *Stanfordiam* olim factâ, ut revolarent Scho-
„ lares efflagitatum est, ne Oppidum *Oxonienſe* peni-
„ tus interiret, &c. His præmissis quam cruentas
„ olim Academicorum strages edidissent Cives, quamq;

præni essent & parati ad easdem, si occasio ferret, re-
petendas ostendunt Togati. Querelis hunc in mo-
dum utrinque depositis, causæ eorum Baronibus dis-
ceptanda vicesimus *Februarii* assignatur; cujus tamen
decisio in nonum sequentis *Martii* compendinata est,
Archiva Registrarum Academica accurate interea evol-
ventibus Senatoribus quibusdam Parlamentariis ad id
delegatis. Die præstituto novissima Litis cognitio
instituitur, ac Procerum confessus in Togatorum
partes aperte inclinabat, cum, instante *Bercheria*
Comite (Civitatis *Oxonienſis* Seneschallus is erat) res
integra Sequestris quibusdam permissa est. Comites
Pembrochensem, *Dorsetensem*, *Bristolensem*, Episco-
pos vero *Lincolniensem* & *Cicestrensem*, nominarunt
Academici, Oppidani *Bathoniensem*, & *Southampton-*
ensem; Comites, necnon *Sayum* Vice-Comitem
& *Robertum* Baronem, cum aliis quibusdam, de-
ligentibus. Aliquanto post à superiori illo Ordinum
Conventu sancitum est, ut utriusque partis bini ali-
qui vel trini arbitri consilia de pace miscerent, om-
nemque dirimerent controversiam; quod quidem
parvo temporis intervallo aliquâ saltem ex parte
præstitum compareret.

Pendente vero, quam prædiximus, lite, ad Se-
ditionem quotidie spectabat plebs urbana, quæ Carus
illicitos ad *Quadrivium* *Quaterbois* omni nocte
inibat, neque Academicos convitiis lacerare, immo
Magistratum nostrorum Majestatem probis ac in-
juriis imminuere, refugiebat, novi quippiam, rem
sive publicam sive suam tangentis, qualia *Londino* in
horas adferebantur, percipere gestiens. Tumultuum
urbanorum terribissimus erat quem, post oblatam Ba-
ronibus petitionem suam (*Januarii* utique novissimo,
circa horam nonam pomeridianam) concitabant Ci-
ves, quorum centeni aliquot in Plateâ publicâ con-
volantes Procuratori Academico seditiose resisterunt,
& meretriculæ cujusdam supplicium interpellabant;
immenso illo suorum numero Campanæ S. *Martini*
majoris pulsatione convocatis, quod raro admodum,
& non nisi furentium animis supra modum conca-
lescentibus (velut ingravescente magno illo *Edoardi*
III. temporibus Conflitu) fieri consueverat. Pro-
ximæ habendæ sunt quæ die sequenti, circa horam
octavam vespertinam, motæ sunt turbæ, quasque
Procurator Junior (cui scilicet nuntiatum fuerat
Cives ducentos, vel eo amplius, ad *Quadrivium*
præfatum tumultuose concurrisse) compescere frustra
satagebat, minis monitisque incassum adhibitis, ac
multitudine incondita sibilis & clamoribus, vel etiam
lapidibus, eundem abigentibus.

Discessit itaque Procurator subsidia rogata colle-
cturus quibus rebelles in officio contineret, verum
re confestim cognita Campanam retro dictam pulsa-
bant Oppidani, studiorum suorum participes advo-
caturi; quod cum integrâ post ignitegium horâ fieret,
haud levem sanis omnibus pacemque appetentibus
timorem iniecit. Cæterum reprimendum populi fu-
rorem autoritate suâ viribusque desperans Procura-
tor, vel potius ne bellum apertum cædesque inter-
veniret male metuens, *Whistlerum* Prætozem urba-
num adivit, multisque demum precibus impetravit
ut ipse, comitantibus Ballivo altero & Constabu-
lario aliquo, imperium suum interponeret, Civesq;
aperte nimis tumultuantes in ordinem cogeret. Com-
prehensis ergo inque Carcerem conjectis duobus qui-
busdam Seditionis periculossimæ antesignanis, una
cum tertio quodam qui accensæ fomitem ante alios
subministrarat, reliquorum complures passim dilabun-
tur; haud pauci tamen ibidem dein ad mediam quasi
noctem persistere, dormitantes ut consurgerent bel-
lumque

lumque Togatis indicere, clamoribus adhortari; quod cum ægre postmodo ferrent Academici, & injuriam illam ulciscendi, vel potius graviores aliquam propulsandi, occasionem captarent, Gubernatoribus reliquis edixit Vicecancellarius, ut suos quisque intra Sodalitii limites compingeret, neque in Urbem egredi pateretur.

Decimo quasi *Februarii*, Ecclesiam S. Martini intrabant juvenes quidam male feriat, & M^{rum} *Ægidium Widdowes*, preces vespertinas obeuntem contumeliose interpellabant; verum oclusis illico Ecclesie foribus sceleratos (quorum alter è *Novo* Hospitio erat) prehenderunt Aeditui, ac Magistratibus Academicis detulere, tanti flagitii poenas luituros. Decimo quarto dicti Mensis, tempore nocturno, inter inferioris notæ Togatos nonnullos & Oppidanos obortum est dissidium, irā in domos effusa fractisque fenestris: pugna vero utrinque commissa Procuratoris interventu furentium reprimatur infania, contentionis Authoribus Carceri mancipatis. Atque hunc in modum seditionibus continuis turbante Oxonia, intestinis Regni tumultibus malo omine prælusum videbatur; quod sæpius quidem quam prædixi contigit, dissensionibus levioribus brevitatis studio prætermisissis.

Decimo sequentis Martii Procerum & Antistitem, in Parlamento confidentium, autoritate sancitum est, ut libri bini à Doctore *Johanne Pocklington* conscripti, quibus tituli fuerant *Altare Christianum* & *Dominica minime Sabbatum* appellanda, tum in Academiā utraque, tum *Londini* flammis à Carnifice publico traderentur; quod nobiscum, decimo quinto præfati Mensis, in Plateā Altā, magnā hominum celebritate refertissimā, secus Ecclesiam Beatæ *Virginis*, præstitum est; perlatis pridem eam in rem ad Vicecancellarium mandatis.

CICDCXLI.

Togatis nuper innotuerat, Libellos quosdam supplices de Regimine Ecclesiastico & Clericorum stipendiis exhibitos Ordinum Conventui fuisse. Quapropter & rei divinæ & humanæ, publicæ perinde ac privatae, consulendum rati, deque posteris populoque futuro anxii sollicitique (quos utique attingant necesse est immutati regiminis Ecclesiastici mala & incommoda) Senatores demisse obtestabamur, ut constabilitam jam olim formam ratam perpetuamque esse juberent; utpote quam ab ipsis Apostolorum temporibus, non absque perpetuā Episcoporum successione, conservatam inter *Christianos* tam occidentales quam orientales constaret; quod de aliā nullā Ecclesie cujuscumque administrandæ ratione perhiberi posset. His inquam aliisque argumentis usi Academici, ut, Ordine illo Apostolico integro ac illibato perennante, Ecclesias Cathedrales cum Reditibus ac Præfidiis tuerentur Comitia Parliamentaria obsecrabant, Libello quodam supplici xxvii. *Aprilis* iisdem porrecto; quem postremo dicti Mensis die Regi obtulit Doctor *Potter* Vicecancellarius (siquidem responsum dubium plane parumque gratum acceptum à Senatoribus fuerat) atque ab illo, die proximo, ad Palatium *Album*, in Conclavi prope Xystum deambulatorium, præfente Doctore *Duppa*, Episcopo *Cicestrensi*, satis abunde factum habuit, Patrocinium Ecclesie in hæc verba addicente Rege *Carolo*.

Sperare quidem se, quod nulla subesset causa cui de amore suo & gratiā adversus Clerum dubitaret Universitas.

Ignarum non esse damni haud parum fecisse clerum quod sibi fidissimus fuerat, partibusque suis operam prior accommodarat; ac proinde eundem se pro virili parte defensurum.

Horrendum sacrilegii crimen sibi satis innotuisse, ac ejusdem propterea se, ope divinā, immunem præstiturum.

Malle se pane & aquā vitam tolerare, quam Ecclesie spoliis Fiscum replere; quod si Patrimoni divini particulam aliquam Possessionibus suis adjiceret, non dubitare quin illa in æruginem esset cessura, totumque corripere exederetque cumulum.

Necesse esse ut bonarum literarum studia exarescant, si honores aliaque eruditionis præmia tollantur.

Credere omnino se Ecclesie direptionem, ac multo magis everfionem, turbas æternas & calamitates Republicæ esse importaturam; neque dirutā Hierarchiā stabilem diu firmamve fore Monarchiam, &c.

Mitto chartam illam ineptam & rationis expertem, quā libelli hujus supplicis, hoc anno typis mandati, argumenta, Episcopatum propugnantia, refutare nitebatur delirus aliquis & Consilii inops *Calvinista*, qui stramineum suum scriptum sic auspicabatur. *Grandis Apologia, grande nomen universitatis Oxoniensis præ se ferens; & quod grandius etiamnum audit, Episcoporum vindicias instituens*, &c. deinceps vero, per calumnias & convitia argumenta nostra convellere satagit. Tercio postquam exaratus fuerat libellus antedictus (nostrum intelligo) die (id autem in xxiv. *Aprilis* inciderat) alia quædam hierarchici ordinis Apologia de novo conscripta est, & Graduatorum omnium Academicorum (paucis admodum ex Aulā *Magdalenensi* & Hospitio *Novo* demptis, qui nempe sub auspiciis Doctoris *Johannis Wilkinson* & Magistri *Christophori Rogers* educati, atque adeo *Calvinismo* imbuti, ut saniores imitarentur adduci nullo modo poterant) chiographis munita. Sub idem vero tempus Epistolæ quædam supplices, Idiomatico latino compositæ, Regi Ordinibusque offerebantur, quibus Ecclesie *Anglicana*, telis jam innumeris impetitæ, & propediem collapsuræ, militantium vota precesque patuere; quas tamen in irritum cecidisse proximorum temporum strages ac ruinæ aperte nimis ostendebant.

Mense *Junio*, certis quibusdam de causis alibi reperiendis Cancellariatum sibi abrogavit Archipræsul; ejusque in locum successit pristinus competitor, cum quo ante annos haud paucos de munere illo contendisset *Laudus*. Archipræsulis vero istius in Magistratu nobiscum summo gesta; ab anno CICDCXXX repetenda, ne posteros, tanto fortean Exemplo carituros, omnino lateant, hoc strictim in loco enumerare non gravabor. Libertates autem & Privilegia Togatis impetrata & contra cives acerrime propugnata, necnon castigatos Academicorum mores ac disciplinam referre supersedeo, utpote quæ fufius retro enarravimus; interim omitti nullatenus debet, sanctissimum hoc & Archiepiscopo dignissimum, de moribus juniorum ad modestiam & sobrietatem conformandis, institutum nullos magis acres adversarios habuisse quam impurissimos illos *Puritimos*, qui se unos christianæ pietatis magistros profi-

tebantur. Quo enim molestiam *Lauda* crearent, Tyronibus authores erant, ut Academicis institutis malignè obtemperarent, Galeros ocreasque gererent, & gurgustis & oenopoliis depulsi, in Collegiis & aulis perpotationes & bacchanalia agerent. Porro *Lauda* in detegendis ac munere illo interdicens Tutoribus, qui cum sanis & catholicis haudquaquam sentirent, industriam exercuit, cujus auctoritate, anno CIODCXXXIV. Mense *Mai*, vetitum est a *Johanni Oxenbridge*, Artium Magistro, & ex *Aulâ Magdalenensi* Commensali, ne Juvenes postmodo in disciplinam acciperet, quod is nempe exemplo plane novo & inaudito discipulos suos Capitis fidei à se conditis nomina subscribere, inque verba sua jurare, adigeret. 11. Porro, Sacrificulos *Romanenses*, & *Jesuitas Oxoniâ* sese occultantes sedulo exploravit, Juvenesque rogatos eorum artibus irritos & ad superstitionem pontificiam abductos assidue revocavit, Matrique Ecclesiae in sinum reposuit, quorum de numero erat *Henricus* quidam *Birkhead* à Collegio SS. *Trinitatis*, qui à Presbytero quodam *Romanensi*, *Kempium* se appellante, insecutus ad S. *Andream* (Sodalitii ibidem instituti Alumnus erat *Kempius*) una trajecit anno Dom. CIODCXXXV. Cancellarii vero operâ Cultui Romano ereptus, inque socium *Omnium Animarum* cooptatus, eruditionis haud modicæ opinionem nanciscebatur, & in vivis, ni fallor, etiamnum agit. 111. Ecclesiam præterea Pontificiam repudiantes patrocinio suo sublevabat, quod de clarissimo *Obilsworthio* satis constat, cui addi potest *Monachus* quidam *Tholosanus*, *Martinus Westcombe* dictus, quem in Collegium *Exoniense* admissum Magisterio ornandum curavit an. dom. CIODCXXXVIII. iv. Consilium *f* insuper erat, anno CIODCXXXIV. Paupericulum quemque *Oxonensem* in pannis conficiendis occupatum tenere, quod tamen pluribus de causis incassum est meditatus. v. Jus porro typographicum Universitati *s* asseruit, regioque Diplomate anno CIODCXXXII. obtento confirmandum curavit, eo enim usque in Arte illâ exercendâ solâ præscriptionis jure nixi fuerant *Oxonenses*. vi. Deniq; obtinuit Libros cl. v. D. *Kynelmi Digby*, Equitis aurati, *h* manuscriptos, necnon Munera *i* tria in Collegiis variis instituenda, tribusque de Insula *Casarea* & *Ebodis* Togatis assignanda, nobis impetravit, utq; alia omitam ab illustrissimo Archipræsule præclare gesta, Prælecturam Arabicam *k* fundavit, atque annuo quadraginta librarum Honorario dotavit.

Vicesimo octavo sequentis *Junis*, ex occasione Libelli cujusdam supplicis à Schismaticis quibusdam *Oxonensibus* eum in finem oblatis, edixit Comitiorum Parlamentariorum Confessus inferior, ne Togatus aliquis assensum suum tribus illis Articulis, Constitutionum Ecclesiasticarum, in Synodo *Londinensi* an. CIODCIII. celebrari coeptâ conditarum, Canone tricesimo sexto comprehensis, subscripto nomine profiteri impelleretur; quod quidem, tanta erat Senatorum eorum vesania, salvâ subditis Libertate suâ fieri posse negatum est. Sancitum porro ab eodem Confessu, ne Togati in alterutrâ Academia reverentiam aliquam, sive ad *Virginis* deiparæ, sive in privatis Sodalitiorum Sacellis, inclinatio Capite, vel oblata pecuniâ, Sacro Altari præstare tenerentur. Mandatis itaque hanc in rem *Oxoniam* transmissis, sextoque *Julii* in Convocatione palam recitatis,

haud facile conjeceris quanta exultantium passim, & in spem immensam erectorum *Catharorum* lætitia fuerit subsecuta. Eodem quasi tempore ordinatum in Convocatione est, quod Comititia Academica penitus intermitterentur, atque arreptâ ibi tum occasione, Artes contemptui habitas brevî Oratione lugebat, tantique mali causas explicavit Doctor *Potter*, Vicecancellarius. Id *Catharos* haud parum momordit, qui querelas proinde ad Ordines deferrebant, à quibus rei integræ cognitio Senatoribus quibusdam, ad Libros quoscunque inspiciendos & Censurâ notandos Delegatis, permixta est, atque eorum auctoritate *Pottero*, xxiv. *Julii*, mandatur, ut Oratiunculæ Apographum *Westmonasterium* transmitteret; id quod ipse fecisse compareret, tametsi qualem denique sententiam subierit nescire me fateor.

Proximo *Januario* mirum in modum *Oxoniâ* trepidatum est, pectora incolarum percellente rumusculo, sed inanissimo, de *Romanensibus* quasi ducentis conjuratis, & præcipua quæque Academiae Urbisque loca pulvere nitrato disjicere paratis, verum evanuit brevi metus ille repentinus, postquam innotuerat viros prædictos non alios fuisse quam milites regios (qui Equites sive *Cavaliers* hac tempestate dici occiperunt, voce exulcerandis factiosæ plebeculæ, nec dominos ferentis animis accommodatâ) qui quidem cum impedimentis, pulvere pyrio bellicoque apparatu ad Insigne *Stella* in S. *Michaelis* Parochiâ maximam partem depositis, incolumes dimittebantur. Sub idem tempus conjurationes nefarias adversus confessum Parlamentarium, libertates *Anglicanas*, & fundamentalia regni jura prætexentes Senatores Democratici, scriptis in publicum missis vulgi animos ad res novas incitabant, quoque Juramenti fidelitatis Regi olim præstiti vim enervarent & ligæ sive foederi secuturo viam sternèrent, Recognitionem solennem, quam *Protestationem* vocabant, denuo imperabant, & speciatim Academicos omnes illâ ut obligarentur jussere.

Comitiorum ergo nomine Vicecancellario *Adiumque* Præfests octavo *Februarii* per literas mandavit Prolocutor Parlamentarius, ut sponsonem illam sive recognitionem congregati præstarent, eodemque dein literatam pubem, quotquot annum decimum quintum attigissent, obstringendam curarent. Jussis hisce exequendis Togatos convocant Gubernatores Academici, atque in *Protestationem* prædictam (exceptionibus tamen quibusdam finitam ac limitatam) assensum profitebantur nonnulli, aliis interim bene multis id facere detrectantibus, utpote quibus nefaria Senatorum consilia subolerent, quos inter Doctor *Kettle*, Collegii SS. *Trinitatis* Præses, excusatum sese voluit, quod exactâ jam ætate esset, pluribusque juramenti oneratus. Reverâ Togatorum nemo Sacramento, de *Protestantium* Religione contra superstitionem quamcumque pontificiam tuendâ & propugnandâ, adversabatur, cæterum id injussu regio, immo in Regionum invidiam, imperari moleste ferebat Academicorum prudentior quisque, & tanquam insidiosus Schismaticorum machinamentis annumerandum abominabatur; quare minime mirum est eorum haud paucos malis adeo modis habitos post septennium, hoc est cum Academiae Visitationem obirent Rebelles, fuisse.

* *Gest. Canc. Laud.* p. 76. * *Ibid.* p. 91. vide etiam in p. 146. 148. 149. 174. * *Ib.* p. 148. * *Scriptis librum cui Tit. est.* Fabulæ Pontificiæ evangelicæ Veritatis radiis dissipatæ. *Oxon.* 1639. lat. * *Ibid.* in *Gest.* p. 152. 156. * *Ib.* p. 85. * *Reg. R. fol.* 55. b. 57. a. &c. * *Ib.* 102. &c. * *Gest.* p. 114. &c. * *Ib.* p. 120. 221. &c. & in R. 130. b.

CICDCXLII.

Prætermisissimis literis quas ad Universitatem dederat Regia Majestas (quatuordecim vero plus minus fuisse constat) Chartas nempe aliquas librorum; (dissensionis sibi cum Ordinibus coortæ Capita præcipua complectentes) typis Oxonia mandandos inq; lucem edendos concedens, Tabellas Carolinas ad Doctorem *Prideaux* Episcopum *Wigorniensem*, & Vicecancellarium Academicum, datas; & in Senatu togato, undecimo *Julii* celebrato, palam perlectas; exhibebo: sic autem se habent si latine vertantur.

Reverende in Christo Pater, fidelis & admodum dilecte, salutem tibi plurimam impertimus. Cum sub obtentu falso & per calumniam excogitato (quem utique talem esse tam factis nostris quam Declarationibus, & speciatim Declaratione illâ Baronum nostrorum & Consiliariorum, nobiscum hic loci præsentium apertum fecimus) statuisse nimirum nos bellum Parlamento nostro inferre, Equites colligantur, vasaque aurea & argentea necnon pecunia contra nos etiamnum ultro deferantur; Declarationibus nostris & Edictis, quibus ne id fieret prohibuimus, nil quicquam obstantibus; adeo ut ex debito incolumitatis ac dignitatis nostræ, necnon pacis publicæ, intuitu, fidelium nostrorum subditorum opem in necessariam nostræ defensionem deposcere cogamur: porro, cum non modo perniciosorum eorum & illicitorum Consiliorum effectibus involvendam perinde ac subditos reliquos iri constet Universitatem *Oxoniensem*, verum ob studium & patrocinium ejusmodi literarum profeminis perpetuo præstitum sperare oporteat eandem saluti invicem nostræ impensius invigilaturam, operamque tuendis nobis & conservandis peculiarem adhibituram: per has itaque velle nos & præcipere significamus, ut Universitati nostræ, eâ quâ rebus nostris consulturum te maxime credideris ratione, notum facias, quascunque pecuniæ summas vel Collegium nostrum quodvis ex *Arario* suo, vel Academicus aliquis è fortunis privatis, sponte accommodabit, & Doctori *Rich. Chaworth*, literarum earum Tabellario, numerabit, deque numeratis Apocham accipiet, officii gratissimi loco reponendas à nobis fore, necnon cum annuo librarum octo pro singulis centenis scenore, sine dolo malo morâve reddendas, ubi primum Deo videbitur miseri hujus Regni turbas componere, quarum culpam penes nos minime residere intemerata eâ ex parte conscientia testatur. Quapropter quin fidem & amorem erga nos suum hac in re patefecerit Academia nostra, tuque gnauiter sategeris ne officiorum eorum fructus tarditate corrumpatur, haudquaquam dubitantes, valere ex animo jubemus.

Dat. ad Curiam nostram

Eboraci septimo *Julii*.

His palam recitatis uno omnium consensu in Convocatione ordinatum est, ut pecunia omnis publica, sive in Cistâ illâ Mathematicâ *Savillianâ*, sive in *Bodleianâ*, sive denique in Academicâ dictâ, adservata Regi mutuo daretur. Finitâ Convocatione Cistam adeunt Academicam ejusdem Custodes, librasque CCCCLX. *Chaworthio* prælato

tradunt, atque is syngrapham statim de accepto conscripsit iisdemque dedit; pecuniâ vero summam quod attinet Collegium aut viritum Regi *Carolo* accommodatam, nullibi, quod sciam, commemorata occurrit, officio autem neutiquam defuisse vel Sodalitiz, vel Togatum quemque opulentiorum, ex edicto illo Ordinum abunde constabit.

12 *Julii* 1641.

Quoniam nos Proceres & Plebei in Parlamento congregati cognitum habemus, quod ex foedere & conspiratione multorum tam Academicorum tum Civium *Oxonienfium* impeditiones plures & debilitamenta usurpari consueverunt, quibus pecunia Parlamento in Regni tutelam colligenda interperletur, quodque Doctores *Johannes Prideaux*, Episcopus *Wigornienfis*, Vicecancellarius Academicus, Doctores *Samuel Fell*, *Edis Christi* Decanus, Doctores *Acceptus Frewen* Collegii *Magdalenensis* Praeses, Doctores *Christophorus Potter*, Collegii *Regimentensis* Praepositus, contra fas & Leges vasa aurea & argentea, & thesauros Universitati & Collegiis subtrahere, ac *Eboracum* transmittere sategerunt, fovendo nempe contra Parlamentum atque Regnum intergrum bello, & Religioni populiue Libertati in summum discrimen adducendis, quodque in Consilii hujusce, & cogitati nefarii fucum & integumentum, Convocationis ejus consensum obtruncant, quo dictæ Universitatis Thesaurus ad Regem amandetur.

Per hæc itaque declaramus Collegia præfata ejusmodi Convocationis Decreto haudquaquam adstringi, utpote ex naturâ suâ illicito, & in Collegiorum Fundationes injurioso, ac ratione metæ inquam collimat adversus Deum & Rempublicam infido; necnon participes ejus, authores, & adjuutores poenis gravioribus obnoxios se dedisse, & quæstioni propterea ex Lege subjiciendos iri.

Quapropter, quo Regnum conservetur, & celeberrima illa Universitas ab occasu & interitu vindicetur, statuimus & mandamus ut Gubernatores ac Socii, in suo quisque Collegio, ab illicitâ illâ & sceleratâ machinatione cessent & abstineant, & vasa aurea & argentea necnon pecuniam, in tuto alicubi confestim deponant, acceptâ fiducia, nobisque certioribus factis quorum fidei concedantur; utque prædicti Doctores *Prideaux*, Doctores *Fell*, Doctores *Frewen*, & Doctores *Potter* comprehensi ad nos deducantur, Flagitii hujus ingentis, insidiis paci publicæ structis admissi, postulandi, Sociis & Scholaribus prædictæ Universitatis arctius injungentes, ut quo minus vasa aliqua aurea vel argentea deportentur obstitant & prohibeant, volentes autem & Prætori aliisque Urbis *Oxonienfis* Magistratibus edicentes ut iis subsidio sint, quâ in re Parlamenti viribus defendentur.

Decretum porro autoritate prædictâ, quod Excubiz & exploratores in viâ quavis prætoriz prope *Oxoniam*, necnon per Comitatus *Oxoniensem*, *Warwicensem*, *Northamptonensem*, *Leiceshrensem*, *Glocestrensem*, *Darbiensem*, *Nottinghamensem*, & *Lincolniensem*, sedulo instituantur, quo ejusmodi vasa *Eboracum*, fovendo contra Parlamentum bello transmitti destinata intercipientur, & in tuto custodiantur, donec qui eadem interceperint Parlamentum ejus rei certius fecerint, & ulteriora à nobis mandata perceperint. Atque utile hoc officium

cumulate habeant compensatum, & indemnes
Domus utriusque Parliamentaria viribus ac autho-
ritate conservabuntur.

Henricum Elsing Cler. Johanne Browne Cler.
Parliam. Com. Parliamentorum.

Id Edicti Oxoniam detulere Jacobus Stanforth &
Richardus Careless, Johannis Hunt, Armigeri (Ser-
viens ille ad Arma, quem vocant, erat, & Confessus
Parliamentarii inferioris Lictor) Deputati, unde Re-
gis fautoribus bene multis negotium haud modi-
cum facessitum est. Suorum itaque curam agens Ca-
rolus atque Ordinum tyrannidi obviandum ratus,
litteras plures transmisit, quarum primæ in Palatio
Beverleienfi, decimo octavo Julii conscriptæ ad Do-
ctorem Prideaux dabantur (in Senatu Academico
deinceps propalatae sunt) atque sic se summam ha-
buere. Ab Universitate sua Oxoniensi amplissimum
se amoris indicium percepisse, pecuniæ summā pla-
ne prægrandi muno sponte datā, ob quam ut præ-
dictæ Universitati gratias Regias suo nomine ageret
jubere. Porro inaudisse se Academicos nonnullos de
facto illo, fidei & observantiæ pleno, ad Ordines
citari, velle itaque se ac edicere ne accersentibus
morem gerant; incumbere enim sibi arbitrari illos
omni operâ tueri ac protegere, qui non aliâ de
causâ pessime habeantur, quam quod partium suarum
seguaces, in salute regiâ propugnandâ enixe labo-
rassent.

Litteræ secundæ, eodem quo prædictæ die conscri-
ptæ, ad Militiæ Præfectos Agro Oxoniensi assignatos
dabantur, illi The Commissioners of Array vul-
go audiunt) quibus præceptum est ut Academicis ob
testimonium fidei præfatum periclitantibus omni stu-
dio subvenirent, & ubi primum innotesceret vim
aliquam aut insidias Oxonia, injussu Regio, inten-
tari; eodem illico cum armatâ manu, quanta propu-
gnandæ Urbi inq; Regem bene animatis defenden-
dis & spe haud incertâ erigendis sufficeret, prope-
rarent.

Tertiæ a Rege Carolo Nottinghamia agente, ad
Vicecomitem Oxoniensem, Vicefimo secundo Julii,
transmissæ sunt, eodem propomodo tenore ac no-
vissime dictæ, quippe de tuendâ pro vinli Academia
ope illâ quam Posses-comitatus appellant præcepta unice
complectuntur.

Quartæ ibidem etiam, ac eodem die, ad Præ-
torem Oxoniensem dabantur, protegendos quam
maxime sedulo Togatos mandantes; & non tantum
ne Edicti alicujus Parliamentarii specie Academicum
quemvis ob subministratam Regi pecuniam compre-
henderet verantes, verum ut Subditos fidiſſimos ab
ejusmodi injuriis strenue defenderet, sceleratâ ma-
leficorum tyrannide quoad posset propulsatâ, diserte
præcipientes. Sic Oxoniam gentis Anglicanae lumen,
caram pariter habuit optimus princeps, ac oculos
suos. Cujus insuper summæ sollicitudinis in res nostras,
egregia specimina alia inferius dabuntur.

At vero sub hac mirum in modum Oxonia trepi-
datum est, personam jam (quod sani omnes & pru-
dentes dudum præferant) deponente Parlia-
mento, nimirum ficto Catharorum ob vacillantem
Religionem metu, in Rebellionem apertissimam pro-
rumpente. Roberti Comitis Essexiani ductu milita-
bant foederatorum copiae, quibus mature debellandis
Edictum Regium, Eboraci, nono Augusti excusum,
prodierat, quod nobiscum decimo tertio Mensis

ejusdem, in quem dies Saturni incidit, per Prae-
comem divulgatum est. Ad arma itaque respiciebant
Academici, non nisi fagi præsidio insens fore Togam
prævidentes, quos ad appropinquandum belli appa-
ratum urgebat fama constantissima, de Cohortibus
Parliamentariis per hunc Agrum propediem ducendis,
utpote quæ Banburia & Warrico Militibus jam præ-
stis subsidio mitterentur. Quapropter Privilegiatos
omnes ad Scholas convenire jubet Doctor Pinky,
Provicecancellarius (siquidem Academia se claus sub-
dlexerat Prideauxium, iræ Parliamentariæ rabiem de-
clinandam ratus) ut sui profiterentur nomina, atque
ibidem porro Scholarium haud exiguum comparebat
globus, sclopetis hastisque è Sodalitiorum passim
Armamentariis (quæ quidem vacua jam penitus non
erant) desumptis instructus. Decimo octavo Augusti
(dies ille Jovis erat) à Scholis per Plateam Almam
ad Quadrivium & inde ad Aedem Christi progressi
(ad quadringentos circiter) in Collegii Quadrangulo
in procinctu consistere, Armorum usum, ordinum mi-
litarium formas, & decurrendi leges, aliaque tyroci-
nii munia obire discitantes, prospectantibus per fe-
nestram ne internoscerentur Militiæ Regiæ Præfectis,
quotquot nimirum liberi essent, Lovellus & Wilmo-
to, Baronibus, (Delegatos enim reliquos huic Agro
assignatos prope Wallingtonam comprehenderant
Rebelles, neq; propterea in publico comparere satis
tutum fore credebant qui etiamnum supererant) sub
horam verò quintam prælusiones bellicas interpellabat
pluvia, & ad Scholas eadem qua adveniant via re-
gressi dimittuntur Academici.

Die Saturni proximo in Scholis, tempore matu-
tino, convenere copiae Academicæ, & per vicum
Dalywell ac Mansionis (the Mamour House
nuncupamus) Aream anteriorem in Septem novum
(New Park vulgo appellatur) procedentes, in
Cohortes quatuor à Ductoribus, (eorum primus
erat Gulielmus Holland filius Doctoris Thome
Holland) distribuuntur, quarum binas Sclopetari-
um, tertiam Hastati, quartam vero Bipenniferi
conficiebant, ad imperia dein militaria, & armorum
usum informandi. In aciem ergo producti, & decur-
sionibus ad prælii simulachrum aliquandiu manus
conferentes, egregiâ qua fuerant docilitate præditi
cito veteranorum propemodum peritiam æmulari
videbantur. Demum horâ quasi secundâ pomeridia-
nâ in Urbem reducuntur, secus Ecclesiam S. Agi-
dii & per Portam Borealem ad Quadrivium Qua-
terbois, atque inde ad Scholas, tendentes, quo
scilicet Oppidanis juxta & Ruricolis (frequentes
enim distrahendis in Plateâ altâ mercibus illo die
aderant) metum incuterent, & à Rebellionum parti-
bus absterrent. Referendum sane venit in æternam
fidei erga Principem Academicæ memoriam, no-
mina graduatos perinde ac recentiores ultro dedisse,
sed nec quamcunque militandi conditionem deterre-
tasse, siquidem Artium Magistri bene multi, Theo-
logi autem nonnulli conscripti sunt, & Thomas qui-
dam Read, Juris Civilis Doctor è Novo Collegio, ut
alios mittam, gregarius miles inter Hastatos merebat;
Tympana verò & Vexilla quod attinet, à ludicrâ
illâ, at tamen satis solenni Coquorum pompa quæ in
Festo Pentecostis celebrari solita est, accepta habuimus.

Secundum hæc, via publica cis portem Orienta-
lem, ad Angulum nempe Collegii Magdalenensis
Euro-Austalem, Trabes aliaque impedimenta obo-
cimus, Rebellionum scilicet Equitibus ingressu pro-
hibendis, fabricatâ etiam Porta Lignæ, quæ, siqua-

do opus esset, inter truncos præfatos ipsamque Collegium catenis firmata erigeretur, aditumque Plaustris & Equis Commeatum Urbi invehentibus præberet. Magna porro lapidum vis in Turris *Magdalenensis* fastigio deponitur, nec enim talibus armis, ubi potiora deerant, uti pudebat, hostium copiis munimenta inferius expugnaturis, si id forte molirentur, desuper infundenda; Portam vero *fabrillem* catena ferrea in transversum acta muniebat. Hisce absolutis, ad extrema *Johannensem* Ambulachra juxta *Newpark* munimentum arcuatum ex transverso viz publicæ ducitur, Rebellionem eâ ex parte insultus repressurum; atq; ibidem juxta & ad Pontem orientalem sedulo admodum singulis noctibus agebantur Excubiæ.

Die Saturni qui *Augusti* vicessimus erat, Scholares & Privilegiati ad quadringentos plus minus & quinquaginta in *Septo*, quod prædiximus, *novo* denuo comparebant, & pugna umbratili, sed ad seria ducenti, in officia quævis bellica exercebantur; quibus tam feliciter assuevere Academici, ut Ductores, aliiq; ibi tum forte præsentēs veterani, mirabundi agnoscerent promtam discendi facilitatem; tamque alacres fortissimorum juvenum manipulos neque in *Angliâ*, neque alibi uspiam, reperiendos esse solenniter affirmarent. Appetente vesperi, cum ob ingruentem pluviam perstare diutius in Campis non liceret, in Urbem revertantur, per S. *Ægidii* Parochiam & *Candidæ* Fossæ (*Canditch*) vicum ad *Novum* Collegium progressi. Fama percrebuerat velitationibus Oppidanos quoque eodem tempore ad prælia fuisse informandos, quo nempe constaret arma Nostrates & reliquum belli apparatus à Civibus nequaquam mutuari (ejusmodi enim suspicio malevolorum quorundam artibus dimanarat) cæterum neq; id una cum Academicis, neque alibi die illo, præstitum est, an quod consultius videretur æmulationi truculentæ inter Copias haud adeo concordēs fortean suborituræ ansam præcidere, an quod à Delegatis suis in Parlamento confidentibus admoniti essent Oppidani (id enim, neque incertis autoribus, percrebuerat) ut ab ejusmodi exercitationibus abstererent, ne Cohortes Regi instruere haberentur.

Augusti vicessimo quinto (dies ille Jovis erat) ab octavâ quasi matutinâ ad meridiem usque muniis militaribus, in Campis jam sæpe dictis, insuescebant Academici; atque postmodo ad Collegium *Novum* remeantes (vexillationes autem octo vel decem numerabantur) & in Sodalitii Quadrangulo ordinati, dimittuntur.

Augusti vicessimo octavo, in quem dies incidit dominicus, *Oxoniam* nocte intempestâ intrabant Equites Regii plus minus ducenti, ductore D. *Johanne Byron*, Equite aurato, qui Baro postea ob merita factus. *Brackley* huc accessisse feruntur, Copiis Parliamentariis ibidem ex mandato Baronis *Brook* collocatis & manibus elapsi, ac tantum duobus vel tribus suorum è numero desideratis, amissis autem libris quadringentis, quas in Equo sarcinario asportabant; ad Urbis nostræ partem Borealem, vallo nuper, velut mox ante dictum, munitam, tantum non pervenere, cum qui in excubiis primis erant dispositi sclopetis adventare hostem monebant. Unde ad arma conclamatum, tantaque ex re novâ simul & inopinatâ (Classico enim jam primitus post Belli Civilis primordia territi sunt *Oxonienſes*) Academicis perinde ac Oppidanis injecta est trepidatio, ut neque explorato Regios esse & amicos statim evanuerit; vocibus dubiis & inconditis metum adhuc prodente vulgo, undâque populari post pacatos ventos etiamnum fluctuante.

Die proximo post meridiem ad Insigne *Stella* in Parochiâ S. *Michaelis* sclopetariis quibusdam & Bi-

penniferis stipati, proficisci decrevere Provicecancellarius, Doctor *Pinke*, & nonnulli Sodalitiorum Præfecti; dictarum nempe turmarum Ductores compellaturi, & quænam essent Regis mandata edocendi. At vero Togatis prope ipsas Scholas occurrebant illi, unaque in Apodyterium Domui Convocationis conjunctum, atque Coetibus per hæc tempora militari-bus assignatum, contententes, literas regias explicuere, integramque demandati imperii rationem (quam infra edocere) aperiebant. Ea nocte præcipua militum statio, *the Court de Garde* appellata, in *Quadri-vio*, ad locum *Penniless Bench* dictum, habita est; excubias consuetas agentibus Academicis, Equitum nonnullos sibi in subsidium adhibentibus.

Die Martis ob imbres continuos ab armis tractandis abstinerunt Academici.

Die Mercurii (is *Augusti* novissimus erat, ac junio publico & supplicationibus assignatus) in *Septem novum* post Concionem pomeridianam ducuntur, & ad militarem disciplinam informantur.

Septembris primo Academici aliquot cum Equitum prædictorum nonnullis Pontem saxum arcuatum in viâ *Botlegiam* deducendo positum, ac fluente ad Molendinum *Osneienſe* decurrenti instratum, demoliri nitebantur; consilium enim erat pontem versatilem fabricare, copiasque Parliamentarias *Abendonâ* vel aliunde adventantes aditu in Urbem prohibere. Cæterum id ubi Oppidanis, muniis militaribus ad *Bro-henhayes* secus Aulam *Glocestrenſem* insuescentibus (pedites autem quadringentos vel etiam plures numerabant) nuntiatum est, Commeatum sibi præcludendum iri causati manipulos quosdam transmissere qui Nostrates operi jam accinctos inturbarent, ne pontem ullo modo diruerent vetantes. Cessarunt quidem Academici, atque eo lubentius quod id neque ex alterutrius Municipii præcepto aggredirentur, tamen & Parochiam Divi *Thoma* & Pontem prædictum extra ditionis urbanæ limites jacere satis constaret.

Eodem die Senatus Academicus à meridie celebratur, in quo literæ Regiæ binæ palam recitantur quarum primæ, decimo octavo *Julii* exarata, gratias Togatis propter mutuas quas retro diximus pecunias agebant (hæ typis postea nisi me fallo mandata sunt) alteræ vero, è Curia Regiâ in Coenobio *Stoneleienſi* habente vicessimo secunda *Augusti* data, *Carolus* turmam equestrem sub D. *Johanne Byron*, Equitis aurati, auspiciis transmississe significabant, firmandæ contra Rebellionem insultus Universitati, cujus beneficii memoriam æternam fore spondebant Academici, literis quibusdam latinis primo *Septembris* die conscriptis, & ad Rëgem amandatis. Eodem tempore nominantur Delegati, qui in commune consulentes de honorario Equitibus colligendo, ac Armis comparandis, (quibus utique Nostrates vires cum prædictis sociantes, instruerentur) consilia agerent, concessus *bellicus* nuncupati. Eodem die post meridiem in *Septo novo* convenere Cohortes Academicæ, haudquaquam vero decurrebant, habito tantum à *Byrono* ejusque Locumtenente, necnon Vicecomite *Andover* aliisque Officiariis, Armilustrio. Hinc ad Collegium *Novum*, circa horam sextam vespertinam, regressi in Aciem ordinantur, & positis armis ad suum quisque Sodalitium dimittuntur.

Secundo *Septembris* infra privatos passim Collegiorum muros ad Officia militaria exercentur Academici, velut speciatim *Ædis* & *Corporis Christi* Alumni in Sodalitii primo dicti Quadrangulo. Eodem die Sagittis barbatis instruuntur Scholares centum,

tum, Equitatum hostilem, siquando Urbem adiretur, infestaturi.

Septembris nono patuere demum fraudes urbanae, siquidem Academicis nuntiatum est, licet polliciti fuissent Cives conjunctis propediem copiis impetus quoscunque Parlamentarios pro virili esse propulsuros, cum Ordinibus tamen clam nuper egisse, pœnasque deprecatos culpam omnem in Togatos deonerasse, quorum nempe suasu, contra propriæ Voluntatis motum, in partes regias pertractos sese perhibebant. Fama quoque percrebuit, exercitum huc brevi missuros Rebelles, excussisque Regiis Equitibus Academiam castigaturos, in utroque Ordinum Conventu gravi etiamnum sententiâ damnatam. Tantis itaque malis obsessi, neque Oppidanos subsidio sibi, si opus esset, venturos præfagientes, Equites *Oxonio*, dimittunt Togati, quorum pars non contemnenda una proficebatur sub *Byroni* auspiciis omnem belli aleam expertura, inter quos reticendus non est Doctor *Johan. Nours* è Coll. *Magdal.* qui dimachorum turmæ ex Academicis præsertim conflatae præfuit, & paulo post in prælio *Keintoniano* fortissimè dimicans occubuit. Nominandi etiam *Petrus Turnerus*, & *Thomas Read* itidem Doctores. Qui autem *Oxoniam* usque supererant, utpote minus conficii, rerum nuper gestarum, misere mox inde ad Vicecomitem *Say Ailesburiam* cum signis quibusdam (hæc in Academiam duci videbantur) agentem Magistros nonnullos, qui Universitatem super gestis nuperis purgantes, armisque depositis Equites sese amandasse ostendentes, Viri animum delinirent, cæterum illo *Ailesburiam* forte tunc temporis absente, ab inferiori quovis Ductore verbis acerbissimis excepti sunt, ut *Doctores delinquentes* (sic enim appellabantur) traderent mandato. Eisdem propterea post paulo adivit Doctor *Pinke*, Provicecancellarius, vel crimen à se omne removendum, vel delicti saltem gratiam impetrandam, sperans; at vero res ex voto minime cessit, comprehensus enim & *Westmonasterium* ad Ordines transmissus Carceri *the Gatehouse* dicto mancipatur.

Sept. decimo *Oxoniam* cum suis excessit Chiliarcha *Byronus*, iter ad Regem una faciētibz Volonibus Academicis, *Wodstochiam* pervenerant cum certiores per nuntios fierent de Insidiis sibi prope *Chippingnortonam* structis, quos ibidem opperiebatur cum delectâ Equitum manu D^{ns} *Fyennes* Vicecomitis retro dicti filius, quapropter ducem viarum peritum nacti iter desestebant, neque tamen incolumes prorsus evasere, prope *Storiam* enim super *Woldam* (ita collem appellant *Saxones*) in Copias hostiles inciderunt, & prælio commisso ægre alapsi sunt, capto Doctore *Turner* & *Banburiam*, ac deinceps *Northamptonam* deducto, ibique in custodiam publicam detruso. Quin nocte illâ ad Vicum *Broadway* dictum dilati in nova adducebantur discrimina Regii milites; illic enim tribunus partium Parlamentariarum cui *Stephanus* nomen, domum suam præsidio tuebatur; quam tamen expugnabant: & firmandis regiis copiis ad *Poyth* cum Rebellibus dimicaturis, opportunè admodum, occupatâ prius *Wigornia* pervenere. Post paulo Bona tum *Turneri* tum Doctoris *Nourse* *Oxoniam* relicta diripiuntur; captus insuper *Eveshamia* viarum Dux flagris, ob navatam Regiis operam, punitur.

Septembris duodecimo (dies hic Lunæ erat) circa horam decimam matutinam *Oxoniam* pervenere Equitum Parlamentariorum turmæ nonnullæ, *Goodwyno* quodam (is haud procul *Ailesburiam*, unde scilicet transmissi sunt milites, habitabat) & Tribuno *Saunders* ductoribus præcipuis, qui cum Pontem Orientalem attingerent, accersito ad se Prætoze, diploma sive char-

tam utriusque Domus Parlamentariæ, necnon Comitibus *Isseria*, Archistrategi, autoritate munitas protulere, quibus perlectis liberrimus in Urbem datur ingressus, Copiis omnibus in Cohortes quinquagenarias divisus. Apud *Mertonenses* hospitabatur cum Tribunis aliis *Goodwynus*, reliquis per Urbem & suburbana passim dispositis.

Septembris decimo tertio consensu equis *Oxonio* abscessuri videbantur Parlamentarii, verum novorum mandatorum interventu prohibiti, in Prata secus veterem Fratrum *Nigrorum* sedem, extra Portam australem minorem, ad Armilustrum progrediuntur, eoq; absoluto in Urbem remeantes Equos *Edis Christi* Prato pabulatum immittunt. Eodem vero die Collegium modo dictum complures adibant (siquidem occlusæ pridem Sodalitiorum Portæ jam ubique patebant) Ecclesiam Cathedralē, pictasque in fenestris Imagines, visendi cupidi, quas tanquam Idololatriæ interservientes (tales enim Gregi schismatico habebantur) scommatibus innumeris onerabant, à maleficio tamen & injuriâ temperantes; quorum alter, natione *Scotus*, mirari sese perhibebat posse *Togatos* libris incumbere, à quibus idololatrica illa imaguncula avocarent. Eadem nocte tumultuatio incidit repentina, nuntiato Copiarum regiarum partem aliquam, sub Principis *Ruperti* auspiciis, adventare; quæ tamen confestim reledit, comperto Turmam tantum Parlamentariam adesse, *Banburiam*, vel è locis eidem vicinis, transmissam.

Septembris decimo quarto (dies ille *Mercurii* erat) *Oxonio* tempore matutino valedixerunt qui primitus advenerant Equites; reliqui autem (ducenti vero plus minus numerabantur) Portâ orientali egressi sunt, Vicecomitem *Say*, Agri *Oxonienfis* Præfectum (nos *Lord Lieutenant of the County* appellamus) ab Ordinibus pridem renuntiatum, excepturi; quibuscum Urbem ille circa horam quintam vespertinam intravit, & ad Insigne *Stella* hospitatus extemplo edixit, ut complanatis aggeribus (quibus nempe ex transverso viarum ductis *Oxoniam* communierant Academici) Parlamentariis in posterum obnoxii redderemur. Idem porro, multâ jam nocte, Satellitio satis valido cinctus, & prælatis funalibus, ad *Novum* Collegium perrexit, vasa aurea & argentea bellicque apparatus omnimodum exploraturus; inde vero ad *Reginenses* contendens, Sodalitii portam Custodiâ militari obsepsit, nequis eadem ante lucem egrederetur.

Septembris decimo quinto, ad *Magdalenenses* bene mane, suorum manipulo stipatus, contendebat Vicecom. *Sayus*, eodem quo Collegia prædicta consilio rimandum destinans Sodalitium. Atque secundum hæc pulsato per Urbem Tympano volones colligebantur, Regi & Parlamento (velut fronte durissimâ præ se terebant Rebelles) Baronis *S. Johannis* ductu militaturi. Eodem tempore *Magdalenense*, *Mertonense*, Corporis ac *Edis Christi* Collegia Armis spoliuntur; Cistasque *Edis Christi* Decani, penes Dominam *Weekes*, in *S. Ebba* Parochiâ, reperi-tas, & vehiculo impositas, ad Insigne *Stella* deducunt Sclopetarii. Ad *Ædium* quoque Doctoris *Thomas Iles*, sodalitii novissime dicti Canonici, Posticum, versus Parochiam *S. Aldati*, collocatur Sclopetariorum manipulus, nequa bona eodem emitterentur prohibiturus. Ad amplissimam insuper illam, è regione Ecclesiæ *S. Aldati*, necnon interiorem quamcunque Quadranguli latioris Portam, excubias egerunt Sclopetarii; eadem vero nocte in promptuario publico, inque muris pone incrustationem materiæ reperiantur vasa sodalitii aurea & argentea, & ad Hospitium jam sæpe dictum deportantur. Hinc ad *Ædes*

Thoma Smyth, in Parochiâ retro dictâ sitas, profecti Rebelles, Arma, reliquumque apparatus bellicum, vasa quoque & pecuniam, sedulo exquirebant, sive ad Virum illum sive Togatos quoscunque pertinerent perinde habentes, quod de Collegii *Universitatis* Phialis & Calicibus abunde constat, ibidem repertis & à militibus deportatis. Eodem quasi tempore Habitaculum *Johannis Tudball*, *Chilswella* prope *Hinxetiam* positum, rimati, vasa quidem quibus inhiabant haudquaquam deprehenderunt, Arma tamen nonnulla viro auferabant.

Septembris decimo sexto, circa horam quartam pomeridianam, in Campis *Brokenhaves* nuncupatis convenere Cohortes urbanae, inque Aciem ordinatae à Diribitore militari coram Vicecom. *Say* lustrantur. Eodem die in Custodiâ ad Insigne *Stella* detentus est Magister *Humphredus Lloyd*, socius *Oriensis*, de verbis ejusmodi postulatus, malle se si facultates suppeterent Regi libras mille quam Parlamento denarium vel unicum mutuo dare. Carceri quoque ob verba quaedam in Rebelles prolata mancipati sunt Magister *Gulielmus Cartwright*, Mag. *Gulielmus Stutvyle*, & Mag. *Johannes Castillon*, ex *Aede Christi*, quorum causâ haud parum obfuit, quod Academicorum Arma nuper gestantium bellicisque muniis infucentium de numero fuerant, tamen liberatos post paulo omnes constat, præstitâ pro eorum quovis ducentarum librarum fidejussione, vetitoque ne moras in Academia traherent, nisi copiam faciente Vicecomite jam sapius dicto.

Septembris decimo septimo (dies ille Saturni erat, & mercatum concelebrabant *Oxonienfes*) dispolso sive casu sive deditâ operâ in officinâ tonsoriâ, e regione Insignis *ursini*, sclopeto obvia lanii Pergula ac deinde Hospitii paries glânde transverberatur, & mulieris denique alicujus tibie vulnus infligitur. Deprehensi statim sunt in Officinâ præfatâ Scholares tres, quibus ad se protractis magnopere succensuit Vicecom. *Say*, atque eo magis quod iisdem cum Tribuno quodam jactabundo, *Staggers* appellato, inque Hospitio antedicto diversante, lites pridem intercessisse intelligeret. Quasnam vero poenas expenderint noxii parum liquet, præterquam quod in Carcerem detrusi memorentur.

Die proximo (dies ille dominicus erat) Concioni tempore matutino, ad Beatæ *Virginis*, habitæ Doctores tantum duo, iique Medici (nimirum Doctor *Johannes Bainbridge*, & Doctor *Saunders* ex Aulâ divæ *Mariæ*) cum Magistris & Togatis inferioribus paucissimis interfuere; etenim vel *Oxonio* se clam subduxerant, vel ibidem delituere Academici plerique, omnes, ne de arma pridem gestantibus quæstio institueretur male metuentes.

Septembris decimo nono, (in illum incidit dies lunæ, ab *Ædibus* suis *Broughtona*, haud procul *Banburyâ*) positis rediit Vicecom. *Say*, ac post meridiem Libros, & Picturas Templis passim detractas & *Romanensibus* in urbe & Villis adjacentibus ademptas, Superstitionis autem pontificiæ perperam (plurimam saltem partem) insinulatas flammis adjudicavit, quæ quidem igni, ex adverso Hospitii *Stellati*, alibique corrumpuntur. Eodem die *Thomam Dennis*, Pannorum propolam, in Prætozem sibi cooptabant Municipis, repudiato *Nixono*, Aldermanno, Vicecomitis etiâ jam sæpe dicti gratiâ & autoritate suffulto: quod dicerent, velle se Prætozem qui in rebus dubiis Oppido haudquaquam evolveret; *Nixonum* utique perstringentes, qui adventante haud ita pridem Equitatu Regio *Abendoniam* se confestim propripuisset.

Septembris vicesimo *Oxoniam* variis itineribus abscef-

fere Equites plerique *Parliamentarii*, in plures cohortes distributi. Medio quasi die profectionem instituebant *Londinenses*, quos per Plateam *Altam* descendentes vino præ foribus suis liberaliter excepit anni superioris Prætor, perduellium sane gratiam, foedissimis artibus aucupatus, quorum alter e regione Divæ *Mariæ* positus dispolso in Deiparæ *Virginis* Imaginem, sacri Vestibuli fastigium occupantem, bombardulâ globulis binis oneratâ, ipsius infantuli caput quem brachio dextro gestabat Mater, quin & Matris pariter disjecit. Quod ipsi non impune cessis qui rupto sclopeto graviter vulnerabatur. Quin & alius Salvatoris imaginem affabre efformatam, & supra Portam Collegii *Omnium Animarum* positam, globulis plumbeis bombadra emissis impetebat, Opera ibidem sculptilia confringere dein cum congregonibus adortus, Civium vero aliquorum, ac præsertim *Nixoni* (ut perhibent) Aldermanni precibus & intercessione delinitus, & ægre tandem à maleficio prohibitus, siquidem discedens ille inter commilitones musitabat, infra expectationem acceptos sese ab *Oxonienfibus* fuisse. Eodem die Arma omnia & apparatus bellicum Academicis ereptum, necnon *Ædis Christi*, ejusque Decani, Phialas *Broughtonam* deportandas curavit Vicecom. *Say*; qui vasis non nisi occultatis Sodalitium quodvis spoliaturum sese profitebatur, ac proinde (præterquam Collegio antedicto & *Universitatis*) adempta cuivis reddidit, eâ lege ut mandante Parlamento in promptu essent; nullo autem modo in sumtus Regios contra Ordines erogarentur.

Septembris vicesimo secundo *Oxoniam* pervenere *Parliamentarii* cœli. Sagis cæruleis (unde *Blew Coates* vocitabantur) induti, qui cum die proximo ad Armilustrium descenderent, motâ seditione contra Ductores suos tumultuabantur. Cæterum hæc fusius persequi non est nostri instituti. At vero ad Collegium *Novum* de nocte profectus Vicecom. *Say*, Musæum Doctoris *Pinck* Custodis rimatus est, Chartisque compluribus expoliavit, militi autem gregario gravissime succensuit, aut succensere saltem præ se tulit, quod Statuam Regiam ex lapide *Alabastrite* fabricatam, auroque oblitam, ausu nefando evertisset.

Septembris vicesimo quarto, ante meridiem, Præfectos *Ædium*, quotquot in Universitate adessent, absentium vero Deputatos, ad Hospitium *Stellatum* accersivit, quibuscum de pace Academicâ multis disseruit, turbatam adeo eorum opera criminatus, ut bellorum studio omnia permittente, Universitatis ne umbra quidem superesset. Subtexuit autem, nisi bonâ fide pollicerentur depositâ prorsus militandi libidine res suas pacatas deinceps habituros, valido sese præsidio Urbem firmaturum quod Oppidanos juxta & Togatos in ordinem cogeret. Respondentibus ad hæc nostratum nonnullis, ejusmodi Custodiâ non esse opus, quippe sibi vires suppeterent quibus suos in officio continerent, subjecit ille, deposcere tamen se ut Copias aliunde nullas advocaturos, quin siquæ adventarent pro virili propulsuros, constaret. Interponente autem Togatorum aliquo, id quidem sibi factu difficillimum, quod telis ablati inermem plane Academiam reddidisset, consurrexit *Rogersius*, *Novi* Hospitii Principalis, & de milite præfidiario magnopere contendebat, Civium insolentiam causatus, quam usque eo inctevisse affirmabat, ut viro probò integrum non esset Plateas emeriri, quin *Capite rotundus* audiret, probisque ac maledictis oneraretur. Hunc in modum re utrinque disceptatâ concionem circa meridiem dimisit Vicecomes, neque certi quippiam aut deliberata habuit.

Septembris

Septembris vicesimo octavo (dies ille Mercurii erat, & jejuniis publico assignatus) *Woodstockiam* concessere milites plerique Parlamentarii. A meridie vero *Johannem & Matthæum Richardsonos*, de *Grandpont*, in Parochiâ S. *Aldati*, comprehenderunt eorum aliqui, *Oxonia* etiamnum commorati; qui prædictos de verbis ejusmodi (Capite rotundos omnes male perdat lucis, quotquot in Regem suum arma movissent, &c.) postulatos, tanquam suspensio statim necandos (utriusque enim Collo laqueum iniecerant) ad Prætorium pertraxere, habituque delicti examine in Carcerem *Bocardo* detruferunt; de postmodo liberandis haud pauci satagebant; maxime vero Magister *Stephanus Bridges* Medicus, qui apud *Johannem Peto*, Equitem auratum, & Ductorem Parlamentarium, obnixè instabat, ut noxios custodiâ eximeret. Hæc ideo potissimum referenda duxi, quod cum incarcerationum vice supplicem sese exhiberet Medicus, ferocissime responderit Eques, *Malesactis nuperis & Armorum gestatione juribus suis excidisse Academiam; sed neque Religionem jam aut probitatem in Universitate superesse.* Nimirum Latifundiis nostris, Perduellium, ut sperabat, Fisco brevi addicendis, ore aperto inhiabat vir bonus; qui die sequente (in illum incidit S. *Michaelis* Festum) præfatum utrumque reum funibus revinctum, & vehiculo impositum secum, *Woodstockiam* ducente, deportari jussit, ubi *Johannem* integræ Legioni flagris mulctandum tradidit, *Matthæo* circa *Wolvercotam* prius dimisso.

Prætermisiss quæ ad Cohortes complures Parlamentarias, *Wigorniam* (ubi scilicet Comes *Effexia*, Archistrategus, tunc temporis agebat) contententes, & *Oxoniam* obiter permeantes attinent; referenda veniunt quæ paulo ante Prælium acerrimum ad Collem *Edge-hill*, seu potius in Campis *Keintonianis* xxiii. *Octob.* commissum munimenta moliebantur Cives. Quippe evocatis jam Rebelligum Copiis, armisq; spoliata Academiâ, omnia sui fore juris arbitrabantur Oppidanorum primores; Militesq; proin Regios (adventuros enim Ductore Principe *Ruperto* fama percubuerat) Urbe prohibendos cogitantes, ad Portam quamque & posticum postes erigebant, ductisque in transversum catenis adversus Equitum impressiones firmabant; quibus tamen longe secus atque destinarent illi (id enim haud ambiguis rumoribus pervulgatum fuerat) ad pientissimi Regis conservationem usi sumus, *Oxoniam* nimirum in Belli totius arcem conversâ demum & communitâ.

Vicesimo nono *Octobris* (dies ille Saturni erat) Peditatum omnem huc perduxit Rex *Carolus*, à Prælio mox ante dicto reversus. Regem comitati sunt *Rupertus & Mauritius* Principes, cum Principe *Carolo* & Duce *Eboracensis*; exercitus autem incessu militari Urbem intravit, prælatis quæ de Parlamentariis ceperant signis plus minus septuaginta; adeo ut debellatum jam plane cum perduellis videretur, nisi cæso ingenti peditatus Regii numero pullata quodammodo comparuisset victoria. Regem in *Quadrivio*, ad Sedile *Pennileffe-Bench* dictum, exceperunt, & vi pecuniæ haud exiguâ in fidei & obsequii pignus donarunt Cives; at illum in *Æde Christi* præstolabantur Academici, ubi oratione haud inegante cum Principibus aliquandiu detentus est, à Doctore *Richardo Gardiner*, ejusdem *Ædis* Canonico, ac Oratoris publici Deputato, habitâ. *Oxonii*, inque vicos passim finitimos diribiti sunt milites, tormenta autem bellica majora (viginti septem numerabantur) cum Carris vestoriis aliisque impedimentis, in Collegii *Magdalenensis* Lucam deferbantur.

Primo *Novembris* (Festum *Omnium Sanctorum* est) Convocatio pomeridiana celebratur, ac Principe *Carolo* in Album Academicum relato, is Magisterio donari dignatus est ut & Dux *Eboracensis*; deinde autem (hoc est die illo proximoque) volente Rege & præcipiente, Doctores in Theologiâ quindecim, Baccalaurei *xviii.* Doctores in Jure Civili (eorum plerique Procures, Aulici, & Generosi erant) triginta quatuor, Baccalaurei vero quatuordecim, Doctores denique in Medicinâ quinque, Baccalaurei octo; necnon Artium Magistri septuaginta sex, creantur, & Reipublicæ nostræ literariæ participes fiunt, quam quidem infirmiti quoque postremo dicti egregie cohonestabant, utpote quorum perplures vel Patriicii, vel saltem haud vulgaris notæ generosi, erant. Duodecim omitto Baccalaureatu in Artibus donatos; reticendum tamen non est, prædictorum haud paucos, ex occasione tenebrarum, appetente jam nocte ingruentium, fucum Togatis fecisse; quippe cum præstantium sese manibus ingesserint quorum nomina in Schedulâ Regio sigillo munitâ reperienda non essent.

Die *Novembris* tertio (Jovis is erat) *Readingum* una cum Principe *Carolo* ac Duce *Eboracensi* profectus est *Carolus*, Equitum & Dimacharum (nos *Dragoons* appellamus) turmâ stipatus; Comitibus *Bristolienfi* & *Dorsetensi*, necnon Vicecomite *Andover* & Barone *Digby*, cum copiis nonnullis in Universitatis Urbisque defensionem nobiscum relictis, loci tutelâ fidei Domini *Caroli Gerard* Chiliarchi fortissimi, qui nuperâ in pugnâ vulnus honestissimum ore acceperat, commendatâ. Die proximo, inter quartam & quintam pomeridianam, Arma Oppidanis auferuntur, Sclopetis, pulvere pyro glandibusque plumbeis (quibus utique plaustra bina onerabantur) ad Scholas deportatis, inque supremâ Tutris Camerâ depositis. Porro in Delectibus habendis & Urbe communiendâ à militibus Regiis defudatum est abunde; in quibus tamen referendis hærendum non ducō, cū ab instituti Operis tramite nonnihil deflectant.

Novembris vicesimo nono (dies hic Martis erat) *Oxoniam* remeavit Regia Majestas, comitantibus Principibus *Carolo* (è variolis ille nuperrime convalescerat) & *Ruperto*; quippe huc ante biduum vel triduum amandatus fuerat Dux *Eboracensis*. In *Æde Christi* dictorum quisque (*Rupertum* si demseris) cum famulitio aulico hospitabatur, quo honore superbiuit Sodalitium illud quamdiu *Oxoniam* ageret Rex *Carolus*. Dies proximus numini precibus ac jejuniis placando destinatus erat, nocte autem insequente Bibliothecæ publicæ januam propemodum expugnabant fanatici quidam tenebriones, in cineres redigendam cogitantes. Sub idem tempus Portâ materiata denuo firmatur Pons orientalis, ducto ab eadem ad Hortum usque *Botanicum* Propugnaculo, in quo collocata postmodo sunt Tormenta bina majora, Rebelles eâ ex parte accessu prohibitura. Vallo quoq; & Fossâ haud procul nuperis Academicorum Munimentis, ultra Ambulachra nimirum *Johannensis* & secus *Septum Novum* aditum Urbis borealem præstruxerunt Regii.

Decembris quinto Plateas obibat Præco feralis Academicus, & Privilegiatos omnes, quotquot familiam alerent, commonefecit, ut virum singuli aliquem ad *Septum novum* amandarent, qui in Aggeribus molendis operam navaret, qui quidem officio eâ in re neutiquam defuere. Civibus quoque præceptum Munimentis ad Septentrionale S. *Ægidii* latus, Ruricolis vero secus Collegii S. *Johannensis* Ambulachra, insudare; verum Rege propugnacula die

proximo obequitante, non plures duodecim Oppidanorum pensa procurantes deprehenduntur, quorum nomine Centum viginti & duo transmittendi erant, quae de re illis ut par erat, haud modice succensuit Rex *Carolus*, & praesentes propterea objurgavit.

Decembris decimo quinto (in diem tunc Jovis incidit) Edictum Regium calamo exaratum promulgatur, quo Arma de integro, offensiva (quae vocant) & defensiva, Civibus detrahuntur, inque Collegii Novi Claustris ac Turri reponuntur, ubi scilicet magna bellici apparatus copia, velut Bombardae, Glandes plumbae, pulvis pyrius, funes igniculares, &c. adservabantur. Omne genus frumenti in Scholis Logicae ac Juris Civilis, reliqua vero res cibaria in Praetorio urbano, Pannus & Saga in Scholis Musicae & Astronomiae reconduntur. Pulvis militaris ad Monasterium *Osniense* confiebat, officina autem Monetaria in Hospitio *Novo* collocata est. Sed his omisissis, haud ita multo post *Oxoniam* revolarunt Doctor *Fell*, Doctor *Potter*, Doctor *Richardus Bayle*, & Doctor *Frewen*, qui nempe vim interminantibus pridem ob Causae Regiae defensionem Parliamentariis latebras quassiverant.

Decimo Januarii (dies ille Martis erat) ad Sodalitiam singula mittuntur literae Regiae, ut Phialas suas traderent, in monetam cudendas, praecipientes; quibus morem alacres gerebant reliqui Togati, unico *Novo* Hospitio imperium detrectante.

Decimo sexto Januarii Senatus habetur Academicus, in quo palam recitantur a literae, ut libras porro trecentas mutuas Regi *Carolo* daret Universitas contententes, interposita cautionis loco quae neminem unquam fefellerit quoad facultates suppeterent fide Regia. Postulationi augustae nemo repugnabat, die vero sequente pecunia e Cista publica desumpta *Johanni Ashburnham* Armigero in usus Regios tradita est, velut ex ^b Apocha quae usque hodie superest compertum habeo; die autem primo dicto, monente *Carolo*, Doctores, Magistri, & Baccalaurei nonnulli creantur.

Vicesimo tertio Januarii, secundum Proclamationem regiam (eo nomine Edictum denotant *Angli*) *Oxonii* servare coepit Terminus forensis; Curia Cancellariae, cui jure Custodis magni sigilli praefuit Baro *Littleton*, in Domo Convocationis habitam ubi lites nonnullae disceptatae. Curia vero *Requestrum* quam vocant in Schola Naturalis Philosophiae celebrata est, ubi in speciem tantum aliquandiu confedit *Thomas Ailebury*, Eques auratus, Magistrorum alter; neque enim Causae aliqua eventulandae tunc temporis comparuere.

Primo Februarii die, qui Mercurii erat, *Oxoniam* vespere intrabant Effedis quatuor aut quinque vesti *Northumbria*, *Pembrochia*, *Hollandia*, & *Sarisburia* Comites, cum aliis quibusdam octo, Plebis in Parlamento Delegatis. Hi vero ineundae cum Rege *Carolo* pacis Articulus adferebant, quos horam quasi octavam vespertinam accersiti tradiderunt. Die proximo eorum nemo vel in Aula Regia vel alibi comparuit, an quod a Festi *Purificationis* celebritate abhorrerent non dicam; ceterum a meridie convenerunt Doctores Academici, & Cancellarium nostrum *Pembrochensem*, in Aedibus Doctoris *Bainbridg*, e regione Ecclesiae Collegii *Mertonensis*, habentem adibant; quibuscum collatis sermonibus, velle se aiebat ut Vicecancellariatu in alterum annum fungeretur Doctor *Tolson*. Addidit etiam, pessime quidem literatum

esse se, sed neque propter turbantem tunc temporis Rempublicam operam ipsi utilem navare posse, preces tamen additurum, & compositis demum Regni tumultibus momentis omnibus invigilaturum quibus Academiae prodesset; precatum quoque ferunt, ut Regios oculos aperiet Deus, quo Lucem Parliamentariam intueretur. Eodem tempore supplicem viro Libellum obtulere Togati, ut sua vice apud Regem super hisce Capitibus instaret efflagitantes. 1. Ut Regimen Episcopale & Ecclesiae Anglicanae Disciplinam contra Schismaticorum omnium aggressiones & insidias tueri, ac Episcopis Ecclesiisque Cathedralibus Latifundia & Proventus sanctos rectos reddere vellet *Carolus*. 11. Ut Privilegiis Academicis, a Decessoribus illustrissimis jam olim indultis, suoque nuper Diplomate confirmatis prospiceret; quippe quae a Municipio vicino proculcata pridem, vel sibi essent arrogata. Petitum denique, ut Senatus consultum in Academiae gratiam impetraret ipse, quo nempe declararent Comitia Statutum nuperum, ne sacris ordinibus initiati jurisdictionem quam vocant secularem exercerent edicens, ad Academicos haudquaquam pertingeret; quoniam scilicet potestatem suam non diplomate aliquo, sed ex Chartis plurimis, Regum multorum autoritate Scitoque Parliamentario corroboratis, acceperant Vicecancellarius & Procuratores; aliter enim Universitatis administratione, Theologos quibus erat antiquitus permessa, spoliandos iri. Haec inquam petitionis togatae summa erat, quam tamen Regi nunquam porrexisset *Pembrochensem* argumenta quaedam e criminibus eidem proximo anno intentatis (tunc enim quasi diuturnioris Imperii mala praesentirent Academici, depellere de Cervicibus suis Cancellarium nitebantur) desumpta suadent.

Tertio Februarii gratias Numini, in Ecclesia Aedis Christi Cathedrali, inter preces vespertinas concelebrandas, ob *Cirencestriam* (Corinium *Ptolemaeo* nuncupatur) a Principe *Ruperto* expugnatam, jubente *Carolo* Regum piissimo egimus. Ibidem vero *Tolsonus* Vicecancellarius, ob majorem rei solennitatem; vix enim deinceps factum; magnam Doctorum purpuram splendentium frequentia interfuit; non aliis autem verbis quam haud ita pridem ob victoriam *Keintonianam* Deum collaudavimus, Antiphona tamen solennis interposita est in hac Regii Psalmistae verba; *Collocabis in Capite ejus Coronam ex auro purissimo, &c. & super Caput ipsius Corona sua florebit; &c.*

Quotidianis eorum quos regiae commendarent literae ad Gradum quemcunque promotionibus lassata demum Universitas, frequentem vicesimo primo Febr. Senatum coegit, in quo Vicecancellarii & Praefectorum ^a libellus supplex, Regi contra Gradus temere & quasi fortuito conferendos porrigendus, palam recitatur. Hi vero damna nobis necessario facienda *Carolo* ob oculos ponebant; Actibus utique & Exercitiis quibusque Scholasticis in desuetudinem abeuntibus, vel etiam omnino deleris, Atrium Academicum exinanitum fore, restinctis quoque magnorum Ingeniorum studiis, summam Universitatem infamiam laboraturam edocentes: accepto autem supplici illo Togatorum Libello tunc quidem ostendit Rex quam vere & animitus bonarum literarum curam ageret, quamvis enim & opibus & autoritate haud adeo abundanti percommodum videretur fidem suorum & officia Honoribus Togatis remunerare, statuit tamen & edixit nequis Gradum Academicum in quastum ambiens literas suas commendatrices deinceps expe-

^a In Reg. S. p. 14.

^b In Pix. β. ut supra.

^c Ib. in β.

^d In S. ut sup. p. 21. & in B.

staret; quod si cuiquam concederentur, ad locum inter Academicos quem expeteret habilem sese & idoneum secundum Statuta probaret, cautionem de praestandis exercitiis interponeret, & feuda consueta persolveret; aliter nullam literarum suarum habendam esse rationem.

Vicesimo quinto *Februarii* Vicecancellarium *Tolsonum* adiit Doctor *Richardus Steward*, gratias Regio nomine propter operam in Aggeribus Fossisque absolvendis strenue navatam Academicis acturus, utq; continuatâ industriâ segnitiam eâ in re urbanam resarcire maturarent efflagitaturus; quâ postmodo ex parte vota regia vel superasse comparuerunt assidui nostratum sudores.

CICDCXLIII.

Septimo *Aprilis* (dies hic veneris erat) ad Regem in *Aede Christi* agentem citantur *Oxonienſes* tum Privilegiati tum Oppidani, quotquot nimirum familiam alerent, intrōmissisque, ad eundem, in sanctiori Senaculo (id apud Domum Canoniorum Capitularem celebrabatur) cum Baronibus confidentem, Prætorē, Aldermannis, & eorum Assessoribus, propositum est consilium Regium de Urbe utriusque Municipii impensis præsidio satis valido firmandâ, siquando *Carolum* abscedere contingeret. An haud gravate assenserint Cives minus quidem constat, militibus tamen prædialiis stipendia dein constituta non dubito, cum lites inter eosdem (tributum privilegiatis irrogantes) & Nostrates postmodo intercesserint, quæ cum Baronibus aliisque ad res bellicas consiliariis regis dijudicandæ permitterentur, argumentis pluribus & Chartarum nostrarum indiciis palam fiebat, privilegiatum neminem ejusmodi taxationibus obnoxium esse; quibus à consensu illustrissimō approbatis secundum Togatos ferebatur sententia; quod in *Maii* decimum sextum cadit.

Aprilis decimo sexto (dies ille dominicus erat) dum ad sacram Concionem solenni Campanæ pulsu convocarentur Academici, chartula quædam *Virginis* deiparæ ostio boreali affixa est, *Quæstiones* hæc, una cum Inscriptione, characteribus *Italicis* pulchre exaratas complectens:

Quæstiones disentienda in Schola Jurisprudentiæ die XIX. hujus Mensis.

An militia Regni sit malitia Parliamenti? neg.

An Protestatio Parliamentaria sit deterior juramento cum &c. neg.

An Ecclesia pura Scotiana debeat esse moderatrix corruptæ Ecclesiæ Anglicanæ? aff.

Respondente Alexandro Henderſono Scotorum Commissario.

Opponente quicumque vult.

Cæterum schedulam illam infamem, probi cuiusque sobriique animum exacerbantem, à meridie detraximus, quo tempore Verbum annuntiavit Doctor *Johannes Oliverus*, è Coll. *Magdalenensi*.

Aprilis decimo nono ^b Programma, Regio nomine munitum, publicis passim Portis murisque affigitur, quo cujuscunque conditionis *Oxonienſibus* mandatur, ut Bombardas, Hastas, funes igniculares, & siquam Pulveris bellici vim possiderent Armamentario confestim inferrent, accepto de allatorum copiâ Syngragho præfecti fiduciario. Cum huic Edicto perpauci obtemperarent, proclamatum

per Præconem, *XXII. dicti Mensis* nomine Regio est ut Gladios, Loricas, Galeas, &c. denique, quicquid sibi ad apparatus bellicum pertinens suppeteret, ad Collegium quisque *Novam* deponeret, quo scilicet *Readingum* brevi (quod jam cogitabat) ducento *Carolo*, *Oxonienſium* incolumitati & à Rebellium aggressionibus defensionem tempestivam, consulatur; atque mandatis hiis morem plerique omnes gesserunt, Armis velut præceptum erat in Sodalitio prædicto propediem depositis.

Propugnacula sub hæc ad fastigium spectabant, aliis porro quibusdam in Parochiâ *S. Clementis* hac tempestate inchoatis; quorum omnium Author erat ac Delineator *Richardus* quidam *Rallingsonus*, Artium Baccalaureus, è Collegio *Regiensi*, qui Typo Munimentorum omnium accurate depicto, Regi, oblato, Magisterio, allatis eam in rem ^c literis *Carolinis*, Mense *Octobri* ornatus est. De primis loquor munimentis; quæ enim postea extruebantur *Beckmannum* Architectum habuere.

Quinto *Junii* Vicecancellario præcepit Rex, sanctiusque ejus Concilium, ut coactis Sodalitiorum Præfectis denuntiaret, habito Academicorum omnium censu suis quisque, annum decimum sextum attingentibus nec sexagesimum supergressis, ediceret, uno aliquo cujuscunque hebdomadæ die in fossis & Aggeribus laborandum esse, solido uno operis ejus vices detrectantibus in delicti cujuscunque poenam irrogato. Eodem die Plateas vicosque urbanos Luto ac Sordibus oppleri advertentes Delegati regii, consultissimum habebant à Vicecancellario deprecere, ut Cœniveſtoris publici stipendium duplicaret, quod illi utiq; ex immensâ tum hominum tum Jumentorum frequentia opera esset geminata, præcauto nimirum opus esse arbitrabantur, ne vitiato à stercore urbano aere morbus Epidemicus, prorumpere jam tum occipiens, incrementa sumeret, virusque passim diffunderet. Traditum quoque eodem tempore est mandatum ^e alterum, quo Præsidibus Academicis injungitur, ut Togatorum qui Regi sponte militarent nomina describerent; id autem à Comite *Brissolienſi* Vicecancellario primitus significatum, scriptis vero dein propalatum comparet, appositis Procerum aliquorum nominibus. Cæterum quo delectus ille majori cum fructu haberetur, literæ ^f Regiæ, septimo dicti mensis datæ, Vicecancellario deferuntur, quarum hæc erat summa:

Ex maturâ nimirum deliberatione *Carolo* vide-
ri quod ad Comitatus, Academiarum, Urbisque *Oxo-*
nienſis defensionem majori bellatorum manu quam
quæ ab ipso suppeditari commodè posset opus fo-
ret, quapropter decrevisse ipsum, Agri, Univer-
sitatis, Urbisque securitati simul operæque com-
pendio consulentem, ut Vicecancellarius, *Æ-*
diumque Præfecti Academicorum numerum inirent,
qui, si quando necessitas exigeret, apti essent & ha-
biles ad Urbem istam propugnandam, non aliò utiq;
contra perduelles ducendi. Atque velle propterea
se & edicere, ut primo quoque tempore Academicos
ejusmodi in Catalogos referrent, subductis etiam
armorum quæ possiderent calculis, etenim quæ ad
bellicum deessent apparatus à se fore submini-
stranda, ipsis ad munia militaria opportune exer-
citatis, &c.

Hæc autem post paulo executioni sunt mandata, concenturiatis brevi Togatis & in cohortes ordinatis.

Diebus decimo quinto, & decimo sexto præfati

^a Repositorium tunc temporis frumentorum & caseorum erat.

^b Ibid.

^c Ibid. in β.

^d Ibid.

^e S. p. 37

^f Ibid. in β.

Mensis, libras ab Academiâ bis mille, necnon totidem à Civibus, mutas efflagitabat *Carolus*; quod nempe, exinanino jam pene siccæ regio, non aliunde suppeteret pecuniâ, in his quæ ad utriusque municipii firmamentum & incolomitatem pertinerent collocanda. Summam expetitâ detulisse opinor Academiâ, de Togatis eorumque famulis secundum Sodalitâ collectâ, quod idem præstiteret Cives, additis in obsequii mantissam libris porro quingentis. Enimvero haud modica *Carolus* premebat nummorum penuria, utpote qui per literas vicesimo septimo Mensis ejusdem ad Collegiâ singula datâs à Præfectis sociisq; contenderit, ut, quisq; quotquot visum esset peditibus, hebdomadariis quatuor solidorum stipendium, in Mensis integrum persolverent, addito incitamenti loco, id se officii inter præcipuâ partium suarum adjumenta posciturum. His vero perceptis, socii Collegiorum opulentiorum singuli binos, vel etiam trinobis, reliqui autem unum aliquem expetitâ pecuniæ summâ sustentaturos sese pollicebantur, velut ex eorum subscriptionibus, ad Regem (id quod ipse præceperat) transmissis, abunde liquet.

Vicesimo primo Junii, maturandis propugnaculis incumbens regia Majestas, Præfectis Academicis edixit, ut uni alicui, pluribusve Sodalitii cujusque Officiariis, aut famulis, demandarent, Collegii sui Togatos & Inquilinos diei quo laborandum in munimentis esset, (de quo nempe ipsi certiores per Delegatos ad Operas propugnatrices fierent) commonefacere. Jussi porro sunt laborantium Catalogos Commissariis regiis tradere, & pecuniæ ob intermissam operam irrogatæ Collectores instituere, denique eorum quoque nomina deferre qui *Carolo* neutra ex parte inservientes Ligonem pariter & militiam detrectabant. Bisariam autem divisa sunt Sodalitâ omnia, quorum pars altera die Lunæ, altera Jovis, ab horâ sextâ matutinâ ad undecimam, atque à primâ pomeridianâ ad sextam occupata est; ferramenta vero sibi comparare, ac secum advehere tenebantur Academici, vallum ad *Ædis Christi* Pratum, quâ ad vicum *Grand-pont* vergit, absolvendum sortiti. Munitionum omnium Quæstor erat Dominus *Marsh*, ex opposito Hospitii *Ursini* hospitatus, Commissarii autem, seu Præfecti, *Edoardus Ford* in Collegio, *Ellisius Crisp* & *Daniel Colwall* in Aulâ *Magdalenensi* commorantes.

Vicesimo tertio Junii Prætores & Aldermannos de conscribendis, & ad munia bellica informandis Civibus admonuit *Carolus*; dieque proximo nuntios eandem in rem ad Vicecancellarium *Ædiumque* Rectores amandavit. Atque edocuit illico Togatos in procinctu esse ac jussu Regi alacres expectare, ut die Martis proximo circa decimam matutinam in, prædicto *Ædis Christi* prato comparerent præcepit, prælusionibus bellicis ad veras pugnas erudiendi. Ibidem die præstituto ad quadringentos, vel eo plures, convenere, tantâque facilitate ac generoso decore arma tractabant (tametsi iisdem, quod retro diximus, aliquandiu nuper insuevisse dissimulandum non est) ut spectatores omnes pulchrius nil quicquam aut jucundius oculis sese unquam percepisse agnoscerent; Procæribus præsertim & Heroinis, qui eodem Decursionum cupidine ducti convolarant, mirâ perfusis voluptate.

Vicesimo nono Junii (in quem nempe Divi *Petri* Festam quotannis cadit) in *Ædibus* Vicecancellarii apud *Orienses* convenere Sodalitiorum Præfecti, de postulatione urbanâ, sibi à Rege & Commissariis

ejus necnon Concilio bellico transmissâ, deliberaturi. Siquidem petiverant Cives ut militibus quadringentis aut quingentis, ex *Ærario* suo in Urbis defensionem alendis, Privilegiati accederent; coacti autem, velut mox ante dictum, Rectores Academici petitionem tam iniquam rebusque nostris perniciosam averfati sunt omnes, nullo modo permittendum iri decernentes ut aliter quam inter Nostrates militarent Privilegiati; utpote quos Urbem quidem incolere, Togatorum vero famulos esse omnino constaret. Eadem nocte supplicem Regi Libellum vice nominis togati porrexit Vicecancellarius, quem Sodalitiorum Præfecti tres aut quatuor comitabantur; summa vero precum Academicorum erat, ut Juribus nostris & Libertatibus Privilegiatorum taxatione labefactatis, mirumque jam in modum periclitantibus, illibatis deinceps uteremur, de quibus benigne admodum & ex re Scholasticâ respondit *Carolus*, tametsi exitum negotii ejus supremum quod attinet, nullibi quod sciam, reperiatur.

Decimo tertio Julii, (his dies Jovis erat) Regina à Plagis aquilonaribus adventanti obviam perrexit, stipantibus Equitum Turmis quotquot *Oxonia* suppetebant, regia Majestas; quæ & chara sibi calitibusque pignora Principem *Walliæ* Ducemque *Eboracensem* Comites assumsit. Illustrissimam tori consortem ad collem *Edgehill*, cæde nuperâ etiamnum rubentem, excepit, & *Oxoniam*, quam proximo vesperi attigit, exultantibus suis pompamque solennem adhibentibus, quasi tum demum triumphatum de Rebellibus esset, deduxit. Plateas utrinque cinxit armatus miles, fenestras vero prospectantium Civium, & Heroinam augustam intruere gestientium, turba replevit. Præmissis impedimentis regiis aulicisque, subsequēbatur famulorum turba, Ductore *Gulielmo Killegren*, Equite aurato, incedebant postmodo Pensionarii, quos vocant, *Carolini* generosi, una cum utriusque Majestatis famulatio, & Officiariis domesticis, dum omnia interim Tubarum & Lituorum clangore resonarent. Proximi erant faciales, tunicas caduciatorias induti, quorum postremus incescit *Garterius*, cujus latus dextrum claudēbat Prætor *Oxonienfis*, purpuratus, humeroque Magistratus portans Gestamen. His vicini comparebant Servientes ad arma, sua quoque Sceptra ferentes, proximique ante Curram regium Comes *Fortbensis*, Copiarum augustarum Archistrategus, & Comes *Dorsetensis* Familæ Regiæ Dominus Camerarius. Ad effedi partem qua confidebant Rex & Regina adequitabant *Rupertus* & *Richmondia* Dux, Comitatum autem splendidissimum claudēbant ex regiâ Turmâ generosi. Deventum ad *Quadrivium* cum esset, oratione *Anglicanâ* Reginam aliquandiu detinebat *Timotheus Carter*, Clericus urbanus; eiq; in obsequii tesseram, marsupium dein, aureis repletum, detulere Cives quam à Vicecancellario & Sodalitiorum Præsidibus ad *Ædem Christi* salutatam, in *Mertonensium* Arboretum deduxit *Carolus*, viâ per Hortulos binos, quorum alter ad *Ædis* præfate Canonicum, alter ad Collegium Corporis *Christi* spectabat, patefactâ. Custodis inde Cœnaculâ ingressam Oratione facundâ excepit publica illa Togatorum vox *Strædus*, quâ finitâ Poematum latinorum & vernaculorum Libellum (quo scilicet de appulsu ejus in *Angliam* gratulata fuerant Mufæ *Oxonienfes*) una cum magni pretii chirothecis, tanquam observantiæ proferas immensæ levissima pignora, Academicorum omnium nomine obtulimus.

Decimo quinto *Augusti* coram Delegatis regis disceptata^b lis est, Academicos inter & Oppidanos de Privilegiatorum taxatione, in libris bis mille (quas utiq; Cives mutuas *Carolo* accommodasse prædiximus) colligendis coorta. Facta enim eam in rem per literas Regias potestate, tributum suis irrogabant Cives. Sed cum neque Nostrates, Privilegiatos nempe, prætermisisse deprehenderentur, inspectis Oppidanorum computis Libras tantum quadraginta de summâ prædictis imperatâ detrahendas censuimus, ne scilicet jure nostro abscedere videremur, quod quidem omnino fieret, si integrum Civibus esset potestatem in alienâ provinciâ exercere. Cæterum ne rationibus interim Regiis obesset Ditionis togatæ assertio, non recusare sese affirmabant Vicecancellarius *Ædiumque* Rectores, qui cum Consiliariis ibi tum aderant, quin ad summam expetitam complendam pecunia per Præfectum Urbanum aut alium quemvis eo quod ipse decerneret *Carolus* pacto colligeretur. Quapropter, ex utriusque Municipii consensu corrogandam illico pecuniam reliquam pronuntiabant Proceres; cauto tamen ne id exemplo ita cederet, ut in lite aliquâ deinceps emerfurâ alterutræ parti fraudi esset.

Eodem die de Legione *Oxonii* mature conscribendâ & alendâ consilia miscebant Optimates, quam utique ex Incolis, Oppidanis juxta & Privilegiatis, confieri oportebat; exclusis Tantum togatis, eorumque Famulis & Officiariis, quotquot nempe quotidianis Sodalitiorum negotiis destinandi necessario essent. Convenientibus in hæc utriusque Municipii Magistratibus, Vicecancellario & Prætori mandatur, ut de pecuniâ hunc in usum erogandâ primo quoque tempore deliberarent; & coeuntibus tandem sententiis, colligendam prout vestigalia solent alia tributum curarent. Expedire porro videbatur ut Edictum Regium, à priori quodam formâ non absimile, efflagitarent, quo scilicet Vicecancellarius ac Prætor ad id negotii sedulo magis transigendum impellerentur; illo tamen impetrato moras adeo ducebant Oppidani, ut necesse *Carolo* fuerit eosdem haud semel per literas corripere, & ad accelerandam eâ in re operam incitare.

Parvo temporis intervallo de Propugnaculis novis (neque enim munitiones hoc annoque prægresso absolutæ rei bellicæ peritis placebant) consultatio incidit; quibus extruendis grandes pecuniarum summæ Togatis & Oppidanis, ad imam pene inopiam redactis, subinde expendendæ erant. Utcunque, quod fore quidem præsenferant omnes, decimo octavo *Januarii*, habitâ prius inter Proceres aliosque Regis Delegatos & Sodalitiorum Præfectos deliberatione, convenit ut octingentæ aliæ libræ largitionibus superioribus Academicorum adderentur. Quadraginta nimirum libris, hebdomadatim, per viginti septimanas pensitatis.

Per hæc tempora rem partibus regis non prorsus inutilem aggressus est *Knightsium* quidam, Armiger & Chiliarcha, siquidem hic sagittariorum volonem manum, ad mille ducentos, conscribendam inq; Legionem ordinandam suscepit. Literas^b ergo ad Academiam primo *Octobris* hoc anno dedit regia Majestas, petens à nobis quibus hoc negotium commendabat ut viro prædicto liberum esset delectum eam in rem Togatos inter & Privilegiatos facere, utque rationem porro excogitaret Universitas quâ eorum stipendia promoveret quotquot militiam illam ultro amplecterentur. Atque literæ quidem istæ cum Senatoribus Acade-

micis de more sunt communicatæ, qualem vero effectum sortitæ fuerint minus constat. Hac autem tempestate affectis *Athenarum* nostrarum rebus, quoad saltém liceret ac tumultuantis Reipublicæ mala paterentur, subveniendum rati, de novo Cancellario agere occcepimus; *Pembrochensem* nullâ nobis in re operam præstantem, sed potius Togatorum commodis pro virili obnitentem, Magistratu deturbandum existimantes; quem proinde gravissimorum delictorum reum peregrimus, totius accusationis Capitibus in hanc demum formam redactis:

I. Objicitur quod Universitatis cûram & administrationem ex quo in Cancellarium cooptatus fuerat omnino prætermisisset; velut perturbata ejusdem disciplina & regimen satis dilucide testarentur. Quodq; per integros quinque menses nil quicquam curaverat. Tribunali Cancellarii forique Academici omnimoda administratione Assessori per diploma commissâ, qui inconsulto Vicecancellario, jus diceret, contra Statuta & Consuetudines Academicas (de quibus tamen observandis ac tuendis juramentum dederat;) quæ quidem perpetrata non fuerant sine egregio Facultatis supremæ dedecore ac damno, utpote cui ab omni ævo concredita sunt Universitatis & rerum nostrarum gubernacula.

II. Quod Togatorum Privilegia deditâ operâ prodidisset; cum in Procerum domo, ubi auctoritate tunc temporis aliquantum valebat, ne unicum verbum nostri in gratiam rogatus interposuerit.

III. Quod ante annum & quantum à Mense *Septembri* defluerat, Academiam, in manus Perduellium jamjam devenituram, opemque proin ejus implorantem, repudiaret, ac res sibi suas habere jusserrat; fidem adversus Regem & Arma contra Parliamentum gestata in supplicem (quod ex literis ejus abunde constaret) impingens.

IV. Quod Academicos probris & maledictis onerarat, corruptissimorum nebulonum gregem appellitans; quodque famulo nobis infensissimo, & facultatibus nostris ac latifundiis inbianti, *Mich. Oldsworth* in omnibus auscultarat.

V. Denique quod Ecclesiæ direptioni, immo everfioni, atque adeo Academiae reique literariæ, necnon Religionis & celeberrimæ Monarchiæ integritati studuisset.

Horum utique criminum virum postulavimus, & compertum habuimus; Perduellium vero partes secutum indignum pronuntiavit *Carolus* qui manipulo subditorum fidissimo præesset, abrogatur itaque malemerito Magistratus, ejusque in locum sufficitur *Hertfordia* Marchio, qui xxiv. *Octobris* Cancellarius renuntiatur, qua de re plura legas in Cancellariorum & Procuratorum catalogo, ad calcem secundi libri reperiendo.

CICDCXLIV.

Sago Togam & quadrata rotundis commutârunt sub id Academici plerique omnes, demtis nimirum quos vel senium inhabiles ad res bellicas reddiderat, vel quorum timiditati aut ignaviæ integumento erat Tunica sacra. Reliqui autem in aciem ordinari ac decurrere, excubias nocturnas ac diurnas agere, eruptiones expedire, neque quicquam prætermittere quod militis esset strenui & exercitati, aut ad Urbis defensionem quoquo modo pertineret. Quare prædixisse sufficiat, gestis à re literariâ prorsus alienis tunc insudatum (nisi quod non aliter asserendæ Artes ingenuæ) duplicique nomine commendatam *Oxoniam*, quod Mu-

^a Ut in pix. β. ut supra. ^b In S. ut supra p. 36.

larum, & *Caroli* sedes; neque enim memoratu indignum quibus procellis confecti fuerint cum à *Minnervâ* exauthorati sub *Pallade* mererent *Oxonienſes*.

Decimo quinto *Aprilis* Comitia *Oxonia* celebrabant Proceres ac Plebei, Pſeudo-Senatu quidem numero pauciores, autoritate vero regiâ muniti, & pro legitimo propterea Regni Parlamento habendi. Scitum autem ibi tum eſt, quo validiori præſidio firmatum Oppidum Rebellium aggreſſiones haudquam perhorreſceret, i. Ut Legio ſubſidiaria conſcriberetur ſub *Dubri* Comite militatura, ex Academicis vero juxta & aliis quibuſque conſtlanda, neque Urbe, niſi ſiquando obſidione cingeretur eruptiones repentinas facere oporteret, educenda; porro die Jovis, vel etiam ſæpius veluti Ductoribus videretur, ad rem bellicam hebdomadatim exercitanda; prohibito tamen ne vigiliis maceretur, aut alia quavis munia obiret, niſi hoſtilibus copiis circumvallatâ *Oxonidâ*, aut inopinatis Belli momentis operam ejus efflagitantibus, licet hac excuſatione minime fuerint uſi Academici, qui omnia deinceps præſidiarii militis munia, perpetuo obibant. ii. Siquis Arma ſibi comparare atque militiæ nomen dare, vel ſi minus valeret ipſe, vicarium ſubſtituere detreſcetet, Commercio omnimodo prohibitus clientelâ regiâ, necnon Academia & Urbe (demptis tamen Scholaribus) ejiceretur; cauto interim, jure armorum proprietario, quod vocant, ſpoliandos non iri qui in Legione illâ militarent; ſed neque Generoſo cuius vetitum fore *Oxonidâ*, ſiquando rei domeſticæ uſus poſtularet, abſcedere, modo Chiliarcham prius faceret certiorẽ, ne ſcilicet expeditionem aliquam ſuſcepturus ille abſentes fruſtra expectaret. iii. Ut quotquot conſcriberentur Generoſi, ſub ipſo Chiliarchâ, vel Chiliarchæ Locumtenente, vel denique Legionis Inſtrectore militarent; Scholares autem eorumque Famuli in Vexillationes ſeorſim ab hoſpitibus redigerentur. Denique præceptum ut quantâ fieri poſſet celeritate Legio compleretur; quem in finem prodiit xxviii. *Aprilis* Ediſtum Regium, juſſique ſunt *Oxonienſes* omnes, tam urbem incolentes quam Suburbana, Comitẽm *Dubrenſem* aut ab ipſo deputatos, infra triduum adire, nominibuſque reſpondentes quo genere armorum uterentur proſiteri, apparatus quoque bellicum, quoad facultates ſuppeterent, ſibi comparare; poſtremo, pugnæ præluſionibus ac ſimulachris informandos ſeſe ad prælia ſiſtere. Porro ſiquis hæc aut cunctanter aut non omnino præſtaret, animi à Partibus regiis alieni poſtulandus, graviterque proin mulctandus decernebatur.

Imperata quam maxime ſedulo fecere Togati, atq; ſub auſpiciis Collegiorum majorum, viz. *Ædis Chriſti, Magd., Novi,* &c. in vexilla diſpoſiti ſunt decimo quarto *Maii* die, qui Martis erat, in Arboreto *Magd.* una cum hoſpitibus qui in Collegiis conveniunt, ubi ad triginta ſupra ſexcentos in Cohortes ordinati ſunt, deinceps plus mille conſecrerant, & arma Legionis Inſpectori luſtranda exhibuere, velitationibus autem voluptariis magnam ſui opinionem excitabant Academici, tantâ eaſdem peritiâ obeuntes, ut muniis militaribus à teneris ſtatim unguiculis aſſueviſſe viderentur. Die Martis proximo in Campis *Bullingtonianis* & *Cowleienſibus* copiarum tum noſtrarum tum urbanarum inſtituitur Armiluſtrium, præſente utrobique Regiâ Majeſtate; Cohortes vero Academicas duſtabat Comes *Dubri* vel *Doverenſis*, Oppidanis autem tanquam Chiliarcha præfuit *Thomas Smyth*, coſtor cœreſiſarius, Prætor hoc anno *Oxonienſis*.

Viceſimo nono *Maii*, in quem incidebant Feſti *Aſcenſionis* Vigiliæ, cum Agmine Parliamentario *Abendonidâ* abſceſſere Comes *Leſſexiæ*, & *Gulielmus Waller*, Eques auratus, ſuperatoque trajeſtu *Sandfordiano* per *Cowleiam* Camposque *Bullingtonianos* *Iſlepiam* verſus ducebant, & loca Urbi finitima provocantium ad inſtar horas aliquot obequitabant, occaſionem interea naſci impedimenta ſine diſcrimine aliquo ab extremo exercitus latere præmittendi. Trepidatum enim vero nobis tunc temporis eſt; adeo ut præcatiunculis binis, juſſu Regis ex re natâ conceptis in Eccleſiis omnibus & Sacellis uteremur, alterâ *Caroli* ipſius, alterâ Univerſitatis ac Urbis vice Deum obteſtati. A meridie vero Propugnaculis ad *S. Clementis* manu factâ erumpebant Academici & Oppidani, levique velitatione cum Speculatoribus quibuſdam Parliamentariis dimicantes, prima virtutis bellicæ, neque contemnenda quidem, dedere documenta, nonnullis utrinque caſis & vulneratis.

Sexto *Octobris* die (dominicus is erat) funeſtum *Oxonia*, neque Annalium noſtrorum memoria æquandum, graſſabatur Incendium, quod in tuguriolo quodam ad australem vici *Thameſini* (hic à Portâ Boreali ad Pontem quem vocant *Altum* proficiſcentes excipit) partem, horâ quaſi ſecundâ pomeridianâ, ex militis gregarii Porcellum furto comparatum aſſantis incuriâ prorupit. Vehementior erat ab Aquilone ventus, flammæque eâ celeritate diffudit, ut obnitentibus fruſtra mortalibus, quicquid *Ædificiorum* inter latus occidentale Vici *Borea-Portenſis*, & *Ballivam* quam vocant borealem vulgo *Newinne Lane* interjaceret, præter unicum *ædificium* quod *B. Mariæ* Collegium dicebatur, repente conſagrârit. Hinc *Macellum*, ſeu Vicum *Laniorum*, pervaliſt Incendium, ac Domicilliis inter Templum *S. Martini* & *Divi Petri* in *Ballivâ* collocatis penitus exhaustis, hortos areasque *ædium* poſticas mirâ pernicitate ſupergreſſum eſt, & Plateam *Penverthinghamianam* vocitatam, partem ejus Orientalem ſi excipias, in cineres redegit. Arſere demum vicus à carne bovinâ (*Beef hall Lane*) cognominatus, præterquam quâ ad *S. Aldati* Eccleſiam vergit, & vicus à ſtrage aliquâ veteri *Slaying Lane* dictus, necnon habitacula quædam inter Templum *S. Ebbæ* Pontemque *Prædicatorum* ſita; ibi autem gradum ſiſtebant flammæ prædâ quodammodo ſatiatæ, intactis plane & illaſis ex divinâ clementia Collegiis, Aulis, Eccleſiisque, frumenti quoque & Apparatus bellici Reſpoſitoriis. Hæſit quidem, nec immerito, in Perduellum Copiis *Abendonidæ* habentibus cladis illius ſuſpicio, quam & temporis opportunitas (ventus enim, quod prædiximus, violentior erat, & *Oxonienſes* plerique omnes Cultui divino in Eccleſiis parochialibus paſſim vacabant) & flammæ pluribus in locis prorumpere ſimul viſæ, Cohortes etiam Parliamentariæ haud procul *Oxonidâ* in procinctu ſtantes, quaſi perdomitis ignibus ſuccenturiandæ eſſent, mirifice augebant; quibus acceſſere *Richardi Browne* (Exercitus ille Inſtrector, & Præfectus *Abendonienſis* erat) minæ, qui Viris haud vulgaris notæ nonnullis pridem denuntiârat, ſi non Urbem noſtram integram partem utcunque quantam poſſet flammis brevi traditurum, quique proximo poſt cladem illam mane molendinum *Botſienſi* incendio delevit, & Pagos circumcirca ſitos populatus annonam proventumque omnimodum, ſupelleſtilem etiam Agreſtium domeſticam, vel corrupit illico vel in jumentis deportavit.

CICDCXLV.

Gesta *Oxonienſium* perpaucā hoc anno occurrunt, Annales enim noſtri ſolā Graduum largitione, perceptis eam frequenter in rem à Cancellario literis, turgescunt, Comitā integro jam quadriennio prætermiſſa fuerant, neque variis poſt annis celebrata comparent: Exercitia minus ſolenniter præſtabantur, Scholis plerisque, velut retro dictum, in granaria, & apparatus bellici Repoſitoria converſis, aut Senatorum Regionum uſibus inſervientibus; ſed & in Sodalitio quovis rara admodum erant Gymnaſmata Scholaſtica. Hoc autem anno memoranda poſſimum venit Obſidio quā Noſtrates diebus quindenis premebat D. *Thomas Fairfax* Eques auratus, & Archiſtrategus Parliamentarius. Is enim decimo nono *Maii* prope *Cowleiam*, modicā Equitum manu ſtipatus adſuit; unde Peditum juxta & Equitum acceſſione fretus per Campos *Bullingtonianos Merſtonam* contendebat; Copiis obiter in Colle *Hedingtonenſi* oſtentatis. Viceſimo ſecundo dicti Menſis Urbem occēpit circumvallare, ductā ex ſuperiori *Cherwelli* ripā Loricā, ipſoque Flumine haud procul Merſtonā Ponte inſtrato. Viceſimo tertio *Maii* *Ædibus Godſloviensibus* flammas iniecit egregius vir *David Walter*, earundem Dominus, ne Perduellibus utique in Propugnaculum cederent præcavendum arbitratus; dieque proximo quatuor Peditum Legiones cum Tormentis tredecim ponte quem dixi trajecit *Fairfaxius*; cujus ſtativa primaria *Merſtona* erant, *Cromwellianis Whitehamia*, *Brownianis* autem *Wolvercoſa* collocatis. *Maii* ſeptimo Legiones binæ, Albata nimirum & Ruſſata, cum Tormentis totidem, *Botleiam* prætergreſſi *Hinxiam* australem perrexere, tranſmiſſā imprimis ad Pontem *Godſloviensem Iſide*; Tormentis vero præſatis in *Ædes Oliveri Smyth*, ultra Fratris *Rog. Baconi*, quod vocamus, Muſæum ſitas, regioque Præſidio firmatas, perpetuo effulminatum eſt; *Oxonienſes* eā ex parte laeſentibus frequenter Copiis parliamentariis, ſed inſelicem belli aleam ut plurimum expertis.

Cæterum urbem tantum non eminens huc uſque impetitā, & ſpecie ſaltem obſidione cinctā adverteſ Præſectus *Oxonienſis*, *Leggius*, danda virtutis noſtræ ſpecimina, eruptione in Hoſtem factā ſtatuebat: & proinde ſecundo *Junii*, albeſcente luce Equites Peditesque, ad Mille circiter, in Collem *Hedingtonenſem*, ubi Excubias agebant Copiæ Parliamentariæ eduxit. Adventantes convitiis proritabant Perduelles, & vibratis provocantium ritu telis congregi ſecum Regios haudquaquam auſuros ſignificabant; dum noſtri interea pedites, per ſilentium rectā in Collem tendebant, Academicorum manipulos ducente *Roberto Mede*, *Ædis Chriſti* cohortis duce fortiffimo: Equitibus ſub vexillis *Walteri* chiliarchæ, *Thomæ Gardiner*, Equitis aurati, & *Græci*, flexo itinere cum expeditis quibuſdam procedentibus; qui per *Hocleiam* clam præmiſſi & ad vicū *Cheyneienſis* partem extremam circuitu pertingentes, cum pedites manus conſerere inciperent, tanto impetu Parliamentariorum terga cædebant ut verſo in fugam hoſtium Equitatu; pedites de ſalute ſtatim deſperarent, adeo ut ex ducentis fere vix unus cladis inſperatæ nuntius incolumis evaſerit; caſis enim plus quam quinquaginta, ad nonaginta & binos capiuntur (edixerat enim Præſectus ut à contribulium ſanguine quantum fieri poſſet abſtinerent *Oxonienſes*).

ſes) quorum de numero Equites erant ſeptem, cum uno Rebellium Ductore, *Gibbons* nuncupato, ejuſque Locumtenente, *Catbaro* nequiſſimo, in conſceleratīs utique animandis Buccinatote evangelico. Hac partim clade abſterriti duces Parliamentarii, obſidionem inanem quinto *Junii* ſolvunt, dieque proximo ad Domicilium *Borſtaliense* ſecus *Brehill* exercitum duxit *Fairfaxius*, quod aggreſſione repentinā expugnare fruſtra nitebatur, acriter qui in præſidio erant *Ædes* defendentibus, ac præſertim *Gulielmo Campion*, Equite aurato, earundem Præſecto.

Aliquanto poſt obſidione longe graviore premedam brevi ſore *Oxoniam* præſentiens Rex *Carolus*, Urbis Præſecto edixit ut Vicecancellarium, Sodalitiorum Rectores, Prætores quoque urbanum, Aldermannos, ac *Ædiles* mandatorum ſuorum commonefaceret; ſiquidem divulgatum haud ita pridem per Præconem fuerat, explorandum ſedulo Magiſtratus incumbere, an *Oxonienſi* cuivis ſive Municipi ſive Privilegiato (de militibus enim publice proſpectum) Annonæ ſatis in ſex Menſes ſuppeteret. His autem præſtitis quicquid frumenti reive cibariæ deſuit in Urbem aſſidue ſubvehebatur; ne tamen ex paucorum forte aliquorum neglectu incommodi quicquam paterentur obſeſſi, promulgantur denuo (hoc eſt duodecimo *Januarii*) juſſa Regia, ſimulque ſignificatur decimo nono Menſis ejusdem, exquirendum quam maxime ſedulo iri, ſiquis imperata facere prætermiſerit; quod utique delictum laturi impune non eſſent immorigeri.

CICDCXLVI.

Haud ineptus jam tandem comparuit qui *Oxonienſes* inceſſerat Obſidii arctioris metus: rebus enim Regiis poſt *Nafebeienſem* cladem retro fluentibus, à partibus Regni occidentalibus victricia ſigna ducens *Fairfaxius*, ineunte *Mai*o huc pervenit, Urbis noſtræ oppugnationem ſerio demum aggreſſurus, quam tamen perdifficilem reddebat præſidium regium, militibus aliunde elapſis firmatum; maxime vero invictus *Ruperti* animus; is enim, *Carolo* Perſonam obſcuriorem induto & ante quadriduum clam dimiſſo, una cum fratre *Mauritio*, ac illuſtri *Anglorum* Procerum & Generoſorum manu in ſtatione manebat.

Locus jam poſtulare, ut ex quo *Oxonia* præſidio Regio teneretur, Præſectorum urbis ad invicem (ceu Magiſtratus Academici) ſucceſſiones ordine ſubtexerem, & eorundem res geſtas ſcriptis conſignarem; nimirum quid *Gerardus*, *Penimannus*, *Aſhlaus*, *Gagaus*, *Aſſonius*, *Leggius*, *Glenhamus*, magna belli nomina, domi forſique geſſerint, præſertim cum Academicorum virtus ubique emicuerit; niſi quod hoc eſſet in alienam meſſem falcem immittere, & civilis belli commentarios adornantium ſcrinia compilare. Interim cognoscant Annalium noſtrorum lectores, cum *Baſingam* obſidione liberatam didicerint per tam longinqua itinera, & interpoſitas undique hoſtium copias; Volonem togatorum manum præſto illic adſuiſſe. Cum Occupatam legerint *Abendonam* & protenus amiſſam, *Medi* ſciant noſtri virtuti imprimis ſucceſſum referri oportere; aliorum ignavia imputandam turpem quæ ſtatim ſequēbatur repulſam. Pariter dicendum de reductis *Denningtona* tormentis majoribus, & omni apparatu bellico ibidem depoſitis, poſtquam ad *Newburiam* malè eſſet pugnatum. Et ne in ſingulis hæream, cognoscendum

ntiq; *Campsfeildum*, *Sunderlandum* (quæ postquam
ferè omnia in Rebellionem potestatem pervenissent cum
Equitatu *Oxonienſi* hiemem totam per media hostium
præſidia tranſegit, iſtis vi dolisq; perpetuis nequicquam
ſatagentibus) periculorum omnium participem habuiſſe
Medum ſuperius memoratum, cum ſuis Academicis.
Porro memorare fas fuerit, quod non in *Oxonii* & regio-
nis circumcumjacentis tutelâ ſe continuit Academicorum
virtus, illi ſiquidem Exercitibus regiis quocunq;
locorum ducerentur perpetuo intererant. Tot certe
peregre militabant, ut quis jure miraretur, aliquos
urbis præſidio ſuperſuiſſe; & vice verſa, tanta
hic merentium copia, ut non facile quis in animum
induxerit dari poſſe aliquos qui alio proficiſcerentur.
Ex centum qui in Eccleſia *Chriſti* habentur alumni,
(convictores ſi adderem ingens eſſet numerus) viginti
militiæ Regiæ cum imperio præſuere; reliqui pene
ad unum omnes hic loci gregariorum munia impigrè
ſubierunt: pariter de aliis Collegiis dicendum.
Certè ſagaciſſimus rerum omnium æſtimator *Carolus*
eam de Academicorum ſuorum fide, & fortitudine
opinionem habuit, ut ſi quando per civilium
armorum decurſum *Oxoniam* evocaretur, ſolenne
habuerit, non ante decedere quam legionis Academicæ
Duces coram advocaſſet; peculiari eorum curæ
Præſidium hoc, & Cariffima illa quæ hic loci depo-
ſuit pignora commendaturus.

His obiter adnotatis, ad Tragediæ noſtræ, & *Anglicanæ*
gentis, quam non alia unquam fata manent,
quam quæ habet Academia, Epitaſin pervenimus.
Fairfaxius Maii primo, Copias *Abendoniam* inter &
Garſingtonam recensuit, quarum ad noviffime dictam
Stativa primaria collocavit.

Secundo *Maii* in Campis *Bullingtonianis* univerſi
Exercitus Armilultrium inſtituitur, militeſq; dein per
Heddingtonam, *Merſtonam*, Pagosq; finitimos diribètur.

Die proximo, comitante Ductorum primo quoq;
Urbem perlustravit Archiſtrategus, crebrisque munimentorum
additamentis firmatam abunde agnovit, ex quo obſidione
præluſoriâ eandem cinxiſſet; loci enim poſitione utcunq;
munitam, Propugnaculis pridem & fluminum alluvione
circumſepterant adeo Regii (poſtquam ſcilicet in Belli
Arcem & præcipuum *Caroli* perfugium converteretur) ut pro
inacceſſâ jam, neque immerito, habuerint Parliamen-
tarii. Sita quippe eſt inter fluvios *Iſidem* & *Cherwellum*
Oxoniam, quorum primus ad occidentum, alter vero
ad Orientale ejus latus deſluit, Urbemque præter-
lapſi in Alveum unicum ad Austrum coeunt; de-
preſſis adeo Ripis contenti ut Aggeribus & Cata-
ractis paſſim collocatis, ubicunq; obſeſſis viſum
eſſet intumeſcere cogantur, Campiſque ac Pratis longè
late diluvio coopertis, aditu omni propemodum
ex parte copias hoſtiles prohibere: Porro cum *Iſidis*
undas per alveos juxta *Hinkſiam* longè ab urbe
derivaeſſent hoſtes *Cherwello* deſertas foſſas
inundare inſtituimus. Ab Aquilone autem (ubi
ſcilicet intumeſcit terra neque ſtagnantia recipit
flumina) Propugnacula comprebant frequentia,
tantâ in ſui invicem deſenſionem arte conſtructa
ut validiora vix alibi in *Anglia* compereris, in quibus
perinde ac interjècti muri Loricâ, ſecundum ex-
tremos munitionum limites, duplici vallo inſultus
hoſtiles arcebantur; extremum vero Foſſæ Labrum,
præterquam quod Palis firmatum erat, injum red-
debatur, accedentibus porro qui ſparſim effodieban-
tur ſcrobiculis innumeris, adeo ut vix ſinguli pedites
abſque ſummo discrimine ad Valli marginem appro-
pinquarent. Ut autem iſta melius intelligantur mu-
nimentorum icnographiam apponendam duximus.

Urbem denique ipſam tuebantur Pedites veterani
quingies mille, qui ab ipſo Rebellionis initio Regi
militarant; Annonæ porro & apparatus bellici affa-
tim erat; ut verbo expediam, nil plane quicquam
deſuit quod ab Arte aut Natura ſuppeditari poterat.
Sed fruſtra hæc omnia, cum acciſis optimi Principis
rebus, ſola fere ſupererat *Oxoniam*. Loci autem viri-
bus, à *Fairfaxio*, quæ erat militari inſtructus peri-
tiâ, perſpectis, ſubitariis haudquaquam acceſſioni-
bus, verum obſidione urbem diuturnâ expugnan-
dam pronuntiavit, & Concilio, quod vocant, bellico
Heddingtonæ propterea coacto, in hæc demum con-
venere Ductores. Stativa primâ ad Collem *Hedding-
tonenſem* collocanda; circumducto quo bellatores ter-
mille caperentur vallo, deinde *Cherwellum* infra *Mer-
ſtonam* Ponte inſternendum; ad Botæalem quoque
Urbis partem, hoc eſt inter fluvium utrumque, ſtativa
alia diſponenda, quem locum Cohortes pene omnes
pedeſtres occuparent, quod illâ tantum ex parte Im-
preſſionibus aliquatenus pateret *Oxoniam*. Hiſ vero mirâ
celeritate abſolutis, Loricam, à Propugnaculo majori
in Colle *Heddingtonenſi*, ad Viam prætoriam ſecus
Noſocomium *S. Bartholomæi*, atque inde ad *Scrobes*
Campus pits appellatas perducendam, infraque
Tormenti majoris ictum ab Urbe diſtanti, inchoa-
runt Perduelles; quâ demum perfectâ, & ſtativis
porro quatuor collocatis, Præſidiis quoque minori-
bus vicinis (*Ædibus* nempe *Borſhallenſibus*, Caſtro
Wallingfordenſi, necnon quæ *Farringdonæ* poneren-
tur) circumvallatis, *Thomam Glenham*, Equitem au-
ratum, Præfectum *Oxonienſem*, tranmiſſo nuntio
de Urbe dedendâ hiſ verbis admonuit *Fairfaxius*.

Domine.

Per hæc ego te monitum volo ut Urbem *Oxoniam*
in manus mihi dedas, in uſum Parliamenti. Loci
ejus, eruditione adeo nobilitati, conſervationem ani-
mitus expeto; ejusdem excidium, non niſi ex aſſenſu
tuo præcavendum, omnino averſatus. Conditiones
tibi, omnibusque qui in Præſidio illo ſunt, honeſtas
impetrabis, modo mature admiſeris. Reſponſionem
hodie tranſmittendam flagito. Sum autem inte-
rea.

Servus tuus
Thom. Fairfax.

II. Maii 1646.

Ad illa vero hunc in modum reſcripſit *Glenhamus*.

Domine

Literas tuas accepi, ut Urbe mihi in rem Regiam
concreditâ cedam denuntiantes; quoniam vero in
eâdem commorantur haud vulgaris notæ yri com-
plures, petere neceſſum habeo, ut Reſponſi loco po-
ſtulationem admittas, utque tranſmiſſis de libero
commeatu literis, *Johanni Mounſon*, Equiti aurato,
& *D. Philippo Warwick*, indultum ſit, tecum, loco
ac tempore à te ipſo aſſignandis, ſermones conferre,
à quibus edocere quænam in præſentia efflagite-
mus.

Servus tuus humillimus
Tbo. Glenham.

II. Maii 1646.

Conceſſis de ſalvo quem vocant conductu teſſeris,
Delegatos ſive Commiſſarios parlamentarios, *Rainſ-
burgenſem* nempe, *Harlovium* vel *Harleyum* & *Lambertum*,
Chiliarchas, eodem die conveniunt Legati
Regii; petere *Glenhamum* ſignificantes ut ſibi lice-
ret

ret *Carolus* ipsum super ea re per nuntios consulere, cujus utique perceptis mandatis Respon- sionem Archistratego liquidam & expeditam trans- missurus esset.

Regerebant Commissarii vanissimam hanc esse postulationem, neque enim moras tam diuturnas la- turum Archistrategum; hortari itaque se ut occa- sionem praesentem avidissime arripiant *Oxonienfes*, ne scilicet illa praetermissa conditionibus longe aliis con- tenti demum sint quam quas reportare tunc temporis possent; verum cum potestate praefinita instructi acce- derent *Mounsanus* & *Warvicus*, transigere porro cum Rebellibus nequibant, ac proinde ulteriorem negotii disceptationem in diem proximum relinquentes ad suos remeant.

Duodecimo *Maii* (dies ille Martis erat) rediit in Castra qui Legatos Regios *Oxoniam* pridie deduxerat Buccinator parliamentarius, diem longiorem expos- cere *Glenhamum* significans, quaque tum Incolis ipsis, tum vel maxime Duci *Eboracensi* & Principibus bi- nis, necnon Proceribus, Equitibus, & Senatori- bus, Generosis porro, Clericisque haud paucis (Urbe nimirum pariter inclusis & communi aliqua calamitate involvendis) deditionis ejus necessitatem edocendis sufficeret. His non admodum gravate an- nuit *Fairfaxius*, ne sibi autem periret quod regis concessum erat temporis spatium, quae ad obsidio- nem pertinerent maturanda curavit, Lineam quam vocant, castrensis, & Suggestis Tormentorum, (quo- rum utique dispositionibus nostrorum animos percel- leret potius quam Propugnacula laceraret) acceleratis.

Eodem die Equitibus quasi centum stipatus, Mu- nimentis aquilonaribus, aurae tantum liberioris gratia, (neque enim vel Ocreas induerat) excessit *Rupertus*, quae quidem ex parte in statione agebat Legio *Rains- burgensis*. Obequitantium regionum certiores facti Rebелles, habitos sese despiciatui existimantes, nu- mero pares obviam prodibant; ceterum levi tantum velitatione commissa recessere statim, Regius in Ur- bem post paulo regressus, quorum Ductor *Rupertus* Humerum dexterum glande leviter (ipsi siquidem Omoplateae injuriæ nil quicquam fiebat) percussum referebat. Triduo autem integro suspensi admodum ac solliciti erant *Oxonienfium* animi, qualem denique tractata cum Parliamentariis deditionis exitum foretur lubenter intellecturi, die vero *Maii* decimo quar- to, qui Jovis erat, Archistratego nuntiari iussit Ur- bis Praefectus, cupere se ut per Delegatos propediem de pace agatur: quapropter coacto ab Hostibus Conci- lio bellico *Domus/ntoni Croke* Generosi *Merslone* po- sita, Colloquio assignatur, proximo Lunae die ineundo.

Decimo septimo *Maii* Delegatorum suorum nomi- na transmisit Praefectus, ut ipse totidem nominaret à *Fairfaxio* petens, quod quidem haud secus praes- titum, Regionum de numero (quatuordecim autem erant) fuere Academici bini, nempe Doctor *Richar- dus Zouch* & *Robertus Mead*, centurio, quibus utiq; demandatum est Gentis Togatae commodis speciatim consulere. His autem peractis, die praestituto con- venire utriusque partis Legati, transmissio cum nostris *Henrico Davison* Armigero ipsius Praefecti Se- cretario, literis assertitiis, seu liberi comneatus, munito, adhibitoque à Rebellibus *Gulielmo Clarke*, quibus utique id muneris incubuit, ut pactas utrinq; conditiones in Acta referrent. Foederis demum capita proponebant Regii, quae per *Richium*, Chiliarcham, & *Watsonum*, Magistrum speculatorum generalem, è Commissariis vero hostilibus binos, Parlamento prius deferenda credidit *Fairfaxius*, quam per se rata haberentur, ceterum postulationes nostras tanquam

intolerabiles rejecerunt Ordines, ne disceptandas quidem in Comitibus arbitrati, ac proinde ad Ar- chistrategum rescribentes, ut Urbem quam maxime vi- sum esset, ratione in potestatem redigeret.

Conditiones itaque, tricesimo *Maii*, *Oxonienfibus* à *Fairfaxio* feruntur; quae quamvis praedictis du- riores essent deliberationi tamen subijciendas existi- mavimus; viribus nostris Urbisve firmitati haudqua- quam (ut perhibuimus) diffusi, verum sati inelu- stabilis (cujus nimirum ope Arma ubique victricia circumferebant *Perduelles*) probe confecti.

Per hos dies licet ad Pactionem iri veniendum nequaquam dubitaretur, velitationes crebras ha- buimus, quin & continuis Tormentorum Dispo- sitionibus Glandes majores in Castra & stationes hostiles libravimus, Apparatum bellicum, prius- quam in manus Parliamentarias traderetur, absume- re magis gestientes, quam damni multum Obsessori- bus interendum sperantes, peritiam tamen, ut sit, ostentare cupientes Bombardarii Machinarum ictus ad libellam adeo dirigebant, ut stativis *Heddingto- nensibus* (ubi interfectus est *Cosworthus*, Legionis Subtribunus) necnon *Rainsburgensibus* illis Globos immiserint, in quorum novissime dictis nonnullos contrucidatos in tentoriis liquet. Sed neque cessabant interea Tormenta hostilia, quin Aedificiis nostris & Propugnaculis pari ardore intonantia, incolae juxta & Praesidiarios plurimum infestabant, usque dum scilicet Machinarum majorum induciae pangerentur.

Vicesimo *Junii*, (dies ille Saturni erat) de Urbe dedenda inter Legatos denique conveniebat, Con- ditionibus nempe in Articulos viginti sex redactis, quorum aliquos Academicos ac Civitates tangentes hunc in locum subtexere non pigebit.

Artic. xiv. Cancellarius, Magistri, & Scholares "Academiae *Oxonienfis*, Rectores quoque & Alumni "Aedis *Christi*, ex Fundatione *Henrici VIII.* necnon "Praesides reliqui & Gubernatores, Magistri, Socii " & Scholares, ad Collegia, Aulas, & Societates " ejusdem Universitatis incorporatas spectantes, " Professores denique publici, Praelectores & Orator " Academicus, necnon Personae quaecunque ad prae- " dictam Universitatem, vel Collegium ejus, aut Au- " lam aliquam pertinentes, uti potuerint & utan- " tur pristina sua, secundum Statuta, Chartas, & " Consuetudines suas, Regiminis formam, ditioni " tamen Parliamentariae subjecta. Jura porro om- " nia, Privilegia, Immunitates, Fundi, Tenemen- " ta, Messuagia, Possessiones, Reditus, Proventus, " Hereditamenta, Bibliothecae, Debita, & Bona mo- " bilia ac realia, ad Universitatem praedictam, aut " Aedem *Christi*, aut ad Collegia quavis Aulave in " eadem Universitate (demptis tamen Reditibus & " Proventibus ex Edicto Parliamentario pridem col- " lectis) spectantia, firma singulis, veluti praedictum, " adhæreant; neque sequestrationibus, Multis, " Taxationibus, aliisque quibuscunque damnis aut o- " neribus, propter, vel specie rei cuiuspiam ad Bel- " lum hodiernum, vel diffidia inauspicata suam inter " Majestatem & Parliamentum gliscentia, pertinen- " tis, obnoxia sunt. Ecclesiae quoque omnes, Ca- " pellae, Collegia, Aulae, Bibliothecae, Scholae, & " publica quavis Aedificia, ibidem collocata, vel " spectantia ad Urbem, Universitatem, vel Aedem " *Christi*, ad Collegia quoque singula & Aulas, à " direptione omnimoda tuta sint, & ab injuria qua- " cunque prohibeantur. Siquis autem Praeses, aut " Membrum quodvis Universitatis, Aedis *Christi*, " Collegii cujusque, aut Aulae, Munere per Parlia- " mentum amovebitur, idem in sex integros Menses "

ab Urbis deditione computandos, Muneris ejusdem, emolumentis omnibus fruatur, temporisque abunde habeto ad res suas componendas ac deportandas: cauto tamen ne hæc eo detorqueantur, ut Parlamento Reformationem inibi aliquam molituro suffragaminis quicquam injiciatur, nedum *Oxonienfes* animentur ad sese Reipublicæ administrationi immiscendos.

Artic. xv. Prætor, Ballivi, Municipis, & Consortiæ quæcunque infra limites urbanos positæ, pristino suo Regimine, Chartis, Consuetudinibus, Immunitatibus, Libertatibus, Fundis, Bonis ac Debitis, necnon quæcunque Municipio Autoritati ac ditioni, Parliamentariæ immediate subjacenti competunt, fruuntur: neque quæstioni obnoxii sint, aut molestiæ ipsis quicquam exhibeatur, sub obtentu rei alicujus, ante Præsidii illius deditionem ab iis tanquam à Municipibus factæ aut mandatæ, & ad dissidia Majestatem suam inter & Parlamentum spectantis.

Artic. xvi. Cives, Urbisque Incolæ, Militibus Hospitio non etiam & victu gratuito excipiendis obnoxii sint, nisi ex occasione aliquâ perurgente, neque tunc temporis inconsulto Prætoris, ejusve Deputato. In Tributis autem imperandis ad proportionem Comitatus Urbs ipsa taxabitur; neque Scholaris aliquis, Civis, aut Incola Universitatis aut Urbis *Oxonienfis* postulabitur, aut molestiâ quavis afficietur, propter arma in Præsidio, & ad ejusdem defensionem quoad Præsidium ex mandato aliquo diserto suscepta. Scholares vero, Cives, & Incolæ, Factionis hujus fructum percipient in rebus omnibus ad se spectantibus.

Artic. xvii. Neque Ductorum neque Militum gregariorum aliquis, neque alius quispiam, sive Urbem aut Suburbana secundum Articulos ingressus, sive iisdem excessurus, Bonis vel Possessionibus expoliabit, aut injuriâ quavis afficiet Scholarem, Civem, Incolamve aliquem, vel alium quemcumque *Oxoniam* commorantem; neque quod ad eorum quemvis revera pertineat quicquam deponabit sive eripiet.

Vicesimo quarto Junii (Mercurii is erat, diesque deditioni assignatus) urbe circa meridiem egressi sunt regii, inter hostium Ordines de more productos à S. Clementis ad Collem usque *Shotoverensem* (ibidem vero turmatim concenturiatæ sunt Copiæ Rebelleum Equestres,) incidentes: ad tria vero millia censebantur, qui (quod à militibus simul & schismaticis haud temere expectandum) uno agmine discedentes probris nullis aut maledictis onerabantur, tametsi pulsatis Tympanis, signisque erectis & expansis, triumphum quodammodo ducere viderentur; quam sane Perduellium humanitatem collaudasse deinceps, ut par erat, *Glenhamum* constat. Eodem die antedictos aut antecessere aut subsequuti sunt alii plus minus quingenti, Equites plerique omnes, quique sine stipendio in Urbe propugnandâ militarent. His addendi qui Portâ Boreali emigrantes in Agros *Glocestrensem* & *Eboracensem* Plagæque aquilonares perrexere, firmo Parliamentariorum satellitio ab injuriis prohibiti usque dum ad suos pertingerent. Sed neque prætermittendi qui Principes *Rupertum* ac *Mauritium* die Lunæ comitati, quique eosdem proximo die (quo nempe potioris notæ Regii haud pauci *Oxoniam* valedixerunt) subsecuti sunt; hi autem quasi trecenti numerabantur, dignitate & natalitii clari pene omnes, nisi quotquot de famulitio cujusque essent. At vero pluribus abinde diebus in literis de libero comœatu conscribendis occupati

assidue fuere nonnulli, siquidem Regii bis mille, vel eo amplius, *Oxoniam* post antedictorum discessum etiamnum perstiterunt, velut è nominum Catalogo satis constat; eorum vero bene multi Proceres, & Equites aurati, vel saltem Majoribus haud obscuris oriundi Generosi, reliqui autem Ductores erant ac Milites honorarii, præter Academicos nonnullos qui Religionis *Caroli*que partes pridem secuti secedere cupiebant, inque barbarâ illâ Pietatis virtutumque omnium strage, oculos à Disciplinâ utcumque Academicâ, Artibusque moribundis avertere.

Eorum qui die Mercurii emigrarant quasi nonginti ubi *Thamam* attigere Arma deponebant (Ea *Oxoniam* postmodo deportarunt Rebelles) Literisque assertitiis muniti in Patriam quisque suam commeabant. Nobiscum vero Doliola septuaginta, pulvere bellico plena (in eo enim conficiendo *Osniam* duobus in locis Operæ molendinariæ perpetim insudarant) Tormenta quoque majora triginta & octo, quorum viginti sex æneæ fuere, deprehendebantur. De comœatu omnigeno si quæras, priusquam stipendia militibus conquiritores eundem Oppidanis divenderent Ductores Regii, angustior non erat quam qui Præsidio in sex integros Menses omnino sufficeret; quam ob rem exarsere mirum in modum Gregarii, manusque à Proceribus ægre abstinebant; eorum utique ignaviæ, recte an perperam non dico, festinatam validissimæ Urbis deditionem tribuentes. Enimvero dissimulandum non est, firmas adeo comparuisse Munitiones nostras, ut Perduellium plurimum interfuerit sine obsidionis diutinae alæ in Dirionem Parliamentariam concessisse *Oxoniam*; præsertim si *Jovem* pluvium nobis propediem subsidio venientem respiciamus, tanta enim decidit interea dum de pace ageremus imbrium copia, ut si vel ad diem tradendæ Urbi destinatum perdurasset ejusdem circumvallatio; Parliamentariis necesse fuisset Castris quibusdam ultro abrenuntiare, Campis nimirum longe late diluvio stagnantibus. Ut prædicta partim repetamus, dubium non erat quin frumenti, Carnis bovinæ & suillæ, salis etiam ac Butyri & Casei obsessis ad Natalem usque Domini affatim esset; sed neque rei cibariæ inopia premebantur quibus molliter & delicate victitandum, tametsi fando accepi jactitare dein solitos in Aulicorum ludibrium milites, Urbis deditionem nil aliud suasisse quam Butyri recentis, quo utique Pisa præcocia tingerent curiales foeminae & Ductorum amasæ, penuriam. Sed revera jam primum inter *Presbyteriana* & *Independentis* factionis antesignanos quæ postea exarserunt gliscabant lites; unde milites qui fere à partibus *independentium* stabant conditiones æquiores proposuere; nostri autem occasionem illam arripiendam omnino esse statuerant; nè *independentium* rebus compositis moras luerent.

Permissâ, velut retro habes dictum, in Perduellium potestatem *Oxoniam*, alienum non erit luctuosum ipsius Academiae, integri pene quadriennii calamitatibus pessundatæ, statim paulisper inspicere. Exinanitis quippe *Ærariis* tum publico tum privatis, egestate gravissimâ confictabantur Togati, quorum tanto deploratior erat conditio, quanto à perennantibus Regni turbis damnum refarciendorum spes nulla effulgeret. Jam tandem (inquit Vicecellarius in Literis ad *Langbainum* Archivorum Custodem *Londini* habentem datis) præsentimus quam adverbo in loco quoad proventus nostros futurum simus. Occasiones inauditas ubique captantes, gratiamque cum Delegatis agrestibus (quibuscumque eorum aliqui eadem, quod aiunt, navi vehuntur

huntur) inéuntēs, Internecionem Universitati moluntur. Certiorem quāso eā de re facias colendissimum *Seldenum*, Matris Academiae ornamentum, cui porro inclinata & ad interitum vergenti ut succurrat effragites. Edocuisse non ignoro res alienum, quam immensum fecere Sodalitiae singula; revera pecunia neque publica neque privata sumptibus & oneribus necessariis respondet. "Sic ille. Quod si Belli clades morborumque hic grassantium calamitates quis recogitet, Lecturas & Exercitia penitus quasi intermissa (cedentibus utique in Commeatum Repositoria Scholis) insuper quod ingenua Pubes quae perpetuā successione, ab omnibus regni partibus huc solebat confluere, regni tumultibus & parentum indulgentia per plures annos hinc avertēbatur, accisas miserum adeo in modum res nostras vix alio unquam seculo fuisse, ultro fatebitur. Interea tamen, non inter bombardarum tonitrua, & lituorum fragores silebant penitus Musarum Chori. Lucubrationes literatae vigiliis militaribus sese inseruere; dumque una hastam intentaret manus, librum tenebat altera; & inter Martii certamina, disputationum velitationes usque fervebant. Istius rei insigne dabit documentum Reverendissimus in Christo Pater *Joh. Rossensis* nunc Episcopus, cujus in bello gesta pro summis haberemus, nisi paria in pace gessisset. Pari-ter de Reverendiss. Praefule *Petro Wellensi* dicendum, cujus gloria militaris Angliae finibus minime claudēbatur, sed *Flandriam*, *Galliam*, ultimamque *Tibulen* permeavit; qui Academiam nuper tam egregie rexit quam olim defendit, jam vero sacras insulas non minus ornat, quam sagum decorabat. Istis addendi S. S. T. P. Regius Eruditissimus *Allestreius*, Medicinā *Hydens*, Naturalis Philosophiae *Willisus*, Historiae *Lamphirius*, Collegiorum & Aularum ad sexdecim nunc temporis Praefecti dignissimi, porro Doctores in sua facultate consultissimi, *Petr. Elliotus*, *Rich. Lidallus*, *Sam. Jacksonus*, ut alios plurimos de re literaria optime meritos qui aut Academiae, aut è vivis excesserunt praeteream: qui abunde testatum faciunt, minimè periisse illas horas, quae in optimi Principis, & Oxonii tutelam impendebantur. Alia certe mercede digni, quam deinceps retulere.

Collegia quod attinet, Aulicorum ac Militum incuriam passim fatiscebant vitiumque fecere; utpote quae praedictis in Coenacula consignabantur, paucis admodum Cameris, Scholabus reservatis. Aeraria Sodalitii cujusque exhausta, vasa quoque aurea & argentea plane deperdita referre quid attinet: ad perpaucos reciderant ipsi Academici, pauperes abunde & ad mendicitatem pene collapsi, licet paucis post annis eorundem successores frequentibus Colonorum multis locupletati quodammodo compareant. Sed neque Aulæ (in quibus perinde ac in Collegiis nonnullis Cerevisia publice tanquam in Popinis vendebatur) earundem calamitatum immunes erant, iisdem ex causis labascentes ac pessum quotidie euntes; quarum nulla (Aulam *Magdalensem* & *Novum* Hospitium si excipias) in multos inde annos Incolas habuit Academicos, praeter solos Praefides quos Principales vocitant, eorumque familias, qui Cameras propterea plures Laicis dimiserunt, non alia ratione ab interitu vindicandas. Ut rem ipsam in pauca conferam, quaecunque ex consortio militari, literis moribusque ingenuis perpetim funesto, victorumque Rebellium impotenti dominatu importari in Civitatem captivam solent, eas omnes perpeffi sumus calamitates; Academia diem prorsus obisse vi-

sa, dum Alumni ejus probi ac eruditi tanquam pallidi ac silentes oberrabant Manes, à Corporis ejus consuetudine omnimodā haud facile divellendi cui tamdiu animando inservierant.

Secundo *Julii* per Senatores *Westmonasterienses* ad Academiae illius negotia Delegatos a sancitum est, nequis in Collegii alicujus vel Aulæ Magistrum, Praefidem, aut Gubernatorem, vel in Socium aut Scholarem admitteretur, vel ad Manus quodvis unde fructum aliquem aut Emolumentum perciperet in eadem Universitate ascisceretur, denique ne codicillos locationis (quibus utique fundi ad Universitatem, aut Collegium ejus Aulamve aliquam, spectantes dimitterentur) vel renovarent vel omnino concederent Togati, priusquam Ordinum hac ex parte arbitrium innotesceret. Hoc autem Edicto in Convocatione palam recitato, Literas ab Oratore *Hammondo* conscriptas ad *Fairfaxum* transmissimus, ut Conditiones nobis in Urbe dedendā concessas fartas rectas redderet, adeoque Mandata illa revocanda curaret, virum obsecrantes; de quo tamen minime constat an operā nobis hac in re utilem navarit.

Decimo *Septembris* per Proceres & Plebeios in Parlamento coactos scitum est, ut Oxoniam propediem, nisi ipsi repugnarent, amandarentur:

Magister *Rob. Harrys*, Rector de *Danwell* in Com. *Oxon.* ex Aulā quondam *Magdalenensi*.

Mr *Edoardus Reynolds*, olim è Collegio *Mertonensi*.

Mr *Henricus Wilkinson*, senior, (de quo supra) haud ita pridem ex Aulā *Magdalenensi*.

Mr *Franciscus Cheynell* } è Collegio *Merton*.

Mr *Edoardus Corbet* }

Mr *Henricus Cornish*, ex Hospitio pridem *Novo*.

Mr *Henr. Langley*, è Collegio pridem *Pembroc*.

His vero permessa est potestas in Ecclesiā quacunq; *Oxonienſi* verbum annuntiandi, aditumque visitationi praestruendi; quam in rem ut perpetua illa Concionum ad Beatæ *Mariae* series abrupteretur, & Doctores Magistrique Academici sacrum praedictis suggestum concederent, mandatum est.

Haud ita diu *Oxoniam* pervenere, & secuturae visitationi velificabantur, ad Beatæ potissimum *Virginis* conciones habentes: sed cum de illā praedicandi methodo cursu, quibus olim nostri assueverant omnino desisterent, plerisque ludibrio statim fuere, quibus risum tantum non in ipsis quoq; Ecclesiis elicerent. Ea vero quorum nomine aut contemptui, aut fastidio, aut odio denique tam subito essent expositi, sic se habuere. 1. Concionibus eorum & Precationibus solidi parum suberat, adeo ut Auditores tadio enecarent. 2. Oratione Dominicae Preces suas ad nauseam praelongas haudquaquam claudēbant, quod in ordini Apostolico studentium invidiam fieri constabat. 3. Frigide admodum pro salute Regiæ, & maturo turbarum intestinarum exitu Deum obsecrabant, pro Parlamento & Exercitu, ac beatīs, quae vocabant, eorum Gestis Consiliisque in vota ardentissima effusi. 4. Pietatis antiquae, Fideiq; cultores verbis asperis perstringebant, integerrimos Ecclesiæ *Anglicanae* & Academiae Patres *Canes mutos* appellantes, & tanquam formā quidem pietatis praeditos vi autem ejus plane vacuos calumniati. 5. Denique ora distorquebant, motibusque musculorum spasmodicis faciem naturali dissimillimam reddebant; quibus accedebant Gestus histrionici, ac vox porro stridula & sonora; adeo ut versam in Theatrum Ecclesiam, damnatosq; pridem & exactos Ludos scenicos arbitraretur aliquis in Tempia receptos.

^a In Reg. S. p. 124. ^b Ibid. p. 123. ^c Ib. p. 124.

Hæc inquam Academicos bene multos, maxime autem seniores & prudentiâ pollentes inducere, ut Beatæ Virginis nunquam intrarent, quin alio se, speciatim ad Parochiæ *Magdalenensis* Ecclesiam, conferrent, intemerato Numinis cultui verbique annuntiationi interfuturi. Sed neque magnâ discipulorum frequentia carebant Apostoli Parlamentarii, quorum dogmata bibulis quidem auribus hauriebant Milites, & qui factioni *Presbyteriana* adhererent Cives; quibus solenne jam esse occæpit (id quod ad felicissimum *Caroli II.* cultusque Apostolici Reditum perennavit) conciones integras scriptis mandare, quod quidem haud ita perperam tunc temporis fiebat, cum tenebris densissimis & amethodiâ adeo turbulentâ laborarint prælongi *Catharorum* Sermones, ut memoriâ facillime effluerent.

Ad conciones hæc in Beatæ *Maria* alibique habitas (quarum utique prænuntia muris passim affigebantur Programmata) accedebat hebdomadarius eorum in Parochiâ Divi *Petri* ad Orientem Conventus; ibidem enim, die quolibet Jovis, in Domicilio e regione pene vici ad Ecclesiam ducentis coacti, dubitantium & infirmorum, quos vocabant, Christianorum animis *Scrupos* (unde *Scrupulorum Officina* nuncupata sunt *Ædes ipsæ*) eximere, & vacillantium Conscientias onere quovis levare præse ferebant. Clandestino illi Schismatis profeminio prætexebant, corruptelis innumeris coinquinari Civium juxta & Academicorum animos, neque fieri posse ut vel errantes (de quibus tamen spem omnem haudquaquam abjecerant) ad rectum iter admovent, vel labentium gressus firmarent, nisi præter Conciones publicas, Colloquia quædam familiaria instituerentur, in quibus cum Auditorum multitudine victoriæ gloriolam (cujus utique cupidine ducti errores suos mordicus tenent nonnulli) amoliti, valetudinarios & imbecillos ad sanitatem adhortarentur.

Quo igitur se Patronis suis commendatores facerent concionatores isti Parlamentarii, longâ narratione novi hujusce inventi rationem reddunt. Nimirum quod non adversus Apostoli monitum, *infirmos in fide ad disputationes dubias admittere vellent*, sed animos potius eo hæc instituere, quod alii aliorum onera portare tenerentur, nec sibi met ipsis placere, quemadmodum Dominus Christus sibi met ipsi non placere satagebat. Credebant insuper hac ratione consulendum verecundiâ infirmorum, qui ægritudines morbosque suos profiteri publicè in Ecclesia minime in animum inducerent, nec levis spes suberat, eosdem intra privatos parietes, familiari colloquio delinitos liberius velle agere, & ita in Christi Ovile perducì posse.

Institutum hoc porro aiebant Validioribus robustisque in fide viris utile futurum; secundum illud Apostoli quod *mutuâ fide essent consolandi*.

Demum addidere, inventum istud in Academicorum commoda cessurum; plurimi enim illorum ita à teneris imbuti fuerant ut crederent, quosdam in lege morali defectus reperiri à Christo tanquam sacerdote *Aaronico* supplendi; quodque non absque sincerâ obedientiâ totius Evangelii præceptis præstitâ, remissio peccatorum foret expectanda; quodque hæc tanquam conditio prævia, justificationem antecederet. Cum ergo superba hominum ita sentientium ignorantia ad Catecheseos methodum descendere fastidiret, & opus esset ut prima rudimenta Doctrinæ Christianæ ponerentur, nil quicquam magis accommodum videbatur quam amico alloquio, & institutionibus Catecheticis illos informare, & beatioribus mysteriis imbuere.

Quin etiam leges quasdam & regulas proponebant, in hac *Scrupulorum Scholâ* observandas.

I. Ut à Precibus semper initia sumerent exercitia omnia, iisdemque clauderentur.

II. Ut quæstio discutienda ante hebdomadam innotesceret, ne imparatos offenderet.

III. Ut solidæ veritates, non argutiæ, & sophismata, in medium proferantur.

IV. Ut nihil per contentionem aut inanem gloriam, sed potius spiritu pacis, & mansuetudinis geratur.

V. Ut nemo alium interpellat, nisi forte extrâ oleas vagantem reducere sit necesse, quod à disceptationis moderatore tantum præstandum.

VI. Ut hæc non ita provehantur, ac si quicquam concionibus sacris in Ecclesiâ habendis, aliisque pietatis officiis esset derogandum. Prostitutebantur porro, ad cultum publicum promovendum ista unice fuisse destinata. Nimirum. I^o Ut piorum mentes in fide stabiliantur, doctrinâ scilicet semel sanctis traditâ. II° Ut fideles Christianam mutuo colerent caritatem. III° Ut iidem sacra synaxeos idonei fierent participes. Quæ quidem omnia ex invento hoc obventura ominabantur ejusdem Artifices: & ut rem ipsam dicamus, per aliquot Hebdomadas successu satis prospero gaudere videbantur, plurimis re novâ & pietatem præ se ferente oblectatis, Usque dum æmulæ *Independentium* factioni, inter milites Gliscenti, quæ fierent displicerent. Cumque contingeret *Gulielmum* quendam *Erburium*, è Collegio aliquando *Æneasensi*, hac tempestate in Militum concionibus hic loci dominari, illum præcipuè hæc *Presbyterianorum* molimina ægrè habuere. Sequacibus ergo suis stipatus, in *Scrupulorum officinam* progreditur, ubi de Ministerii in Ecclesiâ Christianâ munere & dignitate agebatur; hæc ille convellit, & *Presbyterianos* ministerio destitui, eorumque conventus veram esse Ecclesiam pernegat. Lite hinc inde clamoribus & convitiis agitata, cum res parum procederet; in hoc uno convenit tandem ut in alium diem XII. nempe *Novembrii* Disputatio rejiceretur, ubi de integro discutienda esset hæc Quæstio.

Utrum in Christi Ecclesiâ ministerium selectis aliquibus hominibus sit conceditum.

Die præstituto fanatica turba, magna cum expectatione, confluebat. Ora illic lurida, & macie confecta apparuere, spectra & manes quis diceret, nisi quod statim extantes scapuli strigosorum istorum spirituum, fidem fecissent, illos utcumque carne destitutos, ossa nondum exuisse. Attonitæ huic turbæ se primum ingessit partium *Independentium* Pugil *Erburius*, quem sequebatur *Elisus Grimesius*, *Johan. Hewsonus*, alique non pauci Duces illuminati. Quibus sedilia capeissentibus, adventabant *Officina Scrupulorum* Domini; Mr *Hen. Wilkinsonus* senior, scilicet cui tunc temporis Cathedræ concedebatur honos: Mr *Reynoldus*, *Harrisius*, *Tempellus*, *Cornisius*, *Langleius* & *Cheynellus*. Propositâ quæstione, longa gravisque nata est altercatio, immutatam plane illam, aliamque prorsus esse ab ea, de quâ prius convenerat. Clamoribus inde jurgisque actum usque dum ut iratis militibus satisfaceret, quæstio hæc substitueretur. An illi qui pro Ministerio se venditant, majore potestate gaudeant, aut uberiore utantur jure in annunciendo Evangelio, quam quilibet ex plebe Christianâ. Grave hic scandalum fratribus natum, quod ad vanæ Philosophiæ, & syllogismi leges exigenda esset disputatio; nec sanè ex alterutrâ parte magna mediorum

& argumentorumve seges, quin opponentium respondentiumque partes, unâ cum certaminis aleâ subinde mutabantur. Donec Militum unus argumento ad homines tanquam telo decretorio usus, importunè inquireret, unde illi qui pro ministris se venditabant, ministerium suum accepissent: an ab Episcopis, an aliunde: fieri se ab Episcopis jura mutatos pudebat; quos passim *Antichristianismi* postulassent; quin & male metuebant, ne si aliquatenus *Anglicane* Ecclesiæ præfules agnoscerent, publicum Fanaticorum incurrerent odium: Ex altera parte, cum notissimum esset *Presbyterianos* illos omnes quotquot aderant Ordinibus sacris ab Episcopis fuisse initiatos; non ausi erant profiteri aliunde se accepisse. Cum ergo nihil esset quod liquido responderent, sed exultationes nescio quas, & subterfugia necterent; adstantium corona suffragiis plausuque suis victoriam Militibus decrevere. Quin & malè sibi conscii scrupulorum Præfetti, à conventibus suis aliquantisper deinceps abstinere.

Elatum hoc successu *Erburium* se unicum jam in terris Apostolum existimans, dogmata blasphema in suorum conventiculo xi. Decembrii, sequenti effudit; (cujusmodi erant: eandem divinam naturam mensuram, quanquam non perinde manifestam; sanctis inesse, quæ christum infederat mortales inter agentem.)

Eodem porro tempore, tanquam Propheta divino afflatus spiritu, res futuras prædicere aggrediebatur, nimirum novos *Angliam* manere motus, quemadmodum & *Hiberniam*: frustra quoque securos esse *Scotos* gravissimis tumultibus utique concutiendos. Ita temerè quæ ipsi in mentem venerant effudit vir iste; quem in ordinem cogendum reputantes ministri Parliamentarii sive scrupulorum Propolæ, ad disputationem in Scholis Theologicis provocabant: Is quanquam conditionem illam ceu iniquam detrectabat, respondit, si in Ecclesia B. *Maria* congregari vellent, præsto se in dogmatum suorum defensionem adfuturum.

Die itaque xi. Januarii quæ & lunæ fuit, in arenam descendebatur, *Cheynello* ministrorum nomine pugnam ineunte, ubi confertam adstantium Coronam primum consalutavit *Erburium* hunc in modum.

„ Christiani amici, Commilitiones optimi, Academici etiam dignissimi; servus omnium sum humillimus, hodierno die ex privato meo recessu in publicam lucem protrahor, invitus quidem, duplici siquidem catenâ tractus; accusatione, & provocatione; quod ad Accusationem attinet, Hereseos & blasphemiarum è suggesto fueram postulatus; quod ad provocationem spectat, Magistri *Cheynelli* literis ad me scriptis ut huic accederem sum requisitus. Hic ergo adsum, ut me & dogmata mea defendam, hoc unum præfatus, non me externæ vocationis titulo ministerium mihi arrogare, quanquam olim ordinibus initiato: nec pro viro illuminato Christumque cognoscente me vendito, quanquam ab aliis in pretio habitus fuerim, & pridem à me ipso; jam vero nihil scio, nihil sum, quod etiam ut aliis de me sentiant velim, investigator sive quæritor sum, qui Deum opt. max. requirit & Davidem Regem, &c.

Postquam in hunc modum, perorasset, Theses proponebantur numero decem, quarum prima sic se habuit.

„ Plenitudo deitatis, in sanctis omnibus eadem mensurâ habitat, quanquam non manifestatione, quâ in ipso Christo: quin & deitas eodem modo in sanctis deinceps erit, quo Christo inest. Sancti

eandem cultum, honorem, thronum, gloriam sortientur, quibus Christus gaudet, imo præcellentiorem potestatem habituri sunt ad miracula facienda, quam ipse Christus priusquam cælo recipere-tur.

Dira hæc dogmata convellebat *Cheynellus*, qui portenta blasphema, quo digna fuerant modo exagitabat; interim fremente & clamoribus sapius eum interpellante vulgo, tumultum porro accendebant Tyrones aliqui Academici, præ *Cheynelli* odio, qui ipsis ingratis fuerat. Postquam per horas quatuor rixæ & clamores perdurassent, nihilque fere disputando promoveretur, delassati utrinque Pugiles æquo Marte discessere. Graviter hæc ferentes Concionatores Parliamentarii prædicti, apud *Fairfaxium Northamptonia* agentem querelas suas deponunt, *Ingolfeium* militum tribunalum qui hic in præsidio agebant sugillantes, quod *Erburium* foveret, atque is quidem brevi hinc avocabatur, quid vero de illo postea factum fuerit nescire me fateor. Post ejusdem discessum, sequaces ejus conventicula usque agitasse certum est in *Ædibus* primo è regione Ecclesiæ Collegii *Mertonensis* positis; postea in Domo inter hospitium ad *Stellæ* insigne, & portam borealem sitam, cui pridem Collegii B. *Maria* nomen adhaeserat: ubi conciones suas habuere, quemadmodum etiam quandoque in Logicæ Schola, Armati Apostoli, *Hensonius* tribunus militum, olim sutor; *Kelseius* subtribunus, olim scrutarius propolæ, *Grimesius* legionis procurator; fortunæ jam suæ, pridem lignarius faber.

Dum ita sedulo partibus suis promovendis studebant *Independentes*; Ministri *Presbyteriani*, in Profelytis sibi lucrificandis minimè cessabant; per aliquot menses merces *Genevenses* in prædictâ scrupulorum officinâ venditantes; quin & quibusdam miseris hominibus, inferioris sortis præsertim artificibus, persuasere ut ejurato juramento quod Regi prius præstiterant, solenni sordere ac ligâ sese obstringerent: publicamque poenitentiam in eorum conventibus & jejuniis solennibus agerent; capitalis illius flagitii, quod principem armis protexissent: hæc scilicet prima apud illos pietatis fundamenta; qui vero ita demereri posse numen censebant, quomodo impii esse poterint? Porro hinc dabantur egregia reformationis Academicæ deinceps expectandæ specimina: nec sanâ dispar Prologo *fabula*; Tragica illa quidem, & cladibus undique funesta, quam soli exhibuerint personati *Cathari*; & pietatis larvam induti *Hypocrita*.

CICDCXLVII.

Falci visitatrici (quam quidem votis ardentissimis oprabat genus quoddam hominum, Expulsorum Munera sperantium, atque inde *Quæstiores*, sive *Serchers* per amphibologiam dictorum) maturam jam Academiam existimabat Parliamentum beatum (sic enim sacro temporum eorum Idiomate appellabatur) ac Decretum proinde primo *Maii* (dies ille Saturni erat) in hæc fere verba condidit:

In meliorem administrationem & reformationem Universitatis *Oxonienfis*, & Collegiorum ejus ac *Aularum* singularum; necnon in debitam *Delictorum*, Abusum, & Turbamentorum ibidem nuperis præsertim temporibus motorum castigationem: per Proceres & Plebeios in Parlamento coactos, illiusque auctoritate, scitum esto quod,

N n n

Nath.

Nathanael Brent, Eques auratus, Custos Collegii *Mertonensis*.

Mr Edoardus Corbet, è Coll. *Merton*.

Johannes Pulixton, è Templo medio, Armiger.

Mr Henricus Wilkinson, sen. nuper ex Aula *Magdalenensi*.

Gulielmus Prynne, ex Hospitio *Lincolniensi*, Armiger.

Gulielmus Tippinge, Generos.

D. Gul. Cobbe Eques auratus,

Gedrgius Greenwood, Generos.

Doct. Job. Wilkinson, Aulae *Magdal.* Principalis,

Mr Edw. Reynolds, quondam socius Coll. *Merton*.

Mr Robertus Harrys, ex Aula quondam *Magdalenensi*.

Mr Franciscus Cheynell, è Coll. quondam *Merton*.

Job. Packer, è Com. *Bercheriensi*, Armiger.

Job. Wilkinson, ex Agro *Buckinghamensi* Gener.

Mr Job. Mills, ex *Aede Christi*,

Mr Christoph. Rogers, Novi Hospitii Principalis,
Gul. Cope, Arm.

Barth. Hall, è Templo medio, Arm.

Thomas Knight, ex Hospitio *Lincolniensi*, Armig.

Job. Heylin, ex Hospitio *Greyensi* Arm.

Gul. Draper de *Nether-worton* in Com. *Oxon*.

Gabriel Beck, ex Hospitio *Lincolniensi*,

Johan. Cartwright de *Ainoe* in Agro *Northampton*.

Samuel Dunch de *Pusey* in Agro

Bercheriensi, erunt, & per præsentes esse decernuntur Visitatores dictæ Universitatis, & Collegiorum ac Aularum antedictorum omnium ac singulorum, necnon omnium & singulorum Magistrorum, Scholarium, Sociorum, Membrorum & Officiariorum dictæ Universitatis ac dictorum Collegiorum & Aularum, eorumque singulorum respective. Atque scitum insuper esto autoritate prædictâ, quod Visitatores prædicti, vel quilibet eorum quinque visitare possint & visitabunt dictam Universitatem, Collegia, &c. & inquirent, audient, ac terminabunt crimina omnia, delicta, & turbamenta, &c. quæcunque ex Legibus ac Statutis hujus Regni, vel ex Consuetudinibus & Statutis dictæ Universitatis legitime constabunt, vel ex statutis singulis dictorum Collegiorum aut Aularum, vel eorum respective cujuscunque, inquiri, audiri ac terminari jure possint, in modo & formâ visitandi prædictam Universitatem, Collegia prædicta, Aulas, Magistros, &c. quodque in finem omnimodum & intentionem eâ in re procedere possint & procedent quemadmodum è dictis Legibus, statutis, &c. Visitoribus quibuscunque aliis, autoritate quacunque constitutis, respective procedere integrum esset. Atque scitum porro autoritate prædictâ esto, quod Visitatores prædicti, vel quilibet eorum quinque, inquirere ex juramento, coram ipsis respective præstando, poterunt, à Magistris omnibus, Scholaribus, Sociis, & Officiariis, è Fundationibus respective dictorum Aularum & Collegiorum, omnium & singulorum, & ab omnibus

ac singulis Officiariis ad eadem, vel ad dictam Universitatem, spectantibus, de iis qui *Ligâ solenni* ac *Federe* obstringi, necnon *juramentum negatum* præstare prætermiserunt, cum eadem à potestate eam in rem à Parlamento instructis offerrentur, ac præterea de iis qui constitutioni Parliamentaræ super *Disciplina & Directorio* executioni mandandæ obnituntur, quique ejusdem executionem non promoverint, quemadmodum Munia sua singula & Officia postularint; necnon de iis qui doctrinæ articulum aliquem voce aut scriptis impugnauerint, cujus ignari à Sacramento Cœnæ Dominicæ excludendi sint. Atque decretum insuper esto, quod Visitatores prædicti, vel singuli eorum quini, inquirere poterunt & inquirent, ex juramento coram ipsis respective vivâ voce præstando, de omnibus & singulis Magistris, Scholaribus, &c. dictorum Collegiorum & Aularum, deque Officiariis ad eadem vel ad dictam Universitatem spectantibus, qui aut Arma capeffiverunt aut gesserunt contra Parliamentum, aut contra Copias quascunque ejusdem autoritate conscriptas, aut in adjuvandis vel animandis Copiis contra Parliamentum collectis faterentur, quodque ad se respective citare poterunt & citabunt omnes & singulas ejusmodi personas, una cum testimonium ejusmodi de rebus perhibitis; Testesque illos, necnon Testem aliquem vel Testes à Personâ quavis de ejusmodi delictis postulatâ, vel iisdem oneratâ, producendos jurejurando vivâ voce super præmissis adigent, quodque illi, vel singuli eorum quini de die in diem Delegatis Procerum & Plebeiorum, deinceps in Senatus-consulto isto assignatis, nuntiabunt, quosnam Magistros, Scholares, &c. delicti alicujus præfati comperitos habuerint, significatis pariter, cum Criminis cujusque naturâ, delinquentium loco & conditione; quo scilicet ultiores porro Processus super iisdem per Procerum & Plebeiorum Delegatos fiant, prout expedire videbitur. Atque decretum esto autoritate prædictâ, quod dicti Visitatores potestatem habeant, & Senatus-consulti illius virtute potestate donantur, explorandi & perpendendi jura, menta omnia quæ cum ex Statutis dictæ Universitatis, vel Collegiorum aut Aularum omnium & singulorum, injungantur, præstari tamen minime debent, necnon sententiam suam super iisdem Delegatis Procerum & Plebeiorum, in Scito illo nominatorum, aperiendi, quo nempe ea hac ex parte decernantur quæ ad destinatam dictæ Universitatis Reformationem accommodentur: cauto semper, atque insuper sancito, quod si dictorum Magistrorum, & Scholarium, &c. aliquis per vel ex sententiâ quavis definitivâ à Visitoribus prædictis, vel eorum quibusvis, uti præfatum prolatâ gravatum se senserit, licitum fuerit, atque esto, Personæ sic gravatæ causam suam summam explicanti dictam Procerum & Plebeiorum, in Consulto isto nominatorum, Delegationem appellare, Remedumque ac Vindicias ab iisdem efflagitare; quibus utique per hæc permessa est potestas Causas ejusmodi singulas, ad se velut prædictum ex Appellatione deductas, postremum audiendi ac prout æquum postularit terminandi. Atque sancitum insuper autoritate prædictâ esto, quod *Argernonus Comes Northumbria*, *Henricus Comes Cantii*, *Johannes Comes Rutlandia*, &c. [ibi alii porro viginti nominantur ex Domo Procerum]; *Christophorus Telverton* Eques auratus, *Johannes Danvers* Eques auratus, *Johannes Selden* Armiger, &c. [hic alii ad hos XLIX. assignantur] ex Domo Plebeiorum Se-

natores

natores, & singuli eorum quini erunt, & per scitum illud fore decernuntur, Delegatio continua; atque loco ac tempore ex condito assignandis confidebunt, Causasque ex appellatione velut prædictum accipient, quæcunque nimirum ad ipsos prout antedictum adferentur; atque summarie quemadmodum causæ cuiusque æquitas postularit procedent; necnon ejusmodi negotia quæ sibi velut retro dictum, deferentur percipient, & ad eadem terminanda procedent, pro ratione & exigentia causarum & Personarum sibi significatarum. Cetero præterea, nequid in Consulto isto contentum de jure & autoritate Cancellarii pro tempore existentis quicquam derogat.

Transmisso ad Academiam, ibique confestim promulgato Scito illo Parlamentario; allata parvo temporis intervallo est Citatio quædam; quam quidem integram, prolixiorē licet, pluribus de causis exhibendam duco:

Nos quorum nomina Literis præsentibus subscripta sunt, Procuratoribus modernis Academia Oxoniensis necnon universis & singulis Collegiorum & Aularum ibidem Præfectis, Præpositis, Custodibus, Magistris, aliisque quocunque nomine notis Rectoribus, ac Rectorum vices pro tempore gerentibus, salutem. Cum Nos (inter alios) autoritate quâ fungitur Parliamentaria, vigore scilicet cujusdam specialis Ordinationis supremæ Curia Parliamenti jam sedentis nuper edita, geremis datum, primo die Maii anno Dom. MDCLXVII. potestatem sufficientem Nobis in hac parte concedentis, eandem Academiam, omniaque & singula ibidem Collegia & Aulas, eorundemque Academia, Collegiorum & Aularum respectivè Magistros, Scholares, Socios, Membra, Officiarios, & Ministros quoscunque, ob Morum correctionem, ejusdemque Academia debitam Reformationem (Vitia extirpando, & Virtutes plantando) propediem (annuente Deo) visitare statuerimus: Vos igitur, & quemlibet vestrum respectivè, omnesque & singulos Scholares, Socios, Membra, Officiarios & Ministros Academia prædicta, Collegiorumque & Aularum ibidem respectivè, tenere præsentium peremptoriè citamus & monemus, quod comparatis, & vestrum & eorum quilibet respectivè compareat coram Nobis aut aliis Collegiis sive Condelegatis nostris, in publico ejusdem Academia Convocationis domo, die Veneris, videlicet, quarto die mensis Junii jam proximè futuri, inter horas nonam & undecimam ante-meridianas ejusdem diei, cum continuatione & prorogatione dierum & tunc sequentium & loci, (si & quatenus oporteat) in ea parte fiendis, Visitationem nostram hujusmodi, autoritate quâ supra, tunc & ibidem (divinâ auxiliante Gratia) actualiter exercendam, in omnibus subituri; ulteriusque facturi & recepturi, quod natura & qualitas ejusdem negotii de se exigant & requirant, & secundum quod Nobis, & ceteris Collegiis sive Condelegatis nostris dabitur in mandatis. Vobis Procuratoribus ante-dictis, tenore præsentium firmiter injungentes, quatenus omnium & singulorum Bedellorum, Registrariorum, & ceterorum Academia memorata Ministrorum quorumcunque, ditioni vestre subditorum, Nomina, & Cognomina in quâdam Schedulâ exinde conscriptâ, & manibus vestris subsignatâ, Nobis, aut aliis Collegiis, sive Condelegatis nostris, dictâ die horis & loco, debite significetis. Volentes insuper, & cuilibet Collegii atque Aula intra Academiam antedictam Præposito,

Rectori, Magistro aut Vice-Magistro, quocunque nomine noto, mandantes, quatenus ipse consimilem Schedulam Nominum & Cognominum omnium & singulorum Scholarium, Sociorum, Membrorum, Officiariorum, & Ministrorum, proprii cui præsidet Collegii, sive Aula, tunc & ibidem Nobis, aut præfertur, aut aliis Collegiis sive Condelegatis nostris præsentet: Et hoc sub periculo incumbenti nullatenus omittatis. Datum xv. die Maii anno Dom. MDCLXVII.

Christopher. Rogers.

E. Corbet.

Henr. Wilkinson.

Franc. Cheynell.

Na. Brent.

Gul. Prynn.

J. Packer.

Will. Tippinge.

Joh. Heylyn.

Gab. Becke.

Singulis ex Sodalitiorum Præfectis, necnon Procuratoribus, tradebantur, & Columnis ac Parietibus, publicis ubique in locis, affixa ut morem Delegatis gererent quoscunque jussa illa tangere videbantur impellebant, siquidem quarto Junii, die nimirum Inquisitionis funestæ primordiis præstituto, adfuturos Visitatores neque ipsi neque hominum quicquam dubitabat. At vero in longius præter spem protrahatur eorum adventus, quod Exercitui seditionem inopinatam contra Domum utramque Parliamentariam moventi tribuendum, cui accessit tumultus periculossimus Oxoniæ, biduo ante destinata visitationis initia, à militibus præfidiariis concitatus; etenim illi non tantum exauthorari recusabant, verum Libras ter mille & quingentas, arma deponentibus in stipendiis transmissas, detinebant. Interea dum Oxoniæ deferretur pecunia Parlamento innotuerat nolle Præfidiarios sagum exuere, quapropter amandato statim Veredario ut ad se reveheretur edixerant Senatores; frustra tamen, antevertenda enim non erant jumenta, verum iis jam in prædam concesserant nummi, qui populi suâ præsertim operâ expilati opes aliquas ad se quoque pertinere credebant, & quibus certum erat Tyrannorum publicorum spolia neutiquam dimittere, minis eorum ac mandatis despiciatui habitis. Cæterum pecuniam Dominis suis asserere nitetur Dimacharum Satellitum (quo scilicet stipante Oxoniæ fuerat asportata) de quo eadem Vehiculo haudum exemptâ manus cum Præfidiariis in Plateâ Altâ conferentes, vulneratis suorum haud paucis in fugam illico conjiciuntur, Urbeque pulsi Plaustrum porro & Equos seditionis permiscere.

Hæc inquam, una cum immensis integri Exercitus postulationibus (quæ quidem opportune admodum eadem tempestate intervenere) Nathanaelem Brent, Equitem auratum, reliquosque Delegatos inducere, ut saluti suæ prospicientes consultius habuerint Londini se continere, quam Oxoniæ inter Scholares malignos (vocibus enim turpissimis Regios sub hæc indigitabant Rebelles) & Independentium, cornua jam Parlamento obvertentium, Præsidium periclitari. Præsertim cum Equitum Turmæ haud paucæ circa Urbem nostram ab Exercitu essent collocatæ; quod eo consilio factum, ne Tormenta majora Londinum devcherentur, etenim id moliri Pseudo-Senatum militibus jampridem suboluerat.

Inter hæc, ad Eadem Christi & Collegium Omnium Animarum frequentius convenere Sodalitiorum Rectores, de iis quæ ad Visitatores præfatos recipiendos, quæque ad responsa super eorum quæstionibus reddenda spectarent, consilia miscentes, maxime vero

deliberantes de sententiâ suâ perhibendâ,

I. Circa *Ligam Fædusque solenne*:

II. *Juramentum negativum*:

III. *Constitutiones de Disciplina & Cultu*.

Omibus autem quæ ad prædicta pertinerent mature perpensis, & in ordinem redactis, primo Junii celebratur frequens Togatorum Senatus, in quo Convocationis causam primitus aperuit Doctor Fell, Vicecancellarius, deque ipsius postmodo negotii naturâ diserte peroravit. Habitâ dein contraactioni deliberatione in unanimi suffragio hoc statim cōvenere Academici ut Apologiam sive Rationes interponerent, quæ *Judicium Univerſit. Oxoniensis* dicebantur, unde argumentis validissimis, & ad quæ ex adversis partibus nemo huc usque responsum adornavit, demonstratum erat, prorsus esse illicitum solenni liga seu Fœdere, aut Juramento Negativo obstringi, aut demum ordinationibus Parliamenti circa disciplinam Ecclesiasticam, & cultum Divinum, obsequium præstare: quam quidem Apologiam Aternitate dignam, hic loci subicere opportunum fuerit, appositâ primum, ligæ ipsius & juramenti negativi formâ, Directorio Schismatico & Ordinatione Parliamentariâ de disciplinâ & cultu, quoniam prolixiora sunt, omisſis.

Pro reformandâ ac tuendâ Religione, Regiâ Dignitate ac Felicitate, triûmque Regnorum Angliæ Scotiæ & Hiberniæ pace ac salute procurandâ

Solenne Fædus & Liga.

Nos Proceres, Barones, Equites, Generosi, Cives, Burgenses, Evangelii Ministri, & cujuscunque Ordinis infra Angliâ, Scotiâ, & Hiberniâ regna Plêbes, Dei providentiâ sub eodem Rege degentes, & eandem Reformatam Religionem profitentes; Dei gloriam, Regni Domini nostri Jesu Christi incrementum, Majestatis, sobolisque Regiæ honorem & felicitatem, publicamque Regnorum (in quâ privata cujuscunque fortuna includitur) genuinam Libertatem, Salutem & Pacem, ob oculos habentes, & proditorias ac sanguinolentas inimicorum Dei adversus veram Religionem, ejusque professores ubiq; gentium, ac in hisce præsertim tribus Regnis, ab initio usque Reformatæ Religionis, technas, conjurationes, infidias, & artes, simulque quantopere nuper & hoc ipso tempore aucta sit & exercita ipsorum rabies, vires, & audacia (cujus rei præsentissima sunt & publica testimonia, deplorata Ecclesiæ & Regni Hiberniæ, afflicta Ecclesiæ & Regni Angliæ, & dubia admodum Ecclesiæ & Regni Scotiæ conditio) recogitantes; Ad conservandum, nosque ipsos & religionem nostram ab ultimâ ruinâ & interitu (post alia tentata Supplicationum, Remonstrationum, Proreſtationum, & Perpeſſionum remedia) vindicandum, juxta horum Regnorum laudabilem retroactis seculis consuetudinem, & populi Dei apud exterâs Gentes exemplum, maturâ prius habitâ deliberatione, constituimus tandem & decrevimus solennem Ligam & Fœdus mutuò inire, cui omnes subscribimus, & pro se quilibet nostrum, levatis ad Deum altissimum manibus juramus.

I.

Quod per Dei gratiam sincerè, serîo & constan-

ter, pro loci & muneris nostri ratione conabimur; Reformatam in Ecclesiâ Scoticâ Religionem, in Doctrinâ, Cultu, Disciplinâ, & Regimine [Ecclesiastico] contra communes hostes conservare; Religionemque in Angliæ & Hiberniæ Regnis, in Doctrina, Cultu, Disciplinâ, & Regimine, secundum Dei verbum, & Ecclesiarum optimè reformatarum exemplar, reformare: Conabimur insuper Ecclesias Dei in tribus his Regnis ad arētissimam [quam fieri potest] in Religione, Fidei Confessione, Regimini Ecclesiastici formæ, Directorio, Cultu & Catechismi, Consensum & Uniformitatem adducere: Ut nos Posterique nostri in Fide & Dilectione fraternè degamus, & delectetur Dominus in medio nostri habitare.

II.

Quod eundem in modum, sine personarum acceptione, Papiſmam, Prælaturam, (hoc est, Regimen Ecclesiasticum per Archiepiscopos, Episcopos, eorumque Cancellarios & Commissarios, Decanos, Decanos & Capitula, Archidiaconos, & alios Officiarios Ecclesiasticos ab illâ Hierarchiâ pendentes quoscunque) Superſtitionem, Hæresin, Schisma, Impietatem, & quicquid sana doctrina, & virtuti pietatis contrarium esse deprehendatur, extirpare conabimur: Ne alienorum peccatorum participes facti plagarum etiam participes simus; & ut unus sit in tribus his Regnis Dominus, atque unum Nomen ejus.

III.

Pari sinceritate, studio & constantia, Parlamento- rum Fura & Privilegia, Regnorumque libertates, cum vita & Fortunarum noſtrarum discrimine mutuò conservare; & Regiæ Majestatis personam atque autoritatam, in vera Religionis libertatumque Regnorum conservatione & defensione, conservare & defendere, pro nostri cujuscunque muneris ratione conabimur: Ut attestetur universus Orbis conscientiis noſtris de nostra in Regem fidelitate, debitamque Regiæ Majestati potestatem & amplitudinem imminuendi nullum nobis animum aut intentionem subesse.

IV.

Omnes insuper qui Incendiarii, Malignantes, aut Reformationem Religionis impediendo, Regem à populo suo aut Regna ab invicem dividendo, populumve in partes aut factiones distrahendo, contra præsentem Ligam & Fædus malorum instrumenta fuerunt eruntve omni cum fidelitate detegere conabimur, ut publicam cognitionem & condignas penas subeant, pro delictorum suorum merito & exigentia, vel prout utriusque Regni respectivè suprema judicatoria, aut alii ab eis in eum finem delegati judicaverint expedire.

V.

Et quandoquidem majoribus nostris usque denegata beata inter hac Regna pacis felicitas, nobis singulari Dei providentiâ concessa & per utriusque Regni Parliamentum nuper constituta est & confirmata: dabimus operam singuli pro loci & muneris nostri ratione, ut

Reg. Conv. S. p. 132. &c. Equum judicabunt legis interpretæ Latini mala fide cum Angliâ legatur (Iudge convenient.) firma

firma pace & unione in omne avum conjuncta permaneat; utque in pertinaces ejusdem impugnatores juxta modum & formam in precedenti Article expressam animadvertatur.

VI.

Quinetiam in communi hac causa Religionis, Libertatis & Pacis Regnorum, omnes eos qui hanc Ligam & Fœdus inveniunt, in eadem tuenda & exequenda pro loci & muneris nostri ratione adjuvabimus & defendemus: Neque nos à beatissima hac Unione & Conjunctione, directè vel indirectè, combinatione, persuasione, vel terrore qualicunque distrabi ac divelli patiemur: siue facta in adversam partem defectione, siue nos detestanda adhaesione & neutralitati in hac causa, ad Gloriam Dei, Regnorum Utilitatem, Regis Dignitatem tantoperè spectante, permittendo: Sed in eadem animosè & constanter contra omnem oppositionem omnibus diebus vite nostra permanebimus, eandemque adversus omnia cujuscunque generis obstacula & impedimenta pro virili promovebimus, & quod non poterimus ipsi superare, ut ei mature occurratur, notum faciemus. Qua omnia velut Deo prasente prastabimus.

Porro quoniam Regna ista plurimorum peccatorum adversus Deum & Filium ejus Jesum Christum, ex eorum effectis (prasentibus sc. difficultatibus & periculis) nimis liquidò constat esse rea, coram Deo & mundo profitemur & denuntiamus sincerum cordis nostri desiderium, pro peccatis propriis & pro peccatis istorum Regnorum, nosmet humiliandi: maxime quod Evangelium, quantivis pretii beneficium, prout par erat non aestimavimus, quod ad ejus puritatem & vim non anhelavimus, quodque Christum in corda nostra recipere, atque eo dignè ambulare, non curavimus, quæ reliquorum in nobis tantoperè exuberantium peccatorum ac iniquitatum causæ fuerunt: Simulque pro nobismetipsis aliisque omnibus fidei & curæ nostræ concreditis, cum publicè tum privatim, verum & sincerum animi nostri desiderium, studium, & conatum, in omnibus officiis Deo hominique debitis, vitam nostram emendandi, & aliis veræ Reformationis exemplo invicem prætendi, quò Dominus à nobis iram suam & tristem indignationem avertat, atque has Ecclesias & Regna in veritate & Pace stabiliat. In hoc autem Fœdus coram Deo Opt. Max. omnium cordium scrutatore juramus, cum verà intentione idipsum adimplendi, tanquam in magno illo die, cum omnium cordium arcana patefient, rationem reddituri: Humillimè Dominum rogantes, ut in eum finem dignetur nos sancto suo Spiritu confirmare, sicque consilia nostra & conatus benedictione suâ prosequi, ut populo suo cedant in libertatem & salutem, aliæque Ecclesiæ Christianorum Antechristianæ tyrannidis jugum cum gemitu vel expertæ vel metuentes, ad consimilem Associationem & Fœdus ineundum provocentur, ad Dei gloriam, regni Jesu Christi propagationem, Regnorumque & Rerump: Christianorum pacem & tranquillitatem.

Forma Juramenti Negativi.

Ego A. B. ex animo juro me in hoc Bello siue Causa contra Parlamentum Regi vel copiis quibuscunque sine

authoritate utriusque Domus Parlamenti collectis, directè vel indirectè, non adhaesurum, aut opem sponte laturum. Furo insuper in Parlamenti me potestatem & fidem memet recepisse, sine aliquâ intentione quæ prasenti Parlamento ejusve rationibus præjudicio sit: & sine Regis aut ejus Consilarii vel ministri cujuscunque (aliis quàm est à me jam indicatum) mandato, conscientia, vel consilio. Ita me Deus adjuvet per Jesum Christum hoc sacrosancto Evangelio annuntiatum.

JUDICIUM

Universitatis Oxoniensis.

DE

*Solemnis Fœderis & Ligæ,
Juramento Negativo,
Ordinationibus {Disciplinam,
circa {Directorium.*

Quandoquidem edita nuper Procerum & Plebis in Parlamento congregatorum *De Visitanda & Reformanda Universitate Oxoniensi* Ordinatione, personis quibusdam *Visitatoribus* ibi dictis potestas concessa est, de iis inquirendi qui in Universitate prædictâ oblata sibi *Solemne Fœdus & Ligam*, *Juramentumque* quod *Negativum* vocant, suscipere recusaverint; deque iis, qui *Ordinationum* Parlamenti de *Disciplina* [Ecclesiasticâ] & *Directorio* [Cultûs Publici] executioni semet opposuerint, earumve executionem pro loci vocationisque suæ conditione non promoverint: Nos *Magistri & Scholares* dictæ Universitatis, aliique ejusdem *Officarii & Membra* (non ut aliorum conscientias temerè judicemus, sed ut, dum propriis cavemus, amoliamur quantum in nobis est coram Deo & hominibus omnem obstinati animi pravam suspicionem) nostram de *Fœdere*, *Juramento* & *Ordinationibus* prædictis sententiam, ejusque sententiæ veras rationes publicè proponendas duximus: Expectantes sperantesque, è duobus alterutrum nobis pro suâ Justitiâ & Charitate omnes quorum ista rescire intererit concessuros: ut vel ad consentiendum circa prædicta non ulterius adigamur, quàm patitur præsens conscientia nostræ judicium; vel saltem non illicò condemnemur, si consensum nostrum tantisper abstineamus, dum propositis à nobis scrupulis plenè & solidè satisfiat.

§. I.

De Fœderis Proæmio.

De *Proæmio* siue *præfatione Fœderis* introductoria etsi eo minus laboremus, quod dici fortasse poterit ad ipsius Fœderis substantiam non ita propriè pertinere, inter alia tamen ibi dicta quorum Agnitio à quolibet Fœderato implicite requiritur.

i. Primo illud veremur ut nobis tuto profiteri liceat, *aniam esse hoc tempore eorum*, qui ibi inimici Dei intelliguntur, *rabiem, vires, & audaciam*.

ii. Deinde nec illud verè possumus affirmare, ul- las nos unquam *Supplicationes* vel *Remonstraciones* ad effectus ibi memoratos, aut ipsos adhibuisse, aut ut ab aliis adhiberentur, consensum nostrum præbuisse.

iii. Neque verò arbitramur mutuam istiusmodi Fœderis contestationem, medium esse licitum, ac- commodum, & probabile, ad nos *Religionemque nostram à ruina & interitu conservandos*.

iv. Nec eam denique vel *laudabili istius Regni re- tro actis seculis consuetudini*, vel approbato *populi Dei apud exterarum gentes exemplo*, credimus esse consentaneam; Cùm in Gentis nostræ Annalibus Fœderis à populo Anglicano ullâ unquam occasione initi nullibi compareat vel levissimum vestigium: nec nobis oc- currat initi ubivis gentium ejusmodi Fœderis lauda- bile exemplum: Imò potius, quod esset *illi par toto orbe nunquam antehac Fœdus* extitisse ab ejus a Pa- tronis fidenter affirmetur.

§. II.

De Fœdere Generalia quadam.

Imprimis non satis liquet, posse à nobis admitti Fœdus quod sit sub constitutâ poenâ imperatum: Quia videtur.

i. Primo, tale imperium cum *Fœderis naturâ* pa- rum convenire, quod cum sit species quædam *Pacti* sive *Contraktus*, mutuò contrahentium supponit *spontaneum consensum* ad quem sunt homines suasioni- bus adducendi, non vi aut metu cogendi. Quinimo hoc ipsum Fœdus in *Præfatione*, *Conclusione*, totoq; sui *Corpore*, eâ verborum formâ perscriptum est, quæ consensum significet, rationum potius momen- tis subnixum, quàm metu extortum.

ii. Nec id secundo fieri posse, nisi proditâ simul eâ *Libertate*, quam *Protestationis* nostræ vinculo jam antè obligati, & ex ipso isto *Fœdere Juramenti* re- ligatione jam denuò obligandi sumus, cum capitis, & fortunarum nostrarum discrimine tueri & conservare; cui Libertati, Juramenti novi nullâ Parlamentariâ lege sanciti impositionem planè adversari, & in notis- simo illo Statuto quæ *Petitio Jurium* dicitur diser- tim asseritur; & à Proceribus ac Plebe in *Decla- rationibus* suis agnoscitur.

iii. Nec etiam tertio, nisi agnoscere velimus iis qui istoc Fœdus à nobis exigunt, aliquid in nos juris competere amplioris, quàm aut ab eorum antecesso- ribus hætenus unquam vendicatum accepimus, aut cum prædictæ *Protestationis* nostræ (si saltem nos eam rectè intelligamus) pluribus nec levioris momen- ti commatis consistere posse arbitramur.

Neque verò secundo sat nobis liquet (etiamsi nulla accederet jubentium potestas, sed suadentium duntaxat autoritate commendata res nostro demùm ipsorum arbitrio tota permitteretur.)

i. Quî nos pateretur prudentia officiique nostri (subditi qui sumus) ratio, Fœdus, in quo de ejus

cujus subditi sumus jure agitur, sine ipsius consensu vel expresse, vel tacito saltem, & rationabiliter præ- sumpto, sponte nostrâ inire. Quum ex æquitate Legis Num. 30. penes ipsum esse putemus, quod à nobis sic factum fuerit pro suo beneplacito rescindere & annullare.

ii. Postquam Serenissima Regia Majestas *pub- licato programme* voluntatem suam hac ex parte abundè jam præfecerit, qui sit nobis porro inte- grum *Fœdus ad ipso explicitè prohibitum* admittere, non violato ejus *Observantia* jure, quàm nobis per- suasissimum est & nativæ Fidelitatis Legè, & Juris- jurati vinculo, omnibus Regis- jussionibus deberi, quæ nullis aut Dei præceptis, aut positivis hujus Regni Legibus manifestè repugnant.

§. III.

De Primo Fœderis Articulo.

I. Imprimis postulant Sacræ Literæ ut cum *Judicio juretur*: quod veremur ut facturi simus, si (quod in primo hujus Articuli membro continetur) de *conser- vandâ alterius gentis Religione* juraretur;

i. Cujus ut nostrâ non interest esse multum peti- tis, ita nos admodum imperitos esse profiteamur.

ii. Quæ (quatenus eam infelicium horum tem- porum *impugnatio* ad nostram notitiam perduxerunt, & nos arbitrari valemus) in tribus quatuor illorum quorum inibi mentio fit capitibus (*Cultu* sc. *Discipli- nâ* & *Regimine*) aliquantò deterior est, in quarto etiam (*Doctrina* sc.) nihilo melior, quàm nostra illa, de quâ tamen reformandâ in proximo hujus Ar- ticuli membro tantoperè fatagitur.

iii. In quâ si quid olim deprehenderimus (quod fortasse penitus eam insipientibus non erit simpli- citer impossibile) quod *Papismus*, *Superstitionem*, *Hæresin* vel *Schisma* nobis videbitur sapere, aut esse sanæ doctrinæ vel virtuti pietatis contrarium: tenebi- mur vi proximi Articuli ei extirpando studere, post- quam jam antè præsentis Articuli virtute ad eam con- servandam obligati fuerimus.

iv. In quâ denique (ut illud non dissimulemus) videmur nobis nonnulla interim deprehendisse *Superstitioni* & *Schismati* (nostro saltem judicio) adeò finitima, ut illos æquius sit à nobis submoneri sua ut corrigant, quàm nos ab illis ad ea conservan- da urgeri.

II. Deinde quantum ad alterum illud hujus Ar- ticuli membrum, de Reformandâ, sc. in hoc Regno Religionē quoad *Doctrinam*, *Cultum*, *Disciplinam*, & *Regimen Ecclesiasticum*: quum Reformatio Immu- tationem in sui ratione necessariò & formaliter inclu- dat, nondum satis liquet posse à nobis istiusmodi *Re- formationem* attentari.

Primò, sine manifesto tum *Papistarum* tum *Separa- tistarum* scandalo,

Isto enim pacto

i. Desertores nos præstabimus justissimæ causæ quam insignes pietate *Episcopi* & *Martyres*, aliique Ecclesiæ nostræ eruditi *Theologi* & *Professores* ab ipso Reformationis initio ad nostra usque tempora, suis

^a Juramentum, cui (quantum ad materiam, personas, & alias circumstantias) ulla unquam seculo juramentum simile aliud extitisse in divinis aut humanis historiis nullibi legimus. Phil. Nye, Covenant with Narrative, p. 12. ^b Pactum est duorum pluriumve in idem placitum consensus, l. 1. ff. de Pactis. ^c Art. 3. ^d Quandoquidem multis eorum [subditorum sc.] jura- menta delata fuerint nullis hujus Regni legibus aut constitutionibus stabilita: Humillime petunt ne quis in posterum ad tale Juramen- tum prestandum compellatur — Quia omnia humillime petunt — ut jura & libertates suas secundum Leges & Statuta hujus Regni Perit. of Right 3. Carol. ^e Declaratum est, non posse Regem quenquam ad jurandum adigere sine Statuto Parlamenti. Declar. 16. Jan. 1642. Vide Exact. Collect p. 859. 860. ^f 9. Octob. 19. Car. ^g Viz. Quod Episcopatum judicem esse Anta- christianum, & ritus adaphoros illicitos. ^h Viz. Quod disciplinam illam suam, & Regimen Presbyterianum, nos faciant vera Ecclesia, & ut ipsum Regni Iesu Christi thronum venerantur.

cum scriptis tunc perpeffionibus strenue propugnarent. Qui adversus utriusque generis hostem Religionem Ecclesie Anglicana verbo Dei consonam esse abunde demonstrarunt.

II. *Papistis* erit, quod speciosius opprobria illa & contumelias in nos jacent, quibus infamare solent Religionem nostram. Solenne illis jamdiu fuit ista obiectare: Quae tandem fiet Religio nostra inter nos nondum convenire. Ex quo Romanam Ecclesiam deseruimus nescire ubi sit consistendum, aut pes figendus: Esse Religionem nostram a Religionem Parliamentariam.

III. Agnosceamus (re ipsa loquente) subfuisse aliquid in Ecclesiae nostrae Doctrina & Cultu (quibus interim ab ipsis rigide exigebatur ut essent conformes) Dei verbo parum consentaneum: unde utrisque suppetat, unis, *Recusantia* suae; alteris, apertae ab Ecclesiatur nostrarum communione *Separationis* iusta excusatio.

IV. Quin & illud quoque implicitè saltem fatebimur, *Leges* contra *Recusantes Papistas* in hoc Regno antehac latas iniquas fuisse, omniaque supplicia virtute dictarum legum eis illata, injusta. Siquidem illi nobis eo tantum nomine poenas dabant, quod verebantur nobiscum in eâ publici cultus formâ communicare, quae nobismet tandem non minùs quam ipsis fuerit improbata.

II. *Secundo*, *sane manifesta nostri ipsorum injuria*. Perhibebimus siquidem contra nosmetipsos falsum testimonium, multiplicesque alias *Conscientiis* nostris, *Existimationi* & *Fortunis* laqueos injiciemus: Si operam nostram interpositâ Juramenti Fide, obligemus, ad Religionem illam (velut pravam & vitiosam) Reformandam.

I. Quam antehac propriarum manuum subscriptione contestati sumus esse verbo Dei consentaneam: cujus facti ut nos postea poeniteret, nullis aut proprii cordis obmurmurationibus, aut rationum ab aliis adductarum momentis & pondere hactenus effectum est.

II. Quam firmâ animorum persuasionem non esse credimus in quovis dictorum quatuor capitum (prout apud nos legibus constituta sunt) multò minùs in universis & singulis, verbo Dei Contrariam.

III. Quam ex animo idque idoneis (ut opinamur) rationibus induciti, multis nominibus potiorum esse credimus, Deique verbo, & Ecclesiae Catholicae praxi magis congruam eâ, quam in priore Articuli membro sub Juramenti Religione conservare jubemur.

IV. Cui ut quilibet Clericus ad aliquod Beneficium Ecclesiasticum admissus consentiat, Legibus Regni nunquam hactenus abrogatis imperatur. Quibus ^b cautum est ut Beneficiatus infra certum temporis spatium post Admissionem suam, sub poenâ Amissionis Beneficii, 39. *Articulos* (qui Religionis nostrae summam continent) in Ecclesia tempore sacri Conventus coram universo populo ibidem congregato legat; moxque lectis se ex animo consentire palam & publice profiteatur.

III. *Tertio*, *sine manifesto Perjurii periculo*. Videtur enim istoc hujus Articuli membrum (quantum

nos quidem judicando assequi possumus) ex diametro adversari.

I. *Protestationi* illi nostrae & *Solenni Voto*, quae nos sanctissime observaturos, nec ullâ spe, metu, alteriusve rei intuitu unquam derelicturos jampridem spondimus. In quâ Doctrinam eam, ad quam (sub nomine verae Protestantium Religionis in Ecclesiae Anglicana doctrinâ expressa) tuendam voto nos obstrinximus, eandem ipsam esse arbitramur, ad quam reformandam & immutandam opera nunc nostra delato Juramento postulatur.

II. Praestito à nobis (juxta *Leges* Regni, & Universitatis nostrae *Statuta*) de *Regio Suprematu Juramento*, In quo, professi prius conscientia teste, *Regiam Majestatem* solam esse summam moderatricem hujus Regni, &c. tandem Deo teste sanctè recipimus nos quantum in nobis fuerit propugnatos atque defensuros omnes & omnimodas *Jurisdictiones*, *Privilegia*, *Praeeminentias* & *Authoritates* quascunque, vel concessas & commendatas *Regia Majestati* ejusque *Haereditibus* & *Successoribus*, vel *Imperiali hujus Regni diademati conjunctas & annexas*. Quorum *Jurisdictionum* & *praeeminentiarum* una, eaque iisdem ipsis penè terminis expressa Regni Legibus sic annexa, tota potestas est *Spiritualis* sive *Ecclesiastica Jurisdictionis*, pro corrigendis atque reformandis omnibus & omnimodis erroribus & abusionibus in rebus Ecclesiasticis, ut ex dictâ ^a *Legis* verbis plenius intelligi potest. Juramenti formulâ, *Propositionem* suggerente, Legibus Regni, *Assumptionem*, quâ ratione commodè vitari possit *Conclusio*, fatemur non esse nostri ingenii explicare.

SECT. IV.

De secundo Faderis Articulo.

I. Imprimis antiquam illam Ecclesiastici Regiminis formam, quam ex animo, nec uti speramus immeritò, veneramur; (Ut sub quâ Religio nostra tam feliciter sine vi aut tumultu, tamque auspicate & ab initio reformata est, & longo post tempore summâ cum veritate & tranquillitate ad honorem & felicitatem Gentis nostrae, Exterarumque invidiam & admirationem floruit) non possumus sine ingenti animi moerore & consternatione intueri, in hoc Foederis Articulo,

I. Non modo *Extirpationi* devotam, nullâ assignatâ rationis vel umbrâ, ob quam expediat, nedum necesse sit, id fieri,

II. Sed & eodem loco habitam cum *Papismo*, *Superstitione*, *Haresi*, *Schismate* & *profana Impietate*; quae omnia profiteamur nos tam odisse quam qui maxime.

III. Idque injectâ nonnullâ suspitione, esse eam Regiminis formam *sane doctrina* vel *virtuti pietatis* adeò *adversam*, ut necesse sit qui ei extirpandae manum non admoverit adjutricem, *participem fore alienorum peccatorum*; quod nondum adduci possumus ut credamus.

IV. Quinetiam illud cupimus ut serid expendatur, si Foedus consimili formulâ Civibus Londinensibus proponeretur, quo singuli jurare postularentur,

^a Nemo nobis vitio vertat quod eam vocemus Religionem Parliamentariam, Evangelium Parliamentarium, Fidem Parliamentariam, Harding. in confut. Apol. Iud. part. 6. c. 2. ^b Stat. 13. Eliz. chap. 12. Quaecunque Jurisdictiones, Privilegia, Superioritates & Praeeminentiae Spirituales & Ecclesiasticae pro visitatione status & personarum Ecclesiasticarum, & pro Reformatione, regulatione & correctione earundem, atque omnium & omnimodorum errorum, haeresium, schismatum, abusuum, delictorum, contemptuum, & enormitatum, Imperiali hujus Regni diademati, autoritate praesentis Parlamenti conjuncta & annexa erunt in perpetuum. Statut. restit. antiquam Coronae Jurisd. 1. Eliz. cap. 1.

quo singuli jurare postularentur, operam se ultimam sincere, serio & constanter sine personarum acceptione collaturos Extirpationi Perduellionis, Regiminis Prætoriani, [i. e. Regiminis Urbani] (per Majorem, Aldermannos, Vicecomites, senatum civium, aliosque ministros & Officiarios inde pendentes) Homicidii, Adulterii, Fortis, Repetundarum, &c. ne participes essent alienorum peccatorum. Utrumne existimari possit, quæquam civium, qui non omnem justæ libertatis sensum, amisisset, delatum ejusmodi Juramentum æquo animo laturum, vel ut Actum Justitiæ, Mansuetudinis & Æquitatis agniturum ?

II. Deinde non arbitramur posse nos salvâ conscientia conatus nostros ad extirpandum Episcopale Regimen sub Juramento polliceri, siue Rem ipsam, siue nosmetipsos, siue Ecclesiam Anglicanam spectemus, siue debitum Regiæ Majestati Obsequium.

Primo, respectu Rei ipsius. Videtur enim nobis esse Regimen Episcopale, si non Juris divini sensu strictiore, aut Apostolica saltem institutione, hoc est, etiam si nullibi à Deo explicatè præceptum, ab Apostolis tamen in Ecclesiis institutum, ad mentem & exemplum præceptoris sui Jesu Christi, idque virtute potestatis ordinariæ ab eo ipsis ut Ecclesiæ suæ Rectoribus substitutis delegatæ.

Unde affirmare non dubitamus, Episcopali Aristocratia potiori jure quàm alteri cuivis Regiminis formæ, Divinæ institutionis vindicias competere, quæ tamen singulæ id sibi juris peculiariter vendicant, idque vehementius quàm ab Episcopis fieri assolet: viz. Monarchia Papalis, Presbyterialis Democratia, & novitia illa Independentium informis forma Anarchia verius pro arbitrio singulorum cœtum, qui in Ecclesiam aliquam communi membrorum consensu de novo collectam sponte suâ coaluerint. Illud utrumque ex indubitatis veteris & recentioris ævi historiarum monumentis locupletissimè constat, Episcopatum ab universâ Ecclesiâ primis illis temporibus receptum, in omnibus Dei Ecclesiis, quæ Christianus patet orbis, aded passim invaluisse, ut per Annos mille quingentos Episcopi continuâ serie invicem succedentes ubique gentium duraverint: Perque tot secula vix unus & alter repertus fuerit, qui se ausus est Episcopalis Eminentia hostem apertè profiteri, præter unum Acrium. In cujus tamen historiâ hæc ferè duo sunt eximia: Acrii illam contradictionem ab animi ambitiosi ægritudine initio exortam esse, & auctori tandem hæresis notam inussisse. Facit profectò Episcopatus hæc tam veneranda vetustas, ut omnino metuendum sit, si ei eradicando navetur opera,

I. Triumphaturos vehementer Pontificios, quibus cordi est nos Religionemque nostram spretæ antiquitatis, & invectæ novitatis insimulare: cum id ab illis objici potuerit, refelli à nobis non potuerit.

II. Ita imminutum iri auctoritatem, constanti Universalis Ecclesiæ judicio & praxi (optimo sc. Scripturarum in his quæ minùs aperta sunt interpreti) jure debitam, ut in plurimis ad Fidem & Mores spectantibus, quæque securi usque & credimus & agimus, aqua nobis sæpè hæreat necesse sit, quoties à Socinianis, Anabaptistis, aliisque Sæctariis ad ea probanda urgemur. Qualia sunt, orthodoxæ quædam de divinarum Personarum Trinitate & Coequalitate adversus Arianos aliosque hæreticos & heterodoxos Explicationes; Sacramentorum numerus, usus & effectus; Baptismus Infantium; Ecclesia Nationalis;

Diei Dominica observatio; ipseque aded Sacra Scriptura Canon.

III. Secundo, respectu nostri ipsorum. Adversari enim videtur ipsis Justitiæ, Æquitatis & Humanitatis principiis, extirpandi Regiminis Episcopalis (non dùm satis demonstrato quod sit ex se illicitum) serium & sincerum studium, à Nobis si exigatur.

A Nobis, inquit, qui omnes quotquot ad gradus Academicos admissi sumus, 39. Anglicana Confessionis Articulis subscribendo, Regimen simul Episcopale calculis nostris comprobavimus: In quibus disertis verbis asseritur. Librum qui de forma consecrandi Episcopos inscribitur, nihil quod sit verbo Dei contrarium in se continere.

IV. Quorum plerique (quotquot, sc. Sacris Ordinibus initiati sumus) ab Episcopis ordinati fuimus. Quibus sanè nequissima ratio à nobis responsum foret, si ob collatos per manus ipsorum impositionem sacros Ordines, nunc vicissim ipsis eradicandis nos vicarias manus nostras commodaremus, præsertim nullius causæ satis justæ conscii cur ita factò sit opus.

V. Quorum non pauci ante aliquot annos Supplicibus libellis pro continuando Regimine Episcopali, Supremæ Curia Parlamenti exhibitis vel exhibendis, nomina nostra subscripsimus. Quod ut à nobis sincere fuit & seridè tunc factum, sic non minùs sincere & seridè idem nunc denuò nos facturos profiteamur (cùm nemo nos interim edocuerit id perperam esse factum) si quæ spes tunc affulserat receptionis ejusmodi Libellorum, ea nunc denuò affulgeret.

VI. Quorum nonnulli Ecclesiæ alicujus Cathedralis vel Collegiatae membra sumus, & nominibus illis Decanorum, Decani & Capituli, &c. in hoc Fœderis Articulo damnatis, vitam victumque nostrum in toto vel ex parte debemus. Nec facile succurrit nobis ab orbe condito aliquod in hoc genere exemplum: in quo homines, cujuscunque status vel Ordinis, quamvis de crimine quod deprivationem mereretur (quæ tamen nostra fors non est) juridicè convicti, juramento se obligare coacti fuerint, ut sincere seridè & ex animo conarentur id extirpare (quod quidem non esset aliter & ex se illicitum) cum quo fortunas suas & præcipua vitæ suæ subsidia unà extirpari necesse esset.

VII. Maxime cùm ex Statutis vel consuetudinibus plerarumque istiusmodi Ecclesiarum, soleat ab omnibus earundem membris in primâ sui admissione Juramentum præstari corporale, ut honorem, immunitates, libertates & proficua Ecclesiæ suæ conservare, & quoad vixerint, commodum ejus procurare studeant, nec quicquam libenter & scienter faciant quod ei detrimentum vel præjudicio fiet, &c.

VIII. Tertiò, respectu Ecclesiæ Anglicanæ. Vere-mur enim ut Juramento nos obligare liceat ad extirpationem Regiminis publicâ Auctoritate constitutæ & longo usu stabiliti seridè attestandam, nullâ necessariâ vel satis idoneâ ejus rei causâ mentibus nostris aut suâ sponte objectâ, aut ab aliis oblata: Quin potius,

I. Cùm omnis publici Regiminis mutatio, præter ea quæ præsentia sunt & manifesta, multa insuper alia incommoda necessariò secum afferat, quæ nullo humano ingenio præcaveri possunt, vel etiam prævideri, dum ea dies prodas, & sera nimis experientia. Non possumus esse certi, ex immutatione hujus Regiminis (quod in hoc Regno tot seculis perduravit, in Legibus Regni tam altas radices egir,

& cum Regimine Civili tam arde conjunctum & complicatum est, ut ejus immutatio ingentis in Civili quoque statu & regimine immutationis necessitatem inferat non longe & plura & graviora insecurity esse incommoda, quam ea, quæcunque tandem illa sint, siue, vera siue putativa mala, quibus remedium ex ista immutatione parari prætenditur.

II. Cum Procuratores Plebis (Inferioris scilicet Domus Parliamenti) dudum^a remonstraverint, non esse sibi vel in animo vel in votis, *Regimen Ecclesiasticum abolere*; sed potius, ut omnia Ecclesia Anglicana membra in ordinem & disciplinam Legibus, qua Parliamentaria auctoritate constituta sunt, regerentur; imò maligni hominis esse finistram aliquam in diversum suspicionem populo infundere: Summa esset imprudentiæ, consentiendo secundo isti Articulo, ejus nos Infusionem reos ultro præstare, quæ nos periculis ex quarto foederis articulo incurrendis obiceret.

III. Cum variis^b statutis Parliamentariis declaratum sit, Sanctam Ecclesiam Anglicanam in statu Præfatus infra Regnum Angliæ fundatam esse: Nobis religio est extirpando Præfatum, ipla quasi fundamenta subruere, & florentissimæ Ecclesiæ ruinam, quantum in nobis est, accelerare, quam officii conscientiaque vinculo tenemur pro virili legitimis modis quibuscunque suffulcire & sustinere.

IV. Quarto denique, respectu Regiæ Majestatis. Quia non videtur posse à nobis attentari Regiminis Episcopalis extirpationem, sine summarum illarum obligationum, quibus Serenissimæ Regiæ Majestati ex officio & præstitorum Juramentorum religione obstricti tenemur, multiplici violatione.

I. Majestatem Regiam solam esse summam Moderatricem omnium Ecclesiasticarum tam Personarum quam Rerum in Juramento Suprematus professi sumus. Quo eodem Juramento (ut & Protestatione quoque nostra) Regiam nos dignitatem, statum, Jurisdictiones & omnimoda jura propugnatos sanctè recepimus. Unde liquet, non posse nos sine gravi Majestatis Regiæ læsione atque injuriâ, iteratque perjurii crimine, immutationem aliquam in rebus & legibus Ecclesiasticis, Rege inconsulto, quasi jure proprio attentare; nedum Regiminis formam lege constitutam ab imis radicibus revellere & extirpare. Nisi esset Foederis istius Impostoribus jus pariter & intentio (quod utrumque palam diffitentur) absolvendi nos à vinculo illius obedientiæ, quæ post unum Deum Regiæ Majestati debetur, cujus fidei concreditam esse Juris Ecclesiastici tutelam non est ipsis ignotum.

II. Non potest Ecclesiastici Regiminis extirpatio à nobis sincerè & seriò attentari, sine sincero etiam animi nostri voto & serio conatu, ut istiusmodi extirpationi Regius accedat Consensus. Quæ à nobis tan-

tum abesse profiteamur, ut officii nostri esse putemus, precibus apud Deum Opt. Maxi. obnixè contendere; ne nostris peccatis offensus Regem sinat cum Honoris & Conscientiæ naufragio in extirpationem ejus statum consentire, ad quem pro virili (Deo adjuvante) tuendum & conservandum in variis^d Juramenti, Coronationis suæ articulis tam solenniter conceptis verbis semet obligavit.

III. Legibus hujus Regni^e Episcopatum & Decanatum Collationes, & Terrarum reddituumque ad eos pertinentium tempore vacantia fructum universi & proficua: omnium Beneficiorum & Dignitatum Ecclesiasticarum Primitia & Decima, cum aliis privilegiis, commoditatibus, & Emolumentis quæ è statu Ecclesiastico proveniunt plurimis, in Coronâ hujus Regni stabilita sunt: suntque Regiorum reddituum non exigua pars. Quæ omnia abolito Regimine Præfatis (juxta ejus vocis in ipso Articulo expressam & subsequente praxi ulterius confirmatam explicationem) à Coronâ in grave ejus dampnum & detrimentum abscissa erunt & avulsa. Cui rei ne Consensum nostrum præbeamus, sicut communis æquitatis, atque ejus quæ subditos decet fidelitatis Lige prohibemur; sic ad Regiæ Majestatis^f decus & statum tuendum, & ad propugnandum atque defendendum quantum in nobis est omnes & omnimodas Jurisdictiones -- ad ipsum spectantes, aut Imperiali hujus Regni diademati conjunctas & annexas, sub voti Jurisque jurandi Religionem solenniter obligati, censemus nos non posse sine manifesti perjurii crimine consentire.

IV. Cum sit regni hujus constitutio *ὁμολογημένης Monarchicæ* & Imperialis, eaque Regiminis commodissime temperati; mente nondum satis assequi valeamus, qui nos decere possit, ejus Regiminis Ecclesiastici formæ extirpationem attentare; vel etiam expetere, quam cæteris formis omnibus tam probè constitutæ Monarchiæ conditioni multò accommodatorem esse existimamus, & cum ipsius periculo vel præjudicio aliquo omnium minimè conjunctam. Hinc foelicis Recordationis Regi Jacobo illud crebriò in ore fuisse accepimus, quod eum longus rerum usus docuerat; *Episcopus nullus, Rex nullus*. Exagitarent quidem hoc Prudentissimi Regis dictum fidenter satis & petulanter, editis scripturiente hac tempestate libellulis Bardi nonnulli & arrogantes scioli. Cæterum res infra paucos annos publicè gestas mente recolentibus, paucissima nobis occurrisset profiteamur, quæ apud nos ejus Aphorismi fidem elevent. Spermus etiam aliquantò nos mitiore censurâ notandos, quod ad Episcopale Regimen extirpandum activè concurrere subvereamur, cum quò tendat ea extirpatio, ne cogitari quidem possit, nisi aut alienandis Episcoporum terris & redditibus (quod ut possit à Sacrilegio & Injuriâ dividi, aliis divinandum relinquimus) aut ut alteri cuivis Ecclesiastici Regiminis

^a Ansam præbere maligna factioni alia nostra calumniandi. Populo malam suspensionem infundunt, nobis sc. propositum esse Regimen Ecclesiasticum penitus abolere. 15. Decem. 1641. Exact. Coll. pag. 19. Proceres & plebs declarant; se Ecclesiastici Regiminis ac Liturgiæ justam & necessariam Reformationem intendere, nec quinquam in eorum alterutro tollere, nisi quod malum fuerit & meritis offendere possit, aut quod saltem minus necessarium fuerit & onerosum, Decl. 9. April. 1642. Exact. Collect. pag. 135. ^b Stat. de Carlelo, 25. Edw. 1. citatum in Stat. 25. Edw. 3. ^c Infundunt populo suspensionem nobis propositum esse, sua quæcumque licentia permittit ab illa obedientia cum absolventes quam sub Deo Regiæ Majestati debet, cui jus Ecclesiasticum aquè ac Civile concreditum esse scimus. Remonstr. 15. Decemb. 1641. Exact. Collect. pag. 19. ^d Se concessurum, conservaturum & confirmaturum leges, consuetudines & libertates à glorioso rege Sancto Edoardo Clero concessas, & se concessurum, & conservaturum Episcopis & Ecclesiis eorum cura commissis omnia canonica privilegia, & debitam legem, atque justiciam, protectionemque & defensionem exhibiturum sicut Rex in suo regno unicuique Episcopo & Ecclesiis ei commissis de jure exhibere debet. ^e Vide Stat. 25. H. 8. c. 20. & 1. Ed. 6. c. 2. ^f Stat. 39. Eliz. c. 8. ^g Stat. 14. Ed. 3. c. 4. & 5. 17. Ed. 3. c. 14. ^h Stat. 26. Hen. 8. c. 3. & 1. Eliz. c. 4. ⁱ Vide Protestat. ^j Vide Juramentum Suprematus. ^k Supremam potestatem & merum Imperium apud nos habet Rex. Camden. in Britan. Quandoquidem variis antiquis atque authenticis Historiis & Chronicis manifestè dicitur & declaratur, Regnum hoc Angliæ Imperium esse, itaque toto Orbe habitum fuisse, ab uno supremo Capite & Rege gubernatum, Imperialis ejusdem diadematis dignitatem & Regalem statum habente. Stat. 24. H. 8. c. 12. Vide etiam Stat. 1. El. c. 1. 2. 3. ac passim.

formae introducendae via struatur. Quae qualiscumque demum futura est, eam Imperio Monarchico vel prorsus *aut* fore auguramur, vel saltem tranquillae, legitimae & efficaci ejus Imperii administrationi magis adversariam, quam modestis finibus circumscriptum *Episcopale dominium*.

SECT. V.

De reliquis Fœderis Articulis.

Hæcimus in superioribus Articulis paulò longius, qui, quoddam ad Religionem & Sacra pertinerent, ad nos etiam proprius spectare videbantur. Qui supersunt Articulos leviori pede percurramus, Contenti è plurimis quæ obijci possent, iisque (ut nobis videntur) gravissimis, pauca quædam eorum quæ magis obvia sunt delibasse.

I. In *Tertio Articulo* molestè nos habet, nostrum de conservandâ & defendenda Regiæ Majestatis persona & autoritate studium, adjunctâ illâ limitationis clausulâ [in *conservatione & defensione vera Religionis & Libertatum Regni*] ita contrahi & in arctum cogi.

Quandoquidem

i. Nulla officii nostri hæc ex parte limitatio vel in *Juramentis Suprematis & Fidelitatis*, (quæ Juramenta cum eâ limitatione ne Papista quivis præstare recusaret) vel in *Solenni Protestatione*, vel in *Dei verbo* reperitur.

ii. Studium nostrum pro conservandis *Juribus & Privilegiis Parlamenti, Regnorumque Libertatibus*, sine ullâ limitatione in eodem Articulo jurandum exigitur.

iii. Ista Limitatio *Subditi obsequium* ita in vago, *Regis salutem* ita in incerto relinquit: ut quodcumque populo collubitum fuerit debitam Regiæ Majestati obedientiam subtrahere, deesse vel inde non potuerit, quod inobedientiæ suæ prætexant.

iv. Post contractum ex eo quod novissimè à nobis factum est (præstito nimirum cum hac limitatione Juramento) *imminuta* ipso facto ejus quæ Regiæ Majestati debetur *potestatis & amplitudinis* reatum; importuna admodum res videri posset, eodem quasi halitu ad universam terrarum Orbem provocare, ut attestentur *Conscientiis nostris nullam nobis eam imminuendi animum vel intentionem affuisse*.

v. Videtur esse limitata hæc juratio, *fidelitatis in subditis Testimonium* novæ sanæ & stupendæ naturæ; quod, salvis cuique Religionis suæ principiis, posset vel pertinacissimi *Papistæ, Hæretici*, aut *Sectarii* conscientia securè deglutire; non posset *Catholicæ Protestantis* conscientia sine aliqua nausea degustare.

II. In *Articulo quarto*, rogamus ut pauca hæc maturè cogitentur;

i. Annon imponat iste Articul' filio necessitatem ut sit patris sui publicus delator, eumque (si forrè sit *Incendiarius, Malignans*, aut alitercunque ejus generis *malum instrumentum*, quale istic describitur) ad interitum usque & mortem persequatur? Quod ab omni *Naturæ, Religionis, Humanitatis* jure, videtur esse prorsus alienum.

ii. Annon aperiatur isto *Parricidiis, Uxoriciidiis*, aliisque id genus nefariis facinoribus lata fenestra? Cum possint Fœderis sui prætextu *Liberi Parentibus, Mariti Uxoribus, Cognati Propinquis*, &c. necem struere; scilicet si *Malignitatis* insimulare volent eos, qui velut obices sunt suarum cupidita-

com; quod consilia sua quantumvis impia sicut hujus Fœderis obicem, facilius & securius adimplant.

III. Quam solenni Protestatione ad roendam *Subditorum Libertatem* nos obligaverimus, & Procuratores Plebis Domus inferioris Parlamenti omne *Arbitraria potestatis exercitium publicæ suæ Declaratione* damnaverint, (quam *Declarationem* in singulis hujus Regni Ecclesiis & Capellis & publicè legi iusserunt & lectam ibidem affigi atq. neminem in interpretatione rei memoriam, & in testimonium sinceritatis & integritatis suarum intentionum.) Annon subjectio nostræque ipsorum, fratrumque & popularium nostrorum, idque præstito Juramento, ad quævis supplicia perferenda (sine lege, sine merito) pro mero arbitrio Judicum etiam incertorum, (videlicet qui pro datâ occasione ad id munus eâ vice exequendum, à quibus tamen incertum, deputati fuerint, nullâ prorsus habita loci, conditionis, fortunæ, existimationis aut peritæ ratione;) ne capitis quidem supplicio excepto, modo id ipsis videbitur expedire, scilicet (nihil enim amplius in isto Articulo ad noxam requiritur) etiam si delicti modus tam grave supplicium non mereatur? Annon sit, inquam, istiusmodi subjectio, *Libertatis nostræ* foedissima proditio, inque ejus locum *tyrannidis* & *arbitrariæ* substitutio?

III. *Articuli quinti* Summa cum sit, de *Pace & Unione trium Regnorum* firmandâ & conservandâ; quam nos omni legitimâ ratione pro nostro cujusque loco & conditione procurare, & ex officio teneamur, & ex animo cupimus: in eam quidem fœderis partem libentissimè nos juraturos profiteamur. Nisi quod

i. Nobis nondum videre contigit, proinde nec agnoscere licet, eam cujus in Articulo mentio fit, *beatissima pax* inter tria Regna (*Hiberniam* enim esse apud eos aliquo in numero confidimus) foelicitatem; dum *Hibernia* bello intestino laborat, & eodem bello altera duo Regna implicata manent.

ii. Quandoquidem non potest solidè firmari *Pax*, cujus non sit *Justitia* basis; Justitiæque maximè proprius & adequatus actus est, *Suum cuique tribuere*; nobis vix credibile est, tribus hisce Regnis firmam & stabilem Pacem restitui posse, nisi ex æquo *Regis, Parlamenti, atque Subditorum, Autoritas, Potestas & Libertas* integræ & inviolatæ conserventur; juxta cujusque Regni *Leges* publicas, & indubitatas *Consuetudines*, prout pacatioribus retrò temporibus, & ante exortas has turbas, usu receptæ fuerant.

IV. *Articulus sextus* conscientiis nostris nullâ ex parte satisfacit.

i. Quia totus Articul' in *hypothesi* fundatur, quam nullâ solidâ demonstratione hæctenus firmatam vidimus, viz. *Causam hanc*, (nempe, si rectam ejus vocabuli sententiam affecti sumus) hoc mutæ defensionis fœdus nuper belli persequendi gratiâ susceptum, *causam esse Religionis, Libertatis & Pacis Regnorum, atque ad Dei gloriam, Regnorum commodum, & Regis honorem* tantoperè spectare.

ii. Quia, si esset ista *Hypothesis* ita manifesta, ut ei promptè assentire possemus, non tamen satis esset in illâ præsidii ad conscientiam nostræ securitatem, ut propterea in reliquam Articuli partem tuto jurari posset; nisi liquidò etiam constaret, *Media* ad ejusmodi causæ defensionem adhibenda esse indubiè licita. Quam enim non sint faciendâ mala, ut inde eveniant bona, nobis nondum persuasum est satis, *Causam Religionis, Libertatis & Pacis* sustineri debere, vel *Dei gloriam, commodum Regnorum & Honorem Regis* iis mediis promoveri, quæ non sunt (judicii

dicio nostro) iis finibus accommodata & opportuna, quæque sunt omni quod scimus Legum divinarum & humanarum præsidio penitus destituta.

V. In ipsâ denique *Conclusione*, horrent animi quoties cogitamus, à singulis fœderatis Deo preces esse offerendas, cætera quæque Christianorum Ecclesia nostro exemplo provocentur ad ejusmodi associationem & fœdus ineundum, quò se à jugo Antichristiano liberent, &c. In quâ *Conclusione*,

I. Misso quòd de jugo Antichristiano, quo in his Regnis premebatur, & à quo istius seu Belli seu Fœderis beneficio liberati sumus, nihil quicquam nobis compertum sit: (nisi quis fortè eâ appellatione *Episcopale regimen* significari putet, quod eorum qui *Veritatis & Charitatis* cultores audire amant, speramus affirmaturum neminem.)

II. Nihil dum domi deprehendere visi sumus, inter fructus istius Associationis sive Fœderis, tam venustum & amabile; ut propterea sit exoptandum, multò minus precibus expetendum, ut aliæ Christianorum Ecclesiæ nostrum hæc in re exemplum imitentur.

III. Imò verò in eam sententiam Deum precari, perinde nobis esse videtur, ac si Deum Opt. Max. pacis & Dilectionis Deum obsecrare velimus;

1. Ut vultu radicatus è Cordibus Christianorum omni pacis & dilectionis studio, toto Christiano Orbe bellorum & simultatum incendia passim grassentur.

2. Ut Religio Reformata, cum ipso Protestantium nomine, universo orbi exosa reddatur.

3. Ut admoneantur Principes Europæi, Protestantes durius tractandos; vel etiam potius (si se incolumes esse velint) ditionibus suis penitus exigendos.

IV. Antichristi jugum, si à legitimis Potestatibus Subditorum cervicibus fuerit impositum, non vi & armis, & divinæ ordinationi resistendo excutiendum esse censemus, sed Christianâ fortitudine (quæ in veritatis intrepidâ confessione, & Tolerantiâ Crucis consistit) perferendum.

SECT. VI.

De fœderis Sensu, sive Interpretatione, Dubia quadam.

Rationibus suprà dictis ulterius confirmandis, ex his quæ proximè sequuntur observationibus accedit non leve momentum.

I. *Primo*, non potest Juramentum sine perjurio præstari, quod continet in se Contradictoria; quia alteram contradictionis partem necesse est esse falsam. Fœdus autem istud vel reverâ continet, vel saltem (quod ad conscientiæ munus perinde est) nobis videtur, aliquam multas continere contradictiones. Inque eis, istas;

I. Unam eandemque religionem reformatam conservare, id est, non mutare; & reformare, id est, immutare, & non conservare.

II. Unam eandemque numero rem, (viz. præsentem Ecclesiæ Scoticæ Religionem) simpliciter & absolute conservare, & ex hypothesi tamen extirpare.

III. Regimen Ecclesiasticum in Ecclesiis Angliæ & Hiberniæ legibus constitutum, ad verbi Dei præscriptum reformare, & eam tamen Regiminis formam,

quam Dei verbo consentaneam judicamus, extirpare ut alia, de quâ non ita persuasi sumus, ejus vice substituat.

IV. Extirpandis hæresibus schismaticis, atque impietati, seriam navare operam, & regimen Episcopale extirpare, ex cujus intermissione præcipue prædicta mala in tantum excrevisse, cujusque restitutionem atque exercitium, eorundem malorum commodissimum & efficacissimum remedium fore, arbitramur.

V. Libertates Regni, sive (ut habent Protestationis verba) libertatem subditorum, cum capitis fortunatumque nostrarum discrimine conservare, & tamen contra eam libertatem, non istoc modo Fœdus & Juramentum Negativum, nullâ lege imperata in nos admittere; sed & capita quoque nostra & fortunas aliorum potestati permittere, qui de utrisque præter jura, imò & contra jura, pro suo arbitrio statuere poterint, duntaxat si ut ita fiat ipsis videbitur expedire.

II. *Secundo*, permulta occurrunt in hoc Fœdere voces & locutiones valde obscuræ, & sensus ambigui, in quas jurari non potest cum iudicio, donec de earum sententiâ certi aliquid constiterit. Exempli gratiâ. In primo Articulo? Qui sint hostes communes? & quæ optime reformatæ Ecclesiæ? In quarto? Qui sint pro Malignantibus habendi? Quoad extendi debeat & possit quod ibidem de reformatione impediendâ dicitur? Quod sit utriusque Regni Judicatorium supremum? Et alia hoc genus compluria.

III. *Tertiò*, cum insciti sæpius verba Fœderis animadverterimus, & miris interpretationibus aliorum quàm nobis sonare videbantur incurvari, ut quorundam hominum placitis consiliisque, non semper optimis, inservirent; metuendum nobis videtur, ne Fœdus ineundo in eos nos laqueos incauti conjiciamus, unde non sit integrum ubi voluerimus pedem referre.

I. Ubi enim in primo Articulo agitur de Religione in hoc Regno reformandâ, quoad Doctrinam, Cultum, Disciplinam, & Regimen, juxta Dei verbum & optime reformatarum Ecclesiarum exemplum;

1. Reformatio quoad Cultum, (quâ nihil amplius intendi posse & ex verbis ipsis & a publicatâ declaratione ipsorum adducti putabamus, quam accuratorem aliquam publicæ Liturgiæ perlustrationem; ut sicubi opus esset Translationes Biblicæ emendarentur, in Officiis & Rubricis quædam immutarentur, aut ad summum è ritibus adiaphoris aliquot qui scilicet parum essent ad gustum populi ex quadam antiquitate prudenter summoventur) exiit tandem in meram totius formæ Legibus constitutæ abolitionem; nulla interim aliâ, quæ in ejus locum succederet, certâ formâ substitutâ.

II. *Disciplina & Regiminis*, quam jamdiu patiuntur, Reformationem (quantum ex signis earum rerum quæ hæcenus gestæ sunt divinare fas est) eâ nec consona nobis videtur Dei verbo, nec est certè cujusvis Ecclesiæ, optimæ pessimæve, à mundo condito, (quod scimus) exemplo conformis.

III. In Articulo secundo, minor profectò nos tenuisset & dolor & merus, si Papismi, Hæresis, Schismatis, & Impietatis extirpationem, paribus studiis, celeritate, animorumque & nervorum contentione agitari vidissemus, atque Prælatum & ejus rei, quam Superstitionem si placet vocari volunt, extirpationem agi vidimus. Cæterum cum animadvertamus ex unâ parte, Prælatum & Superstitionis tollendæ obtentu, quorundam hominum præmataram sagacitiam, in

* Proceres & Plebs declarant se Ecclesiasticæ Liturgiæ justam ac necessariam reformationem intendere, nec aliquid in eâ tollere, nisi quod malum fuerit, & merito offendere possit, aut quod saltem minus necessarium fuerit & onerosum. Declar. 9. Apr. 1642. Exact. Collect. p. 135.

reditibus Ecclesiasticis & *vasis sacris* (Superstitionis non alio nomine reis, nisi quod alicujus pretii sint) inuncandis & converrendis, ex altera parte ferocium istorum Reformatorum, in *heresi*, *schismate* & *impietate* (ut minoris compendii rebus) extirpandis, miram lentitudinem & supinam indigentiam, ut in illo opere ferveant, in hoc frigeant; Dissimulare profecto nequitiam valemus mentis nostrae suspicionem, *habuisse* Foederis hujus Architectos aliud quidpiam ob oculos, praeter ea quae initio *Præfationis* ab eis memorata sunt: & in hoc Articulo latitare aliquid, quod *Sacrilegio* tam sit affine, ut tutissimum esse putemus ab eo utcumque abstinere.

Ad *Articulum tertium* quod attinet

1. Etsi quo quidque eorum quae ibi recitantur ordine collocetur, nobis videri posset alias magni nec momenti res, nec periculi, postquam tamen (in oratione sua *Parlamentaria*) *Chalonerus* cum aliis, tanti eam rem fecerint, ut inde argumentum extuderint, ex eo probare conati *Regia persona & auctoritatis* defensionem, conservationi *Jurium & Privilegiorum Parlamenti*, & *Libertatum Regni* posthabendam esse, quod hæc in Foedere a priorem locum obtineat, illa posteriorem: Condonabunt nobis, uti speramus, omnes boni, si in illa Foederis verba ita intellecta jurare pertimescamus. Praesertim si cogitent, si obtinere debeat argumentum à mero ordine ductum, non minus validè ex adversa parte deduci posse; *Regis personam Dignitatem & statum* primo loco tuenda esse, altera illa secundo tertiove, nimirum sic postulante eo ordine, quo in *Protestatione* recensentur. Unde etiam ulterius sequetur, quum *Protestatio* illa hoc *Federe* antiquior sit, validiorem esse illius quam hujus obligationem, quia *Obligatio prior semper præjudicat posteriori*.

II. Quandoquidem aliquos noverimus ad *Fœdus* hæc ex parte suscipiendum eò facilius adductos fuisse, quod diceretur illa *Limitatio* [in *conservatione & defensione vera Religionis, & Libertatum Regnorum*] non esse exclusivè intelligenda, quoties tamen animadvertimus consessum domus interioris Parlamenti in *responsione* sua ad quadam *Scotorum scripta*, hanc *Limitationem* aliquoties urgere, ut clausulam in primis necessariam, & sine qua *Regia persona & Auctoritatis defensione* nominanda quidem sit, absterri nos par est ab hoc *Articulo Fœderis*, hoc saltem sensu, admittendo.

III. Maximè cum in nuperrimè edito libello rotundè asseratur, Regem ob non conservatas uti debuit Regni libertates, &c. in *Tyrannum* degenerasse & *Regem* esse desiisse: proinde & *Subditos* ejus desiisse esse *Subditos*, nec ei *Observantiam* aliquam ultra debere. Quam *Assertionem* cum ex animo detestemur, ut in *Suppositione falsam & calumniatricem*, in *Illatione verò Seditiosam & Diabolicam*: absit ut in hæc verba jurando, tam impiæ assertioni vel in minimo favisse videamur.

Sed enim *Quarti Articuli* de Malignantium, &c. punitione verba, meminisse piget, & recogitantibus horrescunt animi, quantà cum audaciâ in atrocissimorum facinorum patrocinium inclinârint, cum aliialiter, tùm is Maximè, qui edito sub *Correctoris* titulo libello, *Chaloneriana orationis* defensorem

agit. *Is* *ἡμεῖς τῇ κεφαλῇ* Parlamenti utriusque domus *Consessui* denunciat, teneri eos virtute *Fœderis* (quâ nimirum parte *malorum se instrumenta ad dandas commeritas pœnas adducturos* sponderunt) Regem & universam Regiam sobolem funditus delere: nec posse idoneâ aliquâ ratione defendi, *Straffordium & Cantuariensem* ob *Delinquentia* (quod vocant) crimen jure capite plexos, quamdiu *delinquentium coryphaum* permittant esse impunitum.

SECT. VII.

De *Salvis* sive *Effugiis*.

Habent tamen viri, quàm nobis licet esse, aliquantò prudentiores, quibus se adversum scrupulos prædictos universos vel saltem gravissimos tueantur, sua quædam *οἷα φάρμακα* & *Effugia*. Sed quæ post debitum examen non deprehendimus esse ejusmodi, ut in eis tutò acquiescere possint conscientiae nostrae.

I. *Primum* *ἡμεῖς* generale est: posse quemlibet in verba *Fœderis* jurare sensu proprio. Atqui in juramento promissorio *ἡμεῖς*, in quo adimplendo & aliorum ratio habenda sit, id nullatenus videtur admittendum: sive *Rem* ipsam intueamur, sive quod inde oriri possit *scandalum*.

1. Imprimis *Res ipsa* apertè repugnat

1. *Jurisjurandi fini & usui*. Cui nisi addit simplicitas, non potest in *veritate & justitiâ* jurari: nec inserviet tale juramentum terminandis litibus, & tollenda *contradictioni*, qui Juramenti finis proprius est. *Hebr. 6.*

II. *Fini sermonis* proprio. Deus enim hominibus usum *Sermonis* eo fine concessit, ut esset animorum interpres. Ergo oportet, sicut in omni conversatione & contractibus, ita vel maximè ubi Juramenti intervenit fides, sic uti *Sermone*, ut ii quorum interest animi nostri sensa ex verbis intelligant.

III. *Fini ipsius ipsius Fœderis*. Quæ cum sit stabilis inter partes conjunctionis assecratio, ut ex mutuis promissis confirmatio sit invicem mutuae defensionis & auxilii fides: si cuique liberum fuerit suo sensu jurare, nempe uni hoc sensu, alteri diverso, nihilo major erit inito jam fœdere, quàm nondum inito fuerat, mutui auxilii certitudo.

IV. Solenni denique *professioni cujusque fœderati*. Qui in ipsius formulæ conclusionem disertis verbis pronuntiat, idque coram *Deo Opt. Max. omnium cordium scrutatore*, se in illud fœdus jurare cum *sincerâ intentione id ipsum adimplendi*, &c.

II. Quin & *scandalum* hic oritur non leve, data ad-
versariis Religionis nostrae infamandi eam occasione, obijciendique

1. Id ipsum à nobis fieri, quod in *Pontificis* damnamus: viz. eludi Juramentorum fidem *Jesuiticis equivocationibus & mentalibus reservationibus*.

II. Tremendum Dei nomen in vanum assumi, & *Juramenta* nobis rem ludicram esse, quibus quod uno sensu hodie Juratum est, cras alio sensu, quod ei planè contrarium sit jurare licebit.

III. Omnino verissimum esse, quod *Presbyterianis* specialiter à *Jesuitis* pariter & *Secularibus* obji-

* Unde liquidissimè constat, *Jura & Privilegia Parliamentorum, & Regnorum Libertates*, esse primo loco conservandas. Answ. to Scottish Papers, 18 Nov. 1646. p. 21. * Observamus vos *Regia defensionis* bis meminisse ex verbis *Fœderis*, omittâ utrobique illâ clausulâ, IN CONSERVATIONE, &c. pag. 39. 40. — Summi momenti clausula, sine qua reliqua *Articuli* pars citari non debet, p. 56. * The *Corrector* of a speech without doors. * *Heretici* nec Deo, nec hominibus servant fidem. — Speciatim hoc addo, Calvinistas in hac re deteriores esse Lutheranis. Nam Calvinista nullam servant fidem. *Jura*, perjura. — Lutherani moderatores sunt Becan. 5. Manual. Controv. cap. 14. num. 4 & 6. * -- *Invocare Juramenta & fœdera in eisdem pro libitu suo dispensare*, pii, presbyteri instar *Jurare & Pejorare* — Arraignment of Persecut. in Epist. dedic.

citur; Lubricam esse fidem Protestantium; quia aliud *verbis* palam prolatis, aliud *sensu* intus in pectore reservato, jurare sibi licere putant.

II. *Secundum* *ἡγορούμενον* est etiam generale. Posse jurari cum adjectâ tali aliquâ clausulâ, *Quatenus licitè potero*; *Quatenus Dei verbo & Legibus Regni consentaneum est*; *Salvis Juramentis prius à me præstatis*, &c. Verum enimvero

i. Crassam hanc Dei illusionem, ab eo tantum abesse ut nos *perjurii* crimine liberet, arbitramur, ut potius novo nos crimine implicet, *scdæ* scilicet & execranda *hypocrisis*.

ii. Nobis pariter hoc absurdum videtur (posito quod sit res ipsa aliâs & ex se illicita) ac si quis juraret, se *homicidium*, *furtum*, *adulterium*, *perjurium*, aut aliud peccati genus, *quatenus licitè poterit* admitturum.

iii. Si in ejusmodi *Salvis* acquiescere posset Conscientia;liceret nobis liberâ conscientia non solum proposito jam *Fœderi* consentire, sed & Concilii *Tridentini* decretis, vel etiam *Turcarum Alcorano* subscribere, & ad utriusvis observationem defensionemque Juramento nosmet obligare: nimirum adjectâ clausulâ, *Quoad licebit*; *Quatenus cum Dei verbo congruunt*; *Salvâ fide Christianâ*, & voto in *Baptismate* emissio, &c.

III. *Tertium* *ἡγορούμενον* Articulum secundum peculiariter respicit, quâ parte de *Regimine Prælatice* extirpando agitur. Scilicet intelligendum esse Articulum de totâ Hierarchiâ Ecclesiasticâ collectivè sumptâ & in sensu composito. Ita ut si tollendis solum *Apparitoribus*, alteriusve cujusvis (quantumlibet infimi) ordinis Officiariis ab illâ Hierarchiâ quomodolibet pendentibus, opera daretur, salvo interim *Episcopatu*; data tamen ex Articuli Sententiâ fides utcunque exolveretur.

i. Atqui *Fœderis* istius nec *Latores* verbis, nec *Delatores* factis suis aliquod animi sui vel leve indicium dederunt, unde verisimile fiat, ex ipsorum Sententiâ ad perimplendum quodhic juratur nihil ulterius à jurante postulari.

ii. Quin potius existimandum videtur, (quantum ex effectibus de causis judicari potest) id illis fuisse constitutum, ut *Universa Hierarchia Ecclesiastica* cum omnibus & singulis ejus membris radicitus extirparetur. Nam

i. Primum de *Fœdere* contrahendo consilium, aut *Scotis* authoribus initum, aut à nostris ad promerendam *Scotorum* gratiam & auxiliares copias susceptum fuisse, nulli dubitamus. Omnino ergo debuit eam sententiam continere, quæ *Scotorum* votis & voluntati esset consentanea. *Scotorum* autem quæ fuerit mens, cum ex ipsorum publicatis scriptis satis appareat, non patitur ratio ut credamus, ex sublatis *Apparitoribus*, aut aliâ re qualibet, absque extirpato penitus *Episcopatu*, eorum expectationi satisfieri potuisse.

ii. Quin etiam quæ postquàm hoc *Fœdus* initum attentata sunt, ut sc. autoritate *Ordinationis*

utriusque *Confessus* *Parlamenti*, *Episcoporum Potestas* *omnis*, & *Reditus*, atque adedò ipsum *Nomen*, & (si fieri posset) *Memoria* penitus tollerentur; tristi documento sunt, quæ fuerit eorum in isto Articulo mens, quod consilium.

IV *Quartò*, ad eâ quæ à supremâ autoritate Regiâ, & *Subditorum* officio petuntur argumenta, duplici modo, respondent; sed neutra responsio nobis satisfacit.

i. Aiunt *primò* (quæ nobis nova videtur & subtilis, admodum Theologia) *Protectionem* & *Subjectionem* in mutuâ invicem relatione consistere; & proinde cum Rex jam *Protectionem* nobis ultrâ præstare non valeat, nos vicissim *Subjectionis* vinculo non ultrâ obligari. Sed enim cogitandum erat,

i. *Jus Subjectionis* à *Protectionis* jure ortum esse, & ad ipsum referri, non autem ad *protegendum* actum sive exercitium. Ex quo utroque Jure, utraque pars ad eâ præstanda quæ sui sunt muneris obligantur; *Subditi* scilicet ad *obtemperandum* Regi, *Rex* ad *protegendum* *Subditos*. Quæ obligatio ut ei incumbit, ex officii conscientiâ, ubi id ipsum in ejus potestate fuerit, præstanda; sic quæ isti obligationi relative respondet obligatio, nobis incumbit ex officii conscientiâ itidem præstanda, ubi id ipsum in nostrâ potestate fuerit. Illius ergo impotentia ad id præstandum quod sui muneris est, nos obligatione id faciendi, quod & debemus & possumus, non liberat.

ii. Imò etiam si *Rex protectionem* nostri, cum tueri nos posset & deberet, immemor officii sui negligeret; non tamen ex eo neglectu, quantumvis voluntario, solvi vinculum illud quo tenemur in conscientiâ id quod nostrarum est partium fideliter præstare. Quanto ergo minùs putandum est, nos à *Subjectionis* obligatione liberari, cum is à nostri *Protectione* impediatur culpa, non suâ, sed alienâ; nec voluntatis defectu, sed potestatis?

ii. Aiunt *secundò* (in quo tantum non triumphare videntur nonnulli) *Parlamentum* supremum esse Regni tribunal; Regem ubicunque *personaliter præsentem*, præsumi tamen semper in *supremâ illâ Curia* (ut & in aliis *inferioribus Curis* *judiciis*) *præsentem* adesse *virtualiter*, & per præsentiam potestatis, quod igitur ab Ordinum Conventu in Parlamento fit, non *sine Rege*, sed *ab ipso* factum censeri debere.

Sed petita primo loco imperitiâ veniâ, si indoctis formularum & apicum juris (quæ sunt extra sphaeram studiorum nostrorum) aliquid fortè exciderit improprie aut incommode enunciatum; venia proximè petenda est, tantisper ut nobis liceat idem sentire quod prius, quoad intellectui nostro liquèdum fiat Regem ibi præsentem esse *præsentia potestatis*, sicut sensui nostro liquet eum ibi non esse præsentem *præsentia Corporis*. Quod sanè (quantum pro ingenii nostri & experientiæ modulo judicando sumus) nunquam efficere poterunt, quæ hactenus in eam rem dicta reperimus.

Ad *Præsentiam* enim quod attinet,

i. Majorum nostrorum perpetuâ quâdam traditione imbuti sumus eâ fide ut credamus^b ad

^a Vinculo *Fœderis* utriusque domus *Parlamenti* *confessus*, multaque millia *Regiorum* in Angliâ & Hibernâ *Subditorum*, pariter ac nos, *Regiminis* *Episcopalis* in Regno *Scotiæ* erectionem impedire obligantur. Similiter & nos, æquè ac illi, ejusdem in Angliâ & Hibernâ extirpationem conari obligamur. Declar. Scot. ad Ordines Belgii 5. Aug. 1635. citat in Answ. to Scottish papers. p. 23. ^b Sic olim habebant antiquæ Legum & Actuum *Parlamenti* formulæ, *Rex vult, mandat, præcipit, sancit, concedit*, &c. assensu *Parlamenti*. Vide Stat. usque ad 1. Hen. 4. Exinde sic: *Rex de consensu Baronum Spiritualium & Temporalium*, & ad instantem petitionem plebis hujus Regni, constituit, &c. Vide Stat. à 1. Hen. 4. ad 1. Hen. 7. Exemplum istiusmodi petitionis Plebis. v. 1. Ric. 3. cap. 6. *Oras universitas plebis in præsentem Parlamento congregata, quatenus*, &c. — Placeat igitur Celsitudini vestra de consilio & assensu Baronum — in hoc præsentem vestro Parlamento Congregatorum, & autoritate ejusdem constituere, &c. Nulla billa est *Altus* *Parlamenti*, *Ordinatio* vel *Edictum* juris, etiam si *Confessus* utriusque Domus in eam unanimiter consentiat, donec *Regio* assensu comprobata fuerit. Ancient Customs, pag. 54. *Assemblée de ceux trois Estats* est appelée un *Allé de Parlement*, car sans tous trois n'est aucun *Allé de Parlement*. Finch Nomotechn. fol. 21. b. Concedimus nullos *Altus* *Parlamenti* completos esse, vel formaliter obligare sine assensu Regis. H. P. Answ. to Dav. Jenkins, pag. 6.

sensum personalem esse simpliciter & absolute necessarium. Siquidem est omnis ejusmodi Actus exercitium potestatis *Legumlativa* potius quam *Judicialis*. Et communi omnium Gentium usu atque consensu receptum est, nullum *Legislativam potestatem* Actum in aliquâ Communitate validum esse, nisi ab eâ personâ sive cœtu confirmetur, qui sit *totius Communitatis* caput, & penes quem sit *summum* in eo populo *Imperium*. Summum autem Imperium in hoc Regno penes *Regem* esse, tam est extra omnem controversiam, ut eum in communi sermone, tum in ipsis Juris passim formulis, Rex ubique audiat. *Supremus Dominus, Rex noster*, & in juramento *Suprematus* conceptis verbis profiteri jubeamur, *Majestatem Regiam* solam esse *summam Moderatricem* hujus *Regni*. Permittimus itaque aliorum Prudentiæ, ut serio existiment, quanta mala, quæ perniciēs publicæ rei inde creari possent, si unius cujusvis *trium Ordinum* jus & potestatem à reliquorum utrovis vel utroque contingeret absorberi, atque sub *potestate* Judicialis nomine & obtentu, reipiã tamen *Potestas legumlativa & Imperialis*, ab uno vel utroque (reliquo excluso) exerceretur.

IV. *Quarto*, cum sit omnis *Jurisdictio & Judicialis Potestas* originaliter in *Rege* vel in *Fonte & radice* (qui propterea Juris nostri Scriptoribus *Fons Justitiæ* appellatur, & non in alia quacunque Personâ vel Cœtu, nisi per derivationem ab illo Fonte; videtur nobis res manifesta, neque *Judices Inferiorum Tribunalium* Ministerialis & Vicariæ Jurisdictionis, neque *concessus Procerum & Plebis* in *Supremâ Curiâ* Parlamenti, vel conjunctim vel divisim, *Jus* aliquod sive *Jurisditionem* in Subditos hujus Regni exercere oportere, quod non plane constiterit fuisse ipsis à *Rege* collatum, permillum, aut aliã aliquã emanatione legitimã derivatum. Nec legitimè derivatum censi potest, nisi quod aut ex formis *Regiorum Diplomatum, Brevium, aliorumve Rescriptorum*, aut ex *Receptis, & Notoriis* Regni, vel *Legibus scriptis* expresso, vel *non scriptis Consuetudinibus* tacito *Angliæ* Regum Consensu ratificatis & confirmatis, apparet fuisse *Regiâ* autoritate concessum. Quæ *Leges, Consuetudines, & Rescripta*, cum sint omnium *Jurium & Jurisdictionum* cuilibet eorum respectivè competentium justis quasi Carceres & Cancelli, nobis nondum satis demonstratum esse profiteamur, vel ex *Legibus & Consuetudinibus* hujus Regni, vel ex *Formulariis* eorum *Brevium*, sive *Rescriptorum* quibus Membra Parlamenti convenire jubentur, *Confessum duorum Ordinum*, alterum, ambobus jus habere, & *Autoritatem* sine *Rege statuendi, jubendi, vel transgendi*, sed *unã cum Rege super arduis* Regni Negotiis *Colloquium habendi, tractandi, & Consilium impendendi*. Unde etiam factum existimamus, ut in *Supplicationibus, Remonstrantiis, & Declarationibus*, suis aliisque publicis Scriptis, *Magnum Regis Consilium* se passim appellare soliti sunt. Sunt autem *Leges illæ, Consuetudines & Rescripta* (nostro quidem *Judicio*) *Loci Topici*, maxime proprii & idonei, è quibus amplissimorum consensuum

utriusque Domus justâ *Autoritas demonstrative & cogenter* colligi potest, & non exiles ex, atque incertæ deductiones, quas ex *Analogiarum* quâdam specie, & institutâ rerum similium dissimiliumque comparatione elicere fortasse poterit, vel etiam extorquere, *humani Ingenii importuna solertia*.

SECT. VIII.

De Juramento Negativo.

Juramentum Negativum subvertemur ut à nobis præstari possit,

1. Non proditâ eâ libertate, ad quam tuendam, & *Juramenti & Officii* vinculo jam antè obligati sumus. Cui Libertati adversari arbitramur impositam Subdito *sine Lege* jurandi necessitatem.

Non abjuratâ *nativâ Subditorum Ligeantia* (sive fidelitate) violatisque *Suprematui & fidelitatis* Juramenti à nobis prius præstitis. Quibus omnibus ad *Regem* quantum in nobis est defendendum obligati, jurare nunc jubemur (idque ex animo) nos eum nolle defendere, vel ei opem ferre.

Non imminutâ plurimum (contra verba fœderis *Articulo tertio*) *Regiæ Majestatis justâ potestate & amplitudine*, agnoscendo sc. in consensu utriusque Domus Parlamenti potestatem *Regiæ potestati* oppositam. Quum profiteamur nos neutiquam intelligere posse, qui possit in hoc regno *Potestas* aliqua legitimè exerceri, quæ non sit *Regiæ potestati* subordinata.

SECT. IX.

De Ordinationibus ad Disciplinam (Ecclesiasticam) & Directorium (Civis publici) spectantibus.

Imprimis de utriusque conjunctim. Non certum est posse nos sine peccato *Ordinationibus* Consensuum utriusque Domus parere, *Regio* consensu nondum comprobatis.

1. Præsertim eis, quæ non solum *Legibus* hujus Regni, & *Statutis*, unanimi *Regis, Procerum, & Plebis* in Parlamento consensu stabilitis contraria imperant;

II. Verùm etiam ejusmodi *Leges & Statuta* resigere & in perpetuum abrogare profitentur: cum enim *ejusdem sit potestatis destruere, cujus est construere*, nobis nondum persuasum est, inferiori potestati licere, quod à superiori potestate legitimè factum est, rescindere & adnullare.

III. Maximè cum *tota Potestas Jurisdictionis* circa res *Ecclesiasticas* expressissimis *Legis* verbis, *Imperiali hujus Regni Diademati in perpetuum conjuncta sit & annexa*. Et cujus Capitis sit illud *Diadema* gestare, nemini subdito fas est ignorare.

Proximè, quod ad *Disciplinam Ecclesiasticam* attinet;

1. Si *Disciplina* appellatione contineatur & *Regi*

* *Corona Angliæ* ita libera semper fuit, ut sub nullâ *Terrena potestate* unquam fuerit, sed immediate sub *Deo* in omnibus ad *Regalitatem dictæ Coronæ* spectantibus. Stat. 16. Ric. 2. cap. 5. Omnis sub eo est, & ipse sub nullo nisi tantum sub *Deo*. Parem autem non habet *Rex* in Regno suo, quia -- Item nec multo fortius *superiorem* aut *potentiorē* habere debet, quia sic esset inferior suis *Subiectis*. *Bracton Centenar.* 1. Rubric. 36. Cui *divinæ majestatis* *Legibus* ipsi *Legum vim imponendi potestatem* *Deus* dedit. *Finch Nomotechn.* in *Epist. dedicat.* ad *R. Jacobum*. * *Bracton & alii* -- *Bellum Legum* immutationem aliquã ex *paris* intendere est *Bellum contra Regem* concitare, & consequenter *læsæ Majestatis crimen*, ex *Statutis* 25. Ed. 3. eo quod *Regis Leges* sunt. Ille *Fons* est unde per varios suos canales ad *Subditos* derivantur. *Saint-John* in his *Speech* concerning the *Earl of Strassford*, pag. 12. Et ibidem nobiscum *Colloquium habere tractare* -- super dictis *negotiiis tractatur*. *Vestrumque consilium* impensuri. Breve *Summonit, Magnatibus, &c.* * Tenetur quilibet *Subditus* virtute *Ligeantia* sua ad *serviendum & auxiliandum Principi* suo & *Domino Supremo*, omni tempore quoties opus fuerit, Stat. 13. Hen. 7. cap. 18. * Vide Stat. 1. Eliz. cap. 1.

men Ecclesiasticum, non possumus Ordinationi eâ de re parere, nisi extirpandæ venerandæ Antiquitatis regiminis formæ consentire velimus. Quæ sub quibuscunque Temporum conversionibus, religionisque in hoc Regno mutationibus, per omnes tamen Seculorum Successiones non modo inviolata perduravit, sed publicis quoque *Regni Legibus* firmatâ, *Regumq; Chartis*, Diplomatis & dotationibus ornata fuit. Amplissimo sanè Testimonio, eam Regiminis formam, & *Administrationi Civili*, & *libertati Subditorum*, accommodatissimam, communi hominum iudicio semper esse habitam. Quam etiam singuli *Reges Angliæ* continuâ serie sibi invicem succedentes, sub Regni sui initium, solenni præstito Juramento conservaturos se & propugnaturus polliciti sunt. Cujus denique continuationem a ob rationes supradictas ex animo cupimus & exoptamus.

II. Quod si restrictiùs aliquanto accipiat *Discipline* vocabulum (prout in secundo Fœderis Articulo, ubi *Regimini* contra-distinguitur, accipitur) adhuc tamen erit, quod nobis non usquequaque satisfaciât: viz. permitti tot hominum (eorumque fortassis imæ sortis plurium) arbitrio, Christianorum non malorum myriadas à S. Cane participatione arcedendi potestatem. Austeritatis genus nullo quod sci-mus Dei mandato præceptum, sed quod potius & regulis *Prudentiæ* ac Christianæ dilectionis in genere, & in specie B. Pauli Consilio atque Exemplo repugnare videtur. Is enim in Ecclesiâ, errorum & corruptelarum, quâ in *fide*, quâ in *moribus*, refertissimâ, postquam b de excommunicando viro quodam singulari, qui cum magnâ Christiani nominis infamiâ incestam sine pudore vitam usque agebat, mandasset, sufficere tum ratus c *indignæ manducationis* grave periculum sub generali docendi formâ Ecclesiæ proposuisse, conscientiarum particularium scrutinium proprio cujusque examini permittendum censuit: nullâ factâ cuiquam aut Pastori Ecclesiastico, aut Presbytero Laico potestate alios examinandi, & pro suo arbitratu à sacre Cœnæ communione excludendi.

Quoad Ordinationem denique illam quæ circa *Directorium* (divini Cultûs publici) versatur, abolendæ *Liturgiæ Ecclesiæ Anglicanæ* (hoc est, tollendo *Libro Precum Ecclesiasticarum*) non possumus liberâ conscientiâ, quamdiu præsens mentis nostræ iudicium & præsentium Legum vis obtinuerint, ullatenus consentire.

I. Quem Librum plerique nostrum propriis *Subscriptionibus* comprobavimus, cum adjectâ etiam solenni *promissione*, nos aliâ formâ, quam quæ in eo Libro præscripta est, in publicis Officiis non usuros.

II. Quo juxta *Subscriptionem* & *promissionem* prædictas, & pro debiti (vi d Statuti eâ in parte editi) Officii nostri ratione, in *Ecclesiis* & *Capellis* nostris, aliisque publicis, ac privatis Oratoriis constanter hætenus usi sumus, magno cum animarum nostrarum fructu & solatio.

III. In quo nihil credimus contineri, Quod (cum eo interpretandi candore, quem æquum est omne genus scriptis concedi) non sit justæ defensionis capax: Quod non est à viris doctis, & piis, ab importunorum hominum cavillationibus dudum & abundè vindicatum: Quodque non confidamus, posse nos (Deo opitulante) adversus *Pontificios* & alios quoscunque ejus Impugnatores & Calumniatores, cum res postulerit, rueri & defendere.

IV. Qui *Statuto Parlamenti*, (idq; temporibus tranquillis) publicâ & plenâ autoritate, & quâ sub Cœlo nullam agnoscimus majorem aut sanctiorem, stabilitus est & confirmatus. Quod *Statutum* tantâ apud nos ponderis est, ut non solum nos omni necessitate liberet ea proponendi, quæ contra *Directorium* ejusve aliquam partem jure obijci posse videntur: sed è contra summam nobis imponat necessitatem *Liturgiæ* formulam observandi, nec admittendi in ejus præjudicium aliquod publici Cultûs five *Directorium*, five *Formulam*, donec *Statutum* prædictum, quam justâ & plenâ autoritate conditum est, tam justâ & plenâ autoritate abrogetur.

Quo *Statuto* non solum omnibus Ecclesiarum Pastoribus, & verbi Dei Ministris, ejus *Libri usus* disertim imperatur, sed & sub gravissimarum poenarum sanctionibus cantum est, [*Ne quis eorum formulam inibi præscriptam observare recuset: Ne pro Con-cione, vel alias quicquam pronunciet aut loquatur in dicti Libri Precum publicarum, aut alicujus in eo ejusve aliqua parte contenti derogationem five depravationem.*] Poenis insuper constitutis in alios quoscunque (ne Baronibus quidem Parlamenti exceptis) qui contra Librum prædictum similiter pronunciaverint aut locuti fuerint; Vel qui verbi Ministrum aliquem facto, dictove compulerint, aut aliâ quâcunque ratione induxerint vel procuraverint, *Sacramenta* aliave divina Officia alio modo aut formâ quam in Libro prædicto institutum est celebrare, vel qui formæ prædictæ aut Ministro cuiquam usum prohibuerint, aut alias quoque modo impediverint, &c. ut in verbis dicti Statuti plenius appareat.

Quod etiam *Statutum* postquam semel conditum est, tantæ constat fuisse per omnia succedentia Tempora Autoritatis, ut in omnibus e *Statutis contra Papistas* (quos *Recusantes* vocant) exinde conditis, proprius & idoneus Character, quâ velut notâ distinctivâ ejusmodi *Recusans Papista* à Catholico Protestante internoscatur, iste semper exprimat, Si quis nimirum *publicis Precibus interesse*, aut sacram Synaxin juxta formas & Ritus in Libro prædicto præscriptas percipere recusaverit. Addo ut pluribus *Statutis* hoc ipso Parlamento conditis imperata fuerint *Recusantibus* Papistis Tributa duplâ proportionem persolvenda, *ipsissimo hoc Character* juxta Literam eorundem Statutorum dignoscendis.

Proposuimus liberè & perspicuè, quæ sit nostra de *Federe*, *Juramento* & *Ordinationibus* prædictis sententia; quam tamen in re qualibet rectius edocti, parati sumus eatenus corrigere & emendare. Unum hoc interim seriò ut expendatur rogamus, si è tot propositis Scrupulis, unus aliquis (reliquis licet penitus exemptis) mentibus nostris hæreat, cui non sit penè satisfactum, Conscientiam interim non posse esse planè securam. Quo supposito neque aliis (nondum datâ Conscientiis nostris securitate) æquum erit nos impellere, neque nobis (nondum acceptâ) liberum ad *Fœdus Juramentum* & *Ordinationes* prædictas in nos admittenda nosmet sponte subijcere.

Quis damnavit eum qui duabus potentissimis rebus defenditur jure & mente? QUINTIL.

Beatus qui non condemnavit seipsum, in eo quod approbat, Rom. 14. 22.

* Vide supra Sect. 4. par. 4.   1. Cor. 5. 1, &c.   1. Cor. 11. 28. &c.   Stat. 1. Eliz. c. 2. & 8. Eliz. cap. 1.
 2. Vide Stat. 23. Eliz. 1. 29. Eliz. 6. 35. Eliz. 1. & 2. 3. Jac. 4. & 5.

Formula Juramenti Suprematus

ex Stat. 1. Eliz. cap. 1.

Ego N. M. conscientia mea teste profiteor atque denuncio, Majestatem Regiam solam esse summam Moderatricem hujus Regni, aliarumque ditionum ac Regionum omnium sibi subjectarum, Nec non omnium tam personarum quam rerum tam Ecclesiasticarum, quam civilium. Adeoque nullum exteram sive Principem, sive Pontificem, sive Statum, sive Potestatem, vel habere in hoc Regno, vel habere oportere ullam omnino Jurisdictionem, Potestatem, Celsitudinem, Praeminentiam, auctoritatem vel Ecclesiasticam vel Civilem. Itaque palam ac aperte rejicio atque repudio quascunque peregrinas Jurisdictiones, Potestates, Celsitudines, Praeminentias & auctoritates: sanctaeque recipio me Regia Majestati, ejusque Haereditibus, legitimisque Successoribus, debitam fidem & observantiam perpetuo praestitutum, & quantum in me fuerit propugnaturum atque defensurum, omnes, & omnimodas jurisdictiones, privilegia, praeminentias & auctoritates quascunque vel concessas, & commendatas Regia Majestati, ejusque Haereditibus & Successoribus, vel Imperiali hujus Regni Diademati conjunctas & annexas. Ita me Deus adjuvet per Iesum Christum hoc sacrosancto Evangelio annuntiatum.

Formula solennis Voti & Protestationis,

5. Maii, 1641.

Ego A. B. coram Deo Opt. Max. polliceor, voto & obtestor, me veram Reformatam Protestantium Religionem in Doctrina Ecclesia Anglicana expressam, contra Papismum & omnes Papisticas in hoc Regno Innovationes Doctrina praedicta contrarias, quoad legitime potero, cum vita, viribus, & fortune meae, propugnaturum atque defensurum; Atque etiam pro debito Ligeantiae meae Officio, Regia Majestatis Personam, Dignitatem & Statum, nec non Parlamenti potestatem & privilegia; juraque & libertates Subditorum, Et singulas quasque Personas qua hac Protestatione se obligaverint, in re qualibet quamcumque in legitima ejusdem prosecutione eorum quilibet fecerit. Item quoad potero, & licebit, omnes eos qui vi, opera, consiliis, machinationibus, conjurationibus, aliisve modis quibuscunque aliquid quod sit huic Protestationi ejusve alicui parti contrarium effecerint vel attentaverint, impediturum; & ut ad condignas poenas perferendas perducantur, omnibus justis viis & modis, quantum in me erit, effecturum. Insuper ut inter tria Regna Angliae, Scotiae & Hiberniae unio & pax conservetur, justis & honestis rationibus omnimodis operam daturum: Et nec ipse, nec meta, neque cuiuscumque alterius rei intuitu, hanc promissionem, votum, & Protestationem unquam violaturum aut deserturum.

Postquam Apologia haec intra privatos Collegiorum parietes, diligenter fuisset perlecta: dein (ut supra memoravimus) in Convocatione solenni 1. Junii promulgata; suffragiis communibus nemine contradicente, (obmurmurante quodam Gotthofredo ex Ade Christi eoque unico, qui nuper e Geneva redire schif-

maticam labem secum reportarat) agnita erat & confirmata.

Res sane gesta aeternae memoriae consecranda, cum Academicorum jugulis parliamentarii milites, & eorum fortunis visitatores pariter barbari & rapaces, hic loci immiserent, nemo inter nos reperiebatur, (Genevensis enim ille transfuga, nostris minime accensendus) quem mortis terror, aut rei familiaris cura, transversum ageret, quique cum conscientiae iactura securitatem aut lucrum pacisceretur. Tam spectatae fidei, & inconcussae constantiae documentum, frustra quisquam extra Oxoniam quaesiverit.

Cum ergo legerint exteri cum horrore summo, & pari indignatione, patrieicia, sacrilegia, & strages in miserrima hac gente perpetrata; meminerint utique apud Fanaticorum colluviem scelera haec stetisse; quorum omnium Ecclesiae Anglicanae genuinos filios & literatos universos, nisi quod innocentiam & fidem poenis gravissimis laissent, immunes fuisse loculentissime constat.

Immortale hoc facinus, Serenissimo Carolo II. feliciter restituto, & Parliamentum Oxonii Anno MDCLXV. habente, a regni Ordinibus qui in Domino nostra Convocationis tunc forte confederant, (optimis nimirum illis Civibus quorum egregia pietas Tyrannorum Westmonasteriensium qui praecesserant flagitia dispunxerat,) decretum obtinuit, quo vix quicquam gloriosius excogitari potuit, nisi quod a talibus viris prodierat, quorum auctoritate nihil majus, judicio nihil sanctius Anglia unquam vidit.

Forma decreti Parlamentarii sic se habuit.

Die Martis 31. Octob. 1665.

scitum esto

Quod gratiae solennes publico nomine agantur Cancellario, Magistris, & Scholaribus Universitatis Oxoniensis, ob egregiam fidem felicissimae memoriae parenti Regio praestitam in rebellionem nuperam: praesertim ob insigne illud fidei specimen quod Perduellibus visitationem intentantibus fortiter obstitere, & foedere sive ligae se obligare recusarunt: & demum laudatissimo scripto, quod Iudicium Universitatis appellatur, publicae luci donato, justissima regis arma & causam asseruere.

Porro Laurentius Hyde Armiger, Attornatus Generalis, (scil. D. Henricus Finch) D. Aegidius Strangways, & D. Job. Birkenhead Equites Aurati, exorati habentur, ut gratias haec nostro nomine deferant.

Quae quidem mandata viri superius nominati in

Fidelitatis.

P p p

Convo

Convocatione solenni vii. Nov. ejusdem anni habitâ peregrere.

In Apologiâ autem istâ tam nerveose tamq. erudite discutiuntur Capita præfata, ut eidem fuerint assensu quoque partium studio haudquaquam abducti probitate & cognitione aliqua pollerent; unde interesse plurimum videbatur ut in Linguas *Gallicanam, Italianam, Batavam, &c.* transfunderetur: mitto enim quod Idiomate *Anglorum* vernaculo excusa est hoc anno, & iterum an. Dom. CIOCLX.

Ad ipsos redeo Visitatores, quos quidem expectatos tempore præstituto *Oxonia* fuisse, & Portæ *Mertonensium* tertio *Junii* patefactæ, & apparatus in eorum adventum omnimodus ibidem factus testabantur; quibus addi potest ingens Academicorum tanquam in extremis agentium desperatio, quam utique tanto majorem esse oportebat eo quod ante triduum contra Foederis *Scoticani* admissionem suffragia tulissent. At vero haud adeo mature ob causas retro dictas *Oxoniam* pervenere Tyranni, literarum autem fasciculum ad Ministros Parlamentarios nobiscum commorantes dedere, quibus adventum suum in diurnam, quam vocamus, vacationem rejiciendum iri significabant.

Spes inde nova Togatis affulsit, Visitationem scilicet eo saltem usque protrahendam confidentibus quoad prædicti adessent; neque injuria quidem, præsentem enim rei Parlamentariæ conditionem reputantibus verisimile haudquaquam videbatur ut opus tam arduum, tamque periculi plenum, pauci aggredierentur Ministri. Atque hic obiter dicendum quod si omnes pariter ex condito adfuissent, certum Academicis ac deliberatum erat non aliter sese eorum Visitationi subicere quam hac servatâ cautione [*Salvis nobis & Academia omnibus juribus, Privilegiis, Immunitatibus, &c.*] utpote quam ipsis per Procuratores, Aediumque Præfectos, tradendam in scriptis decrevere. Immo disceptari ceptum est, licet haud penitus eventitatum (gliscentem utique in dies, *Rebellium barbariem* exhorrescentibus Togatis) an omnino comparerent Academici; qui quidem firmissimo, si jus & æquum obtinerent, argumento nitentur, autoritate nimirum legitimâ nequiquam esse instructos à quibus citarentur.

Cæterum proximo mane ad opus actinguntur Ministri antedicti viz. *Mr. Rogers, Harrys, Reynolds, Wilkinson* sen. & *Cheyne*. (Quorum maxime interest ut visitatio procederet, siquidem ipsi, illorum quosdam narent exuviis induendi) numero nonnihil, atque inde animis aucti, etenim *D. Daub, D. Draper* (Eirenarcha ille novitius, & ad expilandos hujus Agri Regios Delegatus, *Committee* man appellamus, jam erat) & *D. Johannes Wilkinson* Gen. huc pridem advolant, de conveniendis ibidem Commissariis plerisque omnibus minime dubii: sed & alios porro accessisse opinor, de altero quidem satis constat, *Oxonia* tunc temporis habuisse, præfatis tamen sese adungere detrectasse. Sed his omisiss, Conclusionem ac Preces Visitationi prævias ad Beate *Virginis* obibat Magister *Harrys*, qui ingenti Academicorum, rei potius novitate quam *Presbyterianismi* studio ductorum, catervâ cinctus sermonem negotio accommodavit, Deumque ac homines ut felicem Reformatio illa exitum sortiretur, id est ut ipsi spolatis succederent, votis fatigavit.

His finitis, ad Scholas confestim emicere Academicici, subsequentibus qui passu tardiori incedebant Visitoribus, quippe quos secundum Citationem ab hora usque nonâ præstolati fuerant fortissimus juris Regii & Academici assertor *D. Sam. Fell*, Vicecan-

cellarius, reliquique Doctores, & Procuratores, præter Artium Magistros aliosq. haud paucos. Quamquam enim jus & potestatem Delegatorum nullatenus agnoscere, firmissimè statuissent Togati, è re futurum putabant, ad conditum tempus tanquam coram non Iudice se præsentem sistere; ne aliter futura omnis petiret occasio, & tanquam in contumaces & confessos, sine morâ procederet. Verum simul ac Scholas attingebant Togati, quos prædiximus, visitorum ab Ecclesiâ solenni pompâ redeuntium præcursores, sonuit undecima; neque dolum quencunque malum subesse constabat, namque ubi horam illam appropinquare adverteret Vicecancellarius, quo se suosque culpâ omnigenâ levaret, Aeditui mandari jussit ut sedulo curaret ne solem levissimis momenti minutiis anteverteret Horologium.

Oblatâ tam pulchrâ Visitationem funestam protelandi occasione (quæ sane non sine numine aliquo contigisse videbatur) Domum Convocationis intrabant statim Academici (siquidem in Apodyterio & præ foribus eo usque ambulabant) & per vocem Procuratoriam, adhibito etiam Notarii publici testimonio, declarabant, secundum Ordinationem utriusque Domus Parlamentariæ ibidem die illo, quarto nimirum *Junii*, inter horas nonam ac undecimam se comparere jussos, comparuisse: quoniam vero præterlapsum jam esset tempus præstitutum, non teneri se ad inibi diutius persistendum. Post hæc Convocatis edixit Vicecancellarius, ut ad suum quisque Sodalitium extemplo remearent.

Interea vero dum præeruntibus Bedellis regrederentur Vicecancellarius & Doctores, in ipso Proscholio Visitores obvios habuere, quos viam ex cursu angustantes compellavit Bedellorum alter, ut locum Domino Vicecancellario cederent denuntians, quod certe dicto citius præstitere viri mitissimi, pacisque studiosi; quibus Vicecancellarius, aperto humaniter Capite, *Salvete gentrosi, præterit hora undecima.* Hæc ingens Togatorum plausus excepit, quorum plerique Primores suos secuti passim dilabuntur, reliquis (qui sane aut pueri fere erant aut saltem Tyrones) Visitores Parlamentarios ad Domum Visitationi destinatam comitantibus. Horâ quasi unicâ illo die consilia miscebant viri boni, atque sapius postmodo convenire, Prolocutore usi Magistro *Rogers*, quo tamen successu nemini constar, omnibus enim, tanquam Conciliabulum duplici nomine (Originis nimirum, & præterlapse in diplomate temporis præstituti) illicitum fastidio erant, sed & ineptiarum inde suarum testibus carebant.

At vero factum illud Academicorum inique ferentes Ministri, contumacie inaudite postulandos credebant. Nos autem visitationis extordium non nisi à jussu de integro transmissis sumi oportere haud incongrue existimavimus, neque cum ex eorum immani negligentia, Citatio pristina irrita proflus & antiquata redderetur.

Quinto *Junii* (dies ille Saturni erat) inter Togatorum Delegatos convenit:

I. Nequis præsentem se sistat nisi ex citatione quonorum saltem Visitorum nominibus munitâ.

II. Nequis in die Festo compareat.

III. Ubiqueque aliquis comparuerit, sciscitetur illico quanam autoritate accesserit summe; id si ostendat, decesserint Ministri citra moram discutatur.

IV. Si potestatis sue indicia præstulerint Visitores hac semper interpositâ Cautione respondeat Togatus, *Salvis juribus Regni, Academia, & Collegii mei, aliisque*

aliisque quibuscunque mihi qualitercunque competentibus.

v. Spatium adferendæ responsioni petat, suique accusationem in scriptis deponat Academicus quisque; quæ si minime concedantur, responsionem utcunque suam in scriptis edat.

vi. Juramentum de responso reddendo ad quæstiones propositas, omnino respuat, ne scilicet seipsum accusare teneatur. Siquidem intentare juramenta istiusmodi ex lege Parliamentaria contra juramentum ex officio dictum, nuperrime lata vetabatur.

Vicesimo sexto Augusti (is in diem Jovis incidit) Universitati, & Collegiis Aulisque ejusdem singulis visitandis ac reformandis, per Procerum & Plebeiorum Senatum conditum est rescriptum novum, quod Ordinatio additionalis dicebatur; in qua postquam declaratur Ecclesiam Cathedralem, seu Collegium *Ædis Christi Oxon.* una cum Decano, Præbendariis Alumnis, &c. ad idem spectantibus, visitationi non minus quam reliqua Collegia subjici debere: decernitur:

i. Quod Visitatores primitus constituti vel aliqui eorum quinque, pluresve, Ligam solennem ac Fœdus, necnon Juramentum negativum ministrandi, iisdemque Membra Universitatis quæcunque adigendi potestate plenâ fruerentur.

ii. Quod Visitoribus prædictis licitum sit deprecere penitusque evolvere Statuta, Registra, Diaria, Matriculas, chartas Rationarias, Libros accepti & expensi, Constitutiones, & scripta omnimoda ad Regimen & Negotia quæcunque dictæ Universitatis, Collegiorum, & Aularum pertinentia.

iii. Quod accersere ad se possint, & in Custodiâ detinere, Virum quemcunque, post Citationem personalem, Scripta præfata eorumve aliqua proferre, dictisque Visitoribus tradere contumaciter detrectantem (nisi causam sufficientem interposuerit cur minime protulerit) usque dum ejusmodi libri prædictis permittantur: quodque perdurante visitatione in Carcerem pariter compingendi potestatem habeant Universitatis, vel Collegiorum & Aularum, eorumve alicujus membra quæcunque, post Citationem secundam personalem comparere coram iisdem aut omittere aut recusantia.

iv. Quod membra & Officiarios dictæ Universitatis, Collegiorum & Aularum, aliasve quasunque Personas infra limites ac præcinctus dictæ Universitatis, modo annum ætatis vicesimum primum vel compleverint vel supergressæ fuerint, quales & quot quot videbitur congregabunt sive impanellabunt, ad inquirendum utique ex juramento corporali de noxiis quibusque eorumque delictis in præfata Ordinatione comprehensis, secundum Inquisitionis ejusmodi Articulos qui in dictâ Ordinatione fundentur, & per delegationem perpetuam Procerum & Plebeiorum, in ipsâ pridem Ordinatione nominatorum, approbentur; & ad eosdem cum criminibus suis in judicio sistendos: quodque præfati Visitatores in explorando delicto aliquo aut maleficio, ex Ordinatione illâ cognoscendo & puniendo, examen adornantes Testes quoscunque jurejurando adigent.

v. Quod ab *Olivero San-Johannese*, Advocato Regio primario [istis enim titulis eo usque utebantur,] requiratur (eam vero in rem potestate donetur ipse) ut Diploma sive *Commissionem* conscribat, & ad Visitatores prædictos transmittat, unde scilicet factam habeant copiam Universitatem præfata, Collegia & Aulas, ac membra eorum quæcunque, libere æque ac plene Visitandi ac in Ordinatione pristina & additionali istâ permissum

est, absque potestate sive *Warranto* aliquo ulteriori. Arque magni *Angliæ* Sigilli [falsarii quidem] Commissarii potestas per hæc demandatur; idem Sigillum ejusmodi Commissioni apponendi.

vi. Quod Visitatores prædictos & eorum singulos incolumes & indemnes conservabit autoritas Parliamentaria, quicquid in exequendis præfata Ordinationis mandatis egerint aut patraverint.

vii. Quod Visitatores prædicti, vel quilibet eorum quinque, potestatem habeant Scribam sive Actuarium, aliosque quibus opus in Visitatione fuerit Officiarios sibi assumendi; qui quidem propter operam eâ in re navatam stipendia à perpetua illâ Procerum ac Plebeiorum Delegatione decernenda, atque pecuniis quibus visum ipsis fuerit decerpenda percipiant.

viii. Quod Vicecomites, Prætores, alique Magistratus Visitoribus prædictis, & singulis eorum quinque pluribusve, necnon eorum Officiariis, in Ordinatione istâ uti & priori, executioni tradendis præsto sint ac subsidio veniant.

Hactenus de præcipuis quibusque Ordinationis ejus additionalis Capitibus. Eodem vero die prodibant mandata porro alia, Visitationem tangentia; qualia erant:

i. De die in diem *Oxoniæ* confideant Visitatores, Universitatis illius inquisitionem procurantes, nil quicquam obstante quod eorum aliqui Visitationem eam in ulteriorem diem rejecerint: eandem vero à Sodalitiorum Præfectorum, *Ædis Christi* Canoniorum, & Magistratum Academicorum, necnon eorum à quibus plus periculi Reipublicæ intentatur, quæstione auspicentur.

ii. Cum Visitoribus incumbat non tantum de Academicis inquirere, sed & eosdem castigare, atque adeo ipsam Universitatem in meliorem formam redigere; licitum nemini esto, Articulis in Urbe de denda pactis comprehenso (quod utique æquissimum videatur spatium illud semestre, de quo in Conditionibus præfatis convenerat, ante Menses novem elapsus reputanti) Regimini Academico, durante Visitatione istâ, sese immiscere.

iii. Quinam in Convocatione undecimo Julii an. CIOCCXLII. celebratâ interfuerint, & pecuniam Academicam suæ Majestati, bellum contra Parliamentum molienti, transmiserint, explorent.

iv. A personis probis & legitimis, jurejurando quoque adstrictis, inquirent in *Ædis Christi* Decanum, & singula ejusdem Sodalitii membra, necnon Professores & Officiarios Academicos, Collegiorum omnium & Aularum Rectores ac Alumnos, &c. quo scilicet compertum habeant, quænam delicta, & per quos, contra Regni, & Sodalitii cujusque Statuta admissa fuerint.

Vicesimo quarto *Septembris* (dies ille veneris erat) à Delegatione Parliamentaria ad *Academiæ Oxoniensis* Visitationem emanabat decretum, quod Commissarii seu Visitatores in Ordinatione primo *Maii* condita nominati investigare possint, audire, ac terminare, omnia & singula crimina, Delicta, Abusus, Conturbationes, aliaque negotia, quæcunque ex Legibus ac Statutis hujus Regni, vel ex consuetudinibus aut Statutis dictæ Universitatis legitime stabilitis, vel ex Collegii cujusque & Aulæ statutis singulis, investigare, audire, ac terminare licitum sit, in Cursu ac Methodo visitandi Universitatem aut Collegia prædicta, Aulas, Magistros, Scholares, Gubernatores, Professores, Studentes, Socios, Membra & Officiarios, vel eorum seorsim aliquem: quodque ipsis integrum sit ad effectus quos-

quoſcunque & propoſita, vel etiam ad ſententiam definitivam ſuper Gubernatoribus, &c. prædictis, Uniſverſitatis prædictæ, vel Collegii in eadem, Eccleſiæ collegiatæ, aut Aulæ cujuſque, ſerendam procedere; quemadmodum ex Legibus, Statutis, & conſuetudinibus prædictis, vel eorum aliquibus, Viſitatoribus quibuſcunque aliis, authoritate quacunque conſtitutis, procedere licitum eſſet: ad Uniſverſitatis nimirum, Collegiorum in eadem ſingulorum, & Aularum, Reformationem feliciter procedendam; ad Delicta quoque, Abusus, & Conturbationes, ibidem nuperis præſertim temporibus obtingentes, debitis poenis plectendas. Atque Commiſſariis inſuper poteſtas fit, iſdemque injungitur, ut de juramentis per dictæ Uniſverſitatis, Collegii, Aulæ, aut foundationis in eadem cujuſque ſtatuta, aut Conſuetudines dari conſolitis deliberent, legitima utique & commoda ſint necne diſquiſituri, ac ſententiam ſuper iſdem ſuam Delegationi præſatæ patefacturi.

Ad hæc Decretum à prædictis eſt, quod Commiſſarii ſeu Viſitatores poteſtate inſtruerentur examinem inſtituendi circa Decanum, Præbendarios, Alumnos, Scholares & Officiarios *Adis Chriſti* Cathedralis ſeu Collegiatæ, & circa omnes ac ſingulos Gubernatores, Magiſtros, Profeſſores, Socios, Graduatos, Studentes, Scholares, & Membra omnium & ſingulorum Collegiorum & Aularum infra Uniſverſitatem, & circa omnes & ſingulos Officiarios ad Collegia vel Aulas, vel ipſam Uniſverſitatem ſpectantes:

I. Utrum omnia vel aliqua eorum Membra officarii (velut prædictum) Ligæ ſolenni ac foedere, vel Juramento negativo, vel eorum alterutro, obſtringi omiſerint.

II. Utrum antedicti omnes, vel eorum aliqui, in ſuo quiſque Munere aut Loco, prohibuerint quominus Ordinationes Parliamentariæ circa Diſciplinam ac Directorium, vel circa eorum alterutrum executioni maturæ traderentur.

III. Utrum eorum aliqui (velut prædictum) Articulum quemvis Doctrinæ voce ſcriptive impugnarint, cujus ignari à Sacramento Cœnæ Domini cæ arceri debeant: ac ſpeciatim utrum errores aliquos *Arminianos*, *Socinianos*, aut *Pontificios*, prædictos Articulos labefactantes, tradiderint, approbarint, aut propalarint.

IV. Utrum omnes vel aliqui præſatæ Uniſverſitatis Arma capeſſiverint, vel geſtarint, contra Parliamentum, vel contra Copias aliquas ejusdem authoritate conſcriptas, aut in adjuvandis vel animandis Copiis quibuſcunque adverſus Parliamentum collectis ſategerint; ac ſpeciatim, utrum aliqui ex prædicta Uniſverſitate pecuniam aliquam, aut Vaſa aurea vel argentea Regi tranſmiſerint, quæ utique ſubſidio ei & incitamento eſſent, bellum contra Parliamentum molienti: aut à Regiæ Majeſtate flagitarint, ut Copias aliquas *Oxoniam* amandaret, prohibitoras nempe quo minus in Delinquentes per Parliamentum jure agatur, aut Regi perſuaſerint ut in Urbe illâ præſidium collocaret, aut Delegati fuerint ad eandem contra Parliamentum muniendam, vel ad pecunias colligendas quæ in eadem defendendâ erogarentur, à menſe *Junio* anni *CIOCCXLII.* ad Menſem eundem anni *CIOCCXVI.* vel aliquando intra ſpatium temporis prædictum.

V. Quamnam Crimina, Delicta, Abusus, Conturbationes, vel olim, vel nuperis temporibus perpe-

travit Officiarius aliquis aut Membrum Uniſverſitatis (velut prædictum) contra Leges aliquas & ſtatuta hujus Regni, vel contra ſtatuta aliqua aut Conſuetudines dictæ Uniſverſitatis legitime ſtabilitas, vel contra ſtatuta ſingula Collegiorum ſingulorum aut Aularum.

Hiſ ita peractis & conſtitutis nil aliud ad Viſitationem aſpicandam deſuit quam Diploma ſive *Commiſſio* magno *Angliæ* Sigillo ſignata; quod licet authenticum & genuinum minime habuerint Senatores democratici, ſpuria tamen & adulterina inſidicandis imperitorum animis utebantur; ac proinde Advocatum quem vocarunt Generalem, Virosque, alios ſuorum partium (ad quos utique id negotii pertineret) maturare jubebant: quod quidem opus vicesimo ſeptimo *Septembris* hoc anno abſolutum eſt, & cujus initium (ab Ordinatione enim retro exhibitâ plurimam partem nil quicquam diſcrepat) ſic ſe habet:

Carolus Dei gratiâ, &c. fidelibus & admodum dilectis *Nathanaeli Brent*, Equiti aurato, *M^{ro} Lodoardo Corbet*, &c. [hic reliqui omnes eodem quo in Senatus-conſulto ſupra dicto ordine recenſentur] Sciatis quod nos attendentes ac designantes Regulationem & Reformationem Uniſverſitatis noſtræ *Oxonienſis*, & Eccleſiæ noſtræ Cathedralis ſeu Collegiatæ, ſeu Collegii *Adis Chriſti*, necnon aliorum omnium Collegiorum & Aularum intra dictam Uniſverſitatem, &c.

Quis ita *Stoicum*, & ad apathiam inſtitutus, ut cum hæc legerit, non ſuperum proteus inclamet fidem, & troatem rebus periſſe conqueratur? Boni iſti viri, lætæ majeſtati, perduellioni, & impotentiffimæ tyrannidi, ſereniſſimi Principis auctoritatem prætexunt, *Caroli*que nomine & auſpiciis, Academiam perditam eunt, quia eidem *Carolo* fidem illibatam, & perpetuum obſequium, illa præſtitiffet, ſic utique Tragediæ quam acturi erant *Epiræſi* proludere, optimi Principis quem imperio exuſſent cervices amputabant, ſcilicet ut quod foedere ſolenni ſpoſponderant, gloriſſimum demum Regem efficerent.

Sed procul abſint querelæ; ſiquidem ſummo rerum moderatori ita viſum, fidem & conſtantiam Uniſverſitatis *Oxonienſis* illuſtrare, & impudentiſſimis pietatis Mimis, qui ſe ſolos ſanctos perhibebant, & in clade noſtrâ huiſtrioniam uſque exercere; flagitiorum graviffimorum compertis, perſonam atque larvam detrahere; & generis humani odio exponere.

Vicesimo nono *Septembris* (in quem nempe *S. Michaelis* Feſtum, necnon jejunia publica incidebant) Concionandi, preceſque vere effundendi vices obibant *Mag. Hen. Corniſh* & *Mag. Henr. Wilkinſon*, ſenior, (Viſitatorum de numero is erat, & *Adis Chriſti* Canonicus poſtmodo evalit) quorum poſtremo dictas convitiis & calumniis innumeris auditorum ſobrium quemque & à Schiſmate alienum illico ablegit, quod quidem eventurum præſentientes Vicecancellarius, plurimique *Adium* Præſecti, conſultius duxerunt domi ſe continere quam talibus lacris intereſſe. Eodem die interea dum pullaretur Campana ſacrorum eorum prænuntia, Beatæ *Virginis* oſtio affixa eſt chartula, viſitationem de die in diem inſtituendam ſignificans, nullis tamen nominibus aſcriptis munita.

Triceſimo *Septembris* die (Jovis ille erat) ad ſingulos *Adium* Præſectos miſſa eſt Citatio, quæ utique mandatur ut ſtatuta omnia, Regiſtra, Diaria, Codices rationarios, Libros accepti & expenſi, acc-

non Constitutiones omnimodas, scriptaque alia, Sodalitiorum suorum Regimen ac negotia quaecumque tangantia, traderent, Visitatoribus nimirum ad Custodiam *Mertonensis* Coenacula confidentibus deferenda. Eodem die Doctori *Fell* dignissimo *Adis Christi* Decano, & Vicecancellario Academico * editum est:

i. Ut coram Visitatoribus apud *Mertonenses* confidentibus praesentem se sisteret, & Inquisitioni seipsum subiceret; ad ea quae ipsi proponerentur responsiones editurus.

ii. Ut ad eosdem per *Johannem Langley*, Mandatarii partibus fungentem, confestim transmitteret Libros omnes, Acta Convocationis, & reliqua Scripta Universitatem spectantia; quae scilicet penes Registrarium Academicum adservata fuerant usque dum, ut traderentur deposcentibus Visitatoribus, Actuarius abstulerit praefatus Doct. *Fell*. Eodem die Libros suos, Claves, &c. proferre jubentur Procuratores, ceterum neque illi, neque Vicecancellarius, neque *Adium Praefecti* dicto erant audientes, quin Codices aliaque fidei suae concredita *Rebellium* Delegatis permittere detrectabant.

Eodem die Delatores Collegiatim & Aulatim (in singulis utique Sodalitiis binos, trinos, vel etiam quaternos) ^b iustituebant Visitatores, gesta Gubernatorum, Professorum, Officiariorum, & Academicorum omnium quotidiana sedulo inspicienda, sibi aperienda demandantes. Neque sane Tyrannorum rebus id modice profuit, siquidem delectis eam in rem viris qui cum regis familiariter congrederentur, & prodicionem amicitiae specie promoverent, qui etiam quaecumque didicissent (additis porro unde gratiam sibi apud Dominos conciliarent Delatores mendaciis frequentibus) continuo renuntiarent, ob operam vero sibi hac ex parte navatam Speculatores suos in Collegiorum deinceps (absoluto nimirum infando illo bonorum exterminio) socios cooptarunt, vel muneribus aliis abunde cumularent Visitatores.

Primo *Octobris* (dies hic Veneris erat) ^c ordinatum à Visitatoribus est, quod à Magistro *Cheyne* (eorum ille de numero fuit) peteretur, ut Delegatos quos retro diximus Parlamentarios, *Londini* agentes, ac Dubiis quae ex Articulis in Urbe *Oxonien*si dedenda pactis oritura videbantur solvendis constitutos adiret, eorumque responsionem ad Quaestiones quinque, à Visitatoribus propositas, acciperet, quo scilicet offendiculis quibuscumque è medio sublatis in reformandam Universitatem alacrius ac liberius procedere liceret.

Quarto *Octobris* die Doctori *Fell* denuo mandarunt Visitatores, ut coram se die Mercurii proxime sequenti compareret, Codicesque omnigenos *Adis* suae aut Academiae negotia complectentes dederet: quod idem die proximo transmissa Citatione praecipitur; ipso repugnare etiamnum obstinante, ac *Perduellium* iussa cum Delegatis Academicis communicante, à quibus datae sunt postmodum ejus diei ad Visitatores literae, Actuarii publici nomine munitae, quamvis illi auctoritate Statuta, Registra, &c. deposcerent exponendum flagitantes; de quibus tamen minus constat quid demum responsi à Cœtu facerimus extorserint.

Sexto *Octobris* (in hunc dies Mercurii incidit) comparebant quidem *Adium Praefecti*, verum Codices ac Registra, à Visitatoribus expetita, nequaquam adferebant, de auctoritate tantum quae ac-

cessit fuerant ut certiores fierent, postulantes; quibus sane prolarum protenus est Diploma falsarium nomine Regio corroboratum. Eodem tempore emanavit, datumque est Sodalitiorum Rectoribus (quos inter *Aeneasensis* ille à probis descivit, fidemque fessit) ^d mandatum in scriptis quoddam, ad praefati Mensis diem undecimum de Libris, Statutis, &c. tradendis, aut minime traditorum causis & rationibus in scriptis adferendis; quibus peractis evocatur de integro Doct. *Fell*, Vicecancellarius, cui ut à meridie praesentem se sisteret denuntiatur.

Septimo *Octobris* Clerico, quem vocant, Academico mandatur ut Scholarum Domusque Convocationis Claves proferret, à quo responsum, penes dominum Vicecancellarium adservari, quod etiam à Bedellis eodem tempore perhibetur, jussis nimirum iisdem Baculos confestim tradere. Hinc citatur iterum Vicecancellarius, sed illo haudquam comparente, Terminum (postmodum Festi Sancti *Dionysii*, decimo utique hujus Mensis inchoari consuetum) in decimum quintum *Novembris* ^e prorogant Visitatores, decretum hoc suum Columnis ac Parietibus, publicis passim in locis, affigendum curantes. Eodem die praesentem se dedit Collegii *Pembroke* Magister, sive Praefectus, ac Responsionem suam, his quasi verbis conscriptam exhibuit:

Comparo ego secundum Citationis iussa. Diploma five Commissionem vestram inspexi penitusque perpexi. Nomen quidem Regium, una cum Regni anno magnoque Sigillo, appositum offendo, ceterum an Commissio hæc à sua Majestate impetrata ex consensu augusti prodierit scire gestio, ac proinde Majestatem suam adeundi copiam efflagito, idque eo ardentius, quoniam si vel inscio Rege vel repugnante prodierit, eidem salvâ & intemeratâ conscientia morem nequeo gerere; utpote unde juramentorum & Regi, & Academiae, & proprio denique Collegio datorum violatio consequetur.

Et sic habetis animi mei sententiam.

Henr. Wighwicke.

Die *Octobris* octavo, tempore matutino, coram Visitatoribus comparere Procuratores Academici, Togatorum omnium, praefatos pro Visitatoribus legitimis minime agnoscentium, nomine in hæc ^f verba protestantes:

Cum è Citationibus variis, nomen *Gul. Newbouse* Cler. Com. subscriptam gerentibus, Vicecancellarius ac Procuratores (qui quidem Magistratus Academici publicique Officia sunt) sistere se praesentes coram Commissariis, in Collegio *Mertonensi* confidentibus, jussi fuerint; cumque id ipsi nobiscum, Academiae nimirum Delegatis, communicant: praemissis mature perpensis, habitisque super iisdem deliberatione & examine, nos praedicti Delegati, una cum Vicecancellario ac Procuratoribus, Togatorum omnium nomine (Reverentiam interim omnimodam adversus honoratissimam utramque Parliamenti domum praefati, debitamque observantiam Personis eorum quibuscumque, & Muneribus, quibus exequenda utriusque iussa demandantur praestituri) demisse sententiam nostram interponimus, non posse unquam nos Visitatorum alium quam ipsum Regem agnoscere, vel cui ab eo potestas immediate concedatur, cum inter jura suae Majestatis indubia (quibus nempe utendis tum ex obligationibus pluribus legitimis, tum praesentim ex

* *Ib. in eod. Reg.* ^b *Ibid. p. 2.* ^c *Ibid. p. 3.* ^d *Ib. p. 3.* ^e *Ib. p. 3.* ^f *Ut in Reg. Convoc. T. p. 1.*

„ nuperâ illâ Protestatione nostrâ adstringimur) &
 „ inter potissima Universitatis Privilegia (ad quæ pa-
 „ riter defendenda statutis variis ac juramentis tene-
 „ mur) recensendum sit , quod suæ Majestati , atque
 „ alteri præterea nemini , potestas competat. Acade-
 „ miam Visitandi : ac proinde absque multiplicis ,
 „ ut opinamur , perjurii periculo manifesto , Visita-
 „ tioni isti nosmetipsos subicere , aut à Confessu
 „ utroque Parlamentario transmissos pro Visitatori-
 „ bus legitimis agnoscere non possumus. Atque si-
 „ cut persuasum nobis est , quod si per graviora Re-
 „ gni negotia Comitibus licuisset obligationem hanc
 „ nostram accuratius expendere , in angustias hasce ,
 „ (quibus utique aut ipsis displicere , aut à Conscientiis
 „ nostris vim inferre cogamur) haudquaquam com-
 „ pellendos duxissent ; ita credimus & speramus , quod
 „ si eorum Delegatis visum fuerit Responsum hanc
 „ nostram , una cum ejusdem rationibus , candide &
 „ ex christianâ charitate iisdem significare (id quod
 „ ut facere dignentur enixe obtestamur) Responso-
 „ nem hanc nostram admissuræ sint Domus honora-
 „ tissimæ , nobisque porro indulturæ ut iis fruamur
 „ quæ per Leges Regni (& hæc quidem subditi cujusq;
 „ jus natalitium merito sunt appellandæ) ac Privile-
 „ gia pariter Academica nobis competant , tantisper
 „ saltem dum coram Judicibus propriis & idoneis
 „ (coram illis autem sistere nos præsentibus , & super
 „ Criminibus ac Delictis , quæcunque nobis impingen-
 „ tur , respondere nunquam reculabimus) conlter
 „ iisdem nos jure excidisse.

Colendo admodum *Nathanaeli Brent* ,
 Equiti aurato , reliquisque Com-
 missariis , in Collegio *Mertonensi*
 confidentibus.

Barnab. Love Notarius Publicus
 ad hoc testificandum specia-
 liter requisitus.

Eodem die Refectorii Collegii *Pembrochiensis*
 parietibus affixa est * Ordinatio quædam , quâ Col-
 legii ejus membris omnibus præcipitur ut personali-
 ter sese , die proximo inter horas septimam & octa-
 vam matutinas , ibidem sisterent ; percipiendū nimi-
 rum Visitorum circa Sodalitii illius Præfecturam
 decreto. A meridie Scholarum Portæ affixa est *
 Ordinatio altera , quâ nempe Doctori *Fell* Vice-
 cancellariatus abrogatur ; frigidus prætextu quod sub
 auspiciis Marchionis *Hartfordensis* , ad munus ad-
 mitteretur , reipsa autem quod singulari fide & ma-
 gnanimitate nefariis visitorum conatibus obviaret ,
 ut se parum admodum effecturos adverterent dum
 ipse ditionis Academicæ gubernacula moderaretur.
 Ab inde vero transmissio ad eundem per Mandata-
 rium suum * Edicto , disertè præcipiunt ut statu-
 torum Codices , Claves , Sigilla , reliquaque Can-
 cellariatus & Vicecancellariatus Insignia , una cum
 Scriptis aliis , Bonis , publicisque Academicæ Instru-
 menti actutum dederet ; cumque is Tyrannorum
 jussis haudum obsequeretur , Ordinatione eodem die
 promulgatâ Vicecancellariatu exutus declaratur ,
 Provicecancellariis , Doctoribus , Procuratoribus ,
 singulisque Togatis rem illam pariter condocescentis ;
 quorum tamen plerique mandatis Rebellionis susque
 deque habitis , ita se deinceps gessere ac si ejusmo-
 di nil quicquam prodidisset.

Nono *Octobris* , ejecto *Wightwickio* , Magistrum

Langley , sub anno proxime prægresso inter Mini-
 stros *Presbyterianos* memoratum , in Collegii *Pembro-
 chiensis* Præfectum cooptarunt Visitatores , injuriæ
 apertissimæ causas ejusmodi prætexentes :

I. Quod prædictum *Langleyum* Collegium ejus Ma-
 gistrum (ita Præsidem appellant) renuntiarent Co-
 mitia Parlamentaria xxvi. *Aug.* novissime præterlapsi.

II. Quod contra fas & æquum electus à Sodaliti-
 o fuerat *Wightwickus* ; spreto nimirum quæ à Par-
 liamento sæpius transmissa fuerant mandatis , ne id
 fieret prohibentibus.

Eodem die Magistrum *Johannem French* , Re-
 gistrarium Academicum , ad se accersivit Vicecan-
 cellarius , traditoque Actorum Convocationis co-
 dice , ut Delegatorum , primo *Junii* novissime præ-
 gressi lectorum [quibus nempe demandatum fuerat
 ut nomine Universitatis responderent de omnibus ad
 rem Academiæ publicam pertinentibus] nomina descri-
 beret præcepit. Is ad Cameram suam in Collegio
Mertonensi illico perrexit , jussa Vicecancellarii factu-
 rus , verum cum eadem jam pene absolvisset interve-
 nit prædictus *Langley* , Visitorum mandatarius ,
 utque coram iisdem extemplo compareret edixit ;
 siquidem per Delatores jam inaudierant illi , Vicecan-
 cellarium modo adisse *Frenchium* , Librumque ali-
 quem Togâ obductum ab eo retulisse. Præsenti
 affirmabant Commissarii , Delegatorum antedictorum
 catalogum à Procuratoribus Academicis deposcen-
 tes , ab ipso , Registrario nimirum publico , postu-
 lare admonitos ; quibus ille , operam quidem datu-
 rum sese ut ejusdem copia ipsis fieret. Subjiciunt sta-
 tim *Rogersius* , *Novi* Hospitii Principalis , & Mag.
Johannes Mills (quorum uterque Visitorum de nu-
 mero erat) congruum non esse ut Registra custodi-
 ret Vicecancellarius ; ac propterea velle Confessum
 ut *Frenchium* Sacramento confestim adigeret Prolo-
 cutor *Brentius* , ad responsiones super Quæstioni-
 bus ei proponendis reddendas ; id quod ipse præsti-
 tit , interposito juramentum esse *torturam spirituales*.
 A jurato dein quæsit *Brentius* , utrum Liber seu
 Registrum præfatum penes ipsum tunc temporis esset ;
 ad quæ à Viro responsum , nomina sese Delegato-
 rum , Actumque illud Convocationis , propediem
 allaturum. His neutiquam contenti Visitatores , in
 eo non verti quæstionis cardinem perhibebant , cæ-
 terum confidere se Codicem præfatum ab ipso custo-
 diri ; quibus ille , minime vero , atqui eundem apud
 Dominum Vicecancellarium depositum fuisse. Instan-
 te Magistro *Mills* , ac rogante porro , annon apud
 se impræsentiarum esset liber ille ; fassus est , eundem
 sibi hoc eodem mane tradidisse Vicecancellarium ,
 atque conficiendum Acti illius Convocationis Apo-
 graphum demandasse , quod quidem ipsis fore de-
 terendum nullus dubitaret. Ut omnia paucis com-
 plectar , cameræ suæ Clavem à viro depoposcit
Brentius , Collegii Custos , & ad eandem illico ,
 una cum *Gulielmo Cobbe* , Equite aurato , *Beckio* ,
Millio , Cæterisque Registrario & Mandatario , pro-
 fectus , Librum antedictum literâ S. notatum , & sta-
 tutorum insuper Codicem , necnon Vicecancellarii &
 Procuratorum computos , deprehendit , & ad Cœ-
 nacula sua deportandos curavit ; ex eorum nempe
 usu felicius promovendam Visitationem causatus.

Octobris undecimo (in hunc incidit dies Lunæ)
 à *Brentio* & *Hen. Wilkinsons* petebant * Visitato-
 res ut Delegatos *Londini* agentes adirent , & eorum
 quæ in Visitatione etiamnum gesta fuerant certio-
 res facerent , adducto secum Notario , una cum
 Actis chartisque omnibus eodem spectantibus , sibiq;

* Reg. Visitorum ut supra p. 4. * Ib. p. 5. * Ibid. * Ibid. p. 5.

ea in re usui futuris, iisdem præterea demandatum, Comiti *Pembrochensi*, Cancellario Academico, nuntiare quod Munere jam exutus esset Doctor *Fell*, qui se pro Vicecancellario gessit, ac propterea ut amoti in locum Virum aliquem idoneum propediem sufficeret efflagitare. At vero eodem die Regentium Congregationem, secundum Statuta, juramenta, & solennem *Oxonienſium* consuetudinem coegit Vicecancellarius, posthabitaque quam prædiximus prorogatione Visitationis terminum de more inchoavit, Baculos denique, quod fieri antiquitus consuevit, deponentibus Bedellis, eosdem oratiunculâ concinnâ ob fidem & diligentiam egregie collaudavit.

Tempore pomeridiano coram Visitationibus comparebant Sodalitiorum Rectores, & rationes singuli cur Libros à prædictis frustra toties expetitos minime traderent adferebant, formâ quidem diversas, sensu autem parum admodum discrepantes; quarum hæc fere summa erat: „ejusmodi nimirum esse Codices illos ut Sodalitiorum arcana, nec ab iisdem „alieno cuiuslibet sine Præsidum perjurio aperienda, „complectantur: secundum Statuta enim, Sodalitiorum Regimen ac Negotia eorundem tangentia „mortalium nulli cuiuscunque, sortis, esse inspicienda; „demptis tantum Visitationibus singulis à Fundatore „quovis institutis, eorumque Delegatis: nequid vero „secus fiat ipsis prospiciendum incumbere, jurejurando utique; eam in rem viritum adauctis. His præmissis, ne ad statuta, adeoque juramenta quibus adstringerentur, & quorum vinculis potestate quavis humanâ laxari se non posse arbitrarentur, violanda impellantur humillime flagitabant, &c.

Eodem die, inter horas secundam & quartam pomeridianas, Citationi nono *Octobris* ad se transmissæ obtemperantes, coram Visitationibus præsentés se sistebant Prælectorum publicorum nonnulli; quibus edicunt illi ne Doctori *Fell*, tanquam Vicecancellario morem deinceps gerant; significato pariter opus non esse ut Lecturas de more obeant, utpote Terminum ab ipsis prorogato.

Octobris duodecimo (dies hic Martis erat) proximum suum conventum in Mensis ejusdem vicissimum sextum prorogarunt Commissarii five Visitationes. Eodem die Doctori *Fell* denuntiatur ut coram Procerum consensu *Londini* propediem adesset; siquidem eam in rem Ordinatio quædam octavo hujus Mensis factâ Optimatum Accenso tradita fuerat; quorum imperio instructus, Vicecancellarius ille manu cepit, & postridie *Londinum* in custodiam deduxit.

Octobris vicesimo tertio (in hunc incidit dies Saturni) Convocationem^a celebravit Doctor *Potter*, Collegii *S.S. Trinitatis* Præses, absentis nempe Doctoris *Fell* vice functus; atque ibidem Delegatorum Academicorum gesta, necnon Responsio integre Universitatis nomine, *Octobris*, velut prædictum, octavo, ad Visitationes Parlamentarios per Procuratores Academicos delata, comprobantur ratæque habentur.

Octobris vicesimo sexto in Condelegati cuiusdam (D. *Gulielmus Tipping* is erat) Aedibus, ad *Fossam*, quam vocant, *Candidam* sitis, convenere Visitationes; atque Consensum inde proximum in diem veneris, vicissimum nempe nonum dicti Mensis, prorogarunt.

Octobris vicesimo nono, horâ secundâ pomeridianâ, in Camera Magistri *Chaymelli*, super publicam

Collegii *Mertonensis* Portam collocatâ, coibant Visitationes; & postquam disceptatum ea de re aliquandiu esset, Prorogationem ulteriorem haudquaquam interponendam decrevere. Eodem vero tempore Doctori *Potter*, Provicecancellario, diem indicabant, ut coram se postridie compareret, & ad ea quæ sibi objicerentur responderet, præcipientes.

Octobris tricesimo præsentem se minime sistebat *Potter*, verum Responsionem his quasi verbis conceptam tempore præstituto transmittit: Chartulam accepi hunc in modum subscriptam [à Consensu Visitationum ad reformandam Academiam *Oxonienſem* dat. xxix. *Oct.* CIO DC XLVII. Jappositis etiam verbis istis [Mich. *Wells* Regist. Comm. Deputat.] „quâ nimirum denuntiatur est mihi ut decurrentis „*Octobris* tricesimo, horâ nonâ matutinâ compare- „rem; ad quam sic ego demisse respondeo.

Collegii *S.S. Trinitatis* Præsides memet agnosco, atque illo sub titulo Responsionem vice tum propriam (quorum nempe id interfit) moderamini meo subditorum, etiamnum interposui; cumque super Academiæ contra jurisdictionem vestram, & circa obligationes arctissimas (quibus utique ne eidem nos submittamus vetitum est) arguentis mihi satis haudum sit factum:

Humillime peto, ut rebus iis quæ ad Academiæ Visitationem spectant coram honoratissimâ utraque Comitiorum Domo pendentibus, nostrorum nemo Citationem aliquâ ulteriori interpelletur.

Eodem die viz. *Octobris* tricesimo, factâ enarratione apud Proceres & Plebeios, in Parlamento congregatos, (sic enim passim audiebant, licet Majestatis rei jure omni excidissent,) per *Nathanaelem Brent*, Equitem auratum, & Magistrum *Wilkinsonum* sen, eorum quæ à Visitationibus gesta fuerant, decretum est quod res tota Delegationis Parliamentariæ (superiorem illam volo *Westmonasterii* agentem) judicio, permetteretur; cui scilicet integrum esset negotium omne audire ac terminare, remediis prout usus flagigaret mature adhibitis.

Secundo *Novembris* (dies ille Martis erat) Togatorum Senatus per Provicecancellarium & Magistros habetur, constitutum vero ab eodem est, quod cum propter fluctuantem & incertum Academiæ statum Congregationes haud ita commode ac frequenter celebrari possent, negotia in iisdem tractari solita in Convocatione transigerentur.

Novembris tertio coram Visitationibus comparuit Collegii *Orielensis* Præpositus, pridie citatus; qui Responsione antedictis haud absumili suorum nomine redditâ, statutorum Codices aliæque quæ expetebant Rebelles dedere porro recusavit. Eodem die mittuntur ad Doctorem *Jacobum Masters* reliquosque Collegii *Novi* Socios Visitationum mandata, quibus utique interdictum est ne Programmatas de more publicatis ad Custodis, Socii, aut Officiarii cuiusque electionem descendant. Interdictum hoc ex occasione obitus Doctoris *Pinke*, Sodalitii ejus Custodis, intervenerat; is enim de Coenaculorum suorum Gradibus haud ita pridem collapsus, hoc eodem, vel, ut alii perhibent, die novissime prægresso, è vivis excesserat.

Novembris quarto Aedibus Præfatos, Doctores, & Magistros quorum nomina subjecimus ad se evocabant Visitationes; nimirum:

Doctorem *Potter* Provicecancellarium.

^a Reg. Convoc. T. us supra p. 1. ^b 16. in T. p. 5.

Doctores *Radcliffum*, Principalem *Æmensem*.
Walkrum, Coll. *Universitatis* Magi-
 strum.
Newlinum, Coll. *Corporis C.* Præsidem.
Oliverum, Coll. *Magd.* Præsidem.
Langbainum, Coll. *Reginensis* Præposi-
 tum.

Doct. *Rich. Gardiner*
Rob. Payne
Thomam Iles } *Ædis Christi* Canonicos.

Mag. *Waring*
Hunt } Procuratores.

Mag. *Henricum Tuxer*, Collegii *Exoniensis* Sub-
 rectorem.

Novembris quinto, coram Visitatoribus in Col-
 legio *Mertonensi* confidentibus, (Prolocutoris mu-
 nereungebatur *Gul. Cobbe*, Eques auratus) inter
 horas secundam ac tertiam pomeridianas, compa-
 rebant prædicti; viritum vero intromissi, ad quæstio-
 nes singulis propositas non iisdem plane verbis,
 sensu autem nullatenus diverso, respondebant hunc
 in modum omnes:

1. *Qu.* An auctoritatem nostram Visitatoriam
 legitimam agnoscis, & visitationi isti te submit-
 tes?

Resp. super eâ re ad Universitatis, & Sodali-
 tii mei, Responsionem, etiamnum editam, refe-
 ro, vosque remissos volo.

II. *Qu.* An Academiæ Judicium in Convoca-
 tione primo *Junii* editum ipse comprobas?

Resp. Rationes illæ Convocationis calculis tunc
 temporis confirmatæ sunt, & ad Actum illud Con-
 vocationis refero.

III. *Qu.* An Academiæ Responsionem, per Pro-
 curatores nuper traditam, probas?

Resp. Id Responsi per actum quoque Convoca-
 tionis approbatum fuit, & ad illud refero.

His ita peractis, accersitorum cuilibet, à Visitato-
 ribus dimisso, Gradibusque descendenti (siquidem
 ipsi in Custodis Triclinio confidebant) per Accen-
 sum eam in rem transmissum tradita est citatio quæ-
 dam, his verbis conscripta.

Nov. 1. anno Domini 1647.

A delegatione Procerum & Plebeiorum
 ad Academiam *Oxoniensem* reformandam.

Tibi cujus nomen subscriptum est mandatur ut
 coram Delegatione, in Camerâ *pistâ Westmonaste-*
rii die Jovis abhunc secundo, qui quidem decur-
 rentis *Novembris* undecimus futurus est, compareas,
 & ad ea quæ tibi objiciuntur respondeas.

Franciscus Rous.

Doctori .... vel Magistro .....

Ejusmodi Citatio Doctorem *Baylie*, Collegii *S.*
Johannis Præsidem, & Doctorem *Georgium Morley*,
Ædis Christi Canonicum, manebat; cæterum illi in
 Academiâ tum forte haudquaquam agentes Quæstio-
 nes Rebellionum ac Tyrannidem in præsentia devita-
 bant.

Sexto *Novembris* (dies ille Saturni erat) Con-
 sessum suum proximum in decimum octavum ejusdem
 Mensis distulere Visitatores. Eodem die Doctori

Pinke iusta funebria, cum solenni, quâ par erat,
 pompâ perfolvuntur; postmodo autem ad Aulam
Cervinam, in *Ædibus* Principalis, conveniunt De-
 legati Academici, & Præcepta quadam con-
 dunt ad Visitatorum Quæstiones respondentibus
 usui futura, quorum primum erat, quod ab examen
 instituentibus quærat imprimis Togatus quisque,
 utrum *Commissionem* aliam quam pristinam illam
 acceperint, si acceperint affirmarent, inspiciendam petat,
 spatiumque deliberandi flagitet.

Septimo *Novembris* *Oxoniam* remeabant quæ ad
 Vicecomitem *Say*, ac *D. Nathanaelem Fiennes* aman-
 darant Collegii *Novi* Socii, obsecratum scilicet ut
 Sodalitio liberam Custodis electionem expetenti ope-
 ram suam apud Ordines accommodarent. Fundato-
 rem enim Collegii cognatione attingere gloriantes,
 ad se ejusdem patrocinium pertinere venditabant:
 responderunt vero illi, liberum ipsis fore (Fanatico-
 rum acumen quis non demiretur) Mag. *Johannem*
White (hic Patriarchæ *Dorcestriensis* nomine vulgo
 innoverat) in Custodem sibi asciscere, sin alium
 quempiam cooptarent, factum illud probandum
 nequitiam iri aut condonandum.

Novembris octavo ac nono, *Westmonasterium* versus
 contendebant Doctores quos prædiximus & Procu-
 ratores, atque eosdem aut comitati sunt aut post
 paulo subsecuti Visitatorum nonnulli, ne causam
 scilicet propediem dicturis Accusatores deessent.
Novembris octavo Civibus *Oxonienfibus* denuntia-
 bant Delegati ad hujus Agri negotia Parlamentarii,
 ut Diplomata Scriptaque alia Municipium tangentia
 sibi deferrent, quâ de re coacto Senatu urbano, vi
 Ordinationis à Delegatis iis allatæ suffragandi jure
 spoliantur, Concilioque in posterum excluduntur,
 eorum qui partibus regis adhæserant bene multi.

Novembris undecimo (hic in diem Jovis incidit)
 Academici retro dicti omnes, unum *D. Walkrum*
 si excipias (is enim adversæ valetudinis excusatio-
 nem, attestante Medico, transmisserat) præsentem
 sese *Westmonasterii* in Camerâ *pistâ* sistebant, con-
 fidentibus ibidem Comite *Mancestris*, *D. Fran-*
cisco Rouse (cui cathedræ obtigit honos, quique,
 respondentibus viritum Togatis, singulos per nomi-
 na citavit) *D. Johanne Selden*, ac Delegatorum
 porro tribus quibusdam aliis aut quatuor. Ampliati
 postmodo sunt in proximi diei horam secundam po-
 meridianam Academici, tum autem *Westmonasterii*
 in Curiâ, quam vocant, *Reginensi* comparere ju-
 bentur; ipsonde *Mancestris* Comite, & in se re-
 cipiente, Doctorem *Fell* (hic *Londini* jam, ex
 edicto Procerum supra memorato, in Custodiâ de-
 tinebatur) simul adfuturum; citandos quoque Do-
 ctore *Bayleum* & *Morleium*, *Londini* tunc tempo-
 ris habentes; quorum tamen primo dictus compre-
 hendi non potuit, verum impotentissime dominan-
 tium expectationem elusit.

Novembris duodecimo in diem Lunæ proximum,
 Mensis utique ejus decimum quintum, comperendi-
 nati sunt Academici, quod ex occasione Regis à Pa-
 latio *Hamptonensi* clam se proripientis (die id hester-
 no obtigerat) emerfit. Et sane eadem adire discrimi-
 na, easdem fortunæ vices experiri Coronam ac
 Pileum quis non videt, cum pridie etiam quam Aca-
 demici Visitatio, cui nempe quartum *Junii* assigna-
 rant Rebelles, institueretur, ab *Ædibus Holden-*
beienfibus abductus clam fuerit *Carolus*? unde scilicet
 eandem (obstupentibus Commissariis, neque, vacil-
 lante re Parlamentariâ, Opus tam arduum ac difficile
 aggredi ausis) prorogari contigit. Cæterum novissi-
 mi, quem prædiximus, regii discessus famâ *Londini*
 passim

Passim dimanante, Senatûs democratici rationes omnes miris modis conturbantur, adeo ut immutatâ Urbis facie, populoque ad res novas spectante, ampliandos sese haudquaquam dubitarent Academici; quod quidem in propiorem licet quam sperabant illi diem fieret, inde tamen consilia miscendi, Responsiones adornandi, & contra versutas Delegatorum quæstiones sese muniendi spatium lucrabantur.

Novembri decimo quinto in Curiâ illâ *Reginensi*, horâ secundâ pomeridianâ, coibant Procerum & Plebeiorum Delegati. Adfuere Comites *Pembrochensis* & *Manestriensis* (quibus addendus, nisi me fallo, *Mulgravia Comes*, quem inter prædictos confedisse aliquandiu opinor) *Petrus Wentworth*, *Gilbertus Gerard*, Equites aurati, *Nathanael Fienes*, *Seldenus*, & *Roussem* (qui quidem Prolocutoris vicibus fungi videbatur) Armigeri. Postquam subsellia occupant illi, accersitus est Doctor *Fell*, *Ædis Christi* Decanus (neque enim pro Vicecancellario habendum existimabant) & ab eo quæritur utrum Charta quædam ibidem prolata, quæ scilicet Canonicorum aliquorum nomina, attestante Capituli Actuaria, subscripta gerebat, Responsionem suam & Canonicorum, Visitatoribus pridem datam, complecteretur. Respondit vir dignissimus Responsionem plenam & positivam edere non posse nisi ipsi adessent Canonici; cui statim succensuit mirifice *Pembrochensis*, ac tanquam adversus Deum Patriamque rebellem acerbe corripuit, nimirum aiebat se literis minimè imbutum, optimam scientiæ partem, Deo & Parlamento obedire, melius callere, quam pervicax ille senex qui Doctorem se profitebatur, & tamen nondum didici Parliamenti mandatis morem gerere. Comite jurgis delassato, intromittuntur abinde *Gardinerus*, *Ilesius*, *Paynem*, & *Morlam*, Doctores, *Æditi*que ejusdem Canonici, qui una cum Decano Chartam illam agnoscebant, & Responsionem suam in eadem contineri fatebantur. His vero dimissis accersiti sunt viritim reliqui Collegiorum Præfecti, *Radcliffius* nimirum, *Potterus*, & *Langbainius*; qui cum Responsiones quoque suas agnovissent, pariter dimittuntur. Adesse deinceps una cum Vicecancellario jubetur Procurator uterq; iisque Responsio Togatorum omnium *Oxonienſium* nomine Visitatoribus pridem tradita monstratur, quibus ipsissimam esse fatentibus infremuere Delegati, inconcussam hominum fortitudinem ægre admodum ferentes. Abinde autem Chartulam illis porrexir Magister *Waring*, Procuratorum senior, quâ Contumaciæ, animique obfirmati parumve morigeri, opinionem à se procul amoliri nitebantur Academici.

Nov. 15. 1647.

„ Honoratæ admodum Procerum & Plebeiorum Delegationi, ad reformandam Academiam *Oxonienſem* constitutæ.

„ Eorum qui ex dictâ Universitate ad ipsos pro Tribunali citantur Compellatio humillima petitoria.

„ Agnoscimus Chartas per Procuratores, octavo *Octobris*, traditas, & à Senatu Academico comprobatas, ipsius Universitatis Responsionem complecti, & in Senatus ejusdem Consulto implicari Academicorum singulorum approbationem & consensum; speravimus autem & etiamnum speramus

Responsionem illam nil quicquam offensionis habuisse, utpote quæ supplicem in modum (nec nisi præfatis adversus Domum utramque admodum honoratam quanta concipi poterant observantiâ & obsequio) sententiam tantum nostram circa Privilegia propria aperuit, una cum obligationibus, quibus (ut opinamur) ad eadem tuenda ex juramenti variis adstringimur, ita tamen ut à Procerum & Plebeiorum autoritate circumscribendâ vel finiendâ, nedum improbandâ vel contemnendâ, prorsus abhorreamus, à quæstionibus adeo arduis, captumque nostrum superantibus deditâ operâ abstinentes, & abstinere deinceps gestientes, quippe cum impossibile non sit quin in errore nos versemur, aliter tamen agere quam etiamnum egimus. Conscientiæ vinculis prohibeamur, donec erroris ejus coarguamur. Quodsi Delegationi isti honoratæ Responsione illâ nostrâ satis haudquaquam fiat, humillime flagitamus, ut impræsentiarum à contemptus pereandem studio omnimodo nos liberent, necnon à Consequentis acerbis aliorum forte ingenio inde eliciendis, quales utique & ipsi in animis neutiquam destinavimus, & confestim sumus reprobaturi. Humillime porro Delegationem hanc honoratam obsecramus, ut cum in propinquo jam sumus acturi, spatium nobis Jurisperitos consulendi, & pleniorum Causæ prorsus novæ, ad res utique nostras, tum integræ Academiæ in præsentia & in posterum momenti plurimum habentis, notitiam adipiscendi concedatur.

Tam mollibus verbis Senatûm democraticum demulcebant Academici:

I. Quia rebus nondum desperatis Rex ipse *Carolus* non aliter eundem tractabat, & pro comitiis Parliamentariis passim agnovit.

II. Ut exacerbatos Senatorum animos, quos visitatores omnimodis artibus incitaverant, aliquantum lenirent, nè fortè Academiam ipsam funditus everterent.

III. Quod palmarium erat, ut moræ usque protraherentur, & occasio aliqua lætior, si fortè daretur, captari posset.

His palam perlectis, apud Delegatos reliquos Academicorum in gratiam instabat D. *Prym*, ut spatium nempe cum Jurisperitis deliberandi indulgerent efflagitans, quibus dimissis sermones aliquandiu conferebant Delegati ipsique quotquot aderant (qui quidem à prædictis nunquam discessere) Visitatores, voti autem postmodo compotes fiunt intromissi denuo Togati, & in diem Veneris abinde secundum comperendinantur; quod sane *Prynnio* plane tribuendum, utpote qui Condelegatis persuaserat Jurisperitum in *Angliâ* neminem Assertionem illam, in Responso Academico contentam, propugnare posse, Solum nempe Regem esse Universitatis Visitorem; immo è contra probare se posse nullum unquam Regem Privilegio illo fuisse fructum, aut idem sibi vendicasse, ac præterea *Carolus* speciatim id sibi juris abjudicasse. Revera circa id temporis Apologia quædam in Academicorum gratiam erat conscripta, & typis emissâ; quâ ostendebatur inter primaria haberi Universitatis Privilegia, ut à solo Rege possit visitari: hanc refellendam suo more suscepit *Prynnius*, quem duplici responso redarguendum curabant Academici: proinde nè victus videretur, se pugilem in arenam hanc denuo ingessit. At vero haud modice lætabantur Togati, postquam intellexerunt Quæstionis propositæ cardinem in hoc versari, utrum *Sola Regia Majestas potestatem Visitatricem habeat*? Sibi enim nequaquam defuturos norunt qui Propositio-

nem illam affirmate vel coram Tyrannorum Subsellis tuerentur; sin disceptandum esset (quod male metuebant) mirifica illa thesis quæ tunc obtinebat *an potestas Regia Comitibus Parliamentariis virtualiter inhaereret?* repetiri non posse Jurisperitum confidebant qui Academicorum partes defendere sustineret. Utcunq, antequam coram Delegatis primitus comparerent, à D. *Matth. Hale*, ex Hospitio *Lincolniensi*, & D. *Chalonero Chute*, è Templorum altero, petiverant ut se consilio & patrocinio adjuvarent, modo ampliationem à Delegatis & advocacy copiam impetrarent; quorum tamen operam frustra imploravintus: coeuntibus enim proximo mane suis authores fuere (velut nostris nuntiatum est) *Cheynellum* & *Henricum Wilkinsonum*, ut D. *Johannem Bradshaw*, D. *Matth. Hale*, D. *Chalon. Chute* sibi in Advocatos asciscerent, quod eo revera consilio factum, ut Patronos nobis eriperent, non ut sibi conciliarent; postquam enim de operâ sibi accommodandâ mandata transmiserant, commercii cum ipsis nil quicquam intercessisse fertur. Porro famâ constanti percubuit statuisse Delegatos, *Cheynelli* & *Wilkinsoni* hortatu adductos, Jurisperitos consulendi, & Patronos sibi assumendi, copiam Togatis indultam revocare, nisi inopinato clarissimi *Seldeni* (quem scilicet ejus rei certiore occulte fecerat D. *Osbaldesdonus*) interventu prohibiti fuissent.

Eodem tempore Vicecancellario, Procuratoribus ac Doctoribus visum est, suorum de numero aliquos nominare qui *Londini* persistentes Advocatos res nostras edocerent, neque quicquam prætermitterent quod ad Causam Academicam felicius procurandam pertineret. Id negotii *Morlao*, & *Langbainio*, Doctoribus, ac Procuratorum seniori demandatum, qui in eodem tutius administrando satagere cupientes, ut Senatus Academici suffragiis designarentur postulabant, Codices etiam & Registra, siquæ sibi usui fore viderentur, *Londinum* asportanda poscentes, atque eam in rem *Oxoniam*, die *Novembris* undecimo nono (Veneris is erat) remeavit *Langbainius*.

Novembris decimo octavo notandum venit, *Oxonie* sub hæc neutiquam consedisse Visitatores; utpote quorum plerique aut occupationibus ad Terminum forenses, aut ad instruendam Togatorum accusationem spectantibus *Londini* distinerentur. Eodem die posthabitis interdicto Visitatorio, monitisque ac hortatibus Vicecomitis *Saii* prædicti (is enim duodecimo ejusdem Mensis literas commendatitias *Whiti* jam ante dicti in gratiam transmisserat, subinnuens illorum plurimos quæstioni graviter obnoxios, non aliter præteritorum veniam sperare posse, nisi sancti illius viri patrocinio uterentur) Doctorem *Stringer* in Custodem sibi cooptabant *Novi* Collegii Socii, paucis quibusdam reclamantibus, & animum Vicecomitis, qui in comitiis Parliamentariis dominabatur neutiquam exacerbandum contententibus.

Novembris vicesimo secundo, horâ consuetâ matutinâ, prælectionem publicam obivit doctissimus *Sanderfonus*, Reginus in Theologiâ Professor, sumpto in Textum Axiomate illo *Salus populi*, &c. quod quidem argumentum in Prælectione novissimâ strictim attigerat, nunc autem Amicorum (ut ipse perhibuit) suasionibus permotus accuratius ventilavit, non sine summo Auditorum pene omnium plausu fructuque. Cæterum interea dum ad Cœnacula inde suâ reverteretur, ipsi pariter & Præposito *Oriensi* ac Doctori *Hammond*, virum urique comitantibus,

traduntur per Visitatorum Mandatarium Schedulæ trinae, decimo sexto *Novembris* datæ, & nomine *Francisci Rouse* munitæ, quarum nempe tenore *Londinum* evocantur præfati, ut coram Delegatis secundo *Decembris* proxime sequentis (is autem Causæ Academicæ postremum audiendæ ac terminandæ assignabatur) præfentes se sisterent denuntiatio. Eodem die citati quoque sunt Dr *Oliver*, Coll. *Magdalenensis* Præses, Dr *Baylie*, è Coll. *San-Johannensi*, Dr *Edwards*, Philosophiæ Naturalis, Dr *Stringer*, Linguae Græcæ, Dr *Morris* Linguae Hebraicæ, Prælectores, Dr *Newlin*, Coll. *Corp. Christi*, & Dr *Manfell*, Collegii *Jesu* Præfati.

Novembris vicesimo tertio, (dies ille Martis erat) Togatorum Senatum a coegit Dr *Newlin*, Provicecancellarius, cujus decreto nostratibus, negotia Academica *Westmonasterii* procurantibus, adjiciuntur Mag. *Thomas Barlow*, è Coll. *Regimenfi*, & Mag. *Timotheum Baldwin*, è Collegio *Omnium Animarum*; quorum uterque *Londini* tum forte agebat. Scitum porro quod codices, chartæ, ac munimenta (qualia nempe jurisperitis usui viderentur futura) Archivis deprompta *Londinum*, si opus, esset, transmitterentur; atque eorum nonnulla eodem postmodo amandavit *Langbainius*, aliis penes Provicecancellarium depositis, quæ nempe siquando commodum esset *Londinum* quoque deveherentur. Eodem porro die *Ædium* Præfatis ac Doctoribus, haud dum citatis, denuntiatur, ut secundo *Decembris* una cum prædictis *Westmonasterii* compareant.

Novembris xxv. iter *Londinum* versus instituit *Langbainius*, Autographa quædam Academica secum deferens: atque die proximo cum Primoribus reliquis Togatis consilia miscebat, à quibus in Consiliarios asciscuntur, modo patrocinio Domini *Hale* & Domini *Chute* uti non liceret, Dominus *Hearne*, ex Hospitio *Lincolniensi*, Dominus *Johannes Latch*, & Dominus *Franciscus Philipps*, è Templorum altero (ita nuncupantur, ducto ab Equitibus Templariis nomine, *Ædificia* in quibus Juri nuncupali studet *Anglicana* pubes) in Advocatum vero assumitur etiam Dom. *Leigh*, è Templorum pariter altero.

Novembris xxvi. *Londinum* quoque evocantur Delegati Academici (ad viginti vero & octo censebantur) ut die præstituto, secundo nimirum *Decembris*, in procinctu essent mandato; qui quidem diebus proximo, atque inde secundo iter sunt ingressi.

Decembris secundo (hic in diem Jovis incidit) coram Delegatione illâ Parliamentariâ præfentes se sistebant Togati, verum bisariam prohibitos quominus consilio instruerentur causati sunt.

I. Quoniam eorum qui in Causæ suæ advocacy nem accersiti fuerant nonnullos ad partes adversas abduxerant Delegati.

II. Quoniam reliqui jurisperiti ad rerum suarum defensionem suscipiendam alias paratissimi eandem detrectarent, nisi ab ipsis quoque Delegatis demandatam habeant. His de causis humillimè flagitabant Academici ut autoritatem suam interponerent, & Patronos assignarent quos illi nominassent; indulto etiam ipsos instruendi, & res nostras iisdem aperiendi spatio, quo scilicet pleniori earum cognitione in diem Litis cognitioni assignandum præmuniri, Gentem togatam ex æquo bono tuerentur.

Super postulatis hisce sententiæ ultro citroque aliquandiu agitantur, verum cum consurgeret interea D. *Bradshaw*, Advocatus Parliamentarius, deque Academia inconsulto Rege protenus visitanda

more suo acriter perorare occiperet, virum interpellavit *Seldenus*, iniquum esse ostendens ut præcipuum integræ litis caput disceptandum prius veniret, quam consilio & Patrocinio expetitis instruerentur Togati, quod ut imprimis concederetur suadebat. Foras inde dimissis Nostratibus, binis tantum suffragiis potiores erant postulata indulgentium partes; Advocati vero nobis assignantur *D. Hale*, *D. Hearne*, *D. Chute*, *D. Latch*, & *D. Philipps*, causaque ipsa in *Decembris* nonum, diem nempe Jovis proximum, dijudicanda prorogatur. Petitur porro est & concessum, ut qui præsentibus sese tunc temporis stitissent, *Oxoniam* remearent, per Patronos die præstituto responsuri: atque hæc negotiorum illo die gestorum summa erat, in quibus administrandis ex parte Academicorum Oratoris vices obibat *Morleius* (Reverendissimum hodie *Wintoniensem* Antistitem merito veneramus) quibus tam prudenter tamque diserteungebatur, ut magnam sui apud omnes existimationem concitavit. Neque sane reticenda clarissimi *Seldeni* Benevolentia, qui (ne prædictam repetamus operam, nobis navatam) siquid in Academiam acerbius diceretur, diluere confestim nitebatur.

Decembris nono, Doctorum nonnulli, una cum Advocatis comparuere; cæterum postquam in Universitatis defensionem prolata essent Argumenta gravissima (in quibus refutandis parum admodum laborabant viri probi, utpote armis quam rationibus instructiores) in eam denique sententiam venerunt Delegati:

„ Materiam Responsi Præfectorum aliquorum,
„ aliorumque ex Academia *Oxonienfi*, Authoritatis
„ Parliamentariæ egregie esse contemptricem.

Qua vero ex parte præsertim displicuere Academicis, non admodum constat; bilem movisse ferunt verba illa quæ efficacibus remediis in reformationis negotio propositis, regerebant. Hoc vero tempore nihil aliud gerebatur.

Decembris xxviii. xxix. &c. Delegatorum consulto, Comitiorum ipsorum calculis aliquantisper post comprobato, tanquam contumaciæ adversus potestatem Ordinum summæ reus, *Ædis Christi* Decanatu ejicitur Doctor *Fell*, Rebellium in cursu visitatorio sufflamen assiduum: cui addendi, consimili sententiâ damnati, *Dr Oliver*, *Magdalensium*, *Dr Potter* *S. S. Trinitatis*, *Dr Bayley* *S. Johannis* Præfides, *Dr Radcliff* *Æneasensium* Principalis; *Gardinerus*, *Ilesius*, & *Morlinus*, Doctores, *Ædis Christi* Canonici.

Januarii vicesimo (is in diem Jovis incidit) ordinatum est per Delegationem, *Londini*, ad Universitatem *Oxoniensem* reformandam, confidentem; quod, cum Responsiones Doctoris *Fell*, *Ædis Christi* Decani, aliorumque aliquorum, *Ædis* ejusdem Canonorum, authoritati Parliamentariæ quoad Academiam illius Visitationem subijcere sese detrectantium, ad præfatam Delegationem audiendæ, ac potentibus adhibitis remediis terminandæ, referantur: prædictus Doctor contemptus egregii & contumaciæ adversus Parlamentum compertus, à Decani Munere amoveatur, quodque Ordinationem hanc, quo omnibus innotescat, in Sodalitio illo promulgandum curet Subdecanus. Consulto autem altero, eodem tempore condito, Vicecancellariatus quoque viro dignissimo abrogatur.

Februarii nono (dies Mercurii erat) à Delegatis constitutum est ut Doctor *Potter*, Provicanc-

cellarius & *Waringus* ac *Huntus*, Procuratores; sub firmâ custodiâ *Londinum* deducerentur, eorum quæ in illicitâ pridem Congregatione (ita enim nuncupare visum est) in Authoritatis Parliamentariæ contemptum gesserant rationem reddituri; edito pariter licitum fore Provicecancellario cuivis & Procuratorum Deputatis, gradus conferre, quod in Academia confestim propalandum Visitatoribus demandatum. Actuarius quoque Academico denuntiatur, ut coram se decimo septimo dicti mensis compareret, Registra secum adferens, chartasque omnigenas Convocationis & Congregationis à *Junio* novissime præterlapso Acta complectentes. Cæterum Ordinationes hæc quod attinet, executioni haud ita feliciter traditas constat, siquidem ad Doctorem *Fell* Decanatu spoliandum spectanti neutiquam obtemperavit Subdecanus; alteram vero illam Vicecancellariatum attingentem, & columnis ac parietibus, publicis ubique in locis, Visitatorum jussu affixam, detraxere, pedibusque contrebant Academici juniores. *Oxoniam* quidem pervenit Accensus Provicecancellarium & Procuratores *Londinum* abrepturus, quibus tamen minime deprehensis ad Tyrannos re infectâ remeavit. Præsentem porro se sistebat Actuarius publicus, scriptaque nonnulla Delegatis tradidit, codices autem plerosque occuparat & in tuto collocarat pridem Vicecancellarius.

Februarii decimo octavo *Edoardum Reynolds*, Artium Magistrum, Vicecancellarium *Oxoniensem* renuntiabant Comitibus Parliamentariis, ut in Mensem *Augustum* anni *MDCCXLIX.* illo Munere fungeretur sancito; utpote quem delegerat *Philippus*, Comes *Pembrochiensis* Cancellariatu nimirum, quo privatus ante annos aliquot ab Academicis fuerat, denuo à Rebelligibus donatus. Eodem quoque die in Procuratores ab Ordinibus^b cooptantur *Josua Crosse*, Artium Magister, Collegii *Lincolniensis*, & *Radolphus Button*, Artium Magister, Collegii *Mertonensis*, Socii; ut ad anni *MDCCXLIX.* diem fascibus deponendis secundum Statuta *Carolina* (quæ in electionibus deinceps obtinere volebant Comitibus) præstitutum, munus illud gererent mandato; qui quidem, una cum prædicto *Reynoldso*, die *Aprilis* proximi duodecimo, ad munia sunt admissi.

Martii octavo (dies hic Mercurii erat)^c decrevere Procures, ut haud procul *Oxoniam* tum forte agens *Pembrochia* Comes mox ante dictus, eodem concederet, quo in Magistratus Academici supremi possessionem de integro veniret, comitantibus Visitatoribus, Vicecancellario, & Procuratoribus, adhibitisque pompâ & celebritate quam maxime solennibus. Ordinatum pariter ut Cancellarius ac Visitatores Magistrum *Reynolds* *S. Theologiæ* Doctorem crearent, eique simul & Procuratoribus Academiam, non sine consolarum ceremoniarum honore, gubernandam traderent; utque potestatem haberent Cancellarius, Visitatores, Vicecancellarius, Procuratores, & qui Visitatoribus operam pridem accommodarant Delegati, (illo nomine Delatores, retro memoratos, cohonestandos duxere) ab iis ipsis Delegatis examinatos, eorumque testimonio ornatos, ad Gradus quos ambient admittendi, necnon contemptus erga ditionem Parliamentariam compertos vel suspensione à suffragio ferendo, vel etiam à Senatu Academico expulsionem plectendi, quo scilicet manifestis Ordinum hostibus (ita regiam quemque ac probum appellabant Rebelles) integrum deinceps non sit Regimini Academico sese

^a Ut in Reg. T. p. 10. ^b Ibid. ^c Ibid.

immiscere, aut Reformationi à Parlamento ibidem destinatae moram ac tarditatem afferre, utpote quæ articulis in dedenda Urbe pactis omnino repugnent. Scitum insuper quod Cancellario, Visitatoribus, & Procuratoribus potestas deferretur, in Aedium ad Doctorem *Fell* pridem spectantium, necnon jurium omnium quibus in Collegio gaudebat possessionem admittendi Magistrum *Reynolds*, jam sæpe dictum; quippe quem *Aedis Christi* Decanum renuntiarent Comitia, quemque Sodalitio illi præficiendum decreverant, jurisdictioni episcopali nulla in re subiacentem. Ad hæc, sancitum ut Cancellarii, Visitatorum, Vicecancellarii, & Procuratorum auspiciis *Aedis* ejusdem Canonorum nuper proscriptorum munera adirent Mag. *Christ. Rogers*, Mag. *Henricum Wilkinson* senior, & Mag. *Henr. Langley*, atque jura omnia and Canonicos pertinentia acciperent; utque Cancellarius, &c. potestatem haberent, Virum quemvis à Delegatione Parliamentaria coopratum in Sodalitii cujuscunque Præfecturam, cum ditione, auctoritate, juribus, ac Privilegiis omnimodis ad eandem pertinentibus, admittendi.

Quoniam autem, jussis, quæ retro attigimus, Parliamentariis nullius momenti habitis, munera & dignitates etiamnum retinerent Sodalitiorum Gubernatores atque *Aedis Christi* Canonici, per Delegatos ordinatum est:

Martii decimo septimo (dies ille veneris erat) quod amandato confestim Accenso ad se firmiter custoditi evocarentur antedicti, summæ nimirum contumaciæ postulandi; quæ tamen Tyrannorum consilia in cassum cecidere, Togatis vel in ipsa Academia, vel alibi gentium, latebras ac perfugia tempestive quærentibus. Porro nuntiatum Delegatis cum esset, Imperii Academici Insignia detinere, & Magistratibus nuper constitutis tradere nolle quorum fidei de more concederetur; Bedellos quoque haudquaquam comparere, aut munia sua obire: decretum est quod eorum singuli, *Londinum* accersiti, contemptus & pervicaciæ rationem redderent; quodque absentibus Bedellis Virum aliquem idoneum deligerent Visitatores qui eorum partibus fungeretur, usquedum mandata eâ de re ulteriora prodirent. Significato insuper Doctorem *Oliver*, Collegii *Magdalenensis* Præsidem, dicto nupero minime obtemperantem Magistratu haudquaquam cessisse, transmissa sunt à Delegatis mandata ut eundem illico deponeret præcipientia, quibus utique morem gerere si recusaret, *Londinum* protenus per Accensum abripiendus erat. Idem quoque *Pottero*, S. S. *Trinitatis*; *Radcliffio*, *Ætanasensis*; *Bayleio*, S. *Jobannensis*, Collegiorum Rectoribus; necnon *Ilesio*, *Gardinero*, & *Morleio*, *Aedis Christi* Canonicis, denuntiatur; quorum tamen ne unum aliquem jussa Rebellionum fecisse deprehendo, aliis enim occulte se subtrahentibus, reliqui imperata præstare palam detrectabant. Mandata porro eandem in rem ad prædictos a dabant Visitatores, *Oxonie* confidentes, sed neque illis obtemperatum, solus *Radcliffius* valetudinem adversam causatus diem ulteriorem bonis convalescendis poposcit; quem tamen minime impetravit, verum (tanquam si humanitatem omnem exuissent usu quotidiano cum Coelitibus conjuncti) sibi non integrum esse aiebant ejusmodi quippiam Viro indulgere, utpote quem jussis Parliamentariis obsecutum Præfecturâ, ineunte *Januario*, cessisse oportebat; quod si eandem jam ultro deponeret, & Gubernatoris jure omnimodo quoad Cœnacula abse-

deret, apud Magistrum *Greenwood* (hic in Principalem coopratum à Rebellibus fuerat) ejus gratiam intercessuros b spondebant; sperare autem dicebant eundem nullo in genere officii quod ad urbanitatem pertineret defuturum.

Eodem die, *Martii* nempe decimo septimo, prodiiit c citatio, quâ imperatur ut qui dicto Visitatorio audientes haudum fuerant, comparere cogerentur; sub ea juris formula quæ omnibus viis de modâ dicitur.

Et sane Visitatio Leonem minus truculentum, atque humi cubantem, imitari huc usque visa, cœdibus & rapinis grassari jam tandem occcepit; adeo ut appropinquante *Paschate*, sævirent atrocius Rebellis, Christoq; Domino angore & cruciatibus conformem aliquatenus redderent Academiam. Porro observari poterit quod nisi æquum & iniquum, validum atque irritum perinde habuissent, quicquid à novissimo illo confessu (quem utique de die in diem, prout Commissio tum suâ, tum Tribunalis cujusque consuetudo postularet, prorogasse debuerant) peractum fuerat cassum & abolitum ex legitimæ prorogationis defectu pronuntiassent Visitatores: ceterum quis levioribus juris humani tendiculis detinendos expectabit, qui juramentorum, conscientiam arctissime obligantium, vincula toties perruperant? Boni quidem *Pharisæi*, qui *vita Dominum* morti olim dedere; interea, temporis admodum erant solliciti, ne Prætorium intrantes Seniorum scita, quæ omnipotentis Dei legibus prætulere, violarent: nostri autem *Sancti*, quibus ordinatio Parliamentaria jus fecit in universa Dei præcepta grassandi; neque vel illa Senatorum suorum decreta, per quæ alia omnia contempserant, observare voluerunt.

Martii vicesimo (hic in diem lunæ incidit) *Radcliffium* adivit Mag. *Rogers*, *Novi* Hospitii Principalis, ut Præfecturam sibi sponte abrogaret (id enim vulgo creditum) persuasurus; eâ enim ratione cœnaculorum aliquorum usum permittendum iri pollicitus est usque dum convalesceret: consimili autem lege & habitaculorum suorum parte aliquandiu fruiturum Doctorem *Iles*, *Aedis Christi* Canonicum, uxori ejus promittebat *Newhouse*.

Martii vicesimo primo, inter horas secundam æ tertiam pomeridianas, præsentem se coram Visitatoribus, in Collegio *Mertonensi* confidentibus, sistebant citatorum plerique; quos inter eminebat Doctor *Pitt*, Custos Collegii *Wadhamensis*, qui ad ejusmodi Quæstiones respondere jubetur.

i. An Academiae Judicium, ratum primo *Junii* in Convocatione habitum, comprobaret.

ii. An Responsum Visitatoribus per Delegatos Academicos, *Octobris* viii. totius Universitatis nomine redditam, probaret.

iii. An Visitationi isti, per Commissarios, immediatâ Parliamenti auctoritate constitutos, obeunda, se ultro subiceret.

Ad ea vero Responsum, à Doctoribus quarto *Novembrii* prolatis re ipsâ minime dissimiles, interposuit.

iv. Quænam decreta in conventu aliquo delegatorio, post primum *Junii* diem, condita fuere?

Respondenti de iisdem parum sibi in præsentia constare, super hac & quæstionibus reliquis deliberandi spatium conceditur ad vicesimum usque septimum dicti mensis.

Illo autem dimisso, accersitus est Mag. *Henricus*

• Reg. Visit. ut supra p. 7. • Ibid. • Ibid. p. 6. • Ibid. in Reg. Visit. p. 8.

Tozer, Collegii *Exoniensis* Sub-Rector, & ab eo quæritur.

“ I. Quænam Locationes per te aliosque Collegii *Exoniensis* Socios ab Urbis *Oxonienſis* deditio-
ne factæ sunt ?

“ II. Quinam & quot in Scholares, vel Socios, Collegii *Exoniensis*, post inchoatam Visitationem, admissi fuere ?

“ III. Annon usum Liturgiæ, ex quo prohibita est, à te porro desuetudini aliquantisper tradita, in Collegio tuo revocaſti ?

“ IV. Annon Magistrum *Johannem Matthews*, è Collegio vestro, precibus illis publicis interesse recusantem corripuisti, probisque oneraſti ?

“ V. Cur Magistrum *Degorium Polewbee*, Virum facinorosum, & sanguinarium, muneris in Collegio vestro fructum percipere finis ?

“ VI. Cur in *Roberti Teige*, Servientis, notissimis delictis connives ?

“ VII. Quam ob rem Sodalitio vestro pulsus est *Thomas Voſſey*, Commensalis ?

“ VIII. Cur non poenas irrogasti Magistro *Arthur* *Bury*, *Ædis* vestræ Socio, ob libellum famosum, scandali, & periculi plenum, te ipso audiente Orationis formâ divulgatum ?

“ IX. Cur *Nicolao Braine*, Juveni ingenioso, & conscientia teneriori prædito, animos ademisti, cum zeli superstitioni adversantis indicia daret ?

“ X. Cur constitutionem visitatoriam de prorogando Terminis despiciatui duxisti, utque Adolescentibus ingeniosis, eidem obtemperantibus, multa pecuniaria irrogarentur permisisti ?

“ XI. Quænam pecuniæ summæ, quam in rem, & per quos, post mensem Junium an. CIODCXLVII. Delegatorum jussu erogata fuerunt ?

His ita quæſitis (quorum sane notitiam Mag. *Johanni Conant*, Mag. *Antonio Clifford*, Mag. *Johanni Martin*, & Mag. *Roberto Hancock*, delationes in Collegio *Exoniensi* factitantibus, acceptam referebant Visitatores) ampliandum se quoad responſionem impetravit *Tozerus*. Eodem vero die ^b Literas à Cancellario, *Ramsburie* in agro *Wiltonienſi* vicesimo Martii datas, percipiebant Visitatores ; quibus *Oxoniam* propediem perventurum sese, & supremum in Academia Magistratum, prout nempe à Proceribus in Parlamento injungeretur aditurum significavit. Interea vero ut à Provicecancellariis, Procuratoribus & Delegatis, primo Junii per Senatum Academicum delectis, majus illud Cancellarii sigillum, necnon minusculum sive manuale, & Vicecancellariatus ac muneris Procuratorii insignia, claves porro, codices, aliaque scripta, deposcerent flagitavit. Quidam autem eâ ex parte gestum fuerit, & an prædictos ad se accersierint Visitatores, parum liquet, utcunque, satis constat libros & insignia pleraque retro dicta Rebellium in potestatem tunc temporis neutiquam concessisse.

Martii vicesimo tertio per Plebeios in Parlamento congregatos ordinatum est, quod ab Archistratego peteretur, ut, quo feliciores in reformandâ Universitate Progressus fierent, Visitatores, aliosq; eâ in re desudantes, satellitio quali opus esset muniendos curaret. Ex eorundem quoq; consensu declaratum est, in deditio-
nis *Oxonienſis* Articulis comprehensorum nemini,

cum Parlamento decisuro, licere ut pro muneribus imperio donatis, aut fideicommissariis, aut pro censu inde proveniente paciscatur.

CIODCXLVIII.

Martii vicesimo septimo, qui Lunæ quoque dies erat, ex præcepto comparuit Magister *Tozer*, responsumque ad Quæſtiones nuper propositas ejusmodi attulit : “ A me quæſita disciplinam & regimen Collegii attingunt ; pridem vero responſionem Sodalitii nomine edidi, non posse nimirum illud aliis quam qui per statuta decernuntur Visitatoribus absque perjurio se submittere. Eodem tempore in-
tromissus est insignissimus Vir Doctor *Sheldon*, Collegii *Omnium Animarum* Custos, à quo, præter alia, sciscitantur Visitatores ;

Utrum eorum agnosceret auctoritatem ?

Reſp. Nondum intelligo posse me, salvâ conscientia, Imperio vestro meipsum submittere.

Accersito deinceps *Henr. Hammond*, Theologiæ Doctore, ab eodem quæritur (præter quæſtionem illam novissime dictam) “ Annon Delegatorum Academicorum de numero fuerit ; condendis quoque, ratisque habendis rationibus, adversus potestatem Parlamenti visitatricem militantibus, & in Convocatione primo Junii promulgatis, operam accommodarit ? An Delegatorum porro Procerum & Plebeiorum mandata, de Togatis nonnullis ex *Ædis Christi* muneribus amovendis, tanquam ejusdem *Ædis* Subdecanus divulgavit ?

Reſp. Mihi neutiquam incumbere arbitror ut ad quæſtiones hæc, hunc in modum propositas, respondeam.

Responſionem cautam adeo & restrictam interposuisse virum clarissimum vulgo creditum est, ut accusationis omnimodæ ansam Rebellibus præscinderet ; etenim si in quæſitis quicquam esset ad quod respondere non teneretur, nullum criminationibus locum relinqui omnino constabit.

Martii tricesimo, qui & Jovis erat, per Delegationem illam supremam (quam utique transmissis pridem literis, gestorum suorum certiores fecerant Visitatores) ordinatum est, quod in contemptus egregii, summæque adversus auctoritatem Parliamentariam pervicaciæ, remedium, Sodalitii *Omnium Animarum* Præfecturâ exturbato Doctore *Sheldon*, Collegii ejus custodia (quam vocant) Magistro *Johanni Palmer* demandaretur, quodque ejecto *Hammondo* in *Ædis Christi* Canonatu, & Oratoris Academici munere, succederet Magister *Edoardus Corbet*, Visitatorum alter. Porro, quod amotis Doctore *Johanne Walk*, & Doct. *Roberto Payne*, *Ædis Christi* Canonicis, eorum in locum sufficerentur Mag. *Cornish*, Ministrorum supra dictorum alter, & Mag. *Johannes Mills*, Juris Cæsarei Studiosus, & in Visitatorum catalogo reperiendus. Porro cum nuperime contingeret Doctorem *Morris* Linguae Hebraicæ Professore e vivis excessisse, Rex *Carolus*, Mr. *Edoardum Pocock*, è Collegio nuper *Corporis Christi*, in *Ædis Christi* Canonatu ac Linguae Hebraicæ Prælecturâ successorem nominavit, quod Donum intercedente *Seldeno* regni Ordines ratam habuere, quanquam brevi postea Canonici eum mulcarent.

^a *Ibid.* in Reg. Visitatorum p. 9. ^b *Ibid.* p. 8.

Quoniam vero ex quadam Procerum & Plebeiorum ordinatione, secundo Martii an. CIODCXLVII. condita, *Ædis Christi* Decanatu spoliatus erat Doctor *Samuel Fell*, à Visitatoribus die isto, Martii nimirum tricesimo, prodibant a mandata, præcepto ut in cœnaculorum ad ipsum pertinentium possessione qui essent, loco confestim cederent, bonisq; omnibus deportatis, Magistro *Reynolds* habitacula traderent; quo is nempe præfati vices & in Sodalitii ejus Præfecturâ, & in ipso Vicecancellariatu, exequeretur. At vero nullius momenti habito ejusmodi edito, tametsi publico cœnaculorum ostio affigeretur, pedem nemo proferebat, quin Decani uxor una cum natis & famulis (ipse autem *Londini*, in custodia detinebatur) concredita sibi animis præfactis retinebant, spretâ plane frementis conciliabuli indignatione.

Eodem die suspensione à munere suo per Visitatores b plecebatur Magister *Johannes Webberley*, Collegii *Lincolniensis* Subrektor (exterminatum penitus dein offendo) quod scilicet ex pervicaci (ut ipsi perhibuere) Juris Comitiorum immediati contemptu, probris eosdem & convitiis in binis quibusdam concessibus onerare sustinuerat; adhibito etiam in sui excusationem argumento procaci, id à se potissimum fuisse præstandum, quoniam Graduatōs in Academiâ omnes Ædiumque Socios vestigia sua ingressuros, & exemplum laudabile secuturos speraret. Diebus eodem & proxime prægresso Graduatōs aliosque Academicos calumniis variis onerabant Delatores, noctivagationis, intemperantiæ, perturbatæ pacis, necnon violatorum multis modis (speciatim vero Milites Præfidiarios injuriis gravissimis laceffendo) articulorum, in deditione *Oxonienſis* præsidii pactorum, insimulantes; adeo ut criminationibus turpissimis pronam fidem habentes Visitatores, in Togatos novos irarum prætextus sumserunt, ejusmodi se delicta pro eo ac essent merita a ulturos deinceps interminati. Post hæc a edictum, ut quicumque emolumenti quippiam è conditionibus in dedendâ Urbe pactis sibi vendicarent, causas suas cum earum firmamentis in diem *Aprilis* sextum Visitatoribus explicarent. Die autem supra dicto, moras nectere Togatos, & Reformationem quam vocabant *illustrem* retardare, advertentes, causarum singularum cognitionem in diem proximi mensis octavum rejecerunt Visitatores, adferendas tunc temporis, & subscripto cujusque nomine uni cuivis suorum de numero tradendas, à quinis vero quibusque vel pluribus ventilandos decernentes. Atque hæc ideo constituta quoniam. 1. Academicos plures in sui defensionem asserere animadverterent, nihil semet operæ auxiliivæ cogendis adversus Parlamentum copius contulisse; sed neque coactas ullo modo adjuvasse. 2. Aliis porro apologiam inde sumi, quod arma non alibi quam *Oxonia* præsidio munitæ, idque ex mandato districtissimo, gestarant, qui articuli propterea decimi sexti, inter dedendæ Urbis conditiones pacti, fructum sibi vendicarent.

Martii tricesimo primo (hic in diem Veneris incidit) per Delegatos *Westminsterii* confidentes cautum est, nequis potestatis Parliamentariæ quoad visitandam Academiam aut impugnata aut improbatæ compertus, vel deinceps compendiendus, suffragii jure in Convocationibus aut Congregationibus Togatis frui permitteretur.

Aprilis primo (diem in hunc Saturni & *Paschatis* vigilia incurrebant) circa meridiem, consulta plurima, *Westminsterio* transmissa, de viris quos tri-

cesimo Martii memoravimus muneribus exturban- dis, accipere Visitatores; eamque ob rem ad *Ædis Christi* Refectōrium Scolopetariorum satellitio stipati properantes, Doctori *Hammond* per Mandatarium suum, Militum altero munitum, præceperunt ut sacro illo ipso vespere statim adesset, seq; Oratoris publici munere atque *Ædis* prædictæ Canonicatu ejectum eorā ab ipsis cognosceret; ea utique erat Rebellium pietas, ut parum viderentur profecisse quod terrestria invasisſent jura, nisi & à cœlestibus avocarent; & sacre synaxeos pane non minus quam quotidiano averterent & spoliarent. Cæterum ejusmodi dogmata ex evangelio, quod luculentissimis commentariis tunc temporis illustrabat, jampridem hauserat vir clarissimus, ut nullæ injuriæ tranquillæ mentis pacem potuerint violare, aut à statu dejicere. Post hæc vero Togatos porro alios ad se accersiebant, quorum tamen ne unus aliquis comparuit præter Doctorem *Wall*, qui animo deinceps turpiter succubuit, & Rebellium sese jurisdictionem agniturum verbis haud obscuris ostendit; quapropter munere postmodo quo privatus aliquandiu fuerat denuo donatus est. His autem peractis, propalato in Refectōrio præfato a jussu citatorio Canonicis, Studentibus, & reliquis Sodalitii ejus membris edicunt Visitatores, ut in *Ædibus* Decani, die proximo Lunæ, inter horas nonam & undecimam matutinas, comparerent.

Aprilis tertio, qui & prædictus Lunæ dies erat, horâ octavâ matutinâ ad *Ædem Christi* contendebant Visitatorum nonnulli, ac nominatim *Nathanael Brent*, Eques auratus, Mag. *Henr. Wilkinson*, Mag. *Cheynell*, & Mag. *Harrys*; Decani utique *Ædes*, in quibus expectandi erant quos eodem nudius tertius evocarant, ex condito intraturi; verum præclusis foribus ingressu sese prohibitos reperientes, *Andrea Burrough*, Accenso militari infra præsidium *Oxonienſe*, ut adducto secum firmo Scolopetariorum satellitio è vestigio adesset per nuntium mandabant. Malleis inde aliisque Fabrorum ferramentis seras disjecere, Dominamque *Fell* in conclavi sedentem deprehendentes migrare protenus jubent; porro hortantur ut se potestati Parliamentariæ morigeram præstaret, nec Regni ordines adversus maritum ejus admodum commotos, suâ pertinaciâ etiamnum irritaret: sed illa neque ex minis, neq; ex blandimentis, loco cedere in animum induxit. Proinde militum manipulum in *ædibus* collocant, non adeo ut domum quam per vim & injuriam occuparunt, munirent sibi & tuerentur; sed magis ut fortissimæ matronæ animum frangerent, & indignissimis injuriis fatigarent. Illa ergo propriis in *ædibus* exul simul & captiva, inter militares rixas & tumultus, perpetuos Nicotianæ fumos, comessantium ructus & pædorem, alacri & erectâ mente egit.

Quia egregii Grassatores, in alterâ negotii quod moliebantur parte, nimirum conveniendi Collegii Alumnos, quemadmodum admonuerant, luserunt operam. Postquam ergo aliquandiu frustra expectassent, nemine excepto delatore uno aut altero adveniente, ad *Mertonenses* recessere. Eundem diem infamem reddidit Doctoris *Sheldon*, Custodis Omnium *Animarum* dignissimi, ejectio, Cœnaculorum suorum foribus affixa, publicatâ pariter Mag. *Johannis Palmer*, in Medicinâ Baccalaurei, & è Domo Parliamentariâ inferiori Senatoris, ad id Muneris Electione. Cæterum quota hæc pars malorum nostrorum! & tamen rei literariæ quam abunde funesta! enimvero si editas post paulo Artium ingenuarum (pulsis nimirum Patronis earundem & Professoribus

eruditis ad unum quasi omnibus) strages inspiciamus, leves hasce pugnasque umbratiles dixerimus.

Aprilis quarto Coenacula Doctoris *Newlin*, Collegii *Corporis Christi* Præsidis, ac Provicecancellarii nuper Academici, unâ cum Tribuno ante dicto, Militum præsidio, & Mandatario suo adibant Visitatores, foribusque expugnatis (præclusas enim reperiabant) Codices, Claves, Sigilla, Scriptaque omnia & Insignia ad Munus Vicecancellarii spectantia, necnon Bedellorum Baculos sedulo explorabant; irritâ tamen operâ, præter Gladium enim & scio-petorum equestrium par (quæ quidem famulis suis deportanda tradidere Prædonum publicorum ministri) nil quicquam deprehenderunt. Eodem die ad Doctorem *Saunders*, Collegii *Orielensis* Præpositum, transmissæ sunt Quæstiones binæ, sic se habentes:

1. An Visitationi præsentis teipsum submittis?
2. An Comitum *Pembrochiensium* hujus Universitatis Cancellarium, ac Magistrum *Reynolds* Vicecancellarium agnoscis?

His autem, unâ cum spatio Responsioni adferendæ concessio, ad Virum perlatis, *Oxoniâ* se illico proripuit, neque coram Rebellibus comparuit.

Aprilis sexto, Portæ Scholarum utriusque valvis, aliorumque passim Ædificiorum Parietibus & Columnis affixum est Visitationum Programmata, quo nempe in Domo Convocationis, die proximo, inter horas secundam ac tertiam pomeridianas, adesse jubentur,

1. Quicumque suffragia ibidem ferendi potestatem sibi vendicent;
2. Doctor *Potter* Collegii *S. S. Trinitatis* nuper Præses (siquidem Tyrannorum Edicto exturbatus inde jam fuerat) & Doctor *Newlin*, Collegii *Corporis Christi* Præses, Provicecancellarius utique Academicus;
3. Magister *Waring* & Mag. *Hunt*, Procuratores;
4. Delegati in Convocatione illâ spuria (sic maxime veram & genuinam appellant) primo *Junii* an. CIODCLVII. coacti, cooptati; ac demandatum habentes Argumenta quædam & scrupulos totius Universitatis nomine Visitationibus deferre.

Prædictos autem eo in unum consilio compellendos decrevere Tyranni, ut Vicecancellarius & muneris Procuratorii Insignia, necnon Bedellorum Baculos, detinentibus extorquerent.

Aprilis septimo, pulsata de more Campanâ, domum Convocationis intrabant Visitatores quotquot *Oxoniæ* agerent, frequentiam Academicam ibidem comparituras frustra sperantes; etenim præter Doctorem *Hood*, Collegii *Lincolniensis* Rectorem, ac Magistros decem (Baccalaureos enim, Non-graduatos, aliosque eodem confluentes, ut rei novæ interessent, & Subsella nullo jure occupantes referre quid attinet?) Togatum neminem reperiabant, cui Suffragium ferendi jus competeret. Utinamque, Scita quædam & Ordinationes de abrogato Vicecancellario, Provicecancellariis, & Procuratoribus Magistratu, de Insignibus tradendis, &c. palam recitandas curabant; quibus perlectis, consurrexerunt Mag. *Thomas Smyth*, Clericorum *Magdalensium* alter summâque animi præsentia quo jure ibidem confiderent, & cur Academici nulli contra singula eorum gesta protestarentur Idiomate latino rogabat; de Responsione vero (quam quidem haud ita primum erat adornare) minime laborandum arbitrati, sibi invicem insurrebant rei nostræ publicæ direptores mente turbatum esse hominem.

Aprilis undecimo (dies hic Martis erat) iter *Oxoniam* versus instituit *Pembrochia* & *Montis-Gomeri* Comes; deducens *Caernarvoniam* Comitum, nepotem suo; *Jacobus* & *Johanne*, filios; aliisque loco haud obscuro ortis, quales erant *Alexander* ac *Edoardus*, *Pophami*, chiliarcha uterque, &c.

Comitem primo dictum Cancellarii Munere multis de causis exutum, atque eodem denuo à Regni Ordinibus donatum prædiximus. Hunc *Ramsbury* agentem Procerum confessus iter huc maturare peculiari rescripto admonebat, scilicet ut potestatem sibi assereret, quâ ob egregia erga Rempublicam merita injuste fuerat depulsus, invadente interim Marchione *Hartfordiæ* ejusque impudentissimo Deputato, (sic enim ipsis loqui placuit) Doctore *Fell*, qui pro immani & ferreâ suâ fiducia post *Oxoniam* armis diu receptam, & Senatus consulta frequenter interposita, se etiamnum pro Vicecancellario gerere non dubitaret.

Sed his omissis *Abendoniam* usque perrexere Visitatores, Cancellarium excepturi. *Nathanael Brent*, Eques auratus, Doctor *Johannes Wilkinson* Aulæ *Magdalensium* Principalis, Mag. *Reynolds*, & Mag. *Corbet*, eodem Esedo vecti sunt. Mag. *Rogers* & reliqui Visitatores, Ædium quoque Præfecti nonnulli, & Procuratores à Parlamento constituti, una cum Parochis quibusdam agrestibus (hi filios suos, munerum Academicorum spe allectos, *Oxoniam* perduxerant) & Scholaribus aliquibus (qui Rebellionis freti patrocinio exterminii funesti, propediem futuri, fructum captabant) Equis insidebant, quorum numerus centenarius minor non erat; in foro autem *Abendonensi* amplissimo militarem in modum ordinati binæ quasi cornua efficiebant, Cancellarii Esedum utrinque stipantia, quem ibidem adeuntes Prætor & reliqui Municipii ejus primores, vini cyathodum curru adhuc veheretur donabant. At vero cum *Oxonienfibus* se adjunxissent qui Comitem prosequerentur, Ruricolis bellorum illico metus haud levis incessit, confertam nempe clientum multitudinem pro Copiis equestribus habentes, atque e pagis undique vicinis advolantes, ut tantæ hominum frequentia quid consilii subesset explorarent.

Hoc eodem die Confessus judiciales, tertio quoque Mense celebrari consoliti, *Oxoniâ* habebantur, quibus cum interessent Agri illius Eirenarchæ (qui scilicet inter Delegatos *Westmonasterienses* locum obtinebant, & quorum nonnulli Visitationum porro de numero fuere) obviam Cancellario incedebant; quales erant *Gulielmus Cobbe*, Eques auratus, D. *Gul. Typing*, & D. *Johanne Cartwright*, quos aliquanto post subsecuti sunt Præsidii *Oxonienfium* Præfectus, cohortibus aliquot stipatus. In pompæ hujus cumulum præsto aderat, Mr *Smyth* Artium Magister à Collegio *Magdalensi* supra memoratus, qui Asellum probe instratum comparans, ad deducendum Cancellarium se accinxit, cumque ex amicis nonnulli monerent ut à facto tam ridiculo abstineret joco respondit, *Asellum suum propediem Comites bene multos habiturum*.

Cohortes quas dixi in procinctu stare jusserat Præfectus, & Cancellarii adventum præstolari; Urbem vero ingressum postquam excepere milites, ex utroque Plateæ latere incedentes, pulsatis Tympanis Signisque erectis & expansis honorifice deducebant; quod quidem opus omnino tunc temporis erat, neque enim vel genuflectendo vel caput aperiendo expectatam prætereuntem reverentiam præstabat Spectatorum quisquam; sed & illi pauciores longe erant quam qui in expetiturum Cancellarii cujuspiam adventum effundi solent. Campanarum tamen Parochialium

chialium plurimarum pulsatione exceptus est, quod *Nixono* Prætori, Viro Rebellium partibus nimis addicto, potissimum tribuendum. Quod alios attinet, (& hi sane pro eorum qui aderant numero haud infrequentes erant) Pompam funebri quavis magis lugubrem torvis oculis profecuti tacitis Dominos, impotentes obmurmurationibus execrabantur, quos stercore & lapidibus obruendos iri nemo dubitabat, si validum quo cincti erant Satellitium abfuisset.

In Plateâ *Altâ*, ad Portam *Ædis Christi* amplissimam, (ibi vero Togati quoque, quotquot Parlamento studerent, neque Equos modo comparare poterant, consistebant, lætis Comitem acclamationibus excepturi) Cancellarium præstolabatur Academicorum aliquis, quem tamen Equo jam vectum detinere non est ausus, prohibente quo minus id fieret quæ sub id ingruerat pluvia; cæterum ne proflus intereat Viri ejus Eloquentia, en tibi Lector ipsam oratiunculam, ex Anglicano transfusam, tuque dixeris annon pulchros in re saltem literariâ progressus fecerit Gens togata cùm in fanaticam abiret Universalitas.

Domine

„ Circumseptus undique es, & ne inter *Ædem*
„ *Christi* & Collegium *Pembrochiense* officiis delas-
„ seris brevis ero ac dilucidus:

Domine

„ Absque præmio & Ceremoniâ gratus nobis
„ est adventus tuus. Loci Genius Te Cancellarium
„ salvere jubet. Musæ ante alias severæ frontem
„ corrugatam explicant, Gratiæque renidere occi-
„ piunt. Musæ & Gratiæ succlamitant, salve *Pem-*
„ *brochiensis*. Audi, ut resonat Collegium tuum!
„ Ab *Ædificiis* edocti Scholares laudes tuas remit-
„ tunt, & adveniendi gratulantur. Audi quemadmo-
„ dum remugiunt, ter gratus ades nobilis Cancellarie,
„ gratus ades *Pembrochiensis*.

Exhibere porro lubet ejusdem farinæ Oratiuncu-
lam aliam, Idiomate & Argumento præmissæ haud
abfimilem; quæ tamen, interveniente quem prædixi-
mus imbre, palam non est prolata.

Domine

„ Mihi perinde ac Dominationi vestræ festinandum,
„ neque propterea incivilis adeo fuero ut te civilita-
„ tibus diutius detineam. Accendi Juvenes, amore
„ licet, animadverto, Amor autem ipse & Gaudium,
„ cùm Gaudio abripiuntur Juvenes, inurbana sunt
„ ac turbulenta. Aspice, ut sursum jactari occipiunt
„ eorum Pilei, & revera nisi te præsentis Capitibus
„ nudatis procurrare in animo esset, Capita ipsa &
„ Crura abjicerent. Aspice motu præ gaudio luxatum
„ brachium; Tibia illa loco proprio turbata est, ad
„ Corpus vix unquam regressura. Cæterum immu-
„ tandus nobis est stylus & habitus, iisque ceden-
„ dum quorum prudentia & gravitas ad negotia in-
„ stantia, & apud cogitationes tuas quam maxime
„ serias majoris momenti, ipsos evocarunt.

Sed de his hæcenus. Ad *Quadrivium Quater-*
hois, atque inde ad Collegium *Mertonense* perrexit
Cancellarius, comitantibus, præter antedictos,
ipsius Urbis fœcæ & colluvie. Ad portam vero So-
dalitii publicam appropinquanti obviam, Togâ in-
dutus, processit *Cbeynellus*; & salutem Dynastæ Vi-

sitatorum reliquorum nomine comprecatus, hunc in
modum Idiomate Anglicano, peroravit.

Honoratissime Cancellarie

Mihi incumbit Dominationi vestræ significare
quid de pulchris vestris Insignibus, antiquis Mu-
neris tui proprii ornamentis, factum sit. Claves,
figilla, & Codices emphatica sunt honoris indicia,
& ad felicitis hujus diei celebritatem plurimum defi-
derata; & tamen cogitationes quam maxime serias
recolenti persuasum est, non aliâ Dominationi vestræ
gratissimæ opus esse Clave quam Integritate pro-
pria, ut in pectora nostra admittaris. At vero neq;
diffitemur alias esse claves, claves utique Potesta-
tis, en tibi Domine Civilis Potentiæ * clavem,
cujus ope ad Curiam Cancellarii celebrandam,
necnon ad Suffragium in Convocatione ferendum,
intrabis, en etiam sigillum quo suffragia per Domi-
nationem vestram aliosque, quotquot è Convo-
catione semet suffragando haudquaquam ejecerint,
ferenda munientur.

Domine. Visitatores & qui Loci hujus, erudi-
tione clari, Doctorum ^b senior, Sigillum istud ad-
instar pretiosissimi Ceimelii habent, atque apud
dominationem præsertim vestram tutò deponen-
dum arbitrantur, utpote quem ad summam cele-
berrimæ hujus Academiæ utilitatem, secundum
Ordinum præcepta, eodem confidunt usurum.

In confesso est, Domine, Bedellorum nostrorum
Baculos alios *duplici reatu* imbutos esse, alios metu
expallescente; atque iisdem *Grallarum* loco usos
nonnullos, quibus utique res sua inclinata aut cau-
sa imbecilla niteretur: at vero de his fatis, mihi
enim festinandum.

Domine: à me petitum est, ut Pietatis & Erudi-
tionis nomine gratias tibi publicas & solennes age-
rem, pro beneficiis quibusque insignissimis quæ in
magnum istud Religionis juxta & Doctrinæ Profe-
minium contulisti.

Domine: optime advertit Dominatio vestra, Aca-
demiâ nullam florere posse, quæ statutis salutari-
bus, Legibusque æquis neutiquam administratur,
& revera Domine agnoscamus oportet Dominatio-
nem vestram nobis transmisisse optimos Statutorum
Codices, Dei nimirum potentis Statuta regalia, Lin-
guis primigeniis exarata.

Hujus Urbis Agrique Incolæ eximium Libri tui
pretiosi tegumentum demirentur, Literati autem
probe norunt thesaurum intus esse reconditum.

Domine: à Te docti qui Notionibus & Judicio
altissimo præditi sunt, veram Religionem esse rem
eruditam fatentur. En vobis Scholares omnium
Artium & Scientiarum quintam Essentiam & Medul-
lam, necnon, excelsissimæ Prudentiæ Ethicæque di-
vinæ præcepta. Hic Calathus est gemmis refertus,
Hoc Cælum stellis consilium, Hic Liber Deo ple-
nus.

Domine: Majestatem sancti Spiritus infallibilem,
Linguas bisulcis & quasi ignitis, in sacrâ paginâ
eloquentem veneramur, sed mehercule Domine *An-*
glos Linguâ Anglicanâ compellare præoptamus, ac
proinde, quod Protestantium eruditorum Acade-
miam decet, Paginam eandem sacram Linguâ ver-
naculâ donatam Dominationi vestræ reddimus.

Domine: Scripturas hæc tanquam necessariam,
puram, perspicuam, perfectam, omnibusque nume-

* Clavem Domus Convocationis & Sigillum fictitium tradit.
dum oblita integra Academia minime porrigit.

b Dr Joh. Wilkinson.

c Biblia sacra auro speciosum in mo-

ris unice absolutam fidei & morum Regulam amplectimur: & in Professione, Praxi, ac Defensione salvatricis hujus fidei tecum vivemus tecum moriemur.

Hac finitâ Oratione Portam Collegii Equo vectus intravit Cancellarius, quem alterâ mox, eâque latinâ, excepit Magister *Radulphus Button*, Procurator electus, Sociisque *Mertonensis*, his eandem verbis auspiciatus (integram enim referendam non duco, brevitati studens) *Faveas quasumus (Honoratissime Cancellarie) genti nostra jam denuo togata, &c.* Deinceps vero sese ad Custodis Coenacula conferente Cancellario, per Platæam *Altam* remearunt qui eundem deduxerant Munerum Academicorum captatores, quos quidem, ut par erat, sibilis & Clamoribus mirum in modum exercebat vulgus. Demerendo tamen Comiti neutiquam defuere Municipipes, quippe vixdum confederat ille cum Prætor urbanus fratresque *Aldermanni* ad *Mertonenses* advocarent, & impetrato à Sociis priusquam Collegii Portam subirent, ut erecto de more Magistratus Gestamine progredierentur, ad *Pembrochiensem* perrexere, à quo perbenigne sunt excepti; qui ut gratiam rependerent, Virum & oratione per Recordatorem, quem vocant, suum habitâ, & (quæ longe jucundior) summâ pecuniâ haud contemnendâ donarunt.

Aprilis duodecimo (dies ille *Mercurii* erat) tempore matutino ad *Ædem Christi* contendebant Cancellarius ac Visitatores, manu militum haud invalidâ & frequentiori hominum multitudine stipati. Decani autem Domum ingressus *Pembrochiensis* Dominam *Fell*, conjugem Decani *Londoni* in custodia detenti admonuit, ut iisdem ædibus excederet, rem Deo Patriæque gratam eâ ratione facturam subjiciens; iussa vero facere detrectantem convitiis prosequiebatur, porro Milites cathedra in sublimem raptam foras extulere, quod idem de matronæ filiabus foeminisque aliis honesto loco natis referendum, quarum altera nil quicquam contristata, non dubitare se aiebat quin *Ædes* illas pedibus denuo intraret, neque præfagentem expectatio denique fefellit. Dominam autem primo dictam per injuriam summamque Tyrannidem *Ædibus* suis exturbatam ad *Quadrivium*, atque inde ad *Pharmacopolæ* cujusdam domicilium, è regione *Omnium Animarum* situm, deducebant *Morieus*, *Payneus* & *Hammondus*, Doctores, ubi ipsa cum famulatu aliquando est commorata. His vero peractis ad Collegii Refectorium proficiscuntur Visitatores, & allatâ Sodalitii matriculâ, delectoque nomine Doctoris *Fell*, ejus in locum *Reynoldsum* substituunt. *Hammondi* quoque, Canonici & Subdecani, Muneribus donatur *Corbettus*, & *Gardinerus* suffectus est *Rogersius*. Eodem jure Doctorem *Payne* Magister *Johannes Mills*, Judicis Advocati partibus in Exercitu functus, Doctorem *Wall* Magister *Cornish*, Doctorem *Iles* Magister *Henricus Wilkinson* sen. Doctorem *Morley* Magister *Langley*, Collegii *Pembrochiensis* Præfectus, exceperunt. Doctorem *Robertum Sanderson* quod attinet, tunc temporis dispunctum non est nomen ejus; utpote quem in ulteriorem diem ampliandum censebant Rebelles, quod peregre abesset cum citatio novissima prodierat. Post hæc Convocationem in horam secundam pomeridianam Collegiatim indixit *Johannes Langley*, Scissor, & Bedellorum inferiorum alter, sed neque Baculum argenteum, quod fieri antiquitus consueverat, gestabat, neque eo pollebat ingenio ut formulam quâ Senatores Academici convocari solent memoriter condisceret; quin & in perlegendâ turpiter lapsus, dum extremam clauderet, loco per fidem, per fidem, per fidem, **providet**,

providet, **providet**, ingeminavit; quo errore ritum Togatis haud modicum excussit.

A meridie, horâ quasi secundâ, Collegio *Mertonensi* egressi ad Scholas tendebant Cancellarius, & præter alios potioris notæ haud paucos, *Caernarvania* Comes, comitantibus Equibus, Generosis, Doctoribus, Artium Magistris, aliisque è Collegio potissimum *Pembrochiensi*, Hospitio *Novo*, & Aulâ *Magdalenensi*, Graduatibus; quippe quos Regionum prolectabant spolia, ac Tyrannorum observantissimos reddebant. Præibant viri quinque Togis quidem induti, Baculis autem neutiquam instructi; quos utique Bedellos haud ita pridem renuntiarant Ordines. Prædictos vero, rerum plane novarum (neq; enim ejusmodi quippiam post fundatam Academiam obtigerat) cupidine ducti, subsequebantur Tyrones Academici, & Servientes, una cum Dynastarum ac generosorum famulis, & Colluvie urbanâ. Cancellarium in Proscholio comparentem oratione latinâ aliquandiu detinuit Magister *Corbet*, Visitatorum alter, & publicus Universitatis Orator; quæ prolixior cum sit quam ut locum sibi in hoc opere vendicet, omittendam censeo: ejusdem vero initium sic se habuit;

Honoratissime Cancellarie

Ne mirum videatur si Munus hoc oratorium, & aura Academica parum jam spirât Oratoris, parum Academia, &c. *Pembrochiensem* vero ab animo ad rem nostram literariam sublevandam paratissimo, à Bibliis quoque, retro memoratis, & Universitati donatis collaudavit; eâ quidem ex parte Fratrem *Gulielmum*, Academiae olim Cancellarium, secutum perhibens, qui Codices Græcos Manuscriptos, aliosque cujusvis pretii Libros Bibliothecæ publicæ consignavit, adeo ut eorum familiæ hæreditarium quodammodo videretur Universitatem *Oxoniensem* beneficiis cumulare. Domum inde Convocationis ingressus Cancellarius, pulcherrimâ ejusdem specie ac structurâ oculos aliquandiu pascebat, Cathedramque dein, confidentibus una Visitatoribus, Doctoribus, & Magistris, occupavit; ipso autem poscente Convocationis causam in hæc ipsa verba declaravit *Brentius*:

Causa hujus Convocationis est, ut negotia ad publicum bonum Universitatis tractarentur & discuterentur.

Subsellia vero potioris notæ Academicis vacuata tunc temporibus erant, Doctorem *Richardum Zouch*, Aulæ *S. Albani* Principalem, *Herbertum Pelham* L.L. Doctorem Magistrum *Robertum Williamson*, inter seniores Collegii *Magdalenensis* Socios, denique Magistrum *Johannem Rouse*, Bibliothecæ *Bodleiana* Custodem, si excipias. Non-Graduatis autem sive Tyrunculis (quibus utique Concilio Academico interesse ab omni ævo vetitum) Servientibus etiam ac Generosorum famulis, & quod maxime nefas, Oppidanorum Mancipiis scatebat Senaculum, & his quidem, nemine interpellante, Sedilium Magistratum copia fiebat. Ab inde vero, Consultum Parliamentarium, de Magistro *Reynolds* Decano *Ædis Christi* renuntiato, & in Vicecancellarium Academicum cooptato, deque eodem Theologiæ Doctoratu donando, (quod jus Reges & Imperatores sibi non arrogant) iussus recitavit *Gulielmus Newhouse*, Visitatorum Aëtuarius. Cumque consultum illud Idiomate *Anglicano* conscriberetur, quo Senatum hunc nostrum illumque supremum expeditus intercederet commercium, & *Sanctis* prospiceretur quibus non adeo promptum loqui lingua meretricis *Babylonica*, scitum imprimis est quod Acta Convocationis linguâ itidem vernaculâ

vernaculæ ederentur. Executioni post hæc tradita est Ordinatio quæ iussi sunt Togati Magistrum *Crosse*, & Collegio *Lincolniensi*, & Magistrum *Butson*, & Collegio *Mertonensi*, sibi in Procuratores assumere. *Reynoldsum* quod attinet, priusquam Cathedram Vicecancellarii capesseret, ejusmodi Sacramento adactus est: „Fidem tuam astringes ad observanda statuta, „Libertates, Privilegia & Consuetudines hujus „Universitatis, rite stabilita, ita tamen ut Authoritati & Potestati Parliamentariæ subiaceant, atque „id præstabis quoad ex Munere & Officio ad quod „nunc admissus es evocabere. „ Consimili sub formâ jurejurando dein onerantur, & Magistratum inferiorem suscipiunt Procuratores: atque Orationem postmodo faciendam & perpolitam habuit *Reynoldsum*, quam in hæc verba inchoavit:

Nobilissime Cancellarie, clarissimi Academici, Viri, Patres, & Fratres in Christo dilectissimi, si mihi res mea ex voto cederent, si ad privati affectus Normam vita studiorumque rationem componere licuisset, non ego hodierno die in doctissimorum hominum consensu comparuissem, &c.

In Oratione vero illâ modestiam egregiam ostentabat, prudentiæ nimirum suæ derogans. Quippe querebatur cum muniis pridem civilibus seipsum subdlexerit, quam difficile sibi foret, tempestate præsertim tam asperâ & turbulentâ, Gubernaculum quodcunque moderari. His autem subtexit, quod, quoniam ad eorum nihilo fecius nutum qui cum Imperio essent se totum accommodarat, ex animo cuperet, ut in Reformatione illâ Exemplis salubribus & Consilio plus valerent quam pœnis & severitate. Eruditè porro peroravit Magister *Crosse*, Procurator senior, Muneris ejus cupiditatem omnimodam & ambitionem à se amolitus. Magistratibus autem & Officiariis per impotentissimam Tyrannidem instructo Senatu, Visitatoribus haud incongruum videbatur, ut pulforum emolumentis aucti Gradus quoque Academicos eodem jure invaderent; quapropter, ut *Caernarvantiæ* Comitem, D. *Jacobum*, & D. *Johannem*, *Herbertos*, *Gulielmum* quoque *Cobbe*, Equitem auratum, & *Gulielmum Typing*, Gen. ac *Johannem Cartwright*, Arm. cum aliis nonnullis, ad Gradum pariter Magistralem per *Brentium* præsentatis, prætermittam; Theologiæ Doctores creantur Mag. *Harrys*, Magist. *Corbet*, &c. Visitatores, per D^{em} *Johan. Wilkinsonum*, Aulæ *Magdalensis* Principalem præsentati, & per *Reynoldsum* Vicecancellarium admissi. Medicinæ quoque Doctoratu insignitus est Mag. *Palmer*, ad Collegii *Omnium Animarum* Præfecturam à Rebelligis nuper evehctus, quem, quia Facultatis ejus Doctores omnes aberant, ad Gradum præsentavit *Nathanael Brent*, Eques jam crebro memoratus.

Eodem tempore Theologiæ Baccalaureatu ornatus est *Cheyne*, quem quidem Gradum consecutus anno MDCCXLI. fuisset, nisi contra Edictum regium, Prædestinationem inter concionandum attingendo, gratia excidisset. Supplicavit autem ille & impetravit ut, quoniam Exercitia ad Theologiæ Baccalaureatum requisita ante septennium præstitisset, eodem quoad senioritatem in loco esset ac si Gradu tunc temporis auctus fuisset. Ejusdem insuper Facultatis Baccalaureatu cohonestantur Magister *Langley* & Magister *Cornish*, *Ædis Christi* ex Tyrannide nuperâ Canonici, necnon Magister *Johannes Wilkins* ex Aulâ *Magdalensi*; per Doctorem *Johan. Wilkinsonum* præsentati, & per Vicecancellarium admissi. Gradibus hunc in modum collatis, Senatoribus Academicis significatum est, verba quædam in Diplo-

mate quo Cancellariatu pridem donabatur Marchio *Hertfordiensis* reperiri, quibus Cancellarii hodierni animus gravissime offenderetur; quæ proinde palam recitata cum essent uno omnium consensu delentur. Declaratum insuper à *Brentio* quod ex Consulto quodam Parliamentario *Johannes Blagrove*, Artium Magister, in Theologiâ; *Richardus Campion* in Artium & Medicinâ; *Bernardus Hore* in Juris Civilis Bedellum Armigerum, sive superiorem; *Antonius* autem *Fido* in Theologiâ, & *Johannes Langley* in Artium & Medicinâ Bedellum inferiorem cooptatus fuerat. Felicem se postmodo deprædicavit Cancellarius, cui tam illustri tamque ad vices suas obeundas idoneus obrigerat Deputatus, eique Sigillum statim in manus tradidit, una cum potestate eadem, quatenus id ex æquo & bono facere liceret, Instrumentum quodlibet muniendi. His ita peractis, Gradibus per creationem donantur alii nonnulli, Literæque super iisdem testimoniales conscribuntur; & Senatu ab inde dimisso, ad Collegium *Mertonense* deducitur Cancellarius.

Eodem die in Collegii *Magdalensis* Refectorio publicatum est Programmâ, quo singulis ejusdem membris denuntiatur ut ibidem die proximo, horâ nonâ matutinâ, coram Visitatoribus comparerent. Atque hic obiter monendus es Lector, quod solenne Visitatoribus erat, integri Sodalitii Conventum hac ipsâ ratione indicere, quoties Dominum novum in ejusdem cervicibus imposituri essent. Adeo enim periisse ipsis pudorem constabat, ut turpissime gestorum Testes quam plurimos accersere non erubescerent.

Aprilis decimo tertio, horâ præstitutâ, Collegii *Magdalensis* Refectorium, validâ Sclopetariorum manu stipati, intrabant Cancellarius & Visitatores; atque dempto Magistro *Johan. Dale* jun. neminem Sodalitii ejus Alumnum præsentem se stitisse indignabantur. Cæterum subsellia vixdum occupant Tyranni cum Magister *Thomas Smyth*, retro memoratus, interveniret, & à Cancellario audacter deposceret quam ille auctoritate ibidem consideret? quâ quaestione exacerbatum gravissime Magnatis animum advertens *Cheyne*, infanti rationem nullam habendam interposuit; quibus à *Smythio* quoque inauditis, læsæ mentis vitium in impingentem retorquebat, furere magis ipsum perhibens. Deinde antea allatâ Collegii Matriculâ, disunctoque Doctoris *Olivieri* (is vero peregre tunc temporis agebat, Sodalitii fundos ex statutis lustrans) nomine, Doctorem *Johannem Wilkinsonum*, Aulæ *Magdalensis* Principalem, ejus in locum substituunt Visitatores; quem & in Præsidis illico Cœnaculorum possessionem admittunt, eorum Fores Malleis & ferramentis aliis fabrilibus (præclusas enim reperiebant) perfringentes; Viri famulum Sclopetariis tradentes; in Custodiam nempe, quod ingressu Rebelles prohibuisset, abripiendum.

Post meridiem ad *Omnium Animarum* Collegium profecti, Sociis ex præcepto haudquaquam comparentibus mirum in modum succensuere. Dein autem Doctorem *Seldon*, Custodem, ad se accersunt, qui voce animoque tranquillâ, quam se auctoritate evocârunt quæsit, cumque Commissionem suam recitandam palam curassent, eandem se nequaquam attingere ostendit, utpote quæ circa *Martii* octavum concessa & exarata, Cancellario ac Visitatoribus potestatem faceret eorum tantum qui tunc temporis Muneribus essent amoti in locum alios substituendi; inde enim ad se minime pertinere colligebat eorum imperium, quod non ante diem prædicti Mensis tricesimum Magistratu, Delegatorum suffragiis turbatum constaret.

constaret. Atque id sane responsi sollicitos quam maxime Tyrannos habuit; adeo ut rogitante Cancellario quo pacto eidem esset obviandum, consilii inops aliquandiu obmutuerit ipse *Prynnius*. Discedente postmodo *Sheldono*, rationes integrâ pene horâ conferebant Visitatores, quorum denique animis scrupulum omnem exemit *Prynnius*, cujus ejusmodi tandem sententia fuit; „ potestatem sibi Custodem „ illum Præfecturâ exuendi expresse quidem deman- „ datam non fuisse; at vero fucum Ordinibus fieri non „ oportere; ac proinde licitum esse ut multa *ex officio*, „ eorumque mente agant, quæ in *Commissione* suâ neu- „ tiquam comprehendantur.

Hinc itaque ad rem ipsam denuo accinguntur, & allatâ Sodalitii Matriculâ, ac *Sheldono* deleta *Palmeri* nomen inscribunt, cui & Custodis *Ædes* per vim aperiunt, primo dictum ob denegatas earundem Claves Carceri adjudicantes. Cum eorum vero jussa, scriptis eam in rem mandata, perlegeret *Sheldonus*, convitiis sese & calumniis oneratum moleste ferens, Cancellario ostendit; & an ejusmodi probra in Virum urbanum & modestum, qualem ipsum crebro appellare dignatus fuerat, quadrarent rogabat; quæ quidem procul absuit ut comprobaret Cancellarius, multa in literis iis acerbius dicta professus, inque re ipsâ disceptandâ, per vim gestorum excusationes aliquas interponens. Ad *Ædes* nihilo secius *Chestermannianas* in Parochia S. *Martini* è regione Hospitii *Crucis* Insigne gestantis, in Custodiam amandatur *Sheldonus*, ingenti Academicorum numero stipatus, & creberrimis populi, fausta omnia & felicia comprecantis, votis cumulatus. Illum Collegio discessurum his fere verbis salutasse perhibetur Comes *Pembrochensis*; „ Doctor *Sheldon*, fama narrat te virum „ esse eruditum & bene moratum sed tamen me „ parum humaniter tractasti: soles enim quoties ex itinere redis curare ut Portæ omnes tibi pateant, mihi „ vero ingressuro per janiculum angustior fuit aditus. „ Domine Doctor ego quidem non sum eruditus, nec in „ Logicâ vestrâ exercitatus, probe tamen intelligo quid „ ad sensum communem, & bonos mores pertineat; sed „ quandoquidem me intrare quodammodo prohibuisti, „ ne ægrè feras quod ipse exeas. Admissum in Custodem *Palmerum* prædiximus; quem utique, (haud secus ac reliquos Collegiorum Præfectos) juramento plane nullo de operâ Sodalitii fidei navandâ, deque eodem secundum Statuta gubernando, adstrictum liquet; ita boni illi viri qui adversus potestatem arbitriam olim invehebantur, apertissima tyrannide, in Collegiis quæ per vim obtinuerant, lege omni soluti grassabantur.

Ad *Wadhamenses* inde avolant Visitatores, ejectoque Doctore *Pitts*, Collegii Custode, id Muneris Magistro *Johanni Wilkins*, ex Aulâ *Magdalenensi* (is Principi, quem vocant, Electori, seu Comiti *Palatino*, à sacris erat) consignant; quem in ejusdem illico possessionem inducunt.

Hinc ad S. S. *Trinitatis* Collegium perrexere, & Sodalitii ejus Præfecturâ officia & sudores Doctoris *Harrys*, Commilitonis, aliquatenus compensabant.

Ad Collegium San-*Johannense* postmodo contententes obvium in Area vel Quadrangulo habuere Doctorem *Baylie*, ut debitam Optimari observantiam præstaret foras prodeuntem: quem se in Refectorium publicum comitari, & sententiæ quâ ipse condemnandus erat interesse jusserunt Visitatores. His autem confidentibus, binâ esse perhibuit Cancellarius quæ viro injungerentur, primo nempe ut seipsum Visitoribus, Academiam ejusque speciatim Collegium lustrantibus, subjiceret; ac deinde ut quamprimum

eorum mandata in Scriptis adferrentur Præfecturâ ipsoque Sodalitio acturum abscederet. Ad ea vero respondit Præses, priora illa imperata quod attineret, absque perjurio facienda non esse; sed neque ut postrema sponte exequatur adduci posse, quippe quæ calamitates innumeras, immo perniciem sibi extremam, certissime adferant; quin à Ratione omnino abhorre ut quis jugulo suo feriendo Gladium aut Brachium accommodare cogatur. His porro subjecit, opinari quidem se Responsionem quam Visitoribus in scriptis tradiderat honoratissimis Regni Ordinibus nunquam innotuisse, utpote in quâ ex octo diversis Statutorum locis palam fecerat, juramento, quod vocant, corporali se Sociosque teneri ad Visitorem neminem alium quam qui à Fundatore assignetur, sub poenâ perjurii & perpetuæ Sodalitii expulsionis, admittendum; quæ si ad Senatores perlata, riteque fuissent perpena, non dubitare aiebat quin de se Præfecturâ spoliando suffragia minime tulissent. Ad hæc, à Visitoribus flagitasse perhibuit, ut operam sui & Sodalitii in gratiam apud Comitiam Parliamentaria interponentes, ad Forum quodvis *Angliæ* remittendos, aut super lite quacunque sibi intentatâ aliâ quavis ratione quam per visitationem examinandos & adjudicandos impetrarent.

Ne singula persequar, postquam vindicias christiano nemini denegandas, ac jura speciatim Subdito cuiusvis ingenio ex *Chartâ* illâ *Magnâ* competentia frustra petiverat (fuit interim responsiones, & adstantium risu plerumque exceptas, nescientibus Tyrannis) ad Præsidis Coenacula perrexere Visitatores, in eorum utique possessionem *Cheynellum* intromissuri, quibus in Atrio statim occurrit Doctoris Coniux, liberos secum tenellos adducens, utpote quorum amentem Rebelleum animos, nisi ferrei plane essent, flexuram sperabat. Illam protenus adivit *Brentius* (sermone interea cum Cancellario conferente Marito) utque rei domesticæ convasandæ, sibi ac familiæ alio transferendis, binas acciperet hebdomadas admonuit; cui respondit matrona Mense integro ad ea præstanda opus esse, tum alias ob causas, tum quia filii febribus intermittentibus confisterentur. His à Cancellario partim perceptis, Colloquio se statim immiscuit ille, habitoque tantisper cum Dominâ sermone ad Doctorem conversus animum erga ipsum quam maxime propensum spondit; cum Visitoribus proinde deliberaturum pollicitus, & quoad fieri posset ejus rationibus consulturum. Gratias, ut par erat, Dynastæ agebat Præses, & immeritam erga sese Benevolentiam agnovit; at vero favorem sibi nullum à Visitoribus perhibuit expectandum, utpote quem non nisi conditionibus iniquissimis eliciendum norat. Denique in Muneris illius & Coenaculorum possessionem admissus pronuntiatur *Cheynellus*, & *Bayleio* aliò se suæque conferendi spatium in Mensem indulgetur.

Ex Colloquiis autem iis in Refectorio habitis adnotandum porro venit, quod cum rogaret *Brentius* an sicuti visitandum demandaret Collegium Archiepiscopus *Cantuariensis* eidem ipse obtemperaret, respondit prompte & audacter *Bayleius* minime quidem; cumque interponeret illico *Prynnius*, quid si Collegium vestrum Rex ipse visitaret? num illi repugnaret? respondit, scire se id Regi nunquam in animum inducendum iri; quo tamen Responsionis diverticulo opus haudquaquam erat, quid enim lucraturos inde Rebelles credamus si Regi plane obsequendum agnovisset, utpote cujus jurisdictioni Sodalitium illud neque eximere voluisse Fundatorem, neque (subditus cum fuerit) si vellet potuisse om-

nino constaret. Concalescente vero post hæc sermone, cum in re aliquâ asseverandâ bonâ fide perhiberet Præses, interpositâ morâ exiguâ, tanquam si rem accuratius expendisset, exclamavit velut mentis parum compos *Gulielmus Cobbe*, Eques auratus, *Blasphemia ! horribilis Blasphemia !* obstupentibus ad hæc quotquot aderant, rogavit Præses quid rei esset quod eam colloquentibus molestiam crearet, aut quid demum Blasphemiam protulerat ipse ? Respondit ineptus blasphemasse quidem illum, quoniam *per fidem*, quæ sua non esset, iurasset. „ Itane, inquit „ Præses ? immo vero, bonâ tuâ cum veniâ, Domine „ *Gulielme*, fides mea revera mea est, tibi quæ, si salutem expectas æternam, fides omnino propria comparanda est, siquidem difficile invenies fide alienâ salvari. „ Minime quidem, respondit Eques, fides tua ex dono Dei est, ac proinde haudquaquam tua, „ cui Præses, „ sane autem eo magis mea est, „ quid enim pleniori jure cuiquam obtingit quam quod „ dono datur ? erras enimvero hac in re, totò cœlo „ erras, Domine *Gulielme*. Fateor (ait Eques) „ Doctorem non esse me ; recte (subicit Præses,) „ sed neque Medicus es.

His autem peractis, ad Collegium *Æneanense*, appetente jam nocte perrexere perduelles, & expugnatâ Sodalitii Portâ (præclulam enim deprehendebant) scita varia, de *Radcliffio* exturbando ac Magistro *Greenwood* in Principalem admittendo, recitandâ palam in Refectorio curabant, atque nomen postremo dicti Collegii protenus Matriculæ sub hac formulâ inseruit *Cheyne*llus :

„ Nos Cancellarius, Visitatores, & Procuratores „ hujus Academiae ; secundum Ordinationem Procerum in Parlamento congregatorum, *Danielem Greenwood*, S. Theologiæ Baccalaureum, in Collegiū *Æneanense* Principalem per Procerum & Plebeiorum Delegationem ad Academiam *Oxoniensem* reformandam, cooptatum, omnibus & singulis Juribus, Privilegiis, & Emolumentis, dicti Collegii Principali jure competentibus, donamus. „ Cuius in rei testimonium nomina nostra hoc decimo tertio *Aprilis* an. Dom. *MDCCXLVIII*. subscribimus,

Gul. Prynn
Fr. Cheynell
Rob. Harrys.

Pembroc. & Montgom.
Cancell.
Gul. Cobb
Na. Brent
Joshua Grosse Procur.

Post hæc in Cœnaculorum ad Principalem pertinentium possessionem *Greenwoodum* admittunt, nihil morati quod ex morbo gravissimo decumberet *Radcliffius*. Hinc vero ad *Mertonenses* remeabant Visitatores, spoliis quam laudibus oneratiores, à quibus hoc eodem die, circa meridiem, prodierat Edictum, quo singulis Collegii *Magdalenensis* Membri vetitum est, ne Muneris alicujus fructum perciperent, donec præmissâ satisfactione Visitatores sibi conciliarent. Mandati tam acerbi occasionem compertam sane non habeo.

Aprilis decimo quarto, tempore matutino, ad *Edem Christi* denuo perrexere Perduelles, Decanum & Canonicos subdititios in Sodalitii Matriculam (eorum utique nomina ab intrepidis quibusdam Collegii Alumnis excisa pridem fuerant) de integro relaturi. Interea dum id fieret ad Sclopetarios, publicam Refectorii Portam custodientes accedens commensalium

unus (is *Dⁿ Galfredi Palmer*, viri dignissimi, Advocati nuper regii filius erat) intromitti postulabat, cumque id nequitiam concederetur, „ adeone (inquit) gestorum vestrorum testes exhorrescitis ? „ quibus prolatis comprehenditur illico Juvenis, Carcerique dein mancipatur. Visitatoribus mox inde valedixit Cancellarius, iter *Londonum* ingressus, quem in suburbana deducebant milites præfidiarii aliique haud pauci partibus *Rebellium* studentes.

A meridie * celebratur Togatorum Convocatio, in quâ creantur :

Doctores in Theologiâ bini, quorum alter *Rogersius* erat, inter Visitatores Parlamentarios reperendus.

Medicinæ Doctores tres (præter alios tres, incorporatos, uti nobis loqui solenne.)

Juris Civilis Doctor unus.
S. Theologiæ Baccalaurei tres.
Medicinæ Baccalaurei bini.
Juris Civilis Baccalaureus unus.

Magistri in Artibus triginta & septem, eosque inter *Thomas Kelsey*, Præfidiū *Oxonienfis* Præfectus ; mitto enim alios quatuor ad dignitatem Magistralem, quam alibi gentium obtinuerant, nobiscum admissos. Prædictorum vero septemdecim ex Aulâ *Magdalenensi* & Hospitio *Novo*, quatuor autem ex Collegio *Pembrochiensi* erant ; quorum plerique Munerum Academicorum spe ducti *Cantabrigiâ* huc nuper accesserant. In Jure porro Civili Incipienti nomen erat *Samuel Aneley* ; qui quidem Magistri *Georgii Lough*, è Collegio *Reginensi*, discipulus olim fuerat ; vir stupidus adeo ac hebes, ut in Sodalitio illo (eidem vero jam ante octennium valedixerat) Baccalaureatum in Artibus ægre, utque perhibent, vix absque Præsentantis perjurio, consequeretur ; in eo unice laudandus, quod Ingenio parum felici vulgaria morum vitia nequitiam adjunxerit ; sobrius enim adeo fuit, ut solâ aquâ pro potu quotidiano uteretur. Schismaticorum ille partes amplexus, & Rebellionis æstum secutus, Rectoriam in *Cantio* annuo ter centum librarum Reditu æstimatam fortitur, ejecto inde viro probo, meritisque ipsum longe superante. Ecclesiâ illa exemptæ jurisdictionis (Peculiare vocant) cum esset, & ad ipsum propterea spectaret judicium proprio in Foro super re testamentariâ, causis matrimonialibus, aliisque id genus exercere, opus visum ut Juris Civilis Doctoratum, cognitionis instar futurum, adipisceretur, tamen ejusdem perinde ac Scientiarum omnium ignarus adeo habebatur, ut Collegii ejus Socii nonnulli, reliquis ætate & prudentia antecellentes, suffragiis suis in Doctoratu consequendo adjuvandum iri sponderent, si vel ipsam vocem *Pande-ctæ* explicaret. Utcunque tamen pecuniâ, Rebellionemq, patrocinio fretus, ad supremam in Facultate prædictâ Dignitatem promovetur, quod idem de aliis haud paucis consimiliter eruditis referendum, qui Gradibus Academicis per hæc tempora ornati sunt, vel potius eosdem deturparunt, non aliâ meritorum habitâ ratione, quam quod Regem & Ecclesiam oderunt.

Aprilis decimoquinto, Collegiorum & Aularum Portis affigitur ^b Programma, quo Liturgiæ *Anglicanæ* usu Togatis omnino interdicitur, mandato ut ejus in locum succederet Directorium Presbyterianum, quod utique Academicos huc usque perpaucos amplexos adverterant Rebelles. A meridie Convocatio altera ^c celebratur, in quâ creantur,

* *Ut in Reg. T. p. 16.* ^b *Reg. Visitatorum ut supra p. 15.* ^c *In T. ut supra p. 17.*

Medicinæ Doctor unus.

Artium { Magistri quatuordecim.
Baccalaurei viginti ac duo.

Eorum vero plerique ex Academia Cantabrigiensi huc nuper advolarant.

Aprilis decimosextimo (dies hic Lunæ erat) mulierem lymphaticam flagris miserum in modum cædi jubebant Visitatores, quod ipsos Rebellen & Capite rotundos nuncuparat; edicto pariter ut Magister Smyth à Magdalensensi, & Magister Webberly, à Collegio Lincolnensi, in Pistrinum Bridewell compingerentur. Mandatur insuper, (divulgato a programmata) Aerariorum Academicorum Custodibus, Bursariis (ita Dispensatores appellant Academici) reliquisque ejusmodi munia obeuntibus, ut Reditus omnes, Rentalia, Sigilla, Libros accepti & expensi, &c. Aedium Præfectis, autoritate Parliamentariâ constitutis, intra triduum deferrent.

Hoc eodem die Iter Londinum carpebant Cheynellus & Wilkinsonus, Procerum & Plebeiorum Delegationem rerum Oxonia gestarum certiorum facturi, atque animos Delegatorum criminationibus gravissimis adeo adversus Academiam accendebant, ut ipsi ratum imprimis habuerint quicquid ultra potestatem sibi diserte factam, velut in exturbando Sheldono, patrant Visitatores; deinde potestate eosdem novâ donarint; postremo, fanciendum ab Ordinibus, vicefimo primo Aprilis (dies in eum Veneris incidit) „Quod ex occasione contemptus nuperi, quo Socii, „Officarii, aliaque Collegiorum Oxoniensium Membra, in Autoritatem Parliamentariam peccarunt, „ad Socios, Officiarios, &c. Scripta citatoria denuo „transmittant Visitatores; siqui vero eorum aut in „nime deinceps comparuerint, aut comparentes Potestati Parliamentariâ in Visitatione illâ seipsos „neutiquam submiserint, Visitatoribus licebit eosdem suspensione à Muneribus plectere, usque dum „Delegationi res omnis denuntietur; ipsi autem integrum erit eâ ratione delinquentes Muneribus quibus in Collegio aliquo vel Aulâ fruuntur privare, „& perpetuo insuper ex Academia exterminio punire. Ejusmodi vero sententiâ à Delegatis prolata, „Aediumque Præfectis per literas significatâ, ipsi, in „suo quisque Sodalitio, suffragantibus Visitatoribus, „amotorum in locum alios cooptabunt.

Scitum porro, quod Bursarii, & Aerariorum Academicorum Custodes Sodalitii cujusque pecuniam detinebunt, & ne inter Togatos dividatur curabunt, donec à Delegatione ulteriora prodierint mandata: quodque Coloni omnes, aliique quibus pecuniam vel debita quævis alia Collegio cuivis infra Universitatem persolvere incumbit, singulis ac solis Aedium Præfectis, à Parlamento constitutis, vel viris quibuscunque aliis ab iisdem nominandis, pensitabunt.

Eodem tempore supplicem Delegatis Libellum porrexit Doctor Wall, in quo se judicii errore lapsum nomen quidem Decani & Canonicorum Responsioni apposuisse perhibuit; nunc autem rem ipsam plenius edoctum Autoritati Parliamentariâ subiacere omnino velle. His perlectis, à Delegatis constitutum ut ad Visitatores remitteretur, qui commodis utique ejus prospicerent, Munere in Academia Oxoniensi aliquo donantes. Decretum porro quod à Visitatoribus peteretur ut Cheynelli in gratiam apud Senatum

Academicum instarent; quo ei nempe Prælectura Dominae Margareta deferretur: quodque Codices Academici, Roberto Harley, (vel Harlow) Equiti aurato, per Vicecancellarium ex syngrapho traditi, ab eodem deposcerentur.

Aprilis vicefimosextimo omisum aliquandiu concessum integrabant Visitatores, in Collegio Mertonensi consilia de more nefaria miscentes. Numerum illi quinarium haudquaquam superabant, coibant quippe Reynoldsius, Johannes Wilkinsonus & Rogersius Doctores, ac Magister Henricus Wilkinsonus sen. fraterque ejus Johannes; qui Ordinationem imprimis promulgandam curabant, quâ Bursariis omnibus præcipitur, ut inter horas octavam ac nonam matutinas crastini diei Registra omnia, Rentalia, Computorum Libros, Codices annonarios, Sigilla, &c. apud ipsos deponerent. Ergastulo postea eximitur Magister Webberly, suspensione tamen à Munere deinceps multabatur. Carcere itidem liberatur Ludov. Palmer, Aedis Christi commensalis, nondum (velut nobis loqui solenne) Graduat, qui ob verba quædam ad contemptum & ludibrium Cancellarii ac Visitorum prolata traditus in Custodiam fuerat; nunc autem veniam erroris deprecabatur, dolore se correptum professus quod verba edidisset quæ offensionis haud parum haberent. Eodem tempore coram Visitoribus accersiti comparuere, & eorum se Tyrannidi submisere Gulielmus Taylor & Gul. Ray, Collegii San-Johannensis Promi, qui per testes, quos secum adduxerant, contemptus (prius enim evocati præsentem sese haudquaquam stitissent) suspitione liberati, dimittuntur.

Die Aprilis vicefimo octavo (qui & veneris erat) Bursariis neutiquam comparentibus, iisdem perquirendis Collegiatim discurrent Visitorum Mandatarius & Accensus militaris (id enim negotii obituros sese negabant Bedelli, nisi Sclopetarius cingerentur) frustra tamen, nam Magdalenses (ubi Magistrum Gualterum Blandford, colendissimum hodie Wigorniensium Antistitem, irritò studio investigabant) adeuntes, Sodalitia dein pleraque alia in cassum pariter sunt rimati. Interea vero præsentem sese coram Visitoribus sistebat Bursariorum San-Johannensium alter, qui Codices, Claves, &c. penes se neutiquam esse causatus, ad horam secundam pomeridianam ampliatur; quo tempore Mag. Antonium Chibnall, & Mag. Johannem Harrys, Bursarios Magdalenses, comparere jusserunt Visitatores, transmissio ad eosdem Edicto citatorio quod Omnibus viis & modis nuncupatur.

Post meridiem adfuere Bursarius San-Johannensium uterque, & Mag. Georgius Gishy, Sodalitii ejusdem Decanus (quem vocant) senior; quærentibus autem Tyrannis an Codices, claves, &c. attulissent, responderunt (audacter vero præ aliis duobus novissime dictus) nequaquam, ulteriorem Responsioni pleniori diem flagitantes; cui tertium Maii assignarunt Rebellen, in Coenaculis Vicecancellarii apud Mertonenses (ita enim perhibuere ipsi, iisdemque verbis mandata & Registro inseruit Actuarius, cum Dominis suis oscitandum ratus, tametsi ad Aedem Christi, cujus Decanus erat, habitaret Reynoldsius Vicecancellarius.) Comparuit vero die ac horâ retro dictis Mag. Robertus King, Bursariorum Aeneasensium alter, à quo quæritur an Rentalia, Codices accepti & expensi, &c. secum attulisset; illo proficiente se non attulisse, interrogant Visitatores, Quam ob rem id factum, respondit ille, Quoniam apud Mag. Johan.

* Reg. Visit. p. 16. * Ibid. p. 17. * Ibid. p. 18. * Ibid. * Ibid. * Ibid. p. 19. * Ibid.

Houghton, Burlarium seniores adservantur, quarunt itaque visitatores; Ubinam agit ille? ait demum Burlarius, quod Ruri se contineret. Atque ita satis quodammodo in praesentia interrogantibus fecit *Kingus*, & indemnatus propterea dimissus est.

Eodem die de Conciones Academicas obeundi methodo inter Visitatores^a convenit; quibus expedire visum, ut transmissis passim literis, qui peregre agerent Theologi de vicibus quisque suis commoneficerent.

Maii primum (hic in diem Lunae incidit) interpellandis festivis Juvenum lusibus, discerpendis utiq; Corollis floreis, & viridantibus arborum ramusculis (quibus nempe *Aedes* suas, & *Atria* earundem illo antiquitus die exornarunt *Angli*) proterendis insumpsere. Superstitionem scilicet non ferebant Viri boni, qui cum *Israelitas* sese (quorum utique personas jam olim sustinuerant) comprobare non alia ratione possent, reliquos omnes pro stolidissimis *Aegyptiis*, pariterque expilandis, Deorum nempe suis in Hortis crescentium Cultoribus, habendos decrevere.

Maii secundo (dies hic Martis erat) Socii Collegii *Magdalenensis*, affixo Refectorii Parietibus^b Programmata denuntiatur, ut in Praesidis Coenaculis tempore pomeridiano comparerent, descriptis eorum qui citarentur (quindecim vero fuere) nominibus. Ibidem ex condito post meridiem convenere Visitatores, & praesentem post paulo se sistebat (viritem enim adfuerat citati) eorumque potestati submisit Doctor *Pelham*. Proximus intravit Magister *Edwardus Drope*, eoque spatium deliberandi efflagitante Consultum quoddam perlegit Mag. *Henricus Wilkinson* sen. quo nullam plane comperendinationem indulgendam esse declaratum est. Respondit^c *Dropeus* „Quaestionem ex natura sua arduam esse ac difficilem „(scitatum utique ab ipsis cum esset „an Potestati „Parliamentariae quoad hanc Visitationem semet „subjicerent) & proinde neque juris adeo peritum, „neque aliunde prudentiam satis instructum, ut Respon- „sionem extemporaneam adornaret. „Ne singula persequar, dempto Magistro *Gulielmo Hobbs* (qui turpiter succubuit & Rebellium Auctoritatem, seu magis Tyrannidem, approbavit) reliqui ad unum omnes vel potestatem eorum verbis disertis rejecerunt, vel Responsonibus dubiis moras necebant. Eodem tempore a Visitatoribus^d decretum, quod quoniam Quaestionis ejus [Auctoritati Parliamenti Visitationis submitterent se necne Academici?] Summa proposita pridem Doctoribus: ipsa vero ex occasione Responsonis Delegatorum Academicorum condita, necnon coram ordinum Parliamentariorum Delegatis eventitata per Jurisperitos fuisset: porro, quoniam Ordinum praedictorum Ordinatio, vicesimo primo *Aprilis* data ea de re prodierat, Responsoni ad Quaestionem praedictam edendae spatium ulterius haudquaquam concederetur.

Die *Martii* tertio, qui & Mercurii erat, in *Aedis Christi* Refectorio propalatur^e Edictum, quo Sodalitii ejus alumnis haud paucis imperatum, ut in *Aedibus* Decani, hora secundae pomeridianae comparerent; Magistrorum, Studentium, aliorumque qui evocati essent (ad viginti autem quatuor numerabantur) subscriptis nominibus. Hora praestituta haud plures quam novem Responsones attulere, deque illis unus tantum Rebellium sese Dominatui expresse subjecit. Eodem tempore Visitatores in Collegio

Mertonensi quaesivit Magister *Gisby*, (ibidem enim in Vicecancellarii Coenaculis comparere, ut praedictum, jusserant oscitabundi) & crassissimo Sanctorum errore suum in commodum usus, ad *Aedem Christi* confidentes adire detrectavit.

Maii quarto (dies in hunc Jovis incidit) Mandatarium suum^f transmiserunt Visitatores, ut Magistros quosdam, *Aedis Christi* Alumnos, comparere etiamnum recusantes, evocarent imperantes; ipsi autem, re per Promum (quem utique Mandatario suo in jussis illis exequendis adjuxerant Rebelles) nuntiata, Prandio confestim abscessere (discubuerant enim) verbis acerbissimis Tyrannidem tam gravem aliquatenus ulsi. Eodem tempore Doctori *Mayne* arctus^g & mandatum, ut praesentem se sisteret, quem tamen obtemperasse neutiquam reperio.

Hoc eodem die Academici omnes ex Aula *Magdalenensi* quod *Cantabrigienses* profugi confluerant (ad quadraginta vero ac novem censebantur, quorum decem Magistri, octo Baccalaurei, reliqui vero Non-Graduati, quos vocamus, erant)^h comparuere, seque Ditioni Rebellium sub hac forma subjecere, „Ego--- Auctoritati Parliamentariae in hac Visita- „tatione meipsum submitto. „Mox autem intromit- „tuntur *Novi* Hospitii Togati, ejusdem furfuris viri, qui quasi quadraginta fuere, & *Magdalenensium* vestigia ingressi idem omninoⁱ praestiterunt.

A meridie adfuerat *Omnium Animarum* Socii, Citatione^k tempore matutino transmissa accersiti; quos tamen inter unus tantum aliquis Potestatem Parliamentariam agnovit. Magister *J. P.* ex capite *Job* xxvii. vers. iii. iv. & v. Responsonem edidit. Illis vero dimissis, Typographis & Bibliopolis *Oxonien-sibus* deferretur^l Edictum, quo ne Libellos quoscunque ex licentia publica neutiquam prodeuntes, maxime autem famulos, Virique alicujus existimationem lacerantes, imprimerent, aut divenderent, aut quovis modo distraherent ac propalarent, vetitum est. Id ex occasione Libellorum plurimorum sub hac divulgatorum fiebat; quorum opera aliis ludibrio, aliis odio esse se probe intelligebant Perduelles, potissimum vero Cancellarius ac Visitatores. Eorum itaque, quotquot in manus meas devenere, titulos & Exordia Lectori duco exhibenda, sic autem se habent.

i. *Mercurius Academicus* nova perferens *Oxo-niensis*, &c. a die Lunae in Hebdomada *Paschatis* ad diem Saturni, qui decimus quintus *Aprilis*, ann. dom. *CIODCXLVIII.* Initium, Si^m re sua emunctis [quemadmodum proverbio dici solet] loqui permissum, Academico non opus est Apologia, &c. Schedula unica in quarto prodibat, quales sex vel septem eodem titulo & ejusdem argumenti deinceps editi sunt. Scripsisse perhibetur Doctor *Thomas Swadlin*, & Collegio Divi *Johannis Baptistae*.

ii. *Pegasus*, five *Eques alatus*, *Oxonien-sis*; a Visitatoribus aliisque lymphaticis ibidem, ex mandato Comitum *Montisgomeri*, gesta adferens. Initium, Die Martis, qui *Aprilis* undecimus, *Oxoniam* honorifice deducendus erat Sceletus ille strigosus & enormis quem Cancellarium perperam vocitant, &c. Libellus iste Schedulas tres in quarto complectitur, in Epistolas binas divisus, quarum altera xviii. *Aprilis* (authore Mag. *Thoma Barlow*) altera xvii. ejusdem Mensis, an. *CIODCXLVIII.* data fingitur.

iii. *Pegasi*, a Manibus *Banckesianis* modo Dorico saltare edocti, ad tonum *Lachrymae*, Pars tertia & quarta, binis Literis *Oxoniam* 1. *Julii* ann. Dom.

^a Ibid. in Reg. Vfr. p. 20. ^b Ibid. p. 21. ^c Ibid. &c. ^d Ibid. p. 27. 28. ^e Ibid. p. 29. 30. ^f Ibid. p. 26. ^g Ibid. p. 26.

^h Ibid. p. 22. ⁱ Ibid. p. 23. ^j Ibid. p. 25. ^k Ibid. p. 21.

„CICDCXLVIII. missis comprehensæ. *Initium*;
„Domine, spatium tibi aliquandiū respirandi concessi,
„&c. Schedulā unicā in quarto continentur. Scripsisse
vero fertur Mag. *Thomas Pierce* ē Collegio *Magda-*
lenensi.

„*iv. Nuntia Pembrochiæ & ex Monte Gomerico alla-*
„*ta, sive Oxonia^a Mancestriata per Michaelē Oldf-*
„*orth* Dominumque suum, qui Cancellarium se-
„*le Oxoniensem* esse juravit, & Oratione ad Visita-
„*tores* novos in novā eorū Convocatione *xi. Apr.*
„*ann. Dom. CICDCXLVIII. habitā* probavit.
„*Initium*; Domini Visitatores vos lætus hodierno
„*die* conspicio spero quidem nunquam fore termi-
„*nandum*; ego enim Cancellarius vester sum. Al-
„*liqui* dicunt Cancellarium non esse me; atqui dis-
„*peream* si non mentiantur, Frater enim meus
„*Cancellarius* erat ante me, & soli nebulones
„*jure* hæreditario me spoliabunt, &c. Typis bis
„*mandatus* est Libellus iste an. CICDCXLVIII. Sched-
„*ulam* unicā in quarto complectens. Scripsisse ferunt
„*Magistrum Johannem Birkenhead*, ex Collegio *Omi-*
„*nium Animarum*; ad locum Equestrem à *Carolo. II.*
„*merito* deinceps evectum.

„*v. Noctua Athenis; sive Ingressus Comitum Pem-*
„*brochiensis in Oxoniam xi. Apr. CICDCXLVIII.*
„*vera narratio. Initium.*

„*Cavete* vos Togati; periistis, ilicet,
„*Venit Pembrochiensis Comes*, scilicet.

Schedā unicā in quarto continentur.

„*vi. Tragicomædia Oxoniensis. Cui Initium;*

Devictas Aquilas, geminamque in Clade ruinam,
Subversamque Aciem, querula suspiria Musa, &c.

Schedā unicā in quarto. Scripsit *Adamus Littleton*
ex *Æde Christi*.

„*vii. Jus Halifaxianum Oxonia* invectum; sive
„*Visitatorum* nuperorum nova *Justitiæ* methodus in
„*Epistolā* ad Amicum propalata, &c. *Initium*; ex
„*postremis* tuis literis (Domine humanissime) co-
„*gnitum* habeo te antiquum prorsus retinere, &c.
„*Schedā* unicā in quarto. Edit. CICDCXLVIII.

„*viii. † Dominus nostri misereatur, sive Visita-*
„*tio* [eo nomine Pestem frequenter denotamus *An-*
„*gli*] *Oxonia* grassata; exorta undecimo *Aprilis* an.
„*CICDCXLVIII. Initium*; *Scena Oxonium* est,
„*jamque* insentur Buccinæ, &c. Schedā unicā conti-
„*nentur* in quarto. Edit. CICDCXLVIII.

„*ix. Luna-æstiva-solstitialis, sive Lunatio* [sic
„*verbo* venia, sic enim *Insaniam* appellamus] *iuri-*
„*bunda*; hoc est, *Magistri Cheynell* *Archi-Visitato-*
„*ris Oxoniensis*, & Collegii *Divi Joh. Baptistæ* *Præ-*
„*sidis* adulterini, characterismus; una cum *Sociorum*
„*trium transfugarum Webbii, Inkerselli, & Lowndsi,*
„*imaginibus* vivide depictis. *Initium*; *Cheynellus*
„*domus Bethlemetica* supremum tabulatum, quodque
„*septimo* supereminet, &c. Editus est liber unicā
„*Schedā* in quarto CICDCXLVIII.

„*x. Rustica Academia Oxoniensis nuper Refor-*
„*mata descriptio, &c. Initium:*

Rumore nuper est delatum,
Dum agebamus ruri,

Oxonium iri reformatum

Ab his qui dicti puri.

Libellus ille rhythmicus in alterā Schedæ amplio-
ris expansæ paginā an. CICDCXLVIII. ac postmodo
in octavo (uti loquuntur Bibliopolæ) excusus est.
Eundem vero conscripsit Doctor *Johannes Alliband*,
Rector de *Bradwell* in Agro *Gloucestersi*, qui qui-
dem ē Collegio *Magdalenensi* aliquando fuerat.

Atque sic habes Lector Libellorum eorum qui tunc
temporis prodibant Catalogum, qui quamvis Saty-
ram plerumque profiterentur, à rei tamen ipsius veri-
tate nusquam aberrabant, maculas non tam Gestis
Rebellium aspergentes quam easdem luce donantes;
cujusmodi quidem alios per plures produisse fateor,
quos mihi videre handdum contigit; hi autem speci-
minis loco esse poterunt, unde scilicet pronum erit
conjecturam de reliquis facere.

Maii quinto (dies ille Veneris erat) tempore matu-
tino, Responsionem Visitatoribus apud *Mertonenses*
confidentibus ^b detulere Togati *xxvi.* ē Collegio
S. S. Trinitatis, quorum duodecim *Harrys* sequaces
Tyrannorum potestati apertè se submiserunt. Cū
à Tyrunculo quodam, Discipulo *Magistri Johannis*
Lydall, ē Sodalitio prædicto, quæsitum esset, utrum
se authoritati *Parliamentariæ* subjicere vellet; re-
spondit ille, „ velle quidem animitus, modo *Parlia-*
„*mentum* authoritati *Regiæ* subjaceret. „ Importunè
quærebant *Grassatores* quis juvenis tutor esset; in
quem pupilli fiduciam severè vindicabant, illo pro-
tenus proscripto. Comparuere ^c deinceps *Acade-*
„*mici* novemdecim, ex Collegio *Pembrochiensi*, altero
Cantabrigiensium transfugarum asylo, qui quidem
omnes *Rebellium* sese dominatui submisere, præter
Franciscum Birkenhead *Artium Baccalaureum*; is enim
deliberandi spatium flagitavit, criminationes prote-
nus interponente Vice-præfecto *Pembrochiensi*, Ju-
venemque contemptus erga se egregiè insimulante;
unde is *Suspensione* à muneris emolumentis ^d dam-
natur, usque dum satisfactione præmissa ejusdem Vi-
ce-præfecti gratiam denuo iniret. His vero dimissis, ^e
accedunt ē Collegio *Magdalenensi* Togati triginta &
unus (qui nempe præsentis se, jubentibus licet Ty-
rannis, haud antea dederant) cæterum eorum nemo in
Rebellium se *Ditionem* expresse tradidit; quorum
singuli aut *Imperium* vi ac flagitiis comparatum pa-
lam improbarunt, aut responsis dubiis sententiam acer-
bissimam protelare aliquandiū nitebantur. Eodem tem-
pore prodit à Visitatoribus ^f *Edictum* de *Joh. Dale*
sen. & Magistro Joh. Duncumbe, Collegii *Magdale-*
nensis *Bursario*, in *Carcerem* compingendis; ob
Reditus nempe *Sodalitii* aliquos contra *Ordinum* iussa
(ut ipsi aiebant) & Collegii istius *Statuta* collectos.
Eisdem itaque quæsitur sedulo *Accensus Perduellium*
militaris, invenerit autem necne parum constat. Diem
porro integrum explorandis collegiatim *Armis* im-
pendebant milites præfidiarii; hortantibus ut id face-
rent *Oppidanis* quibusdam in *Athenas* nostras pessime
animatis, qui occasionem assidue captabant *Lites* nos
inter & prædictos ferendi. Eorum ergo suasionibus
impulsi, *Sodalitia* rimati sunt milites, adductisque se-
cum *Malleis*, *vestibus ferreis*, & *Fabrorum* *scalpris*
fores, *Cistas*, *Pluteos*, &c. nisi statim patefierent vi
expugnabant, non tantum *Hastas*, *Sclopera*, &c.

^a Viz. eodem modo quo *Universitas Cantabrig. reformata* (vel potius deformata) nuper fuit per *Mancestriæ Comitum*,
ejusdem *Cancellarium*. ^b *Ib. in Reg. Vist. p. 30. 31.* ^c *Ib. p. 31.* ^d *Ib. p. 32.* ^e *Ib. p. 35. 36. 37.* ^f *Ib. p.*

verum Arcus, Arcu-ballistas, Pugiunculos, Gladios deniq; quibus non nisi iter facientes cingeremur, immo Cultellos longiusculos pro Armis habentes. Cùm Ærarii *Wadhamensis* Claves reperire non possent (variae enim sunt & à pluribus, tum forte absentibus, adservantur) Ostium Malleis perfringere nitebantur, frustra vero, monitissimum enim deprehenderunt. Hinc scalpris quæ prædiximus usi (tamen si tactis Evangeliiis perhiberi essent tres Collegii ejus Socii, nil quicquam armorum ibidem reponi) aditum tandem puero fecere, qui cùm intromitteretur, nullam apparatus bellici partem reperiebat.

Maii Septimo (hic in diem dominicum incidit) concionandi ad Beatæ *Mariæ* vices obivit Doctor *Rogers*; interque preces ad Deum effundendas, „ut Regis ille oculos aperiret, quo sanguinis à se fusi „pœnitentiam ageret „&c. petivit.

Maii octavo, tempore matutino, „compa-
rui citati pridem à Visitatoribus fuerant ex Collegio Divi *Johannis* Academici triginta & quinque; quorum tamen de numero haud plures tribus Tyrannorum potestati se submiserunt. A meridie „accessere è Collegio *Novo* Togati „LII. eorum vero unus tantum auctoritatem Rebellionis agnovit; quanquam recusantium nonnulli Muneribus deinceps fruebantur.

Maii nono (dies ille Martis erat) „compa-
rui *Exonienses* XXIV. (quorum decem turpiter succubue-
re) & è Collegio *Corporis Christi* XXV. è quibus unus aliquis Rebellionis Tyrannidi se submisit. Præsentes se postmodo sistebant *Orienses*, quorum haud ita multi Sodalitio sunt exturbati, licet, petito frustra ut „sub-
missionis quæ ab ipsis exigebatur sensus dilucidaretur, vel responsionibus apertissimis, potestati Parlamen-
tariæ refragarentur, vel incertis, spatioque ulteriori lucrando adornatis, uterentur.

Die *Maii* decimo, qui & mercurii erat, præsentes se coram Visitatoribus „dedere (evocati vero pri-
die per Citationem fuerant) *Aneanasenses* duodevigi-
inti, è quibus unus tantum se palam submisit, ta-
men si reliqui omnes Sodalitio non sunt exturbati. Post meridiem „adfuere qui ex *Æde Christi* haud dum comparuerant (ad quinquaginta vero & quatuor nu-
merabantur) quos inter quatuor tantum reperti sunt qui juris Regii simul & Academici foedam facerent deditionem. Vitiosam Citationis formulam arguebat Magister *Richardus Howe*, quod ipse reliquique *Æ-*
dis ejus Alumni sub Scholarium non autem Studen-
tium (hæc enim vox eos proprie denotat qui de Col-
legii illius fundatione sunt) nomine accerserentur. Virum vero compellans Mag. *Cheynell*, annon itaque Scholaris esset rogavit, cui ille, „immo quidem,
„cæterum vox ea Tyrunculo etiam cuius competit,
„vosque appello Doctor *Wilkinson* & Doct. *Rogers*,
„annon moleste ferretis si quis vos Scholares nuncu-
„paret. Responsionem hanc attulit *Robertus Hampton*
(Pater ejus Præfectus *Uxbridgensis* erat) ex eadem *Æde*:

„*Carolus* Dei gratia *Anglia, Scotia, & Hibernia*
„Rex unicus est Academiae hujus Visitator; ac
„proinde submittere me Visitationi isti nequeo.

Id ille Responsi sua manu conscriptum & muni-
tum tradidisse fertur, tamen si „Registro iisdem pla-
ne verbis haudquaquam infereretur. Ejusmodi porro
„Responsionem edidit *Robertus Whitehall*, dicti So-
dalitii Alumnus: „*Ædis Christi* Studens citatus cum
„sum, ipsum „nomen pro me loquitur: non posse

„nimirum aliam quam à Rege *Carolo* institutam Visi-
tationem agnoscere.

Denique alius quidam illius Collegii Alumnus,
Tribuni militum Parlamentarii filius, in hæc verba
Responsionem adornavit.

Visitationi isti me neutiquam subijciam, immo „
revera Visitationi isti me neutiquam subijciam. „

Johan. Carrike.

Maii undecimo (dies ille Jovis quem sanctum
„*ἡμέραν* vocamus erat) Togati „*Reginenses* quasi
quadraginta & unus, „*Lincolnienses* autem viginti
quinque coram Tyrannis comparuere, atqui ex illis
haud plures quam quatuor, ex his vero quindecim
Rebellionis se potestati omnino submiserunt. *Nicolaus*
Pitt, Collegii *Reginensis* Commensalis, hanc in
scriptis „Responsionem tradidit.

Ad Citationem ab illis qui Academiae hujus Vi-
sitatores ementiti sunt transmissam negative respon-
deo; neque velle scilicet me, neque posse abique
injuriam Regi meo, atque adeo conscientiae meae, infe-
rendam eisdem tanquam Visitatoribus subjacentem
agnoscere, quos jure merito Hostes denuntiat suae
Majestas. Atque sic se habet Conscientia

Nicolai Pitt.

Maii duodecimo (dies in hunc Veneris incidit) ad
Visitatores protrahitur Mag. *Antonius Chibnall*, S.
T. B. Collegii *Magdalenensis* Socius ac Bursarius,
qui nempe citatus pridem comparere recusarat. Illo
autem adducto examen hunc in modum „institutum.

Visit. Num te Visitationi isti submittis?

Chibn. Visitatoribus præsentibus submittere me
nequeo; utpote cùm (contra quam ex Parlamenti
hodierni consulto cautum) clerici sint.

Visit. Num præsenti Universitatis administratio-
ni te submittis?

Chibn. Spatium Responsioni adornandæ flagito.

Visit. An te submittis, aut submissurus es Docto-
ri *Wilkinson*, Collegii *Magdalenensis* Præsidi?

Chibn. Submittere me nequeo, quoniam nec ele-
ctus, nec sacramento adactus est, quemadmodum
statuta Collegii exigunt.

Visit. An ea traditurus es Doctori *Wilkinson*,
quæ per Warrantum, XVII. novissimi *Aprilis* datum,
postulabantur?

Chibn. Tradere nequeo quæ in Edicto illo con-
tinentur; quoniam id præstare vetant Sodalitii Sta-
tuta.

Examinis ejus hæc summa fuit, quo finito Ordi-
nationem „quandam, præsente adhuc *Chibnallo*,
condiderunt Grassatores, sic se partim habentem:
Quoniam *Antonius Chibnall*, suspensione tum à
Socii tum à Bursarii Munere, ex Ordinatione Can-
cellarii & Visitatorum novissimo *Aprilis* factâ, mul-
ctatus, Claves & Libros (quos ex *Commissione*
nostrâ deposcere tenemur, &c.) traditurum se negat;
quoniam etiam nostræ Academiae administrationi &
visitationi submittere se abnuit, per has itaque tibi
præcipimus ut prædictum Magistrum *Chibnall* in
custodiam vestram accipias, & eo usque detineas do-
nec satis Visitatoribus fecerit, aut ulteriora à Visita-
toribus mandata prodierint.

Accenso militari

Præsidi *Oxonienfis*.

„*Ib. in Reg. Visit. p. 41. 42. 43.* „*Ib. 45. 46.* „*Ib. p. 53. 54. 55.* „*Ib. p. 62.* „*Ib. p. 65.* „*Ib. p. 67.* „*Ib. p. 65.* „*Ad præcipuum illud Regum Anglorum Palatinum (Whitehall enim, b. e. Aula Alba vocatur) alludit.* „*Ineptam illam Sacerdotum nostrorum tantologiam imitando ludos facit.* „*Ib. in Reg. Visit. p. 71. &c.* „*Ib. p. 84.* „*Ib. p. 76.* „*Ib. p. 78.*
„*Ibid.*

Chibnallum huc quoque attinet, in Carcere ad octavum sequentis *Octobris* diem asservatus est; tunc enim interposita ducentarum librarum fideiussione, de comparando nimirum quandocumque citaretur coram Visitatoribus, libertate donatur.

Die autem supra dicto, praesentes se a sistingebant e Collegio *Mertonensi* Academici triginta & tres; quorum de numero quasi sexdecim expresse se submisere, reliqui vero Responsionibus dilatoriis (quas vocant) moras necebant. His dimissis accedunt *Wadhamenses* tredecim, e quibus bini tantum verbis sese apertis Tyrannidi visitatoriae subjecere. His ita peractis, a Visitatoribus decretum, quod a se inter

- xxi. *Aprilis* & xii. *Maii* gesta Delegatis Parliamentariis, *Westmonasterii* confidentibus, aperiret Magister *Wilkinson* sen. quodque super calibus quibusque dubiis eosdem consulere, speciatim vero sciscitaretur utrum Academici, quorum Responsiones incertas & conditionales ad Capita quaedam retulissent ipsi, non-submissionis (quam vocabant) rei essent. Is ergo *Westmonasterium* extemplo profectus nomina eorum, diversis in Catalogis descripta, tradidit qui:
- i. Regi simul & Parlamento se submisissent.
- ii. Responsionem multis de causis distulerant, spatiumque temporis ulterius petiverant, quod satis nondum liquido de re ipsa constaret.
- iii. Non submisissent, vel submittere non audere, posse, velle, aut debere perhibuissent, ob merum perjurii, aut propter Statutorum & Conscientiae vincula.
- iv. Ad Academiae Judicium, vel Delegatorum, aut Collegiorum Responsiones, Visitatores remisissent.
- v. Ignorantiam in sui excusationem attulissent, aut submittere se recusassent quod Visitatores e Clero essent.

His vero perlectis & expensis, inter Delegatos *Maii* decimoquinto convenit, se neutiquam submisisse Togatos quotquot ejusmodi Responsiones edidissent; qui proinde Collegiis singulis ipsaque Academiae pellendi pronuntiantur. Trecenti triginta & quatuor numero erant, quos tamen omnes haud statim exterminarunt Visitatores, moderatione aliqua & lenitate, si diis placet, uti praese ferentes, licet stragem inde sensim carptimque instituentes, eorum perpaucos, velut infra dicetur, pratermiserunt.

Maii decimosexto (dies hic Martis erat) comparuit Magister *Duncomb*, retro memoratus, Collegii *Magdalenensis* Oeconomus, sive Seneschallus, ac Responsiones a Tyrannis quoque probatas, ad quaestiones de Curiis ab ipso post decimum tertium *Aprilis* celebratis, pecunia percepta, fundisque dimissis (quae utique fieri solebant) interposuit; quoniam autem se minime submitteret, Munere post paulo exturbatur. Hoc eodem die perlata est ad Visitatores Delegatorum Ordinatio, pridie condita, quae scitum est ut Academici omnes qui se (prout ipsi a Visitatoribus edocti fuerant) potestati Parliamentariae neutiquam submisissent, muneribus in Collegiis singulis & Aulis privati, Academiae ejicerentur, utque Visitatoribus demandaretur ordinationem illam executioni tradere; qui, si opus esset, milites sibi praesidiarios in subsidium adjungerent.

Maii Decimosextimo (dies hic Mercurii erat) coram Visitatoribus a comparebant Academici reliqui e Collegio *Magdalenensi* (novemdecim vero fuerent) qui scilicet Responsiones suas nondum attulerant. Caeterum eorum quinque tantum Ordinum Tyrannidi directe se submisserunt.

Maii decimo octavo praesentes se a sistingebant Academici e Collegio *Jesu* septemdecim, qui summa animi praesentia Dominatum Parliamentarium improbare obstinabant, ne uno aliquo Rebellibus succumbente. Eorum alter, *Johannes Hughes* appellatus, Responsum liberrimum his quasi verbis attulit: "Quoniam conscientia non sum instructus quae crudam quamque doctrinam admittat, notum sit vobis, nolle me (etiamsi vitae discrimen in eo verteretur) neque posse tanquam hujus Academiae membrum, aut Collegii *Jesu* Alumnus, Parliamentum hodie, num agnoscere, nedum eidem, Vobisve potestatem fictitiam ab eo mutantibus, meipsum submittere. Eodem tempore ob Responsionem (ut opinor) illam, Accenso militari, jam saepe dicto, in custodiam traditus, ac vicesimo secundo mensis ejusdem Collegio & Universitate, jussu Delegationis Parliamentariae, in perpetuum eliminatus est. Post praefatos autem & intromittuntur *Balliolenses* sexdecim, e quibus solus Coquus se submisit. Adfuere dein e Collegio *Universitatis* Academici octo, eorumque quatuor Rebellium semet Tyranni subjecere.

Maii xxii. (hic in diem lunae incidit) Doctorem *Mansell*, Collegii *Jesu* Principalem, a ejecerunt Delegati Parliamentarii, suffecto ejus in locum Mag. *Michael Roberts* ex eodem Sodalitio. Eodem tempore Academicis xlv. Expulsionem irrogabant, referente Mag. *Henrico Wilkinson* sen. eosdem auctoritati Parliamentariae in hac Visitatione se neutiquam submisisse.

Maii xxvi. confedere Visitatores, ac decrevere:

- i. Quod nemo Togatus, aliudve Universitatis Membrum, cujuscunque sortis Gradusve sit, Academiae, sub expulsionis poena, excedat nisi impetrat prius Doctoris *Wilkinson*, Provicecancellarii, licentia.
- iv. Quod singula Universitatis membra, quocunque Loco aut Gradu sint, infra spatium septem dierum, sub poena Expulsionis, Responsionem ad Quaestionem illam [utrum se auctoritati Parliamentariae quoad hanc Visitationem subjiciant?] in scriptis, cujuscunque nomine firmatis adferant, praedictoquo Doctori *Wilkinson* tradant.
- iii. Quod Praefectores omnes ac Professores Oxoniae adsint, suisque fungantur muneribus, id quod Terminis tribus novissime praterlapsis minime praestitum.
- iv. Quod Mag. *Henricus Tozer*, e Collegio *Exoniensi*; M. *Johannes Lee*, e Coll. *Mertonensi*; & Mag. *Gul. Walwyn*, Collegii *San-Johannensis* Socius ac haud ita pridem Bursarius, exterminio plectantur: quodque sententiam hanc executioni mandent Milites praesidiarii, si praefati dicto non sint audientes.
- v. Quod Collegii *San-Johannensis* Socii septem, nempe Doctor *Job. Edwards*, Mag. *Georgius Gisby*, Mag. *Walwyn*, &c. Sodalitio & Academia ejiciantur.
- vi. Quod Academici duodecim e Collegio *Magdalenensi*, viz. Mag. *Abr. Forman*, Mag. *Edwardus Drope*, &c. expellantur.
- vii. Quod Magister *Johan. Bowles*, e Collegio *Pembrochiensi*, suspensione ab omnibus Socii emolumentis mulctetur.

Maii xxvii. (dies hic Saturni erat,) a Domo utraque Parliamentaria scitum in hunc modum est, quoniam Doctores multi aliique Academici in contemptum adversus

^a *Ib.* in Reg. *Visit.* p. 80. ^b *Ib.* p. 122. &c. ^c *Ib.* p. 89. ^d *Ib.* p. 91. 92. ^e *Ib.* p. 94. &c. ^f *Ib.* p. 93. ^g *Ib.* p. 96. ^h *Ib.* p. 119. ⁱ *Ib.* p. 136. ^j *Ib.* p. 109. 110. 118. & 192.

„authoritatem Parliamentariam etiamnum persistunt,
 „eaq; agunt quæ suffragiis ac mandatis Parliamen-
 „tariis repugnant; (tametsi eorum aliqui convicti jam
 „fuere, & muneribus exturbati) à quibus utiq; ; si in
 „Universitate commorari permittantur, seditionis ac
 „Tumultuum periculum impendit, Delegationi itaq;
 „potestas sit, eos ad se custodiâ septos evocandi,
 „Carcerique mancipandi, quos authoritatis Parlia-
 „mentariæ contemptu teneti liquebat, &c. Visitato-
 „ribus quoque licebit Picturas omnes, Imagines,
 „Crucis, Reliquias, quascunque Superstitioni aut
 „Idololatriæ inservisse censuerint, demoliri & è me-
 „dio tollere.

Hoc eodem die Programma Collegii *Corporis Christi* Portæ affigendum curabant Visitatores, quo è Sodalitii ejus Præfecturâ turbatus declaratur Doctor *Newlin*; Vice-Præsidi (quem vocant) pariter manda- to, ut singulis Collegii Membris denuntiaret, ne ei- dem deinceps, tanquam Præsidi, ullâ in re obseque- rentur. Cæterum chartula illa Tyrannica, non sine indignatione & ludibrio, portæ confestim detrahitur. Comparuere a illo quoque die è Collegiis variis Academici septemdecim (qui nempe præsentis sese haud antea stitissent) quorum novem tantum Re- bellium potestatem expresse agnoverunt. Adfuit b quoque Doctor *Saunders*, Præpositus *Orielensis*; is autem submittere se omnino detestabatur.

Maii xxix. (dies hic Lunæ erat) ignem festivum five triumphalem post horam nonam vespertinam, su- per monticulum qui infra Sodalitii Ambulachra col- locatur, accenderunt *Novi* Collegii Clerici puerique symphoniaci; diem utique Principis *Caroli* natalem cum solitis gaudii indicis celebrandum arbitrati. Ac- currunt illico, conspectâ flammâ, Milites præsidarii, verum præclusas Collegii portas deprehendentes prote- tus recessere. Proximo mane eodem regressi M^{ros} *Rob. Bowman*, & *Joh. Price* (hic in Exercitu re- gio Legionis nuper Instructor fuerat) Collegii So- cios, aliosque nonnullos comprehenderunt, ad Sta- tionem suam abripientes, ubi detenti sunt donec man- data de iisdem liberandis transmitterent Visitatores. Eadem horâ consimilem struxere ignem Collegii *S. S. Trinitatis* Tyrunculi; quo etiam convolabant mi- lites, Sodalitii Portam expugnare frustra, laborantes.

Junii primo, allata sunt jussa Parliamentaria de Doctore *Sheldon* & Doct. *Hammond* (*Oxoniam* enim custodiâ adhuc septi detinebantur) in Castrum *Wal- lingfordense* compingendis, at vero hæc ubi ejusdem Præfecto innouere, is *Kelsio*, Legionis legato, & Præsidi *Oxonienfis* Præfecto, per nuntium significavit, si prædicti tanquam Hospites ac Amici transmittendi ad se essent, sibi quidem rem familiarem neutiquam suppetere: unde viros tam illustres commode excipe- ret; sin vero tanquam noxii deducerentur, haudqua- quam admissurum; neque enim passurum ut Castrum suum in Ergastulum abiret. Hinc factum est ut *Sheldo- nus* in Hospitio pristino, *Hammondus* autem in Aedi- bus *Timothei Carter*, è regione Insignis *Tessellæ* in Pá- rochia *Omnium Sanctorum* deinceps commorarentur. Eodem tempore Doctorem *Payne*, Aedis *Christi* Ca- nonicum nuper ac Thesaurarium, *Londinum* abripuit Accensus, advenientibus quoque duobus aliis, qui- bus Doctorem *Thomam Iles*, ejusdem Aedis mox ante Canonicum, comprehendere demandatum est, cui tamen valetudine adversâ laboranti in præsentia par- citum: perceptâ nempe, tanquam laboris stipendio, ab eorum alterutro, in dies singulos solidorum sex & octo denariorum summâ. Eodem die comparue-

ruot Academici quasi xxiv. qui scilicet Responsiones haudum attulerant; eorum autem octo tantum di- recte se submitserunt.

Junii secundo (dies hic Saturni erat) Coenacula Doctoris *Baylie* per vim occupavit *Cheynellus*; effra- ctis coram Visitoribus quatuor, & Procuratore se- niori, eorundem foribus.

Junii quarto, jubente militum Præfecto, Magi- strum *Henricum Tozer* ex Ecclesiâ *S. Martini* ad *Qua- drivium* eripuerit Sclopetarii quidam, ne verbum ibi deinceps annuntiaret interdicentes, causâ assignatâ, quod plebi imperitæ doctrinæ male sanæ pestem afflaret.

Junii sexto; in Magistratu apud *S. Johannenses* supremo collocatus jam *Cheynellus*, Magistrum *Fran- ciscum Webb*, virum infamem à plerisque habitum, in Vice-Præsidem sibi assumpsit. Eodem die, ex a edicto Visitorum ad Accensum militarem pridie da- to, comprehenduntur Doctor *Johannes Edwards* (*Bursarius* ille materiarius erat) & Mag. *Georgius Gisby*, Collegii *Divi Johannis Baptistæ* Socii. Indul- gentibus Tyrannis, *Aedes Josephi Godwyn*, Biblio- polæ, ad supremam vici *Murilegorum*, vulgo *Cat- street* partem sitæ in Carcerem cessere; ibi autem (opulentissimis quibusdam *Oxonienfium* fide- jussionem frustra interponentibus) à militibus binis custodiuntur, quibus & victum & stipendium porro quotidianum suppeditare coguntur. Eorum præterea Camera in ipso Sodalitio sigillis, manuque Sclope- tatorum, firmantur; adeo ut linteis, vestitu, re- busque aliis necessariis prohiberentur. Eodem quoque die executioni mandatur Ordinatio de *San-Johannen- sibus* quibusdam, velut retro dictum, expellendis; li- cet eorum nonnulli *Londini* jam agerent.

Post hæc scita quædam alia a fecere Visitatores, quorum de numero erant:

I. Quicumque se aperte, & absque conditione a aliquâ, aut reservatione, submittere detestabunt, a Delegatis inter authoritati Parliamentariæ neuti- a quam submittere deferantur.

II. Magister *Wilkinsonus* Visitoribus renun- a ciet, quæ & qualia responsa fuerint reddita, ex a quo ille *Londino* rediit.

III. Quicumque in ipsâ Universitate, vel in Col- a legio ejus aliquo, munus sibi quodvis vendicant, a *Oxoniam* intra dies quindecim perveniant, suæque a ibidem Officia obeant, necnon Visitationi se præfene- a subjiciant.

Eodem tempore Collegiorum diversorum Membra sexdecim e comparuere, quorum octo deditionem infamem fecere; mox vero tertiâ quadam citatione, sub formâ quæ *vis de modis* dicitur, evocatur Doctor *Stringer*, Collegii *Novi* Custos.

Junii decimo quarto (dies hic mercurii erat) Do- ctorem *Robertum Sanderson*, Aedis *Christi* Canoni- cum, & Professore Theologiæ Regium, munere utroque a exturbant Delegati Parliamentarii; cui Magistrum *Robertum Croffe*, è Collegio *Lincolniensi*, utrobique substituunt Visitatores. Eodem portio die Academicos xxi. è diversis Collegiis expulsionem mul- tabant Delegati prædicti.

Junii xxiv. (in eum *Divi Joh. Baptistæ* Festum incidit) de Concione & sacra Synaxi (eo nunquam die apud *San-Johannenses* omitti consuetis) haud ita la- borandum ratus *Cheynellus*, laudabiliorem illum con- vivandi morem haudquaquam improbat; Visitores enim, & Præsidi *Oxonienfis* Præfectum, Milites quoque *Rebellium* partibus enixe præ aliis stu- dentes, Dapibus alienâ pecuniâ comparatis, alienis

* Ibid. in Reg. Vist. p. 112.

b Ibid. p. 116.

c Ibid. p. 137.

d Ibid. p. 142.

e Ibid. p. 140, 141

f Ib. 146.

quoque in Aedibus quam lautissime *Cheynellus* excep-
pit.

Junii xxv. (dies ille Dominicus erat) Concio-
nes binas in Ecclesiâ S. *Martini* habuit vir quidem è
Collegio *Wadhamensi*. A meridie supplicem se Deo
vice Regis exhibuit, si tamen supplex dicendus qui
convitia potius quam preces effudit; Principem enim
clementissimum, & cultorem Numinis integerrim-
um, cum Rege *Manassah* Idololatriæ dedito con-
terre sustinens, ut sanguinis ab ipso fusi culpa condo-
naretur efflagitare non erubuit.

Junii xxvii. Doctorem *Edwards* & Mag. *Gisby* ad
se accersebant Visitatores, in Collegio *Magdalensensi*
confidentes, ab illo autem Claves & Libros, ab hoc
Codices rationarios deposcente *Cheynello*, respondit
Gisbeius tametsi legitime cooptatus inque Sodalitii
Præfecturam admissus fuisset, ex statutis tamen non
teneri se muneris rationem reddere donec integer sibi
annus decurreret. Questus est graviter Doctor
Edwards quod incarcerati essent, assignatis etiam in
Ergastularios militibus binis quibus stipendia quoti-
diana solvere juberentur; rejecta, licet criminis nul-
lus postularentur, fidejussione omnimodâ; quâ in re
lege nullâ divinâ vel humanâ subnixos crederet. Ad-
didit autem, hæc se animis eo magis patientibus
„ferre, quod ipsi Viros in *Angliâ* prudentissimos
„maximeque conspicuos nihilo humanius tractarent.
Eodem die * cautum à Visitoribus est ne, pro mo-
re jam olim receptissimo, Academici alicujus sepul-
turam Plateas obeundo denuntiet Præco feralis; an
quod Togatos plerosque ad imam egestatem Tyrannide
gravissimâ redegerant, & male proinde metue-
rent ne fame confectorum numerus innotesceret non
dicam.

Junii xxix. affixâ Sacelli foribus Citatione Socio-
rum omnium Conventum indicunt *Aeneasenses*,
Principalem nempe sibi (mortuus enim ante triduum
fuerat *Radcliffius*, neque *Greenwoodi* in Cervicibus
suis per vim impositi rationem aliquam habendam
arbitrabantur) prout Statuta exigent cooprandum
decernentes. His ad se perlatis Magistrum *Thomam*
Sixsmith Sociosque alios binos evocarunt Visitatores,
utque omissis ejusmodi consiliis *Greenwoodo* tanquam
Principali obtemperarent edixere; illi autem Respon-
sionibus observantiæ plenius Rebellium animos per-
mulcentes ad suos revertuntur, & paucorum nihilo
secius dierum intervallo in Socii cujusdâ Camera
coeuntes Magistrum *Thomam Tate*, suorum de nu-
mero, Principalem communibus suffragiis deligunt.
Eodem die Magistrum *Tozer*, è Collegio *Oxonien-
si*, accersebant, & Scholarium quorumcunque Electio-
nibus, postridie secundum Sodalitii Statuta haben-
dis, immiscere se b vetabant, cumque viri conatus
eâ maxime ratione infringendos ducerent, Collegio
penitus ejecere, Codicesque & Claves fidei suæ con-
creditas tradere recusantem in Carcerem amandarunt,
nihil morati quod hac ipsis in re morem sine perjurio
gerere non posset, quodque eadem deposcentibus
neque juris alicujus vel levissima suppeteret umbra,
cùm Præpositum Sodalitii novum haudum impos-
sissent. His vero peractis Socios Collegii *Wadha-
mensis* ad se evocant, ne Electionem die proximo ex
statutis habendam obirent interdicturi. Eodem tem-
pore facta est à Tyrannis * Constitutio teterrima de
Academicis pluribus quam sexaginta (quorum no-
vemdecim è Collegio *Magdalensensi* erant, supra par-
tim sub *Maii* xxvi. memorati) Academia in perpetuum
exterminandis, quos inter Magister *Tozer*, jam saepe

dictus, & Magister *Johannes Lees* è Collegio *Mertonien-
si*, deprehenduntur.

Julii quinto Candidatis *Cantabrigiensibus* (qui
quidem *Cheynelli* aliorumque promissis allesti huc fre-
quentes convolabant) scutere Universitatem nostram
advertentes Visitatores, decrevere a quod à Doct.
Joshua Hoyle, in Collegio *Universitatis* Magistrum,
seu Præsidentem, designato; Doct. *Edmundo Staunton*,
Coll. *Corporis Christi*, Magistro *Danielle Greenwood*,
Aeneasensium, & Mro *Johanne Wilkins*, *Wadhamen-
sium*, Præfectis, aliisque nonnullis peteretur, ut
ipsi vel singuli eorum trini, modo Aedis alicujus Præ-
fectus & Procuratorum alter adsit, Delegatio perpe-
tua prædictis examinandis esse velint. Eodem die
Urbem obivit Centuriæ Instructor, manu Sclopeta-
riorum & Tympanum pulsante stipatus, præ Sodalitii
vero cujusque Portâ præconizando denuntiavit, si
Togatorum Academia die Saturni novissime præ-
gresso (tunc enim, *Junii* nempe primo, propalata
est Ordinatio Visitatoria) pulsorum quispiam *Oxonie*
etiamnum commorari deprehenderetur, Carceri à
Præsidi Præfecto fore mancipandum: ita saltem
prospiciebant viri boni, ne Academici fortunis omni-
bus exuti lare destituerentur.

Julii octavo (dies hic Saturni erat, in quem de
more incidissent Vesperiae si Comitiae hoc anno cele-
brata fuissent) affixo Portæ Beatae *Virginis* * Pro-
grammate, pridie condito, Academici septuaginta &
tres, ob potestatem Rebellium Visitatoriam minime
agnitam, Universitate exturbantur. Die vero Martis
abinde proximo, pulsato Tympano & succedente Selo-
petariorum manipulo proclamatum ante Sodalitii cu-
jusque Portam à Rebellibus est, si exterminatorum
eorum aliquis vel in ipsâ Urbe, vel infra quintum
inde lapidem, consistere auderet; pro exploratore ha-
bendum, & proinde capitis discrimen aditum.

Diebus *Julii* decimotertio ac decimoquarto, qui
Jovis & Veneris erant, Citationi Visitatoriae (quâ
edictum est ut singula Universitatis Membra quæ
haudum comparuerant Responsiones adferrent)
obtemperantes, præsentibus re f sistebant Academici
centeni ac plures, quorum tamen perpauci Tyrannidi
fese Parliamentariæ submisere, Famulos Collegio-
rum & Aularum si dempseris. Mense autem illo bi-
nisque proxime sequentibus *Oxonien-
ses* pauci admo-
dum expulsionem plectebantur, siquidem tres tantum,
iique è Collegio *Corp. Christi*, quærenti occurrunt,
quod his maxime de causis obtigisse credo:

1. Quoniam in Decimis colligendis occupati alibi
Visitatores, ab Academicâ messe & fatali vindemiâ
abstinere.

2. Quoniam in Agris *Surreiensi*, *Cantiano*, *Essexia-
no*, &c. ac speciatim *Colcestriæ*, lacertos denuo mo-
vebant Regii; *Scotis* porro Regi, velut præ se fere-
bant, liberando *Angliam* incurstantibus. Unde qui-
dem à Rebellibus adeo trepidatum; ut eorum nonnul-
li *Oxonie* etiamnum commorantes fugam adorna-
rent, aut sibi prædæque suæ, latebras quærent.

Exeunte vero *Septembri* huc festinanter advolabant
Visitatores Evangelici, & Dr *Mills*, adductis secum
subdititiis illis Aedium Præfectis, novæque Sanctulo-
rum Colonia, ex Academia *Cantabrigiensis* scholisque
passim agrestibus corrogata. Hos autem pulsorum ac
pellendorum in Munera intrudendos quam citissime
ducebant, ob has rationes:

1. Quia de pace cum Rege *Carolo*, in *Vestâ* Insulâ
asservato, agi per Internuntios captum fuerat, quam
quidem pacis tractationem die quadragesimo finien-

* *Ib.* in *Reg. Visit.* p. 147. b *Ib.* p. 151. &c. c *Ib.* p. 150. &c. d *Ib.* p. 153. &c. e *Ib.* p. 156. 157. f *Ib.* p. 170. &c.

dam norunt, ac propterea in Regiis expellendis, suisque ad opes & honores promovendis maturandum arbitrabantur; quod dubium non esset quin si *Carolus* inter & Parlamentum conveniret; altera Fœderis conditio foret ut quicquid ipsi gesserant ratum haberetur.

ii. Quia appropinquante S. *Michaelis* Festo, Reditus Munerum Academicorum opimos, tunc maxime temporis percipi consuetos, Regiis eripendos; suisque loculis inferendos cogitabant.

Cæterum licet rusticantium aliquandiu Visitationum intermissa fuerint Consilia, Delegatis tamen Parliamentariis *Westmonasterii* minime feriatum; quippe scitum ab illis est *Aug. 1.*

i. Quod à Militibus *Oxonienfibus* Præfidiariis peteretur, ut Ordinationem suam, de Togatis Academicis pulsus ultra quintum ab Urbe lapidem amovendis, executioni tradendam curarent.

ii. Quod integrum Visitationibus esset munera quomodocunque vacantia pro arbitrio deferre, infra Sodalitiam illam in quibus Electorum, authoritati Parliamentariæ se submittentium, numerum minorem esse contingeret quam qui ex Statutis ad electionem legitimam requiritur.

iii. Quod qui *Oxoniam* postquam citarentur adfuissent, neque tamen coram Visitationibus comparuissent, Contemptus crimine astricti haberentur.

iv. Quod qui *Londini*, vel in locis haud ita procul *Oxoniam* positis egissent, ejusdem criminis rei haberentur.

Eodem tempore haud pauca Visitationem tangentia Delegatis enuntiavit Mag. *Henricus Wilkinfson*, speciatim vero Academicorum centum & octoginta a Catalogum iisdem porrexit, quorum alios quidem apud externos, alios autem in variis *Anglia* Regionibus tum propinquis tum remotis, nonnulli denique in ipsa Universitate agerent, & quamvis Citationes percepissent comparere tamen detrectarent. Perlectis itaque eorundem nominibus, brevique interposita deliberatione, constitutum à Rebelligis est ut Muneribus ad unum omnes privarentur, quam sane infandam sententiam executioni postmodo, quoad plerosque, mandatam reperio. Eodem porro tempore *Academia* exturbandus declaratur. Doctor *Henricus Stringer* (hic ad Rebelligum Quæstiones responderat, „ quod cum ipse è Collegio *Novo* esset, Responsio sua „ in publicâ illâ Sodalitii Responsione contineretur „) qui decimoquarto proximi *Septembris* Græcæ Linguae Prælectione spoliatur.

Augusti xvii. Virtute Ordinationis cujusdam, per Procerum & Plebeiorum Delegatos ad *Academia* hanc reformandam condita, necnon mandatorum à Domino *Fairfax*, Copiarum Parliamentariorum Archistratego, ad *Thomam Kelsey*, Præsidii *Oxonienfis* Præfectum, datorum (cui nempe imperatum est ut Visitationibus assidue adesset, Scitaque omnia Parliamentaria, rem togatam corrigendam & emendam spectantia, executioni tradenda curaret) Academicis omnibus, ob submissionem potestati Parliamentariæ minime præstitam Universitate pulsus, denuntiatur, *Oxoniam* confestim emigrent & ultra quintum abinde lapidem se conferant, sed neque proprius unquam accederet sustineant, nisi Vicecancellario reliquisque Visitationibus veniam indulgentibus; atque iussa hæc infra quadriduum faciant, licentiâ quacunque pristina nil quicquam obstante.

Septembris xiii. in integrum restitutus est Doctor *Johannes Wall*, reddito ei per Delegatos Parliamen-

tarios *Ædis Christi* Canonicatu, ita scilicet ut in alienum, non suum succederet.

Octobris secundo (dies hic Lunæ fuit) Electiones omnes, à primo vel secundo *Julii* CIO DCXLVI. Sodalitii cujusque suffragiis habitas, irritas cassasque pronuntiarunt Visitatores, juxta Ordinationem quandam à Delegatis Parliamentariis, jam sæpe dictis, factam.

Octobris xi. Consulta Visitationum varia promulgantur, quorum de numero fuere:

i. Cautum est ne Non-submittentium aliqui, [ita Regi & Ecclesiæ fidos, & in ditionem eorum tyrannicam concedere ultro recusantes auncupabant] suffragii jure in ipsâ Universitate, vel in Collegio ejus Aulæ aliquâ, fruatur; neve Tutoris officium, vel Scholasticum quodcunque aliud, eidem demandetur.

ii. Doctor *Tristram Sngge* è Collegio *Wadhamensi*, &c. [hic alii porro decem, ex eodem partim, partim ex Collegio *Corp. Christi*, nominantur] exterminentur. Id vero Decreti, uti & alia sub hac nonnulla, in ipsis Sodalitiis propalantur, contra quam huc usque fieri consueverat, quippe Portæ Beatæ *Mariæ* affigi solebant.

Eodem quasi tempore Muneribus spoliatur Collegii *Omnium Animarum* Famuli quidam, ob Responfionem à utique pertinacem v. *Masi* præteriti ad Quæstionem „ An authoritati Parliamentariæ quoad Visitationem illam se submitterent redditam, „ quæ quidem ejusmodi fuit: „ Nos quorum nomina subscribuntur, intelligi minime cupientes de re quam nequam intelligimus, authoritati nos Parliamentariæ quoad Visitationem hanc subijciemus, quatenus juramenta à nobis primitus data permittant. „ Aliquanto post Custodem novum adjuunt Collegii ejusdem Socii nonnulli, & submissionem illam nefariam suadentem, juramentorum, de jure Regis & Prærogativis legitimis pro virili tuendis præstitorum commonefaciunt.

Octobris xvi. Professoris Regii Munus obire capit Doctor *Hoyle*, Oratione plane plumbeâ, & si Auditoribus plerisque fides, eruditionis omnimodæ prorsus experte, idem auspicatus. Nullâ Regis factâ mentione, à Parlamento se, cujus vocem instar divinæ haberet, evocatum perhibuit; unde tacitis adstantium colloquiis percrebuit, Regium utique Professore non esse ipsum. Prætermisso *Sanderfoni* (cujus nempe Munus per latrocinium invaserat) in laudibus *Hollandi* & *Prideauxii* plurimus fuit, dimidiatum novissime dicti spiritum exoptans, tamen neque tunc temporis neque deinceps unquam quippiam protulerit unde vel quadrantem ejus possedisse collegeris. Eodem die Prælectoris Historici Munus ingressus est Dominus du *Moulin*, qui quidem Parlamentum, Vicecancellarium, Visitatores, turbamque omnem rebellem laudibus cumulavit, fabulas porro per plures ex *Æsopo* enarravit, cumque tædio Auditores seipsos vero labore propemodum enecasset, conticuit.

Octobris xvii. è Collegio *San-Johannensi* Socii octo, è *Magdalenensi* autem Socii duodecim, Semicominarii bini, & famuli quatuor, expulsionem mutantur.

Octobris xx. Prælectionem alteram Theologicam habuit Doctor *Hoyle*, sumpto in Textum versu primo capituli primi Evangelii secundum *Johannem*; cumque nec methodo aliquâ uteretur, nec umbram Rationis levissimam adfereret, gravissimam existimationis, quæ tamen magna nunquam fuerat, jacturam fecit. Enimvero neque vulgares illas argumentandi leges,

^a Ibid. in Reg. Visitationum, inter p. 198. & 199. ^b Ibid. p. 108. &c. ^c Ibid. p. 214. &c. ^d Ib. p. 34.

Tyrunculo nemini ignotas, calluisse videtur; utpote qui *Christum* æternum esse hunc tantum ineptus in modum probavit.

I. *A principio fuit, ergo æternus est.*

II. *λόγος est, ergo & æternus.*

III. *Non tantum à Patre sed de Patre est, ergo æternus.*

IV. *Filius Patris est, ergo ejusdem natura, ergo æternus.* Consequentiam priorem, cum opus haud adeo esset, inde probavit, quod à singulis Animantium Generibus, Hominibus, Quadrupedibus, Alitibus, &c. generans & genitum ejusdem sint natura; id autem Deo non concedere quod vel Creaturis competit nefas ducendum. Barbarismos, reliquosque styli errores non refero, utpote qui innumeri fuere, & locum propterea in hoc opere haudquaquam merentur. Eodem, nisi me fallo, die Candidatorum Gradus ambientium examen obibant Magistrelli quidam novitii, Quæstionibus stupidis & insulsis risum Auditoribus elicientes, Tyronem enim compellans eorum alter quasivit:

i. *Pro quo Gradu tu stas?*

II. *Rhetor & Orator quomodo differunt?* correptâ vocis posterioris syllabâ mediâ.

III. *Quis fuit Mater Romuli?* &c. Alia ejusdem farinae piget referre. Eodem die Universitate pelluntur Collegii *Æneasensis* Socii quatuor, una cum Clerico (quem vocant) Bibliorum.

Octobris xxiv. (dies hic Lunæ erat) *Sheldonum* custodiâ eximendum a pronuntiarunt Delegati Parliamentarii, eâ lege ut citra quintum ab hac Urbe lapidem nunquam accederet, neque in *Vestam* Insulam trajiceret; fidejussione vero interpositâ, quatuordecim dierum spatio, siquando à Delegatis citaretur, compariturum spondit *D. Richardus Newdigate*, ex Hospitio *Greyensi* Jurisperitus. His autem ad se perlatis, Delegatorum Constitutionem ratam *xxvi. Octobris* habuere Visitatores.

Octobris xxix. (dies in hunc Dominicus incidit) Concionem ad Beatæ *Virginis*, demandantibus Visitatoribus, obivit novus aliquis à Grege Pharisaico Schismaticus; in eo forte veniam aliquam promeritus quod Sermonem absurdum & ad nauseam prolixum effudit, in hoc autem flagitii nunquam condonandi reus quod, "ut oculos Regis aperire, sensuque doloris ob sanguinem à se nuper fustum afficeret eundem vellet, Deum obsecraret, Effrontem Rebellium audaciam quis non obstupescat, qui sacra vix unquam peragebant quin Principem optimum, nimis potius clementiæ quam feritatis postulandum, apud Deum ac Subditos calumniarentur. An eorum vero alterum, cui nomen *Thom. Borlace*, commemorabo, cui, in Ecclesiis *S. Martini & Omnium Sanctorum*, Catharorum magis Placita quam Evangelium Christi annuntiare sub id consueto solenne erat, multa à Deo *Caroli* in gratiam petere, hac tamen semper interpositâ conditione, "modo is ipsi quicquam adhuc allubesceret, &c. Theologiæ ille Baccalaureus cum crearetur, Sacramento quidem Fidelitatis, seu Allegiantiæ adactus est, verum hac usus Cautione, "eo se usque juramento illo astringi quatenus Fœderi Nationum solenni neutiquam adversaretur. Denique referendum quod, præter supra memoratos, Academici Mense illo, maxime autem secundo ejus die, complures expulsionem plecebantur.

Novembris secundo, qui & Jovis erat, Alumnos *Ædis Christi* decem Sodalitio, atque adeo Academiâ ipsâ exturbatos reperio, quorum bini Non-Graduatorum (quos vocamus) de numero erant, *Blasius Carrell* & *Adamus Littleton* nuncupati; optimæ quidem spei Juvenes, & Ingenio ætatem longe antevertebant. His addendi totidem ejusdem *Ædis* Capellani, *Conopius* quidam natione non autem fide *Græcus*, & *Thomas Weaver*, à re Poeticâ laudem aliquam promeritus. Hi vero omnes nihil morati quod nomina sua, neque in ipso Refectorio, neque ad Beatæ *Virginis* propalata e Sodalitii Matriculâ eraserat *Reynoldsius* Decanus, una cum reliquis Collegii Membris quotidie visitabant, donec Refectorium ingredi per vim prohiberentur. Porro Mense illo atque inde proximo, Academici seu racematione quadam; trini, seni, &c. Muneribus ejiciuntur, eorum numero Candidatorum sanctorum frequentia accommodato. Hoc eodem die ad Collegium *Orielense* (in quod nempe Socios quinque aut sex, Baccalaureos penè omnes, intruserant Tyranni) transmissum est Edictum Visitatorium, quo advenarum eorum duobus Proventus Collegii omnimodi percipiendi demandantur, tertio quodam Decani (ita Præpositi Vicarium appellant) in Munere collocato; adeo ut, prætermisissis veteranis, Sodalitii negotia probe calcentibus, res ejusdem publica Tyrunculis quibusdam, neque illius neque alterius cuiuspiam Collegii administrationem cognitam habentibus, concederetur.

Novembris nono, juxta constitutionem à Visitatoribus tricesimo *Octobris* factam, Academiâ eliminantur Togati bini, eorum qui reliqui tum essent nemini eruditione secundi, nimirum *Doct. Petrus Turner*, & Magister *Johannes Greaves*, Collegii *Mertonensis* Socii, quorum primus Geometrix, alter autem Astronomiæ publicus erat Professor.

Novemb. duodecimo (dies in hunc Dominicus incidit) Concionem ad Beatæ *Mariæ* habuit Sodalitii cuiusdam Præses novitius, cumque sermonem ad erudiendos Auditorum animos de more accommodaret, Visitatores hortabatur (quasi vero segnescerent viri boni, & Calcaribus essent impellendi) "pergerent porro integramque efficerent Reformationem, nil utique quicquam superesse oportere quod ad *Baalem* spectet. Truncum quoque *Dagonis* tollendum, neque Caudicis illius pristini vel ramum vel radicem relinquendam, &c. Pace nunquam usos se dum eorum quippiam superesset, &c.

Novembris decimo octavo, Delegationem clandestinam, & insciis Senatorum plerisque (eorum enim sex tantum aut septem aderant) in Coenaculis Domini *Rouse* coactam adepti *Mag. Henricus Wilkinson* & Magister *Cheynell*, scita hæc tria, impotentissimæ Tyrannidis tela & munimenta, facienda impetrarunt.

I. Quod prædicti, reliquique Visitatores, potestatem haberent Academicos fœdere solenni & Juramento negativo adigendi;

II. Quod submissio à primo Septembris novissime prægressi facta nullius momenti haberetur.

III. Quod quicumque citati non comparuerint, ubicunque locorum egerint, Contemptus crimine astrikti tenerentur.

Ejusmodi erant Sanctorum nostrorum, Dominatu plane inaudito grassantium, Consulta; quæ an barbara fuerint an Evangelica Lectori permitto judicandum. Revera Discipulos suos, & Candidatos opulentiores (largitionibus enim corruptos haud in-

frequenter constat Viros integerrimos) ad Munera promovendi cupidine ducti, in Togatis exturbandis omni studio satagebant, jure id an secus fieret perinde habentes; quorum sane feritas & injustitia eo demum processit ut à Congregationibus quoque suis, ac speciatim à Doctore Mills, apud Regios aliquos damnarentur.

Decembris nono (dies hic Saturni erat) Magistrorum Regentium Congregatio celebratur, Vicecancellarii Cathedram occupante Rogersio Novi Hospitalii Principali, cujus nequitia differtur in Reynoldsi redditum Academicorum plurimorum ad Gradus præsentatio, quos utique ille juramenti Allegiantiae & Suprematûs regii, ante plenam singulorum admissionem secundum Statuta præstandis, obstringi vetabat. Permisit quidem deinceps Reynoldsius ut Sacramentis iis obligarentur prædicti; cæterum proximo post Mense quo minus eadem ab aliis darentur prohibuisse constat, quo porro tempore apud Aedem Christi Preces latinæ & gratiarum pro cibo actiones solennes eodem Idiomate antiquitus habitæ, è medio tolluntur. Nimirum ad Festum usque, Nativitatis dominicæ, Liturgiæ usus idiomate Latino, furentibus nequicquam Visitationibus prorogabatur. Tunc autem Censore qui juventuti eo usque præfuit munere suo exturbato, & Grassatoribus regiminis gubernacula quemadmodum jura alia & commoda arripientibus, ab Ecclesiâ, cum sacerdotibus sacra deinceps fuerant depulsa. Adeo ut, (quod fidem ægrè apud posteros invenerit) per duodecim annorum decursum egregii isti Theologi, Christianæ pietatis instauratores, qui sanctitatem sibi tanquam in peculium vindicarunt, & religionem reformandam suscipere, Eucharistiæ Mysteria nè semel quidem celebrabant, sed Proscripti iidem, qui decessuri an. CIOCDXLVIII. synaxeos sacra viaticum in Ecclesiâ publicè sumpsere, postliminio tandem redditi, post tria lustra, sacra illa ibi loci proximum obiere.

Atque sic habes, Lector, funestæ Visitationis primum imperum & insultum, ex ipsorum Tyrannorum Registro potissimum descriptum; reliquum quod attinet, languentem deflagrantis Incendii rabiem referebat, postquam flammæ Urbi ab hostibus immisissæ omnia latè essent populatæ; caput enim subinde exerebat ignis, & de integro sæpe minitabatur, donec defuit tandem flammis materia. Cæterum vel è præmissis intelligi potest, quanto reliquorum mortalium furores Sanctorum exuperat zelus: quanto alias vincat ruinas, Presbyteriana reformatio, quæ graviores longe clades nobiscum edidit quam quæ turbulenta ea Henrici VIII. Edvardi VI. immo vel Maria Regina tempora pepererunt; siquidem ego, quicquid alii crediderint, mitiorem abunde furem duxerim qui flammis quibusdam, quam qui omnibus mendicitatem intentaverit; utpote cum ille paucorum tantum nece, hic seculi universi perniciem grassetur. Et certè medicina corpori felicius adhibetur cui membrum aliquod abscissum, quam cui singula sunt contusa. Sed hæc extra curriculum; neque enim nostri est instituti obducta Gentis Anglicana vulnere refricando exacerbare. Addam unice, ut malorum quæ ob fidem Principi & Ecclesiæ præstitam perpeffi fuerant memoria nunquam interirer, Numismata quoddam procudendum curasse Proscriptos; quod

ipsis in ressetam cederet, per terrarum orbem latè dispergendis. Facies una cippum sepulchralem atque Altare referebat; cui inscriptum:

Piæ Memoria, Academia Oxoniensis;

Facies altera hæc habuit verba.

Deo, Ecclesiæ, Principi victimæ,

Imaginem ipsam Numismatis lamina apposita exhibet.

Ita sedibus suis exturbati Academici, fortunis, ope, lare destituti. Pars exterarum petebat gentes & ultimos terrarum fines, humanitatem à nobis profugam, profugi ipsi apud barbaros requisituri: alii quæ fors tulerat Europam pererrabant, aut in Angliâ latebras quæsierunt, mendicitatem & infortunium individuos comites undique ferentes. Quippe illi quorum necessarii regias secuti essent partes, à parentibus dudum spoliatis vix quicquam præsidii expectare potuerunt: qui nefaria gesserant arma, Proscriptos tanquam publicos hostes procul arcendos censebant. Hinc eruditissimi pariter optimique viri, vilissimis conditionibus, pueris informandis, prelo Typographico accurando, aut Medicinæ faciendæ operam elocabant; usque tamen qua licuit, alloquiis, scriptis, concionibus, reformatam Ecclesiæ Anglicanæ Orthodoxiam, & Regiæ Majestatis jura impigrit propugnaturi. Quinimo ne quid in malorum cumulum desit, hæc dum aguntur, occidit ingens rei literariæ columnæ, Potentissimus Britanniarum Monarcha Carolus I. Post belli infelicis innumeras clades, fugæ multiplex varias ærumnas, promissæ quandoque, sæpius denegatæ pacis elusas spes, longam demum contumeliæ omnigenæ pompam, suo in regno, suâ in metropoli, ad sui palatii fores, suis à subditis, obstupescente orbe, fortunis, imperio, diademate, imo capite ipso mulctatus.

Piget pudetque deinceps gesta literis consignare; quid nimirum Cromwelliana mancipia, transfugarum Cantabrigiensium colluvies, & Fanaticorum furis acta attentaverit lerna; oppressis interim, & miserrimam servitutem servientibus quotquot supererant genuinis Academiæ filiis: usque dum felicissimis auspiciis rediit Carolus II. quam genti universæ restituit vitam, Oxonia suæ donavit. Sed meliora hæc Universitatis nostræ Palilia; & miraculis fatum Postliminium, integras scriptoris vires, justumque volumen merebuntur.

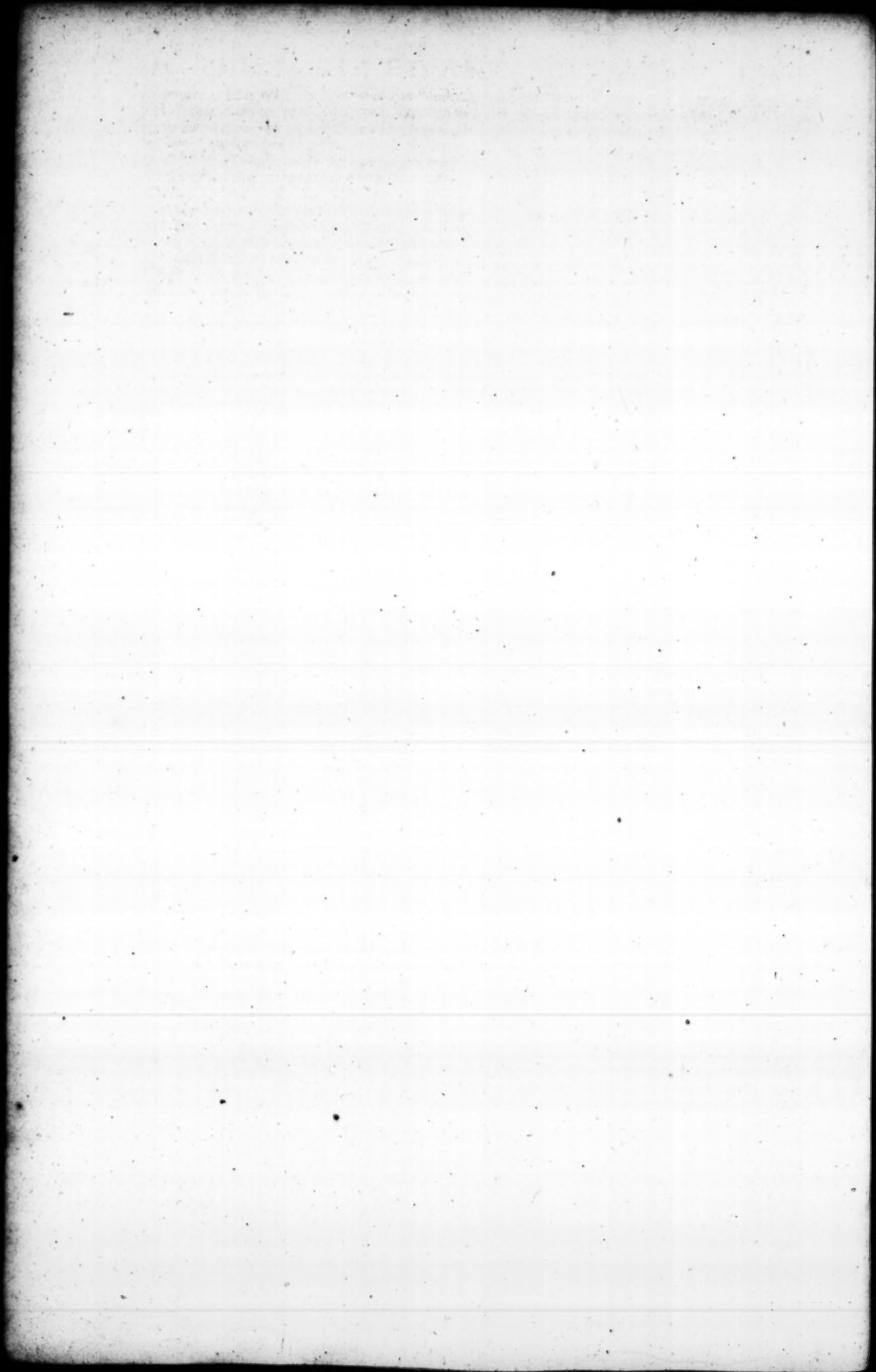
Libri primi finis.

[Faint, illegible handwriting or text, possibly a title or description.]

HISTORIA

ET

ANTIQUITATES Universitatis Oxoniensis.

Liber Secundus.

DE ACADEMIÆ nostræ fundamentis, altius licet (uti magnorum ædificiorum solent) demersis, visumque fugientibus, deque rebus ejus, pro vario temporum ingenio & fortuna, nunc prosperis, nunc attenuatis, tantisper egimus; usque dum ad lu-

uosissimam illam Anglicanæ nonminus quam togatæ Gentis cladem perveniretur, quâ enarratâ Lectoris oculis, lachrymis unice vacantibus, deinceps parcendum duximus. Tempus jam postulat susceptique operis ratio, ut quorum in ipsâ libri inscriptione spem fecisse videmur, quæque præstandis promissis etiamnum desiderantur, absolvamus; hoc est, ut Musarum domicilia, nec non methodum & disciplinam percipiendis literis accommodatas, cum aliis quibusdam eodem spectantibus enarremus. Eâ vero in re hunc ordinem servabimus.

I. Primò, de Subselliis, sive Auditoriis Peripateticorum (intelligo scholas antiquas, unâ cum hodiernis) edisseremus:

II. Secundo loco erunt lecturæ priscis nostrisque temporibus haberi solitæ.

III. Deinde Bibliophylaciâ quibus olim instructi sumus, &, quo jam impendio inclarescimus, *Bodleianum*.

IV. Quartum sibi locum Collegia,

V. Quintumque Aulæ vendicabunt.

VI. Deniquè Cancellarios, Commissarios, Procuratores, Seneschallos Academicos, nec non Senatores sive Burgenses (quos vocant) ex delegatio-

ne nostrâ in conventu regni parlamentario sedentes, exhibebimus.

SCHOLÆ.

Prætermisissis igitur antiquissimis illis Scholis, à primis Academiæ nostræ incunabulis, adeoque ab ipsis *Britonum*, *Saxonum*, & deinceps *Normannorum* temporibus accersendis, quas; nè solo quidem nomine tenus, ob tantam temporis longinquitatem designare possum, ad tempora his propria deveniam, & quas illic reperio, satis antiquas interim Scholas, eruditis imprimis & reiliterariæ candidatis impertiri non gravabor. Et quanquam illud malè nos habeat, quod propriis & domesticis antiquitatis subsidiis, h. e. vetustis aliquando Academiæ nostræ codicibus, & Registris, è quibus ista vel unice haurienda essent, minus instructi simus (Siquidem illa, nescio quomodo, diù abhinc nobis subducta fuisse intelligo) variis tamen ac promiscuis aliunde testimoniis illorum jacturam compensabo, & ab aliena face, obscuris jam, ac utcunque vetustate squalidis Academiæ rebus, lucem aliquam adferam. Scholæ igitur quæ sequuntur, ad binas, Secularium utique & Claustralium, classes revocari possunt.

I. *Seculares* voco, quas à civibus sive Burgensibus conducebant Academici, ac in quibus seculares maxime legebant & exercitia præstabant.

II. *Claustrales* autem erant, quæ infra Hospitii cuiusque Religiosi præcinctus jacebant; ubi non tantum novitii & juniores Conventuum nostrorum Monachi, sive Benedictini ii fuerint, sive Franciscani sed & alii quamplurimi pro sodalitiarum ratione de variis *Angliæ* Coenobiis adventantes, ad pietatem bonasque literas instruebantur. Notandum vero obi-

ter, quod Monachi atque Fratres cujuscunque familiæ, aliquam exercitiorum pro forma, hoc est necessario ad gradus requisitorum, partem in Scholis secularibus præstare tenebantur; de quibus porro in genere pauca præfabor, deinde singularum notitiam propalabo.

Primo licitum antiquitus non fuit Domicilia Actibus scholasticis dicata, & ut ita dicam, semel imbuta, ad alios usus^a convertere; modo ne Academicum in reditu annuo civibus coenobiisve (ad quæ nimirum Aulæ sive Hospitia pleraque fere omnia spectabant) persolvendo deficerent. 2º. Siqua Scholarum Academicis vacua ad Dominos rediret, aliisq; usibus dicata esset, Magistro alicui, siquando opus videretur illam deposcenti, reddi oportebat; nisi Dominus ipse (si forte Artium vel alicujus aliæ facultatis Magistrum esse contigerit) in eadem prælegere constituerit. 3º. Scholæ pleræque in Aulis, inque vico præcipue Scholarum, vulgo **School-street** appellato steterunt (qui nempe ab aquilonari Ecclesiæ B. *Mariae* Virginis latere ad ipsa Urbis Mænia, quæ sunt ultra novas Scholas, protendebatur) quas tamen Academicorum omnium Determinationibus in Quadragesima impares nonnunquam fuisse deprehendo, qui propterea in Civium officinis, locisque à Scholarum concursu distantibus exercitia coacti præstiterunt.

Nunc autem utriusque generis Scholas, facultatum quibus nuncupatæ fuerant ordinem secutus, percurram; ab Artium illis (quæ quidem creberrimæ antiquitus erant, licet plurimarum jam pridem memoria intercidit) auspicatus, cumque rei grammaticæ dicatis incipiens, ut scilicet, quod par est, eadem in recensendis disciplinis, quæ in percipiendis methodus observetur.

Scholæ Grammaticales.

De iis loqui superfedeo, quas instituisse olim *Alfredum* sub initium primi libri dictum habes; neque alias per plures proximis ab illo seculis extructas, præ infelici Registorum nostrorum silentio, commemorare possum. Cæterum quascunque in annalibus antiquis repererim exhibebo, si pauca prius eodem pertinentia præfatus fuero. 1. Prætermittendas censeo conventuales illas, quæ pauciores fuere, ex eo quod Religiosi *Oxoniam* eruditionis gratiâ transmissi Grammaticam prius, in suo quisque monasterio, edocti essent, quam huc accederent. 2º. Facultati illi in collegiis nonnullis ab ipsis Fundatoribus consultum erat. Apud *Mertonenses* enim constitutum^b est, ut unus è Sociis imperitos in arte grammaticâ erudiret. Porro apud Collegium *Novum* ad finem occidentalem capellæ comparet, nescio an ab ipso Fundatore extructa, Schola grammaticalis, ubi linguarum elementis usque hodie imbuuntur non tantum Sodalitii ejus choristæ pueriq; symphoniaci, verum & filii civium, aliorumque haud infrequentes; etiam Schola consimilis & *Magdalenensibus* à Fundatore instituta fuit, diversa licet ab illâ quâ nunc in vicinia fruuntur: deniq; in *Æde Christi* in eisdem usibus ludus literarius aperitur. 3º. Quod Scholæ nonnullæ hujus facultatis fuerunt, ut mox dicam, omnino independentes & sui prorsus juris. 4º. Aliæ insuper antiquitus, in Aulis huic unice

facultati dicatis, habebantur Scholæ, verum illæ cum subinde dominos, & exinde nomina mutaverint, sæpe etiam eâ causâ non accedente, pro humanarum rerum genio faciem aliâ atque aliâ induerint, Aularum crebro, iterumque Scholarum usibus dicatæ, ex innumeris pene quæ hic passim conspiciuntur, vel ad paucarum cognitionem pervenisse difficillimum fuerit. 5º. Postremo ejusmodi Scholas, exceptis claustralibus & ad Collegia pertinentibus, invisere^c solebant, deque singularum disciplinâ & regimine quæstiones habere Magistri quidam in artibus, ad id muneris quolibet anno adlecti; quod contra apud *Cantabrigienses* fiebat, quorum Scholas grammaticales (annumerata etiam quæ in *Domo Dei* vulgo **Godeshouse** in vico **Wyberstrete** temporibus *Henrici VI.* excitata, & deinde ad vicum *Prædicatorum* vulgo **Preachers street** translata fuit) lustrare^d consuevit Archidiaconus *Eliensis*. His in antecessum expositis, ad Scholas seculares rei grammaticæ additas progredior; hæ vero in scriptis vetustis deprehenduntur.

I. Schola fuit grammaticalis in *Aula alba* vulgo **White hall** vel **White hall**; ea autem posita erat in parochia D. *Petri* ad ortum, intra portam Orientalem, inque boreali *Platea alba* latere, quam incoluisse grammaticos, cum ipse literis nobiscum vacaret (regnante nimirum *Henrico VI.*) à *Rosso* proditum^e est. De hac porro mentionem sæpius factam reperio in Hospitalis S. *Johannis* extra portam quondam Orientalem (ad quod olim spectabat)^f Rentalibus; ubi præterea *Mr Richardus Broke* Aulæ S. *Edmundi* Principalis, sub *Henrico VI.* & *Edoardo IV.* necnon proximis inde temporibus, docuisse perhibetur.

II. Scholam alteram Grammaticalem in *Aula Ingiana*, vulgo **Inge hall** stetit, author est idem & *Rossus*. Hoc est ultimum in Parochia S. *Mariæ* domicilium, & è regione Collegii *Universitatis* collocatur; ad *Magdalenenses* vero spectat, uti olim ad Hospitale D. *Johannis*, ex dono^g *Gualteri Inge* Civis *Oxonienfis* tempore *Henrici III.* viventis.

III. Tertia in *Aula Leonina* sive **Leon hall**, inque ejusdem Parochiæ venella **Gropelane** dicta, posita^h erat. Ibi vero sub *Henrico VI.* & *Edoardo IV.* Grammaticam fertur præmonstrasse *Johannes Cobbow*; *Lelandi* senioris methodum secutus.

IV. Quarta ad S. *Cuthberti* in præfata Parochia, inque vico *Schediasticorum*, vulgo **Schediastard-street**, aut non longe ab eo jacebat; ab eodem veroⁱ Scriptore memoratur.

V. Stabat & altera^l intra ejusdem parœciæ limites in Hospitio primo **Cathlyes Inne**, deinde autem **Bulkeley Hall** in custodia **South-east** appellata; ubi regnante *Henrico VI.* Grammaticam docebat Magister quidam *Richardus Bulkeley* nuncupatus.

VI. Sexta in dictâ sæpius parœciâ, inque Hospitio **Salesury** vocato, ad Occidentale latus vici *Scholarum*, sita erat. Hanc rei grammaticæ non adeo antiquitus dicatam fuisse opinor, cum tempore *Edoardi IV.* primam ea de re mentionem invenerim; quæ scilicet in rotulis^m computorum Ecclesiæ B. *Virginis* (cujus olim erat) his verbis habetur, *Item de magistro grammaticali cum calvo capite pro Salesury*, &c.

VII. Schola porro grammaticalis in *Aula Sive*

^a Lib. A. fol. 57. A. B. 79. A. C. 48. A. D. 14. A. & B.

^b Lib. statutorum Coll. Merton, cap. 2. ^c C. fol. 58. b. &c.

^d Reg. Arundell fol. 353. ^e In tabella Aularum Oxon. MS. ^f In scaccario

Coll. Magdal in abaco Oxon. ^g In ead. Tab. ut supra. ^h In thesaurario Coll. Magd. in pixide S. Mariæ virg. & alibi.

ⁱ In ead. Tabella, ut supra. ^l Ibidem. ^m Ibidem. ⁿ In manibus Procuratorum sive Guardianorum ejusdem Ecclesiæ.

Hospitio *Tyngwyche* fuisse memoratur. Domicilium vero illud in prædictæ parochiæ vico *Marilegorum*, vulgo *Catstreet* nuncupato jacebat, & Claustro Collegii *Omnium animarum* loco cessit; nomen autem aliud antiquitus gessit, donec à Magistro *Nicolao de Tyngewyke* Academico Oxoniensi, a impetratâ XIV. *Edoardi* II. anno licentiâ regiâ, Cancellario & Scholaribus cum alio Tenemento in Parochia *S. Ebbæ* posito b transcriberetur; hac scilicet conditione, ut Magistri bini, in Arte Dialectica Regentes, perpetuo assignarentur, qui Scholaribus re grammatica ibidem imbuendis præessent; utque sibi ejusdem Aulæ præfectura in terminum vitæ concederetur.

In Collegio *Balliolensi* educatus perhibetur *Tyngewychus* iste; cum vero de fundatione esset, jure suo excedit (prout societatis istius statuta exigebant) postquam gradum Magistri in Artibus susceperat. Hinc sese ad Medicinæ studium contulit, & Doctoratum denique adeptus lecturas suas in Aula seu Scholâ quæ Medica dicebatur, quæque à *Tyngewycenti* haud longe aberat, habuisse comparat. Meminit illius *Johannes c Mirfeild* seu *Marfeild*, sub *Henrico* VI. Medicinæ operam impendens, qui in libro d cui *Breviarium Bartholomei* nomen fecit, capite autem XXIV. de icteritia differens hæc habet, *Item pediculi ovium triti & distemperati cum hydromelle, habent curare icteritiam, unde Mr Nicholas Tyngewich narravit in Cathedra sua Oxon. quod equitavit XL. milliaria ad unam vetulam quæ curavit per hoc quasi infinitos homines, & dedit ei unam summam pecunia pro doctrina istius curæ, &c.* Sed hæc obiter.

VIII. Schola grammaticalis in Parochia erat *S. Mildridæ*, secus portam sive posternam *Thoraldi* vulgo *Turlgate* appellatam, ubi nimirum vici in angulum coibant, & quo deinde in loco extructa est novæ Collegii *Exoniensis* Capellæ pars Occidentalis. Illius prima, quod sciam, mentio habetur decimo quarto *Edoardi* III. in veteri nimirum e scripto seu instrumento, quo *Johannes Leyre* de *Verugby* & *Margareta* conjux messuagium illud *Hambury hall* seu Scholas grammaticales tunc & antea nuncupatum, *Richardo* de *Melton* Ecclesiæ *S. Ebbæ Oxoniensis* Rectori detulerunt. Cæterum hæc Aula ad *Johannem Hankinton* & *Editham* uxorem haud ita pridem spectarat, à quibus, circa XV. *Edoardi* I. ad Magistrum quendam *Richardum* de *Hambury* f devenit, & ab eo, prima nî fallor literarum rudimenta inibi tradente, nomen deinceps mutuata est.

IX. Scholam Grammatices in Hospitio *Pechwater* positam fuisse è supra citato *Rosso* patet; apud quem sic g legis: *pechwaters yme pro Legistis, prius pro Grammaticis sub Leylando*. Hospitium hoc situatam primo erat in Parochia *S. Edoardi*, qua concidente Ecclesia, Parochiæ *Fridefwydeni* ascriptum est; postremo autem in quadranguli *Pecwaternensis*, ad *Ædem Christi* pertinentis, partem abivit. Hic autem *Lelandus* senior temporibus *Henrici* V. Sextique docebat, ut mox ante dictum habes, is vir erat in re Philologicâ ultra coætaneos omnes eruditus, & ut quidam h dicit, *Flos Grammaticorum*.

Lelandus vero illum anno CIOCDXXVI. fato

functum, in supremo munere excipiebat *Mr Johannes Cobham*, Hypodidascalus, qui tamen aliquanto post ad Aulam *Leoninam* migravit, & reliquam ætatem in docendâ ibidem Grammaticâ transegit, diemque XV. *Octobris*, an. dom. CIOCDLXXII. i obiens, propter ipsum *Lelandum* in Ecclesia *Fridefwydeni* sepultus est.

X. Schola decima Grammaticalis in parochia *S. Joh. Baptiste* agnoscitur, quam in brevi quodam Cancellarii & Scholarium k syngrapho memoratam deprehendo, quod nempe *Petrus* de *Abendon* primus *Mertonensium* custos obtinuerat, ut præfaram Scholam, dicto Collegio à se adscriptam, ad usus alios quam Scholasticos transferre liceret. Datum id instrumentum in die *B. Dionysii* an. dom. CIOCDLXXVI. *Ædes* illæ quamdiu rei Grammaticæ dicatæ fuissent nequeo dicere, cæterum in iisdem tum l docuit Magister *Tho. de Colebrigge*, quas porro in tres prope modum deinceps annos dimissas habuit. Quare cum statutis cautum m esset, nequis Regens in Artibus obtineret Scholas Grammaticales simul ultra triennium; atque insuper ne Tenementa à Musis possessa ad usus alios converterentur: necesse habuit prædictus *Petrus* de *Abendon* memoratam impetrare exemptionem, quæ quidem sub sigillo Universitatis integra adhuc superest, neque characterum vel impressionis passa dispendium. Proximo inde seculo domicilium illud, cum alio quodam eidem ad occasum adjacente, & Collegio *Mertonensi* pariter opposito, stipendiariis quibusdam Scholaribus, quos *Portionistas* vocabant, addixit Magister *Johannes Willyot*, Collegii modo dicti aliquando socius. Verum quod exeunte *D. Elizabethæ* regno *Mertonensibus* adunati essent Pensionarii illi, laicis elocari cœperunt præfata eorum habitacula.

Huc usque de Scholis Grammatices: quarum sane de numero in exesis temporum Regestis quamplurimæ desiderantur; nonnulla vero quæ facultatis illius existimationem celebriorem longe præcis temporibus fuisse ostendant, attexere non pigebit.

I. Regentibus in Grammaticâ Magistris Scholam aperire fas non n erat ante impetratam Cancellarii licentiâ; quæ præterea indulgeri minime solebat, priusquam despiceretur an petentes in Philologicis probe essent versati, carmina etiam condendi & discipulis dictandi artes callerent.

II. Informatoribus incubuit Termino quovis Academico Edicta Cancellarii bis, vel etiam tertiâ vice Scholaribus suis o enuntiare, quo scilicet Legibus Academicis paulatim insuescerent. Insuper oportebat Authores Romanos exponere, atque eorum sensa Gallice juxta atque Anglice reddere, ne lingua nimirum Gallicana in desuetudinem prorsus abiret.

III. Præterea Lecturas cursorias in Scholis suis habere p tenebantur Grammatici; neque *Ovidium* de Arte amandi, nec *Pamphilum* de amore, nec ejusdem farinae scriptorem quemvis alium, corrupendis utique puerulorum moribus idoneum, in Scholas suas q admittere.

IV. Adstricti porro r erant ad obtemperandum Magistris in Artibus, quibus Scholas lustrandas, & quoad disciplinam corrigendas, demandaret Cancellarius.

V. Quod licentiandos ad docendum attinet, à Re-

^a Pat. 14. Ed. II. part. 2. memb. 11. & in Turri Scholarum in pax. FF. num. 14. ^b In ead. pax. nu. 39. ^c Aliquando commemoratus est in Monasterio *S. Bartholomei* London. ^d MS. in lib. Coll. Pembr. Oxon., part. 2. cap. 24. p. 32. ^e In The-saur. vel Scaccar. Coll. Exon. in pax. 20. ^f Ibidem. ^g In tabella ut supra. ^h Anon. inter Collect. poeticas Rob Talboti in lib. suo MS. cui tit. est Aurum ex stercore. ⁱ Lelandus in Tom. 4. collect. p. 537. ^j In The-saur. coll. Merton. in parva pax. ibid. reposit. inter munimenta in A. 2. ^k Ibidem. ^l In A. fol. 84. a. & alibi. ^m A. 44. a. B. 37. b. C. 24. b. D. 71. a. & 55. b. ⁿ Ibid. in eisd. libris statutorum. ^o A. 84. a. & c. ^p Ibid. fol. 44. b. & c. ^q Ibid. & in B. 38. a. C. 59. a. D. 70. b. gente

gente aliquo in Grammaticâ coram Cancellario & Procuratoribus examinandi, ejusdemque testimonio ornandi erant, si talis quispiam in Academiâ nequam compareret, spectata probitatis Scholares bini Grammatici in eam rem deligebantur. Cum licentiam vero reportaturi essent, de rebus variis ad Scholâs suas spectantibus juramentum præstabant; speciatim de octo tantum denariis in unius Terminî honorarium à discipulo quovis^a exigendis. Denique autem cum prædictâ ratione non satis perspecta viderentur Grammaticorum merita, decretum^b erat ut à Doctore, quatuor in Artibus Magistris, binisq; insuper Scholarum Grammaticalium supervisoribus, nonnunquam vero à solis quatuor in Arte illâ magistris, id examinis institueretur.

VI. Ad hæc, ex Statuto quodam perantiquo, decretisq; aliis tempore *Edoardi III.* conditis, tenebantur Magistri Grammaticales suorum Conventibus, *Convenite* nuncupatis, & cujuscumque termini initio ac fine haberi consuetis^c interesse, eâ frequentiâ in Artis suæ splendorem ac incrementa rationes collaturi. In Registris antiquis sub an. CCCCXLII. Magistro^d *Johanni Bulkley* indultum^e reperio, ut ab Actu qui dicitur *Convenite* (qui quidem sub iisdem terminis in Annalium nostrorum nonnullis frequenter occurrit) quamdiu Oxoniæ ageret, abesset; ea utique conditione si libras decem Universitati numeraret: quod & Magistro *Johanni Cobbo* ad supplicationem^f ejus pro unicâ vice concessum est, modo xx. solidos in fiscum Academicum pensaret. Hinc autem verisimile omnino sit ejusmodi Conventus non ideo tantum habitos fuisse, ut de negotiis ad rem Grammaticam pertinentibus consilia inirentur, verum ut in facultate quoque illa haud leviter præstarentur exercitia.

VII. Postremo, solenne erat ut Regentes tum in Grammatica tum in aliis facultatibus dies festos una & celebrarent, prout Calendario Academico designatum: hac tamen sub exceptione, nisi forte aliquis propter suam Parochiam cogatur singulariter feriari. Oportebat præterea Grammaticos die quolibet Veneris super Rebus Quæstionibusque in suâ facultate disputationes^h habere; si quis etiam artem illam professus mortem oppeteret, superstites funus deducere; necnon die sequenti pro anima demortui missamⁱ celebrare, inque vigiliis nocturnis *Psalteria sua devote psallere* tenebantur.

Locus jam postulat ut de gradibus Grammaticis, exercitiisque ad eosdem consequendos requisitis, pauca adjiciam. Prima atque infima Grammaticorum classis Licentiatos complectebatur, quibus potestatem eam ab Academiâ nactis incubuit artem illam profiteri ac monstrare; infra certum insuper temporis spatium ad Baccalaurei in eadem gradum aspirare. Qua propter anno CCCCXLII. citatum^k invenio *Johannem* quendam *Brasyl*, causamque coram Cancellario edere jussum, quare decurso à licentiatione suâ anno Grammaticam non esset professus. Sciendum quippe morem olim increbuisse, ut per plures licentias Academiæ obtinentes, deinceps ad Gradus porro pervenire parum laborarent; unde sancitum^l est ut qui præstituto tempore id minime præstaret, lxx. solidis si munere aliquo gauderet, sin minus, saltem triginta mulctaretur, quod idem & quoad Licentiatos in Artibus & Medicinâ obtinuit.

Præterea ad Baccalaureatum admittendis Exercitia quædam imperabat Universitas; *Edoardo* enim

Watson Facultatis Grammaticæ Scholari (postquam in illâ Arte quatuor annos posuerat, magnamque eorum partem prælectionibus insumpserat) concessum^m est, ut ad Baccalaureatum promoveretur, modo carmina centum in laudem Academiæ componeret, & Comediam ante secundum à suscepto Gradu annum conscriberet. Alterius porro gratiam sub hac conditione concessam reperio, ut totidem ipse Carmina Portæ Beatæ *Mariæ* in proximis Comitibus affigeret, & Academicis omnibus legenda permetteret. Quamvis autem tum Baccalaureis hisce tum Scholaribus licitum erat Grammaticam docere, si copiam ab Universitate factam haberent, utrosque tamen ad id muneris admitti solenniter oportebat, & in Domo Congregationis Ferulâ ac Virgisⁿ donari. Insuper vero tametsi plures quispiam annos Artem illam exercuisset, sub hac tamen formâ supplicabat, ut ad informandum & docendum pueros admitteretur; quod & *Gulielmum Beaumont*, in Registro^o quodam disertis & eloquentis viri appellatione cohonestatum, & *Johannem Bedoe*, qui ætatem pene omnem facultati illi p impenderat, puerosque integro quadriennio erudierat, facientes offendo; quibus annumerandus *Edoardus Pendylton* Grammaticæ Baccalaureus, & Scholæ *Mancestriensis* Gymnasiarcha, qui anno CCCCXLVII. q supplicavit, — *quatenus Studium sexdecim annorum in facultate Grammaticæ, cum multis exercitiis in eadem facultate, sibi sufficiat ut admittatur ad instituendum pueros in eadem facultate*; quod ea lege impetravit, si coram Cancellario orationem de laudibus Grammaticæ haberet. Cæterum Regentiam suam in Grammaticâ inchoantes, sive Gradum Magistralem in eâ facultate adepti, juramento sese^r adstringebant ad Lecturas, quas ordinarias vocabant, integro biennio, exceptis vacationibus ac diebus festis, continuandas.

Notandum hic obiter duco, quod Gradus in Arte etiam Poeticâ & Rhetoricâ capeffi solebant: dicitur enim *Robertus Baston* è Monte *Carmelo* Fraterculus Poeta laureatus apud *Oxonienfes*^s emerxisse, *Edoardo I.* rerum potiente: verum statuta istas seorsim Artes attinentia non reperio, quare in Grammaticalibus illis comprehensa crediderim; atque id ex eo factum quod in dictarum Facultatum alterutra Gradum suscipientes Grammaticam quoque ut plurimum profiterentur. *Mauritium Byrchensaw* Rhetoricæ Scholarem, cum annos quatuordecim huic Arti Grammaticæque insumpisset, supplicantem his verbis^t deprehendo, ut admittatur ad informandum & docendum in eadem facultate; idque ea conditione concessum, ut centum Carmina de nobilitate Universitatis contexeret, *Ovidium* vero de Arte amandi, *Pamphilum*que de Amore in Scholâ suâ legi non permetteret. Porro *Johanni Bulman*, qui in Artis Rhetoricæ studio annos bene multos posuerat, concessum est ad supplicationem^u ejus ut admitteretur ad lectionem cujuslibet libri ejusdem *Arii*, laurea quoque præterea insignitus esset, modo primum *Cicéronis* de Officiis, primum etiam Epistolarum librum publico & absque mercede prælegeret; quibus acceptis conditionibus prædicto redimiculo à Cancellario, assistentibus Procuratoribus, donatus est. Inter novissimos Gradus Rhetoricæ candidatos *Robertum Whittingtonum* Sacerdotem secularem, offendo, quicum ad illam Artem annis quatuordecim contendisset, pueros vero in eadem annis duodecim infor-

^a A. 44. a. B. 38. a. C. 58. b. D. 71. a. ^b B. 37. b. ^c B. 38. b. C. 24. b. D. 56. a. ^d Johannes pro Richardo Bulkley. ^e In A. 55. b. &c. ^f Ibid. 123. a. & 125. ^g A. 44. b. & alibi, ut supra. ^h Ibid. fol. 84. a. B. 38. b. C. 25. a. D. 56. a. ⁱ A. 44. b. B. 38. b. &c. ^j In F. fol. 62. a. ^k A. 44. a. B. 38. b. &c. ^l G. 143. & vide, 162. ^m ut in G. fol. 72. a. ⁿ Ibid. in G. 72. b. 73. a. &c. ^o I. 175. b. ^p Ibid. 117. a. ^q Ut in A. 44. b. &c. ^r Balæus cent. 4. m. vel cap. 92. ^s In G. 134. a. ^t Ibid. 124. b.

masset, ut ista sibi sufficerent ad Gradum capeffendum * supplicavit, anno Dom. CIOXXII. qui, postquam Carmina centena condiderat, laurea in proximis Comitibus b insignitus est. Hic celebris ille *Whittingtonus* est, qui ob Artis Grammaticæ peritiam sub *Henrico VIII.* inclaruit, quique *Johannis Stanbridgii* discipulus erat, deque re Grammaticâ tractatus varios edidit, in quorum altero Laureatum sese diserte appellat.

Roberti Whittintoni *Lichfeldiensis Grammatices Magistri, protovatus Angliæ in florentissima Oxoniensi Academia Laureati, de Octo partibus Orationis.*

De librorum vero ejus, eleganti stylo conscriptorum, numero erat, quem de difficultate *Justitiæ servandæ in Reipublicæ administratione*, in laudem *Thomæ Wolsey Cardinalis*, inscripsit, hoc initio, *Quæ res in terris*, &c. Hunc autem tractatum inter *Whittintonianos* minime recensuerunt qui viri eruditi vitam exararunt.

Hic Scholas Musicæ antiquitus dicatas enumerarem, nisi easdem investigando operam lusissem; quam ejusmodi haud paucas in Universitate olim nostrâ fuisse ad veritatem omnino propendet, quibuscum in eâ facultate Academici perplures inclaruere, nominatim vero *Simon de Tunstede* seu *Tunstæ*, qui sub *Edwardo III.* Artis illius peritissimus habebatur, de quo ad a manuscripti libri, ab ipso contextu, calcem hæc occurrunt: *cujus Operis finis erat pridie non. Augusti anno Dom. CIOCCCLI. Regens erat inter Minores Oxoniæ Frater Simon de Tunstede Doctor S. Theologia, qui in Musica pollebat, etiam in VII. artibus liberalibus.* *Thomas* insuper de *Teuksbury* Minorita, de Custodia *Bristolliæ*, * qui librum *Oxonie* propalavit anno CIOCCCLI. cui quatuor principalia Musicæ, sive de quatuor Principiis Artis Musicæ titulum fecit. Insuper *Johannes* quidam *Atkins*, qui collegii *Mertonensis* socius anno CIOCDLXVII. evasit, & in Sodalitii illius Albo *Nobilis Musici* nuncupatur, atque ob ejus Artis peritiam a coætaneis in pretio habebatur. Quod ad exercitia autem pro Gradu in Musicâ præstari consolita spectat, non alia reperio quam prælectiones habitas in aliquem Librorum *Boetii*, quâ de re apud Actorum Congregationis Registra frequens habetur mentio. Exeunte *Henrici VII.* Regno *Richardo Ede Canonico Regulari*, ut istiusmodi prælectio sibi sufficeret ad Baccalaureatum in Musicâ consequendum f supplicanti, gratia conditione illâ concessa est, si Missam unam cum Antiphonâ, coram Universitate in die admissionis suæ cantandâ, componeret. Anno *Æræ Christianæ* CIODXVIII. f supplicavit *Johannes Charde*, in Arte Musicâ Scholaris, quatenus annis sexdecim facultati illi studisset, Missam quoque & Antiphonam quinque partium vel vocum condidisset, ut hæc sibi sufficerent quo ad lectionem cujuslibet Musicæ *Boetianæ* libri admitteretur; quod ea lege impetravit, si Missam illam & Antiphonam Procuratoribus in manus traderet, Missamque alteram super *Kyrie Rex splendens*, totidem partium contexeret, quod ab alio quovis prius fuisse factum pernegant Annales Academici: notandum enim Regis *Henrici VIII.* Artis ejus peritissimi juxta & amantissimi, exemplum, ut multiplex ille concentus (quem & ipse fertur *Anglorum* omnium primum calluisse) in *Angliâ* pas-

sim obtineret, effecisse. De hujus facultatis gradibus ut paucis edisseram, cum Grammaticalibus Rhetoricis & Poeticis æquo quasi passu procedebant, Academicorum vero omnium infimi erant; quippe facultatum earum Magistri, seu doctores, in eodem quo Artium Baccalarei loco habebantur, cujus rei causam fuisse arbitror, quod unicæ tantum Arti operam darent; quapropter Convocationis & Congregationis Domos haudquaquam intrantes, de rebus Universitatem tangentibus suffragia minime ferebant; sed nec in publicis Conventibus, Artistis (quorum utique privilegiis neutiquam fruebantur) sese immiscebant.

Scholæ Sophistarum.

Artis hujus cognitione, quæcunque demum ea sit gloria, celebratam priscis temporibus fuisse Academiam *Oxonensem* è pluribus Historiæ nostræ locis abunde patet, neque opus esse opinor ut id in præsentia evincere laborem; pauca tamen ad eandem pertinentia Scholarum ei addictarum enarrationi præmittam.

I. Hoc captiunculis immorandi studium invexere præsertim *Parisienses*, idque potissimum cum anno CIOCCXXIX. *Oxoniam* secederent, quanquam nec ignorare fas est nostrates, tum *Lutetiâ* tum aliunde reversiones, eidem operam aliqualem contulisse.

II. Observandum duco, quod ex disciplinæ istius Artiumq; Trivialium usu, superioribus illis, quæ despiciatui inde habebantur, corruptelæ innumeræ irreperierint, prout subindicasse videtur b scriptor antiquus. Quare satis demum per Scholares plerosq; perspectâ, Inceptores quidam *Oxonenses*, Regnante *Richardo II.* tuendam ejusmodi propositionem i haudquaquam dubitabant, maximam (nempe) utilitatem modernis *Philosophis* sicut & antiquis posse procurari, si, dimissis *Sophisticis*, *Scientias Mathematicas* vellent contemplari.

III. Turbatæ frequenter pacis, præcipuè autem tempore Quuadragesimali, arguendi maxime sunt *Sophistæ*, unde ne juribus & privilegiis suis excideret periculum creberrime adivit Universitas. Certe in discrimen sæpius venisse, & privilegiorum usu aliquantisper prohibitam temporariâ illa juris omnis jacturâ, quæ suspensio dicitur, prorsus manifestum est; quod a *Richardo* nominatim II. factum liquet, cujus Breve k anno regni primo ad Cancellarium & Procuratores transmissum, hæc inter alia continet — cum temporibus progenitorum nostrorum, in Universitate nostra prædicta, tempore quadragesimali plusquam aliquo alio tempore anni (insistente pacis amulo) solebat pax periculosè turbari, &c. Cæterum liquet tumultus hosce pugnasque accendisse præsertim *Quassionistas*; tales enim in Academia olim nostrâ l fuisse, qui exinde nomen traxerunt, quod ante susceptum gradum ætatem omnem quæstionum quarundam perpetuæ ventilationi impenderent.

IV. Ex quo invalescere cœpit ars *sophistica*, usque adeo fuit imminuta institutio dialectica, & speciatim partes illæ Analyticorum, quæ parva *Aristotelis* Logilia passim audiunt (excogitatis nimirum & ubique ingestis vocabulis, quæ dilucidandæ minime veritati, verum protrahendis litibus inservirent) ut si in vivos remeasset magnus ille Philosophus, cumque *Sophi-*

* Ib. in G. 173. b. b Ib. 187. b. c MS. in bib. Bod. d In bib. Bod. D. 3. 8. fol. 77. b. e MS. inter cod. Laud. in bib. Bod. no. 90. f G. 34. a. g H. fol. 9. b. h Sylv. Gyrardus in 1. lib. *Distinct.* cap. 1. MS. i In quodam MS. in fol. in *lib. CC.* Oxon. continent. *disputationes quorundam inceptorum Oxon.* k *Class. 1. Ric. II. memb. 4.* l *Us in D. fol. 27. a.*

His disputationem iniisset, ab eorum captiunculis se minime expediret, quemadmodum opinabatur a scriptor eruditus: *λεπτολογία* eam certe, pro illa, quam ipse terrarum orbi invexit sobria & utili ratiocinandi arte, haudquaquam agnosceret.

V. Non tantum dialecticâ illâ fallaci inclaruere, verum & peculiari docendâ ejus ratione utebantur Oxonienses, unde *sophistria* secundum usum Oxon haud infrequenter occurrit. Verum ut de dialecticorum nostrorum acumine & peritiâ tibi melius constet, ab Authore quodam Oxoniensi pauca accipies: — *Ille subtilis Logica & pulcherrima Philosophia, qua matrem nostram Universitatem Oxon. per Universum orbem terrarum olim reddiderant gloriosam, fere in Scholis nostris totaliter sunt sopita; antiquitas enim gloriabatur gemmis India, auro Arabia, sed Universitas Oxoniæ subtilium Logicorum gaudebat multitudine, & maturitatis Philosophia thesauro profundissimo; sed quod dolenter refero, vix sufficit modo à sua facie excutere pulveres erroris & ignorantia, &c.* Sic Inceptor b ille Oxoniensis tempore Richardi II. à quo hæc allata sunt cum in Philosophastros eos invehretur, quorum operâ maxima rerum pars è prædicamentis exularet. Et revera quemadmodum Artis disputatricis famâ reliquis pene omnibus Academicis præcelluit nostra, mirum in modum solennes Baccalaureorum in Artibus determinationes quadragessimales eam ornabant, celebremque reddidère. Sufficiat autem de hoc argumento ea adjicere, quæ in registris quibusdam c Academicis reperiuntur; ea vero sic se habent, — *ac mira scientiæ Logicalis subtilitas, quæ præfata mater nostra supra cetera mundi Studia dignoscitur, hæcenus claruisse per fructuosum exercitium in eisdem potissimum suscepit incrementum.* &c.

VI. Amissam Linguae Romanæ puritatem, barbaramque superiorum seculorum latinatam, sophistis nostris magnâ ex parte tribuendam duco, cum parum congrue aut latine differentibus Oxoniensis loquendi mos impingi consueverit. — *Loquor ego* (inquit d Scaligerus) *meo more barbare, & ab Oxonio, non è rostris & è comitiis: hoc verum non est, quia receptivum non recipit per modum imprimendi, sed per modum receptivitatis.*

VII. Post receptum insuper usu publico Artis illius & Theologiæ Scholasticæ studium, factum est ut Authorum scripta inani verborum sarcinâ, quibus solidi vix quicquam aut cognitu digni subesset, intumescerent; qualia sunt, utrum, item, ergo, nota, primo, secundo, quæritur, sequitur, dicendum, patet conclusio, consequentia, major, minor, antecedens, &c.

VIII. Sed & libris suis haud absimiles scriptorum nostrorum animi, turgidi inde & inflati evaserunt, adeo ut sibi persuaserint, ipsam se veritatem non tantum oppugnare, verum & evertere posse.

Ad *Sophistarum* Scholas quod attinet, per plures olim in vico *Scholarum* steterunt: cum vero variationum vices recurrerent, in quibus respondens tenebatur partes veritati adversas tueri, eadem in Scholâ *parvis* haberi solitæ sunt. At vero Scholas sicut dixi à Burgensibus primitus conducebant *Sophista*, post autem, regnante scilicet ni fallor Edoardo III. pleræq; ad Domos Religiosas & Collegia devolutæ erant, Aulisque annexæ; nihilominus pristino etiamnum usui ad dicebantur; quanquam *Sophistarum* nonnunquam

exercitia apud Fratres *Augustinenses* præstita fuisse neutiquam ignoro. Occurrunt sæpissime in Registris Academicis Scholæ *Sophistarum*, situm tamen earum peculiarem depingere nequeo, cum prædictæ Plateæ domicilia nunc hæc nunc illa huic usui inservierint. Præcipua vero eorum Schola ea erat cui *parvis* nomen fuit, in quâ variationes non modo Logicales sed & aliquando Grammaticales celebrabantur. In Registro e quodam nostro circa medium Henrici VIII. Regnum, supplicasse reperio aliquem, hoc est gradum ambivisse, sub hac formula, quatenus sub Baccalaureo determinante respondisset, bis etiam Variationes in Scholâ *Parvisianâ* habuisset, ut hæc sibi sufficerent quo ad lectionem libri ejusdem facultatis admitteretur. Constat autem in Alberto præsertim variasse olim & respondisse *Sophistas*; quod è supplicationibus, quæ tam regnantibus Henrico VII. & VIII. quam temporibus prius elapsis habita fuere, satis liquet; quippe supplicentem quendam s invenio anno CIOXV. ut quoniam in *parvis* bis variasset, in Alberto etiam apud *Augustinenses* respondisset, &c. Unde, ut id in transcurso adnotem, observare fas est, exercitiorum suorum partem apud prædictos Fraterculos præstitisse *Sophistas*.

Quod ad vocem *parvis* attinet, undenam eliciatur non adeo constat. Dicitur Scholaris quidam in h supplicatione suâ disputationes *per visum* habuisse, quod ita videtur capiendum, ac si easdem *per visum* vel præsidium, hoc est sub auspiciis Baccalaurei præstitisse diceretur; sic enim in *Parvisis* quoque hodiernis, quæ *Generalia* vulgo appellamus, fieri assolet. Nonnulli dictionis originem è Gallicâ linguâ petendam arbitrati sunt, & exercitia illa, tanquam inferiora essent quam ut in Scholas Artium admitterentur, in Areâ apertâ & sub dio celebrata olim perhibent: atqui conjectura hæc mera est, nulloque nititur fundamento, cum Facultates illâ inferiores Scholas fuerint sortitæ, neque exercitiis suis, quod sciam, sub dio unquam defunctæ sunt. Si mihi liceat sententiam interponere, sciendum est, Responsiones illas *Quodlibeticas*, quæ pro Gradu Magistrali ante meridiem etiamnum præstantur, exercitia Magna; disputationes autem in *Parvisis*, quæ hodierno etiam die desumptis è *Parvis* Logicalibus Quæstionculis, à Scholaribus tempore pomeridiano celebrantur, & *Parvisaria* corrupte nonnunquam vocantur, exercitia parva, quo scilicet à præfatis internoscerentur, appellatas fuisse, eodem fere modo in Hospitiis Juri Municipali apud *Londinenses* consecratis, in exercitiorum suorum designatione hac voce usi sunt Legulei. Quippe in jurisperiti i consultissimi sub Henrico VI. florentis libro quodam *De Laudibus Legum Angliæ* nuncupato reperies, quod Justitarii *Anglicani* in Curia Regis tres tantum horas quotidie sedent, hoc est, ab octavâ matutinâ ad undecimam; Curia enim, inquit ille, tempore pomeridiano minime aperiuntur, causidicis ad *Pervisum*, sive ad scripta sua revisenda tendentibus. Quæ cum Commentariis suis illustraret doctissimus *Seldenus*, hæc è *Chauceri* fabellâ de serviente ad Legem attulit;

*A Sergeant at Law ware and wise,
That often had byn at the parvise:*

addito insuper de voce *parvise*, quod exercitia pomeridiana, sive Conventum illum denotat, quem Legi

^a Vide *altinarium*, Epist. Tho. Mori Edit. Lond. 1641 fol. 21. b. ^b In præfata MS. in bib. CCC. ut supra. ^c A. 88. a. &c. B. 39. b. C. 8. b. ^d Jul. Cæf. Scaliger de subtilitate ad Cardanum exercitat. 16. sect. 2. ^e H. 221. b. ^f In A. 63. b. 76. b. 102. b. G. 1. a. 30. a. 228. a. 229. b. 264. a. &c. ^g Ibid. in G. 270. a. ^h In KK. 182. a. ⁱ Fortescue, in libro suo de laudibus LL. Angliæ, cap. 31. ^k Edit. anglie an. 1615. in 8°.

studentes *mooting* appellant, quodque, ut ipse conjicit, eandem habet originationem cum *Parvifiis Oxoniensibus*, quæ *Generalia* vulgo dicuntur, & post meridiem habentur. Eadem fere hæc de re habet *Speghus Chauceri* glossographus, qui insuper addit disceptantium suggestum, parvifi nomine propriè denotari.

Sed de his satis. De Scholis autem *Sophistriae* dicatis dicendum restat, quod Scholis artium locum cessere. Cum enim illæ anno CIOCCCLX. exstruerentur, illa quæ ad Logicam pertinebat, suæ (nisi multum fallor) fenestræ vericulum istum inscriptum habuit,

Hæc Schola Parvifiis nomine dicta fuit.

Scholæ variis Artibus & Scientiis destinatæ.

Proximo loco de Scholis iis edisserendum reor, de quibus haud adeo constat cuinam speciatim disciplinæ dicata quævis fuerit, quanquam Facultati Artium adscriptas fuisse fere omnes non dubito, sive Artibus quæque universis paruerit, sive, quod magis inducor ut credam, peculiarem sibi singulæ, sed subinde immutatum, usum vendicant. Hæc ego alphabetice recensere, ratione scilicet nominum quibus vulgo erant insignitæ (tametsi priusquam illa gererent, Artibus jampridem Scholasticis addictas plerasque fuisse pro comperto habeatur) deinde easdem in unam quodammodo ædificiorum struem redactas exhibebo. Primitus vero Magistri in Cameris passim conductitiis^a docebant, discipulis quotidie programme sive scripto breviusculo certioribus factis, quo tempore, & quamdiu prælecturi essent. Cæterum Scholarium frequentia, & ipsius loci opportunitate ducti, in vicum migrarunt, cui *Schoolstreet* inde nomen fuit, quique Beatæ Mariæ ad Boream adjacet, à cujus latere Aquilonari Magistri tenebantur priscis temporibus facere solennem processum ad Scholas ad legendum sua *ordinaria*. Quin Scholas jam ipsas eo quo dixi ordine habeto.

ALIENORIANÆ, ab *Alienora* de *Bristol* *Henrici Torald Oxoniensis* conjugis cognominatæ; ab eâ enim ex consensu *Roberti Torald* filii sui Monasterio *Osneiensis* circa XLII. *Henrici III.* Domini utique CIOCCCLVIII. collatæ^b sunt, unicum vero Messuagium complectebantur, & in illâ vici *Scholarum* parte jacebant, cui *Bella frons*, vulgò *Beaufront* nomen erat, inter *Adami Cruisse* ad Austrum & *Henrici* quondam *Toraldi* ad Aquilonem terras positæ. In antedicti Monasterii^c Rentalibus, ejusdem fodalitii terras & Tenementa in *Oxonio* sita continentibus, nec longe ab earum donatione & etiam XLVIII. *Henr. III.* conscriptis, habentur Scholæ *Alienora* in superiorem & inferiorem distinctæ, quod idem & VIII. *Edoardi I.* in hunc modum fit,

Scola Alienore inferiores, per Magistrum Rob. de Scarle VII.

Scola superiores ejusdem, per Will. de Swepstona, x.

Robertum vero hunc & *Gulielmum* pro Academicis habeo, qui præstandis ibidem exercitiis Scholas hæc in annum conduxerant, quæ cum studiosis elocata fuerint, antequam *Osneiensibus* ab *Alienora* transcriberentur, *Toraldiana* fortean erant nuncupata.

ANGULARIS, sive Magnæ, in vici *murilegorum* Tenemento Angulari, ubi primitus Artes, & deinde decretalia tradebantur. Sed de his plura inter Scholas Juris Civilis.

AUGUSTINENSES, in conventu fratrum *Augustinensium* ultra Portam vel posticam Fabrorum jacebant, binæ autem comparent fuisse: 1. Schola Theologica, in Domo Fratrum capitulari, ubi exercitia plurima Theologica ab Academicis præstabantur, non sine ingenti *Augustinensium* emolumento. 2. Schola Philosophica, vel in eodem loco, vel potius in eorum Refectorio, ubi, præter exercitia quædam *Sophistarum*, disputationes apud *Augustinenses* olim, nunc vero in *Augustinensibus* dictæ, ab Artium Baccalaureis habebantur.

BALHORNINÆ in Parœciâ B. Mariæ Virginis, inq; Tenemento quodam cognomine steterunt, cujus mentionem factam reperio in Rentali^d quodam *Osneiensis* circa annum CIOCCCLX. conscripto, his verbis,

Domus Balhorne in magno vico. Magister Oliverus Sutton^e tenet. VI. marc. & dim.

Scola super Seldas ibidem XIX. Sol.

In alio præterea Rentali VIII. *Edoardi I.* conscripto, sic legis,

Dom. Balhorne per Magistrum Will. de Wy-mundham VI. marc.

Scola super tres seldas ibid. per Magistrum Michaelem XVI. sol.

Scholis vero illis (nam plures fuisse tam ex postremo citato quam ex plerisque deinceps factis Rentalibus satis liquet) cognomen à *Simone Balhorne* Burgenfi, vel Cive *Oxonienfi* cooptatum est, qui, medio *Henrici III.* Regno, Monasterio *Osneiensis* Tenementum illud^f addixit, quod Scholaribus postmodo elocari consuevit, & in Aulam conversum, *Deerphall* deinde nuncupatum est; Cameris autem nonnullis veteri abhiñe usui reservatis Schola *Balhorne* pluribus feculis nomen adhæsit. Cæterum domicilium hoc Collegio *Universitatis* proximum est, eique ad occidentum adsidet solem.

BALLIOLENSES, sive Scholæ ad Collegium *Balliolense* spectantes, ad occidentale vici *Scholarum* latus steterunt. Literis quidem ab antiquo dicata fuerant; id autem nominis non ante *Edoardi II.* regnum gessere, quo nimirum tempore ad Domus sive Collegii illius Socios devenere, qui cum easdem Academicis deinceps locassent (sibi enim de Scholis olim prospiciebant exercitia præstituri Magistri & Baccalaurei) redditum haud contemnendum percipiebant. Quatuor hæc numero Scholæ fuerunt, unico Messuagio seu prædio urbano comprehensæ; ineunte autem *Edoardo I.* Regnoque claudente *Henrico III.* ad *Eliam le Quilter*, Civem *Oxoniensem* pertinebant, qui circa annum CIOCCXCI. easdem cum *Areâ* contiguâ, aliisque in Parochiâ D. Petri ad Orientem proventibus, *Thoma* de *Somy* concivi suo^g addixit. Eas vero tunc Scholas *Beaufrontianas* dictas invenio, sitas autem inter Tenementum Prioris & Conventus S. *Frideswyde*, & aliud quoddam ad *Laurentium Keperharme* aliquando spectans, quas cum tribus Messuagiis in superiori vici *Scholarum* parte ad occidentem positis circa annum CIOCCXCV. à prædicto *Somy*^h coemerunt *Hugo de Warkenby* Collegii *Balliolensis* eadem tempestate Magister, sive Præfectus, & *Gulielmus* de *Goibam* ejusdem Collegii nuper so-

^a Chron. Tho. Wyke sub an. 1288. & 89. ^b Regest. Osney. in bib. Cotton fol. 217. a. ^c In Thesaurario Edis Christi, Oxon. ^d Penes Authorem. ^e Postea Episcopus Lincolnienfis. ^f Reg. Osney ut supra, fol. 109. b. ^g In Thesaurario Coll. Universitatis in fasciculo continente chartas de Tenementis in Parochia S. Petri in oriente. ^h In Thesaur. Coll. Balliol, inter chartas sive membranas de Parochia S. Mariæ Virginis,

cius; *Balliolensibus* autem anno CIOCCCX. eâ conditione detulerunt, ut de Capellano semper prospectum esset, qui in Sacello ibidem, S. *Catharina* nuncupato, sacra quotidie celebraret.

BRADFORDIANÆ, ita appellata, quia in loco illo sita qui in scriptis & instrumentis latinis *Bellus frons*, (rectius *Bellafrons*) ^b *Vicus de Bellofronte*, ^c *Curia de Bellofronte*, & *Placea de Bellofronte* vocitatur. Is vero in occidentali Platea *Scholastica* latere jacebat, inque illo Scholæ *Theologica* saltem pars Orientem spectans collocatur. *Bellifrontis* minoris mentionem semel ^d invenio; & sane binos fuisse ejus nominis vicos suspicor; nam Tenementa quædam *Osneiensibus* transcripta, quæ scilicet in Orientali Platea *Scholarum* parte posita fuerunt, in vico *Beaufront* stare ^e dicuntur, quem pro majori illo habendum duco, & è regione minoris jacuisse arbitror. Utcunque tamen, obtinuit demum ut id nominis minor ille sibi solus vendicaret; Scholas enim Aulasq; in altero sitas, non in ipso *Bellofronte*, verum è regione ejus collocatas memorant *Osneiensium* Rentalia. *Bellum* vero *frontem* proprie dictum quod attinet, partim ad Collegium *Balliolense*, ut prædiximus, & Conventum *Fridefrydensen*, partim autem ad Laicos, quorum Tenementa Collegiis tandem domibusque Religiosis adscripta sunt, spectabat; Academicis autem dimitti annuatim solebat, & vel docentibus, vel exercitiis præstantibus, plenus sæpissime erat, antequam Scholæ Artium ex adverso erigerentur, quamvis nec abinde Scholaribus plane vacuus & desertus jacuerit.

BELEVIANA, locus ab omni pene ævo Musis sacer, sive Tenementum tanquam Aulam habitatum, sive ipsam Scholam spectes. *Ædes* istæ in Orientali vici *Scholarum* parte steterunt; nomen vero illud à *Belevis* dominis, quorum nonnulli Clerici erant, sortitæ sunt; quas circa an. CIOCCCLII. Monasterio *Osneiensis* ^f donavit Magister *Simon de Nevil*, Rector de *Slingesby*, ad quem à *Philippo Belevio* vulgo *Belew* descendisse comparent. In dicti sane Monasterii Rentalibus, sub Hospitii tantum seu Aula nomine, Magistris (qui pro Clericis Graduatis habendi sunt) elocata deprehendo domicilia illa; Scholam tamen *Belew* bis alibi offendo; quippe Registrum *Osneiensis* (*the Leiger book* præterea appellatur) *Chartam* quandam ^g habet, quæ inscribitur *Charta Henrici Oweyn de Scola Belew*, &c. quâ nimirum declaratur *Henricus* ille, *Roberti Oweyni* vel *Audoeni*, civis *Oxonienfis* filius, annum octodecim solidorum redditum sive pensionem, à Canonici *Osneiensibus* de Domino ad *Radulphum Belevium* in Parochia B. *Virginis* aliquando pertinente, pensitari consuetorum, iisdem remisisse anno dom. CIOCCCLX. Insuper occurrit ^h apographum chartæ prototypæ, ut conjiciendum videtur, quod in dorso sic designatur; *Carta Henrici Oweyn de Schola Belew in Parochia B. Mariæ virginis Oxon.* quibus annexa reperitur notatiuncula, cujus hæc summa est, memorandum quod inde tria ceræ pondera Ecclesiæ S. *Crucis* de *Halywell* pendendi quotannis debent. Denique adnotari poterit, quod Tenementum, cujus hæc Schola pars fuit, quodque Collegio *Ænei Nasi* opponitur, labentibus seculis Aula *Nigra*, vulgo *Blackhall* dici cœpit, quo etiam nomine ab hodiernis nonnullis indigitatur.

BENEDICTINÆ, sive Scholæ Monachorum S. *Benedicti*, in *Glocestrensi*, *Dunelmensi*, & *Cantuariensi*, Collegiis habebantur; in quorum unoquoque Theologiae Doctor præsidebat, qui Tyronibus in eâ facultate prælegit, prout è i Constitutionibus variis liquet ab illo Monachorum Sodalitio factis.

BOVINA; sic dicta quod in ea bos alicubi depingeretur, quem morem, Aulas Scholasque ab insignibus, portarum postibus parietibusve earum appictis, denominandi, inolevisse dubium non est. Id vero & apud externos obtinuisse videtur. Nam apud ^k *Riccobonum*, de Hospitio jurisperitis inter *Patavinos* circa an. CIOCDXCIII. concessio locutum, sic legis, — *Atque hæc quidem Domus caupona erat cum Bovis insigni, quæ fuit causa quamobrem nomen Bovis continuatum sit, Scholæque in ea domo constitutæ Bovina sunt appellatæ.* Porro autem nobilicam Aula *Bovina*, vulgo *Beefhall*, in Parochiâ S. *Ebbe*, à Bove similiter, sive fenestris sive alibi inscripto, nuncupata fuit, quam solos incoluisse Juri Civili studentes, testis est *Johannes Rossus*.

BURCESTRIENSES, ad Prioratum *Burcestriensem*, vel *Biscestriensem*, in Comitatu *Oxonienfi* locatum, spectabant. Sitæ erant in Tenemento quodam Scholis ad Collegium *Universitatis* pertinentibus ad Boream adjacente, pendebat vero inde possessor, per manus *Ballivi* prædicti Prioratus, Monasterio *Osneiensis* annuam pecuniæ summam. In *Osneiensium* Rentalibus *Domus Hæfing* aliquando vocatur, unde colligendum videtur, quod eo nomine quispiam vel ipsam domum dicto Prioratui, vel saltem pensionem quam dixi, exinde redeuntem, *Osneiensibus* detulit, tempore *Henrici* III. quorum tamen in Rentalibus Scholarum prædictarum infrequentem admodum & fortuitam, ut ita loquar, mentionem reperio.

CARMLITANÆ, ad Conventum Fratrum de Monte *Carmeli*, in Parochiâ S. *Mariæ Magdalene*, collocatæ fuerunt, in Theologicam & Philosophicam, veluti *Augustinensium* illa, divisæ. Ibi autem juniores erudiebant quidam ad id munus designati, qui annis pariter & doctrinâ antecellebant, quicunque vero ordini illi nomen dederant, ab omnibus Regni partibus adventantes, Scholas hæc intrabant. Hic primitus, ut suspicor, legebant *Petrus Swannington*, & *Simon Stock*, è quibus iste Sacrae Theologiae Baccalaureatus, ille autem Doctoratus primus *Carmelitarum* ⁱ adeptus est, sub finem Regni *Henrici* III. Ignarus non sum perhibere ^m *Lelandum*, de *Stock* isto agentem, *Carmelitas*, cum is apud nos ætate proventus, & Baccalaureus tantum ut videtur in Artibus, operam literis daret, sedem nec in Oppido nec in Suburbis nactus fuisse. Obiisse revera fertur *Stockus* anno CIOCCCLXV. verum Prioratus eorum apud *Oxonienfes* fundatio in annum CIOCCCLVI. cecidit.

CRUSTIANÆ, sitæ erant in Orientali memorati sæpius vici latere, & in Parochia B. *Virginis*, quibus nomen dedit *Adamus Crust* Burgensis, qui cum *Amicia* conjugæ eisdem, tanquam mesuagium ad se pertinens, Monasterio *Osneiensis* ⁿ largitus est circa an. CIOCCCLVIII. dicebantur autem in vico qui vocatur *Beaufront* (majori scilicet de quo supra) collocari. Eas vero hac dein lege tenebant *Osneienses*, ut Præceptori de *Cowley* juxta *Oxon.* obolum

^a Rental. Osney. ^b Regest. Osney ut supra, fol. 217. b. ^c Reg. antiq. vel parvum S. Frydefwydæ pag. 196. cart. 310. 311. &c. & in Reg. magno p. 489. 490. &c. ^d In Thes. Coll. Balliol. ut supra. ^e Reg. Osney ut supra fol. 217. a. & b. ^f Ibidem fol. 217. b. & in Thesaur. *Ædis Christi in pixide S. Mariæ Virg.* ^g Ibid. fol. 218. a. ^h In Thes. *Æd. Ch.* ut supra. ⁱ In mag. lib. MS. de origine & processu Monasterii S. Albani, nec non de vitis & gestis Abbatum illius loci, &c. ^k Ant. Riccobonus de Gymnasio *Patavino*, Edit. Patavii MDIIC. lib. 2. cap. 4. ^l Leland. in Tom. 4. p. 224. & 235. ^m Ibid. p. 235. ⁿ Sic est inter munimenta Osney in Thes. *Ædis Christi in pixide S. Mariæ Virg.* & in Regest. Osney in lib. Cotton ut supra fol. 217. b. quotannis

quotannis persolverent, cui nempe cum Templariis vel Fr. Militibus Templi, à *Gulielmo* filio *Smetingi* le *Anis* seu *Cbniſt*, *Oxonienſis* ^a delatæ (ni fallor) fuerant circa an. CIOCLXXX. In manco quodam præfati cœnobii ^b Rentali, anno CIOCLXXVII. conſcripto Scholæ illæ his verbis habentur:

Scolæ primæ Adæ Cruſte per Magiſtrum Johannem de la Mare VIII. Sol.

Scolæ inferiores Adæ cruſte per Magiſtrum..... V. Sol.

Scolæ superiores ejusdem per Magiſtrum..... VII. Sol.

Postremo autem, Scholas hæc conductitias habuit anno prægreſſo Magiſter *Adamus* de *Wailinton*, velut ex alio conſtat rentali. Cæterum hæc omnes cum Tenemento in quo ſitæ fuerant, Scholas *Alienore* ad boream ſpectabant, & tracto à *Cruſto* illo cognomine plerumque innotuere; donec, uti deinceps edocebere, Scholis Artium pariter exædificandis loco ceſſere.

DOMINICANÆ, apud Fratrum eorum (qui & nigri & Prædicatores audiebant) ſodalitium habebantur, & utrobique florentes, in *S. Edoardi*, deinde in *S. Ebbe* Parœciis poſitæ erant. De primis illis in *S. Edoardi* Scholis ediſſeram, de poſtremis autem ſic breviter accipe. Scholæ iſtæ cum ipſo Conventu circa medium *Henrici* III. Regnum conſtructæ fuerunt, quo nimirum tempore ab Hoſpitiis ſuis, ſecus Eccleſiam *S. Edoardi* in *Judaismo* ad Inſulam interamnem in *S. Ebbe* Parochiâ jacentem, & uſque hodie **Blackfriars**, à fratribus Nigris cognominatam, migrarunt *Dominicani*. Scholas vero hæc (ut ante de *Auguſtinenſium* dixi) Theologia & Philoſophia, hoc eſt, facultates cui addicebantur diſcriminabant, & certe diſputationes ibidem acutæ haberi, Veſperiarumque olim celebrari conſuevere, maxime autem (ſi ^c *Walsinghamum* audias) *S. Thoma* de *Cantelupo*, Episcopi *Herefordienſis* Prælecturis & diſputationibus circa annum CIOCLXXXIII. inclaruere: ſed de Scholis iis parcius hoc in loco ſcribendum duco, quod eaſdem in libro primo tractavi.

DORCESTRIENSES, prope, & ad latus australe Scholarum *Balliolenſium* ſitæ. Sica utem appellatæ quia in Tenemento Cœnobii *Dorcestrenſis* locatæ fuerunt. An binæ fuerint, an tres pluresve, dicturus non ſum, ſiquidem non alibi occurrunt quam in Rentali quodam tempore *Edoardi* III. facta, ubi nuda earum mentio habetur his verbis, *Schola Abbatie Dorceſt.*

S. EDMUNDI Scholæ, nomen illis impertiit *Edmundus Riche*, Archiepiſcop. *Cantuarienſis*, qui ab anno CIOCCXIX. ad annum CIOCCXXVI. ibidem legiſſe fertur, inque Sanctorum Album ab *Innocentio* IV. relatus eſt. De quo æque ac Scholis iis pauca ſcitu haud indigna adnotabo.

I. Natus iſt eſt *Abendoniam* in Comitatu *Bercheria*, cujus Oppidi vicus (ubi fortean editus in lucem eſt) annuæque Nundinæ *S. Edmundi* hodierno etiam die appellantur. Patrem vero habuit *Raynoldum* le *Riche*, ab opibus cognominatum, matrem autem *Mabiliam*, pietate haud vulgari illuſtrem, quæ in Capellâ Eccleſiæ Cœnobii *Abendonienſis* contiguâ, & à *Johanne* de *Gloſtneville*, ejus loci Abbate, circa medium *Henrici* III. Regnum exædificatâ, ſepulta ^d fuit;

quæ proinde *Capella Martii S. Edmundi* plerumque auditur, tametiſi *S. Cruci*; ſanctiſque *Edmundo* & *Guthlaco* Confeſſoribus dicata fuiſſe perhibetur. De muliere vero illâ proditum eſt, tanta Sanctitatis opinione diem clauſiſſe, ut ſuperſtitione ducti proximæ ætatis homines beati viderentur, ſi de mundo ejus muliebri laciniam aliquam conſequerentur. Revera zona ejus deaurata cum appendice cæruleâ, vulgo **The long pendant Gyrdle** nuncupata, religioſe in multos annos ab *Oxonienſibus* quibuſdam aſſervata eſt, & *Johanne Gylle*, *Edmundi Gylle Oxoniienſis* conforti, filiz autem ac hæredi *Gulielmi Dagyle*, ex eadem Urbe Generoſi, obtigit, annoq; CIOCCCLXXXVI. imagini *S. Edmundi Abendonienſis* (in Eccleſiâ aliquâ *Oxonienſi* collocata, & uti conjeſtandum opinor, in illâ *Omnium Sanctorum*, ubi inhumata jacuit præfata *Johanna*) teſtamento ſupremo ^e legata fuit.

II. *Edmundus* ille ſtudia in Trivialibus & Quadrivialibus *Oxonie* abſolvit, Gradumque Magiſtralem ^f conſequebatur, quanquam de Collegio ambigendum duco, neque Collegio *Univerſitatis* id gloriæ tribuentibus aſſentiendum multis de cauſis exiſtimo. Peracto nobiſcum ſtudioſorum curriculo, *Luſetiam*, de more *Anglorum* literis pollentium, conſeſſit, ibique Doctorem Theologiæ merito & adeptus *Oxoniam* revertebatur, ubi in Scholis quas dixi conductitiis integro ſeptennio ^h prælegit, & Tenementum à Patre ſibi tranſmiſſum, inque Plateâ Occidentali *Abendoniam* poſitum, Hoſpitali *S. Johannis*, ultro portam Orientalem *Oxon.* ſiro, ⁱ donavit.

Ad Scholas ejus ut revertar, earum notitia tum aliunde, tum ſpeciatim ab Anonymo, ad anni CIOCCXXI. Hiſtoriam citato, habetur; quamvis de ſitu earum minus conſtat, niſi in Domicilio vici **Schoolſtreet**, Aula parva *S. Edmundi* in Parochiâ *B. Maria* Virginis deinceps vocato, ſteſſiſſe conjiciamus.

III. In Scholis iis prælegentem atdiverunt viri doctrinâ deprædicandi, quos inter præcipue eminebant *Robertus Groſſeſſe* qui deinde Epistoſas haud paucas ad *Edmundum* dediſſe cognoscitur, qui inter alia Elogia virum à ſerpentinâ prudentiâ & columbinâ ſimplicitate ſuſpiciendum ^k appellat: *Robertus Baconus*, iſ *Edmundo* poſtea familiariter notus, vitam ejus, *Rogero Bacono* perperam à ^l *Lelando* adſcriptam, contexuit: *Richardus* ^m *Fisacrius*, *Dominicanus* inſignis, & *Rogerus* ⁿ *Baconus* *Franciſcanorum* clariſſimus.

IV. E Scholis porro *Edmundi* prodibant perplures eruditione Academicâ optime inſtructi; quorum de numero erant Monachi ad Inſulam *Veſtem* evocati, velut in Hiſtoria ad annum CIOCCXXI. antediſtum habes.

V. *Edmundus* inſuper *Ariſtotelem* de Elenchis primus *Oxonienſium* aperuit, quam doctrinam bibulis adeo auribus animiſque acceperunt noſtrates, ut ampliſſimâ ejusdem vi & facultate ^o polluerint, priuſquam *Res Anglorum* ad *Edoardum* I. delaberentur.

VI. Ad hæc, ſacris quotidie interfuit antequam ad prælegendum accederet, quod ut commode magis facere poſſet, ſacellum, in parœciâ quâ degebat, Beata *Maria* (quam egregie dicitur coluiſſe), ^p exſtruxit; ubi in viri laudem & gloriâ multos abinde annos celebratæ ſunt miſſæ ſolennes.

^a *Regeſt. Chartarum Ballive* de *Saundford* in *Com. Oxon.* fol. 36. a. ^b *Penes Authorem.* ^c *In ypodig. Neutriæ adis. Francoſ.* 1603. p. 50. ^d *Rot. Chron. cœnobii Abendon MS.* ^e *In magno libro Teſtamentorum Burgenſium Oxon.* in *char. topylac. Civit. ejusdem.* fol. 135. ^f *Tho. Gaſcoign. in 2. part. Dictionar. Theol.* p. 94. *Leland. in Tom. 4. p. 212. 213. &c.* ^g *Ibid. in eiſdem locis.* ^h *Lel. ut ſupra & alii.* ⁱ *Regeſt. Abendon quod in particulas dividitur; part. 5. Cart. 37.* ^j *Liber Epistoſarum Groſſeſt MS. in bib. Bod. Epist. 20. p. 21. &c.* ^k *In Tom. 4. p. 198.* ^l *Ibid. p. 198. & 260.* ^m *Ib. p. 212. & in Bal. cent. 4. nu. 55.* ⁿ *Ib. in Tom. 4. p. 238.* ^o *Eufſtachius quidam Monachus in ſuo certifiatorio de vita B. Edmundi, cum eſſet canonicandus MS.*

VII. Docenti autem in Scholis iis, si scriptoribus antiquis fidem adhibueris, adesse solebat Angelus, pulcherrimi Juvenis specie indutus.

VIII. Denique ne singula persequar, tantam sibi pietate scriptisque existimationem apud probos omnes & eruditos cumulavit, ut vita ejus à Roberto Baco, Roberto Riche fratre suo, & Alberto Archiepiscopo Livoniae & Prussiae & ab apostolica sede Legato, conscripta, in omnium manibus tereretur, quasi optimum se quilibet emerfurum judicaret, si ad Edmundi exemplum quam proxime accederet. Tanto autem in pretio habebatur fons S. Edmundi Parochiae S. Clementis, Oxoniae adjacenti, vicinus, ut non tantum Urbis Incolae, sed & peregre adventantes eundem, à curatione morborum decantatum, reverenter inviserint, donec anno CIOCCXCI. id fieri vetaret Diocesanus.

EDMUNDI Schola in Aula Edmundi parvâ sita fuit; eam vero jam ante attigimus, cujus mentionem unice habent adversaria *Osneiensium*, in recensione impensarum quae factae essent in tenementis suis Oxonia reparandis octavo Henrici V. anno. Quamdiu Schola inibi fuerit compertum non habeo, ceterum is locus Artificis, ut à ⁴ Rosso accepi, eatepstate cessit; Theologis verò, ex quo *Osneiensibus* transcripta fuerat, hoc est, quasi à medio Henrici III. Regno, addicebatur, velut Monasterii illius Rentalia ostendunt. Constat autem ad Magistrum Amfridum, Medicum olim spectasse, qui eo loci sub Johanne & Henrico III. degebat, ibique vel Medicinam vel Artes monstrasse videtur. Atqui de S. Edmundo inibi docente, quod circa tempora Amfridi fieri oportebat, nil quicquam huc usque reperi.

S. EDOARDI Scholae, in parœciâ S. Edoardi propter Ecclesiam steterè; de quibus dicere nequeo quantam habuerint Antiquitatem, licet à Fratribus Nigris vel Dominicanis Oxoniam accedentibus (quod anno CIOCCXXI. assignat ¹ Trivettus) frequentatas fuisse testatissimum sit. Sed nec de earum numero melius constat, neque utrum à dictorum Fratrum Oratorio (quod in Civium quorundam pro Dominicanis obligatione, *Osneiensibus* anno CIOCCXXXIII. data, Schola nuncupatur) diversae fuerint. Si pro Capella five Oratorio illo sint habendae, Henrico III. (ad quem ex proseriptione Judaei cujusdam, ad fiscum devenisse probabile est) acceptae referri debent, à quo mansionem suam Scholasque accepere Fraterculi, fin minus, & in propinquo tantum steterint praedictae Scholae, conductitias fuisse non dubitarim. In vitâ Johannis Aegidii sic scribit ² Lelandus: — Huic relictis Fortunis omnibus se dedicavit non sine publico ejus secta usu, nam in Aegidii gratiam permissum est ut Dominicani etiam intra sui canobii septa duas Scholas Lutetiae, velut alibi legi in lisdid vado haberent, in quibus & ipse cum alias artes, tum praecipue Theologiam profitebatur. Sic Lelandus Trivettum secutus; cui tamen adversentur ³ Baleus & Pitsensque, eaque de Dominicanis tantum Parisiensibus vera esse perhibeant; dubium tamen non est quin Lutetiâ reversus Aegidius, in Scholis hisce apud nos cum magnâ sui laude, nec minori Academicorum fructu, Philosophiam, maxime vero Theologiam, explicuerit. Trivettus modo dictus, (qui & ejus Ordinis Frater, & insignis tempore Edoardi III. Historicus fuit) de S.

Edoardo Cantuariensi edisserens hæc ¹ habet: *Fuerat bujus socius in Scholis Magister Robertus Bacon, qui Oxoniae Regens in Theologia Fratrum Prædicatorum Ordinem ingressus est. Post ingressum verò lectiones suas in Scholis S. Edoardi per plures continuavit annos, sub quo primus de Fratribus incepit Frater Richardus Fishacre Exoniensis diocesis legens unâ cum Fratre Roberto praedicto in Scholis, quas Fratres infra locum (in suburbiiis ad austrum intelligit) quem nunc inhabitant habuerant. In Scholis autem hisce, sub idem tempus, Lectiones habebant ex eadem familiâ & alii bene multi, verum illas à Dominicanis penitus desertas intrabant Academici, ibique Legem Canonica & Civilem longo deinceps tempore tradebant.*

ÆNEANASENSES, in vico Scholarum ponebantur, in Aulâ nimirum *Ænei Nafi*, quæ Alumnis *Gulielmi Dunelmensis* tandem obtigit, à quibus ipsæ Scholæ Academicis elocatae sunt, & à Collegio Universitatis nomen in posterum traxere. Vide Scholas Collegii Universitatis.

EINSHAMENSES sitæ erant in Tenemento quodam dicti sæpius vici, quod ad Cœnobium *Einshamense* in hoc Comitatu olim spectabat; illas autem non alibi quam in veteri Rentali, seu potius in taxatione domorum Clericalium, temporibus Edoardi II. factâ, memoratas invenio.

De Tenemento ubi sunt Scholae de Eynesham xi. Sol.

Ex hoc vero Tenemento, quatuor marcae vii. Edoardi I. praefato monasterio proveniebant, stabat autem juxta Ecclesiam S. Mariae & juxta Bellum frontem, prout è citato constat Rotulo. Quo primum tempore Musis fuerit dicatum aperte non liquet, sed neque quis *Einshamensibus* donarit (quos plura in hac Urbe Tenementa possedisse certissimum est) dicere aum; quamquam si conicere liceat, aut Robertum D'Oily juniorem, aut Wachlinum Harang donasse crediderim; è quibus ille ex consensu Edithe uxoris terram quam Oxonii tenebat Rualdus Clericus circa an. CIOCCXX. hic vero terram Oxonii pariter jacentem, & Segrimo Clerico dimissum circa annum CIOCLXXX. Cœnobio antedicto per transcriptum, Cœnobiarchâ tum existente Godefredo. Ceterum Tenementum de quo jam agimus, postquam Aulæ Stapulianae, vulgo *Staplehall*, multis annis nomine innotuerat, ab everfione Monasteriorum in Angliâ ad Collegium *Lincolniense* devolutum, & ab illo vi. Nov. III. & iv. Philippi & Mariae Collegio *Ænei Nafi* sub eodem nomine ⁹ dimissum est, cui in hodiernum usque diem adhæsit, è regione Portæ ejus collocatum.

EXONIENSIS Collegii Scholae, in vico Scholarum, prope Scholas *Ballioliensium* positæ fuerunt. Eisdem Collegio illi detulere Mr Rob. Grymmeston & Mr Gul. Dobbe ix. Edoardi III. circa quæ tempora maximam hodiernæ suæ areæ partem ^r acquisiverunt, & septo quo jam fruuntur incluserunt *Exonienses*. Quo autem tempore literatorum usibus primum addicebantur minime dixerim: siquidem in Scholarum vico positæ fuerant, is vero locus ultra omnem memoriam Musis videtur sacer. De Scholis autem iis in Collegii modo dicti computo ^s quodam, ad Festum Nativitatis an. CIOCCCLXXXVI. terminato, hæc occurrunt:

¹ Polychron. MS. in bib. Coll. Ball. lib. 7. cap. 35. & alii. ² Regest. Sutton fol 8. ³ In Thesaur. Ed. Christi. ⁴ In Tabella Aularum ut supra. ⁵ Regest. Osney ut supra fol. 96. a. ⁶ In Hist. vel Annalibus MS. in bib. Coll. Merton sub an. 1221. p. 62. ⁷ Inter monumenta Osney in Thes. Ed. Christi in pixide S. Edoardi, & in Reg. Osney ut supra fol. 107. b. ⁸ In 4. Tom. p. 196. ⁹ In cent. 3. nu. 84. ¹⁰ In Res. 13. nu. 360. ¹¹ In Annalibus ut supra sub an. 1240. ¹² In chartophylac. Civ. Oxon. ¹³ Ut in Rotulo memb. in turri London. continetur lustrationem villa & Comitatus Oxon. ¹⁴ Liber vel Regest. magnum Einsham in Thesaur. Ed. Christi Oxon. fol. 25. b. Chart. 64. ¹⁵ Ib. Chart. 106. ¹⁶ In Thesaur. Coll. Linc. & Anean. ¹⁷ In Thesaur. vel Scaccario Coll. Exon. in pixide 22. ¹⁸ Ib. in eod. scacc.

Item de Magistro Johanne Chylmarke in parte solutionis pensionis Scholarum bassarum juxta Scholas ubi scamnum situatur in medio x. Sol.

De Magistro Joh. Cobham in parte solutionis pensionis Scholarum ubi scamnum situatur in medio xiii. Sol.

Earum vero, in quibus Scamnum situari dicitur in medio, habetur mentio longe antiquior; in Computo enim alio pro parte anni CIOCCCXXXIII facto sic legis:

Item recept. iii. Sol. de pensione cellarii ubi scamnum situatur in medio.

Item recept. iii. Sol. de pensione Solarii super dictum cellarium.

Hinc autem patet quatuor in Tenemento illo Scholas frequentatas deinceps fuisse, tametsi haud plures duabus essent, cum *Exoniensibus* primo donarentur, quos & alias possedisse Scholas ignorandum non est, in *Cornwalliano* nimirum, seu Coll. *Exoniensis* viculo, inq; altero illo *S. Mildride* appellato fitas, è quibus prior ille ab Aquilonari Plateæ Scholasticæ exitu ad Collegii *Exoniensis* portam publicam, moenia Urbis Borealia olim spectantem, ducebat, alter vero à medio prædictæ plateæ secundum Collegium *Aenei Nasi* ad *Lincolnienses* protendebatur. Cæterum quæcunque demum fuerint Scholæ istæ, vacuas arbitror ut plurimum jacuisse, nisi tempore Quadragesimali, cum reliquæ non suffecerint exercitia præstituris. In computo an. CIOCCCLXIV. habito hæc occurrunt.

It. recept. iiii. Sol. iv^a pro pensione unius quadragesimæ Scholæ in qua Mr Robertus * Clisse legere consuevit.

In alia etiam pro an. CIOCCDIV. mentio fit cujusdam Scholæ in qua Mr *J. Michel* legere consuevit. Scholas quod attinet in platea *Scholarum* locatas, cum supra dictos evolverem computos, viros haud paucos illustres prælegisse ibidem usque ad *Henrici VIII.* tempora reperi, quorum de numero erant Mr *Johan. Chylmarke*, insignis ille de quo alibi mentionem fecimus è Collegio *Mertonensi* Mathematicus, *Richardus Flemmyng* & *Reginaldus Pecock*, inter scriptores suorum temporum numerandus uterque; è quibus hic in *Lincolniensem*, ille in *Cicestrensem* Episcopum demum emerfit. Postremam, quod sciam, Scholarum earum mentionem Indentura^b quædam XIX. Martii, VIIII. autem D. *Elizabetha* anno conscripta continet, quâ utique *Exoniensibus* dimisisse se testatur Sodalitium *Balliolense* hortulum quendam stabulumque in Parochiâ B. *Virginis* posita, Scholæ Theologicæ ad Boream, ad Occidentem muro Collegii *Exoniensis*, ad Austrum vico secus Collegium *Aenei Nasi* protenso, ad Orientem vero Scholis quibusdam utriusque quod modo diximus Collegii, contermina.

FRANCISCANORUM, in conventu Fratrum griseorum vel *Franciscanorum* ultra portam parvam seu aquaticam non procul ab Ecclesiâ *S. Ebbæ*, ad austrum, seu potius noto-zephyrum, exstructæ habebantur. Ab *Agnello* autem de *Pisa*, diacono, ejusq; Ordinis Fratres insigni, haud ita multo postquam *Oxoniam* advenerant *Franciscani* (quod in an. CIOCCXXIV. cadit) * ædificatæ sunt; ubi efflagitante *Agnello* primus omnium prælegit *Robertus Grosseteste*, qui Fratribus iis exercitiorum methodum exhibuit, velut in *Historiâ* meâ ad annum CIOCCXXIV fusius ostendi.

FRIDESWYDENSES ad Prioratum *S. Frideswyde* *Oxoniensem* pertinentes, in vico etiam *Scholarum* steterè, de quibus plura legas in Scholis *S. Patricii*.

HORMULLIANA, in viculo *Horsmull* seu *Horsmull* prope molendinum equinum (à quo propterea cognomen duxit) sita fuit. Viculus ille à *Logica* deinde appellationem sumpsit, quam usque hodie gerit, in Parochiâ D. *Petri* ad Orientem positus, quamvis ad Parochiam D. *Johannis* olim spectarit; à Collegio autem *Reginensi*, ad Aulam *S. Albani* & Collegium *Mertonense* proficiscentem excipit. Scholam vero inibi positam coemerunt, ineunte *Edoardi III.* Regno, Camerarii sive Quæstores nostri Urbani, Reditusque inde venientis partem in reficiendo Ponte Australi erogabant: pecunias siquidem ita collocatas anno ejusdem *Edoardi* XXXVII. in rationes ipsi^a retulerunt. De eadem porro Aulâ mentionem invenies factam in expensarum Rotulo altero xv^o *Richardi II.* composito, sub tit. *expens.* in hæc verba: *Item in pavimento pro Schola in Horsmulle Lane* VIIII. Sol. Adnotetur demum inter Aulas perplures hanc *Horsmullianam* stetisse, & prorsus in vicinia *Aristotelicæ* fuisse, quam Scholares tenuioris fortunæ, & *Logicæ* præsertim operam navantes, incolebant.

JUDÆORUM Schola à gentis illius Synagogâ nequaquam discrepabat, in quâ scilicet Academicos ad Linguæ suæ peritiam informabat doctissimus quisque Judæorum. At vero de Synagogâ illâ, quod multæ fuerit antiquitatis, haud ita strictim arbitror edisserendum.

Plura ibidem Tenementa cum terris possidebat *Johannes Cofley Oxoniensis*, qui cum rerum potiretur Rex *Johannes*, eorum aliqua, assentiente *Helena Radulphi*, *Anketero* nati, filiâ, conjugæ vero suâ, *Laurentio Kepebarme* *Burgensi* * consignavit; qui cum diem obiret, eadem unâ cum corpore suo Prioratui *S. Frideswyde* testamento supremo^f legavit. Ex Tenementorum eorum numero erat quod in parochiâ *S. Aldati* inter *Segarii Poie* Judæi & *Anketilli Wanter* fundos jacebat. Ne legata vero illa antedicto Prioratui quisquam deinceps eriperet, *Joh. de Blechesdone* cum *Helena* uxore (forte an memorati *Coffei* vel *Relictâ* vel filiâ) donationem *Kepebarmianam* & corroborabant; quorum Charta in eam rem conscripta hunc titulum^h gerit:

Carta de synagoga quondam Segarii Poie & aliis Ten. in diversis Parochiis.

Deinde, circa annum scilicet CIOCCXXVIII. *Frideswydenses*, cum Priore suo *Simone*, *Copyno* Judæo *Wigornensi* dimittentesⁱ reperio fundum qui ad *Robertum Trezmars* (à quo Judæis dividendus fuerat) spectarat, quique *Anketilli le Wanter* & *Copyni* (quos ille à *Segario* in Parochiâ *S. Aldati* conquisierat) fundos interjacebat. *Copynus* autem dicto Prioratui in pretium dedit terram & domicilia ad *Nicolaum Gulpis* olim pertinentia, & à *Galfrido Trutum* XI. *Henrici III.* recuperata, terramque *Radulphi Plente* præfatis ad Boream adjacentem; in ejus vero chartâ talem quendam invenio Titulum.

De Domo Copini & synagoga Judæorum IV. den.

Atqui charta^k alia in eandem rem exarata hæc habet verba, caractere veteri conscripta,

De synagoga Burnell.

Cæterum Tenementum illud eâ *Copino* conditione elocatum est, ut ipse ac hæredes quatuor per annum denarios *Frideswydensibus* perfolverent; abinde vero Schola seu Synagoga Judæorum fuit usque dum ipsi

* *Fait Soc. Coll. Exon. & demum S. T. B. & Rector ejusdem Coll.* ^a *In Eod. Thef. Coll. Exon. ut supra.* ^b *Tho. Eccleston de primo adventu Franciscanorum in Angliâ Collat. 10.* ^c *In charta topylac. Civ. Oxon.* ^d *Ut in libro parvo vel Antiquo S. Frideswydz. Chart. 68.* ^e *In lib. Mag. pag. 384.* ^f *In lib. mag.* ^g *In lib. parvo, Cart. 69.* ^h *Ut in lib. mag. p. 385.* ⁱ *In lib. parv. chart. 94. & in lib. mag. p. 382.* ^j *In parvo libro in dimissionibus Tenementorum in Parochiâ S. Aldati.*

Angliâ penitus exigerentur, tum enim, cum Messuagiis præterea novem Oxoniis positus, in Edoardi I. fiscum cecidit, qui a Chartâ suâ xxiv. Maii anno Regni xix. Gulielmo Burnell Præposito Wellensi sub nomine domicilii, aliquando Scholæ Judæorum, transcripsit, eâ lege ut sex annuatim denarios per manus Ballivorum Oxoniensium sibi ac successoribus suis penfitandos curaret. Posthæc domicilia reliqua in Hospitium Clericorum convertebat Burnellus, annoque CIOCCXC. obtentâ ab Episcopo Lincolnensi veniâ ipsam Synagogam in Oratorium mutavit. Aliquanto post, anno utique CIOCCCIV. fatis concedens Burnellus, Hugoni de Scales (qui ad equestrem tandem dignitatem evehctus est) Galfrido de Hegham & Johanni de Borham Clericis, Testamenti supremi curatoribus a præcepit, ut prædictam Scholam cum Officiis novem, Magistro & Scholaribus Collegii Balliolensis deferrent, quod pariter præstitum, habitâ prius xxiv. Aprilis anno Regni Edoardi primi xxxiii. Inquisitione, juratisq; referentibus Regem detrimenti nihil inde passurum esse. Anno deinde vii. Edoardi II. Edoardus Burnellus Miles, Philippi Burnelli, gradu pariter Equestri, hæres, jus sibi omne quoad præfata Tenementa a abjudicavit, & Balliolensibus addixit. Locus ille Collegium Lundenense dictum, & a Religiosis æque ac Secularibus ad Henrici VIII. ætatem habitatus postmodo fuit. Situabatur vero in Parochia S. Aldati in vico vocato *Fishstreet* (ut ab inquisitione superius memorata passim edocemur) particulatim ut videtur circa partem Occidentalem Ecclesiæ amplissimæ per Wolseum Cardinalem super latus boreale areæ Collegii sui inceptæ: & plateam spectabat quæ appellatur *Penyerthingstreet*. Refectorii denique ad idem Hospitium pertinentis pars saltem aliqua superfuit, cum regnum adiret Elizabetha, velut in excerptis quibusdam suis prodidit Milo Windfore Academiæ nostræ per ea tempora alumnus.

JOHANNENSES, sive Scholæ ad Hospitale S. Johannis Baptiste extra portam Orientalem collocatum, spectantes, binæ fuerunt.

Prima in Parochia B. Mariæ stetit, Aulæque *Tingewicensis* ad Austrum & adjacebat, de hac autem in Rentali a quodam xv. Edoardi I. de dicti Hospitalis redditibus factio, mentio sic habetur, sub Titulo De Domibus Clericorum,

De magnâ Scolâ in *Cattstreet* xl. Sol.

De Cameris infra prædictam Scholam, unde de magna Camera. x. Sol.

De alia Camera ex transverso curia viii. sol. vi. den. &c.

In Rentali præterea xxii. Edoardi I. composito, inque aliis illo recentioribus, verbis confimilibus denotatam deprehendo, de quâ plura, si placet, legas in Aulâ *Physicâ*, inque Scholâ ibidem recentitâ.

Secunda in Parochiâ Omnium Sanctorum pone Ecclesiam stetit, quam in Rentali anno Edoardi III. primum conscripto, memoratam his verbis reperio, sub titulo etiam de Domibus Clericorum,

De Scolâ retro Ecclesiam Omnium Sanctorum vi. Sol. viii. den.

Situm ejus quod præcise attinet, è charta a quodam Johannis, filii Nicolai le Mercer Oxoniensis, xxiii. Edoardi III. exaratâ colligendum arbitror;

ibidem enim Messuagium in parocciâ Omnium Sanctorum Johanni de Beresford & Johanni le Scaler transcriptum, inter Tenementum quod Aula Hamptonensis vocabatur versus Boream, Scholamque Hospitalis S. Johannis ad Austrum, collocari dicitur; quare cum Aulam illam Hamptonensem in Quadranguli parvi Collegii Lincolnensis area stetisse alibi repperim, dubium non esse opinor quin Schola de quâ agimus ultra Tenementum angulare, Cœmeterio Omnium Sanctorum proximum, citraque præfata Aulam posita fuerit, quam quidem modo dicto Hospitali m donasse constat circa annum CIOCCXL. Julianam Gualieri de Osney, molendinarii relictam; eandem vero Scholam jam ante possederat a Richardus filius Tholomei.

LITTLEMORIANÆ, in Aulâ quadam *Paschehalle* nuncupatâ, inq; vico *Scholarum* sitâ, ad virgines autem velatas *Littlemorianas* ad primum hinc lapidem spectante, collocatæ fuerunt. Hanc Aulam, Scholæ *Beleviana* ad Aquilonem appositam, Virginibus illis contulit Thomas Pask circa medium Henrici III. Regnum. Scholas autem non alibi invenio quam in exco quodam o Rentali Edoardi II. temporibus coævo, ubi censum annuum sibi a Scholis in Plateâ *Scholasticâ* locatis proveniente describunt sanctæmoniales, istas procul dubio Scholas sentientes, cum non aliam ibidem habuerint Aulam, atque mox ante dictam.

ORIELENSES, in syngrapho p quodam dat. xix. Dec. xvi. Richardi II. nec alibi se mihi obtulere. Ibidem vero Præpositum & Scholares Orienses Johanni Maddesdon & Roberto Abyngdon octo Messuagia & bina terræ jugera, partim in ipsâ Urbe partim Oxonio vicina, dimittentes offendo; inter quæ Messuagia Scholæ quatuor enumerantur, in vico *Schoolstreet* interque hortum *Oriensium* ab occiduo, & Messuagium Johannis Beresford ab Oriente sole jacentes. Sic se habet instrumentum; quo tamen pacto Scholæ illæ in dictâ Plateâ steterint (quæ a noto ad Boream porrigebatur) non video, cum ab Occidente in Orientem protensæ dicantur. Certe errasse scribam fatendum est, & viculum fortean a Plateâ *Scholasticâ* ad vicum *Murilegorum* vulgo *Cattstreet* ducentem (ubi possessiones aliquas habuisse Orienses non ignoro) sensisse. Utcunque fuerit, Scholas prædictas uno Tenemento comprehensas, cum reliquis Messuagiis & duobus terræ jugeris Ecclesiæ B. Virginis a transcripsit Nicholaus Garlandus Oxoniensis regnante Edoardo III. eo utique consilio ut bini inde Capellani alerentur, qui ibidem ad Altare S. Thomæ Missarum solennibus, pro animæ suæ & aliorum quorundam salute celebrandis, vacarent.

OSNEIENSES in Plateâ *Scholarum* steterunt; quamvis enim aliis alibi positus frueretur Monasterium *Osneienſe*, illæ tamen eo unice nomine insignitæ fuerant. Ordine autem alphabetico enumeratas habebis.

I Primæ Scholæ *Alienoriana* appellabantur; de quibus ante.

II. Scholæ parvæ, ab eadem *Alienorâ* donari visæ prædictis ad Boream contiguae erant. De iis in Rentali a quodam *Osneienſi*, anni CIOCCCLXXVI. mentio sic facta est.

Scola parva inferiores IV. Sol. vi den.

Solarium desuper v. Sol.

Hæc vero apud Rentalia vetustiora statim post

^a In *Theſaurario Coll. Balliol.* in quadam *Theca* ib. ^b *Regeſt. Sutton* fol. 25. ^c *Ut in eadem theca.* ^d *Ibidem.* ^e *Ibid.* ^f *Penes Antorem.* ^g *ut in Turri Scholarum* in pix. FF. n. 31. ^h In quodam *Abaco* in *Seaccario Coll. Magd.* ⁱ *Ibid.* ^j *Ib.* ^k In *Theſaurario Coll. Universitatis*, in fasciculo continente *Chartas vel membranas de Tenementis in Parochia Omnium Sanctorum.* ^l *Ut in Theſaur. Coll. Magdal.* in pixide continente *Chartas de Tenementis in Paroch. Om. Sanct. & S. Mildridæ* n. 16. ^m *Ib. n. 35.* ⁿ In *Theſ. Ed. Christi.* ^o In *Theſaur. Coll. Oriol.* in pix. N. ^p *Ib. in pix. G.* ^q In *Ed. Christi* ut supra. Scholas

Scholas *Alienorianas* solenniter occurrunt, Scholis autem *profundis* live *Belle schooles* immediate præponuntur. In aliud insuper (sequentis ni fallor anni) Rentale^a in hunc modum referuntur.

Schola parva inferiores per Magistrum Rob. de London IV. Sol. VI. den.

Solarium desuper per Magistrum — V. Sol.

Et his verbis per plures inde annos denotatas reperio Scholas hasce, redditu perpetuo ab iis soluto, quorum nominibus Magistri titulus præfigeretur.

III. Schola *Beleviana*, de qua supra. Hæc vero in Aulam denique abiit rerum potiente *Henrico III.*

IV. Scholæ *Crustiana*, de quibus etiam supra. Cæterum in Rentali^b quodam XI. *Edoardi II.* domini utpote CIOCCCXVII. aliter atque jam ante retulimus descriptas deprehendo, in hæc utique verba.

Scola prima Adæ Crust. per pietant. Osney VII. Sol.

Scola superiores ubi bos depingebatur, VII. Sol.

Scola inferiores ejusdem VI. Sol.

E quibus illam ubi bos depingebatur tenebat Archidiaconus *Dubliniensis* XII. *Edoardi III.* dom. CIOCCCCXXXVIII.

V. Schola *Edmundi*.

VI. Scholæ *Pyleti*, quas infra habebis.

VII. Scholæ *Toraldi*, de quibus etiam deinceps.

Hæc autem (Scholas *Edmundi* & *Belevii* si excipias) quatuordecim numero erant an. CIOCCCLXXVII. quas omnes Aula *Pyleti*, ac Tenementa *Alienora*, *Crusti*, & *Toraldi* complectebantur; quæque (præter *Pyletianas*) ad exitum vici *Scholarum* borealem, ad latus vero ejus Orientale unâ coibant.

In Rentali^c quodam anni CIOCCCLXXXV. Scholæ istæ quatuordecim iisdem verbis quibus anno CIOCCCLXXVII. discriminatæ exhibentur; eæ enim sic se habent.

I. Scola superior in Tenemento *Pylet* vel *Glazen hall* (aula vitrea) X. Sol.

II. Scola inferior ejusdem VII. Sol. VI. den.

III. Scola Superior { Contra *Beaufront* XIII. Sol.

IV. Scola inferior { IV. den. pertinet ad pietant.

V. Scola tertia Solarium VII. Sol.

VI. Scola quarta Cellarium VI. Sol.

VII. Scola quinta Solarium X. Sol.

VIII. Scola sexta Cellarium VII. Sol.

IX. Scola septima Solarium XI. Sol.

X. Scola octava Cellarium X. Sol.

XI. Scola nona Solarium VIII. Sol. VI. den.

XII. Scola dec. Cellarium VI. Sol. VIII. den.

XIII. Scola undec. Solarium IX. Sol.

XIV. Scola duodec. Cellarium X. Sol.

Hæc autem omnes, exceptis duabus primo loco positis, contiguæ (uti præmonuimus) steterê, distegas vero fuisse liquet, inferiori contignatione voce *Cellarium*, superiori *Solarium*, denotatâ; quibus appellationibus exinde porro innotuerunt, donec Scholis Artium loco cederent.

PASSERINA ad Occidentale Collegii *Balliolensis* latus, in Aulâ *Passerinâ*, stetit. An. enim CIOXXVI. Magistros quosdam^a deputavit congregatio, qui Syngraphas inspicerent inter Universitatem & Magistrum ac Scholares *Balliolenses* factas, de Scholâ quâdam in Tenemento, sive Aulâ quam prædixi positâ, & *Balliolensibus* tenendâ.

S. PATRICII, binæ fuerunt, Aulæ S. *Patricii* continerentur; quæ utique Aula prope exitum vici S. *Mildridæ* Orientalem, ad latus autem ejus aquilonarê stetit. Integras Scholas, maximam etiam vici partem (qui à plateâ nimirum *Scholasticâ* ad Ecclesiam S. *Mildridæ* in areâ Collegii *Lincolniensis* locatam, ducebat) Parochia S. *Mildridæ* complectebatur. Scholas hasce *Fridefwydensibus*^e consignavit Magister *Johannes*, *Hamonis*^f Mercerii filius, circa annum CIOCCLV. ab ædibus quas mater ejus *Alicia* eidem Prioratui adscripserat haud longe distitas. In ipsâ donationis illius Chartâ Scholarum nomine insigniuntur, quamdiu tamen literis jam ante consecratæ fuerant ignorare me fateor; dubium certe non est quin ibidem prælegerit Mr. *Johannes Hamonis*, & ab Hibernis (nomini S. *Patricii* devotis) frequentatæ fuerint.

PYLLIANA in celebri illo *Scholarum* vico (altero *Athenarum* *Areopago*) posita fuit, de qua hæc accipe: *Sciunt presentes & futuri quod ego Willielmus Pylle de Oxon. dedi & concessi, &c. Deo & B. Maria & Domui de Stodley & Sanctimonialibus ejusdem loci, unam Domum meam cum pertinentiis quæ dicitur Schola, quæ domus sita est inter Gabulum Tenementi mei ex parte boreali & Gabulum tenementi Laurentii Kepeharne ex parte australi in Parochia B. Maria Virginis. Factum id est cum Nich. de Kyngeston prætoris, & Nicholau le Goldsmyth ac Elias le Quilter Ballivorum Oxon. Muneribus fungerentur, an. nimirum CIOCCCLXXVI. Cæterum Schola illa eisdem postmodo Sanctimonialibus dimidiam quotannis Marcam reddebat, veluti ex Inquisitione VI. & VII. *Edoardi I.* habitâ, jamque ante in Scholis *Einschamensis* citatâ, perdiscas. De iis autem consule Scholas *Stodleyenses*.*

PYLETIANÆ in vico & Parochia toties memoratis collocatæ fuerunt; quarum sic mentio habetur in^b Rentali *Osneiensis* ad annum CIOCC LX. pertingente.

Domus *Johannis Pylet* ex parte aquilonari Ecclesiæ B. Mariæ L. Sol.

Scola superior super eandem terram XVII. Sol.

Scola inferior ejusdem XVI. Sol.

Hujus autem Rentalis dorso inscripta hæc invenias: Magister Rob. Udylicote obtinuit cautionem pro schola inferiori *Pylet*, invenit pleg. Willielmum Russell, anno Regni Hen. III. XLIII°. Domini CIOCCLVIII. Scholas autem hasce, sub nomine terræ angularis Coenobio *Osneiensis* largitusⁱ est *Johannes Pylet*, seu *Pylat*, Clericus *Oxonienfis*, & filius Gul. *Pylet*, circa annum XXXIV. *Henrici III.* qui & Tenementum quoddam Scholis iis appositum, Aulamque deinde *Pyletiam*, denique vero *Glazen hall*, sive Aulam vitream nuncupatam, eidem Sodalitio donavit, è quâ postmodo Scholisque præfatis ædes unas easdemque^k confecit *Thomas Hokenorton*, qui ad Coenobiarchiam *Osneensem* anno CIOCDXXXV. evectus est. Ab illo tempore *Glazen hall* utrique nomen fuit, sub quo nomine Collegio *Ænei Nafi* in annos XCVI. dimisit Monasterium prædictum anno *Henrici* octavi XII. tandem vero Principalis ejusdem Collegii equos recepit Tenementum illud, cui usui hodierno etiam die inservit, ad boreale Templi B. *Virginis* latus collocatum.

PROFUNDA, vulgo *Belle schoole*, in vico à Scho-

^a In manibus Authoris. ^b Ibidem. ^c In Thes. Ed. Christi in supra. ^d Reg. G. fol. 320. a. ^e Reg. parvum vel antiq. S. *Fridefwyde* Chart. 309. & Reg. mag. p. 489. ^f Ut in Thes. Coll. Exon. in pix. 20. ^g Ex Regest. *Stodley* inter *Evidentiis* de Tenementis in Parochia B. Mariæ Virg. ^h Penes authorem. ⁱ Regest. *Osney* fol. 111. a. & 112. a. ^k Catal. Abbatum *Osney MS.* compact. cum aliis Tractatibus.

in cognominato, ad aquilonarem Scholarum *Alienorianarum* partem posita fuit; quam Abbatiae quoque *Osneiensis* contulit *Alienora* illa *Henrici Toraldi* conjux, circa annum CIOCCCL. A situ profundo nuncupata fuisse, & fenestras ipsi viae publicae pavimento aequales videtur habuisse, quae cum verisimillima sint, maximam Scholae isti antiquitatem tribuere nequaquam dubitabō. In Rentali ^b quodam *Osneiensis*, anno CIOCCCLX. terminato, his verbis descripta reperitur:

De Scola profunda 1. *Marc.*

In ^c alio, anni quasi CIOCCCLXXVI. Rentali, sic legis;

Scola profundae Scil. Helle per Magistrum Rad. de Caldwell x. Sol.

Scola superiores per Magistrum Rob. de Begyngham x. Sol.

Inque alio ^d eorundem temporum.

Scola profundae quae vocantur Helle per Magistrum Nich. de Stafford x. Sol.

Scola superiores per Mag. Joh. de Burton x. Sol.

Cæterum in Rentali ^e alio, anno CIOCCCLXXVII. confecto, Schola hæc *Cellarium profundum* appellatur, altera illa *Scolarium desuper* vocitata; quas per hæc tempora, annisque dein fluentibus haud paucis, tenebant *Mr Radulphus* de Cornubia & *Mr Gul.* de *Cercedene*. At vero *Helle schooles* utraque vulgo audiebat, & sub illo nomine cautiones suas de pretii nimirum annui solutione, interponentes reperio Magistros. In pagellis utique quibusdam rejeñitiis libro *M.S.* apud *Balliolenses* consulendo (cui titulus *Expositio in libros Elenchorum Aristotelis per Aegidium Romanum*) præmissis, hæc habentur: *Cautio Mr Jacobi de. . . . . exposita pro Scholis quae dicuntur Helle die Mercurii proxima ante Festum natalis S. Johannis Bapt. anno Dom. CIOCCCLXVI.* Quibus subjicitur & alia cautio, de iisdem Scholis, in annum sequentem conductis, præstita, & ab *Osneiensis* aliquo literis mandata cum librum illum eo nomine deponeret Magister: quem morem, non tantum in conducendis Scholis, verum & in pecuniâ e Cistis Academicis mutuò accipiendâ, obtinuisse, e notatibunculis ad initia calcesque Librorum MSS. in variis Bibliothecis nostrae Academiae passim occurrentibus omnino patet.

STOCKWELLIANA in Parochiâ *B. Mariae* stetit, cui nomen impertit *Philippus Stockwell*, Burgensis, sub *Henrico III. Oxoniensis*. Antiquissimam illius mentionem in libro ^f *Fride Wydensium* Censuali, cui parvo seu veteri cognomen inditum est, reperio, ubi scilicet inter Possessiones alias, ab *Adeliciâ*, *Gualteri Folioti* filiâ, *Radulphi* autem (*Roberto* quodam nati) relicta, præfato Monasterio transcriptas, circa annum *Henrici* tertii xxxiii. memoratur. Ibi quippe e regione reditus cujusdam his verbis denotatis,

De Terra Johannis Marefcalli in Parochia B. Mariae Virginis vi den.

Hæc Margini habes inscripta, & prædictum reditum indigitantia.

Magna Schola quae fuit Philippi de Stockwell.

Posita vero fuit Schola hæc, prout conjiciendum reor, in Aula eâ cui Magna Aula *Philippi de Stockwell* nomen erat, quæque in prædictâ Parœciâ inq, vico *Cat-*

street comparebat, & in ^g Dimissione quâdam circa xii. *Edoardi I.* conscriptâ commemoratur.

STODLEBIENSES, vel quæ ad Moniales de *Stodely* in Comitatu *Oxon.* spectabant, ita erant locatae, ut Scholas *Balliolenses*, & *Exonienses* in vicinia haberent, illasque interjacerent, in ^h Charta donationis Scholæ *Exoniensis* ix. *Edoardi III.* factâ, supraq, memoratâ, nomine prædicto insignitæ occurrunt. Et vel in ipso *Bellofronte*, vel haud longe ab eo steterunt, quodque rationibus nonnullis ductus crediderim à *Pyllianis* diversæ non sunt habendæ.

SCHOLA in *S. Thoma* Martyris Parœciâ in Rentali *Osneiensis* circa octavum *Edoardi I.* annum Domini nimirum CIOCCCLXXX. condito sic habetur.

Domus quae vocatur Scola viii. Sol.

Dorso insuper ⁱ chartæ quâ *Adalicia Roberti Textoris* filia fundos suos Abbatiae *Osneiensis* contulit (hi autem de ejusdem loci Canonicis in feodo prius tenebantur, terrasque *Johannis Bruthel* ad ortum vicinas habebant) sic inscriptum offendo.

De Domo quae dicitur Scola, juxta domum Johannis Bretel.

Hæc sane quot annos habuerint dicat alius quispiam, constat quidem Scholam hanc ab *Adaliciâ* fuisse donatam, cum *Capellæ S. Thoma* Capellanus esset *Gualterus*, cumque Prætoris munus obiret *Thomas Edwyni* filius (uterque enim ejusdem syngraphi testis occurrit) hoc est anno plus minus CIOCCXXIV Scholam vero illam, seu Tenementum, in Rentalibus *Osneiensium* explorans locum *Damel* dictum & Ecclesiam vel Capellam *S. Thoma* interfedissee reperi.

SCHOLÆ *Johannis Bryan* Cornubiensis, de quibus ipse in Testamento ^k supremo viii. Junii, anno CIOCCCLXIX. condito, mentionem sic facit—
Item lego scholas meas inter vicum Scholarum & Catstreet Oxon. situat. executoribus meis ut vendant ipsas &c. Quas Scholas in vico Ecclesiæ *D. Mariae* versus boream adjacentem, & à plateâ *Scholarum* ad *Murilegorum*, vulgo *Catstreet* deducente, locatas fuisse suspicor.

SCHOLA, Aula *B. Mariae* opposita. De illâ id unice occurrit, quod pro eadem sub nomine *Schola alta* Doctor *Netton* an. æræ Christianæ CIOCDXLVI ^l fidejusserit; annoq, CIOCDLII. Magister *Johannes Kyng*, vice Doctoris *Jacobi* ^m *Goldwell* Aulae *S. Georgii* e regione fere Collegii *Omnium Animarum*, Principalis, cautionem ⁿ interposuerit. Cuinam vero facultati dicata fuerit non reperio, verum ego Juris Prudentiæ addixerim, cum *Nettonum* & *Goldwellum* LL fuisse Doctores certissimum sit.

TORALDIANÆ, sive quas *Robertus Toraldus*, *Henrici Toraldi* filius, sub nomine terræ angularis cum ædificiis Monasterio *Osneiensis* circa annum *Henrici* tertii XLVI. ^o consignavit, ad exitum Plateæ *Schoolstreet* ^p superiorem juxta murum civitatis borealem, inque Orientali ejus latere steterunt, sic autem in Rentali ^p quodam *Osneiensium*, anno quasi CIOCCCLXXVI. condito, distinguuntur.

Cellarium angulare per Magistrum Johannem de Douere vi. Sol. viii. den.

Solarium desuper per Mag. Joh. de Petite viii. Sol. vi. den.

Solarium novum de Aula Thorald per Magistrum Marfilium....

^a Reg. Osney ut supra fol. 217. b. ^b Penes Authorem. ^c In Thes. Ed. Christi. ^d Penes Authorem. ^e Ibidem. ^f Jacobi de Maydeston, ut opinor, is enim Scholis hæc anno CIOCCCLXXX. (velut ex ejus anni Rentali constat) tenebat. ^g Pag. 39. Chart. 66. & in mag. lib. p. 349. 350. ^h Inter munimenta Osney in Thes. Ed. Christi in pix. B. Mariae virg. ⁱ In Thes. Coll. Exon. in pix. 22. ^j In Thes. Ed. Christi in pix. S. Thomæ. ^k In Rot. Husting cur. majoris Oxon. tent. 23. Ed. 3. in Chartophyl. Civis. Oxon. ^l Aaa fol. 51. b. ^m Qui in Episcopum Nordovicensem deinde creatus est. ⁿ Ib. in Aaa fol. 111. a. ^o Reg. Osney fol. 217. a. ^p In Thes. Ed. Christi.

Celarium subitus per Magistrum Semannum x. Sol.
Inque * altero, sub idem tempus conscripto, his
verbis discriminantur.

Celarium angulare per Mag. Adam. de Watlynton

Solarium angulare per Mag. Richard. de Colethull.

*Solarium novum de Aula Thorald per Magistrum
Willielmum de Bokelinton.*

Celarium ibidem per Mag. Robertum de London.

Scholæ vero istæ priusquam *Toraldi* essent, ad Ma-
gistrum *Richardum Bacum Academicum*, quem in
earum aliquâ prælegisse suspicor, ^b spectabant, de
quibus id porro dicendum, in Tenemento haud parum
amplo (cujus pars Aulam Scholaribus præbebat)
locatas olim, cumque exædificandæ essent Scholæ
Artium non ita pridem demolitas fuisse.

UNIVERSITATIS Collegii Scholæ in Tenementis
quibusdam Plateæ *Scholastica* ad Collegium illud
pertinentibus sitæ fuerunt. Tenementa vero hæc
erant.

I. Aula *Æneanasensis*, ad occidentale dictæ Pla-
teæ latus posita, circa medium *Henrici III.* regnum
ad *Galfridum* quandam *Jussell* ^c spectabat, ad *Si-
monem* vero de *Balindon*, Canonicum *Lichfeldiensem*,
tandem devoluta, pro *lv. lib. vi. Sol. viii. den.* Can-
cellario & Magistris Universitatis, in usum Schola-
rium Magistris *Gulielmi Dunelmensis* ^d divendebatur,
anno *Æræ Christianæ CIOCCXXI.* Ejus pacti instru-
mento nomina ut Testes subscripserunt *Mr Richar-
dus de Bradewell*, *Mr David de Cornubiâ*, *Juris*
Canonici, *Mr Rob. de Ewigthorne*, *Mr Hugo de Pa-
degreve*, *Juris Civiles Professores*, cum *Nicholao de*
Kyngeston, Prætor Urbano, &c. Cæterum *Æneana-
sensis* non ita multo post appellari cœpit (neque enim
eo prius nomine innotuisse crediderim) quippe in
Inquisitione de valore prædiorum aliquorum & ter-
rarum in *Oxonia vi. Ed. I.* ^e anno utique Domini
CIOCCCLXXVIII. factâ, inque Scholis *Einfhamen-
sibus* & *Pyllianis* jam ante citatâ, cognomento illo de-
notatur: — Item eadem Universitas habet quandam
aliam domum qua vocatur *Brasenmose* cum *iv. Sco-
lis* in eadem Parochia (viz. *S. Mariæ*) & taxantur ad
viii. marcas, & fuit illa domus aliquo tempore *Galfridi*
Jussell, &c. Hunc autem locum bonis literis ab an-
tiquo dicatum fuisse nullus dubito, in ^f chartula e-
nim quadam, aliquanto postquam Scholam eam
coemisset Universitas exaratâ, *Andream* filium *An-
dreæ Dunelmensis* integramque familiam inde fertur
exturbasse *Mr Adamus Bilet* cum Scholaribus suis,
in Festo Purificationis *B. Mariæ*: quod quidem hac
tantum condicione (veluti haud semel prædiximus)
licitum erat, si Tenementum illud ingenuis Artibus
consecratum jam ante fuerit. Ibidem vero habetur
super hac re Processus utriusque partis judicarius,
cognitu quidem haud indignus nisi prolixior esset;
testes autem se dederunt *Mr Johannes Lanesby S. T. P.*
Nich. de Kyngeston Prætor *Oxonienfis*, cum aliis
haud infimi loci viris.

II. Aula minor *Universitatis*, ab *Æneanasensi*,
Septentriones versus, haud longe aberat; de cujus
antiquitate in primo libro satis locutus sum: at prima
mentio quam de eadem adhuc inveni, est in ^g charta
Roberti cujusdem *Oxonienfis* filii *Roberti Audoeni*
(vulgo *Owein*) quâ scilicet ille *iii. cal. Novembris*
xxiv. Henrici III. Domini *CIOCCXXXIX.* ex con-
sensu *Juliana*, *Roberto* filio *Johannis de Prestun* angu-

larem suam domum in Parœcia *B. Virginis*, præpe
Domum *Galfridi Jussell*, transcripsit cum Scholis &
omnibus libertatibus, ut in ipsâ chartâ dictum est.
Prestunus Hospitali *SS. Jacobi & Johannis, Brack-
leienfi*, largitus ^h est, à quo ad Cancellarium &
Magistros *Oxon.* devenit, circa annum *Henrici* terti
xxxvii. Domini CIOCCCLIII. in cujus transcrip-
tionis charta Magistro *Roberto de Prestun* aulam præ-
dictam acceptam referunt *Galfridus* Hospitalis prior
atque ipse Conventus. Eandem Scholarium Univer-
tatis, sive *M^{ri} Gulielmi Dunelmensis* nomine (ad
quos utique redibat proventus annuus) tenebat Uni-
versitas, utpote pecuniâ dicti *Gulielmi* certo hujus
Academiæ Scholarium numero legatâ, sibi que à Te-
stamenti Curatoribus conceditâ, coemptam. Hinc
autem in aperto est, cur nomen ab *Universitate* de-
sumpserit, & imprimis Aula *Universitatis*, deinde
vero, cum altera quædam illâ major residuis præfa-
ti viri nummis coemeretur, Aula minor *Universita-
tis* appellata fuerit. Apud Inquisitionem *vi. Edvardi*
I. habitam, & mox ante memoratam sic legis: Item
eadem Universitas habet aliam domum angularem cum
duabus Scholis in eadem Parochia (viz. *S. Mariæ vir-
ginis*) & taxantur ad *xl. Sol.*

III. Tenementa duo in vico *Scholarum*, inter
Scholam *Littlemorianam* & *Burcestrensem*, vel sal-
tem inter *Burcestrensem* & Scholas *Crustianas* posita.
Quânam ratione hæc Scholaribus *M^{ri} Gulielmi Du-
nelmensis* obtigerint plane ignoro, de illis reperio
mentionem subinde factam in scriptis & membranis
quibusdam antiquis, in chartis Collegii *Universita-
tis*, de illis filetur usque ad tempora Magistris *Tho-
mæ Hebbe* Procuratoris vel Bursarii ejusdem in com-
puto ⁱ autem ejus pro anno *ii. Henrici IV.* dom.
CIOCDL. composito; cum de Aulis istius Collegii
in Parochiâ *D. Mariæ* (nominatim *Æneanasensi* &
Minori illâ mox ante memoratis) agitur, hæc ha-
bentur.

De tribus Scholis ex opposito *Belfront* *xxi. Sol.*

Cæterum Scholæ istæ cum alterâ quadam ad exi-
tum usque Regni *Henrici VIII.* perennarunt, etenim
computo ^k quodam prædicti Collegii pro anno
CIODXLIII. condito inseritur Reditus quatuor
Scholarum, inter quas numerari non poterant quæ in
Æneanasensi, & Minori *Universitatis* Aulâ habeban-
tur, utpote quæ ante multos jam annos, quo scilicet
tempore Collegium *Ænei Nasi* extrueretur, dirutæ
fuissent. In alio anni *CIODXLV.* Rationario legas:

Item à *Doctore Tresham Commissario pro Scholis*
vi. Sol. viii. den.

E quibus verbis colligendum arbitror, aut hæc
Scholis Artium adjectas fuisse, aut lateri earum Au-
strali locum concessisse. Utcunque, tum illas, tum
quæ in Aulis *Æneanasensi* & Minori *Universitatis*
positæ fuerunt, à Collegii ejus ^l Oeconomis, ratio-
nem accepti & expensi incuntibus, memoratas fre-
quenter invenio; idque speciatim *xx. Henrici VI.*
Domini autem *CIOCDXLI* (postquam scilicet ex-
ædificatæ essent Scholæ Artium) in hunc modum,

De Scola Magistris *Aschby* *vi. Sol. viii. den.*

De Scholis Mag. *Alexandri de aula vitrea* *vi. Sol.*
viii. den.

De Scola Mag. *Rob. Keele de Beuillyn* *vi. Sol.*
viii. den.

* Penes Authorem ^b Reg. Osney ut supra ^c Ut in *Thef. Coll. Universitatis in pix. Oxon. inter Chartas de Tenementis in*
Parochia B. Mariæ virg. ^d Ibidem. ^e In *Turri London.* ^f Ib. in *Thef. Coll. Univerf.* ^g Ibid. ^h Ibid. ⁱ In *lib. statu-*
torum Coll. Univerf. p. 14. ^j In *Thef. ejusdem Coll.* ^k Ibid. in quibusdam Rot. memb.

De Scola Willielmi Strete Determinatoris iii. fol. vi. den.

De Scolis Johannis Thakyll iii. fol.

De Scolis Richardi Clerkton iii. fol. iv. den.

De Scolis Determinatoris de aula S. Mariæ vi. fol. viii. den.

De Determinatore in Aula Universitatis in vico Scholarum iv. fol.

Postremo scholæ istæ cognomentis bassæ & superioris, & bassæ bor. & austr. denique superioris bor. & australis, nonnunquam internoscebantur.

WODECOCKIANÆ, in Parochiâ B. Virginis, & è regione loci in quo stat hodie *Omnium Animarum Collegium*, positæ, nomen^a fecit *Gulielmus Wodecock*, ejus perinde ac Tenementi ad quod pertinebat sub tempora Regis *Johannis* Dominus. In Rentali^b Abbatiz *Osneiensis*, ad annum CIOCC LX. deducto his verbis habetur utrumque.

Domus *Wodecock* iii. Marc.

Scola super seldas Wodecock per Magistrum N. de Aldeham xx. fol.

In^c altero autem, circa viii. *Edoardi I.* conscripto, sic legis;

Scola super seldas Wodecock per Cancellarium Oxon. xvi. fol.

Vide plura in scholis Theologiæ.

Scholæ Artium.

Ex prædictis liquet Scholas quidem plerasque in vico illo celebriori, cognomine abinde donato, nonnullas tamen in locis aliis, à frequenti Academicorum concursu longe remotis, positas fuisse. Id bonarum literarum incrementis haud parum obesse adverterant viri eruditi, atqui remedium huic malo primus omnium attulit *Thomas Hokenorton*, Cœnobiarca *Osneiensis*, qui scholas *Toraldianas*, *Altenorianas*, *Cruisten*, aliasque, quæ loca literaturæ consecrata fuerunt priusquam nomenclaturam istam accepissent, ad Monasterium suum pertinentes, diuendas curavit, & loco earum duplici tabulato *Ædificiorum* seriem, muris lapideis, ^d excitavit, inque scholas decem, quas ex anni CIOCDXL. ^e *Rationario Osneiensis* habebis, divisit.

Scola Metaphysica bassa prima.

Scola Naturalis Philosophia alta prima.

Scola Philosophia moralis bassa secunda.

Scola Astronomia alta sec.

Scola Geometria bas. tertia.

Scola Musica alta tert.

Scola Arithmetica bas. quarta.

Scola Dialectica alta quart.

Scola Rhetorica bas. quinta.

Scola Grammatica alt. quint.

Scholæ autem illæ anno CIOCDXXXIX. & inchoatæ, & ad summum fastigium perductæ sunt; quas, uti perhibet citatus mihi^f scriptor, ad captandam benevolentiam Universitatis erexit *Hokenor-*

tonus. A portâ vero novissimarum Scholarum exteriori, muro Collegii *Exoniensis* contiguâ, ad septentrionale propemodum earum latus pertingebant; in quibus Lectiones habere nequaquam tenebantur Academici, pleræque tamen Prælectoribus rarissime carebant, quod usu scilicet & specie reliquis in Universitate Scholis antecellerent.

Priusquam ad Scholas cæteris facultatibus consecratas descendam, pauca de Artium illis adnotanda duco, ab instituti nostri ratione minime abludentia.

i. Earum quælibet xiii. fol. & iv. den. Monasterio *Osneiensis* annuatim^g præbebat.

ii. Vacuæ aliquando nonnullæ^h jacebant, imo rarissime plenæ adeo fuerunt, ut integer omnium census perciperetur.

iii. Reditumⁱ juxta earum ac reliquarum Scholarum quadragesimalem, pecunias nimirum à Determinantibus Baccalaureis provenientes, collegerunt^j Magistri Scholarum, vel alii ab Universitate ad id muneris obeundum deputati.

iv. Hæ autem Scholæ ad *Henrici* usque VIII. vel etiam Reginæ *Mariæ* tempora, Scholarum novarum nomine^k percubuerunt.

v. Notandum arbitror, quod postquam extruerentur Scholæ istæ Novæ, reliquæ veteres in vico *Scholarum* sitæ frequentari minime desierunt, siquidem, licet non pariter accommodæ, pretiis vilioribus elocari solebant. Fateor quidem per hæc tempora propter Academicorum utiq; paucitatem, restrictionem fuisse Scholarum numerum, viginti tamen etiamnum supererant præter illas nuper exstructas; attamen constat ex statutis requisitum fuisse ut in illis perinde ac modo dictis præcipua quæque exercitia præstarent Magistri & Baccalaurei; quod si fieri non posse contingeret ob Scholas à senioribus occupatas, supplicabant Academici ut secum gratiose dispensaretur^l pro defectu Scholæ in vico *Scholarum*, sibi que fas esset vel in Aulâ quapiam vicinâ, vel apud Fratres *Augustinenses*, Lecturas aut determinationes habere. Quod sane mirum non est, cum præcis temporibus Vici *Scholastici* Aulas, Introitus, Scholasque, immo Cameras quasque obscuriores usque adeo repleverint Baccalaurei Determinantes, ut eorum juniores Oppidanorum officinas extra vicum quoque illum locatas, conducere, aut in Aularum longe diffitarum cubiculis privatis determinare necesse habuerint, quemadmodum alibi ostendimus. At vero, cum disputationes ibidem suas perfunctorie admodum (siquidem ab Academicorum frequentia procul absentes) obirent studiosi, haud leve bonis literis dispendium importaturi videbantur. Sed ut lector hæc plenius intelligeret, adscribam verba statuti circa an. CIOCDVIII. pro Determinatoribus publicati, quod ex libro^m senioris procuratoris, in excerptis habeo. Cum Determinatorum numerus in facultate Artium usque adeo crescat nonnunquam quod præoccupatis ab eorum aliquibus publicis amplis decentibus & honestis Magistrorum Scholis, alii in prophanis & vilibus laicorum officinis extra vicum Scholarum ac etiam infra, in quibusdam aularum cellulis & secretis penetralibus, ab accessu Scholarum longè positis, determinare arctantur, ubi tum pro graduatorum replicantium paucitate, tum pro ignoto locorum situ & vilitate, soli cum responsalibus dimissi sunt sapius longo tempore ad dedecus & infamiam dictæ facultatis, &

^a Reg. Osney ut supra fol. 106. b. & inter munimenta Osney in *Thes. Ed. Christi* in pix. S. Mariæ virg. ^b Penes Authorem. ^c In *Thes. Ed. Christi*. ^d Catal. Abbatum Osney ut supra per *Antonium*. ^e In *Thes. Ed. Christi* ut supra. ^f Anon. de Abbat. Osney ut supra. ^g Ex rentalibus Osney ut supra. ^h Ibidem. ⁱ Ut inter comput. Bursariorum Coll. Exon. in scacc. ejusd. coll. & in Reg. q. fol. 2. b. ^j Ut in G. fol. 78. a. & alibi. vide etiam in I. fol. 141. b. ^k Ut sparsim in diversis Regestris Academia. ^l B. fol. 40. b.

*detrimentum doctrina, placeat venerabili congregatio-
ni Regentium & non Regentium, statuere & ordinare,
ut non liceat eis extra Scholas xxxii. infra vicum
Scholarum situatas determinare acta sua, incipiendo
vicum suum à suprema Schola Osney à parte boreali
ex utroque latere usque ad A Scholam, & hinc descen-
dendo ab Occidentali parte ad Ecclesiam B. Mariæ virg.
per Aulam Universitatis, Aulam Æneam, Salysury,
& Aulam S. Edmundi; ex altera parte ascendendo per
Aulam Vitream, Stapulinam, & parvam Aulam
Nigram, quibus liceat addere Scholam parvam in an-
gulo dictæ Aule Universitatis situatam, &c.*

Posthæc autem, circa annum utiq; CIOCDXXXIX
constitutum est, ut de cætero in Cameris privatis
(quem morem antiquitus constat invaluisse) Disci-
pulis minime prælegerent Magistri, verum id vel
in præfatæ plateæ Scholis, vel in loco aliquo re-
ligioso haud incelebri præstarent; unde cum
Inceptoribus in facultate Artium Scholæ ibidem
haud raro deessent, supplicare^b solebant sibi in
annum sequentem indultum iri, ut lecturas Ordina-
rias extra vicum Scholarum in domicilio aliquo vel
Scholâ viciniore haberent. Tunc enim dierum Aca-
demici moris fuit, ut singuli singularum facultatum In-
ceptores, per se, & in propria sua persona (citra vica-
riam & alienam operam, quæ unius jam aut etiam alte-
rius humeris incumbit) disputando, respondendo,
opponendo & replicando, omnia inceptationis suæ mu-
nera sollicitè obirent. Quilibet etiam uno aut altero
ab inceptatione anno, per se legendo, ordinariam suam
lectionem indispensabili penè decreto, in Scholis
suæ facultatis continuabat; quod ante paucos annos,
viz. (ni fallor) circa initium Regni Regis Jacobi in An-
glia, eo compendii devenit, ut in decem tantum le-
ctores publicos, è Regentibus per Procuratores sele-
ctos, veluti in quendam decemviratum diffusum hoc
munus contraheretur.

VI. in Scholis hæc, uti in priscis olim illis, nego-
tia varia tanquam per præconem enuntiabantur, qua-
lia erant, Proscriptiones ob stelloniarum, læsam ma-
jestatem, & alia publica crimina (de quibus mandata
sæpius à Rege aut Sanctiori ejus Concilio accepimus):
quin & Anathemata & suspensiones Episcoporum
vel Abbatum in Scholis utique nostris, inurendæ ni-
mirum ignominia ergo, evulgari solebant. Porro
ibidem viri ac Feminae graviorum criminum infra
Universitatis limites convicti, exilio damnati pro-
nuntiabantur: nec non & Oppidani propter violata
Academica jura, vel Anathematis vinculo illigati
erant, vel commercio saltem cum Scholaribus & pri-
vilegiatis arcebantur. Magnatum vero flagitia eo no-
biscum consilio videntur propalata, ut per externos
Oxonii commorantes universo pene orbi mature in-
notescerent.

VII. Animadvertere est, Scholas hæc recreatas
haud semel fuisse, quod anno speciatim CIODXXXII
factum, quo nimirum tempore grandes pecunia-
rum summæ in easdem erogabantur.

VIII. Exeunte Henrici VIII. totoque Edoardi
VI. Regno, rimas miserum in modum agebant, quod
concussio paulisper in reformandâ Religione bonarum
Artium studio tribuendum arbitror. Anno CIODXL.
binas tantum, paucis autem post annis ne unam qui-
dem à Determinantibus occupatam^d reperio; quod
scilicet antiquatis Quadragesimalibus Baccalaureo-

rum Exercitiis, in eorum locum Declamationes surro-
garentur.

IX. Durante Edoardi VI. regno Area Scholæ
illas & Theologicam interjacens in hortulum transi-
bat, dum Scholarum ipsarum quotquot supereissent
fordidis lanificum usibus & exiccandis muliercularum
Lotricium linteis unice inservirent. Miseri quidem
Oxonienſes quibuscum ad telam & textrices artes re-
laberetur Minerva. Exterminium certe passuræ vide-
bantur Artes Liberales, nisi iisdem opportunè
subvenisset, bonasque Literas pristino nitore donasset
Anglorum Pallas, virgo utique doctissima, nec mi-
nus bellatrix Elizabetha.

X. Grato animo agnoscere par erit primo Maria
Reginæ anno Scholis exturbata fuisse opera mecha-
nica, revocatis^e Baccalaureorum Exercitiis Qua-
dragesimalibus. Porro circa illa tempora^f dispensa-
tio Magistris concedebatur pro Lecturis ordinariis
(ibidem utique habendis) ut tantisper legerentur in
locis alibi assignatis, donec hæ Scholæ reficerentur.

XI. Academia Chartâ^g suâ xx°. Januarii pri-
mo & secundo Philippi & Mariæ, Dom. CIODLIV.
ex decreto^h convocationis datâ, Decano & Cano-
nicis Ædis Christi pensiones duas remisit; sub eâ
conditione ut Scholas hæc, cum Horto iisdem ad
Orientem solem adjacente, sibi in perpetuum tran-
scriberent. Quod autem ad pensiones istas attinet,
earum altera xxvi. solidorum & viii. denariorum
summam complevit, quam scilicet Osneiensis, ex pa-
cto cum Civibus nostris inito, (per manus Einsha-
mensium ni fallor) pendebant, propter suspendium
Clericorum quod sub Rege Johanne contigerat, al-
tera vero sex solidis & octo den. constabat, ab eo-
dem Cœnobio Academiæ Procuratoribus numerari
consolitis pro horto utiq; infra Diversorium, cui nomen
Novum Hospitium, alias Galerius Cardinalitium, vulgo
Cardinalis hatt haud longe à Portâ Urbis Septen-
trionali. Hæc autem pecunia ab Æde Christi, usque
dum illa fieret commutatio, pendebatur, quoniam à
domorum Religiosarum everſione Monasterii illius
area ipsa, prædia, fundique haud pauci Collegio isti
ex dono Henrici VIII. obvenerant.

XII. Instaurandis iisdem Scholæque Theologicæ,
libræ ducentæ, & eo amplius, i expendebantur
annis CIODLVII. & CIODLVIII. spectatissimi vi-
ri Tho. Raynoldi, S. T. P. Commissarii Academici
cura & labore collectæ, qui cum sumptibus nec ipse
parceret, prædictam pecuniæ summam partim à Re-
ditibus, quos Universitati nuper donarat Regina Ma-
ria, partim vero ex Præfectorum Academicorum &
Edoardi Napier de Halywell (quondam Coll.
Omnium Animarum socii) benevolentia conflaverat.
Consenuerant autem adeo, vitiumque fecerant Scho-
læ de quibus agimus, ut totius Ædificii Tectum ape-
rire, novisque tabulatis subſternere necesse fuerit, re-
novatis porro subselliis, & Fenestris omnibus redinte-
gratis. His ita peractis veteres Disputationes idem
restituit, cumque propter Scholarum vicinarum ali-
quas aut plane collapsas aut ruinam aperte minitantes,
loca Determinantibus Baccalaureis deessent, illorum
usibus Scholam Theologicam aperuit.

Denique, ne in idem credo discrimen aliquando ite-
rum devenirent, & quo facilius à Civium Apothecis
& hortis & Armamentariis, musis dicatæ ædes inter-
noscerentur, veteres apposuit inscriptiones, quas

^a C. fol. 121. ^b Vide in Aa. fol. 31. ^c Ut videtur in FF. fol. 122. b. & 124. & in Epist. ib. 204. 205. vide etiam in Reg.
H. fol. 274. a. ^d g fol. 2. b. ^e Pat. 3. Mariæ part. 2. in Domo conversorum. ^f Ut in I. fol. 138. b. ^g In Turri Schola-
rum in pix. DO. nu. 7. 8. ^h Ut in I. fol. 148. b. ⁱ Ut in libro computi de receptis & expensis in fabricâ Scholarum, in Turri
Scholar. MS.

ex ^a Chytreo & ^b Hentznero in itinerariis suis, hic commemorabo. Oxonia (inquiunt) supra Auditoria Artium liberalium districta.

Grammatica.	<i>Literas disce.</i>
Dialectica.	<i>Imposituras fuge.</i>
Rhetorica.	<i>Persuadent mores.</i>
Arithmetica.	<i>Numeris omnia constant.</i>
Musica.	<i>Ne tibi dissideas.</i>
Geometria.	<i>Cura quæ domi sunt.</i>
Astrologia.	<i>Altiora te ne quasieris.</i>

Quibus etiam subnectunt & alias inscriptiones. Sequuntur (inquiunt) virtutes.

Patientia.	<i>Patientia vincit ferendo.</i>
Humilitas.	<i>Modestia amabilis.</i>
Fortitudo.	<i>Fortis est qui omnem fortitudinem devincit.</i>
Spes.	<i>Spe vincimus omnes, sed omnis Fiducia sine deo est vana.</i>
Cautio.	<i>Cautus vincit omnia.</i>

Nam quod præter has septem liberalium Artium Scholas, quarum istæ inscriptiones exhibuimus, tres aliæ porro Philosophiæ essent dicatæ (adeo ut omnino decem numerarentur) in confesso est.

Sed ne incertas temporum vices perpetuo queramus, de iisdem jam nobis gratulari licet. Quæ seculo *Edoardi VI.* Scholas & Auditoria, in hortas apothecas & penè in Artificum officinas (proh dolor!) convertit, Fortuna illa ipsa restituit denuo & pristino splendori reddidit: imo vero feliciori jactura, iisdem iterum fatiscientibus, senioque collapsis, meliorem longe apparavit *αὐτονομία*; siquidem decem liberalium artium tuguria, in magnam & novam istam xii. amplissimarum Scholarum molem, quæ *Bodleiana* audit, cessere; mirâ id quidem metamorphosi, nec illi admodum dissimili, quæ beneficio *Jovis* (ut in fabulâ habetur) *Baucidis* casæ contigit, ubi furcæ in Columnas, Cespites in marmora, culmi in aurum vertebantur.

Scholæ Medicinæ.

Ad Scholas jam, velut ante sum pollicitus, secundum Artium & Facultatum discrimina enarrandas descendendo. A Medicinæ autem consecratis auspicabor, quales nobiscum priscis temporibus comparuisse è Statutis facultatem illam tangentibus abunde constat, ubi enim de Exercitiis in *Medicinâ* præstandis mentio habetur, ordinatum esse dicitur, ut Inceptores in eâ Facultate Librum unum de praxi atque alterum de Theoria per omnes Scholas Medicinales cursorie prælegant. Porro quoniam Artistarum ac Medicorum vespertiæ sæpe coinciderent, ne sibi invicem impedimento essent, tempore *Edoardi III.* anno scilicet quasi CCCCCLVII. lege latâ edicebatur ut Medicorum illæ in Scholis propriis, Artistarum vero in Ecclesiâ S. *Mildridæ* celebrarentur. Scholæ quidem istæ ubinam steterint parum liquet, cæterum ambigi

non potest quin earum altera apud Aulam illam *Medicinalem* quæ in Parochiâ B. *Virginis* posita fuit, habebatur, & perinde ac ipsa Aula ad Hospitale D. *Johannis* (ut supra dictum) spectabat. Hanc autem Scholam cum aliis quibusdam Medicinæ nuncupatis instaurasse opinor *Johannem Major*, qui in illâ Facultate anno CCCCCXXVI. incepisse memoratur.

Scholæ Legum.

Juris Civilis in Universitatem nostram admissionem ex Historiâ, ubi facultatis istius natales cum rebus aliis eodem pertinentibus enarrabantur, hic loci repetere non attinet; quare ad loca ipsa in quibus & Jus illud & Canonicum prælegebantur commemoranda memet accingam.

I. Huic usui inserviebant Scholæ *Angulares*, ad Borealem D. *Mariæ* partem, inque loco ubi Platea *Cattstret* vicusque ad plateam *Scholarum* deducens in angulum coeunt collocatæ. De iis non dicam an Legibus perpetuo addictæ fuerint, ibidem vero prælecta fuisse Decretalia è Chartâ *Richardi Overton* Clerici ix. *Edoardi III.* datâ (quâ nimirum Tenementum illud, cum variis infra & extra Urbis moenia positis Messuagiis, *Johanni de Roderham* conferretur) satis constat. Interpositis inde annis haud multis domicilium hoc ad Præpositum & Scholares *Orientalis* (ad quos hodierno quoque die spectat) devolutum est. De primavâ Decretalium in Academiâ nostrâ prælectione parum liquet, certissime tamen patet *Sylvestrum Gyraldum Parisiensibus* illa in diebus dominicis aperuisse; & quidni credamus illum id ipsum postea nobiscum præstitisse, apud quos literis etiam vacasse deprehenditur.

II. Scholæ porro Legum in Vico *Schediaficorum*, vulgo *Schydierdstreet*, qui ab Ecclesiâ *Virginis* ad *Orientalis* & *Adem Christi* tendentem excipit, steterunt, quarum antiquitatem haud facile est referre, cævas tamen ipsarum Legum receptioni (quam alibi exhibuimus) fuisse conjecerim. Cæterum in Chartâ *Richardi* cujusdam *Segrim*, *Richardo Segrim* Cive *Oxonienfi* nato, primitus occurrunt, quæ scilicet xv. *Henrici III.* scripta fuit, & quâ prædictus Civis annum xvi. denariorum censum *Frideswydensibus* consignavit, quorum partem aliquam à Terrâ *Johanni Halegod* nonnunquam elocatâ, inque *Schydierdstreet* positâ, ubi sunt Scholæ legum in Parochiâ B. *Mariæ*, &c. percipiendam constituit. Scholæ istæ in Tenemento quodam ampliori collocatæ fuerunt (vel potius eidem Austrum versus adiacebant) cui *Ridehall*, ac deinde *Bedellhall* nomen fuit, quodque Aulæ B. *Virginis* limites hodie complectuntur. Eadem vero instrumento cuidam xxxvi. *Edoardi III.* dato Magna Schola nuncupantur; ab alio autem, 111. *Richardi II.* conscripto, in Hortum fuisse conversas suspiceris.

III. Schola Legum altera in eadem Deiparæ *Virginis* Parœciâ stetit, cujus mentio apud Inquisitionem *I. sexto Edoardi I.* habitam, nobis vero supra in Scholis *Einshamensibus* & Collegii *Universitatis* memoratam, unice, quod sciam, reperitur; in hæc verba, — *Episcopus Coventry tenet tenementa subscripta de Michael de Hispania, & idem Michael*

^a Nath. Chytreus in *Itinerum Europæ delitiis* Edit. 1593. p. 398. & 399. ^b Paulus Hentznerus in *Itin.* Germ. Gall. Angliæ, &c. Edit. Noribergæ 1529. p. 212. 213. ^c A. 97. a. B. 43. b. C. 7. b. D. 4. a. ^d A. 97. 6. B. 52. a. C. 7. b. D. 4. a. ^e F. fol. 5. b. Ep. 24. ^f In *Theſaur.* Coll. Oriol. in pix. V. ^g Vita Syl. Gyraldi, MS. ^h In lib. parvo vel antiq. S. *Frideswydæ* p. 137. *Chart.* 219. & in lib. mag. ejusdem, pag. 422. ⁱ In *Theſ.* C. Or. ut supra in pix. I. & in quadam rot. *Hust. curia Majoris Oxon.* tent. 36. Ed. 3. ^k In eod. *Theſaur.* ^l In *Turri Londinenſi*.

illa habuit de Philippo Pady, & idem Philippus ea tenuit; hereditario, &c. Et paulo post. — Item idem Episcopus habet quandam magnam Scholam Legum in Parochia B. Virginis & valet annuatim v. marcas.

Haud equidem abnueri Scholam forte hanc eandem non fuisse de qua nunc ago, id tamen ut credam facit quod de Jacobo quodam de Hispania memorie proditum est. Is utique præfatum, ut videtur, Michaellem cognatione attingens, cum Edoardo autem I. affinitate conjunctus (quem XIX. regni anno Olivero Episcopo Lyncolniensi mandantem a offendo, ut eundem Jacobum ad Ecclesiam Aldiborpiensem præsentaret) messuagia varia in vico Schy-dierstreet^b tenebat, nominatim vero Orielsia illa quæ de Alienorâ Edoardi II. consorte tenebat, quæque à supradictâ Scholâ haud longe distabant.

IV. Schola Juris Civilis, sive Schola Magna Juris Civilis, in Parochiâ S. Edoardi, secus Aulam S. Edoardi, posita fuit; de qua mihi tantum occurrit quod ad Prioratum S. Frideswyde pertinebat, cui, sub nomine Scholæ Civilis LIII. fol. iv. den. annuatim reddebatur, prout ab e Inquisitione de ejusdem loci Proventibus, anno CIOXXXIV. factâ, edoctus sum. Porro autem Scholæ illius Principales, sive Moderatores, aut Prælectores in Regestis nostris passim deprehenduntur, quorum de numero haud incelebres fuerunt benemulti, maxime vero Dr Gul. Warham, ad Archiepiscopatum Cantuariensem, & Dr Henr. Morgan ad Episcopatum Menevensensem, deinceps evocati.

V. Schola Juris Canonici, Schola Canonica, & Schola Magna Juris Canonici aliquando appellata, nonnunquam juxta^d Ecclesiam S. Edoardi, & alibi, juxta^e Hieron hall. Porro f nuper in Cœmeterio S. Edoardi (anno CIOCCCLII) denique, juxta^g Aulam S. Edoardi, collocata fuisse dicitur. Ad Judæum quendam olim spectabat, à quo bonis ejus fisco additis, ut opinor, Henrico III. cessit, ab eo ad Universitatem demum devoluta. In hac Scholâ prælegisse, Jurisque Canonici capita varia concurrentibus undique Academicis explicuisse creduntur Dominicani, Oxoniam utique primitus adventantes: quod quidem à vero non abhorret, cum Scholas per plures (inter quas illæ S. Edoardi numerantur) Domitilio suo vicinas possedisse eos Annalium nostrorum fide manifestum fiat. Cæterum cum illi sede suâ, utpote angustâ nimis, nec Discipulos omnes commodè capiente, migrarent, & locum in Suburbis Australibus jacentem incoherent; Scholam hanc occuparunt Canonistæ quidam, qui usquedum ipsa collaberetur, Jura ibidem Canonica prælegebant, in Cameris propinquis commorantes.

Statuto quodam pervetusto (quod me alicubi vidisse memini) de variarum Facultatum Gradibus & exercitiis condito, sancitum fuit, ut Inceptorum quilibet in propriis Scholis suæ Facultatis Vesperias suas celebraret: quibus executioni fideli demandatis, vesperiarum suarum solennia in hac perpetim Scholâ peragebant Canonistæ ac Decretistæ; tum (qui in Hospitiis vicinioribus, tum qui in remotis habitarent eodem confluentibus. Quare factum denique est, ut, ex occasione Scholæ istius ruinam aperte minantis, publicæ Juris Canonici Prælectiones aliquantisper cessarent. Id secum in animis perpendentes Academici, Scholam prædictam circa annum CIOCCCLXXXIX. quasi de integro exadifica-

runt; conscriptis ad virum quemque potentiorum Epistolis, quibus pecuniam, in eam rem conferendam, efflagitabant; & in quarum^b alterâ, ad Episcopum aliquem datâ, hæc habentur: —

Tantâ antiquitate afficiuntur ipsa Schola nostra Universitatis, in quibus lectiones Ordinaria Juris Canonici auditoribus hætenus semper (aliquot annis exceptis) ministrari atque legi solent, ut non Schola aut domus, sed locus omni domo & manso privatus, merito jam dici posset, &c. Inter symbola transmittentes reperiuntur Johannes Moorton, Eliensis; Robertus Stillington Batho-Wellensis (Aulæ Profunda in Parochia B. Virginis nonnunquam Principalis); Tho. Kempe Londinensis; & Joh. Russel, Lincolniensis, Episcopi: quibus annumerandi Cancellarius Lincolniensis, Mr Rich. Spekyngton, Juris Civilis Baccalaureus, & Collegii Omnium Animarum aliquando socius, Mr Rich. Lychfeld LL. D. & Mr Johannes Boucher, quem viginti libras donasseⁱ constat. Collatis ita pecuniis adjuta Universitas, Scholæ illius Tectum & muros probe instauravit; Professoris autem Cathedræ, subfelliis, ac interiori Parietum ornatui materiam suppeditavit Bibliotheca Academiæ vetus, (siquidem exinde Libri omnes ad Ducis Humfredi Bibliophylacium transferebantur) olim Congregationis Domui imposita. Cum ejusdem vero domicilii reparatio ad exitum spectaret, Literas ad Academicos dedit supra memoratus Russellus, Episcopus Lincolniensis & Universitatis Cancellarius; unde in ulteriorem loci notitiam pauca non pigebit adhibere: — postquam (inquit ille) Schola juris Canonici in parietibus & tectis perfecta fuerint, nihil deerit quo minus locus ipse vestris utilitatibus statim inserviat, &c. Is autem præfatæ Scholæ Principalis seu Moderator aliquando fuerat, de qua si plura adhuc scitu haud indigna subjecerim, à proposito non videbor deflexisse. I. Restoruit quidem à restauratione Schola hæc, verum pristinum nunquam splendorem recuperavit. II. Ad ruinam denuo spectabat eodem quasi tempore quo excisi sunt Conventus Religiosi. III. Doctores per plures eruditione conspicui Legentium inibi & moderantium vices obibant, velut e Registris nostris, inter cautiones Aularum, perdiscas.

IV. Moderatorem, seu Principalem novissimum habebat Henricum Whyght, Decretalium Doctorem, qui ad annum CIOXXXV. in eo munere^k versatus est. V. Duodecimo Julii die, anno autem Edoardi VI. primo, eandem Academia cum Areâ Hortensi, septentrionem versus adjacente, Johanni Wyt Civitatis & Mercatori Oxoniensi^l dimisit. VI. In Judaismo (Majori ni fallor) prope Aream Fratrum Prædicatorum sita fuit, prout^m Registrum S. Frideswyde testatur, quibus Magna Scholæ in Parochia S. Edoardi appellatur. VII. Portam habuit ampliorem, & Collegiorum illis haud absimilem; quod in Antiquarii nostri adnotationibus quibusdam deprehendo, eandem utique sub finem Regni D. Elizabethæ superfuisset ibidem constat. VIII. Ut situm ejus accuratius nonnihil attingam, collocata fuit in vici Trethamiani parte aquilonari, is autem à posticâ Hospitii ab Apro Caruleo cognominati portâ, ad posticam Hospitii Ursini Portam proficiscentem excipit. Aulam S. Edoardi oppositam à meridieⁿ habuit (cujus utique Aedis Christi Canonico in

^a Lib. Hospitalis S. Leonardi Eborac. MS. in bib. Cotton. ^b Ut in Thes. Coll. Oriel. in pix. G. ^c In manibus D. Tho. Barlow Præpositi. Coll. Regin. sub sigillo. Sed pertinet (ni fallor) Bromo whorwood de Halton in Com. Oxon. Arm. ^d Aaa. fol. 19. a. ^e Ibidem 78. a. & alibi. ^f Ib. 98. a. ^g Ib. 116. a. & alibi. ^h In F. fol. 159. b. ep. 370. ⁱ In Rot. comput. procuratorum Univerf. Oxon. in pix. PP. in Tur. Schol. ^j G. fol. 376 b. &c. ^k In pix. AA. nu. 15. in Tur. Schol. ^l Reg. mag. p. 328. ^m In pix. AA. ut supra.

hortum jam cessit) ad Boream vero hortulū quendam ad Collegium *Magdalenense* pertinentem. v. Denique, veteris *Edificii* nil hodie reliquum est, verum ejus in loco Tenementum unum & alterum extructa sunt.

vi. Schola insuper *Juris Civilis* in vico *Judaico* (uti à ^a *Syngraphā* ^{xxii.} *Henrici VI.* conscripta habetur) posita fuit; qui quidem vicus *Civil School Lane* vulgo audiebat, & Orientalem *Platēā Pennfarthingstreet* nuncupatā exitum obiacentem sibi habuit. Quisnam oppidanis donarit (quippe ad eos antiquitus spectabat) in obscuro est, in Rotulis ^b autem Camerariorum Urbanorum rationariis Schola in *Judaismo*, & Schola in *Parvo Judaismo*, & parva Schola in *Judaismo*, cum Gardino adjacente occurrunt. In alio porro, ^{xl.} *Ed. III* Dom. scilicet *CIOCCCLXX*.

De Schola in parvo *Judaismo* cum Gardino adjacente ^{xvi.} *Sol.*

Inque ^c alio, temporibus *Richardi II.* scripto;

De Scholis in parvo *Judaismo* cum Gardino ^{xvi.} *Sol.*

Ad hæc, in ^d altero ^{x.} *Henrici IV.* composito, sic legis:

Item solut. Abbati *Osney* pro Schola in parvo *Judaismo* ^{ii.} *Sol.*

Cum hic vero adverterem annuam quandam pensionem *Osneiensibus* inde fieri consolitam, ad eorum Rentalia me contuli, ibique in Parochiā *S. Edoardi* positam deprehendi, inque quodam, pro anno *CIOCCCLI.* sub hoc stylo inveni.

Tenementum *Galfridi le Saucer per Camerarios Oxon.* ^{vi.} *Sol.* ^{viii.} *den.*

In alio autem decimo quarto *Henrici VI.* Dom. *CIOCDXXXV.* conscripto his verbis:

Tenementum *Galfridi Saucer, viz. Scola in venella* ^{ii.} *sol.* ^{vi.} *den.* per *Camerarios Oxon.*

At vero prædictum redditum *Abbatiae Osneiensis* contulit *Galfridus Salsarius* vulgo *Sawcer*, *Civis Oxoniensis* tempore *Henrici III.* ipsaque Schola Hospitiorum quorundam *Legis Civilis*, in viciniā positorum, usibus inserviisse videtur; quorum de numero fuerunt Hospitium *Burnelli*, sive *Burnellsgynne*, alias Collegium *Londinense*, & Aula *Henxeana*, vulgo *Henrsey Hall* vocata. Denique, multis annis mediocriter florebat, ubi autem conflescere coepit, sub nomine *Jure schoole* seu *Civil schoole* (hoc est Scholæ *Juris*, seu Scholæ *Civilis*) ^{xxxviii.} *Henrici VIII.* Decano & Canonicis *Edis Christi* ab Oppidanis ^e dimissa est, eā lege ut ^{xiii.} *Sol.* & ^{iv.} *den.* tanquam redditum quietum (ut cum Leguleis loquamur) quotannis persolverent.

vii. Schola porro *Juris Civilis* supra Ecclesiæ *S. Aldati* Capellam australem habebatur; quam *Juri* illi studentes in locis haud procul inde sitis, nempe in Aulā cum lata porta, *Bovina*, *S. Vuolstani*, *Moysei*, &c, frequentabant. Quandonam erecta fuerit ignorare me fateor; quippe structura ejus & Capellæ cui superstruitur, quæque ^{ix.} *Edoardi II.* anno excitata fuit, dissimiles omnino videntur. Utcunque, tam Schola quam *Bibliotheca* evasit cum Regnum iniret *Henricus VII.* eoque nomine ^{xxvi.} *sol.* & ^{viii.} *den.* Ecclesiæ *S. Aldati* ^f præstitit: demum vero *Pembrochiensibus* ab ipsā Collegii sui *Fundatione Bibliotheca* fuit, illique usui usque hodie inservit.

Hactenus de Scholis *Juri Civili* dicatis edisseruimus, quas numero longe plures fuisse non est cur dubitemus, licet sedulo indagantis oculos manusque effugerint. Ad *Juris* vero municipalis Scholas quod spectat, nobiscum aliquas extitisse affirmare ausim, quamvis reclamat eruditus ille rerum antiquarum rimator & *Seldenus*. Ne autem temerarium me potius hac in re quam argumentis subnixum existimes, paucis evincam non penitus esse conjectaneum quod *Oxonie* nonnulli legibus Municipalibus invigilarint. i. Primo enim non ita diu est quod Cancellarius à Cognitione de causarum quæ reales vocantur, & de libero Tenemento exclusus fuerit, quamvis illi jam olim permixtum non sit de homicidio, & grassatione sive *Mabemie* cognoscere. ii. In Chartis quibusdam Regiis *Felonia* in genere & cognitio de libero Tenemento Cancellario diserte conceduntur. ^{iii.} *Ex Indultis Richardi II.* & *Henrici IV.* Cancellario licet vel secundum jura Regni, vel secundum leges & consuetudines Universitatis procedere. ^{iv.} E statutis nostris ab *Edoardo VI.* conditis tenetur *Juris Civilis* Professor in Prælectionibus suis, illius, & *Juris* Municipalis antinomias enarrare. v. Denique, quid moras duco? extat in Codicibus nostris antiquioribus ^h statutum, è quo facile constiterit *Oxonienfium* aliquos legibus illis hic loci olim vacasse.

Schola Theologica.

Scholas nobiscum perplures exercitiis Theologicis assignatas priscis temporibus comparuisse, in dubio non est ponendum; utpote cum in Academiā nostrā usque adeo floruerit sacra illa Facultas: licet, quod de aliis Musarum domiciliis præmonuimus, earum situs frustra sit plerumque investigandus. Ad veritatem sane propendet Scholarum variis Artibus & Scientiis ascriptarum nonnullas huic etiam Facultati patuisse; verum prætermittis illis, notas magis & ubique occurrentes in præsentia commemorabo. Ejusmodi autem fuere.

i. Schola apud Fratres *Augustinenses*, ubi ad ipsam usque *Conventus* everfionem, exercitia Theologica præstabantur.

ii. Altera illa in Domo Fratrum *Nigrorum* vel *Prædicatorum*, ubi, prout in hoc opere jam sæpe retulimus, *Vesperiarum* Theologicarum solennia antiquitus habebantur. Quæ tamen, cum propter loci angustias, & alias causas alibi memoratas, minus commode celebrarentur, interesse videbatur ad Ecclesiam *B. Virginis* transferre; ubi à postremis *Edoardi I.* temporibus ad multos annos peragebantur.

iii. Scholæ porro Theologicæ in aliorum Ordinum Domiciliis aperiebantur; maxime vero in celebri illo Fratrum *Griseorum* seu *Franciscanorum* Collegio.

iv. Insuper, alia quædam apud Aulam *Wodecokes Hall* dictam, & in Parochiā *D. Mariæ* positam comparuit, de quā in ⁱ *Rentali* quodam *Osneiensis* anno *Richardi* secundi nono conscripto mentio sic occurrit.

De Scola Theologicā super seldam ibidem (viz. *Wodecokes*) per Magistrum *Rogerum de Chiddesse* ^{xx.} *den.*

Vide plura in Scholis *Wodecockiensibus*.

Cum Scholæ autem illæ, reliquæque (obscurio-

^a In *Thef. Coll. Ball.* ^b In *chartophylac. Civit. Oxon.* ^c In *rub. lib. ibid. fol. 147.* ^d Inter *divers. rot. Comp. in chartophyl. ut supra.* ^e Ut in *Thef. Ed. Christi.* ^f Ex *diversis rentalibus sive comput. Gardianorum Ecclesiæ S. Aldati repositis in quadam cista in Cancellō ejusdem Ecclesiæ.* ^g In *notis suis super 47. cap. Fortescuti de laudibus LL. Angliæ.* ^h Ut videtur in *A. fol. 91. b. & in C. fol. 119. a.* ⁱ In *Theaurario Ed. Christi.*

ribus indiciis deprehensæ, & nobis propterea silentio pressæ) longius à se invicem distarent, nonnullæ vero in vicorum diverticulis quodammodo laterent, & exercitiis Theologicis oscitantius præstandis an- sam præberent; Academicorum utilitati consultu- ra Universitas, unam aliquam, nec facultati illi ac Auditoribus ejus recipiendis imparem, cogitare coepit: quam quidem denique absolvit coempto fundo & pecuniâ undiquaque corrogatâ. Cæterum totius ope- ris rationem ac ordinem fufius aliquanto describere in animo est.

Schola Theologica hodierna.

Imprimis autem, cur^a illis minime sentio qui Scholam hanc anno CIOCCXC. inchoatam fuisse, neglectam vero nec dum finitam ad annum inde sexa- gesimum jacuisse perhibuerunt; quippe cum hæc atque alia eodem spectantia apertæ falsitatis arguen- da sint, idque ex indubiæ fidei Registris, e quibus rem tibi Lector omnem explicabo.

Cum ad extruendam quam prædixi Scholam ani- mos applicarent Academici, à Magistro, vel Præ- fecto & Scholaribus Collegii *Balliolensis*, vii. mensis *Julii*, quintoque *Henrici VI.* anno (Domini nempe CIOCDXXVII) vacuum quandam Terræ portiun- culam^b obtinebant, positam utique infra Urbis mœ- nia, atque Collegio *Exoniensi* occasum versus, vico autem *Scholarum* ab ortu adjacentem; quam porro ad Boream vicus *Exoniensis*, ad Meridiem vero Tene- menta Abbatis & Conventus *Dorcestriensis* (in qui- bus ut supra dictum est Scholæ *Dorcestrienses* stete- runt) aliq; ad *Balliolenses* pertinentia, & vico *Mil- dridenfi* vicina, terminabant. Id terræ in an. XCIX. dimissum habuit Universitas, eoque nomine Aulam *Passerinam*, *Old Balliol Hall* aliter appellatam, præfato Collegio in idem temporis spatium concessit; ac post paulo alteram Terræ areolam, c^a fundi scilicet ad Aulam *S. Patricii* spectantis partem, à Prioratu *Frideswydensi* impetravit, eâ conditione ut iii. Sol. & iv. den. eidem quorannis penderentur. His ita peractis, ad ipsum sese opus accinxit Academia, quod à fundamentis quidem (superiori, ni fallor, anno partim jactis) consurgere occæpit; cæterum aliquanto post promoveri desuit, propter pecuniæ in hunc finem con- gestæ defectum, unde necesse habuimus Mecænatum Symbola efflagitare. Primitus autem literas ad *S. Benedi- cti* familiam dedisse^d comparemus, quas Mona- chis iis, in Generali Capitulo *Northamptoniæ* con- vocatis, deferendas curarunt viri ad id deputati, maxi- me vero *Edmundus Kirton*, Collegii *Glocestrensis*, *Oxoniæ* positi, Prior. Literæ illæ postremo *Junii* die, anno CIOCDXXVII. dabantur, ejusmodi initio: *Reverendissimi in Christo Patres ac præstantissimi Do- mini*, &c. Quibus mature perpensis, centum libras operi isti promovendo decreverunt *Benedictini*, eâ lege ut Schola hæc sui fodalitii Monachis pateret. Habemus Apocharum duarum^e apographa rece- ptam nummorum eorum partem testantium, quarum altera postremo *Aprilis* die, anno autem *Henrici VI.* octavo, *Radulpho* Abbati *Abendunensi*, altera vero

Johanni Welhamsted, S. T. Professori, & Abbati *S. Albani*, decimo tertio *Maii*, eodemque anno daba- tur, de receptis ab utroque xx. *Marci*. Sub idem vero tempus quo ante dictæ sciberentur literæ, largi- tus est in eandem rem *Henricus Chicheley* Archiep. *Centuariensis* summam Auri satis grandem, prout f^a Epistola, quâ gratiam Patrono habuit Universitas, de- clarat. Sed neque g^a defuit nobis *Gulielmus Gray*, Ecclesiæ Cathedralis *S. Pauli Londinensis* Decanus, nec *Sarisburiensis*, *Wellensis*, *Exoniensis*, *Lincolniensis*, alique cum Capitulis^h suis Decani; quorum benevolentia accessit Monachorum Ordinis *S. Au- gustini* munificentia, cujus familiæ Præsidi ac Præ- latis Concilium *Northamptoniæ* habentibus i^a Episto- lam conscripserat Academia. Pecuniam porro tam large contulit bonus ille *Glocestria Dux Humphredus*, ut Scholæ hujus Fundator^k audierit, cui cum al- teram contignationem superstruere pergeret Univer- sitas, literas l^a ad præfatum Ducem transmisit, an. CIOCDXLV. locum à secularium turbâ & negotiis procul abesse, & condendæ propterea Bibliothecæ commodissimum fore significantes, ac Fundatoris ti- tulum viro offerentes. Eundem an ille acceperit haud facile dixerim, certe benevolentiam Academicam uberrime pensavit, transmissâ statim pecuniâ, cumq; biennio post diem obiret, supremis tabulis centum in- super libras donabat, & MSS. præterea codicum cu- julvis pretii supellectile Universitatem m^a auxit. Libri illi in veteri, de quo supra dictum, Bibliophylacio re- ponebantur tantisper donec novum istud, pecuniæ quam elargitus est ope, absolveretur. Sub id quoque seculum *Kempus* Archiep. *Eboracensis*, Cardinaliâ dignitate vir, ac *Edmundus Dux Somersetensis*, *Beaufortii* Episcopi *Wintoniensis*, Cardinalis itidem, Executores Testamentarii, instante M^o *Gilberto Kymer* Academiæ Cancellario, de Bonis prædicti Cardinalis *Beaufortii* ad v. *Marcarum* valorem huic operi n^a addixere; quibus apud Magistrum *Eliam Holcot* Collegii *Mertonensis* custodem depositis, eo- dem anno (nempe CIOCDXLVII.) Ordinationes o^a variæ, e Curatorum quos dixi sententiâ, de num- mis iis in cistâ v. clavium asservandis, deniq; iisdem expendendis aliisque comparandis, in plenâ Regen- tium & non Regentium Congregatione promulgantur. Post paulo Lapidibus nobis & Materiam donavit *Edmundus Rede de Borthall* in Agro *Buckinga- mienfi* Anniger, super quâ munificentia p^a gratias, uti par erat, agebat Academia. Cæterum nec eorum omnium, nec Inceptorum plurimorum symbola (qui- bus addam *Gulielmi Alnewyke*, Episcopi *Lincolniensis* pecuniam, à Curatoribus Testamentariis q^a dela- tam) perficiendo operi paria fuerunt, quin moræ adeo interponerentur, ut ejusdem absolutio in mul- tos annos rejiceretur; quæ sane nec in hunc forte diem contigisset, nisi ad conferendas porro impensas optimates & præfules quam maxime sedulo incitasset Universitas. Posthæc autem Benefactores alios ante- vertebat *Richardus Mey* A. M. qui munificum adeo se præstitit, ut r^a literis anno CIOCDLXX. datis eidem aperte tribuerit Academia quod Scholam suam Theologicam non frustra fuisset aggressa. Paucis in- terjectis annis, v. marcas dedit i^a *Johannes Kempe*,

^a Caius in lib. 1. Hist. Cantab. p. 82. Twynus in Miscellan. ad finem Apol. Antiq. Oxon. in Parochia B. Virginis & alii. ^b In Turri Scholarum in pix. B B. nu. 2. 3. 4. Et in Thesaur. Coll. Ball. inter chartas de Tenementis in Parochia S. Mil- dridæ. ^c Ut videtur in quodam Rentali Priorat. S. Frideswydæ fact. 1517. ^d In F. fol. 6. a. Epist. 25. videfis Reynerum in Appendice ad Apostol. Benedictinorum in Anglia, part. 3. script. 73. p. 186. ^e In F. ut supra fol. 16. a. ^f Ibidem fol. 6. b. Epist. 26. ^g Ibid. fol. 27. ^h Ibid. fol. 7. b. Ep. 29. &c. ⁱ Ibid. Ep. 30. ^j In lib. Bedellorum Oxon. MS. in mense Febr. ^k In F. fol. 71. b. ep. 175. ^l Ibid. fol. 88. b. ^m Ut in A. fol. 37. b. & in F. fol. 80. a. 98. b. & in Aa fol. 73. a. ⁿ In Aa fol. 275. ^o Ibid. in F. ^p In quodam Rgt. comp. Gul. Church supervisoris Fabrica Schola Theol. terminante 9. Decemb. 1453. In Thesaur. Coll. Univers. ^q Ibid. in F. fol. 119. b. Ep. 257. ^r Reg. Aa fol. 26. b. & in libro Bedellorum ut supra in mense Aprilis.

Archiepiscopus *Eboracensis* supra memoratus; ac demum an. CIOCDLXXVIII. *Thomas Kempe* Episcopus *Londinensis*, & præfati nepos, ad mille marcas transmisit, interque illum ac Universitatem eodem anno^a convenit, ut Cancellarius & Scholares cistam^b compararent, in quâ pecunia ista reponeretur; & si qua pars absolutâ Scholâ Theologicâ superesset, ea in sublevandis tenuioris fortunæ Scholaribus erogaretur; qui quoties summam aliquam mutuo acciperent, de eadem rependendâ cautionem interponerent. His itaque nummis animati & instructi Academici, & literas ad Regem v. i. Cal. Martii anno Dom. CIOCDLXXVIII. dederunt, quibus humillime flagitabant, ut quandoquidem viros quosdam insignes reperissent, qui Scholam suam Theologiæ, ab annis pene sexaginta neglectam, ad culmen perducerent, sibi Opifices quosdam remittere vellet, *Oxonio* nuper ad Castrum *Windsorianum* accersitos; hoc autem ejus esse momenti, ut nisi concederetur, metuendum sibi fore, ne opere post paulo abstinere esset necesse. Quin & damnum aliud suberat, siquidem ad Scholam illam intra certum temporis spatium absolvendam ex fidejussione adstringebantur. Annuit precibus nostris Rex, & Episcopus *Wintoniensis*, redemptor operum quæ *Windsoria* moliebatur *Henricus*, non tantum Opifices quos dixi rogantibus amandavit, verum Machinas, surgentibus muris inservituras, ultro accommodavit, à Collegio nempe suo *Magdalenensi* vix dum finito transmissas. Statim ergo fervere denuo cœpit opus insigne; cuius rei certiore brevi fecerunt Academici Clarissimum suum Patronum *T. Kempe* Episcopum *Londinensem* his^d verbis: — alii vehendis saxis, alii jam veltis poliendis; pars sculpendis imaginibus, pars jam formatas imagines archaicaliter situando mirifice conantur. Opus est certe Deo dignum; nec tibi justior potest esse letitia occasio, quam te illius auctorem meminisse. Perge igitur, & fac ut opus imperfectum, quod optimis (ut speratur) auguriis incepisti, non nisi perfectissimum relinquant, &c. Prætermittendum non est, quod crescente indies opere, novas insuper pecuniæ summas, eodem collatas, accepit; Scholamque proinde splendidiorem longe reddidit Academia, quam in animo primitus destinarat. Perfecta vero tandem est anno CIOCDLXXX. quo tempore exercitia Theologica huc transducta sunt; asportatis in Solarium, seu contignationem superiorem, à Bibliothecâ *Cobhamiensi* Libris omnibus; veluti deinceps ubi de Bibliothecis ex professo agetur edocere.

Nunc autem quo id Aedificii, qualecunque jam videatur, splendidissimum seculo illo habitum fuisse intelligas; percurras velim^e Epistolæ ad supra dictum *Londinensem* anno præfato conscriptæ partem; quæ sic se habet: — Tu igitur unus, cum hujus structura extremam manum imposueris, totius nimirum aedificii auctor videberis, &c. & post paulo: regale Atrium ad publicum emolumentum construxisti, quod sanè adeo eminens & splendidum est, ut non minus reliqua ingentia aedificia qua sibi vicina sunt & magnitudine & pulchritudine superet, quam Theologica ipsa disciplina cui dicatum est, ceteras scientias excellere constet. Si videris unquam Rever. Pater quàm celebris quàmque excellens sit hæc Schola, haud dubito quin tibi præcordia omnia præ nimio gaudio exultarent. Quid dicam magnitudinem latitudinemque

loci, muros quadratis lapidibus simul & levigatis perpendiculariter structos; taceo situm qui commodissimus est; prætermitto etiam ornamenta Regibus & principibus digna, quæ tam in Cathedra, quam in cæteris interioribus partibus, ad naturalis cæli imaginem variis picturis subtilique artificio cælata sunt; omitto etiam Valvarum singularissima opera, turricularum apparatus. Quare age bone pater & salus publica latere, qui dum unius tantum urbis antea pater esses, nunc patriæ sis parens factus, &c. Huc usque de Scholâ illâ & Bibliothecâ Universitas, quarum nomine devinctam se adeo credidit antedicto Episcopo, ut ei perinde ac Archiepiscopo *Eboracensi*, avunculo, Missas solennes in festis *S. Luca* & *S. Fridiswyda* diebus perpetuo celebrandas^f decreverit; constituto insuper, ut quilibet Theologiæ Professor, absolutâ ibidem Lectione quavis ordinariâ, ejusmodi statim precatiunculam^g haberet, *Anima* *Johannis Kempe Cardinalis*, & *anima* *Dni Thomæ Kempe Londinensis Episcopi*, & *anima* *Omnium Benefactorum nostrorum per misericordiam Dei, in pace requiescant.* &c. Id autem ad religionem usque reformatam obtinebat; Academicis interim nostris, quoties apud crucem *S. Pauli*, vel Hospitale *B. Mariae Virginis* extra portam *Episcopalem* Londini^h prædicarent, pro dictorum simul & *Humphredi Ducis Gloucestrensis* æternâ requie Deo supplicantibus. Hodiernis insuper statutis cautum, ut in comitiis Academicæ publicis, Terminis cujusvis inchoatione, & comitiis Juridicis quæ Affixæ appellantur, perpetua habeatur pro concione prædictorum Mecænatum commemoratio.

Ut his denique finem imponam, in cladis partem quam supra memoravimus, cum de Scholis Artium ageremus, regnante *Edoardo VI* venit hæc *S. Theologiæ* dicata Aedes. Plumbo quippe quo tegebatur aut surrepto, aut per incuriam fatiscente, rectum fere omne vitium fecit & ruinam minitabatur, quin & domus ipsius interiora ornamenta perierunt, Benefactorum Insignia, patrumque & Apostolorum imagines, in fenestris pulcherrime depictæ, miserum in modum confringebantur, surreptis quæ Vitri portiunculas compegerant laminis plumbeis. Porro muris undique succrescebat magna Urticarum & Lapathorum copia, nisi qua septum pecuarium ipsis parietibus continuum extrueretur; quibus tandem excisis & procul amandatis, locum decori pristino usuique restituerunt Pontificii anno Dom. CIODLVII. Reticendum vero non est, Scholam hanc mutationes quasdam nuperas subiisse, novoque splendore donatam fuisse, quod anno scilicet CIOCDLXIX. factum est, quo tempore diruta est Professoris Cathedra ex lapidibus affabre polita in medio Scholæ ad meridiem ejus partem locata, & Conopæo (quod columnis ex ligno confectis nitebatur) recta. Demolita quoque sunt oppositis (quorum insculpta lapidibus comparebant Cardinalis *Mortoni* Arma Gentilitia, Benefactorem saltem si non ipsum Fundatorem indigitantia) & Respondentis subcellia, è lapide etiam constructa, & eadem arte ornata quâ ipsa Cathedra, atque ejusdem operis sedilia aliqua ex parte addita quæ auditores exciperent. Notandum insuper est vetustissimæ formæ subcellia totam pene Scholam replevisse, cum Pluteis cuilibet præfixis, quæ omnia amota penitus ut commodior longe apparatus succederet. Siquidem pertuso pariete septentrionali Theatrum *Sheldonianum* spectante, constructa est porta pulcherrima, Austr-

^a Ibid. in F. fol. 132. b. ^b Ista cista postea vulgariter vocata fuit cista Kempe. ^c Ibid. in F. Epist. 236. ^d Ib. fol. 141. a. Ep. 303. ^e In quodam lib. MS. in bib. Coll. S. Bened. apud Cantab. ^f Ut in B. fol. 64. a. C. fol. 126. a. 135. &c. & in F. Ep. 279. ^g In B. & C. ut supra. ^h Harpesfeld in Ecclesiastica Hist. Sac. 13. cap. 10. & in B. fol. 37. ⁱ Ut videtur in Comput. Doctoris Rainolds commiss. Universitatis in pix. PP.

li Theatri Portæ opposita, Professoris Cathedrâ, atque Opponentis & Respondentis nec non Auditorum subelliis in Occidentali Scholæ parte collocatis. Hæc omnia Vicecancellarii Academici & Professoris Astronomici consilio & inspectione fiebant, anno quem jam prædixi, nempe CIO DGLXIX.

Scholæ Artium hodiernæ.

Cum Orientalem Bibliothecæ publicæ partem moliretur *Thomas Bodleius* miles, Academicorum præcipuorum animos subivit, si tria latera adstruerentur, Quadrangulum emerfurum, in Scholas Linguarum Artiumque tam Superiorum quam Inferiorum commodissime distribuendum. Id à Clarissimo *Bodleio* efflagitare prorsus refugiebant, quod is utique in restaurandâ nobis Bibliothecâ immensas jam opes effudisset, quapropter viam illam veterem inire cogitabant, nempe ut celebriores ac ditiores Universitatis Alumnos literis salutarerent, peterentq; ut matri hac in re opportunè subvenirent. His *Bodleio* interim innotescens, is ad Academiam quinto *Novembris* anno Dom. CIO DCLXI. ^a scripsit, atque id se consilii probare admodum testatus. Nos porro monebat ut *Johanni Bennet*, Militi & Curie Prærogativæ *Cantuariensis* commissario, hoc negotii commendatum daremus: quin & gratiam iniremus Episcoporum qui hic olim studiis incubuerant. Interjectis ergo diebus haud multis ad *Bennetum* eâ de re scripsimus, literasque latinas *xxi. Januarii* eodem anno datas invicem ^b accepimus benevolentia promissisq; plenissimas. Anno dehinc sequente primoq; *Aprilis* die, Epistolam aliam Anglice compositam ad nos ^c transmisit, quâ, cum *Bodleio* sentiens, ut supplicem sese Episcopis exhiberet Universitas, utque describendis Benefactorum donis Registrum compararet, suadebat; addito insuper promisso, quoniam ad Terram in quâ Orientale Edificii latus construideret redimendam, pretium non leve ab Incolis vici *Murilegorum* expectabatur, se decimam sumptuum omnium partem soluturum fore, qui tamen tantum aberat ut nomen suum hac ex parte liberaret, ut grandem pecuniæ summam obligatione fidejussoria acceptam, quæ etiamnum insoluta manet, moriens Universitati debuerit. Aliquanto post, mōente eodem, constituuntur ^d Delegati, qui scilicet de rebus eo spectantibus deliberarent, suamque dein sententiam convocationi referrent, quod eodem anno secundo Mensis *Maii* die factum est, capitibus quibusdam rem illam attingentibus recitatis ibidem & ^e confirmatis. Sub id vero Literis nostris precibusque adacti Præsulum & Optimatum per plures pecuniam nobis haud maligne erogant; quorum de numero nonnullos attexam, qui summas cujusque nomini subscriptas detulere: viz.

Georgius Abbot S. T. P. Archiep. *Cantuariensis* c. Libras.

Robertus Spencer Baro de *Wormleigton* c. lib.

D. Julius Caesar, Equestratus, Regique *Jacob* à sanctioribus Consiliis *xxx.* lib.

Joh. Kyng S. T. P. Episc. *Londinensis* *xl.* lib. Ac deinde porro *lxx.* lib.

Tobias Matthew S. T. P. Archiep. *Eboracensis* c. marc.

Reliquos ego commemorare superfedeo, quorum aliqui v. alii x. nonnulli denique xx. libras, prout singulis visum huic operi addixerunt, quos omnes

Benefactorum Album ad Orientalem Bibliothecæ *Bodleianæ* fenestram positum tibi ^f exhibebit, quorum plurimi, non modo suis sed & alienis impensis liberales, rem nostram amicis & Clero sibi subdito commendabant; ita *Henricus Cottonus* Episcopus *Sarisen* operam nobis suam in comparandâ pecuniâ commodavit, prout literæ ^g ejus *viii. Julii* CIO DCLXII. datæ testantur. His itaque nummis (ut illos taceam quos è fisco Publico in hunc usum desumpsimus) instructi, & subsidiorum aliunde venientium spem haud inanem foventes, opus tam arduum aggredi non dubitavimus, quin Scholas Artium veteres, domosque in Vico *Murilegorum*, ab Oppidanis cum hortulis adjacentibus aut coemptas, aut factâ commutatione loco aliorum in superiore dicti vici parte secus Portam fabrilem vulgo *Smithgate* acceptas, subvertentes, Aream patentem reddidimus. Ne autem interea dum Scholæ hæ novæ erigerentur, omiſſa iri contingeret exercitia publica, statuit Academia ut in Ecclesiâ *B. Mariæ* Scholæq; Theologicâ, inque eâ utriusque parte quam Procuratores assignarent, præstarentur. Per hæc tempora (nempe *xxviii. Januarii* an. CIO DCLXII.) factis concessit Patronus ille noster, & istius seculi *Ptolemaeus* ante quamplurimos commemorandus *Bodleius*, quod ubi Convocationi innotuit, ordinatum est ut integrum Universitatis Corpus Viro Clarissimo Episcopi variis parentaret. Non ita multo post, *xii. utique Martii*, in Convocatione Academicâ propalatur ^h supremum ejus Testamentum, cujus Executores fecerat *Johannem Bennet*, militem, *Anneque* Regina Cancellarium, ac Magistrum *Guilelmum Hackwill* sanguine sibi conjunctum, ex Hospitio autem *Lincolniensi* Jurisconsultum. Ut Testamenti vero illius summam exhibeam, Corpus suum *Mertonensis* legavit, in eorum utique Ecclesiâ sepeliendum, & Collegio porro illi *Marcas* ducentas (loci mimimum in quò animum Artibus Academicis excoluerat haudquaquam immemor) cum cistâ iisdem asservandis fabricatâ reliquit, quam pecuniam eadem omnino ratione expendendam voluit atque illam in cistâ *Read* contentam. Quod ad Bibliothecam vero, ab eo nuper exornatam librisque instructam, attinet; cum animo præſagiret latus illud Orientale quod extruxerat, veterisque ædifici itecto æquaratur, Libros deinceps, edendos non esse admissurum, monitos itaque voluit Academicos ut, si destinatum Opus ad summum denique fastigium spectaret, contignationibus quas Scholis designabant duabus tertiam quandam superstruerent, è quâ utique in novam illam Bibliophylacii partem aditus bini, ad Austrum nempe alter, alter ad Aquilonem, paterent, sic enim fore ut recipiendis omnium seculorum Ceimeliis locus superesset. Cæterum ne gravioribus hinc impensis premeretur Academia, in se recepit, sumptus quoscumque de novo emerſuros esse facturum, ita tamen ut integrum Tectum (quod Scholis utcumque imponendum fuerat) Universitatis auspiciis construeretur. In eam vero rem Latifundia sua omnia ac Tenementa, Pensiones, annuos Reditus, pecunias creditas, bona realia atque mobilia, testamenti Curatoribus dividenda mandavit; è quibus quicquid pecuniæ constari contingeret, id omne (solutis prius debitis suis, Legatis, & impensis funebribus) Universitati deferretur, in ornandâ augendâque Bibliothecâ, maxime autem in tertiâ illâ contignatione erigendâ erogandum. Partem insuper ejus, in excitando scholarum apparatu (quo nimirum adiri commodè possit Bibliotheca) inque latere Bibliothecæ

^a *Regest. K. fol. 76. b.* ^b *Ibid. fol. 74. b.* ^c *Ib. fol. 81.*

^d *Ibid. 83. a.* ^e *Ibid. 84.* ^f *Et Reg. K. 87. b.* ^g *Ibid. 90.*

Occidentali, (qua scilicet Collegium *Exoniense* spectat) ampliando collocandam, reponi voluit; quippe quod, Bonis suis Prædiisque accuratius æstimatis, atque Ædificii prædicti sumptibus rite perpenſis, è pecuniâ, quam Academia legaret, multum superfluum præviderat, quod in Fiscum publicum referretur. Denique Contignationem illam superiorem, latiusque Bibliotheca Occidentale despicientem, fenestris tantum Pluteisque & sedilibus instrui iussit, usque dum Librorum nobis copia ita exundaret, ut iisdem reponendis de loco esset prospiciendum, quorum de utroque adjiendum ducio, quod hoc supellex hodie literaria propemodum replet, illa vero vacua quodammodo jacet, & Picturis tantum (præcipue autem Fundatorum Collegiorum) exornata, Scholaribus pro Xysto ambulatorio, eoque amœnissimo pariter amplissimoque, inservit.

Prætermisſis magni *Bodlei* iustis funebribus (utpote quæ alibi habes enarrata) die proximo, xxx. utique *Martii*, an. Dom. MDCCXIII. positus est primus in novi Ædificii fundamento, ad Septentrionalem scilicet ejus partem, lapis, quod non absq; solenni quadam pompâ peractum est, præſente Doctore *Singletono* Vicecancellario, & Collegiorum ac Aularum Præfectis cum utroque Procuratore, quorum alter, Magister *Seller* nuncupatus, Orationem tam celebri incepto parem & accommodatam habuit. Aliquanto post Benefactores nobis perplures obtigerunt, quorum præcipuos quosque, cum pecuniâ huic Operi collatâ subijciam.

Johannes Dominus Petrus Baro de *Writtle* in *Essexia*, & Dom. *Gulielmus Petrus* miles filius & Hæres centum Academiae libras in hunc finem dederunt.

Henricus Danvers Baro de *Dauntley* in agro *Wiltoniensi*. c. lib.

Johannes Kynge S. T. P. Episcopus, *Landinensis* xxx. lib.

Georgius S. Paul miles & Baronettus xl. lib.

Henr. Parry S. T. P. Episcopus, *Wigorniensis* xl. lib.

Georg. Abbot S. T. P. Archiep. *Cantuariensis*. l. lib.

Richardus Spenser Miles l. lib.

Guliel. James, S. T. P. Episcopus *Dunelmensis* l. lib.

Alios non refero eodem nobis anno pecuniam donantes; sed nec illos commemoro qui decurrente sexennio (totidem enim anni Scholis exædificandis insumpti sunt) Benevolentiam suam Universitati abunde testabantur; quorum omnium Largitiones libras circa MMD. confecerunt, munificentia *Bodleiana* neutiquam adnumeratâ. His ergo impensis Scholas, quibus hodie fruimur, splendidissimas, annuente Deo, coeloque propitio, tandem absolvimus, quas exquisitius nonnihil si descriperim, ab instituti Operis ratione haud aberrabo.

Quapropter imprimis notandum lateri illi Bibliothecæ Orientali, (quod Fabricæ ejusdem Occidentale est) à *Bodleio* ut prædictum habes excitato, subiacere Ambulachrum seu Proscholium; quo in loco apertis Capitibus comparent pro Gradu quovis Regentium Congregationi supplicantes; quod in Capella *S. Catharina*, alibique in *B. Virginis* Ecclesiâ fiebat, cum Regentes in veteri Congregationis Domino ex parte boreali Adyti, ac deinde in solario supra (postquam nempe translati essent Libri ad *Bib. Humphredianam*) convenirent.

II. In Latere meridionali habetur Schola Medicinæ & Anatomies, eique contigua & æqualis Schola Rhetoricæ dicata, quæ quidem Linguae primo *Hebraeæ*, dein *Musicae*, adscribebatur, è quibus illa

Naturalis Philosophiæ, hæc autem *Musicae*, quæ Rhetoricæ locum cessit, Scholam subiectam habet.

III. Latus Aquilonare occupant Juris Civilis (cui subjacet Schola Moralis Philosophiæ) & Linguarum (olim Græci tantum Idiomatis) Scholæ; quarum novissime dicta supra Scholam Grammatices & Historiæ collocatur.

IV. Denique Latus Orientale quatuor itidem Scholas complectitur; superiorum duarum altera Geometriæ & Arithmeticæ, altera Astronomiæ (primitus & *Musicae* patebat) consecratur; Inferiorum itidem altera Metaphysicæ, altera Logicæ dicatur.

Amplissimæ & dignæ literis ingenuis sunt Scholæ hæc omnes, Respondentium & Opponentium subfelliis, Professorum Cathedris & Auditorum Classibus instructæ & adornatæ. Nec quidem *Athenis* olim in *Lycæo* aut *Peripato*: nec in *Alexandrino* musæo magnificentius habitabat *Pallas*, Singulis artibus quibus alibi arctissima invidetur contubernia, laxa seorsim panduntur spatia: & ut certius illa pro suis vendicent, Nomina sua singulæ foribus præfixere.

At vero si Scholis abscederem, Turri illâ quæ portæ imminet insalutata (quod pessimi Ominis haberetur) in ipso limine viderer offendisse: ea inter Geometriæ, Metaphysicæ, Astronomiæ, Logicæque Scholas exurgit, & jvicum *Murilegorum* subtenſum despectat; quatuor autem Cameras, præter atrium complectitur, quarum prima Bibliothecam Mathematicam Professoribus *Savilianis* destinata, continet. Secunda est pars xysti Bibliothecæ publicæ adnexi. Tertia munimenta & chartas Universitatis habet; quartaque (quæ est suprema) Astronomiæ usibus inservit.

Moles ipsa quinque columnarum ordinibus spectabilis est, singuli totidem sunt contignationibus altitudine æquales, & architecturæ *Hetruscæ*, *Doricæ*, *Jonicæ*, *Corinthiacæ*, compositæque specimen exhibent. Hic, infra supremam cameram, solio insidens fingitur Regum eruditissimus *Jacobus*, librum famæ buccinatrici dextrâ porrigens, cujus in dorso sic legis:

Hæc habeo quæ scripsi.

Sinistrâ vero Librum alterum Matri Academiae *Oxonienſi*, in genua procumbenti, desert, ejusmodi gerentem Inscriptionem.

Hæc habeo quæ dedi.

In Conopæi autem supra Caput Regium expansi margine, Regis *Jacobi* Symbolum, sive Impressam insculptam cernis; nempe.

Beati Pacifici.

Denique supra Regiam effigiem Justitiæ, pacis, & copiæ emblemata collocantur, infra vero majusculis characteribus exarata hæc leguntur:

Regnante D. Jacobo Regum Doctissimo, munificentissimo, optimo, hæc musis exstructæ moles, congesta Bibliotheca & quæcunque adhuc deerant, ad splendorem Academiae feliciter tentata, capta, absoluta: Soli Deo gloria.

Statuæ illæ duplici Braſtearum strato inauratæ primitus erant, & usque adeo, splendente præsertim Sole, coruscabant, ut spectantium oculos mirum in modum perstrinxerint; unde *R. Jacobus* (*Woodstockia* enim visendi novi operis cupidine ductus advolat) Imagines

Imagines hæc majorem, quam quæ rebus humanis competeret, lucem spargere existimans, eraso auro coloribus quos hodie gerunt modestis variegari jussit.

Denique superiori portæ Australis parti, sub Comitibus *Pembrochiensis* Clypeo gentilitio, hæc aureis characteribus inscribuntur,

*Guil. Herbert Pembrochiæ Comes
Regii Hosp. Camerar. Honoratiss.
Universit. Oxon. Canc.*

Theatrum Sheldonianum.

A Scholis ad stupendæ molis fabricam, Theatrum, illis ad occasum æstivum, seu magis Borea-zephyrum adsidens, deducor: Opus enim vero nec magni *Sheldoni* animo, nec maximi Regis temporibus aut impar, aut indignum. Oblatrent usque & usque fanatici, Templumque cultui divino vendicatum ægre ferant; supervacuum ducant exercitia profana ex Ecclesiâ in Theatrum transferri qui personati sunt Sacrificuli, quique histrionicam populo Religionem dividendant, larvâq indutam. Boni quotquot sunt, in eâ perpetuo sententiâ versabuntur, nullum opus Archipræsule dignius vel excogitari vel perfici potuisse quam hoc ipsum, quo pietatis pariter rebus & literarum consuluit. Quippe dum Theatrum nobis elargitus est, B. *Virginis* Ecclesiâ una donavit: is enim qui profanis eam usibus exemit, sacrisque vendicavit, licet saxa non congescit, templum fecit.

Ipsius vero Theatri, utcunque non pro dignitate rei, tamen pro suscepti Operis ratione Historiolam quandam par est ut contexamus.

Restaurato *Carolo II.* cumque pristinis Regni Legibus & Pietate avitâ revocatis etiam Academicis illis, qui quod Regiis partibus contra Rebelles studuerant anno *CIDCXLVIII.* exturbati fuissent, in animos induximus *Ædem D. Mariæ*, ab impiis hominibus pessime nuperis annis temeratam, rebus sacris asserere, atque *Ædificium* aliquod amplum atque capax moliri, quo à prædictâ Ecclesiâ Comitiorum solennia (ubi scilicet integro seculorum aliquot decursu celebrata fuerant) transducerentur. Instigantibus ergo & hortantibus viris admodum reverendis maxime autem, quotquot literas nobiscum olim perceperant, Episcopis, domicilia quædam sub manibus Urbanis, eoque in loco, ubi vallum antiquitus comparuerat posita, numeratâ pecuniâ ab Oppidanis acquisivimus, & circa finem anni *CIDCLXIII.* una cum Muris illa Scholamque Theologicam interfidentibus, diruenda curavimus; de loco utique, in quo destinatum poneretur *Ædificium*, prospicientes.

Anno proxime sequenti à Reverendissimo in Christo Patre *Gilberto Sheldon* Archiepiscopo *Cantuariensi* mille libras accepit Universitas, pro quibus, ut par erat, gratias Mense *Junio* per literas persolvit, seque ad ipsum Opus inchoandum post paulo convertibat. Vigesimo enim sexto *Julii*, qui in Diem Martis incidit, Academicis ad Scholas publicas horâ tertiâ pomeridianâ confluentibus Universitatis Vicecancellarius *Gualterus Blandford* S. T. Professor, Collegiorum ac Aularum præfecti cum reliquis Doctoribus, utroque Procuratore, Magistris in Artibus, insuper viris quibusdam Reverendis, hic forte per ea tempora hospitantibus, ad Arcem Fabricæ præfatæ destinatam conten-

debant, per Graduum ac Dignitatum Insignia interhoscendi. His locum illum circumcingentibus, ubi primus fundamenti lapis ponendus esset, suggestum eum in finem erectum conscendit publicus Academiæ Orator, ac orationem habuit à re præsentî minime abhorrentem; quâ finitâ in ima descenderunt fundamenta modo dictus Vicecancellarius, & Reverendus in Christo Pater *Georgius* Episcopus *Wintoniensis* (is enim visitandis quæ sedi illi subsunt Collegiis *Oxonii* tom aderat) primumque lapidem unâ collocantes, Aurum atque Argentum super eodem de more obtulere; quibus remeantibus, *Gulielmus Oxoniensis*, & *Gulielmus Glocestriensis*, Episcopi, jacto pariter lapide, idem præstiterunt; quos eadem in re sequebantur *Warmstreus* Decanus *Wigorniensis*, Collegiorum Præfecti, Doctores, & Procuratores Academici. Proximo die magnus operariorum numerus conducitur, qui Fundamentis quotidie insudantes, eadem ante appetentem hyemem, ipsâ Telluris superficie altiora reddidere.

Aliorum jam Benefactorum, qui egregium Municipicentissimi *Sheldoni* exemplum sequerentur, spem conceperant Academici, verum inanis ea brevi comparuit, neque facile ad culmen unquam surrexisset Fabrica, nisi eandem tum struxisset, tum ornasset, hoc est sumptus omnimodos sustentasset deprædicandus in omne ævum Archiepiscopus.

Anno *CIDCLXVII.* absoluti propemodum fuere cum Testo parietes, quare insula adjacens domuum fere decem, Theatro Septentrionem versus in medio vici *Canditch* posita, pretio civibus persoluto redimitur, utq; patentior ea ratione prospectus fieret, omnia solo complanantur. Decurso inde biennio ultima operi manus imponitur, quod Architectum habuit Doctorem *Wren* Professore Astronomiæ *Savilianum*, *Epydopæum* vero & impensarum Curatorem Doctorem *Fell* *Ædis Christi* Decanum, & Universitatis per ea tempora Vicecancellarium.

Augustissima hæc domus, ut pro sua dignitate & merito delinearetur, Schenographi alicujus penecillum potius quam Historici calamus postularer. Quis enim vasta Theatri spatia, non ludicris funium nexibus, & tenui velariorum Carbaso, ut *Romæ* olim, circumducta; sed solido robore & plumbi ponderibus librata simul atque testâ, trabibus una cum toto laqueari ad octoginta fere pedes, in planum exporrectis, (ut reliqua loci hujus miracula præteream) aut mente conceperit, aut verbis exequatur? Id igitur agam, ut singulis totius ædificii partibus per silentium missis, prout variis quæque usibus nuncupatur, paucis ostendam.

Ut à fundamentis ordiamur, Hypogæum toti ædificio subjectum in latere meridionali prela habet: ad aquilonem exsiccantur ac reponuntur libri recens impressi; in medio vero alia satis grandis Apotheca, cancellis, uti & borealis illa, præfinita, chartophylacium est.

Supra Hypogæum, sub pergularum gradibus, habentur Typothetarum cellulæ, characteribus instructæ, nec non museola correctorum sive libros accurantium, cum armariis aliis eodem spectantibus.

Inter laquear ipsumque tectum, Arte plane stupenda fabricatum, schedæ excusæ ad librorum ordinem collectæ asservantur.

Quicquid prædicta interjacet loca, comitiis annuis conventibusque nostris solennioribus consecratum est, cujus quamque partem pro Graduum, Dignitatis, & personarum discrimine, occupant Academici *Oxonenses*, necnon Hospites & peregrini, nimirum,

Ad podium in prima subselliorum curvatura
G g g g Vice-

Vicecancellarius, Professores, Aediles, Doctores, virique nobiles, cum superiorum facultatum Inceptoribus, sedes ipsis destinatas capessunt.

Septum semicirculo prædicto subjacens, & à reliquo Theatro Cancellis determinatum, occupant Inceptores in Artibus.

Notandum vero, quod Repagulis iis non utimur nisi tempore Comitiorum, alias enim, uti & si quando convocationes inibi habentur, Area integra Magistris Regentibus & non Regentibus patet.

Cunei & subsellia, dum comitiorum solennia peraguntur, sic se habent.

Cunei qui boream spectant (in quorum extremis cornibus Procuratorum rostra ex adverso prominent) Magistris non Regentibus, qui ad occasum vergunt Cantabrigiensibus sunt destinati, qui vero ad Ortum, peregrinis assignantur.

Cunei illi bini qui ad meridiem jacent, matronis foeminisque generosis unice, patent.

Superius odeum habetur.

Quæ super Magistros non Regentes pergulae sunt & subsellia, commensalibus generosis & Artium Baccalaureis conceduntur.

Reliqua, ad utrumque Theatri latus, commensales & Collegiorum Alumnos non-graduatos capiunt.

Denique, quantum ipsius Areae extra cancellos jacet, plebi relinquatur & incertae conditionis hominibus.

xxiv. Maii an. Dom. CIOCLXIX, in hanc veniebant sententiam Collegiorum & Aularum præfati, de more convocati, in librum statutorum postea remissam.

I. Ut solennes publicae Gratia Reverendissimo in Christo Patri & Patrono munificentissimo D^{no} Gilberto Archiep. Cantuariensi Universitatis nomine, literis à venerabili Dom^o Convocationis missis reddantur.

II. Ut prædictus Reverendiss. in Christo Pater in Benefactorum Album referatur.

III. Ut Vesperia & Comitia in Templo B. Mariae Virginis celebrari solita, ad Theatrum prædictum transferantur.

IV. Ut in Theatro prædicto, ubi res Academia id postulaverint, convocationes & Congregationes celebrare liceat, ibidemque ut universi ad solennia quaque illuc confluentes, habitibus gradui & Ordini competentibus induantur.

V. Ut die veneris comitiorum solennia præcedente (qua annuente Deo Theatri Encania futura est) Agones habeantur, hora primâ post meridiem, Philologici, ubi humanioris literatura exercitia peragantur, in quibus duo Inceptores in Artibus, à Vicecancellario cum consensu Procuratorum designati Orationes habeant, & eo nomine ceteris ejusdem anni in senioritatis dispositione præferantur, quatenus per consuetudinem, & statuta hac de re prius lata id fieri possit. Insuper ut ibidem problemata Mathematica, Critica, Chronologica, nec non experimenta omnigena proponi & discuti, quin & commissiones philologicae (sive Carmine, aut solutâ Oratione peragantur) à cujuscvis ordinis aut gradus admitti possint, petita prius Vicecancellarii & Procuratorum veniâ & licentiâ. Quibus, si id mernisse visi sint, licebit Vicecancellario assentientibus Procuratoribus, cuilibet sese exercenti, & specimina eruditionis suae facienti, si modo Baccalaureus in Artibus fuerit, gratiam facere, ut exercitia ab ipso præstata, pro formâ ad Gradum Magistri in Artibus cedant loco Declamationum, quas statuta exigunt. Si vero non

graduatus fuerit, aut senior Sophista, liceat præfato Vicecancellario cum consensu Procuratorum ipsius & usum Pilei quadrati cum apice concedere.

VI. Ut Orationes, ad Baccalaureos Determinantes à Procuratore & Collectoribus in Quadragesima, inq; Templo B. Mariae haberi solita, ad Theatrum prædictum transferantur, scil. procedentibus post litaniam finitam solenniter à Templo B. Mariae ad Theatrum prædictum Vicecancellario & Procuratoribus unâ cum Baccalaureis Determinantibus.

VII. Ut duo Procuratores seu Aediles fabrica Theatralis prædicta à Reverendiss. Fundatore durante ejus vitâ pro arbitrio ipsius, & deinceps à venerabili Dom^o convocationis, è Doctoribus, quos statos Delegates computi esse contigerit, nominentur & constituantur. Quorum munus erit ut Domus custodibus & janitoribus præstent, & eosdem constituent; ut eam universum, hospites præsertim & peregrinos qui ad Theatrum confluerint, in sedibus, pro eorum dignitate & meritis, unâ cum Vicecancellario & Procuratoribus excipiant & disponant: necnon pacem publicam ibidem tueantur. Quinetiam Procancellarii potestate instructi infra Theatri prædictus immorigeros & tumultuantes in ordinem cogant; & si insuper necessarium visum fuerit in Artibus magistros in cura hujus partem adhibere, ut iidem à curatoribus prædictis nominati, & à Vicecancellario & Procuratoribus approbati, durante solenniorum tempore infra prædictus prædictos, procuratoriâ potestate muniantur. Demum ut Curatores prædicti pecunias ad usum Theatri accipiant & impendant, rationemque quotannis reddant coram statis Delegatis tempore computi Vicecancellarii.

Hoc eodem anno, in die Veneris (qui Mensis Julij nonus erat, & ante Vesperias proximus) horâ quasi octavâ matutinâ frequens habebatur in ipso Theatro Academicorum Senatus, ubi postquam Doctores, Magistri, & Advenæ haud pauci sedes ratione prædictâ capessiverant, consurrexit D. D. Fell Vicecancellarius, causamque Conventus illius aperuit, ut scilicet in possessionem Doni Archiepiscopalis admitteretur Universitas, quem in finem apertâ pyxide Donationis Chartulam protulit, & Actuarius Academico in manus tradidit, clarâ voce propalandam; ea vero sic se habuit:

Gilbertus Providentia Divina Cantuariensis Archiepiscopus, totius Angliæ Primas & Metropolitanus, Regiaeque Majestati à Consiliis Sanctioribus, Omnibus Christi fidelibus chartam hanc nostram inspecturis salutem. Cum Nos adificium quoddam, Theatrum vulgo nuncupatum, in Civitate Oxoniæ, prope Scholas publicas notorie situatum, sumptibus nostris propriis Deo Opt. Max. largiente exstruxerimus: idemque adificium Antemuralibus Apothecis, sedilibus, variâq; suppellectile & apparatu muniri, instrui & ornari curavimus; ea quidem intentione ut comitiis atque exercitiis apud Academicos solennioribus, Commodior in posterum haberetur locus: Et præsertim ut B. Mariae Virginis Templum comitiorum tumultu atque licentia subinde temeratum, alma pietatis officii & Dei Opt. Max. Sacris, castè, & qua par est religione in posterum inserviret: Insuper ut res Typographica, à cujus incrementis bona litera uberrimos profectus meritis speraverint, idoneis conclavibus, forulis & officiniis, deinceps instrueretur: Sciatis Nos dedisse, concessisse, transulisse & confirmasse, uti pro nobis, heredibus, executoribus & Administ

ministratoribus nostris per hanc chartam nostram damus, concedimus, & titulo donationis pura & irrevocabilis transferimus & confirmamus Cancellario, Magistris & Scholaribus Universitatis Oxon. totum illud adificium nostrum, sive Theatrum pradiatum, una cum muris & antemuralibus idem circumcingentibus, membris etiam, juribus & pertinentiis ejusdem, nec non Apothecis, sedilibus, instrumentis, ornamentis, apparatu & suppellectile quacunq; ad pramissa seu eorum quodlibet spectantibus & pertinentibus, habendum, tenendum & gaudendum, Cancellario, Magistris & Scholaribus Universitatis Oxon. pradiat. atque successoribus suis in perpetuum. In cujus rei testimonium sigillum nostrum Archiepiscopale presentibus apponi fecimus. Datis apud Aedes nostras Lambethanas xxv. die mensis Maii An. Reg. D. nostri Caroli II. Dei Gratia &c. xxi. Annoque Domini MDCLXIX. & nostra translationis anno sexto.

Sigillat. & Deliberat. in presentia

B. Elien.

Jof. Petriburg.

Gualt. Oxon.

Leolini Jenkins Cur. Prærog. Cant. Comm^{rii}.

Jof. Sheldon M.L. & Regia Civit. London. Alderman.

Nic. Oudart Lat. L. Secret. Regii Cels.^{mo} Principi Auriaco à Consiliis &c.

Tho. Tomkyns SS. Theol. Baccal. eidem Reverendissimo in Christo Patri ac D^{no} D^{no} Gilberto Divina providentia Archiepiscop. Cant. à Sacris Dom.

W. Andrewes R.^{mi} Pri^{is} Dⁿⁱ Archi-epi. Mus. Dom.

Milonis Smith R^{mi} Pri^{is} Dⁿⁱ Archi-epi. Cant. Secret.

Edw. Sauvage Mil.

Posthæc certiores fecit Academicos præfatus Vicecancellarius de ulteriori Augustissimi Patroni Munificentia; qui præcavendum ratus ne Donum amplissimum oneri demum venturis Oxoniensibus esset, libras bis mille prædio alicui coemendo addixerat, unde Theatrum in omne ævum reficeretur, sancito, ut si major inde census proveniret, quam qui huic usui sufficeret, quicquid reliquum esset in Artem Typographicam, ibidem exercendam, impenderetur. His ita peractis, Vicecancellarius literas Archiepiscopales, Lambetha xxviii. Mensis Maii anno Dom. MDCLXIX. datas, Actuaria publico tradidit, palam quoque recitandas, quæ utique inexhaustam hanc Mecænatis Largitionem Universitati significabant. Confessum deinde allocutus Vicecancellarius, æquissimum esse perhibuit ut recipiendis Muneribus haud unice vacaret, quin grates utcunque rependeret, licet nil tanto Patrono dignum suppeteret. Eodem tum jubente, Literas colendissimo Mecænati destinatas perlegit Orator, quarum ejusmodi erat initium,

Reverendissime in Christo Pater, & super omnes titulos Cancellarie, Si in ipso gratitudinis molimine deficiunt nobis verba, &c.

Hæc deinde Literæ totius Convocationis suffragiis probantur, Mensisque die quo darentur subscripto, Archiepiscopo Lambetha jam agenti post paulo transmittuntur, quas excepit Oratoris Academici Oratio, quâ opus magnum majoremque ejus Fundatorem pro virili suâ parte collaudavit. Post autem Procures aliqui & Nobiles, cum Baronettis, & melioris notæ Academicis, ad Gradum Magistralem promoventur, ac deinceps finem Convocationi imponit Vicecancellarius.

Post Meridiem, & statim à pulsatione parvæ Campanæ S. Mariæ, convenire denuo Academici cum ingenti Advenarum turbâ, dumque Vicecancellarius

& Doctores sedilia occuparent, Cornicines Academici organa Pneumatica inflantes, clangore strepitum introeuntium mulcebant. Imperato mox inde silentio, superior Legum Bedellus, jubente Vicecancellario, his Encania verbis aperuit & publicavit:

Quod felix faustumque sit, hodierni die Theatri Sheldoniani celebrantur Encania; quibus aperiendis præficitur Johannes Wolley Collegii SS. Trinitatis Socius, Inceptor in Artibus.

In Arena Philologica se exercent,

Corbettus Owen in Artibus Baccalaureus, Ædis Christi Alumnus, Carmine Pindarico.

Jeremias Wells in Artibus Bacc. & Collegio D.

Johannis Bapt. Satyra in literarum Osores.

Johan. Mill in Artibus Bacc. & Coll. Reginae Oratione panegyricâ.

Carolus Robotham in Artibus Bacc. & Coll. D.

Mariæ Magdalænæ Carmine Lyrico Horatiano.

Samuel. & Guliel. Russel in Artibus Bacc. & Coll.

D. Mariæ Magd. Eclogâ Virgilianâ.

Carolus Holt Baronetti filius in Artibus Bacc. ex eodem Coll. Oratione Panegyricâ.

Stephanus Crespien Ædis Christi Alumnus, Carmine Lyrico Horatiano.

Nathanael Jones Ædis Christi Alumnus, Carmine Epico.

Gulielmus Owen Ejusd. Ædis Alumnus, Carmine Elegiaco.

Edoardus Waple in Artibus Bacc. & Coll. D. Johannis Bapt. Dissertatione Philologica.

Encaniis prædictis claudendis præficitur Richardus Aldworth Collegii Omnium Animarum Socius, Inceptor in Artibus.

Aliquanto post, prout ordinatum erat, vices sibi assignatas obibant singuli, & partes quisque suas haud modicâ laude, plausuque agebat, musico subinde modulamine Auditorum animos demulcente; scilicet poemata Lyrica perpetuo excepit musicæ Instrumentalis & vocalis concentus; in quo exhibendo operam navabant illius Facultatis (cum Professore) Magistri, eandem Oxoniæ præmonstrantes. Denique his ita præstitis Encania clauderat repetita Tibiarum inflatio, quæ eousque durabat, donec integra pene turba, gaudio pariter & stupore plena, Theatro excessisset.

Die proximo Artistarum vespertiæ, die autem Lunæ Comitia habebantur, quorum celebritatem haud modicè augebat Nobilissimorum virorum qui exercitia ibidem præstitisse præsentia. Atque his quidem auspiciis tantâque solennitate consecratum est Theatrum Academicum, cui annuam similemque in posterum frequentiam spondent ingentia nomina, Sheldonus & Oxonium.

Admonet vero hic locus ut alia pauca ad celeberrimam (nescio an totius orbis) Fabricam omnino spectantia, subjungam.

I. Occurrit autem imprimis Inscriptio illa, quæ est supra Portam borealem quâ plateam spectat, juxta regalia insignia, in hæc verba,

Carolus II. D. G. Mag^{us} Bri. Fran. & Hib. Rex Fi. Def.

Ex parte australi altera habetur,

Academiae Oxoniensi Bonisque literis S.

Gilbertus Sheldon Archiep. Cantuariensis Cancellar. Univers. Fecit A. D. MDCLXVIII.

II. Prætermittenda non sunt Marmora illa Græca pariter & latina vetustissima, quæ in exteriori muro collocantur; quorum maximam nobis partem donavit Dominus *Henricus Howard, Thoma Howard* Comitibus *Arundeliæ* Nepos; quorum postremo dictus maximis eadem impensis ex diversis Terrarum partibus conquissiverat, inque Horto Domus *Arundeliana*, è regione Ecclesiæ S. *Clementis* Dacorum *Londini*, extra templariorum Cancellos locum *Temple Barr* appellatum, posuerat. Hæc litera H. insignita sunt, quo à reliquis discriminantur; quorum nomine votivam tabellam erexit, muroque occidentali impexit, eique, sub quarteriatis *Howardorum* Armis Gentilitiis, hæc inscribenda curavit grata Academicæ pietas.

*Æternæ memoriæ Excellentissimi Dni
Domini Henrici Howard De Castle-Reising,
Fratris & Heredis Thomæ Howard
Ducis Norfolciæ,
A prosapia regia primi Angliæ Ducis,
Comitis Arundeliæ, & primi Comitis Angliæ,
Comitis Surreiæ,
Domini & Baronis de Howard,
Domini & Baronis Mowbray,
Seagrave Brewes de Gower, Fitz Allan Clun
Oswaldstree Maltrevers & Grey-stoke,
ad Muley Ursbed Marociensem
Imperatorem Legati -*

*Ob Marmora hæc Arundelianorum nomine
per totum orbem celeberrima,
Avi sui Thomæ Arundeliæ Comitis,
supremi Angliæ Marescalli,
summiq; Artium liberalium patroni,
sumptibus & sollicitudine ingentibus
ab Ottomanica Barbarie vindicata,
& in Palatium gentilitium
Londini pridem traducta,
ab ipso dein donata, gratabunda posuit
Universitas Oxoniensis.*

III. Memoranda quoque Marmora illa quæ eruditi *Seldeni* Executores Testamentarii nobis contulerunt. Ea in Muro, cujus jam ante meminimus, pinnato locata primitus erant; cum illo autem anno *CIOCLX*. diruta sunt, ac demum in novis hisce muris posita, litera S. ab *Howardianis* internoscenda. Eorum vero, ut par erat, nomine aliam Tabellam votivam in Muri quem prædiximus parte orientali erexit Universitas, eique sub Militaribus viri Insignibus hæc iussit exarari.

Universitas Oxoniensis

Johanni Vaughan

Supremo Tribunalis Regii Jusfitiario,

Mattheo Hale

Fisci Regii Baroni primario,

Rolando Juckes Armigero,

Viris ex recondita Juris peritiâ,

Et virtute magis suâ Illustribus,

Ob antiqua marmora

Et Bibliothecam instructissimam

(diligentia & sumptu ingenti comparatâ)

Johannis Seldeni,

Academici olim Alummi, Patroni,

Et Burgensis Parliamentarii,

Jurisconsultorum doctissimi,

Antiquariorum Ceryphæi,

Munificentia insolita & merito suspicienda,

Ab ipsis dono datam,

Monumentum hoc honoris ergo

Et gratitudinis,

L. M. Q.

Posuit.

XII. Cal. Jan. Ann. CIO. IOC. LXIX.

Sed Quandoquidem Ceimeliis istis peculiare destinantur commentarii, de istis plura hic addere supersedeo.

Monendum porro, quod Reverendissimus in Christo Pater Dominus *Gilbertus* Cantuariensis Archiepiscopus, Diplomate sigillo & Chirographo suo ejus munito *xxix. Julii An. CIOCLXX. Johannem Fell. S. Theologiæ Prof. Ecclesiæ Christi Decanum, & Christoph. Wren L. L. Doctorem Savilianum Astron. Professore, Regiæque Majest. rei Architectonicæ Præfectum generalem, primos Aediles scripsit & constituit,*

LECTURÆ.

Priusquam Gradus Academici instituerentur, non aliæ erant Prælectiones quam quæ Tyronibus ad Artem aliquam informandis privatis quasi auspiciis habebantur; qui postquam præstitutum temporis spatium in percipendâ doctrinâ posuissent, cum Artem illam jam aliis ipsi præmonstrarent, Magistri & Doctores à junioribus vulgo sunt nuncupati. Cæterum ubi honos artibus accessit, & legibus latis Graduum discrimina inveherentur, præter Lecturas privatas aliæ quædam excogitatae sunt, publice coram totâ Academia habendæ, unde nimirum constaret an dignus quisque esset, qui titulo Magistrali ornatus, ad docendum admitteretur. De variis anni partibus Lecturis iis assignatis, deque rebus aliis easdem attinentibus nonnulla præmittam, ac deinceps ad illa

illas deveniam Prælectiones, quæ constitutis stipendiis, Professoriâ cum dignitate & olim habitæ sunt, & usque hodie habentur.

I. Antiquitus quolibet anni tempore, quandocumque, ipsis maxime vacaret, prælegebant Magistri, cum id vero ex usu rei literariæ nequaquam esse animadvertent Oxonienses, annum (qui a Academicus inde appellabatur) trifariam dividere; statuto, ut secundum partitionem illam (quæ quoniam seculo facta est dicat alius, licet Henrico III. antiquiorem esse certissime constet) Lectiones omnes haberentur, ea vero ejusmodi fuit. I. Prima Magistrorum Resumptio, sive dies in quo prælegere cœperunt Magistri, decimus Octobris, hoc est proximus post festum S. Dionysii, b erat; a lectionibus autem cessabant in crastino diei qui O sapientia dicitur, quique ante Festum Nativitatis octavus est. Hic primus anni Academici Terminus habetur (a Festo Michaelis, vulgo nuncupatus) quâ in re cum Parisiensibus videmur consentire, apud quos idem prorsus invaluisse c subinnuit Matth. Paris, nec aliter fere Hispaniarum Academia, quibus Terminus iste in Festo Divi Luca, decimo nempe octavo Octobris d auspicatur. II. Secunda Resumptio in crastino S. Hilarii (quod idem & usque hodie obtinet) nimirum XIV Januarii inchoari solebat; inque vigiliâ Dominicæ Palmarum terminari. III. Terminus novissimus, in feriâ quartâ post Dominicam in quâ cantari consuevit, Quasi modo geniti, hoc est, in Dominica proxima post Festum Paschatis, initium sumpsit; a quo tempore ad quintam feriam ante Pentecosten Lectiones continuabant Magistri, quas feriâ quartâ post Festum S. Trinitatis pro arbitrio repetebant (neque enim ad id erant adstricti) usque ad decimum quintum diem ante Festum S. Michaelis obeundas; inde enim ad decimum Octobris diem intermitteri oportebat; quamvis de hujus Terminii Cessatione c Canonem ab his discrepantem offenderim, is autem his verbis habetur: -- Item ne de cætero super cessatione Magistrorum post Festum S. Trinitatis hæsitetur; statutum est quod citra proximum diem legibilem, ante Festum translationis S. Thomæ (i.e. VII. Julii) cessare non liceat ullo modo.

Notandum vero est Terminum hunc postremum dispartitum deinceps fuisse, inque binos abiisse, quorum primus die Mercurii post Dominicam in Albis, hoc est x. die post Festum Paschatis incepit, & in die Jovis ante Festum Pentecostes proximo finem habuit; secundus die Mercurii post Festum sacrosanctæ Trinitatis auspicari, sextoque Julii die definire solebat, de quo tamen constat, quod Prælectiones in eo secundum beneplacitum legentium, & non aliter, habebantur.

II. Referendum existimo, quod veluti in Terminos Annus, ita in dies (quasi Fastos & Nefastos) Termini divisi olim f fuerunt, Syllabis Le & non Le, Dis & non Dis, & Le se (quibus, ut in primi libri initio dictum habes, Legibiles & non Legibiles, Disputabiles & non Disputabiles, & Legibiles festinanter, indigitari voluerunt prisca Academici) internoscendos. Le autem & Dis ordinarios, minusque solennes, non Le & non Dis admodum Festos, Le se mixtæ cujusdam (ut opinor) naturæ dies denotabant; quamquam novissime dicti pauciores erant, nec ratio cur instituti fuerint ullibi, quod sciam, compareret. In veteri Calendario, singulis Vice-Cancellarii & Procuratorum

b libris antiquitus præfixo notabantur dies quasi nefasti Universitatis, in quibus legere aut disputare nefas foret. Quoniam vero ad hodiernas Lectiones commodius ordinandas, necesse habuit Academia dierum Le & non Le, discrimen tollere; dierum vero Dis & non Dis discrimen jam olim in usu esse defuit (præterquam quoad Disputationes Quodlibeticas) super vacuum fere videbatur, aliquot Paginas onerare Calendario c παλαιο. expanso; sufficere etiam visum est, dies non Dis, qui in singulis Terminis occurrunt, in sequenti Tabella d ομολογ. exhibere.

Termino	Michaelis	Octobris XII. XVII. XXVII. XXXI.
		Novemb. V. VII. X. XV. XIX.
		Decemb. V.
	Hilarii	Januar. XIX. XXIV.
		Februar. I. II. XXI. XXIII. XXVII.
		Mart. VI. XI. XVI. XIX. XXIV.
	Paschatis	April. III. XXII. XXIV. XXIX. XXX.
		Maii II. V. XIV. XVII. XXIII.
		Jun. VII.
	Trinitatis	Maii XXIII.
		Jun. VII. X. XV. XXIII. XXIX.
		Jul. I.

Verum utcumque hæc sese habuerint, priusquam illæ factæ fuissent dierum distinctiones, diebus etiam festis (quod supra in libro me priori, ubi de Magistro agitur, subinnuisse memini) lectionibus fungebantur Academici. Regnante enim Henrico tertio, Scholares quosdam Oxon. ut a Lectionibus ordinariis, in ejusmodi diebus habendis, vacatio daretur, efflagitantes i reperio; postulato hoc suo versiculis rythmicis sub hac formâ mandato:

O doctrinis vir præulare,
Cujus sensus tanquam mare
Redundat in medium:
Nihil posco singulare,
Sed adducor explicare
Voces unius omnium.

Omnes tua potestati
Sumus ultro subjugati,
Non verentes alium,
Sed jam diu fatigati,
Non valemus ultra pati
Scholas & jejunium.

Non est ergo rationis,
Quod jam dudum non imponis
Lectori silentium;
Passos jugum Phæaronis,
Festum resurrectionis
Invitat ad gaudium.

Quid diffundor in Sermones
Tot allegans rationes
Pro pace Scholarium,
Ut suspendas Lectiones,
Et ad tempus nobis dones
Quiescendi spatium.

a Annus juxta computationem Universitatis tres continet Terminos, quibus Magistri communiter suas continuant lectiones, &c. sic in magno quodam libro MS. de origine & processu Monasterii S. Albani, nec non de vitis & gestis Abbatum illius loci. In Bib. Cotton. b C. fol. 4. b. 26. b. &c. c In Historia sub an. 1243. d Petrus Cervellus, in responsionibus ad argumenta 12 libri Pici Mirand. adversus Astronomos. e In C. fol. 26. b. f Ut in Calendariis Universitatis præfixis libris vet. statutorum. g Dies autem non legibiles aut Divorum Festa, aut officia divina celebria, aut celebritates temporum, aut Universitatis gravia negotia fecerunt. Caius in Hist. Cant. lib. 2. p. 126. h A. B. & C. i Inter carmina Mich. Cornubiensis, sive Blaun-
pane Oxon. Postea tempore Hen. III. MS.

Ergo Cleri flos divine,
Respirare parum sine
Quos vexavit studium,
Ne jam tua disciplina
Nobis fiant displicina,
Vergentes in sadium.

Amen.

Ex his inquam, uti & eorum inscriptione, liquet, dies quoque Festos Exercitiis per ista tempora assignatos fuisse, quod quidem pluribus argumentis dilucidandum non est, cum, Imperio potentibus Edoardo Primo & Secundo, Congregationes etiam ejusmodi diebus celebratas fuisse è scriptis ubique vetustis constet.

III. Postremâ Anni parte Lecturæ quidem habebantur, verum id (uti præmonui) ad beneplacitum Regentium fiebat, ac propterea tempus illud ad Vacationem (quam nos *Longam* appellamus) spectabat; quod quidem antiquitus adeo obtinuit, ut divisionem Anni in tres Terminos, vel ante *Syl. Gyraldi* ætatem extitisse crediderim, is enim in Epistolâ quâdam, ad *Gulielmum* Præcentorem *Herefordiensem* scriptâ, circa an. CIOCCXC, hæc habet: -- *Licet autem in Angliæ finibus tempore Messium vacent à lectione Magistri, non vacant tamen à studio discipuli boni, &c.* Cæterum Vacatio si fuerit, de Terminis non erit ambigendum. Per plures vero in hac Vacatione (quam pro arbitrio fuisse prædiximus) prælegisse memorantur; quorum de numero erat Magister *Johannes Blound*, qui Theologiæ nobiscum studebat, inque eâ facultate prælegebat, anno CIOCCXXXII, in tempore autumnali; quando scilicet ad Archiepiscopatum *Cantuariensem* evocatus esset à Rege, ut *Mat. Par.* inquit. Alias instantias istis addere liceret si modo res postularer. Certe in Academico quodam, modicæ ni fallor antiquitatis Calendario, *Le & non Le* diebus in ipsa Vacatione cadentibus adscribuntur, & post Cessationem Magistrorum Regentium *Le* se haud raro deprehendes; sciendum tamen, quæ hoc tempore haberentur Prælectiones, præsertim quæ in Facultate Theologiæ ad Biblia biblicè legenda spectabant, pro formâ neuitquam cessisse.

IV. Notandum, quod ægre admodum impetrari poterat, ut cum Regentiâ & Lecturis dispensatum esset; namque ad Academiam scribente Edoardo II. Jan. xviii. an. Regni xii. & *Richardum de Vernon*, in Decretalibus Regentem, à Lecturis integro anno liberandum deposcente (quod utique Diocecesos eum suæ quoad Spiritualia Custodem nominasset *Adamus de Orleton* Episcopus *Herefordiensis*, Legatione ad Pontificem Max. super arduis rebus à Rege mittendus) agitata est à Regentibus quæstio, utrum alius quispiam quam ipse Pontifex Dispensationem ejusmodi jubere possit.

V. Inter Exercitia Academica præcipuo olim loco habebantur Lecturæ; quibus tantâ proinde frequentiâ interesse solebant Scholares, ut *Oxonienfibus* non fuerit necesse, quod alibi terrarum passim factum legimus, Auditores sibi allicere, vel etiam horam aliquam Prælectionibus suis accommodam mendicare, quâ scil. Scholas creberrimi adirent Academici.

VI. Denique à Lectionibus olim haud raro cessatum est, maxime autem vel propter ingruentem Pe-

stem, vel ex occasione Diffensionum & Certaminum cum Oppidanis præsertim, vel etiam Dioecesano incidentium. De his vero Historiam, si lubet, adeas, ubi hæc rei literariæ sufflaminia frequentissima deprehendes; præcipue autem Scholarium cum Civibus Conflictus, quicunque nonnunquam exarserunt, ut, tanquam apud barbaras gentes, non hisce Athenis ageretur (quanquam is furor aliquando Urbem illam pervasit) Academici latebras quærere, in Cameris privatis delitescere, cogenterentur, ad lecturas publicas prodire haudquaquam sustinentes.

Lectura Regis Alfredi.

Antequam ad Lecturas publicas devenero, quæ in singulis facultatibus in Alma hac Universitate etiamnum habentur, haud ab instituto alienum judicavi, si eadem operâ, eas etiam quæ aliquando apud nos antehæc extiterunt, & è quibus istæ quæ jam sunt, vel profluxisse, vel ad earum saltem formam & Archetypum fundatæ fuisse videntur, paucis quoque perstringerem & recolerem. Ex istis autem, primò & præ cæteris quidem omnibus, jure optimo, occurrunt antiquissimæ illæ & Regiæ in singulis penè facultatibus Lecturæ, quas post Danicas clades, in augusta illa nostræ Universitatis restitutione, *Alfredus*, vel *Alfredus Rex* (uti alibi in lib. 1. à nobis partim explicatum est) circa annum Dom. IOCCCLXXIX. instituisse ac fundasse, imò & perpetuis salariis dotasse, dicitur.

LECTURA THEOLOGICA. Id muneris *S. Neoto* demandatum est, viro Doctrinæ & Pietatis opinionem haud vulgarem consecuto, cui in restituendis bonis Literis defudanti multum profecto debemus *Oxonienfibus*. Hunc excepit *S. Grymbaldus*, qui (ut cum Authoribus & meis loquar) primus nobiscum Cancellarius & Doctor Ordinarius coram *Alfredo* Regni que Optimatibus Prælectionem habuit: --- *cujus maturitas, morum dignitas, eloquentia & doctrina sublimitas, mirè omnium permulcebat aspectus & animos, &c.* Prout retulit Vitæ ejus scriptor. Natus is est in Urbe *Morinorum*, postquam autem voto se *S. Bertini* adstrinxerat, tam celebris evasit, ut fama ejus ad *Alfredum* usque nostrum emanarit, qui, instante *Eldredo* Archiepiscopo *Cantuariensi*, virum ad se evocavit. Quoniam id anno evenit incertum est, & ab Authoribus controversum. Cæterum prædictus vitæ scriptor an. DCCCLXXXV. assignat: utcunque, dubium non est quin, haud sine summo Academicorum fructu, multis nobiscum annis prælegerit, usquedum scilicet facta aliqua veterum Scholarium indigne ferens, ad Abbatiam *Hydensam*, in sui nempe gratiam ab *Alfredo* sub id extructam, secesserit. De eodem porro notandum, quod cum in *Angliâ* aliquantisper egerat, Archiepiscopatum *Cantuariensem* ab *Alfredo* ultro oblatum suscipere detrectavit; à Rege vero impetravit ut *Pleymundus* ad Dignitatem illam eveheretur. Diem denique obiit in præfato Cœnobio, Corpusque ejus loculo primum ligneo inclusum, in argenteum deinceps transtulit *Ealphegus* Episcopus *Wintoniensis*. De *Grymbaldo* autem id amplius dicendum restat, quod ejus aliorumque *Gallorum* hortatu factum est, ut, regnante *Alfredo*, quo facilius legerentur Chartæ regiæ, *Gallicis* characteribus scribi cœperunt, *Saxonici* nimirum primitus exarata.

^a In B. fol. 57. 74. C. fol. 18. &c. D. fol. 8. &c. ^b Inter Epistolas *Syl. Gyraldi*, quibus titulus Symbolum Electorum ad Capitulum *Herefordiense*, MS. in Bib. Cotton.

^c In Hist. sub an. 1232. ^d Prefix. lib. sen. Proc. B. ^e Rot. Claus. 12 Ed. II. m. 16. ^f Eunapius *Sardinianus* in vitis *Philosophorum* in *Juliano*. ^g Annales *Winton.* MS. Rānulp. Cæstrensis in Fragmento quodam *Polychron.* MS. inter Cod. Digb. nu. 218. fol. 106, &c. ^h Anon. MS. & Leland. in vol. 1. Colloq. pag. 21. ⁱ Anon. MS. no supra.

LECTURÆ GRAMMATICÆ, ET RHETORICÆ. Provincias hæc administrabat *Afferius Menevensis*, vir omnifariam eruditus, Regique *Alfredo* eo maxime nomine impendio charus, ac propterea ad Episcopatum *Shirbournensem* promotus, testante ^a qui vitam *S. Grymbaldi* contexuit, tametsi non ignoro recentiores quosdam hæc alteri *Afferio*, ac Episcopo *Menevensi*, prædicti autem avunculo, an. Dom. *IOCCCCVI*. obeunti, assuere, ipsum vero quem volumus *Afferium* post an. *IOCCCLXXXIII*. fato functum referre.

LECTURÆ MUSICÆ, ET ARITHMETICÆ. In his muneribus versatus est *Johannes Monachus Menevensis*, quem ^b Antiquarius noster ab Apographo quodam *Afferiano* (ubi *Johannes Scotus* appellatur) Logicam *Aristotelis* & *Averrois Oxoniensibus* prodidit aperuisse. Hic ille est, quem plerique scriptores pro *Johanne Erigenâ* habent, Monacho utique *Menevensi*, & prout nonnullis visum est (quanquam aliter sentiunt quamplurimi) à Græcis oriundo.

LECTURÆ GEOMETRIÆ, ET ASTRONOMIÆ. In his Facultatibus prælegit *Johannes Monachus* (de quo supra in Historia) *S. Grymbaldi* familiaris ab Annalibus ^c *Wintoniensibus* nuncupatus, & ab *Alfredo* demum ad Cœnobiarthiam *Athelingeiensem* evectus.

Hæ primæ fuerunt nostræ Universitatis (quantum cognoscere datur) Lecturæ, auspiciis Regis *Alfredi* institutæ; istiq; etiam Prælectores (ut ita dicam) laureati, qui tum legebant, & quorum veluti genialium syderum influxu, diviniſſimus ille Rex, languentes jamdiu musas ab exilio & pene interitu revocare & reſovere cœpit. Quibus quidē Professoribus quinam tandem in iisdem Cathedris proximè successerunt, atq; in eisdem doctrinam ac bonas literas, usque ad *Ingulphi* illius *Croylandensis* tempora propagarunt, adeoque ad *Normannos* ipsos successivè deduxerunt, equidem nondum satis compertum habeo: in Lecturas illas quas vocant ordinarias degenerasse mihi pene persuaserim, quæ quidem tanto olim apud Majores nostros in pretio sunt habitæ, ut non modo Anni divisionem, sed & rei literariæ, vel florentis, vel emarcescentis indicia exinde desumpserint.

Lecturæ Pulleynianæ.

Circa annum *CIOCCXXXIV*. sacram paginam, jam olim neglectam, *Oxoniensibus* dilucidavit ^d *Rob. Pulleynus*, cum ingenti tam *Gallica* quam *Anglicana* Ecclesiæ emolumento; Lecturas vero illas in quintum usque annum continuabat. Memoria mandavit *Johannes Rossus* Lectiones Theologicas, aliasque (propter *Bella* & alia infortunia nuper omillas) *Oxonii* sub id ^e reſtoruisse, quod Regi *Henrico I.* Palatium ibidem exædificanti, attribuendum existimat. Quamvis autem *Pulleyni* illo in loco mentionem non facit, alibi ^f tamen de eo refert, quod Sacras Scripturas in publicis Theologiæ Scholis prælegeret, quodque Discipuli ejus, operam postea Lectionibus Theologicis & nobiscum, & *Cantabrigia* impenderint.

Lecturæ Ordinariæ & Cathedrales.

Prælectionum porro duo Antiquitus genera fuerunt, aliæ enim Cathedrales, aliæ Statæ (quæ & or-

dinariz seu solennes dictæ sunt) appellabantur.

Quod primo dictas attinet (quæ antiquissimæ sunt) in Sacrâ Theologiâ præsertim habebantur. Regnante *Henrico II.* Cathedralis, sive supremus in eâ Facultate Prælector erat (ut & dicitur) *Rogerus Hoveden*, Regnumq; ineunte *Henrico III.* *Johannes* ^h *Blond*, quo tempore muneri isti stipendium erat ⁱ assignatum. Deinde vero appetente *Edoardi III.* exitu, Prælectione hac Theologicâ in multos annos ^k defungebatur *Johannes Wicliffus*, cui serie continuâ successerunt in Cathedrâ eruditi perplures, ^l ad *Thomam* usque *Waldenum* (quem in eo munere versatum *Oxoniam* refert ^m *Tho. Gascoignus*) *Gulielm. Staplehart* intelligo, *Michaelem Tregory*, aliosque quos in præsentia non vacat enumerare. In his vero Prælectionibus (quantum & de aliis idem sit affirmandum) *Parisienses* (apud quos educatum fuisse constat *Pulleynum*) aperte sumus imitati, prout ex ⁿ Epistolâ quadam *Roberti Grosſesti*, Episcopi *Lincolniensis*, circa an. *CIOCCXL*. conscriptâ liquet; quâ publicos Theologiæ Professores monet, ut quoad Lectionis matutinæ horam caverent, ne à patrum atq; majorum suorum vestigiis, & Conformitate Regentium *Parisiis Theologorum* manifestè recedatur, &c.

Quod ad Lecturas Ordinarias spectat, tam Theologis quam Artibus in usu ab antiquo fuere, & à *Parisiensibus* etiam acceptæ videntur, cum easdem in Epistolâ suâ commemoret *Grosſestus*, Academicis nostris in pretio esse volens. In operibus vero scriptorum illustrium, ac nominatim *Roberti Baconi*, enumeratas invenies, quemadmodum monet ^o *Balaus*, *Lecturas*, & *Lectiones Ordinarias*; tanti siquidem momenti habebantur, ut Apographa earum quam plurima discipulis traderentur. In Codicibus autem nostris vetustioribus, Statuta haud pauca occurrunt ad Lecturas hæc attinentia, quorum de numero est ^p illud, quo à cujusbet Facultatis Inceptoribus integro biennio habendæ decernuntur; atque ^q alterum porro Inceptoribus mandans, ut præstituto ab Academiâ tempore, neque serius aut citius, prælegerent; denique & aliud, quo juramentum dare tenentur de Lectionibus iis per se & non per alium, necnon sine ope alterius, præstandis. Seculorum vero decursu onere isto sublevati sunt Inceptores, qui eo nomine certam pecuniæ summam Procuratoribus numerabant, quâ decem Magistros ad id muneris obeundum conducerent. Numerus autem ille (qui cum Artibus septem Liberalibus & tribus Philosophicis convenit) haudquaquam increvit, etsi Academici centum unâ incipiant; qui modus in hodiernum quoque diem obtinet, quanquam Mecænatum munificentia pleræque Artium & Scientiarum Lectiones non stipem miserè colligunt, sed stipendiis honestis dotantur.

Lecturæ Linguarum.

Proximo in loco de Linguæ Hebrææ, Græcæ, Arabicæ, & Chaldaicæ Prælectionibus, in Historia sub an. *CIOCCXIIIX*. jam ante memoratis, dicendum est; quæ ex Constitutione *Clementis V.* anno Dom. *CIOCCXLI*. factâ, non tantum *Oxoniam*, sed & *Lutetiam*, *Bononiam*, & *Salamanticam* multis annis habebantur. Cur iisdem caruerint *Cantabrigienses*, rationem

^a Anon. MS. ut supra. ^b In quibusdam suis Collectan. vide in Apologia sua, lib. 3. sect. 287. ^c MS. ut supra, &c. ^d Continuatur Chronica Bedæ, MS. in Bib. Bod. Chron. Tho. Wyke in Bib. Cotton. A. 9. 4. & alii. ^e In Hist. de Regibus, in eadem Bib. in Hen. I. ^f Vide Twynum, lib. 1. sect. 202. ^g Vide Twynum in Afol. lib. 2. sect. 282. ^h & Balaus de scriptoribus, in edit prima. ⁱ Mat. Parys sub. an. 1232. Tho. Wyke in Chron. sub eod. anno. ^j Balaus in ult. edit. Cent. 3. nu. 95. ^k Idem in libro suo cui tit. est. Myſterium Iniquitatis, Edit. Genev. Angliæ, 1545. fol. 9. b. ^l In Lexico Theologico, part. 1. p. 23. ^m Inter Epistolas Rob. Grosſesti, in Bib. Bod. MS. Ep. 110. ⁿ In Cent. 4. nu. 5. ^o In Afol. 102. a. B. 50. a. C. 21. a. D. 7. b. ^p In A. 102. b. C. 21. b. D. 8. a.

facile reddemus, quod scilicet Scholæ illæ in Universitatem nondum evectæ essent. Cæterum postquam satis concesserat *Clemens* quintus, Literas ^a ad Universitatem transmisit Pont. Romanus *Johannes XXII.* Aveniona Cal. Novembris secundo Pontificatus anno datas, hunc utique in finem, ut Lectiones illæ stabiles & perpetuæ fierent, & de Prælectionum mercede prospiceretur.

Lectura septem Artium Liberalium, & trium Philosophicarum.

Opus non est ut argumentis probare satagam, Artium omnium Prælectiones Gradibus Academicis, atq; adeo ipsi pene Academiæ coævæ fuisse, verisimile tamen est easdem post Conquisitionem *Normannicam* ad *Henrici VI.* tempora stipendiis caruisse, à *Johanne* demum, *Bedfordia* & *Andegavia* Duce, Regisque in *Gallia* Legato, hortante fratre suo uterino *Humphredo* Duce *Gloucestrænsi*, ^b dotatas. Is utique grandem nobis pecuniæ vim eam in rem detulit, quam, uti & Libros, totamque Lecturæ illius suppellectilem, in Cistâ quadam, *septem Artium Liberalium & trium Philosophicarum* ^c dictâ, reposuimus, & Capellano Academico ejusque successoribus custodiendam demandavimus. Quanti autem habita fuerit Lectura illa, Epistolæ ^d Academicæ ad prædictos Duces, anno *CIOCDXXXII.* missæ abunde testantur; quibus exprimere laborat Universitas, quam impensè cupiat, ut præfato aucta stipendio ad posteros perennaret, & in Scholas demum idoneas transferretur, quibus (velut ante habes dictum) anno *CIOCDXXXIX.* ad summum fastigium perductis & absolutis, sancitum ^e est, ut Prælectio illa non alibi quam in Vico *Scholarum* (eâdem ratione quâ in Scholis Artium præmonstratus) haberetur. Hic vero nonnulla ex ^f Epistolâ quadam nostrâ ad Regem super hac Prælectione datâ decerpere non pigebit, -- *Quamobrem* (inquiunt Academici) *uti in aliis mundi Universitatibus & studiis, singulariter alia possent Facultates & Scientia, ita & in firmamento hujusce almae Universitatis vestra, Artes peculiari quodam modo semper coruscasse & splenduisse noscuntur. Quod si unquam laudis & honoris splendorem, vel fama titulum, huic splendidissima Universitati, aut famosissimo regno vestro per aliquot retroacta tempora progenitorum vestrorum Artes attulerunt, nunquam tamen magis quàm his felicissimis diebus vestris, quando primum non pro vili pretio, & particulatim, seu in privato (ut olim consueverunt) sed gratis integrè, & in publico, omnes Artes, omnes Philosophia leguntur. Istud bonum (Christianissime Princeps) sub fortunatissimo vestro imperio jam sola possidet Oxonia; quo reliqua in toto orbe studia & Universitates carere dicuntur; quod & in serenitatis vestrae gloriam ac regni vestri decorem, haud dubium est quam maximè redundare, &c.*

Hæ vero literæ in gratiam Magistrorum septem Artium liberalium & trium Philosophicarum conscriptæ sunt, quibus utique, circa annum *CIOCDXLII.* pensionem annuam detrahente, sibi vindicare satagebant Grammatici. Denique autem, salario perpetuo donatam fuisse Lecturam illam parum liquet; mihi siquidem contra videtur, cum Scholares deinde per plures pecuniam hanc in rem ^g conferentes deprehenderim.

Lectura Theologica ab Edoardo IV. constituta.

Prædicti Ducis pietatem secutus *Edoardus IV.* circa annum Regni *xxi.* Lecturâ nos Theologicâ donavit; quam ob rem gratias ^h his verbis rependit Universitas: -- *Hoc tametsi magnum efficacique tui in nos amoris argumentum esse poterit, Christianissima tamen tua intentioni nunquam satisfacisse visus es, quin Lecturam Theologicam sine audientium impensis Universitati munificentissimè concederes, quo nihil magis egregium, vel ad perpetuum Theologici studii profectum, aut futuri meriti tui incrementum, existimari possit; efficies hoc pacto, ut tuas Oxonias non magis in vita quam post mortem auxisse videare, &c.* Cæterum ne verbis potius quam re ipsâ grati videremur, statutum est ut pro Rege illo annua quædam solennia, in Festo *S. Dionysii* (quo nimirum tempore Missa Resumptionis Magistralis peragi solebat) celebrarentur. Quod primum ejus Prælectorem, aliaque haud pauca eodem spectantia, attinet, tenebris prorsus obvolvi fatendum est; in dubio tamen haud posuerim, quin hæc perinde ac Artium illa, Dominam *Margaretam*, & Cardinalem *Wolseum* induxerint, ut Lecturas deinde suas fundarint.

Lectura Domine Margaretæ.

De Prælectione illâ præmittendum censeo, quod primordia ejus octavo *Junii*, an. *CIOCVIII.* perperam ascribit ⁱ *Caius*; id utique volens, ut alteri *Cantabrigiæ* ab eadem Dominâ fundatæ æqualis fieret: quod à veritate alienissimum esse mox constabit.

Etenim quanto literas *Oxonienfes* affectu prosequeretur, testari cupiens *Margareta Richmondia* Comitissa, & *Henrici VII.* mater, licentiam ^k à filio impetravit (primo *Martii* die an. Reg. *xu* Dom. *CIOCDXCVI.*) Lecturam ibidem instituendi; atque abinde Prælectorem suis impensis aluit, donec Chartâ ^l suâ, in Festo Nativitatis *B. Mariæ Virginis*, *xviii. Henr. VII.* Dom. *CIOCDII.* datâ, eundem confirmaret, quo tempore cum Abbate & Conventu *Westmonasteriensis* (cui scilicet Proventus quosdam sub id contulit) transegit de *xx. marcis* Prælectori illi annuatim pensitandis. Ad eam vero pensitationem, in Festis *Michaelis* & *Paschatis* perpetuo faciendam, sese ^m obligabat prædictum Cœnobium ⁿ *Julii*, *xviii. Henrici VII.* Dom. *CIOCDIII.* pacto ut si aliqua ejus pars ante septimam à præstituto tempore hebdomadam numerata non esset, Prælectori liceret sodalitii Prædia in *Manneriis Drayton, West-drayton, Hillington, Colham, Wobridge, vel Urbridge, Willeston, Paddington, Westburne, & Kensington*, in Comitatu *Middlexia*, aliaque in *Mannerio Hendon* jacentia distringere, hoc est, pignoris conventionalis vindicias repetere, usque dum satis sibi fieret, quod si Menses binos eâ in re deficerent Monachi, quadraginta sol. toties quoties, sub nomine pœnæ multarentur, & Prælectori, ut præfatum habes, distringere fas esset. Pecunia illa ad ipsam sodalitii dissipationem, quæ anno *xxxiii. Henrici VIII.* accidit, à prædicto Conventu redibat; tum autem Rescripto suo, *xx Junii* eodem anno dato, velle se declaravit Regia Majestas, ut Lectura Domine *Margaretæ* haudquaquam

^a In Bib. Cotton, sub Effig. Faustinae, A. 5. pag. 7. ^b F. Epist. 81. & 113, &c. ^c Ibid. fol. 74. b. ^d Ibid. Epist. 63, 72, 81, 123, 123, &c. ^e B. fol. 42. C. 121. ^f In F. Ep. 154. ^g Ib. fol. 62, &c. ^h Ib. fol. 143. Epist. 307. ⁱ In lib. 2. Histor. Cantab. p. 127. ^j Par. 12 Hen. VII. part. 1. in Dom. conversorum Londini. ^k In Turri Scholarum in Pix. A. d. nn. 2. & 3. & Rot. Claus. 22 Hen. VII. p. 2. in Dom. Convers. ^l In Pix. II. nn. 9.

abrogaretur, quare à Cancellario, & Concilio Curiae Augmentationum constitutum est, xxiv Junii, xxxv Henrici VIII. ut salarium illud quotannis persolveret ejusdem Curiae Quæstor, quod idem xxvi Junii ejusdem anni (scil. Domini CIOXLIII.) ratum habuit Henricus.

Ex ipsa foundationis Chartâ quædam excerpti ad præfatam Lectionem spectantia; quæ propterea alienum non erit huic loco inserere. i. Notandum itaque imprimis, quod Lecturam hanc de nomine suo nuncupandam decrevit Comitissa. ii. Corpus Politicum seu Municipium esse voluit. iii. Porro Lecturæ suæ Manus mortuæ (sic loquuntur Legulei) jus obtinuit, quò scilicet annui viginti librarum Proventus capacem redderet. iv. Ordinavit, ut Prælector in Convocatione Doctorum ac Magistrorum tam Regentium quam non Regentium, suffragiis vero Doctorum & Baccalaureorum in Theologia deligeretur. v. Hunc autem, primo cuiuslibet Terminis die, ac sic deinceps (præterquam tempore Quadragesimali) in diebus quos Legibiles vocamus, sacrum Textum in Scholâ Theologicâ cuiuslibet illuc venienti explicare iussit. vi. Denique statuit, ut illius secundo quovis anno electio fieret, &c.

At vero de hac pariter Lecturâ atque alterâ illâ Cantabrigiæ institutâ, necnon Concionatore publico utriusque Universitati donato, pauca accipe, compluribus forte familiariter nota, ab instituto tamen nostro haudquam aberrantia.

Ea vero in Tabulis Decimarum & Primitiarum, ad Collegia & Monasteria pertinentium, anno Henrici octavi xxvi sic habentur:

Reprise ex fundatione Domina Margaretæ Comitissæ Richmond.

Memorandum quod prædictus Abbas Westmonasteriensis petit allocari de xlviij. lib. .xiii. sol. .v. den. viz. pro elemosyna annuali distributa pauperibus in die anniversarii Domina Margaretæ Comitissæ Richmondæ, prædictæ. x. lib. Denarii annuatim solvend. duobus Lectoribus Theologia tam in Universitate Oxon. quam Cantabrig. ex eadem facultate xxvi. lib. xiii. sol. v. den. & pro annuali solutione cuidam Predicatori in Cantabrig. ex prædict. fundat. x. lib. in toto ut supra, cum respectu quousq[ue].

Item prædictus Abbas Westmonaster. petit sibi allocari pro pensione unius Predicatoris in Universitate Cantabrig. per an. x. lib. & consimili Predicatori in Universitate Oxon. x. lib. &c.

Hinc ego colligendum reor, Prædicatore nos publico usos tum fuisse, nisi credideris prædictum Abbatem aut Monasterium onus haud ita leve ultro, ac sine causâ, suscepisse. Certissime quidem constat superfluisse nuper apud Cantabrigienses ejusmodi etiam munus (de quo instituendo licentiæ ab Henrico VII. obtentæ Apographum vidisse me memini,) quod Prædicatorem vero nostrum attinet, nulla ejus in scriptis nostris vestigia comparent. Liqueat sane Henricum VII. Chartâ^a suâ xx Nov. anno Regni xx datâ, annum decem Librarum Reditum Universitati detulisse, eâ lege ut pro animâ ejus missarum solennia, statim tempo-

ribus, per Academicos concelebranda in Ecclesia S. Mariae, quotannis consequeretur; at vero id Officiû à præfato concionandi munere alienum fuisse pro dubio minime videtur habendum.

Enumerandi jam essent Domina Margaretæ Prælectores, nisi quædam de Cantabrigiensi illâ Lecturâ occurrerent haudquaquam prætermittenda. Primum id muneris Cantabrigiæ obeuntem exhibet in Tabulis^b suis Joh. Scot, Johannem Fisherum (qui ad Episcopatum deinde Roffensem evocatus est) anno CIOXV. Prælectionem illam suscepisse referens; quâ in re & cum veritate ipsâ & cum Antiquario^c Cantabrigiensi pugnat, qui fundationem ejus sexto Junii, anno CIOXVIII. assignat, Fisherum quoque pro primo habens Prælectorem. Quod si Godwynum^d consulas; Fisherum anno CIOXIV. Episcopum Roffensem creatum reperies, quem decurso dein quadriennio ad Prælectionem, utcumque celebrem, descendisse nemo hominum opinabitur. Porro, ad ipsam quod spectat Lecturam, recentior paulo facit Antiquarius mox ante dictus; nam Syngraphum eam in rem conscriptum, non sexto Junii, anno CIOXVIII. verum in Festo Nativitatis B. Virginis, hoc est viii Sept. anno xviiie Henrici VII. Domini CIOXII, subsignavit ac tradidit Domina Margaretæ; quod & de Prælectione nostrâ (ante sextum licet annum à Rege approbatâ) dicendum est. Prælectores vero Nostrates hi fuere.

i. Edmundus Wylsford, S. Theologiæ Baccalaureus (ad Doctoratum dein pertigit) & Collegii Oriensis Socius, munus illud adivit^e in Crastino Festi S. S. Trinitatis, an. partus virginis CIOXCVII. quando nimirum, ut in lib. i. prædixi, suis Comitissa impensis Prælectionem sustentaret.

ii. Johannes Roper, S. T. B. Collegii Magdalenenensis aliquando Socius, ac ibidem inde Prælector Theologicus, in ipsa foundationis chartâ ad munus illud nominatur, anno CIOXII. Hunc delegerant Academici anno CIOX, velut ex^f Epistolâ eorum ad Dominam Margaretam perdiscas, ubi, juxta ac in^g alterâ ad Episcopum quendam datâ, multis laudibus cumulatam invenies. Sub id autem Divæ Mariæ Vicarius & primo Aulæ Salesuriana, postea Georgiana, Principalis erat; ac demum in Collegii Henrici VIII. Canonicum cooptatus est.

iii. Johannes Kynton, S. T. P. ex Ordine Minorum Frater, Roperum excepit, quanquam de tempore parum constat. Tantæ is eruditionis habebatur, ut eorum de numero fuerit quos Lutherum impugnare voluit Academia. Munus vero^h deposuit v. Octobris, an. CIOXXX; fatoque functus xx. Januarii, anno CIOXXXV, in Collegii Dunelmensis Capellâ sepultus est.

iv. Gulielmus Mortimer, S. T. P. illi successitⁱ per Electionem in Congregatione x. Octobris, an. CIOXXX.

v. Hugo Weston, S. T. P. Collegii Lyncolniensis Rector Mortimero surrogatus est; de anno autem ambigendum, nisi CIOXXL. fuerit. Illo Prælegente salarium, propter Monasterii à quo redierat everSIONem, jam pene deperditum, operâ Johannis Longland Episcopi Lyncolniensis in integrum restituitur, & Diplomate Henrici VIII. confirmatur.

vi. Christophorus Goodman, A. M. inter seniores Adis Christi studentes (quanquam non amplius quadriennio à suscepto Gradu illi decurrisset) Westono for-

^a In eadem Pix. nu. 1. & in PP. fascic. 10. ^b Edit. 1633. ^c Caius in Hist. Cantab. ut supra. ^d In Commentariis de Presulibus Angliæ, in Episcopis Roff. ^e Reg. antiq. Coll. Merton. fol. 110. b. ^f In F. Epist. 499. ^g Ib. Ep. 489. & in FF. Ep. 1. ^h Reg. H. fol. 238. a. ⁱ Ibid. ^k In Pix. AA. ut supra, nu. 3. & in PP. fascic. 10.

tean suffectus est. Hunc enim nonnulli a tempore *Edoardi VI.* Prælectorem nobis Theologicum extitisse prodiderunt; quos tamen Lecturam hanc sensisse haud temere quis dixerit, cum in Registris nostris, per ea tempora supra modum deficientibus, ejus viri mentio nequaquam habeatur.

vii. *Johannes Smyth A. M.* Præpositus Collegii *Orientalis* ad hanc Lecturam designabatur sub finem anni *CIODLIII.* Duodecimo *Aprilis*, anni sequentis in Congregatione^b propositum est, ut Prælectionis hujusce in præteritam anni partem dimidiatum stipendium ad Novarum Scholarum reparationem, usumque Academiae, converteretur; Statuto tamen, quod si *Johanni Smyth*, destinato Prælectori, reliquo anno prælegere haudquaquam videretur, xl. solidos de prædicto salario acciperet propter operam ea in re jam ante navatam. Tertio post die^c literæ à *Johanne Mason* Equite aurato, & Academiae Cancellario, traduntur, quibus Universitatem increpat, quod omissa jam diu fuisset, ex viri idonei defectu, Prælectio illa, eique malo ut habitâ propediem electione remedium adhiberemus, suadet & hortatur. Exinde vero colligendum arbitror supradictum *Goodmannum*, vel deputatum ab ipso Prælectore fuisse, vel, si suo nomine prælegerit, in munere illo haud ita diu versatum. Ut ut fuerit, dubium non est quin *Smythi* electio in tempora novissime dicta cadat.

viii. *Franciscus Babington*, S. T. P. & Collegii *Lincolnienfis* Rector, illi surrogatus est, circa exitum, anni *CIODLX.* sub id etiam Academiae Cancellarius, sponte autem suâ munus postea^d deposuit.

ix. *Herbertus Westphaling*, S. Theologiae Baccalaureus (Doctoratu deinde ornatus est) ac *Ædis Christi* Canonicus, *Babingtono*^e suffectus est xvi *Decemb.* *CIODLXII.* Decimo sexto sequentis *Januarii*, huic Lecturæ appositum est per^f decretum Capellani, Reginae *Mariæ* cognominati, stipendium, annuus utiq; sex librarum xiii. sol. & iv. denariorum redditus, unde salarium Prælectoris ad xx jam libras per annum valeret. De *Westphalingo* autem vide plura in *Æde Christi*.

xi. *Jacobus Calphill*, S. Theol. Baccalaureus & *Ædis Christi* Canonicus, ad eandem Lecturam xviii. *Februarii* anno *CIODLXIII.* electus^g fuit. Si quis plura de eo cognoscere cupiat, *Ædis* prædictæ notitiâ consulat.

xii. *Edoardus Craddocke*, A. M. *Calphillo* successit xxiv. *Octob.* *CIODLXV.* proximoque anno Gradum Baccalaurei in S. Theologia capeffivit. Illo provinciam hanc administrante, anno utique *CIODLXVII.* ordinatum^h est, ut, quoniam Salario Capellani Academici frueretur Domina *Margareta* Prælector, Sacra proinde, quoties opus videretur (hoc est ut conjiciendum arbitror initio cujuslibet Terminii) in Ecclesiâ *B. Mariæ* celebraret; cujus rei causam non aliam fuisse opinorⁱ quam Theologorum sub id in Academiâ paucitatem. Natus autem est *Craddockius* in Agro *Staffordiano*, in Studentem vero *Ædis Christi* electus est anno quasi *CIODLII.* & Librorum quorundam Theologicorum Author (ni fallor) evasit.

xiii. *Johannes Williams*, S. Th. Bac. Collegii *Omnium Animarum* Socius, per resignationem *Craddockii*, in eodem prælegendi munere successit xix. *Julii* *CIODXCIV.* De illo si placet adeas Collegia *Om. Animarum*, & *Jesu*.

xiii. *Sebastianus Benefield*, S. Theol. P. Collegii *Corporis Christi* Socius (postea vero *Ædis Christi* Commensalis) in Prælectorem communibus suffragiis electus est vi. *Septembris* an. *CIODCXIII.* Hujus tempore Dom. *Ferdinandus Paget*, Baro de *Beau-desert*, in Comitatu *Staffordia*, Dominae *Annae Paget* hæres fiduciarius superstes quem Feoffatum vocant, annuum xxvi. librarum xiii. sol. & iv. denariorum Proventum (à Messuagiis nempe quibusdam in *S. Dunstani* ad Occidentem Parochiâ, inque Platea *Fleetstreet Londini* positis, venientem, sibi & aliis fiduciariis, anno *CIODLXXXIV.* ea lege à Domina modo dictâ concreditum, ut Viris aliquibus Theologiae studentibus, & Sacris Ordinibus initiari destinantibus, erogaretur) Doctori *Goodwin* *Ædis Christi* Decano, aliisque nonnullis in manus^k tradidit; qui deinde xxiv *Julii*, eodem anno Prælectori Dominae *Margareta* in perpetuum transcriptus est. Vide in Collegio *Corporis Christi*.

xiv. *Samuel Fell*, S. Th. P. *Ædis Christi* Canonicus, electus viii. *Augusti*, *CIODCXXVI.* *Benefieldo* tunc resignante. *Carolus* primus, Prælectoris illius, in commoda publica semper intenti, studio & operâ, Lecturam hanc Ecclesiæ *Wigornienfis* Præbendâ per Literas^l Patentes ditavit, & Licentiam de Manu mortuâ tam plenam concessit, ut Manu mortua Universitati olim indulta non obstante, permissum deinceps esset, ut Reditum omnem suo nomine teneret Prælector. Cæterum Provinciâ cessit *Fellius* decimo Mensis *Martii*, an. *CIODCXXXVII.* ad Decanatum utique *Lichfeldiensem* evectus. Vide plura in *Æde Christi*, & alibi in libro i.

xv. *Thomas Lawrence*, S. T. P. & Magister seu Præfectus Col. *Balliol.* xiii. *Martij* an. *CIODCXXXVII.* ad id Muneris electus. De eo autem plura habes in Collegio *Omnium Animarum*.

xvi. *Franciscus Cheynell*, S. Th. Bac. Collegii *Mertonensis* aliquando Socius, electus est iv. *Augusti*, an. *CIODCXLVIII.* ea scil. tempestate quando omnia per latrocinium Sancti invasere. Is munere cessit Doctoratum in Theologiam adeptus.

xvii. *Henricus Wilkinson*, S. T. P. ob eadem merita *Ædis Christi* Canonicus, & per hæc tempora inter Collegii *Magdalenensis* Socios seniores, in Prælectorem electus xx. *Julii*, *CIODCLII.* & anno *CIODCLX.* per Visitatores regios, & Canonicatu, & Prælecturâ, quæ invaserat, ejectus est.

xviii. *Thomas Barlow*, S. T. P. Collegii *Reginen-sis* Præpositus, electus fuit i. *Septemb.* an. *CIODCLX.*

Lecturæ Cardinalis Wolsæi.

De Lecturis à Clarissimo *Wolsæo*, Cardinalitæ Eminentia viro, & Archiepiscopo *Eboracensi*, fundatis, edisserendum jam est, de quibus universalia imprimis nonnulla tradam.

i. Prælectiones hæc non omnes uno eodemque tempore, primas autem anno *CIODXVIII.* instituit. ii. In Aula Collegii *Corporis Christi* haberi solebant, priusquam Collegium suum fundasset *Wolsæus*; etenim abunde liquet earum quatuor, an. *CIODXVII.* & *CIODXII.* habitas ibidem fuisse. iii. Prælectores tantum sex, eosque non ante Collegii sui foundationem, instituit; qui nec in omnibus cum iis quos exhibiturus

^a Anon. de vita Gul. Whittingham, quondam Decani Eccles. Dunelm. MS. penes me A. W. Nich. Bernard, S. T. P. in vita Jacobi Usserii Archiep. Armach. edit. angl. 1656. p. 42. Fox in *AE. & Mon. Eccles. sub an. 1556.* ^b Reg. i. fol. 141. b. ^c Ib. fol. 143. b. ^d Ibid. 207. a. ^e Ibid. ^f Ib. in eod. fol. a. ^g Ibid. 211. a. ^h KK. fol. 40. b. & c. ⁱ Ut videtur in eod. Reg. fol. 171. b. ^j In Pix. P. P. fasc. 10. ^k In Pix. longa 12.

sum conveniebant. iv. Decreverat insuper *Wolfaum*, ut hi Academicis publice apud Collegium suum prælegerent, atque eum in finem Scholas inibi & Cameras sortirentur. Notatiunculam quandam Antiquarii nostri reperio, quâ asseritur, xystrum sive porticum illam per quam ad Aulam publicam vel refectorium ascenditur, Lætionibus hisce destinatum fuisse; cæterum ego locum illum Prælectoribus, quos cogitabat, privatis designatum potius crediderim. v. Prælectores illos honeste admodum suis sumptibus sustentabat, quibus & stipendia adhuc ampliora constituere decreverat, cum summo dignitatis & favoris regii gradu repente deturbatus est; quod quidem Academiae Oxoniensis gemitus in omne ævum extorquebit. At vero Benevolentia ejus erga bonas literas specimina quædam & quasi arrhabones nunc habebis, cum Viris illis qui Prælectiones ab eo institutas primitus obibant.

LECTURA THEOLOGICA. Cujus Cathedram, sub Cardinalis auspiciis ^a tenuit vir magnæ literaturæ, ac peritissimus Sacri Eloquii Interpres, *Thomas Brynknellus*, circa finem anni CIOXXIX. Collegii ille *Lyncolnienfis*, ac deinde *Universitatis*, Commensalis erat, factoque in Theologiâ progressu haud vulgari, Doctoratum anno CIOXXVII. ^b attigit; in tantam vero gratiam apud *Wolfaum* influxerat, ut illo hortante, ad *Luthero* scriptis obviandum ante reliquos *Oxonienfes* nominatus à Rege fuerit: tametsi dissimulandum non est, & aliis quibusdam id muneris fuisse concreditum, de quibus mentionem sic invenio factam in Epistolâ Academicâ ad *Henr. VIII.* -- *Scripsit de veniis Religiosus pater Abbas* ^c *Wynchecumbensis ea gravitate, eruditione, pietate, ut majore aut certe pari, nemo facile scribat alter; scripsit Edwardus Powellus, Johannes Kyntonus, Jo. Roperus, Thom. Brinknellus, Jo. de Coloribus, S. Th. Professores, quorum opuscula postquam legimus, ea sane præ meritis laudavimus: editionem tamen Doctoris Powelli, tanquam præcipuam & lucidam quandam gemmam visum est nobis seligere, &c.* De viris autem illis consule si lubet Historiam ad an. CIOXXI. Quis vero *Brynknellum* in eâ Prælectione exceperit non dicam, quamvis *Nicolaum* quendam de *Burgo* (de quo alibi) fuisse crediderim, qui cum Baccalaureatum in Theologiâ *Lutetia* susceperat, per incorporationis compendia *Oxoniam* ^d ad eundem admissus est xviii. Februarii, an. CIOXXII. & absoluto inde biennio in eadem facultate Incepit.

LECTURA LEGIS CIVILIS. Munere illo functus quis fuit, ignorare me fateor, quamquam de *Jo. Ludovico Vives* affirmandum id pene crediderim. Hujus autem Lecturæ ante Collegii *Wolfaani* foundationem mentio non occurrit.

LECTURA MEDICINÆ. Hanc anno CIOXXII. (nescio autem an & prægressis aliquot annis) obibat ^e *Thomas Moscroff*, sive *Musgrave*, Artium Magister, & in Medicinâ Licentiat. Per hæc vero tempora Collegii *Mertonensis* Socius fuit, & à Cardinale, cui viri merita innotuerant, ad Lecturam hanc in Collegio *Corporis Christi* habendam evocatus est. Vicesimo tertio Martii, ejusdem anni, in Medicina, ac deinde (ut videtur) in Theologiâ Incepit; de quo plura reperies in Catalogo Cancellariorum ad an. CIOXXIII. & XXVII.

LECTURA PHILOSOPHICA. Provinciam hanc gessit, anno CIOXXI. quidam L. B. (neque enim

præter literas initiales nominis ejus pars aliqua occurrit) quem in ^f Epistolâ Academicâ ad Cardinalem transmissâ commemoratum sic habes: -- *Cum intelleximus L. B. ad tuam majestatem proficisci, necesse habuimus (ne parum memores videremur officii nostri) tuam sublimitatem literis salutare: ingratiissimi profecto haberemur, si tam commodum internuntium tamq. de nostris Philosophia tyrunculis bene meritum professorem, pateremur ad te venire nostris litteris vacuum, &c.*

LECTURA MATHEMATICA. Hujus scientiæ Prælectorem offendo *Nicolaum Krache*, (qui & *Karche*, *Cracher*, & *Kratzcher* nuncupatus & deprehenditur) à moribus & scientiâ his verbis ^h collaudatus: -- *Qui ita bonus & probus est, ut majore quam Mathematicorum fortuna sit dignus, & ita sua Artis peritus est, ut solus isthic Artifex haberi debeat.* Natus hic apud *Bavaro*s erat, & in Universitate *Coloniae*, ac *Wyttenbergia* enutritus, usque dum Gradum Baccalaurei in Artibus capesseret; *Oxoniam* vero dein adveniens, in Socium Collegii *Corporis Christi*, ab ipso fundatore cooptatus est iv. Julii, an. CIOXXVII. cumque Astronomiam Academicis monstraret, à Cardinale ad Prælectionem hanc deligebatur. Anno CIOXXII. in Academicorum Album ⁱ relatus Gradum Magistralem consequabatur, Artes autem Mathematicas quam optime callebat, Librumque conscripsit, cui titulum fecit *Canones Horopti*, cujus Apographa ego tria vidi, notatiunculam hanc ipsius manu exaratam gestantia:

Anno CIOXX. ego Nicolaus Kratzerus *Bavarus, Monacensis natus, servus Regis Henrici octavi*, jussu illius Prælegi *Oxonie Astronomiam super Spharam materialem Johannis de Sacro Bosco, Compositionem Astronomii, & Geographiam Ptolomai, &c.*

Horologium is pulcherrimum in Horto Coll. *Corporis Christi* ei exit, ibidem usque hodie conspiciendum; atque alterum illud in Cœmeterio *Beatæ Virginis* meridionali positum, juvante *Gulielmo Easte* Lapidâ, *Henrici Octavi* operario famulo, fabricavit, quod à *Lelando* hunc in modum deprædicatum ^k invenio:

*Marmoreas cantat celeberrima fama Columnas,
Quas claris statuit maxima Roma viris,
Nec minus insignem cantabit fama Columnam,
Kratzeri Artifices quam statuere manus.*

Ea vero, interpositis aliis nonnullis, duobus hisce versiculis clauduntur:

*Cujus ab exemplo, doctorum turba Columnas
Erexit rara sedulitate novas.*

Quamdiu prælegerit *Kratzerus* ille, & an quisquam ei suffectus est ante obitum Cardinalis, parum liquet; certe ad annum CIOXL. vixisse comparet, & post paulo (in *Angliâ* ut opinor) fatis concessisse, cujus Libri quamplurimi in manus Doctoris *Johannis Dee* devenerunt. Atqui, ne viro illo temere abscedam, Ingenio ut ea ferebant tempora egregio pollebat, & clarissimi Cardinalis favore dignus cum primis erat.

LECTURA LINGUÆ GRÆCÆ. Ad Linguæ Græcæ Prælectionem à *Wolfao* accersitus est ^l *Matthæus Calphurnius*, Græcis oriundus; qui linguæ ejus orthoe-

^a FF. epist. 74. ^b Reg. G. fol. 47. a. 48. a. ^c Richard Kedermyster. ^d Reg. H. fol. 81. b. ^e Ut videtur in H. fol. 101. ^f In FF, ut supra, fol. 43. ep. 84. ^g In H. fol. 83. b. 100. a. 101. b. 102. b. &c. ^h In præfatione ad Guidonem Bonatum, de Astronomia. Edit. Basil. 1550. ⁱ In H. ut supra. ^j In libro suo de encomiis illustrium virorum in Angliâ. Edit. 1589. p. 19. ^k Jo. Caius, de pronuntiatione Græc. & Lat. Lingue, Edit. Lond. 1574. p. 11.

piam, quā & hodierno die utimur, *Oxonienſibus* monſtravit. An prælectionem hanc obibat *Gul. Grocy* ambigendum opinor, quanquam certiffime conſtat eundem apud *Italos* à *Demetrio Chalcondylā*, & *Angelo Politiano*, linguæ illius peritiffimis, informatum, *Oxonienſes* primum annis aliquot * præcedentibus, deinde *Richardum Croke* Oratorem *Cantabrigienſem*, ^b inſtruxiſſe; unde & in Academia illā literæ Græcæ edoceri cœperunt. *Calphurnio* autem ſucceſſiſſe compareret *Johannes Clemens*, qui Prælectoris Rhetorici munere, veluti proximo in loco dicendum, functus antea fuerat.

RHETORICÆ ET HUMANIORUM LITERARUM LECTURA. In hoc munere primitus verſabatur *Clemens* ille modo dictus. --- *Clemens meus* (inquit * *Thomas Morus* Eques auratus) *Oxonii* proſtitetur auditorio tanto, quanto non ante quiſquam. Hic autem in Collegio *Corporis Chriſti* Cameram fortitus eſt, ibique in Aulā publicā Lectiones ſuas aliquantisper habuit.

Illum vero excepit *Thomas Luſſet*, de quo præſatus *Morus* ^a ad *Erasmus*: -- *Lupſetus noſter*, magno Auditorio, ſumma cum laude, nec minore Scholaſticorum fruge, bonas literas in utraq; lingua proſtitetur *Oxoniz*, ſucceſſit enim *Johanni Clementi* meo, nam is ſe totum addixit rei medicæ, &c. Cæterum Lecturæ hujus primordia in annum *CIODXIX*. cadunt, illo enim anno ineunte Menſe *Martio*, Magiſtros Regentes ſupplicantes * offendo, ne per majorem partem horæ legere tenerentur, ut Philologicis Domini Cardinalis Lecturis intereſſe poſſint. Proximo autem anno *Clementi* ſubrogatus videtur *Lupſetus* (qui non ultra Baccalaurei in Artibus Gradum tunc temporis perrexerat) inque Aulā *Corporis Chriſti*, *Ciceronis Philippicas* dilucidaffe. Is vero maximos eruditionis fructus faciens, & nobiſcum, & in aliis Rei literariæ Emporiis famam ſibi illuſtrem comparavit, ſic enim de illo, in ^f Epistoſa, Menſe *Decembri* (ni fallor) anno autem *CIODXXI*. ad *Thomam Lynacrum* Medicum Regium datā, ſcribit Universitas *Oxonienſis*: --- *Mulum certe debemus vena tua pro Procli globo à te nuper in latinum converſo: quem in frequentiffimo Auditorio, multa ſane cum laude hic proſtitetur* *Lupſetus*, quem virum (quoniam quantus quantus eſt, id tua cura totum reſert) acceptum tibi gratulari neceſſe habuimus, &c. Prima ſtudiorum Tyrocinia *Cantabrigia* fecit, ſi *Londinenſi* ^g fidem adhibueris, æqualis enim ejus *Baleus*, & *Pitſeu*, ejus rei mentionem non habent. *Luſetiam* vero deinde conceſſit, ubi Gradum Baccalaurei in Artibus conſequebatur, *Oxoniam*que poſtea reverſus in Collegio *Corporis Chriſti* commorabatur, velut literæ ejus ad *Nefenum*, *Leium*, & *Paynellum* teſtantur. Denique Magiſter in Artibus *Oxoniz* emerſit, anno Dom. *CIODXXI*. & paulo poſt factus eſt Prælector Græcus in loco (ni fallor) *Clementis*.

* *Lupſeto* ſucceſſus eſt (referente ^b *Pitſeo*) *Johannes Vives*, Natione *Hiſpanus*: qui in Socium Collegii *Corporis Chriſti*, à Fundatore abſens coopatur, iv *Julii*, an. *CIODXVII*. *Oxoniam*que deinceps accedens rogante ⁱ Cardinale, Prælecturā illā (vel *Juris Civilis* prout quidam ^k habet) in Aulā publicā Coll. *Corporis Chriſti* ^l deſungebatur, ubi Regem ac Reginam (*Oxonii* aliquandiu, anno *CIODXXIII*. hoſpitantes) Auditores habuit, cum magnā Aulicorum

frequentia, ipſe autem inter *Legis Civilis Doctores* mox ante fuerat * incorporatus. Ad omnimodam ille eruditionem egregiam attulit Philologiæ peritiā, cui uſque adeo jam ſtudebant Academici, ut Gradus in Grammatica, Rhetorica, & Poetica, capeſſi jam pridem deſuetos, in uſum poſtliminio revocarint.

Hæc erant quibus clariffimi Cardinalis Benevolentia *Oxonienſibus* innotuit, quæque fatorum invidia nobis poſt paulo eripuit, Magnique viri ruina coope-ruit. Quippe *Wolfſei* in odium Regis *Henrici VIII*. & offenſionem incurrentis bona omnia, nedum quæ ſacris publiciſve uſibus addixerat exceptis, fiſco regio ceſſere. Atqui in exprimenda gratitudine haudquam deſuerant Academici, qui, ut Cardinali ſeſe pro acceptis devinctiſſimos ſignificando futuris Beneficiis aditum aperirent, eidem Univerſitatem ipſam, atque adeo Statuta publica, maxime vero quæ ad rem literariam & Exercitia Scholaſtica pertinebant, ^a permiſerunt, ab ipſo pro libitu reformanda, prout conſtat ex decreto ſoleni *i. Junii*, *CIODXVIII*. condito. Porro, quo Mecænatem hunc munificentiffimum æternitati quodammodo commendarent, nomen ejus Rationali publico inter Præcipuos ſuos Benefactores, anno *CIODXXIX*. inſeruere, eodemque tempore Anniverſaria ei, maximā cum celebritate peragenda, ^o decrevere. Denique, Patronum nullo ævo fortiti ſumus vel ad promovendas literas, vel ad Privilegia nobis tutanda ſtudio & affectu propenſiorem, adeo ut fateri cogamur inter calamitates Academicas primum pene locum obtinere, quod præmaturo adeo fato ceciderit *Wolfſeus*.

Lectura Regis Henrici octavi.

Ex antediſtis liquet Lecturas Cardinalitias, cum Collegio ab eodem inchoato, priuſquam authoritate Parliamentaria firmarentur, Regi fuiſſe adjudicatas, propterea quod *præmunire* (ut loquuntur *Juriſperiti*) incurrerat munificentiffimus earum fundator. *Henricus* itaque, ne animo à bonis literis alieno eſſe videretur, Lecturis quinque (ſeptem vero inſtituerat *Wolfſeus*) annua conſtituit ſtipendia; quod tamen non niſi annis aliquot, longoque Prælegentium ſilentio, interpoſitis fiebat. Cæterum priuſquam illas cogitaret, Lecturam publicam in utraque Univerſitate ^p inſtituit, anno Regni *xxvii*. & *xxviii*. ſibiſque retinuit tum Viros, tum Facultatem cujus præcepta traderent nominandi poteſtatem. His autem alendis, Primitias & Decimas, ex conſenſu Ordinum, Collegiis omnibus remiſit; eā tamen conditione, ut in ſui memoriam ambæ Univerſitates cum Collegiis *Eatonenſi* & *Wintonenſi* binas annuatim Miſſas, alteram utique *S. Trinitatis* octavo *Maii*, alteram vero *Spiritus Sancti* octavo *Octobris* die celebrarent. Aliquanto poſt Prælectorem *Oxonienſibus* delegit *Richardum Smyth*, qui Theologiam nobis aperiens, uſque dum quinque aliæ Lecturæ fundarentur, primus illius Facultatis Profeſſor à Rege nominatur. *Henricus* vero abrogatis duabus illis, quinque (ut prædixi) Lecturas in utraque Academia, inſtituit anno *CIODXL*. Theologiæ ſcilicet, Linguæ Hebraicæ, Linguæ Græcæ, *Juris*, & *Medicinæ*; quibus anno *CIODXLVI*. confirmatis, annum *xl*. librarum proventum cuilibet affignavit, à Decano & Capitulo *Westmonaſterienſi*, re-

* Vide *Stapledon* in *tribus* *Thomis*, in *vita* *Tho. Mori*, cap. 1. ^b *Hiſtor. Cantab. per Caium*, lib. 2. p. 127. ^c *Stapledon*, ut ſupra, in *Moro* cap. 10. ^d *Ib.* cap. 5. ^e In *Reg. H.* fol. 34. b. ^f In *FF.* fol. 44. b. ep. 86. ^g In *Hiſt. Cantab.* ut ſupra, p. 59. ^h In *Es.* 16. nu. 945. ⁱ Ut videtur in *FF.* ep. 75. 120, 122, &c. ^j *Godwinus de Praſulibus Angliæ*, in *Eborac.* in *Tho. Wolfey*. ^k *Milo Windfore*, in *Catal. Academiæ Europæ Orbis*, edit. 1590. p. 38. ^l *H.* ut ſupra, fol. 106. a. & 114. a. ^m *FF.* fol. 31. num. 65. ⁿ *Ib.* fol. 89. & *H.* 200. a. &c. ^o *FF.* fol. 130. a. ^p *Reg. quoddam Coll. Novi*, fol. 145. & in *Turri Scholarum* in *Pix. PP.* faſc. 14.

condemnatum.

Sodalitium, pensitandum. Atqui sodalitium illud pro onere tam gravi, (stipendia quippe decem cō. libras conficiebant) in perpetuum eximeretur, Maneria, Fundos, Rectoratus, Decimas, &c. (quibus utique Ecclesiam illam partim locupetarat) *Henrico* transcripsit, facto in eam rem ^a Instrumento xxiv. Julii, xxxviii. Regni anno, Domini nimirum CIOXLVI. Deinde autem Decano & Capitulo *Ædis Christi Oxon.* impositum est Prælectorum nostrorum Theologici, Hebraici, & Græci salaria numerare; reliquis, ut conjicio, duobus ē Scaccario regio etiamnum redeuntibus.

THEOLOGICÆ PROFESSORES. Ex Statutis hodiernis quamcunque Sacræ Scripturæ partem, durante Terminio, in Scholâ Theologicâ, diebus *Luna & Veneris*, horâ nonâ matutinâ, explicare tenentur. Nomina autem sic occurrunt.

Primus omnium id muneris ^b adibat *Richardus Smyth*, S. Th. B. & Collegii *Mertonensis* Socius, qui in Prælectione ab *Henrico VIII.* anno CIOXXXV. institutâ versabatur, & in Theologiâ proximo anno Incepit. Is autem (ut præmonuimus) Lecturâ illâ fungebatur, donec Rex alias quinque fundaret, deputatis interea nonnullis usus; tum vero in novum hunc Theologiæ Prælectorem deligebatur. Sub id porro & Lecturâ Theologicâ apud *Magdalenenses* fruebatur, quam perinde ac præfatam deposuit sceptrum capefente *Edoardo VI.* quod nimirum Libros quosdam contra Reformationi studentes edidisset, ac disputationem publicam, cum *Petro Martyre* in Scholâ Theologicâ habendam, detrectaret.

II. *Petrus Martyr*, Florentinus, S. T. P. ex Universitate *Patavinâ*, & ad eundem gradum nobiscum ^c per incorporationem admissus, an. CIOXLVII. *Smythum* excepit, an. CIOXLVIII. Huic in studiis alendo annuum x l. Marcarum salarium contulit *Edoardus VI.* præter *Ædis Christi* Præbendam (non vero Decanatum ut cuidam ^d placet) quibus eo usq; fruebatur dum summa rerum ad *Mariam* Reginam deveniret, tunc enim omni munere exutus, *Londinum* sese, obtentâ prius Regii Concilii veniâ, contulit, & impetratis de salvo conductu literis *Argentina* unde accesserat remeavit. De illo autem prodidit ^e *Sanderus*, in primis suis Prælectionibus, *Zuinglianorum* circa sacram Synaxin opinionem tam palam assensisse, ut Archiepiscopi *Cranmeri* & Episcoporum omnium animos in sese accenderit; quanquam eâ de re admonitus moderate se gesserit, in Prælatorum nostrorum sententiam concedens. Hæc ita se habuisse non affirmârim, utcunque tamen ambigi non potest quin Academicis nonnullis tantopere displicuerit, ut post paulo ad disputationem publicam accersitus ab iisdem esset.

III. *Richardus Smyth*, jam ante dictus, ad Munus illud secundo *Maria*, Dom. nimirum CIOXLIV. revocatus erat; quâ simul de re & aliis viri dignitatibus librum contexuit *Michael Rhener*, Collegii *Magdalenensis* aliquando Socius, cui nomen ^f fecit:

Revocatio Ricardi Smyth.

Regnante *Edoardo VI.* apud externos degebat, & publicus Theologiæ Professor *Lovanii* in *Brabantia* extitit; in *Angliam* autem reversus inter Capellanos Reginæ *Maria* ascitus est, & *Gulielmo Walbey* A. M. annoque CIOXLIV. diem obeunti in Præbendâ *Ædis Christi* successe. *Walbeyus* vero ille vel Cœnobii

Osneciensis, vel *Frideſwydensis* Canonicus Regularis fuerat.

IV. *Johannes Fraterculus*, ē Collegio pridem *Etcolniensi*, ac deinde apud *Magdalenenses* Theologiæ & Prælector, substituitur per resignationem Doctoris *Smyth*, an. CIODLVI. Natus is est in Pago *Hispania*, *Garcia*, vel *Garcina* appellato, unde & *Johannem* de villa *Garcia* nuncupatum ^g reperies. Antequam *Oxoniam* accederet, tuit S. T. B. & Dominicanus Provinciæ *Hispania*, Conventus *S. Pauli Vallisoletani* in Collegio *D. Gregorii*. Et paulo post adventum, ad eundem gradum per incorporationem admissus demum cum peregrino alio *Petro d. Sotbo* dicto, in eadem facultate incepit.

Cæterum hic ille erat qui cum *Henrico Sydall*, *Ædis Christi* Canonico, viroque Religionem indies mutante, *Cranmero* Archiepiscopo suadere nitebatur, ut Palinodiam caneret postquam ad flammam *Oxonii* damnatus esset. De eodem insuper fraterculo paucaliduo adnectenda, à ^h scriptore penè cœvo accepta: *Prælegit autem* (inquit ille) *nostra memoria in Theologia Frater ille Johannes Hispanus scientissimus, cum xxxvii. non exceſſerat annos, Platonis autem disciplinarum Cyclopediam absolviſſet: tum apud Philosophos Oxonienses Platoniam & Aristotelicam, Mysticam & Sacram Professus est.*

V. *Richardus Smyth*, jam sæpe dictus, in eodem denuo munere versatus fuisse videtur; nam xxiii. Novembris CIODLIX. transmissæ erant literæ, (ut dicit ^k Registrum *Magdalenense*) à Doctore *Cox*, Doctore *Warner*, & aliis Visitatoribus regiis ad D. Præsidem, & sexdecim seniores Socios ejusdem Collegii, ut Doctor *Smyth* Theologiæ Professor publicus, Theologiæ Prælector in Collegio eodem deligeretur. Videtur autem *Johannes Fraterculus* (qui vitæ sanctimonia, morum probitate, & eruditione clarus à suis perhibetur) Lecturâ illâ cessisse, *Smythum* in Collegio quoque *Magdalenensi* excipere cupiens, quâ in re an voti compos fuerit prorsus ignoro; constat vero *Smythum*, *Oxonio* sequenti anno valedicentem, *Duacum* se contulisse.

VI. *Laurentius Humphredus*, vulgo *Humfrey*, A. M. & Socius Collegii *Magdalenensis*, *Johanni Fraterculo*, & *Rich. Smytho* successit est. II. Reginæ *Elizabethæ*, Dom. CIODLX. Rerum potiente *Mariâ* Regina, sodalitie illo pulsus *Argentoratium Helvetiorum* Urbem, *Zuinglii* Concionibus & mortē claram, concessit; quo in loco, accedente porro *Genevensium* commercio, Calvinismi labem contraxit, ejusque sectæ tam Doctrinam quam Disciplinam in *Angliam* adeo revexit anno CIODLVIII. ut inter fanaticos, sed temperatores nec pacem turbantes, à plurimis haberetur. Non ita diu ad Collegii *Magdalenensis* præfecturam emerſit, atque demum Theologiæ Baccalaureus ac deinde Doctor evasit; in Pontificios autem, ubicunque Disputationem iniret, tam acerbè invehebatur, ut *Papisto-Mastix* vulgo appellaretur. Illo diem claudente, inter Academicos convenit, ut pro Doctore *Johanne Rainolds*, in locum ejus subrogando, ⁱ supplicarent; irritum autem id incepto aggressi sunt.

VII. *Thomas Holland*, S. T. P. Collegii *Balliolensis* Socius, *Humphredo* substituitur anno CIODLXXXIX. quem eruditis plerisque antecelluisse ferunt, de quo hæc habentur Elogia, quod non versatus tantum, sed & mersus in libris erat: quod alter *Apollo*, potens in

^a In officio *Augmentationis*. ^b Ut in I. fol. 14. b. ^c Ibid. fol. 114. b. & 118. b. ^d Jos. Simlerus in vit. & obit. Pet. Martyris, Edit. Tiguri, 1583. &c. ^e In lib. 2. de Scism. Anglic. ^f Balæus cent. 9. nu. 73. ^g Reg. Coll. Magd. fol. 13. b. ^h In I. 156. b. 165. b. 176. a. ⁱ Milo Windſore, Scholaris Coll. CC. tempore *Mariæ* Regina. ^j Reg. Coll. Magd. ut supra, fol. 24. b. ^k In Reg. I. fol. 296. a.

scripturis fuit, cum Patribus ita familiaris, ac si ipse esset Pater, & cum Scholasticis, ac si Seraphicus Doctor. Rem sane Oratoriam quam optime calluisse Orationes duæ, usque hodie extantes, ostendunt. *Ladlowia* in Comitatu *Salopia* in lucem editus est, fato autem functus xvii. Martii, an. CIODCXI. secundum computum Anglicanum, xxvi. ejusdem Mensis: in Cancellio Ecclesiæ *B. Mariae*, apud nos sepultus est; ubi præsentibus Academiæ Ordinibus, *Kilbeius* Collegii *Lincolniensis* Rector Concionem habuit, virique Doctrinam ac Pietatem deprædicavit. Illo prælegente, tertio utique Regni anno, *Jacobus* Rex, Præbendam *Edis Christi*, & Rectoratu de *Emelme* in Agro *Oxonienfi*, id Muneris^a dotavit.

viii. *Robertus* Abbot, S.T.P. Collegii *Balliolensis* Magister sive Præfectus, *Hollando* subrogatur xxv. Martii, an. CIODCXII. Is deinde in Episcopum *Sarishuriensem* creatus est, obiit autem ii. Martii, CIODCXVII. Vir summæ eruditionis erat, prout Opera ejus declarant, & à severiori Calvinismo magis abhorruit quam præfati duo Professores, Sublaprariorum in Prædestinationis dogmate partibus favens, unde superlapsarios (qui usque eo rerum quodammodo potiti fuissent) insensibilissimos habuit.

ix. *Johannes* Prideaux, S.T.P. & Collegii *Exoniensis* Rector, Abbotum excepit an. Dom. CIODCXV. diuque cum laude cathedram tenuit.

x. *Robertus* Sanderfonus, S.T.P. pietatis exemplar, & interpres, vir omni laude major, Collegii *Lincolniensis* aliquando Socius, successit xxi. Julii, CIODCXII. quem eadem perinde Lecturâ ac Præbendam *Edis Christi*, privarunt Delegati Parlamentarii, vulgo *Committee*, pro reformatione Universitatis constituti, xiv. Junii, an. CIODXLVIII.

xi. *Robertus* Crosse, S.T.B. Collegii *Lincolniensis* Socius, *Sanderfoni* per latrocinium ejecto successit, fretus Ordinatione^b eorundem Delegatorum: Quod munus idem *Crossius* post tertium inde mensem in manus illorum tradidit.

xii. *Josuah* Hoyle, S.T.P. & Collegii *Universitatis* Magister vel Præfectus, in hunc locum subrogatur à Delegatis præfatis, xiv. Septemb. CIODCXLIIX.

xiii. *Johannes* Conant, S. T. P. & Collegii *Exoniensis* Rector, illum excepit sub finem anni CIODCLIV.

xiv. *Rob. Sanderfonus*, à Visitatoribus regiis pro reformatione Universitatis, muneri suo restitutus est, ineunte Augusto, anno Dom. CIODCLX. Is autem Episcopus paulo post *Lincolniensis* evasit.

xv. *Gulielmus* Creed, S. T. P. Collegii *D. Johannis* Baptiste olim Socius, *Sanderfoni* successit xii. Julii CIODCLXI. diem obiit xix Julii CIODCLXIII. morte quidem, (si aut ætas spectetur, aut Academicorum vota) prorsus immaturâ.

xvi. *Richardus* Allestrie, S.T.P. & *Edis Christi* Canonicus, ei successit mense Septemb. CIODCLXIII. Postea etiam ob egregia merita Collegii *Eatonensis* prope *Windelsoram* præfecturâ donatus.

PROFESSORES LINGUÆ HEBRAICÆ. Proxima Theologicæ habetur in ipsâ foundationis Chartâ Prælectio Linguæ Hebraicæ, cujus Professori incumbit (è Statutis Academicis loquor) in Scholâ huic Lectura assignatâ è Sacra Scriptura fontibus quacunque ad illi-

us Lingua Grammaticam & Sermonis propriatatem pertinent explicare. Ordinem hic ducant, anticipatione quadam, qui Linguam Hebraicam *Oxonienfibus* monstrarunt, cum Lectura illa nondum esset redivitibus dotata. Eorum primus est *Rob. Wakefield Cantabrigienfis*, qui efflagitante Academia *Oxoniam* à Rege missus est circa annum CIODXXX. -- Hic tamen omnibus (Universitatem audis in Epistolâ suâ ad Regem *Henricum* datâ) velut auctarium justo cumulo accessisse interpretamur, quod tua Aula adhibuit nobis nuper è sacellanis tuis unum *D. R. Wakefeldum*, hominem præter varias alias dotes, in Hebraismo tam promptum atq; peritum, & tam exacte callentem Syras, atque Arabicas literas, ut quantumvis alias eruditus, merito hic nemini cesserit. Cum *Oxoniam* primitus accederet, Orationem publice ad Academiam, in Aulâ *Edis Christi*, habuit; prælegere autem nobis in multos annos non destitit, quemadmodum nec deinceps frater ejus *Thom. Wakefield Cantabrigia*, ibidem ad id muneris Regiâ autoritate anno Dom. CIODXL. delectus. *Wakefeldum* vero nostrum ex mandato^c Regio excepit *Johannes Sheprevus*, vulgo *Sheperry* (A. M. Collegii *Corporis Christi* Socius & Linguæ inibi Græcæ Professor) anno plus minus CIODXXXVIII. cujus viri in laudibus plurimus^d est *Thomas Whyte*, Guardianus Collegii *Wintoniensis*. De eo autem breviter & *Lelandus*:

Sheprevus decus utriusque linguæ.

An à morte ejus, quæ in annum CIODXLII. cadit, Lecturam hanc quisquam obierit, dubitandum arbitror, nisi fortean *Hardingus* is fuerit, de quo proximo in loco edisserendum.

1. Primus Lecturæ Hebraicæ à Regiâ Majestate stabilitæ firmatæque Professor extitit *Thomas Harding* A. M. Novi Collegii Socius; quem prædictus *Lelandus*^e his strictim verbis collaudat:

*Cultum præterea sacra loquela,
Hardingus numerum politus auget.*

Vide de eo plura in Collegii Novi scriptoribus.

ii. *Richardus Bruerne*, S.T.B. & Collegii *Lincolniensis*, vel jam, vel mox ante Socius, illi successit anno CIODXLVIII. De eo sic dictus^f Poeta:

Hebrai radins chori Bruernus.

Is autem *Petrus Martyrem*, in Præbendam *Edis Christi*, anno CIODLIII. excepit, & in Præpositum *Eatonensem*, cujus Collegii Socius jam ante fuerat, creatus est, circa annum CIODLXII. è quo tamen sodalitus post paulo exturbatur. Regnante *Mariâ* Præbendarius *Windelsorianus* erat, quo in loco sub finem Aprilis, an. CIODLXV. fatis concessit, ibidem in Regiâ Capellâ contumulatus. Memoria alicubi proditum invenio Lecturâ illâ defunctum fuisse, anno CIODLVI. Doctorem *Petrum* à *Sotho* supra memoratum (Natione *Hispanum*) annoque CIODLVII. *Whitum* quendam; denique, anno inde proximo *Nicolaum Sanderum* è Novo Collegio; cæterum hos omnes pro *Bruerni* tantum deputatis habuerim.

iii. *Thomas Nelus*, vulgo *Neale*, S. T. B. *Bruernum*, eique substitutos excepit, anno CIODLIX. De eo *Novum* Collegium adeas, cujus loci Socius aliquando fuerat.

iv. *Thomas Kingsmill*, A. M. Collegii *Magdalenensis* Socius, an. Dom. CIODLXIX. quem, uti mente tur-

^a Pix. Long. & Pix. PP. fasc. 10. ^b Reg. Visitatorum, p. 146. ^c Wakefeldus de Hebraeorum Codicis incorruptione, edit. sub fin. Hen. VIII. ^d ut apparet in Offic. Ros. ^e Ut videtur in præfat. Edrychiana ad Hypolitum Ovidianæ Phædræ respondent, per Jo. Sheprevm, edit. Oxon. 1584. ante eo circiter. ^f In Diacos. Martyr. Edit. Lond. 1553. p. 86. ^g In Cygn. Cant. edit. 1658. p. 22. ^h Ibid. ⁱ Ibidem.

batur, tantoque propterea Muneri imparem esse resciret *Robertus Comes Leicestria*, Cancellarius Universitatis, Academicos anno CIODLXXIX. per literas^a monuit, ut ad ejus vices gerendas Magistrum *Richardum Hooker*, Collegii *Corporis Christi* Socium, assumerent, quod cum ab illis libentissime fieret, annos aliquot summo cum plausu prælegit *Hookerus*.

v. *Johannes Harding*, S. T. B. Socius Collegii *Magdalenensis*, *Thoma Kingsmill* anno CIODXCI. subrogatur.

vi. *Gulielmus Thorne*, A.M. Collegii *Novi* Socius; anno CIODXCII. successit; fuit postea Decanus *Cicestrensis*. De illo inter dicti Collegii scriptores plura habebis.

vii. *Johannes Harding*, S. T. P. hanc Prælectionem iterum suscepit, an. CIODCIV. Ad Collegii *Magdalenensis* Præfecturam, deinde evehebatur; ibique diem obiit, & Tumulum sortitus est.

viii. *Richardus Kilbye*, S.T.P. (Collegii *Lincolniensis* Rector, & Ecclesiæ Cathedralis *Lincolniensis* Præbendarius) anno CIODCX. *Hardingo* substituitur. Vide Colleg. *Lincolniense*.

ix. *Edoardus Meetkirk*, S. Th. B. & *Ædis Christi* Alumnus, illum an. CIODCXX. excepit. Is Theologiae demum Doctoratu ornatus est.

x. *Johannes Morris*, S. Th. B. Collegii *Omnium Animarum*, haud ita pridem Capellanus successit, an. CIODCXXVI. Is Doctoratu cohonestatus Præbendam *Ædis Christi* adeptus est. Hujus autem viri temporibus Archiepiscopus *Laudus*, à Serenissimo *Carolo I.* (apud quem gratiâ plurimum valebat)^b obtinuit, ut Lecturæ illi *Ædis Christi* Canonicatus in perpetuum annecteretur.

xi. *Edoardus Pocockius*, vulgo *Pococke*, S.T.B. (Doctoratum deinde consecutus est) Collegii *Corporis Christi* aliquando Socius, in illo munere successit, anno CIODCXLIX. quo tempore perditissimi homunciones, qui reformandam Academiam sub rebellium auspiciis susceperant, Viri Eruditissimi meritis permoti illum loco prorsus submoveri detestabant, Canonicatu autem annexo mulcebant, quem sero admodum à Delegatis regis recepit.

LINGUÆ GRÆCÆ PROFESSORES. Hi in Scholâ Lecturæ illi assignatâ, *Homerum*, *Demosthenem*, *Isocratem*, *Euripidem*, aut alium quemvis ex antiquioribus, & Classis Authoribus explicare tenentur, quæcunque ad illius Linguae Grammaticen & Sermonis proprietatem spectant, enarrando. Quænam hujus generis Lecturæ, nobiscum, ante institutam hanc & itabilitam, habitæ fuerint, me sane latet, verumque an sit quod à scriptore^c quodam perhibetur (*Johannem* utique *Clementem*, è Prælectoribus Cardinalitiis unum, id muneris obiisse) exploratum non habeo; *Harpfeldum* autem per ea tempora in illo versatum asserere non verebor.

i. *Nicolaus Harpsfeldus*, LL. B. & Collegii *Novi* Socius erat, inque primum Lecturæ hujus Regiæ Professore delectus est; de quo^d *Lelandum* audies:

*Harpfeldius Atticaque lingua
Interpres facilis, disertus, aptus.*

Sub quæ tempora Principalis fuit Aulæ *Alba*, in cujus situ locatur Collegium *B. Jesu*. Cæterum vide si placet Collegii *Novi* scriptores.

ii. *Georgius Edrychus*, vulgo *Etheridge*, vel *Ethrygg*, A.M. Coll. *Corporis Christi* Socius, & *Sheprevi* supra memorati aliquando discipulus, fit Prælector CIODXLIIX. aut eo circiter.

iii. *Agidius Laurentius*, vulgo *Lawrence*, LL. B. & Collegii *Om. Animarum* Socius, *Edrycho* fertur successisse, de tempore vero parum constat.

iv. *Georgius Edrychus* iterum, an. CIODLIII.

v. *Agidius Lawrence* iterum, anno CIODLIX. Is in agro *Glocestrensi* natus, & cum *Johanne Jewell*, anno CIODXXXIX. in Collegii *Corporis Christi* Alumnus admissus. Anno CIODXLII. inter *Omnium Animarum* Socios assumptus est, & rerum potente *Elizabethâ* Juris Civilis Doctoratu honestatus, Archidiaconus *Wiltoniensis* evasit, Librosque nonnullos, prout accepi, conscripsit ac edidit.

vi. *Johannes Harmar*, A.M. Collegii *Novi* Socius, *Laurentio* successus est xxvii. *Elizabetha* anno, Domini nimirum CIODLXXXV. De illo autem consule Collegii ejus Notitiam.

vii. *Henricus Cusse*, A.M. Socius Collegii *Mertonensis*, *Harmaro* substituitur xxxii. *Elizabetha*, Dom. CIODXC. Is Linguam Græcam Collegii *Reginensis* Scholaribus in Aulâ eorum jam ante explicuerat.

viii. *Johannes Perin*, S. T. P. Collegii *D. Johannis Baptistæ* Socius; xxxix. *Elizabetha*, Dom. CIODXCVII. Decanus *Wigorniensis* deinde fuit, & *Richardo Eedes*, S.T.P. in quarta *Ædis Christi* Præbenda successus. Ibidem vero mortuus est, iii. Maii CIODCXV. & in Basilicâ septentrionali parte, quæ ipsi Choro proxima, sepultus.

ix. *Johannes Hales*, A.M. Socius Collegii *Mertonensis*, an. CIODCXII. hanc Prælectionem suscepit. Hic *Etonensis* deinde Collegii Socius, & Præbendarius *Windelsorianus* emerfit.

x. *Johannes Harris*, S.T.B. Collegii *Novi* Socius; fit prælector an. CIODCXIX. *Hardovici* in Agro *Buckingham* natus tempore *Elizabethæ*, & in Collegii *Wintoniensis* Capellâ humatus est, anno CIODCLVIII. Nonnulla contra *Tuissium* scripsit.

xi. *Johannes South*, LL. B. Collegii *Novi* Socius; an. CIODCXII. qui Vicarius postea de *Wittle* in *Issexiâ*, & Præcentor *Sariseniensis* extitit.

xii. *Henricus Stringer*, A.M. Collegii *Novi* Socius, an. CIODCXV. ejusdem Collegii custodiam deinde adeptus. De successione in Prælegendi munere Literas Regiæ nactus est *Josephus Crowther*, A.M. Collegii *Johannis Baptistæ* Socius; quas frustra impetravit, cum à Visitationibus Parliamentariis incapax ejus propter fidem Principi præstitam deinde haberetur.

xiii. *Johannes Harmar*, A.M. & Collegii *Magdalenensis* quondam Semicominarius, ad hoc munus vi Delegationis Senatoriæ assumitur, an. CIODCL. In eodem Collegio de eo plura habebis.

xiv. *Josephus Crowther*, S.T.P. & Collegii *D. Johannis Bapt.* Socius, *Harmaro* successit, virtute Chartæ Regiæ antedictæ, mense Aug. CIODCLX.

xv. *Gulielmus Levinx*, A.M. Collegii postremo dicti Socius, postea M. D. xxiv. mensis *Novembris*, CIODCLXV. ei successit, & spartam illam etiamnum felicissime ornat.

JURIS CIVILIS PROFESSORES. Professor Regius Juris Civilis in Schola huic Lectura assignatâ, quam

^a Reg. KK. fol. 288.
Æt. 16. m. 1018.

^b R. fol. 24. a. & in quodam lib. MS. continet. *Gesta Cancellariatus*, Gul. Laud. p. 11.
^c In Cygn. Cant. ut supra.

libet partem Corporis Juris Civilis exponit, eosque præcipue Titulos, qui ad usum & praxin in hoc Regno conducunt. Hac vero Lecturâ, priusquam perceptio stipendio donata esset, per plures fungebantur, salarii à Rege accipientes; quos inter occurrunt *Henricus Cole*, LL. D. Collegii *Novi* Socius, (prout *Leelandus* ^a in depingendis Professoribus nostris prope finem Regni *Henrici VIII.* subinnuit) & *Johannes Story*, LL. B.

1. Inter Professores autem Regios primum locum obtinet novissime dictus *Johannes Story*, in Hospitio Juris Civilis *Henrsey-hall* appellato educatus, & Aulæ dein *Lateportensis* Principalis. Is, ut sumus præfati, in Munere illo jam ante fuerat versatus; propter operam vero; ad obsidionem *Boloniae* in administrando sub Domino *Marescallo* Jure Civili, navatam, renovato diplomate, & Magistro *Roberto Weston*, Collegii *Omnium Animarum* Socio in adiutorem ascito, munus illud ad terminum vitæ concessum habuit, anno quasi *CIOXLVI.* Chartam hanc primo Regni anno renovavit ^b Regina *Maria*, eique Magistrum *Gulielmum Ambrey* in subsidium dedit, cui Lecturam eodem anno tradidit *Storeius*. Cæterum Prælectione hac creberrime defungebatur *Weston*, quâ regnante *Maria* cessit, & in Jure Civili Incipiens Decanus Curiae de *Arcubus* & *Hibernia* Cancellarius fiebat.

II. *Gulielmus Ambrey*, LL. B. Collegii *Omnium Animarum* Socius, *Storeio* successit VII. *Octob.* anno Dom. *CIODLIII.* proximoque anno ejusdem Facultatis Doctoratum suscepit. Factus deinde est Archiepiscopi *Cantuariensis* Causarum Auditor, & Vicarius in Spiritualibus Generalis: exercitus regii ad *S. Quintinum* Supremus Juridicus, in limitaneum *Wallie* Conciliam adscitus, Cancellariæ Magister, & Reginae *Elizabethæ* à supplicibus libellis. Vir exquisita eruditione, singulari Prudentia, & Moribus suavissimis. Moritur *xxiii. Julii*, *MDXCV.* & sepultus jacet in Ecclesia Cathedrali *S. Pauli Londini.* Hac & alia, de eodem habui à *Johanne Ambrey* de *Eton-pers* in agro *Wiltoniensi* Armigero, cui *Gulielmus* ante dictus est Proavus.

III. *Gulielmus Mowse*, vulgo *Mosse*, LL. D. ei subrogatur exeunte anno *CIODLIV.* sed utrum suo Jure vel *Ambreiano*, nescio.

IV. *Johannes Griffith*, LL. B. & *Omnium Animarum* Socius, Lecturam hanc suscepit *xxiii. Februar.* an. *CIODLVIII.* Quarto post anno in eadem Facultate incepit, quo tempore *Novi* Hospitii Principalitate fruebatur.

V. *Robertus Lougher*, vulgo *Loffer*, Juris Civilis Doctor, & Collegii *Omnium Animarum* Socius, *x. Janu.* *CIODLXV.* Cancellarius deinde *Exoniensis*, & *Eboracensis* evasit.

VI. *Griffinus Lloyd*, in Jure Civili Doctor, & Collegii novissime dicti Socius, *xix. Elizabethæ*, Dom. *CIODLXXVII.* *Franciscus* quidam *Jamesus* LL. D. ac ejusdem Aedis Socius (is Præbendarius deinceps *Wellensis*, & e Cancellariæ tandem Magistris unus fuit) Literas Regias de Muneris illius successione obtinuit, verum illas executioni nunquam tradidisse cõperitur.

VII. *Albericus Gentilis*, in *Italia* natus, literis in Universitate *Perusana* imbutus est; ubi cum annum ægeret *xxi.* (qui in annum Dom. *CIODLXXII.* cadit) Juris Civilis Doctoratum suscepit, & Patriâ Religio-

nis gratiâ profugus, *Londinum* denique advenit, ubi Patronos reperit, quorum Benevolentia aliquandiu aleretur. Hunc autem incescit brevi vitæ Academicæ cupido, quare allatis *Roberti* Comitis *Leicestriae* literis, à Doctoribus nostris tam benigne accipitur, ut non tantum inter suæ Facultatis Doctores redigeretur, an. *CIODLXXX.* sed accedentibus porro Collegiorum quorundam Symbolis pascereetur. Tandem Lecturam hanc vacare contigit, eamque Regina *Alberico* detulit, *viii. Junii*, *CIODLXXXVII.* quo in munere versatus, Libros haud paucos conscripsit, quibus eruditionis egregiæ laudem reportavit; quapropter mihi frustra esset eundem deprædicare, de quo tamen addam, Religioni reformatæ addictissimum fuisse, & Academiae *Oxonienfis*, maxime autem Facultatis suæ, clarissimum extitisse ornamentum. Mortuus est circa initium anni *CIODCXI.* & in Cathedrali *Christi* Ecclesiâ, nisi me fallo, sepultus, in quâ pariter *Æde* ac in Collegio *Corporis Christi*, Commensalis annos aliquot agebat.

VIII. *Johannes Budden*, Juris Civilis Doctor, & *Novi* Hospitii Principalis, successit *x. Aprilis*, *CIODCXI.* Hoc fere tempore, viz. *CIODCXVII.* Serenissimus Rex *Jacobus* hanc Lecturam Præbenda de *Shipton*, secus *Burfordiam*, ad Ecclesiam *Sarisburiensem* spectante, dotavit.

IX. *Richardus Zouch*, LL. D. Collegii *Novi* Socius illum excepit, anno *CIODCXX.* Episcopi *Oxonienfis* sub id Cancellarius.

X. *Ægidius Sweit*, Juris Civilis Doctor, Aulæ *B. Mariae*, & Collegii *Orielsenis* aliquando studiosus, Lecturam hanc adivit, incunte anno *CIOCLXI.* Is abinde Decanus de *Arcubus*, & favore *Caroli II.* Eques Auratus emerfit.

PROFESSORES MEDICINÆ. Hi, in Schola Facultati assignatâ *Hippocratem* vel *Galenum* explicare tenentur.

1. *Johannes Warner*, M. D. & Collegii *Omnium Animarum* Custos, postquam publici in Medicinâ Prælectoris munus annis duodecim obiisset, in primum suum Professore ab *Henrico VIII.* nominatur. Huic, prout literæ Regiæ, ad Universitatem *xxii. Martii*, an. *CIODXXXV.* data, testantur, demandatum est Academicos omnes ad Gradum vel Licentiationem in Medicinâ aspirantes examinare, suoque testimonio cohonestare; quam potestatem hodierno etiam die successoribus ejus adhærere constat. Super his autem consule Historiam, ad an. *CIODXXXV.*

II. *Thomas Francis* ex *Æde Christi*, *Warnero* successit *xxi. Maii*, an. *CIODLIV.* Illum Theologiae primum, deinde Medicinæ (in qua postremo Facultate Incepit) nomen dedisse constat. Collegii postea *Reginensis* Præpositus fuit, ac deinceps Reginae *Elizabethæ* Medicinam fecit.

III. *Gualterus Baily*, Med. Bac. & Collegii *Novi*, (ubi etiam sepelitur) Socius, ei subrogatur *viii. Nov.* *Elizabethæ*, Dom. scil. *CIODLXI.* Docta quædam ni fallor edidit.

IV. *Antonius Aylworth*, M. D. *Novi* Collegii Socius, illum excepit *xxix. Junii*, *xxiv. Elizabethæ*, Dom. *CIODLXXXII.* in prædicto Collegio sepultus jacet.

V. *Bartholomæus Warner*, Med. Doctor, e Collegio *D. Johannis Bapt. Aylwortho* subrogatur, *xi. Junii*, *xxxix. Elizabethæ*, Dom. *CIODXCVII.*

VI. *Thomas Clayton*, Med. Doctor, primo ex Aulâ

^a In *Cygn. Cant.* ut supra.

^b In quodam lib. in *Offic. Rcept.* in an. 1° *Mariæ Regin. Term. Mich.*

Gloucestrensis, deinde Collegio *Balliolensi*, *Warnero* substituitur ix. *Martii* CIODCXI. Principalis postea *Laportensis*, ac inde Collegii *Pembrochiani* Magister erat, quo in Magistratu x. *Julii*, CIODXLVII. diem obiit, & in orientali parte Ecclesie *S. Aldati* quiescit.

vii. *Thomas Clayton*, M. D. postea Eques Auratus, è Collegio *Pembrochiano*, Patrem virtute Chartæ Regiæ excepit, an. CIODCXLVII. Dénium Collegii *Mertonensis* Guardianus, prælegendi munere se abdicavit.

viii. *Jacobus Hyde*, M. D. Aulae *Magdalenensis* Principalis, *Thoma Claytono* successus est mense *Aprili*, an. CIODCXLV.

Lecturæ Linacreanae.

Proximo in loco dotatae occurrunt Lecturæ, quas *Thomas Linacer*, *Cantuariensis*, Collegii *Omnium Animarum* aliquando Socius, Regique *Henrico VIII.* Medicus, fundavit. Quippe hic in extremis agens, anno CIODCXIV. Latifundia quædam in *Cantio*, *Mætherium Traciorum* appellata, *Thoma More*, Equiti Aurato, *Cuthberto Tunstall* Episcopo *Londinensi*, Doctori *Johanni Stokesly* (ibidem is deinde sedit) & *Johanni Shelley* Jurisconsulto tradidit, alendis tribus Medicinæ Prælectoribus, quorum duo *Oxonia*, tertius vero *Cantabrigia* profiteretur. Caterum quamvis dum ipse viveret *Linacerus* stipendia duobus nostris Prælectoribus pensitasse reperio (quod & in Epistolâ Academicâ ad eundem transmissâ liquet) perpetuo tamen redditu non ante plures ab obitu ejus annos donati sunt; neque enim illud ante tertium *Edoardi VI.* fiebat, Republicâ in Reformanda Religione turbante, & fiduciariis quos dixi plurimum vexatis, immo eorum nonnullis morte etiam mulctatis. Anno autem novissime dicto *Cuthbertus Tunstall*, qui ex illis jam unice superfuit, Episcopatu *Dunelmensi* (ad quem à *Londinensi* evocatus fuerat) privatus, instantibus amicis, maxime vero Doctore *Rainolds Mertonensium* Custode, Prælectiones *Oxonienſes* Collegio *Mertonensi* consignavit, Prædiis à *Linacero* legatis, iisdem transcriptis. Ibidem vero, ex compositione^b inter Episcopum & Collegium, x. *Decemb.* iii. *Edoardi VI.* factâ, tenentur bini Prælectores *Hippocratem* & *Galenum* Academicis aperire.

Locus jam postulat ut de Lectionibus iis pauca adnotem.

i. Ante Compositionem modo dictam stipendia annuatim solvebant fiduciarii hæredes, qui feoffati appellantur.

ii. Quamdiu eorum aliquis superfuit, (h. e. ad *Elizabethæ* Reginæ tempora) Prælectores designabant iidem Fiduciarii.

iii. Lecturas hæc obibant, priusquam Latifundiis essent dotatae, viri quidam eruditi, quorum licet nomina in obscuro sint, pro duobus tamen *Thomam Musgrave*, & *Johannem Clementem* habendos crediderim.

iv. Feoffatis in animo erat, Lecturas illas ipsi Universitati concedere, sed cum Proventus earum plurimum dispendii, Regnante *Edoardo VI.* paterentur, *Tunstallo* visum est, easdem in Collegio potius *Mertonensi* instituere, tum ut Doctori *Rainolds* antedicto gratum faceret, tum quia in *Ade* præsertim illa frequentiores jam Academici Medicinæ studebant.

v. Ad Collegium istud pertinet Prælectores hosce,

è fodalitio suo, vel, eo hac ex parte deficiente, è quolibet Universitatis Collegio vel Aula, de Triennio in Triennium eligendi & subrogandi potestas.

vi. Prælectorum eorum Superior xii, & Inferior vi. per annum Libras eo nomine accipit.

vii. In Prælectorem primum superiorem, probante *Tunstallo*, Magistrum *Robertum Baroni*, seu *Barnes*, Socium *Mertonensem*, assumpsit Collegium, anno CIODLVIII. qui eodem abhinc Munere (Doctoreatu posthac in Medicinâ ornatus) ad obitum usque, hoc est xxvi. *Octob.* CIODCIV. perfungebatur. Inferiorum autem Prælectorum primus habetur Magister *Georgius James*, ejusdem Collegii Socius, qui in hac Provinciâ non ultra annum versabatur. Quod utriusque vero successores attinet, quanquam eorum habeo Catalogum, describere tamen supervacuum duco.

Prælectiones Savilianæ Geometriae, & Astronomiæ.

Hic sibi locus vendicat Prælectores, vel Professores, binos, ab *Henrico Savile*, Equestri dignitate viro, an. CIODCXIX. (velut superius in Historiâ es edoctus) institutos; quorum utriusque annuû centum & sexaginta Librarum Reditum^c contulit, præter Libras dc. Latifundiis aliis conquirendis destinatas, quas proinde^d legavit, quod Proventus primum assignatos imminui sensim adverteret, quodque Vice-Cancellarium, Procuratores, Redituumque Collectores, propter operam eâ in re locatam, remunerandos aliquatenus vellet. Ipse autem Lecturâ Geometricâ, in Scholâ primum Theologicâ, deinde Geometricâ, aliquandiuungebatur, cujus Prælectiones (numero xiii. super *Euclidis* Elementis) *Oxonia* Typis mandatae sunt, anno Dom. CIODCXXI.

PROFESSORES GEOMETRIÆ. Secundum Statuta ab ipso fundatore condita, traditaque x. *Aug.* an. CIODCXIX. in Scholâ Geometriæ lectiones habendæ sunt, ibique tenentur Prælectores explicare tresdecim libros Elementorum *Euclidis*, *Apollonii* conica, & *Archimedis* libros omnes, notasque suas, & observationes in eisdem libros, redactas in scripta, ad posterorum usus relinquere in Bibliotheca Mathematicâ. Interpretationem verò *Sphæricorum Theodosii* & *Mænelai*, & doctrinam Triangulorum, tam Planorum, quam *Sphæricorum*, utrique Professorum in medio pro suo arbitrio Fundator ipse relinquit tractandum. Ad horum Professorum officium etiam pertinet, temporibus, quæ illis cum consensu Universitatis Conventientia videntur, docere & exponere Arithmeticam, tam speculativam, quam practicam omnis generis, Geodesiam, sive Geometriam practicam, Canonicam, sive Musicam, & Mechanicam: in quibus explicandis liberum etiam Fundator relinquit Professoribus, librorum quos interpretari velint delectum, nisi aliter visum fuerit Universitati.

Primus Lecturæ hujus Professor erat, (ab ipso fundatore nominatus) *Henricus Briggs*, vulgo *Briggs*, A. M. & Collegii *Mertonensis* Commensalis. Natus is est in obscuro Parocia *Sacri bosci*, vulgo *Ballisfar*, apud *Eboracenses* Pago, *Warley-wood* nuncupato, &, propter ingenium studiis Mathematicis optime accommodatum, à Scholâ (Patris ni fallor suæ) Grammaticali ad *Cantabrigienses* missus, in Collegii tandem D. *Johannis* Socium deligitur. Postquam annos aliquot Philosophicis ibidem elucubratis,

^a In FF. Epist. 116. ^b In Reg. Antiq. Coll. Merton. fol. 330. b. Vide etiam in libro Statutorum ejusdem Collegii in manibus Vice-Custodis, fol. 16. ^c Reg. Convoc. N. 261, &c. ^d Ibid. 202.

nibus impenderat, anno CIODXCVI. in primum Collegio *Greshamensis*, Geometricum Professore ob merita cooptatur; unde post annum inde vicesimum tertium, ad Praelectionem suam jam tum fundandam accessit *Savilius*, quam pronus accepit, & ad finem usque vitae obiit *Briggius*, quod hæc præfata Lectura, tum Proventu, tum Dignitate multum antecelleret. Et quidem *Saviliano* nomine, & auspiciis dignum se præstitit *Briggius*, qui Clarissimi *Neperi*, *Mercessionii*, Baronis *Scoto-Britanni*, felicissimum logarithmorum inventum, egregiis augmentis promovit, & locupletavit. Fatis autem concessit xxvi. *Januarii*, anno CIODCXXX. Et, quasi lxx. tertioque post die in Ecclesia *Mertonensi*, ad supremum Altare, sub Monumento Honorario *Saviliano*, sepultus est; præsentibus Academia primoribus, & Concione per Magistrum *Gulielmum Sellar*, Oratione vero funebri per Magistrum *Hugonem Cressley*, Collegii illius Socios, habitis. Vir quidem fuit doctrinâ clarus, decus Mathematicorum, moribus ac vita integerrimus.

II. *Petr. Turner*, A. M. dein M. D. Socius Collegii *Mertonensis*, & Geometriæ apud *Greshamenses* Professor, *Briggium* excepit mense *Febr.* an. CIODCXXX. Hunc munere privarunt Visitatores Parlamentarii.

III. *Johan. Wallisius*, vulgo *Wallis*, A. M. (S. T. abinde P.) è Collegio primum *Emanuelis*, & Collegii postea *Reginæ* apud *Cantabrigienses* Socius, *Turnero* successit autoritate Delegatorum per Parlamentum reformandæ Universitati Constitutorum, xiv. *Junii*, anno CIODCXLI. Post restaurationem vero *Caroli II.* anno CIODCLX. ab Electoribus legitimis comprobatus fuit. Vir sane doctissimus, & supra omnes hujus seculi Mathematicos celebrandus.

PROFESSORES ASTRONOMIÆ. His incumbit, secundum Statuta *Saviliana*, in Scholâ Astronomiæ, (durante Terminò) explicare totam Mathematicæ constructionem *Ptolomæicam*, Almagistum vocant, adhibitis suo loco *Copernici*, *Gebri*, & aliorum recentiorum inventis, notasque suas redactas in scripta, ut supra relinquere: ita tamen ut Sphæram *Procli*, vel Hypotheses Planetarum *Ptolomæi*, possint introductionis ad interiorem artem gratia auditoribus proponere, logisticamque sexagenariam, vel privatim, vel publice tradere. Ad Astronomiæ Professores similiter pertinet, etiam interpretari, & docere totam Opticorum Scientiam, Gnomonicam, Geographicam, & præcepta Navigationis quatenus ex Mathematicis pendent. Genethliacorum verò doctrinæ & totius in universum divinatricis Astrologiæ, illis penitus noverint interdictam professionem. In Opticis, Gnomonicis, Geographicâ & Navigatione, liberum Professoribus Fundator ipse permisit librorum delectum ut supra.

Primus Astronomiæ Prælector erat *Johannes Bainbridge*, Med. Doctor, è Collegio *Mertonensi*, qui Munus hoc suscepit ix. *Januarii*, CIODCXX. Hic familiâ generosâ, apud *Abbey* de la *Zouch*, in Comitatu *Leicestriæ*, oriundus est, Doctrinam vero *Cantabrigia* in Collegio *Emanuelis*, sub consanguinei sui Doctoris *Josephi Hall* (hic *Nordovici* deinde sedit) tutelâ imbibebat. Is autem in Patriam suam, vel Regionem vicinam remeavit, Scholam primo Grammaticalem aperuit, ac postea Medicinam Practicam exercuit; Cometa vero anno CIODCXVIII. apparentis descriptionem Astronomicam a propalans, clarissimo tandem *Savilio* innotuit, & ab eo ad Praelectionem hanc adeundam accitus est. Diem obiit iii. *Novemb.*

CIODCXLI. corpusque à Domicilio proprio, Collegio *Mertonensi* vicino, ad Scholas publicas deportatum, funusque comitantibus Vice-Cancellario, Doctoribus, & Magistris Academicis, ad Collegium præfatum reductum est, ubi ad sinistram *Briggii* latus inhumatum jacet. Vide si placet Epitaphium ejus in eodem Collegio à successore conditum.

II. *Johannes Gravium*, vulgo *Greaves*, A. M. & Collegii *Mertonensis* Socius ei subrogatur xiv. *Novembrii* CIODCXLI. A Delegatione vero Parlamentariâ i. *Augusti*, & à Visitatoribus xxx. *Octobris*, an. CIODCXLVIII, exturbatus.

III. *Sethus Ward*, A. M. Collegii *Sidneiensis*, apud *Cantabrigienses*, aliquando Socius, in Prælectorem à Delegatione prædictâ, anno CIODCXLI. nominatur; eandem vero electionem, & nominationem, post felicissimum *Caroli II.* reditum, ratam habuere Electores legitimi. Is autem Lecturâ sponte cessit, & Episcopatu *Salisburienfi* jam fruitur.

IV. *Christopherus Wren*, A. M. Collegii *Omnium Animarum* Socius, qui in Prælectorem electus erat, v. *Febr.* CIODCLX. admissus xv. *Maii* sequentis. Doctoratum postea in Jure Civili suscepit, & Regiæ Majestati rei Architectonicæ Procurator supremus, live generalis, meritis auditis.

Lectura Philosophiæ Naturalis.

Praelectionem Philosophiæ Naturalis fundavit *Gulielmus Sedley*, Miles & Baronettus de *Aylesford*, in *Cantio*, & Universitatis nostræ olim Alumnus, qui ex Testamento supremo, xxix. *Octobris*, CIODCXVIII. condito, Academia Libras bis mille detulit, Latifundiis, quibus Lectura illa dotaretur, coemendis. Hæc Universitati significantur in Convocatione solenni, xx. *Januarii*, CIODCXX. habitâ, postquam scilicet fatis concesserat ipse *Sedley*, inter cujus filium, *Johannem Sedley*, Militem & Baronettum, & Delegatos Academicos secundo abinde die convenit, ut annum ille salarium Prælectori eo usque solveret, dum prædicta pecuniæ summa numerata esset; quod quidem biennio post factum est à Testamenti *Sedleyani* Curatoribus. Tum vero Prædia quædam, apud *Waddesdoniam* in Agro *Buckinghamiensi*, centum & viginti Libras per annum redditu, coemuntur; & licentiâ de mortuâ manu quod dicitur obtentâ, Universitati eadem transcribuntur, facto in eam rem Instrumento tripartito, ii. *Dec.* an. CIODCXXII. inter *Johannem Sedley*, Baronettum, de *Aylesford*, ex unâ, *Georgium Croke* de *Waterstock* Armigerum, & *Gregorium Hirsi* (à quibus utique Latifundia hæc divenderentur) ex alterâ, & Cancellarium, Magistros ac Scholares Universitatis ex tertia parte.

Cæterum Prælector Naturalis Philosophiæ (è Statutis nostris loquor) Aristotelis *Physica*, aut *Libros de Cælo & Mundo*, aut de *Meteoris*, aut ejusdem parva *Naturalia*, aut *Libros de Animâ*, necnon *Libros de Generatione & Corruptione*, explicare tenetur.

I. In Prælectorem primum Testamento supremo designavit ipse fundator *Edwardum Lapworth*, qui Artium Magister apud Aulam S. *Albani* emerferat, ac deinceps Scholæ *Magdalenensis* Archididascalus fuit, Doctoratum in Medicinâ adeptus.

II. *Johan. Edwards*, A. M. Collegii D. *Johannis* Socius, post mortem *Lapworthi* successit, vi. *Junii* CIODCXXXVI. quem, Medicinæ Doctoratu orna-

tum, Prælectione ejecerunt Visitatores Parlamentarii, anno CIO DCXLVIII.

iii. *Joshua Crosse*, A. M. Procurator senior Universitatis, & Collegii *Magdalenensis* Socius, quem admodum ferebant ea tempora, electus xvi. Decemb. CIO DCXLVIII. Inde vero à Visitatoribus Regiis motus est.

iv. *Thomas Willis*, Med. Bac. (deinde Doctor) ex *Æde Christi*, eligitur in Prælectorem xxv. Augusti, CIO DCLX. vir ex scriptis, & felicissimâ praxi Medicâ, abunde notus.

Lectura Philosophiæ Moralis.

Proximo in loco occurrit Moralis Philosophiæ doctatio, cujus Prælecturam fundavit *Thomas Whyte*, S. T. P. Divi *Pauli Londin.* Præbendarius, *Ædis Christi Oxon.* Canonicus, & Ecclesiæ *Salisburienfis* Thesaurarius; eam in rem Manerium in Comitatu *Essexiæ*, *Langdon-hills* nuncupatum, Universitati, sub forma perquisiti, per Instrumentum innotulatum, xxv. Junii, anno CIO DCXXI. datum, * transcripsit. Cæterum è Latifundii ejus Reditibus, præter libras centum Prælectori Morali quotannis pensandas, quinquaginta alias residuas piis usibus assignavit, quos hic recensere minime refert.

Ordinavit autem *Whytus*, ut, postquam ipse fatis concesserat, Prælector ille de quinquennio in quinquennium eligeretur, (eorum ad instar quos *Salamanzicæ* haberi refert ^b *Possevinus*) per certos quosdam in Academiâ hac primarios viros, quos in Syngrapho suo Pactionali designat, nominandus; qui durante Terminò in Scholâ ei Facultati dicatâ, *Aristotelis* Ethicam, Politicam, & Oeconomicam exponere teneatur.

In primum Philosophiæ Moralis Professore, ex fundatoris sententiâ per Electores assumptus est *Gulielmus Price*, A. M. *Ædis Christi* Alumnus, xxvi. Septembris, CIO DCXXI. Eo autem prælegente fatis concessit ipse *Whytus*, quem in Ecclesiâ Divæ *Mariæ*, pro suggesto laudavit dictus Professor, xxii. Aprilis, CIO DCXXIV. Reliquos autem Prælectores, eo quo se invicem exceperunt ordine, cum temporis adnotatione habebis; hi vero erant:

ii. *Thomas Ballow*, A. M. *Ædis Christi* Alumnus, electus xxiv. Martii, CIO DCXXIX.

iii. *Edoardus Fulham*, A. M. *Ædis Christi* Alumnus; xxvii. Januarii, CIO DCXXXIII. Is jam & Præbendarius *Windelsorianus* est.

iv. *Georgius Gisby*, A. M. Coll. D. *Johannis* Socius; xiii. Julii, CIO DCXXXVIII.

v. *Johannes Berkenhead*, A. M. Collegii *Omnium Animarum* Socius; iii. Aprilis, CIO DCXLIII. Munere autem tum illo, tum sodalicio *Omnium Animarum* pulsus est à Visitatoribus Parlamentariis, ii. Octobris, CIO DCXLVIII. Hodie inter Magistros libellorum supplicum numeratur, ad equestrem dignitatem à *Carolo II.* evectus.

vi. *Edoardus Copley*, A. M. Socius Collegii *Mertonensis*; xxx. Octobris, CIO DCXLVIII. per vim ejecto subrogatur: Vicefimo quarto sequentis Martii è vitâ migravit, & in Collegii *Mertonensis* Ecclesiâ sepultus jacet.

vii. *Henricus Wilkinson*, S. T. B. Aulae *Magdalenensis* Principalis; xxiv. Martii, CIO DCXLVIII.

viii. *Franciscus Howell*, A. M. Socius Collegii *Exoniensis*, xxv. Martii, CIO DCLIV. qui etiam pro Collegii B. *Jesu* Principali se gessit.

viii. *Gulielmus Carpender*, A. M. *Ædis Christi* Alumnus; vii. Octobris, CIO DCLVII.

ix. *Franciscus Palmer*, A. M. *Ædis Christi* Alumnus; restituta Academiâ vi. Decemb. CIO DCLX.

x. *Andreas Crispe*, A. M. Collegii *Corporis Christi* Socius; vii. Octobris, CIO DCLXIV.

xi. *Nathanael Hodges*, A. M. *Ædis Christi* Alumnus; xxviii. Septembris, CIO DCLXVIII.

Lectura Historices.

Post Moralem illam stipendio locupletatur Lectura Historica, quam *Gulielmus Camdenus*, Armiger, *Clarentius* Rex Armorum, & hujusce Academiæ Magister in Artibus, instituit. Quippe is Universitati *Oxonienfi* ^c ascripsit Manerium de *Berley*, apud *Cantianos*, cum omnibus suis pertinentiis, eâ lege, ut de Historices Prælectore in perpetuum prospiceret; cujus in stipendium Academiâ nunc annuatim percipit centum & quadraginta libras, sed finito quorundam annorum curriculo, totius Manerii fructus redditusque (qui ad valorem quadringentarum librarum plus minus accesserint) in usum Academiæ cessuri sunt. Donationis ejus Charta v. Martii, CIO DCXXI. data, & in Domo Convocationis xvii. Maii, CIO DCXXII. promulgata ^d est; anno autem sequente *Camdenum* publicum Academiæ Benefactorem declaravimus. Prælectori vero isti incumbit, durante Terminò, *Lucium Florum*, aut antiquioris & melioris notæ Historicum quempiam dilucidare.

Primus Historices Prælector fuit *Degoreus Wheare*, A. M. Collegii *Exoniensis* olim Socius, & ab ipso fundatore xvi. Octobris, CIO DCXXII. coopatus. M. *Briano Twyno*, è Collegio *Corporis Christi*, jus succedendi in prælectione hac, quod reversionem dicimus detulit, quanquam is Baccalaureus jam in Theologiâ esset; cæterum fatis ante *Whearum* concedente *Twyno*, ad Universitatem delabatur Prælectorem eligendi potestas.

ii. *Robertus Waring*, A. M. *Ædis Christi* Alumnus, & Universitatis Procurator senior, in Professore ii. Augusti, CIO DCXLVII. electus, à Delegatis autem Parlamentariis, reformandæ, seu magis everteandæ Academiæ, transmissis, xiv. Septembris, an. CIO DCXLVIII. munere exturbatus est. Scripsit nonnulla latino Idiomate, nec non vernaculo, vir Eruditus & pius, plura editurus, si non præmature fato Academiæ primo, dein orbi ereptus fuisset. Fando accepi hunc in Agro *Staffordiæ*, patriâ suâ, duobus annis ante felicissimum *Caroli II.* redditum, diem obiisse.

iii. *Ludovicus du Moulin*, natione Gallus, Filius Cl. v. *Petri du Moulin*, & ex Academia *Lugduno-Batava* Medicinæ Doctor, in Prælectorem stabilitur ^e per Delegatos prædictos, eodem die quo munere illo pulsus est *Waringus*. Illum vero Prælectione tandem submoverunt Visitatores regii, circa initium Augusti, an. CIO DCLX.

iv. *Johannes Lamphire*, Med. Doctor, & Collegii *Novi* Socius, eligitur xvi. Augusti, an. CIO DCLX.

Supra suggestum Prælectoris in Schola Historica hanc Inscriptionem depictam habes.

* N. ut supra, 121. a. & in Pix. I. nu. 50. ^b Ant. Possevinus, in lib. de Cultura Ingeniorum, cap. 27. ^c Pix. C. nu. 7. ^d Reg. N. fol. 144. ^e Reg. Visitatorum Parliam. p. 209.

Schola Historica

Instituta

anno

*Historia Vita M si qVIs DonaVerIt
hic est.*

Sub qua est Effigies Cl.V. Gul. Camdeni per Mar-
cum Gheetaedes depicta, subterque illam, hæc
habentur carmina

*Hic oculos similes Vultusque, hic ora tueri
Poteris, nec ultra hac artifex quivvit manus.
Annales, ipsum, celebri Britannia monstrant,
Perenniora saxo & ære æquata.
Quisquis & historia Cathedram conscenderit, esto
Benignitatis usque Monumentum loquax.*

Degoreus Whear, primus
Hist. Pr. P. I. posuit.

*Historia eCce IVbar LVX & præL Lara
VetVsa*

*CLarentIVsVIta seneX
nono noVeMbrIs eXII.*

Lectura Anatomica.

Paucissimis post Munificentiam Camdenianam an-
nis subsequuta est Lectura Anatomica, per Richardum
Tomlyn, Armigerum Westmonasteriensem fundatio.
Is vero eandem Academia^a obtulit xvii. Novembr.
C10DCXXIII. annuo xxv. librarum stipendio do-
nandam; quâ de summâ Prælector (hunc autem Re-
gium Medicinæ Professore esse oportet) tres quo-
tannis libras Chirurgus (quem ipse ad dissectionem A-
natomicam obeundam nominabit) solvere, & duas li-
bras in disseci funere erogare tenetur. Primus omni-
um Prælector extitit Doctor Clayton, Regius Medi-
cinæ Professor, primusque Chirurgus Bernardus
Wryght. Cæterum postquam ad meliorem Præle-
ctionis hujus administrationem Statuta varia excogi-
tarat ipse fundator (è quibus unum est de Cadavere
humano in Assis Quadragesimalibus, siquem tum ca-
pite plecti contingeret, dissecando) eadem Universi-
tati, i. Octobris, an. C10DCXXIV. permisit, quæ in
Convocatione eodem anno approbata sunt, & in Cor-
pus Statutorum Academicorum redacta. Anno de-
inde C10DCXXXVIII. vim pecuniæ haud exiguam
ad Universitatem transmisit prædictus fundator, quam
postquam in coemendis Prædiis, Lecturaque uberius
dotandâ, collocarat, Tomlynium inter suos Be-
nefactores habendum pronuntiavit Academia. Pro-
fessores vero, cum tempore successionis cujusque, de-
scribendos duco: ii autem fuere.

i. Tho. Clayton, Med. Doctor, C10DCXXIV.

ii. Tho. Clayton, Med. Doctor, Patrem excepit, anno
C10DCXLVII.

iii. Guil. Pettie, M.D. Collegii Aenei Nasi jure Par-
liamentario Socius, electus i. Januar. C10DCL. Hu-
jus autem, (Academiae se, obtentâ Visitationum veniâ,
subtrahentis) deputatus in plures annos fuit Henricus
Clerke, Med. Dr. Collegii Magdalenensis Socius.

iv. Jacobus Hyde, M.D. anno Dom. C10DCLXI.

v. Johannes Parys, M.D. Collegii Corporis Christi
Socius, vicem novissime dicti supplevit, ab anno
C10DCLXVI. ad xxx. Septembri, C10DCLXIX.
quo die fato functus est.

vi. Tho. Jeamson, M.D. Socius Coll. Wadhamensis,
vices Doctoris Hyde, ab anno C10DCLXIX. obivit.

Lectura Musica.

Proxima est Gulielmi Heyther, ad Capellam Regiam
spectantis, & in Musica Doctoris Oxoniensis, Be-
nevolentia; qui Magadim, sive Harpsechordon, nobis
cum Cistâ & fidibus aliquot Librisque Musicis, manu-
scriptis & impressis, contulit; præter stipendium, Præleos
Musicae, (quolibet die Jovis intra Terminum, excepto
tempore Quadragesimali, in Scholâ huic Arti assi-
gnatâ exercendâ) Magistro constitutum. Hæc verò
Universitati primitus obtulit Heytherus, in Con-
vocatione v. Maii, an. C10DCXXVI. habita, cu-
jus & Largitio, & constitutiones eandem tangentes,
Delegatis Academicis probatae, & xvi. Novembri
eiusdem anni evulgatae sunt.

Heytherus itaque Syngrapho suo, vel Instrumento,
xx. Februarii, ii. Caroli I. dato, Universitati in per-
petuum transcripsit, annum xvi librarum, vi sol. &
viii den. censum à Prædiolis variis, in Parochiâ
Chislehurst in Cantia jacentibus, provenientem;
quâ de summâ xiii lib. vi sol. & viii den. Musices
Magistro assignavit, ita tamen ut ei incumberet In-
strumenta Musica suis impensis reficere, & facta tecta
habere. Reliquas autem tres Libras Musices Præle-
ctori ascripsit, qui nimirum ejus Artis Theoriam, se-
mel vel sæpius in quolibet Termino, doceret; inque
vesperis vernaculam quotannis Lectionem in Scholâ
Musicae haberet. Huic vero stipendium, Prælectori
Musices ordinario antiquitus pensitatum, (quod qui-
dem xl. sol. non excessit) numerari rogavit Heytherus,
utque Benefactori suo gratum faceret Universitas, in
Convocatione solenni decrevit, ut vetus Moralis Phi-
losophiæ honorarium, xl. nempe, & v. solidi, eidem
deferretur; cujus abinde stipendium haud minus
v. libris, & v. solidis fuit.

Primus Præleos Musicae Professor erat Richardus
Nicholson, ejus Artis Baccalaureus, & Collegii Mag-
dalenensis Organista, à fundatore nominatus, anno
C10DCXXVI.

ii. Arthurus Philipps, in Musica Baccalaureus, &
Collegii Magdalenensis Organista, successit post obi-
tum Nicholsoni, an. C10DCXXXIX. Hic munus ultro
deposuit.

iii. Johannes Wilson, Musicae in hac Universitate
Doctor, ei successit C10DCLVI. Is Carolo I. ac deinde
Carolo II. à Musica privata fuit.

iv. Edoardus Lowe, Aedis Christi, & Sacelli Regii
Organista, in Wilsoni, munere se abdicantis, locum
anno C10DCLXI. assumptus est.

Lectura Linguae Arabicae.

Anno Dom. C10DCXXXV. variorum Idioma-
tum, maxime vero Arabici, Persici & Graeci, Libros
Academiae contulit Gulielmus Laud Archiepiscopus
Cantuariensis, quemadmodum Paulus Pindarus Miles
fecerat, qui Codices nobis complures, Linguis Ori-
entalibus conscriptos, donarat^a anno C10DCXI.
Cæterum non illâ Munificentia contentus Archiepis-

^a Reg. N. ut supra, fol. 194, 196. &c.

^b Ib. in N. fol. 222, 223. &c.

^c In Pix. C. nu. 8.

^d Reg. K.
copus,

copus, (Linguae Arabicæ Praelectionem perpetuam instituit, quâ de re literas & privatas ad Praefectorum concessum, viii. Augusti, an. CIODCXXXVI. dedit, in primum verò Praefectorem *Edoardum Pococke*, Collegii *Corporis Christi* Socium (à Partibus Mundi Orientalibus mox ante redcem) cooptavit, cui annum xl. librarum stipendium conferre decrevit, quoad ipse in vivis ageret; Linguam autem Arabicam, tempore cujuscunque Vacationis, die Mercurii, inter horas nonam & decimam matutinas explicare jussit.

Lecturam primam Arabicam, in Scholâ Linguarum, eidem assignatâ, x. Augusti, CIODCXXXVI. habuit *Pocockius*, à Proverbiis *Haly*, quarti post *Mahumetem* ipsum Turcarum Imperatoris, auspiciatus. Anno deinde CIODCXXXVII. *Constantinopolim* ab Archiepiscopo amandatur, & Libris Arabicis conquiritis, & penitiori Linguae ejus cognitioni adipsicendâ; abientis vices annis quibusdam obeunte *Tho. Greaves* A. M. Coll. *Corporis Christi* Socio, qui eodem anno, xix. Julii, praelegere occcepit. Anno deinceps CIODCXL. mense autem *Junio*, Praelectionem hanc Latifundis in Parochiâ de *Blay*, apud *Buckinghamienſes* locupletavit, quam suscepit denuo ab exteris reversus *Pocockius*, & in hodiernum usque diem administravit.

Praelectura Botanices.

Ad Publicarum Lectionum postremam, Botanicam, eventum est, cujus de institutione & dotatione priusquam edisseram, nonnulla praefari oportebit de Horto illo qui Plantis omnigenis pro seminario est, atque eo consilio Institutus, ut ibidem Praefector Botanices, Plantas ipsas indigitans earum virtutes, ac usum Auditoribus aperiret.

Secum jam aliquandiu in animo statuerat *Henricus Dominus Danvers*, Baro de *Bauntſey* in Comitatu *Wiltoniae*, & Comes de *Danby* in Agro *Eboracensi*, Benefactoris Academici titulum promereri; cum circumſpicienti, & Munificentiae suae materiam quaerenti opportunius nihil videretur, quam ut Hortum Botanicum instituendo, Rei Literariae, maxime vero Medicinae incrementis consulere. Campus itaque satis amplum, extra Portam Orientalem, secus *Cherwellum* fluvium, jacentem, quique Cimiterium olim Judaeorum fuerat, huic rei commodissimum fore ratus, Libras ducentas & quinquaginta eidem coemendo transmisit, quâ pecuniâ Jus suum Academiae concessit praefens loci Possessor, xxvii. Martii xix. Regis *Jacobi*, Dom. nempe CIODCXXII. nec ita multo post, vicesimo utique octavo *Junii*, à *Magdalenensibus*, Praedii nimirum Dominis, dimissum sibi habuit Universitas. Huc deinde ingentem terrae copiam congerendam curavimus, quo ipsa Area exundante *Cherwello* altior evaderet, & in die *S. Jacobi* Apostoli, an. CIODCXXII. horâ secundâ pomeridianâ eodem processit, cum Doctoribus haud paucis ac utroque Procuratore, Vicecancellarius, primam operi manum, de more, admoturus. Ibi tum Orationes habuere solennes *Edoardus Dawson*, Medicus *Lateportensis*, Regiusque Medicinae Professor *Claytonus*, ac denique ipse Vicecancellarius, postquam in Muri, è saxis quadratis exedificandi, fundamentis primum lapidem posuisset, & pecuniam super eodem (quod idem deinceps fecere, lapides consimiliter jacentes, Doctores & Procuratores) proit antiquitus fieri consuevit, obtulisset. Perrexit autem postea Opus tam magnificum absolvere praedictus Comes,

Muroque Hortum incingente propemodum finito; Portae ejus amplissimae, e lapide quadrato speciose fabricatae & Collegium *Magdalenense* spectanti, Domitium superstrui jussit, cujus parti inferiori, tam extra quam intra Hortum, nomen viri his verbis aeternitati commendatur:

Gloria Dei Opt. Max. Honori

Caroli Regis, in usum Acad.

Et Reipub.

Henricus Comes Danby, D.D. MDCXXXII.

Anno CIODCXXXIII. maxima Operis pars absoluta est, Muro ad fastigium supremum ducto, Areaque aggestâ Terrâ altiori redditâ; quâ omnia Clarissimo Comiti Libris mmmmm. stetit deprehendebantur, qui tamen Herbas propediem innumeras, ad promovendam rei Medicæ scientiam praecipue conductas, plantandas ibidem & serendas curavit; tam feliciter abinde, cum aliis multis eo transductis, succrescentes, ut Hortus hic noster, adversentur utcumque Peregrini, (vanissimi plerumque rerum suarum ostentatores) vix alii cuilibet cessurus videatur.

Nunc autem Praefectorem Botanicum quod attinet, Munus ejus Reditibus dotare distulit Praefatus Comes, tamen Hortulanum accersivisset; quod partim herbis maturitatem nondum adeptis, maxime vero Bellis civilibus post paulo exardescens tribuendum. Ea quippe in re nihil amplius effecit, quam quod Testamento supremi, xiv. Decembris, CIODCXL. hoc est, tribus ante obitum ejus annis, conditi, Curatoribus mandavit, ut impropriatam Rectorem (hoc est decimas laici juris) de *Kirkdale*, in Agro *Eboracensi*, Horto illi ex Lege transcriberent; quod à fratre deinde suo *D. Johanne Danvers* Milite praestitum est, Proventibus iis, Praefectori & Hortulano alendis, & reconcinnando Horto assignatis; quibus tamen praeter spem decrecentibus, Turbisque porro intestinis pacis studia miscens, ante annum CIODCLXIX. Praefectorem non habuit Academia; tum enim Professori Botanices Regio, operam nobis suam ultro condicenti, stipendium annum decrevit Universitas; qui quidem Lectiones aliquando habet, sed propter Statutorum hac ex parte silentium, praecipue vero quandoquidem ex anni temperie (velut in decreto illo unico eâ de re facto legas) *Planta temporibus minus statis florent & succrescunt, ad certos dies in iisdem enarrandis non tenentur.*

In Praefectorem primum & Praefectum Horti Botanici, xvi. Decemb. CIODCLXIX. delegimus *Robert. Morison*, M. D. ex Academia *Andegavensi*, & Coll. *Univers.* nobiscum, annoq; proximo ad eundem Gradum in Universitate nostrâ admissum, virum sane rei herbariae cum primis peritissimum. Primum hic scientiae suae specimen edidit ii. Septembris, CIODCLXX. in Scholâ Medicinae, quinto autem illius Mensis die ad Hortum se Botanicum contulit, ibique in medio ejus integris quinque septimanis, ter qualibet hebdomadâ, Praelectionem hanc obivit, herbas de Mensâ hunc in finem oppositâ tollens, signaque earum characteristica & virtutes Auditorio haud infrequenti explicans. Mense deinde *Maiâ*, ac postea appetente Autumno Praelectiones consimiles habuit, atque eandem docendi rationem servare in posterum constituit.

Restat ut Lecturas adhuc indotatas paucis attingam. Hæ autem sunt:

1. LECTURA GRAMMATICÆ, in quâ fungendâ

Priscianus, Linacrus, vel alius quilibet Grammatices probatus Author, durante Terminò, explicatur.

II. LECTURA RHETORICES, cujus Professor pari cura & frequentia explicat *Aristotelis, Ciceronis, Quintiliani*, vel *Hermogenis* opera Rhetorica.

III. LECTURA DIALECTICES similiter, circa *Porphyrii Isagogen*, aut quamcunque Logicæ Aristotelicæ partem, versatur.

IV. Denique, LECTURA METAPHYSICES, non modo textum Aristotelicum explicandum habet, sed etiam in Quæstionibus Metaphysicis eventilandis versatur, quæ scilicet apud scriptores tam antiquos quam hodiernos occurrunt. In illius vero Lecturæ Salarium, CIOD. libras testamento a supremo reliquit, anno CIODCXXIX. D. *Edwynus Sandys*, Eques Aularius, cujus munificentia silentio minime est prætermittenda, licet illâ non fruamur. Utcunque Prælectionum quatuor modo dictarum, & quarum Professores de biennio in biennium eliguntur, stipendia, veteri ritu colligi etiamnum assolent, ab Inceptoribus, reliquisque Academicis, illis tamen exceptis qui rei domesticæ angustia premuntur.

Lectura Shagglyngianæ nuncupatæ.

Subjungere lubet præfatis Lectionibus & alias quasdam, haudquaquam perpetuas, verum fortuitas quodammodo, & stipendio auctas, vel ab ipsâ Universitate, Collegiis particularibus, Regiâ Majestate, Episcopis, aut Regni Proceribus, vel denique, viris quibuscunque munificis, pro eorum arbitriis concessio: aut etiam prorsus indotatas. Hæ autem **Shagglyng**, vulgo dicebantur, quarum nonnullas, sive quotquot memoriæ mandatas deprehenderim, habebis. Ejusmodi vero fuere:

THEOLOGICÆ LECTURÆ. Has obibat *Robertus Pulleyne*, CIODXXXIV. velut ex Historiâ nostra eodem anno perdiscas.

Johannes Colet, S. T. P. qui sub exitum *Henrici VII.* Epistolas D. *Pauli* gratis b exponebat.

Edoardus Powell, S. T. P. Collegii *Orielensis* Socius, qui anno CIODVI. *Augustinum* de SS. Trinitate c legebat.

Richardus Smyth, qui an. CIODXXXV. Theologiam, ut prædixi, explicavit. Hic Regius deinde Professor evasit.

Philippus d Broad, S. T. P. an. CIODXLVI.

Petrus Martyr, S. T. P. sub qui finem anni CIODXLVII. prælegit, quo nomine stipendium a rege e accepit. Proximo anno Regius Professor extitit.

Johannes Rainolds, S. T. P. an. CIODLXXXVI. legebat, Salarium à *Francisco Walsingham* Equite Aulario percipiens. Vide in Historia mea sub eodem anno.

JURIS CIVILIS. *Rogerus Vacarius*, an. CIODXLIX. velut ex ejus anni Historia perdiscas.

Franciscus Accursius, CIODCLXXV. quem annum consule.

Henricus Cole, LL. D. è Collegio *Novo*, circa annum CIODXL. Hic sponte an pretio legerit, non dixerim.

JURIS CANONICI. Jus Canonicum f prælegit, circa annum CIODLVII. *Nicolaus Saunders* LL. Bac. & *Novi Collegii* Socius.

MEDICINÆ. *Thomas Lynacrus* antedictus, anno quasi CIODX.

Johannes Warner, Med. Doct. an. CIODXXXV. Professor deinde Regius emerfit.

Edmundus Crispyne, Collegii *Orielensis* Socius, in Medicina circa annum CIODXLV. ac deinde porro e legebat.

. . . *Niphus*, denique Medicinæ Doctor, de quo adeas Historiam meam, sub an. CIODLXXXI.

PHILOSOPHIÆ. Hac h defungebatur, an. CIODL. ac temporibus proxime sequentibus, *Robertus Ward* A. M. Socius Collegii *Mertonensis*.

HEBRAICA. Lectiones Hebraicas publice habuit *Johannes de Bristollia*, Judæus ad fidem Christi traductus, anno CIODCCXX. quem in Historia mea si libet consule. Eandem insuper linguam Academicis publice legebant

Robertus Wakefeldus,

Johannes Sheprevus.

de quibus in Lectura Hebraica, à Rege *Henrico VIII.* fundata mentionem fecimus.

Eandem Linguam anno CIODCXXVI. in Scholâ Theologicâ, bis qualibet septimanâ durante terminò, aperiebat *Matthew Passor*, A. M. Matheseos pridem in Academîâ *Heidlebergensi* Professor.

SYRIACA. *Johannes Drusus*, an. CIODLXXV. Is eandem Linguam in Colleg. *Mertonensi*, & *Magdalenensi*, & demum ad rogatum Cancellarii in Scholis Publicis prelegebat, pro Salarîo annuo xx. Marcarum. Vide plura in Historia nostra sub eodem anno.

RHETORICÆ. Illam i obivit, sub finem Regni *Henrici VIII.* & prima *Edoardi VI.* tempora, *Nicolaus Grimoald*, A. M. Collegii *Mertonensis* Socius. Paraphrasin ejus elegantem in *Georgica Virgiliana*, quæ nimirum ii *Edoardi VI.* in *Ædis Christi* Refectorio (clausæ utique tum erant Scholæ publicæ) dilucidavit, in lucem edidit *Georgius Bishop*, anno CIODXCI.

De Prælectionibus omnimodis tantisper egimus; hoc autem in loco de Oratore Academico, & Custode Archivorum nonnulla sunt adnectenda.

De Officio Oratoris.

Ad Munerum illorum primum quod spectat, ante Reginæ *Elizabethæ* seculum non alia ei præter laudem plausumque decernebantur præmia; quippe ex recepto antiquitus more, Cancellarius, ejusve Deputatus, Virum aliquem, Eloquentiæ opinionione præcipue florentem, vel scribam sive Registrarium Universitatis, ad conscribendâs, siquando opus esset, nomine Universitatis Epistolas, aut Magnates Oratione excipiendos invitabat, neque id ut secundâ vice fieret à quoquam exegit. Cæterum cum anno CIODLXIV. nuntiaretur, adven-

^a In Pix. N. nu. 6. ^b Balæus Cent. 8. nu. 63. ^c Reg. G. fol. 24. a. ^d Inter Comput. Bursariorum Coll. Exon. in Seaccar. ibid. ^e Pat. 2 Ed. VI. part. 1. ^f Ut in l. Bib. suo de Visib. Monarch. lib. 7. ^g Lib. Statutarum Coll. Oriel. fol. 37. ^h Catal. Soc. Coll. Mert. sub an. 1537. ⁱ Comp. Burs. Coll. Exon. ut supra, & in Reg. I. fol. 147. a. ^j Balæus, Cent. 8. nu. 99.

tare Reg. *Elizabetham*, & *Oxonia* aliquantisper com-
moraturam esse, (quorum tamen in utroque spes nos
sefellit) id Muneris viro perquam erudito demanda-
tur, ad Terminum vitæ, cum annuo xx. Marcarum sa-
lario, * fruendum. Oratorum vero Catalogus sic se
habet.

i. Oratorum publicorum & perpetuorum primus
fuit *Rogerus Marbeck*, A. M. *Ædis Christi* Alumnus,
& Universitatis Procurator senior; ad Munus illud
xviii. *Novembris*, CIODLXIV. in Domo Convoca-
tionis communibus totius Academiæ suffragiis * ele-
ctus. Natus is est *Windesoriae*, patre, ut opinor,
Johanne Marbeck ejus loci Organistâ; postquam vero
in Scholâ *Eatonensi* ad annum ætatis xvi. educatus fu-
erat, *Oxoniam* missus inter *Ædis Christi* Alumnos as-
sumitur, an. CIODLII. Ingentes ibidem progressus,
in Philologicâ præsertim eruditione, fecit, & absolutâ
in Artibus Regentiâ non tantum Universitatis Pro-
curator secundâ vice deligitur, sed & Oratoris, ut
prædiximus, publici partes demandatas sibi habuit;
eâque gloriâ sustinuit, ut Academicis dubium oriatur,
in re Philosophicâ an dicendi facultate magis emine-
ret. Posthæc Magistro *Ricardo Bruerne* succedens,
primarium *Ædis Christi* Canonicatum adeptus est,
quartusque ab institutione ejus in illâ dignitate versa-
batur; & Magistrum *Johannem Smyth*, Præpositum
Orielsensem cedentem excepit: è quibus Muneribus
primum Magistro *Arthur Wake*, an. CIODLXVII.
postremum vero Doctori *Johanni Belly*, xxiv. *Junii*,
CIODLXVI. ultro tradidit. Anno autem novissime
dicto, cum *Oxonia* ageret *Elizabetha*, Oratoris par-
tes tantâ facundiâ agebat, ut eundem inter Scholares
suos numerare dignaretur doctissima Regina, ejusque
porro mentionem non facerent Aulici, nisi eloquentis-
simi titulum præfati. Ut privatam quam de illo re-
peri notatiunculam adjiciam; Ingenio ætatem ante-
vertebat, supra cœvos pene omnes eruditus; Cor-
pore autem erat procerus, vultu formosus, moribus
comis & humanus; nulla denique in re præterquam
uxore * infelix, quam lascivam adeo nactus est, ut,
amoris meretriciis infamis, Academicorum carmi-
nibus & libellis publice tuerit notata.

ii. *Thomas Kingmill*, A. M. electus * in loco *Mar-
becci*, xv. *Decembris*, CIODLXV. Hic munus ultro
deposuit, ac Linguae Hebraicæ Professor deinceps
fuit.

iii. *Tobias Mathew*, A. M. *Ædis Christi* Alumnus
(cujus deinde Canonicus evasit, & demum Archiepis-
copus *Eboracensis*) * electus ii. *Novemb.* CIODLXIX.

iv. *Arthur Asye*, † A. M. Collegii *Mertonensis*,
Socius, ... *Augusti*, CIODLXXII.

v. *Thomas Smyth*, ‡ A. M. & *Ædis Christi* A-
lumnus, ix. *Aprilis*, CIODLXXXII.

vi. *Thomas Wenman*, § A. M. è Collegio *Ballio-
lensi*, xxii. *Maii*, an. CIODXCIV.

vii. *Thomas Cole*, † A. M. & Socius Collegii *Cor-
poris Christi*, v. *Augusti*, CIODXCVII.

viii. *Gulielmus James*, † A. M. *Ædis Christi* A-
lumnus, vii. *Augusti*, CIODCI.

ix. *Isaac Wake*, † A. M. Socius Collegii *Merto-
nensis*, xiv. *Decemb.* CIODCIV.

x. *Johannes King*, † A. M. Alumnus *Ædis Christi*,
xiv. *Decembris*, CIODCXII. Is ejusdem Ecclesiæ,
& *Windleforiensis*, postea Canonicus emerfit.

xi. *Philippus King*, * A. M. & Alumnus *Ædis
Christi*, fratri suo surrogatus est, xxviii. *Julii*, an.
CIODCXV.

xii. *Gulielmus Strode*, * A. M. Alumnus *Ædis Christi*,
& Procurator Universitatis; postea S. T. P. xxvi. *No-
vembris*, CIODCXIX. Temporibus ejus, nimirum
xxi. *Decembris*, anno secundo *Caroli* I. publici Ora-
toris muneri annectitur *Ædis Christi* Præbenda; sed
donatione irrita: oportebat enim illam, aut Cancel-
lario Magistris & Scholaribus Universitatis assignari;
aut saltem fiduciariis aliquibus, qui à rege concessum
Jus secundum Leges nostras vindicare, & deinceps
Oratori conferre valerent. Hic omnium primus Ora-
toris partes ad ipsum vitæ exitum sustinuit.

xiii. *Henricus Hammond*, S. T. P. Collegii nuper
Magdalenensis Socius, xvii. *Martii*, CIODCXIV.

xiv. *Edoardus Corbet*, A. M. Collegii *Mertonen-
sis* haud ita pridem Socius, *Hammondo*, per vim e-
jecto, † substituitur per Delegatos Parlamentarios,
circa xx. *Januarii*, CIODCXLVII.

xv. *Radolphus Button*, A. M. Socius Collegii *Mer-
tonensis*, & Procurator Universitatis, *Corbetto* eadem
autoritate † subrogatur in Oratoris Munere, & in-
super Canonicatum Ecclesiæ *Christi*, quem recusavit
Corbettus, iv. *Augusti*, CIODCXLIIX. obtinuit. Is
vero à Visitationibus regis utroque demum ejectus
est.

xvi. *Robertus South*, A. M. & *Ædis Christi* A-
lumnus, in Oratorem publicum per Convocationem
electus x. *Augusti*, CIODCLX. Is S. T. P. necnon
prædictæ *Ædis* & *Westmonasteriensis* Ecclesiæ, Præ-
bendarius nunc est.

De Custodia Archivorum.

Muneris illius institutio primæva ab Historiâ meâ
ad an. CIODCXXXIII. petenda est; rationem vero e-
jus quod attinet, eandem è Statutis Academicis descri-
bere non pigebit; ibi autem sancitum offendes, ut
Custodes illi *Archivorum & Scriniorum Universitatis*
curam habeant, munimenta & chartas omnes, tam au-
thenticas quàm alias, prædia, possessiones, communia
Universitatis Jura & Privilegia, aut Publicarum Le-
cturarum Dotationes concernentia, Registra insuper
quacunque ad Universitatem spectantia, colligant, & in
Ordinem digerant ac disponant; ut ea, quoties usus
postulet, expedite promere valeant. Quæ sic disposita
& in ordinem digesta diligenter evolvere ac perlegere,
adeoq; in numero habere teneantur, ut Cancellario,
Vicecancellario, Procuratoribus, & Seneschallo, prout
occafio tulerit, præsto adesse, eisdem assistere, consulere,
ac in tuendis & defendendis Universitatis Privilegiis ac
Juribus, expeditum & paratum vindicem præstare se
valeant.

1. In Custodem primum Archivorum electus est,
xi. *Augusti*, CIODCXXXIV. *Brianus Twyne*, S. T. B.
Collegii *Corporis Christi* aliquando Socius.

ii. *Gerardus Langbaine*, A. M. & Collegii *Reginensis*
Socius, x. *Julii*, an. CIODCXIV.

iii. *Johannes Wallis*, S. T. P. Geometriæ Professor
Saviliannus, xvii. *Februarii*, CIODCLVII.

* KK. fol. 5. b. † Ibidem. ‡ Anna Dodwel, de Civitate Oxon. § Ib. in KK. 15. b. * Ib. 78. a. † Ib.
131. a. ‡ Ib. 351. a. § Reg. L. 269. a. ¶ Reg. Ma. 29. a. † Ib. 55. b. ‡ Ib. 83. a. § Reg. N. 153.
* Ibid. 212. † Reg. R. 15. b. ‡ Reg. Visitationum, p. 210. § Ibidem.

BIBLIOTHECÆ PUBLICÆ.

Speciali Bibliothecarum Notitiæ pauca ducò præmittenda, easdem in genere tangentia. Ea vero ejusmodi sunt.

i. Libros olim complures Universitati fuisse donatos è priscorum temporum Regestis, aliisque indiciis, certissime constat, tametsi de Benefactorum hac ex parte nostrorum nominibus parum liquet; quos tamen inter comparet *Rogerus* quidam, Decanus *Eboracensis*, qui plura nobis Yacrae Paginæ Apographa^a detulit, Academicis Cautionem interponentibus tradenda.

ii. Codices illi, ex Benefactorum sententiâ, vel in Arculis conservari, vel in Ecclesiâ Beatæ *Virginis*, ejusve Adyto, per Pluteos collocari, catenulisque^b alligari solebant, atq; ita Magistris eorum copia fiebat.

iii. Arcularum earum Custodes erant, à Cancellario & Regentibus nominati, quibus nempe incubuit Claves conservare, librosque mutuo accipientium Cautiones sive Plegia, ut loqui solent Legulei, accipere.

iv. Arculæ autem istæ vel in veteri Congregationis Domo, vel in aliquo Ecclesiæ *B. Mariæ* sacello positæ fuerunt, donec Bibliotheca super Domum Congregationis absoluta esset; eodem quippe tum transducti Libri, atque in ordinem redacti, in Pluteos, quales hodierno etiam die habemus, disponebantur.

Bibliotheca Angervillana.

Circa annum CIOCCXC. Collegium, instituendæ sui Ordinis Juventuti, in borealibus *Oxonia* suburbiis^c aggregati sunt Monachi *Dunelmenses*; id autem à *Ricardo de Bury*, alias *Angervill*, ejusdem loci Episcopo, perfectum denique est, & prædiis locupletatum. Hic insuper, cum diem anno Dom. CIOCCCLV. obiret, Libros suos (plures vero quam reliqui omnes in *Angliâ* Episcopi habuisse fertur) præfato Collegio adscripsit, ab ejusdem pariter ac integræ Academiæ Alumnis, certis quibuldam conditionibus, evolvendos. Hos autem Cistæ primitus aliquot, in Camerâ quâdam locatæ, adservabant, à Scholaribus ad id nominatis custodiendæ; verum in Bibliophylacium denique transferebantur, absoluto pene reliquo Collegio, hoc est, rerum potiente *Henrico IV.* (Collegium Guardianatu vicissim fruebantur *Guliel. Appleby*, & *Thom. Rome*) extractum. Ibidem itaque locati, Academicorum usibus, usque dum Collegium illud everteret *Henricus VIII.* inserviebant; quippe tunc ad Bibliothecam partim Ducis *Humphredi* (ubi nec ita diu perstitere) partim ad Collegium *Balliolense* transvecti sunt; quanquam nonnulli ad *Georgium Owen*, Medicinæ Doctorem, de *Godstow* devenierint, cum prædicti Collegii fundum ac Domicilia ab *Edoardo VI.* coemeret. Cæterum quo pacto transcripserit, & qua ratione tractandos ac deservandos decreverit prædictus fundator, è libello^d quodam perdiscas qui inscribitur:

*Philobilon Richardi Dunelmensis, sive
de Amore librorum, & institutione
Bibliothecæ, Cap. xviii. & xix.*

Bibliotheca Cobhamiana.

Pietatem erga Matrem *Oxoniam* testaturus *Thomas Cobham*, Episcopus *Wigorniensis*, Bibliothecam supra veterem Congregationis Domum, in Septentrionali *B. Virginis* Cœmeterio sitam, circa an. CIOCCXX. inchoavit, vel saltem de rebus quibusdam prospexit quæ ad eandem inchoandam pertinerent. At vero is fato præmaturè obreptus, manum operi ultimam haudquaquam adjecit, pecuniam tamen dedit Universitati; necnon Libros (quorum nonnullos eam nuper in rem conquieserat) qui cum reliquis Academiæ Libris Arculis includerentur, ac ibidem depositi jacerent. Post paulo ad culmen aucta est Bibliotheca; cæterum ante annum CIOCCCLXVII. ad destinatum minime usum convertebatur, litigantibus fortean cum Collegio *Oriel* (cui nimirum appropriata sub id erat Ecclesiâ *Mariæ*) Academicis. Prædicto autem anno locus ille libris quibusdam recipiendis idoneus fiebat, atque eadem tempestate Leges^e bene multæ, in plenâ Regentium & non Regentium Convocatione, conditæ sunt, Bibliothecam hanc spectantes, ac speciatim de Libris *Cobhamianis* reponendis & per Catenulas ibidem alligandis; de tempore quo Scholaribus in eandem pateret ingressus; porro de majoris pretii libris quibusdam dividendis, unde x. librarum summam compararet Academia (nisi eandem aliter mature assequeretur) quâ annum trium librarum Proventum conquereret, Capellano pensitandum, qui pro prædicto Episcopo, aliisque Benefactoribus, vivis perinde ac mortuis, Deum obtestaretur, quique dictorum Librorum, aliorumque in veteri quam vocabant Cistâ repositorum, cum Cistâ Rotulorum, &c. curam ageret. Posthæc vero moram absolvendæ Bibliothecæ attulere lites, inter Academiam & præfatos *Orienses* coortæ, neque ante xvii. Martii, xi. *Henrici IV.* Domini CIOCDIX. & compositæ; quibus in expediendis, è scriptis vetustis probarunt Academici, Domum illam Congregationis à Scholâ quodam ante Annalium memoriam exædificatam fuisse (quod quidem verissimum est, cum & ipse mentionem ejus factam deprehenderim in Instrumento^b quodam tertio Regis *Johannis*, Dom. nempe CIOCCI. confecto) advertendum porro monentes, quod Cameram, sive solarium eidem superstruxerat *Cobhamus*, priusquam *Oriensibus* obtigisset Ecclesiâ *B. Mariæ*. Compositis vero prædictis litibus absoluta tandem est Bibliotheca, quam vel perfecerunt, vel recrearunt, vel denique Pluteis, fenestris, libris, reliquaque supellectile instruxerunt Mecænates isti. i. *Henricus IV.* quem Bibliothecam hanc suis impensis erexisse memorant notuncula quædam, quibus tamen fidem haudquaquam adhibendam arbitror, tametsi dictarum litium compositionem xix. Aprilis an. Regni xi. confirmasse^c compareret. ii. *Henricus* Princeps, *Henrici IV.* filius, qui præterea postquam rerum esset potitus, Libros haud paucos MSS. materiam Theologicam & Philosophicam tractantes, Bibliothecæ^d donavit. iii. *Thomas, Johannes, & Humphredus*, præfati quoque *Henrici* filii, quorum de postremo plura deinceps habebis. iv. *Thomas Arundell*, Archiepiscopus *Cantuariensis*, qui præter ea quæ ipsi largitus est Bibliothecæ, i. *Marcus* Collegio *Oriensi* hac lege^e pensitavit, ut jus suum omne quoad locum prædictum Universitati concederent, quod quidem conditionibus haud iniquis fecerunt; convenit quippe inter utramque partem, ut

^a *Collat. Nic. Bishop, sub tit. de Bonis Universitat. b* Vide in C. 64. a. ^c *Hist. Ecclesiæ Dunelm. MS. cap. 155.*
^d *Edis. Paris. 1500. & Oxon. 1599. in 4º. e* Ut int. munimenta Coll. Oriel. in Pix. C. ^f In A. fol. 103. a. & b. C.
fol. 45. b. ^g Ut in Turri Scholarum in Pix. GG. nu. 4. a. b. & in Thesaur. Coll. Oriel. ut supra in Pix. C. ^h In Tur.
Schol. in Pix. T. nu. 1. ⁱ Pat. 11 Hen. IV. part. 2. m. 22. ^j Ut in F. Epist. 122. ^k In Pix. GG. ut supra, & in
Thes. Coll. Oriel, in Pix. C. & in memorabilibus Hari, fol. 102. b.

singulis annis denarium, quoties eundem exigerent *Orienses*, eo nomine persolveret Academia. v. *Philippus Repyngdon* Episcopus *Lincolniensis*. vi. *Edmundus Marchia* Comes. vii. *Ricardus Courtney*, Universitatis Cancellarius, cujus tempore & curâ manum ultimam^a accepit, circa an. CIOCDXI. Bibliotheca hæc nostra.

Anno proximo, hoc est CIOCDXII. ut secuta & illæsa permaneret Bibliotheca, Custos ejus seu Capellanus^b constituitur, annuo quinque librarum censu, ab Assisâ Panis & Cerevisiæ (prius per *Hen. IV.* Universitati datâ) proveniente, eidem assignato, præter vi. sol. & viii. den. vetus illud Capellani Academici stipendium. Huic vero incubuit quolibet anni spatio trimestri, Missas tres Spiritus Sancti, totidemq; de requie ad Altare S. *Catharinae*, sub infimis Bibliothecæ Gradibus positum, celebrare, pro eorum nempe, maxime autem prædictorum, perpetuâ salute, qui Benefactores nobis hac ex parte extitissent. Cæterum de Bibliophylacio illo pauca insuper attexere libet; notandum enim.

i. Benefactores haud paucos extitisse, qui Libros huc transmissos ad Bibliothecam Ducis *Humphredi*, (in quâ proinde commemorandos duxi) jam inchoatam, transferendos decrevere.

ii. Bibliothecam hanc ad an. quasi CIOCDLXXX. perdurasse, tum autem Libros omnes, cum iis porro qui in Cistis etiamnum repositi erant, ad Bibliothecam Ducis *Humphredi*, sub id absolutam, deportatos fuisse.

iii. Cameram ipsam in Domum Congregationis abiisse, Magistris veteri illi infra positæ valedicentibus.

iv. Eam in rem recreatum Ædificium, duplicique Testo munitum, & quoad fenestras (quæ Arma Benefactorum Gentilitia, ibidem ante annos haud ita multos comparentia habuere) resectum, in meliorem formam redactum fuisse.

Bibliotheca Humphredina.

Hæc, prout ante dictum est, supra Scholam Theologicam stetit, nomen autem ab *Humphredo* Duce *Glocestrensi*, qui & Bonus appellabatur, propterea sumpsit, quod molienti eandem Universitati, munificum se egregie præstitit, maxime vero quod finitam libris abunde instruxit; unde in Codicibus quibusdam nostris, ejus perinde ac subjacentis Scholæ fundator audit. Librorum autem quos nobis contulit numerum præterire nefas esset, cum non plures cxxxix. scriptores^d plerique retulerint, erga munificentissimum celeberrimæ Accademici Patronum iniquissimi, prout mox constabit. Anno enim CIOCDXXXIX. hoc est, decurso post inchoatas Bibliothecam ac Scholam duodecim annorum spatio, centum & viginti novem Tractatus Academia^e donavit, mille libris, vel eo amplius, æstimatos; quæ de re literas^f ad Regni Ordines, Conventum solennem eâ tempestate habentes, transmisit Universitas, expositoque Beneficentiam hanc ad eorum quoque filios & cognatos, quorum plerique literis nobiscum vacare solerent, pertinere, ut gratias piissimum Duci agerent impense rogabat; veluti postrema illa dictarum Literarum verba declarant --- *wherfor we besech your sage discretions to consider the gloriose gifts of the graciose Prynce to oure said Universtie for the comyn profyte & worship of the Reme to thanke hym hertyle, and also pray Godd to*

thanke hym in tyme commyng wher goode dedys ben rewarded and oure Lorde Godd so inspire and governe you to his plessaunce wth helyth of soule and body. Aliquanto post Statuta varia & promulgavit Academia, ad Librorum eorum, tum quamdiu in Bibliotheca *Cobhamiana* essent, tum postquam in novam hanc (quam perficiendam brevi fore sperabat) transducerentur, curam spectantia. Anno proxime sequenti, sive CIOCDXL. tractatus nobis cxxvi. (*admirandi apparatus* ut^h dicitur) consignavit idem *Glocestrensis*, per Mag. *Johannem Kyrkeby*, & Mag. *Gulielm. Saye* allatos; quibusⁱ accessere Tractatus ix. eodem anno, cxxxix. ac deinde cxxxv. an. CIOCDXLIIL. donati; quorum omnium Titulos, cum initio secundi cujusque folii, memoriæ adhuc mandatos habemus. At vero Codices illi, cum libellis quibusdam aliis, numerum sexies centenum confecerunt, de re præsertim Theologicâ, Medicâ, Historicâ, & Philologicâ conscripti, & à diversis mundi partibus conquisiti; ad Academiam autem transmissi, Cistisque inclusi, in Bibliothecâ *Cobhamianâ* alibique asservabantur, Catalogis & Syngraphis, eorum receptionem tangentibus, in Cistâ Librorum & Rotulorum depositis. Cæterum de clarissimo hoc nostro Mecenate, *Humphredo* nimirum Duce *Glocestrensi*, *Hannoniæ*, *Hollandiæ*, *Zelandiæ*, & *Pembrochiæ* Comite, Domino Protectore, magnoque *Angliæ* Camerario, accipe quæ apud^j *Lelandum* occurrunt.

*Tam clari meminit viri togata
Rectè Gallia: tum chorus suavis
Cygnorum Idis ad Vadum Incolentum,
Cui magnum numerum dedit bonorum
Librorum, statuitq; Sanctiori
Divinus studio Schola Theatrum,
Nostro quale quidem videtur esse
Magnum tempore, forsan & futuro.*

Præter libros jam dictos, penes optimum Ducem & alii superfuere, Latine præsertim conscripti, quos usui proprio inservientes, apud se retinuit, Academia autem in Domo Regentium daturum se promissit: quin & illic minas centum pollicebatur, quas utique Bibliothecæ Scholæque Theologicæ absolvendis destinabat: Post obitum vero Ducis munificentissimi, ut quæ nobis ex promisso solenni debebantur consequeremur, usi sumus Doctoris, & hujus olim Academiae Alumni, operâ *Thomæ Somerses*, M.D. cui nempe Bonorum omnium optimi Viri (qui intestatus obiit) cura demandata est. Hujus inquam fides nobis admodum profuit, postquam *Thomam Bokeland*^m Armigerum, deinde etiam ipsos Regniⁿ Ordines, sollicitasset frustra Universitas. Is autem *Somersettus* non Libros^o modo antedictos, sed & Vestes per plures sericas, auro intextas, Universitati detulit, per Magistrum *Gul. Kele*, *Omnium Animarum* Custodem^p advectas, inter celebranda sacra usurpandas, quarum, nisi me fallo, meminit Historiæ Ecclesiasticæ^q exarator, in hunc modum: *aurea illa stragula, quæ Oxonii in exequiis Regum, Procerum & Episcoporum, Capulo inferni solent, cum quibusdam pretiosis vasis, quæ Sepulchralibus illis Ceremoniis inserviunt, ab hujus liberalitate (illam intelligit Humphredi) profecta creduntur.* Ob hæc vero, aliaque dona, inter præcipuos nostros Benefactores numerandus pronuntiatur *Gloce-*

^a A. 34. b. & c. B. 65. a. & c. C. 113. b. & c. ^b In eisd. locis, ut supra, & in Reg. Arundell, fol. 91, 92. & c. ^c A. 34. b. B. 66. & alibi in C. ^d Leland. in Tom. 4. p. 318. & in Cyg. Cant. edit. circa an. 1543. Balæus Cent. 8. nu. 2. & alii. ^e F. fol. 52, 53. ^f Ibid. fol. 53. b. Epist. 142. ^g Ibid. fol. 94. b. 55. a. ^h Ibid. fol. 57. b. ep. 148. ⁱ Ibid. fol. 60. a. ^j Ibid. 63. a. ^k In Cygn. Cant. ut supra. ^l F. fol. 88. b. ep. 202. ^m Ibid. Ep. 214. ⁿ Ut ibid. videtur in fol. 89. a. ep. 203. & fol. 97. a. ep. 218, & c. ^o Ibid. fol. 98. a. ep. 220. ^p Harpesfeld. sac. 15. cap. 23.

Strensis, cui propterea, in æternam Animæ requiem, decernitur Missa, xiii. Febr. peragenda, cum placebat ac dirige, die præcedente celebrandis, quibus omnibus, pro fide Universitati præstita, interesse tenebatur cujuscunque conditionis Graduati.

Benefactores jam alios par est referre, hi autem fuisse, *Adamus Molens*, Episcopus *Cicestrensis*, qui anno Dom. CIOCDXLIX. *Thomas Rodburne*, Episcopus *Menevensis*, qui eodem quasi tempore, Bibliothecæ publicæ multos libros legavit. Porro *Johannes Tiptoft* Comes *Wigorniensis*, Libros complures MSS. prout fuerat pollicitus cum *Padua* ageret, Academix donavit, qui, cum è Catalogo ad nos transmissio æstimarentur, Marcis D. valere deprehendebantur. Atqui ipso Comite Capite prius plexo quam donum ejus perciperemus, de eodem obtinendo supplicem sese exhibuit Universitas *Georgio Nevill* Archiepiscopo *Eboracensi*, quem hanc nobis rem effectam dedisse, ex Epistola quadam Academicâ, ad *Gualterum Hart* Episcopum *Nordovicensem*, circa annum Dom. CIOCDLXX. datâ constare videtur; ubi postquam dicti Episcopi Edificia tum *Oxonienſia*, tum *Nordovicenſia* collaudavimus, impense rogamus ut Scholam nostram Theologicam, & Bibliothecam, ad summum fastigium perduceret, quo *Johannis Tiptofti*, Comitit *Wigorniensis* libri, ex omnibus Mundi partibus conquisiti, commode reponerentur. Hic autem Libros & *Cantabrigiensibus* pollicitus fuisse reperitur, quos recepisse illos minime affirmârim, tamen si minas tredecim vi. sol. & viii. den. Bibliothecæ *Cantabrigiensium* publicæ contulisse eum pro comperto habeatur. Insuper Libros nobis haud paucos, circa annum CIOCDLXXXVII. per Doctorem *Fitz-James*, Custodem *Mertonensem*, transmisit & *Thomas Kemp*, Episcopus *Londinensis*, atque decurso quasi biennio, volumina cxxxii. per eundem virum Academicæ detulit *Ricardus Lychfield*, Archidiaconus *Middlesexianus* & *Bathoniensis*, Præbendarius Ecclesiæ *S. Pauli*, & Capellæ Reg. *S. Stephano* nuncupatâ; præter libras ducentas Edificiis jam sæpe dictis erogatas. His itaque Beneficiis, & munificentia erga Ecclesiam *B. Virginis*, promeruisse visus est, ut commemoratio ejus ad Scholam Theologicam in die *Johannis & Thome Kempe* supradictis, quotannis fieret.

De hac insuper Bibliothecâ nonnulla adhuc, observatu haud indigna, supersunt.

i. Ante annum CIOCDLXXX. haudquaquam patebat, utpote in Bibliothecâ formam haud dum redacta, cum Libri interim per plures, eidem destinati, in Bibliothecâ *Cobhamianâ*, vel in Cistis asservati, vel secundum Pluteos essent per Catenulas alligati.

ii. Anni bene multi interpositi erant prius quam suppellectile literariâ, & ornamentis, undique instruatur, quod Bibliothecæ *Diodori Siculi*, cui hac in re dissimilis non erat, ante annum trigesimum minime obtrigit.

iii. Libros deinde frequentes eidem contulere Liberalium Artium Patroni, quorum tamen de nominibus parum constat.

iv. Annos nondum lxxx floruerat, cum direptores nefarios invenerit, quibus pretiosissima totius Orbis cœmelia in prædam cessere.

v. Is tandem incescit mos, ut Academici interpositis vilioribus Cautionibus Libros mutuati, eosdem sibi haud raro detinerent, quod de *Polydoro Virgilio*

proditum est, qui cum proinde Libros alios mutuo accipere non posset, diploma Regium impetravit de Codicibus quibuscunque MSS. è Bibliothecâ deportandis, atque id alii in exemplum deinde traxerunt, non sine immenso rei literariæ dispendio.

vi. Regnante *Edoardo VI.* Visitatores quidam ad Reformandam Academiam deputati, & vel avaritiâ, vel Zelo quodam fanatico abrepti, Bibliothecam penitus expilarunt, & Libros omnes aut Rubricâ notatos, aut Superstitionem ullatenus olentes, è medio sustulere, de quibus Inquisitio quidem habita deinceps est, *Mariâ* rerum potientem: cæterum præter *Valerium Maximum*, Commentariis *Dionysii de Burgo*, Fratris Augustiniani, atque *Johannis Wethamstede*, Abbatis *S. Albani*, Indicibus illustratum, ne unus comparuit.

vii. Librorum pretiosissimam suppellectilē in foro publico aut combussere, aut in propriis Musæis reponabant prædicti Visitatores, aut demum Librariis, Bibliopægis, Chirothecariis & Sutoribus distrahebant; Libris compingendis, Chyrothecis comprimendis, mensurive vestium colligendis inservituram.

viii. Detracto apparatu literario, ad sordidissimos usus, veluti & ipsæ Scholæ, conversa est Bibliotheca.

ix. Bibliothecam tam miseris modis direptam restitui unquam posse, librisque instrui, desperantes Academici, in Convocatione solenni, xxv. Januarii, CIOCDLV. habitâ, viris quibusdam demandabant subsellia omnia & Repositoria pretio addicere.

Bibliotheca Bodleiana.

Bibliotheca Ducis *Humphredi* ab *Edoardo VI.* ad ultima *D. Elizabethæ* tempora, detractis & quæ usui & quæ ornamento erant, neglecta jacuit, dum Habitacula *Minervæ* olim dicata jam æmula undique *Arachne* occuparet, donec dignissimi viri *Thoma Bodlei*, Armigeri (ad Equestrem postea dignitatem per *Jacobum* Regem evectus est) Sociique pridem Collegii *Mertonensis* operâ ac sumptibus, non tantum renitesceret, verum splendorem cultumque plusquam pristinum resumeret veus illud literarum Domicilium. Anno quippe CIODXCVII. quæ in animo destinarat *Oxonienſibus* quibusdam aperuit, Convocationi (veluti dictum superius in Historiâ habes) post paulo significanda, *Oxoniamque* ad Festum *Paschatis* proximum accedens, locumque cui Benevolentiam suam addixerat perlustrans, novum designati Operis Typum effinxit, Magistri *Savile*, Custodis *Mertonensis* consilio usus, & scamna Librorumque Repositoria in integrum restituens, quod tamen nec anno CIODXCIX. penitus effectum est. Accessit proximo in loco Librorum quos è Regionibus longe dissitis comparaverat donatio, quam excepit Anglorum Nobilium ac Generosorum Benevolentia; aut Libros nobis aut nummos transmittentium, quorum præcipuos, ut par est, commemorare non abnuerim.

Annis CIODXCVIII, XCIX, & DC. volumina Universitati, maximâ ex parte in folio, ter centum detulit *Robertus* Comes *Essexiæ*.

Anno Dom. CIODC. *Thomas Sackvill*, Dominus Thesaurarius, nostræque Academicæ Cancellarius, Libras centum donavit, quibus Volumina varia cœmenda curavimus.

^a Lib. Bedellorum MS. in mense Feb. lit. E. ^b F. fol. 86. b. Ep. 199. & A a. fol. 7. a. ^c A a. 59. b. ^d Ut in quodam MS. in Bib. S. Bened. apud Cantab. ^e F. fol. 121. a. Ep. 259. ^f Ibid. Ep. 260. ^g Ib. fol. 157. b. Ep. 359. ^h Ib. Ep. 388. ⁱ Ut in A. fol. 41. & in lib. Bedel. in mense Octob. ^j M a. fol. 31. b.

Eodem anno, eandem pecuniæ summam *Robertus Sidney* Vicecomes *L'Isle*, & quasi cxx^o Volumina *Georgius Cary*, Baro de *Dunston*, denique (ut alios taceam) cxxx. Volumina *Georgius Gent* Armiger, contulere.

Anno sequente, sive CIODCI. Libros nobis haud pauci donabant Mecænates, quos inter, Magister *Thomas Allen*, ex Aulâ *Glocestrensi*, Magister *Thomas James*, in primum Proto-Bibliothecarium designatus, & quibus ille quasi Volumina xviii. Manuscripta de Bibliothecâ suâ amplissimâ deprompsit, hic vero Tractatus MSS. quasi centum, præter impres-
sos aliquos, detulit.

Anno proximo donarunt, *Carolus Blount*, Baro *Mountjoy*, & paulo post Comes *Devon*, c. libras, Decanus & Canonici *Exonienses* cxxxii. tractatus MSS. *Tobias Mathew*, Episcopus *Dunelmensis* l. libras, *Henricus Brook*, Dominus *Cobham* l. libras. Alios vero dona minora conferentes recensere supersedeo. Cæterum è largâ Patronorum Munificentia jam supra bis mille, cujusvis pretii, Volumina nacti eramus, quæ in Pluteis ibidem collocanda curavimus, ubi neque studiosus, neque cui operam impenderet Libellus, longo temporum tractu comparuerat. Libris autem in eam formam redactis, ut aperienda videretur Bibliotheca, eandem adivit cum Procuratoribus, Aedium Præfectis, Doctoribusque Academicis, *Johannes Howson*, S.T.P. Aedis *Christi* Canonicus, & Univ. Vicecancellarius, die *Novemb. vii.* (quem annuæ deinceps Visitationi assignavit *Bodleius*) an. Dom. CIODCII. locumque bonis Literis, & Academicorum studiis more solenni dicavit, qui quidem tam splendide reconcinatus est, ut *Jacobus Rex* in Chartâ suâ de Manu mortuâ, dotandæ Bibliothecæ, anno Regni secundo, concessâ, *Bodleium*, nec injuria, fundatorem ejus nuncuparit. Posthæc vero, ut tanti viri memoria monumento aliquo immortalitati commendaretur, *Tho. Sackvill*, Comes de *Dorset*, & Universitatis Cancellarius, *Bodlei* statum (proût Convocationi per Literas jam ante significarat) anno CIODCV. *Oxoniam* transmisit, in Bibliothecâ collocandam, cujus in muri meridionalis Conchâ quâdam conspicitur, his verbis infra exaratis:

Thomas Sackvillus Dorset Com.

Summus Angliæ Thesaurar.

Hujus Acad. Cancel.

Thomæ Bodleio Equiti Aurato

Qui Biblioth. hanc instituit

Honoris Causa P.P.

Quod *Bodleium* vero atinet, Statuta, ut prudentem decuit fundatorem, de Bibliothecæ cura & administratione condidit, latine post paulo, per Doctorem *Johannem Budden*, versa, quibus Custodes binos, Protobibliothecarium & Hypobibliothecarium instituit, quorum primo, è Librarum ducentarum Proventu annuo Bibliothecæ transcripto, libras pene xl. novissime autem dicto libras x. assignavit, præter libras viii. Janitori quotannis pensitandas. Curatores vero constituit octo, nimirum Vicecancellariû & Procuratores pro tempore existentes, trium Facultatum, Linguarumque Hebraicæ, Græcæque Professores, qui die superius memorato, Vicecancellario, per Programmata suum, Sigillo Officii Cancellariatus munitum, Bibliothecæ autem Ostio affixum, monente,

ibidem convenirent, deque Librorum curâ ac numero, sive an lacerati aliqui aut surrepti, aliterve male tractati fuerint, sedulo inquirerent, quibus Curatoribus illo nomine Honoraria decrevit *Bodleius*, qui reliquam Censuram partem in oneribus Bibliothecæ sustentandis, Librisque coemendis expendi voluit, nequid scilicet ad tam clari Operis complementum ullâ ex parte deesset. Denique, quo insignissimi viri mirificum erga bonas Literas amorem obstupescas, non tantum Bibliopolarum *Londinensium* sodalitium induxit, ut (quod Lege abinde latâ præstare tenentur) Libri cujuslibet impressi Exemplar Bibliothecæ huic suæ transmitterent, verum, & Codices ubique in *Angliâ* exploratos, & à regionibus exteris, sumptibus imensis, advectos, eodem concessit; quorum titulos unâ cum iis quos alii subinde donarant, Catalogo, primitus confecto inseruit Magister *Thomas James*, Collegii *Novi* Socius, annoque CIODCV. novum hunc Indicem Typis mandavit, apud Librarios deinde *Oxonenses*, ad majorem studiosorum profectum, prostantem.

Ab instituto meo alienum non esset Benefactores jam recensere, qui primo post instauratâ Bibliothecam octennio emerfere, verum cum brevitati hac in re studendum adeo credam, ut omnibus enumerandis locus non sit, præcipuos tantum exhibebo, appposito temporum donorumque compoto. Contulit autem,

Henricus Percy, Comes *Northumbria*, c. lib. an. Dom. CIODCIII.

Georgius Cary, Miles & Thesaurarius pro Bello in *Hibernia*, xcv. lib.

Gualterus Raleigh, Miles & Præfectus Insulæ *Jersey*, l. lib.

Joh. Scudamore, Miles, xl. lib. CIODCIV.

Tho. Bilson, S. T. P. Episcopus *Winton*, l. lib.

George More, de Comitatu *Surrey*, Miles, xl. lib. præter volumina quædam.

Robertus Cecilius, Vicecomes *Cranborne*, lxxvi. lib. xiii. fol. & iv. den. an. Dom. CIODCV. Eodem anno creatus fuit Comes *Sarisburyensis*.

Guil. Paget, Baro de *Beaufort*, c. lib.

Henricus Wryothesley, Comes *Southamptonensis*, c. lib.

Domina *Alicia Owen*, Vidua *Londinensis*, c. lib. an. Dom. CIODCVI.

Carolus Danvers, Eques auratus, c. lib.

Audoenus Woodd, Decanus *Armachani*, lxxvi. lib. xiii. fol. & iv. den. an. Dom. CIODCX.

Georgius Abbot, Archiep. *Cantuariensis*, l. lib.

Decanus & Capitulum de *Windsore*, cl. Tractatus MSS. an. CIODCXII.

Cum Patronorum itaque Munificentia Librorum nobis adeo exundaret copia, ut Plutei intra Bibliothecæ antiquæ spatia, supraque ostium in occidentali ejus parte locati, eandem haud caperent, ad auctaria quædam, Orientem versus, adstruenda animum applicuit *Bodleius*, consiliumque suum Vicecancellario patefecit, qui literas ejus in Convocatione xii. Junii, CIODCX. legendas curavit. Propositum Bibliothecæ additamentum lætissimi amplexabantur Academici, atque adeo xix. Julii sequentis, horâ x. matutinâ, in angulo altero fundamenti septentrionali positus est, secundum antiquitus obtinentem consuetudinem; primus Lapis, habita nimirum prius oratione, & pecuniâ super eodem oblato, præsentibus Doctore

* In Pix. longa 10.

* In Ma. fol. 88. b.

* Oxonia in Mag. 8°.

Kyng Vicecancellario, cum Doctoribus purpurâ indutis, utroque Procuratore, Artiumque Magistris haud paucis. Quid moras duco, absoluti tandem Operis pars superior Bibliothecæ accessit, inferior vero Scholæ Theologicæ tanquam Proscholium est, quo in loco se sistant Academici pro Gradu aliquo, vel munere supplicantes. Cæterum cum diem prius obiret *Bodleius* quam susceptum absolveret Opus, lateri ejus orientali verba hic, in perpetuam illustrissimi fundatoris memoriam, characteribus deauratis delineanda curavit Universitas.

*Quod Feliciter
Vortat, Academici Oxoniens.
Bibliothecam
Hanc Vobis Reipublicæque
Literatorum*

T. B. P.

Adauctæ hunc in modum Bibliothecæ Benefactores haudquaquam defuere, qui aliquanto post libris etiamnum instruere satagebant; quorum de numero erant;

Tho. Twyne, de *Lewes* in Comitatu *Sussex*, Doctor Medicinæ, qui Tractatus MSS. quasi centum viginti dedit, an. CIODCXII.

Gul. James, Episcopus *Dunelmensis*, qui libras l. detulit, an. CIODCXIII.

Carolus Crooke, Generosus *Cornubiensis*, moriens legavit c. lib. an. CIODCXII.

Gul. Sedley, Miles & Baronettus, qui c. lib. an. CIODCXX. Bibliothecæ contulit.

Thomas Roe, Eques Auratus, *Jacobi* nuper Regis Magnæ Britanniae primus omnium ad Potentissimum Imperatorem *Jehaunger* (vulgo magnum *Mogull*) Legatus, ingentem Librorum, apud Gentem orientales conquisitorum, numerum nobis detulit, an. CIODCXVIII.

Horum ergo aliorumque Mecænatum pietate tantam Librorum vim comparavimus, ut à repletâ penitus Bibliothecâ innumeros propemodum reliquos haberemus, ideoque de ampliandâ eâdem cogitare cœpimus, quâ de re consilia miscebant Delegati, anno CIODCXXXII. constituti, qui Testamentum *Bodlei* evolventes in animo statuisset eum reperiebant, latus alterum Bibliothecæ, quâ *Exonienses* spectat, adjicere, ut integrum scilicet Opus, quod, orientali suo additamento ante obitum pene absoluto, literam T. referebat, literæ H. consimile fieret. Id ille non ante aggrediendum statuerat quam Tabulatum Scholis omnibus superstrueretur, quare cum & istâ ex parte nihil jam impedimenti occurreret, ad accessiopem hanc moliendam eo se libentius convertunt Academici, quod Domum inde Convocationis & Apodyterium consecuturi essent. Subductis itaq; calculis, pecuniæ è Bonis ac Latifundiis *Bodleianis*, pretio jam olim additis, collectæ non multum superesse deprehenderunt, ac propterea ad fiscum suum, & Mecænatum (quos inter D. *Kenelmus Digby*, qui L. *Quercus* donasse fertur) Benevolentiam confugientes, ad Edificium hoc novum sese accingunt, in fundo partim suo, partim à Collegio *Exoniensi* coempto, erigendum. Dirutis quippe Gradibus, quibus in oc-

cidentale Bibliothecæ latus perveniri olim solebat; *Choclidia* vna secus ostia Scholarum Medicinæ, & Jurisprudentiæ extruebantur, atque decimo tertio *Maii*, an. CIODCXXXIV. circa horam octavam matutinam, ad Fabricam inchoandam ab Ecclesia B. *Virginis* solenniter processerunt Vicecancellarius, Collegiorum & Aularum præfeti, cum duobus Procuratoribus, diversis Graduum Insignibus distincti; postquam autem Tibias inflarant Cornicines sub auspiciis Academicis eam artem exercentes, & in Bibliothecæ jam Tecto collocati, interpositis Cantorum *Ædis Christi* modulamine vocali, & Magistri *Herberti Pelham*, e Collegio *Magdalenensi*, senioris Procuratoris, Oratione solenni, ad Lapidem primum jaciendum in angulo altero australi descendebat *Brianus Duppa*, S.T.P. *Ædis Christi* Decanus, & Universitatis Vicecancellarius, statim vero ac aurum, de more, obtulerat, in Lacunam fundamentalem ex alterâ parte recidit egesta terræ moles, lapsisque repente pergulis eodem corruunt Procuratores, cum Aularum Præfeti, Magistris quibusdam & Baccalaureis, aliisque nonnullis numerum centenarium complentes, qui tamen incolumnes ad unum evasere, præter Collegii *Exoniensis* Promum inferiorem, & Scholarium alterum, quorum hic Brachium contusum, ille vero Humerum, aut fractum habuit, aut luxatum.

Cæterum spreto omine, haud admodum infelici, in Opere maturando persistere Academici, quod quadriennii spatio absolutum denique est, inferiori contignatione materiâ incrustatione ornatâ, & Magistris pro Convocationis & Congregationis Domo præsertim inserviente, cujus in parte Australi collocatur Cathedra maxime speciosa, quam tegit ex opere musivo Canopæum, & cui utrinque ad latus ponuntur Doctorum sedilia, constitutis ad dextram lavamque Magistrorum subselliis in mediâ domo, x. *Octobris*, CIODCXXXIX. novum hoc senaculum primitus intrabant Academici, encæniorum loco habita tantum per Vicecancellarium Oratiunculâ gratulatoriâ. In hanc autem domum per Apodyterium itur, id verò mense *Octob.* CIODCXL. absolutum. Hic loci de præcipuis Academiæ negotiis deliberatur priusquâ Venerabili Convocationi proponantur, quin etiâ ipse Cancellarius, aut ejus Vicecancellarius jus dicit. Ad novum vero Bibliothecæ additamentum jam ascendamus, quod de super statuitur, & materiâ etiam incrustatione decoratum, Scamnisque & Pluteis instructum est, primoque omnium Tractatus innumeros manuscriptos, è Bibliothecâ *Baroccianâ* celeberrimâ in Italia conquisitos, & à Comite *Pembrochensi* Illustrissimo donatos accepit, qui intranti ad dextram sunt, atque Inscriptione illâ inauratâ maxime conspicua dignoscuntur.

Codices MSS. Græc. Bibliothecæ Baroccianæ,

Ex dono Guil. Herbert

Comitis Pembroch.

Honoratiss. Acad. Cancell.

A^o. D. 1629.

Illis autem ad dextram adjacent *Kenelmi Digby*, Equitis Aurati Doctissimi, cxxxv. vel etiam plura Volumina, quorum pleraque Arma Viri Gentilitiæ Operculis pulcherrimis impressa gerunt; super omnium vero Pluteos hanc Inscriptionem reperies:

Codices MSS. diversi generis;

Ex dono Kenelmi Digby,

Equitis Aurati

A. D. 1634.

Cæterum lævam versus reponuntur Reverendissimi in Christo Patris *Gulielmi Laud*, Archiep. *Cantuariensis*, Libri, numerum millesimum tercentessimum superantes, atque hac Inscriptione dignoscendi:

Codices MSS. P. M. CIOCCC.

Hebraici, Syriaci, Chaldaici, Egyptiaci, Æthiopici, Armenici, Arabici, Persici, Turcici, Russiaci, Chineses, Japonenses, Græci, Latini, Italici, Gallici, Saxonici, Anglici, Hibernici.

Ex Dono

Reverendissimi in Christo Patris

D. Guil. Laud, Cantuar. Archiep.

Academ. Oxon.

Honoratissimi Cancellarii.

Hæc autem per xxiv. annorum spatium præcipua erant novi istius additamenti Ceimelia, quæ cum aliis quibusdam Voluminibus, ab ipso partim fundatore, partim à reliquis nostris Benefactoribus, delatis, Pluteos utrinque superiores propemodum repleverunt: tandem vero obtigit nobis literatissimi *Selden* Musæum, octies mille & adhuc plura complectens volumina, quæ reliquas pene Spatiolæ hujus Cameræ partes occuparunt, præter angulum Borea-Zephyrum versus, Libris inter annos CIODCXLII. & CIODCLIX. à Librariis, vel debitis, vel ultro transmissis reservatum. Ad Volumina autem *Seldeniana* quod attinet, fertur vir eruditus eadem Bibliothecæ *Bodleiana* jam olim destinasse, ob libros vero quosdam MSS. mutuo petenti negatos (quæ tamen in re Statutis omnino obsecuti sumus, quæ eorum aliquem è Bibliothecâ deportari vetant) sententiam mutasse, suosque Codices *Interioris Templi* studentibus eâ lege adscripsisse, ut cum *Medii Templi* studentibus, Bibliothecam, iisdem haud impari, præstituto tempore construerent; aliter licitum fore supremorum

Mandatorum Curatoribus Libros illos publico cuiusque fodalitio consignare. Conditionem hanc postquæ præstare detrectabant *Templarii*, cum Executoribus Testamentariis transegerant Academicorum nonnulli (maxime autem *Tho. Barlow*, Protobibliothecarius) & Bibliothecam *Seldenianam* eorum quibusdam legibus impetrarunt, quam *Londino*, in navigio actuario, transmissam accepimus, an. CIODCLIX. Libris in folio, & ampliori quarto Pluteos inferiores secundum Facultatum, Theologiæ, Medicinæ, & Artium differentias replevimus, reliquis superius collocatis, omnibus vero in Catalogum propediem edendum relatis. Atqui ut non tantum Doctissimi *Selden*, sed & Curatorum ejus Testamentariorum memoria, propter animos adversus Athenas, nostras mirifice propensos, æternum perennaret, Tabella quædam, in occidentalium fenestrarum alterâ istiusmodi inscriptione appenditur:

Bibliothecam Johannis Seldeni,

(Nitore ingenii, candore morum,

Præcellentia doctrinæ)

incomparabilis viri hic repositam

Johannes Vaughan, Matthæus Hale, Rolandus Jucks Armigeri (quibus Testamenti sui eruditissimus Seldenus curam mandavit) in duraturam illius memoriam, & rei literariæ profectum; amplissima huic Academia sacratam voluere.

Protobibliothecarii.

i. *Thomas James*, A. M. Novi Collegii Socius, in Protobibliothecarium ab ipso Fundatore designatus est. Is munere suo post annos viginti ultro cessit.

ii. *Johannes Russe*, vel *Rouse*, A. M. & Collegii *Orientalis* Socius, electus ix. *Maii*, CIODCXX. Diem obiit ineunte *Aprili*, CIODCLII. inque dicti Collegii Capellâ sepultus jacet.

iii. *Thomas Barlow*, A. M. Socius Collegii *Reginensis*, electus vi. *Aprili*, CIODCLII.

iv. *Thomas Lockley*, S. T. B. ac *Ædis Christi* Alumnus, electus fuit, (*Barlovia* munus deponente) xxviii. *Septemb.* CIODCLX. Is vero & munere cessit.

v. *Thomas Hyde*, A. M. è Collegio *Reginensi*, illum excepit, ii. *Decemb.* CIODCLXV.

COLLEGIA.

O Riginationem vocis Etymologicam prætermittentes, neque admodum solliciti an à colligendo secundum Expositores Juris Civilis (quanquam dubium non est quin exinde sit elicienda) dicatur (quoniam scilicet Collegium tunc emergit, ubi ea ratione homines coalescunt, ut ex pluribus personis, veluti *Persona & unum Corpus fiat*) particulari cujusque Historiæ pauca præfabimur, ad Collegiorum omnium notitiam haud parum conducentia, maxime vero effectura ne exteri, rerumque nostrarum ignari, in iis quæ deinceps enarranda sunt hallucinentur.

I. Priusquam Collegia nobis suppeterent, in Burgenium *Ædibus*, à Domiciliis eorum privatis Aula-

rum nomine internoscendis, hospitari solebant Academici; aut Episcoporum aliorumve, sive Divitum, sive Nobilium peculio collatio, aut Patrimonio suo in studiis sustentati.

II. Haud pauci per ea secula in Religiosorum Conventibus, tanquam seculares, nulloque voto adstricti, bonis literis instruebantur; quod præsertim apud *S. Frideswydam*, & *Osneiam* fiebat. Hic autem, uti & prædictus in Oppidanorum *Ædibus* habitandi mos, crescente Collegiorum numero in desuetudinem paulatim abiit.

III. Collegiorum nostrorum vetustissima, *Mertonense* nimirum, *Universitatis*, *Balliolense*, *Exoniense*, *Orientalense*,
LIII

Oriense, Reginese, &c. si *Ædium* inspicias, fundiq; in quo steterit, angustias, parva habuerunt exordia; cuiusque enim, præterquam *Mertonensis*, infantia unica Aula, sive Tenemento, contenta fuit.

IV. Aularum plerumque nominibus antiquitus innotuere, quippe Aulam *Universitatis*, Aulam *Balliolensem*, &c. in scriptis ubique vetustis reperies; tametsi Domus *Mertonensis* ut plurimum diceretur, & Regnante *Edwardo III.* Domus sive Aula, & Domus sive Collegium de *Merton* occurrat.

V. Cuiusque Collegii Præses vel Præfectus est, plerisque e Sociorum numero ac eorundem suffragiis cooptandus. *Ædis vero Christi* Decanus, ut & Præbendarii omnes regio diplomate instituuntur.

VI. Collegia pene singula secundum Consuetudines proprias, & Statuta, a fundatoribus vel Benefactoribus potissimum condita, reguntur. Cæterum *Ædis Christi* non aliæ sunt Leges, quam quas in pectore suo reconditas habet Decanus, aut pro re nata cum Capitulo Præbendariorum scribit; & ita in rebus omnibus quod ad Justiciam præsertim videtur pertinere, decernitur: singulorum interim qui in ea societate agunt officiis, & muniis, ex prisca consuetudine abunde notis.

VII. In Collegiis nostris literas percipiunt, non modo qui eorum Reditibus aluntur (quos propterea de fundatione esse dicimus) verum Nobiles, Commensales superioris & inferioris Ordinis, & semi-commensales sive Battellarii, atque, Togatorum in-

fimi, servientes, qui præfatorum omnium (præter postremo dictos) famuli quodammodo sunt, atque illa ratione quæstum facientes in literis pascuntur.

VIII. Collegia omnia de lapide quadrato, è Latoniis *Oxonia* vicinis advecto, tantâ elegantia tantâque amplitudine extructa sunt, ut eorum postremum cum Academiis quibusdam peregrinis conferri merito possit; singulis autem de victu, rebusque necessariis ad vitæ usus, tam penitus prospectum est, ut eo nomine exteriorum quibuscunque multis gradibus antecellant. Quod Urbem vero attinet, cœli soliq; commodis beatissima habetur; speciosa admodum, & pulchra spectantibus, Collegiis tanquam Gemmis interstincta; quæ tamen si abessent, vix Pago cui-libet Mercatu fruente potiore quis existimaret; immo si (quod avertat Deus) vel interire Collegia, vel alio transferri contigerit, dubium non est, quin in pauperissimum brevi viculum desitura sit *Oxonia*, utpote quæ nec ad fluvium profundior, neque in viâ publicâ jacet, ac proinde commercio aliter ac propter Scholares invecto frui nunquam poterit.

• His ita præmissis, ad Collegia devenio particularia, pro vetustatis discrimine reterenda; sciendum vero quod licet primo in loco *Universitatis* illud, ac secundo *Balliolense* repereris, utrumque tamen (immo omnia totius Orbis) quoad dotationem & statum Collegii in præfenti vocis istius notatione anteverterit *Mertonense*; quamvis perperam nonnullis tertium hoc respectu habeatur.

Collegium

Collegium Universitatis.

D O M U M - hanc, citra Portam Orientalem, in meridionali Plateæ *Alte* latere collocatam, atque olim ad S. *Petri* orientalis, nunc autem, aliquâ ex parte, ad Beatae *Virginis* Parœciam pertinentem, temporibus S. *Johan. de Beverlato*, anno DCCXXI. dilecti; è libello quodam^a supplici, Regni Ordinibus, *Rich. II.* rerum potente, oblato, liquidissime patet; quemadmodum superius monuimus. Si plurium seculorum adjiceremus spatia, non id temere gratis fieret. Huic forte rei fidem ægre accommodabunt sententiis pridem receptis serviliter mancipati homines; quibus solenne est, Testimonia longe vetustiora utique & locupletissima, Academiae nostræ Antiquitatem, æmulæq; sororis novitatem, dilucidantia, cum contemptu rejicere. Certe, in Epistolâ^b quadam Academicâ, ad Papam *Eugenium IV.* conscriptâ, *Colleg. antiquius Universitatis Oxon.* & in aliis passim^c literis, *senior filia Matris Universitatis Oxon.* appellatur. Si forte de Collegio aliquo *Canabrigiensi* simile quidpiam diceretur, nosque *Oxonienſes* non assurgeremus venerabundi protinus, aut elogiis allatis fidem derogaremus, sacris propemodum & fidelium commercio arcendi pronunciaremur. Cæterum hisce immorandum non duco, ad rem ipsam veniens. Cum *Angliam Dani* universam cædibus, incendio, ac rapinis vastarent, damna gravissima, uti & angustiores illæ Musarum *Ædes*, Monasteria passa est *Oxonia*; eam vero Artibus ingenuis, ac nitiori pristino restituens *Alfredus* (neque enim illis ullatenus assentior, qui fundatam ab illo volunt Academiam nostram) & illud pariter bonarum literarum Domicilium recreavit, certum Grammaticorum, Philosophorum, ac Theologorum numerum instituens, qui ibidem, prout uberius jam ante retulimus, aleretur. At vero postquam fato deinde functus esset clarissimus ille Musarum Patronus, in *Angliam* denuo incurſarunt *Dani*; veteremque rabiem repetentes, Academicorum adeo interpellarunt otia, ut dispersi iterû *Oxonio* abſceſſerint, Hospitiumq; nominatim illud una cum aliis in Oppidanorum deve-

nerit manus. Sunt qui scribant Aulam hanc sub Conſtitutionis *Normannica* tempora Clericos, sive studiosos, conductitiam habuisse; quod quidem in ambiguo est: tametsi liquet eandem vel ante initia Regni *Henr. III.* Academicis elocasse Cives; quibus, nescio quo jure, eousque adhæsit, donec Magistri *Gulielmi*, Archidiaconi *Dunelmensis*, pecuniâ redimeretur, & Scholaribus, quos Testamento supremo nobiscum decrevit e-nutriendos, in Habitaculum cederet.

Scriptorum hic aliquorum errores refutandi, vel saltem improbandi, occurrunt, & ad *Dunelmensis* ejus Munificentiam descensurum morantur. Siquidem in^d Chronicis suis prodiderunt *Johannes Stow*, & *Raphael Holinshed*, *Gulielmum Caerliph*, Episcopum *Dunelmensem*, *Ædem* hanc, circa medium *Gulielmi* Conquestoris Regnum, fundasse; quod ansam forte nonnullis præbuit, illo eam seculo frequentatam à Scholaribus arbitrandi; ego autem ejusmodi quippiam nullibi gentium reperi, quanquam Libri à dictorum scriptorum primo citati, & de Gestis Episcoporum *Dunelmensium* nuncupati, exemplar^e manuscriptum (nescio an idem) sedulo consului. Insuper vero non desunt nobis melioris etiam notæ Authores, qui postremam Hospitii illius dotationem viris duobus, *Gulielmo* nimirum Archidiacono *Dunelmensi*, & *Gulielmo Shirwoode*, Cancellario *Lincolniensi*, acceptam retulere; quam rem Historicos nonnullos in errorem haud unum duxisse crediderim. Hinc enim factum opinor ut^f *Johannes Rossus*, Antiquarius *Warwicensis*, *Gulielmum* Archidiaconum *Dunelm.* Aulam hanc, cujus aliquando Socius fuerat, dotasse perhibeat, atq; eundem (quâ de re *Mat. Parisum* allegat) dum *Româ* reverteretur, fatis concessisse, anno Dom. CIOCCXLIX. Hinc porro caligasse arbitror^g *Lelandum*, qui id operis *Gulielmo Shirwoode*, ibidem educato, tribuit, (qui scilicet à *Parisiensi*, aliisque exterorum Academiis, ubi annos aliquot in complendis studiis posuerat, reversus, ad Cancellariatum *Lincolniensem* evocatus fuit) de *Gulielmi* tamen ejus cognomine subdubitans, id affirmate referendum non existimat, veterum hac ex parte scriptorum negligentiam incusans, quibuscum invaluit, Virorum Prænomina tantum, aut cognomenta à Dignitatibus aliquâ defumpta, literis mandare, atque ita densissimas tenebras posteris offundere. Proinde de eodem *Guli-*

^a In fascic. petitionum Parliam. 7 Ric. II. in Turri Lond. 162, &c.

^b In Gulielm. Conquest.

^c MS. inter Cod. Laud. in bib. Bod.

^d In F. fol. 58. b. Epist. 150.

^e Ibidem Epist. 160; 161,

^f In Histor. de Regeſtus, p. 116.

^g In Tem. 4. Collect. p. 199.

elmo Shirwode mentionem facit ^a Rogerus Baconus; qui eum cumulatissime collaudans, Alberto Magno sapienterem deprædicat, Cancellarium quoque Lincolniensem extitisse perhibet. Quinimo, ad Lelandum ut revertat, ex Matth. Parisio, de Henrico III. agente, refert, Gulielmum Dunelmensem Romam invisisse, ibique in Archiepiscopum Rotomagensis electum fuisse, sed, dum Romam abscedens Rotomagum contenderet, diem obiisse, inque sede hac suam humatum jacere. Quisquis vero Mattheum Parisiensem consuluerit, reperiet illum non de Archidiacono Dunelmensi, sed Rectore de Weermude, verba facere. Hunc tamen pro Shirwodio habet Lelandus, & ab Historico Dunelmensem propterea cognominatum existimat, quod utriusque Gulielmi mors in eundem inciderit annum; idque Parisium in errorem haud adeo difficilem, si modo error fuerit, duxisse poterat. Shirwodii vitam ex professo scribens ^b Baleus, restituti ab eo Collegii mentionem non facit, quem tamen in revocandis Scholaribus, propter vim Othoni Legato Pontificio illatam, anathemate percussis ac dispersatis, desudasse commemorat. Pitseum quod attinet, mirum non est Munificentiam hanc Gulielmi Dunelmensis dissimulasse illum, vel etiam ignorasse, cum Baleus utramque ei Paginam impleat; quod tamen tam minime agnoscit, ut quem plerumque sequitur, calumniis ubique gravissimis laceret. Is autem quæ in Opere ipso de Shirwodio retulerat, in ^c Appendice ejus, Dunelmensi aperte adeo affingit; ut utrumque pro uno eodemque habiturus sit incautus Lector, & qui Pitseum unice consuluerit. Sic ergo discrepantium inter se scriptorum, non omnes forte, sed qui nobis obviam se dederunt, errores enarravimus; quibus posthabitis, ipsius Collegii munimentis fidem dabimus, ubi de Shirwodio ne tantillum occurrit, solummodo Gulielmo Dunelmensi, sive Gulielmo Archidiacono Dunelmensi, propter Munificentiam Ædi illi exhibitam æternitati commendato.

Hic utique diem obiens, anno CIOCCXLIX. trecentas & decem Marcas Academiæ legavit, Magistris x, xi, vel xii ^d sublevandis; quam pecuniam, à supremorum Mandatorum Curatoribus traditam, Scholaribus, acceptis pignoribus, elocabant Cancellarius & Magistri; ut nimirum ex lucro inde proveniente prædicto Magistrorum numero subveniri posset. Id in multos quidem annos obtinuit, prout è scriptis variis compertum habetur; quorum de numero est ^e Epistola Adami de Marisco, ad Richardum de S. Agatha, Universitatis Cancellarium, circa an. CIOCCLVI. datâ; quâ petitum est, ut è nummis Magistri Gulielmi Dunelmensis, Libræ xli. Magistro Simoni de Vaslencinis mutuo darentur. Interim vero nil quicquam prætermisit Universitas quod ad augendum pecuniæ illius redditum annum pertineret; Tenementis nonnullis, Aula nempe Eneanensis, minori Universitatis, & Drowdana, quæ in laicorum manus pervenerant, coemptis; præter annum xv. solidorum proventum, à Tenementis duobus in Parochia S. Petri ad orientem sitis, redeuntem: de aliis enim Tenementis seu redditibus, (siqui fuerint, ante vii. Edwardi I. Dom. CIOCCCLXXIX.) conquistis parum constat; siquidem ^f inquisitione apud nos habita circa fundorum & Tenementorum, prope Oxoniam, inque ipsâ Urbe, per ea tempora transcriptorum jura, altum est silentium. Denique autem onus ac molestiam procurationis hujus deponere cupientes Cancellarius ac Magistri, Lar-

gitionem hanc Dunelmensem certo Magistrorum numero transcribendam decrevere, nominatis per Magistros Regentes, anno quasi CIOCCCLXXX. (Magistro Henrico nimirum de Stanton Cancellarium obeunte) Delegatis, qui supremum Archidiaconi (ante annos jam xxx. mortui) Testamentum inspicerent, & quidnam de legatâ pecuniâ factum esset explorarent. Reperiebant illi c. libras, decemq; marcas mutuas sumpsisse Academiam, reliquam vero nummorum summam diversis viris commodatam, redditam tamen haud fuisse; reque omni penitus perspectâ, in id demum convenere, ut Magistri quatuor deligerentur, qui nummos ex Munificentia Dunelmensi datos expendere, & proventum annum perciperent. Electionis ejus formam cum aliis quibusdam, ejusdem pecuniæ administrationem tangentibus, paulo fusius exhibebo. -- Cancellarius vocatis Magistris in Theologia (è membranâ & prototypâ loquor) de ipsorum consilio, vocabit quosdam Magistros de aliis facultatibus, quos viderit esse vocandos, & illi Magistri una cum Cancellario, in fide qua tenentur Universitati astricti, eligent de omnibus qui se offerent ad vivendum de redditibus prius dictis quatuor Magistros, quos viderint secundum suam conscientiam ad proficiendum in Sancta Ecclesia aptiores, qui aliunde non habuerint unde in statu Magistratus vivere possint honeste, cujus interpretatio eligentium judicio relinquetur. Deinceps autem idem erit modus eligendi, nisi quod illi quatuor qui sustentantur, de illa elemosyna ad electionem una cum prædictis vocentur, quorum quatuor Magistrorum unus sit sacerdos ad minus, isti quidem quatuor Magistri singuli pro sustentatione sua l. sol. sterlingorum annuos de jam emptis redditibus sunt accepturi. Unus autem eorum, qui una cum quodam Magistro in Artibus Regente ipsum juvante redditus sumptos custodiet, & emptionem aliorum reddituum procurabit, & negotia tractabit, promovebit & exequetur, & procurator erit, percipiet l. v. sol. annuos, quousq; poterit sibi uberius provideri. Præfati vero quatuor Magistri simul habitantes audient Theologiam, & poterunt una cum hac audire Decreta & Decretales, si sibi viderint expedire. Quæ etiam quantum ad modum vivendi & addiscendi se gerent, sicut eis per aliquos idoneos & expertos viros à Cancellario deputatos dicetur. Si vero aliquem à præfata perceptione amoveri debere contingat, super hoc Cancellarius cum Magistris Theologia habeat potestatem. Dictus vero Procurator, una cum dicto Magistro Regente in Artibus, astrictus fide qua tenentur Universitati, curam apponet circa reparationem domorum & custodiam earundem; & diligentiam quam poterit, adhibebit, ut pecunia distracta colligatur; quam procurabit reponi in cista una ad ejusdem pecuniæ custodiam deputata, cujus cista Clavem unam habebit Cancellarius, aliam dictus Procurator, tertia tradatur alteri Magistro quem Procuratores Universitatis decreverint ad hoc aptum: pecuniam vero collectam, nulli liceat ad usus alios deputare, nisi ad illum qui fuerat de ultima voluntate Testatoris. Quam cito vero plures redditus empti fuerint, augeatur numerus & exhibitio Magistrorum. Hoc insuper ordinaverunt dicti Magistri, quod de domibus dictorum Magistrorum non fiant schola nisi de eorundem consensu. Hæc sunt præcipua Constitutionum earum Capita, quibus appensum erat publicum Academiæ sigillum

^a In opere tertio ad Clem. IV. cap. 2.

^b In Cent. 4. nu. 9.

^c Ad lib. de Illustribus Angliæ Scripturibus.

^d Ut in

quadam veteri Membrana in Thesaur. hujus Coll. sub sigillo Universitatis.

^e Inter Epistolas Adami de Marisco, MS. in Bib.

Cotton. ^f Rot. gen. Inquis. de 6 & 7 Ed. I. in Turri Lond.

^g In Thesaurario hujus Coll. ut supra.

Ceræ viridi impressum; quæque multis annis non omnino mutata persistere, donec statutis aliis subinde conditis infererentur.

De Aedibus, quas primitus incoluere prædicti Magistri parum constat, & sive Aularum suarum aliquam, sive Domicilia conductitia nominabis, reclamare non potero. Ut ut fuerit, liquet Proventus eorum, interjecto paucorum annorum intervallo, admodum crevisse, tum per Possessiones alias in ipso Oppido inque Suburbis acquisitas, tum per Mecænatismis cuiusdam, *Gilberti Ingleberd* nuncupati, munificentiam; qui velut in Statutis^a Collegii hodiernis memoriæ mandatur, anno quasi CIOCCXC. Proventus aliquos iisdem adscripsit, qui, prout ex ipsâ Benefactoris Chartâ (cujus mentio fit in eisdem Statutis) constare dicitur, ad Graduatōs in familiâ illâ nutriendos minime adstringerentur. Absoluto inde biennio, hoc est circa annum CIOCCXCII. Statuta^b condidit Academia, quibus Magistri & Scholares regi deberent, quæque ad an. usq; CIOCCXCI. viguere, tum autem nova^c quædam sub sigillo Academicō traduntur, quibus corroborandis Societas ipsa Sigillum Decani Christianitatis *Oxon.* (quod sibi nullum adhuc obtigerat, neque sane ante x. *Edoardi III.* annum obtigisse reor) apponendum curavit, atque Constitutiones tantum illar, cum Ordinationibus^d nonnullis circa iii. *Ricardi II.* proculis, ad annum CIOCDLXXV. invaluer, quo nimirum tempore, (aucto Sociorum & Scholarum numero) & decurso inde triennio, editæ sunt^e Leges aliar, quarum pleræque suum adhuc vigorem retinent.

Anno quasi CIOCCCXIX. *Philippus* quidam de^f *Beverlaco*, Rector de *Kangham*, *Philippus* *Yngilberd* nonnunquam^g appellatus, Latifundia aliqua ad *Pagham* in *Holdernessiâ*, cum Rodâ Terræ in *Kanghamiâ*, Prædiisque alibi jacentibus, Collegio isti consignavit; Socios binos, qui ex Oppido *Beverlaco*, *Holdernessiâ*, Pagisve vicinis essent, alendos inde decernens; ordinato tamen, ut si in Regiunculâ illâ reperiri non possent qui tanto Munere digni viderentur, liberum esset Sociis alios sibi quoscunque pro arbitrio assumere. Aliquanto post, anno nempe vii. *Edoardi III.* *Robertus* de *Repingham* Cancellarius *Eboracensis*, Libras ter centum, coemendis Prædiis, unde Socii alii in studiis alerentur, donavit, quorum cuique sex quotannis Marcas in dictum assignavit, reliquo reditu in Vestitu erogando. Cæterum Dona hæc jam olim evanuer, maxime vero *Repinghami* illud, quod recuperandum deinceps irritō conatu suscepit *Petrus* quidam de *Langton*.

Ad residuam *Dunelmensis* pecuniam quod attinet, non destitit Collegii (si nomine illo per hæc tempora denotare fas sit sodalitium de quo nunc agimus) Procurator, vel (si placet) Dispenfator, sive Bursarius, eandem in quæstuosis, quandocunque se obrulere, acquisitionibus collocare. Quippe anno vi. *Edoardi III.* Dom. scilicet CIOCCCXXII. Tenementum (cui diu inhiarant Socii) amplissimum, ad *Ricardum* de *Tekene* aliosque pertinens, coemptum^h est; quod quidem à fundatâ per *Alfredum* Aulâ diversum non erat, eaque tempestate Aula *Selverniana*, vulgo *Selberne Hall*, antea vero *Spycers Hall*, ap-

pellabatur; regnante autem *Henrico* tertio; Aula *Dunelmensis*, vulgo *Durham Hall*, (ab *Andrea* quodam de *Durham*, *Oxon.* Burgenfi) nomine innovavit, cum annis quibusdam prægressis aliud quoddam, nobis tamen ignotum, nomen gessisset. Hoc itaque Domicilio poriti Magistri ac Scholares, eodem se contulerunt, perpetuum sodalitii sui Habitatulum destinantes; quod ducto deinceps ab Academia, cuius sub auspiciis florebat, nomine, *Magna Aula Universitatis* (Major utique duabus illis erat, quæ Aulæ propterea minores dicebantur) nuncupari coepit; tamen etiam Magister *Gulielmus Dunelmensis*, cuius pecuniâ acquisita fuerat, cognomen ei nonnunquam impertierit.

Non sum nescius in Archivis Collegii *Universitatis* Chartam sigillo Academiae munitam reperiri; quæ *Gulielmum* hunc, anno MCCXX. inserit: cuius etiam apographum interⁱ Statuta usque hodie compareret. Ibidem quippe fertur *Dunelmensis* ante annum CIOCCXX. fatis concessisse, & sub idem tempus coemptum habuisse Aulæ istius Alumnos, quicquid ex Benevolentia ejus hodierno die possident; cum tamen in prædicto Statutorum^k libro memoriæ proditum sit, Collegium illud anno CIOCCCLXXX. quo tempore Archidiaconatu *Dunelmensi* fruebatur, dotasse *Gulielmum*. Chartæ vero illius ejusmodi est initium: *Omnibus Christi fidelibus ad quos præsens scriptum pervenerit, Magister Lodovicus de Chapyrnay, Doctor S. Theologia, Cancellarius Universitatis Oxon. &c.* subscribitur autem in hunc modum dat. x. Julii, iv. *Henrici III.* qui quidem in an. Dom. CIOCCXX. cædit. Cæterum Chartæ hujus initium ac finem in Antiquarii nostri^l Apologiâ videre licet: sed ut liberè, & historicâ fide agam, cum Anachronismi non pauci ibidem obversentur, quæ scripti hujus auctoritati mihi videntur derogare; cumq; insuper constet pecuniarum, quas *Gulielm. Dunelm.* legaverat, partem non contemnendam, serius admodum in Collegii usus fuisse numeratam; & proinde Sociis exinde liberaliter alendis non adeo mature provisum: fundationem ipsam in tempora longè sequiora conjiciendam duxi. Interim tamen si quis contrariæ faveat sententiæ, siquidem, quod *Aristoteles* non male admonuit, plurima sint verisimilia quæ nunquam evenere; nec pauciora, quæ fieri potuisse nemo facile opinaretur, quæ tamen omnino acciderant: controversiam non movebo, ea quæ mihi potiora videbantur secutus, lectori judicii sui, & suffragii arbitrium relinquens.

Benefactores.

Cæterum his omissis Benefactores enumerabo, qui Sociorum aut Scholarum numerum adauxere, quiq; minoris momenti dona Collegio *Universitatis* detulere.

Gualterus Skirlaw, Episcopus *Dunelmensis*, Manerium de^m *Kothbyng S. Margarete*, in Comitatu *Essexiæ*, Collegio isti transcribendumⁿ procuravit, v. *Henrici IV.* Dom. CIOCDIII. tres inde socios alendos volens, quibus in cooptandis nulla Gradus ratio haberetur, quin (contra atque de Sociis suis

^a Lib. Statutorum hujus Collegii, p. 24. ^b In B. fol. 87. D. 76. & in Lib. Statutorum hujus Collegii, p. 6. ^c Ib. in B. in cod. fol. & D. 75. & in eodem Lib. Statut. p. 4. Extant etiam in Turri Scholarum in Pix. II. nu. 10. ^d Ib. in Lib. Statut. hujus Coll. p. 5. ^e Ib. p. 31. & 39. ^f Quare an idem sit cum Philippo de Beverlaco, de quo loquitur Balæus, Cent. 12. nu. 14. & etiam Pitseus in Append. ^g In veteri Calendario sive Rationali hujus Coll. MS. ^h Ut in fasciculo chartarum de Tenementis in Parochiâ S. Mariæ, Virg. & S. Johannis Bapt. in Pix. Oxon. in Thesaur. hujus Coll. ⁱ In Lib. Statutorum, p. 46. ^j Pag. 24. ^k In lib. 2. sect. 319. ^l In vet. Calendario sive Rationali quondam pertinente huic Coll. dicitur quod Manerium de Markys-hall in Essexia dedit. ^m Pat. 5. Hen. IV. part. 2. in Thesaur. etiam hujus Coll. & in Lib. Statut. ejusdem, p. 20.

statuit *Gulielmus Dunelmensis* & nondum Graduatis, modo Dioecesi *Eboracensi* vel *Dunelmensi*, oriundi fuerint, ac motum probitate essent conspicui, indultum, ut inter Candidatos nomina sua profiteri possint. Is vero (præter alia Benevolentiae specimina) Libros quosdam MSS. Collegio^a donavit, quo in numero erant Volumina tria Doctoris de *Lyra*, totidemque Volumina Dictionarium nuncupata, quibus addere ausim & Tractatum^b suum de *Generatione & Corruptione*. Diem obiit nono Calend. April. CIOCDVI. cujus pro anima Missam solennem singulis annis, VII. Cal. Martii, celebrare olim consuevit Societas, cum Diacono & Subdiacono.

Henricus Percy, *Northumbria* Comes, Dominusq; Manerii de *Cochermouth*, precibus instante^c Academia (quod attenuata adeo jam essent Collegii opes, ut Cancellarius redituum Praefecti & Sociorum, partem præcipuam, solvendo æri alieno, ac Aedificiis recreandis^d addiderit;) Patrocinium Rectoratus de *Arncliffe* apud *Cravenam* in Agro *Eboracensi*, cum tribus fundi jugeris, ibidem jacentibus, e^e donavit, xxvi. *Henrici* VI. Dom. nimirum CIOCDXLIII. quo tempore praefecturam administrabat Dr. *Burton*. Eâ vero lege hæc donabat prædictus Comes, ut Collegii Sociis Academici tres, Artium vel Magistri, vel Baccalaurei, è Dioecesibus *Dunelmensi*, *Carleolensi*, & *Eboracensi*, assumerentur, qui Theologiae ibidem operam darent, & Sociorum Privilegiis omnibus uterentur. Post paulo, rationibus id suis conducere advertens Collegium, appropriandum sibi (ut loquuntur Leges) prædictum Beneficium impetravit, annuâ xx. Marcarum summâ Vicario in stipendium reservatâ, quâ de re Epistolas binas, alteram^f nempe ad *Johannem Kempe* Archiepiscopum, ad Decanum vero & Capitulum *Eboracense* & alteram, transmissit Academia. Cæterum animam exhalavit^h præfatus Comes, xi. Cal. Junii, CIOCDLV. atque pro perpetuâ illius, *Matildis* Conjugis, & filiorum omnium requie Missarum solennia quotannis peragebantur, in Festo nimirum *Corporis Christi*; prout in syngrapho, quo se ad eadem celebranda adstrinxitⁱ Collegium xxviii. *Novembris*, xiii. *Edoardi* IV. habetur, quamvis non ignorem in Veteri Aedis hujus Calendario, sive Rationali, Festum Individuæ *Trinitatis* assignari. Utunque, antedicti Comititis munificentiae accedens *Henrici Beaufort*, Episcopi *Wintoniensis*, donum (is utique *Marcas* xl. k dedit) Collegio languido, immo pene intermortuo, vires addidit, adeo ut paucis post annis Refectorio novo erigendo suffecerit, & veteribus suis alia quædam Aedificia adjecerit.

Johanna Davis, Uxor *Rogeri Hewet* Civis *Oxonienensis*, dedit ii. Jan. ix. *Elizabethæ* Dom. CIODLXVI. quadam Tenementa, terras parta & pasturas, sita in Parochiis S. Martini, & S. Thomæ, *Oxon.* Unde spondet Collegium se soluturum annuatim in perpetuum, ex redditibus inde provenientibus, ad sustentationem duorum Praefectorum *Dialectica*, vel unius Praefectoris *Dialectica*, & alterius *Philosophia*, unicuiq; xl. sol.

Item quinq; lib. & decem sol. in augmentationem communiarum Magistris & Sociorum. Item dies obitus ejusdem *Rogeri* vel *Johannæ*, diutius viventis imputabitur in Collegio (dies pietantia in perpetuum) quo expendent in refectioe x. sol.

Item incar- ceratis	{	In Castro <i>Oxon.</i>	{	Nativ. ii. sol. iv. den.
		in Festo		Pasch. ii. sol. iv. den.
	{	In Bocardo, in	{	Nat. i. sol.
		Festo		Pasch. i. sol.

Antedicta *Johanna Davis*, nata fuit in Villa de *Burgh*, subtus *Steynmore*, in Comitatu *Westmerlandia*, & Diocef. *Carleolensi*.

Robertus Dudley, Comes *Leycestriae*, Latifundia quædam in Agro *Montegomerico* posita, Collegio illi transcripsit, anno CIODLXXXVII. sustentandis nempe Scholaribus binis (quorum uterque annum xx. librarum stipendium perciperet) à *Latitia* Coniuge quoad viveret, ac deinde ab Hæredibus ejus, nominandis.

Otho Hunt, Collegii olim Socius, deinceps vero Rectoria de *Wethley* in Comit. *Eboracensi* fructus, Prædia sua omnia, ad Pagum prædictum sita, quæ vel per Tenuram liberam, vel per Copiam Rotuli in Curia possidebat, Sodalitio isti donavit, an. CIODXC. ut inde scilicet Scholaris unus, è *Swintonâ* in Parœciâ de *Wath*, vel aliâ quâvis ejusdem Parœciæ parte, è Parœciis etiam de *Wethley*, & *Birkburton*, è quovis denique *Eboracensis*, vel, in ejus defectu, vicinorum Comitatum loco, desumendus, pasceretur.

Johan. Freiston, de *Altofts*, in eodem Comitatu, Armiger, Prædia quædam ad *Pontem fractum*, vulgo *Pontreit* locata, Socio seu Pensionario unico sustentando consignavit, qui decem quotannis libras perciperet, camerâ porro ac minutis illis impensis, quæ Decrementa vocantur, gratuito uteretur; Scholaribus præterea binis de annuo quinque librarum Reditu & prædictis emolumentis prospexit; omnes autem ex Agro *Eboracensi* cooptandos voluit. Hæc præstita sunt anno CIODXCII. Insuper vero & nummos contulit, quibus Domicilium, Collegio occiduum versus solem adsidens, coemeretur, refectumque Scholaribus in Cameras cederet; id autem anno CIODCXXXIII. dirutum est, ejusque Aream Terræque retro jacentis portiunculam occupavit Quadranguli novi pars occidentalis, tantumque lateris istius, quo à fronte Plateam spectat, quantum ad Parochiam Beatæ *Mariæ* pertinet.

Robertus Gunsley, hujus Aedis aliquando Alumnus, ac deinde Rector de *Cittesley*, in Comitatu *Surria*, Improprationem de *Flamsted*, in Agro *Hertfordiensis*, an. CIODCXIX. Collegio adscripsit; dimidiato Proventu, hoc est libris lx. Curato, reliquo autem Scholaribus quatuor, sibi vel sanguine, vel nomine saltem conjunctis, aut in eorum defectu è Scholis *Roffensi* & *Maidstoniana* deligendis, assignato.

Eodem Anno *Carolus Greenwood*, Collegii olim Socius, ac deinceps Rector de *Thornhill*, in Agro *Eboracensi*, annum centum librarum censum, pecuniâ è Patrimonio suo (quadringentis id per annum Libris valere credebatur) colligendâ coemendum, Sociis quibusdam & Scholaribus alendis, qui è Gentilibus potissimum suis adsciscendi essent, transcripsit. Cæterum *Foxcroftus* quidam, Curatorum Testamentariorum unus, (à cujus progenie iidem Socii & Scholares imprimis eligendi) perfidum se adeo illâ in re gessit, ut, quamvis litem illi haud unicam intende-

^a Ut in vet. Calend. prædicto. ^b ALS. in Bib. Ecclesia Dunelm. ^c F. fol. 64. b. Epist. 161. ^d Reg. Chichley part. 2. fol. 344. ^e In Thesaur. hujus Coll. in Pix. Arncliffe, & in lib. Statut. p. 26. ^f In F. Epist. 162. ^g Ibid. Ep. 163. ^h Vet. Cal. ut supra. ⁱ In quâdam Cuppa, in Thesaur. hujus Coll. ^k Ut in Vet. Cal. ut supra.

rit, preter *et* 100. libras, erigendis novis *Ædificiis* legatas, nil quicquam obtinuerit Collegium. At vero Tutoris sui (*Car. Greenwood* sentio) exemplo motus, omnium qui à *Gulielmo Dunelmensi* extiterunt Benefactorum Munificentissimum se præstitit Vir dignitate & virtutibus insignis, nobisque proximo in loco commemorandus,

D. *Simon Bennet*, Eq. aur. Is est, qui circa medium *Caroli I.* Regnum, Latifundia in Comitatu *Northamptonensi* posita Academicis sexdecim, quorum pars altera ad Sociorum Collegii hujus, altera ad Scholarium, jura omnia ac Privilegia admitterentur, consignavit; atqui cum Reditus inde sperato minor proveniret, quatuor ille Sociis, totidemque Scholaribus adscriptus est; adeo ut hodierno die Socii duodecim, bini nimirum è *Gulielmi Dunelmensis* (duorum enim proventus Magistro, sive Præfecto, ante secula aliqua in stipendium delatus est) tres è *Gualteri Skirlaw*, tres etiam è supradicti *Northumbria* Comititis, quatuor vero è *Bennetti* illius dono, Scholares autem numero decem in Collegio isto reperiantur.

Inferioris notæ Benefactores quod attinet, ejusmodi perplures, ante reformatam maxime Religionem, (qui Missas annuas, pro defunctorum animis celebrandas, præcipue meditabantur) deprehendo: sic vero se habent.

Magister *Adamus Radford*, seu *Radyforth*, & Magister *Johannes Caldwell*: quorum uterque ni fallor (de primò enim dicto dubium non est) Socius Collegii erat rerum potente *Henrico IV.* & à Donis eidem collatis laudandus est. *Radfordus* autem Proventus speciatim varios, in *Oxonia* & Suburbis positos, donavit.

Johannes Crosby, Thesaurarius *Lyncolnensis*, libras XL. dedit, *xxii. Edoardi IV.*

Domina *Alicia Belacys*, Tenementa varia, ad *Castellum Novum* super *Tinam*, detulit *xxv. Henr. VI.*

M. *Radolphus Hamsterley*, Collegii Magister, seu Præfectus, Pensionem quandam annuam donavit, quin etiam *Ædificia* multis in locis ruinam minitancia instauravit circa *viii. Henrici VIII.*

Georgius Stavely, de *Bignell*, in Agro *Oxonienſi*, quinquaginta libras consignavit, quibus annuus 1. solidorum census coemeretur, de quo *xxvi. sol.* & *viii. den.* Sociorum alicui, sacris Ordinibus initiato, perfolveretur, cujus utique esset, Missarum solennia in sodalitiis Capellâ, ad Altare ejus meridionale, pro memorati *Bignelli* conjugisque *Isabella*, *Johannis* etiam *Stavely*, aliorumque ejus Amicorum animabus, quoties ipsi videretur, celebrare. Reliquum vero Reditum, in die obitus ejus (quando nimirum sacra quædam in Viri salutem ac Memoriam peragerentur) dividi in hunc modum oportebat. Tres solidi, quatuorque denarii Magistro Sociisque assignabantur, quo nimirum Dimensis eorum accessio fieret, denarii duo Dispensatori quem Mancipem vocamus, ac totidem Coquo superiori; Coquo autem inferiori denarius unus, Clerico vel Lectori denique Bibliæ, denarii quatuor cedebant; quod autem superesset Magistro Sociisque illo die præsentibus dividendum erat. Largitio illa *xvi. Henrici VIII.* velut ex Compositione liquet, facta est.

Post Reformatam Religionem comparet Magister *Simon Perrot*, Collegii *Magdalenensis* aliquando Socius, qui *xxvi. Elizabethæ* Concioni à Collegii hujus Socio, vel illo deficiente, Commensali, vel denique Collegii *Magdalenensis* Socio, ad *S. Petri Orientalis*, in die Sanctorum *Simonis & Judæ*, tempore

antemeridiano habendæ stipendium constituit; transcriptis eam in rem Domicilio fundoque in Comitatu *Oxonienſi* locatis.

Reliquos Benefactores, qui novis *Ædificiis*, Bibliothecæ, aliisque Collegii partibus pecuniam erogarunt, non recipit instituti Operis angustia; quare ad sodalitiis Magistros, vel Præfectos descendam, quorum Catalogum, ex innumeris propemodum scriptis collectum exhibebo; à tempore scilicet quo Scholares, Magistri *Gul. Dunelmensis* Aulam *Selvernianam* primum habitabant (neque enim præter *Mag. Rogerum Caldwell*, de quo prius habetur mentio, antiquiorem aliquem offendo) exordium sumentem.

Magistri seu Præfecti.

i. Magister *Rogerus Aswardby*, primus omnium Præfectorum, ab anno *CIOCCCXXXII.* hoc est, à tempore quo Aula hæc, seu Collegium, Scholaribus Magistri *Gulielmi Dunelmensis* obtrigit, comparet. Viri cujusdam eruditi, *Johannis Aswardby* nuncupati, & ad *Ædem* hanc spectantis meminit, qui ^b Antiquitatis *Academiæ* Assertionem conscripsit; cæterum is in errore palam versatur, cum *Aswardbeius* ille è Collegio *Orientali*, prout alibi diximus, fuerit. Quod si Magistrorum aliquis *Reg. Aswardbeium* antecesserit, vel Magistrum *Gulielmum Nadale*, vel Magistrum *Robertum Patryington*, vel utrumque, fuisse crediderim; qui sodalitiis enim primitus administrabant Procuratores erant, in annum unum, vel etiam alterum electi.

ii. Mr *Johannes Pocklyngton*, nuper Socius, munus hoc adivit *xxxvi. Regis Edoardi III.* Dom. *CIOCCCLXII.* quem eundem fuisse opinor cum nupero illo Collegii *Balliolensis* Principali.

iii. Mr *Gulielmus Kexby*, *Pocklyngtonum* excepit sub exitum *Regis Edoardi III.*

iv. Mr *Thomas Foston*, mense *Martio*, an. iv. Pontificatus *Bonifacii IX.* electus & confirmatus est.

v. Mr *Thomas Duffield*, occurrit in scriptis sub titulo Magistri, vel Præfecti hujus Coll. *xx. Ricardi II.* Dom. *CIOCCCXCVI.*

vi. Magister *Edmundus Lacy*, munus hoc suscepit, circa *xxii. Ricardi II.* Dom. *CIOCCCXCIX.* Is deinde ad Episcopatum *Herefordiensem*, ac postea *Exoniensem* evocatus est.

vii. Magister *Johannes de Appleton*, circa an. *CIOCDIII.*

viii. Mr *Johannes Castle*, circa an. *CIOCDXIII.* Universitatis ille Cancellarius fuit.

ix. *Robertus Burton*, S. T. B. *vii. Maii*, anno *CIOCDXX.* in munere illo confirmatus est.

x. *Ricardus Witton*, S. T. B. in Magistrum cooptatus est circa an. *CIOCDXXVI.* Is Decanus Ecclesiæ *Derlyngtonensis* in Dioc. *Dunelmensis*, deinceps emerſit.

xi. Mr *Tho. Benwell*, illum excepit an. *CIOCDXL.*

xii. *Johannes Marton*, S. T. B. eidem successit, *CIOCDXLI.*

xiii. Mr *Gulielm. Gregford*, an. *CIOCDLXXIV.* Fato functus quasi medio *Mart.* *CIOCDLXXXVII.* secundum comp. Anglicanum, & in Ecclesia *B. Mariæ* sepultus est.

xiv. Magister *Johannes Rokysburg*, sive *Roksborough*, *Gregfordo* successit circa initium anni *CIOCDLXXXIX.* Hic diem obiit *xxiii. Septembris*, anno

^a *Ib. in vet. Cal. ut supra.*

^b *Tho. Caius, in Assert. Acad. Oxon. Edit. 1574. p. 26.*

CIODIX. inque Ecclesia prædicta tumulum adeptus est.

xv. Radulphus Hamsterley, A. M. Collegii Mertonensis nuper Socius, Electus fuit Magister iii. Octob. an. CIODIX. Hic exterorum primus (ut videtur) Collegio illi præfuit, qui postquam munus prudenter administrasset, mortuus est iv. non. Aug. CIODXIX. inque Collegii Merton. Ecclesia sepultus jacet.

xvi. Leonardus Hutchinson, A. M. electus fuit xvi. Sept. an. CIODXIX. postea S. T. P. emerfit, & factus est Rector Ecclesiæ de Crowlton, alias Crolton, in Comitatu Northamptonensi. Obiit vero sub initium mensis Octob. an. CIODLIV. & sepultus jacet in adyto ejusdem Ecclesiæ.

xvii. Magister Johannes Crayford, è Collegio Regiensis apud Cantabrigienses primitus erat, unde cum pulsus esset, Oxoniam accessit, & inter Collegii istius Socios assumptus, an. CIODXIX. anno XXI. ad Magistratum in Artibus, quo ornabatur Cantabrigia, admissus est. Cæterum eodem anno Cantabrigiam se denuo contulit, atque ibi in Procuratorem Academiae deligitur, xiii. Henrici VIII. ubi & Vicecancellarii deinceps munere fungebatur, an. xxvii. ejusdem Regis, hoc est, Dom. CIODXXXIV. Tandem vero Oxoniam reversus, in Doctorum nostrorum SS. T. numerum recipitur an. CIODXLVI. ac xiii. Septemb. ejusdem anni in hujus Collegii Magistrum eligitur; Canonicus etiam Residentiarius in Ecclesia Sarisburiensi fuit. Reticendum non est & alium fuisse Johannem Crayfordum, S. T. Professore, & Ordinis Minorum Cantabrigiensem, annoque CIODXXXVI. ad eundem gradum Oxoniæ admissum.

xviii. Magister Ricardus Salveyn, eligitur post mortem Crayfordi, Cal. Septembris, CIODXLVII. Hic munere cessit xxix. Octob. LI.

xix. Georgius Ellison, A. M. ultimo die Novembris, an. CIODLI. electus est & confirmatus.

xx. Antonius Salveyn, S. T. B. eligitur, i. Junii, CIODLVII.

xxi. Jacobus Dugdale, A. M. illum excepit x. Decemb. CIODLIX. Triennio post per Visitatores Elizabethæ Reginae munere turbatur.

xxii. Thomas Caius, vulgo Key, A. M. & Collegii Omnium Animarum nuper Socius, Dugdaleio subrogatur, xvii. Novemb. CIODLXI. De illo vide in eodem Collegio.

xxiii. Gulielmus James, S. T. B. & ejusdem Facultatis apud Magdalenenenses Prælector, xii. Junii, an. CIODLXXII. electus est, munusque deposuit xiv. Septemb. LXXXIV. cum ad Aedis nempe Christi, (quo in Collegio studiorum Tyrocinia posuerat) Decanatum evectus esset.

xxiv. Antonius Gate, A. M. eligitur xv. Septemb. CIODLXXXIV. diem vero obiit mense Augusto, XCVII.

xxv. Georgius Abbot, S. T. P. Socius Collegii Balliolensis, in hujus Collegii Magistrum eligitur vi. Septemb. CIODXCVII. variisque Dignitatum gradibus decursis, Archiepiscopus demum Cantuariensis evasit. Collegii autem istius Bibliothecæ libras c. circa an. CIODCXXXII. contulit.

xxvi. Johannes Bancroft, S. T. P. nuper ex Ede Christi, ei successit ii. Mar. an. CIODCIX. secundum computum Anglic. Munus vero deposuit xxiii. Aug. an. XXXII. qua nimirum tempestate ad Episcopatum Oxoniensem evectus est.

xxvii. Thomas Walker, S. T. B. è Collegio priorem D. Johannis Baptistæ, electus fuit xxxi. Aug. an. CIODCXXXII. Pulsus is est à Visitatoribus Parliamentariis, x. Julii, an. XLVIII.

xxviii. Joshua Hoyle, S. T. P. suffectus est Walkero eodem die & anno ab iisdem Visitatoribus. Vide si lubet plura de illo in Aulæ Magdalenenensis notitiâ.

xxix. Franciscus Johnson, A. M. Collegii Omnium Animarum Socius, Collegii hujus Magistratum contra fas jusque favore O. Cromwelli obtinuit, an. CIODCLV. Tametsi, intercedentibus etiam gravissimis contentionibus, Magister Thom. Thornton hujus Collegii Socius, in Magistrum xxiv. Maii, eodem anno assumptus fuisset.

xxx. Thom. Walker, S. T. P. restauratus ad officium Magistri per Visitatores Regios, postremo die Julii, an. CIODCLX. Is satis concessit v. Decemb. LXV. inq; Ecclesia D. Petri in Oriente humatus est.

xxxi. Ricardus Clayton, S. T. B. Canonicus Residentiarius Ecclesiæ Sarisburiensis, & quondam Socius, eligitur xxix. Decemb. CIODCLXV. deinde ad Doctoratum promotus.

EPISCOPI.

Ante instauratam ab Alfredo Aulam.

S. Johannes de Beverlaco, Archiepiscopus Eboracensis, an. DCLXXXVII.

Ex fundatione Alfredianâ.

S. Edmundus Archiep. Cantuariensis, CIOCCXXXIV.

S. Ricardus de la Wyche, Episcopus Cicestersensis, CIOCCXLV.

Ex Fundatione Magistri Gulielmi Dunelmensis.

Ricardus Radulphi filius, Archiep. Armachanus in Hiberniâ, CIOCCCXLVII.

Edmundus Lacy, Episc. Exoniensis, an. CIOCDXX.

Ricardus Flemmyng, Lincolnienfis, CIOCDXX.

Johannes Chadworth, ex illo imprimis Collegio, deinde è Metonenfi, Lincolnienfis, CIOCDLII.

Guliel. Dudley, Dunelmensis, CIOCDLXXVI.

Johannes Shirewood, Dunelm. CIOCDLXXXIII.

Nicolaus Ridley, Londinensis, CIOCDLXIX.

Agidius Tomson, ex illo primitus, postea vero è Collegio Omnium Animarum, Glocestrensis, CIOCDLXXI.

Georg. Webb, qui, è sodalitie illo, in Socium Collegii C. Christi, cooptatus est; Limricensis in Hiberniâ, CIOCDXXXIV.

Henricus Tilson, Elphinenfis ibid. CIOCDXXXIX.

SCRIPTORES.

Ante recreatam ab Alfredo Academiam.

S. JOHANNES DE BEVERLACO, cujus mentio facta est, in Lib. I. p. II. Vir erat ab eruditione haud

² In quibusdam notis, B. Twyni. ³ Ibidem.

⁴ Ut in diversis Reg. Comp. Procuratorum hujus Coll. tempore Ric. II. & Hen. IV. in The-

secus ac pietate collaudandus, velut Authores permulti (inter quos *Venerabilis* ille *Beda*, discipulus ejus) prodiderunt. E vita migravit an. DCCXXI. ad *Beverlacum* vero sepultus est, ubi Collegium ipse Praebiteris secularibus exedificavit. Addendum de illo, quod cum in media Ecclesiae *Beverlacensis* collegiatae parte terram, contumelandae mulierculae, effoderet. Aeditus XIV. *Septembru*, an. CIOCLXIV. Hypogaeum rexit lateritium, inque eo loculos binos plumbeos reperit, quorum alter pulverem continebat, alteri vero ossa humana includebantur, his porro verbis eorum uni inscriptis: *Anno ab incarnatione Domini, Millesimo centesimo octagesimo octava combusta fuit hac Ecclesia in mense Septembris in sequente nocte post Festum S. Matthaei Apostoli, & in anno Millesimo centesimo nonagesimo septimo, octavo Idus Martii, facta fuit inquisitione liquiarum B. Johannis, in hoc loco, & inventa sunt hac ossa in orientali parte sepulchri, & hic recondita: & pulvis cemento mistus ibidem inventus est & reconditus.*

S. BEDA, *Venerabilis* cognomento insignitus, ex eadem Aula, si Libello supplici Ordinibus Parliamentariis (prout in lib. I. pag. II. praediximus) oblato deferenda sit fides, prodiisse existimandus est. Clericis ille quibuscunque antiquis, si eruditionem firmam solidamque respicias, antefendus videtur, sacram quippe Paginam nemo melius dilucidavit, atque in ejus laudibus optimus quisque veterum Scriptorum diutissime immoratur, maxime vero *Rogerus Baconus*, qui viri Opera cumulatim^b deprædicat, quamvis per Monachorum inscitiam nequitiamve plurimos eisdem errores irrepsisse suspicio haud levis subesset. Diem obiit anno DCCXXXIV. vel ut aliis^c placet XXXV. inque *Gervicensi* Monasterio requievit. Reliquiae dein ejus *Dunelmum* transductae sunt, scrinioque honorifice inclusae, atqui sub initia Regni Reginae *Elizabethae*, zelo Fanatico correptus *Whittinghamus*, Decanus indignus *Dunelmensis*, eadem Templo detraxit, & prorsus dissipavit.

Ex fundatione Alfrediana Scriptores deprehenduntur.

S. EDMUNDUS, Archiep. *Cantuariensis*, quem operam ibidem literis dedisse nonnulli^d retulerunt, quod verum an fuerit ignorare me fateor. Ejus autem in Lib. I. sub an. CIOCCXXI. & XXVI. nec non in secundi hujus Libri initio meminimus, de quo id unice adjiciam, Philosophum, Mathematicum, ac Theologum, cum primis memorandum extitisse, Scholasticum illius tam *Oxonienfes* quam *Parisienses*, cum ingenti Academicorum fructu frequentatas mirum in modum fuisse. Fato succubuit, an. CIOCCXLII. & *Pontiniaci* sepultus est. De Libris quos scripsit consule si placet^e *Balaum*, & ^f *Puseum*.

RICARDUS de la WYCH, à loco Agri *Wigornienfis* ubi in lucem prodierat cognomentum ducens, Collegio quoque isti à supra citato Antiquario tribuitur, quod nec pronus affirmabo nec refellere conabor, sed neque miraculis quibus toto orbe inclaruit fidem adstruam. Librorum quos contextuit Titulos apud *Ba-*

laum^g *Pitsem*que videre licet, qui anno Dom. CIOCCCLII. obiisse tradiderunt.

RICARDUM FISACIUM, occidentalibus *Angliae* partibus oriundum, in Collegio illo educatum retulit Antiquariusⁱ noster, idque in privatâ quadam notationicula (fides cujus sit penes Authorem) memoriae mandavit. Hic vitam Religiosam transigere cupiens S. *Dominici* familiam intravit, ac Theologiae sedulo incumbens famam sibi haud mediocrem comparavit, quem simul & aequalem ejus *Robertum Baconum*, in hac verba collaudat^k *Matth. Parisius*: *— eodem anno (viz. CIOCCXLIX.) duo Fratres de eodem ordine, quibus non erant Majores imo nec Pares, &c. ab hoc saeculo ad dominum migraverunt, sepultus fuit in Dominicanorum Oxoniensium Capellâ Conventuali: verum cum à Paroecia S. Edoardi, extra muros Urbis migrarent Fratres, viri illius aut Corpus, aut saltem Monumentum eodem deductum est, & ad occidentalem Ecclesiae parietem collocatum. De Libris quos exaravit Balaum adeas & Pitsem.*

GULIELMUS SHIREWODE, quem nonnulli cum *Gulielmo Dunelmensi* confundunt, in Collegio hoc, prout Authores^l haud pauci testantur, literas percepit, multorum quoque, maxime vero *Rogeri Baconi*, Praeconiis celebratur, uti in *Historiâ* ad an. CIOCCCLXXII. praedictum habes. Anno CIOCCCLIX. in vivis agebat, ac *Thesaurarius Lincolniensis* tunc temporis erat, quemadmodum è chartâ quadam Decani & Capituli *Lincolniensis* constat, Ecclesiam S. *Georgii* in Castro *Oxonienfi*, *Osneiensibus* eodem anno confirmante, quod quidem argumento erit *Gulielmum* hunc de *Syrmode* (ibidem atque inter Ecclesiae *Lincolniensis* Officiarios eo nomine^m describitur) alium omnino à *Dunelmensi* fuisse, quem anno CIOCCCLIX. diem obiisse reperimus. De libris quos scripsit vide *Balaum*.

Ex Fundatione Magistri Gulielmi Dunelmensis.

RICARDUS RADULPHI filius, inter primos Magistri *Gulielmi Dunelmensis* Magistros si (Libello supplici jam saepe memorato fides) recensendus fuerit.

HENRICUS CROMPE, natione *Hibernus*, inque Collegio illo, (ubi & Gentilium suorum haud pauci, bonis Artibus, per hac tempora, invigilabant, velut èⁿ computis variis in sodalitatibus aërio adservatis manifestum est) literis imbutus, Monachum deinde *Cisterciensem* Coenobii *Baltinglassensis* induit, & demum in Academia nostrâ S. T. P. emicuit. *Ricardum Armachanum*, qui cum *Radulphi* filio idem est, mirifice suspexit, ejusque vestigiis insistens Mendicantium Ordines, tam scriptis quam concionibus impugnavit. Contextuit autem,

Determinationes Scholasticas. Lib. I.

Contra religiosos Mendicantes. Lib. I.

Responsiones ad objecta. Lib. I.

De Fundatione omnium Monasteriorum in Anglia, à tempore Sanctae Birini primi Dorcestrensis Episcopi, ad aetatem Roberti Grostest Episc. Lyncolnienfis

^a In Hist. Ecclesiast. Angliae, lib. 5. cap. 2, 3, 4, 5, & 6.

^b In quodam fragmento de peccatis Theologorum MS. in cap. de

^c Anon. de vita & morte Bedae, MS. &c.

^d Tho. Caius, hujus Coll. Magister in Assertionibus Antiquitatis A-

^e cad. Oxon. Edit. 1574. p. 26. Godwynus de Praesulibus Angliae in Cantuar. &c.

^f In cent. 3. nu. 96.

^g In Hist. 13.

^h In cent. 4. nu. 14.

ⁱ In Hist. 13. nu. 357.

^j Br. Twynus.

^k In Chron. sub an. 1248.

^l Leland in Tom. 4.

^m In Pix. de Fundatione Ecclesiarum

ⁿ S. Georgii in Castro Oxon, & Osney, in Thes. Edm. Christi.

^o Tho. Caius, hujus Coll. Magister in Assertionibus Antiquitatis A-

^p cad. Oxon. Edit. 1574. p. 26. Godwynus de Praesulibus Angliae in Cantuar. &c.

^q In cent. 3. nu. 96.

^r In Hist. 13.

^s In cent. 4. nu. 14.

^t In Hist. 13. nu. 357.

^u Br. Twynus.

^v In Chron. sub an. 1248.

^w Leland in Tom. 4.

^x In Pix. de Fundatione Ecclesiarum

^y S. Georgii in Castro Oxon, & Osney, in Thes. Edm. Christi.

^z In Hist. 13. nu. 357.

^{aa} Br. Twynus.

^{ab} In Chron. sub an. 1248.

MS. Iste liber citatus est per *Joh. Twynum* in lib. suo II. de rebus Albionis.

Ceterum de eo consule si placet Historiam, ad an. CIOCCCLXXXII. & XCII.

JOHANNES ORUM, S. T. P. & Archidiaconus *Barnstapliensis* in Collegii hujus Procuratorum Rationariis occurrit, tempore *Henrici IV.* illis enim Cameræ ejus pretium inseritur. Hunc Tractatus varios edidisse prorsus confido, quamvis inter scriptores non recensuerint, ut alios mittam, nec *Lelandus*, nec *Balaus*; Librum vero ejus quendam sic inscriptum reperio:

Leitura Johannis Orum, super Apocalypsin in Ecclesia Wellensi. MS. Princ. In nomine Jesu, flecto genua mea ad Patrem, &c.

Hunc Præbendam aliquam, vel dignitatem in Ecclesiâ *Fontanensi*, vulgo *Wellis*, fructum fuisse regnante *Henrico IV.* ex notatiuncula quâdam privatâ probabile fit, ubi nummos dicitur erogasse circa reparationem *S. Cathberti Wellensis*.

ROBERTUS FLEMMING, vel Nepos, vel saltem cognatus *Ricardi Flemming* Episcopi *Lincolniensis*, post annos aliquot in Collegio illo (id utique est prædictis Rationariis habetur) Bonarum Literarum studio insumptos, *Ferraram* in Italia profectus est, ibique cum *Gulielmo Grey* (Episcopatum hic *Eliensem* deinde attigit) *Johanne Free*, *Johanne Gundorp*, & *Johanne Tiptoft*, Comite *Wigornensi*, *Oxonienfibus*, Artibus ingenuis vacavit, & huc demum reversus, inter coætaneos haud modice claruit: --- In pretio fuit (inquit *Lelandus*) *Sixto Pontif. Rom. urbi Præsidenti*, à quo & *Protonotarius factus est*. Et quoniam *Poeticen* mirifice coluit, *Tiburti* tanquam in secessu, duos libellos carmine heroico scriptos *Lucubrationum Tiburtianarum* nomine edidit, quod opusculum *Sixto Pontifici* tanquam ejus virtutum encomiaſtes dedicavit, &c. literatissimos viros eo tempore *Romæ* florentes familiares habuit. Præcipue autem *Baptistam Platinam* *Bibliothecarum Romanum* coluit, &c. vidi *Isidis in Vado* *Dictionarium Græco-Latinum* ab eo collectum.

Lincolnia fatiſ concessit, cujus Ecclesiæ Decanus reperitur, post annum CIOCDLXX. ubi secus antedictum *Ricardum Flemingum* sepultus est. Cæterum de illo plura alibi in hoc opere legas.

PHILIPPUS NORRIS, in *Hiberniâ* natus, tot hoc in Collegio annos ingenium excoluit, ut Sacræ Theologiæ Doctoratum pæne assequeretur, velut è Computis jam ante citatis perdiscas. Annis septimo, octavo, ac nono *Henrici VI.* Aulæ Universitatis minori præfuit, & dignitatibus dein quibusdam decurſis, Decanus Ecclesiæ *S. Patricii Dublinienſis* evaſit, an. CIOCDLX. Is *Ricardi Armachani* vestigia secutus, scripsit adversus Fratres Mendicantes. In quos etiam sæpè in concionibus suis invecſus est, unde multa passum ferunt. De illo autem plura habes apud *Balaum*, uti & in *Historiâ* meâ ad an. CIOCDXXXVII.

NICOLAUS RIDLEY, è Comitatu *Northumbria* oriundus, Academiam *Cantabrigiensem* Altricem habuit usque dum *Baccalaureus* in Artibus esset; inter Socios vero *Skirlavianos*, XIII. Aprilis, an. CIOCDXXI. coopatus est, & *Cantabrigiam* remeans, S. T. Professor, Magister seu Præfectus Aulæ *Pembrochiensis*, ac Episcopus tandem *Londinensis* emerſit.

Illam his verbis commemorat Antiquarius: noster, qui ipse fuit Magister hujus Collegii; denique & *Nicholaum Ridleum*, qui viro nihil integrius, & annis suis egregiis dotibus ornatissimè Angliâ nostra multis hæc retro sæculis habuit, pro nostro jure optimo vindicare possumus. Librorum quos conscripsit, & quorum tituli apud *Balaum* comparent, de numero est, qui circa Eucharistiam versatur, quemque refellere conatus est *Albanus Langdail*, edito *Latetia* libello, an. CIODLVI. *Oxonii* è regione Collegii *Balliolenſis* ob fidei veritatem concrematus est, anno CIODLV.

LEONARDUS DIGGES, vel *Diggs*, vulgo *Diggs*, in hoc etiam Collegio operam literis navasse videtur, cum in *Ædis* illius scriptis quibusdam, sæculi sui æqualibus, cognomentum ejus deprehendatur. In Agro *Cantiano*, ex familiâ bene fundatâ ortus est, licet de Oppido aut vico parum constet, nisi forte *Woottonam*, prope *Elhamam*, seu *Chilhamam* prope *Cantuariam*, aut denique apud *Diggs-Court*, fuisse suspicemur. Mathematicus fuit excellentissimus, Architectus peritissimus, & in arcis, agris, altitudinibus, latitudinibusq; mensurandis Geometer expertus. Demum ne soli sibi saperet libros hos edidit, viz.

Tetragonon. Lib. I. *Londini*, anno 1556. anglicè; quem recognovit deinde, & auctiorem redditum Typis propalavit filius ejus *Thom. Digges*, anno 1592.

Tractatum Geometrico-practicum. Lib. III. cui *Pantometria* nomen fecit, & quem in juvenili ætate constitutus propemodum absolvit. Eundem defuncto patre dilucidavit, & adauxit præfatus *Thomas*, addito de corporibus quinque Platonice regularibus tractatulo, in quo proportionum tum practicè, tum Theoricè, è solidis, Inscriptione & Circumscriptione, sive etiam Transformatione inter se collatis emergentes, continentur *Lond.* 1591. anglicè.

Prognosticationem perpetuam, sive regulas quibus Tempestatis vicissitudines prædici possent, à Sole, Luna, Stellisque desumptas. Edit. anno 1565. Angl. Quæ quidem Prognosticatio recognita & Tabularum generalium haud injucundarum necnon Regularum breviorum accessione aucta fuit, ejusdem filii opera. *Lond.* anno 1592. Angl. Cui subnectitur Orbium Copernicanorum accurata descriptio.

Reliqua ejus scripta in obscuro esse fateor: obiiit vero circa annum, 1574. apud prædictam, nisi me fallo, *Wottonam*. Inscriptio autem de illo (familiaque ejus (qui Artes sibi ingenuas hæreditario quodam jure arripere videntur) extat in Ecclesiâ *Chilhamensi*, à D. *Dudleia Digges* Equite Aurato, ut opinor posita; quam brevitatis causa omitto.

THOMAS DIGGES, Armiger, prædicti filius, in scriptis ante allegatis enutritus ibidem perhibetur. Hic ab ipsis pene incunabulis Artibus ingenuis, præcipue vero Mathesi operam dedit, qua in re consilio, exemplo, monumentis denique Paternis usus est, & ultra coævus propemodum omnes profecit. Vir erat fide & pietate in Deum singulari, rei militaris admodum peritus, & scientiis Mathematicis ad miraculum eruditissimus. Scripsit:

Alam sive scalam Mathematicam. *Lond.* anno 1573. Lat.

Quo de opere his verbis edisserit illustrissimus *Tycho Brahe*, sed ut æmulum agnoscas in libro suo *De Nova Stella*. --- Eſſi verò admodum eruditum, &

^a MS. in Bib. Bod. inter Cod. med. n. 123.

^b Ib. in eod. MS.

^c Let. in Tom. 4. p. 333.

^d Ibid.

^e In Cent. 14.

^f Regiſt. hujus Coll. p. 5.

^g Tho. Caius, in *Aſſert. Antiq. Acad. Oxon.* ut supra, p. 27.

ingeniosum sit hoc scriptum, atque Mathematicum excellentem peritiam pra se ferat: tamen si liceat id quod rus est dicere, in recessu intimo, quod primo accessu, & tam magnifico speciosoq; titulo spondet, quàm minimum praeferat. Nam ne Stella quidem nova, cujus principaliter ratio habenda fuit, Phenomena, prout de- cuit, commode explicata: nedum ut Planetarum omni- um Itinera inaccessa novo modo expediat, &c.

Arithmetica militarem sive Tractatum, Stratiati- cum cognominatum, & militatibus utilissimum, à Pa- tre quidem inchoatum, à filio autem absolutum; Londin. anno 1579. angl. Quem, postquam copia- rum nostrarum, qui inter auxilia Belgica meruere, lustris aliquandiu praefuisset, diligenter castigavit, au- ctiolemq; dein propalavit, Londini, an. 1590.

An alia aliqua evulgârit Opera, non dicam; notifi- simum tamen est & Tractatus quosdam Mathemati- cos conscripsisse eum, & eosque reddidisse accuratos, ut Typis jam potuerint mandari, cum per rei familiaris curas, & intervenientes fori Lites à studiis avocaretur. E vivis migravit xxiv. Aug. CIO D X C V. inque A- dyto Ecclesiae Aldermanburienfis Londini funeratus est, cujus ad latus septentrionale, Tumulum obtinuit satis speciosum, donec, conflagrante cum celeberrima nostra Metropoli Ecclesia, deformatum penitus esset, anno Dom. CIO D C L X V I.

RICARDUS STANIBURST, Jacobo Staniburst, Ge- nerofo, Dublinii apud Hibernos natus, atque ibidem sub optimi Pædagogi Petri White, Socii pridem Ori- entis, tutelâ educatus, dum in tenerâ ætate constitue- retur, Oxoniam advenit circa annum CIO D L X I X. e- ruditionem Academicam mirifice sitiens, in qua pro- gressus brevi ingentes fecit, & posito nobiscum bien- nio tantum ætat. xviii. Introductionem Porphyria- nam Commentariis illustravit. Cæterum antequam Gradum Baccalaurei in Artibus attingeret, ad Ponti- ficios descendit, Belgasque adiens incerto quidem Lare utebatur, donec Magno Austria Duci in sacellum a- scisceretur. Vir erat Græcæ Linguae peritissimus, Theologus, Philosophus, Historicus & Orator haud incelebris, Poeta vero præstantissimus, & in Carmine Jambico, coartaneis quibuscunque, Gabrielem Har- veium si excipias, longe antecellens. Scripsit:

Harmoniam seu Catenam Dialecticam in Porphyria- nas Constitutiones. Edit. Lond. 1570. Lat. fol. Hunc autem librum cum evolvisset priusquam Typo- grapho traderetur Edmundus Campian, Artium Mag. & Collegii Divi Johannis Socius, Authorem in hæc verba laudasse fertur: Mirifice letatus sum, esse Ade- lescentem in Academia nostra tali familia, eruditione, probitate, cujus extrema pueritia cum multis laudabili maturitate viris certare possit.

De Rebus in Hibernia gestis, lib. iv. Antwerp. anno 1584. Lat. Cui adjicitur Appendix conti- nens Annotationes in Silvestrum Giraldum de Regno Hibernia, fratri suo Petro Plunket, Domino Baroni Dunsania nuucupatas.

Descriptionem Hibernie, viii. Capitibus com- prehensam. angl. Edit. per Raphael. Holinsbedum, anno 1586.

Vitam S. Patricii. Antwerp. 1587. Lat.

Hebdomadam Marianam in memoriam vii. Festo- rum B. Virginis. Antw. 1609. Lat.

Hebdomadam Eucharisticam. Duaci. anno 1614. Lat.

Premunitionem pro futura Concertatione cum Fa- cobo Usserio. Duaci 1614. Lat.

Primos etiam quatuor Aeneidum Virgilli Libros Anglice reddidit, & prædicto Dunsania Baroni di- cavit. Propalati sunt Lond. anno 1583. Obiit Bruxellis, anno Dom. CIO D C X V I I I. ibique, ut fan- do accepi, sepultus jacet.

FRANCISCUS TRIGGE, in Agro fortean Lincol- niensi natus, in Collegio autem isto literis imbutus, integram Artium & Scientiarum Encyclopædiam permensus est, donec Gradu demum Magistrali, an. CIO D L X X I I. ornaretur. Theologiae deinceps se totum dedit, Pastorque Ecclesiae Welbourniensis, prope Beckinghamiam, Comit. Lincoln. merito evasit. Scri- psit autem:

Apologiam, qua praesentia præteritis temporibus potiora esse ostendit. Lond. 1589. Angl.

Analyfin Capituli vicesimi quarti Evangelii se- cundum Matthæum, &c. Oxon. 1591. Lat. Do- ctori Gulielmo James, Aedis Christi Decano, atque hujus pridem Collegii Magistro nuncupatam.

In Cap. xxv. Isai. vers. 1. 11. & 111. Oxon. 1594. angl.

In Revelat. S. Joh. Edit. 1590.

Verum Catholicum, juxta Sacra Pagina veritatem comparatum. Lond. 1602. angl.

Welbournia, in vivis etiamnum agebat decurrente, anno CIO D C I I.

GEORGIUS CAREW, Eques auratus, Magistri Georgii Carew, Aedis Christi aliquando Decani, filius, apud Devonenses, velut auditione accepi, in lucem editus, atque inter Collegii hujus Commensales ad- missus est, circa annum ætatis xiv. prout è Catalogo Alumnorum Serenissimæ Elizabethæ temporibus con- fecto liquet, quamvis una cum celeberrimo Camdeno literas in Aulâ Lateportensi, percepisse alibi a memo- retur. Cæterum utrique forte sodalitis debetur vir clarissimus, qui antiquissimâ, nobilissimâque ortus Profapiâ, eadem scilicet masculâ stirpe quâ illustris- simæ Giraldinorum in Hiberniâ, & Windelsorienfium in Angliâ familiæ, à Carew Castro in Agro Pembrochi- ensi cognomen sortitus est. Ab ineunte ætate belli- cis studiis innutritus, Ordines in Hibernia adhuc Ju- venis contra rebellem Desmondia Comitem primum duxit. Postea Elizabethæ felicissimæ memoriæ Re- ginæ in eodem regno Consiliarius, & Tormentorum bellicorum Praefectus fuit, quo etiam munere in variis Expeditionibus, in illa præsertim longe celeberrima, qua Gades Hispania expugnata sunt, an. CIO D X C V I. feliciter perfunctus est. Demum cum Hibernia Uni- versa domesticæ rebellionis, & Hispanica Invasionis incendio flagraret, Momonia Praefectus per integrum triennium contra Hostes, tam internos, quam exter- nos multa fortiter fideliterque gessit. Tandem in Angliam revocatus à Jacobo Magnæ Britannia Rege, ad Baronis de Clopton, dignitatem evectus, Anna Regina Pro-Camerarius & Thesaurarius, Tormen- torum bellicorum per totam Angliam Praefectus, Garn- seia Insulæ Gubernator constitutus, & in secretoris Consilii Senatum coopatus est. Jacobo deinde ad coelestem Patriam evocato, Carolo filio usque adeo charus fuit, ut inter alia non vulgaria benevoli affectus indicia, ab eo Comitibus de Cotwells honore, solenni investitura, exornatus fuerit. Ut viri merita, paucis complectar, Dux erat fortis pariter ac prudens, fide & in consulendo, & in obsequendo firmissimâ, eru- ditione politiori & quali generosum decuit, denique

* Per Deg. Whearum, in parentatione Historica. Edit. Oxon. 1628. p. 9.

rerum antiquarum amantissimus, nec impar literatorum Patronus. Scripsit Historiam satis amplam, quæ integro triennio in *Momoniam* gereretur, interspersis ubique rebus aliis, continentem; sub hoc Titulo:

Pacata Hibernia. Lond. 1633. angl.

Historiæ ejus utramque fere paginam implent egregia Comitæ ipsius facinora, quam licet in memoriæ partim suæ subsidium condiderat, partimque in eorum gratiam quos Generalem *Hibernia* Historiam aggredi deinceps contingeret, adduci tamen non poterat ut eandem dum viveret publici juris faceret, ne scilicet laudibus ipse suis studuisse nimium videretur; satis autem concedens Opus illud a *Thoma Stafford*, amico suo antiquo pariter ac fideli legavit, qui judicio arbitrioque eruditorum quorundam ante permisit, quam prodire in publicum pateretur. Collegerat porro *Carevius* (præter authorum quorundam versiones per eum factas) Annotationes Chronologicas, Chartas, Epistolas, Syntrophas, Munimenta, aliaque haud pauca, res *Hibernicas* tangentia, quæ in Bibliophylacio *Bodleiano*, in quatuor voluminibus tanquam cuiusvis pretii Ceimelia reponuntur. Animam exhalavit *Londini*, in *Ædibus Sabaudia*, xxvii. Martii, CIO-DCXXXIX. decurso ætatis supra annos lxxiii. mense decimo; sepultus vero jacet in Ecclesiâ de *Stratford* ad *Avonam* in Agro *Warwicensi*.

ALEXANDER COOKE, in Comitatu *Eboracensi* (apud *Beeston*, prope *Leodium* ni fallor) natus, ac ibidem literis imbutus est usque ad annum ætatis xvii. Domini vero CIODLXXXI. tunc enim *Oxoniam* contendens cum summo in literis profectu apud *Antenafenses* sexennium posuit, unde Socius Collegii hujus deligitur, operamque Theologiæ impendens facultatis illius Baccalaureus evasit, anno CIODXCVI. deinde vero in Patriam remeans profeminando Dei verbo unice vacavit, & in Doctrinæ Pontificiæ corruptelas scriptis, quæ seculi sui eruditæ haud displicerent, acerrime investus est, Fratrem denique *Robertum* (de quo in Coll. *Anean.*) dein obeuntem excepit, Vicariam *Leodiensem* in Agro *Eboracensi* adiens, quâ ad mortem usque fruebatur. Scripsit autem;

Papam Johannam. Dialogum inter Pontificium & Reformatum continentem. Lond. an. 1610. angl. cui acclamatum adeo est, ut eundem in Sermonem gallicum transfuderit J. de la Montagne, Edit. *Sedani*, 1633.

Faustantia Pontificia, qua scripturas sibi solis vindicant Romanista, Redargutionem, Lond. anno 1625. angl.

Quatuor insuper libros contra Pontificios in lucem emisit, quorum hujusmodi, quantum fert idiomatis nostri, è quo transfunduntur, ratio, fuerunt nomina.

Ecclesia Romana pinna versatilis, vel orbis terrarum à Papistis inversus. Edit. anno 1625. angl.

Plus negotii Sacerdoti Pontificio factum. Lond. 1621. angl.

Adhuc plus negotii Sacerdoti Pontificio factum. Lond. 1622. angl.

Etiannum plus negotii Sacerdoti Pontificio factum. Lond. 1628. angl.

Horum vero postremus liber à præcedentibus duobus, nisi quod auctior sit redditus, haudquaquam differt. Sepultus is est in Ecclesiâ suâ *Leodiensi*, prope fratrem xxiii. Junii, CIODCXXXII.

DUDLEIUS DIGGES, Eques auratus, prædicti

Thoma Digges, Armigeri filius, *Chilhamia* in *Cantio*, ut verisimile mihi sit, in lucem prodixit, & postquam literis juvenilibus instrueretur, *Oxoniam* accessit, an. Dom. CIODXCVIII. Æt. xv. Ædemque hanc ingressus Doctores *Georgii Abbot*, Magistri, (Archiepiscopus ille *Cantuariensis* deinceps fuit) tutelæ se submisit, factoque in literis progressu haud contemnendo, Baccalaurei tandem in Artibus Gradum suscepit. Integram vitæ ejus Historiam contexere instituti non est nostri, cæterum ut rem ipsam paucis expediam, Ingenium hominis rari æquarunt, Virtutes vix quicquam hominum: ita enim se Patrem, Filium, Maritum, Fratrem, Dominum denique &, quod potissimum est, Amicum gessit, ut æmulos forte plures habuerit, parem nescio an vel unum. Annos aliquot apud exterarum gentes transegit, unde Mercium humanarum præstantissimam, Prudentiam, in Patriam invexit, cui inservire cupiens mature rediit nec vitis ornatus nec annis. Verum honores neque tetricus respuit, neque cupidus ambivit, quin ignavos ad eosdem aspirare advertens Aulâ sponte cessit, vitæ privatæ dulcedine captus & innocentia. Atqui Regem *Jacobum*, hominum oculatissimum, latere non potuit vir in tenebris conspicuus, quare ad magnum *Russie* Ducem legatione missus, fidelem Patriæ operam apud exteros aliquandiu navabat, unde cum reverteretur, Magister Rotulorum, nec prece, nec pretio, sed solis meritis evasit. Dum tantis muneribus fungeretur, clarior non factus est sed notior. Denique diem obiit Libros nonnullos manuscriptos reliquit, quorum de numero est quem,

Legatum omnibus numeris absolutum nuncupavit. Post mortem ejus Lond. Edit. 1655. angl.

Librum hunc, summa licet fide nec impari judicio conscriptum, publici juris facere detrectabat. E vitâ migravit, collachrymante optimo quoque, xviii. Martii, anno Dom. ex computo Anglicano, CIO-DCXXXVIII. & *Chilhamia* requiescit, Tumulo specioso & Inscriptione (cujus Apographum habeo) donatus.

LEONARDUS DIGGES, antedicti Frater ætate minor, *Londini* natus, atque inter Collegii istius Commensales post susceptum quoque Magisterii Gradum (quod in annum CIODCXXXVI. cadit) educatus. Stylum ille Anglicanum exercitatus habuit, præter alia vero quæ scripsit *Claudiani* Poemata de latino vertebat, uti & è linguâ *Hispanicâ* Historiolam fictitiam (quæ earum de numero est quibus à Romanis nomen impertitum est) *Gerardo*, sive *Calamitosum Hispanum*, appellatam. Fatis concessit vii. Aprilis, CIODCXXXV. inque veteri Collegii hujus Capella sepultus est.

GEORGIUS WEBBE, primo de hoc, deinde CCC. ubi de illo plura habebis.

DUDLEIUS DIGGES, A. M. ex hoc Collegio, in Socium *Omnium Animarum* (ubi de illo plura legas) cooptatus est.

GEORGIUS CROKE, *Chiltona* in Agro *Buckinghamensi*, secundo Regina *Elizabethæ* anno, in lucem editus, Scholæque Grammaticalis eruditionem supergressus, inter Collegii hujus Commensales receptus est, anno Dom. CIODLXXV. Ibi Artium ac Scientiarum haud modicâ imbutus cognitione *Londinum* se contulit, inque *Templo interiori* Juris Municipalis studio unice vacavit. Interjecto paucorum annorum intervallo bis ad lectionis solennis munus vocabatur, & xxi. *Jacobi* serviens ad Legem Equestris auratus audiebat, vicesimo autem secundo ejusdem Regis an-

* Fuit de Com. Devon. & postea Studiosus in Coll. Exon.

no Tribunali præficitur quod communium placitorum nomen fortitur, quartoque deinceps *Caroli I.* in Tribunalis, five in Banci Regii, Justitiarium deligitur. Judicio acri & Memoria tenaci fruebatur, quibus additâ singulari industriâ amplissimam Juris cognitionem, maxime autem in iis quæ ad Causas agendas spectant, adeptus est. Denique Virtutibus Intellectualibus Morales adjunxit, fidem utique integerrimam, & Munificentiam egregiam, cujus specimen haud vulgare edidit cum Nolosomium pauperibus & Capellam, ad Manerium suum de *Studeley*, secus *Beckleiam* in Agro *Oxonienſi* extruxit, & liberaliter dotavit. Scripsit:

Rerum Judicatarum sive Reportorum (ut loquuntur Legulei) Volumina tria, quorum primum Causas Reginae *Elizabethæ*, secundum *Jacobi*, tertium *Caroli* primi, temporibus emergentes complectitur; *Londini* autem Typis mandata sunt, annis 1661, 1657, & 1658. ab *Harbotello Grimston* Equite aurato, & prædicti Genero, qui Gallice conscripta Anglice reddiderat. Deinde vero, quo tyronum usibus melius inservirent, in Compendium rediguntur, unoque Volumine propalantur *Lond.* 1665. angl.

Ceterum mortem oppetiit *Crokus* in *Ædibus* suis ad *Waterſtochiam*, prope *Oxoniam*, an. *CIODCXLI.* ætatis *LXXXII.* ibique in Ecclesiæ Adyto humatus est.

EDOARDUS HERBERTUS, ad Castrum *Montgomeriense* natus dicitur, inter Collegii autem hujus Commensales, postremis *Elizabethæ* temporibus, (prout ex Alumnorum Catalogo, illâ tempestate composito, edoctus sum) literas percepit; annoque *CIODCIII.* cum Aureæ Periscelidis Eques crearetur *Henricus Walliæ* Princeps, Eques de *Balneo* fiebat. Sunt qui credant e Collegio *Reginensi* fuisse *Herbertum* illum, verum in errore p oculudubio versantur, atque prædicto posteriorem fuisse fatendum est *Edvardum Herbert*, Agri *Montgomeriensis* Armigeri filium, qui in *Reginensium* numerum, inque Album Academicum, primo *Julii* die, ann. Dom. *CIODCVIII.* æt. *XVII.* admissus reperitur. Utunque, Artium Linguarumque peritissimus fuit, tantamque à *Carolo* primo gratiam inivit, ut Baro *Castri Insule de Berry*, apud *Hibernos*, paucisque post annis Baro de *Cherbury* in *Angliâ* crearetur. De illo plura referre superledeo, utpote qui ubique apud seculi hujus Scriptores memoratur; Librorum vero quos exarasse deprehenditur Titulos exhibere non gravabor. Scripsit autem:

De Veritate. Lutet. anno 1633. *Lond.* anno 1645. Lat.

De Causis Errorum, & de Religione Laici. Editum priori.

Expeditionem in Ream Insulam. *Lond.* anno 1658. Lat.

Vitam Henrici octavi. *Lond.* anno 1649. angl. Liber iste Manuscriptus habetur in Archivis Bibliothecæ *Bodleianæ*.

De Religione Gentilium, &c. *Amstel.* anno 1663. Lat.

Mortem obiit *xx. Augusti*, *CIODCXLVIII.* inque Ecclesiæ *S. Agydii*, extra Urbem *Londinensem*, Adyto sepultus requiescit. Marmor autem, quod loculo sub muro australi superjacet breve inscribitur Epitaphium. Filius denique ejus humatus juxta Patrem deprehenditur.

ÆDIFICIA.

Haftenus de Collegii hujus Animâ, Viris nimirum rerum Cognitioni ibidem invigilantibus, nunc de Corpore ejus, Tectis nempe & Parietibus dicendum; quâ in re *Ædificiorum* exordia ac incrementa, prout in *Regeſtis* Scriptisve aliis occurrunt, enarranda sunt.

Sodalitii istius reſtituti initia in Hospitio vel Aulâ quâdam ad *Oppidanos* pridem spectante, ac deinde Scholaribus Magistri *Gulielmi Dunelmensis* redemptâ, fuisse, haud semel prædictum est; cæterum cum angustior illa esset, nec Alumnis eodem confluentibus sufficere videretur, Aula *Alba* præfata ad Austrum adſidens, frontemque Vico *Kybaldenſi* imminentem habens, conquiritur. Accessere non ita multo post Aulæ *Universitatis* (illo enim nomine innotescere jam occœpit, quæ *Selverniana* nuper appellata fuerat) & alia quædam Tenementa, speciatim vero quod ei Occidentem versus adjacebat, & de Virginibus velatis, *Stodleia* in Agro isto habitantibus coemptum est; & ineunte deinceps *Henrici* sexti Regno, Scholares *Dunelmenses* vetera sua Domicilia sparsim nulloque ordine posita diruere cœperunt, ac impetratâ prius Benefactorum ope, ad Fabricam Quadrangularem, qualis haud ita pridem comparuit, moliendam sese accinxerunt. *Ædificia* hæc nova ex lapide quidem quadrato constructa fuere, atque eandem ubique fenestrarum formam haudquaquam servabant, unde pro comperto habetur uno eodemque tempore excitata non fuisse, verum prout sese dederunt Benefactores, in hoc præsertim Sodalitio eruditionem adepti, pedetentim confurrexisse, quorum de numero ex Armis Gentilitiis ac Inscriptionibus ænigmaticis, (*Rebuses*, vulgo nuncupantur) in eorum fenestris nuper deprehendis, partim constabat, quorum præcipui fuere *Henricus Percy*, *Northumbriæ* Comes, *Johannes Chadworth*, Episcopus *Lincolniensis*, atque ex *Hungerfordorum* familiâ nonnulli. Primis autem *Henrici* octavi temporibus pecuniam contulere Mecænales alii, Fabricæque Portam Turri speciosâ ornandam curavit *Radulphus Hamsterley*, Collegii Magister, quam refecisse invenio *Tho. Caium*, in eodem deinceps Munere versatum.

At vero cum vetustissima Quadranguli *Ædificia* (quæ tamen *Henrici* sexti ætate paulo erant antiquiora) frons utique & latus occidentale, ruinam aperte minitarentur, & Plateæ Pavimentum, jam sæpissime recreatum, Collegii Aream altitudine superaret, de novis eadem formâ erigendis, consilium initur, quæ, acceptis *Caroli Greenwood*, superius memorati, nummis, *xiv. Aprilis*, *CIODCXXXIV.* inchoantur. Absolvitur biennio post Latus Quadranguli occiduum, extra tamen vetera fundamenta locatum, atque frons inde qualem hodie conspiciamus, impensis maxime *D. Simonis Benneti*, Equitis Aurati, de integro extruitur, anno partus virginis *CIODCXXXVIII.* Quod Latus Collegii orientale attinet, in veteris partim Quadranguli Areâ, partim vero in *Ædificiorum* antiquæ Capellæ Orientem versus conterminorum, fundamentis collocandum, exædificare nondum aggreſſitur Sodalitium; concepta tamen spes est Benefactores tandem comparituros, unamque fore Collegii hujus formam, *Oxonienſium* nulli eo nomine cessuri.

Priscorum *Ædificiorum* fenestras varia Militiæ Inſignia, & Inſcriptiones tum vulgares tum ænigmaticæ, velut partim habes antedictum, ornabant; cæterum pleraque illa Antiquitatis indicia aut anni jam, aut

Viri

Viri nefarii surripuerunt, adeo ut paucorum notitia ad nos pervenerit; ea vero sic se habuere.

In Camera cujusdam, occidentalem Quadranguli partem occupantis, fenestrâ, Zephyrum spectante, habebantur *Alfredi* in genua procumbentis, & *S. Cuthberti* sedentis, Imagines, quorum ille Coronam, hic Mitram gestabat. Rex autem Collegii effigiem porrigebat, *Cuthbertum* his verbis allocutus:

Hic in honore tui Collegium statui.

Qui ille

Qua statuisti in eo pervertentes maledico.

In Angulo porro Collegii Euro-Notum versus locato, inque Camera ibidem superiori, consimiles erant Imagunculae ac Inscriptiones, cum praedictis tamen haud penitus convenientes.

In Camera insuper praefata vicinâ, comparuit *S. Johannes de Beverlaco*, vestimentis Archiepiscopalibus indutus, atque his verbis, infra Effigiem ejus positus, denotatus:

Sanctus Johannes de Beverlaco. . . Ebor. quondam Socius istius Contubernii.

In alterius Camerae (quae novae Fabricae fronti locum cessit) fenestrâ sedebat *Alfredus*, manuque Collegii Effigiem tenebat; Rythmicis hisce versiculis, lemnisco ex ore ejus prodire viso, Characterem vetustissimo, inscriptis:

*Als fre make I thee
As hert may thynke
or eye may see.*

Clypeos ego gentilios, qui in fenestris ubique frequentes erant, referre in praesentia supersedebam, tanquam à suscepti Operis ratione nonnihil alienos.

Refectorium à *Selverniano* illo diversum primitus non erat, quod quidem ante secula nonnulla dirutum est, extructo circa annum CIOCDL. Collegii & Benefactorum aliquorum impensis altero quodam, quod in orientali Quadranguli latere haud ita pridem comparebat, & ad optatissimum *Caroli II.* reditum in usu fuit; quippe tum ad culmen auctum est novum illud, ad australem Quadranguli partem collocatum, quod anno CIODCXL. auspiciatum, sed propter intervenientes Belli Civilis turbas haud maturius finitum.

In refectorio illo nupero, ac anno CIODCLXIX. maximam partem demolito, ejusmodi habebantur Inscriptiones.

In fenestrâ quadam solem occiduum spectante;

*Te Merton laudat Sociis cum summa rogantes,
Ne nos cum nostris hic gentes sint reprobantes.*

In altero ejusdem fenestreae Luminari, sub Episcopi alicujus, quem ego pro *S. Cuthberto* habuerim;

*Nunc deus almsificus ex nil qui cuncta creavit,
Alfredum salvet, hoc mansum qui reparavit.*

Infimae autem fenestreae illius parti inscriptum erat Carmen illud:

Has fecit fieri Brixhed sic lumine largo.

In aliâ ejusdem lateris fenestrâ, Promptuario (quod Refectorio ad boream haeserat) proximâ, hi sub *S. Laurentii* Effigie versiculi legebantur:

*Sum Prior in terris, sed te quem corrui ardo,
Ut merear Caelis deprecor esse Prior.*

In altero insuper modo dictae fenestreae Luminari, ubi Picturae quaedam fractae confuseque locatae conspiciebantur, haec exarata fuere carmina:

*Ad Patriam sursum fac Thomam scandere Milton,
Ut valeat summi Templâ videre dei.*

In aliâ denique praedicti Refectorii fenestrâ:

Orate pro bono Statu Magistri Johannis Chadworth, Dei Gratia Lync. Episcopi Benefactoris hujus Collegii.

In superiori autem ejusdem Refectorii parte suspensa erat Tabula haud angusta, quam in hodierno quoque Refectorio deprehendis, & cui sub Insignibus *Alfredi* militaribus haec inscribuntur:

*Nobilis Alfredi sunt haec Insignia, cujus
Primum constructa est hac pietate domus.*

Fundatum fuit hoc Collegium per Alfredum Saxonum Regem, circa Ann. Dom. 872. & postea restauratum per Gulielmum Archiepiscopum Dunelm. Anno Dom.

I 2 I 9.

Praefatis vero in fenestris Clypei perplures Gentilitii, maxime autem Dominorum *Perceii*, & *Hungerfordi*, necnon *Gulielmi Dunelmensis*, ac *Chadworthi* & *Flemmyngi*, Episcoporum *Lyncolniensium*, depingebantur, quos brevitati studens omittendos exilimo.

Bibliotheca Collegii illius super exterioris Capellae partem occidentalem itetit, eodemque quo illa tempore constructa fuit ac demolita; Libris alio interim in loco depositis dum Bibliotheca Culinæ, Quadrangulo Austrum versus adfidenti, superstrueretur, quam anno tandem CIODCLXIX. perfici contigit. In Bibliothecae veteris fenestrâ quadam meridionali haec erant exarata:

Orate pro anima Magistri Willielmi Sharpe, quondam Socii & Benefactoris hujus Collegii.

In aliis ejusdem fenestris conspiciebantur *Staffordii Exoniensis* & *Skirlavii Dunelmensis* Episcoporum Arma Gentilia.

Capellæ, sive loca in quibus factorum solennia celebrabat Sodalitium illud, variae fuerunt, quippe primitus Ecclesiam suam Parochialem, S. nimirum *Petri* ad Orientem frequentabat.

II. Posthac vero Oratorium sive Capellam infra Hospitii sui limites nacti sunt Socii, humine, an in superiori aliquâ contignatione ignorare me fateor; ceterum impetratâ Diocesani veniâ sacra ibidem anno CIOCCCLXIX. peragere coeperunt, annoque CIOCCCXC. Altare, cultui divino de more dicatum, consequebantur.

III. Deinde autem sacellum iis obrigit ad Australem veteris Quadranguli partem locatum, quod cum Benefactorum

Benefactorum Symbolis adjuti absolvissent, S. Cuthbertus, n. Cal. Aprilis, CIOCDLXXVI. nuncuparunt; cui tamen post paulo adungere visum est Cameram inferiorem, sub Bibliotheca positam, eique Zephyrum versus contiguam, ampliandæque exteriori Capellæ percommode jacentem.

Sepulchrales istæ ac Fenestrales Inscriptiones, quæ sequuntur, necnon Clypei Gentilitii, in hac Capellâ, (quam anno Dom. CIOCDLXVIII. dirutam, vidimus) comparuere; quorum maximam partem exinde manu propriâ descripsi.

In medio facello Marmori exiguo incisa erat Effigies humana, eique subiacebat lamina ænea, cui hæc verba Insculpta reperiebantur:

Orate pro anima Magistri Radulphi Hamsterley, quondam Socii Collegii de Merton, & quondam Magistri istius Collegii, cujus obitus in perpetuum eris in isto Collegio secunda feria post Festum S. Trinitatis, cujus anima propitiatur Deus. Amen.

In Exterioris Capellæ pariete meridionali depingebatur Effigies viri, coram Pluteo in genua procumbentis, cum his carminibus Laminæ æneæ inscriptis:

Germen Io lacerum baccamque è robore truncam,
Cum dederis nomen laurea bacca novum,
Sustulit à nobis Deus, exceptitq; supernè:
Spes Deus ejus erat tota, manetq; salus.

Gilbertus Sandes, filius Henrici Sandes de Sonning intra Berks: Provinciam qui obiit xviii. die Aprilis, A. D. 1581. Æt. xviii.

Ad occidentalem Capellæ partem Tabellæ ex nigro Marmore confectæ, inque pariete fixæ, Insculptum erat Epitaphium illud à Magistro Petro Turnero compositum.

M. S.

Deposuit Iona Radcliff Lancastriensis, qui agro Todmordeno natales suos, studia Oxonio, imputat: gentilitium decus literariis laudibus cumulavit, haud inani- bus literarum titulis decorus, quorum citra supremum, quanquam meritis suis debitum, substitit modestia viri singularis; spatium famæ haud satis amplum concessit pedum infirmitas, qua illum ab scena & actu rerum summotum, intra unius Collegii Clathros, velut Zoophytum hominis, literaria gleba alligavit. At fructum & usum eruditionis ne sic quidem invidit, quam ille nobilium juvenum animis, moribusq; informandis sedulo impendit, solertissimus morum architectus, & bona mentis fuit ipse faber. Suavissimo morum temperamento, quorum illicio frequentes sibi amicos conciliaverat. Opportunum utiq; prasidium adversus tadium solitudinis, cujus cum damnaverat eadē, qua domi perpetuo adfixit, pedum imbecillitas: religionem & pietatem sincerè coluit, prudens Theologia mysta, quam non tam Schola, quam vita didicerat. Cujus fructum in extremo vita exodio tulit, cum post biennalem languorem innocentem animam suo reddidit calo.

Obiit A. D. CIODCXXVI. Aug. xxvii.
Ætat. suæ lvi.

B. M. P. { Consobrinus charissimus, &
Mærens Nepos.

Lapides vero illi sepulchrales, nimirum, Sandio & Radcliffio positi, è veteri illa ad novam transferebantur Capellam, in cujus Pariete occidentali & septentrionali collocatos videre licet.

In fenestrâ meridionali, cui nempe subiacebat Altare, inque Luminari ibidem ordine primâ comparebat Imago viri, clericis vestibus indati, arque his verbis denotati:

Willielmus Dunelm.

Ejusdem in fenestrâ Luminari secundo, sub Episcopo genua flectente, scripta hæc erant:

Sanctus Johannes . . . . .
. . . . . Socius istius . . . . .

Quæ scilicet sic se primitus habuerant.

Sanctus Johannes Archiep. Ebor. quondam Socius istius Contubernii.

In proximâ fenestrâ, infra nempe prædictam sitâ, hæc habebantur:

Orate pro animabus omnium Benefactorum hujus Capellæ.

In primâ, vel supremâ, fenestrarum septentrionalium, inque primo ejus Luminari conspiciebatur Divi Jude Imago, cui subscripta erant carmina hæc bina, quibus Gualterum Skirlavium alloqui videretur præfatus Apostolus:

Præsul Waltere gaudere potes quod per te
Hic locus ornatur & honor meus amplificatur.

Inferius autem depictus erat Episcopus aliquis (Sanctum Cuthbertum fuisse opinor) corpore erectus, sacro amictu vestitus, Pedumque pastorale manu tenens, cum his versiculis Schedulæ quinquies replicatæ inscriptis:

Pax sit huic Domui, quicquid enim volui,
Dat deus hic fieri, gloria semper ei.
Laus est magna mea, laus tibi perpetua.
Offer Tperdulam, Pontifici dulam.
Latvia sit soli, concipe verba poli.

In secundo ejusdem fenestræ Luminari, sub Effigie autem humanâ fractâ ac deformatâ, sic legebas:

Qui mihi succedit in locum nunquid egebit,
Huic si percipio dabo ego de proprio.

Sub quibus genua flectebat Episcopus (Skirlavium ni fallor) Clypeum gentilitium appositum habens, atque his verbis, Lemnisco ex ore prodeunti ac sursum tendenti inscriptis S. Cuthbertum allocutus:

Ora pro nobis Beate Cuthberte.

In tertio antedictæ fenestræ Luminari hæc duorum Carminum fragmenta superfuere:

. . . . . Clerum conspicio . . . . .
. . . . . deserta fuit hac Domus ante reperta.

Infra vero habebantur comminutarum Imaginum, & Sapientes Christum adorantes referentium, portionculæ; verum Inscriptionis superne olim sitæ bina tantum verba comparebant in hunc modum:

Regum

In fenestraz autem ejus parte infimâ hæc reperiebantur:

Orate pro anima Magistri Walteri Shirleme, quondam Episcopi de Durham.

Inque infimâ proximæ fenestraz parte hæc:

Orate pro anima Magistri Roberti Waldeby, quondam Archiepiscopi Eboraci.

Denique in fenestraz tertiæ eadem parte manca hæc:

Orate pro bono statu . . . Chadworth, Lyncoln. Episcopi.

In exterioris Capellæ fenestraz quadam, ad Cameram privatam aliquando spectante, habebatur Gulielmi Dunelmensis Clypeus gentilitius, quem schedula his verbis exarata circumcinxit:

Magistri Willielmi de Dunelm. . . . . hujus Collegii.

Intercidisse ferunt, & probabile fit, vocem *Restauratoris*. Sub ipsâ vero Inscriptione collocata olim fuit *Gul. Dunelmensis* Imago, licet ante annos per plures deformata fuerit.

In suprema Capellæ parte, Tabulatis hæc muralibus, pone Aula, nigris characteribus inscribebantur:

Confundantur omnes qui adorant sculptilia.

Confirma hoc deus quod operatus es in nobis.

Varia Militiæ Insignia, fenestras ubique ornantia, referre in præsentia non est animus.

IV. Quarta Collegii hujus Capella, quâ nimirum hodierno die utitur fodalitium, ad Meridionale Qua-

draguli Latas collocatur, pulchra quidem nec parum augusta. Huic anno demum CIOCLXV, suæ primæ manûs imposita est, decursis propter bellacivilia annis quasi xxvi. postquam fundamenta ejus jacerentur, absolutam vero in Festo S. Guthberti, vicesimo utique mensis Martii, cultui divino solenniter dicavit Rev. in Christo Pater, Gualterus Blandford, Episcopus Oxoniensis, præsentibus Edmundo Præfatis, Magistris haud paucis, aliisque Graduatibus.

In exterioris Capellæ pariete meridionali.

Gulielmi Rookes Armigeri

De Rodes Hall in agro Eboracensi,

Familia antiquâ oriundi,

Quicquid infra Cælum superest juxta hic reconditur.

Juvenis erat

Ultra atatem pius, modestus citra exemplum.

At quo genere virtutum potissimum effloresceret maturior ætas, incertum manet.

Quippe omnium semina tanta amulatione mente sua egerminarunt,

Ut solo hoc, isti cœramini, plurimum impari relicto, Eas in Cælos aequiore ibi judicem expectando secum transplantavit.

Postquam Collegio hoc antiquissimo inter superioris ordinis commensales

Biennale studium absolvisset;

De corpore morbillis correpto

Evolans

Epitima sua in hoc sacro primus omnium inhumanda reliquit.

Anno { *Salutis CIOCLXVII.*
          Ætatis XXI.

Feb. { *Id.*
          III.

Collegium

Collegium Balliolense.

TRADITA Collegii Universitatis notitiâ, Balliolense, in Suburbiiis borealibus positum, ac plateæ olim *Horsman-ger-street*, nunc autem *Canditch* appellatâ, septentrionem versus ad-
ficens, proximo in loco invisendum ducimus, ad eorum nempe exemplum

compositi, qui hæcenus hanc ædem numero esse secundam statuerunt. Hujus vero Collegii fundationem ac Historiam paucioribus ideo absolvam, quod hac ipsâ de materiâ libellus nuperrime ^a prodierit, tametsi quibusdam antequam ille ederetur annis, idem ego argumentum fufius tractaveram.

De Sodalitii, vel Ædis, illius primordiis discrepant inter se authores, utpote quorum nonnulli anno CIOCCCLXII. alii LXIII. LXV. & LXXIII. tribuerunt, à veritate omnes alieni. Quicquid enim hac in re præstitum est à D. *Johanne de Balliolo*, Milite, Regisque *Scotorum* Patre, dum in vivis ageret, anno CIOCCCLXVIII. vel saltem LXVII. inscribi oportet; is autem pauperibus quibusdam Academicis stipendia erogavit, atque id facere tantisper decreverat, donec Habitacula iisdem compararet, ac Prædia aliqua commode transcriberet; quod quidem morte præventus effectum non dedit, anno quippe CIOCCCLXIX. paucisque ante Pentecosten diebus animam exhalavit, in extremis vero constitutus Uxorem & Executores Testamentarios obtestari non destitit, ut tam nobile institutum cedere in irritum non permetterent, quin pensiones à se collatas continuandas curarent. At vero consilium deinde, mortuo *Balliolo*, initum est, diuque deliberatum, idne præstare expediret, cum stipendia illa ex ipsa ejus hæreditate (cujus magna pars in dubio scæne posita erat) colligenda essent; verum interveniente *Ricardi Slickburiensis*, Minoritæ, hortatu, D^{ns} *Dervorguilla*, *Ballioli* Relicta, & cui prædictus à secretis Confessionum erat, non tantum quod ^b rogaverat, sed & quæ in animo destinarat Maritus, persequi statuit. An addam obiter ejusdem deinde Ordinis fratrem Comitissam *Pembrochiensem*, cui à Sacris quoque Confessionibus erat, ^c induxisse, ut *Cantabrigia Pembrochiensem*, aliamque

Lutetiæ Aulam, tenuioris Conditionis Scholaribus erigeret, ac Reditibus dotaret.

Ad *Dervorguillam* redeo, quæ Fratris, ut antedictum, suasionibus impulsâ, Domicilium in Parochiâ Divæ *Magdalene*, inque Plateâ *Horsmanger-street* locatum, ad Academiam vero pertinens, conduxit, & præfatis Scholaribus incolendum dedit, quos ibidem è Patrimonio *Balliolensi* sustentare in studiis decrevit, usque dum Latifundia ipsis destinata iisdem penitus consignarentur, ac firma in perpetuum fierent. Transactis hoc in loco annis quibusdam, statuta ^d transmisit sigillo suo corroborata, quibus nimirum omnia Collegii negotia administrari, ac Scholares in officio contineri voluit. Cæterum de rebus iis haud pauca adnotare fas est, atque è Statutis illis huc transcribere. Primo itaque, statuta sua *Hugoni de Hertipoll*, & Magistro *Gulielmo de Menyll*, quorum alter Ordinis Minorum, alter Scholaris *Oxonien-sis* erat, tradi mandavit *Dervorguilla*; quod illos utique in Procuratores delegerat, gubernando sodalitia constitutos. II. Scholaribus suis injunxit, ut diebus Dominicis, ac Fæstorum præcipuis, Missarum solennia necnon Conciones publicas frequentarent (nisi seriis negotiis impediri eos contingeret) diebus vero aliis Scholas adirent, studiisque suis secundum Leges & consuetudines Academicas incumberent. III. Præcepit ut Procuratoribus suis, in rebus omnibus *Hospitii* Regimen ac Censum spectantibus, obtemperarent. IV. Ut è suorum numero Principalem sibi cooptarent Scholares, qui cæteris præesset, & cui mos omnino gereretur, maxime autem in rebus iis quæ secundum statuta aut receptam Consuetudinem fierent; ordinato interim ut Principalem illum prædictis Procuratoribus præsentarent, qui non nisi ab iisdem probatus auctoritatem aliquam exerceret. V. Ut præfati Scholares Missas quotannis tres, pro Conjugis sui, D. *Johannis de Balliolo*, Militis, necnon Majorum suorum, ac fidelium omnium perpetuâ salute, celebrandas curarent; quod diversis temporibus, pro arbitrio Procuratorum quos dixi assignandis, fieri mandavit. VI. Ut cibo quotidie antequam discumberent benedictentes, pro Mariti ipsius Animâ, &c. preces effunderent, & pro antedictis Procuratoribus Deum quoque orarent. VII. Quo tenuioris conditionis Scholaribus (quorum utique commodis maxime prospexit) consultum esset, reliquis temperantiam imperavit,

^a Per Hen. Savage, cui sit. est *Ballio-Fergus*. Edit. Oxon. 1668. ^b In Defensorio Gul. Wydford, vel Wodford, contra Armachanum, in 8. litello de Mendicitate Christi, MS. cap. 32. ^c Ibidem. ^d In Pixide de Fundatione Collegii in The-
aurario ejusd.

^e Ibidem. ^f In Pixide de Fundatione Collegii in The-
aurario ejusd.

quod si aliquando currente hebdomadâ stipendii à se assignatim partem aliqua, collocari in rebus necessariis contingeret, mandavit ne eidem redintegrandæ ultra denarium illis qualibet septimanâ subtraheretur, quos solvendo non esse censerent Procuratores. viii. Si Scholarium aliqui Statuto isti obmurmurarent, aut idem sibi displicere quovis modo testarentur, cæteris præcepit, ut vi juramenti sibi olim præstiti, eorundem nomina Procuratoribus denuntiarent, qui tanti criminis convictos sodalities pellerent, haudquaquam deinceps revocandos. ix. Sancitum porro ut Idiomate Latino publice uterentur Scholares, ea vero in re delinquentes corripere Principalis: quod si quis bis terve reprehensus errorem suum minime corrigeret, Mensâ publicâ submotus, Cibum postremo in loco asportatum seorsim sumeret; sin vero nec intra hebdomadam culpam emendaret, per Procuratores penitus exterminaretur. x. Statutum quoque ut omni septimanâ Sophisma aliquod singuli ordine eventilarent, ut quemlibet vice suâ Respondere ac Opponere sit necesse; siquem vero Sophistarum tantos fecisse progressus eveniret, ut dignus videretur qui in Scholis brevi determinaret, à Principali impelleretur ad id prius inter suos præstandum: Principalis autem esset Moderatoris vices subire, garrulosque ac ineptos verbis castigare, ac finitis disputationibus, proximum disputandi diem, necnon ipsum Sophisma, cum Opponente, Respondente, ac Determinante assignare, quo quisque nimirum Argumentis aut Responsionibus probe instructus accederet. Idem vero facere tenebatur Principalis circa Quæstionem alternis Hebdomadis discutiendam. xi. Scholaribus injunctum, ut *Portarium*, sive Pyxidem Sacram Eucharistiæ usibus destinatum, quamque in Conjugis sui Requiem transmisserat, sedulo custodirent; neque aut oppignorari, aut divendi ullo modo paterentur. xii. Denique Statutum, ut Togatum aliquem pauperculum nominarent Procuratores, cui ciborum fragmenta concederent antedicti Scholares; nisi iisdem Procuratoribus aliter videretur.

Hucusque è Statutis illis, apud *Hotel* in octavis Assumptionis Beatæ Virginis, an. CIOCCCLXXXII. datis, quibus appensum est Fundatricis Sigillum, quod integrum plane adhuc neq; dispendii aliquid passum; inque illo ejusdem Imago, qua plenâ fronte exhibetur, velut Magnatum Relicta (nos *Dowagers* appellamus, quod Censu quodam, post Maritorum obitum percipiendi, propter nuptias donentur) vestita, hoc est Togam gerens laxam, arctiori amictui superinductam, & ad Talos usque demissam; adeo ut Virgini velatæ quoad vestitum haud absimilis esset, solum Capitis Tegumentum si excipias. Expansis porro Insignibus suis, dextrâ scutum de *Balliol*, sinistrâ de *Galloway* (nempe Leonem rapacem coronatum) tenet. Inferius ad latus dextrum habetur Clypeus tribus mergitibus, sive manipulis segetum oneratus, tertiam ab *Hugone Bohun*, alias *Cavel*, *Cestrie* Comite denotans; ad latus porro sinistrum depingitur alter cum duabus Pylis ad punctum trahentibus forte à *Gulielmo Morvill*, genus ducentem indigitans, quod tamen cum in obscuro sit haud præfractæ affirmabo; sic autem inscribitur:

S. Dervorgille de Balliol, filie Alani de Galewad.

In transverso insuper comparent Arma de *Balliol*, & de *Galloway* impalata, cum hac Inscriptione:

S. Dervorgille de Galewad, Domine de Balliolo.

Cæterum quod ad Statuta superius memorata spectat, illibata multis annis servabantur; constat autem quadagesimo quasi abinde anno controversias quasdam de iisdem emeruisse, dum Scholares Artibus ac Scientiis in Scholis Artium exerceri solitis haud contenti (quas tamen unice intellexisse Statuta verisimillimum erat) superioribus Facultatibus operam impenderent, reclamantibus licet ac prohibentibus *Roberto de Leycestria* S. T. P. ac Ordinis Minorum Fratres, & *Nicolao de Tingewyke*, Med. Doctore, ac S. T. Baccalaureo, Procuratoribus extrinsecis; quorum denique ex consensu, anno CIOCCCLXXXV. res Doctoribus binis totidemque Magistris (qui ad hoc olim sodalities spectabant, & quos inter erat Magister *Ricardus Radulphi* filius, *Ricardus Armachanus* postea dictus) permixta est; quam illi, auditis utriusque partis argumentis, sic in Refectorio publico^a dijudicarunt, ut Sociorum nemini integrum esse deberet, vel tempore Terminis, vel Vacationis, operam alii Facultati navare præterquam Arti, sed Prælectionibus attenderetur quæ in propriis Scholis haberentur.

Secundo post Statutorum eorum transmissionem anno, hoc est Dom. CIOCCCLXXXIV. à *Johanne de Ew*, Civitatis *Oxonienfis* Burgenfi, Tenementum acquisivit^b *Dervorgilla*, Aulam *Marianam*, vulgo *Maryes-hall*, illâ tempestate nuncupatum, tenementum vero quod ad *Galfredum le Saucer* aliquando spectarat, Zephyrum versus contiguum habens (id autem Tenemento Universitatis, ad Ortum posito, proximum erat) atque orientem solem versus Terræ *Gualteri Feteplace* adsidens. Id inquam Tenementum cum tribus Agri jugeris, ad Ortum ei & Aquilonem adjacentibus, (*Thomâ de Ewe*, prædicti *Johannis* filio, quod pater fecisset ratum^c habente, Regiâque Majestate potestatem^d impertiente) *Gualtero de Foderingey*, Principali, Scholaribusque Hospitii *Balliolensis*, in perpetuum sodalities habitaculum, mense Maio, & donavit; quod quidem postquam recrearat *Dervorgilla*, novisque Edificiis adauxerat, incolere iidem coeperunt, relicto veteri illo Universitatis Tenemento, quod sumpto à prioribus Inquilinis nomine, *Aula Vetus Balliolensis* (ad discrimen scilicet *Novæ illius*) deinceps appellabatur. Eodem deniq; anno, præsentibus *Antonio Dunelmensi*, *Olivero Lyncolniensi*, Episcopis, Magistro *Rogero de Rowell*, vel *Rodwell*, Cancellario Universitatis, & *Simone de Gandavo* Archidiacono *Oxonienfi*, cum Militibus aliisque haud paucis, Tenementi ejus & Prædiorum ad *Stamfordham*, vel *Stanwortham*, & *Howh*, in Comitatu *Northumbrienfi*, per Mariti sui Executores Testamentarios coemptorum, plenam^e fecit transcriptionem, præfatis Scholaribus eorumque successoribus in perpetuum consignans; quod ad honorem S. S. *Trinitatis*, Beatæ Virginis, Sanctæque *Catharina* Martyris, utque Benevolentia, *Oxonii*, ubi viget Studium generale, à Coniuge suo inchoata, perennaret, fecisse dicitur in ipsâ foundationis Chartâ. Cæterum quo Donatio hæc firmior in posterum esset, à filio ejus D. *Johanne de Balliolo*, Milite (is Rex *Scotorum* deinceps emerfit) ac *Olivero* Episcopo *Lyncolniensi*, corroborata^f est; atque tertio post anno, hoc est CIOCCCLXXXVII. ipsa *Dervorgilla*, Coniugisque Curatores Testamentarii Principalem ac Scholares debitis quibuscunque, ab initio mundi ad illum usque diem contractis, penitus^g liberarunt. Cum hæc itaque sic se habuerint (ex indubiæ vero fidei Annalibus excerpta sunt) mirari subest quo pacto eveniret ut Antiquariorum & Historicorum nonnulli,

^a Ib. in eodem Theſaur. in quodam membrano sub sigillo.

^b Ib.

^c Ib.

^d Ib.

^e Ut in Pix. de fundatione Collegii, ut supra.

^f Ib.

^g Ib.

prætermisiss *Balliolo* isto ac *Dervorguilla*, ejus Relictâ, à præfato *Johanne* eorum filio, alii autem, à *D. Edoardo* (Milite) eorundem Nepote, fundatum retulerint Collegium; sed nec facile dicam quibus argumentis ducti alii, foundationem ejus annis CIO-CCLXII, LXIII, LXV, &c. inseruerint, cum ex prædictis apertissime constet eandem anno CIO-CCLXXXII. vel etiam LXXXIV. tribui debere.

Ad stipendia Scholarium (qui sexdecim erant) quod attinet, octo quisque hebdomadâ quâvis denarios accepit, hoc est in diem Dominicam binos, in reliquos vero singulos dies unum; quam pecuniam Scriptor ^a quidam à *D. Johanne de Balliolo*, Milite, qui anno CIOCCCLXIX. diem obiit, assignatam fuisse commemorat. Censûs ergo eorum annui si calculos subducamus, xxvii. libras ix. sol. & iv. den. superasse non deprehenditur, quem in transcriptione Prædiorum mox ante dictorum adauctum fuisse nequeo affirmare, quanquam interjecto paucorum annorum intervallo id præstitisse Benefactores proximo in loco dicitur.

BENEFACTORES.

Post manum operi ultimam à *Dervorguilla* impostam Benefactorum primus emerfit *Hugo de Wickenbroke*, vulgo *Hugo de Wyen* vocitatus, qui *socam* Terræ, & Domicilia haud pauca, ad *S. Laurentium* in Judaismo, vel loco Judæorum, *Londini* posita, cum Jure Patronatûs Ecclesiæ eidem Divo nuncupatæ, ab *Henrico Faceto* ^b coempta (illi hæc à *Gulielmo Faceto*, qui impetratâ Regia licentiâ ab Abbate & Conventu de *Mountrell* in *Gallia* acquisivisse ^c fertur, obtigerant) Hospitio isti xxii. *Edoardi* I. cum omnibus eorum pertinentiis ^d donavit. Anno proxime sequenti Ecclesia antedicta, ex consensu Episcopi *Londinensis*, Decani & Capituli Ecclesiæ *S. Pauli Londini*, necnon ipsius Sacerdotis seu Vicarii, Incumbentis, Collegio ^e appropriatur, eâ lege ut, veluti ex Compositione tunc temporis factâ liquet, centumquotannis solidos perciperet Vicarius, ex Oblationibus Decimisque minutis redeuntes.

Proximi adsunt *Hugo de Warkenby*, & *Gulielmus de Gotham* (quorum primus Collegii Principalis, alter Socius mox ante fuerat) quatuor Messuagia in *Vico Scholarum* sita, alendo Capellano, qui in sacello Divæ *Catharina* infra Hospitii præinctus Missam quotidie celebraret, ^f adscribentes, iv. *Edoardi* II.

Horum ingressus vestigia Magister *Ricardus de Hunsingore*, Tenementum in Urbe (ex parte orientali Aulæ *S. Albani* situm) ac Prædia in Agro *Oxonienfi* posita pascendo alteri Capellano ^g donavit, xiii. *Edoardi* II. atque ejusdem *Edoardi* temporibus *Hunsingorum* insecuti sunt Benefactores alii haud pauci, qui Messuagia varia *Oxonie* locata Collegio detulere, ea vero referre in præsentia supersedeo, quod ex Aularum maxime & Scholarum numero fuerint, ac proinde partim supra sint dicta, alibi autem deinceps (Deo volente) fusiùs commemorabuntur.

Huc usque Sociorum quilibet octo tantum denarios in singulas hebdomadas percipiebant, tenebantur etiam quamprimum Gradum Magistralem attingerent Collegio excedere, unde factum est, ut qui rei tenuitate premerentur, vel ad Artem se mechanicam

convertere, vel emendicatâ stipe vitam tolerare necesse habuerint. Gravem hanc inopum conditionem misertus est optimus quisque, cæterum ante reliquos omnes eandem sublevavit *D. Gulielmus de Felton*, Miles, qui circa decimum quartum *Edoardi* III. Rectoratum de *Abboldesly* in Comitatu *Huntingdonensi*, cum Manerio ad eundem spectante, *Balliolensibus* ^h donavit, & Scholarium numerum augendum, & pensionem cujusque hebdomadalem (quæ in dimensis collocari solebat) xii. denarios efficiendam decernens, præter pecuniam in Libris ac vestibus erogandam. Donationem illam confirmavit *Clemens* VI. P. M. appropriato *Balliolensibus* Rectoratu prædicto (quamvis Vicario interim de stipendio prospicere non omiserit) quodque constituerat *Feltonus*, nimirum de Sociis Collegio minime ejciendis, tametsi Magistratum vel etiam Doctoratum susceperint, priusquam Beneficium aliquod Ecclesiasticum adepti essent, comprobato. At vero quod auctum Sociorum numerum ac Dimensa attinet, id proximo Benefactoritribuendum videtur.

Philippus de Somervyle, Miles, Dominus Manerii de *Wichmore*, in Agro *Staffordienfi* is erat, qui sub largitionis *Feltonianæ* tempora, Ecclesiam de *Wihell Benton* in Diocesi *Dunelmensi*, ac Comitatu *Northumbrienfi*, cum prædiis nonnullis in eadem Parochia sitis, Collegio isti ⁱ transcripsit, alendis sex Scholaribus, pristinis sexdecem Sociis adjiciendis. Uni autem regiminis formæ subijci cupiens utrosque, Statuta ^k nova (aliqua ex parte *Dervorguillianis* contradicentia) condidit, in quibus sic reperio ordinatum.

I. Ut sex illi Scholares, sexdecim Sociorum suffragiis cooptandi, è locis præfatæ Parociæ quam maxime vicinis oriundi essent, utque eorum de numero quos gravior premeret egestas præcipue deligerentur.

II. Ut Magistrum (sic enim appellandum deinceps Præfectum decrevit) sibi communibus suffragiis assumerent, qui Sociis, Capellanis, Scholaribus, Familiis, toti denique Collegio præset; quem statim ab electione Sociorum aliqui Dominis Manerii de *Wichmore*, (hoc est quamdiu à prædicto *Somervillo* genus ducerent) deinde Cancellario Academico, vel ejus Commissario, denique Guardiano Collegii *Dunelmensis Oxon*, ac Magistris Hospitii quos extrinsecos vocabant, præsentarent; à quibus eodem ordine, nullâque interpositâ morâ, ad Munus admitteretur, præstito prius juramento de Constitutionibus *Somervillanis* observandis.

III. Ut Sociorum sex Studium Theologiæ assignaretur, qui ejusdem capaces essent postquam Regere in Artibus occiperent; tenerentur autem absoluto inde sexennio opponentium vices obire, decursis vero novem vel decem ab Inceptione annis, Magistrum sententiarum (quod pro formâ solebant præstare *S. Theologiæ Baccalaurei*) explicare, anno denique duodecimo vel decimotertio in eadem Facultate Incipere.

IV. Ut omni hebdomadâ Sociorum ac Scholarium cuique undecim, vel quoties cariori pretio emerentur opsonia, quindecim denarii assignarentur in Dimensis collocandi; nisi Magistro ac Sociis visum aliter esset. Demum, ut alia mittam, festinante stylo haudquam describenda, statutum est, ut perpetuum haberent Capellanum, secum hospitantem, quem ab an-

^a Rog. Walden, in *Epitom. Historia, compaell. cum Regestro Monasterii de Mailrose in Scotia*. ^b In *Pix. S. Laurentii in Thes. vel Erario hujus Coll.* ^c *Ibidem*. ^d *Ibid.* ^e *Ibid.* ^f In *Pix. continem. Chartas de Tenementis in Paroch. B. Mariæ Virginis*. ^g In *Eod. Thes. in Pix. S. Johan.* ^h Ut in quadam Bulla *Clem. VI. transcript. sub attestatone Notarii pub. in Pix. de Fund. Colleg.* ⁱ In *Pix. Mik. Benton.* ^k In *Thes. vel Erario hujus Coll. & in Reg. primo Decani, & Capituli Ecclesiæ Dunelm.*

tedicto *Somervillo* ac *Hæredibus* ejus præsentatum admittere è vestigio tenebantur (modo ne doctrinâ vel moribus Munere illo indignus deprehenderetur) Magister ac Socii; necnon Privilegiis & Proficiis Scholarium omnimodis continuo donare. Data sunt Statuta hæc xviii. *Octobris*, CIOCCXL. atque dein à *Ricardo* Episcopo *Dunelmensi*, quatenus suæ Cognitionis erant, ac postremo ab D. *Edoardo* de *Balliolo*, *Scotorum* Rege, comprobata.

Absoluto post Donationem *Somervillianam* biennio, *Thomas Cave*, Rector de *Welwyke* in Agro *Eboracensi*, libras centum in manibus *Gulielmi* de *Brokleby*, Clerici, reliquit, quibus ut Rectoriæ tres in Comitatu *Lyncolnensi* coemerentur, atque Collegio isti, augendo Scholarium numero, transcriberentur, mandavit. Eorum nomina fuere *Filyngbam*, *Ry-some*, & *Brokleby*, quæ à Dominis suis, Monachis utique Sacræ *Trinitatis* de *Exaquio*, in *Dioecesi Constantiensi*, in *Normanniâ*, *Gulielmo* de *Brokleby*, impetratâ prius Apostolicæ Sedis licentiâ, divendita sunt anno Dom. CIOCCXLIII. atque anno sequente Hospitio illi, prædictum in finem, consignata. De numero Scholarium vel pristino, vel tunc temporis aucto, parum constat, nec se mihi quicquam eâ de re obtulit, utcunque autem habuerit, vicesimo post anno, nempe CIOCCCLXIV. ordinatum est à *Simone* Episcopo *Londinensi*, (Commissario ab Apostolicâ sede deputato) ut numerum illum haudquaquam excederent Scholares, cui honeste alendo pares essent Hospitii Proventus; quod in Corpore Statutorum ab Episcopo isto conditorum (emendavit enim & *Der-vorgillianas* & *Somervillianas* Constitutiones) reperitur.

Finitus itaque eâ ratione Alumnorum numerus ad annum CIOCVII. idem perstitit; tunc vero Literas *Julii* II. Pontificis R. ad Episcopum *Wintoniensem* & *Carleolensem* obtinebant Magister ac Scholares, de novo Statutorum corpore condendo, (cujus rei rationes haud leves in secundo ejusdem capite redduntur) quibus decretum est, ut præter Magistrum seu Præfectum, Socii haud plures decem essent, qui ad studium Theologiæ, sacrosque Ordines, decurso post susceptum Magistratum quadriennio, adstringerentur; utque Magister duorum, Sociorum vero quisque unius Scholaris nominandi ac præsentandi jus haberet, ita tamen ut eorum quemlibet à Magistro ac Sociorum senioribus duobus probari oporteret; Scholaribus autem illis incumberet Magistro ac Sociis à quibus adlecti fuerant famulari, hac tamen cautione servatâ, ne pensa illis tam gravia exigerentur, ut otium ipsis ad studia requisitum præripi contingeret. Quod Socios porro attinet, bini eorum sacris Presbyteratus Ordinibus initiari tenebantur, etiam si Baccalaurei in Artibus essent, quibus incumberet Missarum quotidie solennia in Capellâ celebrare; horum perpetua fuere Munera, Decani autem bini totidemque Dispensatores, vel Bursarii quotannis erant nominandi; Statutum vero insuper, ut Alumnorum omnium numerus pro Redituum (qui quidem sibi nunquam pene constarent) fluxu refluxuque major ac minor esset; quem ad auctum proximo in loco exhiberem (illâ enim tempestate Magister, decem Socii, & duodecim Scholares Hospitium complevere) nisi obviam se daret, ac æternitati commendari postularet, Benefactorum alter, cujus evanuisse penitus memoriam apprehendo.

Thomas Harrope, Rector de *Hafely*, in Agro *Oxonien-si*, is est, qui Collegii istius vel Socius, vel saltem Scholaris aliquando fuerat, Procuratores autem

fiduciarios constituit, quibus injunxit, ut Prædiorum ac Tenementorum suorum in Novâ Veterique *Wood-stochiâ*, *Wootona*, *Neibercota*, *Tackleia*, *Banburia*, & *Oxonîâ* positorum Reditum omnem ac Proficua, à Festo Beatæ *Virginis*, anno CIOXXII. Magistro ac Scholaribus Collegii *Balliolensis*, eorumque Successoribus concederent; illum utiq; in finem, ut Scholaribus quibusdam suis, literas ibidem percipientibus, erogarentur; quod ex Compositione inter *Ricardum Stubbs*, Collegii Magistrum, Sociosque ejusdem ex unâ parte, dictumque *Thomam Harrope*, ex alterâ parte satis compareret, &c. Hæc donatio facta fuit circa an. CIOXXVII. moritur vero idem *Thomas* in initio mensis *Julii*, CIOXXII. & sepultus jacet in adyto Ecclesiæ *Hastien-sis*. Sed de *Horropio* satis. Primus omnium mentione aliqua dignus, qui postquam hodierna obtinerent Statuta, Collegio isti Benefactorem sese exhibuit, erat Doctor *Johannes Bell*, Episcopus *Wigornien-sis*, qui paulo ante obitum (is vero incidit in annum CIODLVI.) Tenementa, Prædia, Bonaque mobilia, quæ infra præcinctus Clausuræ, Cœmiterii, ac Parociæ *Clarkenwellensis*, in suburbii *Londinensibus*, possidebat, Pensionariis duobus è *Dioecesi Wigornien-si* assumendis, inque studiis apud *Balliolenses* sustentandis, consignavit.

Petrus Blundell, de *Tivertonâ* in Comitatu *Devonia*, Pannorum Opifex, diem supremum sub finem Regni Reginæ *Elizabethæ* claudens, CIOCLIO. libras Scholaribus sex *Oxonîâ* & *Cantabrigia* alendis, è Scholâ vero suâ *Tivertonensi* accersendis, legavit. Tertiâ pecuniæ illius parte Latifundia quædam in Agro *Oxonien-si* cœmpta sunt, enutriendis in Collegio isto (sodalitio quippe suo assignandam impetrarant Munificentiam illam ejusdem Alumni) Socio uni ac duobus Scholaribus, è prædictâ Scholâ cooptandis; quem Proventum decimotertio *Jacobi* anno *Balliolensibus* transcriptum, firmumque factum reperio, ex pacto inter Collegium ac hæredes fiduciarios tunc temporis inito.

Maria Dunch, *Gulielmi Dunch* de *Brightwell* in Agro *Bercheriæ* Conjug, annum decem librarum Census unico Scholari adscripsit, anno partus *Virginæ* CIOCCV:

Johannes Browne, S. T. B. Vicarius de *Basingstoke*, illius primo Collegii Alumnus, deinde autem Collegii *Universitatis* Socius, librarum duarum & sol. xii. Reditum annuum, è Prædiis quibusdam Agri *Southamptonensis* proventurum, Pensionario uni *Basingstochiæ* nato largitus est; quâ de re factam constat Syngrapham, anno CIOCCVII.

Domina *Elizabetha Periam*, de *Greenlandiâ* in Comitatu *Bercheriæ*, D. *Gulielmi Periam*, Equitis aurati, Regiæque Scaccariæ Baronis, Relicta, Socio uni ac duobus Scholaribus stipendia satis honesta transcripsit, è quibus illum omnibus veterum Sociorum Privilegiis gaudere, hos autem in integrum à suscepto Baccalaureatu triennium Munificentiam suâ frui jussit. Hæc in decimum octavum *Jacobi*, Domini nimirum CIOCCXX. cadunt. *Elizabetha* vero illa Munificentiam suam Collegii Statutis, rectæque rationi magis accommodavit, quam præfatus *Blundellus*, cum ut Sociorum stipendia Collegii ipsius Reditibus, aut crescentibus, aut imminutis paria essent decreverit, quod in Compositione *Blundellianâ* cautum minime reperitur.

Johannes Warner, S. T. P. ac Episcopus *Roffensis* octoginta libras per annum, ex Manerio suo de *Swayton* percipiendas, quatuor de Gente *Scotorum*

Academicis, usque dum Gradum Magistralem assequerentur alendis, consignavit anno Dom. CIO-DCLXVI. Cæterum refugiunt Largitionis illius Curatores eandem, cum prædicto Academicorum numero, *Balliolensibus* assignare, atque in dubio etiamnum relinquitur cuinam denique Collegio cessura est memorata Munificentia.

Recensitis Benefactoribus, referendi sunt Collegii Præsides, quos & varie nuncupatos, & potestate nunc minori, nunc majori usos invenio. Procuratores primitus appellabantur Sodalitii hujus Præfecti, quos instituisse prædiximus *Dervorgillam*, & quorum alterum ex Ordine Fratrum Minorum, alterum è numero Academicorum, esse oportebat; cauto tamen ne ille ex hoc ipso Collegio antea fuerit; quam cautionem violatam reperio tempore *Henrici VI.* cum *Richardus* utique *Roderamus* in antedictorum alterum deligeretur. Hospitio præferre Procuratores donec Statuta conderentur, hoc est ad annum CIOCCCLXXXII. tum enim data est Scholaribus Principalem sibi assumendi copia (qui nullibi tamen, quod sciam, alio quam Custodis nomine denotatus occurrit) atque exinde cessare occæpit Domestica Procuratorum cura, quæ in Potestatem quodammodo visitatricem abiit, reservato ipsis Lites inter Scholares, vel etiam inter eos ac Principalem, coortas dirimendi jure. Statuta deinceps nova transmittente *Somervillo* (id in annum Dom. CIOCCCXL. incurrit) moto veteri nomine, (Magistri tamen nunc temporis passim appellantur) dici coeperunt Collegii Præsides. Ad Procuratores quod spectat, annis permultis superfuere, Rectores, & Magistri extrinseci nuncupati, ac potestatem quam novissime illis permissam prædixi exercuere, usque dum eandem imminueret Episcopus *Londinensis*, cum nova Collegio Statuta daret, anno CIOCCCLXIV. à quo scilicet ordinatum est, quod si eorum quodpiam rigidum nimis vel Rectoribus, vel Magistro ac Sociorum plerisque videretur, penes Episcopum *Londinensem* esset idem emendare, quod annis deinceps CIOCDXXXIII. & LXXVII. factum reperitur. Denique vero Jurisdictio illa Procuratoria, Postquam Collegii essent Visitatores Episcopi *Wintonienses* (id autem supra hominum memoriam contigit) penitus evanuit.

PROCURATORES.

- i. Frater *Hugo de Heriopol.*
- ii. Magister *Gulielmus de Menyl*, de quibus supra dictum est.

PRINCIPALES SEU CUSTODES.

- i. Mr. *Gualterus de Foderingey*, id muneris adivit anno CIOCCCLXXXII. qui eodem ultro cessit, & Canonicus *Lyncolniensis* evasit, eaque dignitate fruebatur cum diem obiret, an. CIOCCCXV.
- ii. Mr. *Hugo de Warkenby*, an. CIOCCXCVI.
- iii. Mr. *Stephanus de Cornwall*, occurrit sub nomine Custodis Domus de *Balliolo*, xxxi. *Edoardi I.* Dom. nempe CIOCCCIII. Presbyter is erat, ac Medicinæ Professor, inter Scriptores tamen ab auctore *Balliolofergi* a perperam recensetur, quippe five *Pitseo*, quem & ipse citat, fides adhibenda, *Stephanus* ille *Anglicus* (is autem cum *Stephano Lang-*

tono, qui in Archiepiscopatu *Cantuariensi* diem obiit anno Dom. CIOCCXXIIX. idem est) non vero de *Cornubiâ*, cognomine dicebatur. Consule si lubet *Pitseum* de Scriptoribus *Angliæ*, æt. xxi. nu. 326. & in Appendice Cent. iv. nu. 38. atque errasse non tantum *Balliolofergum*, sed & *Pitseum* liquido cognosces, qui *Stephanum* unum eundemq; in *Anglicum*, & *Langtonum* disseuit, binosque fecit.

iv. Mr. *Ricardus de Chikwelle*, Custodis munus obivisse dicitur in ^b rescripto quodam *Edoardi II.* xviii. *Augusti*, anno Regni iii. hoc est Domini CIOCCCIX. ad Prætorem & Municipem *Oxonienfes* dato.

v. Mr. *Henricus de Seton*, in alio ^c rescripto reperitur, ad Vice-Comitem *Oxoniensem* transmissio, xxix. *Februarii*, xvii. *Edoardi II.* Domini scil. CIOCCCXXIII.

vi. Mr. *Nicolaus de Luceby*, Custos i. *Edoardi III.* Dom. CIOCCGXXVII.

vii. Mr. *Johannes de Pockyngton*, Custos vi. *Edoardi III.* Dom. CIOCCCXXXII.

MAGISTRI.

i. Mr. *Hugo de Corbrygge*, in munere illo versatus fuisse deprehenditur, anno CIOCCCXLIII.

ii. Mr. *Johan. de Wicklyffe*, nuper è Collegio *Merton.* in Scripto ^d quodam ix. *Aprilis* CIOCCCLXI. dato, Magister seu Custos nuncupatur, tametsi in alio ^e pariter dato, Procurator Aulæ sive Collegii de *Balliolo*, inque tertio ^f quodam in Festo Nativitatis xxxiv. *Ed. III.* Dom. CIOCCCLX. exarato, Procreator (non Procurator) Magistri & Scholarium Aulæ de *Balliolo* appellatur; unde conjiciendum reor, quod ad munus Magistri non ante initium anni CIOCCCLXI. admissus est. Postea Collegii *Cantuariensis Oxon.* Guardianus extitit, verum inde parvo temporis intervallo depulsus.

iii. Mr. *Thom. Tyrwhyt*, xlv. *Edoardi III.* Dom. CIOCCCLXXI. reperitur; quamdiu munere illo fructus tum fuerat dicere nequeo, cæterum in eodem dein versabatur, an. ---XCIII.

iv. Mr. *Gulielmus Lambert*, vel *Lambard*, viii. *Henrici IV.* Dom. CIOCDVI. Libros ille per plures MS. Collegii hujus Bibliothecæ donavit.

v. Mr. *Thom. Chace*, xiii. *Hen. IV.* Dom. CIOCDXII. Is deposito tandem munere Academiae Cancellarius emerit.

vi. Mr. *Robertus Burleigh*, ii. *Hen. VI.* Dom. CIOCDXXIII.

vii. Mr. *Rob. Stapylton*, vii. *Hen. VI.* Dom. CIOCDXXIX.

viii. Mr. *Gulielmus Brandon*, x. *Hen. VI.* Dom. CIOCDXXXII.

ix. Mr. *Rob. Twhaytes*, xxix. *Hen. VI.* Dom. CIOCDLI. Cancellarius ille Universitatis, & Decanus *Auklandensis* emerit, librosque plures MS. eidem Bibliothecæ donavit.

x. Mr. *Gulielm. Lambton*, an. CIOCDLXI.

xi. *Johan. Segden*, S. T. P. occurrit Magister, seu Præfectus, an. CIOCDLXXII. quo tempore Archidiaconus *Glocestrensis* erat.

xii. Mr. *Robertus Abdy*, xvii. *Edoardi IV.* Dom. CIOCDLXXVII. Sepultus jacet in Ecclesia D. Ma-

^a Pag. 108. ^b In Scriniis Civit. Oxon. in Fasciculo quodam Brevium. ^c Ibidem. ^d In Pix. Abbodesley, in *Theaur. hujus Coll.* ^e Ibid. ^f Ibid.

ria *Magdalena*, in Suburbis Civitatis *Oxon*.

xiii. *Mr. Gulielmus Bell*, x. *Hen. VII.* Dom. CIO-
CDXCIV.

xiv. *Ricardus Bernyngham*, S. T. Bac. xiii. *Hen. VII.* Dom. CIOCDXCVII. Qui munus sponte deposuit. Huc usque in incerto est, quo tempore Magistrorum five Praefectorum aliquis (primum si Principalem excipias) electus fuerat aut admissus; de reliquis autem omnino liquet diebus ac annis (aut annis saltem) descriptis se invicem excepisse.

xv. *Thomas Cisson*, S. T. B. per Episcopum *Wintoniensem*, Collegii Visitatorem, admissus est ix. *Febr.* CIOCDXI.

xvi. *Ricardus Stubbys*, vel *Stubbs*, S. T. B. admissus est xxiv. *Aprilis*, CIOCDXII.

xvii. *Gulielm. Whyte*, S. T. B. xi. *Novemb.* an. CIOCDXXV.

xviii. *Georgius Cootes*, vel *Cotys*, S. T. P. admissus xxxi. *Nov.* CIOCDXXXIX.

xix. *Gulielm. Wryght*, A. M. adm. an. CIOCDXLV. per Episcopum *Lyncoln.* tunc Collegii Visitatorem.

xx. *Jacobus Brokes*, S. T. P. Collegii *Corporis Christi* aliquando Alumnus, an. CIOCDXLVII. Episcopus *Gloucesterensis* deinde evasit.

xxi. *Gulielmus Wryght*, S. T. B. v. *Decemb.* an. CIOCDLV. iterum admissus.

xxii. *Franciscus Babyngton*, S. T. P. Collegii *Omni-um Animarum* mox ante Socius, per *Serenissimæ Elizabethæ* Visitatores admissus est, v. *Septemb.* anno CIOCDLIX. Ad officium Vicecancellarii (non Cancellarii ut per errorem Typographi in hoc lib. secundo, pag. 34. col. 1. dicitur) & Rectoratum Collegii *Lincolniensis*, anno sequenti promotus fuit.

xxiii. *Antonius Garnet*, A. M. mense *Aug.* anno CIOCDLX. electus est.

xxiv. *Robertus Hooper*, in Artibus Inceptor, xxvi. *Martii*, anno CIOCDLXIII.

xxv. *Johan. Piers*, S. T. P. quondam Socius Collegii *Magdalenenfis*, xxiii. *Maii*, an. CIOCDLXX. Hic ad Decanatum *Ædis Christi*, aliisque postea Dignitatibus decursis, ad Archiepiscopatum *Eboracensem* evectus est.

xxvi. *Adamus Squire*, A. M. (postea S. T. P.) xiii. *Maii*, CIOCDLXXI.

xxvii. *Edmundus Lilly*, S. T. P. è Collegio haud ita pridem *Magdalenenfi*, xviii. *Augusti*, CIOCDXXC. sepultus est in Ecclesia *B. Mariæ Virginis Oxon.* xii. *Febr.* CIOCDXCIX.

xxviii. *Robertus Abbot*, S. T. P. v. *Martii*, anno CIOCDXCIX. Ad Episcopatum deinde *Salisburiensem* evehebatur.

xxix. *Johannes Parkhurst*, S. T. P. è Collegio pridem *Magdalenenfi*, x. *Febr.* an. CIOCDXCVI.

xxx. *Thomas Lawrence*, S. T. P. è Collegio aliquando *Omni-um Animarum*, xi. *Novembr.* an. CIOCDXXXVII.

xxxi. *Georgius Bradshaw*, A. M. *Lawrentio* subrogatur, CIOCDXLVI. A Delegatis xxi. *Julii*, ac deinde à Visitatoribus *Parliamentariis*, xxv. *Septemb.* CIOCDXLVIII. approbatus est, & confirmatus.

xxxii. *Henricus Savage*, S. T. B. (deinde P.) id muneris adivit mense *Febr.* CIOCDCL. Natus fuit in agro *Wigornienfi*, diem obiit ii. *Junii*, anno CIOCDCLXXII, ætat. LXVIII. & Tumulum accepit in Sacello hujus Collegii. Diversa scripsit & edidit.

xxxiii. *Thomas Good*, S. T. P. & Canonicus Residentarius Ecclesiæ *Herefordiensis*, electus xvi. *Julii*, an. Dom. CIOCDCLXXII.

EPISCOPI.

Ricardus filius Radulphi, Archiepiscopus *Armachanus*, CIOCCGXLVII.

Gulielm. Grey, Eliensis. CIOCDLIV.

Rogerus Whelpdale, vel *Quelpdale*, *Carleolensis*, CIOCDXIX.

Johan. Free, ad sedem *Batbo-Wellensem* electus, an. CIOCDLXV. nunquam vero consecratus.

Georgius Nevill, Archiepisc. *Eboracensis* CIOCDLXVI.

Cuthbertus Toustall, *Dunelmensis*, CIOCDXXX.

Johan. Bell, *Wigornienfis*, CIOCDXXXIX.

Georgius Cootes, *Cestrenfis*. circa an. CIOCDLIV.

Georgius Abbot, Archiep. *Cantuariensis*, CIOCDXLI.

Rob. Abbot, *Salisburienfis*, CIOCDXCV.

Georgius Singe, *Clonenfis* in *Hibernia*, CIOCDXXXIIX.

SCRIPTORES.

RICARDUS, filius **RADULPHI**, *Ricardus Armachanus* à scriptoribus plerisque nuncupatus, quod Archiepiscopus *Armachanus* apud *Hibernos* fuerit; quibus & oriundum Autores pene omnes (nonnulli enim *Anglis* tribuerunt) retulere. In Collegio illo tantisper educatus est, donec Magistri in Artibus Gradum susceperit; quippe Sodalitio tum cessit, juxta Statuta tempestate illâ vigorem retinentia. Inter Magistros *Gulielmi Dunelmensis* pensionarios deinceps fuit, prout alibi ostensum est; ac Sacræ demum Theologiæ Doctoratu ornatus, Universitatis Cancellarius, vel saltem Commissarius ejus emerisit. Studiorum Academicorum tyrocinia sub *Johannis Baconthorpii*, clarissimi illius juxta & anteaſtorum seculorum Philosophi ac Theologi, auspiciis^a posuit; hujus enim Alumnus fuit, quem tamen an in Collegio isto, an vero in *Carmelitarum* Prioratu in vicinia collocato (quem utique intrasse tandem constat *Baconthorpium*) audiverit, nequeo dicere. *Armachanus* autem Doctissimus Theologus, & Concionator indefessus audit, Fratres vero Mendicantes, tum Scriptis, tum Disputationibus acerrime impugnavit. Librorum quos scripsit titulos apud^b *Balaum* & *Waraum*, qui in viro deprædicando plurimum laborarunt, videre licet.

THOMAS de WILLETONA, Collegii etiam hujus Socius, & Philosophus haud incelebris fuit, quamvis de loco in quo natus est minus constet, cum Oppida in hoc Regno plura sint quibus nomen *Wiltona*. Dum Bibliothecæ *Baliolensis* Libros Manuscriptos evolverem, quendam reperi sic inscriptum:

Quæstiones de Animâ. Initio, *Bonorum honorabilium*, &c. quibus hæc erant præmissa;

Incipiunt Quæstiones data super librum de Animâ à Magistro Thomâ de Wiltonâ; atque hæc fortean recentiorum aliquem (quem tamen haud parvæ Antiquitatis esse ostendunt ipsi characteres) moveunt, ut *Tho.* illum Collegio *Baliolensi*, his verbis adscripserit:

^a Vide *Balaum*, *Cent.* 14. *nn.* 79. ^b *Ibid.*

^c In *lib.* 1. de *Scriptoribus Hiberniæ*, cap. 10.

Quæstiones de Animâ Thomæ de Wilton, hujus Collegii Socii.

Nunquid aliud exararit ille compertum non habeo, de quo si lubet adeas Catalogum Cancellariorum & Procuratorum, sub an. CIOCCCLXXV. ante quem scilicet floruisse comparet.

ALEXANDER ANGLUS, vel FABRICIUS, vulgo *Carpenter*, studiosus *Wicliffi* sectator, cujus vestigia ingressus cultus divini corruptelis, earumque Authoribus, Præfulibus Ecclesiasticis infensissimum se dedit. Hunc anno CIOCDXXIX. florentem Collegio isti tribuit *Gabriel Powel* in Procemio ad a librum de *Ante-christo*, quamam verò autoritate fultus id fecerit non video; neque enim sufficit quod scripta ejus nonnulla in Bibliothecâ *Balliolensi* deprehenduntur, quippe cum & *Scoti*, *Burlei*, *Dockyngi*, *Fisacrii*, &c. opera aliqua ibidem reperiantur, neque si *Johannes Carpenter* in Bibliothecæ fenestris conspiciatur, *Alexandrum* propterea inter *Balliolenses* numerabimus. Enimvero non modo scriptorem illum *Balliolensibus*, sed & aliis aliis Collegiis, contra rei veritatem donasse suspicor *Povellum*, cum eisdem ego summo studio ac labore frustra quænaverim. At vero, utcunque se res habet, Librum scripsit *Alexander Fabricius* cui nomen fecit;

Destructorium Vitiolum.

Is in Bibliothecâ *Balliolensi* manuscriptus habetur, inchoatum vero se anno Dom. CIOCDXXIX. nec ante CIOCDLXXV. (quem tamen annum attigisse *Fabricium* nullibi reperio) absolutum testatur. Edit. *Venetis*, 1582.

JOHANNES TARTAYS, vel TARTAS, A. M. Collegii hujus, referente ^b *Balao*, multis annis Alumnus fuit. Egregius ille Sophista dicitur, atque ex disputationibus acutis in Collegio suo Scholisque publicis frequenter habitis, existimationem sibi haud vulgarem, tam apud nostræ hujus quam aliarum Academicarum literatos, cumulasse fertur. Scripsit:

Summulas Logicales, lib. 1. MS.

Quæstiones Naturales, lib. 1. MS.

Problemata super Universalia MS. in Biblioth. Joh. Theyer, Gen.

Ex postremo autem dicti libelli Charactere, rebusque nonnullis ibidem occurrentibus, colligendum videtur scriptorem temporibus *Henrici IV.* quintiq; floruisse.

ROGERUS WHELPDALE, in Comitatu *Cumbria*, & vel in ipsâ *Greystochiâ*, vel non longe ab eâ, natus, quamprimum per ætatem liceret ad Collegium illud transmissus est, inque Socium deinceps cooptatus, studio Logices ac Philosophiæ de more insudavit. Hinc autem ad Collegium *Reginense* transitum fecit, & ejusdem primo Socius, deinde Præpositus evasit; denique vero Theologiæ Doctoratum adeptus ad Episcopatum *Carleolensem* evocatur. Philosophum, Mathematicum, & Theologum fuisse celeberrimum Opera ejus dilucide ostendunt, quorum de numero est;

Textus solemnizatus à Magistro Rogero Welpdale, in Vico Scholarum. MS. ^c cujus Quæstio prima sic se habet; Nunquid, sicut & omne continuum, linea vel planum ex indivisibilibus est compositum, &c. mortuus est iv. Febr. CIOCDXXII. inque Ecclesiâ

S. Pauli Cathedrali Londini sepultus. Testamentum viri supremum, xxv. Jan. anno prædicto datum, videre ^d contigit, ubi, præter alia quædam bona, Libros nonnullos Collegio isti ac *Reginensi* legasse reperitur.

RICARDUS ROTHBRAM, in Agro *Eboracensi* natus, hujus Collegii Socius, S.T.P. Cancellarii Commissarius, ac deinde Cancellarius emerfit, velut è Cancellariorum Catalogo ad ann. CIOCDXXXIX. & XL. perdiscas. Inter Libros quos fertur scripsisse, & quorum plerique aut penitus jam pridem interiire, aut in Bibliothecis privatis delitescent, habetur ille cui Titulus:

De Pluralitate Beneficiorum, MS. in Bibl. hujus Coll. Initio, *Necesse est ut scandala veniant*. *Matth. xviii.*

Is autem in varias Prælectiones dividitur, quarum primæ notatiunculam hanc ab ipso authore annexam invenio; --- libet huic primæ lectioni finem imponere, votis intimis deprecando, quatenus scribentem aequanimiter sufferatis, scientes quod longinquus ab Universitate partibus erat scribenti sedes, juveninis desolatio, librorum paritas, penna citata, ut versum vos maturarem recursus propter invitans officium, &c. Prælectiones vero illæ vel è Libro Doctoris *Johannis Sharpe*, Collegii *Reginensis* Alumni, eundem Titulum gerente, vel è *Thomæ Cantipratani* MS. in Collegio Novo, vel denique ex utroque, desumptæ ni fallor fuerunt.

Quandonam diem obierit scriptor ille compertum non habeo; cæterum claruit, anno CIOCCCL.

HUMPHREDUS, Dux *Glocestrensis*, pius juxta & eruditus, in Collegio illo, velut Scriptores pene omnes retulere, literas Academicas percepit. Hic ab omnibus mirifice de prædicatur, utpote quem literas ac literatos summo studio complexum egregie colebat probus quisque & eruditus. Nobilitatis & omnis eruditionis (*Lelandum* ^e audis) *Phœnix* plane unicus fuit, qui alioqui suâ sponte currentes stimulis quibusdam Virtutis ad incrementa excitabat magna. In Viri equidem laudibus nimius haud quisquam esse potest, verum cum multis nominibus ab aliis perinde Authoribus ac à nobis passim in hoc Opere celebretur, ad ^f *Lelandum*, ^g *Balaum*, ac ^h *Pitsem* amandandum arbitror Lectorem, à quibus Librorum quos scripsit nomina habebit.

Fato functus est ad Pagum *S. Edmundi*, xxiv. Febr. CIOCDXLVII. cæterum an in Ecclesiâ *S. Albani*, an vero *Divi Pauli Londini* sepultus fuerit, in ambiguo est.

JOHANNES TIPETOT, vel TIPTOT, Comes *Wigorniensis*, natalem habuit locum *Everodunum* (ut *Lelandus* ^k inquit) Villam apud *Grantanos* elegantem, non longe à *Durovelo* & *Malduno* distitam. In tenerâ ætate constitutus ad Collegium illud transmissus est, Regnante *Henrico VI.* ubi tunc temporis nobilium juvenum corona celebris renaſcentem imbibebat eloquentiam. Præcipuum deinde ⁱ emicuit inter seculi sui Optimates Artium ingenuarum Lumen, eoque nomine ab eruditis omnibus in pretio haberi non minus promeruit ac modo dictus *Humphredus*. Paucis postquam ab Academiâ discesserat annis, ad exterarum se Gentes contulit, Bellis Civilibus inter familiâ *Eboracensem* & *Lancastrensem* prorum-pentibus interesse nolens, ac Romæ aliquantisper com-

^a Edit. Lond. 1605.

^b In Cent. 12. nu. 72.

^c In Bib. CCC Oxon.

^d In Reg. Chicheley, fol. 353. par. 1.

^e Officium (ni fallor) Cancellariatus Acad. Oxon.

^f In 4. Tom. Collect. p. 314.

^g In Cygnea Cant. in voce Humfridus.

^h In Cent. 8. nu. 2.

ⁱ In Æt. 15. nu. 827.

^k In Tom. 4. p. 344.

^l Ib. p. 337.

moratus, eruditionis famâ morumque comitate Pius II. Pont. Max. multisque Cardinalibus familiariter innotuit. Ludovicus Carbo Ferrariensis in funebri oratione pro Guarino, Tiptoti Virtutes, maxime vero Literas quas optime calluit politiores, accuratissime explicat, de quo insuper Johannes Free, nobis proxime commemorandus, in ^a Proœmio ad Libellum de Laude Calvitii, ex Synesio Græco translatus, sic edisserit: --- Nam quid æquius quam literarum & doctrina monumenta illi deferre, qui de literatis hominibus optime meruit, & à quo omnis liberalis digna homine nobili præcepta doctrina est; Te solum enim omnium Principum, verbis autem utar, quibus usus est ad te Pius II. Pont. Max. lachrymans præ gaudio, cum te audiret orantem, te solum (inquam) omnium Principum hac nostra conspexit ætas, quem virtute & eloquentia præstantissimum, ipsis Romanorum & Græcorum Imperatoribus comparare possumus. Atqui ut reliquos silentio præteream, neque ingenio, neque optimarum artium studio, aut magno Alexandro Græciæ Principi concedis, aut Lucium Lucillum Romanorum maximum Imperatorem, te præstantiorem agnoscis. Quorum hic quidem incredibili cum esset ingenii magnitudine, adeo Philosophia deditus erat, ut in bello non multum sub ipsis pellibus otii relinqueretur; ille vero se fassus est, ut ex epistola ejus ad Aristotelem constat, doctrina anteire maluisse quam copiis aut opulentiis. Quid de animi magnitudine? quid de prudentia? quid de liberalitate, qua tecum nata esse videtur? Quid de pietate, in Deum, & humanitate erga omnes? Quid denique de aliis virtutibus tuis disseram, quibus non modo hac tempestate principes, sed quotquot fuerunt, quos antiquitas coluit, quique futuri sunt, sine contentione exuperas. Quia quoniam ita sint, Dii patrii, quorum sub munere nostra Britannia est, te tantum ac talem virum admonuerunt, ut pacem quam bellum mallet, ut terras, quas ipsi deserebant, relinqueres, nec te virum integerrimum, & ab omni factionis scelere immunem, cum impiis & factiosis hominibus miscendo commaculares, &c.

Reliqua omitto, ingentibus eundem laudibus cumulantia, quem quidem spectatâ fuisse faciendâ Orationes ac Epistolæ ad Prædictos Pontificem & Cardinales, necnon Libri haud pauci è Latino in Anglicum transfusi (de quibus ^b Baleum ac ^c Pitseum consulas) abunde testantur. Tandem vero, collachrymantibus literatis quibusq; capite plexus est an. CI CDC LXXI. inque Ecclesiâ Dominicanorum Londinensi, inter duas Columnas versus Austrum, funeratus.

JOHANNES FREAS, vulgo Free, vel Phree, Art. Magist. & hujusce Collegii Socius fuit, inque admiratione à præfati Comitris familiari quodam Romæ habitus. Hunc Johannes Comes (inquit ^d Lelandus) in amicum & familiarem delegit; & ita delectum numerosis officiis sibi devinxit, ut nullum Benevolentia Genus intactum reliquerit. Bristolis in lucem ^e editus est, ubi, relicta Universitate, Rector seu Vicarius Ecclesiæ S. Michaelis super montem evasit, Exterarum deinceps Gentium desiderio ductus Italiam invisit, ibique in Academiâ Ferrariensi operam literis dedit, florente Guarino, Philosopho ac Poetâ spectatissimo. Medicinæ ibidem studuit, ejusque dein Facultatis Doctoratum suscepit, tantamque Doctrinæ suæ opinionem concitavit, ut à Paulo II. Pont. Max. ad Episcopatum Batho-Wellensem evocatus fuerit,

quamvis, non sine luctu bonorum omnium, Consecrationem ejus in illâ Sede Mors præveniret. Hic ille est de quo scriptorem ^f quendam in hæc verba disseruisse memini: eâ felicitate cælitus donatus est, ut is ex numero Anglorum primus quidem esse videatur, qui barbarie patriam fæde gravatam labore honesto atq; adeo utili planè, valetudini pristina, qua imperantibus Romanis supra hominum opinionem floruit, integrè restituit. Plurima edidit opera variorum seculorum studiosis in eodem cum illo pulvere defudantibus, haud ingrata, quorum bina in Collegii hujus Bibliotheca etiamnum supersunt, (reliquis aut in obscuro latentibus, aut penitus deperditis) Titulis autem insignita comparent, non ab ipso Authore, verum ab alio quopiam, eorundem ignaro, inditis. Librorum eorum primus inscribitur:

Cosmographia Mundi, cum Naturis Arborum, Plantarum, specierum diversarum MS. Princ. Mundus & hoc quod nomine alio Cælum appellare libuit.

Opus vero illud omnino collectitum est, & que rebus ab Historiâ Plinii Naturali desumptis constat, incipiendo à libro ejus secundo & ad vigesimum usque pergendo. Alterius operis Inscriptio sic se habet:

Epistola ad D. Papam Paulum de sex libris Diodori Siculi Poeticè fabulando more Gentilium. Princ. Epist. Nullus antea quantumvis præclarus, &c.

In qua quidem Epistola Author de opere à se suscepto sic scribit. --- Ego sane cujus inter omnes tenuis est, & doctrina, & dicendi facultas, profiteor me tuis exhortationibus liberalitateq; compulsus operosius quam ante scribendi studio incubuisse. Nam cum primo hortatu tuo Xenophontem de Cyri vita Latinis legendum tradidissem, & hos quoq; sex Diodori Siculi libros, quos fabulosos ob antiquitatem temporum, nam ante bellum Trojanum acta continent, appellavit, traducendi munus te instante suscepi, &c.

Verba illa, quos fabulosos fucum tum prædicto imprimis Notatori, tum inde Eclogario ^g fecisse videntur, qui inde titulum nobis finxit, Johannes Free, contra Diodorum Siculum Poeticè fabulantem. Cum constet potius juxta Varronis sententiam, eam partem quæ res gestas, ante Trojanum bellum tradunt, *μυθώδης* appellari, quo forte respexit hic Auctor: Neque facile mihi persuaderi patiar ab hoc imperito Notatore Johannis Free utcumque successore in Rectoriâ S. Michaelis, ipsum Freum hujus translationis (viz. librorum prædict.) authorem extitisse, sed potius Poggium Florentinum. Tractatus porro alios exaravit, si Baleo & Pitseo fides, præter alia quædam è sermone Græco in Latinum verba, quorum de numero sunt:

Synesius de Calvitio MS. quem Librum Anglice edidit Abr. Fleming. Lond. 1579.

Diodori Siculi Bibliotheca Græca.

Quod opus etiam Itali eidem Poggio attribunt. Vidi tamen exemplar, quod & Archetypum fuisse nullus dubito, in cujus primi folii margine, hæc recentiori alicujus manu scripta reperi. Paulus Romanus propter translationem sibi dedicatam, Freum Episcopatu Badoniæ donaverat; quem cum accepisset, supervixit mensem unum, & obiit Romæ nondum consecratus. Moritur vero sub finem anni CI CDC LXXIV.

^a MS. & v. in Lel. 4. Tom. p. 345. ^b In Cent. 8. nu. 46. ^c Et. 15. nu. 873. ^d In Tom. 4. p. 344. ^e Ut in quadam antiqua annotatiuncula in vet. MS. in Arch. Bib. Bod. A. 180. Et in Cosmographia hujus Authoris in hac Bib. MS. Leland. in Tom. 4. p. 337. ^f Tho. James in Ecloga, p. 24. vol. 107.

JOHANNES de GUNTHERI SYLVA, vulgo *Guntshorp*. Hunc in Catalogum Scriptorum *Balliolensium* retuli, quoniam de eodem vel sub initium, vel ad calcem Libri ^a cujusdam Manuscripti reperi, quod literis ibidem Academicis imbutus fuerat. An de fundatione, an vero Commensalis tantum fuerit, parum constat; cæterum annis quibusdam nobiscum positus in *Italiam* profectus est, & *Ferrarie* aliquandiu commoratus, supradicto *Guarino* in disciplinam se dedit. Dum apud *Italos* ageret, non tantum in re Oratoricâ & Poeticâ progressus haud vulgares fecit, sed earum aliarumque Artium Libros undecunque conquisivit, secumque in *Angliam* asportavit; quos ætate dein provectus variis Academiæ hujus Collegiis, & Collegio *Jesu* apud *Cantabrigienses*, prout *Balaus* ejusdem aliquando Alumnus testatur, largitus est. Ad Ecclesiæ tandem *Wellensis* Decanatum evehebatur anno CIOCDLXXII. pluraque scripsit, ab aliis ^b Authoribus commemorata, quibus perinde ac ingentibus animi dotibus tantam sibi famam comparavit, ut ab *Edoardo IV.* in supremum privati Sigilli Custodem electus fuerit.

Fatis, quantum conjecturâ assequor, concessit anno CIOCDXCVIII. an alibi vero quam in Ecclesiâ suâ *Wellensi* tumulum sit adeptus, pro comperto non habetur.

JOHANNES ROSSUS, vel si malis *Rufus*, quem patriâ linguâ *Romse* vocant, in hoc etiam Collegio studiorum Tyrocinia videtur posuisse, quod è Libro ^c suo de Regibus colligendum duco, ubi de *Tiptosto* Comite *Wigornienfi*, in sodalitie isto Artes Academicas edocto, sic loquitur; *Novi illum in Universitate Oxon, tempore meo Conscholarem.* Natus is est in Agro *Warwicensi*, & si ^d *Dugdalis* fidem adhibueris, à *Rossis Brinklowiensibus*, ejusdem Comitatus, Genus deduxit, tamen si *Ragleiensibus* oriundum tradidit ^e *Lelandus*. Postquam Gradum susceperat Magistralem, inque omnimodâ eruditione, maxime autem suæ Gentis Historiâ, multum profecerat, ad suos rediit. Posthæc rapiente illum rei Antiquariæ & proinde genealogiæ atque aspidologiæ desiderio, utriusque Academiæ, immo totius pene Regni, ut *Balaus* habet, cui tamen ægre assenserim, Bibliothecas rimatus est, & locuplete collectaneorum penu probe instructus, inter Presbyteros Cantores Capellæ *S. Mariæ Magdalene*, in fundo amœnissimo, *Guyes Cliff*, hoc est *Guydonis*, Comititis quondam *Warwicensis* Clivo nuncupato, & à *Warwico* ad primum lapidem posito, cooptabatur. Ibi Collectanea sua in meliorem formam redegit, post autem aliquanto studiis sese numinisque Cultui totum dedit, annoque Dom. CIOCDLXXXIII. ætat. XLII. contexuit ad laudem *B. Mariæ & Omnium Sanctorum*, & complacentiam, & Proficuum Regis Regniq̃ue,

Historia de Regibus Angliæ. lib. 1. MS. in Bibl. S. Benedicti Cantabrigiæ, & Cottoniana Westmonasteriæ.

In Libro illo plurima occurrunt de Academiis Britannicæ, & contra Destructores Villarum in Com. *Warwicensi*, & alibi; in quo tamen industriam egregiam impari plane Judicio adjunxit.

De Comitibus *Warwicensibus*. Rot. MS. Quorum ibidem Imagines, Arma Gentilitia, Gestaque omnia, atque sub finem hæc habentur Carmina:

Jo. Rows hoc junxit, heroum nobile stemma,
Warwick quem genuit, senior fuit Incola
Artibus Oxon. donatus honore Magistri, (Wycliffe,
Qui Britonum varia studiose Chronica lustrans,
Scriptis ex variis opus hoc conjecit in unum,
Per quod quisq̃ Comes propriis donabitur armis,
In Warwick successurus feliciter hares.
Fecit hic ut ducum redeat præmorta vita:
Vivat hic ergo deum . . . nescia secula.

Adjicitur Effigies ipsius *Rossi* ad vivum delineata, cum cucullo & habitu magistrali, una cum Insignibus suis.

De Antiquitate Academiarum Britannicarum, MS. (Opus imperfectum referente *Lelando*) vel, si *Balaus* credendum,

De Academiis Britannicis. Lib. 1.

Librum hunc sapissime allegat *Lelandus* in Tom. IV. Collectan. ac nominatim in vitis ^f *Alfredi* Regis, & *Johannis Blond, Oxoniensis* eruditi, & ^h *Simonis Stochii*. Quare cum ita se res habeat, & *Lelandus* in omnibus quæ de *Rosso* perhibet sequatur *Balaus*, mirari subit cur Librum hunc eundem cum illo de Regibus crediderit ⁱ Antiquarius noster; & cur dubitaret Antiquarius ^k *Cantabrigiensis*, an talem quempiam Libellum ediderit *Rossus*, aut viderit unquam *Balaus*. Ut quod res est dicam, in errorem inde ductus est. Noster ille, quoniam in Libro de Regibus multa deprehendit Academiæ tangentia, quæ quidem eidem propterea inseruit *Rossus*, quia Libellum suum de Academiis, exiguus cum esset, perdendum iri, haud falso augurio, prælagiebat.

Contra Historiolam *Cantabrigiensem*. MS. Quem Libellum proinde conscripsit, quod in Historiolam prædictam *Cantabrigiæ* incidens mendaciis apertissimis plenam deprehenderet.

Alia quæ scripsit apud *Balaum* ac *Pitæum* quærenda sunt, quorum tamen ne tantillum superesse (Libros de Regibus & de Comitibus si excipias) confido. Diem obiit XIV. Januarii, CIOCDXCI. & *Warwici*, in Ecclesiâ *S. Mariæ* funeratus est.

CUTBERTUS TONSTALL, in hoc etiam Collegio operam literis dedit, veluti refert Antiquarius ⁱ noster, à *Milesio Windfore* (primis Regiæ *Mariæ* temporibus ejusdem Sodalitii Alumno, ac deinde Collegii *Corporis Christi* Socio) certior, nisi me fallo, eâ de re factus. Quamdiu Artibus ibidem vacaret, & an Gradu aliquo ornatus fuerit, nemo liquido dixerit, Registris nostris, Acta Congregationum sub *Henrico* septimo continentibus, deperditis, ut etiam Collegii hujus Scriptis plerisque coætaneis jam olim è medio sublati. Utcunque ad veritatem propendere arbitror, è sodalitie primitus illo fuisse *Tonstallum*, & propter Pestem, apud *Oxonienfes* frequenter per ea tempora furentem, *Cantabrigiam* cum aliis nostratibus migrare coactum. Cæterum vir sane fuit insignis, & summa laude dignus, in quo nemo hominum (dempto conviciatore *Balaus*) quicquam invenit reprehensione dignum, nisi quod Pontificiæ religioni fuerit addictior. Literas Græcas ad unguem, Hebræas haud modice calluit, facundus Orator, Mathematicæ ad miraculum usque scientissimus; in Jure Civili (cujus Facultatis Doctoratum adeptus est)

^a MS. in hac Bib. ^b Bal. in Cent. 8. nu. 42. ^c MS. p. 4. ^d In libro suo de Antiquitatibus Comitatus Warwici. ^e In Tom. 4. p. 342. ^f Pag. 110, 111, &c. ^g Pag. 212. ^h Pag. 224. ⁱ In 2. Lib. Apol. Sect. 15. ^k Caius in lib. 1. Antiq. Cantab. p. 30. ^l In Apol. lib. 3. Sect. 242.

probe exercitatus, inque Theologia versatissimus erat. Denique nec inter postremas viri Laudes numerarim quod cum *Erasmo* amicitiam coluit, prout ex Epistola ejus ad *D. Thomam More* Militem transmissa colligas, ubi in hæc verba celebratum reperies: *Tonstallo ut nemo est omnibus bonis literis instructior, nemo in vita moribusq; severior, ita nemo est usquam in convictu jucundior, &c.* Scripsit

In Phil. à ver. 5. ad 12. Lond. 1539, & 1633. Angl.

De Arte supputandi. Lib. 4. Lond. 1552. Lat.

Orationem in sponsalibus Mariae Henrici filia, & Francisci Francorum Regis primo-geniti. Lat.

De veritate Corporis & Sanguinis Christi in Eucharistia. Paris. 1554. Lat.

Compendium in 10. Libros Ethicorum Aristotelis. Par. 1554.

Contra impios Blasphematores Dei Prædestinationis. Antw. 1555.

Reliquorum Librorum Titulos apud *Baleum* & *Pitseaum* videre licet. De ipso autem plura non addam quam *Hatchfordia*, in Agro *Richmondensi*, honestis parentibus natum, gestisque prius Dignitatibus aliis, ad Episcopatum *Dunelmensem* evocatum fuisse; multis autem Calamitatibus confectum ex occasione Religionis, ejus temporibus reformari coëptæ.

Animam efflavit *Lambetha*, die *XVIII. Novembris* anno Dom. *CIODLIX.* ætat. *LXXXV.* quo tempore in liberâ Custodiâ apud Archiep. *Cantuariensem* agebat, atque ibidem in Ecclesiâ Parochiali, non sine funebri Pompâ, sepultus est. In marmore, Tumulo ejus dein imposito, Epitaphium, à Doct. *Gualtero Haddon* compositum, exaratum comparuit.

RICARDUS SHAGENS, in *Hiberniâ* natus, Collegium hoc ingressus est, circa annum *CIODLI.* Sociusque ejusdem emerfit, an. *LVI.* quartoque abinde anno Gradum Magistri in Artibus suscepit, Philosophicâ eruditione jam tum clarus, & à Disputationibus famam haud vulgarem consecutus. Decurso deinceps quadriennio, Sodalitio sponte valedixit, inque patriam remeavit; ubi propter Eloquentiam, tam Scriptis quam Orationibus patefactam, in pretio habebatur. A populari suo *Staniburgho* eximie eruditio- nis nomine multum deprædicatur, nec pauca scripsisse memoratur; de quibus tamen non magis constat quam de loco ac tempore quibus diem obiit.

ROBERTUS PERSONIUS, vulgo *Persons*, sive *Parsons*. In scriptoris hujus ignominiam retulerunt seculares aliqui Sacerdotes, alique Pontificii, (à quibus eadem mutuatus^b est *D. Thomas James*) Parentibus perobscuris, ad *Stockerseiam* in Agro *Somersetensi*, natum fuisse; Patrem quippe putatitium fabrum ferrarium, atqui verum Parochum habuisse, unde duplici cognomine modo *Parsons*, modo *Cowbuck*, appellaretur. His autem, cum ejusdem farinae aliis haud paucis ad cumulandam viro Invidiam productis, fidem minime præstabimus, de hominum moribus, quam de eorundem natalibus magis solliciti, præsertim cum si *Personio* in suâ causâ fides sit commodanda, ad *Stoweiam*, in Comitatu *Somersetensi*, ex haud ira quidem generosis, famæ tamen illibata Parentibus oriundus^c dicatur, an. D. *CIODXLVI.* qui quidem pater postquam Ecclesiæ *Romana* hostis acerrimus extitisset, Pontificii alicujus (forte an *Alexandri Briantii*) operâ eidem reconciliatus perhibetur. Illum certe rei Dome-

sticæ angustia premebat, quare accessit aliorum, spem de puero haud mediocrem concipientium, (maxime vero *Johannis Hayward*, Canonici olim Regularis apud *Devonienses*, tum autem Vicarii de *Stowey*) Pietas, unde Linguae Latinae cognitione in Scholâ Grammaticali imbutus, ad Universitatem amandatus, inque Collegium illud admissus est, circa annum *CIODLXIII.* studiisque sedulo incumbens, à Disputationibus, quas tum apud suos, tum in Scholis Publicis frequenter habuit, famam sibi haud modicam comparavit. Anno Dom. *LXVIII.* Gradum Baccalaurei in Artibus capeffivit, atque mox inde Socius-Sacerdos factus, Sacris Ordinibus initiatus est. An. *LXXIII.* Gradu Magistrali ornabatur, ac *xv. Febr.* ejusdem anni Collegio, sponti & coactus ex ipso Chirographo^d loquor, quanquam alii non coactus reposuere, excessit. An. *LXXIV.* *Italiam* petiit, ibique Juri Civili ac Medicinæ studuit, annoque sequente in Societatem Jesu *Romæ* coopatur, anno autem *LXXX.* in *Angliam* cum *Campiano* revolavit, ubi tamen brevi admodum commoratus est. Deniq; anno Dom. *LXXXVII.* in Collegii *Anglorum Romæ* positi Rectorem delectus est, & absoluto deinceps decennio, ex *Hispaniâ*, ubi tum forte agebat, *Romam* advolavit, *Galeri* Cardinalitii spe ductus, quem tamen, quâ ratione frustratus nondicam, minime consequebatur. Diversa doctrinæ & Ingenii monumenta, partim maternâ, partim *Romanâ* Linguâ, in publicum emisit, sed pleraque suppresso nomine, veluti refert *Ribadineira* in Bibliothecâ Scriptorum Societatis *Jesu*. Ex illis vero alia materiam Religiosam, alia Politicam tractabant, quorum de numero fuere:

Directorium ad Christianam fidem, seu Resolutio, Lib. 1. extat Anglice, 1585.

Hoc ille libro magnam sibi famam cumulavit, idque non tantum apud Pontificios verum & Protestantium doctissimos; quam tamen, ne mentiar, haud usque adeo promeritus videtur, cum aliorum unice inventa collegisse, inque Linguam Anglicanam transfudisse compareat; quamvis vel eo nomine laudandus sit, quod collectanea illa probe transtulerit, & castigatâ brevitate, stylo eleganti, methodoque singulari compegerit. Operis Ichnographia, cum universâ pene materiâ, *Ludovico de Granadâ* tribuitur, immo ejusdem compositionem Magistro *Brinkleio* adscribunt nonnulli. Hunc autem, ut opinor, Librum, immutatâ formâ Protestantium usui accommodatum sub nomine suo edidit Mag. *Edmundus Bunney*, Collegii *Mertonensis* aliquando Socius.

Respublica Comitum Leicestrensis. Edit. Angl. 8°. sub finem Regni Serenissimæ *Elizabethæ*. Et Lond. in 4°. & 8°. 1641. Liber ille Dialogus est, inter Scholarem, Generosum, & Jurisperitum habitus; cujus paginam utramque implent præcipua *Roberti Dudley*, Comitum *Leycestrensis*, summoque Reginae *Elizabethæ* favore ornati, gesta, quæ *Personio* patefecisse existimatur *Gulielmus Cecill*, Dominus de *Burleigh*, eidem Comiti haud modice infensus. Cum publici primitus Juris fieret, *Personii* Tunica viridis nuncupari solebat, quod scilicet, vel tegmen ejus vel folia colore illo tingerentur.

Manes Leycestrian. Lib. 1. Carmine anglicano exaratus, & una cum prædicto in lucem editus.

De tribus Angliæ Conversionibus. Angl. vol. 3. quorum primum anno 1603. reliqua vero duo,

^a In descriptione Hiberniæ, cap. 7.

^b In vita R. Personii, ad finem lib. cui tit. est. Allapsus Jesuitarum. edit. anglicè Lond. 1612.

^c Personius in lib. suo de manifestatione stultitiæ, edit. anglicè, an. 1602. fol. 89. b.

^d Registr. hujus Coll.

anno sequente propalabantur, sub nomine N. D. Liber vero ille tanti est habitus cum in lucem primum ederetur, ut xx. solidis divendi *Oxonie* consueverit, tametsi eundem hodie vix tribus valere constet.

De Successione Regni Anglia. Lib. 1. Edit. 1594. sub nomine *Dolmanni*. Hic Liber alienus non est ab illo qui, *The Book of Titles*, vulgo appellatur.

Memoriale ad Restaurationem, sive Memoriale in eorum gratiam conscriptum quos superesse contigerit cum Religio Catholica in Anglia restaurabitur. Tripartitum, & Anglice editum est, neque à Libro illo differt qui *Curia sive Synodus suprema, pro Reformatione in Angliâ* nuncupatur, cui licet viginti annis insudarit Author, nunquam tamen Typis mandavit.

Catholici alicujus generosi Sententia. Quonam hic Libellus tempore, aut loco, impressus fuerit, ignorare me fateor.

Controversia nostri temporis in Epitomen redacta; in Collegii hujus Bibliothecâ ipsius Authoris manu conscriptæ habentur, quibus hæc ibidem præmissa legis, *Compiler hujusce Epitomes est Robertus Parsons, ut patet ex Johanne Rainoldo in censura Librorum Apocryphorum, Præfatione 2. pag. 22. ex editione Hieronymi Galleri: in nobili Openheimio. 1511.*

Alia quæ scripsit in Bibliophylacii *Bodleiensis* Catalogo novo, necnon apud *Pitseaum & Ribadineiram* quæras. Cæterum diem obiit *Personius* Romæ, xx. Aprilis, CIODCX. ibique in Collegio Anglicano sepultus est, cujus Tumulo longum & insigne inscribitur Epitaphium, quomodo autem per fas nefasque religioni Pontificiæ in Angliam reducendæ desudabat, notius est quam ut hic debeat memorari.

THOMAS HOLLAND, S. T. P. De eo consulas Catalogum Professorum Regionum, Scripsit in *Matth. XII. ver. XLII.* Edit. Oxon. an. 1601. Angl.

Orationem, cum Henricus Episcopus Sarisburiensis Gradum Doct. susciperet, habitam. Oxon. 1589. Lat.

CHRISTOPHORUS BAGSHAW, in quonam Comitatu natus haudum reperi. Postquam annos ibidem aliquot Logicæ ac Philosophiæ studuerat, Collegii *Balliolensis* Socius emerfit anno CIODLXXII. & decurso inde triennio Gradu Magistrali ornabatur, quo tempore inter Protestantes numeratus est. Cæterum & cum apud *Balliolenses* ageret, & cum Aulæ deinceps *Glecestrensi* præfesset, seditiosum sese ac turbulentum dedit, maxime autem *Personio*, cui molestiam haud infrequenter creavit. Posthæc exteras invisendi gentes desiderio captus, fidei facile renuntiavit, annoq; CIODLXXXII. *Balliolensibus* valedicens, in *Galliam* se contulit, ubi Presbyter ordinatus est, & *Romam* dein migravit. Romæ aliquandiu in Collegio *Anglorum* commorabatur, donec & lites ibidem inter studiosos accenderet, & à Cardinale propterea *Boncompagno*, Sodalitii Protectore, ejiceretur. Postea vero *Patavi*, ut nonnullis, vel *Lutetia*, ut aliis placet, Doctoratum Theologiæ assequabatur, & nisi me fallo, inter Sorbonistas tandem fuit. Scripsit præter alia quæ nondum vidimus;

Declarationem Motuum, ac Turbationum inter Jesuitas & Sacerdotes Seminariorum in Angliâ. Edit. Rotomagi, 1601. Lat.

Responsum ad quosdam articulos libelli. Angl.

In vivis egisse memoratur, anno CIODCXXV.

ipsum vero Mortis tempus & sepulturæ locum frustra, licet sedulo, investigavi.

ROBERTUS ABBOT, *Guilfordia* in Agro *Surriensi* natus, literis apud *Balliolenses* vacare coepit anno Dom. CIODLXXVII. ætatis autem suæ quasi xvi. & postquam crebra optimæ Indolis specimina edidisset, in Socium ascitus est, anno LXXXI. absolute inde biennio Magistratum in Artibus consequabatur. Sacris post paulo Ordinibus initiatus Prælectoris vel Concionatoris Munere in Urbe *Wigorniensis* donatur, annoque LXXXVIII, (quo tempore Sodalitio *Balliolensi* ultro cessit) ad Rectorem Ecclesiæ *Omnium Sanctorum* ibidem evehitur; deinde autem haud parvi Valoris Rectorem, *Bingham* dictam, & in Agro *Northamptonensi* positam, ab ejusdem Patrono accepit, & suscepto Doctoris in Theologia Gradu, multis ibidem annis, non sine uberrimo populi fructu, verbum Dei annuntiavit. Anno CIODCIX. communibus Sociorum suffragiis Collegii istius Magister assumitur, ac triennio post, fato nuper functi *Hollandi*, Regii Theolog. Professoris, Successor à *Jacobo* Rege nominatur, qui cum Prælectionum inde ejus de suprema Potestate Regiæ contra *Bellarminum* & *Suarezium* in Munere illo habitatum famam percepisset, atque Antilogiam adversus Apologiam *Garnetti* evolvisset, ad Episcopatum *Sarisburiensem* evocavit; quâ tamen Dignitate brevi admodum fruebatur, quin Episcoporum quinque in illâ sede spatio sexennii intereuntium unus fuit. Episcopus sane erat non minus ob inculpata vitæ integritatem, quam singularem S. Theologiæ Scientiam venerandus, & Professoris Regii laboribus egregie fortiterque exaltatis deprædicandus. Scripsit varia cum Latino tum vernaculo idiomate: quibus illud *Solomonis* Elogium de aureis pomis in *Calaturis argenteis*, videtur aptissime posse accommodari. Auream enim rerum optimarum, ex Sacrosanctis Scripturis, Patribus, & Conciliis ab ipso congestam suppellectilem argenteus includit, & illustrat dictionis candor. Scripsit

Antilogiam adversus Apologiam Andr. Eudemon, Johannis Jesuitæ, pro Henrico Garnetto, proditore. Lond. 1613. Lat.

De suprema potestate regia. Exercitationes habitas in Acad. Oxon. Lond. 1619. Lat.

De gratia & perseverantia Sanctorum. Exercitationes habitas in ead. Acad. Lond. 1619. Lat.

Animadversionem brevem in Ricardi Thomsoni Diatribam de amissione & intermissione Justificationis & gratia. Lond. 1618. Lat. & alia.

Librorum quos Idiomate Anglicano contexuit, (fortean omnium) Titulos deprehendes in Bibliothecæ *Bodleianæ* Catalogo novo; quorum de numero est responsio ejus ad Doctorem *Gulielmum Bishop*, Episcopum *Calcedonensem*, quam nonnulli in pari habent pretio atque Librum ejus de Antichristo.

Denique, perpetuâ animi intentione, ejusque Commite vitâ sedentariâ Calculos in Renibus coacervari contigit, quo ex morbo diem obiit, circa diem ii. Martii, an. CIODCXVII. (secundum comp. Anglicanum) ætatis non ulterius XVIII. sepultus autem jacet in Cathedrali suâ Ecclesiâ, è regione Sellæ Episcopalis. Cæterum de eo plura, in variis operis illius locis, occurrunt.

GEORGIUS ABBOT, prædicti Frater ætate minor, & in eodem quo ille Oppido natus, Collegii pariter hujus Scholaris, ac deinde Socius emerfit; & Theologiæ Doctoratu una cum Roberto ornatus est, anno

CIOXXCVII. Haud ita multo post Decanus *Wintoniensis* decernitur, gestisque deinceps Episcopatibus *Lichfieldensi* & *Londinensi*, ad Archiepiscopatum *Cantuariensem* evehebatur, ubi ad vitæ usque terminum sedebat. In veteri ille Eruditione versatissimus erat, è Patribus autem S. *Augustini* præsertim familiaris, unde *Calvinismi* notam ab iis reportavit qui ad Doctrinâ *Massilianam* & *Arminianam* propenderent, tametsi mores ejus vitæque exemplum nemo improbaret. Ut cum fratre conferamus, majori cum plausu concionabatur *Georgius*, atqui solidæ magis eruditionis laudes promeruit *Robertus*, in Theologiâ hic, in re Politicâ ille maxime erat versatus, in hujus porro fronte blandam, in illius corrugatam se exhibuit gravitas Episcopalis. Denique *Georgii* Doctrinam, eloquentiam, & literatas in perpetuo negotiorum secularium tumultu elucubrationes deprædicabunt posterii. Scripsit præter alia, hoc in loco minime enumeranda:

Geographiam, sive brevem descriptionem totius Orbis. Lond. 1636. Angl. Ibid. iterum, 1664.

Questiones sex Theologicas, totidem prælectionibus disceptatas. Oxon. 1598. Lat.

Rationes Doctoris Hill pro Papismo eventilas. Oxon. 1604. Angl.

Expositionem Prophetiæ Jona. Lond. 1600. Angl.

In Isaiæ cap. 40. ver. 6. Lond. 1608. Angl.

Proæmium ad Examinationem Georgii Sprot. Lond. 1608. Angl.

Historiam cadis Valsolina. Lond. 1632. Angl. & alia quæ brevitatis causa omitto.

Fatis concessit iv. Aug. CIOXXCVIII. Æt. lxx. & *Guilfordiæ*, (ni fallor) in solo natali, inhumatus est.

ROB. WAKEMAN, in Agro *Wigornienfi* natus, anno Dom. CIOXXC. ætatis, xiv. ad Collegium illud bonarum literarum gratiâ accessit, annoq; XCVI. Socius ejusdem sacerdos emerfit, quo Munere post annum inde octavum sponte deposito, Christo annuntiando totus vacavit, Gradumque Theologiæ Doctoralem, anno Dom. CIOXXVIII. suscepit. An aliâ sit fructus præterquam *Devonienfi* quâdam rectoriâ ignorare me fateor, cæterum propter facundiam summo erat in pretio habitus, multosque habuit Sectatores. Scripsit ac edidit præter librum cui tit. *Verus Professor*, conciones varias, viz. in

2 *Chron. cap. 9. comma. 8.* Oxon. 1605.

2 *Chron. cap. 19. com. 6.* Edit. 1610.

Act. c. 11. ver. 46. Oxon. 1605.

Jonam. c. 3. com. 4, 5. lb. 1606.

Luc. c. 10. com. 28. Lond. 1620.

Ecclesiast. cap. 11. ver. 1. Edit. 1607.

Angl.

Alia insuper contexuit quæ mihi haud dum in manus devenerunt. Ad Agri *Devonienfi* locum *Beauferris* appellatum in vivis agebat, anno CIOXXC. ubi Rectoriâ quam prædixi fructum fuisse existimo.

RICARDUS TILLESLEY, in Agro *Warwicensi* natus, Artibus ingenuis in Collegio illo incumbere cœpit, an. CIOXXCVII. ætat. xv. unde ad Collegium Divi *Johannis Baptistæ* post paulo migravit, ubi de eo plura reperies.

JOHANNES DENISON, cujus natale solum frustra quæsi, Collegium illud eadem qua *Wakemanus* tempestate intrasse videtur, & Theologiæ tandem animum adjiciens, ejusdem Facultatis Doctoratu ornatus est, anno Dom. CIOXXCI. Deinde Capellanorum Regionum unus evasit, & Vicariâ Divæ *Mariæ Readingi*, in Agro *Bercheriensis*, potitus, eadem ad obitum usque contentus fuit, quem in munere illo excepit *Tho. Burbury*, S. T. P. ex eodem Sodalitio. Conciones plures in lucem edidit, unde Prædicatoris eximii existimationem consequabatur, quales erant in

Matth. cap. 5. com. 9. Londini 1620.

Marc. cap. 8. com. 36. lb. 1621.

Luc. cap. 15. com. 7. lb. 1623.

Isaiam cap. 53. com. 4. lb. 1624.

Heb. c. 10. com. 26, 27. lb. 1611.

Nehem. c. 13. com. 22. Ibid. 1611.

Joh. c. 21. com. 22. Ibid. 1624.

1 Cor. cap. 11. com. 23, 24, &c. lb. &c.

Angl.

Scripsit porro, præter alia quorum titulos in Bibliothecæ *Bodleianæ* Catalogo novo invenias;

Resolutionem triplicem, ad Salutem æternam plane necessariam. Lond. 1616. Angl.

De Confessionis auricularis vanitate adversus Cardinalis Bellarmini Sophismata. Oxon. 1621. Lat.

Readingi in Ecclesia D. *Mariæ* Sepultus est, primo die Febr. an. CIOXXCVIII.

HUGO HOLLANDUS. De illo in Matriculâ a Universitatis sub Tit. *Colleg. Balliol.* sic scriptum invenio; *Hugo Hollande Denbighensis, Armigeri filius*, an. Dom. CIOXXCVII.

Is equidem in Scholâ Regiâ *Westmonasterienfi* sub *Camdeno* educatus fertur, unde, si *Heroum* b Scriptori fides, ad S. S. *Trinitatis Cantabrigiæ* Collegium transferebatur, ubi in Socium deinceps cooptabatur; atqui hæc vera esse haud temere credo affirmandum. Inter Poetarum Latinorum primos, sed nec inter *Anglorum* postremos, numerari meretur; partes autem transmarinas, ac nominatim *Hierosolymas* invisit, & Prudentiam inde fundatissimam in Patriam invexit. Scripsit.

Effigies, Vitas, & Elogia clarorum & doctorum aliquot Anglorum, ab anno CIOX. ad an. CIOXXC. Lond. 1620. Lat.

Monumenta Sepulchralia S. Pauli Londini. Lond. 1614. Angl.

Carmina præcipuas quasdam Europæ Urbes delineantia. MS.

Chronica Regni Sereniss. Elizabethæ, MS. Angl.

Vitam Gulielmi Camdeni, Fecialis Clarentii, MS.

Tumulum accepit in Ecclesia *Westmonasterienfi* juxta ostium quod ducit ad monumenta, & non procul à tumulis Poetarum, xxiii. Julii, anno Dom. CIOXXCVIII.

JACOBUS CRANFORD, *Coventriæ* in Comitatu *Warwicensi*, natus est, neque loco infimo, haud obscuri utique nominis Theologo, oriundus. Is autem an. Dom. CIOXXCVIII. ætat. xv. ad Collegium hoc accessit, & decurso inde sexennio, Gradum Magistralem capeffivit. Rectoriam posthæc de *Brockhole*, in Agro *Northamptonienfi*, adeptus est, qua

relicta, *Londinensem* quandam, S. *Christophori* dictam, & pone forum mercatorium positam, quod vetus Excambium vulgo appellatur, consecutus est. Linguarum peritissimus, concionator indefessus, disputator subtilis, S. Patribus familiariter utebatur, neque Theologis Scholasticis ignotus erat. Denique Memoriam habuit felicissimam. Argumenti Theologici haud pauca conscripsit, cæterum eorum non alia se mihi obtulere quam Concio quædam in 2 *Tim.* cap. 11. com. 17. cui nomen fecit.

Gangrana Hereseos. Lond. 1646.

Londini fato functus xxvii. *Aprilis*, C1667. inque Ecclesiâ suâ funeratus est.

JOHANNES BERY, in Agro *Devoniensi* natus, anno C1607. Coll. *Corporis Christi* Scholaris, annoque C1622. Collegii istius tanquam Socius (sic enim nuncupandus videtur, quod jussu *Johannis Popham*, Equitis aurati, ac Regii Banci Justitiarum capitalis, ad percipiendam *Petri Blundelli* Benefactionem primus omnium nominatus fuerit) emerfit. In Patriam tandem reversus, non tantum Rectoriâ quadam sed & Canonatu *Exoniensi* donatus est, quibus in annos haud paucos fruebatur. Doctus haud vulgariter erat, egregiâ vero concionandi Facultate pollebat. Scripsit, præter alia, in

1 *Pet. c. 1. v. 17.* Edit. 1615.

1 *Cor. 10. vers. ult.* Lond. 1631. & alia.

Mortuus est anno C1667. & in Ecclesiâ Cathedrali *Exon.* tumulo mandatus.

Habes itaque Lector celebriores Collegii illius Alumnos, scriptis utique suis passim innotescentes. De eorum sane vix uno aliquo dubium est, quin li.eras ibidem Academicas primitus hauserit, sed & scriptores olim alios haud paucos, propter mancos priscorum temporum Annales minus comparentes, ex eodem sodalizio prodisse & mihi, & Lectori persuaderem, nisi Indicia & Circumstantiæ, quæ eorum quemque comitantur, paulo essent prædictis obscuriora. Illis ergo in præsentia prætermisissis, pro instituti Operis ratione, Collegii hujus Ædificia, Benefactores, & Inscriptiones Fenestras (Sepulchrales quippe nullas habent, quod Cœmeterium ipsis ab initio dederit Ecclesia, quæ in vicinia ponitur, Parochialis) exhibebo.

ÆDIFICIA.

Sodalitii illius Alumno Aulam supra memoratam, *Balliolensem* veterem appellatam, incoluerunt primo (cujus in Area erecta nuper sunt Domicilia quibus *Hammondi* Diversorium nomen inditum est) deinde vero eisdem ad Aulam *Marianam* prope Angulum hodierni Quadranguli Austro-occidentalem tunc temporis collocatam transferendos curavit *Dervorgilla*, cui in tribus fundi jugeris, ab illâ, ut præfati sumus, coemptis, Refectorium, Culinam, aliasque Ædes, exteriores nuncupatas, cum Ambulachris haud inamœnis apposuit. Aliquanto post varias Terræ Areas conquistas habuerunt *Balliolenses*, quarum binæ in Plateâ *Dorsemanger-street* dictâ jacebant, è quibus altera inter Terram Domus *Balliolensis* (quam ego pro Terra ad Aulam *Marianam* spectante habuerim) versus occidentum, Terramque *Johannis le Slater*, *Einshamensis*, orientem versus solem, posita erat; altera autem inter antedicti *Johannis*, & *Johannis de Sewy* fundos locata fuit. Harum utramque Magi-

stro *Thoma de Heworth*, & Magistro *Thoma de Pontefraſto* Clericis, & Collegii Sociis, transcripsit. *Johannes* filius ac Hæres *Gualteri le Feteplace*, xxxi. *Edoardi I.* Dom. C1663. iique itidem, haud ita multo post, Sodalitio detulere. Hjs dein Areis accessere & alix binæ, prædictis ad Eurum contiguæ, & ad Prædia Monachorum *Dunelmensium* protentæ, (in viculum jam abierunt, ad Collegium SS. *Trinitatis*, olim *Dunelmense*, descendentes excipientem) Collegio autem *Balliolensi* per *Gilbertum de Pontefraſto*, & *Thomam de Humbleton* (eiusdem sub ea tempora Socios) iv. *Edoardi II.* Dom. C1669. b transcrip-
tæ, postquam à *Johanne le Feteplace* cive *Oxonienſi* conquistæ fuissent. Anno deinceps xvi. *Edoardi III.* Dom. nimirum C1682. Tenementum, Aulam S. *Margaretæ* vocatam, Aulasque *Balliolenses* veterem ac novam interfidentem, Collegio configurant *Gulielm. de Brookesby*, & *Thomas de Cave*, Clerici, ejusdem aliquando Socii.

Hæ autem Area (mitto enim aliam quandam, à vico secus orientalem Ecclesiæ B. *Mariæ Magdalenenſis* partem, ad fundum Monachorum *Dunelmensium* protentam, quam scilicet ambulachris suis ampliandis coemere *Balliolenses*, quamque à *Johanne* filio ac hærede *Gulfredi le Sawcer*, cive *Oxonienſi*, *Gualtero de Foderingey*, primo Collegii Principali, & *Gulielmo de Bonkis*, Clerico ejusdem ac Socio, circa an. C1669. transcriptam d fuisse constat) locum in quo collocatur hodierni Quadranguli frontispicium, vacuumque aream ad occidentale Collegii latus positam (in qua utique stetit olim Aula S. *Margaretæ*) cum maximâ Terræ parte pone frontispicium prædictam collocatâ, & ad fundum *Johannis le Sawcer*, ante memoratum, procurrente, complectebantur.

Spatii ergo quantum satis erat adepti *Balliolenses*, Ædificia sua ampliora, & recipiendis Scholaribus (qui eodem tam frequentes confluxere, ut in Aulis Hospitiisque vicinis habitare necesse habuerint) haud imparia fecere; quibus licet Benefactores haud deessent, tam nulla tamen erat forma & pulchritudo, ut regnante *Henrico VI.* expedire videretur eorum nonnulla funditus diruere, maximamque hodierni Quadranguli partem in eorum Areâ excitare, cujus vetustissimum Latus est quod orientem aspicit solem, quodque Nobilium quorundam ac Episcoporum, in Collegio illo literis imbutorum, sumptibus constructum fuisse opinor, tametsi quinam illi sint haud temere dicam. Sub eodem *Henrico* aliqua Borealis lateris pars (Capellam enim & Bibliothecam excipio) exædificata fuit. Latus occidentale, quod ex Magistri Diversorio, Promptuario, ac Refectorio constat, impensis *Gulielmi Grey*, Episcopi *Eliensis*, *Georgii Nevill*, Archiep. *Eboracensis*, aliorumque quorum indicia habentur clypei gentilitii, muris & fenestris insculpti, extructum compareret. Latus australe, sive frontispicium Collegii, non ante *Henrici VII.* tempora erigebatur, cui Symbola conferentes haud multos deprehendo; illorum vero de numero sunt *Thomas Kempe* Episcopus *Londinensis*, cujus perinde ac aliorum, qui Collegii aliquando Benefactores extiterant, Insignia Laqueari testudineo, sub quo intratur Quadrangulum, insculpta conspiciuntur; & *Gulielmus Bell*, Sodalitii eâ tempestate Magister, seu Præfectus; etenim supra Portam, statimque sub lineâ lapideâ Tectum Cameramque supremam distinguente comparent Campanæ duæ, necnon tertia quædam super concam è rationem, ac sub Columnæ basi, unde colligendum omnino videtur, in Lateris illius erectione Benefactorem sese exhibuisse præfatum

^a In *Theſaur.* hujus Coll. in Pix. vel Bibliotheca B. *Mariæ Magd.* ^b *Ibidem.* ^c *Ibidem.* ^d *Ibidem.*

Bellum, nisi credere malis præfidente tantum eo supremam illi manum impositam fuisse, quod Antecessoris ejus, Magistri *Rob. Abdy*, temporibus inchoatum reperitur, quem huic perinde operi atque Collegii Bibliothecæ pecuniam suspicor erogasse.

Haftenus de Aedificiis Magistro, Sociis & Scholaribus in Domicilia cedentibus; nunc de Refectorio Bibliothecâ & Capellâ edisserendum est.

Refectorium, in occidentali Quadranguli parte positum, *Henrici VI.* Regno antiquius non est, Benefactorum nempe, (reliqui ad instar Lateris) tunc temporis exadificatum; eorum vero de numero qui pecunias in eodem erogabant reperitur, præter antedictos, *Gul. Grey* Episcopus *Eliensis*, & *Georgius Nevill*, Archiep. *Eboracensis*, *Thomas Chace* S. Th. P. quorum omnium Clypei, una cum præfatis *Gulielmi Bellii* Armis Gentilitiis, in Refectorii fenestris opereque sublicio conspiciebantur.

Bibliotheca *Ballio* ensium inter nostratium præcipuas (illas sentio quæ ad privata pertinent Sodalitia) numerari meruerit, si vel ipsum Aedificium, vel Fenestras justam lucis mensuram admittentes, vel suppellectilem ipsam literariam, quæ instituti nostri non est commemorare, respicias. Haud unius viri Munificentia debetur, quippe dimidiam ejus partem, inferiorem utique vel occidentalem excitavit, an. *CIOCDXXXI*. Doctor *Thomas Chace*, mox ante memoratus, superiorem vero seu orientalem erexit, circa annum *CIOCDLXXVII*. Magister *Rob. Abdy*, Collegii, ut supra dictum, aliquando Præfectus, quem tamen impensis juvabat *Gul. Grey* Episcopus *Eliensis*, qui Biblophylacium^a illud ad culmen undique auctum Libris minimum ducentis manuscriptis, iisque cujusvis pretii habitis, instruxit; quorum plerique Insignia Episcopi, in Membranâ depicta, & pellucidis cornuum laminis ab injuria damnove recta, gerebant. Horum vero Librorum pars maxima ex eorum numero delibata videtur, quos tum in *Angliâ*, tum in *Italiâ* magnis impensis coemerat, quippe dum *Florentia*, *Venetia*, alibique ageret, nullis sumptibus pepercit ut optimorum Librorum copiam haud exiguam conquireret, secumque in Patriam deportaret; cæterum eorum tandem plerique, neque ii tantum qui Superstitionem viderentur olere, aut Theologiam Scholasticam tractarent, sed quibus vel Geometricum esset, vel Astronomicum argumentum, Regnante *Edoardo VI.* quorum scelere non dicam, furtim sublatis sunt. Quod reliquos attinet, literas initiales curâ maximâ nec minori peritiâ exaratas, excisas à fatuis puerisque viderunt tempora sequentia, spectabilem vero imaginum quæ supererant decorem (illas enim arte summâ depinxerat, floribusque mirum in modum ornârat *Antonius Marius*, junior, inter primos Facultatis suæ Professores habitus, quo tempore apud *Italos* ageret præfatus Episcopus) plerique codices pariter deperdidere, usque adeo despiciatui habebant eorum Custodes juramenti religionem. Sed de his satis, Benefactores jam alios referrem, eosque maximâ ex parte aut Collegii Socios, aut in eodem utcumque studentes, nisi quod minora sint eorum dona quam ut in festinati Operis transcurso commemorentur. Cæterum omittendus non est Doctor *Thomas Gascoigne*, Academiae aliquando Cancellarius, qui & surgenti Bibliothecæ nummos detulit, & Libros dein Manuscriptos haud paucos,

quorum frontes id ipsum testantur, eidem consignavit. Illam Historicus^b quidam Collegii istius Alumnis annumerat, alii porro inter Socios ejusdem ponunt, qualis & in Bibliothecæ hujus Benefactorum Registro haud ita pridem conscripto audit; at vero cum nec in Libris manuscriptis ab illo donatis, nec in Bibliothecæ Fenestris, ejus partim, partimque subsequente seculo confectis, nec alibi uspiam quam in citato Registro tale quippiam deprehendatur, in prædictam sententiam haud pronus descendam, cui aperte adversatur, quod apud indubiâ fide Annales reperitur, illum utique annos viginti, & eo amplius, in Collegio *Orielensi* Commensalem posuisse. Post *Gascoigne* non alium invenio, ante Divi *Jacobi* tempora, memoratu dignum Benefactorem, præter Doctorem *Johannem Warnerum*, ex illo primitus, dein autem à Collegio *Omnium Animarum*, qui anno *CIODLXIV*. viginti libras Bibliothecæ largitus est. Cæterum anno *CIODCXIX*. Reverendissimus in Christo Pater *Georgius Abbot* Archiepiscopus *Cantuariensis*, magnam pecuniæ vim, in augendo Librorum numero, inque recreandâ Bibliothecâ, erogavit, quod quidem factum jam plane opus erat, cum illa à reformatâ Religione, vel etiam temporibus eâ antiquioribus, neglecta penitus jacuerit.

Locus jam postulat ut Inscriptiones omnes, in Rotulis circa Clypeos gentilitios inflexis & recurvis veteri Anglorum charactere pulcherrime exaratas, & Bibliothecæ aut Collegii Benefactores, vel enarrantes, vel saltem indigittantes, tradam; atqui cum & innumeræ propemodum fuerint, & tam Rythmo quam Syntaxi, ut ea (*Henrici* nempe *VI.* & *Edoardi IV.*) tempora ferebant, haud raro peccantes, nec earum bene multas referre, nec Arma ipsa describere, & (ut cum fecialibus loquar) blafonare in animum induxi.

In Fenestrâ orientali, sive supremâ, per quam in Capellam patet despectus, habetur cum Rotâ suâ *S. Catharina*, Collegii Patrona, & coram illâ in genua procumbentes Prædictus *Thomas Chace*, novemque Socii, capitum apicibus rasi, Habituque cujuslibet Gradui Ordinique competente induti; quos super Carmina hæc bina leguntur:

*Hic tibi dans celis Thomam Chace Comitantes.
Hanc Patrona velis munire domum famulantes.*

In supremâ ejusdem Fenestræ parte Arma *Angliae Galliae* conjuncta sive quarteriata, in inferiori vero Clypei Collegii ac *Thomæ Chace*, mox ante dicti, conspiciuntur.

I. Primam lateris Borealis Fenestram donasse constat Magistrum *Robertum Abdy*, velut carmen circa scutum ejus militare, in primo Luminari conscriptum, testatur, quocum rythmice coincidunt Carmina alia quæ habentur in secundo ejusdem Fenestræ Luminari, secus Arma Gentilitia Episcopi *G. Grey*, qui etiam libros non paucos perhibetur donasse. In inferiori Luminari hujus portiunculâ hæc reperitur Inscriptio:

Orate pro bono Statu & Animâ Magistri Roberti Abdy, Magistri hujus Collegii, qui istam partem Bibliothecæ construxit, an. . . . .

II. Secundam dedit Fenestram *Radulphus Stanhop*, Collegii Socius, cujus in secundo Luminari habentur Arma *Erdswickiana* & *Staffordiana* impalata, quæ seculum aliquanto posterius videntur profiteri

^a Dedit etiam idem Episc. plurimos MSS. Biblioth. Coll. five Domus S. Petri apud Cantab. ut affirm. Lel. in 3 Tom. Coll. p. 21.

^b Fullerus in Hist. Eccles. Angl. lib. 3. cent. 13. § Ball. Ferg. p. 108. & alii.

super arma vero gentilitia, hæc Epigraphe rep-
nitur,

*Thomas Erdswicke, & Margar. Stafford, anno Dom.
1338.*

III. Tertiam largitus est Fenestram *Gulielmus Stavely*, quin Carmine in priori ejus Luminari con-
spiciendo, *Georgii Nevill*, Archiepiscopi *Eboracen-*
sis mentio habetur.

IV. Quartam donavit *Petrus Peckhamus*.

V. Quintam Magister *Johannes Burton*, Collegii
aliquando Socius, pro quo precum suffragia expetun-
tur, siquidem ibidem *Orate* (ut loqui solent Pontificii)
Fenestræ inscribitur.

VI. Fenestram sextam impensis Doctoris *Chace*,
(qui illam Bibliothecæ partem in quâ hæc supremum
locum occupat extruxit) erectam fuisse & invitreatam
testantur versiculi Clypeum ejus & Academicum cin-
gentes; ejusmodi autem sunt,

*Condidit hanc edem Thomas Chace meq, vitavit,
Hinc superis sedem des sibi nate David.*

Ad infimam vero ejus Fenestræ partem, hæc habe-
tur inscriptio;

*Orate pro statu & anima Magistri Thoma Chace, de
Ebor. SS. Theol. Profess. Cancell. Hybernica, Oxon. &
S. Pauli London. olim hujus Collegii Socii, fundatoris
mei. Anno MCCCCXXXI.*

VII. Fenestram septimam donavit *Nicolaus Herbu-*
ry, cujus itidem in imo hæc habentur,

*Orate pro anima Magistri Nicolai Herbury, quondam
Archid. Glocestria.*

In hujus porro Fenestræ Carminibus fertur *Ricar-*
dus Clifford, Episcopus *Londinensis*, exædificando
etiam Bibliophylacio pecuniam contulisse.

VIII. Fenestram octavam largiti sunt *Thomas*
Ward, Decretalium Doctor, & *Johannes Patrick*.
Ejus vero in parte inferiori sic legis,

*Orate pro anima Johannis Patrick, quondam Valet.
de Wardroba Humphredi Ducis Lancastria, & Ducis
Glocestria.*

IX. Nonam dederunt Fenestram *Rogerus Quel-*
dale, Miles, & *Thomas Skelton*, ex hoc uterque So-
dalitio; quorum & ibidem reperiuntur Scuta mili-
taria.

X. Decimam denique donarunt, *Robertus Wombe-*
well, & *Thomas Barry*, Collegii nonnunquam Socii;
quorum primo dictus Vicarius deinceps Divi *Lau-*
rentii in Judaismo, vel Jueria, *Londini* evasit.

Ad Australem Bibliothecæ partem:

I. Prima Fenestra *Ricardi Skiptonni* donum erat
(cujus in eadem reperiuntur Insignia.)

II. Secunda vero *Thoma Horovii*, vel *Harropii*,
munificentia debetur.

III. Tertiam *Johannes Carpenter* donavit, in quâ
sic legis,

Orate pro D. Johanne de Balliolo.

inque secundo ejusdem Luminari, sub minutâ viri to-
gati imagine, in hunc modum;

Orate pro animâ Johannis Herys, &c.

quem vel Fenestræ illi, vel ipsi Bibliophylacio, bene-
fecisse reor.

IV. Quartam extruxit Fenestram Episcopus aliquis
Wigorniensis, an *Johannes Carpenter*, an *Johannes*
Bell, haud facile dicam. Carmina vero eidem in-
scripta ejusmodi sunt:

*Me tuus antistes Vigornia fecit honore,
Factor sponte mei Warter Ricarde fuisti.*

V. Quintam dedit *Johannes Spens*, pro quo &
Orate ibidem comparet, & Carmina Bibliothecam
ipsam à *Rob. Abdy*, & Episcopo *Grey* absolutam enar-
rantia.

VI. Sexta Episcoporum duorum, quorum sane no-
mina ignorare me fateor, Munificentia tribuenda est.

VII. Septimam largiti sunt *Henricus Peirce*, Co-
mes *Northumbriensis*, & *Ricardus Nevill*, Comes
Warwicensis.

VIII. Octavam dedit *Gulielmus Ferbit*.

IX. De nonâ parum constat, quisnam illam erexit,
nisi ex versiculis hisce eidem inscriptis exsculpendum
aliquid arbitreris:

*Has aliquando fores vitro clausere Priores,
Claustro Mertone vigent Mercede Corona.*

X. Decimam donarunt *Gilbertus Botilbery*, & *Jo-*
hannes Malverne, hujus Collegii aliquando Alumni;
quorum novissime dictus, Theologiæ Doctoratu or-
natus, Sodalitii ejus Capellanus fuit circa initium
Regni *Edoardi IV*.

Tantisper de Bibliotheca *Balliolensium* hodiernâ,
qualem primitus habuerint mihi non est compertum.
Enimvero Libros suos in Cistis, (quod & reliquis
plerisque Academicis in usu fuit) adservasse suspicor,
præsertim cum viros haud paucos, in Universitate
olim nostrâ educatos, Libros Collegio illi deferentes
invenerim sine ullâ Bibliophylacii cujuspiam mentio-
ne. Eorum quippe de numero fuere Magister *Simon*
de *Bredon*, insignissimus seculi sui Mathematicus, qui
anno *CIOCCCLXXII*. Codices perplures argumen-
tum Astronomicum ac Mathematicum tractantes So-
dalitio a detulit; *Gulielmus Rede*, Episcopus *Cice-*
strensis, qui anno *CIOCCCLXXXII*. decem b Li-
bros, cum c. solidis, & Calice argentea, ac *Rogerus*
Whelpdale, Episcopus *Carleolensis*, qui anno *CIO-*
CDXXII. S. *Augustinum* de Civitate Dei, eidem
c. consignavit.

Capella. Prima eorum Capella reperitur Aula
quædam, sive Oratorium exiguum quod Ecclesiæ *Di-*
væ Magdalene adnectebatur, cujus in Parochiâ &
ipsum locatur Collegium.

Secunda S. *Catharine* dicata, circa anñum verò
CIOCCXCIII. exædificata comparet, nummis ma-
xime à Dominâ *Dervorgillâ*, fatis concedente, lega-
tis, eodem expensis. Anno autem mox ante dicto
Socios Collegii, seu Scholares, Copiam ab *Olivero*
Episcopo *Lincolniensi* impetrantes d. deprehendo, ut
sibi liceret sacra in Oratorio infra Collegii sui præ-

^a Reg. Whittlesey, fol. 122. ^b Reg. Courtney, part. 1. fol. 217. ^c Reg. Sudbury, fol. 353. ^d Ut in Pix. de fur-
datione hujus Coll. in Thes. ejusd. & inter munimenta Osney, in *Ærario* *Edis Christi*, in Pix. B. Mariæ Mag. denique in Reg.
Sutton, fol. 72. 74, 75, &c.

cinctus extructo celebrare, nisi in Festis maxime solennibus, quibus utique diebus Ecclesiam Divæ *Magdalene*, non minus quam Academicorum quisque Parochialem suam, adire tenerentur. Cæterum celebrandorum apud suos Sacramentorum mentionem nullam in prædictâ invenio Licentiâ, quod (& propter Capellæ viciniam, & quæstum exinde emerfurum, expetentes) Pontificiâ deinceps autoritate indultum habuere. Ibidem vero Capellanum, anno **CIOCCCX.** instituerunt Magister *Hugo de Warkeby*, & Mag. *Gul. de Gotham*, supra memorati, Capellam *S. Catharina* appellantes; adeo ut Socii abinde & Scholares Divini Cultus ministerio eximerentur. Posthæc Benefactorum promissis incitatum Collegium, Capellam hanc ornatiorē reddere, vel potius à fundamentis de novo erigere decrevit, quâ in re *Adami le Poleter*, *Burgensis Readingensis* Benevolentia adiutum est; cuius Libras viginti, secum (illâ lege ut pro antedicti *Adami* æterna salute in piis usibus erogarentur) depositas Collegio isti, hortante bono quoque, transcripsit ^b *Nicolaus de Querplade*, præfati loci Abbas, anno **CIOCCCXXVII.** qui & ipse *Marcas* decem, cum Fenestrâ invitreatâ, x. Lib. valente, & Materiâ aliquâ eodem conferebat; redigi hæc in Registrum jubens, & memoriæ pariter mandari, non fore hanc integram munificentia suæ summam, quin majora se Pietatis indicia tandem exhibiturum. Jam denuo licentiam, ab *Olivero* Episcopo *Lyncolnienfi*, propter Disputationes frequentes (quibus detenti *Missarum* solennibus in Ecclesiâ Parochiis ali peractis haud ita commode interesse poterant) obtentam, & à Successoribus ejus *Johanne Daldarby*, *Henrico Burwash*, & *Thoma Becke*, (velut ^c *Syngraphum* quoddam ejusdem *Thomæ*, sigillo roboratum, anno **CIOCCCXLVI.** testatur) confirmatam, à *Johanne Bokingham*, Episcopo etiam *Lyncolnienfi* concessam ^d habuere, anno Dom. **CIOCCCLXVIII.** Hæc iisdem quibus prior illa conditionibus indulta est (cui ut id obiter adnotem vox Capellæ usurpatur, cum Orationum præfatis Episcopis appelleretur) expresse autem denegatam habet Sacramentorum administrationem, cuius tandem potestatem fecit, secundo Pontificatus sui anno, Sodalitii precibus annuens, *Urbanus VI.*

De loco in quo stetit Capella hæc plane incertum, quamvis non defint è Collegii Alumnis qui eandem cum Aula magnâ, supra secundam Ædificii contignationem sitâ, & ad Magistrum seu Præfectum pertinente (illam vero tempore *G. Grey*, Episc. *Eliensis* exædificatam fuisse prædiximus, quod & ipsa ejus Arma gentilitia, sub Fenestrâ majori, Orientem spectante, saxo insculpta, satis declarant) habendam existiment, quod quidem à vero alienissimum esse prorsus confido, cum Aulam hanc Regnante *Henrico VI.* constructamprehenderim. Sed his omisiss, Sacris usibus inservit Capella de quâ jam agimus usque ad *Henrici VIII.* seculum; tunc enim extructum est hodiernum illud, pulchrum satis, si minus splendidum, Sacellum, in aquilonari Quadranguli latere positum. Inchoatum vero id est, xiii præfati Regis anno, Domini utique **CIODXXI.** verum ei non ante an. Dom. **CIODXXIX.** suprema manus accessit, cui Benefactores haud infrequentes pecuniam, detulere tamen eorum nomina in obscuro sint. Quod Fenestrarum Authores attinet, ex earundem Inscriptionibus nullo negotio colligendi sunt, quippe:

In Fenestrâ orientali (ubi pulcherrimis coloribus vivæ spirantesque exhibentur Christi Passio, Resurrectio, ac Ascensio, & pro qua ducentas obtulit libras

Nicolaus Wadham Armiger, Collegii sui Capellæ Fenestram orientalem destinans) hæc habetur Inscriptio:

Orate pro anima Magistri Laurentii Stubbs, Sacra Theologia Professoris, & istius Collegii specialis Benefactoris, qui hanc Fenestram procuravit sumptibus suis. Anno Dom. MDXXIX.

Infra vero hanc Inscriptionem conspicitur Effigies *Laurentii Stubbs*, coram Pluteo in genua procumbentis, vertice autem tonsi, & doctorali habitu induti; cui utrinque ad latus vicinæ comparent ænigmatica quædam picturæ (inter quas Arboris truncus) ad modum Armorum gentilitiorum compositæ, nec à viri nomine abludentes.

In latere facelli septentrionali, inque Fenestræ primæ, vel superioris, parte infimâ hæc habes:

Mr. Tho. Leson, hanc Fenestram vitrari fecit. An. D. 1530.

Ejus vero Effigies ibidem conspicitur, genua ad instar prædicti *Laurentii* flectentis, pariterque tonsi & habitu doctorali ornati.

In secundâ Fenestrâ:

Thomas . . . Dr. & Subdecanus Eboracensis hanc Fenestram vitrari fecit. An. D. 1530.

Hujus autem Imago inibi quoque reperitur.

In Fenestrâ tertiâ, cum viri Effigie hæc deprehendes:

Mr. Johannes Hygdon, S.T.D. & olim Magdalenensis Praefes, hanc Fenestram vitrari fecit, An. D. 1530.

In Fenestrâ vero quartâ hæc:

Ric. Atkins Armiger, Com. Glouc. & hujus Collegii Socio-Com. D. D.

Eadem Fenestrâ ab *Abrahamo Vanling*, anno **CIODCXXXVII.** depicta fuerant.

Ad Latus Capellæ australe, inque primâ, five supremâ, Fenestrâ (ubi arte summâ depictum offendes *S. Catharina* Martyrium) hæc exarantur:

Opus pium Magistri Laurentii Stubbs, Sacra Theologia Professoris, & Magistri Ricardi Stubbs, Sacra Theologia Baccalauræi & hujus Collegii Magistri, & Benefactorum suorum, An. Dom. MDXXIX.

Sub Inscriptione illâ, mediam Fenestræ partem occupante, depinguntur *Laurentius* ille & *Ricardus*, genua coram pluteo flectentes, Graduum vero Insignia gestantes, & fictitia, quæ prædiximus, Arma in propinquo habentes.

In Fenestra secunda, hæc comparet Inscriptio:

Petrus Wentworth, Sacra Theologia Professor, & hujus Coll. Soc. D. D. 1637.

In tertiâ vero hæc:

Willielmus Compton miles, cum pia consorte sua hanc Fenestram vitrari fecit. An. Dom. 1530.

Supra Inscriptionem hanc conspicitur *Gulielmus* ille, cum Consorte suâ, in genua pariter procumbente, ac numerosâ progenie pone utrumque locatâ. Inter autem superque illos depinguntur Clypei utriusque Gentilitii, quos cum laminæ cypriæ inculptos propalârit nuperus quidam rerum antiquarum indagator, enarrare in præsentia superfedebo.

^a Ut in Pix. *B. Mariæ Virg. in Thes. hujus Coll.*

^b In Pix. de fundat. ut supra.

^c Ibidem.

^d Ibidem.

Collegium Mertonense.

OLLEGIO isti primus, ut antedictum, locus debetur, si dotationis uberrimæ, & Academicæ Societatis, ex præfenti rerum statu æstimatæ, ratio habeatur. Cæterum cum Historicorum præcipuis, quibus post præfatum utrumq; collocatur, errare malim,

quam imperitis Lectoribus ansam præbere de eorum fide aliis etiam in rebus gestis dubitandi. Positum primitus est & institutum Sodalitium illud *Meandonia* seu *Maldonia*, in Agro *Surriensi*, cujus fundator *Gualterus de Merton*, Clericus (is ad supremum *Anglia* Cancellarium, ac deinceps Episcopatum *Roffensem* evectus est) Maneria sua de *Meandon* & de *Farleigh*, in Agro prædicto, xx. Scholaribus, duobusque vel tribus Capellanis, sive Dei ad Altare Ministris, ibidemque pariter alendis^a transcripsit, an. Dom. CIOCCXLIV. Porro autem ne præfatis literarum Academicarum, aut sublimiorum Artium & Scientiarum cognitio deesset, Hospitium iis *Oxonia* assignavit, quo se (quod familiis plerisque Religiosis in *Angliâ* solenne erat) eruditionis gratiâ subinde recipere, eam vero ob rem nobiscum potius quam *Cantabrigia* (ubi tamen Domicilium ac Manerium possedisse constat *Mertonum*, cum Prædiis aliis ad septimum inde decimumque lapidem positis) educandos decrevit suos, quoniam, ut sub initium primi libri fusius ostensum, studium *Cantabrigia* generale haudquaquam per ea tempora vigeat. Aliquanto post alienato à *Meandonia* fundatoris animo (sive id aliis de causis evenit, sive ex occasione Scholarium *Oxoniam Northamptoniâ*, ubi operam Rebelligibus contra Regem condixerant, propter initam cum Baronibus pacem remeantium) Alumnos suos in Universitate nostrâ tanquam in sede fixâ & perpetuâ collocare statuit, eamque in rem à Cœnobio *Readingiensi* Tenementum^b coemit, viz. (Prout in Registris, vel munimentis mox ante citatis habetur) totam Placcam ex occidentali parte Ecclesiæ S. Johan. Baptista Oxon, quondam adificatam, tunc autem vacuum, ad quod quidem tenementum pertinebat advocatio Ecclesiæ supradictæ. Huic accessere Tenementa quædam alia, ad

orientalem dictæ Ecclesiæ partem locata, alterum nempe de^c Prioratu *Fridefnydensi*, alterum de^d *Jacobo* filio Magistri *Mossey*, Judæi *Londinensis*, annoq; postquam *Oxoniam* transferretur Sodalitium, tertium quoddam de^e *Roberto Flixthorpe* conquistum. Hæc hodierni Collegii frontis, in Parochiâ Divi *Johannis* Bapt. positæ, aream pene omnem occupabant, quorum cum priora bina coemisset, & à fundamentis denuo exædificasset, ac recipiendis Musarum Cultoribus idonea reddidisset *Mertonum*, Scholares suos eodem transtulit, & Sodalitium chartâ^f suâ mense *Januario*, anno CIOCCXLVII. datâ in perpetuum stabilivit, sub nomine *Domus Scholarium de Merton*. Charta illa, una cum Statutis in eadem comprehensis ad annum usque CIOCCCLXX. pristinum obtinuit vigorem, tunc enim novæ quædam^g leges traditæ sunt, quæ aliis^h denique, anno CIOCCCLXXIV. ab ipso itidem fundatore latis ac transmissis, cedebant, quibus, quoad humanâ id solertiâ fieri poterat, lites ac dubia in posterum emersura præcaverentur. Tantâ enim vero prudentiâ fundatum est & absolutum Collegium hoc, ut *Hugoni* Episcopo *Eliensi*, tanquam exemplar proposuerit Regia Majestas, cum copiam eiⁱ fecerit Hospitium Divi *Petri*, antiquissimum illud Musarum *Cantabrigiensium* Domicilium, ejus ad imitationem exædificare.

Haftenus Collegii *Mertonensis* fundationem breviter enarravi, quod paucioribus propterea factum, quoniam peculiarem Sodalitii illius notitiam propagare, resque omnes ad idem spectantes seorsim tandem aliquando tractare, in animo est. Collegii tamen Benefactores, & Custodes, cum Episcopis, ac Scriptoribus celebrioribus, ex eodem prodeuntibus, necnon Inscriptionibus ibidem repertis, strictim in præfentiâ referre non gravabor, methodi utique huc usque servatæ haudquaquam immemor.

BENEFACTORES.

Ela Longespee, sive de *Longa spata* cognominata, Comitissa *Warwicensis*, prædia quædam, vivente adhuc fundatore, Sodalitio consignavit, unde certa pecuniæ summa Sociis penderetur, Missarum solennia pro aternâ ejus requie celebrantibus, prout ex Com-

^a Ut in *Theaur. Coll. Merton*, in *Fix. A. 1. 1.* ^b *Ibid.* in *A. 1. 17.* ^c *Ib. num. 21.* & in *lib. parvo S. Frid. Cars. 278.* ^d *Ib. num. 22.* ^e *Ib. num. 28.* ^f *Ib. A. 1. num. 2.* ^g *Ib. num. 4.* ^h *Ib. num. 5.* ⁱ *Pat. 9 Ed. 1. m. 28.*

positione inter hos illamque, anno CIOCCXCV. (hoc est paulo ante quam fato fungeretur Comitissa) facta, exploratum habemus.

Johannes Williot, S. T. P. Academiæ primo, ac deinceps Ecclesiæ *Exoniensis* Cancellarius, fundos haud paucos & tenementa, in variis Comitibus sparsim jacentia, cum Bonis omnibus mobilibus, alendis, quibus sufficienter Pensionariis transcripsit, an. quasi CIOCCCLXXX. Hi *Portionistæ* abinde, anglice *Postmasters*, nuncupati sunt, duodecim vero ut plurimum fuere, quorum stipendia adauxit *Thomas Jesop* Medicinæ Doctor, & Collegii aliquando Socius, anno Dom. CIODXCV. numerum autem quatuordecennarium fecit Magister *Johannes Chambers*, Collegii tum *Eatonensis*, atqui primitus *Mertonensis*, Socius, qui libras mille, sub initium Regni Regis *Jacobi* largitus est, unde nimirum in eam rem Latifundia coemerentur.

Gulielmus Rede, Episcopus *Cicestrensis*, Collegii jam ante dicti Socius, Cistam centumq; Auri libras in hunc finem, anno CIOCCCLXXVI. detulit, ut, urgente necessitate, Socii inde mutuo acciperent; interposita prius cautione de pecuniâ vel à seipsis, vel ab Executoribus testamentariis bonâ fide reddendâ. Hic porro primam *Mertonensium* Bibliothecam eadem quasi tempestate, condidit, librisque mediocriter locupletavit.

Henricus Sever, & *Ricardus Fitz-James*, Collegii Custos uterque, Benefactores adeo insignes extitere, ut Fundatores quadanteus audire promeruerint.

Mr. *Jacobus Leche*, Volumina bis centum Bibliothecæ donavit, bis centum quoque Libras conquirendis in Agro *Cestriensi* Prædiis (quo utique licitum fieret eodem Agro oriundos in sodalitiū cooptare) largitus est, an. partus virginiei, CIODLXXXIX.

Griffinus Higgs, Collegi pridem Socius, deinde autem Decanus *Lichfeldiensis*, integrum musæum Bibliothecæ *Mertonensi* legavit, cum pecuniâ quâ Latifundia quædam emerentur, unde Bibliothecarius commodè aleretur. Hæc in annum cadunt CIO-DCLIX.

Hos præsertim è magno Benefactorum numero recensendos duxi, reliquis prætermisissis quorum singula dona tanti non fuere, ut locum sibi in opere hoc nostro vindicare videantur.

CUSTODES SIVE GUARDIANI.

1. Magister *Petrus de Habendon*, vel *Abendon*, alias *Lakyng*, Custos primus. Is hoc officium resignabat.
- II. Magister *Ricardus de Werplysdon* fit Custos, an. CIOCCCLXXXVI.
- III. M. *Johan. de la More*, an. CIOCCXCV.
- IV. M. *Johan. de wantyng*, an. CIOCCXCIX.
- V. Mr. *Robertus de Treng*, an. CIOCCCXXVIII.
- VI. Mr. *Gulielmus de Durand*, anno CIOCCCLI.
- VII. Mr. *Johan. de Bloxham*, S. T. P. anno CIO-CCCLXXV.
- VIII. Mr. *Johan. de wendover*, S. T. P. an. CIO-CCCLXXXVII.
- IX. Mr. *Edmundus de Beckyngham*, S. T. P. anno CIOCCCXCVIII.
- X. Mr. *Thomas de Rudbourne*, CIOCDXVI. postea Episcopus *Cicestrensis*.
- XI. Mr. *Robertus Gilbert*, S. T. P. an. CIOCDXVII. ad Episcopatum *Londinensem* postea evocatus.
- XII. Mr. *Henricus de Abendon*, S. T. P. an. CIO-CDXXI.

XIII. Mr. *Elias de Haltet*, S. T. E. anno CIO-CDXXXVIII.

XIV. Mr. *Henricus Sever*, S. T. P. CIOCDLV.

XV. Mr. *Johan. Gygur*, S. T. B. CIOCDLXXI.

XVI. Mr. *Ric. Fitz-james*, S. T. P. CIOCDLXXXII. postea Episcopus *Londinensis*.

XVII. Mr. *Thomas Harpur*, S. T. P. an. CIODVII.

XVIII. Mr. *Ricardus Rawlyns*, S. T. P. an. CIO-DVIII.

XIX. *Rowlandus Philipps*, A. M. nunquam Socius, vel Scholaris Collegii, an. CIODXXI.

XX. *Johan. Chambers*, M. D. an. CIODXXV. postea Episcopus *Petroburgensis*.

XXI. *Henricus Tyndall*, S. T. B. an. CIODXLIV.

XXII. *Thomas Reynolds*, S. T. P. an. CIODXLV.

XXIII. *Jacobus Gervays*, LL. B. an. CIODLIX.

XXIV. *Johannes Man*, A. M. nunquam Socius vel Scholaris Collegii, anno CIODLXII.

XXV. *Thomas Bickley*, S. T. P. nunquam Socius vel Scholaris, anno CIODLXIX. postea Episcopus *Cicestrensis*.

XXVI. *Henricus Savile*, A. M. an. CIODLXXXV. postea Equestri ornatus dignitate.

XXVII. *Nathaniel Brent*, LL. D. an. CIODCXXI. postea etiam Eques auratus.

XXVIII. *Gulielmus Harvey*, Med. D. nunquam Socius vel Scholaris, an. CIODCXLV.

XXIX. *Nath. Brent*, iterum, CIODCXLVI.

XXX. *Jonath. Goddard*, M. D. auspiciis Parliamentariis (sed nunquam Socius vel Scholaris Collegii fuit) an. CIODCLI.

XXXI. *Edoardus Reynolds*, S. T. P. anno CIO-DCLX.

XXXII. D. *Thomas Clayton*, Eques auratus, anno CIODCLXI.

EPISCOPI.

Gulielmus de Hothum Archiep. *Dublinensis* in *Hybernia*, an. CIOCCXCVII.

Thomas de Bradwardyn, Archiep. *Cantuariensis*, an. CIOCCCLVIII.

Simon de Islep, Archiep. ejusdem loci, anno CIO-CCCXLIX.

Gulielm. Rede, *Cicestrensis*, CIOCCCLXIX.

Rob. de Wyckford, Archiep. *Dublin.* anno CIO-CCCLXXV.

Tho. de Rudbourne, *Cicestrensis*, CIOCCCCXX.

Thom. Kempe, Archiep. *Cantuariensis* (& Cardinalis *S. Albani*.) CIOCDLII.

Johan. Chadworth, *Lyncolnensis*, CIOCDLII.

Johan. Marshall, *Landavenfis*, CIOCDLXXVIII.

Ricardus Fitz-James, *Londinensis*, CIOCDVI.

Ricardus Rawlyns, *Menevensis*, CIOCDXXIII.

Johannis Chambers, *Petroburgensis*, anno CIO-DXLI.

Johan. Jewell, *Sarisburiensis*, CIODLIX.

Johan. Parkhurst, *Nordovicensis*, CIODLX.

Georg. Carleton, *Cicestrensis*, CIODCXIX.

Edoardus Reynolds, *Nordovicensis*, anno CIO-DCLX.

Johan. Earle, *Sarisburiensis*, CIODCLXIII.

SCRIPTORES.

GULIELMUS de HOTHUM (de quo supra) postea de Ordine Prædicatorum. Obiit an. CIOCCXCVIII.

THOMAS de SUTTON, eximius Theologus & Philosophus: Intravit etiam (Collegio Valesticens) eundem ordinem: Claruit CIOCCXCIX.

JOHANNES DUNS Scotus, vulgo *Doctor Subtilis*. Relicto Collegio habitum S. *Francisci Oxonia* suscepit. Moritur CIOCCCIX.

JOHAN. de WINCHELSEY, Clarissimus sui temporis Theologus & Philosophus, Socius Collegii hujus fuisse videtur, sed illo relicto, ejusdem *Francisci* habitum *Sarishuriæ* accepit. Obiit CIOCCCXXVI.

RICARDUS de WALLINGFORD, summus Astronomus & Mathematicus. Ob. CIOCCCXXVI.

GALFREDUS de KILMYNGTON, Theologorum sui temporis antesignanus habebatur. Claruit tempore Regis *Edoardi II.*

JOHANNES de GATISDEN, de quo sic vetus Sociorum hujus Collegii Catalogus. *Doctor in Medicina, qui fecit Rosarium Medicina.* Claruit CIOCCCXX.

JOHANNES de DUMBLETON, de quo etiam sic idem Catalogus. *Nobilis naturalis Philosophus fuit, & summam satis subtilem fecit in Philosophia Naturali.* Sed de autoritate ejusdem Catalogi quoad hos duos novissimè dictos (etiam & alios) aliquantum ambigo. Claruit CIOCCCXX.

GUALTERUS BURLEY, vulgo *Doctor Planus*, & *Perspicuus*: de rebus Philosophicis multa scripsit. Ob. CIOCCCXXVII.

JOHANNES MANDUITH, vel *Mandith*, Medicus, Astronomus & Theologus. Claruit CIOCCCXLVI.

GULIELMUS OCCAMUS, de quo alter Catalogus Sociorum hujus Collegii. *Summus fuit Theologus, in Argumentum invicti acuminis Doctor Invincibilis per Papam nominatus, Scoti acerrimus impugnator. Primus adinvenit viam (quam dicunt) Nominalium. Multa sunt ab eo conscripta & edita.* Sed iste Catalogus curâ Savillii Custodis, an. CIOCLXXXVI. confectus, in quibusdam mendosus est. Moritur *Occamus* CIOCCCXLVII.

THOMAS de BRADWARDYN, Summus Philosophus, & clarissimus Theologus, *Doctor Profundus* per Papam cognominatus. Is multa & præclara volumina de rebus Philosophicis & Theol. edidit. Moritur CIOCCCXLIX.

GULIELMUS GRYSAUNTE, Clarissimus Medicus, *Massilia* in Gallia degens, filium habuit *Grimoaldum* (aliis *Gulielmum*) *Grysaunte*, qui creatus erat Pontifex Romanus, nomine *Urbani V.* Edidit in Astrologiâ, & Medicinâ præclara volumina ante an. CIOCCCL.

ROGERUS SWICET, vel *Swineshead*, *Subtilis Logicus & Philosophus*, *Subtilissimum librum in Philosophia* fecit, ut idem vetus habet Catalogus (à quo *Lelandus* plurima hausit & ab illo *Balaus*, & alii) Clauisse dicitur CIOCCCL.

JOHANNES CHILLYNGWORTH, vel potius de *Killyngworth*, senior, Philosophus, Astronomus, & Medicus insignis. Viguit CIOCCCLX.

RICARDUS de BILLYNGHAM, vir acutissimi ingenii, & in rebus Scholasticis abunde versatus, multa conscripsit ante an. CIOCCCLX.

JOHANNES de EASTWODE, nonnullis vero de *Asbendon*, insignis Medicus & Astronomus: Summam A-

stronomiæ composuit, & alia complura cedro planè digna, ante an. CIOCCCLXV.

THOMAS CHIRMESTER, vel (ut in variis Scriptis hujus Collegii) de *Cermistre*, quosdam Tractatus scripsit regnante *Edoardo III.* inter quos, quidam hunc titulum gerit. *Quæstiones data à Magistro Thoma Chirmester, super Priscianum. MS.*

THOMAS de BUXINGHAM, Theologus, & in sua Facultate Professor egregius. Claruit tempore *Edoardi III.*

SIMON de ISLEP, ut supra, diversa scripsit secundum *Balaum & Pitseum.*

RADULPHUS STRODE, de quo sic vetus noster Catalogus, *Poeta fuit & versificavit librum Elegiacum vocat. Phantasma Radulphi.* Claruit CIOCCCLXX.

GULIELMUS de BERTON, S. Th. Professor celebris, scripsit & egit multa contra *Wickliffum*. De illo vide in Historia nostra, sub an. CIOCCCLXXXI. & LXXXII. & alibi in hoc opere.

JOHANNES de ASTON, *Wickliffi* discipulus & apertus assertor Evangelii, quo nomine multis malis affectus est. De eo plura habes in Historia nostra, sub an. CIOCCCLXXXII. & alibi.

SIMON de BREDON, qui postquam septem liberalibus scientiis fuerat expeditus (inquit vetus Catalogus, ut supra) *Doctor in Medicinis effectus est Oxon. Trifolium composuit in Medicinis.* Claruit CIOCCCLXXXVI.

JOHANNES de WICKLIFF, vel *Wycleve*, de quo passim in hoc opere. Exercitissimus fuit Philosophus & clarissimus Theologus; excellentis & planè divini ingenii, immensa & penè innumera doctrinæ monumèta post se reliquit. Ob. CIOCCCLXXXVII.

JOHANNES de CHYLMARKE, Philosophus & Mathematicus insignis. Clar. CIOCCXC.

GULIELMUS REDD, Mathematicus sui temporis & Historicus celebrandus. Ob. CIOCCCLXXXV.

GUALTERUS BRYTE, *Briith* vel *Brytte*, Philosophus, Mathematicus, & Theologus doctissimus, *Wyclevi* fidiissimus Comes, & individuus Achatès in militia Evangelica. Clar. CIOCCXC.

JOHANNES de BLOXHAM, Theologus, diversa scripsit secundum *Lelandum & Balaum*. Ob. circa an. CIOCCCLXXXVII.

JOHANNES LUCK, Theologus insignis & *Wyclevis* Clar. CIOCDXX.

THOMAS de RUDBOURNE, Theologus magnus, Mathematicus & Historicus insignis. Claruit anno CIOCDXXXV.

NICOLAUS PONTIUS, de quo sic idem vetus Catalogus. *Hic determinavit contra Opiniones Wycleff, contra Ricardum Flemmyng Episcopum Lincolnensem.* Clar. CIOCDXX.

JOHANNES de KILLYNOWORTH junior, Philosophus, Astronomus, & Medicus eximius. Moritur CIOCDXLV. Hujus industriam in studiis suis imitati sunt, *Gualterm Hart*, & *Johan. Stacy* Socii, & quidam *Blake* Capellanus hujus Collegii.

THOMAS CANTIUS, vulgo de *Kent*, Mathematicus illustris, & Astronomiæ potissimum peritissimus. Ob. CIOCDXXCIX.

ROBERTUS WARD, Philosophus sui temporis celebris, *Dialectica & Philosophica* quædam conscripsit. Ob. CIOCDLIX.

RICARDUS SMYTH, de quo in Historia nostra, sub an. CIOCDXLVIII. & XLIX. & alibi in hoc libro uo. Vir fuit magni nominis, & ingenii satis felix, ut restantur

restantur ab eo conscripta volumina quædam. Fatis concessit CIODLXIII.

GULIELMUS TRESHAM, oppuginator magnus *Petri Martyris*. Ob. circa an. CIODLXIX.

GASPARUS HEYWOOD, Comicus Poeta, postea Jesuita, & S. T. P. Clar. an. CIODLXXXV.

ARTHURUS FAUNT, vel *Laurentius Arthurus*, Jesuita, clarissimus olim habebatur inter suos. Ob. CIODXXI.

JOHANNES PULLAINE, Theologus pius & doctus, docte & eleganter quædam conscripsit. Clar. CIODLX.

JOHANNES JEWELL, clarissimus Theologus, & veritatis propugnator insuperabilis. Ob. CIODLXXI.

NICOLAUS GRIMOALDUS, Scholasticorum sui temporis non infimum decus, Splendissimi ingenii Monumenta quam plurima scripsit ac edidit. Claruit regnantibus *Maria & Elizabetha*.

JOHANNES PARKHURST, Poeta non malus, & pius Theologus. Animam efflavit, an. CIODLXXIV.

HENRICUS GUFFE, in Græcis & Philosophis doctissimus. Fatis concessit, CIODCI.

JOHAN. CHAMBER, Medico-Theologus, Quædam laude digna scripsit & edidit. Moritur CIODCIV.

THOMAS PIUS, vulgo *Pye*, S. T. P. quædam contra *Houfsonum* scripsit. Mortalitem exiit, CIODCIX.

EDMUNDUS BUNNEY, concionator frequentissimus: multa Theologica edidit. Obiit CIODCXVII.

HENRICUS SAVILE, Miles, in Græcis, Philosophicis, Historicis, Mathematicis, aliisque, versatissimus. Moritur CIODCXXI.

FRANCISCUS MASON, vindex Ecclesiæ Anglicanæ. Animam efflavit, CIODCXXI.

GEORGIUS CARLETON, Theologus pius & Doctus. Ob. CIODCXXVIII.

ISAAC WAKE Miles, Insignissimus Orator. Animam efflavit in *Gallia*, circa an. CIODCXXX.

THEODORUS GULSON, Medicus, in Græcis, Philosophicis & Rhetoricis, doctissimus. Animam efflavit, CIODCXXXII.

FRANCIS ROUS, F. Fil. Obiit CIODCXL.

THOMAS FARNABIE, insignissimus *Cantii* ludimagister. Fatis concessit, CIODCXLVII.

NATHANAEL BRENT, Eques auratus. Moritur CIODCLI.

HENRICUS JACOBUS, Criticus, & in Linguis Orientalibus doctus. Obiit CIODCLI.

JOHANNES GRAVIUS, in Linguis, & Mathematicis peritissimus. Ob. CIODCLI.

JOHANNES MURCOT, Calvinista non ignobilis. Fatis concessit, CIODCLIV.

JOHANNES HALES, Musarum, & Charitum certamen, ac magni nominis Theologus. Mortalitem exiit, CIODCLVI.

THOMAS JONES, LL. D. librum edidit, de *Judice & Origine*. Moritur CIODCLXV.

JOHAN. EARLE. Ob. CIODDLXV.

FRANCIS CHEYNELL, Presbyterianæ factionis antesignanus. Ex hac vitâ decessit, eodem anno.

SAMUEL CLARKE, in Linguis Orientalibus multum versatus. Ob. CIODCLXIX.

EDOARDUS REYNOLDES, De illo supra.

JOHANNES DOUGHTIE, Ecclesiæ *S. Petri Westminsteriensis* Præbendarius.

JOHANNES DURELL, S. T. P. Ecclesiæ *Londini Gallis* assignatæ concionator, necnon *Windelsorienfis* & *Dunelmensis* Canonicus.

GULIELMUS HILL, doctus *Dubliniensis* Gymnasiarcha.

FRANCISCUS DAVENPORT, vulgo à *S. Clara*, S. T. P. Fratrum Minorum *Anlicorum*, nuper Minister Provincialis, & Serenissimæ Magnæ Britannicæ Reginæ *Catherina* nunc à Sacris.

HUGO CRESSY, vulgo *Paulinus*, vel *Serenus de Cressy*, ordinis *S. Benedicti*, inter vivos etiam hodie existit.

Si *Baconum*, *Mephramum*, *Snetsbamum*, cum aliis in Sociorum *Mertonensium* Catalogo reperiendis, hic frustra quænaveris Lector, ideo à me prætermisissos scias quia non satis constat eisdem Collegio isti esse tribuendos; quanquam tamen nec omnes enumerasse me, qui severioribus ibidem studiis operam navarint, scriptisque variis inclaruerint, pronus agnosco. Eorum aliqui altissimam Theologiæ cognitionem adepti sunt, suisque elucubrationibus & secula quibus florere nobilitarunt, & Bibliothecam *Mertonens.* haud modice ditarunt, donec pretiosissima ceimelia nefariis sceleratorum aliquorum sub Reformata Religionis tempora, manibus furriperentur. Alii insuper, (quorū tamen nomina in obscuro hodie sunt) rei Mathematicæ ac Astronomicæ tam felicitur insudarunt, ut posteros ad utriusque studium potenter adeo impulerint, ac si Genios iisdem transmississent; unde factum est, ut cum sodalitis illo nec *Oxonienſe* aliquod nec *Parisiense*, currentibus duabus centuriis, de scientiarum earum peritiâ certare potuerit. Virorum eorum Libris plenæ olim erant Cistæ in Bibliothecâ *Mertonensi* repositæ, quos barbara superiorum seculorum pietas, tanquam Artis Magicæ profeminatores, reique propterea Christianæ damnosios, execrari non destitit. Instrumenta porro Mathematica, qualia sunt Astrolabia, radii, Quadrantes, &c. denique integrum clarissimæ Scientiæ Armamentarium ibidem comparebat, donec aut furtim subtrahentium, aut mutuo accipientium dolo ac nequitia pessundarentur. Ut paucis absolvam, si Philosophos Juristas, Medicos, cujuscunque demum facultatis peritissimos quæras Professores, frequentiores alibi quam apud *Mertonenses* haud facile invenias.

Locus jam postulat ut Collegii Aedificia, Virosque quorum Munificentia vel erecta sunt vel aucta, exhiberem; verum his etiam particulari cujus ante meminimus Historiæ reservatis, ad Inscriptiones tam Monumentales, quam Fenestralis descendam; quas ejusmodi reperio.

In Choro Ecclesiæ seu Adyto, inque superiori ejus parte, Angulo muri euro-aquilonari infixum conspicitur clarissimi Præfulis, *Johannis Earle*, Monumentum, è Marmore albo nigroque confectum, cui tale insculptum est Epitaphium.

*Amice, si quis hic sepultus est, roges:
Illes qui nec meruit unquam,
Nec quod majus est, habuit inimicum;*

*Qui potuit in aulâ vivere & mundum spernere,
Concionator educatus inter Principes,
Et ipse facile Princeps inter Concionatores.
Evangelista indefessus, Episcopus pientissimus;*

*Ille qui unâ cum Sacratissimo Rege,
Cujus & juvenilium studiorum,
Et anima Deo chara*

Curam à beatissimo Patre demandatam gessit,
Nobile ac Religiosum exilium est passus;

Ille qui Hookeri ingentis, Politiam Ecclesiasticam,
Ille qui Caroli Martyris ΕΙΧΟΝΑ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ,
(Volumen quo post Apocalypsin divinius nullum)

Legavit orbi sic Latine redditas,
Ut uterq; unius Fidei Defensor,
Patriam adhuc retineat Majestatem;

Si nomen ejus necdum tibi suboleat, Lector,
Nomen ejus ut unguenta pretiosa:
Johannes Earle Eboracensis,
Serenissimo Carolo 2do regii oratorii Clericus

Ecclesia { aliquando Westmonasteriensis Decanus,
deinde Wigornensis,
tandem Sarisburiensis, } Angelus.
& nunc triumphantis

Obiit Oxonii, Novemb. 17. Anno Dom. 1665.
Aetatis suae 65.
Voluitque in hoc, ubi olim floruerat Collegio,
Ex Ade Christi huc in Socium ascitus,
Ver magnum, ut reflorescat, expectare.

Infra hæc, Septentriones versus Parieti insiguitur
consimili materia Monumentum, Virum togatum ad
umbilicum usque depictum habens, Libris undique
cinctum. In Monumenti angulis comparent Gram-
matica, Rhetorica, Musica, & Arithmetica, inter An-
gelos binos collocata, quorum qui ad sinistram viri
prædicti latus est Coronam ei, qui ad dextrum vero
librum patentem offert, cui inscripta legas, *Non de-
lebo nomen ejus de libro vitæ.* Sub hisce autem
omnibus hæc exarantur.

Memoria

Thoma Bodley Militis, Publica Bibliotheca
fundatoris Sacrum.
Obiit 28 Jan. Anno 1612.

Inferius Mulieris habes Imaginem ante veteres
Bibliothecæ Gradus sedentis, manuque alterâ Clavem,
alterâ Librum, (in quo maxima pars Alphabeti con-
spicitur) gestantis: à retrò conclusi comparent Li-
belli tres, foliorum vero parti anteriori inscribuntur
eorundem Authores, nimirum, *Priscianus, Diomedes,
Donatus.*

In angulo muri Euro-australi conspicitur Monu-
mentum *Fisberi* (in Historicis multum versati) e
marmore albo nigroque confectum.

Sacrum Memoria

Alexandri Fisher, Hujus Collegii nuper
Socii.

Qui Theologiam Scholasticorum spinis exarmatam
Humanioribus literis assuescit.

Vir in Annalibus versatissimus, Cujus gratiâ
Saculorum volumina videntur se replicuisse;
Nec quid celatum habuisse Lustra vel Olympiades.

Ut prudentiâ rebus gerendis maturâ
Florem atatis praverterat;
Ita ingenii venustatem ne ipsa quidem cavities
Potuit extinguere:
It interea mores, ut nescias plus hinc Gratiis,
An inde Musis debueris.

Quo minus rara essent exempla non parca pietatis,
Centum supra mille libras Collegio legavit,
Ad Templum hoc restituendum & ornandum:
Quod lateritium acceperat, effecit marmoreum.

De ceteris, Lector, Famam consulas:

Qua cum memoriâ nominis etiam virtutis imaginem
Posteris transmittet;
Ut olim satis fuerit ad bene vivendum,
Hunc dixisse.

Obiit 1x. Kal. Novemb. } Aetatis LXXVI.
Anno } Salutis, MDCLXXI.

Non longe à Sepulchro illo *Fisberiano*, è regione
autem *Bodleiani*, collocatur Monumentum Honora-
rium, splendidum abunde ac magnificum, ubi dimi-
diatam viri Imaginem depictam conspicias, togâ induti,
manumque Libro clauso imponentis. Ex utroque
ejus latere surgit Columna è Marmore nigro dedo-
lata, viri Effigiem utrinque habens. Virorum ad
dextram positorum primus, qui manu librum tenet,
D. Chrysostomus, alter vero, qui virgâ sphaeram mon-
strat, *Ptolomæus* esse dignoscitur, quod Inscriptiones
supra eosdem positæ ostendunt. Reliquorum duorum,
ad Columnam utique sinistram comparentium, primus
manu alterâ virgam, alterâ circinum habet, & *Eucli-
des* inscribitur, uti novissimus ille, qui manu librum
tenet, *C. Tacitus*. Supra hos omnes cernuntur Ge-
nii bini, sedentes; quorum alter faciem viri primitus
d. & i. in speculo intuetur, alter vero ejusdem nomen
in Librum Vitæ redigit. Denique in supremâ Mo-
numenti parte conspicitur famæ Imago, Clypeo *Sal-
viliano* incumbentis, Buccinamque instantis; & sub
omnibus hisce simulachris comparet ejusmodi In-
scripto.

M. S.

Henricus Savile Miles, Collegii } Mertonensis Custos.
Atonensis Præpositus.

Fui

Exuvias corporis frustra sit qui hic quarat,
Servat Pranobile depositum Atona,
Perennem virtutum ac Benefactorum memoriam
Quibus Collegium utrumque, Academiam imprimis
Oxoniensem complexus est, ipsumque adeo
Mundum habet sibi debendi reum.

Affectus insuper pientissima uxoris
Possidet iste lapis.

B. M. P. *Margareta* conjux obsequentissima;
In hoc uno quod posuit pie immorigera.

Obiit Anno Dom. CIOICXXI. Feb. xix.

Sub hisce Orbis Terrarum Hemisphaerium Australe
delineatur, cujus ex alterâ parte *Mertonense*, ex alterâ
Eatonense Collegium depingitur.

Infra Cœnotaphium illud jacet Lapis Sepulchralis,
ex nigro Marmore quod albi fragmentis variegatur,
atque hac Inscriptione signatum est:

Si cupias viator quis & quantus hic jacet,
Alibi quaras oportet dicere satis nequeo;
Britannia tota viri famam non capit:
Ne cetera tamen ignores in rem tuam pauca
hac accipe

Johannes

Johannes Bainbridgius,
Vir fama integerrima & doctrina incomparabilis,
Medicina Professor & Matheseos,
Morborum tam felix expugnator novorum,
Quam sagax indagator syderum:
Quem primum Astronomia Professorcm
& dignum Collegam,
In Mathematicis Praelecturis quas magnificè erexerat,
Prudens hominum & librorum aestimator elegit
Savilius
Quem Cantabrigia educatum
Academia Oxoniensis benignè fovit ut suum,
Defunctum publicè deslevit ut par utriusque ornamentū,
Qui Scaligerum feliciter correxit
quam Scaliger emendavit
Tempora.
In non levem literarum iacturam immaturus obiit,
MDCXLIII.
Abi jam, cetera quare vel ab exteris.

In Marmore nigro, Parieti Boreali, ad primum ascensus gradum versus Altare hæc exarantur:

Temporibus iniquissimi belli
Ricardus Spencer

De Orpington in agro Cantiano Armiger, filius natu minor Domini Roberti Baronis Spencer de Wormleighton, Regi fidelissimus una cum uxore Maria Edwyni Sandis, de Northborne in agro pradieto, Equitis Aurati filia, in hanc Civitatem venit, ubi illa peperit duos infantes Robertum & Johannem hic sepultos, obiit illa xrv. Martii MDCXLIII. & ille obiit xxviii. Feb. MDCXLIV.

Qua causa tam cita fuga à nobis fuit?
Infauſta vobis non placebat Anglia,
Polluta cadibus suorum civium?
An vos fefellit clangor insueta tuba,
Venisse nunc diem putantes ultimum?
An horruisti Anglicana Ecclesia
Verè ruinam militantes cernere,
Et ad triumphantem capeſſisti fugam?
Ab imminente vos malo placet deo
Auferre, pace in secula ut fruamini.
Felices anima sacro baptisinate lota,
Quos Deus è terris ad sua regna vocat.

ΓΕΓΡΑΦΕ ΚΑΙ ΤΕΘΕΙΚΕ
 Ρ. Σ. ΠΑΤΗΡ, ΤΕΧΝΩΝ
 ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ, ΙΠ
 ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΡΧΗΣ, ΚΑΙ ΕΝ
 ΧΩΡΑ ΚΑΝΤΙΑΝΗ ΤΟΥ
 ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΟΠΙΟΝ
 ΕΧΩΝ ΟΙΚΟΥΜΕ-
 ΝΙΚΟΣ.

Infra Gradus prædictos sibi secundum longitudinem adjacentes reperiuntur Lapides quatuor sepulchrales, totidem olim Collegii Custodibus impositi. Primus eorum, seu qui Gradibus proximus est, nullam hodie Inscriptionem habet: disparuit quippe vetus illa, caractere Saxonico in Margine ejus exarata. Hunc autem ad Johannem de Wantyng, quartum Sodalitii Custodem, spectasse arbitror.

Secundus, Roberti de Treng, qui Wantyngum excepit, lapis fuit sepulchralis, quod ex Inscriptione, caractere etiam Saxonico, Marginem ejus occupante, haud ita pridem patebat,

Tertius, Gulielmi de Durand, Custodis sexti fuit, caractere autem Anglico perantiquo describitur.

Quartus, in medio Choro jacet, atque ex Inscriptione ad Gulielmum Bloxhamum pertinere dignoscitur:

Hic jacet Magister Johannes Bloxham, Baccalaureus
Sacra Theologia, & quondam Custos hujus Collegii, &
Johannes Whiston Rector Eccles. de Wodeton, & hujus
Collegii Benefactor, qui lapidem istum fecit suis propriis
sumptibus ordinari, quorum animabus propitiatur Deus.
Amen.

Ad dextrum Lapidis Wantyngiani latus jacent Marmora bina, quorum primum caractere Saxonico inscribitur, spectat vero ad Mag. Ricardum Camſale, S. Theologiae Professore, Collegii hujus aliquando Socium, & exeunte Edoardi II. Regno Commissarium Academicum; alterum autem, quod Camſaliano ad dextrum appositum est, hæc tantum exhibet caractere veteri Anglicano descripta:

Hic jacet Magister . . . . . Sacra Theol. . . . .
Professoris . . . . . qui obiit . . mensis Novembris,
Anno Dom. MCCCCLXXII. cujus anima . . .

Wantyngiano insuper ad lævam adjacet Lapis haud angustus, hanc gerens in Margine Inscriptionem, caractere Saxonico exaratam:

Hic jacet Magister Ricardus de Hakebourne, quon-
dam Rector Ecclesia de Wilsford, cujus anima, &c.

Is inter primos Collegii Socios recensetur, postremus autem Wolfordie in Com. Warwicensi Rector fuit, utpote cujus post tempora in Vicariam abiit.

Ad lævam Monumenti Trengiani habetur aliud quoddam Saxonica Inscriptione signatum, ad Gualterum de Horkstow, sub Edoardi secundo ac tertio, Collegii Socium spectans; qui Sacra Theologiae Professor, & Socius istius Domus ibidem nuncupatur.

Ad dextram Lapidis Bloxhamiani partem Marmoris infigitur lamina ænea, cui hæc insculpta legas:

Here lyeth buried the Body of Nicholas
Marth, Master of Art, and sometimes Fel-
low of this Colledge, who deceased the 12 day
of July, Anno Dom. 1612.

Hic tibi dum juveni mores placuere seniles,
Mertonico fuerat vita probata Choro:
Nunc morum merces aeterno ducitur ævo,
Marthe tibi angelico vita beata Choro.

Lapidis autem alterius, prædicto versus dextram contigui, ejusmodi est Inscriptio:

Hic jacet Robertus Beseley, Artium Magister, nuper
hujus Collegii Capellanus; qui obiit die 11. Aprilis, An.
Dom. 1623.

Quod vivus fueras solitus celebrare sacellum,
Nunc Letho factus firmior hospes habes:
Ossa colunt templum dum mens sacraria cæli
Ambiat, angelicis addita mysta Choris:

Prope Chori introitum ad dextrum conspicis latus integram viri effigiem, Laminæ æneæ, quæ pulcherrimo Marmoris infixa est, insculptam, vestitu autem sacerdotali induti, cujus obversa pars Sanctorum Imaginibus ornatur. Monumenti vero illius Inscriptio sic se habet:

Hic jacet Magister Henricus Sever, Sacra Theologia
Professor,

Professor, & quondam Custos istius Collegii, & de progenie Fundatoris istius Collegii, & ut Fundator & principus Benefactor istius Collegii, qui obiit sexto die mensis Julii, Anno Dom. Millesimo CCCCLXXI. cujus anima propitiatur Deus. Amen.

In Plaga vel Ala Ecclesiæ boreali hæc deprehenduntur, Laminis pariter æneis (quæ Marmoribus quoque infiguntur) inscripta; nimirum haud longe à Templi ostio:

Hic jacet Thomas Lee, Artium Magister, de genere Fundatoris, quondam Socius Collegii de Merton, qui obiit idibus Martii, Anno Dom. Millesimo D. primo, cujus anima, &c.

Ad pedem præfati cernitur lapis amplus & politus, cujus in orâ hæc describuntur;

Hic reconditur Corpus Magistri Thoma Dolling, Socii quondam hujus Collegii, & de genere Fundatoris ejusdem Collegii; qui obiit die . . . mensis . . . anno Dom. Millesimo CCCC. viceffimo. Orate ergo ut anima ejus in Cælis collocata, perpetua pace quiescat.

Supra Dollingi ejus caput volitantes pendent Angeli bini, inque Rotulorum ex utriusque ore prodentium altero hæc exarantur:

Testis sis Christe quod non jacet hic lapis iste.

Inque altero,

Corpus ut ornatur, sed Spiritus ut memoretur.

In ejusdem lapidis parte infimâ, sub Imagine Sancti Agni, sic legis:

En Thomas dictus Dolling, jacet hic nece victus.

E sinistro Monumenti Dollingiani latere, sub Viri autem simulachro æri insculpto, hæc habentur:

Pray for the Soule of Master Sim. Woltonde Bachelor of Divinity, and fello of Werten College, and late fycar of Synt Petree in the Est, wyche his departed the yere of owre Lord, MCCCCXX.

Secus supremam prædicti tumuli partem ejusmodi reperis Inscriptionem:

Orate pro anima Johannis Norys, Artium Magistri, & hujus Collegii quondam Socii, qui obiit xxi. die mensis . . . Anno Domini MCCCCXXII. &c.

Prope infimam vero illius partem, Gulielmi Loryngi (qui Collegii aliquando Socius fuerat, librosque multos Bibliothecæ, & Pensiones Scholaribus variis legarat) ad lævam conspicis Monumentum, cui hæc olim insculpta fuere:

Ex Nichilo factus unicus cum plurima nactus.

Quod fueras fumus arida glutit humus.

Doctoralis apex, divus me rite levavit,

Ecclesiæ quem grex rectorem more vocavit.

Hic dudum precravi Collegis jura favore,

Perq̃ meum tempus prodiit istud opus.

Annis C quater MXV. domini mihi fluxit,

Seâ decimo Martis nono lux ultima vixit.

Sub quibus sunt hæc verba.

Canonicus Sarum,

Et Rector de Heneley.

His ad sinistram latus adjacet Inscriptio illa:

Hic jacet Johannes Killingworth, Magister in Arti-

bus, qui obiit xvii. die Maii, An. Dom. MCCCCXLV. cujus anima propitiatur Deus. Amen.

Ei autem ad lævam proxima est, sub virorum duorum simulachris æri insculptis, ejusmodi Inscriptio:

Orate pro animabus Thoma Harper, Bathoniensis Diocesis, Sacra Theologia Professoris, & quondam hujus Collegii Custodis, & pro anima Radulphi Hamsterley, Dunelmensis Diocesis, Socii istius Collegii, & postea Collegii Universitatis Magistri, qui ambo fuerunt simul electi in istud Collegium.

Monumenti ejus latus dextrum claudit alterum quoddam, Gulielmi Browne Socii, xix. Aug. anno CIODLVII. fato functi. Id vero Ecclesiæ Tectæ corrueunte deformatum est, anno Dom. CIOCLV.

Propter illud autem conspicitur aliud, hanc gerens Inscriptionem:

En Clerk Walterum jacet hic qui sedere Clerus.

Iste Magistrorum voluit miniare suorum,

Moribus ornatus fuit & natu veneratus.

Brigida per Sacra, vocat hunc ad gaudia clara.

M, bis x post l. x. post c quater adde

Quæso preces summa pro me Clerk clerice funde.

Sub Turri hanc deprehendis Inscriptionem;

Hic jacet Dominus Willielmus Sheffield, in Artibus Baccalareus, de genere Fundatoris istius loci, qui obiit xxix. die Maii, A. D. millesimo CCCCLXXXI. Cujus anima, &c.

Inque Lapide angustiori hanc habes epigraphen;

Orate pro anima Magistri Willielmi Byffe, quondam consortis hujus Collegii, qui obiit xxix. die mensis Januarii, Anno Dom. 1510. cujus anima propitiatur Deus. Amen.

In alio denique marmore, ad inferiorem præfati partem locato, hæc invenies:

Mors rapit ecce ferox reges proceres populumque,

Ex infelici germine progenitos.

Nam post peccatum surgens in origine mundi,

Corruit atque perit omnis ubique caro.

Quum quondam fuerant nobis tunc tempora fixa.

Qua nunquam potuit ullus abire hominum.

Sub hoc tumulo conduntur ossa Johannis Person, quondam Socii hujus domus, Sacra Theologia Baccalarii, ac Rectoris de Everdon, obiitque x. die Augusti, Anno salutis millesimo quingentesimo, cujus anima propitiatur Deus. Amen.

Hactenus de Monumentis, in Ecclesiâ Merionensi olim reperiendis, quibus laminas plerasque æneas detraxerunt sacerrimi quidam nebulones, in dealbandis Ecclesiæ parietibus occupati anno CIOCLIX. Aliorum, diem nempe in Parochiâ obeuntium, Tumulos, qui in aquilonari Ecclesiæ parte vel Ala collocantur, memoratos habebis in Urbis Oxoniensis Notitiâ, (quam posthac deo volente Typis mandabo) ubi scilicet Templum hoc tanquam Parochiale sum perlustraturus. Interea temporis fenestrales quasdam Inscriptiones, ibidem aut nuper aut usque hodie superstitas, exhibebo.

In Alæ australis fenestrâ occidentali (quam utique suis impensis erexit Johannes Kempe, Archiep. Cantuariensis, prout ex Inscriptioe inibi olim comparente patebat) cernitur ipsius Fundatoris Effigies, cui hæc subscribuntur:

Orate

Orate pro animâ Walteri de Merton, Episc. Ross. Fundatoris istius Collegii & Cancellarii quondam Anglia.

Eadem illa in Ecclesiâ, seu (ut loquuntur *Mertonenses*) exterioris Capellæ, Fenestris omnibus, aquilonares si excipias & Australes, exarata antiquitus fuere.

In eadem Ecclesiâ Ala australi, inque Fenestrarum orientem spectantium primâ, comparuit olim Vir tonso vertice, in genua procumbens, Togâ vero, reflexoque in humeros caputio, indutus; cui lemniscô sive rotulo supra caput ejus expanso hæc erant adscripta:

Orate pro animâ Rogeri Gatys quondam Socii, qui hanc Fenestram . . .

Socius ille Collegii sub *Henrico IV.* deinceps vero *Henricis* quinto sextoque à Sacris fuisse deprehenditur, ex cujus sumptibus vel legatis eadem Fenestra vitro instruebatur. Fenestram, nisi me fallo, secundam instruendam curabat *Johannes Ford*, Collegii, temporibus *Henrici IV.* Socius; qui & Simulachrum ibi suum, prædicto prorsus confimile, depictum habuit.

Borealem jam invisamus Ecclesiæ partem; cujus Fenestram primam orientem solem admittentem ere-

tere *Rixardus Bayon*, & *Robertus Stoneham*, sub *Ricardo II.* & *Henrico IV.* Socii. Supra primò dicti caput, qui in genua prolapsus togam & caputium, sive habitum academicum gerit, hæc rotulo inscribuntur:

Orate pro bono statu Magistri R. S. quondam Soc.

Fenestram secundam, ipsique turri proximam donavit *Johannes Mahu*, in illâ vero cernis virorum duorum, genua flectentium, imagines; quorum primus ex vestis formâ seculo *Henrici IV.* omnino assignandus, alter (qui tonsum habet Verticem) Insignia magistralia induitur. Hæc autem Rotulis super utriusque caput protensis inscribuntur:

Orate pro Johanne Mahu, patre Magistri Johannis Mahu.

Et pro eodem Magistro Johanne, Socio hujus Collegii, qui hanc Fenestram fieri fecit.

Fenestram in hac Ecclesiæ parte occidentalem largitus est (prout ex Inscriptione ejus aliquando liquebat) *Vyncentius Wyking*, Collegii pridem Socius, sub id vero Ecclesiæ Divi *Petri* ad orientem Vicarius.

Collegium Exoniense.

SODALITIUM hoc in Aulâ *Cervinâ*, (veluti deinceps in ejusdem notitia edocere) primitus fundatû est. At vero cûm post alterum annum locum illum haud adeo probaret qui Collegium instituit *Gualterus Stapledon*, Episcopus *Exoniensis* (spatium nempe di-

latandis, siquando opus esset, finibus ejus defuturum animadvertens) Aream quandam ampliorem, in Parochiâ nimirum *S. Mildridæ*, secus & intra Mœnia Urbis borealia, interque locum in quo extructa est Porta *Toraldiana*, nunc vulgo vocata *Turl-gate*, atque aquilonarem Vici Scholarum exitum, jacentem, cogitare cœpit. In hac Urbis parte Tenementa quædam libere, & ad terminum vitæ possidebat Magister *Petrus de Skelton*, Clericus; is autem, efflagitante prædicto Fundatore, Domicilium quoddam bonis literis antiquitus dicatum, & à Sancto *Stephano* cognominatum, Aulæ *Stapledonianæ*, alias *Cervinæ* Rectori ac Scholaribus^a transcripsit, in Festo *S. Fidei*, ix *Edoardi II.* Domini scilicet *CIOCCCKV.* cujus post hæc in aræ exædificata est Porta Collegii turrigera septentrionem spectans. Postridie præfati diei Cameras binas cum Aræ quâdam ad eandem pertinente, & *la Lavendrie* nuncupatâ, prædictis^b donavit idem *Petrus*; qui hæc de Conventu *Godstowiensis*, (à quibus anno *CIOCCCKVIII.* antedictis Scholaribus, pro annuo quodam Reditu, in perpetuum dimissa sunt) ad terminum vitæ^c tenebat, Aulæ *S. Stephani* orientem versus solem adjacentia. His itaque aliisque Terræ portiunculis ibidem acquisitis, Ædificia alia reconcinnavit, alia ab ipsis fundamentis erexit *Stapledonus*, & Alumnos post paulo suos de sede priori migrare jussit, neque eam in rem licentiam aliam expectavit ab eâ quam prius à Rege x. mensis *Maii*, vii. *Edoardi II.* Dom. autem *CIOCCCKIV.*^d impetrârat, pro fundatione Aulæ *Cervinæ*.

Non ita multo post Fundatori innotuit novæ hujus Sedis arctiores esse limites quam ut Scholaribus suis, aliisque ab occiduis Regni partibus eodem confluentibus, sufficeret; quare modo dictis adjecit Tenementa quinque, infra hodiernos Collegii præcinctus, demto uno, collocata, prout in alio nostro, cujus jam ante mentionem fecimus, libro (ubi scilicet custodiam Urbis Euro-Aquilonarem lustrabimus) fusi-

dicetur. Anno dein Domini *CIOCCCKXVI.* *Edoardi* vero secundi xix. habita in die *Junii* iv. est^e Inquisitionis, & per juratos duodecim *Oxonienſes* exploratur, utrum si *Hospitii Stapledoniani* Rectori ac Scholaribus Tenementa illa consignaret *Gualterus* Episcopus, vel Rex, vel alius quispiam detrimenti inde quicquam pateretur. Referentibus ergo juratis id sine præjudicio alicujus fieri posse, Tenementa illa vel recreata, vel de integro exædificata, sodalitis deferuntur; quorum de numero fuisse opinor quod in scriptis^f vetustis *Palatium prope Cameras Aula Stapledoniana* appellatur, & cujus Ædificia ab anno *CIOCCCKXVIII.* instaurasse haud semelprehenditur *Aula Stapledoniana*.

Ad Statuta proximo in loco condenda sese convertebat Fundator, in quibus (ut alia omittam Sodalitii Regimen ac Disciplinam tangentia) definitum reperio virorum qui Munificentia ejus alerentur numerum; hos enim tredecim esse voluit, decreto simul ut eorum unus in Theologia, aut Lege Canonica, reliqui autem in Philosophia probe essent versati. Porro eorum octo ex Archidiaconatibus *Exoniensis*, *Totnesianæ*, & *Barnestaplianæ* in Comitatu *Devoniensis* assumendos constituit, quatuor autem ex Archidiaconatu *Cornubiensis*, atque unum (quem Presbyterum esse oportebat inque Theologia, ut prædiximus, probe exercitatum) per Decanum & Capitulum Ecclesiæ *Exoniensis*, undecunque ipsis visum esset, cooptari jussit. Ad Proventus à Fundatore assignatos quod spectat, à Tenementis quibusdam *Oxonienſibus* (quæ omnia, unum si excipias, Collegii dein limitibus includebantur) & Ecclesiis *Gymner* in *Cornubiâ*, & *Westwhitnam*, in Comitatu *Bercheriæ*, redibant: quarum Ecclesiarum postremo dictam operâ *Johannis Polyng* (quem inter Episcopos *Sarisburienses* nonnulli^g ponunt, tametsi in eorum Historia vel Commentariis neutiquam reperiatur) & *Edmundi* de la *Beche*, Sodalitis appropriatam offendo, circa annum *CIOCCCL.* post quem annu Scholares binos addidit *Edmundus Stafford*, Episcopus *Exoniensis*, ex Diocesi *Sarisburiensi* eligendos.

BENEFACTORES.

Post foundationem Collegii multi occurrunt, inter quos (tales intelligo, qui in hoc loco nominari debent) fuere, Magister *Petrus de Skelton*, jam ante

^a Ut inter Munimenta hujus Coll. in *Scaccar.* vel *Theſaurario* ibid. in Pix. 19. ^b Ibidem. ^c Ibid & in Reg. *Godstow*, fol. 128. ^d Ib. in Pix. 22. ^e In lib. vel Reg. *Mag. S. Frideswydæ*, p. 490. ^f Viz. in comput. Rectorum hujus Coll. in *Scacc. ilid.* ^g Authores *Catalogi Sociorum hujus Coll. MS.* & *Symmachus Bibens* in *Typo descript. Collegiorum utriusquæ Acad.*

memoratus, qui præter Reditus quosdam annuos bona nonnulla realia, prædia scil. Collegio a largitus est.

Magister *Radulphus Germeyne*, Ecclesiæ *Exoniensis* Præcentor, Cistam (ab eo dein cognominatam) decemque in illâ libras b donavit, an. CIOCCCXVI. Consimilis post paulo fuit *Richardus Grenfeild* c largitio; ex utriusque autem Cistâ pecuniam gratis mutuabantur Socii, interpositâ tantum de eadem rependendâ cautione.

Edmundus Stafford, mox ante dictus, dona in Sodalitium illud plenâ manu effudit, anno CIOCDIV. Statuta d emendavit, & ab *Innocentio VII.* Pontifice impetravit ut Aula *Stapledoniana* in *Exoniensem* abiret, quanquam fateor & paucis ante annis id nominis occurrere. Cæterum munificum adeo se præstitit *Staffordus* ille, ut præter Libros, & varia tam Bibliothecæ quam Capellæ ornamenta, Marcas ducentas detulerit, quo nomine solennia ei sacra decrevere e Scholares, anno CIOCDXXX. in Animæ ejus requiem perpetuo celebranda.

Gulielmus Petre, Eques auratus, & Serenissimæ *Elizabethæ* à Sanctioribus consiliis, cum *Gulielmo Alley*, Episcopo *Exoniensi*, egit, ut Statuta nova, ad eorum quæ Collegium S. S. *Trinitatis* habebat imitationem condita, f transmittirentur; porro à Regiâ Majestate obtinuit, ut Collegii, Corporisque politici, veluti loquuntur Jurisperiti, juribus gauderet sodalitium, ratis insuper habitis quæcunque ei indulta jam ante fuissent; quæ omnia in annum CIODLXVI. incidunt. Eâdem tempestate Scholaribus septem stipendia constituit clarissimus Eques, quibus anno sequente octavum adjecit, ordinato ut è *Devonienfi*, *Somersetensi*, *Dorsetensi*, *Oxonienfi*, *Essexiano*, aliisque in quibus ille latifundia haberet Comitatus deligerentur, annoque xci. librarum viii. sol. x. den. & unius oboli proventu iisdem adscripto. Ad hæc, quo veteris foundationis Privilegiis omnibus fruerentur Alumni sui, Testamento supremo quadraginta libras sodalizio legavit, quibus accessere Dominæ *Anna* conjugis nuper suæ, totidem, totidem quoq; *D. Johannis Petre* filii ac hæredis libras; præter aliorum dona, ad libras quinque deferentium, ut minores taceam xl. & xx. solidorum largitiones.

Magister *Samuel Hill*, *Morton-Hamstedia* in Agro *Devonienfi* natus, in hoc autem Collegio bonis literis imbutus, ac deinde ad Rectoratum de *Warlegan*, in Comitatu *Cornubia*, evectus, libras centum sublevandis pauperiorum quatuor Scholarium, ex agris *Devon.* & *Cornubia* lectorum (quorum quisque xxx. per annum solidos perciperet) necessitatibus consignavit.

Proxima adest Serenissimi Regis *Caroli I.* Munificentia, qui Latifundia quædam ac Tenementa Universitati transcripsit, ea lege, ut eorum Reditibus Socium unum apud *Exonienses*, alterum apud *Pembrochienses*, tertium denique in Collegio Beati *Jesu* alendum curaret; qui omnes Insularum *Ebodia* & *Cæsura* (nunc *Jersey* & *Bernsey* audiunt) indigenis accerferentur, qui literis Academicis probe instructi eodem ad munia Ecclesiastica quoties ea se offerrent, remitterentur. Hæc in an. CIODCXXXVI. cadunt.

Anno abinde proximo annum quadraginta librarum Proventum Collegio transcripsit *Johannes Maynard*, quâ de summâ libras xx. Lecturæ Theologicæ, xii. Lecturæ Linguarum orientalium, assignavit; quod reliquum esset augendis Sociorum stipendiis cedere jussit.

Enarrandi jam sunt Collegii Præsides, Rectores ab ipsâ ejus fundatione nuncupati, & ad *D. Gulielmi Petre*, Equitis aurati, Munificentiam de anno in annum electi, abinde vero Præfecturâ perpetuâ fructi; in quibus propterea enumerandis, non altius præfati *Gulielmi* temporibus ascendam.

RECTORES perpetui.

i. Primum se dat *Johannes Neale*, A. M. qui in Rectorem perpetuum nominatus est post Festum *Pentecostes*, an. CIODLXVI. cum ante sexennium annum gessisset Magistratum, xii. *Octob.* CIODLXX. à Delegatis Regis ejectus est, propter diutinam à Collegio absentiam, & propterea quod citatus coram illis comparere recusaverat.

ii. *Robertus Newton*, A. M. præfatum excepit in vigiliâ Festi *Omnium Sanctorum*, an. Dom. CIODLXX. Munere hic ultro cessit iv. *Octob.* CIODLXXVIII. gradum Bac. S. Theologiæ adeptus.

iii. *Thomas Glasier*, LL. D. ac mox ante ex *Æde Christi*, in Rectorem electus est xxi. *Octob.* CIODLXXVIII. Mensis ille ejusdem die quarto in Collegii hujus Scholarem cooptatus fuerat, id per literas efflagitante *D. Johanne Petre*, Equite aurato. Obiit ix. *Martii*, an. CIODXCI.

iv. *Thomas Holland*, S. T. P. electus est in Rectorem xxiv. *Aprilis*, CIODXCII. postquam Scholaris xxix. *Martii*, novissime tum elapsi, admissus fuisset.

v. *Johannes Prideaux*, S. T. B. illi successit, iv. *Aprilis*, an. CIODCXII. Is munus ultro deposuit, iii. *Aug.* an. Dom. CIODCXLII. ad Episcopatum scilicet *Wigorniensem* evocatus.

vi. *Georgius Hakewill*, S. T. P. xxiii. *Augusti* electus, & xviii. *Nov.* admissus est, an. CIODCXLII.

vii. *Johannes Conant*, A. M. (deinde S. T. P.) *Hakewillo* successit per electionem Sociorum, vii. *Junii*, an. CIODCXLIX. Officio vero pulsus est quoniam Statuto Parliamentario de Conformitate subscribere recusaret: postea tamen, (quod in laudem ejus memorandum) Ecclesiæ se feliciter reddidit.

viii. *Josephus Maynard*, S. T. B. & Ecclesiæ *Exoniensis* Præbendarius, in Rectorem cooptatus est, xviii. *Sept.* an. CIODCLXII. Hic præfecturâ sponte cessit.

ix. *Arthurus Bury*, A. M. (deinde S. T. P.) *Maynardo* subrogatus est, xvii. *Maii*, CIODCLXV.

EPISCOPI.

Gulielmus Courtney, Archiep. *Cantuariensis*, CIOCCCLXXXI.

Gulielmus Rede, istius primo Collegii Scholaris, ac *Mertonensis* dein Socius, Episcopus *Cicestrensis*, deprehenditur, CIOCCCLXIX.

Ricardus Courtney, *Nordovicensis*, anno CIOCDXIII.

Gualterus Lyhart, vel *Hart*, hujus primitus Collegii Scholaris, ac deinceps *Orielensis* Præpositus, Præsul *Nordovicensis*, CIOCDXLV.

Michael Tregury, Archiep. *Dubliniensis* in *Hibernia*, CIOCDXLIX.

a Ut in comp. Rectorum, ut supra. b Ibid. c Ibid. d Ut in Sect. ut supra, in Pix. 22. & alibi. e Ibid. f Lib. Statut. p. 2. & Reg. antiq. hujus Coll. p. 88. & alibi.

Johan. Halse, Collegii primo istius Scholaris, Præpositus postea Orielenfis, Episc. *Lychfeildensis*. CIOCDXLIX.

Johan. Arundell, Exoniensis. CIOCDL

Johan. Holyman, Bristolensis. CIOCDLIII.

Johan. Chardon, Dunensis & Connorensis, in Hibernia. CIOCDXCVI.

Johan. Bayly, Bangorensis, an. CIOCDXVI.

Johan. Prideaux, Wigorniensis. CIOCDXLI.

Thomas Winniffe, Lyncolnensis. CIOCDXLI.

Edwardus Hall, Cestrensis. CIOCDLXII.

SCRIPTORES.

JOHANNES TREVISA, de Cornubiâ, circa medium *Edoardi III.* Regnum Socius Collegii istius fuit, velut è scriptis vetustis compertum habeo. Vicarius postea de *Berkeley*, in Agro *Glocestrensi*, & *Thoma* Baronis de *Berkeley* Capellanus emerfit. Vir multa eruditione (ut quidam habet) atque eloquentia clarus, ex primis unus erat qui patrium sermonem polire, atque ab eo barbariem auferre tentabant. Biblia Sacra in Linguam vernaculam injussus transfudit, quod quidem Opus ut periculi illâ tempestate plenum, sic temerarium potius quam utile fuit, utpote cum id jam ante præstitisset *Wicliffius*. Utcunque Historicus rerumque antiquarum rimator haud contemnendus erat, prout Libri ejus de Gestis *Arthur*i Regis, Descriptio *Britanniæ & Hiberniæ*, & Continuationes *Polychronica* satis dilucide testantur. Cæterum de illo plura videas apud *Balaum* ac *Pitseum*, qui Librorum quos scripsit Titulos enumerant, annoque ipsum CIOCCCXCVII. floruisse perhibent.

MICHAEL TREGUREIUS, vulgo *Tregurey*, Cornubiâ quoque natus, Collegii Socius, ac Rector fuit *Henrici IV.* quintique temporibus. Is decursis demum omnibus eruditionis Academicæ Classibus, Gradu Doctoris in Theologiâ insignitus est, Vir autem ob doctrinam & Prudentiam tam celebris fuisse memoratur, ut per Regem *Angliæ Cadomum* in *Normannia* accersitus fuerit ad Regimen Collegii, ibidem nuper ab illo instituti. In literis quibusdam commendatitiis (*Oxoniam* enim subinde remeavit) ab Academia Primoribus obtentis, perhibitum reperio quod *Cæsum* eorum præsentia sua decoravit, & morum gravitate præfulgere matura, &c. scripsit præter alia:

Lecturas in xv. Libros Sententiarum.

De origine illius studii, (*Cadomensis pato*) lib. 1.

Ordinarias Quaestiones, lib. 1.

Tandem ad Archiepiscopatum *Dublinensem* erectus est, in locum nempe *Talboti* fato nuper functi; quo in Munere versabatur annos xxii, *Tawlaghta* autem animam exhalavit, xxi. Decemb. CIOCDLXXI. unde Corpus *Dublinium* delatum est, & in Ecclesiâ S. *Patricii*, prope Altare S. *Stephani* tumulatum.

GULIELMUS WEY, *Devoniensis*, hujus primò, ac deinde, suscepto Baccalaurei in Theologiâ Gradu, Collegii *Eatonensis* Socius. Amicorum hortatu plura suscepit itinera, quorum primum in *Hispaniam*, an. CIOCDLVIII. alia vero bina ad Terram Sanctam facta sunt, annis CIOCDLVIII. & CIOCDLXXII. In *Angliam* regressus libellos tres de peregrinationibus suis conscripsit, hunc in modum nuncupatos:

Itinerarium primum Willielmi Wey ad terram Sanctam. Princ. In Dei nomine. Amen. Anno Dom. CIOCDLIX. Ego Willielm. Wey, &c. MS. in Bib. Bod.

Itinerarium secundum ad Terram Sanctam, &c. MS. in eadem Bib.

Itinerarium peregrinationis Magistri Willielmi Wey, ad S. Jacobum in Hispania Princ. In Dei nomine Amen, &c. MS. ibidem.

Alia siqua scripsit non minus me latent quam locus in quo diem obiit, & in quo tumultum consecutus est.

GULIELMUS GROCYNUS, in Sodalitio illo Suggestarius vel Commensalis erat, circa annum CIOCDXCII. *Erasmii* familiaris, Græcæque Linguae ante coævus omnes peritus. --- Recens tunc ex Italia venerat Grocynus (inquit *Stapletonus*) qui primus ea atate Græcas literas in Angliam invexerat, Oxoniique Publicè Professus fuerat, à cujus sodali *Tho. Linacro*, (*Morus*) Græcas literas Oxonii didicit, &c. De illo vide plura in Collegio Novo.

JOHANNES HOLYMAN, apud *Exonienses* Suggestarius diu fuit, post annum CIODXXXVI. Ante æquales omnes acerrimus emerfit *Lutheranorum* hostis, quorum ubique Doctrinam refellere nitebatur, quam ob rem laudatum reperies in Epistolâ quâdam *Hugonis* Cœnobiarchæ de *Reading* (cujus utique loci Monachus erat *Holymannus*) ad Universitatem *Oxoniensem* datâ, an. Dom. CIODXXX. efflagitante autem ut *Holymanno* liceret Concionem pro Doctoratu non *Oxonii*, quod solenne jam olim fuerat, verum *Londini* habere, quoniam Urbem illam Hæresis *Lutherana* (cum Pontificiis loquor) egregie coinquinarat; en vero tibi Epistolæ prædictæ partem aliquam: --- Dominus *Holymannus*, non vita minus quam eruditione Theologus insignis, *Londini* nuper è suggesto *Paulino* concionatus est: tam frequenti hominum conventu, tanta admiratione, tam magna apud omnes gratia, ut jam dudum nemo qui Christum sincere prædicat, majorem ab illo populo, vel laudem vel amorem consecutus est. De illo plura legas in Collegio Novo.

RADULPHUS SHERWYN, in occidentalibus *Angliæ* partibus, quantum conjecturâ assequi possum, natus, inque maturâ demum ætate constitutus ad Sodalitium hoc Artium ingenuarum gratiâ accessit, qui postquam inter Scholares *D. Gulielmi Petre*, Equitis aurati, esset, ab ipso fundatore nominatus, tantos edidit studiorum suorum fructus, ut tam Philosophiæ quam linguarum Latinæ, Græcæ, ac Hebrææ peritiâ merito cœperit inclarescere. Anno CIODLXXIV. Gradum Magistralem suscepit, & in Comitibus senioris, quem vocamus, partes obivit, verum haud ita multo post *Oxoniam* pariter & fidei in quâ educatus fuerat valedixit, & *Duacum* profectus, literis inter Pontificios, maxime autem Theologiæ annis aliquot infudavit. Hinc *Romam* concessit, unde in Patriam denique reversus est, ubi in revocandis ad fidem Pontificiam popularibus suis deprehensus Turri *Londinensi* mancipatur, scripsit partim Anglicè, partim Latine.

Collationem primam qua habita est cum Campiano in Turri Londin. Lib. 1.

Disputationes habitas in castro Wisbycensi, à Fulkio Ministro contra Rom. Cathol. Lib. 1.

Epistolarum ad diversos, Lib. 1. Ex quibus aliquæ

^a Rot. Comput. Rectorum hujus Coll. in Scacc. ibid. ^b Ibid. ^c Leland. in 3 Tom. Collect. p. 66. ^d In F. fol. 18. a. ^e Ib. in Comp. Rectorum. ^f In tribus Thomis in Tho. Moro, cap. 1. ^g Ib. in Comp. Rectorum.

extant in lib. cui tit. est, *concertatio Eccles. Anglicana.*

Proditionis dein damnatus cum *Edmundo Campiano*, & *Alexandro Bryant*, ex Aula olim *Cervina* Academico, ad Patibulum *Tybourdense* prope *Londinum* unico ducitur, ibique suspendio propemodum enectus, membratim dissecatur, 1. Decemb. an. CIOCDLXXXI. Cæterum de illo consule *Pitfeum*, & *Hen. Morum*, in *Historia Provinciæ Anglicanæ Societatis Jesu.*

RICARDUS BRISTOW, Parentibus honestis in Comitatu *Wigornienfi* natus, ad *Ædem Christi*, sub initium Regni Reginae *Mariæ*, Disciplinis Academicis imbuendus transmittitur, ubi Gradu Magistrali, anno CIODLXII. ornatus, ad Theologiæ studium se totum convertebat, & aliquanto post *D. Gulielmo Petre*, Equiti jam sæpius memorato, innotescens, inter Socios *Exonienses*, ab ipso institutos, assumitur, anno CIODLXVI. Posthæc, nescio quo pacto à reformatâ Religione abductus ad Pontificios descivit, & occasione arreptâ, socioque idoneo comparato, ad externos transmigravit, an. CIODLXXII. cujus gesta ac dignitates apud *Pitfeum*, si lubet, percurras. Fato functus est prope *Londinum*, anno quasi CIODLXXXII.

JOHANNES CHARDON, vel *Charlton*, *Devonienfis*, ad Collegium hoc, quamprimum per ætatem licuit, accessit, sociusque ejusdem, anno Dom. CIODLXV. evasit, ubi in Philosophiâ ac Theologiâ felicem collocavit operam, Gradumque Doctoris in Theologiâ haud immerito consecutus est, anno Dom. LXXXVI. Disputandi facultate insignis erat, sed nec artem Rhetoricam modice calluit, propter Conciones cum fructu populi Christiani haud exiguo *Exonia*, ubi Rectoria fruebatur, habitas multum celebratus. Dein vero ob egregia merita ad Episcopatum *Dumensem*, & *Connorensem*, in *Hibernia*, promotus fuit. Conciones quidem anglicanas quas apud *D. Petrum Exon. S. Mariam Oxon.* & Crucem *S. Paulinam Londini* habuit edidisse deprehendo, alia vero ab illo propalata videre nondum contigit. Illæ autem sic se habent: viz. in

Luc. 21. ver. 25. Lond. 1580.

Job. 9. ver. 1, 2, 3. Oxon. 1586.

Job. 9. ver. 4, 5, 6, 7. Lond. 1587.

Matt. 6. ver. 19, 20, 21. Lond. 1586.

1 Thes. 4. ver. 13, 14, &c. Oxon. 1586.

Alia, quæ nondum vidi, scripsit ac edidit; fatis concessit in *Hibernia*, an. CIODCI. ubi vero, sepultus nescio.

JOHANNES CARPENTER, *Cornubiâ* oriundus, in Collegio illo operam literis navavit, circa annum CIODLXXI, unde post paucos annos Logicæ ac Philosophiæ insumptos, Gradu nullo ornatus discessit, tandem vero Verbum Dei ad *Norleigh*, in Agro *Devonienfi* annuntiavit. Scripsit Anglice;

Apparatum ad contentationem. Lond. 1597.

Solatium Regis Solomonis. Lond. 1606.

Aratrum Spirituale pro viro honesto. Lond. 1607.

Contemplationes Christianas, sive Catechesin. Lond. 1601.

In *Luc. 17. ver. 31.* Lond. 1588.

In *Isaiâ 5. ver. 1, &c.* Lond. 1599.

Norleigh in vivis agebat, an. CIODCVII. quoniam vero tempore diem obierit compertum non habeo.

NICOLAUS BYFIELD, in Agro *Warwicensi*, utq; opinor, *Stratfordiæ* ad *Avonam*, natus, Collegium

illud ingressus est, an. CIODXCVII. tandemque à nonnullis ob Theologiæ practicæ peritiâ in pretio habitus est. Relictâ *Academia Hiberniam* versus iter instituit, verum in Ecclesiæ cujusdam *Cestrensis* Pastorem à civibus assumptus est, propter concionem ad eosdem in transcurso habitam. Ibi itaque annos aliquot commorabatur, tam pie vivendo, quam vitæ probitatem suadendo bonis omnibus; diem vero dominicum curiosius observando (quâ de re Magistri *Edoardi Brerewood*, è Collegio *Greshamensi*, stylo impetrus est) Calvinistis admodum charus. Deniq; ad Rectoratum *Isleworthianum*, in Comitatu *Middlesexia*, evectus, ibidem ad obitum usque perstitit, factoque functus, an. CIODCXXII. in Ecclesiâ suâ sepultus est. Tractatus varios & Conciones Idiomate vernaculo edidit, quas vide si placet in novo Catalogo Bibliothecæ *Bodleianæ*.

RICARDUS CARPENTER, *Cornubiensibus* oriundus, in Collegio illo Suggenarius fuit, anno CIODXCII. & absoluto inde quadriennio, una cum *Winniffo* in Socium est cooptatus. Ad studium dein Theologiæ se contulit, & *Hollandi* Rectoris consilio usus, progressus uberrimos in eâ Facultate fecit. Universitati posthæc valedicens Rectoratum de *Hamme* (ut auditione accepi) & Beneficium de *Sherwell* in Agro *Devonienfi*, adeptus est. Tandem Sacræ Theol. Professor emerfit, ediditque haud paucas conciones Anglicanas, inter quas hæ sunt; viz. in

Job. 14. ver. 14. Lond. 1612.

Act. 20. ver. 28. Ibid. 1616.

Job. 15. ver. 12. Ib. eod. an.

Act. 24. ver. 16. Ib. 1623.

Animam exhalavit, an. CIODCXXVII. ætat. LIII. sepultus autem, ni fallor, est in Ecclesiâ *Sherwellensi*, neutiquam vero *Hammenfi*, prout cuidam placuit, qui confidenter nimis id asseveravit. Vide de eo plura in *Affaniis* vel *Epigram. Caroli Fitzgeofridi*.

JOHANNES DODERIDGE, Eques auratus, *Barnstaplia*, vel prope, apud *Devonienfes* in lucem editus, literas Academicas in Collegio isto percepit, Artiumque Baccalaureatu, anno CIODLXXVI. ornabatur. Hinc ad Jurisperitorum sodalitiū, *Medium Templum* nuncupatum, transmigravit, ibique Legis æque Municipalis ac Civilis scientiâ penitissime imbutus, & à fide integerrimâ deprædicatus, unus Justitiariorum ad Placita coram Rege in *Banco* suo tenenda assignatus est. Scripsit Tractatus varios ad legem Municipalem, & Gentem hanc spectantes. Inter quos sunt,

Historia antiqui & moderni status Principalitatis Wallia, Ducatus Cornubiæ, & Comitatus Cestria. Lond. 1630. Angl.

Descriptio Advocationum & Beneficiorum Ecclesiast. Lond. 1630. Angl.

Tractatus de variis Gradibus Nobilitatis, sive Magnatum Regni Angliæ. Ibid. 1642. Angl. Inchoatus per *Guliel. Bird*, consummatus vero & amplius per *Doderigium*.

Jurisperitus Anglicanus, &c. Lond.

Obiit XIII. Septemb. CIODCXXIX. & *Exonia* in Ecclesia (ni fallor) Cathedrali, inque Capella ibidem *B. Virginis*, contumulatus jacet.

LUDOVICUS BAYLY, apud *Carmarthen* in *Wallia* natus, literis in Sodalitio illo multis annis operam dedit, & propter Concionandi peritiâ, & in Disputationibus acumen haud vulgare, non minimam de se existimationem concitavit. Postquam ab Academia discessit, quibusnam primitus Ecclesiasticis Beneficiis

aut

aut Dignitatibus fructus fuerit ignorare me fateor, constat autem S. Theol. Doctoratum suscepisse, an. CIODCXIII. & octavo Decemb. XVI. in Episcopum *Bangorensem* consecratum fuisse. Scripsit librum cui titulus,

Pietatis Praxis.

Qui quidem quadragies jam, vel etiam saepius, excusus comparet; Gallice autem apud *Genevenses*, an. CIODCXV. ac Wallice *Lond.* XXIX. editus est. Cæterum Tractatus iste obscurioris notæ Parocho cuidam vulgo tribuitur, quo diem obeunte in Episcopi manus devenisse fertur; eâ vero de re sententiam meam non interpono, de quâ penes Authores fides esto. Atqui ad *Ludovicum* redeo, qui fatis concessit ineunte anno CIODCXXXII. inque Ecclesiâ suâ *Bangorensi* jacet. Filiorum, quos suscepit quatuor, secundus, *Johannes* nuncupatus, in illud Sodalitium cooptatus est, anno CIODCIX. ac Theologiæ tandem Gradu honestatus, *Carolo* I. à Sacris, & Hospitalis Domus *Christi Ruthinæ* positæ Guardianus emicuit. Edidit præter alia Conciones nonnullas.

GULIELMUS NOY, *Magania*, vel ad *S. Burianam* apud *Cornubienses* natus perhibetur; huc vero, cum adolefcere cœpisset, Philosophiæ ac eruditionis perfectæ gratiâ accessit, inque a Matriculam Universitatis sub hac formâ redactus est. *Gulielmus Noy, de Comitatu Cornubia Generosi filius atq. xvi. an. Dom. CIODXCIII.* Hic tempus ad Gradum Baccalaurei in Artibus requisitum complevit, deinde autem ad Hospitium *Lincolniense* dictum contendebat, ibique Juri Municipali tam sedulo insudavit, ut *Caroli* I. Advocatus vel Attornatus Generalis tandem emerferit. Vir erat ingenio plane faceto, ad rusticam tamen mordacitatem nimis desceſcente; priscos etiam temporum omnium Annales in Turri *Londinensi*, & alibi, operâ prorsus indefessâ rimatus est, unde Prærogativam Regiam aliquâ ex parte stabilivit, quamvis eidem quoque labefactandæ occasionem præbuerit. Haud pauca scripsisse comperitur, illo tamen vivente haudquam propalata: quorum de numero sunt;

Res Judicata sive Reporti tempore Elizabethæ Regina, Jacobi & Caroli Reg. *Lond.* 1656. *Angl.*

Tractatus de Tenuris, &c. *Angl.*

Legum Angliæ fundamina & Aphorismi. *Angl. & alia.*

Fato functus est, ix. *Augusti*, an. CIODCXXXIV. Et sub Sacræ Synaxeos mensa, in Adyto Ecclesiæ *Brentfordiensis* secus *Londinum* tumulatus.

NATHANAEL CARPENTARIUS, *Norteigia* apud *Devonienses* in lucem, ut opinor, editus, & præfati *Johannis Carpentarii*, verbum divinum ibidem annuntiantis, filius, ex Aulâ *Edmundi*, in Collegii hujus Socium assumptus est, anno Dom. CIODCVII. ubi æquales antevertendi zelo accensus, Philosophus, Poeta, Mathematicus ac Theologus insignis, interque primos Facultatum earum Professores recensendus evasit. Anno XVIII. Gradum Baccalaurei in Theologiâ suscepit, & post paulo ad *Hibernos* trajiciens, Cl. V. *Jacobi* Archiepiscopi *Armachani* facellanus, & Wardorum sive Pupillorum Regionum *Dublinii*, Ludimagister extitit; tandem vero ad Decanatum aliquem ejus Regni evectus memoratur. Scripsit,

Geographia Lib. duos, *Oxon.* 1625. *Angl.*

Philosophiam liberam, triplici exercitationum De-

cade propositam. *Francof.* 1621. *Lond.* 1622. *Lat.*

Tractatum de Optica, cujus autographum naviganti excidit, adeo ut si quod ejus exemplar hodie compareat mancum esse oportet.

Achitophel, sive Politici nefarii Effigiem. Edit. *Angl.* 1629.

In 2 Sam. 17. ver. 23. *Lond.* 1633.

In Matth. 11. ver. 21. *Ib.* eod. an.

Moritur *Dublinii*, & ibidem tumulum accipit, circa an. Dom. CIODCXXXV.

EDOARDUS CHETWYND, antiquâ ac generosâ propatiâ, *Ingestria* in Comitatu *Staffordia*, nec procul ab Urbe ejus primariâ, oriundus est anno quasi CIODLXXVII. Anno XCII. Collegii hujus Suggenariis accessit, quos inter annos quatuordecim summâ pietate & industriâ transegit. Anno CIODCVI. à Majore & Municipio *Abendonensi* Concionatoris, quem Prælectorem appellant, munere donatus est; sub initium vero anni sequentis à Doctore *Henrico Airay* Vicecancellario, & Doct. *Joh. Rainolds* Coll. Corp. *Christi* Præfide *Bristoliam*, ad consimile Munus ob-eundum, amandatus est, efflagitante Prætor, Aldermannis, & Senatu Urbano. An. XIII. *Anna* Regina à sacris admissus est, annoq; XVII. per Serenissimum *Jacobum* Decanatu *Bristoliensi* adauctus, non sine ingenti Civium lætitiâ ac plausu. Eodem anno in Theologiâ incœpit, utque quam sibi essent chari *Bristolienses* testaretur, Rectoria de *Sutton-Colfield*, in Agro *Warwicensi*, cujus annui fructus Decanatus centum superabant, ultro cessit. Verbi divini, maximo cum auditorum profectu, constans erat & indefessus Annuntiator, Philoxenus, ut qui maxime, pietate denique ac morum suavitate cujusunque sortis hominibus acceptissimus. Scripsit, præter alia quæ se mihi nondum obtrudere, conciones anglicanas in

Ast. 20. ver. 24. *Oxon.* 1608.

Luc. 13. ver. 23, 24. *Lond.* 1612.

Lament. 5. ver. 15, 16. *Ibid.* eod. an.

Psal. 51. ver. 10. *Ibid.* 1610.

E vivis migravit xiii. *Maii*, an. CIODCXXXIX. & *Bristolii* in Choro Ecclesiæ Cathedralis, intra Cancellor nec longe à Sacræ Synaxeos mensa jacet, quâ de re certior me fecit Mr. *Johannes Chetwynd*, Viri filius, ejusque Ecclesiæ Præbendarius.

DANIEL PRICE, *Thomæ Price*, S. *Cedæ Salopiæ* Vicarii, filius, & ibidem natus, in hoc etiam Sodalitio educatus est; cumque disputando & concionando inclaresceret utrumque in Theologiâ Gradum suscepit. Primo *Henrici* Principis, ac postea Regum *Jacobi* & *Caroli* Sacellanus fuit, tandem vero Decanus, & Canonicus Residentarius Cathedralis *Herefordiensis*, Rector Ecclesiarum de *Worthyng* in Comitatu *Salopiensi*, & *Lanteglos* in *Cornubia*, Justitiarius quoque ad pacem conservandam in Comitatibus *Salopia*, *Herefordia*, *Mountgom.* & *Cornubia* emerfit. Scripsit,

Defensionem Veritatis adversus Humphred. Leech. *Oxon.* 1610. *Angl.*

Edidit etiam quindecim conciones, & eo plures in lingua vernacula. Obiit xxiii. *Septembris*, an. Dom. CIODCXXXI. & jacet Sepultus in Adyto Ecclesiæ suæ *Worthyngensis*, super cujus tumulum extat Epitaphium, quod brevitaris causa omitto.

SAMPSON PRICE, postremo dicti frater, de numero autem virorum eruditorum est, quos in Epistolâ, Concioni ad Capellæ Exoniensis consecrationem habitæ præfixâ, recenset Doctor Prideaux, & Collegio isti in decus arbitratur cessuros. Reliqui eorum sic se habent: Edoardus Chetwynd, Dan. Price, Rich. Carpenter, Johan. Flemming, Thom. Winniff, Johan. Whetcombe, & Johan. Standard, Theologiæ Doctores; Sim. a Baskervill Eques auratus, & Rob. Pulvain; Collegii olim Socius uterque, & Medicinæ Doctoratu ornatus. Quod Pricium istum attinet, sub Hollandi præsidio literis imbutus tantam concionandi famam consequabatur, ut postquam inter Prælectores S. Martini Oxon. aliquando meruisset, ad Prælecturam S. Olai Londini accitus fuerit. Dein Theologiæ Doctoratum capeiens (quod in annum CIO-DCXVI. cadit) Primo Regis Jacobi, ac deinceps Caroli I. facellanus fuit. Scripsit Angl. in

Rev. 3. ver. 15, 16. Lond. 1613.

2. ver. 15. Ibid. 1616.

7. ver. 17. Ib. 1617.

Joh. 10. ver. 22, 23. Lond. . . .

Ecclesiast. 3. ver. 2. Edit. 1624.

JOHANNES GEE, Devonienfis, Theologi filius, primo apud Aneanasenses, ac deinde in Collegio isto literis incubuit Academicis. Postmodo ad Newtonam, in Agro Lancastrensi, Ecclesiastico Beneficio fruebatur, unde frequentes viro lites cum Magistro Josia Horne, Ecclesiæ Winwicensis in vicinia Rectore, de cultu divino intercessere. Dum in illo munere versaretur ad Pontificios descivit, iisque integro anno adhæsit, tandem vero literis paternis, maxime autem argumentis ab Archiepiscopo Abbote Lambetha contra Romanistas prolatis, permotus, ad Ecclesiam Anglicanam reversus est. Magistratum in Artibus apud nos suscepit, an. CIODCXXI. variosque Tractatus conscripsit, quos inter habetur cui titulum fecit:

Impostura & artes nefaria Pontificiorum, sacrificulorum, & Jesuitarum in Anglia. Edit. Lond. 1624.

Quater vertente anno typis mandabatur, quod scilicet Pontificii Londinenses, ne nomina sua ac diversa patefierent præcaventes, omnia ejus exemplaria protinus coemerent. Alium porro ejusdem argumenti librum edidit, quem inscripsit;

Veteris tendicula lora addititia. Lond. 1624.

DE GOREUS WHEAR, Jacobstovia apud Cornubienses natus, ex Aula Lateportensi in Collegium istud accersitus est, ubi Socius tyrocinii examen subiens reperitur, anno CIODCII. quo etiam tempore Magister in Artibus fuit. Peracto inde sexennio, exterarum Gentium desiderio flagrans, sodalio valedixit, inq; Patriam regressus cum Domino Chandois Barone, apud quem in gratiam haud vulgarem influxerat, habitabat; cæterum illo è vivis erepto, cum conjugē suā Oxoniā accessit, & Camerā quādam apud Gloucestrenses, ab Hawleio Principali, propter Scholarium paucitatem dimissas, incolebat. Ibidem haud ita multo post Magistro Thoma Allen familiariter innotuit, quo suadente Whearum hunc in primum suum Prælectorem (Lecturam vero Historices jam tum moliebatur) nominabat V. Cl. Camdenus, atque illo posthæc Munere una cum Aula Gloucestrensis Principatu multis annis fruebatur Whearus. Vir fuit Urbanus, doctus & pius. Scripsit

De Ratione & Metodo legendi Historias. Oxon. 1625. Lat. Ibidem etiam 1637. cum hoc titulo, Re-

lectiones Hyemales. Denique ib. 1662. cum additamentis quibusdam per Nic. Horfmannum, CCC. Socium.

Parentationem Historicam manibus Camdeni oblatam. Oxon. 1628. Lat.

Dedicationem Imaginis Camdeniana in Schola Historica. Ibid. eod. an. Lat.

Epistolarum Eucharisticarum fasciculum. Ibid. eod. an. Lat. Et alia.

Fatis concessit, 1. Augusti, CIODCXLVII. & in Collegii hujus Capella sepultus est; Bibliotheca vero ejus, cum Collectaneis Historicis, iisque quam maxime selectis, ad Franciscum Rouse, qui à Legum & Reipublicæ everforibus nuperis Præpositus Eatonensis constituebatur, devenere.

ARTHURUS DUCK, Devonienfis ortus, in sodalitiū hujus Suggenarium sive Commensalem admissus est, an. Dom. CIODXCV. æt. xv. Probi ibidem Tutoris cura ac institutionibus multum profecit; anno autem XCIX. suscepto Baccalaureatu, fit Socio-Commensalis, postquam vero in Artibus inceperat, Socius Omnium Animarum evasit. Cæterum de illo plura, si lubet, legas in Collegio novissime dicto.

GEORGIUS HAKEWILL, in Agro Devonienfi, utque mihi nuntiatum est Exonia, natus, propter operam in Philosophiā, aliāque eruditione feliciter collocatam, in Collegii hujus Socium cooptatur, anno CIODXCVI. Hinc ad Theologiam conversus, & Hollandi Rectoris, Professorisque in illā Facultate regii, consilio usus, tum Concionator, tum Quæstionum Theologicarum ventilator haud incelebris emicuit; susceptoque Doctoris Gradu, ad Archidiaconatum Surriensem elatus est. Winniffio, hujus etiam Collegii Socio, coævus erat, eodemque quo ille tempore iratam habuit fortunam, quippe hic propter impugnatas Caroli Principis, cum Regis Hispani filiā nuptias, Regii facellani munere, ipsāque Curia pulsus, Winniffius autem Turri Londinensi mancipatus est, ob verba quædam in Comitem Gundamaurum, Legatum Hispanum, temere inter concionandum prolata. Ad Hakevillum vero ut redeam, politiori, ut ea ferebant tempora, literaturā instructus, Philosophus subtilis, & Theologus vere profundus habebatur. Scripsit, præter alia quædam:

Tractatum de Potentia ac Providentia divina, in administrando Orbe patefactis; ubi probare nititur nil detrimenti passam adhuc esse rerum Naturam. Lond. 1627. Angl. Ibid. 1635, &c.

Responsionem ad Argumenta Doctoris B. Carrier, quibus Anglos impellere conatus fuerat, ut fidem Romanam denuo amplexarentur. Lond. 1616. Angl.

Veteris Ecclesiæ in Confirmandis Pueris praxeos vindicias. Lond. 1617. Angl.

In Rev. 1. ver. 10. Lond. 1641. Angl.

In Dan. 12. ver. 3. Oxon. 1633. Angl.

De vanitate oculi. Oxon. 1608. Angl.

Dissertationem cum Doct. Petro Heylyn, de Sacrificio in Eucharistia fieri existimato. Lond. 1641. Angl.

Scutum Regium contra Regicidas, & Regicidarum Patronos. Lond. 1612. Lat.

Conciones duodecim, circa votum Davidis, de seipso, familiā, Regnoque suo Reformandis. Lond. 1621. Angl.

Diem obiit ad Rectorem suam de *Deanton*, prope *Barnstable* in agro *Devon*. ut quasi *Apr. an. ætat. lxxii*. Dom. *CIODCXLI*. ibiq. in Cancelli Ecclesiæ sepultus jacet. Vidi ego Testamenti ejus supremi, secundo *Maii*, *CIODCXLI*. authenticè admissi, Apographum, ubi magnopere postulat, ut Corpus suum in Sodalitii hujus Capella contumularetur; quod si id fieri haud ita commode posset, Cor saltem sub Sacra Synaxeos Mensâ, vel sub Pluteo in quo collocantur Sacra Biblia, terræ mandaretur, Bracteâque æneam impositam haberet, cui hæc inscriberentur:

Cor meum ad te Domine.

JOHANNES PRIDEAUX, in Agro *Devonien*si natus, ad Collegium *Exoniense* accessit, anno Dom. *CIODXCVI*. ætat. *xviii*. ubi inconcussio Memoriae pariter & Corporis robore tantos brevi in literis progressus fecit, ut à Disputandi solertiâ merito celebraretur, annoque *CIODCII*. Sociis accederet. Fatis concedente *Hollando* in Rectorem à Sodalitio deligitur, & Gradum Doctoris in Theologia suscipit; eoque deinde ad sedem *Sarisen*sem Abbato, Regius Theologiæ Professor nominatur. In munus eorum primo tantâ se Prudentiâ, & Præsidentem decen- te urbanitate gessit, ut Collegium suum insolitâ Scholarium frequentia propediem repleverit; quibus & monitis suis, & peritissimo Tutorum delectu usque adeo prospexit, ut eorum deinceps haud pauci Ecclesiæ non minus quam Republicæ & usui fuerint & ornameto. Cæterum & in altero illo Professoris officio non sine gloria versabatur, Artium, Linguarum & Theologiæ cognitione, & inconcussâ in principem & Ecclesiam fide, conspicuus fuisse deprehenditur; Scripsit autem quamplurima, quorum nonnulla enumerare oportet; ea vero sic se habent:

Conciones varia. Oxon. 1636. Angl.

In I Sam. 14. ver. 26. Oxon. 1626. Lat.

Lectiones 10. in totidem Religionis capita. Ib. Lat.

Orationes 12. inaugurales in promotione Doctorum. Ib. eod. an. Lat.

Pro Isaaco Casaubono, contra And. Eudemon-Johannem. Oxon. 1614. Lat.

Lectiones 22. Orationes 13. Conciones 6. & Oratio ad Jacobum Regem. Oxon. 1648. Lat.

Fasciculus controversiarum Theologicarum. Oxon. 1651. Lat.

Manuductio ad Theologiam Polemicam. Oxon. 1657. Lat.

Hypomnemata Logica, Rhetorica, Physica, &c. Oxon. Lat.

Tyrociniû ad Syllogismum legitimum contexendum, &c. 1608. Lat.

Heptades Logica, &c. Oxon. 1608. Lat.

Tabula ad Grammaticam Græcam Introductoria, Oxon. 1608, &c. Ibid. 1639. Lat.

Isagoge ad omnigena Historiæ lectionem. Edita à filio ejus *Matthia Prideaux*, huius Collegii Socio. Oxon. 1648. Ibid. 55. & 64. Angl.

Conciliorum Synopsis. Oxon. 1654, &c. Angl. & alia.

Quæ videantur in novo Catalogo Bibliothecæ *Bodleianæ*. Febre interiit *Bredona* in Comitatu *Wigornien*si, ac ibidem in Ecclesiæ Cancelli, eminentioris notæ viris haud paucis funus deducen- tibus, humatus est. Post paulo tumulus lapide tegitur, eique lamella ænea infigitur, Epitaphium istud, quod ipse mox ante obitum conscripserat, insculptum habens:

Johannes Prideaux Devoniensis, anno Dom. 1578. Septemb. 17. *Stofordie*, pago obscuro, sed ingenuis parentibus natus, Oxonia in Collegio *Exoniensi* primum Socius, deinde Rector fuit electus, quem lacum per annos fere 32 tenuit, Professoris Regii in Theologia, ultra 27 annos occupavit Cathedram, quinque Vicecancellarius in eadem celeberrima Academia affectus est dignitatem, Principi *Henrico*, Regibus *Jacobo*, & *Carolo* erat à Sacris, à quorum ultimo ad Episcopatum *Wigornien*sem fuit electus, (electus Nov. 22. consecratus *Westmonasterii*, Decemb. 19. 1641.) mortem obiit, Julii 29. an. Dom. 1650. Ætatis 72.

HENRICUS TOZER, *Northamptonia*, in Agro *Devon*. natus, literas Academicas in Collegio illo haurire cœpit, an. Dom. *CIODCXIX*. ætat. *xx*. Decurso inde quadriennio in Socium delectus est, ubi ita profecit, ut in Disputationibus præsidendo, alumnos fidei suæ commissos informando, in Capella denique prælegendo famam haud vulgarem comparârit. Ad Theologiæ tandem Baccalaureatum promotus, Evangelium multâ cum laude annuntiavit, priscorum vero Christianorum Orthodoxiæ, quin & pietati revocandæ natus videbatur. Verbum Dei ad Sancti *Agidii*, & Sancti *Martini Oxon.* prædicabat, Sodalitio autem rebellium tyrannide, an. *CIODCXLVIII*. (prout ante dictum, in lib. 1) pulsus, ad *Batavos* trajecit, & à Mercatoribus *Angliæ*, Commmercium *Roterodamiæ* exercentibus, in Pastorem assumptus est. Scripsit:

De Dictis & factis Christi, ex quatuor Evangelistis Collectis, & in ordine dispositis. Oxon. 1634. Lat.

Directorium piæ vitæ. Oxon. 1628. Angl.

Conciones varias. Oxon. 1633. 39, & 40. Angl.

Obiit *Roterodamia*, anno *CIODCL*. Sept. xi. stylo veteri, & in Ecclesia tunc usui Mercatorum *Angliæ* assignatâ sepultus est.

JOHANNES PENDARVES, *Crowania* apud *Cornubienses* natus, vir quidem nullis plane meritis conspicuus, quin seculorum omnium silentio premendus, nisi *Erostrati* ad instar ideo forsan memorandus videatur quod splendidissimæ torius orbis Ecclesiæ flammâ injecerit. Anno Dom. *CIODCXXXVII*. ætat. *xv*. Collegium hoc ingressus est, & absoluto triennio disputandi, quam acquisivisse se somniabat, gloriola inflatus, à fide orthodoxa defecit, & Republica seditionibus agitari cœptâ, ad *Anabaptistas* transivit, nec in horreis tantum ac domibus privatis, verum in t. viis ubique hæresin suam disseminabat. Ut verbo expediam, eo demum audaciæ processit, spretâ Magistratum autoritate, ut ipsos verbi ministros concionantes interpellaret, deque quæstionibus à se propositis disceptare juberet; quod *Wallingtonia* speciatim, in Agro *Oxonien*si fecit, ubi cum *Jaspero Mayne*, S. T. P. impudenter disputavit, xi. Sept. *CIODCLII*. & ingenti congerronum catervâ stipatus argumentandi methodum perpetuo interrupit, adeo ut id unice fuerint edocti auditores, Fanaticorum doctrinam non solidâ ratione, verum clamore & tumultu niti consuevissent. Scripsit ridiculè

Quærenda pro manifesta patefactione mysterii iniquitatis. Lond. 1656. Angl.

Conamina pro reformatione vestitus. Ibid. eod. an. Angl.

Quæstiones solvendas à Tremulis, vulgo Quakers. Edit. eod. an. Angl. Qui quidem libri per *Johannem Ley*, Ecclesiæ *Brightwellensis* secus *Wallingfordiam* in Comitatu *Bercheriæ*, Rectorem, in scriptis, ut dignum haberet patella operculum, refutabantur.

In Rev. 15. ver. 4. Lond. 1657. & alia angl.

Abandonia in Comitatu *Berberia* (ubi pro verbi Ministro se gessit) sepultus est, xxx. Septemb. CIO-DCLVI. in horto plateæ *Bovina* adjacente, quem in Coemiterium sibi conquiesierunt, & etiamnum possident, *Anabaptista*. Tam ingens vero Sectæ illius multitudo funus comitabatur, ut necesse habuerit O. *Cromwellius* manum equitis satis validam eodem amandare, ne tanta Fanaticorum turba novi aliquid moliretur.

CAROLUS HERLE, *Edmundi Herle* Armigeri filius, ad *Prideauxiam* in Agro *Cornubiensi* natus est, annumque agens decimum quintum ad Collegium hoc transmissus, ubi inter Suggenarios esse cœpit, anno Dom. CIO-DCXII. postquam vero Magistratum in Artibus consecutus fuisset, ad suos remeavit, quibus cum, ni fallor, Ecclesiastico aliquo Beneficio fruebatur. Posthæc turbante Republicâ, Rebelleum partibus accessit, *Tuissio*que diem obeunte à Conventu Theologorum *Westmonasteriensi*, qui Synodi sibi nomen arripiebant, in Prolocutorem cooptabatur, cumque sibi mutuo haudquaquam deessent facerrimi bonorum Ecclesiasticorum pervasores, Ecclesiâ *Win-wick*, in Comitatu *Lancastrensi*, pinguisimâ nimirum totius *Anglia* Rectoriâ, donatus est. A Sectatoribus suis, quod usu venit, vir doctus habebatur, & in re Theologicâ quam optime versatus. Scripsit,

De Politia Mundana, Prudentiâ Morali, & Sapientiâ Christiana. Lond. 1654. angl. Ibid. etiam 1670. sub hoc Titulo, *Sapientia Tripos.*

Tractatum contra Independentiam. angl.

Meditationes super Passione Christi. angl. Præter quinque ad minimum Conciones, quas edidit.

Sepultus fuit in Ecclesiâ *Winwicensis* Sacratio, xxix. Septembri, CIO-DCLIX. tumulusque lapide insternitur literas C. H. insculptas gerente, prout à Doctore *Richardo Sherlock*, qui eundem (uno intercedente) in Rectoriâ illâ excepit, certior sum factus.

GEORGIUS KENDALL, S. T. P. *Costrone* in Parochia de *Dawlish*, seu *Dulish* prope *Exoniam*, velut à coætaneo ejusdem Collegii alumno accepi, in lucem editus est; his autem verbis in * Matriculam Universitatis relatum invenio; *Georgius Kendall Devonien-sis, filius primus Georgii Kendall, de Exonia in Com. pradict. Generosi, an. atat. xvi. Dom. CIO-DCXXVI.* Post quadriennium ab adventu ejus ad Academiam, in Collegii Socium delectus est, atque Studiis Philosophicis ac Theologicis animum probe excoluit, *Prideauxium* vero quem ante memoravimus, in summâ semper admiratione habuit. Pessundatâ Ecclesiâ Anglicanâ Calvinistis sese adjunxit, Rectorque de *Blisland* prope *Bodmynam*, apud *Cornubienses*, emerfit, cujus curâ paucis post annis depositâ, *Londin.* profectus est, (animo uti ferunt *Johanni Goodwino* opportunius obviandi) & Ecclesiæ cujusdam in Platea *Gratiosa* Minister evasit. Sub felicem serenissimi *Caroli II.* in *Angliam* reditum, *Londino* excessit, & Rectoriam de *Benton*, secus *Exoniam*, nactus, in eadem permansit, usquedum Statutum de Cultus divini Confor-mitate promulgaretur, hoc est ad an. CIO-DCLXII. Scripsit;

Vindicationem Doctrinae vulgo receptæ in Ecclesiis, de speciali gratiâ & favore electis à Deo in Christi morte destinatis. Lond. 1653. angl. fol.

De Prærogativa Christi, potentiâ, præscientiâ, providentiâ, &c. contra librum Johannis Goodwin, inscri-

ptum Redemptio redempta. Lond. eod. an. angl.

Digressiones de impossibilitate novorum Actuum im-manentium in Deo, &c. Lond. eod. an. angl.

De perseverantia Sanctorum, &c. contra Johannem Goodwin, in libro suo inscripto, Redemptio redempta. Lond. 1654. angl.

Pro eruditione Academicâ Apologiam contra Magis-trum Horne. Lond. 1654. angl.

Cæteros librorum quos scripsit Titulos, vide in novo Bibliothecæ *Bodleianæ* Catalogo. Fato functus est, xix. Augusti, CIO-DCLXIII. in domo suâ de *Cofton*, ibique in Capella eidem annexâ sepultus jacet.

JOSEPHUS CARYE, *Londini* natus, in Collegii hujus studiosum admissus est an. CIO-DCXXI. ætat. xvii. ubi cum literis aliquandiu operam navasset, *Londinum* se contulit, & Hospitii *Lyncolnien-sis* in Concionatorem assumptus, in conventum Theologo-rum *westmonasteriensem* adsciscitur. Scripsit,

Expositionem in Job. vol. 12. quorum primum Ty-pis *Londini* mandatum, 1651. angl.

Conciones varias. angl.

Nunc autem hoc anno CIO-DCLXXII. in vivis agit, & ab Ecclesiæ *Anglicanæ* Commercio sponte exulat.

GULIELMUS MORRICE, Eques auratus, *Ashburia* apud *Devonien-ses* (ut fertur) natus, in Sodalitio isto studiorum tyrocinia posuit, quorum postquam ab A-cademia discefferat (quod in an. quasi CIO-DCXXII. currit, quo nimirum gradum Baccalaurei in Artibus suscepit) fructus haud infelices edidit. Scripsit vero,

De Sacramento. Lond. 1660. angl. fol. & alia.

Post reditum *Caroli II.* Secretariorum Regionum unus fuit, etiamnum hoc an. CIO-DCLXXII. in vi-vis, non sine magnâ eruditionis & prudentiæ opinione, superest.

ÆDIFICIA.

Recensitis Domino *Simone Baskerville*, & Doctore *Roberto Vilvaine*, qui inter insignes suorum tempo-rum Medicos merito habebantur, ad Collegii *Exoni-ensis* Ædificia descendo, quæ quidem varia olim, nul-lo tamen ordine locata fuere. Portam quod attinet Borealem, per quam scilicet præcipuus in Collegium ingressus patebat priusquam Vicus *Exoniensis* occlu-deretur, circa annum CIO-DCXXXII. extructa com-paret, quo etiam tempore & Camera illam Capel-lamque novam interjacentes (quas utique deinceps incoluere Sodalitii Rectores, quasque Boream versus ampliavit, an. CIO-DCLXXI. qui Sodalitio hodie præest) erigebantur, in quibus juxta aliisque Colle-gii Ædificiis Socius ejusdem, Magister *Gulielmus Pal-mer*, plus centum libris ^b collocavit. Portam al-teram, ad occidentale Collegii latus positam, pridem vero demolitam, construxit ^c *Edmundus Stafford*, Episcopus *Exoniensis*. Ædificiorum portæ primo dictæ ad Ortum adfidentium, partem vel Magistri *Ricardi Grenseild*, supra memorati, vel viri saltem alicujus ab eodem stemmate genus ducentis, pecuniâ excitatam suspicor, namq; ibidem, in mediâ cujusdam Camerae fenestrâ, Arma familiæ ejus gentilitia vidisse haud ita pridem memini. Episcopus porro quem præ-dixi Camera pedes viginti quatuor longam, sub ve-teri autem Bibliotheca (cui anno CIO-DXCVII. cu-bicula quædam superstruxit *Tho. Bentley* Sodalitii Pro-

mus) hoc est ad orientale Quadranguli hodierni superioris latus, positam^a erexit circa an. Dom. CIOCDIV. Cameras inter partem dictæ Bibliothecæ Australem, partemque novi Refectorii orientalem collocatas ædificavit, anno CIODCXVIII. *Johannes Periam*, Eques auratus Civisque *Exoniensis*; qui & nomen iisdem, in hunc usque diem usurpatum, impertivit. Denique, Portam Collegio *Jesu* oppositam, cum Cameris eadem nitentibus, construxit sub exitum Reginæ *Elizabethæ* Mr *Everardus Chambers*, Collegii Socius, à quo CCXXVI. libris vi. solidis & viii. den. Sodalitio transcriptæ sunt, an. Dom. CIODCV.

Refectorium Exoniense non aliud primitus erat quam quod in Aulâ S. *Stephani* repertum est; eo autem annis post paucis diruto; aliud quoddam in medio propemodum Aræ superioris excitatum est, ac deinceps ab Episcopo *Stafford*, jam ante memorato, dimidiâ ex parte tecto^b donatum; cui circa annum CIOCDLXXXII, c^c apposita est Culina satis pulchra, *Johanne Philippe*, Collegii olim Socio ac demum Rectore (is ad Decanatum denique *Creditonensem* evehebatur) tres libras, sex solidos, & octo den. eam in rem^d erogante. Ad Refectorium quod spectat, an. Dom. CIODCXVIII. dirutum reperio, quo tempore hodiernum illud, in Aræ superioris parte meridionali situm, cum Cellâ eidem subjectâ (hanc ab eâ quam structam, an. CIODXC. deprehendo diversam esse non dubito) molitus est, D. *Johannes Acland*, Miles *Devoniensis*; quippe is CCC. Sodalitium vero ducentas tantum libras impendisse comparet. Sub idem tempus demolita est &, quam præfati sumus, Culina, atque alterâ (quâ usque hodie utuntur Socii) ad Aulæ modo dictæ partem occidentalem posita extruebatur; quod nummis præsertim Magistri *Ricardi Sandy*, alias *Napier*, Doctoris *Roberti Vilvaine*, Magistri *Gulielmi Orphord*, & Magistri *Gulielmi Helme*, Collegii aliquando Alumnorum, factum invenio.

Bibliothecam Exoniensibus suis exædificasse suspicor ipsum Fundatorem, (tamen si quonam in loco conjicere nequeo) qui & libros in eam perplures detulit, & conquistissimis porro literarum monumentis instruendam decrevit, quod tamen morte preventus non præstitit. Aliquanto post, anno nimirum CIOCCCLXVIII. libros haud paucos Theologicos^e donavit *Johannes Grandison*, Episcopus *Exoniensis*, quales & aliis perinde Sodalitiis eodem tempore largitus est. Libros insuper argumentum Astronomicum & Mathematicum tractantes *Exoniensibus*^f contulit, anno CIOCCCLXXII. Magister *Simon Bredon*, Mathematicus ut ea ferebant tempora illustris. Cæterum cum regnante *Edoardo* III. hoc est circa annum Dom. CIOCCCLXXIV. ruinam minaretur Bibliotheca, eidem recreandæ libras viginti addixit *Gulielmus Rede*, Episcopus *Cicestrensis*, qui & Codices Manuscriptos xxv. consignavit, præter ea quæ anno CIOCCCLXXXII. s^g testamento legavit. Imperatâ Benefactorum aliorum munificentia (quorum præcipui erant *Tho. Brentyngham*, Episcopus *Exoniensis*, & Magister *Johannes More*, Sodalitii olim hujus, deinde autem Divi *Petri Exoniensis* Rector, quos varias pecuniæ summas contulisse^h liquet) extructa est, anno quasi CIOCCCLXXXIII. Bibliotheca decora & elegans, ad orientalem Aræ superioris partem collocata; quæ cum angustior videretur quam ut li-

bro omnes à Benefactoribus donatos recipere posset, ab *Edmundo Stafford*, supra dicto, & reparata est, & amplior in longitudinem facta, necnon plumbo tecta; circa annum CIOCDIV. quo tempore Musæorum numerum ad septenarium ex utraque parte adauxit, siquidem pauciora primitus fuisse constat. At vero Bibliothecam dein hanc supellectile literariâ locupletarunt Benefactores quamplurimi; quippe *Rogerus Keys*, Ecclesiæ Divi *Petri Exon.* Præcentor, Opera *Hugonis de Vienna*, integra Biblia Sacra xviii. voluminibus explicantia detulit, anno CIOCDLXIX. Magister *Henricus Laurence*, Collegii aliquando Rector, Libros suos omnes cum solidis quadraginta moriensⁱ legavit, quod in annum CIODXLV. incidit. An. CIOCDLIV. Divi *Augustini* Opera donavit^k Doctor *Gulielmus Moreman*, Decanus *Exoniensis*. *Johannes Dotyn*, Medicinæ Baccalaureus, Sodalitii olim Rector, ac dein è Vicariis *Bamptoniensibus*, in Com. *Oxon.* unus, postremo autem Rector de *Whitston*, in Agro *Cornubiensi*, & Ecclesiæ *Exoniensis* Canonicus, *Kyngesdonia* in Comitatu *Somerfettensi*, vii. Nov. an. CIODLXI. diem obiens, Libros suos medicos, aliosque nonnullos, Bibliothecæ isti consignavit. Denique ut reliquos taceam, D. *Gulielmus Petre*, Miles, & *Johannes Kennall* LL. Doctor, & Archidiaconus *Oxonienfis*, Libros bene multos contulere, annis CIODLXVII. & LXXXIV. Interpositis vero annis aliquot (id enim in an. Dom. CIODCXXV. cadit) integra Bibliothecæ illius supellex ad veterem Capellam transferebatur, cui simul in Bibliophycium redigendæ, & Bibliothecæ quam prædiximus in Cameras dividendæ. Symbola iidem contulere quos pecuniam erigendæ Culinæ donasse perhibuimus: illos enim viginti viritum libras, Collegium autem ipsum libras sexaginta, erogasse in usus modo dictos deprehendo.

Capellæ Exoniensium complures olim fuere, fas ita nuncupare si sit Ecclesiæ quoque Urbis Parochiales, siquidem in iis ea quæ ad cultum divinum pertinerent peragentes reperio.

I. Primo enim, quamdiu Aulam *Cervinam* incolere, his usibus inservit Ecclesiæ Divi *Petri* ad Orientem.

II. Postquam ad Aulam *Stapledonensem* migrarunt, Sacra in S. *Mildride* Ecclesiâ celebrabant.

III. Parvo autem temporis intervallo Sacellum infra Sodalitii sui limites extructum habuere; quippe cum Fundatori innotesceret, non sine Exercitiorum Philosophicorum damno Sacris in Ecclesiâ, quam novissime dixi, Parochiali interesse Scholares suos; licentiam, anno CIOCCCXXI. ab *Henrico* Episcopo *Lincolniensi*^l impetravit, Capellam condendi. Anno sequenti copiam eandem fecere præfatæ Sedis Decanus & Capitulum (salvis interim Rectori seu Vicario Ecclesiæ, in cujus Parochiâ exædificanda esset Capella, Oblationibus ac jure omnimodo) atque id Operis, cum Cameris subjectis, ante annum, ut opinor, CIOCCCXXVI. absolutum penitus est; siquidem potestatem Fundatori ab Episcopo ante dicto permissam tunc temporis^m invenio, ut Altare majus Capellæ consecraret, quam in Aulâ *Stapledonensi*, in honorem Beate *Virginis*, ac Divorum *Petri*, *Pauli*, & *S. Thomæ Beckettii* nuper erexerat. Capellæ autem istius (quæ ad Australe inferioris Aræ latus etiamnum comparet) parti occidentali Porticum speciosam, plumbo quoque tectam, addiditⁿ *Edmundus Stafford*

^a *Ib.* in Pix. 22. ^b *Ibid.* ^c *Comp. Regl. ut supra.* ^d *Ibid.* ^e *Reg. Wytelscey fol. 104.* ^f *Ibid.* fol. 122. ^g *In Reg. Courtney, fol. 212.* ^h *In Comp. Regl. ut supra.* ⁱ *Reg. Antiq. hujus Coll.* ^k *Ibid.* p. 60. ^l *In Scacc. ut supra, in Pix. 19.* ^m *Ibid.* ⁿ *In Reg. Burgesli, fol. 115.* ^o *Ut in Pix. 22. in Scacc. ut supra.*

Collegium Orielenfe.

REX *Edoardus* II. de *Carnarvona* cognominatus, & *Artem Poeticam* (Poemata enim nonnulla scripsisse fertur) ut erat Seculi ejus Ingenium, haud male doctus, Collegium *Carmelitarum* apud *Oxonienfes*, atque alterum illud Fratrum *Predicatorum*, *Langlegia* in Agro *Hertfordienfi*, instituisse haudquaquam contentus, quo amorem suum erga Musarum (per hæc tempora non minus inopiâ preffarum) perinde ac mendicantium Fratrum Familias testatissimum faceret, Collegium *Beatæ Virginis*, nunc *Orielenfe*, imprimis quidem fundandum unice concessit, postea vero de novo quadantenus fundavit. Ut rem totam ordine persequar, instante *Adamo de Brom*, Eleemosynario suo, pridem vero Clericorum Cancellariæ altero, licentiam a concessit *Edoardus*, xx. Aprilis, an. Reg. xvii. Dom. CIOCCCXXIV. ut Messuagium in oppido vel Suburbis *Oxon* coemeret, atque ibi Scholarium, diversis scientiis operam navantium, Collegium institueret, per Rectorem (ut inquit ille) de eisdem Scholaribus eligendum, perpetuis temporibus, sub nomine *Rektoris Domus Scholarium B. Mariæ Oxon.* &c. Indultum porro ut Scholares illi secundum Constitutiones à præfato *Adamo* faciendas regerentur, non obstante Statuto de *Manu mortuâ*, mox ante promulgato. Insuper ejusdem precibus concessum est, ut *Reктору* & *Scholaribus*, non obstante prædicto Statuto, liceret, Latifundia, Tenementa, Reditus, & Ecclesiarum Patronatum, annuum triginta librarum valorem haudquaquam excedentia, conquirere, sibi que ac successoribus firma in perpetuum tenere; hac tamen cautione servatâ, ne Possessiones illæ tales essent quæ de Rege tenerentur in Capite.

His ergo impetratis *Bromius* ille à *Rogero* quodam cognominæ *Mareschallo*, Ecclesiæ *Tackleyensis* in Comitatu *Oxon.* Parocho, Tenementum, in *Beatæ Virginis* Paroeciâ nuper extractum, coemit, cujus Rectorem Cameraque à Plateâ longius positâ Aca-

demis, officinas vero cellariaque & solaria Plateæ proxima Laicis dimiserat. Hoc inquam in loco studiorum, qui in Theologiâ & Logicâ versarentur, Collegium primitus institutum est; in Festo enim *S. Nicolai* Episcopi & Confessoris, hoc est sexto Decemb. CIOCCCXXIV. Tenementum illud, cum omnibus ejus pertinentiis *Johanni Laghton*, *Reктору* electo, & *Scholaribus* ibidem collocatis, in perpetuum a transcripsit *Bromius*, eamque transcriptionem, xx. dicti Mensis die, ratam a habuit *Edoardus* II. cui, ex consensu ipsorum Scholarium, sodalitiū a se inchoatum in manus consignavit Fundator; quod eo fecit consilio, ut tutius saltem, si non & auctius, hac ratione evaderet. Anno sequente, vicesimo autem primo Januarii, in Collegium Theologorum a confirmatur, permissio tamen ut eorum aliqui *Juri Canonico*, si visum esset, studerent, quam in rem ordinatum quoque est, ut *Logicæ* Jurique *Civili* aliquandiu (tempus vero præfiniebatur) operam impenderent; quibus perinde ac *Reктору*, (quem *Præpositum* nuncupari jussit *Edoardus*) alendis, Messuagium unum, v. Offensas, totidemque solaria, ac unum denique cellarium, in Paroeciâ *Divæ Mariæ Virginis* posita, & ad *Rogero Mareschallum* Parochum *Tackleyensem* antedictum nuper spectantia, donavit; Messuagio insuper, in Platea *Canditch* sito, & Aula *Periculosa*, vulgo *Perillous hall*, appellatâ (quod scilicet ab *Adamo de Brom* hunc in finem acceperat) iisdem consignatis, quibus & Patronatum *Deiparæ Virginis Oxon.* eâ lege derulit, ut providerent, ne *Capellani* quatuor sacris ibidem quotidie celebrandis unquam decissent.

Ad hæc, quo plures in sodalitiis Scholares nutrirî possent, concessit *Edoardus*, ut annuum ix. librarum proventum conquirere fas esset; eoque simul indulto & Largitionibus ante memoratis, fidelem Fundatoris *Domus B. Mariæ Oxon.* promeruisse visus est. Satorum dein regimini prospiciens *Adamus de Brom*, primus Collegii *Præpositus*, Statuta condidit, indeque tradidit xxiii. Martii, CIOCCCXXVI. quæ & interpositis inde triennio per *Henricum de Burgess* Episcopum *Lincolniensem* confirmata reperio, & quibus ordinatum est, ut in sodalitiis, præter *Præpositum*, *Socii*, sive Scholares, decem ad studia Theologica

^a Pat. 17 Ed. II. p. 2. m. 12. & in The sum. hujus Collegii in Pix. A. & alibi. ^b H. in Thef. in Pix. cui nomen est Tackleys Inne. ^c Ib. in Pix. A. ut supra. ^d Ibid. ^e Ib.

nutrissentur, & quorum tamen numero tribus quibusq; à Visitatione postea concessum est, ut ad Leges se Canonicas, pro arbitrio, converterent. His ita peractis, id operam impense dedit *Bromius*, ut liberalibus magis suorum stipendiis mature confuleretur. Quare cum *Gulielmo* quodam *Harlestono* agens, Ecclesiam de *Aberforth*, in Agro *Eboracensi* (cujus nimirum Jus ad postremum dictum aliquà ex parte spectabat) sodalicio deferendam^a curavit. Huic accessit *Edoardi III.* Benevolentia, qui Messuagium amplissimum, in Parœciâ Divi *Johannis Baptistæ* (maximam saltem partem) locatum, & nomine *le Drietele* vulgo notum, primo Regni sui anno, Dom. nempe *CIOCCCXXVII.* transcripsit, cui postquam ultro^b renuntiavit *Magister Jacobus de Hispania*, Clericus (id vero in tertium *Edoardi III.* annum incurrit) qui utique ab *Elenora* Regina acceperat, veteri sede (cui Hospitium primitus *Tackleanum*, ac dein Aula *Bulkeleiana*, nomen fuit) relicta, eodem se transfudere Domus *B. Mariæ* Scholares.

Ab eodem vero *Edoardo*, secundo Regni anno Dom. nempe *CIOCCCXXVIII.* impetravit *Bromius*, ut Nofocomium *S. Bartholomæi*, haud procul *Oxoniam* locatum, cum omnibus ejus pertinentiis, in eosdem transferretur; quod propterea fecit, quoniam si quando pestem apud *Oxonienſes* grassari contingeret, eò se Collegium commode transferret, quod alibi factum deprehendes. Hæc erant (ni fallor) quæ præfati Reges, & *Adamus de Brom* sodalicio conferebant, aut conferenda procurabant, quæque si eorum tempora respicias, sustentando quem ante memoravimus Academicorum numero suffecisse credenda sunt; cum *Henricus* autem de *Burgash*, Episcopus *Lincolniensis*, in Ecclesiâ Beatæ *Mariæ Virginis Oxon.* Collegio appropriandâ operam contulerat, designati^a sunt & sodalicio Scholares bini, sacris Ordinibus initiati (vel Capellani totidem ex assignatione ejusdem sodalicii) qui pro æternâ Parentum & Fratrum ejus, nimirum *Rob. de Burgash*, Militis, & *Matildæ* Conjugis, ac *Roberti & Stephani*, utroque natorum, requie, missarum solennia statis temporibus celebrarent; quo nomine, præter spontaneam aliorum benevolentiam, xviii. quotannis solidos perciperent.

BENEFACTORES.

Primus post supra memoratos *Orielsenſium* Benefactores occurrit *Johannes Franke*, Clericus, & Magister Rotulorum in Cancellariâ, temporibus *Henrici VI.* Is autem cum fatis, circa decimum nonum dicti Regis annum, concederet, mille Libras Collegio isti legavit, coemendis Prædiis quibus Socii quatuor, ex Agris *Somerſet. Dorſet. Wiltonienſi*, & *Devonienſi* assumendi, in studiis alerentur. Hac itaque pecuniâ emitur de Regiâ Majestate Manerii cujusdam (*Wadleyam* intelligo) in Agro *Bercherienſi*, jus expectativum, seu Reverſio, quod post obitum *Johannis Norrice*, & *Alicie* Conjugis Collegio cederet, eâ conditione, ut annuus xii. Marcarum Censu Presbytero Cantariæ de *Trent*, in Agro *Somerſetenſi* (ibi liquidem in lucem editus est ipse *Francus*, qui Muneris novissime dicti Fundator erat, cujus Patronatum Collegio isti in perpetuum detulit) persolveretur.

Proximus est *Johannes Carpenter*, Collegii primo Socius, deinde Præpositus, tandem vero ad Episco-

patum *Wigornienſem* evocatus, qui Latifundia quædam in Comitatu *Oxon.* ex testamento supremo *Orielsenſibus* detulit, an. *CIOCDLXXVI.* quibus utique Socium unum, in Diceceſi *Wigornienſi* natum, nutrirî mandavit. Dedit porro hebdomadalem quatuor solidorum Exhibitionem, sex^c tenuioris fortunæ Scholâribus ex æquo dividendam, ab Hospitali autem *S. Antonii Londini* (cujus ipse Magister olim fuerat) Præposito & Sociis numerandam; quæ quidem summa à Collegio *Windesforiano* deinceps rediit, postquam scilicet prædictum Hospitali eidem annexeretur. Aulam insuper *Bedellianam*, vetus admodum Academicorum Habituaculum, Beatæ vero *Mariæ* Aulam ad Aquilonem, & Collegii hujus Hortum ad Austrum adjacentem habens, *Orielsenſibus*^f transcripsit, ac propterea illi juxta & Executori ejus Testamentario, Magistro *Henrico Sampson*, ex eodem Collegio prodeunti, Commemoratio annua, cum Placebo ac Dirige, in Festo xi. mill. Virginum sodalicio & celebrandis decreta est; quibus sacris interesse tenebantur Aulæ *Bedellianæ* Alumni.

Gulielmus Smyth, Episcopus *Lincolniensis*, Illustrissimus Collegii *Aneanafenſis* Fundator, ter centum Libras detulit, an. *CIODVII.* quibus Prædia quædam conquiri voluit, unde Socius unus è Diceceſi *Lincolniensi* accersendus viveret.

Ricardus Dudley, S. T. P. hujus jam ante Collegii Socius, ac deinceps Ecclesiæ *Sarisburienſis* Cancellarius, Manerium quoddam, *Swayntwyche* nuncupatum, in Comitatu autem *Somerſetenſi*, nec longe à *Bathonia* situm, alendis duobus Sociis ac sex Exhibitionariis (sic appellantur qui ex Fundatione non sunt, & quibus ad certum annorum spatium stipendia numerantur) consignavit, anno Dom. *CIODXVIX.* cujus in commemorationem ad Sacra quæ Placebo & dirige vocant Pontificii, in Festo *S. Lucæ* celebranda, sese adstrinxerunt Præpositus & Socii *Orielsenſes*.

Johannes Jackman, A. M. & Collegii pridem Socius, ex Testamento quod xiii. Martii, anno *CIODXCIX.* conscriptum, nono autem Martii, anno *CIOCDC.* pro legitimo agnito, Domicilium cum Prædio in Parochiâ *S. Agidii Oxon.* collocato, *Orielsenſibus* eâ lege transcripsit, ut tenuioris fortunæ Scholaris, ex Agro *Wigornienſi*, in quo ipse natus fuerat, oriundus, inde aleretur, cui tamen incumberet Janitoris publici munus obire.

PRÆPOSITI.

i. *Adamus de Brom*, à Rege, xxi. Jan. anno *CIOCCCXXV.* nominatus, per Priorem *S. Frideswydæ*, jubente Episcopo *Lincolniensi*, in Vigiliâ *S. Laurentii* admissus est, an. *CIOCCCXXVI.* Diem obiit xvi. Junii, hoc est in die translationis *S. Ricardi*, an. *CIOCCCXXXII.* & ad Boreale Ecclesiæ Beatæ *Virginis* latus, in ejusdem utique Divæ Capellâ, funerabatur; ubi Tumulus viri, ex lapide quadrato & villiori Marmore fabricatus, conspicitur, nefariis licet Sacrilegi cujuspîam manibus jam olim deformatus.

ii. Magister *Gulielmus de Leverton*, *Bromium* eodem quo fatis concessit anno excepit.

iii. Magister *Gulielmus de Hawkeſworth*, S. T. P.

^a Ut in Pix. Aberford, in Theſ. hujus Coll. ^b Ut in Pix. G. ibid. ^c Ibid. ^d Lib. Statut. hujus Coll. fol. 8. ^e Itæſt in diverſis Scriptis huc Coll. pertinent. Sed de hac donatione vide plura, in lib. i. p. 218. col. 1. ^f In Pix. non ſit, eſt Bedell hall, in Theſ. hujus Coll. ^g Ex vet. Calendario præfix. lib. Statutorum hujus Coll.

Collegii primitus *Balliolensis*, ac deinceps *Reginensis* Socius, Præposituram administrare cœpit, an. Dom. CIOCCCXLVII. fato functus est, viii. Apr. an. CIOCCCXLIX. inque Beatæ Mariæ Cancellio sepultus.

iv. Mag. *Gulielmus de Daventria*, Rector Ecclesiæ de *Pitchcote*, subrogatus est Mense Aprilis vel Maio, an. CIOCCCXLIX.

v. Mag. *Joh. Colynre*, prædicto e vitâ cedenti substituitur, an. CIOCCCLXXIII.

vi. Mr. *Johannes Middleton*, S. T. P. in Præposituram electus est Mense Novemb. CIOCCCLXXXVI. sub id vero Canonorum *Herefordiensium* unus fuit.

vii. Mr. *Joh. Maldon*, A. M. Theologiæ Scholaris, & Medicinæ Baccalaureus, nono Julii, CIOCCXCIV. deligitur. Mortem obiit Mense Febr. CIOCDI. inque præfatâ Virginis Capellâ contumelatus est, inter Collegii autem Benefactores numerandus venit.

viii. Mr. *Joh. Possel*, circa xviii. Martii, anno CIOCDI. Magistratum iniit, quod non sine litibus contigit, Sodalitio in factiones abeunte, & Magistro *Johanne Paxton*, qui Præposituram pariter ambivit, appellationem interponente.

ix. Mr. *Gul. Corffe*, S. T. P. *Possellum* excepit. Is una cum Mag. *Gul. Clynt*, & aliis quibusdam, in tricesima primâ Concilii *Constantiensis* Sessione, Orationum pro Gente *Anglicanâ* partes sustinebat; ibi autem animam exhalavit, an. Dom. CIOCDXIV.

x. Mag. *Thomas Leintwarden*, antedicto subrogatur, Mense Febr. CIOCDXIV. postquam studiis partium inter se divisi fuerant Socii, Magistro *Johanne Martill*, & Mag. *Joh. Rote*, ex eodem Collegio, de Præpositurâ litigantibus. Cæterum *Leintwardenus* ille Ecclesiæ D. *Pauli Lond.* Cancellariatu fruebatur.

xi. Mag. *Henricus Kayle*, Socius Collegii *Exoniensis*, & deinde hujus (ni fallor) eundem excepit, quo autem anno ignorare me fateor.

xii. Mag. *Nicolaus Herry*, in Præpositurâ per Archiep. *Canuariensem*, & Legatum Pontificium stabilitur, xxix. Jan. an. CIOCDXXV. pacatâ nimirum dissensione quæ Sociis, de ejusdem Electione, dimidio anno vel eo diutius intercesserat.

xiii. Mr. *Joh. Carpenter*, S. T. P. prædicto suffectus est, quanquam de tempore parum constat. Hic ad Episcopatum *Wigornensem* evectus, Munere ultro cessit, an. Dom. CIOCDXLIII. atque idem ornamenta variâ, cum Jocalibus, & Sacrorum libris, Ecclesiæ Divæ Mariæ, in usum Præpositi & Scholarium *Oriensium*, donavit.

xiv. Mag. *Gualterus Lybert*, le Hart, seu Hart, (nomen ejus sic variatum reperio) Collegii *Exoniensis* aliquando, dein hujus (ni fallor) Socius, sub hac autem tempora Aula S. Martini, in Paræciâ Divi *Johannis Baptistæ*, Principalis, *Carpentero* subregatur; Munus vero & ipse tandem deposuit, postremo *Februarii*, an. CIOCDXLV. postquam nempe ad sedem *Nordovicensem* evocatus esset.

xv. Mag. *Joh. Halfe*, S. T. B. *Halforum* de *Benedon*, in Comit. *Devoniensi*, Frater natu minor, apud *Exonienses* vero literis imbutus Academicis, in Præpositum cooptatur, xxiii. Martii, an. CIOCDXLV. Posthæc Episcopus *Lichfeldiæ* & *Coventriæ* emerfit, ac pecuniam aliaque dona per Nepotem suum *Johannem Halfe* Collegio isti derulit.

xvi. Mr. *Henricus Sampson*, S. T. P. Præposituram iniit an. CIOCDXLIX.

xvii. Mag. *Thomas Hawkyns*, A. M. & Ecclesiæ *Sarisburyensis* Præcentor, *Sampson* successit. *Sarisbury* obiit Mense Febr. CIOCDLXXVIII. inque Cathedrali ibidem Ecclesiâ tumulatus est, Collegio autem isti Pecuniam Librosque legavit.

xviii. Mr. *Johannes Taylour*, S. T. P. viii. Martii electus, & xvii. ejusdem Mensis admissus est, anno Dom. CIOCDLXXVIII. Is Cancellarius postea *Exoniensis* evalit.

xix. Magister *Thomas Cornish*, Episcopus *Tynensis* (sedes ea tantum honoraria est) & *Ricardi Fox* ac *Hugonis Oldham*, *Ba ho-Wellensis* & *Exoniensis* Episcoporum, Suffraganeus, Præposituram suscepit, an. CIOCDXCIII. Per hæc autem tempora Præcentor, & Residentarius (quem vocant) Ecclesiæ *Wellensis*, necnon Domus vel Hospitii S. *Johannis*, ibidem positi, Magister fuit. Obiit tertio Julii, CIODXIII. & sepultus est in præfatâ Ecclesiâ, secus Ostium Introitus in Domum Capitularem, ubi Monumentum ejus speciosum etiamnum conspicitur.

xx. Mr. *Edmundus Wylford*, vel *Wylsford*, S. T. P. *Cornishium* Præpositurâ cedentem, excepit xxx. Octobr. CIODVII. Fato functus est, iii. Octobr. anno CIODXVI. & nisi me fallo, in Ecclesiâ Beatæ Virginis terræ mandatus.

xxi. Mr. *Jacobus More*, S. Th. B. xiv. Octobr. CIODXVI. eligitur. Annis jam onustus, & vitæ privatæ desiderio captus, Munus sibi abrogavit, xii. Nov. CIODXXX.

xxii. Mr. *Thomas Ware*, S. Th. P. xvi. Nov. anno CIODXXX. electus, Præposituram exiit v. Decemb. CIODXXXVIII. eâ quippe tempestate Beneficiis de *Milton* juxta *Abendoniam*, in Comitatu *Bercheriæ*, & de *Elleston* in Comit. *Glocestrensi*, donatus fuerat; *Miltona* autem fatis concessit, circa Festum Nativitatis CIODXVII. & in Ecclesiâ suæ Coemiterio tumulatus est.

xxiii. Mr. *Henr. Myne*, A. M. subrogatus vi. Decemb. CIODXXXVIII. obiit xiii. Oct. anno CIODXL. cujus Corpus in Ecclesiâ Beatæ Virginis quiescit.

xxiv. Mr. *Gulielmus Haynes*, S. Th. B. successit xviii. Octobr. CIODXL. Tertius deinde Monasterii *Osneiensis* Canonicus, ac *Ædis Christi* Præbendarius, tū tempore tum dignitate omnium primus extitit; Magistratu vero illo sese abduxit, xvii. Junii, CIODL. & eodem anno fato functus in Cathedrali *Christi* Ecclesiâ sepultus est.

xxv. Mr. *Joh. Smyth*, A. M. (& S. T. B. ni fallor) xvii. Junii, an. Dom. CIODL. electus, Munere cessit ii. Martii, anno CIODLXIV.

xxvi. Mr. *Rogerus Marbeck*, A. M. *Ædis Christi* Alumnus, & publicus Academiæ Orator, substituitur iii. Martii, anno CIODLXIV. Magistratum deposuit xxiv. Junii CIODLXVI.

xxvii. *Johannes Belly*, LL. D. Præpositus deligitur xxv. Jun. anno CIODLXVI. Magistratu autem se abdicat iii. Febr. CIODLXXII.

xxviii. *Antonius Blencow*, A. M. (deinde Jur. Civ. Doctor) prædicto subrogatur iv. Febr. anno CIODLXXII. mortē vero oppetiit mense Jan. CIODCXVII. inque Ecclesiâ Beatæ Virginis funeratus est.

xxix. *Gul. Lewis*, A. M. *Blencowio* sufficitur xxi. Febr. CIODCXVII. & Munere cessit xxix. Junii, CIODCXXI. Hic Doctoratu in Theologia deinceps ornabatur, & Hospitalis S. *Crucis* prope *Wintoniam* Magister emicuit, quo in loco diem obiit, anno CIODCLXVII.

xxx. *Joh. Tolson*, S. Th. B. (deinde P.) eodem die in Præpositum electus est quo Magistratum deposuit postremo dictus; mortuus autem est xvi. Dec. anno CIODCXLIV.

CIODCXLIV. & in Ecclesiâ sapius memoratâ humatus.

xxx. *Joh. Saunders* Med. Doct. *Tolsonum* excepit xix. Dec. an. CIODCXLIV. Oblit xx. Martii, CIODCLII. & in Collegii Capellâ novâ sepultus jacet.

xxxii. *Robertus Say*, A.M. (deinde S.T.P.) xxiii. Martii, anno CIODCLII. substituitur.

EPISCOPI.

Thom. Arundell, Archiepiscopus *Cantuariensis*, CIOCCCXCVI.

Ricardus Praty, *Cicestrensis*. Oblit anno CIOCDXLV.

Johannes Carpenter *Wigorniensis*, CIOCDXLIII.

Gualterus Hart, *Nordovicensis*, an. CIOCDXLV. & si *Harpesfeldo* fides, Archiepiscopus inde *Eboracensis*.

Reginaldus Peacocke *Cicestrensis*. CIOCDL.

Johan. Halse, *Lychfeildiensis* & *Coventr.* CIOCDLIX.

Thom. Cornish, *Tynensis*, ut supra, circa an. CIOCDXCI.

Hugo Lloyd (qui ex isto ad Collegium *Jesu* migravit) *Landavensis*, an. CIODCLX.

SCRIPTORES.

JOHANNES MALVERNIUS, *Wigorniensis*, inter primos Collegii hujus Socios deprehenditur; is vero ad Regulam postea *S. Benedicti* Monachus *Wigorniensis* extitit. Scripsit, præter alia:

Petri Aratoris Phantasmata: qui quidem Libellus in plerisque olim Bibliothecis reperiebatur, editus autem *Lond.* est an. Dom. 1561. cujus est Passus decimotertio (ita enim opus partiri visum) liquet scriptorem hunc è vivis nondum excessisse cum in *Prætoris Londinensis* Munere versaretur *Joh. Cicester*, quod in an. CIOCCCLXIX. cadit.

Continuationem Polychronici Chronicorum. MS. in Biblioth. Coll. *S. Benedicti Cantab.* & alia.

Robertus de Langland, *Johan. Malverne* nonnullis appellatur, fertur autem inter sui seculi Poetas maxime facetos excelluisse. Occurrit porro alius quidam *Joh. Malverne* *Medicinæ Doctor*, qui Librum conscripsit *De remediis Spiritualibus & Corporalibus contra Pestilentiam*. MS. inter Cod. Digb. nu. 147. An is à *Malvernio* illo alienus fuerit, qui anno CIOCDXIV. *Canonicus S. Georgii*, in Castro *Windsoriano* reperitur, compertum non habemus.

NICOLAUS ASTON, S.T.P. Sodalitio isti à *Baleo* adscribitur, de quo tamen consule Collegium *Reginense*.

JOHANNES ASHWARDEY, patriâ, nisi me veritas fugit, *Lincolniensis*, postquam ad Logicam & Philosophiam probe esset apud *Orienses* informatus, in Socium cooptatur, postea converso ad Theologiam Scholasticam animo in Facultate illâ Incepit, & *S. Theologiæ Professor* disertus & doctus fuisse dicitur. *Wickliffum* & coætaneum & sibi conjunctissimum habuit, cujus Dogmata Concionibus, Lecturis, & Di-

sputationibus, nervosa argumentorum frequentia probe fultis, propugnavit. Scripsit

Determinationes Scholasticas. Lib. I.

Ordinarias Quaestiones. Lib. I.

Quodlibeta Theologica. Lib. I.

De triplici necessitate. Lib. I.

Et alia ut *Balaus* habet. Claruit an. CIOCCCLXXX. *Ricardum Maydeston*, acerrimum scriptorum suorum Impugnatorem habens.

GUALTERUS DISSY, seu *DASH*, ex Agro *Norfolciensi*, (ut *Balaus* habet, & ab illo *Pitfeus*) oriundus, inter *Orienses* deprehenditur; de quo tamen (quod particularis ejus mentio in Catalogo Procuratorum, ad annum CIOCCCLXXXII. facienda sit) non amplius in præsentia referam, quam scripto quodam, xlvii. Ed. III. Dom. nimirum CIOCCCLXXXIII. dato, inque *Gazophylacio* Collegii adservato, inter socios recenseri, ac proinde dubium non esse quin idem omnino fuerit cum *Gualtero Dyffe*, quem allegati mox ante Authores, anno CIOCDIV. occubuisse memorant. Fatendum enim vero est virum hunc cum vere eruditus locum mereri; cæterum *Wickliffi*, cujus partibus favisse primo compareret, hostis demum acerrimus evasit. Postmodo *Johanni Duci Lancastrensi*, à secretis Confessionum, necnon *Carmelitam Nordovicensem* fuisse constat. Scripsit:

In quosdam ex primis Psalmis collectanea. Lib. I. Princ. *Accedere ad Deum contigit, &c.*

De Schismate Ecclesiæ. Lib. I. Metricè. Princ. *Heliconis rivulo modice dispersum, &c.* extat in editione Operum *Nicholai de Clamangiis*, facta per *Lydium*, an. 1613.

Contra Wiclefitas & Lollardos. Lib. I.

Videsis cæteros librorum quos scripsit titulos in *Baleo & Pitfeo*. Sepultus fuit in suo Monasterio *Nordovici*, xxi. Jan. CIOCDIV.

GULIELMUS ANGLICUS, ex hoc etiam sodalitio fuit, si *Baleo* fidem adhibueris, qui, ut apud illum legis, fundamenta utriusque disciplinæ Philosophicæ ac Theologicæ feliciter jecit. Scripsit:

Commentarios de Anima. Lib. 3. MS.

De Incarnatione verbi. Lib. I. MS.

De Urina non visa. Lib. I. Princ. *Ne ignorantia vel potius invidia, &c.* MS. Quem nuper vidi (ni fallor) in Bib. Aulæ *B. Magdalene Oxon.*

Quonam Regnante floruit minime constat, cæterum ille *Marsilia* postmodo fertur degisse; nisi is haud alius fuerit atque *Guliel. de Conches*, vel *Conches*, de quo ^a *Balaus*, & cujus opera in Collegii *Oriel.* Bibliotheca esse dicit.

THOMAS VASCONIENSIS, vel *VASCONIUS*, vulgo *GASCOIGNE*, patriâ *Eboracensis*, *Hunsflete* in Agro illo natus, an. CIOCDIII. Patrem habuit *Ricardum*, & Matrem *Beatricem*, è quibus *Ricardus* Pater fati concessit cum filius annum ætatis decimum octavum ageret, quo tempore ad Universitatem nostram accessit. Post operam quam maxime sedulam literis, præcipue autem Theologiæ, navatam, in Ecclesiâ Præbendariâ de *Chame*, Presbyter ordinatus est, an. CIOCDXXVII. proximoque anno in *Commenfaliū Oriensium* numerum admissus: cujus cum Bibliothecæ, tum erigendæ, tum instruendæ nummos Librosque consulisset (sub id vero & Collegiorum *Balliolensis*, ac *Lincolniensis* Bibliothecis mu-

^a In Hist. Eccles. Angl. sæc. 15. cap. 17.

^b In Pix. D.

^c In Cent. 10. nu. 87.

^d In cent. 13. nu. 30.

nificum se præstitit) à Præposito & Sociis^a statuitur, ut illo simul nomine, & quoniam in Collegio viginti jam annis commoratus fuerat, totidemque Solidos, pro Camera suâ quotannis pensitârat, Camera superiori, Refectorio Plateam versus appositâ, quoadusq; Sodalitio valediceret, gratis frueretur. Hoc in annum CIOCDXLVIII. cadit An. autem CIOCDXXXIV. die S. Basilie ad Doctoris in Theologîâ Gradû promovetur, quo tempore integram Universitatem ingenti Epularum apparatu excepit. Haud ita multo post Cancellariatu Academico non semel fungebatur; prout ipsius verba, obscure licet, subinnuunt: --*novi enim* (inquit^b ille) *unum Cancellarium Universitatis Studii Oxoniensis, qui publica fama bonus Rector Universitatis & Cancellarius vocabatur, & ter fuit ibidem electus in illud officium, & resignavit tandem officium contra voluntatem Villa & Universitatis, & per XII. annos antea rexit ibi in S. Theologia, & per totum tempus illius Regentiæ, nec per tempus quo stetit Cancellarius illius Universitatis, nulla persona in Angliâ obtulit ei Ecclesiam aliquam, nec Prabendam, nec Dignitatem, nec Episcopatum, nec aliquod Ecclesiasticum unde posset vivere ut Sacerdos vel ut Graduatûs Clericus, sed vixit toto hoc tempore de parvo patrimonio suo temporali ad quod natus fuit, eo quod filius unicus fuit in morte patris sui, & novi quomodo eodem tempore, quo prædictus Doctor fuit Cancellarius Oxoniæ, in magna fama Scientiæ, & boni regiminis apud homines, quod inter ceteros indigne promotos, unus fatuus Juvenis XVIII. annorum, in ætate existens fuit promotus ad XII. Prabendas, & ad magnum Archidiaconatum centum librarum in valore, & ad unam magnam Rectoriam, &c. Alibi^c autem sic edisserit: Ego novi quodjam in Studio Oxoniensi stetit unus Doctor Theologus in Oxonia ultra XXIV. annos, & fuit Regens in S. Theologia per annos XII. ibidem, & postea bi Cancellarius Oxoniæ, & ter ibi electus in illud officium, & creavit XXXV. Doctores S. Paginæ, & tamen à principio mundi usq; in diem resignationis dicti Cancellariatus, nunquam aliquis Episcopus, nec Abbas, nec aliquis Temporalis, obtulit sibi aliquam Ecclesiam cum cura, nec sine cura animarum, nec Prabendam, nec Capellam, excepto uno Milite. Is Pluralitates (ut voce utar forensi) impugnare solitus est, nec Rectoria unquam fruebatur, præter illam de **Dighton**, in Comitatu Eboracensi, quam Doctori **Thoma Eborall** consignavit; quem & ibidem commemoraturum, & propterea curæ animarum (ad quam arctissimis conscientiæ vinculis teneri Parochum existimabat) sedulo magis incubiturum sperabat. **Beckingtonus** quidem, Episcopus **Batho-Wellensis**, Prabendam de **Combe**, ad Ecclesiam suam pertinentem, & XII. quotannis Marcas præstantem, **Vasconio** obtulit, quam ille multis de causis accipere detrectavit; sed neque Ecclesiæ **Eborac.** Cancellariatum, à **Kempio** Archiepiscopo oblatum, & post mortem Doctoris **Kexby**, qui in eo tum versabatur, ad se ex præconcessâ Advocatione ad se deveniturum, accepit; utpote quod cum Proventus muneris istius ab Ecclesiis duabus, usui isti appropriatis, redirent, Cancellario propterea emolumenta intervertenti imputandam crederet summam Vicariorum duorum egestatem. Insuper, ut ab ipso^d proditum invenio, **Windelsoriz** agentem his verbis compellavit **Henr. VI.** *Quare non estis vos Dr. Gascoigne Episcopus?* cui dedit hunc responsum. *Domine dico vobis si superem**

esse pecuniarum multarum fidelis adquisitor, mallem esse bonus Sutor quam scientissimus Doctor in Angliâ, existente statu in Angliâ, ut est modernis temporibus; testis est enim mihi Deus, quod mallem bonos & plures Prædicatores verbi Dei in Regno Angliæ multiplicari, quam omnes divitias temporales, quæ sunt cum ditissimo homine in Angliâ, &c. Ut Viri modestiam, vitamque Regulâ quavis Monasticâ severiorem omittam, Verbum Dei ab an. CIOCDXXXVII. ad obitum usque tam Academicis, quam Oppidanis frequenter annuntiavit. **Groffestum**, Episcopum **Lincolniensem** (quem Beatæ memoriæ virum appellat) in summo semper pretio habuit, cujus opera, quæ nimirum in Franciscanorum Oxoniensium Bibliothecâ eolverat, citare crebrius gestiebat. Ne singula persequar, clarissima Pietatis juxta, & Eruditionis indicia in scriptis ejus reperiuntur, utpote quibus Episcopi **Romani Tyrannidem in Angliâ** exercitam, variæque Curie **Romanæ**, sui que seculi, corruptelas, aperit & exagitat. Denique tanto eum studio complectebatur Academia, ut de vitæ probitate necnon egregiis ejus Concionibus, literas^e testimoniales, sigillo publico munitas, exhibuerit. Scripsit:

Hieronymi vitam. Lib. 1. Princ. An. Dom. incarnationis, CCCXXXIII. MS.

Dictionary Theologicum. Vol. 2. MS. in Bib. Coll. **Lincoln.**

Ordinarias Lectiones. Lib. 1. MS.

Sermones in Evangelia. Lib. 2. MS. & alia.

E vivis migravit XIII. Martii, juxta comput. Angl. an. CIOCDLVII. inque Capella Collegii Novi (ubi Epitaphium ejus, pro Temporum illorum ingenio conscriptum, videre licet) sepultus jacer. Ex Testamento supremo, quod ego sæpius^f perlegi, Libros suos omnes in Folio & Quarto Viris Religiosis de **Syon** prope **Brentfordiam** in Diocesi **Londonensi**, consignavit; quorum de numero erat Dictionary sive Lexicon ejus Theologicum, propriâ manu exaratum, quod iis hac detulit conditione, ut in Charta pergamena pulchre transcribendum curarent; id quod ipsi præstitere, apud quos & Autographum, & Exemplar ad Sodalitii usque everfionem comparebant. Ad hæc, vitam s. **Brigide**, è Latino Anglice, additis in Monialium usum Annotationibus, redditam, eidem Sodalitio donavit; quam quidem Divam plusquam prudentem deceret coluisse perhibetur; cujus etiam ope (ut **Gascoigne**^h fatetur) **Tenantius** quidam, **Oxonienfis** Procurator, à Damone solutus erat.

THOMAS de **WYLTON**, (à **Balliolensi** illo alienus) Sociusⁱ **Oriensis**, dein Artium Magister, ac tandem Theologiæ Doctor fuit. In Bibliothecâ **Bodleianâ** Liber^k ejus Manuscriptus habetur, ejusmodi titulum gerens:

Thoma de Wylton, nuper Cancellarii S. Pauli, & Magistri in Theologia, Quæstio notabilis bene disputata pro & con, de validis mendicantibus nunquid sint in statu perfectionis. Princ. Utrum viri ad corporales labores, validi & potentes, &c.

Scripsit etiam,

De Visitatione Cleri. Lib. 1.

Petitiones Orationis dominicæ. Lib. 1. MS.

^a Reg. Coll. Oriel. penes Decanum ejusdem Collegii, p. 36. ^b In 1. sua part. Theologiæ Diss. p. 311. ^c Ib. in 2. part. p. 367. ^d Ib. in 2. part. p. 306. ^e In F. fol. 38. b. 41. b. ^f In Aaa. fol. 166. ^g MS. in Bib. Cotton, sub Othone, A. 14. ^h In 2. part. Diss. Theol. p. 86. & 188. ⁱ Reg. Rhepington, fol. 136. ^k In Bib. Bod. B. 2.4.C.101. Th.

De illo plura, si lubet, vide apud *Balaum & Pis-
seum*. Floruit rerum potente *Henrico VI.*

THOMAS LEINTWARDEN, in Agro *Herefordiensi* natus, primo Socius, ac deinde, ut retro dictum, Collegii Praepositus emicuit. Gradum utrumque in Theologia suscepit, quam Facultatem usque adeo ornavit, ut à *Johanne Wethamsted*, S. *Albani* Abbate, in Libro de *Gramm. Typicis* miris laudibus cumuletur. Varios in diversas Sacrorum Bibliorum partes Commentarios in lucem emisit, quorum tamen nunc, opinor, maxima pars in tenebris latet. Ferunt nihilominus adhuc extare.

In *Epistolas D. Pauli*. Lib. 14.

Caterum de viro illo plura si desideras Historiam adeas, ad an. *CIOCDXVII.*

REGINALDUS PEACOCKE, natione *Wallus*, & Collegii hujus aliquando Socius, ad Episcopatum *Ashpensem*, ac deinceps *Cicestrensem* evocatus est; scriptis autem tempora sua nobilitavit, & *Wicliffi* partes egregie tuebatur. Librorum quos contexit titulos apud *Balaum* deprehendes, plures enim sunt quam quos operis hujus compendium capiat. Quod si praecipua Viri gesta scire experis, vide Historiam meam, ad an. *CIOCDLVII.*

EDOARDUS POWELL, antiqua *Britonum* familia, in *Wallia*, oriundus, in maturâ ætate constitutus *Orielsenium* numerum adauxit, à quibus Regnante *Henrico VII.* in Socium cooptatus est; post felicem vero operam in studiis Academicis collocatam Ecclesiae *Sarisburiensis* Canonicus Residentiarius, ac postea S. Theol. Professor evasit. Vir pius, sincerus, strenuus & constans fuisse dicitur, & ob hæc merita inter *Catharina* Reginae, quo tempore divortium moliebatur *Henricus VIII.* Advocatos assumptus. Cum *Luthero* quidem obnixè depugnavit, eoque nomine tum gratias^a ab Academia reportavit, & in Epistolâ^b quadam ad *Edmundum Audley*, Episcopum *Sarisburiensem*, transmissâ, ab eadem deprædicatur. --- Res ea Oxoniensium (ipsam audis Universitatem) quorundam ingeniiis discutienda permittitur, inter quos eximius ille Edoardus Powelus, Theologia candidatus, tua *Sarisburiensis Ecclesiae* (ut vocant) Canonicus, connumeratus est. Is enim ex quo res primum in literarium certamen venit, tam assiduus semper fuit, tantum opera ac diligentia impendit, tam deniq; erudite adversus eas hereses invehit, ut ex suis immensis laboribus, vigilantissimisq; studiis nostra Academia nonnihil attribui laudis facile auguramur, &c. Porro inter Alumnos suos qui *Luthero* scriptis obviarent, honorificam illam *Powellii* mentionem, in^c Epistolâ ad *Henricum VIII.* datâ, facit Universitas: --- Editionem tamen Doctoris *Poveli*, tanquam præcipuam, & lucidam quandam gemmam visum est nobis seligere; is siquidem ut est vir summa gravitate & eruditione, præter immensos labores frequentiaq; ejus itinera, tantam in hac re exhibuit vigilantiam, ut nisi eum eximia effereamus laude, videamur plane injurii aut potius inhumani. Hanc suam^d editionem in duos potissimum digessit libellos, quorum prior de summo extat Pontifice. *Eucharistiaq; Sacramento*. Posterior de reliquis sex Sacramentis. Hunc tuæ celsitudini sic commendamus virum, ut quamvis eum habeas perquam gratum, habeas

(quasumus) nostra tamen commendatione gratiorem, &c.

Scriptis insuper,

De non dissolvendo *Henrici Regis cum Catharina Matrimonio*. Lib. 1.

Tandem cum Primatum Regium, quoad res etiam Ecclesiasticas, minime agnosceret, & variis modis læsæ Majestatis arguendus videretur, Carceri mancipatus, ac xxx. Julii, an. *CIODXL.* una cum *Tho. Abelo & Ricardo Fetherstono*, S. T. Professoribus, in Plaustro ad Forum *Fabrilis Londini* ductus, ibique suspensus, & semivivus membratim, de more, dissectus est. Plura de illo in Hist. ad an. *CIOXXXI.* alibique in hoc opere, Tabularum alphabeticarum indicia secutus, reperies.

MORGANUS PHILIPPES, in Comitatu *Landavensi* natus, Sociis Collegii *Orielsenis* asciscitur, anno *CIOXXXVIII.* ac decurso inde triennio Gradu Magistrali honestatur. Palmam hic plerisque in Quæstionibus discutiendis præripuit, & propterea è tribus illis unus fuit, qui ad Disputationem cum *Petro Martyre* sustinendam ab Academia nominati sunt, anno Dom. *CIOXXIX.* Post paulo Baccalaureatum in Theologia suscepit, & sceptrum adeunte *Mariae Menvenensis* Præcentoremergit, & cum diutius proinde à Collegio abesset, Sociorum numero submotus est. Sub Regni *Elizabethæ* primordia ad partes transmari-nas iter arripuit, ibique Libros complures adversus Reginam Ecclesiamque Anglicanam edidisse fertur; quorum de numero duos habeo hos Titulos gerentes, viz.

Vindicia honoris Mariae, Scotia Regina cum declaratione, jus ejus in Coronam Angliæ asserenti. Lib. 2. Leodii, 1571. Angl.

Tractatus Regimen muliebri legi, tam divina, quam naturali congruum adstruere nitens. Lib. 1. Ibid. eod. an. Angl.

Disputatio quoque ejus, & Doctorum *Cheadseii*, ac *Treshamii*, de Eucharistia, cum *Petro Martyre*, habita, excusa jam sæpius fuit. Fato functus est, *Lovanii* an *Duaci* non dicam, an. quasi *CIODLXXX.* Pecuniam vero haud paucam, Collegio *Anglorum Pontificio*, *Duaci* per Cardinalem *Allyn* instituto, in Viri ejus amorem, legavit.

GULIELMUS ALLYN, in Agro *Lancastrensi*, (quamvis loci nomen haud invenerim) Patre *Johanne Allyn*, ex antiquâ & honestâ familiâ orto, Matre autem *Joanna Lyster, Eboracensi*, natus est, an. Dom. *CIOXXXII.* Cum annum decimum quintum attingeret ad Collegium istud amandatus, & *Morgano Philippes*, præcipuo tunc temporis in Sodalitio Tutori, in disciplinam traditus est; cujus cum institutionibus progressus haud vulgares, maxime autem in Philosophiâ, fecisset, Socius deligitur, anno Dom. *CIODL.* Interposito inde quadriennio in Artibus Incepit, & cum *Thoma Harding & Nicolao Harpsfeld*, (qui Pugiles postea Pontificiorum haud infimi) in Comitibus stetit, quorum primus Theologiæ, postremus Legis Civilis, Doctoratu ornabatur. Post paulo Aulæ Beatae *Mariae Virginis* Principalis, annisque *CIODLVI.* & *LVII.* Universitatis Procurator, circa annum denique *CIODLVIII.* Ecclesiae *Eboracensis* Canonicus evasit; ceterum Cultum divinum refor-

^a In FF. Ep. 88. ^b Ib Ep. 87. ^c Ib. Ep. 89. ^d Hunc Titulum vero impressum gerit. Propugnaculum summi Sacerdotii Evangelici, ac Septenarii Sacramentorum. Editum per virum Erudit. Sacrarumque literarum Professore, *Edoardum Powelum*, adversus *Mart. Lutherum*, Fratrem famosum & *Wiclivistam* Insignem. Lib. 3. Lond. 1523. Lat.

mante *Elizabetha*, solum vertebat, & *Duaci* (ubi scilicet an. CIODLXII. Academia fuerat incœpta) Theologiam Professus, Canonicatu Ecclesiæ *Cambræcensis* donatus est; quocirca cum à Collegio jam diutius abfuiſſet; Sodalitio turbatus denuntiatur an. CIODLXV. Posthæc in *Angliam* reversus partim apud *Lancastrenses*, partim haud procul *Oxonio*, Academicorum nempe aliquos ad fidem Pontificiam retrahendos sperans, habitabat; usque dum in periculo haud exiguo versari se animadvertens, ad externos remearet, & post paulo Seminaria (quæ vocant) *Anglis* curaret instituenda; alterum nempe *Duaci*, *Rhemis*que (ubi etiam Canonicatum accepit) alterum, denique tertium *Roma*, aliaque duo in *Hispania*, ad conservandam *Romanam* in *Anglia* Religionem. Tandem multiplicum meritorum intuitu à *Sixto V.* Pont. Rom. *Rhemis* *Roma* accersitus, annoque CIODLXXXVII. die *Julii*, xxviii. stilo vet. Presbyter Cardinalis titulo *S. Martini* in montibus creatus est. Scripsit & in lucem emisit;

De Eucharistiâ. Lib. 3. Antwerp. 1576. Lat.

Apologiam pro Seminariis. Lib. 1. Edit. 1581 &c. Angl.

Defensionem & declarationem Purgatorii. Antw. 1565. Angl.

Apologiam pro Gulielmo Stanleio (qui *Daventriam Hispanis* prodidit) Angl.

De Indulgentiis. Lovan. 1567. Angl.

De autoritate Sacerdotali ad remittenda peccata. Lov. 1567. Angl. & alia.

Interiit *Roma* vi. Octob. an. CIODXCIV. & in Ecclesia *Anglorum* ibidem Sepultus, Epitaphio quodam honestatur.

THO. COGAN, *Somerſetenſis*, in Socium cooptatur, CIODLXIII. & ad Gradum Magistralem, an. LXVI. nec ita multo post ad Medicinæ Baccalaureatum aspiravit. Cæterum anno LXXV. Sodalitio sponte excessit, & paucis post annis Medicinam faciens laudem sibi & opes comparavit. Scripsit, præter consimilis argumenti alia nonnulla,

Portam Sanitatis.

Antidotum Pestilentielle.

Pestis Oxonii, anno CIODLXXVII. grassantis examen.

} Lond. 1586
& ib. 1612.
Angl.

Anno CIODXCV. argumenti Medici Libros haud paucos Bibliothecæ *Oriens* detulit; quod ex mandato supremo factum arbitror, ac proinde eodem anno diem obiisse conjicio.

PETRUS WHITE, ex Diocesi *Waterfordiensi* *Hibernus*, in Socium electus est an. CIODLI. Artiumque evasit Magister anno LV. Sub initia Regni *Elizabethæ* ad suos regressus Ludimagistri munus apud *Momonienſes* obivit, puerosque informando ac Eruditionis Academicæ capaces reddendo ingentem sibi laudem comparavit. Scripsit

Epitom. Copiæ Erasmiæ. Lib. 1.

Epitom. figurarum Rhetoricarum. Lib. 1.

Annotationes in Orat. pro Archia Poeta.

Annot. in Orat. pro T. A. Milone.

Epigrammata diversa. Lib. 1. & alia.

Ad postrema *Elizabethæ* tempora vixisse opinor. Illi autem subtexendum judico *Robertum Garvey*, ex

Diocesi *Kilkenniensi*, apud *Hibernos*, oriundum, qui anno CIODLXIII. in Socium admissus, anno LXVI. Gradum Magistralem conſequebatur. In utraque Lege haud mediocriter emicuit eruditus, Linguarum verò *Latina* & *Anglicana* peritiâ cœvis pene omnibus antecelluit. Librorum fide quos contexit nomina mihi nondum innotuere, cæterum de ipso plura perdiscas apud *Staniburſum* in *Hibernia* Descriptione, cap. 7.

GUALTERUS RAWLEIGH, sive *Raleigh*, Eques Auratus, in Parochiâ (ut ferunt) de *Budeley*, in Agro *Devoniensi* natus, inter Commensales *Oriens* esse coepit an. Dom. CIODLXXIV. ætatis xvi. ubi tempus ad Gradum Baccalaurei in Artibus requisitum propemodum complevit, studiis Academicis, maxime autem politiori Literatura quam optime instructus. Ne singula persequar, sub *Elizabethæ* Regii Satellitiæ Capitaneus, & quinque Portuum Guardianus fuit, illam verò *Indiæ* Occidentalis partem detexit quam in Dominæ Reginæ honorem *Virginiam* nuncupavit. Vir quidem erat eximius tam Corporis quam animi dotibus locupletatus, cui Ingenium, Judicium, & facundiam, vix alibi sparsim repertienda prodiga quasi in cumulum congeſſit Natura. His accessit præſtaſta Industria, quâ mentem denique Doctrinæ tenacissimam omnimodâ scientiâ mirifice excoluit. Ut quod res est dicam, sic natus, sic erat eruditus, ut Belli Pacisque Munia felicissime obierit, quod enim vero & ipsi tandem in perniciem vertebat, dum tam infinitis meritis & Exteris metum incuteret, & Gentiliorum suorum invidiam excitaret. Orbem non modo terrarum, sed & literarium peragravit, & in utroque Regionem prius ignotas detexit; omnibus utilis præterquam sibi, Vir, si quis alius, præteriti temporis exemplis, & ſequentium imitatione major. Scripsit

Sanctius Principum concilium, sive Tractatum qui adminiſtrandi Regni Artem continet. Lond. 1658. Angl.

Guianæ Descriptionem. Francof. 1599. Lat. Norib. eodem anno, Lat. Lond. 1596. Angl.

Observationes in Artem nauticam, alias, ad Martē ſpectantia. Lond. 1650. Angl.

Pro Expeditione suâ Guianensi Apologiam. Ibid. eod. an.

Monita filio suo Posterisque conscripta. Lond. 1632. Angl.

Prærogativam Parliamentorum in Angliâ. Middleburgi, 1628. & Lond. 1640. Angl.

Orbis Terrarum Historiam. Lond. 1614. &c. Angl.

quam in compendium redactam, & Animadversionibus dilucidatam edidit quidam *Alexander Rosſus*, Scotus, qui fato functus est sub finem anni CIODCLV. At vero de ipso Libro, deque Authore ejus *Rawlegio*, accipe quæ apud non mediocris ingenii a Scriptorem occurrunt; --- Hos autem ſequi poſſunt nonnulli ex recentioribus: quos inter, principem locum obtinere meretur *Gualterus Raulæus* nostras, Eques Auratus, Vir Clari nominis, & ob ſingularem fortitudinem ac prudentiam meliori fato dignus. Is *Univerſalem Historiam* ab initio Mundi usque *Macedonici Imperii*, sive tertia *Monarchiæ* occaſum, ex probatissimis Auctoribus coagmentavit, nostra quidem gentis idioma vernaculo, sed accurato admodum judicio, methodo perspicuâ, stylo eleganti ac virili, &c. In Turrim denique *Londinensem*, propter susceptam quam ipse scriptis manda-

vit Expeditionem, compingitur, ubi ut vinculorum tædia levaret, aut etiam ostenderet egregiam animam frustra Carceris limitibus coerceri; immortale Opus, quod superius memoravimus, contextuit. Demum prævalere Comitis *Gundamari*, *Hispanorum* Legati, artes, is enim Viri mortem nolenti Reg. *Jacobo* extorsit, & *Westmonasterii*, in veteris Palatii Area xxix. *Octob.* an. CIQDCXVIII. capite plectendum curavit: qui quidem intrepidus adeo mortem adivit, ut *Romanam* constantiam animique stabilitatem revocasse, vel potius superasse, videretur. Corpus deinceps ingenti cum luctu, lachrimisq; innumeris *Exoniam* transferrebat, & in Ecclesiâ Beatæ *Virginis*, secus Patrem ac Matrem depositum est.

JOHANNES DAY, S.T.B. *Londini*, haud longe à Portâ *Aldersgate* appellatâ, Patre *Johanne Day*, Typographo sub Reginâ *Elizabethâ* haud incelebri natus, in Collegii hujus Socium coopatus est, anno CIQDLXXXVIII. Suscepto Magisterii Gradu ad Theologiam se protenus convertibat, cui tam sedulo invigilavit, ut in optimis quibusque, maxime autem sanctorum Patrum, libris versatissimus evaserit. Accessit peregrinationis, in triennium à Collegio primis Regis *Jacobi* annis impetratæ, fructus; ab exteris autem reversus Vicariam Beatæ *Mariæ Virginis Oxon.* accepit anno CIQDCVIII. in quâ certe magnâ cum laude & summo Auditorum commodo verlabatur, donec Præposituram à Magistro *Guil. Lewis* depositam frustra ambisset, etenim mox inde ad Rectoriâ aliquam in Agro *Cantabrigiensi* migravit, quam ad obitum usque tenuisse deprehenditur. Edidit,

Conciones multas. (20 quasi) *Oxon.* 1615.

Conciones duas ad Clerum. *Oxon.* 1612. Lat.

Lectiones duodecim in Capella Orielsensum prædictas. *Oxon.* 1614.

Fragmenta Sacra de Sacramento. *Oxon.* 1615.

Commentarios in primos 8. Psalm. Davidicos. *Oxon.* 1620. & alia.

Animam suam efflavit apud Rectoriâ suam prædictam prope *Cantabrigiam*, an. CIQDCXXVII. & ibidem Tumulum accepit.

MICHAEL WIGMORE, Patriâ *Glocestrensis*, inter Socios *Orielsen* esse coepit, an. CIQDCVIII. Collegio autem ultro excessit, an. XI. quo tempore annuntiando Verbo divino, vacare penitus voluit; quo quidem in Munere indefessum se præstitit, tametsi quoad eruditionem aliis forte haud paucis inferiorem fuisse agnoscendum sit. Scripsit ac edidit

Conciones nonnullas. *Lond.* 1619. 20. & 33. &c.

GULIELMUS WESTERMAN, in *Hertfordiensi*, ut ego quidem arbitror, Agto natus, literas apud *Orielsen* haurire coepit circa annum Christi CIQDLXXXIV. & cognitione demum Theologicâ probe instructus, Evangelii Minister ad *Sanbridgiam* in prædicto Comitatu, non absque summo Auditorum emolumento, evasit. Posthæc Abbote Archiep. *Cantuariensi*, innotescens, ab eodem in Capellanum assumitur, annoque CIQDCXIV. Theologiæ Doctoratu nobiscum ornatus, Rectoriâ aliquâ, vel Præbendâ (de quâ tamen parum constat) auctus est. Edidit

Conciones varias. *Lond.* 1600, 1608. & an. 15. &c. Angl.

BARTHOLOMÆUS PARSONS, *Somersetensis*, in Collegium *Orielsen*, anno quasi CIQDCXIV. admissus est, qui quamvis egregia optimæ indolis spe-

imina ederet, Socii tamen Munus frustra ambivit. Gradu Magistrali honestatus Theologiæ studio se totum dedit, sacrisque Ordinibus initiatus in Evangelio annuntiando operam indefessam navavit. Suscepto Theologiæ Baccalaureatu Vicaria de *Collingborne*, & Rectoria de *Ludgarshall* in Agro *Wiltoniensi* donatus est, & earum utramque ad obitum usque tenuisse perhibetur. Scripsit Angl. in

Deut. 33. ver. 11. *Oxon.* 1637.

Isa. 57. ver. 1, 2. Ibid. 1636.

Ruth. 4. ver. 11. Ibid. 1633.

Matth. 3. ver. 10. *Lond.* 1616.

Act. 9. ver. 36. *Oxon.* 1631. & alia.

Sepultus autem est in Ecclesiâ *Ludgershallensis* Cancelli, sub latere ejus australi, xxvii. Febr. anno CIQDCXLI.

ÆGIDIUS WIDDOWES, A. M. *Mickletona*, prout fando accepi, apud *Glocestrenses* natus, in Socium *Orielsen* deligitur, anno CIQDCX. quo Munere, cum annos undecim fructus fuisset, ultro cessit, & Ecclesiâ S. *Martini*, ad Quadrivium *Oxon.* Rectoriâ ingressus est. Vir erat omni pene culpâ immunis, libris SS. Patrum versatus, Disputandi Facultate haud vulgari præditus, Ecclesiâ porro *Anglicana* addictissimus, unde Fanaticos, & Schismata fovescentes proscindere nunquam destitit; qua de re lites ei cum *Guilielmo Prynn*, nupero suo Pupillo, intercessere anno CIQDCXXX. quas modo dictus tandem deposuit, majoris & momenti, & sceleris negotiis implicitus. Edidit autem (præter alia quorum mihi nondum facta est copia) Scriptor hic noster Concionem, in 1 *Cor.* 14. ver. ult. cui

Catharo Scismatico nomen fecit. *Oxon.* 1630. Angl.

Anti-Arminianismi etiam *Pryniani* appendicem, contra eandem Concionem propalatam, convitiis autem non Argumentis refertam in Libro quodam hunc titulum gerente, confutavit.

Confutatio ejusdem Appendicis. *Oxon.* 1631.

Tumulum accepit in Sacrario, vel Cancelli Ecclesiâ S. *Martini* prædicti iv. Febr. an. CIQDCXLV.

ANTONIUS STAFFORD, Armigeri *Northamptonensis* filius, & *Staffordi* Baronis consanguineus, in Comensalem *Orielsen* admissus est, an. Dom. CIQDCIV. ætat. xvii. Artibusque & Scientiis, præmonstrante Tutore indefesso, Ingenium vix ulli celsurum tam pulchre excoluit, ut landem brevi haud modicam, maxime vero ob rei Historiæ & Poeticæ peritiam, reportarit. Scripsit

Seculum Lacrymarum. *Lond.* 1611. Angl.

Meditationes & Resolutiones Morales, Theologicas, & Politicas. *Lond.* 1612. Angl.

Diogenis Cynici Vitam ac Mortem. *Lond.* 1615. Angl.

Pro sexu muliebri, Libroque eundem vindicante, Apologiam, contra Henr. Burton, in camera stellata nuper damnatam. Vidi ego MS. etenim Typis haudum est mandatus. Angl.

Vitam Henrici Domini Staffordi, postremi ejus familiâ Baronis. *Lond.* 1640. Angl. & alia.

Transtulit etiam è Latina in Linguam Anglicanam *Fusti Lipsii adversus calumniam Orationem*, *Lond.* 1612.

Anno CIQDCXXIII. statim post Comitâ Academia, una cum *Georgio* Barone de *Berkley*, creatus est in Artibus Magister; de Loco autem ac tempore mortis nihil habeo compertum.

FRANCISCUS

FRANCISCUS KINASTON, *Salopiensis*, Equitis Aurati filius natus maximus, an. Dom. CIOCCI. ætat. xiv. superioris Ordinis Commensalis apud *Oriens* fiebat, & sub Magistri *Johannis Rouse* auspiciis eruditione Academicâ imbutus est. Illum Oratoris perinde ac Poetæ partes percussisse, è scriptis ejus haud paucis quæ mihi quidem vidisse contigit, abunde liquet.

Amorum Troili & Cresseide Libros duos priores latinitate donavit. Oxon. an. 1635.

Illa vero tempestate Eques Auratus, & Regii Corporis Armiger fuit, quandonam autem aut quo in loco diem obierit ignorare me fateor.

ROBERTUS VAUGHAN, Armiger, Profapiâ antiquâ & generosâ in Comitatu *Merviniæ* natus, Collegii hujus Commensalibus accessit, an. Dom. CIO. DCXII. ætat. xx. annisque nonnullis in Logicæ, ac Philosophiæ studio absumptis ad latifundia sua in prædicto Agro remeavit. Gentis suæ Historiam & Antiquitates summo studio explorabat, haud parvo Manuscriptorum Librorum numero eam in rem conquisito, ex quibus ille frequentia rerum præscarum, (maxime vero Popularem suorum Genealogias) monumenta excerptis ac edidit;

Antiquitates Britannicas vitâ denuo donatas.

Comitis de Carbury, Wallorum Præsidis Genealogiam. Oxon. 1662. angl.

Curiarum quinque Regiarum in Cambriâ Notitiam succinctam, &c.

Extremum diem clausit *Hengworthia*, (in ipso nati fallor natali solo) apud *Mervinienses*, circa annum CIOCLXVI.

GULIELMUS PRYNNE, ad *Swainswicam*, in Agro *Somerfetenſi* natus, annoque CIOCXVIII. Academiæ maturus, inter hujus potissimum Collegii Commensales admissus est, quod Pater latifundia quædam de Sodalitio jure emphyteutico teneret. Artium Baccalaureatu honestatus, *Londinum* concessit, & in Hospitio *Lincolniensi* Legibus Municipalibus studere cœpit, in quibus utinam totam exercuisset industriam, nec se rerum aliarum studio temere immiscuisset, unde in plerisque sciolus, nullâ in re eruditus evasit. Caterum popularem ille gratiam imprimis captabat, & in negotiis quæ regimen civile juxta & Ecclesiasticum spectarent, sollicito ardore versabatur; unde opportune admodum in Capitis refrigerium utraque aure mulctatus est. Doctorem *Johannem Presson*, Hospitii antedicti Prælectorem, & Priorum Ordinum inter *Catharos* Ducem, in summa semper admiratione habuit, cujus ope simul & consilio usus, scriptitare cœpit, & Collectanea quædam edidit contra Comam demissiorem, Ludos scenicos, & morem quo alteri cuiquam salutem comprecari nobis invicem propinamus, in quibus & Disciplinam Ecclesiasticam calumniari sustinuit, & Reginam ipsam proscindere non est veritus. Hisce de criminibus quæstio habetur, poenæque Viro pecuniaria irrogatur: sed neque prætermittenda est Censura Academica, quâ eundem totius Universitatis frequentia Gradu Baccalaurei in Artibus, promulgato Programmate, spoliavit. At vero abruptum nolit incepta, Episcopis (quos utique conatibus suis obviare ante alios sentiebat) infensissimum se præstitit, neque animum vindictæ cupidum prius explevit, quam illustrissimum Archiepiscopum decollatum vidisset, quamvis poenitentiam deinceps egisse, utque ipse Præfulus Clarissimi vice capite fu-

isset plexus optasse dicatur; quod licet aliqui infatigabilius viri levitati & malitiæ quam seriæ poenitentiae, tribuerint (notissimū quippe est ex Sanctis plurimos everſam, suo partim labore, Reipublicæ formam plorare simul & usque demoliri, contra stabilitatē vero quamcunque stylum illico stringere aut insidias frueri) speravero tamen ipsum tanti criminis horrore commotum. Præsertim cum quantum ad vitæ institutum moribus fuerit simplicissimis, nec ad fucum compositus, ex impetu quodam animi potius, quam ex consilio malus: unde non ineptè de ipso dictum, si contingeret eum seorsim ab omnium commercio versari, nec secum posse convenire, sed *Gulielm.* adversus *Prynnum*, *Prynnum* contra *Gulielmum* antagonistas haberemus. Mitto varia supplicii genera quibus jure optimo affectus est: ad felicissimum tamen *Caroli II.* Restorationem non nihil contulisse handquaquam dissimulabo, quapropter clementissimo Principi visum est, non tantum antea actorum culpam condonare, sed & eidem Registro- rum in Turri *Londinensi* repositorum Custodiam concedere. Huc cum accederem, & Præpositi *Oriens* literis commendatus, peterem, ut Chartarum Aca- miam hanc spectantium copia mihi fieret: id ille perbenigne concessit, quod ideo publicæ hic profiteor, ne minus gratus in bene merentem, qualiscunque is fuerit deprehendar. In præfato autem is Munere versatus Volumina nonnulla contra Pontificem *Romanum*, pristinaque ejus in *Angliâ* auctoritatem, in lucem edidit, nec legitimos Christi Episcopos impugnare interim destitit, quibuscum sane perpetuas, sed doctorum omnium judicio parum terribiles, inimicitias exercuit. Librorum quos varii admodum, Theologici nimirum, Historici, Politici, & Polemici argumenti (perpaucos enim ad Legem municipalem pertinentes contexuit) scripsisse deprehenditur, si numerum ineamus, ad c. lxx. deprehendemus, qui certe, (licet usum quoque suum habeant illa) Adversaria potius quam Opera nuncupari merentur. Révera ad industriam ægre æquiparandam impar plane Judicium attulit, tam ingentem vero chartæ copiam scriptis vel suis, vel alienis implevit, ut ipsum pene *Tostatum* æquasse crediderim, nam si à maturâ saltem ætate numeres, vix plures comparebit dies vixisse quam schedulas exarasse. In Hospitio *Lincolniensi* diem obiit, & sub ejusdem Capellâ sepultus jacet: Tumulus autem his verbis inscribitur:

*Gul. Prynn, Arm. de Banco
hujus Hospitii. Obiit ibi
24. Octob. 1669.
Æt. 69.*

Eidem Hospitio Libros à se conscriptos legavit, qui, si bene memini, voluminibus xxxvii, in folio, uti nos loquimur, & quarto continentur.

RICARDUS BRATHWAYTE, familiâ antiquâ & generosâ apud *Northumbrienses* ortus, in Collegiū illius Commensalem admissus est, an. Dom. CIOCCIV. æt. xvi. à devitiis autem asperisque Academicorum semitis, Logicâ nimirum & Philosophiâ, desectens, ad Historiam, Artemque poeticam animum adjecit, & Libros varios ad utramque spectantes edidit, illâ quidem tempestate in pretio habitos. Ingruente Bello Civili ad suos remeavit, & scribendi finem fecit, neque in Reipublicæ turbas sese immerſit, tandem vero Eirenarcha, seu pacis Justiciarius factus est, annoque CIOCLXXI. in vivis agebat, in Parochia de *Ben- dall*, in Comitatu *Westmorlandiæ*, mortuus autem an nondum sit alibi querendum.

ÆDIFICIA.

De primo Sodalitii hujus Habitaculo, Aula nempe vel Tenemento de *Oriel* (cujus latus occidentale in *Schydiardica* illa, australe vero in Platea S. *Johannis* Bapt. stetit) dictum superius habes, ceterum coemptis deinceps Messuagiis quibusdam, præfato ad Boream adfidentibus, Domicilia sua in meliorem, eamque Quadrangularem, formam redigere coeperunt. Mecænatum Symbolis adjuti *Orienses*, quod sub postrema *Edoardi* III. tempora susceptum reperio. *Ædes* plerasque illas, quarum alie lapideæ erant, alie materiæ, (unde haud simul extructas collegerim) ad annum *CIODCXX*. incolebant, tum enim diruto penitus, (cum maxima occidentalis parte) latere australi, quicquid occidentalem hodiernæ Capellæ, & septentrionalem Portæ publicæ partem interjaceret, à fundamentis erexere; quam in rem *Antonius Blencow*, Juris Civilis Professor, nuperusque Collegii Præpositus *CIOCCC*. libras deferebat. Anno *CIODCXXXVII*. eversa sunt latera reliqua, orientale scilicet & aquilonare, annoque inde tertio aut quarto, absolutum est Quadrangulum priori & specie & amplitudine longe præferendum, cui pecuniam contulere benigni quidam bonarum literarum Patroni, quorum nomina & munificentiam recensere oportet. Largiti itaque sunt Doctor *Johannes Tolson*, Præpositus, Sociique *CCCCI*. (hoc est singuli *I*.) Libras. Doctor *Gul. Lewis*, Hospitalis S. *Crucis* Magister, c. lib. *Ricardus Knightley*, de *Preston*, in Comitatu *Northamptonensi* Amiger, superioris olim ordinis in Collegio isto Commensalis, c. lib. *Robertus de Petri pante*, vulgo *Pierpont*, Comes de *Kingstone*, pridem quoque illius ordinis Commensalis c. lib. Alios complures, ejusdem antea in Sodalitio ordinis, quorum aliqui *x*. aut *xx*. nonnulli vero *xl*. libras contulere, memorare in præsentia supersedeo; iterum tamen dicendus *Tolsonus*, qui præter Libros haud paucos Bibliothecæ, nummosque *Ædibus* Præpositi donatos, libras *CIOCI*. publicæ Collegii Fabricæ assignavit.

Refectorium. Primum in Aula *Oriensi*, secundum inter ædificia antiqua (quo in loco sita est hodierna Collegii Capella) comparuit; hoc autem circa annum *CIODXXXV*. demolitum, & tertium quoddam ad aquilonare veteris Quadranguli latus exædicatum est, impensas a facientibus qui Collegii aliquando Alumni fuissent. Fama tenet Prætorem *Oxoniensem*, in magno illo conflictu qui inter Academicos & Cives, an. *CIOCCCLIV*. contigit, suspendio ibidem vel in secundo Refectorio necatum fuisse, ubi & funiculi partem in Trabe aliquâ ad Patrum usque nostrorum memoriam superfuisse ferunt; hæc vero inepta prorsus esse & fictitia è libro priori perdiscas. Cæterum ad Refectorium ipsum redeo, quod anno *CIODCXXXVII*. dirutum est, novo illo ad orientale Quadranguli latus post secundum aut tertium annum excitato.

Bibliotheca. Prima *Oriensium* Bibliotheca in Veteris Quadranguli latere orientem spectante con-

stituta est, circa annum *CIOCDXLIV*. quibus *Mar-*
canum sumam eadem erogante *Doctore G. Coigne*
 (de quo mox ante in *Scriptorum Notitia*) præter
 libros haud paucos in usum studiosorum donatos.
 Bibliothecam ante hanc nullam reperio, tametsi copi-
 am aliquam librorum habuere, qui à Præpositis qui-
 busdam Sociisque (quorum de numero sunt *M. Simon*
Bredon, & *M. Guliel. Rede*) dati fuerant, inque Arcu-
 lis adservati, quos interpositis cautionibus Schola-
 res mutuarentur. His accessere libri ad *I*. Libra-
 rum valorem de *Cobhami*, Episcopi *Wigorniensis*, Cura-
 toribus testamentariis per *Adamum de Brom* acquisiti,
 quos ipse quidem Episcopus Academicis legarat, &
 Bibliothecæ ex parte boreali Ecclesiæ *B. Mariæ*, à se
 institutæ assignarat, ea lege si opus non foret rationi-
 bus suis dispungendis eosdem divendere. Atqui haud
 ita multo post fidem fefellisse dictos Curatores existi-
 mantes Academici, perfractis in quibus repositi erant
 Cistis, Libros illos *Oriensibus* per vim abstulere, ad
 Bibliothecam *Cobhamianam* transferentes. Hæc in
 Juris sui contra Universitatem, lites ea de re moven-
 tem, defensione subministrarunt mihi Collegii à Scri-
 pta, à prioris autem direptione, illâ supellectile litera-
 riâ carebat Sodalitium, usque dum altera erigeretur
 Bibliotheca, quam scilicet Magistri *Henrici Sampson*,
Mr. Thome Hawkins, *Mr. Johan. Taylor*, *Mr. Jacobi*
More, Præpositorum, & veterum quorundam Sociorum
 Munificentia probe instruxit, quamque tertia qua-
 dam, quâ hodie fruuntur *Orienses*, excepit, circa
 annum *CIODCXXXVII*. ad Boreale Quadranguli
 latus erecta; cui libras centum, an. *CIODCXXXIX*.
 (quo animam nimirum efflavit) transcripserat *Mr. E-*
doardus Combe, Collegii olim Socius, in scamna &
 Pluteos expendendas.

Capella. Sacrorum solennia in Ecclesiâ Beatæ
Mariæ primitus peragebat Sodalitium, at vero cum
 propter Conventus Academicos, ibidem quotidie ha-
 bitos, locus ille parum commodus videretur, à *Johan.*
Episcopo Lincolnensi, ii. Martii, *CIOCCCLXXII*.
 licentia impetrata est, quæcunque ad Cultum divi-
 num pertinerent, in Capellâ infra Collegii præinctus
 vel constructâ, vel construendâ, celebrandi; unde
 conjiciendum fateor Sacellum sub id aggressos fuisse
Orienses, quamvis ad culmen unquam perduxisse
 subdubitem, quoniam licentiam alteram, iii. Decemb.
CIOCDXXXVII. ab ejusdem sedis Episcopo obten-
 tam invenio, quâ licitum ipsis fiebat sacra in Capellâ,
 citra Collegii fines, in Deiparæ *Virginis* honorem e-
 rectâ, celebrandi. Utcunque, certissimum est sacello
 exiguo, sed eleganti, è regione loci in quo deinceps ex-
 structa est Coll. *Corporis Christi* Porta publica col-
 locato, usos fuisse, quod è Collegii typo ad annum
CIODLXVI. pertinente edoctus sum. Cæterum
 Capella hæc diruta est anno *CIODCXX*. quo nimi-
 rum tempore Quadrangulum novum moliebatur Soda-
 litium, abinde autem sacris inserviebat Camera qua-
 dam ampla ad Boreale Quadranguli latus posita, do-
 nec anno *CIODCXLII*. Sacellum hodiernum (cujus
 introitus ad angulum Collegii euro-australem compa-
 ret) in orientali Quadranguli parte, extrueretur;
 quod eodem anno Sacris usibus dicavit *D. Johan. Pri-*
deaux, Episcopus *Wigorniensis*, Concionem huic rei
 accommodatam habente Doctore *Tolson* Collegii
 Præposito.

* Reg. hujus Collegii penes Decanum, p. 170.
 Thef. hujus Coll. in Pix. C.

* Ibid. in Pix. A.

* Vide Twynum in Apol. sua, lib. 3. sect. 88.

* Ibid.

* Ibid. p. 36.

* In

Collegium Reginense.

COLLEGIUM *Reginense*, in Parochiâ S. Petri ad Orientem, nec procul ab Ecclesiâ cui Divus ille nomen imperiit, collocatum, fundavit Robertus de Eglesfeld, ex Cumbriâ oriundus, hujus autem Academiae in S. Theologia Baccalâureus, necnon Philippa, Regis Edoardi III.

Conforti à Sacris Domesticis, Rectorque Ecclesiæ de Burgo, subtus Stanefsmoram in prædicto Comitatu, positæ. Hunc autem induxit Academicos, tum alios, tum vel maxime populares suos (quibus de Sodalitio haudum Oxonia prospectum fuerat) ad Eruditionem incitandi cupido, ut Tenementa quadam in præfatâ Parochiâ coerneret, quæ in Diversorii saltem usus sufficerent, usque dum erigendo Collegio spatium suppeteret. Instabat porro Regina, & ut Opus tam utile tamque gloriosum aggrediretur suadebat; quare Tenementum alterum, cum Pertinentiis suis de Magistro & Scholaribus Aulae Universitatis^a coemit, quod inter Tenementum quoddam Margaretae, filiae Philippi de Stockwell, & Thome de Wymesbury Relictæ, Ortum versus positum, ac Tenementum Osneiense ad occasum spectans, jacebat. Id in XIX. Mensis Maii, XIV. Edoardi III. Dom. nimirum, CIOCCCXL. cadit. Huic addidit Seldas binas, XIV. Junii, anno XIV. Edoardi III. de Johanne de la Chambre, Oxoniensi^b acquisitas, inter Tenementa vero quorum alterum ad Hospitale S. Johannis Bapt. pertinebat, alterum ad Ric. de Besingby haud ita pridem spectarat, collocabatur. Accessit deinde tertium quoddam Domicilium de Magistro Ricardo de Evesham, Clerico, XVII. Dec. XIV. Edoardi III. c. coemptum, Aula le Temple Hall prius appellatum, Tenementum vero Osneiense Austrum versus, Aulamque Hospitalis S. Johannis, extra Portam orientalem Oxon. ad Aquilonem positam, intersidens.

His itaque cum Areolis porro quibusdam, quas referre præmitto, eodem quasi tempore acquisitis,

Chartam^d regiam, in Turri Londinensi, XVIII. Jan. præfato anno (Dom. utique CIOCCCXL.) obtinuit Eglesfeldus, quæ partim sic se habet; quod ipse in quodam messuagio suo cum pertinentiis in Oxonia in Parochia S. Petri in oriente situato, quandam Aulam Collegialem, de Scholaribus, Capellanis, & aliis, perpetuis temporibus duraturam, sub nomine Aulæ Scholarium REGINÆ DE OXON, qua per unum Præpositum, de dictis Scholaribus juxta ordinationem præfati Roberti, inde faciendam gubernabitur construere, & de novo fundare, ac messuagium illud cum pertinentiis præfatis Præposito & Scholaribus Aula illius pro eorum in habitatione ibidem in perpetuum dare possit & assignare, habend. & tenend. &c. Et eisdem Præposito & Scholaribus, quod ipsi messuagium prædictum cum pertinentiis à præfato Roberto recipere possint, & tenere sibi, & successoribus suis prædictis in perpetuum, sicut prædictum est tenore præsentium similiter licentiam dedimus specialem. Et memoratam Aulam cum Præposito, & ceteris Sociis, per electionem in futurum habitantibus, & morantibus in eadem quos ad verum Collegium erigimus, & existere ex nunc proponimus, & ut Collegium licitum, & approbatum agnoscimus, auctoritate nostra plena, qua possimus ratificamus, & confirmamus, &c.

Regiâ ergo auctoritate munitus, Præpositum cum duodecim Sociis instituit, & in Aulâ, ut opinor, le Temple Hall vocata locavit; quorum plerique Gentiles ejus non fuerunt (forte quod eorum in Universitate copia non suppeteret, qui eruditione essent conspicui) quod tamen deinceps non obtinuit, quin, juxta Statutum Fundatoris eam in rem factum, & Cumbriâ pene omnes aut Westmorlandiâ delecti sunt. Academicorum vero qui in Sodalitium hoc primi omnium assumerentur^e nomina referre non gravabor.

Præpositus.

Magister Ricardus de Rettifordia, S. Theologiæ Professor, quondam è Collegio Balliolensi.

^a Ut in Thesaurario hujus Collegii in Pix. Oxon. & in Registro chartarum ejusdem Coll. p. 2. ^b Ib. & in eod. Reg. p. 8. ^c Ib. & in eod. Reg. p. 9. ^d Pat. 14 Ed. III. part. 3. m. 9. & in eod. Reg. p. 1. ^e In initio lib. Statutorum hujus Collegii, & alibi.

Socii vel Scholares.

Gulielmus de Cundale.
Guliel. de Hawksworth, quondam è Coll. Balliol. postea vero Præpositus tertius *Orielensis*.
Gul. de Palmorna, ex Aula *Stapledoniana*, aliter Coll. *Exon.* postea vero Cancellarius Universitatis *Oxon.*
Gulielm. de Colyngham, è Coll. *Mertonensi*.
 Magister *Thomas de Trumshagh.*
Johannes de Dumbleton.
Gulielm. de Renham. } è Coll. *Merton.*
Robert. de Hardlei. }
Gulielmus de Heigtelbury.
Reginaldus de Stratton.
Gulielmus de Wantyng, è Coll. *Merton.*
Hugo de Mollyngton.

Hi omnes ex Diœces. *Carleolensi*, *Eboracensi*, *Lincoln.* *Nordov.* *Wigorn.* *Sarisbur.* *Hereford.* & *Exoniensi* prodierunt.

Præter hos autem (quos *Christi* & Apostolorum numerum respiciens totidem esse voluit) tenuioris fortunæ Scholares LXX. Discipulos Domini numero referentes, in studiis decrevit sustentare, Sociis prout occasio ferret, subrogandos. Hos etiam Turbæ sonitu convocandos iri in Refectorium (ut alibi manifestum est) statuit, qui ad exteriorem Mensæ partem genua flectentes, Sociis è regione sedentibus, Purpuraque indutis (Decretalium vero & Theologiæ Doctoribus Togas pelliculis obversas distinctionis gratiâ concessit) de Quæstionibus Philosophicis responderent. Hæc ille, morte præventus, haudquaquam absolvit, Scholares tamen (qui quidem longe à numero per Fundatorem destinato constiterunt) examen prædictum quotidie subeunt, sociique annis haud paucis cibum purpurati capelebant, quod cum & sumptuosum esset, & molestiæ insuper plenum in desuetudinem tandem abivit.

Locus jam postulat ut Leges Sodalitio à Fundatore datas (id x. Febr. an. Dom. CIOCCCXL. *Oxonie* factum est) in transcurso attingam. scil. Præpositum is suum è Sociis desumendum statuit, quem Sacris porro Ordinibus initiari oportet. Socii (qui plures aut pauciores esse debent, prout Reditus Collegii annuos aut imminui, aut augeri contigerit) ex *Cumbria* & *Westmorlandiâ*, maxime autem è Fundatoris, siqui superessent, sanguineis, cooptandi sunt, ubi obiter duco annotandum, *Eglesfeldum* hunc nostrum cum *Johanne*, fratre suo ac hærede, *Johanne Eglesfeldo* (qui quidem *Thomâ* de *Eglesfeld*, & *Havisia* natus est) & *Beatrice* Coniuge^a oriundum esse. Sed nec omittendum & ex aliis regionibus (ubicunque scilicet Possessiones aliquas habeat Collegium) ortos, in Sodalitium asciscere licere. Socii autem boreales cum fuerint singulari in patriam fide australem aliquem vix unquam admiserunt, nec in secula sunt admiffuri. Cæterum de his satis. Ad Collegii dotationem redeo, cui quoad vixit *Eglesfeldus* (mortuus autem est, ii Cal. Junii CIOCCCXLIX.) sedulo incubuit, atque in hoc maxime laborans, ut Collegii Area amplior evade-

ret, Tenementa plura & Prædia coemit. Primum eorum Tenementum est, xv *Edoardi* III. de *Johanne Ingelrani*, *Abendonensis*, filio, ^b acquisitum, ac inter Tenementa Fundatoris, ad Austrum & Boream posita, situm.

Huic accessit Areola Magistri *Johannis* de *Wyldelond*, Clerici, (ad illum vero à *Thoma* le *Marescall* devenerat) in longitudinem a muro Abbatis *Osneiensis*, Aquilonem versus, ad Aulæ *Reginensis* hortum protensa, vicesimo primo *Edoardi* III. ^c comparata. Mercatus^d porro est *Eglesfeldus*, xv *Edoardi* III. Dom. CIOCCCXLI. Messuagium *Stephani* de *Abendon*, librarii *Oxonienfis*, inter Tenementum Hospitalis S. *Johannis*, & Tenementum ad *Joh. de Whitele* aliquando spectans, collocatum. Denique, ut Tenementa bina, extra Collegii Præcinctus jacentia, omittam, vicesimo primo *Edoardi* III. Messuagium aliud de *Petro* de *Notyngam*, Ecclesiæ S. *Michaelis*, secus Portam septentrionalem *Oxon.* Parocho, ^e acquisivit, Aulam **Bowyers Hall** nuper vocitatum, & Tenementa Hospitalis S. *Johannis*, Orientem, Austrum, & Occidentem versus, adfidentia habens. His ita peractis, *Edoardus* III. vicesimo primo Regni anno, Dom. nimirum CIOCCCXLVII. Collegium sive Aulam de *Reginâ* suâ *Reginensem* nuncupatam^f confirmavit, & ejusdem Scholaribus in perpetuum addixit; qui quidem post Fundatoris obitum Tenementa bina, prædictis contigua, alterum è nempe de *Johanne Eglesfeld*, Fundatoris fratre ac hærede xxix. *Ed. III.* alterum^h de Priore & Conventu S. *Frideswyde*, xxviii. ejusdem Regis coemerunt.

BENEFACTORES.

Primum, ut par est, inter Collegii hujus Benefactores locum obtinet *Edoardus* III. Fundatoris rogatu, Ecclesiæ *Blechenonensis*, in Agro *Oxon.* sitæ, Patronatum (ad *Henricum* nempe III. per *Eschaetam*, postquam *Ricardus* & *Gulielmus Gravill* fratres, forisfacturam incurrissent, devolutum) *Reginensibus* largitus est, ix. *Julii*, an. Reg. xvii. Anno insuper proximo, vicesimo autem secundo *Martii*, Custodiam Hospitalis S. *Juliani*, *Southamptonie* positi, & *Domus Dei* nomine vulgo cogniti, (ejus vero sub id Guardianus fuit *Eglesfeldus*) iisdem donavit; quod quidem Hospitale flammis propemodum hauserant inimici regii transmarini prædictum Oppidum hostilem nuper in modum incurfantes. Porro flagitante *Philippâ*, Jus Patronatus Ecclesiæ de *Burgo*, subtus *Staynesmoram*, in *Cumbria*, transcripsit xxiii. *Julii*, CIOCCCXLI. factâ Præposito & Sociis potestate, ut eandem sibi Ecclesiam appropriandam curarent, unde Scholares-Capellani numero sex, prius institutis addendi, alerentur.

Regina *Philippa* annum xx. Marcarum stipendium Collegio isti assignavit, à Dispensatore suo *Richmondensi* percipiendum. Id v. *Julii*, CIOCCCXLVII. factum est, sed quamdiu Reditus ille Sodalitio obveniret nequeo dicere.

D. *Robertus Achard*, Miles, Ecclesiæ de *Sparshold*, in Comitatu *Bercheriensi* Patronatum, quem de Rege in Capite tenebat, xvi. quasi *Edoardi* III. anno in Collegium hoc transtulit; quod anno ejusdem

^a In Pix. Oxon. & Reg. Chart. ut supra. ^b Ib. & in eod. Reg. p. 10. ^c Ib. & Reg. p. 9. ^d Ib. & Reg. p. 8. ^e Ib. & Reg. p. 12. ^f Ex Chartis de anno 21 Ed. III. nu. 5. in Tw. Lond. ^g Ib. in Pix. Oxon. ut supra, & in eodem Reg. p. 13. ^h In Pix. cui sit. est *Frideswyda*, & in eod. Reg. p. 38. ⁱ Reg. Chart. ut supra, & in lib. MS. vulgo vocat. Liber Obitalis, huic Collegio pertinent.

Regis xix. Dom. utique CIOCCCXLV. ratum habuit *Petrus Achard*, filius ejus ac hæres.

D. *Johannes Handio*, Miles, Dominus de *Borhall*, secus *Biehyll*, vulgo *Bryl*, in Agro *Buckinghamiensi*, pro salute Animæ propriæ, necnon Animarum *Matilda* Conjugis, sobolis suæ ac Parentum, demique *Edoardi II.* & *Hugonis Dispensatoris*, natu majoris, fundum ac Messuagia, *Enhemia Militis*, in Comit. *Hantoniensi*, locata, & præter ipsius Ecclesiæ Patronatum, annum decem librarum censum à Manerio rediturum, in adiutorium (ut ipse inquit) *Foundationis Aula Reginae Oxon.* transcripsit, cujus charta die *Jovis* proximo post Festum S. *Gregorii*, xix. *Edoardi III.* data est.

D. *Joh. Stowford*, Miles & ipse, tenementum, in Parochiâ *Divi Petri ad Orientem*, inque Plateâ altâ, haud longe à Tenemento *Conventus S. Frideswyde* positum, *Reginensibus* contulit, xxvii. *Edoardi III.* Dom. CIOCCCLII. Sub idem tempus Doctor *Johannes de Hotham*, Collegii Præpositus, tenementa bina, prædictis proxima, & *Blatton*, ac *Wyleby* vulgo nuncupata, cum pecuniâ summâ haud exiguâ, iisdem largitus est.

Domina *Isabella*, *Roberti Parving*, Militis, Confors, centum *Marcas* donavit, quibus, ut ipsa jussit, Patronatum Ecclesiæ de *Newbold-Pacy*, apud *Warwicenses*, de Priore & Conventu S. *Oswaldi* de *Postell* (impetrato eam in rem permissu regio) comit Sodalitium, x. *Apr.* xviii. *Edoardi III.* Domini nempe CIOCCCXLIV.

Gulielmus Chardeyn, sartor *Westmonasteriensis*, cum *Joanna* Coniuge, Messuagia plura, in Vico *Tuttlestreet* posita, Collegio isti xx. *Julii*, CIOCDLXXXII. ea lege adscripsere, ut in ejusdem facello sacra omni hebdomadâ pro Animarum suarum requie celebraret Capellanus.

Robertus Wrangwis, Collegii jam ante Socius, deinde vero *Bromptonæ S. Patricii*, vulgo *Patrick-Brompton*, in Agro *Richmondensi*, Rector, præter xl. libras, binasque Phialas argenteas, terras alias quas *Penrithia* in *Cumbria* sitas donavit, v. *Henrici VII.* Dom. CIOCDLXXXIX.

Joh. Wharton, Collegii etiam aliquando Socius, dein autem *Loutheria* in *Westmorlandia* Rector, pecuniam contulit qua proventus annuum, five Redditus acquietos (ut cum *Leguleis* loquar) binos, alterum nempe pro Insigni Capitis *Saracenicæ*, in Parochiâ *Divi Petri ad Orientalem Oxon.* alterum vero pro Tenemento quodam in Vico *Grandpont*, pensitari solitum, redemerunt *Reginenses*, anno *Henrici VII.* undecimo, Dom. CIOCDXCVI.

Ricardus Chamberlayne, latifundia varia in Pago *Biehill*, apud *Buckinghamienses*, transcripsit circa xiii. *Henrici VII.* qua de re sese adstrinxerunt Socii ad Panes quinque erogandos, duobus denar. & totidem ob. valentes, cum unicâ Allæ Lagenâ, quæ pauperibus quotannis, iv. non. *Novemb.* in ejusdem *Ricardi*, Conjugumque ejus *Margareta*, *Joanna*, & *Alicia*, memoriam distribuerentur.

Rowlandus Richardson, Collegii aliquando Socius, deinceps vero Vicarius de *Burgo* subtus *Staynesmoram*, Fundos ac Tenementa *Dudcotia* & *Applefordia* in Comitatu *Bercheriensi* locata *Reginensibus* consignavit, quæ statim ab obitu ejus per *Johannem Pereysonum*, Clericum, in usum Præpositi & Scholarium, derivata sunt xvi. *Henrici VII.* Dom. CIOCDI.

Edoardus Hilton, & *Edoardus Rigge*, quorum primus Collegii olim Socius, postremus autem Præpositus fuerat, Manerium de *Baldingtona S. Laurentii*, in Agro *Oxon.* cum pertinentiis quibuscunque, in ipsâ illâ *Baldingtona*, *Tutbaldingtona*, *Marshbaldingtona*, parvâ *Baldingtona*, *Garfingdona*, &c. jacentibus, Sodalitio isti, ii. *Apr.* xxiv. *Henrici VII.* Dom. CIOCDIX. contulere. Eorum vero novissime dictus *Tradia* porro nonnulla, in *Marshbaldingtona*, & *Stantona S. Johannis* locata, annui trium librarum valoris æstimata, donavit; præter Bona mobilia, & xxx. libras, Tenementis quibusdam in Oppido *Southamptonia* coemendis, collata.

Christophorus Bainbigg, Archiep. *Eboracensis*, Manerium de *Tutbaldingtona*, (quamvis alibi Manerium *Baldingtonæ S. Laurentii* repererim) cum Latifundiis quibusdam aliis Collegii isti transcripsit, iv. *Apr.* xxiv. *Henrici VII.* Dom. CIOCDIX.

Johannes Kirkby, Collegii olim Socius, latifundia aliqua ad *Chalgraviam* in Agro *Oxonensi*, quo in loco Vicarii munus obierat, *Reginensibus* ex Testamento, xxi. *Julii*, an. CIOCDXI. dato, legavit.

Gulielmus Fetiplace, Armiger, annum xxiii. sol. & iv. den. Reditum in *Dimensis* collocandum, dedit; præter sex solid. & viii. denar. Collegii Alumno, qui *Chilreia* in Comit. *Bercheriensi* Concionem quotannis haberet, numerandos, atque viii. *Marcas* pro Cantariæ suæ, ibidem positæ, curâ pensitandas. Hæc in annum *Henrici VIII.* quasi septimum cadunt, Dom. nimirum, CIOCDXV.

Nicolaus Myles, S. T. P. Collegii olim Socius, ac deinde S. *Bride Londini*, Vicarius, Prædia aliqua *Carestigia*, prope *Conventriam*, in Agro *Warwicensi*, posita legavit x. *Julii*, xxi. *Henrici VIII.* Dom. CIOCDXXIX. quod eâ conditione fecit, ut Præpositus ac Socii Testamentum suum executioni fideli demandandum curarent.

Edmundus Gryndall, Archiepiscopus *Cantuariensis*, annum viginti Librarum proventus Socio uni & Scholaribus binis, è Schola quam ad Sanctam *Begam*, in *Cumbria* (ubi scilicet natus ipse fuerat) instituerat, desumendis, assignavit. Pecuniam porro, & vasa argentea, Librosque nonnullos, cum decem Librarum summâ (emendis nempe quibus illi alligarentur cate-nulis) largitus est.

Carolus I. petente Reginâ, beneficia Ecclesiastica, five Rectorias tres, cum totidem Vicariis, in Comitatu *Hamptoniensi* pariter locatis; xii. *Nov.* secundo Regni anno, Dom. utique CIOCDXXXVI. Collegio isti transcripsit.

Henricus Wilson, de *Underlegia*, in Agro *Westmorlandensi*, libras *Reginensibus* v. moriens donavit, quibus nempe Beneficiorum Ecclesiasticorum quorundam, in *Westmorlandia* & *Cumbria* positorum, decimæ è Laicorum manibus redimerentur. Annum porro xxxv. librarum Proventus, angustioris fortunæ Scholaribus septem, è Scholis de *Birkby*, *Lonedale* & *Birkby-Rendall* cooptandis, in studiorum subsidium legavit, an. Dom. CIOCDXXXIX.

PRÆPOSITI.

1. Magister *Ricardus de Rettesford*, S. T. P. an. CIOCCCXL.

ii. Mag. *Johannes de Hotham*, S. T. P. Provinciam

ciam illam suscepit, circa an. CIOCCCXLIII. Is Universitatis dein Cancellarius fuit.

iii. Mr. *Henricus de Whytfeild*, anno quasi CIOCCCLXI. quem alibi, cum Sociis quibusdam, Collegio habes exturbatum, an. CIOCCCLXXIX.

iv. Mr. *Thomas de Carlile*, è Collegio prius *Universitatis*, prædictum excepit; haud tamen ignoro *Gulielmum* quendam *Frank* in Præpositi Munere versatum commemorari, an. CIOCCCLXXVII. *Carlilus* autem ille inter præcipuos Collegii Benefactores locum promeruit.

v. Mr. *Rogerus whelpdale*, è Collegio primitus *Balliolensi*, Præposituram deinceps adivit, quanquam de anno parum liquet. Hic ad Episcopatum postea *Carleolensem* evocatus est, & Cistam in Collegio illo Eleemosynariam^a fundavit, eique xxxvi. libras, xvi. sol. & iv. den. detulit, cui accessit postmodo Magistri *Thoma More*, Decani *S. Paulini Lond.* Benevolentia, qui *Henrico VI.* rerum potiente libras xi. eidem consignavit.

vi. Mr. *Gualterus Bell*, ad Præpositi Munus aspiravit, circa an. CIOCDXX.

vii. Mr. *Rowlandus del Byrys*, Præpositus occurrit, an. CIOCDXXVII. Is libras decem Cistæ magnæ^b donavit, præter vasa quædam argentea, & Cameræ suæ suppellectilem, sodalitis ascripta.

viii. Mr. *Thomas Eglesfeld*, in Præpositurâ versatus reperitur an. *Henrici sexti* xviii. Dom. CIOCDXXXIX.

ix. Mr. *Gulielmus Spencer* an. CIOCDXLII. Is cum Fratre *Johanne*, Collegii olim Socio, annuam pecuniæ summam (redditum quietum vulgo appellamus) xxx. sol. & v. den. à Tenementis autem *Oxonienfibus* redeuntem, largitus est; cujus vice, factâ xii *Henrici VII.* cum Collegio *Magdalenensi* permutatione, redditum alterum quietum, xv. solidis æstimatum, & Messuagium insuper cum Tugurio-
lo, ad Orientalem Capellæ partem sito, acceperunt *Reginenfes*. Fratres autem antedicti lx. insuper Libras, vi. sol. & viii. den. præter Bona quædam mobilia dederunt.

x. Mr. *Johannes Peyrson* Magistratum iniit, circa an. CIOCDLIX. Collegio præterea contulit vasa quædam argentea, & fundos nonnullos, *Tutbaldingtonæ* ac *Dentona*, haud procul *Oxonio*, jacentes.

xi. Mr. *Henricus Boos*, Collegii *Eatonensis* Præpositus, Sodalitii hujus Præfecturam adivit circa annum CIOCDLXXXIII.

xii. Mr. *Thomas Langton*, LL. D. in^c Syngraphâ quadam xix^a *Aug.* iv *Henrici VII.* Dom. nimirum CIOCDLXXXIX. conscriptâ, Episcopus *Sarisburyensis*, & Collegii hujus Præpositus nuncupatus deprehenditur. *Thomas Nicolls*, consanguineus illius, *Roberti* autem *Langtoni*, (Socius hic olim Collegii fuerat) Nepos & curator testamentarius, proventus quosdam in *Ledcomba Bassettorum*, apud *Bercherienfes*, aliaque nonnulla donavit.

xiii. Mr. *Christophorus Bainbrigge*, *Hiltonæ*, (ut fertur) secus *Applebeiam*, in *Westmorlandia*, natus, *Reginenfium* Præpositus in scripto quodam, v. *Maii*, an. CIOCDXCV. dato, occurrit. Hic Legum inde Doctor, Ecclesiæ *Windelsoriana* Decanus, ac tandem Archiepiscopus *Eboracensis* emicuit. Inter præcipuos autem Sodalitii Præsides, nec postremos ejusdem Benefactores numerari meretur.

xiv. Mr. *Edoardus Rigge* Præposituram inivit sub initium anni CIODVIII.

xv. Mr. *Johan. à Pantrey*, *Riggium* excepit, de tempore vero parum liquet. Munere is ultro cessit, an. CIODXXXIV. atque è vitâ migravit, vii. *Jan.* CIODXL. Reditus autem nonnullos, *Dentona* in Parochia *Cudefona* prope *Oxoniam* locatos, & de *Johan. Brome* Armigero *Haltonensi*, ac *Thomâ Everardo* Generoso *Londinensi*, acquisitos, *Reginenfibus* jam ante transcripserat.

xvi. *Gulielmus Devenysb*, vel *Denyse*, è Collegio (ni fallor) *Mertonensi* Artium Magister, præfatus successit. Diem vero obiit xxiv. *Martii*, anno CIODLVIII. quo tempore Ecclesiæ *Windelsoriana* Canonatu fruebatur.

xvii. *Hugo Hodgson*, A. M. CIODLIX.

xviii. *Thom. Francis*, M. D. CIODLXI. De illo vide, si lubet, plura inter Medicinæ Prælectores.

xix. *Lancelotus Shaw*, S. T. B. Præpositus *Reginenfis* reperitur an. CIODLXIII. Vicarius postmodo de *Burgo*, subtus *Staynesmoram*, exitit.

xx. *Alanus Scot*, A. M. & *Cherltonæ* ad *Otmoram*, in Com. *Oxon.* Rector, in Præpositum electus est CIODLXV. Magistratum deposuit illo quasi tempore quo Vicarius de *Edenhall*, (in Agro ut opinor *Staffordienfi*) evalit; ibidem vero mortuus est, & sepultus, an. CIODLXXVIII.

xxi. *Barthol. Bousfeildus*, A. M. an. D. CIODLXXV. electus. Hic autem & Præpositum sponte exuit.

xxii. *Henricus Robinson*, A. M. quinto *Maii*, an. CIODLXXXI. electus est. Is Theologiæ dein Professor, & Episcopus *Carleolensis* emerfit, Collegio autem libras ter centum detulit, in usum eorum quos inopia adeo permeret, ut, suscepto Magisterii Gradu, donec in Socios cooptarentur expectare non possent. Libros insuper & Vasa quædam argentea dedit.

xxiii. *Henricus Aray*, S. Th. B. *Robinsono* subrogatus est, nono *Martii*, anno CIODXCII. Hic Latifundia quædam *Garfingdone* haud procul *Oxonio* jacentia *Reginenfibus* ex Testamento legavit, animam vero exhalavit an. CIODCXVI.

xxiv. *Barnabas Potter*, S. Th. Professor, prædictum excepit xiv. *Octob.* CIODCXVI. Magistratu ille ultro cessit, & ad Episcopatum *Carleolensem* tandem evectus est.

xxv. *Christophorus Potter*, S. T. B. (deinde P.) electus est xvii. *Junii*, an. CIODCXXVI.

xxvi. *Gerardus Langbaine*, A. M. (deinde S. T. P.) *Pottero* subrogatur xi. *Martii*, CIODCXLV.

xxvii. *Tho. Barlow*, S. Th. B. (deinde P.) *Langbainium* excepit, xv. *Febr.* CIODCLVII.

EPISCOPI.

Rogerus whelpdale, *Carleolensis*. CIOCDXIX.

Henricus Beaufort, *Wintoniensis*, CIOCDV. Is Cardinalis deinde, titulo *S. Eusebii*, fuit.

Thomas Langtonus, *Winton.* CIOCDXCIII.

Christophorus Bainbrigge, *Eboracensis*, CIODVIII. Hic Cardinalis, titulo *S. Praxedis*, postmodo evalit.

Henricus Robinsonus, *Carleolensis*. CIODXCVIII.

Barnabas Potterus, *Carleol.* CIODCXXIX.

Guido Carltonus, *Bristolienfis*. CIODCLXXI.

SCRIPTORES.

NICOLAUS de ASTON, (è Collegio prius *Orielensi*, perhibente *Balao*) Socius *Reginensis*, ante annum CIOCCCLI. ^a deprehenditur. Sacrae dein Theol. Professor, annoque CIOCCCLX. Universitatis Cancellarius evasit; in Collegio autem isto, negotia quædam Academica coram illo, supremum gerente Magistratum, transigebantur, prout mihi abunde ^b compertum est. Philosophiæ Aristotelicæ operam primitus dedisse fertur, in quâ cum progressus fecisset uberrimos, animum ad altiora, *Petri* nimirum *Longobardi* sententias, adiecit, adeo ut earum supremus Doctor, & Interpres sit inde effectus. Edidit:

Quæstiones super Magistrum Sententiarum. Lib. 4.
Lecturas Ordinarias. Lib. 1. & alia.

Claruit anno, CIOCCCLXIII.

NICOLAUS HERFORDIENSIS, Sacerdos secularis S.T.P. seculo *Wickliffii* (cujus imitator, studiosus, & in colloquiis non tantum familiaribus, sed & scriptis ac disputationibus, vindex acerrimus fuit) Collegii *Reginensis* socius reperitur; Tutoris vero munia obiens, ingentem sibi, in sodalitiis tam isto quam aliis, Pupillorum numerum, per egregiam quam de se concitaret pietatis opinionem, comparavit. *Magnas auctoritates adduxit* (inquit ^c *Balaus*) *affirmantes Rom. Pontificem & Episcopos omnes, mundi Magistratibus debere subijci, Monachos ex manuum suarum laboribus vivere: populum solis dei legibus, in his qua religionis sunt, non Papa decretis obtemperare: & quod multa esset in piissimi Wiclevi doctrina perversitas, &c.* Scripsit,

Determinationes Scholasticas. Lib. 1.
Wiclevica Doctrina Censuram. Lib. 1.
De Apostasia fratrum à Christo. Lib. 1.
Adversus Petrum Stokes. Lib. 1 & alia.

Cæterum plura de illo habes in Historiâ, ad annum CIOCCCLXXXIII.

JOH. TREVISA, Collegii primo *Exoniensis* (ubi plura de eo perdiscas) ac deinde *Reginensis* Socius, circa an. Dom. CIOCCCLXXXIX.

JOHANNES SCHARPE, ut veteres testantur *Bibliotheca* (inquit ^d *Lelandus*) inter Philosophos & Theologos sui sæculi illustris habitus est. Sed & Controversia, qua illi magna fuit, cum *Vicoclivianis* aliquid ad splendorem nominis attulit. Nam lernas teterrimas quidem illius, nova virulentarum dissertationum, de *Eucharistia Sacramento capita altè exercentes, gladio Evangelico acerrimè infectatus est, &c.* Philosophus ille & Theologus tam insignis habebatur, ut seculo suo, tum inde proximo Doctor *Famosus* nomine percrebuerit. Librorum quos conscripsit (& quorum Titulos apud *Balaum & Pitseum* videre fas est) de numero est quem his verbis inscriptum reperio;

Quæstiones Quodlibeticæ Doctoris Subtilis, Magistri Johannis Dunstons, quas abbreviavit Doctor Famosus, Joh. Scharp de Hannonia, qui fuit Socius Collegii Regina, in Universitate Studii Oxoniensis.

Is inter Codices *Balliolenses* MSS. comparet, illo autem titulo insignivit, Dr. *Thom. Gascoigne* qui Collegio donavit, an. CIOCDXLVIII. Scriptor autem hic noster apud *Reginenses* superstit, anno CIOCDII.

ROBERTUS ALYNOTONUS, Doctrinâ Philosophicâ & Theologicâ non minus quam antedictus celebris, sub *Rich. II. & Henrico IV.* floruit, cum *Wickliffio* autem ejusq; sequacibus gravissimas exercuit inimicitias. *Theologus Doctior quam facundior* (*Lelandus* ^e audis) incidit in ea tempora qua *Semifopistæ* *Istiacorum mentes acriter ad studium incitabant.* Nam *Wiclevi, factio editis in lucem bene multis famosis libris ita invulnerat ut cogerentur* (nisi tanquam *victi supplices dare manus prius habuissent*) *venienti malo occurrere, &c.* Libros quos contexit apud *Balaum & Pitseum* habes; aliquorum tam Inscriptiones qui alibi occurrunt subjungam.

Tractatus Generum. Princ. Apud naturam duo tantum sunt genera, &c. MS. in Bibliotheca quondam *Alleniana.*

De Gerundiis & Supinis. Lib. 1. Princ. Veterem de Gerundiis querelam, &c. MS. ibid.

Academiæ Cancellarium administrabat, anno CIOCCXCIV. velut è Catalogo sub Libri hujus calcem annexo compertum habeas.

ROGERUS WHELPDALE, Collegii primitus *Balliolensis*, dein *Reginensis* Socius. De eo autem plura si expetis, in dictorum Sodaliitiorum primo reperias.

RICARDUS ULLERSTONUS, S. T. P. & Ecclesiæ *Eboracensis* Canonicus, inter Socios *Reginenses* locum ^f habet, deinceps vero Universitatis Commissarius & Cancellarius emerfit. *Wickliffii* Imitatoribus haud modice adversabatur, quin illos ex Academia penitus tollere omnibus modis satagebat. Eundem tamen apprime tum in Philosophia, tum in Theologia eruditum fuisse nemo non agnoscebat. Inter scripta Viri (de quibus Scriptores sæpius citatos adeas) occurrit Volumen, *De Articulis fidei*, quod edidit, an. CIOCDIX. è quo satis liquet quam feliciter olim in fructuosâ illâ veterum Theologorum lectione versatus fuerit. In Oppido quodam cognomine apud *Lancastrenses* natus est, ultra annum vero CIOCDXXX. in vivis agebat.

LAURENTIUS VAUSIUS, sive de *Vallibus*, vulgo *Vaulx*, aquilonaribus *Anglia* partibus oriundus, apud *Reginenses*, (quod ego argumentis haud levibus subnixus asseverârim) inter tam nomine sibi quàm sanguine conjunctos educatus fuit. Gradus quidem in Academia nostrâ de more suscepisse Registorum fide non constat, cæterum cum Collegii *Mancestrensis* Guardianus, & Episcopi *Glocestrensis* Capellanus esset, Theologiæ Baccalaureatu ornatus nobiscum est, an. Dom. CIODLVI. Mortuâ deinceps *Mariâ*, & Republicâ ad *Elizabetham* devolutâ, in *Hiberniam* profectus est, atque inde in *Germaniam Inferiorem*, ubi cum *Lovanii* ageret Monachus Ordinis S. *Dionysii* efficitur. Scripsit:

Catechismum.

De Ceremoniis Ecclesiæ.

Brevem formam Confessionis.

} Edit. 1599.

In *Angliam* denique remeavit, populum ad fidem *Romanam* revocandi studio ductus, quare com-

^a In Cat. Sociorum hujus Coll. MS. Tom. 4. p. 278.

^c In Tom. 4. 289.

^b In Thes. Coll. Mert. in Pjx. A. inter 11, & 12.

^d In. Cent. 6. nu. 92.

^e In

^f In Cat. Soc. ut supra.

prehenſus carceri mancipatur, fatoque fungitur, circa an. CIO DLXX.

THOMAS OVERBURY, Eques Auratus, operam bonis literis apud *Reginenses* dedit, in Univerſitatis vero Matriculam ſub hac formâ * relatum invenio. *Thomas Overbury, Warwicensis, Armigeri filius, an. atat. xiv. Dom. CIO D XCV.* Hic autem ſtudiis in Collegio iſto incubuit, donec ad Baccalaureatum in Artibus promoveretur, quo temporis ſpatio Ingenii dotes quas feliciffimas habuit pulcherrime excoluit, quod ſcripta ejus tam ſtriſſâ quam ſolutâ oratione edita abunde teſtantur. Credibile vero eſt prædivites hæſce animi facultates ipſi demum in perniciem verſiſſe, dum aliorum hinc Invidiæ obnoxius eſſet, & eandem (propter egregiam quâ intumuerat arrogantiam) ferre nequiret. Enimvero mortem ejus præmaturam, à veneno utique illatam, literatorum nemo ſine lachrymis commemorabit, utpote cum illo cadente ingenti pariter ſpe decedit doctorum Reſpublica. Scripſit:

Uxorem, Poema Lond. 1614, &c. Angl. de quo Audoeni, Vatis Cambro-Britanni ſententiam accipe:

*Uxorem angelico deſcribis carmine talem,
Qualem Oratorem Tullius, ore potens.
Qualem deſcribis, quamvis tibi nuberet uxor,
Æqualis tali non foret illa viro.*

Hoc ille Poema eo conſilio edidit, ut *Robertum, Vice-Comitem Roſſenſem*, deinde Comitem *Somerſettenſis*, à *Franciſca, Eſſexia* nuper Comitiffæ, nuptiis averteret, quod revera ſcriptori noſtro morte dein ſtetit, unde dictum iſtud vulgo increbuit, *Overburium* bonam Conjugem ſuſtentaviſſe, malam vero interemiſſe. Inſuper;

Varia hominum ingenia (nos *Characteres* appellamus) graphice depinxit, quod ante illa *Anglorum* nemo aggreſſus fuerat. *Lond. 1614. &c. angl. Scripſit etiam;*

*Tentamina quadam. Lond. 1614. &c.
De Remedio Amoris. Part. 2. Lond. 1620. &c.
Observationes circa Germaniam inferiorem.
Gualteri Rauleigh, Equites Aurati, de laſâ Maſtate poſtulationem, & convictionem, Wintonia peractas, 17. Nov. 1603. Lond. 1648. angl. & alia.*

Fatis in Turri *Londinenſi* conceſſit, xv. Sept. CIO DCXIII. & in loco obſcuro, foveæque feſtinanter eſſoſſâ ſine omnimodâ exequiarum pompâ clam ac repente ſepultus eſt.

HENRICUS AIRAY, S. T. P. in *Westmorlandiâ* natus, Aulam *Edmundi* intravit, anno Dom. CIO DLXXX. æt. xx. nec ita multo poſt ad *Reginenses* migravit, ubi primo pauper puer ſerviens (quem vocant) dein pauper puer ſive Tabardus vel Taberdarius (nomen à ſecialibus deſluxit, quorum Tunicas imitabatur priſtinus Puerorum iſtorum veſtitus) demum an. LXXXVI. Socius, ac denique Præpoſitus emerſit. In Munere illo conſtitutus, Provinciam ſuam tam ſingulari prudentiâ adminiſtravit, ut illo juxta nomine, ac pietate inſigni, eruditione eximiâ, operâ denique in concidnando, reliquasque optimi Presbyteri partes obeundo, navatâ, ubique innotuit pariter & inclaruit; tametſi vitam ipſe privatam amplecteretur, ſequæ unice & bonâ conſcientiâ frui præoptaret. Non ſane me latet Eccleſiæ *Anglicana* deſertorem, & Fanaticis, qui *Catheros* ſeſe appellitant, annumerandum à non-

nullis haberi, cæterum id injuria proſus factum, cum nemo diſciplinæ Eccleſiaſticae obſervantior fuerit, nemo rebus novis ſtudentes, aut à communionem noſtrâ ſe ſubſtrahentes acerbius corripuerit. Scripſit autem præter alia;

Lecturas ſuper integra Divi Pauli ad Philippenſes Epistolâ, quas quidem in *S. Petri* ad orientem *Oxon.* vivâ voce tradiderat, quasque poſt obitum ejus, Magiſter *Chriſtophorus Potter*, hujus Collegii Socius, in lucem curavit edendas, *Lond. 1618.*

Circa Proceſſum judicalem, quo Reſtoriam de Charlton, in Comit. Oxon, aſſerere ſibi nitebatur. Lond. 1621.

Contra reverentiam vulgo uſitatam ad nomen Jeſu, & alia.

Fatis conceſſit, an. CIO DCXVI. Plura de illo alibi in hoc Opere habes, uti in Epitaphio ejus infra, ſi lubet, conſulendo.

ROBERTUS MAGNA de VILLA, vulgo *Mandevill*, ex *Cumbriâ* oriundus, bonis Artibus in Collegio iſto invigilare cœpit, an. Dom. CIO D XCV. atat. xvii. Ad Baccalaureatum evectus in Aulam *Edmundi* migravit, Artiumque Magiſter ibidem evaſit, unde anno CIO DCVII. ad Vicariam de *Abby Holme*, vulgo *Holme Cultram*, apud populares ſuos, ab Univerſitate (juris enim Academicus erat) Eccleſiæ iſtius Patronatus evocatus eſt. Impenſe Opus Evangelicæ peragebat cum veritatem propugnando, tum contradicentes impugnando, quantis ingenii, artis, gratiæque Divinæ dotibus ad miraculum excultus fuit: quam in ſermone potens, in vita pius & non modo ſacrificulos miſſaticos gladio ſpiritus fuderit & proſtigaverit, verum etiam & Parochianos ſuos, ſeculi rebus nimis intentos, nequid aſperius dicam, qui negotia mercatoria, & nundinationes ſolennes, quas ſine omni conſcientiæ ſcrupulo diebus dominicis exercere ſolebant, die *Saturni* peragere prudenti Zelo, & ſuavi cumprimis eloquio fecerent perſuaſit. Illud unum ad-jiciam, ſtudia, vigilias, ſermones, animum in divino opere planè indefeſſum conatuſque illius admodum felices, quam vere magnus vir fuerat, liquido demonſtrare. Scripſit,

In 1 Tim. 4. ver. 16. Oxon. 1619. angl.

In Aſt. 20. ver. 28. Ib. eod. an. angl. & alia.

Diem vero ſupremum in Parochiâ ſuâ obiit, ibique ſepultus eſt, an. Dom. CIO DCXVIII.

RICARDUS CRANKANTHORPIUS, Generoſi *Westmorlandenſis* filius, *Stricklandia* (ni fallor) in Comitatu illo natus, ad Collegium *Reginense* acceſſit, anno CIO DLXXXIII. atat. xvi. ubi aliquanto poſt pauper puer ſerviens, ac deinde Tabardarius, denique anno CIO D XCVIII. Socius deligitur. Capeſſito in Theologiâ Doctoris Gradu, à Rege *Jacobo* inter Capellanos ſuos ordinarios admiſſus, ac tandem Reſtoriarum de *Blacknotley*, in Agro *Eſſexiano*, (nullo autem alio Beneficio Eccleſiaſtico nullâ unquam Dignitate, autum adhuc reperio) donatus, quanquam Virum fuiſſe omni virtute doctrinaque ſpectatiſſimum in Philoſophicis ac Theologicis, in Decretiſtarum porro Patrumque antiquorum, necnon Scholaſticorum (quos vocamus) ſcriptis, exercitatiſſimum fuiſſe nemo inſciabitur. Ad hæc, vix quiſquam hominum majori diligentia, leniori animo, meliore fide ſcripſiſſe deprehenditur. Edidit & in Manuſcriptis Codicibus reliquit;

Juſtiniani Imperatoris contra Cardinalem Baronium Deſenſionem. Edit. Lond. 1616. angl.

* In P. pag. 241.

† In Epigram. ad Hen. Princ. Wallæ &c. nu. 48.

Introductionem in Metaphysicam. Oxoni. 1619. Lat.

Logicam. Lib. 5. Lond. 1622. Lat.

Conciones nonnullas. Lond. 1608, 1609. & 1620.

Defensionem Ecclesie Anglicana contra M. Antonii de Dominis, Archiep. Spalatensis injurias. Lond. 1625. Lat.

Tractatum de Concilio Oecumenico quinto, Constantinopoli an. 553. habito. Lond. 1631. Angl.

Contra falsarium Pontificii cujusdam (is fidem Romanam Testimoniis è Theologorum nostrorum scriptis, quæ Regnante Jacobo, an. CIOCCVII. edita essent, desumptis, tueri præ se fert) Tractatum cui Tit. est, Pars 1. Argumentorum Protestantium pro Religione Catholica. MS. Lib. 1. in manibus E. B.

Ad Baronii Annales Responsionem, MS. post mortem Viri deperditam.

De Cælo. MS.

Physica. MS.

In Aristotelis Organon. MS.

Librorum vero eorum novissimi tres variis post obitum ejus annis in *Reginensium* plurimorum manibus versabantur. In Cancellio Ecclesie sue *Blacknotleensis* sepultus est, xxv. Novemb. CIOCCXXIV. ubi præsentibus quibusdā è Viciniâ Generosis & Rectoribus, Cl. V. Jo. Barchamus, Ecclesie *Bochingsensis* Decanus, concionem habuit, virique doctrinam & pietatem deprædicavit.

GULIELMUS HINDER, *Kendallia* apud *Westmorlandenses* natus, factus est Collegii hujus pauper Puer serviens, an. Dom. CIOCLXXXVI. ætat. xvii. Decurso postea quadriennio in pauperem Puerum, vel Tabardum, ac absoluto inde quinquennio in Socium perpetuum cooptatur; Magistri prius Gradu ornatus. Is magnâ contentione eruditionem sectatus, & *Johannis Rainoldi* (quem in summâ semper admiratione habuit) Collegii sub id Commensalis consiliis adjutus, æquales plerosque tum disputandi, tum concionandi peritiâ antevertebat. At vero cum nil prius in votis haberet, quam ut Plebis Christianæ profectui consuleret, sodalitis primis quasi Regis *Jacobi* temporibus valedixit, ac deinceps *Bunburia* in Agro *Cestrensi*, Verbi Divini Minister evasit; ubi cum Reverendissimo *Mortono*, Dioecesano suo lites non adeo felices, de rebus ad conformitatem spectantibus exercuit. Scripsit,

De Legis Moralium Officiis ac usu. Lond. 1623. angl.

Catechesin brevem, cui titulus *Semita ad pietatem ducens.*

Vitam ac Mortem Johannis Brueni, de Bruen-Staplefordiâ in Agro Cestrensi, Armigeri, (Aulæ S. Albani aliquando Commensalis.) Lond. 1641. angl. Hic autem Librum quendam præfati *Rainoldi* in lucem propalavit, cui titulus erat;

Hominis Peccati detectio. Oxon. 1614.

Bunburia, in Museo suo, animam exhalavit, & ibidem in Ecclesie Cancellio funeratus est, Mense Junio anno Dom. CIOCCXXIX.

THOMAS SUTTON, *Westmorlandensis*, an. Dom. CIOCCII. ætat. xvii. pauper Puer serviens, deinde pauper Puer, vel Tabardus, ac denique anno CIOCCXI. Socius Collegii perpetuus reperitur. Theologiae is acriter incubuit, & ad Lecturam (quam vocamus) S. *Helena* apud *Abendonenses*, necnon curam

Ecclesie de *Cutham*, in viciniâ posite evocatus est; quorum in utroque Munere Plebem sibi quam artificissime devinxit. Susceptis postmodo in Theologia Gradibus Verbum Dei ad S. *Mariæ de Overey* (i. e. trans aquam) in *Southmarkiâ*, secus *Londinum*, magnâ famâ, annuntiavit, utpote qui ed operam omnem, & studium contulit, ut Pietati Christianæ, ac propterea Gloriæ divinæ, nonnihil adjiceret. Edidit

Conciones varias. Lond. 1613. 15. &c.

Lecturas in 11 Cap. D. Pauli ad Rom. Lond. 1632. quæ emptores haud pauciores invenere quam Auditores habuerant.

Naufragio periit dum in patriam navigaret, Matrem annis jam gravem *Londinum* transferre destinans, anno CIOCCXXI.

HENRICUS WOTTON, ad Aulam *Boctonianam* in *Cantio*, familiâ equestri natus, in Scholâ *Wintoniensi* primis literarum Elementis imbutus est, atque annum ætatis decimum sextum (qui cum anno Dom. CIOCLXXXIV. convenit) agens *Novi* Collegii convictoribus accessit, in Aulâ vero *Cervina* diversorium habuit, & contubernalem D. *Ricardum Baker* Equitem Auratum, Gentilem suum. Hinc parvo temporis intervallo ad *Reginenses* migravit, Logicæque & Philosophiæ operâ sedulo navatâ, Gradum *Baccalaurei* in Artibus suscipere decrevit; supplicasse enim viii Jun. an. CIOCLXXXVIII. Gratiamque solitâ conditione (ut in proximâ nempe *Quadragesimâ* determinaret) concessam invenio; ceteram pro comperto habemus, quicquid alii opinentur, ad Gradum nunquam fuisse admissum, fortean de gravissimis quibusdam negotiis ab Academia repente avocatus. Ut ut fuerit, Ingenio deinceps & eruditione inclareuit, tantoque in pretio apud Regem *Jacobum* fuit, ut Equitibus auratis ascitus, ejusdem ter ad *Reipublicam Venetam* Legatus ordinarius, semel ad confœderatarum Provinciarum Ordines in *Juliacensi* negotio; Bis ad *Carolum Emanuelê Sabaudia* Ducem; semel ad *scœderatos* superioris *Germania* Principes in conventu *Heilbrunensi*, postremo ad Archiducem *Leopoldum*, Ducem *Witteburgensem*, Civitates Imperiales, *Argentinas Ulmanque*, nec non ad ipsum *Romanorum Imperatorem Ferdinandum II.* Legatus extraordinarius mitteretur. His itaque Legationibus defunctus, Collegii *Eatonensis* Præposituram laborum suorum pretium tulit, inque illo Munere diem clausit supremum. Scripsit & æternitati commendavit;

Plausus & Vota ad Regem è Scotiâ reducem. Lond. 1633. Lat.

Epistolam de Casp. Scioppio. Amberg. 1613. Lat.

Elementa Architectonicæ. Lond. 1624. lb. 1651. & 54. Angl. *Amstel.* 1645. Lat.

Reliquias, hoc est *Vitas*, *Epistolas*, *Poemata*, &c. quas in lucem edidit *Isaacs Walton*, Lond. 1651, 54. &c. Angl. & alia.

E vita migravit Mense Decemb. an. CIOCCXXXIX. inque Collegii *Eatonensis* Capellâ sepultus jacet; de quo plura scire si gestias consule a vitam ejus à præfato *Waltono*, *Staffordiensis*, linguâ vernaculâ, haud tamen inerudite conscriptam; tamen si in nonnullis à veritate parum deflectat.

JOHANNES SALKELD, *Westmorlandensis*, in Collegio isto tempore tam exiguo commoratus est, ut vix eum sibi vendicent *Reginenses*; quibus pariter & Religione Reformatâ abscedens in *Hispaniam* navigavit, & in *Conimbricensi*, *Cordubensi*, & *Complutensi* Uni-

veritatibus Familiae *Jesuiticae* Socius fuit, ubi ad promovenda *Francisci Suarii*, & *Michaelis Vasquezii*, studia non parum contulit. At vero cum sollicitandis Anglis ut fidem *Romanam* amplecterentur huc denuo remearet, comprehensus est, & ad Regem *Jacobum* delatus, cujus firmissimis argumentis succubuit, & ad sanitatem revertebatur, ac Rectoriam quādam in Agro *Somersetensi* donatus, Regium se Profelytum, haud sine jaſtantiā, nuncupavit. Infinitā enimvero lectione cultissimum reddiderat Ingenium, adeo ut (quod ipse sibi gloriæ plusquam humanæ ducebat) *Eruditus Salkeldus* in operibus regiis nuncupatus fuerit. Quod concionandi facultatem attinet, haud egregiā quidem pollebat, sed neque Insomniis quibusdam Pontificiis ad mortem usque renuntiavit. Scripsit, præter alia;

Tractatum de Angelis. Lond. 1613. Ang.

Tractatum de Paradiso. Lond. 1617. Ang. & alia.

Mortem oppetiit paulo ante Bella Civilia, hoc est circa an. Dom. CIODCXXXIX.

THOM. THOMPSON, S. Th. B. Patriā *Cumberlandensis*, literis hic vacare cœpit an. Dom. CIODLXXXIX. ætat. xv. annoque sequente in pauperem Puerum servientem, ac CIODXCIX. in Socium delectus est. Hinc ad Theologiam se, prout Statuta Collegii exigebant, convertens, scriptores Scholasticos prisicosque Ecclesiæ Patres evolvebat, & tam disputando quam concionando cœvis haud paucis præluxit. Tandem relictis *Reginensibus Bristoliam* accersitus est, & in Urbe illā Concionatoris publici munia multis annis obivit, doctrinæ saluberrimæ Thesauros perpetuæ Civium frequentię explicans. Cæterum *Bristolienſibus* inde (quā de causā dicat per me alius quispiam) valedicens, Verbi minister in Oppido *Montisgomeri*, apud *Cambro-Britannos*, extitit, eoque in Munere ad mortem usque versatum arbitror. Scripsit ac edidit,

Conciones varias. Lond. 1612. 16. 18. &c. Angl.

Concionem ad Clerum Oxon. de clavibus Regni Castellorum, &c. Lond. 1612. Lat.

De votis Monasticis. Lond. 1612. Lat. & alia.

Ad Montem *Gomeri* in vivis superfuit sub initium Regni *Caroli* primi. Illi subtexendum judico *Ægeonem Askew*, apud *Lancastrenſes* natum, qui Collegium hoc intravit an. CIODXCIII. annoq; XCVIII. ejusdem factus est Capellanus, in Artibus autem Incepit, an. CIODC. *Airatum*, *Crakanthorpium*, & *Rainoldum* impense coluit, & æmulabatur; Lecturas autem varias in Collegio habitas Typis mandavit, quæ tanti apud nonnullos ponderis fuere, ut sententiæ suæ confirmandæ testimonia inde nonnunquam desumerent. Ubinam Beneficio aliquo Ecclesiastico fructus fuerit, ubi etiam diem obierit, nescire me fateor; Collegio autem se subtraxit, anno Dom. CIODCXVI.

THOMAS JACKSON, Patriā *Dunelmensis*, eruditionem Academicam in Collegio isto, sub Clarissimi *Crakanthorpii* auspiciis, haurire occœpit, anno CIODXCV. verum post biennium ad Coll. *Corporis Christi* (ubi de illo plura legas) se contulit, in ejusdem Scholarem coopertus.

CHRISTOPHORUS POTTER, S. T. Professor, *Kendallia* in *Westmorlandia* natus, apud *Reginenses* Clericus, pauper Puer vel Tabardus, Capellanus, Socius, ac tandem Præpositus fuit; demum vero ad Canoniatum *Windelsorianum*, & Decanatum *Wigornienſem* evectus est. Ut virtutes ejus ac mēta paucis

perstringam, eruditione, pietate, benevolentia porro erga omnes & comitate universis erat acceptissimus. *Cathari* illum, dum Prælectoris Munus *Abendonie* exequeretur, notam subiisse inficias non ibo, at vero (quod de ejusmodi hominum perpaucis, tametsi fidelitatem ubique suam abunde crepent, affirmārim) partes regias omni studio complexus est, de quo plura si desideres consule Epitaphium deinceps rependiendum. Scripsit vero;

De Christiana charitatis defectu in Pontificiis iis qui Protestantes (quos vocamus) *vita aterna prorsus esse incapaces contendunt.* Lond. edit. 1634. Angl. Is autem adversus librum de charitate, male interpretata, per *Edoardum Knott*, alias *Matth. Wilson*, apud *Pegsforth*, in Com. *Northumbria* natum, & familiā vero *Jesuiticā*, conscriptum, propalatus est, quem Gentis nostræ Episcopus tanti fecit, ut *Gemmæ pretiosæ* (illo enim nomine sæpius insignivit) instar habuerit. Contra eundem vero Responſionem (literis *J. H.* dissimulato nomine) præfatus *Anottus* edidit, quā *Charitatis defensionem* * inscripsit; cui cum clarissimus *Chillingworthius* mature occurreret, tam egregio Pugili loco sponte cessit *Potterus*. Typis insuper mandavit;

Concionem in Johan. cap. 21. vers. 17. Lond. 1629. Angl. Ex idiomate Italico in anglum etiam transfudit

Historiam inimicitiarum qua Paulo quinto, Pont. Romano, cum Republica Veneta intercessere. Lond. 1629.

E vita migravit, an. CIODCXLV. inque Collegii hujus Capellā humatus est.

MICHAEL HUDSON, Patriā *Westmorlandensis*, Ædem hanc ingressus est an. Dom. CIODCXXI. ætat. xvi. annoque CIODCXXX. Socius emerſit; quem haud vulgari indole, animo autem generoso invictoque præditum fuisse deprehendo. Ingruente Bello Civili partes regias pro virili tuebatur, & statim post pugnam ad Collem *Edge-Hill* dictum, hoc est an. Dom. CIODCXLII. Theologiæ Doctoratu, cum aliis haud paucis, jure merito ornatus est. Plura quid addam? hoc uno nomine æternitati commendandus est, quod ei non tantum fortunas suas, sed & seipsum concedidit beatæ memoriæ *Carolus I.* utpote qui ejus fide ac ductu ad *Novum-Castrum* personatus aufugit. Edidit;

Tractatum de Jure Magistratus divino. Lond. 1647. quem in Turris *Londinensis* arctissimā custodiā detentus scripsit, *Caroloque I.* nuncupavit.

In Domicilio cui nomen *Woodcraft*, juxta *Petrosburgum*, in Agro *Northamptoniensi*, sub initium Junii, an. CIODCXLVIII. crudelem in modum, & maximo homicidii reatu, trucidatus est; cujus sceleris authorem pœna insignis, & quidem gravissima, irato numine comprehendit.

THOMAS VICARUS, vel de *Vicariis*, vulgo *Vicars*, *Carleoli* in *Cumbria* natus, ad Collegium hoc anno Dom. CIODCVII. ætat. xvi. amandatus est; ubi decursis pauperis Pueri servientis, Tabardi, & Capellani Muneribus, in Socium deligitur anno CIODCXVI. ac absoluto inde sexennio Theologiæ Baccalaureatum attigit. Sub id (ne in multiplici ejus doctrinā hæream) Theologus & Concionator inclarescere cœpit, & post paulo à *Carletono*, Episcopo *Ciceſtrenſi*, ad Rectoriam de *Cockſield*, prope *Horsſhamam* in *Suffexia*, evocatus est, quo in Munere ad Mortem usque versatum suspicor. Edidit;

Manuductionem ad Artem Rhetoricam. Lond. 1621. Lat.

Confutationem cujusdam libelli, de amplitudine Regni celestis sub e mentito Calii secundi Curionis nomine in lucem emissi. Oxon. 1627. Lat. & alia. Cum illo jungo *Jacobum Rowlandson, Westmorlandensem*, in Socium *Reginensem* cooptatum, an. Dom. CIODCV. qui deinceps Theologiæ Baccalaureus, Parochus de *East-Cyted*, in Comitatu *Hamptoniensis*, ac Regius denique Capellanus, & S. T. P. emerfit. Eruditione profecto eximia, nec impari pietate spectabilis erat, & (præter alia ni fallor nonnulla) Conciones varias regnante *Jacobo* propalavit.

FRANCISCUS de SACRA QUERCU, vulgo *Holyoke*, ad *Whitacriam* inferiorem, in Comitatu *Warwicensi*, natus, eruditionis Academicæ tyrocinium in sodalitis isto posuit, an vero Gradum aliquem nobiscum susceperit parum constat. *Southamiam* dein, apud populares suos, evangelium enuntiavit, & propter doctrinam simul morumque gravitatem in Conventum clericalem, primo *Caroli I.* anno habitum, assumptus est. Scripsit

Dictionarium Etymologicum latinum anglicè explicatum cum Rideri Dictionario Anglico-latino. Lond. 1606. &c. Librum illum auctiorem redditum, Typis denuo mandavit, quem quidem *Tho. Holyoke*, filius, Artium Magister, & Collegii hujus quondam Capellanus, nunc autem S. Th. Prof. & Ecclesiæ Collegiæ *Wolverhamptonensis*, in Agro *Staffordiensis*, Præbendarius, nonnullis vocum millibus locupletiore reddidit, & publici propediem juris facturus est.

Concionem de obedientia in Hebr. 13. ver. 17. Oxon. 1610. & alia.

Fato succubuit XIII. Nov. anno CIOCLIII. ætatis LXXXVII. & in Ecclesiâ *San-Marianâ Warwycensi* sepultus jacet, quem sane multa prius pro jure Regio passum fuisse non est prætermittendum.

LANCELOTUS DAWES, *Bartona*, vel ad *Barton-Birke*, apud *Westmorlandenses*, in lucem editus, Collegium hoc intravit anno Dom. CIODXCVII. æt. XVII. ubi post biennium pauper Puer serviens, ac tandem anno CIODCV. Socius deligitur. An Theologiæ Doctoratu ornatus nobiscum fuerit, in dubio plane ponendum, verum illustre Collegii sui ornamentum evasisse satis constat: quare cum ad Parochiæ natalis Curam evocatus esset, haud justo meritum præmio auctus videbatur, & proinde ad majora tandem, viz. ad Præbendam in Ecclesiâ *Carleolensi*, evectum cum gaudio plausuque excipiebant Pietatis juxta & Ecclesiæ Antistites. Scripsit,

Conciones varias, singulatim primo (ni fallor) editas, demum vero in unum collectas, annoque 1653. Typis pariter mandatas.

Tumulum accepit in Ecclesiâ *Bartonensi*, XVIII. Maii, CIOCLV. postquam eandem per annos XLVIII. rexerat.

SIMON BIRCKBEK, *Hornbeia* in *Westmorlandia*, Patre *Thomâ Birckbek*, Armigero natus, Collegium hoc ingressus est, an. Dom. CIODC. æt. XVI. Sociusque deinceps ejusdem, tandem vero Theologiæ Baccalaureus, ac Ecclesiæ *Gillingensis*, prope *Richmondiam*, necnon Capellæ vel Ecclesiæ *Forcetenensis*, in Agro *Eboracensi*, Vicarius evasit. An addam, immensos eum in studiis, quamdiu apud *Reginenses* egit, labores exantlasse, unde non tantum egregiam sibi disputandi facultatem, sed & familiarem cum sanctis Patribus & Doctoribus scholasticis consuetudinem comparavit, & Rectoria donatus in maximam

apud Laicos non minus quam Clericos gratiam influxit. Scripsit

Protestantium Vindicias, in quibus dilucide probat, ad annum Domini CIOD. varios quolibet seculo Ecclesiæ Christianæ doctores extitisse qui in plerisque fidei Articulis cum Ecclesiâ Anglicanâ consenserint. Edit. Lond. 1634. 35. in 4°. & ibidem cum additamentis, 1657. in fol. Librum illum in pretio haud exiguo habuit cum eruditis aliis *Seldenus*, & revera contra Doctrinam Pontificiam, five Concilii *Tridentini* deliria, Veritatem evangelicam felici opera propugnavit *Birckbekius*.

Contra Antidotistam Pontificium Responsionem. Lond. 1657.

Tractatum de Morte, Judicio, Inferno & Cælo.

Mortem oppetiit XI. (ni fallor) Sept. an. CIO-DCLVI. inque Capellâ *Forcetenensi*, ad Ecclesiam utique *Gillingensem* spectante, tumulum juxta Baptistarium, accepit XIV. ejusdem mensis.

EDMUNDUS WINGATE, familiâ perantiquâ, ad *Bellberges*, (in Agro *Bedfordiensis* locus is est) oriundus, ibi vero an apud *Eboracenses* natus incertum, Collegii hujus (ni fallor) Commensalibus accessit, an. Dom. CIODCX. ætat. XV. (nam illo anno quidam eo nomine in matriculam nostram subtit. Coll. *Reginæ* relatus fuit) paucisque annis Logicæ ac Philosophiæ insumtis, *Londinum* se contulit, ubi in Hospitio *Greyensi* Iuri municipali Mathesique invigilavit, postremo autem dictæ peritissimus demum evasit. Regulam Proportionis, ab *Edmundo Gunter*, Collegii *Greshamensis* Professore, inventam, secum anno CIODCXXIV. in *Galliam* transvexit, & cum præstantissimis Gentis illius Mathematicis, *Lutetia* tum degentibus, communicavit, qui Regulam eam utilitatem haud exiguam habere animadvertentes, virum impellebant ut illius usum *Gallicano* sermone explicaret; is itaque Librum eâ de re *Lutetia* anno prædicto edidit, quem hortante Domino *Alleaume*, Instrumentorum bellicorum Machinatore regio Principali, Fratri Regis unico, Duci postmodo *Aureliacensi*, inscripsit. Eundem ille in *Angliâ* dein propalare recusavit, quod & Regulæ ejus usum fufius dilucidasset ipse *Gunterus*, & Libellus ille *Gallicanus* festinatâ admodum, necdum limatâ editione prodisset, quoniam inaudierat *Wingatius* Advocatum quendam Urbis *Divionensis*, in *Burgundia*, Inventum illud à se partim edoctum, consimile quiddam molire. Quin & celeberrimi *Gunteri*, Inventoris, reverentia eum tetigit: cujus famæ velificabatur cum apud exterarum gentes studia ejus diffunderet; in vernaculâ autem nostrâ linguâ prius ab alio edocta requere, supervacuum prorsus duxit. E *Gallia* vero reversus instabat ut Artem illam explicaret denuo, & faciliorem redderet *Gunterus*, qui id abunde jam præstitum arbitratus respondit, non posse se Regulam suam loquela donare. Sed ne his diutius immorer, Librorum quos contexit *Wingatius* nonnullos adjiciam; Scripsit autem:

De Arithmetica Naturali & Artificiali. Lib. 2. Lond. 1630. Angl.

Abacum nimirum Arithmeticum sinuum, & tangentium, qui pridem obtinuerant, & naturales vocabantur: nec non illum ex *Neperi* felicissimo Invento, eoque nupero, qui sinus & tangentes Artificiales, five Logarithmi audiunt.

Eorum librorum primum auctiorem reddidit, & anno 1650. Typis denuo mandavit *Johannes Kersey*, qui Mathesin *Londini* profitebatur; quod idem quoad secundum jam ante fecerat ipse *Wingatius*, an. Dom. 1652.

Tabularum Logarithmicarum constructionem & usum, Gallice imprimis, ac deinceps an. 1635. Anglice propalatum. Ubi nihil fere aliud præstitum, quam ut grandior Clarissimi Briggii liber in formam minorem, & proinde usibus artificum magis accommodam redigatur.

Ludum Mathematicum, sive explicationem constructionis & usus Tabula proportionum. Lond. 1654. Angl.

Usus Regula Proportionum in Arithmetica & Geometria. Par. 1624. Gal. Lond. 1645. & 58. Angl.

Tabulas Logarithmicas de veris Sinibus & Tangentibus Graduum omnium & Scrapulorum in Quadrante Mathematico, quibus annexitur earundum usus, Problematis maxime necessariis in Geometria, Astronomia, Geographia, & re nautica enucleandis inserviens. Lond. 1633. Excusum habetur id Operis cum Tabulis Logarithmicis omnium numerorum ab 1. ad centies mille, per Nathanaelem Roe, Benacria in Suffolcia Verbi Ministrum, in Compendium redactum.

Statutorum Anglicorum, qua quarto Januarii 1642. vigeant, Epitomen. Edit. secundo, Lond. 1655.

Corpus Juris Angliae municipalis, prout se habuit priusquam Statutis publicis, scilicet Parliamentariis immutatum esset. Lond. secundo, 1655.

Axiomata rationalia. Lond. 1658. Angl.

Commentationes in Bractonum, MS. Angl. & alia.

Londini in Vico ab Hospitio Greyiensis nuncupato, inque Generosi cujusdam ædibus, fatus functus, in Ecclesia vero S. Andreae Holbornensis, ibidem xiii. Decemb. CIOCLVI. tumulatus est. An addam porro, quod cum apud Gallos ageret filiae regiae (hæc Gloriosissimo Carolo I. in Consortem postea obtigit) foeminisque nobilibus eidem ancillantibus, Linguam Anglicanam præmonstravit, paucisque à reditu annis prædicti Hospitii Assessor emeruit.

JOHANNES & OBADIAH SEDGEVICI, Fratres germani, hanc Aedem intrarunt, anno CIOCCXIX. unde post paulo ad Aulam Magdalenensem (quam adeas) commigrarunt.

GERARDUS LANGEBAINE, ad Barton-Kirke, in Westmorlandia, natus, literas apud Reginenses haurire coepit, an. CIOCCXXVII. quibuscum pauper Puer serviens, Tabardus, Socius ac denique Præpositus fuit, ac Theologiae tandem Doctoratu insignitus est. Linguarum ille, Philosophiae, Theologiae, Jurisque Municipalis peritiâ clarus habebatur; boni etiam publici studiosus, maxime autem virorum Doctorum amantissimus erat, unde *Usserio*, *Seldeno*, aliisque in re Literariâ principibus Viris, familiariter innotuit. Antiquitatis indagator erat exercitissimus, nec judicio minori quam industriâ plane indefessâ præditus, quod ex Collectaneis, mole immensâ turgescens, testatissimum sit. Fama obtinet, Antiquitates illum Oxonienses, à Briano Twyne inchoatas continuandas suscepisse, quas morte præmaturâ abruptus haudquaquam absolvit; cæterum à viris qui demortui Libros omnes inspexere, maxime autem ab erudito Barlovio, edoctus ego sum, ejus rei indicia nulla deprehensa, neque *Langbainum* nostrum Operis quicquam quod eò spectaret aggressum fuisse. Consule si lubet Epitaphium ejus. In lucem vero emisit;

Longini librum, De grandi loquentia sive sublimi dicendi genere. E Græco latine redditum, & notatunculis illustratum. Oxon. 1638.

Prologum ad D. Joh. Chesi librum de Rebellion. Oxon. 1641. Angl.

Fæderis Scotici examen. Oxon. 1644. Angl. &c.

Concilii Tridentini, & Gallico in Anglicanum transfusi, examen. Oxon. 1638.

Diem obiit x. Febr. secundum computum Anglic. CIOCLVII. inque Collegii hujus Capellâ terræ mandatus est.

GULIELMUS BURTON, Artibus & Scientiis apud Reginenses incumbere coepit, an. Dom. CIOCCXXV. cæterum non ita multo post ad Aulam Glocestrensem (ubi plura de illo habeas) migravit.

RICARDUS BYFIELD, Stratfordia ad Avonam (prout auditione quidem accepi) in lucem editus est, quod cum Universitatis Matriculâ minime convenit, ibi enim ex Agro Wigornienfi oriundus perhibetur, & inter Reginenses admissus an. Dom. CIOCCXVI. æt. xvii. Post septem annos in Logica, & Philosophia consumptos Gradum suscepit Magistralem, & ad Rectoriam de Long-ditton, in Agro Suthreienfi, sub id evectus exultationem sui haud modicam concitavit apud vulgus imperitum, unde non tantum Parochiani sui, sed magna vicinorum frequentia prædicanti solebant adesse. Scripsit,

De Luce fidei & via ad pietatem. Lond. 1630. Angl.

Refutationem Tractatus de Sabbato per Edoardum Breerwood, &c. Lond. 1632.

Tractatum in Rom. 8. ver. 3, 4. Lond. 1659.

Conciones varias.

Catechesin in usum Parochianorum, & alia ad cultum divinum pertinentia.

Mortelakia in Comitatu Suthreienfi, Contumelatus est, mense Decemb. CIOCLXIV. postquam scilicet Rectoriâ sponte cessisset. Non est dissimulandum plures florentissimi hujus Collegii scriptores diligentiam meam utcumque sedulam fugisse: sed ut Lectoris gratiam ineam, Virum qui plurimorum ad instar fuerit apponam, nimirum

THOMAS BARLOVIUM, S. T. P. Westmorlandia, in vico vocato *Oyton* natum, è familia tamen Barloviorum de Barlow-moore, in Agro Lancastrensi oriundum. Is xvi. annos natus ad hoc Collegium missus, post egregios in bonis literis profectus, primo Socius, dein spirans ipse Bibliotheca, Bodlianus Protobibliothecarius, Collegii hujus dein Præpositus, Professor itidem *Margaretanus*, & tandem Oxoniæ Archidiaconus factus est. Acer Ingenio, suavis Eloquentia, in Ecclesiasticis laboribus studiosus, quotidianis curis præclarus, in quæstionibus solvendis acutus, Patribus familiaris, &c. Scripsit

Exercitationes Metaphysicas de Deo. Oxon. 1638. 58, &c. Lat.

Contra Pontificios. MS.

Alia quidem non pauca præ manibus habet, quæ tamen quandonam sint in lucem proditura mihi compertum. Vivit prospere & firmâ fruitur valetudine.

ÆDIFICIA.

Primum Reginensium Habitaculum prope locum in quo situm hodie est eorum Sphæristerium, ac speciatim ad Aulam Temple-Hall (cujus fundum Area ad Novi Collegii stabula spectans postmodo complexa est) positum fuit. Paucorum vero annorum intervallo

vallo, cum prædiolis propinquis aucti essent, de veteri migrarunt, sedemque novam haud procul Ecclesiâ Divi Petri ad orientem fixere; Mr. *Gulielmo Muskhamo*, Ecclesiæ *Derehamensis*, in *Cumbria*, Rectore, Portam Collegii publicam & Cameras quasdam, ei Boream verius adjacentes, (quarum Angulos binos appositæ extrinsecus Columnæ suffulciunt) ^a exædificante. Sub idem tempus, anno nimirum *Edoardi* tertii xxvi. Dom. CIOCCCLII. Tenementum, (cujus Aream nunc occupat Collegii pars) *Reginensibus* ^b detulit *Muskhamus*, quod anno CIOCCXLI. de *Margareta*, *Thoma* de *Wymysbury* Relictâ, *Nicolai* vero de *Wymysbury*, Clerici, & *Mannerii Wymysburiensis* Domini, Matre, coemerat; de quo insuper addendum, quod cum fatis, an. CIOCCCLV. concederet, Collegio ulterius benefecit. *Thomas Langtonus*, Episcopus *Wintoniensis*, Cameras quatuor, in orientali Collegii parte locatas, & *Muskhamiensibus*, ni fallor proximas, ^c construxit; cujus Munificentiam sub *Henrico* VI. imitatus *Henricus Beaufort*, prædictæ Sedis Episcopus, 1. *Marcas* ^d largitus est in Ædificiis expendendas, quas quidem in Cameris Præpositi nonnullis collocatas fuisse opinor, cum ille in Fenestra cubiculi meridionali Literas H. B. depictas, Mitrisque subjacentes habeat; his juxta scriptis; *Illi soli servo fidem.*

Mr. *Rowlandus Del Byrys*, Collegii aliquando Præpositus varias pecuniæ summas donavit, quibus Domicia alia Cameris novissime dictis ^e adstruerentur. Mr. *Rogerus Cotyngbam*, Collegii, tempore *Ricardi* II. Socius, Murum Horti aquilonarem ^f erexit, puteumeue aquam Sodalitio suppeditantem in locum commodiorem transtulit. His & alios, *Reginensium* Ædes maximis impensis promoventes, subjungere oporteret, nisi eorum nomina frustra essent indagata; unicum tamen eumque hodiernum pariter & Munificentia illustrem præterire nefas esset. Dominus *Josephus Williamson*, L.L. Doct. Collegii hujus Socius, & ob eximia merita à Serenissimo Principe *Carolo* II. ad dignitatem Equestrem promotus; Sanctoris Concilii Regii Secretarius, & Archivorum Custos; insuper in tractatione pacis *Colonienfi* pro eadem Serenissimâ Majestate, Legatus Plenipotentarius; ad summas curas, & pares honores deinceps promovendus: molem spectabilem quæque magis regalis Palatii quam Collegii speciem præ se tulerit, pro singulari erga Matrem pietate, & bonas literas Amore, juxta boreale latus fabricæ antiquæ, CIOCLXXII. erexit: quod quidem opus licet in se planè consummatum, in uberius doni (tanta enim virtus benefaciendo fatigari nequit) Arrham certissimam videtur posuisse.

Refectorium. Ad latus Quadranguli occidentale, eodem quasi tempore quo ipsa Capella, (hoc est statim atque Collegium fundaretur) extructum est Refectorium *Reginense*; cui ad Culmen augendo c.l.x. *Marcas* ^g consignabat præfatus *Muskhamus*, præter quem unum solummodo alium invenio, Magistrum *Johannem Whartonum*, *Henrici* VII. temporibus Collegii Socium, Libras quatuor eam in rem ^h deferentem. Cæterum Refectorium illud olim ornabant, præter Inscriptiones Ænigmaticas, Insignia Benefactorum gentilitia; quibus jam olim contractis ac deperditis scuta quædam alia, Doctore *Christophoro Potter* Præfecturam administrante, successerunt, quorum de numero sunt quæ ad ipsum Collegium, Car-

dinalem *Beaufortium* (cujus ibidem comparet imago) *Fetiplaceos* (cum quibus alia quarteriata sunt) *Potterum* denique mox ante dictum & alios pertinent.

Bibliotheca. Quod ad Sodalitii hujus Bibliothecam, in Quadrangulo parvo, vel Areola ad occidentalem Capellæ partem jacente, locatam spectat, altissimum ubique de illâ silentium deprehendo, neque aut extruentium eandem aut reficientium habitâ alibi mentione. Utunque tamen Libros Collegio donantes, neque Bibliothecam interim in quâ reponerentur significantes, reperio, ac propterea in Cistis adservatas arbitror, de more ante Pluteorum & Catenularum qui nunc increbuerunt usum, ubique receptissimo. Ut ut fuerit, pro comperto habemus Magistrum *Simonem Bredon*, inter primos seculi sui Mathematicos florentem, Ecclesiæ autem *Cicestrensis* Canonatu, Rectoriâ de *Bydington*, & Hospitalis *Maydstoniensis* Guardianatu fructum, Collegio isti varios, argumenti Astronomici & Mathematici, Libros ex ⁱ Testamento supremo legasse, anno Dom. CIOCCCLXXII. Nec omittendus, Mr. *Gul. Rede*, Episcopus *Cicestrensis*, qui (præter decem libras, & Calicem argenteam in usum Sodalitii transcriptas) Libros numero decem, an. CIOCCCLXXXII. ^k largitus est. Cui addendi Mr. *Rog. Cotyngbam*, supra memoratus, qui diem obiens ^l Libros suos omnes; & Mr. *Rogerus Whelpdale*, Episcopus *Carleolensis*, qui an. CIOCDXXII. numerum haud exiguum *Reginensibus* ^m consignavit. Denique, ut ad alia Festinem, Bibliotheca hæc nullas Antiquitatis reliquias, aut Vestigia habet, præter Viri Verticem tonsi, Togâ vero purpureâ induti, & genua flectentis Effigiem, in Fenestrâ ejus australi positam. Hunc ego aut Bibliothecam Fenestris auxisse, aut rimas facientem reconcinnasse suspicor, subtus enim hanc Inscriptionem conspicias;

Orate pro Domino Roberto de Bix.

Cæterum de illo consule, si lubet, Historiam meam, ad an. CIOCCCLXXIX.

Capella. De Sodalitii ejus Sacello, five loco in quo sacrorum solennia celebrarent *Reginenses*, pauca, servato rerum gestarum ordine, adnotanda duco. Ea vero sic se habent.

1. *Clemens* VI. Pont. Rom. Fundatoris ipsius, suorum commodis quantum poterat consulenti, precibus permotus, Diploma ⁿ suum sive Bullam, iv. Cal. Maii, an. Pontif. 1. datum ad Archiepiscopum *Canuariensem* transmisit, quo erigendi *Reginensium* (vel ut ipsum audias *cujusdam Collegii eminentis numeri Magistrorum Studentium, & Capellanorum, &c.*) Sacelli plenam facit potestatem.

II. Obtentâ ergo Sedis *Romanæ* licentiâ, consimilem, *Philippa* Regina hortatu, Præposito ac Sociis ^o indulgit *Edoardus* III. concessio ut Capellam infra Collegii sui limites extruerent, in quâ pro dictorum Regis ac Regina, necnon decessorum, filiorum, ac hæredum eorum, juxta ac Benefactorum suorum, salute, preces quotidie funderent. Id in xxviii Januarii, anno CIOCCCLVIII. incurrit, quo tempore & *Johanni* de *Stowford* Militi, superius memorato, permessa est potestas, Patronatum Ecclesiæ de *Shaw*, (quæ quidem sex Marcarum, cum unius dimidio annuatim erat æstimata, & de Rege in Capite tenebatur) priori & Conventui S. *Frydeswyda* ea lege

^a Ut in lib. Obit. ut supra. ^b Pyx. Oxon. ut sup. & in Reg. Chart. p. 11. ^c Lib. Obit. ^d Ibid. ^e Ibid. ^f Ibid. ^g Ibid. ^h Ibid. ⁱ Ibid. ^j Ibid. ^k Ibid. ^l Ibid. ^m Ibid. ⁿ Ibid. ^o Ibid. ^p Ibid. ^q Ibid. ^r Ibid. ^s Ibid. ^t Ibid. ^u Ibid. ^v Ibid. ^w Ibid. ^x Ibid. ^y Ibid. ^z Ibid. ^{aa} Ibid. ^{ab} Ibid. ^{ac} Ibid. ^{ad} Ibid. ^{ae} Ibid. ^{af} Ibid. ^{ag} Ibid. ^{ah} Ibid. ^{ai} Ibid. ^{aj} Ibid. ^{ak} Ibid. ^{al} Ibid. ^{am} Ibid. ^{an} Ibid. ^{ao} Ibid. ^{ap} Ibid. ^{aq} Ibid. ^{ar} Ibid. ^{as} Ibid. ^{at} Ibid. ^{au} Ibid. ^{av} Ibid. ^{aw} Ibid. ^{ax} Ibid. ^{ay} Ibid. ^{az} Ibid. ^{ba} Ibid. ^{bb} Ibid. ^{bc} Ibid. ^{bd} Ibid. ^{be} Ibid. ^{bf} Ibid. ^{bg} Ibid. ^{bh} Ibid. ^{bi} Ibid. ^{bj} Ibid. ^{bk} Ibid. ^{bl} Ibid. ^{bm} Ibid. ^{bn} Ibid. ^{bo} Ibid. ^{bp} Ibid. ^{bq} Ibid. ^{br} Ibid. ^{bs} Ibid. ^{bt} Ibid. ^{bu} Ibid. ^{bv} Ibid. ^{bw} Ibid. ^{bx} Ibid. ^{by} Ibid. ^{bz} Ibid. ^{ca} Ibid. ^{cb} Ibid. ^{cc} Ibid. ^{cd} Ibid. ^{ce} Ibid. ^{cf} Ibid. ^{cg} Ibid. ^{ch} Ibid. ^{ci} Ibid. ^{cj} Ibid. ^{ck} Ibid. ^{cl} Ibid. ^{cm} Ibid. ^{cn} Ibid. ^{co} Ibid. ^{cp} Ibid. ^{cq} Ibid. ^{cr} Ibid. ^{cs} Ibid. ^{ct} Ibid. ^{cu} Ibid. ^{cv} Ibid. ^{cw} Ibid. ^{cx} Ibid. ^{cy} Ibid. ^{cz} Ibid. ^{da} Ibid. ^{db} Ibid. ^{dc} Ibid. ^{dd} Ibid. ^{de} Ibid. ^{df} Ibid. ^{dg} Ibid. ^{dh} Ibid. ^{di} Ibid. ^{dj} Ibid. ^{dk} Ibid. ^{dl} Ibid. ^{dm} Ibid. ^{dn} Ibid. ^{do} Ibid. ^{dp} Ibid. ^{dq} Ibid. ^{dr} Ibid. ^{ds} Ibid. ^{dt} Ibid. ^{du} Ibid. ^{dv} Ibid. ^{dw} Ibid. ^{dx} Ibid. ^{dy} Ibid. ^{dz} Ibid. ^{ea} Ibid. ^{eb} Ibid. ^{ec} Ibid. ^{ed} Ibid. ^{ee} Ibid. ^{ef} Ibid. ^{eg} Ibid. ^{eh} Ibid. ^{ei} Ibid. ^{ej} Ibid. ^{ek} Ibid. ^{el} Ibid. ^{em} Ibid. ^{en} Ibid. ^{eo} Ibid. ^{ep} Ibid. ^{eq} Ibid. ^{er} Ibid. ^{es} Ibid. ^{et} Ibid. ^{eu} Ibid. ^{ev} Ibid. ^{ew} Ibid. ^{ex} Ibid. ^{ey} Ibid. ^{ez} Ibid. ^{fa} Ibid. ^{fb} Ibid. ^{fc} Ibid. ^{fd} Ibid. ^{fe} Ibid. ^{ff} Ibid. ^{fg} Ibid. ^{fh} Ibid. ^{fi} Ibid. ^{fj} Ibid. ^{fk} Ibid. ^{fl} Ibid. ^{fm} Ibid. ^{fn} Ibid. ^{fo} Ibid. ^{fp} Ibid. ^{fq} Ibid. ^{fr} Ibid. ^{fs} Ibid. ^{ft} Ibid. ^{fu} Ibid. ^{fv} Ibid. ^{fw} Ibid. ^{fx} Ibid. ^{fy} Ibid. ^{fz} Ibid. ^{ga} Ibid. ^{gb} Ibid. ^{gc} Ibid. ^{gd} Ibid. ^{ge} Ibid. ^{gf} Ibid. ^{gg} Ibid. ^{gh} Ibid. ^{gi} Ibid. ^{gj} Ibid. ^{gk} Ibid. ^{gl} Ibid. ^{gm} Ibid. ^{gn} Ibid. ^{go} Ibid. ^{gp} Ibid. ^{gq} Ibid. ^{gr} Ibid. ^{gs} Ibid. ^{gt} Ibid. ^{gu} Ibid. ^{gv} Ibid. ^{gw} Ibid. ^{gx} Ibid. ^{gy} Ibid. ^{gz} Ibid. ^{ha} Ibid. ^{hb} Ibid. ^{hc} Ibid. ^{hd} Ibid. ^{he} Ibid. ^{hf} Ibid. ^{hg} Ibid. ^{hh} Ibid. ^{hi} Ibid. ^{hj} Ibid. ^{hk} Ibid. ^{hl} Ibid. ^{hm} Ibid. ^{hn} Ibid. ^{ho} Ibid. ^{hp} Ibid. ^{hq} Ibid. ^{hr} Ibid. ^{hs} Ibid. ^{ht} Ibid. ^{hu} Ibid. ^{hv} Ibid. ^{hw} Ibid. ^{hx} Ibid. ^{hy} Ibid. ^{hz} Ibid. ^{ia} Ibid. ^{ib} Ibid. ^{ic} Ibid. ^{id} Ibid. ^{ie} Ibid. ^{if} Ibid. ^{ig} Ibid. ^{ih} Ibid. ⁱⁱ Ibid. ^{ij} Ibid. ^{ik} Ibid. ^{il} Ibid. ^{im} Ibid. ⁱⁿ Ibid. ^{io} Ibid. ^{ip} Ibid. ^{iq} Ibid. ^{ir} Ibid. ^{is} Ibid. ^{it} Ibid. ^{iu} Ibid. ^{iv} Ibid. ^{iw} Ibid. ^{ix} Ibid. ^{iy} Ibid. ^{iz} Ibid. ^{ja} Ibid. ^{jb} Ibid. ^{jc} Ibid. ^{jd} Ibid. ^{je} Ibid. ^{jf} Ibid. ^{jg} Ibid. ^{jh} Ibid. ^{ji} Ibid. ^{jj} Ibid. ^{jk} Ibid. ^{jl} Ibid. ^{jm} Ibid. ^{jn} Ibid. ^{jo} Ibid. ^{jp} Ibid. ^{jq} Ibid. ^{jr} Ibid. ^{js} Ibid. ^{jt} Ibid. ^{ju} Ibid. ^{jv} Ibid. ^{jw} Ibid. ^{jx} Ibid. ^{ji} Ibid. ^{jj} Ibid. ^{jk} Ibid. ^{jl} Ibid. ^{jm} Ibid. ^{jn} Ibid. ^{jo} Ibid. ^{jp} Ibid. ^{jq} Ibid. ^{jr} Ibid. ^{js} Ibid. ^{jt} Ibid. ^{ju} Ibid. ^{jv} Ibid. ^{jw} Ibid. ^{jx} Ibid. ^{ka} Ibid. ^{kb} Ibid. ^{kc} Ibid. ^{kd} Ibid. ^{ke} Ibid. ^{kf} Ibid. ^{kg} Ibid. ^{kh} Ibid. ^{ki} Ibid. ^{kj} Ibid. ^{kl} Ibid. ^{km} Ibid. ^{kn} Ibid. ^{ko} Ibid. ^{kp} Ibid. ^{kq} Ibid. ^{kr} Ibid. ^{ks} Ibid. ^{kt} Ibid. ^{ku} Ibid. ^{kv} Ibid. ^{kw} Ibid. ^{kx} Ibid. ^{ky} Ibid. ^{kz} Ibid. ^{la} Ibid. ^{lb} Ibid. ^{lc} Ibid. ^{ld} Ibid. ^{le} Ibid. ^{lf} Ibid. ^{lg} Ibid. ^{lh} Ibid. ^{li} Ibid. ^{lj} Ibid. ^{lk} Ibid. ^{ll} Ibid. ^{lm} Ibid. ^{ln} Ibid. ^{lo} Ibid. ^{lp} Ibid. ^{lq} Ibid. ^{lr} Ibid. ^{ls} Ibid. ^{lt} Ibid. ^{lu} Ibid. ^{lv} Ibid. ^{lw} Ibid. ^{lx} Ibid. ^{ly} Ibid. ^{lz} Ibid. ^{ma} Ibid. ^{mb} Ibid. ^{mc} Ibid. ^{md} Ibid. ^{me} Ibid. ^{mf} Ibid. ^{mg} Ibid. ^{mh} Ibid. ^{mi} Ibid. ^{mj} Ibid. ^{mk} Ibid. ^{ml} Ibid. ^{mm} Ibid. ^{mn} Ibid. ^{mo} Ibid. ^{mp} Ibid. ^{mq} Ibid. ^{mr} Ibid. ^{ms} Ibid. ^{mt} Ibid. ^{mu} Ibid. ^{mv} Ibid. ^{mw} Ibid. ^{mx} Ibid. ^{my} Ibid. ^{mz} Ibid. ^{na} Ibid. ^{nb} Ibid. ^{nc} Ibid. nd Ibid. ^{ne} Ibid. ^{nf} Ibid. ^{ng} Ibid. ^{nh} Ibid. ⁿⁱ Ibid. ^{nj} Ibid. ^{nk} Ibid. ^{nl} Ibid. ^{nm} Ibid. ⁿⁿ Ibid. ^{no} Ibid. ^{np} Ibid. ^{nq} Ibid. ^{nr} Ibid. ^{ns} Ibid. ^{nt} Ibid. ^{nu} Ibid. ^{nv} Ibid. ^{nw} Ibid. ^{nx} Ibid. ^{ny} Ibid. ^{nz} Ibid. ^{oa} Ibid. ^{ob} Ibid. ^{oc} Ibid. ^{od} Ibid. ^{oe} Ibid. ^{of} Ibid. ^{og} Ibid. ^{oh} Ibid. ^{oi} Ibid. ^{oj} Ibid. ^{ok} Ibid. ^{ol} Ibid. ^{om} Ibid. ^{on} Ibid. ^{oo} Ibid. ^{op} Ibid. ^{oq} Ibid. ^{or} Ibid. ^{os} Ibid. ^{ot} Ibid. ^{ou} Ibid. ^{ov} Ibid. ^{ow} Ibid. ^{ox} Ibid. ^{oy} Ibid. ^{oz} Ibid. ^{pa} Ibid. ^{pb} Ibid. ^{pc} Ibid. ^{pd} Ibid. ^{pe} Ibid. ^{pf} Ibid. ^{pg} Ibid. ^{ph} Ibid. ^{pi} Ibid. ^{pj} Ibid. ^{pk} Ibid. ^{pl} Ibid. ^{pm} Ibid. ^{pn} Ibid. ^{po} Ibid. ^{pp} Ibid. ^{pq} Ibid. ^{pr} Ibid. ^{ps} Ibid. ^{pt} Ibid. ^{pu} Ibid. ^{pv} Ibid. ^{pw} Ibid. ^{px} Ibid. ^{py} Ibid. ^{pz} Ibid. ^{qa} Ibid. ^{qb} Ibid. ^{qc} Ibid. ^{qd} Ibid. ^{qe} Ibid. ^{qf} Ibid. ^{qg} Ibid. ^{qh} Ibid. ^{qi} Ibid. ^{qj} Ibid. ^{qk} Ibid. ^{ql} Ibid. ^{qm} Ibid. ^{qn} Ibid. ^{qo} Ibid. ^{qp} Ibid. ^{qq} Ibid. ^{qr} Ibid. ^{qs} Ibid. ^{qt} Ibid. ^{qu} Ibid. ^{qv} Ibid. ^{qw} Ibid. ^{qx} Ibid. ^{qy} Ibid. ^{qz} Ibid. ^{ra} Ibid. ^{rb} Ibid. ^{rc} Ibid. rd Ibid. ^{re} Ibid. ^{rf} Ibid. ^{rg} Ibid. ^{rh} Ibid. ^{ri} Ibid. ^{rj} Ibid. ^{rk} Ibid. ^{rl} Ibid. ^{rm} Ibid. ^{rn} Ibid. ^{ro} Ibid. ^{rp} Ibid. ^{rq} Ibid. ^{rr} Ibid. ^{rs} Ibid. ^{rt} Ibid. ^{ru} Ibid. ^{rv} Ibid. ^{rw} Ibid. ^{rx} Ibid. ^{ry} Ibid. ^{rz} Ibid. ^{sa} Ibid. ^{sb} Ibid. ^{sc} Ibid. ^{sd} Ibid. ^{se} Ibid. ^{sf} Ibid. ^{sg} Ibid. ^{sh} Ibid. ^{si} Ibid. ^{sj} Ibid. ^{sk} Ibid. ^{sl} Ibid. ^{sm} Ibid. ^{sn} Ibid. ^{so} Ibid. ^{sp} Ibid. ^{sq} Ibid. ^{sr} Ibid. ^{ss} Ibid. st Ibid. ^{su} Ibid. ^{sv} Ibid. ^{sw} Ibid. ^{sx} Ibid. ^{sy} Ibid. ^{sz} Ibid. ^{ta} Ibid. ^{tb} Ibid. ^{tc} Ibid. ^{td} Ibid. ^{te} Ibid. ^{tf} Ibid. ^{tg} Ibid. th Ibid. ^{ti} Ibid. ^{tj} Ibid. ^{tk} Ibid. ^{tl} Ibid. ^{tm} Ibid. ^{tn} Ibid. ^{to} Ibid. ^{tp} Ibid. ^{tq} Ibid. ^{tr} Ibid. ^{ts} Ibid. ^{tt} Ibid. ^{tu} Ibid. ^{tv} Ibid. ^{tw} Ibid. ^{tx} Ibid. ^{ty} Ibid. ^{tz} Ibid. ^{ua} Ibid. ^{ub} Ibid. ^{uc} Ibid. ^{ud} Ibid. ^{ue} Ibid. ^{uf} Ibid. ^{ug} Ibid. ^{uh} Ibid. ^{ui} Ibid. ^{uj} Ibid. ^{uk} Ibid. ^{ul} Ibid. ^{um} Ibid. ^{un} Ibid. ^{uo} Ibid. ^{up} Ibid. ^{uq} Ibid. ^{ur} Ibid. ^{us} Ibid. ^{ut} Ibid. ^{uu} Ibid. ^{uv} Ibid. ^{uw} Ibid. ^{ux} Ibid. ^{uy} Ibid. ^{uz} Ibid. ^{va} Ibid. ^{vb} Ibid. ^{vc} Ibid. ^{vd} Ibid. ^{ve} Ibid. ^{vf} Ibid. ^{vg} Ibid. ^{vh} Ibid. ^{vi} Ibid. ^{vj} Ibid. ^{vk} Ibid. ^{vl} Ibid. ^{vm} Ibid. ^{vn} Ibid. ^{vo} Ibid. ^{vp} Ibid. ^{vq} Ibid. ^{vr} Ibid. ^{vs} Ibid. ^{vt} Ibid. ^{vu} Ibid. ^{vv} Ibid. ^{vw} Ibid. ^{vx} Ibid. ^{vy} Ibid. ^{vz} Ibid. ^{wa} Ibid. ^{wb} Ibid. ^{wc} Ibid. ^{wd} Ibid. ^{we} Ibid. ^{wf} Ibid. ^{wg} Ibid. ^{wh} Ibid. ^{wi} Ibid. ^{wj} Ibid. ^{wk} Ibid. ^{wl} Ibid. ^{wm} Ibid. ^{wn} Ibid. ^{wo} Ibid. ^{wp} Ibid. ^{wq} Ibid. ^{wr} Ibid. ^{ws} Ibid. ^{wt} Ibid. ^{wu} Ibid. ^{wv} Ibid. ^{ww} Ibid. ^{wx} Ibid. ^{wy} Ibid. ^{wz} Ibid. ^{xa} Ibid. ^{xb} Ibid. ^{xc} Ibid. ^{xd} Ibid. ^{xe} Ibid. ^{xf} Ibid. ^{xg} Ibid. ^{xh} Ibid. ^{xi} Ibid. ^{xj} Ibid. ^{xk} Ibid. ^{xl} Ibid. ^{xm} Ibid. ^{xn} Ibid. ^{xo} Ibid. ^{xp} Ibid. ^{xq} Ibid. ^{xr} Ibid. ^{xs} Ibid. ^{xt} Ibid. ^{xu} Ibid. ^{xv} Ibid. ^{xw} Ibid. ^{xx} Ibid. ^{xy} Ibid. ^{xz} Ibid. ^{ya} Ibid. ^{yb} Ibid. ^{yc} Ibid. ^{yd} Ibid. ^{ye} Ibid. ^{yf} Ibid. ^{yg} Ibid. ^{yh} Ibid. ^{yi} Ibid. ^{yj} Ibid. ^{yk} Ibid. ^{yl} Ibid. ^{ym} Ibid. ^{yn} Ibid. ^{yo} Ibid. ^{yp} Ibid. ^{yq} Ibid. ^{yr} Ibid. ^{ys} Ibid. ^{yt} Ibid. ^{yu} Ibid. ^{yv} Ibid. ^{yw} Ibid. ^{yx} Ibid. ^{yy} Ibid. ^{yz} Ibid. ^{za} Ibid. ^{zb} Ibid. ^{zc} Ibid. ^{zd} Ibid. ^{ze} Ibid. ^{zf} Ibid. ^{zg} Ibid. ^{zh} Ibid. ^{zi} Ibid. ^{zj} Ibid. ^{zk} Ibid. ^{zl} Ibid. ^{zm} Ibid. ^{zn} Ibid. ^{zo} Ibid. ^{zp} Ibid. ^{zq} Ibid. ^{zr} Ibid. ^{zs} Ibid. ^{zt} Ibid. ^{zu} Ibid. ^{zv} Ibid. ^{zw} Ibid. ^{zx} Ibid. ^{zy} Ibid. ^{zz} Ibid.

consignandi, ut illi prædiola quædam *Reginensibus* adjacentia iisdem transcriberent, unde scilicet construendæ Capellæ spatium suppeteret.

iii. Magister *Gul. Muskham*, quem prædiximus, quique è vivis migravit, an. Dom. CIOCCCLV. magnam Capellæ illius partem ^a excitavit.

iv. *Urbanus* (quintus si bene memini) Pont. Rom. Præposito & Sociis *Reginensibus*, Cal. Febr. an. Pontificatus 11° ^b concessit, ut quandoquidem locus in eorum *Adibus* etiamnum deesset in quo sacra peragerentur, Capellam ad honorem Dei, Beatæ *Virginis*, & *Omnium Sanctorum*, erigendi potestatem haberent.

v. Absoluta itaque cum esset Capella hæc, Mr. *Rogerus Cotyngham*, Collegii hujus *Ricardo* II. sceptrum tenente Socius, pecuniam largitus est, quæ in decorandâ eadem & opere sculptili ornanda ^c erogaretur.

vi. *Ricard. Flemmyng*, Episcopus *Lincolniensis* (quæ tempestate ad sedem illam spectabat Comitatus *Oxon*) Capellam hanc & ejusdem altaria *Rogero Whelpdale* Episcopo *Carleolensi* consecranda ^d demandavit, xvii. Dec. an. Dom. CIOCDXX.

vii. Sacris proinde usibus, ab eodem dicata ^e sunt xxii *Jan.* sequentis, inque ejus rei testimonium Instrumentum quoddam ab Actuario publico conscriptum est, penes Præpositum ac Socios conservandum

Denique Capellam hanc, ad Latus Quadranguli australe sitam, variis tandem muneribus locupletarunt bonarum literarum fautores; quos, ut par est, cum donis viritim suis commemoratos habebis. Dedere autem: Mr. *Rog. Cotyngham* pannos ^f holosericos, ornandis vestimentis destinatos. Episcopus *Whelpdalius* Presbyteri, Diaconi & Subdiaconi ^g vestimentum, præter Capam vel Pallium sacrum ex holoserico confectum, decemque libras, reficiendo in quo adservabantur vestimenta loco destinatas, testamento autem supremo, xxv. *Jan.* CIOCDXXII. conscripto, legatas. *Johannes Kirkby*, supra dictus, vestimenta ^h quatuor, & alia nonnulla, *Henrico* VII. rerum potiente. *Thomas Langton*, Episcopus *Wintoniensis* ⁱ vestimenta Presbyteri, Diaconi & Subdiaconi, cum Palliis sacris quatuor, ex eadem materiâ contextis. *Robertus Wrangways*, Collegii olim Socius, x. lib. ^k ornamentis ejusmodi coemendis, & alia quædam. *Edoardus Rigge* Præpositus, ad xi. librarum valorem, Vestimenta ^l nimirum quatuor ex holoserico coccineo, cum Palliis vel Capis tribus sacris, è consimili panno confectis. Denique, ut his abscedam, *Robertus Langton*, LL. D. Capellam exteriorem, qualis hodie conspicitur, exædificavit, an. Dom. CIOCDXVIII. Interiorem quod attinet, parietes materiâ incrustatos habuit, an. Dom. CIOCDXXXI. uti & biennio post partem orientalem marmore substratam; anno autem CIOCDXXXVI. Fenestræ ejus de integro invitreatæ sunt, variisque Picturis ornata.

In Capellâ quam præfati sumus interiori, inque laminâ æneâ, parieti australi infixâ, sub Viri genua flectentis, & Baculum Pastorale dextra tenentis, imagine, eidem insculpta, hæc habentur,

Henrico Robinsono, *Carleolensi*, Collegii hujus, annis xviii. Præposito providissimo, tandemque Ecclesiæ *Carleolensis* totidem annis Episcopo Vigilantissimo, xiii. Cal. Julii, anno à partu *Virginis*, MDCXVI. *Æt.*

lxiii. pîe in Domino obdormienti, & in Ecclesiâ *Carleol.* sepulto, hoc Coll. ipsius laboribus vastitati ereptum, munificentia demum locupletatum, istud qualescunq; MNHMEION gratitudinis testimonium collocavit.

Non sibi sed Patria praluxit lampadis instar,
Deperdens oleum, non operam ille suam:
In minimis fido servo, majoribus apto,
Maxima nunc domini gaudia adire datur.

Laminæ alteri æneæ, in eodem pariete positæ, insculpta conspicitur Viri, in genua quoque procumbentis, Effigies, cujus ex ore prodit Rotulum hæc habens inscripta, *Te sequar*; supra caput autem nubium, & *Elia* in cælos rapti, Imagines exarantur, cum his infra Scriptis:

Ignis & efflantes purgant aera venti,
Transitus in Cælum promptior inde patet.
Sub quibus est hæc Inscriptio.

Memoria Viri Sanctitate & prudentiâ clarissimi
Henrici Airay, S. Theol. D. hujus Collegii Præpositi
vigilantiss. reverendi *Robinsoni* (ut *Elia Elisha*) successoris & amuli, chariss. *Patruelis Christoph. Potter*, hujus Coll. Socius, hoc amoris & observantia testimonium M. Q. posuit.

Non satis *Elisha* est *Elia* palla relicta,
Dum (licet in Cælum raptus) amicus abest.
Tristis agit quaritque amissum turturis instar
Consortem, ac moriens TE SE QUAR orbis, ait.
Splendeat ut mundo pietas imitabilis *Airge*
In laudem Christi hoc ære perennis erit.

Matth. 5. 16.

Mortalitatem exiit Anno 1616. 6° Idus Octob. natus an 57. & hic sepult. alterum *Messia* adventum spectat.

Capellam quasi mediam occupat Lapis sepulchralis ex nigro marmore, cui infixæ est lamina ænea hanc gerens Inscriptionem;

D. O. M. S.

Quod mortale habuit hic deposuit
Donec Christo iterum adveniente
Resurgat

Henricus Airay,
S. T. D. Collegii hujus per annos
sexdecem Præpositus,
Vivere desit semper victurus,
A. MDCXVI. vi. id Oct.

Reliquias viri
Reverendi ac optime de se
Meriti, hoc marmore
texit
Collegium.

In Marmore Parieti Australi infixo.

Christophori Potter
S. S. The. Professoris
Coll. *Regina Oxon.* Præpositi,
Ecclesiæ *Wigorniensis* Decani, *Dunelmensis* designati.
Sereniss. Regiæ M^o à Sacris.

Qui
Cratrum cum *Hephestione* miscens,
ΦΙΛΟΒΑCΙΑΕΥC idem &
ΦΙΛΟΚΑΡΟΑΟC.

^a Lib. Ob. ut supra. ^b In ead. Pyx. De cap. & c. ut supra: ^c Lib. Ob. ^d Ib. in ead. Pyx. De cap. & c. ^e Ib. ^f Lib. Ob. ^g Reg. Chichley, part. 1. fol. 353. ^h Lib. Ob. ⁱ Ib. ^j Ib. ^k Ib.

*Serius pietatis cultor, rigidus honesti servator,
Durus studiorum exactor, sobrius veritatis propugnator,
Pacis servator pervicax,
Literarum omnium divinarum humaniorumque condus,
Erga inopes universim, literatos imprimis
Benignissimus facultatum promus:
Mox ut quas ipse colebat unice virtutes esse desierunt.
Mendicitati, exilio, carceri seculoque
(Es si quid ipso adhuc tristius impendente providebat)
Propitiâ numinis indulgentiâ opportune præceptus
Post iustissimam ETZΩAN
In qua singula ipsi supra vota successerant
ETΘANASIAN demum pro voto sortitus,
Mortalitatem exiit
A. D. V. non. Mart. A. D. MDCXL.*

Ætatis LV

*Marens marenti P. Elizabetha
relictâ.*

In alio quodam, præfato parieti infixo.

D. O. M.

S.

*Gerardo Langbainio S S T. Professore,
Coll. Reg. per xii. annos Præposito,
Viro antiqua pietate, summâ integritate,
Ingenio literarum omnium capaci,
Omnibus supra fidem exculto.
Judicio acerrimo, industria animo pari,
Cui corpus (quamvis validum) impar:
Literis juvandis propagandisque nato,
Qui temporibus suis omnia,
Et naturam suam omnibus
Restituere poterat,
In quo nec collegium cui præfuit,
Nec Academia cui se impendit,
Vel fidem unquam desideravit vel successum,
Qui sæculo difficillimo inter astuantes rerum fluctus
Clavum rectum tenuit.
vixit annos L. M. i. D. vi
Animam Deo reddidit A. D.*

iv Id. Febr. A. S. C13 13CLVII

H. M. P. conjux maritissima.

*In laminâ æneâ marmori prostrato, sub viri imma-
gine, affixâ.*

*Orate pro anima Mri Nicolai Swinerton quondam
socii æstivi Collegii qui obiit anno D. MCCCCLXXIX,
xx. Octobr, cujus anima propitiatur Deus amen.*

In laminâ aliâ haud longe à priori.

*Orate pro anima Mri Radulphi Hamsterley quondam
Magistri Collegii Universitatis, cujus obitus in perpe-
tuum erit in isto Collegio in Feste Sancti Petri ad vin-
cula, cujus anima propitiatur Deus.*

In Capella Exteriori.

*In laminâ æneâ, marmori in mediâ ejusdem Ca-
pellæ parte, sub viri effigie, affixâ.*

*Anno domini millesimo quingentesimo decimo octa-
vo, Robertus Langton clericus hanc Capellam nova hac
fabrica ampliavit.*

*In ejusdem Capellæ fenestris, Virorum prosapia
illustrum clypei Gentilitij depinguntur, quos tamen,
brevitati studens, prætermittendos duco; in latere
autem ejus australi, fenestræ Orientem Solem admit-
tenti inscriptam conspicias Viri Togâ reliquisque Insi-
gnibus induti, ac genua submittentis, effigiem, cu-
jus ex ore prodit Lemniscus, his verbis exaratus:*

Dieu soit Loué.

Sub eadem vero Imagine hæc legis:

*Orate pro anima Magistri Roberti Langton utriusque
juris Doctoris qui hanc Capellam nova hac fabrica am-
pliavit, Anno domini millesimo quingentesimo decimo
octavo.*

*Ad partem insuper ejusdem Capellæ borealem, in
fenestrâ orienti proximâ, ejusdem Viri, genua pa-
riter flectentis & eadem Inscriptione denotati, Imago
reperitur. Denique idem ille in fenestrâ magnâ occi-
dentali, inter scuta Cardinalis Bainbridgii, & Gallicæ
cum Angliis quarteriata, depingitur, his infra scriptis:*

*Anno Domini 1518. Robertus Langton Clericus
vitriari fecit has fenestras.*

Vuuu

Collegium

Collegium Novum.

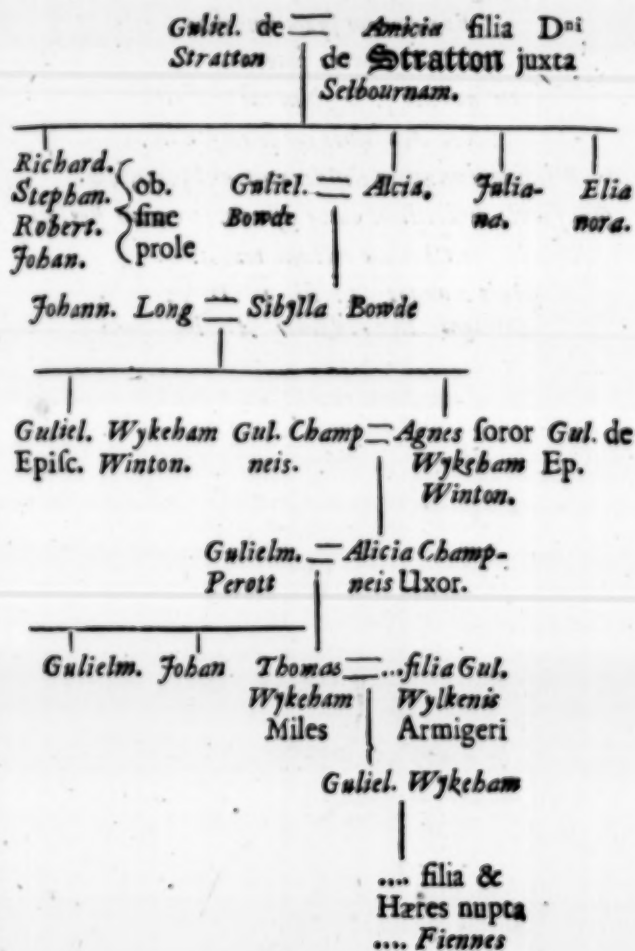

PRIUSQUAM ad Collegium ipsum accinger, haud abs re futurum arbitror, si de clarissimo ejus fondatore, doctorum omnium praconiis optimo jure celebrato, fusius nonnihil edisseram.

Is itaque (ut Doctorem London, Sodalitii hujus Custodem, ingrati pariter animi & mendaciorum arguendum, utpote Wykehamum nostrum natalium maculis deturpanem, praetervehar) in Comitatu Hantonensi, Patre Johanne, Matre vero Sibylla, b natus est, anno partus virginiei CIOCCCXXIV. De Cognomine paterno discrepant inter se Authores, quippe apud * *Lelandum Perottus* (is autem filium praesertim illo indigitat cognomento) *Nicolaum* vero *Harpesfeldum*, Historicum haud incelebrem, & hujus aliquando Collegii socium, *Wykehamus*, apud alios denique *Longus* nuncupatur. Quapropter primam illam appellationem à Patre, secundam à loco natali, tertiam vero à Corporis proceritate traxisse videtur illustrissimus Praesul, per ea enim tempora solenne fuit, ut Clerici perinde ac Laici Cognomen tum alterum ab Urbe vicove in quo lucem primo conspexissent desumerent, alterum autem à pulchritudine aliquâ naturali, Corporisve vitio impertitum haberent, & *Longi*, *Breves*, *Gibbi*, &c. (quæ quidem nomina vulgari tum usu increbuerant) appellarentur.

Ceterum *Longus* plerumque apud Scriptores audit Antistes ille, cujus Genealogiam sic enarrat *Rob. Heers*, qui literas in Collegio isto sub Mortem Fundatoris percepit, brevemque de vitâ ejus Tractatum, cum Libro Statutorum, Collegio Wintoniensi donavit. *Gulielmus Stratton* ex *Amicia*, filiâ Domini de *Stratton* prope *Selbourniam*, quatuor filios, *Richardum* nempe, *Stephanum*, *Robertum* & *Johannem* (qui improles obiit) & tres filias, *Aliciam*, *Julianam* ac *Elianoram* suscepit. *Aliciam* in Uxorem duxit *Johannes Bowde*, cui filias binas peperit, *Sibyllam* nempe (hæc *Johanni* dein *Longo* enupta, *Gulielmum*

Episcopum Wintoniensem enixa est) & *Agneta*, ex quâ nata est *Alicia*, *Gulielmo Perot* in Matrimonium collocata, qui ex eadem filios tres, *Gulielmum*, *Johannem*, & *Thomam* nuncupatos, suscepit. *Thoma* cognomentum inditum est, *Wykehamus*, ductâ vero in uxorem *Gulielmi Wilkenis*, Armigeri, filiâ numerosâ utriusque sexus prole familiam auxit. Sic ille, adstipulantibus facialibus nonnullis, qui Praesulem hunc *Perottum* nequiquam cognominandum agnoscunt, quam quidem unam omnium sententiam fuisse nullus dubito, priusquam aliqui fructus inde percipiendi intuitu à vero de industria aberrarent.

* In bib. Cotton sub Effig. Julii C. 6. b Th. Marten in Vita Gul. Wicami Edit. Lond. 1597. lib. 1. cap. 1. c In Cyg. Cantione in voce Windelfora.

Aliorum sententia est *Longum* esse improbandum, nec aliud Viri cognomen admittendum quam *Wykehamum*, utpote quem non tantum *Wykehamia*, in Agro *Southamptonensi*, natum, sed & ejusdem appellationis familiā, Vicum illum vel partes vicinas antiquitus incolente, oriundum contendunt. In hac nominatum opinione versatur * *Harpesfeldus*, à quo memoria proditum est regnante *Johanne*, *Radulphum* quendam, & sub *Henrico*, *Robertum* Militem, *Wykehamum* existisse, quorum è propagine Episcopus hic noster genus deduceret, qui lane (ne his amplius immorer) si vel *Perottus* vel *Longus* cognomento fuisset, sub eorum alterutro delictorum indulgentiam ab irato Rege impetrasset, quod utique haudquaquam fecisse illum satis liquido constat.

Sed de his tantisper. Ad *Wykehamum* redeo, *Wintonia*, impensis D. *Nicolai* *Wodall*, seu *Udall*, Militis *Wykehamensis*, inter Nobilium aliquorum filios primis Grammatices Elementis informatum; atque inde ad Academiam *Oxoniensem* amandatum, ubi primos annos in Logica, Mathematica, & Arithmetica posuit, deinceps vero, Ingenii sui propensionem secutus, Juri Civili unice studuit. In Mathematicis *Ludovicum* *Cherletonum* (*Humphredi* *Cherltoni*, Cancellarii Academici fratrem) Episcopum postmodo *Herefordiensem*, in Jure autem Civili *Gulielmum* de *Drogheda* (id enim tradere non veretur scriptor ^b quidam, tamen *Droghedensem* illum ad seculum jam tum prægressum pertinere aliunde liquet) audivisse fertur, quorum postremus, præter alios quosdam, Librum edidit de *Judiciorum ordine*. Sub id, literis prædicti *Udalli* commendatitiis usus, celebribus duobus *Oxonienfibus*, *Gulielmo* utique *Courtneio*, & *Johanni* *Bokynghamo* (Juris Canonici & Theologiae peritissimo) familiariter innotuit; è quibus ille Cancellarius dein *Oxonienfis*, & Archiepiscopus demum *Cantuariensis*, hic autem Archidiaconus *Northamptonensis*, & (prout nonnulli perhibere) Episcopus *Lincolniensis* emerfit. Absoluto nobiscum amplius quinquennio ad Mecænatem suum *Udallum*, Castri *Wintoniensis* Constabularium, & in Comitatu *Southamptonensi* Locum-tenentem regium, accersitus est, cui tum in aliis negotiis, tum in literis præsertim ad Regem Sanctiusque ejus Concilium conscribendis, operam fidelem pariter ac perutilem navavit; famamque tanto sibi majorem comparavit quanto ætate immaturot esset. Enimvero ejusmodi munia tantâ obivit prudentiâ, ut non tantum à Patrono suo, sed parvo temporis intervallo à *Gulielmo* *Edindow*, Episcopo *Wintoniensi*, supremo demum *Angliae* Thesaurario, in Secretarium fuerit assumptus.

Dum in ejusmodi negotiis occupatus esset *Wykehamus*, Rex *Edoardus* III. *Portsmouthiâ* reversus *Wintonia* aliquandiu egit, atque ibi cum formâ viri egregie delectatus, maxime vero prædicti Militis, à quo scilicet mirifice deprædicatus est, verbis ductus, *Wykehamum* *Windelsorienfem*, *Doroberniensfem*, & *Hadleienfem*, Castrorum, necnon Maneriarum haud paucorum, Inspectorem nominavit. Munera hæc ille summâ fide, nec minori diligentia, administravit; quare præmiis longe majoribus cumulandum destinans *Edoardus*, idque Dignitatibus Ecclesiasticis commode magis faciendum ratus, ut in Clerum ascisceretur mandavit, qui cum an. proinde CCCCCLXI. sacris Ordinibus Initiatus esset, ad S. Martini Rectoriâ, & Collegii eidem Sancto *Londini* dicati Decanatum

ac (ne munera ejus omnia commemorem) *Lincolniensem*, *Northamptonensem* & *Buckinghamensem*, Archidiaconatus, evocatus est. Post hæc Anno CCCCCLXVII. (tam facilis ei ad omnia parebat aditus) Episcopatu *Wintoniensi* donatur, nec ita multo post supremus *Angliae* Cancellarius creatur, quanquam id Muneris non amplius quadriennio gessit, magno *Angliae* Sigillo in manus regias *Westmonasterii* tradito. De illo ^c prodiderunt aliqui, quod, cum Episcopatum ambienti objiceret Rex *Edoardus* doctrinam tanto Muneri imparem adferre, respondit, eruditum utique non esse se, efficere tamen posse ut eruditi evaderent alii; tanquam si in animum jampridem induxisset splendidissima illa Musarum Domicilia, Collegium scilicet istud & *Wintoniense*, exardescere. Hæc vera si fuerint, laudanda potius Viri Modestia quam damnanda Ignorantia, utpote quem doctum haud mediocriter, ut ea ferebant tempora, fuisse confido; id quod habeo persuasum vel ex unico illo libro quem de reformando Monachorum *Wintoniensium* Sodalitio, corruptelis plurimis tunc temporis coinquinato, haud inerudite contexuit.

Ad Episcopatum evectus maxima Regni negotia procurabat, & regii quodammodo Fisci Dispensator erat, quod quidem gravissima illi damna importavit, siquidem id multorum invidiam accendit, quorum nonnulli interversam ab eo pecuniam regiam criminati, *Edoardum* inducere ut sedis Temporalibus spoliato *Wykehamo* Aulâ suâ in perpetuum interdiceret. Interjecto autem dein biennio, in pristam dignitatem restitutus est, animum regium demulcente *Alicia* *Piers*, quam utique postremis vitæ annis efflictim deperit *Edoardus*. Cæterum Potentiam ac splendorem jam denuo recuperatum tantâ prudentiâ tuebatur, ut tam Regi quam Optimatibus (quos nempe inter dissensiones jam tum haud mediocres gliscebant) acceptissimus fuerit, & infinitas eâ ratione divitias collegerit, quas tamen & bonis artibus comparavit, & in usibus piis juxta ac splendidis collocavit. Opibus autem, velut prædictum, coacervatis, ad Gloriam Dei Ecclesiæque commoda promovenda, nominis quoque sui famam æternitati commendandam, animum convertebat. Quapropter insigne illud pietatis Monumentum, *Novum* Collegium, ab Hospitio perantiquo (ut ^d quibusdam placet) sancto *Neoto* ibidem nuncupato, dictum, *Oxonia* inchoavit; eoque absoluto (cujus utique erectionem fusius deinceps enarrabimus) *Wintoniense* illud anno proximo, domini nempe CCCCCLXXXVII. aggressus est, Lapide primo vicesimo sexto Martii, circa horam tertiam matutinam, in ejusdem fundamentis ^e jacto. Id operis sexennii spatio ad fastigium adeo est perductum, ut vicesimo octavo Martii, horâ quasi tertiâ matutinâ (hæc in annum Domini CCCCXCIII. cadunt) Incessu solenni, & concelebratis de more Litaniis, in possessionem ejus venerint Custos ac Socii. De Sodalitio autem utroque, & clarissimi Fundatoris laudibus versiculos ^f accipe, rudi, quæ erant Secula ea, Minervâ conscriptos:

Hunc docet esse pium fundatio collegiorum.
Oxoniz primum stat Wintonizque secundum;
Subtrahitur sed non moritur, quia nomen habetur
Ipsius egregium semper in orbe novum.

* In *Histor. Eccles. sac.* 14. cap. 20. ^b Marten. ut supra ^c Parkerus, in *Antiq. Britan.* in Sim. Sudbury, fol. 257. & alii. ^d Foxius in *Ant. & mon. Ecclesie* vol. 1. lib. 3. ^e Ut in quodam MS. in bib. Bod. script. per quendam hujus coll. tempore Ed. IV. p. 121. ^f In vita *Willielmi Wykeham.* per Tho. Chaundler MS. collocat. 7.

Wintonia vero Viros ac pueros haud pauciores centum & quinque ipsius Collegii Proventibus alendos decrevit; institutis Guardiano, quem Custodem appellant, Sociis decem (hi sacris Ordinibus initiari debent) Capellanis tribus, Clericis totidem, Symphonistis quindecim (his incumbit rei divinæ in Capellâ quotidie peragendæ operam accommodare) Scholaribus septuaginta, Præceptis grammaticis inveniendis, & in Collegium Novum electione annuâ cooptandis, è quo Custos ac Socii, necnon Archididascalus & Hypodidascalus (hos enim expoliendis teneris adolescentium ingeniis pariter instituit) defumendi sunt. Munificentiam ejus reliquam rei publicæ sacræque erogatam, Togatos porro quinquaginta, *Oxoniam* integro ante fundatum Collegium septennio in studiis sustentatos, prætermitto; utpote quorum notitia ab aliis, passim Scriptoribus habenda. Sed neque plenam ego tanti viri Historiam contexendam suscipio, Panegyri aliquâ nervosâ & *Pliniana* saltem proximâ digni, ingenii vero mei vires longe exuperantis. De ipso autem unice addam, quod cum annos triginta & septem *Wintonia* sedisset, sano tum animo tum corpore usus, è vitâ migravit xx. Sept. an. Dom. CIOCDIV. magno sui desiderio, & conspicuæ pietatis monumentis post se relictis, quorum in altero (Ecclesiam volo quam à fundamentis ipse extruxerat) sepultus jacet, sub tumulo deformato quidem sed etiamnum superstitite. Testamento a supremo, xxiv. Julii an. CIOCDIII. condito, sanguineorum cuilibet, necnon utrique suo Collegio, Munera aliqua legavit, *Novi* autem illius Custodi vasa argentea, ad Successores ejus descensura, Sociisque singulis, Probatio etiam cuivis & Capellano, certam pecuniâ summam consignavit: cæterum Sodalitio ipsi, in æternam sui memoriam, mitram, Pedum Pastorale, Sandalia denique & Vestes albas, sive Dalmaticas transcripsit.

Hactenus de celeberrimo *Wykehamo*, cujus vitam si non breviter saltem attigissem, criminis haud levissimi accensendus mihi viderer. Nunc ad Collegii, de quo agimus, foundationem accedo, cujus cum desiderio flagraret Episcopatu auctus, annum vix alterum elabi passus est, priusquam Prædia ac Tenementa, *Oxonii* commode locata, Magistro *Johanni de Bokyngham*, D. Gul. de *Mulshoe*, & D. *Johanni de Rosseby* vel *Rowceby*, Clericis acquirenda demandavit. Decimo itaque Febr. anno *Edoardi* III. quadragesimo quarto, dom. nempe CIOCCCLXIX (Hic secundo postquam Episcopatum adierat *Wykehamus* anno congruit) de Prioratu *Frideswydensi* b coemptæ sunt complures Terræ portiunculæ, in Parochiâ Divi Petri ad Orientem ubicunq; jacentes inter tenementum vocatum *Damer* vel *Dammer-hall* ex parte Occidentali & murum villa ex parte Orientali, & inter dictum murum villa ex parte Boreali, & murum Aula Regiæ *Oxonie* ex parte Australi, ac inter dictum murum villa ex parte Orientali, & Camiterium Ecclesiæ S. Petri prædictæ & Aulam S. Edmundi ex parte Occidentali & muros tenementorum Magistri & Fratrum Hospitalis S. Johannis Oxon usque ad Aliam stratum regiam ex parte australi. Areolæ vero illæ binas tantum Rodatas ambitu colligebant. Acquisita insuper sunt;

1. De Abbatia *Osneiensis*, eodem mense ac anno,

omnia eorum c Prædiola quæ in loco prædicto ponerentur, jugera bina complectentia. Alibi autem ampliorum duorum Hortorum mentionem d invenio.

II. De Aula, vel Collegio, *Reginensi*, eodem anno, vacuæ sex e terræ Areolæ, tres tantum rodatas includentes, quæ quidem Prædiola Aulam *Damer-hall* (hæc in vico stetit ab Orientali Aula *Cervina* latere ad portam Collegii *Novi* deducente) occupatum, Murum autem Urbanum Ortum versus, denique, Aula præfata ad Boream, Viamque publicam, quam hodie Vicum *Novi* Collegii nuncupamus (Is ab Aula S. *Nicolai*, Occidentem versus, ad Ecclesiam Divi Petri antiquitus protendebatur) ad Austrum, &c. interjacebant; cum *Frideswydensibus* illis situ aliquatenus convenientia.

III. Tenementum f prope Ecclesiam Divi Petri collocatum, de *Johanne Marshall*, & *Job. Paas* eorundem Procuratoribus, & *Nicolao Redyngs* Parochiæ ejus Vicario, coemptum est, XXI. Febr. eodem anno, quadragesimo nempe quarto *Edoardi* III. Id vero Tenementi binas Terræ Rodatas, comprehendebat, ejusque dein coemptionem II. nimirum *Richardi* II. s probarunt *Mertonenses*, ad quos utique spectabat Ecclesiæ illius Patronatus.

IV. Portio Jugi dimidia, infra prædictos limites posita, de Monialibus *Godstoviensibus* comparata est, quæ dum Ædificiis quibusdam instrueretur xv. per annum solidos earum Conventui reddebat, ab Ecclesiæ mox ante dictæ Procuratoribus penitus, Viris autem tribus ante memoratis ab Abbatissa & Sodalitio penitus h transcripta est anno *Edoardi* III. jam sæpe dicto.

V. De *Johanne* filio ac hærede *Roberti Whetewong*, *Oxonienfis*, vacua Terræ i Areola, inter Abbatia *Osneiensis* & Hospitalis San-*Johannensis* prædiola collocata. Anno etiam præfato.

VI. His eodem anno accessit k Prædiolum alterum de *Emma* Conjuge *Rogeri de Lodelow*, inter *Osneiensis* quoddam, alterumque *Reginense* positum. Aliorum vero fundorum coemptionem interpellante Fundatoris ipsius, Temporalibus (velut præmissum habes) spoliati, animoque Regio & Aula pariter exulantis, calamitate, ad annum usque CIOCCCLXXVII omnino constitere insignissimi Viri molimina; postquam autem in pristinam apud Regem gratiam redierat, *Johanni de Bokyngham* & *Johanni de Rowceby* idem denuo pensum assignavit, quorum operâ conquiruntur:

VII. Decimo Febr. II. *Richardi* II. dom. nempe CIOCCCLXXVIII, vacuæ l quædam fundi portiunculæ, ad *Johannem Gybbes* pertinentes; Murumque Urbanum Eurum Boreamque versus, Aulam vero *Damer-hall* ad Occasum, Murumque Collegii *Reginensis* ad Austrum, interfidentes.

VIII. Areolæ m quædam, intra terminos præfatos jacentes, ad Moniales autem *Littlemorianas* pertinentes, xxv. Febr. eodem anno coemptæ, a Fundatore autem per Attornatos occupatæ IV. Aug. III. *Richardi* II.

IX. Tenementum n quoddam, ad *Thomam de Glocestria*, *Simonis de Glocestria*, *Oxonienfis*, filium ac hæredem, spectans; ab Ortu tenementum quod ad Mag. *Thomam Bokeland*, S. Petri nuper Vicarium, pertinebat, ob Occasu vero Tenementum Hospitalis

a Ibid. & in quodam MS. in bib. Cotton sub Effig. Titi A. 24. b Reg. mag. S. Frideswydæ p. 456. c Reg. Osney in bib. Cotton, fol. 220. a. d In quodam Reg. membranaceo, Collegio Merton. pertinent. fol. 9. e Reg. primam Coll. Novi p. 12. cart. 10. f Ibidem p. 17. Cart. 68. & p. 18. c. 63. g Ibidem in p. 18. h Ibid. p. 19. cart. 20. i Ibid. p. 20. c. 46. j Ibid. p. 21. cart. 53. k Ibid. p. 3. cart. 44. l Ibid. p. 4. c. 21. m Ibid. p. 19. c. 61

San - *Johannensis*, adfidentia habens. Primo Martii
11. Richardi II.

Possessionibus iis hunc in modum comparatis, quo ad Collegii fundationem aditus legitimus pateret, *Johanni Salveino*, Eschaetori suo in Agro *Oxonienſi* mandavit Regia Majestas, ut eâ de re Inquisitionem haberet, atque exploraret an Regi, Urbive, (respe-ctu nimirum feodi firmæ) an etiam alteri cuivis in fraudem cessurum sit, si prædia jam acquisita, vel alia ibidem acquirenda, muro circumcingeret, & ad usum peculiarem transferret *Wykehamus*. *Oxoniam* itaque accessit *Salveinus*, inque die Lunæ proximo ante Nativitatem Divi *Johannis* Baptistæ, 11. Richardi II. Dom. scilicet CIOCCCLXXIX. præsentibus *Joh. Gibbes* Prætorē, ac *Johanne Hicks* & *Richardo Adyngton*, Ballivis, Viros duodecim probos & legales (ut cum Jurisperitis loquar) delegit, qui id negotii secundum literas Regias probe excuterent, qui quidem in eam^a convenere sententiam, neq; Regem inde neq; alios quoscunq; neque Urbem damni quicquam aut nocumenti passuram, specialiter quoad feodi firmam, si aut fundos jam coemptos, aut alios quosdam illis proximos (quos inter nonnulli juris erant urbani, præter Vicum publicum ad Municipium partim spectantem) Muro ut prædictum circumscriberet, modo ad illam Muri urbani partem quoties opus esset recreandam astringerentur Sodalitii propediem instituendi Custos ac Scholares, hac porro lege servatâ, ut in Muro præfato Posticam utrinque ad extremos Collegii limites conficiendam curarent, quò scilicet Prætori & Ballivis, illam Muri partem semel omni triennio lustraturis, ipsis etiam Civibus bello oppressis, Urbemque ita, (aliis perea secula in locis probe munitam) commode magis defensuris, exitus pateret & introitus.

An addam præterea, in pleniorē rei notitiam, juratos eosdem retulisse, tum Vicum illum, tum supradictas Areolas nec circumsepta adhuc fuisse, nec ad privati cujuscumque viri usum conversas, quin stercus ibidem & putrescentia animalium cadavera, non sine teterrimo Universitatis Urbisque incommodo, deponi solita, immo illam Oppidi partem furum ac Meretricum Conventibus, Latrociniiis porro & Homicidiis (non sine Togatorum aliorumque perniciē) intamē jam olim fuisse. Perhibuere insuper Jurati, feris inde seculis integræ Urbis fructui & emolumentis, necnon Academicorum qui locum illum incolebant splendori & incolumitati consultum iri, si Aedificiis ibidem erectis, muris includerentur Areæ prædictæ, quas porro annuo tantum decem Solidorum Reditu æstimandas pronuntiabant, quod vacuæ omnino & incultæ jacerent, dum Civium quisque conducere easdem ac subigere detrectaret. Hæc sunt præcipua Inquisitionis ejus capita, quorum tamen postremum à veritate prorsus videtur declinasse, cum^b constet Episcopum pro viii. Terræ Areolis, & jure eorum quoad Vicum illum publicum, xiiii. Oppidanis Libras numerasse.

His ergo, ut par erat, præmissis, factam habuit à Rege^c potestatem *Wykehamus*, ut Collegium in coempto fundo exædificaret, & lxx. Scholarium numerum institueret, qui variis Facultatibus incumbentes ibidem alerentur. Licentia hæc quasi decem aut duodecim post habitam Inquisitionem diebus, xxx. utique Junii, anno Richardi II. tertio,

Domini autem CIOCCCLXXIX. impetrata est, deinceps vero ad fundos nonnullos ante memoratis addendos, aliaque quæ ad destinatam Fundationem spectarent exequenda, quam citissime se conferebat Episcopus.

I. Primo enim à Sacro-Sanctæ Trinitatis Familiæ Ministro ac Fratribus, Prædia bina, ad Urbem pridem spectantia, ^a mercatus est, i. Aug. anno autem novissime dicto. Eorum alterum, ad ix. Perticæ, prout mihi aliunde^e liquet, in longitudine, (hoc est ab occasu in Ortum, sive à Portâ *Fabrili*, secundum interius Muri Urbani latus, ad ejusdem Muri angulum Euro-aquilonarem, prope Fontem *Crovianum* vulgo *Crowell*) in latitudine autem ad unam tantum Perticam cum dimidiâ protendebatur; alterum vero longum erat xxvi Perticæ, latum autem unam tantum duosque pedes, inter angulum vero præfatum Portamque orientalem secundum longitudinem jacebat. Caterum de his uberius, & fidelius magis testimonio subnixi in priori libro, ubi scilicet *Trinitariorum* enarrantur possessiones, edisseruimus, siquidem hæc è Vicarii Divi *Petri* ad orientem, Decimas sibi à Prædiolis ipsis vendicantis, lite sumuntur.

II. Prædiorum de *Frideſwydensibus*, ante reliqua omnia, coemptorum confirmationem^f obtinuit 1. Aug. 111. Richardi II.

III. Confirmatas^g eodem die ac anno habuit (impetrato prius permissu Regio) ab Hospitali Divi *Johannis* Areolas octo, tres Terræ Rodatas ambitu colligentes, quarum situm in prædiolis de *Johanne Gibbes* coemptis quærendum superius habes.

IV. De Prætorē & Municipio *Oxonienſi* jugera bina, Vicumque publicum, tres Rodatas complectentem, ^h acquisivit 11. Aug. eodem anno; pro quibusⁱ libras pendisse Episcopum prædiximus.

V. Confirmatum sibi^j habuit, 14. Aug. 111. Richardi II. Messuagium quoddam, situm inter Tenementum *Gulielmi Spaldyng*, curiam *Spaldyngianam* vulgo *Spaldyng court* appellatum, eique ad Austrum appositum, Terræque Areolam, Aulam *Boleanam*, dum ædificiis esset occupata, dictam, Eorum vero versus locatam. Id autem Messuagii *Mr Johannes de Bukyngham* & *D. Johannes de Rounceby* de Vicario & Parochianis Divi *Petri* ad Orientem pridem (ut ante habes dictum) coemerant, hujus autem ac aliarum possessionum Confirmationem adeptus proinde est *Wykehamus*, quod damnum fortean facere aliter posset, quoniam eadem antequam odium ac offensionem Regiam incurrisset acquisitæ fuerant.

His illum in modum, cum aliis quibusdam, ex licentiâ^k regiâ, comparatis, Chartam suam de fundando Collegio propalavit xxvi. Nov. ann. Dom. CIOCCCLXXIX in quo præcipuam destinati Operis causam assignat Clericorum in *Anglia* paucitatem, frequentibus, ut supra dictum, pestibus attribuendam, velle autem sese declarat ut Sodalitium hoc suum, cui Collegio Sanctæ *Mariæ* (vulgo *Saint Marie Colledge of Wynchestra*) nomen esse jussit, septuaginta tenuioris fortunæ Scholaribus, cum Custode honeste pascendis, constaret. Post paulo^l literas quas procuratorias vocant ad Mag. *Johannem de Campden* & Mag. *Nicolaum Wykehamum*, Custodem, transmisit, quibus copiam fecit ut Prædia, Tenementa, & Areolas quas prædiximus occuparent,

^a Ut in Collect. Nic. Bishop, fol. 148. MS. & in Mag. rub. lib. Civit. Ox. p. 65. MS. ^b In eisd. collectaneis ut supra. ^c Pat. 3. Rich. II. p. 1. m. 32. ^d Reg. 1. Coll. Novi, ut supra, p. 7. cart. 17. & 23. ^e In Reg. Coll. Mert. ut supra fol. 9. ^f Reg. coll. Novi ut supra p. 5. c. 30. ^g Ibid. p. 28. c. 51. ^h Collect. Nic. Bishop ut supra, & c. ⁱ Ut in cod. reg. Coll. Novi p. 33. c. 6. ^j Ibid. p. 36. c. 9. ^k Ibid. p. 30. c. 72.

interim vero Scholares suos in Aulis & Hospitiis Academicis, maxime autem in Aula *Cervina* & *Nigra* adjacentie alendos curavit. Quinto dein *Martii*, anno autem mox ante dicto, construi coeptum est Collegium, cujus in fundamentis primum ipse lapidem ^a posuit, an. ætatis LV. Episcopatus vero XII. quod quidem non sine summâ lætitiâ, & plenissimâ festi-
celebritate, præsentibus Scholaribus ejus, & magnâ principum virorum frequentiâ, peractum est. Haud ita multo post, anno nimirum CIOCCCLXXXVI. extrema operi manus accessit, densis adeo validisque Musis constructo, ut Propugnaculum, obsidioni haud impar, siquando opus esset, futurum, meditasse crediderim *Wykehamum*; quem nuper ad usum, cum egregio periclitantium Academicorum incommodo, conversum pene fuit anno Dom. CIOCLII. Enimvero nequid clarissimi viri laudibus subtrahamus, Collegium illud & quoad Ædificia & Regimen, omnibus adeo numeris absolutum reddidit Episcopus, ut tum *Oxonienſe* suum *Wainſleytus*, tum *Cantabrigienſe* & *Eatonenſe* Rex *Henricus VI.* ad ejusdem imitationem exædificavit, ne alios dicam Fundatores, qui ejusdem in Sodalitiorum institutione vestigia pressere, & quorum Statuta à *Wykehamicis* illis parum sane, & verbo tantum tenus, discrepare deprehenduntur.

In vigiliâ *Dominicæ Palmaram*, decimo nempe quarto *Aprilis*, anno jam ante memorato, viz. ann. CIOCCCLXXXVI. Collegium ^b intrarunt, circa horam tertiam matutinam, Custos ac Socii; quod cum solenni processu fiebat, precibus Deo oblati ut Sodalitii studii aspirare dignaretur. Posthæc ad ampliandos Collegii limites, quo scilicet Ædibus aliis, reliquisque quæ ad usum ejus vel etiam ornamentum spectarent, locus esset, animum adjecit *Wykehamus*, & *Messuagio* ^c altero, Aula *Puellarum* vulgo *Maydenhall* nuncupatâ; de Collegio *Universitatis*, altero ^d *Sheld-hall* dicto, de Monialibus *Stodleienſibus*, tertio denique Aula *Great Hamer-hall* cognominato de *Osneienſibus* ^e acquisito, Peristylia Occidentalis aliquam, maximam vero Australis partem erexit, viamque quâ ab Orientali parte Aula *Cervina* ad Collegium hoc profecturus exciperis substruxit; reliquo dein Peristylia in Vici à Porta *Fabrorum* ad Muri Urbani Angulum Euro-borealem ducentis Areâ exædificato; quod ubi ad Culmen auctum esset, à *Nicolao* Episcopo *Dunkeldensi* (Sedium illa Scoticarum una est) impetrato prius indulto ^f Pontificio, cum Areâ inclusâ tribusque Campanis de more consecratur, XI. *Octob.* an. Dom. CIOCD. Sodalitio autem exinde, prout ipse decrevit *Wykehamus*, in Cœmiterium cessit.

Ædificiis iis ratione quam prædiximus absolutis, fundos alios à Collegio præsertim *Reginenſi*, & *Divi Johannis* Hospitali, mercatus est, quorum partem maximam Sodalitii Stabula, cum Horto iisdem Austrum versus adjacente, occuparunt. Proximo autem in loco ad perficiendum quod *Wintonia* prius inchoaverat Collegium sese convertibat, & utrique dein Sodalitio Statuta tradidit; è quibus & constat, in *Oxonienſi* isto præter Custodem, Scholares septuaginta, decem Capellanos, tres Clericos, & Choristas sexdecim instituisse, assignatis quibus honeste admodum alerentur stipendiis, quod Scholares vero attrinet, eorum decem Juri Civili, totidem etiam Juri Canonico, reliquos autem quinquaginta Artibus Philosophiæ, & Theologiæ studere jussit, quorum tamen duobus liberum esse voluit ut Medicinæ, duobus etiam

ut Astronomiæ operam addicerent. Porro Capellanis Clericisque (quos proinde voce modulatrici, & ad cantandum ac legendum idoneâ, instructos esse oportet) sacrorum quotidie solennia celebrare incumbit, operam interea commodantibus Pueris Symphonicis, quibus propterea ad utramque facultatem informandis Scholæ Musica & Grammaticalis ad occiduum Capellæ latus deinceps extructæ sunt, ibidem usque hodie comparentes. Denique, iisdem Statutis cautum voluit ^h *Wykehamus*, ut siqui cognatione sese attingentes deprehenderentur, quos mores ac eruditio satis commendarent, neque *Wintonia* neque *Oxonii* probatici essent, verum utrobique statim post electionem admissi, pleno Sociorum aut Scholarium jure uterentur.

BENEFACTORES.

Johannes Buckinghamus, Episcopus *Lincolniensis*, Ecclesiæ *Swalchovenſis*, in Agro *Oxon.* positæ, jus Patronatus, cum Prædiis nonnullis ibidem sitis, Collegio isti transcripsit, factâ simul potestate ut eundem sibi appropriandum (Jurisperitorum utimur Idiomate) curaret Sodalitium. Id in septimum *Januarii* diem, an. *Richardi II.* duodecimo Dom. scilicet CIOCCCLXXXVIII. cadit.

Thomas Beckingtonus LL. D. Collegii hujus aliquando Socius, postea vero S. *Leonardi*, prope *Paſtings*, in Diocesi *Ciceſtrenſi*, & *Suttona* in Comitatu *Bercheriæ* Rector, Curia de Arcubus Decanus, porro *Henrico VI.* à studiis admotus, & ad Episcopatum tandem *Batho-Wellenſem* evocatus, Manerium de *Pewton-Longvillorum*, in Agro *Buckinghamenſi*, Sodalitio impetravit, & eidem adscribendum procuravit (XI. *Henrici VI.* Dom. nempe CIOCDXL.) cui & aliâ ipse moriens legavit, speciatim deinceps commemoranda.

Thom. Jane, Decretorum Doctor, Collegii olim illius & ipse Socius, postmodo autem *Divi Pauli* Canonicus, *Essexiæ* Archidiaconus, Capellæ insuper Regiæ Decanus, & Episcopus demum *Nordovicenſis*, Tenementum ac Prædia, *Cartlingtona* in Agro *Oxonienſi* locata, Sodalitio *Wykehamico* consignavit XX. *Febr. x.* *Henrici VII.* dom. utique CIOCDXCIV.

Clemens Hardingus LL. B. eidem Collegio, (cujus utique Socius jam ante fuerat) fundos aliquot *Burtona* in *Bercheriensi*, & *Wanburgi* in *Wiltonienſi*, Comitatus, jacentia, Testamento supremo detulit, XXII. *Decemb.* XXIII. *Henrici VII.* Dom. CIOCDVII.

Gulielmus Warhamus LL. D. Collegii pridem socius, dein Custos Rotulorum, aliisque decursis Dignitatibus supremus *Angliæ* Cancellarius & Archiepiscopus *Cantuariensis*, *Messuagium* & *Latifundia*, *Kynsclera* in Agro *Hantonienſi* collocata, ad se autem à Patre hæreditario jure devoluta, transcripsit VI. *Febr. i.* *Henrici VIII.* Dom. CIOCDIX. præter Vasa argentea, CXLIV. unciarum ponderi æqualia.

Robertus Shirebournienſis, & ipse Socius, postea vero Ecclesiæ *Lincolniensis* Canonicus, Archidiaconus *Huntingdonenſis*, & *Divi Pauli* Decanus, deinceps autem Episcopus *Ciceſtrenſis*, *Messuagium* quoddam cum pertinentiis omnibus, *Harrovia super Monticulum* in Comitatu *Middlesexia* positum, Collegio ea conditione (an. CIOCDXIX.) detulit, ut quo die Prælectiones ibidem, informandis Scholaribus haberentur,

^a Ut in præfato MS. in Bib. Bod. p. 121. & alibi. ^b Ut in eod. MS. in Bib. Bod. ut supra & alibi. ^c Reg. i. coll. hujus in sup. p. 9. ^d Ib. p. 8. ^e Ib. p. 10. ^f Ib. p. 45. & 17. ^g In cap. i. ^h Ib. in statutis cap. 2.

tur, Missarum solennia, in discentium fructum commodumque Sociorum aliquis perageret, ceterum ne alicujus rei defectus Sacrificulum moraretur, annum decem solidorum stipendium Sociorum uni assignavit, è prædiis quibusdam, prope Wycombam magnam, in Agro *Buckinghamiensi* locatis, eamque in rem Collegio eodem anno transcriptis, redditurum. Idem ille in Ecclesiâ *Cicestrensi* Cathedrali quatuor instituit Præbendas (earum prima *Barfarii*, secunda *Excet*, tertia *Wyndhamensis*, quarta *Burghamensis* nuncupatur) statuto ne alii cuicumque quam vel istius vel Collegii prope *Wintoniam* Socio earum aliqua traderetur. Hæc vero postrema largitio facta est an. Dom. CIOXXX.

Thomas Wells, S. Theol. Professor, Collegii olim Socius, post autem *Gulielmo Warbamo*, Archiep. *Cantuariensi* à Sacris domesticis, Rectorque de *Hepford Wareynorum* in Comitatu *Oxonienſi*, annum x. librarum proventum, de Conventu S. *Augustini Cantuarie* c.c. libris coemptum, Sodalitio isti eâ lege detulit, ut sex inde libræ Presbyteris tribus annuatim darentur, quorum duos Benefactor esse voluit de numero Artistarum, tertium vero Civilistarum, & omnes nominandos & eligendos per Custodem & Decanos, eâ conditione ut non sint graduati, &c. xiii. Julii xvi. *Henrici VIII.* Dom. CIOXXXIV.

Johannes Smyth, Burgenſis de *Ipswich*, in Comitatu *Suffolcie*, fundos ac Tenementa, *Birchengeria*, alibique in Agris *Essexiam* & *Herfordienſi*, posita, annuis autem duodecim libris æstimata, eidem Collegio transcripsit; unde Presbyteris tribus (quorum binos Facultatis Artium, vel Theologiæ, alterum vero Juris Canonici vel Civilis studiosos esse voluit) à Custode nominandis, totidem quotannis libras ex æquo dividendas decrevit. Id in xx. Octobris xx. *Henrici VIII.* an. Dom. scilicet CIOXXXVIII. cadit. Quod *Smythium* vero induxit ut munificum se adeo præstaret è fortuito quodam cum *Johanne Readyngo*, Cive *Oxonienſi*, colloquio emerſit; quippe rogante illo an possessiones prædictas *Gulielmo Fleſhmonger* L. Doctori divendere vellet, quærit illico *Smythius* quam *Fleſhmonger* in rem easdem esset acquisiturus, & respondente altero, Collegio Novo, quo in Sodalitii precibus locum consequeretur donandas statuisse, mehercule inquit nec ego mihi tardius persuaserim ut mercaturam tam pulchram exerceam, Bonaque illa eodem pretio addicam.

Gulielmus Fleſhmonger, Juris Canonici Professor, Collegii aliquando Socius, ac Decanus dein *Cicestrenſis*, Manerium de *Sheringham*, *Tackſegia* in *Essexia* locatum, Sodalitio isti contulit xx. *Henrici VIII.* Dom. CIOXXXVIII. unde octo quotannis libræ vel eâ tempeſtate proveniebant, quam pecuniam Sociis octo (quorum pars dimidia Theologiæ vel ſaltem Artibus, altera vero Juri Canonico vel Civili nomina daret, & quorum aliquis sacris ordinibus initiatus esset) æquis portionibus erogandam sancivit. Porro juvandis in Manerii de *Stanton* S. *Johannis*, in Agro *Oxonienſi*, coemptione *Wykehamici*, Libras ducentas consignavit, eâ lege ut duodecim Sociis (quorum sex ad Theologiæ vel Artium, reliquos autem ad Juris Canonici vel Civilis Facultatem pertinere oporteret) totidem quotannis libræ penderentur, cauto vt si Presbyterum *Smythianum* ad Facultatem Artium spectare contingeret, suorum unus, qui sacros perinde Ordines suscepisse tenebatur, è Juristis desumeretur. Hæc xxvi. *Februarii* xxi. *Henrici VIII.* Dom. nempe CIOXXXIV. peracta sunt.

Thomas Myllyng Collegii olim Socius, ducentas etiam libras acquirendo quod novissime sumus præfa-

ti *Manetio* addixit, sub eâ conditione ut Socii binij Graduatij simul & Presbyteri, Facultatis alter Theologiæ aut Artium, alter Juris Canonici aut Civilis, studiosus, à Custode & Senioribus duobus Decanis deligerentur, quorum uterque duas annuatim libras perciperet. Largitio hæc x. *Aprilis* xxv. *Henrici VIII.* Dom. autem CIOXXXIII. facta est, quo tempore in Rectoriâ de *Hepford-Wareynorum* in hoc Agro *Oxon.* versabatur *Myllyngus*, cujus nomen hodiernis quoque Lectoribus exhibent, præter Inscriptiones aliquas ænigmaticas, Carmina nonnulla, in Domicii ad Parochum spectantis fenestrâ quadam depicta.

Johannes Whyte A. M. hujus primo Collegii Socius, dein Scholæ ac tandem Collegii *Wintonienſis* Archididascalus & Custos, tandem vero ad ejusdem loci Episcopatum evectus, Manerium de *Hall-place*, in Comitatu *Hantonienſi*, Sodalitio eâ lege transcripsit, ut quilibet Socius in die admissionis suæ xiii. solidos & iv. denarios acciperet. Hoc ab illo præstitum est i. *Decemb.* i. *Elizab.* Dom. nimirum CIOXLVIII.

Christoph. Rawlyns in Parochiâ S. *Ebbe*, *Oxon.* natus, istius Collegii Socius, S. T. B. ac deniq; *Adderburie* in Agro *Oxon.* Vicarius, Fundos suos omnes, in Comitatu *Lincolniensi* sparsim jacentes, ſiduciariis possessoribus, ſive Feoffatis quibusdam eâ lege consignavit, ut eorum Proventibus Scholam Grammaticalem *Adderburie* construerent, deinde ipsas Possessiones collegii hujus Custodi & Sociis transcriberent, qui dictæ Scholæ Pædagogo viginti quotannis *Marcas* perſolvere, ipsamque perpetim reficere tenerentur. Censum reliquum quod attinet, pro arbitrio Custodis & Decanorum (sic inferiores Sodalitii Magistratus appellant) tenuioris fortunæ Sociis & Scholaribus distribuendum decrevit; ita tamen ut stipendia inde percipientium plerique ex Artium potius quam Juris Cæsarei Facultate desumerentur. Largitio illa facta est decimo septimo Mensis *Augusti*, an. Dom. CIOXLXXXIX. quo utique anno diem obiit ipse *Rawlynsius*.

Georgius Ryves Collegii primo istius, deinde *Wintonienſis* Socius, S. Theologiæ postmodo Doctoratum adeptus, Sodalitii hujus Custos, annum decem Librarum Reditum eâ conditione detulit ut earum trina Concionem, S. S. *Trinitatis* Dominicæ, in Collegii Sacello habenti quotannis penderentur; pecuniâ reliquâ Moderatoris, Respondentis & Opponentium partes, in Comitibus à se cognominatis (hæc die Lunæ ante Comitia Academica proximo in Sodalitii Capellâ annuatim celebrantur) obœuntibus dividendâ. Id doni in decimum quartum *Aprilis* an. Dom. CIODCXIII. incidit.

Letitia Williams, Testamenti *Thomæ Williams*, Conjugis sui, unica Curatrix, ex consensu ejus ſato concedentis annum duodecim Librarum Proventum Libris ducentis conquisivit, & binis Divæ *Mariæ* Collegiis donavit, sic interim ab iisdem stipulata. Conciones binæ per Presbyteros totidem è Collegio Beatæ *Virginis Wintonienſis Oxon.* altera nimirum ad Crucem S. *Paulinam Lond.* altera in dicti Collegii Sacello, die *Novembrii* quinto, quotannis habeantur; tertia porro, eodem die, in Collegii prope *Wintoniam* Capellâ peragatur. Orationes insuper quique habeantur; binæ ſcilicet ad Collegium illud *Oxonienſe* (quarum altera Fundatoris, altera Regis *Jacobi & Reginæ Elizabethæ* laudes recenset) ac totidem, ejusdem omnino argumenti, in Collegio illo prope *Wintoniam*; hæc autem perinde ac quintam (qua salutandi annuatim sunt Sodalitii *Oxonienſis* Custos reliquique

liquiq; Examinatores) obeant Scholæ ejus Grammaticalis Alumni trini, &c. Hæc in diem *Julii* undecimum *xiii. Jacobi* ann. Dom. *CIODCXV.* cadunt.

Arthurus Lake hujus primo ac deinde *Wintoniensis* illius Collegii Socius, atque hujus deinceps Custos, & Episcopus tandem *Batho-Wellensis* annum decem Librarum Censum, Prælectionibus quibusdam dotandis, transcripsit, circa an. Dom. *CIODCXVI.*

Robertus Pinck, Sodalitii hujus haud ita pridem Custos, *Stantoniam* quoque S. *Johannis* in Comitatu isto, & *Colerniam* in Agro *Wiltoniensis*, Rector Parochialis, jus Patronatus Rectoriæ de *Wotton*, secus *Wodstochiam* in agro *Oxon.* Collegio detulit *xxii. Maii* an. Dom. *CIODCXLVII.* Atque hic Benefactorum postremus occurrit qui ejus momenti dona contulere, ut hic loci commemorari mereantur. Ad Custodes jam descendo, quorum en tibi Catalogum.

CUSTODES.

i. Magister *Richardus* de *Tonworth*, Collegii *Mertonensis* aliquando Socius, Custodis sive Præfecti partes demandatas habuit, & Alumnis *Wykehamicis* in Aulâ *Cervinâ* & *Nigrâ* præfuit, interea dum Collegium erigeretur. Magistratum ille haud ita multo post ultro deposuit.

ii. Mag. *Nicolaus* de *Wykeham* Custos deprehenditur tertio *Richardi II.* quo utique anno jacta sunt prima Collegii fundamenta. Fundatorem ille cognatione attingebat, in Jure autem utroque Licentiatum erat, & Archidiaconus *Wintoniensis*, necnon Cancellarius *Sarisburiensis*, ac Rector de *Wydney* in Agro *Oxonienfi.*

iii. *Thomas Cranleigh*, vel *Cranley* (*Crawleigh* nonnunquam appellatum reperias) S. Theologiæ Prof. & Collegii, ut opinor, *Mertonensis* aliquando Socius, Academia vero jam nuper Cancellarius, per Fundatorem ipsum in Custodem deligitur decimo septimo *Richardi II.* Dom. nempe *CIOCCCXCIII.* Archiepiscopus postmodo *Dubliniensis* emerfit. Epitaphium ejus, deinceps reperiendum, si lubet adeas.

iv. Mr *Richardus Malford*, Artium Magister ac S. Theologiæ Scholaris, in Custodem cooptatus est *xx. Richardi II.* Dom. scilicet *CIOCCCXCVI.* Magistratus autem illius juramento, per Delegatos quosdam, ad Collegium visitandum à Fundatore transmissos, primus omnium adactus est, duodecimo *Octobris*, an. Dom. *CIOCD.* Rector hic insuper parochialis *Radcliffæ* erat, cujus Epitaphium in Sacelli notitiâ conspiciendum.

v. Mr *Johannes Bowke*, Artium Magister, ac S. Theologiæ Scholaris Custos eligitur primo *Decembr.* an. *CIOCDIII.* Præfecturam exiit *xxviii. Octobr.* *CIOCDXXIX.*

vi. Mr *Gulielmus Escount*, Artium Magister, ac S. Theologiæ Scholaris, cooptatus est *xxii. Nov.* an. *CIOCDXXIX.* Magistratu se abdicavit, Ecclesiæ *Sarisburiensis* Canoniarum adeptus.

vii. Mr *Nicolaus Osulbury*, A. M. & S. Theol. Baccal. prædictum excepit die *Octobris* novissimo, anno Dom. *CIOCDXXXV.* Is Rector de *Cyngewyche* in Agro *Buckinghamensi* fuit; cujus Epitaphium inferius habes.

viii. Mr *Thomas Chaundler*, A. M. & S. Theol. B. Collegii primitus *Wintoniensis* (decimo nempe octavo *Nov.* an. *CIOCDL*) ac deinde, è vivis mi-

grante *Osulburio*, istius Custos deligitur, quod exeunte *Februario*, vel sub *Martii* initium contigit, an. *CIOCDLIII.* S. Theologiæ dein Professor, Academia Cancellarius, Rector de *Hardwyke* in Comitatu *Buckinghamensi*, Capellæ Regiæ necnon Ecclesiæ *Herefordiensis*, Decanus evasit. Præfecturâ ultro cessit cum in eadem annis quasi viginti & uno versatus fuisset.

ix. Mr *Gualterus Hyll*, A. M. & S. Theologiæ excepit v. *Sept.* *CIOCDLXXV.* Canonicus ille *Herefordiensis* & Rector de *Hardwyke* fuisse comparer. Vide si lubet Viri Epitaphium.

x. Mr *Gulielmus Porter*, A. M. & S. Theologiæ postmodo Baccalaureus, electus est *xii. Apr.* an. *CIOCDXCIV.* Magistratum sibi abrogavit ineunte *Augusto* ann. *CIODXX.* Sepultus jacet in Ecclesiæ *Herefordiensis* Cathedralis Nave, sub Marmore humi protenso, laminisque æneis interstincto, quibus & ipsius & Sanctorum quasi duodecim Imagines insculptæ conspiciuntur, his verbis eorundem in limbo exaratis. Hic jacet venerabilis vir Magister *Willielmus Portar* Sacra Theologia Baccalarium, quondam Collegii *Beata Virginis Winton.* in *Oxon.* Gardianus, & hujus Ecclesiæ Cathedralis Præcentor meritissimus, ac in eadem Canonicus residentarius, qui quinto die mensis *Novembris* inter horas tertiam & quartam versus mane obiit, an. Dom. *MCCCCCXIII.* Cujus anima, &c.

xi. Mr *Johannes Rede*, S. Theol. Baccal. primo *Wintoniensis*, deinde, hoc est an. *CIODXX.* istius Collegii Custos. Traditus ei in disciplinam jam antefuerat Princeps *Arthurus*, *Henrici VIII.* filius natu maximus; inter Ecclesiæ autem *Cicestrensis* Canonicos numerabatur, cujus Epitaphium deinceps exhibebimus.

xii. *Johannes Tounge*, S. Th. Pr. & Episcopus *Callipolensis* electus est in Custodem decimo quasi tertio *Apr.* an. *CIODXXI.* Curia postmodo Prærogativa (quam vocant) Judex & Decanus *Cicestrensis* evasit; atque apud *Wolseium* Cardinalem summo in pretio erat. Epitaphium ejus posthac habebis.

xiii. *Johannes London*, Juris Civ. Doctor, Canonicus *Windelsorianus*, *Eboracensis*, & *Lincolniensis*, Magistratum iniiit Mense quasi *Decembri* an. Dom. *CIODXXVI.* eodem vero sponte abcessit an. dom. *CIODXLII.* Decanatu scilicet *Osentiensi*, nec ita multo post, Capellæ *Wallingfordiensis* collegiatae auctus. De ipso plura legas in Actis & Monumentis *Foxianis*, inque Annalibus aliis, unde Mores & Fraudes viri edoceri possis.

xiv. *Henricus Cole LL. D.* *Godshilla* in Insulâ *Vesâ* natus, in Custodem eligitur *iv. Octobr.* ann. dom. *CIODXLII.* Postea Rector de *Pewton Longvillorum* & Archidiaconus *Eliensis* extitit. Hujus Collegii Præfecturâ ultro cessit decimo sexto *Apr.* an. dom. *CIODLI.* & absoluto inde triennio, Exercitiis haudquaquam præstitis, Theologiæ Doctoratu ornatus est, quo tempore Præpositus *Eatonensis*, nec ita post Decanus *San-Paulinus Lond.* erat. Animam *Londini* in Carcere *Fleta* nuncupato circa an. *CIODLXI.* exhalavit. Consule si placet Actorum & Monumentorum Opus *Foxianum*, ubi juxta & apud Chronicos alios virum hunc *Cranmeri*, *Ridlai*, & *Latimeri* calamitatibus implicitum *Oxonii* reperies.

xv. *Radulph. Skinner*, A. M. primo *Maii* *CIODLI.* electus, ac postmodo per *D. Thomam Cycill*, Episcopo neutiquam, velut oportebat, *Wintoniensis*, verum Delegatis quibusdam, ab *Edoardo VI.* ad Academiam visitandam constitutis, præsentatus est.

xvi. *Thomas Whyte* LL. D. in Custodem cooptatus est xi. Sept. ann. CIODLIII. cum scilicet cedente ultro *Skinnero*, Pro-Custode (sic enim appellatur) Præsides careret Sodalitium, *Colum* enim, Custodem novissimum, Muneri sponte renuntiasse prædiximus. *Whytus* autem ille *Stantonie* S. *Johannis* in hoc Agro, & *Colernia* apud *Wiltonienfes* Rector *Parochialis*, fuisse comparet.

xvi. *Martinus Colepeper*, Med. Doctor Magistratu abeunte *Whyto*, Custos deligitur xvii. Oct. ann. CIODLXXIII. Antecessorem in Rectoriis quoque præfatis postmodo excepit, ac Decanus *Cicestrensis* evasit.

xvii. *Georgius Ryves*, S. Th. Prof. *Colepepero* Munus deponenti sufficitur xxi. Dec. ann. CIODXCIX. cui & in Rectoriis mox ante dictis deinde successit. Fato functus est sub initium *Junii* CIODCXIII.

xix. *Arthurus Lake*, S. Th. Prof. in Custodem cooptatus est xvii. *Junii* ann. CIODCXIII. & Rectorias easdem deinceps adeptus, ad Episcopatum *Batho-Wellensem* evocatur octavo *Decembris* die, anno dom. CIODCXVI.

xix. *Robertus Pink*, A. M. & Med. Baccalaureus, (deinde S. T. P.) prædicto ad Episcopatum evecto successit xvii. *Julii* CIODCXVII. in Rectoriis quoque eundem excipiens. Animam exhalavit tertio *Nov.* an. CIODCXLVII. inque Sacello exteriori, inter Suggestum ac Diathyrum, terræ mandatus est.

xx. *Henricus Stringer* S. Th. Prof. in Custodem electus est xviii. *Nov.* an. dom. CIODCXLVII. quo tempore in Rectoria de *Hardwyke* in Com. *Buckingham.* versabatur. Munere exutus per Delegationem Procerum & Plebeiorum, ad Academiam si Diis placet reformandam per Parlamentum constitutam, declaratur, primo *Augusti* an. CIODCXLVIII. atque eodem vi & armis ejicitur. Mortem oppetiit Mense *Februario* (stil. Angl.) an. CIODCLVII. & *Londoni* in Ecclesia Fratrum S. *Dominici*, secus Portam *Ludgate* dictam, in qua nempe Parochia editus in lucem fuerat, sepultus jacet.

xxi. *Georgius Marshall* S. Theol. Baccal. è Collegio Divi *Johannis Cantabrigiensis*, eodem quo exturbatus est prædictus jure, hoc est nullo, Custos à Perduellibus renuntiatur xxv. *Jan.* CIODCXLVIII. Diem obiit tertio *Nov.* an. CIODCLVIII. & in exteriori Sodalitii Sacello funeratus jacet.

xxii. *Michael Woodward*, S. Theol. Baccal. ejusdem dein Facultatis Professor, in Custodem suffragiis liberis cooptatus est xxiii. *Nov.* ann. dom. CIODCLVIII.

EPISCOPI.

Thomas Cranleigh, Dubliniensis CIODCCXCXVII.

Henricus Chicheley, Cantuariensis, CIODCXIV.

Thomas Beckington, Batho-Wellensis CIODCXLIH.

Guliel. *Waynfleet*, Wintoniensis, CIODCXLVII.

Johannes Kingescot, Carleolensis, CIODCLXII.

Job. *Russell*, Lincolnensis, CIODCLXXX.

Thomas Jane, Nordovicensis CIODXCIX.

Henricus Deane, Cantuariensis CIODI. Virum enim illum Collegio isti tribuunt nonnulli, tamen id ejusdem Registris minime constet.

Gulielmus Warham, Cantuar. CIODIV.

Richardus Maybew, Herefordiensis. CIODIV.

Robertus Shireburne, Cicestrensis CIODVIII

Johan. Tong, Callipolitanus *Græcas* inter circa an. CIODXVII.

Hugo Inge, Dubliniensis CIODXXII.

Gulielmus Knight, Batho-Wellensis CIODXLI.

Johan. Holyman, Bristolensis CIODLIV.

Johannes Whyte, Wintoniensis CIODLVI.

Jacobus Turbervill, Exoniensis CIODLVI.

Thomas Tong, Eboracensis CIODLX.

Johan. Underbill, Oxoniensis CIODLXXXIX.

Thomas Bilson, Wintoniensis CIODXCVII.

Henricus Rowlands, Bangoriensis CIODCXVIII.

Arthurus Lake, Batho-Wellens. CIODCXVI.

Alexander Hyde, Sarisburiensis CIODCLXV.

His addendus *Ludovicus Owen*, vel *Odoenus Lewes*, qui in Socium anno CIODLIII assumptus, L. L. dein Baccalaureus evasit, & verso, dum regnaret *Elizabetha*, ob religionem pontificiam solo, *Duaci* Regius Theologiæ Professor, ac deinde Episcopus (titulo tantum tenuis, ut opinor) *Casanensis*, in Regno *Neapolitano* emerfit. Sed neque prætermittendus Doct. *Gulielmus Merick*, Insulæ *Sodorenfis*, dum Sceptum *Anglicanum* felicissime moderaretur *Elizabetha*, Episcopus, cui & alios nonnullos subjungere possem, nisi variantibus Annalium testimoniis de iisdem haud satis liquido constaret.

SCRIPTORES.

JOHANNES WALTERUS, vel filius *Walteri* (ubi nam natus parum constat) Vir erat eruditione tam conspicua insignis, ut in Sociorum primorum numerum à Fundatore ascisceretur, qui eosdem è variis passim Academiæ Sodalitiis desumpsit, quod inter Collegium *Novum* absolutum & Scholam *Wintoniensem* ad culmen auctam anni nonnulli intercederent. Sodalitio sponte excessit CIODCCXCIII. & *Wintoniam*, ut à *Lelando* placet, se contulit (in Collegii fortean ibidem nuper extructi Socium cooptatus) ubi in studia quodammodo abditus, conscripsit ac edidit;

Tabulas æquationis domorum. lib. i.

Tabulas ascensionum Universalium. lib. i.

Fatis concessit & *Wintonia* sepultus est circa annum CIODCXII.

ROBERTUS HEYTE, alias de *Wodstock* in Agro *Oxonienfi*, Socius deprehenditur an. CIODCVIII Sodalitio excessit an. XXI. quo tempore LL. B. & Capellanus Cantariæ S. S. *Trinitatis* in Ecclesia *Omnium Sanctorum Oxon.* fuit. In illo autem Munere haud ita diu versatus, Vicariam S. *Mildride* adiit, eamq; annos aliquot procurabat, usque scilicet (ut opinor) dum ea cum *Omnium Sanctorum* Ecclesia coalesceret, quod anno sexto *Henrici* VI. inscribitur. Juris Civilis & Canonici consultissimum fuisse Opera quædam ejus, in Librorum Sodalitii Manuscriptorum Bibliotheca non ita pridem comparentia, ostendunt;

* In Tem. 4. p. 327.

quorum sane Inscriptiones animo fateor effluxisse. Sed & alia nonnulla, sui Seculi Civilistis in pretio habita, scripsisse verisimile est.

THOMAS BECKINGTON (Lelando ^a *Becken-*
dunus, rectius *Beckhampton*, *Beckhamptonæ* enim in
Agro *Somersetensi* natus testatur Sodalitii ejus Re-
gistrum quoddam) Collegii *Novi* Socius evasit ann.
C10CDVIII. Munere vero post annum quasi duode-
cimum abrenuntiato, Advocatus, ac deinde Deca-
nus Curiae de *Arcubus* emerfit. Hinc ad Aulam evo-
catus, in eam apud Regem gratiam influxit, ut Epis-
copatu *Batho-Wellensi* donaretur. Multæ in literis
humanioribus lectionis erat, necnon Historicus eru-
ditus, & Evangelii Prædicator haud contemnendus,
Literatorum denique Meccenas paucis secundus. Edi-
dit;

De Jure Regum Anglorum ad Regnum Franciæ,
lib. 1. quem ex occasione Argumenti suis proximeque
prægressis temporibus acriter disceptati conscrip-
sit:

Sermonum lib. 1.

In Epistolas Petri Blesensis, lib. 1.

Diem obiit XIV. Jan. ann. C10CDLXIV. inque
Ecclesiâ suâ Cathedrali tumulum adeptus est splendi-
dum quidem & hodierno die conspiciendum. Cæ-
terum de ipso inter Sodalitii hujus Benefactores plura
legas.

THOMAS CHANDLER, in Parochiâ S. *Cuthberti*
apud *Wellenses*, in Agro *Somersetensi* natus, Col-
legii hujus Socius an. C10CDXXXVII. ac eisdem
postmodo Custos, annoque LV. S. Th. Professor
emerfit. Hic ille est quem ^b *Lelandus*, & ab eo ^c
Baleus, à *Baleo* denique ^d *Pisus* & ^e *Godwinus*,
Johannem nuncupant; unde priscorum scriptorum no-
titiam indagantibus foedam hallucinandi necessita-
tem impositam constat. In Collegio gubernando
prudentia, in Scriptorum quibus incumberet delectu
Viri judicium eluxit; rem Poeticam juxta & Rhetor-
icam probe calluit, Clericis ob Eruditionem, Laicis
vero ob Comitatem & Munificentiam præcharus.
Scripsit;

*Vitam & res gestas Gulielmi Wykehami Collegii No-
vi Fundatoris*. M. S. penes Custodem.

Librum hunc *Beckingtono* prædicto (à quo nempe
Cancellariatum *Batho-Wellensem* acceperat) tanquam
grati animi pignus nuncupavit *Chandlerus*. In Dia-
logi vero modum conscribitur, sermones inter se
conferentibus *Panescio* & *Ferrando*; pulchrisq; Cha-
racteribus exaratus, auro & variis colorum pigmentis
eximie decoratur. Scripsit porro, præter alia quædam
ad honorem Patroni folique natalis;

De laudibus Thomæ Beckingtoni lib. 1.

De laudibus Bathoniæ & Wellie lib. 1.

Citra annum C10CDLXXV. in vivis agebat,
quandonam vero obierit, quove in loco sepultus fue-
rit, ignoro. De ipso autem plura reperies in prædicto
Custodum Catalogo & in illo Cancellariorum Uni-
versitatis ad hujus operis finem sub ann. Dom. C10-
CDLIX.

GULIELMUS GROCIⁿ, lucem *Bristolie* apud
Somersetenses ingressus, apud Scholam *Wintonie* sem
prima literarum tyrocinia posuit, & absoluto dein

Probationis, quam vocant, biennio, Socius Colle-
gii perpetuus evasit an. C10CDLXVII. Haud ita post
A. M. &, nisi me fallo, sacræ tandem Theol. Baccalaureus emicuit. Anno LXXIX. favore Custodis ac
Sociorum Rectoriâ de *Newton Longvillorum*, in
Comitatu *Buckinghamensi* donatus est, quam anno
C10CDIV. eisdem in manus reddidit. Tamen autem
Beneficio illo frueretur, *Oxoniam* tamen plerumque
degebat, utpote ubi eruditionem suam, Rusticorum
ingenia longe superantem, fructus uberiores edituram
norat, à *Magdalenensibus* vero, ineunte quasi *Ri-*
chardi III. Regno, sacrarum literarum Lector & In-
terpres deligitur. Post paulo *Oxoniam* perveniens *Ri-*
chardus Magdalenensium quorundam Disputationibus
intertuit, quibus omnibus (maxime vero *Grocianis*
quæ in re Theologicâ habebantur) admodum delecta-
tus, Togatorum velitationes (quod alibi dictum)
donis abunde compensavit. At vero Sodalitio illi sub
initium anni C10CDLXXXVIII. valedicens *Groci-*
nus, penitorem Linguarum Græcæ & Latinæ cogni-
tionem expetens (utramque autem non mediocriter
jam ante calluit) in *Italiam* concessit, ubi opti-
mis usus Præceptoribus, *Demetrio Calchcocondyla* & *Pol-*
itano, Idiomatis utriusque peritissimus evasit. In
latiam dein reversus *Oxoniam* accessit, ubi Græcas
litteras publice docuit, & foris apud externos acqui-
sitam eruditionem suis domi liberaliter communicavit.
Maximam temporis nobiscum à reditu ex *Italiâ* po-
siti partem, apud *Exonienses* transegit, ubi Sugge-
narius seu Commensalis Linguam Græcam, ac pro-
nuntiationem ejus emendatiorem (eam enim primus
omnium in *Angliam* invexerat) in quotidianâ Toga-
torum frequentia explicavit. Librorum quos scripsit
Inscriptiones apud *Baleum* & *Pisum* videre licet,
nonnullas tamen hic loci subjungam, nempe:

Grammaticam lib. 1.

Vulgaria puerorum lib. 1.

Notas ad Terentium lib. 1.

Epigrammata lib. 1.

Mortis annum quod attinet, mihi agnosco incom-
pertum, licet ad annum Dom. plus minus C10DXX.
vixisse perhibeat *Pisus*; id autem verum si sit annum
ætatis quasi octogesimum octavum attigisse consta-
bit. Utut fuerit à Magistro *Alexandro Fisher*, Viro
in Historiâ Ecclesiasticâ perinde ac Civili (Maxime
vero Gentis nostræ Annalibus) versatissimo, in Ec-
clesiâ *Maiestonsensis* apud *Cantianos* (ibi autem loci
natus est ipse *Fisherus*) Cancellor, interque Portas
ejus Australem & Borealem sepultum accepi.

JOHANNES STANBRIGIUS, vulgo *Stanbridge*,
Heyfordiæ apud *Northamptonenses* in lucem editus,
primis literarum elementis in Scholâ *Wintonensi* im-
buitur, unde ad Collegium *Nozum* commigravit, &
absoluto Probationis tempore Socius perpetuus emer-
sit ann. C10CDLXXXI. Decurso ab inde quinquen-
nio, Sodalitio sponte excessit, Baccalaureatum in
Artibus haudquaquam supergressus, tunc enim Scho-
læ *Magdalenensis Oxon.* Hypodidascalus, atque mor-
tuo deinceps *Anwykyllo* Gymnasiarcha factus est. In
præmonstrandis autem primis illis literarum Elemen-
tis felicem adeo navavit operam, ut ejus è Scholâ
Grammatici haud pauci insignes prodierint, qualis erat
Robertus Whittingdonus, seu *Whitintonus*, cujus
perinde ac ipsius *Stanbrigii*, necnon *Gulielmi Hor-*

^a In Tom. 4. ut supra, p. 321. ^b Ib. in eod. Tom. p. 331.
Sarish.

^c In cent. 8. nn. 26. ^d Æt. 15. nn. 851. ^e In Episcopis

manni & Gulielmi Lili, Oxoniensium omnium, curâ & industriâ limatior multo evasit per orbem literatum latinitas. An Oxonia perpetim docuerit parum constat, ubicunque tamen gentium egerit, promovendis juniorum studiis sedulo insudasse, neque eruditionem appetentium votis defuisse unquam, abunde liquet. Quam olei semper liberalis (ne dicam prodigus) fuerit, restantur satis volumina haud pauca inter quæ consenuit, hæc quidem musis non ingrata, illa Ecclesiæ gratissima. Ita quidem ut aliis usui esse posset, ut rei præsertim publice consuleret, de se semper parum sollicitus fuit. Versibus profecto (ut aperte dicam) impar fuit illa provectior & ingravescentis ætas, veruntamen cum pueris pueriliter luserit, idque non illibenter. Ad o nihil unquam recusavit oneris indefessus senex quo utilitati publicæ consultum iret. Scripsit, præter alia haud pauca:

Vocabularium Metricum. Princip. Sinciput & Vertex, &c. M. S. Cujus Libri cum Apographa frequentiora passim dimanarent, recognovit eundem & emendatorem redditum Typis mandavit Thomas Newton, ex Agro Cestrensi. Post autem labore & industriâ Johannis Brinslei, Grammatici haud incelebris, locupletatus, detæcatus, legitimo, necnon rotundo plerumque Carmine exultans, & in majorem pueritiæ balbutientis usum undequaque accommodatus, prodit Lond. 1636.

De Ordine Constructionum lib. 1.

Vulgaria Stanbrigiana.

Pluribus priusquam diem obiret (id vero anno Dom. CIOXXXII. contigit) annis, doloribus podagricis graviter confictatus est, adeo ut pristinam studiorum & laborum seriem abrupte cogeretur, animo interim plane juvenili præditus, & in pueris erudiendis admodum delectatus. An alibi quam in Collegiū *Magdalenensis* Capellâ sepultus fuerit ignorare me fateor. Filium, vel saltem cognatione propinquâ conjunctum sibi habuit *Thomam* quendam *Stanbridge*, qui nobiscum an. Dom. CIOXXX. in Artibus Incepit, rei que Grammaticæ peritiâ tantopere inclaruit, ut cum Scholam *Banburia* in Agro *Oxon* aperuisset, Discipulos pene totidem numeraret quot senior ille *Stanbrigium*.

*GULIELMUS HORMAN, Sarisburia natus, Tyrocinio grammaticali Wintonia defunctus, in Collegium istud de more cooptatus est, perpetuusque ejusdem Socius evasit anno CIOCDLXXVII. Sodalitio ultro excessit an. LXXXV. Gradum in Artibus Magistralem adeptus, Collegii autem (ut opinor) *Eatonensis*, haud procul *Windelsford*, Gymnasiarcha factus, Libros permultos conscripsit, argumenti præsertim Theologici, Medici, Historici, & Grammatici; plures vero cum sint quam ut singulorum Inscriptiones hic loci inferantur, ^a *Balaum* & ^b *Pitfeum* adeat Lector. Errant sane toto coelo qui *Hormannum* istum in Collegio Regio *Cantabrigiensis* educatum perhibent, siquidem literis Academicis non alibi quam *Oxonie* invigilasse unquam certissimum est. *Harmannum* quidem alium, *Galfredum* nuncupatum, *Cantabrigiâ* fuisse evocatum, interque Collegii *Wolseiani* Socios, donec ab *Henrico VIII.* everteretur, perstitisse fateor, quem porro Collegii postmodo *Eatonensis* Socium emeruisse, eoque loci diem obiisse an.*

CIOXXXIII. non ignoro; atque inde errorem illum scriptoribus obrepisse vero non est dissimile. Epitaphium autem *Oxonienfis* illius Lapidis sepulchrali (in exteriori vero Collegii *Eatonensis* Capellâ jacet) inscriptum, quale quale subjiciemus:

Hac Hormannus humo requiescit amice Viator,

Pene annos numerant lustra vicena suos.

Et nisi quod Superum Vita meliore potitur,

Perpetuo in terris Vivere dignus erat.

Artibus ingenuis, Vita pietatē sagaci

Ingenio siquis maximus ille fuit.

Optima doctrina Varia monumenta reliquit,

Scriptaque vel doctis inspicienda viris.

Contemptor mundi, precibus Studiisque vicissim,

Partitus vita est tempora longa sua.

Ossa igitur gelido servantur clausa sepulchro,

Cælestes animam remur adisse domos.

Anno dom. MCCCCXXXV. Apr. xii.

*ROBERTUS TALBOT, in pretio à cœvis plerisque habebatur ob Antiquitatum Anglicarum peritiā, ob operam quoque in Libris & præcorum temporum monumentis conquirendis & ab interitu vindicandis. A familiari suo Lelando laudibus innumeris & cumulatur, neque modice quidem à ^d *Baleo*, & *Londinensi*, *Abrahamo* & *Ortelio*, utque alios taceam, à clarissimo *Camdeno* & celebratur, qui *Virum Antiquitatis bene peritum & in hac Angliæ parte* [nempe in *Icenis*] *versatissimum* nuncupat. Natus autem is est *Thorpe* in Comitatu *Northamptonensi*, eruditionem vero Academicam in Collegio isto (cujus Socius evasit ann. CIOXXXIII.) hausit. Post septennium ibidem positum Munere ultro cessit, quo tempore Baccalaureus in Artibus erat, licet Gradu postmodo Magistrali ornatus compareat. Decursis inde Promotionibus (uti nos loquimur) aliis, Ecclesiæ *Nordovicensis* Canonicus fiebat 1. *Edoardi VI.* ubi ad ea conversus studia quæ genio suo gratissima essent Libros nonnullos contexuit, quorum alter sic inscribitur:*

*Roberti Talboti Annotationes in eam partem Itinerarii Antonini quæ ad Britanniam pertinet. Initium, Itiner. hic sunt in Britannia numero xv. &c. Finis Annotationibus iis obtingit ad vocem Luguwallum, five Itinerarii quinti Coronidem. Liber autem ille tum *Camdeno* Britanniam suam, tum (ut alios omitam) *Gulielmo Burton* Commentarios in *Antonini* Itineraria adornanti, subsidio fuit; cæterum neque in hodiernum usque diem excusus prodit, sed neque plura quam bina ejus Apographa superesse puto, alterum nempe in Bibliothecâ *S. Benedicti*, apud *Cantabrigienses*, alterum vero quod in Musæo *cl. v.* Magistri *Thomæ Allen*, ex Aulâ *Glocestrensi Oxon.* olim comparuit, eoque mortem obeunte in *D. Thomæ Cotton*, Baronetti, *Westmonasterii* degentis, manus devenit. Atqui scripsit porro *Talbotus*:*

Aurum ex stercore, lib. 1. M.S. collect. ex veteribus versibus & rhythmis, cujus quidem locos haud paucos hoc in Opere citavimus.

De Chartis quibusdam Regum Britannorum, MS. in Bibliothecâ *S. Benedicti* apud *Cantabrigienses*.

Alia porro conscripsisse non dubito, eorum vero titulos, perinde ac obitus & sepulturæ locum ac tem-

^a In cent. 8. nu. 70. ^b In Æt. 16. nu. 950. ^c In Encomiis illustrium & eruditum Virorum in Anglia Edit. Lond. 1589. p. 75. & alibi ^d In Cent. 9. nu. 49. ^e In 2. lib. Antiq. Cantab. ^f In Synon. Geogr. in Sessoriacum. ^g In Britann. in Icenis.

pus ignorare me fateor. Certe si animam *Nordovici* exhalavit, & ibidem in Ecclesiâ Cathedrali humatus fuerit, ante septimum Reginæ *Elizabethæ* annum accidisse compertum habeo, id quod à D. *Thomâ Browne* Equite aurato, & erudito Urbis ejus Medico (qui scilicet Ecclesiæ Registra eam in rem evolvit) mihi significatum.

JOHANNES HOLYMAN *Codingtonæ*, in Agro *Buckinghamensi*, natus est, inque Scholâ *Wintoniensi* Grammaticali primis literarum rudimentis instructus, ad Collegium istud accessit, decursoque probatico (quod vocant) biennio Socius evasit an. CIOXXII. Assiduus ille in studiis cum esset, Disputandi, maxime autem Evangelium annuntiandi, facultate inclaruit, propter pietatem, prudentiam, & doctrinam in pretio habitus. Vitæ tamen severioris cupidine ductus, Collegio valedixit an. XXVI. inque Cœnobio Divæ Mariæ *Readingi* Cucullum induit, & quarto post anno Theologiæ Doctoratum nobiscum suscepit, absoluto autem dein quinquennio, hoc est circa an. XXXV. cum reliquis Monachis Sodalitio illo, per *Henricum* utique VIII. everso, exturbatus est. Doctrinam *Lutherianam* tum Scriptis tum Concionibus acerrime impugnavit, quam ob rem Sceptro ad *Edoardum* VI. devoluto latebras quæsit, Imperio autem potitâ Mariæ Episcopatu *Bristoliensi* auctus est. Scripsit:

Contra Lutherum, lib. I. lat.

Pro defendendo matrimonio Regina Catharine cum Rege Henrico VIII. lib. I. lat.

Mortuus est *Oxonia*, vel inde haud procul, circa natalem Christi an. CIODLIX. inque Ecclesiæ *Hamburgensis*, ad sextum ab Urbe nostrâ lapidem positæ, Sacello tumulatus est, cujus quidem, nisi me fallo, Ecclesiæ Rectoriam consequebatur, postquam Cœnobio *Readingensi* pulsus esset, in Collegio *Exoniensi* commoratus. Magister *Alexander Belsire*, Collegii illius *Novi* aliquando Socius, *Holymanni* ante alios necessarius, Curator etiam testamentarius, & ejusdem in Rectoriâ prædictâ Successor, juxta sepultus est, amant utique mortales à mortuis haud procul jacere, quibus cum in vivis conjunctissimi fuerint.

JOHANNES VITUS, vulgo *Whyte*, *Farnhamia* in Agro *Surreiensi* natus Tyrocinium in Ludo literario *Wintoniensi* posuit, atque inde in Sodalitium istud coopatus, biennium de more probaticum absolvit, & inter Socios numerari cepit anno dom. CIOXXXVII. Absoluto post hæc anno quasi octavo Sodalitio excessit, & Scholæ *Wintoniensis* Archididascalus, deinceps vero Collegii ibidem *Wykecamici* Custos evasit. Hinc ad Episcopatum *Lincolniensem* (secundo autem post consecrationem anno in Theologiæ Doctorum numerum nobiscum admissus est) ac deinde ad *Wintoniensem* erigitur, Gradus vero quibus Apicem Episcopalem conscendit ille, binis hisce versiculis complectebatur *Christophorus Johnson* Med. D. post *Vitum* Gymnasiarcha *Wintoniensis*:

*Me puero Custos, Ludi paulo ante Magister,
Vitus, & hac devum Praful in Urbe fuit.*

Ipsam autem quod attinet, vitam longe severiorem & à seculi voluptatibus magis alienam quam Antecessor eâ in sede *Gardinerus* traduxit: pietate enim

perinde ac doctrinâ conspicuus erat, Orator eloquens, Theologus solidus, concionator nervosus, & poetica facultate, ut ea ferebant tempora, tolerabilis. Denique causæ pontificiæ Defensorem se fortissimum præstitit, Religioni reformandæ pro virili sua parte obnitens, quod utique *Elizabetham* induxit Reginam ut eundem Episcopatu privaret. Scripsit autem:

Diacosimartyrion, sive CC virorum testimonium de veritate Corporis & Sanguinis Christi in Eucharistiâ Lond. 1553.

Epigrammata & alia poemata, lib. I. MS. & alia.

Diem *Londini*, anno quasi CIODLXI. in custodia obiit, ubinam vero sepultus fuerit mihi incomptum.

THOMAS HARDYNG, *Becontona* in Agro *Devoniensi* natus, *Wintonia* autem educatus, Collegii illius socius emerfit anno CIOXXXVI. ubi Philosophiæ, Gradumque Magistralem adeptus, Theologiæ & Linguarum studiis invigilans, eos utrobique progressus fecit, ut in Idiomaticis *Hebraici* Professorem regium ab *Henrico* VIII. deligeretur. Sceptro deinceps ad Mariam devoluto, Ecclesiæ *Sarisenensis* Canonicus & Thesaurarius evasit, eodemque, hoc est LIV. anno una cum *Johanne Harpsfeld* in Theologiâ Inccepit. At vero quamprimum Imperio potita est *Elizabetha*, fortunis omnibus exturbatur. Videns ergo rem omnem implicatam controversiis, factasque sibi insidias, defugit *Angliâ* & migravit in *Brabantiam*, sedem *Lovanii* figens ad Ecclesiæ causas se adjunxit, Religionis negotium tractavit, & oppugnata Religionis Propugnator fit acerrimus. Libros bene multos contra Religionis reformatæ Professores ac Defensores in lucem edidit, maxime vero contra *Jewellum*, Episcopum illum *Sarisenensem* multa laude dignissimum, quorum de numero fuere:

Detectio errorum & mendaciorum Magistri Jewelli in Defensione Apologia Ecclesiæ Anglicanæ, Lov. 1564. Angl.

Responsio ad Magistri Jewelli Provocationem. ibid. eodem anno.

Responsio ad Replicationem ejusdem Jewelli, ibid. 1566.

Responsio ad secundam ejus Replicationem contra Sacrificium Missæ, Lov. 1567.

Confutatio Libri Jewelliani cui titulus Apologia Ecclesiæ Anglicanæ, Lov. 1565. & alia.

Librorum eorum plerosque ex Idiomatico *Anglicano* in Latinam transfudit *Gulielmus Reginaldus*, vulgo *Raynolds*, Popularis ejus, eo tamen inopiâ non modicâ presso typis neutiquam sunt mandati. Ipse autem *Hardyngus Lovania* in Ecclesiâ S. *Gertrudis* xvi. Sept. an. CIODLXXII. humatus est viri effigie Tumulo superpositâ, infra quam conspicitur Epitaphium, in laminâ, sive Tabellâ, æneâ exaratum.

JOHAN. FOWLER *Bristolia* in lucem editus, primisque eruditionis rudimentis in celebri illo Collegii hujus Profeminio informatus, sociis ejusdem accessit ann. CIODLV. Munere post quadriennium ultro cessit, cumque Togatis aliis haud paucis ad externos migravit, atque Artem dein Typographicam *Antwerpia* & *Lovanii* exercens perutilem *Romanensibus* operam navavit, utpote quorum libros Typis pul-

* Camden. *Elizab. sub an. 1559.*

cherrimis mandavit; summâque industriâ propalavit. Vir Græcæ Latineque Linguae insigniter peritus, acutus Poeta, Rhetor facundus, Theologus etiam non vulgaris fuisse dicitur. Eruditione itaque conspicuus, cum Typographis clarissimis, conferendus propemodum videbatur. S. *Thomas Aquinatis* Summam Theologicam diligenter evoluit, eamque totam, eadem servatâ methodo, in compendium redegit, cui operi titulum indidit:

Communium locorum Theologicorum, lib. 1. scripsit porro latine:

Additiones in Chronica Genebrandi, lib. 1.

Epigrammata & diversa Carmina, lib. 1. Anglice autem:

Psalterium Pontificium. Quem librum eventilavit, & Responsione, anno 1578 Lond. editâ impugnavit Mag. *Thomas Sampson*, Aedis Christi Oxon. aliquando Decanus. E. Linguâ denique latinâ in anglicanam transulit

Epistolam Oforit.

Orationem Petri Frarini, Antwerpiani, contra illicitos Protestantium Motus, reformanda Religionis praxi editos, habitam. Antwerpiae in lucem prodit an. Dom. 1566.

Obiit *Numarci* xiii. Febr. CIO DLXXIX. & ibidem in Coemeterio Divi *Johannis Evangelistæ* sepultus jacet

NICOLAUS HARPSFIELD Londini in Parochiâ Divæ *Mariæ Magdalene* natus, in Scholâ vero *Wintoniensi* pueritiæ disciplinis imbutus, Collegii hujus Socios inter numerari cepit an. CIO DXXXVI. Scientias autem Philosophicas emensus ad Juris Cæsarei studium sese convertebat, factoque in eodem progressu egregio, Sodalitio valedixit anno LIII. Hinc se ad Curiam de *Arcubus* conferebat, annoque proximo facultatis illius Doctoratu ornatus est, sub idem vero tempus, Archidiaconatu *Cantuariensi* auctus comparet. Religionis Protestantium Professoribus infensissimum se præstitit, quos quidem crudelem in modum, & feritate pene *Bonnerianâ* vexabat. Theologus tamen insignis erat, & Juris utriusque, Civilis nempe & Canonici, peritissimus; Græcam quoque Linguam haud modice doctus, Historicus denique & Poeta cum primis nominandus. Sceptrum capeffente *Elizabethâ*, cum Suprematum (quem vocamus) regium in rebus Ecclesiasticis neutiquam agnosceret, Carceri mancipatus est, ubi orii plus quam vellet nactus Librum contexuit qui sic inscribitur;

Dialogi sex, contra summi Pontificatus, Monastica vita, Sanctorum, Sacrarum Imaginum oppugnatores & Pseudomartyres. Antwerp. 1566. lat. Id ille operis *Alano Cope*, necessario suo, tradendum curavit, atq; ejus propterea sub nomine Typis mandabatur. Scripsit insuper:

Ecclesiasticam Historiam Angliæ. Duaci 1622. quo quidem in Libro eruditio an Industria conspicua magis sit haud facile dicendum. Utroque revera nomine laudandus adeo comparet, ut nisi partium studio abductus suorum in utilitatem omnia rapuisset, haud modice de Republicâ literariâ meruisset *Harpesfeldus*.

Historiam Haresis Wicliffianæ, ib. eod. anno.

Tractatum de Connubio, ex occasione Repudii illiciti, ab Henrico VIII. Catharina remissi. lib. 3. Initium; *Quoniam id negotii cum Vita & Gestis Thomæ More; Equitis aurati, coincidis*, &c. Angl. MS. in Bibliothecâ hujus Collegii.

Nunquid aliud conscripserit compertum non habeo; fato autem functus est in Custodiâ aliqua *Londinensi*, post vicesimum Incarcerationis annum, is vero à partu Virgineo plus minus CIO DLXXXIII. erat. An addam fratrem habuisse natu majorem, *Johannem* nuncupatum, inque eadem Parochiâ *Londini* natum. Socius ille Collegii hujus an. Dom. CIO DXXXIV. Juris porro Civilis Professor an. LIV. deprehenditur. Archidiaconus postmodo *Londinensis*, & Decanus *Nordovicensis*, evasit; atque Scriptor haud ineruditus fuisse dicitur, tametsi eorum quæ propalavit neque nomina supersunt, Concionem unicam latinam, ad Divi *Pauli Londinensis* habitam, si excipias. Ea vero edita *Londini* est anno CIO DLIII.

NICOLAUS SANDERUS, vulgo *Saunders*, *Charlewode* in Comitatu *Surreiensi* natus, primoribus literarum rudimentis in Scholâ *Wintoniensi* imbutus est, unde *Oxoniam* deductus, Socius Collegii hujus emerfit anno CIO DXLIX. atque triennio post LL. Baccalaureus, & circa annum LVII. Professor, quem vocabant Academici, *Sbaglingianus* evasit. Cæterum immutatâ per *Elizabetham* Cultus divini formâ, ad externos trajecit (id in annum quasi LX. cadit) *Romamque* profectus in Clerum Pontificium ascitus est, ac Theologiæ itidem Doctoratu insignitus. Præcipua reliquæ vitæ momenta quod attinet, à *Johanne Pitseo*, *Sanderi* Sorore nato, perdiscas; à me tamen addendum duco, quod à *Gregorio XIII.* Pontifice Romano, legatione ad *Hibernos* (quos utique ad defectionem ab *Elizabethâ* moliendam sollicitare demandatum habuit) missus fuit; *Anglorum* vero virtute perdomitis brevi *Rebellibus*, necnon *Copiis Hispanorum* adjutricibus, latebras cum consceleratis plerisque in sylvis & Speluncis quæsit; ubi cum integro triennio delituisset, eodem pene tempore quo captus in tuguriolo quodam est Dux ille *Rebellium* primarius *Desmondia* Comes, frigore & inedia enectus interiit. Alienum autem non erit quæ hac ipsâ de re apud Antiquarium * celeberrimum occurrunt hunc in locum subtexere: --- Quibus omnibus (inquit ille, de Comite prædicto ejusque Affinibus locutus) & vita intra triennium Spoliatus, pauculis à familia reliâis, postquam fidem in Principem suâs Sacerdotum quorundam, violasset. Inter quos facile primus erat Nicolaus Sanderus Anglus, qui fame eodem fere momento miserrime periit, cum derelictus, & ex adverso rebellionis successu mente motus, per sylvas, saltus, & montes errabundus nullum reperiret solatium. In ejus pera deprehensa erant orationes quadam & Epistola ad *Rebelles* confirmandos conscripta, amplius à Pontifice Rom. & Hispano promissis referta. Ita divina justitia (si fas judicare) os illud ad rebellionem concitandas & calumnias cum mendaciis eructandas semper apertum fame obstruxit. Ille enim primus omnium horrendum illud (ut alia taceam) contra matris *Elizabethæ* natales mendacium conflagavit, quod nemo temporibus illis, recenti in eam Pontificiorum odio novit, Angliâ totis xl. postea annis non audivit, temporum ratio falsitatis & vanitatis liquidissime con-

* *Camdenum in Elizab. vel Annalibus*, part. 3. sub an. 1583.

vicit, & ipse sui immemor, quod mendacem non oportuit, plane coarguit. Sunt tamen malefani qui hoc tam impudenti mendacio Chartas fœdare nondum erubescunt. Ad Libros ab ipso conscriptos quod spectat, complures fuere, calumniis vero & opprobriis, quibus *Elizabetham* Reginam & Religionem reformatam onerat plerumque & insectatur refertissimi cum fuerint, prætermittendas singulorum Inscriptiones existimo, quas tamen apud *Pitseaum* præfatum reperire fas est. Diem in *Hiberniâ*, velut antedictum, obiit anno partus *Virginie* CIOCLXXXIII.

ROBERTUS POYNTZ, *Alderleia* apud *Glocestrenses* in lucem editus, factus est Collegii hujus Socius anno CIOCLIV. ad Incipiendum vero in Facultate Artium admissus deprehenditur anno LX. licet neque in illius, neque in sequentis cujuscumque anni Comitibus stetit. Siquidem verso statim ob Religionis Romanæ exterminium solo, *Lovanium* se contulit, operæque studiis assidue navatâ Libros bene multos contexuit, quorum de numero fuere:

De Testimoniis probantibus realem Christi præsentiam in Sacramento Eucharistiæ, lib. 1. *Lovania* 1566.

De Miraculis Eucharistiæ; qui quidem an à priori illo diversus revera sit parum liquet. Sed neque de reliquâ ejus vitâ mortisve tempore melius constat.

THOMAS MARTYN ad Oppidum *Cernleien*se in Agro *Dorsetensi* natus, è Scholâ *Wintoniensi* in Collegium istud allectus, annoque CIOCLXXXIX. in Socium admissus est. At vero Imperii Gubernacula suscipiente *Edwardo VI.* ad *Gallos* sese, ac speciatim ad *Bituriges*, proripuit, quibuscum *Juris Cæsarei* Doctoratu ornabatur. Reversus postmodo in *Angliam* & ad Collegium istud, Socii munus ultro deposuit (id anno LIII. fiebat) quo tempore ad *Curiam de Arcubus* sese conferebat. Decurso inde biennio ad *Gradum* quo à *Gallia* donatum perhibuimus nobiscum admissus est; sub id autem *Archidiaconi Bercheriensis* in *Curia* Munere aliquoungebatur, parvoque temporis intervallo eam apud *Bonnerum Londinensem* & *Gardinerum Wintoniensem*, Episcopos, gratiam collegit, ut ab illo, atque adeo Pontificiis plerisque feritatem *Bonnerianam* approbantibus, in pretio haberetur, ab hoc vero in *Dioeceseos* Cancellarium deligeretur. *Juris Cæsarei* cognitione aliis plerisque antecelluit, id quod vel inde liquet quoniam una cum Doctore *Johanne Storie Oxoniâ* à *Mariâ* Regina transmissus est, quæstionem de *Cranmero* Archiepiscopo instituendi potestate pariter instructus, quemadmodum in Actis & Monumentis docet *Johannes Foxius*, qui utriusque Orationes, & colloquia cum eodem Antistite ad *Beatæ Virginis* habita commemorat. Scripsit vero *Martynus*

Contra Sacerdotum Connubia Lond. 1554. angl. Eidem accessit Libri quo Sacerdotum connubia vindicarat Doctor *Johan. Poynt* Refutatio.

Vitam Gulielmi Wykehami Wintoniensis Episcopi. In lucem post obitum Authoris, hoc est anno 1597. *Londini* prodixit.

Vidi ego in Collegii illius Bibliothecâ ejusdem Apographum, cujus in paginâ quadam, Titulo præmissâ, pulcherrime depingitur *Wykehami* in Cathedralâ confidentis effigies. A dextrâ *Chicheleus*, *Omnium Animarum*, à sinistrâ vero *Wainfletus*, Col-

legii *Magdalenensis* Fundator compareret; quorum uterque Sodalitii à se instituti Imaginem, Gestu admodum demisso, *Wykehamo* porrigit, utpote clarissimi ejus Proseminii in quo ipsi excreverant Authori. Ad *Martynum* redeo, qui (si ^a *Balao* Scriptorem hunc clarissimum convitiis alibi laceranti fides) operam *Meccenati* suo *Gardineri*, in Libris qui ab ipso subinde editi sunt conscribendis, haud inutilem accommodavit. Hæc vera sint necne non facile dixerim; de morte autem & sepulturâ Scriptoris ejus (nisi illa anno CIOCLXXXIV. obtigerit) mihi nil plane comperitum.

THOMAS NELUS, vulgo *Neale*, apud *Deate* in Agro *Glocestrensi* natus, Magistri *Alexandri Belsire*, Avunculi sui (Hic Socius primo Collegii istius, ac Præses deinde *San-Johannensis* deprehenditur) operâ Collegii *Wintoniensis* Alumnus, singulisque Infantia disciplinis quam optime imbutus ad Collegium hoc *Novum* transfertur, ubi peracto Probationis biennio pleno Socii jure donatur anno CIOCLX. Literis post hæc Academicis sedulo invigilans, Theologus eruditus & Linguarum Græcæ ac Latinæ haud mediocriter evasit peritus, quibus nominibus in summam apud literatos omnes & literatorum Patronos gratiam influxit, quorum de numero *Thomas Whyte*, *Miles*, Collegii *San-Johannensis* Fundator dextram *Juveni* liberalem porrexit, quippe cujus inopiam annuo decem Librarum stipendio (quo quidem longo temporis spatio fructus compareret) sublevavit. Incunte *Mariæ* Regina Regno, *Bonnero* Episcopo *Londinensi* à sacris fuit, annoque LVI. ad Lectionem Libri Magistri sententiarum nobiscum admissus est, quo tempore *Thenforthia* in Comitatu *Northamptonensi* Rector extitit Parochialis. Cæterum postquam serenissimæ *Elizabethæ* obtigisset Sceptrum Anglicanum, Patrono orbatu *Oxoniam* denuo pervenit, annoque LIX. Professoris Hebraici Munus consequabatur, in quo cum Decennio integro versatus fuisset, animi dubius & ad Pontificios propendens (nutabat enim semper, neque Cultum eorum neque reformatum serio unquam amplectebatur) eodem excessit. Hinc inter *Aulæ Cervinæ* *Commenfales* numeratus, *Cameram* unam atque alteram è regione Sodalitii ejus (siquidem *Peristylia* Collegii hujus occiduo adiacebant) exædificavit, quas cum annos aliquot incoluisset, male metuens ne quod rei divinæ sacræque Synaxi secundum Leges Regni minime interesset molestia sibi aliqua crearetur, *Cassingtonam* (Pagus ille obscurus est, ad quartum ab Urbe *Oxon* lapidem positus) commigravit, coemptoque Domicilio, ad Vici ejus exitum *Einshamiam* spectantem locato, vitæ reliquias Deo bonarumque literarum studio dicavit. Virum illum quod attinet, ad Theologiæ Linguarumque peritiam, Philosophiæ, rei Poeticæ, necnon Geographiæ cognitionem adjecisse compareret; Locorum quoque ac Ædificiorum pingendorum Artem haud modice calluit. De Libris quos conscripsit omnibus mihi quidem constare parum fateor; dubium tamen non est quin.

Rabbinorum quorundam Libros plures ex Hebræo in Latinum transtulerit, & *Reginaldo Pole*, Cardinali nuncupavit. Id operis ab illo quod *Serenissimæ Elizabethæ*, *Oxonie* agenti, anno CIOCLXVI (velut sub eodem retro dictum) obtulit alienum an fuerit judicare nequeo; utcunque pro comperto est Libellum alterum, à se exaratum, Collegiorum vero nostrorum omnium Imagines, una cum ^b *Verficulis* quibusdam *Fundationem* cujusque enarrantibus, com-

^a In declaratione sua Artic. Bonneri Edit Lond. 1561. fol. 15. 38. 39. 51. 56. 57. &c. ^b Extant in Europæi Orbis Academia per *Milefium Windfore*, Edit. Lond. 1590.

plectentem, eodem tempore porrexisse, qui quidem Libellus in Bibliothecæ Bodleianæ Archivis etiamnum conspicitur.

Obiit ipse *Cassingtonæ*, inque Viculi ejus Ecclesiâ sepultus jacet, ad Templi autem partem superiorem affixa parieti est Lamina seu Tabella ænea, Epitaphio isto, (id ipse paulo ante mortem composuit) insignita.

Hic jacet Elinguis qui linguâ pluribus olim

Uusus, Hebraismi publica lingua fuit. (tina?)

Græca quid hic? quid Hebræa juvat? quid lingua la-

Si qua alios juvit, nunc eâ sola juvat.

Vos ergo Thoma Neli quos lingua juvabat,

Elinguem lingua (quæso) juvate pia.

Subscriptio ipsius Authoris.

Hos Egomet versus posui mihi sanus ut essem,

Hinc prævisa mihi mortis imago mea.

Anno domini 1590. ætatis meæ 71.

Quando nam sepulturam in eadem Ecclesiâ accepit nescio ob hiulca loci Registra, quæ sedulo exploravi.

GULIELMUS REGINALDUS, vulgo *Raynolds*, in Vico *Pinhoe*, alias *Pinhawes*, haud procul *Exoniâ*, in Agro *Devonienfi*, natus, Patre *Richardo Raynolds*, notæ haud vulgaris Colono. Cum per ætatem liceret ad Scholam *Wintoniensem* transmissus, & Academiæ maturus, adlaborante Patruo suo Doctore *Thomâ Raynolds*, Collegii *Mertonensis* Custode, Ecclesiæ autem *Exoniensis* Cathedralis Decano, in Collegium hoc *Novum* coopertus est, absolutoque dien Biennio illô probationis, Socius evasit anno *CIO-DLXII*. Ad eruditionem dein sedulo enitens Philosophusegregius, ac præsertim promptissimâ disputandi facultate præditus emicuit, studio autem quo veritatem evangelicam primitus tuebatur potissimum inclaruit. Anno *LXVII*. Gradu Magistrali ornatus, cum Fratre *Johanne*, è Collegio *Corporis Christi*, in Comitibus stetit. Huc usq; Cultui reformato addictissimus erat, fratre interim ad Pontificios propendente, unde certamen inter eos (alii vero inter hunc & *Edmundum* perhibent) Theologicum acerrimum incidit, quo alter alterum superavit, neutro tamen victoriam qualem speraverat adeptus; siquidem in partes adversas uterque declinavit, seque hic Reformatis ille Pontificiis adjunxit. Cæterum hac ipsâ de re en tibi Epigramma, à *Gulielmo Alabaster*, sacre Theologiæ Professore conscriptum:

Bella inter geminos plusquam Civilia fratres,

Traxerat ambiguus Religionis apex:

Ille reformatæ fidei pro partibus instat;

Iste reformandam denegat esse fidem.

Propositiâ causa rationibus, alterutrinque,

Concurrere pares, & cecidere pares.

Quod fuit in votis, fratrem capit alterutrumque,

Quod fuit in fatis, perdit uterque fidem.

Captivi gemini sine Captivante fuerunt,

Et victor victi transfuga castra petit.

*Quod genus hoc pugni est, ubi victus gaudet uterq;,
Et tamen alteruter se superasse dolet.*

Constat tamen ad Pontificios inclinantem Collegii *Novi* Socium exuisse anno *CIO-DLXXII*. atque inde Aulam *Cervinam* aliquandiu incoluisse, demum vero compositâ re suâ familiarî ad Exteros migrasse, *Romamque* tandem contendentem, sententiam pristinam ejurasse; unde *Romana*, Ecclesiarum ut præ fert omnium Matri, reconciliatus est. Reliquam vitæ partem scriptis mandavit *Pitsecus*, qui Libros hosce (ut alios omittam) contexuisse, & eorum plerosque sub *Gulielmi Rossei* nomine in lucem emisisse perhibet, viz.

De Reipublica Christiana in Reges impios & hæreticos autoritate. Antwerp. 1592. lat.

Contra Whittakerum in defensionem translationis novi Testamenti Rhemis edita. Paris. 1583. angl.

De Sacramento Eucharistiæ contra Berengarium & Brucium Scotum. Antw. 1593. angl.

Calvinoturcismum, per modum Dialogi. Antw. 1597. item *Colonia* & alibi, lat. & alia.

Mortuus est *Antwerpiæ* xxiv. Aug. an. Dom. *CIO-DXCIV*. Et ibidem in choro Bigvinarum juxta majus altare ad Cornu Epistolæ sepultus jacet. Fratres habuit numero quinque, quorum natu maximus (natalitiorum enim ordine secundus erat *Gulielmus* hic noster) *Hieronymus* appellabatur, is autem Collegii *Corporis Christi* in hac Universitate Socius fuit, & nobiscum in artibus incepit an. *CIO-DLVII*, cumq; religioni pontificiæ obnixè adhereret, *Oxonia Angliæq;* valedixit, Sacreque Theologiæ Professor apud exteros emicuit. Ejus, quoad *Oxoniâ* perstitit, auspiciis disciplinas Academicas hausit *Gulielmus*. Fratrum eorum ordine tertius erat *Edmundus*, Collegii *Corporis Christi* itidem Socius, de quo alibi in hoc opere mentionem invenias factam. Huic proximus, dempto uno, erat *Johannes*, paulo ante memoratus.

JOHANNES PRIME in vico boreali suburbano *Oxon. Halywell* dicto patre *Roberto Prime*, Arcuario, natus, Socius evasit an. *CIO-DLXX*. Anno vero *LXXXIX*. Vicariam de *Adderbury* alias *Cabbur-bury*, in Comitatu *Oxon* adiit, eodemque anno Sacre Theologiæ Doctoratu ornatus est. Cultus ille Protestantium Professore sese ac Vindicem acerrimum præstitit, in Evangelio autem annuntiando assiduus erat ac indefessus, ob singularem ad maximum plebis christianæ fructum Concionandi facultatem, quam & *Oxonia* & alibi crebro exercuit, popularibus omnibus acceptissimus. Theologica nonnulla edidit, per ea tempora in pretio haud Vulgari habita, quorum de numero fuere:

Tractatus de naturâ & gratia. Lond. 1583. angl.

Tractatus de Sacramentis in genere, maxime vero de Baptismo. 1582. angl.

Conciones variae. Oxon. 1585. 88. &c.

Diem obiit & humatus est *Adderburiae* an. Dom. *CIO-DXCVI*.

THOMAS HIDE, *Newburgæ*, oppido mercatorio in Comitatu *Bercheriæ* natus, fit socius an. *CIO-DXLIII*. Artium Magister *XLIX*. anno autem proximo Sodalitio valedixit, Scholæque *Wintoniensis* Archididascalus

lus

lus evasit, quo in munere ad initium Regni Reginae Elizabethae versabatur, tunc enim ex Anglia se propripuit, reliquamque ætatem Lovanii potissimum & Duaci transegit. Vir erat morum severitate conspicuus, probus ipse & pius & virtuti deditorum amantissimus. Libros plures, argumenti Theologici, conscripsit, velut eorundem partium sequaces perhibent, cæterum eorum nil aliud se mihi obtulit quam

Epistola Consolatoria ad Catholicos afflictos data. Lov. 1510. Angl.

Duaci mortuus est ix. Maii CIOXXCVII. & in Ecclesia S. Jacobi sepultus jacet, in capella nempe B. Mariae Virginis ad cornu Evangelii.

JOHAN. MARTIALI, Dalysfordia in Comitatu Wigornienfi natus, Collegii istius Sociis accessit anno CIOCLI. Legum vero Baccal. emerfit an. LVI. neq; ita post ad Incipiendum, ut sit verisimile, in facultate Artium admissus est, nunquam autem in Comitibus stetit deprehendo. Scholæ deinceps Wintoniensis Hypodidascalus fiebat, sed parvo temporis spatio munere in illo versatus, Imperii Gubernacula suscipiente Elizabetha una cum Thomâ Hyde, Gymnasiarcha, in Flandriam trajecit, operamque Artibus ingenuis Lovanii aliquandiu dedit. Tandem procurante Ludovico Audeno, Archidiacono tunc temporis Cameracensi, Episcopo postea in Italia Cassano, adeptus est in Flandriâ Canonatum Insulensem. Munus inde Professoris Theologici consequabatur, cui se post annos octodecim sponte subduxit, ut liberius soli Deo, Vitæque futuræ meditationi, vacare posset, Scripsit:

Tractatum de Cruce Antw. 1564. angl. ad quem Responsionem edidit Jacobus Calfhill, S. Th. Prof. & Aedis Christi Oxon. Canonicus.

Apologiam contra Responsionem Calfhillianam. Lovanii 1566. & alia.

Insulis in Flandriâ obiit iii. Aprilis CIOXXCVII. & ibidem in Ecclesiâ Collegiatâ sepulturâ donatus est.

THOMAS STAPLETON, Henfeildia in Agro Suffexiano, natalibus haud obscuris ortus, Collegii illius Socius evasit anno CIOCLIV. circa annum vero LVIII. Canonicatu Cicestrensi auctus est, Baccalaureatum in Artibus haudquaquam supergressus. At vero Rerum summâ ad Elizabetham devolutâ, solum vertebat, & Duacum profectus Catechisten ibi ad tempus egit, donec tandem ad supremam magisterii dignitatem, & Cathedram evectus, Sacras Scripturas publicè cum laude interpretatus est. Inde Lovaniam à Rege Hispaniarum evocatus, ibidem Sacrae Theologiae Professor Regius & Divi Petri Ecclesiae Canonicus, & in Collegio Hilberbecensi Decanus extitit. Eruditionis omnigenæ apicem adeo attigit, ut inter coævos plerosque is præsertim emereret, quinimo Galero Cardinalitio dignior à quamplurimis habitus est quam ipse Allenus, tametsi illius merita hujus superavit industria, neque ultra Dignitates prædictas evectus unquam est Stapletonus. Librorum quos contexit, & quorum nonnulli contra Jewellum & Whitakerum militabant, Inscriptiones hoc in loco neutiquam recensebo. Lutetia Parisiorum quatuor Voluminibus editi sunt anno CIOCCXX. & à literatis, Pontificiis vero potissimum, summo habeantur in pretio. Diem obiit Lovanii xii. Octobris an. Dom. CIOXXCVIII. inque Ecclesiâ Divi Petri ibidem jacet

sepultus, apposito Epitaphio Viri Clarissimi memoriam æternitati consecrante.

JOHANNES RASTELL Gloucestria natus, Collegii istius Socius emerfit CIOXXLIX. Gradum Magistralem suscepit LV. Sodalitio autem excessit LX. Lovaniumque post paulo se contulit, ubi juxta & Antwerpiæ Libros aliquos contra Jewellum edidit annis LXV. & LXVII. quo tempore SS. Theol. Candidatus comparuit. Romam deinceps migravit, cumq; Edwardo fratre, vel consanguinitate ipsi propinquo, admissus est in Societatem Jesu. Postea, cum nondum aperta Fratibus esset in Angliam via, Germania retinendæ retinatus est. At Sacerdotio ante ingressum initiatus, atque Hallii confessorii munere perfunctus, transmissus Augustam Vindelicorum, atque deinde Ingolstadii Rector, memorabili edito facinore diem clausit extremum. Scripsit:

Refutationem Concionis per Magistrum Jewell ad Divi Pauli Crucem habita. Antwerp. 1564. Angl.

Provocationis ex Confutatione Concionis Jewelliana desumpta exemplar. Antw. 1565. Ang.

Replicationem ad Responsionem Veritatis Defensionem perperam inscriptam. Ib. Ang.

Mercium adulterinarum in Apologiâ Ecclesiæ Anglicanae congestarum brevem Inspectionem. Lovanii 1567. angl.

Tractatum, Cavete vobis à Magistro Jewello inscriptum. Antw. 1566. angl.

Fato functus est ætate provectior Ingolstadii circa an. 1600.

HUGO LLOYD, in Agro Caernarvanienfi natus, Sociorum de numero esse occæpit an. CIOCLXIV. Sodalitio autem valedicens anno LXXIIX. Cancellarius Roffensis evasit, id quod ex Epitaphio ejus, deinceps exhibendo, perdiscas. Juris Cæsarei gnarus admodum, Linguarum vero Græcæ ac Latinæ longe erat peritior. Scripsit:

Phrases elegantiores ex Caesaris Commentariis, Cicerone, aliisque, in usum Scholæ Winton. Oxon. 1654.

Diſſata. ibid. eod. anno.

Alia bene multa contexit, velut à quibusdam Sodalitii hujus Alumnis accepi, quæ tamen vidisse nondum contigit. Huic autem adjungam Johannem Ludum, vulgo Lloyd, Denbigie in Walliâ natum, Collegii vero illius in Socium admissum CIOCLXXIX. Procurator ille Academicus fuit, utque perhibent, sacræ dein Theologiæ Professor, porro, Writtlia demum apud Essexianos Vicarius extitit Parochialis. Linguas Græcam & Latinam calluisse melius quam prædictus memoratur. Edidit autem:

Flavium Josephum de Maccabais, seu de rationis Imperio, manuscripti Codicis ope longe quam antebac & emendatiorem & auctiorem; cui per eundem adjecta sunt latina Interpretatio ac nota. Oxon. 1590. Edidit quoque ante alios omnes:

Barlaamum de Papa Principatu, Græcæ & Latine. Oxon. 1592.

Mihi præterea nuntiatus est, quod alia quædam in lucem emisit, cæterum conspexisse nunquam agnosco. Writtlia vero mortuus est & sepultus anno Dom. CIOCCIII.

GEORGIUS CORYAT, Ecclesiæ Anglicanae Studio deditissimus,

editissimus, *Sarisbury*, in Parochiâ Divi *Thome* natus, Collegii *Novi* Socius anno CIO^oDLXII. Artiumque Magister anno LXIX. emerfit. Post paulo Academiæ & Sodalitio suo valedixit, ac *Odcomb* in Agro *Somerfetenfi* Verbi divini Minister, tandem autem sacre Theologiæ Baccalaureus evasit. Laudibus dum viveret (quod raro accidit) ob facultatem, quâ pollebat, Poeticam cumulatus est; Scripta vero ejus a ^a *Caso*, ^b *Middendorpio*, ^c *Cai*o, Virisque aliis haud vulgariter eruditis citata reperias; è quibus tamen non alia se mihi obtulere quam

Poemata varia Latina, à Filio *Thoma Coryat* post mortem Authoris edita Lond. 1611. Cæterum scripsit porro, & *Elizabetha* Regina nuncupavit,

Descriptionem Angliæ, Scotiæ, & Hiberniæ, Carminibus, ut opinor, latinis.

Diem obiit tumulumque adeptus est *Odcomb* CIO^oDCVL. Lapide, ni fallor, sepulchrali à filio prædicto donatus.

RICHARDUS VITUS, vulgo *Whyte*, in Agri *Hantonensis* Oppido jus Mercatus habente, *Basingstochiæ* vero nuncupato, natus, inque Scholâ *Wintoniensi* primis literarum Elementis imbutus, Collegii istius Socius admissus est CIO^oDLVII. Biennio post Baccalaureatum in Artibus capeffivit, Gradum autem Magistralem nobiscum non attigit; siquidem cum ultra tempus præstitutum à Collegio abesset, Munere pronuntiatur exutus anno LXIV. Sub id *Lovanium* in *Belgia*; deinde *Paduam* in *Italia* concessit; ubi Juri Civili acriter invigilans utriusque Juris Doctor emicuit. *Duacum* postmodo profectus Professor Regius & Ecclesiæ Divi *Petri* Canonicus evasit; atque tum ibidem tum *Romæ* tantopere inclaruit, ut transmissis eam in rem à Pontifice literis Magnificus, quem vocant, Rector, extra ordinis consoliti vices, & sub idem tempus Comes *Palatinus* crearetur. Scripsit:

Historiarum Libros 5. ad Britanniam spectantes. Atrebat 1597. & 1602. lat.

Historiarum Britanniae Libros 4. Duaci 1618. lat. Qui quidem Libri tametsi nonnullis in pretio sint (forte quod pauca eorundem Exemplaria supersint, nec facile propterea conquirantur) apud alios tamen judicio acri solidoque præditos evilescent; utpote quibus utramque faciunt paginam Authorum recentiorum, hoc est seculi ejusdem vel proxime prægressi, Opera; Codicibus antiquis manuscriptis, fidissimis iis præcorum temporum monumentis, plane inconsultis. Scripsit etiam:

De Reliquiis & veneratione Sanctorum. Duaci 1609.

Quanam porro contexuit scire si gestias, *Pisæus* tibi consulendus. Animam vero exhalavit circa annum CIO^oDCXI. & *Duaci* in Ecclesiâ Divi *Jacobi* Parochiali sepultus jacet. Uxorem secundam duxisse memoratur, eaque è vivis migrante, ex Indulgentiâ *Clementis VIII.* Pontificis *Romani*, sacris Ordinibus initiatus fuisse.

JACOBUS COCUS, vulgo *Cook* de *Chale* in Insulâ *Vectâ*, Socius CIO^oDXCII. LL. D. an. DCVIII. parvoque temporis intervallo Rector de *Doughton* in Agro *Hantonensi* fuit. Linguam Græcam supra vulgus togatum, Jus Civile adhuc melius, Jus autem Canonicum & Theologiam optime calluit. Scri-

pfit, & *Bilsono* Episcopo *Wintoniensi*, cui à sacris tum erat, nuncupavit:

Juridicam trium Questionum ad Majestatem pertinentium determinationem, in quarum primâ & ultimâ Processus Judicialis contra Henricum Garnetum institutus ex Jure Civili & Canonico defenditur, &c Oxon. 1608. lat.

Obiit (velut à Magistro *Johanne Chalkhill*, hujus olim, nunc *Wintoniensi* Collegii Socio, mihi significatum) anno CIO^oDCXI. an alibi vero, an in Ecclesiâ suâ parochiali sepultus fuerit, dicat alius quispiam.

JOHANNES FENNE, ad Montem *Acutum* vulgo *Montecute* prope Oppidum *Wells* in Agro *Somerfetenfi* natus, Socius esse coepit anno CIO^oDLII. nec ita post inter Civilistas, hoc est Juri Civili Studentes, numerabatur. Interposito parvo temporis intervallo ad *S. Edmundi Burgum* se contulit, Ludumque literarium ibidem aperuit, restituto autem in integrum per *Elizabetham* Cultu reformato, cum Papismo aperte nimis faveret, id Muneris obire destitit, aliòque se proripuit. Tandem *Angliâ* excessit, & in *Germaniam* primo inferiorem, postmodo in *Italiam* profectus est, ubi annos aliquot transegit; hinc in *Germaniam* illam denuo reversus, *Lovanii* & in Urbibus finitimis annos quinquaginta degebat. Scripsit

Vitas complures Recusantium (quos vocamus) *Anglorum, Capite in Angliâ plexorum*; in libro cui Titulus *Ecclesiæ Anglicanæ concertatio comprehensas.* Edit. (ni fallor) *Aug. Trev.* 1583.

Haud pauca insuper ex Idiomatico Latino in *Anglicanum*, eque hoc in illud transfudit, speciatim vero opera *Johannis Fisher*, Episcopi *Roffensis* latinitate donavit. *Lovanii* in vivis egisse perhibet *Pisæus* anno CIO^oDCXI. cujus in Libro de Scriptoribus *Angliæ* illustribus plura de ipso reperies.

JOHANNES HARMAR, in Oppido *Newburgenfi* vulgo *Newbury* *Bercheriensis* inter natus, Socius emerfit anno CIO^oDLXXIV. Græcæ dein Linguae Professor publicus nobiscum extitit, & Gymnasiarcha postmodo, tandem vero Custos, quem Guardianum appellitant, *Wintoniensi* evasit. Theologus erat solidus, utpote in Patrum antiquorum & Theologorum Scholasticorum Scriptis probe versatus; *Aristotelicus* subtilis, ob Græcæ Linguae cognitionem ante alios plerosque celebratus; denique & moribus integerrimis præditus. Præcipua quæque Vitæ momenta, & nominatim peregrinationes ejus, ac Disputationes *Lutetiæ Parisiorum* cum primis *Romana* fidei Propugnatoribus habitas explicaturum se mihi sponspondit Magister *Johannes Harmar* (quem in Collegio *Magdalenensi* memoratum habebis); quod tamen morte abreptus haudquaquam præstitit. Non alia, quod sciam, edidit præter;

Chrysostomi Archiep. Constant. Homelias sex: ex MSS. Cod. in Bibliothec. hujus Collegii. Oxon. 1586.

Chrysostomi Homelias ad Populum Antiochenum omnes, exceptâ primâ; cum latinâ versione Homelia decima nona, quæ in latinis etiam Exemplaribus hætenus desiderata est. Lond. 1590.

Calvini Conciones quatuor super Decal. Lond. 1581.

^a Joh. Casus in *speculo moralium* lib. 4. cap. 2. ^b Jacobus Middendorp. in 8. libr. de celeberrimis Academiis, &c. Edit. Col. Agrip. p. 450. ^c Jo. Caius in lib. 1. de Antiq. Acad. Cant. p. 45. & alii.

Mortuus est anno CIOCCXIII. & in superiori Collegii hujus Capellæ parte sepultus jacet. Vide, si lubet Epitaphium ejus, deinceps reperiendum.

THOMAS BILSON, Wintoniæ natus, & in Scholâ ibidem Wykehamicâ primis rei literariæ rudimentis imbutus, Socius Collegii istius evasit anno Dom. CIOCLXV. Hinc Archididascalus, ac deinde Custos seu Guardianus Wintoniensis, postmodo Sacræ Theologiæ Professor & Episcopus primò Wigorniensis, demum Wintoniensis, emicuit. Antistitem aut morum gravitate, aut eruditionis firmitate illi anteponendum vix credo progenuisse Angliam. Siquidem ad Pietatem singularem, & quâ vel primæva illa Christianæ fidei tempora ornasset, assiduam Patrum antiquorum lectionem & cognitionem adjunxerat. Scripsit autem, ut alia omittam:

De perpetuo Ecclesiæ Christianæ Moderamine Lond. 1610. angl. ibid. 1611. lat.

De plenâ generis humani per mortem Christi redemptione. Lond. 1599. angl. Libellus vero iste nil aliud erat quam Concio ad Crucem Paulinam Londini habita ac dein Typis mandata, Schismatis autem Presbyteriani sectatores adeo exercuit, ut non nisi sociatis operis eandem crederent impugnandam. Corrogatâ itaque quâ poterant suppellectile literariâ, ad Henricum Jacob, zeli fervidioris Catharum, transmiserunt, qui additis porro collectaneis propriis, Responsionem suo sub nomine adornavit, & in lucem emisit. Lite hac ad Elizabetham, Farnhamia in Castro Episcopali agentem, perlatâ, Bilsono significavit Regina velle se, ut neque Dogmatis ejus patrocinium detrectaret ipse, neque sacrum quo in Ecclesiâ Anglicanâ fungebatur Munus à Viris turbulentis, & Veritatem juxta perosis ac Autoritatem contemnentibus, proculcari pateretur. Monitis iis, seu potius mandatis, morem omnino gerendum ratus Bilsonus, Opus illud eruditissimum aggressus est, cujus maximam partem Concionibus primo propalavit, & cui titulum fecit,

Passionum & Descensus Christi ad Inferos Inspecio. Lond. 1604. angl. Hunc autem in Librum congestit quicquid à priscis Patribus, sive Græcis sive Latinis, super postremo illo fidei Articulo, aut Dogmate quovis in eodem fundato scriptis mandarunt.

De Christiana subjectionis & Rebellionis neutiquam Christiana differentiâ, Oxon. 1585. Lond. 1586. angl. & alia.

Diem obiit xviii. Junii anno CIOCCXVI. & Westmonasterii in Ecclesiæ Divi Petri parte meridionali, haud procul à Tumulo Richardi II. sive quâ S. Edmundi Sacellum ingrederis, humatus est.

JOHANNES PITSEUS, vel *Pit-fius*, vulgo *Pits*, in Oppido Mercatus jus habente, Aultonâ vero nuncupatâ, inter Hantonenses natus, Biennium, quod vocant, probationis auspicabatur an. CIOCLXXVIII. priusquam autem Socius perpetuus admitteretur ad externos migravit, exilio voluntario ob Religionem Romanam cooptatus. Vitam ejus factaq; præcipue memoranda, in Libro ab ipso Pitseo conscripto, & de Illustribus Angliæ Scriptoribus nuncupato, enarrat cl. v. Gulielmus Bishop Sacræ Theol. Professor, & Episcopus Chelcedonensis qui eundem Edidit. Contextuit vero Pitseus:

De legibus Tractatum Theologicum. Treviris 1593.

De Beatitudine Tractatum alterum Theologicum. Ingolstadt 1595.

De Episcopis & Apostolicis Viris Angliæ MS. quem quidem Librum interire secum voluit Pitseus, diem sibi obire si contingeret priusquam publici juris fieret, nihilo tamen secius eo fatis concedente ab interitu vindicatum constat, ac Edwardo cuidam Mathew, Librum, Remis anno CIOCCXIX. editum, *Congregationis* (vero) *Anglicanæ Ordinis S. Benedicti Tropheæ* inscriptum, contextenti haud parum inferuisse; qui & ex Opere illo Testimonia non semel allegat. Ab exteris, iisque rerum earum haud male peritis, mihi nuntiatur est, Librum illum *De Episcopis* vix aliud esse quippiam quam Collectanea, & Commentario *De Prasulibus Angliæ*, per Franciscum Godwyn, Sacræ Theol. Prof. ann. CIOCCI. angl. edito, desumpta.

Relationes Historicas de rebus Anglicis, sive de Illustribus Angliæ Scriptoribus, Paris. 1619. lat. De hoc autem Opere pauca duco adnotanda. i. Stylo, ut ea ferebant tempora, eleganti quidem & polito esse exornatum. ii. E Libro Balai de Scriptoribus Majoris Britannia maximam partem expilatum; tametsi & Librum illum & ejusdem Authorem abominari prorsus videatur Pitseus. iii. Prætermitti ibidem & silentio premi Wicliffi sequaces, uti & Hibernos ac Scotos omnes (quorum scilicet plerique à Balao commemorantur) exhibitis unice Cultui Pontificio deditis, iisque potissimum qui Cultum reformatum revocante Elizabethâ patriâ profugi rebus novis studebant; quorum sane notitia partem libri longe optimam & maxime notabilem conficit. iv. Scriptores quos in Appendice recenset (quorum haud pauci à Balao reticentur) ex Libro *Eclogæ Oxonio-Cantabrigiensi* nuncupato, à Thomâ vero Jamesio hujusce Collegii Socio exarato, compilari; quo etiam Libro usus compareret cum quibusnam in Bibliothecis asservarentur Libri manuscripti, à se citati, enarrat. v. Denique, Lelandi Collectanea sequi præ se tulisse ut quæ suffuratus à Balao fuerat dissimularentur; neque enim opera illa Lelandiana vidisse unquam certissimum est, utpote cum solum Juvenis verterit, ipsa vero penes Viros illos jacerent semper qui Protestantibus perpauis, Romanensi autem nemini, copiam eorundem facerent.

Sed de his hætenus. Scriptorem ipsum quod attinet ultra Decanatum *Liverdunensem* in Lotharingiâ (quem ab Episcopo Tullensi, Discipulo olim suo, accepit) evectus non est; eo enim in Munere diem ibidem obiit, quod quidem non ante annum CIOCCXVII. contigisse affirmarim, quippe cum anni proxime prægressi (quo mortem oppetiisse tradiderunt nonnulli) mentionem in ^d Libro illo novissime dicto fecerit.

THOMAS BASTARD, Blandfordiæ in Agro Dorsetensi natus, Socius evasit anno CIOCLXXXIIX. quo munere post triennium resignato (Artium tunc temporis Baccalaureus erat) Graduque Magistrali deinceps suscepto, Suffolciæ Comiti à sacris fuit; Vicarius autem de Beer-Regis & Rector Parochialis de Amour, seu Hamour in Agro natalitio emerfit. Facultatibus Ingenii eximiis præditus erat; Linguarum Græcæ & Latinæ admodum peritus, Concionandi vero suadâ elegantiori, reique poeticæ peritiâ haud modicâ (id quod ex opusculis ejus poeticis tam excusis quam manuscriptis abunde liquet) instructus.

* Pag. 97. 107. 113. &c. b Edit. Lond. 1600. c Et etiam an. 1617. d In Æt. 8. p. 163.

colloquia Viri familiaria lepore ac facetiis nunquam carebant, unde consuetudinem ejus appetebat literatus quisque & Ingenio pollens. In Epigrammatis condendis tam assiduus erat, ut pleraque tum vitæ suæ tum alienæ gesta & circumstantias salibus asperferit. En tibi, speciminis loco, Tetrastichon de Uxoribus suis tribus conscriptum:

Terna mihi variis ducta est ætatibus uxor,

Hac Juveni, illa Viro, tertia nupta Seni.

Prima est propter opus teneris mihi juncta sub annis,

Altera propter opes, tertia propter opem.

Multa quidem contexuit, argumenti tam poetici quam theologicici; non alia tamen se mihi adhuc obtulere quam,

Conciones decem Lond. 1615. & Poema

Magna Britania inscriptum, Regique Jacobo nuncupatum. Lib. 3. Lond. 1605. lat.

Epigrammata varia angl.

Sub exitum vitæ mente turbatus, reique inde domesticæ administrandæ impar factus, æs alienum conflavit; cumque solvendo non esset in Carcerem *Dorcestrensem* compingebatur, ubi fato functus in Ecclesiæ *Omnium Sanctorum* Cœmeterio clam sepelitur xix. Aprilis anno CIODCXVIII. multis festivitatis & argutiarum monumentis post se relictis.

JOHANNES TERRY, ad Oppidum *Long-Sutton* in Agro *Hintonensi* natus, Sociorum de numero esse coepit anno CIODLXXVI. Sodalitio autem in perpetuum valedixit anno XC. quo tempore Artium Magister extitit. Verbum divinum *Stothone*, in Comitatu (ut opinor) *Somersetensi*, annuntiaandum suscepit, quod sane indefessus præstitit, non sine summo populi Christiani fructu. Edidit autem

Concionem in Caput 17. Job. ver. 17. Oxon. 1617.

Examen Veritatis, Capita præcipua Doctrina Antichristi ejusque Sectatorum, horum temporum Pseudo-Apostolorum, patefacta complectens. Oxon. 1602.

Ejusdem partem secundam. Oxon. 1600.

Ejusdem partem tertiam. Oxon. 1625.

De aliis, si quibus fructus fuerit, Muneribus aut Dignitatibus nil habeo comperti. Sed & Mortis porro tempus ac locus ignorantur. Cæterum cum illo conjungam *Richardum* quendam *Meredith*, *Bathoniæ* natum, & in Collegii hujus Socium admissum ann. CIODLXXVII. Hic Civilistas inter deinceps fuit, decursis vero Muneribus quibusdam aliis, Decanus *Wellensis* & Theologiæ demum Professor emicuit. Theologica varia scripsisse perhibent; præter Conciones vero in *Micah. cap. 6. vers. 3. 4. 5.* nil aliud vidisse contigit. Animam exhalavit Mense *augusto* an. CIODCXXI. ubinam autem sepultus fuerit minus constat.

GULIELMUS TOOKER, *Exonia* natus, in Scholâ vero *Wintonensi* Disciplinis puerilibus imbutus, Socius Collegii istius evasit anno CIODLXXVII. quo Munere ultro abcessit anno LXXXV. ad Archidiaconatum nempe *Barstapliensem* suâ in patriâ evectus. Post hæc Canonicatu, quem vocant, Residentiario de *Sarisbury* à Serenissimâ *Elizabethâ* (quippe cui à Sacris erat, Theologiæ porro Doctoratu insignitus)

auctus est; à Jacobo autem Decanus, ut opinor, *Lichfeldensis* fiebat, in Episcopum *Glocestrensem* ab eodem designatus; siquidem literis quas *Congee d'elire* vocant (Antistitem enim eligendi potestatem faciunt) conscriptis & sigillo Regis munitis Decano & capitulo commendatum constat. Linguas Græcam & Latinam probe callebat; Theologus erat eruditus, & morum gravitate spectabilis; in Libris denique intermedii seculi egregie versatus. Scripsit:

Certamen cum Martino Becano, Jesuitâ, futiliter refutante Apologiam & monitoriam Præfationem ad Imperatorem, Reges, & Principes; Jacobi Regis magnæ Britanniæ. Lond. 1611. lat.

De Ecclesiæ structurâ, & Ecclesiasticorum Beneficiis. Lond. 1604. angl.

De Charismate, sive Dono Sanationis. Lond. 1597. lat. & alia.

Sepultus est in Ecclesiâ *Sarisburyensi* Cathedrali xxi. Martii, stilo anglico, anno dom. CIODCXX.

JOHAN. ANDOENUS, vulgo *Owen*, natus in Villâ *Armon*, in Comitatu *Caernarvanensi*, bonarum literarum Elementa, auspiciis Doctoris *Bisfen*, retrò memorati, in Scholâ *Wintonensi* hausit, Collegii vero hujus Socius emicuit an. CIODLXXXIV. eundemq; exiit anno XCI. quo tempore LL. Baccalaureatu ornatus comparuit, & Ludo deinceps literario, *Trylegia* haud procul ab Urbe *Monumethensi*, præfuisse perhibetur. Virum hunc Ingenii eximii dotibus instruxerat Natura; Arte vero poeticâ inter cœvos præsertim excelluit, id quod Epigrammatum libri ab ipso editi satis testantur, in quibus liberius quidem jocatur, vitiaque humana haud insulse plerumque notat; Salibus & facetiis seculi quo vixit Ingenio accommodatis. Morbo Poetas inter epidemico, egestate nimirum, gravissime conflictabatur, Doctoris autem *Johannæ Williams*, Episcopi *Lincolniensis*, magnique Sigilli Custodis, popularis vero sui, patrocinio sublevatus, annis bene multis melius habuit. Scripsit:

Epigrammatum Libros 3. bis uno eodemque anno, nempe 1606. sapius vero deinde tum in *Angliâ* tum apud externos Typis mandatos. Id Operis pluribus postmodo Epigrammatis auctius reddidit, & excudendum denuo curavit; quod à *Johanne Vicars*, anno CIODCXIX. in sermonem Anglicanum transferebatur. Cæterum cum Inquisitorum, quos vocant, Pontificiorum in manus incidisset, propter Epigrammata varia eodem contenta missum est in Indicem Expurgatorium, maxime autem propter a Distichon illud,

An Petrus fuerit Romæ sub judice lis est;

Simonem Romæ nemo fuisse negat.

Porro dicitur, ipsum ab hæreditate admodum amplâ dimotum, quam ab Avunculo locuplete expectaverat, ob hæc ipsa quæ superius apposui Carmina: adeo fatali lege Mendicitas poetas consequitur, & vates ingenio, acuto nimis Telo, pereunt suo. E vivis migravit eodem fere tempore quo eruditissimus *Camdenus*, anno nimirum CIODCXXIII. inque Navi Ecclesiæ Cathedralis *San-Paulina Londini* terræ mandatus est, funere Antistitis præfati impensis solennem in modum deducto, qui Viri porro Effigiem, lauro tempora redimitam, Columnæ tumulo propinquæ affigendam curavit, Epitaphio isto interius appposito;

¹ In lib. 1. Epigr. ad Hen. Princ. Walliæ, na. 8.

Parva tibi Statua est, quia parva Statura, supellex

Parva, volat parvus magna per ora liber:

Sed non parvus honos, non parva est Gloria, quippe

Ingenio haud quicquam est majus in Orbe tuo.

Parva domus texit, Templum sed grande, Poeta

Tum verè vitam, quam moriuntur, agunt.

Cum Andoeno illo jungendus Johannes quidam Reynolds, Tuddingtona in Agro Bedfordiensi natus, inque Collegii hujus Socium admissus an. CIODCII. Utriusque dein juris Baccalaureus extitit. Linguae Graecae peritiâ instructor erat, Orator porro & Poeta minime contemnendus, unde literatis plerisque innotuit, immo fortean coevos inter celebris emicuit. Librum contextuit cui titulum fecit,

Disticha Classis Epigrammatum, sive Carminum inscriptorum Centuria 2^a Oxon. 1612. lat.

E vitâ migravit anno CIODCXIV. & in Sodalitii, nisi me fallo, Claustris humatus est.

JOHANNES FAVOUR, natus in Oppido Southamptonia, Socius admissus est anno CIODLXXVIII. Legum vero Doctoratu ornatus anno XCII. Post paulo Vicarius Parochialis de Hallifax in Agro Eboracensi evasit, ubi die quovis dominico verbum solenniter annuntiavit, diebus autem reliquis singulis Lecturam theologicam habuit, Judicium porro jure Vicarii exercuit (Pacis enim Justitarius, sive Eirenarcha, eo nomine erat) denique Medicinam inopi cuivis, ejusque facultatis Professore consulere ob egestatem non valenti, solo charitatis Christianae intuitu fecit, & Chirurgi insuper haud imperiti partibusungebatur; quibus omnibus occupationibus parem unum eundemque haud temere invenias. Enimvero Vir erat pius admodum, Plebisque Christianae studiosissimus; in Libris praeterea probatoribus egregie versatus, velut ex iis quae scripsit omnino comparet, quorum de numero habetur Liber cui titulus;

Antiquitas de Novitate triumphum ducens. Lond. 1619. angl.

Fato functus est x. Martii CIODCXIII. juxta Computum Anglicanum, & Hallifaxia in Ecclesia sua parochiali sepultus jacet, Tumulo ejus Carminibus hinc insignito;

Corpora & agrotant, anima fremit undique rixa;

Scilicet orba suo turba Favore jacet.

En pastor medicusque obiit jurisque peritus,

I sequere in Carlos qui modo salvus eris.

ARTHURUS LAKE, Southamptonia in Parochia S. Michaelis natus, in Scholâ vero Wintoniensi Wykehamica educatus, Collegii istius Socius emerfit anno CIODLXXXIX. quo munere ultro abcessit anno DC. inter Collegii nimirum Wykehamici Wintoniensis Socios allectus. Anno CIODCV. in Theologia Inccepit, & an. XIII. hujus Collegii Custos, dein autem Hospitii S. Crucis secus Winton. Praefectus, postmodo Decanus Wigorniensis, demum vero Episcopus Batho-Wellensis evasit, quibus omnibus in Dignitatibus dissimilis nunquam comparuit vitae tenor, siquidem ve-

ram amplexum virtutum facultatem aut honoris accessio nil quicquam immutavit; corporis & animi dotibus adeo eminebat, ut Ingenio haud vulgari praestantibus & ad veram pietatem aspirantibus exemplo esse possit & stupori. Moribus plane inculpatis erat, semel tantum conjugatus, sobrius porro ac vigilans, Philoxenus denique & comitate spectabilis. Patres antiquos, necnon sacras Scripturas (quarum praesertim cognitione Concionator vix cuiquam secundus emicuit) ad unguem pene calluit; unde temporum illorum Theologi perpauci palmam ei praeripuerunt. Reliquis autem Virtutibus coronam quodammodo imposuit Modestia singularis, quae quidem tanta fuit ut nihil vivus in lucem emitteret; demortui autem Scripta ediderunt Amici, quae sic se habuere:

Glossmata varia, Conciones ac divina Meditationes. Typis pariter in folio mandabantur Lond. 1619, angl.

Mortuus est iv. Maii CIODCXVI. inque Ecclesia Wellensi Cathedrali, in chori nimirum ala Boreali, sub Lapide à molliori illo quem sectilem appellamus & à marmore diverso, sepultus jacet; eidem vero infixam conspicis laminam, seu Tabellam, aeneam, Inscriptione anglicanâ (quam proinde hic loci praetermittendam duco) insignitam.

THOMAS JAMESIUS, vulgo James in Vectâ Insulâ, utque opinor Newporta natus, è Scholâ Wykehamica Oxoniâ ad majora studia missus est, & Collegii hujus Socius emerfit anno CIODXCIII. Post septennium à D. Thomâ Bodley, Equite aurato, utpote cui probe innotuerant Viri merita, in Proto-Bibliothecarium suum cooptatus, ea praestitit quae ad Artium ingenuarum fructum egregium haud parum conducere, siquidem supellestem literariam mundior reddidit, Librosque omnes in Catalogos bis redegit. Anno CIODCXIV. Theologiae Doctoratum suscepit, & in Subdecanum Wellensem cooptatus quoad Bibliothecam spectabat Munus deposuit, quo nempe studiis prosequendis litibusque expediendis (Eirenarcha enim nobiscum erat) assidue magis vacaret. Patrum antiquorum familiaris erat, in Libris, manuscriptis praesertim (quorum corruptelas nemo melius aperuit) evolvendis indefessus, Statutorum porro & Consuetudinum Academicarum rimator oculatissimus. Inter Ecclesiae Anglicanae Praesules, in Convocatione solenni, Oxonia primo Caroli I. habitâ, (quo nimirum tempore celebrabantur ibidem Comitia Parliamentaria) confidebat, authorque fuit ut certis quibusdam Viris demandaretur manuscripta Patrum Sanctorum Opera per Bibliothecas omnes Anglicanas, sive publicas sive privatas, sedulo evolvere, quo scilicet Exemplarium Pontificiorum errores ac sphalmata detegerentur. Qualem ea res exitum sortita fuerit nequeo dicere, constat autem id consilii Camdenu pridem innotuisse, qui Jamesium eo nomine collaudandum in hæc a verba censuit: Tho. James Oxoniensis Vir eruditus, & vere φιλόβιβλος, qui se totum literis & libris, in Angliæ Bibliothecis excutiendis (Deus opus secundus) id molitur, quod Respublica literaria imprimis erit usus. Libros ab illo conscriptos quod attinet, plures quidem fuere, Idiomate tum anglicano tum latino exarati; quorum omnium primus in lucem prodit;

Ecloga Oxonio-Cantabrigiensis. Lond. 1600. lat. De opusculo autem illo entibi cl. v. Josephi Scaligeri sententiam, Richardo Thomason per literas pa-

tefactam :-- *Catalogus ille Scriptorum Oxoniensium & Cantabrigiensium librorum mirifice me affectit; praesertim quum videam multa in illis monumenta esse, quibus res Gallicae & regni Francorum illustrari possint. Et Præterea non minorem numerum eorum quibus Tyrannus pontificia manifesto deprehendi possit; tum quæ doceant quando cloaca illa & colluvies Monachorum sese in Europam effuderint: ut Loiolitæ hodie & Capucinini. Habetis quoque Originem in Celsum, aliosque eximios Græcos nondum editos; quos parum vexari ab iis puto qui in illis Collegiis degunt. A me certe non raro reviserentur, si ibi adessem. Editi proximo in loco sunt;*

Bellum papale, seu concordia discors sexti quinti & Clementis octavi circa Hieronymianam Editionem. Lond. 1600. lat.

Concordantie sanctorum Patrum; i. e. vera & pia tertii libri Canticorum per Patres universos tam Græcos quam Latinos Expositio. Oxon. 1607. lat.

Vindicia Gregoriana; Genev. 1625. lat.

Index librorum prohibitorum à Pontificiis Oxon. 1627. lat.

Index generalis Sanctorum Patrum Lond. 1624. lat.

Catalogus Librorum in Bibl. Bodleiana Oxon. 1605. ibid. cum addit. 1620. 4°.

Manuductio seu Introductio ad Theologiam Edit. 1625. angl.

Cætera quæ publici juris fecit Anglicano, ut opinor, Idiomate exarata fuere, quorum omnium titulos in novo Bibliothecæ Bodlianae Catalogo conspiciere licet. Fama obtinet Libri ejus, qui Fiscus papalis inscribitur, editusque Londini est an. CIO-DXXI. Authorem fuisse, quem alii tamen *Gulielmo Crashaw, Cantabrigiensi*, tribuunt. Utcunque, de *Jamesio* nostro constat, ad Industriam & memoriam haud vulgarem Judicium plane impar adjecisse. Mortuus autem est in Ædibus suis, in Vico *Dalywell* secus Oxon. sitis, & Collegii hujus Sacello sepultus Mense *Augusto* anno CIO-DCXXIX.

GULIELMUS THORNE, Semeleia apud Wiltonienses in lucem editus, Collegii istius Socius anno CIO-DLXXXI. Linguae Græcæ Professor publicus an. XCII. & Sacræ Theol. Doctor DCII. emerfit, quo anno Sodalitio valodixit, aliisque postmodo decursis Promotionibus ad Decanatum Cicestrensem evectus est. Vir erat summâ Linguarum Orientalium cognitione præditus, eoque nomine inter Idiomatum illorum peritissimos, tum * Gentiles suos tum * Exteros, maximâ in luce ac celebritate merito positus. Profundâ porro literarum divinarum juxta & humaniorum scientiâ instructus, erga Deum pius, erga homines charitate Christianâ illustris emicuit; denique, Ecclesiæ suæ Cathedralis Possessiones, Immunitates, ac Privilegia studio ardenti & prudentiâ eximiâ tuebatur. Librum contextuit qui inscribitur;

Tullius sive Rhetor in tria stromata divisus. Oxon. 1592 lat. scripsit etiam;

In Joh. cap. 19. vers. 5. part. ult. angl.

Alia insuper composuisse certum est, quæ tamen mihi se haud dum obtulere. Diem obiit juxta computum Anglicanum XIII. Febr. CIO-DCXXIX. & biduo post in Ecclesiâ suâ Cicestrensi humatus est.

JOHANNES HOSKYNs, Junior, Mountona in Parochiâ Lanwarne apud Herefordienses natus, in Socium admittitur anno CIO-DCI. anno autem XIII. Legum Doctoratu auctus Collegio abscessit, sub idem enim tempus Præbendarius Herefordiensis, & Ledburia in Agro natalitio Verbi divini Minister emerfit. In Jure Civili probe exercitatus, Theologiæ vero longe peritior, ob doctrinam saluberrimam, & Christianis ad veram pietatem informandis accommodatam, innumeros habuit Auditores, qui cultu eundem haud mediocri prosequerantur. Scripsit

In { *Luca 12. vers. 48.*
Ijai. 28. vers. 1.
Matth. 11. vers. 19.
1. Sam. 2. vers. 25.
Zach. 5. vers. 4.
Hof. 8. vers. 11. } Lond. 1613

Mortem oppetiit VIII. Augusti anno Dom. CIO-DCXXXI. æt. LV. inque Ecclesiâ suâ Parochiali Ledburienfi sepultus jacet; Tumulum exornat ejusmodi Epitaphium:

*Sub pedibus Doctor jacet hic in Legibus Hoskyns,
Esse pios docuit, quodque docebat erat.
Hoc Herefordensis luget Lectura sepulto,
Et Templum lachrymis Ledburienfe madet.
Cura duplex Studiumque duplex duplicavit honorem,
Sed minuit fessos invigilando dies.
O Felix qui Christe tibi sua tempora sacrat,
Et moritur medium sedulus inter opus.*

*JOHANNES HOSKYNs, frater prædicti natus major, Mountona quoque præfata natus (prædium illud de Prioratu Lantonie, haud procul Glocestriâ, jam olim tenerant Majores ejus) incredibili bonarum literarum desiderio a teneris usque unguiculis flagrabat, utque isdem imbueretur apud Patrem assidue instabat. Annuit demum ille, puerumque decennem Ludi alicujus Magistro erudiendum tradidit, qui ab ipso auspiciatus Abecedario unius anni spatio Grammaticæ Græcæ maturus comparuit, memoriâ siquidem inaudita, & egregiâ Corporis firmitate præditus erat. Ad Scholam deinde Wintoniensem amandatus, & in Collegium postmodo istud coopertus, perpetuus ejusdem socius evasit anno CIO-DLXXXVI. quinque annis post, hoc est anno XCII. Sodalitio isti valedicens Londini in Templo, quod vocant, interiori Juri Municipali studere cœpit, ubi consueto Graduum decursu Serviens ad Legem, ac demum Judex five Justitarius (prout loquuntur Jurisperiti) Itinerarius ad Circuitum Cambrensem, necnon Consiliarius de numero ad Limites Walliam spectantes emicuit. Poetis omnibus coartaneis facile antecelluit, & proinde amicitiam ejus & consuetudinem percipide optabat quisquis ingenio polleret; unde a Poetis plerisque, ac speciatim à Populâri suo *Audacio*, celebratus occurrit, quorum pauci admodum in lucem quippiam emisere illo tanquam Censore inconsulto. Is clarissimi *Ben. Johnsoni* stylum expolivit tersumque reddidit. Illum adeo suspiciebat Eques doctissimus *Gualterus Rawleigh*, ut Historiam suam insignem ab*

* Per Joh. Drusium in *Epist. ad Gram. Græc.* Tho. Pyc in *Epist. ad Joh. Houson de Divortio*, Car Fitz-Geofridum. In *Epigr. lib. 3.* * Abel. Guriand. in *vita & operibus Joh. Dr. & alii.*

Orbe condito deductam ejusdem judicio submitteret. Ob pietatem & Justitiam bonis omnibus & afflictis præcharus erat, ob facetias autem perinde ac sermonem solidiorem in pretio habebatur, eruditus quibusq; acceptissimus, quos utique pari ipse studio complectebatur. Scripsit;

Lexicum Græcum.

Epigrammata varia angl. & lat.

Epitaphia varia angl. & lat.

Artem memoria.

Methodum Legi [municipalis nempe] *sub Capitibus Jurium, Injuriarum, & Remediorum dispositam.*

Opera vero illa, uti & alia haud pauca, typis haudum sunt mandata, verum manuscripta penes filium, ut opinor, adservantur. Ipsum autem quod attinet, *Morhamptona* apud *Herefordienses* in *Ædibus* suis è vitâ migravit Mense *Augusto* anno *CIODCXXXVIII* atat. *LXXII.* inque *Cœnobii Dourensis* (prædicto illud in Comitatu positum est) choro sepultus jacet. Supra tumulum ejus exurgit Monumentum conspicuum, cui inscribuntur Epitaphia bina, quorum alterum ipse, alterum *Thomas Bonham* Armiger contexit. Novissimum illud prolixius cum sit quam ut hic loci inferatur, en tibi initium ejus,

*Hoc tegitur tumulo totus quem non tegit orbis
Hoskinus, humanum prodigium ingenii, &c.*

THOMAS MASTERS, in Vico *Cotes* prope *Cirencestriam* in Agro *Glocestrensi* natus, Socius anno *CIODCXXIV.* Theologiæ autem Baccalaureus evasit an. *XL.* nullibi vero, quod sciam, Beneficio aliquo fructus est. Continua studiorum intentione, & quotidianâ cum doctissimo quoque consuetudine eruditus cum primis emicuit, siquidem Artium pene omnium liberalium & Linguarum cognitione inclauit, ab Arte poeticâ & peculiari concionandi facultate haud modice laudatus, id quod complures in vivis etiamnum agentes contestantur. Scripsit orationem cui tit.

Monarchia Britannica sub Elizabethâ & Jacobo. Edit. Oxon. 1661. per *D^{um} Joh^{an}. Lamphire* hujus Collegii Socium.

Mensam lubricam (seu *Ludum* vulgo *Schobel-board play*) *Carminè Heroico descriptam.* Oxon. 1658. lat.

Carmina Græca in Passionem Christi. Ibid. eodem anno, latine reddita per *Henricum Jacobium* Collegii *Mertonensis* olim Socium. Anglice porro reddidit *Abrahamus Cowley*, Poetarum hujus seculi facile Princeps.

Alia perplura conscripsit quæ in lucem nondum prodierunt, reticendum vero non est quod *D. Edoardi Herbert*, Baronis de *Cherbury* Opuscula nonnulla in sermonem latinum eleganter transfudit, & Historiam *Henrici VIII.* emendationibus quibusdam dilucidavit. Morbo Castrensi epidemico, sub finem anni *CIODCXLI.* interiit, & in septentrionali Collegii hujus Sacelli parte tumulum consequebatur.

GULIELMUS TUISSIUS, vulgo *Twisse*, ad Vicum *Speenhamlands*, in Parochiâ *Speene*, secus *Newburgum*, vulgo *Newbury*, in Agro *Bercheriensis* natus est. *Teutonibus* oriundus erat Viri hujus Avus, in *Angliam* autem (quo casu consiliove parum constat) trajiciens, cum Indigenis coaluit, atque inde est quod acerbitalis virus in Scriptorem hunc evomens *Franciscus Annatus*, Jesuita, natione *Teutonicum*, fortunâ *Batavum*, religione *Calvinissimam*,

&c. appellat. Ipsum vero ad Scholam *Wintoniensem* amandavit Pater (is Pannificium *Newburgi* exercendo divitiarum affatim collegerat) cumque Pueritiæ disciplinas ibidem hausisset optimæ spei Juvenis in Collegium istud cooptatus est, cujus Socius emerfit an. *CIODCXII.* ubi primo Logicis, dein, decurso studio Philosophico, Theologicis diligentissimè insudavit circiter sexdecem annos. Non nemo, cui *Supralapsariorum* placita impensè arrident, de ipso refert, quod tota si Diis placet Academia, subtilis ingenii acumen, subacti judicii pondus, integerrimos simul & suavissimos mores pientissimum humillimumque animum, & agnovit & venerata est, & tandem, viz. *CIODCXIV.* ad Doctoratum in Theologiâ gratabunda promovit. Quod etiam dederat grande specimen, cum eruditionis tum industriæ, utriusque rarioris, ut in lectionibus & disputationibus suis, ita in scriptis profundi illius Doctoris *Thomæ de Bradwardin* à Domino *Henrico Savile* in publicum edendis, sua manu & fidelius exaratis, & curiosius emendatis. Constat porro quod suscepto Doctoris in Theologiâ Gradu unigenitam Regis *Jacobi* filiam, Electori *Palatino* enuptam, in *Germaniam* comitatus est, Sacellani munia obiens; ibidem verò aliquandiu commoratus in Patriam rediit, fructu haud modico ex Theologorum *Germanorum* consuetudine percepto; dein autem Beneficio de *Newton Longwillorum*, in Agro *Buckinghamensi* donatus est, quod quidem Parochiâ de *Newbury*, quâ fruebatur Doctor *Giles*, postmodo commutavit. Eodem itaq; se conferens Evangelium assidue annuntiavit, minori tamen cum Auditorum fructu, quod soli potius quam seminis aut profeminantis vitio tribuendum. Propter facilem & perspicuam concionandi facultatem laudari meruit, sed Disputationibus solidis magis inclauit, maxime autem ob insignem pietatis professionem in pretio habebatur. Doctissimi rei literariæ Professores, immo contra quoq; sentientes, id viro testimonii perhibere, nihil utique accuratius pleniusque de Controversiis cum *Arminio* ejusve sequacibus habitis scriptum extare quam quæ ab ipso fuissent edita. A sui quidem Imitatoribus egregie deprædicatur, siquidem Sententiam suam, dispunctis calumniarum opprobriis, consequentiis absurdis liberasse adeo affirmant (id quod eventilandum hic loci non suscipimus) ut non tantum modice doctis, verum & in Theologiâ polemicâ quam optime versatis, Responsiones ejus è scriptis suppetant quibus Antagonistarum tendiculis facile sese expediunt. Ut quod res est dicam, nemo fere *Anti-arminianum* quicquam edidit ex quo ejusdem aliquid argumenti typis mandavit *Twissius*, quin præfatio semper honore illius meminerit, immo solidissimum earum rerum disceptatorem agnovit. Ferunt, sed fides sit penes autores, quod præter Beneficium (quo fructum prædiximus) de *Newbury*, oblata Viro sunt Promotiones haud contemnendæ, quales erant Rectoria de *Benefield*, in Agro *Northamptonensi*, Ecclesiæ *Wintoniensis* Præbenda, & Collegii ibidem positi Guardianatus, quem vocant, necnon Professoris *Franikerensis* in *Frisiâ* Munus, quarum tres postremas diserte respuit, primo autem dictam eâ se conditione accepturum perhibuit, si à Rege (cujus utiq; juris est Ecclesiæ *Newburgensis* Patronatus) indultum esset, Successorè sibi in Munere quo tum fruebatur idoneum deligere. Cæterum *Newburgi* usq; perstitit *Twissius*, affirmante (quemadmodum iidem aiunt) Rege, postquam sermones de Viro cum Episcopo *Sarisburyensi*, ac proinde ejus loci Diocesano, miscuerat, tanti se ipsum facere ut Beneficio illo dimittere nollet. Dissimulandum tamen non est, quod, everâ per Rebellionem Hierarchiâ, Prolocutoris Munere in Synodo

nodo illâ Theologorum, *Westmonasterii* confidente, fungebatur, ubi parcius de re qualibet edifferenter damnandum neutquam censebant alii, modestiæ, ingenioque scribendi quàm quæstionem colloquiis eventulandi appetentiori, silentium tribuentes, aliis interrim contabescenti Intellectui & imminutis animæ facultatibus adscribendum existimantibus. Ut ut fuerit, in Munere illo, fructum haud modicum & emolumentum præbente, ad obitum usque versabatur, scripsit vero ac edidit:

Responsionem Scholasticam ad Examen Libri Perkiniani, de Prædestinationis modo & ordine, institutum à Jacobo Arminio. Lib. III. Amstel. 1632. Ibid. 48. lat. fol.

Dissertationem de scientiâ mediâ contra Gabr. Pennotium & Franc. Suarezium. lib. III. Arnhem. 1639. 1at. fol.

Digressiones. ibid. eod. anno.

Animadversiones ad Jacobi Arminii Collat. cum Francisco Junio & Johan. Arnold. Corvin. lat.

Responsionem ad Librum cui titulus, Amor Dei erga mortales. Authore Magistro Hoard. Oxon. 1653.

Dissertationem super Decreto divino, definitum utique sit an. indefinitum. Ibid. eod. an. angl.

Vanitatum Doctoris Thoma Jackson detectio. angl.

Synodus Dordracensis, &c. ad Praxin redacta, una cum Responsione ad utramque.

Sabbatum Christianum contra seculi hujus Antisabbatariorum errorem propugnatum; ostenso quod Mandati quarti moralitas etiamnum obtinet.

Tractatum de Reprobatione, tanquam Responsionem ad Mag. Cotton, &c. Lond. 1646.

Conscientia circa Quæstionem istam, [quo nobis modo constiterit sacras Scripturas esse verbum Dei?] fluctuantis stabilimentum.

Præter hæc & alia, quæ nondum sunt propalata, quæq; mihi propterea videre haudum contigit, plura materiæ polemicæ penes filium ejus *Robertum*, Verbi divini apud *Westmonasterienses* Ministrum, asservantur; quorum quidem titulos brevitati studens prætermitto. *Londini* in Vico *Polborne* satis concessit, in Ecclesiâ vero *Divi Petri Westmonasteriensis*, prope superiorem Mensæ pauperum partem, haud procul à Vestuario & poetarum Sepulchris, humatus est *xxiv Julii* anno dom. *C10DCXLV. ætat. LXXI.*

THOMAS LYDYAT, Artium Magister. Viri istius eruditi, & de re literariâ optime meriti memoriam, intermortuam pene (diem quamvis haud ita pridem obierit) & oblivioni traditam quoad potero revocabo; aliorum partim relatione, maxime autem ipsius chartis eam in rem usus. 1. Primo itaque *Aulkringtona* (*Wherton* vulgo nuncupatur) secus *Banburiam*, in Comitatu *Oxonienfi*, vicelimo sexto, aut vicelimo septimo *Martii*, anno *C10DLXXII.* natum reperio. 2. *Christophori Lydyat*; in lucem ibidem editi, *Londinum* vero incolentis, filius erat; is autem puerum, specimina ingenii haud vulgaria edentem, ad Artes liberales, prout sibi suppetere facultates, erudendum destinavit. 3. Cum annum quasi duodecimum attigisset Puerorum, quos vocant, *Wintoniensium* de numero esse cœpit, ibique ad annum usque *XCI.*

disciplinis primoribus invigilans ad Collegium istud Electione solenni transferebatur, ubi post biennium pleno Socii jure donatus est; Doctoris *Henrici Marten*, Juris cognitione clari; Discipulus, quem nos Pupillum appellamus, fuit: cujus perinde ac propriis dein auspiciis Philosophiæ, Astronomiæ, Mathematicæ, Linguis denique ac Theologiæ acriter insudavit, & postremo quidem dictæ studio se totum dedisset, nisi Memoria vocisq; vitio prohibitus fuisset, de quo sapius, ac speciatim apud *Bancroftum* Episcopum *Oxoniensem*, Dioecesantum suum, in Concionis ad Visitationem Ecclesiasticam anno Dom. *C10DCXXIV.* (quo tempore Decanus quem vocant ruralis erat) habitæ Epistolâ nuncupatoriâ conquestus est. Eam ergo ob rem Socium exuere, (è Collegii enim Statutis ad Theologiam sese convertere tenebatur) modicoque Patrimonio vitam tolerare præoptavit, quam Genium Chronologiæ potissimum, & Astronomiæ, integræque Mathesi deditum fraudare. 4. Septennium abinde proximum in Libris quos auspicatus antea fuerat absolvendis ac edendis poluit, in Libro illo de emendatione temporum præsertim occupatus, quem Principi *Henrico* (cui nempe à Chronographicis & Cosmographicis fuisse comparêt) nuncupavit. Id operis non sine favoris egregii indicis ac epiti Princeps, qui si morte præmaturâ abreptus non fuisset, *Lydyatum* proculdubio ad opes & Dignitates haud vulgares promovisset. 5. Decurso Septennio illo Virum exploravit *Usserius*, *Londini* tunc temporis agens (Is Archiepiscopus postmodo *Armachanus* emicuit) repertusq; secum in *Hiberniam* deduxit, ubi biennium in Collegio prope *Dublinium* transegit; reditum autem in Patriam cogitantem instante *Usserio* hortabatur Prorex ut ad *Hibernos* denuo remearet, oblata quoque stipendii satis honesti spe. 6. In *Angliam* reversus Rectoriam de *Wherton*, sub id vacantem (jus autem Patronatus ad Patrem ejus spectabat) invitatus quodammodo diuq; cunctatus accepit; tametsi condiciones uberiores jam olim, *Novi* utiq; Coll. Socius cum esset, rejecerat. Eam is adivit anno *C10DCXLII.* ante vero quam duodecimus inde annus decurreret, non tantum integram Evangeliorum harmoniam Concionibus sexcentis, vel adhuc pluribus, dilucidavit, verum & Libros aliquos contexuit, jactis aliorum fundamentis, quos in lucem demum edidisset, nisi pro consanguineo quodam suo fidem temere obstrinxisset. Inde vero accidit ut, cum debita exigerentur, neque ipse solvendo esset (siquidem in Libris suis imprimendis Patrimonium, quod haud ita lautum fuerat, erogarat) in Carcere *Oxonienfi*, quetti *Bocardo* nuncupamus, Banco regio, alibique detineretur; usque dum pecuniam persolventibus *Gulielmo Boswell*, Equite aurato, cum primis literatorum Meccenatibus numerando, *Dre Roberto Pink*, hujus Collegii Custode, &, nisi me fallo, *Usserio* prædicto, libertatem recuperaret. Verum neque prætermittendus *Laudus*, illustrissimus ille *Cantuariensis* Archiepiscopus, qui (hortante *D. Henrico Marten* Equite aurato,) in viro custodiâ eximendo plurimum satagebat. Operam rogatus Juris consultus à celebris denegavit, non aliâ quidem de causâ quam quod in Libro *b* ejus paulo ante edito errores aliquos deprehendisset *Lydyatus*, ipsumque Authorem ab Industriâ potius quam Judicio collaudandum censuisset. 7. Sub idem tempus libellum *Carolo I.* supplicem porrexit, à quo petiit ut sibi liceret Regionis longinquas emetiri, maxime autem *Æthiopiam* interioris terrasque ditioni *Turcicæ* subjectas rimari,

Codicesque ad bonarum literarum incrementum quicquam conferentes, præsertim vero Historiarum Civilium aut Ecclesiasticarum Apographa, conquire. Petitum insuper ut Legatis suis ac Oratoribus, apud Imperatores passim Regesque ac Principes agentibus, mandaret *Carolus*, copiam *Lydyato* suique ea in re adjutoribus impetrare niterentur, terras cuiusque permeandi, &c. Qualem hæc eventum sortita fuerint ignoro, utcunque tamen satis inde constat Ingenio in commune consulente, nullumque laborem boni publici causâ detrectante, præditum fuisse *Lydyatum*. viii. Corpore quidem pusillo, animo autem excelso, ut qui maxime, erat; & quamvis primo aspectu ne minimam quidem sui opinionem concitaret, *Josepho* tamen *Scaligero* rationes omnes conturbavit, immo dominatum sibi in Republicâ literariâ vendicantem prostrasse visus est, si viris doctrinâ clariis, ac speciatim doctissimo *Vsserio* fides, qui *Lydyati* sententiam suo semper calculo comprobavit, fiendente licet *Scaligero*, & cum argumenta non superpetent ad Convitia descendente, siquidem Authorem hunc nostrum *Presbyterum imberbē, mendiculum, & Eunuchum* appellare non erubuit. iv. Non tantum ab eruditâ Gentiliū, & apud *Anglos*, *Hibernos*ve agentium turbâ (*Vsserium*, *Adamum Newton*, Principis *Henrici* Secretarium, *D. Thomam Chalonerum* Militem ejusdem Principis Camerarium, *Bainbridgium* denique, *Rriggum*, *Petrumque Turnerum* nominandos duco, utpote quibus familiariter innotuit) magni habebatur, verum apud externos, Artium ingenuarum cognitione conspicuos eodem loco fuit quo *Baconus*, *Verulamii Baro*, & Magister *Josephus Mede*. x. In bello nupero Civili plurima, perduellium barbarie, perpeßus est ad Rectorem suam de *Wherton* prout ipse per literas x. Decemb. anno CIOCDXLIV. data, *Gulielmo Compton*, Equiti aurato, Castri autem *Banburiensis* Præfecto, significavit. Quater ego à Copiis Parliamentariis, ex *Ædibus Comptonensibus* latrocinium exercentibus, bonis reperio spoliatum, adeo ut librarum septuaginta damnum faceret, spatiumque trimestri neque Indusium de proprio habuerit. Bis etiam suis ex *Ædibus* in Custodiam abreptus est, semel utique *Warwicum*, semelque *Banburiam* abductus, *Warwicum* vero Equo strigoso & macilento vectus, injuriis frequentibus immo plagis ac verberibus affectus miserum adeo in modum est, ut convalescere nondum, & an unquam convalesceret dubitare se perhiberet cum literas præfatas conscriberet. Causa cur tam aspere tractaretur erat, quod pecuniam liberosque Rebellibus tradere recusat, & Carceri *Warwicensi* mancipatus multa Regis & Episcoporum in gratiam protulisset. xi. Libros complures contexit, Typis vero mandatos primo loco exhibebimus, qui sic se habent:

Tractatus de variis annorum formis. Lond. 1605.

Prælectio Astronomica de naturâ Cæli & conditionibus Elementorum. Ibid. eod. an.

Disquisitio Physiologica de origine fontium. Ibid. eod. anno.

Defensio Tractatus de variis annorum formis contra Josephum Scaligerum, &c. Lond. 1607.

Explicatio & Additæ argumentorum in Libello Emend. Temp. de Nativ. Christi & Ministerio in Terris. 1613.

Solis & Lunæ Periodus seu Annus magnus. Lond. 1620.

De Anni Solaris mensurâ. Lond. 1620.

Emendatio temporum ab initio Mundi huc usque compendio facta contra Scaligerum & alios. Lond. 1609. Quem quidem Librum auctiorem multo & emendatiorem recudendum curasset, si vita paulo diuturnior obtigisset.

Numerus aureus. Lond. 1621.

Quæ quidem omnia Latina lingua impressa sunt. Manuscripta pleraque quod attinet, in demortui Musæo reperta, ejusmodi fere titulos gerunt.

Annotationes ad Magistrum Edwardi Brerewood de Sabbato Tractatus partem illam, quâ Sabbatum Christianum, Hebdomada cujusque die primo, dominico dicto, celebratum, Jure divino sacroque Decalogo subnixum negat. Initium; *Traditus mihi est, in Carcere Banci regii adservato, tertio Decemb. CIOCDXXX. &c. Angl.*

Annotationes ad Capita quadam Canonum chroniconum. Initium; *Quamvis multi sint, &c.*

Annotationes paucae ad locos seu partes aliquas Capitulum secundi ac tertii Libri cui titulus Altare Christianum; de Altarium nempe in Ecclesiis Christianis collocatorum antiquitate. Initium; *Non defuere Christiani ex quo, &c. Angl.*

*Tractatus de Altaribus in Ecclesiis Christianis collocandis, deque Genusflexione versus illa Mensasve sacras; de Genusflexione porro, & Capitis apertione ad nomen Jesu: instantibus Ministris quibusdam Londinensibus ut ipse sententiam eâ de re suam (is vero Ecclesiæ Præsulibus utrobique reclamitat) patefaceret conscriptus, anno CIOCDXXXIII. Librum hunc Archiepiscopo *Laud*, tanquam observantiæ gratique animi tesseram (ejus enim partim operâ Carcere liberatum prædiximus) nuncupavit. In Epilogo quodam, Dissertationi de genusflexione ad nomen *Jesu* subnexo, Argumenta quatuor Episcopi *Anæreæ*, quæ scilicet in Concione ejus super ii. *Philip.* cap. vii. vers. xi. habentur refutare conatur.*

Responsio ad Tractatum Magistrum Mede de mensâ sacrâ per vocem θυναγῆπιον olim denotatâ. Scripsit Mense *Februario*, anno 1637. Angl.

Responsio ad Defensionem Libri cui titulus Pruna ab Altari. Angl.

Evangelium Contractum ex quatuor Evangelis, &c. Hebraicè.

Chronicon Regum Judaorum methodo magis perspicuâ. Hebraicè.

Annales Ecclesiæ Christi inchoati secundum methodum Baronii. Lat. sed imperfecti.

Mesolabium Geometricum. Lat.

Chronicon mundi Emendatum. Lat.

Divina Sphæra humanorum eventuum Princ. Etiam absque eo foret, &c. Lat.

Problema Astronomicum de solis eccentricitate Princ. Ternis Diatribis, &c. Lat.

Diatriba; & Animadversiones Astronomicæ, ternæ. lat.

Circuli Dimensio Lydyatæ, Archimedæa. lat.

Marmoreum chronicon Arundellianum, Cum Annotationibus &c. lat.

Divina sphæra humanorum eventuum. lat. Regiæ Majestati dicat. an. 1632 lat.

Opuscula illa & alia haud pauca (siquidem triginta & octo

& octo numerantur) argumenti Theologici , Mathematici, & Astronomici, viginti & duobus Voluminibus compacta penes * Virum quendam bonum, tanquam cuiusvis pretii Ceimelia jacēt. Ipsum verum *Lydyatum* quod attinet, postquam annos aliquot vitam inopem & obscuram *Okertonæ* duxisset, fatis concessit tertio *Aprilis* an. *CIODCXLVI.* postridie autem (quo Mensis die sacrâ Baptismatis aquâ lustratus fuerat) juxta Patrem & Matrem in Ecclesiâ *Okertonensis* Cancelli (id ipse olim à fundamentis denuo erexerat) sepultus est ; cujus Tumulum, secus fenestram australem, nec procul à Cancelli ejus parte Orientali positum, lapide curarunt insternendum Collegii hujus Custos ac Socii, anno *CIODCXLIX.* addito etiam in Viri honorem Epitaphio illo :

H. S.

Deposuit Thoma Lydiat Rectoris de Alkerton, Theologi celeberrimi & Mathematici, Cujus Tumulus honorarius est apud Oxonienses, Collegii Novi impensis in Alumni sui memoriam. Natus 1572. & decessit 1646.

Denique ne memoria ejus nobiscum interiret, Cenotaphium suis in Claustris posuere prædicti ; quod Inscriptione deinceps reperienda insignitum conspicitur.

JOHANNES WHITE, *Stantonæ S. Johannis*, in Agro *Oxonienfi* natus, in Scholâ vero *Wykehamicâ* educatus, Collegii hujus Socius evasit anno Dom. *CIODXCV.* eundem autem anno Dom. *CIODCVI.* exiit (Magister jam in Artibus erat) Verbumque divinum *Dorcestriæ* suscepit annuntians. Ibi scripturas omnes sacras semel, iterum vero dimidiam earum partem explicavit ; ob easdem interpretandi facultatem solidam juxta & perspicuam in pretio habitus. *Catharis* zelo temperatori præditi annumerandus videbatur, siquidem quamdiu Ecclesiam perinde ac Rempublicam procurabat *Laudus* Clero sese *Anglicano* in Cultu divino conformem præstitit, reticendum tamen non est, quod inclinante Antistitis illius clarissimi fortunâ, temporibusque, quod aiunt, mutatis, innocuas Ecclesiæ nostræ Cerimonias pro virili parte impugnavit ; unde factum est ut quos prudentiâ & moderatione in officio pridem continuisset (fidei & charitatis Christianæ vinculis haudquaquam disruptis) eos denique in partes abduxerit, & corruptelis innumeris inquinârit, immo Oppidum illud Schismaticâ colluvie usque adeo repleverit, ut spes nulla super sit vel Nepotes nostros purgatum penitus conspecturos. Vir quidem erat gravitate summâ, aspectuque singulari venerabilis ; à potestate autem quâ *Catharos* inter, vicinos æque ac longe diffitos, dominabatur, *Patriarcha Dorcestrensis* nuncupatus est. Sub Rebellionis nuperæ initium in Synodum illam Theologorum, *Westmonasterii* confidentem, allectus est ; & Doctorem *Featley* in Rectoriâ de *Lambeth* postmodo excepit. Scripsit

Commentarium in Gen. capita tria priora Lond. 1656. fol. angl.

Directiones ad præfectionem, super Matth.

Directiones ad utilem sacra pagina lectionem. Et alia quæ nondum vidi.

Animam exhalavit *xxi. Julii* an. *CIODCXLVIII.* inque Ecclesiâ *Dorcestriensis*, Divo Petro nuncupata, Propylæo sepultus fuit, Tumulo nullâ plane inscriptione aut Epitaphio insignito.

* Johan. scil. Lamphire, M. D. & Aula Cervinæ Principalem.

THOMAS RIVUS, vulgo *Ryves*, *Langtone* in Agro *Dorsetensi* natus, eadem quâ *Tuissius* electione in Sodalitium istud coopatus est, ubi ad Juris Cæsarei peritiam acriter adnitens in Curia Metropolitica Archiep. *Cantuar.* necnon Curia *Admiralii* Advocatus emicuit. Suscepto Legum Doctoratu (id in annum *CIODCX.* cadit) Muneri suo in Collegio isto sponte abrenuntiavit, & paucis post annis Advocatus regius evasit, favore *Caroli I.* in locum Equestrem evectus. Penitissimâ politioris literaturæ cognitione imbutus habebatur ; puram quoque latinitatem calluit, styllum æquiores usu nactus ; porro tantâ Juris quoque municipalis peritiâ instructus erat, ut *Lites Westmonasterii* juxta & propriâ in Curia egisse potuerit. Denique fortis non minus quam eruditus erat ; id quod ipse in Turbis Regni nuperis, ingravescente licet ætate, testatissimum fecit, vulneribus haud paucis in jure Regio asserendo acceptis. Scripsit

Regiminis Anglicani in Hiberniâ defensionem, contra Analesten. lib. 3. Lond. 1624. lat.

Historiam navalem antiquam. lib. 4. Lond. 1633. lat.

Imperatoris Justiniani defensionem contra Alemanum. Lond. 1626.

Historiam navalem mediam lib. 3. Lond. 1640.

Vicarii vindiciæ. Et alia.

Sepulturam accepit in Ecclesia *S. Clementis Dacorum Londini*, quinto die *Januarii*, ex computo *Anglicano*, anno *CIODCLI.*

HUGO ROBINSON in Parochia *Divæ Mariæ*, in Comitatu *Anglesey*, natus, disciplinis autem puerilibus in Schoiâ *Wikehamicâ* imbutus, Socius hujus Collegii factus est anno *CIODCV.* & Sodalitio post annum inde nonum valedicens Scholæ *Wintoniensis* Archidiaconus emerfit, ubi Ingenia haud pauca felicissima perpolire contigit. Sacræ postmodo Theologiæ Professor emicuit, necnon Ecclesiæ *Wellensis* Canonicus, & Archidiaconus *Glocestrensis*, quibus Muneribus sub Rebellionis nuperæ initia ac si è Malignantium (quos vocabant) numero esset turbatus, tametsi ad partes *Presbyterianas* descivisse, & foedere *Scotico* se adstrinxisse constat. Linguas plûsqum mediocriter calluit, Theologus porro eruditus, & in Historiis antiquis optime erat versatus. Scripsit

Preces, in usum puerorum Scholæ Wintoniensis. angl. & lat.

Grammaticalia quadam. angl. & lat.

Rhetoricam brevem ex Vaseio & Talao. lat.

Antiquæ Historiæ Synopsis. lat. Atque hæc omnia *Oxonii* edidit anno 1616.

Faderis solennis Vindiciæ. angl. Lond.

De reliquis quæ contexuit nil habeo comperti, Libellum quendam Historicum si excipias, qui quidem à plerisque tanti fit ut luce dignum censuerint. Mortuus octavo *Aprilis* die, an. Dom. *CIODCLV.* & *Londini* in Ecclesiâ *S. Ægidii* in Campis (uti nos loquimur) Cancelli, secus portam ejus Borealem, sepultus est.

JOHANNES HARRIS factus est Socius anno Dom. *CIODCVI.* Vir erat in linguâ Græcâ versatissimus & concionandi tam peritus, ut eo nomine sancto

Chrysostomo secundum habuerit *D. Henricus Savile*, Miles. Deinceps vero Ecclesiae *Wintoniensis* Praebendarius, S. Th. Prof. ac demum Collegii ejus Custos evasit, ultra quam dignitatem non prorepsit. Libros per plures contexit, Typis haudum mandatos, ac nominatim Epistolas (quarum altera super decretis divinis finitis & indefinitis, altera de objecto Praedestinationis conscripta est) ad *Gulielm. Tuissum* dedit, quae una cum literis ejusdem *Tuissi*, jam demortui, responsantibus in manus *Henrici Jeanes* Rectoris de *Chedzoy*, in Comitatu *Somersetensi* devenientes, ab eodem inter alia quaedam opuscula propalata sunt in fol. CIOCLIII. Scripsit porro speciatim

Vitam Arthuri Lake Episcopi *Batho-Wellensis*, angl. quae viri ejus Operibus praefixa est.

Diem obiit an. CIOCLIX. Vide plura inter Professores Regios Idiomatis Graecae.

RICHARDUS ZOUCHÆUS, vulgo *Zouche*, illustri apud *Wiltonenses* profapia ortus, *Anstieia* autem natus, & in publico illo Collegii istius Profeminio primis literarum Elementis imbutus, Socius anno CIO-DCIX. Juris Civilis Doctor an. XIX. annoq; proximo facultatis ejus Regius evasit Prof. Dicesseos postmodo *Oxonienfis* Cancellarius, Aulae S. *Albani* Principalis, & Curiae demum *Admiralitatis* Judex emicuit. Artista, quem vocamus peritissimus erat, Dialecticus subtilis, Historicus quoque cum primis nominandus, quod Juris autem Civilis cognitionem & Praxin attinet, coevis omnibus eam ex parte antecelluit, velut Opera ejus maximo apud externos in pretio habita abunde testantur. Ad haec, Statuta nostra Academica, Litesque Togatos inter & Oppidanos incidentes penitissime calluit, quo nomine *Oxonienfis* omnibus aliis, demortuo *Twyno*, longe praestabat. Familiam quam ortus est referebant aperte Viri mores, siquidem ita se gessit ut ex colloquiis familiaribus, agreste nihil aut inurbanum sapientibus, generosum facile deprehenderes. Corpore erat procerus & optime compositus, animo interim ad humanitatem quam maxime facto praeditus, adeo ut nil plane quicquam deesset quo aditum sibi ad opes ac dignitates recluderet, praeter audendi magnaue ambiendi facultatem, quam tamen parum denique profuisset, belli nimirum Civilis, deinde prorumpentis, rabie Facultati quam profitebatur ille silentium indicente. Scripsit

Elementa Jurisprudencia Oxon. 1629. & 36.

Descriptionem Juris & Judicii temporalis secundum Consuetudines feudales & Normannicas. Oxon. 1636.

Descriptionem juris & judicii Ecclesiastici secundum Canones & Constitutiones Anglicanas. Ibid. 1636.

Juris & judicii feodalis, sive juris inter Gentes, & Quaestionum de eodem explicationem, &c. Oxon. 1650.

Descriptionem juris & judicii feodalis secundum Consuetudines Mediolani & Normanniae. Oxon. 1636.

Descriptionem juris & judicii { *Militaris* } Oxon. 1640
  { *Maritimi* }

Solutionem Quaestionis de Legati delinquentis Judice competente. Oxon. 1657.

Quaestionum juris Civilis Centuriam in decem Classes distributam. Oxon. 1660.

Eruditionis ingenua specimina, scil. Logica, Dialectica, Rhetorica & Moralis Philosophia. Oxon.

1657. Alia insuper Idiomate latino conscripsit; vernaculo autem

Juris Anglicani quoad Maris dominium Vindicias. Lond. 1663.

Fatis concessit *Londini* apud *Doctors Commons* primo Martii, ex Computo *Anglicano*, anno Dom. CIOCLX. inque Ecclesia *Fulhamensi*, apud *Middlesexianos*, juxta tumulum filiae cujusdam suae, *Powello* cuidam, alias *Hinsono*, Armigero, quondam enupram, sepulcrum donatus est.

GULIELMUS FIENNES, Vicecomes *Say & Seal*, familiam novili in Agro *Oxonienfi* oriundus, literas Academicas in Collegio isto hausit, utpote cujus Fundatorem cognatione magis propinquam nemo attingebat. Scripsit

Responsionem ad dissertationem cui titulus, Veritatis manifestarium. Typis mandabatur 1654. angl.

Stultitiam & Amentiam patefactas, sive varia in Tremulorum Doctrinam & Praxin conscripta. Oxon. 1659. angl.

Traclatum de senore, sive ejusdem vindicias. MS. & alia.

Broughtona, haud procul *Banburiam*, in eodem Agro, e vita migravit circa decimum quartum Aprilis anno dom. CIOCLXII. aetatis quasi LXXX.

RICHARDUS SHERLOCK, *Oxtona* in Agro *Cestrensi* natus, apud *Hibernos* autem in Collegio prope *Dublinum* literis Academicis imbutus, Graduque Magistrali ornatus anno CIOCCXXXIII. denique Beneficio aliquo Ecclesiastico in eadem Regione auctus est. Prorumpente ibidem Rebellionem, omnium quae ullibi gentium exarsere teterrimam, in *Angliam* regressus *Oxoniam* pervenit, & apud Praesidii Praefectum Sacellani Munus obivit, tandem vero per Doctorem *Pink*, dignissimum Collegii hujus Custodem, in Sodalitii Capellanum cooptatus est, eodem quasi tempore quo in Capellanos quoque a *Pinkio* sunt allekti *Gunningus* & *Barrovius* (hi ob fidem Regi optimo praestitam lae pridem destituti oberrabant) quorum primo dictus *Cicestrensis*, alter autem *Asaphensis* Episcopus, merito nuper emicuit. *Sherlockium* quod attinet, Theologiae Baccalaureatum nobiscum suscepit anno CIOCCXLVII. anno vero proximo a Visitatoribus Parliamentariis, Sodalitio illo exturbatus, Evangelium in Pago obscuro, haud procul ab Urbe hac nostra sito, annos complures annuntiavit, unde ad *Lancastrenses* tandem se propiciens *D. Roberto Bindlosse*, de Aula *Borwicensi*, Baronetto a sacris fuit, annoque CIOCCCLX. (circa felicissimum nempe *Caroli II.* ad subditos Dominatu impotentissimo afflictos reditum) Theologiae Doctoratum apud *Dublinenses* suscepit, & sub idem tempus Rector de *Winwick*, in Agro *Lancastrensi*, emicuit, quae quidem Rectoria, teste *Camdeno*, inter optima Angliae Sacerdotia nominatissima est. Vir sane est (*Winwici* enim dum haec scribo in vivis agit) sanctimoniae quam aliis praelucet exemplo conspicuus, necnon Ecclesiae Anglicanae Propugnator acerrimus. Scripsit anglice

Responsiones breves ad Quaestiones male sanas, a Tremulis (quos vocant) contra Evangelii Ministros procusae. Lond. 1656.

Dissertationem de Spiritu Sancto, ejusque operationibus, & impressionibus in animas humanas factis. Ibid. 1656.

Dissertationem

Dissertationem de Revelatione divina, mediata & immediata. Ibid. 1656.

Dissertationem de errore, Hæresi, & Schismate. Ibid. 1656.

Concionem in Aët. cap. 20. vers. 28.

Tractatum sui examinandi officium explicantem. Lond. 1673.

Ecclesiæ Anglicanæ Catechesin paraphrastice dilucidatam. Libello isto in pueris ad Veritatem christianam informandis utuntur multi, unde typis jam decies mandatus comparer.

ROBERTUS SHARROCK, *Adstochia*, in Comitatu *Buckinghamensi* natus, Collegii hujus Socius; circa an. CIO DCXLIX. LL. porro Doctor an. LX. postmodo Rector de *Dorewood* in Agro natalitio, dein Ecclesiæ *Wintoniensis* Præbendarius, & Rector de *Walthama Episcopi*, in Comitatu *Hantonensi*, emerfit. Vir quidem apprime doctus, Jurisque Civilis & Theologiæ consultissimus est. Scripsit;

Historiam propagationis & meliorationis Vegetabilium, ex concursu Artis & Naturæ Oxon. 1660. angl.

De Officiis secundum Naturæ jus, seu de moribus ad Rationis normam conformandis doctrinam, &c. Oxon. 1660. lat.

Judicia, seu Legum Censura, de variis Continentiæ speciebus. Oxon. 1662 lat.

Revisum Provincialis veteris Cantuariensis, cum selectioribus Linwodi annotationibus. Oxon. 1664. lat.

De finibus Virtutis Christianæ. Oxon. 1673. angl. Vivit hodierno die *Wintonia*, aliaque in lucem brevi edenda meditat.

Prodierunt, præter commemoratos, ex Collegio isto Scriptores alii, fato nondum functi; quorum forte memoriam posteris deinceps commendabimus.

ÆDIFICIA.

Collegii Novi Ædificia omnimoda, eadem quæ hodie conspiciuntur formâ, erexit ipse *Wykehamus*, Benefactor nullo pecuniam opemve aliquam conferente. Exinde tamen Benefactorum partim, partim ipsius Sodalitii impensis, supellectile variâ rebusque aliis necessariis instructa comparent.

Refectorium Ad Septentrionalem Quadranguli partem collocatur, ab ipso Fundatore cum reliquo Collegio exædificatum; opere autem materiato interior vestiti sunt Parietes Custodis Munus obeunte Doctore *London.* Spectantur in fenestris eorum qui dextram Sodalitio munificam aliquando portexerant Arma gentilitia, ac speciatim *Warhami*, *Cranlei*, *Longlandi*, Episcoporum, &c. quæ tamen plurima cum sint, prætermittenda impræsentiarum duco.

Bibliotheca In Collegio isto plures occurrunt, ad Orientalem Quadranguli partem sitæ, quarum altera Artium, altera Jurisprudentiæ (hæc fisco Sodalitii publico superimposita est) tertia denique Librorum Manuscriptorum, & quæ infra eandem jacet Artium Bibliotheca cognominatur. Constructæ sunt omnes ab ipso *Wykehamo*, qui & Libros aliquos eisdem inferebat; Benefactores vero supellectilem subinde literariam suppeditantes sic se habent. *Gu-*

lielmus Red, Episcopus *Cicestrensis*, Codices per plures dedit anno dom. CIOCCCLXXXVI. *Robertus Heete*, LL. B. retro memoratus, Opera sua in Jure Civili, aliaque donavit anno CIOCDXVIII. *Johan. Walter*, A. M. & Collegii Socius; Rector autem deinceps *Materdunensis*, Benefactor emerfit CIOCCCXCIII. *Thomas Cranley*, Sodalitii Custos, Libros plures eidem consignavit eodem anno. *Richardus Andrew*, Socius, Custos postmodo *Omnium Antimarum* Libros contulit anno dom. CIOCDXXXIII. *Thomas Beckington* Episcopus *Batho-wellensis*, anno CIOCDXLIII. *Thomas Chandler*, Custos, anno CIOCDL. & *Johannes Russel*, Episcopus demum *Lincolniensis*, anno CIOCDLXVIII. Benefactores emicere. *Gulielmus Warham*, Archiepiscopus *Cantuariensis*, Libros bene multos typis excusos dedit anno CIOCDXVIII. *Richardus Rede*, Miles, CIOCDLX. & *Thomas Marten*, LL. Doctor, ann. Dom. CIOCDLXXXIV. Benefactores appellari meruerunt. *Arthurus Lake*, Episcopus *Batho-wellensis*, Libros per plures eâ lege consignavit anno CIOCDXVII. ut Sodalitio post mortem suam traderentur. *Thomas Hopper*, aliquando Socius, anno CIOCDXXXIII. & *Robertus Pinke*, Sodalitii Custos, Benefactoribus merito annumerantur; quorum de numero tres novissime dicti magnam Librorum vim contulere.

Capella Eodem quo reliquum Collegium tempore ab ipso Fundatore exædificata est; cui Vestimenta quædam, Presbytero, Diacono, & Subdiacono competentia consignavit anno CIOCDXXIX. (in eundem vero incidit ejusdem obitus) *Robertus Ketton*, Socius, & in Jure utroque Licentiat, necnon Dicoceus *Wykehamicæ* Cancellarius. Sub idem tempus Vestimenta alia cum Casula, quam vocant, ex Panno cui aurum intertextum, donavit *Johannes Bowke*, Sodalitii Custos. *Petrus Hyll*, Civis *Wintoniensis*, & *Thomas Hyll* ejusdem filius, Theologiæ autem Doctor & Collegii Socius, ingentis pretii Ceimelium ex Argento inaurato confectum, Beatæ vero *Mariæ & Gabrielis Archangeli* Imaginibus insignitum detulere anno CIOCDLV. *Gulielmus Port*, & *Joanna* conjux, Organa illa majora, Pallia quinquaginta sacerdotalia, necnon panis mystici conditorium argenteum, auro illitum, & Margaritis prægrandibus, Sapphyris, Pyropis ac Adamantibus undique cinctum, præter alia quædam haud vulgaris pretii donarunt, viii. Febr. an. dom. CIOCDLVIII. *Beckingtonus* Episcopus paulo ante dictus, Crucem argenteam, decem libras pondere æquantem, Biblia porro sacra Voluminibus quatuor speciosis (Bibliothecæ dein ut opinor inferebantur) Pelvim denique argenteam, pondere libris tribus æqualem, & Pallia quædam sacra, præter alia quædam, hic loci nequitiam commemoranda, detulit anno Dom. CIOCDLXV.

In superiori Capellæ parte, ad latus ejusdem australe, conspicitur monumentum marmoreum, in quo stat dimidiata Viri Togam induti, manuque Librum gestantis, Effigies, supra vero ejusmodi comparet Inscriptio:

H. S. E.

Hugo Barker LL. Romanorum,
Studio, Scientiâ, professione,
Doctore insignis.

Zzz z

Qui

Qui

Multos annos juri cognoscendo, interpretando, dicundo, impendit, eo successu, ut ejus neque consultores prudentiam, neque Clientes fidem, neque integritatem Adversarii desiderarent:

In quo

Prasidium sibi possum sensit Ecclesia, quo res suas risusque tueretur; Clerus quo dignitatem assereret suam; Populus quod insimularet non invenit:

Quem

Hiscæ Virtutibus gestus Diocæs. Oxon. Cancellariatus, Reverendi apud London Curia de Arcubus Decanum fecit, & celeberrimi ibidem ICtorum Collegii Præsidentem:

Cui

Hoc quod vides, Lector, monumenti, heic inter sacra familiaria condito sicut ipse praeceperat, Wickami olim à societate & sanguine, dolentibus bonis omnibus

Maria conjux piiss: mæ: pos:

An: Dni CICIOICXXXII.

Haud procul à prædictâ, Inscriptionem aliam reperies, in Tabellâ ex nigro Marmore speciosâ exaratam, quæ sic se habet:

Johannes Harmar S. Theol. Doctor hujus olim Coll. Socius, Acad. Procurator, & Græcarum literar. Professor regius, quum Wintonia Informator docuisset annos ix. ibidemque alios xvii. Custos præfuisse, re suâ & Collegii bene gesta, multisque eruditionis ac industria sua relictis monumentis, præsertim Novi Testamenti editione vernaculâ, cui ad græcos fontes exigenda fidem ac felicem jussu regio impendit operam. Natura demum & fato concedens, quod sui mortale erat solo hoc sacro & academico servatum voluit, in spem futura resurrectionis. Obiit xi. Octob. A. D. MDCXIII.

Proximo in loco exhibendæ sunt Inscriptiones quibus Laminæ æneæ, lapidibus humi prostratis affixæ, insigniuntur.

Earum vero Tabellarum in primâ Episcopum cernis, sacro amictu vestitum, supra quem tum Sedis Dubliniensis, tum propria Viri Insignia conspiciuntur, Infra sic legis;

Incedens siste, locus aspice quod tenet iste,
Annis bis denis pater almus alumnus Egenis,
Pontificis gratum Debelyn corpus tumulatum,
Sedet sacratu fungens vice Pontificatus.
Transfuga quem cernis dum vita vices variavit
Spiritus eripitur, non arte valens revocari.
Mors Carnis, vivit: sub humo lectam sibi stravit.
Quæso piis precibus sibi viribus auxiliari.

Ipsi lapidis marginem hæc cingit Inscriptio;
Flori pontificum Thoma Cranley, Deus istum
Annuit optatum funeris esse locum.
Talem nutrit locus is quem postea rexit;
Quo sibi quævisit requiem cum lumina flexit.

MC junge quater, I duplex, V numera ter;

Invenies annum quo ruit iste pater:

Aldelmi festo cursu migravit honesto.

Qui circumstatis precibus sibi subveniat.

Aliâ in Laminâ, lapidi pariter Sepulchrali affixâ, comparet Episcopi Effigies, his infra exaratis;

Orate pro Animâ Magistri Johannis Tonge Calipoleum Episcopi & Custodis hujus Collegii, qui obiit Anno Dni millesimo CCCCXXVI. die vero mensis... Cujus anima propitiatur Deus, Amen.

In Laminis quibusdam aliis, integras Virorum Imagines gerentibus, ejusmodi leguntur inscriptiones.

Hic jacet Magister Walterus Hyll in Artibus Magister, & Sacra Theologia Scholaris, quondam Custos hujus Collegii, qui obiit penultimo die mensis Martii Anno Dom. millesimo CCCC nonagesimo quarto, ejus anima propitiatur Deus, Amen.

Hic jacet Magister Nicolaus Osylbury Baccalareus Sacra Theologia, quondam Custos istius Collegii, qui obiit vi. die Februarii an. Dni MCCCCLIII. ejus anima, &c.

Hic jacet Magister Richardus Malford quondam Custos istius Collegii, qui obiit xx. die Octobris an. Dni MCCCCLIII. Cujus anima, &c.

Orate pro anima Magistri Johannis Rede in Sacra Theologia Baccalarii quondam custodis hujus Collegii, qui obiit primo die Aprilis an. Dom. MDXXI. ejus &c

Gualterus tumulo dormit Bailaus in isto

Cui Dorica strensis, patria, fundus erat.

Wiccamicis didicit juvenis quam sumptibus artem,

Grandior hanc Lector Regius edocuit.

Fama virum evexit, Regina accivit ad Aulam,

Fungeret ut Medicis Elizabetha suis.

Hic tria lustra egit, longe illustrissimus, amplo

Et celebri quantum dat Medicina loco.

Charus erat multis dum vita manebat, & idem

Deflendus multis, vita ubi fugit, erat.

Obiit 3° Martii anno salutis
humana MCCCCCLXXXII.
ætatis suæ 63.

Posuit Gulielmus Bailaus filius amoris & pietatis monumentum.

In circulo æneo habentur sequentia de eodem.

Hanc subtus parvam casus demisit in urnam,

Occultum morbo suppeditante malum.

Quem neque corroso tenuis pulmone catarrhus,

Bis putris in summo nec pituita loco.

Quem non ignis febris fervore, nec ingens

Abtulit, exeso quem prope rene, lapis.

Hic jacet Antonius Aylworth generosa & antiqua familia in Comit. Gloucest. oriundus, Londini natus, in Schola

Scholâ Wintoniensi liberaliter educatus, hujus Collegii quondam Socius, Medicina Doctor & Professor Regius sub Elizabetha Regina per annos circiter xv. Vir eximia pietate, virtute, eruditione, sanis dum vixit & agrois charus; exacto demum LXXII annorum curriculo, duobus filiis Martino & Antonio superstitibus, feliciter in Domino obdormivit. xviii Aprilis an. do. MDCXIX.

Hospes siste gradum numerosum perlege funus,

Hic jacet Hippocrates, hic Avicenna jacet.

Ossa Dioscoridis sunt hic, sunt ossa Galeni

Et simul Aylworthum contegit iste lapis.

An tot congestos tumulum miraris in unum?

At mirare magis, nempe tot unus erat.

Qui tamen in vitâ simplex ut dicere possis,

Quod neque plus ulli nec minus artis erat.

Posuit pia memoria ergo,
Martinus Aylworth filius
natu maximus.

Notandum obiter quod monumenta quæ hætenus exhibuimus omnia, demptis duobus primis, ex Capella interiori in anteriorem illam (cujus ad latus aquilonare deposita fuere) transferebantur, cum utraq; scilicet marmore albo ac nigro substerneretur, id quod factum ad annum quasi CIODCXXXVI. Porro autem ad partem Capellæ Orientalem in conchis five repositoriis muralibus collocatæ ab ipso Fundatore fuerant Imagines pretiosæ ex lapidibus fabricatæ; quas quidem deturbarunt Majores nostri, cultum divinum reformantes, qui Conchas quoque ipsas saxi & cemento opplendas curarunt.

In Capella Exteriori.

In laminis quibusdam aliis ex parte australi, vitrorum etiam Imagines gerentibus, leguntur hæ inscriptiones

Orate pro anima Henrici Wrattisley Civilista, quondam socii & filii Dni Walteri Wrattisley^a Militis, qui obiit iv. die Septemb. MCCCCLXXXVI. cujus, &c.

Hic jacet Magister Willielmus Hautyve^b quondam socius hujus Collegii & Decretorum Doctor, qui obiit xiii. April. MCCCCXLI. cujus &c.

Hic jacet Magister Philippus Caermerden in Sacra Theologia Baccalaureus & quondam Cantaria S. Trinitatis Ecclesia Omnium Sanctorum Oxon. annexa, Capellanus, qui obiit xv. die mensis Maii A. D. MCCCCXLVI. Cujus anima, &c.

Hic jacet Magister Thomas Flemmyng in utroque jure Baccalaureus, ac quondam Socius hujus Collegii, qui obiit vii. die mensis Aprilis An. Dom. MCCCCLXXII. cujus anima, &c.

In pariete orientali insculpitur effigies Viri ingenua procumbentis, cum hoc Epitaphio Laminæ æneæ inscripto.

^a De Wrattisley in Com. Stafford. ^b Vel Hawtrine vide Cat. Cans. sub an. 1438. &c. ^c Emblemata ista quanam sunt, ex ipso are consulas.

Hugo Lloydus in loco incolis dicto L.Lyne, Comitatus Arvonie Wallensis, familia non ignobili natus, hujus Collegii Socius, Episcopi Rossensis Cancellarius; Wintoniensis deinde Schola Informator, Juris Civilis Doctor, privatis denique Theologia & caterarum Artium studiis magis deditus, quam muneribus publicis; Vitam an. Dom. 1601. mensis Octobris die 17. feliciter hoc elogio terminavit. Peccata mea deplorans, Deiq; misericordiam implorans, morior.

Lloydus ad athereas (neque mirum) transit umbras,
Scilicet in vivis dum fuit, umbra fuit.

Ossa, differuit, dictavit, scripsit imago,

Ossa Wickamicam rexit imago Scholam.

Indefessa fuit studiis impensa severis,

Nescia luxuria, nescia vita doli.

Nec fuit hoc avo magis in mortalibus alter,

Despiciensve sui, suspiciensve Dei.

Perdere nil poterat, Lucratus morte quietem;

Sic prope non moritur, qui studet ante mori.

In alia lamina ænea eidem parieti affixa est hæc inscriptio.

Thomas Hopperus Johannis Hopperi de Loxley in Comitatu Warwick Generosi filius, Collegii hujus præstantioris nota socius, postquam medicina praxin in Academia, agris non funerandis sed sanandis, supra viginti annos exercuisset, ac Bibliothecam Wickamicam, libris quingentis, adauxisset, & tandem sedulitate praxeos fractus, atatis sua anno LV. tranquille in Christo expiravit Martii vii. anno Domini CIODCXXIII. & hoc in pulvere suaviter obdormiscit.

In meritis plusquam titulis confisse, sequetur

Gloria Virtutem corpus & umbra tuam.

Nomine tu pede stas Hoppere uno; sed utroque

Re fultus, praxi cum rationis ope.

In summo apparent^c Emblemata sacra salutis,

Sed tibi suprema cura salutis erat.

Agnes uxor posuit, qua dum fieret vitam deposuit.

R. H. ejusdem facultatis & Collegii Socius composuit.

Super lapidem prostratum

Nicolaus Banger

Fuit iste quondam Socius & A. M^s

In laminis quibusdam aliis ex parte boreali ejusdem Capellæ.

Hic jacet Magister Galfredus Hargreve quondam socius hujus Collegii & Sacra Theologia Scholaris, qui obiit xvi. die mensis septemb. MCCCCXLVII. cujus anima &c.

Hic jacet Magister Walterus Wake quondam Socius hujus Collegii, & Sacra Theologia Scholaris, qui obiit

viii die mensis Februarii an. Dom: MCCCCLI. cujus &c.

Hic jacet Mag. Joh. Frye quondam Socius hujus coll. & S. Th. Schol. qui obiit viii. die mensis Aprilis an. Dom. MDVII. cujus &c.

Hic jacet Johannes London in Artibus Magister ac Sacra Theologia Scholaris, necnon hujus almae Universitatis Scriba, qui obiit xix die Aug. an. Dom. MCCCXVIII. cujus &c.

Orate pro anima Johannis Palmer Sacerdotis, Artium Baccalarei, quondam Socii hujus collegii, qui obiit vii. die mensis Maii an. Dom. MCCCCLXXIX. cujus, &c.

Orate pro anima Mag. Richardi Wyard Baccalarii Juris, quondam Socii hujus collegii, qui obiit an. Dom. MCCCCLXXVIII. mensis vero Octobris die septimo. Cujus anima &c.

In medio ejusdem Capellæ inter Columnas.

Bona memoria Magistri Thoma Hylle quondam Professoris Sacrae Theologiae, qui in finem permansit Socius hujus Collegii, & larga beneficia contulit eidem. Obiit xxi die Januar. Ann. Dom. MCCCCLXVIII. Cujus anima, &c.

Mons in valle jacet quem tu Deus erige rursus.
Ut valeat montem Christum pertingere sursum.

Hic jacet Mag. Johannes Lowthe quondam istius Collegii Socius ac juris Civilis Professor, qui obiit xiii. die Julii an. Dom. MCCCXXVII. Cujus anima &c.

Vir gravis, ingenuus natu, jacet hic tumulatus,
Doctus precipuus, Thomas Gascoigne vocitatus.
Quem probitas morum, genus, & Schola philosophorum,
Ac sacra scriptorum fides fecere decorum.
Hic curam studiis bis Cancellarius egit,
Hinc ubi Gregorii lux crastina, mille peregit,
Et centum quater, L. septem tempora Christi,
Optimus iste pater moritur clero necesse tristi.

Sic se habuit Epitaphium illud sepulti meritis longe quidem impar, utpote cum is præcipuum Academiae nostræ ornamentum, seu Viri pietatem, seu eruditionem inspicias, habitus quoad vixit fuerit. Sub ipsius autem imagine, laminæ æneæ insculptæ (perinde vero ac vericulos prædictos furto jam olim ablatam constat) Comparuere quæ etiamnum supersunt Gascoignorum de Hunsfleet in Agro Eboracensi, Arma gentilitia. Conspiciuntur quoque hodierno die manus binæ è nubibus protensæ, pileum doctorem (rotundum utique & nonnihil fastigatum, quali temporibus iis utebantur Theologiae Professores) supra Viri verticem sustinentes.

Hic jacet Hugo Holes filius quondam Hugonis Holes Militis, Insticiarii Angliæ, nuper Socius istius Collegii, qui obiit xiii. die Maii A. D. MCCCXXX. cujus anima &c.

Hic jacet Magister Johannes Desford Iuris Canonici Baccalareus, & quondam Canonicus Ecclesia Hereforden. qui obiit xvi. die mensis Septembris A. D. MCCCXLVII.

Hic orans siste, quondam Doctor fuit iste,

Sedem qua sedit pagina sacra dedit.

Willhelmus dictus Holmegg, hic carne relictus

Ut cælis detur requies sibi quisque precetur.

C quater & mille, quater Ique triginta notentur,

Atque dies Agatha, mors & sua finis habentur.

Supra caput Viri.

Ut datus à clero, similis sis honos tibi Cælo.

A latere

Hinc

Inde

Ecce necis speculum
spectare frequenter
& ora,

Mors veniet, Sed
quando, latet, sur-
tim venit hora.

Hic jacet Mag. Willhelmus Fryth, quondam istius Collegii Socius, ac sacra Theol. Baccal. qui obiit xxix. die mensis Maii A. D. MCCCCXX. Cujus &c.

In fenestris Capellæ est hæc inscriptio

Orate pro Willhelmo Wykam Episcopo Winton. & Fundatore istius Collegii

Inscriptionibus in facello pridem hodieque comparentibus factis; Peristylum, seu Claustra, ei ad occasum adfidentia, invisam; Epitaphia ibidem aliquando reperta commemoraturus.

In Claustro Orientali.

In Lamina ænea marmori prostrato affixa.

Suppliciter Christum rogo, quisque precetur ut istum
Quem tegit hac petra, non tangerent tartara tetra.

In aliis

Hic jacet Willhelmus Browne Baccalareus Artium, & quondam Socius istius Collegii, qui obiit vii. die mensis Martii, an. d. MCCCCLI. cujus &c.

Hic jacet Johannes Goolde Civilista, quondam socius istius collegii, qui obiit die vi. mensis Decembris MCCCXXXV. cujus &c.

En cinis, in cineres vitales termino voces,

Qui Smyth Edwardus nomine dictus eram.

Artibus imbutum me sacra Minerva Magistrum

Extulit, ast me nunc mors rapit, atque gradum.

Post annos Christi quingentos mille duosque,

Morti succumbo luce Maii decimâ.

Compassus misero qui gressus dirigis istæ,

Pro confratre tuo fundito, quaeso, preces.

Hic

Hic jacet Johannes Wulle Civilista, olim Socius hujus Collegii, qui obiit vii. die Martii MCCCCXLVII. &c.

En nuda Antonii Quinby lapis iste, Briani
Wottoni hic positus sumptibus, ossa tegit.
Hi duo (viventes sic junxit amor) sua jungi
Postmortem optabant corpora corporibus.
Ast aliter Dominus decreverat: namque Brianus
Londini^a, Oxonia conditur Antonius.
Primum in lege gradum pariter suscepit uterque,
Cultor uterque Dei, doctus uterque fuit.
Det Deus in Caelis animus jungatur uterque,
Disjunctum quamvis corpus utrumque jacet.

Obiit Antonius xxix die
Maii MDLIX. Brianus
vero xiv. calend. Febr.
MDLX.

In lapidibus prostratis, sunt hæc literæ & inscriptiones insculptæ.

I. D. ie. Job. Deane. quondam Socius & LL. B. qui
fatis concessit CIODCXXVI.

H. L. ie. Henricus Lambert, quondam Soc. etiam
& LL. B. animam efflavit eodem anno.

Hic jacet D^{ns}. Robertus Dallum Instrumenti Pneumatici (quod vulgo Organum nuncupant) peritissimus
Artifex; filius Thomæ Dallum de Dallum in Comitatu
Lancastriae mortuus est die Maii ultimo

Anno { Domini 1665.
          { Etatis sue 63.

Qui postquam diversas Europa plagas hæc arte (quæ
præcipue claruit) exornasset, solum hoc tandem, in quo
requiescit, cinere suo insignivit.

1662
Will. Wither
Nov. 13.

In marmore nigro parieti Orientali hæc exarantur.

Hic jacet Egidius Feild filius Richardi Feild Sacra Theologia Doctoris & Ecclesia Glocest. olim Decani, qui in hoc Collegium ad annos probationis admissus, anno nondum completo, magnum sui desiderium relinquens, ad meliorem vitam spem transatus est anno atatis 21. Domini 1629.

Hic jaceo sine flore rigens, sine gramine; messem
Qui modo promisit, jam sterile fecit ager.
At renovator eris, nudum qui vestiet arvom,
Tum flore æternus conteget ore nitor.

In lamina ænea eidem muro affixa, erat effigies humana, cui hæc verba insculpta reperiebantur.

Doctus eras, Cælique vias, Teriæque recessus
Scrutari; atque Abaco cecidit Arena tuo.

In Cemiterio vel Ecclesia Sancti Albani, juxta Tumulum Edoardi patris.

Doctus amabilibus quavis tibi corda canentis

Jungere, marmoreis corda refixa fibris.

Musarum & charitum tam præstans Artibus, istam

Debueras, Esdra, non didicisse mori.

Julii 21. an. 1627. atas. 26.

Lector si hominum venustiorum es, da lachrymas,
hic medio atatis flore, inter acclamantium plausus
extinctus jacet Esdras Booth, agro Attrebatensi juxta
Reading Oriundus, Artium Baccalaureus, Collegii hujusce Socius; Virtutis virilis, verecundia Virginalis,
Disputator subtilis, Orator vehemens. Poësim quoque
amabat & hac illum. Castus, Urbanus, Sobrius.
Atque hac vera esse (heu) nimis vero dolendum.

Sit hac aque sarta tella inventio arida tanti
meriti assertioris promptissimi. R. H.

In marmore nigro eidem parieti affixo.

Jacobus Wither filius Johannis Wither de Mandowne in Comit. Southamp. in Artibus Magister, hujus Collegii Socius; literis moribusque perquam ornatus, sacris etiam ordinibus initiatus; spes modo nunc dolor Amicorum, pulmonis vitio extinctus est Nov. 15. A. Dni 1627. Etatis sue 28.

Hic jaceo, æternum o Socii, musæque valete,
Spes vita fallax, tuque juvenia, vale.
Nil homini tutum est; rupta sub pectore vena
Interii, & medio mors mihi nata sinu est.
Mortiferum ergo libens corpus, latusque relinquo,
Christe meo morior sanguine, vivo tuo.

Ad borealem partem hujus claustris Orientalis Tabellæ ex nigro marmore confectæ, libris & instrumentis mathematicis circumdata, inque pariete fixæ, insculpta erat hæc inscriptio

M. S.

Eruditi pulveris Mathematici celeberrimi Theologi Orthodoxi, & civis optimi Thomæ Lydiat de Alkerton Rectoris, spei Christiana candidatus & Æternitatis, quæ solam eruditis scriptis & chronico suo in marmora Arundelliana perennior. Natus est 1572. & denatus 1646. Cenotaphium hic, Reliquia Alkertonæ,

Alumno suo bene merenti posuit Novum Collegium in Oxon. 1669.

In Claustro Boreali.

In laminis æneis marmoribus prostratis affixis.

Hic jacet Johannes Kete Civilista, quondam hujus Collegii Socius, qui obiit xviii die mensis Augusti a. dom. MDV III. cujus anima &c.

Hic jacet Alanus Harwyst quondam Socius hujus Coll. necnon Artium Baccal. qui obiit mense Jun. an. MDXIX. cujus &c.

Corporis exuvias hominis doctique probique,
Thomæ Warehami contegit iste lapis.
Quas sexto nonas Maii deposuit ipse,
Cæli scansurus astra, vocante Deo.

Dum numerarentur à partu virginis anni

Mille & quingenti, sex quater atque duo.

Hic jacet Joh. Towker nuper socius istius Collegii, qui obiit xxiv. mensis Martii an. dom. MCCCCLIII. cujus anima &c.

Orate pro anima Thoma Wolmer Artium Magistri ac hujus Collegii quondam Socii, qui obiit xxiv. die mens. Septembr. an. MDXXVI. &c.

Hic jacet Richardus Bedford quondam Scholaris hujus Collegii, qui obiit xviii. Nov. an. MDIX. &c.

Orate pro anima Thoma Nasche quondam Socii hujus Collegii, qui obiit iii. die mens. Maii an. dom. MCCCCXLVIII. &c.

Hic jacet Thomas West, quondam hujus Coll. Socius, qui obiit xviii. Aug. an. dom. MCCCCLXXXVIII. &c.

Super lapidem Candidum in pavimento circa medium hujus Claustrum, hoc Epitaphium inscribitur.

H. S. E.

Caleb Champion, Art. Mag. & hujus Collegii Socius, ingentis prope spei juvenis, cujus crescentem indies & quasi maturam ingenii vim, mors intercepit: Defuit ei tantum aetas provecior ut quantus esset orbi comprobaret. Obiit iii. Id. Maii anno Dom. MDCLXIX aetatis suae xxvi.

Super alium

Hic jacet Matthaeus Finch LL. B. & hujus Coll. Soc. qui in Scholâ, cui è vicinio praeset, adeo perditae navabat operam, ut à pueris non prius inceperat feriari quam (exanthematum morbo laborans) inter homines agere desierit Decem. viii. A° Dni MDCLXV. Aetatis suae xxvii.

Perge jam & disce, lector, quod etiam nunc docet, mori.

Super parvos lapides in eodem claustrum.

Gulielmus Blunt (Soc. obiit CIODCXXVII.)

Antonius Bate (Soc. obiit CIODCXVIII.)

J. H. an. 1607.

Aegidius Vie obiit Octob. 17. 1628.

Epitaphium super parietem borealem juxta Ostium Campanilis.

Hic Peripatetice,

Conde tibi tumulum, nec fide Haredis amori,

Epitaphiumque compara,

Mortuus est, nec emit libris hac verba ducentis

Woodgatius hic sepultus est.

Id Epitaphii Petro cuidam Woodgate, è Collegio primo Reginensi, Baccalaureo postmodo in Artibus, & istius Sodalitii Capellano conditum est, sepultus vero hic loci comparet iv. Novemb. ann. CIODXC. Is autem Roberto Smyth de Buchnell in Comitatu Oxoniensi, supremi sui Testamenti Curatori pos-

sessiones quasdam libris ducentis aestimatas legavit, cujus etiam filiae, Gracia vel Gratiana nuncupatae, libras centum consignavit, praeter pecuniam matri suae, Fratribusque & sororibus necnon earum liberis (alterius autem proli, in utero materno tunc temporis gestatae, libras quinque coemendae phialae donavit) collatam. Porro, ut nummos pauperibus erogatos praetermitterem, Thoma cuidam Hudson, ex hoc eodem Collegio, libras quinque, viii. sol. & vi. den. legavit, in Codicibus conquirendis collocandas; atque aliis haud paucis ad libras xx. x. v. iii. ii. i. decem denique solidos nonnullis detulit. Aequum jam videretur ut praedictorum aliquis monumento utcumque vili, demortui memoriam ab interitu vindicaret, sed nil plane quicquam eâ ex parte praestitum, quod quidem Johannem Hoskyns Seniore (hujus Coll. Socium) induxit, ut Epitaphium illud in muro, secus viri sepulchrum, carbone exararet, cujus cum Apographum eruditissimo Camdeno haud ita multo post obtigisset, tanti habuit ut loco in libro suo Reliquiarum Britannicarum, Epitaphia inter, dignaretur: Ochra deinceps rubra inscriptum ibidem comparuit, demum vero characteribus nigris rubrisque pulchrius depicta est, impensas faciente Philosopho illo & Theologo M^{ro} Roberto Grebby, Lincolnienfi, & Sodalitii hujusce olim Capellano, qui cum diem post paulo obisset (an. viz. CIOCLIV.) vel infra ipsam inscriptionem, vel abinde haud procul, sepulturam nanciscebatur.

In marmore nigro super eundem murum, circa medium claustrum,

Siste Viator

Et si potes, animo etiam immotus lege,

H. S. E.

Richardus Edmonds de Bosington in agro Hampton

*Filius {Sancta} Ecclesiae in Anglia primitiva {difficili aetate
Alma} Academia in Coll. Novo {genuinus.*

Qui

Quam generosa prosapia, & archetypa corporis Elegantiâ non vulgaris, ingenio, modestiâ, suavitatē, temperantiâ, & animi serenitate (qualem in P. Paulo Servitiâ venerata sunt olim Venetia) longe eximius, tandem & Baccalaureatu insignis quatuor ab admissione annis floruisse; ut quam sit 'Αρβ. Αρβω. nobis exemplo (etiam moriens) foret; exanthematum Lue contactus (qua inter spatium semestris sustulit sociorum octo) vita & vigore exhausto 2do Decemb. exaruit, anno aetatis suae 23. & ab adventu Domini 1660. quem, ut vere magno reflorescat, denud heic expectat.

I nunc, in illius vestigiis progredere Viator.

In Claustrum Occidentali,

In laminis aeneis, marmoribus prostratis affixis;

Orate pro anima Magistri Roberti Eylond nuper socii istius Collegii & L. Baccalarii, qui obiit xxi. die mensis Aug. MDXVIII. cujus &c.

Anno Domini MDLXXVII. Richardus Secoll in Comitatu Oxon natys, Artium Baccalaureus & hujus Collegii Socius morte obiit xxvi. Julii aetatis suae xxvii. qui dum vitam agebat, sequentis distichi sensum in promptu sapissime habuit.

Est,

Est, erit, atque fuit servator noster Jesus
Omni credenti gloria, vita, salus.
Posuit hoc Epitaphium Gulielmus Matkyn.

Gulielmus Boyse mortem obiit an. atatis sua xviii
Domini MDLXXVII. Julii xxiv. vixit, dum
vixit, bene.

Super candidum lapidem circa medium Claustri.

Hic jacet Robertus Grove de Ferne in agro Wilt.
Arm. filius, vir eā animi constantiā, ut per omnes Re-
gni tumultus semper idem, eā integritate, ut semper
pius, annorum erat super L. prudentia supra annos.

Obiit anno salutis

CICIDCLXIII.

Vale Viator quem Calcas suspice!

Super alium in parte australi.

Johannes Thomas Art. Mag. hujus Coll. Socius.
Obiit Aug. 16. 1635.

In ære muro Occidentali affixo habetur sequens
Epitaphium.

Johannes Halswell, filius Nicolai Halswell de
Halswell in Comitatu Somerset. Equitis Aurati, ju-
venis præstanti ingenio & moribus suavissimis, hujus
olim Collegii Socius, quum septennium & amplius
collocasset in studiis utriusque Juris, alterius etiam
Baccalaureus evasisset in ipso ætatis flore morbo caduco
sublatus est xi. Aprilis an. 1618. Ejus mortales ex-
uvias Parentes mæstissimi hic condi voluerunt in spe fu-
tura resurrectionis.

Flos ego vernus eram, sed flos erat iste caducus.

Sic cecidi, ut possem surgere rectus humo.

Ne posthac recidam, me Flos de Fesse Corona

Cælesti inseruit, nec datur unde cadam.

Idem plantationis autor spontaneus, & transplanta-
tionis præco benevolus R. H. Consanguineus.

In alio ære juxta præfatum.

M. S.

Arthur Tomkyns, nati in Monington prope Herefor-
diam vico, in Collegio prope Winton. liberaliter educati,
juvenis natalibus, moribus, Artibus decorati, in
Coll. hoc ad annos probationis assumpti xxvii die Junii
an. Dom. 1618. atatis sua xxi. fato functi, Filii sui
charissimi.

Nec sponte, nec tota superstes

Mater lugens posuit.

Quæ tu si methodum tenuissent fata, parentâ

Chære puer, tristis do tibi busta Parens.

Hæc mihi certa fides, tumulo redderis ab isto,

Et vultus oculis hisce videbo tuos.

In parvo lapide parieti, juxta præfatum Epita-
phium affixo

M. S.

Robertus Baynham Art. Mag. & istius Collegii Socius,

qui obiit viii. Id. Dec. Anno Dom. CICIDCLXIX.
Ætatis sua LII.

In Claustro Australi.

In laminis æneis Marmoribus super pavementum
prostratis infixis:

Epitaphium Johannis Hunti Civilista, ac hujus
quondam Collegii Socii, à Johanne Hunto hujus
Johannis Fratre conscriptum.

Quinq; secutus eram Civilia jura per annos,

Qui teger hæc humili, morte peremptus, humo.

Vivere dulce fuit, quo Christi servus abirem;

Dulce mori in Domino pagina sacra docet.

Christus erat summi mihi vivo meta laboris,

Et mihi jam requies vitæque Christus erit.

Ergo age, de victo quid mors inopina triumphas?

Qui cires hoc corpus, cum requievis, eris.

Obiit xvii. die mensis Julii an. Dom. MDLXXX.
atatis sua xxii:

Orate pro anima Roberti Hertwell, quondam Socii
hujus Collegii, qui obiit xi. die mensis Julii an. Dom.
MDXVII. Cujus anima, &c.

Hic jacet Johannes Ipswell, quondam juvenis Artista,
& Socius hujus Collegii, qui obiit vii. die mensis Martii
An. Dom. MDXI. Cujus &c.

Quisquis eris, qui transieris, sta, perlege; plora,

Sum quod eris, fueramque quod es, pro me precor
ora.

Ille ego Robertus Tycheborne hic carne sepultus

Dormio; quandoquidem sub jure probatus usroque,

Mense sub Octobri, Lux quando novissima luxit

Quando dies Veneris aderat, me pestifer ille

Saturnus mundo rapuit, cælo intulit, anno

Milleno, ecce, quater centumque novem octuagena.

Hic jacet Johannes Philips Artium Magister, nuper
Capellanus & Sacrista hujus Collegii, qui obiit 25. die
mensis Maii an. Dom. 1624.

Super lapidem Candidum juxta præfatum.

Hic jacet Guliel. Merideth, hujus Collegii nuper
Organista, vir pius, facultate sua peritissimus, qui
obiit Jan. 5. 1637.

Super lapidem Marmoreum prostratum.

M. M. (i. e. Mauritius Merick quondam Socius)
1640.

In ære muro australi (circa medium hujus Claustri)
infixo, est hoc

Epitaphium Richardi Dyke Herefordiensis, Artium
Magistri, hujus Collegii Capellani.

Hic jacet in fossâ fossa qui nomen habebat,
Et tumultum, multos qui tumulavit, habet.

A a a a

Q89

Offo sacellum viderant lastra Richardum,

Re senior, senior nomine dictus erat.

Utque senex longere regum uso, moribus, annis,

Sic fuit innuens simplicitate puer.

Priscum valeat fucra relato rerum,

Annales nostra jam periere domus.

Exiit vitæ annus Februus exiit, annum,

Si cupis & morbum scire, dabit MEDICUS.

Robertus Lloyd posuit.

In tabella nigra ex marmore (ni fallor) confecta,
& muro eidem, ad finem Orientalem hujus Claustrum,
affixa scribitur hoc sequens Epitaphium^a

Mors mihi lucrum, Christus mihi sola salus.

Spe resurgendi

Hic requiescit Henricus Brome de Clifton in agro Oxoniensi Generosus, ex antiqua Bromorum familia de Halton Comitatu pradieto, qui obiit maii nono, anno Ætat. 86. Domini 1667.

Huc usque de inscriptionibus sepulchralibus in claustris olim deprehendis, quarum plerasq; maxime vero Laminis æneis insculptas, detraxere Sacrilegi aliqui, quo tempore in peristyllo eo apparatus bellicum deposuerant regii, hoc est annis Millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio & proxime sequentibus. Quæ hodie autem ibidem conspiciuntur mo-

numenta, quatuor aut quinque si excipias, infra annos quindenos posita fuere.

Ad Orientalem introitus (quo australem sacelli portam ingressurus exciperis) partem, hæc olim aureis characteribus schedulæ quam manibus tenebat Angelus, e lapide dedolatus, inscripta comparere.

HIC EST DOMUS DEI ET PORTA CœLI.

Dicendum nil amplius restat, quam quod si Edificiorum structuram ac ordines, excelsos quidem & ad magnificentiam dispositos, inspicias, verbis *Rutilii, Romam olim*^a collaudantis, Sodalitium illum egregium dignabere;

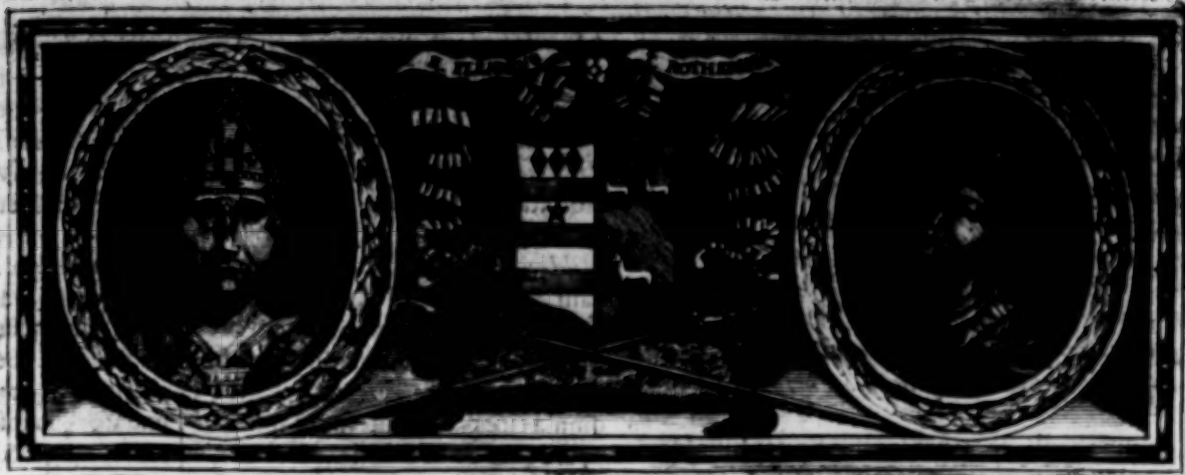
Non procul à Cælo per tua templa sumus.

Porro materiæ artisque pretium ac nitorem quod attinet, utroque nomine Collegiis plerisque aliis adeo antecellit, ut quibus statuam *Hecates* marmoream splendidissimam intuentes admonere solitus fuerit *Diana Ephesiorum* Aedituus, iisdem ego verbis Viatores quosvis monitos volo, *parcite oculis*. Denique, de Sodalitii regimine si quæras, Republicæ quam optime ordinatæ ad instar invenies. Reditibus amplis quidem & honestis fruitur, quibus viri complures Gradibus meritisque longe dispares aluntur; sed neque Collegium quodvis aliud vel plures, vel ad negotia tum sacra tum civilia procuranda magis idoneos, in Ecclesiam aut Rempublicam emisisse constar.

^a Lipsius de Mag. Rom. lib. 3. cap. 4.

Collegium

Collegium Lincolniense.

ABSOLUTO jam Collegio Novo operis ratio postulare videtur, ut ad Collegium Lincolniense tempore proximum, procedatur. Verum, quum pauca quædam ad Fundatorem spectantia, se nobis in limine offerant, ea prius explicanda erunt,

quàm ad ipsam Fundationem, Benefactores, cæteraque hujus Collegii accedamus, secundum Ordinem in aliis Coll. observatum.

Fundator ergo, *Rich. Flemmingus, Crostona* in agro *Eboracensi*, & honesta ibidem familia natus erat. *Vir illustris genere* (ut ait ^a quidam) *sed literis, atque amore in patriam multo illustrior.* Post prima, quæ domi hauserat, literarum rudimenta, *Oxonium* missus, in Logicalibus & Philosophicis ita profecit, ut ad gradus in Academia, tunc temporis paucis cum illo studiosis communes, facile admitteretur; factus Artium Magister, tandemque Academiae Procurator: sicut in catalogo ipsorum, ad hujus operis calcem rejecto, videre est. Verum immediate post gradum hunc susceptum, *Wiccliffianæ* causæ adeo strenuum se gessit assertorem, plurimisque & iis non contemnendæ sortis ita exemplo suo & autoritate prævit, ut in magnum aliquod malum res proruptura videretur, nisi Ecclesiastico aliquo beneficio, tanquam offa, os ipsi obstruxissent. Postea autem, aliquotum, primæ in Academia notæ, suasu & consilio, de sententiâ discedens, opinionibus istis renuntiavit; parique animi ardore (tanquam compensaturus) causæ isti ita se opposuit, ut hoc ipsum Coll. tanquam Seminarium designaverit, unde Viri docti continuò prodirent, *Wiccliffianos* Sectatores, & dogmata strenuè oppugnaturi. Sicut in sequentibus mox fusiùs ostendetur.

Post aliquos, in Academia, sic absumptos annos, in Patriam suam evocatus est. Ubi, & in locis vicinis varia in ipsum collata sunt Ecclesiastica Beneficia: in quibus erat & *Bostona* in Agro *Lincolniensi* Rectoratus. Nec multo post, inita apud Regem *Henricum V.* Proceresque ipsius gratiâ, ad Episcopatum *Lin-*

colniensem promotus est, (quum in Sacris literis pridem Professor factus esset.) In hac sede quatuor annos commoratus, Concilio *Senensi* (*Constantiensi* vult non-nemo) tanquam legatus interfuit. Ubi elegantissimo, coram ipso Pontifice, *Martino V.* Sermonem habito, *Hissanorum, Gallorum,* necnon *Scotorum* calumnias adversus patriam suam, adeo doctè refutavit, ut non minimam inde famam reportaverit. Suis demum quâ contra prædictos in Concilio, quâ contra *Wiccliffistas*, in patria, gestis, ita inclaruit, ut ab ipso Pontifice, sequenti anno, ad Archiepiscopatum *Eboracensem* promoveri meruerit: ab eodem proculdubio majora percepturus nisi quod Decanus & Capitulum istius Ecclesiæ, *Johannem Kemp*, Episcopum *Londonensem*, cui magis favebant, ad sedem illam, rejecto nostro, elegerint. Ille igitur ad propriam *Lincolniam* reversus, tranquille ibidem, quod reliquum erat vitæ, transegit, ibique mortuus est, anno *CIOCDXXXI.* In tumulo ipsius, in Superiori templi parte, ad Aquilonem posito, olim visendum erat hocce Epitaphium; quod in honorem ipsius, magis, quàm pro scripti merito, hic inferendum judicavimus.

Istæ qui graderis paulisper perlege quas,

Stæ, speculans quid eris in me nunc vermibus es.

Quis fueram pridè, Juvenis forma speciosus,

Artes Oxoniæ discens, puer ingeniosus,

Juris divina crescens exinde Magister,

Papa Martini Camerariis honore minister.

Hic cum Prasulibus in Lyncolne sede locavit,

Et propriis manibus mira pietate sacravit.

Post Eboracensis tituli fulgore serenus,

Sub glebis densis jaceo quamvis vir amans.

Mundi pompa, decor, applausus, culmina quaque,

Quid sunt ista precor nisi somnia stultitiæque.

Vultu blanda favent, quorum caro nil nisi sanum.

Quid labor in Logicis, quid Doctorale cacumen,

Quid dant delitiae, quid laus, quid opes operantur?

Omnia sevitia mortis velut umbra fugantur.

O mors dira, non parcens rebus opimis,
Antea sublimem te jam ponas in imis.
Vita brevis,vana est, habet hac gloria finem.
Fossa cubile manet quo mortua membra reclinem.
Hinc recolas qui hinc volas, & corpore flores,
Hoc sapias quo dormies pro me prius ores.

Ecce sub hoc lapide Flemmyng Richardus humatur,
Pensa, plange, vide, sic omnis honor superatur.
Doctor clarus erat prastans & Episcopus ipse,
In quem credideras nunc esto salus tua Christe.

Memini, me alicubi notatum legisse Epitaphium hoc ab ipso Flemmyng fuisse compositum, quod tamen, si quis paulò attentius legat, (quanquam ad Genium istius seculi, in quo ipse vixit, optimè quadret) ipsi, ni fallor, neutiquam adscribi potest. Verosimilius est, à Stoono quodam Carthusiano, fuisse transcriptum: qui etiam aliquot versiculos de suo addidit, illustrandi gratiā: quibus porro titulum præposuit, *Metrificatio Stooni Monachi ordinis Carthusiensis, super versum Richardi Flemmyng, quondam Episcopi Lincoln.* Et in his, circa prædicti Episcopi dignitatem, doctrinam, & pietatem multum versatur.

Cum in hac sede *Lincolniensi*, circiter septem annos consedisset, accingere se cœpit (uti olim destinasset) ad sodalitatem aliquam erigendam, quæ eorum educationi inserviret, quos contra perniciosam (uti tunc habebatur) *Wicliffitarum* Doctrinam scribendo, prædicando & disputando unice vacare voluit. Primum igitur, quo melius hæc omnia ritè procederent, à rege *Henrico VI.* licentiam^a impetravit, xii. *Octob.* an. Regni vi. & Dom. *CIOCDXXVII.* In hac ipsi indultum erat, Collegium quoddam, aut Sodalitum fundare, quod ex uno Custode sive Rectore & septem Scholaribus constaret in Ecclesiā *Omnium Sanctorum Oxonii*, quæ quidem Ecclesia, ad prædicti Episcopi patronatum pertinebat, & unire, annectere, & incorporare prædictam *Omnium Sanctorum* Ecclesiam, unā cum Ecclesiis *S. Mildrade* & *S. Michaelis*, juxta portam Borealem; quæ etiam Ecclesiæ ad ejusdem patronatum jure Episcopatus etiam spectabant. Et prædictas Ecclesias sic unitas, annexas, & incorporatas, *Ecclesiam Omnium Sanctorum* nominare, eandemque Ecclesiam erigere & commutare, in Ecclesiam Collegiatam, sive Collegium; eidemque Ecclesiæ sic erectæ aut commutatæ, unire, annectere, & incorporare, Cantariam quandam in Capellā *S. Anna*, intra prædictam Ecclesiam, ex patronatu Prætoris *Oxonienfis* pro tempore: cauto interim, ut Missa quotidie, cæteraque suffragia pro animabus Fundatoris, aliorumque, in ipsa Capellā celebrarentur, prout ipsa Foundationis charta requireret. Ut porro duo haberentur Capellani, ad arbitrium Rectoris, conductitii & amorivi, qui in prædictā capellā ministrarent, inibique curam Animarum susciperent. Ut prædictum Collegium pro nomine haberet, *Collegium Beata Maria, & Omnium Sanctorum Lincoln,* in *Universitate Oxon.* Ut prædictus Rector & Scholares, perpetui essent ejusdem Ecclesiæ Patroni, & capaces fierent, coemendi terras, redditus, & possessiones quascunque, de quibuscunque, modò non excefferint summam x. librarum.

Post hæc impetrata, Fundator Viris quibusdam negotium dedit tenementa quædam cum appartenantiis suis, redimendi, ubi collegium suum ædificaret. Horum nomina erant, *Johannes Baysham*, *Ni-*

colaus Wynbush, & *Gulielmus Chamberleyn*, Clerici, qui aut tunc fuere, aut certè mox futuri erant, in Album ipsius Scholarii mandandi. Primum Tenementum sive Melluagium^b rederant, erat Aula Profunda, (*Deep Hall*) quæ ad *Xenodochium* sive Hospitale *S. Johannis*, extra portam Orientalem *Oxon.* pertinebat; & *S. Mildrade* antico, inter *Mildrade* Ecclesiam, ad Occidentem, & portos quosdam ad *S. Frideswide* Prioratum pertinentes, ad Orientem, sita erat. His ita procuratis, quanquam ii, quibus id muneris impositum erat, pluribus coemendis sedulam navarent operam, antè tamen, quam omnia ritè parari poterant, moritur Fundator, in ipso opere, vix adhuc benè inchoato, immaturo profectò surgenti Collegio fato, quod jam parente suo orbem, in fidem & tutelam inspectorum quorundam cessit, quibus ille moriens ipsum demandaverat. Hi quidem eatenus rebus ipsius afflictis succurrebant, eidem Rectorem præficiendo, & sub illo, septem Scholares, cum duobus Capellanis instituendo, qui omnes ex prædictarum Ecclesiarum redditibus alendi erant: bona insuper & pecuniæ, quæ fundator in eum finem legaverat, illis reddita sunt, in habitaculi structuram & supellestem mox impendenda. Et hæc sunt, quæ de hujus Coll. primordiis, hæcenus ediscere licuit. Statuta quod attinet, reperio nulla (saltem perfecta & confirmata) sed regimen ipsorum totum penes Rectoris arbitrium erat, cui si quid æquum & bonum videbatur, id illis pro Statuto fuit.

BENEFACTORES.

Haud ita multo post quamplurimis pie affectis, & erga Orphanum hoc Collegium (ut sic dicam) miseratione motis, tum pecuniæ tum terræ collatæ sunt, quibus & inopiæ ipsorum subventum erat, simul & Numerus indies adaugebatur. Hi^c erant,

Joh. Forest, Ecclesiæ *Wellensis* Decanus, & *Banburie* Præbendarius, nimirum Præbendæ ad Ecclesiam Cathedralē *Lincoln.* pertinentis. Donavit hic quinque librarum annuos redditus, (præter ea quæ in ipsam structuram contulerit, ut infra docebimus) ob quam munificentiam, Rector cum sociis anniversariam illi commemorationem vi. Junii instituere, an. *CIOCDXXXVII.* cui ritè celebrandæ, seipsos & Successores suos in perpetuum obstrinxere. Et sanè adeo non contemnendus ille Benefactor habitus fuit, ut ipsum vel Cofundatoris titulo cohonestarent.

Johannes Southam, *Oxonienfis* Archidiaconus, & Ecclesiæ *Lincoln.* Residentarius, quadraginta solidos donavit annui redditus, præter largam pecuniæ summam, necnon pretiosa quædam, quæ ipsi quoque anniversariam promeruerunt. Dat. die xxiii. *Maii* ann. *CIOCDXXXVI.*

Gulielmus Findern, Armiger, terras quasdam donavit in *Seveci curia*, vulgo *Seckworth* juxta *Botley*, in Agro *Bercheriensis* sitas, an. *CIOCDXLIV.* unā cum pecuniæ summā, ad Collegii structuram prius collatā.

Henricus Beaufort, Cardinalis, & Episcopus *Wintonensis* dedit centum Marcas anno *CIOCDXLVII.*

Joh. Buketot Presbyter Manerium de *Polycote Parva*, in *Ashindona*, in Agro *Buckinghamensi* donavit, verum incertum quo anno, quippe compositio jamdudum periit. *Thomas* tamen *Rotheram*, secundus Fundator, in^a statutis suis, idoneum Sacerdotem

^a Pat. 6. Hen. VI. part. 1. m. 8. ^b Ut inter chartas & monumenta, in *Thef.* hujus Collegii. ^c Ut in *pix. Compositionem* in *Thef.* hujus Coll. ^d Cap. 9.

assignavit, qui quotannis illic Missam celebraret, nec non in memoriam dicti Benefactoris, in Festo S. *Matthaei* Apostoli, concionem haberet.

Atque hac de Collegii huius priori Fundatione simul & Benefactoribus breviter dicta sufficiant. Sequitur jam ut quibus modis, & Autoribus, novae huic, simul & priori ornatus, & perfectio accesserint, paucis dicamus. Cum aliquando *Thomas Rotheram*, alias *Scot*, Episcopus *Lincolniensis*, Dioecesis suam obibat, visitandi gratia, *Oxonium*, ibique inter alia, hoc ipsum Collegium a petiit, in cuius adventu, *Johannes Tristroppe*, ibidem Rector, concione in id ipsum, ut fieri solet, parata, Visitatoretm excepit, sumtoque ex libro *Psalmodum* hoc versiculo, *Vide, & visita vineam tuam, & eam perfrice, quam plantavit dextra tua*, ita Episcopi animum ad Benefaciendum impulit, ita Collegii statum aedificiis simul & disciplina laborantem conquestus est, ut vix finita concione, haud ultra se contineret Episcopus, quin summo cum amore & dignatione, *facturum se, quod peteret*, responderet. Ipso igitur anno sequente, hoc est, *CIOCDLXXV*. primus integram structuram (de qua mox plura) perfecit, auxit etiam Sociorum numerum, quem duodenarium ex septenario fecit, inque eorum alimoniam, duo Beneficia, unum de *Cwyford* in Agro *Buckinghamensi*, alterum de *Combe-longa*, in Agro *Oxon.* appropriavit. Porro ut regulae ipsis constarent, secundum quas vitam instituerent, prout *Tristroppe* ipse efflagitasset, Statuta illis tradidit propria manu subscripta. xi. Febr. an. *CIOCDLXXIX*. In his, inter caetera, circa Rectorem & Scholares five Socios ^b ordinavit, in eorum Electione natalis loci hanc rationem habendam esse, ut omnes intra Dioecesis *Lincolniensem*, *Eboracensem*, & *Batho-Wellensem* nascerentur. Sed e postrema illa, cum non nisi unicum assignaverit, reliquos (de quorum numero, Rector necessario, semper esset eligendus) octo quidem ex Diocesi *Lincolniensi*, & quatuor ex agro, sed potissimum, archidiaconatu *Eboracensi*, voluit esse oriundos: habitura interim in illo, prima & praecipua Parochiae de *Rotheram* ratione, si qui inde habiles & idonei quandoque comparuerint. Hac omnia, amplissimus ille praesul, *Thomas Rotheram*, totius *Angliae* Cancellarius, Archiepiscopus *Eboracensis*; qui etiam (quod penè omiseram) in hac Academia, S. Theologiae Professor ^c creatus est, an. *CIOCDLXIII*.

Post hunc secuti sunt complurimi Benefactores, e quibus alii, redditus quosdam legaverunt, solum ut anniversaria commemoratione apud posteros fruerentur, alii, ut Sociorum numerum ampliarent. In his, primus post instauratum Collegium, erat *Gualterus Bate*, Presbyter, & Collegii Convictor, qui Domum & hortos Coll. vicinos donavit; quapropter, Rector & Socii Syngrapho se obstrinxere iii. Nov. an. *CIOCDLXXIX*. & Successores suos, obitum ipsius quotannis celebrare.

Johannes Crosby, *Lincolniensis* Ecclesiae Thesaurarius, donavit centum Marcas, quibus terrae coemerentur, in alimoniam unius Capellani legistae, sive, Jurisperiti S. Ordinibus initiati, &c. xviii. Aug. *CIOCDLXXVI*.

Gulielmus Dagvyle, Generosus *Oxonienfis* testamento suo legavit an. *CIOCDLXXIV*. tenementum quoddam, dictum (*the Christopher*) in Parochia B. *Mariae Magdalene*, etiam Hospitium *Dagvylianum*, (vulgo *Dagbyles Inn*) in Parochia *Omnium Sanctorum*, & tenementum aliud, in

Parochia S. *Martini*, hortum denique in *Grand-pont*, secus *Oxon.* in agro *Bercheriensis*, hac omnia quibus annuus valor erat vi. librarum. xiii. solidorum, & quatuor denariorum, ad Collegium post *Margaretae* uxoris ipsius mortem, voluit descendere. Obiit autem illa an. *CIOCDXXIII*. Quae tamen ante, nempe an. *CIOCDLXXXVIII*. dum adhuc in vivis esset, dicta tenementa Collegio dimiserat, reservato sibi ad vitae terminum annuo reditu supra memorato.

Edmundus Audley, Episcopus *Sarisburiensis*, (qui, ut videtur, ex hoc Coll. aliquando fuit) instinctu Doctoris *Drax* Rectoris, donavit quadringentas libras, qua pecunia redemptae sunt Terrae in agro *Buckinghamensi* sitae, in *liberaturarum* five togarum pro Sociis impensas. Qui idcirco ut & successores ipsorum obstricti sunt anniversariam ipsius celebrare, simul & orare pro anima ejus, & animabus *Jacobi Tuchet*, Baronis de *Audley* & *Eleanora* uxoris, dicti Episcopi parentum. Donavit & porro illis Cantariae cujusdam patronatum, quam sub id tempus ipse fundaverat in Capella, a se etiam aedificata, in Ecclesia Cathedrali *Sarisburiensi*, ad magni Altaris meridionale latus.

Aliquot ante hanc *Audleianam* donationem annos, *Gulielmus Smyth*, Episcopus *Lincolniensis*, duas quoque Manerias donavit, in agro *Staffordienfi* unam, & in *Oxonienfi* alteram, verum, quibus conditionibus, ipse non possum dicere, quippe cui nondum aliquam de ista donatione compositionem vidisse contigit: hoc tamen compertum habeo, omnia illa, quae Aulæ *Aeneiasi* praestitit, huic Coll. ipsum destinasse, si modò Rector & Socii, conditionibus ab ipso propositis morem gessissent.

Edoardus Darby huius Coll. aliquando Socius, & postea Archidiaconus *Stovenfis*, (vulgo *Stow*) in agro *Lincolniensi*, pecunias dedit, quantae ad terras annui ducentarum librarum redditus redimendas sufficerent xxvi. *Henrici VIII*. Hi redditus, ut in ipsius compositione patet, in alimoniam trium Sociorum, supra duodecim praedictos, assignantur, quos quidem Socios, quod ad nascendi locum, sic restrictos voluit, ut, unus ex Archidiaconatu *Stovenfi*, alter ex agro *Leicestrenfi*, vel *Northamptonienfi*, tertius ex agro *Oxonienfi* oriundus esset, utque omnes paribus cum reliquis Sociis privilegis omnino gauderent.

Gulielmus Findern, Miles, *Gulielmi Findern* supra memorati nepos, donavit terras in *Chalgrave*, in agro *Oxonienfi*, ad valorem viginti solidorum per annum ultra omnes *reprises*. Ob Has Rector & Socii in compositione tenentur ult. Junii anno Dom. *CIOCDXIV*. concionem anniversariam habere apud *Chylreiam*, in agro *Bercheriensis*, & inter precès ipsam praerentes, ipsius *Gulielmi*, necnon *Agnetis* Uxoris ipsius, apud Deum mentionem facere.

Proxima his (ut omittam quandam Matrem *Johan. Denham*, Ecclesiae de *Barnake*, in agro *Northamptonienfi*, Parochum, & huius Coll. aliquando Socium qui non modicam pecuniae summam an. *CIOCDXXI*. donavit) sub notitiam cadit pia beneficentia *Johannae Trapps*, *Roberti Trapps*, *Londinenfis*, viduae; quae moriens, testamento suo, executoribus suis, *Rogero Manwood*, servienti ad Legem, & *Richardo Haywood*, Armigero demandavit, ut terras quasdam in *Cantio* sitas consignarent, quibus, quatuor Scholares, per modum exhibitionis in hoc Coll. alerentur. Horum duo ab ipso Rectore & Sociis Successoribusque ipsorum, undecunque eligendi erant: Duo reliqui a Curatoribus publicae Scholae *Sandvicensis*, in *Cantio*,

^a Reg. Antiq. huius Coll. fol. 126. a. ^b Statut. cap. 1. ^c Reg. An fol. 126. a. ^d Ut in libro quodam indentato sub sigillis in manibus Thom. Barlow, S. T. P.

(quam ipse *Manwoodus* fundaverat) alternis vicibus, hoc est, ut primâ vice Rector & Socii, secundâ Curatores è Scholâ prædictâ unum nominarent. Singulis horum duæ libræ cum tredecim solidis & quatuor denariis per annum assignantur, & Scholares *Roberti Trapps Londinensis* Aurifabri, & *Johannæ Uxoris*, vocari jubentur. Donatio hæc constituta est xxx. Julii an. CIODLXVIII. & Reg. *Elizab. x.*

Johan. Smith quondam Rector Ecclesiæ de *Wykeham Breux* in Dioc. *Cantuariensi*, annuam xv. librarum pensionem, è quibusdam terris in Parochia *Wingbamenſi* in agro *Cantiano*, Rectori & Sociis ea lege transcripsit, ut unus Scholaris in hoc Collegio xiv. lib. ejusdem redditus pro sustentatione sua annuatim acciperet, viginti vero solidi qui restant, in usum Collegii dari voluit *Smithius*. Id doni in xvii. Aug. ann. CIODCXXXIII. incidit.

Thomas Hayne de Parochiâ *Ecclesiæ Christi Londini*, legavit sex libras per annum in alimoniam duorum Scholarium, quos à Majore, Recordatore, tribusque senioribus Aldermannis Oppidi *Leicestriæ* eligi voluit, eosque è posteris Parentis sui *Roberti Hayne*, aut Avunculi *Johannis Muffon*, ubicunque natis vel educis: quibus deficientibus è Scholâ publicâ *Leicestrenſi*, vel *Meltonenſi* in eodem Comitatu electio permilla est, &c. xxviii. Sept. an. CIODCXL.

RECTORES.

I. Mag. *Gulielmus Chamberleyn*, Rector omnium primus.

II. Mr *Johannes Beke*, S. T. B. qui circa annum CIODXXXV. successit.

III. *Johannes Tristroke* Rector factus est circa annum CIODCLX. Reperio illum Aulæ *Vitree* (*Glazen Hall*) in platea *Scholastica*, fuisse Principalem ann. CIODXLIV. quâ cessit per resignationem, & deinde Aulæ *Accipitrinæ* (*Hawke Hall*) in vico *Cheyney lane* CIODLVII. præpositus est.

IV. Mr *Georgius Strangways*, S. T. B. electus, ult. *Januarii*, an. Dom. CIODLXXIX. Obiit an. LXXXVIII. & sepelitur in Templo S. *Michaelis* ad portam Borealem.

V. Mr *Gulielmus Bethome* ei successit an. CIODLXXXVIII. Creatus est S. Theol. P. à Doctore *Richardo Fitz james* Academiæ tum Commissario, obiit anno CIODXCIII. circa initium.

VI. Mr *Thom. Bank*, S. T. P. eodem anno successit, obiit x. Aug. an. CIODIII. & sepultus est in Adyto Ecclesiæ *Omnium Sanctorum Oxon.* Testamento suo legavit pecunias quibus Cantaria fundata est apud *Kepar*, in agro *Eboracensi*, ubi natus est; ut ibidem pro suâ & Parentum animabus (qui illic inhumantur) preces & commemorationes fierent.

VII. Mr *Thomas Drax*, S. T. B. (deinde Professor) electus xxii. Aug. CIODIII. resignatione, cessit xx. Feb. ann. CIODXVIII.

VIII. Mr *Johannes Cottisford*, S. T. primum Bac. mox Prof. electus est ii. Martii an. CIODXVIII. Cessit vii. Jan. an. XXXVIII.

IX. Mr *Hugo Weston* Art. Mag. electus viii. Jan. an. CIODXXXVIII. loco cessit, quem in manus Visitatorum à Cardinali *Polo* delegatorum resignavit, Archidiaconus *Colceſtriensis* cum eo tempore esset, & *Windleſoria* Decanus.

x. Mr *Christoph. Hargreve* A. M. electus xxiv. Aug. CIODLV. quam electionem prædicti Visitatores confirmarunt. Obiit xv. Octob. an. CIODLVIII. & in Ecclesiâ *Omnium Sanctorum Oxon.* sepultus est.

xi. Mr *Henricus Heronshaw*, vulgò *Henshaw* S. T. B. hujus Coll. primum, mox Coll. B. *Maria Magd.* Socius electus an. CIODLV. Rector demum factus xxiv. Octob. an. CIODLVIII.

xii. Mr *Franciscus Babington*, S. Theol. Prof. (prius quidem *Omnium animarum* Socius, deinde Coll. *Balliol.* Præses five Magister), electus in locum Mr *Henshaw*, resignatione cedentis, mense Aug. an. CIODLX. quin haud ita multo post cessit & ipse, obiitque an. LXIX.

xiii. Mr *Johannes Bridgwater*, A. M. aliquando *Aneo-Nasensis*, xiv. April. an. CIODLXIII. Resignavit xx. Julii an. LXXIV.

xiv. Mr *Johannes Tatham*, Coll. *Mertonensis* Socius, successit Mr *Bridgwater*, sub exitu Julii an. CIODLXXIV. sepultus erat in Ecclesiâ *Omnium Sanctorum*, ad partem Chori Borealem, xxx. Nov. an. LXXVI.

xv. *Johannes Underbill*, S. Theol. P. *Novi Coll.* Socius, mortuo *Tathmo* successit x xii. Jun. CIODLXXII. factus deinde alter è Vicariis de *Bampton* & Rector *Witneyensis* in Com. *Oxon.* Cessit postea, Episcopus *Oxonienſis* factus. Vir fuit clarus Eloquio, & acutus ingenio.

xvi. *Richardus Kilby*, electus x. Decemb. an. CIODXC. de quo mox plura.

xvii. *Paulus Hood*, S. Theol. Bacc. electus xx. Nov. CIODCXX. Obiit ii. Aug. an. LXVIII. & sepultus est in Choro *Omnium Sanctorum Oxon.*

xviii. *Nathaniel Crew* LL. D. electus xii. Aug. an. CIODCLXVIII. postea Decanus & Præcentor *Ciceſtrenſis*, deinde Episcopus *Oxon.* factus, resignavit.

xix. *Tho. Marshall*, S. T. P. electus xix. Octob. an. CIODCLXXII. ipso Prædecessoris sui resignationis poſtridie.

EPISCOPI.

Gulielmus Smyth, *Lincolniensis* CIODXCXV.

Johannes Penny, *Carleolensis* CIODIX.

Gulielmus Bishop, *Chalcedonenſis*, circa an. Dom. CIODCXX.

Gulielmus Gifford, *Rhemenſis* in *Gallia*, CIODCXII.

Johannes Atherton, infelix ille Episcopus *Waterfordienſis* in *Hybernâ*, an. CIODCXXXVI.

Robertus Sanderſon, *Lincoln.* an. CIODCLX.

Henricus Hall, *Alladenſis* & *Achadenſis* in *Hybernâ*, CIODCLX.

Nathaniel Crew, *Oxonienſis*, CIODCLXXI.

SCRIPTORES.

ROBERTUS FLEMMING statim post hujus Collegii Fundationem, huc se contulit è Coll. *Universitatis* eò igitur Lectorem remitto, de illo plura scire cupientem.

THOMAS

THOMAS BRINKNELL, S. T. P. Cujus natalem locum nondum reperi. Verum in hoc Collegio magnâ ex parte educatum fuisse, constat. Ubi tamen commensalis erat non Socius. Deinde Scholæ *Magdalenensis* Magister, postremo, è Coll. *Universitatis*. Scripsit

Contra Lutherum, lib. 1. & alia.

Plura de illo vide, in *Historiâ* sub an. CIOXXI. & suprà in *Cardinalis Wolfii* prælecturis.

HUGO WESTON, hujus quoque natalis patria ignoratur. Ipse tamen in suo sæculo satis clarus. Quippe qui, post operam in primis Studiis feliciter navatam, primum Socius, deinde Rector, mox S. Theol. Professor, multis honoribus, & promotionibus auctus est. Namque Reg. *Mariæ* primo, Decanus *Westmonasteriensis* factus loco Doctoris *Richardi Cox*, Convocationis totius Cleri *Cantuariensis* Provinciæ Prolocutor nominatur. Quod munus, tum dicendo, tum agendo, summâ cum laude administravit. Sed eodem anno Decanatu suo amotus *Job. Fecknamo* Abbate cum Monachis ad eum restitutus, altero illo *Windlefortensi* compensatus est an. CIODLVI. Sed in Adulterio deprehensus (sic enim aliqui tradunt) Decanatu isto, unâ cum aliis Beneficiis suis universis privatus est, per Cardinalem *Polum*, Archiepiscopum *Cantuariensem* CIODLVII. A cujus sententiâ appellavit, fugamque in partes transmarinas cepit, sed interceptus, & in turrim *Londinensem* conjectus, ibique detentus est, usque ad initium *Elizabethæ* Reginae, cujus gratiæ tunc particeps factus libertate donatus est. *Lelandus* ipsum egregii Concionatoris, summique sui temporis oratoris Elogio * ornavit: ex cujus porro verbis facile cernatur, complurium ipsum librorum fuisse Authorem; ex quibus tamen nondum mihi quærenti, vidisse contigit, præter hunc unum,

Oratio ad Clerum, cum responsione Edmundi Episcopi Londinensis Lond. 1553.

Obit mense *Decembris* an. CIODLVIII. ubi sepultus, nescitur. Verum *Lelandus* in libro de b *Encomiis*, multus in ipsius laudibus est. Ad illum igitur Lectorem remitto.

HENRICUS SMITH, generosâ familiâ natus, ad *Witchcock*, in agro *Leicestriensi*, cum quindecim esset annorum CIODLXXVI. hujus Coll. Commensalis est admissus. Ubi post quadriennium in *Logicâ* & *Philosophiâ* insutum, ad gradum in Artibus promotus est; migravit deinde in Aulam *Cervinam*; ubi cum severioribus studiis, præsertim *Theologia*, incubisset, Artium Magister factus est ann. LXXXIII. Sub id tempus, (cum alterius cujuscunque muneris Ecclesiastici esset incapax, quandoquidem Articulis xxxix. detrectabat subscribere,) Lecturatum (quem vocant) sibi obtinuit, in Ecclesiâ S. *Clementis* *Dacorum Londini*, ubi brevi ita inclaruit, ut ingenti semper turbâ omnis ordinis Auditorum, concionaturus stiparetur. Complures Conciones ipse publicavit, quæ cum populo mirum in modum placerent, post obitum ipsius iterum auctiores sunt impressæ uno, sed non modico volumine, an. CIOCLVII. Neque enim in hunc usque diem aliquid de pretio ipsarum apud vulgus imminutum est, ut conjectare fas est, ex toties repetitâ ipsarum editione; namque omnium ingeniis locis & temporibus sunt accommodatæ. Obit circa annum CIODC.

GULIELMUS HARRIS, hujus Coll. Socius admissus circa primum *Elizabethæ*, Artium Magister an. CIODLXX. postea Romano-Catholicæ Ecclesiæ conciliatus, relicto *Oxonio*, solum vertit, & in Collegium *Anglicanum Duaci* recens exstruatum receptus, studiis Theologicis per multos annos vacavit. Tandem presbyter factus, in patriam revertitur, animarum quæru intentus. Vixitque ibi quàm plurimos annos, in quibus & volumen ingens conscripsit, cui titulus

Theatrum, seu speculum verissima Ecclesia magna Britannia, qua ab Apostolicis Viris fundata, & ab aliis Sanctissimis Doctoribus à generatione in generationem propagata, in nostram usque ætatem perpetua duravit, lib. 10.

Obit CIODCII. sepulchri locus nescitur,

RICHARDUS KNOLLE, natus, ut videtur, in agro *Northantonensi*, & circa initium Reg. *Elizabethæ* fit Socius, & an. CIODLXX. Art. Magister. Qui humanioribus literis, *Philologiâ* & *Philosophiâ* probe instructus, à D. *Petro Manwood*, Equite de *Balneo* invitatus est, ut Scholæ ipsius *Sandvici* in agro *Cantiano* præficeret. In illo munere, bene quidem de Grammaticâ, sed melius de *Historiâ* meruit; quam horis subsecivis, & ejusdem *Petri* rogatu ita adornavit, ut duodecim, vel circiter, annorum spatio, ab illo conscripta fuerit

Historia Turcica. Lond. 1610. Angl. Sunt qui illum librum hunc non sine aliorum subsidiis adornasse ferunt, quippe in quo reperiuntur plures *Historiæ* ex *Arabico* translata; in quâ linguâ illum minime versatum fuisse affirmarunt, qui ipsum probe cognitum habuere. Scripsit præterea

Hebraica Lingua Rudimenta. Præter alia quædam, quæ mihi nondum in manus pervenere.

Sepultus est in Ecclesiâ *Sandvicensi*, secundo *Julii* anno CIODCX.

RICHARDUS KILBYE natus *Radclivie* ad fluvium *Wreak*, in agro *Leicestriensi*, electus Socius an. CIODLXXVII. Deinde Rector, tandem Sacræ Theol. Professor; novissimè, *Hebraicæ* linguæ Prælector publicus. Linguarum peritissimus, Disputator solidus, & Concionator egregius, omnis denique eruditionis, morum, & disciplinæ conspicuum exemplar. Illustravit

Librum Exodi jussu Commentario, Part. 2. MS. Cujus maxima pars è monumentis *Rabbinorum* & *Hebrais* interpretibus excerpta est. Scripsit porro in

1. *Cor. cap. 15. vers. 55. 56. 57.* Edit. *Oxon.* 1613. aliaque plura, præter operam ipsius in sacri codicis translatione, collatam, uti alias memoravi.

Sepultus est in choro Ecclesiæ *Omnium Sanctorum Oxon.* vii. Nov. an. CIODCXX. Erat & alius, ejusdem nominis, *Richardus Kilbye*, Ecclesiæ *Omnium Sanctorum* in *Darbeia* Minister, qui plures tractatus Theologicos conscripsit, nimirum, *De afflictâ conscientia*, & *De peccati miseria*, Anglice editus an. CIODCVIII. verum à nostro alium judico, nec quidem nostræ Academiæ Alumnum.

JOHANNES RANDALL, *Missendonæ* in agro *Buckinghamensi* natus, grammaticam edidit *Oxonis*, electus hujus Coll. Socius CIODLXXXVII. annoque XCVIII. S. T. Bacc. Sodalitio cessit, pastorque factus

* In *encomiis illustrium Virorum*, edit. Lond. 1589. p. 86. & in *Cyg. Cant. edit.* Ibid. 1658. p. 22. * Ut suprà p. 86.

est, Ecclesiae S. *Andree* (quam vocant) de *Hubbarto* in vico (*little East cheap*) dicto *Londini*. Ubi uero sedulus fuit & assiduus, concionando, prælegendo, & dubitantes confirmando, ut omnes undique vicinos Pastores facile superaret. Quod tamen quis jure miretur, quum ipse adeo valetudinarius esset, ut integra ipsius vita continuo quasi morbo conflaretur. Scripsit tamen

Tractatum de Deo & Christo. Lond. 1624. Angl.

De Sacramentis. Lond. 1630. Angl.

Complures Sermones. Lond. 1614. 22. 23. 24. 30. 33. 40. &c. & alia.

Obiit mense *Junio* CIODCXXII. sepultus in Ecclesia prædicta. Collegio huic testamento legavit tenementum quoddam (*Shtpball* vocatum) ad Occidentale latus vici *Schedasticorum Oxon*.

GULIELMUS BISHOP, generosa familia natus, ad *Brayles* in agro *Warwicensi*. Cum septendecim annorum esset, anno CIODLXX. vel circiter, ad hanc Academiam missus, & in ea in hoc Collegium admissus, (quod ego non levibus conjecturis compertum habeo) quo tempore Rectorem haberet Pontificiis minimè adversum. Cum tres vel quatuor annos hic commoratus esset, ipso, simul & re paternâ, quæ quidem contemnenda non erat, patriâ quoque relictis, *Rhemos* in *Galliâ* concessit, ubi in Coll. *Anglicano*, Theologicis studiis totum se applicuit. *Romam* deinde missus, in Theologia & Philosophiâ clarus, presbyter est Ordinatus, & in quæstionum animarum, in *Angliam* remissus. Verum in ipso portu deprehensus, per multos annos in Custodia habitus est, ut inquit *Pitfeum*. Sed postea, libertate donatus *Parisiis* se contulit, ubi gratissimè est receptus, & merito suo, inter Doctores *Sorbonistas* relatus. Tandem in *Anglicam* iterum revertitur, & novem continuos annos quærendis ad Religionem suam Profelytis exhaustis. Cum *Romam*, de arduis quibusdam negotiis, iterum profectus, mox in *Angliam* tertio revertitur, & post octennium in prædictâ Religione promovendâ insumptum, iterum deprehenditur, & custodiæ datus, ubi mansit anno CIODCXII. Sed iterum liberatus, & in regiones transmarinas remissus, *Latetia Parisiorum* remansit, in Coll. *Atrebatensi*, *Benedictinis* nuper extruxto, per *Philippum Cave-rellium*, celeberrimi Coenobii *Vedastini*, apud *Atre-bates*, præsulem. Utrum tamen, eo tempore titularis Episcopus *Chalcedonis*, sit factus, non patet. Scripsit

Reformationem Catholici deformati per M^{rum} Gul. Perkins. Part. 2. quarum prior edita est 1604. posterior 1607. Angl.

Reprobatio defensionis M^{ri} Abbot pro Catholico deformato M^{ri} Perkins. Edit. 1608. & alia.

Obiit *Londini*, xii. *Aprilis* an. CIODCXXIV. ætat. suæ lxxi. sepulchrum ipsius nondum reperi: verum, ex quodam, ejusdem cum illo religionis, qui ipsi admodum familiaris erat audiui, ipsum in loco quodam *Episcopi Curia*, (*Bishops Court*) dicto, decessisse. Quod si verum sit, non improbabile est, illum vel in Ecclesiâ vel in Coemeterio Ecclesiæ S. *Sepulchri Lond.* esse conditum. Nam in istius Ecclesiæ Parochia ista Curia sita est.

Quo tempore, prædictus ille *Oxonium* primum venit, complures etiam alii erga eandem religionem benè affecti, in hoc Coll. nutriti sunt. Inter hos erat, ai fallor *Tho. Marshall* Art. Bacc. & Socius an. Dom.

CIODLXIII. qui non multo post, relicto Coll. in Societatem *Jesu* est adscriptus. Vir profectò Doctus, de quo plura vide in *Historia Provinciæ Anglicanæ Societatis Jesu*, per *Henr. Morum*, edit. *Audomari*, CIODCLX. lib. i. num. xx. ubi author affirmat, ipsum *Romæ* in Coll. *Anglicano* obiisse an. Dom. CIODLXXXIX. Huic proximus, ut credo, fuit *Tho. Fitzherberti* filius, & *Elizabetha Swinnerton*, uxoris. Qui relicto *Oxonio*, uxorem duxit, & liberos progenit. Sed mortuâ uxore solum vertit, & Presbyter factus, mox *Jesuita*, tandem ut aiunt, Collegii *Anglicani* in *Româ*, evasit Rector. Ubi etiam mortuus est valde senex, post ann. CIODCXI. Plura de illo vide apud *Pitfeum*, & prædictum *Morum*. Erat & alius ejusdem cum hoc nostro, & Cognominis & familia, *Nicolaus Fitzherbert*, qui etiam, Academia, patriâ, parentibus, patrimonio relictis, propter conscientiam *Bonomiam Italia*, se contulit, ubi in *Juris civilis* studio versatus, mox *Romam* profectus est, & à Cardinali *Allyno* vel *Alano* exceptus, complures cum illo annos egit & plurima scripsit, ut apud *Pitfeum* videre est.

JOHANNES COLLETON, vulgo *Collington*, in agro *Sommersetensi* natus, qui etiam in hoc Coll. (ut creditur) prima juventutis studia posuit. Postea *Duacum* proficiscens, Theologiæ se applicuit, & Presbyter Ordinatus, in *Angliam* rediit, & cum Patre *Campiano*, simul captus in *Turrim Londinensem* conjectus est. Ubi contra Reginæ vitam vel *Romæ* vel *Rhemi* struendi insidias, accusatus, cum in foro, se omni suspitione compurgasset dimissus est, sed hæc lege, ut intra paucos dies patriâ cederet. Quod ille fecit quidem, sed brevi reversus est, & supra triginta annos, in suæ Religionis causâ promovendâ consumpsit, *Londinensis* Archidiaconus titularis factus, & per orientalis *Angliæ* partes Vicarius generalis, demque Decanus *Chalcedonensis*. Scripsit

Apologiam pro Sacerdotibus, contra injustas adversum illos Calumnias. Edit. 1602. Angl.

Supplicationem ad Regem magna Britannia pro toleratione Religionis Catholicae. Et alia.

Anno CIODCXXIV. vivebat adhuc, sed senex admodum. Mortis ipsius annum non reperio.

GULIELMUS GIFFORD, antiqua & nobili Familia natus, verum ubi, incertum est, utrum apud *Oxford*, in agro *Buckinghamensi* (cujus Ecclesia ad hoc Collegium spectat) an in agro *Staffordensi*, ubi terras hæreditario jure jam olim possedit hæc familia, & ubi *Giffordiorum* nomen, post Hominum memoriam, magnâ semper famâ floruit. Ætatis suæ anno quasi xv. Dom. CIODLXIX. ad hoc Coll. missus est. Ubi cum multis aliis Romano-Catholicæ Religionis faventibus educatus est, sub Rectore *Aquapontano* vulgo *Bridgwater*, qui ipse in animo totus erat Pontificius. Post quatuor, aut amplius, annos in *Logicis* & *Grammaticalibus* illic & in domo *Georgii Edryci* Medici actos, *Lovaniam*, unâ cum Præceptore suo, à suis mittitur, ubi tandem Magistri Gradum iniit. Deinde in Theologicis, sub *Bellarmino* quadriennium posuit, & S. Theol. Bacc. factus est. Verum bello civili flagrante relicto *Lovanio*, *Parisiis* migravit. Unde *Rhemos* à Cardinale *Allyno* vocatus, statim *Romam* missus est, ubi in Coll. *Anglicano* Studia sua in Theologia consummavit. Revocatus igitur ab eodem Cardinale, *Rhemi* Professor publicus institutus est, & in eo munere permansit undecim

annos. Quo tempore S. Th. Professor creatus est, in Academia Pontanussana in Lotharingia. Verum in Gallia quoque Bello Civili prorumpente, Romam iterum petit, & Cardinali Allynio Theologus adscitus, ejus ad Pont. Clementem VIII. intercessione, Ecclesiae D. Petri Decanus Insulensis in Flandria factus est. Quem honorem per decennium gessit & deinde Rhemus, Academiae Rector constitutus, eo munere, non sine summa laude & commendatione perfunctus est. Tandem quinquagenarius, seculo valedixit, Monachum se Ordinis Benedictini humiliter professus, apud Delavariam in Lotharingia, ubi pro more exuto priori nomine illud Gabrielis de S. Maria assumpsit; postea, doctrinâ clarus necnon admirabili in concionando eloquio, Prior de S. Macclavio factus est in Gallia, & Congregationis Benedictinorum praeses. Verum merita ipsius non diu passa sunt, ipsum sic bene latentem secessu suo fuit. Quippe a Ludovico de Lotharingia, qui & Guisus Cardinalis & Archiepiscopus Rhemensis fuit, istius sedis suffraganeus factus est, & post Cardinalis obitum, à Rege Galliarum circa annum CIODCXXII. ipse Archiepiscopus est nominatus, & mox consecratus, in eâ septem annos sedit; non tamen (ut suspicari licet) absq; annuâ non modicâ summâ pensione Duci Guisio soluta. Ut ut fuerit, Ducatus honore ex hac promotione auctus est, & primus Par Franciae, sedis suae jure evasit; in hoc fastigio, adeo excelsi & publici animi, ut licet exul & extraneus, duo in Gallia Cœnobîa fundaverit, quae Anglis suis, Ordinis S. Benedicti Monachis, recipiendis assignavit. Scripsit & transtulit multa; quorum Tituli in Pitseo legantur. Obiit xi. Aprilis anno CIODCXXIX. & in Ecclesiâ Cathedrali Rhemensi (ni fallor) sepelitur.

ROBERTUS BOLTON, Pastor ille celeberrimus, Broughtona in agro Northantoniensi (de quo plura vide in Collegio Aeneasi) filium habuit, cui nomen Samuel Bolton, qui in hoc Collegio educatus est, S. Theologiae Professor creatus an. CIOCLXI. Regiae Majestati Caroli II. à Sacris & Westmonasteriensis Praebendarius. Publicavit ille quidem Theologica quaedam, verum cum difficile sit illa ab alterius cujusdam ejusdem cum illo nominis (qui tamen Cantabrigiensis erat) scriptis distinguere, hoc ipsum obiter notasse in praesentiarum sufficiat. Obiit xi. Feb. (styl. angl.) an. CIOCLXVIII. & in Ecclesia S. Petri Westmonast. ad australe latus non longe à suggesti gradibus, sepultus est.

EDOARDUS WESTON, Londini natus, patre Guilielmo Weston, aliquando hujus Collegii, (postea ex hospitio Lincolnensi Lond.) Patruo vero Hugone Weston, supra memorato, & Avo per matrem Johanni Storey, LL. Doctore, qui Regnante Maria, severitate sua in Protestantes adeo inelavit. Post Grammaticam Londini imbibitam, ad hoc Collegium missus est, CIOCLXXVIII. ætat. xiii. ubi post ampliorum in Grammatica ut & Logica profectum, Johanni Case Med. Doctore, instituendus traditur. Casus ille tunc temporis, ab Academia facultatem impetraverat, Logicam & Philosophiam Tyronibus prælegendi, intra privatas aedes, quæ Hospitio Georgiano in Parochiâ Beatæ Mariæ Magdalene, ad partem Borealem contiguae erant. Illo igitur Præceptore usus, disputandi gnarus evasit, inque Scriptoribus Philosophicis apprimè versatus, quem parentes ipsius (qui Romanae professionis erant) Oxonia evocatum in Galliam transmissere, & in Anglicano Rhemorum Colle-

gio collocarunt: ibidem aliquandiu commoratus, Romam ad Collegium Anglicanum abiit, ubi tum in Philosophiâ, tum in Theologiâ exacto sexennio; S. Th. Professor factus est, in Academia Montis Regalis in Italia. Non multo post Rhemos revertitur, & inde post breve spatium Duacum petit, inibique in Coll. Anglicano Theologiam professus est. Post hæc scriptis suis celeberrimæ Ecclesiæ Collegiatæ S. Mariae in Brugis Flandrorum Canonicus factus est, in quo usque ad vitæ terminum permansit. Scripsit

De Triplici hominis officio lib. 3. Antwerp. 1602. lat. In cujus libri præfatione, cum contumeliosa quædam adversus clarissimum Virum Johannem Rainolds effudisset, ab Oratore à Academia Oxon. publico, Impurus & Impudicus Rabula invicem compellatus est, quam verè, vel quo suo merito videant alii.

Theatrum vitæ Civilis & Sacrae. Brugis Flandr. 1626. lat.

Coruscationes Jesu Christi, Antwerp. 1631. lat.

Christiana Veritatis probationem. Duaci. 1614. angl. Et alia quædam.

Sepultus jacet in Ecclesia prædictâ, cum post an. CIODCXXXIII. fato cessisset. Sicut ex Fr. à S. Clara sum certior factus, qui tamen ipsum annum quo obiit mihi non potuit affirmare.

RICHARDUS BRETT, Generosa Familia, Londini natus. Qui quindecim annos numerans, in Aula Cervina primum studuit CIOCLXXXII. Mox ante Gradum Bacc. in Artibus susceptum, hujus Coll. Socius electus est. Et cum in volvendis libris totus erat, in Linguarum peritiâ, Theologia, omnique literaturâ inclaruit. Post aliquot annos, Rector de Quainton juxta Aylesburiam in Comitatu Buckinghamensi institutus est, ann. CIODXCV. necnon circa idem tempus Coll. Chelseiensis Socius, & post decennium, Doctoris in Theologiâ Gradu in hac Academia ornatus. Vir tam doctrinâ quàm pietate eximius, linguis Latinâ, Gracâ, Hebraicâ, Chaldaicâ, Arabicâ, Æthiopicâ, ad Criticismum usque peritus. Vernaculæ Bibliorum editionis novissimæ pariter & accuratissimæ Author, inter nominatissimos conspicuus, Pastor oculatissimus, verbi Divini præco maximè sedulus, & de Ecclesiâ Dei, laboribus privatis & publicis, optimè meritus. Ex operibus quæ mihi vidisse contigit, Græca solummodò quædam, in Latinum ab illo versa, huic subjiciuntur.

Vita sanctorum Evangelistarum Johannis & Lucae, à Symeone Metaphrasæ Concinnata. Oxon. 1597.

Agatharchidis & Memnonis Historicorum quæ supersunt omnia. Oxon. 1597.

Iconum Sacrarum Decas, in quâ è subjectis Typis compluscula sana doctrina capita eruuntur. Oxon. 1603.

Obiit xv. Apr. CIODCXXXVII. ætat. LXX. & in Choro Ecclesiæ de Quainton, est sepultus. Supra tumulum in pariete speciosum in ipsius memoriam erigitur monumentum. In quo visuntur & ipsius & quatuor liberorum effigies, cum genibus flexis. Subjicitur Tabula Epitaphio inscripta, quod præ amplitudine suâ, in hisce schedis locum sibi vindicare non potuit.

HENRICUS RAMSDEN, in Agro Eboracensi natus, ex Aula Magdalenenfi, in hoc Collegium adsci-

* If. Wake in Orat. funeb. Doctoris Rainolds,

tus Socius an. CIODCXI. tum quoque Artium Magister, post quinquennium loco cessit, in urbe *Londinensi* Prædicator factus; deinde fratri suo *Hugoni Ramsden*, in Ecclesiâ de *Dallyfar*, in eodem agro successit, Scripsit

Conciones varias Lond. 1639. angl.

Obiit vii. Cal. Mart. CIODCXVII. & in ipso Ecclesiæ suæ Choro sepultus est, ad cujus tumulum Epitaphium in pariete inscribitur, sed & illud prolixius, quàm cui spatium heic assignari debuit.

JOHANNES DAVIS in Comitatu *Denbighensi* natus, qui quantumcunque temporis in Academiâ egit, in quâ tamen non valde frequens erat, in hoc Coll. convixit. Ad Theologiam deinde conversis studiis, utrumque in eâ gradum suscepit, quorum supremum, nempe Doctoratum iniit an. CIODCXVI. quo tempore Ecclesiæ de *Malloyd* in agro *Merviniensi* Rector erat, & *S. Asaphensis* Canonicus. In re Historicâ, præcipuè patriæ suæ, peritissimus. In cujus etiam linguâ, adeo criticus, ut de eâ publicaret à se scriptum

Dictionary Britannico-Latinum.

Dictionary Latino-Britannicum.

Adagia Britannica.

Authorum Britannicorum Nomina, & quando flourerint. Quæ omnia unico volumine sunt impressa Lond. 1632. fol. scripsit etiam

Grammaticam Cambrobritannicam, quam nondum vidi, necnon in eandem linguam convertit,

Resolutionum librum, à Roberto Personio Jesuitâ, Anglicè scriptum.

THOMAS HAYNE, ad oppidum, vulgò sed corruptè *Thurciston* dictum, in agro *Leicestriensi* natus. *Leicestria* grammaticam doctus, *Oxoniam*, & in eâ, ad hoc Collegium missus est, CIODXCIX. ubi non exiguum in literis profectum fecit, (nam cum altero pede claudicaret, diverticulis illis, quæ Juniores plerunq; a studiis avocant, attendere non potuit.) Artium Magister factus, cum etiam Viris doctis in pretio esse cœperit, Collegio relicto, *Londinum* adit, ubi in Scholâ, quam in Parochiâ *S. Laurentii de Pountney* sitam Mercatores scissores extruxere, Hypodidascalus est admissus. Mox Scholæ in Hospitali *Ædis Christi*, ad Civitatem *Londinensem* pertinenti, Archididascalus præfuit. In re criticâ clarus, in Theologiâ solidus, in linguis peritissimus. quæ dotes illum *Seldeno* aliisque doctissimis Viris conciliarunt. Scripsit

Linguarum cognationem sive de linguis in Genere. Lond. 1639. lat.

Grammatices Latina compendium. Lond. 1640.

De Dei remediis aequalibus, pro reificatione remedium inaequalium hominum. Lond. 1639. angl.

Compendiarium S. Scriptura Synopsis. Lond. 1640. & alia.

Obiit *Londini*, & in Parochiali Ecclesiâ *Christi* sepultus est. Cum tumulus ipsius Epitaphio careat, ejus vicem in hoc nostro opere, elogium illud in Bibliothecâ *Leicestriensi*, memoriæ ipsius sacrum, supplebit.

M. S.

Thomas Hayne

Qui inter eruditos & optimos nominari meruit; *Thursingtona* hujus agri *Leycestrensis* oriundus, in Collegio

Lincolniensi apud *Oxonienfes* Artium Magister, patriam & hanc villam pecunia & redditibus quotannis in egenos eroganda devinxit. Et præter multa pia liberalitatis testimonia passim collata, Bibliothecam hanc suppellectile librariam munificè adornavit. Diem obiit Julii 27. anno Christi 1645. ætat. 64.

Testamento suo, quod aliquando legi, omnes libros (paucis exceptis) prædictæ Bibliothecæ donavit, necnon multa alia piis usibus impendenda legavit.

THOMAS ABINGTON, in pago quodam Agri *Surreiensis*, *Thorpe* dicto natus xxiii. Aug. ann. Dom. CIODLX. Etatis suæ xvi. commensalis in hoc Collegio admissus est. Post quadriennium Academicis studiis impensum, à parente suo ad *Academiâ Parisiensem* & *Rhemensem* est translatus. Inde post aliquot annos domum reversus, cum se rebus *Mariæ Scotorum* Reginae immiscuisset, in *Turrim Londinensem* conjectus est; ubi per sexcentium, (tamdiu enim ibi detentus est) ita se libris totum devovit, ut plus illic quam in tribus Academiis, in literis profecisse sibi visus sit. Tandem liberatus, ad patrimonium, sibi à patre, in Agro *Wigornienfi* relicto se recepit; & integræ istius Regionis à se perlustratæ, antiquitates libro rescripsit. Partem ejus aliquantillam ipse perlegi, cujus profecto non utraque quod aiunt sed omnis pagina optimi animi, singularis industriæ, & infinitæ penè eruditionis testimonium auctori suo perhibet. Quam optandum esset ut tam præclaro exemplo, quod hic noster, in *Wigornienfi*, & Clarissimus *Dugdalius* in *Warwicensi* agro prævere, etiam in aliis *Angliæ* Comitatibus, Ingeniis & opibus valentes Generosi subscriberent: ut situs ille & rubigo, quam titulis ipsorum, & imaginibus otium & luxus obduxere, tam nobili & generosa operâ abstergerentur. Ut denique tot illustribus familiis splendor suus & pretium aliquando rediret, quæ jam sub antiquitatis suæ rudibus ita laborant, ut titulos illos quos a Majoribus suis posterius acceperint, sic assertos & illustratos, illis iterum redonasse merito viderentur. Obiit viii. Octob. CIODCXVII. apud *Hindlip*, non longè ab Urbe *Wigornienfi*; ibique sepultus est, in Crypto quodam sub ipsum Ecclesiæ Chorum, juxta patrem suum *Johannem Abington*. Reliquit filium indole & ingenio tali parente dignum, qui *Gulielmus* nomine, *Audamropoli* educatus, *Edoardi IV.* Regis *Angliæ* vitam publicavit, necnon poemata quædam; moriensque. xxx. Dec. an. CIODCLIV. ætati suæ xlix. juxta patrem sepultus jacet.

RICHARDUS CHALFONT, *Buckinghamensis* in opido *Wycomb* magno natus. E Novo Hospitio in hujus Coll. Socium Electus est, cum prius M^ri in Artibus gradum suscepisset, an. CIODCXIII. S. Theol. Bacc. an. XXXVII. Versus finem Bellorum civilium, *Anglorum* Mercatorum, *Roterodami* agentium, à sacris fuit. Scripsit

In Jer. cap. 44. ver. 10. Oxon. 1644. angl.

In Hebr. 5. ver. 4. lat.

In Psalm. 29. ver. 11. anglicè. } MSS.

Obiit *Roterdami*; ibique sepultus in Templo ad prædictos mercatores pertinente xxiii. Nov. styl. vet. ann. CIODCXVIII. Huic subjiciam *Richardum Thornton* de Comitatu *Lincolniensi*, Socium electum CIODCXVII. qui resignavit, ann. XXVI. R. Rex de *Bowhton* in patriâ. Suâ scripsit in *Gen.*

40. vers. 13. Lond. 1635. quando obiit, non constat.

CHRISTOPHORUS BENNET de *Rainton* in Agro *Somerſetensi*, octodecim annos natus, CIO-DCXXXII. in hoc Coll. studuit. Ubi etiam gradum Magistri in Artibus suscepit, Medicinæ Doctor alibi creatus. Postea Coll. Medicorum *Londinensis* Socius adſcitus est, ubi scientiâ pariter & praxi inclaruit. Scripsit

Theatri Tabidorum Vestibulum. Lond. 1654. lat. Correxerit insuper & auxit libellum cui Titulus est

Sanitatis profectus vel augmentatio. Cujus author erat Doctor *Thom. Muffet.* Lond. 1655. angl.

Sepultus est ii. Maii CIO-DCLV. in S. *Gregorii* Ecclesia juxta Divi *Pauli* Lond.

GILBERTUS WATTS, ex Agro *Eboracensi* oriundus, necnon *Rotherami* hujus Coll. Instauratoris consanguineus. Socius factus est, CIO-DCXVI. & S. Theol. Professor creatus, an. XLII. variarum linguarum peritiâ eximius, ingenio singulari, stylo & scribendi facultate tam felix, ut tum latinis, tum anglicis vertendis, paucos vel nullos sibi pares haberet. E latino in Anglicum vertit

Baconum de Augmentis Scientiarum. Oxon. 1640. In quo opere, ipsius authoris stylum, qui aliquam istius libri partem jam olim Anglicè ediderat, aded pressè æmulatus est, ut non facile quis hunc ab illo discernat. Scripsit porro

Digressiones quasdam, in prædictum librum, de Augm. Scient. MS. Angl.

Apologiam pro Scientiis instauratis MS. Angl.

Politicam Imperialem. MS.

Quæ omnia, si vita diuturnior ipsi superesset, mox publicaturus erat: At jam præmature ipsius obitu, sparsa & latentia, tinea & tenebris immerito damnantur. Insuper ex Italico Sermone in Anglicanum verterat, *Davila* de bello Galliarum civili Historiam. Sed a D. *Carolo Cotterellio* Equite, & *Gulielm. Alesbury* Armig. qui eandem feliciter aggressi erant in edenda eâ præoccupatus est. Obiit apud *Cinham* Pagum non longe ab *Oxonio* dissitum, dum ab *Aquis calidis Bathoniensibus* rediret, ix. Sept. CIO-DCLVII & in *Omnium Sanctorum* Ecclesiæ Choro sepelitur.

GULIELMUS RUSSEL natus in vico quodam mercatorio *Wichware* dicto, in agro *Gloceſtriensi*, & in Schola grammaticali *Wottonæ sub Clivo* (anglicè *Wotton under Edge*) educatus. Unde ad Academiam missus, in hoc collegio studuit, gradumque in Artibus suscepit. Mox in patriam reversus, primo *Sadburie*, deinde *Gloceſtriæ* in Scholâ publicâ Collegiali, Grammaticam docuit. Vir singulari industriâ simul & felicitate, in percipiendis & edocendis literis, linguarum & sacrarum literarum peritiâ eximius, quam tamen non minor viri modestia, paucis innotescere permisit. Scripsit tamen

Blasphemias, sive spiritus sancti divinitatis vindicias, contra *Joh. Biddleum* angl.

Contra juramentum abjurativum. Angl.

Obiit v. Julii CIO-DCLIX. ætatis suæ XLII. & sepelitur in Templo B. *Michaelis Gloceſtriæ* cum hoc Epitaphio.

Fasta Memoria Gulielmi Russell Scholæ Collegialis in hac Civitate Archididascali, eruditione & pietate,

nec non singulari aptitudine ad pueros in iis instituendos insignissimi: Cujus reliquia, non sine magno Reip. literaria damno, & communi tam totius agri & Civit. *Gloceſtis*, quam uxoris, liberorum, & Scholarium maiore & planctu hic reconduntur Julii 6.

Anno {Ætat. 42.
Salus. 1659.

In spe gloriosa resurrectionis.

ROBERTUS SIETHORPE, cujus natalem patriam nondum reperi, in hoc Coll. educatus est; unde tamen decessit, priusquam aliquem in Artibus gradum capesseret. Statimque ordinibus initiatus, *Johannis Lamb* Equitis & Cancellarii *Petriburghensis* filiam in uxorem duxit. Tum inter pacis Justitarios cooptatus, acrem se contra *Puritános* in agro *Leiceſtriensi* gessit, & operâ Soceri, Vicarius de *Brackley*, in agro *Northamptonensi* evasit, necnon alterius Ecclesiæ in eodem agro Rector: statimque (procurente Doctore *Peirs*, *Ædis Christi* Canonico, & Academiæ tunc temporis Pro-Cancellario) in Theol. Doctor creatus est, an. CIO-DCXXIV. nullo prius, quem reperire saltem licet, Academico gradu suscepto. Is igitur, & Dr *Rogerus Manwaring*, strenuos se Regiæ, quam vocant, prærogativæ Assertores exhibuere; inque promovendo publico muruo, quod Rex à subditis suis, inconsulto Parlamento, impetratum ibat, multum in pulpitis laborabant. His artibus uterque (præcipuè verò *Manwaringus*) viam sibi ad honores & opes præstruxere. Et hic noster, quamvis nec literis nec ingenio egregius, adulatione tamen & obsequio, gratiam sibi & favorem paravit, quæ tamen indignatione & odio populi satis compensata sunt. Scripsit & publicavit Sermonem quendam, in Rom. 13. vers. 7. cui titulum fecit,

Obedientiam Apostolicam. Lond. 1627.

In *Jerem. 5. vers. 7.* Lond. 1618. Vixit adusque Serenissimi Regis *Caroli II.* reditum superstes, in vico *Turston* dicto, juxta *Brackleiam* sito. Quo tempore & ipse reſtitutus est ad Rectoratum *Burtonæ Latimerorum*, in agro *Northamptonensi*, quo olim exciderat. Verum in illo non diu superſuit.

ROBERTUS SANDERSON, *Rotheramiæ*, in agro *Eboracensi*, Ministro Patre natus. Circa annum xv. Ætat. CIO-DCIII. in hoc Coll. admissus, post Baccalaurei in artibus gradum, in Socium electus est. Hic Tutoris sui operâ & diligentia in Logicis & Philosophicis ita profecit, ut non solum in Collegio verum & in publicis Scholis, acris & solidi Disputatoris famam obtineret. Sed relicto mox Collegio, Rector de *Bothby-Paganelli*, in agro *Lincolniensi*, necnon Ecclesiæ ejusdem Cathedralis Præbendarius factus est, & tandem longo post tempore S. Theol. Doctor, ejusdemque facultatis in Academia *Oxon.* Professor Regius. His omnibus, Regiarum partium studio, quibus semper hæserat fidelis, à Parlamento privatus est, Sed in *Caroli II.* Reditu Episcopatu *Lincolniensi* remuneratus. Ab ipsâ juventute prægnanti fuit, necnon capaci intellectu, fidelissimâ memoriâ, Judicioque solidissimo; quæ quidem omnia, methodo, & multâ cogitatione mirum in modum excoluerat. Hisce naturæ dotibus, maturus jam annis, prudentiam, & industriam ipse addiderat, simul & sagacitatem in quarendq; & perspicuitatem in explicando, animo serenus, & sedatus, vitâ & moribus gravis & sobrius. In fidei & religionis controversiis exercitissimus; Patrum & Scholasticorum scriptis volven-

dis versatissimus, sui que seculi Casuistarum (quos vocant,) facile princeps. Neque quisquam fere est, alicujus saltem apud Nostrates in literis famæ, qui non honorificentissimè semper illius mentionem fecerit. *Vsserius Armachanus* perspicacis ipsum compellatione insignivit, & accepto ab illo cujusdam à se propositæ quæstionis responso, omnes ejus apices, & circumstantias, ab illo tam feliciter consideratas fateatur, omnemque dubitandi ansam adeo præcisam esse, ut ne minimus quidem ulteriori scrupulo locus relinqueretur. Sic & *Hammondus*, in *Novo*, illum appellat, acris, & subacti judicii virum, qui meditatio loquitur, prudenter cognoscit, exactè distinguit, decretorie fert sententiam, sensa animi liquido, apte, veraciter expromit. Scripsit

Logica & Physica Compendium. Oxon. 1618. ib. 1672. lat.

De juramenti promissorii obligatione prælectiones septem Lond. 1670. lat.

De obligatione conscientia, prælectiones decem Lond. 1670. lat.

Episcopatum prout nunc in Angliâ stabilitur, Regia potestati, nequaquam præjudicare. Lond. 1673. angl.

Quæstiones duas practicas solutas. Lond. 1628. angl.

Quinque alias ejusdem generis quæstiones practicas, ab eodem, variis temporibus, solutas. Lond. 1667. angl.

Sermones triginta, & amplius, Lond. 1622. 26. 27. 28. 35. 71. &c.

Cæteros quos publici juris fecit, libros, cum in catalogo *Bodleiano* recenseantur, non heic operæ pretium erit enumerare. Quamplurimos insuper tractatus apud se conservatos, quanquam multorum judicio in publicam lucem prodire dignos cum suprema & fatalis hora instaret, ipse flammis tradidit, ne scilicet ipso defuncto, imperfecti quæstus gratiâ evulgarentur. In Choro Ecclesiæ suæ *Bugdenensis* in agro *Huntingdonia* inhumatur, pulchro sine arte tectus marmore, cui sequens Epitaphium à seipso (si demas ipsum, in quo obiit, diem) compositum, sic inscribitur. *Deposuit Roberti Sanderson, nuper Lincolnensis Episcopi, qui obiit Jan. 29. anno Domini MDCLXII. & ætatis suæ septuagesimo sexto, hic requiescit in spè Beata resurrectionis.*

CORNELIUS BURGESS, in agro *Hertfordiensi* (ut accepi) natus, & anno *CIODCXI.* ad hoc Coll. missus est, uti tamen Convictor, non Socius aliquam multos annos permansit. Tandem post Magistri in Artibus gradum an. *XVIII.* ad sacros ordines admissus, & beneficio donatus est. Deinde an. *XXVII.* S. Theol. Professor factus, Regiæ Majestati *Caroli I.* à sacris fuit, necnon Ecclesiæ S. Magni *Londini* Pastor, utrum verò, aut quâ Ecclesiasticâ dignitate auctus fuerit, non reperio. Ecclesiâ & regni rebus adhuc florentibus, nemo illo promptior, aut acrior in ritibus & disciplina Ecclesiastica assèrendis, at verò flagrante mox bello, ad Parlamentum transfugit, Episcoporum atrox hostis, quorum terris ut & iis, quæ ad Ecclesias Cathedralis spectabant, sibi redimentis, ipse suum patrimonium impendit. Avarus supra modum, quique corrogatis undecunque & quocunque modo pecuniis, Decani *Wellensis* sedis inhiabat. Hanc tandem redemit, & pulchris *Ædibus* ornavit, sed omnibus

mox, redeunte *Carolo II.* meritò exutus est. Scripsit & edidit

De Decimis Personalibus, sive de lucratis decimandi angl. Lond. 1625.

Varias Conciones coram Parlamento habitas.

De baptismali regeneratione Infantium electorum. Oxon. 1629. angl. & alia.

Anno *CIOCLX.* in agrum *Hertfordiensem* retrocessit & apud *Watfordiam*, oppidum mercatorum (ubi quondam Pastor fuisset) magnâ obscuritate & inopiâ vixit, adeo ut vel ipsos libros pane mutare sic coactus, illic anno *CIOCLXV.* mense *Mai*o vel *Junio* obiit, & sepultus est; nec fortunâ profectò nec fine meliori dignus, cui per omnia sacra, Presbyteriano zelo grassanti, nec probitatis nec conscientia vel minimus unquam respectus fuit.

GULIELMUS D'AVENANT, Eques Auratus in Parochiâ S. *Martini Oxon.* natus est, mense *Februario*, prope finem, anno *CIODCV.* ibidem quoque, (si quid & hoc ad memoriam ipsius confert) sequentis iii. *Martii* baptizatus. Pater ipsius *Johannes Davenant*, mediocri Vir re, caupo vinarius erat (hujus *Oenopolium*, idem cum illo ipso fuit quod, nunc sub *Corona* signo satis notum est) & hujus Civitatis anno *CIODCXXI.* Prætor. Et Pater quidem melancholicus, nec ad risum proclivis, filius diverso planè animi habitu præditus fuit. Talis cum fuit, & tali parente ortus, in hoc Collegio Academicis studiis primùm initiatus est; ubi sub Tutelâ M^{ri} *Danielis Hough*, ibidem Socii, in Logicis & Physicis aliquantum profecit. Sed ingenium ipsius, tam asperis & horridis studiis semper aversum ad amœniores Poeticæ campos statim properavit. In his nemo lætiori decursu, nemo feliciori volatu lauream promeruit, & quamvis omnibus veterum subsidii destitutus solâ tamen ingenii vi, eos ita assequutus videtur, ut grande profectò, rarissimique exempli documentum dederit, quantum sine Arte sola natura præstare valeat. Publicavit

Varia poemata

Declamationes

Atellanas

Comedias { ad numerum

Tragedias { quatuordecim

Angl.

Quæ cum sparsim prius & diversis temporibus fuissent edita, in unum collecta sunt & impressa, fol. an. *CIOCLXXII.* effigie ipsius operi præfixâ. Inter alia ab illo edita, Heroicum quoddam poema *Gondibertiadis* nomine insignitum præcipue celebratur. Cum hoc primum in lucem prodiret, istius temporis Ingeniosi (quos vocant) in factiones discessere, cum non satis conveniret, utrum bonis an malis poetis, ob hoc opus, esset accensendus. Qui ergo adversarum partium erant, multa jocularia, & faceta, in illum subinde vibrabant, (quæ & ipsa in libellum excrevere,) hæc omnia adeo æquo animo tulit, ut & ipse quædam (eaque facetiora) in seipsum composuerit quibus ostendit quam non difficile esset, quibusvis joculari & per scommata illudere, simul & adversariis suis ingenii tarditatem exprobrare videbatur. Obiit vii. *April.* *CIOCLXVIII.* & in S. *Petri Westminsteriensis* Ecclesiâ inter Vates famâ claros inhumatus, juxta ipsum b *Thomam May*, qui olim inter famæ ipsius adversos fuerat. Hoc forsan observasse, non incongruum erit, quod in exequiis ipsius, haud

† *Edis.* Lond. 1653. † *Obiit vero ipse Maius Id.* Nov. 1652. æt. 55.

usque adeo decoro, & iustorum ritibus satisfactum, quod feretrum ipsius laureâ caruit, quæ ad ipsum Facialium jure pertinebat. Verum ista omisso æternâ famâ compensabitur, memoriæ ipsius debitissimâ, cum quicquid nitoris & magnificentiæ in Theatris nostris conspicuum est, (quæ quidem jam nec ipsis *Itatorum*, quas vocant, *Operis*, vel machinis vel picturâ cedunt) hujus unici industriæ jure merito referendum sit.

HENRICUS FOULIS, id est, de *Foliis*, S. Theol. Baccalaureus, apud maneriam de *Angleby*, in *Clevelandiâ*, agri *Eboracensis*, natus est, Patre *Henrico*, Avo *Davide*, de *Foliis* Baronettis. Primos annos partim in *Scotiâ*, partim in agro *Eboracensi* transegit. Academix maturus *Oxonium*, ad Coll. *Regimense* missus est, ubi commorabatur, donec Artium Magister, in hujus Collegii Societatem cooptatus est, anno CIOCLIX. Ecclesiæ Anglicanæ genuinus filius, Pontificiis utique, & Calvinianis infensissimus. Memoriam habuit fidam, in historiis præcipuè reconditis, nec ubique obviis versatissimus. Librorum insuper, inque iis ordinandis, ita gnarus & sciens, ut si in id ipsum vel minimè attendisset, nec magno ipsi *Jamesio*, & c. cessisse videretur. Animi insuper magni & publici fuit, opum aut voluptatum non admirator, disciplinæ in Collegio, studiosissimus, omnis innovationis impatientissimus, inque dictis & factis, fidei & probitatis singularis. Scripsit

Historiam, in quâ nefanda conjurationes, ab iis qui se falso Sanctos jactitant inita Presbyterianis, &c. recensentur. Lond. 1662. angl. Iste liber quamvis severe, nec sine acerbitate scriptus, ita tamen à nonnullis comprobatus est, ut in quibusdam Ecclesiis rusticanis, catenulâ in publico fixus, ad usum plebis reperiatur. Verum ut hoc opere, non optimè de *Presbyterianis* meruisse videatur, sic & in sequente, aliud Hominum genus non leviter offendit. Hujus titulus est

Historia proditorum & usurpationum Pontificiarum, &c. Lond. 1671. angl. Qui quidem liber, si non fraudulentò & malæ fidei Bibliopolæ permissus fuisset, vivente adhuc Authore, correctior & emendatior prodisset. Aliis præterea libris materiam, simul & fundamentum struxerat, quos ipse & ab illo edoctus aliquando vidi; verum hæc omnia pridie, quàm moreretur ipse flammis urenda tradidit.

Obiit xxiv. Decemb. CIOCLXIX. ætatis suæ circiter xxxiii. Et Ecclesiæ S. *Michaelis* Choro *Oxon.* sub muro aquilonari sepultus est.

CAROLUS HOOL, *Caroli* fil. natus apud *Wakefield* in agro *Eboracensi*. Cum octodecim annorum esset, CIOCCXXVIII. in hoc Coll. studuit, & aliquot elapsis annis, cum Artium Magister esset, in patriam rediit, & in variis locis Grammaticam professus, (in quibus & *Rotheramum* fuit) tandem à nonnullis primæ notæ Civibus *Londinensibus* invitatus, privatam Scholam instituit inter Aurifabrorum diverticulum, in *Rubra Crucis* & aream *Virginie capitis*, in *Alnea portæ* vicis; mox illâ relicta novam aliam instituit in *Ædibus Arundellianis Lothburiensibus* (officinâ olim quadrantariâ) haud procul à *Bursa regali*, utrobique in erudiendâ juventute felicem navavit operam. Scripsit

Pueriles Confabulationunculas. Lond. 1633. Anglo-lat.

Examen Accidentium. Ib. 1637. Anglo-Lat.

Terminationes & exempla Declinationum, & conjugationum. Ibid. 1637. Anglo-Lat. Novi etiam Testamenti omnium difficiliorum vocabulorum Thematæ, quæ in *Georgii Pasoris* Lexico Grammaticè resolvuntur, in margine apposuit. Edit. Lond. 1653. & alia. Ex Latino etiam vertit in vernaculam linguam,

Johannis Amos Commenii pistorum Orbis & Nomenclaturam, &c. Lond. 1659.

Quo tempore, *Carolus* Rex II. in patriam rediit, ipse in *Cambriam* (ut fertur) concessit, ubi etiamnum, si modo sit superstes, eidem Provinciæ literariæ incumbit.

THOMAS MARESCALLUS *Barkbeys*, in agro *Leicestrensi* natus, in primâ juventâ ad hoc Collegium missus; ubi & inter Scholares, (quos vocant) *Trappianos*, adscitus est. Verum in visitatione, Parliamenti jussu, Academix factâ, cessit Collegio; nec multo post, M^{ro} *Henrico Tozer* successus est, ut Mercatoribus Anglis, *Roterodami* & *Dordrechtii* agentibus à sacris esset. Vir multâ Lectione criticâ, & linguarum, (præcipuè verò, *Gothicæ* necnon *Anglo-Saxonice*) peritiâ clarus. In quibus linguis, quatuor Evangelistas, notis à se illustratos, *Dordrechtii* edidit, CIOCLXV. Hujus operis fama memoriam ipsius, apud suos ita resuscitavit, ut inscius & absens, in Societatem dicti Collegii cooptatus sit, anno CIOCLXVIII. Reversus mox in patriam anno sequente ab Academia, in S. Theol. Doctoratu cumularus est, in qua dignitate & Rectoratu etiam hujus Collegii hodie inclarescit & in pretio habetur.

Hi sunt qui hætenus quærenti mihi obtigere in hoc Collegio educari Scriptores; quibus & alios complures, qui de suo quisque seculo scriptis suis bene meruere, potuisse addi, nullus dubito. Verum nondum compertos omittere coactus sum.

ÆDIFICIA.

Cum jam, secundum ordinem hætenus observatum, ad ædificia hujus Collegii perventum sit, singulas ipsorum partes quo quæque tempore, & quorum impensis, exstructa sunt, breviter enarrabo. Primum igitur de cubiculis, sociis & Scholaribus assignatis, mentionem faciam. In his, anterior majoris areæ sive quadranguli (quod vocant) pars ad Occidentem spectans, totius structuræ, antiquissima est, utpote quæ statim post Fundatoris obitum erigebatur, partim ex iis pecuniis, quas ipse in eum finem legaverat, partim ex aliorum beneficentiâ; quos inter *Gulielmus Finderne* Armiger, supra memoratus, præcipuus erat. Reliquorum nomina, utcumque in scriptis nondum comparuere, tamen ex gentilitiis insignibus, quæ in fastigio turris super januam publicam ædificatæ, visuntur, de iisdem conjecturam facere quis facile potest. Omnis autem ista portio quæ ab ipsa janua ad angulum viæ vel *Venellæ S. Mildredæ* pertingit, in ipso quondam Cœmeterio Ecclesiæ S. *Mildredæ* posita est. Ipsa autem janua, ut & omne illud quodcumque ipsam interjacet, & minorem aream, sive quadrangulum, ad meridionale latus, eo ipso loco conditur, ubi olim steterat Aula quædam, vulgo vocata *Brendhall*, quæ cum Aula *Wintonianâ* (*Wynne tre hall*) eò loci (ubi nunc sphæristerium est) sita, juxta ipsam scil. S. *Mildredæ* viam, hujus

Bbbbb 3

Collegii

Collegii Scholaribus à Priore & Canonicis Monasterii S. *Frideswyde* concessa est, ii. Jan. an. xvii. *Henrici VI.* Domini CIOCDXXXVIII. cum jam istius partis anterioris structura penitus perfecta esset, ut in ipsa concessionis charta videre licet.

Aedes illæ, quæ Rectoris vocantur, ad Aulae communis meridionalem partem sitæ, quæque etiam ipsius majoris quadranguli australem partem occupant, ex iis pecuniis constructæ sunt, quas *Thomas Beckington*, Episcopus *Wellensis* in eum finem donaverat, dum adhuc in vivis esset; summa viz. ducentarum librarum. Ob hanc beneficentiam, executoribus ipsius testamentariis Magistris *Hugoni Sugar*, *Johanni Pope* & *Rich. Swan*, stipulatione quadam, & compositione, quam vocant^b obstrinxere se Socii xii. *Novemb.* an. Dom. CIOCDLXV. memoriam Episcopi prædicti anniversariam celebrare. Hujus Benefactionis monumentum in ipsis istarum ædium parietibus, utrisque (tam qui hortum versus ad partem Orientalem, quam qui & quadrangulum spectat) etiamnum superest pharus dolio impositus; ex quibus rebus sic conjunctis, nomen ipsius *Beckington*, innuebatur, quod genus emblematis in iis temporibus, cum adhuc gentilitia insignia non aded in usu erant, frequentissime occurrit.

Alterum meridionale quadranguli latus, quod ab hisce ædibus ad anteriorem partem pertingit, quodque duas areas determinat, ex pecuniis *Thomæ Rotheram*, secundi Fundatoris sunt erecta, sicut & ipsa insignia, in parietibus conspicua testatum faciunt. Sunt autem illa, tres Damæ tollutantes, vel gressus suos glomerantes.

Anterior, sive Occidentalis pars minoris areæ circa an. Dom. CIOCDXII. ædificata est, ex iis pecuniis (nempe trecentarum librarum summâ) quas D. *Tho. Rotheram* Miles, *Bedfordiensis*, & aliquando hujus Collegii Socius, Regnante *Elizabethâ*, donaverat, ut sic damnum à se olim Collegio illatum refarciret. Nam iste *Rotheramus*, cum adhuc Bursarius esset, ingentem (ut ferunt) Thesaurum unâ cum seipso in *Hiberniam* clam subduxerat. Illic fortè fortunis auctus, & injuriæ Collegio à se factæ memor, hanc pecuniam, compensationis ergo, ut & alia quadam largitus est. Orientalior ejusdem areæ pars, eodem tempore quo sacellum novum, ædificata est, partim aliorum beneficentiâ, quos inter erat D. *Petrus Manwood* Miles, qui triginta libras & *Richardus Franklin* qui viginti donaverat circa idem tempus quando occidentalis ejusdem areæ pars ædificata est.

Refectorium ad Orientale majoris areæ latus, unâ cum promptuario, necnon cubiculis super ipsum constructis, uti & ipsa culina, à *Johanne Foresto* supra memorato, sunt ædificata circiter an. CIOCDXXXVI. In hujus Aulae fenestris sunt varia insignia in vitro depicta, quæ brevitatis causa omitto.

Bibliotheca (una cum cubiculis infra & supra eam positis) sacellumque vetus, cui & hæc contigua est, aquilonare majoris areæ latus constituunt. Ædificata est bibliotheca illa circa idem tempus, ab eodem^a *Johanne Foresto*, an. scil. CIOCDXXXVI. inque eam sic perfectam, libri ab ipso Fundatore legati, sunt repositi. Quibus additi sunt, quos *Thomas*

Gascoigne donaverat an. Dom. CIOCDXXXII. ex utroque dono non modica librorum copia, Bibliotheca accessit. Hos insequuti sunt quamplurimi Benefactores qui MSS. & alia quadam, ob raritatem, in pretio habita donarunt. Quæ quidem ferè omnia dudum perire aut amissa aut clam subducta; ne tamen & donantium memoria cum illis simul intereat, nomina ipsorum heic subjungam. Imprimis *Johannes Sowtham* supra memoratus, seculo ipsam fundationem attingente, plures libros & donavit. *Robertus Flemmyng* Fundatoris cognatus & sedis Apostolicæ Protonotarius, multa pulcherrima, (& quadam propria manu) scripta; quorum etiam margines auro & minio, aliisque coloribus variegati, ipsis libris capsula interitus fuere, cum forte in quorundam manus qui tam bellâ specie puerulorum instar, mire capiebantur, devenissent. Hos còdices *Robertus* ille summâ industria & pretio & paraverat, cum per *Italiam*, aliasque regiones peregrinaretur, moriensque hujus Collegii Bibliotheca legavit. Eodem tempore *Mr Gulielmus Chamberleyn*, qui primus omnium Rector fuit, & post eum *Mr Joh. Kendall*, *Mr Joh. Rote*, *Mr Gul. Russell*. D. *Johan. Bosome* Capellanus, D. *Johan. Duffield*, *Mr Thom. Barnesley*, *Mr Rog. Betson*, *Mr Rich. Bryggs*, *Mr Joh. Maluliborpe* aliquando Socius, *Mr Gul. Lane*, *Mr Johan. Marshall* S. T. B. (primum Socius, mox Ecclesiæ *Lincolniensis* Canonicus) *Mr Tilney*, *Mr Philip. Noreys* & alii. *Robertus* etiam *Humbold* (socius & deinde Præcentor in Ecclesiâ Collegiata S. *Johanni Beverlacenſis*) & *Mr Thom. Barker* (qui varia MSS. donavit an. CIOCDLXXXIIIX.) Horum omnium liberalitate, hæc Bibliotheca ceimeliis quantivis pretii mirum in modum locupletata est. Verum, quæ in illo ævo, cum pontificia religio adhuc obtineret, tanti habita sunt, à Reformatorum aliquibus tandem, non minori zelo, tanquam frivola & superstitiosa, ne dicam pernicioſa, proculcata sunt. Hinc inter cæteras Bibliothecas, hæc quoque suos purgatores invenit, qui tantâ barbarie in eam grassati sunt, ut diram sui apud posteros & execrabilem memoriam meritò reliquerint. Sed postquam zelus iste paulum deferbuisset, ut omittam Magistrum *Jones* & Mag. *Hugonem Weston*, qui ipso *Henrico VIII.* regnante, aliquot libris priorum injuriasⁱ compensatum ibant, tandem plurimos Benefactores, non contemnendos experta est prædicta bibliotheca. Hos inter memoratu dignus Dr *Kilbye*, qui cum primum Rector electus fuisset, ipsam jacentem & neglectam miseratus (sic enim penè ad finem Regni *Elizabethæ* remansit) reparavit, & capsulis (utrinque quatuor ordines comprehendentibus, cum sedilibus apposis) adornavit, plurimis melioris notæ libris à se additis. Cujus beneficentiæ exemplum sequuti sunt alii, quorum præcipui erant D. *Thomas Rotheram* Miles, Dr *Wilson* Medicus *Windleſorienſis*, & *Mr Robertus Sanderson*, Episcopus postea *Lincolniensis*. Quorum omnium beneficio, locus iste reflorescere paulatim cœpit. Nec omittendus mihi videtur *Gilbertus Watts* S. T. P. & Socius, qui moriens, è privatâ suâ Bibliotheca, (quam & instructissimam habuit, pariter & lectissimam) libros legavit, quorum præmium ad sexaginta libras æstimatur. Singulis horum primis paginis inscribitur hoc lemma, *Ruit hora G. Watts*, inq; tegumentis ipsorum depinguntur donatoris insignia viz. illa quæ ad *Rotheramum* instauratorem pertinebant, nam ab illo stemmate (ut supra diximus) traxit originem. Sic igitur restituta, sic aucta, tan-

^a Ut in *Theſ.* hujus Collegii in pax. cui tit. est. Evidentiæ de Terris infra Oxon. ^b *Reg. antiq.* ut supra fol. 5. b. ^c *Ibid.* fol. 13. a. ^d *Ibid.* ^e *Ibid.* fol. 3. a. ^f *Ibid.* fol. 4. a. ^g *Leland.* in 4. Tom. collect. p. 333. ^h *Reg. antiq.* ut supra fol. 15. 16. 17. ⁱ *Ibid.* fol. 23. a.

dem an. CIOCLVI. in cameram & museola conversa est, omni libraria supellectile, in vetus sacellum translata, quod in eodem quadranguli latere, ejus contiguum, in Bibliothecam mutatum est, impensis D. *Nathanielis Crem*, tunc Socii, mox Rectoris, & dum hæc scribimus, Reverendiss. *Oxonienfis* Episcopi.

Capella. Reliquum est, ut eorum jam locorum notitiam ineamus, quæ huic Societati in sacris celebrandis, variis temporibus dedicata aliquando interviebant. Et primitus quidem in *S. Mildredæ* Ecclesiâ convenire solebant, idque semper & assidue, (nisi fortè cum statuta aliud poscerent, sicut in Festo *Omnium Sanctorum* ut & *B. Archangeli Michaelis*) verum illa ævo jam ac vetustate lapsura, diruitur, inq; eodem loco, vel certe non procul, ex iisdem lapidibus, Oratorium quoddam, cum binis cubiculis subiectis, ædificatum^a est a supra dicto *Johanne Foresto* Decano *Wellensi* an. CIOCDXXXVI. quo tempore in ejusdem Oratorii ædificationem, ut & ipsius promptuarii (cum cubiculis supra ipsum erectis) oratorio ex parte orientali vicini, terræ portiuncula quædam, ab *Oxonienfis* Civitatis Burgensibus (quos vocant) per ipsos Socios^b redempta est an. xiiii. *Henrici VI.* Dom. CIOCDXXXV. Nec multo post viz. CIOCDXLI. die *Februarii* x. facultas missam inibi celebrandi Societati^c permittitur, & in honorem *S. Mildredæ*, vel *S. Hugonis* Episcopi *Lincolniensis*, vel utriusque dedicatur. Et sane Prioris Patronæ nomine tum scriptis, tum sermone omnium magis notum erat, usque ad initium Regis *Henrici VIII.* alte-

rius verò rarissime; quamvis ipsius effigies & in testis picta, & e saxo sculpta, in concha super ostium in Quadrangulo erecta fuisset. Quam etiam istorum temporum Religiosi & plebei non trahitio cultu prosequébantur. Hoc autem sacellum ex multorum pia liberalitate sacrâ supellectile instructum erat. *Johan. Sowdam* supra memoratus, cum primum consecratum erat, Altari & Sacerdotibus ornamenta^d obtulit. *Rob. Flemmyng* Decanus *Lincolniensis*, aliquot exinde annos, sacram mensam sive Altare donavit. *Mr Gulielmus H. Hbridge* *Mr Gul. Bate* & *Johan. Golafræ* Armiger, vestimenta^e aliæque ad Altare spectantia, ante annum CIOCDLXXX. *Mr Rich. Swan Wellensis* Præpositus in ejusdem usum^f legavit, duas pelves argenteas partim deauratas, duo ingentia ex argenteo etiam candelabra, duas argenteas phialas, Pyxidem unam, scutellam pyxididis unam, missale, &c. an. CIOCDLXXXVII. *Mr Robertus Feild* Rector Ecclesiæ *Chyltonensis* in agro *Bercheriensis*, & aliquando hujus Collegii Socius, pretiosa & quædam, in ipsius etiam sacelli ut & Sacerdotum ornamentum an. CIODXXI. donavit: denique *Thomas Banke* S. T. P. & Rector pecunias^h legavit, quibus hæc omnia reparari in perpetuum possent an. CIODIII. Hæc sunt, quæ de oratorio hoc memoratu digna judicavi. Quod cum ad annum CIODCXXXI. sacris ipsorum suffecisset, tandem novum illud, idque cultissimum simul & nitidissimum (quo etiam nunc fruitur Collegium) ad australe minoris aræ latus, impensis Reverendiss. *Johannis Williams*, Episcopi *Lincolniensis* & Collegii Visitatoris extractum est, eodemque anno *Septemb.* xv. a Reverendiss. *Richardo Corbet*, Episcopo *Oxonienfis* consecratum.

^a *Reg. antiq. ut supra fol. 3. b.* ^b *In quodam fascic. Chartarum in scriniis Civ. Oxon.* ^c *In Thef. ut supra, in pix. insculptas. Evident. de Terris infra Oxon.* ^d *Ib. in Reg. antiq. fol. 4. a.* ^e *Ib. fol. 2. b.* ^f *Ib. fol. 18. a.* ^g *Ibid. fol. 13. a.* ^h *Reg. Q. fol. 207. b.*

Collegium Omnium Animarum.

PROXIMUM se dat Colleg. *Omnium Animarum*, in Plateâ altâ, in Parochiâ scilicet Beatæ Virginis positum: cujus de Fundatore, *Henrico Chicheley*, Archiepiscopo *Cantuariensi*, pauca præmittam; ipsius dein Sodalitii notitiam, ordine ac methodo huc usque

observatis, exhibiturus.

In pago *Higham-Ferres*, apud *Northamptonenses*, parentibus ingenuis ac honestis ^a natus, cumque per ætatem liceret ad Scholam *Wintoniensem* amandatus est, disciplinis utique primoribus erudiendus: unde anno *CIOCCCLXXXVII*. electione solenni in Collegium *Novum* transferebatur. Cum progressus ibidem, literis Academicis assidue invigilans, laudabiles abunde fecisset, Juris Civilis Doctoratum suscepit, inter præcipua Sodalitii ejus ornamenta jure merito numeratus; cui tamen haud ita multo post valedixit, vitam otiosam plane ac feriatam ducens, quæ occupationes publicas nunquam attingeret. Dum ejusmodi autem cogitationes animum subirent, Virum ad se accersivit *Richardus Medford*, Episcopus *Sarisburiensis*, apud quem tantam collegerat gratiam, ut domesticis ejus amicis ac familiaribus accederet, immo consiliorum intimiorum ante alios omnes particeps fieret. Aliquanto post, hoc est anno *CIOCDII*. Archidiaconatu *Sarisburiensi* (*Eboracensem* perperam habet Scriptor quidam) ab Antistite illo donatus est, parvoque temporis intervallo Ecclesiæ prædictæ Cancellarius ab eodem deligitur. Hisce in muneribus cum summæ prudentiæ specimina dedisset, ipsi Regi (*Henricus* ille *IV*. erat) Præsulis ejus præsertim operâ innotuit, atque is perspectis ac perpensis viri meritis legatum frequenter ad externos misit, negotiis insuper maxime arduis illi haud raro demandatis. Fidelem se juxta rerumque omnium consultissimum comprobavit *Chicheleus*, unde in tantam brevi apud *Henricum* gratiam influxit, ut *Guidoni Mohun*, Epis-

copo *Menevensi*, diem obeunti sufficeretur, in ejusdem loci Antistitem ipsius Romani Pontificis, *Sienna* agentis, manibus consecratus, anno *CIOCDIX*. Hinc magis magisque indies tam in Regis præfati quam filii ejus *Henrici* gratiam influxit, datis nimirum dum in illâ sede versaretur (quod quinquennio tantum contigit) animi ad res magnas procurandas accommodati documentis; à novissime autem dicto, Sceptrum Anglicanum dein adeptus, ad Archiepiscopatum *Cantuariensem* evocatus est, palliumque sacrum è manibus Episcopi *Wintoniensis*, cum solenni consecrationis pompâ & celebritate accepit *xxix. Julii* anno Dom. *CIOCDXIV*. Ingentem sane hinc pecuniæ vim comparavit, verum eandem vivus, quod raro fit, in piis usibus collocavit: omissis enim quæ nobiscum & ad *Higham-Ferres* erexit *Ædificiis*, Academiæ nostræ *cx xiii. libras vi. sol. & viii. den.* contulit, quam pecuniam in Cistâ quadam *Chicheley Dutch & Chicheley chest* nuncupatâ reponendam curavimus, licitum vero ^b erat Universitati eâ de summâ libras quinque, Collegiis autem singulis totidem marcas, mutuo accipere. Consimilem numerorum vim Collegio *Novo* largitus, Sodalitio illi (postquam eandem cistâ cuidam intulissent Socii & Statuta porro de eadem erogandâ percepissent) prohibuit ne quoad cistam primo dictam, Universitatis usus dicatam, juris quicquam deinceps arrogarent *Novi* Collegii Socii. Propter munificentiam vero istam, ac potissimum propter operam in Beneficiis Ecclesiasticis impetrandis & *Oxonienfibus* suis deferendis navatam (id quod in Libro priori sub an. *CIOCDXXXVIII*. memoravimus) collaudatum haud modice reperies in ^c Epistolâ quâdam nostrâ (fortean & aliis nonnullis) ad *Martinum* quintum, Pontificem Romanum datâ; quippe viro potestatis Legatini suspensione mulctato Apologiam quodammodo adornavimus. Pœnæ illius causam si quæras, eodem quo Episcopos omnes Anglicanos crimine obstrictum refert ^d *Gascoignus*, quos utique sacris commemorat prohibitos, quod in consuetudines quasdam malas, legesque Regni iniquas concionibus neutiquam inveherentur. Succensuere mirum in modum

^a Ex vita Hen. Chicheley Archiep. Cant. scripta per Rob. Hoveden quondam Custodem hujus Coll. an. 1574. MS. in manibus Custodis. ^b Ut in B. fol. 98. b. C. 107. a. ^c In F. ep. 36. ^d In parte 1. Theol. Diss. p. 322. MS.

fulmine illo percussis Praefules, & Concilium proximum generale appellarunt; mutata enim sententia ejusmodi Concilio subiacere Pontificem affirmabant, tamen haud ita pridem illo superiorem, immo arbitrium ejus ac moderatorem pronuntiabant. Sed de his haftenus. Ad ipsum redeo *Chicheleum*, qui cum annos xix. *Cantuarie* sedisset (tam diutina Archiepiscopatus possessione Antecessorum nemo, decurrentibus annis quingentis, fructus compareret) animam exhalavit xii. Aprilis an. CIJCDXLIII. *Cantuarie* autem in Ecclesiae Cathedralis Presbyterio, ab aquilonari parte, sepultus, tumuloque, ut par erat, specioso, ac ferreis clavis incincto, donatus est, in quo haud ita pridem conspiciebantur Imagines, vivide admodum tabrefactae, quae non vivi modo sed & mortui speciem referebant, Versiculis hisce inconditis & inconcinnis, tantoque Antistite maxime indignis, hunc in modum appositis.

Ad Tumuli caput haec erant:

*Cetus sanctorum concorditer iste precetur,
Ut Deum ipsorum meritis sibi propitiatur.*

Ad latus autem ejusdem Boreale haec:

*Quisquis eris, qui transferis, rogo, nunc memor eris,
Ipse eris & mihi consimilis, quia post morieris,
Omnibus horribilis, pulvis, vermis, caro vilis.*

Ad partem vero Australem haec:

*Pauper eram natus, post primas hic relevatus,
Fam sum prostratus, & vermibus esca paratus,
Ecce meum tumulum, cerne tuum speculum.*

Ad ea jam quae construxisse compareret Archipraeful accingamur. Rogitante itaque *Chicheleio* quamnam potissimum Pietatis monumenta erigeret, hortabantur Amici, ut militibus sauciis ac valetudinariis, quales è bello Gallico quotidie remitterentur, Nosocomium inquireret. Id consilii haud adeo arrisit, quin, pro animae suae salute, demortuorum potius salutis prospiciendum ratus, diversis plane generis Sodalitium ad *Higham-Ferres* (editum ibi in lucem praediximus) moliri destinavit, quam in rem impetratis literis a regis, *Suthwyci*, secundo *Maii*, decimo autem Regni anno datis, opus paucorum annorum decursu omnino absolvit, transcriptis possessionibus unde Sacellani octo (eorum alteri demandandum perpetuo erat Guardiani, quem vocant, seu Rectoris Munus) Clerici quatuor, puerique symphoniaci quinque, honestis stipendiis alerentur. Hisce injunxit Praeful pro aeternae Animae suae & Parentum suorum requie Deum precibus fatigare, ipsum vero Sodalitium Beatae Virginis, S. Thoma Cantuariensis, & S. Edoardo, Confessori, dicavit. Hospitale dein, quod vocant, adjecit, ejusdem loci pauperibus erectum, quibus utique, praeter panis fragmenta & ciborum reliquias à Collegio antedicto percipiendas, proventus quosdam annuos assignavit. Utcumque autem Sodalitium Reditibus adeo auxere *Robertus* & *Gulielmus Chicheley*, fratres Antistitis germani, & Aldermanni *Londinenses*, ut solius Collegii, cum ab *Henrico VIII.* everteretur, Censum c. lvi. libris & duobus solidis veteris ut dicitur redditus aestimatum reperias. Proxima *Chicheleiana* munificentiae monumenta comparent S. Bernardi (de quo in alio illo quod meditatur opere

differt *statutum*) & *Cantuarie* Collegia; quorum nomina & statuta, & quodam jam venit, & ab ipsis fundamentis stylo historico pingendum.

Postquam in animam illustrissimus Archipraeful Sodalitium aliquod nobiscum erigere, literisque Academicis consecrare, Amici quibusdam demandavit Tenementa nonnulla conquirere, diluenda utique propediem novissime. Edificius locum cessura. Eorum primum reperitur Tenementum quoddam Aula *Berefordiana*, & Hospitium *Cherletonianum* nuncupatum, de *Johanne vero Brame*, seniori, ac *Johanne Brame*, juniori, *Warwicenses*, coemptum xiv. Decembr. xvi. *Henrici VI.* Dom. nimirum CIJCDXLVII.

Secundum de *Rogero Skybowe*, clerico, eodem anno acquisitum est; inter Monialium autem *Stodeliensium* Tenementum ad ortum, & *Cantariae* cujusdam in Ecclesia Beatae Virginis Tenementum ad occasum, collocatum erat.

Tertio cuidam nomen erat *Grandpont Hall*, hoc est Aula *Grande pontana*; situm vero erat in vico *Murilegorum* inter Aulam Divi Thoma ad austrum, & Tenementum Prioratus S. *Frideswydae* Aquilonem versus locatum, deque *Johanna Bereford*, *Johannis Bereford* senioris, relicta coemptum est vii. *Maii* xvii. *Henrici VI.*

His itaque operâ *Thoma Chicheley*, Archidiaconi *Cantuariensis*, *Henrici Penwortham*, *Johannis Byrkebede*, & *Johannis Druell*, Clericorum, ac *Roberti Danvers* generosi (iis enim id negotii demandarat Archipraeful) comparatis, inchoatur opus egregium, cujus in fundamentis primum lapidem positum^a reperio decimo Febr. anno Dom. CIJCDXXXVII. qui quidem eo loci solenni cum celebritate jactus est in quo partim steterat Aula *Berefordiana*, ad laborantibus operariis, pensaque sedulo exigentibus Inspectoribus (*Johannes Druell*, illius postmodo Collegii Socius, & sub idem tempus Archidiaconus *Exoniensis*, atque *Rogerus* quidam *Keyes* id muneris obibant) magna pars Aedificiorum absoluta est; quapropter instante Archiepiscopo (à quo scilicet è sacro Baptismatis fonte levatus fuerat) Diploma^c suum emisit Rex, vicesimo *Maii* anno Regni decimo sexto datum; è quo haec praesertim hunc in locum subjicienda duco. Nimirum;

I. Quod Rex ille Collegium Guardiano, seu Custodi unico, ac tenuloris fortunae Scholaribus viginti, in Messuagio quodam Hospitio *Berefordiano*, nec ita pridem Hospitio *Cherletoniano*, nuncupato, Officinis sex, vacuâque Terrae areolâ fundavit, quæ ntique, jubente Archiepiscopo, eidem transcripserat *Thomas Chicheley*, Archidiaconus *Cantuariensis*, *Henricus Penwortham*, & *Robertus Danvers*.

II. Quod *Richardus Andrew*, Clericus, primus omnium Custos ab eodem renuntiatus est, Sociis porro quos praediximus viginti è Collegiis Aulisque passim *Oxonienfibus* desumptis, quorum nomina sic se habent;

Thomas Latwenham, S. T. P.

Thomas Vange, LL. D.

Thomas Winterbourne, Jurista. Vicarius de *Treng* in Agro *Hertfordiensi* deinceps fuit.

Robertus Hoo, A. Mag.

Thomas Laye, Artista.

Richardus Letoft, Artista.

^a Inter munimenta in *Thesaur.* hujus Coll. in pix continent. Cartas de Tenementis in Oxon. in partitione O. n. 4. ^b *Ibid.* *Ibid.* n. 44. ^c In visa *Chicheleii* n. supra. ^d In pix, cui sit. est De Fundatione Collegii n. 1. 2. & 3.

Gul. Horneden, Art.

Johan. Gygour, Art. è Collegio sub id *Mertonensi*.

Johan. Porter, Art.

Gualterus Hart, Jurista, è Collegio *Mertonensi*.

Rob. Carewe, Art.

Simon Horre, Jurista.

Johan. Julyan, Jur.

Gualterus Hopton, Art. Rector de *Forcote* postmodo emerfit.

Robertus Stephens, Jur.

Rob. Seburgh, Art.

Gul. Overton, Art.

Thomas Eston, Art.

Richardus Warde Art.

Richardus Penwortham Jur.

iii. Quod prædictis licitum erat numerum suum duplum, neque eo majorem reddere.

iv. Quod integrum ipsis fuit Socios aut Scholares inconsulto Rege cooptare.

v. Quod Sodalitio ipsi nomen inditum est, *Collegium Animarum Omnium fidelium defunctorum de Oxon.*

vi. Quod facta Sodalitio est potestas sigillum sibi comparandi, quo publica sua negotia expediret.

vii. Quod concessum porro foro uti, & lege agere, scil. placitare & implacitare.

viii. Quod eidem consignatum est Messuagium quoddam, una cum Officinis sex, & vacuâ Terræ ateolâ (de his retro dictum) necnon jure Patronatus Vicariæ de *Treng* in Diocesi *Lincolniensi*.

ix. Quod Sodalitio quoque indultum Possessiones sibi conquirere annum ter centum librarum Reditum præbituras.

x. Quod corrodiis omnibus, pensionibus, stipendiis annuis, &c. liberum pronuntiatum est.

xi. Quod permissum Sociis fuit vacante Præfecturâ, seu Custodis munere, Reditum omnium fructum percipere.

Sodalitio autem, ut alia omittamus, mandatum pro salute Regis ipsius, necnon Patris *Henrici, Thomæ Ducis Clarentiæ*, Avunculi ejus, Nobilium haud paucorum, aliorumque fato functorum, ac potissimum pro aternâ eorum requie qui in *Gallia* pridem subjugandâ sanguinem vitamque effudissent, precibus quotidianis apud Deum instare. His vero imperatis & indultis, non destitit Rex Collegium istud Privilegiis Juribusque auctius etiamnum reddere, qualia haud pauca xiv. *Augusti* anno Regni xx. concessit, quæ cum plura sint quam ut hic loci inferantur silentio prætermittimus.

Eodem quasi tempore, plurimum interesse arbitratus Archipræsul quibus legibus temperatum esset Sodalitium, statuta transmisit suo nomine ac sigillo munita; ut integer autem quadraginta Sociorum numerus electione annuâ conficeretur ac perennaret a præcepit, quorum utique viginti quatuor Philosophiæ & Theologiæ, reliquos vero sexdecim Juri Canonico & Civili, operam dare jussit, hisce Juristis, illis autem Artistis proinde cognominatis. Porro

conditionibus iis in socium quilibet cooptandus erat; si partu legitimo, atque infra Dioceseos vel Provincie *Cantuariensis* limites (hoc est in Agris *Oxonienſi*, *Suffexianâ*, *Northamptonensi*, *Buckinghamienſi*, *Bedfordienſi*, *Middlesexiano*, *Surriensi*, *Bertherienſi*, *Wiltonienſi*, *Dorsetensi*, *Somerſetenſi*, &c.)^b natus esset; cauto interim quod si quos ipsi affinitate conjunctos Candidatos esse contingeret, eorum ante alios ratio haberetur: quales utique esse oportet à *Roberto* (filium ille *Apulderſeldis* cujusdam uxorem duxit) & *Gulielmo, Chicheleis*, Archipræfulis ejus fratribus, stemma deducentes; siquidem sororem nullam habuisse fertur, & *Gulielmum ac Thomam, Chicheleios*, Archidiaconos *Cantuarienses*, quod attinet, prolem aliquam suscepisse non est putandum, quippe cum Clero per ea tempora matrimonio fuerit interdictum.

Traditis, veluti jam dictum, statutis, & adaucto Scholarium numero (præfatis enim adjiciebantur Capellani, Clerici, Puerique symphoniaci, quos tamen plures aut pauciores esse oportebat pro arbitrio Sociorum) proximo in loco facienda videbatur plena Areolarum in quibus fundaretur Collegium (de iis autem pacto pridem convenerat) coemptio; siquidem Tenementa erant e bina, ad *S. Frideswyda* Prioratum spectantia, quorum alterum in Plateâ altâ stetit, & inter tenementum quoddam Paræcorum *B. Mariæ Virginis*, ad orientalem positum, ac Tenementum Aula *Berefordiana*, olim vero Hospitium *Cherletonianum*, nuncupatum, ad occidentem autem locatum, interjacebat: alterum in vico *Murilegorum* situm erat, Tenemento cuidam Hospitalis *S. Johannis*, Boream versus, Hospitio vero *Tyngewicensi*, ad Austrum, proximum. Atque hæc acquisita sunt xvii. *Maii* xx. *Henrici VI.* anno coempta^d postmodo (nempe xi. *Sept.* anno domini *CIOCDXLII.*) de Cœnobio *Osneienſi* & Aula *Divi Thomæ* (hæc Sodalitii sacello locum dein cessit) inter Tenementum *Johannis Bereford* ad Aquilonem, & Aulam *Berefordianam*, notum versus positam, locata. Denique his accessit, primo *Nov.* xxii. *Henrici VI.* Tenementum alterum, de *Oriensibus* (quorum utique est *Beatæ Virginis* jus Patronatus)^e coemptum, in Plateâ vero altâ inter Tenementum quoddam, ad *Rogeros Skybowe* olim spectans, ab ortu, terræque Areolam ad *S. Frideswyda* Sodalitium aliquando pertinentem (in eâ constructa est ipsius Collegii pars aliqua) ab occasu, collocatum. Hæc autem ea sunt quorum in locum succedere integra Collegii Edificia, præter Tenementum unum & alterum, *Edoardi IV.* temporibus acquisita, quorum nempe in Areolis exardificata partim sunt Custodis Cœnacula.

Hæc ego de Collegii istius fundatione referenda duxi, cujus in extruendis Edificiis (mitto enim pecuniam in Tenementis prædictis comparandis erogatam) *CIOCDXIV.* lib. xv. sol. & v. den. collocavit Archipræsul, id quod ex ipso Fundationis Rationario compertum habeo. Sodalitii dotationem quod attinet, enixe laboravit ut eandem honestam seu potius magnificam redderet, siquidem à Rege impetravit ut Prioratus aliquos alienigenis sub id ademptos Collegio suo consignaret; ejusmodi autem fuere. 1. Manerium de *Wedon* ac *Weston* (alias *Wedon Pinkney*, alias Prioratus de *Wedon Pinkney*) in agro *Northamptonensi*, una cum Ecclesiis ad Sodalitium illud pertinentium jure Patrona-

^a Lib. statut. hujus Coll. part. 1. cap. 1. ^b Ibid. cap. 2. ^c Ut in *Theſaur. Edis Ch.* inter munimenta Cœnobii *Osney* ibid. reposita, in pix. *B. Mar. Virg.* ^d In *Theſ.* hujus Coll. in pix. *Chartarum de Tenementis in Oxon.* ut supra in part. 1. Q. nn. 51. ^e Ib. nn. 53. & in antiquo Reg. hujus Coll. fol. 2. 3. & c. & alibi ^f In Camera inferiori *Turris* hujus Coll.

tus, ex charta^a regia xiii. Martii anno Regni xviii. data, Collegio isti transcriptum, quod utique Manerium ad Regem ipsum, Avia sua Anglia olim Regina diem obeunte, devenerat; Prioratum vero everuisse deprehenditur Parliamentum *Leicestriae*, ult. Aprilis, anno Henrici V. secundo, habitum. ii. Prioratus de *Romney*, alias *Rumpney*, alias *Rumney*, alias Rectoria de *Rumpney*, alias Vicaria de *Rumney*, in Agro *Cantiano*; una cum Rectoria de *Upchurch* in eodem agro, quae quidem ad Cœnobium quoddam in *Normannia*, S. Mariae de *Insula Dei*, &c. nuncupatum, pridem spectarant. Hæc iisdem quibus prædicta die ac anno donata^b fuere. iii. Prioratus, ^c *Canobium Novum* appellatus, haud procul *Alberburia* in Comitatu *Salopiensi* positus (cella vero erat Monachorum de *Grandmont* in *Gallia*) & à *Fulcone* filio *Warini*, circa annum CIO. CXL. fundatus. iv. Prioratus^d de *Languenith*, in *Wallia Australi*, familiae S. *Benedicti* olim facer; quem tanquam Abbatiae S. *Taurini* de *Ebreux*, in *Normannia* positæ, cellam incoluerant haud ita pridem Ordinis illius Fratres. Has autem perinde ac reliquas omnes Collegii de quo jam agimus possessiones fisco suo addixisse memoratur *Edoardus* IV. (adepto utique Imperii *Anglicani* gubernaculo) atque eo usque detinuisse donec se submitteret Sodalitium, erroremque suum fateretur; quo nempe lapsus ad *Henrici* VI. cum præfato *Edoardo* de summâ rerum dimicantis, partes accesserat, quas tamen solis ut opinor precibus adjuvisse comparuit.

BENEFACTORES.

Peculiari Benefactorum notitiæ præmittendas cenfeo pecuniæ summas, ab ipso Fundatore, diem supremum claudente, legatas; quales nempe^e erant cxxxiv. lib. vi. sol. & viii. den. & marcae porro mille; quarum summarum primam octavo *Novemb.* xxiv. *Henrici* VI. numerarunt mandatorum supremorum Curatores (hæc in Cistâ quadam deposita, ad Sodalitii usum adservabatur) alterâ triennio post ab iisdem perfolutâ.

Nunc ad viros illustres venio qui ob Munificentiam egregiam æternitati sunt commendandi. Primos eorum ordines ducit *Jacobus Goldwell*, Episcopus *Nordovicensis*, is enim, præter varias pecuniæ summas Collegio à vivente delatas, cum mortem oppeteret cxlvi. lib. xiii. sol. & iv. den. legavit; quæ pecuniâ per Mag. *Johannem Honywode*, *Nicolaum Goldwell*, Clericos, *Jacobum Hobart*, Advocatum regium, *Johannem Jullis*, Clericum, & *Johannem Toke* Generosum, pensitatâ (hos enim Executores testamentarios constituerat Antistes) inter eosdem ipsumque Sodalitium^f pacto convenit, factæ eam in rem syngrapho, ut Socii sacris Ordinibus initiati, missarum solennia, pro æternâ prædicti *Jacobi Goldwell* & *Nicolai* fratris salute; seriatim quovis mense celebrarent; singulis eo nomine quatuor solidos accipientibus &c. donavit vero insuper præfatus Episcopus i. libr. quæ à *Nicolao Goldwell* jam ante dicto, numeratæ anno CIDDIV. & in Altari illo supremo, in Sodalitii sacello erigendo, collocatæ fuere.

Gulielmus Petre, de *Ingatstone*, in agro *Essexiano*, Miles, Collegii aliquando Socius, terræ portiu-

culam eidem adjacentem *Maria Reginae* temporibus^g consignavit.

Edoardus Napier, de *Dalywell* in Suburbis *Oxon.* Generosus, Artium Magister & hujusce olim Collegii Socius, ex testamento, octavo *Augusti* anno CIO. DLVIII. conscripto, Latifundia sua *Southpetertona* & in Comitatu *Somersetensi*, posita (hæc ad Cantuariam Divi *Johannis*, ibidem comparentem, haud ita pridem spectarant) largitus est; quæ quidem Latifundia annum iv. librarum & xvi. solidorum proventum præbebant: transcripto pariter Tenemento quodam *Wheatleia*, in agro *Oxonienfi*, locato, annuo autem unius libræ & undecim solidorum censu æstimato. Hæc ille eâ lege Sodalitio detulit, ut sui commemorationem in die obitus quotannis celebraret, utque tenuioris fortunæ Socii tres, à Custode nominandi, inde sublevarentur, singulis xxvi. solidos & octo denarios omni anno percipientibus; hos vero aut Presbyteros esse, aut infra triennium à primâ pecuniæ illius perceptione ascisci in Presbyteratum oportebat.

Ut alios inferioris notæ Benefactores omittam, Rectoriam de *Stantona Harcourtorum*, in Comitatu *Oxon.* Collegio isti firmavit Serenissima *Elizabetha*, concessis eam in rem literis, quas vocant, patentibus; in quibus tamen obtinendis operam Sodalitio perutilem navarat Doctor *Hoveden* Collegii Custos.

CUSTODES.

i. *Richardus Andrews*, LL.D. Fundatoris Cancellarius, necnon deinceps inter Curatores ejus testamentarios, primus Sodalitii hujus Custos creabatur anno CIOCDXXXVII. Natus est *Abberburia* in agro *Oxon.* in Scholâ vero *Wintoniensi* prima studiorum tyrocinia posuit; & in Collegio *Novo* literis Academicis postmodo invigilans, Sodalitii de quo jam agimus Fundatori familiariter innotuit. In Collegii istius Præfecturâ haud ita diu permansit, verum eadem abrenuntiata Secretarius regius, ac deinceps electione vitiosâ & turbulentâ (siquidem Canonicorum tantum duorum Prioratus S. *Oswaldi* suffragiis cooptatus est) Decanus *Eboracensis*^h evasit, quod quidem in an. CIOCDLI. cadit, quo tempore *Gulielmus Feltar* è vivis migravit, atque id Muneris vacuum reliquit. Reliqui Canonici *Beronynghamum* quendam Decanum legitimum renuntiaverunt, unde turbæ litesque acerrimæ subsecutæ sunt, velutⁱ alibi abunde liquet. Sed hæc extra callem. Ipsum quod attinet *Andrewsum*, diem obiit anno CIOCDLXXIX inque Ecclesia Cathedrali *Eboracensi* tumulatus est; propter pecuniam Collegio donatam, à Togatis non sine honore commemorandus.

ii. *Rogerus Keys* LL. B. *Andrewsum* excepit, quanquam de anno parum constat. Ecclesiæ *Exoniensis* Præcentor is erat, in urbe autem illâ fato functus est, ubi & sepulturam adeptus perhibetur.

iii. *Gulielmus Kele*, A. M. è *Dioecesi Wellensi*, præfatus suffectus est Mense *Julio* anno CIOCDXLV. circa vicesimum vero secundum *Octobr.* anno CIO. GDlix. animam exhalavit.

iv. *Gulielmus Poteman* LL. D. Aularum S. *Georgii* & *Wodecockiana*, in Parochiâ Divæ *Mariae*, paulo ante Principalis; necnon Scholæ Juris *Cæsarei* Prin-

^a In pix. Wedonpinkney A. nu. 2. 3. ^b Ut in pix. Romney & Upchurch R. nu. 4. ^c Ut in pix. Alberbury. E nu. 105. 106. ^d Ut in pix. Longuenith, &c. ^e Reg. antiq. hujus Coll. fol. 4. & 11. ^f Ibid. fol. 45. 1. ^g In pix. Oxon. ut supra, in partit. R. nu. 171. ^h Reg. Kempe Archiep. Ebor. sub an. 27. translationis suæ. ⁱ In Dictionario Theol. Tho. Gascoigne MS. p. 387.

cipalis, seu Moderator; electus est in Custodem ix. Nov. anno CIOCDLIX. eundem vero exiit anno CIOCDLXVI. quo tempore Rectoriam de *Treng*, donante Collegio, consecutus est.

v. *Johannes Stokys*, A. M. *Potemanno* substitutus est CIOCDLXVI. Magistratum deposuit anno CIOCDXCIV. tunc autem, vel paulo ante, Canonicus *Windleforianus* deprehenditur.

vi. *Thomas Hobbys* A. M. factus fuit Custos per devolutionem anno CIOCDXCIV. Sacrae Theol. Professor dein emicuit, & ex Canonico installatus fuit Decanus regiae Capellae de *Windlefore* anno CIOCDVII. Obiit ibidem, ubi & sepultus est, anno CIOCDX. Fuisse porro opinor Capellae Divi *Stephani Westmonasteriensis* Decanum.

vii. *Gulielmus Brook*, Decretalium Doctor, Aulae S. *Mildredae* haud ita pridem Principalis, Scholae quoque Juris Canonici Principalis vel Moderator, Custos deligitur anno CIOCDII. Custodem exiit an. CIOCDXXIV. & proximo quasi anno mortem oppetiens alicubi in Agro *Cantiano* sepultus est.

viii. *Johannes Coale* A. M. deque numero Sacellanorum regionum Custos renuntiatur CIOCDXXIV. Scholam ille grammaticalem infra Monasterii *Fevershamensis*, in agro *Cantiano*, praecinctus erexit & latifundiis dotavit anno regni *Henrici VIII.* xviii. constitutis Archidiaconali electoribus Collegii istius Custode ac Sociis, ordinato tamen ut is a Monasterii praedicti Abbate ad munus admitteretur. Sub idem tempus, vel paulo forte post, scholam alteram *Barchamstediae*, in Comitatu *Hertfordiensi*, fundavit & instituit. *Johannes* quidam *Incent* LL. D. & hujusce Collegii Socius, ac deniq; Ecclesiae *San-Paulinae Lond.* Decanus.

ix. *Robertus Woodward* Decretalium Doctor, Custos emicuit CIOCDXXVII. Munere ultro cessit, tradito in manus Archiepiscopales eodem, anno CIOCDXXXIII. *Northmoriae* vero, haud procul *Oxonia*, diem obiit, & sepulchro ibidem est mandatus.

x. *Rogerus Stokesley*, A. M. electus xxii. Febr. CIOCDXXXIII. Magistratu sponte abiit, eundemque in manibus Archiepiscopalibus deposuit anno CIOCDXXXVI.

xi. *Johannes Warner*, Med. Doctor Custos cooptatur vi. Maii anno CIOCDXXXVI. Munus autem, vacante sede Archiepiscopali, Doctori *Nicolao Wotton*, Decano *Cantuariensi* tradidit xiv. Jan. an. dom. CIOCDLV.

xii. *Sethus Holland*, A. M. Decanus *Wigorniensis* *Warnero* substitutus est xxix. Febr. CIOCDLV. Praefecturam resignavit in manus Cardinalis *Pole* an. CIOCDLVIII. *Londini* vero in Custodiâ vulgo vocatâ *The Marshall sea*, fato functus est secundo D. *Elizabethae* anno.

xiii. *Johannes Pope* L. B. Custodis munere a Cardinali praefato donatus anno CIOCDLVIII. è vita cessit priusquam esset admissus. In Urbe *Lincolniensi* sepultus jacet.

xiv. *Johannes Warner*, paulo ante dictus, per devolutionem, quam vocant, Custos denuo creatur primo *Elizabethae*. Archidiaconus ille *Elensis* fuit, necnon Decanus *Wintoniensis*, & regius in Academia nostra Medicinae Professor. *Londini* in Aedibus suis, in Vico *Warwicensi* dicto, mortuus est xxi. Martii anno CIOCDLXIV.

xv. *Richardus Barber* LL. D. electus decimo Aprilis CIOCDLXV. Magistratum deposuit xxv.

Octobris CIOCDLXXI. quo tempore Archidiaconus *Leycestriensis* emerferat.

xvi. *Robertus Hoveden* A. M. cooptatus est xii. Nov. CIOCDLXXI. annum ætatis xxvii. nondum supergressus. Postmodo Theologiae Doctor, Rector de *Newington*, in Agro *Oxon.* & Ecclesiae *Cantuariensis* Praebendarius emerfit. Vide, si lubet, Epitaphium ejus, suo deinceps loco reperiendum.

xvii. *Richardus Mocket* S. Th. Prof. mense Aprilis anno CIOCDXCIV. Magistratum iniit. *Rishuria Monachorum*, in Comitatu *Buckinghamiensi*, necnon *Newingtona*, retro dictae, Rector Parochialis fuit.

xviii. *Richardus Astley* S. Th. Pr. Custos evasit mense Julio, CIOCDXCXVIII. fato autem in Collegio functus xxiii. Febr. CIOCDCCCXV. inque ejusdem Sacello tumulum adeptus est.

xix. *Gilbertus Sheldon* S. Th. Prof. medio quasi Martio CIOCDCCCXV. *Astleio* successit; Magistratu autem per Visitatores Parlamentarios pulsus est; id quod in libro priori fufius ostendimus.

xx. *Johannes Palmer*, alias *Vaulx*, Medicinae Baccal. & è Collegio *Reginensi* Togatus olim *Oxonienfis*, per Procerum & Plebeiorum Delegatos, Sodalitio impositus est xxx. Martii CIOCDCCXLVIII. E vitâ migravit, Medicinae Doctoratu insignitus, iv. Martii CIOCDCLIX. & versus partem Capellae superiorum humatus jacet.

xxi. *Gilbertus Sheldon*, praedictus, Praefecturâ quâ spoliatum commemoravimus donatur denuo CIOCDCLX. Eandem exiit mense Januario proxime sequenti, ad Episcopatum *Londinensem* à *Carolo II.* evocatus.

xxii. *Johannes Meredith* LL. D. suffragiis liberis electus xxi. Jan. CIOCDCLX. fatis concessit xviii. Juli CIOCDCLXV. & in sodalitati istius Sacello sepultus est. Vide, si placet, Epitaphium ejus deinceps habendum.

xxiii. *Thomas James* A. M. (sacrae dein Theologiae Professoribus accessit) cooptatus est iii. Aug. CIOCDCLXV.

EPISCOPI.

Robertus a *Stillington*, Batho-Wellensis CIOCDLXV.

Jacobus Goddwell, Nordovicensis, CIOCDLXXII.

Gilbertus Bourne, Batho-Wellensis, CIOCDLIV.

David Pole, Petroburgensis CIOCDLVII.

Nicolaus Bullyngham, Wigorniensis CIOCDLXX.

Johannes Watson, Wintoniensis CIOCDLXXX.

Aegidius Thomson, Glocestriensis CIOCDXCI.

Johannes Hanmer, Asaphensis CIOCDCCXII.

Rogerus Maynwaring, Menevensis CIOCDCCCXV.

Brianus Duppa, Wintoniensis CIOCDCLX.

Gilbertus Sheldon, Cantuariensis, CIOCDCLXIV.

Jeremias Taylor, Duno-Connorensis in *Hibernia* CIOCDCLX.

His addi potest *Gulielmus Johnson*, A. M. & hujusce Collegii aliquando Socius, is autem Decanus *Dublinensis*, ac deinde, viz. sub initium Regni *Serenissimae Elizabethae*, Episcopus *Midenfis*. (ut fertur) evasit.

^a Leland, in Vol. 3. Itin. p. 87. ^b In Cat. Soc. hujus Coll. MS.

SCRIPTORES.

THOMAS LAVENHAM, seu *Lavingham*, Sacrae Theol. Professor. Quoniam ille in Sodalitio literas Academicas jam ante hauserat parum liquet, constat vero (prout alibi in hoc opere dictum) ab eruditione eximia celebratum, in primum Collegii istius Socium à Fundatore cooptatum fuisse. Scripsit

Super octo Libros Physicorum. Princ. Ne sit tadlosum legentibus, &c. MS. in Bibl. quondam Carmelitatum Oxon. cujus Apographum, (ipsissimus fortean fratrum eorum Codex) in Bibliotheca Gomvilli & Cui apud Cantabrigienses hodie comparet.

Dubium non est & alia conscripsisse, quamvis illa perinde ac mortis tempus in obscuro sint.

GULIELMUS DE SELLING, ab Oppido natalitio prope *Feverhamiam* in agro *Cantiano* cognominatus, Collegii (nisi me fallo) istius Socius emerfit ineunte *Edoardi IV.* Regno, tametsi quam diu ibidem permanferit compertum non habeo. Hinc autem *Cantuariam* se contulit, ibique inter Monachos *Augustinenses* receptus, veniam à Capitulo impetravit *Italiam* peragrandi; quare ad externos trajiciens *Bononiam* adiit, Jurique *Cæsareo* operam sedulo dedit, ubi progressus in literis eo fecit majores, quod *Angeli Politiani*, viri doctissimi, præsertim vero supra coævus facundi, consuetudine uteretur. Rerum antiquarum studiofissimus erat, & Scriptorum propterea Græcorum ac Latinorum Exemplaria vetustissima assidue conquisivit, quibus Monasterii *Cantuariensis* prædicti Bibliothecam abunde locupletavit in patriam reversus. Haud ita post communibus Monachorum eorum suffragiis Prior *Cœnobii* decernitur, & ab *Henrico VIII.* viri eruditionem, prudentiam, & fidem edocto, *Romam* de rebus arduis legatione amandatur. Parvo temporis ab ejus morte intervallo ad Prioratum accessit, & benigne admodum à Priori exceptus est *Legidunus Leguleius*, una cum iniqua & temeraria (*Lelandum* * nunc legis) *Comitatus turba*; sed nocte intempestâ negligentia & temulentia ejus servorum *Ædes* subito igne correpti conflagraverunt; in quorum supremo tabulatu thesaurus librorum *Sellingi* reconditus unaque exhaustus est, maximo studioforum incommodo. Memoria proditum est volumen illud *Ciceronis* desideratissimum de Republicâ, græcosque *Cyrilli* in Prophetas commentarios, præter Libros alios cujusvis pretii manuscriptos, deperditos tunc temporis fuisse; quod quidem verum sit necne in dubio relinquendum. Ad *Sellingum* quod spectat, fato functus est in die passionis *Divi Thomæ* Martyris, anno *CIOCDXCIV.* inque Ecclesiæ *Cantuariensis* Cathedralis Martyrio humatus est; relictis post se eruditionis haud vulgaris monumentis nonnullis, in manus obscuras devolutis, pleraque enim eorum quæ scripserat absumpsisse existimandus ignis paulo supra memoratus. Epitaphium viri in tumulo exaratum sic se habet:

Doct̃or Theologus *Selling*, græca atque latina

Lingua prædoctus, hic prior almus obis.

Omnis virtutis speculum, exemplar Monachorum,

Religionis honor, mitis imago Dei.

Adde quod ingenii rivorum tanta succurrit

Copia, cunctarum quantula rara virum.

Regius Orator, cujus facundia nulli

Romanos, Gallos, orbis & ampla loca.

Hujus præsidio res ista domestica rata est;

Et redimita annis plurimū egregie.

Pervigil hic pastor damna atque incommoda cuncta;

A grege commisso fortiter expulerat.

Dumq; brevi tumulo latet hoc, tota *Anglia* famam

Prædicat, & tanto lugeat orba patre.

Huc iter omnis habens; fiet, perlegat, & memoret ejus

Ores, ut ascendat spiritus alta poli.

THOMAS LYNACERUS, vel *Lynacrus*, *Cantuar*ia natus, operâ prædicti *Sellingi* ad Academiam hanc nostram transmissus, & aliquanto post, viz. anno *CIOCDLXXXIV.* in Collegii hujusce Socium cooptatus est; ubi cum progressus in literis egregios fecisset *Italiam* invisit, atq; ibi ex quotidianâ eruditorum consuetudine fructus percepit longe uberrimos. In patriam regressus *Arthurum* Principem literis accepit imbuendum, deinde autem *Henrico VIII.* Medicinam fecit, & paulo ante obitum sacris Presbyteri ordinibus initiatus est. Vir erat & græce & latine, atque in re medicâ, longè eruditissimus, multa *Galen*i opera in linguam latinam mirâ & singulari facundia transtulit; egregium opus de emendatâ structurâ latini Sermonis, amicorum rogatu paulo ante mortem edidit. *Thoma Mori*, Militis (quem utique linguâ Græcâ olim informarat) *Erasmi* quoque, *Grocyni*, *Latimeri*, *Tonstalli* necessarius erat, immo à coævīs omnibus rei literariæ ornamentis in pretio habitus est. Togatis nostris propter Prælectiones medicas nullo stipendio habitas, aliis vero omnibus ob morbos sæpissime expugnatos, præcharus erat. Libros per plures contexuit, aliosque è linguis quas vocant eruditis transfudit, ut à *Baleo* & *Pitseo* discimus; diem vero xx. *Octob. CIODXXIV.* obiit, *Londoni* in Ecclesiâ *Divi Pauli* Cathedrali, prope Portam magnam borealem sepultus est, cujus tumulum monumento dein conspicuo ornavit *Johannes Caius*, Medicus *Cantabrigiensis*. Plura de viro illo, Indicem si adeas, variis passim Operis istius in locis reperies.

GULIELMUS LATYMER. Editus ubinam in lucem fuerit mihi incompertum, Socius autem Collegii istius evasit anno dom. *CIOCDLXXXIX.* Gradumque Magistralem consecutus *Italiam* adiit, unde cum literis græcis & Philosophiâ instructissimus in patriam remearet, apud Artium ingenuarum Professores haud modice statim inclaruit, & merito proinde ab Antiquario illo poetico inter clarissima Seculi quo vixit lumina numeratur; id quod supra, sub an. nempe Historiæ *CIODXLV.* ostensum. Addam tamen hic loci quæ de eodem porro tradidit * *Lelandus*:

Si quis cecropia gentis Sermone venusto

Floret, & eloquio Roma diserta tuo:

Si quis Aristotelis sacunda volumina versat;

Fudicii rara dexteritate boni;

Si quis legiferum Moſen, Sanctosque Prophetas

Excolit, ac Christum purius ore docet:

Si quis avaritia pulsa, Mediocria curat,

Est ea Latimari gloria vera pii.

* In *Tem.* 4. p. 350. b Joh. Leland c In *Encomiis illustr. Virorum* &c. p. 18.

Ineunte quasi *Henrici VIII.* Regno *Reginaldi Poli* (Cardinalis ille titulo *S. Mariæ in Cosmedina* & Archiepiscopus *Cantuariensis* postmodo emicuit) studiis admotus est; cujus præsertim operâ ad Munera Ecclesiastica evectus deinde perhibetur. Linguam Græcam ad amussim calluit; in Philosophicis quoque apprime doctus, tam in sacris denique quam profanis literis egregie eruditus; & vere (ut scribit *Erasmus*) *Theologus integritate vitæ conspicuus*. Plurima fertur scripsisse, de quibus tamen (Epistolas^a quasdam ad *Erasmum* si excipias) minus constat; utcumque liquet Libros omnes Aristotelicos adjuvantibus *Lynacero* & *Grocyno* vertendos in latinum suscepisse, verum duobus illis morte abreptis priusquam Operis dimidium absolveretur labore immenso absterritum destitisse. E vitâ migravit Longævus in Rectoriâ suâ de *Seyntbery*, in Comitatu *Glocestriensi*, circa mensem *Septembrem*, an. *C1545*. inque ejusdem Parochiæ Ecclesiâ, *S. Nicolao* nuncupatâ, tumulum adeptus est. Testamenti supremi Apographum vidi, in quo Libros suos omnes Græcos & Latinos Collegio *Corporis Christi Oxon.* certis quibusdam conditionibus, legasseprehenditur.

JOHANNES LELAND, insigne illud gentis Anglicanæ lumen & ornamentum, *Londini* natus est, quo tamen anno non dicam, licet diem ipse literis^b mandârit. Parentibus, dum in tenerâ ætate constitutus adhuc esset, orbatus Meccenatem invenit *Thomam* quendam *Myles*, literatorum omnium Patronum singularem, qui & necessaria puero suppeditavit, & primis rei literariæ Elementis sub *Gulielmi Lillii* Grammatici clarissimi auspiciis imbuendum curavit. *Cantabrigiam* è Scholâ *Lillianâ* concessit, atque ibi in Collegio *Christi* (prout ipse in Operum suorum altero^c testatur) literas hausit Academicas. Inde autem (id quod & ipsius^d testimonio liquet) *Oxoniam* commigravit, quodnam vero ibidem Sodalitium intravit haudquaquam prodidit; in Collegio autem *Omnium Animarum* commoratum retulit *Thomam Caius*, qui *Thomam Allenum* idem edocuit; id ipsum à *Gulielmo Burton*, *Leycestriensi*, in Vitâ *Lealandianâ* Corollario, primo Collectionum ejus Volumini præfixo, memoriæ est proditum. Postquam Musis nostris aliquandiu insuevisset, *Lutetiam* se contulit, ubi ex Literatorum quorundam consuetudine multum profecit. In patriam reversus *Henrici VIII.* Protobibliothecarius, necnon Collegii *Oxonienſis* ab ipso instituti (ubi de scriptore hoc nostro plura reperies) Canonicus emerſit.

ROBERTUS RECORD, familiâ generosâ apud *Wallos* oriundus, Collegii hujusce Socius evasit anno *C1541*. quo tempore Baccalaureus erat in Artibus: an gradu vero Magistrali aut Medicinæ Doctoratu ornatus nobiscum fuerit in ambiguo est. Dum in Collegio isto ageret Rhetoricam & Mathesin, maxime autem Arithmeticam, rectamque numerandi rationem aperuisse publice perhibetur, quâ ex parte seculi sui homines superasse dicitur, Arte illâ summâ perspicuitate dilucidatâ. Ob Philosophiæ porro naturalis, Astrologiæ, Cosmographiæ, reliquæque politioris literaturæ peritiam à *Balao* & *Pitseo* abunde deprædicatur, velut ex eorum de Scriptoribus Anglicanis Operibus perdiscas. Scripsit

Arithmeticam. Lond. 1590. & sæpius deinceps anglice.

Cotem ingenii, Radicum extractionem, Praxin Cossicam una cum regulis, aequationum, & numerorum surdorum operationes continentem. Lond. 1557. angl.

Prima Geometriæ principia &c. Lond. 1551. angl.

Explicationem Sphæræ celestis juxta & materialis. Lond. 1556. angl.

De Urinis. Ibid. 1582. & alia

Carceri *Regio Banco* dicto ob æs alienum inclusus diem obiit sub initium anni *C1548*. an alibi vero, an *Southwerckia* in Ecclesiâ *S. Georgii*, aut in ejusdem Cœmiterio sepultus fuerit, ignorare me fateor.

JOHANNES ROBYNS, in Agro *Staffordienſi* natus, Socius Collegii istius factus est anno *C1540*. decurso autem Logices & Philosophiæ studio ad Mathesin & Astrologiam se totum convertebat, in quibus tantos brevi progressus fecit ut ejusmodi eruditione cœvis omnibus antecelluisse crederetur. Post alterum à suscepto Theologiæ Baccalaureatu (id an. *XXXI*. inscribendum) annum, ab *Henrico VIII.* (cujus utique Sacellanis annumerabatur) Collegii *Oxonie* ab ipso Instituti, annoque *XLIII*. Ecclesiæ *Windleſorianæ* Canonicus fiebat. *Mariæ* Reginæ à sacris deinceps fuit; inter ea vero quæ argumenti Astrologici conscripsit occurrunt,

De culminatione fixarum stellarum. &c.

De ortu & occasu stellarum fixarum &c.

Annotationes Astrologicae &c. lib. 3.

Annotationes de Edwardo VI.

Hæc in Bibliothecâ nostrâ *Bodleianâ* manuscripta supersunt, ex dono *Kenelmi Digbye*, Equitis aurati, cujus nempe in manus post obitum Magistri *Thomæ Allen*, ex Aulâ *Glocestriensi* (ejus enim in Musæo primitus comparuere) devenierant. Ipsum vero *Robynsum* quod attinet, *Windleſoria* xxv. Aug. anno *C1548*. animam exhalavit, & ibidem in *S. Georgii* Sacello humatus est; Carminibus hisce *Laminæ æneæ* tumulo affixæ inscriptis.

Qui jacet angusta, sub saxo hoc clausus in arca,

Johannes Robins nomine dictus erat.

Fure hominis docti vivens cognomen habebat,

Cultor virtutis semper ab unguiculis.

Claruit arte illa, bene qua numerare docetur,

Nec qua metimur, nescius artis erat.

Novit natura tacitas exquirere causas,

Quid solem obscurat, luna ubi lumen habet.

Unde ruunt venti, mare cur fluit atque recurſat.

Nix unde & Tonitru, fulmina, grando, gelu.

Scrivit fucatis veras discernere gemmas,

Quas Adamas vires, quasque Pyropus habet.

Sedulus in sacris docuit qui scripta libellis:

Hieronymus quicquid, quidque ait Ambrosius.

Qui multis solitus rimari Sydera terris,

Fam videt æthereis certius illa locis.

^a Vide 10. lib. *Epist. Erasmi Ep. 22. 23. &c.* ^b Ibid. in *Encomiis* ut supra p. 31. ^c In *Tom. 4. p. 70.* ^d In *Encomiis* ut supra p. 27.

ANDRÉAS KINGSMYLL, in agro *Hantonienſi* natus, Socius emicuit CIODLVIII. ubi Juri Caſareo præſertim incumbens, magnum in eodem præfectum fecit, annoque CIODLXII. admiſſus eſt ad lectionem cujuſlibet Libri Inſtitutionum in Jure Civili. In ſacris quoque Scripturis haud modice erat verſatus, & memoriâ firmiſſimâ præditus, ita ut Epistoſas Divi *Pauli* ad *Romanos* & *Galatas*, necnon primam illam Divi *Johannis*, *Psalmos* quoque & capita è veteri ac novo Teſtamento frequentia memoriter recitaret. Porro in rebus Theologicis ſtylum exercuit, ut ad Evangelii nempe prædicationem, ſiquando ad eandem à Deo vocaretur, paratior accederet, eorum vero quæ ejusmodi argumenti contexuit de numero fuit tractatus quidam cum annum ætatis quaſi xxii. attigerat compoſitus, & *Conditionis humane inſpectio* nuncupatus. Opes & honores quos è Juri Praxi conſequi facile potuiſſet deſpicatui habuit, animo in æternæ vitæ gaudia intento infixoque, quin & alios ad felicitatem informandi cupidus, accuratorem Linguarum Græcæ & Latinæ cognitionem primo adeptus eſt, in eo unice culpandus quod ad Catharorum partes declinaret, unde *Genevam* adiens, triennium ibidem ſummo, ut ipſe credidit, cum pietatis & eruditionis fruſtu poſuit. *Laſannam* poſtmodo ſe contulit, ubi morte præmaturâ è medio ſublatus magnum ſui deſiderium & ſingulare pietatis exemplum reliquiſſe poſt ſe perhibetur. Scripſit

Tractatum pro conſolandis qui mentis aut Corporis doloribus conſiſtantur. Lond. 1585. angl.

Conditionis humane inſpectionem &c. retro memoratam. Lond. 1574 & 1580. angl.

Ea cum aliis nonnullis typis poſt Authoris obitum mandanda curavit Magiſter *Franciſcus Mylls*, hujusce Collegii aliquando focius. Ipſe autem *Kingsmylls* fato functus eſt menſe *Septemb.* an. CIODLXIX. & *Laſannæ* funeratus.

THOMAS CAIUS, vulgo *Key*, in agro *Lincolnienſi* (id quod ego optimis argumentis inducor ut credam) natus, ibique diſciplinis primoribus imbutus, *Oxoniam* amandatus eſt, & in Collegii iſtius ſocium cooptatus an. CIOXXV. Progreſſus ibidem in ſtudiis uberrimos fecit, adeo ut linguarum græcæ ac latinæ peritiſſimus, Poeta quoque & Orator inſignis evaſerit, omni etiam genere laudis excellens & (ut à inquit *Stanibuſſus*) *Antiquitatum noſtratum plane belluo*. Anno XXXI. gradu Magiſtrali ornabatur, annoque XXXIV. uno omnium conſenſu Scriba ſeu Regiſtrarius Academicus à Senatu togato deligitur, quo munere propter Eloquentiam haud vulgarem digniſſimus habebatur, ſiquidem per ea juxta temporaque prægreſſa, Regiſtrario incubuit Oratoris publici munia obire, ſive Orationibus excipiendi erant Magnates, ſive Epistoſas ad eoſdem totius Univerſitatis nomine conſcribendæ. At vero tametiſi egregiâ dicendi ſcribendique facultate polleret, nullam tamen in exequendo quod prædiximus munere diligentiam adhibuit, ſive ipſius Academiae everſionem inſtare arbitratus (quippe temporibus crebris cultus divini mutationibus turbulentis vixit) ſive, quod veri videtur ſimilius, vitio quodam imis medullis infixò à rebus ſeriis perpetuo avocatus. Utcunque, Univerſitatis geſta & decreta ſcriptis mandare neglexit, & propterea varia accuſationis capita proferentibus Magiſtris, Munere exutus

eſt anno CIODLII. Qualem tnox inde provinciati adlerit nequeo dicere, conſtat vero anno LXI. in Collegii *Univerſitatis* Magiſtrum, ſeu Præfectum, cooptatum fuiſſe, & poſt biennium Magiſtrum *Petrum Vannes*, Collegii ab *Henrico VIII.* inſtituti haud ita pridem Canonicum, in Rectoriâ opimâ de *Credington*, in Dioceſi *Wigornienſi*, excepſiſſe, quo perinde Beneficio ac prædicti Collegii Præfecturâ ad obitum uſque fruebatur. Scripſit

Aſſertionem Antiquitatis Oxoniensis Academiae Lond. 1568. & ibid. 1574. lat.

Hunc ille libellum ſeptem dierum ſpatio conſcripſiſſe fertur, quem Sereniſſimæ *Elizabethæ*, Univerſitatem noſtram anno CIODLXVI. inviſenti, obtuliſt, cum vero ejusdem Apographum *Johanni Caio*, Medicinæ apud *Cantabrigienſes* Doctore, obtigiffet, Reſponſionem ille adornavit, *De Antiquitate Cantabrigienſis Academia* inſcriptam, quam una cum præfato libello, inſcio authore, typis propalavit ſub nomine *Londinenſis*. Id ægre ferens *Caius* noſter, tantam injuriam ulciſci ſtatuit, & Reſponſionem^b contexuit (partem ejus videre mihi contigit) quam tamen morte præventus in lucem haudquaquam edidit. Multa quoque è linguis aliis in alias transfudit, quorum utique meminere *Balaus* & *Pitſeus*, fatoque in Coll. *Univerſitatis* functus, in Eccleſiâ Divi *Petri* ad Orientem *Oxon.* ſecus parietem aquilonarem ſepultus eſt xx. *Maii* an. CIODLXXII. Ulteriorem viri notitiam apud *Lelandum*^c in Libro *De Encomiis & Parkhurſtum*^d in Epigrammatibus invenies.

THOMAS DORMAN, *Berchamſtediæ* in agro *Hertfordienſi* natus, & ibidem poſitiſſimum in Scholâ publicâ grammaticali ſub auſpiciis Magiſtri *Richardi Reve*, Pædagogi cultum Proteſtantium amplectentis, hujusce olim Collegii Socii, primis literarum elementis imbutus, Patruſi ſui *Thomæ Dorman* de *Agnondetham*, alias *Amerſham*, in agro *Buckinghamenſi*, curâ & impenſis ad Scholam *Wintonienſem* amandatus, *Novi* Collegii Socius quem vocant probaticus deligitur anno CIOXLIX. Sodalitio illi (quam ob rem neſcio) valedixit priuſquam pleno focii jure uteretur, & Sceptum capeſſente *Mariâ*, Collegii in quo nunc verſamur Socius cooptatus ſtudiis ſedulo incubuit annoque LVIII. admiſſus eſt ad lectionem Inſtitutionum Juriſ Civiliſ. Solium ingrediente *Elizabethâ*, cultuque pontificio Angliâ exturbato, exul ſpontaneus ob religionem Romanam factus eſt, & *Antwerpiam* proſectus Doctorem *Thomam Harding* Patronum reperit, Theologiæ autem Baccalaureus, ac deinde Profeſſor, ibidem emicuit. Scripſit

Articulorum aliquorum, ad Religionem ſpectantium, & à Magiſtro Jewell improbatorum, probationem. Antwerp. 1564. angl.

Coargutionis Nowelliana refutationem. Antw. 1565 angl. & alia.

De viro iſto nil porro addam præter notatiunculam quandam ex libro manuſcripto, *Duaci* in Collegio Anglicano comparente deſumptam, mihi vero à Doctore *Leybourne*, Sodalitii ejus digniſſimo Præſide, inter alia tranſmiſſam, quæ quidem ſic ſe habet: *Thomas Dormannus vir doctus, qui unum aut alterum librum edidit contra hæreticos, poſtea fuit Paſtor in Civitate Tornacenſi, & ibidem obiit circa annum CIODLXXVII.*

^a In præf. ad *Harmon. ad Porphy.* Conſtitut. edit. 1570. 121. 123.

^b Quondam in *Bib. Tho. Allen.* ^c Pag. 95. ^d Pag. 79.

GULIELMUS WHITTYNHAM, *Cestria* natus, familiâ vero *Whittinghamorum*, haud procul *Prestonâ* in agro *Lancastrensi*, oriundus, postquam annos sexdecim compleverat ad Collegium *Aeneasense* transmissus est. Anno CIOXLV. Baccalaureatum in Artibus cepit, eodemque anno in Collegii *Omnium Animarum* Socium cooptatus, decurso biennio Gradu Magistrali ornabatur; ceterum eo quasi tempore inter seniores *Adis Christi* Alumnos, quos *Studentes* appellant, admissus, in Sodalitio illo ad annum CIDL. commoratus est. Impetratâ tunc temporis in triennium peregrinandi copiâ, ad *Gallos* trajecit, quibuscum haud ita diu egerat cum iter in *Italiam* medicaretur, quod tamen valetudine adversâ, (quâ *Lugduni Gallorum* correptus decubuit impeditus, haudquaquam suscepit. Hinc ille in *Galliâ* perstitit, *Lutetiâ* aliquandiu, maxime autem *Aureliani* commoratus, studiis operam assidue navans, sumptâ sub id, ni fallor, in uxorem *Catharinâ*, *Ludovico Jacqueine*, & *Gouteronis* domini de *Ingrue* & *Turbyle*, prope urbem novissime dictam, hærede orundam. Annis nonnullis eo loci positus, Academias quasdam *Germaniâ*, atque inde *Genevâ* invisit, unde paulo ante obitum *Edoardi VI.* in *Angliam* remeavit, Rege autem illo è vivis erepto, reversurum postliminio cultum pontificium præsentiens, in *Galliam* prope cum aliis quibusdam se proripuit. Ibidem agenti nuntiatum est Theologos quosdam *Anglos*, Patriâ ob Religionem Protestantium extorres, *Francfurtum* concessisse, ibique indulgentibus loci Magistratibus, in Ecclesiâ particularem coaluisse. Eodem itaque profectus prædictis sese adjunxit, verum dissensione inter ipsos, de Regiminis Ecclesiastici formâ, coortâ, convenit tandem ut qui Cultum divinum in *Angliâ* sub *Edoardo VI.* stabilitum probarent *Francfurti* permanerent, qui Ecclesiæ autem *Genevensis* Disciplinam præoptarent, *Genevâ* commigrarent. Inter postremo dictos primum pene locum obtinebat *Whittinghamus*, velut ex libro cui titulus *Turba Francofurtana* abunde liquet, ex quo etiam pertinax & seditiosum Viri illius ingenium satis habere perspicitur. Post paulo quam *Genevensibus* accesserant eorum nonnulli, contigit *Johannem Knox*, *Scotum*, Ecclesiæ *Anglicanæ* ibidem Ministrum, munere relicto alio se conferre, quare à *Whittinghamo* nostro valde contendeat *Calvinus* ut discedentis in locum succederet; id quod ægre tandem obtinuit, perhibente *Whittinghamo*, se tum variarum linguarum cognitione, tum observationibus longâ peregrinatione factis, ad res Civiles quam Ecclesiasticas administrandas aptiorem redditum. Mox inde sacrorum Bibliorum Translationem, *Genevensis* postmodo dictam, auspiciati sunt *Milesius Coverdale*, *Christophorus Goodman*, *Antonius Gilby*, *Thomas Sampson*, *Gulielmus Cole*, & *Whittinghamus* hic noster; cum aliis quibusdam, ceterum satis concedente *Mariâ* Regina cum maxima Operis pars absoluta nondum esset, Patriæ desiderio abducti exules plerique, tam *Francfurti* quam *Genevæ* degentes, in *Angliam* propediem remearunt, pergentibus interea *Whittinghamo* & Sociorum uno vel etiam altero, qui *Genevæ* sesquianno postquam summa rerum ad *Elizabetham* devenisset commorati, id operis absolvere animis obstinabant. Eodem tempore Psalmos in Ecclesiis nostris usque hodie usurpatos, literisque *W. W.* à reliquis internoscendos, metro donavit *Whittinghamus*, qui in Patriam denique reversus, cum *Francisco* Comite *Bedfordiæ* missus est in *Galliam*

anno CIODLX. demandato, ut sit, *Elizabetha* ob Regis vicini mortem luctum testari. Aliquanto post cum *Ambrosio*, Comite *Warwicensi*, *Portum*, quem vocant, *Novum* (*Newhaven* vulgo dicitur) contra *Gallos* propugnaturum trajecit; suscepto Evangelii ibidem annuntiandi munere; qui quidem eodem functus optime fuisset nisi *Anglorum* animos ab Ecclesiæ Anglicanæ Ritibus & Ceremoniis pro virili abalienasset. Utcunque tamen in tantam apud Comitem illum gratiam influxerat, ut is *Roberti*, *Leycestriæ* Comitis, fratris sui, operâ usus, Decanatum *Dunelmensem Whittinghamo* impetravit, anno CIODLXIII. (quem quidem importunis Comitis ejus Solicitationibus victa concessit Regina) qui annis sexdecim eodem fruebatur. Notandum quod licet pro *Genevensium* indole, à ceremoniis in cultu publico abhorreret *Whittinghamus*; tamen imperato Vestium Sacerdotalium usu, legibusque Ecclesiasticis executioni demandatis, adeo ut qui eosdem induere recusarent Beneficiis omnimodis, vel etiam Presbyteri muniis obeundis arcerentur, Constitutionibus illis conformem se penitus dedit, cumque eam ob rem à Catharo aliquo *Genevæ* olim pariter exulante objurgaretur, respondit, sibi quidem aliisque haud paucis satis constare, quin & ab ipso *Calvino* ratum meminisse, non utique debere quempiam ex occasione rerum externarum, ordinem unice spectantium, Ministerium ipsum deponere, ne scilicet propter umbras & apices, tanquam cumini & Menthæ decimas, majora Juris capita prætermisisset deprehenderetur. Musica autem in Ecclesiis usum quod attinet, tam procul ab eodem damando aberat, ut Artis ejus minime imperitus Antiphonas quasque potiores è regiâ Capellâ sedulo compararet; suæ nimirum in Ecclesiæ Choro usurpandas. Prætermisâ quam Patriæ, contra rebelles in partibus Regni borealibus Pontificios, anno CIODLXIX. quamque Ecclesiæ suæ *Dunelmensis* contra Archiepiscopum *Eboracensem*, de eadem visitandâ contendentem anno CIODLXXVIII. navavit operam; addam unice, cur Decanus *Dunelmensis vitio creatus* (ita enim vertenda existimo accusationis verba) & indignus * nuncupetur in causâ fuisse, quod Magister tantum in Artibus esset, cum Ecclesiæ tamen illius statuta Theologiæ saltem Baccalaureum in Decanum exigant; nisi forte ex Ecclesiâ *Genevensi* Presbyter fuerat, sacris ordinibus ritu Anglicano haudquaquam initiatus. Latine reddidit;

Liturgiam Genevensis Ecclesiæ. lib. 1.

Affertionem Ridlai de Eucharistiâ. lib. 1. cui Præfatiunculam, à *Baleo* citatam, ipse præmisit.

Protestationem ejusdem Ridlai lib. 1.

Alia porro haud pauca scripsisse perhibetur (quorum de numero est præfatio, Libro *Goodmanni De rectâ obediendiâ* præmissa) quæ tamen cum vidisse haudum contigit omittamus necesse est. Animam exhalavit x. Junii an. Dom. CIODLXXIX. ætat. quasi LVI. inque Ecclesiâ suâ (cui Imagunculas & supellestem omnem sacram, religionem Pontificiam redolere visam detraxerat) sepultus jacet.

JOHANNES WILLIAMS, natione Wallus, Socius Collegii *Omnium Animarum* anno CIODLXXIX. Sacræ vero Th. Professor anno XCVIII. emicuit Disputandi, Christumque annuntiandi facultate polebat haud vulgari, Scripsit;

De Christi justitiâ, & in Regno spirituali Ecclesiæ pastorum officio, consion. ad Clerum Oxon. Edit. 1597. lat. & alia.

* Per Doctorem Rich. Bancroft in permissis positionibus lib. 2. cap. 1 & alios.

Edidit etiam Librum *Rogeri Bacon*, de retardandis Senectutis accidentibus. Oxon. CIODXC. Mortuus est anno Dom. CIODCXIII. de quo plura reperies in Collegio *Jesu*, & Catalogo Professorum Dominae *Margaretae*.

RICHARDUS MOKET, in agro *Dorsetensi*, infra Dioecesin *Sarisburyensem*, natus, Sociorum de numero esse coepit anno CIODXCIX. Sacrae vero Th. Prof. anno dom. CIODCIX. emerfit, nec ita post *Abboto*, Archiepiscopo *Cantuariensi*, à sacris domesticis fuit. In lucem latinitate donata emisit;

Liturgiam Ecclesiae Anglicanae.

Catechismum majorem & minorem.

Articulos fidei xxxix.

Librum de ordinatione Episcoporum, Presbyterorum, & Diaconorum.

Doctrinae capita, è Libro Homiliarum excerpta.

Lond.
1616.

Quibus addidit Librum à se Idiomate latino compositum, inscriptum vero;

De Politia Ecclesiae Anglicanae.

Opus illud collectitium erat, atque Ecclesiam Anglicanam in summo apud externos honore collocandi desiderio propalatum, ceterum sive ex Constitutionum Ecclesiae imperitiâ, sive ex studio partium, quo ad Disciplinam *Calvinianam* plus æquo declinabat, sive in præsulum juribus recensendis erraverat; ita comparatum est, ut publicis flammis opus damnetur, prohibito nequis librum divenderet. Ut maxime idoneam concrematorum exemplarium causam assignemus, pro comperto est, cum fidei Anglicanae Articulos ederet, primam vicefimi clausulam omisisse, quæ utique ejusmodi est; *Habet Ecclesia Ritus & Cæremonias statuendi jus, & in controversiis fidei auctoritatem*; unde scilicet falsarium esse constabat, dissimulatâ atque adeo præfocatâ legitimâ illâ Ecclesiae potestate, præbitâque hæreticis quibuscunque aut Schismaticis, Canonibus ejus sacrisque Constitutionibus repugnandi ansâ. Ad ipsum redeo *Moketum*, qui post paulo, dolore (ut plerique opinantur) animi confectus interiit, inque istius Collegii Sacello, infra Gradus quibus ad Altare supremum ascendimus, tumulum adeptus est. Vide, si lubet, Epitaphium ejus, infra repertiendum.

CLEMENS EDMONDS, *Strawardine* (ut perhibent) in agro *Salopiensi*, *Thomâ Edmonds*, Equite aurato, familiaræ regiae Contrarotulatore, natus, hujusce Collegii Socius anno CIODXC. & decursu inde quadriennio Artium evasit Magister. Sodalitio valedicens continuâ serie factus est Rememorator Civitatis *Londinensis*, Magister Libellorum supplicum, Armorum nostrorum *Brillia*, in Insulâ *Hollandicâ*, Iustrator, & favore *Jacobi* Regis Eques auratus, necnon sacro ejus Concilio ab Epistolis. Eximiâ scribendi facultate inter munera consimilia obeuntes revera excelluit; Cæsarisque ipsius testimonio militari gloriâ cum primis certabat. Universam Artium & Scientiarum Encyclopaediam emensus, inter decora sui ordinis merito videbatur numerandus. Scripsit;

Observationes in Cæsaris Commentarios. Lond. 1609. &c. angl.

Liber ille à viris genere & eruditione præstantibus tanti factus est, ut Principibus, tanquam infiniti pretii donum, obtulerint. Ad ipsum autem *Edmondium* quod spectat, *Londini*, in Parochiâ *S. Martini* in campis xiii. *Octobr.* anno dom. CIODCXII. ætat.

LVIII. mortem oppetiit, inque Sacello patris ad Manerium suum de *preston*, prope *Northamptoniam*, pertinente sepultus est; Epitaphiis binis, Anglicanò & Latino, viri tumulo inscriptis, quorum en tibi postremum; *Hic conditus D. Clemens Edmonds Eques Auratus, inter decora sui ordinis numerandus, Rei literariae, Militaris, Politicae scientiâ, scriptisque editis clarissimus. Serenissimo Regi Jacobo ejusque Sacro Concilio ab Epistolis, fideique, prudentia, & integritatis laude charissimus. Pietatis in Deum, Pauperes, Amicos, studio eximius; una cum lectissima conjugè Mariâ juxta positâ, resurrectionem justorum expectat.*

EDOARDUS CHALONER, juxta Matriculam Academicam in Agro *Buckinghamiensi*, rectius vero, & secundum Collegii istius Registrum, in Agro *Middlesexiano*, inque Diocesi *Londinensi*, natus, cum annos sexdecim complevisset, hoc est anno Dom. CIODCIV. Collegii *Magdalenensis* Commensalibus accessit; unde in Sodalitium istud cooptatus est anno CIODCXI. Sacrae Theol. Professor evasit anno XX. Sub idem tempus inter *Jacobi*, atque deinceps inter *Caroli I.* Sacellanos, quos vocant; ordinarios assumptus est. Viri admodum eruditi, habitâ ætatis ratione, existimationem promeruit; neque enim aut Suggestio sacro aut Cathedræ Theologicae impar fuit, prout Opera ejus nonnulla optime testantur. Nil unquam, festinanter licet, conscripsit quod non in pretio à viris doctis haberetur, & sane à Concionibus post mortem ejus editis fructum haud exiguum percepisse Rempublicam christianam nemo negabit. Scripsit autem;

Sex Conciones. Lond. 1623. } Angl.

Sex alias. Oxon. 1629. }

Auctoritatem, Universitatem, & Visibilitatem Ecclesiae ventilatas. Lond. 1625. angl. & alia.

Collachrymantibus bonis omnibus, peste, *Oxonii* anno dom. CIODCXXV. grassante occubuit, inque Cœmeterio australi ad Beatae *Mariae* spectante humatus est; superimposito autem brevi post Tumulo, ex lapide molliori (nos *free-stone* nuncupamus) erecto, Viri memoria ejusmodi Inscriptione ad posteror transmissa: *In memoriam omni ævo dignissimi Edwardi Chaloneri Sacrae Theologiae Doctoris; Magdalenensis Collegii commensalis, Collegii Omnium Animarum Socii, Aulae Sancti Albani Principalis, Thomae Chaloneri Equitis Aurati filii, Jacobo & Carolo Regibus à Sacris Domesticis, qui excessit Julii 25. Æt. 34 anno salutis reparata 1625. damno publico, pestis hæpera grassantis primitia, cui & solum aliud & funus, & repositorium persolutum fuisset, nisi omnes ab officio exemerat commune contagii periculum, & nisi Oxonia putasset monumento neutiquam opus fore, ubi ipse futurus est marmore quovis diuturnior.* Thomas ille *Chalonerus*, in Epitaphio isto commemoratus, Collegii quoque *Magdalenensis* Commensalis aliquando fuerat; eidemque traditus est in disciplinam Princeps *Henricus*. Patre autem *Thomâ Chaloner*o, Equite aurato, (olim fortean ex eodem etiam Collegio) Libri cui titulus *De Republicâ Anglorum instaurandâ*. Edit. Lond. CIODLXXIX. Anthore, oriundus erat.

DUDLEIUS DIGGS, affinitate cum Sodalitii istius Fundatore conjunctus, *Dudleio* autem *Diggs*, Equite aurato, in Agro *Cantiano*, ac speciatim (ut opinor) *Chilhamia* natus, è Collegio Universitatis in illud

D d d d

d d

de quo nunc agimus ascitus est, Sociusque emerfit anno dom. CIODCXXXII. ætat. xviii. Quadriennio post Gradu magistrali ornatus est, studiisque acriter invigilans dotes naturæ immensas (memoriâ vero præsertim tenacissimâ præditus erat) mirifice excoluit, adeo ut Artium omnium & Linguarum plurimarum cognitionem adeptus, primis rei literariæ ornamentis annumeraretur. Prorumpente nuper bello Civili, omnium terribimo, Tractatum solidum adeo & acutum de dissensione Regem ac Parlamentum intercedente contexuit, ut quisquis è regis argumentum illud exinde tractârit plura non plus, immo aliter potius quam alia conscripsisse compareat, Libello autem illi hic factus est titulus:

Illicitum esse subditis, arma contra Principem, quacunque de causa capessere, una cum Responsionibus ad objectiones omnimodas adornatis. Edit. 1647. & Lond. 1662. angl.

Diem obiit primo Octob. CIODCXLIII. inque exteriori Collegii hujus Capellâ sepultus est. Morbo Castrensi Epidemico interiit Oxoniam tunc temporis depopulante, cujus Symptomata, Causas, & Remedia Libello quodam sub id edito aperuit *Edoardus Greaves*, Medicinæ Doctor, hujusce per ea tempora Collegii Socius, nunc Eques auratus.

ARTHURUS DUCKIUS, vulgo *Duck*, familiâ generosâ & opulentâ, ad vicum *Draytree* in agro *Devoniensi* natus (eo loci Ptochotrophium dein erexit pater ejus) cum annum quasi decimum septimum egrederetur missus est ad Collegium *Exoniense*, ubi potissimum egit donec gradum Magistrale propemodum attingeret, tunc enim ad Aulam *Cervinam* se contulit, ibique Gradu illo ornatus est anno dom. CIODCII. decursoque ab inde biennio, Collegii hujusce Socius deligitur. Anno CIODCXII. juris utriusque Doctoratu honestatus est, & aliquanto post Ecclesiæ *Batho-wellensis* Cancellarius emicuit, quod quidem Munus probitate & prudentiâ insigni, editis porro doctrinæ haud mediocri indiciiis frequentibus, obivit. *Lakæ* dicti loci Episcopo, cujus utique provinciam ipse administrabat, præcharus fuit. Sub id quoque, aut post paulo, Cancellarius *Londinensis*, tandemque Libellorum supplicum Magister emerfit, quibus in Muneribus maximâ cum curâ fideque versatus comparet. Suavi præditus eloquio, rei historici peritus admodum, facultatis vero quam profitebatur cognitione instructissimus erat. Scripsit;

Vitam Henrici Chickley Archiep. Cantuariensis. Oxon. 1617. lat.

De usu & autoritate Juris Civilis Romanorum in Dominis Principum Christianorum. Lond. 1653. Lipf. 1668. &c.

Mense Maio, anni CIODCXLIX. mortem oppetiit, & in Ecclesiâ *Chiswycensi*, in Comitatu *Middlesexiano*, humatus jacet.

RICHARDUS STEUART, in agro *Northamptonensi*, inque Dioecesi *Petroburgensi*, parentibus haud obscuris ortus, Aulam *Magdalenensem* Commensalis intraivit anno CIODCIX. annum ætatis xiv. supergressus. Quadriennio post Collegii hujus Socius cooprat, Artium Baccalaureatu jam ante ornatus; annoque CIODCXXIV. in Jure Civili Incœpit, tametsi Theologiæ præsertim operam navarat. Gradatim deinceps Decanus *Cicestrensis*, & *S. Paulinus*,

Præpositus Eatonensis, tandemque Decanus *Westmonasteriensis* & Regiæ Capellæ, necnon *Carolo* utrique à sacris privatoribus (Clericum Conclavis appellitant) fuisse deprehenditur. Dum Academicos interageret Arte poeticâ & oratoriâ clarus habebatur, postmodo autem Theologi eruditi & Concionatoris facundi existimatione inclaruit, propter stylum quoque acurissimum deprædicatus. Grassante per *Angliam* rebellionem nuperâ, mala infinita ob Regem expertus, bonisque omnibus exutus in *Galliam* trajecit, & *Lutetiæ* cultum Protestantium acerrime propugnavit; ibi enim, in Hospitio de *Blinville* dicto, Concionem illam celeberrimam de Reformatione *Hezekianâ*, Ecclesiæ anglicanæ in defensionem, habuit. Porro in conciliandâ inter Pontificios curiæ Romanæ minus addictos & Reformatos pace, progressus admodum laudabiles, una cum *Georgio Radcliffe*, Equite aurato, boni publici studiosissimo, fecerat. Scripsit in,

1. *Cor.* 10. vers. 32.

Math. 28. 6.

1. *Cor.* 15. 29.

Marc. cap. 6. vers. 20.

Philip. 4. vers. 17.

Hebr. cap. 10. vers. 1. 2.

2. *Reg.* cap. 18. vers. 12. Edit. 1647. In lucem quoque emisit;

Theologiam Catholicam, sive sententias breves ac solidas, à primariis Ecclesiæ Doctoribus, & Authoribus aliis Ecclesiasticis ac Civilibus, excerptas 8° angl.

Lutetiæ, quam vero in Ecclesiâ aut Cœmeterio parum constat, sepultus perhibetur; ejus autem tumulus ejusmodi decoratur Epitaphio; Memoria *Richardi Steward* Decani *Westmonasterii* & sacelli *Regiæ in Anglia*, qui hoc tantum monumento suo inscribi voluit Epitaphium. Hic jacet *Richardus Steward*, qui assidue oravit pro pace Ecclesiæ; obiit 14. Novemb. 1652. ætat. 58.

ROGERUS MANWARING, *Strettona* in agro *Salopiensi*, natus, *Wigornia* autem, ab *Henrico Bright*, Archididascalo, primis Artium ingenuarum rudimentis imbutus, & ætate maturior ad Collegium istud transmissus est anno CIODCIII. Cæterum utrum Socius an Capellanus, Clericus an Chorista fuerit è Sodalitii Registris neutiquam constat; quanquam ex Annalibus Academicis liquet gradus omnes tanquam Collegii hujusce Alumnum suscepisse ipsum, quorum binos postremos, Baccalaureatum nempe & Doctoratum in Theologiâ anno CIODCXXV. capessivit. Eodem quasi tempore factus est Parochiæ *S. Ægidii* in *Gampis*, haud procul *Londino*, Vicarius, & *Caroli I.* Capellanus quem vocant ordinarius. Coram illo Conciones binas anno xxvii. in *Ecclesiast.* cap. vii. vers. 11. habuit, quibus potestatem Principis, & subditorum in casibus extraordinariis officium dilucidavit; eisdem vero in lucem dein editis titulus indebatur,

Religio & Allegiantia. Lond. 1627.

Anno proximo, die *Maii* quarto, ejusdem plane argumenti concionem in Ecclesiâ suâ *S. Ægidii* habuit; ob quam juxta & prædictas censurâ Ordinum plebæbatur decimo quarto sequentis *Junii*, incarceratione & mille librarum multâ irrogatis; decretoque insuper ut delicti gratiam peteret, & promo-

* Forte in Ecclesiâ apud Charanton juxta Paris.

tionis ac mulieris cuiuscunque incapax esset. Vice-
simo primo dicti mensis supplicem sese Ordinibus
exhibuit, proximoque mense Rectoria opima de
Stanford Rivers, in agro *Essexiano*, à Rege do-
natus est, induto quoque ut eandem simul & Vica-
riam retro dictam possideret. Nono *Januarii* erro-
rem, siquem tamen admiserit, condonatum habuit;
quæ res Senatores Regni multum commovit, adeo
ut in proximo eorum consessu turbarum aliquarum
origo fuerit. Anno XXXIII. mense *Mai*, ad Decana-
tum *Wigorniensem* evocatus, annoque XXXV. mense
Decembri Episcopus *Menevensis* nominatus, & xxviii
sequentis *Februarii* in eundem consecratus à *Laud*
est, Archiepiscopo illo *Cantuariensi* illustrissimo. Anno
XL. Mensis *Februarii* xxii. criminum confamilium,
hoc est juris regii, plus æquo, ut ferebatur, evecti, in
Comitiis Parliamentariis agebatur, sed interci-
dente accusatione indemnis evasit, prorumpentibus au-
tem post paulo bellis Civilibus, tyrannide diuturnâ huc
illuc agitur, bonisque ad imam pene mendicitatem
spoliatus est. Sed ne his diutius immorer, vir erat
accurate doctus, vitæ ad normam evangelicam com-
positæ probitate spectabilis, Ecclesiæ Anglicanæ pro
virili parte Defensor præfractus, erga pauperes libe-
ralis, erga Deum cum primis pius, sacræque Insulæ
ut qui maxime dignus. *Caermarthania*, apud *Cambro-*
Britannos obiit i. Julii CIOCLIII. & ibidem, ut
opinor sepultus est; scripta vero haud pauca, lucem
abundè promerita, reliquisse post se perhibetur.

THOMAS LAWRENCE, in agro *Dorsetensi*, in-
fra Dioceseos *Bristolienfis* limites natus, è Collegio
Balliolensi, in Collegii huiusce Socium asciscitur
anno CIOCXVIII. nullo adhuc gradu cohonestatus.
Theologiæ dein Doctoratu auctus, Ecclesiæ
Lichfeldensis Prebendarius; Collegii *Balliolensis*
Magister, seu Præfectus, Domine *Margareta* Pro-
fessor, & Capellanorum *Caroli I.* ordinariorum alter
emicuit. Theologiæ, Scholasticæ potissimum, peri-
tus, eximia quoque verbum profeminandi facultate
præditus, & in ipsis Linguarum Græcæ ac Latinæ
apicibus versatissimus habebatur. Sodalitii *Balliolen-*
sis Præfecturam quod attinet, eadem paulo ante vi-
sitationem Parliamentariam spontè abscexit, Eccle-
siæ, ut veri sit simile, & Monarchiæ Anglicanæ in-
teritum præsentens, id quod ego in causâ fuisse puto,
cur à pristina vitæ & studiorum orbita turpiter aber-
taverit. Ecclesiæ exigua, *Colne* appellata, & in
agro *Huntingdonensi* posita, Vicarius postmodo fuit;
cui sane ad mortem usque præfuit. Scripsit vero;
in

Exod. 20. vers. 21.

1. Cor. 1. vers. 12.

Exod. 3. vers. 5. Lond. 1637.

} Oxon. 1635.

In Ecclesiæ prælatæ sacello x. Decemb. anno
CIOCLVII. humatus est; sedis autem alicujus apud
Hibernos Episcopus nominatus pridem fuerat, sed
mors viri felicissimum *Caroli II.* reditum triennio an-
tevertebat.

BRIANUS DUFFA, *Leishamie* in agro *Cantiano*
natus, ex Ade Christi in Collegii istius Socium
cooptatur an. CIOCXII. quo tempore Artium
erat Baccalaureus. Anno XXV. Theologiæ Docto-
ratu insignitus est, atque *Caroli* dein I. Capellanus,
& Ade Christi Decanus emicuit, *Carolus*que Prin-
cipem *Wallia* in disciplinam accepit, quo sceptrum

tandem avitum, mirâ numinis providentiâ, adeptus;
Episcopus *Wintoniensis* (nam antea fuit *Cicestrensis*
& postea *Sariseniensis*) Dominusque, quem vocant;
Eleemosynarius fiebat. Vir erat gestu verbisque
ipsam quasi urbanitatem ob oculos ponens, undè
Regi & Aulicis plerisque omnibus acceptior nemo
comparuit; porro immensis ingenii dotibus à naturâ
benignissimâ locupletatus, Conciones stylo semper
æquo & polito conscripsit, quales haud paucas co-
ram *Carolo I.* (quicum familiaris ibidem egit) in
Vestâ Insulâ à Perduellibus anno CIOCLVIII.
asservato, habuit. Scripsit;

Anima Soliloquium. Concio hæc est in Psalm. 42.
vers. 5. habita coram Rege optimo ad *Portum-novum*
vulgo *Newporte* in Insulâ mox ante dictâ. Edit.
Lond. 1648.

Vitam Job. Spotiswoodi, S. *Andrea* apud *Scotos*
Archiepiscopi; Historiæ *Scotianæ* Ecclesiasticæ præ-
fixam. Edit. Lond. 1655. angl.

Ductorem Penitentium, sive modum succurrendi
Anima piæ, peccati vulnere laboranti. Lond. 1660.
angl. & alia.

Richmondia, prope *Londinum*, fato functus est
(quo in loco Prochorophium ipse erexerat) xxv.
Martii an. CIOCLXII. & xxiv. sequentis *Aprilis*
in Ecclesiæ S. *Petri Westminsteriensis* Porticu borea-
li, inter Procerum utique monumenta, humatus est.
Qualis vixerat talis è vitâ migravit, omnibus nempe
quibus ullo modo innotuerat non sine observantiâ
dilectissimus; qui morum candore plane niveo suspi-
ciendus, nullâ vitam sacrumve Munus maculâ detur-
paverat.

GULIELMUS PAGE, *Harrovia* in Colle (*Har-*
row on the Hill vulgo audit) & intra Comi-
tatum *Middlesexia* & Diocesein *Londinensem* na-
tus, è Collegio *Balliolensi* (ubi scilicet Gradu
Magistrali ornatus fuerat) huiusce Socius deligitur
anno Dom. CIOCXIX. Tandem, Beneficium
Ecclesiasticum conferente Collegio, Rector de *Loc-*
hyng, prope oppidum *Wanting* vulgo *Wantage*,
in agro *Bercheriensis*, evasit, neque altius, quod
sciam, emerfit. Anno XXIV. Sætræ Theol. Prof.
emicuit; & reuera Theologus laudibus merito cu-
mulandus erat, in Patrum Græcorum scriptis versa-
tissimus, concionandi quoque & disputandi facultate
egregiâ pollens. Scripsit;

Genuflectionis ad nomen Jesu defensoriam. Oxon.
1631. Liber ille in modum responsionis ad Appendi-
cem quandam contra sanctissimi nominis veneratio-
nem compositus est; in quo etiam objectionibus, seu
potius cavillis, *Gulielmi Prynne*, Armigeri (is enim
responsionem ad Magistrum *Ægidii Widdawes*, Genu-
flectionem hanc inepte licet propugnantis, Libellum
adornaverat) satis abundè factum. Caterum *Abbas*
Archiepiscopo *Cantuariensi*, irrequietum *Prynne* ani-
mum (quippe hoc prohibitionis ejus integumentum
est maxime speciosum) perpendenti, visum *Page* præ-
cipere, caveret ne libri sui exemplaria ullo modo di-
straherentur, rixas nimirum & calumnias acerbissimas
præcavere præ se ferens. Atqui id ubi rescivit *Laudus*,
Vicecancellario suo, Acad. Oxon. (volente porro æ-
jubente regis Majestate) per a literas xxii. Junii
anno CIOCXIII. datas præcepit, ut Librum
illum propalandum protenus curaret; quoniam
(inquit Antistes ille) in defensionem Canonis,
Ecclesiastici, de genuflectione ad nomen *Jesu*, mo-
deste ac nervose conscriptum intelligo. Neque vero,

» regis suæ Majestati placet, ut Libellus à *Præynio*
» arroganter & imperite contra Ecclesiam compositus
» obtineret, tanquam si aut veram Ecclesiæ senten-
» tiam adversus seipsam complecteretur, aut talis
» esset ut ad eundem responderi ab Ecclesiâ non pos-
» set. *Pageum* vero ipsum quod attinet, Librum
Thomæ à Kempis,

De Imitatione Christi, in sermonem vernaculum
transfudit, & *Oxoniam* anno dom. 1639. edidit; præ-
missâ præfatione fusiori, quâ pacem Ecclesiæ luadet.
In lucem quoque emisit;

Animadversiones in Tractatum Magistri Johannis
Hales, de Heresi & Schismate. Oxon. 1641. angl.

Mortuus est *Lockyngia* xxiv. Febr. hoc est in die
einerum secundum comp. anglicanum an. CIO-
DCLXIII. dieque proximo in Ecclesiâ illius Cancel-
lo, quod vocant, sepultus.

JEREMIAS TAYLOR, *Cantabrigia*, in Dicecesi
Eliensi, natus, & ibidem, in Collegio nimirum *Gon-*
villi & Caii, literis Academicis imbutus est; ubi
Gradum quoque Magistralem adeptus aliquandiu
permanfit. Postmodo autem *Londonum* se conferens,
Prælectoris Theologici in Ecclesiâ Divi *Pauli* Ca-
thedrali munus obivit, & ob conciones ibidem ha-
bitas passim celebratus *Laudo* tandem, Archiepiscopo
Cantuariensi, innotuit, eoque suadente operamque
conferente, *Oxoniam* profectus Collegii hujusce So-
cius deligitur, anno CIODCXXXVI. Eodem quasi
tempore in Capellanorum regionum numerum ascitus
est; ad maximas proculdubio dignitates propediem
perventurus, nisi bellorum civilium flamma annis ab
inde paucis prorupisset. Anno XLII. ex regis literis
ad Universitatem transmissis, in Convocatione illâ
solenni, primo *Novembris* celebratâ Sacræ Theologiæ
Professor, una cum aliis bene multis creabatur. Ma-
lis postmodo innumeris, propter fidem adversus Re-
gem intemeratam, tam in *Angliâ* quam in *Hiberniâ*
conflictabatur; unusque è multis erat, inter primos
licet numerandus, quorum pietas & eruditio Ec-
clesiæ Anglicanæ existimationem pessimis tempori-
bus tuebantur, vel etiam auctiorem reddidere: uni-
cum optandum quod in rebus sacris, philosophandi
libertatem non retinisset. Reverso in *Angliam* so-
liumque avitum *Carolo II.* ad Episcopatum *Dunen-*
sem & Connorensis in *Hiberniâ* evocatus est, & ali-
quanto post Episcopatum *Dromorensis* ex Indulto
regio administrandum suscepit. Artes omnes & scien-
tias liberales ad unguem callebat, ratiocinandi facul-
tate promptissimâ simul & firmissimâ præditus; ob
eloquentiam vero suavem & exundantem in pretio
potissimum habitus, quanquam & eruditione omni-
genâ (id quod indicis frequentibus & expeditis satis
fecit manifestum) instructissimus erat: denique hisce
omnibus animi bonis Coronæ ad instar accessit eximia
vitæ, omni prorsus labe immunis, probitas & sancti-
monia. Scripsit ac edidit Tractatus varios Theologi-
cos, quos plurimi semper facturi sunt boni omnes ac
eruditi; speciatim vero Episcopatum, & Ecclesiæ
Anglicanæ Liturgiam ac Ministerium, scriptis vali-
dissimè propugnavit. Eorum autem quæ in lucem
emisit titulos, tanquam plures quam ut in hoc opere
locum sibi vendicent, prætermittendos duco. *Listur-*
nia inter *Hibernos* Septentrionales obiit clarissi-
mus Antistes, & de re literariâ optime meritus, xiii.
Aug. anno CIODCLXVII. inque Sacello exiguo,
quod ipse ex Ecclesiæ *Dromorensis* Cathedralis rude-
ribus crexerat, sepultus jacet.

JEREMIAS STEPHENS S. Th. Baccalaureus,
hujusce Collegii Capellanus; de quo plura vide in
Collegio *Æneanensi*.

ÆDIFICIA.

Sodalitii istius ædificia omnia, ex lapide molliori
quadrato (nos *freestone* appellamus) ab ipso Fun-
datore extruebantur, Peristylia sola si excipias.

Refectorium, quod Sacello ob ortu adjacet, una
cum reliquo Collegio exædificatum est; cujus in se-
nestris familiarum illustrium Clypei haud pauci gen-
tilitii etiamnum conspiciuntur.

Bibliotheca, quæ Aream five Quadrangulum
& orientem solem interjacet, eodem quo integrum
Collegium tempore erigebatur, & à Fundatore ipso
libris manuscriptis partim instructa est, cujus doctis-
simos Commentarios in Ecclesiasticas *Angliæ* Consti-
tutiones, sedulo ab inde quæsitos multumque deside-
ratos, ibidem olim comparuisse suspicamur. Sub
idem tempus *Henricus Penwortham*, sociorum pri-
morum de numero, & Archipræsulis Fundatoris
Actuarius, Libros a contulit xi. marci æstimatos.
Alios porro quosdam donavit *Richardus Andrews*,
primus Collegii Custos; quibus Benefactoribus
annumerandi (ut alios omittam) *Johannes Stokys*,
Custos, *Dav. Pole*, Episcopus *Petroburgensis*, &
D. Johannes Mason Miles.

Capella. Ad boreale Quadranguli latus collo-
catur, quam obtentâ eam in rem ab *Eugenio* quarto,
Pontifice Romano, potestate xi. Cal. *Julii* ix. Pon-
tificatus sui, Domini autem CIOCDXXXIX. anno
factâ, eo consilio erexit *Chicheleius* Archipræsul, ut
non tantum sacrorum solennia ibidem celebrarentur,
verum & mortuorum Cadavera sepultura possent
demandari. Ædificio autem ipso ad summum fasti-
gium perducto *Oxoniam* accessit *Chicheleius*, ope-
ramque accommodantibus *Gulielmo Lincolnensi*,
Thomâ Wigornensi, & *Thomâ Nordovicensi*, Episco-
pis, in memoriam fidelium Omnium defunctorum
Capellam sacravit; inito prius cum *Orielensibus* (ad
quos utique spectat Ecclesia Divæ *Mariæ*, quique eo
nomine *Marcas* ducentas percepere) pacto, de So-
dalitio suo à re divinâ ad Beatæ *Virginis* celebrandâ
& à debitis quibuscunque ipsis olim pensatis, libe-
rando; id quod ex instrumento, i. *Novembr.* CIO-
CDXLIII. confecto liquet. In Capellâ vero illâ, (su-
pellectile sacrâ eodem quasi tempore ab Archipræ-
sule instructâ,) Inscriptiones ejusmodi sepulchrales
conspicis.

In Sacello interiori;

Ad partem ejus superiorem, Parieti boreali affixa
nuper fuit effigies humana dimidiata, ex marmore
dedolata, Doctoris vero insignibus vestita, cui hæc
subscribuntur:

Hoc monumentum sacrum sit pia memoria Reve-
rendi viri Roberti Hoveden, qui antiqua Hoveden-

rum in Cantio familia ortus, Reverendissimi Matthæi Cantuariensis Archiepiscopi domesticus Capellanus. Annum agens vigesimum septimum aq. Dom. 1571. hujus Collegii Custos summo cum consensu creatus. An. Dom. 1581. Doctoratus gradu in Theologia merito insignitur. An. Dom. 1582. hujus alma Academia Vicecancellarius electus erat: Et cum huic Musarum Domitilio magna cum sagacitate & prudentia per 42. annos præsisset A. D. 1614. Martii 25. natura cessit, anno ætatis suæ 69 & p̄e in Domino obdormivit.

E regione prædicti Marmoris aliud quoddam³ Parieti australi affixum, haud ita pridem comparuit; his verbis eidem insculptis:

Labor in via, in patria quies:

Perenni memoria

Venerabilis Viri Richardi Moke S. Theologia Doctoris, Reverendissimo Georgio Cant. Archiep. à Sacris domesticis, ad causas Ecclesiasticas Commissarii regii, hujus Collegii Custos integerrimi. Hoc monumentum sacrabat Thomas Freke. Eques Auratus consanguinitatis & amoris ergo

Obit prid. non. Jul. anno æra Christiana 1618. ætatis suæ 40 præfectura 5°

Bina hæc monumenta in Capellam exteriorē translata, inque ejusdem pariete collocata fuere, cum interior illa picturis & historiis è sacra pagina desumptis exornaretur, quod quidem anno CIOCLXIV. fieri contigit.

Laminæ æneæ, in medio quasi interioris Capellæ humi. prostratæ, hæc inscribuntur:

Dobbys Richardi Memores effote Magistri,
Kenelmi festo qui mundo fluxit ab isto;
Anno Milleno quat. huic C multiplicato,
Et ter viceno Christi quino Sociato.

In Sacello exteriori.

In pariete ejus Orientali hæc Tabellâ marmoreâ exarata legis

H. S. I.

Johannes Hill Artium Magister, Legum Baccalaureus & Collegii istius Socius meritissimus; in quo si suspiciam, Leges honestissime, Artes imprimis liberaliter habitabant. Eximium frontiâ decus, suavitatem morum vicis: & hoc solum, nomine Amicis querela locum fecit quod deseruit. Mart. 3° A. D. 1662. Ætat. 25.

In pariete Australi inscriptio alia in laminâ æneâ, eidem affixâ, deprehenditur; quæ sic se habet:

Roderico Lloydo honestâ & veteri familiâ, hujus Collegii quondam Socio, Juris Civilis Baccalaureo, honoratissimi hujus Universitatis Cancellarii Registrario, necnon maturi judicii & integra existimationis Viro, qui obiit 21. Aprilis 1609.

Griffinus Powell consanguineus ipsius charissimus & amantissimus, officiosa pietatis & amoris ergo pp.

Prope illam hæc legis exarata.

In memoriam egregii Viri Gulielmi Osborn in Artibus Magistri, qui ex antiquâ & generosa prosapia ortus est, & huic Academia ascitus, in hisce adibus crevis in suavissimos mores, & vitam integerrimam constitit, in celebri doctrinâ parique pietate cecidit, hujus Collegii socius idem ac Vice-custos die 25. mensis Octobris A. 1628.

Lapidem hunc monitorem posuit.

G. O. S. T. D.

Age peripatetice dum intueris Cineres defuncti,
En Symbolum mortis & brevi fortassis tua.

In pariete Occidentali, juxta portam per quam in peristylia egredieris, hæc legis

Hic jacet Christopherus Petty, quartus filius Johannis Petty, nuper de Stoke-Talmage in Com. Oxon. Arm. Juris Civilis Baccalaureus, hujus Collegii Socius, qui obiit mense Octobris anno Dom. Millesimo sexcentesimo decimo, anno ætatis suæ vicesimo quinto.

In Tabella, nigro ex marmore confecta, & muro eidem affixa, scribitur hoc sequens Epitaphium.

M. S.

Johannes Meredith

SS. Theologia Professor, hujus Collegii custos

Ætonensis etiam præpositus,

necnon

Ptochodochii Wigstoniensis apud Leicestriam Magister;

Quas provincias sic administrabat

Quasi singulis impenderetur,

Ut neque hic fidem, illic curam, istic demum Solertiam desiderares.

Ita in hoc Collegio se gessit,

Ut pateret eum scire quali & quanto Viro succederet.

Ita in Regali versabatur,

Ut munere juxta & Patrono augustissimis Perquam dignus existeret.

Cui anceps utrobique incubuit labor,

Ætona, ut viros efficeret; Oxonia, ut Viros regeret.

Ita Ptochodochio præfuit,

Ut non (sicuti vulg. factum)

Pauperes alio etiamnum indigere cogeret.

(Confecti inedia corporis saginatum caput.)

At è contra,

Publicos redditus privati dispendio liberaliter admodum,

Hoc est suo more auxerat.

Vir si quis alius;

Miserorum Ara, Pauperum Ærarium:

Blandis moribus, quanquam & Antiquis,

Prosperis aequè atque adversis rebus, par sibi & constans,

Fortuna utriusque Victor.

Quo non aliter magis,

Aut Deum pietate, aut Principem fide,

Aut universos benevolentia coluerit.

Dddd 3

Tandem

*Tandem gloria & annorum satur,
Hoc in sacello quod à suo vindicavit,
Et marmoream effecerat,
Magno suo, & nimirum fatali climacterico,
Vita defunctus,
Carnis exuvias deposuit:
xvii Cal. Aug. An. MDCLXV.*

Laminae cuidam humi protensa hæc inscribuntur.

*Orate pro anima Richardi Spekynton in utroque jure
Baccalarii, quondam socii hujus Collegii ac Commissarii
& Officialis Buckinghamie, qui obiit ix. die mensis
Martii A. D. MCCCCLXXX.*

Alteri vero hæc;

*Hic jacet Magister Philippus Polton Baccalarius
Canon. qui fuit Archidiaconus Glocestria, qui obiit xxii.
die septembris Anno dom. Millesimo. CCCCLXI. cujus
anima propitiatur Deus. Amen.*

Et tertiæ cuidam hæc;

*Orate pro animabus M^{ri} David Lloyde in utroque
jure Baccalarii & Thoma Baker juris Civilis Schola-
stici, qui obierunt An. Dom. Millesimo quingentesimo
x. mensis vero Decembris die xiiii.*

Juxta portam, per quam in Peristylia egredieris,
reperitur lapis sepulchralis, in quo inscriptionem
Gallicam, caractere vero Saxonico exaratam con-
spicis, quæ licet deformata, *Lespicer* tamen quendam
inhumatum sub eo indicat.

Lapidem quibus ejusdem sacelli solum infernitur,
nonnullis hæc reperiuntur inscriptæ.

1643. Jul. 3. Francis Gerard LL. D.
1632. Jan. 1. Dav. Seys
1635. Martii 23. Guliel. Bamister LL. B.
R. m. Mart. 18. 1629.
R. m. Nov. 14. 1627.

F. B. (Thom. Bridgman) Octob. 16. 1627.

In Diathyro veteri, Sacellum utrumque olim di-
rimente, versiculi isti, caractere aureo anglico,
exarati olim conspiciuntur.

*Cantiatlara quidem, Pastorum nobile lumen,
Hunc Jacobum Goldwell perlepidum genuit.
Præsul qui quondam Norwicensis generosus,
Istius atque domus hic Socinus fuerat.
ille Deo gratus molem hanc construxerat altam,
Promptus Collegii nam Benefactor erat.
Paci perpetua precor hac qui Carmina cernis,
Lector commendes hunc prece clare tua.*

Ad hujus sacelli lævum, sive Aquilonare latus, clau-
strum quoddam quadrangulare construitur, ab ipso
quidem, Fundatore incohatur, verum non ante an.
CICDCXCI. absolutum, quod utique tunc tempo-
ris factum, collatis à Thoma Overy, hujus olim Col-
legii Socio, deinde Ecclesiæ Wellensis Præcentore,
neque non Episcopo Goldwell & Thomâ Calfoxe Sym-
bolis. Hoc autem claustrum ut & ejusdem area, mor-
tuum postea sepultura, supplicationibus quas
processiones vocant aliisque minus publicis, pro de-
functorum salute, officiis celebrandis dedicata sunt.

Collegium

Collegium Magdalenense.

WILIEL. PATTEN, hujus Collegii Fundator, *Wainfleta* in agro *Lincolniensi* natus est, Patre ^a *Richardo Patten*, & Matre *Margeriâ*, *Richardi Brereton* Militis filiâ, utrisque antiquâ satis in iis locis familiâ. Fratres *Johan.* (qui & in hac Acade-

miâ ^b Graduat^{us}, postea Archidiaconus *Surreiensis*, & ni fallor, Decanus *Cicestriensis* fuit;) & *Richardum Patten*, de *Baselton* in agro *Derbiensi* habuit. Post primum in litteris tyrocinium, in patriâ sua positum, ad Scholam *Wintoniensem*, & inde ad Academiam *Oxonensem* missus est; verum cui Collegio accensendus sit, haud ita extra omnem dubitationem poni videtur. Scio, illum communi famâ *Novo* Collegio addici, cum tamen, nomen ipsius in Sociorum catalogo neutiquam compareat. Alii ^c *Mertonensem* ferunt, quibus etiam istius Collegii Album reclamation; (nisi fortè Sacellanus aut Portionista (quem vocant) fuerit. Hoc igitur tanquam incompertum impræsentiarum in medio relinquimus: etsi vulgò (ut dixi) *Wykehamicus* audiat. Ut ut fuerit, haud ultra Gradum Baccalaurei in S. Theologiâ (qui tamen in illo seculo non adeò vulgaris erat) in Academiâ ^d promotus est, quamvis per varias Ecclesiasticas dignitates, ad ipsam Episcopalem sedem *Wintoniensem* ascenderit. Fuerat ^e autem Collegii *Wykehamici*, *Wintonia*, Archidiaconus, unde post duodecim vel plures annos, à Rege vocatus est, ut *Eatonensi* Collegio præponeretur. In cujus rei memoriam Gentilitiis suis insignibus, istius Collegii insignia addidit, nempe in suprema parte scuti tria lilia argentea, ab ipso Collegio *Magdalenensi*, in hunc diem gestata.

Episcopus jam *Wintoniensis*, opibus & honoribus auctus, de perpetuando sibi apud posteros nomine, publico aliquo opere, eoque *Oxonii*, cogitare cœpit. Et primum quidem, Aulam, mox Collegium, utrumque S. *Mariæ Magdalene* sacrum, ædificavit: de his nunc ordine dicendum.

Aulam Fundaturus, licentiam sive facultatem à Rege *Henrico VI.* ^f impetravit vi. *Maii*, anno Reg. xxvi. domini CIOCDXLVIII. In hac illi permissum est, Præsidem & quinquaginta Scholares graduatòs instituere, quorum numerum augeri minuique fas erat, prout ipsi reditus augerentur, vel decreverent: dotare insuper eos annuo centum librarum censu, & communis sigilli jus, ad expedienda negotia, attribueret. His ita peractis, *Johanni Godmansston*, ex agro *Essexiensi*, Armigero, negotium dedit, ut idoneum designatæ structuræ locum circumspiceret. Is cum Magistro & fratribus Hospitalis Divi *Johannis Baptistæ*, extra portam Orientalem siti, pactum ^g iniit, ut omnes terras & tenementa, quæcunque viam à prædictâ portâ ad S. *Johannem Bapt.* plateam ducentem ad orientem, & vicum *Molendini Equitii* vulgò *Horsmullane* quem nunc (*Logick lane*) vocant ad occidentem, jacenti ad boream verò strato *Alto*; ad Austrum, plateâ S. *Johannensi* (ubi nunc est Collegium *Mertonense*, & Aula S. *Albani*) circumcluduntur, sibi ad multorum annorum spatium concederent, ix. *Jun.* anno suprà memorato. Horum tenementorum (numero novem præter hortulos & Areolas quasdam) Aula *Bostariana* (*Bostar hall*) *Leporina* (*Harehall*) *Penchrychiara*, (*Penchrych Hall*) & Aula *Philomela*, (*Nightingale Hall*) præcipue quatuor erant. Eiusdem mensis xx. ab iisdem Hospitalariis viculum Aulæ *Leporinae*, (*Harehalle-lane*) annuâ duorum solidorum pensione ^h redemit, quem viculum & ipsi non ita pridem à Majorè & Communitate *Oxon.* ⁱ acceperant. Hisce omnibus ita acquisitis, cum & adjacentia undiq; tenementa redimi mox posse non desperaret, *Johannes Godmansston* primo *Augusti* sequentis, Aulas *Bostarianam* & *Leporinam*, unâ cum hortis ad ipsas spectantibus, Fundatori in manus tradidit, in usum, quem prædiximus, convertendas. Has extemplo ille sic occupatas, inque unam Aulam translatas, in Honorem S. *Mariæ Magdalene* dedicavit, collocatis in eâ, (uti ex ^k Charta Foundationis, datâ xxviii. Mensis *Augusti* patet) hisce, qui sequuntur, viris

Præses *Johannes Horley*. S. T. B.

^a Jo. Budden in *Vita Gul. Patteni Edit.* 1602. p. 3. ^b Aa. fol. 24. b. ^c Harrisonus in *Chron. suo*, lib. 2. cap. 3. & alii ^d Tho. Gascoigne, in *Dictionary. Theol. part.* 1. p. 352. MS. ^e Leland, in 4. vol. *Itinerar.* MS. p. 50. ^f Pat. 26. Hen. VI. part. 2. m. 33. & in *scaccario* hujus Coll. in quodam abaco cui *Tis. est.* Civitas & Com. Oxon. ^g Ut in *Theaur.* hujus Coll. in *pyr.* S. Petri in Oriente nu. 11. 18. a. & 67. ^h Ibid. nu. 25. & 61. ⁱ Ibid. nu. 30. & c. ^k In *scaccario* ut suprà.

Artium Magistri, Socii
sive Scholares.

Robertus Calthorpe
Gulielmus Langhton
Johannes Ekys.
Robertus Kariswell.
Gulielmus Strenger.
Thomas Smyth
Gulielmus Elys
Thomas Chapleyn,
Johannes Ingleby
Robertus Mayn
Gulielmus Rugg
Thomas Mathew
Thomas Sutton

Artium Baccalauri,
Socii sive Scholares.

Johannes Foreman
Simon Godmanston
Gulielmus Dekyn
Gulielmus Herward
Johannes Bradwey
Richardus Berne
Philippus Roger

Aulam illam *Bostarianam*, longitudine pedum centum triginta quinque, latitudine triginta septem fuisse reperio, in eo ipso loco sitam, ubi nunc est tenementum illud, quod in Platea *Alta*, ad Occidentalem partem diversorii, quod vocant *Saraceni Caput*, non ita pridem nomine officina *Scrupulorum* (*The scrupleoffice*) melius notum est, *Leporina* autem, (ipsa etiam infra *S. Petri* ad orientem parocchiam) longa septuaginta quinque, lata sexaginta sex pedes fuit. Post hæc, prædictus Præses & Scholares alia quædam tenementa, quibus ampliari possent Aulam suam à Collegio *Universitatis* (sed non in perpetuum) redemere. Hæc tenementa quatuor erant, quorum duo ad Aulam *Bostarianam* sive *Magdalenensium* orientale latus posita erant: Duo reliqua, inter *Horsmullane* & Collegium *Universitatis* sita erant (quorum alterum & ipsa *Parva Aula* (quam vocant) *Universitatis* fuit.) Ipsum denique tenementum quod nunc diversorium est, sub *Saraceni Capitis* (ut diximus) Insigni, à Procuratoribus Sacelli cujusdam, in honorem *B. Virginis*, in templo *S. Petri* orientalis, exstructi annuâ quadraginta Solidorum pensione Præses & Scholares modo dicti in eundem usum^a conducere. Hæc omnia jam tum demolitum ibat Fundator, ut Aulam prædictam fines ampliaret, sed spe melioris sedis (quam & animo & voto conceperat) revocatus est. Atque hæc sufficere possunt, de hujus Aulam *Magdalenensium* primâ Fundatione, dicenda; quam eandem, cum Aulam, quæ nunc est, *Magdalenensi*, esse, tum vulgus, tum etiam Scriptores hæcenus credidere, sed omnes mirum in modum hallucinari, uti ex prædictis, sic etiam ex iis, quæ de posteriore hac, mox restant dicenda, manifestum fiet.

Sequitur jam ipsius Collegii fundatio; necnon prædictæ Aulam Scholarium, in idem translatio. Fundator enim, qui jam olim hoc opus in animo habuerat, tam privato suo nomini, quam bono publico dedicare, ad *Henricum VI* Regem, rem retulit: qui ipsum non illubenter exaudivit, *Cantabrigia* tamen, (ut fama est) hoc opus ut institueret, persuadere voluit. Sed ille, excusare se cepit, veniamque ab illo sibi promissæ Regem commonefacere, ut liceret sibi, *Divi Johannis Oxonii*, Hospitale à Regis Majoribus ædificatum, in literarium usum convertere. Cui Rex, Grata nobis est, (inquit) pietas tua, Magister Gu-

lielme, (quâ compellatione, ad eum, uti rex semper solebat) si quid ego operi huic promovendo conferre possim, pro certissimo habeas, me illud præstiturum. Statimque, viz. xxvii. *Septembris* anno Regni xxxv. Domini CIOCDLVI. Hospitalariis prædictis copiam^b fecit, ut eodem Hospitali, prædicto Præsidenti, & Scholaribus Aulam *Magdalenensium* in perpetuum cederent. Et (*Octobris* xxvii.) ut ejusdem advocationem in Fundatorem transferrent: quod illi protinus fecere; inque manus Præsidentis & Sociorum (pacto prius cum illis, de Alimonia sibi dum viverent inito) ipsum Hospitale^c tradiderunt, quinto *Julii* sequentis anno CIOCDLVII. Et eodem tempore omnia maneria, terras, possessiones qualcunque, tum spirituales, tum temporales, ad illud spectantes, prædictis consignavere.

His ita consignatis, & Aulam prædictam unitis, Fundator à rege *Henrico* facultatem^d impetravit, xviii. *Julii* eodem anno, in quâ ipsi permissum erat Collegium quod iam fundare, super terram quandam extra portam Orientalem *Oxon.* sitam; quam ab ortu fluvius *Cherwellus* allueret, ab austro clauderet vis, quæ ab orientali portâ ad orientalem Pontem duceret; ab occasu terminaret itidem via, ab eadem orientali portâ ducens ad fossam, (quam vocant *Canditch*) & ab aquilone, prædia quædam ad pagum *Dalywell* pertinentia limitarent. Indultum est etiam; ut eidem Collegio confirmaretur centum libras annui redditus. Quæ omnia, cum sic stabilivisset, Præsides vicissim, & Scholares dictæ Aulam *Magdalenensium*, ipsi Fundatori Hospitale illud^e concesserunt, Mense *Junio*, anno Regni *Henrici* sexti xxxvi. & Domini CIOCDLVIII. Quod ubi in manus sumpserat idem, ejusdem mensis die xii. anno prædicto, in Collegium Studiosorum^f transmutavit, inibique hos sequentes collocavit.

Præsidem Gulielmum Tybard, S. T. B.

Artium Magistros & Socios.

Robertum Calthorp.
Gulielm. Langhton.
Henricum Fisher.

Artium Baccal. & Socios

Simonem Godmanston.
Richardum Bernes.
Robertum Rous.

Quibus statim veniam concessit, alios porro Socios eligendi simul & admittendi; & protenus (intra triduum) Aulam *Magdalenensium* Præsides & Scholares eam, ejusque omnia, Collegio^g tradidere, in quod & ipsi, novâ statim electione transcribebantur.

Hisce ita secundum legis formulas ordinatis, Collegiique fundatione à Pontificibus *Calixto III.* & (postea) *Sixto IV.*^h confirmatâ, (quorum Bullis ab omni sedis *Lincolniensis* Jurisdictione liberatis & Episcopo unice *Wintoniensi* subiectis, potestas insuper facta est testamenta probandi, si quos è suorum numero intra Collegium mori contigisset) tandem Fundator ipsam structuram feliciter auspicator, (Scholaribus interea vel in Hospitali vicino, vel in Aulam *Magdalenensium* commorantibus.) In hac promovendâ præcipua opera usus est, *Gulielmi Orcheverd*, qui cœmentarii operis redemptor ipsi fuerat, cum quo (absolutis jam penè magnâ Areâ quadrangulati, Aulam, & Capellâ) conditionibus quibusdamⁱ transegit, annis *Edoardi* quarti xv. xviii. & xix. ut majori turri, quæ supra portam interiorem conspiceretur, sinem imponeret, super addidit ipsi Pyramide, quæ ab impluvii linea sedecim pedes alta consurgeret; ut Aulam & Capellæ fastigium pinnis coronaret; ut

^a In ppx. S. Pet. Or. ut supra nn. 13. c. ^b Ib. nn. 66. c. ^c Ibid. nn. 1. b. & 66. c. ^d In ppx. de Fundatione Coll. Magd. ^e In ppx. S. Pet. ut supra, nn. 9. & 16. ^f In ppx. fundat. ut supra. ^g In ppx. S. Pet. nn. 65. c. ^h Reg. hujus Coll. A. fol. 6. a. ⁱ In Scacc. ut supra inter diversa munimenta & Reg. ibid.

easdem simul & Bibliothecam, loricâ, sive coronâ consummaret, cubiculaque, claustra, & alia imperfecta adhuc absolveret; ut denique magnam Capellâ, versus occidentem, fenestram, necnon cubiculorum fenestellas, ad *Omnium Animarum* Collegii modulum conformaret. Hæc omnia, vivente adhuc Fundatore, peracta sunt, (*Hedingtoniensibus* fodinis lapidem operi suppeditantibus.) Sociique numero ab illo destinato jam completi, sub unum tectum congregati sunt, cum prius diversa in loca fuissent dispersi. Hospitalariis, quotquot quidem adhuc supererant, ad vitæ terminum, de victu & cubili intra Collegium, provisum est. Aulæ autem *Magdalenensi*, exuto iterum novo nomine, priscum suum *Bostariana* rediit, perque multos annos ab Academicis habitata (quos inter ^a reperio quendam *Johannem Seymour*, & *Johannem Collys*, Principalium munere functos) tandem sub Regis *Edoardi IV.* initium, cum pleraque Academia neglecta ruerent, hæc quoque vacua & labans, cuidam *Thoma Brown*, Sartori, & post eum, *Rogero Backster*, Oenopolæ à Collegio ^b elocata est.

Collegio hunc in modum, tantum non perfecto, anno *CIOCDLXXIX.* Pientissimus Fundator, post maturam de modo & formâ regendi optimâ, quam ipse ocularis inspector iniisset, consultationem, tandem statuta quædam ordinavit, quibus tum Præses, tum Scholares, & utriusque successores, æquali jure, uterentur. In horum ipso limine, foundationem hanc jubet esse, perpetuum pauperibus & indigentibus clericis Collegium, in Academia *Oxonienſi*, artibus & scientiis operam navantibus; utque Collegii *S. Mariæ Magdalene* vulgo **Seint Marie Magdalene Colledge** nomine fruatur, in honorem Beatæ *Virginis* Deiparæ, *S. Mariæ Magdalene*, *D. Johannis Baptistæ*, Apostolorum *Petri & Pauli*, gloriosi confessoris *S. Swithini*, aliorumque Ecclesiæ Cathedralis *Wintoniensis*, Divorum tutelarum. Numerum Sociorum (quem ratum & perpetuum esse voluit) quadragenarium instituit. (Horum tres *Johannes Ingleden* & *Johannes Foreman*, permissu ipsius, Fundaverant, ut mox ostendam) triginta insuper pauperes Scholares, quos vocant Semicommunarios, (*Demies*) quatuor Sacellanos Presbyteros, octo Clericos cantantes, & sedecim Choristas ordinavit, præter Ministros alios, & servulos. His omnibus (ut omittam pueros Eleemosynarios, qui mensarum reliquiis pascebantur, Mensamque peregrinorum hospitalem, (quæ Divi *Johan.* Xenodochio successerat) necessaria omnia, tantâ affluentia comparata sunt, ut parem huic foundationem, vix tota *Europa* ostenderit. Socios autem, quos omnes Theologiæ nomen dare voluit, (duobus vel tribus in jure Canonico, totidemque in Medicinâ, exceptis,) secundum Dioceſes, & Comitatus in quibus nascerentur, sic distinxit.

E	Diocesi <i>Winton.</i> v.	Com. <i>Buckingham.</i> 1.
	Comitatu <i>Lincoln.</i> vii.	Com. <i>Cantii.</i> 1.
	Com. <i>Oxon.</i> iv.	Com. <i>Nottinghamiens.</i> 1.
	Com. <i>Bercheriens.</i> iii.	Com. <i>Essexiens.</i> 1.
	Dioc. <i>Nordovicens.</i> iv.	Com. <i>Somersetens.</i> 1.
	Dioc. <i>Cicestriens.</i> ii.	Com. <i>Middlesexiens.</i> 1.
	Com. <i>Glocestriens.</i> ii.	Com. <i>Northampton.</i> 1.
	Com. <i>Warwicens.</i> ii.	Com. <i>Wiltoniens.</i> 1.

In Semicommunariis eligendis nulla neque natalis Agri, neque cujusvis alterius, nisi ætatis solum, ra-

tio primitus habita est. Statutum modò, ut in Grammaticalibus & Dialecticis versarentur, & in plano cantu exercitarentur. Sacellani & Clerici Altaris ministerio, utque & voce & canendi peritiâ prælectionibus Sacrorum inservirent, assignati. Choristis, ut plano item cantu, & assiduâ subministratone, choro attenderent inunctum.

BENEFACTORES.

E tribus illis, quos numerum Sociorum quadragenarium conficere diximus, duo à *Johanne Ingleden* Clerico anno *CIOCDLXI.* sunt ^c ascripti, quiteras quasdam insuper in agro *Eboracensi* (cujas ipse erat) in alimonium eorum contulit. Hos etiam (Fundatoris permissu, cui à sacris ille fuit) è Dioceſibus *Eboracensi*, aut *Dunelmensi* oriundos esse voluit, & Theologicis unicè studiis operam dare.

Tertium ^d addidit, sub idem tempus *Johannes Foreman*, annuente itidem Fundatore; utque suâ familiâ, id est parente suo, *Johanne Foreman*, oriundus esset, ordinavit. Si quando autem ejusmodi aliquis non compareret, Præsidenti & Sociis permissum est, eligere aliquem vel Indigenam vel etiam vicinum Parochiarum *Rothwelle* & *Rustona*, juxta *Wakefeeld*, in quarum alterâ Benefactor hic natus est, in alterâ Beneficiatus.

Gulielmus Fitz-Alan, *Arundeliæ* Comes, (cujus in hujus Collegii chartis frequens mentio est) cum Præsidente & Sociis stipulatus est per *Indenturam* ^e dat. x. *Octob.* *Richardi III.* ut ipsi & successores ipsorum pro suâ filiiq; sui *Tho. D. Maltravers*, majorumq; suorum animabus, quotidianam Missam ad primam, (quam vocant) idque in perpetuum, celebrarent, ad altare quoddam, quod ab inde *Altare Arundelianum* vocitabatur. Utque post eorundem vel alicujus eorum obitum, iidem Præses & Socii, requiem illis & pacem anniversariâ solennitate exorarent, ut denique singuli ejusdem Collegii Doctores, & Magistri, in publicis tum in Academia tum ad Divi *Pauli* crucem, concionibus, eorundem fœlicem & prosperum statum in precibus Deo commendarent. Ob quæ omnia Comes prædictus, Divi *Jacobi* Hospitale, de *Aynho*, in agro *Northamptonensi*, situm, iisdem in perpetuum appropriavit.

Jacobus Preston, *S. T. P.* *Gulielmus* & *Robertus Preston*, Artium Magistri ex agro *Lancastriensi* omnes, pecunias ^f contulere, quibus terræ quædam redimerentur in alimonium sive augmentationem quatuor Sociorum, sacris ordinibus, simul & gradu aliquo in artibus saltem ornatorum, horum singulis annua quatuor Marcarum pensio assignabatur, ut pro antedictis, tum vivis tum defunctis, proque parentibus eorum *Radulpho* & *Ceciliâ*, precibus apud Deum intercederent. xxiv. *Julii* anno Dom. *CIOCDLXXXVII.*

Richardus Fox, Episcopus *Exoniensis*, & Collegii *Corporis Christi* Fundator, pecunias in alimonium Sacellani erogavit, qui pro animæ ipsius salute, quotidianam missam celebraret, anno Regis *Henrici VII.* quarto: à quo idem quoque jus terras acquirendi ad valorem centum librarum ^g per manum mortuam ut dicitur Collegio impetravit.

Richardus Baronys, sive *Barnes*, sive *Berne*, hu-

^a *Aaa* fol. 186. b. 189. a. ^b *In pyx. S. Pet. ut supra* ann. 39. & *in Reg. A. ut supra* fol. 14. b. ^c *Ut in Thes. hujus & Coll. Univers.* ^d *Ut in Thes. hujus & Coll. Regine & in Torri Scholarum. Acad. Oxon. in pyx. II. v. 14.* ^e *In A. ut supra* fol. 35. b. ^f *Ibid.* fol. 55. a. & *in Thes. Coll. Regine & c.* ^g *Reg. A. ut supra* fol. 71. b.

jus Collegii aliquando Socius, terras quasdam in *Hedingtonâ* juxta *Oxonium*, sitas, in annum Vice-Præsidentis stipendium donavit. Quod munus ipse prius plures per annos administraverat.

Richardus Guildford, *Edwardi Guildford*, *Lime-narchæ* sive quinque portuum præfecti, filius & hæres, ducentas libras donavit, quibus terræ jacentes in *Swabye* in agro *Lincolniensi*, sunt redemptæ; quarum redditus, in usum quatuor Sociorum erant distribuendi, nempe tribus singulis senioribus quatuor *Marcæ*, Juniori quadraginta solidi annuatim solvendi. Hæc pecunia ab *Edoardo Lee* Archiepiscopo *Eboracensi* (qui executor ipsi fuerat) Collegio consignata est, annoque *CIOXXXI*. aut eo circiter sub *Thoma Knolles* Præsidente, in usum prædictum distributa.

Robertus Morwent, hujus Collegii primum Socius, mox Collegii *Corporis Christi* Præses, octoginta libras^a donavit, quibus terræ in *Stanlake*, in agro *Oxonienſi*, ad valorem quatuor librarum, annui redditus coemptæ sunt, in usum quatuor Semicommunarium, vel saltem Probationariorum: singulis, per modum exhibitionis, viginti per annum solidi, i. e. quinque quolibet termino solidi cuique distribuendi erant.

Johannes Claymond, aliquando Præses, latifundia quædam in agris, *Oxonienſi* & *Hantonienſi*^b donavit, ut pro suâ & Parentum suorum *Johannis* & *Aloysis*, necnon Vitrici sui *Johannis*, animabus preces, in Capellâ quotannis Deo offerrentur; utque quatuor indigentioribus Sociis, ab Electoribus nominandis quinque solidi, & tribus Semicommunariis, itidem pauperioribus, quatuor denarii quolibet termino numerarentur, &c.

Johannes Hygden, S. T. P. aliquando Præses, donavit^c centum octoginta libras, quibus coemptæ sunt terræ apud *Horsingtoniam* in agro *Lincolniensi* sitæ, ad annui octo librarum redditus valorem, unâ cum perpetuo ibidem Ecclesiæ, advocacionis jure. Ex harum terrarum proventu quatuor Probationariis sociis, quatuorque Semicommunariis pauperioribus, quinque solidi per modum exhibitionis, termino quolibet numerandi assignabantur. &c. *Septemb.* ultimo, anno *CIOXXXII*.

Tres illos, quos proximè memoravi, nempe *Robertum Morwent*, *Johannem Claymond*, & *Johannem Hygden*, etiam alio tempore pecunias contulisse reperio, quantæ trium librarum annui census redimerent terras, apud *Stanlake* prædictum, ut quotannis secundâ feriâ primæ Hebdomadis in quadragimâ post peractâ sacra, & preces pro animabus ipsorum, ipsi Præsidenti, sedecim, singulis Sociis, octo, Probationariis, sex Sacellanis, itidem sex, Clericis, quatuor, Semicommunariis etiam quatuor, Choriſtis denique, duo denarii singulis distribuerentur.

Nec in hoc loco reticenda est, *M^{ri} Thoma Philips* Collegii hujus quandoq; Socii, beneficentia. Obiens ille terras, quas habuit, Societati legaverat. Quarum redditus, eadem societas communi decreto *ix. Dec.* an. *CIOXLVII*. in sex tenuioris fortunæ socios, ab Electoribus nominandos, contulit, in singulis viginti solidos per annum.

Simon Perot alias *Parret*, Generosus, aliquando Socius, cum uxore *Aloysisâ* in manus *Audoeni Ogleshorpe* & *Thoma Coveney*, Præsidentum, centum quadraginta quatuor libras deposuit, coemendis terris, annui sex librarum redditus: ob quas in *Stanlake* supra

memorato sitas, Præsidentis & Socii, se & successores suos compositione quâdam obstrinxere, *i. Decemb.* *xxii. Elizab.* an. *CIODLXXIX*. primò, sacram quotannis in Capellâ concionem, ab aliquo ex Sociis (qui quidem sacris ordinibus initiatus esset, & in hoc ipsum à Præsidente nominaretur) in Festo *Divi Marci Evangelistæ*, habendam fore. Ob quam concionem quadraginta solidos, quatuor anni terminis fortiretur. *11°* Quolibet die Lunæ, Festum supra dictum immediatè præcedente, commemorationem ipsius esse celebrandam, quâ peractâ, inter Præsidentem & Socios præſentes (nisi forte morbo aliquo impedirentur) viginti solidos esse distribuendos. Choriſtis, aut vicem eorum subeuntibus, quinque solidi & quatuor denarii, ipsi autem Informatori chori, sedecim denarii assignati, eò quod hoc ipso munere ejusdem Pater *Robertus Perot*, alias *Parret*, aliquando functus esset. *iii.* Ut ex iisdem redditibus, viginti sex solidi, cum octo denariis, augendis in illo die, Præsidentis & Sociorum communiis allocarentur; utque eodem die in Aulâ, inter prandendum, ab aliquo Semicommunario oratio publica haberetur, qui & ejus mercedem viginti solidos, quatuor anni terminis, perciperet. Quæ omnia in hunc diem ritè observantur, à totâ Academia, Concione illâ frequentatâ.

Reperiuntur & alii complures Benefactores, quales sunt *Johannes Molins*, Ecclesiæ *Paulinæ* Archidiaconus, & aliquando Socius, *D. Richardus Leigh* Miles &c. qui exhibitiones, quas vocant, contulere; verum cum ipsorum compositiones nondum comparuerint, impræſentiarum sunt omittendi, & pro iis Præsidentium Catalogus substituendus.

PRÆSIDES vel PRÆSIDENTES.

i. *Mr Johannes Horley* sive *Hornley* S. T. B. Aulæ *Magdalenenſis* primus Præses *xxviii. Aug.* an. *CIOCDXLVIII*. quam ille in manus Fundatoris tradidit, & *Dartfordiam*, in Diocesi *Roffenſi*, concessit, ubi etiam diem suum obiit, & sepultus est anno Dom. *CIOCDLXXVII*.

ii. *Gul. Tybard*, S. T. B. qui primum Aulæ scrutatorum, vulgo vocatæ *Haberdatherhall* Principalis erat, successit, *xii. Julii* anno *CIOCDLVIII*. & primus Collegii Præses habetur, quo munere cessit jam decrepitis, post viginti & amplius annos, in ejusdem regimine vel sine statutis laudabiliter transactos. Epitaphium ipsius infra habes.

iii. *Richardus Mayew*, S. T. P. & *Novi* Collegii quondam Socius, Præses admissus est *xxiii. Aug.* an. *CIOCDLXXX*. ex ipsius Fundatoris nominatione. Post Episcopus *Herefordienſis* evasit.

iv. *Johannes Claymond*, S. T. B. circiter annum *CIOCDIV*. admissus est. Resignavit *ii. Decemb.* an. *XVI*. & Rogatu *Richardi Fox* (familiaris quondam sui, & *Coxtanei*) Collegii *Corporis Christi Oxon.* ab eodem exstructi, primus Præses constitutus est.

v. *Johannes Hygden* S. T. P. electus circa *xvii. Decemb.* *CIOCDXVI*. cessit *vi. Decemb.* *XXV*. Epitaphium infra vide.

vi. *Laurentius Stubbes* S. T. P. Electus *xxi. Nov.* *CIOCDXXV*.

vii. *Thomas Knolles* S. T. P. resignanti eum *Stubbesio* successit, *vi. Febr.* *CIOCDXXVII*. & *iii. Febr.* an. *XXXV*. resignavit ipse. Moriebatur apud *Wake-*

^a Reg. hujus Coll. B. fol. 93. ^b Ibid. fol. 94. b. ^c Ibid. fol. 98.

feld in agro Eboracensi, (cujus Ecclesie Vicarius fuit) xi. Maii an. XXXVII.

viii. Mr Andoenus Ogelthorpe in Theologia licentiat^{us}, electus est xxi. Feb. CIOXXXV. resignavit xxvii. Septemb. LII. cum prius Collegii ab Henrico VIII. conditi Oxon. Canonicus fuisset. Ex Canonico installatus fuit (inquit a quidam) Decanus Regie Capella de Windfore, ac primo Marie Regine, electus & admissus scriba Ordinis Garterii in Vigiliis S. Georgii, anno eodem: & ut consuetum Salarium L. libr. dicto officio debitum e scaccario quotannis potiretur, per Supremum & Commisiones sancitum est, xxiv. Aprilis anno sequente. A prima praeclentissimi Ordinis predicti institutione, huc usque nemo nisi merè Canonicus Scriba seu Registrarius officium obibat. Iste etiam Decanus & successores sui, non quatenus Decani, sed quatenus Canonici ejusdem muneris capaces facti sunt, prout statuta dicti Ordinis exigunt.

ix. Gualterus Haddon, Juris Civilis Doctor, post multas inter Regem & Societatem, hinc mandatorias, illinc excusatorias litteras, (quippe admissioni ejus omnes se strenuè opposuere) tandem ultimo Sept. an. CIODLII. electus est. Eodem anno, ad eundem Gradum in Academia admissus est, quem in Jure Civili, ut dixi, Cantabrigia susceperat, nam inde Londinensis e affirmat, fuisse eum invitatum, ut huic muneri admoventur. Tamen anno sequente Octob. xxx. sponte cessit, expulsionis metu à Stephano Gardinero, Episcopo Wintoniensi, qui tum Collegium visitabat.

x. Andoenus Ogelthorpe, S. T. P. secundo electus xxxi. Octob. an. CIODLIII. tum temporis Newingtonia in agro Oxoniensi, & etiam Hasleia ibidem Rector, & Windlesoria, ut dictum est, Decanus. Resignavit vii. Aprilis CIODLV. factus deinde Episcopus Carleolensis. Natus est hic vir in pago (Deuton-hime) dicto juxta Tadcastriam, in agro Eboracensi, ubi etiam publicam Scholam Grammaticalem necnon Ptochodochium sive Hospitale fundavit, & utrumq; annuo quadraginta librarum redditu dotatum in honorem simul & nomen salvatoris nostri Domini Jesu Christi dedicavit.

xi. Arthurus Cole, S. T. B. & Windlesoria Canonicus, necnon Collegii Eatonensis Socius, Praeses electus est xxii. April. an. CIODLV. cujus Epitaphium infra vide.

xii. Thomas Coventy, Artium Magister, & Medicinae Baccalaureus, electus est ii. Aug. an. CIODLVIII. & sequente anno, in Medicina Doctoratum suscepit. Sed in visitatione Episcopi Wintoniensi, amotus est xxv. Sept. anno CIODLXI.

xiii. Laurentius Humphrey, Artium Magister, deinde S. T. P. electus xi. Decemb. an. CIODLXI.

xiv. Nicolaus Bond, S. T. P. admissus v. Aprilis, CIODXC. Est & alius ejusdem utriusque nominis (Nic. Bond) huic Coetaneus, & etiam scriptor, verum illum Cantabrigiensem fuisse antumo, quod obiter hic visum est admonuisse.

xv. Johannes Harding, S. T. P. in agro Hantoniensi natus, electus Praeses xxii. Feb. anno Dom. CIODCVII.

xvi. Gulielmus Langton, S. T. P. mortuo Hardingo successit, xix. Nov. CIODCX. Epitaphium infra habetur.

• Tho. Frith in Hist. vel Cat. Decan. & Canon. Eccles. Windlesor. MS. n. Reg. hujus Coll. E. In lib. i. Antiq. Cantabr per 152.

xvii. Acceptus Frewen, Cantianus, Socius electus est an. CIODCXIII. Artium tum temporis Magister. Mox S. T. B. Praeses factus est xxiv. Octob. an. CIODCXXVI. deinde S. T. P. & per medias aliquot dignitates, primum Episcopus Lichfeldiensis & Coventriensis, tandem Archiepiscopus Eboracensis consecratus est.

xviii. Johannes Oliver S. T. P. cedenti Doctori Frewen, successit xxiv. Maii CIODCXLIV. Ejectus est à Delegatis Procerum & Plebeiörum in Parlamento, sub finem anni CIODCXLVII.

xix. Johannes Wilkinson. S. T. P. Aulae Magdalenensis Principalis, & olim hujus Coll. Socius, à Visitatoribus Parliamentariis in locum dicti Oliveri successit est an. CIODCXLVIII. (ut alias à me dictum est) virtute tamen cujusdam ordinationis per eosdem Delegatos data xxix. Febr. an. XLVII. Obiit ii. Jan. CIODCXLIX. & inhumatur in Choro Ecclesie Miltona magna in agro Oxoniensi.

xx. Thomas Goodwin A. M. Cantabrigiensis (ni fallor) ab O. Cromwellio Praeses factus est, in fine anni CIODCXLIX.

xxi. Johannes Oliver S. T. P. restitutus xxii. Maii CIODCLX. & Regis gratia Decanus Wigorniensis eodem anno factus. Obiit xxvii. Octob. an. CIODCLXI. & in exteriori Sacelli parte, ad ostium boreale sepelitur.

xxii. Thomas Pierce, S. T. P. electus ix. Novemb. CIODCLXI. resignavit iv. Martii CIODCLXXI. ut valetudini suae & suorum melius consulere, suisque privatis rebus melius vacaret, satisque spatii intercederet inter vita negotia mortisque diem.

xxiii. Henricus Clerk, Med. Doctor, electus viva voce, v. Martii secundum Comp. angl. CIODCLXXI

EPISCOPI.

Richardus Fox, Wintoniensis CIODII.

Gulielmus Atwater, Lincolnensis CIODXIV.

Thomas Wolsley, Eboracensis CIODXV.

Johannes Voysey, Exoniensis CIODXX.

Johannes Longland, Lincolnensis CIODXXI.

Johannes Stokesley, Londinensis CIODXXX.

Reginaldus Pole, Cantuariensis CIODLV.

Georgius Cootes vel Cotys, primo Socius Coll. Balliolensis, denique hujus, postremo prioris, Magister five Praeses; Cestriensis circa an. CIODLV.

Andoenus Ogelthorpe Carleolensis CIODLVI.

Thomas Bentham, Lichfeldiensis & Covent. CIODLIX.

Gulielmus Bradbridge, Exoniensis CIODLXX.

Gulielm. Overton, Lichfeld. & Covent. CIODLXXIII.

Johann. Bullyngbam, Glocestriensis CIODLXXXI.

Tho. Godwyn, Batho-Wellensis CIODLXXXIV.

Thomas Cooper, Wintoniensis CIODLXXXIV.

Thomas Bickley, Cicestriensis CIODLXXXV.

Johannes Piers, Eboracensis CIODLXXXVIII.

Gulielmus Downham, Cestriensis CIODXCI.

Henricus Cotton, Sarisburiensis CIODXCVIII.

Gulielmus Pylsworth, Derensis, in *Hibernia* CIO-
DCIV.

Johan. Thornborough, Wigornienfis CIO DCXVI.

Georgius Andrew, Fernensis, in *Hibernia* CIO-
DCXXXV.

Johannes Warner, Roffensis CIO DCXXXVII.

Acceptus Frewen, Eboracensis CIO DCLX.

Gulielmus Nicholson, Glocestriensis CIO DCLX.

Ezechiel Hopkins, Rapotensis in *Hibernia* CIO-
DCLXXI.

SCRIPTORES.

GULIELMUS IVE, S. T. P. ubi natus aut primùm
educatus, nescitur. Verum hoc constat, ipsum vi-
vente adhuc Fundatore, hujus Collegii Socium, aut
Theologiæ Prælectorem fuisse, clarique ob eam in
Academia nominis. Publicavit aliquot libros adver-
sus fratres mendicantes pro Clero Anglicano, contra
eorundem injurias quasdam & contumelias, ut in
Baleo videre est, ad quem lectorem remitto. Scripsit,

De mendicitate Christi. lib. 1.

Lecturas Oxonienses. lib. 1.

In minores Prophetas, lib. 12. & alia.

Floruit anno CIO CDLXVI. & Ecclesiæ Paulinæ
Cathedralis, præbendarius erat.

GULIELMUS GROCYNUS, in hoc Collegio Sa-
crarum literarum egregius lector & interpretes circa
initium R. *Richardi III.* in quo munere a perstitit
ad annum CIO CDLXXXVIII. Hujus viri sæpe alias
à me facta mentio est; sed præcipue in notitia Coll.
Novi, (quam vide) ubi primis sub annis educatus
est.

JOHANNES HOLT, in agro *Suffexiensis* natus, pri-
mum Scholæ vicinæ Ostiarius, mox Socius an. Dom.
CIO CDXCI. Demum Artium Magister &, ni fallor,
eiusdem Scholæ Archididascalus. Grammaticus sui
temporis eximius, & industriâ suâ in erudienda ju-
ventute bene meritus. Scripsit breviculam Gramma-
ticam, cui titulus

Lat. puerorum, impress. circa annum 1497. &
Johanni Morton Archiepiscopo *Cantuariensi* dedica-
tam.

Cætera istius viri, tum vitæ, tum obitus, tum
sepulchri ignorantur.

GULIELMUS LILIUS *Odyhamia* in agro *Honto-*
nienfi, si *Baleo* fides, si *Camdeno* autem in *Annalibus*,
in agro *Derbieni* natus. Quum affirmat *Twynus* (qui
idem ab *Allen* Aulæ *Glocestriensis*, uti & ipse ab
aliis in primo ad Academiam adventu id fando audi-
verat) hunc virum in hac Academia, primis annis
educatum; ausus sum eum huic Collegio accen-
sere, quippe aliquem ejusdem nominis reperio Semi-
communarium admissum, an. CIO CDLXXXVI.
ætatis suæ xviii. Ut ut fuerit, non diu certe in Aca-
demiâ commoratus, statim religionis ergo peregrina-
tionem *Hierosolymas* usque suscepit; unde in pa-
triam reversurus, *Rhodum* insulam divertit, ibique
aliquandiu moratus, linguam Græcam exactissime

didicit; quod cuivis sanè mirum Jure videatur, cum
Rhodus eo seculo græca dudum esse desiisset, nisi
forte in aliquem inibi ea tempestate istius linguæ gna-
rum inciderit, inde *Romam* venit, ubi *Johannem Sul-*
pitium, & *Pomponium Sabinum*, Linguæ Latinæ ma-
gni tum nominis, professores audivit. Reducem mox
Coletus Decanus *Paulinus*, Scholæ à se fundatæ Mo-
deratorem primum fecit, cui summâ cum laude per
quindecim annos præfuit. Qui plura de illo scire
cupit, *Baleum* adeat. Inter alia scripsit,

Octopartium Syntaxin, lib. 1.

De Generibus nominum. lib. 1.

Regulas Grammaticales. lib. 1.

Tria Anti-Bossa. Lond. 1521. Eleganti stylo &
carmine concinnata, in *Robertum Whittingtonum*,
suum & *Hermannum* æmulum; horum princip. *Non te*
Hermane latet, &c. Quos ante *Robertus* ille *Whit-*
tingtonus dicaci carmine sub *Palliato Bossi* nescio cujus
nomine laceraverat. Multa in iis lepidè & falsè dicta
occurrunt. Reliqua istius viri scripta apud *Baleum*
vide.

Obiit peste, magno omnium detrimento & dolore;
& in boreali Cœmeterio S. *Pauli Londini* sepultus
est, in cujus memoriam intra dictam Ecclesiâ non
procul à magnâ portâ boreali, impensis filii, lamina
area ad parietem affigitur, cui hoc Epitaphium in-
scriptum legitur. *Gulielmo Lilio Paulinæ Scholæ olim*
Præceptor primario, & Agnetæ conjugi, in sacratissi-
mo hujus Templi Cœmeterio, hinc à tergo nunc destru-
cto, consepultus; Georgius Lilius hujus Ecclesiæ Cano-
nicus, Parentum memoria piè consulens, Tabellam
hanc ab amicis conservatam, hic reponendam curavit.
Obiit ille G. L. an. Dom. 1552 v. Cal. Martii, vixit
annos LIV.

Georgius ille in Epitaphio memoratus, in hoc etiam
Collegio (ni fallor) educatus est, vir doctus &
scriptis suis clarus, uti *Baleus* simul & *Pitseus* con-
sentiant. Et sanè ab ipsâ primâ hujus Collegii funda-
tione usque ad finem Reg. *Elizabethæ*, aliquem sem-
per hujus cognominis in *Bursariorum* & *Dispensato-*
rum Computis occurrere animadverti. His subjungo
Robertum Whittington Grammaticum, qui *Oxonii* in
Scholâ *Stanbrigianâ* (anne eadem cum hac Scholâ
Magdalenensi) educatus perhibetur. De quo plura
alibi in hoc ipso opere.

JOHANNES ROPIA, in agro *Berberiensis*, Dice-
cesis *Sarisburiensis*, natus, primum Semicommunarius
tunc Artium Magister factus, fit Socius an. CIO-
CDLXXXIII. deinde Philosophiæ in eodem Colle-
gio, & sententiarum Prælector, tandem in ipsâ Aca-
demiâ Theologiæ Professor, D. *Margareta*; vir in eâ
facultate magnæ peritiæ, nec minoris famæ. Scripsit,

Tract. contra Lutherum; & alia.

Obiit mense *Majo*, an. CIO DXXXIV. eodem tem-
pore Rector de *Witney* in agro *Oxonienfi*, & in ipso
hujus Collegii sacello, ni fallor, sepelitur. Vide
de eo plura in historia nostra sub an. CIO DXXI-
XXX. & in hoc ipso libro in D. *Margareta* Professo-
rum Catalogo.

JOHANNES KYNTON ex ordine Minoritarum,
incertum ubi natus, verum Scientiâ in Theologicis
clarus, in hujus Collegii Theologiæ professorem
ascirus est (quod munus plures per annos cum laude

* Ut in Reg. A. ut supra fol. 65. b.

gessit) mox ab Academia D. Margareta Professor nominatus. Scripsit,

Tract. contra Lutherum. lib. i. & alia.

Sepultus est in Collegii *Dunelmensis* (quod nunc Collegium *Trinitatis* est) Sacello, ejusque tumulo etiamnum superest hæc inscriptio. *Obiit Johannes Kynton frater minor, Sacra Theologia Professor xx. Jan. CIOXXXV.* Plura de eo vide in *Historia* sub an. CIOXXXI. & in *Catalogo Professorum D. Margareta*, ut supra.

JOHANNES CLAYMOND, Eucharistiæ servus, ut ipse se appellabat, *Framptona* in agro *Lincolniensi* natus est, in hoc Collegio literis imbutus, ubi primum Semicommunarius, tum Socius an. Dom. CIOCDLXXXVIII. deinde sacris ordinibus initiatus, & S. T. Baccalaureus, quare plurimis Ecclesiasticis Beneficiis auctus est; tandem Præses, in Collegium *Corporis Christi* tum recens exstructum migravit, id ipsum efflagitante ejus Fundatore, ut supra diximus. Quoniam verò, ista Præsentia illâ quam reliquit, minor fuit, compensata est additione Rectoratus prædixit de *Clebe* sive *Clybe* Episcoporum, in agro *Glocestriensi*, quem ad vitæ terminum usque retinuit. Vir erat, summâ gravitate, optimis moribus, animoque pientissimo præditus. Quibus accedebant in rebus Theologicis non vulgaris cognitio, & in Phisicis tanta Scientia, ut nullum sui sæculi in iis sibi parem haberet. Scripsit enim

Observationes in Plinii Naturalem Historiam lat. MS. in Bibl. CCC. de quo libro & autore audi, quid dicit ^a *Michael Neander* -- de quo nobis retulit aliquando *Operinus noster*, quod in totum *Plinii opus eruditos Commentarios scripserit*, & ad se excudendos jam pridem miserit, cur autem non fuerint excusi ab *Operino*, puto sumptus ad tantum opus imprimendum defuisse. Cætera ipsius scripta, *Baleus* & *Pitæus* recensuere. Quidus addo, me penes MS quoddam propriâ ipsius manu exaratum, cui titulus

De penitentia tractatus. angl.

Obiit xix. Nov. CIOXXXVII. & sepultus est in sacello Collegii *Corporis Christi* ubi Epitaphium ejus adhuc superest. Encomium ipsius simul & characterem apud ^b *Lelandum* requiras, Munificentiam ipsius, necnon *Corporis Christi* & *Æneiasi* Collegii historiis vel notitiis vide.

JOHANNES HOKER, primum Semicommunarius, mox Socius, & deinde Artium Magister an. CIOXXXV. Vir in Græcis & Latinis apprime peritus, Rhetor insuper & Poeta insignis. Meminit illius variis in locis *Lelandus*, à quo etiam ^c alicubi appellatur, *Nitor bonarum Artium*, multa scripsit, è quibus sunt

Introductio in Rhetoricam. lib. i.

De vero Crucifixo.

Epigrammata varia. lib. i. &c.

Vivebat adhuc in Collegio, an. CIOXLIII. ut è *Barbariorum* computis manifestum est. Hallucinati sunt ergo *Baleus* & *Pitæus*, qui diem obitus bienium ante illi assignarunt.

JOHANNES LAEUS, vulgo *Læe* S. T. P. cujus patria natalis (nisi forte *Eboracensis* fuerit) nescitur, in hoc Collegio usque ad gradum in Artibus Bacc-

laurei studuit. Inde *Cantabrigiam* concessit, ubi reliquis Academia gradibus auctus est. Tandem per varias dignitates ecclesiasticas Eleemosynarius Regius, & Archiepiscopus *Eboracensis* evasit, summus erat Theologus, & in omni literaturâ versatus, prudentiâ denique & sanctitate vitæ clarus. *Erasmus* autem semper infensus, cui se omni studio opposuit, sed quâ felicitate aut successu non est meum pronuntiare, licet alii id facere non vereantur, qui summam in eo quidem eruditionem sed *Erasmiana* impariam agnoscunt, Scripsit

Commentarium in Pentateuchum MS.

Apologiam contra quorundam calumnias.

Indicem Annotationum prioris libri.

Epistolam nuncupatoriam ad Desid. Erasmus.

Annotationum libros duos, alterum in Annotationes prioris editionis novi Testamenti Desid. Erasmi, alterum in annotationes posterioris editionis ejusdem.

Epistolam apologeticam, quæ respondet Desid. Erasmi Epistolis.

Reliqua in *Baleo* & *Pitæo* habentur. Sepelitur in Ecclesia sua Cathedrali *Eborac.* inque tumulo ipsius hæc inscriptio legitur. *Edwardus Leus Archiepiscopus Ebor. Theologus eximius, atque omni literarum genere longe eruditissimus, sapientia & vita sanctitate clarus, Evangelica doctrina Praconem semper agens, pauperibus beneficus, omnibus ordinibus juxta charum, magno de se apud omnes desiderio relicto, hic sepultus jacet. Sedit Archiepiscopus annos plus minus 13. Obiit 13. Septembris aetatis suæ anno 62. Christi 1544.*

JOHANNES LONGLAND natus apud *Dent*, oppidum in agro *Oxonien*si mercatorium, primum Semicommunarius, mox Socius, & post utrumque in Artibus gradum, tandem S. T. Prof. an. CIOXXI. deinde Decanus *Sarisburiensis*, & Regius confessorius, novissimè Episcopus *Lincolniensis* factus est. Vir erat pietatè & doctrinâ, necnon eloquentiâ (ut ex concionibus ipsius patet) sui sæculi clarissimus. Academia hujus amantissimus, cujus augendis & mutandis privilegiis, simul & necessitatibus omnium quibuscunque sublevandis summâ operâ & studio incubuit. Hinc tot illæ ab Academicis in Convocatione ad eum gratulatoriæ Epistolæ, in quibus pietatem ipsius & eruditionem mirè prædicant, & alicubi eum Patriarchæ *Josepho* comparare, non erubescunt. Scripsit & edidit

Tres conciones latinas. Excus. per *Richardum Pynsonum* tempore Hen. VIII.

Quinque alias conciones sextis Quadragesimæ feriis habitas. Excus. per eundem, lat. Præter alias in varias partes Psalmorum &c. lat.

Concionem coram Rege habitam in pasceve. an. 1538. in Heb. 13. ver. 10. 11. 12. 13. Lond. 1538.

Sepultus est in Collegii *Eatonensis* sacello, juxta *Windleforiam*, in cujus marmore hæc habetur inscriptio.

Hic jacet insignis Lincolniæ Episcopus olim

Longlandus precibus deditus atque libris.

Editus Henleia Salisburiaque Decanus,

Sumptus ad Officium Præsulis inde fuit.

^a In *succincta explicatione Orbis terræ*, edit Lips. 1597. p. 410. Vide etiam Joh. Caium, de libris suis propriis, edit. Lond. 1570. fol. 13. a. ^b In *Encomiis* & p. 43. &c. ^c In *cygn. Cant.* ^d In FF. Ep. 93. & 145.

*Immenso sumptu doctos nutrit & auxit,
 Multis ad studium contulit unus opem.
 Hæc ædes corpus, Woburnia viscera servat,
 Atque pium sedes cor cathedralis habet.
 Edvardi sexti primo venerandus in anno,
 Extremum pastor clauserat ille diem.
 Clauserat iste diem, de corpore vita recessit,
 Septima cum maii luxit in orbe dies.*

*Hic jacet Johannes Longland, qui dum vixit, Regi
 Henrico octavo fuit à confessionibus, viginti sex annos
 continuos Episcopatum Lincoln. tenuit: obiit autem
 anno ætatis suæ septuagesimo quarto, Sept. die mensis
 Maii, anno dom. MCCCCXLVII.*

THOMAS ROBERTSON, Eboracensis, primum
 Semicommunarius, tum ludimagister, in Collegii
 Scholâ Stanbrigio mortuo successit. Post tres inde
 annos Artium Magister & sub idem tempus Socius
 electus. S. T. P. autem in hac Academiâ fuisse, quod
 Pitseus affirmat, cum nihil tale in registris occurrat,
 non necesse est, ut usque quaque verum credamus.
 Erat procul dubio in erudiendâ Juventute callentissi-
 mus, & ipso Stanbrigio, quorundam sententiâ præ-
 stantior. An. CIODXXXII. in regulas Grammati-
 cales à Gulielmo Lilio, carmine conscriptas commen-
 tarium edidit. Regulis (quas vocant *Quæ genus*)
 necnon profodicis illis in fine Grammaticæ vulgaris,
 iisdem additis. Has Longlando supra memorato de-
 dicavit, in usum Scholæ Henleianæ. Ex hujus simul
 & aliorum industriâ (quales erant Stanbrigius supra
 dictus, Robertus Whittington, Dr Johannes Coletus,
 & Gulielmus Lilius) in Grammatices instituendæ
 methodo magna varietas orta est. Huic malo cum
 medelam aliquam Henricus VIII. exopraret, viris
 quibusdam doctis (quos inter Dr Richardus Cox fuisse
 perhibetur) negotium dedit omnium methodos in
 unam collatâ operâ reducendi. Præstitum hoc anno
 CIODXLV. & hæc est illa Grammatica, quæ idcirco
 autoritate regiâ in omnibus Scholis in hunc diem
 obtinet. Quæ tamen haud multo post nonnullis pro-
 lixior visa est. Quare Mr Johannes Foxus, sub Edoardo
 VI. Rege, Tabulas quasdam Grammaticales anno
 CIODLI. edidit, ab octo Regii Concilii Proceribus,
 nominatim, & publicè approbatas. Verum & hæc
 statim in usum esse desierunt, cum brevitate non mi-
 nus, quàm priores illæ prolixitate laborarent, sed
 hæc obiter. Ad Authorem nostrum redeamus; qui
 inter alia scripsit,

De Latinorum nominum Genyibus. lib. 1.

*De verborum præteritis, & supinis. lib. 1. quibus
 Appendices insuper adjecit,*

De nominibus Heteroclitis. lib. 1.

De verbis defectivis. lib. 1. & alia.

Reliqua hujus Viri, postquam Coll. valedixisset,
 & utrum Henleianæ Scholæ Longlandi Episcopi Lin-
 colniensi rogatu, omnino præfuerit planè sunt in-
 comperta. Hoc tantum scimus, illum usque ad ini-
 tium Regni Edoardi VI. superfuisse. Plura de eo vi-
 dere licet, in libello quodam à Epigrammatum, à
 Johan. Parkburſo Nordovicensi Præfule scripto.

EDOARDUS WOTTON Oxonii, & ni fallor, intra
 B. Mariæ Virginis Parochiam natus est, Patre Richar-

do Wotton, qui in Academiâ Theologiæ facultatis
 superior Bedellus fuit. Primum hujus Collegii Se-
 micommunarius, mox Socius, intercessione deinde
 Claymundi & Morventi, ob doctrinam, in Colle-
 gium Corporis Christi à Fundatore Foxio translatus est,
 ubi Sociis Compar, & Græcæ linguæ prælector, tan-
 dem in triennium peregrè eundi, veniam impetravit
 an. CIODXX. In Italiam igitur profectus, medicinæ
 operam dedit; ejusdemque professor, in Academiâ
 Pataviensi, factus est. Mox in patriam redux, in hac
 Academiâ ad Doctoratum per incorporationem admis-
 sus est, an. XXV. ubi etiam (sicut & Londini postea)
 praxi medicâ & Philosophiæ cognitione inclaruit.
 Scripsit,

*De differentiis Animalium lib. 10. Paris: 1552.
 lat. fol. de quibus Michael Neander b sic ait. Nemo
 de Animalibus libros unquam scripsit doctius vel ele-
 gantius.*

An, & quid aliud publicaverit, non reperio.
 Obit in nonas Octob. CIODLV. anno suo clima-
 terico, & in S. Albani Ecclesiâ de Woodstreet Lon-
 dini, vel ejusdem cœmeterio sepelitur. E filiis, quos
 plures reliquit, unum habuit Henricum, qui etiam
 in hac Academiâ Medicinæ Doctor factus est, CIOD-
 DLXVII. ejusdemque praxi, suo etiam seculo cla-
 rus.

REGINALDUS POLUS, regali stemmate ortus,
 in Castello Stover-toniensi in agro Staffordiensinatus
 CIOD. Grammaticam in Domo Carmelitarum, Oxon-
 ni primum didicit (ut in nota quadam, Mariæ re-
 gnante, scripta animadverti) unde in hoc Collegium
 se transtulit, & Artium Baccalaureus factus est, an.
 CIODXVI. Ultra quem gradum in hac Academiâ
 non processit. Sciendum autem quod an. XXIII.
 illum inter Socios Collegii Corporis Christi tum nu-
 per exstructi, à Fundatore fuisse adscitum. Verum
 cum in regionibus transmarinis tum absens esset, in
 eo nec omnino unquam resedit, nec ex eo fructum
 percepit. Siquidem in Italiâ, magna ex parte, de-
 gens, Pontificis gratiâ inter Cardinales relatus est,
 primum, sub S. S. Nerei & Achillei, mox S. Mariæ
 in Cosmedina demique S. Priscæ titulis. Ab eodem
 Pontifice, ad Galliarum Regem & Cæsarem diversis
 temporibus legatus est. Cumque idem fato concess-
 isset, in Conclavi, bis Papa electus fuit. Sed tan-
 tum fastigium adire recusavit, ipsius onus subveritus,
 inque Monasterium quoddam, non longè à Veronâ
 situm, recedendi veniam impetravit, ut quod reli-
 quum erat vitæ docto & pio otio impenderet. Sed
 Edoardi Regis Angliæ morte nunciata, quodque
 Reg. Mariæ (cui præcipue charus erat) successisset,
 à Pontifice obtinuit, ut in Angliam, ad Gentem
 illam Romanæ sedis reconciliandam legaretur. Pro-
 tinus ergo huc festinavit, & primum, exuto sede suâ
 Cantuariensi Archiepiscopo Cranmero, seipsum suffe-
 cit, inibique durante vitâ sedit. Vir erat eruditione,
 eloquentiâ, Judicioque summus, necnon si Scripto-
 ribus ea in re fides sit habenda moribus & vitâ integer-
 rimus. Inter plura, quæ scripsit, hæc extant,

De summi Pontificis potestate, Lov. 1569.

*Unitatis Ecclesiasticæ defensionem, ad Henricum
 VIII. lib. 4. Rom. 1555.*

*De concilio Tridentinò ad Cardinales. ibid. legatorum,
 Venet. 1562.*

De Justificatione, lib. 2, Lov. 1569.

Reformationem Angliæ ex Decretis suis Rom. 1562.

*De Concilio & reformatione Angliæ edit. cod. an.
 & alia.*

Obiit, xvii. Nov. eodem, quo & ipsa Reg. Maria die, an. CIO DLVIII. & sub finem sequentis Decembris in D. Thoma Martyris Sacello, in Ecclesia Cathedrali Cantuariensi sepultus est. Extat libellus de vitâ ejus Latinè conscriptus, & Venetiis editus, an. CIO DLXII.

RICHARDUS SHERRY, nescio ubi natus, sed hujus Collegii primum Semicommunarius, tum Ludimagister, annoque CIO DXXXI. Artium Magister, Socium fuisse non reperio, sed teste Balao, vir fuit eleganter doctus, & in Anglicum Idioma Erasmus vertit.

De schematibus & tropis. lib. I.

Aliaque plura scripsit. Claruit an. CIO DL.

PETRUS MORWING, in agro Lincolnensi natus, in Socium adscitus est an. CIO DLII. Aliquot antè, quàm R. Edoardus VI. moreretur, diebus, reperio illum in Academiâ, pro Gratiâ ad incipiendum in artibus supplicasse, quæ etiam tum concessa est: cum tamen in sequentibus comitiis xviii. Jul. an. CIO DLIII. stetit non appareat, eò quod (ut credo) Mariâ Regina succedente, ipse ut & alii quidam propter religionem, in regiones externas fugam tum meditaretur. Sed, Elizabethâ mox rerum potitâ in Collegium restitutus est, annoque CIO DLIX. stetit in Comitiis. Plura de eo non comperio, nisi quod in vernaculam linguam transtulerit

Josephum de bello Judaico. Edit. secundò Lond. 1561.

Theaurum Euonymi, sive de occultis naturæ mirandis, è Conrado Gesnero; Lond. 1565.

ALANUS COPE, Londinensis, Socius factus est an. CIO DXLIX. & an. LII. Artium Magister. Post sex inde annos unanimi omnium suffragio electus est Academiæ Procurator; & sequenti anno, absentia veniâ impetratâ, in regiones transmarinas discessit. Romam deinde venit, ibiq; S. T. P. (licet in hac Academiâ ad Jus Civile se addixisset) & Ecclesiæ D. Petri Canonicus factus est. Vir fuit (ut a quidam ait) eximii ingenii, qui post magnos in Ecclesia Dei pro fide Catholicâ tuendâ susceptos labores, scripsit opus quoddam insigne intitulum,

Syntaxis historia Evangelica. lib. I. Lov. 1572. & alia.

Obiit Romæ, & sepultus est in Hospitali sive Xenodochio Anglicano, circa an. CIO DLXXX.

JOHANNES FOX, in oppido S. Botulphi, (Bostonam vulgò dicunt) in agro Lincolnensi natus. In Coll. Æneinasi primum admissus, inde in hujus Collegii Socium cooptatus est, annoque CIO DXLIII. artium Magister factus. Ultra quem gradum in hac Academiâ non promotus est; sed literis, triumque præsertim linguarum peritiâ clarus fuit. Talis ille semper erat (Balao b inquit) ut qui bonis artibus, seu doceret seu scriberet, elimatam eloquentiam terse adjunxerit. Sub Henrico VIII. qui hybridam quandam religionem induxerat, cum in Collegii sacello, Sacris interesse recusaret, Sodalitio suo quasi coactus cessit, anno CIO DXLV. in quod tamen mortuo mox rege, sub Edoardo VI. restitutus est, ibidemque permansit, donec, Regina Mariâ succedente, in Germaniam cum aliis quibusdam Academicis fugit. Iterumque Elizabethâ regnante, reversus, multas sibi

Ecclesiasticas dignitates oblatas habuit, quas omnes adire recusavit, exceptâ solum Vicariâ S. Ægidii juxta portam (Cripplegate) Londini, & Præbendâ Sarisburiensi. Vir erat ingenio satis felici, & in Antiquitatibus eruendis sagaci animo, in pauperes benigno, vitâ inculpatâ, stylo in Romanenses satis acerbò. Quod autem maximè de hoc viro memorabile est, adduci nunquam potuit, ne ab ipso Parkero, Archiepiscopo Cantuariensi, ut Canonibus subscriberet, Ecclesiæ Anglicanæ (saltem quod ad ceremonias spectat) minimè fautor. Scripsit

Rerum in Ecclesiâ Gestarum Commentarios à tempore Wiclevi, lib. I. Argent. 1554. cui addidit quinque alios libros, Basil. 1559. lat.

Gesta & monumenta Ecclesiæ, sive ejusdem universalem Historiam. Lond. quarto 1583. Ibid. quinto 1596. &c. duobus voluminibus; & ibid. 1632. Volum. tribus Angl. Qui liber, ut in opere tam diffuso fieri necesse est, erroribus minime vacat; Author siquidem Ecclesiæ Romanæ infensissimus, matri Anglicanæ non per omnia amicus deprehenditur, utpote qui Puritanis faveret, & ritibus Ecclesiæ se non conformem præstiterit.

Triumphum & victoriam Christi, de morte, lege, & peccato. lat. & ex eo in Anglicum versum, à Richardo Day. Lond. 1578.

Papam confutatum, sive Sanctam & Apostolicam Ecclesiam Papam confutantem. Lat. à Jacobo Bell Anglice redditum.

Exhortationem Epidemicâ pestilentia grassante, ad populum legendam. Anglicè.

Notas quasdam de Electione, Theod. Beza de Prædestinatione tractatui additas. Lond. 1581. angl.

Conciones varias, tum Angl. tum Lat. Lond. 1571. 1581. &c.

Edidit etiam quatuor Evangelistas linguâ veteri Saxonica, cum anglicanâ versione appositâ, Lond. 1571. Perfecit etiam Gualteri Haddoni apologeticum adversus Hieronymi Osorii Invektivam, lat. Lond. 1581. denique in patrium sermonem vertit Urbani Regii de spe & fide libellum. Lond. 1579. Reliquorum ipsius librorum titulos in Balao vide, necnon Catalogo novo Bodleiano. Sepultus est in Choro Ecclesiæ suæ S. Ægidii, ubi in pariete Australi super tumulum habetur hæc inscriptio.

Christo S. S.

Joanni Foxo, Ecclesiæ anglicanæ Martyrologo fidelissimo, Antiquitatis historia Indagatori sagacissimo, Evangelica veritatis Propugnatori acerrimo, Thaumaturgo admirabili, qui Martyres Marianos tanquam Phænices ex cineribus redivivos præstitit. Patri suo omni pietatis officio imprimis colendo, Samuel Foxus illius primogenitus, hoc monumentum posuit, non sine lachrymis. Obiit die 18. Mens. April. anno Dom. 1587. jam septuagenarius.

ROBERTUS CROWLEY, in agro Northamptonensi natus: circa annum CIO DXXXVI. in hoc Collegio primum admissus est Semicommunarius, & quadriennio post, Artium Baccalaureus, statimque Socius. De Magistri in Artibus gradu non ita constat, fortè, quod ejus temporis Registra mutila sint, & interrupta; reformatæ certè religionis flagrantissimo zelo, & adversus Romanenses non minori odio semper exarsit, adversum quos stylum suum sæpius acuit. Sed Regina Mariâ rerum potitâ, in Germaniam fugere coactus

^a MS. anon. in manibus Guliel. Crowe Croydonensis Ludimagistri. ^b In cent. 9. nu. 92.

Frankfurti resedit, & eadem mox mortuâ, in patriam rediit, plurimisque beneficiis Ecclesiasticis, quæ tamen impræsentiarum commemorare non possum, remuneratus est. Scripsit Angl.

Confutationem Palinodia Nicolai Shaxton Episcopi Sarisburiensis, quam publicè fecit, cum Anna Askew, Heresis damnata, combureretur. Lond. 1546.

Confutationem Oda cuiusdam, de Transsubstantiatione, à Milone Hoggeard conscripta. Ib. 1548.

Methodum Ditescendi, sive seditionis remedium. Ibid. 1550.

Duodecim lectiones, totidem vitæ rationibus accommodatas. Ib. 1548.

Epigrammata. Ib. 1559.

Apologiam pro Ministris Anglicanis, quos triceps Cerberus falsæ doctrinæ incusavit, in questione de prædestinatione. Ibid. 1566. Præter alia multa, quæ in librorum a Catalogo, ab Andrea Mansfell collecto, videre est.

Obiit xviii. Jun. CIODLXXXVIII. quo tempore Vicarius Ecclesiæ S. *Ægidii* juxta portam (*Criplegate*) Lond. fuit, & non longè à *Foxo* supra memorato sepultus est.

LAURENTIUS HUMPHREDUS, vulgò *Humfrey*, in agro *Buckinghamiensi* natus, & in Scholâ hujus Collegii sub Ludimagistro *Johan. Harley*, in literis educatus; Semicommunarius primum, tum Socius an. CIODXLIX. & Artium Magister an. LII. In Collegio Theologicis studiis unice addictus, ad annum CIODLV. permansit, cum, mense *Junio*, Præses, & ipsius Vicepræses, Decani, & Bursarii fecerunt *veniam* (hæc omnia in Registro^b hujus Collegii sic habentur) eidem *Humphredo*, qui omnium *Judicio* propter vitæ probitatem eruditionis & ingenii præstantiam plurimum commendatus erat, ut libere posset studii causa agere in partibus transmarinis usque ad unum annum integrum finitum, &c. Ita tamen ut se contineat tum à locis propter hereses suspectis, tum ab illorum consortio qui pravorum dogmatum & heresum autores aut sunt aut fuerunt, nec adhuc resipiscunt. Post *veniam* sic impetratam *Tigurim* concessit, ibique inter Anglicanos exules egit. Post *Reginæ Mariæ* obitum, iterum rediit, & in Sodalitium restitutus est, quo expulsus fuisset, eo, quod intra tempus sibi à prædictis præscriptum non rediisset. Anno CIODLX. S. T. P. Regius factus est, deinde Coll. sui Præses, & Ecclesiæ primò *Glocestriensis*, mox *Wintoniensis* Decanus. Inter sui seculi viros doctos habetur, styli elegantia, exactâ methodo, rerumque pondere, præ cæteris Anglicanis tum Theologis, clarus & eximius. Plura de illo dicere jam supersedeo, quoniam alibi toties mentio illius à me facta est, sufficiat ergo impræsentiarum, quæ edidit, hic enumerare.

Optimates, sive de Nobilitate, ejusque antiquâ origine, naturâ, officiis, &c. lib. 3. *Basil.* 1560. lat. Anglicè etiam reddit. & *Londini* excus. 1563.

Johannes Juelli Episcopi Sarisburiensis vitam Lond. 1573. lat.

Orationes Woodstockiæ habitas ad Illustriss. Reg. Elizab. Lond. 1572. & 1575. lat.

De ratione interpretandi Authores. *Baf.* 1559. lat.

De religionis conservatione & reformatione, deque primatu Regum. *Baf.* 1559. lat.

Septem conciones adversus præditiones; in 1. Sam. cap. 8. 9. 10. 11. *Oxon.* 1588, & alia, ut in novo Catalogo *Bodleiano* videre est.

Obiit Cal. *Februarii*, CIODLXXXIX. & in Collegii Sacell'o in superiori Chori parte sepultus est. Epitaphium infra habes.

THOMAS COOPER, sive *Cooper*, in Civitate *Oxonien*si natus, & in hujus Collegii Scholâ educatus, continuâ serie, primò Semicommunarius, tum Socius anno CIODXL. & Art. Magister an. XLIII. & Scholæ deinde ejusdem *Archididascalus*. Anno LVI. Medicinæ Baccalaureus, deinde S. T. P. necnon *Ædis Christi* simul & Ecclesiæ *Glocestriensis* Decanus, postea Episcopus *Lincolniensis*, tandemque *Wintoniensis* evasit. Ex quibusdam hujus Academiae, Theologis ætate simul & professione reverendis, aliquando audiavi, (qui id ipsum ab aliis, qui huic viro familiares erant, acceperant) ipsum cum jam Academiae valedicturus erat, in concione palam & humiliter professum fuisse, se quidem infimâ stirpe ortum in vico *Murilegorum* (nam pater ipsius sartor erat) & in eo Collegio servilem in modum educatum, in quo de novo Socius, & Ludimagister evaserat: & sic per singulas vitæ suæ partes discurrendo, specialem Dei providentiam, erga se in omnibus agnoscentem, eandem sibi in eo, quod tum aggrediebatur, magni momenti munere, humiliter efflagitasse. Multa de illo viro habeo, quæ, non sine injuriâ videntur reticere posse, nam profecto fuit & muneris sui & eruditionis jure reverendus: industriæ specimen reliquit, ingens illud *Dictionary*, cui operi uti famam suam apud posteros, ita sui seculi laudes simul & promotionem suam præcipuè debet. Fundamentum istius operis è *Thomæ Elioti* Militis *Dictionary*, sicut & ipsa materia, & verborum & Phrasen copia, è *R. Stephani* *Thesaurus*, & *Johannis Frisii* lexico Latino-teutonico desumpta sunt. Erat quidem vitâ suâ & moribus adeo inculpatus, ut vel inter sanctos referri fermè dignus judicaretur, si modò, adversa tam patienter subire, & injurias tam promptè condonare, quenquam ad tanti meriti titulum promovere possit. Quippe infeliciter matrimonium contraxerat cum uxore per omnium ora & aures ipsius seculi infami. Hanc de illo viro narrationem verbis scriptoris^c reverendi sic claudam. *Ed vir gravitate fuit, eruditione vitæque sanctimonia, ut in ejus laudum campum excurrere gestiati mihi animus. Sed instituti mei ratio id non patitur.* Scripsit.

Thesaurum linguae Romanae & Britannicæ. Lond. 1565.

Dictionary Historicum & Poeticum. Ibid. eod. anno.

Thomæ Lanqueti Chronici continuationem. Nempe ab anno post Christum natum, xvii. ad annum CIODXL. quam etiam deinde ad annum CIODLX. perduxit. Edit. *Londini* secundò, 1560. angl.

Expositiones in priores lectiones, quæ singulis totius anni Dominicis, ex veteri Testamento leguntur. Lond. 1573. angl.

Conciones varias (numero circa tredecim.) Lond. 1575. 80. &c. angl.

Obiit *Wintonia*, in cujus Ecclesiâ Cathedrali sepultus est, ad Australe chori latus, aliquantò supra solum Episcopale. In tumulo ipsius, plano marmore contexto, hæc inscriptio in circuitu lapidis legitur. *Hic jacet Thomas Cooper olim Lincolniensis, nuper*

^a Edit. Lond. 1595. p. 41. in lit. c. ^b Reg. Actorum hujus Coll. fol. 11. a. ^c Godwinus in *Comment. de præsul. Angliæ*, in *Winton.*

Wintoniensis Episcopus munificentissimus, doctissimus, vigilantissimus Praesul; qui religiosissime in domino obiit Aprilis 29. an. Dom. 1594.

In medio marmoris sic.

*Theaurus Chronicorum, Cooperi cetera scripta
Dum remanent, celebri Cooperi fama manebit.*

Oxonienfis erat, Glocestrensisque Decanus,

Continuus prima Vicecancellarius Urbis,

Tum Lincolnienfis fit Praesul, & inde movetur

Wintoniam, denos ubi sedit Episcopus annos.

Summe doctus erat, summeque benignus egenis,

Et summo studio divina oracula pandit.

Terra tegit Corpus, sed spiritus est super astra:

Caelestes anima Caelesti pace fruuntur.

Infra sic

*In obitum D. Thoma Cooperi, Sacra Theologia
Professoris W. S. Anglicanae*

JOHANNES LILLYUS, *Cantianus*, in hoc Collegio educatus, verum, cujus ordinis, incertum. Anno CIOCLXXV. Artium Magister factus, multo usu & exercitatione, in poetica ita profecit, ut in scribendis fabulis, tum in Aulâ tum in Academiâ multum claruerit: praesertim verb, ob linguae Anglicanae reformationem, in qua, jucundiori, & novato stylo, scripsit,

Comedias & Tragodias decem. Quarum sex (Aulica Comedia dicta) ævi dentibus ereptæ, etiamnum extant. Lond. edit. 1632.

THOMAS KINGSMILL, ex agro *Hantonienfi*, Socius admissus CIOCLX. Artium Magister LXIV. linguae Hebraicae in Collegio, aliquot annos, & ejusdem in Academiâ deinde Professor Regius. Quid de eo factum sit, vel quo concesserit, relicta Academiâ, vel ubi mortuus, non invenio. Scripsit autem *Querelam adversus Securitatem. Lond. 1602. angl.*

Classicum penitentiale. Oxon. 1605. lat.

Tractatum de scandalo, ibid. eod. anno lat. & alia.

Erat alius ejusdem cum eo nominis, Artium Magister qui in oppido *Hyth*, uno ex quinque (quos vocant) portubus, in *Cantio*, Praedicator fuit, CIO-DCXXXI. qui complures conciones anglice publicavit. Verum quis aut ubi educatus, incertum.

GULIELMUS OVERTON, *Londinensis*. Semicommunarius anno CIODXXXIX. ætat. suæ xv. Socius an. LI. Artium Magister LIII. Sub initium Reg. *Elizabethæ*, S. T. Professor & per intermedias quoddam dignitates, tandem Episcopus *Coventriensis* & *Lichfeldiensis* factus est. Scripsit,

Conciones varias, edit. tempore Elizabethæ.

Obiit annorum plenus, initio *Aprilis*, anno CIO-DCIX. Sed ubi sepultus, nisi fortè in Ecclesiâ suâ Cathedrali, planè nescio.

MICHAEL RENNIGER, vulgo *Rhanger*, in agro *Hantonienfi* natus, Socius factus est anno CIO-DXLVII. & anno XLIX. Artium Magister. Verum initio Reg. *Mariae*, ob religionem spontè exulavit;

uti plures hujus Collegii (ut dictum est) alii, & *Argentorati* magnâ ex parte vixit. Regina defunctâ, Domum rediit, multaque nec ea contemnenda beneficia Ecclesiastica, sibi oblata spernens, Præbendâ, necnon Archidiaconatu *Wintonienfi*, unâ cum Rectoratu de *Crawley*, iisdem vicino, & Præbendâ minore in Ecclesiâ *S. Pauli*, contentus fuit. Deinde in hac Academiâ S. T. P. factus doctrinâ & pietate inclaruit. In omni literarum genere, (ait a quidam) ac linguarum studio ita se exercuit, ut famam non vulgarem inde meruerit. Scripsit,

De Pii V. & Gregorii XIII. furoribus contra Elizabetham Reginam Angliæ. Lond. 1582. lat.

Syntagma Hortationum ad Jacobum Regem Angliæ. Lond. 1604. lat.

De Sacerdotum conjugio. lib. 1. & alia quædam in Balæo memorata.

Obiit xxvi. Aug. CIODCIX. ætat. suæ LXXXIX. & in Choro Ecclesiæ suæ de *Crawley*, infra ipsam sacram mensam sub nigro marmore sepultus est, cui hoc Epitaphium inscribitur.

Vir pius, ac doctus, vera qui religionis

Strenuus Assertor (pretis qua chara putantur

Et patria atque opibus dulci quoque conjuge) pulsus

Exul in Helvetiam migravit, & inde reversus,

Regina à sacris Rector fuit istius Aedii:

Atque decem lustris, anno & plus præsuit illi:

Atque diu vigilans, verbo exemploque refecit

Pastor oves Christi; sera jam morte solutus

Spiritus alta petit, tegiturque hoc marmore Corpus.

THOMAS BRASBRIDG, in agro *Northamptonienfi* natus, Semicommunarius, ope *Petri Morwing* factus an. CIODLIII. ætat. xvi. Socius an. LXII. & post biennium Artium Magister. Mox an. LXXV. Sodalitio, resignatione, cedens, statim, ni fallor, Scholæ *Banburienfis* in agro *Oxon.* Ludimagister factus est. Scripsit,

Quæstiones in officia Ciceronis, quas Dⁱ Laurentio Humphredo dedicavit CIODLXXXVI. edit. Oxon. 1615. lat.

Sunt & alia ab eo scripta, quorum ut & ipse in quo obiit, diei notitia, nondum mihi in manus venit.

RADULPHUS BUCKLAND, Armigeri filius, in agro *Somersetenfi* natus, & ætatis suæ anno xv. Dom. CIODLXXIX. hujus Collegii Commensalis. Post tres annos in literis hic insumtus, *Londinum*, legum municipalium studiosus, petiit. Verum Romano-Catholicæ religionis zelo flagrans, patriam, parentes, & patrimonium reliquit, *Rhemusque* concessit, inibique, & mox *Roma*, septennium in Philosophicis & Theologicis studiis impendit. Tandem sacris ordinibus initiatus, in *Angliam* missus est, ibique viginti annos egit. Scripsit librum cui Titulus,

Scintilla anima inflammata. Angl. in septem Psalmos distributa. In eo habentur ferventissimæ quidem & devotionis plenissimæ ejaculationes. Quando vero impressæ fuerant ibidem non comparet. Vertit etiam ex Latino in patrium sermonem,

Historiam Victoris de persecutione Vandalicâ, Omnes Surii Tomos, de vitu Sanctorum.

Obiit alicubi in *Angliâ*, CIO DCXI. sepulturae locus nescitur.

Christiana religionis rationabilitate. Oxon. 1628. & alia.

THOMAS SPARKE, in agro *Lincolniensi*, in pago (*South-Summercoté*) dicto natus; Socius admissus CIO DLXX. Deinde D. *Aubrey Grey*, Baronis de *Wilton* beneficio, ad Ecclesiam de *Bletchley* in agro *Buckinghamiensi* praesentatus est; & post utrumque in Theologia gradum, nempe Baccalaureatum CIO DLXXV. Doctoratum LXXXI. Cum *Thoma Coepero* Episcopo tum *Lincolniensi* à saceris esset, Archidiaconatu *Stovensi* vulgo *Stow* in illâ Diocesi ab eodem donatus est. Quo tamen mox cessit, eo quod, remotior cum fuerit & longius ab Ecclesiâ suâ distans, utrique pariter attendere non poterat. Hic est ille *Sparkius*, qui inconformitate tum temporis celebris; regiis literis ad colloquium *Palatii Hamptonensis* evocatus fuit. Ibi pro Millenariis (ut ferunt) non Canonico aut sacerdotali sed Turci mercatoris habitu comparuit. Verum omnibus ab illo dubiis propositis & objectionibus, à Rege tam promptè & pertinentè satisfactum est; ut non solum, inde mirum in modum conformis domum redierit, sed eundem se semper & privatim & publicè praestiterit, edito etiam de eadem re libello; cui titulus

Fraterna exhortatio ad unitatem, sive conformitatem ad Ecclesiâ Anglicanâ ritus. Lond. 1607. angl.

Scripserat, *Elizabethâ* regnante, de successione libellum; qui ipsi aliquot turbatum causa fuit. REX *Jacobus* de eo libro aliquid inaudiverat, postmodum ergo Colloquii supra dicti, cum accersit iussit, à quo invicem ipsi ita satisfactum est, ut bona ipsius cum veniâ & gratiâ dimissus sit. Erat fanè hic vir doctus, & solidus, inque Patrum scriptis versatissimus: Imò ab ipsâ Academia ob Judicium profundum, morum gravitatem, vitaeque integritatem tanti habitus, ut in publica Scholarum pergula, Theologos inter Anglicanos depictâ super murum effigie honestaretur, ibique etiam hodie conspicitur, inter illam Doctoris *Johan. Spenser* Collegii *C. Christi* & alteram *D. Rich. Eedes*, ex Aede *Christi*. Scripsit porro

Traëctatum, in quo probare voluit, tum Parochos in publico, tum Patres familiarum privatim ad suos Catechizandos teneri. Oxon. 1588. angl.

Responsum ad Johannem de Albinis, contra notabiles Hereses. Ibid. 1591. angl.

Conscientia gravata levamen. Lond. 1580. angl.

Brevem Catechismum cum precum formulis, in usum Patrum-familiarum. Ibid. eodem anno,

Conciones. Oxon. 1585. 93. 94. &c.

Obiit & sepultus est apud *Bletchley* praedict. an. CIO DCXVI. relictis post se tribus filiis, quorum natu maximus erat, *Thomas*, Novi Collegii *Oxon.* Socius, medius *Andreas* è domo *Divi Petri Cantabrigiae*, & minimus qui ad nostrum institutum proprius spectat, *Gulielmus*, qui *Bletchleya* natus, in hujus Collegii Semicommunarium primò, nempe an. CIO DCVI. & post triennium, in Socium adscitus est, tum sacris ordinibus initiatus, Duci *Buckinghamiae* à saceris, & ejusdem *Bletchleya* Rector fuit. Deinde hujus Coll. S. Th. Praelector & an. CIO DCXXIX. in Academia S. Th. Bac. Inter multa ab eo scripta, haec occurrunt.

Vis naturæ & virtus vitæ explicata, comparata ad universum doctrinæ ordinem constituendum. Lond. 1612. lat.

Mysterium Pietatis, sive Generalis discursus de

FRANCISCUS BUNNY (*Edmundi* de quo in Collegio *Mertonensi* vidè, frater natu minor) in Villâ quadam, quæ *le Wache* ad pagum *Chalfont* in agro *Buckinghamiensi* natus VIII. Maii CIO DXLIII. Patre *Richardo Bunny*, de *Newton* alias *Bunny-hall*, in Parochiâ de *Wakesfield*, in agro *Eboracensi*, Matre autem *Brigida*, filiâ necnon coherede *Edvardi Restwoud*, de *le Wache* Armigeri, è stirpe *Richardi* & *Philippi* de *le Wache* Illustriss. ordinis periscellidis Equitum, tempore *Richardi II.* In hoc Collegium sub initium Reg. *Elizabethæ*, admissus est, cumque in literis ibidem profecisset, Socius electus est CIO DLXII. Artium Magister LXVII. eodemque anno Sacris ordinibus initiatus, Comiti *Bedfordiensi* à Sacris evasit. Verum non diu illic commoratus, Sodalitio suo in super cessit an. LXXI. & in partes *Angliæ* septentrionales se recepit. Ibi sedulo concionando, in Ecclesiâ *Dunelmensis* Praebendariū cooptatus est IX. Maii an. LXXII. & *Northumbria* Archidiaconus XX. Octob. LXXIII. & XI. Sept. LXXVIII. Rector de *Ryton* in eadem Diocesi. In reformatæ religionis professione ferventissimus, in concionando sedulus, in Pauperes beneficus, & Pontificiis acerrimus hostis fuit. Scripsit,

Responsum ad libellum quendam Pontificium, cui titulus, Petitio ad Episcopos, Prædicatores, Evangelizatores, &c. Oxon. 1607. angl.

Decalogi perspicuam & familiarem Explicationem. Lond. 1617. angl.

Conciones varias. Lond. 1616. &c.

Enarrationem in Joelis Prophetiam, latinè 1595. script. & *Tobia* Episcopo *Dunelmensi* dedicatam, an & publicatam nescio, uti nec utrum aliquid præterea scripserit.

Obiit autem XVI. Apr. an. CIO DCXVII. & sepultus est in Choro Ecclesiæ suæ de *Ryton*, juxta uxorem & quatuor filios. In tumuli ipsius marmore, ut & in laminâ aræa parieti affixâ Epitaphium habetur. Cui tamen in vernaculâ lingua conscripto, nullum in hoc opere locum assignamus.

GULIELMUS SYMONDS in agro *Oxonienfi* natus, hujus Coll. Semicommunarius an. CIO DLXXXIII. factus est, & deinde Socius & Artium Magister: postea Theologiæ naviter incumbens ad Ecclesiam (*Dalton Holgate*) in agro *Lincolniensi*, à D. *Roberto Bertye* Barone de *Willoughbey* praesentatus est, ubi cum aliquot annos permanisset, in Ecclesiam S. *Salvatoris* in *Southwerkiâ* translatus est. Vir erat & vitæ & morum Sanctitate conspicuus, in concionando laboriosus, multiplici eruditione, & rarâ felicitate in libris propheticiis explicandis. Scripsit

Pisgah Evangelicum, sive Historiam Evangelicam, secundum Apocalypsis ordinem, &c. Lond. 1605. angl.

Conciones varias. Lond. 1609. & alia.

JOHANNES DUNSTERY in agro *Somersetensi* natus. Semicommunarius primus, an. CIO DCII. Sacris ordinibus initiatus, & Academiæ Procurator, resignavit CIO DCXIII. Scripsit angl.

Expositionem ad litteram Psalmi 79. Lond. 1613. *In prioris Epist. D. Petri Cap. 2. v. 13. 14.* Oxon. 1610.

SAMUEL SMITH in agro *Lincolniensi* natus, in Aula *Magdalensi* primum studuit, an. CIODCIV. ætat. xvii. inde in hujus Collegii Societatem cooptatus CIODCIX. Mir. summo ingenio præditus, ob peritiam in disputando, & Philosophiâ clarus. Scripsit.

Aditum ad Logicam, in usum eorum qui primo Academiam salutant. Lat. quinta vice impress. 1639.

Obiit non sine publico luctu an. CIODCXX. cum Academia Procurator tum esset, & in Collegii Sacello sepultus est. Audivi ex nonnullis, qui ipsi admodum familiares erant, illum, ipsum obitus sui diem aliquam multas antè Septimanas confidenter prædixisse. Sciat autem Lector fuisse alium ejusdem cum hoc nostro nominis, simul & cognominis, Rectorem de *Brittlewell* in agro *Essexiensi*, qui sub regibus *Jacobo* & *Carolo I.* complures conciones & Theologicos tractatus publicavit, verum illum fuisse *Cantabrigiensem* autumo.

ROBERTUS TIGHE in pago quod *Deeping* vocatur, in agro *Lincolniensi* natus, & in Academia *Cantabrigiensi*, usque ad Magistri in Artibus gradum educatus, inde in hoc Collegium & ad eundem in Academia admissus an. CIODXCVI. eodem an. S.T. Baccalaureus factus est. Dein Archidiaconus *Middlesexiensis* & Ecclesiæ *Omnium Sanctorum de Barking Londini* Pastor, & S.T. Doctoratu in *Cantabrigiensi* Academia auctus est, ni fallor. Erat Textuarius egregius, & linguarum peritissimus, atque ideo a Rege *Jacobo* inter S. Bibliorum interpretes adhibitus. Nec plura de eo aut scriptis ejus scire contigit, nisi quod anno CIODCXX. vixisse eum adhuc supersitem comperio.

JOHANNES FLORIO, (*Resolutus*) Londini, sub initium *Edoardo VI.* natus, parentibus, qui ob religionem (nam *Waldenses* erant) è valle *Tellinâ* in *Angliam* fugissent. Familia ipsius à *Senis Etruria* urbe originem duxit, ubi nomen illud etiam hodie notum est. Post *I. doardi* obitum, Reg. *Mariâ* succedente, Parentes ejus una cum familiâ in suam natalem patriam rediere, ubi hic noster *Florio*, primis literarum haustis rudimentis, Regnante mox *Elizabethâ*, & reformatâ Religione renascente, in *Angliam* iterum rediit, & Academiae maturus, M^o *Barns*, qui ex hoc Collegio fuit, famulus, sed Togatus per aliquot annos fuit. Linguas deinde *Gallicam* & *Italicam* Academicos privatim docuit; inque isdem, sub *Jacobo* jam Rege, *Henrico Walliæ* Principi præceptor fuit. Sic in Aulam intromissus, *Annæ* Reginae è secretiori cubiculo, necnon privatæ Camerae custos fuerat. Vir quidem in professione suâ non inutilis. Religionis & pietatis studiosus, & Academicis dilectus.

Et Virtute suâ contentus, nobilis arte,

Italus ore, Anglus pectore, uterque opere.

Floret adhuc, & adhuc florebit, floreat ultra

Florius, hæc specie floridus, optat amans.

Inter multa quæ scripsit, habemus hodie

Dictionarium Italico-Anglicum. Lond. 1597. Auctum, mox in honorem *Annæ* Reginae, sub hoc titulo denuo edidit.

Annæ Reginae vocabulorum novus orbis. Ibid. 1611. Et sanè opus illud copiâ & varietate verborum quotquot ejus generis (apud nos saltem) tum extarent, Dictionaria facile superabat. Quod tamen Authores

ferè omnes Italicos evolvendo, multis vocum & phraseon adartes & scientias (addo & res ludicras) spectantium, millibus ampliavit, tertiâ demum vice (si diutior ipsi vita superfuisset) editurus. Hoc opus pulchrè MS. absolutum, & prælo paratum *Johannes* quidam *Terrianus, Italus* postea recognovit, & variis in locis supplevit, è *Dictionariis* probatissimis Academicorum *Della Crusca*, aliisque post *Florium* defunctum publicatis. Anglicanam insuper versionem correxit, & ad recentioris ævi genium accommodavit. Edit. Lond. 1659. Ex Gallico etiam vertit in vernaculam linguam.

Michaelis de Montagne Equitiæ progymnasmatæ, edit. 3° Lond. 1632.

Noster autem author, cum an. CIODCXXV. pestilentia grassante, metu ipsius *Fulhamian* in agro *Middlesexiensis* se contulisset, ab eâ tamen interceptus obiit senex admodum, ibidemque, vel in Ecclesiâ vel in Coemeterio sepultus est.

GULIELMUS PINKE, in Diocesi *Wintoniensi* natus, Aulae B. *Mariæ Magdalene* Commensalis, circa an. CIODCXVI. Deinde Artium Magister, hujus Coll. in Philosophiâ Prælector factus est, quo munere aliquandiu functus, tandem an. CIODCXXVIII. Socius cooptatus est. Vir sanè in Studiis severus, in religione pius, in vitâ & moribus inculpatus. Singulari interim in artibus peritiâ, subacto iudicio, acri ingenio, linguarum denique *Hebraicæ*, *Græcæ*, & *Arabicae* cognitione clarus, & inter Academicos magni semper habitus. Scripsit,

Sinceri erga Christum amoris in Christiana probationem, in concionibus quatuor. Oxon. 1638, &c. angl.

Obiit anno CIODCXXIX. ubi autem sepelitur, nisi forte in hujus Collegii Sacello, ignoramus.

JOHANNES SANFORD, *Somersetensis*, & *Richardus* Sanford, de *Chard* in eodem agro filius, in hoc Collegio, per totum illud, quod Academicis studiis impendit, tempus educatus: ubi Sacellanus, Artiumque primo Baccal. mox Magister fuit CIODXCV. Postea vero Domino *Johanni Digbeio* (Comiti deinde *Bristolensi*) per *Galliam*, *Italiam*, & *Hispaniam* peregrinatum primum eunti Assecla erat. Eidem insuper in *Hispaniam* postea Legato, ut de Principis *Caroli*, cum istius Regis sorore sponsalibus ageret, a Sacris fuit. Unde mox reversus, Abbatem Archiepiscopo *Cantuar.* Capellanus domesticus, necnon ejusdem *Canuar.* Ecclesiæ Præbendarius fuit. Vir multâ eruditione, simul & rerum experientiâ instructus. Theologiæ & linguarum modernarum peritissimus. Scripsit,

Grammaticam, sive in linguam Italicam introductionem. Oxon. 1605. angl.

Ad linguam Hispanicam introductionem. Lond. 1611. angl.

Conciones. Oxon. 1604. &c. angl.

Grammatica Latina compendium, anglice. Oxon. 1605. & alia.

Sepultus est in Septentrionali Ecclesiâ Christi *Cantuariensis* parte, cum hoc Epitaphio. Deposuit venerabilis Magistri *Johannis* Sanfordi, Viri inter literatos paucis, nulli inter liberales secundi: Deo hic quasi ab Eleemosynis, Viduis Mariti, Orphanis Patroni quem, tu lector, rudes instruendo, esurientes pascendo, nudos vestiendo imitare, & mercede nunquam peritura frui. Obiit 24. Septembris anno salutis 1629. Aetatis 60.

Fffff 2

THOMAS

THOMAS BAYLIE, ubi locorum, nisi forte in agro *Wiltoniensi*, natus, nescitur, in hoc Collegio primum ni fallor Clericus, deinde Capellanus fuit, Artiumq; Magister CIODCVII. Deinde apud *Manningfordiam* in agro prædicto Beneficiatus, S. T. Bac. gradum an. XXI. suscepit, disputationemque necnon concionem, quas pro forma habuit, sub hoc titulo publicavit.

De merito mortis & modo conversionis, Diatriba duo. Oxon. 1626. lat.

Concionem ad clerum, in templo B. Mariae, in Ep. Jud. ver. 11. Ibid. eodem anno.

Fuit & alius ejusdem cum hoc nostro nominis simul & cognominis, sed is *Ludovici Bayly* Episcopi *Bangoriensis* filius erat, & in Academia primum *Canabrigiensi* Artium Magister, sed postea in hac Academia ad gradum eundem admissus an. CIODCXLIV. dein S. T. P. alibi factus, & inter varias Ecclesiæ dignitates, Cathedralis *Wellensis* Subdecanus, omnibus simul cum religione renuntiavit, & in Italiam discedens anno quasi CIODECLIV. ubi in Clientelam Cardinalis *Ottoboni* receptus est, inque ejus familiâ à Pontifice *Ferraram* Legati obiit, relicto filio, quem Princeps *Cajetanus* educandum suscepit. Hæc licet aliena forsan videantur, operæ pretium duxi, hic inserere, tum ut sciat Lector inter utrumque distinguere, tum etiam, ut posterioris hujus notitia, quæ mihi in manus fortè fortuna venit, non penitus intercidat.

JACOBUS MABER, in Comitatu *Surreiensi* & Diocesi *Wintoniensi*, honestâ familiâ natus, in hoc Collegio an. CIODLXXXVII. ætat. suæ xvi. admissus. Postea Socius, deinde Artium Magister, an. XCIX. & tandem Academiae Procurator. Interjecto aliquo tempore *Johanni* Comiti *Bristolensi*, in *Hispaniam*, ut diximus, legato, Secretarius fuit; ibidemque per aliquor annos moratus, variâque eruditione excultus, domum tandem reversus, Ecclesiæ *Wellensis* Præbendarius factus est. Erat sanè non solum Orator insignis, sed & ingenio in sermonibus facetissimo. Transtulit ex Hispanico in nostrum Sermonem,

Vitam Guzmanii de Alfarache. Cui nomen suum præfixit, Hispanicè sic fucatum, *Don Diego Pende Ser.* Sæpius impressi.

Pias contemplationes, super Evangelia Quadragesimalia à Fr. Ch. de Fonseca Concionibus 42. expressas. Lond. 1629.

Fabulas novellas exemplares Michaelis de Cervantes Saavedra. Lond. 1640.

Obiit, & ni fallor sepultus est, ad *Abbatem Burgum* (*Abbotsbury*) in agro *Dorsetensi*, circa an. Dom. CIODCXL. cum jam in familiâ D. *Johannis Strangways* Equitis, aliquam multos annos convixisset, uti à quodam istius gentis & nominis viro, edoctus sum.

JONANNES THORNBOROUGH, in Civitate *Sarisburyensi* natus, & in hujus Collegii Semicommunarium an. CIODLXX. ætat. suæ xviii. & non ultra, adscitus est. Post Triennium Artium Baccalaureus factus nec ultra in hac Academia processit. Fuit autem primò, Reg. *Elizabethæ* à sacris, tum Decanus *Eboracensis*, & an. XCIII. Episcopus *Limericensis*

in *Hiberniâ*. Unde ob merita, à R. *Jacobo* ad sedem *Bristolensem* anno CIODCIII. & inde *Wigorniensem* translatus est. Vir erat eruditione, prudentiâ, fortitudine, cæterisque, quæ vel Episcopum vel Generosum decent, virtutibus instructissimus; præcipuè verò in Spagyricâ, istius ævi paucissimis notâ, eminuit, cujus etiam adminiculo, ad tam provecram ætatem vitam suam credidit produxisse. Scripsit de eadem librum, cui titulus.

Nihil, aliquid, omnia: In Gratiam eorum, qui artem auriferam Physico-Chymicè & pie proficiunt. Oxon. 1621. lat.

Tractatum de Eucharistiæ Sacramento.

Historiam unionis Angliæ & Scotiæ; sub adventum R. Jacobi.

De unitate & pace Ecclesiæ. Nondum edit. ut credo.

Obiit in Castro suo *Hertleburyensi* ix. Jul. CIO DCXLI. & in Ecclesiâ Cathedrali *Wigornensi* sepultus est, juxta monumentum pulcherrimum alabastrinum, quod ante annos quatuordecim sibi posuerat. Huic etiam Epitaphium non inscriptum ipse inscripserat, sed brevi, flagrante mox Civili bello, utrumque penitus deformatum est. Superest, ut de hoc viro paucula quædam è quibusdam memorabilibus, ad istam Ecclesiâ spectantibus excerpta, heic subjungam. Dum hic sedet (viz. *Wigornia*) quam multa novit nova mirum est recollere. Nam officia & beneficia ab ipso conferenda, singula (nonnulla pluries) contulit. Decanos Ecclesiæ tres ad Episcopatus promotos vidit. Præbendarios (qui sunt numero decem) singulos, Archidiaconos suos duos, Commissarios duos, Registrarios totidem, Ecclesiarum Pastores quos invenit fere omnes (ut *Cives* saceam) novit extinctos. Denique diu vivendo, multa quæ noluit novis viditq; cum hoc *Elizabethani* (ut ita dicam) omnes expiraverunt Præsules: cum hic ab illa Regina *Limericensis* primum in *Hiberniâ* fuerit constitutus.

ROBERTUS JOHNSON, *Lontinenfis*, in hoc Collegio studere primum cæpit anno CIODCXCV. annoque sequente Semicommunarius, ætat. suæ xviii. & Artium Magister CIODCI. postea Regi à sacris ordinarius, & S. T. Bac. nec plura reperio. Scripsit autem

In Hebr. II. v. 6. Lond. 1624.

In 2. Thess. 2. v. 14. Ibid. 1621.

In 1. Cor. II. v. 14. Ibid. 1633.

THOMAS GODWYN *Somersetensis* primum in Aula *B. Mariæ Magd.* studuit, an. CIODCII. ætat. xv. post unum vel alterum annum, hujus Collegii Semicommunarius factus, Philologiæ & linguarum studio operam dedit, tandemque Artium Magister & mox Scholæ *Abendonensis*, in agro *Bercheriensi*, Ludimagister, ubi summâ industriâ nec minori famâ literas docuit, quod tot, & ab Ecclesiâ & à Republica benè meriti viri ab illo educati, testatum faciunt. Tandem tam laboriosâ provinciâ lassatus, suscepto prius in S. T. Professoris gradu, an. CIODCXXXVII. ad Ecclesiâ de *Brightwell*, juxta *Wallingfordiam*, in eodem agro Rectoratum præsentatus, ibique vixit, & mortuus est. Vir fuit (ut ait a quidam) suo genere eruditissimus, in Antiquitatibus Latinis, Græcis,

* Georgius Kendallus in vita & Victoria Tuissii edit. 1637. p. 78.

Hebraei, non sine multa meritaque laude versatus; sed &c. Scripsit

Expositionem Antiquitatum Romanarum, &c. lib. 4. edit. primo Oxon. 1613. Lond. 1623. Ibid. 1671. angl.

De civilibus & Ecclesiasticis ritibus, in usu apud antiquos Hebraeos. lib. 6. primo edit. Lond. 1625. Ibid. nono 1647. angl.

Judaicae antiquitates, Oxon. 1616. lat. & alia.

Sepultus est in Choro Ecclesiae suae de **Brightwell**, tumuloque ipsius marmore contexto, hoc inscribitur Epitaphium. *Depositum Thomae Godwyn S. T. P. Viri integerrimi, pietate, literatura, morum suavitate spectabilis, Rectoris hujus Ecclesiae vigilantissimi: Cujus merita, melius posteris transmittant scripta quam marmor.* Hunc lapidem uxor ejus **Philippa Godwyn** amoris ergo marens posuit. Obiit Martii 20. Anno Dom. 1642.

GULIELMUS CHIBALD, in agro **Surriensi** natus, hujus Collegii primum vel Chorista, vel Cleticus, an. **CIODLXXXIX.** aetate suae **XIV.** & an. **XCIX.** Artium Magister, tum sacris ordinibus initiatus, **Londini** praedicavit, statimque ibidem **S. Nicolai Cold-Abbey** in platea veteri piscaria vulgo **Old fishstreet** Rector institutus; in eo permansit, ad annum **CIO-DCXLII.** tunc vero a Presbyterianis ejectus est. Scripsit

Alexipharmacum Spirituale contra pestem; una cum concione gratulatoria ob eandem deferbescentem, Lond. 1625. angl.

Summam Totalem sive Dialogum de hominis officio & salute, Lond. 1630. angl.

Conciones. Ibid. 1622. &c.

CAROLUS BUTLER, ad **Wycombam** (Magnam ni fallor) in agro **Buckinghamiensi**, parentibus probis ortus, cum annorum circiter **XIX.** esset, anno **CIO- DLXXIX.** hujus Collegii Clericus factus est, ibique per varia studia adultus, Artium Magister evasit an. **LXXXVII.** nec multo post, Scholae **Basingstoclianae** in agro **Hantonienfi** Ludimagister; cui cum per septennium praefuisset, ad Vicariatum **Wottonae S. Laurentii** tribus, inde milliaribus sito praesentatus est, ubi etiam sequentium librorum scriptioni magna ex parte vacavit, qui illum pium & in variis doctrinae generibus peritissimum esse indicant. Tituli eorum sunt

Rhetorica, lib. 2. Oxon. 1618. &c. lat.

Grammatica Anglicana. Oxon. 1634.

De propinquitate matrimonium impediens; Regula Generalis, Oxon. 1625. lat.

Monarchia feminina, sive de apibus Tractatus. Oxon. 1609. &c. angl.

Principia Musices. Lond. 1636. angl.

Oratoria. lib. 2. Oxon. 1633. lat. & alia.

Obiit **XXIX Martii CIODCXLVII.** circiter aetate suae an. **LXXXVIII.**, cum **Wottonae** praedict. Vicarius fuisset **XLVII.** annos; inque ejusdem Ecclesiae Choro sepultus est.

JOHANNES DIOBY, antiqua & satis illustri ejusdem nominis familia apud **Colethill** in agro **Warwiciensi** natus, mense **Febr.** **CIODLXXX.** annum agens **XVI.** hujus Collegii Commensalis fuit, ubi cum biennium vel amplius commoratus esset, in

Galliam & Italiam peregre ivit. Mox reversus in **R.** **Jacobi Camerae** privatae Generosum necnon **Structo-**rum **Cibicidam** admissus est. Dein **Equestri** dignitate honestatus, in **Hispaniam** legatus est; de nuptiis **Caroli Principis** acturus. Inde rediens, **Regi Vice-Camerarius & Baro de Sobrebourn** in agro **Dorsetensi** creatus est. Tum in **Germaniam**, iterumque in **Hispaniam** de eisdem nuptiis tractaturus mittitur, ubi etiam **Comes Brissoliensis** per **R. Jacobum** factus est an. **CIODCXII.** Vir summo ingenio, parique erga Principem fide; rerumque peritia celeberrimus. Scripsit sub initium belli **Civilis**

Regia causa defensionem, angl.

Tractatum de reunionem Angliae & Scotiae in unam Magn. Britan. Part. 2. Lond. 1641. angl. & alia. Transulit etiam e Gallico sermone in nostrum.

De fide Protestantium a Petro Molinae conscriptum. Hunc tamen non suo sed **Sacellani sui Magistri Sanford** (de quo supra) nomine publicavit.

Obiit an. **CIODCL.** sepulturae locum nondum comperi.

GUL. LYFORD, apud **Peynmore** juxta **Newburgum** vulgo **Newbury** in agro **Berchensi**, Ministro patre natus, cum sedecim annorum esset, in **Aulam Magdalenensem CIODCXV.** admissus est. Post biennium, hujus Collegii Semicommunarius, & mox Socius evasit. Deinde Artium Magister & sacris ordinibus initiatus, non longe ab **Oxon** ad plebem concionari coepit, donec tandem, post **Baccalaurei** in **S. Theologia** gradum anno **CIODCXXXI.** susceptum, ad **Ecclesiam Shirebornensem**, in agro **Dorsetensi** translatus est. Ibi tum concionando, tum scribendo totus incubuit, plurimosque tractatus Theologicos, pietatis, zeli; necnon sinceritatis opinione claros publicavit. Inter quos hi sequentes sunt de numero, viz.

Detectio Errorum, haeresium, & Blasphemiarum, quae in nostro seculo enata simul & tolerata sunt; sub testimonio Ministrorum Londinensium collecta & testificata. Lond. 1655. angl.

Fundamenta religionis Christianae, sive fidei & bonae conscientiae principia. Lond. 1642. Oxon. 1652. &c. angl.

Authoritas Magistratum circa res sacras, cum libertate Christiana conciliata. angl.

Interpretatio cognominum, quae in multis legibus occurrunt. Lond. 1655.

Legatum, sive adjutorium junioribus Christianis, ad Sacramentum Euchar. accommodatum. Lond. 1656. angl.

Conciones varias Lond. 1648. 54. & 55.

Obiit **III. Octob. CIODCLIII.** & in medio Ecclesiae praedictae choro, sub ipsa sacra Mensa sepelitur, cum epitaphio vernacula lingua scripto, nec proinde hic inferendo. Testamento, huic Collegio centum viginti libras legavit, quas olim (ut ipse agnovit) Sodalitii sui pretium resignaturus acceperat, hanc ergo pecuniam in usum probi alicujus, & indigi ibidem studiosi, tanquam per modum restitutionis erogavit.

EDMUNDUS CHILMEAD natus apud **Stow** super **Woldam** in agro **Glocestriensi**, in hoc Collegio primum studuit, an. **CIODCXXV.** ubi cum Artium Magister an. **XXXII.** esset, postea **Adis Christi** Sacellanus evasit. Inde an. **XLVIII.** **Parliamentaria** visitatione ejectus, ad illas angustias est redactus, ut

cum Socios sibi quosdam symphoniceos adieciſſet (nam & musica inter alias artes peritiſſimus erat) conventum hebdomadalem ad nigrum caballum in Platea [Aldergateſtrete] dicta Londini inſtituit, re coactus ſiquis ex cuius multum frequentati ſape nonnumquam ſibi vicium comparabat. Expertus eſt etiam munificentiam *Edouardi Byſſi*, Armigeri, tunc Facialis præcipui, nomine *Carteri*, Regis Armorum. Qui utriuſque tam de Antea Magiſtro *Johanni Gregorio*, ejusdem diſciſſimo, aliſque calamitate temporum afflictiſ, generoſiſſime ſuocuebat. Inſignis erat Mathematicus Criticus, exactiſſimus. Orator comprus, & complurimarum linguarum callentiſſimus. Scripſit.

De Saliis, qui tamen liber, utrum extat necne, incertum eſt. Vertit poſtea & Gallico in noſtrum Sermonem.

Curioſitates inauditas, ſive de Talismanibus, patriarcharum Horoſcopi, & Aſtrorum lectione. Authore *Jacobo Gaſſezello*. Lond. 1650. & ex latino.

Huſum de Globis. Lond. 1659.

De Monarchia Hiſpanica, authore *Tho. Campanella*, *Fratre Italo*. Lond. 1659.

De erofſa Melancholia, ejusque eſſentia, cauſis & ſymptomatiſ, & Gallico. *Jacobi Ferrandi Medicina Doctore*. Oxon. 1640.

Obiit, xix. Febr. CIOCLIII. & infra S. Botolphi Eccleſia præcincta juxta portam ſupra dictam ſepultus eſt.

RICHARDUS CAPEL, honeſta familia in Civitate Gloceſtriensi natus anno CIOCLXXXVI. patrem habuit ſtrenuum virum, ejusdemque Civitatis Aldermanum vel Senatorem, qui tamen Nonconformiſtiſ iſtius temporis Miniſtris acriter favebat. Hic noſter, Grammaticis literis domi imbutus, ad hoc Coll. miſſus eſt, ubi poſt ſuſceptum M^a in artibus gradum, in Socium cooptatus eſt anno CIOCCIX. Dum in hoc Coll. verſaretur, non ſuæ ſolum ſed & ſuorum, quos diſcipulos habuit eruditionis famâ claruit. Hos inter erant, *Acceptus Frewen*, poſtea Archiepiſcopus *Eboracenſis*, & *Gulielmus Pemble* (de quo vide plura in Aulâ Magdalenenſi.) Verum Coll. mox ceſſit, ad Eccleſiam de *Eſtington*, ſive *Caſton*, in agro Gloceſtriensi præſentatus. Ubi ſedulâ & præctiçâ concionandi methodo, ut & integritate vitæ charus omnibus & celebris fuit. Nec tamen ibi conſenuit, quippe ediçto, pro ludis in dominicâ die, ſub *Carolo I.* publicato, ſimul & ſuperpellicei, ſive veſtis linæ, inter Sacra uſui inſenſus, Beneficio cedere maluit, & ad patrimonium quoddam ſuum in Villâ quâdam [Pitchcomb] dicta ſe recipere, ubi praxi medicinali, & gratuita prædicatione quantum opibus imminutus, (quibus tamen non omnino caruit) tantum famâ & æſtimatione vulgi auctus eſt. Scripſit anglice.

De tentationibus. Part. 4. Lond. 5^a vice 1659.

Apologiam pro eadem, contra exceptiunculas quaſdam. Ibid. eodem anno.

Appendicem ejusdem, de ſanore. Ib. eod. an.

Reliquias ſive neceſſariam appendicem ad librum de Tentationibus. Lond. 1658.

Conciones varias. Lond. 1632. &c.

Obiit xxi. Sept. CIOCLVI. & in Eccleſiâ

Edi. Lond. 1661. &c.

Pitchcombiana juxta Oppidum *Stamond*, in agro Gloceſtriensi ſepultus eſt.

HENRICUS HAMMOND, ad *Cherſeyam* in agro Surreienſi xxvi. Aug. CIOCCV. natus, in Scholâ Eatonenſi in literis initiatus, & hujus Coll. primum ſemiconſtitutus an. CIOCCXII. & xlvii. Socius evaſit. Poſt gradum Magiſtri in artibus ſuſcepit, ſtatim ordinatus, ſtudiis Theologiæ ſe totum devolvit; & cum concione quâdam, quædam Aulam Regiam habuerat, Comiti *Leiceſtriæ* inter ceteros mirum in modum perplacuiſſet, ab eodem ad Eccleſiâ de *Pentbury* in agro *Canthano* Rectoratum præſentatus eſt. Ubi etiam poſt aliquot annos, *Epicoi Cæſarienſis* gratiâ ejusdem Eccleſiæ Archidiaconus evaſit, & ſub idem tempus S. T. Doctore in hac Academia inſignitus; & in convocationem Acti, quæ an. CIOCCXL. cum Parlamento, quod [Breviculus] appellatur, indicta eſt, cooptatus. Sed intra triennium, partiunt Parliamentarium metu, Rectoratu ſuo pulſus, Oxonium contendit, Authorem *Duci Richmondiæ*, Continque *Southamptonenſi*, *Londinum* ut de pace pro Rege agerent, petentibus Sacellanus adſcelit. In illo negotio tanta ſe pietate & prudentiâ geſſit, ut inter Theologos in colloquio *Uxbrigienſi*, quod mox ſequutum eſt, primus nominatus ſit; in eo, cum adverſus *Vineſham* quendam Parliamentarium Miniſtrum diſputare ipſi contiguiſſet, multa facilitate & perſpicuitate omnia iſtius, ut & reliquorum ſophiſmata diluit & diſſavit. Ineunte anno CIOCCXLV. Doctore *Strada*, qui paulo ante tatis conceſſit, Eccleſiæ *Chriſti Oxon.* Canonicus ſucceſſit, necnon Regiæ Majeſtati a ſacris, & communi omnium ſuffragio Academiæ Orator publicus. An. CIOCCXLVII. Regi per omnes, quos toties mutaverat *Wobournia*, *Caveſhamia*, Palatii *Hamptonienſis*, Inſulæ demum *Veſtiana* carceres, ſemper ad hæſit. Verum tam ſacromunere divulſus, Oxonium, in Aedem *Chriſti* receſſit, ibique commoratus eſt, ad viſitationem Parliamentariam, per quam non ſolum Canonicatu ſuo expulſus, (ut alias a nobis dictum eſt) verum etiam per aliquot ſeptimanas incarcerationatus eſt. Deinde intra domum D. *Philippi Warwick* Equitis, apud *Claphamam* in agro *Bedfordienſi* relegatus, poſt aliquot tamen menſes libertate donatus, *Weſtwoodam* in agro *Wigornienſi* conceſſit, ibidemque in ædibus D. *Johannis Packingtoni* Equitis, ad mortem uſque remanſit. Plura de eo ſcire cupientem ad libellum * de vitâ ejus, a Doctore *Johanne Fell*, reverendo *Ædis Chriſti* Decano, conſcriptum remitto. Scripſit.

Diſſertationes, quibus Episcopatus jura adſtruntur. Lond. 1651. lat.

De Confirmatione. Lond. 1659. lat.

Paraphraſin, & annotationes in Novum Testamentum. Secundum editum, & auctum. Lond. 1659. fol. angl.

Paraphraſin & annotationes in Pſalmos Lond. eodem anno fol. angl.

Conciones triginta & unam. Lond. 1664. fol. angl.

Catechiſmum præcticum cum quibuſdam aliis ejusdem generis opusculis, numero circiter viginti, uno volumine nuper publicatis fol. Scripſit etiam, *Converſas* pro Eccleſiâ Anglicanâ adverſus tum Pontificios, tum Schiſmaticos, quæ numero circa tredec-

cem duobus voluminibus nuper editæ sunt in quarto (ut vulgo aiunt) angl.

Obit xxv. Aprilis, anno Dom. CIOCLX. & in Choro Ecclesiæ Hamptonensis in agro Wiggorniensis sepultus est, cum hoc in tumulo ipsius Epitaphio à Doctore Humphredo Henchmanno paulo post Episcopo Sarisburienſi, & deinde Londinenſi in ipsius memoriam erecto, Ἀποθανόντι λαλεῖται Henricus Hammondus ad cuius Nomen assurgit, quicquid est Gentis literata, (Dignum nomen quod auro, non Atramento; nec in Marmore perituro, sed adamante potius exaretur.) Musagetes celeberrimus, Vir plane summus, Theologus longe consummatissimus, eruditæ pietatis decus simul & exemplar. Sacri codicis interpretres, facile omnium oculatissimus. Errorum Maleus. Post homines natos felicissimus veritatis Hyperaspistes, supra quam dici potest Nervosus: In cuius scriptis elucescant, ingenii gravitas & acumen, iudicii sublimitas & Ἀκριβεία, sententiarum Ὁρμή & Δεινότης, Docendi methodus utilissima, nunquam dormitans diligentia: Hammondus inquam ὁ Πάππ, in ipsa mortis vicinia positus, immortalitati quasi contiguus, exuvias carnis venerandas (præter quas nil mortale habuit) sub obscuro hoc marmore latere voluit. vii. Cal. Maius MDCLX. æv. ætat. sue LV.

ROBERTUS DINGLEY Surreiensis & D. Johan. Dingley Equitis Londinenſis filius, ad hoc Collegium missus est CIOCCXXXIV. ætat. xv. Primum Semicommunitarius tandem Socius & Artium Magister; deinde Reipublicæ in deterius vergentis occasione usus, partium Presbyterianarum fautor, Minister de Brighteston alias Brison in Insula vecti, factus est, ubi vixit & publicavit angl.

Gustum spiritualem, &c. in duobus partibus divisum, ex Psalm. 34. ver. 8. & Malach. 4. ver. 2. desumpt. Lond. 1649.

Opticam divinam, &c. ex Psalm. 119. ver. 37. desumpt. Lond. 1655.

Observationes Philosophicas, Historicas & Theologicas de fulmine, &c. Lond. 1658.

Angelum Guardianum sive de Angelis Dissertat. in Act. cap. 12. ver. 15. Lond. 1654. & alia ni fallor.

PETRUS HEYLYN (filius Henrici Heylyn ex antiquæ ejusdem nominis familiâ apud Pentrie Heylynorum in agro Mountgomeriano apud Wallos oriundi) natus est Burfordiæ, agri Oxoniensis Oppidi mercatorii xxix. Nov. anno CIOXXCIX. ibidemque in Scholâ publicâ sub Præceptoribus Magistro North deinde M^{ro} Davis literis initiatus. Vel puer adhuc in Grammaticâ simul & poeticâ mirè profecit, (in quarum postremâ, varia summæ spei & ingenii specimina, priusquam Academiam salutaverit, edidit.) Deinde Oxonium missus CIOCCXIII. fit primo Battelarius deinde Commensalis in Aulâ Cervinâ. Unde biennio post in hujus Collegii Semicommunitarium electus est. Artium Baccalaureus in vacatione autumnali, ut mos est, Cosmographicas Prælectiones in publico Refectorio hujus Collegii habuit, quæ ipsi, anno XVIII. ut in Socium probatitium cooptaretur promovere; ex his etiam Geographiam suam inchoavit, quam mox xxix. Aprilis sequentis perfectam, & sequenti Novemb. impressam, ad manerium S. Theobaldi Principi Carolo, à quo gratiose accepta est, dedicavit. An. XXIII. utrisque sacris ordinibus initiatus est, ab Housono Episcopo Oxoniensi in Ecclesia S. Aldati,

& sequenti anno Geographiam suam iterum in manibus sumtam auctioremque multo & correctiorem edidit, & denuo recognitam & impressam, iterum Principi Carolo præsentavit, ad quem à patrono suo D. Henrico Danversio Barone de Dantesey introductus, favorabilique oratione commendatus est. Hanc prædem Regi Jacobo, à Doctore Tong Decano Wintoniensi oblatam, cum Rex imprimis approbasset, in illum fortè locum incidit, ubi Author Galliarum Regem Anglo prætulisse videbatur; quo offensus Rex, magni Sigilli Custodi, mandavit ut librum curaret suppressendum. Sed Author principem nactus intercessorem, scripto quodam ad Decanum supradict. transmissio, (nam ipse Oxonii in suo Collegio remansit) Regi ita satisfacit, ut res non ulterius processerit; liberque in publicum prodire sit permittus. An. XXV. transit in Galliam, ibique per sex septimanas commoratus, multisque locis peragratis, ejusdem itinerarium quoddam scripsit, cujus unum exemplar Danversio prædicto, (retento apud se alio) præsentavit; quod longo post tempore publicavit. An. XXVII. Aprilis xxiv. pro forma in Theologia apud nos reponitur quæstiones has, quarum prima fuit, An Ecclesia unquam fuerit invisibilis, altera, An Ecclesia possit errare, negative proposuit, obnitente Prideauxio Regio tum temporis Professore, qui in prælectione quadam nuperâ de Visibilitate Ecclesiæ contrarium astruxerat; illum ergo de Cathedra Belarminianum, Pontificium & quid non? compellavit. Hinc multus hominum sermo, & clamor usque ad convitia, quem etiam auxit idem Prideauxius, cum in proximo die Lunæ Opponentis partes contra quendam Mag. Haies obeuntem, Papicolum in publicis Scholis palam pronuntiavit. Hæc illi apud Amicos suos fraudi futura adversarii ejus sperabant, sed longè aliter evenit, licet & Mag. Edoardus Reynolds Socius Mertonensis, qui postea viz. v. Augusti ad Academicos concionem in Ecclesia Merton. habens, eandem Tragœdiam resuscitaverit, oratione textui quidem desumpto satis alienâ; proposito autem suo, quod ad Heylyni dedecus & censuram unice collineatum est, longè accommodatissima. Ineunte Februario an. XXVIII. Danversio prædicti literis Reverend. G. Gulielmo Laud tum temporis Episcopo Batho-Wellensi, ut ipsius favore & gratiâ in Ecclesiâ promoveretur commendatus est. A quo pariter receptus (ut Author noster in ejusdem Episcopi vitâ plenarie agnoscit) multumque interrogatus est de controversiâ illâ Prideauxianâ, addito porro, statum ejusdem, sive suppositionem (cujus exemplare ab Heylyno prius recepit) se lectam & probatam, proin hortabatur ut bono animo esset, omneque ejusmodi calumnias contemneret; siquidem ipse olim similia ab Abbote tunc Procancellario (deinde Archiep. Cantuar.) perpeffus esset. Verum auxilio divino & vel in vitis Adversariis, invidiam illam se tandem superasse; neque aliud de ipso sperare, modo constans & fortis esset, reique Christianæ laceræ & afflictæ paci refarciendæ totus imcumberet. Sub finem an. XXVIII. Prædicto Danversio (postea Comiti Dantiensi) qui tum Guarnseie præficebatur, à sacris ibat. Hujus Itineris rationem, post tres hebdomadas reversus, in libello quodam descripsit, & eundem Laudo Episcopo tum Londinenſi anno proximo ineunte Junio obtulit, cui se & sua omnia dudum devoverat. Eodem anno scil. XXIX. sacre Th. Bac. Regique à sacris ordinariis admissus est. In Aulam regiam ergo jam vocatus, ut famæ simul & favori apud Procures melius velificaretur, magnum aliquid nec è trivio audere & aggredi in animo habuit, cum ecce opportune ipsi argumentum oblatum est, quo nobilissimi ordinis Pericelidis

devincere potuit, viz. Divi *Georgii*, ejusdem Ordinis Patroni, Historia asserta. Opus profecto arduum, & in quo per avia & invia ipsi eundem fuit. Perrupit tamen feliciter & infra unius anni nempe XXX. non totum ver scripsit & absolvit. Eodem anno in die dominica tempore Comitiarum Academicorum in Templo B. *Mariae Oxon.* verba faciens super *Matthaei* cap. xiii. ver. xxv. (*Quum dormirent homines venit ejus inimicus & sevit zizania inter triticum & abiit*;) detexit & propalavit mysterium illud iniquitatis, quod homines quidam fiduciarum Procuratores, sive *Feoffatores* vocati, specioso sanè prætextu susceperunt, nempe improprationes (quas vocant) ad Ecclesiam redimendi, reverà, ut sui genii Ministrellis eandem addicerent. Hanc ille infidiosissimam pietatem primus in publico redarguit, unde ingentem sibi constatam invidiam ipse gloriatur, in Historia *Laudensi*, quam vide. Eodem anno etiam, Festo B. *Mariae Magdalene* Sodalitio suo cessit, ducta ante Uxore. In anno XXXI. *Novembris* primò Præbendarius *Westmonasteriensis* in loco Doctoris *Darrell* defuncti, Regis gratià factus est; quod tamen acerbissimè tulit Dr *Joh. Williams*, Episcopus *Lincolniensis* & ejusdem Ecclesiae tunc Decanus, eo quod hunc nostrum *Laud* (quo cum illi malè conveniebat) familiarem noverat, ut omittam discordias inter se pro certissimo futuras ob utriusque animum à se invicem variis de causis jam olim satis alienatum. Profecit tamen hic noster novà indies apud Regem gratià, à quo eodem anno prædivite illo Ecclesiae de *Houghton*, in Episcopatu *Dunelmensi* Rectoratu donatus est; quem tamen tanquam nimis remotum, commodiore illo de *Alresford* in agro *Hantonien*si, annuente ipso Rege, cum Doctore *Marshall* commutavit. An. XXXIII. S. Th. Professor emicuit & in Vesperis quaestiones quarum supra in lib. i. p. 339. col. 2. facta est mentio, defendendas sibi suscepit. Hæc utcumque ex ipso articulo vigesimo verbatim desumptæ, Doctori *Prideauxio* tamen Reg. Professore ita displicuere, ut seipsum intra modum non posset continere, quo minus multa iracundè Cathedræque simul & Auditoribus (quos inter & Episcopus *Angolemensis* Reginae Eleemosynarius erat) non prorsus accommoda exciderint. Totam autem hanc rem gestam, vide lib. i. pag. modo citata. *Prideauxius* autem graviter tulit, *Heylynus* solâ suâ apud Regem gratiâ tantum valuisse, ut hujus rei cognitionem ad sacram audientiam deferri obtineret. Quare in proximo *Augusto*, cum apologiam in manus Cancellarii Academiae traderet, per *Woodstockia* aulam spargendam curavit cum eâ, Chartulam quandam rerum gestarum in Comitibus Acad. rationem reddentem, in qua multa Adversarii sui famæ parum favorabilia continebantur. Non tulit hoc *Heylynus*, verum omnem talionis occasionem opperiens, commodam sibi habuit, in sequenti *Octobri*: eo enim tempore promulgatum est regium edictum de Ludis in die dominica permittis, quod miram adversus ipsum Regem & Archiepiscopum *Laudum* invidiam excitavit. Ad hanc amolientdam *Heylynus* Prælectionem quandam *Prideauxii* de Sabbato in anglicum vertit, & anno XXX^{to} termino S. *Hilarii* publicavit; quâ & querelis adversus Regem, simul & existimationi, quam *Prideauxius* inter *Puritanos* habuit, multum imminutum est. An. XXXVIII. per commutationem cum M^{ro} *Atkinson* Collegii S. *Johannis Bapt.* Ecclesiae de *Jalip* juxta *Oxonium*, Rector de *Warrnborough Australi* in agro *Hantonien*si evasit, & ejusdem Comitatus pro pace conservanda Justitiarius. Anno sequenti *Apr. x.* in con-

vocationem Cleri pro Ecclesia *Westmonast.* ascitus est, nec multo post ab Episcopo *Williams, Prynnio*, necnon aliis quibusdam Parochiæ suæ de *Alresford* Adversariis, qui ipsi variis de causis infensi erant, graves in se lites, & molestias excitatas habuit; hisce ob sacram mensam ad supremam Chori partem è medio translatam, illo autem ob amissas aures; cui *Heylynus* ex ejusdem libello (cui *Histriomastix* nomen) excerpta quadam Regii Consilii Proceribus exhibendo, non parum contulerit. Altero autem ob amicitiam *Laudi* & perpetua secum in Ecclesiae *Westmonasteriensis* regimine & ritibus quibusdam dissidia, atrocissimè frementibus. An. XLII. desertis omnibus ad Regem *Oxonii* commorantem se contulit, à quo *Mercurius* (quos vocant) *Anticos* singulis septimanis conscribendi cura ipsi demandata est: In hoc munere per integrum pene annum perstitit, in eodem à M^{ro} *Joh. Birkenhead* è Coll. *Omnium Animarum* tum succenturiatus. Paulo post à Parlamento inter Delinquentes declaratus, bonis omnibus, & libris totâque re Ecclesiasticâ multatus est. An. XLIV. Patrono suo *Laud* & deinde ipso Rege in an. XLVIII. immani sententiâ è medio sublatis, ad rem suam familiarem, (pro quâ tamen in Aulâ Aurifabrorum *Londini* prius decidere coactus est) primò, in pagum quem *Winstet Lovellorum* vocant juxta *Burfordiam*, inde ad Curiam *Lateia*, nam *Abendoniam* se recepit, utrobique in Ecclesiae anglicanae defensiones scribendo totus, usque dum redeunte *Carolo II.* ad omnes, quibus excidisset, in Ecclesia promotiones restitutus sit. Hisce ad obitum suum gavissus est, per omnes casus, & mutationes semper idem Ecclesiae anglicanae regiaeque causæ acerrimus simul & fidissimus Propugnator. Vir, eximii naturæ dotibus, ingenio & memoriâ instructissimus. Poeta, Historicus, Orator (etiam extemporaneus) addo & Satyricus insignissimus. Hoc solum infelix, quod aliquam multos, priusquam obiret annos ex acri quâ laborabat febre, oculos amisit. Hoc illi ad altiora in Ecclesiâ surgenti simul & majora in studiis molienti sufflaminavit. Scripsit nihilominus hos (omnes anglicè si à primo proximum excipias) libros.

Spurium, Tragædiam. MS. an. CIODCXVI. à se factam, & in ædibus hujus Collegii Præsidis exhibitam.

Theomachiam, Comædiam. MS. an. CIODCXIIIX. factam.

Microcosmum vel brevem descriptionem totius orbis. Oxon. 1621. Ib. 24. &c. in quarto. Postea auctiorem in fol. & *Cosmographiam* dictam, edit. 1652. &c.

Historiam S. Georgii de Cappadocia, Angliæ Divi Titularis. Lond. 1631. Hæc Historia à D^{re} *Hakewill* agri *Surreiensis* Archidiacono multum impugnata est, in libello, quem contra eam scripsit calumniis referto. Hujus libelli adhuc MS. Exemplar, ab Academiae Procancellario, Doctore *Smith*, ad *Laudum* Episcopum tunc *Londinensem* transmissum, Regiæ Majestati exhibitum est. A quo *Heylynus* in eum animadvertere jussus *Windleforam* concessit, & illustrissimi Ordinis Archivis perlustratis, Historiam suam secundo edidit Lond. 1633. Inque eâ ab Adversario suo objectis quibuscunq; (neglectis interim calumniis) plenissimè respondit. *Hakewillus* igitur librum à se angl. scriptum cui *Naturæ apologiam* titulum fecit iterum editurus, omnia à se in libello prædicto, contra hanc Historiam prolata, æquissimo animo retractavit.

Tentamen cui Tit. *Augustus*. edit. 1632.

Historiam Sabbati, bis edit. Lond. 1636.

^b Lib. 3. sub an. 1630. p. 210. 211, &c.

Responsum ad Epistolam Episcopi Lincolnensis ad Vicarium Grantthamensem. Ter editum an. 1636.

Responsum ad Conciones duas seditiosissimas M^{ri} Henrici Burton. Lond. 1637.

Tractatum brevem in morem Epistola scriptum de Precum formulâ Canone 55. institutâ. MS. rogatu Episcopi Winton. 1636.

Antidotum Lincolnense, sive Responsum ad librum, cui tit. Mensa sacra, nomen & res. Authore Doctore Joh. Williams Ep. Lincoln. Lond. bis edit. 1637.

Articulorum librum uniformem, Episcoporum & Archidiaconorum visitationibus accommodatum. Lond. 1640.

De jure paritatis Episcoporum. MS. an. 1640. cum in superiori Parlamento domo proponeretur, ne Episcopi inter causæ Thoma Comitis Straffordiae quæsitores admitterentur.

Replicationem Dissertationi Doctoris Hakewill de sacrificio Eucharistiae. Lond. 1641.

Manuductionem historicam, in quâ recensentur omnes continuâ serie, Angliæ Reges, Archiepiscopi, Episcopi, Duces, Marchiones, Comites, &c. Lond. primo edit. sub nomine Rob. Hall 1641. dein auctam & ib. edit. 1670. sub illo authoris.

Historiam Episcopatus. Edit. sub nomine Theophili Churchman, Lond. 1642.

Historicum Tractatum de Liturgiâ. Script. an. 1642. denuo publicatum.

Enarrationem de Victoria D. Wals. Hoptoni Baronis, Bodmini partâ.

Animadversiones in ea quæ pro pace, in partibus Angliæ occidentalioribus agitabantur.

Rescriptum ad amicum quendam in agro Leicestrensi de colloquio Uxbrigienti.

Enarrationem de rebus gestis D. Joh. Gell Militis.

Enarrationem de Regina à Belgio reditu & obsidione Newarcensi.

Crucem nigram † sive Londinates hujus rebellionis autores esse. edit. circ. an. 1644.

Rebellium Catechismum. Oxon. 1644.

Responsionem ad Pontificios, Reformationem Ecclesiæ Anglicanæ, Parliamentariam religionem appellantes. Script. rogatu M^{ri} A. de Coll. Wadhamsi 1644. postea impress. sed quando nescio.

Enarrationem de morte & passione Reverendiss. in Ch. Pat. Gulielm. Laud. Archiep. Cantuariensis. Oxon. 1644.

Scandalum sublatum, sive Examen duarum novissimarum sectariorum in Institut. Johannis Calvinii contra Monarchiam absolutam. Utrum impress. nescio.

Expositionem Symboli. Lond. 1654. fol.

Galliam lustratam. Lond. 1656. ib. 57. in 8°, deinde in 4°.

Guarnseiam lustratam.

Resp. ad libellum Doctoris Nicolai Bernard, cui tit. Judicium nuperi Primatis Hiberniæ, &c. Lond. 1658.

Respons. ad quædam in Historia Caroli I. à Sander-sono Arm. lb. eod. an.

Historiam brevem de vita Car. I. ab ipsis incunabulis, usque ad vitam Terminum. Lond. 1658.

Extraneum vapulantem, sive Observatoris vindi-

cias adversus impetum Hamondii L'estrangæ Arm. & Doctoris Bernard, Decani Hibernici, &c. Lond.

Certamen Epistolare contra Rich. Baxterum, Doctorem Nic. Bernard, Mag. Hen. Hickman & J. H. cum appendice continente Responsum ad Mag. Thoma Fulleri Appellationem. Lond. 1659.

Conciones tredecim. Lond. 1659. lb. 1661.

Historiam reformationis Ecclesiæ Anglicanæ ab Hen. VIII. ad reg. D. Elizab. Lond. 1661. &c.

Cyprianum Anglicum, sive vitam & obitum Reverendiss. in Ch. Pat. Gul. Laud Archiep. Cantuari. Lond. 1668.

Historiam Presbyterianam. lb. 1670. & alia.

Porto Scotticam liturgiam in latinum vertit an. CIODCXXXIX. ut sic toti orbi innotesceret; quibus de causis tumultus illi ob religionem in Scotia erupissent. Collegit insuper, rogatu ejusdem Laud, sententias Patrum, in illas scripturas quibus niti videtur primatus Rom. Pontificis, & Ecclesiæ autoritas; uti etiam de schismate Africano tractatum, quæ ambo eidem Laudo responsionem adversus Jesuitam quendam (Fisherum puta) meditati subsidiaria destinabantur. Obiit Westmonasterii VIII. Maii in ipso Ascensionis die CIODCLXII. & in ejusdem Ecclesiæ Choro sepultus est, juxta sedem Subdecani. Verum cenotaphium ad aquilonarem parietem extra Chorum erigitur, cum hoc elogio à Doctore Joh. Earle, ni fallor, ejusdem Ecclesiæ tunc temporis Decano composito. *Hic jacet è propinquo Depositu mortale Petri Heylyn S. T. D. hujus Ecclesiæ Præbendarii & Subdecani, Viri planè memorabilis, egregiis doctibus instructissimè, ingenio acri & facundo, judicio subactò, memoria ad prodigium tenaci, cui adjunxit incredibilem in studiis patientiam, quæ cessantibus oculis non cessarunt. Scripsit varia & plurima, quæ jam manibus hominum teruntur, & argumentis non vulgaribus stylo non vulgari suffecit. Constans ubique Ecclesiæ & Majestatis regiæ Assertor, nec florentius magis utriusque quam afflictâ, idem perduellium & Schismaticæ factionis Impugnator acerrimus, contemptor invidia, & animo infractò. Plura ejusmodi meditati mors indixit silentium, ut fileatur efficere non potest. Obiit anno Ætat. 63. posuit hoc illi mæstissima conjux.*

JOHANNES WARNER, Surreiensis, hujus Collegii Semicommunarius an. CIODXCIX. ætatis suæ xvi. Dein Artium Magister & Socius, loco suo sponte cessit an. CIODCX. S. Dionysii Bachurch Londini Rector factus. Tum S. Th. Professor an. XVI. & Ecclesiæ Cantuariensis Præbendarius, tandem Episcopus Rossensis evasit. In primis annis Philologiam simul & Philosophiam clarus, senex autem Scholasticâ Theologiam, simul & Patrum lectione non minus insignis habebatur. Scripsit

Contra alienationem terrarum Ecclesiasticarum. Lond. 1646. angl. & ni fallor alia.

Obiit circa xiv. mensis Octobris anno CIODCLXVI & in Ecclesiâ suâ Cathedrali Rossensi sub specioso monumento sepultus est. Animadvertat Lector, exhibitiones illas, quas in alimoniam quatuor Scholarium, Scotticæ gentis Collegio Balliolensi donatas, nondum tamen confirmatas, in istius Coll. Historiâ pag. 72. col. 2. supra diximus, nunc tandem, dum hæc scribimus, eidem Collegio ratas, & annexas esse.

GEORGIUS WITHERS, ad vel prope *Bentworthiam* in agro *Hantonienſi* natus. Quicquid temporis impendit ſtudiis Academicis, in hoc Collegio tranſactum eſt ſub initio Regis *Jacobi*. Inde autem mox migravit, nondum aliquo in Artibus gradu inſignitus, & ad juris municipalis Studium in Hoſpicio *Lincolnienſi Lond.* ſe recepit. Quo tamen poſtea neglecto, poetica ſe maluit applicare. Cujus autem ſpecimina in publico edidit, quæ licet tum Admiratoribus, vel potius Adulatoribus non caruerint, pari tamen contentu nunc leguntur. Inguente bello Civili, venundato Patrimonio turmam Equitum inſtruxit, Militiæ Parliamentariæ Tribunus factus; regiæ enim cauſæ neutiquam favebat, ab ipſâ juventute Puritanus, & (ſi Diis placet) Satyricus. Scripſit

Poemata.
Emblemata.
Meletemata
Sermones Comptos.
Meditationes &c.

Anglice.

In iis omnibus qui numerum circiter centenarium exæquant, frivolum ſe, & quovis veterum *Codro* mage ridendum propinavit. Nec Poetam ſe quam vatem inaniorẽ oſtendit: quippe qui prophetandi facultatem ſibi arrogavit, quâ etſi rudi vulgo ſe vendita it, à prudentioribus tamen vecors & demens eſt habitus. Effigiem inſuper ſuam utraque manu hinc calamo, inde gladio armatâ exculpendam in quodam ſuo libro Poematum curavit, cum hæc ſententiâ *nec habeo, nec careo, nec curo*. Verùm hic *Bavius* & *Mævium* ſibi adverſarium fortitus eſt, nempe *Johannem Taylor* Poetam *aquæ-potorem*, qui pari ſcælicitate ſcripturienti huic Poetaſtro ſolebat oppedere. Obiit *CIOCLXVII.* ætat. ſuæ *LXXX.* aut circiter: verum ubi ſepultus (niſi forte prope *Guilfordiam* in agro *Surreienſi*) incompertum eſt.

JOHANNES HARMARUS, in pago quodam, *Churchdown*, vulgo *Churſden* diſto in agro, nec procul ab urbe *Gloceſtriens* natus. Hujus Coll. Semicommunarius factus eſt, *CIODCXI.* ætat. *xvii.* & in anno *XVII.* Artium Magiſter ultra quem gradum nunquam provectus eſt. Hinc in *S. Albani* Opido Scholæ Grammaticalis Archididaſcalus, inde, per minutiora aliquot munia, in Lingua Græcæ Profeſſorem Regium, in hæc Academiâ promotus eſt. Erat ſanè Philologus non malus, uti & Poeta non optimus, verum in Latinis & Græcis, & etiam Anglicis prorsus vorſus transferendis, ſatis felix. Humilis interim, & plebei plauius Sectator valde ridiculus; ingenio & fide erga Principem leviffimus, quæque omnium temporum ſcenis ſervire didicerant. Scripſit latine

Elogia ſententiarum & ſimilitudinum, è Chryſoſtomo decerptas. Græc. & Lat. cum annotat. Lond. 1622.

Januam Linguarum præſertim Lat. Lond. 1626.

Elegiam Sacram, in converſionem & Martyrium S. Albani. Lond. 1630:

Lexicon Etymologicum, Scapula annexum. Lond. 1637.

Orationem pro lingua Græcâ. Lond. 1650.

Apologiam pro D^{no} Johanne Williams Archiepiſcopo Eboracenſi. Lond. 1649.

Orationem, O. Cr. Proteſtoris elogium complectentem. Oxon. 1654.

Orationem gratulatoriam in augurationem Rich. Cromwellii in Cancellariatum Oxon. ibid. 1657.

Orationem, in hujus ævi Delatores, & Paſquillos, & in Terra filios eorumque ſimiles Eliſæ, &c. Lond. 1658.

Orationem apologeticam pro intermiſſis lectionibus publicis in vacat. trimēſtri Oxon. 1662.

Orationem Panegyricam in Carolum II. reducem. Oxon. 1663.

Poemata Gr. & Lat. de Rege & Regina & in nuptias regiæ. Ibid. eod. an.

Vitam Ciceronis. Oxon. 1662.

Orationem, in Scholâ publicâ lingua Græcâ assignatâ. Ib. eodem anno.

Obiit *Steventonia*, (non longè à *Newburgo* ſitæ) in agro *Hantonienſi* in Feſto Omnium Sanctorum, *CIOCLXX.* & in Cœmeterio ibidem ſepelitur.

JOSHUAH CHILDREY, *Cantianus*, & *Feverſhamie* (niſi fallor) natus. An. *CIODCXL.* & ætat. ſuæ *xvii.* hujus Collegii Clericus factus eſt. Unde à Parliamētariis Viſitatoribus expulſus, Grammaticam primum in ſuâ patria docuit, mox D^{no} *Herbert* Baroni à *Sacris* fuiſt. Tandem in reditu *Caroli II. S. Th. P.* creatus, Rectoratu de *Upway* in agro *Dorſetenſi*, necnon Eccleſiæ *Sariſburienſis* Præbendâ, ſimul & Archidiaconatu donatus eſt beneficio Dⁿⁱ *Earle*, ejuſdem tum Eccleſiæ Epicoſpi. Scripſit

Calendarium propheticum.

Britanniam Baconicam, &c. Lond. 1661. angl.

Obiit *xxvi.* Ang. *CIOCLXX.* & in Eccleſiâ ſuâ de *Upway*, ſepelitur.

GULIELMUS NICHOLSON, filius *Chriſtophori Nicholſon* Pannifici divitis, *Stratfordiæ*, juxta *Hadley* in agro *Suffolciano* natus An. *CIODXCI.* In hujus Collegii Scholâ Grammaticali literis innutritus, Chorista primum, tum Clericus. Anno *CIODCXV.* Artium Magiſter, & paulo poſt Comiti *Northumbriæ*, in turre *Londinenſi* incarcerato à ſacris, ejuſdemque filio Domino *Percy* Præceptor fuit. Inde, cum nullâ re magis, quam Grammatices ſtudio oblectaretur, *Croydonia* in *Surreiâ* Scholæ Magiſter evaſit. Inde Rector Eccleſiæ de *Landellobar*, in Com. *Caermertben.* necnon Eccleſiæ *Menevenſis* Reſidentarius, & Archidiaconus *Breconienſis* evaſit: Inq; illis regionibus, per omne Bellum Civile, ſummo ſemper ſtudio Eccleſiam anglicanam ſtrenue aſſeruit. Rege igitur reſtituto, Gratiâ *Edoardi* Comititis *Clarendonia*, totius *Angliæ* Cancellarii adiutus, Epicoſpus *Gloceſtriens* eſt electus, & dein conſecratus in Divi *Petri Weſtmonaſt.* vi. *Januarii* *CIOCLX.* in quâ ſede, durante vitâ, permansiſt; vir doctus & probus, inque Patrum ſcriptis verſatus, verum ante omnia Grammatices peritiſſimus, quam ſemper etiam ſenex excolere non deſtitit. Scripſit anglicè

Apologiam pro diſciplinâ veteris Eccleſiæ, & ſpectatim pro illa Angliæ. Lond. 1659.

Plenam & perſpicuam expoſitionem Catechiſmi Eccleſiæ Anglicanæ. Lond. 1661. & ib. 63.

Analyſin in integrum librum pſalmorum. Lond. 1662. fol.

Expoſitionem Symboli Apoſtolorum variis Concioni- bus traditam. Lond. 1661. fol.

Obiit in Palatio Epicoſpi *Gloceſtriens* v. *Feb.* *CIO-DCLXXI.* & triduo poſt in Sacello quodam *Virgini* Deiparæ Sacro, & Eccleſiæ ſuæ Cathedrali contiguo, ſepelitur.

JOHANNES

JOHANNES THEYER, honestâ ejus nominis familia, de *Cowperthill* in Parochiâ de *Brockworth*, quinto à *Glocestriâ* lapide, oriundus. In hoc Collegio Academicis literis imbuendus, primum admissus est An. CIODCXIII. ætat. circiter xvi. ubi per quadriennium sub *Harmaro* supra memorato, Præceptore, æquales suos facile superavit, inde ad patrimonium suum rediens, Rusticum otium maturioribus studiis adornavit, S. Scripturarum, necnon Ecclesiæ Patrum, & Conciliorum lectioni torus deditus: unde omnis christianæ antiquitatis peritissimus, & in colligendis quibuscunque ejusdem monumentis studiosissimus evasit. Et sanè tantâ felicitate in hoc studio desudavit, ut Laicum neminem, & perpaucos admodum de Clero, sibi pares haberet, sive MSS. Librorum copiam, sive notitiam respicias. Principi interim suo semper fidissimus; ob cujus, simul & religionis suæ causam, bonis omnibus, simul & re familiari tempore belli civilis exutus est. Scripsit.

Aerionastiga, sive *Apostolica Episcoporum institutionis vindicta*, contra *Schismaticos* hujus seculi *Aerios*. Oxon. 1643. angl. quo libro sibi ab authore dedicato, in rescriptis suis ad *Alex. Hendersonum* Scotum Presbyterianum, plurimum, & potissimum *Rex Carolus I.* uti dignatus est. Author autem eodem anno, ob ^a merita sua in *Republicam literariam*, & *Ecclesiam*, gradu *Magistri in artibus* insignitus est.

Obiit dum hæc scribimus, ipso xxv. die *Augusti*. CIODCCLXXIII. in medio cujusdam operis, quod in publicam utilitatem meditabatur, morte interceptus; & apud *Brockworthiam* sepultus est.

THOMAS PIERCE, ad *Deuies* agri *Wiltoniensis*, Oppidum mercatorium natus, hujus Coll. Semi-communarius anno CIODCXXXIX. & deinde socius factus. Ejectus autem per Delegatos *Londini* pro Reformatione Academiae constitutos, an. CIODCXLVIII. *Bringtonia* in agro *Northantonensi*, Rector postea evasit, ubi insigni (quâ pollebat) concionandi facultate, simul & acri & doctâ adversus hostes Ecclesiæ Anglicanæ operâ, ita inclaruit, ut, *Reduce* mox *Carolo II.* in hæc academiâ S. Th. P. & Præfulum gratiâ, & favores Ecclesiæ *Cantuariensi*, necnon *Lincolniensis* Præbendarius fieri meruerit. Mortuo insuper Doctore *Oliver*, hujus Collegii Præses successit. E libris, quos multos publicavit præcipui sunt ii, quos adversus Magistros *Gul. Barlee*, *Henricum Hickman*, *Edoardum Bagshaw*, *Rich. Baxter* & *Edoard. Reynolds* conscripsit. Quorum, uti & reliquorum titulos brevitatis ergo, heic impræsentiarum omittimus.

HENRICUS HICKMAN, in agro *Wigorniensis* natus ex Aulâ S. *Catharina Cantabrigiæ*, unde in hoc Collegium, *Visitatorum Parliament.* gratia Semi-communarius admissus est. Dein Socius, & in Ecclesiâ S. *Aldati Oxon.* per aliquot annos Prædicator, & in Academiâ S. Th. B. Vir multifariam procul dubio eruditus, sed Ecclesiæ Anglicanæ semper infestissimus. Scripsit.

Vindictas Patrum & Scholasticorum, &c. adversus Antiquitatem Thomæ Pierce. Oxon. 1658. angl.

Concionem ad Clerum, de *Hæresium origine*; in *Matth. 13. vers. 27.* Oxon. 1659. lat.

Recognitionem certaminis Epistolaris inter Petr.

Heylynus & Henricum Hickmannum, sub nomine *Theoph. Churchman.* Lond. 1659. angl.

Animadversiones in Petr. Heylyni Historiam quinquarticularem. Edit. 1673. angl.

Laudensium Apostasiam, sive Dialogum, &c. Lond. 1660. angl.

Vivit adhuc, dum hæc scribimus in patriâ suâ, non longe à *Sturbrigiâ*, in Comitatu prædicto. Ubi ferunt eum, in Logicalibus & Philosophicis, Adolescentibus quibusdam, prælegendis operam dare.

ÆDIFICIA.

Si fabricam hujus Collegii spectemus, non aliam primitus fuisse constat quàm D. *Johannis Baptistæ* toties memoratum Hospitale, quod ut tanto Scholarium numero nimis angustum, magna ex parte demolitum, in formam, quæ nunc conspicitur, quadrangularem Fundator redegit, cum sparsa prius nec unius modi ædificia fuerint. Quod attinet ad primam primi lapidis in hæc fundatione positionem, quæ in vetusto quodam reperi ^b MS. (in quo Rationes accepti & expensi ejusdem Collegii habentur) à Magistro *Richardo Berne* inchoato an. CIOCDLXXIII. hic visum est subjungere --- *Memorandum quod quinto die Mensis Maii an. dom. CIOGCCCLXXIII. anno vero Regis Edwardi quarti xiiii. litera dominical. B. lapis fundationis hujus dicti Collegii fuit sanctificatus per venerabilem Patrem Robertum Toly Menevensem Episcopum in Pontificalibus ornatum: Et idem lapis per Magistrum Willielmum Tybard Sacra Theologia Baccalaureum dicti Collegii Præsidentem in loco fundationis, viz. in medio summi Altaris honorificè erat positus.* Quæ extra hanc aream quadrangularem, interjecto tempore sunt addita, hic sequuntur. Primò, illa pars ædium quæ Præsidis vocantur, boreale primæ, sive Exterioris areæ latus conficiens, sub Doctore *Humphrey* Præside (ni fallor) primum condita est (is fuit primus hujus Collegii Præses uxoratus) n°. Sacellorum quadrangulum, quod finitâ demum magnâ Turre, extructum est circa primum *Henrici VIII.* annum. iii°. Nova illa fabrica, quæ ad orientem communis Aulæ partem consurgit, & Convictoribus assignatur an. CIODCXXXV. Collegii hujus magnâ ex parte sumptibus ædificata est. Vetustiora autem illa, quæ Culinam ab aquilone claudunt, Hospitalis prædicti, licet aliquantum immutata & aucta, pars erant.

In cubiculi Fundatoris fenestris supra portam in Quadrangulum ducentis, hæc inscriptiones, in memoriam Præfulum, in hoc Collegio olim educatorum, à Doctore *Humfrey* carmine compositæ & magna ex parte per illum ibidem collocatæ, sic habentur.

In fenestra orientali.

Sub ipsis Fundatoris insignibus sic.

Ædificavit opus *Gulielmus Episcopus* istud
Wainflettus, studiis firma columna bonis,
Qui obiit 10. die Augusti anno Dom. 1486.

^a Ut in *Reg. Convoc. S. p. 33.* ^b In *Theaur. Injuri Coll.*

Sub infignis { Gallie & Anglia } Quarteriatis { Impalatis
Poli cum aliis infign. quarteriatis.

His Cardinalis nutritus in adibus olim { MV. XV.
Polus erat, doctus, nobilis atq; pius.

Sub { Sedis five Episcopatus Eboracensis } impal.
infignis { Leei cum quarteriatis,

Unus erat Legus velut inter Sydera Phœbus,
Sic vixit Socios temporis ipse sui.

Sub { Episc. Londinensis } impal.
infign. { Stokesley

Adibus illuxit quondam Stokesleyus in istis,
Qui Londinensis postea Prasul erat.

Sub { Episc. Lincolnensis } impal.
infign. { Longlandi

Longlandi fuerat mater domus ista, fuitque
Longlandus domui non mediocre decus.

Sub { Episc. Exoniensis } impal.
infign. { Voyseii

Voyseus nulli fuerat qui laude secundus,
Hic jecit Laudis semina prima sua.

In fenestra Occidentali.

Sub { Episc. Carleolensis } impal.
infign. { Ogletborpii

Prasuit insignis quondam Ogletborpius in istis
Adibus, & prasul Carleolensis erat.

Sub { Episc. Cestrensis } impal.
infign. { Downhami cum quarter.

Downhamus quondam fuit hic praeclarus Alumnus,
Prasulis atque decus, postea factus erat.

Sub { Episc. Conventr. & Lichfeild. } impal.
infign. { Benthami.

Clarus doctrinâ clarus pietate fideque
Benthamus, Christi prasul & exul erat.

Sub { Episc. Herefordiensis } impal.
infign. { Harleii

Flos Domus Harleyus Socius, ludique Magister,
Celsus deinde throno, celsior inde Polo.

Sub { Episc. Nordovicensis } impal.
infign. { Parkhursti

Qui jam Norwici prasul clarissimus extat
Parkhurstus, membrum corporis hujus erat.

Sub { Episc. Herefordiensis } impal.
infign. { Maievii

Richardus Meyus bis Prasul nomine claret
Herefordensis erat, Magdalenenensis erat.

Sub { Episc. Cestrensis } impal.
infign. { Cotefii

* Reg. A. ut supra fol. 7. b.

Antistes Cestrensis erat Cotaus, at olim
ille fuit doctus, doctus & ille fuit.

In Triclinio Præsidis

In fenestra quadam boreali

Sub { Episc. Ebor. & } impal.
infign. { Freweni

Acceptus Frewen Coll. Magdal. Prasul & idem
Lichfeild. & Covent. Prasul, post Eborac. Archi.

Refectorium, quod ad australe quadranguli ma-
gni latus conspicitur, ipso adhuc vivente Fundatore,
sicut & ipsa Capella (quod mox memorabimus)
extructa sunt. In qua, diversa sunt insignia in fe-
nestris & alibi quæ brevitatis causa omittimus.

Bibliotheca. In occidentali majoris Areæ parte
fita est Bibliotheca, ipso adhuc vivo Fundatore, ædi-
ficata; cui etiam uno tempore * donavit ipse octo-
ginta volumina magna ex parte MSS. Complures alios
Benefactores sortita est, quos brevitatis ergo, præ-
tereo, excepto qui unus instar omnium est, D^{ne}
Johanne Warnero Episcopo Rossensi, qui eidem au-
gendæ & supplendæ mille libras partim vivente se, &
partim in ultimo suo Testamento legavit: supra cu-
jus effigiem ad vivum depictam, & in eadem biblio-
theca juxta ostium positam sunt hæc.

Quot Warnere tibi speciosa volumina! quantum
Hæc tibi splendorem Bibliotheca refert!

Capella. Dum hæc Societas in Aula adhuc
Magdalenenſi, Collegio nondum extructo, habita-
ret, in D. Petri orientalis Ecclesiæ Parochiali perageret
sacra contenta fuit. Mox in Hospitale quod dixi,
translata, in ejusdem Oratorio facere solebant. Erat
autem illud Oratorium ad sacelli quod nunc est,
australe latus ædificiorum pars, & in sublime posi-
tum, gradibus adibatur, donec sub Edoardo IV, hoc
ipso quo nunc fruitur, Sacello absoluto, prius illud
derelictum sit. In novo hoc Sacello, hæc inscriptio-
nes sequentes, undique sparsas sic collegi.

In interiori Capella, ad australem parietem, hu-
mana Effigies, ad umbilicum usque, habitu docto-
rali, cum hæc inscriptione viscebatur.

M. S.

Laurentio Humfredo SS. Theologia in hac Academia
Doctore & Professore Regio per annos 28, P. M. hujus
Collegii Prasidi, Justina Dormeria filia natu maxima,
Patri suo Venerabili aviterni obsequii ergo

H. M.

Marens posuit. Obiit Kal. Feb. anno salutis
1589. ætatis suæ 63.

Tumulum recentem, sta, (more precium est) lege,
Novè at sepultum, heic quempiam cave creduas,
Humfredus Alpha Theologus subitus sita fuit,
Studio, labore, lectione, acumine,

Varro alter, Helluo literarum maximus.

*Pietatis orbis Christianus testis est,
Vento hinc Decano, Magdalena Præsidi
Perhospitali debuit, sat Hospes, I.*

In pariete, ab eadem non longè diffita, hæc erat.

D. O. M. S.

Memoria venerabilis Viri, Nicolai Bond SSA. Theologia Doct. hujus Collegii Præsidis, qui vita bene beatæque peractâ, obiit sext. Id. Febr. MDCCVII. anno ætatis suæ 67.

*Nomine qui victor populi, se vicit; & arcto
Vinxit amore suos (vinculum amoris erat),
Victus morte jacet, patitur quoque terrea vincla,
Donec ad æthereas exuat illa tubas.
Qui satur annorum fuerat, saturabitur inde
Latitiis, nec qui finiat, annus erit.
Bis duo lustra suis qui præsuit, omnia felix
Lustra suo posthæc serviet ille Deo.*

In adverbo pariete, erat & alia effigies, ad umbilicum itidem simul & habitu doctorali, exsculpta, cum hæc subscriptione

Pia memoria

Excellentissimi Viri Gul. Langton, agro Lincolnensi, Villâ cognomini familiâ veteri oriundi, gentilitia claritate, necnon Vitâ consimili, in Sacra Theol. Doctoris, sapientia & arte eximii, modestia sua conspicui magis, quam titularum inani fulgore, huic Collegio non sine magno bonarum literarum & pietatis incremento xvi. annis præsuit. Hanc vicem reddidit chara uxor, affectu magno, sumptu modico, amore & observantiâ suâ sic contenta defungi, cui haud ullo marmore esset satisfactura.

*Obiit anno salutis MDCXXVI. Octobris
x. ætatis suæ liiii.*

In medio ejusdem interioris Sacelli, in Lamina ænea, marmori affixâ hæc erat.

Willielmi Tybard condantur membra Magistri

*Hoc tumulo, Præses primus & hic fuerat.
Bis demum Socios, ulla sine lege statuti
Annis atque uno, pace quiete regens.
Quem Virtus, labor & studium decuravit in almo
Oxonia gremio, cujus alumnus erat.
Procuratorem quem res hac publica cepit,
Atque Baccalaurum pagina sacra dedit:
Nunc abis in cineres veluti mortalia cuncta,
Unde venit rediens, sic caro quaque perit.
Tybardi precibus vestris memorate Magistri,
Ut poterit citius lata videre Dei.*

Orate pro anima Magistri Willielmi Tybard Sacra Theologia Baccalarei & hujus Collegii primi Præsidentis, qui obiit xvii. die mensis Novembris anno domini millesimo CCCCLXXX. cujus anima, &c.

Circumcirca marmoris plani margines, ibidem, & hæc erant.

Hic jacet Johannes Hygden Sacra Theologia Professor, & Collegii Henrici octavi in Oxon. primus Decanus, qui obiit xiii. die Januar. anno Dom. millesimo quingentesimo tricesimo secundo. Cujus animæ propitiatur Deus amen,

Et in medio ejusdem marmoris, subter humanam effigiem in Lamina ænea sic inscribitur.

Pray for the soule of Walter John Hygden, which hath stablyed and founded a perpetuall exhibition for eyght Students of this Colledge.

In altera sic;

Hic jacet corpus venerabilis Viri Magistri Arthuri Cole Sacra Theologia Baccalarei, Canonici Collegii Regii in Castro de Windsor & hujus Collegii Præsidi, qui obiit 18. Julii 1558. cujus anima &c.

Super aliū Lapidem

Hic situs est Gulielmus Grey natu minor filiorum Arthuri Grey Baronis de Wilton. Obiit Februarii die 18. a. d. 1605. completis ultra annos ætatis integros 17. quatuor etiam mensibus.

Hujus Collegii Socii ob hujus mortem, mœrorem suum elegiarum libro testati sunt, quem publicaverant anno MDCCVI.

Hæc omnia monumenta (quod observet Lector) in exterioribus Sacellis translata sunt, quo tempore interioribus novis sedilibus adornari cœptum, & tessellato marmore constratum est, quod incidit in annum quasi MDCCXXXV.

In exteriori Capella.

Hæ quæ sequuntur, inscriptiones in laminas æneas, marmoribus humi jacentibus, affixas reperiuntur incisæ

Hic jacet Edwardus Middleton filius Johannis Middleton quondam Civis & Mercetis ac Aldermanni Civitatis London, & Elizabethæ uxoris ejusdem Johannis unius filiarum Thomæ Walsley de Walsley in Com. Stafford Armigeri. Qui quidem Edwardus obiit decima nona die mensis Aprilis anno Domini millesimo CCCCLXXX. Cujus anima &c.

Orate pro anima Thomæ Freer, nuper Magistri Art. ac Consort. hujus loci, qui obiit xxiii Junii an. dom. millesimo CCCCLXXX. Cujus &c.

Hic jacet Magister Walterus Charyls in Artibus Magister & quondam Socius istius Collegii, qui obiit xix. die mensis Augusti, an. dom. M. Quingentesimo secundo.

Orate pro anima Magistri Radulphi Vawdrey in Artibus Magistri, quondam Capellani hujus Collegii, qui obiit xii. Junii an. dom. MCCCCLXXVIII. Cujus &c.

Hic jacet Magister Thomas Dyke in Artibus Magister,
& quondam Socius istius Collegii, qui obiit 10 die
mensis Septembris an. dom. M. Quingentesimo tertio

Clausula sub hoc tumulo Bentley sunt ossa Johannis,
Artibus edoctus quique Magister erat.

Presbyter hic cantu divino, praeiit artem

Cantandi exercens solo in honore Dei.

Hunc dolor enecuit potius quam corpore morbus,

Cui tamen est pietas ulla, refunde preces.

Hic jacet Johannes Perch in Artibus Magister &
Baccalarius Physica, quondam Capellanus Episcopi
Winton. & Socius Collegii Sanctae Mariae Magdalene in
Universitate Oxon. qui obiit ultimo die mensis Januarii
anno dom. millesimo....

Qui quondam potui morituris ferre medelam,

Vitamque incolumem morte minante dare.

Nil artes prodesse mihi potuerunt Minerva,

Quarum olim Oxoniis ipse Magister eram.

Nil medicas didicisse juvabat Apollinis herbas,

Nil foris ampla mihi pramia profuerant.

Quo minus impeteret mors vitam pallida nostram,

Non igitur potui non aliquando mori.

Te Deus ergo precor, tu aeterna salus morientum,

Unica vivorum firmaque spes hominum,

Ut mihi perfuncto vitali luce Johanni

Perch, deitate tua posse frui liceat.

Hic jacet Magister Thomas Soudes Sacrae Theologiae
Scholaris, fil. Wilhel. Soudes de Trenlegh in Com.
Kanc. Armigeri, qui obiit.... anno dom. millesimo
CCCCCLXXVIII. &c. Cujus anima &c.

Pater noster and an Ave for seynthe Charite.

Gulielmus Hased Medicus.

Blandiculi fallax discedat gloria mundi,

Qua cito florentem decutit immemorem.

Discedant Artes medicae, & speculatio caeli:

Nil possunt, quando mors truculenta rapit.

Ossa tibi mando tellus, pascat caro vermes,

Nunc cape Christe animam, postea corpus idem.

An. Dom. MV^o nono xxvi die Augusti

Hic jacet Georgius Epworth in Artibus Magister, ac
quondam Socius istius Collegii, qui obiit primo die men-
sis septemb. an. Dom. MCCCCCLXXXIX. Cujus ani-
ma, &c.

Orate pro anima Richardi Fynch Magistri in Arti-
bus & quondam Socii hujus Collegii, qui obiit 26. die
mensis octobris an. dom. MCCCCIX. Cujus &c.

Lassy Georgius hic jaceo, vires abiere,

Perfunctus vita raptus ab orbe fui.

Quisquis ades tibi me mortalem hominemque fuisse

In mentem veniat & misere precor.

Obiit .....

Hic jacet extinctus lapidis sub mole vetusti,

Qui quondam huic operi subsitus auctor erat.

Nomine Richardus Barnes, arte Magister, & hujus

Causa movens, studium spes, decus omne domus.

Iste tribus decies Vice-Præses claruit annis.

Emoritur centum natus, & astra petit.

Octavo Junii semel M. dehinc C. quater annos

X. novies nono, spiritus ora fugit.

Hæc quæ sequuntur verba, ex ore Defuncti pro-
deuntia, pinguntur versus effigiem S. Trinitatis ibi-
dem depictæ

Sancta Trinitas, unus Deus misere nobis.

Hic jacet Magister Willhelmus Gilbert in Artibus
Baccalarius, necnon Archidiaconus Salop. qui obiit xviii
Decembris an. dom. MV^o XV. Cujus anima &c.

Hic jacet Magister Rogerus Bulkley in Sacra Theo-
logia Professor, quondam specialis Benefactor hujus
Collegii, qui obiit vi. die mensis Maii anno dom.
MCCCCXLV. Cujus &c.

Orate pro anima M^{ri} Johannis Goolde Magistri Ar-
tium & Scholaris Theologiae, socii Collegii Scholarum de
Valle, Sarisburiensis Diocesis, qui obiit xxvi. die mensis
Jun. an. dom. MCCCCXLIII. &c.

Orate pro anima M^{ri} Thoma Mason in Artibus Ma-
gistri, qui quondam fuit Socius hujus Collegii, & obiit
sexto decimo die mensis Februarii an. dom. M^o Quin-
gentesimo primo. Cujus &c.

Orate pro anima Johannis Cary M^{ri} in Artibus &
quondam Socii hujus Collegii, qui obiit xxv. die men-
sis Junii an. Dom. MV^o XV. Cujus &c.

Hoc saxo marmoreo supprimitur corpus Nicholai
Goldwell in Artibus Magistri, hujusque praelari Col-
legii olim Socii, soluti nexibus corporeis xxiii. Aprilis
anno virginiei partus MCCCCXXIII. Cujus glorioso
aspectu fruatur in ævum amen.

Ex ore Defuncti ad B. Virginem ibidem depictam,
hæc verba diriguntur.

Succurre mihi Virgo Maria.

H. M.

Memoria Roberti Honiman in Artibus Magistri,
olim hujus Collegii Clerici peritissimi, qui obiit 5.
Martii A. D. 1616. ætatis sui 71. amoris ergo posuit
B. T.

In plano & candido lapide, hæc habes.

Anno domini 1575. ætatis sua 24.

Aprilis 25.

Leçtissimo Juveni Gulielmo Judsono Londinensi, hu-
jus Collegii Socio, Artium Magistro, Morum censori,
Theologia imprimis studioso, in flore ætatis extincto
non sine luctu.

Ad parietem orientalem in Septentrionali exteriori
capellæ latere, hæc.

Memoria sacrum

Gualteri Wallwyn, ipsa juvenæ face extincti, cui
Herefordiensis ager lucem, natura solers ingenium
dedit

dedit, ingenii cultum Glocestria, sed cultus supremam manum Oxonia imposuit, ubi quam ad menses quindecim literis feliciter insudasset, (quam virili maturitate, nec minori morum suavitate decorarat) cum mediis musarum & amicorum amplexibus, superveniens spasmati febris, rapuit, mensis Julii octavo anno Christi servatoris MDCXL.

Filio longe dilectissimo, natuque maximo
Parentes Fulco Wallwyn de magna
Marclein Comit. Hereford Arm.
& Margareta, hoc quaecumque;
P. P.

Non longe à præfato, in eodem pariete, binæ Adolescentum effigies sindonibus sepulchralibus ab humeris transversim ad Talos defluentibus, marmoream inter se sustentant Tabellam, in qua hæc inscriptio legitur.

Johannes & Thomas Littleton
Eximia spei Adolescentuli, Thoma Littleton Militis & Baronetti ex lectissima juxta & mastissima Dnâ Catherinâ conjuge, filii natu majores hic obdormiscunt. Quos innoxie obambulantes in campo, minorem lubricus pes in undam misit, majorem pietas sua, sic ausum repetere fratrem, & infelici hoc quasi compendio, totam explicantem indolem invicem flagranter complexos, una mortis horula absorpsit duro & præpropere fato.

Diem suum obierunt, alter xvii. alter xiii. annos
nati, Maii nono MDCXXXV.
Nescis quâ horâ, vigila.

In nigro marmore, candido lapidi inserto, & juxta portam septentrionalem humi strato hæc leguntur

Hic situs est Abrahamus Forman,
Ssæ Theologia Baccalaureus,
Hujus Collegii per 48. annos
Socius.

Ex parte longè majori Sociorum unus,
qui ob fidelitatem erga
Carolus primum
Anno 1648. ejecti:
Et è septemdecim eorundem unus,
qui imperio & auspiciis
Caroli secundi
Anno MDCLX. restituti
fuere.
Obiit 6. Julii anno dom. 1667. æt. 75.

* Cujus primus lapis positus erat per Rich. Mayew Præsidentem 9. Aug. 1492. peracta vero an. 1498. Wolseio tunc Collegii Bursario, in cujus fastigio Ministri hujus Sodalitii chorales, annuatim de more, primo die Maii ad horam quartam matutinam melodice cantant.

In Cœmeterio ad occidentale Capellæ
latus.

Ex parte australi portæ Capellæ, hæc super candidum lapidem prostratum habes.

Hic situs est Antonius Morebred Sacra Theologia Baccalaureus, hujus Collegii Socius, qui obiit die xiiii. Augusti an. MDCXX. æt. lxv.

Ex parte septentrionali ejusdem portæ
In Memoriam

Thoma Harris Inceptoris Artium & hujus Collegii Semicominarii vulgariter dicti Demy, qui obiit iii. nonas Junii A. D. MDCXXXIII. æt. vero sue xxii.

Atque hæc sufficere possunt de Collegio Magdalenensi dicenda, cujus jam, vel post simplicem hanc enarrationem, encomium instituere, & frigidum esset, & supervacuum; cum nihil adeo magnificum vel fingi vel dici possit, quod ex primo hujus Coll. intuitu ipse oculus animo dictare non potest. Sive enim pinnata ejus fastigia à longè conspicua, sive super illa eminentem * Turrim respicias, (quæ in ipso aditu Academiae, quasi boni ominis loco, adventanti, & oculos & aures, gratâ sui specie, & campanarum harmoniâ salutat,) has arces quis non affirmer, ipsam Pallada condidisse, ut ipsa incoleret? Quid memorem, aut sacellum sacrâ & quantivis pretii picturâ decoratum? Quid Bibliothecam tot libris impressis & MSS. refertissimam? Quid denique ipsam aream hieroglyphicis statuis undique exornatam, quæ origine suâ simul & significatione obscurâ, quasi tot sphinges, non unum Oedipum desiderant? Nec tamen ædificiis extra magis conspicuum, quam opibus intus ingeniisque felix & potens est. Quippe quo, nec tota Europa ostentare valet, aut latius, aut uberius dotatam, nec Academia tot illustrium reverendorum, & doctissimorum hominum feracius. Ad amcœmissimi interim simul & piscosissimi Cherwelli fluentia, sub fausto fidere confutum, inter tot hortos & prata perpetuis aquis irrigua, umbris & ambulachris intertexta, non tam scientiæ quam voluptatis sedes, nec minus Liberi Cererisque quam Apollonis, & musarum certamen merito nuncupetur.

His accedat, tanquam magni operis propylæum, in ipso limine Collegii Schola Grammaticalis. Hanc Wainfletus, non immemor, ut ipse ex Ludimagistro in Fundatorem excreverit, (sicut olim virtutis templum in illud honoris transitorium esset) Collegii sui Seminarium instituit. Nec sefellit sanctissimum senem expectatio sua; siquidem ex illâ (ut omittam Præceptores,) unum Cardinalem, Wolseium nempe, duos Episcopos Harleium, & Couperum, doctissimos viros penè innumeros Stanbrigium, Robertsonum, &c. non in hoc solum, sed penè omnia Academiae Collegia & inde in Ecclesiam & Remp. complures & suo quique seculo clarissimi semper visi prodire.

Collegium

Collegium Ænei nasi.

GULIEL. SMYTH, primus & præcipuus huiusce Collegii Fundator, *Farnworthia*, intra Parochiam de *Prescote*, in Agro *Lancastrensi*, natus est, quo in loco annuum decem librarum stipendium Pædagogo transcripsit, anno dom. CIODVII. Filius a

erat *Roberti Smyth, Poleborsia*, apud *Widdowes* in Parochiâ prædictâ, degentis, Patruus autem *Roberti Smyth de Beerley*, & *Gulielmi Smyth*, Archidiaconi *Weststoriensis*, in agro *Lincolniensi*. Primis pueritiæ disciplinis inter populares imbutus *Oxoniam* amandatus est, & vel in Collegio *Oriensi*, vel *Lincolniensi*, vel utroque, literas hausit Academicas. Ad primum illud Sodalitium spectasse potuerit, siquidem per ea tempora cognovimus complures & forte consanguinei, Artes ingenuas ibidem perceperunt; verum inter *Lincolnienses* potius enutritum crediderim, quoniam in priscis Thesaurariorum Societatis istius & Bursariorum computis Magistrum *Gul. Smyth* Commensalem habent ante an. CIODLXXVIII. quem quidem eundem cum viro de quo nunc agimus illustri fuisse nullus dubito. Utcunque (quanquam nec ignoro utriusque Sodalitii, maxime vero novissime dicti, Benefactoribus annumerandum) propter Pestem truculentam, *Oxonia* passim grassantem, *Cantabrigiam* cum Togatis aliis bene multis commigravit, ibique Aulæ *Pembrochiensis* primo Socius, ac dein Magister, seu Præfectus, evasit. Archidiaconus postea *Surreiensis*, aliisque perfunctus muneribus, factus est Episcopus *Lichfeildia*, & *Conventria*, id quod in an. dom. CIODXCII. incidit. *Lichfeildia* Ptochotrophium, quod Hospitale vocant, Magistro, seu Præfecto, Presbyteris duobus, & pauperibus decem, ^b instituit; fundatâ porro Scholâ publicâ grammaticali, cui *Henricus VII.* Hospitale *Denhall* in *Wyrehall*, in agro *Cestriensi*, una cum Ecclesiæ *Burtonensis* impropriatæ (velut loquuntur legulei) Proventibus, in perpetuum transcripsit. Postquam *Lichfeildia* triennio integro sedisset, ad Episcopatum *Lincolniensem* transferebatur, maximamq; apud

Regem gratiam inivit, unde Principi *Arthur* a Consiliis fuit, & *Wallia* Præses ^c emicuit, quam sane Provinciam primus omnium procuravit.

Sub idem tempus Academiae nostræ Cancellarius cooptatur, verum eundem post biennium exiit, & ingravescere festinanter ætatem advertens, cogitare coepit quibus præsertim in usibus vim pecuniæ quam haud exiguum collegerat erogaret. Eâ de re cum *Richardo* quodam *Sutton*, Armigero (is familiâ *Suttonorum*, in Parochiâ de *Presbury*, in agro *Cestriensi*, oriundus erat, & ad locum Equestrem erectus dein comparet) rationes conferebat; inter eos autem convenit, ut collatis opibus Ædificium aliquod publicum nobiscum erigerent, quo & Matrem ornarent Academiam, & nominum suorum famam æternitati commendarent. Hanc itaque in rem a Collegii *Universitatis* Magistro & Sociis Hospitiâ bina, bonis literis antiquitus dicata, ad occiduam vero Plateâ *Scholasticâ* partem posita, ac Aulam *Æneanensem*, & Aulam Parvam *Universitatis*, nuncupata, impetrarunt; eadem enim in annos nonaginta & duos, pacto annuo trium librarum Reditu, dimissa ^d habuere; (id in *Octobr.* xx. an. xxiv. *Henrici VIII.* dom. nempe CIODVIII. cadit) fidem suâ perinde & Successorum suorum vice interponentibus Magistro Sociisque prædictis, & post terminum annorum præfatum dimittenda denuo spondentibus. Stipulabantur eodem tempore *Suttonus* aliique (quibus utique locata sunt Hospitiâ illa) se Magistrum ac Socios retro dictos, annuâ xii. solidorum summâ, Ecclesiæ *Divæ Mariæ* Custodibus seu Procuratoribus ex Tenementis iis provenire consolatâ, liberaturos; curaturos etiam ut unius post datam dimissionem illam anni spatio, libræ quadraginta in Ædificiis novis erigendis & veteribus recreandis collocarentur.

His ita peractis, Viris retro memoratis ab *Oriensibus* dimissa ^e sunt, xx. *Febr.* 1. *Henrici VIII.* dom. CIODIX. Tenementa quædam, siue Aulæ, quibus nomina *Salesbury*, & introitus vel Aditus *Divæ Mariæ*, una cum hortulis, Aulam *Æneanensem*, ad aquilonem, & Aulam parvam *S. Edmundi* ad austrum positam, interjacentibus. Eorum inquam concessione Benevolentiam *Gulielmi Smyth*, Episcopi *Lincolniensis*, pensandam quodammodo arbitrabantur *Orienses*, eos enim demeruerat haud ita pridem

^a Lib. Visit. Oxon per Rich. Lee, Portcull. fact. an. 1574. in officio autem Arm. reposit. ^b Hist. Eccles. Lichfeld. MS. Vide etiam in Annal. Joh. Stow. ^c R. Hall in chron. suo in H. 7. fol. 57. ^d Ut in Thesaur. hujus Coll. & in illo Collegii Universitatis in ppx. Oxon. ^e In Thes. hujus Coll. ut supra.

Antistes, quo instante *S. Fridewyde* Prioratus annum *xiii.* Solidorum & *iv.* denariorum Reditum iisdem condonarat. Comparatis quæ prædiximus Tenementis, refectione & auctiori redditu Aula *Aeneasensis*, petentibus Fundatoribus regie prodibant a literæ, *xxv.* Jan. anno *iii.* *Henrici VIII.* dom. autem *CIOXXI.* datæ, quarum vi concessum ipsis, eorumque executoribus ac Assignatis est, ut *Oxonie*, in Tenemento ab *Aeneaso* cognominato, Collegium erigerent & firmarent, Principali unico (ita Sodalitii appellant Præfectum) & *ix.* Scholaribus, Arte Sophisticâ & Logicâ, Philosophiâ quoque, ac demum Theologiâ, erudiendis, assignandum. Eisdem Principalem & Scholares Aula regie & Collegii *Aeneasensis Oxon.* nuncupandos decernebant literæ prædictæ, factâ Fundatoribus potestate Latifundia, Tenementa, & Proventus, annuo ter centum Librarum valore, habitâ quoque Onerum & Reprisalium, quæ vocant, ratione, æstimanda iisdem transcribendi.

Anno postquam hæc indulta sunt proximo, quarto nimirum *Henrici VIII.* integrum Prioratus *Coldnortoniensis*, in Agro *Oxonienſi* fundum, una cum Prædiis omnibus, Tenementis, & Reditibus ad eundem spectantibus, de *Thomâ Hobbys*, Sacelli Divi *Stephani Westmonasteriensis* Decano, ejusdem Sacelli Canonici^b coemit *Smythius* retro dictus; quem quidem Prioratum Fisco regio, deficientibus Priore & reliquo Conventu (siquidem *Johannes Wotton*, Prior, fato functus est *xi.* *Henrici VII.* Canonici autem, latrocinii criminumque aliorum, haud procul Prioratu admissorum rei, vel solum verterant, vel morte fuerant mulctati) per *Eschaetam* addictum acquisierant Decanus & Canonici præfati. Prioratum illum Collegio in quo nunc versamur, quodque in ejusdem fundo instituendum aliquando destinarat, quinto *Henrici VIII.* anno detulit Antistes. *Suttoni* munificentiam quod attinet, constat Episcopali vix fuisse inferiorem, sed cum ab instituto nostro alienum sit singula minutim referre, ad alia nos conferemus, concisam quoad fieri potest Foundationis notitiam exhibitori.

Postquam suprema Collegii Aedificiis imposita manus (tametsi eorum absolutionem aliquandiu morabatur Præfulis dignissimi obitus) necnon Possessiones Sodalitio, Sanctorum *Hugonis & Cedde*, Confessorum, memoriæ nuncupato, transcriptæ essent, statuta quæ ipse pridem cum Episcopo condiderat sigillo suo munivit *Richardus Sutton*; jam Miles; id quod primo *Febr. xiii.* *Henrici VIII.* dom. vero *CIOXXI.* fecisse comparet. E statutis autem liquet Principalem instituisse Fundatores, cum Sociis duodecim, quos Philosophiæ & Theologiæ studere oportet, necnon infra Dioeceseos *Lychfeildensis & Conventriensis* præcinctus natos esse; hoc itidem præcepto, ut qui in Agro *Lancastriensi* aut *Cestriensi* (utrumque tunc temporis complectebatur prædicta Dioecesis) maxime autem qui in Parochiis de *Prescote* aut *Presbury*, in iisdem Agris collocatis, nati essent, si moribus & scientiâ satis digni comparerent, ante alios in Sodalitium asciscerentur. Statutum porro quod si nemo ex prædictâ Dioecesi idoneus deprehenderetur, ex Dioecesi *Lincolniensi* delectus fieret; sin utrobique deficerent quos vitæ & eruditionis merita commendarent, liberum Sodalitio esset dignissimum quemvis ex Academia *Oxonienſi* suorum in numerum cooptare.

Numerum Sociorum duodenarium, primitus institutum, auxit *Suttonus*, additis tandem Presbyteris

tribus (id ex ejusdem, cum Sodalitio ea de re paciscentis, Syngrapho, *xviii.* *Julii*, anno *Henrici VIII.* undecimo, conscripto, liquet) qui pro æternâ fato functi salute, Missarum solennia, & preces quas *Dirige* vocant, quotannis celebrarent, eoque nomine quinque omni anno *Marcas* singuli perciperent. Ad hæc, Sodalitii Alumnis tredecim solidi & quatuor denarii, augendis eorum dimensis, & Presbyteris porro *xxv.* tunc temporis præsentibus quinque viritum denarii assignabantur; eodem nempe quo sacra illa peragerentur die percipiendi. At vero cum stipendia illa, precum earum nomine pensitata, haud ultra Religionem Pontificiam perennare oportuerit, tribus tandem Sociis adjudicabantur, quibus etiam usque hodie numerari constat. Locus autem jam postulat ut qui Sociorum numerum adauxere ordine recenseantur, ac deinde qui aut Scholarium aliquorum Munera instituere, aut Pensitationes, quas exhibitiones vocant, Collegio sunt largiti, commemorentur.

BENEFACTORES.

Johannes Williamſon, Clericus, Ecclesiæ *S. Georgii Cantuariensis* Parochus, moriens vicesimo primo *Dec.* an. *CIOXXXI* libras ducentas legavit, ea conditione ut illâ pecuniæ summâ prædia coemerentur, quorum Proventus Sociis, vel Scholaribus, binis, in Urbe aut Palatinatu *Cestriensi* natis, ipsum vero vel *Job. Port.* Servientem ad legem, sanguine, vel saltem nomine attingentibus, cederent. Largitio illa per Instrumentum tripartitum tertio *Julii*, anno *Henrici octavi xiv.* dom. vero *CIOXXXII.* datum, inter Principalem autem & Socios *Aeneasenses* alterâ, *Job. Port.* Servientem ad Legem secundâ, & *Johannem Hales*, Armigerum, Curatorum *Williamſoni* testamentariorum è numero, tertiâ ex parte factum, firmata est.

Johannes Elton, alias *Baker*, Ecclesiæ *Sarisburyensis* Canonicus, Latifundia in Comitatibus *Oxonienſi & Glocestriensi* posita, Sodalitio transcripsit, eâ lege, ut Socius unicus, ex Dioecesi *Herefordienſi* aut *Wigornienſi* cooptandus, ipsi vero cognatione aliquâ conjunctus, in studiis inde sustentaretur; permisso ut si talis aliquis haudquaquam deprehenderetur, liberum Collegio esset ex Dioecesi *Sarisburyenſi* electionem instituere, & si neque illa idoneum aliquem dignumque exhiberet, Togatum quemvis *Oxonienſem* asciscere. Donata sunt prædia retro dicta *xx.* *Maii xx.* *Henrici VIII.* dom. nempe *CIO-DXXVIII.*

Gul. Porter, Clericus, qui è vivis excessit anno *CIOXXXI.* per Mandatorum supremorum Curatores Latifundia alia, Socio unico, ex Dioecesi *Agrove Herefordienſi*, vel, si ibidem dignus aliquis non compareret, ex locis *Oxoniam* & præcinctum modo dictum proxime interjacentibus desumendo consignavit. Hæc Sodalitio firma fiebant ex Syngrapho, duodecimo *Novembr. xxiii.* *Henrici VIII.* dom. autem *CIOXXXI.* conscripto, inter *Humphredum* vero *Ogle*, & *Gulielmum Burley*, Clericos, Testamenti *Porteriani* Procuratores, alterâ, Collegii Principalem & Scholares secundâ, & *Johannem London*, Collegii *Novi* Custodem, ejusdemque Collegii Scholares, tertiâ ex parte confecto. Pactum siquidem inter prædictos est, ut quarto *Novembris* die solennia

^a In *Theſ. & pat. 3. Hen. VIII. p. 3. in cap. Rot.* ^b Ut in eod. *Theſ. cni Tit. est* Prioratus de *Coldnorton.*

anniversaria (Obitum vocant Pontificii) celebrarent Principalis & Scholares præfati, eaque de re per eosdem commonefactus Collegii Novi Custos, peractis Missarum solennibus, denarium unicum offerret, quo nomine viginti postmodo denarios acciperet, denique ut Principalis & Scholares *Aeneasenses*, quinto quovis dicti Mensis die, solidos xiii. & quatuor denarios, Sodalitii quotquot adessent membris dividerent.

Edwardus Darbey, Archidiaconus *Stovienfis* in Agro *Lincolniensi*, libras centum & viginri, annuo vi librarum Censui acquirendo, unde scilicet Socius unus aleretur, donavit; Socium vero illum ex Archidiaconatu prædicto, eoque dignum non suppeditante à Comitatu *Leycestriensi*, *Leycestriensibus* vero deficientibus ex agro *Northamptoniensi*, sed neque *Northamptoniensibus* comparentibus, ex Agro *Oxonienfi* desumendum decrevit. Donum illud Sodalitio firmatum est xxix. Martii xxix. *Henrici VIII.* domini nempe CIOXXXVIII.

Gulielmus Clifton, Ecclesiæ *Eboracensis* Subdecanus, Latifundia in Agro isto & *Glocestriensi* posita detulit tertio Octob. xxx. *Henrici VIII.* dom. CIOXXXVIII. quorum proventibus Socium unum, Graduatum & Presbyterum, ex Agris *Eboracensi* & *Lincolniensi* alternatim adlegendum, vel eorum neutro idoneum exhibente à Comitatu *Nottinghamiensi*, &c. cooptandum, nutriri voluit.

Brianus Higden, Ecclesiæ *Eboracensis* Decanus (hic diem obiit quinto Junii xxxi. *Henrici VIII.*) pecuniam Collegio, vicesimo octavo *Henrici VIII.* & deinceps largitus est, quâ ut prædia quædam acquirerentur mandavit, Socio unico, ex Agris *Eboracensi* & *Lincolniensi* alternis vicibus asciscendo, stipendium satis honestum præbitura; qualia per Syngraphum tripartitum, decimo Septemb. iii. *Edwardi VI.* dom. scilicet CIOXLIX. exaratum, firma Sodalitio eandem in rem fiebant.

Jocosa Frankland, vidua *Londinensis*, *Roberto Trapps* ejusdem Urbis Municepe & Aurifice oriunda (hæc *Henrico* cuidam *Saxy*, cui nupta primum tuit, *Gulielmum* peperit; is autem improles obiit) ex testamento supremo, xx. Februarii anno CIODLXXXVI condito, Prædia varia & Tenementa, augendis Principalis seu Præfecti dimensis, necnon Sociorum stipendiis, Socioque unico (numerus ille vicenarium complevit) alendo legavit anno *Elizabethæ* Reginae vicesimo; mandato ut Socius ille ex agro quovis Anglicano, habitâ tamen imprimis cognatione ipsam attingentium ratione, adlegeretur. Aliis plerisque Sodalitii Benefactoribus Munificentia tantopere antecelluit, ut ab *Aeneasensibus* in publicâ post cibum gratiarum actione nominatim commemoretur; cujus etiam tumulus, *Londini* in Ecclesiâ *S. Leonardi*, in vico *Foster-Lane* dicto, collocatus, monumento specioso, Sodalitii impensis erecto, ornatus comparet.

Haftenus de Sociorum numerum augmentibus; nunc de Benefactoribus aliis, Scholarium utique Munera vel Pensitationes annuas donantibus agendum. Sic vero se habent illi:

Johannes Claymond, Collegii *Corporis Christi Oxon.* Præses (ejus in hoc passim opere frequens fit mentio) libras cdlxxx. Latifundiis alicubi coemendis consignavit, quorum è Reditu annuo Scholaribus sex quatuor viritum Marcæ penderentur, quos quidem Scholares certis quibusdam è Pagis & Comi-

tatibus cooptandos decrevit. i. Primum nempe vel è *Framptonâ*, prope *Bostonam*, in Agro *Lincolniensi*, (hic loci editus ipse in lucem fuerat) vel saltem ex Agro illo asciscendum voluit. ii. Secundum ex *Moretonâ* vel *Stewktonâ*, secus fluvium *Teisam*, in Agro *Dunelmensi* (hic ille Vicarii Munus olim obierat) vel saltem ex ipso illo agro. iii. Tertium ex *Overtonâ*, *Havantia*, vel *Mottesfontia*, in Comitatu *Hantoniensi*, (vicorum eorum Rector erat continua serie Parochialis) vel ex ipso saltem agro. iii. Quartum ex Vico *Bengare* prope *Wells* (hic ille Præbendarius fuerat) vel ex *Mongetonâ* prope *Taunton*, in agro *Somerjetensi* (ubi scilicet Rector olim Parochialis extiterat) vel saltem ex Comitatu illo. v. Ex Pago *Clybe*, vulgo *Buthopscllybe* (hoc est *Clybe Episcoporum*) in Comitatu *Glocestriensi*, cujus loci Rectoria fructus ad obitum usque comparet, vel aliunde saltem ex agro illo. vi. Ex Oppido *Oxon.* vel saltem ex agro illo, &c. Largitio hæc facta est sexto Junii anno Regni *Henrici VIII.* vicesimo octavo, dom. utiq; CIOXXXVI. quâ firmiter paulo post Sodalitio transcriptâ, Scholares stipendiis us donat; *Claymondini* postmodo appellabantur. En vero tibi munificentiam illam, à Poeta quodam crassiori licet Minervâ, depredicatam;

*Tertia quæ superest, tibi grex Clarissime cessit,
Qui simili Naso, nomen ab ære tenes;
Ut posses reliquis, aucto sex addere censu,
Navarent operam qui sine fine libris.*

Humphredus Ogle, de *Salford*, in agro *Oxonienfi* Clericus, libras centum coemendis alicubi prædiis donavit; quorum è Reditibus annuis libras quatuor duobus Scholaribus, *Prescote* in Comitatu *Lancastriensi*, ejusmodi autem aliquo haudquaquam comparente intra Diocesis *Cestriensis* præcinctus nato, pensitandos decrevit, &c. xx. Martii xxxv *Henrici VIII.* dom. vero CIOXLIII.

Johannes, Dominus *Mordant*, pecuniam detulit quâ Latifundia acquirerentur unde Scholaribus tribus stipendia suppetere, singulis libras quatuor quotannis percipientibus; hos autem per hæredes suos nominari voluit, constituto etiam ut Scholares Domini *Mordant* appellarentur, &c. xiii. Reginae *Elizabethæ*.

Alexander Nowell, Ecclesiæ *Divi Pauli, Lond.* Decanus, Scholaribus tredecim stipendia in sexennium assignavit (eorum nempe cuius annuam trium libr. sex solid. & octo den. pensitationem) jussu ut è Scholâ publicâ grammaticali, *Middletonæ* in agro *Lancastriensi* à se fundatâ, vel eâ dignos neutiquam exhibente è Scholis de *Whalley* & *Burnley* in eodem agro, his autem idoneorum quoque penuria laborantibus, è Scholâ quavis intra Comitatus prædicti limites positâ, desumerentur, &c. xi. Aug. xiv. *Elizabethæ*, dom. nempe CIODLXXII. Annum hic ætatis decimum tertium compleverat quo tempore Collegium istud rogatus intravit, pensitationes porro Togatis tredecim largitus est, & decimo tertio Febr. è vitâ migravit, quo etiam die solennem in Sodalitio isto commemorationem fortitur.

Jocosa Frankland, cujus supra fit mentio, Scholaribus porro quatuor stipendia detulit, quorum singulis hebdomadariam quindecim denariorum summam consignavit, quinque denariis in hebdomadis *Natalis Dominici, Paschatis*, Dominicæ in *Albis*, & Carnisprivii augendam, &c. xi. *Elizabethæ*; quo etiam tempore annua Prælectoris Logices inferioris & Clerici

Bibliorum stipendia firmata deprehenduntur, quorum primo LIII. sol. & IV. denarii novissime autem dicto XL. solidi assignabantur.

Georgius Palyn, Civis & Cingularius *Londinensis*, Pensionationes annuas quatuor Scholaribus, ex agro *Cestriensi* (solo utique suo natali) cooptandis legavit, constituto cuivis quatuor librarum stipendio, &c. VII. *Jacobi* dom. CIOBCIX.

Jacobus Binks, alias *Stoddard*, *Londinensis*, annum decem librarum Reditum, ex Hospitio quodam *Londini* in veteri, quem vocant, *Judaismo* posito, Olorem vero duplici collo donatum loco insignis habente, provenientem, Togatis binis addixit, ex æquo inter eosdem dividendum; quorum alterum in Collegio isto, alterum *Cantabrigia* in Collegio *Reginensi*, bonis operam literis navare voluit, &c. IV. *Octob.* quinto *Jacobi*, Dom. scilicet CIOBCVII.

Henricus Fisher annum LIII solidorum & IV denariorum summam Scholari unico transcripsit, præter XIII. solidos & IV. denarios ejusdem Tutori, ac XXXIII. sol. & IV. denarios Principali & Sociis (quos dono illo demerendos adeo speravit, ut animos erga Scholarem hunc suum propensiores gererent) contiguos, &c.

Sam. Radcliffe, S. T. P. legavit terras in *Hawarden* in Comitatu *Bedfordiensi*, ad annum valorem x l. lib. in alimoniam duorum Scholarium & in usum Principalis, Sociorum & Collegii, &c. An. CIO-DCXLIIX.

Johannes Milward, de *Haberford West*, in agro *Pembrochiensi*, Generosus, annum octo librarum, tredecim solidorum, & quatuor denariorum Censum Scholari unico, *Aeneasenses* inter alendo, largitus est, x. *Junii* CIOBCLIV. Ibidem ipse literis Academicis olim invigilarat.

Johannes Cartwright, de *Arueho*, in agro *Northamptonensi*, Armiger, annum decem librarum Reditum, ex fundo quodam in Parochiâ de *Blorham* in Comitatu *Oxonienſi* percipiendum, Collegio isti transcripsit XVII. *Jan.* an. dom. CIOBCLXV. quod quidem eâ lege factum ut Scholaribus binis, in Agro *Cestriensi*, *Northamptonensi*, vel *Oxonienſi* natis, & speciatim e Scholâ publicâ grammaticâ de *Arueho* (cujus ipse Fundator audit) vel e Parochiâ de *Budworth* aut *Wrenbury* in Comitatu *Cestriensi*, desumendis, octo quotannis libræ ex æquo dividerentur; eorum vero nominandorum potestatem sibi quoad viveret, ac deinde hæredibus suis, competere voluit.

Huc usque de Scholarium numerum augmentibus, aut pensionationes quascunque annuas Collegio donantibus; recensendi jam sunt reliqui Benefactores, quorum utique ejusmodi fuit Munificentia, aliis licet in usibus versata, ut ab oblivione merito vindicanda videatur.

Johannes Port, Miles, de *Etwell*, in Comitatu *Darbiensi*, libras ducentas *Aeneasensibus* legavit, eâ conditione ut Togatis binis eruditis, Philosophiam literasque humaniores in Refectorio publice prælegentibus, quatuor viritum libras quotannis persolverent, &c. Easgitio illa stabilita est XIX. *Novemb.* tertio *Elizab.* dom. CIOBCLX.

Richardus Harper, de *Swarkston*, in Comitatu quoque *Darbiensi*, Banci communis Justitiariorum alter, Græcæ Linguae Prælectorem instituit, cui annum quatuor librarum stipendium, e Prædiis quibusdam eodem in agro positis proventurum, assigna-

vit, &c. XIV. *Maii*, anno *Elizabethæ* XIV. dom. CIOBCLXXII.

Johannes Barneson, S. Th. Professor, hujusce Collegii aliquando Socius, Ecclesiæ dein *Sarisburyensis* Præbendarius, Linguae Hebraicæ Prælectorem instituit, eique annum sex Librarum stipendium, e possessionibus quibusdam suis, *Londini*, in Vico the Strand nuncupato, collocatis, percipiendum transcripsit, &c. XXVII. *Maii* IV. *Caroli* I. dom. CIO-DCXXVIII.

Reliquos omnes, annuam sui commemorationem pecuniâ promeritos, prætermisso, ad Principalem, seu Præfectorem, Catalogum descensurus.

PRINCIPALES.

I. Mr *Matthæus Smyth*, e Dicecesi *Lichfeldiensi*, Comitatu vero *Lancastriensi* (is Collegii *Orielensis* Socius probatitius esse cœpit an. dom. CIOBCLVI. & Aula *Aeneasensis* Principalis evasit anno CIOBCLX.) primus Collegii hujusce Principalis ab ipsis Fundatoribus designatus est, quo tempore Theologiæ Baccalaureatu ornatus comparuit. Animam exhalavit sexto *Febr.* an. CIOBCLXVII. & in Ecclesiâ Divæ *Mariæ* sepultus fuit. Nepoti suo *Baldwyno Smyth* Prædia ac Tenementa, *Sutton* in Parochiâ de *Prescote* collocata, eâ conditione legavit, ut ipse & hæredes ejus annuam viginti solidorum summam Scholæ *Farnworthianæ* Hypodidascalo numerarent.

II. *Johannes Hawarden*, A. M. ex Agro *Lancastriensi*, Aula *Aeneasensis* aliquando Alumnus, dein Sacræ Theologiæ Baccalaureus, & Rector de *Steyple-Aton* in Agro *Oxon.* Principalis cooptatur XXVII. *Febr.* CIOBCLXVII. Eundem exiit XXI. *Jan.* an. CIOBCLXIV.

III. *Thomas Blanchard*, A. M. ex Agro *Eboracensi*, *Hawardenum* excepit. Magistratu sponte abiit XIII. *Febr.* an. CIOBCLXXIII.

IV. *Richardus Harrys*, A. M. e Comitatu *Herefordiensi*, electus est XVI. *Febr.* an. CIOBCLXXIII. Munere ultro abscessit S. Theologiæ Baccalaureus XXII. *Aug.* an. CIOBCLXCV. Fato dein functus *Wigornia* humatus est.

V. *Alexander Nowell*, A. M. Divi *Pauli Lond.* Decanus & Canonicus *Windleforianus*, *Harrysio* substituitur VI. *Sept.* an. CIOBCLXCV. decimo autem quarto *Decembris* eodem anno Magistratum deposuit.

VI. *Thomas Singleton*, S. Theologiæ Baccalaureus, *Nowella* subrogatus est XXIX. *Decemb.* CIOBCLXCV. Mortem oppetiit XXIX. *Nov.* CIOBCLXIV. & in Beatæ *Virginis* Cancelli tumultu jacer.

VII. *Samuel Radcliffe*, S. Theologiæ Baccal. (Deinde Prof.) electus est XIV. *Decemb.* anno CIOBCLXIV. Ejicitur per Procerum & Plebeiorum Delegatos XX. *Jan.* an. CIOBCLXVII. Fatis concessit XXVI. *Junii* CIOBCLXVIII. & in Beatæ quoque *Virginis* Cancelli tumultu adeptus est die Mensis ejusdem tricesimo.

VIII. *Thomas Tate*, S. Th. Baccal. uno Sociorum omnium consensu *Radcliffio* sufficitur XIII. *Julii* an. CIOBCLXVIII. Munere autem à Rebellibus post paulo exturbatur.

IX. *Daniel Greenwood*, A. Mag. (deinde S. T. P.) Magistratu per Delegatos antedictos donatur XXIX. *Febr.*

Febr. an. CIO DCXLVII. in ejusdem vero possessionem non ante XIII. Aprilis an. CIO DCXLVIII. venisereperitur.

x. *Thomas Tate*, S. Theologiæ Professor, Provinciam pristinam demandatam de integro habuit, per Delegatos regios, x. Aug. CIO DCLX.

EPISCOPI.

Richardus Barnes, Dunelmensis, CIO DLXXVII.

Johannes Woolton, Exoniensis, CIO DLXXIX.

Milo Smith, Glocestriensis, CIO DCXII.

Lancelotus Bulkley, Dubliniensis, CIO DCXIX.

Gulielmus Forster, Sodorensis, CIO DCXXXIII.

Richardus Parre, Sodorensis, CIO DCXXXV.

Henricus Bridgman (Decan. *Cestrensis*) Sodorensis, CIO DCLXXI.

His addi potest *Gerardus Massy*, S. Theologiæ Professor, Episcopus *Cestrensis* anno CIO DCXVIII. designatus, fato autem ante consecrationem functus.

SCRIPTORES.

JOHANNES STANDISH, Familiâ antiquâ & generosâ in Agro *Lancastriensi* oriundus, à Patruo suo, Doctore *Henr. Standish*, Episcopo *Asaphensi*, ad Sodalitium istud amandatur circa annum CIO DCXXIV. eodem vero tempore *Edoardum* quendam *Standish*, vel Fratrem ejus vel Patruum, Collegii istius Socium deprehendo. Ipse autem percursis ordine consolito Disciplinis Academicis, Disputandi facultate celebris evasit, annoque CIO DXXXI. Gradum suscepit Magistralem. Ad Theologiam inde conversus egregios in eadem progressus fecisse dicitur, facultatis vero illius Doctoratu ornatus est an. XLII. de quo id præsertim commemorandum quod, sub initium *Regni Mariani*, ad Senatus consultum illud, quo Bibliorum sacrorum Versiones Anglicanæ flammis adjudicabantur, obtinendum omnes adhibuit nervos. Scripsit;

Tractatum contra Protestationem Roberti Barnes, tempore mortis factam, Lond. 1540. angl.

De non edendis in vulgari linguâ sacris Bibliis. Lib. 1. angl.

Ad Cardinalem Polum de unitate Ecclesie lib. 1. Lond. 1556. angl.

Ad annum CIO DLIX. vixisse dubium non est, siquidem in Collegii istius a Registro quodam (cui nempe Alumnorum Sodalitii singulorum nomina inferri quotannis consueverant) sub anno illo hæc occurrunt; *Magister Johannes Standish*, *Sacra Theologie Doctor*, *Lancastriensis*, discessit; quæ quidem verba de viri obitu capienda sunt necne ambigendum duco. Utcunque inter Collegii hujusce Commensales totis *Henrici VIII.* temporibus, nonnunquam sub *Edoardo VI.* & annis postmodo CIO DLVII. & LIX. reperitur. Diem *Oxonia* si obierit in Ecclesiâ Divæ *Mariæ* sepultum suspicor.

LAURENTIUS NOWELL, *Johanne & Elizabethâ* (cui cognomen *Kay*) apud *Head*, in agro *Lancastriensi*, natus (frater hic erat *Alexandri* posthac memorandi) Sodalitium istud, literarum Academicarum studio pellectus, intravit anno quasi CIO DXXXVI. Arti-

busque ingenuis operam sedulo navans Gradu Magistrali decoratus est anno XLIV. Parvo temporis intervallo apud *Sutton Colfeild* in agro *Warwicensi* Ludi grammatici Magister evasit, sed Muneri illi post paulo renuntiavit, Beneficio aliquo, quod veri sit simile, Ecclesiastico auctus. Ubinam *Mariæ* temporibus egerit parum constat, nisi fratrem *Alexandrum*, *Anglo*que alios, exilium in *Germaniâ* spontaneum ob fidem perperissos, comitatum crediderimus. Utur fuerit, sceptrum capeffente *Elizabethâ* Decanatu *Lichfeildensi* donatus est, quo ad obitum usque fructus comparet. Rerum antiquarum indagator erat assiduus, utque ait *b Camdenus*, *vir rarâ doctissimâ insignis, & qui Saxonice Majorum nostrorum linguam, desuetudine intermortuam & oblivione sepultam, primus nostrâ ætate resuscitavit*; ejus opera scriptisque usum constat *Gulielmum Lambardum*, (is Linguae præfata studium proximus revocavit) cum Librum *De prisca Anglorum Legibus* conscriberet. Scripsit vero *Nowellus*;

Vocabularium Saxonice, MS. Ipsum Autographum penes eruditissimum *Seldenum* fuit, nunc autem ubinam supersit nequeo dicere; id vero *Gulielmum Somneri*, *Cantuariensis*, *Dictionarium Saxonice* contextentis, usibus inservit, cujus nunc temporis habet exemplare *Franciscus Junius*. Porro *Collectanea Nowelli* è Codicibus, argumenti historici, manuscriptis, iisque antiquissimis, excerpta in Bibliothecâ *Cottonianâ*, tanquam cujusvis pretii Ceimelia usque hodie asservantur. Mortuus est anno à partu virgineo CIO DLXXVII. Sepultura autem locum, nisi Ecclesia fuerit *Lichfeildensis*, compertum non habeo.

GULIELMUS WHITTINGHAM, *Cestrensis*, eruditionem Academicam in Sodalitio isto haurire coepit circa annum CIO DXL. Collegii *Omnium Animarum* Socius deinceps emerfit, cujus propterea Scriptores inter plura de ipso reperies.

EDOARDUS RISHTON, in agro *Lancastriensi* natus, annosque aliquot in Collegio, ut sit verisimile, isto disciplinis altioribus imbutus, Patriam dein revisit, atque inde *Duacum* se contulit, susceptoque ibidem Gradu Magistrali *Romam* concessit, & in Collegio Anglicano quadriennium posuit, in ordinem vero Presbyteralem postmodo ascitus est, id quod anno CIO DLXXX. contigit. Hinc retrahendis ad Cultum pontificium Popularibus suis in *Angliam* denuo missus, religionem suam prosemminabat; demum vero comprehensus Carceri integro triennio mancipatur. Custodiâ dein liberatus exilio plectebatur, quare ad *Gallos* trajiciens in *Academia Mussipontanâ* in *Lotbaringia* aliquandiu degebat, inde autem Pestis metu aufugiens lue funestâ correptus est, animamque prope *S. Manbou* efflavit. Scripsit præter alia;

De Schismate Anglicano. Lib. 1. quo nempe, tanquam Appendice, *Sanderi* opus de eadem materiâ tantum continuavit.

Synopsis rerum Ecclesiasticarum usque ad annum Christi CIO DLXXVII.

Humatus est ad *S. Manbou* per *Johannem Barnes*, *Anglum* pariter exulem & Sacerdotem Pontificium, anno quasi CIO DLXXXV.

JOHANNES NICOLAUS, vulgo *Nicolls* ex agro *Glamorganiensi* *Cambro-Britannus*, prope *Dunravenam*

* Reg. prim. fol. 95. b   b In Britannia in Cornwall.

vero (vel ut Pontificii volunt apud **Cowbridge**, ejusdem Agri Oppidum, Mercatus jure potitum) natus, Aulam **Albam** (ea Collegio **Jesu** locum postea cessit) intravit, annum ætatis quasi decimum sextum attingens. Anno altero literis ibidem insumpto, ad Collegium **Æneanense** accessit, ubi temporis spatium ad Gradum Baccalaurei in Artibus requisitum supergressus, eodem nequitiam suscepto, in Patriam remeavit, ibique Viri cujusdam generosi liberos primis pueritiæ disciplinis erudiebat. Post brevi Curatus de **Witthiecombe**, sub **D. Jones**, Vicario de **Cawnton**, in agro **Somersetensi**, evasit; unde **Whitestantonam** dein se contulit, ibique Evangelium ad annum usque **C15DLXXVII**. annuntiavit, tunc enim (quibusnam argumentis ductus plane nescio) **Londinum** profectus **Antwerpiam** trajecit, & aliquanto post **Rhemos**, tandem vero **Romam** contendens, Inquisitionis, quam vocant, Pontificiæ Reverendis Patribus se ultro dedit. Ibi tum hæresin ille (ut aiunt) quæ utique inquinatum sese à teneris fatebatur ungulis, ejuravit, & non tantum in Ecclesiæ Romanæ sinum, verum in Collegium Anglicanum, **Romæ** positum, admissus est. Integro pene biennio ibidem permansit, **Rhemosque** postmodo invisere præ se ferens in **Angliam** revolavit, **Islingtonæ** autem in Comitatu **Middlesexie** comprehensus Turri **Londinensi** mancipatur, Cultuique Pontificio, coram **D. Audeno Hopton**, Equite aurato, & Custodiæ illius Præfecto, præsentibus Aulicis haud paucis aliisque bene multis, palam renuntiat. Edidit postea anglice.

Peregrinationem suam, in quâ Pontificum, Cardinalium, Episcoporum, Monachorum, & Jesuitarum aliquorum Vita & mores aperiantur. Lond. 1581. angl.

Retractionem Lond. eod. an.

Orationem & Concionem, coram Pontifice Romano & Cardinalibus à se habitas. Lond. eod. an. Librum dein propalavit Jesuita ille clarissimus **Personius**, in quo **Nicolaum** istum mendaciorum frequentium scriptis iis pervulgatorum reum peragere satagit: Libro illi titulus erat;

Johannis Nicolls, Ministri, Jesuita perperam de prædicati, detectio, &c. 1581. Sui deinde vindicias contexit **Nicolaus**, ejusmodi gerentes Inscriptionem;

Responsio ad Libellum famosum, &c. Lond. 1581.

Cæterum post velitationes hæc, operamque ei à Catharo quodam veterano, **Dudleio Fenner** dicto, accommodatam (is enim Retractionis **Nicolianæ** Refutationem edito Libello convellebat) ad externos de novo clam se proripuit, religioni ut opinor Pontificiæ, non Turcismo (quod utique affirmat **Sanderus**) nomen daturus. Quomocunque se res habet, **Rotomagi** apud **Gallos** præhensus in carcerem compingitur, anno **C15DLXXXIII**. ob ea quæ contra Romanenses propalaverat pœnas gravissimas luiturus, quæ tamen omnia revocasse a perhibet **Sanderus**, aut gloriæ inanis studio, aut ex invidiâ, aut metu, aut denique præmiorum ingentium spe conscripta profitentem. Qualem ipse exitum habuerit nescio, utcumque tamen haud multum refert si pœnas gravissimas dederit vir fide lubricâ & ancipiti (hæc facta ejus & scripta satis testantur) inepte grandiloquus, & honoris auræve popularis studio quicquam ausurus.

RICHARDUS CALDWALL, in agro **Staffordienfi** natus, Sodalitii hujusce primo Scholaris ac dein Socius emerfit, Gradu vero Magistrali ornatus est anno **C15DXXXIX**. verum absolutâ demum novissimâ **Ædis Christi** fundatione (ea **Henricum VIII.** auctorem agnoscit, qui sedem quoque Episcopalem ad Collegium illud **Osneia** transtulit) Alumnorum ejus, quos **Studentes** nuncupant, superiorum in numerum admissus est **Caldwallus**, annum jam ætatis tricesimum secundum agens. Ibidem postmodo in Medicinâ Incœpit (id quod anno **C15DLV**. contigit) quam quidem Artem felicissimo cum successu exercuisse comparet; ob Prælecturam vero Chirurgicam, quam **Londini** in Collegio illo medico (adscito, ut inquit **Camdenus**, in partem **Barone Lumleio**) instituit, celebrandus potissimum est. Multa ferunt conscripsisse, quæ tamen se mihi nondum obtulere; neque enim alia vidi quam Translationem

Tabularum Chirurgicarum, latine per **Horatium Morum**, Medicum **Florentinum**, conditarum. Lond. 1585. angl.

Mortuus est anno **C15DLXXXV**. & in Ecclesia **S. Benedicti** juxta præfatum Collegium sepultus jacet, cujus monumentum laqueis, plinthis & carchæis, scamno **Hippocratis**, glossocomiis & aliis Chirurgicis ex **Oribasio** & **Galeno** Machinamentis exornatur.

JOHANNES WOOLTON, in Vico **Wiggen** apud **Lancastrienses** natus, exeunte quasi **Edoardi VI.** Regno bonis literis in Collegio isto invigilare cœpit; Sceptro autem ad **Mariam** deveniente Magistrum **Alexandrum Nowell**, Avunculum suum, in **Germaniam** comitabatur, quicum sub initium Regni **Serenissimæ Elizabethæ** in **Angliam** reversus, primo Canonici, quem vocant, Residentiarius, ac demum Episcopus emicuit **Exoniensis**. A pietate & judicio cum primis collaudandus, ut ad Cultum lege stabilitum sese accommodarent quotquot imperio suo suberant obnixæ fategebat, quo nomine Schismaticis in visus, reliquis omnibus præchartis evasit. Scripsit anglice;

Arma impenetrabilia, seu Propugnaculum validissimum, tutamque temporibus hisce turbulentis stationem. Lond. 1576.

De Immortalitate Animæ &c. Ib. eod. anno

Enchiridion, sive Vitæ & Mores Christianorum, verorum, &c. ibid. eod. anno.

Castellum Christianorum & Fidelium munimentum, annos jam pene sexies mille obfessa & propugnata, &c. ib. eod. an.

Hominis universi; tam Corporis nimirum quam Animæ Anatomiam, &c. Ibid. eod. anno.

Dissertationem, in quâ rectæ Conscientiæ gaudia, pravaque cruciatus ob oculos ponuntur. Ibid. eod. anno.

E vitâ migravit circa annum ætatis sexagesimum XIII. Martii an. dom. **C15DXCIII**. in quæ Ecclesiâ suâ Cathedrali, & in parte speciatim Presbyterii australi, humatus jacet; Tumulum autem Monumento dein ornandum curavit filius Viri primogenitus.

JOHANNES AQUAPONTANUS, vulgo **Bridgewater**, patriâ **Eboracensis**, Collegium istud ingressus est anno **C15DLI**. Gradum suscepit Magistrale **LVI**. & Collegii postmodo **Lincolniensis** Rector emerfit,

* In 3. lib. de Scism. angl. * In Annal. sub an. 1585.

quo Munere sponte abrenuntiato *Rhenos* concessit, ubi annos egit complures, Tractatumque absolvit cui titulus,

Concertatio Ecclesia Anglicana. Lib. III. Edit. 1594. Id operis auspiciatus fuerat *Johannes* quidam *Gibbon*, è Familia *Jesu*, qui diem obiit anno CIO-PLXXXIX. Si quæ autem alia conscripserit *Aqua-ponianus* in obscuro sunt; quod idem de mortis suæ tempore ac loco sepulturæ perhibendum.

ALEXANDER NOWELL, apud *Read* in agro *Lancastriensi*, familia Equestri oriundus, anno vero CIO-DXI. natus dicitur. Postquam annos compleverat tredecim Sodalitium istud intravit, ibique Gradum suscepit Magistrale, anno CIO-DXL. Temporibus *Marianis* ut intemeratâ frueretur conscientia ad exteros transmigravit, rerum vero Anglicarum gubernacula capeffente *Elizabethâ* in Patriam rediens, Divi *Pauli Lond.* Decanus emicuit, quo in Munere & Concionatoris assidui partibus fungebatur, & in refutandis *Anglorum* aliquorum, propter Religionem pontificiam exultantium, scriptis Industriam exercuit. Integro annorum triginta spatio Conciones quadragessimales primam & postremam coram Regina (cujus etiam delicta data occasione intrepidus increpabat) obivit. Tandem propter Beneficia Collegio isti, velut prædictum, collata, *Harrysio* Principali, Magistratum ultro deponenti, à Sociis subrogatur, eodemque anno, hoc est CIO-DXCV. Sacræ Theologiæ Doctoratu ab Academia ornatur, quæ & Præfessionem ei inter ejusdem Facultatis Professores omnes, tum ætatis tum meritorum nomine, adjudicavit. Eruditione quidem eximia, seculum quo vixit si inspicias, præditus erat, munificentiam quoque in pauperes, maxime vero si Togati porro essent, largâ manu effudit; lasæ denique Conscientiæ vulnera mirâ sanavit arte. Scripsit; Libros quibus tituli;

Articulorum aliquorum Religionem spectantium, & per Magistrum Jewell improbatum, Probationis, per Thomam quendam Dorman in lucem edita, Refutatio Lond. 1565. angl.

Probationis Dormanniana Refutatio continuata; una cum suprema Principum, quoad res perinde Civiles & Ecclesiasticas, intra Regnorum suorum limites Potestatis (quam utique malitiose impugnât Dormannus) Defensione. Lond. 1566. angl.

Libri Dormanniani novissimi, qui inscribitur Refutatio, &c. necnon Libri à Doctore Saunders de causis Transubstantiationis editi, Disputatio. Lond. 1567. angl.

Catechismus fusior. Lond. lat. quem linguâ vernaculâ donatum edidit Thomas Norton. Lond. 1571.

Catechismus contradiior. Lond. lat. & ibidem anno 1578. Græce & Latine. In linguam Anglicanam transfudit alius quidam. Lond. 1587.

Mortem obiit xiii Febr. anno CIO-DCL. & Londini, in Ecclesiâ S. Pauli Cathedrali, speciatim vero in Capellâ Beatæ *Virginis* sacrâ, sepultus est; Tumulum viri decorantibus olim Carminibus quibusdam & Epitaphio prolixo, oratione solutâ conscripto; in Urbis Londini Notitiâ *Stovianâ*, & in Ecclesiæ modo dictæ Historiâ *Dugdalianâ*, reperiendis.

CHRISTOPHORUS GOODMAN, in agro *Cestriensi* notus, & ibidem primis Grammatices Elementis imbutus ad *Ætanasenses* accessit circa annum dom. CIO-DXXXVII. nec ita post Sociorum in numerum admissus fertur. Anno partus virginei XLIV. Gradum capeffivit Magistrale, decursuque inde triennio *Ædis Christi* Alumnus evasit, in Classē utique supremam cooptatus. Parvo temporis intervallo, deveniente nimirum ad *Edoardum* VI. Sceptro Anglicano, Prælectoris publici Theologici (utrum vero à Dominâ *Margaritâ* an ab *Henrico* VIII. instituti parum liquet) Munere functus perhibetur. Resum summâ penes *Mariam* constitutâ, cum Academicis aliis ad exteros trajecit, verum dissensione inter *Anglos* *Francos* ob fidem exultantes coortâ, paucioribus, iisque Ecclesiæ Anglicanæ Disciplinam ac Regimen improbantibus, accessit, quare cum *Whit-tyngamo*, *Knoxio*, *Gilbeio*, &c. *Genevæ* concessit, velut è Libro cui titulus, *Turba Francosurtana*, plenius perdiscendum; è quo pariter libro & aliunde constat *Goodmannum* istum litium & Dissidiorum studiosissimum fuisse. Opinionem quamcunque sive veram sive falsam nemo hominum, ne *Calvinus* quidem ipse, mordicus adeo tuebatur, unde sub iñitia Regni Serenissimæ *Elizabethæ*, Ecclesiæ Anglicanæ, ad Archetypum illud *Edoardinum* instaurandâ, obnixè repugnâvit, & ejusdem propterea, uti *Scoticana* *Knoxius*, Pestis merito habebatur. Nescio tamen an Beneficio aliquo vel Dignitate, aut *Cestriâ* aut in agro *Cestriensi*, auctus fuerit; librum sane contexuisse compareret, eique titulum fecisse;

Quomodo obtemperandum & repugnandum. Genevæ 1558. angl. quem quidem ab eo cui nomen indidit a Balam de reâ obedientiâ Principum. Lib. I: Princ. Quemadmodum vera obedientia, &c. alienum esse non opinor. Edidit porro librum alium quem nuncupavit,

Primum Buccina sonitum adversus monstrosam Mulierum Legionem. Typis alicubi apud exteros mandabatur angl. 1558. Denique, Commentarios in Prophetam Amos Idiomate Anglicano edidisse perhibetur; quos quidem videre nondum contigit.

Morbo lethali *Cestria* decubuit, an. CIO-DCLII. agrotantem enim invisisse tunc temporis fertur D. *Jacobus Usserius* (Archiepiscopus ille *Armachanus* deinceps emicuit) coemendis quibus Collegii *Dubliniensis* Bibliotheca instrueretur Libris in *Angliam* transmissis; id quod ex ejusdem *Usserii* b. vitâ, per *Nicolaum Bernard* Sacræ Theologiæ Professore conscriptâ, perdisças.

SAMPSONUS ERDESWICK inter juniores, sive non-Graduatos, Collegii hujusce Alumnos, in antiquo Sodalitii c. Registro, sub initium Regni *Mariani* occurrit; & proinde non aliis potius quam *Ætanasensibus* annumerandus videtur. *Sandonæ* ille, in agro *Staffordensi*, natus est, apud *Ætanasenses* vero spatio temporis perexiguo commoratum opinor, unde in patriam remeavit, & quasi abditus inter libros, dotes naturæ mirifice excoluit. Rei historice peritissimus erat, quæ seculorum autem præscorum gesta, mores, & monumenta spectant præcipue rimatus est; quapropter ab eruditissimo *Camdeno*, *Veneranda Antiquitatis Cultor maximus* appellatur. Tandem Patriæ suæ famam & memoriam celebrandi cupidus Librum exaravit cui nomen factum;

^a In cent. 12. p. 113

^b Edit. Lond. 1656. p. 42.

^c In Reg. 1. ut sup. fol. 91. a.

^d In Britan. in

Staffords.

Agri Staffordiensis Despectus. MS. Id Operis notitiam rerum veram, perspicuam, & succinctam, ex Instrumentis & Registris antiquis desumptam, continere ferunt; illius enim facta mihi nondum est copia.

Ipsam quod attinet Authorem, undecimo Aprilis, an. CIODCIII. mortem oppetiit, & in Ecclesiâ Sandonianâ sub Monumento quod in vivis agens erigendum curarat sepultus jacet.

GULIELMUS MASSIE, *Cestriensis*, Collegii istius Socius perpetuus anno CIODLXXIV. & absoluto inde triennio Artium evalit Magister. *Edoardo Trafford, de Crafford*, in agro *Lancastrensi*, Militi, à sacris dein fuit, anno autem DLXXXVIII. Munere privatus est, quod utique uxorum esse constaret. Scripsit;

Conciones varias, Oxon. 1586. &c.

EDWARDUS HUTCHINS, in agro *Denbighiensis* apud *Cambro-Britannos* natus, Collegii illius in Socium perpetuum admissus est an. dom. CIODLXXXI annoque LXXXVI. Gradum Baccalaurei in Theologia suscepit. Post quadriennium Sodalitio excedere coactus est, propterea quod uxorem duxisse compariuit. Edidit;

Conciones varias. Oxon. 1589. &c.

EDOARDUS BREERWOOD, *Roberti*, Prætoris *Cestriensis* Munere frequentius functi, filius, *Cestria* etiam, ut opinor natus, cum prima literarum rudimenta ibidem hausisset, Sodalitium istud (Socius tamen ipse nunquam fuit) intravit, quod quidem in annum quasi CIODLXXXI. cadit. Anno XC. Gradum consequebatur Magistralem, annoque XCVI. primus Astronomiæ in Collegio *Greshamensi*, *Londini* positi, Professor emerfit. Ibi juxta & apud *Æneanases* tenebrarum & secessus appetentior erat, quippe vulgaribus vitæ oblectamentis despiciatui habitis, contemplandis motus ætherei legibus, & abditissimis rerum causis explorandis, totus vacavit. Nihil ipse in lucem edidit: ne sibi tamen soli cognitionem immensam adeptus videretur, occasionem quotidie captabat, nedum oblatam amplectebatur, dubia quavis explicandi, & alios quoscumque tam Epistolis quam Colloquiis erudiendi. Scripsit verò;

De Ponderibus & pretiis veterum nummorum, &c. Id operis post Patris mortem typis *Londini* mandavit Mag. *Robertus Breerwood* (hic etiam *Æneanases* fuisse deprehenditur) an. dom. 1614 angl.

Varietatis Linguarum & Religionum per Orbem pene Universum disquisitionem. Librum quoque istum propalavit præfatus Viri Nepos. Lond. 1614. angl. Editus denuo ibidem est 1635. Opus vero illud solidum plane ac nervosum, plenumque non minus quam concisum habendum arbitror.

Elementa Logica, Lond. 1614. ibid. 15. Oxon. 28. lat.

Commentarios in Ethicam Aristotelis. Oxon. 1640. Operis ejus Autographum, characterum quos mihi videre unquam contigit minutissimo conscriptum, absolvit Author xxvii. Octobris anno dom. CIODLXXXVI.

Tractatum de Sabbato, angl. edit. post mortem auctoris Oxon. 1630. Responsionem ad Libellum hunc dum in MS. fuit adornavit ediditque *Nicol. us Byfield*,

Ecclesiæ *Divi Petri in Urbe Cestriensi* Parochus, quapropter à *Brerewoods* conscriptus est,

Secundus de Sabbato Tractatus. Ibid. 1632. angl.

Patriarchale Veteris Ecclesiæ Regimen dilucidatum. Oxon. 1641. angl. & alia.

Febre in Collegio *Greshamensi* interiit vii. Novembris CIODCXIII. & *Londini*, in Ecclesiæ *S. Helenæ majoris* Cancelli, haud procul à Prælectoris Suggesto, postridie tumulatus est.

ROBERTUS COCUS, vulgo *Cooke*, *Beeftone*, vel non longe à Vico illo, apud *Eboracenses* natus, inq; agro natali primis pueritiæ disciplinis imbutus, Collegium istud circa annum CIODLXX. ingressus, ejusdem Socius post triennium evasit. Gradu Magistrali deinde ornatus est, annoque LXXXII. communibus Academicorum suffragiis Procuratorum alter designatur. Anno XC. Socium exiit, & sub idem tempus Ecclesiæ *Leodiensis*, inter *Eboracenses*, Vicarius emerfit, quo in Munere studiis assidue invigilavit, miraue tandem eruditione inclaruit; rerum vero antiquarum oculatissimus erat indagator, propter vera priscorum Patrum opera à spuris internoscendi artem in pretio haud vulgari habendus, quod quidem ex ejus argumenti libro quem scripsit abunde liquet; ei autem titulus fiebat;

Censura quorundam Scriptorum, quæ sub nominibus sanctiorum & veterum Authorum, à Pontificiis passim in eorum scriptis, sed potissimum in Quæstionibus hodie controversis, citari solent. Lond. 1614. Ibid. 1623. lat.

Siquæ alia conscripserit edideritque in obscuro esse fatendum. Ipsum vero quod attinet, *Leodii*, primo *Januarii*, ex Computo Anglicano, anno autem CIODCXIV. fatis concessit, dieque proximo ibidem, in Ecclesiâ nimirum suâ, terræ mandatus est.

FERDINANDUS PULTON, in Agro *Northamptonensi* natus, *Oxoniam* ad studia majora transiit *Æneanases* accessit an. CIODLVI. tametsi quamdiu nobiscum egerit, & an Gradu aliquo auctus discesserit, ignoro. Utcunque, *Londinum* inde profectus, Juri municipali in Hospitio *Lincolniensi* studuisse comparet; cujus cognitionem demum penitissimam consecutus Patroni doctissimi existimationem sibi peperit. Scripsit Anglicè & edidit, præter alia nonnulla;

Statuta Anglicana in compendium redacta. Lond. 1606. Ibid. 1612. fol.

Statutorum pænalium Epitomen. Lond. 1600.

Tractatum de Pace. Lond. 1610. Ibidem 1615. fol.

Statuta Anglicana. Lond. 1618. Ib. 1632. &c.

JOHANNES GUILLIM, in agro *Herefordiensi* natus, Collegium istud ingressus est anno dom. CIODLXXXI. ætat. xvi. positoque ibidem temporis spatio ad Baccalaureatum in Artibus requisito, laudabiles in Logica & Philosophiâ progressus fecisse deprehendebatur. Artis postmodo Heraldicæ; sive Aspidologicæ abreptus, fecialium in Sodalitium, *Londini* positum, cooptatus est; primo *Portsmouth*, deinde *Rouge-croix* in titulum consecutus. Edidit,

Artis Caduceatoria, sive Heraldicæ explicationem. Lond. 1610. &c. angl. fol. Id vero operis à neote-

* Ut in Reg. primo hujus Coll. ut supra. fol. 92. a.

ricis multum teritur, & sane iisdem utilissimum est, utpote eorum quæ consimilis argumenti jam ante prodierant præstantissimum, Methodum præsertim si inspicias. Editus denuo liber est ab *Alex. Noyers*, an. CIOCLX. sed illius additamenta methodum ejus pejorem longe reddiderunt; quod idem de *Richardo Blome*, qui auctiorem quoque in lucem emisit Lond. eod. an. perhibendum. Ad Authorem redeo, qui sub initium anni CIODCXXI. diem obiit; sepultus vero ubinam fuerit nescire me fateor.

MIL0 SMITH, in Urbe *Herefordiensi* natus, *Æneanensium* de numero esse cœpit circa an. CIO-DLXIX. apud quos Gradu Magistrali decoratus est anno LXXVI. Hinc *Ædis Christi* Capellanus, dein Ecclesiæ *Herefordiensis* Canonicus quem vocant *Residentarius*, postea Sacræ Theologiæ Professor, ac demum Episcopus *Glocestriensis* evasit. In tenerâ etiam ætate constitutus eâ pollebat prudentiâ, ut Authores probos & antiquos, quos classici nuncupamus, suo quemque Idiome evolueret, eorum perinde ac Recentiorum copiâ instructus amplissimâ; unde magis mirandum quod demortui in Musæo vix unus aliquis reperiretur Liber, maxime autem priscorum è numero, quem non à fronte ad calcem percurrisse penitus constaret. Patres Græcos juxta & Latinos ad unum omnes perlegit, & commentariolis margini cujusque passim inscriptis illustravit. In ipsis porro Doctorum Judaicorum, quos *Rabbinos* vocant, scriptis versatissimus erat, Linguamque non tantum Hebraicam, sed & Chaldaicam, Syriacam, & Arabicam ad unguem callebat, immo maternâ vix minus familiarem habuit. Ad hæc, seculorum omnium Historias resque gestas animo complectebatur, propter immensam eâ quoque ex parte cognitionem ab Ecclesiæ Anglicanæ Antistite eruditissimo *Bibliotheca obambulatoria* nuncupatus. Virum autem sacris in linguis literisque exercitatissimum, inter Theologos nostros, novissimam illam Sacrorum Bibliorum versionem molientes, industriam exercere jussit Serenissimus *Jacobus*; & revera operam ille præcipuam eodem contulit, nam & inter primos defudasse comparet, & una cum *Bilsono*, Episcopo *Wintoniensi*, reliquorum omnium (plures autem quam XL. fuere) pensa recognovisse; unde *Vir eximius & ab initio in toto hoc opere versatissimus* in Synodi *Dordracensis* historiâ nuncupatur. Sed & ei porro demandatum est Proæmium Interpretum omnium nomine Operi præmittere, quod quidem in exemplaribus majoribus, in Ecclesiis passim usurpatis, rependiendum, & cujus Autographum in publicâ nostrâ, nisi me fallo, Bibliothecâ etiamnum superest. Ad Scriptorem quod spectat ipsum, scripsisse præterea liquet.

Conciones varias. edit. Lond. 1632. fol.

Mortuus est sub initium *Novembris* an. dom. CIO-DCXXIV. inque Ecclesiâ suâ Cathedrali sepultus jacet.

THO. WORTHINGTON, *Blinscovia*, haud procul ab oppido *Wiggen*, in agro *Lancastriensi*, (ibi autem usque hodie supersunt quibus idem cognomen) literis operam Academicis *Æneanenses* inter dare occœpit circa an. CIOCLXVI. & post quadriennium Artium ornatus est Baccalaureatu. Parvo temporis intervallo juvenem ad se accersitum *Duacum* amandarunt amici, ubi in Collegium Anglicanum admissum reperio, Mense *Februario*, an. CIOCLXXIII. In Clerum ascitus est, & ad Sacerdotium ac Baccalau-

reatum in Sacra Theologiâ ibidem promotus anno LXXVII. anno autem proximo *Rhemos* transmissus in Collegium Anglicanum eo loci positum coopatur. Missus postmodo in *Angliam*, demandatum habuit populares suos ad cultum Pontificium revocare; verum *Islingtoniæ* in agro *Middlesexiano*, inque domo speciatim Avi mei *Richardi à Wood* cognominari, Amici & Contreraneiejus, comprehensus, an. LXXXIV Turri *Londinensi* mancipatus est. Carcere in illo Menses aliquot detentus, custodiâ tandem liberatur, cumque *Gasparo* quodam *Heywood*, S. T. Doctore ac Jesuitâ, aliisque nonnullis, exul in *Normanniam* ablegatur. Deinde, anno nempe LXXXVII. cum reversurus jam in *Angliam* esset, ad Castra^a missus est, ut *Anglos D. Stanleii* auspiciis militantes in spiritualibus juvaret. Anno LXXXVIII. ad Doctoratum *Treveris* promotus, annoque LXXXIX. ad Collegium *Duacense* revocatus est, ut D. *Baretto* Præsidi assisteret. Iterum tamen ad Aulam *Bruxellensem* & ad Castra remittitur an. XCI. & ad Collegium *Duacense* redire denuo jubetur, ut ex mandato Illustrissimi Cardinalis *Cajetani*, *Angliæ* Protectoris, eidem præsideat, id quod in annum XCIX. cadit, &c. Libros ille complures in lucem edidit, non alii tamen se mihi obtulere, quam,

Motiva Dñs Rich. Bristovii. edit. 1606.

Catalogus Martyrum in Angliâ ab anno 1570. usque ad annum 1912. cum narratione de origine Seminariorum Anglorum.

Annotationes ad vetus Testamentum. Tom. 2. *Duaci* 1609. &c.

Reliqua ejus Opera in Bibliothecâ Scriptorum Societatis Jesu, per *Philip. Alegambum* continuatâ, deprehendas; ubi & fusiorum ipsius *Worthingtoni* notitiam invenies. Obiit apud *Bidulpham* in agro *Staffordiano*, prope *Congletoniam* in Com. *Cestriensi*, circa an. CIODCXXVI. & ibidem (ni fallor) sepultus est.

JACOBUS LEY, apud *Cessont-Ebias*, in agro *Wiltoniensi* natus, annum vero quasi decimum sextum supergressus, Sodalitum istud intravit; Artes nempe & scientias Academicas hauriendi cupidus. Priusquam Artium attingeret Baccalaureatum, *Londinum* se contulit, & in Hospitio *Lincolniensi* Juri Municipali operam dedit, eoque loci per omnes gradus ad summum togatæ laudis fastigium ascendit; eumque proinde, solo meritorum intuitu, Equitem ac Baronetum creavit Rex *Jacobus*, necnon Regii in *Hiberniâ* Banci Justitiarum Capitalem, & in *Angliam* postea revocatum, pupillorum Procuratorem regium. Dein primarius in Tribunali regio Justitiarum evasit; & hisce muneribus magnâ cum integritatis laude functum, Baronis *Ley de Ley* (sux familiæ in agro *Devonienſi* antiquâ sede) titulo ornavit *Jacobus*, inque sanctius porro Concilium adscivit, summumque *Angliæ* Thesaurarium constituit. *Marbrigia* postmodo Comitissæ auctario donavit *Carolus I.* & sanctioris sui Concilii Præsidem delegit. Vir erat fide summâ, spectabili morum gravitate, dotibusque ingenii ad negotia maxime ardua administranda accommodatis, æquabili denique affectuum tenore præditus. Scripsit;

Res judicatas (Reportos dicimus) temporibus *Jacobi & Caroli primi*, *Regum Angliæ*, Lond. 1659.

Tractatum de Wardis & Liberaturis. Lond. angl.

^a Ut in quodam Reg. in Coll. Angl. Duaci,

In Hospitio *Lincolniensi* xiv. Martii an. CIO-DCXXVIII. fatis concessit, & in Porticu quadam, Ecclesiæ *Westburienſi* apud *Wiltonienſes* contiguâ, humatus est; cujus tumulo monumentum speciosum & magnificum post paulo superimpofuit *Henricus, Malbrigie Comes*, defuncti filius.

HUMPHREDUS LECHUS, vulgo *Leech*, *Allertonæ*, sive *Ollertonæ*, in agro *Salopiensi* natus, eruditionem Academicam apud *Æneanſenſes* haurire cœpit an. dom. CIODXC. ætatis xvii. Logicâ & Philosophiâ consolito studiorum cursu instructus, Gradu quoque magistrali ornatus, in Patriam remeavit, & Ecclesiæ *S. Alkmonai* in Oppido *Salopiâ* Vicarius emerſit. Aliquanto post *Oxoniam* rediit, & *Ædis Christi* Capellanus evaſit, de Concione vero, deque pœnis ob eandem datis fuſius legendum sub an. Historiæ CIODCVIII. Verso tandem solo, Cultuque ac fide Ecclesiæ Anglicanæ abrenuntiatis, ad Pontificios transiit; apud quos anno CIODCXVIII. admiſſus est in Societatem *Jesu*. Demum in Pontificiâ messe multâ collectâ fruge, tabe & languoribus consumptus in patria, ubi & vitam reliquam tranſegisse constat, obiit Scripsit autem;

Doctrina circa Concilia Evangelica declarationem; cui Appendicis loco subſcitur Conversionis suæ ad fidem Catholicam notitia. *Duaci*. 1609. angl.

Considerationes humiles Serenissimo Jacobo Regi Angliæ porrigendas circa Epistolam Regis præmonitorem ad Principes Christianos. *Audomari*. 1609. lat.

E vitâ migravit xviii. Julii an. CIODCXXIX in domo Viri cujusdam cui cognomen *Massie*, haud procul à Fluvio *Merſey*, in agro *Cestriensi*, id quod mihi à Magistro *Gul. Lacey*, è Societate pariter *Jesu*, cui probe nimirum innotuerat *Lechus*, nuntiatum est.

ROBERTUS BOLTON, *Blackbornia*, in agro *Lancastriensi*, anno CIODLXXII. natus, anno ætatis vicesimo ad Collegium *Lincolniense* tranſmiſſus est, & Magistro *Johanni Randall*, Concionatori celeberrimo, in disciplinam traditus, brevi temporis ſpatio Logicæ & Philosophiæ peritissimus emicuit. Ad *Æneanſenſes* inde commigravit, apud quos ægre tandem, nec niſi morâ fatis longâ interpoſitâ, Socius evaſit an. dom. CIODCII. quo etiam anno Gradum ſuſcepit Magistrale, post ſeptennium inde Sacræ Theologiæ Baccalaureatu auctus. Parvo temporis intervallo *Æneanſenſibus* valedixit, & Dⁿⁱ. *Augustini Nicholls*, Servientis ad Legem, gratiâ ac patrocinio Rectoriam de *Broughton*, in agro *Northamptonensi*, adeptus est, neque aliud, quod ſciam, quicquam in Eccleſiâ deinceps conſequebatur. Græcam linguam accurate doctus, Artis diſceptatricis egregie peritus, in Metaphyſicis quoque, Mathematicis, & Theologiâ Scholaſticâ probe habebatur exercitatus. Ad hæc, verbum aſſidue annuntiavit, eoque nomine vicinis undique omnibus præcharus erat, quorum ingens frequentia concionanti ſemper adſuit; denique conſcientiis ægris ac ſauciis remedia adhibuit præſtantiffima, vitæ ſanctimoniam vel optimo cuique exemplo fuit, & ob munificentiam erga pauperes inſignem omnium ſeculorum memoriâ digniſſimus. Scripsit Anglice

Documenta ad Conſcientias aſſiſſas rite conſolandas Lond. 1631.

Diſſertationem de verâ felicitate. Lond. 1611. &c.

Directiones ad ambulandum cum Deo. Lond. 1625. &c.

Preces pias variis occaſionibus accommodatas Lond. 1638.

De rebus quatuor poſtremis, Morte, Judicio, Cælo, & Inferno. Edit, quarta vice Lond. 1639.

Medicamentum cardiacum Chriſtianis aſſiſſis. Lond. 1640.

Diſſertationem de ſanore.

Decubitus noviffimus, Agonem, & Mortem Magiſtri Thomæ Peacock, in Theologiâ Baccalaurei, & Collegii Æneanſenſis Socii. Propalavit *Edoardus Bagshaw*, Armiger, an. 1661.

Conciones varias. 1639. &c. & alia.

Obiit xvii. Decemb. CIODCXXXI. & *Broughtonæ* in Eccleſiâ ſuâ tumulum adeptus est. Plura de eo ſcire ſi expetas, conſule vitam ejus per *Edoardum Bagshaw*, prædictum, (ipſum autem inter Collegii huiusce Scriptores deinceps reperies) conſcriptam.

ALEXANDER COOK, *Eboracenſis*, *Roberti* ſupra deprehendendi frater germanus, in hoc etiam Collegio literas percepit Academicas; verum de illo fuſius in Collegio *Univerſitatis*.

ROBERTUS BURTON, vulgo *Democritus Junior*, *Lindleia* in agro *Leiceſtriensi*, octavo *Februarii* die, an. CIODLXXVI. natus, è Scholâ grammaticali de *Sutton Colfeild* ad Sodalitium iſtud acceſſit anno XCIII. cujus inter *Commenſales* aliquandiu egit. Ad *Ædem Chriſti* poſtmodo migravit, quam adeat Lector, plura de Viro iſto ibidem edocendus.

JOHANNES BALL, *Caffingtonæ* (obſcurus ille vicus est, ad quartum ab *Oxonâ* lapidem, verſus Borea-zephyrum poſitus) in lucem prodixit, anno autem CIODCII. Sodalitium iſtud ingreſſus est, unde ad Aulam Beatæ *Virginis* quadriennio poſt migravit, ubi Artium Baccalaureatu an. CIOECVIII. capeſſivit, quo Gradu altius deinde non perrexit. Sub idem tempus in Agrum *Cestriensem* proſectus, Generoſi cujusdam liberos diſciplinis primoribus informandos ſuſcepit, atque inde Beneficium quoddam exiguum, *Whitmoriam* in agro *Staffordienſi* collocatum, adivit; neque aliâ unquam Promotione Eccleſiaſtica fructus commemoratur. Theologiâ Scholaſticâ peritus admodum, optimus Grammaticæ præmonſtrator, Concionator quoque aſſiduus habebatur; qui non ſine ſummo rei divinæ fructu ſua edidit opera, tametiſi enim Eccleſiæ Anglicanæ Diſciplinam & Ceremonias aliquas haud ita probaret, corruptelas tamen iſdem ineſſe quæ à Communione ſacrâ arcerent omnino negavit, immo ſententiam hac ex parte ſuam argumentis validiſſimis confirmavit. Scripsit Anglice

Tractatum de Teſtamento Gratia. Lond. 1645.

Tractatum de fide, deque naturâ ejus & vitâ. Lond. 1631. ib. 37.

Catechiſmus; anglice frequentius procuſum, & in linguam Turcicam per *Scamannum* quendam tandem tranſſuſum.

De Pietatis virtute, prout doctrinam ſpectat & Praxin dilucidatâ, &c. edidit Mr *Simon Aſhe*, Lond. 1657. fol.

A Schiſmate cavendum, ſive forma Eccleſiæ nova, in Angliâ tum veteri tum novâ, ad examen revocata. *Canabrigiæ* 1640.

Alia porro conſcripſit quorum facta mihi nondum eſt copia. Mortuus vero eſt xx. *Octobr.* anno CIO.

DCXL. & in Ecclesiâ, ut opinor *Whitmoriana* sepultus ja cet.

GABRIEL RICHARDSON, in agro *Lincolniensi* natus, ad Collegium istud accessit an. CIODCII. ejusdem vero Socius anno CIODCVII. annoque proximo Artium Magister, denique autem Sacrae Theol. Baccalaureus evasit. Cognitione quidem historica & geographica haud mediocri pollebat, siquidem librum minime contemnendum, illo argumento, conscripsit. Ei vero titulus;

Europa Status. Oxon. 1627. ang. fol.

Animam exhalavit primo Jan. an. CIODCXLI. (ex computo Anglicano) eodemque die *Oxonia*, in Beatae *Virginis* Ecclesiâ, humatus est. Volumina vero alia, de reliquarum Orbis partium statu, composuerat; quæ tamen edere in lucem recusat Vir quidam boni publici parum studiosus, penes quem scilicet manuscripta computrescunt.

GULIELMUS BURTON, frater prædicti *Roberti*, *Lyndleia* haud procul *Bosworthia*, in agro *Leycestrensi*, natus est xxiv. Augusti CIODLXXV. & in Scholâ publicâ de *Sutton Colseild*, in agro *Warwicensi*, primis bonarum Artium rudimentis imbutus, Sodalitium istud *Commenfalis* intravit anno Dom. CIODXCI. quo tempore annum ætatis decimum quintum compleverat. *Londinum* inde concessit, Jurique municipali in *Templo interiori* operâ sedulo navatâ, ad causas agendas admissus est; verum inuito quodam ingenii ductu ad Artis *Heraldicæ*, seu aspidologicæ *Geneologicæ*, rerumq; *Antiquarum* studium conversis, earundem emicuit peritissimus, adeo ut per ea tempora obscura quævis & recondita nemo melius, Generosus præsertim, retegeret ac luce donaret; quod sane satis constat ex Libro cui nomen fecit;

Agri Leycestriensis Descriptio. Lond. 1622. fol.

De reliquis, siquæ tamen alia ediderit, nihil habeo comperti. Fato autem functus est in *Ædibus*, suis apud *Fald*, in agro *Staffordienfi*, sexto *Aprilis*, anno CIODCXLV. inque Ecclesiâ *Hanburiensi* Parochiali sepultus quiescit.

RICHARDUS PARR, *Launcestrienfis*, literas Academicas apud *Aeneasenses* haurire cœpit an. CIODCIX. Collegii Socius anno XIV. & solenni Graduum in Artibus serie Sacrae Theol. Baccalaureus emerfit, quod utique anno CIODCXXIV. contigit. Rectoriam postea de *Ladbrook* in agro *Warwicensi* adeptus Sacrae Theologiæ Doctoratu ornatus est, tandemque ad Episcopatum *Sodorensis* evocatus. Egregiâ verbum annuntiandi facultate instructus, & ad supremum quodvis in Ecclesiâ Munus procurandum quam optime erat compositus. Scripsit;

In Psalm. 37. vers. 37. Oxon. 1629. ang.

Concionem ad Clerum in Apocalyps. cap. 3. vers. 4. Oxon. 1628. & alia.

Quandonam diem obierit, aut ubinam loci sepultus fuerit, nequeo dicere. In vivis agebat anno CIODCXLI. Cæterum plura de eo in Descriptione *Insulæ Sodorensis* (Author ejus *Jacobus Chaloner*, Armiger, *Londini* natus, atque hujusce olim Sodalitii *Commenfalis*) videre licet.

FRANCISCUS WOODCOCK, *Cestriensis*, Collegium hoc ingressus est an. dom. CIODCXXIX. ætatis xv. ibique annos haud paucos Artium Aca-

demicarum studio insumpsit, Gradu autem aliquo ornatus tandem discessit. Catharorum ad partes propendere arbitrabantur plerique dum Togatus nobiscum ageret; quod quidem res ipsa tandem comprobavit, prorumpente enim bello nupero civili ad *Perduelles* aperte descivit, unde factus est S. *Olavii*, apud *Southwark*, in agro *Surriensi*, Parochus, necnon in Synodum illam *Calvinianam*, *Westmonasterii* coactam, ascitus. Scripsit ac edidit;

Conciones variae. Lond. 1644. ibid. 1646. &c.

Testes bimos, Concionibus duabus, in caput Apocalyp. II. habitis, patefactos. Lond. circa annum 1656.

Diem obiit anno quasi CIODCLI. & in Ecclesiâ suâ, velut mihi nuntiatum est, sepultus jacet.

GULIELMUS ERBURY, in agro *Glamorganienfi* natus, ingressus est Collegium *Aeneasense* an. dom. CIODCXIX. ætat. xv. De spatio temporis ibidem posito, deque Munere aut Beneficio (si tamen aliquod fuerit) quo fructus deinceps est, nihil habeo comperti. Constat autem sub Rebellionis nuperae initia Parlamento adhæsisse ipsum, & ejusdem in Castris aliquando meruisse; ubi verbum divinum explicare ausus, Commilitonum animos placitis suis ineptissimis delirus infecit. Virum pium & innocuum nuncupant ejusdem Schismatis Imitatores, quibus nominibus Mundum, ac potissimum Clerum, odium ei immortale indixisse perhibent; cæterum nemo revera seditionem assidue magis movebat, pacemve Ecclesiæ obnoxius perturbavit; quod utique tam ea quæ *Oxonia* anno CIODCXLI. (sub quo plura de ipso in Historiâ meâ reperies) gesserat, quam disputatio turbulenta & factiosa, *Londini*, xii. Oct. CIODCLIII. habita satis dilucide ostendit; siquidem die præfato, adjuvante Jo. *Webster*, Togato pridem *Cantabrigienfi*, bimos quosdam Verbi Ministros in Ecclesiâ quadam *Vici Longobardici* adortus, bonas pariter literas & sacros ordines pro ingenii sui modulo impugnavit. Libellos aliquos perridiculos contexuit, & in lucem edere non erubuit; haud alium tamen videre contigit quam,

Dissertationem publicam inter ipsum & Cheynellum ad Beata Virginis Oxon. habitam. Edit. 1647. angl. A. *Cheynello* quoque, aut earundem partium sectatore aliquo, edita est *Lond.* 1646. Mortuus est *Londini*, ineunte ut opinor anno CIODCLIV.

JOHANNES LATCH, apud *Langfordiam superiorem*, in Parochiâ de *Churchill*, in Comitatu *Somersetensi*, natus, Sodalitii hujusce *Commenfalis* accessit an. Dom. CIODCVII. ætat. xix. Annis aliquot *Logicæ* & *Philosophiæ* in studio collocatis, *Londinum* se contulit *Templumque*, quod vocant, medium ingressus Legum municipalium consultissimus evasit, & nisi me fallo, subsellii jure auctus. Scripsit;

Res judicatae, (five Reportos) primo Caroli I. triennio. Lond. 1662. & alia.

Fato dicitur functus ad duodecimum à *Londino* lapidem, mense *Augusto*, an. CIODCLV. & Societati *Jesu* (ad Pontificios enim declinârat ipse) hereditatem opimam legasse perhibetur.

EDOARDUS GER, *Launcestrienfis*, annos complures disciplinis Academicis apud *Aeneasenses* insumpsit; inter cujusnam vero ordinis Togatos egerit parum liquet. Anno CIODCXXXVI. Gradum suscepit *Magistrale*, & *Republicam* lacerantibus turbis intestinis ad partes *Presbyterianas* sese adjunxit, factusque

factusque est Rector de **Eccleston** in agro **Lancastriensi**. Scripsit Librum cui titulus;

Jus divinum & origo Magistratus civilis à Deo Lond. 1658. angl.

Siqua alia ediderit in obscuro sunt. Mortuus autem & sepultus est **Ecclestona** circa annum dom. C10DCLXI.

GULIELMUS CROMPTON, **Lancastriensis**, Collegium istud, Eruditionem Academicam percepturus intravit an. C10DCXVII. ætat. xviii. ubi an. XXIII. Gradu Magistrali ornatus est. Verbum postmodo apud **Kynbell Parvam**, in agro **Buckinghamiensi**, ac deinceps **Columptona**, in agro **Devoniensi**, annuntiavit; quorum in Pagorum novissime dicto vivus agebat anno C10DCLX. Scripsit Anglice

Explicationem Principiorum Religionis Christiana, Catechismo in Liturgiâ repensando comprehensorum. Lond. 1633. &c.

Divi Augustini Religionem cum Protestantium illâ convenire. Porro summas Divi Augustini; in modum responsionis ad Johan. Breerly Presbyterum Pontificium. Lond. 1625.

Quartus in Symbolo Apostolico Articuli dilucidationem.

Naturam, Necessitatem, & Eventum precum servitorum, in Jacob. cap. 5. vers. 16. quo in Libello objecta omnigena refelluntur, scrupulique Conscientiis teneris eximuntur. Lond. circa annum. 1659.

EDWARDUS BAGSHAW, **Londini** natus, Collegii hujusce **Commenialis**, sub **Boltoni** retro dicti auspiciis, bonis animum literis excolere cœpit anno C10DCIV. Suscepto post quadriennium Baccalauri in Artibus Gradu, ad Collegium **Juris Londinense**, **Templum medium** nuncupatum, commigravit, ubi Legibus Angliæ municipalibus studuit, tandemq; sub sessu jure auctus est. A vitæ sanctimoniâ, Artis quam profitebatur peritiâ, maxime autem fide erga Regem optimum (cujus nempe à Rebelligis & Armis & Stylo sapius impetiti causam acerrime tuebatur) haud modice collaudandus; quanquam nescius non sum à **Doctore Heylyn**, in re historiâ versatissimo, tanquam **Catharorum** partibus occulte faventem notari; id quod ex **Gulielmi Land**, Archiepiscopi **Canuariensis**, Vitâ, à Viro illo eruditissimo conscriptâ, & speciatim in quarto ejusdem Operis libro sub anno C10DCXXXIX. fusius perdiscas. Scripsit anglice,

Vitam & Mortem Roberti Bolton.

Patrimonium Ecclesiæ, sive ex Decimis sive ex fundis [Gleabe Land appellitant] propugnatum.

Vindicias Doctrinæ, Liturgiæ, ac Disciplinæ Ecclesiæ Anglicanæ.

Jura Corona Anglicanæ Lond. 1660. Libros vero istos omnes, dempto primo illo, conscripsit cum incarceratione diuturnâ, propter navatam **Carolo** cum Rebelligis dimicanti operam, in **Regio Banco** alibique plecteretur; quod quidem anno C10DCXLIV. contigit.

Orationem in Comitibus Parliamentariis, nono Febr. C10DCXL. de Hierarchiâ & Petitione Londinensi habitam. Edit. Lond. 1641. In Comitibus vero illis confidebat, à **Municipio Southwarcensi** Delegatus.

Argumenta duo, in Parlamento prolata, de Canonibus, & Reatu quem Præmunire vocant, Canones eosdem spectante. Lond. 1641.

Censuram brevem libri Gulielmi Prynne, cui titulus Vindiciarum Academia Oxoniensis Refutatio. edit. 1648.

Animam exhalavit xii. Sept. an. dom. C10DCLXII. & in Ecclesiâ de **Dorton-Pinbury**, in agro **Northamptoniensi**, humatus quiescit; velut mihi ab **Henrico**, filio ejus, & S. Theologiæ ex **Acde Christi** Professore, nuntiatus est.

JEREMIAS STEPHENS, apud **Bishops-Castle** (hoc est **Castrum Episcoporum**) in agro **Salopiensi**, natus est anno C10DXCII. Patre **Gualtero**, ejusdem loci Rectore Parochiali. Ad Collegium istud transmissus anno C10DCIX. Logicæ, ac Philosophiæ, & Disciplinis Academicis inferioribus sedulo incubuit, annoque XV. Gradum consequabatur Magistrale. Haud ita post in Clerum ascitus Collegii **Omnium Animarum** Capellanus, & anno XXI. Rector de **Quinton**, apud **Northamptonenses**, decursuque dein quinquennio Rector de **Wootton** (ad primum inde lapidem collocatur) emeruit, Beneficentia utroque à **Carolo I.** donatus. Anno XXVIII. Sacræ Theologiæ Baccalauratu honestatus est, annoque XLI. favore ac patrocinio Archiepiscopi **Laud**, Ecclesiæ **Lincolniensis** Præbendarius fiebat; quâ quidem Dignitate propter operam in edendo primo illo Conciliorum Volumine, una cum **Henrico Spelman**, Equite aurato, positam auctus memoratur. Cæterum triennii unius intervallo Promotionibus omnimodis per Delegatos Rebelligum, **Northamptonia** grassantes, exutus, bonis quoque omnibus spoliatus, in Carcerem compingitur, pessimisque modis excipitur; interdito tandem ne munia Presbyteri quæcunque obiret. Reverso ad suos **Carolo II.** Munera, ut par erat, prædicta de integro adivit; additâ quasi in malorum quæ perpeffus fuerat præmiâ Ecclesiæ **Sarisburiensis** Præbendâ, quam utique à sedis illius Episcopo prius acceperat. Eorum quæ contexuit & in lucem edidit Inscriptiones sic se habent.

B. Gregorii Magni, Episcopi Romani, de cura pastoralis liber vere aureus, accurate emendatus & restitutus ex vet. MSS. cum Romana editione collatis. Lond. 1629. An obiter hic adnotabo Librum hunc ipsum fuisse quem, in Linguam Saxoniam à se transfusum, Regni sui Clero commendavit piissimus **Alfredus**, quod quidem temporibus caligine tam gravi oppressis factum, ut ultra **Humbrem æstuarium** vix Presbyter aliquis compareret qui Orationem Dominicam, nedum preces reliquas & rei divinæ quotidie celebratæ formulas, in linguam vernaculam transferre posset.

De unitate Ecclesiæ. Lond. 1632. *Nota in D. Cyprian.* *De bono Patientia.* Oxon. 1633.

Anno C10DCXXXIII. demandatum habuit **Henrico Spelman**, Equiti aurato, primum Conciliorum Anglicanorum Volumen contextenti, Typisq; accuranti, operam accommodare; quo quidem in Opere integro septennio defudatum est. Quamvis vero id Operis eruditissimum **Spelmannum** pro autore agnoscat, cum tamen **Jerem. Stephani**, de quo nunc agimus lucubrationibus adjutum constat; id quod in ipsius Operis Proæmio his verbis fit testatur; Quo autem auspicio in lucem prodibunt (me jam sane propemodum exhausto) secundus & tertius [viz. Tomus] haud ausim polliceri; nisi illos vir dilectus & bono natus publico **Jeremias Stephens** Typis curaverit mandandos, cujus opera primus hic Tomus (me adhuc tantum non invito) in lucem prodit. Post hæc, anno nimirum C10DCXLI. satis concessit **Spelmannus** (sepul-

tus vero est xxiv. *Octob.* in Ecclesiâ *Westmonasteriensi*, (secundum ostium Capellæ S. Nicolai) & paucorum annorum intervallo, Tractatum ejus ampliorem de Decimis propalavit *Stephanus*; præmisso eidem Proœmio, eruditione multiplici referto. edit. *Lond.* CIODCXLVII. angl. Scripsit porro;

Apologiam pro veteri jure & potestate Episcoporum, ad considendum, & suffragia in Comitibus Parliamentariis ferendum. *Lond.* 1660. angl. Tunc enim temporis disceptatum à reliquis Ordinibus est utrum Antistites in Parliamentum denuo admitterentur.

Anno CIOECLXIII. Sacrilegii Historiam, à *Spelmanno* inchoatam, à se vero absolutam, Typis incepit mandare; at vero cum tardius procuderetur, tam Schedas impressas quam ipsum Autographum absumpsit incendium illud nefandum, quo integrum pene *Londinum* conflagravit, anno CIOECLXVI. Alia porro haud pauca ad umbelicum perduxit; aliquorum vero argumenta per felicissimum *Caroli II.* in *Angliam* reditum antiquatum quodammodo, vel saltem tractari vetitum videbantur. Ejusmodi autem fuere;

Faderis Belgici, Gallici, Boiohamici, & Scotici cum Anglicano Comparatio.

Principiorum ac Gestorum Presbyterianorum Notitia.

Sequestratio Cleri per Johannem Pym, & Georgium White facta. Alia insuper quibus ultimam impoluerat manum in lucem edidisset, nisi mors viri, non sine dispendio publico, intervenisset. Sed & eorum aliquorum en tibi Inscriptiones.

Tractatus de Legibus Angliæ.

Consilium Heluonum de Prædiis Ecclesiasticis corripientiis, irritum sub Henrico VI. redditum, sub Henrico autem VIII. confectum.

Wottonæ supra memoratæ, nono *Januar.* CIOECLXIV. è vitâ migravit, & ibidem in Ecclesiâ Cancellio sepultus jacet; cujus Tumulo impositus, ut opinor, jam est Lapis (quippe viri doctissimi sepulchrum ornandum eâ ratione decreverant Amici) cui hæc inscribuntur, *Depositum Jeremia Stephens*; his porro in Marmore Parieti superius infixio exaratis; *P. M. Jeremia Stephens S. T. B. Oxon;* honestâ familiâ in agro *Claudiocestriæ*, patre Rectore de *Bishops-Castle* in eô *Salopia* oriundi; *Viri*, integritate morum, pietate Vita, *Literarum* meliorum, præcipue verò *Sacræ & antiquæ* rei nitido cultu, (utpote in curandis & edendis conciliis Britannicis, magno Henrico alterius tantum non *Spelmani*) cordatis & *Literatis* omnibus notissimi, dilectissimique, à *D. Carolo*, Rege Optimo, Ecclesiâ hac de *Wootton* & altera de *Quinton*, *Præbendis* insuper *Lincolniensi* & *Sarisburiensi*, hisque uberius proventus donati; qui *Parochia* hujus annos XVI, *Rector*; dein, ob fidem, quam sanctè coluit semper, Deo, Regi & Ecclesiâ præstitam, ab illâ totidem annos exul factus; donec *Carolo* auspiciatò *Reduce*, rediit & ille *Literarum* & *Animarum* cura sedulus, lætus incumbens; Tandem *Virtutibus* & annis pariter gravis, memoriam hic æviternam meritis, Cælo sibi dudum nota se restituit patriæ; patris indulgentissimi; *Robertus Stephens* fil. unicus summâ cum pietate parentans, *M. D. P.* Vixit annos LXXIII. devixit v. 1d. Jan. anno sal. MDCLXIII. Revivisset --- nobiscum Lector.

Petrus Leycester, Baronettus, apud *Nether-Tabley*, in agro *Cestriensi*, natus, literas Academicas in Sodalitio isto Commensalis hausit. Ad solum natale postmodo reversus, studia haudquaquam intermisit, in Historicis vero, rebusque antiquis explorandis industriam potissimum exercuit, atque inter mortua patriæ suæ gesta resuscitandi cupidus, Librum edidit, cui titulus,

Antiquitates Historiæ. lib. 2. Eorum primus in magnâ *Britanniâ* & *Hiberniâ* versatur, altero autem Agri tantum *Cestriensis*, & *Hundredæ* præsertim *Buckloviensis*, prisca reteguntur monumenta. *Lond.* 1673. Cæterum cum in Opere illo *Amiciam*, filiam *Hugonis Cyvelio*k, Comitissæ *Cestriensis*, è stupro natam tradiderat, occurrit ei *Thomas Manwaring*, de *Prober*, in agro prædicto, Baronettus; edito mox Libro quem *Defensionem Amiciæ* & c. nuncupavit. Hic Sodalitii quoque istius Commensalis olim erat, & ab *Amiciâ* præfatâ oriundus; quod idem de *Leycester*o ipso commemorandum; qui è vivis nondum excesserat cum ego hæc scriberem, hoc est anno CIOECLXXIII. Annum vero ætatis quasi sexagesimum tunc temporis agebat.

Elias Ashemole, (Mercuriophilus Anglicus) *Lichfeildia* natus, eruditionem Academicam in Collegio isto percepit, turbante nuper miseris modis Republicâ Anglicanâ. Hinc *Londinum* profectus (deditâ, ut opinor, *Rebellibus Oxoniâ*) Templum quod vocant medium intravit, tandemq; Causarum agenda- rum jure donatus est. Postquam solium avitum recuperavit *Carolus II.* Facialis titulo *Windleforianus*, & Numismatum regionum Custos emerfit; quin & alia quo; Munera ex dono regio consecutus. Medicinæ Doctoratu honoris ergo ornandum duxit mater *Oxonia* anno CIOECLXIX. Numismatum omnimodorum (eorum vero copiam majorem haud *Anglo* cuipiam suppetere arbitror) Imagines & Inscriptiones nemo melius dignoscit & explicat; Artis porro chymicæ (cui multum temporis & pecuniæ insumpsit) necnon Heraldicæ, seu Aspidologicæ, uti & rerum antiquarum, ac Matheseos universim omnis peritissimus est; & ne laudibus ejus diutius immorer, virtutem juxta & literas libentissime amplectitur. Scripsit;

Theatrum Chemicum Britannicum, sive annotationes ad Opuscula varia poetica Philosophorum Anglorum celebriorum, qui Mystéria Hermetica Idiomate veteri vernaculo tradiderunt. *Lond.* 1652. angl.

Viam ad Beatitudinem, &c. Lib. 3. *Lond.* 1658. angl.

Institutiones, Leges, & Cereemonias Ordinis Periscelidis. *Lond.* 1672. angl. fol. Anglice quoque redidit.

Fasciculum Chemicum, Authore Arthuro Dee. edit. *Lond.* 1650.

In medio Templo nunc temporis commoratur, alia propediem in lucem emissurus.

Thomas Egerton Cestriensis ad Collegium hoc, accessit sub initium Reg. *Elizabethæ* ad capiendum ingenii cultum: quam felices progressus fecerit in studiis, abunde constat; siquidem ad summos honores, tam in Republicâ quam Academia, pervenit. De illo itaque inter Cancellarios Universitatis sub an. CIODCX. fusius agetur; hic loci satis fuerit admovere, Scripsisse illum.

De Jurisdictione Cancellariæ. } Angl.
De Postnatis.

ÆDIFICIA.

In Parochiis Divæ Mariæ, Omnium Sanctorum & S. Michaelis (præcipue vero primo dictâ) collocantur ; viventibus adhuc Fundatoribus maximam partem constructa ; quibus utique locum cedere Aula *Æneanensis* & minor illa *Universitatis*. In Angulo Quadranguli versus Notozephyrum Porta compareret quæ Capellam veterem ingredi olim oportebat ; ejus autem in parte superiori hæc legis, Lapidis molliori (nos *freestone* appellamus) insculpta ;

A^o xti 1509. & Reg. Hen. 8. pri^o.
 Nomine divino *Lycoln. præsul*, quoque *Sutton*
 Hanc posuere petram Regis ad imperium.
 primo die Junii.

Refectorium. Illud in australi Quadranguli latere positum est, ab ipsis Fundatoribus erectum ; ejus vero in fenestris conspiciuntur Clypei haud pauci gentilitii, quos, brevitati studens, omittendos duco. In Portæ autem, quæ est Refectorio Quadrangulum ipsum ingrederis fastigio, Regis *Alfredi* & *Johannis Erigenæ Scoti* Capita conspicias, ex lapide dedolata ; sub quorum primo, est hæc inscriptio

*Alfredus magnus Fundator Aula
 Regiæ.*

Sub altero hæc.

*Johannes Erigena Scotus primus ibidem
 Praefector circiter annum
 Domini 882.*

Bibliotheca. Bibliotheca prima, eodem quo reliquum Collegium (cujus utique in aquilonari latere, zephyrum versus collocata erat) tempore construebatur ; aliquam saltem supellectilis literariæ partem conferente, ut opinor, *Hugone Oldham*, Episcopo *Exoniensi*, utpote cujus Insignia militaria in ejusdem fenestris olim comparuere. Hæc usui cui dicata primitus fuerat ad annum *CIOCLXIII*. inservit, tunc enim in Cameram privatam binis Musæis instructam convertere visum est ; Libris nimirum quos *Smythius* Fundatorum alter, *Johannes Longland*, Episcopus *Lincolniensis*, alique bene multi, Collegii olim aliquando Alumni (eorum primos ducat ordines *Henricus Mason*, regnante *Jacobo S. T. Bacca-* laureus) donarant, in Bibliothecâ illâ novâ, Claustris, inter Capellam novam & australem Quadranguli partem, superstructâ, (Benefactorum vero quorum etiam Symbolis exædificatum est Sacellum hodiernum pecuniâ erecta fuit) depositis, Bibliothecæ hujusce recens exstructæ Parietes Tabellis quibusdam, Benefactorum aliquorum Imagines exhibentibus, & in Veteri illo Bibliophylacio pridem comparentibus, ornantur ; quas quidem una cum Inscriptionibus, quibus nempe dignoscuntur ab invicem, alienum non erit hoc in loco subtexere.

Tabellæ in quâ effigiem cernis Dominæ *Jocose Frankland* hæc inscribuntur ;

*Trapsi nata fui, Saxi sponsata Marito,
 Gulielmo mater ossa beata meo.
 Mors matura Patrem, fors abstulit atra maritum,*

*Filius heu rapida morte peremptus obit.
 Parca quid insulas ? quasi nunc effeceris orbam,
 En ego multiplici prole beata magis.
 Me namque agnoscit studiis domus anea matrem,
 Prole tua semper nobilitata domus.
 Digna domus meritis, & lata & grata patrona,
 Sola mea est soli laus placuisse Deo.
 Anno Dom. 1586. Æt. sua 55.*

Tabella secunda, in quâ depictus est *Alexander Nowell*, hanc gerit Inscriptionem ;

*Alexander Nowellus, Sacra Theologia Professor,
 S. Pauli Decanus, obiit 13. Feb. anno Dom. 1601.
 R. R. Elizab. 44. Anno Decanatus 42. at. 95. cum neq;
 oculi caligarunt, neque aures obtusiores, neque memo-
 ria infirmior, neque animi ulla facultates vieta essent.*

Infra Imaginem *Nowellianam* sic legis.

Piscator hominum.

In tertiâ quadam Tabellâ, Veteris Bibliothecæ Pluteo affixâ, comparebant olim *Richardi* cujusdam *Warren* Arma gentilitia quarteriata ; his infra scriptis :

*Virtus, Divitia, generosi Pectoris artes,
 Ingenium solers & longa tempora vita
 Clare Richarde, tuo gentili in stemmate clarent.
 Laus tibi cum multis ista est communis, at illa est
 Laus tua pro meritis quam nos debebimus, & quam
 Debeant feri post sacula longa Nepotes.
 1588.*

Capella. Sacra primitus, & ad annum *CIOCLXVII*. in Oratorio quodam, ad australem Quadranguli partem, super Promptuarium scilicet, collocato, nunquam vero, quod sciam, consecrato, celebrabant *Æneanenses* ; illud autem anno ab inde proximo in Cameras abiit. Hodiernum Sodalitii Sacellum, pulchrum quidem & speciosum, locum occupat in quo pridem steterat Aula minor S. *Edmundi* ; cujus jactus est in fundamentis primus lapis vicesimo sexto Mensis Junii, an. *CIOCLXVI*. Decennio quasi post ad culmen, una cum Peristyllo adjacente, perductum, Sanctorum *Hugonis* & *Cedde* memoriæ consecravit Episcopus *Oxonienfis* ; quod quidem xvii. Novemb. an. *CIOCLXVI*. fieri contigit. Benefactores ante alios commemorandus occurrit Doctor *Sam. Radcliffe*, Collegii nuperis temporibus Principalis, seu Præfectus, qui fundos eidem extruendo legavit, mille postmodo & de cccc libris divenditos. Huic addendi D. *Johannes Cartwright*, de *Aynoh*, in Comitatu *Northamptonensi*, qui libras cxx. *Thomas Manwaring*, Baronettus, ex Agro *Cestriensi*, qui libras xx. *Rowlandus Fucks*, Armiger, qui totidem etiam libras donavit ; *Thomas Clayton*, Eques auratus, *Johannes Prestwich*, Collegii *Omnium Animarum* Socius, &c cum aliis haud paucis quos recensere impræsentiarum non vacat.

Ad australem Peristylî partem conspicitur monumentum, hac inscriptione insignitum ;

P. M.
*Adolescentis optimi plurimisque
 Nominibus desideratissimi*

Johannis Myddelton
Honestiss. Viri Thoma Myddelton de Chirk-castle
In Agro Denbighensi Baronetti,

IIIII 3

Sanctiss.

*Sanctiss:q; Famina Maria ex antiqua
Cholmondeleiorum familia de Wale Royall
In Comitatu Cestria oriunda,
Filii natu tertii:
Cui
Febre correpto. & post ardentiora
Ad Caelum suspiria tandem extincto;*

Anno { Dom. MDCLXX. }
          { Etatis sue xvi. } Kal. Januar.

*D^{na} Maria Myddelton Avia pientissima,
(Utroque parente ante septennium decato)
Supremum hoc doloris juxta & Amoris sui,
Erga chariss. Nepotem verè materni pignus,
M. D. P.*

Collegium

Collegium Corporis Christi.

RATIO OPERIS postulare videtur, ut Collegio *Aenei* nasi succedat Collegium *Corporis Christi*; cuius historiam priusquam aggrediamur, de ejus Fundatore quædam præfanda sunt, ut in aliis hætenus Collegiis factitatum est.

Richardus Fox, Episcopus olim *Wintoniensis* in agro *Lincolniensi* natus est, in pago ^a admodum obscuro, *Ropesley* dicto, ad quartum ab oppido *Granthamie* lapidem. Ipsa domus, in qua primum in lucem editus est, jam olim nomine (*Pullocks Manour*) satis nota. Parentes habuit, *Thomam Fox*, & *Helenam* uxorem, singulari probitate vitæ apud suos memorabiles. Sed erant iis in locis & alii complures ipsi cognomines, & Cognati; quorum plerisque in Cives, & Incolas *Londinenses* transcriptis, filios eorum, & Nepotes, in hoc suum Collegium postea educandos transmisit. Hos inter præcipuè memoratur *Thomas Fox*, nepos ipsius (ni fallor) cuius, uti & *Johannis Fox*, *Londinensis*, & Archidiaconi *Surreiensis* curam, ut inter primos Collegii sui Scholares referrentur, *Claymondo* primo Præsidenti, ^b literis ad eum datis, commendavit. Locus iste genialis, in quo Fundatorem natum diximus, hujus Collegii Sociis natu grandioribus jam olim traditione satis innotuerat; in eo igitur, quotannis, cum annuam Collegii sui possessionum perlustrationem obirent, memoriæ ipsius solebant parentare. Spectabat ^c autem ad eandem mansiunculam prædium quoddam xxvi. librarum annui census; quod tamen, utrum ad *Foxios* hæreditario pertinebat, incertum est. Devenit postea in manus cujusdam *Richardi Kelham*, patris *Radulphi*, pat. *Edmundi*, sub Rēg. *Jacobo*, & ab ad quendam *Richardum Hickson*, qui novis in eo extractis ædibus, vetulum illud, & fundatoris natale domicilium; cuidam *Thomæ Raskell*, venum dedit.

Ferunt autem, sub finem Reg. *Elizabethæ*, in istarum ædium parte aliquā superstitem adhuc vixisse, vetulam quandam viduam, quæ multa de Fundatore, inter coætaneas suas solebat commemorare. In quibus erat, in his ipsissimis ædibus eum protectò natum, juvenemque adhuc, & indigum, parentibus suis valere jussis, *Galliam* petivisse, & post aliquot annos ad eosdem revertisse fortunis auctum. Cum autem instarent, ut in senectutis suæ solatium domi secum manere vellet, abnuisse quidem, in *Galliam* iterum redeundi certum. Addito insuper, quod si in requādam, cuius tum satagebat, fortunam invenerit vel parum faventem, nec totam *Ropesleyam*, sibi vel in curiam solam suffecturam. Hæc anus illa.

Parentes autem, indole ejus perspectâ, eidem promovendæ, quantum in se erat, dudum incubuerant. *Bostonam* enim, in Grammaticâ erudiendum miserant, (licet non desint, qui ipsum *Wintonia* educatum volunt) ut inde maturus mox, Academicis porro Studiis initiaretur. Et sic tandem, ad Collegium *Magdalenense*, in hac Academia ^d missus est, ubi in studiis suis ita profecit, ut inter ejusdem Collegii, tum temporis literarum candidatos faciliè primus haberetur. Sed in hac Academia pestilentia tum grassante, *Cantabrigiam* concedere coactus est, ubi etiam (ut aliqui tradunt) Aulæ *Pembrechianæ* Magister sive Præfectus evasit. Verum protectò haud diu illic commoratus est; quippe cum apud se dudum proposuerat, omnem in Academia moram diuturniorem, vel eruditionis, vel patronorum defectus, certissimum esse indicium, & vel Sacrilegii genus quoddam esse, ibidem diutius versari, quam quod percipiendis artibus sufficeret, flagrare cœpit studio peregre eundi exterarumque visendi Academiæ: præsertim cum sub id tempus rerum tum potiente *Richardo III.* ob ejus immanem tyrannidem, reique publicæ incertas vices etiam literæ & musæ animam penè agere videbantur. *Parisiis* ergo se ^e contulit, ubi, ut Theologiam quam prius penitus hauserat, consummare, Juris Canonici studio incubuit; eo quod in eo sæculo,

^a Ut in quibusdam collectaneis de vita Rich. Fox hujus Coll. Fundat. per Tho. Greenway ejusdem Coll. Præsidentem, an. 1566.
^b In Thesaur. hujus Coll. ^c Inter Collectan. B. Twync in bib. hujus Coll. ^d Ut in Collect. Tho. Greenway & supra ^e Edw. Hall in Chron. suo edit. Lond. 1550. in Rich. III.

eiusdem peritia ad exactum Theologum necessario requirebatur.

A *Parisiis* in alias regiones porro iturus, forte fortunâ alicubi incidit in *Johannem Morton* Episcopum *Eliensem* (qui ex hac olim Academia fuerat,) ob favitiam *Richardi III.* patriâ suâ tum profugum, ab illo, à destinato suo ulterius peregrinandi proposito revocatus est. Sive quod sagacissimus ille senex præter eruditionem, etiam rerum Civilium usum, & peritiam in eo perspexerat, (quibus Comiti *Richmondia*, cui Episcopus ille semper fidus adhæserat, ad Regnum *Anglia* promovendo usui sibi prævidit) sive ipse Comes qui tum *Parisiis* agebat eum ob prudentiam in familiaritatem sibi assumerat. (Nam hoc ipsum affirmatur à scriptore ^a quodam qui non multo post eum floruit, qui eum ingenio suo, & consilio apud eundem Comitem eam gratiam inisse prodit, quâ ad illas (de quibus mox dicemus) dignitates & opes promotus est. Certissimum autem est, quo tempore comes prædictus *Venetis* in *Armorica* agens, in instruendâ classe, cæterisque ad expeditionem in *Angliam* necessariis totus occuparetur, cum sub id tempus *Parisiis* ad implorandam opem à Rege *Galliarum* contenderet, totam rei curam & administrationem huic *Richardo Foxio* interim ^b reliquisse, tunc temporis Juris canonici, sive in Decretis Doctori. Qui tantâ industriâ eandem prosequutus est, ut brevi reversus omnia ex animi sui sententiâ parata inveniret.

Cum ergo in campo *Bosworthiano* Victor Regnum *Anglia* in mercedem potitus sit, fidissimi sui servi non immemor, eundem non modo in sanctioris concilii senatum, privatique sigilli custodem, sed etiam in Legatum ad *Jacobum III. Scotia* Regem cum *D. Richardo Edgcomb*, Milite ^c cooptavit, ut cum eodem rege de induciis ageret; hoc autem munus eâ prudentiâ administravit, ut in septennium pacto fœdere, pacem firmissimam inter duo regna fundaverit. Reversus igitur ad Regem suum Episc. *Exoniensi* tum forte vacuo ab eodem donatur, an. *CIOCDLXXXVI*. In eâ sede omni se virtutis genere sive ipsum munus, sive privatam vitam spectes, instructissimum probavit. Deinde an. *CIOCDXCI*. defuncto *Roberto Stillingtono*, Episcopo *Batho-wellensi*, Regis gratiâ & Pontificis *Innocentii VIII.* ^d Bullâ in illam sedem translatus est, Dat. vi. id. *Februarii*, ejusdem anni. Per omne hoc spatium, nemo illo Regi charior, nemo illo consilio apud eundem potentior, præsertim in illâ controversiâ, quæ orta est de jure, & prærogativâ quam Rex *Henricus VII.* in Regnum *Scotia* sibi vendicabat. De hisce sæpius à Rege adhibitus ut se tanti momenti negotio instructissimum adaptaret, *Historias* & *Chronica* omnegenus undecunque collecta studiosissimè perlustravit, inter Authores autem ab eo de hoc argumento recognitos reperio librum quendam ab industrio illo antiquario *Warwicensi*, *Johanne Rosso* vulgo *Rosse* conscriptum. Cujus etiam idem *Johannes* meminit in ^e *Historiâ* suâ Regum *Anglia*, ubi, per modum excusationis, ob aliqua ibidem omissa, hæc verba habentur. --- *Hic multa alia inseruissim* (inquit ille) *si quendam librum meum habuissim, plenariè hanc materiam tractantem, quem mutuo pro tempore tradidi Reverendo in Christo Patri & Domino, Domino Richardo Fox in Decretis Doctori Episcopo Excestriæ, Custodi privati tunc sigilli sub metuendissimo Principe Henrico VII. Rege Angliæ, &c.*

Sed hæc obiter, cum in sede prædictâ *Batho-Wel-*

lensi per tres annos confedisset, in illam *Dunelmensem* ejusdem Regis gratiâ, translatus est anno *CIO-CDXCIV*. Utque ipse à minus opulentâ ad ditiores sedem subinde promotus est, sic & ipsas sedes (addito aliquo in singulis novo ædificio tanquam sui monumento) & auctiores semper & ornatiores reliquit. Sic in publicâ aulâ sive refectorio Castri *Dunelmensis*, multa in melius ^f mutavit, nam cum duo in eâ Solia in summâ nempe & imâ ejusdem parte prius erigebantur, in loco inferioris, quod sustulit, penurarium posuit, & super eo locum choraulis, ubi inter prandium cantarent, commodum assignavit. Ædificavit insuper scaccarium, sive cameram computi, necnon amplissimam culinam cum reliquis officinis ad eam spectantibus, ut & complures alias super eam cameras variis usibus ^g inservituras; denique ut verbo dicam, omnis illa nova structura quæ ad occasum aulæ prædictæ & culinæ surgit, ab eo condita est. Inchoavit etiam & Aulam & culinam in altiori illâ, quam vocant, ejusdem castri turre, sed imperfectam reliquit, ad sedem *Wintoniensem* translatus, cum forte lites quædam inter ipsum & *Cumbria* Comitem de jure manerii de *Hertlepole* fuissent exortæ, *Londinum* evocaretur. "Castrum autem illud *Dunelmense* (ut *Lelandi* ^g verbis utar) ad Euro-aquilonare Ecclesiæ latus fluviio *Vedra* subterlabente altas ostentat turrets. Arx ipsa, reliquæ supereminet fabricæ prorsus Octogona, quatuor tabulata continens, huic reparandæ sumtus non parvos fecit *Foxius* Episcopus: Insuper, culinam, cum penuariis, camerisque plurimis satis ornatis, è fundamentis ere-

xit. Quæ, vel quomodo se gesserit, dum in hac sede Episcopus erat, aut qualis erga clerum populumque suæ jurisdictionis fuerit, plane incompertum est, cum in omnibus ejusdem Dioceseos registris (quæ ingratitude!) nec vola nec vestigium (quod aiant) si excipias ea quæ à nobis supra prolata sunt, tam clari Præfulis uspiam supersit. Dum huic sedi præfuit, propè absuit, quin induciæ, quas inter duos populos pactas supra memoravimus, à *Scotis* penitus fuissent disrumpæ. Siquidem in Castrum *Norhamense* (quod hujus Episcopi ditionis erat) clam ^h surrepturi, aditus omnes & occasiones tentantes à Præfidiariis sæpius conspiciabantur, erumpentes igitur aliquando, eisdem in fugam egere. Hoc Regi *Scotorum* nuntiato, de malâ suorum tractatione, & violatis induciis apud Regem *Angliæ* queri coepit. Rex ad Episcopum, cujus id Castrum erat, rem omnem retulit, ut *Scoto* aliquâ, prout ipsi visum fuerit ratione satisfaceret. Is igitur statim literas ad eundem dedit pacis, & amicitie plenas, quibus Rex ille, ad omnem belli occasionem non nimis pronus, comiter respondit, & ad se insuper Episcopum de aliis majoris momenti negotiis clam, & coram cum illo acturus, invitavit. Protinus ergo Episcopus in *Scotiam*, non sine splendido Comitatu, festinavit, Regemque in Cœnobio *Melrosiano* conventum habuit. Ibi post aliquot de ruptis induciis invicem querimonias, Rex tam fragilem inter duas potentissimas gentes nexum causatus, robustiori aliquo vinculo opus esse affirmat. Nec validius autem nec optabilius sanè excogitari posse, quàm si ipse Dominam *Magaretam*, Regis *Angliæ* filiam natu maximam sibi matrimonio adjungeret. Id autem factum non difficulter iri, si ejusdem ipse Episcopus suasor esset. Ille igitur, statim in *Angliam* reversus, rem totam cum Rege suo commu-

^a D. Thomas More in vita Reg. Ric. III. ^b Godwinus in Comment. de Præsul. Angl. in Winton. ^c Hallius ut supra in Hen. VII. ^d Reg. Morton fol. 23. ^e In bib. Cotton p. 234. ^f Hist. Ecclesiæ. Dunelm. MS. inter Cod. Laud. cap. 202. ^g In vol. 1. itinerar. p. 82. ^h Hall ut supra & Holinshed in Hen. VII.

nicavit, quæ post maturam consultationem cum non displicere visa sit, tandem de nuptiis conventum est, quæ postea ingenti utriusque gentis lætitia consummata sunt. Ab his *Jacobus Scotorum Rex VI. Anglia* autem ejus nominis primus rectâ lineâ oriundus, post *Elizabetham* defunctam, hoc Regno potitus est, & utramque simul gentem felici & perpetuâ copulâ maritavit.

Annus jam *Henrici VII.* decimus septimus agebatur, cum *Thomas Langton* Episcopus *Wintoniensis* diem suum obiit. In hujus locum statim *Richardus Foxius*, Regis gratiâ substitutus est. Qui in eodem, durante vitâ, sedit, felix; & munificentia, quam in ædificia, aliæque pientissima opera impendit, clarus. Hanc testatam faciunt (præter hoc ipsum Collegium quod seorsim mox tractabitur) novum illud Sacellum, in Ecclesiâ Cathedrali *Wintoniensi* extructum (ubi cineres ipsius jam compositi sunt) in quo pro salute animæ quotidianas missas celebrari instituit, tum Schola illa publica, juxta Castrum *Tauntoniense* erecta cum ædibus ejusdem Præceptoris commodum assignatis. Altera etiam *Granthamiae* in agro *Lincolniensi* extructa; quam sanè ad *Ropesleiam* natalem suum pagum ædificaturus erat in nemusculo ab ipsis, in quibus in lucem editus est, ædibus non longè sito; verum mutavit sententiam suam simul & Scholæ sedem, eo quod iste pagus paulo obscurior, & tam publico commoda ineptior videbatur, quam ipsa *Granthamiae*, oppidum tum olim, sicut & hodie mercatoribus frequens. Animum porro verè Beneficium ostendit, tot indigentium Studiosorum necessitatibus subveniendo; quos inter memorantur *Richardus Stubbes*, & *Leonardus Hutchinson*, & Collegio *Balliolensi*, quorum primus, ejusdem postea Collegii; alter autem Collegii *Universitatis*, Magistri sive Præfecti fuere. His addi potest *Antonius Wilkins*, & Coll. *Novo*, compluresque & Coll. *Magdalenensi*, aliique passim ex hac Academia; quos omnes præcipuæ curæ commendaverat *Johannis Claymoudi* Coll. *Magdal.* Præsentis, quæ cum præ singulari inter eos amore, fratrem, charissimum fratrem in literis sapissime salutatur. Nec minori pietate, Abbati & Monachis *Glastenburienfibus* de afflictis ipsorum rebus conquerentibus (& profecto afflictissimæ tum temporis erant,) ut facile (ni festinarem) demonstrare mihi liceret, benignissimam manum porrexit. Iis enim sponte obtulit mutuo, seu potius dono datam centum librarum summam, quam ipsius nomine prædictus *Claymoudus* iisdem numeravit.

Nec hic omittendum, quod anno tertio *Henrici VII.* quo tempore Episcopus *Exoniensis* erat, Templo *B. Mariæ Oxon.* tunc vetustate penè lapsa, refarciendo largâ manu contribuit. Siquidem Cancellarius & Academici, in ejusdem reparationem intenti, Episkolas ad Magnates & Episcopos, amicos suos veteres (sic enim compellant) & hujus olim Academiae alumnos dispartivere. Inter has una reperitur ad hunc Præsulem conscripta, cui procul dubio haudquaquam adeo importunè se ingessissent, si peregrinum, nec hujus olim Academiae alumnum pro compertissimo habuissent. Hic subungere visum est, quod, cum Episcopus *Wintoniensis* aliquot jam annos fuisset, *Philippus* quidam *Albericus Mantuanus*, Studiosus *Parisiensis*, librum quendam *De casu animæ* à se conscriptum, ei tum privati sigilli Custodi, Epistolâ data *Parisiis*, Cal. Jan. CIOXIX. & libro præfixâ, dedicavit. In hac epistolâ inter alia habentur hæc --- Et hac spe semper operatus sum, ut tibi Pa-

trono meo, studiorum meorum labores quantuloſcunque offerrem. Videbor enim mihi ingratis egisse, nisi meam in te venerationem literario munere ostenderim; qui elapsis temporibus potentiss. Regem cuius consilia in te uno conquiescunt cuius arcanorum solus es conscius tam propitium habes; novit enim quanto sis ingenio & prudentia Præsul, & te veluti fidum Achatem sibi nunquam sejungendum adjunxit, &c.

In hoc autem infelix videatur, quod aliquam multos antequam obierit, annos, luminibus fuerat orbatus. Casum autem illum tanquam adventantis fati prænuncium intuitus, seridè secum reputare cœpit, quo præsertim duraturo Beneficio, & posteris publice devincire, & nomen sibi ab interitu vindicare, posset. Tandem autem post omnia multum diuque animo perpensa, ipsam Academiam *Oxonienſem* secum statuit, locum esse maxime opportunum in quem opes sibi à Deo datas utilissimè simul & felicissimè erogaret. Nactus igitur à Custode & Scholaribus Collegii *Mertonensis* tenementorum quorundam in quibus opus hoc suum collocaret, promissionem (ob quæ etiam iisdem Custodi & Scholaribus prædictis complures nummorum summas per *Johannem Claymoudum* solvendas & curaverat) structuram auspicatus est, quodam *Gulielmo Vertue*, cæmentario, & *Humphredo Cook* fabro lignario, operi præpositis. Illa autem surgebat feliciter; cum ecce pacta quædam (prout ex ipsius autographi verbis dat. ult. Janii v. *Henrici VIII.* Dom. CIOXIII. hic subjungimus) inter *Richardum Fox* Episcopum *Winton.* ex unâ parte, & *Thom. Silksſede* Priorem, & Conventum Ecclesiæ Cathedralis *S. Snythini Winton.* ex alterâ parte sunt inita. In his conventum est, ob dona quædam pretiosa, ab eodem Episcopo prædicto, Prioratui vel Cœnobio dedicata, (ea autem ibidem sic enumerantur, vestes sericæ, vestes auratæ, pocula argentea, vestimenta Altaris, libri choro assignati, cruces, imagines, calices, ornamenta, jocalia, &c.) quod prædictus Prior vel Cœnobiarcha, & Conventus vel successores eorundem prædicto Episcopo, obstringentur terras quasdam infra *Oxonium* sitas, à Collegii *Mertonensis* Scholaribus, *Godstoviensibus* Monialibus, necnon *S. Frideswyda* Canonicis sibi redimere. Super quas quidem terras idem Episcopus in eadem Indenturâ affirmatur, ædificii cujusdam fundamenta jam posuisse, in quo Collegium instituere destinârat, quod è Custode sive Guardiano, & aliquot Monachis necnon Scholaribus (quos vocant) secularibus constaret, in quorum usum & alimonium, tenementa quædam, & eorundem pensiones ad valorem centum sexaginta librarum Conventui supradicto cõfirmaturus erat. Cujus summæ partem nempe ad circiter xxviii. librarum annuum valorem, ex Regiâ, quam impetratam diximus, licentiâ jam coemisset. Porro eos monachos (numero quatuor) ex iis redditibus sic alendos, Episcopi Scholares appellandos esse, singulosque ex iis intra Monasterium, *S. Snythini* prædicti, Patres Professos esse oportere; inq; Artibus & scientiis, prout ætas ipsorum permetteret, per Logicam ad Philosophiam & inde ad Theologiam procederent. Unum præterea ex iis in Guardianum eligendum esse. Conventum est porro, ut & quatuor alii Monachi à prædicto Cœnobio alendi, quatuor istis prioribus adderentur. Qui idcirco, (unus quidem ipsius Cœnobiarchæ, tres reliqui Cœnobii) Scholares appellarentur, omnes è Monasterio *S. Snythini* eligendi. Provisum est insuper de Prælectoribus quibusdam Logicæ, & Philosophiæ Stipendia-

* Hist. Dunelm. ut supra cap. 202. b Collect. Twyn. ut supra. c Ibidem. d In lib. Eipſt. Univ. Oxon. F. ep. 240. e Ibid. ep. 363. f MS. in bib. Barloviano. g Ut in Theſ. hujus Coll. in ppx. A. 4. 2. h Ibidem.

riis, necnon de servis & Ministris aliquot, nempe, obsonatore, coquis duobus, promo, tonsore, lotore, &c. præter unum, qui Monachis inter prandendum, ministraret, & alterum, qui eodem tempore S. Scripturæ portionem prælegeret, inde Biblioclericus dictus; & tertium, qui eodem munere in Sacello defungeretur, &c.

Hactenus Autographum vel membrana illa, ex qua subintelligamus, Episcopo propositum fuisse hoc Coll. tanquam Seminarium pro Monachis Prioratus sive Ecclesiæ Cathedralis S. *Swythin* Winton. insinuere (sicut & Collegia *Cantuariens* & *Dunelmense* parili usui, nempe Novitiis *Cantuariæ* & *Dunelmensis* Ecclesiæ Monachis educandis pridem fuissent extructa.) Et profectò sic erat; nam ideo XII. Martii anno IV. *Henrici VIII.* licentiam, sive facultatem à Rege impetraverat, terras annui centum librarum redditus, ultra reprizas, prædictis Monachis assignandi; hac lege ut numerum Monachorum supra expressum ex iisdem redditibus alerent. Verum priusquam Collegium istud vel semiperfectum esset, mutavit sententiam, suasu potissimum *Hugonis Oldham* vel *Oldham* Episcopi *Exoniensis*, qui se Benefactorem fore promittebat, si modò Collegium hoc suum in usum secularium Studiosorum, ad morem aliorum in Academia Collegiorum, convertere vellet. His conditionibus permotus Fundator, prædictam licentiam in curiam Cancellariæ (quam vocant) perductam rescindi curavit; structuramque ipsam, quam jam serò amplior cupiebat, in eodem solo, quod Monachis prædictis designaverat, collocare coactus est. Unde postea Cameris iis, quas Claustris inædificatas cernimus, eandem, ut potuit, ampliavit.

Hugo iste *Oldhamus*, cum Episcopum nostrum ut primo instituto suo constans esset, multopere sollicitatum, ab eodem divellere cuperet, his^b verbis usus fuisse perhibetur, "Quid Domine Frater, num visum & cubilia susurrantibus solum, fucorum instar Monachis comparatum imus, quorum dissolutio, & nosmet ipsi forsitan superstites simus?" Quanto æquius literis & literatis, qui Ecclesiæ & Reipublicæ aliquando usui esse possunt, designatâ hâc Beneficiâ prospiciamus. Sic ille, ut diximus sententiâ suâ motus fines Collegii uti nunc est, eò loci ponere cœpit, quem ante, numeratâ partim pecuniâ, redemisset: Primum tenementum^c sic redemptum unâ cum horto quodam vicino, Aula *Angularis*, (*Corner-hall*) dicebatur; alterum cum Horto ibidem, *Nevilli* Hospitium (*Nebills Inne*) nominatum est. His insuper additus est hortus alius, qui ad Baccalaureos Socios Coll. *Mertonensis* spectabat à quibus, & nomen sibi traxerat, intra limites Collegii hujus tum conclusus, omneque illud spatium occupabat, ubi nunc sunt hortus, & ambulacra ad hujus Collegii Magistros & Baccalaureos pertinentia. Demissa sunt X. Febr. VII. *Henrici VIII.* Dom. CIOXXV. ob quæ Collegio *Mertonensi* annua quatuor librarum, cum sex solidis, octoque denariis pensio ex Ecclesiæ *Witneiensis* in agro *Oxonien*si proventibus, cujus hic Episcopus Patronus erat, numeranda erat.

Post hæc, Episcopus à Rege^d licentiam impetravit, XXVI. Novemb. Reg. VIII. Dom. CIOXXVI. in quâ permissum est, Collegium in quo Theologia, & Philosophia, cæteræque bonæ artes edocerentur, in perpetuum fundare; inque eo unum Præsidentem vel Præsidentem, triginta Scholares, sive Graduat

sive non, collocaret; super terram quandam, inter Collegium *Mertonense*, ab oriente, & viculum juxta Collegium *Cantuariense*, necnon hortulum ad Prioratum S. *Frideswyda* spectantem, ab occidente sitam, quam etiam ab aquilone vicus sub Collegio *Orielsen*si ducens, & ab austro murus urbanus clauderet. Permissum insuper idem Coll. terris annui CCCI. librar. proventus dotare. Eodem anno Jan. XV. & aliud tenementum (Aula *Monialium* vulgo *Munhall* dictum) à Monialibus *Godstowiensibus*, (quibus tum temporis *Isabella* quædam *Braynton* Abbatissæ loco præfuit)^e redemit, ob quam loco redditus quieti quatuor solidi per annum solvendi erant. Febr. sequentis duodecimo Aulam *Urbani* & Hospitium *Bekeanum* à S. *Frideswyda* Canonicis^f coemit, pro quibus viginti sex solidorum octoque denariorum summam de proventibus Rectoriæ de *Wroughton* in agro *Wiltonien*si, iisdem solvendam, stipulatus est.

Omnibus in hunc modum jam procuratis, statim sequuta est charta & foundationis dat. ad Castellum de *Wolbese*y Cal. Martii CIOXXVI. in hac formâ. Ad laudem & honorem Dei omnipotentis, Sacratissimiq; Corporis Christi, Beatæ Virginis Maria, necnon Beatt. Apostolorum Petri, Pauli, & Andrea, etiam S. *Cuthberti*, S. *Swythin*, S. *Birini*, Ecclesiarum *Exoniensis*, *Batho-wellen*sis, *Dunelmensis*, & *Wintonien*sis Divorum tutelarium, hoc Collegium (quod in perpetuum, Collegii Corporis Christi *Oxonii* nomine appellandum statuit,) unius Præsidentis, triginta Scholarum (ut supra in licentiâ) plus minus, prout ipsæ ordinationes mox faciendæ requisitæ erant, fundavit, & instituit. In eadem Chartâ *Johannem Claymondum* (qui ipsi per triginta annos familiarissimus fuisset) S. Th. Bac. primum Præsidentem nominavit.

Thomam Fox, sibi cognatum; è Diocesi *Londin*ensi Scholarem artium.

Johannem Garth, A. M. è Diocesi *Dunelm*ensi.

Richardus Clerkson, A. M. ex agro *Eborac*ensi.

Robertum Treguilian. Art. Bac. è Diocesi *Exon*ensi.

Thomam Welshe, Sophistam, è Diocesi *Winton*ensi.

Robertum Hoole, Sophistam, ex agro *Lincoln*ensi in ejusdem Collegii Scholares, & Socios à seipso electos.

Reliquos in quibus erant (ut dicitur) *Jo. Ludovicus Virves*, *Nicolaus Kratzer*, Bavarus, *Edoardus Wotton*, *Richardus Pates*, postea Episcopus *Wigorn*ensis, *Reginaldus Polus* postea Archiepiscopus *Cantuarien*sis, rogatu procerum quorundam postea admisit; omnes ante III° Julii anno CIOXXIV. numero (præter eos in Chartâ foundationis memoratos) quadraginta & sex.

Anno sequente, nempe CIOXXVII. statuta Scholaribus suis assignavit; quæ primum ab eo lecta, & approbata fuerant, in Sacello Hospitalis S. *Crucis* juxta *Wintoniam* coram Clero, & populo præsentibus. In^h illis, foundationem hanc suam constare jubet, ex uno Præside vel Præsidente, viginti Scholaribus, Sacellanis duobus, totidem Clericis, totidemque Choristis, Socii secundum locorum in quibus nascituri erant, varietatem distinguebantur ad hunc modum.

^a In Capell. Rot. par. 8. Hen. VIII. part. 2. ^b Holinsheed in Chron. suo 8. Hen. VIII. sub an. 1518. ^c Ut in Thes. ut supra in ppx. A. 4. 3. ^d Ib. in quadam cista ubi sigillum Collegii reponitur. ^e Ib. in eod. Thes. A. 4. ^f Ibid. ^g Ibid. & in ead. cista ut supra ^h Cap. 10.

E Diocesi Wintoniensi quinque, tres nempe de Comitatu Hantoniensi & duo de Com. Surreiensi.

I	{ de Dio- cesi	{ Dunelmensi. Batho-Wellenfi. Exoniensi.
II		
II		
II	{ de Comi- tatu	{ Lincolnienfi. Gloceſtriensi. Wiltonienfi. Cantiano. Lancaſtriensi. Bedfordienfi. Oxon. vel Bergh.
II		
I		
II		
I		
I		

Scholares pari modo, per Dioceſes, & Comitatus diſtinxit, niſi quod duobus agro Cantiano Sociis aſſignatis, unicum tantum eidem Scholarem conſtituit, altero ad Comitatu. *Lancaſtriensem* tranſlato; verum & illos quoque paulo ante obitum immutavit.

Inſtituit etiam tres Præſecturas, à tribus Sociis, in Aulâ Collegii ſingulis ſeptimanis obeundas. Ad has frequentandas, non Academici ſolum, ſed etiam Peregrini ſolebant convolare. Prima humanioris quam vocant literaturæ à *Joh. Ludovico Vive* ſuprà dicto, habebatur; altera Linguae Græcæ, tertia Theologiæ. In quibus qui primi fuerint Præſectores (niſi forte conſpicere liceat, fuiſſe *Johannem Clement*, vel *Edoardum Wotton*, & *Robertum Morwent* primum Vice-Præſidentem) planè incertum eſt. Conſtat, certè, vel in primâ earum inſtitutione, iſtis Præſecturis *Wolſeyanis*, ſub idem tempus fundatis, nec celebres minus, nec minus fuiſſe frequentatas. Et proſectò tam fauſtis auſpiciis abſolutum eſt hoc Collegium, tam opulenter dorum, tam prudenter inſtitutum, viriſque undecunque doctiſſimis inſtructum, ut fama iſtius longè lateque ſtatim diſvagata ſit. Audi quid (inſtar omnium) *Erasmus* in ^b Epistolâ quâdam ad *Claymondum* primum Præſidentem conſcriptâ de eo prædicat. --- *Egregiam illam prudentiam ſuam* (inquit ille) *quâ ſemper publica fama Præconiis commendatus fuit Richardus Episcopus Winſon.* nullo certiore argumento nobis declaravit: quam quod Collegium magnificum ſuis impendiis exſtructum, tribus præcipuis linguis, ac melioribus literis, vetuſtiſque authoribus præcipè conſecravit, ingente colloſſo Rhodus eſt celebris: Caria Mauſoli Sepulchro, &c. mihi præſagis animus futurum olim, ut iſtud Collegium, quaſi Templum ſacroſanctum optimis literis dicatum, toto terrarum orbe inter præcipua decora Britannia numeretur: pluresque futuros qui trilinguis iſtius bibliotheca ſpectaculum, quæ nihil bonorum authorum non habeat, pertrahat Oxoniam, quam etiam tot miraculis viſenda Roma ad ſe pellexit, &c.

Sic *Erasmus*. Juellus autem in ejuſdem laudibus fuſior multò, & proluxior invenitur, in ^c concione quâdam, quam pro fundatore habuit commemorative; in eâ (cujus hoc erat Thema, *Inmemoriâ aternâ erit juſtus*) Collegium hoc inter alia compellat, *Nutricem literarum & ornamentum Oxoniæ, & præſans membrum Academia, &c.* & in ^d oratione nempe valedictoriâ ſuâ, ſub initium *R. Mariæ*, ſedem cultiſſimam literarum, &c. Reperio etiam ^e alicubi Collegium Apum fuiſſe dictum, quod nomen ab induſtriâ Sociorum in literis promovendis nonnulli deducunt: Hoc quidem licet de eodem veriſſimè affir-

mari poſſit, (cum nullum in Academia Collegium (ſi ætatem ſupputes) plures aut Eccleſiæ aut Reip. viros doctos protulerit) alii tamen hiſtoricè & ad literam derivarunt ab illo apum examine, quæ ab iſtâ ſtatim fundatione in cujuſdam camera culmine, inter ligna & plumbum confidentes (ea autem camera ex iis eſt, quæ Clauſtris inædificantur, & *Jo. Lud.* olim *Vivis* fuiſſe perhibetur) ſecturam ſuam & ſolentem in hunc uſque diem (vel nuper) perpetuarunt.

BENEFACTORES.

Complures equidem Benefactores hoc Collegium expertum eſt, è quibus impræſentiarum, brevitate ergo, paucos aliquos exceperimus. Horum autem agmen meritiſſimè ducet *Hugo Oldham*. Fuit hic vir *D. Margaritæ Richmondia* Comitiffæ Sacellanus, tum Eccleſiæ *Lincolnienſis* Canonicus, & tandem per varias dignitates, Episcopus *Exoniensis*. Contulit autem in ſtructuram hujus Collegii ſex mille Marcarum, præter terras aliquot in ejuſdem dotationem, ut è ſcriptis quàm plurimis manifeſtum eſt. Erat illi in animo aliquando, hanc munificentiam Collegium *Exoniense* ampliari; verum, cum in interceſſione pro quodam *Simone Atkins Devonienſi*, ut in ejuſdem Collegii Scholarem cooparetur, repulſam tuliſſet, mutatâ ſententiâ, primum Episcopo *Smythio*, qui tum Collegium *Ænei Naſi* fundabat, ſe voluit adjungere, ſed noviffimè cum *Richardo Foxio*, iis, quas ſuprà diximus, conditionibus, in hujus Collegii fundatione collatas opes impendit.

Gulielmus Froſt, de *Vabington*, in agro *Hantoniensi*; qui Oeconomi ſive Diſpenſatoris vices, ſub Fundatore (ni fallor) obibat, donavit Manerium de *Haplederwell* in eodem agro, an. x. *Henrici VIII.* ut de ſuo genere vel familiâ aliquis in hujus Collegii Scholarem ſucceſſivè admitteretur. Ob hanc beneficentiam iſti & uxori iſtius *Julianæ*, commemoratio anniverſaria inſtituta eſt, intra ejuſdem Collegii Sacellum, ad altare S. S. *Trinitatis* quod inde *Altare Froſtianum* (i. e.) *Froſt's Altar* appellari cœpit. Obiit Menſe Julio CIOXXXIX.

Johannes Claymond, ſuprà memoratus, Collegio huic donavit, terras & latifundia, apud *Eiſſiam*, *Hedingtoniam*, *Couleiam*, *Littlemoriæ*, *Sandfordiam*; & *Merſtonam*, juxta *Oxonium* ſita, præter non mediocrem pecuniæ ſummam; quâ *Robertus Morwent*, qui iſti Præſes ſucceſſerat, Prata *Reuliensia* (*Reuly meads*) in ſuburbis occidentalibus *Oxonii* (ut dicitur) redemit. Quæ cum Collegio, an. vi. *Edoardi VI.* Dom. CIOCLII. confirmarentur, idem *Morventus* ſtipulatus eſt, ut in perpetuum, viginti & octo denarii in panem pro Pauperibus quotannis impenderentur.

Robertus Morwent, dedit terras in *Couleia*, & *Horſpathia*, necnon Rectoratum de *Deyford-Purcellorum* in Comitatu *Oxon.* terras præterea, ſimul & Rectoratum de *Dunſborn Militiſ* in Comitatu *Gloceſtriensi*.

Richardus Pate, Armiger, Terras & tenementa ad valorem quinquaginta & trium librarum, novendecim ſolidorum, & denariorum ſeptem; è quibus viginti libræ per an. Scholæ publicæ ſimul & Pauperibus de *Cheltenham* in agro *Gloceſtriensi* ſolvere te-

^a Ib. in Stat. cap. 22. ^b In lib. *Epistol.* edit. Lond. 1641. lib. 4. p. 281. ^c Vide vitam Juelli per Laur. Humphredum edit. Lond. 1573. p. 46. ^d Ib. p. 75. ^e In lib. ſtatutorum hujus Coll. & alibi.

nebantur, &c. Donat. Anno xvi. R. *Elizabetha*.

Richardus Cobbe, S. Th. B. aliquando Socius, viginti libras per annum in usum pauperum Scholarium, simul & libros suos Bibliothecæ donavit. Obiit an. CIODXCVII.

Robertus Gale, Oenopola *Londinensis*, sex indigentioribus Scholaribus exhibitionem, singulis, trium librarum, sex solidorum & denar. octo, à *Georgio Lacock*, Hæredibus ejus vel Assignatis, Collegio in perpetuum solvendam, è proventu terrarum, in *Cleypole*, Comit. *Lincolniensis* necnon *Brasingtonia* Com. *Derbienfis* jacentium.

Georgius de S. Paulo Baronettus, testamento suo legavit omnes, quas habuit terras in *Lisingtonia*, in Comit. *Lincolniensi* jacentes circa an. CIODCXIII. Uxor ejus *Francisca* postea Comitissa *Warwicensis*, & iterum vidua, easdem terras auxit, & omne jus suum quod habuit in Rectoratum de *Wasyngham* in Comitatu prædicto Collegio donavit.

PRÆSIDES vel PRÆSIDENTES.

i. *Johannes Claymond*, S. T. B. Collegii *Magdalenensis* nuper Præses, hujus Collegii admissus est v. Martii CIODXVI. Obiit xix. Nov. an. CIODXXXVII. & in Collegii hujus Sacello sepelitur. Epitaphium infra vide.

ii. *Robertus Morwent*, Sacræ Th. B. natus apud *Harpery*, in agro *Gloucestriensi* & in Collegio B. *Maria Magd.* educatus; inde ab ipso Fundatore, hujus Collegii Socius Compar, & perpetuus Vice-Præses institutus, iv. Julii CIODXVII. Præses juratus xxvi. Nov. CIODXXXVII. Obiit xvi. Augusti an. LVIII. & in sacello juxta *Claymondum* sepelitur. Literarum tam clarus fautor, ut in concione quâdam ad Academicos appellatus sit *Pater patria literata Oxoniensis*.

iii. *Gulielmus Cheadsey*, in agro *Somersetensi* natus, Scholaris factus an. CIODXXVIII. Socius XXXIII. & XLVI. S. Th. P. sub quo tempore, *Bonero* Episcopo *Londinensi* à Sacris fuit; à quo Archidiaconus *Middlesexiensis* factus est, & Ecclesiæ D. *Pauli* Præbendarius; dein, *Ædis Christi*, necnon *Windleforia* Canonicus; tandem hujus Collegii Præses admissus, xv. Septemb. CIODLVIII. sed sequente anno per Visitatores à R. *Elizabethâ* delegatos, loco amotus est. Vir iste inter sui seculi Pontificios, & Reformatos, variâ famâ fuit. Ab his levis ingenii & à religione suâ transfugientis habitus, ab illis, è contra Religionis suæ strenuus propugnator, & ejusdem unicum in Academia fulcimen: Quippe qui *Petro Martyri*, uti & Episcopis istis qui ad ignem *Oxonii* fuerant damnati insensissimum se gessit; sicut fusè à nobis suprâ in historiâ nostra ostensum, à *Foxio* autem fusius, in Commentariis suis de rebus Ecclesiæ, quos vide. Post amotionem suam à Collegio, eò quod in Regine suprematum consentire noluerit, in carcerem, quem *Fletam Londini* vocant conjectus est. Et ibidem obiit circa an. CIODLXI. plura de eo vide in *Æde Christi* infra.

iv. *Gulielmus Bocher*, sive *Butcher Somersetensis*, S. Th. B. Præses juratus xv. Dec. an. CIODLIX. resignavit mense Decembr. LXI. & *Dounsborniam Militari*, non procul, ab oppido *Cirencestræ*, in agro *Glou-*

cest. concessit; ubi obscurus consenuit, & obiit; sepultus vero ibidem primo Nov. LXXXV.

v. *Thomas Greenway*, ex agro *Hantonienfi*, S. Th. B. admissus iii. Jan. CIODLXI. Resignavit, & ad Rectoratum suum *Heyfordia-Purcellorum*, non procul ab *Oxonio* concedens, ibidem obiit, & sepultus est. Mense Aug. an. LXXI.

vi. *Gulielmus Cole*, *Lincolniensis*, S. T. P. Præses juratus xix. Julii CIODLXVIII. Resignavit, & Ecclesiæ *Lincolniensis* postea Decanus factus; sub annum vero CIODC. circa Festum S. *Michael*. Arch. ibidem mortuus, & in Ecclesiâ prædictâ sepultus est.

vii. *Johannes Rainolds*, S. Th. P. Decanus *Lincolniensis*, Præses electus xi. Dec. CIODXCVIII. Decanatu suo, suprâ dicto Dⁿⁱ *Cole*, cessit; in Præfidis locum, quo alter tum cesserat, succedendi certus, Plura, de eo vide, inter hujus Collegii Scriptores.

viii. *Johannes Spenser*, S. T. P. *Suffolciensis*, primum hujus Collegii Clericus, tum Art. Bac. Linguae Græcæ Prælector factus an. CIODLXXVIII. Anno sequente Socius, Præses juratus ix. Junii CIODCVII. Epitaphium infra vide.

ix. *Thomas Anyan, Sandovici*, in agro *Cantiano* natus, Scholaris factus CIODC. Post octennium Socius, & per gradus intermedios, S. Th. P. Præses juratus primo Junii CIODCXIV. Resignavit, tunc *Glocestræ*, necnon *Cantuarie* Præbendarius; in quarum supremâ obiit & sepultus est, post annum XXXII.

x. *Johannes Holt*, S. Th. Prof. & Præbendarius *Westmonasteriensis*; juratus primo Maii an. dom. CIODCXIX. Obiit x. Jan. an. XXX, & *Westmonasterii* sepultus est.

xi. *Thomas Jackson*, S. Th. P. Juratus xvii. Feb. an. CIODCXXX. Plura de eo inter Scriptores vide.

xii. *Robertus Neulin* S. T. B. juratus ix. Octob. an. CIODCXL. A Visitatoribus à Parlamento delegatis ejectus, anno CIODCXLVIII.

xiii. *Edmundus Staunton*, S. T. P. in agro *Bedfordiensi* natus, Scholaris factus, CIODCXV. dein Præses suffectus, ab iisdem, à quibus *Neulinus* est ejectus. xxii. Maii an. CIODCXLVIII. Obiit xiv. Julii CIODCLXXI. & in Ecclesiâ de *Bobingden*, in agro *Hertfordiensi* sepultus est. Plura de eo, & scriptis ejus qui scire cupit, libellum a adeat de vitâ ipsius publicatum auctore *Rich. Mayow*, cui b responsum, appendicis loco, apposuit, quidam alius.

xiv. *Robertus Neulin*, S. T. P. à Commissionariis autoritate Regiâ delegatis restitutus vii. Aug. CIODCLX.

EPISCOPI.

Nicolaus Heatb, Eboracensis CIODLIII.

Reginaldus Polus, Cantuariensis CIODLV.

Richardus Pate, Wigorniensis CIODLI.

Jacobus Brokes, Glocestriensis. CIODLIV.

Johannes Juellus, Sarisburiensis. CIODLIX.

Henricus Parry, Wigorniensis. CIODCX.

Georgius Webbe, Limericensis in *Hiberniâ*. CIODCXIV.

SCRIPTORES.

THOMAS LUPSETUS, *Londinensis*, & sub *Guilielmo Lilio*, grammaticâ initiatus, è cujus Scholâ, utrum ad hanc an *Cantabrigiensem* Academiam se contulerit, haud ita compertum est. Tamen si *Londinensis* (si modò ei fides, quam ego quidem in hac re ab eo derogo, habenda sit) illum in Aulâ *Pembrochianâ Cantab.* studuisse affirmet. Ut ut enim illud fuerit, hoc scio, illum *Parisiis*, Artium Bac. fuisse factum; unde statim post in *Angliam* rediens, in hac Academia, & speciatim in hoc Collegio aliquandiu versatus est circa annum *C10DXIX.* quo etiam tempore *Johanni Clementi*, in *Rhetorices Wolfeianâ* prælecturâ successit. Reperio porro, illum in anno *C10DXXI. Junii 11.* Artium tum Baccalaureum, venerabili Magistrorum Regentium congregationi b supplicasse, ut quatenus quadriennium tum *Parisiis* tum in hac Academia in artibus insumisset, ipsi sufficeret ut admitteretur ad incipiendum in eadem facultate; quod sub aliquâ conditione concessum est; ac proinde, mensis ejusdem *xix.* licentiatum in artibus, & sequentis *ix.* realiter incipiebat, vel sterit in Comitibus. Librorum quos scripsit (quorum etiam è numero septem, in uno grandi volumine iterum impressi sunt angl. *Lond.* *C10DLX.*) catalogum *Balaus*, & *Pisens* optimè exhibent. Apud quos etiam memoratur obiisse *xxvii. Dec.* ætat. *xxxvi.* an. *C10DXXXII.* & in Templo *S. Elphegi* juxta portam *Claudicantium* vulgo *Cripplegate*, *Londini* fuisse sepultum. Superest, ut quod de hoc viro, ex Epistolâ e quâdam ad Cardinalem *Wolfeum* ab Academia conscriptâ, *vii. id. Maii C10DXXI.* decerpserim, heic interferam --- Nam immortalis beneficii loco accipimus, quod benignissima tua beneficentia in communem rei literaria usum dignata sit Lupsetum ad nos remittere, quem etsi semper habuimus charissimum, nunc tamen quia à tua Majestate tam amanter commendatum, multo arctius amplectimur. Illud autem supra quam credi potest nos omnes exhilaravit, quod prudentissima tua auctoritas ex omnium animis abstulerit scrupulos quibus anxie alligabamur ordinariis lectionibus, quas jam prorsus extraordinarias utinam tua prudentia vel penitus ab omni ordine abigeret, vel in meliorem redigeret, &c. plura de eo vide, in hoc ipso libro secundo p. 36. col. 1. & in *Lelando* de ^d Encomiis principum ac illustrium aliquot & eruditorum in *Anglia* viro- rum.

¹ JOHANNES LUDOVICUS VIVES, *Valentinus, Hispanus*, ab ipso Fundatore (ut fertur) in Socium cooptatus. Dein humanioris literaturæ Prælector & tandem *xxvii. Octob.* an. *C10DXXIII.* Juris Civilis Doctor in Academia incorporatus. Hujus Viri apud varios scriptores mentionem valde honorificam invenio, *Paulus Jovius* in Elogiis Doctorum Virorum nuncupat illum *Doctrina columen decusque vita*. Alter autem, *Virum longè eruditissimum, ac præclarissimi judicii. Erasmus* denique, hoc sæculo vix alium norum, quem ausim cum hoc committere. Opera ejus (præter Commentarios in *S. Augustinum*) *Basilea* edita sunt *C10DXLIII.* & *LV.* sed prohibita in Romano indice, donec expurgentur. Scribit *Thuanus*, ipsum *Lovanii* obiisse, an. ¹ *C10DXLI.* ubi

etiam Professor fuit. *Ludovicus* verò *Guicciardus* in descriptione *Brugarum*, anno ante, & *Brugis* fuisse sepultum tradit.

JOHANNES SHEPREVUS, vulgò *Shepreve*, vel *Shepery*; in agro *Bercheriensi*, ad vel prope *Radleiam* juxta *Abendoniam* natus, Socius probationarius factus est, an. *C10DXXVIII.* Artium Magister an. *XXXIII.* & sub eodem tempore, in hoc Collegio Linguae Græcæ Prælector; nec multò post in Academia, Hebraicæ Regius Professor. Linguarum adeò peritus (præsertim si ætatem ipsius conferas) ut parem ipsi ante eum Academia nequeat ostendere; memoriâ interim, illâ ipsâ *Originis*, feliciori. Poeta etiam præstantissimus, venâque prædivite simul, & facili; quippe qui centum versus (eosque non malos) horis succisive effundere quotidie solebat. Horum nonnulli etiam nunc extant. Ob quos variis authoribus celebrari meruit, præcipuè verò à *Johanne Lelando*, Vate antiquario, in Encomiis e supradict. Ut etiam, à *Vito* Episcopo olim *Wintoniensi* in ^f *Diacosio-Martyrio*, & aliis. E libris quos scripsit, hos reperio, sic intitulatos.

Hippolitus Ovidiana Phædra respondens. Quem librum ab authore, pio cuidam Sacerdoti, nempe *M^{ro} Guade* (qui Regi *Henrico VIII.* à Sacris erat) dedicatum, *Georgius* quidam *Etheridge* Medicus, & authoris quondam discipulus, circa an. 1584. *Oxonii* publicavit.

Summa & Synopsis Novi Testamenti, distichis ducentis sexaginta comprehensa. Primum edit. à *Johanne Parkhurst*, *Argentini*, circa an. 1556. dein *Lond.* 1560. Postea *Oxon.* à Doctore *Laurentio Humphrey*, 1586. recognita prius, ab eodem & emendata. Opus hoc ab authore sic carmine scriptum, novitiis præcipuè & Theologiæ candidatis, levandæ memoriæ gratiâ, destinatum est.

Johannis Claymondi vita, vel Epicedion. Cui initium. *Tristitia quisquis ades*, &c. MS. in Bibl. hujus Coll. præter alia varii generis Poemata. Vertit etiam è Græco in Latinum, *S. Basilii* quædam; necnon *Euripidis Hecubam*, *Herculem furem*, &c. quæ, utrum fuerint publicata annon, adhuc nescimus.

Obit *Amerfamia*, in agro *Buckinghamiensi*. Mense Julio *C10DXLII.* & in Ecclesiâ ibidem sepultus est. Morte ipsius *Oxonii* nunciata, viri passim in Academia vel eruditione, vel ingenio clari, elegiis tum græcè & latinè scriptis memoriæ ipsius parentarunt. Has in foribus Templi *B. Mariæ Virginis* publicè affixas, & sive ipsius poeseos in magno tum pretio habitæ, sive defuncti amore, ab omnibus avidè perlectas & transcriptas, *Hermannus* quidam *Evans*, Bibliopola, assistente etiam *Georgio Etheridge* supradicto, colligendas, & publicandas ibat. Sed omnes optimorum exemplarium penuriâ penitus jam interdicere. Occæperat hic author (quod unum de illo dicendum restat) approbante Academia, librum *Genesis*, in Scholis publicis hebraicè exponere, per reliquum *Pentateuchum* porro progressurus, nisi studia simul & vitam mors intercepisset.

GULIELMUS HUGH, *Eboracensis*, hic educatus, utrum vere Sacellanus an Clericus (nam Socius certè non erat) nescimus. Post *M^{ri}* in artibus gradum *C10DXLIII.* susceptum, beneficio aliquo ecclesiastico donatus, (illud autem etiam ubi fuerit nescitur) Scripsit

¹ In Hist. Cantab. p. 59. ² Reg. H. fol. 63. b. ³ Ioff. Ep. 83. ⁴ Edis. Lond. 1589. p. 9. II. 37. &c. ⁵ Pag. 81. ⁶ Edis. Land. 1553.

Turbati hominis Medicinam, edit. Lond. tempore *Henrici VIII.* angl. & ibid. 1567.

Transtulit etiam quædam ex latino in patrium Sermonem; quæ vix opere pretium est hic recognoscere; obiit autem ex ruptâ vena CIO-DXLIX.

NICOLAUS KRATZER, *Monacensis* in *Bavaria*, & in *Academiis Colonienſi*, & *Wittenburgenſi* Artium Baccalaureus ab ipſo Fundatore (ut dicitur) Socius institutus an. Dom. CIODXVII. denique à Cardinale *Wolſeio*, in primâ ejus prælecturarum in *Academiâ* institutione, *Mathematices* Prælector factus. Incorporatus est huic *Academiæ* xix. Jan. an. XXII. & in Comitibus ſequentis *Martii* xxiii. ſoleniter habitis, realiter incipiebat in *Artibus*. Vir ob mathesein ſuo ſeculo celebris, nec Cardinali ſolum, ſed ipſi *Henrico VIII.* Regi charus. Scripſit rogatu *Gulielmi Tyler* Cubicularii ejusdem Regis.

Canones Horopti. MS. in *Bibl.* hujus Coll. *Henrico VIII.* dedicatos. Ecquid præterea ſcripſerit, uti & obitus aut ſepulturæ, vel locum vel tempus, planè nescimus. Sed plura de eo vide hoc ipſo libro ſecundo p. 35. col. 2.

NIC. UDALLUS ſive ut *Lelando* allubuit, *Odovalus*, in agro *Hantonienſi* natus, Scholaris vel Discipulus hujus Coll. factus CIOXXX. poſt quadriennium Socius probationarius; & ſub idem tempus opinionibus à *Luthero* tum propugnatis addiſtus, quod à me ſupra in *Historia* ſub anno CIOXXXVI. dictum eſt. Quid de eo tum factum eſt, non reperio. Gradum certè in *Artibus* Mag. non ante annum XXXIV. ſuſcepit. A^a *Balao* compellatur *Elegantiffimus omnium bonarum literarum magiſter*, & earum feliciffimus interpres. Qui etiam complures ab eo libros latine & anglicè conſcriptos docet, quos ſub hujus authoris nomine recenſet, in lib. de *Scriptoribus Britannia*.^b *Lelandus*,^c *Parkburſtus*,^d *Neutonus*, & alii in ejusdem laudibus multi ſunt, hic in *Encomiis* ſuis *Illuſtrium virorum*, illi in *Epigrammatibus* quæ vide. Claruit circa onnum CIODL.

JOHANNES MORWEN, *Devonienſis*. Scholaris an. CIOXXXV. Artium Magiſter XLIII. & ſub idem tempus, in hoc Collegio linguæ Græcæ Prælector, cujus quædam opuscula græcè & latine propriâ manu ſcripta habentur in *Bibl. Bodleiana*. Nihil autem ab eo publicatum, uti nec obitus, aut ſepulturæ diem aut locum adhuc reperi.

JOHANNES REDMAN, incertum ubi natus, ſed *Cuthberto Tonſtall*, Epifcopo *Dunelmienſi* ſanguine propinquus, ab eodem in bonarum literarum Studiis ab ipſâ penè infantia adjutus fuit. Ab hoc Collegio, in quo, ſub tutelâ *Johannis Claymondi* aliquot annos egerat, *Parifiis* conceſſit, ubi ad vigefimum ætatis ſuæ annum in perſequendis Studiis moratus eſt. Tum domum reverſus *Cantabrigiam* ſe contulit, ibique poſt aliquod tempus, S. T. P. & Collegii S. S. *Trinitatis* Præfectus evaſit. De hoc viro maximè memorabile eſt, quod in primo ad illam *Academiâ* adventu, cum Græcæ & Latinæ linguæ peritiâ inſtruiſſimus eſſet, quam poſtremam etiam multâ *Ciceronis* lectione adornaverat, duos optimæ indolis tum temporis adoleſcentes, nempe D^{num} *Johannem Cheek* &

D^{num} *Thomam Smyth*, primum admiratores ſui dein æmulos habuit; qui illius exemplo permoti, barbarum illud quod dudum invaluerat, dicendi genus puriori illo *Platonis*, *Ariſtotelis*, necnon *Ciceronis* primi permutarunt. Scripſit.

De juſtificatione; cum hymno ejusdem argumenti. Antwerp. 1555.

De Gratiâ, lib. I. quem *Johannes Young* in Angli-cum vertit. Et alia.

Obiit *Weſtmonaſterii* (cujus *Eccleſiæ* Præbendarius erat,) & in boreali plagâ *Eccleſiæ* ibidem ſepultus eſt. an. CIODLI. ætat. 111. ſupra tumulum carmen pro *Epitaphio* habet, cujus hoc eſt primum *Diſtichon*.

Hic ſita Redmanni ſunt oſſa (ô candide lector)

Gratia Prænomen cui dedit & merito, &c.

Plura de eo requiras apud *Lelandum* in *Encomiis*, & in *8* *Epistolis Rogeri Aſchami* familiaris quondam ſui.

EDOARDUS WOTTON *Medicinæ Doctör Clariffimus*, de quo vide ſuprà in Collegio *Magdalenenſi*.

REGINALDUS POLUS, Cardinalis, Archiepiſcopus *Cantuarienſis* vide ſuprà in Coll. prædicto.

JACOBUS BROKES, in agro *Hantonienſi* natus CIOXXII. menſe *Mato*. Scholaris vel Discipulus factus an. XXVIII. & poſt tres annos, Socius. Sacræ T. P. XLVI. ſequenti anno Collegii *Balliolenſis* Magiſter ſeu Præfectus, & ſub *Mariâ* Reginâ, Epifcopus *Gloceſtriensis*. Vir inter ſui ſeculi doctiſſimos, concionator egregius, & Religionis ſuæ, (quæ Pontificia erat) tum verbis, tum ſcriptis acerrimus propugnator. Scripſit

In Math. 9. ver. 18. Princ. Domine, filia mea, &c. edit. Lond. 1553. angl.

Publicavit & alia, quæ nondum mihi vidiffe contigit. Plura de eo videas in *Johannis Foxii* *Commentariis*, ubi de *Cranmero*, *Ridleio*, & *Latimero* agit; obiit ſub initium *Menſis Februar.* anni CIODLIX. ubi ſepultus, niſi fortè intra *Eccleſiam* ſuam, non conſtat.

RICHARDUS EDWARDS *Somerſetenſis*, hujus Collegii Scholaris, CIOXXL. quo ſtatim relicto, anno viz. XLVII. *Ædis Chriſti* alumnus, & Artium Magiſter evaſit. Tum Reginâ *Elizabethâ* rerum potitâ, Capellæ Regiæ admovebatur; diſputator egregius, ſimul & Muſicæ, ſive theoriam, ſive praxin ſpectes, peritiſſimus. Poeta inſuper præſtantiſſimus, quod inter alias ex eâ *Comœdiâ* potiſſimum conſtat, quam ab illo factam, & in *Aulâ* *Ædis Chriſti* coram Reginâ *Elizabethâ Oxonii* tum agente exhibitam (quæ etiam Poetam non perfunctoriè remuneravit) in *Historiâ* noſtrâ ſub an. CIODLXVI. ſupra enarravimus. Scripſit.

Comœdias, & Tragœdias diverſas, angl.

Pœmata varia Angl. & lat. è quibus anglice ſcripta, adhuc plerumque extant, in libello, cui titulus *Paradiſus ſacetiaryum* edit. Lond. 1578.

Obiit ingenti ſuorum luſtu CIODLXVI. ætat

^a In cent. 9. nu. 45. ^b In *Encom.* ut ſupra p. 12. 33. 62. &c. ^c In *Epigram.* edit. Lond. 1573. p. 61. &c. ^d In *Epig. vel Encomiis Eruditorum Virorum.* Edit. Lond. 1589. p. 128. ^e Ut in quibuſdam excerptis ſine Collect. Tho. Caii *Antiquarii* Oxon. in *bib.* quondam *Alleniana*. ^f Pag. 46. &c. ^g Lib. 1. ep. 5.

suæ circiter XLIII. de sepulcro non constat. Verum statim post obitum, manibus ipsius, numerosis epicediis, ab æqualibus ejus parentatum est. Horum unum, auctore *Thomâ Twyne*, hujus Collegii Socio, etiamnum servatur, in libro ^a quodam Epiraphiorum, Epigrammatum, Odarum, &c. à *Georgio Turbervillo*, collectorum, & sub id tempus publicato.

ANDREAS KINGSMYLL, de Comitatu *Hantoniensi*; Scholaris electus CIODLIII. dein Collegii *Omnium Animarum* Socius, ubi plura de eo videre licet.

JOHANNES JUELIUS, *Budena*, infra parochiam de *Berinerber*, in Comitatu *Devoniensi* natus an. CIODXXII. Collegii *Mertonensis* Portionista XXXV. & hujus Collegii Scholaris XXXIX. Artium Magister XLIV. S. T. B. LI. tandem Episcopus *Sarisburyensis* LIX. Vir singulari ingenio, exquisita in Theologicis eruditione, & summâ pietate. Plura de illo qui scire desiderat, vitam ejus adeat, libro ^b ipsius adversus *Thomam Hardingum*, præfixam, aut etiam libellum ^c istum, quem de eadem fusius conscripsit *Laurentius Humphredus*, &c. Obiit xxiii. Sept. CIODLXXI. & in Ecclesiâ suâ Cathedrali, in medio Choro sepultus est.

JOHANNES CLEMENS, incertum ubi natus, certe in hac Academiâ, & aliquandiu in hoc Collegio educatus. Quo scilicet tempore Cardinalis *Wolseus*, eum primò in Rhetorices; dein Græcæ linguæ Prælectorem suum adscivit, uti à me alias dictum. Academia in ^d Epistolâ quâdam ad Cardinalem prædictum, hujus non sine honore mentionem facit. Quod & ab aliis factum est, viz. à celeberrimo D. *Thomâ Moro* Milite, ^e *Lelando*, *Stapletono*, necnon *Pitseo*, quem vide in libro ^f de illustribus *Angliæ* scriptoribus: ubi Auctorem nostrum celebrat, tanquam Græcæ & Latinæ linguarum peritissimus, Poetam simul & Medicum egregium. Obiit *Meclinia*, ob religionem exul, primo *Julii* CIODLXXII. & in Ecclesiâ *S. Rumboldi*, ibidem sepultus est.

GULIELMUS GOOD, *Glastenburia*, in agro *Somersetensi* natus, hujus Collegii Scholaris factus an. CIODXLV. dein Socius, & anno LII. Art. Magister & sub idem tempus humanioris literaturæ in hoc Coll. Prælector. Tum R. *Mariâ* rerum potitâ, Romanæ religionis studiosissimus cum esset, duplici Beneficio ecclesiastico, præter Præbendam, auctus est. Quibus omnibus succedente mox *Elizabethâ*, sponte cessit, unâ cum patriâ, quam *Belgio* mutavit, *Tornaci* in Societatem *Jesu*, cooptatus an. LXII. ætat. suæ xxxv. Vir fuit probata virtutis & doctrinæ (inquit ^g *Ribadeneira*) atque imprimis in historiis Sanctorum *Angliæ* optimè versatus; quorum res gestas in Templo Collegii *Anglicani* curavit coloribus exprimi, quæ subinde in æs incisa prodierunt, tacito ipsius nomine inscriptæ.

Ecclesiæ anglicanæ Trophæa, Rom. 1584. fol.

Neapoli, naturæ concessit v. *Julii* CIODLXXXVI. Vide plura de eo in historiâ ^h Provinciæ Anglicanæ Societatis *Jesu*, per *Hen. Morum* scripta.

GEORGIUS EDRYCUS, vulgo *Etbyrg*, sive *Etberidge*, ad oppidum mercatorium *Thamam* dictum in agro *Oxonienfi* natus. Hujus Collegii Socius proba-

tionarius an. CIODXXXIX. Artium Magister XLIII. & post biennium, Medicinæ Baccalaureus; tandem linguæ Græcæ in hac Academiâ Professor Regius. Vir Poësi, Mathematicâ, Musicâ, (tum instrumentali tum vocali) sed super omnia, Medicinâ eximius; cujus praxin per plures annos *Oxonii* mirâ felicitate exercuit. Vixit autem infra Parochiam B. *Mariæ Virginis* in ædibus quæ ad australem vici *Murilegorum* finem ex adverso sitæ, nomine olim *Aulæ Georgianæ* innotuerunt; in iis intra privatam familiam suam discipulos habuit, complures adolescentes; parentibus ortos Romanæ religioni addictis; inter quos erat & *Gulielmus Gifford*, qui postea Archiepiscopus *Rhemensis* erat. Religionis autem istius ipte tenacissimus semper fuit, ob quam multa passus etiam Professorio suo munere (forsitan & Sodalitio) privatus est, tum incarcerationatus, non sine magno, & valetudinis, & rei familiaris detrimento. Scripsit

Hypomnemata quadam, in libros aliquot Pauli Æginetæ. Lond. 1588. lat.

Acta Henrici octavi, Carmine Græcò, MS. *Reginæ Elizabethæ*, cum *Oxonii* hospes esset, præsentatum. CIODLXVI.

Scripsit & alia quædam, uti affirmat *Pitseus*. Obiit circa an. CIODLXXXVIII. ubi autem sepultus sit, nisi fortè in Coemiterio Parochiali (ubi & parentes ejus inhumantur) aut etiam in hujus Collegii Sacello, vel Claustro, nondum comperi.

GULIELMUS SHEPREVUS, vel *Scypræus*, *Johannes Sheprevi* supra memorati Nepos, & in agro *Bercheriensi* natus. Hujus Collegii factus est Scholaris an. CIODLIV. Socius probationarius LII. & sequenti anno, Artium Baccalaureus, ultra quem gradum in hac Academiâ non processit. Siquidem Pontificiæ Religionis addictus, Sodalitio primum, mox Patriâ cessit, *Romamque* profectus, à *Gabriele* Archiepiscopo *Bononiensi* Cardinali *Paleoti*, Comiter exceptus est, in cujus familiâ per multos annos vixit, Dein *Roma* S. Th. P. factus, linguarum peritissimus, & *Anglorum* exulum decus habebatur. Scripsit latine

Miscellanea celeberrimorum sententiarum Sacra Scripturæ. Vol. 1.

Commentarios in Epistolam Pauli ad Rom. ex Latino, Græco, Syriaco, Æthiopico. Vol. 1.

Notas in omnes Epistolas D. Pauli & Canonicas, de differentiis text. Latini à Græco & Syriaco. Vol. 1.

Expositionem locorum difficilium in officio B. Mariæ. Vol. 1. Omnes isti libri habentur MS.

Connexionem literalem Psalmorum in officio B. Mariæ & eorum corroborationem, edit. Rom. 1596.

Moritur exul *Roma* in ædibus S. *Severiani* anno CIODXCII. ubi vero sepultus, nescio. Sciat lector, fuisse & alium, *Gulielmum Sheprevum* Collegii *Exoniensis* Socium anno CIODLIX. Artium Bac. LXI. qui etiam Sodalitio suo abiit LXVIII. verum illum ab hoc nostro diversissimum fuisse, satis constat.

RICHARDUS HOOKER, non procul ab *Exoniâ* natus, sub initium anni CIODLIV. hujus Collegii Scholaris LXXIII. Socius & Artium Magister LXXVII. Rector de *Drayton Beaucamporum* in Comitatu *Buckinghamiensi* LXXXIV. & Ecclesiæ *Templariorum Londini*, Magister LXXXV. Rector de *Boscum*,

^a Edit. 2^a Vice Lond. 1570. ^b Edit. Genev. 1583. ^c Edit. Lond. 1573. ^d In FP. ep. 68. ^e In *Encomiis* &c. p. 39. ^f In *Æt.* 16. nu. 1018. ^g In bibl. scriptorum Societatis *Jesu*, edit. Antw. 1643. p. 169. col. 2. ^h Edit. Audomari 1660. lib. 1. num. 8.

juxta *Sarishuriam* XCI. & novissimè de *Bishops-bourn*, propè *Cantuariam* XCIV. Etsi vel singula omnium totius *Europa* Academiarum Collegia perscrutaremur, vix, aut ne vix invenire fas esset, unum aliquod, in quo ejusdem sæculi, ex eadem patriâ, tres Theologi, quales erant, *Juellus*, *Hookerus*, & *Rainoldus*, omnis eruditionis Triumviri, simul florere. De illorum secundo, (qui & noster) audi quid doctissimus *Camdenus* habet. — *Theologus modestia, temperantia, mansuetudine, & ceteris virtutibus imitandus, & supra multiplicem eruditionis laudem celebris, quam libri de Ecclesiastica Politeia, patria lingua editi, dignissimi qui latine loquantur, abunde testentur.* Scripsit

De Ecclesiasticâ politeiâ lib. 4. Lond. 1594. angl. Quibus & quintum addidit, seorsim editum. Lond. 1597. angl. Tres illi, qui nunc circumferuntur, post obitum ipsius publicati, valde mutili & imperfecti (ne quid gravius dicam) meritò habentur. De primis autem quatuor illis, audi qualem *Clemens VIII.* Pontifex, cum eorum partem aliquam *Dr Tho. Stapleton* latinè interpretatus esset, sententiam tulerit. *Credo*, (inquit) vix ullum *Doctrinae* genus, reperiri posse, quam non indagaverit auctor iste; cujus ingenio omnia (quantumvis difficillima) cedere necesse est. Verè quidem Auctoris nomine dignissimus, cujus operi, quo magis inveterasset, eo major indies veneratio accedet; quippe in quo ea immortalitatis semina conduntur; (si modo de toto opere, ex ejus parte conjectare fas sit) qua posteritas alet, quaque semper adulsiora ipsa aternitas intuebitur. Sic ille. Scripsit porro anglicè

Tractatum de justificatione &c. Oxon. 1612.

In *Epist. Juda* ver. 17. 18. 19. 20. 21. Ibid. 1614.

In *Abac.* 2. ver. 4.

In *Johan.* 14. ver. 27. } Ibid. 1612.

In *Abac.* 1. ver. 4. }

Responsum ad supplicationem Gualteri Travers, ad *Regium Concilium* factam. Ibid. 1612.

Hæ omnes Conciones, & tractatus à Magistro *Henrico Jackson*, ejusdem Collegii tum Socio publicati sunt. Hujus viri obitum, nec melius, nec dignius exprimere licet, quam in verbis *Mⁱ Gulielmi Laud* deinde Archiepiscopi *Cantuariensis*. Quæ in hujus auctoris libro de *Ecclesiasticâ politeiâ*, ad se tum pertinente, descripserat (liber autem iste nunc penes est *Mre Gulielmum Fulman*, hujus Collegii nuper Socium, nunc autem Ecclesiæ de *Hampton Mersy* in agro *Gloucestriensi* Rectorem) verba hæc sunt. *Richardus Hooker* vir summis *Doctrina* dotibus ornatus, de Ecclesiâ præcipue Anglicana optimè meritis, obiit Novemb. 11. circiter horam secundam post meridiem, an. *CIODC*. Atque hæc sufficiant de viro hoc longè dignissimo, impræsentiarum dicenda. De quo tamen qui scire plura desiderat, consulat ^b librum de vitâ ejus, Authore *Isaaco Walton*o, *Staffordiensis*. Nec tamen me continere possum quo minus aliquid hic subjungam, de Discipulo quondam suo, & deinde amico conjunctissimo, *Georgio Cranmero*, qui ex agro *Cantiano* natus, *Edmundi Cranmeri* Archiepiscopi *Cantuariensis* nepos (is autem *Thomas* Archiepiscopi frater erat) hujus Collegii cum XVIII. annorum esset, Socius probationarius factus est anno *CIODLXXXIII.* & Art. Magister *LXXXIX.* dein *Carolo Blount*, *Montjoii*, Baroni *Hiberniæ* Proregi ab

Epistolis. Vir eruditus, & *Hookero* dilectissimus, in cujus vitâ supra memoratâ de scriptis illius aliqua fit mentio. Cæsus est in prælio quodam inter *Anglos* & *Perduelles Hibernos*, prope *Carlingfordiam* in *Hiberniâ* XIII. Nov. *CIODC*, ut *Camdenus* ^c scribit his verbis. — *Cecidit tamen ex Angliis præter alios Cranmerus, Proregi ab epistolis, vir eruditissimus, & ipsi eo nomine longè charissimus.*

MEREDITH HAMMER ex antiquâ *Hammeriorum* familiâ de *Hammere* in *Flintensi* agro oriundus, hujus Collegii Sacellanus fuit, an. *CIODLXIX.* & Artium Mag. *LXXI.* deinde Vicarius Ecclesiæ *S. Leonardi [Shoreditch.] Lond.* apud cujus Parochiæ plebem malè audiit, eo quod complurium monumentorum æra in eadem Ecclesiâ in pecuniam convertisse diceretur, ut ^d *Weeverus* scribit. *S. Th.* Doctoratu insignitus, an. *LXXXII.* in *Hiberniam* transfretavit, & Ecclesiæ *S. S. Trinitatis Dubliniæ* Thesaurarius evasit; & ibidem obiit. Concionator simul & Disputator egregius; Linguae Græcæ, & Historiæ, tum civilis tum Ecclesiasticæ peritissimus. Scripsit anglicè

Confutationem provocationis Edmundi Campiani, ad *Dominos R. Elizabethæ Consiliarios*, sub novem articulis exhibita. Lond. 1581.

Vexillum Jesuiticum, sive de eorum origine, progressu, voto, &c. unâ cum refutatione censura cujusdam adversus librum *Campiani* provocationi responforium. Lond. 1581.

In *Math.* 5. Ver. 16. in Baptizatione cujusdam *Turca.* Lond. 1586.

Chronicum Hibernicum. part. 2. quorum posterior *Dubliniæ* impressus est 1633. Præter hæc, & alia, quæ nondum vidi. Transtulit etiam, *Eusebii Ecclesiasticam Historiam.* Ut & *Socratem* & *Evagrium*, quibus annexuit *Dorotheum Tyrium* Episcopum, de vitâ & obitu prophetarum, Apostolorum, necnon septuaginta discipulorum. Lond. 1577. & 85.

Chronographiam à Christo nato, ad annum duodecimum *Mauritii.* Ibid. eod. anno.

Obiit *Dubliniæ*, ex pestilentia. An. *CIODCIV.* & in *S. Trinitatis* Ecclesiâ, ni fallor, aut *Cœmeterio* saltem sepultus est.

RICHARDUS TURNBULL, ex agro *Lincolniensi*, hujus Coll. Scholaris *CIODLXVI.* Socius probat. *LXIX.* Artium Magister *LXXIV.* dein Concionator, *Londini*, popularis fuit. Scripsit anglicè

Expositionem in Epistolam S. Jacobi, (sermonibus XXVIII.) Lond. 1591.

Expositionem in Epistolam Juda. (Sermonibus x.) ib. eod. an.

Sermones quatuor in Psal. 15. ib. eod. an. Hæc omnia primum in octavo, deinde in quarto (ut aiunt) reimpressa sunt post auctoris obitum anno 1606.

JOHANNES REGINALDUS, vulgo *Rainolds*, *Richardus* patre, apud *Pinhoe*, alias *Pinhawes* propè *Exoniam*, in agro *Devonienſi* natus; mense *Septembri* aut circiter, an. *CIODLXIX.* In hujus Collegii Scholarem, è Coll. *Mertonensi* electusan. *LXIII.* & Socius probationarius *LXVI* linguae Græcæ in Collegio sub eodem tempore Professor. *S. T.* Doctoratu insignitus an. *LXXXV.* & post aliquot annos

^a In *Annal.* vel *Elizab.* sub an. 1599.

^b Edit. Lond. anglicè an. 1665. 1670. &c.

^c In *annal.* ut supra sub ann. 1600.

^d In *Inscript.* supulch. p. 427.

Decanus *Lincolniensis* electus est. Verum Academico vitæ genere oblectatus Decanatum suum cum D^{re} Cole pro munere hujus Collegii Præsidentario permutavit. Vir fuit (ut ait quidam) immensæ lectionis, & doctrinæ, & eruditionis gazophylacium. De quo, uti & de *Juello*, & *Hookero* supra memoratis, (quod de *Pompeio* prædicat *Cicero*), quod sc. quæ in omnibus hominibus nova post hominum memoriam constituta sunt, ea tam multa non sunt, quam hæc, quæ in uno homine vidimus, ita & pari merito & veritate de iis affirmari potest, iis nec cujusvis sæculi nec Academiæ Collegium tres unquam ex eadem regione viros, aut pares aut etiam secundos eodem tempore protulisse. Et priores quidem, *Jenellus* nempe, & *Rainoldus* Ecclesiæ Anglicanæ doctrinæ, tertius autem disciplinæ adversariis felicissimè se semper opposuere, suo quisque genere eminentissimi, & sibi solummodo pares; & quemadmodum *Juello* primùm à Rhetoricis, quam non sine plausu adornavit, *Hookero* autem à Logicæ, sic *Rainoldo* à linguæ Græcæ prælecturâ, nomen & fama crevit. Author autem in quem legere susceperat, ipse *Aristoteles* erat, cujus de Rhetoricâ eximios libros, pari commentario illustravit, in quo non minus, quam in ipso libro tanquam gemino alveo decurrit, *aureum Flumen rerum, & verborum*. Erat autem vir iste, memoriâ usque ad stuporem felici, in omni librorum genere, præcipuè verò S. *Augustini* scriptis versatissimus; adeo ut ipse solus vel altera *Bodleiana*, vel *tertia Academia* non immeritò dictus sit. Accepi, Doctorem *Albericum Gentilem* in hac Academiâ Juris Civilis tum Reg. Professore, cum fortè quæstiones quædam in eâ facultate, inter ipsum & *Rainoldum*, ultrò citroque commeassent discutiendæ, fateri non erubuisse, hunc virum leges illas vel seipso (quantus ille autem) perspectiores habuisse. Multa de eo dicenda nobis adsunt. Quandoquidem verò ejus & jam facta est, & amplius à me fiet mentio, sufficiat impræsentiæ, hoc de illo affirmare, fuisse Theologum in Patrum, Scholasticorum, & Rabbiorum scriptis, versatissimum, in Græcis, & Philologicis criticum exactissimum, Oratorem quoque facundissimum, pium insuper, & benignum, probum & inculpatum. Literarum denique & studiosorum indigentium faventissimum, & in regendo Collegio, disciplinæ tenacissimum. Scripsit,

De Romana Ecclesiâ Idololatriâ lib. 2. Oxon. 1596. lat.

Summam colloquii inter se & Johannem Hart Ecclesiâ Romanâ Presbyterum habiti de capite & fide Ecclesiâ. Lond. 1598. & 1609. à D^{re} *Henrico Parry*, latino donatam. Oxon. 1610.

Censuram librorum Apocryphorum vet. Test. contra Pontificios. Oppenheim. 1611. Tom. 2. lat.

Sex Theses de S. Scripturâ & Ecclesiâ, *Rupellæ* 1586. lat.

Apologiam contra Pontificios. Lond. 1602. lat.

Orationes duodecim. Oxon. 1614. Lond. 1628. lat. ab *Henrico Jackson*, S. T. B. edit.

Orationes duas. Oxon. 1587. præter alias, quas MS. in privatâ cujusdam viri docti bibliothecâ vidi. Ex impressis autem, una anglicè versa per *Johannem Leycester*, in usum eorum, qui Logicæ, & Philosophiæ dant operam, Lond. Edita est. 1638.

Contra Histriones, per modum responsi ad Doctorem Gager. Oxon. 1629 angl. De cæteris quæ publicata

sunt, vide Catalogum novum *Bodleianum*. De nondum editis, nec prorsus absolutis hæc sunt,

Commentarius in tres libros Aristotelis de Rhetoricâ. lat.

Responsum ad Sunderum, de Schismate Anglicano, &c. lat.

Defensio Liturgiæ Anglicanæ, contra Robertum Brown, Schismaticorum Patrem & Coryphaum. angl.

De Origine & progressu errorum Pontificiorum, &c. angl.

Collectanea quodam, potissimum Theologica. In bib. *Barloviana*, lat.

Collectanea continent. diversa Rhetoricâ, Theologicâ, &c. ibid. lat.

Obiit intra hoc Collegium, & xxv. Maii CIO-DCVII. cadaver ipsius in Templum B. *Mariæ Virginis* deportatum est; ubi post concionem funebrem, à Doctore *Airay* habitam, in Chorum translatum est, ibique ab *Isaaco Wake* Artium mag. & Oratore publico, eloquentissimè pro rostris laudatum. Dein ad Collegium suum relatum aliâque oratione exceptum est, sed ea cum Sacellum præ angustia multitudinem non caperet, in arêâ sub Dio (suggesto atrato in id ipsum posito) à M^{ro} *Daniele Featly* istius Collegii Socio pronuntiata est. In eâ Brevem de vitâ ejus & obitu Historiam elegantissimè instruit; tum intra Sacellum inhumatus est, & monumentum cum statuâ in ejus memoriam erectum, impensis Doctoris *Spenser*, ipsius successoris; hujus inscriptionem aureis literis exaratam inter Sacelli Epitaphia infra vide.

THOMAS TWYNE filius *Johannis* (de quo mox in *Novo Hospitio*) *Cantuarie* natus, Socius probationarius anno CIOCLXIV. & post quadriennium Artium Magister factus. Deinde ubi aliquot annos Medicinæ operam apud nos dedisset, ejusdem facultatis Doctoratu *Cantabrigiæ* insignitus, & *Thomæ Sackville* Comiti *Dorsetensi* Medicus fuit. Sub cujus Patrocinio, & favore clarus exinde praxi & celebris evasit. Astrologus præterea sui temporis notissimus, & Doctori *Johanni Dee* secundus. Poeta denique non minus æstimatus. Scripsit librum cui tit.

Serium florum piorum, & sacra scriptura collect. Lond. 1589. Scripsit etiam.

Calendaria, sive Ephemeridas annorum aliquam multorum, successivè, edit. sub R. *Elizabethâ*. Translulit etiam è latino

Lamberti Danæi De veneficiis Dialogum. Lond. 1575.

Ejusdem naturalem Philosophiam Christianam. Lond. 1578.

Petri Droet Alexipharmacum contra pestem. Lond. eod. an.

Henrici Bullingeri de persecutione Ecclesiâ. Lond. 1575.

Humfredi Lhuydi Britannicæ descriptionis fragmentum. Lond. 1573.

Tres supremos libros Virgilii aeneid. Lond. 1584. & ib. 1620. Novem priores istius poetæ libri à *Thomâ Phaer* Armigero & in hac Academiâ Medicinæ Doctore pridem erant anglicè redditi: quibus tres ultimos à se, ut diximus, translantos, hic postea adjecit; om-

neque uno volumine publicavit, qui quidem nonnullis lectoribus non displicuere.

Obiit *Lewisia* oppido mercatorii agri *Suffexiensis* (ubi plures annos medicam praxin exercuit) primo *Aug.* an. *CIODCXIII.* ætat. *LXX.* & in Choro Ecclesiæ *S. Annæ* ibid. sepultus est, cum hoc Epitaphio laminæ æneæ inciso, & parieti orientali affixo.

*In obitum Clarissimi Viri Thomæ Twynæ,
Artium & Medicina Doctoris,
quondam Socii CCC in
Universitate Oxon.*

Viderat Hippocrates extinctum funere Twynum,

Ossaque sub tenui pulvere testa solo:

Nunc mihi pro morbis (inquit) curisque levandis

Istius ex sacro pulvere, pulvis eris;

Mortuus expellet morbos, in pharmaca versus,

Et citius in cineres iste valebit, ait.

Quo minus hic superest Medicus, magis undique regnat

Morbus, & ultorem gaudet abesse suum.

Scilicet hic tegitur Twynus, qui noster alumnus,

Hec jacet hic sacri flosque decusque sui.

Orbasuo Medico, Suffexia languet, & anno

Hoc prope fatali, quo perit ille perit.

Tam clarum ingenio Medicum (mihi crede) virumque

Quem tulit hæc ætas, vix dabit ulla sequens.

HENRICUS PARRY *Wiltoniensis* natus *XX. Dec.* an. *CIODLXL* hujus Collegii Scholaris an. *LXXXVI.* & Socius *LXXXVI.* factus, cum jam dudum Artium Magister fuisset. Postea hujus Collegii Græcæ linguæ Prælector, tum, continua serie, Decanus primo *Cestriensis*, tum *Glocestriensis*, tandem Episcopus *Wigorniensis*. Theologus optimus, & in Patrum scriptis exercitatus; disputator autem & concionator egregius. Quod ad facultatem perorandi attinet in ea exercenda adeo mirum in modum Regi *Jacobo* placebat; ut neminem eo libentius se audire sapius professus sit. Unde etiam à *Dania* Rege, qui tum in *Angliâ* apud *Jacobum* Regem hospitabatur, annulo non modici pretii donatus est, ob concionem quandam quam ad eum & *R. Jacobum* in Ecclesiâ *Roffensi* habuisset, anno *CIODCVL* Scripsit & edidit

Concionem de Regno Dei in Math. cap. 6. ver. 33. edit. 1606. lat.

De Victoriâ Christianâ, in Rev. cap. 3. vers. 21. edit. 1606. lat. Verit præterea ex anglico in Latinum

Summam Colloquii Job. Rainoldi cum Job. Harro, de capite & fide Ecclesiæ. Oxon. 1610. Et ex latino in Anglicum

Zach. Ursini Catechismum. Oxon. 1591.

Paralyticus decessit *Wigornia*, ætat. *LX.* & in Capellâ *B. Mariæ* in Ecclesiâ Cathedrali ibidem inhumatus, è regione tumuli *Ballinghami* Episcopi, inque ejus tumulo hoc extat epitaphium. *Hic dormit Hen. Parry S. T. D. multiplici eruditione, trium linguarum cognitione, assidua verbi divini prædicatione, provida Ecclesiæ gubernatione, mentis pietate, morumque integritate spectatissimus. Vivus Elizabethæ Regina, à sacris præstiterat, eidem Regina animam efflanti precibus supremis adfuit: à Jacobo Rege Decanus Cestr.*

mox Episcopus Gloc. dein Wigornia renuntiatur. Mortuus à Rege Regum immarcescibilem gloria coronam expectat.

Doctor, Decanus, binas mox scando Cathedras

Me manet in calis tertia: terra vale.

Obiit 12. Dec. 1616.

MILOSIVE MILESIIUS WINDSORE, Patre *Thomâ*, Avo *Andrea* Barone *Windsore*, *Stanwelliæ* (ni fallor) in agro *Hantonienfi* natus anno *CIODXLII.* hujus Collegii Scholaris *LVI.* & Socius *LX.* & post biennium, Art. Baccalaureus, ultra quem gradum, non reperio illam fuisse provectum. Orator habitus non incomptus; cujus etiam specimen edidit (ut fertur) coram *Elizabethâ* Regina, in hoc Collegio an. *CIODLXVI.* ut etiam iterum coram eadem, in adibus Baronis *Windsore Bradenhamiæ*; adeo autem Regina tum placuit, ut ipsum ad *Gosmannum* Legatum Hispanum, qui tum præsens erat, gratiosissimis verbis laudaverit. Annis deinde maturus, Historicæ, & Antiquitatis studio se totum applicuit, in quibus ita excellit, ut ad *Brianni Twyni* pro Academia *Oxonienfis* antiquitate Apologiam ipse non parum contulisse crederetur. Publicavit autem

Academiæ quæ aliquando fuerit & hodie sunt in Europâ Catalogum, & enumerationem brevem. Lond. 1550. lat.

Collectiones varias de Academiâ Oxoniensi, & ejus rebus. MS. in Bibl. CCC. lat. & alia.

Obiit intra Parochiam *S. Michaelis Oxon.* *CIODCXXIV.* & in hujus Collegii Sacello sepultus est. Plura de eo vide in historiâ nostrâ, sub anno *CIODLXVIII.*

ROBERTUS HEGGIUS, vulgo *Hegge*, in urbe *Dunelmensi* natus an. *CIODXCIX.* hujus Collegii Scholaris *CIODCXIV.* Socius *XIV.* & Artium Magister *XXI.* erat hic vir, si annos cum eruditione conteras (nam post tricesimum obiit) hujus Academiae decus, siue peritiam ipsius spectes in Mathematicis, siue etiam Historiarum, & omnis antiquitatis notitiam, (ut fileam non mediocrem in eo *S. Scripturarum* cognitionem.) Scripsit

Tractatum de Horologio, & etiam de cylindro in Areâ vel quadrangulo CCC. MS. angl. in Bibl. ejusdem Collegii. Cylindrus autem iste sub finem *R. Elizabethæ* primum erectus est, impensis *M^{ti} Caroli Turnbull* hujus Collegii Socii.

Legendam S. Cuthberti, unâ cum Antiquitatibus Ecclesiæ Dunelmensis. Quam propriâ manu anglicè, tam eleganter scriptam reliquit, ut à non paucis præli potius quam calami opus judicatum sit. Exemplar illud in manus *D. Thomæ Fairfaxii* Baronis de *Caumerone* fortè venit; à quo inter ejus generis cimelia, quibus instructissimus erat, pretiosissima repositum est. Ejusdem autem transcriptum à quodam *B. R. Armigero*, anno *CIODCLXIII.* chartâ simul & literâ pessimis, non sine authoris detrimento (quem tacuit) sub suo nomine *Londini* publicatum est.

In aliquot sacrae pagine loca lectiones. Lond. 1647. lat. à *Johanne Hallio*, ex hospitio *Graiensi* Lond. publicatæ. Qui in proæmio, eidem à se præfixo, quorundam aliorum hujus authoris, si modo hæc non displicerent, lectori spem facit.

In Genesin, cap. 44. ver. 5. MS. & alia.

Obiit

Obiit morbo apoplectico xi. Junii CIODCXXIX. & in hujus Collegii Sacello inhumatur.

SAMUEL PAGE, ex agro *Bedfordiensi* Scholaris CIODLXXXVII. & brevi post Socius, sub primâ juventæ face ob pægnia quædam erotica, quæ molli, & eleganti carmine conscripsit, poeta insignis habebatur. Maturior deinde, juvenilia illa studia procul à se habuit, S. Theologiæ unicè deditus, in cujus etiam facultate, Doctor evasit, in hac Academiâ, anno CIODCXI. & sub eodem tempore *Deptfordiæ* in agro *Cantiano*, Vicarius; utrum alias omnino in Ecclesiâ promotiones sortitus sit, nondum comperio, inter vicinos, certe, tum clerum tum plebem, doctus simul & probus habitus. Scripsit anglicè

Expositionem, in Orationem Dominicam. Lond. 1631.

Meditationes in Psalm. 51. Lond. 1639.

Conciones varias, Lond. 1616.

Precationum formulas, in usum navigantium, ibid. eod. an. & alia.

In Ecclesiâ suâ *Deptfordiensi* sepultus est viii. Aug. CIODCXXX.

EDWYNUS SANDYS, *Edwyni* aliquando Archiepiscopi *Eboracensis* filius, natus secundus, in agro *Wigornie* (nam Pater ejus sedis sub id tempus Episcopus erat) in lucem editus, mense *Decembris* CIODLXI. hujus Collegii Scholaris, LXXVII. & *Hookero* & aliorum discipulus. Cui etiam postea adeo inrimus & familiaris erat, ut ipsius & *Cranmeri* (de quo supra) judicio submisit librum, quem tunc in manibus habebat de Ecclesiasticâ Politeiâ. An. LXXIX. Socius probationarius; & post quadriennium hujus Academiæ, Artium Magister. Quo tempore animum ipsius subiit, exterâs regiones visendi desiderium, cui cum totâ penè *Europâ* perlustratâ, satisfecisset, eruditione ac prudentiâ maclus domum revertitur, ob easque Regi *Jacobo* commendatus ab eodem. Equestri dignitate adornatus est, xi. Maii, CIODCIII. & in quamplurimis non levis momenti negotiis adhibitus. Nam profectò vel summis rebus administrandis par erat; unde eum semper in singulis sub illo Rege conventibus *Parliamentariis* Delegatum reperimus, in quibus æquabili semper ingenio, & animo tum Regi tum populo sese approbavit. Sub eodem tempore etiam susceptoribus (quos vocant) coloniæ in *Insulas*, quas *Bermudas* appellant deducendæ præpositus quæstor sive thesaurarius fuit. Ejusque præcipuè operâ, & consilio, effectum est, quod tam feliciter, & auspiciatò cesserit, istarum insularum culturâ, unde etiam *Sandysiorum Tribus* non exiguam ex iis portionem sibi sortita est. Vir fuit ingenio & judicio summò; stylo & scriptis, quæ publicavit, ne fratre suo *Georgio*, qui poesi simul & itinerario satis clarus est, minor aut secundus. Scripsit

Europa speculum, sive Religionis in Occidentalioribus mundi partibus statum, angl. *Parisiis* ab illo compilatum CIODXCIX. Hujus libri apographum, cum fortè in *Angliam* transmissum, in Anonymi cujusdam manus devenisset, in publicum subrepsit erroribus plenum, invito & planè inscio Authore, anno 1605. quod tamen aded mirificè placuit, ut eodem anno iterum editum, etiam in *Galliam* dimanaverit, & in ejus sermonem conversum, ibi quoque vel ipsis (ni fallor) *Parisiis* publicatum est, & diligentia Typographi (qui suppressum id iri præsenferat) in remotissimas ejus regni partes dispersum: tandem vero,

post Authoris obitum, ex ipso Autographo impressum est Lond. 1632.

Obiit & sepultus est *Northbornia* in agro *Cantiano* circa initium *Octobris* CIODCXXIX. In tumulo ipsius pulchrum monumentum extat, sed epitaphio carens.

SEBASTIANUS BENEFIELD, *Presbiteria* in agro *Gloucestriensi* natus xii. Aug. CIODLXIX. hujus Collegii Scholaris LXXXVI. & Socius XC. deinde Artium Magister, & Rhetorices in eodem Prælector. An. CIODCVIII. S. Th. P. & post aliquot annos Dominæ *Margaretæ* in Academiâ Professor. Hoc munere functus est per spatium annorum quatuordecim, & deinde ad Rectoratum suum de *Dampton Meysey*, in agro *Gloucestriensi* concessit. : ex quo pridem ob simoniam prædecessor ejus fuit ejectus. Ipse Vir erat, probitate vitæ & pietate singularis, omniq; literaturâ, tum humanâ tum divinâ, etiam variâ Patrum & Scholasticorum lectione, inter paucos instructissimus. Non ignoro illum, Schismatici infamiâ, à nonnullis prægravatum; à quâ tamen compurgatorem habet Doctorem *Ravis* Episcopum *Londinensem*, egregium virum, & cujus pia memoria (ut quidam ait) *deseri potest, non deleri*. Erat fateor ingenio quod secretum plerumque amaret, & à publico abhorreret, unde morosior paulo, & minus facilis in congressu habebatur. Adde, quod *Johannis Calvinî* dogmatum, præsertim quæ prædestinationem spectant, æquo flagrantior erat. Scripsit

Doctrina Christiana sex capita, Oxon. 1610. lat.

Append. de Consiliis Evangelicis, adversus Hamfredum Leech. Ibid. eod. an. lat.

Commentarium, super cap. 1. Amos, Sermonibus 21. Oxon. 1613. angl. *Oppenheim.* 1615. lat.

De peccato in Spiritum Sanctum concionibus 12. Oxon. 1615. angl.

De perseverantiâ Sanctorum prælect. lib. 2. *Francos.* 1618. lat. Præter complures conciones anglicè publicatas, quas brevitatibus studio hic præterimus.

Sepultus est in Choro Ecclesiæ suæ, de *Dampton Meysey* xxix. Aug. CIODCXXX quarto post obitum die.

ALEXANDER GILL, *Lincolniensis*, natus circa xxvii. Febr. an. CIODLXVI. hujus Collegii Scholaris LXXXIII. tum Artium Baccalaureus, nec ulterius in hac Academiâ promotus est, quatenus ex registris patet. Præter Scholæ *Paulinæ* Archididascalum, nullo in Ecclesiâ beneficio ditatum invenio. Ex illo tamen munere satis clarus, utpote qui utriusque linguæ peritus, Criticus & Theologus, & in erudiendâ juventute, ultra æquales suos industrius, & felix habebatur. Scripsit

De Trinitate Hypostaseon in unitate Divinitatis. Lond. 1601. angl.

Logonomiam anglicam, quâ gentis sermo facilius addiscitur. Lond. 1619. ibid. 1621. lat.

Commentarium in Symbolum Apostolorum. Lond. 1635. angl. ibid. 1640. & alia.

Obiit xvii. Nov. CIODCXXXV. & in Sacello Merciariorum (*Mercers Chappel*) in plateâ *Cheapside* dictâ Lond. sepultus est. Filium reliquit sibi cognominem, *Londini* natum, & Coll. SS. *Trinitatis* in hac academiâ Convictorem an. CIODCXII ætat. xv. Qui postea S. Th. P. anno XXXVII. & ejusdem Scholæ *Paulinæ* itidem Archididascalus, vir

florentissimi ingenii, quod non pauca ab eo conscripta poemata testantur. Sepultus fuit in Ecclesiâ S. *Botolphi*, juxta portam Episcoporum vulgo *Bishops-gate Lond.* Obiit autem nuperi Belli Civilis tempestate.

RICHARDUS JAMESIUS vulgo *James Newporti* in Insula *Veii* natus. Hujus Collegii Scholaris, CIO-DCVIII. Socius & Artium Magister XV. & post novem annos S. Th. B. Vir judicio longe subactiori, quam Avunculus ejus *Thomas Jamesius Novi Collegii Socius*, multarum regionum simul & literarum expertissimus. Quippe qui Græcæ linguæ, criticæ, Rei antiquariæ, Theologiæ denique peritissimus erat. Concionandi methodum paucis admodum allubescen-tem adamavit. Quippe è tribus, quas habuit ad Academicos concionibus, unam (de quadragesimæ observatione) vel sine textu (ut veterum mos erat) alteram contra, & tertiam præter textum peroravit. Unde de viri ingenio conjectare licet. Cui ramen cl. v. *Johannes Seldenus* se non leviter obstrictum agnoscit, ob operam sibi collatam, in explicandis marmoribus *Arundellianis*, in cujus libri præfatione eum compellat, *Virum multijuga doctrina studiiq; indefatigabilis*. Nec minus utilem se præstitit *Cottonis*, Patri & Filio, qui ob operam in Bibliothecâ eorum ordinandâ ab eo locatam, multum se debere profitentur. Fuit sanè vir maximè industrius, & quantiscunque laboribus par. Sed præ inopiâ aliquando studiis suis nimis avulsus; cui malo Præbendariolâ aliquâ vel etiam (Sine cura) quam vocant, commodissime subveniri potuisset. Edidit

Duas conciones ad clerum Oxon. 1625. & 33. lat.

Conciones varias ad populum Impress. 1629. 30. 32.

Poemata quadam in mortem D. Rob. Cottoni, & Thoma Allen Oxon. 1633. lat.

Decanonizationem D. Thoma Cantuariensis. libris vel part. 2. MS. angl. Vertit porro è latino *Minutius Felici Octavianum*.

Multa præterea ex antiquitate Collectanea habuit, quorum aliqua sparsim inter privatos, aliqua in Bibliothecâ *Seldenianâ* reservantur. Obiit *Westmonasterii* in ædibus D. *Thoma Cotton* Baronetti, præ nimio, ut creditur, studio VII. Dec. an. CIO-DCXXXVIII. & in Ecclesiâ S. *Margareta* ibidem sepultus est.

THOMAS JACKSON, natus ad *Wittonam* super *Weeram* fluvium in Diocesi *Dunelmensi* in Festo S. *Thoma* Apostoli an. CIO-DCXXXIX. Scholaris factus XCVI. & Art. Magister CIO-DCIII. Deinde post tres annos Socius, & S. Th. P. XXII. An. XXIV. ex donatione Collegii sui, ad Beneficium quoddam in Patriâ suâ promotus est. Quo tamen mox discessit Ecclesiæ S. *Nicolai* ad *Novum Castrum* Vicarius factus. Tandem hujus Collegii Præses, illud quoque muneris reliquit, factus Præbendarius *Wintoniensis*, Vicarius de *Witney* in agro *Oxonienfi*, & Decanus *Petroburgensis*. Linguis necnon artibus & scientiis præsertim vero Metaphysicâ instructissimus, in Patrum scriptis versatissimus, & judicio (quod & opera ejus testatum faciunt) solidissimus. Inter ea autem quæ scripsit, præluere videntur, quæ de Dei attributis composuit, ut omittam quæ non sine vigore adversus Pontificios publicavit. Fuit vitâ & moribus inculparus, comis & pius, in Studiis denique indefessus, & ob ea G. *Lando* Archiep. *Cantuar.* charissimus, Presbyterianis interim, (ut par erat) exosus. Titu-

los eorum quæ scripsit (pleraque anglicè) in Novo Catalogo *Bodleiano* videre licet, sparsim quidem & variis temporibus olim edita, sed deinde tribus volumin fol. impressa 1653. & nunc iterum in lucem auctiora prodire festinantia.

Obiit XXI. Sept. CIO-DCXL. & in hujus Collegii Sacello sepelitur. Si cui lubet plura de eo cognoscere, vita ejus extat, operibus ejus præfixa, auctore *Edmundo Vaughan*, S. Th. B. hujus Collegii aliquando Socio, deinde Rectore de *Pitchford* in agro *Northantonienfi*, qui ibidem obiit Mense *Februario* in ipso, B. *Virginis* purificationis Festo CIO-DCLXIX.

ROBERTUS BURHILL, five *Burghill* apud *Dymock* in agro *Glocestriensi* natus, XXVIII. *Februarii* an. CIO-DCXXII. Scholaris LXXXVII. Socius CIVX & per usitatos in artibus gradus, S. T. B. CIO-DCIII. Vir in Patrum, & Scholasticorum scriptis versatissimus, linguæ Hebraicæ non vulgariter peritus, Disputator & (in annis juvenilibus) Poeta eximius D. *Gualtero Raleigh* præcipuè charus, quippe qui ejus operâ multum usus est, (in Historia suâ terrarum orbis componendâ) in eruendis quamplurimis, authorum, tum Græcè tum Hebraicè obscuris locis, quæ ad chronologiam istius operis, multum conferebant. Scripsit autem ipse latine

In Controversiam inter Johannem Howson, & Thomam Pyum de novis post divortium nuptiis. Oxon. 1606.

Pro torturâ Torti (contra *Becanum*) Lond. 1611.

De potestate Regiâ & usurpatione Papali pro Torturâ Torti contra Parellum Andr. Endamon Johannis. Oxon. 1613. lat.

Assertionem pro jure Regio contra Martini Becani, Jesuitæ controversiam Anglicanam. Lond. 1613.

Pro Buckridgii Episcopi Eliensis Responsione, ad Apologiam Bellarmini, ibid, eod. an.

In difficiliora Job. Vol. 2. MS. lat. in Bibl. hujus Coll. Hunc librum *Elias* quidam *Wrench*, S. Th. B. & hujus Collegii Socius, pulchrè transcripsit, vocibus Hebræis, quæ in eo latinis literis fuissent exarata, Hebraicè scriptis. Idem in ejusdem operis calce ipsum librum *Jobi*, à se paraphrasi poetica donatum, affixit.

Tractatum contra Monachomachos, & Hierarchomachos pro Regibus & Episcopis. MS. in bibl. *Bodleiana* lat.

Britanniam Scholasticam, latino carmine compositam, MS. D. *Thoma Bodleio* dedicatam, & in ejus Archivis, repositam.

Sub initium Parliamenti (quod *longum* vocant) ingruente jam Bello civili ad Rectoratum suum de *Northwold* juxta *Thetfordiam* in agro *Norfolciensi* recessit, & obiit mense *Octobri* aut circiter an. CIO-DCXLI. & in ejusdem Ecclesiæ Choro, ad australe latus, non longe ab ipso aditu sepelitur, sub lapide, cui nulla inscriptio incisa est.

GEORGIUS WEBER, *Brumhamia* in agro *Wiltoniensi* natus, XXVI. *Maii* CIO-DCXXXI. hujus Collegii Scholaris XCIX. & post intermedios in Artibus gradus S. Theol. B. CIO-DCXVII. quo tempore Rector erat de *Steyple-Amon* in eodem agro. Anno XXI. Rector Ecclesiæ S. S. *Petri & Pauli* in Oppido *Bathoniensi*, & post tres annos S. Th. P. in hac Academia, nec multum post *Carolo I.* Sacellanus ordinarius

rius; quo etiam tempore Infantem Regium, recens tum natum, qui tamen ultra horam non superfuit, nomine *Carolo Jacobo* baptizavit. xiii. Maii an. XXIX Pietate suâ & vitæ probitate, ut etiam eximiâ tum scribendi tum concionandi facultate (quâ mirum in modum inter Aulicos placebat) ad sedem *Limericensem* in *Hiberniâ* promoveri meruit, Ecclesiæ Anglicanæ addictissimus, Scripsit autem anglice

Catalogum sive Calendarium protestantium, sive istius religionis notitiam ante Lutherum. Lond. 1624.

Linguae pro Tribunali. Lond. 1619.

Viri Christiani optionem, in hac vitâ. Lond. 1621.

Conciones circiter viginti; inter annos 1610. & 16. edit. & alia. Vertit e latino in anglicum.

Terentii fabulam; Andriam. Lond. 1629. Obiit captivus in Castro *Limericensi* à Rebellibus detentus, sub exitum anni CIO DCXLI. ex Dysenteria.

JOHANNES BARCHAM, *Devoniensis*, & *Exonia*, ni fallor, natus, hujus Collegii Scholaris an. CIO DLXXXVIII. Socius XCVI. & deinde *Bancrofto* Archiepiscopo *Cantuariensi* Sacellanus Domesticus. Tum Decanus & Rector de *Woking* in agro *Essexiensi*, & sub eodem tempore in hac Academiâ, S. Th. P. Vir linguarum, Rei criticæ, historicæ, antiquariæ, simul & Theologicæ peritissimus; modestiâ insuper, probitate, & charitate in proximum ornatissimus. Scripsit.

Vitam Johannis, Regis Angliæ, angl. Quæ ipsissima eadem est cum illâ, quam in *Johannis Speed* magnæ *Britanniæ* historiam insertam legimus. Nonnulli autem affirmant, & vitam *Henrici II.* quæ Historiæ prædictæ pars est, ab eodem magnâ ex parte confectam, & adversus ejusdem Regis vitam à *Boltono* quodam Pontificio, conscriptam, qui in eâ paulo favorabilius *S. Thomam Beckettum* prædicaverat, fuisse destinatam. *Johannes* insuper *Guillim* non parum ei debuit, ob opus suum fœciale Lond. edit. 1610, ab illo emendatum. Ut alios omittam. Publicavit etiam cum præfatione præfixâ, Dⁿⁱ *Crakanthorpii* librum adversus *M. Antonium de Dominis*, Archiepiscopum *Spalatensem*. Fuit denique manuscriptorum & numismatum conquirendi studiosissimus. Quorum magnam copiam à se redemptam D. *Gulielmus Laudus* Archiep. *Cantuariensis* *Bodleiana* nostræ consecravat. Reliqua hujus viri, quæ non pauca, impræsentiarum prætereo. Obiit autem xxv. Martii CIO DCXLII. & in Ecclesiâ suâ *Wokingiana* sepultus est. Plura de eo interim vide in Affaniis * sive Epigram. *Caroli Fitz Geofredi*.

BRIANUS TWYNUS, Doctoris *Thoma Twyne* supra memorati filius, & (si hujus Collegii registro fides) in agro *Surriensi*, & Diocesi *Wintoniensi* natus. Licet non pauca sint, quæ eum *Lewisæ* in agro *Suffexiensi* genitum arguunt, ubi & pater ejus (ut supra diximus) Medicinam aliquandiu Professus est. Ut ut fuerit, hujus Collegii Scholaris ætatis suæ xv. & Domini CIO DXCIV. factus est, Socius probationarius CIO DCV. S. T. B. an. X. & Græcæ linguæ Prælector XIV. Quo munere, uti & ipso Sodalitio denique cessit nempe post novem annos; & intra privati cujusdam lares, ignotus, & obscurus latere maluit. Siquidem historiis & antiquitatibus indagandis peculiari genio comparatus iisdem se totum devovit, & adversus

Londinensem (cui verum nomen *Johannes Cains* erat) qui *Cantabrigiam* suam *Oxonio* ætate prætulisset, hujus Academiæ dignitatem simul & antiquitatem asseruit. Operis ejus titulus hic erat.

Antiquitatis Academiæ Oxoniensis Apologia. Lib. 3. Oxon. 1608. lat. cui annectitur.

Miscellanea quadam de antiquis locis Aulicis & studentium Collegiis, quondam & hodie in Universitate Oxon. existentibus. lat.

Catalogus Cancellariorum, Commiss. & Vicet. necnon Procuratorum Acad. Oxon.

In eo libro cum præter subactissimum judicium, etiam variae lectionis indicia passim spargerentur, doctis viris non paucis suspensionem facit, authorem in ejus compilatione ab *Allen* & *Windforio* supra dicto fuisse adjutum, præsertim, quod cum hic liber Typis primum mandaretur, ipse vix annos xxviii. natus esset. Quamvis autem liber iste multorum censuris & sæpè petitus sit, qui errores in eo & sphalmata deprehendere satagebant, centonem eum & rhapsodiam cavillantes, neminem tamen adhuc invenit, qui prolatis in eo pro hac Academiâ argumentis respondere ausit. Habuerat author in animo ipsum auctiorem multo secundâ vice imprimere, sed bello Civili ingruente an. CIO DCXLI. primo interruptus, deinde morte præventus omittere coactus est. Ipse liber interfoliatus, ut erat, unâ cum pluribus quantivis pretii ceimeliis perit incendio illo, quo statim post authoris obitum, tum ipsa domus in quo decessit, tum tota illa urbis regio conflagravit. Audivi ex nonnullis, qui sub id tempus Academicæ militiæ pars erant, non minus quam sex, aut septem volumina in quarto hujus viri collectaneis resecta, sive ea Mathematica, sive Philosophica fuerint, sive etiam ad linguam Græcam, rem fecialem, aut antiquarium spectarent, (nam in iis omnibus versatissimus erat) ab indigo quodam milite aliquot assibus fuisse venalia, nominatim, ex iis duo vel tria sex denariorum pretio singula sibi oblata, sæpè affirmavit Dr *Herbertus Pelham*, Collegii *Magdalenensis* nuper Socius. Vir erat ingenio admodum melancholico, & qui secessu summopere gaudens, lectioni studiisque reconditis totus erat deditus. Hujus Academiæ matris suæ gloriæ addictissimus, in cujus privilegiis, & immunitatibus asserendis, non operam solum, sed & rem suam familiarem collocavit, omnium chartarum & bullarum exemplaria; unde, & quocunque pretio redimendo, omnes Bibliothecas, omnia registra rimando, ubi vel minimum antiquitatis vestigium superfuisset. Horum magnam partem incendium illud, ut diximus absumpsit, exceptis aliquot paucis, quæ Academiæ ipse legaverat, utpote in quibus juris ipsorum & privilegiorum adversus Oppidanos vindiciæ continebantur. Quod si vel illa volumina, vel ipse liber flammis illas evasisset, opus hoc nostrum aut omnino fuisset supervacuum, aut saltem felicius, & maturius prodiiisset. Verum cum tanto beneficio penitus simus orbatî (nam doctissimus *Langbanus* & alii, si quid forte ex illo incendio fuisset ereptum, frustra quæverunt) non solum vestigia ejus retro legere, sed & per singula collegiorum archiva, quæ ille omnia (præter unicum) omiserat spatari coactus sum, quo accuratior mihi antiquorum in Academiâ locorum (quæ illi haud ita perspecta fuisse videantur) notitia contingeret. Fuit autem Author noster D. *Gulielmo Land* Archiepiscopo *Cantuariensi* non parum dilectus, qui etiam præcipuâ ejus operâ in statutis, quibus nunc

* Lib. 2.

fruitur Academia, condendis) methodo illâ & eleganti stylo quibus merito gloriantur, à *Turnero Saviliano* Professore additis) custodis archivorum munere tum recens instituto eum remuneravit. Erat præterea vitâ suâ probus quidem, & apertus, sed agrestior paulo, nec satis comis. Cujus etiam (licet insignis mathematicus erat) industriam potius laudares quam judicium. Inter Oppidanos autem malæ semper famæ fuit, quippe qui eum, Privilegiis eorum semper adversarium tanquam magum & præstigiatores criminabantur. Academicis contra, idque meritissimè, oberruditionem, & antiquitatis studium dilectus semper & venerandus. Obiit *Oxonia* in platea, quam *Penberthgstreet* vocant, iv. Julii an. CIO-DCXLIV. & in hujus Collegii Sacello inhumatur.

DANIEL FAIRCLOUGH, vulgo *Featly*, *Charltonia* apud *Otmore* in agro *Oxonienſi* natus, circa mensis *Martis* v. an. Dom. CIODLXXXII. & in hujus Collegii Scholaris XCIV. & post sex annos, Socius, & in anno CIODCV. Artium Magister. Non multo post Theologicis studiis addictus, in Patrum, conciliorum, Scholasticorum lectione aliquandiu insudavit. Tum comi ingenio, & suavissimis moribus, necnon eximiâ concionandi facultate ita inclaruit, ut à D. *Thomâ Edmonds* Equite Aurato in *Galliam* sub id tempus legato, in Sacellanum optaretur; in eo munere triennium moratus, & adversariis Romanensibus, quibuscum non semel concertavit, compellari meruit, *Featlaus acutissimus accerrimusque*. Ad Collegium suum deinde reversus S. T. Baccalaureatu insignitus est. An. XIII. brevique post Rector de *Northill* in *Cornubia* factus. Inde tamen post exiguum moræ spatium, ab Abbate Archiepiscopo *Cantuariensi*, ut sibi à sacris domesticus esset, evocatus. A quo etiam ad *Lambetha* Rectoratum in agro *Sur-reinſi* promovebatur. An. XVII. S. Th. P. evasit, quo tempore disputatione suâ ita Archiepiscopo *Spal-tenſi* placuit, ut ab eodem in Socium sive Fratrem *Sabaudiensem* cooptatus sit. Sub eodem tempore ab Archiepiscopo, Ecclesiæ *Omnium Sanctorum* in *Broadstreet* *Londini* Rectoratu donatus est, quam ille statim Ecclesiâ de *Acton* ad textum à *Londino* lapidem commutavit; & postremo Collegio *Chelſienſi*, Præpositus est. Per omne illud tempus usque ad initium belli civilis, adversus Romanenses, præcipuè verò Jesuitas, tum disputando, tum scribendo exercitatus; Ecclesiæ Anglicanæ decus simul & præsidium semper habitus. Anno autem CIO-DCXLIII. cum exuti jam & deturbati essent Episcopi, in eorum Theologorum (quos vocant) *Westmonasteriensium* qui religionis reformandæ provinciam involarunt, seipsum referri passus est, & inter eos sedendo, *Calviniana* disciplinæ simul & doctrinæ, fautorem se, ut hætenus occultum, nunc nimis ex professo demonstravit; & sic aliquatenus meruit ut ab iis pessimis modis tractaretur; infimulatus enim, istius cætus arcana *Jacobo* Archiep. *Armachano*, per literas indies communicasse, primo in ædibus, (tunc quidem *Petræ* Baronis nunc) Episcopi *Londinensis* dictis incarcerationatur, deinde omnibus Ecclesiasticis beneficiis multatus; quorum illud, *Lambethanum* *Johanni White*, *Dorcestriensi* Parocho, alterum *Actonense* *Philippo Nye*, infami isti & sordido Inde pendent, sunt collata. Plura de eo ex ipso Epitaphio dignoscantur, quod infra subjicietur, librorum, quos anglicè scripsit, fere omnium, hi sunt Tituli.

Vita Johannis Rainoldi, C C Ch. aliquando Præſidis.

Vita Johanni Fenelli, Episcopi olim Sarisburiensis;

quæ cum præfatione ab Episcopo *Overallio* scriptâ, operibus ejus præfigitur.

Vita Roberti Abbot Episcopi Sarisburiensis.

Ancilla pietatis. Lond. 1626. &c.

Summa Colloquii cum Fiſbero, & Sweito Romanensibus. Lond. 1624.

Appendix Reti piscatorio, sive Fiſberiano. &c. ib. eod. anno.

Sacrilegium Ecclesiæ Romana, in prohibendo laicis Calicis usum in Eucharistiâ. Lond. 1630.

Scientiæ Salvificæ summa, sive Catechismus. Lond. 1626.

Defensio Via tuta per Humph. Lynde scripta. Lond. 1638.

Strictura in Lyndomastigem. Ibid. eod. an.

Conciones varias. Lond. 1640.

Conciones 70. Lond. 1636.

Catabaptista submersus, contra Anabaptistas. Lond. 1644.

Roma ruens, sive responsum Romanensis cujusdam provocationi. Lond. 1644.

Rationes Sedecim pro Episcopatu. Et aliæ contra fœdus tolennè, in uno libro, cui Titulus *Sacra Nemesis*.

Cyanea Cantio, &c. Horum pars maxima, post ejus obitum, uno volumine fol. publicata est. Ipse autem obiit *Chelſeia*, & in Ecclesiâ *Lambethianâ* sepultus est, cum hoc Epitaphio, tumulo inculpto. *Siste gradum Viator; paucis te volo. Hic situs est Daniel Featlaus Impugnator Papiſmi; Propugnator Reformationis; Instigator assidua pietatis, tam studio quàm exercitio Theologus insignis; Disputator strenuus, Concionator egregius, pusillus Atlas vegetior à certaminibus.* Εγχελασταιδία τῶν Επισκοπῶν Διδάκτορ καὶ Διδάκτορ facete candidus, candide facetus D. D. *Featlaus* qui natus *Charltonia*, educatus *Oxonia*: *Ætatis* suæ 65.

Obiit *Chelſeia*
Sepultus fuit *Lambetha* { *Aprilis* } 17.
Anno salutis { } 21.
1645.

HENRICUS MASON, in Comitatu *Dunelmensi* natus, *Francisco Mason Mertonensi*, & *Johanni Mason* hujus Collegii Socio, frater, in hujus Collegii Sacellanum adscitus est, CIODCII. & post octo annos S. Th. B. & tandem Dⁿⁱ *King* Episcopo *Londinensi* Sacellanus domesticus, à quo Ecclesiæ (ni fallor) *S. Andrea* *Wanderchaff* *Lond.* Rector factus est. Vir probus, Prædicator insignis, & Ecclesiæ Anglicanæ genuinus filius. Scripsit anglicè

Novam artem mentiendi, sub Æquivocationis velo, à Jesuitis inventam. Lond. 1624.

Tractatum de jejunio, cum alio de quadragesimâ. Lond. 1625.

Jejunium Epicureum, contra Romanenses, &c. Lond. 1626.

Tribunal Conscientiæ, sive Tractatum de Examinatione. Lond. 1626.

Audire & facere, sive viam ad salutem compendiarum. Lond. 1635.

Conciones varias edit. 1636. &c. & alia.

An. CIODCXLIII. à Presbyterianis divexatus, Rectoratu suo *Londini*, cessit, & in partes *Angliæ boreales*, ubi in patriâ suâ natali Hospitale (ut fertur) extruxerat, delituit, & ibi consenuit & obiit.

ANTONIUS

ANTONIUS WHITE *Wigorniensis* primum in *Aede Christi* studuit an. CIODCVI. ætat. xvii.. Inde post gradum Baccalaurei in artibus, in hujus Collegii Sacellani translatus est CIODCXII. Artium Magister XIII. deinde Vicarius de *Wargrave* in agro *Bercheryensi*. Edidit.

Conciones variæ, Oxon. 1628. &c. angl.

MICHAEL JERMIN, apud *Knowstonam* in agro *Devoniensi* natus, i. Novembri CIODXC. Scholaris CIODCVIII. Socius & Artium Magister XV. Deinde principi *Elizabethæ* Comiti Palatino nuptæ à Sacris. Cum quâ dum *Rhenum* petit, in transitu, *Lugduni Batavorum*, S. Th. P. factus est, & postea in eundem gradum in hac Academia incorporatus an. XXIV. Deinde ipsi Regi *Carolo I.* à Sacris ordinarius & Ecclesiæ S. *Martini* intra portam *Ludgate Lond.* Rector. Nec plura de ejus promotione reperio. Vir probus & industrius, & in S. Scripturis multum versatus, Scripsit anglicè

Meditationes paraphrasticas, sive Commentarium in Proverbia Salomonis. Lond. 1638. fol.

Commentarium in Ecclesiasten. Lond. 1639. fol.

De vitâ & obitu cujusdam Jordani. &c.

Rectoratu suo Presbyterianorum furis exturbatus est, An. CIODCXLI. & ex Civium quorundam benevolentia solum aliquandiu vivere coactus. Deinde ad pagum quendam *Cantianum Bemling* dictum concedens, ibidem cum Genero suo per septem annos privatus vixit. Tandem, cum die quodam dominico, viz. xiv. Aug. CIODCLIX. à pago quodam *Sebenome* dicto, ubi concionatus esset, vesperi reverteretur, ab equo in viâ exanimis lapsus est, & in Choro Ecclesiæ de *Bemling*, post biddum sepultus est. In tumulo ejus ad altaris boreale latus, Hexastichon hoc, in nigro marmore ad parietem, inscribitur, quod defuncti potius quam suo merito hic inserimus.

Salve spectator qui forsan lumina flectens;

Quis situs hic quæris, qui situs ipse docet.

Servus ego, Dominus mihi Christus plus cupit, ille

Esse nequit major, me nequit esse minor.

Michael & Jermin nomen fuit, hac satis, illos

Non possunt titulos pulvis & ossa, vale.

ZACHARIAS BOGAN, natus ad *Hempston-parvam* in agro *Devoniensi*, circa Festum D. *Johannis* Baptista, an. CIODCXV. Scholaris XLI. post sex annos Socius, & Artium Mag. LI. Vir Studiosus & pius, & linguarum peritissimus. Scripsit.

Supplementum Archaeologia Atticæ, à Francisco Rousso inchoata. angl. Cujus septima extabat editio, vel ante an. 1671.

De Comminationibus, & panis, in scripturis memoratis. Oxon. 1658. angl.

Meditationes de Christiana vita hilaritate. ib. eod. an. angl.

Subsidium precantibus, & meditantibus. &c. Oxon. 1660. angl.

Comparisonem Homeri, cum Scriptoris sacris, quoad normam loquendi. Oxon. 1658. lat.

Obiit i. Sept. CIODCLIX. & in medio Claustris borealis sepultus est. Moriens, quingentarum libra-

rum summam Civitati *Oxonienfi* legavit. Quam pecuniam proculdubio Collegio suo destinaverat, sed cum clades illa, quæ rempublicam afflixit, etiam Academicis imminere videretur, communitati isti tanquam melius duraturæ Beneficentiam impendere maluit.

HENRICUS JACKSON, infra Parochiam B. *Virginis Mariæ* Oxon. natus, hujus Collegii Scholaris CIODCH. Socius XII. S. Th. Bae. XVII. & post mortem Doctoris *Benefield*, Tutoris quondam sui, Rector de *Hampton Meyesey*, in quo munere ad vitæ finem permansit. *Hookeri* & *Rainoldi* summus Admirator. Quorum prioris complures tractatulos, ut superius dictum est, & posterioris Epistolas & orationes collegit, & publicavit. Libros insuper duodecim *Joh. Ludovici Vivis* (in hoc olim Collegio Rhetorices prælectoris) septem de corruptis artibus, reliquos quinque de tradendis disciplinis, recognovit, notisque marginalibus & indice copioso locupletavit. Opera quoque *Petri Abelardi* è vetustis quibusdam MSS. collegerat, quæ etiam recognita & collata, non exiguo sumtu publicaturus, Belli civilis tempestate prohibitus est. Ipsæ autem schedæ à militibus Parliamentariis dispersæ & mutilatæ sunt. Transtulit etiam ex anglicano in latinum

Johannis Frithi libellos 2. de Baptismo & cognitione sui.

Declarationem Decalogi collectam ex S. Scripturis Canonicis, per Joh. Hooperum Episcopum Glouc.

Hugonis Latimeri Orationem apud totum Ecclesiasticorum conventum, antequam consultatio publica iniretur, de statu regni, & evangelio reformando, an. 28. Henrici VIII. habitam.

Sebastiani Benefield, Commentarium, super I. cap. Amos edit. Oppenheim. 1615. Hæc omnia (excepto illo postremo) una cum aliis ejusdem authoris privatorum manibus MSS. reservantur.

Obiit autem ipse iv. Jun. CIODCLXII. ætat. lxxv. & juxta Decessorem suum, Doctorem *Benefield* sepultus est.

RICHARDUS SAMWAYS, ad *Alminster* in agro *Somersetensi* natus CIODCXII. & Artium Mag. XXXVII. à Visitationibus autoritate Parliamenti delegatis ejectus XLVIII. & ob fidem in Regem per duodecim annos ad summam inopiam reductus, an. LX. restitutus est, & mortuo *Jacksono* prædicto, in Ecclesiæ de *Hampton Meyesey* Rectoratu successit. Scripsit librum cui titulus.

Anglia fidelis Reprehensor, sive monitor. Lond. 1653. angl.

Obiit xxi. Aug. CIODCLXIX. & in Ecclesia sua juxta Præcessorem suum *Jacksonum* sepultus est. Successorem habuit, ejusdem Collegii Socium, Magistrum *Gulielmum Fulman*, Virum doctissimum, & in Historiis (præsertim suæ gentis) simul & Chronologiâ versatissimum. De quo illud impræsentiarum mihi occurrit memoratu non indignum: Nempe quod cum *Caroli I.* Regis opera in folio edita essent, *Londini* CIODCLXII. ipse industria simul & felicitati in iis tum colligendis tum digerendis editionis dignitas referenda sit. Cujus tamen integram famam reportavit Dr. *Richardus Perincheif, Cantabrigienfis*, Præbendarius exinde *Westmonasterienfis*, qui Regis quidem vitam, quam Operi præfixam habemus, eleganter conscripsit. Veruntamen, ut dixi, *Fulman-*

nam hic totum opus collegerat pridem, & ordinaverat, quod nos omnino reticendum non putavimus.

EDWARDUS POOCKIUS, S. T. P. Oxonii, infra Parochiam D. Petri ad orientem natus. Hujus Coll. Scholaris CIO DCXX. dein Socius tum primus Arabicae linguae Professor in Academia, & tandem Aedis Christi Canonicus. Vir non Arabicae solum linguae, ut ait ^a quidam, sed & omnium orientalium Phoenix, nec hujus tantum Collegii, sed & Academiae ornamentum. Domi, foris, inter omnes eruditos clarissimus ob egregia, quae edidit, opera. Quorum ferè omnium titulos in novo catalogo Bodleiano vide.

ÆDIFICIA.

Fabrica hujus Collegii, prorsus infra Parochiam Divi Johannis Baptistae sita, sub ipso fundatore nondum defuncto absoluta est. Pinnis autem coronata versus aream quadrangularem, non ante tempus Jacobi Regis, in quarum impensae parte reperio quandam Edmundum Rainoldum aliquando Socium sexaginta libras contulisse. Aedes autem illae, quae ad orientale Collegii latus, proximè Collegii Mertonensis nemus consurgunt, nuper, hoc est, anno CIO DCLXVII. sunt extructae. In quarum impensas, Georgius quidam Townsend ex Hospitio Stapleiensis Londini donavit centum libras, & Dr Thomas Turner, Decanus Cantuariensis quadraginta.

Aula sive Refectorium, ad orientale Quadranguli latus consistit, in cujus fenestris varia insignia conspiciuntur, quae brevitatis causa nunc omitto.

Sub effigie Foxii Fundatoris ad vivum super tabellam ligneam depicta, sunt haec

Clarus Wintonia Praeful cognomine Foxus,
Qui pius hoc olim nobile struxit opus.
Talis erat forma, talis quum vixit amictu,
Qualem spectanti picta Tabella refert.

Hanc repurgatam tabellam restituit Johannes
Hooker Generosus Exoniensis 1579.

Bibliotheca. Ad australe areae latus, & occasum Sacelli construitur. Haec ab Erasmo olim mirificè celebrata est, quippe cui instruendae simul & adornandae, ipse Fundator & Hugo Oldham & Johannes Claymondus collatam munificentiam incubuere. Quibus interjecto tempore accesserunt Dr Johannes Rainoldus, qui ad valorem centum librarum è libraria sua supellectile testamento legavit, & Mr Richardus Cobbe, qui decem libras per annum libris coemendis, & Mr Henricus Parry quondam Socius, qui tum vivens, tum obiens, anno CIO DCXXVII. non pauca donavit. Nec omitendi interim Dr Johannes Barcham, & Mr Brianus Twyne, qui multis & pretiosis codicibus eandem ex testamentis suis ditaverunt.

Capella. Haec à fundatore extructa est. Cujus etiam permisso sive ^b licentiâ, sacra in eâ primum

peragi coepta xx. Jun. Anno CIO DXVII. quo tempore, una cum ipso Collegio ab omni Episcopi Lincolnienfis jurisdictione exempta est. Ulti & eodem anno x. Sept. compositione quadam cum Merionensibus inita, ab omni Parochiali jure Ecclesiae D. Johannis Baptistae (quae ad eosdem Patronos ab ipsâ Collegii fundatione appropriata fuit) Collegium in perpetuum liberatum est, sex solidorum & denariorum octo, annuâ pensione.

In medio Sacelli interioris in laminâ aereâ, marmoris ambitum cingente, haec inscripta leguntur.

Hic jacet tumulatum corpus Venerabilis Magistri Johannis Claymond primi Praefidis hujus Collegii & praecipui Benefactoris ejusdem, qui quidem Johannes obiit . . . die mensis . . . anno domini Millefimo quingentesimo tricesimo . . . Cujus anima & animabae Christi fidelium omnium Benefactorum propitiatur Deus amen.

In media parte ejusdem marmoris sunt haec.

Epitaphium Johannis Claymondi quod ipse incolomis cecinit.

Quid praestatis opes blanda? quid ludicra pompa?

Quid valide vires? forma quid egregia?

Cum vitae extremo confregit tempore fila

Atropos, & tenebris lumina densa tegit.

Spes nulla auxilium nobis, solatia nulla,

Quos ante ornastis desertis famulos.

Spes sola in Christo est immenso fonte bonorum

Ex quo prorumpit praesidium miseris.

Ergo tibi commendo animam, Christe accipe quaeso,

Atque tuus semper pascito delictis.

Terra tibi reddet corpus, quando ante Tribunal,

Cuncta apparebunt terrificante tuba.

Ad parietem borealem, sub humanâ effigie, habitu doctorali ad medium usque vestitâ, haec legas.

Jo. Rainoldo S. Theol. D. eruditione, pietate, integritate incomparabili, hujus Coll. Praef. qui obiit Maii 21. a^o 1607, aetatis suae 58. Joh. Spenser auditor, successor, virtutum & sanctitatis admirator H. M. amoris ergo posuit.

Sub alia effigie, habitu itidem doctorali, priori isti ex adverso oppositâ inscribuntur ista.

Johannes Spenser

Praefes hujus Collegii, S. Theologiae Doctor, Sereniss. Jacobo Regi à Sacris, vera pietatis, eruditionis, virtutis exemplar, omnibus probis sui desiderium relinquens praevixit 3° Aprilis an. dom. 1614.

In marmore supino, non procul ab ipso Sacelli aditu haec

M. S.

Noel Sparke S. T. B. hujus Collegii Socius, & lingua Graeca annis 25. Lector, quem summa eruditio cum modestia pene nimia conjuncta, meritis longe majorem quam fama reddidit. Obiit 7° die Aprilis a. d. 1659. aetatis suae 49.

^a Author Delph. Phœnicissant, ed. Oxon. 1655. cap. 10. ^b Ut in Thes. hujus Coll. in pix. R. 4.

Super parvos lapides ad Altare, sunt hæc

Jacob. Holt S. T. B. & Soc. ob. 21. Octob. 1630.

Tho. Sainthill S. T. B. & Soc. Ob. 3. Jul. 1634.

In Sacello exteriori.

In laminâ æreâ, parieti septentrionali affixâ, hæc.

Petro Fryo Devonienſi, juveni lectiſſimo, pietate, virtute, doctrinâ prædito ſingulari, ſcientia bonarum Artium & Linguarum, Hebræa, Græca, Latina poſitiſſimo: prudenti & ſincero divini verbi miniſtro: cujus animus à corpore ſibi felice, nobis immatura morte ſejunctus ad Deum migravit: corpus ad beata ſpem reſurrectionis hic eſt commiſſum terræ: Hoc monumentum Gulielmus Culme conſobrinus ſuus, hujus Collegii Socius poſuit.

Obiit anno domini 1579. Jun. 14. die Trinitatis, Vixit annos 26. meſes 4.

Supra hoc monumentum, eſt & aliud, nigri marmoris, ſic.

Memoria ſacrum

Gulielmo Barker Armigero, juveni optimo lectiſſimoque, inſigni pietate & modeſtia, vita integritate & innocentia, morum honeſtate & amantitate facile exemplari, hujus Collegii commenſali digniſſimo, biennium in hac ſacrata muſarum ſede ſummâ cum indiſtriâ ac proſectu verſato, chariſſo dulciſſimoque filio & heredi maximo cum ſuo deſiderio, pioque omnium planctu deſuncto, ætatis ſuæ 19.

Hunc titulum meritis ſervet tibi fama ſuperſtes.

Obiit Maii Septimo. a. d. 1632.

In eodem pariete, haud longè ab illo, in ærea laminâ habetur hæc inſcriptio

Lectiſſimo juveni Franciſco Colthurſt Generoſo, Civi & Mercatori Londinenſi, hujus Collegii quondam commenario, Fratrique ſuo dilectiſſi. qui lentâ tæbe conſectus hic obiit an. dom. 1602 Apr. 20. æt. ſuæ 26. Monumentum hoc poſuit Henr. Colthurſt C F.

Viventis faciem noſce hoc ex ære Viator,

Viventis mores aræ referre negant.

Aſt animi & morum ſtudiique in rebus honeſtiſ

Londinum, Oxonium, Gallia teſtis erat.

Londinum peperit, quo primum vivere cæpi,

Sed locus hic docuit vivere poſſe bene.

Hic te ſumme Deus, primò noviſſe dabatur

Hinc te ſumme Deus, ſumma per aſtra ſequor.

Vivite felices quos ſecula ſequentia ſiſtunt,
Viſitamego cæleſti ſede beatus ago.

In pariete aſtrali, in tabella marmoreâ ſic

Johannes Carter filius Georgii Carter Generoſi Londinenſis, hujus Collegii commenſalis, juvenis ſingulari modeſtia, & morum integritate, poſt biennium in hac muſarum ade literarum ſtudiū conſecratum, Obiit April. xxvii. A. D. MDCLXXI. Ætatis ſuæ xix.

Super parvos lapides proſtratos

Gualt. Browne Soc. obiit...

Matth. Colmore Soc. ob. 14. Febr. 1625.

Hen. Parry Soc. ob. 1627.

Tho. Sammon A. M. Soc. ob. Jan. 25. 1640.

Rob. Hegge A. M. Soc. ob. Jun. 11. 1629.

Tho. Andrewes Soc. ob. 1617.

Rich. Anyan S. T. B. Capellanus, ob. 16. Dec.

1639.

Georg. Sellar Soc. ob. 1619.

Thom. Powell A. M. Schol. ob. 28. Mart. 1642.

Edw. Nelthorpe A. B. Diſcip. ob. 19 Apr. 1655.

Edw. Boughton A. M. & Presbyter ob. 1. Nov.

1557.

Franciſc. Bakerus ob. 1. Nov. 1587.

Rich. Feild Soc. ob. 24. Nov. 1638.

In Clauſtris ad aſtrale latus ſacelli.

In boreali clauſtro ſunt hæc inſcriptiones in parvis lapidibus proſtratis

Joh. Sympſon Ob. Jun. 24. 1635.

Joh. Barlow Art. Mag. & Socius hujus Collegii ob. Jan. 11. 1636.

Theodor. James Art. Bac. ob. Aug. 28. 1631.

Fac. Sympſon A. B. hujus Coll. diſcipulus, ob. Maii 9. 1644.

Gul. Fynch A. M. ob. Sept. 8. 1636.

Joh. Lamb A. M. hujus Coll. Soc. ob. 15. Febr. 1645.

Rob. Eglesfeild ob. 1624.

Zacharius Bogan hujus Collegii Socius, ob. 1. Sept. 1659. æt. ſuæ 34.

In Clauſtro orientali.

In laminâ ærea marmoris proſtrato affixâ, & hæc.

Hic ſitus Erleus; bis denis ſæva diebus
Indole præclarum febris eum rapuit.

Poſita erat ſuper tumulum Thomæ cujuſdam Erley, Devontenſis, hujus Collegii Diſcipuli, qui obiit CIOXXXVIII.

Ædes, five Ecclesia Christi.

PIBUS & honoribus ultra cœvos omnes in orbe Christiano subditos auctus *Thomas Wolsy*, titulo *S. Cæcilia* Cardinalis, & Archiepiscopus *Eboracensis*, studia omnia huc imprimis destinabat, ut erectis Ædificiis quibusdam splendidissimis,

Collegioque longe amplissimo fundato, animum pium Bonoque publico præcipue consulentem testatus, nominis sui memoriam perennem redderet. Ad *Oxoniam* tandem & *Ipsovicum* (*Ipswich* vulgo nuncupatur) conversus (quorum nempe in altero lucem, in altero Artes ingenuas, primitus hauserat) oppidum utrumque splendidissimis munificentæ plane regiæ monumentis locupletare constituit. Eam in rem (licet exemplo haud ita salubri, *Henrico* enim *VIII.* Cœnobio postmodo omnia evertenti viam quasi præmonstrasse existimatur) binas a *Clemente VII.* Pontifice Romano, Bullas impetravit, quarum altera tertio non. *Aprilis* an. dom. *CIOXXXIV.* altera vero quinto id. *Martii* *CIOXXXV.* data comparet. Earum postrema (siquidem primam videre nondum contigit, tametsi ab illâ haud adeo crediderim diversam) potestatem facit non pauca inferioris notæ Monasteriola penitus dissolvendi, eorum redditibus Collegio *Oxonie* sub id instituto (hoc *ex omni sui parte* *insigne* appellat diploma papale) transcriptis; ea vero sic se habent.

I. Prioratus Canonorum regularium *S. Frideswyde*, ad regulam Divi *Augustini*, in parte *Academix Oxoniensis* mediâ (velut ibidem perhibetur) collocatus, in manus autem regias (id quod ex notatiunculâ quadam privatâ compertum habeo) anno dom. *CIOXXXII.* deditus, eodemque anno Cardinali consignatus.

II. Cœnobium Sanctimonialium apud *Littlemoreiam*, Ordinis *S. Benedicti*, in Agro isto, nec longe ab urbe *Oxonienfi* positum.

III. Prioratus *Tykefordiensis*, Monachorum *Cluniacensium*, ad normam *S. Benedicti*, in Agro *Buckinghamensi*.

IV. Prioratus Canonorum regularium *S. Augustini* de *Ravenston*, in agro ac Diœcesi *Lincolniensi*.

V. Prioratus *Daventriensis*, Familix *S. Benedicti*, in Diœcesi *Lincolniensi* in agro autem *Northamptonensi*.

VI. Prioratus *Bradwelliensis*, ad normam *S. Benedicti*, in Diœcesi *Lincolniensi*.

VII. Prioratus *Canwellensis*, Monachos *Cluniacenses*, ad institutum *S. Benedicti*, continens; in Diœcesi *Conventriensi* & *Lichfeildensi*, in Agro autem *Staffordensi* collocatus.

VIII. Prioratus *Sandwelliensis*, Monachorum itidem *Cluniacensium* ejusdem Ordinis, in iisdem quoque Diœcesi & agro situs.

IX. Prioratus Canonorum regularium *Tonebri-giensis*, ad regulam *D. Augustini*, in Diœcesi *Roffensi* & agro *Cantiano*.

X. Prioratus Canonorum regularium de *Lepnes*, ad ejusdem Divi institutum; in Diœcesi etiam *Roffensi* & agro *Cantiano*.

XI. Prioratus Canonorum regularium de *Deigham*, Ordinis *Præmonstratensium*, in Diœcesi *Cicestriensi*, in agro autem *Suffexiano*.

XII. Prioratus Canonorum regularium ad normam Divi *Augustini* de *Calceto Arundell*, in Diœcesi agroque novissime prædictis.

XIII. Sodalitium Monialium de *Wykes*, ad institutum Divi *Augustini*, in Diœcesi *Londinensi* & agro *Essexiano*.

XIV. Prioratus Canonorum de *Cryptree* ad regulam Divi *Augustini* in eodem Agro.

XV. Prioratus Canonorum regularium de *Blahamore*, ad normam Divi *Augustini*, in Diœcesi *Londinensi*.

* In lit. confirm. ejusdem Bullæ per Henr. VIII. in *Thesaur.* interiori hujus Ædis vel Ecclesiæ.

xvi. Prioratus Monachorum *Cluniacensium* de *Stanesgate*, ad regulam S. *Benedicti*, in Dioecesi *Londinensi* & agro *Essexiano*.

xvii. Prioratus *Cluniacensium* de *Dorchesley*, Ordinis S. *Benedicti*, in Dioecesi *Londinensi*.

xviii. Prioratus Canonorum regularium de *Thoby*, ad institutum Divi *Augustini*, in Dioecesi *Londinensi*.

xix. Prioratus Canonorum regularium de *Dogbly*, ad normam ejusdem Divi, in Dioecesi *Sarisburiensi* & agro *Bercheriensi*.

xx. Prioratus *Wallingfordiensis*, ad regulam S. *Benedicti*, infra Dioecesi *Sarisburiensem* & Agrum *Bercheriensem*.

xxi. Prioratus Canonorum regularium de *Doneth*, ordinis Divi *Augustini*, in Dioecesi *Nordovicensi*.

xxii. Prioratus de *Snape*, ad institutum S. *Benedicti*, in eadem Dioecesi.

Atque hæc illius Bullæ summa erat, quam primo *Octob.* xvi. Regni anno confirmavit Regia Majestas. Post aliquanto, nimirum xx *Henrici VIII.* dom. autem *CIOXXXVIII.* Sodalitia quoque alia subversa a reperio, eorundem possessionibus vel Collegio præfato vel *Ipswichensi* illi adscriptis. Ea vero ejusmodi fuere,

Prioratus *Brombilliensis* in Dioecesi *Nordovicensi*.

Prioratus *Felixtoviensis*, in Agro *Suffolciensi*.

Prioratus de *Pray*, in Dioecesi *Lincoln.*

Prioratus Divi *Petri* in Oppido *Ipswich.*

Prioratus *Rumburgensis* in Dioecesi *Nordovicensi*.

Cœnobium Monialium de *Stareweld*, in agro *Staffordiensis*; quod quidem, una cum prædiis ejus omnibus, postquam a supremo illo potestatis & honoris fastigio deturbatus est Cardinalis, ab Episcopo Decano & Capitulo *Lichfieldiensi*, in Ecclesiæ ejus usum coemptum est.

Quin & aliæ haud paucae Domus religiosæ Cardinalis ejus operâ dissolutæ comparent, in unum sane majori cum Rei tam literariæ quam divinæ fructu denuo coalituræ. Earum vero numerum ineuntes Scriptores nonnulli ad quadraginta, vel adhuc plures, demolitas retulere; quibus sane eo usque suffragabor ego, ut crediderim alias porro quasdam Cardinali permisisse *Henricum*, ac speciatim,

Ptochotrophium S. *Wolstani*, *Wigornia*; extra Portam orientalem (*Porta Sudburiensis* vulgo dicitur) collocatum.

Prioratum Canonorum regularium, ad normam Divi *Augustini*, in Pago *Ginges* prope vicum *Thoby*, in Dioecesi *Londinensi*. *Gynge-Monetynge* appellari tandem coeperat, velut e chartis quibusdam *Edoardi I.* temporibus conscriptis liquet. Redi, si lubet, ad paulo ante dicta.

Prioratum Canonorum regularium, *Ottehamia* in agro *Cantiano* situm.

Ptochotrophium Divi *Jacobi Alvertonense*, in agro *Eboracensi*, &c. Sodalitia alia omitto, brevitati studens.

Plenam illustrissimi Archipræsulis defensionem hic loci non molimur, neque delictis fortean graviorebus purgandum suscipimus (tametsi perpaucos è loco

tam sublimi cecidisse perhibet b *Herbertum*, qui criminum atrociorum infimulati non fuerint, & ipse, c asperrime quoque judicantium sententiâ, jure quidem, sed summo, damnatus habebatur:) verum ne Viri nobis colendissimi memoria plus æquo laboret, qualiscunq; demum fuerit, sacrilegum certe non adeo fuisse ostendimus ut (quod nonnulli volunt) poenis quasi cœlitus irrogatis mortem eo nomine infœlicem occubuerit.

Primo itaque siquid Cœnobiorum eorum everfioni sacrilegii subit, nescio tamen an tanti facinoris immunitatem existimabimus, qui non nisi impetrato prius Indulto Pontificio eandem aggressus est. Norunt omnes observantissimum sedis Romanæ Cultorem, & acerrimum ejusdem propugnatorem fuisse *Wolfeium*, unde dubium non est quin omnino crediderit, licitum fuisse Papæ, tanquam vero Dei in Terris Vicario, possessiones singulas ecclesiasticas ad usus quoscunque pro arbitrio transferre, atque multo magis Clericorum Religiosorum, quos vocant, Conventus (neque enim aliud revera quipiam destinarat *Wolfeium*) in Secularium convertere Collegia, id quod sæpius olim fecisse comparuerat, & propterea facere denuo potuisse videbatur. Certe quis non ejusmodi aliquid licuisse existimaret, summis Imperatoribus coronas detahenti, & cui velit conferenti; immo Ordinem monasticum ingressis, atque adeo (tanquam si latifundia essent sacra) Deo prorsus addictis, permittenti, ut è peculio divino sese proriperent, & ad pristinum vitæ institutum relaberentur?

Porro autem, sed neque sacrilegii teneri facti illius vel Authorem vel Participem arbitramur, quoniam juris, quod Dei fuerat, nil quicquam immutatum est, cum Cœnobia prædicta eam diserte in rem efflagitavit, *Wolfeium* ut eorum Redtribus Collegia bina institueret ac dotaret, & nemo ignoret ejusmodi Sodalitia Deo imprimis (addi enim plerumque consuevere Divorum nonnulli) verbis expressis dicari consolita.

Ad leniendam porro invidiam, quâ usque premuntur Cardinalis nostri manes, ac si ab ipsius omnino exemplo quæcunque deinceps Ecclesiam vastabant sacrilegia, auctoramentum accepissent: liceat interrogare, an quisquam optimis viris & omni laude dignissimis, *Wainflete*, *Chicheleio*, aliisque apud nos munificentissimis Fundatoribus, vitio unquam vertit, quod ex Monasteriorum, quæ ad fratres alienigenas pertinebant, & fisco addicebantur ruinis, sua inædificassent, imo & eorundem spoliis dotassent Collegia? aut fugit nos quo fato olim ceciderint per totam *Europam*, adnitente Papâ, Templariorum cœnobio circa an. *CIOCCC.* quæ quidem, magno documento diu ante natum *Wolfeium* terrarum orbi ostenderant, quam parum fida erant prædiorum, Deo opt. max. dicatorum jura, quando opima præda raptorem invitat, & in immensum aggestæ opes grande sceleri pretium statuunt.

Impetrato Indultorum quæ prædiximus Pontificiorum primo, & Prioratu *Frideswydensi* in manus Cardinalitias tradito, de confirmatione regiâ dubitandum neutiquam ratus vir magnus, Decanum & Canonicos aliquot instituit, factâ ipsis potestate Tenementa quævis terræq; Areolas in quibus Collegium fundaretur acquirendi. Decimo tertio *Julii* anni proxime sequentis, *Henrici* nempe *VIII.* decimi septimi, domini autem *CIOXXXV.* diploma d regium impetravit Cardinalis, quo concessum habuit ut So-

^a In fascie, vel Bundello, cui sit, est. The Cardinalis Bundell. in *seccar.* apud Lond. ^b In vitâ Hen. VIII. ^c Id. ibid.

^d Par. 17. Hen. VIII. part. 2. in Capella, vel cur. Rot.

dalitium illud institueret. In literis regiis notatu digna occurrunt nonnulla, nempe præmissis viri titulis omnibus (plures vero erant quam ut hoc in loco recensentur) prudentiam ejus aliasque virtutes laudibus cumulare *Henricum*, agnitoque quod ipse Rei totius publicæ onus annos complures sustinuerat, indultum proinde à se perhibere, ut Prioratus S. *Frideswyde*, eam nuper ob rem dissoluti, in locum, Collegium institueret, *Collegium Thoma Wolfsey*, *Cardinalis Eboracensis*, anglice **Cardynall Colledge** cognominandum, utque ibidem Decanum, Canonicos seculares, Togatosque alios, Theologiæ, Juri Canonico & Civili, Artibus liberalibus, Medicinæ, literis denique humanioribus aliisque operam navantes collocaret; quibus sustentandis fas esset annum librarum bis mille censum (habitâ quoque onerum omnimodorum & reprisalium ratione) comparare, & Sodalitio in perpetuum transcribere; quod utique Sodalitium ad laudem gloriam & honorem Sanctæ *Trinitatis*, Sacrosanctæ Virginis *Mariæ*, Beatæ Virginis S. *Frideswyde*, & *Omnium Sanctorum*, consecrandum erat. Collegium *Ipswicense* quod attinet, permixta a Cardinali est xx. *Henrici VIII.* copia id in fundo quem occuparat Divi *Petri* Prioratus, hoc est infra Parochiam Divi *Matthæi*, in oppido præfato collocandi; & Decano, duodecim Presbyteris, octo Clericis, totidemque Choristis consignandi; institutâ ibidem Scholâ Grammaticali, è quâ tenuioris fortunæ pueri, primis literarum elementis probe imbuti, ad Collegium illud *Oxonienſe* (cujus ad notitiam denovo accingamur) transferrentur.

Cum novis dominis incolisque sæpius obtigisset S. *Frideswyde* Prioratus, cumque fortunam nunc benignam nunc adversam expertus annos quasi dcccxxx. numerasset, in manus regias hortante Cardinali, per *Johannem Burton*, Priorem, assentiente integro conventu, traditus est, id quod in annum dom. Clc. DXXIV. cadit. Eundem (prout retro dictum) *Wolſey* confestim detulit *Henricus*, Collegio nempe in quo jam totus erat Archipræsul locum concessurum, atque is Ecclesiæ ad Prioratum spectantis partem occidentalem (hoc est navem pene dimidiatam) Claustrorum quoque latus occidentum, una cum cameris eisdem contiguis, aut superstructis, propediem demolitus, Hospitium quoddam, Juri Civili sacrum, Collegium autem *Londinense* nuncupatum, (vico illud à Jure Civili cognominato, boream versus, & vico S. *Frideswyde* ad austrum posito, fundis denique suis ab ortu & occasu adjacentibus conterminum erat) diruendum curavit; quod quidem anno *Henrici* octavi xvii. die vero *Aprilis* xviii. Sodalitii hujus novi Decano & Canonicis b transcribere Magister & Scholares *Balliolenses* tostum cum curtilegio appellantes. Dirutis etiam tenementis quibusdam ad S. *Frideswyde* pertinentibus, primus in hujus operis fundamentis positus est lapis, (id xv. *Julii* an. Clc. DXXV. obrigit) maximâ Togatorum, gradus cujusque & conditionis, frequentia eodem incendente, præter Civium & Advenarum multitudinem ingentem. Depositâ, prout moris est, oblatâque in lapide illo pecuniâ, & Edificii incunabulis oratione solenni decoratis, ad Ecclesiam S. *Frideswyde* perrexere Academici, c Concioni latinæ per *Johannem Longland*, Episcopum *Lincolniensem*, in hæc verba ex cap. *Prov.* ix ver. 1. [*Sapientia edificavit sibi domum*] habendæ interfuturi; quam quidem cum Concionibus duâbus aliis D. *Gulielmo Warham*, Archiepiscopo

Cantuariensi, nuncupavit *Longlands*, velut ex Archipræsulis illius d literis quibusdam constat. Figitâ vero quam prædiximus Concione, epulis opipare instructis excipiebantur potioris notæ Togati complures. Die proximo surgere occæpit ejusdem operis structura, nec ita multo post perducta est ad fastigium culina, id quod *Radulpho Gualter*, hujus, ut ipse e testatur, Academiæ olim Alumno, anam præbuit Cardinalis molimina scommate parum faceto notare; *Egregium* (inquit ille) *Opus! Cardinalis iste instituit Collegium, & absolvit popinam.* Quæ quidem & si plus in se salis habere videantur, minus tamen amaritudinis habent, quam Distichon illud, quod sub idem tempus, parietibus affixum est.

*Non stabit illa domus, multis fundata rapinis,
Aut cadet, aut certe Damon habebit eam.*

Vel sic, ut alibi reperio.

*Non stabit illa domus, aliis fundata rapinis,
Aut ruet, aut alter Raptor habebit eam.*

Verficuli isti ab academico quodam composita, qui & vaticinari postea visus est, cum hæc omnia in Regias manus cecidissent.

Postquam Culina & Edificiis quibusdam vicinis ultima accessisset manus, amovenitur moeniorum urbis veterum rudera, Refectorio aliisque illâ ex parte Edificiis locum præbitura; diruta quoque sunt, S. *Michaelis* ad Austrum Ecclesia parochialis (ejus Aream occupavit Quadranguli magni angulus noto-zephyrum excipiens) tenementa plura ab eadem Ecclesiâ boream versus procurentia (eorum alterum ad moniales *Stodeleienſes* in agro *Oxon.* spectabat) unde simul & ab aliis quatuor, in eadem plateæ parte collocatis, annum duorum sol. & undecim denariorum redditum percipere s consueverant Ecclesiæ S. *Aldati* Procuratores. Sub idem tempus, nempe xvii. *Henrici VIII.* octo tosta & curtilegia terræ, in vico *Piscario* collocata (in iisdem olim steterant Hospitium publicum, *Delphinem* pro insigni ostentans, & ruguriola septem, Vicum modo dictum, ad occidentem, fundos autem Collegii *Cardinalis* ad austrum, ortum, & aquilonem positos, interjacentia) Decano & Canonicis b transcribere Collegii *Balliolensis* Magister & Scholares. His ergo, ac tenementis aliis haud paucis, acquisitis, & cameris quibusdam ad culmen auctis, Decanum & Canonicos, jam ante coopratos, inque S. *Frideswyde* Prioratu & Sodalitiis passim *Oxonienſibus* honestis stipendiis sustentatos, novas in Aedes commigrare jussit Archipræsul; qui sane consilium erat viris centum octoginta sex (vel etiam ducentis) proventus assignare, quorum tamen pro ratione annuâ augendum decreverat vel imminuendum Alumnorum numerum. Cæterum Decanum tantum unum & Canonicos octodecim instituisse primitus comparet, quorum en tibi Catalogum.

Decanus.

Johannes Hygden, S. Th. Professor, Præses haud ita pridem Collegii *Magdalenensis*.

a Pat. 20. Hen. VIII. p. 1. in Cur. Rot. b Ut in Theſ. hujus Aed. in pyx. S. Aldati c Exens. Londini per Rich. Pynſon tempore Hen. VIII. d Reg. Longland fol. 138. e In præfatione episc. suorum in obitum Joh. Parkhurst Ep. Nordovic. f Fox. in Aſſ. & Mon. Ecclesiæ. g In Archiv. Ecclesiæ S. Aldati h Ut in pyx. S. Ald. ut supra.

Canonici.

Thomas Cannar, è Collegio *Magdalenensi*. Procurator Academicus fuit anno dom. CIO-DXXII. &c.

Johannes Bryset, è Collegio *Magdalen*.

Gulielmus Batenson, è Collegio imprimis *Reginensi*, deinde *Universitatis*.

Edoardus Leighton, Procurator Academicus, anno CIO-DXXIV.

Richardus Barker.

Andreas Stockton.

Richardus Champion, è Colleg. *Lincolniensi*.

Johannes Tooker, è Coll. *Exoniensi*.

Johannes Peirson, è Colleg. *Universitatis*.

Johannes Crayfurth vel *Crayford*, aliquando è Collegio *Universitatis*.

Richardus Langrish, è Colleg. *Merton*.

Gualterus Bucklar ex eodem Collegio; Sacrae Theologiae Baccalaureus postmodo emerfit, tamen Presbyter non esset; Lutetiam quoque ab Henrico VIII. super rebus arduis amandatus est; tandem vero in locum Equestrem ab Elizabetha evectus, Serenissimae Reginae ab interioribus fuit Consiliis.

Thomas Baggard, è Novo Hospitio. Juris dein Civilis Doctor evasit.

Thomas Baggarre.

Thomas Rainolds, è Collegio *Merton*.

Edoardus Bete.

Thomas Newton.

Gulielmus Weston, è Collegio *Novo*.

Oxonienfibus hisce alios postea addidit Cardinalis, juniorem classem conficientes, quos quidem è *Cantabrigiensium*, quorum in *Historia* sub an. CIO-DXXV. mentionem fecimus, numero fuisse arbitror. Cur moras adeo duxerit Collegium suum Alumnis instruens Cardinalis si quis quærat, ratio optima in promptu est, statuisse nimirum ipsum, quo nihil consultius, præstantissimorum ingeniorum delectum facere, & florilegium quodammodo instituere, quod sane non nisi aliquo temporis intervallo fieri potuit. Sed neque cautum ac prudentem spes fefellit, siquidem inter novissime ascitos fuere *Gulielmus Tyndale*, ex Aula per hæc tempora *Magdalenensi*, qui Biblia Sacra in linguam vernaculam deinceps transfudit; & *Johannes Taverner*, de *Boston*, qui Organistæ in Sodalitio munia obivit, Religionem vero *Lutherianam* cum Canonici quibusdam Junioribus postea amplexus vitæ antea poenitentiam serio egit. Ad ipsum redeo Cardinalem, qui cum in vivis ageret Canonorum numerum auxit abunde (si notatiunculae tamen cuidam fides numerum tricesimum haudquaquam excessere) Sodalitii autem census & latifundia in sua retinebat possessione, quanquam enim jura & libertates per plures concessas eidem à Rege habuerit dotationem tamen ejus omnimodam in mortem suam rejecit; quâ quidem cunctatione nihil Collegio calamitosius accidere poterat, prout deinceps edocebere Lector.

Ut animus Viri immensus plenius innotescat, Alumnorum quos instituere decreverat numerum è statutis, quæ nomine suo ac sigillo munita ad Sodalitium transmisit, subjiciemus; ii vero sic se habent.

Decanus, penes quem summa rerum esset, Canonici utriusque classis eidem subjacentibus.

Subdecanus, sive Decani Vicarius, qui Canonorum omnium moderamini sedulo intenderet.

Canonici { primæ Classis LX. } Qui studiis sibi assignatis invigilarent.

Capellani XIII. } Qui rei divinæ assidue interessent, Clerici XII. } & eandem, suo quisque loco, prochoristæ XVI. } curarent.

Prælectores { Theologiæ, Juris Canonici, Juris Civilis, Medicinæ, Artium liberalium, Literarum humaniorum. } Hos Professores publicos appellari voluit, mandato ut Togatis quibuscunque, verum in ipso tantum Sodalitio, prælegerent.

Prælectores { Philosophiæ, Logicæ, Artis Sophisticæ, Literarum humaniorum. } Hos Professores domesticos nuncupari jussit; quibus usque, incumberet ipsius tantum Sodalitii Alumnos erudire.

Censores morum & eruditionis quatuor, quorum bini Artium tantum Magistri essent, neque in Theologiam graduati aut exercitati; his autem in Provinciam demandabatur, Canonorum inferiorum, Philosophiæ nimirum, Logicæ, literisque humanioribus insudantium, moderamen. Bini illi alii Doctorum, vel saltem Theologiæ studentium, è numero defumendi erant, quorum alteri incubuit Theologos, alteri vero Medicos & Juristas in officio continere, atque cum duobus primo dictis in re Sodalitii publicæ administrandæ Decano & Subdecano operam fidelem accommodare.

Ærarii Præfecti tres.

Redituum Collectores quatuor.

Famuli viginti, prædictorum usibus inservituri.

Número omnes CLXXXVI.

Pecuniam quoque Annuam advenis excipiendis, Pauperibus sublevandis, Equis publicis alendis (quibus nempe Collegii negotia expedientes veherentur) assignavit.

Atque hæc de Alumnis à Cardinali destinatis dixisse obiter sufficiat, quos quidem è statutis præfatis regendos in omne ævum decreverat; colligi autem vel inde potest, consilia quam ingentia, immo plus quam regia conceperat Vir magnus, qui sane Sodalitium istud, sive opes, sive Ædificia, sive Regiminis formam inspicias, omnibus numeris absolutum, vel etiam singulis ullibi gentium comparentibus antefendum reddidisset, nisi fato præmaturo reique literariæ inimicissimo regiam incurrens offensam sublatus brevi è medio fuisset. Quid vero (ut id speciatim adnotem) magnificentius, Artibusve ingenuis utilius esse poterat, quam Collegii Bibliothecam Apographis è Pontificio illo comparatis instruere; id quod ipse præstare decreverat? Cæterum fundatio hæc omni ex parte imperfecta non amplius quadriennio,

* Foxius, ut supra lib. 8. b In Thes. hujus Edis &c.

hoc est ab anno CIOXXV. ad annum CIOXXIX duravit; tunc enim criminum gravissimorum reus peragebatur Cardinalis, ac proinde una cum possessionibus ejus aliis fisco regio cessit Sodalitium istud, haudum scilicet ex lege stabilitum & Alumnis transcriptum. Inter bona, quæ vocant, mobilia, *Henrico VIII.* pariter obvenientia, Collegio autem suo à fundatore destinata, reperitur pretiosissima *Xysti* Cardinalitii, *Westmonasterii* positi, supellex; altera enim ex parte^a vestitus erat paries ejus panno subtegmine aureo & argenteo, trilice quoque & panno diversicolore, speciose calamistrato, ex altera vero Palliis cujusvis pretii sacerdotalibus, Ecclesiæ quam infra Sodalitium istud meditabatur designatis.

Haud abs re fore arbitror si methodus & impensæ quibus *Ædificia*, quæ minime tamen absoluta reliquit, promovenda curavit Cardinalis ob oculos ponantur. Primo itaque *Robertum Wilson & Rowlandum Messynger* (hic Socius haud ita pridem Collegii *Æneanensis* fuerat & Artium Magister) primarios Ergodiotas constituit; quo nomine pro Actis quibusq; Scholasticis dispensatum^b cum ipsis subidem tempus reperio. Porro, *Nicolaus Townly*, Clericus, dicti operis Architectus, *Mr Johannes Smyth*, Quæstor: Dominus *David Griffith*, Presbyter, operarum aliquandiu Inspector. *Thomas Comper & Philippus Lenthall*, Scribæ rationarii constituebantur; quos inter bini isti novissime dicti, ob fidem ac diligentiam in calculis subducendis & computis examinandis ad Cardinalis usque ruinam exercitam, præmia satis ampla reportasse deprehenduntur. Officiarii autem isti Operi sedulo intendentes Lapidinis compluribus, *Oxonia* propinquis, usi sunt; quales erant Lapidina *Frydaves Quarry* dicta, *Coteswoldensis*, *Barrentoniana*, *Burfordensis*, *Stoviana* super *Woldam*, *Sherburniensis*, *Brokyntoniana*, *Leperiana* *Tayntonia* sita, denique Lapidina *Lambertiana & Hedyngtoniana*; aliquarum vero ex illis, ac speciatim postremo dictæ usum, Cardinali, ob diffidia quædam in Sodalitio suo pacata, permiserunt *Magdalenenses*, quorum^c literæ ad virum illustrissimum eâ de re datæ etiamnum supersunt. Porro fornaces quatuor assiduâ calcis præparatione fervebant, quarum prima *Kyrtlyngtonia*, secunda *Stantonæ S. Johannis*, reliquæ binæ *Bekeleia & Hedyngtonia* positæ fuerunt. Operarios innumeros referre quid attinet, quales erant plumbarii, coementarii, fabri lignarii & ferrarii, sculptores, invitriatores, pictores fenestralis, quorum novissime dicti insignia Cardinalis gentilitia Refectorii publici fenestris, quadraginta & septem in locis, intulere, &c. hi autem omnes, juxta & alii bene multi, tam in Collegio ipso quam alibi passim laborantes, die quovis decimo quinto operis mercedem perceperunt, velut ex Codicibus nonnullis ratiocinariis compertum habeo.

Pecuniæ in *Ædificiis*, vix dimidiâ ex parte vivente Cardinali absolutis, collocatæ rationem scire si expectas, ex anni postremi (quadriennio enim iisdem insudatum est) Computo colligendam arbitror, siquidem illo temporis spatio, demptis tamen hebdomadis tribus (hoc est à primo *Novembris* anni Dom. CIOXXVIII. ad septimum sequentis *Octobris*) septem millia & DCCXXXV. librarum VII. sol. II. denariorum summam erogatam reperio. Quapropter si hæc pro pecuniæ expensæ parte tantum quartâ, ut par est, habeamus, si *Ædificia* quoque, velut præmonuimus,

admodum imperfecta, maxime vero Ecclesiam quam cogitabat Cardinalis; in boreali majoris Quadranguli latere erigendam, & virgas tantum quatuor tellure superiorem, inspiciamus, si ad murum porro pinnis instruendum, & Collegium undique incincturum, necnon Prochotrophium, *Ædesque* usibus necessariis, inferioribus licet, inservituras (quorum omnium ne fundamenta quidem jacta tunc temporis comparent) animos advertamus, ægre agnoscemus structuram tam splendidam tamque magnificam, aut Musis, aut Deo ac Religioni, inchoatam unquam in *Angliâ* fuisse.

Huc usque consilia *Wolseii* immensa aliquatenus dilucidavimus, quæ sane obstupuerunt exteri (quibus nempe propediem innotescerant) maxime vero *Romani*; nostratibus interea meccenatem, eorum qui nobis unquam obtigere nemini secundum, scriptis quotidie concelebrantibus, è quibus perinde ac *Annalibus*^d Academicis (in iis autem frequentius collaudatur) plurima hunc in locum, si vacaret opusve esset, inferere poteram; cæterum ne in his diutius hæream, en tibi *Foxii* Martyrologi super *Ædificiis* præfatis sententiam, latine ab *Isaaco Wake* Oratore nobiscum Academico, redditam; tantâ (inquit ille) *sculpturâ & lapidarum subtilitate, operis majestate, materia fulgore, aureis asteriscis, & emblematis undique enitebant omnia, ut si ad eum quo concepta erant modum omnia processissent, non modo studiorum Collegiis omnibus, sed Regum etiam palatiis tenebras pene offundere viderentur.*

In^e epistola etiam ab Academicis ad Cardinalem datâ hæc reperiuntur---Porro & hac illa virtus est longe munificentissima, quæ in rem literariam maxime *Oxon.* nativas quasdam & peculiare pietatis suæ radices transfudit, ubi (ut cætera fileamus summa promerita) Collegium quoddam tam insigne, tam utile & super excellens erigit, ut tandem Christi gratia absolutum cum reliqua *Oxonia* merito conferatur: cujus nunc etiam splendorem varium, puta structuram mirificam, sanctissima instituta, divini cultus celebritatem, aliaque haudquaquam vulgaria ornamenta (cuncta miro ordine, mira pulchritudine disposita) spectantes, ad mentem illico magna cum letitia revocamus sapientis illud, non nisi suaviter sapientia cuncta disposuit &c.

Sic ille, & *Annales* quidam nostri ipsum opus celebrant. De autore interim (quanquam ab eorum temporum Academicis *Oxonienfibus* miris in coelum laudibus, neq; immerito quidem, efferatur) alia profertur^f uccedentis seculi *Romanenses*, inter quos ætate sane proximus *Campionus* stylo multû dispari pro more suo, hæc posteris reliquit. «Vir (inquit) erat, ad maxima quæq; proculdubio natus, quique Principis alicujus *Nothus* potius, quam *Lanio* patre natus censeretur: quippe, cui, rerum prudentiâ, & eloquentiâ instructo, animus erat prætumidus, & injuriarum impatiens, vitis additus, erga hostes contumax & implacabilis, obsequiosis & submissis comis & facilis. In Theologiâ interim Scholasticâ ad maturitatem versatus, sed affectibus suis nimium mancipatus, & adulatoribus obnoxius. In quærendo infatiabilis, & in prodigendo supra Reges munificus; ut è geminis, quæ fundavit, *Ipsovici*, & *Oxonii*, Collegiis, manifestum est.»

Locus jam postulat ut de Sodalitio isto regias in

^a Joh Stow in *Chron. suo edit.* 1615. p. 545 ^b Reg. Acad. H. fol. 151. ^c In vol. variarum Chartarum in bib. Cotton affigie Faustinae C. 7. ^d FF. epist. 125. 128. 129. 132. 136. &c. ^e In Reg. Platon. sive mssis regnantibus edit. Oxon. 1663 p. 48. ^f Ib. in FF. ep. 149. ^g Edm. Campion in *Historia sua Hiberniæ edit.* Dubl. 1633. p. 115.

manus, una cum bonis & possessionibus Cardinalitii omnimodis devoluto (id quod xxviii. Octob. an. CIOXXXIX. accidit, quo nimirum tempore criminum gravissimorum reus, sicut prædictum, peragebatur Archipræsul) agamus. Fisco suo adjudicatum ad annum usque CIOXXXII. retinuit Rex *Henricus*, nisi quod interea temporis Latifundia, Tementa, & Reditus plerique, Monasteriis retro dictis erepti, & Collegio isti transcripti aut divenderentur, aut Aulicis rapacibus, aliisque avaritiam quoquo modo explere gestientibus in prædā cederent. At vero anno mox ante præfato, Virorum aliquorum Athenis nostris optime cupientium, & Scholarium præsertim quotquot superessent Cardinalitiorum (hos enim a literas eā de re dedisse ad Regem constat) precibus victus, literas ^b patentes xviii. Julii conscriptas emisit *Henricus*, quarum utique virtute Collegium denuo, eodem in loco atque infra eosdem præcinctus, fundavit, Collegium *Henrici Octavi* nuncupandum, quod quidem ad laudem & honorem sanctæ & individuae Trinitatis, Sanctissimæ Virginis Divæ Mariæ, sanctæque Virginis Divæ *Frideswyde*, institutum profitebatur. Sodalitium ille annuo bis mille librarum censu dotavit, Decano unico & Canonicis duodecim secularibus (qui scilicet plenum Capitulum & corpus Ecclesiasticum essent) alendis destinato; eorum vero quibus consignatum primitus est Collegium nomina, ex ipsā fundationis Chartā subijcere hunc in locum non pigebit; fuere autem:

Decanus.

Johannes Hygden, S. Th. Professor, è fundatione pridem Cardinalitiā, cui post Menses quinque diem obeunti successit *Johannes Oliver* Juris Cæsarei Doctor, de quo plura deinceps.

Canonici.

Johannes Roper, S. Th. Prof. è Collegio nuper *Magdalenensi*, Dominæque *Margaritæ* Prælector publicus.

Johannes Cottisford, S. Th. Prof. & Collegii *Lincolniensis* Rector.

Richardus Croke, S. Th. Prof. *Academiæ Cantabrigiensi* Orator haud ita pridem publicus. Hic Linguarum Græcæ & Latinæ, ex peregrinationibus transmarinis, & ex familiarum *Grocyno*, *Erasmio*, *Moro*, *Lynacro*, & Prælectoribus à *Wolseio* institutis, congressu, peritissimus evaserat. Sub idem quasi tempus quo ad Canonicatum istum eveheretur in Doctorum Theologiæ numerum nobiscum ^c admissus est.

Richardus Corren, S. Th. Prof. Collegii *Corporis Christi Oxon.* aliquando Socius.

Gulielmus Tresham, S. Th. Prof. Collegii *Mertonensis* Socius, ac deinde Canonicus *Osneiensis*.

Robertus Carter, S. Th. Baccal. olim è Collegio *Magdalenensi Oxon.* & Dispensator Cardinalitius.

Johannes Haslyngs, S. Th. Baccal. Is Canonicorum Cardinalitiorum primus fuerat.

Edwardus Leighton, S. Th. Baccal. inter Canonicos nuper Cardinalitios ordine quartus.

Henricus Williams, S. Th. Baccal. Collegii *Corporis Christi Oxon.* pridem Socius.

Johannes Robyns, S. Th. Baccal. è Collegio *Omnium Animatum*, cujus inter Scriptores plura de ipso reperies.

Robertus Wakefield, S. Th. Professor, ex *Academiā Cantabrigiensi* Sacellanus regius. Linguarum ille plurimarum cognitione coævis fere omnibus antecelluit, siquidem Græcæ, Hebrææ, Chaldaicæ, & Syriacæ peritiā penitissime apud exteros imbutus est. Ob id vero laudandus præcipue comparet, quod cum Cœnobis ubique per *Angliam* everterentur, Codices complures Græcos & Hebræos, maxime autem quos in Monasterio *Ramsseensis* Bibliothecā, à *Laurentio Holbecke* ejus loci tempore *Henrici IV.* Monacho conscriptos, repererat, ab interitu vindicabat. Mortuus est circa annum CIOXXXVIII. Polypus vero, ob astutiam puta & vafriciem, à *Lelando* ^d nuncupatur.

Cæterum neque fundatio ista *Henrici VIII.* perennavit, quippe cum ab anno tantum CIOXXXII. ad annum Dom. CIOXLV. durasset, everfa denuo reperitur decimo enim *Maii*, anni novissime dicti ex ^e Commissionem, quam vocant, per *Edwardum North*, Militem signata, *Johanni* autem *Williams*, & *Thoma Leigh*, Militibus, *Gulielmo Fermour*, *Johanni Pollard*, *Johan. Carleton*, *Gul. Cavendish*, *Johan. D'oyly*, *Thoma Pygot*, & *Jacobo Dyer*, Generosis tradita, permessa est potestas Collegium *S. Frideswyde*, alias Collegium *Henrici VIII.* necnon Ecclesiam Cathedralē *Osneiensē* à Decano & Canonicis dedenda, regio nomine (secundum præcepta Commissioni præfata subnexa) occupandi. Mandatis regiis obtemperantes *Johannes Oliver*, Juris Cæsarei Doctor, Decanus, & ejusdem Sodalitii Canonici, Collegium suum, una cum Latifundiis, Reditibus, &c. omnimodis *Henrico VIII.* dedidere, factō eam in rem Instrumento, xx. *Maii*, anno *Henrici VIII.* tricesimo septimo dom. nempe CIOXLV. conscripto, & publico suo sigillo munito, quod quidem instrumentum, appositis etiam *Oliveri* prædicti, *Richardi Crems*, *Johannis Leland*, *Henrici Williams*, *Odoeni Ogletborp*, & *Johannis Robyns*, Canonicorum, nominibus, *Johanni Leigh*, Militi, & Magistrorum Cancellariæ de numero, die præfata à Decano traditum acceptumque regios in usus comparet. Decimo octavo sequentis *Julii* prodierunt ab *Henrico* ^f literæ patentes, quarum virtute Decani & Canonicorum, ad imam quasi egestatem protrusorum, necessitates sublevandæ aliquā ex parte decernuntur; iisdem enim, donec aliter ipsis prospiceretur, pensionationes quædam annuæ sunt assignatæ, quæ sic se habuere;

Decano.

Johanni Oliver lib. lxx.

Canonicis.

Johanni Cheek, olim *Cantabrigiensi* xxvi. lib. xiii. sol. & iv. den.

Petro Vannes xxvi. idem lib. xiii. sol. & iv. den.

Edwardo Leighton. xx. lib.

Richardo Croke, S. Th. Prof. xxvi. lib. xiii. sol. & iv. den.

Odoeno Ogletborp, S. T. Prof. xx. lib.

Henrico Williams, S. Theol. Baccal. xx. lib.

^a In volum. variar. Chartarum ut supra. ^b In Rot. 18. Hen. VIII. part. 1. in cap. vel. curia Rot. ^c Reg. H. fol. 268. b.

^d In Tom. 4. Collect. p. 328. ^e In Tur. Schol. Ox. ^f In lib. Indenturarum irrotulament. in curia Angl.

Jacobo Proflour, S. Th. Baccal. xx. lib.

Johanni Carbon, Juris Cæsar. Doct. xl. Marcæ.

Anno ab inde proximo, domini scilicet CIO-DXLVI. literas alias patentes, quarto *Novembris* datas, emisit *Henricus*, quarum vi sedem Episcopalem ad Sodalitium istud *Osneia* transulit, ejusdem Ecclesiæ Cathedrali factâ; cui nomen ex ipsâ fundationis chartâ inditum est.

Ecclesia Christi Cathedralis Oxon. ex fundatione Regis Henrici octavi.

Iisdem vero literis Episcopum, Decanum & octo Canonicos instituit *Henricus*. Primus omnium Episcopus erat,

Robertus Kynge S. T. P. Abbatum *Osneiensium* postremus, qui Antistes quoque *Osneiensis* primus fuerat & novissimus. Cujus successores hic loci referre instituti non est nostri.

Decanus.

Richardus Coxe. S. T. P.

Canonici

Gulielmus Haynes, S. Th. B.

Gul. Tresham S. Th. P.

Thom. Day, LL. B.

Alexand. Belsire A. M.

Joh. Dyar, A. M.

Jac. Cartboppe, A. M.

Thom. Bernard, A. M.

Rob. Bankes, A. M.

Iis autem (Episcopo excepto) & eorum successoribus (quorum seriem & notitiam mox habebis) sodalitiū nuperi fundum integrum (situm appellant *Legulei*) una cum ædificiis omnibus, terrâ vacuâ, culinis, stabulis, ædibus exterioribus, infra ejusdem præcinctus positis, necnon pomario, Decani nuncupato, jugerum dimidium complectente, clausuris binis, eidem ad ortum adjacentibus, & jugera sex ambitu colligentibus, in perpetuum donavit *Henricus*. Porro *zytheptarii* pridem collapsi partem iisdem consignavit, cuius partim in locum Murus lapideus erigeretur, qui ab occiduo *Quadranguli Peckwateriensis* latere ad vicum *Piscarium* pertingeret. His adde Collegium *Cantuariense*, una cum Refectorio, Capellâ, Coenaculis omnibus, Culinâ, aliisque ædificiis ad idem spectantibus, quo tempore fructus eodem fuerat *Richardus Masters*; necnon integrum Aulæ *Vineæ*, alias Hospitii *Peckwateriensis*, circuitum, cum ædificiis quibusdam vetustis, reliquisque pertinentiis, jugera tria cum alterius dimidio comprehendentibus. Stabulum quoque, cum clausurâ exiguâ, Areâ materiariâ nuncupatâ; quæ quidem terræ portiuncula Collegio *Cantuariensi* adiacebat, & ad *Orienses* spectarat, tres autem virgas complectebatur. Denique Domicilia quoque bina, quorum alterum, Aula S. *Edoardi* appellatum, secus occidentale *Quadranguli Peckwateriensis* latus in horto stabat, alterum *Prochotrophium* erat, in Parochiâ S. *Aldati* collocatum.

Hæc inquam omnia Sodalitio à se novissime instituto detulit *Henricus*, præter Latifundia & Tenementa alibi passim *Oxonie* posita, & speciatim Arboreti ad Collegium *Dunelmense* spectantis partem dimidiam, quam Collegii Divi *Johannis Baptistæ* fun-

datori transcriptam deinceps reperiō. His accessere Prædia varia, Tenementa, Decimæ, pensitationes &c. procul hinc in diversis *Angliæ* regionibus posita, & annuo bis mille librarum censu æstimata, quem utiq; Decano & Canonicis eâ lege addixit Regia Majestas, ut suo perinde ac successorum in omne ævum suorum nomine paciscerentur, de Viris aliis compluribus, tum in Ecclesiâ illâ Cathedrali, tum extra eandem alendis, quorum numerum & stipendia exhibenda Lectori duximus, sic autem se habuere:

Canonici inferioris ordinis octo, quorum singuli decem quotannis libras perciperent.

Evangelizator, Stipend. annuum vii. lib.

Postillator. Stipend. vi. lib. xiii. sol. iv. den.

Clerici octo. Singulorum stipend. vi. lib. xiii. sol. iv. den.

Puerorum Symphoniæcorum Magister. Stipend. xiii. lib. vi. sol. vii. den.

Organista. Stipend. x. lib.

Pueri Symphoniæci octo. Singulorum stipend. vii. lib. xiii. sol. iv. den.

Professores publici in Academia *Oxonienfi*

{	Theologiæ	{	Annum singulorum stipendium
	Linguae Hebr.		
	Linguae Græcæ		

 xl. lib.

Scholares, five Studentes, lx. singulorum stipend. viii. lib.

Archididascalus Stipend. xx. lib.

Hypodidascalus. Stipend. x. lib.

Pueri xl. in ludo literario disciplinis primoribus imbuendi.

In eâ *Quadranguli* majoris parte quæ aquilonem versus hortis adsidebat, tenera discipulorum ingenia excolebant Præceptores isti grammaticales, sed hæc non diu perdurabant, siquidem puerulorum stipendia Studentibus xl. (totidem enim prædictis sexaginta addidit, unde numerus omnium centenarius evasit) nutriendis consignavit R. *Elizabetha*; quod quidem sub ipsa Regni initia factum compareret. Viridario autem celeberrimo profeminium aliud, Scholam nempe *Westmonasteriensem*, à patre consimiliter fundatam, assignavit anno CIO-DLXI. unde scilicet virgulta teneriora transferenda quotannis decrevit; id quod optimis auspiciis designatum usu continuo in hodiernum usque diem inolevit. Ad hæc vero, Decano & Canonicis antedictis injungitur, ut pauperibus xxiv. à Rege & successoribus ejus nominandis, sex viritim libras quotannis persolverent. Alia porro in animo agitabat Rex *Henricus*, quorum curam delegatis quibusdam demandavit: quæ tamen à regina *Elizabetha* serius aliquanto sancita, ad Academiae usus accommodatiora reddebantur.

BENEFACTORES.

Robertus Chaloner, S. Th. Professor, ex hac olim Æde, annuum viginti librarum proventum, testamento xx. Junii anno dom. CIO-DCXX. condito, legavit; quem aut Prælectori Theologiam in ipso Sodalitio aperienti, aut angustioris fortunæ Scholaribus ex *Amerſdenâ* in Agro *Buckinghamiensi*, *Goldsburgo* vel *Knarésburgo* in Agro *Eboracensi*, desumendis, numerari voluit, quamprimum ipse & conjux fato fungerentur.

^a *Us in 5. part. Orig.* 38. Hen. VIII. Rot. 5.

Johanna Bosstocke, de nova *Windleford*, in Agro *Bercheriensi*, Tenementa quædam ibidem in Vico *Siliquarum* (*Peasecodstreet* vulgodicitur) posita Collegio isti transcripsit, 1. Apr. an. CIODCXXXIII. ea lege ut censum inde provenientem, quotannis, in die *Decembris* decimo octavo, Studentibus quatuor pauperibus dividerent Decanus & Canonici, eorum tamen (siqui reperirentur) qui ipsam cognatione attingerent habitâ imprimis ratione. Legatum vero istud tum demum Sodalitio obtingere voluit, cum ipsa pariter & *Editba*, Relicta *Gulielmi Bosstocke*, diem obirent supremum.

Thomas White Civis *Londinensis* supremis tabulis octo libras, annuatim in usum Scholarium in *Academiis* utrisque bonis literis vacantibus erogandas curavit, cujus summæ partem dimidiam in Ecclesia hac Studiosus aliquis fortiretur, alteram haberet Collegii *Trinitatis Cantabrigia* alumnus. In prædictâ summæ cautionem, ædificia quædam in vico vulgo *Shoe lane* *Londini* sunt assignata.

Carol. Branton Collegii hujus Alumnus, advocacy perpetuam Ecclesiæ Parochialis de *Stampton* super *Vagam* procuratoribus quibusdam fiduciariis transcripsit; ea lege ut quoties prædictam Ecclesiam vacare contingeret, Alumnum hujus collegii, primi vicenarii, reliquorum suffragiis nominatum, ad eandem præsentarent.

Gulielmus Thurston, *Londinensis*, ex Testamento supremo, anno CIOCLXIII. conscripto, vim pecuniæ haud exiguum (decem nimirum libras) Collegio *Regio*, *Oxon.* donavit, ea lege ut unus aliquis, literis daturus operam ibidem aleretur, quæ quidem pecunia Collegio isti tandem adjudicata est, postquam ipsi cum *Oriensi* (quod nempe Rege pariter fundatore gloriatur) & *Æneanensi* lites eâ de re intercessissent. Unde centenario Alumnorum numero municeps alius, mantissæ quasi loco, adjiciebatur.

Richardus Gardiner, S. Th. Professor, ac hujusce *Ædis* Canonicus, Prædia quædam *Boortone* ad flumen in Agro *Glocestriensi* posita, annuo autem xiv. librarum censu æstimata, Servientibus, seu sortis postremæ Scholaribus binis, à Decano & Capitulo nominandis, consignavit, vi. Febr. anno *Caroli* secundi xvi. Domini nempe CIOCLXIII.

Rich. Busby S. T. P. *Ædis* hujus olim Alumnus, nunc vero Scholæ Regiæ *Westmonasteriensis* Archidiscalus, & ibidem Ecclesiæ D. *Petri* Præbendarius dignissimus, Lectiones duas, alteram linguarum Orientalium, Matheseos alteram fundavit, & stipendiis honestis auxit. Porro centum libras dedit ad Conclave amplum, ubi lectiones prædictæ haberentur, adornandum, quod etiam Magistrorum dicti Collegii publicis usibus cederet. Vir non uno nomine de bonis literis optime meritis: quique artes liberales, qua felici industriâ promovet, pari munificentia elicit & sustentat.

DECANI.

Ex Fundatione Cardinalitiæ;

Johannes Hygden, S. Th. Professor, anno CIO-DXXIV. ut supra.

Ex primâ *Henrici* VIII. Fundatione;

1. *Johannes Hygden*, xviii. Julii CIODXXXII. vide, si lubet, Epitaphium ejus in Collegio *Magdaleniensi*. Illo mortem oppetiente, a literas ad D. *Thomam Cromwell*, Militem, & Regi ab intimioribus Conciliis, in gratiam Doctoris *Richardi Croke*, quem Decanum efflagitabant, transmissere Canonici; virum ob doctrinam immensam & prudentiam singularem laudibus infinitis cumulantes. Cæterum eo nihilo minus rejecto;

11. *Johannes Oliver*, Juris Cæsarei Professor *Hygdenum* excepit, mense *Februario*, anno CIO-DXXXII. Animam efflavit *Londini* in Legistarum adibus, *Doctors Commons* appellatis, postremo quasi *Maii* an. CIODLII. maximamque bonorum & possessionum suarum partem piis usibus addixit. De viro isto addendum, quod adhibitus fuit delegatus in multis gravissimis negotiis, ac nominatim in examine illo quod institutum est adversus *Edmundum Boner*, Episcopum *Londinensem*, in causâ *Stephani Gardiner*, Episcopi *Wintoniensis*, & in ejusdem deprivatione, regnante *Edoardo* VI. anno nempe dom. CIODLI. contingente; quodque fructus porro est (uti & Antecessor *Hygdenus* toto tempore utriusque foundationis, Cardinalitiæ nimirum & Regiæ) Præbendâ de *Metwange* in Ecclesiâ *Metropolitanâ Eboracensi*; quam utique Præbendam, ab Ecclesiâ prædictâ, quo suæ uberius provideret, transferendam curaverat Cardinalis; ejusdem Proventu augendum Decani sui censum destinans.

DECANI.

Ex Fundatione *Henrici* VIII. novissimâ, nempe Cathedrali.

1. *Richardus Coxe*, S. Th. Prof. Sacellanorum regiorum alter, ex *Osneiensis* factus est *Ædis Christi* Decanus iv. Nov. CIODXLVI. Munere illo juxta & Canonicatu *Windleforiano*, sub initium Regni Regiæ *Mariæ*, abrenuntiato, *Francofurtum* cum gentilibus quibusdam commigravit, cujus de gestis plura reperies in libro cui titulus *Turba Francofurtana. Argentorati* dein usque dum sceptrum capelleret *Elizabetha* commoratus, ab eadem ad Episcopatum *Eliensem* evectus est anno CIODLIX.

11. *Richardus Martiall*, *Cantianus*, A. M. *Coxio* solum vertenti, à *Mariâ* Regina, instante Comite *Arundelliano* (cujus nempe Sacellanus erat *Martialus*) sufficitur anno dom. CIODLIII. Socius primo Collegii *Corporis Christi Oxon.* deinde *Ædis* istius Alumnus, quem Studentem vocant, reperitur; Sodalitii autem postremo dicti Theologorum è numero Decanus emerfit. Artium variarum cognitione excultissimus erat, maxime vero Astronomiæ, cujus potissimum nomine Comiti antedicto præcharus fuit. Cæterum doctior fuerit an crudelior in dubio ponendum, cum Religionem Protestantium amplectentes asperime tractavit. Primo Regiæ *Elizabethæ* anno Visitationum *Oxoniam* transmissorum potestatem non agnovit, verum *Londinum* eam obrem abreptus errorem lubens revocavit, fore nimirum sperans, ut Decanatum quo exturbatus merito fuerat eâ ratione recuperaret; sed cum spe falsâ & inani lactatum sese animadverteret, inops & rebus necessariis destitutus in Agrum (ut perhibent) *Eboracensem* concessit, ubi non ita multo post miser & pene ignotus animam exhalavit.

2 In Fol. var. chart. ut supra.

III. *Mr Georgius Carew*, primo Archidiaconus de *Cotness*, in Dioecesi *Exoniensi*, postmodo Decanus *Bristoliensis*, Præcentor *Sarisburyensis*, & Capellæ regię Decanus, hujus Collegii Decanus, per literas xvi. *Maii* an. *CIODLIX*. datas, designatur. Tertio *Elizabetha* Munere illo sponte cessit, ad Ecclesiæ nempe *Exoniensis* & Capellæ regię *Windle-sorianæ* Decanatum evocatus, quo tempore S. Theologiæ Professore deprehendo. Filius erat D. *Edoardi Carew*, Baronis de *Carew* in Comitatu *Pembrochensi*, natus tertius, in Agro *Devoniensi* xxiv. *Decembrii*, an. *CIOD*. in lucem editus. Primam Juventutem in Aula *Henrici VIII.* posuit, ubi desponsam habuit Heroïnâ aliquam, morte præmaturâ post paulo abreptam, cujus morti tam graviter indoluit, ut ad externos trajiceret, & in patriam reversus, ordines sacros eo præsertim consilio ambiret, ne matrimonio deinceps obnoxius esset. At vero mutatâ postmodo, sententiâ, *Annam*, *Nicolai Harvey*, Militis, filiam, uxorem duxit, è quâ binos suscepit filios, quorum primus (cui nomen *Georgius*) Baronis de *Clopton*, à Rege *Jacobo*, tertio Regni anno, & ab eodem deinde Comitibus de *Cotness* titulo auctus est; Præfectus autem Tormentorum bellicorum, & *Anna* Regiæ Vice-camerarius jam ante fuerat. Filiorum alter (hic *Petrus* appellatur) ad gradum Equestrem evectus comparet; rebus vero contra rebelles in *Hibernia* gestis haud modice inclaruit. Patrem quod attinet ipsum, Theologiæ Doctoratu ornatus satis concessit, anno ætatis *LXXXV.* inque Ecclesiâ S. *Ægidii* in Campis, prope *Londinum*, sepultus est, anno Domini *CIODLXXXV.*

IV. *Thomas Sampson*, *Carewium* excepit in Terminis S. *Michaelis* anno *CIODLXI.* In teneriori ætate constitutus Juri municipali *Templorum* in altero studuit, ibique ad Cultus Protestantium perductus, quod *Petro* mandavit *Christus* [cum conversus ipse fueris, fratres tuos confirma] in animo frequentius versabat, & revera illi præsertim tribuenda est *Johannis Bradfordi* conversio, qui & Conciones binas de poenitentia, cum aliis viri opusculis, typis curavit mandandas. Horum uterque Sacris Ordinibus per *Nicolaum Ridley*, Episcopum *Londinensem*, initiatus est, verbumque postremis *Edoardi VI.* temporibus annuntiavit. Sceptro autem ad *Mariam* deveniente conticuit omnino *Sampsonus*, & *Richardo* cuidam *Chambers* sese adjunxit, quicum libras ducentas ex amicorum *Londinensium* benevolentia collegit, interque pauperiores utriusque Academiae Togatos, à Religione Pontificiâ ad illam Protestantium pertractos, distribuit. Ad externos dein cum exsule socio migravit *Sampsonus*, transvectâ secum uxore, *Hugonis Latimeri* Nepti; & *Argentoratium* profectus, Theologiæ totus insudavit, *Tremelii*, viri eruditi, consuetudine usus. An Gradum aliquem Scholasticum suscepit parum liquet, certe non ultra Magistralem perrexisse opinor; utcumque inter sui seculi Concionatores postremus non erat, id quod vel ex amicitia quam cum *Johanne Bradford*, eadem tempora illustrante, coluit, satis constat; præsertim si & Conciones à..... *Bell*, *Richardo Cox*, & *Roberto Horne*, in die *Paschatis*, festisque ab inde proximis primo *Elizabetha* anno habitas, dominicâ sequenti ad Crucem *Paulinam*, recitasse memoriter, necnon primum omnium, postquam Regina prædicta Solium esset ingressa, verbum divinum ibidem aperuisse meminerimus. Cæterum laborum eorum & exilii, quod ob religionem nuper fuerat perpeffus, præmia satis ampla reportavit, siquidem cum in Cultu divino reformando operam assiduam in borealibus *Angliæ* plagis (quo nempe

cum delegatis aliis transmissus est) navasset; Episcopatu *Nordovicensi* dignus habebatur, quem tamen accipere recusavit, tanto se muneri imparem causatus; re autem ipsâ quod ab Ecclesiâ *Anglicana* Cæremoniis & Hierarchiâ Apostolicâ prorsus abhorreret. Decanatum postmodo istum viro detulit *Elizabetha*, & sane Academia nostræ, in illa quæ Lucis Evangelicæ primam Auroram exercuit Concionatorum penuriâ, operam perutilem accommodavit, ipse enim & *Lawrentius Humphrey*, concionandi vices die quovis dominico aliquantisper soli obibant. Vir quidem erat zelo fervidiori, & revera fanatico, præditus; Organa enim sacra, & innocua Ecclesiæ ornamenta cum Vestitu Clericali, Pileum quoque quadratum (rotundum enim *Humphredum* secutus semper gessit) tanquam superstitionis pontificiæ insignia, (si diis placeat) & ipse odio habuit, & in Ecclesiâ suâ ferre noluit; id quod viro dispendio haud levi tandem cessit; nam cum neque superiorum obsequeretur mandatis, neque argumentis firmissimis (quibus preces, immo lachrymas, addidit *Edmundus Grindall*, Episcopus *Londinensis*, qui ut pileum tantum quadratum, in Cœtibus Academicis maxime solennibus aliquando indueret efflagitavit) adduci poterat ut saniorum sequeretur exempla, Decanatu ipso, D. *Matthæo Parker*, Archiepiscopo *Cant.* sententiam proferente, exturbatus est. Post hæc, *Leycestriam* se contulit, & in Ptochotrophio *Gulielmi de Wygston* (cujus nempe Custos seu Præfectus erat) aliquandiu egit, deinde vero, copiam indulgente Regiâ, Prælecturam Theologicam, *Londini*, in Collegio *Whittingdoniensi*, obivit; post sexennium autem Paralyti correptus solennem concionandi & prælegendi morem invitus abruptit, & ad Ptochotrophium præfatum remeavit. Ibi annos sexdecim in concionando & scribendo, quoad nempe per valetudinem licuit adversam, posuit, nonoquæ *Aprilis*, an. dom. *CIODLXXXIX.* ætat. *LXXII.* fato functus in ejusdem Ptochotrophii Capella sepultus est; viri tumulo inscriptione istâ, quæ in pariete australi conspicitur, dignoscendo: *Memoria & honori Thoma Sampson Theologi, Hierarchia Romana papaliumque Rituum hostis acerrimi, sinceritatus evangelica Assertoris constantissimi; hujus Hospitalis per annos 21. Custodis fidelis, de Republica Christiana optime meriti, patris charissimi, hoc monumentum posuerunt Johannes & Nathaniel filii.* De *Sampsono* isto (qui varia scripsit & edidit) id unice addendum, quod licet incertum sit an vel Magister in Artibus fuerit, in Cœtu tamen quovis Academico proximum Vicecancellario locum occupavit; quem utique honorem *Ædis Christi* Decano deferendum credidere Gentis togatæ Rectores, ad tempora usque Doctoris *Corbet*; qui ab alumnorum cœtu ad Decanatum promotus, festinatos honores modestiæ umbrâ protegebat; ideo omnes secutus quod prævisisset.

V. *Thomas Godwin*, S. T. P. Collegii *Magdalenensis* aliquando Socius, *Sampsonum* excepit, mense *Junio*, an. *CIODLXV.* Literis Studentium commendatitiis, Doctorum *Jacobi Calfhill* & *Johannis Kennall*, Canonicorum, in gratiam frustra transmissis; illum enim qui ad Catharos, hunc vero qui ad Pontificios declinabant, Decanum præoptarunt. Atq; hic obiter notandum quod Alumnis per ea tempora solenne erat, Canonicos juxta & Decanum perejusmodi literas designare quodammodo, & quos vellent aliquando impetrare. Ad *Godwinum* redeo, qui Theologiæ consecutus Doctoratum, dignitatibus aliis prius decursis, Episcopus *Batho Wellensis* emicuit; in eo præsertim felix quod Doctorem *Franciscum Godwin*, Episcopum *Herefordiensem*, ob Com-

mentarios

mentarios de Episcopis Anglicanis, industriâ summâ ingenioque conscriptos, seculorum omnium veneratione dignum progenit.

vi. *Thomas Cooper*, S. Th. Professor, Decanatum adiit in Termino S. Hilarii, anno Regni Reginae Elizabethae nono, dom. nimirum CIOCLXVII. Vir erat eruditione omnigenâ ultra coevos pene omnes instructus, neque suggestum tantum sacrum concionibus, sed & Rempublicam literariam scriptis ornavit, cujus opera in Bibliothecâ Bodleiana Catalogo reperies. De ipso autem plura si gestias scire, Collegii Magdalenensis scriptores adeas.

vii. *Johannes Piers*, S. Th. Professor, Decanus emerfit ih Termino Paschatis, an. CIOCLXX. Natus est non Oxonia, ut perhibet P. Personius, verum Hinxeia versus austrum, ad primum ab Oxoniâ lapidem in agro Bercheriensis positâ; sed neque Agricolam pauperrimum (quanquam si ita se res haberet, annon eo nomine ab Aulico potius fastidioso quam Philosopho aut Theologo corripendus videretur) patrem habuit; colono quidem ortus est probo & honesto, satisque opulento, à quo missus est ad Collegii Magdalenensis Scholam Grammaticalem, cujus etiam Socius evasit anno CIOCLXVI. quo tempore inter Artium deprehenditur Baccalaureos. Anno proximo in Aedis istius Alumnorum seniorum numerum asciscitur, eâ tamen lege ut si post anni unius probationem non judicaret hunc locum commodiorem quam illum alterum apud Magdalenenses, liceret eibonâ cum veniâ ad pristinam suam Societatem redire, quod & fecisse video CIOCLXVIII. Annis aliquot in literarum Academicarum studio ibidem collocatis, (inde autem recessit LIX.) Rectoriam de *Quatinton*, in Agro Buckinghamiensis, adiit, quâ simul & Praeceptoris in Sodalitio theologici munere fruebatur; atqui parum absuit quin à commercio erudito ad infimam plebis rusticanae consuetudinem detrusus, doctes ingenii eximias omnino restingeret. Cæterum parvo temporis intervallo factus est Praebendarius ac deinde Decanus Cestriensis, postmodo autem Collegii Balliolensis Magister, seu Praefectus, & munere illo abrenuntiato hujusce Sodalitii Decanus emicuit. Decanatu isto una cum *Sarisburiensi* (eo enim Cestriensem commutavit) ad annum CIOCLXXVI. fructus comparet, quo tempore in Episcopum Roffensem consecratus occurrit. Theologus magnus & modestus (ut ait Camdenus) & diu Regina fuit ab Eleemosynis. Obiit in sede Eboracensi Archiepiscopali, & Eboraci in Ecclesiâ Cathedralis parte superiori (tumulum dein vicinum adeptus est *Tobias Matthews*) humatus jacet, in Pariete vero cui subjacet monumentum conspicitur speciosum, impensis *Johannis Bennet* LL. Doctoris constructum, atque hac inscriptione decoratum: *Johannes Piers S. Theologiae Doctor Cælebs, postquam Decanatum Cestriae, Ecclesiâ Christi in Academiâ Oxon., & Sarisburia functus esset, & postquam Episcopatum Roffensem viginti menses, Sarisburiensem undecim plus minus annos gessisset, Archiepiscopatum Eboracensem an. sex, vita autem 71. obiit 28. Sept. An. Dom. 1594. Cujus hic repositum est cadaver. Genere non magnus fuit (nec tamen humilis) dignitate locoque major, exemplo maximus. Homo (si quisquam mortalium) à malitiâ & vindictâ planè innocens: summe liberalis in omnes. Pauperibus ita beneficus, ut non suam modo, sed & Principis sui munificentiam, Eleemosynarius regius, largâ manu per-*

multos annos erogavit. Hospitalis adeo, ut expensa reditus sæpè aquarint, nonnunquam superarint. Contemptor mundi, optimus, facilis, & in sola vitia superbus. Scilicet non minus factis quam sermonibus syncerum verbi praconem egit. Et fuit in Evangelio prædicando, tam in Aula & Academiâ, quam in Ecclesiâ, ut semper valde nervosus, ita ad extremum usque balitus mirabiliter assiduus. Veram & germanam Christi religionem modis omnibus propagavit, falsam & adulterinam totis viribus oppugnavit. Bonas literas pro facultatibus auxit. Ignavos sedulitatis sua conscius, ferre non potuit. Manus temerè nemini imposuit. Ecclesiâ patrimonium veluti rem deo sacratam, intactum defendit. Summâ semper apud illustrissimam mortalium Elizabetham, gratiâ floruit. Ineffabili apud Deum immortalem gloriâ aeternum florebit. Vivit in cælo anima ejus, vivet in terris memoria: utinam & vivum exemplar in omnibus Episcopis Ecclesiâque pastoribus cerneretur.

Johannes Bennet legum Doctor, Hares in Testamento scriptus, memoria tanti praesulis talisque patroni sui (cui omnibus officiis ac observantia nominibus se deditissimum proficitur) hoc pii gratique animi, non tanta hereditatis, monumentam suis sumptibus posuit.

viii. *Tobias Matthews*, S. T. P. in Urbis Bristolia parte Somersetenensi (duobus enim in Comitatibus collocatur) vel, ut alii ferunt, in ejusdem Urbis ponte natus, Aedis hujusce primo Alumnus, quem Studentem vocant, ac dein Canonicus fuit, postmodo autem Collegii San-Johannensis Praefes emerfit, ac tandem, decimo utique nono Elizabethae, dom. vero CIOCLXXVI. Piersum in Sodalitii istius Decanatu excepit. Eruditione singulari, ac mirâ speciatim eloquentiâ præditus erat, quod quidem è scriptis ejus nonnullis abunde liquet; nec errasse crediderim b Camdenum, Theologum præstantissimum, nuncupantum in quo cum pietate doctrina, cum natura ars certant. Virum apprime doctum agnoscunt Pontificii non minus quam Reformati: Campianus enim in libello quem decem Rationes nuncupabat, ut causæ suæ velificaretur, honorificè compellat. --- Pertentavimus (inquit ille) aliquando familiariter Thobiam Matthæum, qui nunc in concionibus dominatur, quem propter bonas artes & virtutum semina dileximus. Infinitæ propemodum lectionis Vir, librum pene nullum, quem vel scriptoris fama vel ipsum operis argumentum commendaret, intactum prætermisit; memoriam quoque tam tenacem habuit ut legenti sese paucissima obtulerint quæ non, si quando usus flagitaret, confestim proferret. De Archipraesule dignissimo plura si expetas, Epiraphium ejus, in Ecclesiâ Eboracensi Cathedrali reperiendum, consule; ibidem enim, pone Chorum & in pariete Ecclesiæ orientali conspicitur ex marmore nigro & albo monumentum, in quo Viri, vestitu Archiepiscopali induti, effigiem, cum ejusmodi inscriptione, exculptam deprehendes: *Tobias Mattheus ab illustri Mattheiorum familiâ apud Cambros oriundus, Bristoliam natalibus, Oxoniam studiis ornavit: cum omni politiori doctrina Theologiam conjunxerat, statim in Concionibus dominari cepit. In Aula, Academiâ, Urbe, Rure juxta celebris. Neque Chrysostomum Gracia, quam Tobiam suam Angliâ jactantius olim profitebitur. Innotuit simul ac summa*

^a In Annal. sub an. 1594. ^b In Britan. in Brigant.

apud Reginam Elizabeth, gratia invaluit. Neminem illa libentius audivit, aut predicantem fusius predicabat. Anno atatis 28. Collegio D. Johannis Baptista Oxon. praeirebatur. Archidiaconus una in Ecclesia Welensi ac in Aedibus Christi Canonicus. Mox in iisdem Aedibus Decanus praeiit. Omnibus tandem qui Academicos beare solent honoribus perfectus, ad Dunelmensem Decanatum proventus est. Post aliquot annos major Decanatu succrevit Viri fama, ac prono in eum Regina favore Dunelmensis Ecclesia Episcopus constituitur. Cui cum praeiuerat an. circiter 12. Serenissimi Regis Jacobi auspiciis ad Archiepiscopatum Eboracensem translatus est. Non potuit enim tanta indoles quocunque vergeret infra summa se sistere. Hisce gradibus ad tantum culmen evasit. Virtutes quibus illud ornavit non capit marmor. Historicum quarunt non sculptorem. Inter cetera hospitalitatis laus pene propria fuit. Tobiae ades & Divitum Aula, & Pauperum Xenodochium indies fuere. Cathedram hanc tenuit an. 22. rara felicitate, cum sexagenarius eandem occupaverat. Vix ad extremam senectutem exaruit illa concionandi vena. Cum erat septuagenario major nemo in concionibus frequentior, nemo felicior, nemo quem in aeternum magis audire velis. Deficientibus ad pulpita viribus, cepit ipse statim languescere: quasi sola illi vitalis aura, quam concionando hauserat, nec studiorum labori superesse voluerit beatissimus senex. Impleto atatis anno 82. placide emigravit 29. Mart. 1628. Corporis exuvia summo cum omnium more huc elata Christi adventum expectant, & animam reducem. Noli illum putare (viator) ab hoc angusto marmore quicquam nominis mutuari: quovis augustissimo Mausolo augustius est quod hic conditur: erit Tobia nomen, & tibi marmor, & huic sacratissimo templo monumenti instar quovis aere perennioris.

ix. Gulielmus James, S. Th. Professor, apud Oxoniam in Agro Staffordiensi natus, Aedis istius Alumnus, & postquam Collegio Universitatis aliquandiu praefuisset, Decanus emerit; quod quidem in annum CIOCLXXXIV. cadit. Episcopus Dunelmensis, xii. Maii, autem anno evasit CIODCXVII. aetat. lxxv. fatis concessit, inq; Ecclesiae suae Cathedralischoro sepultus est; Tumulum vero ejus marmore, ut par erat, & Inscriptione suis ornavit impensis Franciscus filius. Edidit varias conciones.

x. Thomas Ravis, S. Th. Professor, hujusce Sodalitii Alumnus, Jamesio substituitur an. CIODXCIV. Episcopus Londinensis deinceps fuit.

xi. Johannes Kyng, S. Th. Professor, Decanatum adiit quarto Augusti, an. CIODCV. Ad Episcopatum Londinensem postmodo evectus est, de quo plura legas inter Aedis istius Scriptores.

xii. Gulielmus Goodwyn, S. Th. Professor, Decanus evasit xiii. Sept. an. CIODCXI. vide, si lubet, Epitaphium ejus, inter monumenta sepulchralia.

xiii. Richardus Corbet, S. Th. Professor, Studentium, seu Alumnorum, seniorum e numero Decanus asciscitur xx. Junii, an. CIODCXX. vicesimo autem quarto, installatus est. Postea Episcopus Oxoniensis, & deinde Nordovicensis deprehenditur. Plura de illo Scriptores inter habebis.

xiv. Brianus Duppa, S. Th. Professor, Collegii Omnium Animarum aliquando Socius, Decanus designatur xxx. Junii, anno Caroli I. quarto, installatur xxviii. Nov. eodem anno, domini scilicet CIODCXXIX. Aliis promotionibus identidem auctus, Episcopus primo Sarisburiensis, postmodo Wintonien-

sis emicuit. Pleniorum autem Antistitis illius notitiam in Collegio Omnium Animarum exhibuimus.

xv. Samuel Fell, Ecclesiae hujus alumnus, S. Th. Professor, Sacellanorum regionum de numero, hujus quoque & Ecclesiae Wigorniensis Canonicus, Decanus vero Lichfeldiensis, hujusce Aedis Decanatum adivit xxiv. Junii an. dom. CIODCXXXVIII. Propter operam Regi, velut ex primo libro abunde liquet, assidue navatam, exturbatus est a Perduellium Delegatis, mense Decembri, an. CIODCXLVII. qui tamen id muneris non ante Martii sequentis diem secundum vacuum pronuntiarunt. Mortem obiit Sunningwella, in agro Bercheriensis, (Ecclesiae illius Rectoria tunc temporis fruebatur) primo Febr. an. CIODCXLVIII. atque tumulum ibidem consecutus est.

xvi. Edoardus Reynolds, A. M. (Sacrae dein Theologiae Professor per creationem, quam vocant, emicuit) Sodalitii gubernacula eodem jure arripuit quo dimisit praedictus, missus autem est in Coenaculorum Decani possessionem per milites praesidiarios xii. Apr. an. CIODCXLVIII. Paucis abinde annis munere pulsus est, quod Juramento illo novo, ab Independentibus excogitato (obligationem nuncupabimus, nam the Engagement vulgo appellabatur) obstringi recusaret.

xvii. Johannes Owen, A. M. (deinde S. T. P.) e Collegio pridem Regiensi, & Coggeshalliae postmodo, in Agro Essexiano, verbi Minister, Reynoldsum circa initium anni CIODCLI. jussu Cromwelliano excepit.

xviii. Edoardus Reynolds, retro dictus, Decanatu per Parliamenti diutini reliquias, Comitia denuo celebrantes, de integro donatus est xiii. Martii, an. CIODCCLIX. eodem post paulo sponte cessit, & Collegii Mertonensis (cujus quondam Socius fuerat) Custos emerit, tandem vero ad Episcopatum Nordovicensem evocatus est.

xix. Georgius Morley, exilii regii comes individuus S. Theol. Professor, Sodalitii istius alumnus, & postea Canonicus, Decanus installatur xxvii. Julii an. dom. CIODCCLX. Episcopus ab inde Wigorniensis, ac demum Wintoniensis evasit.

xx. Johannes Fell, S. Th. Professor, Aedis pariter hujusce primo Alumnus, unde tyrannide visitatoria pulsus Carolo reduce Canonicus factus, Decanatum adivit in Festo S. Andreae, hoc est xxx. Nov. an. CIODCXL.

CANONICI.

I. Gul. Haynes, S. T. B. Praepositus Orielenfis, nec ita pridem Canonicus Osneiensis ordine tertius, Canonicus primus Praebendae primae, ex fundatione Henrici VIII. novissima, evasit. Subdecanus quoque primus is erat, demandatumque habuit suppellectilem omnigenam, tam sacram nempe quam domesticam, a coenobio vel ecclesia Cathedrali Osneiensis ad Collegium istud transferendam curare. Obiit circa initium Octob. an. CIODL. & in Sodalitii hujusce Ecclesiam sepultus quiescit. Coenacula sortitus est Quadranguli magni portae amplissimae Boream versus adjacentia, in quibus juxta & ipso Canonicatu successores habuit complures, quos omnes, methodo in Praebendis reliquis deinceps servanda, commemorabo. 1. Haynesium excepit Petrus Martyr, magnus ille & re & nomine Theologus, qui xx. Januarii, anno Regni Edoardi sexti

sexti iv^o Domini vero CIODL. admissus, sive installatus fuit. *Florentia*, Patre *Stephano Vermilio*, Matre *Maria Fumentina*, natus est sexto idus Sept. anno partus virginis CIOD. Cum in tenerâ adhuc ætate constitutus esset, à *Petro* quodam *Mediolanensi*, *Martyrium* ob veræ fidei defensionem ab *Arrianis* olim, ut ferunt, passo, nomen habuit impertitum; in Canonicatu enim isto collocatus, continuis Pontificiorum opprobriis & injuriis impetitus est, quas cum propulsare nullo modo posset (quippe noctu præcipue maledictis Virum proscindentes, Cœnaculorum fenestras confringebant) factâ cum *Treshamo* Ædium commutatione, ad *S. Frideswydæ* (Capellano- rum nunc vocitatur) Quadrangulum commigravit, & domicilium dicti Cœnobii Priori olim assignatum, quoad nobiscum egit incolebat; constructis post paulo in horto suo, ad Eurum, ædiculis, hodie conspiciendis, in quibus utique habere consueverat quoties abditissimi recessus desiderio caperetur. Viro huic infensissimi erant Doctor *Richardus Smyth*, alique passim in Academiâ Pontificii; sed neque in ipso Sodalitio, *Treshami*, *Daii*, & *Belsirii* animos conciliare sibi potuit. *Cuthoppii* quidem & *Sidalli* amicitia primitus utebatur, verum eisdem, ad Romanensium partes postmodum transeuntes, infestos præsertim expertus est. Denique necessitudo ei cum *Bernardo* & *Bankefio* intercesserat, eosque solos, Canonicorum è numero, fidos reperit; cæterum rerum summâ ad *Mariam* brevi devolutâ fructum plane nullum ex utriusque percepit amicitia, quippe quod & illi cultus reformati studiosissimi essent sectatores. Ipsum quod attinet, ineunte Reginæ prædictæ Regno Canonicatu sponte abcessit, & *Argentinam* (unde scilicet in *Angliam* pervenerat) se denuo contulit. II. *Richardus Bruerne Martyri* suffectus est, in termino *S. Hilarii*, primo *Maria*, Domini nempe CIODLIII. Cœnacula quoque eadem incoluit usque dum Sodalitio ejiceretur *Treshamus*, quod utique secundo *Elizabethæ* anno factum; tunc autem *Treshamum* excipiente *Calphillo*, à Decano & capitulo decretum est ut in Domicilia ptotia (siquidem ejusmodi habentur quæ Præbendæ cuius primitus obtigerant) uterque remearet. At vero de *Bruerno* illo plura reperies inter Linguae Hebraicæ Professores. III. *Rogerus Marbeck* A. M. præfato subrogatus est anno CIODLXV. in Munere autem illo biennio tantum versatus, eodem sponte abiit, & ad Medicinæ studium sese conferebat, cujus facultatis Doctoratum *Oxonie* capeffivit anno CIODLXXIV. Eodem quasi tempore Artem illam in Aulâ regiâ exercuisse comparet (siquidem Uxoris stupro jam nimis manifesto Academiâ quodammodo pulsus perhibetur) nec ita post, Medicorum in numerum admissus est qui *Elizabethæ* à curandâ fuerunt valetudine; parvo enim temporis intervallo ex praxi abunde felici celeberrimus evaserat. Cæterum ingenio levi ac desultorio vir, *Carolus*, Comitem *Nottinghamiæ*, legatione in *Hispaniam* ab *Elizabethâ* missum, ultro comitatus est, & introspectis aliquandiu gentis illius moribus ac indole in Patriam revertebatur, nec ita post aut *Londini* aut *Windleforæ* diem obiit supremum. Quin plura de ipso scire si expetas, Oratorum publicorum Catalogum adeas. IV. *Arthurus Wake*, familiâ cognomini fundatissimâ, inter *Northamptonenses*, apud saltum nempe *Saucey forrest* nuncupatum, oriundus, Canonicus in Termino *S. Hilarii*, an. CIODLXVII. emicuit; dignitatem illam completâ nondum Regentiâ consecutus est. In Religione Protestantium eas partes sequutus est (inquit quidam) quæ post Puritanorum nomen meruerunt.

In hanc ille sectam incautus, & judicio magis aliorum, quam suo nixus, incidit, eâ vehementia abreptus, ut anno circiter CIODLXX. in insulam *Gerseiam*, ditioris quidem Anglicana, sed in luttore *Normanico* se contulerit, ut ei, quam sibi errore animi fixerat purioris disciplina praxi, liberius vacaret. Anno circiter CIODXCIII. ad Ecclesiam rediit, non plane mutata mente, sed remissa ut plurimum acrimonia, & multo tractabiliore & mitiore factâ: Eo usque enim ad Canonicos accesserat, ut aperte aliquando & ingenuè confessus fuerit, sibi & pudori & majori esse, quod ipse cæcus aliorum cæcorum ductum secutus fuisset, & passus sit sensu se non suo, sed alieno in ea rapi præcipitia unde tuto resiliere non liceat. Vir fuit certè, si quis uspiam, sobrius, prudens, modestus, religiosus, pius & ut summatim loquar bonus, &c. Fatis concessit xi. Julii, anno CIODXCVI. & in Ædis Christi Ecclesiâ Cathedrali, ad borealem Chori partem, sepultus fuit, vel ob id unum commemorandus quod *Isaacum Wake*, Academiæ nostræ Oratorem postmodo celeberrimum, progeniit. v. *Richardus Thornton*, Installatus xiii. Julii anno CIODXCVI. mortuus autem primo Janu. an. CIODCXIV. & in Ecclesiâ Cathedrali sepultus est. vi. *Gulielmus Ballow*, S. Theol. Professor, subrogatus est tertio ejusdem Januarii die. Obiit mense Decembri an. CIODCXVIII. & in Ecclesiâ itidem Cathedrali humatus jacet. vii. *Gulielmus Piers*, S. Th. Professor, *Balloviæ* excepit xvi. Decembr. an. CIODCXVIII. Variarum postea Dignitatum decursu, ad Episcopatum *Batho-Wellensem* evocatus est, quo in sacro munere, annis obiit onustus circa initium anni CIODCLXX. & in sedis suæ Ecclesiâ Cathedrali tumulatus est. viii. *Thomas Iles*, S. Theol. Professor, Ecclesiæ hujus olim alumnus, Aulæ *Cervinæ* dein Principalis, tandem Canonicus emerfit anno CIODCXXXII. Delegatorum Procerum & Plebeiiorum suffragiis munere pronuntiatur exturbatus, secundo Martii, an. CIODCXLVII. annoque proximo per Visitatores Parlamentarios, vi & armis ejicitur, id quod in libro primo fusius habes enarratum. Fato functus est xx. Mensis Junii, anno CIODCXLIX. & in Ecclesiæ Cathedralis porticu quadam Choro vicinâ, nec procul à tumulo Doctoris *Wall*, Canonici pariter, & è vitâ post annos complures migrantis, humatus quiescit. ix. *Henricus Wilkinson*, senior, S. Theol. Baccalaureus, ex Aulâ *Magdalenenfi*, Canonicatum per eandem potestatem occupavit, nomen ejus Sodalitii matriculæ inferentibus Comite *Pembrochiensi*, Academiæ Cancellario, & Visitatoribus reliquis Parlamentariis, quod quidem xii. Aprilis anno CIODCXLVIII. factum. Eodem pulsus est per *Caroli* in *Angliam* reducis Visitatores; *Londini* vero, vel inde haud procul, nunc temporis agit. x. *Gasparus Mayne*, S. Theol. Professor, *Wilkinsono* substituitur xxvii. Julii an. CIODCLX. de quo plura Ædis illius Scriptores inter deprehendes. Absoluto dum is Canonicatu frueretur Quadrangulo magno, Cœnacula ei nova obtingebant, ad borealem nempe lateris aquilonaris partem assignata. xi. *Benjaminus Woodroff*, A. M. (in Theologiâ brevi post incœpit) ex Ædis istius Alumno, quem Studentem vocant, Ducisque *Eboracensis* Sacellano Canonicus evasit, decimo septimo Decembr. an. CIODCLXXII. installatus.

II. *Gulielmus Tresham*, S. Theol. Professor, Collegii ab *Henrico VIII.* primitus fundati Canonicus ordine quintus, secundam Ecclesiæ istius Præbendam

* Leon. Hutten in Notis. sua Dec. & Can. hujus Ecclesiæ MSS.

primus omnium sortitus est. Loco equestri, *Northamptonenses* inter, oriundus, in Collegio autem *Mertonensi* disciplinis Academicis imbutus, Rectoriam de *Bugbrook*, in agro natali, conseqnebatur; dignitate vero istâ deinceps auctus, fortis cultus Pontificii propugnator emicuit, Vicecancellarii Provincia frequentius administratâ. Canonicatui isti in Coenacula primum cessit Quadranguli magni pars Notozephyrum versus collocata, verum aliquando post *Ædibus* ad Priorem *S. Frideswyde* olim spectantibus à *Treshamo* commutata sunt, quas quidem *Ædes* auctiores abinde redditas constat, cameris quibusdam easdem inter ac domum capitularem exædificatis. Postquam coenacula cum *Petro Martyre*, ut supra diximus, commutasset, partem alteram illius domus quæ est ad portam magnam, columellis & acroteriorum imagunculis, opere reticulo innixis, suis sumptibus decoravit; partem enim alteram ornasse pridem dicitur Doct. *Richardus Crocus*, ex primâ illâ *Henrici VIII.* fundatione Canonicus tertius. *Treshamum* quod attinet, Præbendâ, propterea quod suprematum in rebus Ecclesiasticis regium haudquam agnosceret, exutus (id quod eodem pene tempore quo Vicecancellariatu abivit hoc est anno *CIODLX.* accidit); ad Rectoriam de *Bugbrook* (perperam enim *Bamptonensem* alibi in hoc opere habemus, notatiunculæ cuiusdam privatæ fide in errorem ducti) se proripuit, parvoque temporis intervallo mortem oppetiit, & in Ecclesiæ illius Cancellio sepultus est. Hunc autem in Canonicatu illo exceperunt. i. *Jacobus Calshill*, Art. Mag. (S. Th. Prof. deinceps emerfit) qui id muneris adivit quinto *Julii CIODLX.* Plenior viri hujusce notitiam inter *Ædis* illius Scriptores invenies. ii. *Tobias Matthew*, A. Mag. *Calshillo* munus ultro deponenti suffectus est, an. *CIODLXX.* Plura de illo inter Ecclesiæ istius Decanos reperies. iii. *Daniel Bernard*, *Thoma*, primi in Præbendâ septimâ Canonici, filius, *Matthæo* ad Decanatum jam evecto substituitur an. dom. *CIO-DCLXXVII.* Subdecani Munere non sine asperitate quadam functus est, cum Thesaurarius autem esset, (anno nimirum *CIODLXXXII.*) orientale horti sui latus, sepimento tantum antea munitum, muro lapideo vallavit, quo in opere magnam pecuniæ vim erogasse comparet. Anno *CIODLXXXV.* Sacræ Theol. Doctoratu ornatus est, annoque proximo Academicæ nostræ Vicecancellarius evasit. An aliud quodvis munus adeptus fuerit præterquam Vicarias binas, de *Ardington* scilicet in agro *Bercheriensis*, & de *Wath* in agro *Eboracensis*, dicere nequeo; id unice addam, anno dom. *CIODLXXXVIII.* ac mense speciatim *Septembri* è vitâ cessisse, inque Ecclesiæ Cathedralis choro, circa lateris borealis mediam partem, sepultum jacere. iv. *Johannes Purefoy*, *Buckinghamiensis*, A. M. admissus est in Canonicum mense *Septembri*, an. *CIODLXXXVIII.* Vicariorum trium Ecclesiæ de *Waddesdon*, in agro *Buckinghamiensis*, è numero erat; necnon Vicarius de *Wath*, in agro *Eboracensis*; atque decimo tertio *Maii*, an. *CIODCI.* fato functus, in Ecclesiæ præfatæ porticu quadam, secus aquilonarem Chori partem; sepulturam sortitus est. v. *Johannes Howson*, Canonicatum adiit xv. *Maii CIODCI.* Plura de illo scire si expetas consule Scriptorum è Sodalitio isto notitiam. vi. *Samuel Fell*, S. Theol. Baccalaureus, eodem die installatur quo in Episcopum *Oxoniensem* consecratus est Antecessor *Howsonus*; quod utique nono *Maii* an. *CIO-DCXIX.* fieri contigit. Caterum plura de illo habes inter *Ædis Christi* Decanos. vii. *Gulielmus Strode*, S. Theol. Professor, admissus est in Canonicum primo *Julii*, an. *CIODCXXXVIII.* de quo plura reperies

inter Sodalitii Scriptores. viii. *Henricus Hammond*, S. Theol. Professor, subrogatur circa decimum quintum *Martii* an. *CIODCXLIV.* Paucis post annis Canonicatu pulsus est per Visitatores Parlamentarios veluti sub calcem libri prioris fusius enarratum. ix. *Radolphus Button*, A. M. è Collegio *Mertonensi*, sufficitur à Delegatis Parliam. Mense *Augusto* an. *CIODCXLVIII.* quare à Visitatoribus regis demum exturbatur. x. *Johannes Fell*, A. M. (Sacræ Theol. Professor post paulo emerfit) *Samuelis* retro dicti filius, *Buttoni* in locum substituitur xxvii. Mensis *Julii* anno *CIODCLX.* quo etiam anno ad ejusdem Ecclesiæ Decanatum evectus est. xi. *Sebastianus Smith*, Sacræ Theol. Professor, installatur xxii. *Junii* anno *CIODCLXI.*

III. *Thomas Day*, LL. B. Collegii *Omnium Animarum* aliquando Socius, & Ecclesiæ dein Cathedralis *Osneia* institutæ Canonicus ordine secundus, Præbendam tertiam ex ipsâ fundationis Chartâ sortitus est. Canonicatui isti assignabantur *Ædes* in orientali Quadranguli magni latere, inter Præbendarum scilicet quartæ & quintæ Coenacula (quorum illa boream, hæc vero Austrum versus adiacebant) collocatæ. Caterum Præbendam quâ pulsus à Rebelligis fuerat adeptus denuo *Gardinerus* (id quod anno *CIO-DCLX.* contigit) domicilium à *Philippo King*, anno quasi *CIODCXXXVIII.* exædificatum, ultra Quadrangulum vero Capellanorum dictum ad Euro-notum positum, ex consensu Decani & capituli occupavit; pristinis ejus *Ædibus* Canonicatum quartæ & quintæ coenaculis in additamentum cedentibus. At vero domicilium illud, una cum Quadranguli novissime dicti parte aliquâ, incendio funesto, xix. *Novembr.* an. *CIODCLXIX.* prorumpente, conflavit; & senio jam confectus *Gardinerus* ætatem reliquam in Canonici ordine octavi *Ædibus* tanquam Inquilinus agebat. Præbendæ autem isti construi abinde cœpta sunt coenacula, inter Quadrangulum illud amplissimum & Hospitium *Peckwateriensis* posita; quibus utique (velut auguror) ante anni *CIO-DCLXXIV.* exitum manus accessura est suprema. Sed de his hæcenus. Jam *Dati* præfati in munere illo successores exhibeamus. i. *Thom. Thornton*, A. M. *Greenfordia* in agro *Middlesexiano* natus, ex *Ædis* istius Alumno, sive Studente, Canonicus emicuit ineunte quasi *Martio*, an. *CIODLXVII.* Anno *LXX.* Sacræ Theol. Baccalaureatu, postque annos inde tredecim Doctoratu ornabatur, & Academicæ nostræ Vicecancellariatum gessit. Præter Canonicatum istum, tertiâ Rectoriæ *Waddesdonensis*, in Agro *Buckinghamiensis*, parte, (abrenuntiante nimirum *Purefoio*) porro Ecclesiæ *Wigorniensis* necnon *Herefordiensis* Præbendâ fruebatur; atque in Canonicatibus illis trinis, uti & in Prochotrophii *Ledburienis*, haud procul *Herefordiâ*, Magistratu ad obitum usque versatus comparet. Mortuus autem est grandævus mense *Aprili* an. *CIODCXXIX.* & in Ecclesiæ, ni fallor, Cathedralis porticu, Choro boream versus adjacente sepultus jacet. ii. *Richardus Gardiner*, A. M. *Thorntono* substituitur xxiii. *Aprili*, an. *CIODCXXIX.* de quo plura inter istius *Ædis* Scriptores. iii. *Christophorus Rogers*, Sacræ Theol. Professor, & Hospitii *Novi* Principalis, *Gardinerum*, Delegatorum Parlamentariorum decreto, secundo *Martii* an. dom. *CIO-DCXLVII.* condito, Canonicatu pulsum excepit, cujus utique in possessionem venit die *Aprili* sequentis duodecimo. iv. *Richardus Gardiner*, Sacræ Th. Professor, in integrum restituitur mense *Julio* anno *CIODCLX.* Vide, si lubet, Epitaphium ejus, inter monumenta Sodalitii sepulchralia reperiendum. v. *Robertus*

Robertus South, Sacrae Theologiae Professor, & publicus Academiae Oator, installatus est xxix. Decembr. an. CIODCLXX.

IV. *Alexander Belfire*, A. M. Ecclesiae Cathedralis, *Osneia* primitus fundatae, Canonicus loco & ordine primus, quartam Aedis istius Praebendam ex ipsa *Henrici VIII.* charta nactus est; ei autem Cœnacula obtigerunt ipsius Decani Aedibus austrum versus adjacentia, assignata in hortum cœmeterii veteris S. *Frideswyde* parte aliquâ; reliquum enim Decani horto in auctarium cessit, illi vero per hortum utrumque aditus jam olim patuit, posteriorem nempe Ecclesiae partem ingressuro, precibusque idiomatico latino bis quotidie (primo scilicet mane & post nonam vespertinam) celebratis interfuturo. Cæterum *Belfirium* quod attinet, & munere isto, & Collegii Divi *Johannis Baptistae* Praefecturâ, per Delegatos à Serenissimâ *Elizabethâ* transmissos exturbatus est anno CIODLIX. propterea quod suprematum regium haudquaquam agnosceret, & Ecclesiae Anglicanae Ritus ac Ceremonias nullo modo amplecteretur. Successores ejus sic se habent. i. *Thomas Kent*, A. M. (hic secundus in Canonicatu septimo Praebendarius jam ante fuerat) *Belfirio* subrogatur an. CIODLIX. Fato functus est xxvi. Decembr. an. LXI. & in Sodalitii Ecclesiâ sepultus. ii. *Herbertus Westphaling*, S. Theol. Baccal. Canonicatum adivit nono Martii CIODLXI. de illo autem plura reperies inter Collegii hujusce Scriptores. iii. *Richardus Eedes*, S. Th. Baccal. decimo Febr. an. CIODLXXXVI. installatur, de quo etiam consulas dictorum Scriptorum notitiam. iv. *Johannes Perin*, Sacrae Theol. Professor, Collegii Divi *Johannis Baptistae* aliquando Socius, *Eedesio* sufficitur xxiv. Novemb. an. CIODCIV. E vitâ migravit nono Maii die (quippe mors ejus tertio mensis illius perperam alibi inscribitur) an. CIODCXV. Cæterum de ipso fusius inter Linguae Graecae Professores regios. v. *Edmundus Gwin*, A. M. Vicarius de *Labington fori*, in agro *Wiltonensi*, installatur undecimo Maii an. CIODCXV. animam exhalavit xiv. Augusti, in die nimirum S. *Bartholomaei*, anno XXIV. & in aquilonari Ecclesiae Cathedralis parte humatus quiescit. vi. *Johannes King* A. M. *Johannis* Episcopi *Londinensis* filius, & *Henrici* (de quo in Praebendâ octavâ) frater germanus, admissus est xxviii. Aug. anno CIODCXXIV. Vide, si placeat, Epitaphium ejus, suo deinceps loco reperendum. vii. *Robertus Payne*, A. M. Canonicatum adivit sexto Februarii anno CIODCXXXVIII. per visitatores Parliamentarios, munere spoliatus est. Obiit postquam Serenissimi Regis lu&uolissimam apud *Wigorniam* cladem nuntiata accepisset, & *Swalloseildia* in agro *Bercheriensis*, (namq; ibidem apud optimum Virum Dominum *Joh. Bachusium* tunc temporis diversabatur) sepultus est. viii. *Joh. Mills*, LL. Baccal. (Professor postmodo emerfit) Delegatorum parliamentariorum decreto Canonicus, exturbati in locum substituendus, pronuntiatur exeunte quasi an. CIODCXLVII. quem duodecimo Aprilis CIODCXLVIII. admissum deprehendo, nomine ejus per Visitatores Aedis matriculae inscripto. At vero decreti alterius, septimo mensis ejusdem die conditi, (aberat tum forte Delegatorum è numero *Seldenus*) virtute, Doctorem *Morris*, fato mox ante functum, tum in Canonicatu ipso, tum in Aedibus ad eundem spectantibus excepit. ix. *Edwardo Peacock*, Collegii Corporis Christi pridem Socio, quem *Morrisio* succedere oportebat, in locum, *Paynes* viri optimi & eruditissimi clade infamem, subrogato. Munere autem sub initium anni

CIODCLI. ejicitur. Sextam vero Praebendam adeas, plura de viro illo scire si expetas. x. *Petrus French*, A. M. è Collegio *Immanuelis Cantabrigiensis*, Theologiae vero Doctore nobiscum dein ornatus, Canonicatu isto ab O. *Cromwellio*, utpote cujus sororem *Robinam* uxorem duxerat, donatus est. Fatis concessit *Westmonasterii*, ad Aulam nempe *Albam*, xvi. Junii anno CIODCLV. inque Ecclesiâ S. *Martini* in Campis tumulatus jacet. xi. *Johannes Poynter*, Collegii *Aeneanensis* aliquando commensalis, & solo Artium Baccalaureatu (ut perhibent) decoratus, ejusdem *Cromwellii* autoritate substituitur, de quo alienum non erit hic loci subtexere, hunc esse cui conversionem à peccatis (si Diis placet) suam acceptam referebat *Cromwellius*. At vero dignitate exturbatur tandem per *Caroli II.* Delegatos *Poynterus*. xii. *Johannes Dolben*, A. M. (Sacrae dein Theol. Professor evasit) xxvii. Mensis Julii, anno CIODCLX. installatus est. Aliquanto post Ecclesiae Divi *Petri Westmonasteriensis* Decanus emicuit, ad Episcopatum vero *Roffensem* deinceps evocatus est. xiii. *Georgius Croyden*, S. Th. Professor, Canonicatum istum adivit xiv. Decembr. CIODCLXVI.

V. *Johannes Diar*, A. M. eundem in Aede istâ locum fortitus est quem apud *Osneiensis* haud ita pridem possederat, quippe cui Praebenda ordine quinta utrobique obtigit. Canonicatus illi in Cœnacula consignabatur magni Quadranguli pars Refectorii gradibus orientem versus contermina. Moritur ineunte an. CIODXLVII. & tumulum (ni fallor) in hac Ecclesia accepit. En vero tibi Successorum *Diari* Catalogum. i. *Hen. Siddall*, A. M. an. CIODXLVII. Is regnante *Ed. VI.* Studiosissimum sese *Petri Martyris* cultorem praebebat, cujus etiam discipulus comparere voluit, at vero rerum summâ ad Mariam devolutâ una cum *Cuthoppio*, cultus quoque reformati propugnator pridem acerrimo, ad Pontificios transibat, eorumque partes fervore haud modico tuebatur. In Romanae sedis ditio- ne ad obitum usque permansit *Cuthoppius*, cæterum solium anglicanum ingrediente *Elizabetha*, Religionem Protestantium amplexus denuo est *Sidallus*, quod quidem utrum animo sincero, an eo tantum consilio fecerit, ut suis commodis velificaretur, non ausim discernere. *Laudis autem* (inquit a quidam) tribuitur, quod fidelis Oeconomus sive *Thesaurarius* hujus Ecclesiae fuit: quodq; in summa annonâ caritate, cum ad panem jam atrum ventum esset, rem tamen sua vigilantia & parcimonia eo perduxerit, ut non solum illa labes fursuracea brevi elueretur, sed triennii spatio, Ecclesia hac ex are alieno (quod grande tum contraxerat) non emergeret tantum, sed *Thesaurum* haberet, oneri annuo perferendo idoneum. Mortuus est secundo Maii, anno CIODLXXII. & in Ecclesiae Cathedralis Choro, ad australem scilicet ejus partem, tumulatus jacet. ii. *Robertus Dorset*, S. Th. Baccal. (ejusdem facultatis Professor dein emerfit) *Sidallo* mense ac anno praedictis sufficitur. Hic *Richardi Thornton*, hujus etiam Ecclesiae Canonici frater erat uterinus, corpore porro procerus, ejusque specie perquam decorâ praeditus perhibetur. iii. *Radolphus Pickaver*, A. Mag. & Sacrae postmodo Theol. Professor, *Dorsetum* fato functum excepit secundo Junii an. CIODLXXX. *Oxonia*, familiâ honestâ oriundus, Sodalitii istius Alumnus (Studentem appellabant) evasit, gradusque singulos suscepisse ibidem comparet. *Piersio*, ex Aede istâ, in Decanatu *Sarisburyensi* successit, & eodem quasi tempore Reginae Hypoeleemosynarius emicuit, quem tamen sponte demum suâ exiit. *Piersio* inde ad Ar-

* Hut. ut supra.

chiepiscopatum Eboracensem vocato aliquandiu ibi etiam hæsit. Vir certe doctus (inquit a quidam) Græce præsertim & Hebraice, fidelissimus etiam hujus Ecclesiæ tum Subdecanus sæpenumero, tum Thesaurarius. Nemo illo peritior in administratione rerum ad capitulum pertinentium, nemo frequentior concionator in Ecclesiâ Sarisburiensi, in hac, & Ecclesiis suo regimini commissis: quarum unam habuit, vix tertio lapide ab urbe Sarisburie, Winterburniam nomine, altero decimo miliari ab Oxonio, *Childey* nuncupatam, &c. Sarisburie, octavo Martii anno CIO DCXIV. è vitâ migravit, ibique in Ecclesiâ Cathedrali postridie supulcus est. v. *Edwardus James*, S. Theol. Baccalaureus, installatur xvii. Martii an. CIO DCXIV. v. *Gulielmus Piers*, S. Theol. Professor, Oxonia, ac speciatim in *Omnium* (ut opinor) *Sanctorum* Parochiâ, natus, cum *Piercio*, autem Decano paulo ante memorato affinitate conjunctus, *Jamesio* diem obeunti statim sufficitur, id quod xxxi. Januarii, an. CIO DCXVI. fieri contigit. Parvo temporis intervallo Præbendam istam (utpote quam publico suo Theologiæ Professori, ejusque successoribus, in perpetuum addixerat regia Majestas) primâ commutavit. vi. *Johannes Prideaux*, Sacræ Theol. Professor, ejusque Facultatis Prælector regius, installatur xvi. Martii an. CIO DCXVI. vii. *Robertus Sanderson*, S. Th. Professor, è Collegio pridem *Lincolniensi*, *Prideauxium* utroque in munere excepit, sub initium anni CIO DCXLII. Utroque vero per Delegatos & Visitatores Parlamentarios deinceps ejicitur. viii. *Henricus Cornish*, A. Mag. ex Hospitio *Novo*, Doctoris *Wall*, cum probis Regique fidelibus aliquandiu sentientis, successor à præfatis designatur; verum illo potestatem Rebellionum tanquam legitimam tandem agnoscere, eoque nomine dignitatem retinente, Canonicatu isto donatur, quem anno CIO DCXLVIII. adivit. ix. *Gulielmus Crede*, Sacræ Theol. Prof. Collegii Divi *Johannis Baptistæ* aliquando Socius, sub initium anni CIO DCLXI. installabatur; cujus Epitaphium deinceps reperis. Cæterum plura de illo inter dicti Collegii Scriptores quæras. x. *Thomas Locky*, S. Theol. Professor, admissus est in Canonicum duodecimo Mensis Junii an. CIO DCLXV. Notandum obiter quod *Crede* Professoris regii in munere successus est *Allestreyus*, qui proinde quintam hanc Præbendam sortiri debuerat, nisi visum ei fatius fuisset octavâ illâ, quâ utiq; fructus jam pridem fuerat, haudquaquam abscedere.

vi. *Jacobus Curthopp*, A. M. primus omnium Præbendam sextam consecutus est. Subdiaconum ordinavit *Ludovicus* Episcopus, seu potius Suffraganeus *Salopiensis*, vice *Roberti* Episcopi *Oxonienfis*, octavo Decembr. an. CIO DCLVI. vicesimo autem primo mensis ejusdem in sacrum Diaconatus Ordinem ascitus est, in Capellâ Palatii Episcopi novissime dicti; atque sic aditum sibi ad dignitatem istam comparandam munivit. Vir erat aspectu venerabili præditus, Collegii vero *Corporis Christi* Socius aliquando fuerat; una cum hac Præbendâ Decanatum Ecclesiæ *Petroburgensis* (de Burgo sancti Petri vulgo dicitur) retinuit. Quasnam alias dignitates habuerit nescio sane; de illo autem à *Laurentio Humphredo* b Vitam *Fuelli* conscribente, nonnulla subjungam. *Habuit* (inquit *Humphredus* de *Fuello* locutus,) in amicis, & alium quendam hujus Collegii (viz. Coll. C. *Christi*) *Somatochristiani* Socium *Curthoppum*, qui Canonicum postea in *Æde Christi* factus, & aliis dignitatibus Ecclesiasticis auctus, ei in singulos fere annos quadra-

ginta solidos dedit. Hic regnante Edoardo lectissimo Principe, & stante apud nos religione, insignis sanctor Evangelii, assensus auditor Petri Martyris, facundus verbi Domini Prætor & propagator, dignus profecto omni laude & prædicatione fuisset, si in eodem constantia gradu constitisset, si religione inclinata & mutatis temporibus, mentem ac sententiam non immutasset. *Juellus Tiguri* forte somniavit dentem molarem sibi excidisse: quod postridie cum Petro Martyri aperuisset, brevi, inquit ille, de morte alicujus amici tui nuntium audies. Cum autem *Juellus* diem & horam in libello notasset, ex literis proximis comperit, hunc amicissimum suum patronum *Curthoppum* in Angliâ decessisse eodem omnino, quo illo somniavit, tempore. Cæterum de *Curthoppio* isto commemorandum restat, quod in agro *Cantiano* natus fuerat, quodque eorum qui in Scholâ nostrâ Theologicâ, causam Pontificiam, anno CIO DLV. contra *Ridleyum* tuebantur, è numero fuit, necnon rei Poeticæ imperitus nentiquam erat (id quod è scriptis ejus quibusdam, typis minime mandatis, edoctus sum) & Epitaphium carmine conscriptum, ac inter Ecclesiæ istius monumenta sepulchralia deprehendendum, consecutus est. Huic vero Præbendæ in Coenacula cessit pars Quadranguli magni Noto-zephyrum versus collocata; quorum Incolæ, *Curthoppio* continuâ serie successi, proximo in loco sunt commemorandi. i. *Gulielmus Cheadsey*, Sacræ Theol. Professor, exeunte quasi Julio, anno CIO DLVII. installatur; qui quamvis regnante Edoardo VI. Palinodiam fertur cecinisse, & una cum *Smithio*, *Standishio*, *Tongo*, & *Oglethorpio* opiniones Pontificias retractasse, rem tamen publicam administrante *Mariâ*, immo eandem gerente postmodum *Elizabethâ*, Religionem Romanam pro virili parte suffulsi; cum cultus enim utriusque veritas disceptanda veniret, illi inter alios, demandatum est causam Pontificiam tueri; de quo sane dissimulandum non est, quod eximiam disputandi facultate pollebat, inque patrum antiquorum scriptis versatissimus erat, & singulari probitatis ac sanctimonie exemplo coævis innumeris præluxit. At vero plura de ipso reperies inter Collegii *Corporis Christi* Præsides. ii. *Robertus Bankes* (de quo fusi in Præbendâ octavâ) *Cheadseyum* excepit anno CIO DLIX. eoque nomine in Coenaculorum prædictorum possessionem venire debuerat, verum illo ad Rectoriam suam de *Borton*, in agro *Essexiano*, degente, in jus alienum involavit *Kennallus*, & persolutâ dein exigua pecuniâ summâ Aedes illas ad obitum usque possidebat. *Bankesum* vero quod attinet *Mortona*, quam sumus præfati, xxix. Augusti, an. CIO DXCI. mortuus est & ibidem in Ecclesiâ sepultus. iii. *Johannes Kennall* (de quo plura in Præbendâ octavâ) Canonicatus istius possessoribus annumerandus videtur; utpote qui ex commutatione cum *Bankesio* factâ Coenaculis usus est ad ipsum pertinentibus, eique (eodem sive jure sive injuria) tandem successit. Hic autem *Exonia* (Ecclesiæ Cathedralis ibidem positæ Canonicus erat Residentiarius) fatis concessit. iv. *Johannes Weston*, Juris Civilis Professor, installatur tertio Sept. CIO DXCI. Vide, si lubet, Epitaphium ejus deinceps reperiendum. v. *Johannes Morris*, Sacræ Theol. Baccalaureus (Professor postmodo fuit) Canonicatum istum adiit sub exitum Julii, an. CIO DCXXXII. Plenior viri notitiam si exeras, Epitaphium ejus inter monumenta Sodalitii sepulchralia, necnon Lingue Hebraicæ Prælectorum Regionum catalogum adeas. vi. *Edoardus Pocock*, S. Theol. Baccalaureus, *Morrisum*

* Idem ut supra. b Edit. Lond. 1673. p. 31.

utroque in munere (utpote quæ ab uno eodemque Viro gerenda deinceps & possidenda decreverat regia Majestas) excepit ineunte anno CIO DCXLVIII quod quidem indulgente *Carolo*, apud *Westam* Insulam tanquam in carcere asservato, annuentibus etiam Rebellium Delegatis, factum compareret. Cæterum de professore doctissimo plura inter Linguæ Hebraicæ Prælectores regios & in Coll. C. *Christi* deprehendes. vii. *Johannes Mills* dolo malo Præbendam istam consecutus est, coacto nimirum *Pocockio* (velut retro dictum) eandem Canonicatu quarto commutare. Dignitate ista privatur circa initium anni CIO DCLI. quoniam nempe Sacramento illo novo, à militibus rerum summam sibi attripientibus subdole excogitato (*the engagement* appellabatur) astringi recusaret. viii. *Ambrosius Upton*, A. Mag. & Collegii *Omnium Animarum* Socius, jussu O. *Cromwellii* substituitur anno CIO DCLI. ix. *Johannes Mills*, LL. Doctor, jubentibus Parlamento *distini*, Imperium denuo adepti, reliquiis, in integrum restituitur, xiii. *Martii* an. CIO DCLIX. Post aliquanto per Delegatos regios exturbatur, fitque Diocesis *Nordovicensis* Cancellarius, quo in Munere hodiernam usque diem versatum arbitror. x. *Edwardus Pocock*, S. Theol. Prof. Præbendam pristinam recuperavit, inque eandem more solenni (id quod præstitum antea non fuerat) admissus est xxvii. Mensis *Julii*, an. CIO DCLX.

VII. *Thomas Bernard*, A. M. ex Academia *Cantabrigiensis*, Præbendam septimam primus omnium adivit, Cameras quasdam ad occidentalem Hospitii *Peckwateriensis* partem sitas in Coenacula sortitus. Vicarius quoque de *Pyrton*, in Comitatu *Oxonienſi* fuit, & ejusdem Ecclesiæ Rectoriam dimissione à Sodalitii istius Decano & Capitulo factâ tenuit; ibi autem loci, Viri conjux integraque familia ad primum Regine *Mariæ* annum debebat, tunc enim temporis habitâ per Pontificios Visitatione solenni, Canonicatu pariter & Vicariâ spoliatur, quod utique & uxoratus esset, & hæreticâ porro pravitate (Sic Religionem Protestantium vocant Romanenses) contaminatus. Post hæc rei domesticæ curam agendam imprimis ratus, suis omnibus quoad posset commode prospexit, habituque mutato una cum *Johanne* fratre in in domo *Petri Osburni* (hic Thesaurarii regii, sub *Elizabethâ* Regina, Rememorator, quem vocant, postmodo emicuit) cui orationem fratris sui de verâ animi tranquillitate deinde nuncupavit, delituit; ac tempestatem contra Protestantes annos aliquot sævientem subterfugebat; prout ex disticho isto *Osburni* in laudem condito colligendum,

Suscepit miseros infenso tempore fratres,

Cum variis scopolis obruta turba fuit.

Bernardi vero illius in dictâ Præbendâ successores sic se habent. i. *Thomas Kent*, A. Magister, installatus anno CIO DLIV. exturbato, velut præfatum, *Belsirio*, hic optione factâ, & per decretum capituli confirmatâ, ad Aedes quas ipse possederat commigravit, quibus deinceps etiam, cum *Bernardum* haud ita præfractæ reluctantem facile pacasset, ad obitum usque fruebatur. ii. *Thomas Bernard* munus pristinum denuo consecutus est anno CIO DLIX. anno autem LXL Theologiæ Baccalaureatu ornatum reperio. Vicariam quoque de *Pyrton*, amoto, prout alibi dictum, *Martiallo*, recepit, inque ejus juxta & Canonicatus possessione ad supremum usque diem (hic tricesimus *Novembri*, an. CIO DLXXXII. fuisse reperitur) permansit. Sepultus ex Testamento novissimo est in Ecclesiâ *Pyrtonensis* Coemiterio. iii.

Martium Heton, A. Magister, admissus est secundo *Decembr* an. CIO DLXXXII. Disputator fuit acutus, & qui incautum Respondentem ad insidias pertraheret; Episcopus, velut alibi præfatum, *Eliensis* tandem evasit, & propter domum Hospitibus quibusque quotidie patentem in pretio potissimum habebatur. Suavissimis moribus præditus perhibetur, & omnibus quibuscum vixit charus, ita ut Doctorum *Cantabrigiensium* animos (utpote qui indigne ferebant in Cathedram prædictam evedum esse *Oxonienſem*) sibi conciliârit; immo eosdem ex insensissimis amicissimos effecerit; optandum unice quod Ecclesiæ patrimonium feliciter administrasset. iv. *Leonardus Hutten*, S. Th. B. installatur xix. *Decembr*. an. CIO DXCIX. eodemque anno, ante consolitum cooptandorum in Sodalitio isto Magistratum diem Subdecanus deligitur, quod quidem Munus repetitâ quotannis electione ad annum CIO DCXVIII. administrasse deprehenditur. Verum de illo plura inter Collegii hujusce Scriptores. v. *Johannes Wall* admissus est Mense *Mai*, an. CIO DCXXXII. de quo etiam fusius inter Scriptores prædictos. vi. *Richardus Heylin*, S. Theol. Professor, Canonicus installatur xxx. *Novembri*, an. CIO DCLXVI. Fatus est xxvi. *Aprilis* CIO DCLXIX inque Ecclesiæ Cathedralis porticu quadam, Choro versus Boream adjacente, sepultus jacet. vii. *Henricus Compton*, A. Magister (deinde S. T. P.) filiorum Comitum *Northamptonensis* natu minorum alter, è Collegio vero *Reginensi* primum, dein annos aliquot inter Sodalitii hujusce Canonicos commensalis, Præbendam istam adivit xxiv. *Mai* an. CIO DCLXIX.

VIII. *Robertus Bankes*, Artium Magister ex Academia *Cantabrigiensis*, Canonicus octavus in ipsâ Foundationis chartâ designatus est; Munere autem, quoniam uxorem duxerat, sub initium Regni *Mariæ* privatur. Præbendæ isti assignabantur in Coenacula cameræ quadam Quadranguli, seu Collegii *Cantuariensis*, partem Euro-aquilonarem occupantes, verum instante demum Doctore *Whyte* eadem Hospitii *Peckwateriensis* pars Canonicatui concessa est, cujus tamen possessor hodiernus Aedes amplas perinde ac speciosas, à reditu vero *Caroli III.* absolutas, & ipsius Decani Coenacolis zephyrum versus adjacentes, suo jure incolit. Cæterum Viros *Bankesum* illo in munere excipientes commemoremus. i. *Gulielmus Walby*, Canonicus olim Regularis sive *Osneiensis* sive *S. Frydeswydensis*, subrogatus est an. CIO DLIV. post septimam vero abinde hebdomadam è vitâ migravit, & in Ecclesiâ, ut opinor, Cathedrali tumulatus quiescit. ii. *Richardus Smyth*, Sacræ Theol. Professor, præfati in locum substituitur anno CIO DLIV. plura de illo inter Theologiæ Professores regios, & alibi passim in hoc Opere, invenies. iii. *Robertus Bankes* Præbendâ de integro donatus est, de quo adeas, si lubet, Præbendam sextam. iv. *Johann. Kennall* LL. Doctor, vel saltem Baccalaureus, Canonicatum istum adeptus est an. CIO DLIX. & proinde Coenacula eidem assignata sortiri debuit, verum ex pacto cum *Roberto Bankes* inito Præbendâ sextæ domicilium occupavit. v. *Thomas Whyte*, Sacræ Theol. Professor, ex Aulâ *Magdalenensi* Togatus olim *Oxonienſis*, Ecclesiæ vero *S. Pauli Lond.* Canonicus dein Residentarius, necnon Ecclesiæ *Salisburyensis* Thesaurarius (quo nomine Rectoriam optimam de *Caune*, in agro *Wiltoniensi*, conſequebatur, muneri enim novissime dicto annexa est) installatur an. CIO DXXCI. Vir sane fuit cum primis integer ac probus, & indole ad munificentiam & bona quævis opera proclivi præditus; siquidem suoapte ingenio (monitore enim ejusmodi in rebus nemo minus

nus caruit) Prochotrophium, *Brissolia* (urbis ea natalis erat) decem pauperibus erexit & instituit, transcripto unde ipsi alerentur annuo xc. & duarum librarum redditu; quod utique an. CIODCXIII. præstitisse comparet. Porro annuam triginta librarum summam, Ecclesiarum trium Parochialium, ibidem positarum, Vicariis addixit; jussu ut eisdem in re-nuovis stipendii levamen quotannis divideretur: quæ in Academia fecerit alibi fusius narrantur. Obiit *Londini* primo *Martii* anno CIODCXIII. & in Ecclesia S. *Dunstani*, in Vico *Fleet-street*, (cujus nimirum Rectoriâ fructus fuerat) humatus est. vi. *Henricus King*, *Johannis King*, Episcopi haud ita pridem *Londinensis*, filius natu maximus, tertio *Martii*, anno CIODCXIII. absens installatur, ejus utique personam sustinente *Edwardo Meekirk*, istius Collegii Alumno, quem Studentem appellant. Cæterum plura de Canonico isto scire si expetas Scriptorum consulas Historiam. vii. *Georgius Morley*, A. Magister, (haud ita post Sacrae Theol. Professor per creationem emerfit) *Kingo* sufficitur anno CIODCXII. Delegatorum Parliamentariorum, *Westminsterii* confidentium, suffragiis munere privatus pronuntiatur secundo *Martii* an. CIODCXVII. sub initium vero anni sequentis per Visitatores re ipsâ exturbatur. viii. *Henricus Langley*, A. Magister, è Collegio *Pembrochensi*, eodem jure subrogatus; verum Canonatu demum per delegatos regios pulsus. ix. *Georgius Morley* ad Præbendam, quâ ob navatam Regi & Ecclesiæ operam exciderat, admit-tendus de integro erat; cæterum à *Carolo II.* fidem viri intemeratam intuentem, ad istius Ecclesiæ decanatum evehitur; de quo plura in Decanorum Cata-logo. x. *Richardus Allestrey* A. Magister, & post paulo Sacrae Theol. Professor, admissus est xxvii. *Julii* anno CIODCLX. qui in primâ Theologorum juxta & Oratorum classe locum sibi vendicat; Rhetoricâ perinde ac dialecticâ instructissimus, & utro-bique victoriæ certus, sive palmâ utatur sive pugno.

EPISCOPI.

Herbertus Westphaling, Herefordiensis, CIODLXXXV.

Job. Piers, Eboracensis, CIODLXXXVIII. de quo supra.

Martinus Heton, Eliensis, CIODXCIX.

Richardus Parry, Asaphensis, CIODCIV.

Tobias Matthew, Eboracensis, CIODCVI.

Gulielm. James, Dunelmensis, CIODCVI.

Thomas Ravis, Londinensis, CIODCVII.

Johannes King Londinensis, CIODCXI.

Milo Smith, Glocestriensis, CIODCXII. de quo in Coll. *Aenean*.

Franciscus Godwin, Herefordiensis, CIODCXVII.

Johan. Howson, Dunelmensis, CIODCXVIII.

Gulielmus Piers, Batho-Wellensis, CIODCXIII.

Richardus Corbet, Nordovicensis, CIODCXIII.

Johannes Bancroft, Oxoniensis, CIODCXIII.

Henricus King, Cicestriensis CIODCXLI.

Brianus Duppa primo Alumnus, dein Ecclesiæ

hujus Decanus; *Wintoniensis* CIODCLX. de quo plura in Coll. *Om. Animarum*.

Georgius Griffith, Asaphensis, CIODCLX.

Robertus Price, Ferniæ & Leighliniæ in *Hiberniâ*, CIODCLX.

Georgius Morley, *Wintoniensis*, CIODCLXII.

Herbertus Crofts, Herefordiensis, CIODCLXI.

Michael Boyle, Archiep. *Dublinensis* CIODCLXIII.

Johannes Dolben, *Roffensis*, CIODCLXVII.

Gulielm. Fuller primo ex Aulâ S. *Edmundi*, deinde ex hac *Æde*, *Lincolniensis*, CIODCLXVII.

Thomas Bayly, *Ædis* hujusce quondam Capellanus, *Laonensis* in *Hiberniâ*, CIODCLXIX.

Thomas Wood, *Lichfeldiæ* & *Conventriæ*, CIODCLXXI.

Johannes Parker, Archiepiscopus *Tuamensis* in *Hibernia* hodiernus, *Ædem* quoque istam, prout mihi nuntiatum est, altricem habuit.

SCRIPTORES.

JOHANNES FRITH, in Vico *Sebenoke*, *Cantabrigiæ* inter, natus, & *Cantabrigia* in Collegio *Regali* literis academicis aliquandiu imbutus, huc à *Wolfeio* evocatur, fitque in Sodalitio à Cardinali nuper instituto inferioris classis Canonicus. Com-perto tandem *Lutherani* dogmatis imitorem esse, una cum *Cantabrigiensibus* quibusdam aliis, poenam Hæreticis (tales enim habiti sunt hac tempestate à Pontificiis) irrogari consolitam devitare pariter cupientibus, Collegio valedixit. Multa adversus Pontificem Romanum cultumque Pontificium conscripsit ac edidit, quorum Inscriptiones apud *Baleum* sunt reperiendæ, qui & eundem *Frithium* suo sanguine religionem Protestantium confirmasse refert, idque *Londini* contigisse xxi. *Junii* an. CIODCXIII. ætat. xxvi. vel xxx. Opera ejus omnia excusa sunt in folio anno CIODLXXIII. quibus præmissam invenies lector scriptoris vitam, è quâ & ipse tibi plenius innotescet.

GULIELMUS TYNDAL, in limitibus *Walliæ* natus, disciplinas academicas in hac *Æde* hausit, iisdem in Collegio partim isto, partim in Aulâ *Magdalenensi* informatus. De gradibus, siquos *Oxoniam* capessiverit, parum constat, librorum autem quos contextuit titulos *Baleus* habet, & præcipua quævis viri gesta in actis suis & monumentis enarrat *Foxius*; quorum uterq; ob Religionis Protestantium defensionem, *Filfordia* in *Brabantia* morte perhibet mulctatum an. CIODXXXV.

JOHANNES LELAND, rei historicæ & antiquitatum cognitione eorum quos *Angliæ* unquam progenit facile princeps, *Londini*, velut retro alibi dictum, in lucem prodixit. Scientiis altioribus in exterorum gymnasiis & Academiis egregie eruditus, in Patriam regressus est, primoque Regis *Henrici VIII.* Protobibliothecarius, ac deinde Collegii istius (ab eodem nempe *Henrico* post Cardinalis interitum fundati, seu potius instaurati) Canonicus evasit, id quod ab ipso commemoratum deprehendes. Eodem quasi tempore demandatum habuit præscorum seculorum res gestas, oblivione jam pene obrutas, sedulo rimari,

facta eam in rem potestate, diplomate regio munita, Ecclesiarum omnium Cathedralium, Abbatiarum, Prioratum, Collegiorum, &c. Bibliothecas, necnon locos quoscunque alios, ubi annales, registra, aut scripta cujuscunque generis antiquiora reponerentur intrandi, & monumenta quævis literaria inspiciendi, penitusque evolvendi. Id pensu duodecennio integro assidue accuravit, verum haudquaquam absolvit; labore immenso & infiniti operis prospectu mente primo turbatus, ac demum morte (ut sit verisimile) præmaturâ abreptus; cæterum consilia viri ingentia, orbique erudito supra modum profutura, ex^a epistolâ quadam ejus, ad *Henricum VIII.* anno Regni xxxvii. strenuè loco transmissâ, facile collegeris. At vero fato functi collectanea D. *Johanni Cheeke*, Militi, jussu *Edoardi VI.* custodienda tradebantur; is autem volumina quæ nobiscum hodie comparent quatuor, in folio conscripta, *Humphredo Purefoy*, Armigero (hic *Elizabethæ* Reginae ab intimioribus postmodo consiliis, in borealibus *Angliæ* plagis fuit) donavit; cujus à filio *Thoma Purefoy de Barwell*, in agro *Leycestriensi*, ad *Gulielmum Burton de Lyndleya*, in eodem Comitatu, Armigerum anno CIODCXII. & vicesimo inde anno ad Bibliothecam *Bodleianam* cum aliis MS. ejusdem Authoris devenere, mihiq; id operis contextenti (ut suum cuique tribuamus) usui abunde fuerunt. Collectanea reliqua quod attinet, penes quem hodie supersint ignorare me fateor: certe *Gulielmo Baroni Paget*, & *Gulielmo Cecyll*, Baroni *Burleigh*, post obitum prædicti *Johannis Cheeke*, obtigisse constat; sed & collectanea aliqua *Lelandiana* in Bibliothecâ *Coitonianâ* hodie deprehenduntur. Ad ipsum redeo Scriptorem, quem *Balaus* (qui & librorum quos composuit titulos enumerat) decimo octavo *Aprilis* CIODLII. è vitâ migrasse, & in Ecclesiâ aliquâ *Londinensi* sepultum fuisse perhibet. Canonici contemporanei fuere Doctor *Richardus Crocus*, Academiæ *Cantabrigiensis* Orator pridem publicus, & Magister *Robertus Wakefeild*, *Cantabrigiensis* quoque, & linguarum orientalium peritiâ celeberrimus; de quibus plura impræsentiarum referre supersedeo, utpote quorum fusiorem retro, ac deinceps, in hoc opere mentionem reperies.

JACOBUS CALPHILL, in agro *Salopiensi* natus, Aedis istius Alumnus, sive Studens, ex novissimâ illâ *Henrici VIII.* fundatione, emerfit, Logicæque & Philosophiæ cognitionem, solito studiorum curriculo, adeptus, gradu Magistrali ornatus est, anno CIODLII. Ex quo primum tempore literas ibidem haurire cœpit, summam spem præbuit, ad magna demum perventurum; nam & indole ad gravitatem compositâ, & ingenio acuto alacrique animi vigore præditus fuit. Anno LX. Præbendam secundam ab ipsâ Ecclesiæ Institutione secundus adivit, & quinquennio post in Sacræ Theologiæ Facultate incoepit. Rector postea de *Woking*, in agro *Essexiano*, necnon Archidiaconus *Colcestriensis* emicuit, & *Sandyssii* à sede *Wigorniensis* ad *Londinensem* translati successor à Regina designatus est; mortis autem interventu prohibitus comparet quo minus in Episcopum consecraretur. Inter primos seculi quo vixit Poetas, maxime vero Comicos, habebatur; artem quoque disputatricem accurate calluit, & in concionibus non minus quam colloquiis familiaribus Oratorem sese haud infacundum ostendit. Scripsit autem, ut alia omit-

Historiam de exhumatione Catharinae nuper Uxoris Petri Martyris. Edit. 1562. lat.

Prognen, Tragædiam. lat.

Pœmata varia. lat.

Responsionem ad Johannem Martiall, de Cruce. Lond. 1565. angl.

Obiit *Bockingia* xx. Aug. anno dom. CIODLXX. ætat. xl. & in ejus Vici Ecclesiâ tumulum accepit; quo etiam anno Canonici ultro renuntiavit.

RICHARDUS TAVERNER, familiâ cognomini fundatissimâ, apud *Northelmbam* in agro *Norfolciensi*, oriundus, *Brisleia* vero (ut opinor) haud procul inde collocatâ, Patre *Johanne* natus est anno CIODV. E Scholâ aliquâ grammaticali ad Collegium S. *Benedicti*, apud *Cantabrigienses*, transmissus, sesquiannum in literis academicis ibidem posuit, postea vero *Oxoniam* cum *Cantabrigiensibus* aliis, alliciente *Wolfeii* Collegium jam auspici munificentia, migravit. Cardinali dein cooptantē Canonico Juniorum alter evasit, annoque CIOXXVII. Artium Baccalaureatu ornatus est; nec ita post, Philosophiæ, Linguæ Græcæ, necnon Theologiæ cognitione mediocri instructus, *Londinum* se contulit, & in Hospitio^b quodam Cancellariæ dicto (ad ea enim usque tempora, uti & annis nonnullis proxime sequentibus, solenne erat ut nemo in Hospitium quodvis ad forum, sive curiam, uti loquuntur legulei, spectans admitteretur, priusquam prima Juris municipalis rudimenta in Hospitio aliquo Cancellariæ hausisset, aliquandiu commoratus, ad Templum quod vocant *Interius* concessit; ubi (quod notandum obiter duco) Juris placita Idiomate Græco citare consuevit. Anno XXXIV. Aulam regiam intravit, & *Thoma Cromwellii*, Secretarii supremi Clientibus accessit, cujus operâ Clericorum sigilli minoris (quos vocant) vulgo Signneti (quatuor autem sunt) alter emicuit anno XXXVII. quo in munere ad *Mariæ* Reginae ingressum versatus comparet. *Henrico VIII.* probe, melius autem *Edoardo VI.* Duci vero *Somersetensi*, Regis pupilli Protectori, familiariter innotuit. Laicus plane erat, nec in Ordinem Diaconatus (prout perperam in lib. 1. sub anno CIODLXIII. perhibuimus) ascitus, verum ex licentiâ quadam sibi concessâ (Artium Mag. ibidem nuncupatur) factam habuit potestatem Verbum divinum ubique per *Angliam* annuntiandi; adhibito tanquam indulti ratione, quod tam pauci tamque socordes comparerent quibus incumberet Evangelium profeminare, ut Sacellanis regis injungeretur singulas Regni plagas permeare, sacramque paginam populo dilucidare. Porro constat id muneris coram Rege ipso, juxta & in cœtibus alibi publicis, obiisse *Tavernerum*, qui pileum rotundum holosericum, togamque damascenam indutus, aureâque torqui collum ornatus, sacrum conscendebat suggestum; id quod sæpius, ineunte Divæ *Elizabethæ* Regno, *Oxonia*, ad Beatæ *Virginis*, fecisse reperitur. Hoc si mirum videatur, scias velim leſor usu per ea tempora venisse, ut laici complures generosi, eruditione ante alios instructi, non tantum libros theologicos in linguam vernaculam verterent, & controversas in re divinâ sententias scriptis tractarent, verum textum quoque sacrum palam in Ecclesiis aperirent; quippe de Cl. v. Domino *Thomâ More*, Milite, memoriæ mandatum est (velut è Vitâ illustrissimi Viri perdisceas) quod postquam ad repagula forensia, hoc est ad causas dicendas, evocatus de more

^a Edit. Lond. anglicè per *Balaum*. an 1549.

^b *Stair Inn*, alias *Strond Inn*, appellabatur; dirutum vero est cum *Edes*

illa Ducis *Somerſetensis* construeretur.

esset, Prælecturam solennem è S. *Augustino* de Civitate Dei, in Ecclesiâ S. *Laurentii*, in *Veseri* (ut voce utamur jam olim receptissimâ) *Judaismo*, habere consueverat, accedentibus literatissimis quibusque, quotquot *Londini* agere contingeret, & Auditorum vices gerentibus. Ad hæc, de eodem proditum est, quod supremus *Anglia* Cancellarius cum esset, tractatibus variis *Lutheranorum* dogmata impugnavit, quodque vestem indutus *Dalmaticam* Ecclesiâ Parochialem *Cheltenham* nempe (vel privatam suam Capellam) die quavis dominicâ ingressus est, laudesque divinas pro more concinentibus operam accommodavit. Sed hæc profecto nonnihil extra callem. Ad *Tavernerum* jam revertor, qui sceptrum capefcente *Mariâ* ad *Ædes* suas, *Norbiton-Hall* dictas, in agro autem *Surreiensis* locatas, commigravit, ibique potissimum agens gravissimis tempestatis truculentâ procellis sese subduxit. Summâ rerum ad Serenissimam *Elizabetham* devolutâ, Epistolam latinam eidem potrexit, quâ utique ingressum ejus in solium Anglicanum ipsi gratulabatur; ea vero tantam in viro fiduciam reponerat, ut non tantum dignitatē Equestri auctura sponte fuerit, verum Delegatorum in numerum cooptarit, quibus agri *Oxonienfis* (in quo quidem latifundia plura ad Monachorum conventus nuper spectantia possidebat) pacem publicam procurare demandaretur. Porro autem ejusdem agri negotia haud pauca *Tavernero* concredita sunt; qui cum Vicecomitis munere in hoc ipso Comitatu fungeretur (Magistratum vero illam inisse constat *xxi. Novembr. an. dom. CIOCLXIX. Reg. Elizab. xii.*) Divæ *Mariæ Oxon.* Suggestum sacrum concendisse, & concionem ad *Togatos* (ejus initium lib. 1. p. 285, col. 2. hujus operis invenies) habuisse dicitur; gravissimâ Prædicatorum inopiâ ipsas quoque Academiâs tunc temporis premente. Libros vero quos conscripsit quod attinet, eorum titulos apud *Balaam* reperies; nonnullos tamen hic loci subtexendos arbitror; quales fuere;

Hortus Sapientia, lib. 2.

Sententiarum flores, lib. 1.

In Catonis Difficib. lib. 4.

In Minum Publicanum, lib. 1.

Catechismus fidei, lib. 1. &c.

Fructus fidei; preces omnes Sanctorum Patrum, Patriarcharum, Prophetarum, Judicum, Regum, &c. in veteri & Novo Testamentis occurrentes complectens. Lond. 1582. In linguam porro Anglicanam transfudit, summaque diligentia recognovit,

Bibliorum Opus Sacrum. Lond. 1539. Versio illa palam in Ecclesiis legebatur, factâ eam in rem ab *Henrico* Rege potestate; præmissa vero est Epistola nuncupatoria, quâ Regem, cujus ipse famulus ibidemprehenditur, compellat. Cæterum fatis ubi concesserat *Cromwellius* retro dictus (quod quidem anno *CIODXL* contigit) Bibliorum Anglicorum excusores carceri mancipandos, poenisque aliis plectendos curabant Episcopi (quorum utique plerique Religioni Pontificiæ etiamnum essent addictissimi) ipse autem *Tavernerus* in Turrim *Londinensem* compactus, objecta post paulo tam penitus diluebat, ut libertate donatus in pristinum apud Regem locum restituere-tur. Vertebat vero præterea in Anglicanam;

Homelias Christianas. Edit. sub initium Regni *Edoardi VI.* quo etiam indulgente, concionum vices in Ecclesiis sustinebant.

^a Edit. Lond. angl. 1652. cap. 1. p. 8. 9.

Erasmi Sarcerii locos Communes. Lond. 1577. Alia insuper bene multa contexuit, quæ publici juris nunquam sunt facta; quorum de numero videre contingit;

Suasoria ad Christianam concordiam, & unitatem in rebus; ex *Erasmi* de amabili concordia Ecclesiæ libello excerptum; scriptum autem ex occasione *Henrici VIII.* Comitum Parliamentaria, an. *CIO-DXLV.* intrantis, charitatemque christianam & concordiam Senatoribus (quorum nempe de numero erat *Tavernerus*) suadentis,

Pœmata varia. lat. & angl.

In Domo manerii sui, *Woodcote*, haud procul *Oxoniâ*, posita, incunte mense *Julio*, an. dom. *CIO-DLXXV.* diem obiit, decimoque nono mensis ejusdem ibidem in cancello Ecclesiæ sepultus est; Feciali uno vel etiam altero sanus adornantibus ac deducentibus, Monumento nullo, sed neque Inscriptione sepulchrali, dignoscendus est Vari tumulus; appensa tantum fuere ad parietem Cancelli aquilonarem Galea, & Vexillum, reliquaque Armigeri insignia, quorum nonnulla ibidem asque hodie conspiciuntur. Monendus jam superest lector, nos errore lapsos (in libro 1. p. 251. col. 2. sub anno nempe *CIO-DXXVIII*) *Tavernerum* istum Musices peritum deprædicasse; siquidem id de *Johanne Taverner*, de *Boston*, in agro *Lincolniensi*, intelligendum est, quippe quem primum Ecclesiæ istius Organistam designavit *Wolfeius*, & cujus compositiones quædam Musice in Scholâ Arti illi dicatâ nobiscum asservantur. Cæteram quæ de *Tavernero*, *Lutheri* sequaci, in paginâ prædictâ sequuntur, de *Richardo* isto capiendâ sunt; hunc autem Proavum agnosco, utpote à cujus uxore secundâ, *Mariâ* nuncupatâ, & *D. Joh. Harcourt*, Militis (hic familiâ illustri, antiquâ & cognomini, apud *Stamiton Harcourtorum* in Comitatu *Oxon.* oriundus erat) natâ, muliebri ex parte stemma deduco.

RICHARDUS BRISTOW, in hac primo *Æde* literis operam dedit. Ad Collegium *Exoniense* postmodo migravit, ubi plura de ipso reperies.

D. PHILIPPUS SIDNEY, Miles, Patre *Henrico Sidney*, Ordinis aureæ Periscelidis Equite, *Hibernia* Prorege, ac *Walliæ* Præside, Matre vero *Domina Mariâ*, *Johannis Dudley*, Ducis *Northumbriensis*, filiâ natu maximâ, in agro *Cantiano*, (*Penshurstiæ* ut opinor) natus est, sub exitum anni *CIO-DLIV.* nomen ab *Hispaniarum* Rege, qui *Mariam* nostram in uxorem nuper duxerat, sortitus. In tenerâ ætate constitutus ad *Ædem* istam accessit, ingenium literis Academicis excoliturus, verum hinc juvenis admodum, annum nempe decimum septimum haudquaquam supergressus, discessit, & mense *Junio* an. dom. *CIO-DLXXII* peregre profectus est. Vicesimo enim quarto sequentis *Augusti* (in quem nempe diem incidit funesta illa Protestantium laniena) *Lutetiæ Parisiorum* egisse comparet, cum *Angliis* vero aliis ad *Walsinghami* Legati *Ædes*, tanquam ad *Asylum* confugisse arbitror. Mense *Septembri* vel *Octobri* proximo ad *Lotharingiam* perrexit, & lustratis inde *Argentorato* ac *Heidelbergâ*, *Francofurtum* attigit, velut ex a vitâ ejus per *Fulconem Grevill*, Militem, Virique Socium & Amicum, conscriptâ liquet; verum tamen non est quod ibidem de *Langeto* perhibetur, integro nempe triennio comitem se peregrinanti adjunxisse ipsum, quippe rem aliter habuisse è *Langueti* literis ad *Siducium* conscriptis, atque typis semel atque

iterum mandatis colligendum. Siquidem proximo vere, mense scilicet *Mai*, anno CIOCLXXIII *Vienam* se contulit *Languetus*, quo etiam profectus deinde est *Sidneius*, ubi cum amico prædicto ad mensem *Septembrem* commorabatur; tunc enim *Hungariæ* & *Regionibus* quibusdam finitimis peragratis, *Italiam* invisit, ubi hyeme proximâ & æstate pene integrâ degebat, postmodo autem, anno aimirum LXXIV. ad *Languetum* in *Germaniâ* habentem regressus est; hinc vero *Francofurtum* ac *Heidelbergam* denuo adivit, & *Antwerpiam* deinceps profectus exeunte quasi vere, mense utique *Mai*, an. LXXV. in *Angliam* remeavit, Consimili lapsus errore, *Languetum* annum ætatis sexagesimum sextum supergressum perhibet a *Grevillus* cum in *Angliam* trajiceret (id mense *Februario*, LXXVIII. factum refert) quippe annum tantum sexagesimum primum tuæ temporis compleverat. Porro autem à vero quoque alienum est, naviganti *Sidneo* valedixisse *Languetum*; Dux enim *Johannes Casimire* (quicum in *Angliam* regressus est scriptor de quo nunc agimus) tam propere discesserat, ut illi spatium temporis haudquaquam b suppeteret cum amico profectionem instituente dextras jungendi. Ad *Sidneium* redeo, qui anno LXXVI. ad *Radulphum* Imperatorem, uti & ad alios *Germanici* nominis Principes, legatione missus est, Reginae dolorem, ob *Maximiliani* mortem, de more testaturus; id quod memoriæ in *Annalibus* suis prædixit *Camdenus*. Cum in Patriam anno proximo reverteretur, viros illustrissimos *Johannem Austriacum*, Regis *Hispaniæ* in *Belgio Inferiori* Vicarium, & *Gulielmum Arasioensem* Principem compellasse datum est, quem quidem, tanquam juvenem inopem parvi primo fecit *Austriacus*, mox autem alloquio eximio captus summo studio amplectebatur, adeo ut adstantes omnes adolescentem imberbem honore ampliori quam Duces Legatosque veteranos affectum ætoniti intuerentur. Anno LXXIX. ramentis neque Magistratus esset neque Consiliarius, Reginae Ducem *Andegavensem* sibi in Maritum assumpturæ (nuptiæ enim illæ tunc temporis tractabantur) argumentis quibusdam validissimis, eidem humillime oblatis, obviavit; velut in libro *Cabala* a nuncupato fufius invenies enarratum. Libellum hunc *Imperatoris* Optimatis alienius (*Roberti* fortean, Comitibus *Lycæstris*, Avunculi sui) hortatu conscripsit; obviam vero diffidium gravissimum, inter illum ac *Edmundum de Vene*, Comitem *Oxoniensem*,] mense *Septembri* præfati anni protupisse constat; cui sane tribuendum arbitror quod æstate sequenti an. nempe LXXX. *Aulæ* regię se plane subduxit, eoque (ut opinor) in secessu *Fabulam* amoenissimam, cui titulus *Arcadia*, contexuit. Anno proximo, nempe LXXXI tractari denuo cœperunt nuptiæ prædictæ, Miliumque in hastiludio, (quo utique Legatum Gallicanum excepimus) commissorum de numero erant *Sidneius* & *Grevillus*, retro memoratus; quorum primo dictus Ducem *Andegavensem*, mense *Februario* ejusdem anni *Angliâ* excedentem, *Antwerpiam* usque f deducebat. Sub initium anni LXXXV. D. *Franciscum Drake* Militem, expeditionem in *Americam* adornantem comitari constituit, verum à Regina prohibitus, *Octobri* sequente *Ulfingæ* (hæc una ex *Urbibus* fidejussoriis, sive cautionariis, quas nempe *Elizabetha* tradiderant *Belgæ* foederati, erat) necnon *Equirum* *Anglorum*, *Belgis* militantiuna, Præfectus fiebat; cujus enitueret adeo, utroque in arguere, prudentia & fortitudo, ut virtutibus re-

busque gestis patriam juxta seculumque quo vixit nobilitaret, siquidem & *Arcelam* ex improvviso adortus expugnavit, & militum *Anglorum*, *Gravelingam* malo omine aggredientium, decus ac salutem tutatus est. Quid plura? pacis bellicque peritissimus, Poeta, Orator, Jurisconsultus erat egregius; de quo haud facile dixeris gladio an stylo magis inclarerit; quorum altero intaruit, altero in omne ævum superfluitus est. Scripsit autem anglice,

Comitissa Pembrochiensis Arcadiam. angl. Typis frequentius mandatus comparere liber iste, auctor vero à W. A. & R. B. factus *Londini* prodit anno 1629. In linguam porro Gallicam transfusus, *Lutetia Parisiorum* editus est an. 1624. Poema etiam contexuit cui Titulus.

Astrophel & stella. Lond. 1591. In eo elucet præcipue quævis Artis illius virtutes. Composuit porro

Apologiam pro Arte poetica. Lond. 1595. oratione soluta. In numeros quoque Anglicanos redegit

Psalmos Davidicos MS. *Wiltoniæ* in Biblioth. Comitibus *Pembrochiensis*. Denique Anglice ex Gallico vertebat maximam partem libri à *Philippo Morneio* exarati, inscriptique,

De veritate Christianæ Religionis. Id operis absolvit *Arthurus Golding*, Generosus. Edit. Lond. 1587.

Zutphaniæ, dum Equum tertium (binos enim quibus vectus fuerat interfecerant hostes) conscenderet vulneratus est, xxii. Sept. an. CIOCLXXXVI. *Arnheimiam* vero deportatus, die abinde vicesimo quinto, *Octobris* aimirum decimo sexto, satis concessit. Clarissimi Viri corpus *Ulfingam* vectum primo *Novembri* magnâ cum celebritatis pompâ navigio infertur, quintoque Mensis illius die ad Portum *Cowre-wharfe* dictum appulit, unde ad *Minoritas* extra Portam *Aldgate* deductum, ibidemque ad decimum sextum sequentis *Februarii* depositum est; illo enim die illustrissimo Heroi Justa funebria, in Ecclesiâ *Divi Pauli*, perfoluta sunt; quæ quidem haud multa æstorum Principum funera solennitate æquarunt, dolore vero paucissima. Juxta locum quem tumulo suo designasse fertur socer ejus D. *Franciscus Walsingham*, Miles, sepultus fuit; variisque post annis appensa est lignea tabella carmina quædam anglicana inscripta gerens. Cæterum deposito tandem soceri corpore, tumulus utrique speciosus designabatur, Epitaphiis binis, à Doctore *Johanne Rainolds* compositis, exornandus; quorum ego alterum, *Sidneianum* nempe, hic loci subjungam, tamen neutrum eorum sepulchrum cui destinatum est unquam decoravit: *Philippus Sidneius*, Henrico patre natus, viro nobili, qui ter *Hibernia* Prærex, complures annos *Præses Walliæ*, & à Consiliis *Elizabethæ* Regina fuit: matre nobiliore, filia Ducis *Northumbriæ*; ita bonis literis, domi, forisque, ad omnem humanitatem, prudentiam, virtutem, excultus & informatus, ut insigni legatione, antequam vicesimum primum ætatis annum implevisset, ad *Rodolphum* Imperatorem honoratissime sit persunctus: ac nisi immatura morte præreptus esset, dum adversus Hostes fortius quam cautius in *Belgio* pugnam iniens patriam defendit, & ornamentum commodumque majus quam pater allatus fuisset. Filiam duxit illius, quocum sub hoc marmore beatam expectans resurrectionem, corpore quiescit. Ex ea genuit unicam filiam *Elizabetham*, cohæredem jure

^a Ib. in vita *Sidneii* p. 11. &c. ^b Vide in *Epist.* *Langueti* nu 72. ^c Sub an. 1576. ^d In part. 3. p. 201. ^e Vide *Camd.* An. ial. sub. an. 1581. ^f Ib. sub an. 1582.

sanguinis, cum Huntingdonia Comitissa, Comitum Warwici & Leicestria, vixit annos 32. obiit 16. Oct. an. 1586.

GEORGIUS PEELE, ubinam natus parum constat, Aedis istius Alumnus, quem Studentem vocant, evasit anno CIODLXXIV. solitoque studiorum decursu Logicâ & Philosophiâ instructus Gradu Magistrali, anno LXXIX honestatus est. Facultate poeticâ celebris præsertim fuit, quæ in Ludis scenicis componendis potissimum enituit; siquidem exhibitæ frequentius cum plausu sunt Tragediæ & Comædiæ ab ipso conditæ; quas etiam haud paucis post obitum ejus annis perfectas cum voluptate & collaudatas constat. Edidit;

Tragædiæ varias & Comædias; quarum tres, Londini annis 1593. & 99. excusas, videre contigit.

HERBERTUS WESTPHALING, Londini, patre cognomine Herberto, sed qui ob diutinam in Westphalia moram Westphaling appellabatur, (unde errori quod alienigena esset præbita est ansa) natus, Collegii hujusce itidem Alumnus, proximo post novissimam ejus fundationem anno, Domini nimirum CIO-DXLVII. emerfit. Annum ætatis decimum quintum tunc temporis compleverat, anno autem dom. LV. gradum suscepit Magistralem, sacrisque postmodo Ordinibus initiatus, istius perinde ac Ecclesiæ Windlesorianæ Præbendarius, & anno LXV. Sacræ Theol. Professor, tandem vero Episcopus Herefordiensis emicuit. *Ed vir fuit gravitate (ut a quidam habet) ut vix unquam in risum viderim solutum, per multos annos quibus cum familiariter novi; ea vita integritate, ut Testamentum conditurus, voce memorabili professus sit, opes se relinquere non magnas, sed quibus Benedictionem Dei consideret affuturam, cum sibi non esset conscius, earum partem vel minimam malis artibus quasitam. Verba hujusmodi protulisse non magnum. Sed ita vixisse, ut nemo qui ipsum noverit, de veritate eorum dubitaverat, virum demonstrat, cui similes seculum nostrum utinam plures produceret. Scripsit*

Tractatum de Reformatione & Religione, Concionibus septem comprehensum. Lond. 1582.

Conciones binas de Canâ Dominicâ. ibid. eod. an. & alia.

Obiit primo Martii an. CIODCII. tumultumque sortitus est. speciosum in Ecclesiâ suâ Cathedrali, ab aquilonari parte transepti. Effigies ejus in Xysti nostri publici, Scholis superjacentis, pariete, Imagini Doctoris Eedes proxima, conspicitur.

RICHARDUS EEDS, Londini ut opinor natus, è Scholâ Westmonasteriensi in Collegium istud allectus est an. CIODLXXI. solitâque Disciplinarum Academicarum serie gradum attigit magistralem anno LXXVIII. tunc autem Junioris, quem vocant, Inceptoris munia obivit. In clerum dein ascitus, Theologiæ Baccalaureatum suscepit an. LXXXIV. evocatoq; post biennium ad sedem Episcopalem Westphalingio in Aedis istius Canonatu successit, demum vero Decanus Wigorniensis & Sacræ Theol. Professor evasit. Primam Juventutem rei poeticæ, maxime autem contexendis ludis scenicis, insumpsit; verum in maturiori ætate constitutus, vitæ pariter sanctimoniam ac scriptis & concionibus sacros quibus initiatus fuerat Ordines abunde ornavit. Amicitiam ætatiorem nulli unquam colebant quam ipse & Tobias

Matthæus, Ecclesiæ hujusce Decanus; quem cum Decanatum Dunelmensem adeuntem unico die deducere statuerat, consuetudinis pristinae memoriâ & præsentis dulcedine allectus Dunelmum usque comitatus est, idque porro itineris carmine, haud forte, ut erat poetica seculi ejus facultas, inconcinno, enarravit. Poema illud compositum est anno dom. CIO-DLXXXIV. inscriptumque,

Iter Boreale. MS. princ. Quid mihi cum Musis? quid cum Borealibus oris?

Pœmata varia. MS. lat. & angl.

Conciones sex coram Elizabethâ & Jacobo (utriusque autem à sacris erat) habitæ. Lond. 1604.

Conciones tres alias. Lond. 1627.

Wigornia xxix. Novembris an. CIODCIV. è vitâ migravit, & ibidem in Ecclesiâ Cathedrali sepultus jacet; tumulo versiculis hisce, dialogum viatorem inter & lapidem complectentibus, decorato;

*Ede quis hic? Eedes: cur hic? quia præfuit Aedi,
Hoc domino qualis visa beata domus.*

*Cedo gradum, Doctor; qualis? sacer Oxoniensis,
Tamne pius vitâ quam fuit ore? fuit.*

*Cur lapis & loqueris? sub me jacet Orpheus vincens;
Iste facit, plusquam saxa, movere, loqui.*

*Cur lapis & lachrymans? jacturam desleo tantam,
Eja viatorem me quoque flere facis.*

JOHANNES ARGALLUS, Londini natus, in Aedis Christi Studentem exeunte quasi Mariæ Regno admissus est, annoque CIODLXV. Magistri inter Inceptores senioris partes obtinuit; deinde autem Sacræ Theol. Baccalaureus, & Halesworthiæ (Opidum illud est in agro Suffolciensi, mercatus jure donatum) Parochus, Rector vero an Vicarius non dixerim, emerfit. Artem dialecticam cum primis calluit, inque Ludis scenicis apud Aedem istam (speciatim vero an. CIODLXVI. coram Elizabethâ Regina) editis personam aliquam primariam sustinere consueverat; cæterum matrescente demum ætate Theologis ob gravitatem suspiciendis, concionatoribus quoque haud omnino postremis annumerari promeruit. Porro deditus adeo studiis perhibetur, ut rei familiari augendæ, vel etiam administrandæ haudquaquam vacarit; quapropter vitam vere nimis philosophicam transegisse memoratur. Scripsit autem;

De verâ Penitentiâ. Lond. 1604. lat.

Introductionem ad Artem Dialecticam. Lond. 1605 lat. quo in libro, jucundo quidem salibusque consperso, hæc inter Postprædicamenta occurrunt, quæ quoniam fortunam Viri mediocrem animique simul æquabilitatem patefaciunt, hunc in locum subjungenda duco. [Simul tempore] Synchroni & coetanei Hieronymus & Augustinus, Cyprianus Martyr & Cornelius Episcopus Romanus, Bernardus Clarvalensis & Eugenius ejus nominis tertius. [simul tempore] Johannes Argallus qui hac scribit (pauper senex) & Reverendi Patres D. Tho. Bilsonus Wintoniensis, D. Martinus Heton Eliensis, D. Robinsonus, Carloliensis, D. Tobias Matthæus Dunelmensis, Episcopi doctissimi, loco suo dignissimi, vigilantissimi Antistites, alique permulti: ut, D. Tho. Thorotonus, D. Robertus Dorsettus, D. Guliel. Jamiesus (Dunelmensis Decanus Vir gravissimus & prudentissimus) D. Galfr. Ludovicus, vetus Collega ejus: Ve-

tuus amicus meus D. Joh. Raynoldus, D. Tho. Whyte vir eloquens & in scripturis potens; Rodolphus Piccaverus; D. Gul. Zouchus, D. Joh. Walsallus, D. Joh. Howsonus, D. Nich. Bondus, Collegii Magdaleniensis Praeses, homo nitidus & facetus, contubernalis meus & olim familiaris Geta. Omnes S. Theologia Doctores praestantissimi. [Simul tempore] fuimus in una Academia & Schola educati, & Ecclesia Christi Oxonienses magna ex parte omnes Socii & Alumni. Hos, magnus Deus ad summos in Ecclesia honores & dignitates (quia digni sunt) evexit: Argallum vero, pro peccatis suis magnis & innumeris, indignum senem, in paupertatis vinculis adhuc detinet, ut cum Acolasto filio prodigo, poenitentiam agat, verè resipiscat, & tandem per ejus gratiam salvus fiat.

Saepe levant poenas, ereptaque lumina reddunt,
Cum bene peccati poenituisse vident.

Alia siqua conscripsit ignorare me fateor; morte autem repentinâ, dum Chestona prope Halesworthiam pranderet, correptus est, & octavo Octobris die, an. dom. CIODCVI. in Ecclesia suâ Parochiali sepultus.

RICHARDUS MULCASTER, in aquilonari aliquo Anglia agro (Westmorlandensi, ni fallor) natus, in Collegio vero Reginali apud Cantabrigienses literis Academicis, usque dum gradu Baccalaurei in Artibus ornaretur, imbutus, istius Ecclesiae alumnus cooptatur anno CIODLV. Proximo anno Baccalaureorum nostratum in album relatus est, annoque LVII. gradum suscepit magistralem. Artis Poeticae, literarum humaniorum, Linguae Graecae, reique in genere Grammaticae, peritiam haud vulgarem adeptus tunc temporis fuerat, verum quadriennii dein spatio tantos in singulis progressus fecisse comparuit, ut uno electorum omnium consensu Ludi literarii, Londini, in Parochiâ S. Laurentii Dowdne, anno LXI. à Mercatorum Scissorum confratriâ instituti, Archididascalus decerneretur. Atque eâ sane solertia & industria primis illis eruditionis elementis ingenia puerilia informavit, ut è Seminario isto furculi quotannis in Sodalitium Divi Joh. Baptistae Oxon. abinde transferrentur, qui non sine vicinarum plantarum invidia progerminarent ac maturefcerent. Post annos complures ibidem positos ad Scholâ Divi Pauli Lond. Regimen evocatur, quo in Munere non minori cum discipulorum fructu aliquandiu versatus, beneficio opimo de Stanford Rivers, in agro Essexiano, labores immensos, donante Elizabethâ, pensatos habuit; ubi reliquam ætatem Parochi indefessi optimeque Christiani officiis insumpsit. Scripsit vero, præter alia;

Positiones de pueris educandis. Lond. 1581. angl.

Linguae nostrae Anglicanae Orthographiam. Part. I. ibid. 1582. angl.

Fato functus est apud Stanford Rivers, & vicesimo sexto Aprilis, an. CIODCXI. in Ecclesia suâ Cancelli tumulatus. Sub lapide autem jacet quem Catharina conjugii ante biennium posuerat; cujus Inscriptioni si fides, ducto à stirpe antiquâ stemmate Armigeris Anglicanis annumerandus erat Mulcasteras.

GULIELMUS GAGER (ubiam natus in obscuro est) primas pueritiae disciplinas in Scholâ Westmona-

steriensis hausit, hujusce vero Aedis Alumnus anno CIODLXXIV. Art. Magister anno LXXX. ac decurso inde novennio legum Doctor evasit; cæterum quibusnam postmodo in Ecclesia vel Republicâ muneribus fructus fuerit haud facile dixerim. Poeta utcunque eximius erat, & quoad Comœdias conscribendas, primum semper locum coævus inter obtinebat; posthabitis nimirum Edoardo Comite Oxoniensi, Magistro Rowley (is Aulam Pembrocchiensem, apud Cantabrigienses, ingenio ornavit) Richardo Edwards, Johanne Lily, Thomâ Lodge, Georgio Gascoigne, Gul. Shakespeare, Thomâ Nash, & Johanne Heywood. Optimis ingenii dotibus, iisque egregie excultis, probitate quoque spectabili; præditus erat; ludis autem scenicis tam docte tamque nervose patrocinatus est, ut nihil plane prætermisisse videatur quod eorum in defensionem adferri possit, id quod ex Doctoris Johannis Raynoldsi (eisdem scilicet acerrime impugnantis) responsionibus frequentibus abunde liquet; tametsi constat seu victum tandem succubuisse Gagerum. Scripsit vero ludos scenicis bene multos, quorum de numero fuere.

Ulysses redux lat. } Ubinam loci, aut quo tempore;
Rivales. lat. } typis mandati nequeo dicere.

Meleager. lat. qui quidem publice, in Collegii istius Refectorio, circa annum CIODLXXXI. coram Comite Pembrocchiensi; Roberto Comite Leycestria, Cancellario Academico; Philippo Sidney, Milite, Virisque aliis principibus, per Sodalitii Alumnos & alios agebatur; plausuque summo exceptus, ibidem denuo paulo post editus est; Typis autem anno dom. 1592. propalatus, & à literatis in deliciis habitus, Raynoldsi prædicti zelum proritavit adeo, ut librum dein conscripserit Ludorum scenicorum exitium nuncupatum, & Middleburgi primum anno 1600. excusum. Huic obviavit statim Gagerus, composito libello cui titulum fecit,

Tractatum in defensionem Ludorum scenicorum. Typis traditum unquam fuisse haud temere perhibuerim. Gagerum autem comitari debet Georgius Pettie, utpote familiaritate cum illo diuturnâ conjunctissimus, & fabulas amatorias conscribendi facultate, haud facile tunc temporis æquandâ, præditus, velut ex libro colligendum cui titulus,

Palatium exiguum voluptatis Pettiana. Opusculum istud (cujus mihi suppetit hodie exemplar, monumenti ad instar, Viri ob ingenium poeticum tersamque scripturam neque ipsi Gagero postponendi, memoriae sacri conservandum) cupidis ulnis amplectebantur illorum temporum Generosi plerique, unde typis frequentius mandatum comparet; tametsi fatendum cultiorem seculi istius orationem haudquaquam attigisse ipsum, ac proinde à Lectoribus hodiernis in pretio minime habitum. Tetworthia vero, vel apud Stoke-Talmach in agro Oxon. (utrobique enim latifundia satis ampla possidebat pater ejus) editus in lucem est, & eruditionem percepturus Academicam Sodalitium istud intravit anno CIODLXIV. (eiusdem Alumnus, sive Studens, an Commensalis non dixerim) annoque LXIX. Artium capeffit Baccalaureatum, quandonam vero diem obierit ignorare me fateor. Subjungendus porro Thomas Storer, Art. Magister, Aedis hujusce Alumnus, qui a vitâ Wolfseii Carmine conscriptâ famam sibi apud Oxonienses haud vulgarem peperit; quem quidem Carolus Fitzgeofridus, ex Aulâ Lateportensi Poeta non incelebris, ipsiusque Storeri familiaris, in Affa-

nis a seu Epigrammatis suis eo nomine collaudavit.

NATHANAEL POWNOLL, in agro *Cantiano* natus, *Lateportensium* de numero esse coepit an. dom. CIO-DXCIX. ætat. xv. post biennium autem in Sodalitii istius Studentem, quem vocant, allectus est, annoque CIODCVII. Gradum suscepit magistralem. Laudes cumulatissimas nemo magis promeruit, nemo minus ambivit; animo enim verecundissimo præditus, virtutes suas abunde conspicuas solus ignoravit. Annos decem in Academia posuit, quo temporis spatio linguarum octo cognitionem consequebatur; in precibus & vigiliis frequens, in literis vero imbibendis ante coævos pene omnes assiduus, adeo ut aliis prodesse cupiens vitam suam prodegerit. Verum quam eruditione eximia instructissimus evaserat, veritus tamen est sacros Ordines ambire, verbumque divinum annuntiandum suscipere; tanto blateronibus hodiernis, qui Scholas Academicas vix unquam ingressi in clerum se ingerunt, modestior ille, pensique gravissimi conscientiam magis tactus. Cæterum abreptum licet morte præmaturâ fuerit eximium illud pietatis, industriæ, & cognitionis exemplum, (ut reliquas quibus inclaruit virtutes prætermittam) monumenta tamen quadam literaria, quorum nomine in pretio apud posteros habebitur, enumerabimus. Sic autem se habent;

Theologi junioris Apologia, pro diuturniori suâ in Universitate morâ.

Meletemata super sacro Presbyteri officio.

Commentationes sive Meletemata super Psalmorum septem penitentiariorum primo.

Officium Davidicum quotidianum.

Anglicano hæc omnia Idiomate conscripta, & impressa sunt an. 1612. Opuscula vero bina priora *Oxonie* typis denuo mandabantur anno 1658. E vitâ migravit circa an. CIODCX. inque Sodalitii hujusce Ecclesiâ Cathedrali sepultum suspicor.

THOMAS ROGERS, agrum, ut opinor, *Cestriensem* natalem habuit, & Aedis istius Alumnus aliquandiu fuit, cui tamen suscepto gradu magistrali (id in annum CIODLXXVI. cadit) valedixit, ad profeminandum utique Evangelium (textum vero divinum sedulo & constanter aperuisse comparet) omnino conversus. *Bancrofto* Archiepiscopo *Cantuariensi* à sacris fuit, necnon Rector de *Horninger*, prope fanum S. *Edmundi*, in agro *Suffolciano*: de promotionibus aliis, si quibus tamen fructus fuerit, nihil habeo comperi. Scripsit anglicè

Articulorum fidei Ecclesiæ Anglicanæ dilucidationem. Edit. an. 1585. qui quidem liber haud æquos adeo Lectores imprimis reperit, neque enim eundem Pontificii soli & Schismatici indignis modis exceperunt, verum & Orthodoxi haud pauci palam damabant; ægre nimirum ferentes Theologum unum aliquem, eumque inferiorem tantum verbi Ministrum, Ecclesiæ universæ personam induere, sacramque omnibus fidem quasi pro tribunali explicare; præsertim cum ex usu plebis Christianæ, in partes jam tum propere nimis discedentis, videretur ut articulorum eorum sensus laxius aliquanto pateret, ne scilicet siqui arctius premerentur, vincula contestim projicerent quibus constringi sese importunius existimarent. Uticunq; satis constat id Operis, *Bancrofto* nuncupatum, ejusque patrocinio fultum, non modicam sibi

& Authori suo existimationem paucorum annorum spatio comparasse. Contexit porro *Rogersius*

Symbolum Anglicanum, Tabulis quibusdam Articulorum quibus singuli, &c. subscribere tenentur explicationem complectens. lib. 2. Lond. 1579. 85. &c.

Dialogum Historicum de Antichristo & Cultu Pontificio. Lond. 1589.

His adderem, nisi longum esset, & alia complura, partim composita, partim in linguam vernaculam transfusa, quorum nempe Inscriptiones in Bibliothecæ *Bodleianæ* celeberrimæ catalogo, maxime vero in librorum ab *Andrea Maunsell*, Bibliopolâ *Londonensi*, Serenissimæ *Elizabethæ* temporibus editorum, notitiâ comparent. Ipsum autem quod attinet, doctrinam de Sabbato christiano, à Catharis mordicus propugnatam, omni Studio refutabat; unde tantam sibi apud eos invidiam conflavit, ut calumniis variis viri famam lacerarint; proinde vero sui demum vindicias scribere coactus est, quæ penes cognatum quendam etiamnum supersunt. Denique in Ecclesiæ suæ *Horningerianæ* Cancelli, vicesimo secundo *Febr.* an. CIODCXV. humatus est *Rogersius*, tumulum lapide quidem nudo, nullaque inscriptione ornato, instratum consecutus. Nescius non sum, *Johannem* quendam *Rogers*, vel fratrem prædicti germanum, vel illi affinitate saltem propinquâ conjunctum, Gradu Magistrali decoratum *Oxonie* fuisse CIODLXXVI. de quo tamen minime liquet utrum in Sodalitio isto, an vero in alio aliquo, bonis operam literis navaret. Certe constat in seculi ejus Republicâ literariâ locum haud inhonestum possedisse ipsum, libros quoque varios in lucem edidisse, quorum de numero fuit,

Seçta cui nomen Amoris familia propalatio, Edit. Lond. 1579. angl.

RICHARDUS CAREW, familiâ generosâ & perantiquâ, apud *Anthonie* in agro *Cornubiensi* positâ, natus, Collegium istud annum ætatis undecimum haudquaquam supergressus, Commensalis generosus intravit, cameram vero in Aulâ (ni fallor) *Lateportensi* sortitus est; id quod eodem quasi tempore contigit quo *Georgius Carew*, sanguineus ejus (hic Decani Aedis *Christi* filius erat, & Comes de *Totnesse* postmodo evasit) & celeberrimus *Camdenus* eadem illâ in aulâ Artibus ingenuis animos excolebant. Postquam annum ætatis decimum quartum attigerat, disputationem extemporaneam cum Milite illo inclyto *Philippo Sidney*, impari fortean congressu, solatii tamen haud parum à victore illustrissimo mutuatus, sustinuit; præsentibus *Leicestriæ* & *Warwici* Comitibus, cum Viris aliis principibus, quo tempore exercitationum Academicarum deliciis nobiscum, in Aede istâ commorati, detinerentur. Ad ipsum quod spectat *Carevium*, quamdiu literis *Oxonie* vacavit, & an *Londonum* dein profectus Hospitum aliquod Juris municipalis adierit, an vero peregrinationem in terras transmarinas instituerit, nullibi, quod sciam, comparet. Atqui dubium non est quin propter indolem egregiam doctrinâ singulari imbutam, præcipuè notæ literatis quibusque, ac *Spelmanno* speciatim clarissimo, familiariter innotuerit; is enim virum, in Epistolâ quadam de decimis ad eundem conscriptâ, à probitate pariter & eruditione abunde collaudat in hæc verba, --- *Palmarum igitur cedo* (inquit ille) *& quod Gracis olim in Caria sua gente admirati sunt, nos in*

Carea nostra gente agnoscimus, ingenium splendidum, bellarumque intentionum fecundissimum, &c. Librum contexuit cui nomen fecit;

Cornubia Descriptionem. Edit. Lond. 1602. angl. Opus illud tantopere à *Camdeno* celebratur, ut calculum nostrum adicere supervacaneum pene duxerim: sed hac plenius & planius (inquit vir ille doctissimus) docebit Richardus Carew, de *Antonie*, non minus generis splendore quam virtute & doctrinâ nobilis, qui hujus Regionis descriptionem latiore specie, & non ad tenue elimat, quemque mihi praeluxisse non possum non agnoscere. Ex Italico etiam in Anglicanum transtulit.

Ingeniorum humanorum examen, Authore Johanne Huarto. Lond. 1594. & 1604.

Siquæ alia conscripserit de iisdem parum liquet; diem autem obiit & sepulturam nactus est apud *Antonie* an. dom. CIODCXI.

JOHANNES KING, apud *Wormenhale*, vulgo *Warnhall*, prope *Brill*, in agro *Buckinghamiensi*, natus, primique bonarum Artium rudimentis in Scholâ *Westmonasteriensi* instructus, Sodalitii hujusce Alumnus coopatur anno CIIDLXXVI. Is primo in Artibus, ac postmodo in Theologiâ inceptit; *Elizabethæ* autem & *Jacobi* à sacris fuit, necnon Archidiaconus *Notinghamiensi*, *Ædis* dein istius Decanus, tandemque Episcopus *Londinensis*. Theologus judicio firmo & eruditione multiplici præditus erat, verbum quoque annuntiandi facultate pollebat egregiâ, adeo ut Concionatorum Rex à *Jacobo* appellaretur. Porro cultissimis animi dotibus haudquaquam defuere morum gravitas vitæque sanctimonia; copiosus vero & suavis in dicendo præcoævis erat plerisque, utpote quem sæpe fassus est D. *Edoardus Coke*, Jurisconsultus, singulis eorum qui in *Camerâ*, quam vocant, *Stellatâ* per ea tempora perorarent facundiâ antecelluisse. In sedem, quam prædiximus, Episcopalem evectus, Evangelio publice aperiendo nequitiam renuntiavit, verum suo ostendit exemplo posse Antistitem Ecclesiâ simul gubernare & Verbum divinum profeminare, pedoque monente Pastoralis, ovibus in ordinem pariter cogen-dis & pascendis vacare. Et sane Paginam sacram populo Christiano tam assiduus dilucidavit, ut, nisi valetudine adversâ prohiberetur, Dominicâ quavis suggestum aliquem sacrum *Londini* alibive occuparet. Scripsit;

Prælectiones in Jonam. Lond. 1594. Oxon. 1599. &c.

Conciones varias. Oxon. 1607. 1608. & 25.

Animam Deo reddidit, calculo renum & vesicæ miseris modis discruciatu die *Martii* tricesimo, anno dom. CIODCXI. ætat. LXII. & *Londini*, in Ecclesiâ Divi *Pauli* Cathedrali, sepultus est; Epitaphium vero ejus in Ecclesiâ illius Historiâ, per *Dugdalium* Scriptorem hand incelebrem contextâ, videre licet.

HERBERTUS CROFT, familiâ cognomini peranti-quâ apud *Castrum Crofiorum*, in agro *Herefordiensi*, oriundus, in Collegio isto commensalis annos aliquot egit, & in ætate maturâ constitutus argumenti polemici librum, in duodecimo typis mandatum;

composuit, quem tamen videre nondum contigit; ipsius etiam inscriptionis proinde sum ignarus. De Authore isto nihil habeo quod addam, præterquam quæ ex Epitaphio ejus, in Monasterio Anglicanò *Duacensi* comparente; immorescant; id autem sic se habet: *Hic jacet Corpus Herberti Croft Equitis Aurati, Angli de Comitatu Herefordia, Viri prudentis, fortis, nobilis, Patria libertatis amantissimi, qui in hoc Monasterio in paupere cella, tanquam Monachus, aliquot annos devotè vixit & pie efflavit, secutus exemplum primogenitoris sui Dom. Bernardi Croft, qui ante sexcentos annos, relicta militari gloria, Monachus in Benedictino Canobio disunctus est. Obiit 10. Aprilis 1622. requiescat in pace.* Alia porro quædam scripsisse dicitur, licet facta mihi haudum sit eorundem copia.

JOHANNES SPRINT, patre Johanne (is ex hoc eodem Collegio prodierat; Decanus vero *Bristoliensis* dein fuit & Præbendarum *Sarisburiensium* primam, quam auream vocant, consecutus est) natus (quanquam de loco minus constat) *Ædis Christi* Alumnus evasit anno CIODXCII. annoque XCIX. Gradum capeffivit Magistralem. Paucis post annis Vicariam de *Chornbury*, in agro *Glocestriensi*, adivit, quâ tandem relicta Ecclesiâ aliquam parochialem *Londini* nactus est, ubi Verbum divinum ad obitum usq; annuntiavit. Vir sane pius erat ob & morum gravitatem suspiciendus, cæterum Ecclesiæ Anglicanæ ceremonias damnabat iniquus & averfabatur, usque dum *Samuelis Burton*, ejusdem Diocesis Archidiaconi, suasu & argumentis, asperitate omnimodâ vacuis, ad saniolem sententiam perduceretur; tunc enim stabilitum numinis cultum non tantum amplexus est ipse, sed & aliis amplectendum commendabat, id quod libro quodam anglicano fecisse constat cui titulus;

Necessitas conformes nos, quoad præscriptas ab Ecclesiâ Ceremonias, si deprivationis intentetur censura, præstandi Lond. 1618. Scripsit porro anglicè

Usus necessarius christiani Sabbati, sive diei Dominici. Lond. 1607.

Summam Christianæ Religionis, in modum Catechismi. Ibid. 1613.

Londini, infra præcinctus Ecclesiæ S. *Anne*, ad sedem antiquam fratrum nigrorum vel Dominicanorum (ea fortean Parochia erat in quâ Christum annuntiassè prædiximus) sepultus est, septimo *Maii* an. CIODCXIII. At vero plura, si lubet, de illo in Historiâ meâ sub an. CIODCII. reperies.

GULIELMUS CAMDEN, *Londini*, in veteri, quam vocant, *Balivâ* natus est an. CIODL. Patrem habuit *Sampsonem Camden*, *Lichfeldiæ* quidem in lucem editum, Civem vero demum *Londinensem*, & Sodalitio nempe pictorum; matrem vero familiâ antiquâ *Curwennorum*, cui sedes olim *Workintona* in agro *Cambridriensi*, ortam; quod quidem ab ipso de quo nunc agimus Scriptore, in *Britanniâ* suâ, inque agri speciatim illius notitiâ, edocti sumus. Prima eruditionis femina *Londini*, in Prochorophii nimirum Ecclesiæ *Christi*, paulo ante fundati, ludo literario percipit; ampliores verò in Studiis progressus faciendi avidus, inde ad Scholam Divi *Pauli* migravit, ibique brevi temporis spatio tantopere profecit, ut maximos demum laborum fructus editurum nemo dubitaret. Annum

* In Britan. in Cornub.

ubi attigit ætatis decimum quintum, ad Collegium *Magdalenense* transmissus, & Magistro *Thoma Cooper* (hic Scholæ Grammaticalis ad Sodalitium illud spectantis sub id erat Archididascalus, ad Episcopatum vero *Lincolniensem* ac tandem *Wintoniensem* evocatus comparet) in disciplinam traditus est; cujus sub auspiciis in Dialecticæ rudimentis multum profecit, tamen si Semicommunarii, quem vocant, locum frustra ambivisse, & proinde ad Aulam *Lateportensem* commigrasse constat. Ibidem Doctoris *Thoma Thornton*, ex *Æde Christi*, discipulus integro egit biennio; deinceps vero eandem ad *Ædem* tutoris, spem de juvene optimam concipientis, operâ transductus est, ibique quoad Academicus erat commorabatur. Anno *CIOCLXX*. pro Baccalaureatu supplicanti deprehendo, ad eundem tamen solenniter admissum, aut exercitiis quadragesimalibus, quas determinationem appellamus, functum, sedulo licet quæstiverim haudquam reperio. Utcunque, dubium non est quin Artibus Academicis *Æde* in istâ invigilârit, utpote quam ipse ultro sui agnoscit altricem; velut ex ejusdem *Britanniæ*, & *Castri* speciatim *Wallingfordensis* notitiâ perdiscendum. Atque inde quidem factum ut Scriptorem illustrem huic potissimum Sodalitio tribuerem; qui eodem relicto Scholæ *Westmonasteriensis* Hypodidascalus, & vel cedente uliro vel morte abrepto venerabili illo Theologo *Edoardo Grant*, Gymnasiarcha emicuit. Id muneris summâ cum assiduitate ac diligentia obivit: interea tamen operis clarissimi, cui *Britannia* nomen factum, fundamenta solennibus feriandi temporibus horisque succisvisis jecit, sed & idem porro dum in literis præmonstrandis occupatus esset absolvit, typisque semel atque iterum, ut opinor, mandandum curavit. Ipse autem jubente ac indulgente *Elizabethâ* Fecialium in Collegium, titulo *Richmondensis*, diemque obeunte *Richardo Leigh*, *Clarentius* cooptatur, id quod in annum *CIODXCVII*. cadit; paucorum vero annorum intervallo publicus rei historicæ in Collegio *Chelcæiano* Professor ab ipso ejus fundatore, *Matthæo* nimirum *Sutcliffe*, Theologiæ Doctore, designatur, quo sane munere, honorario magis quam quæstuoso ad obitum usque fructus est. Criticus accuratus, Philosophus omnibus numeris absolutus, Linguarum Græcæ & Latinæ, necnon rei historicæ peritissimus, maxime autem rerum antiquarum cognitione instructus erat, quibus nominibus non tantum apud *Anglos*, genere & eruditione claros, in pretio fuit, verum apud externos quoque celeberrimos summo in honore versabatur, quales fuerunt *Ortelius*, *Lipsius*, *Douza*, *Scaliger*, *Thuanus*, *Gruterus*, *Peirescius*, &c. quorum perinde & aliorum haud paucorum è literis, ad *Camdenum* quidem datis mihiq; perlectis, facile colligendum, cœvis omnibus, præcorum seculorum monumenta rimantibus, ipsum fuisse antehabitu. Enimvero popularibus *Anglis*, quotquot eandem materiam unquam illustrarunt, longe videtur antecelluisse, & proinde Insularum *Britannicarum* *Pausanias* merito à quibusdam nuncupatur, utpote cujus famâ diuturnius non erit Gentis *Britannia* nomen. Librorum quos accurate non minus quam eleganter conscripsit tituli ejusmodi sunt.

Britannia sive Regnorum Angliæ, Scotiæ, Hiberniæ, & Insularum adjacentium descriptio. Lond. 1585. Ibid. 87. in octavo. Ibid. iterum 94. & 1600. in quarto. Ibid. porro 1607. in folio cum tabulis Geographicis. Versio Anglicana, Authore *Philem. Holland*, Londini prodit an. 1610. &c. in fol.

Reliquia Britannicæ. Lond. 1604. Ib. 14. &c. angl. libro isti in lucem edito postremam nominis &

cognominis literam, nempe *M. N.* apposuit. Locupletior dein Londini sæpius procubebatur, eundem enim additamenti compluribus auctiorem postmodo reddidit *Johannes Philipot*, Fecialis titulo *Somer-setensis*.

Inscriptiones monumentales Regum, Reginarum, Nobilium & aliorum in Ecclesiâ Collegiata S. Petri Westmonasteriensis sepulchrorum. Lond. 1600.

Rerum Anglicarum & Hibernicarum Annales regnante Elizabethâ; quorum prima pars Londini anno 1615. altera vero Londini quoque an. 1627. fol. utraque autem *Lugduni Batavorum* annis 1625. & 39. in oct. typis mandata est. Partem secundam in linguam vernaculam transfudit *Thomas Browne*, *Ædis* hujusce Alumnus (nunc temporis *S. Theologiæ* Professor, & Ecclesiæ *Windleforiana* Canonicus est) quam etiam Londini curavit imprimendam an. 1629.

Grammatica Græca in usum Scholæ Westmonasteriensis; quæ quidem Prælo sæpius tradita comparet, & in Scholis plerisque aliis adolescentium in manibus etiamnum versatur. Processum quoque judicalem, contra Romanenses qui pulvere nitrato Regi Regniq; ordinibus internecionem machinabantur institutum, latinitate elegantiori donavit. Alia porro si conscripserit, de iis minus constat. Sepultus autem est in Ecclesiâ *S. Petri Westmonasteriensis* prædictæ porticu australi, Choro proximâ, decimo Novemb. an. dom. *CIOCCXXIII*. Parieti vero occidentali, supra tumulum, infixa est effigies Viri dimidiata, ex marmore albo dedolata, & ejusmodi inscriptione inferius positâ, ornata, *Qui fide antiqua & opera assidua Britannicam antiquitatem indagavit, simplicitatem innatam honestis studiis excoluit: Animi solertiam Candore illustravit, Gulielmus Camdenus ab Elizabetha R. ad Regis Armorum (Clarentii titulo) dignitatem evocatus. Hic spe certa resurgendi in Christo S. E. 2. Obiit anno Domini 1623. Novemb. 9. Ætatis sue 74.* Certiores de obitu ejus facti, erga Benefactorem munificentissimum (qualis alibi in hoc opere comparet) ne ingrati videremur, laudes ejus per *Zouchum Townley*, Artium Magistrum, & *Ædis Christi* Alumnus, ac Oratoris publici vices obeuntem, percensendas curavimus; cujus Oratio, una cum Carminibus Togatorum lugubribus, *Oxoniæ* in lucem prodixit an. 1624.

RICHARDUS FOWN; patre verbi divini Ministro, in Comitatu *Wigornensi*, natus, istius Collegii Alumnus evasit an. dom. *CIOCLXXVII*. ætatis xvii. Anno *LXXXV*. in Artibus incepit, sacrisque postea Ordinibus initiatus Principis *Henrici* Sacellanus, & anno *CIOCCV*. Sacræ Theol. Professor, ac Rector de *Stoke* ad *Sabrinam*, vulgo *Seybernstoke*, suo in agro emerfit. In libris evolvendis assiduus erat, atque inde plurimæ lectionis Theologus emicuit, velut ex opusculo illo (ut alia ejus scripta omittam) satis constat cui nomen fecit;

Trisagion, sive Tria Christi munera. Lond. 1619. angl.

In Ecclesiâ suâ parochiali, xxv. Novemb. an. *CIOCCXXV*. humatus, ac lapide tandem & Inscriptione sepulchrali donatus est; verum grassante per *Angliam* bello nupero Civili utrumque adeo deformavit fanatica, ut opinor, Catharorum rabies, ut ipsum jam evanuerit Epitaphium.

EDOARDUS EVANS, Agrum *Denbighensem* natalem

lem habuit; Sodalitium vero istud, literas percepturus Academicas, ingressus est an. dom. CIO-DXCVIII. ætat. xvi. Suscepto deinceps (anno nempe CIODCVII.) Gradu Magistrali, verbum profeminandi facultate haud incelebris emicuit, prout abunde liquet è

Concionibus quatuor coram Academiâ Oxoniensi habitis, & Oxonia impressis anno 1615. angl.

RICHARDUS HAKLUYT, familiâ ortus *Herefordienfi* antiquâ valde ac generosâ, disciplinas primores in Scholâ *Westmonasteriensi* hausit, & Alumnorum *Ædis Christi* in numerum ascitus est an. dom. CIODLXX. Gradum vero Magistralem capeffivit LXXVII. D. *Petri Westmonasteriensis* Præbendarius tandem evasit, neq; aliud, quod sciam, unquam deinceps perrexit. Innato quodam appetitu ad Historiæ studium proclivis ferebatur, rebus vero maritimis potissimum delectatus, proinde commercium quoddam cum nautis præcipuis, *Wappingæ*, prope *Londonium*, agentibus instituit, eorumque partim operâ, partim libellis literisque super eodem argumento in lucem per ea tempora editis usus, librum contexit quem titulo isto insignivit:

*Profectiones, Navigationes, Commercia & Re-
fectiones Anglorum. Vol. 3. Lond. 1598. 99. 600.
fol. angl.*

Id operis, labore immenso nec minori cum curâ compositum, nomini Britannico usui fortean olim aliquando cessurum est; siquidem fieri potest ut loca jam deserta & inculta, vel etiam sterilitate naturali damnari visa, & solis propterea nominibus cognita, seculis venturis ubertate aliquâ, eâque haud contemnendâ, prædita compareant, cumque Viri illius elucubrationibus constiterit reperta primitus ab *Anglis* fuisse & nominibus donata, eo præsertim nomine Genti nostræ vendicentur. Scripsit autem porro, (præter alia hic loci prætermittenda.)

*Virginiam plurimi æstimatam ex Florida continen-
tis, eidem adjacentis, descriptione, &c. Lond. 1609.
angl. & alia.*

*Westmonasterii, in Ecclesiâ Divi Petri sepultus
fuit xxvi. Novemb. an. CIODCXXVI.*

EDMUNDUS GUNTER, in agro *Hertfordienfi* natus, in Scholâ vero *Westmonasteriensi* primis rei literariæ elementis imbutus, Alumnorum in numerum admissus est an. dom. CIODXCIX. ætat. xviii. & laudandam Dialecticæ ac Philosophiæ cognitionem consolito Studiorum curriculo attingens, Artium Baccalaureus & Magister, inque clerum dein ascitus Sacræ Theologiæ Baccalaureus evasit. At vero cum scientiâ mathematicâ potissimum emereret (eâ enim coævus pene omnes longe superavit) *Brewoodum*, Astronomiæ in Collegio *Greshamensi* Professore excepit, quo in Munere tam scriptis quam institutionibus privatis Tyronum vel etiam Veteranorum studia multum promovebat. Scripsit autem;

*De sectore, Baculo cruciformi, aliisque Instrumen-
tis. Lond. 1624. &c. angl.*

*De Sinubus & Tangentibus artificialibus præcepta
canonica. &c. ibid. 1624. angl. Utrumque, una cum
opusculo suo de usu Quadrantis Londini an. dom.
1653. edidit Samuel Foster, Astronomiæ pariter
in Collegio præfato Professor publicus. Ipsum quod
attinet Gunterum, alia porro si conscripserit de iis
nihil habeo comperti; fatis autem concessit in Col-
legio *Greshamensi*, decimo Decembris, an. CIO-*

DCXXVI. dieque proximo *Londoni* in Ecclesiâ Pa-
rochiali Divi *Petri (le Poore)* tumulatus est. Care-
rum plura de ipso reperies in *Edmundi Wingoti* noti-
tiâ, in Collegio nimirum *Reginensi* consulendâ.

THOMAS GOFFE, in agro *Essexiano* natus, inque Scholâ *Westmonasteriensi* primis pueritiæ disciplinis imbutus, istius Collegii Alumnus asciscitur an. dom. CIODCIX. ætat. xviii. atque bonis ibidem literis sedulo incumbens Artis poeticæ, maxime autem dramaticæ, Oratoricæ quoque, & Concionatricis peritissimus emerfit. Anno XXIII. Theologiæ Baccalaureatu ornatus est, & *Clandoniam orientalem* (pagus ille est in agro *Surreiensi*) Parochus consequebatur, ubi meram sane *Xantippen* in uxorem sumpsit, quâ tæ-
trio-rem ei pestem machinari non poterat malus ge-
nius, utpote cui cum muliebri petulantia gravissimæ
semper intercesserant inimicitia; & veri quidem fit
simile infortunium illud domesticum mortem ipsi ac-
celerasse. Scripsit;

*Orationem funebrem habitam in Scholâ Theologica
Oxon. in obitum D. Henrici Savilii. Editi Oxon. 1622.
lat.*

*Orationem funebrem habitam in Ecclesiâ Cathedra-
li Christi Oxon. in obitum Doctoris Gulielmi Goodwin,
istius Ecclesiæ Decani. Oxon. 1620. lat.*

Conciones aliquas. Lond. 1627. &c.

*Ludos scenicos sex vel septem, tragicos partim,
partim generis mixti. Lond. 1631. 32. 33. 56.
&c.*

Apud *Clandoniam orientalem* prædictam sepultus
est xxvii. Julii CIODCXXIX.

JOHANNES HOWSON, *Londoni*, in Parochiâ S. *Bridæ* natus, è Scholâ Divi *Pauli* in istius Collegii Alumnus cooptatus est anno CIODLXXVII. Sus-
cepto in facultate Artium Gradu utroque sacris Ordini-
bus initiatus est, & Vicariorum de *Bampton*,
hoc ipso in agro, alter emerfit. Ecclesiæ de quâ
nunc agimus Præbendam postmodo consequebatur,
Gradibusque continuis factus est Sacræ Theologiæ
Professor, Rector de *Brightwell* secus *Wallingto-*
nam in agro isto, & Episcopus *Oxonienfis*; duodeci-
mo Sept. an. CIODCXVIII. designatus, nono au-
tem sequentis Maii, *Lambethæ*, una cum *Search-*
feildo, *Bristolienfi*, & *Bridgeman*, *Cestrenfi*, Præ-
sulis consecratus. Tandem vero ad sedem *Dunel-*
mensis evocatus, eandem ad obitum usque possi-
debat. Vir erat apprime doctus, & ob morum gravi-
tatem in pretio apud posteros habendus. Ecclesiæ
Anglicanæ cultum ac disciplinam obnixè tuebatur,
& *Calvinistarum* errores Concionibus frequentius
refellebat. Scripsit libellum cui titulus;

*Uxore dimissâ propter fornicationem aliam non li-
cet superinducere. Thesis 3^a. proposita & disputata in
Vesperis Oxon. CIODCII. Edit Oxon. 1602. ibid.
1606. Conscripita quoque ab illo est;*

*Ejusdem Thesew defensio in 6. Commentarios &
Elenchum monitorium distincta. Ibid. 1606. Edi-
disse etiam comparet;*

*Conciones varias. Lond. 1598. Ox. 1603. Lond. 12. Ea-
rum quatuor sacrilegium, & suprematum Pontificium
tractant (id pensu assignavit Rex Jacobus, maculam
scilicet quâ ipsum deformarant Cathari, qui passim
criminabantur animo ad Ecclesiam Romanam pro-
pendere illum, eluendi cupidus) quas quidem, juxta
& librum prædictum, responsione nullâ refutare ag-
gressi*

gressi sunt Pontificii ; unde perpetuas Viri in laudes uberior succrescit materia.

Sexto Febr. an. dom. CIODCXXXI. ætat. quasi LXXV. è vitâ migravit venerandus Antistes, & Londini, in Ecclesiâ Divi Pauli tumultum sortitus est.

LEONARDUS HUTTEN, Londini, ut opinor, natus ; prima Studiorum tyrocinia in Scholâ Westmonasteriensi fecit, unde in Sodalitium istud coopatus est anno CIODLXXIV. Gradu utroque in Artibus ornatus, sacrisque initiatus Ordinibus, Studio Theologiæ sedulo incubuit, atque ejus facultatis Baccalaureatu auctus (in eadem vero tandem incepit) istius Ecclesiæ Canonicus emerfit, neque ulteriorem aliquam dignitatem deinceps assequabatur. Primam Viri juventutem ornabant literæ humaniores, maxime autem facultas poetica ludos scenicos spectans. In mediâ ætate constituto, accessit judicii firmitas & ingenii robur, cæterum annis posterioribus prudentiâ summâ & severitate bene temperatâ Togatos juniores in officio continebat, Ecclesiæ enim hujusce Subdecanus crebro fuit. Ipsum vero quod attinet, ita se à teneris pene unguiculis gesserat, ut locum aculationi vix videatur reliquisse. Patrum antiquorum & Theologorum, quos vocant, Scholasticorum in scriptis versatissimus erat, eademque dilucidanti nunquam defuit integræ quasi Academiæ calculus. Rei quoque historicæ, Anglicanæ præsertim, cognitione pollebat singulari ; antiquitatum vero Scriptores impense coluit. Maximam saltem partem Comœdiæ tragicæ haud insulsæ conscripsit, cui nomen inditum ;

Bellum Grammaticale. Lond. 1635. lat. Respon- sionem porro contextuit ad

Traclatum de Crucis in sacro Baptismate usu Oxon. 1605. Quæ quidem Responsio apud præcipuos aliquos Ecclesiæ Anglicanæ Antistites summo in pretio habebatur ; & sane ibidem priscorum patrum sententiæ cum sacris scripturis convenientes erudite dilucidantur, telaque inde sumpta in dogmatis adversi propugnatores validissime vibrantur. Sepultus jacet in ala Ecclesiæ Cathedralis seu Capellâ Theologicâ, cujus Epitaphium mox habebis.

ROBERTUS HUSIUS ; cujus notitiam habes inter scriptores Aulæ B. Mariæ Virginis.

FRANCISCUS GODWIN, *Hanningtonæ* in agro *Northamptoniensi*, patre *Thomâ*, Episcopo *Batho-Welensi*, natus est anno CIODLXI. Aedis istius Alumnus an. LXXVII. Artium Magister an. LXXXIV. postmodo autem in Clerum ascitus & Sacræ Theol. Baccalaureatu ornatus, Ecclesiæ *Exoniensis* Subdecanus, dictæ facultatis Professor, nec ita post Episcopus *Landavensis* evasit ; munere quidem, officium si spectes, venerando, proventuum vero si ratio habeatur satis vili, virique modestiæ potius quam meritis quadrare visi, donatus. Siquidem, ut id obiter adnotem, Episcopatus illius Reditus annui, decessoris ejus *Antonii Kitchen*, alias *Dunstan*, (hic Monachorum è Collegio *Glocestriensi* Oxon. Prior aliquando erat, necnon ex Academiâ nostrâ Sacræ Theologiæ Professor) malis artibus, multum fuerant imminuti. Ad *Godwinum* redeo, qui tantam apud Regem *Jacobum* gratiam collegit, ut ad Episcopatum *Herefordiensem* deinceps eveheretur, quam in sedem decimo *Novembri*, anno CIODCXVII. transferendum pronuntiavit regia Majestas, tamen non ante vicesimum octavum mensis illius diem eandem adiit & firmatam sibi habuit ; sacram vero illam Pro-

vinciam ad obitum usq; procuravit. Vir probus erat, & Theologus ab omnibus ob morum gravitatem colendus ; Mathematicus quoque & Philosophus universim eruditus ; denique linguam latinam puram ac genuinam ad unguem calluit, & scientiâ historica coævus omnes superare visus est, neque enim acute minus ac solerter literatorum eâ ex parte errores castigabat. Certe ob industriam in explorandis Ecclesiæ Anglicanæ ex quo Insulæ huic nostræ innotuit Christi Evangelium, Episcopis exercitam, contextumque successionem continuâ eorundem catalogum, seculorum omnium memoriâ dignissimum ducimus ; quem sane labores plane immensos exantlasse oportet, cum ne unum aliquem Britannici nominis Antistitem prætermiserit, cujus notitiam aliqualem scripta omnigena & priscorum seculorum monumenta suppeditarent. Dolendum tamen quod præstantissimi viri elucubrationes ad usus nefarios converterint nuperi illi Ordinis istius impugnatores, quos inter primum obtinet locum *Gulielmus Pryme* hostis Episcoporum juratissimus, qui corrogatis inde Antistitem aliquorum criminibus, à Personis ad ipsum Officium argumentatur, & abolendam penitus Hierarchiam contendit ; novimus autem omnes quam paratam habeat victoriam Sophista, qui quæstuosos ejusmodi Paralogismos adfert, quamque ratione nihil sit opus cum ipsi dogmati facunda maxime insit lucri suadela. Sed his omisissis ad *Godwinum* redeo, qui quidem abditus quodammodo in literas cultumq; numinis, honores, opes, reliquaque seculi bona tam minime prosequabatur, ut ignorasse prorsus videretur ; quam tamen nec in ludicris eum destituit Ingenii acies vel è libro ejus unico colligi possit cui titulus,

Homo Lunaris. angl. Hunc ille Libellum cum Aedis hujusce Alumnus ageret conscripsit, neque publicâ unquam luce donandum duxit ; verum prodit secunda vice Londini excusus an. dom. 1657. quem quidem licet ob argumenti novitatem futilem primitus & ineptum habuerint literati haud pauci, aliis tamen eodem deinceps tramite non sine laude incendentibus præluxisse crediderim, quorum ordines primos merito ducat *Johannes Wilkins*, Episcopus nuper *Cestriensis*, utpote qui materiam eandem consimili quoque nomine insignitam (*Mundus enim lunaris* nuncupatur) non inepte postmodo tractavit. *Godwinum* vero quod attinet, scripsit porro tractatulum, schedis paucis comprehensum ; cui titulum fecit ;

Nuntius Inanimatus. Lond. eodem anno. lat. & angl. De commercio miro quidem & inaudito, longe scilicet diffistorum colloquio familiari, agit opusculum illud, ferunt autem Artem fidem pene superantem re ipsâ fuisse comprobata, quin & Authorem ejus coram Rege erudito, *Jacobum* volo, promissa præstitisse ; qui quidem præter antedicta scripsit,

De Conversione Britanniae ad Christianam Religionem.

De Præsulibus Anglicanis Commentarios.

Cardinalium Catalogum qui Angli vel fuerunt, vel fuisse ab Historicis nostris perhibentur. Hos ille Traclatus, sermone Anglicano, propalavit Londini an. 1601. quorum nomine ad Episcopatum *Landavensem* ab *Elizabethâ* propediem evectus est. Anno 1615. Typis denuo mandabantur ; ægre autem ferens Episcopus mendis innumeris ex Typothetarum & prelum accurantium ignaviâ scatere eosdem, latinitate elegantiori confestim donavit, annoque proximo Londini edidit, quos anno denique 1621. additamen-

tis quibusdam auctiores reddidit. Contextuit etiam,

Rerum Anglicarum Henrico VIII. Edoardo VI. & Maria Regnantibus Annales, Lond. 1616. ibid. 1628. & 1630. lat. Eisdem in linguam vernaculam transfudit postmodo *Morganus Godwin* A. M. Authoris filius, & istius Collegii aliquando Alumnus.

Tandem innumeris ad Dei, quam unice intuebatur, gloriam exantlatis laboribus, morbo correptus est chronico, cujus insultus acerbissimos tantâ semper patientiâ tulit, ut testibus amicis intimioribus vel Christianis primævis æquiparandus eo nomine videretur. *Whitbournia* in mansâ, quam vocant, suâ, ad decimum quasi ab *Herefordiâ* lapidem, sub exitum *Aprilis*, an. CIÖDCXXXIII. diem obiit supremum, in Ecclesiæ autem *Whitbourniensis* Cancelli sepultus jacet, monumento nullo sepulchrali, velut mihi nuntiaturum est, decoratus.

RICHARDUS CORBET, apud *Cwell*, in Agro *Surreiensis*, familiâ generosa natus est, annumque ætatis decimum quintum attingens Aulæ *Lateportensis* Commensalis (id in annum dom. CIÖDCXVII cadit) & post annum alterum istius Ecclesiæ Alumnus evasit. Anno CIÖDCXII. Theologiæ Doctoratu ornatus Capellanorum regionum in numerum admissus est, & hujusce postmodo *Ædis* Decanus, Episcopus *Oxonienfis*, ac denique *Nordovicensis* emicuit. In pretio quæ Eloquentiam, & elegantiorē Evangelium annuntiandi facultatem habebatur, cæterum & arte poeticâ & ingenio pollebat fecundo, quibus accedente comitate singulari, Regum *Jacobi Carolique* I. animos egregie sibi conciliavit. Scripsit;

Pœmata varia. Edit. tertiâ vice Lond. 1672. angl.

Nordovici, xxviii. Julii an. CIÖDCXXXV. fati concessit, & in Ecclesiæ suæ Cathedralis choro, juxta parietem australem, infra Gradus autem quibus ad sacrum tendimus altare, humatus est. Utrum tumulus ejus Inscriptione aliquâ ornatus fuerit an non parum liquet; certe constat laminas centum æneas, vel eo plures, grassante nuperâ illâ per *Angliam* rebellionē, Ecclesiæ prædictæ sepulchris detractas fuisse.

HUMPHREDUS LYND, *Londini* natus, prima eruditionis elementa in Scholâ *Westmonasteriensis* hausit, hujus autem Ecclesiæ Alumnus anno dom. CIÖDCXVI. ætat. xvii. evasit. Suscepto post quadriennium Artium Baccalaureatu Academiæ valedixit, & hæreditatem opimam, in agro *Cantiano* alibique positam, adivit, pacis vero Justitiarius, ac Senatorum Parliamentariorum unus emerfit, & à Rege tandem *Jacobo* in locum Equestrem evectus est. Enimvero ob vitæ sanctimoniam & pietatem egregiam in pretio merito habebatur; integerrime porro sese in muneribus præfatis gessit, & ne delicta in Leges anglicanas impune ferrent Religionis pontificiæ asseclæ (quam sane scriptis quoque impugnavit *Lyndius*) satagebat. Edidit autem

Viam tutam ad fidem vere antiquam & Catholicam, in Ecclesiâ Anglicanâ hodierno die professam. Lond. 1628. angl.

Viam deviam, in Ambages pontificias periculosas & errores deducentem. Lond. 1630. angl.

Theca quâ specillum condatur. Responsio hæc est ad librum contra *Viam tutam* cui Tit. est *Speculare*. lb. 1638.

In Ecclesiâ *Cobhamiensis*, in agro *Cantiano*, sepultus est xiv. Junii, an. dom. CIÖDCXXXVI. Concionem vero funebrem ibidem habuit Doctor *Dan. Featley*, qui pietatem & eruditionem, & singulas quæ in Viro effulserant virtutes populo aperuit & collaudavit.

BENJAMINUS JOHNSON, *Westmonasterii* natus; inque Scholâ potissimum regiâ, ibidem positâ, literis primoribus imbutus, *Cantabrigiam* concessit, cui tamen haud ita post valedixit, & annorum aliquot intervallo *Oxoniam* perveniens Sodalitium istud ingressus est; denique autem Gradum consequebatur Magistralem, id quod in decimum nonum Julii, an. CIÖDCXIX. cadit. Tanti sane Viri laudes celebrandas non ausim suscipere, utpote quæ & otii affatim, & eloquentiam plane Ciceronianam postulant; ut easdem tamen quasi in transcurso attingam; Vir erat sic à naturâ factus & comparatus, ac industriâ, quâ dotes ingenii singulares optime excoluit, egregiâ præditus, ut ad Socci juxta & Cothurni Imperium natus videretur. Regem ille in Theatro non tyrannum sese comprobavit, siquidem legibus quas ipse tulit astringi nunquam recusavit, Poetis dominatum hodie impotentem ibidem exercentibus omnino dissimilis, hi enim dramatis leges à se quoque positas deditâ quasi operâ violant, ne scilicet Prærogativis nullis frui, verum cum grege Scriptorum stabulari videantur, unde quidem Imperium ipsis haud ita fore perpetuum auguror. *Johnsonum* vero quod attinet, ditionem ei perennem spondere non verebor, utpote cujus Ludi scenici repetiti magis magisque placuere, & post tot annos, variasque belli Civilis vicissitudines (has vero ingenia hominum præsertim acuire nemo ignorat) primum apud Lectorem juxta & spectatorem locum obtinent. Scripsit autem *Johnsonus* ac edidit;

Pœmata varia, Epigrammata, versiones. angl.

Comædias & Tragedias quasi quinquaginta, quarum nonnullæ singulatim imprimis prodierunt, pleræque vero uno tandem volumine in fol. propalatae sunt, Lond. 1616. &c. fol.

Obiit anno dom. CIÖDCXXXVII. ætat. lxiii. & *Westmonasterii*, in Ecclesiæ Divi Petri parte occidentali, haud procul à Campanili, sepultus jacet, tumulo lapide tantum rudi instrato (tametsi constat pecuniam contulisse, virumque monumento specioso donandum statuisse, qui salibus & ingenio aliis per ea tempora antecellerent; quorum sane consilia propter turbas Regni intestinas, mox inde exortas, ad irritum cecidisse arbitror) Elogium vero, à Studiosissimo quodam celeberrimi *Johnsoni* cultore conscriptum, hic loci inferendum duco. *Hic Johnsonus noster Lyricorum Drammaticorumque Coryphaeus, qui Pallade auspice laurum à Gracia ipsaque Roma rapuit, & fausto omine in Britanniam transtulit nostram, nunc invidia major, fato, nec tamen amulis cessit an. dom. CIÖDCXXXVII. Id Nov.*

ROBERTUS BURTON, vulgo *Democritus Junior*, è Collegio *Aneanasensi*, *Ædis* hujusce Alumnus cooptatur anno CIÖDCXIX. Absoluto Artium & Scientiarum Academicarum curriculo sacris Ordinibus initiatur, & Vicariâ Divi *Thomæ*, in Suburbiiis *Oxonienfis* positâ à Decano & capitulo donatur, quâ dein ad annos complures Sodalitii cujus jam notitiam exhibemus Alumnus fruebatur. An. CIÖDCXIV. Theologiæ suscepit Baccalaureatum, paucisque ante obitum annis Rectoriam de *Segrave*

in agro *Leyceſtrienſi*, ex dono *Georgii* Baronis *Berkley* conſecutus eſt, neque munus porro aliud Eccleſiaſticum adeptus comparet. Matheſin accurate cal- luit, & lectione pene omnigenâ vir erat; literarum vero humaniorum poſſimum peritus; quamvis vero Stu- diis præſertim vacaret, librorum helluo, ingenioq; tetrico & acerbo præditus haberetur, morum tamen probitate nemini erat ſecundus, immo nonnunquam colloquio hilari & feſtivo juvenes pleroſque amicos ſuperabat, elegantioribus Poetarum & Oratorum ſoſculis, pro more tunc temporis obtinente, ſer- mone interſperſo. Scripſit;

Melancholia Anatomiam. angl. edit. primo in quarto, ac deinde ſæpius in fol. qui quidem liber eruditione multiplici reſertiſſimus cum ſit, Genero- ſis bene multis, utpote quibus luxui aut ignaviæ inſumpta eſt juvenus, commendandum cenſeo; ſi- quidem cognitionem inde variam quaſi per compen- dium adepti, à congreſſu & commercio literario haud ita penitus abhorrebunt. *Burtonum* autem quod atti- net, diem in *Æde* iſtâ obiit eodem pene tempore quo, ſubduſtis ex *Aſtologorum* ſententiâ culculis, mori- turum ſe prædixerat; quippe monumentum ejus ſe- pulchrale, (quod quidem *Gulielmi*, fratris chariſſimi, pietati acceptum reſertur) una cum Epitaphio & na- tivitatis, quam vocant, calculatione, in Eccleſiâ Cathedrali, prope tumulum Doctōris *Wefſton*, con- ſpicitur; ac deinceps propterea in Sodalitii iſtius no- titia quærendum lectori eſt.

GULIELMUS CARTWRIGHT, apud *Northway*, haud procul *Tewksburia*, in agro *Gloceſtrienſi* na- tus menſe *Septembri*, an. *CIODCXI*. vicesimo au- tem ſexto menſis ejusdem ſacro Baptiſmatis lavacro luſtratus eſt. Patri *Gulielmo* hæreditas obtigerat opi- ma, verum eadem neſcio quo pacto diſſipatâ, Hoſ- pitium, tanquam poſtremum egeſtatis perſugium, *Cirenceſtria* aperuit. Scriptorem noſtrum quod atti- net, prima literarum rudimenta in Scholâ *Wefſmo- naſterienſi*, jam ſæpe dictâ, percepit; atque inde ad *Ædem* iſtam acceſſit, anno *CIODCXXXI*. & ejus- dem poſtmodo Alumnus evaſit. Gradum dein Ma- giſtralem ſuſcepit, & cooptante Sodalitio Procurato- ris demum Academici munus obivit. Hac ille in *Æde* tam uberes fecit, ſub tutoris egregii auſpiciis, pro- greſſus, ut revixiſſe in eo *Ciceronem* pariter & *Vir- gilium* credideris; Poeta enim & Orator omnibus numeris abſolutus fuit, accedente porro Græcæ lin- guæ cognitione exquisitâ. Scientiam porro meta- phyſicam adeo ad amuſſim calluit, ut publicâ ejus Prælecturâ nemo pari cum laude functus fuerit, ſolum *Barlovium*, *Cartwrighti* illo in munere antece- ſſorem, ſi excipias. Ad hæc Evangelium tanto cum ſententiarum ornatu & argumentorum pondere annuntiavit, ut literarum humaniorum ſtudioſis Poe- mata, Theologis conciones, Philoſophis denique Præ- lectiones ejus in *Ariſtotelis* Metaphyſicam perlegen- tibus probabile neutiquam videatur, ipſum haud ita poſt annum ætatis triceſimum è vitâ migraviſſe. An addam, tantâ morum comitate & candore præditum fuiſſe, ut familiaribus nemo acceptior, nemo apud ignotos, togatos præſertim, in majori fuerit admira- tione. Ut verbo dicam, Vir erat ſummis à naturâ dotibus inſtrutiſſimus, manumq; operi quaſi ſupre- mam apponente induſtria, virtutis & eruditionis exemplar, ſed quale haud facile imiteris, ſingulare emicuit. Scripſit angl.

Ludos ſcenicos tres argumenti mixti.

Comædiam unam.

Poemata varia; Eorum nonnulla ſeorſim primitus impreſſa ſunt, tandem vero librum in unum congeſta *Londini* in octavo prodierunt, anno 1651. obſetri- cantibus celeberrimis quibuſque illorum temporum ingeniis, quorum Poemata brevieuſcula Poetæ, ut par erat, inſigniſſimo parentabant; in voluminis enim fronte ſchedas aliquot occupant.

Dies in menſe Novembri maxime notabiles, *Coro- nam nempe & familiam regiam ſpectantes.* Lond. 1671.

Concionem. Lond. 1652.

Morbo periit caſtrenſi epidemico, *Oxonia* tunc temporis graſſante, xxix. Nov. an. *CIODCXLIII*. mortem viri lugente bono quovis & literato, immo Rege ipſo & Regina, (qui in toto morbi decurſu de valetudine ejus ſoliciti ſciſcitabantur) dolore haud modico affectis. Sepultus vero eſt, primo menſis proxime ſequentis, in Eccleſiæ Cathedralis porticu aſtrali Choro contiguâ.

GULIELMUS STRODE, familiâ generoſâ in agro *Devoniienſi* natus, Collegium iſtud ingreſſus eſt anno dom. *CIODCXXI*. æt. xix. & vel eodem tempore vel non ita multo poſt ejusdem evaſit Alumnus, Gradu Magiſtrali ornatus ſacris Ordinibus initiatur, & in Oratorem Academiae publicum dein coopra- tur; denique autem (an. nempe *CIODCXXXVIII*.) iſtius Eccleſiæ Canonice a *Carolo I.* donatur, eo- demque anno in Sacrâ Theologiæ facultate incipit. Virum hunc dotibus ingenii haud equidem vulga- ribus inſtruxerat natura, cæterum concionator ſane nervoſus erat, & ſententias breves ac elegantes in verbo divino prædicando adhibebat; ſermonis porro la- tini puritatem caſtigato ſtylo conſequebatur, primisq; ſæculi Oratoribus ac Poetis annumerandus comparuit. Scripſit; Comædiam cui titulus

Inſula fluctuans; de quâ plura in hitoriâ hujus operis parte, ſub anno *CIODCXXXVI*.

Conciones tres. angl. quarum altera apud *Lynn*, Episcopii, dum Viſitatio Eccleſiaſtica celebraretur habita comparet an. *CIODCXXXIII*. Edit. Lond. 1660.

Orationes, Epistolae, Conciones &c. varias, angl. & lat. MS.

Fatis conceſſit decimo *Martii* die, an. dom. *CIO- DCXLIV*. & in Eccleſiæ Cathedralis Sacello, Commiſſionibus Theologicis dicato, humatus fuit.

ROBERTUS GOMERSHALL, filius Armigeri pri- mogenitus, editus *Londini* in lucem eſt, ad *Ædem* vero iſtam anno dom. *CIODCXVI*. ætat. xiv. ab amicis tranſmiſſus, & in ejusdem poſt paulo Alum- num cooptatus, utrumque in Artibus Gradum ſuſce- pit, annoque *XXVII*. Theologiæ porro Baccalau- reatu auctus eſt. Haud infimæ claſſis Poetam & Con- cionatorem fuiſſe dixerim, talem enim hæc ejus ſcripta oſtendunt.

Conciones in prim. Divi Petri Epist. cap. ſecund. verſ. 13. 14. 15. 16. Lond. 1634. Scripſit etiam Tragediam cui titulus,

Sforza Dux Mediolanenſis. Lond. 1628.

Meletemata poetica ſuper capit. Judicum 19. & 20. Lond. 1628. Omnia anglice.

De reliquâ ejus vitâ parum conſtat, neque com- pertum habeo an dignitate aliquâ vel beneficio fru- ctus poſtmodo fuerit; certe fato arbitror functum an. dom. *CIODCXLVI*.

JOHANNES

JOHANNES GREGORY, *Amersthamia*, in agro *Buckinghamensi*, decimo Nov. an. CIODCVII. natus, cum annum ætatis xv. attingeret sub *Georgii Morley*, Artium tunc temporis Magistri, nunc Præfulis *Wintoniensis* colendissimi, auspiciis literas Academicas in Sodalitio isto haurire coepit; quibus nemo sane unquam sedulo magis insudavit, quippe horas quotidie sexdecim Studiis perhibetur impendisse. Tandem Doctori *Duppa*, istius Ecclesiæ Decano haud partum oculato, merita Juvenis egregia intuenti præcharus fuit; à quo Collegii Capellanorum in numerum allectus est. Eiusdem ad Episcopatum *Sarisburyensem* evocati Sacellanus, & illius pariter ac Ecclesiæ *Cicestriensis* Præbendarius postmodo evasit. Vir erat eruditione plane omnigenâ instructissimus, & facultatibus tum à naturâ inñitis, tum acquisitis mirifice dotatus. Scripsit;

Notas ad Juris Civilis & Ecclesiastici Inspectionem, à D. *Thomâ Ridley*, Equite aurato, contextam. Oxon. 1662 angl. In commentationibus autem illis satis fecit apertum quam derepente (annum enim ætatis vicesimum sextum nondum fuerat supergressus) rei Civilis, Historiæ, & Ecclesiasticæ, necnon rituum omnimodorum & linguarum orientalium peritissimus emerferat; quod quidem admirationem proinde majorem habet, quoniam in linguis iis persciscendis se ubique Magistro usus est, præterquam in literis unice Hebraicis hauriendis, ea enim ex parte adjumento ipsi fuere Magistri *Job. Dod*, Decalogistæ nuncupati, præcepta, apud quem vacationis, uti nos loquimur, unius spatii haud procul *Banburia* commoratus fertur.

Glossmata & Annotationes ad loca quadam Sacra Scriptura. Oxon. 1646. Lond. 1660. ibid. 1665. & 71 angl. Hæc in linguam latinam dein transfusa *Criticis sacris* inferebantur; ex iis autem conjecturam feceris de accuratâ quâ pollebat *Gregorius* linguarum Hebraicæ, Syriacæ, Chaldaicæ, Arabicæ, Æthiopicae, &c. peritiâ.

Opera posthuma, sive Tractatus quosdam eruditos, per *Johannem Gurganæ*, S. Th. Baccalaureum & Collegio *Mertonensi*, charissimum Authoris amicum, in lucem editos. Lond. 1650. Ibid. 64. 71. angl.

Conciones varias.

Kidlingtonæ, prope *Oxoniam*, decimo tertio Martii, an. CIODXLVI. animam Deo reddidit; atque in Sodalitii hujusce Ecclesiæ Cathedrali, ad sinistrum *Cartwrighti* latus, humo mandabatur. Monumento nullo, nec inscriptione sepulchrali decoratur Viri tumulus; en tamen tibi Epitaphium à quodam ex eadem Æde Togato conscriptum.

Ne premas cineres hosce, viator;

Nescis quot sub hoc jacent lapillo;

Graculus, Hebraus, Syrus;

Et qui Te quovis vincet idiomate.

At ne molestus sis,

Ausculsa, & causam auribus tuis imbibere:

Templo exclusus

Et avitâ religione

Fam senescente, (ne dicam sublata)

Mutavis chorum, altiore ut capeceret.

Vade nunc, si libet, & imitare.

Virî clarissimi laudes fufius sane recensendas ducere, nisi id præstitum ab aliis abunde videretur.

ROBERTUS DUDLEY, *Roberto Comiti Leycestriensi*, ex *Douglasiâ Sheffeld*, *Sheffeldi* Baronis Relictâ, Gul. autem Domini *Howard de Effingham* filiâ, natus est, apud *Shene* in agro *Surreitensi*. Anno Dom. CIODLXXXVII. ætat. xiv. Collegium istud intravit, eodemque anno in matriculam Academicam relatus deprehenditur, *Comitis filium* ibidem nuncupatus. Cuinam in disciplinam traditus fuerit, & quamdiu nobiscum egit parum constat; liquet autem anno CIODXCIV. navigiis tribus minoribus *Elizabetha*, apud quam gratiam tunc temporis aliquam collegerat, præfuisse, & suscepâ ad Insulam SS. *Trinitatis* expeditione naves Hispanicas novem (earum altera doliorum sexcentorum oneri par erat) aut cepisse aut pessundedisse. Sub idem (velut mihi est nunciatum) tempus, loca quædam incognita circa flumen *Orinocoque*, apud *Indos* occidentales, retegebat, Insulamque ejusdem fluminis in ostio positam *Dudleyanam* cognominavit. An. CIODXCVI. cum *Essexia* Comite, expeditionem *Gaditanam* suscipiente, contra *Hispanos* profectus, ab eodem, una cum Generosis aliis haud paucis, ad locum Equestrem evectus est. Ineunte Regis *Jacobi* regno, Patris juxta Patruique *Ambrosii*, Comitis *Warwicensis* (is improles haud ita pridem fatis concesserat) hæreditatem ac titulos adeundi cupidus, ex Connubio legitimo natum sese probare satagebat; frustra tamen, obnitente cum amicis suis *Latitia*, Patris relictâ, utpote cujus multum pluribus nominibus intererat, ne secundum juvenem decerneretur, quod ipsa nimirum vera Comitis prædicti conjux vulgo esset habita. Lite contra quam expectârat dijudicatâ, solum tristis & indignabundus vertebat: tum quoniam argumentis & indiciis satis ut ipsi visum manifestis in foro judiciali patefacto ipsum è stupro non fuisse genitum, ereptarum possessionum dolorem, quotidie si in *Angliâ* permanisset renovandum, ferre non poterat; tum quia sese in Aulâ regiâ alibique despiciatui fore præfenserat, & uxorem porro ambibat (nescio tamen an etiamnum duxisset) cui absque fortunis amplioribus imparem fore non dubitabat. His de causis ad externos trajiciens *Dudleyus* in *Italiam* perrexit, & infra Ducis *Etrusci* ditionem sedem figebat, Comes *Warwicensis* vulgo appellatus; cum autem literis regiis, quibus utique in Patriam remeare jussus est, haudquaquam obtemperaret, bonis omnibus, ex Statuto Regni contra perfugas condito, exutus pronuntiatur; latifundiis ejus, quæ certe pauca non erant, fisco Regio addictis. Duci abinde *Etrusco* longe charior esse occœpit, apud quem nempe gratiam haud modicam jampridem inierat; illo enim Authore non tantum ex Vico tenui & obscuro in immensum crevit portus *Liburnus*, Ædificiis pulcherrimis auctus, & versus Mare munitior longe redditus; verum in Emporium, quale *Scala Franca* apud *Italos* audit, florētissimum evectus est, instituto ibidem cum *Anglis* commercio, siccatisque *Dudleyi* quoque suâ Paludibus oppidum illud *Pisæ*que interjacentibus; hæc autem ego, ab illam *Italiâ* partem invisentibus, & ibidem usque hodie degentibus, edoctus sum. Cæterum præclaris *Dudleyi* gestis, Ingeniique dotibus, ad *Ferdinandum* secundum, Imperatorem Germanicum perlatis, is literas emisit nono Martii anno CIODCXX. datas, quibus Virum Ducis titulo donavit, ab ipso ejusque hæredibus infra sacri Imperii limites perpetim usurpando; atque ille in præcipuam honoris compellationem Ducis

Northumbria

Northumbria, in inferiorem vero Comitatus *Warwicenses* titulum (ad *Johannem Dudley*, avum ejus, spectarat olim uterque) assumpsit, quorum primo usque hodie utitur filius ejus natus maximus, altero illo ad postremo genitum transmissio; ambo autem in *Etruria* dum hæc scribo supersunt. Patrem vero quod attinet, nihil equidem illi defuit eorum quæ Virum generosum maxime decent, omnibusque numeris absolutum reddunt, quippe Artem nauticam, architectonicam, integramque omnino Mathesin, accurate calluit, Medicinæ quoque faciendæ peritus erat, & spagyricus plerisque antefendus, corpore procerus erat, sed & affabre factus; Vir fortis ac strenuus habebatur, Equumque bellicum scienter admodum regebat, & summam ex Hastiludiis gloriam reportavit. Scripsit;

De Arcanis Maris lib. vi. Edit. *Florentia* 1646. & post annos aliquot *Venetis* in fol. Ital. Liber iste typis ac figuris mathematicis, ac speciatim Chartis nauticis pulcherrimis, refertissimus est; ejusque exemplar, tanquam summi pretii Ceimelium, in *Archivis Bibliothecæ Bodleianæ* nobiscum asservatur. Scripsit vero præterea librum argumenti medici, cui titulum fecit *Catholicon*, quem quidem videre haud dum contigit, quanquam apud Facultatis ejus Professores habitus in pretio perhibetur. An alia conscripserit compertum non habeo; certe constat *Pulverem Cornacchini* appellatum ab eo fuisse excogitatum, de pulvere autem isto Libellum contexit *Marcus Cornacchinus* ille, ex *Academia Pisana*, qui ostendere nititur quod ejus virtute, omnes humani corporis dyscrasie & affectiones morbidæ, ab humoribus copiâ vel qualitate peccantibus genitæ, tuto, cito, & jucunde, Chymice & Galenice sanari possint. Editus *Francofurti* est an. *C16DCXXVIII*. & Comiti huic illustrissimo dicatus liber ille, cujus ex Epistolâ nuncupatoriâ pauca hunc in locum transcribenda duxi, utpote quibus lectori innotescat tum apud Ducem *Etruscum* gratiâ & autoritate plurimum valuisse, tum eruditione haud modicâ inclaruisse. *Dudleium*. Tu enim ille es (*Cornacchinum* legis) à quo discant omnes eam unam esse nobilitatem, quam ob rerum gestarum gloriam cuncti admirentur, Rem certe, meisque viribus imparem aggredior: attamen & tua fretus humanitate, & re ipsa impulsus, quam te omnibus gratum, quam omnes juvandi cupidum ostendas, quibus potero verbis enarrabo. Hinc fit ut te omnes venerentur, ut *Serenissimo* Tuscorum magno Duci charus vivas atque jucundus, ut quacunq; gesseris, omnes tibi prospere cupiant evenire. Nam quid aliud petunt æstuaria, qua summo tuo judicio, ac singulari opere novoque artificio fiunt naves, & quinque-remos, qua *Pyratas* perterreant, barbarorum oras aggrediantur, capiant, atque evertant, & non *Italiae* solum sed totius *Europæ* tueantur? unde quidem oritur ut plurimi tranquilla libertate fruantur, qui miserissimi in servitutem traherentur. Sed quanto majus est ab immatura morte liberari? Id te auctore fit in dies egoque sum expertus & dum vivam sum experturus, &c. Sed ne Viri unius notitiæ æquo diutius immeremur, quæ de illo dicenda supersunt in pauca conferemus. Notandum vero. 1. Quod mille pene librarum, sterlingarum, stipendium pensitatum à Duce *Etrusco* habuit. 2. Quod Palatium sibi suisque splendidissimum *Florentia* exædificavit, quod quidem hodierno die incolit filius ejus natus maximus. 3. Quod sobolem omnem muliebrem ex *Roberti Southwell* Equitis aurati, de *Woodrington*, in agro *Norfolciensi*, filiâ, (conjug ea cum ipso in *Italia* degebat, alterâ

illâ, quam utique primum duxerat, in *Angliâ* comorante, & ad annum usque *C16DCLXVIII*. in vivis agente) susceptam, Principibus Imperio summo potitis in matrimonium collocavit. 4. Quod circa annum *C16DCL*. in Palatio quodam Ducis præfati (à quo utique indultum ad vitæ terminum habuit ejusdem usum) ad lapidem *Italicum* secundum vel tertium à *Florentia* posito diem obiit. 5. Quod corpus ejus ibidem, in *Monialium* *Coenobio*, *Boldrone* dicto, jacet, nisi forte ad Templum *S. Pancratii Florentia* collocatum (ibidem enim Monumentum speciosum Uxori, fato jam functæ, superstruxerat ipse, & sub eodem pariter humandum sese decreverat) transferendum curarunt filii ejus aut affines. 6. Quod instrumenta plura mathematica, à se potissimum excogitata, filiis reliquit, à quibus dein, usum eorum parum habentibus cognitum, Duci jam sæpe memorato donabantur. 7. Denique quod Genti *Etruscæ* præcharus erat, & ab eadem summâ observantiâ colebatur; quodque mentionem de illo honoris plenam etiamnum faciunt quibus olim innotuerat.

CLEMENS WALKER, Armiger, apud *Cliffe*, in agro *Dorsetensi*, natus, literis Academicis in *Sodalitio* isto annos aliquot invigilavit, velut mihi à Viri Gentilibus nuntiatum est. Ad *Hæreditatem* postmodo, in agro *Somersetensi* positam, concessit, ibique industriam sudoresque literarios haudquaquam abruptit, tametsi autem verus *Ecclesiæ Anglicanæ* filius habitus fuerat, prorumpentibus tamen bellis intestinis ad *Presbyterianos* aperte descivit, *Prynnoq;* *Nathanaeli Fiennes*, ob turpiter deditam copiis regiis anno *C16DCXLIII*. *Brisfoliam*, dicam impingenti accessit, unde *Rebellium* animos adeo sibi conciliavit, ut in *Parliamentum* illud *diuturnum* Senator fuerit allectus. Dum illo fungeretur munere, ad singulos rerum eventus assidue attendebat, & *Catharorum* placitis suis adversantium *Gesta* & *Consilia* sedulo rimatus, librum sub *Theodori* nescio cujus *Veracis* nomine propalavit, quem inscripsit;

Historiam Independentium. Lond. 1648. Accessit postea pars tertia, cumque illâ edita est anno 1651. necnon in sermonem latinum versa apud externos prodidit an. 1653. Demum reverso ad suos *Carolo II*. addita prædictis est per *T. M.* pars quarta, omnesque pariter typis mandabantur *Londini* an. 1661, in quarto.

At vero compertum ubi habuit *O. Cromwellius* præfati libri authorem fuisse *Walkerum*, in *Turrim Londinensem* compingendum curavit, quo in *Carcere* diem ille supremum obiit anno *C16DCL*.

TOBIAS MATTHEW, *Oxonia*, inque *Patris* (ut opinor) *Decani* *Ædibus*, natus, cum annos compleverat undecim, hoc est an. *C16DLXXXIX*. in matriculam Academicam, tanquam à *Sodalitio* isto *Togatus*, referebatur; anno autem ab inde proximo ejusdem *Collegii Alumnus* (quem *Studentem* vocant) evasit. Studiis ibidem gnaviter incumbens, *Gradu Magistrali* auctus est an. *XCVII*. nec ita post abrenuntiato cum *Ecclesiâ Anglicanâ* commercio ad *Pontificiorum* partes transivit, inque *Clerum Romanum* ascitus familiam *Jesu* intravit, id quod Patri deinceps omnes vitæ delicias miris modis acerbavit. Post hæc, decimo nimirum *Octobris*, an. *C16DCXXIII*. ad locum *Equestrem* à *Jacobo* evectus est. Vir erat qui summa fiducia negotio cuivis sese immisceret; eidem vero vel demandato vel sponte suscepto, operam adeo assiduam navabat, ut *Lectio* prorsus abstinere, somno in *Cathedrà* horâ unâ aut alterâ captato contentus.

In

In tuendâ promovendâque Ecclesiæ Romanæ ditione industriam plane indefessam exercuit, atque terrima Regni Anglicani Pēstis compartuit, Presbyterianos si audias, vel si *Prynno* fidem adhibueris, quem tamen arbitrum eâ in re haud æquum crediderim, utpote quem minime latuit *Laud* Archipræfuli (hunc autem ante omnes oderat ipse) innotuisse familiariter *Matthæum*. Utcunque, satis constat eundem Studio neutiquam vulgari complexos *Urbanum VIII.* Pontif. Romanum, & à familiâ *Barbarinorum* Cardinalem, quippe qui virum sibi tam strenue militantem se suoque demeruisse agnoverunt. Nomen Patris utrumque, necnon animi paterni dotes plerasque potiores possidebat; atque Vir erat eruditione non contemnendâ præditus; neque mirum sane cum memoria ei singularis, & ingenium admodum acutum obtigerint; quibus porro quasi in laudum humanarum cumulum accesserant morum facilitas comitasque haud alibi temere deprehendenda. Multa anglice conscripsit, quorum titulus nemo facile exhibuerit, quod eorum pleraque vel simulato nomine vel nullo in lucem prodierint; de nonnullis tamen parum dubii, ea vero sic se habent.

Capsula pretiosa gemmis Spiritualibus referta. Edit. circa an. 1623.

Epistolarum collectio. Lond. 1660.

Luciæ Comitissæ Carleolensis characterismus. Ibid. eod. anno.

Epistola complures ad varias personas. Ib. eod. an. In sermonem porro vernaculum transtulit, typisque mandavit,

Divi Augustini Confessiones, in octavo: quarum singula exemplaria sol. xvi. vendita comparent anno *CIODCXXIV.* quo quidem anno procusa primitus existimo.

Santiæ Teresæ Vitæ. Edit. circa an. 1623.

Historiam conversionis ac mortis Troili à Genæ Savellorum, Baronis Romani. Edit. secundo an. 1663. Denique, in rebellionis nuperæ Historiâ plurimum desudarat, modum etiam & argumenta quibus ad Ecclesiæ Romanæ communionem pertractus fuerat conscripsisse fertur; priusquam vero librum alterutrum in lucem emitteret *Gandavi* in *Belgio Hispanorum*, xiii. Octob. anno dom. *CIODCLV.* inque Domo speciatim tertiæ probat. Anglicorum PP. de Societate *Jesu* fatis concessit; Loculo autem ligneo inclusum Viri cadaver Hypogæo ibidem inferbatur, laminâ tantum plumbeâ eidem affixâ, istâque inscriptione signatâ [*Hic jacet D. Tobias Matthæi*] dignoscendum.

EDOARDUS BOUGHEN, in agro *Buckinghamiensi* natus, literarum Academicarum Studio adductus ad Collegium istud accessit an. dom. *CIODCV.* æt. xviii. ibidem vero an *Serviens*, an *Alumnus*, an *Commensalis* deniq; egerit nequeo dicere. Ut ut fuerit, an. dom. *CIODCXXII.* Gradu Magistrali ornatus est, sacrisque postea Ordinibus initiatus, *Howsoni*, Episcopi primo *Oxonienfis*, dein *Dunelmensis*, Sacellanus emerfit, ejusque Patrocinio munera quædam Ecclesiastica consequabatur, quibus tamen (ut opinor) omnibus ob fidem Regi & Ecclesiæ præstitam exutus à Perduellibus nuperis fuit. Anno *XLVI.* Sacræ Theologiæ Professor per creationem, quam vocant, evasit; neque de illo amplius quicquam reperio, præterquam quod libros aliquos edidit quorum sic se habent inscriptiones.

Catechismi Ecclesiæ Anglicanæ Expositio. Oxon. 1646. Lond. 1673.

Tractatus contra Ordinationem clericalem Presbyterianam. Edit. circa an. 1644.

Ecclesiæ Catholicæ ante Reformationem comparēntis Notitia.

Conciones Variæ. Edit. 1620. 35. 38. &c.

ROBERTUS WARING, in agro *Staffordienfi*, & speciatim ni fallor apud *Lea*, ubi Patrem degisse constat, natus, in Scholâ vero *Westmonasterienfi* primis pueritiæ disciplinis imbutus, *Ædis* hujusce Alumnorum in numerum coopatus est an. dom. *CIODCXXX.* æt. xvii. Gradu postmodo magistrali honestatus, publicus rei Historiæ Professor emicuit, sed & illo pariter & quo in Sodalitio isto fruebatur munere Virum spoliarent Visitatores Parlamentarii *Oxoniam* transmissi. Ubinam gentium, quibusque in occupationibus vitam reliquam transegerit comperit non habeo; at vero ingenio egregio, ac eruditione amplissimâ, maxime autem facultate poeticâ & oratoricâ, sive linguam latinam, sive anglicanam aut græcam, spectes haud modice inclaruit. Scripsit;

Effigiem Amoris. lat. frequentius jam impressam.

Domus Scrupulorum Notitiæ. Edit. angl. 1646. De Domo illa plura reperies in Historiâ nostrâ sub anno illo.

Defensionis Academia Oxoniensis, à Prynno refutata Notitiæ. Edit. 1648. angl.

Diem supremum vel in solo natali, vel in agro *Salopiensi*, circa an. Dom. *CIODCLVIII.* obiisse perhibetur.

THEOPHILUS HIGGONS, *Chiltonæ*, prope *Brill*, in agro *Buckinghamiensi*, natus, factus est *Ædis Christi* Alumnus an. dom. *CIODXCII.* æt. xii. Anno *CIODC.* in Artibus incepit, & ob ingenium & doctrinam paulatim inclaruit, Catharorum vero sectatores inter habebatur, & enimvero ad Ecclesiæ Romanæ propendere visis inimicissimum se præstitit. Cum Censoris munere fungeretur, arborem calendis *Maii* figi præ foribus consolitam (nos à *May-pole* nuncupamus) zelo præservido abreptus, serrâ dissecuit; tanquam si è saltu Romano advectam crediderit. Evocato dein ad Episcopatum *Glocestriensem Raviso*, hujus *Ædis* Decano, eidem à sacris domesticis fuit; eoque ad sedem *Londinensem* transducto, Prælectoris Theologici, apud *S. Dunstani*, in Vico *Fleetstreet*, munus consequabatur, quo quidem non sine ingenti Auditorum frequentia functus memoratur, quorum tamen aliquos à symbolis tandem conferendis abstinuisse constat, utpote quibus haud adeo cordi erant preces prolixæ ac sonoræ, quin ægre ferrent nullas Præfulum Anglicorum, immo nec Patroni sui, rationem habuisse *Higgonum*. Utcunque tamen, is munus illud obire perstitit, donec uxorem duxerit qualem neque Pater, neque Affines, neque Sectatorum bene multi probarent, apud quos evilesce se advertens, in boreales regni plagas clam profectus est; verum *Londinum* inde haud ita post reversus, librum edidit quo dogmata inepta & absurda diserte refutavit, quæ tamen obnixè postmodo summoq; animi ardore tuebatur. Notandum hic loci venit, quod ex connubio parum auspato æs porro alienum haud modicum fecerat; quapropter dignitatum ac Beneficiorum Ecclesiasticorum spe quam conceperat immensâ cassus, ad Pontificios declinare videbatur; qui sane viri eruditi Ecclesiæ suæ lucrandi occasionem haudquaquam prætermiserunt. Ea in re præsertim desudavit *Fluddius* quidam, Presbyter Romanus (hunc ego *Johannem Floyd*, è Societate *Jesu*, fuisse crediderim)

Qq q q

diderim) Vir certe cognitione Philosophicâ instructissimus; ejus autem operâ *Higgonus* Ecclesiæ Romanæ fidem amplectebatur, & libellum statim de peccato veniali & mortali scripsisse dicitur, sed hunc nondum vidi. Post hæc in *Galliam* trajecit, fixâque ad oppidum *S. Audomari* sede, Patris, eodem propediem advolantis, neque autoritate, neque suasionibus adduci poterat ut in *Angliam* remearet. Ibi vero agens librum contexit,

De Argumentis quorum vi ad Ecclesiæ Romanæ communionem perductus fuerat. Edit. angl. 1609. Eorum ille argumentorum præcipuum esse dicit, quod Doctorem *Laurentium Humphrey* mentem *Divi Augustini* dolo malo pervertentem deprehenderat, quodque constaret Doctorem *Richardum Feild*, & Protestantibus alios eruditos, è *S. Ambrosii* circa Purgatorium & preces pro mortuorum salute scriptis sensum à genuino prorsus alienum elicuisse; quæ tamen argumenta redarguit post paulo *D. Edoardus Hoby*, Eques auratus, cujus Epistolam ad scriptorem istum datam consulat velim lector, plura eâ de re sciendi cupidus. Ad ipsum redeo *Higgonum*, qui *Rothomagus* inde profectus, iniquo animo ferre occæpit quod opibus ac honore cumulatus nondum esset, quare tacitas animo simulates premens, adnitente Doctore *Thomâ Morton*, Decano *Wintoniensi*, (Episcopus *Dunelmensis* postmodo emicuit) Ecclesiæ Anglicanæ in sinum rediit, inque Patriam regressus concionem ad *Crucem Paulinam*, tertio *Martii*, anno *CIO-DCX*. habuit, erroresque omnes non sine veræ poenitentiae indicibus revocavit. Post aliquanto, Rectoriâ de *Hunton*, prope *Maidston*, in agro *Cantiano*, donatus, disciplinæ cultuique fidus in posterum & conformis adhæsit, & nisi me fallo summâ rerum potitis Rebellibus beneficio eam ob rem multatus est. Ipsum quod porro attinet, vir quidem eruditus & facultate scribendi haud insulsâ præditus erat, verum gloriæ ac honori omni studio velificabatur, & proinde nullo omnia exemplo agere cupiebat. Scripsit porro anglice præter alia nonnulla;

Appendicem ad librum prædictum, contra Humphredum, Feildum, & Mortonum. Edit. eod. anno.

Iniquitatis humane Justitiæque divinæ examen Scholasticum. Lond. 1608.

Apologiam, Epistolam Edoardi Hoby contra primum suum Argumentum refutantem. Rothomagi. 1609.

Babelem Mysicam, sive Tractatum super Apocalyps. cap. XVIII. vers. II. Lond. 1624.

Maidstone præfatæ, in Domo *Danielis* cujusdam *Collins* (hic vici ejus Juratus deinde fuit) è vita migravit an. *CIOCLIX*. inque Cœmiterio, prope ostium Cancelli Euro-australe, monumento plane nullo sepulchrali decoratus jacet.

EDOARDUS TERRY, apud *Leigh* prope *Penshurst*, in agro *Cantiano*, natus anno *CIODXC*. inque Scholâ *Roffensi* publicâ primis Grammaticæ rudimentis instructus, anno *CIODCVII*. in Sodalitii hujusce Alumnus ascitus est, post sexennium vero Gradum in Artibus Magistralem capeffivit. Anno dom. *XV*. profectus est cum aliis quibusdam, Mercaturam exercentibus, ad *Indos* orientales, mox autem ad *D. Thomam Roe*, Equitem auratum, ad magnū quem vocant *Mogorem* à Rege nostro legatione missum, accersitus perrexit; eique à sacris, potentissimi illius Imperatoris in Palatio, integro biennio, vel eo amplius, egit, cumque eodem denique

in *Angliam* rediit. Post hæc, ad Collegium istud denuo accessit, cæterum parvo temporis intervallo Rectoriam de *Greenford* cui cognomen *magna*, in agro *Middlesexiano* adivit, quo quidem Beneficio annos quasi triginta fructus comparet. Vir erat comis & affabilis, ob quam causam juxta & Evangelium annuntiandi facultatem quâ pollebat egregiam observantiâ summâ colebant vicini, alique quibus passim innotuerat, scripsit;

Iter ad Indiam orientalem, una cum observationibus, circa locum illum, ejusque Incolas. Collectanea ille in librum digessit postquam in Patriam revertetur, ipsum autem *Carolo* Principi manuscriptum obtulit an. *CIODCXXII*. idem vero editus tandem *Londini* est an. 1655. angl. maximam autem ejus partem peregrinationibus suis jam pridem inferuerat *Petrus de la Valle*; constat etiam partem illius aliquam complendis *Sam. Purchasi* Itineribus inseruisse.

Catechismus in usum Parochiæ suæ ac familiæ. Lond. 1646.

Cordis improbi, hypocritici, & sinceri Typos.

Conciones varias. Lond. 1646. & 49. & alia.

Fato functus est octavo *Octob.* an. *CIOCLX*. & *Greenfordiæ* in Ecclesiæ suæ Cancelli sepultus jacet; prout mihi à Magistro *Edoardo Terry*, filio ejus, & Collegii *Universitatis* olim Socio, significatum.

BARTENUS HOLYDAY, *Oxonie* in Parochiâ *Omniū Sanctorum*, ac speciatim è regione Collegii *Lincolniensis*, Patre *Thomâ* natus, ubi annum ætatis duodecimum attigit, hoc est an. dom. *CIODCV*. Sodalitium istud *Togatus* intravit, Doctore *Ravis*, *Ædis* ejusdem haud ita pridem Decano, consanguineo autem suo, necessaria suppeditante, Juvenisque inopiam præsertim sublevante. Post septennium Collegii Alumnus, decursoque inde triennio, Artium evasit Magister, quorum postremum in annum dom. *CIO-DCXV*. cadit. In Clerum postmodo ascitus Beneficium unum atque alterum, in Agro *Oxonienſi* posita, consequabatur; tandem vero Archidiaconus *Oxonienſis* emicuit. Anno *XLII*. una cum aliis quibusdam, Sacræ Theologiæ Professor, ex literis regiis creatus deprehenditur; cæterum invalescente demum Rebellium potestate, à recto aberravit, & licet sub initium bellorum civilium damni haud parum ob probitatem fecerat, Independentium tamen aliquorum quos Inquisitores vocabant examini se submisit, & Rectoriam alienam (*Chiltonianam* hæc erat, in agro *Bercherienſi*) adire sustinuit. Eo nomine damnatus ab amicis antiquis & orthodoxis est, neque sane aliud quicquam sui in excusationem adferre poterat, quam Uxorem secundam, prolem numerosam secum trahentem, duxisse. Sed his omisſis, facultate quidem poeticâ cultissimâ rogato vix ulli cœvo secundus erat, id quod vel asperri *Persii* æqua & lævis in versum Anglicanum traductio satis ostendit, quam porro (prout ab ipso haud semel audivi) ante annum ætatis vicesimum elaboravit. Ad hæc, si librum ejus argumenti Philosophici, *De Animâ* nuncupatum, necnon conciones quas edidit stylo elegantiori conscriptas intuearis; pronus fatebere lector, rei literariæ tramitibus salebrosis perinde ac amœnis assuevisse ipsum. Denique, mores hominum & ingenia penitus introspecterat, maxime vero cum *D. Franciscum Stewart* Equitem auratum, *Gundamorum* Legatum ad suos deducentem, facellanus comitaretur; salibus autem & facetiis in tantam apud nobilem illum *Hispanum* gratiam influxit, ut Amoris & Benevolentiae indicibus,

diciis, & quidem summis, honestatus ab ipso compareat. Scripsit;

De Anima & ejus habitibus intellectualibus, Oxon. 1633. lat. Comœdiam etiam

Artium Connubium nuncupatam. Lond. 1630. angl.

Conciones varias. Lond. 1626. 1654. & Oxon. 1657. angl. Poema etiam cui tit. est;

Orbis terrarum inspectio. Lib. decem. Oxon. 1661. Id ille operis dum in ætate juvenili constitutus esset pertexuit, verum paulo ante obitum in lucem emisit. Anglice porro reddidit;

Persii Satyras. Oxon. secundo 1616. Recognitæ, auctæ & illustratæ sunt, typisque Oxon. mandatæ 1673. fol.

Juvenalis Satyras, annotationibus & sculptilibus imagunculis dilucidatas. Oxon. 1673.

Horatii Odas. Lond. 1652. &c.

Eliseia, haud procul Oxoniâ, secundo Oâobris, an. CIÖDCLXI. animam exhalavit, inque Ecclesiæ Christi Cathedralis porticu quadam australi, Choro contiguâ, juxta pedem monumenti Rob. King Episcopi sepultus quiescit. Cartwrighto & Gregorio ad dextram adjacet; quis itaque non demiretur in tantâ eruditorum copiâ comparuisse nondum aliquem, qui operæ pretium duxerit monumento saltem unico ternioni simul illustrissimo parentare, & nomen suum æternitati consecrare!

THOMAS WEAVER, Wigornia natus est, disciplinarum vero aliorum studio adductus Sodalitium istud intravit an. dom. CIÖDCXXXIV. ætat. xix. & consolito studiorum curriculo Logicâ ac Philosophiâ probe imbutus Gradum capeffivit Magistralem; quod quidem anno XL. inscribitur. Sub id factus est Capellanorum in eadem Æde unus; Munere autem illo à Rebellionum Delegatis pulsus deprehenditur anno XLVIII. Ingenio faceto & arguto, scribendi quoque genere compertiori præditus fuit, sed neque Poetarum & caput, quæ vocant, festivorum vitiis immunis erat. Scripsit;

Cantilenas ac Poemata. 1654. angl.

Carmina porro conscripsit quæ Clevelando (utpote cujus libro inserta reperias) perperam tribuuntur, & Archiepiscopi Eboracensis defectio inscribuntur; ea vero in Scriptoris hujus nostri opusculo præfato hodierno die perleguntur. Mortuus est ac sepultus apud *Leiberpoole*, in agro Lancastriensi (ibi autem loci tributum regium, quod excisam vocant, & ejus partem aliquam certo sibi pretio dimissam habuit, colligebat) circa annum CIÖDCLXIV.

GULIELMUS TOWERS, Patre Doctore Johantie Towers, Decano imprimis ac deinceps Episcopo Petroburgensi, in agro Northamptoniensi, velut è matriculâ Academicâ cognitum habeo, natus, in Scholâ vero Westmonasteriensi primis pueritiæ disciplinis instructus, Ædis hujusce Alumnus cooptatur an. dom. CIÖDCXXXIV. ætat. xvii. Septennio integro Studiis, de more, insumpto, Gradu magistrali ornatus est, redditoque suis Carolo II. Præbendarius Petroburgensis emerfit. Atque is profecto erat qui, si pauperatis onere & re domi angustâ oppressus non fuisset, feliciora Ingenii specimina edidisset. Scripsit anglice;

Contra Atheismum. Lond. 1654.

Unum tantum esse Deum. ibid. eod. anno.

Conciones varias. Lond. 1655. &c. & alia.

Obiit & humatus est Uffingtonâ, prope Stanfordiam in agro Lincolnensi, circa annum CIÖDCLXV

THOMAS WARMSTREY, familiâ generosâ Wigornia oriundus, istius Ecclesiæ Alumnus anno quasi CIÖDCXXIV. Artium Magister anno XXXI. annoq; XLII. literarum regiarum virtute, Sacræ Theologiæ Professor evasit. Ob fidem, quâ Regi optimo firmiter adhæsit, intemeratam, mala innumera, divina humanaque omnia miscente Rebellionem nuperâ, perpassus est; cæterum à Carolo II. foeliciter demum in Angliam reduce, pensata eadem abunde habuit, dignitatibus opimis donatus, quarum de numero fuit Decanatus Wigorniensis, quem utique post obitum Doctoris Oliver, è Collegio Magdaleniensi, adivit. Propter fidem Carolo utrique præstitam fortunis aut virâ spoliatis, vel Eleemosynarius vel Confessarius, quem vocant, generalis adfuit; Christi vero Præcepta de agris invisendis & sublevandis, deque Gentibus ad fidem perducendis nemo assidue magis executioni mandavit. Impios quoque & facinorosos omni studio ad bonam frugem revocabat, conscientis fanis quidem licet tenerioribus scrupulos sedulo eximebat, Plebem denique christianam ad sacram Synaxin diligenter informabat, & offendicula omni-modâ è medio tollere satagebat. Scripsit autem ang.

Orationem in Convocatione clericali contra Sanctorum & Crucis Imagines, Altaria, &c. habitam. Lond. 1641.

Admonitionem ad populum Londinensem, ut à Conventibus tumultuosis, Westmonasterii cogendis, abstineant hortantem. Ibid. eodem anno.

Responsionem ad W. Bridges de Bello nunc temporis gliscente, deque Armis contra Regem capeffendis. edit. 1643.

Suasionem humillimam, sive Petitionem de pace, Regiæ Majestati & Regni ordinibus oblatam. Oxon. 1642.

Philippi Dandalonis, natione Turci, ad fidem christianam Conversionis narrationem. Lond. 1658.

Doctrinâ cultusque Sacramentalis Enchiridion. Lond. quartâ vice 1671.

In Ecclesiæ Wigorniensis Cathedralis Navi, juxta Majorum suorum loculos, hoc est prope Porticus Borealis partem interiorem, quâ in ipsam nempe Ecclesiam ingrederis, sepultus jacet; tumulus autem ejusmodi decoratur Inscriptione. *Memoria dicatum Thoma Warmstrey SS. Theologia Doctoris, Decani olim Wigorniensis. Strenuus hic Ecclesiæ Anglicanæ Hyperaspistes, pietatis amulanda, fidelitatis indelibata, Deo suum Casarique donavit. Cujus hospitalitatem ad majorum munificentiam compositam senserunt pauperes, coluerunt peregrini, humanitatem stupuit quicquid humanum est, charitatem quicquid in homine divinum est. Paulinum illud etiamnum inculcat, Imitatores mei estote, 1. Cor. II. 1. Hujus posthuma conciones vixit ad exemplar. Et sublimato post secula pulvere, redintegratum corporis sumet amictum iterum concionaturus vel in obsequium tui, vel in judicium Viator. 30. Octobris die decessit, an. salutis nostræ 1665. ætatis suæ circiter sexagesimum.*

JOHANNES WALL, Londini natus, in Scholâ vero Westmonasteriensi primis rei literariæ elementis imbutus, Ædis Christi Alumnus asciscitur anno dom. CIÖDCIV. ætat. xiv. Gradu Magistrali honestatus sacrisque Ordinibus initiatus, Evangelium annos

complures in Ecclesia S. Aldati Oxon. annuntiavit, anno autem XXIV. in Sacra Theologiae facultate Incepit, tandemque istius Ecclesiae Canonicatum consecutus est, quem sane mordicus adeo deinceps tenuit, ut optione datâ Rebellionum potius ditioni se subjecerit, quam eundem saluberrimo saniorum omnium exemplo dimiserit. Diffidendum tamen non est inter primæ Classis Concionatores numeratum aliquando comparuisse, in Patrum quoque antiquorum, & Theologiae, quam vocant, Scholasticae Scriptorum libris optime fuisse versatum; porro secessus appetentior, ætatem pene omnem in Studiis posuisse, Scripsit ac edidit, præter alia;

Conciones undecim, vel plures, Lond. & Oxon. 1623. 26. 27. 28. 58. &c. angl.

Concionem ad Clerum in Luc. cap. 24. vers. 36. Ox. 1653. lat. & alia.

Fatis concessit an. dom. CIOCLXVI. Vide, si lubet, Epitaphium ejus, inter Sodalitii istius Monumenta sepulchralia reperiendum. Addendum de viro illo restat, quod opes haud modicas, è Collegii hujusce Canonicatu potissimum coacervatas, similitatis nescio cujus ipsum inter & ejusdem Sodalitii Togatos aliquos intercedentis prætextu, alienigenis propemodum largitus est; siquidem partem earum alteram Urbis Oxoniensis æratio, alteram (quam neque modicam fuisse suspicor) mandatorum supremorum Curatoribus binis transcripsit; quod quidem eo pejus factum, quoniam Collegium haudum absolutum (primam enim pecuniæ largitionem Civibus annos aliquot ante obitum factam constat) frequenti hiatu Alumni sui Benevolentiam efflagitare videbatur.

STEPHANUS SKINNER, in agro Middlesexiano, Patre Johanne generoso Londinensi, natus, Adem istam Artium superiorum cupidine ductus, intravit an. dom. CIOCCXXXIX. ætat. xvi. & brevi post in Alumnorum numerum cooptabatur, studiisque gnæviter, quoad per belli Civilis turbas ac mala liceret, invigilans Gradum suscepit magistralem, quod quidem in annum XLVI. cadit. Post hæc, ut mores & ingenium penitus expoliret annos bene multos apud externos transegit, Galliamque Italiam, Germaniam, Belgium Hispanicum & Fœderatum, peregrinationibus emensus, multorum Principum Aulas invisebat, Academiæ frequentavit, doctioris cujusque amicitiam, vel saltem Colloquium, ambiit, & passim consecutus est. Cum iter per Germaniam faciens Heidelbergam diverterat, Serenissimi Principis, Caroli Ludovici, Electoris Palatini jussu (qui quidem intermissa diu, propter horrendas belli clades, studia refuscitavit, & celeberrimam Musarum sedem instauraverat) purpuram Doctoralem in facultate Medicinæ demerebatur, quam sane in matre Academiâ, Oxoniensi nimirum, induendam potius destinaverat. In patriam tandem redux, totis viribus ad Artem Medicam sese accinxit, Domicilium vero sibi suavis complurium Nobilium, Lincolnia comparavit, ibique dum fata siverunt ægotis vixit opifer, amicis præcharus, & post obitum diu deservendus. Quis enim non deperiret virum innocentis & integræ vitæ, amœni & festivi Ingenii, acris Judicii, & cui nihil unquam morosum aut languidum excidit? Virum omnigenæ doctrinæ non levi tincturâ imbutum! nempe qui omnium ætatum optimæ notæ libros non solum devoraverat, sed & probe concoxerat; tam tenaci promptæque memoriæ præditus, ut spirans ac vivens Bibliotheca merito videretur habendus. Linguarum quæ nunc in pretio sunt peritissimus erat,

ut hodiernis præteream latinam ad unguem callebat. Græcam autem, nobilem illam Scientiarum & eruditionis Matrem, summe dilexit, & adeo sibi familiarem reddidit, ut Platonis ævo mediis Athenis natum diceret, Scripsit;

Etymologicon Lingua Anglicana, &c. Lond. 1671. fol. quo in Opere Idiomatis haud paucioribus decem, præsertim vero Saxonico, Græco, & Latino, usus est.

Ex improvise febre malignâ correptus fatis concessit, quinto Septemb. an. dom. CIOCLXVII. & sepultus jacet in Ecclesiâ Cathedrali Lincolnensi.

JOHANNES TRAPP, apud Cromdehitot, in agro Wigorniensis, in lucem editus quinto mensis Junii an. CIOCCI. & Wigornia in Scholâ publicâ grammaticali (ibi enim Alumnorum regionum de numero fuit) primis bonarum Artium rudimentis informatus est; ubi sub auspiciis Magistri Henrici Bright, Pædagogi ejus industrii pariter & eruditi, plurimum triennii spatio profecit; linguarum trium quas doctas potissimum appellamus cognitionem haud modicam adeptus, tamen in discendâ Hebræicâ ævndidum fuisse liquet. Anno dom. CIOCCXIX. ad Collegium istud transmissus est, & Magistro Georgio Fay, Adis Alumno, quem Studentem vocitant, in disciplinam traditus; cui pariter propter industriam in erudiendo, & Corbetta Decano propter munificentiam in sublevando sese exercitam, plurimum debuit. An. XXVI. in Artibus Incepit, nec ita post Stratfordiam ad ripam Avone in agro Warwick. accersitus, Scholæ publicæ ibidem positæ Archidiaconus præficitur; annorum autem aliquot intervallo Vicariam exiguum de Welton, ad secundum inde lapidem, in agro Gloucestriensi collocatam adeptus, ætatem reliquam, hoc est annos XLVII. binis hisce in Muneribus transegit. Dotibus Ingenii Virtutem potissimum spectantibus, eximiis erat instructus; neque enim aliter Concionatoribus non ultimæ classis accensendus, & doctrinæ nomine laude dignus, fortunis adeo modicis contentus vixisset, rejectis quæ oblata Viro frequentius perhibentur muneribus longe magis quæstuosis. Et revera ad morum gravitatem & sanctimoniam haud facile rependiendam, comitatem, modestiam, animumque demissum & paucorum appetentem addiderat; unde amorem singularem & observantiam apud omnes, maxime vero propinquos & quibus familiariter innotuerat, sibi comparavit. Scripsit anglice, præter alia;

Commentationes in Pentateuchum. Lond. 1650. fol.

Commentationes in Exam, Nehemiam, Libros Hester, Job, & Psalmos. Lond. 1656. fol.

Commentationes in Proverbia, Ecclesiastem, Cantica Canticorum, Isaiam, Jeremiam, Lament. Ezechielem, & Danielelem. Edit. Lond. secundâ vice 1656. Ibid. 60. fol.

Commentationes in Prophetas duodecim, Minores dictos. Lond. 1574. fol.

Commentationes in omnes Novi Testamenti libros, una cum Decade locorum Communium, sive locos communes sub capitibus decem. Edit. secundâ vice Lond. 1656. Præter opera illa ingentia, quibus omnibus absolvendis infra vicennium impendebat, contexuit ac edidit;

Theologiam Theologia, sive Gazam veram veritatum sanctarum, circa Verbum Dei ac Deum in Verbo; Dissertatio

Dissertatio autem hæc est super *Hebr.* cap. 1. vers. 1. 2. 3.

Amoris divini Pignora; in *Apocalyp.* cap. 3. vers. 19.

Hominis iusti premium; in *Matth.* cap. 3. vers. 16. 17. 18. &c.

Diem obiit in Vigiliâ Divi *Luca* an. dom. CIO-DCLXIX. & in Cancelli Ecclesiæ Parochialis de *Wetton*, ad ripam *Avonæ*, prope conjugem suam sepultus est; id quod è filii *Johannis*, Artium Magistri, in Collegio S. S. *Trinitatis Oxon.* olim Togati, literis compertum habeo.

HENRICUS KING, apud *Wormenhale* vulgo *Wormhall* in agro *Buckinghamiensi*, inque iisdem speciatim quibus Pater, supra memoratus, Domo & Camerâ, natus, in Scholâ vero *Westmonasteriensi* ad Artes ingenuas educatus, *Ædis Christi* Alumnus evasit an. dom. CIO-DCVIII. Indutâ Togâ magistrâli in Clerum admissus est, gradibusque continuis hujus Ecclesiæ Canonicus, Archidiaconus *Colcestriensis*, Decanus Ecclesiæ Cathedralis *Roffensis*, & Ecclesiæ Divi *Pauli Londinensis* Residentarius emerfit; tandem vero ad Episcopatum *Cicestriensem* à *Carolo I.* evocatus, Ecclesiæ ejus Gubernacula ad obitum usque moderabatur. In primâ juventute Artis Musicæ & Poeticæ studio deditus præsertim erat, deinde autem rei Oratoricæ & Philosophiæ operam haud inutilem dedit, tandem vero annis pro- vectior Theologiæ incubuit; quem quidem in facul- tate illâ laudabiles fecisse progressus tum Conciones quas in Orationem Dominicam edidit, tum quas vivâ voce protulit; ex auditorum animis nullâ temporum diuturnitate evellendas, satis testantur. Scripsit au- tem;

Orationis Dominica Explicationem. Lond. 1628. angl.

Conciones varias. Edit. Lond. 1625. 26. 30. 40. 61. 62. 63. &c.

Psalmos Davidicos metro donatos.

Poemata, Elegia, Paradoxa, & Cantilenas. Lond. 1657. Nescius profecto non sum librum istum Do- ctori *Philippo King*; *Henrici* illius fratri, ex eodem olim Sodalitio, dein Ecclesiæ Divi *Pauli Lond.* Præ- bendario, & Archidiacono de *Lewis*, à nonnullis attribui; verum ego cum plerisque potius sentien- dum arbitror, Scriptori de quo nunc agimus id Ope- ris non sine ratione adjudicantibus.

Cicestria, mense nî fallor *Januario*, an. dom. CIO- DCLXIX. Animam Deo reddidit, & ibidem in Ec- clesiâ suâ Cathedrali tumulatus quiescit, Monu- mento aliquo sepulchrali haudum ornatus. Frater ei alter obtigerat, ex eadem *Æde* aliquando Acade- micus, cujus Epitaphium suo infra loco reperies.

CORBETTES OWEN, *Hintonæ*, in agro *Salopiensi*, familiâ fundatissimâ ortus, *Salopia* vero & in Scholâ postmodo *Westmonasteriensi* regiâ, literis pri- moribus, non sine Condiscipulorum omnium stupore ac invidiâ optime imbutus, in *Ædis* istius Alumnus cooptatus est anno dom. CIO-DCLXIII. Anno LXX. Gradu Magistrâli auctus est, & Senioris in Artibus Incipientis partes demandatas habuit; egregia pro- culdubio eruditionis specimina editurus, nisi Comitia eo anno, propter Ducissæ *Aurelianensis*, Sororis Re- giæ, mortem, intermissa fuissent. Ipsum quod atti- net, memoriâ tenacissimâ, judicio acerrimo, Inge- nio denique promptissimo præditus erat; quas pro- fecto naturæ dotes tantâ excoluerat diligentia (neq; enim cum sciolis plerisque ingeniosis sentiebat, qui

industriam omnem ad hebetes, & pinguiori Mi- nervâ torpescences, amandandam credunt) ut si Artem Poeticam, Oratoriam, Philosophiam deniq; universam spectes, & annis & eruditione parem ali- quem nobiscum superesse vix agnoveris. Si mores inspicias totus enimvero niveus erat, & nullâ labe tactus. Solutus ipse affectibus, præterquam ad vir- tutem potissimum ducentibus, inimicissimum quemq; quales tamen perpaucos invenit, sibi devinxit. Post susceptum Baccalauri in Artibus Gradum, ad Me- dicinam sese conferebat, cujus in studio tantos brevi progressus fecerat, ut Imperio suo consuluisse quo- dammodo videantur fata, cum ipsum è medio fultu- lerint. Scripsit autem;

Carmen Pindaricum in Theatrum Sheldonianum, &c. Oxon. 1669. lat. Manuscripta porro post se reli- quit Poemata varia, tam à se composita quam è linguis aliis traducta; & speciatim *Cornelii*, in Theatris Gal- licanis hodie dominantis, *Othonem*, metro vernacu- lo concinne donatum.

Febre, mediâ quasi hyeme, an. CIO-DCLXX. atat. xxv. ruri correptus, satis concessit; non sine in- genti totius pene Academiæ luctu. Sepultus vero in Patriâ suâ, *Cundora* nimirum, jacet; Monumento nuper donatus, & Inscriptione sepulchrali, quam ego, brevitati studens, (prolixior enim est) præ- mittendam duco.

RICHARDUS GARDINER, in Vrbe *Herefordiâ* natus, & in Scholâ ejus publicâ primis pueritiæ disci- plinis imbutus, istius Sodalitii Alumnus asciscitur an. dom. CIO-DCVII. Post septennium inde Gra- dum magistrâlem capeffivit, & in *Ædis Christi* Cano- nicatus, pollicente *Jacobo Rege*, (utpote qui *Oxonie* agens Oratione à *Gardiner*o prolata delectatus admo- dum fertur) spem deinceps venit; quo quidem ex *Caroli* primus, Patris, ut par erat, promissa præstantis, dono tandem potitus est. Orator necnon & conciona- tor cum Juvenis esset, haud vulgaris habebatur, & sane paulo ante obitum animi pii ac minime ingrati in- dicium dedit: Sodalitii enim sui Quadrangulum am- plissimum scaturiginè aquarum speciosâ, in Concham ex lapide quadrato maximam, plumbo interius testam (centrum ejus occupat Globus immensus, Petræ innixus, & auro undique oblitus, circulisque ac si- gnis coelestibus decoratus, quem porro pererrat ser- pens aquas præfatas perpetim evomens) decedente; ornandum suis impensis curavit. Scripsit vero inque lucem emisit;

Conciones septemdecim. Oxon. & Lond. 1638. 39. 42. & 59. angl.

Concionem ad Clerum in Epist. 1. ad Timoth. cap. 4. vers. ultim. Oxon. 1631.

Specimen oratorium. Lond. 1653. lat. Tertiâ deinceps vice auctius prodit an. 1668.

Fato functus est in Collegio isto; inque ejusdem Ecclesiâ humatus anno dom. CIO-DCLXX. Epita- phium ejus infra deprehensus es,

MERICUS CASABONUS, *Genevæ* mense Sept. anno CIO-DCXCIX. in lucem editus, *Ædis Christi* Alumnus evasit an. CIO-DCXVI. Studiis acriter in- vigilans Gradum promeruit magistrâlem, quo quidem anno XXI. honestatus compareret, in Clerum vero deinceps ascitus, Ecclesiæ *Cantuariensis* Præbendam, necnon Rectoriâ *Jackhamensem*, inde ad lapidem quartum positam adeptus est. Anno XXXVI. Sacræ Theologiæ Professor, cum aliis bene multis, per creationem, quam vocamus, emicuit; Gradus enim, ut fit, Serenissimi *Caroli* & profapiæ pene integræ

regiæ, nobiscum commorantis, in gratiam & honorem frequentiores tunc temporis conferebantur. *Casaubonum* quod attinet, sub belli nuperi Civilis initia munere utroque prædicto ob probitatem exutus, vitam, prout occasio ferebat, ad *Caroli II.* in *Angliam* regressum tolerabat, tunc enim & locum & munera pristina recuperavit, quibus ad obitum usque fructus comparet. Doctrinâ quidem multiplici, sed non admodum accuratâ, instructus erat, præsertim illa eruditionis parte quæ critica nuncupatur, in quâ etiam chartis paternis adjutum abunde arbitror. Pietate certe singulari pollebat, animo autem largus pauperibus subveniebat, erga *Togatos* quoque comis erat ac urbanus. Matri demum *Academiæ* supremis tabulis libros *MS.* bene multos donabat. Multa conscripsit *Idiomate* tam latino quam anglicano, quorum de numero hæc se mihi obtulere;

Pietas contra maledicos, patrii nominis & Religionis hostes. Lond. 1621. lat.

Vindicatio Patris adversus Impostorem, qui librum ineptum & impium de origine Idololatriæ sub Isaaci Casauboni nomine nuper publicavit. Lond. 1625 lat.

Tractatus de Usu & Consuetudine. Lond. 1638. angl.

Diatriba de verborum usu. Lond. 1647. lat.

Malorum temporalium causa primaria. Lond. 1645. angl.

De quatuor linguis, Commentationis Pars prior, de lingua Hebr. & Saxonica. Lond. 1650. lat.

Tractatus de Enthusiasmo. Lond. 1655. angl.

Nota in Episteti Enchiridion una cum Tabulâ græcæ & latine. Lond. 1659.

Lucii Julii Flori Hist. in Anglicanum transfusa, cum notis in eandem. Lond. 1659. angl.

Orationis dominicæ, prout formalis [hoc est ipsissimis suis verbis usurpanda] habetur, Vindicia. Lond. 1661. angl.

Responsio ad Labyrinthum Cantuariensem; quâ nempe defenditur Laudi Archiepiscopi cum Fishero Jesuitâ colloquium. Lond. 1665. angl.

Epistola ad Doctorem Petrum du Moulin, de Philosophiâ naturali & experimentalî, deque ejus argumenti libris quibusdam, nuper editis. Cantabr. 1669. angl.

De credulitate & incredulitate circa res naturales & civiles. Lond. 1670. quo in libro *Responsio* adornatur ad librum de *Veneficis & Veneficio*, per *J. W. Johannem* nempe *Wagstaffe*, quondam è Collegio *Oriensi*, conscriptum, & *Londini* an. 1669. propagatum.

Tractatus, quo exemplis & Indiciis abunde manifestis probatur, Dari Spiritus, Veneficas & operationes supernaturales. Lond. 1672. angl.

Nota in Hieroclem de Providentiâ & fato. lat.

Responsio ad Authorem Libri cui titulus Incessus stabilis, ubi de modo probandâ Infallibilitatâ recens excogitato. angl.

De jure concionandi apud antiquos. lat.

Dissertatio de Christi Incarnatione & Exinanitione; deque Religionis Christianæ Principiis. Lond. 1646. angl.

Nota in Laertium. lat.

Concio in Hosea cap. 3. vers. 4. 5. angl.

Notarum in Marci Aurélii Antonini Meletemata de seipso, translatio. Lond. 1635. angl. &c. Edendas porro tertiâ vice curavit.

Auli Persii Satyras cum Patris Commentario. Scripsit etiam,

Proœmium ad Librum Doctoris Johannis Dee, de commercio cum Spiritibus. Lond. 1659. fol. In linguam denique vernaculam transtulit,

Antonini Meletemata de Homini in statu naturali felicitate. Lond.

Fato functus est xiv. mensis Julii CIOCLXXI. inque Porticu quadam australi Ecclesiæ Cantuariensis Cathedralis (Ecclesiæ Christi nuncupatur) parti adjacente sepultus fuit; Tumulum vero ejusmodi Epitaphio insignitum reperies: *Sta & venerare Viator, hic mortales immortalis spiritus exuvias deposuit Mericus Casaubonus*

Et { magni nominis } par bares.
 { eruditi generis }

Quippe { Patrem Isaacum Casaubonum } habuit.
 qui { Avum Henricum Stephanum }
 { Proavum Robertum Stephanum }

Hui quos viros! Quæ literarum lumina! Quæ avi sui decora! Ipse eruditionem per tot erudita capita traducem excepit, excoluit, & ad pietatis (quæ in ejus pectore Regina sedebat) ornamentum & incrementum feliciter consecravit: Rempubicam literariam multiplici rerum & linguarum suppellectile locupletavit. Vir incertum doctior an melior, in Pauperes liberalitate, in Amicos utilitate, in omnes humanitate, in acutissimis longissimi morbi tormentis Christianâ patientiâ insignissimus. Gaudeat primaria hac Ecclesiâ primariis Canonicis Casaubonis ambobus, qui eundem in eruditorum, quem ipsa in Ecclesiarum serie, ordinem obtinent. Obiit noster pridus Julii an. 1671. ætatis suæ 75. (rectius 72.) Canonicatus sui 46.

EDOARDUS BAGSHAW, Broughtona, in agro Northamptoniensi, Patre Edoardo (de quo in Collegio Æneamensi) natus, in Scholâ vero Westmonasteriensi bonarum Artium elementis instructus, Ædis hujusce Alumnus coopatur an. dom. CIOCLXVI. ætat. xvii. Anno LI. Gradu Magistrali ornatus est, & Vicariam de Amersden, in agro Buckinghamiensi, postmodum adivit, tandemque Sacræ Theologiæ Baccalaureatum suscepit. Animi profecto facultatibus haud contemnendis præditus erat, quas etiam eruditio haud modica egregie auxerat, veruntamen arrogans & cerebrosus præsentem rerum statum semper improbavit, unde postquam solium avitum recuperarat Carolus II. Ecclesiæ Anglicanæ Hierarchiam acerrime impugnavit, tametsi eandem haud ita pridem tueri pro virili parte consueverat. Mirum itaq; non est si Incarceratione frequenter mulctatus fuerit, poenæque alias propter pervicaciam dederit. Scripsit autem;

Dissertationem de Decretis divinis; in modum Epistolæ, ad Magistrum Thomam Pierce, Rectorem de Brington in agro Northamptoniensi, datæ. Edit. Oxon. 1659. angl.

Exercitationem de libero Arbitrio. Ibid. eodem anno lat.

In Sanctitate non fundari Domini jus, sive Tractatum quo probandum suscipitur ad sanctos, quatenus Sanctos, neutiquam spectare rerum gubernacula. Oxon. 1660. angl.

Inquisitionem

Inquisitionem brevem in fundamenta & argumenta quibus inniti dicitur Pontificis & Ecclesie Romanae infallibilitas. Lond. 1662. angl.

Conciones varias. Lond. 1659. 62. &c.

Westmonasterii, in Vico *Tuttlestreet*, xxviii. Dec. an. CIOCLXXI. diem obiit supremum; nimirum haud ita diu postquam in carcere ad Novam Portam vulgo *Newgate* hebdomadas viginti & duas detentus fuerat, quæ quidem poena Juramento quod vocamus fidelitatis erga Regem astringi recusanti merito irrogata est. Sepultus in Fanaticorum cœmeterio, prope Hortum *Armamentarium* dictum, in campis nempe *Morefeilds* appellatis, quiescit; huc enim à fratribus facerrimis delatum est cadaver, quorum mille quingentos, vel eo plures, funus deduxisse constat. In lapide sepulchrali exarata conspicitur Inscriptio quædam anglicana, quâ Evangelii Minister appellatur, addito, quod ad idem amplectendum fidem, ad defendendum fortitudinem, ad mala denique ejus gratiâ perferenda patientiam, &c. à Deo acceperat.

GASPARUS MAYNE, apud *Hatherleigh*, opidum in agro *Devonienſi* Mercatus jure potitum, in Scholâ vero *Westmonasterienſi* rei literariæ rudimentis informatus, eruditionem Academicam in Collegio isto haurire cœpit an. CIOCLXXIV. Eodem quasi tempore, vel saltem haud ita multo post, in ejusdem Sodalitii Alumnum asciscitur, & suscepto dein Gradu Magistrali sacris Ordinibus initiatur, tandemque Vicarias binas, *Cassingtonensem* scilicet ac *Pirtonensem* in agro *Oxonienſi* utramque, consequitur. Prorumpente bello nupero Civili ante alia omnia maxime funesto, inter alios designatus est qui coram Rege, apud Ædem istam tunc temporis commorante, concionandi vices obirent. Sacræ postea Theologiæ Professor per creationem emicuit, verum parvo temporis intervallo à Delegatis Parliamentariis, regios omnes per fas ac nefas Academiâ pellen- tibus, Sodalitio isto exturbatus, paucisque post annis Rebellionum quoque Tyrannide Vicariâ utraque prædictâ spoliatus est. Ab inde Comitibus *Devonienſis*, apud quem potissimum degebat, aliorumque benevolentia ad auspiciatissimum *Caroli II.* Reditum sublevatus fuit, tunc enim & Vicariis binis, & Ædis hujusce Canonatu, necnon Archidiaconatu *Cicestrienſi*, donatus, in iisdem ad obitum usque versabatur. Ingenio sane foelicissimo, & eruditione propemodum omnigenâ locupletato, fruebatur, Theologus accurate doctus, & annuntiator Evangelii disertus, Poeta porro non incelebris, & ob sales ac facetias in pretio habitus. Scripsit;

Conciones varias. Lond. 1646. 47. 52. 62. quarum alteram, anno nempe 52. editam, *Watlingtonæ*, in Comitatu *Oxon.* in *Hebr.* 10. vers. 24. 25. undecimo *Septembris* eodem anno habuisse comparet; quo nimirum tempore ibidem cum *Pendarvesio* disputavit.

Epistolam in Concionis suæ de falsis Prophetis defensionem, quâ maculas eluit, sibi ob eandem à Magistro Francisco Cheynell perperaminustas. Edit. 1647. angl.

Conciones & Epistolas defensorias, & Controversiarum aliquarum tunc temporis gliscentium solutionem. Edit. an. quasi 1657.

Belli à Plebe suscepti examen, secundum sacræ Paginæ & rectæ Rationis effata institutum. Edit. 1647.

Poema in Ducis Eboracensis Victoriâ navalem, Edit. 1665.

Bellum amatorium; mixti generis Comœdiam. Ox. 1959.

Connubium urbanum; Comœdiam. Ox. 1639. 59. Edidit porro;

Lucianum è græco in anglicanum transfusum an. 1638. cui libro additi dein sunt ejus Authoris Dialogi aliquot quos anglice jam antea reddiderat *Franciscus Hicks*, Ecclesiæ istius Capellanus; scriptoribus hujus Collegii annumerandus.

Evitâ migravit sexto *Decemb.* an. CIOCLXXII & in Ecclesiæ Cathedralis Porticu, Choro ad *Boream* proximâ, tumulatus quiescit. Ex Testamento supremo libras quingentas Ecclesiæ *Divi Pauli*, jam denuo exædificandæ, legavit. Vicariis quoque utrisque centum libras in usum pauperum transcripsit, prætermittâ interim Æde altrici, quo certe nomine animi minus grati à nonnullis postulatur.

JOHANNES PRICÆUS, vulgo *Price*, editus *Londini* in lucem est, circa annum vero CIOCLXX. Sodalitium istud intravit, literis Academicis operam daturus. Annis aliquot ibidem positus, Academiæ valedixit, & ab *Howardi*, Comitibus *Arundelliani*, filio famulorum in numerum admissus est. Post annos aliquot ad Exteros trajecit, & *Lutetia Parisiorum* aliquandiu commoratus notas suas in *Apuleium* edidit. In *Angliam* deinceps reversus ad *Hibernos* brevi post commigravit, & *D. Thoma Wentworth*, Comitibus *Straffordienſis*, Regis ibidem Vicarii dignissimi, familiam auxit; illo autem Inimicorum vi & fraude in capitis discrimen veniente, Patriam denuo invisit, Regisque vindicias libellis quibusdam molitus, carceri mancipatur. Liberatus tandem ad externos iterum permeavit, inque *Italiam* denique veniens, à *Cosmo Duce Etrusco* benigne exceptus est, qui Virum Numismatum primo suorum Præfectum, ac deinde linguæ Græcæ in Academiâ *Pisanâ* Professore publicum designavit. Scripsit;

Notas in L. Apuleii Apologetica. *Lutetia Parisiorum* 1635. lat. quem librum auctiorem postmodo reddidit, cumque aliis Philosophi præfati scriptis in lucem emisit, hoc nempe titulo insignitum,

L. Apuleii Metamorphoseos lib. 2. cum Annotationibus Johanni Pricæi. Amstel. 1650. lat.

Commentarios in varios novi Testamenti libros, & Annotationes in Psalmorum librum, item in aliquot sparsæ capitula Novi Testamenti. Lond. 1660. fol. lat. Alia porro ad hæc exaravit, quorum Inscriptiones in Bibliothecæ *Bodleianæ* Catalogo reperiendæ.

Florentiâ, ubi potissimum diversatus fuerat, abcessit, *Venetias* adeundi, ibique *Hesychii* Lexicon Græcum Typis mandandi prætextu; verum deinde, id quod auditione accepi, in Cardinalis *Francisci Barbarini*, Anglorum Protectoris, quem vocant, familiam admissus est, & *Romæ* cum eodem etiamnum superesse arbitror.

Atque hæc ea est quæ nobis suppetit ex Æde *Christi* Scriptorum notitia; quanquam addi possent & alii, haud pauci, ab eruditione merito celebrandi, quales crediderim Magistrum *Petrum Smart*, Præbendam olim *Dunelmensem*, Doctorem *Robertum Bedingfeld*, *Gulielmum Sutton*, *Christophorum White*, *Thomam Case*, Doctorem *Nicolaum Gray*, &c. Theologos omnes, & Sodalitii istius vel Alumnos aliquando vel Commensales; cœterum quia eorum de Scriptis, Conciones paucas si dempseris, parum habeo comperti, omittendos in præsentia duco. Inferendi quoque

quoque viderentur Vir Nobilissimus *Georgius Berkley* Baro de *Berkley*, Reverendiss. in Christo Patres *Georgius Morley*, Wintoniensis, & *Job. Dolben* Roffensis, Episcopi, Regius etiam in Th. Prof. *Allestreius* Dr *Richardus Busby*, Dr *Adamus Littleton*, Dr *Rob. South* Academiæ Orator, Theologi; Dr *Tho. Willis*, Clarissimum Academiæ nostræ Ornamentum, Doctor *Rich. Lomer*, Dr *Nathanael Hodges*, Mr *Hen. Stubbe*, Medici, verum in vivis adhuc agentes commemorabunt posterum, & æternitati commendabunt. Unicus restat Jesuita ille *Hibernus* celeberrimus *Henricus Fitzsimons*, Collegio fortean isti inscribendus; Registri enim cujusdam fide constat cognominem aliquem Alumnum evasisse an. CIOCLXXXIII. (quapropter ratione temporis nil dubii emeritum est, & notandum porro quod sub id nullâ adhuc Academiâ fruebantur *Hiberni*) post autem aliquanto *Oxoniam* prorsus abcessisse, quem tamen unum & eundem cum *Henrico* illo fuisse neutiquam affirmarim, utpote cum nulla insuper argumenta suppetant quibus conjectura nostra innitatur.

ÆDIFICIA.

Ad Ædificia jam, pro moris recepti & instituti nostri ratione descendimus; quæ quidem valde imperfecta, proximique seculi Benevolentiam captantia, reliquisse prædiximus *Wolfeium*. Latera ille Quadranguli amplissimi orientale & australe, nisi quod ampla illa porticus qua ad Refectorium ascenditur, sub Dio jaceret, necnon maximam occidentalis partem, ad summum perduxerat fastigium; Opus vero augustum, Templo immenso, Boream versus solemque occiduum erigendo, claudere destinarat; quod tamen inchoatum tantum est, jactis solummodo fundamentis, muroque ejus latissimo summam tellurem ad Virgas tres, vel eo amplius in locis quibusdam, superante. Consilium Cardinali illustissimo erat, Quadrangulum præfatum Peristylis specioso introrsum cingere, verum à summo rerum fastigio deturbato Archipræsule, additamenti nil pene quicquam per annos quasi centenos Operi accessit, tandem vero, an. nimirum CIOCCXXXVIII. Canonicorum duorum (quorum scilicet Præbendæ prima & octava) Coenaculis, lateris aquilonaris aream occupantibus, augeri coepit, quibus tamen, propter bellorum post paulo prorumpentium rabiem, manus extrema tunc temporis non accessit; absolutâ tantum Parietum exteriorum parte maximâ, latere quod boream spectat supremo quoque Tecti culmine propemodum instrato. Materiam vero omnem inde detrahebant *Cromwelliani* Grassatores, trabibus in partes discissis ut ligna ad focum suppeditarent. Postquam Solium avitum recuperasset *Carolus II.* resectis nondum quas Turbarum Civilium procellæ jam pene submerserant fortunis privatis, ad bonum publicum conversi sunt Sodalitii istius Magistratus quidam nobis colendissimi, quorum sane modestia prohibet ne dignis passim in hoc Opere laudibus cumulentur. Horum inquam, & Benefactorum aliorum Impensis ac Industria factum est, ut (quod fore nunquam prædixerant aliqui, & complures crediderunt) Quadrangulum illud *Wolfeianum* ultimam denique manum acciperet; id quod in annum domini CIOCLXV. cadit. Post hæc, ut sublimiora inde, & specie magis augusta viderentur ipsa Ædificia, terra ad quatuor circiter pedes egesta, depressior fiebat maxima pars

Areæ Quadranguli latera interjacentis, reliquâ vero, Parietibus undique secus proximâ, muro lapideo, ipsam altitudine æquanti, suffultâ, & in Ambulachra togatis, ampla satis ac amœna, cedente. Denique, dicti Quadranguli umbelicum occupat Concha latissima (de quâ fassus in Doctoris *Gardineri*, Scriptores inter Sodalitii, notitiâ) perpetuas aquæ Scaturigines excipiens, anno autem dom. CIOCLXIX. fabricata.

Reliqua quod attinet istius Collegii Ædificia, varia quidem sunt, in formam quadratam pariter erecta; quorum proinde singula distinctum sibi locum & enarratiunculam vendicant.

Prima veniunt referenda quæ ad partem Quadranguli amplissimi Euro-australem collocantur, *Quadrangulum* scilicet *Capellanorum* nuncupatum, una cum Peristylis Ædibusque nonnullis aliis; quibus addi potest aliqua stabulorum, ad Decanum & Canonicos spectantium, pars. Hæc omnia ad *S. Frideswydæ* Prioratum olim pertinebant; resecta vero & reconcinnata Ecclesiæ Christi transcripsit *Henricus VIII.* quo tempore sedem huc Episcopalem *Ofneia* transferebat. Quod quidem quadrangulum bis conflagravit totiesque Collegii cura restitutum.

II. Quadrangulum *Peckwateriense* (hoc ad Angulum Quadranguli illius amplissimi Euro-aquilonarem positum est) ab Hospitio perantiquo, in parte ejus Noto-zephyrum spectante locato, cognominatum; id autem Hospitii à *Radulpho* quodam, *Richardi Peckwetheri* filio, cujus ex dono ad Prioratum *S. Frideswydæ*, xxx. *Henrici III.* anno a devenerat, nomen habuit impertitum; quo anno Prætoris *Adamus Feteplace*, Præpositorum vero *Oxonienfium* *Johannes de Coleshull* & *Nicolaus de Kingston* munia obibant. Quadrangulum vero istud, quod etiam ab *Aulâ Vineâ* (hæc illi Boream versus propinqua steterat, eidemque mediis quasi *Henrici VIII.* temporibus accessit) aliud pridem cognomen traxerat, Ecclesiæ huic suæ transcripsit *Henricus* Fundator; Decani vero Provinciam administrantibus Doctore *Duppa*, & Doctore *Samuele Fell*, (qui ruentis pene Collegii stator dicendus) novorum Ædificiorum additamento auctum est, inque formam quadratam redactum.

III. Quadrangulum *Cantuariense*, à Monachis *Cantuariensibus* (quibus utique eruditione Academicâ informandis extructum fuerat) huncupatum, Ædificatione istius detulit *Henricus* præfatus; quo juxta regnante ac Decani munus obeuntibus Viris mox ante dictis (istis enim temporibus incrustatione cœmentitiâ extrinsecus obducebantur, Quadranguli *Peckwaterensis* ad instar, Parietes, fenestris porro ad formam unam propius accedentibus) in eodem instaurando & reconcinnando plurimum defudatum est.

Locus jam postulat, ut Collegio isti nondum absoluto, sed & novis porro cladibus labefactato, dextram liberalem ac munificam porrigentes commemoremus. *Carolo* enim II. feliciter, anno CIOCLX. in Solium avitum restituto, Decanus & Capitulum augustissimis ejus auspiciis Ecclesiæ hujus curæ ac regimini admoti, ad Ædificia, Grassatorum qui sub Tyrannide *Cromwellianâ* rerum potiebantur aut immani negligentia collapsa, aut sordidâ avaritiâ demolita, quin & à primis Sodalitii Incunabulis haud dum extructa, audaci plane conatu animos intenderunt; & postquam pecuniarum summas satis grandes de suo erogassent, aliorum qui hic loci studiis olim va-

* *Lib. Mag. S. Frid. p. 307. &c.*

caverant fidem ac patrocinium, nec sane irritis votis, imploravere.

Imprimis autem Doctor *Fell* Decanus D^r. Dr *Allestrey* CC. Dr *Gardiner* DX. Dr *Wall* CLXIX. Dr *Pocock* XL. Dr *Mayne* C. Dr *Dalben*, Episcopus hodie *Roffensis*, CCL. Dr *Sebast. Smith* CC. Dr *Creed* XX. libras donavere. Hi vero Symbolis postmodo collatis libras CXXVIII. mantissæ quasi loco adjece- runt. Agmine dein facto Meccenates undique certatim consuebant, quorum sic se habet Catalogus: Reverendissimus in Christo Pater *Gilbertus Sheldon*, Præsul tunc temporis *Londinensis*, nunc Archipræsul *Cantuariensis*, largitus est libras L. *Brianus Duppa*, Episcopus *Wintoniensis*, D. lib. *Georgius Marley*, Episcopus primo *Wigorn.* dein *Winton.* annuam centum librarum summam publicis Collegii usibus assignavit, è quâ quidem largitione libras CIOCCC. Collegio jam obtigere. *Guilielmus Piers*, Episcopus *Batho-Wellensis*, C. lib. *Thomas Wood*, Episc. *Leuchfeld.* & *Convent.* C. lib. Illustrissimus Vir *Hentagius Finch*, Eques & Baronettus, dum hæc scribo Custos magni sigilli merito factus, C. lib. Dr *Busbey*, CCL. lib. *Rob. Sanderson*, Episc. *Lincoln.* LXXX. lib. *Rich. Chaworth*, Dioeceseos *Land.* Cancellarius C. lib. *Guilielmus Drake*, Baronettus, C. lib. *Robertus Baro Brudenel* C. lib. *Edmundus Dunch*, Armiger, Dr *Thom. Triplet*, Dr *Henr. Killebrew*, Dr *Rich. Heylin*, Dr *Georg. Croyden*, singuli L. lib. *Thomas Willis*, Medicinæ Doctor, CXX. lib. Dr *Thom. Brown* CXXX. lib. D. *Thomas Lockey*, C. lib. Dr *Robert. South* CCV. lib. *Thomas Thynne de Hemestford* in agro *Gloucestr.* Armiger LIII. lib. V. sol. *Domina Brett de Elstefield* in Comitatu *Oxon.* L. lib. Dr *Edoardus Fulham* XL. lib. Dr *Edoardus Cotton* XL. lib. *Richardus Hill* & *Antonius Saunders*, Artium Magistri, uterque XXX. lib. *Job. White* XXV. lib. *Johannes Earle*, Episc. *Sarisenensis*; *Gualterus Blandford*, Episc. *Wigorn.* Dr *Martinus Llewellyn*; Dr *Guolt. Jones*; *Carolus Berkley*, Eques de *Balneo*, Baronis de *Berkley* filius natu maximus; *Jacobus Rushow*, Baronettus; *Franciscus Popham*, Baronettus; *Thomas Middleton*, Baronettus; *Guilielmus Godolphin*, Eques auratus; Dr *Franciscus Munday*; *Georgius Barker*, Armiger; *Johannes Packington*, Armiger; *Richardus Mason*, Armiger; *Henricus Smith*, Artium Magister; *San-Johannes Bennet*, Armiger; *Johannes Cack*, Armiger; *Rob. Berkley*, Armiger; *Rob. Cholmondeley*, Armiger; singuli libras XX. donaverunt. Dominus *Nicolaus Pelham*, Eques auratus, dedit libras XV. Accessere plurimalii, quorum hi quinque, illi sex, &c. nonnulli decem libras contulere; & horum quidem nomina in publicis Collegii Registris, cum solenni honoris præfatione, memorantur: par enim omnino est ut eorum qui in Musarum decus, & Studiosorum præsidium, quicquam erogarunt, perennis fiat & grata recordatio.

Refectorium. Quadranguli amplissimi latus pene dimidium occupat, Austrum versus ab ipso Cardinali erectum, altitudine vero & magnificentia omnia quæ alibi aspiciantur in *Europâ* visuntur Refectoria superare perhibent viatores. Ampla illa porticus quâ in ipsum ascenditur, cum pulcherrimo illo ex lapide quadrato fornico circa an. MDCCXXX. extruebatur.

Bibliotheca. Quadranguli Capellanorum dicti latus Boreale longitudine propemodum exæquat,

Camenis quibusdam Peristylis proximis superstructis; Sacellum vero antiquitus fuerat, S. *Lucie* nuncupatum, & Prioratus *Frideswydensis* usibus dicatum. Ante Regis *Jacobi* tempora supellectile literaria male fuerat instructa, siquidem Alumnorum (ut opinor) Sodalitii aliquot benevolentia præstitum est, ut non auda prorsus, muscisque & araneis omnino confignata, jaceret: tandem vero, ad Regem scilicet prædictum summâ rerum devolutâ, *Otho Nicolson* Armiger, Curia Cancellaria Examinatorum alter, libras CCC. in ipso Edificio recreando, libris coemendis, Pluteisque & scamnis erigendis, collocavit. Hic ille ipse est *Nicolsonus*, (ut obiter hic loci id moneam,) qui ex Colle *Hinxseiano* ad Boream vicino Aquæductu magnis impensis condito, Aquam in urbem derivavit. His ita peractis, Comes *Dorsetensis*, & Vicecomes *L'Isle* minas uterque viginti, *Johannes Kings*, Episcopus *Londinensis*, & *Thomas Edwards*, LL. D^r ejusdem Dioeceseos Cancellarius, XLVI. lib. XII. fol. & IV. den. *Guilielmus James*, Episcopus *Dunelm.* XX. lib. Comes *Clanricardia* XXX. lib. uno eodemque anno, hoc est MDCCXIV. donavere; minoris vero momenti largitiones per plures, eodem quasi tempore factas, prætermittendas censeo; reticendus tamen nullo modo est Doctor *Thomas White*, istius Ecclesiæ pridem Canonicus, qui Bibliothecam hanc annuo sex librarum proventu dotavit; consalutissimum utique ducens ut libris tum veteribus reficiendis, tum novis comparandis, perpetuo aliquo stipendio prospiceretur. Id autem in annum dom. MDCCXXI. cadit.

Ad partem Bibliothecæ australem, in Tabellâ ex nigro Marmore confectâ, & Parieti affixâ, ejusmodi conspicitur inscriptio.

Hospes quisquis es, circumfer oculos. Perantiqui & prænobilis hujus domicilii corpus intermortuum, foris, intus refinxit; unus impensis suis & nova donavit animâ: totius, quam vides, exquisita pulchritudinis, Otho Nicolsonus Armiger, armarii istius literarii memorabilis instaurator.

A. Deo LibrorVM opVLeutia.

Ecclesia. Ecclesiam sacris Collegii hujusce usibus hodie inservientem, & extra orientale Quadranguli magni latus positam, Templi ad S. *Frideswyde* (ibidem vero ipsa, æque ac Parentes ejus, tumulata jacet) Prioratum olim spectantis partem esse alteram constat; namque enim ejus quasi dimidiam diruisse prædiximus *Walscium*, qui quod reliquum esset precibus Togatorum privatis, necnon Exercitiis quibusdam Theologicis, assignandum decreverat. Chorum ille laqueari lapideo specioso, pulchreque coelato, navis autem partem residuam ligneo quodam, firmis compagibus coagmentato, muniendam ornandamque; vetus porro campanile diruendum, denuoque; minori licet altitudine, exedificandum curavit: Machinâ insuper Campanarum sustentatrici resectâ, & variis passim ipsius Templi locis reconcinatis, quæ quidem ex Collegii Cardinalitii, jam tum nascentis, codicibus rationatis factis habeo comperta. Addere lubet, sacra quævis Sodalitii magis solennia (immo publica omnia Academica, ut fama obtinet) in Ecclesiâ quam ad Borealem Quadranguli partem moliebatur amplissimâ, celebranda destinasse Cardialem; cæterum hæc etiam ex parte in irritum cecidisse. (prout è retro dictis pendiscendum) saluberrima magni viri consilia.

In Ecclesiâ istâ Inscriptiones complures sepulchrales hodierno die reperiuntur, quotquot vero posita ibi-

Rrrrr

den

dem fuere postquam sedes evasit Episcopalis, hic loci subjungendas existimo; vetustiores enim libro quem cogitamus alteri, Urbis nimirum *Oxonienfis* Antiquitates exhibituro, reservabimus, ibi autem in Custodia, sive Tribu, Euro-australi tractandus veniet Prioratus *Frideswydensis*. Insignia quod attinet gentilitia, passim in Templi fenestris comparentia, in hoc perinde ac Sodalitatis reliquis omittenda prorsus arbitror.

In Choro Ecclesiae, ad superiorem ejus partem, Boreaeque proximam, hæc in Monumenti marmorei, à tellure paululum erecti, ipsique Parieti adjacentis margine hæc ante annos aliquot inscripta deprehendebantur.

Hic jacet Robertus King S. Theologia Professor & primus Episcopus Oxon. qui obiit quarto die Decemb. A. D. MDLVII.

Cum marmore nigro alboque; insterneretur Chori solum (hoc an, quasi CIO DCXXX. contigit, quo etiam tempore Parietes ejus opere intestino materiato, additis etiam Subsellis novis, ornabantur) id Monumenti in Porticum, ei ad Austrum adjacentem, ubi usque hodie spectandum superest, transferebatur.

In Alis sive Porticibus binis, Chorum Ecclesiae & Aquilonem interjacentibus, Inscriptiones plures sepulchrales conspiciuntur; quæ quidem sic se habent.

Ad earum primæ partem orientalem hæc in Tabellâ nigrâ marmoreâ, Parieti infixâ, legenda occurrunt.

Facet hic subtus quod mortale fuit

C. V.

Marmore & immortalitate digni

Johannis Westoni.

Legum Doctoris,

Sed forum pro suggestu mutavit,

Ut animas Christo lucrificeret.

Hujus Ecclesiae Cathedralis annos

Amplius quadraginta Canonicus,

Et Thesaurarius ejusdem ter-senos fuit;

Quam jugiter, dum vixit,

Prudentia, opera, fidelitate, fulsit;

Natalibus clarus;

Filius fuit unicus Roberti Westoni,

Hibernia quondam Cancellarii,

Et Elizabetha Regina praeclarissimi:

Qui Rebelles ibi perfidos

Non tam potentia, quam sanctitate domuit.

Sanguinem patrum

Virtutibus propriis decoravit;

Ciceronianâ eloquentiâ præclarus,

Theologus ad instruendam conscientiam peritissimus,

Vitâ verè Christianus;

Vesica doloribus diutine tortus,

Tandem optimus senex,

Octogenarius (aut eò circiter)

Mortem cum aternitate commutavit

Jul. xx. anno dom. MDCXXXII.

Anna Weston Relicta ejusdem Johannis Westoni, Amoris ergo in maritum suum, hoc marmore posuit.

Infra Monumentum illud humi jacet prostratus lapis marmoreus, cui affixa est lamina aenea, in qua Viri Togâ induti, caput vero tonsi, effigies exaratur, pluribus undique versiculis insignita; hæc enim in medio ejusdem marmoris leguntur.

Siste viam moriture Deo, me respice frater.

Qui sum talis eris: vermibus esca rues.

Ingenium, musa, pietas, amor, ista fuerunt

Viventis Comites, & morientis opus.

Nemo diu quaras: cures bene vivere quivis

Nam bene quisque potest vivere: nemo diu.

Qui sapit, assidue mortem meditetur, & horam

Cogitet extremam, semper adesse sibi.

Supra caput vero hæc:

Nascitur omnis homo peccato mortuus, una

Post cineres virtus vivere sola facit.

In imo autem lapidis margine hæc:

Qui moriturus erit Christo, per secula vivet,

Grata quies aderit, gaudia summa feret.

Ad latus porro dextrum hæc;

Anno

Cum fatis cedens Coorthoppius tempore iusto,

Mortuus in Christo jam tenet astra poli

Domini 1557.

Ad finistrum vero hæc:

Mensis

Vitaparat mortem, mors vera janua vita:

Mors Christi nobis vita salusque fuit.

Julii die 19.

In Columnâ superiori, Porticus binas interjacentes, comparet dimidiata Viri Effigies, ex lapide dedolata & graphice depicta; his infra scriptis:

Paucis notus, paucioribus ignotus,

Hic jacet

Democritus junior,

Cui vitam dedit, & mortem,

Melancholia.

Obiit viii. Id. Jan. A. C. MDCXXXIX.

Effigiem illam ad dextram claudit Roberti Burton Schema genethliacum; his interioribus exaratis.

R. B. natus
1576. 8. Feb.
hor. 3. Scrup. 16.
long. 22. O.
polus 51. 30.

Cæterum

Cæterum de viro isto hic loci inferendum, quod, præter magnam librorum copiam, annum quinque librarum proventum Bibliothecæ Bodleianæ transcripsit.

Ex alterâ Columnæ illius parte hæc legis;

Hic subtus jacent tantilla viri magni reliquia Guilielmi Creed, qui Coll. D. Johannis Baptista Alumnus olim & Socius: Academia dein Procurator, SS. Theologia Doctor, & (non ambitu sed suo merito) Professor Regius: Hujus Ecclesiæ Canonicus, Archidiaconus Wiltonia, & Ecclesiæ Sarum. Residentiarius. Honores non quasitos, sed oblatos ultrò, modestè tulit, prudenter gessit, vivus Academia, & Ecclesiæ ornamentum; mortuus utriusque triste desiderium. Fatis cessit anno ætatis xlvii. xiv Cal. Aug. anno CIOICLXIII.

Abi Viator, cætera memorabunt posteri.

Ex alterâ columnæ istius parte

H. S. I.

Venerabilis Vir

Richardus Gardiner S. T. P.

Ecclesiæ hujus primum Alumnus,

Dein Canonicus:

Quo in munere,

Cum diu se magna cum laude exercuisset,

Majore eodem cessit:

Fanaticorum furoribus, fortunis omnibus exutus,

Ut fidem quam Deo & principi obligaverat,

Illibatam retineret.

Postliminio tandem restitutus,

Eadem constantia qua ereptas spreverat opes,

Contemnebat affluentes:

Munificentia siquidem perenni,

Et Aqueductus quem hic loci struxerat amula,

Ecclesiæ hanc,

Patriam suam Herefordiam,

Cognatos,

Amicos,

Pauperes,

Cumulatissime perfudit.

Denique

Meritis juxta atque annis plenus,

Viridi senectæ, sensibusque integris,

Piam animam Deo reddidit,

Decembr. 20.

A. salut. 1670.

Ætat. sua 79.

In altera columnâ, citra prædictam positâ, conspicitur lamina ærea, infra Viri genua flectentis Imaginem posita, & ob ejusdem Inscriptionem minime prætermittenda.

Deposuit sui corporis in diem resurrectionis (securus tanti pignoris) hic servari voluit, vir integerrimus Thomas Thornton, suisque pacti sanctissimi testem te, simul & lectorem facit; nec piget fateri natum

fuisse illum loco honesto, patreque ingenuo, quoque melius constet de doctrina ejus, & probitate, in celeberrimo gymnasio Westmonasteriensis juvenis meruit, quo ex fonte recta ad Oxonium appulit, & in hanc ad eam gratissimè acceptus est, in qua sic vixit religiosè & viriliter, ut virum probum & liberum posses agnoscere. Artes omnes adeo feliciter, & didicit & docuit, ut Academia illum per annos 11. Magistrum libenter viderit, & salutaverit; postquam autem annum 37. jucunde numeraverat, summo omnium cum lætæ & gemitu mortuus est, eodemque spiritu deo simul concessit & natura.

Hic jacet, hic vixit, didicit, profecit, obiit,

Qui potuit fama dicere, non morior.

Debetur hac inscriptio pietati, & impensis Georgii Thornton fratris sui charissimi

Obiit 17. die Augusti an. dom. 1613.

Columnæ post præfatam zephyrum versus proximæ infixæ est Tabella nigra marmorea, hoc Epitaphio insignita.

Hic jacet corpus Johannis Wall defuncti, in Sacra Theologia Doctoris, & hujus Collegii Canonici, qui functus provincia Subdecani, & Moderatoris juxta hanc capellam frequentius, defunctus tandem animam in manibus Dei pie commendavit xx. die Octobris anno salvatoris mundi MDCLXVI annoque ætatis sua 78.

Ex altera columnæ ejusdem parte.

Hic

Dominum præsolatur

Richardus Heylin,

S. T. D. & hujus Ecclesiæ Canonicus,

Qui nobis exhibuit dum vixit,

In principem & Ecclesiæ

Immota fidelitatis,

In omnes, omnino, homines

Amabilis innocentia & morum suavitatis.

Beatissimum exemplar.

Obiit A. dom. 1670. (rectius 1669.)

Ætatis 72.

Ad occiduam dictæ columnæ partem, sub Viri, insignia Doctoralia induti, effigie dimidiatâ, hæc se dat inscriptio.

Est satis in Tumulo nomen constare petenti

Goodwinus jacet hic cætera fama dabit.

Doctor SS. Theol. Decanus hujus Ecclesiæ, potentissimo Regi Jacobo à sacris. Quater hujus Academia Viccan. Obiit Junii 11. ætat. sua 65. an. dom. 1620. summo cum piorum omnium lætæ & desiderio.

Tabellæ in columnâ altera solem occiduum versus comparente, positæ, hæc inscribuntur

Memoria Viri integerrimi Pauli Perti, qui obiit anno dom. 1643. ult. mensis Martii.

*Pectus potenter innocens, caput plenum,
Unum, nocere nesciens, rude hic solum;
Manus amicis fertiles, lucro clausas;
Fidem probatam, quam haud timor effecit,
Sed sponte magnam, Carolo fidem lectam,
Cum indigeret maxime; rape hac fatam:
Perto, sed hac fuisse, non rapis fatum.*

Laminae aeneae, in Columnâ alterâ, solem occi-
duum versus comparente, positæ, hæc inscribun-
tur.

*In obitum Thomæ Moreii Mri Artium hujus Aedis,
pii doctique Theologi.*

*Hic Moreie jaces, quem Zelus ad ossa cutemque
Exedit, domini zelus amorque domus.
Par zelo pietas, candor, doctrina, labores,
Judicium gravitas, & probitatis Amor.*

Ibi tempus quo mortuus est neutiquam enarratur;
aliunde vero constat mense Junio, anno Dom. CIO-
DLXXXIV. diem obiisse.

Columnæ, Sacellum Theologicum & Porticum
secundam aquilonarem interjacenti, inseritur Lamina
ænea, Viri genua flectentis Imagine, necnon Epita-
phio isto decorata.

*In obitum studiosissimi & optima spei adolescentis
Johannis Bishopi filii Georgii Bishop Civis & Bi-
bliopola Londinensis, Carmen. Obiit Martii
23. An. Dom. 1588. Aetatis
sua 18.*

*Quale manus crudum decerpit ab arbore pomum
Improba, vel florem matre revellit humo;
Aut qualem pastor teneram radicitus ornum
Erui, aut agnum corripit ore lupus:
Talem te miserande puer, mors sava parenti
Abstulit, in primo veris honore tui.
Parte tamen meliore tui, super athera vivis;
Quod mortale fuit, flebilis urna capit.*

Lapidi humi prostrato inseritur Lamina ænea,
ejusmodi gerens Inscriptionem.

*Thomas Palmerus quondam à rationibus Aedi
Christi fundata, conditur hoc tumulo.
Quinque tulit gnator, gnatas totidem, ordine miro:
Nam quæquæ excepit semina quæque mayem:
Vixit syncerè: curas huc contulit omnes,
Ut vita excedens viveret ipse Deo.*

*Quiescat in pace Ecclesia,
Vixit annos 57. decessit an. dom. 1558.*

Lapidi marmoreo humi prostrato inseritur hæc in-
scriptio.

H. S. E.

*Jasperus Mayne S. T. D. hujus
Ecclesie Canonicus, natus
Hatherla in Agro Devon.
1604. Denatus Oxon.
Dec. 6. 1672.*

Epitaphia in Sacello Theologico (id autem Por-
ticibus præmissis aquilonem versus contiguum est)
conspicienda, sic se habent.

Lemniscis æneis marmoris in pariete boreali collo-
cato, affixis hæc inscribuntur.

*Leonardus Hutten
17. die Maii 1632. aetatis sua 75.
Animam Deo reddidit,
Eruditam, simplicem, piam;
Doctor in Theologia, & in hac Capella Moderator
dignissimus,
Præbendarius hujus Ecclesie, annos prope
Triginta duos integerrimus.*

In laminâ æneâ, eidem parieti impactâ talem cer-
nis inscriptionem.

*Depositum Viri literatissimi, morum ac religionis
integerrimi, Roberti Husii, ob eruditionem omnigenam,
Theologicam, tum Historicam, tum Scholasticam, Phi-
lologicam, Philosophicam; præsertim vero Mathema-
ticam (cujus insigne monumentum in typis reliquit;)
Primum Thoma Candishio conjunctissimi; cujus in con-
sortio, explorabundus velis ambivit orbem: deinde
Domino Baroni Gray; cui solator accessit in arce Lon-
dinenfi. Quo defuncto, ad studia Henrici Comitis
Northumbriensis ibidem vocatus est, cujus filio in-
struendo cum aliquot annorum operam in hac Ecclesia
dedisset, & Academia confinium locum valetudinaria
senectuti commodum censuisset; in ædibus Johannis
Smith, corpore exhaustus, sed animo viridus, expi-
ravit die Maii 24. anno reparata salutis 1632. aetatis
sua 79.*

In monumento marmoreo, humi, qua Sacellum
istud ingrederis, procumbente, hæc exarantur.

*Exuvia instructissimi Viri Johannis Morris S. T.
Doctoris, Serenissimo R. Carolo à Sacris, Ecclesie
hujus Cathedralis Præbendarii, Lingua Scæ in hac
Academia Regii Profess.*

Qui

*Ne in funere ipsius ipsa conderetur Ebraice, in illam
Candidatos annuis instigavit impensis; Bibliothecam
istius adis curavit, illam etiam Coll. Omnium Animarum
Ebreâ supellectile in perpetuum, augere. Casarea ejus
precibus excitata munificentia, prælecturam Ebraicam
hac Præbenda ornavit.*

Demum,

*Post fidele servitium, Deo, Ecclesie, Regi, Acade-
mia, huic Aedi, peractum, regnum cum Christo est
auspicatus die Regis Caroli inaugurali, nempe Martii 21.
an. 1647. aetatis sue 53.*

In porticibus borealibus, navem Ecclesie adjacen-
tibus, inscriptiones quædam reperiuntur, quarum
prima

prima in Tabellâ candidâ marmoreâ, parieti occidentali affixâ, occurrit, in hæc verba:

Hic situs est Militum Chiliarcha Henricus Gage Eques Auratus, filius & hæres Johannis Gage de Haling in agro Surriensi Armigeri, Pronepos Johannis Gage honoratissimi Ordinis Periscelidis Equitis, in Belgia meruit supra annos xx. In omni pralio, & obsidione Bergha ad Zomam, Breda, ac præcipue S. Audomari. Ex Belgio, ad M. Brit. Regem missus, attulit Armorum vii. M. missus cum imperio, Bostalii ades expugnavit, mox Basingianis Præsidariis commeatu interclusis, strenuè re jam desperatâ suppetias tulit, Castrum Bانبuriense cum Northamptonia Comite liberavit. Hinc Equestri dignitate ornatu, hostes denuo Basinga fugavit, jamque Gubernator Oxon. Creatus, cum ad Culhami Pontem in hostes jam tertio Milites audacter duceret, plumbea trajectus glande occubuit die xi. Jan. 1644. æt. 47. Funus solenni luctu prosecuti Principes, Proceres, Milites, Academici, Cives, omnes dolorem testati, ex desiderio Viri, ingenio, linguarum peritia, gloria militari, pietate, fide, & amore in principem, & patriam Eminentissimi.

Hanc memoria Epitomen, posuit illi, pietas mærens
Lugensq; fratri, Georgii Gage.

Columnarum porticum utramque interfitarum alteri infixa est ex marmore candido Tabella, Epitaphio isto decorata:

P. M. S.

Hoc loco in spem

Futuri sæculi depositum jacet

Johannis Bankes

Qui Reginalis. Collegii in hac Academia

Alumnus,

Eques auratus ornatissimus,

Attornatus Generalis,

De communi Banco Cap. Justiciarius;

A secretioribus Consiliis Regi Carolo,

Peritiam, Integritatem, fidem

Egregiè præstitit:

Ex Æde Christi in Ædes Christi

Transiit, mense Decembris die 28.

An. dom. 1644.

Ætatis sua 55.

In columna alterâ, è regione prædictæ positâ, sub virigenua flecentis imagine hæc occurrunt exarata:

Henrico Dowe, Londini nato, Bristolæ apud materteram educato, Divæ Elizabethæ Serenissima Angliæ Regina sumptibus Oxonii ad spem literarum enutrito, ejusque jussu hujus Ecclesiæ Alumno facto xxii Aprilis 1576. in quo duos annos & sex menses in literis consumserat, omnium bonarum Artium & linguarum studiosissimo juveni, omnium generum atque ordinum hominibus charissimo, dulcissimo, jucundissimo, artium Baccalaureo renuntiato, cum infra istas Ædes agrotare cepisset, & in Collegium Omnium Animarum ad fratrem suum Robertum valetudinis suæ recuperanda causa transisset, ibidem xxiii. Octobris an. dom 1578.

ætatis suæ xxi. incredibili omnium cum mæore mortuo, Robertus Dowe Mercator scissor Londinensis, & Lettisa uxor ejus, obsequentissimo filio desiderii memores parentes posuerunt.

Infra monumentum illud humi jacent prostratæ laminæ complures æreæ, quarum in singulis versiculi bini exarantur;

Robertus Dowe demortui frater

Quanta spe juvenem? vix fas ita dicere fratri,
Sed fratri decus est dicere, frater erat.

Richardus Dowe demortui frater.

Omnibus ætatem concedo fratribus; atqui
Omnibus hic fecit me dolor esse parem.

Thomas Dowe demortui frater.

Has fratri infcrias, fraterni signa doloris,
Hæc animi tristis conscia metra cano.

Johannes Reynoldes Tutor primus

Quid mea musa tibi tanta canet indole dignum?
Nate deo, Musis alte, recepte polo?

Johannes Horden Tutor secundus

Quicquid in egregia poterat spes indole, cessit
Huic juveni, expertus prædico, Tutor eram.

Richardus Mulcaster Præceptor

Qualis in Autumno judex Academia: certe
Nobilis in primo palmite gemma fuit.

In columnâ proximâ, austrum versus positâ, ejusmodi deprehendis inscriptionem:

Memoria

Suavissimi Adolescentis Richardi Swayne: nati Eliæo Swayne in agro Dorcestriensi: primogenitura & meritis clarissimi: Corpore, moribus, literatura, Elegantissimi, biennali studio in spem erectissimam præmaturati; græcè, historicè, poeticè, Rhetoricè, Logicè, Philosophicè, pugna præsertim Syllogisticâ egregiè pollentis: super omnia divino cultui observantissimè devoti: summo cum omnium, quibus vel fama innotuit, desiderio defuncti:

Hujus Ecclesiæ brevi nimis Alumni: qui die Christi occidentis occidit, Christiana resurrectionis auro-ram expectans: Aprilis 4° an. renovati hominis 1634. ætatis suæ 19.

Columnarum campanile sustentantium alteri, Aquilonem spectanti, impacta est Tabella, ex marmore albo confecta, & Epitaphio isto viatorem excipiens:

H. S. T.

Dignissimus Vir, Jacobus Whalaus Artium Magister, atque hujus Ecclesiæ Alumnus, Philosophia, Rhetorices, Chymia, Botanices, Anatomia, supra omnes sciens, Medicina speculativa, simul & Therapeutica, peritus, probitate, candore, modestia, pietate, clarus,

Rrrrr 3

cala

*celotandem maturus, carnis exuvias, variolarum labe
fœdatus posuit prid. Id. Maii an. MDCXLIX. ætatis
sua xxvii.*

In parieti aquilonari navis Ecclesiæ, sub viri ge-
nua submittentis imagine, ejusmodi occurrit inscrip-
tio.

*In obitum Studiosissimi Juvenis Alexandri Ge-
rardi hujus Aedis Alumni, obiit Decemb. 21.
1601.*

Hic Gerarde jaces, quem mors florente juventâ

Abstulit, & vitam posthuma fama dedit:

Et facit iste satis (non ficti pignus amici)

Ut, te defuncto, vivat Imago tui.

ætatis sua 19.

Columnarum ibidem, ex parte boreali positarum
alteram (hæc earum omnium, dempta unâ, citima
est) exornat Viri in genua procumbentes effigies,
his infra laminæ æræ auro oblitæ inscriptis:

Johanni Walrondo

*Adolescenti, singulari indole, pietate, moribus sua-
vissimis, literaturâ excoltissimo, nato Bovii Devon.
instituto Westmon. in hac Aede per biennium maximo
cum profectu versato, ac ibidem piæ defuncto, dilectis-
simo filio & heredi Johannes Walrondus de Bovy
Armiger Devon. cum Janâ Uxore, memoria, & sum-
mi amoris ergo posuit*

Si mea cum matris valuisse vota, dedisses

Funus idem nobis quod tibi nate damus.

Sed quoniam nostris votis Deus abstulit æquus;

Ante mea, & matris funera, funus habe.

Obiit Junii 25. 1602.

Ætat. 17.

Super laminam illam bini isti versiculi compa-
rent:

Tempora qua vita deerant, sint addita fama:

Auro qui dignus, vivat in ære rudi.

In porticu australi, Choro Ecclesiæ adfidente,
inque parte ejus superiori, conspicitur lamina anea
Viri imagine decorata, infra quam hæc exaran-
tur:

*Stephano Lence Londinensi quondam Generoso, Be-
nefactore hujus Ecclesiæ, in Artibus Magistro:
Morte parentum, à quibus amplissimum accepit patri-
monium, studiis avvocato, & cum ad eadem studia post
aliquot annos reverteretur, immatura morte hic præcepto,
ob Arnaldo Harbart positum.*

Patria Londinum, Domus hac mihi mater & Artes;

Illæ author vita, sed decus ista mea:

Æquales habuere vices, ibi vivere cæpi,

Hic didici, hic literas, ast ibi nactus opes.

Vitam cum musis volui traducere, quando

Fata inter musas me voluere mori.

Obiit 12. Martii an. dom. 1587.

Ætatis sua 34.

In marmore humi secus Kingi Episcopi monu-
mentum, prostrato sic legis.

*Johannes King sacra Theologia Professor, filius se-
cundus Johannis Episcopi Londinensis, publicus olim
Academia Orator, primò Alumnus, deinde Ecclesiæ
hujus, ut & Windsorianæ Præbendarium, mortalitatis
exuvias in hoc pulvere deposuit, Januarii die secundo
an. dom. 1638. ætatis sua 43.*

Parieti juxta monumentum Kingianum infixæ est
ex marmore candido Tabella, Epitaphio isto de-
corata.

M. S.

A. S. E. Gul. Pennyman Baronetus,

Equestri dignitate, pariq; fortunâ

decorus,

*Obsequio & fide adversus optimum eundemque
Afflictissimum principem, Carolum R. spectabilis:*

Qui

Innuente nuper execrandâ rebellione, statim in

Partes transgressus, sereniss. Regem

*(Cum cetera inermis, classe, armamentariis, arcibus,
omnibusque belli præsidiis orbat, nudo majestatis ti-
tulo armatus staret) duabus cohortibus Equitum unâ,
Peditum alterâ, à se conscriptis, primus instru-
xit.*

Quibus & ipse præfuit Tribunus, ac brevi urbis

Præfectura donatus est, in quo ita se gessit,

Ut nec decessor Ashlaus, nec successor Ashstonus (magna

Bello nomina) luminibus ipsius

Obstruerent.

Demum

*Febre epidemicâ correptus, in medio ætatis hono-
rumque decursu præmaturè extinctus, triste sui desi-
derium apud omnes reliquit, quibus morum suavitatem
ac comitatem fuerat merito charissimus.*

Obiit xxii August. a. d. MDCXLIII.

Tumulo potitus in eadem domo, in qua

Primum ingenii cultum capefferat.

B. M. T. P. I.

Anna conjux charissima, qua cum hereditate

Luculenta

Familia alias honesta

Bironia & Conieria familiar. lucem intulit,

Vixit una conjunctissime, sine ulla offensâ,

Mortuo demum Marito,

Quasi tristis divortii moras pertraxit

Morbo opportuno indulgens, alacris ac intrepida,

Vita nuncium remisit, ut vel sic

redderetur Marito:

Obiit xii Julii. a. d. MDCXLIV.

Illata est tumulo dulcissimi Mariti

Jul. xviii.

EPISCOPI

E P I S C O P I.

Ad Societatis hujus regalis splendorem & decus non solum facit quod longe sit amplissima: accedit etiam quod varia & multiplex fuerit. Ita nimirum Collegium audit, ut etiam Ecclesiæ Cathedralis juribus gaudeat, nec literarum ornamentis decoratur modo, sed & sacris infulis, & Episcopali tiarâ effulgeat. Nimirum cum Rex *Henricus VIII.* Dioceses aliquas diffusas nimis, & præsertim *Lincolniensem*, quæ ab *Humbriæ* æstuario, *Londinum* fere pertingit, ad restrictiores limites reducere statuisset, *Oxonium* suum quod pridem Collegio, Prælectionibus, & privilegiis amplissimis dotaverat, sedis Episcopalis honore auctum insuper voluit. In eam rem, *Rob. Kyng*, S. Th. P. ex hac Academia Abbatem *Osneiensem* titulo tenus Episcopum *Roanensem*, sive *Roveniensem* in Provinciâ Archiepiscopatus *Atheniensis*, Episcopum *Oxonensem* eo loci ubi Cœnobium ejus olim instituebatur constituit anno *CIODXLII.* Sed mutata post tres annos sententia, consultius duxit si à Suburbis ipsam in urbem Præsulem una cum Capitulo transferret, & Collegio suo nuper in Cardinalitii ruinis erecto mantissæ vice collocaret. Per Chartam itaque magno *Angliæ* sigillo munitam *14. Nov. CIODXLVI.* hic loci sedem Episcopalem de uno Episcopo, de uno Decano, Presbytero Theologia Professore, ac de octo Præbendis Presbyteris erigendam decrevit, & prædictum Robertum Kyng eodem transtulit; qui ibi non multo post mortem obiens, tumulum sortitus est.

II. Huic in successorem designabatur à Mariâ Regina *Thomas Goldwell*, in hac etiam Academia enutritus, & per varios dignitatum gradus ad Episcopatum S. *Asaphensem* promotus. At vero cum ipsum *Roma* tunc temporis versari contigerit, in sedem hanc admissum, nisi forte Procurator aliquis vices absentis sustinuerit, minime crediderim. Vir erat pro seculo quo vixit eruditus, & non parvi tam apud suos, quam externos nominis. *Elizabethâ* regnum capeffente, modo redux, iterum solum vertit; & Concilio *Tridentino* an. *CIODLXII.* interfuit, deinde *Roma* versatum constat, ubi transfugis anglicanis sacros Ordines passim contulisse dicitur.

III. Tertius hac in sede Episcopus erat *Hugo Curwen Westmorlandia* (ni fallor) oriundus, hac vero in Academia literis instructus, ubi Gradum Doctoris in Jure Civili capeffiverat an. *CIODXXXII.* qua tempestate *Henrico VIII.* à sacris domesticis, propugnando nuptias cum *Annâ Bulleinâ* initas, non leviter Principem demeruit. Cujus Patrocinio Archidiaconatum *Oxonensem* primum obtinuit, & Decanatum *Herefordensem*: postmodum Cancellarius *Hiberniæ*, & demum Archiepiscopus *Dubliniensis* emicuit, ubi cum per *xii.* annos sedisset, senio confectus, reditum ad Matris Academiæ sinum deposcebat, cujus rei postquam copia ipsi facta esset, *14. Octob. an. CIODLXVII.* huc translatus; post anni spatium satis concessit *Smynbrokia* prope *Burfordiam* hac in Diocesi; ibidemque sepultus *1. Nov.* nullo Epitaphio aut marmore posteris commendatus. De sede post obitum ejus vacante videat lector quæ scripsimus *Hist. l. i. sub an. CIODLXXXVI.*

IV. Curwenum excepit *Johannes Underhill Oxoniæ* natus in Parochia ni fallor *B. Martini*, ad insigne

Crucis, pater enim in diversorio isto quod à *Novo* Collegio conduxerat per plures annos Hospes egit. Post prima in literis tyrocinia *Wintonia* posita, an. *CIODLXIII.* Collegii *Novi* factus est Socius. Dein *Roberto Leicestria* Comiti à sacris domesticis ad *Lincolniensis* Collegii præfecturam admovebatur. Regina demum *Elizabethæ* sacellanus, ad sedem hanc, postquam per viginti annos vacasset *viii. Dec. CIODLXXXIX.* quo tempore Doctor *James* Decanus fuerat, commendatus est. Porro *Londini* *xii. Maji* an. *CIODXCII.* fato cessit, & huc delatus, in orientali Ecclesiæ parte ante Ambonem sive Cathedram Episcopi sepulchrum sortitus est. Post ejus obitum per decem annos successor desiderabatur, quo temporis spatio, Episcopatus istius patrimonium fere omne *Roberto Essexiæ* Comiti in prædam cessit, sed non inultum habuit *Tholossanum* istud Aurum infelix Comes, qui illustre documentum posteris dedit, gravissima esse damna ex sacrilegiis lucra: nec opes, sed clades scenerari, qui spoliato numine, divitias cumulaverint.

V. Anno *CIODCIII. Feb. xii.* sufficitur *Johan. Bridges* S. Th. Prof. ex Aula *Pembrockiensi Cantabrigiæ*, qui Decanus *Sarisburiensis*; trium insuper Rectoriarum opimarum Parochus: nimirum *Cheritona* & *Broughtonæ* in agro *Hantoniensi*, & *Brightwellia* secus *Wallingfordiam* in agro *Bercheriensi*. Vir erat scriptis, & quod magis ipsi laudi ducendum, summa licet irrita industria, ad recuperandum Ecclesiæ violata jura conspicuus. Obiit *xxvi. Martii* an. *CIODCXVIII.* & in Ecclesiâ *Baldeni* in *Marisco*, juxta *Oxoniam* sepulchrum obrinuit.

VI. Hunc *Joh. Howson* S. T. P. excepit, electus *xii. Sept. an. CIODCXVIII.* consecratus *Lambetha* *ix. Maji* an. *CIODCXIX.* Ad sedem *Dunelmensem* *xviii. Sept. an. CIODCXXVIII.* promotus. De quo plura, inter Ecclesiæ hujus scriptores.

VII. *Richardus Corbet* Decanus, in Episcopum designatur à *Carolo I.* Electus vero per Decanum & capitulum virtute regiarum literarum, *xxx. Jul. CIODCXXIX.* consecratus *Lambetha* *xix. Oct.* installatus vero hic loci *iii. Novemb.* sequentis. De illo fusius agitur inter *Ædis* hujus scriptores.

VIII. *Johannes Bancroft* S. Th. P. apud *Ascot* juxta Forestam de *Wychwood* in agro *Oxonienſi* natus, Ecclesiæ hujus Alumnus, & Avunculi *Canuariensis* per id tempus Archiepiscopi Patrocinio, ad Collegii *Universitatis* præfecturam admotus, *Corbetto* ad Ecclesiâ *Nordovicensem* transeunti, sufficitur. Operam ille satis sedulam navavit ut prædia societati illi erepta postliminio vindicarentur. Ad sedem hanc promotus est *xxv. Martii* anno *CIODCXXXII.* quam quidem feodo non contemnendo ex silvis regiis *Shotoveriensibus* pensitando dotandam procuravit: quam Vicaria de *Cudesdon* in perpetuum annexâ feliciter auxit, ubi etiam Domum sibi & successoribus satis ornatam una cum Capellâ propriis impensis construxit, circa an. *CIODCXXXVI.* priusquam autem lustrum præterisset conflagrant omnia, flammis à milite regio injectis, siquidem periculum erat ne à Rebellibus præsidio tenerentur. Obiit *Londini* circa *Martii* Calendas, An. *CIODCXL.* & sepultus est in Ecclesiâ *Cudesdonensis* Ala, à se ex parte boreali Ecclesiæ (ni fallor) prius exstructâ.

IX. *Robertus Skinner*, S. Th. P. *Northamptoniæ* (ut fertur) natus in Collegio *SS. Trinitatis* literis instructus

instructus Ecclesiæ Parochialis de **Launton** hujus Dioceseos Rector; inde ad Episcopatum **Bristolien-** sem evocatus, huc sedi in principio an. CIOCCXII. admovebatur. Quo fere tempore Turri **Londinensi** Ordinum Parliamentariorum jussu, cum reverendis fratribus circiter XII. Ordinis sui jura asserentibus mancipatur. Inde elapsus, ad Rectoriæ suam **Launtonensem** se recepit; ibidemque delituit ad Serenissimi Regis **Caroli II.** reditum, quo tempore Episcopatus per tot annos conculcata jura postliminio recepit, indeque gaudebat usque dum ad sedem **Wigornien-** sem decedente **Gualtero** proveheretur. Illa in urbe XIV. Julii an. CIOCLXX. octagenarius factus occubuit; & in Ecclesiâ Cathedrali sepultus est.

X. **Gulielmus Paul** Londini in Vico **Cassheap** appellato natus. An. CIOCCXVIII. Collegii **Omnium Animarum** Socius factus, dein S. T. P. & Decanus **Lichfeldiensis** Ecclesiæ itidem **Chelensis** Residentiarius & Rector de **Brightwell** in agro **Oxonien-** si, ad sedem hanc promotus est VII. Jan. anno CIOCLXIII. apud **Chinnoram** in eadem Diocesi,

cujus Rectoriâ commendatâ ob Episcopatus penuriam sibi habuit, mortuus est XXIV. Maii an. CIOCLXV. & **Brightwellie** sepultura, & luculento Epitaphio donatus.

XI. **Gualterus Blandford**, S. T. P. **Melburia** in agro **Dorsetensi** natus, ex **Abbe Christi** ad Collegium **Wadhamense** commigrans; ibidem primo Scholaris, postea Socius, demum Custos emerit. Is ad Episcopatum **Oxonien-** sem promovebatur VII. Nov. an. CIOCLXV. & in Capellâ Collegii **Nevi** consecratus est III. Dec. sequentis. Ad **Wigornien-** sem sedem ex merito brevi evectus, successor locum fecit.

XII. **Nathun. Crew**, **Joh. Crew** Baronis de **Stens** in agro **Northamptoniensi**, filius natus tertius, LL. D. & Collegii **Lincolniensis** Socius, postmodum Rector; Ecclesiæ **Cicestriensis**, Decanus, & Oratorii regii privati Clericus, sacris insulis ornabatur II. Julii an. CIOCLXXI. & quinto die mensis prædicti, sedi huic, per Inthronizationem quam vocant admissus est, ad altiora deinceps promovendus.

Collegium

Collegium SS. Trinitatis.

UM inter ceteras ædes Religioni Sacras ab Henrico VIII. dirutas, & Collegium Dunelmense, quod Monachis Ecclesiæ Dunelmensis, in hac Academia Seminarium erat, dissolutum fuisset; idem sub Edoardo VI. literis istius Regis (quas patentes vo-

cant) dat. iv. Febr. an. Regni vii. Dom. CIODLII. una cum accessoriis, sive appartenantiis suis; quæcunque intra fines ejus, continebantur, Georgio Owen, de **Goddow** in Comit. Oxon. Armigero, & Regis Medico, & **Gualtero Martin**, Generoso demissum est, reservatâ solum Regi, hæredibus, & successoribus suis, annuâ viginti sex solidorum cum duobus denariis in perpetuum pensione. Iidem postea Viri scripto a quodam suo (indenturam vocant) dat. xx. Febr. 1. & 11. R. R. **Philippi & Mariae** & Dom. CIODLIV. omne illud Collegium, prædii sive messuagii nomine, D. **Thoma Pape** Militi, de **Cytenham** in agro **Hertfordiensi**, consignarunt. Qui statim, eodem in possessionem accepto, simul & pensione prædictâ viginti & sex solidorum, sibi & Collegio futuro in perpetuum remissâ, ipsum in literarium usum convertere in animo agitabat. Impe- travit ergo à Rege & Regina, facultatem, sive licentiam viii. Martii ejusdem anni, in qua ipsi permissum erat, erigere sive fundare Collegium, quod ex uno Præsidente Presbytero, duodecim Sociis (quorum quatuor semper Presbyteros esse oportebat) & octo Scholaribus constaret; dotare insuper eosdem, & eorum successores terris quibusdam & latifundiis intra pagos, **Worston**, **Balscot**, **Holcomb**, &c. in Comit. Oxon. jacentibus, aliisque in locis quos brevitatis gratiâ omitto. Secundum hujus licentiae formulam, die xxviii. Martii anni CIODLV. Collegium hoc suum instituit, & stabilivit; totumque illud messuagium iisdem Præsidenti, & Sociis confirmavit. Quorum nomina ex chartis sic descripti.

Præsidents.

Thomas Slytburgh, S. T. Bac, è Comitatu **Berchewiensis**, & Diocesi **Sarisburyensi**.

Socii.

Stephanus Marks, Artium Magister, è Comit. **Cor-nubiensi** & Dioc. **Exon.**

Robertus Newton.

Artium Baccalaurii.

Joh. Barnyke	è	Dev.	Com.	Dev.	&	Exon.
Jacobus Bell		Somer.		Batho-Well.		
Rogerus Crispin		Dev.		Exon.		
Joh. Richardson		Cumb.		Dioc. Carleol.		
Joh. Scot		Cumb.		Carleol.		
Georg. Sympson		Cumb.		Carleol.		Carleol.

Scholares.

Johan. Arden	è	Oxon.	Com.	Oxon.	&	Oxon.
Johan. Comporte		Middl.		Lond.		
Johan. Pert		Warw.		Dioc. Co. & Lich.		
Joh. Lagaster		Ebor.		Ebor.		

Hos omnes duodecim numero, præter ipsum Præsidentem, uti & reliquos tum Socios tum Scholares, eligendi potestatem sibi & successoribus suis, usque dum numerus in Regio diplomate præfinitus conficeretur, Fundator reservavit. Indultum est porro eidem, ut Scholam publicam, sive **Hokenortona** sive alibi fundaret, in honorem D. N. **Jesu**, stipendiumq; ejusdem Magistro, simul & Ostiario assignaret. Hanc Scholam, credibile est, in Collegii sui Seminarium ab eo fuisse destinatum, quam tamen nunquam absolvit, ac ne inchoavit quidem. Tamen & aliam membranam reperio, dat. 1. Apr. an. 1. & 11. Regg. **Philip. & Mariae**, ex qua patet ipsam **Dedingtonia** in agro **Oxonienfi** fundandam fore, & Scholam **Jesu** nuncupandam.

* In *Thesaur. hujus Coll.* in quadam cista ibid. * Ibid. * Ibid. & in 1. part. orig. de anno 1. & 2. Phil. & Mar. in offic. Rem. scacc. * Ib. in eod. *Thesaur.* * Ibid.

Post hanc Præsidentis, Sociorum & Scholarum constitutionem, Doctum omni necessariorum apparatu instruxit. Bibliothecam in primis cui volumina xciiii. & in iis MSS. quædam donavit. Tum Aulam, Culinam, & Promptuarium (ut ex ^a indenturâ patet dat. v. Maii CIODLV.) super omnia autem Sacellum, sacrâ suppellectile adornavit, crates argenteas, vestimenta, libros, vestes intertextas, tapetes, cruces, &c. largiendo. Alia etiam, nempe anno CIODLVII. & sequenti, quamplurima, donavit, pleraque ex argento; præter ea quæ moriens testamento legavit. Quæ omnia, vi. Regina Elizabetha à D. Hugone Pawlet, milite, & D. Elizabetha uxore, Testamenti Fundatoris executrice, & nuper conjuge, Collegio fideliter consignata sunt. Ea autem omnia olim è Cœnobii Wroxtoniensis, aliorumque spoliis, quo tempore ab Henrico Rege VIII dissoluta sunt, ipse corralerat.

Deinde, Collegii sui regimini prospiciens, de statutis, quibus uterentur, consultare cœpit. Ea autem primum data sunt ad Tyttenhanger, 1° Maii, CIODLVI. In iis ^b memoratur hoc Collegium fundatum esse, utilitati publicæ, veræ Religioni & fidei Christianæ propagandæ, pauperibus & indigis Scholaribus intra Universitatem sustentandis, quos numero viginti, quotannis, quotiescunque deficerent, novâ electione supplendos instituit. Horum duodecim, quos Socios vocant; Philosophiæ & Theologiæ, reliquos octo, qui Scholares appellantur, politici litteraturæ, Logicæ, & Dialecticæ operam dare iussit; omnes ex iis Comitatibus, & Diocesis, eligendos, in quibus Collegio, aut beneficia, aut latifundia donari contigissent; specialiter verò, si qui intra maneria infra enumerata nascerentur, vel quorum Parentes earundam essent incolæ, viz. Bradwell, Silkins, Broughton, Cogges, Wilcote, Northlye, Easton, Dunthorp, Seawell, Hokenorton, Swerford, Wiginton, Ardley, Cadmerton, Wollaston, & March-Baldyngton, in Comitatu Oxoniensi. Compton Parva, & Dumbleton, in agro Gloucestriensi, Schotestwell, & Lighthorne in agro Warwicensi; Arleston, Hilton, Egginton, Swindesen, Barrow, Steinson, Normanton, & Ahe in agro Derbiensi; Knotting, in agro Bedfordiensi; Tyttenhanger, & Ridge, in Comitatu Hertfordiensi; & Ditton, in agro Cantiano. In quibus singulis pagis, & oppidis Fundator tum temporis latifundia possidebat. Quod si nemo ex iis idoneus compareret, in stato electionis die, qui in crastino Dominicæ SS. Trinitatis fugebatur, tum Præsidi & Sociis permissum, ut quoscunque vel undecunque, modo intra Angliam, vel Insulas circum jacentes natos, Scholares sufficerent; caverent autem, ne plures quam duo è quovis comitatu (excepto Oxoniensi, cui quinque assignavit) eligerentur.

Die xxx. ejusdem mensis Maii, ejusdem anni, Fundator Socios suos & Scholares, numero jam integros & completos, secundum juris formulam confirmavit, & sequenti anno CIODLVII. Sept. x. alias terras in agro Oxoniensi fitas, iisdem ^c consignavit; è quarum proventibus, ipsis de ligno focali, brasio, tritico, simul & solennioribus epulis (quas, Gaudia dictas, in quinque obitus sui commemorationibus Sociis est elargitus) provisum est. Ex iisdem quoque terris quatuor alios pauperes Scholares alendos instituit, quos ejusdem sortis & juris cum prioribus octo, &

iisdem privilegiis frui voluit, pari formâ & ratione quibus & illi, in eorum electione observandis. Quibus etiam, immediatè post obitum suum eligi iussis, annum duarum librarum & duodecim solidorum, pro communiis, & unius libræ tredecim solidorum & quatuor denariorum pensionem, pro stipendio allocavit. Ex iisdem denique terris, viginti Solidos per annum alicui è Sociis vel Scholaribus assignavit, qui Organa in Sacello pulsaret; & Tonfori tres solidos cum quatuor denariis, in stipendii decem solidorum prius allocati additamentum.

Atque hæc sufficiant de hujus Collegii fundatione dicenda; hoc solum adjecto, quod & duos alios Pauperes Scholares instituit, hunc Janitoris, illum promi muneribus in Collegio defuncturos. Quibus etiam (ut ex ^d indenturâ quâdam quadripartitâ dat. 1. April. an. 1. 11. Reg. Philippi & Mariae patet) è prædiis de Dunthorp, & Seawell, in agro Oxoniensi, pro communiis quinquaginta duos solidos, & quadraginta pro stipendio, annuatim assignavit. In eadem quoque indenturâ Præsides & Socii tenentur, viginti marcas Ludimagistro, & octo libras Ostiario per annum solvere, qui pueros in Grammatica informarent, Scholæque, quam Dedingtoniæ (ut diximus) ædificatum ibat, præsentent. Verum ista fundatio ut videtur, postea omissa est, & ad nihilum recidit.

BENEFACTORES.

Benefactores quos ab ipsâ Fundatione Collegium hoc expertum est, quique exhibitiones contulere, hi sunt.

Richardus Blount, Londinensis, Armiger, testamento ^e suo legavit centum libras. Quarum redditibus, Scholaris unus, ad eorum quos ipse Fundator instituit, normam aleretur. Hæc pecuniâ Receptoratus de Ridge in agro Hertfordiensi, redemptus est, & Collegio confirmatus, xxii. Elizabetha &c.

Catharina Constable, D. Johannis Constable, de Birby-Apole in agro Eboracensi, Equitis vidua, testamento ^f suo dat. iv. Aug. CIODXC. exhibitionem decem librarum per an. Scholari alicui hujus Collegii, qui è scholâ publicâ de Hulsam, in agro Eboracensi, eligeretur, legavit. Ista autem pecuniâ è decimis Villæ de Buttersbie, in agro prædicto erat.

Johannes Whetstone de Rodden, in agro Dorsetensi, Mercator, rogatu M^{ri} Radulphi Ironside Patris Gilberti Episcopi Bristolensis, legavit quingentas libras, in pauperum Scholarum alimoniam, &c. xxviii. Jan. CIODCXIV. quam pecuniam, è manibus executoris ejus, Thomæ Blachford, agrè extortam, post sex annos, & apud D. Lancelotum Andrews, Episcopum Wintoniensem depositam, additâ ipsi quinque librarum summâ, in terras quasdam, apud Okeley, in agro Buckinghamiensi, Collegium impendit.

Edoardus Bathurst, S. Th. B. & Rector de Chipping-Warden in agro Northamptonensi, Vir probitate simul & eruditione exemplari, huic Collegio, (in quo olim educatus est) legavit terras quasdam in Thorpe-Mandevill, in agro Northamptonensi, ad valorem viginti quatuor librarum annui redditus; quam pecuniam ad pios quosdam usus, in testamento suo memoratos, erogari iussit, post obitum foro-

^a Ibid. in eod. Thes. ut supra ^b Cap. 1. ^c Ib. in ead. cista ut supra. ^d Ibid. ^e Ib. in ead. cista: & in quodam libro Indenturarum hujus Coll. fol. 46. ^f Ib. in ead. Cist.

ris suæ *Judithæ Bathurst*, &c. CIO DCLXVII. Statua quoque illa fundatoris, quam ex lapide cernimus supra caput ad aulam pergentibus, ipsius sumtibus erecta fuit. CIO DCLXV.

PRÆSIDES, five PRÆSIDENTES.

I. *Thomas Slythurst*, A. Mag. *Cantabrigiensis*, deinde in eadem facultate, in hac Academia a incorporatus, postea, S. Th. Baccal. & Præbendarius *Windleforiensis*, Præses, juratus xxx. Maii an. CIO DLVI. in vigiliis Festi SS. *Trinitatis*. Ob religionem Pontificiam per R. *Elizabethæ* Visitatores, exutus, & in carcerem Turris *Londinensis* detrusus; ubi obiit circa annum CIO DLX.

II. *Arthurus Teldard*, admissus xxvi. Sept. CIO DLIX. incorporatus Magister Artium in hac Academia an. LVI. S. Th. P. LXV. Obiit in Vigiliâ *Purificationis* CIO DXCVIII.

III. *Radulphus Kettle*, S. T. P. Præses nominatus & admissus à *Bilsono* Episcopo *Wintoniensi* xii. Febr. CIO DXCVIII. Obiit mense *Julio*, CIO DCXLI. & in Choro Ecclesiæ de *Garfingdon* (juxta *Oxonium*) sepelitur. Cujus Ecclesiæ Rectoratus hujus Collegii Præsidentario muneri à Fundatore annexus est. Construxit hic vir Aulam quandam Collegio vicinam, circa an. CIO DCXV., quæ à conditoris nomine, Aula *Kettelliana* (*Kettle Hall*) dicta, excipiendis Convictoribus designata est, & in eam propterea, è Collegio transitus per Arbustum factus.

IV. *Hannibal Potter*, S. Th. P. admissus viii. Aug. CIO DCXLI. à Parlamenti Delegatis ejectus.

V. *Robertus Harris*, S. T. Bac. olim ex Aula *Magdalenensi*, potestate Delegatorum Parlamenti, qui *Potterum* ejecerunt, Præses substitutus, xxix. Feb. an. CIO DCXLVII. Epitaphium infra vide.

VI. *Gulielmus Haves*, A. Mag. admissus xxvii. Dec. CIO DCLVIII. resignavit xii. Sept. obiit xiv. ejusdem mensis, an. CIO DCLIX. & in Ecclesiæ *Garfingdonensis*, Choro sepelitur.

VII. *Sethus Ward*, S. Th. P. è Coll. *Wadhamensi*, à Sociis electus xiv. Sept. CIO DCLIX. deinde Præcentor, postea Decanus, mox Episcopus Ecclesiæ *Exoniensis*, nunc vero *Sarisburyensis*.

VIII. *Hannibal Potter*, restitutus iii. Aug. CIO DCLX. Obiit i. Sept. LXIV. & in Collegii Sacello sepultus est.

IX. *Radulphus Bathurst*, Med. Doctor, Presbyter & Regiæ Majestati à Sacris, electus x. Sept. CIO DCLXIV.

EPISCOPI.

Bernardus Adams, Limericensis in *Hibernia*, CIO DCIV.

Robertus Wright, Lichfeild. & Covent. CIO DCXXXII.

Gilbertus Ironside, Bristolienfis, CIO DCLX.

Gulielmus Lucy, Menevensis, CIO DCLX.

Robertus Skinner, Wigornienfis, CIO DCLXIII.

Gilbertus Sheldon, primo in hoc Collegio Artium Magister, deinde Coll. Omn. Animarum Socius & Cuius, *Cantuariensis*, CIO DCLXIV.

Henricus Glemham, Alaphensis, CIO DCLXVII.

Quibus addi potest *Richardus Smith*, Episcopus titulo *Chalcedonensis*, ab *Urbano* Pontifice VIII. creatus sub annum CIO DCXXIV. aut circiter, loco Doctoris *Gulielmi Bishop*.

SCRIPTORES.

LEONARDUS FITZSIMONS, in agro simul & Diocesi *Dublinensi* in *Hibernia* natus, & hujus Collegii Scholaris an. CIO DLVIII. ætat. suæ xvii. Sequenti anno Socius, & LXIII. Artium Mag. Sed Pontificiæ Religioni non alienus, & idè à Sacris Ecclesiæ Anglicanæ ordinibus averfus, in Aulam *Cervinam*, migravit, ubi cum aliquandiu commoratus esset, abiit in patriam, & Romanæ Ecclesiæ Presbyter factus est. Erat autem Clericus (si b *Staniburſio*, Coætaneo ejus, simul & populari, fides) satis eruditus, Græcæ & Latinæ linguæ, Theologiæ, & Mathematicæ etiam non mediocriter peritus. Librorum, quos scripsit, titulos, uti & obitus ejus, aut sepulturæ locum & tempus, nondum mihi indaganti contingere.

GEORGIUS BLACKWELL, natus in agro *Middlesexienſi*, Scholaris CIO DLXI. ætat. suæ xvii. Post triennium Socius, & an. LXVII. A. Magister. Verum ille etiam Ecclesiæ Romanæ fautor, Collegio simul, & Angliâ cessit. Tum anno CIO DXCVIII. operâ *Henrici* Cardinalis *Cajetani*, superior Cleri Anglicani, cum potestate & nomine Archipresbyteri Angliæ constitutus est; & à Pontifice *Clemente* VIII. Notarius sedis Apostolicæ. Horum munerum Priori usque ad an. CIO DCVIII. functus est, & tum in eodem, *Georgium Birket* successorem habuit, altero autem usque ad obitum gavissus est. Vir doctus & Religionis suæ acris propugnator. Scripsit

Tractatum contra mendaciloquentiam, & fraudulentam dissimulationem. MS. in Bibl. Bodl. angl. in cujus fine occurrunt hæc verba propriâ authoris manu scripta. *Tractatus iste valde doctus & vere pius & catholicus est. Certe SS. Scripturarum, Patrum, Doctorum, Scholasticorum, Canonistarum, & optimarum rationum præsidio plenissime firmat aequitatem equivocationis. Ideoque dignissimus est qui typis propagetur, ad consolationem afflictorum Catholicorum, & omnium piorum instructionem. Ita censeo Georgius Blackwellus Archipresbyter Angliæ & Protonotarius Apostolicus. Unde quis fortè non malè conjiciat, ipsum reverâ non fuisse ejus authorem, (sicuti etiam ab aliis affirmatur, à *Francisco Tresham*, ex agro *Northantoniensi* & Pontificio fuisse scriptum.) At verò cum, in Catalogo *Bodleiano* sub hujus viri nomine semper occurrat, vulgo eidem ascribi solet.*

Epistolæ ad Anglos Pontificios. Lond. 1609. lat.

Epistolæ ad Bellarminum Cardinalem, & alia, quæ videre est in tertio tomo operum *Melchioris Goldasti Haiminsfeldii*, edit. *Francofurti* CIO DCXIII.

Tandem juxta *Clerkenwell* in Suburbis Lond. xxv. Junii CIO DCVII. deprehensus, in carcerem, quæ *Clinam* vocant in *Southwerkia*, conjectus est. Examinatus deinde *Lambetha*, coram Archiepiscopo & aliis ad id à Rege delegatis. Quæ de re, libellum vide, latine scriptum, & editum an. CIO DCIX. Quamdiu exinde superstes fuerit, aut quando obierit, nisi forte *Londini* CIO DCVIII. non reperio.

^a Reg. I. fol. 336. 160. ^b In descripi. Hibern. cap. 7. ^c Inter Cod. Laud. 4°. E. 45.

GULIELMUS WARFORD, *Bristolensis*, annos XVI. natus, hujus Collegii Scholaris, CIOCLXXVI. Post biennium Socius, & Art. Mag. LXXXII. Brevi post tempore Pontificius factus, Collegio cessit, & *Romam* profectus, ibidem in Anglicano Collegio, S. Theologiae operam dedit. Tum Presbyter factus, in *Angliam* rediit, & mox *Romam* iterum revertitur, & in Album Societatis *Jesu* relatus est, XCIV. Tum in *Hispaniam* abiens, quod reliquum erat vitae, in Seminariis ibidem Anglicanis transegit. Scripsit

Brevem institutionem, praecipua Christiana fidei mysteria complectentem, ex S. Scriptura & SS. Patribus, Collectam. Hispali 1600. & *Audomari* 1616. angl.

Obiit *Vallisoleti*, III. Nov. CIODCVIII. ubi & sepultus est.

EDOARDUS HOBY, in agro *Berchieriensi* natus, ex antiqua satis ejus nominis familia, apud *Wyham*, juxta *Maydenhead* in agro praedicto, oriundus; quantumcunque temporis in Academia moratus est, in hoc Collegio convixit, & anno CIOCLXXVI. Artium Magister & Comitiorum senior fuit. Recessit inde ad patrimonium suum, ubi Studio plerumque & lectioni vacans, inter alia, in controversiis cum Pontificiis non leviter versatus est. Quod ex scriptis ejus adversus eosdem facile apparet. Sub adventum Regis *Jacobi*, Eques auratus, & Regi è secretiori cubiculo factus est. Scripsit

Epistolam ad Theophilum Hyggons, qui ex Eccl. Angl. Ministro ad Pontificios transierat; sive responsum prima ejusdem abundi rationi. Lond. 1609. angl.

Responsum ad Romano-Catholicum sub nomine J. R. Lond. 1613. angl.

Contra Purgatorium, per modum responsionis adversus librum quendam J. R. &c. Lond. 1615. & alia.

Obiit in *Castello* (ni fallor) *Regina-Burgi* vulgo *Queenborough Castle* in Insula *Shepeiana* in *Cantio*, circa xxv. Martii CIODCXVII. & in Ecclesia de *Wyham* inter majores suos sepultus est.

RICHARDUS MARTIN, cujus nominis duos reperio, utrumque in hujus Collegii Sociorum simul, & Scholarium catalogo. Alter eorum, in agro *Devoniensi* natus, admissus est Scholaris CIOCLXII. aet. xvii. Alter *Somersetensis* CIOCLXXVI. aet. xvii. uter horum scriptor fuerit, non habeo quod affirmem. Hoc autem mihi compertissimum est, fuisse quendam *Richardum Martin*, qui hujus Collegii Scholaris aliquandiu fuit. Unde ad Juris municipalis Hospitia discedens, in ejusdem professione celebris evasit. Habitus praeterea inter sui temporis ingenio claros facile Princeps, & ob id Regi *Jacobo* dilectus; à quo etiam commendatus est, ut in Civitatis *Londinensis* Syndicum sive Recordarium eligeretur. Orationibus porro, quas in consessu Parlamento plures habuit memorabiles, nec stylo minus insignis, quippe qui multa, quae tamen nondum prodire conscripsit. Audi autem quale de eo elogium adornaverit. Poeta quidam, ejusq; familiaris, qui eum posteris sic commendat.

Princeps b Amorum, Principum nec non Amor:

Legumque lingua, lexque dicendi magis:

Anglorum Alumnus, Præco Virginia & Parens:

Generosus ortu, moribus nec degener:

a Hugo Holland. b Forsan alludit ad Principem illum mimum, quem in festo Natalis Templarii sibi creant.

Inviectus animi, corporis forma decens:

Oriens cadente sole sol, ortu cadens:

Magna Urbis Os, orbis minoris Corculum:

Bono suorum natus, extinctus suo:

Cunctisque cognitus, nec ignotus sibi.

Obiit circa annum CIODCXX. & in Ecclesia *Templariorum Londini* sepultus est. In tumulo ejus extat carmen ab *Hoskyno* Poeta, ad legem Serviente, conscriptum, quod hic, brevitatis studio, omittimus.

JOHANNES BUDDEN, in agro *Dorsetensi*, Diocesi *Bristolensi* natus; in Collegio *Mertonensi*, sub primum ad Academiam adventum studuit, anno CIOCLXXXII. cum sequenti anno *Maii* xxx. in hujus Collegii Scholarem ob merita electus est. Plura de eo inferius vide, in Aula *Glocestriensi*.

THOMAS ALLEN, omnis eruditionis simul & industriae Parens, (sicut à Domino *Roberto Cotton* Baronetto & *Seldeno* doctissimo vocitari meruit) in agro *Staffordensi*, in ipso D. *Thomae* Apostoli Festo, anni CIODXLII. natus, & ab *Alano*, Domino de *Buchenhole*, sub *Edoardo* II. oriundus. An. CIOCLXI. hujus Collegii Scholaris, post tres annos Socius & LXVII. Art. Mag. Deinde cum ad S. Ordines per statuta Domus, vocaretur, Sodalitio suo cedere maluit, & in Aulam *Glocestriensem* migrare; ubi etiam consenuit, per sexaginta annos, in omni literarum genere, praesertim vero Mathematica versatissimus. Plura de eo in ista Aula mox vide.

HENRICUS GELLIBRAND, infra Parochiam S. *Botolphi* in Vico *Aldersgate Street* dicto *Lond.* natus, xvii. Nov. an. CIODXCVII. in hoc Collegio Sub-communarius convixit, sub an. CIODCXV. aut circiter, & post Logicae & Philosophiae Stadium permensum, Artium Magister evasit anno XXIII. Verum naturali indole ad Mathematica Studia proclivis, in iisdem ita se primum exercuit, & deinde inclaruit, ut *Guntero*, Astronomiae Professore Coll. *Greshamensis* succedere meruerit, in quo munere, legendo simul & scribendo clarus durante vita permansit. Scripsit

Trigonometriam Britannicam. Goudæ 1633. lat.

Appendicem de longitudinibus. Lond. 1633. angl.

De variatione magnetis. Lond. 1635. angl.

Traclatum de Nanpegia sive testonica navali. MS. angl. quod post authoris obitum *Edoardo* Vice-Comiti *Conway* in manus devenit, & alia.

Obiit mense *Febr* CIODCXXXVII. & in Ecclesia D. *Petri* in Vico *Broadstreet* *Londini* sepultus est. In funere ejus concionem habuit Doctor *Hannibal Potter*, ipsius in hoc Collegio quondam Tutor. Memoria autem ejus intra Collegium, etiamnum perpetuatur, in paraepmate illo Horologico, quod in orientali Quadranguli parte ipse erexit.

GULIELMUS CHILLINGWORTH, Patre *Johanne Chillingworth*, Cive & postea Praetore *Oxonienfi*, infra Parochiam S. *Martini* ad *Quadrivium*, natus, mense *Octob.* CIODCII. An. XVIII. hujus Collegii Scholaris factus est. Artium Magister XXIV. Socius XXVIII. Nec ad ulteriorem in hac, quantum scimus, Academia gradum provectus. Cum autem circa religionem animo vacillaret, suasu potissimum *Fisberi*

Jesuitæ

Jesuitæ, quocum familiaris erat Oxonii, solum vertit, & ad Ecclesiæ Romanæ confinia pro tempore migravit. Verum cum neque sic animo ejus perspicaci, & adhuc irrequieto, satisfactum est; tandem, suo pte ingenio (quod habuit sagacissimum) ad Reformatorum partes, adeoque in Angliam rediit, ubi imprimis Reverendissimo Guil. Laud Archiepiscopo Cantuariensi, cujus prænomen à sacro Baptismatis fonte gesserat, acceptissimus fuit. Ita demum conscientia stabilita, & Oxonio suo fixus, ut resipiscentiæ sinceritatem testatam faceret, contra Pontificios librum conscripsit, de quo plura mox. Ob hunc librum Cantariæ Ecclesiæ Sarisburiensis, & Hospitalis Leicestria Magistrali munere donatus est, quibus utrisque ad obitum usque gavisus est. Mira dexteritate adversus tum Schismaticos tum Pontificios disputandi; valebat. In Mathematicis autem per Bellum Civile opera ejus circa Regias munitiones, præcipue in obsidione Gloucestriensi, & in Castro Arundelliano sæpius adhibita est. Præ omnibus autem disputando subtilis & acer habitus est. Liber quem scripsit pro titulo habet

Religio protestantium via tuta ad salutem Oxon. 1638. &c. angl. per modum defensionis libri cujusdam de charitate à Doctore Christophoro Potter, scripti. Opus illud, priusquam typis mandaretur, jussu Archiepiscopi Landi à Doctore Prideaux recognitum est, & pluribus in locis emendatum. Dumque adhuc sub prælo esset, singulæ ejusdem schedæ, ab Edoardo Knott, è Societate Jesu, qui alicubi non longè ab Oxonio delitescere, perlectæ sunt; qui etiam eidem responsum brevi publicavit. Erat etiam & alius Jesuita, cui nomen Gulielmus Lacey, Scarburgenfis in agro Eboracensi, olim è Collegio Magdalenensi, qui Oxonii tum temporis commorans, & schedas indies à prælo madidas nactus, in easdem animadvertit, librumque postea publicavit cum hoc titulo. *Judicium Academici cujusdam de libro Chillingworthiano.* Edit. 1639. Iste autem Laccius (ut hoc obiter observem) obiit Oxonii xvii. Julii CIOCLXXXIII. ætat. suæ lxxxix. & in Ecclesia Sommertona secus Bedington in hoc agro sepultus est.

Chillingworthus autem Belli Civilis tempestate, multa ob fidem erga Regem perpeffus est. Tandem cum Castrum Arundellianum (in quo ipse, ut diximus, Architecti militaris partes egit) copiis Parliamentariis traditum est, ipse in eo unâ captus est, vi. Jan. CIOCLXIII. & inde æger ad Cioestriam captivus abductus; ubi circa ejusdem mensis xxii. obiit. Postero die cum corpus ejusdem in Claustrum Ecclesiæ Cathedrali vicinum, ad sepulturam deferretur, Mag. Franciscus Cheynell inter Perduelles Ecclesiasticos primipilus, per latrocinium Rector de Pettworth, in agro Suffexiensi, popularis ejus, simul & coætaneus, & olim condiscipulus qui tum aderat suprema defuncto soluturus, unâ cum cadavere etiam librum prædictum cum hoc ridiculo dicam, an væcordi sarcasmo terræ mandavit. » Apage ergo » (inquit) execrande liber, qui tot animas pretiosas » seduxisti: Apage, inquam putride & corruptionis » jam plenissime liber; utque terram terræ, pulverem » pulveri, ita te tuo auctori, in eandem putredinis » regionem committimus, ut tu & ille corrupti pariter & corruptores unâ pereatis. » Sic ille, quæ quidem quanquam ipsius loquentis (nam quis Cheynelli furias non audivit) quam defuncti memoriæ majorem maculam inurant, ea tamen elogio illo, quod in tumulo ipsius in Claustro prædicto extat, compensabo. Transmissum autem nobis est illud Epitaphium, à viro perhumano, Johanne Alberico vulgo

Ambrey, Armigero, hujus Collegii olim Generoso commensali, jam verò, è Regiâ Societate, Londini, Viro, inquam, tam bono, tam benigno, ut publico solum commodo, nec sibi omnino natus videatur. *Virtuti sacrum. Spe certissima resurrectionis hic reducem expectat animam Gulielmus Chillingworth S. T. P. Oxonii natus & educatus, Collegii S. Trinitatis olim decus & gloria. Omni literarum genere celeberrimus, Ecclesiæ anglicanæ adversus Romano-Catholicam propugnator invictissimus. Ecclesiæ Sarisburiensis Præcentor dignissimus; sine exequiis, furentis cujusdam Theologastri Doctoris Cheynell diris & maledictione sepultus; honoris & amicitia ergo ab Olivero Whitby brevi hoc monumento posterorum memoria consecratus. &c.*

ARTHURUS WILSON, Norfolciensis, patre Richardo Wilson, de Yarmouth, in agro prædicto Generoso, natus. In hoc Collegio, per biennium Convictor fuit, annis tum pene maturus, verum nullo unquam, in quantum ediscere fas est, Academico gradu insignitus. Dum hic versatus esset, Collegialium institutorum, quæcunque sive Aulam sive Capellam spectant, observantissimus semper fuit. Linguarum Latinæ quidem, modicè, Græcæ autem, ne vix sciens, Gallicæ interim peritissimus, & Teutonice non ignarus. Siquidem per Germaniam, Galliam, & Hispaniam, dudum erat peregrinatus, Mathematicus simul & Poeta insignis. Comœdias enim aliquot conscripsit; quæ & Londini in domo quondam Fr. Dominicorum Black-fryers dicta ab Histrionibus Regiis, & Oxonii, Comitiorum tempore, non sine plausu, ipso præsentate, exhibitæ sunt; editas autem eas non invenio. Erat profectò moribus, humanitate & comitate suavissimis; summæque tum dicendo tum scribendo, & styli & sermonis eloquentiâ, pollebat. Scripsit

Historiam magnæ Britannia, sive de vitâ & Regno Jacobi Regis. Lond. 1653. angl. fol. In hac historiâ multam gratiam Roberti D'evrenxii, ultimi ejus nominis Essexiæ Comititis, & familiæ ipsius, conscripta inveniantur; nec pauca in eorum infamiam & odium dejecta, quos apud istum regem prævalidos, non sine hujus Comititis injuriâ, cognoverat: siquidem eidem non domi solum sed & foris, & longinquæ militiæ, ab ipsâ juventute adhæserat; & ab eodem, annuâ pensione, per plures annos honestatus est. Post obitum autem ejus, in familiam Comititis Warwicensis receptus est. Ejusdemque dispensator sive Oeconomus fuit, unde etiam honorificam de eo mentionem (ni fallor) in historiâ facit.

Obiit apud Felsted, juxta Lighes-Parvam, Comititis prædicti, in agro Essexiensi, Aëdes, initio mensis Octobris CIOCLII. ætat. LIV. & in Ecclesiâ ibidem Choro sepultus est.

RICHARDUS SMITHEUS, vulgo Smith, ex agro Lincolnensi, sedecim annos aut circiter natus, in hoc Collegium admissus est, an. CIOCLXXXIV. unde post tres annos, à propinquis suis advocatus, & Romam missus. Inde post Studiorum cursum peractum, in Hispaniam abiit, & Vallisoleti, S. Theologiæ Doctor factus, post aliquot ibi annos insumptos, in Angliam, Religionis suæ propagandæ causâ, missus est, mansitque illic aliquandiu. Et tum Romam evocatus est ut de Clero Pontificio Anglicano à Pontifice consuleretur. A quo etiam brevi in Angliam amandatur, statimque post Episcopus Chalcedonensis institutus, & Episcopali jurisdictione super Angliam, instructus. Præcipua ipsi sedes, in agro Lancastriensi erat, ubi

etiam in Pontificalibus, hoc est, cum Mitra & Baculo pastorali, plebi miranti se aliquando exhibuit; sacros Ordines, aliaque ad munus suum spectantia, administrans. Quibus ad Regem delatis, edictum aliud proposuit anno CIODCXXVIII. (cum id semel antea nequicquam fecisset) in quo centum libræ, unâ cum emolumentis quæcunque ab hospite ejus fisco debebantur, deprehensori ejus sunt promissæ. Verum nec sic quoque capi poterat. Siquidem tempestive monitus, in Galliam se recepit, ibique in amicitiam Cardinalis Ricelii admissus est. Jurisdictionis interim ipsius validitas, non parvam inter Pontificios litem movit, non paucis utrinque libris editis. Pro eâ in publicum prodit (I) N. de Maistre, Theologus Sorbonensis, in libro, cui titulus, *De persecutione Episcoporum, & de Illustrissimo Episcopo Chalcedonensi*. (II) Facultas Parisiensis omnes, quicunque se ipsi opposuerint, censurâ notarunt. Contra eandem scripsere (I) P. Daniel Jesuita. II. Horucanus. III. Lumleius. IV. Nicolaus Smith. Qui quidem postremus, unâ cum fratribus suis Regularibus, tantum, adversus auctoritatem ejus simul & omnes Seculares, pulverem excitarunt, ut ipse Pontifex tam gravi scandalo Medicinam aliquam excogitare coactus fuerit. Ne igitur, res in Schisma prorumperet, quo melius omnia cognosceret, Gregorium Panzani, Sacerdotem & Jurisconsultum in Angliam delegavit, cum potestate audiendi & definiendi; sin minus, singulis istius causæ apicibus diligenter quæsitis rem integram ad se deferendi. Is igitur usque ad annum CIODCXXXVI. in Angliâ moratus, utriusque factionis animos aliquantum composuit, tum vero discedens, quod reliquum erat istius negotii, Georgio Con, Nuncio Apostolico, qui huc eodem anno (quo ipse abiit) appulerat, conficiendum reliquit. Sed ut è diverticulo hoc in viam redeamus: erat hic Antistes, Vir multæ & variæ eruditionis, præcipue in controversiis inter suos & Protestantes, Rerum civilium usu, & Historiarum peritiâ insignis, & qui de religionis suæ causâ optimè inter Anglos meritus est. Scripsit

Responsionem ad Bellii provocationem. Duaci 1606

Prudentialem trutinam Religionis. Edit. 1609. angl.

Flores Ecclesiastica Historia Gentis Anglorum. lib. 7. Parisiis 1654. fol. lat.

Collationem Doctrinæ Catholicorum & Protestantium, cum expressis S. Scripturæ verbis, &c. lib. 2. Paris. 1622. lat.

Epistolas varias, ad Pontificem, Cardinales, Episcopos, Superiores, &c. MS. quæ omnes primum in manus Edoardi Knott supra memorati, Jesuitæ, venientes, nunc penes R. P. D. Sethum Ward Episcopum Sarisburiensem reservantur.

Obiit Parisiis xviii. Martii (juxta comp. Angl.) CIODECLIV. & prope altare sepultus est, in Ecclesiâ Anglicanarum Monialium Ordinis S. Augustini, in Suburbis S. Victoris. In tumulo ejus hoc epitaphium inscribitur. *Illustrissimo ac Reverendissimo D^{no} D^{no} Richardo Smytheo Anglo, Episcopo Chalcedonensi, totius Angliæ & Scotia Ordinario, à falsis Fratribus vendito, pro fide proscripto, fidei vitæque integerrimo, fidei pugili strenuissimo, pro fide Catholica, Apostolica, Romana, muro, Hæreticorum malleo, famoso, anoso, prebato, justo, recto, diem ultimum claudenti anno domini 1655. 18. Martii, ætatis suæ 88. Hoc mortalitatis memoriale, Filia flebiles flentesque, pro fide & ipsa exules, ac mundo mortua, pio patre ac Benefacto-*

ro optimo orbata, posuere Sionis filia Angla. Requiescat in pace. Amen.

ANTONIUS FARINGDON, natus apud *Summing* in agro *Bercheriensi*; cum sedecim annorum esset, hujus Collegii Scholaris, an. CIODCXII. Socius XVII. & per usitatos gradus, tandem, S. Th. B. XXIX. Dum adhuc in Collegio versaretur, in Juniorum disciplinâ, simul & concionando, ob rerum & verborum gravitatem, magni semper habitus est. An. XXXIV. relicta Academiâ, Vicarius de *Bray* in agro *Buckinghamiensi* & Theologiæ Prælector in Regio Sacello *Windsoriensi* factus est. Quo utroque munere functus est, usque ad initium Belli civilis, & tum, vel paulo post, omnibus exutus, cum uxore & liberis ad summam penuriam recidisset, nisi quod D. *Johannes Robinsonus*, Eques, & Archiepiscopi *Laudi* Cognatus, cum quibusdam aliis bonis viris, eum ad Ecclesiæ S. *Mariæ Magdalene* in Vico *Milkstreet* *Londini*, Curam Pastoralem invitasset. Ibi permansit cum magno omnium, sed præcipue eorum, qui Regiis partibus favebant, plausu, sedulus concionator. Scripsit

Conciones octoginta binis voluminibus comprehensas, ab executore editas. Lond. 1647. Ib. 63. & 72.

Sepultus est, in Ecclesiâ B. *Mar. Mag.* prædictâ, mense Sept. CIODECLIII.

JOHANNES DENHAM, filius unicus *Johannis Denham*, Equitis, *Dublinia* in *Hiberniâ* natus (sicut ipse de seipso affirmare solitus est) quo tempore pater ipsius capitalis Baro *Schaccarii*, & unus Dominorum Justitiariorum ejusdem regni erat. Verum penè infans adhuc, inde in Angliam transvectus erat, & *Londini* (Patre ejus inter Barones *Schaccarii* in Angliâ promotus) plerumque educatus. Inde post Grammatices rudimenta, ad hoc Collegium missus est. Matriculationem ejus in Academiam sub his verbis reperio. *Johannes Denham Essexia, filius Johannis Denham de Dorsley Parvâ, in Comitatu prædicto Militis, an. nat. xvi. dom. CIODCXXXI.* Ex quibus quis fortè conjiciat *Essexiensem* fuisse, quod ut ut fuerit, certè, in hoc Collegio aliquot annos egit, donec ad juris municipalis Studium, *Londini*, translatus fuit. Deinde autem flagrante Bello Civili, Regis partes sequutus, multa ob fidem in eundem pertulit, non solum re familiari, verum & exilio multatus, sub *Carolo II.* In cujus reditu, ab eodem, *Edificiorum Regionum Architectus* primarius, sive Supervisor generalis, quem vocant; & in Coronatione Regis, Eques de *Balneo* factus. Vir ingenio, & Poesi adeo clarus, ut hic supervacuum planè sit, elogium de illo instituere. Scripsit anglice

Poema, cui nomen, Angl. Coopers Hill, Lond. 1643. ibid. 55. ib. 68.

Poemata varia, & translationes, Lond. 1668. angl.

Tragædiam, cui nomen Persarum Imperator, sive (The Sophy) Lond. 1642. & 1667.

Poema de Senectute. Lond. 1669.

Epicedium in obitum Abrah. Cowley. Lond. 1667.

Tentamen adversus Alcatores. Lond. Reddidit etiam anglice

P. Virgilii Aeneid. librum secundum, an. 1636. Edit. vero Lond. 1667. qui est inter translationes prædictas.

Obiit

Obiit in ædibus suis; juxta Regiam **Whitehall** Lond. circa xix. diem Martii, & mensis ejusdem xxiii. sepultus est an. CIODCLXVIII in Ecclesiâ S. Petri Westmonasteriensis, inter vates majorum gentium Chaucerum, Spencerum, & Conleium.

GILBERTUS IRONSIDE, Patre Radulpho Ironside, Collegii Universitatis quondam Socio, natus ad **Hawkesbury**, non procul ab oppido **Sadbury** in agro Glocestriensi, xxv. Nov. CIODLXXXVIII. factus Scholaris CIODCV. & Socius XII. S. Th. B. XIX. tandem Rector Ecclesiarum utriusque **Winterbourn**, quarum hæc **Winterbourn Stepleton**; illa, **Winterbourn Abbatis** nuncupatur; utraque sibi invicem vicina, in agro Dorsetensi. Hisce Beneficiis fructus est, usque ad reditum Caroli II. & tum electus Episcopus **Bristolensis**, & consecratus est in Ecclesiâ Divi Petri Westmonast. vi. Jan. an. CIODCLX. & hoc sane de illo observatu dignum est; quod ipsi forsan cum paucis admodum commune est, cum neque ipsi Regi, neque alicui unquam Procerum, five temporali, five ecclesiastico, in clientelâ, aut à sacris fuisset, sed nec omnino in Ecclesiâ Dignitarius, solo tamen (ut credere par est) eruditionis, prudentiæ, & pietatis merito, ad fastigium illud è privato Parocho fuisse evocatum. Scripsit

Quæstiones septem de Sabbato. Oxon. 1637. angl. Præter alia quædam, in Theologiâ inchoata, quæ quo minus in usum publicum absoluta forent, Belli Civilis rabie effectum est.

Obiit **Bristol** xix. Sept. CIODCLXXI. ætat. LXXXIII. & in Ecclesiâ suâ sepultus est, non longè ab ipso folio Episcopali.

HENRICUS WHISTLER, in agro Oxoniensi natus, Scholaris CIODCI. ætat. xvi. Post quatuor annos Socius, & S. T. B. XV. tandem Rector de **Whitnam Parva** in agro Bercheriensi & de **Whitchurch**, in agro Oxon. Scripsit

Traëctatum de Baptismo Infantium. Lond. 1653. angl.

Obiit in Festo S. Bartholomæi, CIODCLXXII. & in Ecclesiâ suâ de **Whitchurch** sepelitur.

FRANCISCUS POTTER, in oppidulo quodam mercatorio agri **Wiltoniensis**, **Weyre** dicto, natus in Vigilia Festi S. Trinitatis CIODXCIV. in hoc Collegio Commensalis per multos annos vixit; per ordinarios gradus tandem, S. Th. B. CIODCCXXV. & Pastor Ecclesiæ **Kilmingtonensis**, in agro **Somersetensi** factus est. Inter cæteras hujus Viri dotes, in Mathematicâ mechanicâ sagacissimus habetur, cujus etiam aliquot specimina Regiæ Societati (è quorum numero ipse fuit) exhibita, ab iisdem summâ cum admiratione excepta sunt. Scripsit

Interpretationem numeri Apocalyptici 1642. Angl. quod opus in Latinum, Gallicum, & Germanicum translatum atque editum est. De quo etiam affirmat v. Cl. *Josephus Medus*, nec felicius unquam in illo tam difficili argumento, in lucem prodiiisse; nec ipsum sine summo stupore, nisi ab incredulis planè, legi posse.

Inter Vivos adhuc superest author, hoc ipso anno CIODCLXXIII. ad **Kilmingtonam** prædictam; sed præ senio, prorsus, vel saltem penè cæcus.

GULIELMUS LUCY, ex antiquâ sui nominis familiâ, de **Charlcote**, in agro **Warwicensi** natus, & hujus Collegii Commensalis, usque ad gradum in

Artibus Baccalaurei, an. CIODCXIII. Quo tempore **Londinum** ad Juris municipalis Studium, se contulit; quo tamen statim deserto **Cantabrigiam** petiit, & in **Caii** Collegio (ut fertur) quod studiis Academicis defuerat, supplevit, & reliquos gradus suscepit. Tum Rector de **Kingscleer** in agro **Hantonienfi** factus est, & post Caroli Regis II. restaurationem; Episcopus **Menevensis**, consecratus **Westmon.** ii. Dec. CIODCLX. Vir illo morum candore & probitate instructus, quæ ipsi vel in pessimis temporibus, apud ipsos Ecclesiæ Anglicanæ adversarios æstimationem peperere. Scripsit

Observationes, censuras, & Refutationes errorum Leviathan Tho. Hobbes. Lond. 1664.

Traëctatum de officio Pastoralis. Lond. 1670.

Responsum ad Doctorem Forbes, de necessitate Episcoporum Ib. eod. an.

Etiannum in vivis est, hoc ipso anno CIODCLXXIII. ætat. LXXXIV. aut circiter.

NATHANIEL HIGHMORUS, infra Parochiam de **fordingbridge** in agro **Hantonienfi** natus, hujus Collegii Scholaris factus est, CIODCXXXII. & post gradus in Artibus, Medicinæ Doctor; in cujus tam Theoriâ quam Praxi optimè exercitatus, libros nonnullos scripsit, domi forisque celebratos. Horum inter alios complures tituli sunt

Corporis humani Disquisitio Anatomica. Hagæ-Com. 1651. lat. fol.

De Hystericâ passione, & de affectione Hypochondriaca, theses duæ. Oxon. 1660. lat.

Vivit adhuc professione suâ clarus apud **Sbirborniam** in agro **Dorsetensi** Oppidum mercatorium.

EDOARDUS BISSÆUS, vulgo *Bysse*, natus ad **Smalfeild**, in Parochiâ de **Burston**, in Comitatu **Surreiensi**; antiquâ & honestâ familiâ ejusdem nominis, de **Curia Bisseanâ**, (**Byshecourt**) infra Parochiam prædictam, oriundus. In hoc Collegio in Studiis academicis enutritus, propè ad tempus usque gradum in Artibus Baccalaurei requisitum. Tum **Londini** in Hospitium **Lincolniense** concessit, Legum municipalium Studio vacaturus. In iis primo Repagularius, five Barrestarius, deinde Subsellarius, five Bancarius, in consessum Parliamenti (quod *Longum* vocant) anni CIODCXL. pro Burgo de **Blechenley** in agro **Surreiensi** electus est. Verum cum genius ipsius, tum etiam studia ad Juris fecialis, five Armorum scientiam magis inclinarent, cum nuperi Belli tempestate Materiam illa graviter fuisset afflictâ, **Garrius** Rex Armorum factus est. Quod munus adornavit usque ad Reditum Caroli II. à quo **Clarentius**, Rex Armorum, simul & Eques Auratus, creatus est. Vir qui (præter alias, quibus instructus est, animi dotes) in suo Armorum Regno neminem sibi priorem habeat, nec forte parem. Scripsit

Notas in librum Nicolai Upton, de Studio militari. Lond. 1654. lat.

Notas in Johannis de Bado Aureo, libellum de armis. Ibid. eod. an. lat.

Notas in Henr. Spelmani Aspidologiam. Ib. eod. an. lat. Edidit etiam

Palladium de Gentibus India & Bragmanibus. Lond. 1665. Græc. & lat.

S. Ambrosii de moribus Brachmannorum. ibid. eod. an.

Anonymum de Bragmanibus. ib. eod. an.

Vivit hodie *Londini*, clarus, & aliis quibusdam, quæ publico designavit, absolvendis intentus. Cum vero Doctor *Tho. Fullerus* librum quendam, de antiquitatibus *Surreiensibus*, huic tanquam Authori imputaverit, sciat Lector, illud adeo non verum esse, ut nec in Schedis omnino, nec in animo quidem, tale aliquod opus unquam habuerit.

Præter hos novissimè memoratos, quos superstites adhuc diximus, etiam quatuor alii sunt, non obscuræ, inter scriptores famæ, viz. D. *Henricus Blount* Eques auratus, *Jacobus Harrington* Armiger, author *Reipublicæ Oceanae*. Nuperrimè vero *Samuel Parker* S. Th. P. Archidiaconus & Præbendarius *Cantuariensis*, & Doctor *Daniel Whitby* Ecclesiæ *Sarisburyensis* Præcentor, cœtanei utrique, scriptis in Theologia non paucis claruerunt. Hi omnes (una cum *Alberico* prædicto qui librum scripsit *De Templis Druidum* &c.) huic exiguo quidem, sed non infœcundo Seminario educationem suam debent. Siqui alii fuerint mihi minus noti, eos plenius memorandos posteris relinquo.

ÆDIFICIA.

Collegium hoc, jam novo nomine SS. *Trinitati* nuncupatum, non aliis gaudebat cameris, quam paucis iis, nec valde elegantibus, in quibus Monachi *Dunelmenses* prius hospitati fuerant: quæ, nunc ferè desolata, à D. *Tho. Pope* qualitercunque reparatæ sunt, ad usum præsentem, potius quam ornatum. Iis deinde, *Rodolphus Kettle* Præfident, sub initium Regis *Jacobi*, Tristega, sive cœnacula, circumcirca, quæ licuit, superædificavit: siquidem solis prius regulis, sine laqueari, à pluvîa defendebantur. Sub idem tempus, quæ juxta culinam sunt ædificia, erecta sunt; alia etiam, cum latrinis, sed longe postea.

Atque ita quidem se habuit Collegium hoc quoad Ædificia, usque ad an. *CIO DC XLIII*. quo tempore *Ketellus* diem obiit. Post ipsius mortem, urgente bello civili, res in pejus ruere; & nihil jam per annos plusquam triginta additum fuerat; donec tandem an. Dom. *CIO DCLXIV*. novâ rerum facie omnia nitescere cœperunt, procurante imprimis Doctore *Radolpho Barbursi* jam tum Præfidente, qui & adhuc Socius superiore anno Sereniss. Regi *Carolo II* à sacris fuit. Is quam primum ad officium suum *Sept. xv. an. CIO DCLXIV*. admissus est, exiguam quæ restabat anni partem, suis Præfidentis ædibus ex parte orientali Quadranguli impendit; easque detritas & incommodas, propriis ferè sumtibus redintegravit, & in melius ordinavit. Sequenti æstate, novi ædificii apparatu fervebant omnia: jacta sunt protenus fundamenta, ad latus Collegii boreale, ipso primum lapidem ponente: eo scilicet in loco ubi Sociorum hortus fuerat, cujus & pars adhuc superest. Mox se conquirendis undequaque pecuniis accinxit, addente animos, & primas ipsi suppetias conferente Reverendissimo *Sheldono* Archiepiscopo *Cantuariensi*: quem deinceps sequuti sunt alii quoque Episcopi, Nobiles & Generosi, nec pauci è Clero qui Societatis hujus pars fuerant, aut illi saltem benè cupiebant. Ita demum perfecta est elegans illa & artificiosa structura (prima quam in isto contignationis genere *Oxonium* vidit) unâ cum muro & portâ orientali quæ in *Arbustum* ducit. Dimidiatus etiam murus huic

versus occidentem oppositus, futuro ædificio designatus, à fundamentis *xv. pedes* altis tunc temporis erectus est; consummatricem manum, & opportuniora beneficentiz tempora propediem expectans.

Sed neque hic steterunt hujus Collegii incrementa: namque & Sacellum, antea squalens nimis & inexcultum, multis modis ornatius evasit. Quin & titricula ad partem orientalem ipsi vicina, ad commodius suspendendam campanam, quæ olim cubiculi supra Refectorium angustis inclusa fuerat, nunc primum extruebatur. Fundatoris statua, superius memorata, circa idem tempus posita est: cubiculum juxta portam communem ad publicos Collegii usus: præsertim vespertinis Sociorum conventibus, & communi foco inibi extruendo, accommodatum: Additi qui nonnullis deerant, camini, fenestræ aliis ampliatae & illustratae: Plurima denique *Dunelmensis* Collegii veteramenta, novam formam, & nitorem prius ignotum induebant.

Aula five Refectorium. Ad occidentale Quadranguli latus, non alia primitus erat, quam quâ Monachi *Dunelmenses* olim uti fuerant. Hæc non ruinosâ solum, sed etiam præangusta, an. *CIO DCXVIII*. ipsa vetustate collapsa est; & post biennium, eodem loci, ubi nunc conspicitur, una cum cameris supra, & hypogæo commodissimo subter eandem, reædificata est, ipsius Collegii, & quorundam Benefactorum impensis.

Bibliotheca, ad orientale Quadranguli latus (ubi & olim steterat sub Monachis prædictis) à Fundatore reparata, simul & non paucis (ut diximus) libris instructa est. Horum numerum primus Præfes, & ejus postea successor, necnon Socii non parum adauxere. Commodiorem autem ipsam, & capiendis libris magis idoneam, octo novis forulis, sive capsulis adjectis, fecit *Edoardus Hindmer*, aliquando Socius, postea de *Ascot* juxta *Wing* in agro *Buckinghamensi*, sub finem R. *Elizabethæ*. Hujus exemplum, (qui etiam quamplurimos libros donavit) sequuti sunt alii; quorum præcipui sunt, Mag. *Thomas Allen*, qui, tum anno *CIO DCLXXV*. tum moriens (post septennium) multos libros legavit: *Thomas Arden* Armiger, aliquando Scholaris, aliquam multos eodem anno. *Radolphus Kettle*, Præfes, & *Thomas Raw* Præbendarius *Windleforiensis*, circiter quadraginta volumina. *Gulielmus Baro* (dein Comes) *Cravenius* hujus aliquando Collegii superioris ordinis Commensalis, & D. *Gulielmi Craven* Equitis *Londinensis*, filius, donavit centum libras, *CIO DCXXX*. in usum Bibliothecæ impendendas. *Thomas Conper* S. Th. B. aliquando Commensalis, postea Rector de *Seagrave* in agro *Leicestriensi*, legavit decem libras, præter aliquot volumina, septem librarum pretio æstimata, *CIO DCXXX*. Mag. *Richardus Rands*, aliquando Socius, postea Rector de *Hartfield* in agro *Suffexiensi*, primum viginti volumina, deinde testamento, dat. *xxx. Jun. CIO DCXL* viginti libras per annum in usum Bibliothecæ, legavit, D^{ns} *Edoardus Hoby*, Eques auratus (de quo supra) olim Convictor dedit *Cbryostomi* opera editionis *Saviliana*, tunc temporis *Etone* in viciniâ suâ noviter excusa, Dr. *Rob. Harris*, Præfes, libros ad valorem quindecim librarum an. *CIO DCLVIII*. & alii complures, quos nunc omittimus.

Capella, ad australe latus quadranguli sita, eadem quæ Monachorum supra dictorum, prius fuit. Hujus fundationem, & alia quædam illuc spectantia, impræsentiarum præteribimus; utpote quæ in aliud opus à nobis reservata sunt. Hic interim sufficiat, monumenta & funebres inscriptiones, quotquot in eo post instaurationem occurrunt, repræsentare.

Ad Parietem borealem, non procul ab altari, conspicitur elegans monumentum marmoreum Equitis Armati, cum uxore ipsius juxta cubante, & circa tabulæ marginem hæc inscriptio.

Hic jacent Corpora Tho. Pope Militis Fundatoris hujus Collegii Trinitatis, & D. Elizabethæ, & Margaretæ Uxoris ejus: qui quidem Thomas obiit xxix. die Januarii, anno Dom. CIOCLVIII.

D. Thomas Pope, cujus in hoc lapide mentio facta est, filius erat Gulielmi Pope de *Bedington* in agro Oxoniensi Generosi, ex uxore ejus secundâ Margaretâ filiâ..... Tate de *Stanford* in centuriâ *Wottoniana* agri Oxoniensis. Prima ejus uxor erat Margaretâ Dodmore, quæ improlis obiit, & in Ecclesiâ S. Stephani, de *Walbrock*, Lond. in Ala Boreali, juxta Chorum sepulta est, in cujus tumulo hæc habetur inscriptio,

Hic jacet Thomas Pope, primus Thesaurarius Augmentationum, & D^{na} Margaretâ uxor ejus, quæ quidem Margaretâ obiit xvi. die Jan. an. CIOXXXVIII.

Secunda ejus uxor erat Elizabetha, è familiâ Blountorum de *Burtonâ* super *Trentam* in agro *Staffordienfi*, vidua Antonii *Basford*, Arm. Cui etiam filium, nominatum *Joh. Basford* pepererat. Ipse Fundator obiit die & anno supra memoratis, ad *Clerkenwell*, in Suburbio *Londinensi*, & hic sepultus est. Vidua ejus postea nupsit, D. *Hagoni Pawlet* de *Pinton* S. *Georgii*, in agro *Somersetensi*, Equiti, cui tamen nullam sobolem progeniuit. Obiit ad *Cytenhanger*, xxvii. Octob. CIOXCIII. & in hujus Collegii Sacello tumulata est, cum pridem, decem

libras annuas, partim augendis prælectorum in Philosophiâ & Rhetoricâ stipendiis, partim aliis usibus, contulisset.

In eodem pariete Boreali, non longè à Fundatoris tumulo, cernitur hæc inscriptio.

M. S.

Robertus Harris S. T. D. Pastor olim Hanwellensis;

Inde per decennium hujus Collegii Præses,

Perspicacissimus Indolum Scrutator;

Potestatis Arbiter mitissimus;

Merentium fautor integerrimus.

Quem Prudentia & Rerum usus Seculo instruxerant,

Caro Fides & Pietas.

Felix & præpotens animorum regnator;

Aliorum affectibus in Concione imperitans,

Nusquam non suis.

Post Evangelii labores annis LIV. strenuè desudator;

Post Societatem hanc optimis disciplinis,

Et invidenda concordia stabilitam;

Vivido etiamnum & vigente ingenio,

Cum desertor animi corpus ineluctabili morbo

Succumberet,

Annorum & fama satur

Fessa mortalitatis exuvias hic deposuit;

Prid. Id. Decemb. A. D. MDCLIX.

Ætatis lxxx.

In imo fenestræ orientalis (quæ & ipsa Monachorum *Dunelmensis* olim fuerat) aliquando inserta erat hæc inscriptio, dudum à Presbyterianis rerum potientibus, unâ cum ipsis fenestris picturatis, ablata.

Orate pro anima Domini Thoma Pope Equitis Aurati. Fundatoris hujus Collegii.

Tutit

Collegium

Collegium D. Johannis Baptistæ.

THOMAS WHITE
Miles & Senator *Londonensis*, cum in animo dudum habuisset, Beneficentiâ non vulgari, bonis literis & earum cultoribus, sedem aliquam constituere, primum *Readingi*, agri *Berchets* oppidi, eandem fundare cogitavit;

deinde mutata sententiâ, *Oxonii* maluit opus illud perennare, & publicæ utilitatis & famæ suæ monumentum. Anno igitur R. R. *Philippi & Mariæ* 1. & 11. Dom. CIOCLV. primo *Maii*, licentiam a sive facultatem diplomate regio impetravit, ut in honorem Dei omnipotentis, Beatæ *Mariæ* semper Virginis, & D. *Johannis Baptistæ*, Collegium fundare sibi fas esset, in quo artibus & scientiis, Philosophiæ, simul & Theologiæ operam darent, unus Præfident, & triginta Scholares, sive Graduati sive non, quorum numerus augeri minuique poterat, pro arbitrio ejusdem D. *Thomæ*, Hæredum & Successorum ipsius, quibus statuta & ordinationes condendi jus, quibus idem Collegium uteretur, concessum est. Illud autem Collegium pro situ suo^b obtineret, capitale quoddam Messuagium, quod cum appurtinantiis suis infra Parochiam S. *Mariæ Magdalene* extra portam borealem, nomine Collegii S. *Bernardi*, nuper notum erat, idem denique sic fundatum & stabilitum, nomine Collegii D. *Johannis Baptistæ* infra Universitatem *Oxon.* in perpetuum gauderet.

Post hanc facultatem sic impetratam, proximè effecit, ut prædicti messuagii unâ cum nemore sive arbusto, in quantum ad idem spectabat, concessionem à Decano & Capitulo *Ædis Christi Oxon.* in perpetuum obtineret, xxv. mensis ejusdem, anno prædicto; ob quod messuagium sic demissum, præter annuam viginti solidorum pensionem stipulatus est Fundator

pro se & hæredibus suis, ut primus ipsius Coll. Præfes vel Præfident, è Præbendariis vel etiam Alumnis, (quos *Studentes* vocant) *Ædis Christi* eligeretur, utq; inde in perpetuum quotiescunq; Præfidentis munus, vel fato, vel deprivatione, vel etiam resignatione vacare contingeret, hujus Collegii Socii, si minus è suorum numero dignus successor inveniretur, ex *Æde Christi* Præfidentem sibi eligere tenerentur. Qui quidem Præfes, undecunque electus, à Decano & Capitulo prædicto, vel absente eo, solo Capitulo, & utroque absente, à Cancellario vel ejus Vice-Cancellario Universitatis *Oxon.* intra septem dies admittendus erat; postularunt^c quidem iidem Decanus & Capitulum, ut ipsi & successores sui Collegii prædicti perpetui Visitatores essent, utque ad se appellationes & Statutorum interpretatio deferrentur; verum illis nequitiam assentire voluit Fundator, præfatus, se novam alibi Collegio suo sedem male querere, quam iis conditionibus in solo proposito collocare.

Die xxix. mensis *Maii* prædicti. ejusdem anni viz. CIOCLV. Fundator hoc ipsum Collegium, secundum juris & diplomatis supradicti formulam, actualiter confirmavit & stabilivit. In quo etiam sub nomine D. *Johannis Baptistæ* (ut dictum est) unum Præfidentem, & tres Scholares graduatos collocavit, qui etiam reliquorum vice, qui mox erant addendi, id ipsum occuparunt. Horum, *Alexander Belfire*, S. Th. B. *Ædis Christi* Canonicus, primus erat Præfes. *Radulphus Wynodn*, *Edoardus Chambré*, & *Henricus D'aubeny*, Artium Magistri primi Scholares; quibus in manus tradidit totum illud Messuagium cum appurtinantiis, & parte illâ nemoris, sive virgulti, quæ ad ipsum spectabant. In horum alimonium, idem dotavit annuo xxxvi. librarum redditu, quem ipsi Major & Communitas *Coventriensis* ex debito solvere tenebantur. His addidit manerias de *Witnam longa*, *Hyfyde*, vulgo *Hyfeld*, *Commor*, *Eton*, alias *Eaton*, *Byngton-Bakepuz*, *Frylham*, alias *Frylford*, & *Garford*, cum appurtinantiis

^a In quadam Theca in magna Cista Tur. hujus Coll. & in primo Reg. ejusd. fol. 2. &c. ^b Ut in ppx. cui tit. est Status, situs & fundatio Collegii N. 5. & in Thes. *Ædis Christi*, in ppx. B. *Mariæ Magd.* ^c In eod. Thes. & ead. ppx. ut supra. ^d In ppx. de fundatione Coll. ut supra N. 3. & in Reg. primo fol. 7. b.

carundem in agris tum Oxoniensi tum Berchertensi; præter quamplurima alia tenementa, necnon advocaciones aliquot Ecclesiarum. Cumque hæc omnia fieri transacta essent, Rex & Regina per litteras suas, quas patentes vocant, dat. primo Martii^a 14° Regni. varia illis privilegia, & immunitates indulgere; quas inferere prolixius esset.

Eccæ autem, brevi interjecto tempore, subit animus fundatoris non solum Sociorum suorum numerum ampliare, verum & diversam planè Studiolorum rationem ipsis injungere, priorem ergo istam foundationis chartam rescindi, & abrogari jussit, b aliamque procuravit, dat. v. Martii, anno 14. & v. Reg. Phil. & Mariæ Dom. CIOCLVII. in qua præter non paucos, eosque non exiguos terrarum proventus prioribus additos, Collegium hoc suum quasi de novo fundavit, in disciplinam non Philosophiæ solum & Theologiæ, sed etiam Juris utriusque tum Civilis tum Canonici Studium. Inque eodem collocavit hos qui sequuntur, Præsidentem & Scholares.

Præsident.

Alexander Belfire, S. Th. B. de quo supra.

Scholares Graduati.

Johannes Bavant, A. M. nuper ex Æde Christi. Fuit is Tutor Gregorio Martin, necnon Edmundo Campiano; etiam Græcæ linguæ primus in hoc Collegio Praelector.

Johannes James, LL. Bac. & notarius publicus, factus est ex ipsius fundatoris institutione perpetuus Vicepraeses; fuerat autem prius, Aulae Albae, ubi nunc situm est Collegium Jesu, Principalis.

Gulielmus Elye, Art. M. è Coll. Æneinasi; qui postea Praeses factus est.

Scholares.

Radolphus Wyndon.

Thomas Palmer, A. M. nuper è Coll. Æmi Nafi orator insignis, & Ciceronis admirator; è quo quædam etiam collegerat, quæ doctissimo Camdens, cum eidem in manus venissent, digna visa sunt, quæ Typis mandarentur.

Gulielmus Smalwood. A. M. sub an. CIOCLIX.

Leonardus Stopes. A. M. eod. de quo ut etiam de Radolpho Wyndon, Gulielmo Elye, & Johanne Bavant, vide plura in Historiâ nostrâ supra. Sub an. CIOCLX.

Gulielmus Brigbam.

Ludovicus Aphawell, alias Jones, qui obiit Socius.

Henricus Russell, tum vel nuper ex Æde Christi. A. M. an. CIOCLXII.

Johannes Philipps, Londinensis.

Thomas Culpeper.

Thomas Presse, A. M. an. CIOCLXIX.

Franciscus Wyllys. A. M. CIOCLXV. Deinde Vicarius de Embly in Com. Northamptoniensi, Rector de Byngstone & Vicarius de Cunnor in agro Ber-

chertensi, de quo vide in catalogo Praesidentium; infra.

Gregorius Martin, A. M. an. CIOCLXIV.

Antonius Harys.

Johannes Halsey, A. M. CIOCLXIV. & eodem tempore, è Coll. (n. fallor) SS. Trinitati.

Gulielmus Bridgman, Fundatoris cognatus.

Edmundus Campian, de quo vide plura mox, inter scriptores.

Post numerum Sociorum sic actum, & completum, proximè statuta iis assignavit, quibus tum ipsi, tum successores eorum regerentur. In iis, sub uno Praesidente, 1. Socios & Scholares (quorum duodecim Juristas esse voluit) tres Sacerdotes Sacellanos, tres Clericos non Sacerdotes, coelibes tamen, & sex Choristas instituit. Ex his Sacellani isti, Clerici, & Choristæ unanimi omnium tum Praesidentis tum Sociorum consensu xii. Octob. CIOCLXXVII. abrogati sunt; eò quod proventus Collegii, nescio quo fato imminuti, totidem alendis non sufficerent. Antea idem tempus Fundator, Collegii Pomœria protulerat, additis eidem tribus agri jugeribus, quæ (cum manerii de Walton pars essent) à Georgio Owen Medicinæ Doctore redemisset xxiii. Julii anno 14. & v. R. R. Phil. & Mariæ cum alio jugere, in studio vocato Beaumont jacente inter viam, quæ à portâ Smythgate dictâ, Woodstockiam versus ducit, ad orientem, Collegium D. Johannis Baptistæ ad occidentem, & canalem sive scrobiculam, è Parochiâ B. Mariæ Magdalene profluentem ad Austrum. Concessus est iste ager à Sociis Collegii Novi, ad terminum sexaginta annorum, xvi. Febr. iii. Reg. Elizab. & una cum tribus jugeribus supradictis, necnon virgulto exteriore, eleganti muro circumseptus, Regnante Jacobo, ex pecuniis quibusdam, quas Edvardus Sprotte LL. Bac. & olim Socius, Collegio huic testamento legaverat, vii. Aug. anno Reg. Jacobi x.

Atque hæc sufficere possunt de fundatore dicenda, qui moriens, tria millia librarum Collegio reliquit, plurium prædiorum emtioni impendenda; ut etiam de ipsâ fundatione Collegii, cui primum in Congregatione Magistrorum Regentium, xvii. Dec. CIOCLXV. (quo tempore, cum visitatio iis immineret ab ejusdem Sociis supplicatum est) ut inter Universitatis membra accenseretur, concessum est; utque Praesidentem ejusdem, & singuli Scholares, iisdem cum reliquis Collegiis, tum privilegiis tum immunitatibus quibuscunque fruerentur. In cujus concessionis fidem, Universitas sigillum suum membranae cuidam apposuit, xviii. Jan. ejusdem anni, quæ adhuc in Archivis hujus Collegii reservatur.

BENEFACTORES.

Johannes Case, Art. Mag. (postea Medicinæ Dr.) donavit centum libras, quibus terras emi voluit, ad valorem quinque libr. per annum. Hanc pecuniam, duobus Sociis Theologis, arbitrio Praesidentis & decem sen. Sociorum singulis annis, de novo, nominandis distribuendam reliquit. Dat. xvii. Febr. CIOCLXXXIII. confirmat. CIOCLXII.

Gualterus Fish, Civis & Mercator scissor Londinensis, donavit septem libras sex Solidos & octo

^a Ibidem & in Reg. 1. fol. 10. ^b Ib. in ppx. de fund. N. 7. ^c Ut in lib. statut. sub sigillo in magna cista in Tur. hujus Coll. fol. 2. b. ^d Reg. prim. ut supra, fol. 158. b. ^e In ppx. de situ & fundatione Coll. ut sup. N. 9. ^f Ibid. N. 11. ^g Ut in ppx. Benefactorum hujus Coll. &c. ^h Reg. Universitat. KK. fol. 16. alias 18. a.

denarios annui redditus. Quam pecuniam D. *Gulielmus Fitzwilliams* Eques, in quosdam pios usus Ecclesiae de *Warham* in agro *Northantonienſi* olim legaverat, à Fratribus ſive Collegio S. *Johannis Baptiſtae*, i. e. Mercatorum ſciſſorum Sodalitio numerandam. Hanc ergo Regina *Elizabetha* huic viro conceſſerat anno Regn. *xxi.* inter quinque Scholares indigentes, in hoc Coll. Theologiae operam daturos, distribuendam, &c. dat. *xxii. Maii xxii. Elizabetha CIODLXXX.* & hodie à Mercatorum ſciſſorum Sodalitio prædicto numeratur.

D. *Maria May*, donavit quinque libras per annum, in ſtipendium Prælecturæ Theologiae intra hoc Collegium menſe *Nov.* CIODXC. Verum hæc Beneficentia jam dudum periit.

Hugo Henly, Civis & Mercator-ſciſſor *Londin.* teſtamento legavit quinquaginta libras, quibus unus Scholaris in perpetuum aleretur, &c. dat. *Apr.* CIODXCII. eadem pecuniæ ſummâ, & Collegio *Aenei Naſi* ab eodem benefactum eſt.

D. *Richardus Lee*, Eques *Cantianus*, legavit viginti Solidos per annum è proventu terrarum, quas habuit in *Cantio*, & præcipuè *Cantuariae* jacentes, in alimonium unius pauperis Scholaris. *iv. Octob.* CIODCVIII. Idem & Collegio *Magdalenenſi Oxon.* ab eodem præſtitum eſt.

Georgius Palyn. Civis & cingularius *Londin.* trecentas libras, legavit *iv. Martii* CIODCIX. quibus emerentur terræ annui ſedecim librarum proventus in perpetuum quatuor pauperum Scholarium exhibitionem, artibus operam navantibus penſitandam; ſingulis quatuor libras per annum, quamdiu in Collegio morarentur, aut donec in Sac. Th. Doctorem caperent.

Thomas Paradyne Civis *Londinenſis* annuam decem librarum exhibitionem tribus indigentioribus Scholaribus elargitus; uni quidem quatuor libras, reliquis duobus, reſiduum nimirum tres ſingulis, annuatim ſolvendas, *xxiv. Junii* CIODCXIII. Hanc pecuniam quamdiu in vivis erat, ipſe numerabat. Obiens autem ducentas libras legavit, quibus ejuſdem valoris terræ ad eam beneficentiam perpetuandam, redimerentur.

D. *Gulielmus Craven*, Eques & Senator *Londinenſis*, donavit Reſtoratum de *Creech*, in agro *Northantonienſi*, *xxx. Junii* CIODCXIII.

Gulfredus Elwes, Senator *Londinenſis*, centum libras teſtamento legavit. *iv. Apr.* CIODCXVI.

Johannis Rixman, de *Waydenhead*, in agro *Bercherienſi*, aliquando hujus Collegii Socius, centum libras an. CIODCXX. legavit.

Domina Knewet, centum libras legavit, ab Executoribus ipſius numeratas an. CIODCXXIII.

Johannes Buckridge, Episcopus *Elienſis* (filius *Gulielmi Buckridge* ex *Elizabetha* uxore, quæ filia erat *Thomæ Keblewhyte* de *Baselden*, filii *Johannis Keblewhyte*, avunculi D. *Thomæ Whyte*, hujus Collegii Fundatoris, & filii *Henrici* vel (ut alii) *Joh. Keblewhyte* de *Fawley*) donavit quingentas libras, terris quibuſdam redimendis; quarum proventus, omnibus & ſingulis tum Sociis tum Scholaribus æquo dividerentur. An. CIODCXXXI.

D. *Gulielmus Paddy*, Eques, teſtamento ſuo legavit bis mille & octingentas libras; ex quibus assignavit viginti libras per annum Organiftæ perito, qui in Sacello, Organa Muſica non ita pridem extruſta pulſaret. Octo Cantoribus, duodecim libras per annum ſingulis. Quatuor Choriftis ſex lib. per an. ſingulis. Quicquid reliquum eſſet de pecuniæ prædictæ proventu id in Organorum, quan-

docunque opus eſſet reparationem, necnon in librorum pro Bibliothecâ coemptionem impendendum ordinavit, præter viginti ſolidos pro epulis, quas *Gaudia* vocant, in die funeris ipſius anniverſario, & alios viginti ſolidos uni è Sociis, qui in eodem die concionem habiturus eſſet; data ſunt hæc *x. Decemb.* CIODCXXXIV.

D. *Robertus Ducey*, Eques, & Senator *Londinenſis*, legavit centum libras, ab Executoribus ipſius numeratas *xx. Octob.* CIODCXXXIV. in uſum Collegii.

Georgius Benſon, Civis *Londinenſis* legavit mille libras, quibus emptæ ſunt quinquaginta libræ per annum; è quibus viginti Sociis, poſt decem ſeniores proximis, viginti & unus ſolidi per annum ſupra allocationem à fundatore ſtatutam, ſingulis assignabantur. Reliquis Sociis infra eoſdem viginti ſequentibus, quatuordecim itidem ſolidi per annum, probationariis denique triginta ſolidi pari ratione. Dat. *vii. Jan.* CIODCXXXVI.

D. *Gul. Laud* Archiep. *Cant.* præter redditus ædificiorum novorum, quingentas libras in uſum Sociorum perpetuum ultimo teſtamento legavit.

D. *Gulielmus Fuxon*, Archiepiſcopus *Cantuarienſis*, ſeptem mille librarum quibus emptæ ſunt terræ trecentarum & quinquaginta librarum annui redditus. Ex harum proventu, ſingulis Sociis & Scholaribus, ultra ſtatam fundatoris allocationem, ſex libræ per annum assignatæ ſunt; quod reliquum eſſet, in uſum Collegii reſervatum. An. CIODCXLIII.

Tobias Ruſſat, Armiger, rei veſtiariæ Regiæ, & ædium *Hamtoncurienſium* Subcurator, donavit mille libras, redimendis terris quinquaginta librarum annui redditus; quarum proventus ſic distribuendos ordinavit. Tredecim Sociis indigentioribus nullo Beneficio Eccleſiaſtico, uti nec officio aliquo Collegiali, nec prælecturâ denique ſive Rhetoricâ ſive Græcâ ſive Mathematicâ, eo anno muneratis, ſingulis tres libras, in Studiorum ſubſidium. *xi. ſol.* Decano S. Theologiae, totidemque Decano Juris Civilis, qui tenentur duas Prælectiones habere contra Rebellionem; hic *xxiii. die Octob.* quo Perduelles primum auſi ſunt cum copiis Regiis in agro *Keintonienſi*, ſtato prælio congregi: ille *xxx. die Jan.* quo turpiſſima eorundem colluvies, poſt mille cædes & flagitia nulli non ſcleri par, Principem *Carolus I. Britannia* ſuâ cæteroque Orbe indignante ac dolente, ſecuri percutiebat. Decanis itidem in Artibus tres libras: Moderatoribus in Artibus, ſingulis tres libras: Socio aut Scholari die *xxx. Jan.* peroranti, *x.* etiam Solidos; pariterque Orationem habenti die *xxix. Maii*, quo & natus eſt & extinctâ tyrannide ſuis redditus renatusq; *Carolus II.* Donatio iſthac acceſſit *xiv. Dec.* CIO-DCLXV.

Gul. Bell, S. Th. P. Coll. quondam Socius, Eccleſiæ S. *Sepulchri Lond.* Reſtor, Archidiaconus S. *Albani*, & D. Regi à ſacris, quingentas libras an. CIO-DCLXXIII. in uſum Collegii donavit.

PRÆSIDES ſive PRÆSENTES.

1. *Alexander Belſire*, S. Th. B. natus ad *Peate*, in agro *Glouceſtriænſi*; Socius Novi Collegii CIO-DXXI. tum Reſtor de *Cyngewyke*, in agro *Buckinghamienſi*, & de *Westwell* in agro *Oxonienſi*, Præbendarius *Ædis Chriſti*, creatus eſt primus Præſes *xxix. Maii* CIODLV. quo munere exutus ob religionem circa an. CIODLIX. (nam Romanenſis erat) ad Reſtoratum ſuum de *Hamborough* juxta *Oxonium* retroceſſit, ubi & obiit & ſepultus eſt. Su-

praetulum ipsius, in Ecclesiae Choro, ad parietem australem, haec inscribuntur.

Thomas Nelus nepos, alumnus, Alexandro Belsire Avunculo Mecanati suo, sibi & successoribus suis posuit

Hoc quod es, ipse fui, mortalis uterque, perinde Mortuus, at fato tu moriere tuo.

Sic ergo vivas, ut cum moriere, superstes Vita sit in caelis non moritura tibi.

Obiit Alexander Belsire Julii 13. an. dom. 1567.

II. *Gulielmus Elye* S. Th. B. loco etiam suo amotus ob auctoritatem Pontificiam a se propugnata: electionis autem simul & ejectionis tempus non reperio. Obiit in carcere *Herefordiensis* CIODCIX.

III. *Gulielmus Stocke*, alias *Stocker*, S. Th. B. Aulae *Glocestriensis* Principalis, hujus Collegii tertius Praefes, an. CIODLXIII. Resignavit, & post multas promotiones in ipsum collatas, & subinde commutatas, pauper obiit CIODCVII.

IV. *Johannes Robinson*, A. M. (deinde S. Th. P.) Aulae olim *Pembrochianae* in Academia *Cantabrigiensi* Scholaris, electus Praefes IV. Sept. CIODLXIV. ab ipso Fundatore, cum consensu Sociorum. Rector erat de *Kingston Bakepuze* in agro *Berchertensi*; & resignavit VIII. Julii CIODLXXII. sub eodem tempore Archidiaconus *Lincolniensis*.

V. *Tobias Matthew*, Artium Magister & Aedis Christi Canonicus, electus XVIII. Julii CIODLXXII. Resignavit VIII. Maii, CIODLXXVII. Aedis Christi tum factus Decanus.

VI. *Franciscus Wyllis* A. M. (deinde S. T. P.) electus XV. Maii CIODLXXVII. Resignavit II. Julii, CIODXC. sub idem tempus Decanus *Wigorniensis*.

VII. *Radulphus Huchenson* A. M. & Medicinae Studiosus, (postea Presbyter, & S. Th. B.) Vicarius de *Craythorn* in agro *Wigorniensis*, electus IX. Junii CIODXC. Epitaphium ejus infra vide.

VIII. *Johannes Buckridge*, S. Th. P. electus XVIII. Junii, CIODCV. Resignavit primo Maii CIODCXI. factus Episcopus *Roffensis*.

IX. *Gulielmus Laud* S. T. P. electus X. Maii CIODCXI. Resignavit X. Nov. CIODCXXI. Episcopus tum *Menevensis*.

X. *Gulielmus Fuxon* LL. Bac. electus XXIX. Novemb. CIODCXXI. Deinde LL. P. & Decanus *Wigorniensis* simulque *Carolo* Oratorii privati Clericus, tum Episcopus *Herefordiensis*, electus tantum, statimque post Episcopus *Londinensis*, & an. CIODCXXV. magnus *Angliae* Thesaurarius. Tandem in restauratione *Caroli II.* Archiepiscopus *Cantuariensis*.

XI. *Richardus Baylie*, S. T. B. elect. XII. Jan. CIODCXXXII. Ejectus per Delegatos Parlamentarios XX. Januar. CIODCXLVII. & paulo post per Visitatores.

XII. *Franciscus Cheynell*, S. Th. B. (deinde Professor) Socius nuper Coll. *Mertonensis*, ab iisdem, qui Doctorem *Baylie* ejecerant, in ipsius locum substitutus XIII. Aprilis CIODCLXVIII. Eodem deinde cessit, XII. Sept. CIODCL.

XIII. *Gratiosus* sive *Gratus Owen* A. M. & Coll. *Lincolniensis* Socius; necnon Academiae Procurator Senior, a Delegatis Parlamentariis Praefes constitutus VI. Sept. CIODCL.

XIV. *Richardus Baylie*, S. Th. P. Decanus *Saris-*

burienfis, per Commissionarios auctoritate Regis delegatos, restitutus, sub finem mensis Julii, aut saltem ineunte Augusto, CIODCLX. Obiit *Sariburia* XXVII. Julii CIODCLXVII. & in superiori hujus Collegii Sacelli parte sepultus est.

XV. *Petrus Mews*, LL. D. Praebendarius *Windleforiensis*, & *Menevensis*, & Archidiaconus *Berchertensis*, electus, I. Aug. CIODCLXVII. postea Decanus *Roffensis*; & tandem Episcopus *Batho-Wellensis*. Resignavit III. Octob. CIODCLXXIII.

XVI. *Gulielmus Levinz*, Medicinae D. electus Praefes X. Octob. an. CIODCLXXIII. & intra quatuor menses sacris ordinibus initiatus.

EPISCOPI.

Tobias Matthews, primo ex Aede Christi, deinde hujus Coll. Praefes, *Eborac.* CIODCVI.

Michael Boyle, *Waterfordiensis*, & *Limericensis* in *Hibernia* CIODCXIX.

Rolandus Searchfield, *Bristolienfis*. CIODCXIX.

Johannes Buckridge, *Eliensis*. CIODCXXVII.

Gulielmus Land, *Cantuariensis*. CIODCXXXIII.

Gulielmus Fuxon, *Cantuariensis*. CIODCLX.

Georgius Wild, *Darensis* in *Hibernia*. CIODCLX.

Petrus Mews, *Batho-Wellensis*. CIODCLXXII.

SCRIPTORES.

EDMUNDUS CAMPIAN, *Londini* natus, ibique in Grammaticis institutus, ipsius Fundatoris gratia inter primos Socios electus; an. CIODLXIV. Artium Magister & in Comitibus istius anni, habitis XIX. Febr. junioris Magistri partes obivit. Post duos annos, orationem & disputationem solennem habuit coram Regina, ut sub eodem an. in lib. I. narravimus, & in fine ejusdem anni, Fundatorem, qui tum obiens, in hujus Collegii Sacello sepultus est, pro Rostris laudavit. An. LXVIII. Academiae Procurator, quo munere vix abierat, cum ecce, quanquam Ecclesiae Anglicanae ritu, sacris Ordinibus initiatus, omnibus relictis, solum vertit, & Duaci in Anglicano Collegio residens, Theologicis se Studiis totum applicuit, in ea quoque facultate magisteriali gradu postea insignitus. Deinde in Societatem Jesu, quod diu multumque in votis habuit, Roma cooptatus est, LXXIII. Reliqua hujus Viri gesta, & quae in causa Pontificia passus est, plenius vide in Bibliotheca scriptorum Societatis Jesu; per *Petrum Ribadintiram*, & apud *Pisenum*, de illustribus *Angliae* scriptoribus, & alios. Theologus erat apprime doctus, judicio subacto, & eloquentia consummata. Scripsit

Historiam Hiberniae, angl. absolut. ab eo, CIODLXXI. & *Dubliniae* publicatam, per D. *Jacobum Waraum* Equitem, 1633.

Narrationem de divortio Henrici VIII. ab Uxore Catharina, Duaci 1622. lat.

Rationes decem, quibus fretus, certamen obtulit Ecclesia Anglicana ministris, in causa fidei, &c. Rupellae 1585. lat.

Reliqua ipsius opera, apud scriptores praedictos, vide, ut & vitam a ejus a *Paulo Bombino*, & b *Henrico Moro* compositam. Capitali supplicio affectus

* Edit. Antwerp. 1618. & Mant. 1620. b In *Histor. Province. Angl. Soc. Jesu.* Edit. Audomar. 1660.

est, *Tyburnia*, secus *Londonium* primo Dec. CIO-
DLXXXI. non sine Societatis suae, imo omnium
Pontificiorum ingenti dolore.

GREGORIUS MARTIN, *Mackfeildia*, in agro *Sussexiano* natus, & ab ipso Fundatore hujus Collegii
Scholaris nominatus. Tum Artium Magister à *Thoma*
Duce Norfolciensi, erudiendo filio suo *Philippo* Co-
miti *Arundelliano* delectus. Quo tempore *Johannem*-
fis quidam, qui Ducem illum, cum hoc Collegium
tum fortè inviseret, oratione salutatoriâ excepturus
erat, hunc nostrum scriptorem eidem sic commenda-
vit, *Habes illustrissime Dux Hebraum nostrum, Graecum*
nostrum, decus & gloriam nostram, &c. Solum
deinde vertit, & aliquandiu *Duaci*, deinde *Roma*
commoratus, tandem *Rhemis*, in Collegio Anglica-
no confedit, ibique per aliquot annos, publici Pro-
fessoris in Theologia munere functus est. Scripsit
Angl.

Detectionem Scripturarum, quae ab hujus seculi
Haereticis praesertim sectariis Anglicanis, sunt deprava-
vatae, *Rhemis* 1582. ang.

De Christiana peregrinatione, cui adjiciuntur com-
plures Epistolae ab Amicis ad illum conscriptae. Edit.
1583. angl.

Tractatum de Schismate, *Duaci* 1587. angl.

De reliquis, quos scripsit, libris ut etiam de ipso
Authore, vid. *Pitseaum* qui etiam commemorat,
obiisse eum xxviii. Octob. CIODLXXXII. & in Ec-
clesiâ Parochiali S. *Stephani Rhemis*, fuisse sepul-
tum.

JOHANNES CASUS, vulgo *Cafe*, in Comitatu
Oxon. natus, Scholaris CIODLXIV. Art. Magister
LXXII. Medicinae Doctor XC. Vir doctus & se-
culi sui, uti & Academiae decus, ut in historiâ nostrâ
sub an. CIODXCIX. demonstratum est. Scripsit

Apologiam Musices, tam vocalis quam instrumentalis.
Oxon. 1588. lat.

Apologiam Academicarum. lat.

Rebellionis vindicias. MS. lat.

De Politia. *Oxon.* 1588. lat.

Thesaurum Oeconomiae. *Oxon.* 1597. Et alia,
quae in novo catalogo *Bodleiano* videre licet.

Obiit xxix. Jan. (Comput. Angl.) CIODXCIX.
& in hujus Collegii Sacello sepelitur, Epitaphium
infra vide.

HENRICUS PRICH, *Londinensis*, Scholaris CIO-
DLXXXIV. deinde Socius, tandem S. Th. B. &
Rector de *fleetmarston* in agro *Buckinghamiensi*,
edidit

Conciones varias. *Lond.* 1599. &c.

Obiit *Woodstockii*, & in hujus Collegii Sacello tu-
mulatur, Epitaphium sequitur.

RICHARDUS LATEWAR, *Londinensis*, & in Mer-
catorum scissorum Scholâ, ni fallor, educatus, hu-
jus Collegii Scholaris CIODLXXX. Post octennium
Artium Magister, tum Procurator Academiae, tandem
S. Th. P. Rector Ecclesiae *Hoptonensis* in agro *Suffol-*
ciensi, & deinde de *finchley* in agro *Middlesexiano*.
Poeta ingeniosissimus, uti e variis, quae scripsit,

Epigrammatibus, quae ipso adhuc vivente, sparsim
edita sunt, manifestum est. Scripsit

Carmen depropitiandum de fundatore Quod resti-
tuit, & auxit *Richardus Andrews*, Med. Doctor &
hujus Collegii Socius.

Utrum aliquid praeterea ediderit, nondum reperi.
Quod autem de eo amplius dicendum restat, è do-
ctissimi *Camdeni* Annalibus a desumatur; ubi disse-
rens de victoriâ Domini *Mountjoii* Proregis, in Per-
duelles *Hibernos*, prope *Carlingfordiam*, hæc habet.
--- *Ceciderunt tamen ex Anglis praeter alias*, *Latewarus*,
S. Th. P. Proregi à *Sacris*, & *Crammerus* ab
Epistolis, viri eruditissimi, & ipsi eo nomine longè Cha-
rissimi. Sed vide plura infra, in ipsius Cenotaphio
quod in hujus Collegii Sacello collocatum erat.

HUMFREDUS ELYE Praesidentis supra memorati
frater, *Herefordiensis*, & à Collegio *Aëti Nafi*, hu-
jus Collegii Scholaris electus CIODLXVI. nec
multo post Socius; verum Religionis Pontificiae Stu-
diosus, solum vertit, & *Duacum* se contulit. Ibi
Juris Civilis Studio deditus, ejusdem postea Professor,
idque *Roma*, evasit. Reliqua ejus scire cupiens *Pitseaum*
adeat qui etiam de eo commemorat, cum fortè inter
ipsum Romanensem Clerum in *Angliâ*, controversia
quædam oborta esset, circa receptionem novi ma-
gistratus Archipresbyterialis, tractatum quendam ab
illo fuisse publicatum, cui titulus,

Nota ad Apologiam Presbyterorum Anglorum & Ar-
chipresbyteri. Extat *Parisiis*.

Obiit *Pentamussi*, idibus Martii CIODCIV. ætat.
lxv. & in Ecclesiâ *Clarissarum*, ibid. sepultus jacet.

JOHANNES SANDBURY, *Londinensis*, in Scholâ
Mercatorum - Scissorum educatus. Scholaris factus
CIODXCIII. ætat. xvii. Artium Magister CIODCI-
tum Vicarius Ecclesiae S. *Egidii* in Suburbis aquilo-
naribus *Oxon.* tandem S. Th. B. Poeta ingeniosissi-
mus, à quo etiam Tragediæ aliquot conscriptæ sunt,
quas hujus Collegii Scholares, in Refectorio suo pu-
blico, non sine plausu, exhibuere, edidit

Ilium in Italiam, sive Insignia singulorum Collegio-
rum in Oxoniâ cum Carminibus de eadem. *Oxon.*
1608. lat.

In Ecclesiâ sua S. *Egidii* sepultus est mense
Jan. an. CIODCIX.

JOHANNES SMITH, in agro *Warwicensi* natus,
in Scholarem hujus Collegii *Coventriensem* electus,
CIODLXXVII ætat. xiv. & deinde Socius: Ob
pietatem simul & doctrinam magni in Academia no-
minis, unde in Praefecturâ Theologiae *Paulinâ* Dⁱ
Lanceloto Andrews, postea Episcopo *Wintoniensi*,
succedere meruit. In eâ obeundâ doctissimorum ju-
diciis, qui ejus frequentissimi erant Auditores, opti-
mè se approbavit. Non multo post ad Ecclesiam
de *Clabering* in *Essexiâ* translatus est, ubi non
minus emicuit. Quippe quo, ob dotes quas supra re-
tulimus, nec meliorem quis famam in vivis habuerit,
nec felicior sui memoriam, mortuus reliquerit,
Linguarum, atque adeo S. Scripturarum peritus,
Judicio solidus, in conversatione modestus, & pru-
dens. Scripsit

Doctrinam precandi, contra eos, qui pro omnibus
precari fas esse negant. *Lond.* 1595. angl.

Expositionem Symboli. *Lond.* 1632. angl. &
alia.

* Sub an. 1600. vide etiam in affamiis *Car. Fitzgeofridi*, *Epigr.* ult.

Obiit & sepultus est, ad **Clauering** prædict. mense **Novembri** CIODCXVI. & complures libros hujus Collegii Bibliothecæ Testamento legavit.

NICOLAUS HILL, Londinensis in Mercatorum-Scissorum Scholâ educatus, Scholaris an. dom. CIO-DLXXXVII. & deinde Socius; quo mox relicto, doctrinæ **Lullianæ** se applicuit, & in eadem clarus evasit. Scripsit

Philosophiam Epicuream, Democritanam, Theophrasticam, propositam simpliciter, non edoctam. Colon. Allobr. 1619. lat. publicavit etiam.

Angeli Politiani prælectionem, cui titulus, *Panepistemon.* ib. eod. an. lat.

MATTHÆUS GWYNNE, ubi natus nisi forte *Londini*, incertum; Scholaris CIO-DLXXIV. Art. Magister LXXXVIII. & admissus ad incipiendum in Medicinâ in Convocatione habitâ, xvii. Julii CIO-DXCIII. post tres annos, in Collegio *Greshamensi*, primus Medicinæ Praefector evasit; & sub eodem tempore Medicus designatus, pro Turre *Londinensi*; Vir multarum linguarum peritus, poeta insignis, sed præ omnibus, in Medicinæ praxi clarissimus. Scripsit Tragediam cui titulus

Nero. Lond. 1603. lat. à *Justo Lipsio* celebratam. Necnon Comœdiam etiam cui nomen,

Vertumnus seu annus recurrens. Oxonii 1607. lat. à *Johannensibus*, non sine plausu, actam, coram Rege *Jacobo*, *Henrico* principe, multisque procerum, xxix. Aug. CIO-DCV.

Aurum non aurum, sive adversaria in Assertorem Artis Chymicæ, sed vera Medicina desertorem, Franc. Antonium. Lond. 1611. lat.

Orationes. lat.

Reperitur etiam omnium plerumque, qui sub eo ævo, in publicum prodierunt librorum Encomiastes; quibus, Epigrammate aliquo, nunc Latine nunc Gallicè, interdum etiam & Italicè procludere solebat. Ex his Gallicam linguam edidit, quo tempore, cum Collegii veniâ, D. *Henrico Unton*, Equiti, in eandem regionem Legato ordinario, Comes ibat. an. CIO-DXCV.

HENRICUS HOLLAND, ipsius Fundatoris gratiâ Socius factus, CIO-DLXV. Artium tum Baccalaureus. Verum non diu hic moratus, religionis ergo *Duacum* abiit, ubi post studia in Theologiâ aliquamdiu posita, Presbyter, & S. T. B. factus est. *Rhenos* deinde profectus, ibidem non modo in concionibus (in quibus dominabatur) sed etiam in S. Bibliorum translatione præcipuam operam impendit. Tum in *Angliam* ad quæstum animarum missus, ibidem non diu mansit, sed *Duacum* reversus est. Demum licentiatum in Theologiâ sacros codices per multos annos publicè interpretatus est, in Monasterio *Aquicinctino*, vulgo *Anchinæ* non longe à *Duaco*. Scripsit

De Venerabili Sacramento. Extat lat.

De Sacrificio missæ; *Duaci* 1609.

Carmina diversa, ex quibus aliqua impressa sunt.

Sepultus est in Claustro ejusdem Monasterii, & in tumulo ipsius hoc habetur Epitaphium

Dantria me genuit, me clara Vigornia fovit,

Ætona me docuit, post docet Oxonium,

Hæresis inde fugat, fugiens accedo Duacum,

Romanasque Arces, Parisiosque peto.

Inde Duacena me sacra licentia mûsa

Ornat; Aquicincti dum moror, en morior.

Tu mihi Christe precor sis vita, salusque perennis,

Tu mihi finis eras, te sine fine fruor.

Hoc mihi sanctorum pia turba, cohorsque beata

Impetret, & dicat lector Amicus amen.

Obiit Aquicincti anno dom. 1625. mense

Septemb. (15.)

JOHANNES RAWLINSON, Londinensis, in Scholâ Mercatorum-Scissorum educatus, Scholaris CIO-DXCI ætat. xvi. deinde Socius & Art. Magister, & an. CIO-DCVIII. S. T. P. Fuit Rector de *Caplow* in agro *Buckinghamensi* & Vicarius de *Atveldam* in *Essexiâ*, tum Præbendarius *Sarisburiensis*, Aula *Edmundi* Principalis; & D. *Thomæ Egerton*, Baroni de *Ellesmere Angliæ* Cancellario à sacris. Deinde Rector de *Celsey* in *Suffesiâ*, & postea de *Whitchurch* in Comitatu *Salopiæ* Concionator insignis. Edidit

Duodecem Conciones, Lond. 1609. 11. 16. 19. 22. 25. &c.

Obiit inteunte Anno CIO-DCXXXI. & in Ecclesiæ suæ Choro de *Whitchurch*, sepultus est.

JOHANNES BUCKERIDGE, (de quo supra inter Benefactores, & Præsidentes facta est mentio) in agro *Wiltonensi* natus, pago (ni fallor) *Dracot*, dicto, non longè ab Oppido *Marlburghensi*: In Scholâ Mercatorum-Scissorum educatus, hujus Collegii Scholaris CIO-DLXXVIII. deinde Socius, & tandem nempe anno XCVII. S. Th. P. Primum autem erat Rector de *Fambridg* versus Boream in *Essexiâ*, postea de *Kilworth* versus Boream in agro *Leicestriensi*: tum Vicarius S. *Egidii*, extra portam *Clau-dipedum*, vulgo *Criplegate*, Lond. Archidiaconus *Northantonensis*, Præbendarius *Windleforiensis*, necnon *Herefordensis*, Regi *Jacobo* à sacris, tum hujus Collegii Præsides; unde post quinquennium, Episcopus primum *Roffensis*; novissimè, D. *Gulielmi Laud*, qui ipsius Discipulus quondam erat, intercessionem Episcopus *Eliensis*. Vir summâ pietate & gravitate, simul & eruditione, quarum postremâ, in Ecclesiæ Anglicanæ defensionem, præcipuè usus est; Puritanis simul & Pontificiis ex æquo insensus, contra Pontificios acrem se ostendit, in opere quodam, cui titulum fecit

De potestate Papæ, in rebus temporalibus, sive in Regibus deponendis usurpata. lib. 2. Lond. 1614. lat. De quo libro vide quid *Godwinus* inquit, his verbis --- *librum certe nuper is perscripsit de potestate Papæ in Temporalibus, quem si vidisset Filtherus antecessor ejus, in dogmatis palam tam falsi defensione vitam nunquam abjecisset. Neque enim inter doctos quenkum reperiri posse credo tam parum oculatum, ut hoc Buckerigii nostri opus cum perlegerit, à nobis stare veritatem statim non perspiciat.* Johannem itaque *Roffensem* habemus, quem *Johanni Roffensi* opponamus, *Fishero Buckerigium*, cujus *Argumentis* (si quid ego video) ne à mille quidem *Filtheris* unquam respondebitur. Nec

segius adversus Puritanos surrexit, in controversiâ de Genusfectione in Cœnâ Dominicâ. Cujus ritus pietatem simul & antiquitatem iis argumentis, simul & auctoritatibus vindicavit, quibus nemo istius factionis respondere ausus sit, Liber iste nomen habet,

Concio, sive tractatus, de Genusfectione, in sacra Communione. Lond. 1618.

Alia scripsit (ut fertur) sed nondum vidi: sepultus est in Ecclesiâ Parochiali de *Bromley* in *Cantio*, cujus manerium, ad Episcopos *Roffenses* spectat, ult. *Maii* an. *CIODCXXXI*.

JOHANNES JONES, vulgo, *Leander* de Sancto *Martino*, *Londini* natus, sed familiâ sui nominis, de *Liban-Wrynach*, in agro *Breconienfi* oriundus; è Scholâ Mercatorum-scissorum in hoc Collegium electus Scholaris, *CIODXCI*. ætat. *xvi*. & sub eodem tempore, *D. Gulielmo Land*, qui postea Archiepiscopus *Cantuariensis* erat, contubernalis. In Collegio ad Juris Civilis studium evocatus, cum in eodem aliquandiu fuisset versatus Socius, & penè *LL. Baccalaureus*, ecce, Romano-Catholicæ Religionis fautor, Collegio simul & patriæ valedixit, & in *Hispaniam* migrans, Monachus *Compostelle* factus est, & tandem *S. Th. P.* Inde *Duacum* se conferens per aliquot annos ibi egit Theologiæ simul & Hebræicæ linguæ Professor, in Collegio *S. Vedasti*. Tum Conventus *Benedictinorum Gregoriani* Prior, necnon Abbas *Cismariensis* in *Germaniâ* designatus, *Hispanicæ* congregationis Vicarius, & Missionarius: Congregationis deniq; Anglicanæ *Benedictinorum*, iterum superior. Vir summâ eloquentiâ omniumque artium & scientiarum peritissimus. Sub vitæ finem, in *Angliam* venit, à *D. Gulielmo Land* Archiepiscopo *Cantuariensi* invitatus, ut veteris sodalis & amici alloquio uteretur. Porro Romanenses quidem affirmant, de Religionis capitibus *Laudum* ipsum consuluisse. Verum, à *Prynus* Archiepiscopi Hostis implacabilis huc advenisse ait ut Ecclesiâ Anglicanam Romanæ reconciliaret; ex his alterum tanquam nullo modo verisimile, posterius ut falsum & absurdum in medio relinquimus. Scripsit

Sacram artem memoriae, ad Scripturas Divinas in promptu habendas memoriterque ediscendas accommodatam. Durci 1623. lat.

Conciliationem locorum communium totius Scripturae Sacrae, ib. eod. an.

Publicavit etiam Biblia sacra, cum Glossis, in sex amplis voluminibus, uti & opera, (ut ferunt) *Ludovici Blossii* cum animadversionibus, nec levem operam contulit, ad collectionem operis istius, cui titulus, *Apostolatus Benedictinorum in Angliâ*, &c. à *Clemente Reyner* publicati. an. *CIODCXXXVI*. Obiit *xvii. Dec.* an. *CIODCXXXVI*. & in sacello *Ædium Somersetensium* (quod nonnulli *Capucinatorum* vocant) *Londini*, sepultus est.

RICHARDUS TILLESLEY, *Conventria*, in agro *Warwicensi* natus, electus Scholaris *CIODXCIX*. nec multo post Socius, & Artium Magister. Tum sacris Ordinibus initiatus, *D. Buckridge* Episcopo *Roffensi* Sacellanus domesticus, deinde, *S. T. B. An.* *CIODCXIII*. favore Patroni sui Episcopi prædicti. Rector de *Buckston*, in agro *Cantiano* institutus est. Et continuâ serie, *S. T. P.* Archidiaconus, Præbendarius, & novissimè Decanus *Roffensis* evasit. Vir multæ lectionis (ut ex scriptis patet) & unus è tri-

bus illis designatus quibus v. cl. *Johannius Seldeni* de decimis historiæ respondendi negotium datum est. In quo ipse quidem & *Montacutius*, quæ in eo opere ad leges referuntur, & *Stephanus Nettles*, quæ è Rabbini ab autore prolata essent, redarguere: liber autem, quem noster de eo argumento edidit, pro titulo habet,

Animadversiones in historiam Johannis Seldeni, de decimis; & in ejusdem recognitionem. Lond. 1619. lb. 21. angl.

An aliquid præterea scripserit, non reperio, sepultus est, in Ecclesiâ Cathedrali ad latus australe graduum, quibus ad altare ascenditur. Annum, in quo obiit, nondum didici.

ROBERTUS de FLUCTIBUS, vulgo *Fludd*, Armiger, *Thoma Fludd* Equitis, filius natu maximus, in agro *Cantiano*, ad Vicum quendam, *Beartsted* dictum, natus. Hujus Collegii Convictor *CIODXCII*. ætat. *xviii*. & an. *XCVIII*. Art. Magister, & in hac Academia Medicinæ Doctor, *CIODCV*. In Philosophiâ præsertim occultâ, necnon Medicinâ versatissimus. Hunc in *Rosa-crucianos* (quos vocant) relatus, apologiam pro iisdem adornavit; utrum verò in eâ sententiâ perstiterit, non comperio. Opera ejus, ut voluminosa sunt, ita & obscura & mystica quæque Lectori stuporem, potius quam intellectum adaugent, exteris quoque magis quam nostratibus notiora. Ipse autem Vir comis & humanus & doctissimis familiaris; & inter eos, de *Seldeno* optimè meritus. Scripsit

Utriusque Cosmi, majoris scil. & minoris Metaphysicæ, Physicæ, & technicæ historiæ. Vol. vel tom. 2. *Openheim* 1617. 19. fol. lat.

De Anatomia triplici, in partes tres divisâ. Franc. 1623. fol. lat.

Mysterium artis medicandi sacrarium. Tom. 2. *Frankof.* 1629. fol. lat.

Discursus analyticus, ad append. Johannis Kepleri in fine harmonia sua mundana. *Frankof.* 1621. fol. lat.

Replicationem ad Apologiam Johannis Kepleri, adversus demonstrationem suam Analyticam, nuperimè editam. *Frankof.* 1622. lat.

Apologiam compendiarium, fraternitatem de Rosæ Cruce, suspicionis & infamiae maculis aspersam, abluentem, & abstergentem. *Leydæ* 1616. lat.

Responsum ad Gulielmum Foster (hujus olim Collegii Artium Magistrum & deinde Rectorem de *Hedgely* in agro *Buckingham.*) de *Hoplochrismate*, *Lond.* 1631. angl.

Philosophiam Mosaicalem, &c. *Lond.* 1659. fol. angl. præter alia, quæ in Catalogo *Bodleiano* vide.

Obiit in ædibus suis infra Parochiam *S. Catharine* in Vico *Colemanstreet*. *Lond.* *viii. Sept.* an. *CIODCXXXVII*. Cadaver ipsius à Feciali ad *Beartsted* prædict. deductum est, & in ejus Ecclesiæ Choro sepultum, sub lapide quem ipse eo fine antè constraverat, in quo, vel etiam in monumento (quod sibi ad exemplar istius, qui in memoriam *Camdeni*, in Ecclesiâ *Westmonasteriensis* erigitur, exculpendum curaverat) ad parietem non procul à tumulo, habetur hoc sequens Epitaphium

*Magnificū non hac sub odoribus urna vaporat,
Crypta tegit cineres nec speciosa tuos.
Quod mortale minus, tibi te committimus unum;
Ingeniū vivens hic monumenta tui.
Nam tibi qui similis scribit, Moriturque; sepulchrum
Pro totā aeternum posteritate facit.*

THOMAS HUTTON, Londinensis; & ē Scholā Mercatorum-Scissorum, Scholaris electus an. CIO-DLXXXIV. ætatis XIX. Deinde Socius, & Artium Magister, tum S. Th. B. & Pastor Ecclesiæ de *Lew boreali*, in agro *Devoniensi*, necnon S. *Kevia*, in *Cor-nubiā*, & Ecclesiæ *Exoniensis* Præbendarius. Scripsit

Responsum rationibus quibusdam, eorum qui Liturgia Ecclesiæ Anglicanæ subscribere recusarunt. Oxon. 1605. angl.

Obiit an. CIODCXXXIX. & sepultus est, in Ecclesiā S. *Kevia*.

JOHANNES SPEED, *Johannis*, Chronographæ, filius, Londini natus & ē Scholā Mercatorum-Scissorum hujus Collegii Scholaris, CIODCXII. ætat. XVI. Tum Socius, & tandem Medicinæ Doctor in hac Academiā. Vir in hujus facultatis praxi, etiam inter Academicos magni nominis & in eadem libros aliquot, si modò diutius superfuisset, editurus erat. Mihi autem nondum aliquid, ab eo scriptum occurrit, præter unicum; de usu sceleti. Cui titulus

Tractatus utriusque sexus ΠΑΛΑΙΟΥΣ. MS. lat.; qui D. Laud, Archiepiscopo *Canthuar.* dedicatus, inter hujus Collegii Bibliothecæ res pretiosas reservatur; & ad sceleta illa duo quæ ibidem ad finem Biblioth. Mathematicæ videre est, ab hoc autore facta & donata referri videtur.

Obiit mense *Mato*, CIODCXL. & in hujus Collegii Sacello tumulatur.

GULIELMUS LAUD, parentibus probis ortus *Readingiæ*, in agro *Bercheriensis*, VII. *Octob.* CIO-DLXXIII. & XVI. annos natus, ex ejusdem oppidi Scholā publicā in hoc Collegium missus est; ubi Socius factus est, XCIV. & post tres annos Artium Magister. Tum sacris Ordinibus initiatus, Prælectorium in Theologiā munus, in Collegio à D^{no} *May*, tum recens institutum, obivit. An. CIODCIII. Academiæ Procurator, & Comiti *Devoniensi* Sacellanus evasit sub, cujus patrocinio primas futuræ promotionis spes concepit. An. VII. Vicarius *Stanfordiensis*, in agro *Northamptonensi*, & sequenti anno, S. Th. P. necnon Dⁿⁱ *Neale*, Episcopo *Roffensi*, Sacellanus Domesticus. An. IX. Rector de *Cyrbury occidentali* in *Essexiā*, pro quā advocationem, quam nactus erat, Ecclesiæ de *Bilworth* ad *Boream*, in agro *Leicestriensi* commutavit. Sequenti anno, Patroni sui Episcopi *Roffensis* Beneficio, Rectoratu de *Buckton* in *Cantho*, donatus est, quem eò, quod insalubrioris situs erat, reliquit, & in Ecclesiā *Nortonensem* inductus est. Eodem anno, nempe X. Soldatio suo cessit, & anno sequenti, Collegii Præses electus est. An. XIV. à Patrono suo prædicto, qui Episcopus tum *Lincolniensis* erat, istius Ecclesiæ Præbendarius factus est, & Archidiaconus *Huntingdoniensis*. Post biennium à Rege *Jacobo* Decanus *Glocestriæ*. & sequenti anno, nempe XVII. Rector de *Ibbstock*, in agro *Leicestriensi* An. XX. Præbendarius *Westmonasteriensis*, &

sequenti anno, à Rege *Jacobo* (qui excusare se visus est, quod ei non nisi Decanatum *Glocestriensem* contulisset, quem, nucem sine nucleo vocitabat) Episcopus *Menevensis* factus est; cum veniā insuper retinendi in *Commendā* (quam vocant) non solum Præfidentarium munus, verum & Rectoratus, quos habuit, geminos, nempe *Ibbstock* prædict. & alterum de *Creek*, in agro *Northamptonensi*. An. XXVI. Episcopus *Batho-Wellensis*, & post duos annos, *Londinensis*, tum hujus, Academiæ Cancellarius, tandem XXXIII. Archiep. *Canthuar.* Vir animi planè heroici, vita, & moribus sanctissimus; literarum, Academiæ, Patriæ, Ecclesiæ denique Anglicanæ ingens columen, & decus. Cujus rei sanè, non aliā opus est historiā, quam ipsā de vitā suā Ephemeride, quam privatis suis usibus quotidie conscriptam, cum *Prynium*, contra omne jus sacrum & humanum, publicaverat, (authoris quidem infamiæ velificans) adeo in gloriam ejus cessit, ut quicunque eandem inspiciat, necesse est, ut fateatur, in nullius unquam vitā, aut pietatis erga Deum, aut fidei in Regem, aut zelū in Ecclesiā, constantiæ denique & æquabilis animi, plura vel apertiora indicia comparuisse. Ante omnia autem, in literas adeo profusè munificus, ut sui planè immemor & negligens videatur, nisi quod sibi cederet, quod eruditis donauerat; siquidem ipse in doctissimis esset. Scripsit autem

Summam Colloquii inter seipsum & Fisherum Jesuitam. Lond. 1639. ibid. 1673. fol. De quo libro affirmat a quidam (qui tamen authoris famæ haud usque adeo Amicus erat) eundem adeo nervosè compactum, ut omnis Theologiæ polemicæ, in hunc usque diem apex, & apotelesma dici mereatur; ipsumque ex hoc opere toti orbi palam fecisse, quam non Romanensis erat; quos jam vel minus suos esse in posterum, futuros effecisset, D. *Edoardum* autem *Deringum*, quamvis ipsi ex professo Adversarius, se nequirit continere quin b fateretur, causam Pontificiam, duraturo vulnere in hoc libro confosam, & quicunque Authori defuncto tumulus obtingeret, quod Ecclesiā *Paulinā* illi in monumentum cessura sit, & hic liber Epitaphii vices suppleverit. Publicavit etiam

Orationem, in Camerā stellatā habitam. Lond. 1639.

Summam Devotionum. Oxon. 1667.

Sub initium belli Civilis, an. CIODCXL. Presbyterianorum furis, in Turrem *Londinensem* conjectus est. Et post quatuor ibi annos (iisdem authoribus) in colle vicino, securi percussus, x. Jan. an. CIO-DCXLIV. Sepulturam ejus, & translationem vide infra in Sacello.

GULIELMUS HAYWOOD, *Brisfoliensis*, Scholaris, CIODCXVI. ætat. XVI. & post octo annos, Artium Magister. Tum Regiæ Majestati *Carolo I.* à sacris, & creatus S. Th. P. an. XXXVI. quo tempore Rex Academiæ Hospes fieri dignatus esset. Tum etiam S. *Ægidii* in campis secus *Londinum* Rector, & Præbendarius *Westmonasteriensis*. Sub bellum Civile, Rectoratu suo exutus est, in carcerem (quem *Countour* vocant) necnon alterum *Ædium* Episcopi *Eliensis*; & tertium quod erat *Naviam* barathrum conjectus: deinde profugus, uxore interim & liberis migrare coactis, per temporum illorum procellas ex privata quādam Scholā grammaticali (quam sub filio suo instituit) tenuem sibi victum comparavit; usque ad reditum *Caroli II.* à quo ad

* Ham. L'estrang in Hist. Car. I. edit. 1656. p. 187. In Collect. Orationum Parliam. p. 5.

sua restitutus est. Vir olim in Academia in erudienda juventute, clari nominis; ipse doctissimus, & ingenii mitissimi. Scripsit

Conciones varias. Lond. 1642. 48. 60. 63. &c. præter alias, quas vidimus, MS.

Sepultus est in Ecclesia Divi Petri Westmonasteriensi, juxta imos gradus ad pulpitem ducentes. xvii. Julii CIOCLXIII.

GULIELMUS CREED, natus Readinge in agro Bercheriensi, Scholaris CIOCCXXI. dein Socius & Art. Magister, tum Academiae Procurator. Sub Bello Civili, Regis partibus semper fidus, & Ecclesiae Anglicanae propugnator. In Theologia, præsertim Scholastica, apprimè versatus. Ante Regis restaurationem S. Th. B. & Rector de *Codfordia orientali*, in agro Wiltoniensi. Tum creatus S. Th. P. & Archidiaconus Wiltoniensi, & Residentarius Sarisburiensis, & novissimè in hoc Academia, Theologiae Professor Regius. Scripsit

Defensionem Doctoris Henrici Hammondi, contra exceptiones Mr Henrici Feanes. Lond. 1660. angl.

Conciones varias. Lond. 1660. &c.

Obiit in Aede Christi, (cujus, Professorio jure, Canonicus erat) & in ejusdem Ecclesia Cathedrali sepultus est. Epitaphium inter cætera istius Collegii supra habes.

GEORGIUS WILD, natus in agro Middlesexiensis, patre Henrico Wild, Cive Londinensi, Scholaris CIOCCXXVIII. ætat. xix. Postea Socius & Juris Civilis Baccalaureus. Tum sacris ordinibus initiatus, D. Laudo Archiepiscopo Cantuariensi à sacris, & tandem LL. D. evasit. Quibus autem ante Bellum Civile in Ecclesia, dignitatibus auctus sit plasse incompertum. At verò, post Caroli II. reditum Episcopus Darensis in Hibernia factus est. Dum adhuc in primâ juventutâ in Academia versatus est, ingenio clarus, ut postea maturioribus annis Theologus & Concionator insignis. Scripsit Comœdiam cultitulum fecit

Hospitale amantium. Utrum impress. nescio.

Conciones aliquot. Oxon. 1643. &c.

Obiit Dublinæ, in Hibernia xxix. Dec. an. CIO-DCLXV. sepulturæ locum, nondum didici.

JOHANNES MARSHAM, splendidâ familiâ, in agro Middlesexiensis, Londini natus; in hoc Collegio, ab anno CIOCCXIX. Studiis academicis initiatus, & Artium Magister XXV. Quo anno, in Galliam transiens, Parisiis, aliquandiu resedit. Deinde per biennium plerisque istius regionis, Italia etiam, & Germania aliquibus perlustratis, in patriam rediit. An. XXIX. per Hollandiam & Geldriam; porro obsidioni Sylva-Ducis interfuit; inde per Ulisingam, ad Bolognam, & novissimè Parisios se contulit ubi D. Thomas Edmonds, Equiti, Legato extraordinario, pacem Fonte Bellaquensensem ratam facturo lateratius erat; atque ita Domum reversus, Juris municipalis studio in Hospitio Medii Templi, seipsum applicavit. An. XXX. adscitus est inter sex Clericos Cancellariæ. Tum sub Bellum Civile Regias partes sequutus, Oxoniæ concessit; ob quod, munere suo in Cancellariâ, à Parlamento multatus est. Post Oxoniæ dedicationem, Londinium reversus, inter cæteros Regiarum partium, pro re sua familiari decidit. An. LX. in conventum Parliamentarium, à quo Rex Carolus II.

revocatus est, pro Urbe Rossensi Delegatus est. Et ad munus suum, in Cancellariâ restitutus, simul & Equestri dignitate ornatus, & post tres annos, Baronettus factus. Vir omni Historiarum genere, linguarum & Chronologiae peritiâ, instructissimus. Scripsit

Diatribam Chronologicam. Lond. 1649. lat.

Chronicum Canonem Aegyptiacum, Hebraicum, Græcum & disquisitiones. &c. Lond. 1672. lat. fol.

Proœmium prioris voluminis Monastici Anglicani. Lond. 1655. lat.

Vivit dum hæc scribimus, in Vico (Chancery Lane) dicto Lond. sedes autem ipsius præcipua Euxtona, in agro Cantiano sita est.

ABRAHAMUS WRIGHT, Londinensis, & è Scholâ Mercatorum-scissorum electus Scholaris an. CIO-DCXXIX. Tum Socius & postea Rector Ecclesiae de Wappingham in Comitatu Rutlandia, nec de illo plura reperio, sed tantum quod inter vivos est & scripsit

Delitias Deliciarum, sive Epigrammatum Astologiarum. Oxon. 1637. lat.

Conciones quinas, quinque diversis stylis, conscriptas. &c. Lond. 1656. angl.

Expositionem in Librum Psalmorum. Lond. 1661. & alia

Sunt & alii non pauci scriptores quos ad hoc Collegium referre licet; verum eos utpote minoris famæ, nunc omittimus.

ÆDIFICIA.

Cubicula sive Camerae, ex quibus Collegium hoc in prima ipsius Fundatione constabat, non alia primitus erant, quam quibus antea Monachi Bernardini usi fuissent. Ea autem erant, quæcunque in majoris quadranguli fronte ad occidentem spectant, quæque ejusdem boreale simul & australe latus conficiunt. Quæ postea fuerunt adjecta, sunt primò, ejusdem Areae pars orientalis, (ubi prius steteret vel potius prolapsa erant ruinosæ quadam structurae) impensis Collegii potissimum extructa an. Dom. CIO-DXCVII. Hodieque continet, ædium Præsidentis aliquam partem, præter alia cubicula Scholâribus assignata. Totâ autem illa pars unâ cum reliquis aream exterius cingentibus pinis primum coronata est, an. CIOCCXVII. partim ex his pecuniis quas Mr Richardus Barns eo fine donaverat nempe xxx. libras; partim ipsius Collegii impensis.

Quatuor istæ Camerae, quæ supra culinam extruuntur, unâ cum ipsâ culinâ, nection Hypogæo sub eadem, ad occidentalem Aulæ sive Refectorii partem, in latere ejus boreali, ædificata sunt per Thomam Clark Collegii Coquum seniore an. CIO-DCXIII. Cui etiam earum camerarum pensio ad viginti annos à Collegio permissa est. His etiam & aliæ postea additæ sunt, Collegii ipsius impensis, an. quasi CIOCCXXXVIII.

Minor area Quadrangularis, ad orientem majoris sita, totâ ædificata est (si modo veterem Bibliothecam ad australe ejusdem latus excipias) munificentia D. Gulielmi Laud, Archiepiscopi Cantuariensis an. CIO-DCXXXV. Quo anno à Collegio ordinatum est, cum id quoque vellet Archiepiscopus, ut orientalis ejusdem areae pars, sub quâ porticus est sive

claustrum, proferendæ isti veteri Bibliothecæ addiceretur (sicut inferius mox ostendemus) utque de boreali ejusdem latere, ad xxxix. pedum longitudinem, ampliandis Præsidentis ædibus demeretur, quod reliquum erat orientem versus, in usum Commensalium relicto; partis interim occidentalioris, sub quâ etiam & alia porticus est, dimidium vel plus eo per spatium sex fenestrarum Præsidentis itidem ædibus, utpote iisdem penquam commodum & vicinam, adijcebatur; quod ejus quoque reliquum erat, cameræ cuidam in majorem aream quadranguli prospicienti, adjuncto. Reliquæ cameræ, in parte australi, tam quæ ad occasum Bibliothecæ, quam quæ sub eâ versus orientem sitæ sunt, omnes ab Archiepiscopo aut constructæ aut reparatæ, eodem tempore, in usum Commensalium sunt assignatæ.

Refectorium. Ad boream majoris quadranguli, nihil habet memorabile, nisi forte, quod idem cum eo fuit, quo olim gavisi sunt Monachi (ut diximus) *Bernardini*, ipsumque à Fundatore *D. Thomâ Whyte*, intus & extra tantummodo fuisse reparatum.

Bibliotheca. Ad australe minoris areæ latus ædificata est, CIOXXCVI. è rudibus cœnobii *Carmelitarum Oxon.* cui absolvendæ, à quamplurimis Benefactoribus collarum est. Viz. Mercatorum scissorum Fratria sive Sodalitium donarunt ducentas libras. *Robertus Berkely* Arm. centum. *Robertus Dove*, *Gulielmus Craven*, Mercatores-scissores, & *Richardus Warren* Arm. singuli quinquaginta libras, præter alios. Dr *Wylls* aliquando Præses, eandem fenestrâ, quæ ad aquilonem, in parte ejus superiori spectat, & Dr *Cafe*, aliâ, quæ ad austrum, (sub quâ & nomen ejus lapide insculptum est) adornarunt. In eam sic perfectam, libri illi, qui ad Collegium jam olim pertinuisent, in vetusta quadam structura ad orientem majoris quadranguli repositi, primi reconduntur; Post eos, qui à *D. Thomâ Tresham*, & *D. Gulielmo Paddy*, Equitibus, numerus non exiguus, sunt donati, & deinde quos *Henricus Prite* S. Th. B. testamento legavit, an. CIODC. centum & triginta quatuor librarum & amplius, æstimatos. Ejusdem sic ordinatæ Bibliothecarius est institutus, an. CIODCIII. Cui in stipendium viginti sex solidi, & octo denarii per annum, è camerarum, quæ in vicinio recens fuissent extructæ, pensione assignantur, augmentatum deinde ad tres libras per an. ex testamento *D. Gulielmi Paddy*, CIODCXXXIV. & anno sequente confirmatum.

Tandem *D. Gulielmus Laud*, Archiepiscopus *Canuariensis*, demolitis fenestris orientali, & supremâ australi, ampliavit ipsam versus orientem, per spatium viginti pedum, & novam ipsi Bibliothecam (quam interiorem vocant) adjecit, quam (orientalem minoris areæ partem, ut diximus constituentem) partim MSS. quas ipse dedicaverat, partim minoribus libris, surreptoriis magis obnoxiiis, necnon instrumentis mathematicis, aliisque cœmelis conservandis destinavit. Operi huic sic completo, non pauci Benefactores accessere, qui eandem libris, & pecuniis locupletarunt. Quos inter erat, *Georgius Bonson*, supra nominatus, qui ex libris quinquaginta per an. quas Collegio donaverat, quadraginta solidos per an. in usum Bibliothecæ, consignavit.

In fenestrâ orientali exterioris Bibliothecæ, habentur hæc quæ sequuntur, inscriptiones.

Sub scuto diversa insignia quarteriata continente.

Richardus Warren Armiger *Landinensis* L. minas in hoc opus contulit 1596.

Sub insignibus, ad Cravenorum familiam spectantibus hæc

William Craven of London Merchant Tayler, gave fifty pounds towards the building of this library an. dom. 1596.

Sub insignibus *D. Thomæ Whyte*, Equitis, & Fundatoris, sic

Confanguinei Thomæ Whyte Militis, Fundatoris hujus Collegii, hanc fenestram suis sumptibus extraxerunt 1596.

Sub Fratriæ sive Collegii Mercatorum-scissorum insignibus, hæc,

The company of Merchant Taylers in London gave an hundred pounds to the building of this library, an. dom. 1596.

Sub insignibus familiæ *Doverum* sic

Robert Dow Merchant Tayler gave fifteen pounds towards the building of this librerie and fittie nobles toward adorning the same an. dom. 1596.

Sub insignibus *Berkleiarum*, sic

Robertus Berkeley Armiger *Somersetensis*, Convictor hujus Collegii centum minas in hoc opus contulit an. 1596.

In imo fenestræ ejusdem, sub iisdem insignibus habentur & *Treshamiorum* insignia, cum hac inscriptione

Thomas Tresham Eques Auratus donavit ..... librarum.....

In fenestra à supremâ tertiâ lateris aquilonaris, habetur hæc inscriptio, sub scuto *Hangariorum*,

Georg Hangar of the City of London cloath worker gave towards the furnishing of this library with books, 1596.

Capella. Ad majoris Quadranguli latus boreale. Eadem fuit quâ usi sunt olim Monachi *Bernardini*, consecrata CIOXXX. ut alias demonstrabitur. Postquam in manus Fundatoris unâ cum cæteris istius cœnobii devenerit, ab eodem intus & extra, tum reparata, tum adornata est. Sacra insuper omnis generis supellectile instructa, vestimentis; capis, crucifixis, &c. quæ omnia in primâ Religionis reformatione, ab eodem qui dedicaverat, sublata sunt: qui etiam apud se reservata, forori suæ moriens legavit, quæ *Maria* nominata & *Johanni Bridgman* nupta fuit. Illa eadem filix suæ *Amica*, *Gulielmi Leech* A. M. uxori reliquit; quæ demum an. CIODCII. omnia Collegio restituit. Post hæc *Johannes Lee*, aliquando Socius (qui obiit xxix. Octob. CIODCIX. & hic sepultus est) testamento suo legavit septuaginta libras, quas in ejusdem ornatum, pro arbitrio Sociorum impendi voluit. Deinde Dr *Job. Buckridge* Episcopus *Elensis* altaris suæ Capellæ Vestimenta, Phrygii

Phrygii operis pulvinaria, pallium, calicem, &c. donavit CIODCXXXI. Nec omittendus hic, præ aliis insignis Benefactor, Dr *Gulielmus Haywood*, aliquando Socius, qui centum libras donavit, quibus tessellato marmore constrati sunt Gradus ad Altare ducentes una cum ipso altari, CIO DCLXIII. Et hæc sunt, quæ huic Capellæ, ex eo tempore quo primum ad hoc Collegium spectare cœpit, aut reparationis aut ornatus gratiâ, præstita sunt. Sacellum autem illud, quod lateri ejus boreali adhæret, versus orientem, Collegii impensis absolutum est, an. CIO DCLXII. In magna vero capella, hæc, quæ sequuntur funebres inscriptiones reperiuntur.

In pariete australi versus altare, conspicitur humana effigies lapide exsculpta, & ad vivum depicta, habitu Doctorali: & supra caput hæc inscriptio.

Pia æternaque memoria
Rodolphi Huchenson olim hujus Collegii per 16. annos
Præsidi in literis provehendis vigilantiss. & in ad-
ficiis prudentiss. Summo omnium bonorum cum luctu &
placitu Januar. 16. an. sal. 1605. ætatis sue 53. de-
functi, hanc conjugalis amoris tesseram Maria uxor
piiss. & castiss. PP.

Sub ipsa effigie hoc hexastichon.

Qui musas studiis, qui mæris anxius & ades,
Hic situs est: curâ Præses, amore Parens.
Præsidis officio functus, fatus est quoque functus:
Proque gravi, placidum, munere funus habet.
Fata Johannenses, Divi tolerate Johannem,
Perdidit, ut vestrum vos caput, ille suum.

In eodem pariete, habetur & alia Hominis effigies, ex albo marmore, pectore tenus, cum hac inscriptione, subsculptâ.

Memoria sacrum,
Gulielmi Paddei anima incomparabilis, hujus
Collegii commensalis, Doctoratus in Medicinâ, Equestris
dignitatis splendore ornati: quorum utriusque major ipse
splendor, vixit annos lxxx. quando vitâ, quam tam-
diu artis sue debuit, satiatus: vice tot animarum, quas
ipse morti eripuerat tandem poscitur, mortem tamen &
tunc quâ licuit, elapsit, vitæque studuit, quam noluit
natura, vel ultra arti sue nisi benefaciendi, debere:
Bibliothecam libris adeo instruxit, ut Bodleianam tan-
tum non provocare possit; Organa pneumatica, qua
preces calo solennius commendarent, sacravit, libras
CIO CIO DCCC in Chorum erogandas legavit, cum
ipse jam celestem Chorum esset aucturus. Insuper CIO
libras in studiosorum dedit alimenta, cum denique ea
fecisset, quibus quantuscunque angustus est sumulus,
magna Britannia salus mundum pro sua arte jussit bene-
valere: nobisque, quibus adeo benefecit, reliquit tamen
plorare, obiit Decemb. anno salutis MDCXXXIV.

Et infra, hoc tetrastichon.

Veni sera mihi mors pulsa potentibus herbis,
Inque hostem, toties ante subacta fuit.
Ars aliis vitam exiguum proferre solebat,
Numquam posse, dedit, sed mihi vita mori.

In eodem pariete cernitur & alia effigies humana cum genibus flexis, & ad vivum depicta; cum hoc carmine supra caput inciso;

Casus in occasum vergit, vivitque sepultus.

Et sub ipsa effigie, hæc inscriptio

Johanni Case nato Woodstockia, olim Chorista Novi
Collegii, tum Aedis Christi, dein & Socio hujus Colle-
gii beneficentissimo, summo Philosopho, cui auditores in-
numeri in Aristotelis dialecticæ; Ethicæ, Politicæ,
Oeconomica, Physicæ, præclarè commentato; enco-
mium musica, Academiarum apologiam, rebellionis vin-
dictiam, egregiè scriptis persequuto, Doctori Medico,
summis, mediis, infimis percharo, multis meritis, pro-
pe sexagenario, minis 120. huic Collegio legatis, 23.
Jan. anno 1599. sanctissime mortuo, uxor Elizabetha;
Bartholom. Warner Gener, Matthæus Gwynne Curator,
Doctores Med. pia memoria posuere.

Sub monumento prædicto, in laminâ æneâ parieti affixâ, humana conspicitur effigies, genubus flexis, hoc disticho supra caput.

Cordi ego te, tu me palmis inscribito, Christe,
Possim in judicio ut notior esse tibi.

Et sub eadem, hæc inscriptio.

Sacrum memoria!
Henrici Pricei, annos 58. nati Johanne patre Tin-
thore Londinensi, Socio hujus Collegii, in Sacra Theo-
logia Baccalaurei, eruditione, integritate, pietate sin-
gulari, 2° Februarii anno salutis humana 1600. in
domino pie defuncti; Heredes testamenti instituti, Præ-
ses & Scholares, Curatoribus D^{re} Gwynne & D^{re} War-
ner, grati gratissime merentis meliora posuerunt.

In alia laminâ æneâ, non longè à priori, habetur & altera effigies, genuflexi; in hujus capite, hæc inscribuntur

Robertus Shingletonus natus Lecestria, honestâ familiâ,
Magister Socius hujus Collegii, mortuus est Julii
29. anno 1577. cum vixisset annos 29. & 7. menses.

Et sub eadem hæc carmina.

Nota fides, sancti mores, pia vita, Roberte
Dum nos vivemus sunt monumenta tui.
Ereptus nobis ætatis flore quiescis,
Exemplum hoc sera posteritatis eris.
Qui modo sanus erat, modo qui bene floruit, ecce
Fam jaces, en carnis gloria tota jaces.
Ista fuere tibi, sunt hac solatia nobis:
Vita tibi Christus, mors tibi lucra tulit.
Nos tamen, ut simus memores monumenta locamus,
Vives ut cuiquam per monumenta licet.

In aliâ laminâ æneâ, non procul, est & alia effigies, genuflexi, cum hac inscriptione.

Henricus Hutchinsonus Johannis filius ex magna
progenie liberorum natus maximus, Londini natus, edu-
catusque

causque fuit summa parentum cura & diligentia, inde cum pubesceret, à Clarissimo viro Thoma White Equite Aurato, (cujus opibus Collegium hoc amplissimum sustentatur) huc ascitus magnam de se Adolefcens spem praeiit, quam triennio post, ut fit, declaratus Socius, vehementer auxit. Nam ex illo tempore, prae reli- gionis incorrupta studium, quod in eo prope fuit singu- lare, sapius enituit ingenium illius acre ac docile, huc accessit tanta comitas, facilitasque morum, ut cum multi in eo litterarum scientiam prae aetatem lau- dare, tum plerique magnam ejus apud omnes gratiam supra conditionem miram solerent, qua cum in illo do- tes, tam natura quam fortuna una cum aetate, adulta jam essent & matura, brevique renunciandus Magister Artium, novumque honorem assidue expectaret. Obiit Calendae Augusti a° 1573. aetatis sua 23.

Et ad ejusdem pedes, hæc

*Ne charum premerent invisa silentia fratrem;
Hoc tibi curavi sculptile frater opus.*

Rodolphus Hutchinsonus Collegii Socius.

Et in eodem lapide, est hæc,

Richardus Hutchenson Socius hujus Collegii obiit 4. Decembris 1579. sepultus juxta fratrem Henricum.

In pariete boreali, cernitur effigies humana, ge- nubus flexis, in candido marmore sculpta, cum hac inscriptione

I. W. M. S.

Johannes Wicksteed Londinensis, hujus Collegii decemvir Socius, juris primum Civilis, tum Rhetorices Praeceptor, annos nondum viginti quinque, obiit 18. Martii 1606. pater superstes posuit.

Celebrent fambi celebrem jambographum, (spei Augustioris, quam rei, at multa rei,
Primis in annis, lustra quam quina attigit,
E decade quinta (mirum id, an meritum fuit)
Jurisperitum, Rhetorem, Decemvirum,
Juvenem Johannem Wicksteed: in vivis refert
Non parca fama, parca quam vita abstulit.
Avunculo sic Praesidi placuit nepos,
Praeses nepoti, uterque ut uno anno cadat,
Cadat, imo in altum spiritus ab imo volet.

M. G.

Non procul à priore est & alia effigies lapidea, & depicta, cui hæc subscribuntur

Richardo Latewar, Londinensi, hujus Collegii olim Socio & Academia Procuratori, omnibus humanioris literatura (praesertim poetica) dotibus instructissimo in Sacra Theologia Doctore (dum illustriss. D. Mountjoy, nunc Devoniae Comitem, in Hibernica expeditione ad res sacras peragendas sequutus est) ictu globuli saucio, & post triduum immaturè & piissimè defuncto, in Ec- clesia Aramathensi sepulto; Thomas Latewar, pater lu- gens, orbisque filio charissimo, hoc monumentum, po- suit. Obiit Julii 27. 1601. aetatis sua 41.

Et in capite ejusdem hoc tetrastricon,

*Qui multis epicedia scita, poemata sancta
Quin tibi scripsisti; nemo poeta sibi.*

A sero bullo dives durisque vocatus,
Nomen & omen habes, sic tua fata canit.

In Sacello exteriori.

In laminâ parieti boreali affixâ, humana effigies Roberti Harie A. M. sic subscripta.

Conditar hic Hartus generis generosa propago,

Eloquio praeclans, arte Magister erat.

Londinum vitam tribuebat, Cantia victum,

Oxoniam literas mortiferamque plagam.

Si modo sex tollas, sex denos vixerat annos,

Cum pramaturâ morte peremptus erat.

Mortem obiit xxii. Februarii an. 1571.

Supra tumulum hujus viri, leguntur hæc in tabellâ marmoreâ

Gulielmo Bigmore hujus Collegii Socio, & Rhetorices Praeceptor, viro (satis multi, fellis planè nullius, cujus lusus innocentissimos vel tacti non reprehendissent, mo- rum probitatem, simplicitatem, suavitatem nemo dam- nasset qui probaret suos. Doctrinam non dignè satis laudaveris, nisi qui parem assequutus sit. Viro denique supra quod laudare solemus, hoc pietatis monumentum, Tutore & se dignum Thomas Allenus ipsius sub quo pro- fecerat nomini, bona liberalitatis hen jam non sensura, & aeterna sua fama posuit.

Obiit Augusti 21. A. D. 1631.

Et inferius hoc tetrastricon

Spes ulli parcas si linguâ flectere, linguâ
Spes mihi erat duras flectere posse Deas:
Nil movere sales, probitas, constantia, sed qua
Invidere aliis, hac rapere sibi.

In pariete australi, in laminâ aeneâ est effigies, ge- nua flectens, sic subscripta.

Corpus humo tegitur, te tollit ad aethera virtus,
Nomen in aere manet, fama perennius erit.

Et supra effigiem hæc inscriptio.

Johanni Glovero hujus Collegii Socio fideli, Artium Magistro, Medicina studio, seniori quondam Aca- demia Procuratori, Viro Amicis jucundo, Inimicis erat acerbo, omnibus facili & familiari, literis ad scien- tiam, ingenio ad acumen, facetiis ad urbanitatem, omni denique virtutis laude ad singularem bene acta vita existimationem, ornatissimo, cum esset annos na- tus 35. anno domini 1578. pridie Calen. Julii, sibi va- nitatem hujus mundi sponte deserenti, peroptatâ, suis tanto orbatis praesidio, pramatura & peringratâ morte defuncto: & post arumnas hujus vita miserrimas, aeternam cum Beatorum animis quietem adeptis, bene memores Amici, ut officiosa pietatis suae testimonium extaret posteris, publicum & perpetuum Mnemosyon, hoc arcum Curatore Rodolpho Hutchinsono, auctore Thoma Manwaringo utroque sibi dum vixit conjunctissimo, hoc brevi Elogio leviter inscriptum, exiguo sumptu, sed infinito studio confectum posuere. An° dom. 1578.

In lapide humi supino

Praevit N. V. (i. e. Nich. Vilet) Maii 25.

An. dom. MDCXLVI.

V V V V V 3

Ad

Ad orientem hujus Capellæ, sub ipso Altari, sunt quatuor cryptæ, sive locali non admodum amplæ, in quibus horum, quos subjecimus, reliquiæ conduntur.

In primâ, ad parietem borealem continentur ossa D. *Thome Wylte*, Fundatoris qui obiit xi. Febr. CIOCLXVI. ætat. xxxi. Cuius in monumentum, super ipsam cryptam, erigendum, *Nicolaus Lymbia* S. Th. B. & ex hoc Collegio, testamento legavit centum marcas CIOCCV. D. *Willd* etiam, qui & Episcopus fuit *Darvensis*, centum libras in eundem alium donasse perhibetur.

In proxima & huic penè contigua, requiescunt cineres R. P. *Gulielm. Laud* Archiepiscopi *Cantua-*

riensis, translati ex Ecclesiâ *Omnium Sanctorum de Berking* juxta *Turrin Laud* & hic depositi, xxiv. Julii CIOCLXIII. In quâ translatione quidam *Georg. Gaby* hujus Coll. Socius orationem funebrem habuit.

In tertiâ, reconditur R. P. *Gulielmus Jacob* Archiepiscopus *Cantuariensis*, sepultus ix. Julii CIOCLXIII. in hujus capuli exteriori parte, laminæ affixæ hæc inciduntur.

Depositum Reverendiss. in Christo Patris *Gulielmi Archiepiscopi Cantuariensis*, qui moriebatur iv. Jan. MDCLXIII.

In quarta reconduntur ossa Doctoris *Richardi Baylie*, nuper Præfidentis.

Collegium

Collegium Jesu.

HUGO PRICE, Juris Canonici ex Academia Oxoniensi Professor, Ecclesiae vero Menevensis Thesaurarius, primus audit ac praecipuus Sodalitii B. Jesu nuncupati Fundator, is enim, ingravescente senectute, Animi emolumentum publici appetentioris fru-

ctus edere constituit; nominis quoque sui immortalitatem viro bono captandam arbitratus. Eam ille in rem consilia cum amicis quibusdam miscbat, & coeuntibus demum eorum sententiis, à Serenissima Elizabetha suppliciter petebat, ut Collegium ipsa Oxonia institueret, facta sibi potestate Proventus eidem transcribendi, quibus Togati nonnulli, popularium suorum è numero; hoc est è gente Wallorum, cooptandi alerentur. Annuit piis viri votis Regina, concessio quale flagitaverat *Priscus* * Diplomate, vicesimo septimo Junii, anno Regni xiii. dom. CIOCLXXI. dato, è quo pauca ego, Sodalitii hujusce foundationem spectantia, subjungenda duco. i. Notandum primo venit, quod Collegium istud instituere perhibetur Elizabetha in fundo, infraque praecinctus Hospitii quondam antiqui, cui Aulæ Alba nomen erat (ad Prioratum S. Frideswyde olim pertinebat) quodque appellandum ibidem decernitur [Collegium Jesu infra Civitatem & Universitatem Oxon. ex fundatione Regine Elizabethæ] ii. Porro, quod ordinatum in illo ipso Diplomate est, ut Municipium hoc novum ex Praefide, quem Principalem vocant, uno, Sociis octo, totidemque Scholaribus constaret; quodque primum omnium, ab Elizabetha, instante *Priscio* nominari fuit, in

Principalem.

David Lewes LL. D.

Socios.

<i>Tho. Huycke</i> , LL. D.	} <i>Rob. Langber</i> , LL. D.
<i>Johan. Lloyd</i> , LL. D.	
<i>Johan. Costrell</i> , LL. D.	
<i>Gulielm. b Ambrey</i> , LL. D.	
	} <i>Rob. Johnson</i> , S. T. B.
	} <i>Tho. Huyt</i> , A. M.
	} <i>Joh. Higginson</i> , A. M.

Scholares.

<i>Georgius Downhall.</i>	} <i>Gulielm. Plat.</i>
<i>Lancelotus & Andrews</i>	
<i>Johan. Wylford.</i>	
<i>Franciscus Teomans.</i>	
	} <i>Thomas & Dove.</i>
	} <i>Johan. Osmond.</i>
	} <i>Gulielm. Garth.</i>

iii. Quod praedicto Academicorum numero ad literas ingenuas honeste sustentando, ipsi *Priscio*, & executoribus ejus testamentariis, seu assignatis, permissa est potestas Sodalitium istud annuo c. & lx. librarum Reditu dotandi. iv. Quod Trabes materiamque omnigenam è saltibus *Shotoveriensis* & *Stoviano* abunde suppeditavit regia Majestas. v. Quod Delegatis denique nonnullis demandatum est, curam Aedificiorum agere, necnon rebus in omnibus quæ ad maturandam Sodalitii dotationem pertinerent operam sedulo navare.

His ita indultis & peractis, instrumento quodam, postrema dicti Junii die conscripto, Principali, Sociis, ac Scholaribus praefatis praedia varia, Messuagia, & tenementa, in agro *Brechinienfi* posita consignavit & *Priscus*, eorum atque proventu alendos in omne ævum sperans, verum irritus profecto voti fuit, immunitis adeo dein possessionum earum redditibus (ad nihilum jam penitus redidisse perhibent) ut ad largitionem usque *Westphalingianam* (de qua deinceps) Sociorum tantum titulo fruerentur Togati nonnulli; quales bini vel trini, una cum Principali & Commensalibus quibusdam, Collegium incolebant. Parvo autem post donum illud *Priscianum* temporis intervallo, erigi coeperunt publica Sodalitii Aedificia, maxime vero quæ in totius operis fronte, ad ortum scilicet, quaque austrum versus collocantur, horum enim dimidia pars à Delegatis, retro dictis, absoluta comparcet, quippe quæ auspiciis tantum fuerat *Priscio*.

* In Thesaur. hujus Coll. * E Collegio Om. Anim. * E Coll. Om. Anim. * Episcopus Winton. postmodò fuit. * Episcopus Petroburgensis demum evasit. * In ead. Thes. ut sup.

Hæc vero sita sunt in horti cujusdam fundo, Vicum *Cheiney Lane* austrum, & hortum *Johannis de Wyghtball* boream versus, ad zephyrum autem Aula illius promptuarium, & ad eorum viam à Collegio *Oxonienſi* ad Ecclesiam *Omnium Sanctorum* deducen- tem interjacente; quem quidem fundum in annos *xxi. Johanni Man* Juris Baccalaureo, Aula ejus *Alba paulo ante Principali*, dimiserat *Richardus Gunter*, Aldermannus *Oxonienſis*, facto eam in rem, *xviii. Nov. anno Edoardi VI. sexto*, dom. utique *CIO- DLII.* * instrumento. Idem postmodo prædiolum, b scripti, quod vocant, indentati (id quarto *Junii*, an. *Reginæ Elizabethæ xxii. dom. CIODLXXX.* datum constat) virtute, Collegii de quo nunc agi- mus Principali reliquisque ejusdem Alumnis divendi- dit *Richardus Gunter*, præfari *Richardi* filius ac hæres; atque in Syngrapho illo *Ædificia* quædam extructa ibidem tunc temporis memorantur; quæ quidem, postquam ad summum perducerentur fasti- gium, Togati quibus assignata sunt *Walli*, ex Aula *Alba* (hæc lateri *Quadranguli* occidentali loco tan- dem cessit) migrantes, confestim occuparunt. De *Precio* autem addere lubet, quod mortis, rem saltem literariam si spectes præmaturæ, interventu prohi- bitus, manum operi supremam haudquaquam adje- cit, cum diem tamen obiret libras *ccc* Collegio legavit, quarum quadringentas in Prædiis quibusdam coemendis, & in Refectorio erigendo, collocavit *Powellus*; reliquis trecentis ab *Enbulo Thelwall*, Equite aurato, Sodalitii itidem Principali, seu Præ- fecto, in *Quadrangulo* integro ad Culmen extruendo erogatis.

Atque huc usque de *Pricii* illius munificentia dictum esto: is autem *Brechinia* natus, *Osneia*, Pa- trui cujusdam Canonici auspiciis educatus existima- tur. Præbendarius dein *Roffensis*, ordine primus, tandemque Ecclesiæ *Menevensis* Thesaurarius, deniq; vero Sodalitii hujusce Fundator haud incelebris eva- sit: quem quidem versiculos hosce in portâ ejusdem publicâ exarandos curasse perhibent dum inter vivos adhuc versaretur.

Ad latus Portæ australe

*Struxit Hugo Prifius tibi clara Palatia fesu,
Ut Doctor Legum pectora docta daret.*

Hæc forte conspicatus *Christophorus Reynold*, To- gatus *Oxonienſis*, ejusmodi statim disticho notavit;

*Nondum struxit Hugo, vix fundamenta locavit.
Det Deus ut possis dicere struxit Hugo.*

Ad latus vero dictæ Portæ aquilonare hæc occur- runt legenda;

*Breconia natus, Patria monumenta reliquit.
Breconia a populo signa sequenda pio.*

BENEFACTORES.

Benefactoribus omnibus exemplo prævit Doctor *Griffithus Lloyd*, Collegii Principalis, siquidem is Prædia quædam, in agro *Cardiganenſi* posita, ea lege transcripsit, (id anno *CIODLXXXVI.* factum) ut Scholaris sive Socius, unicus, cognatione se potissi-

imum attingens, inde aleretur; hac tamen servatâ cautione ne possessiones illæ ad Sodalitium devenirent, priusquam *Anna* conjux & *Jana* filia fato fungeren- tur. Largitione vero illâ ad spem majorem erecti Collegii ejus Alumni, comparituros nempe prope- diem; confidentes qui munificentiam *Lloydianam* imi- rarentur, alterum ab *Elizabethâ* diploma impetra- runt, *vii. mensis Julii*, anno Regni *xxxii. Domini* au- tem *CIODLXXXIX.* datum, quo concessum ipsis est proventibus ad annum ducentarum librarum valo- rem, præter onera omnigena, augendis frui; assigna- tis etiam qui statuta conderent, & Sodalitio in com- mune consulerent, Delegatis.

Herbertus Westphaling Sacræ Theol. Prof. & Epif- copus *Herefordienſis* Prædia nonnulla (intra mane- rium de *Wachte*) in agro *Herefordienſi* locata, Sociis binis totidemque Scholaribus (habitâ, eorum præ- fertim qui ipsum cognatione attingerent ratione deli- gendis) bonarum literarum in studio inde sustentan- dis, ex Testamento supremo legavit, &c. an. *CIO- DCII.*

Henricus Rowlands, apud *Llyn*, in Parochiâ de *Welleirne*, in agro *Caernarvanienſi*, natus, Col- legii vero *Novi* aliquando Capellanus, *Launtonia* quoque in agro *Oxonienſi* Parochus, ac tandem Sacræ Theol. Professor & Episcopus *Bangoriensis*, fundos aliquos ac tenementa, in *Monâ* Insulâ sita, Sociis binis vel totidem Scholaribus in Collegio isto alendis con- signavit; quorum alterum è Scholâ *Llynnianâ* vel *Bangoriensi*, alterum è Scholâ *Bellimarisci* (*Beau- marish* vulgo nuncupatur) desumendum constituit; præcepto insuper ut siqui ipsi sanguine conjuncti ibi- dem comparerent, reliquis omnibus qui eruditione pares tantum essent anteferrentur, &c. *CIODCIX.*

Andoenus Wood, in *Monâ* Insulâ natus, anno autem *CIODLXXXIV.* Gradu Magistrali tanquam Soda- litii hujusce Alumnus decoratus, dein Ecclesiæ *Ar- machane* apud *Hibernos* Decanus, libras centum & sexaginta (alias postmodo quadraginta de suo addidit *Johanna* Viri conjux) donavit, quibus prædium ali- quod acquirendum decrevit, cujus nempe proventu Socius unicus, atq; unus etiam Scholaris, pasceren- tur; ut hi autem consanguineorum suorum è numero (si digni comparerent) assumerentur mandavit. Pe- cunia illa *Powello* Principali numerata est, cumque nummis aliis Domino *Henrico Rogers* pensitata existi- matur pro fundis nonnullis, *Dorſtona* in agro *Here- fordienſi* positis; ab acquisitione vero illâ & largitione *Westphalingianâ* libræ quadraginta Sodalitio è Co- mitatu præfato quotannis provenere.

Thomas Reddriche, in Oppido *Caernarvanianâ* natus, apud *Butley* in agro *Suffolciano* verbi divini Mi- nister, Tenementa bina, in Parochiâ de *Welling*, in agro *Essexiano*, collocata, annuo autem octo li- brarum, trium sol. & quatuor denariorum Reditu æstimata, Sodalitio isti transcripsit an. Regni Regis *Jacobi* quinto. Ex Testamento quoque Viri supremo, anno *CIODCXVI.* condito, donatur annuus *xl.* soli- dorum redditus, ex Mesuagio quodam, in agro *Suffol- ciano*, nimirum apud *Ipswich*, inque Parochiâ speciâtim *S. Margaritæ* locato, proveniens; censum vero ex utraque illâ largit one percipiendum Sociis binis, ex agro *Caernarvanienſi* adlegendis, confi- gnavit, &c.

Griffithus Powell, prædictus, possessiones suas om- nes, libris *dcxlviii.* sol. *xvii.* den. binis (quibus addendæ libræ porro ducentæ) æstimatas Testamento supremo legavit; ut earum pretio latifundia quædam,

Socio unico (quem primâ vice Domini *Henrici Powell*, fratris sui, filium esse voluit) alendo, coemerentur mandavit, &c. CIODCXX. Pecuniam illam in Agri *Flintensis* prædiis nonnullis acquirendis collocavit *Eubulum Thelwall*, Eques auratus, & Sodalitii Principalis.

Domina *Maria Robinson*, de *Monumethâ*, annum xxv. librarum redditum, à Collegio, sive confratria, Armatiorum *Londinensium* pensitandum, Sodalitio isti eâ conditione detulit, ut tenuioris fortunæ Scholaribus quatuor, operam Theologiæ daturis, divideretur.

Richardus Parry, *Ruthuniæ* in agro *Denbighensi* natus, *Ædis Christi Oxon.* aliquando Alumnus, quem Studentem nuncupant, Sacræ dein Theol. Professor & Episcopus *Asaphensis*, annum sex librarum summam Collegio legavit, ex prædiorum aliquorum, *Arbistochiæ* in Comitatu *Denbighensi* positorum, redditibus, per Dom. *Richardum Parry* filium suum, ejusque in perpetuum hæredes, pensitandam; quam quidem Scholari unico pauperi, ex Diocesi *Asaphensi*, vel ex Oppido *Ruthuniâ*, in studiis sublevando assignavit; mandato etiam ut cæteris paribus, generis affinitate semet attingentium, necnon Presbyteris natum, ratio præsertim haberetur, &c. CIODCXXII.

Gulielmus Prichard in agro *Monumethensi*, ad Oppidum nempe *Abergavenny*, natus, *Ædis* autem *Christi* Studens sive Alumnus, Academiæ Procurator, ac deinde *Ewelmiæ* in agro *Oxonienfi* locatæ Parochus, libras centum donavit; præcepto ut iisdem prædia aliqua, marcas viginti quotannis præbitura, coemerentur, quorum proventus Scholari aut Socio uni, è stirpe *Richardi* ap *David* ap *Howell Vaughan Abergavennensis* potissimum oriundo, vel, ejusmodi aliquo haudquaquam comparente, in Oppido præfato, aut saltem in illius viciniâ nato, in stipendium cederent, &c. an. CIODCXXIII.

Thomas Canon, Eques auratus, apud *Haverfordiam occidentalem*, in agro *Pembrochiensi* natus, pacis Justitiarius, & in eodem agro militiæ præfectus, quem locum tenentem vocant, regius, annum decem librarum summam, ex manerio suo de *Manchloghoge* in Comitatu prædicto redituram, partitis vicibus donavit; partem vero illius alteram Catechesin christianam in Sodalitio aperienti assignavit, alteram autem in concione sacræque Synaxi, die Jovis ante Comititia Academica proximo solenniter in Collegii Sacello habendis, collocari voluit, &c. CIODCXXIII.

Olivarius Lloyd, Familiâ Generosâ de *Berth-Lloyd*, in agro *Montgomerienfi*, fratrum natu minorum alter, oriundus, Collegii *Omnium Animarum Oxon.* aliquando Socius, Juris Cæsarei Professor, ac Diocesis *Herefordiensis* Cancellarius, libras ccc. l. ex testamento supremo legavit, ut pecuniâ illâ fundi aliqui viginti quotannis libras præbituri coemerentur decernens; quas utique Socio uni, per familiæ suæ hæredem perpetim nominando, pensitandas decrevit, &c. an. dom. CIODCXXV.

Thomas Wynne, Eques auratus, è propagine cognomini perantiquâ, in agri *Denbighensis* Parochiâ, *Llanbair-Dol-Haverne* appellata, comparente; filius natu minor, ortus, (hunc in *Belgio* inferiori, Ductorem centuriæ haud incelebrem, stipendia constar fecisse) libras quingenas Collegio *Jesu* detulit, eâ lege ut redditus annui pecuniâ illâ propediem coemerentur (id in agris *Glocestrienfi* & *Wiltonienfi* postmodum præstitum) Togatis binis, quorum alter Socius alter Scholarius esset, uterque autem ex Agris *Denbighensi* & *Caernarvanienfi* deligeretur, assignandi, &c.

Largitio illa firmata, plenumque sortita effectum est an. CIODCXXIX.

Stephanus Rodney, Armiger *Londinensis*, libras quingenas legavit, quibus acquisitus est librarum xxxvi. redditus annuus, sustentandis Scholari uni, uni; Socio, in Comitatu *Denbighensi* natis, &c. CIODCXXVIII.

Johannes Walter, Eques auratus, *Ludloviâ*, in agro *Salopiensi*, natus, *Edmundi Walter*, Juris-Consulti, filius nascendi ordine secundus, Prælector secunda vice, vulgo a *Double reader*, *Interioris Templi*, in agris *Glamorganienfi*, *Brethiniensi*, & *Radnoriano* Judex, quem vocant, Itinerarius, *Caroli* Principis *Walliæ* Principalis Attournatus, Serviens ad Legem; ac tandem Scaccarii Baro capitalis, libras mille donavit, quibus coempta sunt in agro *Caermarthaniensi* Prædia quædam, Sociis binis, totidemque Scholaribus, stipendia in omne ævum præbitura, &c. CIODCXXX.

Richardus Budde, *Tristrami Budde*, *Wintoniensis*, filius natu maximus, in agris *Hantonienfi*, *Wiltonienfi*, *Dorsetensi*, *Somersetensi*, *Devonienfi*, & *Cornubiensi* Auditor regius, undecim librarum & duodecim solidorum redditum annum, ex manerio de *Colneham* vulgo *Culham*, in agro *Oxonienfi* percipiendum, necnon Præbendam alternatam, vulgo *Coursal* in Ecclesiâ *Menevensi* (feudum id mere laicum est) annuo xl. quasi solidorum proventu æstimatam, Scholari unico transcripsit, &c. CIODCXXX.

..... *Owen*, rei penuariæ regiæ præfectus, in *Monâ* Insulâ natus, viginti librarum stipendium annum, Scholaribus binis (hos è Scholâ *Belli Marisci* publicâ, & cognatorum præsertim suorum è numero, cooptandos voluit) dividendum consignavit, &c.

Gulielmus Thomas, *Brechinia* natus, ad *Legionem Augustam* (*Caer-Leon* vulgo nuncupatur) migravit, ibique Propola, quem Mercerium vocant, annos complures egit, tantasque dein opes Artis illius exercitio cumulavit, ut munere Vicecomitis functus ibidem fuerit. Is fundos ac Tenementa (haud procul Oppido præfato sita, libras autem viginti quotannis præbentia) Scholaribus binis in sodalitio illo sublevandis transcripsit, quos quidem ipsi sanguine conjunctos, (modo digni deprehendantur) vel saltem ex agro *Monumethensi*, vel denique (in *Monumethensium* inopiâ) ex agro *Brechinienfi* oriundos, esse oportet, &c.

Carolus I. fundos varios ac tenementa ipsi detulit Academiæ, eâ conditione ut Socium in Collegio isto alterum (alii autem duo in Collegiis *Pembrochiensi* & *Exoniensi* eorundem proventibus alendi sunt) ex Insulâ *Casaredâ* vel *Sarniâ* desumendum, inde in studiis sustentaret, &c. CIODCXXXVI.

David Parry, ex agro *Cardiganensi* Armiger, annum xx. librarum stipendium Socio uni in Comitatu *Cardiganensi*, *Caermarthaniensi*, vel *Pembrochianâ*, nato consignavit, &c.

Gulielmus Robson, salsamentarius, libras decem annuas largitus est, Scholaribus binis pauperibus, usque dum Baccalaureatum in Artibus attingerent, dividendas.

Thomas Gwynne, in *Monâ* Insulâ natus, Collegii *Omnium Animarum* aliquando Socius, necnon Ecclesiæ *Sarisburyensis* Præcentor, & *Landavensis* Cancellarius, Parochiæ *Promontorii sacri* (vulgo *Dolp-head*) in *Monâ* Insulâ jus, quod vocant, appropriatum sodalitio isti transcripsit, quod quidem libras

inde lxxx. percipere quotannis debet, Sociis binis totidemque Scholaribus, cognatione ipsum præsertim attingentibus, vel saltem Insulâ in illâ natis, in stipendia cessuras. Donum illud per Doctorem *Justinianum Lewyn* (ad locum Equestrem à *Carolo II.* evectus est) qui nempe ipsius Benefactoris neptim ac hæredem uxorem duxerat, omnia pessundante Tyrannide *Cromwellianâ*, Collegio fuit firmatum; quod quidem Viri magnanimitatem, vel etiam mentem futuri prælagam, satis ostendit, utpote cum bonarum Artium domicilium dotare sit ausus, quo tempore veri nil erat similis quam ipsas Academias à Prædonibus sacrilegis propediem fore corripiendas.

Gulielmus Backhouse, de *Swallowfeild* in agro *Bercheriensis*, Armiger, latifundia eodem in Comitatu posita, annum vero lxxv. librarum censum præbentia, Sociis binis transcripsit, quas morum probitas, laudabiles in artibus ingenuis progressus, ac speciatim Idiomatis Cambro-Britannici cognitio commendaret, &c. CIODCLXI.

Hic loci annotandum, quod Socios sexdecim, totidemque Scholares, numerat hodie Collegium; quamvis enim plures Benefactorum omnium ex largitionibus emiserant, advertentes tamen Statutorum conditores prædictis tantum alendis sufficere qui Sodalitio obtrigerant proventus annui, Alumnorum potius numerum coarctandum credidere, quam ut iidem stipendiorum angustis premerentur.

PRINCIPALES.

I. *David Lewes*, LL. Doctor, *Gobannio* five *Abergavennia*, in agro *Monumethensi*, natus, in *Omnium* v'el *Animarum* Socium coopatus an. CIODXLI. ac *Novi* Hospitii Principalis munere dein functus, primus istius Collegii Principalis, seu Præfectus, ex ipsâ foundationis Chartâ designatur, an. dom. CIODLXXI. Is Magistratum sibi haud ita post abrogavit, Curiae Admiraliæ Judex, & libellorum supplicum Magister ab *Elizabethâ* constitutus, *Abergavennia* autem, in Templo majori, sub monumento specioso, scuto admiralitatis militari, nullâ vero inscriptione, decorato, sepultus jacet.

II. *Griffinus* vel *Griffithus Lloyd*, retro dictus, Juris Civilis Baccalaureus, familiâ *Lloydorum* de *Lanleer*, in agro *Cardiganensi*, fratrum natu minorum alter, oriundus, Socius *Omnium Animarum* anno CIODLXVI. Sodalitii hujusce Principalis evasit anno CIODLXXII. Postmodum Juris Civilis Doctor, ejusque facultatis Professor nobiscum regius, Diocæsis denique *Oxonienfis* Cancellarius emicuit. E vitâ migravit xxvi. Nov. an. CIODLXXXVI. & *Londini* in Ecclesiâ *S. Benedicti*, haud procul à *Portu Paulino* (*Paulus Wharfe* dicitur) tumulatus quiescit.

III. *Franciscus Bevens*, LL. Doctor, in agro *Caermarthaniensi* natus, literis Academicis in Aula *Lateportensi* primo imbutus, Socius deinceps, anno nempe CIODLXXIII. *Omnium Animarum*, parvoque temporis intervallo *Novi* Hospitii Principalis, *Lloydium* anno præfato excepit. Delegatorum ad Collegium absolvendum, inque optimam formam redigendum, alter ab *Elizabethâ* Regina, chartam secundam transmittente, constitutus est, quâ etiam in chartâ firmatum sibi habuit ipsius Sodalitii Principatum.

IV. *Johannes Williams*, in agro *Caermarthaniensi* natus, anno CIODLXXIX. Socius Collegii *Omnium Animarum*, postea Parochus de *Llanderico*, ex institutione Dominae *Margaritæ* Professor Theologicus, Sacrae Theol. Doctor, ac Decanus *Bangorensis*, xvii. Maii anno CIODCII. Principalis cooptatur; convenientibus nimirum *Johanni Lloyd*, LL. Doctoris, *Roberti Johnson*, Archidiaconi *Leycestriensis*, & *Johannis Hyggenson*, Artium Magistri, Sociorum omnium (neque enim plures tunc temporis in Collegio comparuere) suffragiis. Animam exhalavit quarto Septembr. an. CIODCXIII. Hic libras quinquaginta Sodalitio legavit, quas cum aliâ quamprimum suppeteret pecuniâ in annuo quinque librarum stipendio, Logices Prælectori comparando, collocari voluit. Libras porro viginti Collegio *Omnium Animarum* donavit.

V. *Griffithus Powell*, Artium Magister, Jurisque Civilis Professor, *Thoma Powell* de *Lanfawell*, in agro *Caermarthaniensi*, Armigeri, filiorum natu minorum alter, Collegio isto (Socius enim ejus delectus ante alios fuerat) pulsus est per Doctorem *Williams*, prædictum, nescio quâ de causâ Viro succensentem. Habito dein totius negotii examine, in integrum, per Vicecancellarium Academicum & Doctores aliquot, restituitur; id quod xx. Julii an. CIODCIX. fieri contigit. Fato demum functo *Williamsio*, eidem ipso in Sodalitii Principatu subrogatus est, die Sept. octavo an. CIODCXIII.

VI. *Franciscus Mancell*, Artium Magister, Collegii hujusce primo Commensalis, dein *Omnium Animarum* Socius (is *Francisci Mancell*, de *Buddlescombe*, in agro *Caermarthaniensi*, Baronetti, filius nascendi ordine tertius erat, *Gulielmum* vero, *Pembrochiæ* Comitem, Academiae nostræ Cancellarium cognatione attingebat) Principalis evasit, admissionem ejus procurantibus Vicecancellario & Doctoribus nonnullis, tertio mensis Julii, anno CIODCXX. Anno abinde proximo muneri ultro renuntiavit, & ad Collegium *Omnium Animarum* (cujus utique Socius agere præoptavit) regressus est, decurso nondum qui discessuris indulgeri solet anno.

VII. *Enbulus Thelwall*, Eques auratus, *Johannis Thelwall*, è septo *Batharvaniensi*, in agro *Denbighensi*, Armigeri, filius natu quintus, *Camabrigia* in Collegio SS. *Trinitatis* usque dum Artium consequeretur Baccalaureatum educatus *Oxoniam* postea pervenit, & ejusdem Gradus in Album relatus nobiscum est an. dom. CIODLXXIX. Jurisconsultus dein eruditus, Curiae Alienationum Magister, necnon Magistrorum Cancellariæ alter emerit; *Mancello* autem mense Maio an. CIODCXXI. suffectus est. Diploma ille novum, primo Junii die, an. Regni XIX. à *Jacobo* impetravit; cujus virtute Delegatis quibusdam demandatum est perfectum Statutorum volumen Sodalitio pertexere, id quod ipsos præstitisse comperio, factâ Collegio potestate Alumnos suos, si opus esse videretur, Sociorum octo totidemque Scholarum numero coercere, donec Benefactorum largitionibus auctiores, pluribusque alendis pares fierent Reditus annui; siquidem ex Diplomate illo permissum Collegio est sexcentarum librarum censum annum sibi comparare, statuto ne Socios sexdecim totidemque Scholares numerare prius teneretur. *Thelwallum* vero quod attinet, in Sodalitii Sacello humatus jacet, in cujus notitiâ Viri exhibebimus Epitaphium.

VIII. *Franciscus Mancell*, Sacrae Theol. Professor, Magistratum de integro adivit mense Octobri, an. dom. CIODCXXX.

IX. *Michael*

ix. *Michael Roberts*, Sacrae Theol. Baccalaureus (Professor deinceps emicuit) hujusce Collegii aliquando Socius, Delegatorum parliamentariorum auctoritate *Mancello* substituitur xxii. Maii an. CIO-DCXLVIII. Magistratum *Olivario Cromwello*, durissimo servitutis jugo *Anglos* prementi, in manus tradidit.

x. *Franciscus Howell*, Art. Magister & Collegii *Exoniensis* Socius, Tyranni praedicti potestate *Robertso* sufficitur xxiv. Octob. CIO-DCLVII. rejecto Doctore *Setho Ward*, liberis Sociorum suffragiis in Principalem sub idem tempus cooptato.

xi. *Franciscus Mancell*, S. Th. Professor, Magistratum, demandantibus Delegatis regis, recuperavit. i. Aug. an. CIO-DCLX. Primo Maii, an. CIO-DCLXV. satis concessit, & ad superiorem Capellae partem sepultus in ipso Sodalitio jacet. Is annum quadraginta librarum censum, ex libera, quam vocant, tenurâ proveniente, & ad annum octoginta librarum valorem augeri aptum, Collegio donaverat, quibus addendae librae sexaginta & quinque annuae, ex fundis quae *Corpora* vocant *Legulei*, ad Canoniatum quandam *Menevensis* & *Thesaurarii Landavensis* munus (fructus enim utroque fuerat) spectantibus rediturae. Sed neque reticenda mille & sexcentarum librarum summa, in Aedificiis aliisque Sodalitii usibus collocata.

xii. *Lleolinus Jenkins*, apud *Llanthyrneth* in agro *Glamorganensi* natus, ex Collegio autem *Jesu* Legum Doctor, Principalis ejusdem primo Martii an. CIO-DCLX. Magistratu scilicet ultro abeunte *Mancello*, electione legitimâ emicuit. Factus postmodo est Judex curiarum Admiralitatis & Praerogativae, & merita Viri eximia intente *Carolo II.* Eques auctus, ad altiora deinceps promovendus.

xiii. *Johannes Lloyd*, Sacrae Theol. Baccalaureus, *Jenkinsio* munus deponenti subrogatur Aprilis xxiv. an. CIO-DCLXXIII.

EPISCOPI.

Richardus Meredith, Leighlinensis in Hiberniâ, an. CIO-DLXXXIX.

Johannes Rider, Laonensis ibid. CIO-DCXII.

Morganus Owen, Landavensis. CIO-DCXXXIX.

Thomas Howell, Bristolensis. CIO-DCXLIV.

Hugo Lloyd, Landavensis. CIO-DCLX.

Franciscus Davys, Landavensis. CIO-DCLXVII.

Johan. Parry, Ossorienensis in Hibern. CIO-DCLXXII.

SCRIPTORES.

DAVID POWELLUS, vulgo *Powell*, in agro *Denbighensi* natus est, an alibi vero quam in Aula *Alba* praefata eruditionis Academicæ rudimentis imbutus fuerit, pro comperto non habemus. Certe constat Collegium istud jam recens fundatum intrasse ipsum, & tanquam ejusdem membrum in Artibus incepisse an. CIO-DLXXVI. Gradibus deinceps, ex dispensatione pro temporis ad eosdem requisiti parte indulgâ, cumulatis, Sacrae Theol. Professor emerfit, quod quidem anno CIO-DLXXXIII. inscribitur. Qualem in Ecclesiâ locum sortitus fuerit nequeo dicere; serum vero antiquarum primatorem industriam, atque

historiarum Britannicarum peritissimum, fuisse liquet. Scripsit autem,

Annotationes in Itinerarium Cambriae per Silvestrum Giraldum. Lond. 1585. lat.

Annotationes in Cambria descriptionem per eundem Giraldum. Lond. 1585. lat. Emendavit quoque & in lucem edidit,

Historiam Britannicam per Ponticum Varunnum. lib. 6. Lond. eodem anno. Porro

Historiam Cambriae, à *Caradoco*, Monacho *Lancasterianensi*, conscriptam, per *Humphredum* vero *Lloyd* in anglicanum transfusam, castigavit, auctiorumque reddidit, ac *Londini* anno 1584. mandandum typis curavit.

GRIFFITHUS POWELL (de quo fusius inter Sodalitii Praefectos seu Principales) Philosophus erat haud incelebris, ac disputandi facultate egregiâ praeditus; rogatis autem junioribus, praelectionibus, commissionum philosophicarum moderamine, consiliis denique monitisque saluberrimis plurimum profuit. Scripsit,

Analyfin Analyticorum. Oxon. 1594. &c. lat.

Analyfin Librorum Aristotelis. Oxon. 1598. &c. lat.

Fato functus est xxviii. Junii an. CIO-DCXX. & *Oxonia* in Ecclesiâ *S. Michaelis*, prope portam Urbis borealem, sepultus quiescit.

JOHANNES RIDER, *Carringtonia* in Agro *Cestriensi* natus, literas academicas in Sodalitio isto percepit; ibidem enim anno CIO-DLXXX. Artium Baccalaureus, decursuque inde triennio Magister evasit; neque ulterius nobiscum in honestamentis ejusmodi academicis ambiendis perrexit. Sacris tandem ordinibus initiatus, Parochus Ecclesiæ *S. Mariae Bermondseyensis* prope *Londinum*, Rector de *Wimwich* in agro *Lancastriensi*, postea Ecclesiæ *S. Patricii* secus *Dublinium*, Archidiaconus *Midenfis*, ac demum Episcopus *Laonensis* in *Hibernia* emicuit. *Oxonia* agens librum contexuit cui titulus,

Diffionarium Anglo-latinum. Oxon. 1589. &c.

Missis in compendium Dictionariis quibusque praestantissimis id operis condiderat, propter methodum vero singularem, & quibus auctior evaserat addita, reliquis antehabitus est omnibus, donec palmâ virum dimidiâ spoliavit *Franciscus* de *Sacra Quercu*, vulgo *Holyoake*, cujus tandem in parte operis Latino-Anglicanâ adornandâ feliciores longe cesserunt curae; quem quidem *Eccmanni*, *Fungeri*, & *Martini* vocabulariis adjutum abunde crediderim, id quod inspectâ utrobique dictionum paucarum explicatione facile deprehendet Lector; quanquam id ipse in Prooemio negat, seque totum plane opus methodo formâque donasse, inmo typis destinasse asserit, priusquam ejusmodi prodierint Dictionaria. Ceterum *Riderum* quod attinet, librum propalavit alium qui inscribitur

Jus antiquitatis. angl. (Id nempe juris cultui reformato ibidem vendicatur) quonam vero tempore excusus fuerit tractatus iste parum constat; utcunque responsum ad eundem edidisse comparet *Henricus Fitzsimon*, *Dubliniensis*, è Societate *Jesu* Pontificius; quae quidem responsio *Rhotomagi* an. 1608. prodixit in lucem.

Laonia xii. *Novembris*, an. dom. CIO-DCXXXI. è vita migravit *Riderus*, & ibidem in Ecclesiâ Cathedrali *S. Flannani* tumulatus est.

JOHAN. DAVIES se primum applicuit academicis studiis in hoc Collegio, deinde se transtulit ad Coll. *Lincoln.* ubi vide plura:

D. THOMAS SALESBURY, Baronettus, familiâ cognomini vetustâ apud *Llewellyn* in agro *Denbighensi* oriundus, annos aliquot literis academicis in Collegio isto impendit, inque patriam dein reversus, rei poeticæ (cujus utique studio admodum erat oblectatus) plerumque vacavit: facultatis quoque poeticæ specimen (ut alia ejus scripta omittam) propalavit hoc titulo insignitum:

Historia Josephi. Angl.

Legum Doctor cum aliis quibusdam creatus *Oxonie* fuit primo *Novemb.* an. *C10DCXLII.* anno autem proximo animam exhalavit, & nescio an *Oxonie* humatus jacet.

ANTON. FAWKNER, in Comitatu *Rutlandia* natus, ad Academiam accessit aº quasi *C10DCXVI.* annoque *XXIV.* Gradu Magistrali in Sodalitio isto, in quo etiam Baccalaureus emerferat, decoratus est. In Clerum dein ascitus popularibus suis verbum Divinum annuntiavit, tandem vero Beneficium de *Saltry Omnium Sanctorum*, alias *Doygne*, nuncupatum, inque agro *Huntingdoniensi* positum consecutus est. Scripsit;

Conciones varias. Lond. 1630. 34. & Ox. 1635.

THOMAS POWELL, apud *Cantref* in agro *Brechinensi*, nec longe ab ipsâ *Brechinia*, patre *Johanne* dicti Vici Parocho natus an. domini *C10DCVIII.* annoque *C10DCXXVII.* in Collegii hujusce Scholarum coopatus, ejusdem denique Socius evasit. Admissus postmodum in Clerum, Evangelium haud procul *Oxonio* aliquandiu aperuit, Rectoriam vero natalem tandem adeptus, mala innumera ob causæ regis defensionem in Rebellionem nuperâ perperitus est. Postquam solio avito positus esset *Carolus II.* Sacræ Theol. Doctoratu cum aliis bene multis donatus est; Ecclesiæ insuper *Menevensis* Canoniarum adeptus, mortis interventu prohibitus locum in Ecclesiâ Anglicanâ sublimiorem nunquam occupavit. Vir sane multiplici eruditione instructus; Theologus enim non contemnendus, Philosophus quoque inter primos censendus, linguarum denique plurimarum peritus erat. Scripsit libros complures ejusmodi titulis insignitos,

De Elementis Opticæ. Lond. 1651. lat.

Industria humana, sive origo & progressus Artium Mechanicarum. angl.

Quadrige salutis, sive Tractatus Catecheticus de oratione dominicâ, Symbolo Apostolico ac Decalogo; vel potius, Christianæ Religionis capita quatuor generalia eventitata & dilucidata. angl. Ex Italico etiam in Anglicanum traduxit,

Stoam triumphantem, sive Marchionis præmobilis & eruditi, Virgilii Malvezzi, literas binas, quarum altera in laudem exilii, altera in honoris vituperium conscripta fuerant. Anglice porro ex Idiomatico Galliano reddidit Oratoris egregii,

Domini de Balzac, litteras novissimas, Recueil de nouvelles lettres nuncupatas: necnon

Virum politicum calamitosum, sive vitam Herodis. Plura denique tum ab ipso composita, tum è linguis aliis in vernaculam transfusa superesse constat; quæ quidem in lucem tandem aliquando proditura spera-

mus. Librorum certe manuscriptorum alter sic inscribitur;

*Fragmenta de rebus Britannicis; quæ quidem vitæ, morum, & religionis Druidarum & Bardorum (quos vocant) Britannorum notitiam breviorẽ comple-
suntur.*

Londini, novissimo *Decembris* die, an. dom. *C10DCLX.* animam exhalavit, inque Ecclesiâ *S. Dunstani* occidentali, in Vico *Strectet* posita, sepultus die proximo est.

HENRICUS VAUGHAN, apud *Cathle* in agro *Merviniensi* natus, istius Collegii primo Scholaris, ad deinde Socius evasit. Gradu Magistrali ibidem auctus, sacrisque initiatus ordinibus, verbum divinum non sine fructu ac laude *Oxonienfibus* explicavit, hospitante nobiscum propter Rebellionis nuperæ turbas *Caroli I.* Sub idem tempus, anno nimirum *C10DCXLIII.* Virum Rectoriâ de *Penteg*, in Comitatu *Monumethensi*, Patronatus jure sibi propterea quod ejusdem Patronum Pontificii dogmatis competitor; Recusantem quem vocant leges, esse constaret obtingente, donavit Academia. Scripsit autem *Vaughanus*, acedidit

Conciones varias. Oxon. 1644. &c.

Gobannis (*Abergabennay* vulgo appellatur) in agro *Monumethensi*, circa annum *C10DCLXI.* diem obiit, ibique ni fallor humatus quiescit.

HAMLETTUS PULESTON, familia apud *Cumbro-Britannos* antiquâ oriundus, in Comitatu vero *Han-
tonensi*, patre Doctore *Richardo Puleston de Ab-
botsworthy* in eodem Comitatu, natus, literas academicas in Collegio *Wadhamensi* habere cepit an. dom. *C10DCXLVI.* ætat. xv. Haud ita diu ibidem perstitit, inde enim Collegii istius in Socium coopatus est, ubi ad obitum usque Gradu Magistrali ornatus agebat. Scripsit librum cui titulus,

Monarchia Britannica singularis protectio, sive sententiam breve historicum, ad probandum peculiarem Dei circa Monarchiam Britannicam providentiam &c. Lond. 1661. angl.

Londini anno dom. *C10DCLXII.* mortem occubuit, de sepulturæ autem loco minus mihi constat.

THOMAS VAUGHAN, *Nentone* in Parochiâ *S. Brigetæ*, prope ripam *Isca* in agro *Brechinensi*, patre vero *Thomâ* natus an. *C10DCXXI.* ad Sodalitium istud accessit an. *C10DCXXXVIII.* prorumpente autem bello nuperò civili Collegio & Academiæ valedixit, Artium, ut opinor, Baccalaureatu decoratus. Sacris postmodum ordinibus per *Mannaringum*, Episcopum *Meneensem*, initiatus, Parochiæ natalis Rectoriam consequébatur, verum turbis quotidianis ex seditiosorum aliquorum perviciâ exercitus, munere illo haud ita post abscessit, & ad Medicinæ studium sese convertebat. *Londini* tandem Artis Chymicæ professorum haud postremus evasisse dicitur, sub auspiciis *Roberti Murry* Equitis aurati, *Stororum* Gentis publici aliquando Secretarii. Librum sermone anglicano edidit (siquidem notum fictum est *Engentius Philalethes*) cuius titulus,

Dissertatio de aquis orientilibus, sive de fonte abscondito, cujus aqua ex igne prorumpit, radiosque Solares & Lunares secum vehunt. Lond. 1655. angl. Ejusdem materiæ sunt libri quos prælo mandare sustinuit quatuor alii, nimirum, *Antroposophia Theomagica, Magia Adamica, Lumen de lumine & Aula lucis*

lucis (quibus nihil proculdubio obscurius) sed de hisce ego parum habeo comperti , utpote quos videre nondum contigit ; primo autem consimiles comparituros ex ipsis Inscriptionibus facile colligendum. Proæmio insuper satis prolixo auxit & propalavit ,

Famam de Confessione Confratria Rosæ Crucis. Lond. 1652. In anglicanum quoque transfudit ,

Clavem chymicam ad aperiendum & claudendum , sive doctrinam veram corruptionis ac generationis. Authore Henrico Nollis. Edit. 1656.

Vicesimo septimo *Februarii* , ex computo anglicano , an. *CIOCLXV.* fatis concessit , prædictus vero *Moravius* in Parochiæ *Alburiensis* , haud procul *Ricotâ* in Comitatu *Oxonienfi* , Ecclesiâ , suis impenfis tumulandum curavit. Fratres erant gemelli *Thomas* hic noster & *Henricus* , cognomento *Silurista* ; is autem primogenitus cum esset , ac proinde Legum Angliæ municipalium studio à patre destinatus , *Oxonie* (eodem enim in Sodalitio Artibus ingenuis aliquandiu vacavit) spatio temporis exiguo commoratus est ; verum flagrante bellorum Civilium incendio domi se providus continebat , ubi rei poetiæ & literarum humaniorum studio omnino deditus , ostendit demum haud prorsus periisse quas musatum in hortis transegerat horas ; quippe facultatis qua pollet poetiæ specimina quædam dedit , quarum alterum *Olor Ifcanus* nuncupatur. Ad Medicinæ studium deinceps conversus est , & ob felicem ejus praxin in pretio nunc temporis apud suos habetur. Apud *Newtonam* paulo ante dictam hodie agit , librumque editurus est cui titulus *Thalia rediviva* , cum Poematum fratris *Thomæ* latinorum reliquiis in vulgus nondum emissis.

JOHANNES ELLIS , apud *Wanterog* juxta *Manderwin* prope *Harlechiam* in Comitatu *Merviniâ* natus , Socius Collegii istius evasit anno *CIO DCXXVIII.* Rector postea de *Whitfield* in Comitatu *Oxonienfi* , annoque *CIO DCXXXII.* Sacre Th. Baccalaureus , tandemque ejusdem facultatis Professor emeruit , cæterum Rectoriam dein Magistro *Gulielmo Burt* (is hodie Collegii *Wintoniensis* Custos , quem Guardianum vocant ,) consignavit , atque Rectoriam de *Dolgethlie* apud populares *Cambrobritanos* adivit , quâ quidem ad obitum usque fructus compareret. Scripsit ,

Clavem fidei , seu brevia quedam dictata in Symbolum Apostolorum Oxon. 1642. ib. 43. lat.

Commentationes in Obadiam. Lond. 1641. lat.

Defensionem fidei , seu responsionem succinctam ad argumenta quibus impugnari solet Confessio Anglicana , &c. Lond. 1660. lat.

Dolgethlie , anno *CIOCLXV.* diem obiit , & ibidem in Ecclesiæ Divæ *Mariæ* Coemiterio sepultus est , prout mihi nuntiavit *Thomas Ellis* , Viri consanguineus & in Rectoriâ præfatâ successor ; is autem Sacre Theologiæ Baccalaureus , & Collegii hujusce aliquando socius , historiæ porro *Cambrobritanicæ* peritus admodum erat ; fatis vero concessit apud *Dolgethlie* mense *Aprilis* , an. *CIOCLXXIII.*

JACOBUS HOWELL *Abernoniæ* , in agro *Caermarthoniensi* natus dicitur , in Scholâ vero *Herefordiensi* publicâ primis pueritiæ disciplinis instructus , ad Collegium istud literas sublimiores hauriendi avidus accessit an. dom. *CIO DCX.* ætat. xvi. suscepto autem Artium Baccalaureatu Academiæ valedixit , inque regionibus exteris perlustrandis triennium posuit. Anno dom. *CIO DCXXII.* à *Jacobo* Rege Ora-

tor in *Hispaniam* transmissus demandatum habuit magni pretii navem anglicanam recuperare , quam unique sub mercium prohibitarum in eadem deprehensarum prætextu occuparat fiscoq. addixerat regius *Sardinie* Præfectus. In patriam post biennium reversus (notandum vero obiter anno dom. *CIO DCXXIII.* hujusce Collegii Socium absentem fuisse cooptatum) à Domino *Scrope* , *Sunderlandiæ* Comite , plagarum aquilonarium Præfide , in Secretarium assumptus est , cumque id muneris obiens *Eboraci* haberet à Prætoribus & Aldermannis *Richmondienfis* Municipii Delegatus adlegitur , eoque nomine in Parlamento anno *CIO DCXXVII.* coacto consedit. Decursu inde quadriennio Comitem *Leicestriæ* , Legatum quem vocant ad Regem *Danorum* extraordinarium , Secretarius comitabatur , coram ipso autem Rege filiusq. ejus latine sapius peroravit , seq. facultate dicendi haud ineleganti polleere ostendit , causam legationis illius eloquentiâ non mediocri enarrans , Caroliq. primi , Angliæ regis , propter *Sophiæ* Reginæ *Daviciæ* dotariæ , Aviarq. suæ , mortem , lucum facunde testatus. Variorum postmodo munerum decursu Concilii regii sanctioris Clericorum in numerum ascitus est , id quod in belli nuperi funestissimi primordia incidit ; verum non multo post (Regem enim optimum à Senatu jam abegerat seditiosorum aliquorum furor ac audacia) Delegatorum quorundam Parliamentariorum jussu comprehensus , carceri cui cognomen *Fleta* mancipatur , ibidem autem annos complures detentus libris componendis , & è sermone alio in alium transferendis , vacavit , lucroque inde percepto vitam honeste toleravit. Ipsum quod porro attinet , linguas complures , ex occasione præsertim frequentioris peregrinationis , probe calluit , scribendi quoque facultate , sive orationem solutam sive constrictam inspicias , aliquali pollebat. Scripsit

Lucum Dodonaum , sive sylvam loquacem. Lond. 1640. ibid. 44. &c.

Partem ejus alteram. ib. 1650. In gallicanum vertebatur , & *Lutetiæ Parisiorum* prodixit an. 1652.

Epistolas familiares , domesticas & peregrinas Vol. 3. Edita hæc separatim fuerant , anno autem 1651. cum voluminis alterius additamento simul propalabantur , quorum in calce , librorum quos publici ipse juris fecerat Catalogus compareret , quem adeas velim Lector ; plures enim cum sint , cujusque Inscriptionem hic loci exhibendam non ducō. Contextuit vero deinceps ac edidit , præter alia ,

Dissertationem de potestate Regum supremâ. Lond. 1664. fol. angl.

Dissertationem historicam , sive perlustrationem Urbium Londinensis ac Westmonasteriensis. Lond. fol. angl.

Dissertationem de Imperio ac Electione Regis Romanorum. Lond. 1658.

Colloquium Brutorum , sive Morphandrum Insule incantatæ Regium , &c. Tom. 1. Lond. 1660. angl. fol.

Fatis sanctus est sub initium *Novembris* an. *CIO DCCLXVI.* & *Londini* , ad partem Ecclesiæ *Templariorum* borealem , humatus jacet , Epitaphio isto , parieti supra tumulum infixō , decoratus. *Jacobus Howell* *Cambro-Britannus* , *Regium Historiographus* , (in Angliâ primus) qui post varias peregrinationes , tandem natura cursum peregit , satur annorum & fama , domi forisque huc usque erraticus , heic fixus 1666.

DANIEL BREVINT, S. T. P. in Insulâ *Cæsariensi* natus, Socii munus, Collegio isti à *Carolo I.* donatum, omnium ut opinor primus felici quidem auspicio consequabatur; è quo tamen pariter & Regno, aliquot post annos, ob repudiatum Presbyterianorum foedus, cum rerum omnium jacturâ pulsus, & apud *Gallos*, quamdiu *Britanniam* infestavit facerrima rebellio, exul, ibique à celebratissimo Principe *Turrenno* munificentissime habitus, post recuperatum à *Carolo II.* solium avitum factus est Canonicus *Dunelmensis*. Scripsit libros complures quorum tituli sic se habent.

Ecclesia primitiva Sacramentum & Sacrificium, à pontificiis corruptelis, & exinde natis controversiis liberum. Rogatus ab illustrissimis Principibus *Dominâ de Turenne* & *Dominâ de Buellon.* lat.

Eucharistia Christiana presentia realis, & pontificia ficta, luculentissimis non testimoniis modo sed etiam fundamentis, quibus fere tota SS. Patrum Theologia nititur, hac explosa, illa suffulta & asserta. lat.

Pro Serenissimâ Principe Weimariensi ad Theses Fenesenses accurata Responsio. lat.

Ducentæ plus minus Praelectiones in S. Matthæi xxv. capita, & aliorum Evangelistarum locos hisce passim parallelos. lat.

Sacramentum & Sacrificium Christianum, sive Dissertatio, meletemata, & preces, circa naturam, partes & Sacra Synaxeos fructum. Oxon. 1673. angl.

Profunditas & Mysterium Missæ Romanæ. Oxon. 1672. ib. 73. angl. In gallicanum porro transfudit

Judicium Universitatis Oxoniensis de fœdere solenni, &c.

GULIELMUS LLOYD, in agro *Hantonienfi* natus, Collegii *Jesu* primo Scholaris atque dein Socius fuit, post reditum vero *Caroli II.* felicissimum Ecclesiæ *S. Mariæ Readingiensis* Rector, Capellanorum regionum alter, annoque *CIOCLXVII.* S. Th. Professor, nec ita post Ecclesiæ *Bangoriensis* Decanus emicuit. In lucem emisit;

Concionem funebrem super Epistolâ ad Hebræos cap. 13. vers. 7. habitam cum Johan. Episcopo nupero Cestriensi juxta persolverentur, hoc est 12. Decemb. an. 1672. Lond. 1673.

Concionem in Johan. cap. 6. vers. 14. Lond. 1668.

Responsum ad nuperam apologiam, Romanenses vindicantem, &c. Lond. 1673. angl.

Alia porro meditatur, luce publicâ & erudito Authore dignissima.

JOHANNES PARRY, *Dublinii*, patre *Edoardo*, Episcopo *Laonensi*, natus, literas academicas in Collegio *Jesu* Socius hausit. Post *Caroli II.* ad suos regressum celeberrimo Principi *Jacobo Ormondia* Duci (Marchio tunc temporis erat) à sacris fuit, nec ita post *Adis Christi Dubliniensis* Decanatum sortitus, ulterius adhuc, idque haud immerito, perrexit; ad Episcopatum enim *Ossoriensem* evocatus nuper compareret. Scripsit anglice

Meletemata & Preces pias. Lond. 1673.

In Nehem cap. 13. vers. 14. Oxon. 1670.

ÆDIFICIA.

Collegii *Jesu* Ædificia ordine ac methodo usu jam receptis enarranda veniunt. Ipsam vero Quadranguli frontem, Eurum versus collocatam, necnon latus ejusdem Quadranguli australe dimidium, orienti soli proximum, extruxisse prædiximus Doctorem *Price*, primum illum Sodalitii molitorem; maximam autem materiæ partem subministrasse constat *Reginam Elizabetham*. Cæterum absolvendum denique, circa annum nempe *CIODCXXV.* Quadrangulum curavit *Eubulus Thelwall*, Eques auratus, erogatis opere in illo & quas donârat Principalis *Powellus*, & quæ ex largitione *Pricianâ* supererant, pecuniis.

Culinam & promptuarium aggressus est *Powellus*, impetratis eam in rem Benefactorum haud paucorum, in agro & Urbe *Oxonienfi*, *Londini*, in agro *Cestriensi*, & in *Cambria* degentium, symbolis, id quod anno dom. quasi *CIODCXVIII.* factum compareret; at vero extrema operi manus nondum accesserat cum is fato fungeretur; quapropter *Thelwallo* jam sæpe dicto obtigit ejusdem absolutio, is autem Principalis porro seu Præfeti coenacula, Capellam & Refectarium interjacentia, ab ipsis fundamentis erexit, quæ quidem Conclavi specioso, opere intestino materiario pulcherrime fabricato, præsertim ornantur. Ædificia recentiora, ultra Quadrangulum præfatum, ad occidentem solem posita, atq; alterius Quadranguli lateribus quasi binis comprehensa (siquidem tertium illud è Refectorio ac promptuario constat) an. *CIODCXL* excitavit Doctor *Mancell*, comparatis eum in finem ex Commensalium, literis academicis in Collegio *Jesu* imbutorum, necnon aliorum passim Benefactorum; munificentia pecuniis. Fore autem arbitratus ille ut Quadrangulo huic novo ad summum fastigium perducendo haudquaquam deessent frequentia Mecœnatum symbola, Bibliothecam à *Thelwallo* erectam demolitus est, ejusque in Areâ borealem dicti Quadranguli partem exædificavit, in animo utique habens occiduum ejusdem latus Bibliothecæ denuo excitandæ consignare atque eâ ratione Quadrangulum absolvere; quam quidem in rem *Ludovicus Mancell* de *Margam*, Eques auratus, dicti *Mancelli* patrueis, libras quinquaginta, *Morganius Owen*, Episcopus *Landavensis* lib. xxx. *Nicolam Kemys*, Baronettus lib. xx. & *Carnus* quidam de *Wenny*, Armiger, libras decem, per annos aliquot contulerant; at vero gliscentibus post paulo turbis Regni intestinis, id operis (uti & reliqua pacis bonarumque Artium negotia) interpellatur, jussu pietatis eximie Principali varias quas perceperat nummorum summas ipsis Benefactoribus remittere.

Refectarium. In latere Quadranguli occidentali collocatur, Principalis vero munus obeunte *Powello*, circa annum nempe *CIODCXVII.* extructum propemodum fuit; sustentantibus tanti operis impensas tum eorum largitionibus quos promptuario, Culinae, camerisque utrique superjacentibus, erigendis symbola contulisse prædiximus, tum speciatim libris ex dono *Priciano* reliquis tercentum, necnon marcis centenis à *Richardo Parry* Episcopo *Asaphensi*, librisque totidem à *D. Annâ Lloyd*, Doctoris *Griffithi Lloyd* Relictâ, Doctoris autem *Roberti Lougher* filiâ, Sodalitio consignatis. Cæterum id demum Ædificii *Thelwalli* præfati, viri munificentissimi, benevolentia

lentiâ perductum ad culmen est; qui quidem nihil unquam prætermisisse comparet quod ad Collegii sui fructum ac splendorem promovendum conducere; siquidem perhibuisse memini successorem *Mancellum*, quod ejus operâ & munificentia libræ quinquies mille Sodalitio accreverant, quodque hæreditatem suam integram, eamque haud parum opimam, Collegio denique transcripsisset, nisi assidui nimis Sociorum aliquorum in successore quem præoptabat rejicendo conatus, Mecœnatis præclarissimi animum exacerbasent.

Bibliotheca. Pristina illa in *Area* sive *Quadranguli* anterioris parte boreali posita fuit, eandem vero anno *CIODCXXVI.* auspiciatus est *Eubulus Thelwall*, Eques auratus, absolutam autem reddidere Benefactorum variorum Symbola, & potissimum *Dominæ Bromley*, *Henrici Bromley*, Equitis aurati, Relictæ largitio; hæc enim libras centenâs conferebat. Aucto itaque ad summum fastigium *Ædificio* (cujus pars infima loco ambulachri erat, suprema vero fervientibus, seu sortis postremæ *Togatis*, in habitacula cessit) depositi sunt ibidem codices manuscripti à *Johanne Prife*, Equite aurato *Herefordiensi*, donati, necnon libri à Magistro *Gulielmo Pritchard*, supra memorato (ut alios taceam Benefactores) consignati; is autem libras porro centenâs detulit, quarum pars aliqua in Codicibus quoque coemendis erogata comparet. Memorandi præterea Doctor *Olivarius Lloyd*, qui libros suos omnes Jus Cæsareum tractantes, ab *Olivario Lloyd* Collegii *Om. Anim.* Socio, Viriq; nepote, quoad viveret possidendos, legavit; necnon *Edoard. Herbert*, Baro de *Cherbury*, qui Bibliothecam suam *Londinensem* dedit (id in an. *CIODCXLVIII.* cadit) denique, ne singulis recensendis immorer, Doctor *Mancell*, jam sæpe dictus, qui Bibliothecam suam integram, pretio permagno æstimatam, donavit. Ad Bibliothecam vero illam quod spectat, anno domini quasi *CIODCXXXIX.* diruta, velut prædictum est, Principalis munus tunc temporis obeunte Doctore *Mancell*, cui nempe in animo erat, ad occiduam coeli plagam *Quadranguli* latus tertium extruendum curare, cæterum om-

nia post paulo permiscente bello Civili, optatum res exitum haudquam sortita est, adeo ut necesse fuerit supellectilem Sodalitii literariam in camerâ quadam culinæ super jacente asservandam deponere.

Capella. Ad boreale *Quadranguli* latus collocatur; cujus pars maxima Principalis provinciam procurante *Powello*, collatis *Wallorum* generosorum symbolis, erecta fuit: absoluta vero cum esset, per *Johan. Howson*, Episcopum *Oxoniensem*, (præmissâ per *Thomam Pritchard*, Artium Magistrum, Collegiique Vice-Principalem, Concione) memoriæ beatissimi *Jesu* nuncupata est, id quod vicesimo octavo *Maii* anno *CIODCXXI.* obtigisse comparet. At vero cum angustius videretur Sacellum istud quam ut omnibus Sodalitii *Alumnis* recipiendis par esset, paucorum annorum intervallo (id enim anno domini *CIODCXXXVI.* inscribitur) orientem versus solem ampliatum est, quod quidem libris ducentis & quinquaginta, à *Carolo Williams*, ex Agro *Monumethensi* Baronetto, collatis, præstitum commemoratur.

Piæti ejus australi infixum conspicitur Monumentum marmoreum, integram viri genua flectentis Imaginem exhibens. Coram ipso apertus in mensâ jacet libellus, supra vero expansum cernitur conopæum, Angelis binis velaria utrinque diducentibus, atque ejusmodi Inscriptione inferius exarata.

Eubulus Thelwall Miles, unus Magistrorum *Cancell. Domini Regis*, & hujus Collegii Principalis, quâ fidem, sanus, quâ mores sanctus, quâ munus fidelis & justus, de Domo hac optimè meritus. Obiit viii Octobris *MDCXXX.* & anno ætatis suæ *lxviii.* hic dormit sub spe resurrectionis.

Bevis Thelwall Miles frater ejus,

Pietatis ergo mærens posuit.

Supra ostium Sacelli *Quadrangulo* proximum hæc aureis characteribus conscripta leguntur.

Ascendit Oratio, descendit Gratia.

Collegium

Collegium Wadhamense.

DISSOLUTO cum domibus, quas vocant, aliis religiosis Fratrum *Augustinen- sum* Prioratu, (hic extra portam *Fabro- rum* in *Oxonia* Subur- bano positus fuerat) fundum ejusdem (cujus quidem partem aliquam ad Prioratum de *Clattercote*, in agro *Oxon.* spectasse reperio) *Thoma Camarden* (Carden vulgo nuncupatur) Armigero, in annos viginti & unum dimisit *Henricus VIII.* confecto eam in rem ^a Instrumento, vicesimo *Decembris* die, anno Regni tricesimo tertio, dato. Penes *Camardenum* illum, annuam trium quasi librarum summam eo nomine pen- sitantem (pro ipsius enim *Cœnobii* *Ædificiis*, ac fundo, sive situ, ut legum utamur *Idiomate*, solidos quadraginta & sex, pro Tenemento autem in *Angi- portu longo*, vulgo *Longrew*, posito, proque officinâ eidem adjacentem Solidos tredecim, ac denar. qua- tuor numerabat) ad sextum *Edoardi VI.* annum, dom. nimirum *CICDLII.* perstitit Prioratus iste; tum vero per literas patentes, decimo sexto *Maii*, ejusdem anni, datas, *Henrico Suffolciæ Duci*, & *Thoma Dupont*, Generoso, transcriptum deprehen- do. Cæterum parvo temporis intervallo Dominos denuo mutavit, quippe illi vicesimo tertio dicti men- sis eundem *Henrico Baylie*, Medicinæ Doctore, Col- legii pridem *Novi Socio*, eâ lege ^b detulere, ut ipsis, eorumque hæredibus, solidos quinque & quadragin- ta, cum octo denariis, nomine *decimæ & decimæ partis inde*, (sic enim se habet *syngrapha*) quotannis persolveret. Ab eodem deinceps, decimo nempe sexto *Augusti*, anno Regni *Reginæ Mariæ* primo, dom. utique *CICDLIII.* ad *Edoardum Freere*, Armigerum *Oxoniensem*, Doctoris illius Socerum, venditione ^c devenit; postmodo autem *Gulielmo Freere*, ejusdem filio, jure hæreditario obtigit, atq; de illo tandem, vicesimo nempe *Septembris*, anno *Elizabethæ* vicesimo nono, per Prætorem ac Ballivos *Oxonien- ses*, integri Municipii nomine, libris quasi *cdxxx.* coemptum ^d reperio; postquam scilicet di-

missiones ejusdem frequentes impetrassent, atque adeo præcavissent Cives, ne cum *Propolarum Oxonien- sium* damno nundinæ consolitæ ante publicam Prioratus portam celebrarentur. A municipio illo ad Fundatricem istius Collegii Dominam descendebant tandem possessiones istæ; id quod proximo in loco fu- sius occurrit enarrandum.

Nic. Wadham, de *Weresfeld*, in agro *Somerse- tensi*, Armiger (*Ædis Christi* vel Collegii *C. Ch. Oxon.* *Commen- salis*, ut nos loquimur, generosus aliquando fuerat) suâ partim, partim etiam *Dorothea* conjugis, *Gulielmi Petre*, Equitis aurati, (hic *Serenissimæ Elizabethæ* à sanctioribus erat consiliis) filiz, lau- dabili parsimoniâ, summam pecuniæ prægrandem, libras nempe quater ac decies millenas, collegerat, præter annuum octingentarum librarum proventum, quibus possessiones hæreditarias, annuo ter mille li- brarum censu æstimatas, auxerat. Reputanti propte- rea secum ad quos potissimum usus illud patrimonii sui auctarium converteret, statutum imprimis erat Collegium *Venetis* fundare, in quo *Juvenes Angli* ad Ecclesiæ Romanæ fidem ac disciplinam (siquidem ipse juxta & uxor *Dorothea* Pontificiorum in partes pro- pensiores sunt habiti) informarentur; at vero hortante Amico quodam ac suadente, ut id operis in patriâ po- tius, & *Oxonia* præsertim, aggredieretur, sententiam ex- templo mutasse dicitur. Ut ut fuerit, dignâ laude spo- lianda non sunt præclara viri consilia, qui cum *Togato- rum Sodalitium* nobiscum instituere omnino decrevis- set, fundoq; eum in finem coemendo aliquandiu incu- buisset, satis concessit: quod quidem foundationi desti- natæ moram aliquam attulit, eandem vero haud pe- nitus abruptit; conjugi enim *Dorothea*, curatrici testa- mentariæ, ex supremorum mandatorum tabellâ in- junctum erat, ut quæ meditatus fuerat ipse absol- venda prorsus curaret; adhibitis procuratoribus fidu- ciariis, (*Feofatos* vocant *Legulei*) famulorum & cognatorum suorum è numero, quorum illa consilio & operâ eâ ex parte uteretur.

Notandum hic loci venit quod fundum, seu aream in quâ collocatur Aula *Glocestrensis*, Collegio huic suo delegerat *Wadhamus*; verum ubi mortuo illo Præ- fecturam deponere nollet *Dr Hawley*, ejusdem *Princi- palis*, ac proinde ut Collegii ibidem instituendi primus ipse Præses designaretur à Dominâ Fundatrice depof-

^a Ex quodam fasciculo, sive Rotulo in curia Augment. vic. in computo de an. 6. Ed. VI. ^b Ut in *Theaur. hujus Coll.* in 77x. an. 110. est *Ep^{us} Augustine Arps.* ^c *Ibid.* ^d *Ibid.*

ceret, à conjugis instituto eo usque abcessit *Dorothea*, ut Prioratū ante dictū, Sodalitii propediem fundandi in sedem, de civibus *Oxonienſibus*, ægre tandem, nec nisi eā lege, ut unicā vice Sociū unū binosque Scholares nominaret Municipiū, pretio satis grandi coemerit. Togatos quod attinet, e Civitatis prout convenerat illius designatione in Collegiū recens institutum cooptatos, fuere *Thomas Harrys*, *Francisci Harrys*, *Oenopolæ*; *Gulielmus Potter*, *Pannarii*; atque *Isaacus Smyth*, *Sartoris*, *Oxonienſium*, filii, quorum primo dictus Sociorum, reliqui vero bini Scholarium, in numerum sunt electi.

Prioratū autem, sive Cœnobio, præfato *Dorothea Wadham* à Civibus *Oxonienſibus* b transcripto (id quod xxix. Maii, anno Regni Regis *Jacobi* octavo, dom. nempe CIODCX. librarum sexcentarum summā factum) demolitis etiam quæ ruinam minitabantur ejusdem Edificiis, illo potissimum in loco quem occupat hodie latus Quadranguli australe, atque inde meridiem versus, collocatis, lapidi primo, nascentis Collegii in fundamentis ponendo, dies præfinitur. Sequentis *Julii* postremus is erat, illo vero adveniente coibant ad *Beatæ Virginis* Vicecancellarius, Doctores, & Procuratores Academici, cum aliis haud paucis potioris notæ togatis; hunc autem ad locū lapidi illi jaciendo destinatum solenni incessu perrexere, ibique *Thomam Harrys*, Prætozem, reliquosque municipiū *Oxonienſium* primores, salutabant. Mox inde *Te Deum*, ut par erat, imprimis cantabant Viri quidam puerique symphoniaci, postea vero opus designatum, & illustrissimum ejusdem fundatorem, oratione facundā collaudabat Doctor *Ryves*, Collegii *Novi* Custos, quem Guardianum vocant. Hinc autem, dum prima Sodalitii fundamenta Eurum versus (ibi loci exædificata postmodo est Capella) oblati, de more, in lapide ante alios omnes jacto pecuniis, ponerent Vicecancellarius alique nonnulli, Antiphonā solenni grates denuo supremo numini habentur.

Surgentibus ab inde Quadranguli muris, penſaque alacriter accurantibus operariis, Indultum regium, xx. Decembris, ejusdem anni, datum, impetravit Domina Fundatrix, cujus unique virtute factam habuit potestatem, i. Theologiæ, Juri Civili & Canonico, Medicinæ, bonis Artibus & Scientiis Linguisque, Collegiū fundandi. ii. Eodem in Collegio Custodem, quem Guardianum appellant, Socios sexdecim, & Scholares triginta, (graduatos aut non graduatos) vel etiam ex utraque classe togatos pauciores, prout Sodalitii ordinationes ac Statuta, deinceps condenda, decernerent, instituendi. iii. Proventus qui Alumnis suis alendis sufficerent Collegio consignandi, &c.

Decimo sexto *Augusti*, an. dom. CIODXCII, Sodalitii Edificiis ad summum fastigium haudum auctis, Chartam fundatricem, una cum integro Statutorum corpore, transmittit *Dorothea*, quibus palam facit Collegiū sese ad aquilonare Urbis *Oxonienſis* latus, in loco à Fratribus *Augustinenſibus* nomen vulgare sortito, fundare atque instituere; quod quidem Collegiū, *Wadhamenſe* decrevit nuncupandum, constituto ut publicis ibidem stipendiis sustentarentur Custos, sive Guardianus unū, Socii quindecim, totidemque Scholares, Capellani bini, clerici quoque bini, Oeconomus quem mancipalem, vocamus, unus, coci bini totidemque promi, cum unico Janitore. Ad Custodem quod spectat, in *Britanniā* natū esse

oportet quisquis provinciam illam procurandam suscipit, quā etiam abire statim debet si ad Episcopatum evehatur; injunctum quoque ut Artium saltem Magister sit, vitamque cœlibem agat. Sociis permissum est, ut quamcunque velint facultatem profiteantur; verum singulis eorum incumbit, decurso à Regentiā suā in Artibus annō decimo octavo, inde migrare; & Sociū protus exuere. Scholares quod attinet (quorum è numero asciscendi sunt Socii) tres ex agro *Somersetensi*, &que agro *Essexiano* totidem, reliqui vero ex magnæ *Britanniæ* Comitatu quovis, desumendi sunt.

Atque hic loci alienum non erit Custodem, Socios, Scholares, & Capellanos (quoniam rerum pene omnium sacra sunt primordia) à Domina Fundatrice designatos, & viceſimo *Aprilis*, anno CIODCXIII. in Collegiū admissos, nominatim recensere.

Custos.

Robertus Wright. s. Theol. Professor, die prædicto, tempore vero matutino, in Ecclesiā *Divæ Mariæ*, per Vicecancellarium, pluresque Aedium Præfectos, admissus est.

Socii.

<i>Gulielm. Smyth.</i>	Artium Magi- stri.	Admissi sunt in Collegii Refectorio, per ipsum Custo- dem, die præfata, tempore autem po- meridiano.
<i>Johan. Goodridge.</i>		
<i>Edoardus Brunkard.</i>		
<i>Johan. Pitt.</i>		
<i>Jacobus Harrington.</i>		
<i>Daniel Escot.</i>	Artium Bacca- laurei.	
<i>Humphred. Sydenham</i>		
<i>Richardus Puleston.</i>		
<i>Franciscus Strode.</i>		
<i>Rodolphus Flexney.</i>		
<i>Thomas Harrys.</i>		
<i>Gulielm. Payton.</i>		

Scholares.

<i>Nicolaus Brewyn.</i>	Eodem die, à meridie, in Collegii quoque Refectorio, per Custodem ac Socios admissi sunt, & (præter <i>Potterum</i> , <i>Boswellum</i> , ac <i>Hillum</i> , quibuscum propter ætatem nondum adultam dispensatum fuit) juramentis consolis astricti.
<i>Robert. Ellis.</i>	
<i>Amias Hext.</i>	
<i>Johan. Wolley.</i>	
<i>Guliel. Arnold.</i>	
<i>Robertus Arnold.</i>	
<i>Gualterus Stonehouse.</i>	
<i>Guliel. Boswell.</i>	
<i>Johan. Willis.</i>	
<i>Johan. Flavell.</i>	
<i>Richardus Tapper.</i>	
<i>Alexander Huish.</i>	
<i>Georgius Hill.</i>	
<i>Guliel. Potter.</i>	

Capellani.

<i>Thomas Randsolpe</i>	A. M.	Eodem loco ac tempore admissi fuere, & juramentis onerati.
<i>Gilbertus Stokes.</i>		

* Ut in mag. rub. lib. Civ. Ox. p. 262. 263. &c. * Ibid. in ead. ppx. ut supra, & in mag. rub. lib. ut sup. p. 254. * In *Theſaur. hujus Coll. in ppx. quadam longa.*

BENEFACTORES.

Eorum è numero unum commemorabo, qui omnium instar habendus. *Johannes Goodridge* is est, Artium Magister & hujusce Collegii aliquando Socius, ac deinceps apud Collegium *Greshamense* publicus Rhetorices Professor. Hic autem Prædia sua omnia, apud *Walthamstow*, in agro *Essexiano*, posita, Sodalitio isti eâ lege transcripsit, ut annuas quasdam pecuniæ summas hunc in modum erogandas curarent Custos ac Socii, viz.

Pensionariis quatuor ix. viritum libras.

Singulistrum, ex ipsâ uti nos loquimur fundatione, Scholarium lib. iii.

In disputationibus Theologicis Moderatoris vices obeunti lib. iii. sol. vi. den. viii.

Catechistæ lib. ii.

Decani deputato lib. ii. sol. vi. den. viii.

Præfectori in longâ, quam vocamus, vacatione, modo Mathematicam aperiât, lib. i.

Subdecano, seu Logices Præfectori lib. i.

Orationem solennem, quâ fundatoris percensentur laudes, vicesimo *Octobris* quotannis habenti lib. i.

Disputationes philosophicas moderanti lib. i.

Sodalitii Bibliothecario marcam unam.

Possessiones vero prædictæ, testamento supremo, vicesimo quinto *Novembris*, anno dom. *CiöDCLIV*. condito, nono autem *Decembris* proxime sequentis probato, Collegio sunt consignatæ.

CUSTODES

I. *Robertus Wright*, Sacræ Theol. Professor, in Parochiâ S. *Albani*, in agro *Hertfordiensi*, natus, Collegii SS. *Trinitatis* primo Scholaris, dein Socius, postmodo Sacellanorum Serenissimi *Jacobi* de numero, Ecclesiæ *Wellensis* Cathedralis Thesaurarius, & Canonicus ejusdem Residentiarius, allatis eam in sem à Dominâ *Dorothea* literis, per Vicecancellarium, complures Ædium Præfectos, & Procuratores Academicos, in primum Sodalitii istius Custodem admissus est, juramentis solennibus astrictus; id quod in Capellâ, Ecclesiæ Divæ *Mariæ* ad Boream contiguâ, vicesimo *Aprilis* die, an. dom. *CiöDCXIII*. præstitum reperio. Prohibente quo minus uxorem duceret Dominâ Fundatrice Magistratum post paulo sponte deposuit, & Episcopus dein *Bristoliensis* (in quem xxiii. *Martii*, an. *CiöDCXXII*. consecratum deprehendo) evalit; tandem vero *Lichfeildie* & *Conventrie* Antistes emicuit.

II. *Johannes Flemmyng*, Sacræ Theologiæ Baccalaureus, in Parochiâ de *Wadderne*, apud *Cornubienses*, natq; Collegii autem *Exoniensis* Socius, *Wrightum* excepit secundo *Septemb.* die, an. dom. *CiöDCXIII*. Fatis concessit, Sacræ Theol. Professor & Sacellanorum regionum unus xvii. *Martii* anno *CiöDCXVI*. inque interiori Sodalitii hujusce Capellâ sepultus jacet. Vir profecto erat tum ob vitæ sanctimoniam, tum ob eruditionem, haud parum laudandus, sed & muniis Præfecti peritissimi omnibus optimeungebatur, quod quidem in causâ præ-

sertim erat cur ob mortem Viri præmaturam magnopere doleret *Dorothea*.

III. *Gulielm. Smyth*, Artium Magister (Sacræ Theol. Professor dein emerfit) & hujusce Collegii Socius, *Flemmyngo*, designante Dominâ Fundatrice, (hoc decimo nono *Martii* an. *CiöDCXVI*. contigit) & coeuntibus porro Custodis ac Sociorum calculis (id in vicesimum quartum ejusdem mensis cadit) suffectus est. Magistratu ultro abiit (Rectoriam de *Tredington*, in agro *Wigornienfi* & Ecclesiæ *Wigorniensis* Præbendam consecutus) quinto *Septembris* die anno *CiöDCXXXV*. Sexto *Maii*, an. *CiöDCLVIII*. è vitâ migravit, inque Ecclesiâ *Spechleyensi*, haud procul *Wigornia*, humatus fuit; Tumulo autem superjacet lapis marmoreus, Inscriptione latinâ decoratus, quæ sic se partim habet.

*Eheu! quod ipsa virtus non nescit mori,
Gulielmi subitus Smythi quiescit cinis, &c.*

IV. *Daniel Escot*, Artium Magister (in Theologiâ postmodo Incepit) *Smythio* substituitur vii. *Sept.* an. *CiöDCXXXV*. Animam efflavit ineunte mense *Aprilis* an. *CiöDCXLIV*. & in Choro Sacelli interiori tumultus fuit.

V. *Johannes Pitt*, Sacræ Theologiæ Baccalaureus, Custos deligitur xiii. *Apr.* anno *CiöDCXLIV*. & xxv. mensis ejusdem admissus est. Magistratu, ex mandato Procerum & Plebeiorum, ad reformatandam, si diis placet, Academiam à Parlamento Delegatorum, pulsus fuit tertio *Martii*, *CiöDCXLVII*. nec ita post diem obiit supremum.

VI. *Johannes Wilkins*, Artium Magister, (deinde S. T. P.) ex Aulâ pridem *Magdalensî*, eorundem Delegatorum autoritate subrogatur, septimo *Aprilis*, an. *CiöDCXLVIII*. cui quidem id muneris post paulo firmarunt Cancellarius & Visitatores. Is præfecturam retinuit, licet matrimonium contraxisset, usq; ad an. *CiöDCLIX*. tunc autem eadem ultro abcessit. Vide plura inter scriptores Aulæ B. *Mariæ Magd.*

VII. *Gualterus Blandford*, Artium Magister (S. Theol. Professor deinceps emicuit) Custodis munus adivit quinto *Septemb.* *CiöDCLIX*. Ad sedem inde *Oxoniensem*, atque postea *Wigorniensem* evectus est, necnon ad Decanatum Capellæ Regiæ.

VIII. *Gilbertus Ironsyde*, Sacræ Theol. Baccalaureus (dein Professor) admissus fuit in Custodem septimo *Decembris* die, an. dom. *CiöDCLXV*.

EPISCOPI.

Nicolaus Monk, Herefordiensis. *CiöDCLX*.

Johannes Gauden, Wigorniensis. *CiöDCLXII*.

Sethus Ward, Sarisburiensis. *CiöDCLXVII*.

Gualterus Blandford, Wigorniensis. *CiöDCLXXI*.

SCRIPTORES.

JOHANNES FLAVELL, apud *Liddiard* Episcoporum in agro *Somersetensi*, natus, literas Academicas in Collegio SS. *Trinitatis* haurire coepit an. dom. *CiöDCX* ætat. xiv. Elapso dein triennio, cum ingenii ad magna demum emerfuri indicia daret frequentia,

ria, Scholarium sub ipsa Collegii natalitia electorum in numerum à Dominâ Fundatrice assumptus est. Studiis postea sedulo admodum incumbens, ob rei philosophicæ peritiam ac disputandi facultatem, *Oxonienfes* inter celebres habebatur; anno autem CIO-DCXVII. ad Gradum evectus Magistralem, Incœptoris in Comitibus senioris vices obivit; publicus insuper Grammaticæ Prælector eodem quasi tempore factus. Scripsit;

Tractatum de Demonstratione methodicum. lib. 4. Edit. *Oxon.* post obitum Authoris, anno nimirum 1619. lat.

Quem quidem librum non ad Prelum, sed in usum & ad profectum privatorum aliquot auditorum conscripsit; pro Muneris utique ratione, quod tunc temporis in Collegio obibat. Id erat Juventutem rogatam præceptis logicis informare, & Tyronum præfidere disputationibus, quorum utrumque, præstitisse cum laude fertur, Juvenis ipse, (annum enim ætatis vicesimum nondum attigerat) & in Artibus tantum Baccalaureus. At vero cum vitæ sedentariæ, quæ sane studiosorum pene omnium pestis, nimis indulgeret, in ipso ætatis flore è medio sublatus est, quod utique decimo *Novemb.* an. CIODCXVII. accidit; in Sodalitii autem Capellâ tumulatus jacet.

SHAKERLEIUS MARMION, patre *Shakerleio*, apud *Ainoe*, in agro *Northamptonensi* (ejus loci Manerium hæreditario postmodum jure adivit) sub mensis *Januarii* initium (die ejusdem vicesimo primo è sacro Baptismatis fonte levatus est) an. CIO-DCII. natus, in Scholâ vero *Thamensi* publicâ primis Artium bonarum rudimentis imbutus, in Collegio isto operam disciplinis academicis navare capit an. dom. CIODCXVII. Anno XXIV. Artium evasit Magister, & ob rei poeticæ peritiam in pretio deinceps habebatur. Edidit autem;

Comædias tres. Lond. 1632. 38. 41.

HUMPHREDUS SYDENHAM, *Dalvertona*, in agro *Somersetensi*, natus, hujusce Collegii Socius à Dominâ Fundatrice, an. CIODCXIII. coopatus, annoque proximo Gradu Magistrali decoratus compareret. In sacrum Diaconatus ordinem post annos inde aliquot, annoque CIODCXXI. Presbyterorum in numerum, per *Ludovicum* Episcopum *Bangorensen*, ascitus, Rectoriam de *Puckington*, seu *Pokington*, ab *Hugone Portman*, Baronetto collatam, & Rectoriam de *Abbritle*, in eodem (*Somersetensi* nimirum) Comitatu positam, à *Carolo I.* an. dom. CIO-DCXXVII. donatam adivit. Eodem quasi tempore *Edoardo Domino Howard de Escrig* à sacris fuit, eoque nomine beneficia plura possidendi facultatem adeptus, Rectoriâ de *Odcombe*, in agro *Somersetensi*, auctus est, an. CIODCXLIV. deferente scilicet eandem *Carolo I.* quod *Johannes Sydenham*, Baronettus, ex Ephebis nondum excefferat, sive (ut Legum nostrarum Idiomate utamur) *Wardorum*, hoc est pupillorum regionum in numero erat. *Sydenhamium* vero nostrum quod attinet, Beneficiis præfatis, propter operam Regi, & Ecclesiæ navatam parvo temporis intervallo spoliatus est, qui quidem tantâ pollebat facundiâ, ut *linguâ argenteâ* instructus vulgo audiret; quam sane laudem haud immerito videbitur consecutus scripta Viri animo parum iniquo perlustranti; tamen si verum sit, quod pro arbitrio non minus quam pro captu Lectorum habent sua fata libelli. In lucem vero emisit, præter alia;

Conciones varias. Edit. 1626. 27. 30. 36. 37. &c.

In agro *Somersetensi*, circa annum CIODCL. diem fertur obiisse.

ALEXANDER HUIISH, apud *Wells*, in Parochiâ nempe *S. Cuthberti*, natus, & Scholarium suorum in numerum à Dominâ Fundatrice assumptus an. CIODCXV. ejusdem Collegii Socius, ut opinor, dein emerfit. Anno dom. CIODCXXVII. Sacræ Theol. Baccalaureatu ornatus est; patrum autem antiquorum, & Scholasticorum, quos vocamus, Theologorum, in scriptis haud mediocriter erat versatus; Evangelii porro annuntiator non incelebris, in primis etiam Criticorum ordinibus collocandus, Theologus denique solidus ac sobrius habebatur. Scripsit,

Prælectiones in Orationem Dominicam, Lond. 1626. Angl.

Versiones ille græcam & latinam, in Bibliis Polyglottis editas, castigavit & accuravit: cæterum de dignitatibus & Beneficiis quibus fructus fuit nihil habeo comperti; Ecclesiæ *Wellensis* Præbendam, & Parochiam de *Beckington*, haud procul inde positam, si excipias. De mortis porro tempore parum constat, statim vero à felicissimo *Caroli II.* in *Angliam* reditu fato suspicor functum.

JOHANNES GAUDEN, in agro *Essexiano* natus, disciplinas Academicas *Cantabrigiæ* imprimis hausit, inde autem ad Collegium istud perveniens Tutoris munere fungebatur, & *Gulielmi Russell*, Baronetti, filios discipulos, sive ut nos loqui consuevimus pupillos habuit. Anno CIODCXXXV. Sacræ Theol. Baccalaureatum, ac decurso inde sexennio Doctoratum in hac Academia capessivit, sub idem vero tempus Rectoriâ de *Brightwell*, in agro, nisi me fallo, *Oxonienfi* politâ, nec ita post Rectoriâ de *Bocking*, in agro *Essexiano* collocatâ donatus comparet. Verbum quoque divinum Legum municipalium studiosis, apud *Templa*, quæ vocant, *Londinensia* comorantibus aperuit, sceptrumque avitum recuperante *Carolo II.* ad *Exoniensem*, & post aliquanto ad *Wigorniensem* Episcopatum evocatus est. Scripsit libros complures anglicano idiomate quorum tituli sic se habent.

Ecclesia anglicana suspiria, Constitutione illius pristinâ cum hodiernâ ejusdem constitutione collatâ. lib. 4. Lond. 1659. angl. fol.

Faderis [scoticani scilicet] *Analysis.* Lond. 1660.

Hyperaspistes, sive Ministerii & Ministrorum Ecclesiæ Anglicanæ defensio, Lond. 1653.

Fædus [præfatum nimirum] & *federati vadimonio de pace servandâ astricti* [The binding of the Covenant and Covenanters to their good behaviour] anglice nuncupatur] sive libri à *Doflore Burges* conscripti, & *Hyperaspistes* appellati, *Analysis* propugnata, & *Cavilla Zacharia Crofton* refutata. Lond. 1661.

Sanctitas & solennitas pristina Connubiorum Christianorum. Lond. 1654.

Causæ Parochorum, Decimarum stipendio sustentatorum, examen. Lond. 1653.

Concio habita cum Radolpho Brounrig, Episcopo Exoniensi, jussu peragerentur funebria, una cum ejusdem vitâ & morte. Lond. 1660.

De reliquis Præfulis istius scriptis consule, si lubet, Bibliothecæ *Bodleianæ* Catalogum; ipse autem fatis *Wigornia* concessit, inque Ecclesiâ suâ Cathedrali, pone orientalem Chori partem, sepultus quiescit, cu-

Yyyyy 2

jus

jus effigiem dimidiatam, habitu episcopali indutam, & supra tumulum positam, ibidem conspicis, hac inscriptione inferius comparente. *Juxta hoc marmor posita sunt reliquia Joh. Gaudentii SS. T. D. Effexiâ oriundi, qui anno illo mirabili restitutionis Regis Caroli II. ad sedem Exoniensem subvectus inde favore ejusdem Regis ad Cathedram hanc Wigorniensem statim vacantem translatus est, sed honorem quem optimè meruit non ita diu sustinuit, meliori enim sorte dignus, jussus est à supremo Rege ad Beatorum sedes demigrare, ubi expectat novam translationem harum scil. Reliquiarum in novissimâ omnium restitutione.*

Hoc monumentum non memoria (quam scripta haud sinent perire) sed amoris ergo posuit conjux maestissima, Epitaphium par meritis scripsisse suum voluit solummodo ingenium adscriptum est immortalibus 20. die mensis Sept. A. D. 1662. æt. 57.

HENRICUS YELVERTON, Baronettus, apud **Easton Mauduit**, in agro **Northamptonensi**, ineunte **Julio**, an. **CIODCXXXIII.** natus, & sexto mensis ejusdem die Sacram Baptismatis aquâ lustratus, primis pueritiæ annis ad Scholam **Paulinam Londini** missus est, ut ingenii (cujus tunc temporis egregia specimina edidit) cultum capesceret: Ubi postquam magno cum profectu per annos aliquot fuisset versatus in Collegium hoc admissus an. **CIODCLI.** felici industria, non modo universum rei literariæ orbem brevi temporis spatio perlustravit, sed tanquam victor, sui juris fecit. Quam non perfunctoriè Authores fere omnes Græcos juxta & Latinos, juvenis adhuc evolaverit, testatum facit, eruditus ille **Tractatus**, quem **xxv.** annos natus scripsit, & cui titulus,

Dissertatio brevis de veritate, & recta rationi conformitate, Religionis à Jesu Christo tradita. Lond. 1662. angl. Huic autem libro subnexa est *Disquisitio de Sibyllis*, &c. per **D^{nm} Doctorem Twisdenum**, ni fallor, *Cantianum*, Scriptoris hujus nostri Avunculum, exarata. Cæterum contextuit porro **Telvertonus** libellum qui sic inscribitur,

Vindicia Ecclesiæ Anglicanæ adversus Edoardum Bagshaw, schismaticum. Lond. angl.

Mortoni quoq;, **Antistitis Dunelmensis**, libro de Episcopatu Proœmium præmisit; reliquæ vero ejusdem lucubrationes siquæ tamen fuerint, nobis adhuc incomptæ. Ipsum autem quod attinet, is erat, si quisquam alius qui eruditione singularem, humili modestia texit, summa pietate consecravit: amplas fortunas honestissimis largitionibus, ingenii opes (quæ pariter cumulatissimæ) veritatis præsidio impendit. Amicis sublevandis, ornandis literis, bonoque publico promovendo natus. Inter plura quæ gesserat laudatissima, minime præterire licet, quod **Rev. in Christo Patrem, Thomam Mortonum Episcopum Dunelmensem**, senectâ & ærumnis fractum, laribus, imo sinu excepit, & usque ab obitum retinuit: quem non modo ut hospitem humaniter tractavit, sed tanquam parentem, religiosè coluit. Post **xxxvii.** annos in literarum studijs, pietatisque Christianæ officijs collocatos **iii. Octob.** an. **CIODCLXX.** medio ætatis flore febre correptus, fato sibi solum maturo occubuit, sanctissimamque animam Deo reddens, ingens sui desiderium apud bonos omnes post se reliquit. In **Eastonæ** prædictæ Ecclesiâ inter illustres Avos sepulturae demandatus.

GEORGIUS ASHWELL, **Londini**, in Parochiâ **S. Martini**, intra portam **Ludgatsensem**, natus, hu-

jusce Collegii primo Scholaris, ac deinde Socius fuit; suscepto autem Theologiæ Baccalaureatu Rector de **Hanwell**, prope **Banburiam** in agro **Oxon.** tandem evasit. Typis pervulgavit libellos binos sic inscriptos,

Fides Apostolica, sive Symboli Apostolici Authorum & autoritatis assertio. Oxon. 1653. angl.

Gestus Eucharisticus, sive de gestu in sacra Synactes elementis percipiendis usurpando. Oxon. 1663. angl.

Hanwella nunc temporis agit, alia, ut sit verisimile, propediem editurus,

THOMAS MANTON, in agro **Devonienfi**, (apud **Whimpole**, ut opinor) natus, ad Collegium istud literis academicis imbuendus accessit an. dom. **CIODCXXXV.** verum relicta priusquam Gradum consequeretur magistralem Academiâ, Catharorum ad partes transivit, & prorumpente Bello civili à schismatis Presbyteriani Imitatoribus, in pretio, propter sacram paginam dilucidandi facultatem, habitus est. Vici deinceps **Stoke Newington** dicti, inque agro **Middlesexiano** positi, Parochus emerfit, loco vero cedente **Obad. Sedgwick** Parochiam **Londinensem Covent-Garden** appellatam consequabatur. Reddito suis **Carolo II.** Sacræ Theol. Professor per creationem, uti nos loquimur, emicuit, verum decurso inde biennio, cum Ecclesiæ anglicanæ ritibus ac disciplinæ conformem se neutiquam præstaret, promotione ecclesiasticâ merito spoliatus est. Scripsit,

Commentationes in Epistolas Jacobi & Judæ, duobus voluminibus in quarto editas. angl.

Conciones coram Parlamento habitæ; de quibus compertum non habeo an propalatae fuerint.

Londini, in parochiâ suâ pristina, vel haud procul inde, hodie commoratur; & in plebe imperitâ ab Ecclesiæ anglicanæ communione absterrendâ obnixè satagit.

Sunt & alii quos sibi vendicat Sodalitium istud Scriptores, quales. **i. Robertus Maton**, Artium Magister & verbi divini Minister, atque hujusce Collegii olim Commensalis, qui librum edidit *De historiâ prophetica Regni Salvatoris nostri in terris, hoc est Ecclesiæ Catholicæ militantis ac triumphantis, una cum dissertatione de Gog & Magog, seu de pralio magni illius diei Dei omnipotentis.* Lond. 1642. angl. **ii. Georgius Jollif** Medicinæ Doctor, **Dorcestriensis**, qui vasa lymphatica primus omnium retexit, & suâ quædam in facultate propalasse perhibetur. Eorum ut opinor uterque (de novissime dicto nil restat dubii) fati jam concessit. **iii. Samuel Lee**, Artium Magister, Sociorum in numerum per Visitatores Parlamentarios, anno **CIODCXLVIII.** intrusus. Is librum pervulgavit cui titulus, *Orbis miraculum, sive Templum Salomonis, ad Sacram Paginam lucem delineatum.* Lond. 1659. angl. Prope **Burchester** vulgo **Bissester**, in agro **Oxonienfi**, nunc habet, erga Ecclesiam Anglicanam haud ita bene animatus. **iv. Thomas Sprat**, Collegii **Wadhamensis** aliquando Socius, Sacræ jam Theologiæ Professor, Ducis **Buckinghamia** Sacellanus, & Ecclesiæ **Westmonasteriensis** Præbendarius. **v. Denique Nicolaus Lloyd**, Artium Magister, Rector de **Newington S. Maria**, prope **Lambetham**, in agro **Surreienfi**, & **Gualtero** Episcopo **Wigornienfi** à Sacris domesticis. Hos inquam omnes commemorare fusius oporteret, nisi de aliis eorum parum haberem comperti, alii autem vivos inter etiamnum agerent.

ÆDIFICIA.

Integram Collegii fabricam (quæ quidem unius undique secus formæ est, & Oxoniensibus fere omnibus eo nomine antecellit) suis erexit impensis *Dorothea*, jam sæpe dicta, & fundati Sodalitii gloriam cum conjugè charissimo participare merito visa.

Refectorium. In orientali Quadranguli latere collocatur, ejus vero in fenestris conspiciuntur Episcoporum complurium *Bathwellensium* (hi visitandi, ut loquuntur Leges, Collegii jure potiuntur) Clypei gentilitii, quos ego, brevitati studens, præmittendos impræsentiarum ducō.

Supra portam ejusdem occidentalem, quā nempe Quadrangulum ingrederis, comparet *Nicolai Wadham*, arma induti, effigies lapidea; cujus in dextrâ Collegii modulum, sive Proplasma, cernis. Conspicitur viri ad lævam conjugis *Dorothea* Imago, è lapide pariter dedolata; inter utrumque autem hæc sedat Inscriptio.

An. Dom. 1613. April. 20.

Sub Auspiciis Regis Jacobi.

Hospes

Quam vides Domum musis nuncupatam, ponendam mandabat *Nicolaus Wadham* *Somersetensis* Armig. Verum ille fato præreptus *Dorothea* conjugè perficiendam legabat. Illa incunctanter perfecit, magnificeque sumptibus suis auxit. Tu summe pater ad sis propitius, tuoque muneri addas quasumus perpetuitatem.

Bibliotheca. Culinae, ad orientalem Quadranguli partem, superjacet, à Dominâ quoque Fundatrici constructa; ad summum vero fastigium haudum perductæ supellectilem suam omnem literariam, codices bis mille complectentem; librisque mille ac septingentis æstimatam, consignavit *Philippus Bisse*, Sacrae Theol. Professor, & Archidiaconus *Tauntoniensis*, in Collegio *Magdalenensi* nobiscum olim Togatus. Sed neque illâ ex parte defuit ipsius *Dorothea*, & Benefactorum aliorum munificentia; singulis autem recensendis mihi non est immorandum.

Capella. Posita est in orientali Quadranguli latere, ab ipsâ etiam *Dorothea* excitata, sacræque supellectile instructa; cujus en tibi Lector consecrationem a solennem. Vicesimo nono Aprilis an. CIO-DCXIII. obtingentem. D^{cem} *Joh. Bridges*, Episcopum *Oxoniensem*, haud procul ab Ecclesiâ Beatae Virginis hospitantem, adibant Aedium Præfeti & Doctores Academici, quibus Antistitem ad Collegium istud deducuntibus obviam, juxta portam ejusdem publicam, fiebant Custos ac Socii. Hinc ad ipsum Sacellum, non sine vocum humanarum & Instrumentorum musicorum concentu, perrexere omnes; Præsule vero Custodis in sellâ collocato, ad cætum eruditum idiomate latino perorabat *Jacobus Harryngton*, Sociorum unus. His ita peractis, Capellam memorie S. *Nicolai* nuncupavit Episcopus, qui cum Concionem in Evangelii secundum *Johannem* cap. x. vers. xxii. habuisset, Peristylum & Cæmeterium, Austrum versus adjacentia, rerum quoque profana-

rum è numero exemit, sacrisque usibus dedicavit.

In Sacelli (quod vocant) interioris parte supremâ, ad parietem aquilonarem, clathris ferreis incinctum collocatur monumentum speciosum, Viri in latus semisupini, togam subfulcam induti, caputque in cubitum reclinantis, Effigies. Ejus ad pedes comparet Canis venatici [a *Calbot* vulgo appellatur] procumbentis Imago, supra vero cernuntur fortitudo, temperantia, Justitia, &c. quibus supereminet temporis falcem gestantis Imago; Armis sepulti gentilitiis quarteriatis infra positus, una cum ejusmodi Epitaphio, in Tabellâ marmoreâ exarato.

Mors mihi somnus.

Dormit subtus *Johannes Portmannus* Baronettus ex illustri familiâ in agro *Somerset.* ortus, *Johannis Portmanni* Militis & Baronetti filius atque Hares secundus; effigiem infra spectas, & audaciam artificis, erat enim juvenis insignioris, atque animi Candore, exemplari modestiâ, magnâ pietate, morum & ingenii suavitatem planè admirabili, corpore autem tenui & valetudinario, quod cum annos undeviginti & menses aliquot agrè sustinisset, nobilis anima tandem placide reliquit, & decimo die Decembris anno salutis humana MDCXXIV. in Cælum evolavit. Talis Lector, sit mors tua, quæ carnem quieti, Cælo animam tradit: Interim sacri tibi sint hic cineres, è somno suo gloriosius aliquando surrecturi.

In Sacello exteriori monumenta quædam, & Inscriptiones sepulchrales occurrunt sic se habentes.

Tabellæ marmoreæ, parieti orientali affixæ, hæc inscribuntur.

Exuvias hic deposuit *Gilbertus Drake* *Devonienfis*; generosâ familiâ oriundus, in Artibus Magister & hujus Collegii Socius: Vir magna eruditione, ingenio facili faciliq; moribus suavissimis, quin etiam integritate vitæ illibatâ, & pietate singulari celebris: nec tamen pro suis virtutibus satis notus, complures enim humiliori modestiâ velabat, quas ne desideres (Lector) en vix media adhuc ætate, Cælo maturas, obiit Mar. 2° A. D. 1629. ætatis 29. I. D. P. D.

Ad parietem borealem conspicitur ex Alabaistro vi-
liori monumentum, in quo sic legis.

Epitaphium

Doctissimi religiosissimique juvenis *Thomæ Harris* Artium Baccalaurei, & hujus Coll. Socii inter primos ab ipso conditore electi.

Hæc juvenem tenet urna, brevis qui tempore vitæ
Tam bene percurrit, quàm cito; dignus erat.
Inter nos vixisse diu, nisi quod mage dignus,
Inter felices vivere Calicolas.

Obiit 5. Junii 1614.

Parietem occidentalem ornat ex marmore pulchriori Tabella, inter Portam utramque posita, & Epitaphio isto decorata.

Memoria sacrum

Est hoc monumentum *Johannis French* Armigeri, filii *Stephani French* Arm. & hujus Collegii Commensalis,

* In ppx. cui tit. The Aug. &c. ut supra.

nati apud Stream de Chittingle in Comitatu Suffonia
A. D. 1648. qui exanthematam morbo laborans, vi-
cesimo ætatis suæ anno, obiit A. dom. 1668.

In altera Tabella, juxta Præfatam, se dat hæc
inscriptio.

M. S.

Ingenui juvenis Thoma Farmer,
Hujus Collegii superioris ordinis commensalis,
Patris Radulphi filii unigeniti,
duorumque Patruorum,
Arthurii & Thomæ,
Insignium Mercatorum Bristolienfium
Hæredis unici,
Qui, cum 18. ætatis suæ annum
Compleverat,
Febre tunc temporis Epidemica
Subito correptus,
Morum tamen suavitæ,
Vita inculpabili
Perenniori felicitati maturus
Obiit Novembris 21.
A^o Domini
1672.

Lapidibus variis minoribus, humi jacentibus, hæc
inscribuntur.

S. H. A. M. W. C. C. (1. Sam. Herne Artium
Mag. Wadh. Coll. Commensal.) mortalitati non
vita valedixit Dec. 2. 1658.

Hic jacet sepultus Thom. Ainscombe Coll. Wadh, com-
mensalis. Mortuus est Sept. 23. 1666.

T. I. (1. Tho, Ironside) Maii 1643.

Gilbert Stokes S. T. B. ob. 16. Oct. 1654.

T. S. (1. Tristram Sugg S. T. P. & Soc.) 1660.

Aliæ etiam sunt inscriptiones in lapidibus minori-
bus, quas nunc omitto.

In ejusdem Sacelli fenestrâ quædam hæc exarantur.

Robertus Wright Sacra Theologia Professor, Ecclesie
Cathedralis Welles Thesaurarius, Canonicus Residen-
tarius, quondam Collegii Trinitatis Socius, & primus
hujus Collegii Guardianus.

Collegium

Collegium Pembrochianum.

DE Collegio *Pembrochiano* jam dicturus, quod omnium in Academia, novissimè dotatum est, non alienum erit, de Aula *Lateportensi*, cujus in solo hoc Collegium fundatum est, quædam à nobis observata hic præmittere.

Reperio igitur, primò, etiam vetustissimis temporibus, fuisse amplum quoddam tenementum, ad angulum Coemeterii Ecclesiæ S. Aldati situm, quod ad Prioratum S. *Frideswyda* pertinebat, à quo etiam ante multa secula, pensio annua sive quietus quidam redditus Canonicis ejusdem solutus est. Unde non malè conjecerim, sedem fuisse literis dicatam, non solum post, verum & multò ante Normannicam invasionem: in qua, ejusdem Prioratus Novitii secularibus studiis imbuébantur; & inde etiam ipsa Ecclesia S. Aldati, (cujus medietas olim ad illum Prioratum spectabat) in Membranis sive Registris sub *Henrico I.* scriptis, sub nomine *Monasterii*, in honorem S. Aldati Episcopi, dedicati, non semel occurrit.

Secundò, reperio, tenementum hoc, ad *Segrymos Oxonienses* (hoc est, ad Magistrum Richardum Segrym, filium Richardi, Civis ^b Oxoniensis, filii vel saltem (ni fallor) Nepotis, Segrymi cujusdam, ^c clerici, qui vixit an. CIOXXXVIII. & filius erat ^d Roberti, sive Robeloti) pertinuisse. Et à M^o Richardo Segrym prædicto, tempore Henrici III. an. quasi reg. xxxviii. Prioratui S. *Frideswyda*, (à quo hoc de dictis Canonicis aliquando tenuit) fuisse ^e donatum, sub nomine *magni messuagii in angulo Coemeterii S. Aldati, siti*; his conditionibus, ut post obitum ipsius, aliquis ejusdem Prioratus Canonicus in perpetuum aleretur, qui anniversariam missam ibidem celebraret, pro animarum salute, tum

ejus, tum parentum ipsius, necnon *Christiana Paddy*.

Tertiò, tenementum hoc, à *Segrymis* prædictis, appellatum fuisse Aulam *Segrymi*, & tempore istius, M^{ri} Richardi Segrym prædicti, vel etiam antè, à Clericis quibusdam habitatum: quo nomine etiam gavissum est, usque ad initium Henrici VI. & tum, Aula *Lateportensis*, (à *late portâ* quæ in eam ducebat, sub id tempus extructâ) appellari cœptum; & in scriptis, *Lateportensis*, alias *Segrymi* (ut deinde corruptè) *Segryvi* Aula.

Quartò, reperio Aulæ huic ampliandæ, & aliud quoddam tenementum, ipsi ad orientem (ni fallor) vicinum fuisse additum; quod quidem tenementum, ad Monachos Cœnobii *Abendonensis*, (quorum etiam & medietas ^f altera Ecclesiæ S. Aldati erat) olim pertinebat: additum est & aliud tenementum ad orientem hujus prioris situm, quod, à Sociis *Novi Collegii*, ad quos spectabat, annuâ sex solidorum & octo denariorum pensione, Principalis Aulæ *Lateportensis* ^g conduxerat, tempore Henrici VII.

Quintò, reperio, hanc Aulam, Juris Civilis & Canonici studio, præcipuè fuisse dicatam, quod ex Registris, & alibi satis ^h liquet.

Sextò inter ejusdem Aulæ Principales (quorum & Catalogum apud me habeo, sed imperfectum) reperio aliquot præclaros Viros. Quales erant, i. *Brianus Hygden* LL. Bacc. qui in Principalem substituitur an. CIOCV. postea Decanus *Eboracensis*, & in suo sæculo clarus. ii. *Johannes Story* LL. Bacc. ^k CIOXXXVII. de quo vide plura, inter Prælectores Juris Civilis; & in Commentariis *Johannis Foxi*. iii. *Thomas Taung* LL. Bac. ^l CIODXLII. postea Archiepiscopus *Eboracensis*. iv. *Robertus Weston* ^m CIODXLVI. qui post Prælecturam Juris Civilis, per aliquot annos obitam, tandem *Hibernia* Cancellarius evasit. Unde & clarissimus ⁿ *Camdenus*, honorificè de eo meminit; obiit autem xx. Maii an. CIODLXXXIII. & in Ecclesiâ S. *Patricii Dublinia*, sepultus est. v. *Thomas Randolph*

^a Reg. Abendon. quod sic incipit, Mons Abendonæ, &c. fol. 166. b. & alibi. ^b Reg. parv. S. Frid. p. 137. cart. 219. & Reg. mag. p. 422. ^c Reg. Osney in lib. Cotton & Reg. Godstow fol. 1. ^d Reg. parv. S. Frid. ut sup. p. 42. cart. 71. 72. &c. ^e Ibid. p. 48. cart. 82. & in lib. mag. p. 365. ^f Reg. Abendon. ut supra. ^g Rot. comp. Ballivorum Coll. Novi. ^h In Tabella Aularum per Jo. Rous MS. ⁱ Reg. Q. fol. 225. a. ^k Reg. g fol. 337. a. ^l Ib. fol. 404. a. ^m Reg. GG. fol. 38. a. ⁿ In Annalibus Reg. Elizab.

LL. Bac. qui *Westono* prædicto successit, hujus Aulae Principalis ^a CIODXLIX. cujus encomium, apud *Camdenum* ^b prædictum habes, his verbis. -- *varias deinde legationes obiit, ter apud Scotiæ proceres tumultuantes, ter apud Mariam Scotorum Reginam & Gallia reversam, septies apud Jacobum VI. Scotorum Regem, ter apud Henricum III. multiplicem banc in patriam & Principem operam Regina munere Camerarii in fisco quod olim dignitatis plenum, Equorum dispositorum sive Angariarum præfectura, & aliquot prædiolâ renumeravit.* VI. Dr *Johannes Budden* Principalis admissus, primo Febr. CIODCXVIII. cujus & alibi mentio facta est.

Septimò. Aula hæc non Præfctis suis magis, quam & Alumnis inclauit. Quos inter erat. I. *Edmundus Boner*, natus apud *Elmeley*, in agro *Wigorniensis*, LL. D^r in hac Academia, CIODCXV & postea, per plures tum sacras tum civiles promotiones, Episcopus *Londinensis*. Scripsit

Præfationem ad orationem Stephani Gardineri Episcopi Wintoniensis, de verâ obedientiâ. Edit. Lond. angl.

Doctrinam utilem & necessariam, unâ cum Homiliis in usum plebis intra Dioecesin Londinensem. Edit. Lond. 1555. angl. Qui liber in se continet expositionem Orationis Dominicæ, necnon Symboli Apostolorum & Decalogi.

Cum Regina *Elizabetha* rerum potiretur, Episcopatu suo privatus est, quod juramentum suprematus præstare recusabat, sicut ipse ^c testatur in scriptulo quodam propriâ manu, libro quodam suo inserto sic, *Litera Dominicali, A. an. dom. CIODLIX. die Maii xxx. vocatus ad Concilium, recusavi præstare Juramentum, & omnino deprivatus.* Tum in Carcerem *Mareschalli* (*the Marshalsea*) apud *Southwerkiam* datus, ibidem ad vitæ finem permanfit, viz. v. Sept. CIODLIX. Sepultus est, vel Ecclesiâ *Omnium Sanctorum*, de *Barking*, juxta Turrem *Londinensem*, vel in illâ S. *Georgii*, in *Southwerkia* prædictâ. Nepotes habuit duos, quos in hac Aula educandos curavit: quorum alter, *Gulielmus Darbyshire*, Avunculi ope, Ecclesiæ *Paulinae* Præbendarius, hic etiam obiit, & in Ecclesiâ S. *Aldati*, sepultus est, III. Julii CIODLII. Alter *Thomas Darbyshire*, LL. D^r in hac Academia, CIODLVI. sub quo tempore hujus Aulae vel Principalis, vel certè Deputatus ejus erat, & favore Avunculi, Dioceſeos *Londinensis* Cancellarius. Sed exutus, sub initium Reg. *Elizabethæ*, solum vertit, & in Societatem *Jesu* adscitus est: utrum aliquid conscripserit, planè latet; obiit autem grandævus, *Musfonti*, CIODCIV. II. *Gulielmus Camdenus* Clarentius Rex Armorum: de quo videre est in *Æde Christi*. III. *Degorius Whear*; qui XIX. annos natus, in hac Aula primum studuit, CIODCI. & ibidem permanfit, usque ad Gradum Magistri in Artibus susceptum, rum Collegii *Exoniensis* Socius factus: in illo ergo Collegio plura de eo vide. IV. *Nathanael Pownoll*, Commensalis, an. CIODCIX. deinde in *Ædem Christi* translatus, ubi vide. V. *Carolus Fitz-Geofridus*, in agro *Cornubiensi* natus, hic primum studuit inde (post grad. in Art. suscept.) in patriâ suâ Beneficiatus, concionator celebris evasit. Scripsit

Affanias sive Epigrammata. lib. 3. Oxon. 1601. lat.

Conciones varias. Lond. 1620. 22. 31. &c. & alia. VI. *Johannes Philipps*, *Cambro-Britannus* (in agro *Flintensi* ni fallor natus) hic educatus & Artium Mag. tum Rector de *Thorp Bassetorum*, & *Slingesby* in agro *Eboracensi*, & *Henrico Comiti Derbiensi* à sacris, Archidiaconus *Cleavelandia*, simul & *Insulæ Sodorensis*, in cujus etiam Episcopatu successit Dr *Lloyd*, an. CIODCXIV. Vertit Sacra Biblia in ejusdem insulæ linguam, adjutus in eo opere, ab *Hugone Cannell*, Ecclesiæ S. *Michaelis*, ibidem Parocho. Obiit circa annum CIODCXXXIII. VII. *Hanniball Gammon*, *Londinensis*, in hac Aula studuit CIODCXCIX. tum Rector Ecclesiæ S. *Maugani*, in *Cornubiâ*; in Concionando, in iis præsertim partibus, ^d clarus. Annum, in quo obiit, non scio, hujus interim certus, eum usq; ad annum CIODCXLIII. in vivis fuisse & varias antea conciones edidisse. VIII. *Franciscus Rouse*, patre *Antonio*, Equite, natus *Hâltonia* in agro *Cornubiensi*. Cum duodecim annorum esset, in hac Aula studuit, CIODCXI. ubi se receperit post relictam Academiam, vel quibus promotionibus auctus, non reperio. Verum cum ad usque bellum Civile vitam produxisset, in partes Regi adversas transiit; unde favore *Oliveri Cromwellii*, Præpositus *Eatonensis* factus est, & titulo *Francisci* Baronis *Rouse* insignitus. Opera quæ publicavit, vide in Catalogo novo *Bodleiano*. Obiit apud *Acton*, non longè à *Londino*, VII. Jan. CIODCLVIII. & in Sacello Collegii *Eatonensis* sepultus jacet. In tumulo ipsius, vexilla quædam non ita pridem visenda erant, in quibus familiæ ipsius insignia simul & varia connubia depingebantur.

Octavò, reperio, Aulam hanc, in dissolutione Cœnobiorum ab *Henrico VIII.* Collegio suo *Oxon.* fuisse ^e donatam an. Regni xxxviii. Quo etiam tempore, cum ipsa Aula & tenementa, illa, quæ ad Monachos *Abendonenses* pertinuisse diximus, Collegio prædicto dedit. Constabant autem ea ex quatuor cameris siue cubiculis, quorum solum, in quo sita erant, unâ cum appendiculis siue appartenantiis, dimidiam terram *Rodam* longitudine & latitudine continebant.

Nonò, eandem Aulam *Segrymorum*, Regis *Edoardi I.* anno sexto, Dom. CIOCCCLXXVIII. annuo quadraginta solidorum redditu ^f æstimatam fuisse. Et sic per multos annos permanfisse usque ad annum CIODCXVII. cum triginta solum solidis per annum & locata est, *Johanni Noble* LL. Bac. tum Principalis, imo viginti tantum, si Principalis impensis facta testâ præstaretur. In dissolutione Monasteriorum sub *Henrico VIII.* cum non ipsa solum sed & Academia studiosorum penè vacua esset, non nisi tredecim solidis cum quatuor denariis locari ^h cœpit; & sic tandem *Ædis Christi* Collegio ab *Henrico* addicta est, ut supra diximus.

Atque hæc sufficiant de Aula *Latiportensi* dicenda: sequitur jam, ut quæ de Collegio *Pembrochiano*, juxta Ecclesiam & infra Parochiam S. *Aldati* sito, occurrunt, de ipsius fundatione, Benefactoribus, aliisque ad ipsum spectantibus, ad ea nunc ordine procedamus.

Thomas Tesdale, Armiger, natus ad *Sandford* Deanely in agro *Bercheriensis*, ubi & Baptizatum reperio, xnt. Febr. CIODXLVII. cum jam diem suum obiturus erat, *Glymptona*; non longè à *Woodstockie* in

^a Ib. in GG. ut sup. ^b In Annal. ut sup. sub an. 1590. ^c In quadam nota script. per seipsum in fol. reject. præfix. Author. *Historia Ecclesiastica* edit. Bas. 1528. Habeo in mea bibliotheca. ^d Vide in Epist. Deg. Wheari Ep. 56. &c. ^e Ex quarta parte Orig. 38. Hen. VIII. Rot. 40. in offic. Rgm. scacc. ^f Ex Rot. inquisit. Com. & Vill. Oxon. 6. & 7. Ed. I. in Tw. Lond. ^g Ut in quodam Rentali S. Frid. 9. Hen. VIII. ^h In quodam Rot. in Cur. August.

Comitatu Oxon. XIII. Junii CIODCX. supremo suo
 a testamento, dat. ultimo Maii, an. x. Regis Jacobi,
 quinque mille librarum legavit, ad redimendas quas-
 dam terras & tenementa, quarum proventu aleren-
 tur Socii aliquot & Scholares e Scholâ publicâ Gram-
 maticali *Abendonianâ*, in Collegium quoddam, intra
 Universitatem Oxoniensem eligendi. Protinus ergo
 Dr Georgius Abbotus, Archiepiscopus Cantuariensis,
 alique præcipuæ notæ, unâ cum primoribus Com-
 munitatis *Abendonienfis* Viris, qui ex testamento
 prædicto rei hujus, Curatores fiduciarîi erant, pacta
 quædam cum Collegio *Balliolensi* inire satagebant,
 ejus Collegii Sociorum numerum adaugeturi. At vero,
 cum id, post multas disceptationes, de septem so-
 ciis, & sex Scholaribus ex *Fundatione Tesdali* ibi-
 dem collocandis in nihilum recidisset, ecce pollici-
 tatione novi Benefactoris illecti, nempe *Richardi*
Whightwick, S. Th. Bacc. e Collegio olim *Balliolensi*,
 (qui idem, quod à *Tesdale* præstitum, jam diu in
 animo moliebatur) hanc Aulam *Latiportensem* novi
 Collegii sedem futuram secum statuere. Interea au-
 tem, dum hæc geruntur, Dr Nicolaus Kempe, Eques,
 & *Gulielmus Baker*, Armiger, summâ illa quinque
 mille librarum prædictâ, terras quasdam & tene-
 menta unâ cum appurtenantis in agris, *Bercheriensis*,
 necnon *Wiltoniensis* redemerunt, Sociis & Scholari-
 bus *Fundationis Tesdali* mox futuris, fideliter con-
 signanda. Tum Major, Ballivi, & reliqui e Com-
 munitate *Abendonienfis*, cum consensu insuper Co-
 mitis *Pembrochiani*, (Academiarum tum temporis Can-
 cellarii) Regi supplicarunt, ut intra prædictis Aulæ
Latiportensis, Collegium quoddam quod ex Ma-
 gistro, Sociis & Scholaribus confisteret, fundandi fa-
 cultatem ipsis permetteret: utque Magistro, Sociis
 & Scholaribus prædictis, literas patentes concederet,
 quibus capaces fierent, terras & tenementa, in suam
 & successorum alimoniam, redimendi. Rex eorum
 petitioni statim annuens, diploma b suum dat. xxix.
 Jun. an. Regni sui xxi. Domini CIODCXXIV. emi-
 sit, in quo ordinatum est, ut intra limites Aulæ
Latiportensis, ad Theologiæ, Juris Civilis & Canonici,
 Medicinæ, Artium denique & scientiarum studium,
 in perpetuum institueretur Collegium. Quod ex uno
 Magistro sive Præfecto, decem Sociis, totidem Gra-
 duatis sive non Graduatis Scholaribus, plus, minus,
 secundum ordinationes de Collegio isto postea stabi-
 liendas constaret. Utque Collegium istud omnibus
 corporationis (quam vocant) politicæ privilegiis
 frueretur, & nomine innotesceret, *Magistri Socio-
 rum & Scholarium Collegii Pembrochiani infra Uni-
 versitatem Oxon. à Fundatione Jacobi Regis, ad ope-
 ra & custodia Thoma Tesdale, & Richardi Whight-
 wicke*. Rex autem, ut Benefactorum desideriis satis
 faceret, ipse assignavit & constituit Magistrum &
 Socios & Scholares, quorum nomina hic subjungi-
 mus.

Magister.

Thomas Clayton, Medicinæ Doctor & ejusdem
 facultatis in Academiâ Professor Regius. Qui pridem,
 nempe xiv. Junii anni CIODCXX. in aula *Latiporten-
 sis* Principalem admissus fuerat.

Socii.

Thomas Godwyn.
Robertus Payne.
Christophorus Tesdale.
Nicolaus Coxeter.
Carolus Sagar.
Thomas Westley.
Henricus Wightwicke.
Johannes Price.
Gulielmus Lyford.
Gulielmus Griffith.

Scholares.

Johannes Lee.
Gulielmus Reade.
Franciscus Dringel.
Richardus Allen.
Johannes Bowles.
Johannes Grace.
Thomas Mullington.
Humfredus Gwynne.
Richardus Mofate.
Georgius Griffith.

Ordinavit porro, ut *Georgius* Archiepiscopus Can-
 tuariensis, *Gulielmus* Comes *Pembrochensis*, Vice-
 cancellarius Academiarum pro tempore, Dr *Johannes*
Bennet Eques, Dr *Eubulus Thelwall*, Eques, Colle-
 gii Magister pro tempore, *Gualterus Darrrell* Armi-
 ger & *Richardus Wightwicke* prædictus, clericus,
 vel ex his quatuor aliqui vel plures, statuta quibus
 Collegium hoc uteretur, condendi, cæteraque ad
 salutem ipsius spectantia, constituendi jus haberent.
 Una cum hoc diplomate, & aliud concessum est, de
 mortuâ manu, in quo permissum est, ut Collegio li-
 ceret terras ad septingentas libras per annum, sibi
 redimere.

Post hæc igitur Magister & Socii & Scholares
 Aulam *Latiportensem*, sibi in possessionem traditam
 occuparunt, ampliata quoque tunc temporis, &
 auctam, ut toti eorum numero excipiendi sufficeret.
 Post tres inde annos statuta condita sunt, & intra
 annum subscripta & consignata, simul & promulgata,
 Dr *Accepto Fremen*, Collegii *Magdalenensis* Præside,
 tum Vicecancellario. In his statutis ordinatum e-
 reperi, ut quatuor e Sociis *Tesdalianis*, e propinquis
 ipsius eligantur, utque omnes septem simul ac gra-
 dum in artibus Magistri susceperunt, sacris ordi-
 nibus initiarentur. Scholares autem ejusdem fundatio-
 nis, e Scholâ publicâ *Abendonianâ*, in agro *Ber-
 cheriensis*, eligi jubentur. Quorum duo e propin-
 quis ipsius, tenuioris fortunæ, e Scholâ prædictâ,
 si modo tales comparuerint, sin minus, e quavis aliâ
 Scholâ, si modo, ut diximus, ipsi sanguine pro-
 pinqui fuerint. Reliqui quatuor, indigites itidem
Abendonienfes, & tenuioris fortunæ, e Scholâ præ-
 dictâ, & Scholares *Gulielmi Bennet* Armigeri, com-
 pellandi. Quod autem ad benefactionem *Richardi*
Whightwicke (qui tres quidem Socios & quatuor
 Scholares fundavit, & in eorum alimoniam terras ad
 valorem centum librarum per annum contulit) ex
 his, sicut & ex illis, duos quidem, vel nominis sui
 vel propinquorum, ubicunque natos aut educatos
 esse voluit, tres reliquos e Scholâ prædictâ *Aben-
 donianâ*, eligendos: Huic autem electioni (quod &
 de Scholaribus *Tesdalianis* intelligitur) in feriâ se-
 cundâ post primam dominicam *Augusti* quotannis
 celebrandâ, præficiuntur Magister Collegii, duo e
 Sociis senioribus *Tesdalianis*, Hospitalis *Christi* in
Abendonianâ, Magister, duo seniores ejusdem Curato-
 res, necnon ipsius Scholæ prædictæ Ludimagister.

Animadverti autem munificentiam hanc *Tesdalia-
 nam*, à non uno e nostris Historicis memoratam;
 nempe à continuatore ¹ *Historiæ Johannis Stow*, ut
 etiam, à Dr *Richardo & Bakero*, Milite, qui tamen
 perperam affirmant, Scholares & Socios prædictos

¹ In cista monumentorum hujus Coll. ² Ibidem. ³ In cap. de Electione Sociorum Tho. Tesdale. ⁴ Ibid. in eod. cap.
⁵ Ib. in cap. de numero & electione Sociorum Rich. Wightwick, quondam Rectoris de East Hlesley in Com. Berks, ⁶ Edm.
 Howes sub an. 1610. ⁷ In Chron. suo, in Reg. Jacobi.

Collegio *Balliolensi* fuisse ascriptos, nullâ interim Aulæ *Latipontensis* mentione factâ. Cum tamen ut supra ostendimus, agitatum solummodo sit, nec omnino confirmatum consilium illud: Cujus peculiarem historiam, cum non usque aded obvia sit, non alienum fortasse erit hic subungere.

Prætor ergo, cum Ballivis & reliquis Communitatis *Abendonensis*, quibus illud negotii à *Tesdallio* commendatum est, conditiones quasdam Collegio *Balliolensi* obtulerunt, (à *Georgio* Archiepiscopo *Cantuariensi* approbatas) de sociorum prædictorum adscriptione, quibus tamen nondum absolutis, aut etiam in *Membranam* relatis, curatores isti fiduciarii trecentas libras ex pecuniis *Tesdallianis*, Collegio repræsentare, quibus tenementum quoddam, in latere Collegii ejusdem boreali, oppositum penè orientali parti Ecclesiæ Parochialis *B. Mariæ Magdalene*, coemptum est, quod nomine *Edium Casarianarum* (*Cesars Lodgings*) satis notum, una cum appartenentiis, excipiendis Sociis & Scholaribus prædictis destinabatur. Qui etiam ibidem aliquandiu commorati sunt, articulis de quibus inter eos convenerat à Magistro & Sociis *Balliolensibus* consignatis. Ecce autem Major, & Ballivi *Abendonenses* nova sibi in animum consilia inducere, non quidem ut Socios istos & Scholares, alterius cujusvis Collegii additamentum facerent (quod tamen *Tesdalli* testamento postulari visum erat) sed potius ut novum aliquod Collegium ex iis constituerent, cujus spem non medioerem conceperunt (ut diximus) è promissa beneficentiâ *Richardi Wightwicks*. Auctoritate ergo parlamenti muniti, quicquid pacti cum Collegio *Balliolensi* initium fuerit, serio rescindunt, novamque novo Collegio sedem intra Aulam *Latipontensem* quærunt, & etiam ponunt. Ut autem firmiori fundamento niteretur opus, patrocinio alicujus magni nominis ipsum fulcire placuit. A *Gulielmo* igitur Comite *Pembrochensi*, Academiæ tum Cancellario, Collegii recens nati quasi compatre & susceptore Collegii *Pembrochiani* nomen viri negotio huic præfecti indidere, sicut & regem *Jacobum* ejusdem fundatorem retulerunt, quamvis solâ privatorum, ut diximus, munificentia constructi simul & dotati.

Cum sic ergo Collegium hoc novum constitutum fuisset, ejus Magister & Socii è vestigio Magistrum & Socios *Balliolenses* in jus vocarunt ob trecentas illas, quas prædiximus, libras. Cum autem metuerent, ne Dominus *Coventry*, Custos tunc temporis magni sigilli, siquidem is, in Collegio olim *Balliolensi* erat enutritus, Judex parum æquus in hac lite esset futurus; diu quid agerent anxii, hæc tandem ad *Georgium* Archiepiscopum *Cantuariensem* (qui tamen olim istius Collegii alumnus fuit) tanquam, sequentem res relata est. Is Collegii paupertatis probè conscius, ipsumque tantæ summæ solvendæ non esse, Socios domum remisit benè prius admonitos, simul & hoc dicto exhilaratos, *Jehovah Jireh*, i. e. *Deus providebit*. Ipse autem ex isto debito quinquaginta libras statim numeravit, reliquâ summâ per varias portiones in statos quosdam dies annuatim compe-rendinât. Quoties autem dies solutionis aderat, ipse satisfecit, usquedum totum illud debitum conficeretur. Ob quod beneficium, uti & alias centum libras, isti Collegio donatas, Archipræsul ille inter Benefactores, magno suo merito, relatus est.

BENEFACTORES.

Benefactores, quos Collegium hoc ab ipsâ fundatione, expertum est, hic sequuntur.

Carolus Rex ejus nominis primus, qui eidem, Ecclesiæ ipsi vicinæ, *S. Aldati* patronatum contulit; & ex merâ benevolentia, terras donavit in alimoniam unius Socii ex Insulis *Jersia*, aut etiam *Guernsey* oriundi, confirmat. an. *CIODCXXXVI*.

Juliana *Stafford* uxor *Alexandri* *Stafford* de *Holborn* in agro *Middlesexensi* Generosi, donavit, (potestatem concedente marito) quinque libras per annum duobus Scholaribus indigentibus, in hoc Collegio, sobriè & piè Theologiæ studio operam navaturis. Horum nominatio Collegii Magistro permitta, hac lege, ut beneficio prædicto usque ad gradum in artibus Magistri susceptum, fruerentur; si modo non ultra quartam anni partem Collegio abfuerint, datum vi. Feb. an. iv. *Caroli I.* dom. *CIODCXXVIII*. Donum vero hoc non ante obitum ipsius, simul & mariti confirmatum.

Franciscus *Rouse*, de quo supra, testamento suo, dat. xviii. Martii, *CIODCLVII*. legavit quadraginta libras per annum, è decimis Ecclesiæ *Bookham magnæ*, in agro *Surreiensi* numerandas; in alimoniam duorum in hoc Collegio studiosorum; nequon & alias viginti libras, per annum in alterius Studiosi ejusdem Collegii sustentationem. Hæc postrema è pensione cujusdam tenementi, sita infra maneriam de *Dutton*, in agro *Cornubiensi*, durante quidem duorum quorundam *Bigfordiorum* vita; solvenda erat. Et post eorum obitum, ex alio tenemento jacente in *Cowbury* agri *Devon*. in perpetuum. Scholares sic eligendos tenuioris fortunæ esse voluit, quibus scil. haud suppetebat census ultra decem libras per an. habiles insuper ad discendum & è posteris vel suis, vel Fratrum *Roberti*, *Richardi*, aut *Arthuri*, vel denique sororum, quibus nomina erant *Nicholl*, & *Upton*. Si vero tales aliqui non comparebant, tum, ut è duabus classibus superioribus Scholæ *Eatonensis* eligerentur. Ut bonis moribus & Theologiæ studio animum appellerent, cujus etiam specimen aliquod, vel ante gradum Baccalaurei in artibus edere tenebantur, ut denique non ultra septem annorum spatium, munere hoc fruerentur, aliis in eorum loca, tum sufficiens.

MAGISTRI sive PRÆFECTI.

i. *Thomas* *Clayton*, Med. D^r, primus Magister factus xxix. Junii, admissus v. Aug. *CIODCXXIV*. Sepultus in Cancellio Ecclesiæ *S. Aldati* xiii. Julii *CIO-DCXLVII*.

ii. *Henricus* *Wightwick*, S. Th. B. electus quasi xiii. Julii, an. *CIODCXLVII*. verum statim ejectus à Visitatoribus ordinum Parlamentariorum.

iii. *Henricus* *Langley*, Art. Magister (deinde S. Th. P.) per mandatum Parlamenti suffectus xxvi. Aug. *CIODCXLVII*. & mox in eodem per Visitatores confirmatus ix. Octob. sequentis.

iv. *Henricus* *Wightwick*, à Regiis Commissariis restitutus iii. Aug. *CIODCLX*. atque iterum postea ejectus, ex ordinatione Cancellarii, in Aulâ Collegii communi publicè promulgatâ xxi. Dec. *CIO-ECLXIV*. Obiit & sepultus est apud *Kingerburiam* in agro *Lincolniensi*, mense Junio *CIODCLXXI*.

v. *Johannes*.

v. *Johannes Hall*, Art. Magister (deinde S. T. P.)
electus ultimo Decembr. CIODCLXIV.

EPISCOPI.

Edmundus Boner, Londinensis, CIODXL.

Thom. Tong, Eboracensis, CIODLX.

Johan. Philipps, Sodorenfis, CIODCXIV.

SCRIPTORES.

GULIELMUS STAMPE, in agro Oxoniensi natus, patre *Timotheo Stampe*, de Abbatia *Brewenensi* in Comitatu prædicto Generoso, in hoc Collegio studuit primum CIODCXVI. ætat. xvi. deinde Socius, & post gradum Magistri in artibus, anno XXXIV. sacris Ordinibus initiatus, in Ecclesiâ *S. Aldati*, Collegio vicinâ Prædicator. Paulo ante bellum Civile, Rector de *Stepney*, juxta *Londinum*, unde ejectus, male multatus, & demum incarcerationis, tandem ad *Oxonium* evasit, Regi fidus, cujus gratiâ, inter complures alios, *S. Th. P.* creatus est an. XLIII. tum verò cunctis pectus euntibus, solum vertere coactus est, & in exilio, primum *Carolo II.* deinde *Reginæ Bohemæ*, à sacris factus est. Scripsit

Spiritualium Infatuationem, variis concionibus traditam. *Hagæ Com.* 1650. angl.

In cap. 59. *Isaia*, vers. 1. & 2. Edit. 1644.

Vindicias Liturgiæ Ecclesiæ Anglicanæ, angl. nescio an publicatas. Et alia.

Obiit & sepultus est, *Hagæ Comitatus*, vel certè non longè ab eâ circa an. 1653. CIODCLIII.

THOMAS LUSHINGTON, natus *Sandovici*, in agro *Cantiano*, studuit primum in Aula *Latiportensi* an. CIODCXI. Inde migravit ad Collegium *Lincolniense*, ubi & gradum Magistri in Artibus capeffivit anno XVIII. Cum Aula illa in Collegium translata est, ipse eò rediit, pluresque ibidem in Studiis Theologicis exegit annos. Tandem *Corbettus*, Episcopus *Oxonienfis*, cui dilectus erat, ipsum ut sibi à sacris esset, cooptavit. Tum *S. Th.* Doctoratu insignitus an. XXXII. cum Episcopus ille, in sedem *Nordovicensem* translatus esset, ipse unâ abiit, & ab eo Rectoratu de *Burnham Westgate* in agro *Norfolciensi* donatus est. Et sub eodem tempore factus Præbendarius *Sarisburyensis*, necnon Regi *Carolo I.* à sacris. Per bellum Civile bonis omnibus exutus, inopem vitam tolerare coactus, sed in reditu *Caroli II.* restitutus; noluit tamen ad majora in Ecclesiâ niti, quippe qui sibi senio jam penè confecto otium & quietem potiora duxerit. Erat sanè, Vir doctus, sed ingeniosus magis quam prudens, & Socinianum dogmate non intactus. Dum in Academia adhuc versaretur, licet egregius Concionator habitus, tamen offensam non effugit, in concione quadam, in *Matth. xxviii.* ver. xiii. in quâ, cum quadam de Connubio Hispanico, quod tum agebatur, ipsi excidissent, & de Senatoribus Parliamentariis indecora quadam effutisset, ad Palinodiam damnatus est. Erant autem in eâ, & alia quadam, quæ à nonnullis blasphemiarum insinulata sunt, & ideo à Prædicatore, in Dominicâ in Albis repetentis partes obeunte, Castrari jussa. Prodiit nihilominus in publicum,

nuperis temporibus, sub nomine cujusdam *Evans* vel *Jones*. Scripsit præterea

Commentarium in Epistolam ad Hebræos (seu potius *Slightingii* versionem.) *Lond.* 1646. fol. angl.

Commentarium in Epist. ad Galatas. ibid. 1650. fol. angl.

Logicam Analyticam de principijs, regulis, & usu rectæ rationis. *Lond.* 1650. lat. Quod opus dedicavit Patrono suo; *Thoma. Some*, Armigero, publicatum verò fuit à *Nicolao Bacono*, magni *Verulamii* abnepote, primò quidem (inquit) propter ipsam operis perfectionem, in quo nihil dictum, quod non statim probatum est, vel à principijs primò & per se notis, vel à propositionibus inde demonstratis, deinde etiam propter ejus usum & fructum eximium.

De passionibus, secundum Aristotelem, & Aquinatem. lat.

De Theologiâ Procli. Lat. utrumque MS. nec adhuc quod sciam, publicatum.

Obiit *Sittingborniæ*, oppido mercatorio, in agro *Cantiano*, & ibidem in Ecclesiæ choro australi sepelitur. In cujus monumento habetur hæc inscriptio. *Siste Viator, raro calcabis doctos simul & mansuetos cineres, ad Cassandrum, Gersowem, Melancthonem, illustremque Grotium, Heroes illos veneratos, adde hunc Lushingtonum; ejusdem temperamenti, gravem, moderatum, pacificum: talibus soli Borborita infesti. Hic modeste vivens, latuit, oraculum juris divini & humani, totiusque Encyclopædia: præcipue vero quod Rodolphus Agricola, Raimundus Lullius, quod Ramus, caterique crasse palpabant; Hic solus, Logicam scilicet apodicticam exacto judicio figuravit. Audacter vaticinabor.*

Rectius hoc opus judicabunt posteræ. Posuit hoc MNHMOETNON honoris ergo gratia Hares ex asse scriptus, *Tho. Lushingtonus*, vale.

Et super lapidem, qui tumulum obteggit est hæc inscriptio.

Hic jacet Thomas Lushingtonus olim Collegii Lincolniensis, & Pembrochiani apud Oxonienses Alumnus, S. T. D. Rector de Burnham Westgate in agro Norfolciensi, Canonicus Ecclesiæ Cathedralis de Sarum, & Regis Caroli primi Capellanus.

Placide obdormivit in Domino, Decemb. 22.

An. Dom. 1661. ætatis sue 72.

GEORGIUS HUOHES in Oppido *Southwerke* juxta *Londinum* natus, in hoc Collegio aliquandiu studuit, sed an aliquem gradum capeffivit, non reperio. An. CIODCXLI. rebus in deterius vergentibus, in partes Presbyterianorum transivit, earundem strenuus assertor adversus Episcopos & Ecclesiâ Anglicanam. Fuit primo prælector theologicus in Ecclesiâ *Omnium Sanctorum* in Vico *Breadstreet Lond.* & postea Ecclesiæ cujusdam in *Plymothia Devonienfis* inter, Parochus. Scripsit & edidit angl.

Commentationem in Genesim. Edit. apud externos, fol.

De Beneficio afflictionis. *Lond.*

Traëctatum de sabbatho. Ib.

Varias Conciones. *Lond.* 1642. &c.

Concionatus est autem non semel coram conventu Parliamentario (quem *Longum* vocant) verum nihil

ex iis editum adhuc invenio. Obiit *Plymothia* & ibidem ni fallor sepultus est mense quasi *Julio* CIO-DCLXVII.

Traclatum secundum de Re-ordinatione, &c. edit. 1662. & alia

Adhuc in vivis, & alia (ni fallor) publicaturus, est.

GULIELMUS SEDGWICK, in agro *Bedfordiensis* natus, patre *Gulielmo*, *Londinensi*, Generoso, sub disciplinâ *Georgii Hughes* prædicti, in hoc Collegio primum educatus, an. CIODCXXV. ætat. xv. Et Artium Magister XXXI. tum sacris ordinibus initiatus, Rector de *Starnham* in *Essexiâ* factus est, sed postea ad Presbyterianos, & ab iis ad Independentes transiens, variis, quas nondum compertas habeo, promotionibus fructus est. (inter alias in urbe *Eliensi* ministrum reperio) Publicavit autem

Conciones undecim, quibus titulum fecit, *Fulgura à filio hominis*. Lond. 1648. angl.

Conciones alias, Lond. 1643. &c. Fama est, & declarationem illam, de vocando in iudicium *Carolo Rege* primo ab eo fuisse concinnatam, cujus rei fides sit penes Authores. Obiit autem *Leushamie* in agro *Cantiano*, circa an. CIODCLXIX.

THOMAS BROWNE, *Londini*, infra Parochiam *S. Michaelis*, (*Cheap* dict.) natus, & in Scholâ *Wichamicâ Wintoniensis* educatus; unde in hoc Collegium translatus, Ubi & ad gradum Magistri in Artibus susceptum, commoratus, an. CIODCXXIX. peregrè profectus est, & Medicinæ se studio addicens, in exteris (ni fallor) regionibus, in eâ facultate doctoratum adeptus est. Post reditum in patriam ejusdem praxi clarus, in Collegii Medicorum *Londinensium* Socium honorarium fuit cooptatus. Scripsit anglicè.

Religionem Medici. Lond. 1642. &c. angl. qui liber non solum in latinum a versus est (à *Johanne Merryweather Cambrigiensi*) sed etiam Gallicè, Italicè, Teutonicè, editus.

Pseudodoxiam Epidemicam, sive disquisitiones in errores vulgò receptos. Lond. 1650. &c. angl. lb. 4ª vice 1658.

De Urnis veterum sepulchralibus, in agro Norfolkensi repertis. Lond. 1658.

Cyri hortum, sive de Quincuna Rhomboide, &c. Lond. 1658.

Miscellanea quadam, nondum edita.

Anno CIODCLXXI. mense *Septembri*, cum forte per eas regiones *Carolus II.* obiret, ordinis equestris dignitate, ab eodem donatus est, *Nordovici*, ubi nunc vivit, & floret, non sine summâ omnium inter quos versatur, utilitate, simul & admiratione.

JOHANNES HUMPHREY, in agro *Hertfordiensis* natus, hic educatus tum ante, tum inter bellum Civile. Artium Magister factus an. CIODCXLVII. nec multo post, Minister de *Stromie*, in agro *Somerfeten*. Scripsit anglice

Vindicias liberæ admissionis ad Cœnam Dominicam Lond. quarta vice 1656.

Vindicias secundas, &c. lb. 1656.

Replicationem ad libellum quendam Rogeri Drake cui titulus, Septum sacri montis. Lond. 1654.

Alexipharvacum passionis cordis, & agri animi. Lond. 1658.

ÆDIFICIA.

Cubicula quæ Sodalitio huic, in primâ eorum institutione, assignata sunt, non alia erant, quam quæ ad Aulam *Latiportensem* prius pertinere, una cum vicinis quæ à Principalibus istius Aulæ conduci solebant. Ea autem erant, Camera *Abendoniana*, cubicula *Novi* Collegii, Cubicula *Cambeiana*. Horum magnâ parte, præsertim Aulæ *Latiportensis*, australiori illa dirutâ, australe simul latus & pars lateris occidentalis necnon pars orientalis Quadranguli quod nunc est, exstructa sunt *Thomæ Tesdale*, *Richardi Wightwick*, prædictorum & aliorum Benefactorum pecuniis. Reliqua, ad orientem, constructa sunt, an. CIODCLXX. quæ vero in fronte aquilonem spectant partim erecta fuerunt an. CIODCLXXII. Benefactorum impensis, D. *Johannes Bennet*, Eques de *Balneo*, *Jacobus Howard*, jun. Armig. Monetariæ Controrotulator (uterque olim hujus Collegii Alumnus) & *Johannes Morris* Civis *Londinensis* opulentus, singuli centum libras contulere. Sed cum etiam post constructiones *Tesdalii* & *Wightwickii*, præ studiosorum numero, Collegium adhuc angusto nimis spatio laboraret, adjecta sunt,

I. Cubicula *Cambeiana*, sic dicta à quodam M^{ro} *Johanne Cambye*, cui à Prioratu *S. Frideswyde* fuerant b locata, an. CIODXVII. qui etiam denuo eadem reparavit, in usum Scholarium Aulæ *Latiportensis*. Cum autem Prioratus iste, sive *Cardinalis* Collegium, in Regis *Henrici VIII.* manus devenerat, hæc cubicula Laico nescio cui divendita sunt. Devenere e inde ad M^{ram} *Georgium Summaſter* Aulæ prædictæ Principalem, à quo etiam xxxviii, *Elizabethæ* an. CIODXCVI. magnâ ex parte reedificata sunt. Tum ad M^{ram} *Johannem Rowſe Orielenſem* (qui ea à Doctore *Thomâ Clayton* redemerat) pervenere; & Magistro & Sociis Collegii *Pembrochiani*, xix. April. an. CIODCXXVI. ab eodem d fuerant venundata. Illi autem eadem statim reparata & in melius mutata, Magistris sive Præfectis Collegii in ædes addixere, quibus & hodiè fruuntur, inter portam Collegii communem ad austrum, & finem vici vel plateæ Aulæ *Bovine* (*Beef-Hall lane*) ad aquilonem sitis.

II. Tenementum quoddam, ad Collegium *Magdalenense* spectans, in latere cubiculorum *Cambeianorum* occidentali, olim Aula *Minoti* (nunc ædes *Summaſtrianæ* (*Summaſters Lodgings*)) dictam, quoniam ab eo, Aulæ *Latiportensi* adscribebatur, quod cum ad quendam *Richardum Evans*, Tonso-rem, & Cauponem per dimissionem pertineret, ab eodem Collegio *Pembrochiano* e concessum est. CIODCXXIX.

III. Tenementum aliud ad Collegium *Omnium Animarum* pertinens, cujus dimissio à *Thomâ Ray*, de *Novo Woodſlochio* obtenta est an. CIODCXXIX. Habitaculum illud olim in duas partes divisum est, quarum una, Aulam *Dunelmensem*, sive (ut postea dicta est) *S. Michaelis*, altera Aulam *S. Jacobi*, utramque inter Aulam *Minoti* ad Orientem, & Aulam *Bovinam* ad occidentem, conficiebat, & in prio-

* Edit. Argentorat. 1652. cum notis b Rent. Priorat. S. Frid. ut sup. 9. Hen. VIII. c Ut in cista munim. ut sup.

d Ibid. e Ibid. f Ibid.

ri quidem, nempe Aulae *Dunelmensis* solo, Cloaca hodie sita est; in alterius, Camerae quaedam.

iv. Tenementum, Aula *Bovina* dictum, cujus dimissionem ab Universitate *Oxon.* à quodam *Johanne Glover de Novo Woodstockio*, Collegium^a emit, an. CIODCXXIX.

v. Area quaedam vacua, ad occasum Aulae *Bovina*, quae ad Collegium *Magdalenense* pertinebat, (olim Introitus *Wyldianus*, *Wylds Entry* dicta) ab eodem Viro Collegio^b concessa anno supra dicto.

vi. Vacua alia area, quae ad Universitatem spectabat, in qua & olim sita erat Aula *S. Wolfani* sive *S. Dunstani*, inter murum urbanum ad austrum, & Introitum praedictum ad aquilonem; cujus etiam ostium in plateam illam sive vicum aperiebatur qui ab Ecclesia *S. Ebbae*, ad portam parvam sive (*Littlegate*) ducit, eodem tempore Collegio tradita.

Haec omnia tenementa (*Cambeyanis* exceptis) inter Collegium *Pembrochianum*, & cubicula praedicta ad orientem, sita sunt, inter idem & vicum sive plateam praedictam ad occidentem, plateam verò *Bovinam* ad aquilonem, & murum urbanum ad Austrum.

Refectorium. Quod Januae vicinum est, & cubicula *Cambeyana* ab aquilone habet, ad Aulam *Latiportensem* prius spectabat: verum cum angustius esset, quam quod tanto numero suscipiendo sufficeret, à Doctore *Thomâ Clayton*, in parte ejus superiori ampliatum est, ad formam literæ T.

Bibliotheca. Est ampla illa camera super Alam australem Ecclesiae *S. Aldati*, à compluribus benefactoribus reparata & instructa; quos inter reperio Doctorem *Thomam Clayton* primum Magistrum, qui in ejusdem reparationem, viginti libras contulit, necnon in impensas quatuor capsularum, quibus adjecit aliquot libros tum impressos tum MSS. *Gulielmus Gardiner*, de *Linton*, aliquando ex hac Academia maximam suae privatae Bibliothecae partem huic addidit, sub ejus reparationis tempore. *D. Robertus Hanson*, *Londinensis* Eques, *Johannes Wall* S. T. P. aliquando Ecclesiae *S. Aldati* Rector, & alii complures. Quos inter & *Fr. Rousaeus* praedictus, qui quidem in animo habebat, integram suam Bibliothecam donasse, sed nescio quomodo, interceptus, sua solummodo opuscula, cum paucis aliis, consecravit. Olim quidem videtur fuisse Schola *Juris Civilis*, tum Bibliotheca facta, in usum Aulae *Latiportensis*, & aliarum, quae ipsi vicinae erant: verum, in communi illâ literarum strage, quae totam Academiam, sub *Edoardo VI.* vastavit, haec quoque direptorem suum invenit, qui eam suppellectile suâ orbavit.

Capella, non alia est, quam Ala australis Ecclesiae *S. Aldati*. Ejus igitur mentionem ad istius Ecclesiae historiam, quam in Urbis antiquitatibus, exhibiturus sum, impraesentiarum relinquo.

APPENDIX ad COLLEGIA.

Præter Collegia, hætenus à nobis memorata, fuerunt olim & alia quaedam intra Academiae praecinctus sita, quae quamvis ipsa dudum interierint, hic tamen recensere saltem non gravabimur.

1. Collegium quoddam ab *Henrico de Lacy*, Comite *Lincolniensi* exstructum, sub finem regni *Edoardi I.* Verum infra quam Parochiam nondum reperi. Memoria autem ejus reservatur in literis quibusdam^c patentibus *Edoardi II.* dat. apud *Berkhamsted*. 1. Nov. an. Regni primo Dom. CIOCCCVII. In quibus proditum est, quod cum Comiti praedicto^d licentia fuisset concessa ab *Edoardo I.* Ecclesiarum quarundam (viz. de *Waddington*, *Wybelingham*, *Thoresby* & *Halton* super ripam *Trentae* in agro *Lincolniensi*, & de *Buckley* in agro *Northamptonensi*,) Advocationem tredecim Scholaribus deferendi in Domo quâdam infra Academiam *Oxonensem* ab eo mox fundandâ, ei à Rege tum permissum est, ut pro Ecclesia de *Wybelingham* liceret ei, Ecclesiae de *Wadenham* in eodem agro *Northamptonensi* Advocationem, Scholaribus praedictis consignare. Unde satis manifestum videatur, tale aliquod Collegium à Comite praedicto fuisse conditum, aut certe alias huic Academiae ab eo benefactum est, alioqui haud adeo solennem sibi anniversariam commemorationem commeruisset, quali jam olim ab Academicis coli solitus est in dies xvii. *Decembris*, ut^e & Registris quibusdam publicis videre licet.

ii. Collegium infra Castellum, cui nomen *S. Georgii*, intra paucos annos post Normannicam invasionem^f fundatum, à *Roberto D'oile*, istius nominis primo in *Angliâ*; in quo positi sunt Prior sive Decanus, & seculares aliquot Canonici. Quibus *Osneiam* postea translatis, & Regularibus factis, Collegium istud à Scholaribus quibusdam secularibus occupari ceptum, quibus & nomen inditum, Custos & Scholares Collegii *S. Georgii* infra Castellum *Oxonense*: hujus Collegii statutorum exemplar etiamnum penes me *Antonium à Wood* reservatur.

iii. Aliud Collegium in Suburbis aquilonaribus cui *Dunelmense* nomen erat, à Priore & Monachis Ecclesiae Cathedralis *Dunelmensis* g conditum est, an. CIOCCXC. in quod, etsi praecipue Novitiis suis Ordinis *S. Benedicti* institutum, complures tamen alii seculares admissi sunt. Cessit demum in Coll. SS. *Trinitatis*.

iv. Quartum infra Parochiam *S. Aldati*, cui nomen Collegium *Londinense*, à *Richardo Clifford*, Episcopo *Londinensi* sic dictum, qui obiit an. CIOCDXXI. mille marcas pauperibus hisce Scholaribus^h legavit in hoc Collegio, *Burnelli* Hospitio tunc dicto, vel tum agentibus, vel mox acturis. Vide de eo plura, in Scholâ *Judæorum*, inter Scholas supra.

v. Alterius Collegii mentio occurrit, quasi mox fundandi, in usum Monachorum sive Canonicorum (quos Albos vocant) ab executoribus *D. Petri Beffiles*, Militis, de *Lee* *Besillorum* in agro *Bercheriensi*, qui obiit CIOCDXXIV. in eum finemⁱ legavit, omnes suas terras, tenementa, reversiones, qual-

^a Ibid. ^b Ibid. ^c Pat. 1. Ed. II. 2. &c. ^d Vide pag. 34. Ed. I. m. 13. dat. apud Beverlacum 22. Jul. ^e In Calendario quod praefigitur B. & in lib. *Bedellorum* in mense Dec. MS. ^f Ut in ipso autographo in Chartar. Ed. Christi. ^g Hist. Ecclesiae *Dunelmensis*. in lib. Bod. inter cod. Laud. MS. cap. 154. & 155. ^h Ut in ultimo Testamento suo. ⁱ Ut in Testam. suo, quod vidi apud Abendon.

cunque, &c. infra *Oxonium*; utrum verò, quod mandavit, fuerint executi, non reperio.

vi. Aliud Collegium, in Suburbis borealibus, *Glocestriense* dictum, à *Johanne Gifford*, Barone de *Brimsfield*, fundatum^a est, an. CIOCLXXXIII cui in usum *Benedictinorum* Cœnobii S. *Petri Glocestria* destinato, alia quædam addita sunt, Novitiis aliorum istius ordinis Cœnobiorum excipiendis.

vii. Collegium infra Parochias S. *Edoardi* & S. *Frideswyde*, *Cantuariense* dictum à *Simone Islip*, Archiepiscopo *Cantuariensi*^b fundatum, an. CIOCCCLXIII. pro Monachis istius Ecclesiæ, quibus

tamen & seculares aliquot immisti sunt. Nunc pars est *Ædis Christi*.

viii. Collegium S. *Bernardi*, in Suburbis aquilonaribus, ab *Henrico Chicheley* Archiepiscopo *Cantuariensi*^c fundatum, CIOCDXXXVII. Monachis *Cisteriensibus* educandis. Cessit demum in Coll. D. *Johannis Bapt.*

ix. Collegium B. *Virginis Maria*, infra Parochias S. *Petri* in *Ballino*, & S. *Michaelis* ad portam Borealem, fundatum^d à *Thomâ Holden* Armigero & *Elizabethâ* uxore an. CIOCDXXXV. Novitiis ordinis S. *Augustini* recipiendis. Hujus quoque Coll. statutorum exemplar nunc me penes A. à W. conservatur.

^a Reg. vel chron. S. *Petri* in *Glouc.* in bib. Cotton *MS.* 15. Hen. VI. m. 24. ^b Pat. 14. Hen. VI. p. 2. m. 19.

^c Reg. Eccles. Christi apud Cantuar. *MS.* fol. 364. ^d Pat.

AULÆ

EX ingenti Aularum & Hospitiorum, in Academia olim comparentium, numero, supersunt hodierno die tantum septem; quæ quidem Togatis etiamnum in diversoria cedunt, Principalium subjacent ditioni, & ejusmodi nominibus internoscuntur.

i. Aula S. <i>Albani</i> .	Spectantes ad	Coll. <i>Merton</i> .
ii. Aula <i>Cervina</i> .		Coll. <i>Exon</i> .
iii. Aula <i>Edmundi</i> .		Coll. <i>Regin</i> .
iv. Aula B. <i>Maria</i> .		Coll. <i>Oriel</i> .
v. Novum Hospitium.		Coll. <i>Novum</i> .
vi. Aula B. <i>Maria Magd.</i>		Coll. <i>Magdal.</i>
vii. Aula <i>Glocestriensis</i> .		Coll. D. <i>Johan.</i>

Atque hæc sane, duobus ultimis exceptis, uti & prisca quævis nostra Musarum habitacula, Tenementa primitus Oppidanorum erant, pretio annuo Academicis elocata. Et revera nisi illa ipsa Collegiis præfatis (horum vero Socii iisdem ut plurimum præfuere) obtigissent, nullus dubito quin ibidem jam olim emarcuissent Artium ingenuarum studia, Ædesq; ipsæ (id quod de ejusdem generis reliquis omnibus retro commemoratum) regnantibus *Henrico VII.* & *VIII.* annisve ab inde proximis, ad usus alios conversæ fuissent.

Vetera Clericorum, seu Togatorum, *Oxonien-* sium habitacula Hospitia vulgo appellabantur (quam quidem vocem & Domicilia quædam Laicorum denotasse constat) temporum vero decursu Aulae coeperunt nuncupari, atque id nominis tam penitus demum invaluit, ut eodem Collegia quoque designarentur, siquidem Aula *Mertonensis*, Aula *Balliolensis*, Aula *Orielensis*; &c. passim in scriptis antiquis occurrunt. Vocem utramque in *Thoma Arundell*, Archiepiscopi *Cantuariensis*^a Constitutione quadam deprehendo, ab illo enim præceptum est ne libri aliqui *Wicliffiani* in Scholis, Aulis, Hospitiis, sive aliis locis quibuscunque in Universitate *Oxon.* &c. legentur, quem in locum commentationem ejusmodi *Lynwodianam*^b reperio -- Aulis i. e. habitaculis Scholarium in Universitatibus, Hospitiis, quæ proprie sunt Scholarium, sed Domus *Burgensium* secundum *Januensem*: Et de hujusmodi Hospitiis fit mentio extra: de locato & conducto. C. 1. & Aula & Hospi-

tium in hoc loco supponunt pro eisdem. Aliis locis: Quæ scilicet aliis vocabulis nuncupantur, ut aula, camera, introitibus & hujusmodi.

Hæc *Lynwodus*. Porro autem in alia ejusdem Archiepiscopi constitut. De *Hæreticis*, eodem in libro, horum omnium hæc verbis diserta fit mentio, Statuimus & ordinamus, quod quilibet Guardianus & Præpositus seu Custos Collegii aut Principalis Aula, vel Introitus, cujuscunque Universitatis; semel singulis mensibus ad minus, diligenter in Collegio, Aula vel Introitu hujusmodi cui præest; an aliquis Scholaris sive inhabitans in Collegio sive in Aula sive Introitu hujusmodi, aliquam conclusionem sive propositionem aut opinionem in fide catholica aut bonis moribus male sonantem, aut contra determinationem Ecclesiæ, præter necessariam doctrinam suæ facultatis, teneat, defensaverit, seu aliquo modo proposuerit, inquirat, &c. Pauca jam ad plenioris insequentis Aularum notitiæ fidem præmittere visum.

Illud quoque animadverto, nostram hanc, (siqua fides *Johanni Becano Goropio*), Aula sive Hala, à germanica voce, *All* vel *Hall*, quæ conservare vel tegere significat defluxisse. Vox quidem græcæ originis, Civitate Romana, donata: sed *Goropius*, ut hypothesein suam tueretur, & linguarum omnium primam Germanicam comprobaret; necesse habuit etymologias omnes, refragante utcunq; analogiâ, exinde deducere; aliter mihi non displiceret quod ab origine tam solenni Aula, vel Hala peteretur, sitque locus vel reponendis vel conservandis mercibus; vel etiam hominibus ipsis, mercaturæ addictis, excipiendis inserviens. Par quidem utrobique, tam bonarum Artium, quam aliarum rerum mercatura; & utrique commune esse Aula vel Hala nomen, quid impedit? Immò non Academicum ab initio, sed mercatorium hoc nomen fuit, inquirunt Municipes: Urbem scilicet hanc suam, de *Stapula* fuisse olim, prædicant, quo plumbum cum stanno, stanni cum corio & lana, ac cætera id genus mercimonia, per integrum (ut loquuntur) vendenda ferri solebant. Non repugno, tametsi inter cæteras Angliæ urbes, huic *Stapulo* ex decreto Parliamenti xxviii. *Edoardi II.* destinatas, neutrius Academiae occurrat mentio. Viguit enim hic *Forma Statuti*, quod à *Nollratibus Statute Merchant*,

^a In *Provinc. constit.* *Tho. Arundell de Magistris cap. 5.* ^b *Ibid.*

dicatur, omnino vero à *Statuto de Stapula* five *Staple Merchant* diversum. Debitorum etiam recognitionem coram Prætoris urbano, & statutum regni apud *Acton Burnellorum* de mutuis inter se Mercatorum debitis & conventis, una cum sigillo huic usui comparato, de quo agit *Joh. Covellus* in suo Vocabulario in voce *Recognitio*, agnosco: Necnon Indultum Reg. *Edoardi III.* quo extraneis Mercatoribus, huc confluentibus permittit, ut pannos laneos & telas lineas, & si quid aliud, ad studentium necessitatem non per integrum (ut Urbani voluerunt) sed per partes, & ut vocant per *Retallium*, dividere, an. regni sui x^o. certissimum præexistentis (ni fallor) *Statuti Mercatorum* documentum. Inde tamen non efficitur, istas (quas modo diximus) studentium Aulas five *Halas*, etsi antiquo & arcuato opere, & subterraneis Fornicibus (quales complures vidimus jam in Civium ædes conversas) fabricatas, Mercatorum olim fuisse apothecas; cum à studentibus multò antè conditum de *Stapulo* vel *Statuto Mercatorum*, decretum, sicuti certissimis indiciis exploratum habeo, tenerentur & incolerentur.

Cæterum id quod Civium nostrorum nonnulli, nescio quo concilio, ad muniendam Aularum Academicæ nostræ antiquitatem & dignitatem, plurimum posse confidunt, *Justus Lipsius* a de Lovanien-sibus Scholis ac *Halas* publicis, non invitus agnoscit. *Ædificium* (inquit) *vetus est, nec huic usui primò structum; structum autem Lanificibus cum hi in flore essent an. CIOCCXVII. quod duplex inscriptio parietibus inserta docet; vocant Halas (ut solent) ista hominum aut mercium receptacula; liceret latine Basilicas dixisse. Hæc ille. Ecce illic Halas, à Mercatoribus ad Scholares translata, Halas ipsas in Scholas, & vice versa in artificium, lanificiumq; nempe, sic vos non vobis vellera fertis oves. Mechanicorum autem Sodalitates quæ hisce *Halas* continebantur apud Majores nostros *Halgemoti* vel *Halimoti* dicebantur: quæ vox nihil aliud præter curiam Baronis denotat, ut in suo Vocabulario *Covellus*, unde *Rob. Canutus* olim circa an. CIOCLVIII. Monasterii *S. Frideswyde* in *Oxonia* Prior, duos byzantios (hoc est duos nummos aureos de *Constantinopoli* vel *Byzantio*, valoris x. sol. vel circiter) pro quadam terræ dimissione, se coram *Halimoto* suo recepisse fatetur. Verum de his hætenus; nunc de Aulis, in genere præmittenda quædam ducimus, priusquam ad singularum notitiam accingamur.*

1. Quod earundem Præsides, quos Principales

appellitant, Alumnorum cujusque suffragiis, Magistratum obtinente qui calculorum numero reliquos candidatos superaret (quod idem de Aulis omnibus antiquis, Introitibus, quos vocant, necnon, Academicorum Cameris, &c. dicendum) priscis temporibus cooptabantur; admittebantur vero ad muneris hujusce executionem à Cancellario, vel ejus Vicario, interposita de pretio Dimiciliorum annuo persolvendo cautione. At vero earum præfeti (excipiendus tamen qui Aulæ *Edmundi* præfeti, quoniam juris sui damnum facere noluit Collegium *Reginense*) à Cancellario Academico hodierno die designantur; potestatem enim illam *Roberto Dudley*, Comiti *Leycestriensi*, rerum juxta nostrarum & ipsius Regni summam administranti, ejusque in omne ævum successoribus, circa annum CIODLXX. permisere Collegia.

II. Quod statutis, à Cancellario, & integrâ Universitate conditis olim traditisque, labentibus vero seculis subinde auctis & emendatis, reguntur & in officio continentur Aularum Principales, perinde ac Scholares.

III. Quod ex statutis illis, rei divinæ in Ecclesiis parochialibus die quovis solenni (in quo nempe vestes Dalmaticas, sive superpellicia induere solenne est) peragendæ, interesse tenentur Aularum Principales & Scholares, seu Alumni; quodque sua singulis Ecclesiæ assignatur, S. nimirum *Albani* alumnis, Ecclesiæ *D. Joh. Baptistæ* parochialis & collegiata, ad *Mertonenses* utiq; spectans, Aulis *Cervinæ*, *Edmundi*, & *Magdalenensi*, Ecclesiæ *Divi Petri* orientalis: Aulæ *B. Virginis* Ecclesiæ eidem Divæ nuncupata, Hospitio *Novo* Ecclesiæ *S. Petri* in *Ballivâ*; Aulæ denique *Glocestriensi* Ecclesiæ *Divi Thomæ*.

IV. Quod Aulæ nostræ Latifundiis, proventibusque annuis, haudquaquam sunt dotatae (tamen stipendia quædam annua, exhibitiones dictæ, in iisdem compareant) quapropter vel suis, vel parentum aut amicorum impensis, vel denique stipe mercenariâ (qualem lucrantur quos servientes vocamus, quique opulentioribus passim famulantur) ad bonas literas sustentantur earundem alumni; qui Coenaculorum etiam quæ incolunt pretia Principalibus persolvunt.

V. Quod ex Aulis iis prodierunt Viri complures illustrissimi, qui & Ecclesiæ & Rempublicam priscis abunde seculis ornarunt; at vero cum fida Registorum memoria solis in Collegiis deprehendatur, necesse nobis fuerit pauciores tantum, eosque variis in scriptis sparsim & quasi sortuito repertos, enumerare.

Aulam

Aula S. Albani.

ULARUM
nostrarum usq;
hodie floren-
tium antiquissi-
ma Sancti Al-
bani dicitur, in
D. autem Joh.
Baptistæ paro-
chiâ collocatur,
& Collegium
Mertonense So-
lemque orien-
tem interjacet.
Cognomentira-

tionem è S. Albani Cœnobio elicuerè quotquot ma-
teriam istam tractarunt Scriptores; ab ejusdem scilicet
Monachis erectam Aulam hanc, sui que Ordinis Tyro-
nibus ad literas Academicas informandis configura-
tam, opinantes. Cæterum iis omnibus à vero aberrat-
um est, neque juris sibi quicquam Aulâ in illâ ven-
dicarunt unquam prædicti Monachi; utpote quibus
alibi nobiscum obtigerant habitacula, libro in alte-
ro, à me, si Deus dederit, propediem edendo, fu-
sus enarranda. Ut quod res est dicam, nil aliud an-
tiquitus erat Aula de qua nunc agimus, quam Tene-
mentum, sive Messuagium, ad Robertum de Sancto
Albano, Civem Oxoniensem, spectans; is autem sub
Rege Johanne, annisque ab inde proximis vixit,
idq; Tenementi, una cum alio quodam, latus ejus occi-
duum claudente (huc Aula Monialium nomen deinceps
fuit) familia Virginum Sanctimonialium Little-
moriana, hoc ipso in Agro posita, in eunte quasi
Henrici III. Regno (eodem quasi tempore Tene-
menta alia octo, Oxonia in parochiâ S. Aldati sita,
Monialibus Stoddeleienfis in agro Oxon. largitus
fuerat) b transcripsit. Eorum utrumque incolabant
postmodò Clerici, sive Togati; alteri vero Aula S.
Albani, alteri Aula Monialium nomen erat; atque
prima illa appellatio sub exitum Edoardi I. an. quasi
CIOCCCV. (bonis quidem literis dicatas pridem
fuisse Aedes illas nullus dubito) c occurrit; postre-
mâ sub Collegii Mertonensis institutionem d reper-
tâ, tunc enim temporis dicto Sodalitio dimissum com-
paret domicilium istud, constituto ut Togati junio-
res, Fundatorem cognatione attingentes, ibidem
disciplinis Academicis primoribus, quas triviales vo-
cant, imbuerentur. Annos quidem aliquot Principa-
libus diversis subjacentes florebant Aulæ præfatæ,
maxime autem novissime dicta, at vero cum Ecclesia
Divi Johannis Baptistæ collegiata denuo exædifica-
retur, & de ipsius Parochiæ limitibus atque pomœ-
riis ceassus institueretur (hæc in annum Henrici VI.
tertium cadunt) coaluisse utramque e deprehendo,
ita ut earundem Alumni ad unam eandemque disci-

plinarum methodum erudirentur, utpote quos Prin-
cipalis unus in officio contineret.

An coadunata in posterum persisterint valde in-
certum, quippe cum ab anno CIOCDXLV. ad sce-
ptum capessentem Edoardum IV. Principalibus di-
versis paruisse f constet. Utcunque, rem anglica-
nam administrante Henric VI. uti & temporibus jam
tum elapsis, Cœnobio Monialium Littlemoriano di-
missas frequenter, in annos complures, habuere Mer-
tonenses; qui quidem earum Regimen nunc binis,
nunc uni Sociorum suorum in Provinciam, annuente
reliquâ Academiâ consignarunt. Ex instrumento s
quodam, secundo Edoardi IV. domini autem anno
CIOCDLXII. facto edocti sumus, quod Christina
Abbatissa Littlemoriana Aulas binas, Albon Hall &
Doonehall [Sancti nimirum Albani & Monialium]
una cum hortis duobus, ad easdem pertinentibus,
& ab iisdem, boream versus adjacentibus, ad mu-
rum pene urbanum, austrum versus collocatum, pro-
tensis, Custodi & Scholaribus Collegii Mertonensis
in annos nonaginta & novem dimisit. Aliud ego
Instrumentum h reperi, xv. Decemb. anno Regni
Henrici VII. duodecimo datum, cujus fide liquet
Cœnobium illud Virginum velatarum, Aulam Albu-
nensem, ex antiquo vocatam Doonehall (hæc ipsa
Syngraphi verba sunt) necnon hortum eidem ver-
sus austrum adjacentem, inter Collegium vero præ-
fatum ad zephyrum, & hortum quendam Balliolen-
sium ad eum, posita collocatum; in terminum an-
norum lx. & septem, anno xii. solidorum & qua-
tuor denariorum pretio elocasse: atque hinc sane li-
quido satis constare videtur, in folio Anglicano con-
fidente Edoardo IV. diversas quidem fuisse, regnante
vero Henrico VI. in unam convenisse Aulas præfatas;
id quod magis deinceps perspicuum fiet, cum utramq;
scilicet uni consimilique habitaculorum structuræ lo-
cum cessisse ostenderimus.

Cæterum ad propiora nobis tempora devenien-
dum. Aulas istas repetitis dimissionibus possederunt
Mertonenses, donec ad Cardinalem Wolseium cum
Cœnobio ipso Littlemoriano (de quo in Aedis Christi
notitiâ) devenerint. Aulas easdem Doctori Georgio
Owen, Medico suo, Collegii vero Mertonensis pridem
Socio, sub Regni exitum largitus est Henricus VIII.
(quippe cujus fisco addicebantur, criminum gravissi-
morum postularo quem diximus Archipræfule) ab
illo autem non ita multo post Johanni Williams (Ba-
ronis de Thame in locum evectus dein fuit) &
Johanni Gresham, Equitibus auratis, i transcriptæ
comparent, à quibus ex k indulto Edoardi VI. tertio
Decembri die, anno Regni secundo, impetrato,
Johanni Pollard & Roberto Perrot, Armigeris, l con-
signabantur; his vero jus suum in Custodem & Socios
decimo sexto sequentis Junii m transferentibus,

* Regist. Stodley inter chartas de Parochia S. Aldati, & in quodam Reg. Inquisit. de 6. & 7. Ed. I. de tenementis in Oxon.
in Turri Lond. indors. Burgus Oxon. b Inter diversas membranas, quæ sunt putridæ & laceratæ, quondam pertinent. Cœno-
bio de Littlemore in Thesaurario Aedis Christi Oxon. c In Thesaur. Coll. Ball. inter munimenta de Tenementis in Parochia S.
Joh. Oxon. d In vet. rot. Comput. Barsar. Coll. Mert. in scacc. ibid. e In Thesaur. Coll. Mert. in ppx. A. 2. 93. f In
Reg. Aaa. g In Thesaur. Coll. Mert. ut supra A. 1. 51. h Ib. nu. 52. & in Reg. antiquo ejusdem Collegii fol. 110. a. &c. i Ib.
in eod. Thesaur. Coll. Mert. A. 1. 54. k In prima parte orig. 2. Ed. VI. Rot. 65. in offic. Rem. Scaccarii. l Ib. in eod. Thesaur. Coll.
Mert. ut supra.

Collegio *Mertonensi*, (ad illud autem usque hodie spectat) obtigerunt.

Aulæ hujusce Principales quod attinet, nulli ante annum CIOCDXXXVII. (siquidem paulo tantum altius pertingit Registri Academici, Præfectorum singulorum admissionem complectentis, memoria) sedulo licet & assidue indaganti occurrunt. Sed neque Aulæ *Monialium* Præsidem aliquem, seu Principalem, ante annum CIOCDXLV. deprehendo. En vero tibi eorum qui se mihi passim obtulerunt nomina, in catalogum, minus licet perspicuum & absolute, redacta.

PRINCIPALES.

Aulæ *S. Albani*.
Magister *Rogerus Martyn* an. CIOCDXXXVII. occurrit, quopam autem anno magistratum adierit minime liquet.

Mr *Rob. Asshe*, suffectus est xiv. Jan. an. XXXVIII.

Mr *Johan. Gygar*, an. XLIV. Custos Collegii *Mertonensis* deinceps evasit.

Mr *Gulielmus Shyrese* an. CIOCDL.

Mr *Gulielmus Romsey* an. LII.

Mr *Thomas Daret*, CIOCDLXVIII. Sacre Th. Professor, Ecclesiæ *Windlesoriana* Canonicus, ac tandem Decanus emerfit, obiit autem, & sepultus est *Windlesora*, juxta ostium domus Capitularis, anno CIOCDLXXXIII.

Mr *Richardus Fitzjames*. Tempus quo id muneris adire compertum non habeo; ceterum Collegii *Mertonensis* Custodem, Henrici VII. Eleemosynarium, tandemque Episcopum *Londonensem* fuisse reperio.

Mr *Tho. Lynley*, Sacre Th. De tribus hisce in postmodo Professor.

Mr *Robertus Gosborne*, an. fuerint.

Mr *Radolphus Hambery*,
Hugo Saunders, alias *Shakespeare*, Sacre Theol. Professor, Principalis occurrit an. CIOCDI. Vicarius de *Wepham* in Comitatu *Cantiano*, & Rector de *Wibury* in agro *Oxonien*s, deinceps fuit.

Mr *Johan. Forster*, an. CIOCDIII.

Mr *Johan. Beverstone* (Aulæ Divi *Johannis Baptiste*, in parochia cognominat, paulo ante Principalis) mense Apr. an. CIOCDVII. mense vero Octob. proxime sequente aquis obrutus perit, dum a Cœnobio *S. Jacobi Oxoniæ* iter faceret.

Mr *Gul. Byffe*, *Beverstone*, eodem anno, domini nempe CIOCDVII. suffectus est; de quo inter Collegii *Mertonensis* inscriptiones sepulchrales plura reperies.

Mr *Gul. Walker*, CIOCDIX. Anno abinde proximo Magistratu sponte abiit, factusque deinceps fuit Collegii de *Wyke* in agro *Cantiano*, Magister, sive Præfectus.

Mr *Johannes Pokyswell*, seu *Poxwell*, primo Junii,

anno CIOCDX. *Walkerum* excepit; atque hic Principalem ultro exuit.

Mr *Johan. Hoper*, vi. Octob. an. CIOCDXIV.

Mr *Simon Ball*, *Hoper* subrogatus est. Procurator academicus deinceps erat; diem vero obiit an. dom. CIOCDXXVII.

Gualterus Buckler, Art. Magister suffectus est xviii. Julii, CIOCDXXVII. Anno dein proximo Procurator academicus occurrit; ad locum autem equestrem evectus ab *Elizabetha*, eique à sanctoribus consiliis adhibitus tandem fuit.

Robertus Taylor, Art. Mag. decimo mensis Augusti, an. CIOCDXXX. *Bucklerum* excepit. Scribam seu Registrarium academicum deinceps reperio.

Mr *Gul. Pedyll*, Procurator academicus, unanimi Aulæ hujusce Alumnorum omnium consensu præfatto substituitur, xiv. Octob. an. CIOCDXXXII.

Mr *Rob. Huyck*, x. Martii, CIOCDXXXIV. Hunc Medicorum suorum in numerum assumpsit deinde *Elizabetha* illius vero facultatis Doctoratu fuerat honestatus.

Mr *Richardus Smyth*, *Huyckio* suffectus est circiter an. CIOCDXXXVI. De illo fusius in Præfectorum theologicorum catalogo actum.

Humphredus Burnford, Art. Mag. *Smythio* substituitur xxv. Januarii, anno CIOCDXXXVI.

Johannes Estwick, Art. Mag. an. CIOCDXLIII.

Gulielm. Marshall, Art. Mag. subrogatus est (completo vixdum anno Regentiæ primo) CIOCDXLVII. Pulsus ille Magistratu comparet; mense autem Oct. an. CIOCDLXXXIII. e vitâ migravit; inque Collegii *Mertonensis*, utpote cui magnam librorum vim donaverat, Ecclesiâ sepultus jacet.

Mr *Arthurum Aley*, anno quasi CIOCDLXVII. *Marshallium* excepit. Equitem auratum, sub Regni sui initium, creavit *Jacobus*. Obiit CIOCDIV. & *Harrovia* in Colle secus *Lond.* tumulatus quiescit.

Richardus Radclyffe, Medicinæ Doctor. Hunc an. CIOCDLXXXI. Magistratum suspicor adisse; Fato functus est an. XCIX.

Mr *Rob. Masters*, Collegii *Omnium Animarum* Socius, *Radclyffio* subrogatus est. Legum postmodo Doctor, necnon *Conventria* & *Lichfeildia* Cancellarius, emerfit; ante illum vero Principalis neququam occurrit qui Collegii *Mertonensis* vel Socius vel Scholaris nunquam fuerat.

Henricus Masters, Art. Magister, e SS. *Trinitat*e Collegio, ineunte quasi Regis *Jacobi* Regno Magistratum adeptus est; quem quidem sponte postea deposuit.

Antonius Morgan, Art. Mag. Collegii *Magdalenensis* Socius, admissus est xxvii. Decembr. an. CIOCDXIV. Hic quoque Principalem ultro exuit, Sacre Theologiæ Doctoratu ornatus.

Richardus Parker, S. Theol. Professor, ex Aulâ *B. Mariae Morganio* substituitur xii. Febr. an. CIOCDXX. Magistratum sibi abrogavit & ille.

Edoardus Chaloner, Collegii *Omnium Animarum* Socius, id muneris adivit xxix. Dec. CIOCDXXXIV.

Richardus Zouch, LL. Doctor, Collegii *Novi* Socius, admissus in Principalem octavo Augusti die, an. CIOCDXXXV.

Egidius Sweit, LL. Doctor, Aulæ *B. Mariae* aliquando Alumnus, Magistratum adivit xvii. Junii, an.

an. CIO DCXLI. Eques auratus, *Caroli II.* favore & gratiâ, postmodum emicuit; satis autem concessit xiii. Sept. an. CIO DCLXXII. & tumulum accepit in Ecclesia de *Barn Elmes* in agro *Surrejensi*.

Thomas Lamplugh, Sacre Theol. Professor, Collegii *Reginensis* olim Socius, dein Rector de *Charlton* ad Mariscum *Otmore*, in agro *Oxonienſi*, munus illud obire cepit post resignationem antecessoris xii. Aug. an. dom. CIO DCLXIV. Postea *Middlesexie* Archidiaconus, Ecclesie *Wigornienſis* Præbendarius, Parochie *S. Martini* in Campis Lond. Rector, & Decanus *Roffensis* evasit.

Narcissus Marsh, Sacre Theol. Professor, Collegii *Exoniensis* Socius, Magistratum deponenti *Lamplughio* substituitur duodecimo mensis *Maii*, anno CIO DCLXXIII.

EPISCOPI.

Richardus Fitzjames, Londinensis. an. CIO DVI. *Franciscus Gough*, Limericensis in *Hibernia* CIO DCXXVI. qui quidem tanquam Aulæ hujusce Alumnus (Clericorum Collegii *Novi* alter, necnon ex Aulâ *Edmundi* Togatus, jam antea fuerat) incipisse comparet.

SCRIPTORES.

JOHANNES PENRY, seu *Johannes filius Henrici*, (*Warprelate*, hoc est Pestis Episcoporum, vulgo appellatus est, eoque nomine coævis plerisque innotuit) ex agro *Brechinienſi* *Cambro-Britannus*, ad Aulam, nisi me fallo, istam literis academicis imbuedus accessit circa annum dom. CIO DXXVIII. Eiusdem Alumnus gradum suscepit magistralem; furore autem anabaptistico correptus (hæreseos etiam *Brownistarum* partim erat imitator) in Ecclesiam Anglicanam virus quotidie evomit, neque sane regnante *Elizabethâ* hostem terrum magis ac rabidum experti sunt Antistites nostri. Eorum quæ contexit, inque lucem emisit de numero fuere;

Defensio eorum quæ scripta fuerunt super questionibus de Presbyteratu imperito, & communione cum eodem; contra *Rob. Some*, S. Th. Professore *Cantabrigienſem*. Edit. 1588. angl.

Quod Reformatio Regiæ Majestati [Serenissimæ nimirum *Elizabethæ*] & *Reipublicæ inimica non sit*. Edit. 1590. angl.

Suasorium ad regios Walliæ Præsides de verbi divini predicationi ibidem prospiciendo. angl.

Historia Corathi, Dathanis, & Abiramidis, cum Hierarchiâ, Ministerio, & Congregationibus ecclesiasticis anglicanis collata. Edit. 1609. Plura in Bibliothecæ *Bodleianæ* Catalogo sub titulis *Warprelate* & *Warpriest* reperies.

Stebenbithe tandem (*Stepney* vulgo audit) haud procul *Londino* comprehensus, propter libellos ejusmodi famosos, plebem anglicanam ad seditionem aperte concitantes, capite in regio quod vocant *Banco* damnatus est, decimoque nono *Maii* anno CIO DXCIII. in parochiâ *Divi Thomæ*, à *Waterings* cognominatâ, suspendio necatus.

JOHANNES DAY, Londinensis, in Aulâ istâ literarum academicas haurire cepit anno CIO DLXXXIII.

ætatis xvii. circa annum vero domini LXXXVIII. Collegii *Orielenſis* in Socium adlectus est, in quo fusiorem ejus notitiam habes.

EDMUNDUS DRANE (de agro natali minus constat) Gradus academicos Aulæ hujusce alumnus capessivit, Medicinæ autem Doctoratu anno CIO DCVIII. decoratus comparet, quam quidem *Eboraci* sub idem tempus fecit. Libros evulgavit binos hisce titulis insignitos.

Spadacrene Anglica, sive tractatus brevis de fonte acido in saltu Knaresburgensi, in agro Eboracens. Lond. 1626.

Aquarum aliarum in eodem saltu medicarum Relatio. Ibid. eod. anno.

LIONELLUS DAY, *Johannis* prædicti frater, Aulam *S. Albani* Commensalis intravit an. dom. CIO DLXXXVII. ætat. xvii. Socius Collegii *Bal-liolensis*, Sacre Theologiæ Professor, & Rector de *Whitchford*, in agro *Warwicenſi*, deinceps evasit. Edidit.

Concionem ad Clerum Oxon. in Luc. cap. 22. vers. 31. Oxon. 1632.

Alia fertur scripsisse, quorum mihi nondum facta est copia. Diem obiit supremum circiter annum dom. CIO DCXL. ætatis lxx. in Ecclesiâ vero suâ, nempe *Whitchfordienſi*, sepultus jacet.

THOMAS BRODÆUS, Anglis *Broad*, in agro *Glouceſtriens* natus, aulam *B. Mariæ* Commensalis intravit anno dom. CIO DXCVIII. ætat. xix. ad Aulam vero istam parvo temporis intervallo commigrans, Gradum in artibus utrumque capessivit, quorum supremum, magistralem scilicet, anno CIO DCII. susceptum reperio. Verbi postmodo divini Minister evasit, Beneficium alicubi (in patriâ n. fallor suâ) consecutus. Scripsit præter alia,

Tractatum de Sabbato. Edit. 1627. lat.

Quo pacto homini civis innotescere poterit an sit Templum spiritus Sancti, fidem habeat salutificam, &c. Lond. 1613. angl.

Responsionem ad quæstiones tres circa vim mandati quarti obligatoriam. Oxon. 1621. angl.

PHILIPPUS MASSINGER, in Civitate *Sarisburyensi* natus, patre autem ortus qui *Philippi* Comitibus *Montgomerienſis* famulorum è numero erat, literarum academicarum ad studium Aulæ sese in istâ accinxit an. dom. CIO DCII. ætatis xvii. Decursu quasi triennio aut quadriennio ab Athenis nostris discessit, quamnam vero vitæ munia vel occupationes tunc obierit ignorare me fateor. Hoc certissime constat Poetam elegantem, & Idiomatis anglicani politioris peritum postmodo evasisse, laudes denique haud modicas à Socco reportasse, sed neque inter cothurnatos postremum comparuisse, velut

Comædia ejus & Trægædia, numero quasi sexdecim ante annum CIO DCXL. in lucem editæ, satis ostendunt. Tumulum accepit in Cæmeterio *S. Salvatoris* in *Southwerkia* juxta Lond. xvi. Mart. anno CIO DCXXXIX.

RICHARDUS CAPEL, Aulam istam Commensalis intravit anno dom. CIO DCI. ætatis xiv. Ad Collegium *Magdalenense* deinceps commigravit, in cujus notitiâ plura de ipso reperies.

ZACHARIUS BOGAN disciplinas academicas, sub auspiciis M^{ri} Radulphi Button, Mertonensis, in Aula S. Albani haurire coepit anno dom. CIODCXI. Intercedente parvo temporis intervallo Collegii Corporis Christi Scholarium, ac deinde Sociorum, in numerum cooptatus est. Sodalium illud adeat fufiorem viri cognitionem qui desiderat.

TOBIAS VANNER, Petbertona, in agro Somersensi natus, Aulam hanc ingressus est anno dom. CIODXCV. ætatis xviii. Anno CIODCXIII. in facultate medicâ Incæpit, ob cujus praxin Bathonia postea, inque oppidis agrisque circumjacentibus plebeis, juxta & generosis præcharus emicuit. Viam rectam ad vitam longam non monstravit modo sed & perambulavit, Theoriam unius anni confirmans praxi lxxxv. Scripsit anglice,

Viam rectam ad vitam longam. Lond. 1650.

Tractatum brevem de naturâ, usu, & virtute Thermarum Bathoniensium. Ibid. eod. anno.

Monitorium de medicamentis tempore verno sumendis. Ibid. eod. anno.

Aquæ ex Rupe S. Vincentii, haud procul Bristolâ, emanantis censuram. Ibid. eod. anno.

Tractatum de fumo Nicotiani bauriendo. Ib. eod. anno.

Vicesimo septimo Martii, anno dom. CIODCLX. fatis concessit, & in Ecclesiâ Bathoniensi amplissimâ, Divis Petro ac Paulo nuncupatâ, humatus jacet; tumulus vero monumento specioso, in quo etiam Viri conspiciuntur effigies, necnon inscriptione sepulchrali (illam ego brevitati studens omittendam censeo) ornatur.

GULIELMUS LENTHALL, in agro Oxoniensi natus, ad Aulam istam Commensalis accessit anno dom. CIODCVI. ætat. xv. Gradu autem nullo nobiscum auctus Londinum se contulit, inque Hospitio Lincolnienfi Juri municipali operam dedit, cujus quidem consultissimus demum habebatur, eoque nomine haud modice inclaruit. In Parlamentum illud diuturnum, anno CIODCXL. coactum, Delegatus cooptabatur, nec ita post Prolocutoris domus communium partes demandatas habuit, cumque Regum optimus, gliscente Rebellionem, fugâ sibi consuleret, ab illo palam descivit, Westminsterii enim cum Senatoribus seditiosis perstitit, quam ob rem Magister Rotulorum, Palatinatus Cæsarie Camerarius, (Comitis nimirum Darbiensis, jure avito à perduellibus spoliati, in locum successus) Ducatus Lancastriensis Cancellarius, magni sigilli Commissarius, tandemque (ne Latifundia Lucii Vicecomitis Falkland, ad Burfordiam in agro Oxoniensi posita, & à Lenthallo circumscripta commemorem) Pseudo-Baronum Cromwellianorum alter factus comparet. Quamquam haud ita me delectat male actorum quorumcunque recordatio, dissimulandum tamen non est divitiarum cumularum, familiarum fundandarum, quam æqui bonive indagandi appetentiorum fuisse, atque inde causæ regie damni plurimum intulisse, tametsi fatendum sacerrimæ Regis ipsius cædi haudquaquam sese immiscuisse, id quod Carolus II. induxit, ut crimina omnigena supplici demum condonaret. Ipsum vero quod amplius attinet, typis mandavit,

Orationes complures Parliamentarias. Lond.

Burfordia, tertio Septembris die, an. dom. CIODCLXII. animam exhalavit, poenitentiam ob vitæ labes abunde testatus, & Ecclesiæ anglicanæ absolutione munitus; ibidem vero in Ecclesiâ parochiali tumulatus quiescit, monumentum aliquod sepulchrale haudum consecutus.

JOHANNES HINCKLEY, in agro Warwicensi natus, operam disciplinis academicis Aulâ in ista navare coepit an. dom. CIODCXXXIV. Anno CIODCXLI. Artium evasit Magister; verbumque divinum Colleshilla in agro Bercheriensis, Draytona in agro Leicestriensis, tandemque Norfeildia in agro Wigornienfi Parochus annuntiavit, quorum Beneficiorum in postremo etiamnum versatur; ob eruditionem vitæque sanctimoniam, & Evangelii aperiendi facultatem singularem schismaticis quoque (quod mirum) præcharus, etsi liquido satis constet Hierarchiæ anglicanæ acerrimum esse propugnatorem. Edidit anglice,

Conciones quatuor. Oxon. 1657.

Monita connubialia, &c. Ibid. eod. anno & (ni fallor) alia.

ÆDIFICIA.

Integrum Aulæ istius fundum, (terræ volo areolam, ad eandem ubi sita est ipsa spectantem, quæ quidem ante annos complures haud ulterius fuit protensa) occupant Ædificia; hæc autem Anularum veterum binarum, S. nempe Albani & Monialium, (quarum postremo dicta Collegio Mertonensi adjacebat, altera vero haud procul inde versus eorum comparebat) in locum successere. Fundi ad austrum vicini portiuncula ad Mertonenses pertinet, quorum Custodi in hortum jam olim cessit. Ambulachrum quod attinet solem versus orientem positum, licet Aulæ hujusce usibus inserviat, Mertonenses tamen dominos agnoscit, de Balliolensibus ante annos bene multos coemptum; cujus in areâ fundata primitus erat Aula Cervina.

Cæterum Aulæ de quâ nunc agimus Ædificia quod porro attinet, à Collegio Mertonensi extructa fuere, Aulis duabus prædictis in unam coalescentibus, sub initium scilicet Regni Henrici VII. Custodis munus obeunte Doctore Fitzjames, cujus insignia gentilitia (gestabat autem in clypeo argenteo Delphinem cœruleum natantem, cum insigni alio juxta appposito, sive quarteriato) nescio an usque hodie in cameræ superioris fenestrâ cui subjacet ambulachrum præfatum conspicienda supersunt. Anno CIODXCIX. diruta est dictorum Ædificiorum frons, plateæ publicæ proxima, (ruinam enim tunc temporis minitabatur) annoque sequenti ab ipsis fundamentis ex lapide molliori quadrato (nos *freestone* appellamus) erecta est quam die cernis hodierno; erogatis illo in opere libris ducentis, à Beneditto Barham, Cive aliquando & Aldermano Londinensi, & hujusce porro Aulæ olim alumno, eam ipsam in rem legatis; cujus, ut par erat, clypeus gentilitius lapidi, publicæ Sodalitii portæ superjacenti, in sculptus dein fuit, unde scilicet perennabit in omne ævum Viri de re literariâ bene meriti memoria.

Aula Cervina.

Esuagium in parochiâ Divi Petri ad orientem, è regione muri urbani aquilonaris, haud procul à portâ Fabrorum, po-

situm; fundumque academicum zephyrum, & fundum Cœnobii Monialium de *Stodeley* in agro *Oxon.* eorum versus collocatos interstitum; *Johanna, Nicolai de Stocwelle* pridem conjugi, transcripsit à *Henricus Punchard*, Lanus *Oxonienfis*: id autem in prima *Edoardi I.* tempora incidit. A *Johannâ* istâ, vel filio ejus, ad *Johannem Hanketon* & *Editam* uxorem sub nomine mesuagii ^b devenit; ab hisce vero ad *Gualterum de Grendon* Mercerium (ut voce usu publico trita utamur) ^c descendit, eoque jus suum, circa decimum prædicti *Edoardi* annum, consignante, *Elia de Hertford*, & *Johanna Hareng* uxori, necnon *Elia*, utriusque filio, ^d obtrigit; à patre autem clericis, sive Academicis *Oxonienfis*, dimissum, ab eodem Aula *Cervina* (quippe prima pars vocis *Hertford Cervum* idiomate anglicano denorat) appellari occcepit. Sub illo nomine *Johanni de Dokelyngton*, Civi *Oxonienfi*, in Festo S. *Botolphi*, nempe xvii. Junii, an. xxix. *Edoardi I.* dom. CIOCCCI. ^e detulit *Elias* filius, acceptâ transcripti in pretium viginti librarum summâ, cautoque ut Dominis ejusdem capitalibus integrum esset, servitium (prout loquuntur Legulei) antiquitus debitum in posterum exigere. E transcriptionis illius instrumento constat, inter Tenementum. *Academiae Oxonienfis*, Aulam *Nigram* dictam, ad solem occiduum, ac Tenementum quoddam *Abbatissæ & Conventus Stodeleienfis* ad ortum collocata, tunc temporis jacuisse. Cæterum apud *Dokelyngtonum* illum non ita diu hæsit Aula ista, utpote quam una cum Mesuagio altero, eadem in Parochiâ posito, (id ei ab *Agnete, Johannis de Staumton* pridem Uxore, obtigerat.) *Gualtero Stapledon* Episcopo *Exoniensi*, & *Richardo de Wydeslade*, Clerico, ^f divididit die Jovis post Festum S. *Leonis*, Pontificis, proximo, anno *Edoardi II.* quinto, Domini scilicet CIOCCCXII. septimo Aprilis die, an. dom. CIOCCCXIV. jus suum omne quoad Mesuagium utrumque (aulam nempe *Cervinam*, quæ *Stapledoniana* sub id nuncupari coepit, Aulamque *Arthuri* cognominatam, quæ præfata, ut eandem ampliorem redderet, accessisse videtur) Episcopo mox ante dicto consignavit *Richardus* ille de *Wydeslade*, Præcentor *Creditonensis*.

Perrexit inde *Stapledonus*, & quæ secum in animo aliquandiu destinârat, præstare propediem constituit. Factâ itaque ex indulto & regio, decimo *Maii*, anni mox ante memorati, dato, potestate, Mesuagia hæc binâ Scholaribus duodecim, bonis operam literis ibidem daturis, assignandi; idem à Priore & Conventu *Frideswydensi* parvo temporis intervallo ^h impetravit Episcopus, eâ lege ut eisdem eorumque successoribus, tanquam capitalibus, quos vocant, fundi Dominis, solidi bini quotannis penderentur. Atque Aulam *Cervinam Stapledonianam* à Fundatore dictam (hæc Refectorio hodierno locum dein cessit) sub id occuparunt Episcopi illius Scholares, qui & ibidem aliquandiu perstiterunt, donec scilicet ad *Ædes* alias in viciniâ positas, resectas vero & instauratas, transferrentur. Habitaculo huic novo Aula *Stapledoniana* (*Exoniensis* postmodo nuncupata comparet) nomen tunc temporis inditum est, veteri illo & Incolis suis & nomine spoliato; ab inde enim Aula *Cervina* nuncupari denuo coepit. Tandem vero Sodalitii illius perantiqui Principalem (ab Academia tamen admittendum) longâ annorum serie cooptante Collegio *Exoniensi* (at vero dissimulandum non est aliquos Collegii *Novi*, dum ipsum exadificaretur, Alumnos, ibidem sub Custode suo annos aliquot posuisse) splendorem pristinum rursus induit, vel etiam sibi ipsi continuo seculorum decursu antecelluit; viris bene multis à probitate ac eruditione collaudandis in Ecclesiam & Rempublicam ex eodem subinde prodeuntibus.

BENEFACTORES.

Eorum qui literis academicis Aulâ in istâ olim vacabant, de numero erant tenuioris fortunæ Togati duodecim, quibus annuam xxx. librarum, vel etiam ampliorem summam, *Abbatissæ & Monachorum Glasconiensium* nomine, pensitabat Academia. Ipsum stipendii hujusce largitorem compertum non habeo, fuisse tamen Cœnobii illius Abbatem aliquem suspicor. Utcunque, liquet. i. Annuum illud studiorum sustentaculum (ex latifundiis *Draytonæ*, in agro *Somersetensi*, positis provenisse opinor) adolescentibus in Cœnobii *Glasconiensis* Scholâ grammaticali ad artes ingenuas informatis assignatum fuisse; quos quidem eodem denuo, ut sit verisimile, reverti oportebat, Monachorum pro meritis & in disciplinis academicis progressu in numerum cooprandos. ii. Dissolutio Cœnobii prædicto id stipendii è fisco suo numerandum ⁱ curasse *Henricum VIII. Edoardum VI. Mariam & Elizabetham*, Reginas, sed & idem deinceps persolvissse *Gulielmum*, Marchionem *Wintoniensem*, Thesaurarium regium, utpote qui latifundia è quibus percipi antiquitus solebat à *Serenissimâ Eli-*

^a In *Theaur. Coll. Exon.* in ppx. cui sit, est Evidentiæ de Aula Cervina, Scaccariana, &c. ^b Ibidem. ^c Ibid. ^d Ib. ^e In eod. *Thef.* in ppx. Aul. Cerv. 10. ^f Ibid. ^g Pat. 7. Ed. II. part. 2. nu. 9. ^h Lib. mag. S. Frid. p. 456. ⁱ Ut in *Reg. Universit. KK.* fol. 270. a.

Elizabetha, primis Regni annis ^a coherat. iii. Postquam è vitâ cessisset Marchio præfatus (id anno dom. CIO DLXXI. contigit) in annos complures pensitatum non fuisse, ac proinde ^b literas ad nos, mense *Februario*, an. CIO DLXXVIII. datas transmisisse *Leycestria* Comitem, Cancellarium academicum, (apud quem scilicet querelas eâ de re deposuerat Universitas) utque viros aliquot prudentes, omisâ pensitationis causas à Marchione *Wintoniensi* flagitatos, amandaremus hortatum. iv. Anno ab inde proximo ^c literas de integro ad Cancellarium prædictum detulisse Magistrum *Gulielmum Standish*, Registrarium academicum, qualem tamen res exitum sortita fuerit nullibi comparere. Stipendii illius partem quasi dimidiam vel à Regina *Elizabetha*; vel ab alio aliquo possessore, precibus emendicatam, & Collegio *Emmanuel Cantabrigiensi* donatam reperio, ipsum vero è Reditus quibusdam feodi, quod vocant, firmæ agri *Somersetensis* provenisse tunc temporis videtur: cum pars autem reliqua Aula huic nostræ neutiquam penderetur, de stipendii integri jacturâ hunc moestum in modum conquestus est ^d *Twynus*: -- & Aula *Cervina*, vulgo *Darthall*, olim *Monasterii Glasconiensis Colonia*; unde & xxx. annui redditus libras percipere antea solebat, quibus nunc dis orbata, superiorum paulo temporum iniquitatem deplorat. v. Ad hæc vero, constat ex Instrumento quodam vicesimo tertio *Martii* an. CIO DGLI. inter Delegationem quandam Parliamentariam unâ, & *Johannem Gutch* ac *Henricum Mabson* de *Glasconia* alterâ ex parte facto, quod redditus feodi firmæ in agro *Somerseïensi* pars aliqua, unâ cum sexdecim librarum, xiii. sol. & iv. deiorum pensitatione annuâ, Aula istius Scholaribus quinque ex æquo dividendâ, *Johanni* & *Henrico* præfatis dividenda fuit & transcripta, magnâ pecuniæ summâ à Rebellibus eo nomine perceptâ. vi. Notandum denique quod anno CIO DCLIII. cum chartas aliquas rem suam familiarem tangentes, in Officio, quod vocant, *Pipa Lond.* exploraret Vir quidam, incidit in pensitationis hujusce Schedulam quandam memorialem, quâ de re certiore post paulo fecit amicorum alterum, filium ad Academiam nostram propediem transmissurum. Is Registri illius apographum nactus idem Doctori *Stephens*, Aula *Cervina* Principali, stipendii ejus plane ignaro, detulit; qui quidem compellato super ea re *Gutchie* pecuniam haud ægre obtinuit, is enim annuam xvi. librarum, xiii. solidorum & quatuor denariorum summam à Festo *Annuntiationis* CIO DCLIV. ad idem Festum an. LIX. persolvit. Parvo temporis intervallo possessiones mox ante dictas, cum reliquis quibus spoliatus per tyrannidem fuerat possessionibus, recuperavit *Carolus II.* cujus è fisco percipiendum proculdubio in posterum est stipendium illud.

PRINCIPALES.

Magister *Nicolaus Hawe* Principalis occurrit an. CIO CCCLX.

Mr *Richardus Tonworthe*, seu *Tonworthie*, an. CIO CCCLXXVIII. Plura de illo in Collegii Novi Custodum Catalogo habes.

Mr *Nicolaus Wycham*, CIO CCCLXXXI. de illo etiam consule dictum Catalogum.

Mr *Thomas Cranhagh*, occurrit CIO CCCLXXXIV. Archiepiscopus *Dubliniensis* deinceps evasit; de quo etiam adeas Catalogum præfatum.

Mr *Johannes Walter*, CIO CCCLXXXVII. De illo fusius inter Collegii Novi Scriptores.

Mr *Gulielmus Ware*, è Collegio Novo Principalis munus adivit anno CIO CCCLXXXVIII.

Mr *Johannes Wryngton*, subrogatur an. CIO CCCXCI

Mr *Johannes Wytbnam* è Collegio Novo, CIO CCCXCVII. Plura de ipso in parte operis istius Historica, sub an. CIO CDXI. reperies.

Mr *Thomas Tenkeldon*, CIO CCCXCVIII.

Mr *Thomas Turke*, ex Aula *Exoniensi*; anno CIO CCCXCIX.

Mr *Johannes Wyte*, vel *Whyte*, prædictum excepit exeunte anno CIO CD.

Mr *Thomas Morant*, sive *Moronde*, CIO CDV.

Mr *Johannes Stone*, CIO CDVII.

Mr *Johannes Greene*, è Collegio Novo, CIO CDVIII. Rector de *Tyngwick*, in agro *Buckinghamiensi* postmodo emerfit.

Simon le Writer CIO CDX.

Mr *Gulielmus Andrew*, è Collegio *Exoniensi*, an. CIO CDXI.

Mr *Gilbertus Kemmer*, vel *Kymer*, Magistratum inivit sub finem anni CIO CDXI. Cancellarius Academicus dein emicuit.

Mr *Gulielmus Payne*, è Collegio *Exoniensi*, *Kemero* substituitur anno CIO CDXIV.

Mr *Gulielmus More*, CIO CDXVI.

Mr *W. Prentys*, CIO CDXX.

Mr *Johannes Gorsych*, CIO CDXXV.

Mr *Johannes Heyth*, CIO CDXXVI.

Mr *Richardus Here*, seu *Hery*, Magistratum adivit mense *Septembri*, CIO CDXXVI.

Mr *Heyth*, junior, CIO CDXXVIII.

Mr *Michael Trewynard*, è Collegio *Exoniensi*, CIO CDXXXVI. Successores ejus omnes, dempto uno (nempe Magistro *Bromhall* è Collegio Novo) usque *Theodorum Price*, *Exonienses* pariter fuere.

Mr *Johannes Westlake*, CIO CDXXXVIII.

Mr *Robertus Carew*, CIO CDXLI.

Mr *Michael Trewynard*, id muneris denuo adivit. Eodem sponte abcessit ineunte anno CIO CDXLIV.

Mr *Gulielmus Sende*, CIO CDXLIV.

Mr *Johannes Andrew*, CIO CDXLV.

Mr *Gualterus Windfore*, anno CIO CDXLVIII. Ecclesie *Exoniensis* Cathedralis Subdecanus postmodo fuit.

Mr *Johannes Treganzen*, subrogatus est octavo mensis *Octobris* die, an. CIO CDLI.

Mr *Gulielmus Summayster*, *Treganzeno* substituitur xi. *Septemb.* CIO CDLXIII.

Mr *Johannes Fermour*, xv. *Octob.* CIO CDLXV.

Mr *Richardus Mayoh*, CIO CDLXVIII. Doctor decretorum, & Ecclesie *Exoniensis* Cathedralis Canonicus Residentarius deinceps evasit. Diem obiit supremum anno CIO CDXCIX.

Mr *Johannes Harrow*, CIO CDLXXII.

^a Ibid. in KK. ut supra ^b Ibid. ^c Ib. fol. 281. ^d In Miscellaneis ad finem Apologia, &c.

Mr *Gualterus Cowse*, CIOCDLXXVIII.
 Mr *Jacobus Babbe*, CIOCDLXXXII. Procuratorum academicorum alter postmodo deprehenditur.
 Mr *Gualterus Cowse*, Principalis de integro fuit an. CIOCDLXXXVI.
 Mr *Richardus Panter*, CIOCDLXXXIX.
 Mr . . . . . *Trott*, CIOCDXCV.
 Mr *Gulielmus Glover*, CIOCDXCVI.
 Mr *Johannes Rugge*, CIOCDI.
 Mag. *Gulielmus Ewen*, suffectus est xxv. Octob. CIOCDIII. In seditione Academicos boreales & australes inter commotâ occisus fuit.
 Mr *Johannes Parkhouse*, Medicinæ Baccalaureus, *Ewenum* excepit an. CIOCDVI. Ecclesiæ *Exoniensis* Cathedralis Canonicus dein emerfit.
 Mr *Thomas Mede*, CIOCDX, Vicariorum de *Mayhanet*, in agro *Cornubiensi*, alter ordine nimirum quartus evasit.
 Mr *Thomas Irysh* prædicto substituitur, xxvi. Novemb. an. CIOCDXIV.

Mr *Johannes Moreman*, Sacræ Theol. Baccalaureus, munus Principalis adivit anno CIOCDXXII. Is apud *Southole* in agro *Devoniensi* natus, in Collegio autem *Exoniensi* disciplinis academicis imbutus, Vicarius de *Mayhanet* in agro *Cornubiensi* emicuit, ubi plebem imperitam, primis religionis christianæ rudimentis informavit, (id in exitum *Henrici VIII.* cadit) neque enim ibi loci Orationem quisquam dominicam, Decalogum, Symbolumque Apostolorum idiomate vernaculo antea edocuerat. Sacræ Theol. Professor, & Ecclesiæ *Exoniensis* Decanus fuit, anno autem CIOCDLIV. fatis concessit, & sepulturam, apud *Mayhanet* consecutus est. Plura de illo in libro *Foxiano* Act. & Monument. legas, ubi tanquam acerrimū cultus reformati (quem tamen pro virili haud ita pridem profeminarat) hostem notatum invenies.

Mr *Johannes Whyte*, *Moremano* substituitur undecimo Julii an. CIOCDXXVII.

Mr *Johannes Frenche*, *Whytum*, Doctoris Gradū insignitum, & Magistratum sibi in Festo Sancti *Cacilii* anno CIOCDXXXV. abrogantem, excepit.

Mr *Robertus Bromball*, è Collegio *Novo*, subrogatus fuit septimo mensis Julii, anno CIOCDXLI.

Mr *Gulielmus More*, CIOCDXLIV.

Mr *Thomas Vyvian*, Principalis emerfit quinto Januarii, an. CIOCDXLV.

Philippus Rondell, Artium Magister, & Medicinæ Baccalaureus, *Vyviano* suffectus est nono Martii, anno CIOCDXLIX. E vitâ migravit undecimo Martii an. CIOCDXCIIX. inque Ecclesiâ Divi *Petri ad Orientem* humatus jacet.

Mr *Johannes Eveleigh*, *Rondello* subrogatur anno CIOCDXCIX. ejusdem vero Vicarius annos complures fuerat.

Theodorus Price, Artium Magister, Collegii *Omniū Animarum* olim Choriſta, dein Collegii *Jesu* Socius, Principalis munus adeptus est anno CIOCDCLV. Sacræ Th. Professor, & Ecclesiæ *Westmonasteriensis* Subdecanus postmodo evasit.

Thomas Iles, Sacræ Theol. Professor Magistratum inivit decimo tertio Martii an. CIOCDXXI. *Edis Christi* Canonicorum alter deinceps fuit.

Philippus Parsons, Medicinæ Doctor, è Collegio Divi *Johannis Baptistæ* olim *Togatus*, admissus est xv. Aprilis an. CIOCDXXXIII. Animam exhalavit primo mensis Maii an. CIOCDXXXIII. & in *Barringtonæ*, majoris diſtæ, inque agro *Oxonienſi* positæ, Cancellorū tumulatus fuit.

Philippus Stephens, Art. Mag. ex Aulâ primo *S. Albani*, postea Socius Collegii *Novi*, admissus fuit in Principalem xvii. Martii an. CIOCDLIII.

Timotheus Baldwyn, LL. Doctor, Collegii *Omniū Animarum* Socius, admissus xxi. Junii anno CIOCDCLX. Cancellarius *Herefordienſis* & *Wigornienſis*, necnon in locum Equestrem per *Carolū II.* evectus emicuit.

Johannes Lamphire, Medicinæ Doctor, *Novi* Hospitii haud ita pridem Principalis, Aulæ hujusce gubernacula suscepit tricesimo Maii an. dom. CIOCDCLXIII.

EPISCOPI.

Thomas Cranlegh, Archiep. *Dublinienſis* in *Hibernia* CIOCCCXCVII.

Morganus Owen, è Collegio etiam *Jesu*, (quoniam tamen ordine ignoro) *Landavenſis* an. CIOCDXXXIX.

SCRIPTORES.

GULIELMUS WIRCESTER, sive *Worceſter*, alias *Botoner*, anno CIOCDXV. editus a in lucem fuit. De loco natali ambigendum forte, quod ipse *Wirceſterum* pariter ac *Botonerum* sese appellitet; ab Authore vero quodam natus *Briſſolia* diſerte perhibetur, id quod veri magis proinde fit simile, quoniam consanguinei ejus haud pauci ibidem olim compaſuere. Utcumq; se res habuerit, primis literarum elementis probe instructus ad Aulam istam transmissus est anno CIOCDXXXIV. ibique D. *Johannis Falſſolff*, Equitis *Norſolciensis*, munificentia in studiis sustentatus, eruditione multiplici ingenium excoluit, scientia vero Astronomicâ præsertim inclaruit, fratris *Radulphi Hobby*, Sacræ Theol. Professoris, ope & consilio eâ ex parte haud parum adjutus. Eorum quæ plerisque latebant cognitionem potissimum expetebat, *Rogeri* autem *Baconi*, uti & *Johannis Walteri*, è Collegio *Novo*, rei mathematicæ peritiâ clari, opera in summâ semper admiratione habuit. Librorum quos ipse conscripsit nonnulli his titulis insigniuntur.

Verificatio omnium Stellarum fixarum pro an. 1440. MS. Hunc ille libellum instante *Falſſolſio* Patrono contexuit.

De Sacramentis Dedicationis. MS. Librum hunc publicæ Collegii *Magdalenensis* Bibliothecæ (ibi autem facta mihi haud ita pridem ejusdem copia est) detulit *Founder*, illi autem nuncupatus ab ipso *Worceſſero* fuerat, an. dom. CIOCDLXXIII.

^a Ut inter quoddam MS. in Cod. Laud. B. 23. ^b Anon. MS. in bib. Coll. Magdal. Oxon. Art. 16. ^c Ut in collect. Mri. Talbot in bib. Cotton sub Vespasiano D. 17. ^d In MS. inter Cod. Laud. ut supra. ^e In fronte vel pag. reſectitia. cuſuſdam MS. in bib. Coll. Ball.

Polyandrum Oxoniensium, &c. MS. quod in opere Viros illustres, Academiam Oxoniensem alticem agnoscences, enumerat.

De Astrologia valore, &c. MS. cum libri istius initium ejusmodi sit, *Post locorum descriptionem*, &c. à Baconiano illo, *De Utilitate Astronomia* inscripto, & idem plane principium præ se ferente, alienum non esse suspicor.

Varia Astronomica, &c. MS. inter codices Archiep. Laud. in bib. Bod.

Alia porro contexuit, quorum titulos apud *Baleum* & *Pitream* reperies; novissime autem dictus *Worcesterum* hunc nostrum diversum à *Bostonero* facit. Cæterum omittendus non est alius quidam hujusce Scriptoris liber, hoc titulo insignitus;

Alia D. Johannis Falsolf. lib. 1. MS. huic ille Armigeri vicem præstitit, Clypeumque viro detulit quoties bellici quippiam aggrederebatur. Librum quoque de agri *Norfolciensis* Familiis antiquis generosis composuit, is vero eodem in agro manuscriptus delitescit, tanquam cujusvis pretii Ceimelium asservatus, unde etiam nobis videre haudum contigit. Apud *Wokethorp* in Comitatu illo degebat ipse anno *CICDLXIII*. annumque domini *CICDLXXX*. attingisse arbitror.

THOMAS NEALE, Collegii *Novi* (in cujus notitiâ plura de illo deprehendes) primo Socius, deinde Aulæ istius plures in annos *Comenialis* fuit.

GULIELMUS RAYNOLDS, ejusdem quoque Collegii Socius ad Aulam istam commigravit, ibique *Comenialis* degebat; de quo plura scire si expetas prædictum adeas *Sodalitium*.

JOHANNES NORDEN (de loco ejus natali nil habeo comperti) literas academicas in Aulâ *Cervinâ* percepit, ubi etiam Gradum capessivit Magistralem anno dom. *CICDLXXIII*. Ruri deinceps agens, eruditione variâ, maxime autem theologicâ, instructus emicuit; Tractatus quoque complures idiomaticè anglicano edidit, quorum nonnulli sic se habent;

Peccatoris solatium, animæ egræ ac dolenti suavissimum & levaminis plenum. Lond. 1585.

Vulgi speculum, sive speculum in quo vulgi errorem & imbecillitatem videre licet. Ibid. 1586.

Antithesis, sive contrarietas impij inter & Pios, &c. ibid. 1587.

Hominis masti Praxis, in quâ Preces religiose admodum & necessaria continentur. Lond. 1591.

Pietatis progressus, &c. ibid.

Honoris speculum, in quo quisque Artis bellicæ Professor, ab ipso Archistratego ad militem gregarium, Atque Cultusque divini necessitatem intrare poterit. Lond. 1597.

Reliquorum quæ contexuit titulos in Bibliothecæ *Bodleianæ* Catalogo quæras. Ipse vero *Hendonæ* anno *CICDCXIX*. in vivis agebat, nec ita post satis, ut opinor, concessit.

NICOLAUS FULLER, *Southamptonæ*, Patre *Roberto Fuller*, (Gallus hic erat, vel Regione aliquâ Gallia conterminâ oriundus) matre autem *Catharinâ*, è *Cressetorum Salopiensium* familia generosâ & perantiquâ, natus, ac parentum curâ & impensis lin-

guarum Græcæ ac Latinæ rudimentis in Schollâ *Southamptonensi*, primo nempe sub *Johanne Hurloke*, dein sub Doctoris *Adriani Saravia* auspiciis, probe instructus, Doctoris *Roberti Horne*, Episcopi *Wintoniensis*, Secretarius evasit. Illo diem obeunte, idem munus à Doctore *Johanne Watson*, *Hornii* in sede *Wintonensi* successore, instante D^o *Gulielmo Barlow*, fratre ejus uterino, demandatum habuit *Fullerus*; animam autem & Præsul iste Deo post triennium reddidit. Dehinc rerum Civilium pertæsus, quibus invitâ hætenus minervâ operam dedisse fertur, se totum, quoad posset, scholastico vivendi generi addicere decrevit. Quapropter parvo temporis intervallo *Henrici Wallop*, Armigeri, fratrumque ejus *Gulielmi* & *Olivarii*, egregiorum adolescentum, tumultu postmodum quâ Gallico quâ Hibernico infelicitèr absumptorum, ut bonis literis imbuerentur tutelam suscepit. Anno dom. *CICDLXXXIV*. eisdem, annos *xxvii*. natus, ad Academiam nostram comitatus est, quibus etiam in Collegio *Divi Johannis Baptistæ* disciplinis academicis vacantibus loco Tutoris erat; verum illis post biennium trienniumve ad parentes remeantibus, ad Aulam istam se contulit, ubi gradum in Artibus utrumque capeffivit. Sacris tandem Ordinibus initiatus, Ecclesiæ parum optimæ, *Aldingtonensis* nimirum (*Aldington* vulgo nuncupatur) prope *Amesburiam*, in agro *Wiltonensi*, donante, ut opinor, *Henrico* illo *Wallop*, Equitis aurati titulo jam antea adaucto, Rectoriam adeptus est. Hic ille, paupertate licet reique domesticæ inopiâ quodammodo pressus (neque enim Beneficii ejus proventus annui viro ingenuo honeste sustentando pares erant) progressus plane mirandos linguarum orientalium in cognitione fecit, in iis feliciter occupatus quæ ad sacræ paginæ locos complures dilucidandos apprime conducere, adeo ut hæc ex parte coarvis omnibus antecelluisse videatur. Canonicus dein *Sarisburyensis*, D. *Roberti Abbott*, ejus Ecclesiæ Antistitis, egregia viri merita intuentis, favore factus est; nec ita post *Walthamiam*, Episcoporum dictæ, in agro autem *Hantoniensi* positæ, Rector, Doctoris *Lanceloti Andrews*, Præsulis *Wintoniensis*, dono evasit. Scripsit.

Miscellanea Theologica. lib. 3. *Heidelb.* 1612. lat. Id ille operis libro quarto deinceps auxit, qui quidem una cum reliquis *Oxon.* an. 1616. & *Lond.* 1617. in quarto prodivit. Scripta vero ista *Johannis Drusii*, Critici, quem vocant, Belgici veterani bilem adeo commoverunt, ut is in *Fullerum* nostrum, tanquam plagii compertum, annotationes nempe optimas suis ex elucubrationibus suffuratum, acerbissime inveheretur. Quam ob rem foedissimas viri calumnias contundendas existimans, utpote qui opera *Drusiana* nequaquam conspexerat, priusquam sua in lucem emisisset, libros quintum & sextum prædictis addidit, ejusmodi titulo omnibus indito;

Miscellanea sacra, cum Apologia contra V. Cl. Johannem Drusium, *Lugd. Batavorum* 1622. *Argentoratæ* 1650.

In Ecclesiâ suâ *Aldingtonensi*, *xlii. Febr.* an. *CICDCXXIII*. ex computo anglicano, tumulatus fuit, monumento sepulchrali haudum (velut mihi nuntiatum) honestatus.

JOHANNES DORNE, *Londini* natus, Aulam istam *Comenialis* ingressus est an. dom. *CICDLXXXIV*. ætat. *xi*. Posito ibidem triennio *Contabrigiam* con-

cessit, annosque totidem illi in Academiâ transegit, unde ad Hospitium *Lincolniense* profectus juri municipali per bicanium insudavit, deinde enim integrum doctrinæ theologicæ corpus evoluit, idemque commentationibus optimis illustravit. Hinc ad externos traiecit, regionumque, hominum, & linguarum variarum peritiâ instructus in Patriam rediit, nec ita post ab *Egertone*, summo Angliæ Cancellario, in Secretarium supremum assumptus est. Parvo temporis spatio illo in munere decurso, amicorum aliquorum suavis precibusque victus, Presbyterum induit, & Capellanorum regionum alter, necnon Sacre Th. Prof. *Cantabrigiæ*, post paulo emicuit, denique autem Ecclesiæ Divi Pauli Lond. Decanatum conseqnebatur. Vir equidem erat doctus animi egregius, ingenioque abunde faceto præditus; eruditione porro multiplici instructus, & ob probitatem vitæque sanctimoniam in pretio habitus. Eorum quæ angl. per vulgavit nonnulla ejusmodi titulis insigniuntur.

Conciones sacre. Lond. 1611. 26. 27. 40. pp.

Pseudomartyr, sive fas esse & oportere cultum pontificis sectatores Anglos Paramentis fructuatur. Lond. 1610.

Paradoxica Theopis illius discipulis, scilicet ut nempe non adeo naturaliter peccatum sit non possit aliquando esse licitum. Lond. 1611. ibid. 48.

Pro Officiis ad occasiones varias subinde emergentes accommodatas. Lond. 1614.

Mundum fragilem esse & ad interitum vergere, ex occasione mortis Domini Elizabethæ Drury præmutata. Lond. 1615. ibid. 33.

Paradoxa Problemata, Septemina de charactere. Lond. 1612.

Fasciculus Epigrammatum miscellaneorum. In anglicanum transductus. *Gasparus Mayney Sacre Theol. Professor*. Edin. ibid. eodem anno.

Ignatii Consolator, sive illius ex electione quadam nuper, apud Inferos habitus, in solum [Platonum] mirum. Lond. 1613.

Apologia pro Jesuitis. Ibid. eod. anno.

Septemina theologica. Typis Londini mandavit *Johannes, Authoris filius, & Juris Civilis Professor*. Lond. 1615.

Profectione. Ibid. eod. an.

Juvenilia, seu Paradoxa quadam & Problemata. Lond. 1633. ibid. 32.

Pœmata. Ibid. 1633. 33.

Pœmata, Cantus, Capitula, Særa, Epistole, Elegia funebres, &c. Lond. 1635.

*De vita migrante, plures Martii die, an Dom. CIOCCXXI. inque Ecclesiæ Divi Pauli Aldi astra, li, ex adverso Chori, sepulchro quiescit. Epitaphium vero ejus in ejusdem Ecclesiæ Historia Dugdaliana reperies. Pleniorum Viri potius si desideras vitam ipsius, à D. *Isaaco Walton* haud imperite conscriptam, adeas.*

*Reverendus, B. S. Sacre Theol. Professor, ex Aula primum ista, deinde è Collegio *Lincolniensi*, è quo fusiorem viri cognitionem petas.*

*In *Academiam* *Lincolniensem*, Eques ætatis; apud *St. Augustin* in agro *Cantuar.*, familia antiqua & bene fundata; Patre autem *Johanne, Martine* *Carthæ* & cognomine *Scot*, editus fuit. Anno CIOCLXXXIV.*

ætat. xvi. ad *Aulam Cæsarini* accessit, ubi triennium integrum Logice & Philosophiæ studio superioris ordinis Commensalis impendit, dein vero *Lincolniensem* profectus juri municipali totus vacavit. Regionem, ut opinor, transmarinas postmodum invisit, & rerum hominumque cognitione comuli quasi in apicem accedente, eruditione multiplici locupletatus evasit, cujus quidem studium amplissimum ingruesscente demum ætate percepit, hæreditate nimirum, quam quidem haud modicam adierat, ex si decessione infelici plurimum imminuta, vel etiam pessum omnino data. Multa ille argumenti præsertim theologici & historici contextuit, abdere se in studia nominisq; cultum ab æ illud duplici nomine alienum quodammodo coactus; eorum vero aliqua sermone vernaculo composita ejusmodi inscriptionibus dignoscuntur.

Meletemata & Disquisitiones in Psalmos tres ultimos Davidicos. Lond. 1639.

Meletemata & Disquisitiones in Psalm. 36. Ibid. eod. an.

Meletemata & Disquisitiones in Psalmos septem penitenciales dictos. Lond. 1639.

Meletemata & Disquisitiones in Psalmos septem consolatorios, nempe 23. 27. 30. 34. 84. 103. & 118. Lond. 1640.

Meletemata & Disquisit. in primam Psalm. Lond. 1640.

Meletemata de casu Luciferi. Lond. 1641.

Apologiam pro Laicis materiam theologicam tractantibus. Ibid. eod. anno.

Marius. [voce parum latinâ utendum] ad præces singulis septimana diebus habendas.

Cato variegatus, Disticha Catonis moralia Paraphrasice transfusa. Lond. 1636.

Theatrum triumphans, seu dissertatio de Ludis scenicis. Lond. 1670.

Meletemata & Disquisitiones in Orationem dominicam. Edit. quarta vice 1640.

Chronica Regum Anglorum. Lond. 1641. &c. quæ quidem licet in methodum neotericorum Generosorum ad captum gustumque accommodatam redacta sint, rem tamen historicam accurate magis & ex arte edocendis haud ita videntur profutura. Additamentis vero quibusdam per *Edwardum Philippum* ex Aula quondam *Magdalens* nobiscum Togatum, aucta, typis deinde haud semel mandata sunt; cujus juxta proximum, ostentatione plane Thraconica conscriptum, ac varios ipsius Historiæ locos notavit, & errorum plurimorum coarguit, Vir industrius *Tho. Blount è Templo interiori* Lond. Armiger. Edit. Oxon. 1672.

*Londini in carcere Fleetensi (fletu nuncupato) propter æs alienum asservatus, satis concessit xvij. Febr. an. CIOCCXLIV. ex computo anglicano, dieque proximo in medio porticus australis, Ecclesiæ Sanctæ *Bridæ* conterminæ, sepultus fuit.*

*Augustus Dues, LL. Doctor, Collegium *Lincolniense* Commensalis primum intravit, ibique rei literariæ tyrocinia fecit, suscepto autem Artium Baccalaureatu hanc ad Aulam commigravit, ubi Gradu Magistrali an. CIOCCII. auctus compareret, Elapso inde biennio Collegii *Omnium Animarum* Socius evasit, in cujus notitiâ fusus de ipso edisserimus.*

*Johannes Selden, in agro *Suffexiano* natus, in Scholâ*

Scholâ vero *Cicestriensi* publicâ, sub auspiciis Doctoris *Hugonis Barker*, & *Novo Collegio*, primis pueritiæ disciplinis imbutus, eodem hortante ad Aulam istam transmissus, inque matriculam academicam sub hac formâ relatus fuit, *Johannes Selden Suffex. plebei filius atat. xv. an. dom. CIODC.* Hic ille eruditioni academicæ triennium insumpsit, præmonstrante munusque Tutoris obeunte Magistro *Antonio Barker Novi Collegii Socio*; inde autem *Londini ad Templum*, quod vocant, interius commigravit, ibique non tantum legibus *Angliæ* municipalibus sedulo insudavit, verum & in doctrinâ omnigenâ, maxime autem reconditâ illâ & literatis quamplurimis ignotâ, exercitissimus emicuit, magnamque sibi tam apud exterarum gentes quam inter gentiles *Anglos* existimationem inde comparavit. Legum divinarum pariter ac humanarum, rei quoque Philologicæ & Historicæ peritissimus evaserat; Antiquarius porro, Fecialis, linguarum orientalium, utque verbo dicam, eorum omnium quæ ad virum ultra mortales plerosque eruditum spectant, callentissimus erat. Eam corporis firmitatem nactus comparuit, ut nullo pene labore frangeretur, memoriam etiam naturâ & arte consecutus fidissimam, quamquam fatendum ingenium ei aliquâ ex parte infœcundum obligisse, neque enim in re poeticâ vel oratoricâ, (ad quas utique tum tollendo studiorum tritorum tædio, tum aspero suo & inæquali scripturæ generi expoliendo, subinde converteretur) quicquam tanto viro dignum præstare potuit. Defectum istum iudicium solidum, & in doles rebus in aliis abunde ferax, optime pensabant; ipse autem labori nunquam pepercit quo rerum singularum veritatem penitus exploraret, scriptis nil suis ingerendum ratus quod nudo & incerto alterius cujusque testimonio subnixum esset. Eorum quæ propalavit vir magnus de numero fuere,

Historia Decimarum. Lond. 1618. angl. Dissimulandum non est, libri hujusce in Præfatione Cleri anglicani famam miris modis lacerasse ipsum; an Comœdiâ illâ quæ *Ignoramus* inscribitur, quæque à Theologo *Cantabrigiensi*, ut perhibent, composita Leguleios nuper haud æquius tractarat, lacescitum, aliorum esto iudicium. Uticunque, sacri Muneris existimationem non impune deum læsisse comparuit; quippe calumnias ejus turpissimas responsionibus doctis & acutis impetentibus brevi post *Tillesleio*, *Montacutio*, ac *Netlesio*, tantum famæ suæ dispendium fecit quantum aliâ nunquam in materiâ. Porro autem propter eundem librum in iudicium, coram Commissionis, quam vocant, supremæ Tribunali, accersitus, erroremque suum & admissum contra Ecclesiam delictum agnoscere palam coactus est *Seldenus*; quod quidem viri animo tam penitus infudit, ut ægre illius memoriam senex deponeret.

Spicilegium in Edmeari 6 libros historiarum. Lond. 1623. lat. Id operis summo in pretio ab Antiquariis & Criticis habetur.

Mare clausum seu de dominio Maris lib. 2. Lond. 1635. 36. lat. Libri hujusce conscribendi edendique occasionem in libro ejus altero habes, cui titulus,

Vindicia secundum integritatem existimationis sue per convitium de descriptione Maris clausi, &c. Lond. 1653. lat. *Mare vero clausum* in sermonem vernaculum transtulit typisque mandavit *Marchim. Needham*.

Honoris Tituli. Primum in quarto an. 1614. Lond. postmodum in folio Lond. 1631. ibid. 1672. angl. Id operis summo in pretio à Laicis generosis habetur.

Jani Anglorum facies altera. Lond. 1610. lat.

Baronum Anglicorum, in Parlamento confidentium Privilegia. Lond. 1642. angl.

De Synedriis & Præfecturis veterum Hebraeorum. lib. 3. Lond. 1650. lat.

De jure naturali & gentium juxta disciplinam Hebraeorum. lib. 7. Lond. 1640. lat.

De successionibus in bona defuncti secundum Leges Hebraeorum. Lond. 1636. Lugd. Batavorum 1638. lat.

De successione in Pontificatum Hebraeorum lib. 2. ibid.

Fleta, seu Comment. Juris anglicani sic nuncupatus. Lond. 1647. lat.

Tractatus Gallicanus Fet assavoir diâus de agendi excipiendique formulis ibid. lat.

Dissertatio Historica ad Fletam. ib. lat.

Marmora Arundelliana, cum aliquot Inscriptionibus veteris Latii. Lond. 1628. &c. lat.

Tractatus quo probatur diem Christi natalem vicefimum quintum Decembris esse, Lond. 1661. angl.

De Diis Syris syntagmata 2. Lugduni Batavorum 1629. lat.

Analekty Anglo-Britannicarum. &c. Francofurti 1615. 53. lat.

De Anno Civili & Calendario Judaico. Lond. 1644. lat.

Versio & Comment. ad Eutychii Ecclesia Alexandrina origines. Lond. 1642. lat.

Uxor Hebraica, seu de nuptiis ac divortii lib. 3. Lond. 1646. lat.

Duelli, seu certaminis singularis, origo. Lond. 1610. angl.

Nota in Fortescutum de laudibus Legum Angliæ Lond. 1616. angl.

*Londini in Aedibus Carmeliticis, ad Cantii Comitissam spectantibus, in Festo S. Andrea CIOCLIV. animam efflavit, decimo autem quarto sequentis Dec. in Ecclesiâ Templorum, pompâ maxime solenni humatus fuit, Judicibus omnibus, Senatoribus Parliamentariis, Juris Municipales & Cæsarei Antecessoribus, & primoribus quibusdam Regni Magistratibus, funus deducuntibus. Alrus pedes octo tumulus erat (cujus fundum coctis lateribus insternebatur) cinctus undique muro in pedes binos erecto, è marmore autem diversicolori minus expolito, confecto; lapides committentibus subscudibus ferreis, plumbo liquato iisdem utrinque infixis. Repositorium in illud machinæ cujusdam ope dimissum est viri Corpus, loculo ligneo (hic panno atro coopertus erat) inclusum; demissum porro mox inde marmor nigrum, crassum digitos sex, accuratius autem perpolitum, & supremæ muri prædicti parti ferreis pariter subscudibus affixum, adeo ut terram seris annis eruentium ligonibus minime sit cessurum; in eodem vero hæc exarantur; *Hic inhumatur Corpus Johannis Seldeni.* Repositorio isti superstruebatur fornix lateritius, diametro ejus quasi pedibus tribus comprehenso; arque in ipsâ telluris superficie (quam utique fabricamque illam arcuatam tantum spatii interjacet, quantum tumulandis deinceps cadaveribus aliis sufficere videatur) collocatum haud ita post fuit marmor quoddam rude ac impolitum, insignia gentis *Bakerianæ* gentilitia exhibens cum ejusmodi Inscriptione; *Johannes Seldenus F. C. heic situs est;* superius autem, in vicino Ecclesiæ pariete, juxta ambulachrum rotundum conspicitur ex marmore*

marmore candido tabella, cui inscribitur Epitaphium ab ipso *Seldeno* (id enim testatur *Usserius*, Archiepiscopus ille *Armachanus* illustrissimus, qui virum porro doctissimum concione funebri donavit) in hæc verba compositum: *Johannes Seldenus heic juxta situs, natus est xvi. Decembris MDLXXXIV. Salvintonia, qui viculus est Terring occidentalis in Suffexia maritimis, Parentibus honestis Johanne Seldeno Thoma filio, & quinis secundo, an. MDXLI. nato. Et Margareta filia & Hærede unica Thoma Bakeri de Rushington, ex Equestri Bakeriorum in Cantio familiâ, filius è cunis superstitem unicus, ætatis fere lxx annorum. Denatus est ultimo die Novembris, an. salutis reparatæ MDCLIV. per quam expectat heic resurrectionem felicem.*

Denique autem, nequid prætermittamus quo tanti viri memoria ornari possit, en tibi Lector Encomium, à *Langbainio*, *Reginensi*, compositum, & imagini ejus, æneæ tabellæ insculptæ, preloque dein mandata, subscriptum: *Johannes Seldenus natus Salvintonia xvii Cal. Jan. MDLXXXIV. Institutus studiis puerilibus Cicestræ, Academicis Oxonia. Denatus Londini prid. Cal. Xrs MDCLIV.*

*Talem se ore tulit, quem Gens, non barbara, quævis,
Quantovis pretio mallet habere suum:
Qualis at ingenio, vel quantus ab arte, loquentur
Dique a ipsi, & b Lapides, si taceant homines.*
G. L. P.

JOHANNES ELLIS, literis academicis in Aula *Cervinâ* vacavit usque dum Gradu Magistrali ornatus inter Collegii *Jesu* Socios adlegeretur. Eadem in Aula sub initium belli nuperi Civilis agebat, ibique librorum quos in vulgus postmodum emisit aliquos contexuit; quorum titulos in Collegio prædicto quæras, ubi etiam plura de ipso Authore deprehendes.

NATHANAEL HARDY, huc ex Aula *Magdalenensi* commigravit, hac autem in Aula Gradum capeffivit magistralem an. *CIODCXXXVIII*. Postquam folium *Carolo II.* avitum obtigerat Sacræ Theol.

Professor emichit; de quo plura scire si expetas Aulæ primo dictæ notitiam adeas.

ÆDIFICIA.

Aulæ *Cervinæ* Ædificia nunc temporis conspicienda quod attinet, Præfectorum aliquot Munificentia tribuenda potissimum sunt. Refectorium primis Seren. *Elizabethæ* temporibus erexit Mag. *Philippus Rondell*, Principalis; qui quidem Promptuarium quoque ad orientalem Refectorii partem collocatum, Camerasque eidem superjacentes, nescio an ab ipsis fundamentis extruxerit; certe refecit saltem & reconcinnavit.

Principalis Coenacula, Cameris novissime dictis meridiem versus contigua, medio quasi Regis *Jacobi* Regno exædificavit Doctor *Theodorus Price*, qui sane libras centum & octoginta erogasse illo in opere comparet. Culinam Refectorio occidentem versus conterminam cum Cameris supra eandem positis excitavit Doctor *Iles* Principalis; qui Cubicula etiam ad Portam Aulæ publicam, è regione frontis Scholarum publicarum, struxit; collocatis utroque in opere libris trecentis amplius.

Ædes *Blackhall*, Aulam nempe *Nigram* nuncupatas, quodque vitium facerent anno Dom. *CIO-DCLXVII*. dirutas, ineunte *Edoardi III.* Regno erectas suspicor, indicis ex fenestris earum amplioribus, aquilonem versus haud ita pridem comparentibus, desumptis subnixus. Has ego, mandante Academia (utpote cui jus dominii quoad easdem compete-
tebat) instauratas anno *CIODCDXLIV*. reperio; quas etiam, Sceptrum Anglicanum vibrante *Elizabethâ*, recreavit denuo prædictus *Rondellus*. Coenacula reliqua, partes fundi, sive Areæ, aularis meridionalem & Borealem occupantia, necnon alia illa quibus anno *CIO-DCLXIX*. loco cessit pars Aulæ *Nigra* posterior, seu orientalis, construxere Viri quidam privati, oppidani scilicet, hi autem è Cameris pretio annua elocatis Censum haud contemnendum percipiunt, pristinamque illam Ædes suas Togatis dimittendi consuetudinem revocasse quodammodo videntur.

a Libri de *DIs Syris*. b *Marmora Arundel*.

Aula S. Edmundi.

Roxi-
mum,
sibi lo-
cum,
ætatem
si spe-
ctes &
cujusq;
primor-
dia, in-
ter Au-
las ven-
dicat;
quæ S.
Edmun-
do nun-
cupata
vulgo

rochiali, & præfati *Briani* fratre. An *Thomas* iste de *Malmesbury* messuagium illud *Togatorum* in usus (*Togatus* licet ipse) dimiserit minus constat, ut-
cunque, ab eodem (*Thomas de Malmesbury*, Ca-
pellanus, & Vicarius perpetuus de *Cowley*, prope
Oxoniam, in *Syngrapho* nuncupatur) *Canonicis*
Osneiensibus, sub nomine messuagii cum ædificiis,
consignatum^a reperio an. dom. CIOCCCLXX. *Hen-*
rici vero III. quinquagesimo quarto. Longitudine
inter Cœmeterium *Divi Petri*, fundumque ad *Gal-*
freðum, *Symeonis* filium, spectantem protendebatur;
latitudine autem à Vico qui ex Plateâ *Alta* vel am-
plissimâ ad Ecclesiam *Divi Petri* proficiscentem ex-
cipit, ad Prioris & *Canonicorum Wrokesstoniensium*
domicilium pertingebat: doni vero illius nomine
marcam unam ipsius largitori, necnon octo solidos
Elizabetha Adami de Ocle filia, Monialium *Little-*
morianorum alteri, pensitare quotannis tenebantur
Osneienses.

Id messuagii recreavit abinde Cœnobium illud, &
quo reditus ejus, quem in annos aliquot præstare
oportebat, onus aliquâ ex parte sublevaret, *Acade-*
micis, annuente ipsâ *Universitate* ut *Musis* sacrum
esset, elocavit; quod idem de reliquis pene omnibus
Osneiensium domiciliis, *Oxonia* collocatis, dicendum;
eorum enim, *Scholarium* in usum dimissorum, pretio
possessionum suarum proventus annuos ubiores lon-
ge reddiderunt; idque iis potissimum seculis, quibus
multa *Togatorum* millia *Academia* in hac nostrâ cen-
sebantur.

Ad ipsum quod spectat tempus quo *Artibus* inge-
nuis dicata primitus fuerat *Aula hæc Edmundi*, se-
dulo licet quæsierim, nullibi tamen comperio. Cœ-
nobii ejus^c *Rentalia*, seu codices rationarios, de
tenementis *Oxonii* positis, evolvi penitus, neque in
eorum aliquo *Edoardi II.* temporibus antiquiori fa-
ctam illius mentionem deprehendo. In vetustissimo
quodam anni CIOCCCLXXVI. computum exhiben-
te, in aliis quoque binis vel trinis eidem proximis,
handquaquam occurrit; reliqua quod attinet *Renta-*
lia usque *Edoardi II.* Regnum pervenientia, inter-
cidisse prorsus arbitror. Cæterum in recentiori quo-
dam undecimo *Edoardi II.* dom. scilicet CIO-
CCCXVII. confecto, his verbis, inter *Aulas* ac
tenementa in *Parochiâ Divi Petri* ad orientem, me-
moratur.

An ij. marc. & dim. ad quatuor anni ter-
minos, &c. *Aula quatuor filiorum Edmun-
di --- vacat.*

sol. An xvij. ad quat. an. term. &c. *Aula le Bole --- vacat.*

sol. An. xxxv. ad quat. an. term. &c. *Aula S. Edmundi x. sol. & xi.
sol. & iiij. sol. Principal. M^r
J. de Cornubia & de Egglosfeyl.*

existimatur; eâ enim in sententiâ fuerunt quotquot
ejusdem originem hodiernum ante diem tractarunt;
quique persuasum habuere S. Edmundum, Archiepiscopum
illum sub *Henrico III. Cantuariensem*, *Artium*
Academicarum præcepta discipulis suis ibidem tra-
didisse. Sed profecto his omnibus à vero aberratum,
siquidem *Registrorum* fide constat tenementum anti-
quitus vulgare fuisse, & ab *Edmundo* quodam domi-
no, Cive nimirum primis *Henrici III.* temporibus
Oxonienfi, nomen traxisse. Ab illo autem ad filium *Rad-*
ulphum descendebat, is vero in *Instrumento*^a quodam
memoratur (ibi enim *Radulphus* filius *Edmundi* dicitur)
& ibidem annum unius marcæ reditum, ex tene-
mento contermino, in *Parochiâ* scilicet *Divi Petri*
ad orientem posito, & *Brondeshall* appellato,
proventurum, *Andrea Halegod* transcripsit *Johannes*
Curtis; id quod in annum *Henrici III.* quasi XLIV.
cadit, *Prætoris* utique *Adamo Feteplace*, *Præposito-*
rum Oxoniensium *Galfredo de Hensley* & *Thomâ*
le Espycer provinciam administrantibus. *Edmundi*
ejus de patre nihil habeo comperti, verum is tene-
mentum aliud prædicto vicinum, *Divi nempe Petri*
cœmeterio contiguum, habuit, quod quidem filiis
suis quatuor consignavit, à quibus Cœnobio *Osneienfi*
donatum opinor, unde *Aula quatuor filiorum Edmun-*
di (de quâ fufius deinceps) vocitatum crediderim.

Cæterum *Aulam* illam *Edmundi* quod attinet, à
filio ejus *Radulpho* ad D. *Brianum* de *Berningham*,
Militem devenisse videtur, qui parvo temporis
intervallo *Thoma* de *Malmesbury*, Capellano dicto,
marcarum duodecim summâ^b divendidit, cauto
insuper ut sibi & hæredibus suis solidi porro bini quo-
tannis inde penderentur; pactio autem ista facta est
circiter annum *Henrici* tertii XLVIII. *Nicolao* de *King-*
Hone, *Prætoris*, & *Gulielmo* de *Ewac* & *Johanne* *Pady*
Præpositorum Oxoniensium munere fungentibus; ean-
dem tunc temporis^c firmante Domino *Rogero* de
Berningham, Ecclesiæ de *Ebeneſeud* Rectore pa-

^a Inter munimenta quondam pertinentia ad *Hospitale S. Johannis Oxon.* in *Thef. Coll. Magd.* in ppx. *S. Petri in Orient.* no. 2.
^b Inter munimenta Cœnobii *Osney*, in *Thef. Aedis Christi*, in ppx. *S. Pet. in or.* ^c *Ibid.* ^d *Ibid.* ^e In *Thef. Ed.*
Christi ut supra.

Rentali in alio, anno *Edoardi II.* decimo octavo, dom. CIOCCCXXIV. conscripto, sic legis,

An. xlv. sol. { *Aula S. Edmundi, &c. per M. Rob. viii. den. { Luc, Princ.*

Aliis etiam in Rentalibus, ad media *Edoardi III.* tempora pertinentibus, *Aula S. Edmundi* vocitatur, id quod de instrumentis nonnullis, eorundem annorum decursu factis, annotandum; ab inde vero usque dum sceptrum capesseret *Henricus VIII. Domus Vicarii de Cowley, viz. Aula Edmundi, &c.* appellatur; atque toto illo temporis spatio annuum inde quadraginta solidorum proventum perceperunt plerumque *Osneiensis*.

Quapropter tamen *Aula Sancti Edmundi* nunquam audiat, cum *Aula tamen Edmundi* frequentius nuncupetur, ab *Edmundo* illo jam ante memorato (ad quem nempe juxta & filium *Radulphum* tenementa complura vel in ipso Divi *Petri* coemeterio, vel haud procul inde, locata spectabant) nomen crediderim impertitum. Nescius non sum *Edmundum* quendam *Capellarium* a dictum, vulgo *Edmundum le Chapelier*, in parochia illa Divi *Petri* sub initium Regni *Henrici III.* degisse, atque adeo *Edmundo* huic nostro coævum saltem fuisse: ceterum an idem revera fuerit haud facile dixerim.

Ad Aulam ipsam redeo; quæ quidem pro vario seculorum ingenio nunc florebat, nunc Literatis pene orbata & effata jacebat, donec *Henrici VIII.* fisco cum reliquis Monachorum possessionibus addiceretur. Penes illum haud ita diu perstitit, is enim literarum patentium, xxii. *Novembri*, anno Regni xxxviii. dom. CIODXLVI. datarum vi eandem *Johanni Bellow, & Roberto Bygott* b transcripsit; à quibus etiam post paulo, anno nimirum *Edoardi VI.* septimo, ad *Gulielmum Burnell*, generosum, devenit. Hic marcis quadraginta *Gulielmo Denyse*, Collegii *Reginensis* Præposito, eandem c consignavit, illius autem ex dono Collegio prædicto d obligit xxviii. *Julii* an. dom. CIDLVII. Aulam itaque S. *Edmundi* (sic enim deinceps appellabimus ne novitatis plus æquo studiosi videamur) consecuti *Reginenses*, bonis denuo literis dicandam censuerunt (siquidem annos aliquot vacua Togatis squallebat) eâ lege ut jus sibi in omne ævum competeret Principalem nominandi, à Cancellario Academico ejusve Vicario admittendum, id quod ex e pacto, quo eosdem inter & Cancellarium, Magistros, ac Scholares Universitatis, primo *Martii* die, primoque *Serenissimæ Elizabethæ* anno, convenerat, abunde liquet, quodq; porro usu in hodiernum usque diem invalescente confirmatur.

At vero prætermittendæ hic loci non sunt quæ de Principali, *Thomæ Bowsfeld*, munus ultro deponenti, subrogando contingere e olim lites. De cooptandi potestate contendebant Cancellarius Academicus, Collegium *Reginense*, & ipsius Aulæ Alumni, qui *Commeniales* appellantur, concertationem accendente viro quodam, *Justitiario Walmesley* dicto, utpote qui provinciam illam adepturum sese sperans, multa Cancellario (ejus ille vel promisso, vel *Commenialium* mox ante memoratorum pollicitationibus nitebatur) detulerat, quæ compositionem illam, inter Universitatem & Collegium *Reginense* factam, infirmatura somniârat. Juris dein, *Cæsarei* juxta & *Municipalis*, consultorum, sententia, *Regi-*

nensium aperte in gratiam prolata, ad Cancellarium transmissa est; constitutis vero postmodum Delegatis sex, (eorum bini Cancellarii, totidem Collegii, bini denique dictorum *Commenialium* partibus prospiciebant) iisque, prout injunctum fuerat, *Registra publica & priscorum temporum Annales* sedulo rimantibus, secundum *Reginenses* finita lis est, potestate iisdem adjudicatâ Principalem, ultro cedentis, fato functi, vel exturbati, in locum perpetim substituendi.

BENEFACTORES.

Unum tantum commemorabo Aulæ istius Benefactorum; nempe *Johannem Rawlinson*, Sacræ Theol. Professore, & ipsius Aulæ Principalem, qui annuam sex librarum summam, è latifundiis quibusdam suis, haud procul *Oxonio, Cossingtonæ* scilicet, positis percipiendam consignavit; eâ conditione ut pecuniæ illius pars maxima (quatuor ut opinor libræ) *Catechesin christianam* ipsâ in Aulâ explicanti quottannis penderetur, &c. An. CIODCXXXI.

PRINCIPALES.

Magister J. de *Cornubia*, Principalis (velut è Rentali supra citato constat) occurrit an. CIOCCCXVII. Quoniam is tempore admissus fuerit nequeo dicere; constat autem *Gulielmum* quendam *Boys* Aulam istam jam antea conduxisse, Reditumque eo nomine annuum *Osneiensibus* pensitasse, at vero cum nomini ejus præmissus non occurrat Magistri titulus, pro Laico habendum arbitror.

Mr *Robertus Luck* de *Cornubia*, xiii. *Edoardi II.* dom. CIOCCCXIX. Magistratum successori suo sponte tradidit.

Mr *Johannes de Bere*, ex agro *Devonienfi*, cautionem de Aulæ hujusce pretio annuo persolvendo præstitit die Jovis post Festum Divi *Johannis Baptistæ* proximo, an. *Edoardi II.* xviii. dom. CIOCCCXXV.

..... *Thorp*, Academicus, Aulam istam elocatam ab *Osneiensibus* habuit an. CIOCCGLI

Guliel. Hamsterley, an. CIOCCGLXXXI. Laicum fuisse veri fit simile, utpote qui titulo magistrali honestatus non est.

Edoardus Upton, an. CIOCCCLXXXV. Hunc eadem de causâ pro Laico habuerim.

Mr *Gulielmus Taylor*, Principalis occurrit circa annum dom. CIOCCCXC.

Henricus Presbyter, an. CIOCCCXCV. annis vero CIOCCCXCVII. & XCVIII. Aulam istam conduxerat *Henricus* quidam *Cirestre*; an Laicus aliquis, an idem cum *Henrico* illo Presbytero, incertum.

Mr *Henricus Rumworth*, è Collegio *Reginensi*, Principalis deprehenditur primo *Henrici IV.* anno, dom. CIOCCCXCIX.

Mr *Henr. Bermingdon*, x. *Henr. IV.* dom. CIOCDVIII.

Mr *Petrus Clerk*, alias *Payne*, seu *Paganus*, istius pariter & Aulæ *Albæ* (hæc Plateæ adsidebat ad Por-

a In *Thef. Coll. Magd.* ut sup. in pyx. S. *Petri* nu. 34. c. b In *Thef. Coll. Reginæ*, in pyx. cui tit. est *Aula Edmundi*, & in *Reg. chartarum ejusd.* Coll. p. 35. c Ibid. d Ib. e Ib. f Reg. *Adornum Coll. Regin.* p. 815

tam Urbis orientalem descendenti) Principalis reperitur an. dom. CIOCDX. Vide plura de illo in Historia mea sub an. CIOCDXXXV.

Mr *Johannes Derley*, seu *Darley*, seu *Derling*, an. CIOCDXIV. Sacrae Theol. Baccalaureus, & Collegii *Reginensis* Socius (hunc xii. Aprilis, an. CIOCDXXXI. exuit) occurrit.

Mr *Gulielmus Bryton*, *Derlingum* excepit circiter annum dom. CIOCDXXXIV.

Mr. *Johannes Thamys* vel *Themys*, Sacrae itidem Theol. Baccalaureus Britono subrogatur an. CIOCDXXXVIII.

Mr *Thomas Lee*, seu *Legh*, *Thamysio* successus est an. CIOCDLXI.

Mr *Richardus Broke*, Magistri *Lee* & Magistri *Gulielmi Preston*, ejus Vicarii, in locum substituitur circiter an. CIOCDLXXVIII. Principalis autem occurrit & anno CIOCDXCVIII.

Mr *Humphredus Wistow*, è Collegio *Omnium Animarum*, Principalis evasit anno domini quasi CIOCDXCIX. Sacrae Theol. Professor deinceps emerfit.

Mr *Thomas Cawse*, Aulæ *Stapulinae*, in Platea Scholarum sitæ, haud ita pridem Principalis, *Wistowium* excepit mense Novembri, an. CIOCDI.

Mr *Gulielmus Patynson*, factus est Principalis xxii. Febr. an. CIOCDII.

Mr *Christophorus Fallowsfeld*, è Collegio *Reginensi*, nomine *Patynsoni* Principatum tenuit, an. CIOCDV.

Mr *Johannes Pyttys*, è Collegio *Magdalenensi*, admissus fuit xiv. Febr. an. CIOCDVII.

Mr *Johannes Cuthbertson*, è Collegio *Reginensi*, Magistratum adivit anno dom. quasi CIOCDXX. Is Theol. Baccalaureus fuit.

Mr *Milo Braithwayte*, admissus comparat xix. Septembr. an. CIOCDXXVIII.

Mr *Gulielmus Robertson*, xxiv. Septembr. an. CIOCDXXX.

Mr *Ottewellus Topping*, è Collegio *Reginensi*, admissus fuit in Principalem xii. Jan. an. CIOCDXXXVII. Integro tum triennio vacarat Aulæ Principatus. Is autem ad *Reginenses*, Aulam tunc temporis dimissione tenentes, fidejussores attulit priusquam Magistratum iniret.

Thomas Peyrson, Art. Magister, & Sacrae Theol. Studiosus, per Præpositum Sociosque Collegii *Reginensis* Principalis deligitur, mense Septembri, an. CIOCDXL. Per Commissarium Academicum admissus fuit xxviii. Augusti an. CIOCDXLII.

Radulphus Rudde, Art. Magister, & Theologiæ itidem Studiosus *Peyrsonum* excepit circa annum dom. CIOCDXLVI.

Nicolaus Cooke, Art. Magister, admissus reperitur xxii. Maii, an. CIOCDLXIX. postquam scilicet Aula hæc annos complures vacua jacuisset & à Scholaribus deserta.

Nicolaus Pullen, Art. Magister, admissus fuit vii. Martii, an. CIOCDLXIX.

Philippus Johnson, Art. Mag. xxiv. Sept. CIOCDLXXII.

Henricus Robinson, Art. Magister, *Johnsoni*, fatis concedenti, substituitur ix. Maii, an. dom. CIOCDLXXVI. Collegii *Reginensis* Præpositus postmodum evasit,

Thomas Bousfeld, Art. Magister, admissus est in Principalem xxii. Julii an. CIOCDLXXXI. Magistratu sponte abiit xxvi. Febr. an. CIOCDG.

Johannes Aglionby, Sacrae Theol. Professor, electus fuit & admissus iv. Aprilis, an. CIOCDCI. Evita migravit vi. Febr. an. CIOCDXCIX. & non procul *Oxoniam*, in Ecclesiæ nimirum (cujus Rector erat parochialis) *Islipensis* Cancelli sepultus jacet; vir eruditione omnigenâ instructus.

Johannes Rawlinson, Art. Magister, dein S. T. P. Collegii *Divi Johannis Baptistæ* aliquando Socius, primo *Maii* die, an. CIOCDXC. Principalis cooptatur.

Adamus Airay, Sacrae Theol. Baccalaureus, dein Professor, admissus fuit ix. Martii an. CIOCDXXXI. Fato functus est xv. Decembr. an. CIOCDCLVIII. & prope *Oxoniam*, in Ecclesiâ suâ *Cheiltonensi*, ad *Otmoram* dictâ, tumulatus quiescit.

Thomas Tully, Sacrae Theol. Baccalaureus (eiusdem facultatis Professor deinceps evasit) electus fuit xxii. Decemb. an. CIOCDCLVIII.

EPISCOPI.

Lancelotus Bulkley, in Collegio primum *Æneasensi*, dein Aulâ in istâ *Togatus Oxoniensis*, Episcopus *Dubliniensis* emicuit an. CIOCDXCIX.

Franciscus Gough, Aulæ primum istius, postmodò *S. Albani*, Alumnus; *Limericensis*, anno CIOCDXXVI.

Gulielmus Fuller, Aulâ in istâ antequam ad *Ædem Christi* migraret academicis Studiis aliquandiu vacavit. *Lincolniensis* an. CIOCDCLXXII.

Johannes Prichett, *Glocestriensis* CIOCDCLXXII.

SCRIPTORES.

PETRUS PAYNE, *Paganus* etiam nuncupatus, in agro *Lincolniensi* natus, *Wicliffi* dogmata ultra coævus omnes tam concionibus, ac disputationibus, quam scriptis propugnavit. Plura de illo legendi cupidus Historiam nostram sub an. CIOCDVI. & CIOCDXXXV. adeat. Librorum quos conscripsit tituli apud *Balaum* sunt reperiendi.

HENRICUS AIRAY, *Westmorlandensis*, Aulam hanc *Togatus* intravit an. CIOCDLXXX. Haud ita post ad Collegium *Reginense* commigravit, in quo fufus de illo edisseruimus.

ROBERTUS MANDEVILL, (*Magna de Villa*) Collegium *Reginense* primum ingressus, ad Aulam *S. Edmundi* Artium accessit Baccalaureus, ubi etiam annos bene multos Theologiæ studio insumpsit; quem tamen inter præfati Collegii scriptores recensendum duximus.

NATHANAEL CARPENTER, *Devonienfis*, ad Aulam istam transmissus fuit an. dom. CIOCDGV. ætat. xvi. cæterum parvo temporis intervallo, sese ad Collegium *Exoniense* contulit, ubi plura de ipso reperies.

NATHANAEL GRENFIELD, *Somersetensis*, animum in Aulâ *Glocestriensi* disciplinis altioribus excolere

lere cœpit an. dom. CIODCV. ætat. xvii. inde vero ad Aulam S. *Edmundi* Artium commigravit Baccalaureus, ibique Gradu auctus magistrali est anno dom. CIODCXIII. Eodem quali tempore sacris Ordinibus initiatus Rector *ide Whitfeild* in agro *Oxonienſi* evaſit; neque amplius mihi quicquam de viro illo innotuit, præterquam quod propalavit,

Conciones varias Ox. 1615. &c.

DAVID JENKINS, apud *Hensol* in parochiâ de *Pendeylwyn*, in agro *Glamorganienſi*, natus, Aulæ S. *Edmundi* Commensalis evaſit, (eandem tunc temporis incolentibus *Wallis* haud paucis, iisque fere *Glamorganienſibus*) circiter annum dom. CIO-
DXCIX. Quamdiu Artes ibidem academicas hauſerit parum conſtat; in ætate vero maturâ conſtitutus Hoſpitiſſimum *Londinenſium* alterum, *Greys-Inne* appellatum, adiuſſe comparet, ubi & progreſſus in Jure municipali ampliſſimos fecit, & Bancariorum (*Benchers* vocitant) in numerum admiſſus eſt. *Cambria* australis Juxta deinceps factus, Regi optimo, prorumpente incendio illo Reipublicæ inteſtino, fidiffimus adhæſit; quam ob rem *Herefordiæ* à copiis Rebellium comprehenſus, primo in *Turrim Londinenſem*, poſtmodo in Carceres *Newgateſem*, *Wallingfordienſem*, & *Windſoriarum* compingitur. Summâ quidem legum anglicarum cognitione pollebat, prærogativas vero regias acerrime tuebatur, dum in circuitu enim illo *Cambro-Britannico* Judicis munia obiret, Viros complures, operam ſuam adverſus *Carolus I.* accommodantes, tanquam læſæ majestatis reos, in vincula conjecit. Firmiſſimum quoque illud libertatis anglicanæ munimentum, deſpicatui plerumque à Rebellibus habitum, *Chartamque Magnam* appellatum, pro virili parte defendebat ſemper, & inviolatum conſervabat, quibus nominibus morte mulctandum cenſebant Parliamentarii, & ſane ſuſpendio periſſet, niſi intercedente *Henrico Marten*, Senatorum altero, conſultius duxiſſent Perduelles, viro potius optimo parcere, quam ejuſdem ſanguine cauſam regiam irrigare & foecundiorẽ reddere. Quod ſi aliter ſuperis viſum fuiſſet, decreverat *Jenkinsius*, appenſis ſub Axillarum alterâ Bibliis facris, ſub alterâ vero *Charta* illâ *Magnâ*, mortem occumbere; palam nempe facturus, ſupplicii ſui Authores & Tyrannos fuiſſe, & apertiſſimos Doctrinæ Evangelicæ contemptores. Scripſit angl.

Pacis conſultum vel Directorium ad pacem publicam Lond. 1657.

Methodum accuratam tenendi Curiam inſpectionis, &c. Ibid. eod. anno.

Quæſtiones forenſes diffiçiles propoſitas & ſolutas, Ibid. eod. anno.

Rerum judicatarum Centurias octo. Lond. 1661.

Placitum [a plea ita vocant Legulei] Comiti Manceſtriae, & Domus Communium Prolocutori Weſtmonaſterii in Cancellariâ conſidentibus, oblatum. Lond. 1647.

Reſponſionem ad calumniam Placito ſuo in Curia Cancellaria oblato, factam. Ibid. 1648.

Remonſtrantiam ad Proceres & Plebeios Domus utriuſque Parliamentariae. Ibid. 1647.

Difſertationem de Parlamento diutini incommodis, &c. Ibid. 1647.

Sui vindicias, dum Turri Londinenſi mancipatus eſſet, Edit. 29. Apr. 1647.

Antidotum bonis quibuſque Londinenſibus, in modum Replicationis ad Libellum cui titulus, Reſponſio ad virulentam & ſeditioſam chartam D. Davidis Jen-

kins; per H. P. & Hoſpitio Lincolnienſi Cauſidicum Repagulare. Lond. 1647.

Apologiam pro exercitu, ſuper Quæſtionibus octo, circa declarationes literaſque nuperas ab exercitu tranſmiſſas, deque ſeditione militibus perperam aſcriptâ. Lond. 1647.

Sexto Decembris die, CIOCLXIII. annos natus ad minimum octoginta, è vitâ migravit, & in Eccleſiâ *Cowbridgienſi*, in Comitatu *Glamorgan.* humatus fuit; Epitaphio autem elegantiori cognati ſui tumulum exornaviſſe ante hodiernum diem opinor Dominum *Leolinum Jenkins*, Equitem auratum.

GEORGIUS BATEUS, vulgo *Bate*, apud *Maidsmorton*, in Comitatu *Buckinghamienſi*, neclonge à primariâ ejus Agri Urbe natus, literas academicas in Collegio *Novo* (ibi Clericorum, quos vocant, alterum egiffe ſuſpicio) haurire cœpit an. dom. CIO-
DCXXIII. ætat. xv. inde vero brevi temporis intervallo ad Aulam iſtam commigravit, ubi Gradum in Artibus utrumque ſuſcepit. Ad Medicinam poſtea converſus, egregiam facultatis ejus peritiã adeptus eſt, cujus etiam feliciffimâ praxi tum priuſquam Doctoratu ornaretur (id in annum CIODCXXXVII cadit) tum deinceps potiſſimum, *Carolo* nimirum I. cum familiâ Regia & procerum plurimis *Oxonia* commorantibus. Inclinatâ fortunâ regiâ, *Londinum* conceſſit, inque Medicorum Collegium allectus, adeo brevi inclaruit, ut *Olivarii Cromwell* (cujus tamen partibus inſeſtum ſemper fuiſſe conſtat) Medicus primarius evaſerit; quo porro munere & apud *Carolus II.* in patriam demum ſoliumque avitum divinitus reducem, fungebatur. Vir quidem erat, ut reliquas animi dotes taceam, ſingula rerum Civilium momenta expendendi facultate præditus eximiâ. Scripſit vero ac edidit librum cui titulus,

*Elenchus motuum nuperorum in Angliâ, ſimul & Juris regii & Parliamentarii brevis narratio. Lutetiae Pariſiorum 1649. ibid. 1658. lat. Anglice reditus Londini prodiit an. 1652. Ejuſdem partem ſecundam, latino quoque Idiomate conſcriptam, propalavit Lond. 1661. & ibid. 1663. Ibidem etiam cum primâ eodem anno. Cum in libro autem illo altero multa reperirentur quæ Pontificiis parum eſſent grata, eundem animadverſionibus quibuſdam notavit *Robertus Pugh*, regius miles veteranus, edito libello cui titulus, *Elenchus Elenchi, &c. Lutetia Par. 1664. lat.* Cæterum victus haudquaquam ſuccubuit *Bateus*, qui reſponſionem propediem adornavit, quam tamen, morte fortean præventus, typis neutiquam mandavit; ea vero in Bibliothecâ *Cottonianâ* tanquam magni pretii ceimelium hodie aſſervatur. Evulgavit autem & librum alterum cujus ejuſmodi inſcriptio;*

Apologia Regali, ſive Communium in Parlamento Declaratio, undecimo Febr. 1647. facta, penitus eventitata, &c. edit. 1648. in quarto angl. In lucem eodem anno, Lutetia Pariſiorum, in quarto, emiſſa eſt Apologia altera, regia dicta; verum de illius Authore nihil habeo comperti.

Bateum quod præterea attinet, *Londini*, in Aedibus ſuis ad Hortum *Hattonianum* (*Hatton Garden* vulgo appellatur) decimo nono Aprilis, an. CIO-
DCLXVIII. diem obiit ſupremum; & in Eccleſiæ *Kingſtonienſis* ad *Thameſin*, in agro *Surreienſi*, Porticu boreali, ſecus *Elizabetham* conjugem tumulatus jacet.

JOHANNES NEWTON, in agro *Northamptonienſi* (apud *Dwndell* ut opinor) velut è matriculâ conſtat

stat Academicâ, natus, ad Aulam istam disciplinis altioribus imbuendus accessit an. CIOCCXXXVI. Anno XLII. Artium, per creationem, uti nos loquimur, Magister, dein Rector de *Rosse*, in agro *Hersfordienfi*, anno LX. Sacræ Theologiæ, per creationem quoque, Professor, & post aliquanto Sacellanorum regionum alter emicuit. Scripsit anglicano idiomate;

Astronomiam Britannicam, &c. part. 3. Lond. 1656. & 57.

Trigonometriam Britannicam, sive Triangulorum doctrinam. lib. 2. quorum alterum ipse contexuit, alterum ex *Henrici Gellibrand* opusculo latino in anglicanum transfudit. Lond. 1658. fol.

Cbiliades centum Logarithmorum. ibid eod. anno.

Adutorium ad Calculos subducendos. ibid. 1657.

Trigonometriam Geometricam. ibid. 1659.

Elementa Mathematica. Part. 3. &c. ibid. 1660. & 63.

Regula fabrilignarii usus descriptos. ibid. 1667.

Ephemerin, sive Diarium, pecunia sex libris annuis pro singulis centenis locatæ, fænus, ejusque diminutionem ostendens. ibid. Eod. an.

Cbiliades decem Logarithmorum. ibid. eod. anno.

Fænoris scalam, sive minutiarum decimarum usum, &c. Lond. 1668. part. 2.

Tabulam partium proportionalium. ibid. 1667.

Artem prælicè vasa commensurandi [*Gaugeandi* si voce latino-gallica utiliceat] &c. Lond. 1669.

Diarium sive Ephemeridem perpetuam. Edit. 1662.

Partim apud *Rosse*, partim *Londini* agit; alia propediem editurus.

EDOARDUS CHAMBERLAYNE, *Oddingtonæ*, in agro *Glocestriensi*, natus, ad Aulam S. *Edmundi* cultum ingenii capturus accessit an. CIOCCXXXIV. Decurso inde septennio gradu magistrali ornatus fuit, deinde autem Legum Doctoratu, *Cantabrigiæ*, ut opinor, suscepto, auctus. Scripsit anglice libros hisce nominibus dignoscendos.

Angliæ qua defunt, sive Propositiones varia Angliæ profuturæ, &c. Lond. 1667. &c.

Angliæ Notitia, sive Status Angliæ hodiernus. Lond. 1668. 69. 70. prodit postmodum pars ejus altera, quæ typis cum priori mandabatur Lond. 1671. 73. &c.

Comitis Olivares ascensus & occasus.

De jure [regio scilicet] *Johannis eo nomine quarti, Portugallia Regis*. Lond. 1650. Et alia.

His addi possent Scriptores ex Aulâ istâ complures alii, si nobis vacaret, aut operæ pretium esset acquirendæ singulorum cognitioni multum temporis impendere. Unum tamen commemorabo, *Christophorum Fowler*, *Wiltonensem*, Divæ *Mariæ Readingensis* Rectorem grassante Bello civili parochialem; is enim libello quem *Dæmonium meridianum* inscripsit, Doctoris *Johannis Pordage*, Rectoris de *Bradfield*, in agro *Bercheriensis*, famam laceravit. Beneficii insimulatus *Pordagius* ille, eoque nomine coram Dele-

gatis *Rebellium*, ad ejiciendos verbi divini Ministros, infamiâ quavis flagrantem, passim institutis, causam dicere coactus, sui pridem vindicias conscripserat.

ÆDIFICIA.

Aulæ hujusce fundus, quem situm appellant, promptuarii hodierni areâ, & illius quam occupat nunc temporis Refectorium parte aliquâ, antiquitus comprehendebatur; circiter annum vero *Henrici VI.* viciesimum nonum, dom. nempe CIOCDLI. auctiorem invenio redditum. Sub id enim Aulæ *Edmundianæ* accessit domicilium tegulis instratum; & eidem austrum versus adjacens; longitudine pedes xv. latitudine autem pedes xvii. complectens; quod utique annuo duorum solidorum & sex denariorum redditu *Osneiensibus*^a consignarant Abbatissa & Conventus *Godstoviensis*. Eodem quasi tempore adjectum est & tenementum aliud, Divi *Petri* Cœmiterio conterminum, tenementum *Thomæ* Vicarii olim de *Cowley*, Aulam *Edmundi* nuncupatum, zephyrum versus, & prædium Hospitalis Divi *Johannis* ad Eum interjacuisse dictum, in illo autem Ædificia dein erexere *Osneienses*.

De ipsis Ædificiis annotandum, quod frontem eorum, Collegio *Reginensi* oppositam, & Refectorium cameraeque aliquas, ad australem ejus partem collocatas, complectentem, construxerant olim Abbas & Conventus *Osneiensis*; annis nimirum haud ita multis postquam Aulæ aream ampliorem effecerat fundi illius *Godstoviani* accessio. Cum ruinam minarentur habitacula illa (circa annum nempe domini CIOCCXXXV.) demolienda curavit Doctor *Ayray*, Principalis; sub id vero novis quibusdam cameris, (Hæ portam in Aulæ communem ingressuris partim superjacent, partim ad austrum inde collocantur) eodem ultro impensas faciente, locum cesserunt. Ipsum quod attinet Refectorium, vetustate quassum diruendum curarunt *Mecœnates* nonnulli (id in annum CIOCDLIX cadit) quorum etiam symbolis hodiernum illud, portæ publicæ ad aquilonem adsidens, una cum Coenaculis eidem superstructis, exædificatum anno proximo fuit, Doctore *Tullie*, Principali digniss. libras cccxc. Collegio *Reginensi* lib. xxx. *Ranulpho Sanderson*, Rectore de *Weyhill*, in agro *Hantonienfi*, dicti Collegii aliquando Socio, lib. xx. & Doctore *Georgio Bate* (ut minora reliquorum dona prætermittam) libras decem, opere in illo erogantibus.

Ædificia illa depressiora, Refectorio ad eum contigua, è quibus porro in Divi *Petri* Cœmiterium patet despectus, quæque promptuarium, culinam, cameraeque aliquas complectuntur, *Edoardi IV.* temporibus (quantum conjecturâ, è Rationariis quibusdam *Osneiensium* codicibus, pecuniæ in Ædibus erigendis & recreandis collocatæ calculos subducentibus, factâ, assequi fas est) extructa crediderim.

Ædificia sublimiora, novissime dictis eum versus adjacentia, excitavit *Bousfeildus* Principalis; summâ rerum Anglicarum penes *Elizabetham* constitutâ. Ad reliqua quod spectat, secus areæ seu fundi latera orientale & occidentale collocata, à Viris quibus-

^a In Thef. Ædis Christi ut supra in ppx. S. Pet. Or.

dam privatis, in prædiorum ad Aulam neutiquam
pertinentium margine, structa comparent; eo utique
consilio ut Academicis pretio annuo elocarentur; cæ-
terum orientem quæ spectavit solem Principalis ho-
dierni, & successorum deinceps ejus, in compendium

coempta fuere an. dom. CIOCLXXII. Collegium
vero *Reginense* libras xxv. pretit in partem contulit.
Anno ab inde proximo (ut id obiter commemorem)
Johannes Archer; Eques auratus, & regii Banci
Justitiariorum alter, dedit ad *Ædificia* libras xv.

Aulam

Aula B. Mariæ Virginis.

PEFERENDA
jam venit Aula *Vir-*
gini deiparæ sacra,
in Vico autem qui
Schdyard-
street olim appel-
labatur posita. Præ-
cis illam seculis
incoluere Cives
Oxonienſes, quo-
rum alter, *Hen-*
ricus Kelp dictus
(is tenementa

porro alia, in parochiâ S. *Michaelis*, alibique colloca-
ta, possidebat) eandem sub nomine mesuagii Magistro
cuidem *Petro*, Ecclesiæ Divæ *Mariæ* Rectori paro-
chiali, ejus, & successorum omnium, dictæque Ec-
clesiæ in usum, ^a transcripsit, circa annum *Henrici*
III. vicessimum quartum; jus suum omne quoad
mesuagium illud ^b consignante pariter *Agnete*,
Johannis Halegod uxore, Parochis postmodum omni-
bus, *Petrum* prædictum Beneficio in illo excipienti-
bus, in habitacula cessit, iisque usibus inserviit, donec
ipsam Ecclesiam, cum pertinentiis (ut loquuntur *Le-*
gulei) omnibus, Collegio seu Aula B. *Mariæ* Vir-
ginis vulgo *Oriel* detulerit ^c *Edoardus II.* id quod
anno regni sui xix. domini scilicet CIOCCCXXV.
fecisse comparet. Ex dono illo ad Collegii sive Aulae
præfatæ Scholares devenit (non tamen sine lite diu-
turnâ) mesuagium modo dictum, una cum officinis
quinque, eidem ad boream conterminis: quod quidem
Musis dicandum, & Togatorum in habitacula conver-
tendum censebant; tametsi tempus quo id præstiteret
nullibi, quod sciam, occurrit. Aulae hujusce de pri-
mordiis id unice addendum, ab Ecclesiâ, Collegiove
seu Aulâ retro dictis, cognomen jure optimo imperi-
tium habuisse.

Principales quod attinet, Aulae istius Provinciam
ab inde administrantes, catalogus eorum admodum
imperfectus contexendus nobis est. Constat autem
ab ipsis ejus incunabulis ad nostram usque ætatem,
Collegii cognominis vel Præpositos, vel saltem So-
cios, eidem præfuisse. Primus omnium occurrit Mag.
Gulielmus Leverton, quem quidem in rotulo quodam
antiquo Domus Scholarium Aulae Regiæ, & Aulae
Sanctæ *Mariæ* Præpositum nuncupatum ^d reperio;
atque inde colligendum Aulam hanc sub annum CIO-
CCCXXXIII. (hæc enim in tempora illa incurrunt)
Incolis togatis obligasse. An successores ejus in Aula
regiâ, sive Aulâ Beatæ *Mariæ* Virginis, *Oxtelenſi*
postmodum dictâ, istius etiam Aulae Præpositi seu
Principales fuerint, nequeo dicere; en vero tibi qua-
lem conficere potui Principalium reliquorum Cata-
logum.

PRINCIPALES.

Magister *Gulielmus Croten*. CIOCDXXXVI.

Mr *Henricus Sampson*, CIOCDXXXVIII. Hic
Aulae *Martini* minoris Principalis, & Collegii *Orie-*
lensis Præpositus deinceps fuit.

Mr *Richardus Wylcyer*, CIOCDXLV.

Mr *Johannes Smyth*, CIOCDL.

Mr *Henricus Popy*, CIOCDLII. Diem obiit supre-
mum Aulae *Bedelli* Principalis an. CIOCDLXVI. inq;
Ecclesiæ *Virginis* Capellâ quadam, eidem divæ nun-
cupatâ, humo mandabatur.

Mr *Thomas Parys*, CIOCDLVIII.

Mr *Thomas Sadler*, CIOCDLXIX.

Mr *Johannes Taylor*, hujus juxta & Aulae *Bedelli*
Principalis occurrit, an. CIOCDXCIX.

Mr *Richardus Vaughan*, Principalis evasit tertio
Septembris, an. CIOCDII. Aulae *Salesurrianae* Prin-
cipalis pridem fuerat: fatis autem haud ita post con-
cessit.

Mr *Richardus Dudley*, *Vaughanum* excepit xxii.
Octobr. CIOCDII: Hic Togatis sex, in Collegio *Orie-*
lensi alendis, stipendia largitus est annua; eosdem
vero ad Aulam istam transductos postmodum re-
perio.

Mr *Thomas Heretage* admissus in Principalem
videtur an. CIOCDVI.

Mr *Gulielmus Brooks*, nomine *Heretagi* Principalis
occurrit an. CIOCDXI.

Mr *Richardus Lorgan*, munus adivit circa annum
CIOCDXXI. Sacræ dein Theologiæ Professor, & ejus-
dem facultatis in Collegio *Magdalenensi* Prælector
emerſit.

Mr *Robertus James*, admissus deprehenditur ulti-
mo *Octobris* die, an. CIOCDXXX.

Mr *Johannes Rixman*, xxi. *Novemb.* an. CIO-
DXXXII.

Gulielmus Pye, Artium Magister, xvii. *Septembr.*
CIOCDXXXVII.

Antonius Albon, Art. Mag. x. *Decemb.* CIOCDXLIII.

Morganus Philips, Art. Mag. v. *Febr.* an. CIO-
DXLVI. nunc *Philippus Morgan*, nunc *Morganus*
Sophista, nuncupatus occurrit. Plura de illo in Col-
legio *Orielenſi* habes.

Mr *Gulielmus Northfolke*, xxvii. *Octob.* CIOCDL.
Magistrorum Regentium de numero tunc temporis
erat.

Gulielmus Woode, Art. Mag. vi. *Novemb.* CIO-
DLIII.

^a In *Theſ. Coll. Oriel*, in ppx. A. n. 4. & in *Summario Chartarum* ejusd. Coll. ad finem libri *Statutorum*. ^b *Ibid.* ^c In eod.
Summario n. sup. p. 1. ^d In quodam *Reg. de assis.* *Oxon.*, Berks, &c. de tempore *Ed. III.* in *Theſ. Pal.* apud *Westm.*

Gulielmus Allyn, Art. Mag. circiter annum CIO-
DLVI. Principalis fuit. Cardinalis postea, titulo
S. *Martini* in montibus, emicuit. Plura de ipso in
operis hujusce parte historica, sub anno nempe CIO-
DLVII. necnon in Collegio *Oriensi*, reperies.

Johannes Raw, Art. Mag. anno quasi CIODLX.

Dominus *Sheffield*, Artium Baccalaureus, locum
(quem vocant) tenens per Vicecancellarium desi-
gnatur xxvii. *Octob.* CIODLXV. Coortâ super eâ
re inter Collegium *Oriense* & Vicecancellarium lite,
eâque sequestrorum quorundam judicio permittâ, su-
periores evaserunt *Orienses*, qui quidem id mune-
ris contulerunt

Johanni Horlock, Inceptorum in Artibus ordinem
non supergresso. Electus is est mense *Novembri*, an.
CIODLXV. quanquam *Alexandrum Brechen*, Art.
Magistrum, nominasse prius constat Collegium.

Richardus Pygott, Art. Magister, Provinciam
adivit CIODLXX.

Thomas Philipson, Art. Mag. & LL. Baccalaureus,
Pygottum excepit.

Georgius Dale, Art. Mag. (LL. Doctoratu orna-
tus dein reperitur) circiter annum CIODLXXXVII.
munus illud adivit. *Fyfeildia*, in agro *Bercheriensis*
xxvi. *Novemb.* an. CIODCXXV. è vitâ migravit; &
sepultus in Ecclesia ibidem quiescit.

Radolphus Braddyl, Art. Mag. Principalis evasit,
an. CIODXCI. Fato functus est an. CIODCXXXII.

Johannes Saunders, Medicinæ Doctor, admissus
reperitur viii. *Junii* an. CIODCXXXII. Præpositus
Oriensis dein emerfit.

Nicolaus Bronkes, Art. Magister, subrogatus est
exeunte anno CIODCXLIV.

Thomas Cole, Artium Magister, *Ædis Christi*
Alumnus, quem Studentem vocant, admissus depre-
henditur xv. *Octob.* CIODCLVI. Primus ille om-
nium alibi quam in Collegio *Oriensi* disciplinas hau-
serat academicas.

Martinus Lluellin, Medicinæ Doctor, *Ædis*
Christi olim Alumnus, admissus in Principalem fuit
xxi. *Junii*, an. CIODCLX.

Josephus Crowther, Sacræ Theologiæ Professor,
Collegii Divi *Johannis Baptistæ* haud ita pridem So-
cius, dein Ecclesiæ Divi *Pauli*, Lond. & Ecclesiæ
Wigorniensis Præbendarius, *Tredingtonia* quoque,
in agro *Wigorniensis*, Rector Parochialis, Magistra-
tum inivit xxvi. *Dec.* CIODCLXIV.

EPISCOPI.

Antistites sibi nullos vendicat Aula B. *Maria*, nisi
qui maximam eruditionis academicæ partem in Col-
legio *Oriensi* perceperunt, quales fuere,

Johannes Carpenter, *Wigorniensis*, an. CIO-
CDXLIII.

Thomas Cornish, *Tynensis*, circiter annum CIO-
CDXCI.

His vero Aulâ in istâ bonis literis aliquandiu in-
fudatam, alienum autem non erit *Gulielmum* porro
Allyn, vel *Allen*, vel *Alan*, locum inter Principales
obtinentem, & ad eminentiam Cardinalitiam, titulo
S. *Martini* in montibus, à Pontifice Romano eve-
ctum, commemorare.

SCRIPTORES.

THOMAS MORE (*Morus* scriptoribus latinis passim
nuncupatur) patre *Johanne More*, Milite; regii Banci-
Justitiariorum altero, Londini in vico *Laffeo* (vulgo
Wiltshire) anno CIOCDLXXX. natus, ibique
in Scholâ grammaticali, à S. *Antonio* cognominatâ,
primis pueritiæ disciplinis, atque idiomatis potissi-
mum latini cognitione, imbutus, *Johannis Morton*,
Cardinalis, & Archiepiscopi *Cantuariensis* in fami-
liam receptus est. Adolescentem inde optimâ indole
præditum advertens Archipræsul, *Oxoniam*, Artium
sublimiorum studiis erudiendum, transmisit. Scri-
ptores quidam recentiores Collegium *Cantuariense*
ingressum perhibent; at vero Aulam hanc altricem
habuisse ipsum, tam in *Apologiâ* suâ *Twynus*,
quam passim in rerum antiquarum Collectaneis *Milo*
Windsore (illius in hoc opere mentio jam sæpius
facta est) qui temporibus *Mariæ* Reginae ad Acade-
miam nostram accessit, abunde testatur. His autem
susque deque habitis, *Oxoniam* anno domini quasi
CIOCDXCVI. accessisse opinor *Morum*; qui *Gro-*
cyni, linguam græcam publice aperientis, auditor erat
assiduus, cujus quidem, & *Linacri* præsertim
(*Omnium* ni fallor *Animarum* tunc temporis Socii)
utpote cui traditus in disciplinam comparet, præce-
ptis adjutus, uberrimos idiomatis illius in cogni-
tione progressus fecit. Academiæ *Oxonienſi* valedi-
cens (utrum Gradu aliquo ornatus discesserit an non,
propter Registorum nostrorum defectum ignoratur)
seſe Londini ad Hospitiorum Cancellariæ alterum, *No-*
vum appellatum, contulit, positoque ibidem consolito
temporis spatio, ad Hospitium *Lincolniense* migravit,
ubi legum municipalium consultus adeo evasit, ut
solo meritum intuitu subſellio demum donatus
fuerit. In maximam dein apud *Henricum VIII.* gra-
tiam influxit, nil quicquam obſtante quod apud Pa-
trem ejus, (hic prudentiam Viri reliquasque animi
dotes ægris oculis aspexisse fertur) in offensâ fuerat:
unde Magistrorum Curia *Requeſtarum* alter factus,
legatione porro frequenti ad externos missus, in locum
equestrem evectus comparet; ad hæc, scaccarii regii
Thesaurarius, Domus Communium anno dom. CIO-
DXXII. Prolocutor, ac Ducatus *Lancastriensis* Can-
cellarius emicuit; *Henrico* insuper à ſanctioribus fuit
conſiliis, ad Imperatorem quoque & *Gallorum* Re-
gem Legationem denuo obivit, & à ſummo rerum
faſtigio deturbato *Wolſeio*, ſupremus *Angliæ* Cancel-
larius evasit (id in annum CIODXXIX. cadit) quo in
munere tantâ ſe probitate geſſit, ut nulli pene homi-
num diſplicuerit. Vir proſecto erat ob ſanctimoniam
vitæ ſingularem in maximo ab omnibus pretio ha-
bitus, ſiquidem vitæ ſe genere ſupra aſceticam ſe-
vero exercuit, eo nomine Clero ſere integro coævo
anteferendus; ingenio inſuper miti ac humili, & ad
pauperes ſublevandos paratiſſimo inſtructus, bona
ſæculi, aliis plerique, nullo non ſcelere corrogata, deſpi-
catui plane habuit. Singulas animi facultates quid
commemorem? Promptiſſimo mentis acumine à Natu-
râ inſtructus, Theologiæ, Jurisq; municipalis cogni-
tioni linguarum græcæ & latinæ, Matheſeos denique
reique poeticae peritiâ adjeceſerat; unde non tantum
Regi *Henrico*, Regniſque proceribus, verum & illu-
ſtriſſimis ſæculi in quo vixit ornamentis (*Eraſmo*
nimirum, *Coleto*, Divi *Pauli* Lond. Decano, *Tonſtallo*

* Tho. More in vita *Proavi ſui*, & J. H. in vit. *ejuſd.* D. Th. More Edit. Lond. 1662. * Lib. 3. ſect. 311.

Episcopo Dunelmensi, Fishero Episcopo Rossensi, Grocino, Lynacro, Lillio, Pacao, Elioto, Lupseto, &c. quorum singuli, dempto Erasmo & Fishero, literas academicas nobiscum perceperant) præcharus evasit. Scripsit anglice,

Historiam Regis Richardi, III. quam ad umbellum neutiquam perduxit.

Memorare novissima, & in aeternum non peccatis.

Dialogum de Hæresibus, rebusque ad Religionem spectantibus.

Supplicationem animarum, quæ obviavit supplicationi illi mendicorum.

Responsionis Tindallianæ Refutationem.

Refutationis ejus partem secundam, an. 1633. conscriptam.

Responsionem ad librum Johannis Frith, contra Eucharistiam compositum. Scripsit eod. anno.

Apologiam.

Responsionem ad partem primam libri virulenti, quem Hæreticus anonymus Cænam dominicam nuncupavit.

Dialogum consolatorium, adversus tribulationem.

Tractatum ad beatum domini nostri corpus recipiendum.

Tractatum super Passione Christi.

Præceptum religiosum.

Meditationem religiosam.

Precactionem piam.

Epistolam ad Dominam conjugem.

Epistolas aliquot, postquam Cancellarium exuerat conscriptas.

Epistolas aliquot, dum in Turri Londinensi adseruaretur conscriptas.

Carmina & Symbola varia, in primâ juventute composita & excogitata. Hæc autem omnia unico volumine in lucem sunt edita Lond. anno dom. 1557. Simul vero propalabantur,

Præceptum religiosum. lat.

Epitaphium ejus. lat. His addere oportet quæ pariter prodierunt,

Vitam Pici, Comitissæ Mirandulæ.

Passionis Christi partem dilucidatam. Idiomate latino libros etiam complures contexuit, quorum sic se habent inscriptiones.

Utopia, sive de optimo Reipublicæ statu. lib. 2. Basilæ 1563. librum hunc in Anglicanum transfudit, notisq; illustratum Londini an. 1557. edendum curavit Radulphus Robinson, è Collegio Corporis Christi. Ox. Ibidem denuo, curâ Bernardi cujusdam Alsop, typis mandabatur anno 1639. Is autem Cresacius More, de More place, apud Northmines, in agro Herefordiensi, Armigero, ipsum authorem cognatione propinquâ ante cœvos omnes attingenti, eundem nuncupavit. Proculus porro est Ital. Venetiis 1548. & latine rursus. Oxon. 1663.

Progymnasmata. Basilæ 1563.

Epigrammata. Basil. 1563. Lond. 1638.

Responsio ad convitia Martini Lutheri. Scripti. 1523.

Quod pro fide mors fugienda non est. Scripsit in Turri Londinensi, an. 1534.

Precactiones ex Psalmis. Collect. ibid. eod. anno. Transtulit etiam,

Quadam è græcâ linguâ in latinam ex Luciano. Bas. 1563. Atque hæc omnia, una cum Historia quam diximus Richardi III. & expositione Passionis Dominicæ, latine prodierunt. Lovan. an. 1566.

Epistola Bas. 1563. lat. Lond. 1642.

Edoardi quinti, Regis, Vita lustruosa. Lond. 1651. angl.

Ad Morum ipsum quod spectat, cum supremam Regis in rebus Ecclesiasticis potestatem neutiquam agnosceret, in Turrim Londinensem compingitur, ibique mensium aliquot spatio detentus, pro tribunali in Aula Westmonasteriensi sistitur; lætæ vero Majestatis compertus, sententiâ gravissimâ damnatur; carro enim (quo modo plecti solent proditores) ad patibulum deportandus, & à suspensio semivivus deartuandus pronuntiatur, at vero misericordiâ ductus Rex supplicium illud acerbissimum mitigandum censuit, ut capite tantum abscisso pœnas expenderet mandato. Sexto itaque mensis Julii, an. CLOXXXV in colle à Turri præfatâ cognomen mutuato capite truncatus est vir illustris, cujus Corpus in Capellâ Divi Petri, infra ejusdem Turris præcinctus, deponendum curavit Margarita filia; quam etiam Johannis Fisher, Cardinalis, & Episcopi Rossensis, ob improbatum pariter regis Majestatis suprematum, vicesimo secundo præcedentis Junii morte mulctati, cadaver, eodem terunt transulisse; humatum enim in Ecclesiæ Barkingensis Cœmiterio primitus fuerat. Cæterum mortales Mori exuvias quod attinet, ad Ecclesiâ Chelseianam parvo temporis intervallo deportatas, ejusdem in cancello tumulavit filia prædicta; parietem autem australi, nec longe ab ipso in quo jacent loco, quadam ante paucos annos inscribenda curarat Morus, supremo nimirum Angliæ Cancellariatu deturbatus, quæ brevitatis causa omitto. Caput Viri fudis in apice collocatum, apud pontem Londinensem, dierum quatuordecim spatio, conspiciendum erat; furtim vero dein ablatum, certoque pretio comparatum, summo studio asservavit Margarita quam diximus filia; denique autem in Ecclesiæ Cantuariensis Cathedralis hypogæo exiguo reconditum, ibique in hodiernum usque diem superesse perhibent. Pleuiorem doctissimi Viri historiam qui desiderat, a Vitam ejus per Gulielmum Roper, Margaritæ illius maritum conscriptam, adeat; vel etiam b librum Doctoris Thomæ Stapleton De Tribus Thomis nuncupatum, consulat; quanquam à Ropero pleraque omnia ad Morum spectantia sumpsisse constat Stapletonum. Vitam quoque ejus Idiomate anglicano contexuit, seu potius è præfatis duobus consarcinavit, D. Thomas More (Proavus illius erat Scriptor de quo nunc agimus) quam Reginæ Mariæ Henrietta dicavit. His addendus J. H. (pro Hodesdono habuerim) qui è trium prædictorum opusculis Mori quoque c Vitam corrogavit: de captivitate vero ejus, bonorum confiscatione, & ultimo supplicio plura reperies in d libro cui titulus Historia aliquot nostri sæculi Martyrum; authore Mauritio Chauncy vel Chancey, fratre olim Carthusiano Londinensi.

* MS. in Arch. bib. Bod. b Edis. Duac. 1588. c Col. Agrip. 1592. lat. e Edit. Lond. 1662. angl. d Edit. Lond. 1550 lat.

THOMAS ELIOT, in agro, ut perhibent, *Suffolciensi* natus, in eruditione academicâ percipiendâ industriam, eodem quasi tempore (*Windsoro* præfato si fides) quo *Morus*, apud Aulam Beatæ Virginis exerce-re cœpit. Annis aliquot ibidem positus, peregre profectus est, maximamque Græcæ pariter linguæ ac Ar-tium pene omnium liberalium cognitionem secum in patriam revexit. Tantam postmodo apud *Henricum VIII.* gratiam collegit, ut in locum equestrem evocatus, legatione sæpius ad externos mitteretur; qua-rum alteram ad *Carolus V.* Imperatorem obivit, cum Amicus inter primos dilectus *Morus* capitali supplicio afficeretur. Grammaticis, Poetis, Oratoribus, Phi-losophis, Medicis, Cosmographiæ porro & Historiæ præcipuis quibusque Professoribus, jure merito ac-censendus est, omni denique melioris doctrinæ genere felix, ingenium mirifice excoluit, ne, ut ipse de se scribit, vel desidi otio, vel pernicioso negotio, vi-tam infirmaret. Scripsit.

Castrum Sanitatis. Lond. 1541. ibid. 72. 80. & 95. angl.

Gubernatorem. Lond. 1547. ibid. 80. angl.

Bibliothecam, sive Dictionarium. Edit. sæpius. Id vero operis vocibus & idiotismis 33000. auctum & pleniori singularum vocum significatione locupleta-tum, typis dein pervulgavit *Thomas Cooper*, de quo fusius in Collegio *Magdalenensi*.

Defensorium bonarum mulierum. angl. Anglica in-super haud pauca contexit, apud *Balaum & Pitscum* reperienda. E latino quoque in anglicanum transfu-dit,

Divi Cypriani Concionem de Hominis mortalitate. Lond. 1534.

Regulas Vita Christiana. Authore *Pico Comite Mirandula.* Ibid. eod. anno.

Sepultus fuit apud *Carlton*, in agro *Cantabri-giensi*, xxv. Martii, an. CIODXLVI. Notitiam viri uberiorem ex *Lelando*, de a encomiis erudito-rum virorum, quæras.

DAVID TAVELEOUS, vulgo *Tolley*, in agro *De-voniensi*, & speciatim apud *Pontem regium*, vulgo *Bingesbridge* natus, ad Aulam istam accessit an. dom. CIODXX. Anno XXVII gradum capeffivit Ma-gistrali, post autem animum ad Medicinam adjecit, cujus facultatis Baccalaureatu ornatus in patriam re-meavit; & ibidem perinde ac *Oxonii* Artis illius praxi deinceps inclaruit. Anno XXXIV. dispensationem academicam impetravit, quâ aditus sibi ad Medicinæ doctoratum pateret; cur tamen facultate in illâ mini-me incoeperit, nullibi reperio. Constat certe linguarum græcæ & latinæ peritum cum primis fuisse, Medici-nam quoque summâ cum laude fecisse; quem porro præclari ingenii, atque optimarum Artium cognitione locupletatum, appellat ^b *Balaus*. Scripsit præter alia;

Progymnasmata Grammatica græca. Hunc ille Li-bellum *Edoardi VI.* in usum pertexit; quem eidem quoque nuncupavit, prout Epistola Opusculo præmissa testatur, cujus ejusmodi est initium, *Osavus-jam agi-tur annus*, &c. Edit. Lond. 1546.

Themata Homeri. lib. 1.

Grammaticam regiam, &c.

Oxonia agebat ægrorum salutem prospiciens an.

CIODXLVI. ibique integro *Edoardi VI.* regno su-perfuisse arbitror.

GABRIEL POVELLUS, vulgo *Powell*, natione *Cambro-Britannus*, *Ordovicibus* oriundus, Patre *Da-vide* (de quo in Collegio *Jesu*) natus, ad Aulam hanc eruditionis Academicæ gratiâ missus est, ubi an-nos quoque nonnullos transegit, tametsi Gradu no-biscum aliquo honestatum fuisse pro comperto non habemus. Postquam Philosophiæ & Theologiæ, maxime autem sanctorum Patrum lectioni, sedulo insudasset, à Doctore *Richardo Vaughan*, Episcopo *Londinensi*, accersitus, eidem à sacris domesticis fuit, quicum ad annum dom. CIODCVII. agebat, siqui-dem fato tunc temporis functo Antistite, quidam ipso de *Povello* factum fuerit plane ignoro. Scripsit,

Disputationes Theologicas de Antichristo & ejus Ecclesiâ. lib. 2. Lond. 1605. lat. Librum istum Aca-demiæ *Oxonienfis* dicavit, in Epistolâ vero nuncupato-riâ viros omnes illustres numerat, qui Pontificis cu-riæque Romanæ potestatem aut scriptis aut aliâ qua-vis ratione in *Angliâ* impugnant; dissimulandum tamen non est hallucinari sæpius ipsum in Collegiis Aulivæ singulorum connotandis, plerisque enim om-nes Sodalitiis in quibus cultum ingenii perceperant viritum adscribit. Edidit,

Prodromum, sive explicationem logicam primi capi-tis Epistolæ Divi Pauli ad Romanos. Ox. 1602. angl.

Catholicorum supplicationem ad Regem, pro tole-randâ in Angliâ Religione Catholicâ; una cum notis seu observationibus margini inscriptis. Lond. 1603. angl.

Supplicatorium, in modum Paralleli, seu libraminis, ex parte Protestantium ad eundem Regem. Ibid. eod. anno angl.

Argumenta ex utraque parte, pro & contra Religio-nes varias tolerandas. Ibid. eod. anno angl.

De Adiaphorâ, &c. lat. Anglice reddidit *T. J. Oxo-nienfis*. Prodiit Lond. 1607.

Rejunctionem ad defensionem mitem, supplicationem Ministrorum silentio damnatorum [seu quibus inter-dictum ne evangelium annuntient] Parlamento obla-tam, & expensam, comprobantem. Lond. eod. anno

HENRICUS JACOB, in agro *Cantiano* natus, ad Aulam Beatæ Mariæ bonis literis imbuendus accessit an. CIODLXXX. Anno LXXXVI. gradum sus-cepit magistralem, inque clerum postmodo ascitus, Beneficium aliquod (*Chesteriense* ut opinor) suâ in patriâ consequabatur. Multâ quidem lectione animum excoluerat constat autem Catharorum ad partes decli-nasse ipsum & Ecclesiam anglicanam lacerantibus accef-sisse. Eruditum testantur quæ contra *Franc. Johnson*, *Brownistam* (exulem hic sese propter *Jesum Christum* appellat) & *Thomam Bilson*, Episcopum *Winto-niensem*, conscripsit. Cum *Johnson* illo de Ecclesia-rum (ut ipse loquitur) & Ministerio Anglicano, cum *Bilsono* autem de passione Christi ejusque ad inferos descensu, disceptavit, materia vero novissime dicta in utraque dein Academia, nempe CIODCIV. an-nisque proxime sequentibus, vehementius agitata est; sanis omnibus *Bilsoni* sententiam propugnantibus, schismaticis autem haud paucis, tam in *Angliâ* quam

^a Edit. Lond. 1589. p. 83. &c. ^b In cent. 9. nu. 52.

exteros inter (quales *Broughtonus, Parkerus, &c.*) agentibus, evertere eandem pro virili nixis. Scriptit anglice, præter alia;

Defensionem Ecclesiarum & Ministerii Anglicani, contra Franciscum Johnson, Brownistam. Middleburgi: 1599.

Defensionem Tractatus de Passione & Victoriâ Christi in opere Redemptionis nostræ Edit. 1600. Contextuit in modum Responsionis ad Librum *Bilsoni*, Episcopi *Wintoniensis*, cui titulus *Concionum aliquarum effectus*. &c.

Primordia & Institutionem divinam, vera, visibilis, & materialis Christi Ecclesiæ. Lugd Batavorum 1610

Declarationem & explicationem articulorum aliquorum, una cum stabili aliorum confirmatione, in Tractatu comprehensorum, qui inscribitur Primordia & Institutio divina, &c. Middleburgi 1611.

Diem obiit supremum an. quasi CIODCXXI. ætat. LX. *Cheritona* vero prædictæ sepultum arbitror. Filium reliquit sibi cognominem, postea Soc. Collegii *Mertonensis*, qui varia scripsit, quæ post mortem ejus in manus aliorum pervenientia, sub alio nomine, ut fertur, (sed fides sit penes authores) publicabantur.

NATHANAEL CANON, *Londini* natus, Aulæ B. *Mariæ* Commensis evasit an. dom. CIODCXCIX. ætat. XVIII. suscepto dein Gradu utroque in Artibus, Verbum Divinum apud *Wokeingham*, & postmodum apud *Hurley*, in agro *Bercheriensis*, annuntiavit; anno autem CIODCXVIII. Sacræ Theol. Baccalaureatu ornatus nobiscum fuit. Scripsit, ac edidit,

Sex Conciones. Lond. 1613, 16. & 19.

DANIEL PRICE, *Salopiensis*, bonis literis Aulâ in istâ incumbere cœpit an. dom. CIODCXVI. ætat. XVI. Haud ita post ad Collegium *Exoniense* (in quo plura de ipso reperies) magistralem; denique, anno CIODCXIII. Sacræ Theol. Professor emicuit. Juris publici fecit, præter alia,

Conciones complures, (quasi quindecim) 1601. 9. 13. 17. &c.

ROBERTUS HUSIUS, vulgo *Hæs*, apud *Herefordiam parvam*, vulgo *Hartford*, prope *Leominster* in agro *Herefordiensis*, natus, Aulam hanc ingressus est circiter annum domini CIODLXXI. Haud ita post gradu nullo ornatus ab Academiâ descessit, & ad exteros tandem transvectus, Regionem varias emensus comparet; demum vero eruditione multiplici, ac præsertim quæ Mathesin spectat, instructus evasit. Studiis deinceps filii Comitris *Northumbriæ*, literis academicis apud *Ædem Christi* vacantis, admotus fuit; prout ex Epitaphio ejus, Sodalitii illius in notitiâ reperiendo, perdiscas. Scripsit,

De Globis. Edit. sæpius latine & anglice. Librum istum annotationibus dein illustravit *Johannes Isaacus Pontanus*; operâ vero ejus auctior redditus & castigatior *Amstelod.* prodixit anno 1617. Ibid. 1624. & Ox. 1663. &c.

Breviarium totius Orbis. Lond. lat. & angl.

Oxonii, in parochiâ Sancti *Aldati*, inque Domicilio speciatim lapideo, è regione insignis *Apri cærukei*, fatis concessit, & in Ecclesiâ *Ædis Christi* Cathedrali humatus fuit an. dom. CIODCXXXII.

GEORGIUS SANDYS, *Edwini*, Archiepiscopi *Eboracensis*, filius, apud *Chorp Episcoporum* in agro itidem *Eboracensi*, natus, ad Aulam B. *Virginis* literarum academicarum gratiâ transmissus est an. dom. CIODLXXXVIII. ætatis XI. Quamdiu Artibus ibidem ingenuis vacavit, an Gradu etiam aliquo honestatus discesserit, parum constat. Anno dom. CIODCX. præfectionem ad exteros instituit, & peragrata maximâ *Europæ* parte (*Italiâ* potissimum, Insulisque adjacentibus) Regionem complures imperio *Turcico* subditas, nominatim vero *Ægyptum* & *Palaestinam*, invisit. *Venetias* tandem reversus (quibus utique solverat peregrinationem illam longinquiore, suscepturus, quod quidem circiter annum dom. CIODCXII. contigisse videtur, cum *Romam* enim in transcurso adiret, præscorum temporum monumenta viro fertur ostendisse D. *Nicolaus Fitzherbert*; hunc autem aquis anno præfato submerium periisse refert ^a *Pitsens*) intercedente parvo temporis intervallo in *Angliam* remeavit; ordine vero methodoque donatis quæ sparsim collegerat, librum edidit, interjectis passim præscorum Poetarum Carminibus ornatorem redditum, & ejusmodi titulo insignitum,

Sandysii Peregrinationes. lib. 4. Lond. secundâ vice 1621. ibid. quintâ vice 1652. ibid. etiam 58.

Mirum nemini videbitur, si mores exterorum inspicendo, linguasque ediscendo, Ingenium quod à naturâ optimum sortitus fuerat mirifice excoluerit. Et revera, ne dignas viri laudes taceamus, totus ad humanitatem & literarum consortium factus videbatur; facultate poeticâ elegantiori instructus, immo Arte propemodum omni politiori locupletatus. In linguam anglicanam transfudit,

Metamorphos. Ovidii libros omnes, Imaginibus, notisque mythologicis, illustratos. Edit. Ox. 1632. fol.

Æneidum Virgilii librum primum. ib. eod. anno.

Tragædiam Grotianam de Christi Passione; notis quoque dilucidatam. Lond. 1640. Scripsit porro & in lucem emisit.

Psalmorum Davidicorum, necnon Canticorum omnium, in Testamentis Veteri ac Novo subinde occurrentium, Paraphrasin. Lond. 1636. in 8°. Edit. denuo Lond. in folio anno 1638. cum elucubrationibus quibusdam aliis, sub hoc titulo,

Poematum divinorum Paraphrasin quâ continetur Paraphrasis Libri Job, Psalmorum Davidicorum, Libri Ecclesiastis, Lamentationum Jeremia, & Canticorum è Testamentis Veteri ac Novo exceptorum. Contextuit insuper

Cantici Canticorum Paraphrasin; quæ quidem manuscriptorum penes Viros complures jacet, typisque, ni fallor, evulgata pridem fuit.

Fato functus est in agro *Cantiano*, & speciatim in *Ædibus Dominiæ Wiat*, neptis suæ, *Worley Abbey* nuncupatus (*Carolo I.* Generosus quem vocant *Cammeræ* privatæ fuisse comparet) & ibidem in Ecclesiæ parochialis Cancellò, ad australem scilicet ejus partem, nec procul ab ipso ostio, tumulatus jacet; Viri autem eruditi memoria monumento nullo sepulchrali ab interitu vindicatur; hæc tamen in vici ejus Registro publico scripta deprehendo; *Georgius Sandys Poetarum Anglorum sui sæculi facile princeps, sepultus fuit Martii 7. stilo Anglic. Anno Domini 1643.*

^a In Æt. 17. num. 1069.

Tractatum aliquem theologicum ad Coronidem perduxerat cum diem obiret; eundem vero ab inde statim deperdidit Domina prædicta, bellorum nempe civilium tumultu omnia permiscente.

CARISTOPHORUS ELDERFIELD, *Harwelle* in agro *Bercheriensis*, natus, Aulam Divæ *Mariae* disciplinis altioribus erudiendus intravit anno dom. CIO-DCXXI. ætat. xv. Anno XXVII. in Artibus incēpit, sacrisque Ordinibus eodem quasi tempore initiatus est, tandem vero Rector de *Burton*, haud procul *Petworthia*, in agro *Suffexiano*, evasit; ubi ob vitæ sanctimoniam, & industriam in pauperibus sublevandis assidue exercitam, vicinis omnibus præcharus fuit. Scripsit anglicano idiomate,

De jure Decimarum civili, &c. Lond. 1650. in 4to

De Regeneratione & Baptismo. Lond. 1654. in 4to

Ætatem integram cœlebs transegit, ingenii tantum sobole superstes futurus; partu autem illo secundo, vivido licet magis & felici, morbum contraxisse nonnulli arbitrantur, quo (id anno CIO-DCLIII. & mense, ut opinor, *Aprili*, contigit) apud Rectorem suam præfatam interiit. Varias ille pecuniæ summas piis usibus legavit, maxime vero tenuioris fortunæ Togatis, verbique divini Ministris, muneribus passim & Beneficiis per tyrannidem sub id exturbatis. Matri quoque Academiæ librum *Tobit* Idiomate Hebraico, *Lyræ* in Psalmos, *Rodolphi* Scholia quæ postilla nuncupantur, *Clementis* quoque *Romani* (unum libri duo postremo dicti in volumen compingebantur) consignavit. Humatus jacet in Ecclesiæ illius *Burtonensis* Cancelli, tumulus autem lapide & inscriptione sepulchrali dignoscitur.

SAMUEL HOARD, *Londini* natus, Clericus, seu Chorista, Collegii *Omnium Animarum* evasit anno ætatis decimo quinto, circiter annum nempe dom. CIO-DCXIV. Artium Baccalaureus ad Aulam istam commigravit, ibique Gradum Magistralem suscepit, an. dom. XXI. Rector parochialis de *Morton* juxta *Ongar*, in agro *Essexiano*, dein factus, in Sacra Theologia incēpit, an. XXX. Patrum antiquorum in scriptis probe versatus, disputandi quoque & concionandi facultate haud vulgari præditus erat; ob id potissimum in pretio habendus, quod à schismate omnino abhorrebat, & Ecclesiæ Anglicanæ jura omni studio promovebat. Scripsit libros aliquot quorum tituli sic se habent;

Dei erga Genus humanum amor, absolutum illud de eorum [hominum intellige aliquorum] *damnatione decretum refutando patefactus*. Lond. 1633. &c. Librum hunc responsionibus impugnarunt, *Tuissius* ille *Newburiensis*, & *Davenantius* Episcopus *Sarisburiensis*.

Ecclesiæ autoritas vindicata, in Concione Chelmsfordiæ habitâ, cum Visitatio metropolitana celebraretur, 1. Martii CIO-DCXXXVI. Ibid. 1637.

Anima miseria, & ejusdem liberatio in Epist. ad Ephes. cap. 4. vers. 30. Ibid. 1636. &c.

E vitâ migravit xv. Febr. an. CIO-DCLVIII. inque Ecclesiæ suæ *Mortonensis* Choro sepultus quiescit. Monumento tumulum ornare decreverant nonnulli; id vero præstitum an fuerit ignoro.

JACOBUS LAMB, *Oxonia*, inque parochiâ speciatim (ut veri fit simile) *Omnium Sanctorum*, natus, literis academicis in Collegio *Magdalenensi* primitus incubuit, quo relicto Aulam sese ad istam contulit, ibique annos complures bonarum Artium in studio posuit. *Thomæ* Comiti *Southamptonensi* à sacris postmodo fuit, & post felicem *Caroli II.* in *Angliam* regressum, Sacræ Theologiæ Professor, tanquam Aulæ hujusce Alumnus, per creationem emicuit; Ecclesiæ *Westmonasteriensis* Præbendarius, & Ecclesiæ *S. Andreae de Holborne Lond.* Rector parochialis eodem quasi tempore factus. Scripturæ genere accurato pollebat, quod idem de familiaribus viri colloquiis dicendum; in linguis autem orientalibus explicandis præsertim eminebat. Scripsit,

Syro-arabica, ad Grammaticam & lexicon spectantia. MS. Voluminibus quatuor in quarto (ut loquuntur Bibliopolæ) totidemque, sed amplioribus, in octavo comprehenduntur, in Bibliothecâ *Bodleianâ* reperienda.

In Ecclesiâ Divi *Petri Westmonasteriensis*, juxta Gradus quibus sacrum conscenditur Suggestum, nec longe à tumulo Doctoris *Samuelis Bolton*, humatus fuit xx. Octob. an. CIO-DCLXIV.

GULIELMUS EVANS, *Monumethensis*, ad Aulam hanc Artibus ingenuis imbuendus accessit an. dom. CIO-DCXV. ætat. xvi. ubi consolito temporis spatio dialecticæ ac Philosophiæ in studiis collocato, Gradum Magistralem capessivit, quod quidem in annum domini CIO-DCXXII. cadit. Compertum de illo nihil amplius habeo, præterquam quod à *Carolo II.* suis divinitus reddito in vivis prope *Oxoniam* agebat, quodque libellum anglicè edidit ejusmodi titulo insignitum.

Conversio Libri Naturæ ad usus Gratia; in Epist. ad *Roman.* cap. 12. v. 4. & 5. *Oxon.* 1633.

ÆDIFICIA.

Aulæ *B. Mariae* fundus, sive Area, ultra dimidiam frontis hodiernæ partem, aquilonarem scilicet, adjectis quæ interius positæ erant Cameris (harum Area lata erat quasi pedes viginti quinque, longa vero, quâ nempe ab Austro Boream versus protendebatur, pedes quinquaginta tres) haudquaquam antiquitus pertingebat: atque angustis hæc limitibus ad *Edoardi* usque IV. tempora præfinita videtur; tunc enim Aulæ *Bedelli* accessione ampliata arbitror.

Fabricam Aulæ recentiore erexit Domus, seu Collegium, *B. Mariae Virginis* vulgo *Oriel*. quo nimirum tempore Artium ingenuarum studio dicata primitus reperitur; cæterum ædificiorum eorum pars maxima jampridem evanuit, supersunt enim Refectorium antiquum, ad borealem Areae partem collocatum, & Camerae, (ad orientale ejusdem latus positæ) nonnullæ, siquidem reliquæ anno CIO-DCLXIV. dirutæ fuerunt. Frontem quam prædiximus, plateæ *Schydardstreet* dictæ latus orientale partim claudentem, an. CIO-CDXLVII. demolitam reperiō (hæc ab austro ad aquilonem pedes circiter 111. protensa fuit) cujus in Areâ hodiernam illam exædificarunt *Orienses*, aliquam sumptuum partem faciente *Johan. Carpenter*, Episcopo *Wigorniensis*. Frontem reliquam, australem nempe quod attinet, Aulæ *Bedelli* (Aulæ scilicet

scilicet Beatae Virginis adjecta) in locum successit, una cum ædificiis ad Refectorium novum, eorum versus, pertingentibus; pecuniam illud in opus erogante Collegio *Orielensi*, Benefactorum aliquorum symbolis partim adjuto.

Refectorium, Togatorum usibus hodierno die inserviens, cum cellâ inferius & capellâ superius positus; promptuarium quoque, & camera; occiden-

talem ejus partem claudentes, circa annum domini MDCLXII. construebantur; munus Principalis obeunte, & aliquam impensarum partem (idem operis Benefactorum aliquorum munificentia maxime tribuendum) faciente Doctore *Saunders*. Ad Principalis quod spectat Cœnacula secus boreale Refectorii latus posita, quoniam tempore, aut quorum sumptibus excitata fuerint nullibi, quod sciam, deprehendendum.

Novum

Novum Hospitium, sive Hospitium Trilleckianum.

Nospitium
Novum
Ballivam
borealem,
sive locum
cui nomen
olim *Septem*
peccata
mortalia,
solemque
occidentem
interjaceret,
secus vi-

cum qui à plateâ *lignariâ* ad Ecclesiam Divi *Petri* in *Ballivâ* tendentem excipit collocatum. Priscis temporibus *Ædes* illas incolebant *Pennardii*, Cives *Oxonienses*, quorum è stirpe oriunda *Frideſwyda*, *Gulielmi Pennard* filia & hæres, (sub id enim proles mascula familiæ defecit) easdem, inter tenementum *Godſlovanum* ac Tenementum *Johannis Bybury* collocatas, *Johanni Trilleck*, Episcopo *Herefordienſi*, & *Thomæ Trilleck*, fratri ejus, transcripsit, facta eam in rem ^a instrumento, undecimo *Aprilis* die, an. Regni *Edoardi* tertii *xxiii.* dom. vero *CIOCCCXLIX.* Intestatus obiit Antistes (hoc anno *CIOCCCLX.* contigit) quapropter jus ipsius quoad *Ædes* istas ad fratrem præfatum devolutum est, & ab eodem post sexennium (ad Episcopatum *Roffensem* evectus dudum fuerat) *M^{ro} Hugoni Penbrigge*, *M^{ro} Rogero Otery*, & *Gualtero Browne*, Ecclesiæ *S. Magni Lond.* Parocho, ^b transcriptum. Hi autem (dempto *Pembrigge*) *D. Gulielmo Wykeham*, Episcopo *Wintonienſi*, & aliis quibusdam, tenementa illa (numero enim bina fuere) Hospitia *Trilleckiana* in ipso ^c Instrumento, septimo *Novemb.* *xl.* *Edoardi* *III.* dom. nempe *CIOCCCLXIX.* confecto, nuncupata, consignarunt. Iisdem potitus *Wykehamus*, & indulto regio eam in rem impetrato munitus, una cum hortulis tribus, zephyrum versus adjacentibus, necnon messuagio quodam (nomen ei *Aula Rosacea*) hortoque contermino, Collegii *Novi* Custodi & Scholaribus donanda ^d duxit; & id sane octavo mensis *Junii*, anno *Richardi* *II.* decimo quinto, dom. *CIOCCCXCII.* præstitisse deprehenditur.

Tempus quod attinet quo Musis primitus assignabantur *Ædes* istæ; id ego accidisse opinor dum *Trilleckios* dominos agnoscerent; tunc enim Hospitia primum dici occæperunt, velut ex instrumento quo eisdem *Gulielmo Wykehamo* detulere *Rogerus* ille *Otery*, & *Gualterus Brown*, Clerici, satis liquet; neque enim nomine unquam illo antea innotuerant. Monachis primum *Albis*, *Bernardinis* nuncupatis, in habitacula ^e ceſſerunt, cum vero eorum plerique ad Collegium *S. Bernardi* migrassent, per Convoca-

tionem Regentium & non Regentium an. dom. *CIOCDLV.* statutum fuit, quod Viris Religiosis, vel honestæ conditionis aliis quibuscunque, deinceps paterent. Juri postmodum Civili studentibus referatæ comparent, quales ad *Edoardi* usque *VI.* tempora Hospites habuerunt; ejus autem Facultatis Professores haud pauci cum primis eruditi ex iisdem prodierunt (eorum complures natione *Cambro Britannos* fuisse constat) qui quidem Prælectionibus ibidem, cum Gradum alterutrum ambirent, habitis, matrem Academiam sedemque suam abunde ornavunt.

PRINCIPALES.

Magister Gulielmus Freeman; occurrit an. dom. *CIOCDXXXVIII.* Alios complures extitisse illo antiquiores nullus dubito, eorum vero memoriam cum Annalibus haud paucis academicis intercidiſſe dolendum. Proximus autem reperitur;

Mr Galfredus sive *Griffithus Eberion*, *CIOCDXLIV.* *Aulæ Divi Pauli*, in Parochia Sanctæ *Ebba*, Principalis dein fuit.

Mr Gulielmus Wytney, è Collegio *Novo* *CIOCDXLV.* *Aulæ Vineæ*, in Parochiâ Sancti *Edoardi* Principalis postmodum deprehenditur; satis vero concessit, an. *CIOCDLII.*

Philippus Burgavenny Dec. Principalis reperitur *CIOCDLVII.* Munere illo sponte abſceſſit, & Hospitii de *Beke* (*Bekeſinne* dictæ) Principalis evasit.

Mr Gualterus Pavy è Collegio *Novo*. *CIOCDLX.* *Edoardus Hanington*, seu *Havington*, Art. Magister, & in Theologiâ studiosus, ac Rector Parochialis de *Wader-market*, factus est Principalis an. dom. *CIOCDLXII.* Collegii *Novi* Socius jam antea fuerat.

Laurentius Cocks, Decret. Doctor, *Haningtonum* excepit an. *CIOCDLXIX.* Is Collegii *Novi* Socius, dumque in Magistratu isto versaretur Rector parochialis de *Sahamtony* in Dicecesi *Nordovicenſi* fuit; *Aulæ Bovinæ* Principalis, Scholæque Juris Canonici haud ita pridem Moderator.

Dionysius Hogan, Principalis occurrit, vice Doctoris *Cocks*, an. *CIOCDLXIX.*

Mr David They, Hospitii alterius *Trilleckiani*, Principalis fuit. *CIOCDXLVI.*

Gul. Goedhey subrogatur. an. *CIOCDXLVII.*

Mr Owen an. *CIOCDLI.* Eundem cum *Oweno* illo *Lloyd*, Scholæ Juris Canonici sub idem plane tempus Principali, seu Moderatore, fuisse conjicio.

^a In *Theſaur. Coll. Novi* in *pyx. S. Petri* in *Ballivo* & in *Reg. primo* ejusd. *Coll.* p. 57. chart. 25. ^b Ut in eod. *Reg.* p. 58. Chart. 3. & 13. ^c *Ib.* Chart. 30. ^d *Ib.* p. 61. chart. 1. ^e *Vt* in *diverſis comput. Burſariorum Coll. Novi.* 1. Aa. fol. 91. a.

Mr *Philippus Welsh*, subrogatus est exeunte quasi anno CIOCDLXIX.

Joh. Lychfeld, LL. Dr nuper è Coll. Novo, Principalis emerfit circiter annum CIOCDLXXXIV. Scholæ Juris civilis Moderator, Hospitii *Nevilliani* & Aulæ *Monialium* (Aula ista & Hospitium Collegio *Corporis Christi* locum dein cesserunt) Principalis pridem fuerat.

Richardus Carpenter, LL. Doctor, id muneris adivit, anno quasi CIOCDXC.

..... *Powtrel*, LL. Doctor, successit an. CIOCDXC VII.

Richardus Bond, Juris canonici Doctor, admissus occurrit circa an. CIOCDXCIX.

Christophorus Wardball, seu *Warthiall*, LL. Baccalaureus, Bando, Principalem exuenti, sufficitur an. CIOD.

Johannes Lacy, LL. Baccalaureus, Principalis vel saltem Vicarius Doctoris *Richardus Salter*, an. CIODIII.

Dr *Richardus Salter*, nuper è Coll. *Magdalenensi*, jamque Rector de *Stanlake*, in agro *Oxonienfi*, necnon Ecclesiæ *Lychfeldiensis* Præbendarius, Principalis reperitur annis CIODIV. & CIODV.

Gulielmus Balborow, LL. Baccalaureus, Aulæ dudum *Mildridiane* Principalis, *Laceio* munus deponenti substituitur xx. *Maii*, an. dom. CIODX. Diem obiit mense *Novembri*, an. CIODXIV. inque Ecclesiæ *Divi Petri in Ballivâ* Cancelli humatus fuit.

Mr *Johannes Wortbiall*, admissus est xxvi. *Novemb.* CIODXIV.

Johannes Payne, Art. Magister, id muneris adivit circiter annum CIODXX. dumque eodem adhuc fungeretur, LL. Doctor, & Scholæ Juris civilis Moderator, emicuit. Mortem Principalis occubuit mense *Jun.* an. CIODXXIIX.

Rogerus Carew, LL. Baccalaureus, admissus comparet vii. *Jul.* CIODXXVIII. E vitâ ingravit exeunte quasi mense *Martio*, an. dom. CIODXXIX. inque Ecclesiâ *Divi Petri in Ballivâ* sepultus quiescit.

Thomas Barrett, LL. Doctor, viii. *Apr.* CIODXXIX.

Henricus Wyght, Decret. Doctor, & Scholæ Juris Canonici Principalis, five Moderator, substituitur x. *Decemb.* CIODXXIX.

Gulielmus Roberts, LL. Baccalaureus, agri *Merwinienfis* Archidiaconus, successit xiii. *Octob.* CIODXXX.

Rowlandus Merick, LL. Baccalaureus, ex Aulâ *Sancti Edoardi* (hæc haud procul ab Ecclesiâ eidem divo nuncupatâ stetit) admissus fuit xvii. *Decembr.* an. CIODXXXIV. Legum postmodo Doctor, Ecclesiæ *Menevensis* Cancellarius, tandemque Episcopus *Bangorienfis* emicuit.

Mr *Gulielmus Roberts*, Principalis de integro, suo vel jure, vel vice *Merickii* apud *Wallos* agentis, reperitur, an. CIODXXXV.

Mr *Richardus Richardson*, munus Principalis adivit circiter annum domini CIODXLII.

David Dewes, LL. Baccalaureus, Collegii *Omnium Animarum* Socius, admissus fuit xxvii. *Januar.* CIODXLV. Collegii *Jesu* Principalis, omnium primus, dein emerfit.

Mr *Johannes Gybbons*, è Collegio *Omnium Animarum*, Principalis evasit xxvii. *Augusti* an. CIO-

DXLVIII. Anno CIODL Legum doctoratu ornatus comparet.

Gulielmus Ambrey, L. B. Collegii *Omnium Animarum* Socius, *Gybbonsium* excepit xvii. *Decemb.* CIODL.

Hugo Powell, LL. Baccal.

Thomas Powell, LL. Doctor

Doctoris *Aubrey* ;
(hic exercitus Anglicani, ad Oppidum *Sancti Quintini* in *Picardiâ*, Judex, quem vocant, Advocatus tunc temporis erat) vices singulatum obibant.

Johannes (*Thomas* aliquando appellatur) *Griffith*, LL. Baccalaureus, è Collegio *Omnium Animarum*, Principalis, prædictis omnibus posterior fuit, de tempore vero admissionis parum liquet. Certe munere illoungebatur anno CIODLXI.

Robertus Lougher, LL. Doctor, è Collegio *Omnium Animarum*, *Griffithum* excepit CIODLXIV. Anno ab inde proximo Professor Juris Civilis regius emicuit.

Richardus Bray, LL. Baccalaureus, & Collegii *Omnium Animarum* Socius. CIODLXX.

Felix Lewes, LL. Baccalaureus, ex Aulâ pridem *Cervinâ*, CIODLXXI. Magistratu pulsus est per Cancellarium, propterea quod Praelectiones, ipso in Hospitio habendas, intermitteret ; & integro porro mense, durante etiam termino, abtuisset.

Robertus Lougher, LL. Doctor, Principalis denuo evasit, *Lewesi* in locum, decimo *Maii* an. dom. CIODLXXV. per Vicecancellarium admissus. Ejusdem Vicarius annos jambinos vel trinos extiterat.

Daniel Dunne, LL. Doctor, Principalis occurrit CIODLXXX. Socius Collegii *Omnium Animarum*, postmodum Curiae de *Arcubus* Cancellarius, reperitur ; in locum insuper Equestrem dein evectus est, ac Delegatorum (quos *Burgeses* nuncupant) Academicorum primus, negotia nostra in magno illo Ordinum Regni conventu expedit.

Edmundus Price, LL. Baccalaureus, successit CIODLXXXI.

Johannes Estmond, LL. Baccal. CIODLXXXIV. Socius ille *Novi* Collegii fuerat, Legum vero Doctoratu auctus, Rector de *Sahamtony* parochialis emerfit ; ubi etiam satis concessit anno CIODCIV.

Franciscus Bevens, LL. Doctor, Collegii *Omnium Animarum* haud ita pridem Socius, Principalis deprehenditur anno CIODLXXXV. Post paulo Collegii *Jesu* factus est Principalis.

Robertus Crane, LL. Baccalaureus, è Collegio *Balliolensi*, subrogatur CIODLXXXVI.

Johannes Ferrar, Artium Mag. è Collegio *Magdalenensi*, ejus in locum substituitur circiter annum dom. CIODXCIH.

Johannes Budden, LL. Doctor, è Collegio *Magdalenensi*, admissus fuit xxviii. mensis *Junii* an. CIODCIX. quo tempore neque Ordinis superioris neque inferioris Commensalis aliquis Hospitio in isto comparebat. *Buddenum* autem illum quod attinet, plura de ipso alibi hoc nostro in opere invenies.

Carolus Twysden, LL. Baccalaureus, Collegii *Omnium Animarum* nuper Socius, munus Principalis adivit nono *Martii*, CIODCXVIII. Aulæ *S. Albani* Commensalis tunc temporis erat. Munere cessit

D d d d d

Legum

Legum Doctor & Ecclesiae *Conventriensis* & *Lichfeldiensis* Cancellarius, xx. Decemb. an. dom. CIO-DCXXI.

Robertus Lodington, Artium Magister, & Collegio dudum *Aeneasensi*, admissus reperitur secundo *Januarii*, an. CIO-DCXXI. Magistratu sponte abiit xii. *Julii* CIO-DCXXVI. Rectoria utique de *Wylby*, in agro *Northamptonensi*, ab ipsa Universitate donatus.

Christophorus Rogers, Artium Mag. (dein S. Th. P.) & Collegio *Lincolniensi*, admissus fuit xviii. *Julii* CIO-DCXXVI.

Christophorus Prior, Sacrae Theol. Professor, & Collegio pridem *Balliolensi*, à Marchione *Hertfordiensi*, Cancellario Academico, in Principalem designatus est, exeunte quasi anno CIO-DCXLIII, sub id enim transfuga *Rogersius* ad Parlamentarios sese contulerat.

Christophorus Rogers, Principalis de integro evasit an. CIO-DCXLVI. Post reducem ad suos *Carolus* II. saluberrimum illud Senatus-Consultum de uniformitate ecclesiastica subscripto nomine approbare recusavit, ac proinde Principatu merito exturbatus est. Animam exhalavit secundo *Decembris* die, an. CIO-DCLXIX. inque Ecclesia *Divi Petri* in *Ballivâ* sepultus jacet.

Johannes Lamphire, Medicinae Doctor, & publicus Historices Professor, *Rogersio* successus est viii. *Sept.* an. CIO-DCLXII.

Gulielmus Stone, LL, Baccalaureus, ex Aula olim *Edmundi*, *Lamphirum* excepit sexto mensis *Julii*, an. dom. CIO-DCLXIII.

EPISCOPI.

Episcopum disciplinis academicis Hospitio in isto penitus imbutum neminem reperio; suppetunt tamen rationes ob quas eidem videantur tribuendi,

Arthurus Bulkley, Bangoriensis. CIO-DXLI.

Richardus Davyes, Menevensis. CIO-DLXI.

Hugo Jones, Landavensis. CIO-DLXVI.

Gul. Bletthin, Landavensis. CIO-DLXXVI. quibus addi potest,

Rowlandus Merick, Bangoriensis. CIO-DLIX.

SCRIPTORES.

Johannes Twyne, apud *Bolington*, in agro *Hantoniensi*, natus, operam Hospitio in isto bonis literis aliquandiu dedit, & nisi me fallo tanquam ex eodem Togatus ad lectionem cujuslibet libri Institutionum, admissus fuit an. CIO-DXXIV. Postquam Academiae valedixisset, Scholae *Cantuariensis* publicae Archididascalus, an. q. domini CIO-DLIII. Urbis illius Praetor evasit. Vir sane gentis hujus nostrae in Historia & Antiquitatibus haud modice versatus, literas quoque humaniores accurate doctus, iisque potissimum nominibus in pretio habitus. Scripsit,

De rebus Albioniciis, Britannicis, atque Anglicis Commentariorum libros duos. Hos ille filii *Thoma* in

usum contexit, is autem propalandos demum censuit, Lond. 1590. lat.

Alia nonnulla consimilis plane argumenti composuit; quae tamen in lucem haudum prodierunt, penes Viros privatos inque Bibliothecis quibusdam unice comparentia. Fato functus est xxiv. *Novembris*, an. CIO-DLXXXI. & in Ecclesia *Divi Pauli Cantuariensis* Cancelli humatus quiescit; tumulus autem Viri Epitaphio ornatur, nunc temporis praetermittendo; cujus vice Carmina quaedam à *Varronis* Britannici, (*Lelandum* intelligo) *Twyni* scilicet laudes enumerantia subjungenda duco:

*Incipe nunc Erato nostrum laudare Tuinum,
Doctorem merito quem chorus omnis amat.*

*Ille canis dextris Musis & Apolline versus,
Quos habet in pretio Cantia tota suo.*

*Insuper illustrat nostros ex ordine Reges,
Imperii sobolem, Dux Gulielme, tui.*

*Denique scriptorum veterum monumenta polita
Disquirat, studiis proposit ut ille bonis.*

*Invigilatque Schola Dorovernæ nomine dicta,
Quae Servatori fana dicata tenet.*

*Ista quidem si sunt minimè laudanda, Tuinum
Desine tunc Erato concelebrare meum.*

RICHARDUS DAVYES, patriâ *Cambro-Britannus*, quanquam de agro ipso natali minus constat, eruditionem academicam in Hospitio Novo hausit, id quod indiciis abunde manifestis compertum habeo. Juris, ut opinor, Civilis Baccalaureatum, tanquam ex eodem Hospitio Togatus, capessivit; ad Theologiam vero dein conversus, Episcopus primum *Asaphensis*, ac postmodo *Menevensis* emicuit; Sacrae autem Theologiae Doctoratu ornatus denique reperitur. Scripsit ac edidit,

Concionem funebrem, in Ecclesia Caermarthaniensi parochiali habitam, cum Gualtero Essexiae Comiti iusta exequiarum persolverentur. Lond. 1577. Prodivit una Comitis illius Epitaphium genealogicum, idiomate latino conscriptum; verum hoc alium agnoscit Authorem.

E vitâ migravit an. CIO-DLXXXII. in Ecclesia vero suâ *Menevensi* sepultum conjicio.

CHRISTOPHORUS LOVE, apud *Caerdiff* in agro *Glamorganiensi*, patre autem *Christophoro*, natus, ad Hospitium istud literis academicis imbuendus accessit an. dom. CIO-DCXXXIV. aet. xvii. Anno CIO-DCXLII. Gradum suscepit magistralem, & Junioris (quem vocamus) Magistri partes demandatas in Comitibus habuit. Eodem quasi tempore Catharorum ad partes transivit, & militibus praefidiariis in Castro *Windleforiano* buccinator Evangelicus classicum cecinit; postea Ecclesiae *S. Annae* prope portam *Aldersgate*, tandemque *S. Laurentii* in *Judaismo* Lond. (eo nomine antiquitus donatur locus quem incolunt Judaei) Parochus emerit; astroque illo fanatico ultra sanctulos plerosque omnes agitato denique comparuit. Cum de pace Regem inter subditosque rebelles apud *Warbridge* ageretur, Delegatorum ille parlamentariorum animos è sacro suggesto ita in *Carolus* exacerbavit (liquidem pacem cum Rege iniri nullo modo posse asseveravit, quod is

utique & Parliamentum non minus inter se diffiderent quam coelum ac inferi) ut accensa quasi de integro seditione, re prorsus infecta, immo parum admodum disceptata, utrinque discederetur. Querelas inde ad Parliamentum frustra detulerunt Regii, abrupti quod tractabatur fœderis culpam in Presbyterum turbulentum conjicientes, eaque ratione spem pacis omnigenam ademptum iri ostendentes. Sed expectanda erat Tyrannis Cromwelliana; utpote quæ hosti regio non uni dignas denique poenas irrogavit. Scripsit sermo anglicano, Conciones varias;

Anima spe dejecta medelam, ad peccatores miseros & languentes erigendos conducentem nuncupatas. Edit. Lond. 1657.

Tractatum de Angelis. Ibid. eod. anno.

De omnipresentiâ Dei, Conciones varias. Ibid. eod. anno.

Legatum Peccatorum, pœsteris suis consignatum; Conciones varias. Ibid. eod. anno.

Morbum quo laborat Anglia, Concione apud Uxbridge, tricesimo Januarii, an. CIODECLIV. quoniam nimirum die de pacificatione primitus agi captum, habitâ explicatum. Lond. 1645.

Veritatem, Incrementum, Gradusque varios Gratia; Concionum quindecim summam. Lond. 1654.

Concionem funebrem, in Libri Job. cap. 30. vers. 23. Ibid. eod. anno.

Tractatum de vocatione & electione efficacibus; Conciones sexdecim. Ibid. 1653.

Tractatus binos; alterum nempe de Gloria celesti, de terrore infernali alterum, &c. Ibid. eod. anno, & 1658.

Virum christianum zelo abreptum, Caecos vis sanctâ expugnantem, Conciones varias. Lond. 1654.

Pugnam inter Carnem ac Spiritum; Concionum 27. summam Ibid. 1654.

Viri christiani Directorium, in Conciones varias dispersitum. Ibid. 1653. & 58.

Patefactis consiliis Cromwellianis, requæ Presbyterianorum jam prorsus deploratâ, Scotiæ Caroli II. damna fero nimis refarcientibus, accessit, fore nimirum sperans, ut illo in solium avitum vi ac armis restituto, & ipse vitæ antea actæ maculas elueret, & quod patri nullo modo extorqueri poterat, id à Rege filio, in Scotiâ tunc temporis agente, impetrarent Presbyteriani: Ut abolitâ nimirum Hierarchiâ Apostolicâ, cultus ac disciplina Genevensis in omne ævum stabili- rentur. At vero cum irrita illa gentis infelicis molimina promoveret, comprehensus Lovius carcerique mancipatus est; Proditionis denique (si diis placet) postulatâ, inque Aulâ Westmonasteriensi compertus, una cum Gibbonso (hic ejusdem farinae Presbyter erat, & ob idem delictum damnatus) in colle cui à Turri Londinensi cognomen capite truncatus est, vicesimo secundo Augusti, an. CIODECLL. In Ecclesiâ suâ, Sancti nimirum Laurentii, ad aquilonarem Cancelli partem, sepultus jacet; cui sane martyrii gloriam tribuendam ducunt schismatis prædicti imitatores; quanquam non desint qui accensæ rebellionis poenas dedisse arbitrantur.

HENRICUS JEANES, patriâ Somersesensis, Al- lensæ autem, velut mihi nuntiatum, patre Christo- phoro Jeanes, de Kingston, in eodem agro, natus,

ad Hospitium hoc Novum cultum Ingenii percepturus accessit an. dom. CIODCXXVI. ætat. xv. Anno CIODCXXXIII. Gradu Magistrali honestatus est; deinde vero ad Aulam Cervinam sese contulit, ibiq; annos aliquot in literis posuit, atque inter concionandi & disputandi facultate præditos haud postre- mus habebatur. Presbyterianorum postmodo partes secutus (hi ludibrio magis quam odio jam pridem Viro fuerant) primum de *Beete-crocombe*, postea de *Chedroy*, in agro natali, Rector evasit parochialis; in Pago autem novissime dicto, Juvenes complures Academiæ maturos, spretâ juramentorum nobiscum datorum religione, Dialecticâ & Philosophiâ suis in Adibus erudit; habitis ibidem disputationibus, aca- demicarum æmulis. Philosophus quidem haud male doctus erat, cognitione vero metaphysicâ præsertim pollebat; Theologiam quoque Scholasticam probe calluit, bona porro seculi parvi fecit; ob ingenium denique & sales innocuos existimatione aliquâ dignus; idque eo magis, quod hæc omnia in Catharo aliquo rarissime conveniant. Scripsit idiomate anglicano; præter alia;

Tractatum quod Christianis suadet ut ab omni quoq; mali specie caveant. Ox. 1640. Ibid. 60.

Vindicias Doctoris Twisse, contra objectiones Dom. Johannis Goodwin, in libro cui titulus Redemptio redempta. Ibid. 1653.

Regiminis ecclesiastici defectum non sufficere ad excusandam Cœna dominica intermissionem, &c. Ibid. eod. anno.

Examinatorem examinatum, sive responsionem ad dissertationis præfatæ examen, per Dom. Fulwood institutum. Ibid. eod. anno.

Miscellanea theologica, scholastica & practica, tractatibus variis comprehensa, &c. Oxon. 1656. Ibid. 60.

Doctoris Hammondi imitator, quo Christum amore erga deum nunc fervidiori, nunc remissiori, correptum cum plenitudine illâ Gratia habitualis, felicitate per- petuâ, animæque ejus impeccabilitate, consistere non posse, contendit, &c. Ib. 1657.

De laudis & gratiarum actionis excellentiâ. Ox. eod. anno.

Tractatum de plenitudine Christi. Ibid. eod. anno.

Conciones varias, Edit. 1649. 60. &c.

Dissertationem Scholasticam de naturâ gratiarum actionis. Oxon. 1660.

Tractatum de actionum humanarum adiaphoriâ. Ox. 1659.

De Justitiâ originali, ejusque contratio, concupiscentiâ. Ibid. 60.

Epistolas ad Doctorem Jeremiam Taylor, de loco quodam libri ejus quo peccatum originale ulterius explicat. Ibid. 1660.

Replicationem ad Doctorem Hammond, fundamen- ta sua Uniformitatis ex epistola primâ ad Corinth. cap. 14. vers. 40. desumpta vindicantem. Ibid. eodem anno.

Apud *Wells*, in agro Somersesensi, statim ante Festum Sancti Bartholomæi, an. CIODCLXII. diem obiit supremum; atque ita tempus quo vel Beneficia dimittere, vel Ecclesiæ Anglicanæ con- formes

formes sese præstare tenebantur Schismatici, mature antevertibat. Sepultus ubinam fuerit, nisi forte in Ecclesiâ suâ *Chedzeyanâ*, ignoro.

JOHANNES HULETT, *Londini*, familiâ honestâ & generosâ, natus, istius Hospitii Commensalis, an. dom. CIODCXXVII. ætat. xx. annoque CIO-DCXXXIII. Artium evasit Magister. Susceptâ inde ad externos profectiõne, regiones varias, maxime autem *Russiam* majorem, quæ *Moscovia* nunc audit, peragravit, cumque Patriam reviseret, progressus non contemnendos in Artibus plerisque ingenuis, præsertim vero in Geographiâ & Scientiis aliis mathematicis, fecisse comparuit. Ætatem reliquam *Oxonie* degebat, pubemque academicam eorum quæ ipse callebat cognitione, non sine laude aliquâ & existimatione, informabat. Scripsit, ac edidit anglice,

Ephemeridæ varias.

Quadrantis, Quadrati, & Instrumenti mathematici nocturni nuncupati descriptionem ac usus. Lond. 1665. &c.

Fatis *Oxonie* concessit vicesimo primo Decembris, an. CIODCLXIII. inque Ecclesiâ Divi Petri ad orientem tumultatus jacet.

JOHANNES WILKINS, ex Hospitio primum isto Academicus, ad Aulam *Magdalenensem* commigravit; ubi fusius de illo edisserendum.

NICOLAUS LOCKYER, in agro *Somersetensi*, patre *Gulielmo Lockyer, Glasconensi*, natus, ad Hospitium *Novum* amandatus est an. dom. CIO-DCXXXI. ætat. xx. Bonis ibidem Artibus annos complures invigilavit, tandemque Gradu Magistrali auctus est. Gliscentibus aliquanto post turbis Regni intestinis, ad Rebelles aperte descivit, tantamque demum gratiam apud O. *Cromwellium* inivit, ut Præpositi *Eatonensis* munus consequeretur, *Rousai* Pseudo-Baronis, fato jam functi, in locum substitutus. Eodem, post felicissimum *Caroli II.* ad suos regressum, exturbatus, in vivis etiamnum agit: propalavit autem,

Balsamum Angliæ & Hiberniæ hemorrhagia destinatum, sive præcepta Christianis afflictis opportuna: Conciones 20. Lond. 1643. Ibid. 49.

Librum memorialem Dei Judicia [pœnas intelligence peccatoribus irrogatas] *spiritualia & temporaria complectentem.* Concion. sex. Lond. 1671.

Extant Tractatus alii ab eodem Viro conscripti, eorum vero facta mihi nondum est copia.

GULIELMUS DURHAM, in agro *Glocestriensi* natus, literas academicas Hospitio in isto haurire coepit an. CIODCXXVII. Anno XXXIII. Gradu Magistrali ornatus est, & eodem quasi tempore in Clerum ascitus, Beneficium aliquod (positum ubinam fuerit ignoro) consequeretur, deinde autem perduellium patrocinio Rectoriâ opimâ de *Credington*, in agro *Wigornensi*, donatus comparet, cæterum solum patrum cœlitus recuperante *Carolo II.* Beneficio illo excidit. Scripsit vero,

Vitam ac Mortem Roberti Harris, Sacre Theol. Professoris. Lond. 1660. angl. Conciones porro unam & alteram edidit, quas mihi haudum videre contigit; nunc autem temporis curâ Animarum vacuus, vitam agit privatam. Vir inter literatos annumerandus.

JOSHUA SPRIGGE, in agro *Oxonienfi*, & speciatim, ut opinor, *Banburie*, natus, disciplinarum sublimiorum studio sese Hospitio in isto accinxit anno dom. CIODCXXXIV. Suscepto dein Gradu Magistrali, Socius Collegii *Omnium Animarum*, in Visitatione illâ *Parliamentariâ*, anno nimirum CIO-DCXLVIII. evasit. Rebellibus jam pridem accesserat, & Evangelium passim annuntiarat, sacris tamen Ordinibus initiatus ab Episcopo aliquo an fuerit parum constat; hodierno sane die ab Ecclesiâ Anglicanz Ritibus abhorret, & *Crayfordia*, ni fallor, in agro *Cantiano* degit. Scripsit librum cui titulus,

Anglia rediviva, sive progressum, Gestorum, & Victoriarum Exercitus sub ductu Excellentissimæ Thomæ Fairfax, Equitis aurati, Historiam. Lond. 1647. fol. angl. Quid de opere illo senserit in Epistolâ ad Lectorem, libro suo *Rerum Britannicarum*, &c. inscripto præmissâ, ostendit *Georgius* quidam *Hornius*, cujus utique censuram, ab eâ quam sperarat *Spriggus* longe diversam, si lubet consule. Edidit vero insuper Scriptor hic noster,

Testimonium appropinquanti Gloriæ adhibitum: Conciones quinque, *Londini* in Ecclesiâ Sancti *Pancratii*, in Vico *Saponario* (vulgo *Soperlane*) habitas. Lond. 1649. Tractatus quoque alios theologicos contexuit, sed mihi nondum visos.

Viri hujusce Frater *Gulielmus*, Collegii *Lincolniensis* olim Socius, & ex Academia *Oxonienfi* Art. Magister, *Dublinii* apud *Hibernos* Causidicus repagularis nunc habet; & à Legum municipalium cognitione existimationem sibi haud vulgarem comparavit. Eximiis profecto ingenii dotibus pollet, quod & scriptis quibusdam dudum propalatis testatum fecit.

SILAS DOMVILLE, sive *D'Omville*, alias *Taylor*, apud *Harley*, prope *Wenloebiam magnam*, in agro *Salopiensi*, natus, in Scholis vero *Westmonasteriensis* & *Salopiensis* primis pueritiæ disciplinis imbutus, ad Hospitium istud eruditione academicâ informandus accessit anno dom. CIODCXLI. verum ingruente sub id bello civili, Academiae haud ita post valedixit, seque ad Historiæ & Musicæ (hujus autem theoriâ nequitiam contentus, praxin adjunxit) studium conferebat; sed neque alias ille Artes prætermisit quæ virum generosum maxime decent, quæque eundem omnibus nummis absolutum reddunt. Anno CIODCLX. in solum nempe avitum restituto *Carolo II.* Epistalmate regio Commissarius, quem vocant, apparatus bellici, Armorum & Munitionum, apud *Dunquercham*, evasit; decursoque inde quinquennio factus est Casteriarum regaliū & apparatus nautici *Harwici*, in extremâ maritimâ parte *Essexiæ*, Custos ac Agens. Scripsit;

De Terrarum partitione inter liberos, &c. anglice The History of Gabelkind. Lond. 1663. angl. Typis quoque mandandum curavit Anonymi cujusdam libellum, ejusmodi titulo inscriptum;

De brevî relatione Willielmi Comitû Normanorum. Lond. 1663. lat. Annos porro quatuor in colligendis agri *Herefordiensis* Antiquitatibus posuit; atque id sane operis materiam illam plenius tractaturo Apparatus haud contemnendi loco futurum est. *Harwici* dum hæc scribo agit, alia, si Deus dederit, in vulgus propediem emissurus.

ÆDIFICIA.

Domicilii hujusce literarii fundus latior quam die hodierno nunquam patebat, utpote in quo Hospitia tantum bina, *Trilleckiana*, ut præfatum, dicta, *Aulaque Rosacea*, eisdem versus boream contermina, & in ipso quasi Hospitii hodierni ingressu sita, primitus steterunt. Exeunte *Henrici VI.* Regno, vel primis *Edoardi IV.* temporibus, ruinam adeo minitabantur *Ædificia*, ut diruenda statim duxerit Collegium *Novum* (tamen octavo *Henrici IV.* anno pecuniam in iisdem reficiendis haud exiguum collocasse ^a reperio Sodalitium illud) cujus mox impensis, fabricam in unam, ab ipsis fundamentis de integro constructam, coaluere; unde etiam Hospitium *Novum*, alias Hospitium *Trilleckianum* dici occæperunt; id quod in Tabella ^b quadam sua annotavit *Johannes*

Rouse, Antiquarius ille *Warwicensis*, eodem pene ævi spatio *Togatus Oxoniensis*.

Tryllochymne (inquit ille) quod nunc dicitur *Novum Hospitium*, quia noviter edificatum, pro *Legistis*.

Præ aliis omnibus *Aulæ* istius *Ædificiis*, sumptibus Collegii *Novi* crebro reconcinnatis & subinde ampliatis, commemoranda venit Capella; quam utiq; ibidem olim comparuisse ^c constat, ad occidentalem, ut opinor, *Areæ* partem collocatam. A Fratribus *Bernardinis* erectam, vel saltem inchoatam, suspicor; quippe qui *Missarum* solennia, reliquaque ad cultum divinum spectantia ibi loci videntur peregisse. Collapsa quoniam tempore fuerit compertum non habeo; mentio autem illius novissima sub Fratrum eorum discessum occurrit. Hisce porro Dormitorium ^d erat, in quo omnes, dempto Principali, pernoctabant; verum de illo nihil amplius referendum habeo, quam cum vitium faceret impensis Collegii *Novi* instauratum sæpius fuisse.

^a In comput. Burf. Coll. Novi ut sup. ^b Tabella Aularum Oxon. MS. ^c In comput. ut sup. ^d Ibid.

Aula B. Mariæ Magdalenaë.

Equitur Aula B. *Mariæ Magdalena*, quæ utcumque apud vulgus scriptorum tanquam ipsius Collegii *Magdalensis*, cui vicina est, parens habeatur, (quasi ex eâ nimirum in hoc Collegium cum primum in solo S. *Johannis Hospitalis* erectum esset, Præ-

fidens & primi Socii fuissent transcripti) tamen vel à primâ ipsius fundatione Scholam tantummodo Grammaticalem fuisse, sicut ex iis quæ à me in Collegio isto supra sunt dicta, sic etiam ex sequentibus manifestum fiet.

Gul. enim de *Waynfleet*, Episcopus *Wintoniensis*, jam aliquandiu post Collegium suum B. *Mariæ Magdalena* planè absolutum, & confirmatum, eandem ædificare a coepit, nempe mense *Augusto* anni *CIOCDLXXX*. Siquidem cum pientissimus ille senex, beneficentiam suam intra unius Collegii parietes coerceri, agrè ferret, cuperet autem ut non solum Domus suæ sed & totius vicinæ juvenus, liberè & sine pretio, literis imbueretur, Scholam hanc Grammaticalem eo fine erexit, una cum cameris super eam, & culinâ adjunctâ, in usum Ludi Magistri & ejusdem Ostiarii; quos insuper, uti & ipsam Scholam (quæ prius intra ipsum Collegium ad australe latus Capellæ in Hypogeo quodam, quod ad Hospitale prædictum pertinuit, instituta erat) in hæc ædes transtulit, Magistro quidem (primus is erat *Mr Johannes Anwykyl*) decem librarum per ann. dicto stipendio; quod deinde ab ipso Collegio confirmatum est, anno, quo obiit Fundator, nempe secundo *Henrici VII.* Dom. *CIOCDLXXXVI*. In hæc autem cameras, cum & pluribus capiendis sufficerent, alii Scholares erant admissi. Et post aliquot annos, plures camerae iisdem adstructæ, ad occasum scilicet, ubi nunc Aula janua publica est; quo etiam tempore innotescere primum coepit, sub nomine *Aule Grammaticæ*, deinde vero *Aule Magdalensis*. Ab initio autem ut diximus Schola duntaxat fuit. Quum vero à Studiosis habitari coepit, sub regimine alicujus è Sociis Collegii *Magdalensis*, idq; florentissimè semper habitata est, usque ad Doctorem *Hussey*, qui Principalis fuit, an. *CIODCII*. horum Catalogum infra attexuimus.

BENEFACTORES.

Tho. Whyte, S.T.P. hujus Aulae quondam Alumnus, quinque in eadem Theologiæ Studiosis per modum

exhibitionis octo libras per annum singulis legavit, necnon *iv.* libras per an. Principali solvendas è proventibus terrarum, quarum mentio facta est, in chartâ dotationis Prælecturæ Philosophiæ Moralis in Academia ab eodem fundata. Hoc factum per instrumentum quoddam dat. *xxviii. Jun. an. dom. CIODCXXI*.

Johannes Meek, de cujus benefactione in hanc Aulam, ubi & educatus est, accipe quod è laminâ quadam æneâ sub ipsius effigie, intra musæum Principalis, infra Bibliothecam ejusdem Aulae affixa, transcribere visum est.

Johannes Mecke Art. Mag. Aul. B. M. Magdalena olim Alumnus, centum libras annuas decem Scholaribus in eadem Aula Studentibus æqualiter numerandas Testamento in perpetuum donavit, eodemque cavit crescente postmodum terrarum redditu plures itidem Scholares iisdem proportionè & loco alendi, denario numero adjicerentur.

Anno salutis reparat. *MDCLXV*.

PRINCIPALES.

Mr Richardus Barnes, sive *Bernys*, vel etiam *Berne* aut *Bernes*, (nam ita varie scribitur) Coll. B. *Mariæ Magdalena* Vicepræses, & hujus Aulae sive Scholæ, primus Magister, Præfectus aut Principalis.

Mr Edoardus Grove, invenitur hujus Aulae Principalis, sub an. *CIOCDXCIX*.

Mr Johannes Stokesley, an. *CIODII*. Postea Rector de *Slymbrygge* in agro *Glocestriensi*, & post aliquas dignitates, tandem Episcopus *Londinensis*.

Mr Johannes Longland, successit eidem, an. *CIO-DV*. Postea Episcopus *Lincolniensis*.

Mr Gulielmus Azard, Academiae quondam Procurator, admissus est, v. Dec. an. *CIODVII*. cujus epitaphium supra habetis in Coll. *Magdalensis*.

Mr Richardus Stokes, eidem successit, *xviii. Julii* an. *CIODIX*.

Johannes Kaley, Art. Magister, nomine *M^{ri} Stokes*, Principalis, an. *CIODXI*.

Mr Henricus Wyztyng, occurrit Principalis sub an. *CIODXXVI*.

Mr Robertus Parkhouse, admissus *viii. Martii* an. *CIODXXVIII*.

Mr Christophorus Rookes, *xv. Decemb.* an. *CIO-DXXIX*.

Johannes Barges, Artium Magister, *ix. April.* an. *CIODXXXII*.

Johannes Green, Art. Mag. *xxv. Jan.* an. *CIO-DXXXV*.

Mr Richardus Engest, *xxv. Apr.* an. dom. *CIO-DXXXVII*. Præbendarius *Roffensis* *xxvi. Henrici VIII*.

Simon Parret, vel *Perot*, Art. Mag. novissimo Maii an. CIODXLI.

Johannes Redman, Art. Mag. xix. Julii an. dom. CIODL.

Thom. Coveney, Art. Mag. iv. April. an. CIODLIII. Postea Coll. *Magdalenensis* Præses.

Adrianus Hawthorne, Art. Mag. xxii. Octob. an. CIODLVIII.

Robertus Lyster, Art. Mag. & LL. B. successit, sed quo anno, nisi forte CIODLXX. incertum est. Obiit an. CIODCII. & in Ecclesia *Id. Petri* ad orientem sepultus est Julii xxiv.

Jacobus Hufsey, LL. Doctor nuper Coll. *Novi Socius*, & *Academiae* Registrarius, successit Magistro *Lyster*, an. CIODCII. Postea Equestri dignitate, à R. *Jacobo* ornatus, & Ecclesiae *Sarisenensis* Cancellarius. Obiit ex pestilentia *Oxonii* xi. Jul. an. CIODCXV. & in Ecclesiae B. *Mariae* Choro, noctu sepultus est.

Johannes Wilkinson, Art. Mag. Coll. B. *Mariae Magdalene* Socius, successit an. quasi CIODCV.

Thomas Read, LL. Doctor, nuper Coll. *Novi Socius*, mandato Reg. *Caroli I.* Principalis admissus, xvi. Oct. an. CIODCXIII. quo tempore, *Wilkinsonus* prædictus ad Parliamenti partes profugerat. *Readus* autem & ipse, non multò post, Ecclesiae *Romanæ* reconciliatus, abiit, & hodie, dum hæc scribimus, vivit, ordinis *Carthusiani*.

Johannes Wilkinson, S. Th. P. restructus, an. CIODCXVI. Postea Præses Coll. *Magdalenensis*, Parliamenti diutini auspiciis.

Henricus Wilkinson, jun. S. T. B. (deinde Professor) hujus Aulæ Alumnus, admissus est, xii. Aug. an. CIODCXVIII. Amotus postea, an. viz. CIODCLXII. eo quod Senatus consulto Parliamentario de conformitate subscribere recusabat.

Jacobus Hyde, Med. Doctor, olim Collegii *Corporis Christi* Socius, admissus xxii. Sept. an. CIODCLXII. Postea ejusdem facultatis in *Academia* Professor Regius.

EPISCOPI.

Johannes Stokesley, Londinensis. (de quibus in

Johannes Longland, *Lincolniensis*. Coll. *Magd.*

Josephus Henshaw, *Petroburgensis*. CIODCLXIII.

Johannes Wilkins, *Cestrensis*. CIODCLXVIII.

SCRIPTORES.

GULIELMUS TYNDALE, ab ipso Cardinale *Wolseio*, inter primos Collegii sui *Oxonii* Canonicos juniores adscitus, verum *Lutheri* dogmata sequutus inde amotus est. In hac Aulâ ut videtur aliquandiu commoratus est, ubi & lectionem Theologicam ejusdem Alumnis perlegit. Vide plura de eo in *Æde Christi* supra, & in fine hujus Aulæ.

JOHANNES LONGLAND, hic primum studuit, priusquam in Societatem Collegii *Magdalenensis* coopertus est. Huc etiam rediit Principalis, & deinde Episcopus *Lincolniensis*. Plura vide, inter scriptores Collegii *Magd.*

RICHARDUS FIELD, *Canianus*, in Collegio *Magdalenensi* litteris se primum applicuit, circa an. CIODLXXVII. Utrum vero Semicommunarius, an alicujus alterius ordinis incertum. Post *Baccalaurei* in artibus gradum, huc se contulit, ubi & Artium Magister factus est, an. LXXXIV. Postea per septem annos vel circiter Logice & Philosophicis Prælectionibus & disputationibus quotidianis præfuit, & simul etiam theologicas institutiones primo, deinde vero controversias adversus *Bellarminum* & alios Pontificios publicè & summo cum applausu magnoque Auditorum concursu quovis die dominico tractavit. Postea in Ecclesia Cathedrali *Wintoniensi*, indeque in *Lincolniensi* Legum Municipium *Londini* Hospitio Theologiae Prælector. Tandem vero Sacrae Theologiae Professor an. XCIV. Reginae *Elizabethæ* necnon *Jacobo* Regi à Sacris, à quo etiam Præbenda *Windleforiana*, an. CIODCIV. & brevi post Decanatu *Glocestriensi* donatus est. Quo utroque munere, unâ cum Rectoratu de *Burdleere* in agro *Hantoniensi*, usque ad interitum gavisus est. Vir doctus & in concionando clarus. Theologiae Scholasticæ necnon disputandi peritissimus, præcipue vero in controversiis cum Romanensibus versatissimus. Scripsit

De Ecclesiâ, libros quatuor. Lond. 1606. Quibus & quintum adjecit. Lond. 1610. unâ cum appendice, in quâ apologiam exhibuit, pro quibusdam à se dictis, quæ in pontificiæ causæ favorem detorqueri posse videbantur. Quæ omnia, *Oxonii* rursus impressa sunt. 1628. angl.

Obiit xxi. Nov. an. CIODCXVI. ætatis lv. librorum prædictæ recognitioni, & ad nonnullos, qui se iis opposuerunt, responsioni intentus. Sepultus in Ecclesia Collegiata D. *Georgiæ Windlesoriæ*, juxta uxorem suam *Elizabetham Harris*, (obierat illa biennio ante ipsum) ex quâ sex filios & filiam unicam susceperat, sicut ex laminâ æneâ, quæ in tumuli eorum marmore, figitur, inscriptum legitur.

SAMUEL DANYEL, natus prope *Tauntonam* in agro *Somersetensi*, hujus Aulæ *Commensalis*, an. CIODLXXXI. ætat. xix. Ubi omni academicæ literaturæ genere, præcipue vero politioribus iis, historiâ & poesi, seipsum excoluit. In quarum postremâ aliquot ingenii sui specimina, juvenis adhuc in hac Aulâ exhibuit. Post tres annos, sic impensos, *Academiae* valedixit. Verum quo se transtulerit, vel quo vitæ genere usus est, per aliquod temporis spatium, nihil reperio, nisi quod circiter vigesimum tertium ætatis annum, invenio illum anglicè vertisse *Pauli Jovii* libellum de *Tessaris* vulgo *Impreses*, quem etiam, præfixa eleganti præfatione, edidit Lond. an. CIODLXXV. Deinde in Aulam Regiam vocatus, *Anna* Regina ab interiori cubiculo fieri meruit, & apud illam principem non mediocrem gratiam iniecit, *Johanni Florio* Reginae *Italicâ* linguâ præceptor (qui etiam *Danyelis* nostri sororem duxerat) apud eandem favore proximus. Sub hujus potissimum Principis, necnon quorundam istius temporis procerum patrocinio, in Historia & Poesi ita inclauit, ut neminem sibi in utrisque æqualem habuerit. Et in historiâ quidem eâ dexteritate scripsit, ut nemo felicius brevitate perspicuitate illustravit. Historia illa continuata est à *Johanne Trussell*, qui in Scholâ *Wykehamicâ* educatus, & Senator sive Aldermanus oppidi *Wintoniensi* fuit. Supplementum illud laudem quidem meretur, judicii tamen & styli acumine, ipsi Historiæ cedit. Poesin ipsius quod attinet, præter ea quæ Heroico sive Epico carmine conscripsit,

psit, in illo fabularum genere, quas Atellanas vocant, apprimè excelluit: in quibus tum pangendis tum adornandis mire placuit. Ob has dotes inter sæculi viros doctos, quales erant *Camdenus*, *Audoenus* vates, *Richardus Martinus*, *Hoskinus* sen. & alii summâ æstimatione & famâ floruit. Scripsit anglice

Atellanam *Audugitus*, sive *dearum duodecim* *impudicarum* Lond. 1604. & iterum ibid. 1623.

Panegyricon, ad Reg. *Jacobum*. *Burleia Harringtonorum*, in Comitatu. *Rutlandia*. Lond. ang. & ib. 1623.

Epistolas, ad varios *Magnates*, carmine conscriptas. Lond. 1601. & 1623.

Musophilum, sive *Apologiam generalem pro scientiis*. Ibid. eod. an.

Querelam Rosomundæ. ibid. eisd. an.

Varia cantica, ad *Deliam*. ib. eisd. an.

Literas ad magnates. Lond. 1623.

Philote Tragadiam. ib. 1623.

Regina Arcadiam, sive *pastoralem Tragicomadiam*, *Regina* exhibitam, ab *Academia Oxon.* in *Aedæ Christi*, mense *Aug.* 1605. Lond. 1623.

Cleopatra Tragadiam. ib. 1601. & 23.

Defensionem Rythmi. ib. eisdem an.

Epistolam Octavia, ad *M. Antonium*, *Carm.* *Script.* ibid. eisd. an.

Carmen funebre, in obitum *Comitis Devonie*. ib. 1623.

Bellum civile inter familias Eboracensem, & Lancastriensem, libris 8. *Poema*. Lond. 1601. ibid. 1609. & 23.

Historiam Anglicanam. Cujus partem primam tribus libris usque ad exitum *R. Stephani*, perduxit & publicavit. Lond. 1613. Huic secundam partem adjecit, ad finem Regni *Edoardi III.* Edit. Lond. 1618. & ibid. 1626. Hanc continuavit, usque ad exitum *Richardi III.* *Trussellus* supradictus. Lond. 1638.

Annorum jam plenus, otii & secessus appetens, ad villam, quam in pago quodam *Beckington* dicto habuit, non longe à *Philippo Norton* in Comitatu *Somersetensi*, Musis planè & sibi vacaturus concessit, ibique obiit mense *Octobri*, an. *CIO DCXIX.* & sepultus est in Ecclesia pagi prædicti. In memoriam ejus monumentum erectum est impensis & pietate Domine *Anna Cliffordie* (quæ ab eodem literis olim fuisset imbuta) filie unice & hæredis *D. Georgii Clifford* Comitis *Cumbriae*, deinde Comitissæ de *Pembroke*, *Dorset* & *Montgomery*. Hujus monumenti inscriptio, cum angl. scripta sit, in hoc opere locum habere non potest, vicem ergo ejus supplebit Epigramma, in laudem scriptoris nostri, ab amico a coætaneo compositum.

Spenserum si quis nostrum velit esse Maronem,

Tu Daniele mihi Naso Britannus eris.

Sin illum potius Phæbum velit esse Britannum,

Tum Daniele mihi tu Maro noster eris.

Nil Phœbo ulterius, si quid foret, illud haberet

Spenserus, Phœbus tu Daniele fores.

Quippe loqui Phœbus cuperet si more Britanno,

Haud scio quo poterat ni velit ore suo.

* *Car. Fitzgeofridus in Epigram. suis edis.* Oxon. 1601.

Animadvertat Lector, fuisse & alium *Samuelem Daniel*, Art. Magistrum qui librum quendam angl. scripsit, cui titulus est, *Archiepiscopalis auctoritas à Christo instituta*. an. 1642. Verum authorem illum *Cantabrigiensem* fuisse autumo.

GULIEL. PEMBLE, *Egertone*, in agro *Cantiano* natus, hujus Aulæ alumnus circa an. *CIO DCXI.* & Artium Magister an. *XVIII.* Per totum illud spatium, à primo ad *Academiâ* adventu munificentia *Johannis Barker* de *Mayfield*, in agro *Suffexiensi* Armigeri adjutus. Vir doctus & pius, in artibus & linguis, necnon in *Oratoriâ*, *Historicâ*, & *Mathematicâ* optimè versatus, & hujus Aulæ sui temporis summum decus. Scripsit

Vindicias Gratia, &c.

Vindicias fidei. Oxon. 1625.

De Providentiâ Divinâ.

In librum Ecclesiasticis brevem expositionem.

Locos aliquot Esdra, Nehemia & Danielis, illustratos.

Expositionem in novem priora capita Prophetia Zachar. Lond. 1628. lat.

Conciones sex.

Introductionem ad Cænam Dominicam ritè percipiendam. Lond. 1629.

De origine formarum. lat.

De sensibus internis. lat.

Enchiridion Oratorium. Edit. 1633. lat.

Introductionem brevem ad Geographiam. Oxon. 1632.

Summam Moralis Philosophia. Oxon. 1630. Hæc omnia (quorum pars maxima Anglicè scripta est) uno volumine publicata sunt, Lond. tertia vice 1635. & semel *Oxonii* 1659.

Relictâ *Academiâ* in contubernium *Richardi Capel*, Socii olim Coll. *Magdalensis*, postea Rectoris de *Eastington*, in agro *Glocestriensi*, se recepit: ubi & obiit ex febre *xiv. Apr.* an. *CIO DCXXXII.* & in Cœmeterio boreali Ecclesiæ prædictæ sepultus est.

RICHARDUS NICCOLLS, Generosi filius, *Londini* natus, studuit primum in Collegio *Magdalensi* an. *CIO DCII.* ætatis *xviii.* Inde in hanc Aulam migravit, ubi & Gradum *Baccalaurei* in *Artibus* suscepit an. *CIO DCVI.* Poeticis studiis plerumque addictus, in his, hæc ingenii sui specimina angl. edidit;

Cuculus, *Poema*. Lond. 1607.

Regum Casus. ib. 1610.

Noctis hiemalis insomnium. ib. eod. an.

Angliae Eliza. ibid. eod. an.

Momodia, sive in obitum, Domine *Honorie Hay*, filie & hæredis *Edoardi Denny Baronis de Waltham* & uxoris *Jacobi Domini Hay*. Ibid. 1615. Fuit autem & alius *Richardus Niccolls* ex *Interiori Templo* Lond. Generosus, qui libellum *De mysterio salutis nostræ* angl. conscripsit, post obitum authoris Lond. publicatum. 1613. Utrum vero author iste hujus *Academiæ* aliquando fuerit, incertum.

THOMAS COLEMAN, Oxoniensis, studuit in hac Aulâ an. CIODCXV. ætat. XVII. Artium Magister an. XXI. tum Rector de **Blyton** in agro *Lincolniensi*. Deinde an. XLII. evocatus est in urbem *Londinensem*, ubi Minister factus est Ecclesiæ D. Petri in **Cornhill**, inter Presbyterianorum & Independentium greges, ut etiam apud ipsos Parlamento, cognomento vel *diutini*, proceres, frequens & egregius concionator. Ab his postremis, inter Theologos, (quos vocant) *Westmonasterienses* relatus, ob illam quam habuit in *Rabbinorum* scriptis peritiam, inter eosdem modestè & eruditè se gessit, *Erastiano* tamen Dogmati paulo addictior. Edidit

Conciones quatuor coram Parlamento habitas. Lond. 1644. 45. &c. Ex his, quæ xxx. *Julii* an. CIODCXLV. in xl. cap. *Job*. ver. xx. prolata est; cui titulum fecit angl. (*Spes dilata & frustrata*) Presbyterianis displicuit, eo quod Independentium causæ favere videbatur. Brevi igitur à *Georg. Gillespie* quodam, Presbyteriano *Scoto*, contra eandem rescriptum est; cui statim responsum auctor noster retulit & publicavit cum hoc titulo,

Perpicua defensio eorum in concione, contra qua Mr Gillespie predicavit & scripsit. Lond. 1646. angl. Edidit etiam

Brevem enarrationem quorundam, honorem & potestatem Parliamenti impugnantium. ibid. eod. an. angl. & alia.

Fatis concessit circa an. CIODCXLVII. Sepultura vero locum adhuc nescimus.

JOSUAH HOYLE, *Sorbeia*, intra Vicariam de **Halyfax**, in agro *Eboracensi* natus, in hac Aulâ primis annis studuit, inde in *Hiberniam* abiens in Academia *Dublinensi*, Coll. SS. *Trinitatis* Socius, necnon Sacre Theologiæ Doctor, & ejusdem facultatis Professor publicus evasit. Verum rebellionem *Hibernicam* mox prorumpente, cum omnia cæde & sanguine plena essent, in *Angliam* rediit, & gratiâ Delegatorum, quibus hujus Academiæ reformatio auctoritate parliamenti delata erat, Collegii *Universitatis* Magister sive Praefectus, & S. Th. Professor Regius factus est. Vir, cui, ad multatam lectionem & singularem memoriam, judicium minus subactum accessit. In rebus seculi, imperitus planè, vel certe negligens. Magno tamen *Usserio Armachano* præcipuè charus, in cujus etiam vindicias scripsit,

Replicationem adversus responsum Gulielmi Malone Jesuitæ, de reali presentia. *Dubliniæ* 1641. angl.

Obiit vi. Dec. an. CIODCLIV. & veteri Sacello Collegii *Universitatis* sepultus est.

JOHANNES SEDGWICK, *Ogbournia*, juxta **Marlborough** in agro *Wiltoniensi* editus, (cujus nominis duo sunt pagi, quorum hic S. *Andrea*, iste S. *Georgii* appellantur, uter vero auctoris nostri natalis est, nescimus) octodecim annos natus, CIODCXIX. in Coll. *Reginensi* studere coepit, unde statim decessit, in hanc Aulam, ubi & utrumque in Artibus gradum capessivit, Art. Mag. factus an. XXV. tum sacris Ordinibus initiatus, Ecclesiastico aliquo beneficio, quali tamen non reperio, donatus est. Certè an. XXXIII. S. Th. Bacc. in hac Academia, tum Concionator apud *Chiswicum* in agro *Middlesexensi*, deinde apud **Coggeshall**, in agro *Essexensi*, novissimè Pastor Ecclesiæ S. *Elpbegi*, juxta portam *Claudipedum*, (**Cripple-gate**) Lond. deprehenditur Presbyterianæ factionis sectator. Scripsit,

Antinomianismum Anatomizatum. Lond. 1643. angl.

Conciones varias. ibid. 1625. 39.

Sepultus est in choro Ecclesiæ prædictæ S. *Elpbegi*, xv. Octob. an. CIODCXLIH.

GULIELMUS JEMMET, ubi natus incertum, in hanc Aulam admissus an. CIODCX. Artium Magister an. XVII. Tum S. Ordinibus initiatus, Parochus Ecclesiæ de **Lechlade** in agro *Gloucestriensi* evasit, deinde de **Pettlested** in agro *Cantiano*, nec plura de eo occurrunt, nisi quod edidit

Conciones aliquot. Lond. 1623. 27. 28. 43. 44. &c.

Epitomen operum Joh. Prestonii S. T. P. angl.

THOMAS HORNE, ad pagum **Westhalam** in agro *Derbiensi* natus, in hanc Aulam admissus an. CIODCXIV. ætatis xv. Artium Magister an. XXXIII. tum, vel paulo ante, Scholæ publicæ *Leicesstriensis* Magister, à qua post biennium ad Scholam *Tunbridgiensem* in *Cantio* translatus est. Inde etiam post aliud biennium ob merita & eximiam in erudienda juventute facultatem, in Scholam *Regiam Eatonensem* juxta *Windlesoriam* vocatus, ubi & durante vitâ munus illud laudatissimè obivit. Scripsit

Manuductionem in adæm Palladis, qua utilissima methodus Auctores bonos legendi, indigitatur. Lond. 1641. lat.

Rhetorica compendium. ibid. 1651. & alia.

Animam efflavit *Eatonæ* xxii. *Augusti*, an. CIODCLIV. & in istius Collegii (ni fallor) Sacello sepultus est.

JOHANNES LANGLEY, secus *Banburiam*, ni fallor, in agro *Oxonien*si natus. In hanc Aulam admissus, anno quasi CIODCXII. & ibidem Artium Magister an. XIX. deinde, Scholæ publicæ grammaticalis (quam Collegii vocant) in Civitate *Glocestriensi*, Archididascalus. Unde post viginti annos, summâ fama & utilitate, eidem muneri impensos, ad celebrem illam *Paulinam* Lond. evocatus est. Ubi alios octodecim annos, pari felicitate & laude exegit. Vir omni genere doctrinæ, linguarum præsertim græcæ, Theologiæ denique non minus, quàm humanioris literaturæ cognitione clarissimus. Scripsit,

Totius Rhetoricæ adumbrationem, in usum Scholæ Paulinæ, Lond. 1644. lat. Vertit etiam ex latino *Poljdorum Virgilium*

De inventoribus rerum. Lond. 1663. Compilaverat etiam non pauca ad Historiam, & Antiquitatem spectantia collectanea; quæ publico destinata, cum post auctoris obitum, in manus fratris germani, una cum reliquâ librariâ suppellectile devenissent, ab eodem auctioni subjecta sunt.

Obiit xiii. *Sept.* anno CIODCLVII. & in capella Merciariorum, in plateâ **Cheapside** dictâ. Lond. sepultus est. In funere ipsius concionem habuit Dr *Edoardus Reynolds*, quondam Collegii *Mertonensis* Socius, in quâ multa cumulantur in honorem defuncti.

OBADIAH SEDGWICK, *Johannis* supradicti frater natus minor, in agro *Wiltoniensi* *Ogbournia* prædictâ. natus. In Coll. primum *Reginensi* an. CIODCXIX. ætat. xix. tum in hac Aulâ, studuit. Unde post tres annos in familiam D. *Horatii Vere*, Baronis de **Cilbury**, adscitus est, Sacellanus eidem domesticus, &

Eeeee

speciali

speciali gratiâ S. Theol. Bacc. in hac Academia evasit, an. CIODCXXX. Non multo post, Parochus de **Coggeshall**, in *Essexiâ*, & cum mirâ volubilitate verborum, & facundiâ plebeiis auribus accommodatâ polleret, in Ecclesiâ S. *Mildredæ* in Vico **Breadstreet**, Lond. Prædicator factus est. Mox sub initium belli civilis, ad Presbyterianos transiens, in Conventum Theologorum *Westmonasteriensium* assessor, & Ecclesiæ S. *Pauli* (**Cobent Garden**) Rector evasit. In hoc munere, sedulus concionator, & suæ sectæ hominibus supra modum, in pretio habitus, vires suas, & penè vitam exhaustit. Biennium ante obitum aut circiter tantis laboribus impar, iisdem cessit, successore sibi, gratiâ & favore Comitissæ *Bedfordiæ*, suffecto Genero suo, *Thomâ Manton*, Presbyteriano zelote non minus celebri. Scripsit,

Tractatum in Acta, cap. 16. vers. 30. 31. Lond. 1656.

Conciones varias. Lond. 1639. 40. &c.

Christiani dubitantis resolutionem. Lond. 1653.

Peccatoris humiliati, directorium, &c. ibid. 1656.

Fontem reclusum, five conciones aliquot in *Esaie* cap. 55. vers. 1. 2. 3. Lond. 1657.

Divitias gratiæ explicatas, five conciones aliquot alias, Lond. secunda vice 1658.

Catechismus brevem, &c.

Parliamentarias Conciones. Lond. 1642. &c. & alia

Obiit opulentus, medio quasi mense *Jan.* an. CIOCLVII. & in Ecclesiâ de **Ogbourn** prædict. (ut fertur) sepultus est.

RICHARDUS GOVE, honestâ familiâ natus, *Tavistockiæ* ad austrum in Comitatu *Devonienfi*, hujus Aulæ Commensalis an. CIODCIV. ætatis xviii. Artium Magister an. XI. quo tum etiam tempore, sacris Ordinibus initiatus, Rector Ecclesiæ de **Henton S. Georgii** in agro *Somerſetenſi* evasit. Inde post aliquot annos, ad Ecclesiam de **Cocher** ad orientem in eod. Comitatu translatus est, novissime ad urbem *Exoniensem*, ubi factionis presbyterianæ, in illâ urbe (ut fertur) primipilus. Scripsit angl.

Communicantis ducem, &c. Lond. 1654.

Favum Sanctoium, &c. cent. 2. Lond. 1652.

Pias ejaculationes, &c. Lond. 1658.

Ubi obiit, nisi *Exoniæ* an. dom. CIOCLVIII. nescio.

ROBERTUS HARRIS, natus ad **Broad Camden**, in agro *Gloucestriensi* an. CIOCLXXVIII. in hanc Aulam admissus an. XCV. Artium Baccalaureus CIODC. Tum Sacris Ordinibus initiatus, & Rector Ecclesiæ *Hamwellensis* propè *Banburiam*, in Com. *Oxonienſi* & paulo post, viz. an. XIV. S. Th. Baccalaureus. Ingruente bello civili, Rectoratu suo valere jussu, *Londinum* concessit, ubi Archipresbyterianus inter Theologos *Westmonasterianos* consedit, in Ecclesiâ Sancti *Botulphi*, (juxta *Portam Episcoporum Bishops gate*) sedulo & assidue prædicans, usque dum (quod brevi post evenit) Rectoratu de **Petersfeld** in agro *Hantoniensi*, donatus sit. An. CIO-DCXLVI. cum Urbs *Oxonienſis*, à Parliamentariis copiis deditione capta esset, ipse inter Ministros (quorum supra, in historiâ nostrâ, sub anno isto meminimus) nominatus est, qui ad convertendam sc. Academiam hanc, & eandem reformandam à Parlamento Prædicatores missi erant. Post Biennium S. Th. P. creatus, & Coll. SS. *Trinitatis* Præses autoritate

Parliamenti factus, in quo munere etiam diem suum clausit. Scripsit

Conciones 39.

Tractatum de fædere Novi Testamenti.

Remedium contra avaritiam. Quæ seorsim prius edita, in uno volumine, publicata sunt, Lond. 1635. angl. fol.

Epistolas duas apologeticas, adversus calumnias anonymi cujusdam. Probra ipsi objecta, erant non residentia, quam vocant, pluralitates, & ecclesiarum commutationes, quæ avaritiæ istius, in quam ipse scripserat, & cujus interim insimulabatur, efficaciora dicebantur remedia. Hujus libelli idem author fuit cum illo alterius cujusdam, qui sub titulo *Pegasi*, sub idem tempus, in publicum evolavit.

Obiit xi. Dec. an. CIOCLVIII. & in Sacello Coll. SS. *Trinitatis* sepultus est, ubi & epitaphium ejus vide. Vitæ ejus descriptionem qualem qualem, à familiari & cognato ejus *Gulielmo Durham*, (de quo in *Hospitio Novo*) compilatam habemus.

JOHANNES BIDDLE, in Comitatu *Glocestriensi* natus, patre *Edoardo Biddle* de *Wottonâ* sub *Clivo* in eodem agro Plebeio, in hanc Aulam admissus est an. CIODCXXXIV. ætatis xviii. ubi plerumque, *Johanne Oxenbridge* (de quo supra in Historiâ nostrâ sub an. CIODCXLI.) in primis studiis Præceptore usus, ab eodem vesanis principiis imbutus est. An. XLI. Artium Magister, relicta Academiâ in Civitatem *Glocestriensem* concessit, ubi Scholæ publicæ grammaticalis, quam à Templo vicino *Cryptam* vocant, Ludimagister evasit. Deinde flagrante bello civili, cum jam sceleribus ita jus datum fuerit, ut in religione & sentire quæ vellent & proferre quæ sentirent omnibus indultum esset, auditores aliquot post se traxit, quos novis & iis in locis ante inauditis in Theologiâ dogmatibus imbuat. Pulsus ob hæc *Glocestriâ* per D. *Edoardum Massey* Præfectum istius Præsidii, *Londinum* abiit, ubi publicavit librum cui titulum fecit

Rationes duodecim de S. Scriptura, quibus sententia de Divinitate Spiritus Sancti vulgo recepta refutatur. Lond. 1647. angl. Edidit etiam

Catechismus duplicem, &c. Lond. 1654. angl. Cui responsum adornavit Dr. *Johannes Owen*, qui se pro *Æd. Christi Oxon.* Decano gessit: necnon quidam alius eodem anno.

Publicavit & alia quædam, blasphemis non minus referta: quæ cum ad Inquisitores librorum auctoritate Parliamenti delegatos fuissent delata, ab iisdem ad Parlamentum ipsum relata sunt. Citatusq; coram *Bidellus*, ut eorum quæ scripserat, rationem redderet, cumque id summa audaciâ præstitisset, additis etiam novis aliquot blasphemis adversus D. N. Salvatoris divinitatem, Parlamentum Catechismus ipsum flammis, authorem diutina incarcerationi condemnavit, intra carcerem, *the Gatehouse* dictum, in quem ante, (ut videtur) nempe xiii. Dec. an. CIO-DCXLIV. fuisset conjectus. Mandatum porro Magistro & Guardianis Societatis Bibliopolarum, ut omnia ipsius Catechismi exemplaria, undecunque conquisita in manus Vicecomitum Civitatis *Londienſis* traderent. Post paulo *Bidellus* ipse in carcerem *Novaportæ* vulgo **Newgate** Lond. translatus est, & mense *Maii* an. LV. una cum *Thom. Joh. Taunty*, discipulo quondam suo (qui etiam S. Biblia flammis mandaverat, & stricto ferro obvios quosque sub ipsis *Ædium Westmonasteriensium* foribus, Parlamento ipso

ipso tum sedente, verberaverat) vades interposuere, in Curia Regii Banci comparendi, quid deinceps factum est, nondum reperi. Hoc certissimum, *Bidellum* apud nonnullos eam gratiam & favorem inisse, ut intercessores non deessent apud *Olivarium* Protectorem, ut ipse pestiferi hujus dogmatis autor decantata conscientiae libertate inter ceteros frueretur. Verum eos rejecit *Olivarius*, facti invidiam caute devitans. Unde *Bidellus* x. Oct. sequentis, primum *Plimoutha*, inde in Insulam *Sillaam* (unam ex iis quas *Graci Cassiteridas* vocarunt) relegatus, ibidem in carcere permanfit usque ad vitae finem, nempe circa an. CIOCLVIII.

JOHANNES WARNER, in agro *Glocestriensi*, (*Harsfeildia* ni fallor) natus, in hanc Aulam admittus an. dom. CIOCCXXVIII. Artium Magister an. XXXV. Deinde Pastor de *Christchurch* in agro *Hantoniensi*. Scripsit angl.

Damna temporalia spiritualiter refarta. Lond. 1643.

Diatribam fidei justificantis quae justificantis, &c. Oxon. 1657.

GULIELMUS TAYLOR, natus *Kigbleia* in agro *Eboracensi*, in hac Aula primus studuit an. CIOCCXXI. aetatis xvi. Art. Mag. XXXVIII. Deinde Ludimagister in oppido *Keintonensi* in agro *Hereford*. postea *Cirencestriae* in agro *Glocestriensi*, novissime, sub initium Belli civilis, Eccl. S. *Stephani* in vico *Collemansstreet*, Lond. Parochus, in locum *Joh. Goodwin*, qui ejectus est a Delegatis Parliamentariis, successus. Hic autem plurimorum odiis conflictatus, ad Ecclesiam de *Woodstreet* migrare coactus est: postea vero revocatus ad Ecclesiam S. *Stephani* per Reliquias Parliamenti *diutini*, permanfit ibidem usque ad mortem, Presbyterianorum quidem partibus addictus, Regiae tamen causae prae reliquis sectae suae studiosus. Edidit.

Varias Conciones, Lond. Publicatae sunt ab eo etiam quaedam ex opusculis *Christophori Love*, de Hospitio Novo.

Obit xii. Septembris an. CIOCLXI. & proximo die in Ecclesia suae S. *Stephani* praedictae choro sepultus est.

NICOLAUS CLAGET, natus in Civitate *Cantuariensi*, in Collegio primum *Mertonensi* studiis academicis incubuit an. CIOCCXXVII. Unde post gradum Baccalaurei in Artibus susceptum, in hanc Aulam concessit, & ut Alumnus ejusdem, Artium Magister factus an. XXXIV. Tum sacris Ordinibus initiatus & Minister Ecclesiae Burgi S. *Edmundi*, in agro *Suffolciensi*. Vir pius, & in Philosophia & Theologia a pluribus in pretio habitus. Scripsit

Divina gratiae abusus, &c. Oxon. 1659. angl. & (ni fallor) alia.

Obit apud Burgum S. *Edmundi* praedictum & ibidem in Ecclesia sepultus est. circa an. CIOCLXIII.

JOHANNES READING, ex agro *Buckinghamiensi*, studiis Philosophicis hic se applicuit an. CIOCCIV. aetatis xvi. Artium Magister CIOCCX. sub quod tempus, viz. paulo ante Comitiae eodem anno celebratae, in Aulam S. *Albani* migravit. Deinde sacris Ordinibus initiatus, S. Th. Baccalaureus & D. *Gulielm. Laud* Archiepiscopo *Cantuariensi*, Sacellanus domesticus factus est; a quo Ecclesiae B. *Mariae Doroberniae* in agro *Cantiano* Minister institutus est. In reditu *Caroli II.* ab exilio, cum in primo ejusdem ad

tertiam appulso, S. ei Biblia, nomine istius communis obtulisset, brevi post Praebendario *Cantuariensi* muneratus est, necnon Rectoratu de *Chartsham*, eidem vicino. Vir erat appime doctus, & ob morum gravitatem in pretio apud posteros habendus. Scripsit & edidit angl.

Conciones varias. Lond. 1621. 26. 27. 28. &c.

Manuductionem ad Civitatem sanctam, vel directiones ad piam vitam, &c. Oxon. 1651.

Antidotum adversus Anabaptismum, &c. Lond. 1654.

Tractatum de mensura Templi. Lond.

Iustum Commentarium in quatuor Evangelia. Et alia.

Fatis concessit xxvi. Octob. an. CIOCLXIX. & die xxx. ejusdem mensis in Ecclesiae suae *Chartshamensis* choro tumulum accepit.

NATHANIEL HARDY, in veteri *Balliva Londini* natus, iustratus vero Sacro Baptismatis lavacro in Ecclesia S. *Martini* juxta portam *Ludgate*. Anno CIOCCXXXIII. aetatis xiv. hujus Aulae Commensalis factus est, ubi per aliquot annos Artes & scientias academicas viriliter didicit. Deinde in Aulam *Cervinam* migravit, ibique ut Alumnus ejusdem, Artium Magister factus an. XXXVIII. Academiae valedixit, Ordinibus sacris initiatus, & Parochus S. *Dionysii Backchurch* Concionator insignis tempore Belli civilis in Civitate *Londinensi* evaluit. Presbyterianus quoque non minus celebris, verum in reditu ad suos *Caroli II.* ad Ecclesiam anglicanam revertit, & S. Th. Professor creatus, necnon Ecclesiae S. *Martini* in campis juxta *Londinum*, & Decanus *Roffensis* evaluit. Scripsit

Explicationem in Epistolam primam S. Johannis. part. 2. Quarum prior *Londini* edita est 1656. altera ibidem 1659.

Conciones varias, &c. Lond. 1647. 48. 53. 54. 55. 56. &c.

Animam efflavit circa primum mensis Junii an. CIOCLXX. & in Ecclesia S. *Martini* praedicti choro, sepultus est. In marmore, super tumulum ejus, ad parietem borealem ibid. affixo, legitur haec inscriptio. *Heic lector, quicquid mortale habuit deposuit Nathaniel Hardy S. T. D. Ecclesia Roffensis Decanus, verbi divini fidus & strenuus administer. Primum apud S. Dionysii apud Cives Londinenses, deinde ad Divi Martini apud Westmonasterienses, utriusque urbis populo charus pariter ac reverendus, talem nam praestabant solidum judicium, exprompta memoria, animus indefessus, assidua exercitatio, methodus facilis, sensus accommodus, verborum copia, vox sonora, omnes ea dotes quibus instructus operam suam & Deo & gregi egregie probavit, quum per annos xxxii. sacram provinciam concionibus, curis, vigiliis, quibus semet exhaustus, impleisset, in caelos praemature accitus (quo tot animas suo ductu praestitisse viderat tot vidit secuturas) civicam coronam adeptus est anno salutis MDCLXX. aetatis lii. Tu Lector quod te vivus pro rostris edocuit frequens, quod jam vel ex cippo mortuus te admonet, aternitatem cogita. Posuit marens conjux.*

EDOARDUS LEIGH, Armiger, natus *Shawella* in agro *Leicestriensi* xxiv. Martii an. CIOCCII. eodem anno & die, quo Regina *Elizabetha* obiit. Grammaticis imbutus sub quodam M^{ro} *Loe*, de *Walsall* in agro *Staffordensi*, ad hanc Aulam missus, an.

Eeeee a

XVI.

XVI. ubi sub *Pembelo* Tutore, Logicam & Philosophiam hausit. An. XXIII. Artium Magister. Quo anno aut eo circiter, Academiae valedicens, *Londinum* abiit, & in *Medio Templo* Juris municipalis studio vacavit. Inde quoque intra biennium, pestilentia *Londini* grassante pulsus an. XXV. in *Galliam* profectus per sex menses, non sine magno emolumento illic permansit. Tum in *Angliam* reversus, in *Templo* praedicto septennium complevit, non legibus solum sed & Theologiae & Historiae intentus. Tum ruris & otii appetens, secessus sui sedem *Banburiam* in agro *Oxon.* elegit, maxime in gratiam M^{ti} *Gulielmi Wheatley* ibidem Parochi, cujus, dum viveret, flagrantissimus Auditor fuit. Eo defuncto an. XXXIX. *Londinum* (ni fallor) retro cessit; cumque initio belli civilis, plures e parlamento illo, (quod *diutinum* vocant) Regem secuti essent, *Oxonii* commorantem, eamque ob causam ab iis qui *Westmonasterii* tyrannidem exercuerunt Senatu pellerentur, ipse in idem relatus est, vel potius suffectus pro oppidi *Staffordiensis* *Burgensi* ab iisdem ejecto. Sub idem tempus ut videtur (quamvis Laicus) in *Pseudosynodum Westmonasteriensem*, associatus est, inter plures alios ejusdem fortis, quales erant *Philippus Comes Pembrochensis*, *Gulielmus Vicecomes Say*, *Seldenus*, *Franc. Rousaus*, *Bulstrode Whitlock*, &c. Parlamento amotus est cum aliis per militum tumultuantium cohortes, non sine assensu *Ol. Cromwellii*, & apud Hospitium Regii capitis in Vico *The Strand* vocato, per aliquot septimanas incarceratus: sed tandem adventante Rege *Carolo II.* inter reliquias ejusdem Parlamenti restitutus. Vir multae lectionis & industriae, & in variis facultatibus, praecipue in Theologia, versatus. Scripsit angl.

Analekta Caesarum Romanorum. Oxon. 1635. Lond. 47. Quorum primi 18. scripti fuerunt per hunc Authorem, reliqui vero per *Henricum* filium quondam hujus Aulæ Artium Magistrum: quæ quidem additiones primo in lucem prodierunt Lond. 1657. ib. 64. &c.

Tractatum de promissionibus divinis. lib. 5. Lond. 1633. ibid. tertia vice 1650. ib. 57.

Critica sacra, in verba Hebraica veteris, & Græca Novi Testamenti. Lond. 1639. in quarto, ib. 1662. fol.

Supplementum ad Criticam Sacram. Ibid 1662.

Sanctorum consolatorium in temporibus adversis, vel observationes de Martyribus, &c. Lond. 1648. ib. 51.

Systema Theologiae. lib. 10. Lond. 1654. ib. 62.

Tractatum de Theologia. lib. 3. ib. 1646.

Proverbia Gallicana. ib. 1657. ib. 64.

Annotationes in libros utriusque Testamenti. Lond. 1650. fol.

Annotationes in quinque libros poeticos veteris Testamenti. ib. 1657. fol.

Angliam, cum Comitatus ejusdem, descriptam. Lond. 1659.

Tractatum de Religione & literis. lib. 6. Lond. 1656. fol.

Diatribas tres. 1. De peregrinatione, 2. De re nummaria, 3. De Arte mensurandi. Lond. 1671.

Commentarium Philologicum in verba usitata legis municipalis. Lond. 1652. 58. & 71.

Observationes selectas de Regibus Anglia. Lond. 1661. & alia.

Fatis concessit in Aedibus suis ad *Rushall* juxta *Lichfeildiam* in agro *Staffordiensis* secundo Junii an. CIOCLXXI. & in Ecclesiae choro ibidem sepultus est.

JOHANNES WILKINS, patre *Gualtero*, Cive & Aurifabro *Oxonienſi*, natus in pago quodam *faulſley* dicto, non longe a *Darventria* agri *Northamptonienſis* oppido, in aedibus Avi sui *Johannis Dod* Decalogistæ istius celeberrimi. Cum tredecim esset annorum an. CIOCCXXVII. in *Novum* Hospitium admissus est; unde brevi in hanc Aulam migravit, ubi ad Gradum Magistri in Artibus, quam an. XXXIV. suscepit, morabatur. Tum Sacris Ordinibus initiatus, Serenissimo Principi, Comiti Palatino à Sacris, evasit. Verum, cum ingruente bello civili, Presbyteriana factio invalescere coepit, ad eorum partes transfugiens, favore Parlamenti *diutini* Collegii *Wadhami* Custos sive Guardianus factus est an. XLVIII. Deinde S. Th. P. creatus est, & tandem, gratia *Richardi Cromwellii* Protectoris (cujus amitam, Relictam Doctoris *Petri French* Aedis *Christi* Canonici, uxorem duxit) Collegii SS. *Trinitatis Cantabrigiae* Magister sive Praefectus. Inde in reditu *Caroli II.* ejectus, in Capella (ni fallor) Hospitii *Greyienſis Londini*, Praedicator institutus est, necnon S. *Laurentii* in Vico Judæorum ibid. Parochus, & Decanus *Ripponenſis*. Novissime ex commendatione *Georgii Ducis Buckinghamiae* Episcopus *Cestrienſis*. Vir qui Theologiae studio non contemnendam, in concionando eloquentiam addidit, Philosophiae item & Mathematicae addictissimus. Cujus insuper industriae & auspiciis *Londinenſis* Regia Societas (cujus Socius & e conciliis fuit) non incrementa solum sed & initia debet. Scripsit anglice

De luna habitabili. Lond. 1638. Ib. 40.

Discursus de excellentia providentiae. ib. 1649.

De dono { *ſpēcandi.* Lond. 1653.

{ *prædicandi.* Ib. eod. an. & 1656.

Specimen linguae universalis ejusque characteris Lond. 1668. fol. & alia.

Obiit *Londini* in Vico *Chancery lane* ex dysuria, in Aedibus generi sui Doctoris *Tilloſon* Decani *Cantuarienſis*, xix. Novemb. an. CIOCLXXII. & sequentis Decembris xii. in Ecclesiae S. *Laurentii* praedictae choro sepultus est.

THOMAS HOBBIUS vulgo *Hobbes*, *Westportae* in *Malsburia* Oppido Mercatorio *Wiltonienſis* inter, natus quinto Aprilis an. CIOCLXXXIX. Literis latinis & graecis initiatus, in hanc Aulam admissus est an. CIOCCIII. ubi operam impendens studiis Philosophicis, admissus fuit ad lectionem cujuslibet libri logices v. Febr. an. VII. Post quem gradum quadragesimalibus determinationibus completum, in clientelam simul & familiam D. *Gulielmi Cavendish* Baronis de *Hardwyke*, Comitis postea *Devonienſis*, ex commendatione Aulæ Principalis vocatus est. Apud hunc virum nobilem, cum ingenio acri & industrio nec tamen injucundo, non levem gratiam iniisset, ab eodem habitus est dignus, ut filio natum maximoin exteras regiones proficiscenti latus tegeret. In *Galliam* ergo, & inde in *Italiam* transiens, non mediocrem istarum regionum sive linguarum, sive homines moresque respicias cognitionem reportavit. Non immemor interim, graecae & latinae linguae, quas juvenis hauserat, peritiam, horis successivis renovandi, & augendi, Logices & Philosophiae Peripateticae haud usque adeo curiosus, quas negligi passim, & praeteriri

riri tanquam Scholarum frivola præ se ferebat. In patriam reversus, Poetas & Historicos latinos diligenter relegit, adhibitis etiam Grammaticorum celeberrimis commentariis, non ut floridè sed ut latinè posset scribere, & vim verborum cogitatis congruentem invenire. Inter Historicos græcos *Thucydidem* præ cæteris dilexit, & vacuis horis, in sermonem anglicum paulatim conversum, cum multa laude an. CCCCXXIX. in publicum edidit, eo fine ut ineptiæ Democraticorum *Atheniensium* nostris hominibus patefierent. Eodem anno cum Comes *Devoniensis* diem suum obisset, cui per viginti annos Clientis familiaris adhæserat, in *Galliam* iterum abiit, filii *D. Gervasii Clifton* Equitis, curam agens. In qua peregrinatione, *Euclidem* primum inspexit, methodo ejus, non tam ob theorematum, quam ob artem ratiocinandi, delectatus. An. XXXI. à Comite *Devonia* revocatus est, ut filio ejus, qui tredecennis erat, Præceptoris munere fungeretur: Quod cum post triennium perfecisset, cum eodem in *Galliam* & *Italiam*, & viæ & vitæ dux peregrinatus est. Dum moraretur *Parisiis*, principia Scientiæ naturalis investigare cœpit. Cum vero hæc in natura & varietate motuum contineatur, quævis imprimis, qualis motus is esse posset, qui efficit sensationem, intellectum, phantasmata, aliasque proprietates Animalium, cogitatis suis, cum *Marino Mersenno* ordinis Minimorum, in omni genere Philosophiæ versatissimo, quotidie communicatis. Anno Domini XXXVIII. cum pupillo suo (nunc Patrono) in *Angliam* reversus, in ejus familiâ convixit, instituto interim cum *Mersenno* prædicto, de rebus naturalibus, epistolari commercio. Interea *Scoti*, depulsis Episcopis, sumserunt Arma contra Regem, faventibus etiam Ministris illis, qui vocari solent presbyteriani. Itaque convocatum est in *Anglia* Parlamentum illud notissimum, quod inchoabatur III. Nov. CCCCXL. Ex iis quæ in Parlamento tribus quatuorve diebus primis consulta viderat, Bellum civile ingruere, & tantum non adesse sentiens, retulit se rursus in *Galliam*, scientiarum studio *Parisiis* tutius vacaturus, cum *Mersenno*, *Gassendo*, aliisque viris egregiis, propter eruditionem, & vim in ratiocinando celeberrimis. Cum jam *Parisiis* ageret, libellum scripsit rebus permiscendis natum *De Cive*, quem postea revisit & auxit, quo quasi tempore, prævalentibus Parliamentariis multi eorum qui partes regias sequuti erant, & in illis Princeps *Wallia* (qui nunc regnat) *Parisiis* confluxerunt. Statuerat circa idem tempus, hortatu amici cujusdam nobilis *Oxitani* migrare in *Oxitaniam*, & præmiserat jam quæ sibi necessaria erant, sed commendatus Principi, ut elementa mathematica illi prælegeret, substitit *Parisiis*. Quod ab hoc munere tempus habuit vacuum, consumpsit in scribendo librum monstrosissimum, qui nunc non solum in *Anglia*, sed in vicinis Gentibus publico damno notissimus est, nomine *Leviathan*, quem etiam in *Anglia* edendum curavit, ipse manens adhuc *Parisiis*, annum agens LXIII. Aliquanto post, in patriam, inibique in ædes Discipuli quondam sui, nunc Comitum honoratissimi *Devoniensis* invitatus, ibi absolvit libros, duos *De Corpore* & *De Homine*, quos publicavit. Publicati & alii, in re præsertim Mathematica, cui musis reclamantibus paralogismo- rum perpetuus artifex operam infelicissimam addixit. Horum nomina & titulos infra subnectimus.

Elementa Philosophica de Cive. Paris. 1642. Amstel. 47. ib. 68. lat.

De Mirabilibus Pecci. Lond. 2^a. vice 1666. lat.

De Natura hominis. Lond. 1650. angl.

Leviathan, sive de Republica. Lond. 1651. angl. Amstel. 1668. lat.

Appendix ad Leviathan. Ibid. &c.

De corpore Politico sive Elementa Juris. Lond. 1650. angl.

Elementorum Philosophia sectio prima de Corpore. Part. 4. Lond. 1655. lat. ibid. 56. angl. & iterum lat. Amstel. 1668.

Prælectiones sex ad Professores Savilianos. Lond. 1656. angl.

Characteres sive indicia absurda Geometria, &c. Doctoris Wallis. Lond. 1657. angl.

De Homine, sectio secunda. Ib. eod. an. & Amstel. 1668. lat.

Quæstiones de libertate, necessitate & casu, contra Doctorem Bramhall Episcopum Derensem. Lond. 1656. angl.

De principiis & ratiocinatione Geometrarum Amstel. 2^a vice 1668.

Dialogus Physicus seu de natura Aeris. Lond. 1661: Amstel. 68. lat.

De Duplicatione cubi. Ib. eod. an. & Amstel. 1668. lat.

Problemata Physica, una cum magnitudine circuli. Lond. 1662. Amstel. 1668.

Examinatio & emendatio Mathematica hodierna, 6. Dialogis. Lond. 1660. Amstel. 68. lat.

Quadratura circuli, cubatio sphaera, duplicatio cubi, una cum responsione ad objectiones Geometria Professoris Saviliani Oxonia editas an. 1669. Lond. 1669.

Rosetum Geometricum, sine propositiones aliquot frustra antehac tentata, cum censura brevi doctrina Wallisiana de motu. Lond. 1671. lat.

Rescripta tria ad Regiam Societatem, contra Doctorem Wallis. Ib. eod. an. angl.

Principia mathematica & problemata, &c. & alia.

Vivit dum hæc scribimus in ædibus Comitum *Devonia* in Vico *Reginensi* *Londini* collocatis, an. CCCCCLXXIV. alia ni fallor publicaturus.

GUALTERUS CHARLTONUS, ad *Shepton-Mallet*, agri *Somersetensis* oppidum Mercatorium, ex parentibus perantiqui sanguinis nobilitate, nec minus probitate morum utrinque conspicuis. Adultus & academicis studiis maturus, in hanc Aulam admissus, ubi sub Præceptore sive Tutore, *Wilkinso* supra memorato, in Studiis Philosophiæ profecit, nec minus postea in Medicinâ, ad cujus facultatis Doctoratum evectus est an. CCCCXLII. ætatis xxii. tum *Caroli* primi favore, tum gratia *Academici Oxon.* Nec multo post Regi prædicto Medicus Ordinarius. Vir proculdubio doctus, & in sua facultate clarus. Scripsit latine

De lithiasi seu de calculo. Lugd. Bat. 1640.

Oeconomiam Animalis, novis Anatomicorum inventis, indeque desumptis modernorum Medicorum Hypothesibus Physicis superstructam, & mechanicè explicatam. Lond. 1658.

Exercitationes pathologicas. Lond. 1660.

Disquisitiones duas Anatomico-Physicas; &c. Lond. Physiologiam

De Scorbuto. Lond. 1671. publicavit etiam anglicè

Physiologiam Epicuro-Gassendo-Charltonianam, &c. Lond. 1654. fol.

Epicuri Ethicam sive moralia. ib. 1655.

De immortalitate Animæ humana. &c. Lond. 1657.

Contra Atheismum. ibid. 1651.

Historiam naturalem de vita, nutritione & motu. Ib. 1658.

Matronam Ephesinam vel Cimmerianam. Ib. 1653.

Characterisimum Caroli II. Ib. 1660.

Antiquitates de Stonehenge Danis restitutas. Ib. 1664.

Onomasticon Zoicon, &c. Lond. 1668.

Tractatus Philologicos duos, primum de differentiâ ingeniorum, alterum de Arte Oenopolarum. Ibid. 1668. & alia. Transtulit etiam è lat. in angl. idiom.

Deliramenta Catarrhi, per Joh. Bapt. van Helmont. Edit. Lond. 1650.

Hodie vivit & valetudine fruitur juxta **Nantwich** in agro *Cestriensi*.

Sunt & alii quos sibi vendicat Sodalitium istud Scriptores, quales i. *Josephus Henshaw*, Londinensis, S. T. P. nunc *Petroburgensis* Episcopus digniss. qui varia Theologica edidit. ii. *Johannes Tombes*, *Beudliensis*, aliquando Parochus de **Leonminster**, in agro *Herefordiensi*, libris, quos contra Pœdobaptismum scripsit, notissimus. Scripsit & alia quamplurima, quæ in hujus Aulae Bibliothecâ reservantur. iii. *Thomas Ford Devonensis*, Artium Magister & Minister quondam Ecclesiæ de **Dundle** in agro *Northantoniensi*, deinde cujusdam Ecclesiæ in Civitate *Exoniensi*. Scripsit præter alia, tractatum pro defensione psalmodiæ. Vivit adhuc sed Ecclesiæ Anglicanæ inconformis. De illo vide plura in Hist. nostra sub an. CIODCXXXI. iv. *Henricus Wilkinson* Sen. in agro *Buckingham.* natus, S. T. P. primo Minister Ecclesiæ *S. Fidei* sub Templo *Paulino* Lond. tum *S. Dunstani* ad orientem ibid. novissimè **Ædis Christi Ox.** beneficio Delegatorum Academiae in Canonicatum intrusus CIODCXLVIII. tres Conciones publicavit, quas habuit coram utraque Domo Parliamenti (quod *diutinum* vocant) & (ni fallor) alia. Vivit adhuc secus *Londinum*, verum Ecclesiæ Anglicanæ inconformis. v. *Henricus Wilkinson* jun. *Eboracensis*, S. T. P. & hujus Aulae aliquando Principalis. Vir Comitatus & pietate in pauperes laudandus; præservido autem zelo, & istarum, quas sequitur, partium studio addictissimus; alioquin Vir bonus & publici quam sui commodi semper studiosior. Varia opera Theologica publicavit, quæ in Catalogo novo *Bodleiano*-recensentur. Vivit, dum hæc scribimus, in *Essexia*, sed adhuc (ni fallor) Ecclesiæ Anglicanæ inconformis. vi. *Johannes Corbet*, intra Civitatem *Glocestriensem* natus, & hujus Aulae quondam Alumnus, postea in urbe *Cicestriensi* Verbi Minister, & (ut fertur) Rector Ecclesiæ de **Bramsted** in agro *Hantoniensi*, scripsit libellum de obsidione *Glocestriæ* cui titulum fecit *Urbis Glocestriensis Regimen militare* angl. Etiam tractatus duos de utilitate publica gentis anglicanæ, & nuperrime tractatum adversus conformitatem. vii. *Simon Ford* *Devo-*

nienfis, Sacræ Th. P. primum hujus Aulae dein **Ædis Christi**, Alumnus, tum *Readingia* Minister, inde *Northantoniæ*, tum Ecclesiæ apud **Bridewell** Lond. & hodie (ni fallor) *S. Mariæ de Aldermanbury* ibid. Parochus. Præter Theologica quædam, etiam carmina elegantissima publicavit. viii. *Thomas Facombe*, *Leicestrensis*, S. T. P. ex hac Aula ad Collegium SS. *Trinitatis Cantabrigiæ* migravit: postea viz tempore Belli civilis ad Ecclesiam *S. Martini* juxta portam **Ludgate** Lond. promotus. Theologica quædam publicavit & in eadem civitate adhuc vivit inconformis. ix. *Gulilmus Eyre*, *Wiltoniensis*, Artium Magister, & quondam in Civitate *Sarisburyensi* Concionator, scripsit vindicias justificationis gratuitæ, &c. angl. x. *Benjamin Woodbridge*, in hac Aula primo studuit circa an. CIODCXXXIX. inibiq; mansit usque ad initium Belli civilis. Tum in novam *Angliam* trajecit, & illic in Academia *Cantabrigiensi*, super varias Theses (quas postea publicavit) respondit pro formâ & M^r in Artibus, renunciabatur. Deinde in patriam rediit & *Newburgæ* vulgo **Newbury** in agro *Bercheriensi* ordinibus Præsbyterianis initiatus, Minister sive Parochus factus est. Scripsit Methodum gratiæ in justificatione peccatorum, contra librum prædictum *Gul. Eyre*, &c. angl. Anno CIODCXLV. cum Pestis per *Angliam* grassaretur & plurimi ut saluti prospicerent *Oxoniam* confluerent *Woodbridgius* prædictus ibidem agens, Ecclesiæ Anglicanæ in gremium se recepit, & sacris Presbyteratus ordinibus à Rev. in Christo Patre *Johanne Earle* Episcopo *Sarisburyensi*, in Ecclesiâ *Divi Petri* ad orientem initiabatur. Sed poenitentia suæ pertæsus, ad gregales veteres iterum descivit, inter quos etiamnum agit. Hi omnes, adhuc (ni fallor) inter vivos cum sint, pauca de iis dicere, melius duxi, reliqua eorum, à posteris fusius enarranda, impræsentiarum relinquens.

ÆDIFICIA.

Aula hæc (ut diximus) cum in prima ejus fundatione non majus spatium occuparet, quam, quæ ipsa Schola, una cum Refectorio camerisque super ipsam, continentur, ædificiis illis ampliata est quæ eidem occasum adjacent, impensis Collegii *Magdaleniensis* (cujus id solum erat) exstructa. Quo tempore etiam ut credo tota illa Domorum series, quæ ad diversorium sub insigni canis leporarii pertingit ædificata est, viz. an. CIODXVIII. decimo a *Henrici VIII.* Et hæc hujus Aulae facies erat usque ad tempus Doctoris *Joh. Wilkinson* Principalis, qui ædificiis illis super Portam communem (quæ etiam an. CIODXVIII. prædict. constructa est) ut etiam cubiculis super Refectorium cœnacula auxit & tristega addidit. Ab eodem, etiam quæ supra promptuarium sunt, camerae adjectæ sunt an. CIODCXIV. unâ cum iis, quæ ex transverso boreale primæ aræ latus conficiunt, & sub annum CIODCXX. tota illa structura nova (quam vocant) quæ ad arbutum Collegii *B. Mariæ Magdalene* pertingit. In hæc omnia, non minus quam ter mille librarum ut accepimus impendit. Nepos ejus & successor Doctor *Henricus Wilkinson* Bibliothecam, una cum cameris infra eandem ad occasum Aræ prædictæ, condidit. Cui etiam instruatæ, complures libros & numismata, & donavit

ipse; & ab aliis, hujus Aulae olim Alumnis, cortogavit. Absoluta est, & primum aperta vu. *Mai* an. CIODC-LVII. Eandem denique bibliothecam ad aquilonem ampliavit, pari ratione Doctor *Jacob. Hyde* Principalis, tribus repositoriis seu capsulis eidem adjectis, sub quibus etiam duas cameras edificavit. Habuit autem complures Benefactores, quos inter, maxime memorabiles sunt D. *Johan. L'* isle alter DD. Commissariorum magni sigilli, olim superioris ordinis commensalis hujus Aulae, an. CIODCLVII. *Johannes Ridge* olim hujus Aulae Alumnus dein Rector de *Exton* in agro *Hantonien*si. *Nathanael Hardy*, de quo supra, qui obitus legavit ducentos plus minus libros, &c. & alii complures.

Sub effigie *Guliel. Tyndale*, quæ in hac Bibliotheca appensa est, hæc inscriptio legitur.

Refert hac Tabella (quod solum potuit ars) Gulielmi Tindall effigiem, hujus olim Aulae Alumnus simul & ornamenti, qui post felices purioris Theologiae primitias hic depositas, Antwerpia in Novo Testamento, necnon Pentateucho in vernaculam transferendo operam navavit, Angliis suis eo usque saluiferam, ut inde non immerito Anglia Apostolus audierat. Wilfordia prope Bruxellas Martyrio coronatus an. 1536. Vir si vel adversario (Procuratori nempe Imperatoris generali) credamus, perdoctum, pius & bonus.

Aula

Aula D. Johannis Bap. vulgo Aula Glocestriensis.

D occiduum
Vici *Stockwel-*
liani partem,
in parochiâ S.
Nicolai, alias
Divi *Thoma*
Martyris, su-
pereft usq; ho-
die maxima ve-
teris Musarum
habitali pars,
quod quidem,
Collegium pri-

mo, dein *Aula Glocestriensis* appellabatur, ducto ni-
mirum à Monachis *Glocestriensibus*, è familiâ S. *Bene-*
dicti, nomine, hoc enim consilio tam ab illis exædi-
ficatum, quam à Benedictinis aliis *Ædium* aliqua-
rum accessione auctum, ut Ordinis ejus Tyrones
eruditione academicâ ibidem imbuerentur. In ma-
gnâ illâ Domuum, quas vocant, Religiosarum clade,
Henrico VIII. cessit; ab illo autem, Episcopatum
Oxoniensem anno Regni tricesimo quarto instituite,
Doctore *Roberto Kyng* (primus hic erat sedis istius
Antistes) ejusque successoribus in Domicilium, quod
Palatium appellant, a consignabatur; hac interim
servatâ cautione, ne largitio illa Cancellario &
Scholaribus Universitatis *Oxonienfis*, vel *Ædium*
aliquarum academicarum Præfecto, eorumque suc-
cessoribus, fraudi ullâ ex parte esset; quin ipsi Pri-
vilegiis suis omnigenis, jurisdictionibus, exemptioni-
bus, libertatibus, &c. deinceps fruerentur. Do-
micihum itaque istud possidebat Episcopus, donec se-
des ejus *Osneia* erat; cumque eandem ad Collegium
suum recens fundatum, & *Cardinalitium* vulgo di-
ctum, b transferret *Henricus*, una cum possessioni-
bus reliquis transcriptum denuo reperitur; id quod
quarto *Novembri*, an. Regni xxxviii. Dom. CIO-
DXLVI. factum comparet. Cæterum priusquam
penitus absolveretur sedis illius Episcopalis mutatio,
facis concessit *Henricus VIII.* quod quidem in vice-
simum octavum sequentis *Januarii* diem cadit.

Aliquanto post, confecto c syngrapho indentato,
xv. mensis *Junii*, primo Regni anno conscripto
inter *Edoardum VI.* alterâ, *Edoardum* Ducem
Somersetensem, Curatorum *Henrici VIII.* testa-
mentariorum unum, alterâ, & *Robertum* An-
tistitem præfatum tertiâ ex parte convenit, de Epif-
copatu illo possessionibus quibuldam locupletando,
ac speciatim de latifundiis nonnullis, prout ex pacto
oportebat, ante Festum S. *Michaelis* proximum tran-
scribendis, & sub magno *Anglia* sigillo firmandis. Sic
se habuit pactum conventum illud, in quo Collegii
hujusce *Glocestriensis* nulla plane facta est mentio,

quapropter in peculio regio perstitisse opinor, aliisve
nescio quibus usibus destinatum fuisse. Vicefimo
octavo sequentis *Julii*, Prædia Episcopatus omni-
gena chirographo suo (hoc *Ædis Christi* Decani &
Capituli consensu dein munitum est) Regias in ma-
nus tradidit & consignavit prædictus *Robertus*; de-
cimo autem tertio proximi *Septembris* datæ sunt ab
Edoardo VI. literæ d patentes, quarum scilicet vir-
tute Episcopatum ille *Oxoniensem*, secundum syn-
graphi ejus indentati tenorem, possessionibus denuo
auxit; quibus tamen in literis Collegium hoc no-
strum *Glocestriense* neutiquam reperitur; quod qui-
dem interjecto annorum aliquot intervallo, ad *Gul-*
quendam *Doddington* pleno jure, sive in feodo (uti lo-
quuntur *Legulei*) tenendum e devenit, deferente ni-
mirum (secundo *Januarii*, anno Regni secundo) *Serenissimâ Elizabethâ*, cui eo nomine persolvenda
erat annua quadraginta & quinque solidorum summa.

Vicefimo tertio sequentis *Martii* an. CIO DLIX.
Collegii Divi *Johannis Baptista* Præsidi & Schola-
ribus à *Doddingtono* f transcriptum est; numerato
scilicet per D. *Thomam Whyte*, Collegii illius funda-
torem, pretio ejusdem pecuniario. In Togatorum
postmodo domicilium convertendum censuit *Whytus*,
a quo nomen inditum *Principalis & Scholares Aula*
Divi Johannis Baptista; decreto pariter ut in ejusdem
Principalem Collegii à se nuper fundati Socius aliquis
adlegeretur, reliquorum nempe suffragiis cooprandus;
verum elapsis ab inde annis haud ita multis, jure hoc
suo abrenuntiato, potestatem D. *Roberto Dudley*, Co-
miti *Leycestriensi*, Cancellario autem academico,
ejusque in omne ævum successoribus, fecerunt *Jo-*
hannenses (à Collegiis plerisque omnibus ad quæ
spectarat antiquitus *Aulæ* alicujus Principatus perin-
de factum) *Aulæ* hujusce Præfectum, seu Principa-
lem designandi. *Whytum* quod porro attinet, sub ipsum
coemptionis tempus *Aulam* hanc multis in locis
refecit, nec ita post Principalem, & Scholares quasi
centenos, vel etiam plures, suis partim, partim ipso-
rum impensis ad Artes ingenuas sustentandos, ibidem
collocavit; quos quidem cibum *Aulâ* in istâ sumpsisse
primitus e constat in Festo Divi *Johannis Baptista*
en. dom. CIO DLX.

PRINCIPALES.

Gulielmus Stocke, seu *Stocker*, patriâ *Herefordien-*
sis, Sacræ vero Theol. Baccalaureus, è Collegio
pridem *Æneanasensi*, nunc autem Collegii Divi
Johannis Bap:ista Socius, Magistratum adivit xxiv.
Junii an. CIO DLX. Collegii novissime dicti Præsides
deinde fuit.

^a Pat. 34. Henr. VIII. p. 6. in turri Lond. ^b Ex s. part. Orig. 38. Henr. VIII. Rot. 5. in scaccar. ^c In Thesaur.
Coll. S. Ioh. Bapt. in pyx. Gloucesterhall. ^d Penes Episcopum Oxon. sub sigillo. ^e Ib. in Thes. Coll. S. Ioh. ^f Ibid. ^g Ut
in statutis hujus Aula MS.

Thomas Palmer, Artium Magister, à Collegio nuper *Aeneasensi*, jam vero Collegii Divi *Johannis Baptistae* Socius, *Stockio* suffectus est an. CIODLXIII. Multa dein propter religionem pontificiam perpessus memoratur.

Gulielmus Stocke, praedictus, deposita ultro Collegii D. *Johannis Baptistae* Praefectura, *Palmerum* exipit an. CIODLXIV.

Henricus Russell, Artium Magister, Collegii Divi *Johannis Baptistae* Socius, subrogatur ineunte anno CIODLXXVI.

Christophorus Bagshaw, Art. Mag. Socius Collegii *Balliolensis*, Aulæ *Glocestriensis* annos complures praefuit; suo an *Russelli* praefati jure ignoro. Sed neque de tempore quo id muneris adivit satis constat, nisi an. CIODLXXIX. fuisse crediderimus. Vide plura inter Collegii *Balliolensis* Scriptores.

Johannes Delabere, ex *Aede* olim *Christi*, & ex Universitate *Basileensi* Medicinæ Doctor (ad Gradum eundem admissus nobiscum deprehenditur an. CIODLXXVII.) Principalis evasit an. CIODLXXXI. quo tempore *Schedulam* dimissionis (quam indenturam vocant) jus utique omne à Collegio D. *Johannis* sibi concessam, in annos aliquos etiamnum residuos, ipsi assignasset *Russellus*.

Johannes Hawley, LL. Baccalaureus, (Professor postmodum emerit) Collegii Divi *Johannis* haud ita pridem Socius, *Delabero* suffectus est an. CIODXCIII. Apud *Northbroke*, ni fallor, diem obiit supremum, an. CIODCXXVI. & *Kerstingtonæ*, prope *Oxoniam*, tumulatus quiescit.

Degorius Whear, Art. Magister, Professor Historices academicus, admissus reperitur iv. Aprilis an. CIODCXXVI.

Tobias Garbrand, alias *Herks*, Medicinæ Baccalaureus (Doctor postmodo emicuit) ex Hospitio *Novo Togatus* olim *Oxonienfis*, in Principalem admissus est...mensis *Julii*, anno CIODCXLVII.

Johannes Maplet, Medicinæ Doctor, *Aedis Christi* aliquando Alumnus, quem Studentem vulgo nuntupamus, *Garbrandum* excepit an. CIODCLX.

Byromus Eaton, Sacrae Theologiae Professor, Collegii *Aeneasensis* olim Socius, Magistratum adivit sexto Septemb. an. CIODCLXII.

EPISCOPI.

Episcopus aliquis hac unice in Aulâ literis academicis imbutus non occurrit; commemorandum tamen ducō,

Gulielmum Bishop, titulo tenus, creante Papâ, Antistitem *Chalcedonensem*, cujus retro in Collegio *Lincolniensi* mentionem fecimus. Siquidem in Sodalitio partim illo, partim in Aulâ *Glocestriensi*, disciplinas hantit sublimiores.

SCRIPTORES.

THOMAS CORYATE, apud *Durcombe*, in agro *Somersetensi*, natus, Aulam istam Commensalis, sive Convictor, ingressus est an. dom. CIODXCV. ætat. XIX. Posito ibidem biennio vel triennio, linguæ græcæ non omnino rudis comparuit; sed neq;

rei philosophicæ ignarus fuit. Vir erat suo tempore notus nimis omnibus. Librum contexuit peregrinationes suas aliquas complectentem, & ejusmodi titulo insignitum;

Coriati Cruda. Lond. 1611. angl. Prodigant una Poemata perplura, à viris ingeniosis composita, operique per jocos obstetricantia, quæ quidem ad distrahenda ejusdem exemplaria plurimum conferebant.

Anno ab inde proximo peregrinationem diuturnam suscepit, neque enim ante absolutum apud exteros decennium reverti in patriam decreverat. *Constantinopolin* primo perrexit, atque varias dein *Græcia* partes perlustravit. *Smyrnam* postmodo invisit, deque *Troja* ruinis quicquid hodierno die superest. Hinc *Alexandriam* profectus, Pyramides illas *Ægyptiacas* conspexit; unde *Hierosolymas* contendens, Mare mortuum, *Jordanem* fluvium, tandemque Montem *Libanum* attigit. *Sidone* postea solvens, *Alexandretam* sive *Alexandri Troadem* navigio trajecit, deinceps vero *Hierapolim*, nunc *Aleppo*, in *Syriâ*, Urbisque *Nineveh*, amplissimæ olim & opulentæ, nunc Pagi obscuri reliquias vidit. *Babylonem* postmodo in *Chaldæâ*, atque inde *Armeniam* utramque invisit; Montemque *Ararat* (si loci incolis fides) in quo post diluvium consedit Arca *Noë* monstratum habuit. *Persiam* deinceps adivit, lustratæque præcipuè illâ Regum sede *Ispahan*, ad Regionem imperio magni *Mogoris* subditas pervenit, ubi à D. *Thomâ Roe*, Equite aurato, legationem à *Jacobo* Rege apud Imperatorem illum obeunte, benigne suscipitur: peragrata vero locorum ditioni *Mogoriana* subjacentium parte aliqua, *Suratam*, Emporium celeberrimum, ad maris *Arabici* sinum, *Swally Road* nuncupatum, perrexit; ibique haud ita post diem obiit supremum. Res quidem novas & peregrinas curiosius indagabat; videndi magis quam fruendi avidus. Linguas non modo Græcam & latinam, sed & alias complures, easq; difficillimas, non perfunctoriè callebat; adeo ut si reliquis animi dotibus accessisset prudentia, summis proculdubio laudibus cumulandus esset. At vero fastu immodico elatus gloriæ erat appetentior, seque encomiis quibuscunque dignum existimabat. Seculo quo vixit poenas eo nomine dedit, & ingeniosorum æqualium flagris vapulavit; tametsi veniam aliquam promeruisse videtur, gloriæ licet inani laboribus & periculis innumeris velificatus; quid enim aliud bello octodecennario consecutus videtur juratus ille gentis Romanæ hostis *Hannibal*, quam quod pueris placeat, & declamatio fiat? De quotidianis viri observationibus (quicquid enim occurrebat in adversaria dicitur retulisse) quid factum nescio; supersunt autem,

Epistola quadam, *Asmeriâ*, magni *Mogoris Regiâ*, transmissa; de Imperatore illo, & Regionum ipsi subditarum, sive *Indiæ Orientalis*, partibus quibusdam Lond. 1616. angl.

In Urbe *Surat*, mense Decembri an. dom. CIODCXVII. diarrhæâ interiit; & ibidem, sub monumento exiguo, qualia in coemiteriis nostris passim deprehenduntur, sepultus fuit.

JOHANNES BUDEN, suscepto in Collegio SS. *Trinitatis* (ubi mentionem de illo factam reperies) Gradu Baccalaurei in Artibus, Aulæ istius Commensalibus accessit, & quamvis Legum studio potissimum incumberet, Artium tamen Magister evasit an. dom. CIODLXXXIX. In Philosophiæ postmodo Praefectorem à Collegio *Magdalenensi* assumptus, Juris Civilis Doctoratu auctus est, anno nempe CIODCII. Hospitii deinceps Novi Principalis, regius postea Juris Civilis Professor, ac tandem Aulæ *Læscportensis*

teportensis Principalis emerfit. Ex Rhetore (ut quidam ^a inquit) Philosophus , & ex Philosopho Rhetor factus est ; Philosophiam enim in eloquentia , & eloquentiam exercuit in Philosophia ; ne involuta perfectissima cognitionis arcana sine Rhetorices ornatu parum relucere. In Philosophiis tam eximium sui specimen publice edidit , ut magnificum Magdalenæ Collegium , huc præ aliis , Philosophia Prælectorem sibi asciscere ambitione quadam , non injusta tamen , strenuè certaret. In quo munere eà curâ , judicio , & , quæ propria illius fuit , prudentiâ versatus est , ut nesciam an atas ulla , aut gens quavis parem suppeditaret , &c. Scripsit , præter alia ;

Vitam Gulielmi Patteni , cui Waynfleti agnomen fuit , Wintoniensis Præsulis & Collegii B. Mariae Magd. Oxon. Fundatoris. Oxon. 1602. lat.

Vitam Johannis Mortoni , Cantuariensis olim Archiepiscopi. Lond. 1607. lat. Idiomate quoque latino donavit ,

Statuta Bibliothecæ Bodleianæ , &c. Statutorum academicorum in corpus jam pridem relata ,

Fatis in Aulâ Lateportensi concessit , deportato autem in Scholam Theologicam cadavere , viri exequias in magnâ cujusque conditionis Togatorum frequentia Oratione funebri ornavit Gardinerus , Oratoris nimirum academici tunc temporis Vicarius. His vero peractis , funus ad Ecclesiam S. Aldati deduxere Universitatis primores ; corpus autem ejusdem in Cancellio tumulatum fuit xiv. Junii anno CIO-DCXX. id quod ex Ecclesiæ illius Registro comper- tum habemus.

THOMAS ALLEN , è Collegio SS. Trinitatis Oxon. ad Aulam Glocestriensem Artium commigravit Magister , an. CIODLXX. ibique annos complures bonarum literarum in studio collocavit. Antiquarius , Philosophus , Mythologus , & Mathematicus cum primis quibusque numerandus comparuit. Fuitque non solum Princeps aut Coryphaeus (ut quidam ^b testatur) sed ipsa anima & sol omnium sui ævi Mathematicorum. Varia hac tandem rerum cognitione ornatus in Principum atque Magnatum familias acciri cæpit , non nostratum , sed & extraneorum. Quam enim comiter à patria sua sollicitatus fuerit ab Illustriss. Comite Saraviensi in Anglicana sua aedificia. Ille tamen umbris atque spatiis assuetus academicis , præ literarum dulcedine , atque tranquillitatis hujus otio , omnes honores omnes dignitates contempsit. Sapiens enim vocatus , in Nobiliss. Herois Comitiss Northumbriæ familiam , tandem accessit , ubi quanto eum prosecuti sunt amore , ingentes illi orbis Mathematici Atlantes Heriotus , Dæus , Warnerus alique , vix credibile videri possit. Hinc eum rapere Illustriss. Comes Leycestrensis , honoratiss. quondam hujus Academia Cancellarius , Episcopatum etiam ei deferre : quam quidem dignitatem , pro ingenti illa , qua capiebatur vita privata dulcedine , non dicam contempsit sed prorsus abnegavit , utpote qui sua semper satur esset virtute , alieni nihil aut externi indigus , &c. Ut quod res est dicam , cum Comite illo Leycestria familiaritate haud vulgari conjunctissimi erant Allenus & Deeus ; unde etiam factum ut à Republica Leycestriana Scriptores (is Personis Jesuita fuisse existimatur) Athei appellentur , & Arte magicâ usi dicantur , ut Consilia prædicti Comitiss optatum sortirentur exitum , utque ipse demum Eliza-

betham Reginam , cujus nuptias nullo non scelere ambivit , uxorem duceret. Sed rerum earum fides penes authorem esto ; certe constat perpetuum literarum commercium inter Comitum & Allenum intercessisse , adeo ut quicquid scitu dignum in Republicâ vel in Academiâ emerferit , de illo statim alter alterum certiore fecerit ; quapropter mirum non est si Togatorum Oxoniensium mores & dogmata Comitum illum nunquam laterent. Allenum quod attinet , à doctis plerisque coævis , maxime autem gentilibus Anglis , quales fuere Savilius , Bodleius , Camdenus , Cottonus , Spelmannus , Seldenus , &c. in pretio habebatur ; quorum novissime dictus c his verbis collaudandum censuit ; Vir cl. atque omni eruditionis genere , summoque judicio ornatissimus , Thomas Allenus , celeberrima Academia Oxoniensis decus insignissimum , &c. A scientiâ mathematicâ existimationem sibi haud vulgarem comparaverat , cujus nomine vel Rogero Bacono æquiparandum duxere nonnulli ; atque eam ob rem , ingravescente atate , odio non minus plebi imperitæ erat. Libros manuscriptos , materiam quamcunque tractantes , sedulo conquirebat ; præsertim vero rerum antiquarum monumenta , & argumenti historici , astronomici , mathematici , physicique codices ; in quibus comparandis nec sumptibus unquam nec labori pepercit. Libros ejusmodi haud paucos , tanquam in Bibliothecâ Allenianâ comparentes , citatos à viris eruditissimis reperio. Alleni autem istius ope & consilio Matheseos & Antiquitatum cognitionem singularem adepti sunt Oxonienses bene multi , quorum de numero fuere Twynus , Heggius , Jeamesius bini , Burtonus , Digbeius , &c. quos quidem propter operam in bonis literis promovendis feliciter navatam , suo quemque loco , æternitati commendamus. Ad Allenum redeo , cujus collectanea , observationes , & argumenti astronomici , mathematici , Physicique annotationes penes viros privatos delitescunt ; eorum vero nonnullis usus existimatur illustrissimus Digbeius. Scripsit

Expositionem in lib. 2. & 3. Claudii Ptolomæi Pelusiensis , de Astorum judiciis. MS. in bib. Elia Ashmole. Arm.

Ultimo Septembris die , an. CIODCXXXII. fatis Aulâ in istâ concessit , & non sine pompâ solenni in Collegii SS. Trinitatis Capellâ sepultus fuit ; Vicecancellario , Collegiorum & Aularum Præfectis , & potioris notæ Academicis compluribus funus deducantibus . Haud ita post , librorum Viri , hujusce pars maxima D. Kenelmi Digbie , Equitis aurati , in manus devenit (sic utique testamento supremo decreverat Allenus) ejus autem ex dono Academiae (velut retro in hoc opere dictum) anno proximo obtigit. Constat vero Codices nonnullos Bibliothecæ Cottonianæ , ubi usque hodie asservantur , cessisse. De Alleni denique , non sine authore , addam , quod , fuit elegantium literarum studiosissimus , Academica disciplina tenacissimus , apud externos & Academicos semper in magno pretio ; eorumque qui in Ecclesia Anglicana , atque in Universitate Oxoniensi pro meritis suis ad dignitates aut præfecturas subinde proveci fuerunt. Fuit sagacissimus observator , prudentissimus Cultor , familiariss. & gratissimus conviva , &c.

RICHARDUS KILBY , in agro Warwicensi natus , inque eodem præsertim agro , Richardi Olney de Cackbrook haud procul Warwyco , impensis prima literarum rudimenta edoctus , ad Aulam Glocestriensem

^a Rich. Gardiner in funeb. oratione ejusd. Buddeni edit. 1623. p. 200.

^b Gul. Burton. in orat. funeb. Alleni

^c In notis suis in Eadmerum

transmissus fuit, ubi integrum pene quadriennium Logicæ ac Philosophiæ insumpsit. Ad Academiam *Cantabrigiensem* deinceps commigravit, & Collegium *Emmanuel* ingressus, gradum suscepit magistralem. Scholam grammaticalem in agro *Cantiano* postmodum aperuit, annoque CIOXXCVI. in clementum ascitus, Ecclesiæ de *Southfleet*, in agro novissime dicto, Curatus evasit. Hinc in Parochiâ S. *Alkmundi*, deinde *Omnium Sanctorum*, in oppido *Derbiensi*, Evangelium annuntiavit. Scripsit

Conscientiæ degravata onus, sive peccati calamitatem. Edit. *Cantab.* quintâ vice 1614. angl.

Conscientiam onustam onere liberatam. Ibid. eod. anno angl.

Libello in utroque multa de ipso autore invenies, quapropter supervacuum duco fusiori ejus notitiæ immorari. Addendum unice, quod in oppido *Derbeiensi* diem obiit supremum; quanquam de ipso mortis tempore nihil habeo comperti.

GULIELMUS BURTON, *Londini*, infra sedis antiquæ fratrum *Augustinensium* limites natus; familiâ apud *Longnore* in agro *Salopiensi*, oriundus; in Scholâ denique *ivi Pauli*, sub auspiciis *Alexandri Gill*, primis pueritiæ disciplinis imbutus, ad Collegium *Reginense* accessit an. dom. CIOXXV. ætat. xvi. Posito ibidem in studiis quasi triennio, ad Aulam hanc migravit, circiter annum vero dom. CIOXXIX. utriusque Juris Baccalaureus evasit; favente potissimum *Allen*o quem prædiximus, viriq; industriam monitis ac præceptis dirigente. Caterum premente dein rei domesticæ angustia (quo malo laborant plerumque ingenia magna) Academiæ invitus valedixit, inque agro *Cantiano*, sub Pædagogo illo celeberrimo *Thomâ Farnabio*, inunus Hypodidascali annos aliquot obivit; tandem vero eam sibi eruditionis laudem comparavit, ut Scholæ *Kingstoniensis* ad *Thamein*, prope *Londinum*, Archididascalus fieret. Paralyti demum, quam nos stupidam appellamus, correptus, *Londinum* se contulit, ibique post biennium animam exhalavit; edito dum gravissimo conflictaretur morbo librorum suorum novissimo. Linguam latinam probe calluit; literarum quoque humaniorum, Linguarum orientalium, rerumque Antiquarum peritus erat; eamque eruditionis partem quam criticam nuncupant optime edoctus; quibus nominibus tum literatis aliis, tum præsertim clarissimo *Usserio*, Archiepiscopo *Armachano*, præcharus emerferat. Edidit;

Orationem funebrem habitam in Aulâ Gloucest. in obitum V. cl. Tho. Alleni. Oxon. 1633. lat. Prodivit unâ Oratio à *Georgio Bathurst*, in Collegii SS. *Trinitatis* Capellâ, ad viri tumulum, habita.

Annotationes ad Clementis Apostoli Epistolam primam ad Corinthios. Lond. 1647. & 52. angl. Illo autem ex opere libros quidem innumeros evolvisse ipsum, sed ad partes tamen Presbyterianas declinasse collegeris.

Historiam Græcæ linguae. Lond. 1657. lat.

Historiam Persicæ linguae. Ibid. eod. anno.

Commentationes in Itinerarium Antonini, quatenus res Britannicas attingit. Lond. 1658. angl. fol.

Vicesimo septimo Decembris, an. CIOXCVII. è vitâ migravit, & *Londini*, in Ecclesiâ S. *Clemen-*

tis, Danorum, ac speciatim in Hypogæo ad Juris Municipalis ex Hospitio S. *Clementis* Studiosos spectante, sepultus postridie fuit.

RICHARDUS LOVELACE, in agro *Cantiano*, patre *Gulielmo Lovelace* de *Wolwiche*, in eodem agro, Armigero, natus; in Aulam istam superioris ordinis *Commenialis*, quem generosum nuncupant, admissus fuit, an. dom. CIOXXIV. ætat. xvi. Elapso inde biennio, Gradu Magistrali per creationem, uti nos loquimur, auctus comparet; Rege, ac Reginâ, Aulicisque, ac Nobilibus permultis nobiscum tunc temporis agentibus. Formâ egregiâ, summâque corporis pulchritudine præditus erat; quibus postquam facultatem poeticam elegantem adjecerat, nemo sane hominum foeminis evasit acceptior. Scripsit anglicè,

Lucastrum: Odas, Epodas, Cantilenas, &c. Lond. 1649.

Aramanibam; Pastorale. ibid. eod. anno.

Londini (in Vico, prout mihi nuntiatum, *The Strand* appellato) circa annum CIOXCVIII. fatis concessit; postquam scilicet vulgaribus Poetarum vitiis patrimonium dilapidarat.

KENELMUS DIGBY, Eques auratus, natus fuit apud *Gadhurst*, vulgo *Gothurst*, in agro *Buckinghamiensi*, undecimo mensis *Julii* die, an. CIOXIII. Patrem habuit *Everardum Digby*, Equitem auratum, qui quod consilia cum quibusdam pontificiis, Regis & Parlamenti cædem pulvere nitrato molientibus, consociasset, capite plexus deprehenditur. Ipsum quod attinet, literas academica sAulâ in istâ haurire coepit circiter annum dom. CIOXXVIII. *Alleni* (de quo mox ante) fidei commendatus, alteri vero cuidam in disciplinam traditus. Decurso quasi triennio, Academiâ abcessit, & professionem ad externos instituit; in partibus autem transmarinis quotidiano cum viris eruditis commercio multum profecit, immo omnibus revera numeris absolutus emicuit. Corpore procero & plane imperatorio donatus, ingenii juxta & sermonis promptitudine mirâ pollebat; ad negotia vero vel in *Galliâ* vel in *Italiâ*, ac præsertim *Roma*, aut *Florentia*, expedienda ex diutino in partibus exteris convictu satis idoneus. Non modo manu promptus sed & lingua etiam; quippe qui ad sex linguarum cognitionem Artium pene omnium & Scientiarum peritiam non contemnendam addiderat. In tumultibus Regni nuperis regiis partibus adhæsit: *Cromwellio* rerum potiente, Pontificiorum partes apud ipsum tuebatur; à reduce vero in *Angliam* *Carolo II.* possessionibus quibus exciderat de integro donatus, *Maria* Regina Cancellarius evasit. Plura de Viro illustrissimo referre decreveram, uberiores enim ejus notitiam pollicitus fuerat *Johannes* filius; cæterum is haud ita pridem morte præmaturâ abreptus interijt. Multa anglie scripsit ac edidit, argumenti potissimum philosophici; quorum de numero fuere;

Colloquium cum feminâ quadam illustri de Religionis delectu. *Parisi.* 1638.

Annotationes ad librum Doctoris Brown, cui titulus Religio Medici. Lond. 1644. ib. 58.

Tractatus de Naturâ Corporum. *Par.* 1644. Lond. 58.

Tractatus de Naturâ Animæ. Ibid. eod. anno, & Lond. 1658.

F r f f f f a

Epistola

Epistolae ad Dominum Georgium Digby, de Religione. Lond. 1651.

Formula selecta & experimentales tum medicarum Chirurgica. Lond. 1668.

Aqua & Spiritus Cordiales & stillatitia, &c. Ibid. eod. anno.

Conclave ejus, in quo variè melicrati, pomacei, vini cerasini, &c. conficiendorum rationes propalantur. Lond. 1669.

Optima Artis Coquinariae praecepta. Ibid. eod. anno.

Ars tragemata conficiendi, &c. Ibid. eod. anno.

Oratio Montispeffulani in Galliâ, inque catu virorum eruditorum solenni, habita, de vulnere pulvere sympathico curatione. Idiomate gallico composita fuerat; in anglicanum vero transfudit *Richardus White.* Lond. 1660.

Alia porro conscripsit; eorum tamen aliqua, uti & quotidiana viri colloquia, hypothefibus novis & ventosis, & è febricitantium insomniis comparari visis scatebant. Anno dom. CIO DCLXV. die autem natali (quo die victoriam de *Turcis* illustrem apud *Alexandretam* reportarat) fatis concessit, & *Londini*, in *Ecclesiâ Christi*, in Hypogaeo nimirum quod fabricandum curarat ipse, sub conjugis dilectissimæ, *Venetia* nuncupatæ, tumulo marmoreo, humatus fuit; cæterum prorumpente haud ita post incendio illo omnium teterrimo, monumentum illud sepulchrale, ac speciatim mulieris effigiem, è cupro factam ac deauratam ignis absumpsit.

GULIELMUS SANDBROOKE, (de loco natali minus constat) literas academicas Aulâ in istâ haurire coepit circiter annum dom. CIO DCXXIV. Anno CIO DCXXX. Legum evasit Baccalaureus, sacrisque Ordinibus postmodum initiatus curam animarum in parochiâ aliquâ *Oxonienfî* suscepit. Gliscentibus bellorum civilium primordiis, munus aliquod maritimum (Navigii, ut opinor, cujusdam militibus à sacris erat) adivit; classis anglicanæ gubernacula moderante Comite *Warwicensi*, sub annum vero CIO DCXLIV. *Ecclesiæ S. Margaritæ*, in Urbe *Roffensî*, Parochus evasit, de quo nihil amplius cognitum habeo, præterquam quod libellum edidit ejusmodi titulo inscriptum;

Ecclesiam proprium esse novi fœderis subjectum; Concionibus tribus. Lond. 1646. angl.

JOHANNES GODOLPHIN, Insularum *Cassiteridum* in alterâ, *Sylley* dictâ, infra Comitatus *Cornubiensis* limites, natus, bonis literis Aulâ in istâ insudare coepit an. dom. CIO DCXXXII. Artium dein Baccalaureus, tandemque Legum Doctor emerfit; anno autem CIO DCLIII. Judicum Curia Admiralli alter emicuit. Vir quidem non suâ modo in facultate, sed & in Theologiâ rebusque aliis haud parum eruditus. Scripsit anglice.

Arboretum Sacrum, Theologiæ Corpus, seu Christiana Religionis summam & substantiam, complectens. Lond. 1651. fol.

Jurisdictionis Admiralli Inspectionem. Lond. 1661.

Appendicem, Legum antiquarum Insulae Oleron summam complectentem; in sermonem anglicanum ex

libro Garsie, alias Ferrandi transfusam. Ibid. eod. anno.

Orphani Legatum, sive Compendium testamentarium. Lond. 1674. In lucem porro emisit tractatum theologicum, cui titulus;

Alembicum sacrum. Lond. 1650. &c

Londini nunc temporis agit, alia (prout mihi nuntiatum) brevi editurus.

CHRISTOPHORUS MERRET, apud *Winchcombe*, in agro *Glocestriensi*, natus, Aulam hanc Artium sublimiorum gratiâ ingressus est an. dom. CIO DCXXXII. absoluto autem consolito Logices & Philosophiæ curriculo, ad Medicinæ studium sese convertibat, ejus vero facultatis Doctoratu per creationem, uti loquimur, auctus compareret an. CIO DCXLII. Societatis medicorum *Londinensium* Collega, necnon Censorum alter; è Regiâ etiam Societate nunc temporis est; & propter operam in sanandis ægris feliciter navatam, in pretio dum hæc scribo habetur. Scripsit,

Fraudum & abusuum Pharmacopolarum, respectu Ægrorum & Medicorum, Inspectionem. Lond. 1669. angl.

Enumerationem objectionum absurdarum contra Collegium Medicorum in genere, necnon Responsonem ad Legem talionis reliquam, &c. Lond. 1670. angl.

Replicationem brevem ad Epilogum Henrici Stubbe &c. Ibid. 1670. angl.

Examen Libelli famosi cui titulus, Pharmacopolarum vindicta. Ibid. 1671. angl. Idiomate insuper latino librum propalavit, cujus sic se habet inscriptio;

Pinax Rerum naturalium Britannicarum. Ibid. 1665. &c.

Ad hæc, multa de congelatione observavit, quæ libro *D. Roberti Boyle*, de Frigore inscripto, annectuntur; nonnulla quoque è linguâ Gallicâ in Anglicanam transtulit, quæ tamen brevitati studens omitenda censeo.

ÆDIFICIA.

Aulæ hujusce, seu Collegii, Ædificia quod attinet; supersunt hodie quæ priusquam *Henrico VIII.* obtingeret comparuere, demptis tamen Capellâ & & Bibliothecâ, cum cameris quibusdam postremo dictæ subjacentibus; has enim omnes, factâ eam in rem ab *Edoardo VI.* potestate, diruendas curavit *D. Johannes Williams*, Miles. Ædificia etiamnum conspicienda variis familiæ *S. Benedicti* Cœnobiis dispersita olim fuerant; quippe singulis assignabantur habitacula in quibus Ordinis sui Tyrones ad Artes academicas informarentur; id quod in opere meo altero, & speciatim in Suburbiorum borealium notitiâ, fusius ostendam. Ædificia vetustate quassa instauravit *Thomas Whyte*, Miles (utpote ad quem ipsa tandem Aula devenit) at vero cum eorum pars aliqua ruinam denuo minaretur, *D. Georgius Peckam*, Eques auratus, Aulâ istius aliquando Alumnus, libras centenas eidem reficiendæ consignavit; quod quidem in annum CIO DLXXIII. cadit. Memorandus quoque *Gulielmus Gent*, qui libras totidem

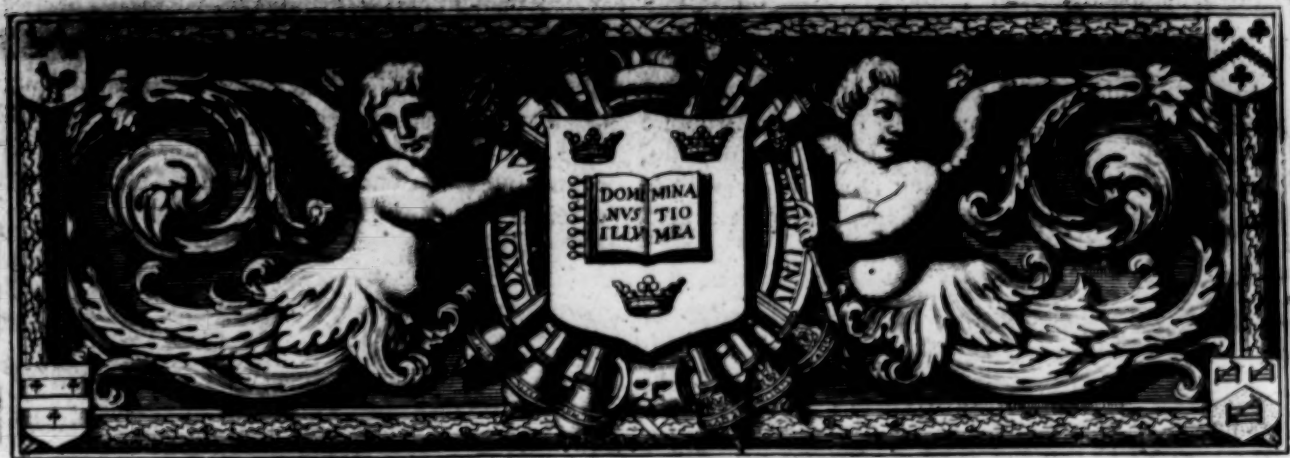

ridem largitus est; Benefactores vero singulos referre non vacat, qui summas pecuniæ minores detulere.

Porro autem, cum deesset adhuc Sacellum in quo cultus divini solennia peragerentur, Collegii Divi *Johannis Baptistæ* Alumnorum, Togatorum quoque Aulâ in ipsâ, vel tunc temporis, vel olim aliquando, degentium, symbola impetravit Doctor *Hawley*, Principalis; iisdemque erogatis Capellam aggressus est,

supra Refectorii (cujus ad partem aquilonarem positum fuerat vetus Sacellum) Introitum exædificandam. Anno CIOXCIX. inchoata comparet, *Whearo* autem (is *Hawley* excepit) Principalis munus obeunte aucta ad culmen est penitusque absoluta; is vero Bibliothecam exiguum zephyrum versus adjecit, eorum qui eruditionem Academicam Aulâ in istâ perceperant pecuniâ usus collatitiâ.

Fasti Oxonienses,

Sive Magistratum Academicorum (Cancellariorum
nempe, Commissariorum, Procancellariorum, vel
Vicecancellariorum, & Procuratorum)
Commentarium.

A M E T S I Cancellariorum suorum Catalogum à S. *Amphibolo* Martyre deducunt à *Cantabrigiensibus*, hunc utique Scholis suis an. CCLXXXIX. præfuisse perhibentes, aliosq; porro Annalibus suis inserunt, quos supremos Academiae fascies

disparibus intervallis gessisse contendunt, quales fuisse *Mauritius*, *Constantini* magni temporibus, anno nempe dom. CCCX. *Kynotus*, regnante apud Britannos Rege *Arthur*, an, scilicet DXVII. *Edbertus*, sub *Cedwallo* Rege, an. nimirum DCLXXVIII. *Almericus*, imperante *Cadwalladero*, an. nempe DXC. &c. cum aliis nescio quibus, à *Nicolao Cantelupo*, (is diem obiit supremum anno dom. CIOCDXLI.) primo fabularum earum & consimilium scriptore, pariter petitis: tamen quoque nonnullos ego Academiae *Oxonienfis* Rectores, *Cantabrigiensibus* forte coævus, proferre possem, si conjecturis incertis, aut unius alicujus Authoris testimonio, nitendum ducerem; consultius tamen facturus mihi videor, si non alios rei nostrae literariae Moderatores exhibuero, quam quos indubiâ fide Registra & Scriptores æternitati commendarunt.

Missis itaque S. *Germano*, S. *Gilda*, *Melkino*, *Nennio*, *Kentigerno*, & aliis quibusdam, *Britannorum Saxonumque* sub imperio florentibus, & (si *Camdeno*, optimum *Asserii Menevensis* b exemplar alleganti, fides) non tantum Artes ingenuas *Oxonie*

haurientibus, verum statuta quoque & ordinationes quibus in officio continerentur Academici, condentibus (unde supremos Scholarum nostrarum Rectores fuisse facile colligendum) his inquam quasi per transennam recensitis, à S. *Grymbaldo* auspicabor, de quo utique dubium non est quin Scholis nostris summâ cum potestate præfuerit. Cæterum priusquam ad singulos Universitatis *Oxonienfis* Magistratus descendam, pauca præmonendus est lector, eorum ditio-nem & auctoritatem tangentia, adeoque Commentarii sequentis lectioni præmittenda.

i. Cancellarii Academici, Rectores & Magistri Scholarum, & Rectores ac Magistri Scholarum, antiquitus appellabantur, velut ex ipso eorum Catalogo sub annis CIOCCXI. CIOCCXCIV. &c. perdiscendum. Consule etiam Historiam nostram sub anno novissime dicto.

ii. Cancellarium olim cooptabant Magistri Regentes & non Regentes, licet ab Episcopo *Lincolniensi*, Diœcesano utique, confirmandus esset, sub exitum vero Regni *Edoardi III.* integra tam nominandi quam confirmandi potestas ad Regentium & non Regentium Convocationem devenit.

iii. De biennio fere in biennium (quorannis nonnunquam) Cancellarii habebatur electio, quod quidem & potestatem quam diximus. obtinente Episcopo, & continuo dein seculorum decursu, obtigit, usque dum scilicet ad muneris ad vitæ terminum demandaretur.

iv. Provinciam illam administrabat antiquitus Academicorum aliquis, *Oxonie* interim commodatus, è collegio nimirum, Hospitio, vel Aulâ quavis Artium Magister, aut facultatis cujuscumque Professor,

a Nic. Cantelupus in *Historia sua*, de *Antiquitate Cantabrigiæ*, sive in *Historia Nigri codicis MS.* Matth. Stokys *Bedellus*, Armiger, & Registrarius Cantabrig. in suo *Catalogo Rectorum & Cancellariorum* à *Mauritio*, tempore *Constantini*, ad an. 1585. aut circiter, impress. per Tho. Thomasiū Typographum Univers. Cantabr. Rob. Hare quondam *Alumnus Coll. Gonvill.* ibid. in *Cat. suo Canc. ejusd. Univers.* MS. &c. b *Edis.* Francofurt. è *bib. Camdeni* an. 1602. &c.

necnon & Coenobio aliquo Monachus aut Frater. Munere postmodum illo fungebantur Episcopi, quod quidem Laicis tandem deferri coepit, quorum primus reperitur D. *Johannes Mason*, Miles.

v. Magistratui huic supremo privilegia (velut alibi passim hoc nostro in opere ostendimus) amplissima indulgere Reges Anglicani, Pontifices Romani, Episcopi, &c. adeo ut Cancellarii nostri maximam ab omnibus observantiam cohererentur, tanquam in summo dignitatis gradu collocati: summus nempe in municipio Magistratus audit; & Prætor Urbano etiam in foro aut Prætorio sedente honoratur.

vi. Togatos sibi quasi subsidiarios, nunc pauciores nunc plures prout opus esset, adhibere olim Cancellarii, præsentis licet ipsi, & in Academia commorantes; eorum vero opera in jure dicendo, reliquisque quæ ad provinciam suam spectarent præstandis, utebantur. Hi ut plurimum Vicemgerentes, nonnunquam Commissarii (ea voce denotatos ^a invenio primo & secundo *Edoardi III.* anno) antiquitus appellabantur; nomen autem novissime dictum unice demum invaluit, donec Vicecancellarius, vox usu diuturno jam trita, obtinuerit.

vii. Ne debito careret honore supremus ille Magistratus, instituti sunt famuli quidam publici, qui Cancellario ejusque Vicario Ministrorum loco sunt, alterutrum quocunque infra Universitatis Præcinctus incedere libet, maxime vero ad Cœtum quemque solennem, deducentes. Hi Bedelli nuncupantur, numero jam pridem sex, præter Virgiferum; elato autem quem dextrâ tenent baculo argenteo Cancellarium ejusque deputatos præcedunt. Summam habent antiquitatem Bedelli, Registorum quæ nobis hodie supersunt memoriâ vetustiores; eorum autem sub *Henrico III.* temporibusque prægressis, mentionem invenio factam, quorum tamen de numero pristino minus constat.

viii. Vacante Cancellarii Munere, ad Seniores in Academia Theologum (is *Cancellarius natus* inde appellabatur) spectabat olim, quæcunque ad Magistratum supremum pertinerent exequi & præstare; hic enim juramenta ministrabat, in Curia academicâ, inque Cancellario deligendo præsidebat, sigillum publicum Instrumentis quibusque apponebat, in libris quæ Universitati intenderentur expediendis desudabat, in probandis denique Testamentis supremis, inque administratione, quam vocant, circa Privilegiatorum bona concedenda, subsellium occupabat; qui quidem jure illo ad Regnum usque *Edoardi VI.* fruebatur, sub id autem nutare coepit & ad interitum vergebat ejusdem potestas.

Procuratores quod attinet, (quorum profecto institutionem ipsius Cancellarii primordiis coævam duco) potestatem sane non modicam exercent, maxime vero quoad eos qui Gradu Magistrali, aut doctorali, nondum sunt aucti. Magistrorum seniorum è numero, Regentium & non Regentium suffragiis asciti, ab iisdem quoque & Cancellario, nullâ prorsus Episcopi *Lincolniensis* habitâ ratione, admissi antiquitus comparent. In eo potissimum evigilarunt cooptantium curæ, ut eorum alter (bini enim semper fuere) è Togatis aquilonaribus, alter ex australibus assumeretur; dijudicandis nimirum ex æquo litibus quæ Academicos, studio partium inter se divisos, perpetim exercerent. Ad Procuratores olim (velut è ^b scriptis vetustis compertum habeo) spectabat sententiâ judiciali & pœnali decernere,

Non accedentes ad Scholas.

Trahentes in Scholas in Quadragesima.

Determinatores missarum diu stantes.

Eisdem non Logicalia disputantes.

Non accedentes ad licentiationes.

Non parentes admittuntur Cancellarii.

Transgredientes privilegia vel statuta.

Non apponentes incaptis.

Non solventes Magistris.

Non legentes modo suo consuetudo.

Prorogantes vel anticipantes ordinaria.

Non volentes expedire negotia Universitatis.

Non venientes tempestive ad Scholas.

Contra Non habentes habitum & tonsuram decentes.

Non habentes nomina Scholarium.

Non recitantes rotulam.

Non parentes regulis Procuratorum.

Impetrantes pacis suspendium per triennium.

Suspectos qualitercunque.

Venientes cum multitudine.

Recusantes adire carcerem.

Solventes mancipiis ultra statuta.

Solventes scissoribus ultra statuta.

Custodes ratiocinia non reddentes. (reddentes.)

Procuratores (vel Ballivos) ratiocinia non

Judices consulsionibus non parentes.

Advocatos & Procuratores excedentes.

Sic se habent statutorum, in libris antiquis Procuratoriis rependiendorum, capita præcipua. Cæterum nec prisca temporibus intra fines hosce angustiores stetit potestas procuratoria; quippe quæ, juxta & hodierno die, ad pacem in Urbe conservandam, ad Laicos quoque immorigeros aut pervicaces, vel in popinis aut ænopolis intempestive agentes, &c. plerumque pertinebat. Sed de his hæcenus; etenim singulis rerum apicibus immorari non vacat. Ad ipsum venio Cancellariorum, Commissariorum, & Procuratorum Catalogum, quem si ab initio minus perfectum, & deficiente passim Magistratuum nostrorum notitiâ hiulcum, exhibuerim, culpam, uti spero, in ipsos qui defuncti annos, variasque rerum Anglicarum vicissitudines, conjiciet Lector.

Anno Domini DCCCLXXXIII. aut circa eundem, occurrit Sanctus *Grimbaldu* Academiæ *Oxonien*sis, ab *Alfredo* Rege feliciter (prout in prioris libri initio ostendimus) instauratæ, Rector, seu Cancellarius.

Ejus Vicarius, Commissarius, vel Deputatus, vel quocunque alio nomine per hæc tempora innotuerit, erat.....

Procuratores {.....

Magister {.....

Cum nec anno isto, nec sequentibus compluribus, uspiam deprehendantur Magistratuum inferiorum nomina, paginam nobis utramque aliquandiu facient Cancellarii.

Anno Dom. DCCCLXXXIX. Cancellarium reperio *Beategravium* quendam, *Grimbaldo* libro illi nigro *Cantabrigiensi* fidem si adhibueris subrogatum, ibidem enim de Rege *Alfredo* & Academia nostra sermo hunc in modum instituitur --- *Videns ergo, quod Scholares quos Oxonias advexit in compositione*

^a In lib. privileg. Ox. per Harum fol. 51. b. ^b In lib. B. fol. 55. b. & C. 59. b. ^c Script. per Nich. Cantelupum; ut supra.

Legum & Scripturarum Sacrarum expositione jugiter studerent, eis in Rectorem constituit Grumbaldum Civitatis Cantabrigia Rectorem & Cancellarium quem senio gravatum an. dom. DCCCLXXXIX cessare permisit. Et in loco Grumbaldi benevolentia Scholarum institutus est vir ille nobilis Beategravius Oxoniensis Rector & Cancellarius, &c. Sic Cantelupus, recte an perperam lectori permitto dijudicandum, certe qui meminere Leges de quibus mentionem facit, in Angliam non nisi post annos ab Alfredo complures invectas fuisse (id quod ego in operis hujus parte historica, sub anno nempe CIOCLXIX. apertum feci) quique porro cognitum habuerit Episcopum Wintoniensem haudquaquam extitisse Grimbaldum (id licet a ipse eodem in libro audacter affirmavit) nullius plane momenti habebit quæ de Beategravius hoc nostro ab eodem commemorantur.

Ad tempora jam Normannorum ingressu posteriora, impellente Annalium omnium & Registorum defectu, descendamus necesse est; sed neque plenum deinceps & perfectum spondemus Catalogum; cum tempora R. Gulielmo Conquestori proxima in obscuro quoque sint. Utcunque, Commentarium hoc nostrum plenum quoad poterimus reddituri, Cancellarium, Rectorem, Magistrorum Scholarum, &c. nomina Chartis situ ac vetustate exefis eruamus.

An. Dom. CIOCCXII. aut circiter eundem, Cancellarius seu Rector Scholarum deprehenditur *Rob. Canutus*, velut in parte operis historica hoc eodem sub anno prædiximus. Voce tantum tenuis discrepant Cancellarius Rectorque Scholarum, ac proinde locum à victoriâ Normannicâ primum sibi merito vendicabit *Canutus* ille. Is autem, *Robertus Creckladensis*, Prior Monasterii S. Frideswyda in Oxenfordia nuncupatus, fundos suos *Creckladie* positos Cœnobio B. Mariæ Cirencestrensis in agro Glocestrensi (ibidem Canonici, quem vocant, Regularis habitum jam pridem induerat) sub idem tempus ^b consignavit.

An. CIOCCXXIV. aut circiter eundem, Cancellarius fuisse videtur *Robertus Pulleyne*; de quo fusius in libro nostro priori, sub hoc anno.

An. CIOCL. aut circa eundem, Cancellarii Oxoniensis, omisso tamen Viri nomine, factam reperio mentionem. En vero tibi chirographi ^a in quo occurrit partem aliquam. *Robertus Foliot, Rector medietatis Ecclesia de Rowlesham, salutem in Domino. Ad Universitatis vestra notitiam volo pervenisse, quod, cum Abbate & Conventu Osney super tertia parte garbarum Dominici Richardi Foliot de Rowlesham pertinente de jure communi ad Ecclesiam suam de magna Berton ut asserabant & quibusdam minutis decimis ejusdem dominici, videlicet Gilberti filii Nicholai coram Cancellario Oxon, . . . Priore & Decano Abendon. iudiciis à D. Papa delegatis tractus fuisset in causam, Dominum habens præ oculis, in dictis decimis ratione Ecclesia de Rowlesham vel antiqua possessionis mea nullum jus vendicando, ejusdem ad Ecclesiam suam de Berton jure communi & Parochiali pertinere, coram dictis iudiciis, recognovi, &c. Sic se partim habet chirographum illud.*

De tempore autem quo vixit *Robertus* iste *Foliot* è scripto ^c alio satis liquet in quo hæc ego deprehendo. Notum sit cunctis fidelibus, &c. quod ego *Robertus Foliot* terram illam de feodo meo, quæ jacet in magno vico in burgo *Oremford*, quam de me tenuit *Augustinus* Sacerdos, & post obitum suum *Ediva* soror ejus, concilio & assensu sororis meæ & amicorum meorum, pro salute animæ meæ & uxoris, & parentum & amicorum meorum, concedo & dono Ecclesia Dei & S. Mariæ de *Osney*, & conventui fratrum ejusdem loci, &c. & in cognitione hujus rei, dedit mihi Prior *Wygotus*, dimidiam unciam auri, & uxori meæ, marcam unam, &c. Hinc autem omnino constat. 1. Cancellarium illum, sub generali nomine, quicumque demum fuerit, cum *Foliot* isto, *Foliotum* vero cum *Wygot*, seu *Wygodo*, Priori *Osneiensis* (atque hic sane id Muneris ab anno CIOCCXXVIII. usque annum CIOCLXVIII. obivit, Prioratu illo in Abbatiam interim commutato) ætate fuisse conjunctum. 11. Porro sequestrorum de numero fuisse, quibus litem in Syngrapho memoratam dijudicandam permiserat Pontifex Romanus; unde etiam colligendum quod autoritate haud modicâ per hæc tempora pollebat Cancellarius Academicus; splendore pristino haud ita pridem donatis *Athenis* nostris; quo quidem nomine celebrandus potissimum *Robertus* ille *Pulleyne*.

An. CIOCCCI. Cancellarii academici mentio, suppresso ejusdem nomine, in ^f Syngrapho quodam occurrit, his verbis; *Sciant universi per presentes nos Cancellarium Universitatis Oxonia cum toto cœtu Magistrorum ejusdem, teneri & per presens scriptum firmiter obligari, Priori & Conventui S. Frideswyda Oxonia & eorum successoribus in ducentis libris moneta Anglicana, &c. Dat. Oxonia, in Domo nostra Congregationis in Festo S. Jacobi Apostoli an. Dom. MCCI.* Ejusmodi sane sufficiunt probationes, continuatam saltem Cancellariorum seriem patefacturo.

CIOCCXI. Cancellarius, seu Rector Scholarum reperitur *Magister Alardus*. Hæc non alio sensu capienda quam quæ *Robertum Canutum*, mox ante, sub anno nempe CIOCCXII. attingunt. Cæterum plenior ejusmodi titulorum rationem qui expetit, adeat operis istius partem historicam, sub an. nempe CIOCCXCIV. Ad *Alardum* hunc nostrum quod attinet, in Codice ^g quodam antiquo his verbis memoratum offendo: *Universis S. Matris Ecclesia filiis ad quos præsens scriptum pervenerit, frater R. Prior de Osneya, H. Decanus Oxon. salutem in Domino. Noverit Universitas vestra, controversiam qua inter Dominum H. Abbatem & Conventum Abendon. ex una parte: & Magistrum Eustachium Rectorem Ecclesia de Cestreton ex altera parte, super quibusdam decimis provenientibus qua de xl. acris qua sita sunt in Bruerio de Cestreton, quæ Galfredus de S. Manvo tenet de feodo Willielmi de Legha senioris in Cestreton, autoritate Domini Papa Innocentii tertii in præsentia nostra vertebatur, Magistro Alardo Rectore Scholarum consudice nostro, se per literas suas sufficienter excusante, tali sine concordia sopitam fuisse, &c. facta est hæc compositio coram nobis in Ecclesia B.*

^a Et Harus etiam in libro suo de excidiis & reparationibus Cantabrig. MS. ^b Lib. sive Reg. Monasterii Cirencester fol. 182. MS. ^c Inter munimenta Canonii Osney, in Thesaur. Edis Christi ^d Vel Rousham in agro Oxon. ^e In lib. vel Reg. Osney in bib. Cotton. sub effig. Vitellii fol. 98. a. ^f In turri Scholarum in ppx. T. nu. 1. & in Reg. Mag. S. Frideswyda p. 23. ^g In lib. vel Reg. Canon. Abendon. quod in particulas dividitur, partic. 5.

Maria, in crastino Inventionis S. Crucis, Pontificatus Domini Papa Innocentii anno xiii. h. e. an. dom. MCCXI. Ut hæc vero melius intelligantur monendus est Lector, ad litem illam in Ecclesia B. *Mariae Oxon.* de decimis finiendam Judices tres, *Alardum* nempe Cancellarium *Oxoniensem*, R. Priorem *Osneiensem* & H. Decanum *Oxon.* constituisse Innocentium Pontificem Romanum (cujus tamen Diploma, seu Bullam, videre nondum contigit) ne Antistitis autem *Lincolniensis* (*Hugo Wallis* is erat, Academicos erga non ita bene animatus; à quo etiam sub nomine Magistri Scholarum admissum opinor, tametsi Rectoris titulo in Bulla Papali honestetur) offensionem incurreret, à causæ istius cognitione dedita operâ abfuisse *Alardum*; re scilicet integrâ Judicibus illis binis permittâ. Atq; hanc sane verissimam excusationis, ad eosdem transmissæ, causam existimo; id quod ex infra (sub anno nempe CIOCCXCIV.) dicendis uberius constabit. Addam impræsentiarum, quod D. *Robertus Grosstest*, *Wallysi* præfati in sede *Lincolniensi* successor, literas a unas atque alteras ad *Alardum*, Fratrum in *Angliâ* mendicantium Priorem Provinciale, conscripisse reperitur; quodque sub idem tempus; Magister *Alardus*, Ecclesiæ *Wellensis* Subdecanus, certam fundi portiunculam, in Parochiâ S. *Mildredæ Oxon.* (eadem ille in parochiâ jam olim habitavit), ducto inde, velut alibi ^b reperio, cognomine collocatam, *Thoma*, filio *Wydonis*, ^c consignavit: cæterum eorum an alter, an vero uterque, idem plane ac *Alardus* hic noster fuerit in medio relinquendum.

CIOCCXIV. Cancellar. *Oxon.* generalis fit mentio, in ^d Bullâ utique *Nicolai* Episcopi *Tusculanensis*, & Legati pontificii, de pœnis propter Clericos quosdam (de his retro in operis nostri parte historicâ sub hoc eodem anno) suspendio necatos Burgenfibus irrogatis, &c. dat. septimo calend. *Julii* anno dom. CIOCCXIV. Decretorum Legati prototypa, una cum eorundem apographis, in Archivis nostris, necnon in libris aliis & Registris academicis, usque hodie supersunt; tum in perpetuam ipsius rei memoriam, tum ut siquando usus flagitaverit in promptu sint, sedulo asservata. Comparat unâ compositio Scholares inter & Burgenes facta, omnium quas ego adhuc vidi prima & antiquissima, quam quidem tanti olim fecere Majores nostri, ut Instrumentum autographum, tanquam cujusvis pretii æquum, in Ecclesiæ Cathedralis *Lincolniensis* ætario reponendum decernerent.

CIOCCXX. Canc. munere fungebatur (siqua fides Instrumento mendoso dotationis Scholarium Magistri *Gulielmi Dunelmensis*, in Collegii *Universitatis* notitiâ memorato) Mr *Ludovicus de Chapinay*, Sacræ Theol. Professor.

CIOCCXXI. In Bullâ ^e papali, & processu, quem vocant, judiciali ejus virtute instituto, Cancellarii academici sub generali nomine quædam fit mentio. Sic se partim habet Bulla pontificia: *Henricus* Episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis Archidiacono *Wigorn.* & Cancellario & Decano *Oxon. Lincoln. Dioces.* salutem & Apostolicam benedictionem.

Ex parte Abbatis & Conventus de *Osney*, &c. In eo posita erat Bullæ illius summa, ut viri præfati Judices designarentur, ad excipienda nimirum testimonia quæ de decimis, ad Cœnobium *Osneienso* pertinentibus, darentur. Dat. *Lateran.* iii. Cal. Apr. an. Pontificatus quinto. Superest pariter: instrumentum quoddam id negotii attingens, in quo Bulla hæc Pontificia per modum, quem vocant, *Inspectionis* verbatim repetita est; enarratis quoque tum testium examine, tum supremâ judicum eorum sententiâ, singulorum sigillis munitâ. Hæc vero peragebantur in Ecclesiâ Divæ *Mariæ Oxon.* postride octav. Apostolorum *Petri* ac *Pauli*, an. dom. CIOCCXXI. quinto scilicet Pontificatus *Honorii* III. Instrumenta porro bina, sub id quoque conscripta, proferre possem è quibus pariter constaret Academicæ nostræ præfuisse hoc anno Cancellarium, cujus quidem potestas & existimatio haud mediocris per hæc tempora comparet, utpote cui ab ipso Pontifice tanti momenti negotia discutienda demandarentur. Verum siquis Cancellarium illum pro Ecclesiastico, & Episcopo *Lincolniensi* subjacente, habuerit, sciat velim Cancellarium ab Academico diversum, ac ditione aliquâ *Oxonie* fructum, nullibi gentium occurrere; sed neque inter Munimenta Universitatis deprehendi Episcopi *Lincolniensis* Cancellarium, illo saltem sensu quo hæc de *Gulielmo de Monte*, Cancellario *Lincolniensi* antiquo & perhibentur,

Incipit hic nostri pulchrum Numerale Magistri, Et Cancellarii ^b *Nicol de Monte Gulelmi*.

Ad Cancellarios binos illustres ac suppres jam venio, locum sane in *Fastis Oxoniensibus* quam optime promeritos; quanquam de ipso quo Provinciam illam ornavit tempore nihil habeo comperti. Eorum primus est S. *Edmundus*, agnomine *Rich. Prætor* in *Theologiâ Oxoniali*, ut *Matthæi Parisensis* i verbis utamur; at vero Munus Cancellarii gesserit antequam alterum illud Prætoris obierit necne, ignorare me fateor. Certe credibile vix duco Cancellarium anno CIOCCXXXIV. (quo scilicet ad Archiepiscopatum *Cantuariensem* evocatus fuit) extitisse ipsum; id licet ex Catalogo quodam Cancellariorum perantiquo edocti simus. Eorum alter est D. *Robertus Grosstest*, quem sane nullo in Cancellariorum nostrorum Catalogo reperiendum fateor; rerum tamen nostrarum gubernacula, sub illo vel Magistri Scholarum titulo, tenuisse ipsum, ex iis quæ de Cancellariatu *Rogeri* de *Wesenhæm* dicuntur satis fiet manifestum. Episcopus *Lincolniensis* erat *Grosstestus*, anno dom. CIOCCXXXV. nec successorum nec antecessorum suorum alicui aut eruditione aut sanctimoniam secundus,

CIOCCXXX. Canc. sub generali nomine.

Commissarius ejus, seu Vicarius fuit Mr *Elyas de Danes*.

Cancellarius iste, nomine proprio neutiquam signatus, in *Gregorii* IX. Pontificis Romani, ^k Bullâ deprehenditur, ad eundem pariter, & Abbatem *Eveshamensem*, ac Decanum *Oxoniensem*, transmissâ; hos enim Judices designarat Pontifex, ad litem inter *W.* Parochum de *Wodetone*, seu *Wodeton*, ac

^a In lib. suo *Epistolarum*, ep. 8. & 9. MS. in bib. Bod. ^b In lib. vel Reg. *Camb.* *Einsham* in agro *Oxon.* fol. 13. a. cart. 8. ^c Ut in lib. vel Reg. *minoris Canob. S. Frideswydæ* p. 192. & in lib. mag. p. 488. ^d In turri Scholarum *Ox.* in ppx. PP. fasc. 12. & in A. fol. 47. & B. fol. 4. b. &c. ^e Ibid. in ppx. Y. nu. 2. ^f Ib. nu. 3. ^g Ut in initio libri ejusd. *Gul. de Monte* an. 1168. Numerale, &c. MS. ^h Nicol pro *Lincoln.* Ita etiam scribitur in fasc. *petition. Parliam.* in turri *Lond.* 30. Ed. 1. & 7. Ed. III. & saepe alibi. ⁱ In *Chron. suo.* ^k In lib. vel Reg. *Canob. Malmesbury* in agro *Wilton.* cart. 173. & 206.

Abbatem & Conventum *Malmesburiensem* circa decimas dirimendam. Dat. *Perusii* iv. cal. Apr. anno Pontificatus tertio. Vicemgerens, Commissarius, in ipsa decisionis ^a formulâ occurrit; huic enim partes suas demandarat Cancellarius, utpote qui sponte aut invitus tunc temporis abfuit. Ab illo autem & Decano *Oxonienſi* Judici principali in hac causa terminata est controversia, in Ecclesiâ *Omnium Sanctorum*, *Oxon.* in vigiliâ Apostolorum *Petri ac Pauli*, an. dom. CIOCCXXX.

CIOCCXXXI. Cancellarius Mr *Radulphus*, Archidiaconus *Cestriensis*, testante rescripto quodam *Henrici* III. inter memorabilia ^b *Roberti Haſe* deprehendendo, dato autem xxiii. mensis Junii, an. Regni xv. Catalogos ^c Cancellariorum utriusque Universitatis conscripsit *Harus* ille; matris vero Academiae in gratiam, Cancellariorum seu Rectorum *Cantabrigiensium* Commentarium à S. *Amphibalo* quodam, anno dom. CCLXXXIX. munus illud, si diis placet, obeunte, ad *Gulielmi* usque Conquestoris tempora deducit; libri illius nigri, quo ineptior sane nunquam prodivit, testimonio unice fretus. Cancellariorum nostrorum Aeram à *Radulpho* isto idem auspicatur, prætermisſis quotquot vel ante vel post ingressum *Normannorum* munere illo nobiscum fungebantur; quod quidem nescio an proinde fecerit, quoniam in annalibus forte in turri *Londinensi* asservatis antiquior nemo deprehenderetur. Utcunque, in errore quam maximo versari siqui *Harus* fuerint secuti statim constabit. Cum inter Episcopum *Lincolniensem*, & *Radulphum* nescio an istum, an vero *Radulphum* de *Semplyngbam*, Successorem ejus, gravissima oriretur contentio, de sigilli nimirum academici (publici an privati non dixerim) usu mota, literas ad Antistitem Cancellarii in gratiam transmisit ^d *Adamus* de *Marisco*, in quibus sic legimus; --- signo illo quod dicitur Universitatis *Oxon.* quo in simplicitate sua sicut & plures Antecessorum suorum, usus est, de cetero si jusseritis nequaquam usurus & ad nuntum beneplaciti vestri, suo cedit officio, &c. An aliâ opus est probatione ad evincendum Cancellariorum nostrorum primordia *Radulpho* illo longe fuisse antiquiora? Sed his opus non est immorari; utpote de quibus nil restat dubii. Huic autem anno Cancellarius etiam inscribitur *Richardus* quidam *Batchden*, Sancti *Richardi* de la *Wyke* frater uterinus; quem utique in Cancellariorum & Procuratorum catalogo, primis Reginae *Elizabethæ* temporibus composito memoratum invenio. Hoc etiam anno generalis quædam Cancellarii Academici fit mentio, illi enim & Archidiacono *Wigornienſi*, ac Decano *Oxonienſi* demandatum fuit, lites inter Cœnobium *Osneienſe* & Rectorem de *Dorspath* secus *Oxon.* circa decimas *Horspathenses* minuciores, coortas componere, velut scriptum ^e quoddam perverustum, in vigilia S. *Bartholomæi* datum, testatur.

CIOCCXXXIII. aut circiter Canc. fuit Magister *Radulphus Cole*, idem forte qui Mag. *Radulphus*, Archidiaconus *Cestriensis*, retro nuncupatur. Is vero inter testes occurrit, nomina sua ^f chartæ cuidam apponentes, qua Dominus *Vivianus* de *Bray*, seu *Radulphi* filius, fundum suum, Cœmi-

terio *Divi Petri* ad orientem, zephyrum versus, adjacentem, (qui quidem fundus ad *Johannem* de *Oxoniam* Episcopum *Nordovicensem* olim spectarat) Cœnobio *Osneienſi* transcripserat. Testium reliquorum nomina, loco, ut par erat, inferiori posita, sic se habent: *Petrus* filius *Toraldi*, Prætor *Oxonienſis*; *Robertus Oeyn*; *Philip. le Mulner*; *Stephanus* filius *Henrici*, *Simeone* nati; *Henricus* ejusdem frater; Magister *Maurice*; Magister *Richardus* de *Cornubiâ*; *Robertus* mercator; *Laurentius Halegod*; *Thomas* sub *Muro*; *Laurentius Wiard*, & *Mace*, Præpositi *Oxonienſes*.

CIOCCXXXIV. Canc. idem Magister *Radulphus Cole*, in chartâ ^g scilicet aliâ, die lunæ ante Dominicam *Palmarum* datâ, cujus vi *Osneienſes* molestiâ omnimodâ, propter tenementi illius in Parochiâ *Divi Petri* possessionem deinceps creandâ, liberator pronuntiat *D. Vivianus* prædictus.

CIOCCXXXVIII. Canc. *Simon* de *Bouill*, Fratrum Prædicatorum *Oxon.* Prior, qui vicesimo secundo *Henrici* III. (is cum anno domini mox ante scripto congruit) adfuisse dicitur, cum pœnas, propter vim *Otboni*, Legato Pontificio, *Osneie* illatam, irrogandas, deprecarentur Academici.

CIOCCXXXIX. Canc. Magister *Johannes* de *Rigater*, is enim inter Testes, chartam illam in Scholis ^h Collegii Universitatis memoratam, tertio autem cal. *Novembri*. hoc anno datam, nominibus suis firmantes deprehenditur; reliqui vero fuere *Galfridus Stockwell*, Prætor urbanus; *Johannes Sewey*, & *Hugo Harding*, Præpositi *Oxonienſes*.

CIOCCXL. aut circiter, Sanctus *Richardus* de la *Wyke*, sacrorum apicum & Juris Canonici Doctor, & ejusdem Juris publicus *Bononia* Prælector, ex Cancellario *Cantuariensi*, Cancellarius *Oxonienſis* evasit, ut diserte in illius Vita *Joh. Capgravius* ⁱ & *Baleus* ^k refert. Episcopus fit *Ciceſtriensis* anno dom. CIOCCXLV. & ab illo (ni fallor) Ecclesia S. *Richardi* de *Chicheſter* appellata est.

CIOCCXLIV. Canc. *Simon* de *Bouill* de quo supra. In compositione ^l quadam, Regem inter & Universitatem (de causis nimirum è pactis circa bona mobilia à Cancellario cognoscendis) factâ reperitur; apposita vero conspiciuntur ejusdem *Simonis*, *Thomæ* Archidiaconi *Lincolniensis*, *Johannis* Archidiaconi *Cornubiensis*, & Fratris *Johannis* *Bacun* sigilla. Generalem abinde Cancellarii academici mentionem deprehendo; præstat autem ad nominibus propriis denotatos festinare, quam conjecturis dubiis & incertis immorari.

CIOCCXLVI. Canc. Mr *Gilbertus* de *Biham*. En vero apochæ, ^m in qua ipse occurrit, partem aliquam; Omnibus ad quos, &c. Magister *Gilbertus* de *Biham* Cancellarius *Oxon.* in Domino salutem. Noverris Universitas vestra me anno gratia MCCXLV. ad Festum S. *Nicolai* recipisse de Canonicis *Osney* duas marcas de Ecclesia de *Fulwell* pauperibus Scholaribus juxta ordinationem Domini *Roberti* *Lincoln*, Episcopi distribuendas, &c. Ecclesiæ *Wellensis* Præcentor erat & Canonicus *Bihamus* iste; nomen. autem tenemento, in debebat (illud in quo Parochiâ *Divi*

^a Ibidem. ^b MS. in tur. Schol. fol. 1. ^c MS. in bib. Cotton. ^d Inter Epistolas ejusd. *Adami* in ead. bib. MS. ^e In Reg. *Osney* ut supra fol. 116. b. ^f Inter munimenta *Osney* ut supra, in ppx. S. *Petri* ad Orient. ^g Ibidem. ^h Vide in hoc lib. II. p. 15. col. 1. ad im. ⁱ In *Vitis sanctorum* fol. 169. ^j In cent. 4. nn. 14. ^k Pat. 28. H. III. m. 6. &c. ^l In Reg. *Osney* ut supra fol. 206. a.

Johannis Baptistæ stetit) impertivit; ab inde enim *Biham Hall* (Aula *Bihamensis*) & corrupte tandem *Beame Hall*, ac *Boheme Hall*, appellabatur.

CIOCCCLII. Cancellarius ^a Magister R. Denotari autem arbitror *Radulphum* de *Semplingham*, vel *Sempryngham* seu potius *Sempyngham*, prout è Scriptore quodam conjiciendum duco, qui vitam *Gilberti* de *Sempyngham* enarrans, eidem Ecclesiæ *Sempynghamiensis* in Rectoriâ suffectum perhibet *Radulphum* quendam; quem sane pro Cancellario hoc nostro habuerim, permisso interim aliis ut, pro arbitrio quisque suo, aliter sentiant.

CIOCCCLIII. Canc. idem ille *Radulphus* de *Sempyngham*, in ^b Annalibus enim quibuldam sic lego: Anno MCCLIII. sept. Id. Febr. obiit *Gulielmus* de *Manchester* Archidiaconus *Lichfeild.* cui successit *Radulphus* de *Sempryngham*, Theologus, Cancellarius Oxon. Epistolarum ^c *Roberti* *Grossetest*, antequam ad Episcopatum *Lincolniensem* eveheretur conscriparum, alteram, ad fratrem *Agnellum*, Minoritarum *Oxonienstem* Ministrum, & ad R. Archidiaconum *Leycestriensem*, datam offendo; Archidiaconus autem ille *Radulphus* hic noster an fuerit ignoro. Hæc porro de Cancellario isto *Oxonienfi* occurrunt. Eodem anno (CIOCCCLIV.) mense Febr. Mag. *Radulphus* de *Sempryngham* per Canonicos Ecclesiæ *Lychfeild.* in Decanum electus fuit, & postea confirmatus per D. Rog. *Weseham* Episcopum. Obiit MCCLX.

CIOCCCLV. Canc. Mr *Gulielmus* de *Lodelawhe*, ut in chartâ ^d quadam, quâ *Gilbertus* Abbas & Conventus *Einshamensis* in agro Oxon. Priori de *Schyreburne*, in Diocesi *Wintoniensi*, jus suum omne quoad domicilium, *Oxoniam*, in Parochiâ *Divi Petri* ad orientem, positum, & ad Magistrum *Gulielmum* de *Drochedathe* (*Drogheda*) aliquando spectans, transcribere. Data fuit charta illa hoc eodem anno, postridie festi *Quasi modo*, seu *Quali modo*, geniti nuncupati; eandem vero nominibus suis firmarunt testes, *Gulielmus* ille Cancellarius *Oxonienfis*, Mr *Ægidius* de *Brudeport*, Archidiaconus *Bercheriesis*, *Adamus* *Feteplace* Prætor urbanus Oxon. & alii nonnulli.

CIOCCCLVI. aut circa eundem Canc. fuisse opinor M^{rum} *Rich.* de *S^a Agatha*; ab illo enim valde ^e contendit *Adamus* de *Marisco*, ut operam suam Magistro *Simoni* de *Valencinis* accommodaret, in libris quadraginta, è pecuniâ Magistri *Gulielmi* *Dunelmensis* (hæc ad ipsam pertinebat Academiam, Cancellarii, Procuratorum ac Magistrorum fidei concredita) mutuis impetrandis; cum Viri autem istius ope nitendum præsertim duxerit *Adamus* ille, cur non Cancellarii, vel saltem Commissarii, in munere versatum tunc temporis crediderimus? Sub idem vero tempus Magistrum quendam *Rob.* de *S. Agatha* instrumenta ^f complura nomine suo, Prætoris quoque *Oxonienfis* nomini præmissio, munientem deprehendimus; de quo tamen Cancellarius fuerit necne ambigendum. Archidiaconus quidem *Dunelmensis* fuisse comparet.

CIOCCCLXII. Cancellar. Mr *Thomas* de *Cantelupo*, prout è scripto & quodam Abbatis & Conventus *Osneiensis*, hoc anno confectio, & Fratrum de *Panitentia* *Jesu* habitacula tractante, constat. De Cancellario isto hæc ex ^h Authore perantiquo subjicere lubet: -- Unde ad Universitatem *Oxoniam* primo, postmodum *Parisiis* se transferens, rationalem Scientiam aggredditur, & *Philosophiæ* secreta rimatur, Magistralem *Cathedram* ascendens. *Oxoniam* demum rediens, *Juris Canonici* Doctor & Cancellarius Universitatis efficitur, in quo quidem officio in causarum discussionibus prudens investigator extitit, in judicio justus, in sententiis proferendis discretus, in omni actione composuit, & morum honestate præclarum. Famâ vero ejus ubique diffusâ Cancellarius *Henrici* Regis tertii (licet invitatus) præficiunt. Sic ille, cum Scriptore ⁱ alio ad verbum conveniens cujus in initio hæc occurrunt: *Explicit secunda pars in tertio volumine legendarum collectarum per Fratrem Petrum de Calo de Calgia Ordinis Prædicatorum.* Addidit vero *Capgravius* retro citatus, postquam fato esset functus *Henricus* III. *Oxoniam* rediisse *Cantelupum*, sub auspiciis quoque *Roberti* *Kilwarby* (hic Archiepiscopus *Cantuariensis* deinceps fuit) in Sacra Theologiâ Incœpisse, annoq; CIOCCCLXXV. Episcopatum *Herefordiensem* adiisse, post obitum porro Divorum in Album relatum per Pontificem Romanum fuisse. Eundem ego Provinciam illam annos postmodum aliquot procurasse arbitror, quippe qui chartas nonnullas, exarari post hæc visas, nomine suo testis firmavit, quarum alteri ^k subscriptum pariter occurrit nomen Mag. *Petri* de *Abendon*, qui sane literis, ut opinor, operam *Oxoniam* sub hæc navabat, ante annum vero CIOCCCLXVII. Collegii *Mertonensis* Custos (is munus illud primus omnium administravit) haudquaquam emicuit.

CIOCCCLXVII. Canc. Mr *Nicolaus* de *Ewelme*, velut è statuto ^l quodam circa Determinantes, & aliunde, compertum.

Procuratores { *Rogerus* de *Plumpton.*
Magister. { *Henricus* de *Godfre.*

CIOCCCLXVIII. Canc. idem *Nicolaus*; prout ex Histor. meâ sub anno isto perdiscas.

CIOCCCLXIX. Canc. Mr *Thomas* *Bek*: superest enim ⁿ compositio inter illum ac Universitatem ex una parte, & *Wymundum* le *Lingedraper*, *Oxoniensem*, & *Agnetem* conjugem, alterâ ex parte, facta; cui nomina sua subscribere testes, *Johannes* de *Coleshull* Prætor, & *Gulfridus* le *Orfeure*, ac *Philippus* de *Ewe*, Præpositi, seu Ballivi, *Oxonienfes*. *Thomas* iste *Bek* Archidiaconus *Dorsetensis* fuisse per hæc tempora videtur.

CIOCCCLXX. Canc. idem *Bekius*; ut è scripto quodam alio, ibidem reperiendo, & mox infra citato compertum.

Commissarius M^r o *Rob. Steeton* S. Th. Pr.

CIOCCCLXXIII. Canc. Mr *Gulielmus* de *Bosco*, in *Radulphi* cujusdam *Stokes*, Urbis *Oxonienfis* secundo *Edoardi* I. anno Camerarii, rotulo p rationario memoratus: ibi enim sub titulo *Expensa* hæc occurrunt;

^a *Clauſ.* 36. Hen. III. m. 6. ^b *Annales Monasterii de Brinton, MS. in bib. Cotton.* ^c *MS. in bib. Bod. ep. 2.*

^d *In theſ. Coll. Regina Oxon. in pyx. Ox.* ^e *In epist. ſuis ut ſupra.* ^f *In theſaur. Coll. Universitatis in pyx. Oxon. in faſc. chartarum ibid. de tenementis in Paroch. S. Mariæ Virg. &c. & in theſ. Coll. Merton. in A. 1. 27.* ^g *In lib. Osney ut ſupra fol. 224. b.* ^h *Capgravius ut ſupra in vitis Sanctorum edit. 1516. fol. 282.* ⁱ *MS. nuper in bib. Eccleſiæ Ebor.* ^k *In theſaur. Coll. Oriel. in pyx. C.* ^l *In D. fol. 57. b. & in tur. Schol. in pyx. II. nu. 13.* ^m *D. 57. ut ſup.* ⁿ *In theſaur. Coll. Univerſ. in pyx. Oxon.* ^o *Ib. int. chartas de parochia B. Mar. Virg.* ^p *In chartophylacio Civ. Oxon.*

Item in duobus *Pikerellii* missis Magistro *W. de Bosco*, Cancellario, quarta septimana Quadragesima *iii. fol.* Annotandum hic loci, in more olim positum fuisse (id quod nec hodierno die penitus exolevit) ut *Burgenses* aliqui munera vel suo vel Municipii nomine Cancellario deferrent; id autem fieri potissimum consuevit cum is Magistratum capefferet; cuius rei non desunt testimonia frequentia. *Gulielmum* vero præfatum quod attinet, Sociorum Collegii *Mertonensis* primorum de numero fuerat; velut a scripta eorum vetusta evolventi constabit.

CIOCCCLXXIV. Cancellar. idem ut veri sit simile. Commissar. ejus, seu Vicemgerens, Magister *Nicolaus de Marnham*.

CIOCCCLXXVI. aut circiter eundem, Canc. *Eustachius de Normanville* A. Mag. & Decretorum Doctor ut *Lelandus* & alii. Cancellarius an extiterit priusquam habitum *S. Francisci Oxonia* sumeret incertum; mihi sane veri magis sit simile Magistratum deinceps, idque hoc eodem anno, adisse ipsum.

Sub idem ævi spatium (de anno enim parum constat) Cancellarii quoque munere functus memoratur *Mr Johannes de Pontiffara*, qui anno dom. CIOCCCLXXX. ad Episcopatum *Wintoniensem* evectus compareret. Hic Benefactorem se nobis egregium præstitit, quippe paulo ante obitum Cistam Academiæ (ea *Wintoniensis* dein appellabatur) cum marcis ducentis *e* donavit; quibus utique Togatos pauperiores sublevandos decrevit: cuius in munificentie memoriam ordinarunt Magistri ut in vigilia *S. Nicolai* solennia anniversaria Episcopo peragerentur.

CIOCCCLXXX. aut circa eundem, Canc. *Mr Henricus de Stanton*, Juris Canonici Prof. prout ex inquisitione de pecuniâ *Mr Gulielmi Dunelmensis* habitâ, eque *f* ordinatione circa eandem factâ (hanc in Collegio *Universitatis* memoravimus) edocti sumus. Vel nunc temporis, vel haud ita pridem, Ecclesiæ *Divi Petri ad Orientem* Vicarium fuisse opinor.

CIOCCCLXXXI. Canc. idem *Henricus*; illo enim titulo insignitus occurrit in *g* scripto quodam dat. die Jovis in septimanâ *Pentecostis* hoc anno; & in alio *b* scripto secundo non. *Maii* dat.

Procurat. *Rob. de Burgo*.

b Magister *Gulielmus de Coleshull*.

CIOCCCLXXXII. Canc. *a* Magister *Gulielmus de Mountfort*, Juris Canonici Professor, & Ecclesiæ *Herefordiensis* Præcentor.

CIOCCCLXXXIII. Canc. Magister *Rogerus de Rowell*, seu *Rodewell*. In *l* literis quibusdam regis, decimo Jan. xii. *Edoardi I.* anno datis, reperitur; ad eundem enim transmissæ fuerunt ut *Robertum Wells*, *Hundredæ Northgatenensis* in Suburbis *Oxon.* Ballivum, excommunicationis vinculo levaret injungentes.

CIOCCCLXXXIV. Canc. idem *n* *Rogerus*; cuius de admissione obortum est inter Universitatem & Episcopum *Lincolniensem* *m* dissidium. An inte-

gro anno provinciam illam administravit incertum, cum in inquisitione *o* quadam de *Substractionibus* dictâ, & hoc eodem anno conscriptâ, Cancellarius occurrit Magister *Guliel. Pikerell*, *Rodewellum* vero quod attinet, Cancellarius reperitur secundo Id. Dec. hoc anno, eundem enim Commissarium suum tunc temporis *p* constituit *Johannes Peccham*, Archiep. *Cantuariensis*, ad audiendum & recipiendum computum seu ratiocinium à Domino *Johanne*, filio *Guydonis*, Militis, executore testamenti *Matildis D'ogley*, matris suæ.

CIOCCCLXXXV. Canc. Frater *a* *Hervens de Saham*, Juris Canonici Professor, & Fratrum Minorum *Oxon.* Guardianus.

CIOCCCLXXXVI. Canc. idem *r* *Hervens*.

Proc. *Henricus de la Wyle*, è Coll. *Mertonensi*.

r *Mr Rob. Marmyon*.

Procurator senior Ecclesiæ *Sarisburyensis* Canonicus & Cancellarius deinceps fuit; Canonicum vero per-literas *t* compellat *Universitas Oxoniensis*, ejus juxta & Magistri *Johannis Chelmelegh* operam implorans, circa lites quasdam academicas terminandas in Curia Romanâ navandam.

CIOCCCLXXXVII. Idem ni fallor.

CIOCCCLXXXVIII. Canc. Magister *a* *Robertus de Winchelsey*, Archidiaconus *Essexianus*, Scriptorq; pro seculi illius eruditione, illustris. Promotionum variarum decursu Archiepiscopus *Cantuariensis* emicuit.

Commiss. Mag. *a* *Johannes Heigham*.

Proc. *Johannes de la More*, è Coll. *Mertonensi*.

r *Mr Edoardus Farney*.

CIOCCCLXXXIX. Canc. *Mr. Gulielmus de Kingescote*, anno novissime elapso electus, in septimanâ vero ante *Pentecosten* proximâ per Episcopum *Lincolniensem* *a* admissus; cuius tamen de admissione acerrima Episcopum inter & Academiâ contentio accidit; quam utiq; retro, in parte Operis hujusce historici, sub anno nimirum CIOCCCLXXXVIII. fusius enarravimus.

CIOCCXC. Canc. *Mr a Johannes de Ludlow*, prout in Historiâ nostrâ sub hoc ipso anno prædictum, Magistratum sibi haud ita post abrogavit, illumque excepit (velut à *b* scriptore quodam memoriæ proditum est) *Johannes de Monemuta*, Sacræ Theol. Professor; ad Episcopatum *Landavensem* postmodum evectus. De tempore quo munus Cancellarii adivit *Johannes* novissime dictus ambigendum arbitror, cum ex Ecclesiæ *Lincolniensis* *c* Archivis, edocti simus, nemine prorsus interveniente *Kingescoto* successisse *Monumethensem*, cuius utique admissio sic se ad verbum habet. *Oliverus* permissione divina *Lincolniensis* Episcopus, dilectis in Christi filiis Magistris & Scholaribus *Universitatis Oxon.* Salutem, gratiam & benedictionem. Ad instantiam vestra devotionis officium Cancellarii *Universitatis* ejusdem quod Magister *Williel-*

a Viz. in Comput. *Bursariorum* ejusd. Coll. in thesaur. *ibid.* *b* In *twr. Schol.* in *pyx.* II. nu. 12. *c* In *Tom.* 4. p. 208. *d* Bal. & Pitf. *e* A. fol. 66. a. & b. C. 39. b. & c. *f* In thes. Coll. Univ. in quadam nigr. theca, in *pyx.* Ox. *g* In *twr. Schol.* in *pyx.* II. nu. 5. *h* In *Reg. Peccham* fol. 171. *i* In *pyx.* II. ut sup. nu. 5. *k* *lb.* nu. 7. *l* In *rubr. lib. Civit. Ox.* fol. 4. *m* *Reg. Peccham.* ut sup. fol. 155. & 212. *n* *Caius* in *Antiq. Cantab.* lib. 2. p. 251. *o* In quadam lib. *MS.* in *chartophyl.* *Civ. Ox.* fol. 10. *p* *Reg. Peccham.* ut sup. fol. 155. *q* *Reg. Peccham* ut sup. fol. 115. *r* Ut in *twr. Schol.* in *pyx.* FF. nu. 45. *s* *Ibid.* *t* In quadam lib. *sermonum* in *bib. Coll. Ball.* *MS.* fol. 219. *u* A. fol. 72. a. & b. *v* *Ibid.* *w* *lb.* & alibi. *x* *Tho. Wyke* in *Chron. suo* in *bib. Cotton.* sub effig. *Tiberii A. 9.* & *Titi A. 14.* in an. 1289. *y* *Ibid.* *z* *Nich. Trivet* in *annalibus Regum Angliæ* *MS.* in *bib. Coll. Mert.* *a* Viz. in *Reg. Sutton* *ibid.* fol. 3. 50. & 51.

mus de Kingescote usque ad certum tempus jam elapsum ex nostra Commissione de nostra speciali gratia nuper gessit, discreto Viro M^{ro} Johanni de Monemuta in Theologia actualiter nunc Regenti, per vos nobis ad idem officium nominato, & ad nos super hoc apud **Newton** Lungeville personaliter veniente, & coram nobis praesentialiter constituto duximus committendum, donec aliud vobis super hoc dederimus in mandatis, & hoc idem omnibus quos negotium contingit praedictum tenore praesentium intimamus. In cuius rei testimonium, has literas nostras patentes eidem M^{ro} Johanni tradidimus sigilli nostri munimine roboratas. Dat. apud **Newton** Lungeville viii. Idus Junii an. dom. MCCXC. & Pontificatus nostri xi. Hinc autem liquet vel inter Kingescotum illum ac Monumethensem tertium aliquem haudquaquam intercessisse, vel (quod veri magis fit simile) parvo admodum temporis spatio Cancellarium extitisse **Ludlovium**. Utcunque, hallucinatur abunde **Londinensis** in iis quae de Cancellarii istius confirmatione a perhibet: Episcopus enim (inquit ille) ita confirmare solebat; officium Cancellariae Universitatis Oxonia tali Magistro in Theologia committimus, donec aliud dederimus in mandatis, unde natum puto, quod diu is non Cancellarius, nec ejus vicem gerens Procancellarius, sed Commissarius b deinceps vulgo dictus sit. Sic **Londinensis**, haud unico errore lapsus, siquidem ad munus Cancellarii & Decretistis olim, ex ipsis Academiae statutis, patebat aditus; & vox illa Cancellarius usu nobiscum antiquitus vigeat; eo autem vel diem obeunte, vel Magistratu se ultro abdicante, Academiae gubernacula suscepit (quod superius monuimus) Theologorum omnium Oxonia commorantium senior, Cancellarius natus proinde dictus. Porro nil magis erat folenne quam ut Commissarium suum nominaret Cancellarius, nullâ plane Episcopi **Lincolniensis** habitâ ratione. Mirum itaque rebus in nostris cecutire adeo **Londinensem**, cum in iis quae Academiae suae decori fore credat Lynceo quovis oculatiorem se praestet! Sed profecto neque perspicax adeo vel in rebus **Cantabrigiam** quoque tangentibus ubique comparet; etenim Cancellarii & Vicecancellarii, seu Procancellarii, Munera omnino confundit; nullâ interim Commissarii, utriusque Academiae in libris ac munimentis creberrime memorati, factâ mentione: Huic [**Cantabrigiensis** scilicet] Academiae qui praefuit (ipissima ejus c verba legis) ad multa saecula Rector dicebatur: postea Cancellarius, nostra aetate Vicecancellarius, & Procancellarius appellatus est, Vicarius Cancellarii, de quo postea fusius, nam Cancellarius hodie privatus homo non est Academia, ut olim, sed ex Magnatibus aliquis, qui favet literis, cuius loco jam praeficitur Procancellarius, &c.

CIOCCXCI. Cancellar. M^r d Simon de Gandavo vulgo Gaunt, Sacrae Theol. Professor, & Archidiaconus Oxoniensis. Promotionibus aliis deinceps auctus, Episcopus **Sarisburyensis**, & Cardinalis titulo **S. Albanensis** tandem evasit. Prudentiâ summâ, nec sanctimoniâ minori, praeditus erat, Scriptori e cui-dam si fides: & à Simone illo, in libro f Vicecancellarii absque cognominis alicujus additamento memorato, diversus proculdubio non fuit; ibidem au-

tem occurrit in ordinatione quadam tripartitâ circa cistam **Warwicensem** (illius utique Author erat **Heroina** illustrissima, **Ela de Longespee**, Comitissa **Warwicensis**) conditâ.

CIOCCXCII. Canc. de integro idem Simon: quanquam in Catalogo antiquo reperitur **Henricus Swaine**.

CIOCCXCIII. Canc. M^r e Rogerus de Martivall, seu Mortwalls (de Marci Vallibus latine nuncupatur) Sacrae Theol. Professor, & Archidiaconus **Huntingtoniensis**, qui Doctorem Gaunt Munere juxta in isto ac in Episcopatu **Sarisburyensi** excepit. Libros complures, inter manuscriptos etiamnum aservatos, Collegio **Mertonensi** donavit, prout ex ipsâ singulorum fronte perdiscendum; inde autem veri fit simile, quod ipse Sodalitio in illo literas perceperat academicas; maxime vero cum nomen ejus, adjecto Archidiaconi **Leycestriensis** titulo, in chartâ quadam pergamenâ occurrat, **Mertonensium** in Scaccario conspiciendâ; memoratis pariter & aliis nonnullis eodem in Collegio educatis.

CIOCCXCIV. Canc. M^r h Rogerus de Wesenham, Sacrae Theol. Professor, & Archidiaconus **Roffensis**. Hunc tertio id. Febr. Episcopo **Lincolniensi**, apud **Nettleham** agenti, Magistrorum Oxoniensium nomine praesentavit Petrus quidam de **Medburne**, Juris Canonici Professor, coorta vero cum esset inter Academiam & Antistitem de Cancellario eligendo controversia, ægre tandem admissus est **Wesenhamus**, perhibente Episcopo, Cancellarium nominandi, non autem cooptandi, potestatem ad Academicos spectare. Cæterum eâ de re fusius in Historia nostra, sub anno CIOCCXCIV. edisseruimus.

CIOCCXCV. Canc. idem {ni fallor.
CIOCCXCVI. Canc. idem }

CIOCCXCVII. Canc. Mr i Richardus de Clyve, vel nunc temporis vel haud ita pridem e Collegio **Mertonensi**. Hoc eodem anno anathemate k percussi sunt Johannes de **Coleshull**, & Thomas de **Henxey**, Ballivi, cum Civibus Oxoniensibus bene multis; propter injurias Scholaribus, in tumultu potissimum hoc anno contingente, illatas, poenis iisdem acerbissimis irrogatis.

CIOCCXCVIII. Canc. idem Richardus.

CIOCCXCIX. Canc. idem de integro.

CIOCCC. Canc. Mr l Jacobus de Cobeham, Juris Canonici Professor, praedicti in locum substitutus.

CIOCCCI. Canc. idem {ut veri fit si-
CIOCCCII. Canc. idem {mile.

CIOCCCIII. ....

CIOCCCIV. aut circiter eundem, Canc. Mr Simon de Faversham.
Commissar. Mr Johannes de Osword.

* In 2° lib. Antiq. Cant. p. 254. b Absurde, cum antea dixisset officium Cancellariae Univer. Oxon. tali Magistro in Theologia committi: Quid enim committit Episcopus, scil. officium Cancellariae, &c. ergo Cancellarius erat & non Commissarius. c In lib. 1. de Antiq. Cantab. p. 15. vide etiam in lib. 2. p. 131. d Reg. Sutton fol. 50. 51. e Trivettus ut sup. in Annal. sub an. 1296. fol. 108. a. f A. fol. 67. g Reg. Sutton ut sup. fol. 86. &c. h Ib. fol. 117. i Ibid. fol. 178. k A. fol. 72. l Reg. Dalderby fol. 5. & 6.

Utriusque nomen in chartâ a quadam reperitur, litem complectente, inter *Henricum de Bryghill* aliosque in Artibus Magistros, unâ, & Magistrum *Johannem de Fridaythorpe*, alterâ ex parte, circa Aulam parvam *Universitatis*, in Vico *Scholarum* positam, coortam: Aulam præfatam tunc temporis possidente *Fridaythorpio* illo.

CIOCCCV. Cancellarius idem ut veri fit simile.

CIOCCCVI. Canc. Mr *Gualterus*; in Statutis ^b circa cistam *Johannis de Pontiffara* conditis memoratus. Agnomen ejus compertum non habeo; nisi eundem fuisse conjecerimus cum *Gualtero Giffard*, Senioris Theologi jure Cancellarii nostri locum ^c tenente, in Festo *Pentecostes*, iv. *Edoardi II.* anno dom. scilicet CIOCCCXI.

CIOCCCXI. Canc. Mr ^d *Henricus de Maunsfeild*, Sacræ Theol. Professor, & sub id Collegii *Mertonensis* Socius. Vir quidem eruditus admodum, ut ea ferebant tempora, habebatur; multa quoque conscripsisse videtur.

Commiff. seu locum tenens, Mr *Gualterus Gifford*, de quo mox ante.

Procurat. { *Thom. de Abendon* } *Mertonensis*
• Mr { *Rob. de Bridlyngton* } uterque.

CIOCCCXIII. Canc. Mr ^f *Henricus de Harcla*, seu *Hercley*, inter Scriptores coævus celebriores merito numerandus, testibus *Balao* & *Pitseo*; à quibus tamen CIOCCXCXVI. floruisse perperam affirmatur. Memoriae porro ab aliis proditum, ipsum Concilio *Pisano* una cum *Henr. de Dereham*, *Cantab.* Canc. interfuisse, quo in Concilio anathematis vinculo illigatus fuit (velut retro in Operis istius parte Historica enarravimus) *Henricus* ille: verum id fieri non posse constat, cum Concilium *Pisanum* decurrente proximâ ab hinc centuriâ, quâ utique superfuisse non crediderim *Hercleium*, celebratum compareat. Quam insuper ob rem Benefactorum nostrorum in Albo locum obtinuerit ille, parum liquet; nisi forte id operæ in Privilegiis *Academiæ* impetrandis sedulo navatæ tribuerimus. Utunque se res habuerit, commemoratio anniversaria viro decernebatur, vicesimo quarto mensis *Junii* (prout ex 8 calendario academico compertum) peragenda.

Proc. { *Thomas de Humbleton*, è Coll. *Balliolensi*.

^b Mr { *Johan. de la Grave*, è Coll. *Mertonensi*.

CIOCCCXIV. Canc. denuo idem *Henricus*. Nescius non sum quod cum hoc eodem anno, ineunte nimirum (ut veri fit simile) mense *Aprili*, vacasse, aut parvo temporis intervallo vacatura videretur, suprema illa Cancellarii Provincia, literas quarto non. *Apr.* datas, emisit Episcopus *Lincolniensis*; quodque intentatâ gravissimâ illâ excommunicationis ecclesiasticæ poenâ Togatis in hæc verba ⁱ denunciavit; ne quis pro Cancellario se gerere, vel in aliquo ad officium Cancellaria spectante exercere quovismodo præsumat, aut bannas seu denuntiationes, nomine Cancellarii *Universitatis prædictæ*, edi faciat seu proponi, & ne pareant cuiquam de facto ad prædictum officium perti-

nentia exercenti, donec per nos aliquis in ipsum *Universitatis Cancellarium* sit præfectus, &c. His tamen susque deque habitis, in Rescripto quodam *Edoardi II.* (illo confirmantur *Academiæ* nostræ Privilegia) paulo ante, undecimo nempe *Martii*, anno Regni octavo, dato, *Henrici* istius de *Harcla* disertâ fit mentio. Et sane interdictum illud Episcopale vel haud ita diu viguisset crediderim, vel ab Academicis admissum neutiquam fuisse: siquidem Statuto ^k uno & altero, in Festo *S. Gregorii*, an. CIOCCCXLI. circa electiones editis, hisce verbis ordinatum reperio; quod quilibet collaturus vocem oneretur ante electionem publice per Cancellarium, vel per seniores Theologum, in electione Cancellarii, sub hac formâ, &c. hinc autem liquet, obtinuisse etiamnum, posthabito quovis Episcopi *Lincolniensis* edicto, morem illum antiquum ad Avorum usque nostrorum tempora invalescentem; quo scilicet Cancellarii, aut fato functi, aut ultro cedentis, partes seniori Theologo, Cancellario nato inde dicto, demandabantur.

CIOCCCXV. Canc. de integro ^l idem *Henricus*, Proc. { *Richardus Abell*.

Mr ^m { *Gulielmus Barnaby*, è Coll. *Merton*.

CIOCCCXVI. aut circa eundem, Canc. Mr *Rich. de Nottingham*. Hunc supremo illo Munere functum perhibet ⁿ *Pitseus*, anno licet neutiquam commemorato. Eclogæ librorum manuscriptorum ^o Authorem secutus videtur; is enim inter Codicum manuscriptorum in Colleg. *Merton.* & *Balliol.* comparentium alterum hoc titulo insignitum refert; *Nottingham Cancellarius Oxon. contra errores Pelagii*: quem quidem librum non tantum *Richardus* huic nostro, sed & *Gulielmo de Nottingham* (is an, dom. CIOCCCXCVI. claruit) adjudicat *Pitseus*; quanquam nec *Richardi* omnino meminit *Balaus*, nec id operis *Guliel.* attribuit.

CIOCCCXVII. Canc. Mr ^p *Johan. Lutterell*, Sacræ Theol. Professor, & Ecclesiæ *Sarisenensis* Canonicus. In ordinatione circa Cistas *Gulielmi de Routhbery* factâ Cancellarius deprehenditur. Occurrit porro ejusdem viri mentio in ^q literis *Edoardi II.* commendatitiis, ad *Johan.* XXII. Pontificem Romanum, xxvii. Decembr. anno Regni undecimo datis; in quibus de *Lutterello* isto locutus, sic perhibet regia Majestas; ut quatenus eidem Clerico nostro in negotiis, ex parte ipsius vestra sancta paternitati plenius exponendis, gratia sinum aperire, vosque super salici expeditione eorundem, reddere dignemini gratiosos, &c.

CIOCCCXVIII. Canc. Provinciam idem, ut fit verisimile, iterum administravit.

CIOCCCXIX. Canc. idem de integro.

CIOCCXX. Canc. idem *Johannes*, quod è schedulâ ^r quadam, in die *S. Georgii* Martyris hoc anno exaratâ, constat.

CIOCCXXI. Canc. denuo fuit ^s idem *Johannes*, velut è libro in margine citato compertum habemus.

^a In thes. Coll. Univ. in pyx. Oxon. in fascic. chartarum cui tit. est De tenementis in Parochia S. Mariæ & S. Johan. &c.
^b In A. fol. 66. D. fol. 40. a. ^c Ut int. Rot. Comp. Camerariorum Oxon. ^d In quodam Rot. de negotiis int. Universitatem & Fratres Prædicat. MS. int. cod. Digb. ^e Ibid. ^f A. fol. 9. a. 62. a. &c. ^g Præfix. A. B. & C. &c. ^h Ut in pyx. II. nu. 10. ⁱ In Reg. Dalderby fol. 264. 265. ^j In A. 105. a. B. 53. b. &c. ^k Rot. claus. 9. Ed. II. m. 15. ^l A. 75. a. & b. ^m In stat. 14. ad an. 1320. ⁿ Thomas James, p. 17. nu. 219. ^o A. fol. 50. ^p In Rot. Rom. 11. Ed. II. m. 11. ^q In thes. Coll. Magd. in pyx. S. Petri in or. nu. 9. b. ^r Ut in rub. lib. Civis. Ox. fol. 49.

CIOCCCXXII. Cancellarius alterâ vice idem *Joh.* prout scripto a quodam quarto Id. Sept. hoc anno dato edocemur. Haud ita post *Lutterellio*, magistratum sibi abdicanti, b subrogatur *Mr Henricus Gower*, Juris Canonici Professor, eodemque tempore, vel non ita pridem, Collegii *Mertonensis* Socius, Notandum obiter quod in epistolâ quadam nostrâ, ad *Johannem XXII.* Pontificem Romanum, de *Academia Oxoniensis* antiquitate transmissâ, Cancellarius deprehenditur *H.* quidam de *H.*

Proc. { *Gulielm. Shelton* } *Mertonensis*

Mr { *Simon Ifiele*, seu *Ifley* } uterque

Hoc anno condita, vel saltem vigore pristino donata, fuit a statuta ad Cancellarii electionem pertinentia; solenne autem erat ut quo die a Lecturis cessarent Magistri (id inferiâ tertiâ ante *Pentecosten* antiquitus fiebat) eodem & Magistratum sibi abrogaret Cancellarius; alio statim in biennium proximum cooptato.

CIOCCCXXIII. Canc. e idem rursus; nempe *Henr. Gower*, qui Episcopus *Menevensis* dein emicuit.

Proc. { *Gul. Shelton* seu *Skelton*, Coll. *Merton.*

Mr { *Johannes de Fenton.*

Ad Procuratores istos quod spectat, fateor quidem de iisdem haud ita constare; dubium tamen non est quin eorum senior Ecclesiæ *Wellensis* Canonicus postmodo fuerit, & cistam porro, *Sheltonianam* appellatam, cum marcis centenis *Academiae* f donavit. Alterum è Collegio *Balliolensi* fuisse opinor.

CIOCCCXXIV. Canc. Mr & *Gulielmus de Alburwyke*, Sacre Theol. Professor, & Ecclesiæ *Eboracensis* Præcentor. Aulæ *Lateportensis*, in Parochiâ Divæ *Mariæ* positæ, Principalis jam erat, deque pretio ejusdem persolvendo cautionem hoc anno Canonicis *Osneiensibus* h præstitit. Paucos ante annos Collegii *Mertonensis* (cui libros plures manuscriptos consignavit) Socius fuerat *Alburwykus* quidam, qui & Præpositus *Beverlacenensis* in agro *Eborac.* deinceps emerfit; eundem vero cum Cancellario hoc nostro habendum non ausim affirmare.

CIOCCCXXV. Canc. i idem *Alburwykus.*

Commissarius generalis, Magister k *Richardus Kamshale*, nunc temporis à Collegio *Mertonensi*, verum haud ita pridem è *Balliolensi* Togatus.

Proc. { *Gul. de Harrington* } è Collegio *Mertonensi*.
Mr { *Thomas de Bradwardyn* } tonensi.

Eorum senior Sacre Theol. Professor dein evasit, librosque complures Collegio suo largitus est; juniores literatorum perpauca ignorant, quippe cum continuâ promotionum serie ad Archiepiscopatum *Canuariensem* evectus tandem fuerit. Hoc anno *Gulielmus de Burchester*, Prætorum Urbanum, ad se accersivit Cancellarius prædictus, & in Ecclesiâ *B. Virginis* anathematis vinculo m illigavit, quod collustrigium scilicet loco movisset. Is Magistrorum Regentium Congregationem appellavit, verum abreunntiatâ dein appellatione, per Magistrum *R. K.* Commissarium præfatum, interdicti nexu liberatus fuit.

CIOCCCXXVI. Canc. Mr a *Thom. Hotbam*, *Hotbum*, *Hodbam*, seu *Hothun* (tot utique modis scriptum invenio viri nomen) Sacre Th. Professor.

CIOCCCXXVII. Canc. idem o *Hothamus.*

Proc. { *Antonius Goldesburg.*

Mr p { *Elias Walwayne.*

CIOCCCXXVIII. Canc. q Mr *Radulphus de Salopia*. Ejusdem fit mentio in Catalogo a quodam vetusto Episcoporum *Batho-wellensium* in hæc verba: Anno *MCCCXXIX.* Obiit *Johannes* (scilicet *Drokenferd*) cum sedisset annis xx. tribus mensibus, diebus novem, cui successit Magister *Radulphus de Salopia*, quondam Cancellarius *Oxonienfis*.

CIOCCCXXIX. Canc. evasit s Mr *Rogerus de Streton*, Sacre Theol. Professor: cedente nimirum Magistro *Rad. de Salopia*.

CIOCCCXXX. Canc. Mr t *Nigellus de Waure*, seu *Wavery*, S. Th. P. Collegii *Mertonensis* pridem Socius, nunc vero Ecclesiæ *Menevensis* Canonicus.

CIOCCCXXXI. Canc. idem *Nigellus.*

Proc. { *Thomas de Redyng*, è Coll. *Merton.*

Mr u { *Gulielm. de Wytheton.*

CIOCCCXXXII. Canc. Mr z *Radulphus Radyn*, Sacre Theol. Professor.

CIOCCCXXXIII. Canc. v idem, ut opinor, *Radulphus*; tamen in locorum quos citavimus altero *Richardus Radyn* appelleretur, unde an pro *Richardo Rādi*, an vero pro *Richardo fil. Radulphi* habendus sit, incertum.

Commiss. generalis isto quasi anno fuit *Rich. fil. Radulphi*, seu *Fiterauf*, Sacre Theol., vel utriusque Juris Professor, necnon Ecclesiæ *Lichfeildensis* Decanus. Cancellarium vocant a nonnulli, discriminis inter munera & Magistratus academicos ignari; à scriptore a porro quodam Athenis nostris cum potestate illâ supremâ hoc ipso anno præfuisse fertur, de quo tamen neque in *Academiae* hujusce, neque in Ecclesiæ *Lincolniensis* Archivis, quicquam occurrit. Cæterum veriora quidem de viro isto prodidit *Act. & Monument. Author* b *Foxius*; is enim Commissarium ab *Edoardo III.* Archidiaconus *Lichfeildensis* cum esset, designatum perhibet; anno licet haudquaquam connotato. Siquis rogitet cur ipsius *Academiae* in Annalibus minime deprehendatur, id Cancellariis nostris in universitate per hæc secula perpetuo commorantibus, atque adeo negotia omnia suum ad munus spectantia per Vicarium raro transigentibus, tribuendum crediderim. *Richardum* vero illum quod porro attinet, effigies ejus, vestibus sacerdotalibus induta, in Ecclesiâ *Lichfeildensi* Cathedrali, in chori scilicet fenestrâ primâ australi, haud ita pridem comparuit; ejusmodi inscriptione dignoscenda; *Richardus Radulphi filius, Armachanus, hujus Ecclesiæ Decanus.* In Decanatu illo ad annum CIO-

a In tur. Schol. in ppx. II. nu. 8. b Reg. Burgesht fol. 248. c A. 65. &c. d Ib. in eod. loco. e In quodam Rot. in Arch. Civ. Ox. f D. fol. 42. &c. g Reg. Burgesht, fol. 248. h Ut in quodam rentali Osney in manibus Ant. à Wood Auctor. i In B. 82. 83. C. 65. a. &c. j Ib. in eisd. locis. k Ib. = Ibid. in eisdem locis. l Reg. Burgesht ut supra. m B. 18. 76. C. 55. &c. n Ibid. o Reg. Burgesht, ut sup. p MS. prefix. Annalibus de Brinton MS. q Reg. Burgesht, ut sup. r Ibid. & in ppx. NN. nu. 35. s D. 2. b. t Reg. Burg. ut sup. fol. 248. u A. 47. b. &c. v Balzus, in cent. 5. nu. 94. Harpsfeldus ser. 14. cap. 28. &c. w Warneus de scriptoribus Hibernis cap. 10. x In libb. 5. Actornum, in Ed. III.

CCCXLVIII. versatus est; eundem vero excepit *Simon de Griseley*.

Proc. { *Edoardus de Wyke*.

M^r * { *Johannes de Gotham*, Coll. *Merton*.

CIOCCCXXXIV. Cancellarius M^r b *Hugo de Willoughby*, Sacre Theol. Professor, Radyno suffectus. Nomen ejus occurrit etiam in sponsione sua xiii. Jan. hoc anno præstita, de Majore & Ballivis à se vel Commissario suo non vexandis, (propter opem ipsi latam in captione malefactorum.

CIOCCCXXXV. Canc. Magister *Robertus de Stratford* Archidiaconus *Cantuariensis*, & interjecto parvo temporis intervallo supremus *Anglia* Cancellarius. Cum *Stratfordiam* secessissent *Oxonienfes* complures (adimpletis nimirum quæ prædixerat olim *Merlinus*) istius potissimum operâ revocati sunt, schismate illo Scholastico feliciter tandem sopito. Verum de his fusius in Operis hujus nostri parte historica. De *Stratfordio* isto addam, quod laudes ejus ab ipsâ Universitate, in epistolâ, quodam ad Archiep. *Eboracensem* circa annum CIODXIV. datâ, abunde celebrantur, in hæc verba; -- habuerunt nostri Majores suos Mecanates, tibi tamen longe impares nec conferendos, ut reverendum *Leycestria Priorem* (scil. *Philip. de Repingdon*) & Praclarum *Robertum Stratford Cantuariensem Archidiaconum*, qui valentes plurimum apud suos augustos, sua memores altricis matris, eam quam plurimum decorarunt ornamentis & præclaris accumularunt beneficiis, &c. Dignus profecto commendatione tam copiosâ *Stratfordius*, quod idem de successoribus ejus *Thomâ Gascoigne*, & *Hen. Sever*, perhibendum; quippe cum illi & disciplinam Scholasticam feliciorum reddiderint, & animos Togatorum ad spem majorem erexerint. De *Stratfordio* isto referendum insuper, quod (velut à scriptore quodam memorie proditum) præcavendis quæ è perpetuis nationum diffidiis emergerent malis, Procuratorem alterum è Borealibus, alterum ex Australibus desumendum decreverit; id quod multis deinceps annis factum constat.

CIOCCCXXXVI. Canc. de integro e idem *Stratfordius*.

Commissar. Mr *Johan. de Ayllesbury*; prout è testamenti f supremi *Gulielmi Hampton, Oxoniensis*, probatione, sexto calend. Martii hoc anno factâ, compertum. Socius Collegii *Mertonensis*, & Ecclesie Divi *Petri* ad orientem Vicarius nuper fuerat; nunc vero temporis Ecclesie collegiatæ de *Dalling* ad austrum Decanus erat.

CIOCCCXXXVII. Canc. s idem, denuo Episcopus *Cicestriensis* brevi post emicuit.

Comiss. sub hæc tempora reperitur M^r b *Johannes de Beigham*.

CIOCCCXXXVIII. Canc. fuisse colligo ex instrumento i quodam xii. *Edoardi III.* confecto, M^{rum} *Robertum Paynink*. Hic magistratum sibi ultro abrogavit, cujus in locum suffectus k est Mr *Joh. Leech*, Juris Canonici Professor.

CIOCCCXXXIX. Cancellar. M^r l *Gulielmus de Skelton*, eodem tempore vel haud ita pridem Collegii *Mertonensis* Socius.

CIOCCCXL. Canc. m idem de integro.

Proc. { *Adam de Potthowe*, postea è Coll. *Reginensi*.

M^r { *Richard. de Shrovesbury*.

Sub hæc tempora Cancellarii n occurrunt Mr *W. de T.* & Mr *J. de T.* Juris Civilis Professor, quorum pariter nomina & ipsum administratæ Provincie tempus in obscuro sunt.

CIOCCCXLI. Canc. M^r o *Gulielmus de Bergeveney*, Sacre Theol. Professor. Hic in Bullâ quadam papali reperitur, cujus utique vi Judicium alter designatus est, qui Prioris & Fratrum S. *Augustini*, Eremitæ, causam, circa domicilium eorum & oratorium, in Parochiis S. *Andrea*, apud *Gorleston*, & S. *Nicolai* apud *Jernemute parvam*, in Diocesi *Nordovicensi*, audirent ac terminarent; quæ quidem causa in Ecclesiâ S. *Frideswyde*, *Oxon.* hoc anno dijudicata est.

CIOCCCXLII. Canc. idem *Gulielmus*.

CIOCCCXLIII. Canc. idem denuo, qui cum omnia magistratus insignia deposuisset, de integro cooptatus est.

Proc. { *Michael de Hamplesford*.

M^r q { .....

CIOCCCXLIV. Canc. r idem iterum.

CIOCCCXLV. Canc. M^r s *Johannes de Northwode*, Sacre Theol. Professor, & Ecclesie *Exoniensis* Canonicus.

CIOCCCXLVI. Canc. denuo r idem *Johannes de Northwode*; per spiritualium sedis *Lincolniensis*, jam vacantis, Custodem confirmatus.

Proc. { *Johannes Loke*, Australis.

M^r u { *Gulielmus Ingestre*, Borealis.

CIOCCCXLVII. Canc. idem iterum.

Commiss. Mr *Hugo de Willoughby*, ut *Haro* x placet, literarum quarundam *Edoardi III.* (breve vocant) apographum, anno Regis illius vicesimo primo conscriptum, citanti. Sed errat proculdubio *Harum*: literæ enim illæ ante annos haud paucos datæ fuerint necesse est, cum Cancellarii in munere anno CIOCCCXXXIV. versatus (velut retro dictum) compareat *Henricus* iste de *Willoughby*.

CIOCCCXLVIII. Canc. idem rursus; velut è chartâ incorporationis Tonforum *Oxonienfium*, hoc ipso anno confectâ, necnon aliunde r constat.

Commiss. Generalis, M^r x *Gulielmus de Hawkesworth*, Collegii *Oriensis* Præpositus. In schedulâ quadam, xix. Martii hoc anno exaratâ, Cancellarius Universitatis *Oxon.* appellatur.

Proc. { *Thomas de Stratford*, Austr.

Mr a { *Rob. de Ingram*, Bor.

CIOCCCXLIX. Canc. Mr *Johan. Wyllgot*, Sacre

* Ex A. ut sup. & in C. 29. a. b Reg. Burgesh, ut sup. c In FF. ep. 43. d Godwinus in Commentariis de Praesulibus Angliæ, in Chichester. e A. 77. B. 95. &c. f In thesaur. Coll. Universit. in pyx. Oxon. g In quodam Rot. de assis. panis & cerevis in Arch. Civit. Oxon. h Vt in thes. Coll. Oriel. in pyx. C. i In thes. Coll. Ball. in evidens. de tenement. in Oxon. j Reg. Burgesh ut sup. k Ib. m Pix. FF. nu. 31. &c. n In quibusd. epistolis Acad. Oxon. in bib. Lambeth. MSS. o Ut in quadam membrana penes mo A. à W. Amborem. p Reg. Becke, fol. 89. q Ib. r D. 79. b. & alibi. s Reg. Becke fol. 93. t A. 26. u C. 8. & 46. v In memorab. Univers. Ox. w In A. 28. b. & D. 65. b. x Ib. D. 65. b. y Ib. in A. 28. b. & D. 65. b.

Theol. Professor, Collegii *Mertonensis* haud ita pridem Socius. Is vitio, non sine vesanâ Magistrorum factione, cooptatus est; id quod vicesimo *Aprilis* die, *Harum* * si audias, re autem ipsâ mense tum novissime elapso contigit, prout in parte operis istius historica sub hoc anno ostendimus. Fuit vel tunc temporis vel post brevi Ecclesiæ *Exoniensis* Cancellarius.

Proc. {*T. de Stratford.*} denuo suff.
Mr ^b {*R. de Ingram.*} secti.

CIOCCCL. Cancellarius Mr ^a *Gul. de Palmorna*, Sacræ Theol. Professor, Collegii *Exoniensis* Rector aliquando ac Socius, & Sociorum eorum duodecim de numero quos anno CIOCCCL. in Collegium *Reginense* cooptavit ipse Fundator. Dissimulandum non est, de Viro Cancellarii in munere confirmando lites acerrimas Universitatem inter & Episcopum *Lincolniensem* exarxisse: unde quidem acute colligit ^a *Londonensis*, Academiam nostram contra Antistitis ejus injurias, & potestatem immensam, pessime tunc temporis munitam fuisse. Damnandi an ergo *Oxonien-ses* quod *Cantabrigiensium* exemplo *Honorii*, *Sergii*, & *Eleutherii*, Pontificum Romanorum, Diplomata ementiti non essent; an laudandi potius quod Privilegia licet sua in discrimen adducerentur, æquo tamen & bono nitentes, bruta hæc fulmina vibrare noluerint? Ego sane in eâ sum sententiâ rectius multo fecisse Academiam, quæ fraudem omnem aspernata, plenas juris sui vindicias aliis artibus molita est, expectandum utique ducens donec potestas illa Diocesana, dubia jam & vacillans, penitus collaberetur; quod quidem parvo post hæc temporis intervallo obtigisse comparet. Post sexennium Benefactorum in Album referuntur Episcopus *Lincolniensis* & Archiepiscopus *Cantuariensis* (eos inter dissidium gravissimum ob lites modo dictas intercesserat) decretò ^c ut annua eorum juxta & aliorum Antistitum commemoratio novissimo *Februarii* die celebraretur. De Dōctore *Palmorna*, Cancellario, addendum, quod fato functus est an. dom. CIOCCCLXII. nummis quibusdam Collegio *Exoniensi* legatis.

Proc. {*Rogerus de Aswardby*, è Coll. seu Aulâ,
Mr ^f {*Universitatis.*
Mr ^f {*Rob. Frommund*, è Coll. *Exoniensi*.

CIOCCCLI. Canc. ^a idem de integro; qui hoc anno liberæ Capellæ Regiæ apud *Dastyns*, in Diocesi *Cicestriensi*, & liberæ capellæ de *Windsore*, Præbendarius deprehenditur.

CIOCCCLIV. Canc. Mr *Humphredus* de *Charleton*, Juris Cæsarei Professor, & Ecclesiæ Collegiæ de *Toten-hale*, in Diocesi *Lichf. & Conv.* Canonicus. Ante annum istum Cancellarius an fuerit ignoro; plura vero de illo reperies in Historiâ nostrâ, sub hoc annoque proxime sequenti.

CIOCCCLV. Canc. iterum ^b idem *Humphredus*.
Proc. {*Johannes de Middleton* è Coll. *Oriel*.
Mr ⁱ {*Nicol. de Radyngs*, è Coll. *Merton*.

CIOCCCLVI. Canc. ^k idem denuo.

Proc. {*J. de Middleton*} iterum coopta-
Mr ⁱ {*N. de Radyngs*} ti.

Hoc anno, propter operam in compescendâ seditione illâ nuperâ Togatorum assidue navatam, Benefactorum academicorum Albo ex decreto ^m solenni inferebantur Cancellarius prædictus, *Ludov. de Charleton*, ejusdem frater, Mr *Thomas Nevill*, & Mr *Job. de Charleton*: constituto insuper ut solennis eorum commemoratio, in Festo *S. Edoardi*, Regis ac Martyris, quotannis fieret.

CIOCCCLVII. Canc. ⁿ idem *Humphredus*, iterum suffectus. Vel absentis Vicarius fuit, vel Magistrum deponenti subrogatus, Magister *Johannes de Hodum*, vel *Hotham*, Aulæ vel Collegii *Reginensis* Præpositus; mense enim *Januario* Cancellarium ^o invenio nuncupatum. Errat enimvero Scriptor ^p quidam, qui præfatum *Ludovicum* de *Charleton* Cancellarium hoc anno extitisse perhibet; id enim verum si esset, nullus dubito quin aut in munimentis ac Registris academicis, aut saltem in chartarum aliquâ, circa conflictum illum teterrimum hoc anno prodeuntium, deprehenderetur. Porro, si conjecturæ sit locus, fortean *Ludovicum* istum *Charleton* pro *Ludovico Carleon* habuere *Godwinus* & *Baleus*: is autem anno dom. CIOCDLXXXII. claruit, Doctor *Ludovicus* vulgo nuncupatus, propter amorem vero quo Comitissæ *Richmondia* ad partes propendebat, bonis omnibus (prout ex Annalibus anglicanis edocemur) à *Richardo III.* spoliatus, inque carcerem deniq; detrusus est.

Proc. {*Joh. Jofekyn* è Coll. *Merton*.
Mr ^q {*Alexander Ferybrigge* è Coll. *Oriel*.

CIOCCCLVIII. Canc. de integro reperitur ^r Mr *Johan. de Hotham*, cujus in locum post annum dimidium substituitur Mr *Johannes Reigham*.

Proc. {*Gulielm. Deneby*, è Coll. *Oriel*.
Mr ^s {*Richardus de Toneworth*, è Coll. *Merton*.

CIOCCCLIX. Canc. denuo fuit, ^t *Haro* jam sæpe citato si fides, idem *Hothamus*. *Johannem Hotham*, Collegii *Reginensis* *Oxon.* aliquando Præpositum, Episcopum *Eliensem*, anno CIOCCCLXVI. extitisse perhibet ^u *Godwinus*, sed fallitur profecto Vir egregius, cum & ab *Hothamo* hoc nostro & ab alio quovis Collegii *Reginensis* Præposito diversus hic fuerit necesse sit; quippe quem constat & Sodalitii illius fundacione, & ipsâ Cancellarii hujus natalibus antiquiorem fieri.

CIOCCCLX. Canc. ^x Mr *Nicolaus de Aston*, Sacræ Theol. Professor, vel hoc ipso tempore vel haud ita pridem è Collegio *Reginensi*.

Proc. {*Richardus Tonworth*, vel *Tonworth*, è Coll. *Merton*.
Mr ^y {*Robertus Derby*.

CIOCCCLXI. Canc. iterum idem *Nicolaus*.

Proc. {*Simon Lambourne*, è Coll. *Merton*.
Mr ^z {*Jacobus Stanton*, è Coll. *Oriel*.

* In Catal. imperfecto Cancell. Ox. MS. in bib. Cotton. sub Faustina. C. 7. ^b Har. in memorab. Ox. ut sup. in Ed. III. A. fol. 90. 91. ^d In lib. 2. de Antiq. Cantab. p. 253. &c. ^e In D. 51. b. ^f Pjx. FF. nu. 23. ^g Rot. assiss. cervis. 25. Ed. III. in scrip. Civ. Ox. ^h Pjx. FF. nu. 13. ⁱ Ibid. ^k B. 9. a. C. 68. &c. ^l Ibid. ^m In C. 27. b. D. 51. b. &c. ⁿ B. 59. a. C. 64. ^o In ppx. T. nu. 11. ^p Godwinus in lib. de Prasulib. Angl. in Hereford. ^q In ppx. T. ut sup. nu. 11. ^r In C. 26. ^s Ut in quadam apocha hoc anno fact. int. Procurat. Univers. & Abbatem Osney, penes me Ant. à Wood, hujus libri authorem. ^t In Catalogo ut sup. ^u In Comment. de Prasulib. Angl. in Ely. ^v C. 39. b. D. 52. b. ^w Ibid. ^x In quadam apocha ut sup. penes me A. à W.

Eorum senior Sacrae Theol. Professor evasit; Monachumque postmodo induit; tandem Fratrum Minorum habitum sumpsit.

CIOCCCLXII. Cancellarius denuo idem ^a Mr Nic. de Aston; quem quidem id muneris per integrum triennium administrasse refert scriptor quidam, mihi tamen veri fit similis, Cancellario proximo majorem istius anni partem tribuendam esse.

CIOCCCLXIII. Canc. Mr ^b Johannes de Echingham, seu Hethyngbam, Sacrae Theol. Prof. Proc. {Richardus Sutton, è Coll. Merton.
Mr ^c Gualterus Wandesford, è Coll. Oriel.

CIOCCCLXIV. Canc. idem rursus Echinghamus, velut ex ^d literis J. de E. in Epistolâ quadam ad Regem de excommunicato capiendâ colligendum. Eiusdem quoque meminit, literis illis binis denotati, Anton. ^e Fitzherbert, qui conjiciendum porro affirmat, privilegia Universitatis Cantabrigiensis recentiora, non autem ficticia illa retro memorata, sub eadem qua Oxoniensia formâ indulta fuisse. In aliis ejusdem argumenti Epistolis ^f per hæc tempora conscriptis, Cancellarius occurrit quidam A. de G. Quisnam hic fuerit ignorare me fateor; certe si A. de T. nuncupatus esset, pro Cancellario unum si dempseris proximo habendus videretur.

Proc. {Gualt. Wandesford, è Coll. Oriel.

Mr ^g Gualt. Remmesbury, è Coll. Merton.

Eorum junior Sacrae Theol. Professor, & Ecclesiae Herefordiensis Cathedralis Præcentor dein evasit. Libras decem Collegio suo paulo ante obitum largitus est, quas in pluteis novis ad orientalem Bibliothecæ partem erigendis collocari voluit; donatis pariter marcis totidem, unde chorum Ecclesiae subsellii novis, quoad fieri id posset, instruendum decrevit.

CIOCCCLXV. Canc. Munus obiisse denuo videtur idem Johannes de Echingham.

CIOCCCLXVI. Canc. Mr Adamus de Townworth, seu Toneworth.

Proc. {Gulielmus Fereby, è Coll. Balliol.

Mr {Thom. Hulm.

Magistratum eorum nomina reperio in scripto ^h quodam, quo scilicet memoriæ mandatur, quod Tho. de la Mare, Agri Oxoniensis Vicecomes, cum ejusdem Deputato, & Officiariis aliis ad Castrum Oxoniense spectantibus, juramento, secundum Privilegia Universitati nuper à Rege indulta, in Domo Fratrum Minorum Oxon. Capitulari astringeretur. Procurator senior Archidiaconus de Clebeland, & Ecclesiae Eboracensis Canonicus tandem emerit; Eboraci autem an. CIOCCCLXXIX. mortuus est & sepultus.

CIOCCCLXVII. Cancellar. evasit Mr ⁱ Gulielmus Courtney, Juris Cæsarei Professor, & Comitum Devonienfis filius, qui quidem Regem ipsum cognatione attingebat. Electus sane solenniter non fuit; flagitantibus ultro, (quo debitam nempe Viri Prosapiae observantiam præstarent) Magistris Regentibus & non Regentibus, die Jovis ante Pentecosten proximo

coactis, ut Provinciam illam ornare dignaretur. Sed neque à Dioecesano confirmatus deprehenditur, abolitâ nimirum per hæc tempora potestate illâ Episcopali.

Commislar. Mr ^k Johan. de Codesford, Archidiaconus Wiltoniensis.

Proc. {Adamus Plumpton, è Coll. Balliol.

Mr ^l {Rob. de Aylesham, è Coll. Merton.

CIOCCCLXVIII. Canc. idem ^m Courtneius.

Commislar. idem Johan. de Codesford.

Proc. {Rob. Aylesham, } Munere in isto jam antea

Mr ⁿ {Gul. Fereby, } versati.

Hoc anno, in congregatione Regentium die mercurii proximo ante Festum S. S. Simonis & Jude celebrat. concessa est gratia D. Simoni Islep Archiep. Cantuariensi, in Cardinalem jam electo cujus summa erat quod vocaretur ad incipiendum.

CIOCCCLXIX. Canc. de integro occurrit Courtneius, cui ad Episcopatum Herefordiensem evocato ^o successit Adamus de Toneworth, retro memoratus.

CIOCCCLXX Canc. provinciam administrasse denuo videtur idem Adam. de Toneworth.

CIOCCCLXXI. Canc. Mr ^p Gulielm. de Heitgherbury, seu Hetisbury, Sacrae Theol. Professor, & Collegii Mertonensis vel nunc temporis, vel haud ita pridem, Socius. Eundem fuisse cum Gulielmo Hentisberie, Scriptore haud incelebri, anno CIOCCCLXXX. ut Balas testatur, florente, non ausim affirmare.

CIOCCCLXXII. Canc. Mr ^q Gulielmus de Remmyngton, Cœnobii de Salley Monachus. Vir erat pro seculi illius eruditione probe doctus; Wicliffi autem ejusque sectatorum dogmata scriptis impugnabat.

Proc. {Rob. Underhill.

Mr ^r {Petrus Eland.

CIOCCCLXXIII. Canc. idem iterum; velut è concionis ^s quam in Synodo, Eboraci hoc anno celebratâ, habuit, Inscriptione liquet. Concione in illa Universitatem Oxoniensem laudibus immensis cumulavit, id quod alibi ^t plenius perdiscas. Postquam illi annus quasi dimidiis decurrisset, Magistratu sponte abiit; cujus in locum suffectus comparet Mr Gulielmus de Wylton, Sacrae Th. Professor, Collegii primo Balliolensis, dein Universitatis, ac Reginensis Socius. Is vero Cancellarius hoc anno ^u reperitur in chartâ quadam quinto Martii inque aliis ante diem illum exaratis.

CIOCCCLXXIV. Canc. de integro ^x idem Gul. de Wylton.

CIOCCCLXXV. Canc. idem rursus. Hoc anno Statutorum academicorum codicem, ad Cancellarium spectantem, & obsoleto charactere lectores jam pene fugientem, transcribendum curavit; atque exemplar illud Cancellarii seu Vicecancellarii liber hodie audit, literâ A. in dorso signatum. Initium

^a Har. ut sup. ^b Ut int. munimenta Osney, & S. Frid. in pyx. S. Edw. ^c Vt in quadam apocha, ut sup. penes me. ^d In A. 31. D. 74. ^e In Novell. nat. Brev. fol. 64. ^f In A. 31. D. 74. ut sup. ^g In quadam apocha ut sup. penes me. ^h In D. 41. a. ⁱ A. 103. D. 72. ^j In thesaur. Coll. Mert. in pyx. Basingstoke. ^k A. 103. D. 72. ut supra. ^l B. 73. C. 53. b. &c. ^m Ibid. ⁿ Vt videtur in thes. Coll. Novi in pyx. S. Pet. in Ball. ^o Vt in quadam obligatione in scrip. Civ. Ox. ^p Pyx. FF. nn. 32. ^q Ibid. ^r MS. int. cœd. Digb. in bib. Bod. ^s Twyn. in Apol. lib. 3. sect. 261. ^t In A. 31. ^u Vt in thesaur. Coll. Exon. in pyx. 19.

eius * litera majuscula decoratur, in qua graphice depingitur *Edoardus III.* in cathedra collocatus; qui *Wyltono* diploma porrigit, sigillo suo munitum; apposita Cancellarii, habitum doctorem, purpureum scilicet, induti, chartamque oblatam flexis genibus accipientis, effigie. *Wyltonum* istum scriptoribus annumerant ^b nonnulli; verum errant sane, libris à *Thoma Wylton*, annis jam elapsis florente, compositis, *Gulielmo* perperam assignatis; quorum de altero, *Quæstiones de Anima* nuncupato; abunde liquet; ejus enim apographum apud *Balliolenses* hodie conspicitur, quem & contexuisse *Thomam* & donasse tantum *Gulielmum Wyltonum* ipsa testatur inscriptio.

CIOCCCLXXVI. Cancellarius Mr * *Job. Turke*, S. Th. Professor, vel hoc ipso tempore, vel nuper admodum, è Sodalitio *Mertonensi*. Ecclesiæ *Sarisburyensis* Canonicus deinceps emicuit.

Procurat. *Gulielm. Wakefeild.*

Mr * *Wakefeild.*

Procuratoris alterius nomen nullibi, quod sciam, reperiendum. *Wakefeildus* vero ille è Collegio primum *Balliolensi*, ac dein *Universitatis* fuit, necnon Aulæ S. *Mildride* Principalis. Vulgata hoc anno *Oxonia* fuit de *Wicliffio* comprehendendo * Bulla Papalis, verum eandem rejecerunt & indignis modis tractarunt Procuratores; cujus porro capita singula refutasse dicitur ipse *Wicliffius*. De his autem plura in parte operis hujusce historici, sub anno nempe CIOCLXXVIII. legas.

CIOCCCLXXVII. Canc. Mr *Adamus Toneworth*, velut è scripto ^f quodam infra citato liquet, posthabito quod munere illo functus hoc anno * perhibeatur *Nicol. Pont*, è Collegio *Mertonensi*, id enim falsum omnino esse oportet, cum *Nicolaus* iste non ante prima *Henrici IV.* tempora Collegii præfati Socius evaserit.

Commiff. Mr ^b *Rob. Aylesham*, è Coll. *Mertonensi*.

Proc. *Tho. Lyndelow*, è Coll. *Ball.*

Mr ^c *Job. Wendover*, è Coll. *Merton.*

CIOCCCLXXVIII. Canc. de integro fuisse videtur idem *Adamus de Toneworth*.

CIOCCCLXXIX. Canc. emicuit Mr ^k *Rob. Aylesham*, ante annum quasi alterum Commissarius. Huic circa mensem septembrem obeunti subrogatur Mr *Gulielm. Berton*, Sacre Theol. Professor, vel eodem tempore vel non ita pridem è Collegio *Mertonensi*.

Proc. *Johan. de Buritone*.

Mr ^l *Richardus Pester*.

Procuratoris senioris Collegium sive Aulam nullibi reperio; quod idem de juniore, id muneris obeunte, dicendum; nisi quod constat eundem è Collegiis *Exoniensi*, *Universitatis*, & *Mertonensi* Togatum aliquando extitisse.

CIOCCCLXXX. Canc. idem iterum *Gulielmus*. Is enim Academia cum supremâ præfuit potestate; siquidem errat hic, uti & alibi plerumque in consimi-

mili materiâ, ^m *Foxius*, qui viro isti Procancellarii partes attribuit. *Bertonum* vero illum quod porro attinet, secundo *Osobris* hoc eodem anno ⁿ Breve regium impetravit, reficiendis Urbis pavementis transmissum. *Wicliffio* quoque ejusque Imitatoribus insensissimum se præstitit, quippe qui in dogmatibus eorum extirpandis omni studio satagebat.

CIOCCCLXXXI. Cancellarii provinciam procurabat Mr *Rob. Rygge*, seu *Rugge*, Sacre T. P. & Ecclesiæ *Exoniensis* Canonicus; supersunt enim ^o literæ ejus, primo mensis *Junii* hoc anno datæ, quibus *Johanni* cuidam *Trevaux*, Legum Baccalaureo, apud *Wallos* tunc temporis agenti, denuntiabat, ut die quodam præstituto in Ecclesiâ B. *Virginis Oxon.* præsentem se sisteret, de lite circa æs quod conflaverat alienum responsurus. E Collegio primum *Exoniensi* fuerat *Ryggius* iste; Collegii vero *Mertonensis* Socius dein evalit.

CIOCCCLXXXII. Canc. Mr ^p *Gulielmus Berton*, Sacre Theol. Professor, & nunc vel nuper Socius Coll. *Mertonensis*, de quo mox ante. Is Magistratu sponte abiit, monentibus forte nonnullis ut ita faceret, quod *Wicliffii* Sectatoribus favere nunc temporis videretur: illi autem suffectus est, ineunte quasi mense *Junio*, *Robertus Rugge*, supra dictus. Hunc *Riggenum* appellat ^q *Foxius*, de dogmatum *Wicliffianorum* capitibus edisserens; suo autem more nunc Cancellarium, mox Commissarium, dein Procancellarium & Vicecancellarium vocitat. Sed omiffis quæ rerum nostrarum parum gnarus retulit, constat *Robertum* illum *Rygge*, sub titulo Cancellarii academici, necnon *Johannem Lovell*, *Hugonem Segrave*, & *Robertum Tresilian*, pacis infra Comitatum *Oxoniensem* justitiarios constitutos hoc anno fuisse. Non desunt qui Cancellarios alios binos huic anno inscribunt: quorum alter fuit (*Walsingham* si ^r fides) *Nicolaus Hereford*, vel nunc temporis, vel non ita pridem è Collegio *Reginensi*: quem tamen munere illo functum non arbitror: cum is enim concionis suæ, ad crucem S. *Frideswyde*, *Oxon.* decimo quinto *Maii*, in die nimirum Ascensionis, hoc anno ^s habitæ, rationem redderet, Cancellarii provinciam administrabat *Robertus Rygge*, paulo ante memoratus, veluti testimonio infra allato & fide dignissimo compertum. Concionis illius sic se habet inscriptio, *Sermo M^{ri} Nicol. Hereford S. T. P. contra omnes status & gradus ecclesiasticos*; maximam vero ejus partem cum palam prolatis convenire testantur ipsius authoris, & notarii publici chirographa. Ipsum quod porro attinet *Herefordium*, Cancellarius si fuerit, fasces ante Festum *Ascensionis*, idque parvo admodum temporis spatio, gessisse oportet; solenne enim per hæc tempora fuit ut secundum statutum retro citatum Cancellarius in feria tertia ante *Pentecosten* deligeretur. Credibile autem non est postquam dogmata profeminaret, ob quæ carceri mancipatus, poenisque aliis affectus fuerit, ipsum Universitatis gubernacula demandata habuisse. Cancellarius ille alter erat, ut opinatur ^t *Foxius*, *Gulielmus* quidam *Rugge*, quem quidem à *Roberto* prædicto diversum non agnovimus. Habes itaque lector anni unius spatio Can-

* Fol. 13. ^b *Jamefius in Ecloga*, & c. p. 24. nu. 84. *Pitfeus in append. cent. 2. num. 51. & alii.* ^c *Har. in memorab. fol. 69. 70.* ^d *Ibid.* ^e *Walsingham in Hist. Angl. in Ed. III.* ^f *In quodam mandato Reg. Ric. II. Vicecomiti Oxon. hoc an. in serm. Civ. Oxon.* ^g *Vide Harpsfeild in Hist. Wicliff. cap. 15.* ^h *In eod. mandato ut supra.* ⁱ *In quadam apocha fact. hoc an. int. Cænobium Osney & Procurat. Universit. penes me A. à W.* ^j *In pyx. BB. in tur. Schol. nu. 1. & alibi.* ^k *Ibid.* ^l *In Commentariis suis de rebus in Ecclesia gestis edit Basil. 1559. p. 12.* ^m *A 41. b.* ⁿ *A 82.* ^o *Thom. Walden in fascic. xix. annuorum Joh. Wicliff. MS.* ^p *In Act. & mon. Ecclesiæ, &c.* ^q *In hist. Angl. in Ric. II.* ^r *Ut in fine Hist. aurea abbreviata per Joh. Tiamouth MS. in bib. Bod.* ^s *In Act. & mon. ut ap.*

cellarios numero quatuor, tametsi vero Scriptoribus eosdem commemorantibus fidem haud lubens adhibuerim, fateor tamen Academiam sub id, adversis & scriptorum & concionatorum dogmatis agitatum, Magistratum supremum crebro mutasse; cuius rei indicio esse possunt quæ apud Oxoniensem a quendam coævum in hæc verba occurrunt: *Cras Cancellarius predicabit; ergo qui est Cancellarius, vel qui cras erit Cancellarius, predicabit, &c.*

Commiff. *Petrus Stokes*, Sacre Theol. Professor, & Ordinis Carmelitici Frater. Hæc illum obiisse munia scriptores varii subindicant, qui etiam Wicliffii errores refutandos ferunt suscepisse.

Proc. *Johan. Huntman.*
Mr *Gualterus Dilly*, *Dish*, seu *Dash*, & Coll. *Oriel*.

Procuratorum eorum, uti & M^{ri} Roberti Rugge, seu Rygge, Cancellarii, nomina, in compositione quadam, inter Academiam unâ, & Conventum ac Priorem *Frideswydensem*, alterâ ex parte, factâ, nono vero Martii, anno Richardi II. texto (domini scilicet CIOCCCLXXXII.) datâ, reperio. *Gualterum* illum *Dish*, seu *Dash*, iudicem hoc anno ventilandis Wicliffiani dogmatis capitibus a constitutum, eundem cum eo quem diserte *Baleus* & *Pitfeus*, dubitanter autem *Lelandus*, *Cantabrigia* perhibent educatum, omnino crediderim; quâ tamen in re errasse comparent omnes, etenim post hæc saltem tempora *Cantabrigiam* se contulisse liquet *Dishium*, utpote qui in scriptis variis Oxoniensibus hoc anno antiquioribus moram hic traxisse deprehenditur, & virum eruditum, & in muneribus nobiscum publicis versatum, testantur.

CIOCCCLXXXIII. Cancellarius iterum occurrit Mr *Robertus Rugge*, Sacre Theol. Professor, Ecclesiæ *Exoniensis* Canonicus, & Archidiaconus *Barnesapliensis*.

CIOCCCLXXXIV. Canc. alterâ vice fuit idem *Ruggius*, velut è compositione quadam cum Burgenfibus Oxon. super exoneratione quorundam Collegiorum (scil. *Universitatis*, *Merton*, *Oriel*, *Exon*, *Regin*, *Balliol*, *Cantuar*, & *Winton*, seu *Novi*) a solutione decimarum, hoc anno factâ compertum; quæ quidem compositio eximie *Ruggii* huiusce industriae & vigilantie potissimum tribuenda. Ejusmodi pactis tum de Hospitali Divi *Johannis*, tum de Collegio suo, pensatione consimili eximendis, inter Togatos *Magdalenchses* ac Cives deinceps conveniebat. Tales autem fuere compositiones quæ in chartâ *Henrici VIII.* magnâ, primo April. an. Regni XIV. datâ, memorantur; ibi vero de tributo Parochiis singulis, decimarum & quindecimarum nomine, per Cancellarium & Prætozem irrogando disleritur; factâ ipsis potestate assidendi & taxandi quancunque parochiam in villa prædictâ & Suburbis ejusdem, juxta & secundum quantitatem integram dictâ Villa & Suburbiorum ejusdem, taxatam, limitatam & assensam in scaccario nostro, ad hujusmodi quintam decimam & decimam solvend. deductis & deducendis omnibus & singulis allocationibus & solutionibus qua solvi & allocari debent in partem solutionis vel allocationis hujus-

modi quinta decima & decima, ratione aliquarum compositionum vel conventionum inter aliqua Collegia sive alia loca quancunque infra Villam & Suburbia prædictâ, sive inter aliqua alia loca extra Villam & Suburbia ejusdem ex una parte, & Majorem, Aldermanos, Ballivos & Burgeneses dictâ ex altera parte fact. sive fiend. &c. Verborum eorum juxta quantitatem integram, &c. sensus est, quod imperanda essent ejusmodi tributa, proportionem quâ ex libro in Scaccario regio asservato censetur Urbs ipsa *Oxonienfis*. Quenam ea fuerit vel indagatori haud admodum affiduo facile constabit; ego sane satis habeo cognitam, quam tamen referre impræsentiarum non vacat.

CIOCCCLXXXV. Canc. de integro idem *Ruggius*, in Rescripto *Richardi II.* reperiendus, quo ipsi mandatum, ut per Præconem publicum denuntiandum curaret, nequis lites inter Togatos Boreales & Aulthales crearet aut foveret, &c.

CIOCCCLXXXVI. Canc. ¹ idem rursus. Hoc autem anno dogmata Wicliffiana XLV. censurâ academicâ m plestebantur.

Commiff. *Henricus Nafford*, seu *Tafford*, qui quidem semel ⁿ saltem (nescio enim an sæpius) Officialis Cancellarii Universitatis nuncupatur.

CIOCCCLXXXVII. Canc. ^o idem iterum.

CIOCCCLXXXVIII. Canc. ^p idem alterâ vice; qui ob rationem in Historiâ nostrâ sub hoc anno reperiendam, Magistratu motus est mense Maio: suffecto ejus in locum Mr *Thomâ Brightwell* (haudquaquam *Nicol. Brightwell*, velut ^a nonnulli prodiderunt) Ecclesiæ *Newarcensis*, in agro *Leycestrensi*, Decano.

CIOCCCLXXXIX. Cancellar. idem ^r *Thomas Brightwell*, Sacre Theol. Professor, vel hoc eodem tempore, vel nuper admodum, Socius Collegii *Mertonensis*.

Commiffar. istum circiter annum fuit *Johan. de Lyndon*, Sacre Theol. Professor, & Collegii *Mertonensis* Socius; prout ex Epitaphio ejus, in Agri *Rutlandiensis* Ecclesiâ (*Glastonensi* nimirum; cuius ipse Rector fuerat Parochialis) comparente colligendum. Illud autem sic se habet,

In *Lindon* natus *Johannes* sic vocitatus,
Lingua limatus, apud *Oxoniâ* Graduatus,
Doctor formatus, Aula *Merton* sociatus,
Oxonia gratus Commissarius reputatus,
Glastone Prælatus jacet hic sub marmore stratus,
Moribus ornatus sit tecum *Christe* beatus &c.
Annos millenos quadringenos lege plenos,
Trinos & senos nunc caelos scandit amanos.

CIOCCXC. Canc. Mr *Thomas Craule* seu *Cranley*. Hoc anno pacis Justitiarius, infra Civitatis *Oxonienfis* præcinctus, una cum *Gulielmo Dagvyle*, Prætoze urbano, & *Richardo Overton*, à Rege ^s consti-

^a *Gulielm. Hentisbury* in *5. sophism.* &c. ^b *Lel. Tom.* 4. p. 225. *Bal. cent.* 8. nn. 81. *Pitf. atar.* 14. p. 565. ^c *In lib. mag. S. Frideswydæ* p. 62. ^d *Fox. ut supra.* ^e *In cent.* 4. nn. 26. ^f *In at.* 15. nn. 736. ^g *In Tom.* 4. p. 281. ^h *Ros. claus.* 7. *Rich. II.* m. 2. ⁱ *In Theaurariis Coll. Univers. Merton. Regiæ.* &c. ^j *Pat.* 9. *Rich. II.* part. 1. m. 8. ^k *Pat.* 9. *Rich. II.* part. 2. m. 4. ^l *C.* 128. b. ^m *In Theaur. Coll. Om. An. in ppx. Oxon. in divishone P.* nn. 132. ⁿ *In quibusd. script. in scrin. Civ. Ox.* ^o *A.* 82. ^p *Continuator chron. Rad. de Duceto, Stovius in Annal. sub an. 1387.* &c. ^q *A.* 82. b. ^r *Pat.* 14. *Ric. II.* p. 1. m. 30.

ritus. Judicem quoque designavit regia Majestas, factâ eidem potestate Artifices & Operarios coram se sistendi, & singulorum conditionem introspectendi; nequid scilicet detrimenti, ab immenso eorum numero Oxonia nunc temporis agente, vel res nostra vel publica caperet. Ad *Cranleium* quod spectat, Sacrae Theol. Doctoratu tandem auctum, virum pro seculi illius ingenio eruditum testantur quæ in lucem emisit; Collegii autem *Novi* Custos, & Archiepiscopus denique *Dublinensis* evasit.

CIOCCCXCI. Cancellarius de integro emerfit Mr *Robertus Rygge*, jam sæpe memoratus, cui cum *Johanne Sawcer*, Cive *Oxonienfi*, lites gravissimæ in Curia *Romanâ* intercessere, ex appellatione nimirum dicti *Sawceri* ad *Bonifacium IX.* Pontificem, hoc anno factâ. Sed his minime immorandum. Magistratum sibi hoc eodem anno abrogavit *Ryggium*, cui statim subrogatur Mr *Radulphus Rudruth*, seu *Ruderith*.

Commisfar. Mr ^a *Johan. Ashwardby*, è Collegio *Orielsenfi*.

CIOCCCXCII. Canc. idem *Rudruthus*, è Collegio *Exoniensi* (ex *Orielsenfi* aliquando fuerat) cui juxta & *Roberto Charlton*, *Johanni Hulle*, ac *Thoma Somerfet*, Prætori urbano, Judicis munia à Rege ^b demandabantur; circa artifices nempe & operarios velut præfatum obeunda.

Proc. *Johannes*.....

Mr *Rob. Rowbery*.

Eorum nomina in scripto ^a quodam lituris conspurcato (quo scilicet ad Collegii *Universitatis* Regimen admissus per Cancellarium præfatum commemoratur *Tho. Fosson*, Artium Mag: à Sociis pridem coopertus) deprehenduntur.

CIOCCCXCIII. Canc. ^a *Thomas Presbury*, Abbas *Salopienfis*.

Proc. *Stephanus Brakkeley*, Aulæ *Wilbyensis*, in Parochiâ Divi *Petri* ad orientem, sub id Mr ^c *Principalis*.
Richardus Whelpyngton, è Coll. *Merton*.

CIOCCCXCIV. Canc. Mr ^e *Rob. Allyngton*, vir quidem probe doctus, & ab iis quæ scripsit ac edidit existimationem haud vulgarem consecutus. E Collegio erat *Reginenfi*, ubi etiam causas complures dijudicavit (prout è scriptis variis constat) dum illo in munere versaretur. Doctoris cujusdam *Alyngton*, ex ordine Fratrum Minorum *Oxon.* mentionem invenio factam in Registro ^g quodam academico sub anno CIOCDXIII. uter autem eorum pro libri *Sophismatum* & aliorum logicalium, primis *Henrici VIII.* temporibus, sub *Alyngtoni* nomine, pervulgati, Authore sit habendus, in dubio forte ponendum.

Commisf. per hæc tempora extitisse fertur Mr *Richardus Ullerston*, Sacrae Theol. Professor, & Ecclesiæ *Eboracensis* Canonicus, è Collegio pridem *Reginenfi*.

CIOCCCXCV. Canc. Mr ^h *Thomas Hyndman*, seu *Hendeman*, Sacrae Theol. Professor, nunc temporis, vel non ita pridem, Socius Collegii *Exoniensis*.

Proc. *Robertus Thurbury*, seu *Thurburne*, è Coll. *Novo*.
Mr *Joh. Roke*, seu *Rote*, è Coll. *Oriel*.

CIOCCCXCVI. Canc. idem ⁱ *Hindemannus*.
Commisf. ^k *Nicolaus Faux*, Sacrae Theol. Prof. è Coenobio *Glasconienfi* Monachus.

Proc. *Joh. Loke* è Coll. *Merton*.

Mr ^l *Tbo. Nafferton* è Coll. *Univers*.

CIOCCCXCVII. Canc. ^m *Philippus Repyngdon*, Sacrae Theol. Professor, Abbas *Leycestrensis*. Literis academicis in Aulâ *Lateportensi*, in Parochiâ *S. Aldati*, imbutus videtur.

Commisf. Mr ⁿ *Gulielmus Farendon*, è Collegio *Mertonensi*.

CIOCCCXCVIII. Canc. ^o Mr *Henricus Beauford*, Ecclesiæ *Wellensis* Decanus, Regis *Henrici IV.* Frater.

CIOCCCXCIX. Canc. in munere versabatur Mr. *Thomas Hyndeman*, Haro utique si ^p fides, & catalogo Procuratorio, Procuratoris senioris in ^q libro comparenti; qui quidem catalogus *Babingtonianus* nuncupatur, quod scilicet è Registro quodam antiquo, penes Doctorem *Franciscum Babington*, Cancellarium academicum, olim reperto, excerptus credatur. Cæterum apud me sane parum admodum valet catalogi ejus autoritas, quamvis enim non ultra hunc annum pertingat ejusdem initium, erroribus tamen ubique scatet.

Commisf. ^r *D. Johan. Snappe*, & alii.

Proc. *Rob. Thurbury* munere illo jam ante
Mr ^s *Johan. Roke* functi.

Procuratores istos huic anno attribuit catalogus ille *Babingtonianus*; sed perperam proculdubio; etenim testimonio ^t certissimo compertum habemus, Magistrum *Thom. Rodeburne*, è Collegio *Mertonensi*, Procuratorium alterum hoc anno extitisse.

CIOCD. Cancellar. denuo emerfit *Philippus Repyngdon*; siqua dicto ^u catalogo fides adhibenda.

Proc. *Johan. Forster*.

Mr ^v *Johan. Brampton*.

CIOCDI. Canc. iterum idem *Philippus*; velut Registra ^y passim testantur.

Commisf. Mr *Gulielmus Farendon*, Sacrae Theol. P. Is in ^z Chirographo quodam suo occurrit, quo nimirum Cancellarii Commissarius nuncupatus, mesuagium quod ipsi in vico *Halywell* de *Johanne Pounfret* & *Eleanora* conjuge obtigerat, M^{ro} *Edmundo Bekyngham*, Custodi & Scholaribus quibusdam *Mertonensibus* transcripsit. dat. in Festo Assump. B. Mariæ, 11. *Henrici IV.* anno, dom, scilicet CIOCDI.

Proc. *Joh. Forster*.

Mr ^z *Thom. Rodeburne*, è Coll. *Merton*.

^a A. 39. a. ^b Rot. 16. Ric. II. m. 8. ^c In A. 55. b. ^d Har. in Cat. Canc. in bib. Cotton. ut supra ^e In quadam apocha pro hoc an. fact. ut supra ^f Rot. 18. Ric. II. m. 14. ^g In 7. fol. 210. ^h B. 106. ⁱ Reg. Arundell. fol. 45. 46. ^j Ibid. ^k B. 128. b. ^l Ut in record. recept. Scaccar. Pasch. 21. Ric. II. B. R. Rot. 21. ^m Ibid. ⁿ Record. Cur. Banc. Reg. sub Custodia Camerar. recept. Scacc. Reg. ^o In cat. suo Canc. ^p B. fol. 166. &c. ^q Ibid. ^r Ibid. ^s In rot. comp. Rectorum Coll. Exon. in Thef. ibidem. ^t In B. ut sup. 106. ^u Ibid. ^v B. 33. &c. ^w In Thef. Coll. Merton. A. 3. 81.

Errat utique catalogus *Babingtonianus*, in quo hi reperiuntur;

Procurat. { *Johan. Forster.*
Mr { *Gulielm. Stoke.*

CIOCDII. Cancellarius de integro idem a *Phil. Repyndon*, qui abrenuntiato quod acriter propugnarat dogmate *Wieliffiano*, Episcopus *Lincolniensis*, & Cardinalis tit. *SS. Nerei & Achillei*, tandem emicuit.

Proc. { *Joh. Forster.*
Mr b { *Thom. Rodeburne.*

De Magistratibus iis non aliâ quam catalogi *Babingtoniani* fide, quæ sane dubia valde, constat.

CIOCDIII. Canc. c Mr *Rob. Alum*, seu *Halum*.

Proc. { *Rog. Whelpdale* è Coll. pridem. *Balliolensi*,
Mr d { nunc autem *Reginensi*.
          { *Tho. Lucas*, è Coll. *Merton*.

Flagitantibus Cancellario prædicto & aliis nonnullis, literas e patentes xxviii. Junii hoc anno datas, emisit *Henricus IV.* quarum scilicet virtute Cancellario, Procuratoribus, Magistris Scholaribus, Bedellis, Bibliopolis, &c. & Academicis aliis quibuscunque poenas omnigenas condonavit, pro omnibus & omnimodis prodicionibus, etiam personam suam tangentibus, proviso semper quod idem Cancellarius, Procuratores &c. ad murdram charissimi avunculi sui, *Ducis Glocestriæ*, nuper non extiterunt.

CIOCDIV. Canc. f idem *Robertus*.

Commiff. seu Officialis g *Griffinus Kirkadam*,
Proc. { *Edm. Orsoware.*
Mr h { *Gulielm. Colthurst.*

CIOCDV. Canc. i idem iterum.

Commiff. Doctor k *Gulielmus Faringdon* vel *Farendon*, de quo supra.

Proc. { *Thom. Martyn*, è Coll. *Merton*.
Mr l { *Johan. Castell*, è Coll. *Universit.*

CIOCDVI. Canc. m idem rursus, nempe Mr *Robertus Alum*; verum enim non est quod in Processu n quodam forensi occurrit, inter ipsam Universitatem & *Ingelramum* quendam *Coffard* de libero tenemento hoc anno contingente, ibi autem, præter alia ad ejusdem tenementi dimissionem spectantia, perhibitum reperies, quod à duodecimo Julii, anno CIOCDV. usque diem Jovis ante natalem Divi *Johan. Baptistæ* proximum an. CIOCDVI. Cancellarius academicus haudquaquam extiterat; res utiq; nostras administrante Doctore *Gulielmo Faringdon*, Theologo seniori, & Universitatis (ita enim appellatur) Custode. Cæterum utcunque fuerit, *Roberto* isti *Halum*, Cancellarii Munus hoc anno obeunti, Archiepiscopatum *Eboracensem* donavit Pontifex Romanus; verum designatione illâ incassum cedente, in Episcopum *Sarisburiensem* consecratus est *Alumus*, nec ita post Cardinalium in Album relatus.

Commiff. { *Johan. Whytebete*. Is è Collegio *Universitatis* fuisse videtur.
Mr o { *Johan. Orum*, Sacræ Theol. Prof. ex eodem Collegio; in pretio per hæc tempora ob eruditionem habitus.

Procurat. { *Gualt. Logardyn*, è Coll. *Merton*.
Mr p { *Adamus Skelton*, è Coll. *Regina*.

Sub initium anni Magistratu sponte abiit *Alumus*, & ad *Academiæ* gubernacula tunc temporis accessit *Gulielmus* ille *Faringdon*, Theologus senior; sub festum vero Divi *Johannis Baptistæ* in Cancellarium cooptatus est Mr *Richardus Courtney*, familiâ nobili oriundus, quo flagitante crucem argenteam prægrandem, deauratam, Universitati largita est regia Majestas. Huic anno Procuratores alios ascribit Catalogus a *Babingtonianus*; nempe,

Mr { *Isaacum Jacob.*
          { *Petrum Barcombe.*

Hos autem vel electos cum *Courtneyo* fuisse (quo majorem scilicet viro illustri honorem redderet *Academia*) vel Proprocuratores tantum (eorum enim per hæc tempora fit mentio in querelis quibusdam ad Regem temporibus visitationis *Academiæ* delatis) extitisse oportet.

CIOCDVII. Canc. r idem denuo, nempe Mr *Richardus Courtney*, Episcopus postmodum *Nordovicensis* insignissimus. Huic Magistratu se, ineunte quasi anno, abdicanti, suffectus est Mr *Richardus Ullerston*, Collegii *Reginensis* per hæc tempora Socius. Nomen ejus ad calcem computi s cujusdam Burfariorum vel Procuratorum Collegii *Universitatis* vin. *Henrici IV.* hoc ipso nimirum anno, paulo post Festum *Pentecostes*, facti, deprehendo. Ut id autem obiter annotemus, chartæ cuius Collegii illius rationariæ apponendum erat vel Cancellarii academici, vel Commissarii ejus nomen; aliter enim pro legitima non erat habenda.

Commiff. hoc anno extitisse videtur, *Johannes Orum*, Sacræ Theol. Professor.

Proc. { *Gulielm. Duffield*, è Coll. *Merton*.

Mr t { *Richardus Flemmyng*, è Coll. *Universit.*

Procuratorum eorum senior, qui australis erat, Archidiaconus *Clevelandiensis* deinceps evasit. Alter (Ecclesiæ ille *Eboracensis* Canonicatu nunc temporis fruebatur) codicem statutorum antiquum, Procuratoris borealis seu junioris dictum, transcribendum denuo curavit, (hic ille est qui in Archivis academicis usque hodie asservatur, litera C in dorso signatâ dignoscendus) quem quidem codicem vicesimo octavo Aprilis (quo nimirum die Magistratum deposuit) ipse tradidit, à successoribus in omne ævum suis summâ fide custodiendum. At vero maxima illius, uti & aliorum ejusdem argumenti librorum, pars in corpus illud statutorum referebatur, quod anno CIODCXXXIV. accuratâ cujusque inspectione, & singulorum ad invicem collatione absolutum est, & in Collegiorum hodie Bibliothecis catenulis comparet alligatum. Procuratorem porro istum celeberrimum quod attinet, Episcopus dein *Lincolniensis* (non autem Cancellarius academicus, velut perperam refert u *Lelandus*) necnon Collegii *Lincolniensis* Fundator emicuit.

* Cat. Bab., in B. 106. ut supra. b Ibid. c Ib. d Ib. e In pyx. GG. nu. 1. f Ib. in B. 106. g Reg. Arundel. fol. 122. h B. ut sup. 106. i Utin pyx. FF. in tur. Schol. nu. 4. &c. k Ib. l Ib. m Cat. Har. & cat. Bab. in B. fol. 106. ut sup. n In scrip. Civ. Ox. o In quodam MS. int. Coll. Med. in bib. Bod. nu. 123. p A. 39. b. q In B. ut sup. fol. 106. & in C. 35. b. r Har. ut sup. s In Thes. Coll. Univers. t In quodam rot. cur. Husteng Civ. Ox. & in E. ut sup. 106. u In Tom. 4. p. 333.

CIOCDVIII. Cancellarius * Mr *Gulielmus Clynt*, Sacre Theol. Professor, & vel hoc eodem tempore, vel non ita pridem, Socius Collegii *Mertonensis*.

Procurat. { *Richardus Collyng.*

^b Magister { *Rogerus Gates*, è Coll. *Merton*.

Siquidem testimoniis quæ citavimus indubiis nixi, catalogum * *Babingtonianum* nihili facimus, in quo ejusmodi occurrunt magistratus academici;

Canc. Mr *Richardus Courtney*:

Proc. { *Richardus Flemmyng.*

Mr { *Richardus Tayler.*

CIOCDIX. Canc. *Thomas Presbury*, Abbas *Sa-
lopiensis*; velut è ^a chartâ quadam, compositionem inter *Academiam* & *Præpositum* ac *Socios Orielsenses*, de *Domo congregationis*, *Ecclesiæ B. Virginis* contiguâ, factam, confirmante; decimoque septimo *Martii*, hoc anno, datâ, compertum.

Proc. { *Rob. Aclom.*

^c Mr { *Richardus Baron*, è Collegio *Mertonensi*.

Errat hic iterum catalogus *Babingtonianus*, in quo Procuratores exhibentur;

Mr { *Ores Fohn.*

{ *Gulielmus Symons.*

CIOCDX. Canc. Mr *Gulielmus Sulburie*; cujus, Cancellarii *Universitatis Oxon.* appellati, fit mentio ad calcem computi ^f cujusdam Procuratorum, seu *Bursariorum*, Collegii *Universitatis*, hoc anno (*Henrici* nimirum *IV.* anno undecimo) paulo post Festum *Pentecostes* approbati. Cancellarii porro munere hoc eodem anno fungebatur *Thomas Presbury*, retro dictus, (adfuit & etiam ille, tanquam supremus *Academiæ* Magistratus, ad *Quadrivium* (*Carfax*) cum libri *Wicliffiani* comburentur) quem proinde posteriori, *Sulburiam* vero priori anni parte, *Athenis* nostris præfuisse suspicor.

Proc. { *Richardus Collyng.*

Mr ^h { *Rog. Orsforth.*

CIOCDXI. Canc. hoc anno plures reperiuntur; nimirum:

I. Mr ⁱ *Richardus Courtney*, de quo supra.

II. *Johannes Banard*, Sacre Theol. Professor, & Fratrum *Augustinenſium Oxon.* alter. Is Cancellarius *Oxon.* appellatur in *Syngrapho* ^k quodam indentato, ipsum inter & *Gulielmum Erberfeld*, ac *Robertum Chesylhampton*, tributum cujusdam, Regiæ nuper Majestati à Parlamento concessi, infra parochiam *Divæ Mariæ Magd. Ox.* Collectores, confecto. *Syngraphum* vero illud datum est in Festo *S. Martini*, XIII. *Henrici IV.* Dom. scilicet CIOCDXI.

III. Mr. *Richardus Courtney*, de integro.

Mutati toties Cancellarii rationem siquis quærat, non alia sane impræsentiarum suppetit, quam quod *Academiam* hoc anno visitare decreverat *Arundellus Cantuar.* Archiepiscopus. An alius aliquis *Universi-*

tati hoc anno præfuerit nequeo dicere; certe falsus iterum (ut opinor) est catalogus *Babingtonianus*, qui *M^{rum} Gulielmum Clynt*, pro Cancellario habet.

Proc. { *Johan. Byrch*, è Coll. *Universit.*

Mr ⁱ { *Benedictus Brent*, è Coll. *Exon.*

Siqui eorum, magistratu (velut in parte operis hujusce historici sub anno isto prædictum) pulsorum, vices gesserint, fuere fortean,

Mr { *Rob. Haclum*, seu *Aclom.* } de quibus
{ *Richardus Baron*, è Coll. *Mert.* } supra.

Hos utique anno isti inscribit catalogus *Babingtonianus*: scripti ^m tamen cujusdam, in Festo *Sancti Felicis* (mense *Maii*) an. CIOCDXI. (die illo inchoabatur terminus) exarati, fide Procuratores comparent.

Mr { *Johan. Grene.*

{ *..... Symond.*

Sed nescio an illi Procuratorum tantum vicarii extiterint.

CIOCDXII. Canc. I. Mr *Guliel. Sulburie* cujus nomen in Festo *Pentecostes* ⁿ occurrit. II. Mr *Richardus Courtney*, quem Cancellarium ^o reperio nuncupatum *xx. Nov.* & antea.

Proc. { *Gilbertus Kymer*, è Coll. (ut veri fit simili) *Dunelmensi.*

Mr ^p { *Gulielmus Symond.* è Coll. *Universit.*

CIOCDXIII. Canc. ^q I. Mr *Gul. Sulburie* II. Mr ^r *Gul. Barow* seu *Barough* Decretorum Doctor, & Episcopus deinde *Bangoriensis*.

Annum inter se partiti sunt isti. Porro, *Thomas Presbury*, retro memoratus, Cancellarius hoc anno fuisse ^s perhibetur, idque eo speciatim tempore quo ^t Epistolam *Wicliffianam* tangentem, ad *Provinciæ Cantuariensis* Synodum transmissere Doctores nostri duodecim, Judices appellati: verum eam ego rem in medio ducere relinquendam.

Proc. { *Gulielmus Symond.* } de integro suf-

Mr ^u { *Gilb. Kymer* } secti.

CIOCDXIV. Canc. Mr *Gulielmus Barow* alterâ vice; nomen enim ejus ad Festum *Pentecostes* ^x occurrit. An munere quoque illo functus hoc anno fuerit Mr *Johannes Snetisham* (non *Richardus Snetisham*, Sacre Theol. Professor, ut ^v *Balao* placet) incertum arbitror, cum is non alibi quam in catalogo *Babingtoniano* Cancellarius deprehendatur. Certe collaudatum abunde ^y reperio in Epistolâ quadam academicâ, ad *Edmundum Lacy*, Episcopum *Exoniensem* (eius Ecclesiæ Canonicus erat & Cancellarius ipse *Snetishamus*) transmissâ; quâ etiam gratiæ innumera viri illius nomine Antistiti habentur. In epitome ^z *Brookjanâ*, grandi nuncupatâ, literarum tantum *J. S.* occurrunt; alibi autem *Richardum* quendam de *B.* Cancellarium offendo circa hæc tempora *Oxonienſem*; quorum postremus quisnam fuerit augurari nullo modo possum. Sodalitium quoque cui tribuendus est *Snetishamus* iste compertum non

^a A. 89. B. 4. C. 17. ^b Ibid. in eisd. locis. ^c In B. 106. ^d Pat. 11. Hen. IV. p. 2. m. 22. & in Theſ. Coll. Oriel. in ppx. C. ^e In ppx. GG. in Tur. Schol. nu. 6. ^f In Theſ. Coll. Univers. ^g Tho. Gascoigne in Diction. Theol. part. 1. p. 550. MS. in bib. Coll. Lincoln. ^h Bab. cat. in B. ut sup. 106. ⁱ A. 32. b. C. 111. a. ^j In Archivis Eccles. B. Mar. Magd. in Suburb. Ox. ^k A. 32. b. & c. ut sup. ^l In initio cujusd. MS. in bib. Coll. Magd. ^m In quodam rot. comp. *Bursariorum* Coll. Univers. hoc an. ⁿ In A. 34. b. C. 63. b. & 113. ^o Ib. in A. & C. ^p In quodam comp. ut sup. hoc an. ^q Reg. Repingdon fol. 136. ^r In Bab. cat. in B. 106. ^s In fascic. 22. an. Wicliff. per Waldenum fol. 109. 110. MS. in bib. Bod. ^t A. 13. ^u In calce cujusd. comp. Procuratorum Coll. Univers. ut supra. ^v In cent. 7. ^w In F. fol. 50. ep. 139. ^x Fol. 183. ^y Parag. 25.

habeo ; constat vero cognominem quendam Collegii *Mertonensis* Socium extitisse Regnantibus *Henrico V. & VI.*

Procurat. *Rob. Camell.*

Mr ^a *Johan. Colum*, seu *Colum*.

CIOCDXV. Cancellar. iterum ^b evasit Mr *Gul. Barow* ; Aulæ *Pileariae* (*Habberdasher Hall* vulgo appellabatur) in parochiâ *B. Virginis* collocatæ, per hæc tempora Principalis.

Proc. *Henr. Woorchurch.*

Mr ^c *Rob. Dinkeley*, è Coll. *Univerfit.*

CIOCDXVI. Canc. post Festum *Pentecostes* ^a reperio Magistrum *Thomam Clare* ; neque fidem catalogo *Babingtoniano*, Doctorem *Barow* huic etiam anno inscribenti, adhibeo.

Proc. *Rob. Dinkeley*, denuo suffectus.

Mr ^c *Gulielmus Andrew*, è Coll. *Exon.*

CIOCDXVII. Canc. *Dr Barow*, ut ^f *Haro* placet. Is anno proximo Episcopus *Bangoriensis*, tandemque *Carleolensis* emicuit. Cæterum hoc anno Cancellarii munus adiisse ipsum ægre crediderim ; constat sane spatio saltem temporis exiguo in eodem fuisse versatum, utpote cui suffectum fuisse oportet ^g Magistrum *Thomam Clare*.

Proc. *Johan. Allwarde*, è Coll. *Exon.*

Mr ^h *Rob. Tonge*, è Coll. primum *Balliol.* dein *Univerfitat.*

CIOCDXVIII. Canc. sub anni hujusce initium occurrit ⁱ Mr *Tho. Clare* ; eo autem vel diutius absente, vel Magistratum sibi abrogante Cancellarius cooptatur Mr ^k *Gualt. Treugof*, *S. T. Prof.* vel nunc temporis, vel haud ita pridem è Collegio *Exoniensi*.

Proc. *Gul. Moulton*, è Coll. *Univerfit.*

Mr ^l *Joh. Worthille*, seu *Wartbille*, è Coll. *Balliol.*

CIOCDXIX. Canc. ad Festum *Pentecostes* ^m reperitur Frater *Rob. Colman*, *Franciscanus Nordoviensis*. Parvo temporis intervallo Cancellarium is exiit, subrogatus vero est *Dr Gualterus Treugof*, supra dictus : hic tertio *Novembr.* Cancellarius ⁿ deprehenditur.

Proc. *Richardus Hetb.*

Mr ^o *Rich. Burnham.*

CIOCDXX. Canc. denuo idem ^p *Treugoffius*. Is hoc eodem anno Magistratu sponte abiit ; suffectus autem est per Magistrorum non Regentium partem majorem, necnon Theologiæ, Juris Canonici, & Medicinæ Facultates, Magister *Tho. Rodeburne*, è Collegio nuper *Mertonensi*. Id ille muneris aut suscipere recusavit, aut brevi admodum obivit ; quem utique excepit, prout è scriptis ^q variis abunde liquet, Doctor ille *Treugoffius*.

^a Cat. Bab. in B. 106. ^b A. 65. ^c Cat. Bab. ut suprà. ^d In quodam comp. *Bursar. Coll. Univerf.* ^e Cat. Bab. ^f In calce cujusd. comp. *Bursariorum Coll. Univ.* ut sup. 7. H. V. ^g Ibid. & in A. 35. a. ^h Ib. in A. 35. a. ⁱ In calce cujusd. comp. ut sup. & in A. 35. b. ^j In Reg. *Chichley fol. 344.* & in F. fol. 29. ep. 75. ^k A. 35. b. ut sup. ^l In calce cujusd. comp. C. *Univerf.* ut sup. & in cat. Bab. ^m Cat. Bab. ut sup. ⁿ In calc. comp. ut sup. ^o Ut in quodam repertorio in offic. rem. scacc. ap. *Westm. Rot. 17.* ^p In calc. comp. ut sup. 10. H. V. ^q Cat. Bab. in B. 106. ^r In calc. comp. ut sup. & in F. fol. 1. b. ^s Cat. Bab. ut sup. ^t Ib. ^u Ib. & in F. fol. 4. b. ^v Ib. in eisd. loc. ^w A. 35. B. 100. C. 63. F. 31. &c. ^x Ib. in eisd. locis.

Proc. *Rob. Morton.* è Coll. *Oriel.*

Mr ^y *Thom. Jusler*, è Coll. *Merton.*

CIOCDXXI. Canc. ^a Mr *Johan. Castell*, Sacellanorum *Henrici V.* alter, & vel hoc ipso tempore, vel nuper admodum, Collegii *Univerfitatis* Alumnus. *Castellus* ille, & Mr *Johannes Rikinghale*, Cancellarius *Contabrigiensis*, de promovendis utriusque Academix *Togatis*, in Synodo quadam ecclesiasticâ, *Londini* sub Archiepiscopo *Chichley* habitâ, sociatis operis satagebant : quâ de re consule *Historiam* nostram sub hoc anno.

Proc. *Rob. Beaumont.*

Mr ^b *Johan. Hill.*

CIOCDXXII. Canc. de integro ^a *Johannes* iste *Castell*, Sacræ jam *Theol. Professor* ; quem una cum *Rogero Horton*, *Johanne Inyn*, & *Guliel. Brampton*, Prætoro urbano, pacis *Justitiarum* hoc anno ^x constituit regia Majestas ; potestate instructum tam extra quam infra municipium *Oxonienſe* exercendâ.

Commiff. generalis, Mr ^y *Johannes Daventrey*, è Coll. *Univerſitatis*.

Thomas Cotes.

Proc. *Gul. Kyllingmerſh*, è Coll. *Univerſit.* Hic Mr ^x Aulæ *Drondeane* Principalis erat *ix. Henrici VI.* anno.

CIOCDXXIII. Canc. ^a idem iterum.

Proc. *Johannes Bedminſter*, è Coll. *Oriel.*

Mr ^b *Rob. Thwaytes*, è Coll. *Balliol.*

CIOCDXXIV. Canc. ^a idem alterâ vice.

Proc. *Joh. Bedminſter*, denuo suffectus.

Mr ^d *Thom. Grenley*, è Coll. ut fit verisimile, *Orielensi*.

CIOCDXXV. Canc. ^e idem rursus.

Proc. *Joh. Schireburne*, è Coll. *Oriel.*

Mr ^f *Gul. Collyng.*

A Cancellario illo & Procuratoribus ad Cleri anglicani convocationem deferebantur literæ Academicæ ; adversus dogmata *Johannis Russell* de decimis personalibus, conscriptæ.

CIOCDXXVI. Canc. ^g Mr *Thomas Chace*, *S. Theol. Professor*, Collegii *Balliolensis* nuper Præses, quem Magistrum vocant : nunc *Humphredo Gloucestræ Duci* à sacris.

Commiff. Mr *Richardus Roderham*, è Collegio *Balliolensi*.

Proc. *Tho. Lysures.*

Mr ^h *Joh. Arundell*, è Coll. *Exon.*

Procuratorem seniore Ecclesiæ *Divi Pauli Lond.* Cathedralis Decanum postmodo reperio : Juniores Ecclesiæ *Exoniensis* Decanum, necnon *Henrici VI.* Medicum primum, extitisse constat.

CIOCDXXVII. Cancellarius idem rursus; velut ē syngrapho quodam indentato, ipsum inter & Universitatem, de Phialis quibusdam, libris, insignibus, &c (hæc utique ad Cancellarium spectabant) traditis & acceptis, confecto, & decimo Aprilis dato, constat. Solenne (prout retro dictum) per hæc tempora fuerat, ut Cancellarius tum demum eligeretur, cum à Lecturis ac Disputationibus ordinariis cessarent Magistri, hoc est in feriâ tertiâ ante *Pentecosten*: quapropter à pristina consuetudine deflexisse jam videntur Togati, dies enim *Pentecostes* in primum Junii hoc anno incurrit, decimo autem præcedentis Aprilis muneris sui insignia sumpsisse denuo compareret Cancellarius præfatus. Sed de his hæcenus.

Commiff. de integro Mr ^b Richardus Roderham.
Proc. { *Henr. Sewer*, seu *Sewer*, è Coll. *Merton*.
Mr ^c { *Richardus Babthorpe*.

CIOCDXXVIII. Canc. ^d idem iterum.

Commiff. idem *Roderhamus*.
Proc. { *Joh. Wygrym*, è Coll. *Merton*.
Mr ^c { *Rich. Babthorpe*.

Procuratorum eorum Senior Canonicus Regiæ Cellæ de *Windsore* deinceps emerfit.

CIOCDXXIX. Canc. ^f occurrit idem *Thomas Chace*; ejus autem superest hodie processus judicialis, contra Oppidanos aliquot, extortionis (ut voce utamur forensi) reos, decimo *Octobris*, hoc anno, absolutus. Oppidani fuere *Johannes Herberfeld*, *Aldermannus*, *Michael Norton*, Recordator, Ballivus uterq; & alii nonnulli; quos omnes à commercio cum Togatis & privilegiatis ob crimen prædictum arcebat Cancellarius. Vide, si lubet, Historiam meam, sub hoc anno.

Commiff. ^g idem rursus.
Proc. { *Richardus Babthorpe*, iterum.
Mr ^h { *Johan. Kyng*.

CIOCDXXX. Canc. ⁱ idem Doctor *Chace*; qui in *Normanniam* hoc anno expediendis negotiis quibusdam academicis ^k trajecit; tandem vero *Hibernia*, necnon Ecclesiæ Divi *Pauli Lond.* Cancellarius evasit. Prætermittendum de viro illo non est, quod sigillum argenteum speciosum, una cum confimili cui appensum est catenulâ, conficiendum de integro curavit; id quod nomen ejus, sigilli, penes Cancellarium ejusve Vicarium usque hodie comparentis, dorso insculptum, satis ostendit.

Commiff. gen. idem ^l *Roderhamus*.

Proc. { *Tho. Grant*, è Coll. *Oriel*.
Mr ^m { *Thom. Eglesfeld*, è Coll. *Regina*

Ecclesiæ Divi *Pauli Lond.* Præcentor dein evasit Procurator senior; erga Bibliothecam quoque publicam Benefactorem se præstitit.

CIOCDXXXI. Canc. idem Doctor *Chace*. Hoc anno (mensis me latet) Magistratu se ultro abdicavit, ejus verò in locum subrogatus ⁿ est Mr *Gil-*

bertus Kymer, Aulæ *Cervina* aliquando Principalis, nunc Medicinæ Doctor, & *Humphredo* Duci *Glocestria* à curandâ valetudine.

Commiff. gen. idem ^o *Roderhamus*.

Proc. { *Gul. Tybart*, vel nunc temporis vel post paulo ex Aulâ *Pilearia*.
Mr ^p { *Gul. Brandon*, è Coll. *Balliol*.

CIOCDXXXII. Canc. idem ^q *Kymerus*; quamquam Doctorem *Thomam Chase* alibi ^r reperio.

Commiff. gen. ^s *Roderhamus* jam sæpe dictus.
Proc. { *Gulielmus Brandon*, iterum suffectus.
Mr ^t { *Johan. Halse*, è Coll. *Exon*.

CIOCDXXXIII. Canc. denuo ^u idem *Kymerus*. De illo plura in anno CIOCDXLVII. referenda. Exeunte quasi anno Magistratum sibi abrogavit, cui statim substituitur Mr *Thomas Bouchier*.

Commiff. ^v Mr *Joh. Burbach*, Sacræ Theologiæ Professor, & Collegii *Mertonensis* Socius.

Proc. { *Gulielm. Dowson*, è Coll. *Universit.*
Mr ^w { *Rog. Bulkley*, ex Aulâ *Leporinâ*.

CIOCDXXXIV. Canc. fuit Vir honoratissimus, regiâ utique profapiâ ortus, ^x Mr *Thomas Bouchier* (de *Burgo Charo*) Artium Magister, Ecclesiæ S. *Martini*, grandioris appellatæ, & *Londini* positæ Decanus, ex Hospitio autem *Nevilliano*, *Oxonia* in parochiâ Divi *Joh. Baptistæ* collocato, Togatus. Episcopus *Wigorniensis* dein evasit, unde cum ad sedem *Eliensem* evectus esset, Academiæ *Cantabrigiensis* Cancellarius emerfit; cui libras ille centenas largitus est. Pecuniam istam; una cum nummis à Mr *Richardo Billingforth* (hic Universitatis ejus Cancellarius, necnon Collegii *Corp. Christi*, ibidem positi Magister, seu Præses, per idem ævi spatium fuit) donatis, Cistæ cuidam, *Bouchieri* & *Billingforthi* appellatæ, inferendam curarunt *Cantabrigienses*, constitutis annuis duobus depositi Custodibus, qui pecuniæ Scholaribus mutuo datæ curam agerent. Idem *Bouchierus* Archiepiscopus tandem *Cantuariensis* emicuit, & Cardinalis titulo S. *Cypriani in Therminis*; qui quidem gloriâ opibusque ultra coævos plerosque auctus, matris Academiæ immemor haudquaquam comparuit, utpote cui multa contulit & legavit, quorum plenam in præsentia notitiam exhibere non possum. Commemoranda tamen venit apocha ^y quædam, quam D. *Johanni Tong*, Episcopo *Callipolitano*, dedit Universitas, de libris nempe centenis, Academiæ donatis, & ex divenditis Archiepiscopi bonis comparatis; quam sane pecuniam ægre tandem (Cancellarii scilicet academici munus obeunte D. *Gulielmo Warham*, Archiepiscopo *Cantuariensi*) ab ipsius *Bouchieri* nepote expresserat *Tongus*. Verum de his hæcenus. Addam unice hallucinari omnino, veluti testimoniis bene multis liquido constat, *Harum*, qui Cancellarium hoc anno ^z habet *Kymerum*. Certè Magistratu in illo sub initium anni, inter Anuntiationem nempe & feriam tertiâ ante *Pentecosten* (tunc enim temporis Cancellarium olim

^a In pyx. AA. in twr. Schol. nu. 36. ^b In calce comp. ut sup. pro hoc an. ^c In twr. Schol. in pyx. BB. nu. 2. ^d F. fol. 11. b. 12. a. & c. ^e Cat. Bab. in B. 106. ut sup. ^f In F. fol. 12. 13. & in A. 68. b. & c. ^g In calce comp. ut sup. pro hoc an. ^h F. 15. a. & b. ⁱ Ib. fol. 16. ^j Ib. fol. 13. ^k In calce comp. ut sup. pro hoc an. ^l F. fol. 18. ^m A. 89. b. C. 117. a. F. fol. 21. ⁿ In calce comp. ut sup. pro hoc an. ^o A. 89. b. & c. ut sup. ^p A. 91. C. 118. ^q In calce comp. ut sup. pro hoc an. ^r Ibid. ^s A. 91. C. 118. F. 26. b. ^t B. 67. C. 105. F. 30. b. ^u In calce comp. Burf. Coll. Univers. pro 11. Hen. VI. ^v B. 67. & c. ut supra. ^w F. fol. 30. b. B. 68. & c. ^x In FF. fol. 7. b. 29. b. ^y In cat. Canc. ut sup. in bib. Cotton sub Faustina. C. 7. ^z

coopravimus) versatum oportet, veri autem sit simile, exeunte quoque anno proxime prægresso rerum nostrarum summam penes *Bouchierum* ^a fuisse.

Commislar. *Thom. Gascoigne*, ^b Sacre Theol. Professor, è Collegio *Oriensi*; cui tamen (ipsi ^c fidem si adhibueris) Cancellarii provincia hoc anno obtigit.
Mag. *Christophorus* ^d *Knolles*, S. Th. Prof.
Job. ^e *Burbach*, S. T. Professor; denuo suffectus.

Procurat. *Richard Tenant*, seu *Tenand*.
Magister *Mich. Tregory*.

Aula Nigra, in Platea *Scholarum* sita, Principalis post paulo fuit Procurator senior; verum de illo compertum non habeo quoniam in Collegio vel Aula literas perceperit academicas. Procuratorum alter Socius Collegii *Exoniensis* erat, & Aulis variis, eidem propinquis, labentibus annis præfuit, cæterum Regi tandem ceu præcipuum Academiae nostræ ornamentum cum innotuisset, factus est Universitatis *Cadomi* nuper ab *Henrico V.* institutæ Præfectus, siue Prælector; quo munere summâ cum laude administrato, ad Archiepiscopatum *Dublinensem*, (consecutus vero interea fuerat dignitates alias, quarum de numero erat S. *Michaelis de Penriche* Decanatus) tandem evectus.

CIOCDXXXV. Cancellarius ^a idem de integro. Hoc ille anno Episcopus *Wigorniensis* evasit, cujus quidem in gratiam literas binas ad *Eugenium IV.* Pontificem Romanum, transmiserat pridem Academia. Altera ^b earum è domo Congregationis, secundo *Decemb.* an. CIOCDXXXIII. dabantur, quibus à Pontifice contendunt Togati, ut is viro prænobili, utpote Regem ipsum cognatione attingenti, Artium autem ex Academia *Oxonienſi* Magistro, operam accommodaret, quo scilicet ad Episcopatum illum eveheretur: alteris, ^c undecimo *Maii*, anno CIOCDXXXIV. conscriptis, flagitavimus ut eundem Episcopatu in illo (ad quem utique evocatus jam à Rege fuerat) confirmaret *Eugenius*, id quod ab ipso propediem factum, prout è ^d Bullâ ejus, cujus ego Apographum perlegi, compertum habeo.

Commislar. *Job. Burbach*, præfatus.
gen. Mr. *Thomas Bonyngworth*.
Proc. *Job. Spekyngton*, Aulae *Salesurreiensis*, in vico *Scholarum*, positæ, Principalis.
Mr. ^m *Rob. Multon*, Aulae *Nigra*, eadem in platea sitæ, Principalis.

CIOCDXXXVI. Canc. ^a idem iterum, nimirum Mr *Tho. Bouchier*, Episcopus *Wigorniensis*.

Commislar. *Joh. Burbach*, rursus.
gen. Mr. *Thom. Grentley*, seu *Greveley*, è Coll. *Oriel*.

Proc. *Gulielmus Crowton*, è Coll. *Oriel*. Aulae
Mr. *B. Maria Virg.* Principalis.
Mr. *Joh. Kirkby*, Aulae *S. Frideswyda*, in Parochia *S. Ebba*, Principalis.

CIOCDXXXVII. Canc. ^a idem *Bouchierus*, qui sub Festum S. *Michaelis* magistratu ultro abiit. Academiae dein Cancellarii, quem vocant, nati jure præfuit Mr *Job. Burbach*, S. Theol. Professor; tandem vero initis Togatorum suffragiis Cancellarius ^c deligitur Mr *Johannes Carpenter*, S. Theol. Prof. & Hospitalis S. *Antonii Lond.* Magister, seu Præfectus, necnon Collegii nobiscum *Oriensis* Præpositus; qui quidem exeunte demum anno juramentis de more oneratus est. *Bouchierum* ille, ad Episcopatum *Eliensem*, velut prædiximus, evectum, sede in *Wigorniensis* excepit.

Commislar. *Job. Gorsuch*, S. T. P. è Coll. *Lincoln*.
gen. Mr. *Thomas Grenely*, retro memoratus.
Proc. *Job. Kirkby*, retro memoratus.
Mr. *Thomas Kempe*.

Richardum quendam *Owen* Procuratoribus iis addit catalogus *Babingtonianus*: eorum vero quos ego exhibui junior Episcopus *Londinensis* tandem evasit.

CIOCDXXXVIII. Canc. ^a Dr *Job. Carpenter* supradictus. Is Magistratum sibi ^b abrogavit xiii. *Februarii*, unde Cancellarius natus factus denuo est *Burbachius*.

Commislar. *Job. Gorsuch*, iterum.
Mag. *Gul. Hawtrint*, seu *Hawdriffe*, seu *Hawtrive*, Decret. Doctor, Collegii *Novi Socius*, & Scholæ Juris Civilis Principalis, seu Moderator.

Proc. *Gulielmus Selby*, è Collegio *Novo*.
Mr. *Rob. Flemmyng*, è Coll. *Universit.*

CIOCDXXXIX. Canc. Mr *Johannes Norton*, Decret. Doctor, & Collegii *Novi* aliquando Socius. Is Cancellarius dein *Sarisburiensis* (donante *Roberto Nevill*, Episcopo) & Archidiaconus *Bercheriensis*, tandem vero Cancellarius *Dunelmensis* (ejusdem *Nevilli*, sedem ad illam evecti, patrocinio) emicuit. Provinciam hanc nostram procurandam ^a suscepit initio *Maii*, verum ante natalem domini eandem ultro deposuit, & Cancellarius natus de integro evasit *Burbachius*; ineunte autem *Januario* Cancellarii munus demandatum ^b habuit Mr *Rich. Roderham*, è Collegio *Balliolensi*; quem utique Commislarum partibus functum sæpissime ostendimus.

Commislar. *Joh. Gorsuch*, S. T. P. de quibus retro dictum.
Mag. *Joh. Burbach*, S. T. P. *Thomas Southam*, Scholæ Juris Canonici Principalis seu Moderator.
Thomas Gascoigne, S. Th. Professor; de quo etiam supra.

At vero eorum ego unum atque alterum pro Deputatis tantum habuerim.

Proc. *Gul. Orell*.
Mr. *Joh. Willey*.

CIOCDXL. Canc. Mr ^a *Richardus Roderham*, S. Th. Professor. Huic vero Magistratu sub natalem domini per mortem vel resignationem privato, subrogatur ^b Mr *Gulielmus Grey*.

^a Ut in Reg. Aaa. fol. 1. in chart. ibid. dat. 20 Mar. 12. Hen. VI. ^b Ib. in Aaa. fol. 3. a. 4. a. ^c In 1. art. Dist. per illum script. p. 550. ^d Aaa. 4. b. ^e Ib. 6. b. ^f Ib. 4. b. F. 34. a. ^g Aaa. fol. 5. ^h In F. fol. 30. a. ⁱ Ib. fol. 30. b. ^j In Reg. Chicheley, ut sup. pars. 1. fol. 52. ^k Aaa. fol. 5. b. 6. a. ^l Ibid. 5. b. F. 35. a. & c. ^m Ib. in Aaa. 7. a. & b. 9. a. & c. ⁿ Ib. in eisd. locis ^o F. 43. a. & c. ^p Aaa. fol. 9. a. C. 116. & c. ^q Ib. in Aaa. 10. b. ^r Ib. 11. & c. ^s F. 43. b. 44. a. ^t Aaa. fol. 11. a. & c. F. 49. & c. ^u Ib. in F. 50. ep. 138. ^v Ib. in Aaa. 11. a. & b. 12. a. ^w F. 49. b. 50. a. ^x Aaa. fol. 16. a. & c. ^y F. 55. b. Aaa. 20. & c. ^z Ib. in Aaa. 15. a. b. 18. a. b. 24. b. ^{aa} F. 50. b. 55. b. & c. ^{ab} Aaa. 24. a. & c. ^{ac} C. 108. a.

Commiss. Mr ^a *Johan. Gorsuch*, S. Th. Prof.

Proc. { *Job. Segden*, Aulæ *Staplianae*, in plateâ
M^b { *Scholarum* positæ, Principalis.
      Richardus Newbrygge, è Coll. *Merton*.

CIOCDXLI. Cancellarius denuo Mr *Gul. Grey*, velut è ^c statutis, circa cistam in quâ reponendæ erant libræ centenæ, à *Joh.* illustriss. Duce *Exoniensi* donatæ, confectis, necnon aliunde compertum. Sacræ is Theologiæ, è Collegio *Balliolensi*, Professor, & Episcopus tandem *Eliensis* (promotiones alias jam pridem consecutus) evasit.

Commiss. { *Job. Gorsuch*, S. Th. P.
Magister^d { *Rob. Thwaytes*, è Coll. *Balliolensi*.
              Gul. Babington, Decret. Doctor, & post
              triennium Scholæ Juris Canonici Moderator.

Proc. { *Gul. Saye*, è Coll. *Nov. australis*.

M^e { *Job. Killingworth*, è Coll. *Merton. borealis*.

Procurator senior (D. *Job. Saye*, Militis frater is erat) S. T. P. Ecclesiæ Divi *Pauli Lond.* & Capellæ Regis *Henrici VI.* Decanus postmodo emerit. Juniores vero Procuratorem, Astronomum, inter coævos plerisque doctiores numerandum, testantur quæ in lucem emisit. *Johan.* autem *Killingworth*, senioris dicti (eiusdem ille Collegii Socius, in centuriâ proxime prægressâ floruerat) vestigiis religiose insistebat, & lucubrationes ejus astronomicas in pretio habuit.

CIOCDXLII. Canc. ^f idem rursus, nempe Doctor *Grey*. Huic, Magistratu sub festum *Pentecostes* ultro abeunti, suffectus est *Thomas Gascoigne*, S. Th. Professor, è Collegio *Oriensi*; quem etiam circa Festum S. *Michaelis* excepit & Mr *Henricus Sever*, S. Th. Professor, è Collegio *Mertonensi*.

Commiss. { *Gul. Grey*, haud ita pridem Cancellarius.
Magister^g { *Gulielm. Babington*, } de quibus re-
              Johan. Gorsuch, } tro.
              Gul. Westkarre, S. Theol. Professor, &
              Collegii *Beatæ Mariæ Oxon.* Canonicus regularis.

Proc. { *Rog. Grey*, è Coll. *Universit.*

Mr ⁱ { *Tho. Walkington*, è Coll. *Novo*.

Aulæ *Æneasensis* Principalis per hæc tempora erat Procurator senior: eorum vero junior Ecclesiæ *Lincolniensis* Cathedralis Canonicus dein evasit.

CIOCDXLIII. Canc. idem denuo, nimirum Dr *Henricus Sever*; cujus in gratiam literas ^k ad *Eugenium IV.* Pontificem Romanum, hoc anno dedit Academia, ut virum Regi (Sacellanorum vero ejus de numero fuisse jam videtur *Severus*) commendaret efflagitans. Literis nostris, laudibus immensis Cancellarium cumulantibus, adductus Pontifex, aditum *Severo* ad dignitates expeditiorem struxit, iisdem enim, & quidem amplissimis, auctus haud ita post à Rege comparet. Caterum is hoc eodem anno, mense scilicet *Februario*, Cancellarium exuit, unde Doctor *Westkarre*, præfatus, eoque mox absente Mr *Johannes Andever*, & illo dein peregre habente Mr *Thomas Gascoigne*, Cancellarius, quem vocant, na-

tus evasit, etenim novissime dictorum alter secundo *Martii*, alter decimo tertio mensis ejusdem, titulo illo insignitus occurrit. Per literas interea D. *Richardo Praty*, Episcopo *Cicestriensi* instabat ^l Universitas, ut ipse Gentis togatæ regimen suscipere dignaretur, verum illo Munus oblatum detrectante, idem Doctori *Thoma Gascoigne*, prædicto, ^m demandatur, coeuntibus nimirum Doctorum omnium & Magistrorum, ad quos spectaret intrinsecam, quam vocant, Cancellarii electionem celebrare, suffragiis. At vero quoniam intrinsecæ illius electionis mentio hic incidit, en tibi formam ejus ac methodum, breviter ac succincte enarratam. In publico confesso, à Cancellario sive ejus Commissario, & Procuratoribus, quatuor in singulis facultatibus magistri (quo etiam nomine Doctores id temporis quandoque in hujusmodi negotiis appellati sunt) admittebantur, qui pro duorum aliorum Astantium sive Instantium electione, primo singulorum Magistrorum non Regentium vota per scrutinium accipiebant, trina proclamatione habita ad scribendum, una verò ad variandum; (si cui placuerit ab illo quem antea nominaverat variare) qui duo Instantes sic præelecti, & legitime à Cancellario & Procuratoribus admissi, alios quatuor Magistros pro intrinseca electione nominabant. Quibus peractis à prædictis illis octo Magistris, seorsim in locum secretum (puta Capellam aliquam in Ecclesiâ B. *Virginis*) convenientibus, Cancellarius & Procuratores, vota sigillatim scrutabantur, & cui plura suffragia horum undecim electorum obtigerunt, is pro electo pronuntiabatur. Isto igitur modo, & per intrinsecam hujusmodi electionem venerabilis iste vir Mr *Thom. Gascoigne*, S. T. P. claris & ingenuis natalibus oriundus (de quo plura in Coll. *Oriel.*) in Cancellarium assumptus est.

Commiss. { *Gulielmus Dowson*, S. Th. P. & Aulæ
Magisterⁿ { parvæ *Universitatis*, in plateâ *altâ* po-
              sitæ, sub hæc Principalis.
              Gulielmus Westkarre, S. Th. Prof.

Proc. { *Gul. Fraunces*, è Coll. *Merton*.

Mr ^o { *Johan. Tristroppe*, è Coll. *Lincoln*.

CIOCDXLIV. Canc. ^p idem iterum; nempe *Thomas Gascoigne*, S. Th. Professor.

Commiss. { *Gul. Dowson*, S. T. P.
Magister^q { *Richardus Hall*, Decret. Doctor.
              Gul. Westkarre, S. Th. P.

Proc. { *Tho. Chaundler*, è Coll. *Novo*

Mr ^r { *Johan. Tristroppe*, iterum.

CIOCDXLV. Canc. idem denuo *Gascoignus*, qui cum rei nostræ literariæ gubernacula biennio tenuisset, Magistratum sibi, die primo resumptarum post Festum *Pascatis* à Magistris Prælectionum, ^s abrogavit, & in eadem protenus Congregatione de integro cooptatus est. *Athenas* inde nostras tanquam Cancellarius natus aliquandiu rexit, siquidem de juramentis prout moris erat præstandis, ex dispensatione eam in rem concessâ, tantisper deliberavit. Solicitam interea Universitatem habuit singularis viri modestia (ei enim tribuendum omnino videbatur quod in Magistratu supremo suscipiendo moras duceret) ^t datis itaque ad Regem literis (quæ miris quidem laudibus *Gascoignum* celebrarunt) ut suasio-

^a *Aaa.* 19. a. ^b *Aa.* fol. 24. a. & c. ^c *F.* fol. 60. b. ^d *Aaa.* fol. 19. a. & in rot. comp. *Bursar. Coll. Univers.* ^e *F.* fol. 60. & c. ^f In rot. comp. *Burs.* ut sup. ^g Ut videtur in *Aaa.* fol. 25. & in *F.* 62. b. ^h *Ror. comp. Burs.* ut sup. & in *Aaa.* 25. 26. & c. ⁱ *F.* 62. b. & c. ^k *Ib.* in *F.* fol. 65. epist. 105. ^l *Ib.* ep. 170. ^m *Aaa.* fol. 35. a. ⁿ *Ror. comp. Burs. Coll. Univers.* & in *Aaa.* 29. ^o *Ib.* in *Aaa.* 28. b. & in *F.* 66. b. ^p *Aaa.* fol. 35. & c. ^q *Ror. comp.* ut sup. & in *Aaa.* 37. a. & b. ^r *F.* 72. b. & c. ^s *Ib.* in *Aaa.* ^t In *F.* ep. 176.

nes ipse, vel etiam mandata, interponeret flagitavimus, de literis tamen iis dicere nequeo, qualem denique effectum sortitæ fuerint. Constat utrunque, juramentis haud ita post astrictum, plenoque Cancellarii jure usum fuisse; reque ipsa pendente M^{rum} Rob. Burton, S. Th. Professore, & Collegio Universitatis, & illo absente M^{rum} Joh. Burnby, S. Th. Professore, & Collegio Dunelmensi Monachum, eoque demum, seu potius utroque, alibi agente, Doctorem Westkarre Cancellarium natum evasisse, tametsi illo Gascoignus in munere, usque dum Cancellarius ipse admitteretur, versatus (velut prædiximus) perhibeatur: unde profecto Registorum ipsorum repugnantiam quis non demiretur! Cæterum licet haud ita constet quisnam vacante supremo illo Magistratu res nostras administravit, liquet tamen circa natalem domini Cancellarium demum exuisse Gascoignum, & eundem tunc temporis a excepisse M^{rum} Robertum Thwaytes, S. Th. Professore.

Commiff. Gul. Dowson, S. Th. Prof.

Mag. b Joh. Selot, Decret. D^r, & Coll. Nov.

Proc. Gul. Moreton, & Coll. Balliol. bor.

Mr c Tho. Copleston, & Coll. Exon. austr.

Procurator senior Aulæ Coventriensis, alias Mertonensis, in parochiâ S. Martini, Principalis hoc anno emerfit; cedente nimirum Magistro Jacobo Hedyan. Alter Aulæ Divi Petri, infra Collegii Exoniensis præinctus positæ, factus post paulo est Principalis.

CIOCDXLVI. Cancellarius d idem de integro; Robertus nempe Thwaytes, S. Th. Professor, & Collegio Balliolensi; ejus vero, Magistratum ultro sub exitum Januarii deponentis, in locum successit est Mr Gilbertus Kymer, Cancellarii munere jam antea functus. Hunc autem commendatitiis Humphredi, Ducis Glocestriæ, literis e designatum cooptarunt Academici.

Commiff. Gul. Westkarre.
Mag. Joh. Moreton, & Coll. Balliolensi, qui utriusque Juris Doctoratu auctus, parvo temporis intervallo Scholæ Juris Civilis Principalis, seu Moderator, necnon Hospitiæ Peckwateriensis Principalis evasit.
Gul. Dowson.

Proc. Gul. Snareston, & Coll. Nov.

Mr e Gul. Lambton, & Coll. Balliol.

Rektor de Heyford Warreyne, in hoc agro, deinceps emerfit Procurator senior: junior vero Aulæ Alba, in vico Cheney-lane dicto collocatæ, & Aulæ dein Stapliane, in plateâ Scholarum positæ, Principalis reperitur.

CIOCDXLVII. Canc. idem denuo; nempe Mr Gilbertus Kymer, & Collegio Dunelmensi. Per hæc partim tempora, partim deinceps, Sacræ Theol. & Medicinæ Professor, Monasterii Wymbornensis b Decanus, Ecclesiarum Wellensis & Gillinghamensis Præbendarius, Rektor de Fordingbriggæ, Ecclesiæ Sarisburiensis Thesaurarius, ac tandem Decanus fuit; Ecclesiæ vero postremo dictæ in fenestrâ quadam haud ita pridem comparuit effigies ejus his infra scriptis dignoscenda:

* Ib. in Aaa, ut sup. fol. 47. &c. * Ib. 43. b. 44. b. &c. * F. 73. b. &c. * Aaa. 48. b. 53. a. &c. * In F. fol. 75. ep. 180. * Aaa. 48. b. 50. a. 52. a. &c. * C. fol. 122. * Aaa. fol. 58. * Holinshed in Chron. suo p. 1283. Buddeus in vita Gul. Wainfleet edit. 1602. p. 74. &c. * Aaa. fol. 53. 55. &c. * Ibid. 57. a. 245. a. * Ib. 61. a. F. 80. &c. * Ib. in Aaa. 63. a. 67. a. & b. &c. * Aa. 6. b. 7. a. &c. * Aaa. 71. &c. F. 82. a. &c. * Ib. in Aaa. 71. 75. 76. &c. * Aa. 6. b. 7. &c. F. 86. &c. * Aa. 74.

In imaginem Doctoris Kymer Medici, quondam Cancellarii Oxon & postea Decani Sarum.

O Sancti Medici, Medico mihi ferto juvamen;
Ut summus Medicus mentis mihi det medicamen,
Quo, sine sine salute poli post perfruar, amen.

Cum annis ergo binis novissime prægressis Cancellarii extiterint Thwaytesius & Kymerus, errant abunde Scriptores i nonnulli, qui Gulielmum Wainfleet, Collegii Magdalenensis fundatorem, Academiæ Oxoniensis Cancellarium circiter annum Henrici VI. vicissimum quintum fuisse perhibent.

Joh. Burnby, S. Theol. Professor, & Collegio Dunelmensi.

Commiff. Gul. Dowson. Hic spatio temporis
Mag. k Thwaytesii & Kymeri Regimen intercedente Cancellarii nati munia obibat.

Proc. Johan. Gygar, & Coll. Merton.

Mr l Gualt. Bate, & Coll. Lincoln.

CIOCDXLVIII. Canc. m idem rursus.

Commiff. Gul. Dowson.
Mag. n Johannes Burnby; qui semel Vicecancellarius appellatur.

Proc. Joh. Baker, & Coll. Nov. austr.

Mr o Henr. Meoles, borealis.

Collegii Wintoniensis Custos postmodum evasit Procurator senior.

CIOCDXLIX. Canc. p idem iterum.

Commiff. Joh. Willey, Decret. Doctor & Coll. Universitatis, nuper Aulæ parvæ Universitatis, in plateâ alta, nunc Aulæ S. Andrea, in plateâ Rybaldianâ, Principalis.

Magister q Johan. Burnby; S. Th. Professor. Hic Coenobii Dunelmensis Prior post septennium emerfit.

Gul. Dowson, S. Th. Prof.

Proc. Joh. Wode, & Coll. Merton. austr.

Mr r Gul. Daniel, & Coll. Univers. bor.

Hoc anno, in Congregatione decimo tertio Maii celebratâ, impetravit Kymerus, jam sæpe dictus, ut Cancellarii munere integro deinceps biennio fungeretur; cujus rei causa sic se habuit. Libras quingentas, in Scholis novis erigendis collocandas, eâ lege donarant Gulielmi Beaufort, Episcopi Wintoniensis, Executores testamentarii, ut Scholæ illæ infra quinquennium absolverentur. Præstandum id fore, interpositis etiam syngraphis, sponsonderunt Gilbertus ille Kymer, & Elias Holcot, Custos Collegii Mertonensis; quapropter expedire prorsus videbatur ut primo dictus Cancellarii in munere diutius versaretur. Cæterum Scholæ præfatas quod attinet, tempore præstituto perductæ neutiquam ad culmen fuere; constat tamen dicam sponsonibus modo dictis impactam non fuisse; permisso insuper ut si qua pecuniæ donatæ pars etiamnum superesset iisdem in usibus erogaretur.

CIOCCL. Cancellarius * idem *Kymerus*.

Commiff. *Rich. Ryngstede*, S. T. Prof. è Coll. *Gloceſtriens.*
Mr ^b *Job. Beke*, S. T. P. è Coll. *Lincoln.*
Vicecancellarius aliquando nuncupatus
Reg. Bulkley, S. Th. Prof.
Job. Van, Juris Canon. Prof.

Procurat. *Richard. Luke* è Coll. *Balliol.* auſtr.
Mr ^c *Wiſſanus*, ſeu *Wolſſanus Browne*, è Coll. *Univerſit.* borealis.

In Congregatione, poſtquam exequiæ celebrarentur habitâ, decimo nempe ſexto *April.* circa horam noctis undecimam, Magiſtratum depoſuerat *Guliel. Daniel*, anno prægreſſo Procurator borealis; eique ſtatim ſubrogatus eſt *Wolſſanus ille Browne*. Cæterum non ante viceſimum ſecundum ejusdem menſis diem muneris ſui inſignia tradidit (quod is utiq; Procurator eſſet ſenior) *Johannes Wode*; cujus in locum ſuſſectus fuit *Richardus ille Luke*; qui quidem Hoſpiti deinceps *Burnelliana* Principalis evaſit. Ad *Brownum* quod ſpectat, is Aulis tribus ſucceſſive præfuit.

CIOCCLI. Idem ^d *Kymerus*, hoc anno Hoſpiti *Coventriens* in Parochia S. *Martini* Principalis.

Commiff. *Johan. Beke*.
Mr ^e *Johan. Van*, Jur. Can. Pr.
Proc. *Gul. Ketill*, è Coll. *Lincoln.*
Mr ^f *Tho. Baſſall*, è Coll. *Merton.*

Hoc anno frater *Joh. Spine*, & fr. *Job. Milverton*, Carmelita uterque eruditus, admiſſi nobiſcum fuere ad incipiendum in Sacra Theologia, hoc eſt facultatis ejus Profeſſores evaſere. Eorum ego, ſi bene memini, mentionem alibi in hoc opere feci; quorum tamen plenior notitiam ſi deſideret Lector, *Lelandum*, *Balaum*, & *Piſſum* adeat.

CIOCCLII. Canc. & idem denuo.

Commiff. *Job. Van*, Jur. Can. Pr.
Mr ^h *Job. Beke*, S. Th. Profeſſor.
Tho. Tweyn, alias *Chalke*, Juris Canonici Doctor, Scholæ porro Juris Canonici Principalis ſeu Moderator, & Collegii *Novi* Socius.
Tho. Sawnders, Decret. D^r, Eccleſiæ S. *Martini Oxon.* nunc temporis Rector, necnon Aula *Græca* Principalis; deinceps vero Scholæ Juris Canonici Moderator.

Proc. *Johan. Ekys*, è Coll. *Magd.* Boreal.
Mr ⁱ *Tho. Reynolds*, è Coll. *Exon.* auſtr.

Exeunte quaſi menſe *Mai*, prælio aperto dimicabant Hoſpiti *Peckwaterienſis*, & Aula S. *Edoardi*, ejus in viciniâ poſitæ, Togati; graviterque vulneratus eſt, dum in pace cuſtodiendâ ſatageret, Procurator junior; cujus proinde vices obibat (neſcio an per anni partem reliquam) Magiſter *Gulielmus Mogys*, ſeu *Mogys*, è Collegio *Exoniens.* Procurator alter è Collegio *Univerſitatis* in Aula (Collegii ſcilicet) *Magdalenenſis* Socium evocatus ab ipſo fundatore videtur; hoc autem anno, perinde ac antea, Aula *Victoria*, in plateâ *Scholarum* ſitæ, Principalis erat.

Reynoldſium vero quod inſuper attinet, Aula S. *Laurentii*, infra præinctus Collegii *Jeſu* collocatæ Principalis nuper fuerat; deinceps autem Aula S. *Michaelis*, prope Eccleſiam S. *Aldati* poſitæ, Principalis emerſit.

CIOCCLIII. Canc. ^k idem rurfus; nempe Doctor ille *Kymer*, qui Magiſtratu ſe per Procuratorem ſuum Doctorem *Thomam Sawnders*, undecimo *Maii* abdicavit. Academiam inde tanquam Cancellarius natus regebat Doctor *Gascoigne*, nec ita poſt Doct. *Rob. Thwaytes*, &c. cæterum priuſquam faſces deponeret *Kymerus*, Regentium in Congregatione ſupplicatum ^l eſt, ut muneris illius capax haberetur (ſtatutis quæ adverſarentur academicis nil quicquam obſtantibus) honoratiſſimus vir Mr *Georgius Nevill*, è Collegio *Balliolenſi*, Gradu Magiſtrali haud ita pridem auctus. Conceſſâ itaque diſpenſatione iſtâ, cedenti *Kymero* ſubrogatur ^m ſtatim *Nevillus*, qui nono ſequentis *Junii* ⁿ juramentis de more oneratus comparet, & in Cancellarium admiſſus.

Lucas Lacoke, Decret. D^r vel nunc temporis, vel haud ita pridem, Hoſpiti *Peckwaterienſis* Principalis.

Commiff. *Rob. Thwaytes* S. T. Profeſſor. Idem cum Cancellario academico an. CIOCXLVI. fuiſſe videtur.

Mr ^o *Tho. Sawnders*, Decret. Doctor.
Tho. Tweyn, alias *Chalke*. Jur. Can. Dr Rector jam de *Cyngwicke*, in agro *Buckinghamienſi*, erat, ubi etiam diem obiit ſupremum an. CIOCCLXXIII.

Proc. *Johan. Tonge*, è Coll. *Merton.* electi xvii
Mr ^p *Job. Seymoure*, è Coll. *Om. An.* Aprilis.

Procurator junior regiæ Capellæ de *Windsore* Canonicus dein fuit.

CIOCCLIV. Canc. ^q idem *Nevillus*, *Richardi* Comitit *Sariſburienſis* filius, & *Richardi* Comitit *Warwicensis*, magni haud perperam dicti, frater. Faſces ille in Congregatione Regentium ſolenni, xxi. *Martii* habitâ, depoſuit; & eoſdem protenus Magiſtrorum ſuffragiis de integro ^r ſuſcepit.

Commiff. gen. ^s Mr *Tho. Sawnders*, Decret. Doctor.

Proc. *Tho. Beket*. } electi primo *Maii*.
Mr ^t *Rob. Norman*.

Occurrunt Officiariorum eorum nomina ſub finem ^u articulorum trium, præpoſitorum in Congregatione nigrâ Magiſtrorum Regentium de ſtatutis quibuſdam reformandis & de quibuſdam terminis in diverſis ſtatutis, formam Theologorum concernentibus, nimirum ut *Biblia biblice legere vel audire*, & ſententias ante ſermonem examinatorum complete legere, &c. Hoc anno admiſſus fuit ad incipiendum in Artibus *Johannes Free*, è Coll. *Balliolenſi*, quem quidem gradu nullo ſuperiori ornatum nobiſcum arbitror. Vir ſane, pro ſeculi illius eruditione, apprimè doctus, & Episcopatu *Batho-Wellenſi* merito tandem donatus; tamenſi interveniente poſt paulo morte præmaturâ conſecratus nunquam fuerit.

CIOCCLV. Canc. ^v idem rurfus.

* Aa. 9. &c. ^b Aaa. 81. 82. 83. 89. &c. ^c Aa. 8. a. &c. ^d Aa. 53. b. &c. ^e Aaa. 94. 95. Aa. 59. b. &c. ^f Aa. 59. b. f. 95. a. ^g Aa. 63. b. &c. ^h Aaa. 105. 109. 110. &c. ⁱ Aaa. 65. b. &c. ^j Aa. 72. a. Aaa. 125. b. &c. ^k Aa. 68. b. ^l Ib. 74. b. ^m Ib. 75. a. ⁿ Aaa. 126. 129. 132. 133. &c. ^o Aa. 72. a. ^p Ib. 82. a. Aaa. 138. a. &c. ^q Aa. 88. b. ^r Aaa. 138. a. &c. ^s Aa. 82. a. 13. a. &c. ^t Ib. 93. a. ^u Ib. 88. b. &c.

Commiff. *Tho. Saunders*, ex Hospitio nunc
 temporis *Burnelliano*.
 Mr ^a *Tho. Twynge*, alias *Bonifant*, Sacrae
 Theol. Prof. & Coll. *Reginensi*.

Proc. *Johannes Marshall*, & Coll. *Merton*. bor.
 Mr ^b *Gualt. Windesore*, & Coll. *Exon*. austr.

S. Th. Prof. Socius Collegii *Atonensis*, Canonici
 regiae Capellae de *Windore*, ac denique Epif-
 copus *Landavenfis* evasit Procurator senior. Alter
 Ecclesiae *Exoniensis* Cathedralis Subdecanus reperi-
 tur.

CIOCDLVI. Cancellarius * idem iterum.

Commiff. gen. Mr ^a *Thom. Saunders*.

Proc. *Joh. Bretber*, & Coll. *Om. An. austr.* } electi xii.
 Mr ^c *Rob. Abdy*, & Coll. *Balliol*. bor. } Apr.

Hoc anno Sacrae Theol. Professor emicuit Frater
Gulielmus Staplehart, Carmelita quam optime doctus.
 Vide Hist. sub an. CIOCDLIII, & consule porro, si
 lubet, *Balaum* & *Pitfeum*.

CIOCDLVII. Canc. idem *Nevillus*, Episcopus,
 quem vocant, *Exoniensis* electus. In Congregatione
 quinto Aprilis habita magistratus insignia deposuit,
 & invitus licet in Cancellarium de integro f coopta-
 tus est, cujus partes aegre tandem, & non nisi preci-
 bus amicorum victus, obivit: sexto autem sequentis
Julii, in Magistrorum Regentium, ad Prioratus *Fri-*
deswydensis Domum capitularem coactorum, Congre-
 gatione, munus sibi * abrogavit, abrogationis illius
 formulam Notarii publici nomine munita, ejus vero
 in locum suffectus iisdem tempore ac loco ^b fuit ve-
 nerabilis vir Mr *Thomas Chaundler*, S. Th. Professor,
 & Collegii *Novi* Custos.

Commiff. *Tho. Saunders*, de quo supra.
 Mr ⁱ *Tho. Chippenham*, seu *Chipman*, LL.
 Doctor, & Aulae *Hinxeliana* Principa-
 lis. Is Collegii *Mertonensis* Capellanus
 fuit xv. *Henr. VI.* velut scriptum
 quoddam, ejusdem Collegii in arario
 rependum, testatur.

Procurat. *Tho. Wodchill*, ex Aula *Gulielmi*, in
 Vico *Bybaldstreet* nuncupato.
 Mr ^k *Tho. Bemysley*, & Collegio, ut veri
 fit simile, *Universitatis*; nunc autem
 temporis Aulae *Hamptoniana*, in Paro-
 chia S. *Mildridis* posita, Principalis.

Hoc anno, secundo nimirum *Decembris* die, Ba-
 culos sex argenteos, Academiae, in usum Bedello-
 rum, donavit ^l *Georgius* ille *Nevill*, pleno nunc
 jure Episcopus *Exoniensis*. Hoc eodem anno ad le-
 ctionem libelli institutionum admissus est *Petrus Court-*
ney (& Collegio, ni fallor, *Exoniensi*) hoc est Juris
 Civilis & Canonici Baccalaureatum suscepit. Peregre
 dein profectus ejusdem facultatis Doctoratu *Pata-*
vii ornabatur, eodem vero auctus dein (anno nempe
 CIOCDLXXVII.) nobiscum compareret; quapropter
 errasse nos fatemur in lib. I. p. 25. col. 2. cum in Jure
 Civili incepisse eundem perhibuerimus; illo enim
 tempore ad lectionem libelli institutionum admissus
 tantum fuerat. Virum autem illum quod porro atti-
 net, Ecclesiae *Exoniensis* Archidiaconus, ac postmo-
 do Decanus evasit. Magister quoque Hospitalis S.

Antonii Lond. fuit, quo tempore regiae Capellae de
Windore ipsum annecteretur, propter abrenuntia-
 tam vero dicti Hospitalis Custodiam (id in annum
 dom. CIOCDLXXIV. cadit) annuam ei centum mar-
 carum pensationem concessere Ecclesiae *Windes-*
oriana Decanus & Canonici, eousque duraturam do-
 nec ad beneficium aliquod quale lubens acciperet &
 Rege eveheretur. Decanus postmodo *Windesoria-*
nus ab eodem Rege constitutus & installatus est xi.
Octob. an. dom. CIOCDLXXVI. Episcopus dein
Exoniensis, ac denique *Wintoniensis* emerfit.

CIOCDLVIII. Canc. de integro praedictus ^m
Chaundelerus; quem ejusmodi versiculis collaudatum
ⁿ reperio,

Doctus erat *Thoma Gascoigne* Doctore creante,

Praeficitur clero bis Cancellarius, ac sic

Fit studii splendor, vita & virtute cornescans:

Discretus, prudens, rexit per quatuor annos

Clerum, sub quo pax, studium, virtusque, vigeant.

Cancellarius itaque cum fuerit *Chaundelerus*, er-
 rat *Lelandum* secutus ^o *Balaus*, qui Commissarium
 tantum seu Procancellarium habet. Ad Scriptorem
 quem citavimus, *Martenum* scilicet, quod spectat,
 quanquam Doctorem a *Gascoigne* creatum refert
Chaundelerum, ita tamen capiendus non est ac si pro
 publico Theologiae Professore *Gascoignum* habuerit;
 siquidem dum Cancellarii munere duabus vicibus
 fungeretur *Gascoignus*, Doctores (ut ipse ^p perhibet)
 in Theologia triginta & quinque creavit. Ad ipsum
 redeo *Chaundelerum*, qui decimo septimo *Januarii*
 fascis ^q deposuit redditosque statim habuit. Causa
 cur hac ante tempus consolutum, absoluto scilicet
 haudum Cancellariatus biennio, perageretur erat,
 quod lites jam complures Togatos inter & Oppida-
 nos penderent; hoc etenim anno, *Henrici* nimirum
 sexti xxxvii. facta est celeberrima illa inter utrumque
 Municipium conventio sive compositio, variis capit-
 bus comprehensa. Addendum hic loci venit, falli *God-*
winum, *Lelandi*, ut opinor, & *Balai* (ille enim hunc
 eundem *Chaundelerum* *Johann.* appellitant) authori-
 tate deceptum, qui in libro ^r suo de Praefulibus
Angliae *Johannem Chaundler* (nostratem istum omni-
 no vult) Episcopum *Sarisluriensem*, & Collegio
Novo fuisse perhibet.

Commiff. *Gualt. Wynhale*, S. Theol. Prof. Fra-
 trum Nigrorum vel Praedicatorum
 Oxon. Prior.

Mr ^s *Tho. Twynge*, alias *Bonifant*, S. Th.
 Prof.

Johan. Danvers, Decret. Dr Aulae
 S. *Edoardi*, infra S. *Edoardi* Coemi-
 terium, nuper Principalis.

Proc. *Martinus Ioyner*, & Coll. *Nov.* austr.
 Mr ^t *Joh. Molineux*, ex Aula pridem *A-*
neanasensi, nunc Introitus Beatae *Ma-*
riae, in platea *Scholarum*, Principa-
 lis: boreal. } Electi
 Apr. xix.

Sacrae dein Theol. Professor, tandemque Eccle-
 siae *Lincolniensis* Cancellarius evasit Procurator se-
 nior.

* *Aaa.* 141. 144. &c. ^a *Aa.* 89. a. &c. ^b *Ibid.* 98. &c. *Aaa.* 146. b. ^c *Ib.* &c. ^d *Aa.* 98. a. &c. ^e *Aa.* 103.
 a. ^f *Ib.* 105. a. ^g *Ibid.* ^h *Rot. comp. Burf. vel Proc. Coll. Univers.* & in *Aaa.* 163. 166. &c. ⁱ *Aa.* 103. a. &c.
^j *Ib.* 107. b. ^k *Ib.* in *Aa.* 111. a. *Aaa.* 167. a. &c. ^l In *vita* G. Wykehami Coll. Novifundatoris per *Thy. Marten*, edir.
 1597. ^m In cent. 8. nu. 26. ⁿ In *Dist. suo theol. part. 2. p.* 567. *MS.* ^o *Aa.* 115. a. ^p In *Episcopis* *Sarisluri-*
comp. Coll. Univers. ut sup. & in *Aaa.* 166. 167. &c. ^q *Aaa.* 110. b. &c.

CIOCCLIX. Cancellarius * idem iterum.

Commiff. Mr ^b { *Job. Davers*, seu *Damers*, prædictus; sub hæc Scholæ Juris Canonici Principalis seu Moderator.
Tho. Ianne, seu *Iane*, Dec. D^r è Coll. Novo. Ecclesiæ Windesoriæ Canonici, ac demum Episcopus Nordovicen-
sis emerfit.

Proc. { *Stephanus Bereworth*, è Coll. ut opinor,
 Mr ^e { *Omn. Anim.*
Tho. Lee, ex Aulâ S. *Edmundi*.

CIOCCLX. Canc. idem ^d *Chandlerus*, de quo plura suppetunt dicenda; sed brevitatis ego studiosus prætereunda ducō.

Commiff. Mr ^e *Tho. Chalke*, (de quo supra) Aulæ *Bedelli*, in parochiâ S. *Ebbe*, sub id Principa-
 lis,

Proc. { *Rob. Elyote*, è Coll. *Om. Anim.*
 Mr ^f { *Tho. Purveyor*.

CIOCCLXI. Canc. idem de integro. Hic magistratu sponte t abiit decimo quinto *Maii*, crastino nempe Ascensionis; eundemque statim excepit honoratissimus vir *Georgius Nevill*, Episcopus *Exoniensis*, & supremus *Angliæ* Cancellarius.

Commiff. Mr ^b { *Gul. Iye*, seu *Ive*, Sacræ Theologiae Professor, è Collegio *Magdalenensi*.
Rog. Bulkley, Sacræ Theologiae Professor è Collegio *Magdalenensi*. Eundem fuisse arbitror quem Pontifici Romano per literas commendavit Universitas; ut in viro ad dignitates evehendo operam navaret efflagitans.

Proc. { *Job. Morne*, seu *Morer*, è Coll. *Novo* aust.
 Mr ⁱ { *Job. Thorpe*, è Coll. *Lincoln. bor.*

CIOCCLXII. Canc. idem *Nevillus*.

Commiff. gen. ^k Mr *Gul. Iye*, S. Th. Prof. de quo mox ante. Epistolam ^l reperio ejus in gratiam ad Priorem & Conventum *Dunelmensem* datam, qua & Vicecancellarius academicus appellatur, & in Rectorem Ecclesiæ de *Appleby*, in Comit. *Leycestr.* nominatur.

Proc. Mr ⁿ { *Tho. Profior*, è Coll. *Omnium Animar.*
 Aulæ *Profunda* (*Deephall* nuncupata erat) prope Collegium *Universitatis* positæ, hoc anno Principalis.
Richardus Dobbys.

CIOCCLXIII. Canc. ⁿ idem rursus, suffectus de integro xxiv. *Maii*. Intercedente aliquo inter depositum susceptumque denuo munus temporis spatium, Cancellarius natus evasit Doctor *Beke*, è Collegio *Lincolniensi*; verum is annis jam onustus, & magistratui obeundo impar cum esset, ejus vicibus

fungebatur *Job. Watts* S. Th. Prof. ad normam Sancti *Dominici* Frater *Oxonienfis*.

Commiff. Mr ^o { *Job. Watts*, S. Th. Prof. prædictus.
Tho. Chaundler, S. Theol. Professor; Cancellarii in munere antea versatus.
David Husband, LL.D. Scholæ Juris Canonici Principalis seu Moderator.
Job. Mulcaster, S. Th. Prof. è Coll. *Universitatis*. E Collegio *Reginensi* haud ita pridem fuerat.

Proc. { *Gualt. Hill*, è Coll. *Nov.* austr. } electi xxvi
 Mr ^p { *Gul. Corte*, è Coll. *Balliol. boreal.* } Apr.

Hoc eodem anno gradu Baccalaurei in Artibus ornatus fuit (admissus nempe ad lectionem alicujus libri facultatis Artium) *Edmundus Andley*, de quo in Collegio *Lincolniensi* mentionem fecimus. An superiorem aliquem Gradum nobiscum suscepit, ex Registorum nostrorum defectu parum liquet; ut-
 cunque, ad Episcopatum *Sarisburiensem*, decursis prius dignitatibus aliis, evectus comparet. Hoc etiam anno Sacræ Theologiae Professorum in Album relatus (incorporatus, uti nos loquimur) fuit *Thomas Rotheram*, eodem Gradu apud *Contabrigienses* pridem auctus: quem quidem Collegio in *Lincolniensi* Sacræ Theol. Professore creatum nobiscum perhibui; sed errorem tam levem condonabit, uti spero, lector.

CIOCCLXIV. Canc. ^a idem iterum.

Commiff. Mr ^r { *Job. Mulcaster*, S. Th. P.
Laurentius Cokys, Decret. D^r è Coll. *Novo*, Aulæ *Bovine* nuper Principalis, per hæc autem tempora Scholæ Juris Canonici, vice Doctoris *Husband*, Moderator.
Tho. Chaundler, de quo jam sæpe dictum. Vicecancellarius nuncupatus occurrit.
Rog. Bulkley.
Job. Caldbeck, S. Th. Prof. è Collegio *Reginensi*.
Tho. Person, Decret. D^r. Hi omnes Commissarii officium promiscue sustinuerunt.

Proc. { *Tho. Pawnton*, è Coll. *Lincoln.* } electi
 Mr ^s { austr. } circa
 { *Job. Payntour*, è Col. *Mert. bor.* } xi Apr.

CIOCCLXXV. Canc. ^t idem *Nevillus*; qui exeunte quasi anno, Archiepiscopus *Eboracensis* emicuit.

Commiff. Mr ^u { *Tho. Smyth*, S. Th. Professor è Coll. *Magdalenensi*.
Rob. Inworth, Decret. D^r è Coll. *Glocestriensi*.
Job. Caldbeck.
Tho. Chaundler.

Proc. { *Tho. Ganne*, è Coll. *Linc.* } electi circiter
 Mr ^x { *Gul. Whytwey*, è Coll. *Nov.* } xxv. Aprilis.

CIOCCLXVI. Canc. ^v idem rursus.

* Aa. 115. a. &c. ^b Ib. & in Aa. 266. a. ^c Ad. 118. b. ^d Aa. 179. b. &c. ^e Ib. 180. b. ^f F. fol. 113. a. ^g Aa. 182. b. ^h Ib. 183. 185. 187. 194. &c. ⁱ F. 114. a. &c. ^k Aa. 123. b. &c. ^l F. 116. a. ^m Aa. 121. b. &c. ⁿ Aa. 122. &c. ^o Aa. 127. b. Aa. 202. 203. 205. 206. 207. &c. ^p Aa. 127. b. &c. ^q Aa. 211. b. ^r Ibid. 212. 213. 214. &c. ^s Ibid. 216. a. &c. F. 116. b. ^t Ib. 217. a. ^u Ib. 217. 218. 219. 222. &c. ^v Rot. comp. Procuratorum Universitatis Ox. pro hoc an. in ppx. PP. in tur. Schol. ^w Aa. 232. a.

Commiff. *Thbo. Chaundler.*
Mr *Job. Caldbeck.*
Thbo. Stevyn, S. Th. Prof. è Collegio Exoniensi.
Laurentius Cokkys.
Thbo. Hill, S. Theol. Prof. è Collegio Novo; Aulæ *Alba*, intra portam Urbis orientalem, ad borealem plateæ partem collocatæ, nuper Principalis.

Hi etiam omnes Commissarii promiscue occurrunt. Commissarium vero generalem fuisse opinor Doctorem *Chaundler*; quod ejus utique mentio sæpius facta reperitur. Inter prædictos autem, in anni ejusdem actis, loco consolito haudquaquam positus, Magistrum *Johannem Kexby* (è Collegio, ut opinor, *Universitatis*) deprehendo; Cancellarium *Oxoniensem* anno CIOCDXLII. extitisse perhibetur; verum de illo nil alibi quicquam occurrit.

Proc. *Thbo. Proffor*, iterum austr.

Mr *Gul. Appylby*, è Coll. *Ball.* bor.

Aulæ parvæ *Universitatis*, in plateâ *Altâ* sitæ, Principalis jam erat Procurator senior. Alter Aulæ *Passerina*, ad occidentalem Collegii *Balliolensis* partem collocatæ, Principalis post paulo evasit.

CIOCDLXVII. Cancellarius à idem *Nevillus*.

Commiff. *Thbo. Chaundler.*
Mr *Thbo. Stephyn* vel *Stevyn*.
..... *Walton*, LL. Doctor.

Proc. *Richardus Bernard.*

Mr *Gul. Sutton.*

Procurator senior, è Collegio *Exoniensi* fuisse per hæc tempora visus, Aulæ *Nigræ*, haud procul ab Aulâ *Cervinâ* sitæ, Principalis erat. Junior autem, quem è Collegio *Universitatis* extitisse suspicor, Aulæ *Æneanasensis* Principalis post paulo emerfit.

CIOCDLXVIII. Canc. g idem iterum.

Commiff. *Thom. Stephyn.*

Mr *Thbo. Janne*, Decret. Dr.

Proc. *Job. Harrow*, è Coll. *Exon.* austr.

Mr *Nicolaus Langton*, è Coll. *Linc.* bor.

CIOCDLXIX. Canc. k idem de integro.

Commiff. *Rob. Tully*, Episcopus *Mevenensis*; *Divi Petri Glocestrensis*, ad normam *S. Benedicti*, aliquando Monachus. In Sacra Theologiâ nobiscum incoeperat an. dom. CIOCDLVII.
Mr *Thbo. Janne.*
Thbo. Stephyn; Vicecancellarius nuncupatus.

Proc. *Richard. Maybew*, è Coll. *Nov.* select. circa
Mr *Georg. Strangwich*, è Coll. *Linc.* xiii. Apr.

CIOCDLXX. Canc. n idem rursus.

Commiff. gen. o Mr *Thbo. Stephyn*, S. Th. Prof.

Proc. *Gul. Brem*, è Coll. *Exon.* austr. } circiter v.
Mr p *Thbo. Beston.* bor. } Maii.

CIOCDLXXI. Canc. q idem iterum.

Commiff. gen. r Mr *Thbo. Stephyn.*

Proc. *Nicol. Good*, è Coll. *Magd.* } circa xxix.

Mr s *Richardus Davis.* } Apr.

Sub id Aulæ *Lateportensis*, in parochiâ *Omnium Sanctorum* positæ, Principalis erat Procurator senior; qui & Sacræ Theologiæ Professor dein evasit.

CIOCDLXXII. Canc. idem *Nevillus*, Archiepiscopus *Eboracensis*; verum is calamitatibus variis afflictus, & favore regio privatus, Cancellarium exuit; cui, annuente Rege (utpote cujus Sacellanorum è numero is erat) suffectus, ineunte mense *Junio*, est, Mr *Thomas Chaundler*, S. Th. Professor, & Collegii *Novi* Custos; jam antea Cancellarius, & creberrime Commissarius.

Commiff. gen. n idem *Thbo. Stephyn.*

Proc. *Gul. Major*, è Coll. *Exon.* } circa
Mr x *Job. Acherley*, seu *Acheley*, è Coll. } viii.
} *Om. An.* } Apr.

CIOCDLXXIII. Canc. r idem *Chaundlerus*.

Commiff. s idem *Stephynus*.

Proc. *Richardus Fitzjames*, è Coll. } circiter ult.
Mr a *Mert.* austr. } Apr.
} *Job. Netylton*; bor.

CIOCDLXXIV. Canc. b idem rursus.

Commiff. o idem quoque *Stephynus*.

Proc. *Rich. Bradelegb*, è Coll. *Ex.* } xx. qua-
Mr d *Richardus Estmonde.* } si Apr.

CIOCDLXXV. Canc. e idem de integro.

Commiff. gen. f idem.

Proc. *Gul. Bethum*, è Coll. *Linc.* bor. } circa
Mr g *Mauritius Berthram*, è Coll. *Mer-* } viii.
} *ton.* austr. } Apr.

CIOCDLXXVI. Canc. h idem iterum.

Commiff. gen. i idem *Stephynus*.

Proc. *Job. Bettys*, è Coll. *Omn. Anim.* austr.

Mr k *Gul. Southworth*, è Coll. ut opinor, *Ball.* bor.

CIOCDLXXVII. Canc. l idem *Chaundlerus*.

Commiff. gen. m idem *Stephynus*.

Proc. *Rog. Hanley.* } Apr.

Mr n *Thbo. Parmenter*, è Coll. *Mert.* } xvii.

CIOCDLXXXVIII. Canc. o idem denuo.

* *Regist. Aaa.* 227. 228. 229. 231. &c. * *Ib.* 230. b. * *Ib.* 227. * *Ib.* 241. &c. * *Ib.* 241. 242. &c. & in lib. vel reg. de rebus Novi Burgi vulgo *Stetbury* in Com. Berth. MS. * *Aaa.* 243. 251. &c. * *Ib.* &c. & in F. 117. b. * *Ib.* in *Aaa.* 260. &c. * *F.* 117. b. *Aaa.* 262. * *Ib.* in *Aaa.* &c. * *Ib.* 255. 266. 269. &c. * *Ib.* 272. a. & in rot. comp. Proc. pro hoc an. * *F.* 119. a. & alibi. * Rot. comp. Burf. vel Proc. Coll. Univers. pro hoc an. * In F. ut sup. & in comp. Proc. Univers. in pyx. PP. ut sup. &c. * *F.* 120. a. &c. * Rot. comp. Coll. Univers. pro hoc an. * In F. ut sup. & alibi. * *F.* ep. 266. fol. 123. a. & b. 124. a. * Rot. comp. Burf. Coll. Univers. pro hoc an. * *F.* ut sup. fol. 123. &c. * *F.* 124. a. & b. &c. * R. Comp. C. Univers. pro hoc an. * *F.* ut sup. &c. * *F.* 125. a. & b. * R. comp. Proc. C. Univers. * *F.* ut sup. &c. * *Ib.* fol. 126. b. 127. * R. co. Proc. vel Burf. Coll. Univers. pro hoc an. * *F.* 126. b. * *F.* 128. b. &c. * R. c. Proc. vel Burf. C. Univers. pro hoc an. * *F.* ut sup. &c. * *Ib.* 130. &c. * R. c. Burf. Coll. Univers. pro hoc an. * *F.* ut sup. & alibi. * *Ib.* 131. 132. &c.

Commissarius gen. * idem etiam qui anno prægresso.

Proc. {Gulfredus Simeon, e Coll. Nov. austr.} Apr.
Mr ^b {David Ireland, e Coll. Magd. bor.} XII.

Procurator senior Canonicus postmodo de ~~Wid-~~
~~lore~~, Canonicus, Cancellarius, ac Decanus *Lincol-*
niensis, necnon Capellæ Regiæ *Henrici VII.* Deca-
nus fuit. Apud *Colerne* (Rector ejus parochialis
erat) in agro *Wiltoniensi*, fatis concessit xx. Aug.
an. CIOCVIII. Procuratorem juniorem quod atti-
net, Aulæ *Aeneasensis* Principalem an. CIO-
CDLXXXV. ac deinceps reperio.

CIOCDLXXIX. Cancellarius * idem rursus,
nempe Doctor *Tho. Chaundler*, qui ingravescente jam
ætate Magistratum deposuit. Illum ^a excepit Vir
nobilis Mr *Lionellus Widevill*, in Jure Canonico
Inceptor, filius *Richardi Comitis Rivers*, & *Eli-*
zabethæ, conjugis, *Edoardi IV.* frater.

Commiss. gen. * idem *Stephynus*.

Proc. {Rob. Gosborne, e Coll. Mert. aust.} Apr.
Mr ^f {Job. Forster, e Coll. Univ. bor.} XXI.

CIOCDLXXX. Canc. idem & *Lionellus Wide-*
vill.

Commiss. {Job. Lane, S. Th. Prof.
Mr ^a {Gul. Sutton, S. Th. Professor, Aulæ
{*Aeneasensis* Principalis.

Proc. {Nicol. Halswell, e Coll. Om. An.
Mr ⁱ {Job. Martin, seu Marton, e Coll.} Apr.
{Magd.} XIII.

Hoc anno *Cocos Oxonienses* in Collegium, seu
Societatem, erexit *Widevillus* ille Cancellarius, ve-
lut ipsum ejus diploma, eidem concessum, testatur;
e quo tamen liquet in corpus aliquale coaluisse pri-
dem ipsos, ordinationes enim ibidem commemoratas
condidisse se affirmat, querelis ab Artificii ejus Pro-
curatoribus & Professoribus delatis permorum. Ut-
cunque, dubium non est, quin ipse decreverit ut sin-
guli eorum quatuor denarios & obol. unum quotan-
nis persolverent, dum à *S. Bartholomæi Hospitali*,
secus *Oxon.* equis cum solenni pompâ vecti, redi-
rent, portamque Urbis orientalem ingrederentur;
id quod in hebdomadâ *Paschatis* fieri plerunque
assolebat. Diploma illud ratum habuit Dr *Richar-*
dus Martiell, sub *Edoardo VI.* Vicecancell. academi-
cus. Porro concionem ad ipsos habitam die passio-
nis dominicæ, & Ecclesiæ *D. Petri* ad ortum assi-
gnavit Doctor *Humphrey*, e Coll. *Magdalenensi*, Re-
giæ *Elizabethæ* temporibus Vicecancellarius *Oxo-*
niensis, quæ quidem ipsius constitutio usu continuo in
hodiernum usque diem invaluit.

CIOCDLXXXI. Canc. * idem *Widevillus*.

Commiss. {Richardus Fitzjames, S. T. P. e Colle-
Mr ⁱ {gio Mertonensi.
{Gul. Sutton, de quo supra

Proc. {Gul. Porter, austr.
Mr ^a {Radulphus Hamsterley, e Coll.} X.
{Mert. bor.} Maii

CIOCDLXXXII. Canc. * idem *Widevillus*,
qui dum *Cummore*, haud procul *Oxonia*, hoc anno
ageret, Episcopus *Sarisburiensis* designatus est.

Commiss. {Rob. Wrangwais, e Coll. *Reginensi*.
Mr * {Gul. Sutton, S. T. P.

Proc. {Tho. Karbour, e Coll. *Magd.* austr.} Apr.
Mr ^p {Radulph. Stanhope, e Coll. *Exon.* bor.} XVII.

Electi sunt Procuratores non sine turbis quibusdam,
quas utique Magistri e Collegio *Magdalenensi* *Regen-*
tes præcipue moverunt; de quibus etiam conque-
rentem ^a reperio illius Sodalitii Fundatorem.

CIOCDLXXXIII. Canc. * idem *Widevillus*,
cæterum is aut Magistratu sponte abiit, aut Regis
(*Richardus III.* is erat) jussu eundem deposuit, ejus
vero in locum *Gulielmum Dudley*, Episcopum *Du-*
nelmensensem, ^b substituerunt Academici, regis pariter
mandatis obsecuti.

Commiss. gen. * Doctor Gul. Sutton.

Proc. {Jacobus Babbe, e Coll. *Exon.*
Mr ^a {Rob. Lathys, e Coll. *Regin.*; Au-} Apr.
{Lz Nigra, in Vico Scholarum sita,} IX.
{dein Principalis.

CIOCDLXXXIV. Canc. *Joh. Russell*, S. Theol.
Prof. & Episcopus *Lincolniensis*. Ipsum quo coopta-
tus fuit tempus compertum non habeo: nescio certe
an id sub finem anni præcedentis obtigerit; tunc
enim diem obiit *Dudleius*. Sed his prætermittis, in
suburbis *Wintoniensibus*, in parochiâ nimirum *Divi*
Petri, natus fuit *Russellus*, annoque CIOCDLXIX.
in Socium Collegii *Novi* admissus; suscepto autem
Gradu Doctorali, Archidiaconus *Bercheriensis*, &
intervenientibus promotionibus aliis, Episcopus tan-
dem *Lincolniensis*, ac supremus *Angliæ* Cancellarius
evasis. Primus omnium perpetuus Academiz nostræ
Cancellarius hic erat.

Commiss. {Gul. Sutton, S. T. P.
Mr * {Richardus Maybew, S. Th. Prof.
idem, ut opinor, qui an. CIOCDLXIX.
Procurator fuerat; quique hoc ipso
tempore Collegio *Magdalenensi* præsi-
debat.
{Tho. Pawnton, S. Th. Prof. vel nunc
temporis, vel haud ita pridem, e Col-
legio *Lincolniensi*.

Proc. {Richardus Trappe, e Coll. *Nov.*
Mr ⁱ {Gul. Craft; seu Croft, e Coll. *Magd.*

CIOCDLXXXV. Canc. idem *Russellus*.

Commiss. gen. * Mr *Rich. Maybew*, præfatus.

Proc. {.....Smyth.
Mr ^a {.....Inghysset.

Procuratorum eorum prænomena nullibi reperio
(siquidem temporum istorum Registra jam olim eva-
nuere) sed neque constat quibusnam ipsi e Collegiis
fuerint. Alterum tamen, *Johannem Smyth*, Colle-
gii *Exoniensis* per hæc tempora Socium, fuisse cur
non crediderim?

* R. e. Barf. vel Proc. C. Univ. pro hoc an. * F. fol. 131. &c. * Ib. 136. a. &c. * Ib. & in ppx. 60. an. 27. * R. C. Proc. vel Barf. C. Univers. pro hoc an. * F. 136. a. ut sup. & alibi. * Ib. 136. 139. 140. &c. * A. fol. 38. a. F. fol. 146. a. * Ib. in F. 136. b. &c. * Ib. in F. 141. a. &c. * R. Com. Proc. vel Barf. C. Univ. pro hoc an. & R. comp. Proc. Acad. vel Univers. pro hoc an. * Ib. & in F. 141. a. &c. * Ib. in F. 144. a. &c. * R. comp. Barf. Coll. Univ. & Proc. Acad. * Ib. & in B. 78. b. & alibi. * In Reg. Coll. Magd. A. fol. 9. a. * F. 145. a. &c. * Ut videtur in F. ep. 345. * Ut in comp. Guardianor. Eccles. B. Mariæ Virg. pro hoc an. * F. 145. a. * Ut videtur in R. comp. Barf. C. Univ. pro hoc an. & in Reg. antiq. Coll. Mert. fol. 16. b. * C. 110. * R. comp. Barf. ut sup. * In quodam vet. lib. comp. Theaurarior. Coll. Oriel. in Thef. ibid.

CIOCDLXXXVI. Cancellarius idem rursus; prout è variis Registorum nostrorum locis compertum habemus.

Commissarius b Mr *Johan. Tylour*, S. Theol. Professor, & Collegii *Orielensis* Præpositus. Cancellarium Universitatis *Oxon.* appellatum perperam deprehendo.

Proc. { *Edm. Frowceter*, è Coll. *Magd.* austr. } Apr.
Mr d { *Rob. Arden*, è Coll. *Mert.* bor. } vi.

CIOCDLXXXVII. Canc. c idem *Russellus* qui mense quasi *Maio* fasces deposuit, ut eosdem denuo susciperet flagrantibus Academicis, eoque quodammodo annuente, ad electionem denuo sese accingentibus. Cæterum pro candidato interim alio (is Mr *Petrus Courtney* Episcopus *Wintoniensis* erat) satagentibus Togatis haud paucis, ægre quidem Cancellarius emicuit *Russellus*; dispensatione mox concessâ quâ ut & ipsi diutius abesse; & Commissariis absentis personam, rebus in omnibus ad munus Cancellarii spectantibus, sustinere liceret, indultum fuit. De *Russello* impræsentiarum addam, quod illi tribuenda sit constitutio quâ uno eodemque die deligendi erant Procuratores, cum diversis antea diebus cooptati compareant, quæ quidem constitutio deinceps aliquandiu viguit, tandem vero violata prorsus reperitur.

Commiss. gen. a Mr *Richardus Estmond*; idem, ut opinor, qui anno CIOCDLXXIV. Procurator fuerat academicus, cujus tamen de Collegio vel Aula nihil habeo comperti.

Proc. { *Joh. Hobille*, è Coll. *Novo*.
Mr b { *Gulielmus Bokkyng*.

CIOCDLXXXVIII. Canc. i idem *Russellus*; qui statuta b sub hac Aularia edidit, à *Kymero* prius pervulgata.

Commiss. gen. Mr *Johan. Coldale*, S. Theol. Pr. In scripto i quodam, paulo post Festum SS. *Trinitatis* exarato, Cancellarius natus (quam ob rem nescio) nuncupatur.

Proc. { *Joh. Hussey*, seu *Hosey*, è Coll. sicut } Apr.
Mr m { mihi videtur, *Magd.* }
Mr n { *Petrus Casely*, è Coll. *Exon.* } xvi.

CIOCDLXXXIX. Canc. a idem iterum.

Commiss. gen. o idem *Coldalium*, vel nunc temporis vel non ita pridem Socius Collegii *Reginensis*.

Proc. { *Gul. Hewster*, è Coll. *Magd.* } April.
Mr p { *Rob. Boorton*, è Coll. *Merton.* } xxix.

CIOCDXC. Canc. q idem de integro.

Commiss. r idem qui anno proxime prægresso.

Proc. { *Joh. North*, è Coll., ut opinor, *Magd.*
Mr s { *Rob. Wykys*, è Coll. *Novo*.

CIOCDXCI. Canc. c idem *Russellus*.

Commiss. { *Richardus Fitzjames*.

Mr u { *Johan. Coliale*.

Proc. { *Joh. Wythers*, è Coll. *Magd.* austr.

Mr v { *Tho. Hobbys*, è Coll. *Om. An.* bor.

Ecclesiæ *Divi Pauli Lond.* Præbendariorum, quos Residentarios vocitant, unus deinceps evasit Procurator senior.

CIOCDXCII. Canc. v idem *Russellus*.

Commiss. gen. z idem *Coldalium*.

Proc. { *Johan. Davys*, è Coll. *Mert.* }

Mr a { *Gulielmus Lambton*.

} Mai;
} iv.

CIOCDXCIII. Canc. b idem iterum.

Commiss. gen. c Mr *Robertus Smyth*, S. T. Prof. è Coll. *Lincolniensi*, Aulæ *Hamptonianæ*, haud procul inde collocatæ, nuper Principalis.

Proc. { *Joh. Joliff*, è Coll. *Exon.* } Apr.
Mr d { *Rich. Barningham*, è Coll. *Balliol.* } xvii.

CIOCDXCIV. Canc. c idem *Johannes Russell*, Episcopus *Lincolniensis*. Propter ingravescens ætatis incommoda, ab Aula jam regia rebusque seculi abduxerat sese Antistes, Cancellarium brevi depositurus; quapropter i literas, *Woodstockiæ* nono *Octobris* datas, ad Academiam transmisit regia Majestas, ne ad Cancellarium cooptandum convenirent prius logati, quam ejus eâ de re voluntas plenius innotesceret vetantes; interpositis de Cancellario qualem ipsi exoptarent nominando promissis. Responderunt s per Senescallum suum, D. *Reginaldum Bray*, Militem, Academici regia se jussa humillime facturos; verum satis haud ita post concedente *Russello*, neque Rege deinceps auctoritatem suam interponente, ad Cancellarium juxta statuta & consuetudinem Universitatis deligendum convenere Togati, unoque omnium consensu cooptatus est *Mortonus*, Cardinalis, Archiepiscopus *Cantuariensis*. Finitâ vixdum electione b literas regias, apud *Turrim Londinensem* datas, attulit Mr *Edoard. Willoughby*, Sacellanus regius; earum vero summa erat, velle Regem ut vel Episcopum *Lychfeildensem*, vel *Roffensem* (erant illi Doctor *Gul. Smyth*, & Dr *Richardus Fitzjames*) in Cancellarium sibi assumerent Academici, factâ utrumlibet adlegendi potestate. At vero de iis quæ hac ex parte gesserat Universitas certiores facti Episcopi præfati, Regem protenus adierunt, ac velle se, modo ipsi placeret, cœptis absistere affirmarunt; quod utique Vir omnibus numeris absolutus in Cancellarium jam esset ascitus; quapropter accedente post paulo Amicorum quorundam, Academiam super electione properatâ purgantium, operâ, nil nobis molestiæ eâ postmodo de re creatum est. Cancellario dein, *Londini* agenti, juramentum ut moris erat obtulere Togati, ille autem astringi eodem detrectabat, & sufficere quibus cum gradus capefferet oneratus fuerat Sacramenta perhibebat, nullo pene exemplo, & contra majorum omnino instituta. Decimo septimo *Februarii* concessa est eidem propter absentiam diutinam dispen-

a F. fol. 149. b. 151 b. &c. b R. comp. Burf. C. Univ. pro hoc an. c In quadam nota ad finem cujusd. MS. in lib. Bod. Med. 33. d F. 149. b. ut sup. &c. e Ib. 155. b. 156. &c. f Vide ibid. 157. a. &c. g R. comp. Proc. vel Burf. C. Univ. pro hoc an. h F. 155. b. &c. i Ib. 159. b. j In A. 41. b. B. 100. b. C. 137. a. k R. comp. Proc. vel Burf. C. Univ. an. 1488. l F. 159. b. ut sup. m Ib. in F. 161. b. 164. b. &c. n R. comp. Burf. C. Univ. o Ib. in F. 161. 164. &c. p Ib. 168. b. &c. q R. comp. Burf. C. Univ. r F. 168. b. ut sup. &c. s Ib. 171. b. &c. t Reg. Mert. fol. 49. a. & in R. comp. C. Univ. ut sup. u F. ut sup. 171. b. &c. v Ib. 174. b. &c. w R. Comp. Burf. C. Univ. &c. x F. 174. b. A. 50. b. &c. y F. 174. b. 175. b. z R. C. Burf. C. Univ. &c. aa F. ut sup. 174. b. &c. ab Ib. 176. b. &c. ac Ib. 176. & 177. &c. ad Ib. 177. a. ep. 469.

fatio. *Russellum* prædictum quod attinet, fato functus est exeunte quasi mense *Decembri*; amorem erga matrem Academiam legato aliquo testatus.

Commissarius gen. * idem qui anno prægresso, nempe *Mr Rob. Smyth*, S. Th. Professor.

Proc. { *Ant. Fisher*, è Coll. *Magd.* } Apr.
Mr ^b { *Rob. Dale*, è Coll. *Merton.* } ix.

CIOCDXCV. Cancellarius * *Dr Johannes Morton*, seu *Moorton*, Archiepiscopus *Cantuariensis*, & titulo *S. Anastatii* Cardinalis.

Commiss. gen. idem ^a *Smythius*; cui vicefimo quarto *Augusti*, (adjuncto *Johanne Veyssy*, LL. Doctore, è Collegio *Magdalenensi*) Prioratum *Frideswydensem* visitandum demandavit * Archiepiscopus; quoniam scilicet sedes *Lincolniensis* nunc temporis vacaret.

Proc. { *Gul. Harsard*, vel *Azard*, è Coll. } circiter
Mr ^t { *Magd.* } v. Maii.
          { *Gul. Marbyll.* }

Aulæ *Magdalenensis* Principalis, necnon Medicus cum peritissimis quibusque recensendus, evasit deinceps *Harsardus*; cum morbo autem lethali, anno CIOCDIX. decumberet, executoribus testamentariis & mandavit, ut explorandos per Præconem publicum curarent, siquos ipse, procuratorio præsertim in munere versatus, læssisset; mandato etiam ut injurias quasque ab eo illatas abunde resarcirent. Consimile quiddam ante biennium præstiterat *Johan. Falley*, Togatus quoque *Oxonienfis*, qui cum Academia esset valedicturus, eâ de re Urbem integram per Præconem fecit ^h certiore; præcavendum nempe ratus ne *Oxonia* prius abscederet quam nomen apud creditores singulos liberarat.

CIOCDXCVI. Canc. ⁱ idem *Mortonus*.

Commiss. gen. ^k idem rursus.

Proc. { *Rowlandus Philipps*, è Coll. *Oriel.* } austr.
Mr ⁱ { *Thom. Cracynsthorpe*, è Coll. } xv.
          { *Regin. bor.* }

CIOCDXCVII. Canc. ^m idem iterum.

Commiss. { *Robertus Smyth.*
Mr ⁿ { *Gulielmus Atwater*, S. Theol. Prof.
          { è Collegio *Magdalenensi*.

Proc. { *Tho. Drax*, è Coll. *Lincoln.* } Apr.
Mr ^o { *Richardus Sydnore*, è Coll. *Magd.* } VIII.

CIOCDXCVIII. Canc. ^p idem de integro.

Commiss. { *Gul. Atwater*, præfatus.
Mr ^q { *Thomas Harper*, Sacræ Theologiæ
          { Professor, è Collegio *Mertonensi*.

Proc. { *Hugo Brussey*, seu *Bressey*, ex Aulâ *Albâ*.
Mr ^r { *Joh. Lethome*, è Coll. *Univ. bor.*

CIOCDXCIX. Canc. ^s idem denuo.

Commiss. { *David Huys*, S. T. Professor, ad nor-
          mam *S. Dominici* frater,
Mr ^t { *Gul. Atwater.*
          { *Tho. Chaundler*, Collegii *Cantuarien-*
          { sis Custos, seu Guardianus; Abbas
          { deinceps *Eveshamensis*.

Proc. { *Hugo Brussey.* } ex Aulâ *Albâ*, (loco quo
Mr ^u { *Rich. Halse,* } jam stat Collegium *Jesu*
          { positâ) uterque.

CIOD. Canc. * idem adhuc *Mortonus*. Is vero mense *Septembri* diem obiit supremum, quapropter Cancellarius natus, Theologi senioris jure, ^v evasit *Dr Gulielmus Atwater*; quo postmodum in munere (vel absente, vel Theologis fortean senioribus *Oxoniam* jam reversis, cedente *Atwatero*) versatum, ut alios omittam, reperio * *W. Herward*, S. Th. Professore. Tandem vero, sub initium scilicet *Novembri*, cooptatus in Cancellarium est Doctor *Gul. Smyth*, Episcopus *Lincolniensis*; qui certior eâ de re per ^a literas fiebat; nec ita post per *Mrum Johannem Reede* (Principis ille Sacellanus erat, & Collegii *Wintoniensis* Custos deinceps emerfit) ac *Mrum Joh. Dunham*, S. Theol. Baccalaureos, & ad id præstandum ab Academia ^b delegatos, ad munus obeundum admissus compareret, juramentis prius de more oneratus.

Commiss. gen. * *Mr Gul. Atwater*, ipsius Cancellarii literis designatus. Ecclesiæ *Windelsoriana* Canonicus jam erat, necnon Socius Collegii *Ætonensis*.

Proc. { *Edoardus Darbey*, è Coll. *Linc.*
Mr ^a { *Tho. Claydon*, è Coll. *Novo.*

CIODI. Canc. * *Dr Gulielmus Smyth*, Episcopus *Lincolniensis*; qui illustris Collegii *Æneanensis* Fundator postmodum emicuit. Porro notandum quod *Guliel.* quidam *Smyth*, Decretorum aliunde Doctor, & Commissarius *Lincolniensis*, ejusdem facultatis gradusque in Album relatus nobiscum fuit anno CIODVI.

Commiss. { *Gul. Atwater.*
Mr ^t { *Tho. Banke*, S. Th. Pr. è Coll. *Linc.*
          { *Hugo Saunders*, S. Th. Professor, Au-
          { læ *S. Albani* Principalis, & Socius
          { Collegii *Mertonensis*. Vir literis & vir-
          { tute percelebris & appellatur.

Proc. { *Joh. Game*, è Coll. *Om. Anim. austr.*
Mr ^h { *Gul. Dale*, bor.

Hoc anno Aularum *D. Johannis & Bibamensis* (hæc contiguæ erant) Principalis reperitur Procurator senior.

CIODII. Canc. ⁱ idem *Smythius*; qui ineunte mense *Augusto* Magistratu sponte abiit, unde Doctor ^k *Fitzjames*, Custos Collegii *Mertonensis*, & Episcopus *Roffensis*, eoque dein absente *Mr Joh. Kynton*, & *Mr Joh. Thornton* vel *Thornden* Cancellarii nati evasere. Tandem non sine turbis ingentibus, in factiones nimirum (de quibus fusius in Hist. meâ sub anno isto) discedentibus Togatis, Cancellarius deligitur

* *R. comp. Proc. vel Burf. C. Univ. hoc an.* ^b *F. 176. b. 179. a. &c.* ^c *Ib. 179. b. &c.* ^d *C. 128. a.* ^e *Regg. Morton. Archiep. Cant.* ^f *F. 129. b. &c.* ^g *Reg. 7. fol. 66. a.* ^h *Ib. fol. 41.* ⁱ *F. 180. a. &c.* ^j *R. comp. Proc. vel Burf. Coll. Univ. &c.* ^k *F. ut sup. &c.* ^l *Ib. 180. a. &c.* ^m *R. comp. Burf. C. Univ. & in Reg. Q. fol. 1. &c.* ⁿ *F. 180. a. &c.* ^o *Ib. 181. b.* ^p *Q. fol. 1. 4. &c.* ^q *F. 181. b. ut sup. &c.* ^r *Q. 15. a.* ^s *Ib. 11. 16. &c. & g. fol. 307.* ^t *Q. 37. b.* ^u *Ib. 41. b.* ^v *Ib. 45.* ^w *Ib. 48. b.* ^x *F. 182. a.* ^y *Ib. 182. b.* ^z *Ib. & in Q. 41. b.* ^{aa} *F. 183. a. &c.* ^{ab} *Q. 84. b. &c.* ^{ac} *Ib. 89. 110. &c.* ^{ad} *in F. sp. 324.* ^{ae} *Ib. in Q. 110. 121. &c.* ^{af} *F. 188. a. 189. b. &c.* ^{ag} *Ut videtur in Q. 211. a.*

Mr *Richardus Mayew*, Præses Collegii *Magdalenensis*, & Eleemosynarius regius. Hoc sub exitum *Novembris* contigit.

Commiff. *Gul. Atwater*, vel nunc temporis vel post paulo Capellæ Regiæ Decanus.
Mr *Tho. Banke*, prædictus.
Hugo Sawnders, qui quidem Commiffarius tunc tantum fuisse^b dicitur cum Cancellarius esset natus Doctor *Fitzjames*.

Proc. *Hugo Hawarden*, ex Aulâ *Æntan*. bor.
Mr *Joh. Matson*, seu *Mackson*, è Coll. *Mert.* austr.

In seditione hoc anno obortâ (de quâ in parte operis hujusce historici) *Johannes* quidam *Gray* mortiferam plagam fervienti Procuratoris borealis infixit, pro quâ, cum esset causa sanguinis, coram alieno iudice respondere voluit. Academia ergo intercedit apud *Reginaldum Braye*, ejusdem Seneschallum, ut is ad Tribunal suum reum sisteret & vendicaret. Præstitit ipse quod flagitarat Universitas, & capitali supplicio affectus est malemeritus ille *Grayus*.

CICDIII. Cancellarius^a idem *Richardus Mayew*, S. Th. Professor, Archidiaconus *Oxonienfis*, &c. & Episcopus demum *Herefordienfis*.

Commiff. *Joh. Thornton*, S. Th. Professor.
Mr *Joh. Kynton*, S. Th. Prof. ad institutum S. *Dominici* Frater, velut è Registro quodam nostro edocti sumus.
Simon Grene alias *Foderby*, S. T. Prof. è Collegio *Lincolniens.*

Proc. *Joh. Stokesly*, è Coll. *Magd.* bor.
Mr *Rich. Dudley*, è Coll. *Oriel*. austr.

Aulæ B. *Maria* Principalis per hæc tempora fuit Procurator junior, claris & nobilibus ortus natalibus, huic autem sceleratus erat famulus, *Gulfredus Glendard* nuncupatus, cujus operâ spoliata comparuit Cista *Chicheleiana*; quapropter cum sceleris illius infamia ad ipsum Procuratorem redundaret, literas & ei concessit Academia, quibus virum probum optimeque meritum noxâ illâ omnino purgavit, tantique flagitii conscientia liberavit. Seniores quod attinet fuit postea Episc. *Lond.*

CICDIV. Canc. idem de integro, quo instante annum decem librarum redditum Universitatiⁱ detulit *Henricus VII.* eâ lege ut pro æternâ animæ suæ salute Missarum solennia, in Ecclesiâ D. *Mariæ* Virg. quotannis celebrarentur.

Commiff. *Sim. Grene*, alias *Foderby*.
Mr *Johannes Kynton*.
Rob. Teby, seu *Thay*, S. Theol. Prof. è Collegio *Magdalenens.*

Proc. *Laurentius Stubbs*, è Coll. *Magd.* elect.
Mr *Joh. Beverston*, è Coll. *Merton.* xvii.
Aulæ D. *Joh.* Principalis: austr. Apr

Procuratorum eorum, sub titulo bor. & austr. haud vulgaris in codicibus nostris fit mentio, quod quidem argumento esse videtur, dissidii ante annos pene quadringentos partes inter gliscentis, vestigia saltem

nonnulla superfuisset. Hoc anno Magistros Regentes benigne adeo & gratiose tractavit Academia, ut deinceps (vicesimo nimirum vii. Maii, an. CICDXIII.) supplicantes^m offendam, pro indultis quibusque, Magistris Regentibus, dum in munere Procuratorio verarentur *Beverstonus*, & *Stubbsius*, concessis. Ea quidem indulta denuo tunc temporis deprehendo, quanquam an ad feoda & rem pecuniariam, an vero ad alia quædam Regentium privilegia spectarint, nequeo dicere.

CICDV. Canc. idem rursus.

Rob. Teby.
Sim. Foderby.
Commiff. *Joh. Roper*, S. Th. Professor, vel nunc temporis vel nuper admodum è Collegio *Magdalenens.*, necnon Aulæ *Salesurrienfis* Principalis.
Mr *Joh. Adams*, S. Th. Pr. è Collegio *Mertonens.*

Proc. *Gulielm. Patenson*, seu *Eatenson*, è Coll. *Regin.* bor.
Mr *Joh. Goolde*, è Coll. *Magd.* austr. Aulæ *Bihamenfis* haud ita post Principalis.

CICDVI. Canc. *Gul. Warham*, Archiepiscopus *Cantuariensis*; anni prægressi Cancellario, munus ultro deponenti, vicesimo octavo Maii^a suffectus. Natus is erat apud *Whely*, in Comitatu *Hantonienfis*, in Collegio autem *Novo* literis academicis ingenium excoluit, susceptoque Legum Doctoratu, Magister tandem Rotulorum, parvoque temporis intervallo Archiepiscopus *Cantuariensis* evasit. Togatos ille summo amore & benevolentia complectebatur, prout ex Epistolis ipsum inter & Academiam vicissim datis constat, quarum altera (hæc^a à nobis transmissa an. CICDXIX.) sic se partim habet: *Tua sapientia adversus omnem inimicorum impetum Respubl. nostra tuta est. Tua prudentia erectas in nos cervices strenue mitigavit. Tua industria amulosam vim omnium penitus confregit, adeoque devicit quod te duce nostra Academia nulla Civium perturbatione commota longe jam intervallo quievit, &c.* An addam porro quod *Sanctissimus in Christo Pater*, &c. ab Universitate^a appellatur. Ejus effigies *Lambetha*, in Xysto Archiepiscopali hodierno die conspicitur.

Commiff. *Joh. Thornden*, S. Th. Professor (is nostris in codicibus Episcopus *Syrmensis* & *Syrynensis*; reponendum forte, *Sirmiensis*, crebro nuncupatur)
Mr Archiepiscopi *Cantuariens.* Suffraganeus.

Gul. Fauntleroy, S. Th. Professor, è Collegio pridem *Novo*.
Proc. *Edoardus Colyar*, è Coll. *Universit.* bor.
Mr elect. xxiv. April.
Mr *Rich. Stokes*, è Coll. *Magd.* austr. elect. xxviii. mensis ejusdem.

CICDVII. Canc. idem *Warhamus*.

Gul. Fauntleroy.
Johannes Thornden.
Commiff. *Joh. Avery*, S. Th. Prof. è Collegio
Mr *Lincoln.* Ecclesiæ S. *Michaelis Oxon.* Rector parochialis.
Joh. Kynton.

^a C. 129. &c. ^b Ib. 212. ^c F. 188. a. &c. ^d B. 102. a. &c. ^e C. 56. 57. 63. &c. ^f B. 102. a. ^g F. 191. b. ^h B. 8. a. &c. ⁱ Ut in pyx. II. in tur. Schol. nu. 1. ^j C. 66. b. G. 9. b. ^k B. 8. a. &c. ^l G. 178. a. ^m Ut in pyx. PP. ⁿ C. 199. 223. 215. 217. 218. &c. ^o B. 104. b. G. fol. 1. &c. ^p G. 18. a. & Reg. antiq. Coll. Mert. fol. 158. b. ^q In FF. ep. 77. ^r In FF. in variis epist. ibid. ^s J. fol. 1. 2. 3. &c. ^t G. 15. b. ^u J. 14. 28. &c. & in Reg. antiq. Coll. Merton. fol. 174.

Proc. { *Joh. Lane*, è Coll. ut sit verisimile, } Apr.
Mr ^a { *Novo*, austr.
          Gul. Tompson, è Coll. *Univers.* bor. } xv.

In vacatione, quam vocamus, diuturnâ seu longâ diem obiit Procurator junior, atque ejus proinde vices, senioris in Academiâ Regentis jure, usque quartum sequentis *Novembris*,^b obiit Mr *Hugo Poole*, è Coll. *Omnium Animarum*, Aulæ *Eibamensis* sub id Principalis. Die mox ante dicto defuncti in locum, habitâ de more electione, substituitur Mr *Thomas Bentley*, è Collegio *Novo*; qui reliquam anni procuratorii partem illo in munere transegit, velut ex Hist. nostrâ hunc ipsum ad annum perdiscendum. Hoc eodem anno fatis concessit, inq; Ecclesiæ D. *Maria*, ac speciatim ad infimos veteris Bibliothecæ gradus, tumulatus est *Edm. Crofton*, ex Aula *Æneasensis*; quem inscriptio quidem sepulchralis Procuratorem academicum extitisse affirmat, nihil tamen de anno, seu potius anni parte, quâ munere in illo versatus fuit, comperti habeo. Hoc etiam anno in Sacrâ Theologiâ incepit *Tho. Chard*, è familiâ *Cisterciensium* Monachus, & Monasterii de *Ford* in agro *Deconiensis* Abbas; vir magnâ doctrinâ (prout in e Registro quodam nostro publico scriptum reperio) & virtute clarus.

CICDVIII. Cancellarius idem denuo *Warhamus*.

Commiff. { *Gul. Fauntleroy*.

Mr ^a { *Joh. Thornden*.

Proc. { *Rob. Carter*, è Coll. *Magd.* austr. elect. x. mensis *Maii*.
Mr ^e { *Roplandus Messynger*, Aulæ parvæ *Universitatis*, in Vico *Scholarum* sitæ, Principalis; elect. die sequente.

Aberat ab Academiâ, & apud Cancellarium agebat, cum cooptaretur Procurator senior; cumque disputandi vices obire, præmonitus licet ab annipræcedentis Commissario ac Procuratoribus esset, recusaret, interdixit f illi Cancellarius ne munus procuratorium susciperet, aut quicquam ad idem spectans præstaret, priusquam *Oxoniam Londino* reversus in Vico *Scholarum*, per se & non per alium, formaliter disputaret; necnon in plenâ Regentium Congregatione palam fateretur, quod immorigere & contumaciter se gesserat; his autem non secus ac mandatum fuerat & præstitis in Procuratorem australem admissus est. Procuratorem juniorem quod attinet, inter primos Collegii *Æneasensis* Socios postmodo deprehenditur, *Suttoni* verò, Fundatoris alterius, animum tam graviter à se abalienavit, ut Sodalitio deniq; pulsus ab eodem fuerit, additâ statutis Collegii clausulâ, quâ cautum est ne ipsi amplius quam semel aut pernoctare ibidem, aut victum sumere, liceret. De Procuratore utroque subjungendum, quod apud *Wolfeum* Cardinalem, *Eborac.* Archiep. in gratiam deinceps aliquam influxere, quippe quorum senior, Theologiæ Baccalaureatu ornatus, supremus Archipræfultis Oeconomus, alter autem *Ædificiorum* quæ *Oxoniam* moliebatur Architectus sive Contrarotulator, quem vocant, evasit.

CICDIX. Canc. idem iterum.

Commiff. gen. ^b Mr *Gul. Fauntleroy*, jam sæpe

dictus, cujus Vicarii nonnunquam reperiuntur Mr *Tho. Michell*, & Mr *Johan. Kynton*.

Proc. { *Tho. Erytage*, è Coll. *Oriel.* } 1. die term.
Mr ⁱ { *Rich. Ducke*, è Coll. *Exon.* } *Paschat.* mens. se Apr.

Electi uno eodemque die sunt Procuratores, initio nempe termini *Paschatis*: contra quam solenniter fieri consueverat.

CICDX. Canc. idem *Wa hamus*.

Commiff. { *Gul. Fauntleroy*.
          Joh. Thornden, S. Th. Professor.
Mr ^k { *Tho. Mychell*, S. Th. Professor, è Coll. *Exoniensi*, Ecclesiarum *Exoniensis* & *Wellensis* per hæc tempora Canonicus. Hic Vicecancellarius creberrime appellatur.

Proc. { *Joh. Burges*, è Coll. *Magd.* bor. } decimo
Mr ⁱ { *Joh. Hewys*, è Coll. *Mert.* austr. } Apr.

Hoc anno supplicavit *Tho. Wolfey*, A. M. & Ecclesiæ *Lincolniensis* Decanus, ut ad lectionem Sententiarum admitteretur, quod sane simpliciter concessum est; quapropter nullus dubito quin Sacræ Theologiæ Baccalaureatum, neque ulteriorem aliquem Gradum nobiscum capefferit. Archiepiscopus dein *Eboracensis*, & Cardinalis titulo S. *Cæcilia*, necnon clarissimus *Athenarum* nostrarum Patronus, emerfit; de quo plura hoc alibi in opere deprehendenda.

CICCDXI. Canc. idem rursus.

Commiff. { *Gul. Fauntleroy*.
          Tho. Drax, S. Th. Prof. è Coll. *Lincolniensi*.
Mr ⁿ { *Joh. Roper*, Aulæ *Georgianæ* nunc temporis Principalis.
          Joh. Cockys LL. Dr Collegii *Omnium Animarum* nuper Socius, jam vero Curie de *Arcubus* Decanus, & Ecclesiæ de *Elmeley* Rector seu Custos, quem Guardianum vocant. E vitâ migravit mense *Februario*; anno CICDXLV.
          Edm. Wylsford, S. Th. Professor, & Collegii *Oriensis* Præpositus.

Proc. { *Joh. Brooke*, è Coll. *Oriel.* austr. elect.
Mr ⁿ { novissimo *Aprilis* die.
          Tho. Sotherne, bor. elect. 11. *Maii*.

Hoc anno instituta & fundata est Cista de *Fen*, depositis in eadem libris centum, quas utique Academiæ, in usum Magistrorum & Scholarium, legarat *Hugo* quidam *Fen*.

CICDXII. Canc. idem *Warhamus*, Archiepiscopus *Cantuariensis*.

Commiff. { *Edm. Wylsford*.
Mr ^p { *Gul. Fauntleroy*.
          Joh. Kynton, seu *Kyngton*.
Proc. { *Tho. Pulton*, è Coll. *Nov.* austr. elect. xxi.
Mr ^q { Apr.
          Richardus Symonds, è Coll. *Mert.* elect. xxiii. ejusdem mensis.

CICDXIII. Canc. idem denuo.

^a G. 36. b. ^b Ib. 46. b. &c. ^c Reg. G. fol. 46. a. ^d F. 53. &c. ^e G. 56. b. ^f Ib. ^g F. 57. ^h F. 89. a. G. 76. b. ⁱ G. 74. a. &c. ^k G. 99. 109. F. 110. 114. &c. ^l G. 83. a. &c. ^m F. 140. 141. 137. &c. ⁿ G. 117. ^o B. fol. 3. b. ^p F. 166. 163. G. 150. ^q G. 144. b.

Commiff. { *Joh. Kynton*, S. Th. Prof.
 Mr. { *Gul. Fauntleroy*, S. Th. Prof.
       Joh. Thornden, S. T. Prof. *Sirmensis*
       Episcopus appellatus; & alii.

Proc. { *Tho. Mede*, è Coll. *Exon.* austr.

Mr. { *Tho. Hobson*, è Coll. *Univerf.* bor.

Phialam argenteam, auro oblitam, Academiæ,
 ex Testamento supremo, xxx. *Novembris*, an. dom.
 CIOXXX. conscripto, legavit: Procurator se-
 nior.

CIOXXIV. Cancellarius idem *Warhamus*.

Commiff. { *Joh. Sirm.* Episc. de quo supra.
 Mr. { *Laurentius Stubbys*, S. Th. Professor,
       è Coll. *Magd.* cum aliis quibusdam,
       parvo temporis spatio Cancellarii vi-
       ces obeuntibus; quales fuere Doctor
       Wylsford, & Mr. *Hugo Whytehed*,
       Custos, seu Guardianus, Collegii,
       Dunelmensis, in Acad. *Oxon.*

Proc. { *Leonar. Huchynson*, è Coll. *Ball.* elect.
 Mr. { bor. } uterque
       Tho. Ware, è Coll. *Oriel.* } xxvii. Apr.

Collegii *Universitatis* Magister, seu Præfectus,
 Procurator senior, junior autem Collegii *Oriensis*
 Præpositus deinceps evasit.

CIOXXV. Canc. idem tursus:

Commiff. Mr. *Edmundus Wylsford*; & alii.

Proc. { *Joh. Cottysford*, è Coll. *Linc.* } elect. primo
 Mr. { *Gul. Fosse*, è Coll. *Om. An.* } die Term.
       } Paschat.

Hoc eodem anno (non autem proximo), admissus
 ad lectionem alicujus libri facultatis Artium (hoc est
 Artium Baccalaureatu ornatus est) *Reginaldus Po-*
lue, regio sanguine ortus, è Collegio vero *Magda-*
lenensi Togatus, qui quidem superiori aliquo Gradu
 auctus nobiscum haudquaquam comparet. Cardina-
 lis tandem tit. *S. Maria in Cosmedina* ac deinde
S. Priscæ factus est; denique autem Archie-
 piscopus *Cantuariensis* evasit. Hoc etiam anno in
 Artibus incepit *Joh. Constable*, ex Aulâ *Bihamensi*,
 in parochiâ Divi *Johannis Baptistæ* collocatâ; Poeta
 sane ingenio pollens, velut opera ejus ostendunt,
 quorum alterum *Epigrammata* inscribitur, edit. *Lond.*
 CIOXX. lat. Aliorum quæ contexuit tituli apud
Balaum & *Pitfeum* conspiciendi sunt. An idem fuerit
 cum *Johanne Constable*, Decano *Lincolniensi*, in
 Ecclesiâ illâ sub initium anni CIOXXIX. sepulto,
 dicat alius quispiam.

CIOXXVI. Canc. idem iterum.

Commiff. *Mr Laurentius Stubbys*, S. Th. Prof.
 & alii nonnulli.

Proc. { *Richardus Walker*, è Coll. *Mert.* } electus
 Mr. { *Edm. Grey*, è Coll. *Nov.* } uterq;
       } secun-
       do Apr.

CIOXXVII. id. iterum.

Commiff. gen. *Mr Richardus Duck*, seu *Dook*,
 S. Th. Pr. è Collegio *Exoniensi*, idem qui anno

CIOXXIX. Procurator fuerat academicus. Sub id
 Cardinali *Wolfeio* à sacris erat, necnon *Canonicus*
Exoniensis: absentis autem vices aliquando gerebat
 Doctor *Kynton*.

Proc. { *Tho. Irish*, è Collegio *Exon.*
 Mr. { *Tho. Musgrave*, seu *Moscroff*, è Coll.
       Mert.

CIOXXVIII. Canc. idem *Warhamus*.

Commiff. gen. *Mr idem* qui anno prægresso.

Proc. { *Joh. Stevyns*, è Coll. *Oriel.*

Mr. *Mr Rog. Dingley*, è Coll. *Om. An.*

De Procuratore juniore ambigendum, idem an fue-
 rit *Rogerus Dingley*, (is è Collegio *Magd.* erat)
 cujus in Hist. nostrâ sub an. CIOXXX. meminimus.
 Alius quispiam si revera extiterit, certe *Sacræ Theol.*
 Professor, & *Sacellorum Henrici VIII.* alter, de-
 mum emicuit.

CIOXXIX. Canc. idem *Warhamus*.

Commiff. { *Radulphus Barnacke*, S. Th. Professor,
 Mr. { nuper è Collegio *Novo*, nunc *Vicarius*
       de *Adderbury*, in hoc agro.
       Richardus Duck.

Proc. { *Tho. Flowre*, è Coll. *Linc.* aust. } vii.

Mr. { *Tho. Alyn*, è Coll. *Ænean.* bor. } Maii.

Decimo mensis Junii, hoc eodem anno, decre-
 vit Academia quod *Johanni Thorne*, Abbati *Rea-*
dingensi, qui amicum se nobis fidem & munificum
 præstiterat, solennia quædam annua peragerentur.

CIOXXX. Canc. idem *Warhamus*.

Commiff. { *Gul. Broke*, Decret. Dr. è Collegio
 Mr. { *Omn. Anim.*
       Richardus Benger, Decret. Dr. & *Te-*
       cretarium Prælector ordinarius, è Coll.
       Novo.

Thomam quendam *Musgrave*, Medicum, Com-
 missarium huic anno inscriptum reperio; sed id à vero
 prorsus alienum est.

Proc. { *Joh. Booth*, è Coll. *Ænean.* bor. } i. die term.

Mr. { *Georg Crofts*, è Coll. *Oriel.* aust. } Paschat.

In Congregatione, xvi. Martii celebratâ, Pro-
 curatori seniori concessum est, ut vitæ suæ in tu-
 telam pugionem, integri biennii spatio, gereret,
 statutis quæ id prohiberent academicis nil quic-
 quam obstantibus. Juniori à Collegio *Oriensi*
 indultum est, ut Socii munus resignaret (hoc ille
 obnixè flagitabat, nescio quod periculum vitandum eâ
 ratione arbitratus) utque integrum ipsi esset camerâ
 suâ in Sodalitio frui, donec annus decurreret procu-
 ratorius. Rerum earum rationes ex parte operis Histo-
 ricâ hoc ipso sub anno colligendæ; siquidem prælitis,
 Togatos inter & Oppidanos nunc temporis obtin-
 gentibus, sese, ut veri sit simile, immiscuerant Pro-
 curatores.

CIOXXXI. Canc. idem *Warhamus*.

Commiff. gen. *Mr Rich. Benger*, Decret. Dr.

Proc. { *Henr. Tyndale*, è Coll. *Mert.* bor. } xvii.

Mr. { *Joh. Wylde*; austr. } Apr.

* G. 135. 178. 191. &c. * G. 167. B. 102. * FF. 123. b. * Ut sapissimè in H. * G. 222. &c. * G. 263. b.
 * Ib. 243. b. &c. * Ut in G. & FF. & alibi sapissimè. * G. 281. b. &c. * FF. 29. b. * Ib. * Ib. 32. b. * Rgr.
 comp. *Bursariorum Coll. Univerf.* pro hoc an. & in H. fol. 6. * H. 22. a. &c. * A. 34. b. * Rot. comp. *Bursariorum Coll.*
Univerf. pro hoc an. & in H. 50. & 65. * H. 40. a. * Ib. 57. a. * Rgr. Coll. *Oriel.* penes Decanum ejusd. sub hoc an.
 * H. 60. a. & 71. &c. * Ib. sapiss.

Hoc anno cerevisiæ coctores in Collegium, seu Confratram, erexere Cancellarius, Magistri, & Scholares Oxonienses.

C10DXXII. Cancellarius idem Warhamus.

Commissarius gen. a idem Bengerus.

Proc. {Tho. Canner, è Coll. Magd.

Mr b {Rich. Crispyne, è Coll. Oriel.

Cooptati sunt circa Festum S. Michaelis Procuratores, propter lites autem eorum in electione intervenientes, (de quibus retro in Historiâ nostrâ dictum) non ante xxvii. sequentis Octobris id muneris adierunt. Hoc anno occurrunt Magistri bini, Magistri Scholarum nuncupati, ad quos spectabat in Disputationibus Augustinensibus præsidere; cæterum reperuntur alii porro quatuor Magistri Scholarum, determinantium exercitiis de more præfecti; quorum bini australes, bini boreales e fuere.

C10DXXIII. Canc. idem Warhamus.

Commiss. gen. d Mr Tho. Musgrave, seu Moscroff, Medicinæ Doctor, & vel nunc temporis vel nuper admodum Socius Collegii Mertonensis. Anno proxime prægresso, vicesimo nempe tertio Martii, ad Gradum Doctoris in Medicinâ e admissus fuerat, jam vero Sacræ Theol. Scholaris, quem vocant, factus, undecimo mensis Martii f supplicavit, ut secum pro circuitu, & præviis quibuldam exercitiis dispensatum esset, si eveniret ut ad lectionem libri Sententiarum admitteretur, causa erat, quod Commissarium ac Doctorem circuitum, pro Gradu præsertim inferiori, obire non deceret. Dispensatio illa concessa est, eâ lege ut concionem ipse in Ecclesiâ Divi Petri ad orientem haberet. Præstitis itaque exercitiis ad Sacræ Theol. Baccalaureatum requisitis (bis enim in Scholis ante realem Inceptionem responderat, quater autem post eandem, concionandi vices ad Beatæ Virginis obivit, quæ omnia unius anni spatium peragebantur) quarto Aug. an. C10DXXIV. admissus ad Gradum illum per Johan. Young, Episcopum Callipolitanum, fuit, præsentibus Sacræ Theol. Professoribus octo. An. dom. C10DXXVII. eadem in facultate incepisse destinarat, quod tamen morte, ut opinor, præventus haudquaquam absolvit.

Proc. {Tho. Canner, denuo suffectus, } Apr.

Mr f {Edm. Campion, } xix.

Canonicorum Collegii Cardinalitii primorum unus deinceps evasit Procurator senior, qui ejusdem quoque Collegii Subdecanus emerfit anno C10DXXVII. juniorem quod attinet, nescio an è Collegio Lincolnienfi fuerit.

C10DXXIV. Canc. idem Warhamus.

Commiss. gen. idem e Tho. Musgrave.

Proc. {Edm. Leighton, è Coll. Cardinalitio } Apr.

Mr h {Philip. Bale, è Coll. Exon. } vi.

Anno proxime prægresso, ineunte quasi mense Augusto, Regentibus i indultum est ut exercitia, actusque omnes Scholasticos vacationis etiam tempore præstarent, quod utique fama obtineret Regem Oxoniam esse perventurum; qui tamen adventum suum in anni ejus finem, seu potius hujusce initium (exitum scilicet Quadragesimæ) rejecit; peste

vero tunc temporis prorumpente Academiam nequam invisit, unde petiit Togatis (qui Reginam quoque & Wolscium, Cardinalem, expectabant) apparatus omnimodus; de quo fusius in parte operis historica sub hoc eodem anno.

C10DXXV. Canc. idem Warhamus.

Commiss. gen. idem denuo Musgravius.

Proc. {Anton. Sutton, è Coll. Magd.

Mr k {Johan. Tuckar, è Collegio nuper Exon.

{nunc autem Cardinalitio.

C10DXXVI. Canc. idem Warhamus.

Commiss. gen. idem de integro Musgravius, cujus Vicarius erat Dr Johan. Roper.

{Sim. Ball, è Coll. Merton.

Proc. {austr.

Mr l {Tho. Byrton, è Coll. pridem } Apr.

{Magd. nunc è Coll. Card. bor. } xi.

Hoc anno Regem & Cardinalem Oxoniam speravimus perventuros, quare in secundum Julii m pro rogatus est terminus, totoque vacationis diutina tempore actus omnes Scholastici præstabantur. Hoc etiam anno in Jure Canonico incepit Hugo ap Riee, Collegii Jesu deinceps Fundator.

C10DXXVII. Canc. idem Warhamus.

Commiss. gen. idem Doctor Thomas Musgrave, is vero in Coll. Exon. diem hoc anno (sub initium nempe Septembris, velexitum Augusti) supremum obiit. Ineunte mense Julio, novissime jam elapso, in Congregatione Regentium sæpe o supplicarat proindultis ad Sacræ Theol. Doctoratum conducen tibus, quem tamen Gradum utrum susceperit necne incertum. Utunque, demortui in locum substituitur Mr Martinus Lindsey, S. Th. Professor, & Socius Collegii Lincolnienfi, quem initio terminus S. Michaelis, designante p Cancellario, excepit Mr Johannes Cottisford, S. Th. Professor, & ejusdem Collegii Rector; septimo sequentis Decembris juramentis de more q oneratus.

Proc. {Arthurus Cole, è Coll. Magd } viii.

Mr r {Rich. Lorgan, è Coll. Oriel } Maii.

Hoc anno in Jure Canonico incepit David Pole, è Coll. Omn. Animarum, qui Episcopus Petroburgen sis postmodum evasit.

C10DXXVIII. Canc. idem Warhamus.

Commiss. gen. Dr Joh. Cottisford.

{Joh. Bellitory, Coll. Merton. Ca-

pellanus, bor. } elect.

Proc. {Gualt. Bocklar, ex eodem nuper } Apr.

Mr s {Collegio, nunc autem Collegii } xxi.

{Cardinalitii Canonicus, austr.

C10DXXIX. Canc. idem Warhamus.

Commiss. gen. idem Cottisfordus.

Proc. {Joh. Warner, è Coll. Om. An.

Mr t {Tho. Duke, è Coll. ut veri fit simi- } Apr.

{le, Novo. } vii.

Post exactas illo in munere hebdomadas septem ad lectionem Aphorismorum Hippocratis, Procura tor senior admittebatur.

a Ib. in H. sapiss. b H. 95. b. c Ib. 118. a. & c. d Ib. sapiss. e Ib. 92. a. f Ib. 170. a. g Ib. in H. 121. a. h Ib. 120. b. & c. i Ib. in H. 113. b. k Ib. 136. a. l Ib. 152. b. m Ib. 160. a. n Ut videtur in g. 28. a. & c. o H. 176. a. & c. p FF. ep. 154. q g. 361. b. r H. 169. b. s Ib. 196. b. & c. t Ib. 210. b.

CIOXXX. Cancellarius idem *Warhamus*.
 Commiss. gen. idem qui anno prægresso, ejus Vi-
 carius, seu furtogatus, fuit Dr *Mari. Lyndsey*, præ-
 factus.

Proc. { *Johan. Warner.* } iv. mensis; *Maii* eodem in
 M^r { *Tho. Duke.* } munere anno jam elapso
 versati.

Quarto *Maii*, hoc anno, finitâ congregatione
 primâ, Procuratorum electio haudquaquam habebat-
 ur; prorogato ex literis, à Cardinali, *Wolseio* ni-
 mirum, transmissis, prædicto utique Magistratu.

CIOXXXI. Canc. idem *Warhamus*.

Commiss. gen. idem *Cottisfordus*, quanquam &
 Doctorem quendam *Henricum Whyte*, Scholæ juris
 Cancnici Moderatorem, Commissarium quinto Ju-
 nii hujus anni appellatum, deprehendo.

Proc. { *Joh. Pollard.* } Apr.
 M^r { *Georgium Cottys*, è Coll. *Magd.* } xix.

Sacræ Theol. Professor, an. CIOXXXVI. eva-
 sit Procurator junior, Collegii *Ballioliensis* Magister
 tunc temporis, seu Præfectus: qui ad Episcopatum
 potro *Cestriensem* deinceps evocatus est.

CIOXXXII. Canc. idem Dr *Gulielmus Warham*,
 Archiepiscopus *Cantuariensis* dignissimus; is vero
 mense *Augusto* fatis concessit, ac proinde xxvi. men-
 sis ejusdem ipsum Vicecancellarium, ejusque in-
 signia, Procuratoribus, tradidit Dr *Johannes Cot-*
tisford, Commissarius; eadem autem M^{ro} *Richardo*
Thornden, Collegii *Cantuariensis* Guardiano, seu
 Custodi, (utpote qui senioris Theologi jure Can-
 cellarius natus emerfit) detulere Procuratores.
 Tandem per *Gulielmum Fitzwilliams*, Militem &
 Senescallum academicum, copiam nobis fecit *Henri-*
cus VIII. (quippe ejus jam in manibus erant Privi-
 legia nostra & libertates) Cancellarium deligendi;
 quapropter, significato, pariter velle Regem ut
Johannem Longland, S. T. P. Episcopum *Lincol-*
niensem, f. cooptaremus, supremum illi nominis
 Togati imperium demandavimus, id quod primo die
 Terminis sequentis, decimo nimirum *Octobris*, fa-
 ctum.

Joh. Cottisford, S. Th. Professor,
 munere illo primâ anni parte sub *War-*
hamo fungebatur.

Gul. Tresham, S. Theol. Professor,
 Socius nuper Coll. *Mertonensis*, &
 Registrarius academicus, jam vero
 Collegii *Cardinalisii* Canonicus, &
 Canonicus deinceps *Ostiensis*. Is re-
 liquâ parte anni Commissarius fuit,
 designante *Longlando* Cancellario;
Treshamo autem muneris insignia, de-
 cimo quinto *Octobris*, tradidit &
Thornden (hæc ille à Procuratori-
 bus, hi vero à *Cottisfordo* acceperant)
 qualia fuere, claves, libri, jocalia,
 &c.

Post paulo, decimo scilicet sexto cal. *Oct.* gratias
 Universitati per literas habuit Episcopus; mense
 autem *Januario* concessa, est dispensatio quâ ipsi
 liceret *Oxoniam* neutiquam residere, posthabitis quæ-
 cunque aliter decernerent statutis academicis.

{ *Tho. Selwode*, è Coll. *Novo-*
 Proc. { *Gul. Pedyll*, è Coll. *Mertonensi*, } Apr.
 M^r { *Aulæ Sancti Albani* hoc anno Prim- } ix.
 cipalis.

CIOXXXIII. Canc. D. *Johan. Longland*, Epif-
 copus *Lincolniensis*, *Henrico VIII.* à secretis Con-
 fessionum; è Coll. *Magdalens*, & Canonicus olim
Windelsorianus.

Commiss. gen. Mr *Gul. Tresham*, S. Th. Prof.
 Proc. { *Joh. Pekyns*, è Coll. *Exon.* } Apr.
 M^r { *Audoen. Oglethorpe*, è Coll. *Magd.* } xxiii.

CIOXXXIV. Canc. idem *Longlandus*; factâ
 Togatis, per literas regias, *Grenovici* xviii. *Maii*
 datas, potestate Cancellarium denuo eligendi; & in-
 terposita etiam dispensatione, quâ Cancellario
 integrum esset munere, si luberet, in illo ad vitæ usq;
 terminum versari.

Commiss. gen. idem *Treshamus*; Vicecancellarius
 aliquando dictus.

Proc. { *Dunstanus Lacy*, è Coll. *Linc.* } i. die
 M^r { *Joh. Howell*, seu ap *Howell*, } Term.
 è Collegio *Omn. An.* } Paschatis.

Mense *Septembri* è vitâ migravit Procurator senior
 cui xiv. mensis ejusdem, jussu regio o subrogatus
 est *Johan. Pollet*, seu *Powlet* (nescio diversus an fue-
 rit à *Joh. Pollard*, munus Procuratorium anno CIO-
 DXXXI. obeunte) in congregatione autem quâ ad-
 missus fuit, & juramentis astrictus, præter Com-
 missarium & *Howellum* Procuratorem Magistrum tantum
 octo interfuere.

CIOXXXV. Canc. idem *Longlandus*.
 Commiss. gen. idem *Treshamus*.

Proc. { *Edm. Shether*, è Coll. *Om. An.* } i. die term.
 M^r { *Joh. Pollet*, iterum suffectus. } Paschatis.

Procuratores istos, maxime autem seniore, in-
 juriis adeo lacefferant Oppidani, ut commodum
 duxerint illi Arma tam die quam noctu gerere;
 neque vero sine manu Togatorum telis instructâ in
 publicum prodierunt.

CIOXXXVI. Canc. idem.

Commiss. gen. idem.

Proc. { *Gul. Weiberton* è Coll. *Om. An.* } Maii
 M^r { *Guil. Pye*, è Coll. *Oriel.* } v.

An. Dom. CIOXXXVI. M^{ro} *Gul. Wytherton* exi-
 stente Procuratore, multa insolita in *Anglia* acta
 sunt; & seculis prioribus nunquam visa, regnante
 eodem tempore *Henrico* illius nominis octavo.

CIOXXXVII. Canc. idem *Longlandus*.

Commiss. idem *Treshamus*.

Proc. { *Hugo Weston*, è Coll. *Linc.* } Apr.
 M^r { *Tho. Knyght*, è Coll. *Novo-* } xi.

Continuâ promotionum aliarum (de quibus alibi
 in hoc opere dictum) serie Decanus *Westmonaste-*
riensis evasit Procurator senior; alter autem *Henricus*
VIII. secretarius demum emicuit.

ib. 229. a. In Rot. comp. Burf. Coll. Univers. H. 246. b. G. 366. a. FF. fol. 128. &c. H. 272. b.
 G. 366. a. ut supr. FF. fol. 126. H. 278. b. Ib. 264. a. Ib. 283. b. FF. f. 128. &c. Ib. in H.
 302. b. FF. 129. & in H. 308. b. H. 318. b. & in l. 13. a. &c. l. 13. a. B. 103. a. l. 21. b. &c.

CIOXXXVIII. Cancellarius idem Longlandus.

Commissarius gen. idem Treshamus.

Proc. { *Rich. Arderne*, è Coll. *Magd.* } *Maii*
Mr ^a { *Tho. Roberts*, è Coll. *Oriel.* } *viii*

Hi publicis eorum suffragiis ad quos pertinebat eligendi jus cooptati perhibentur, qualem ego locutionem eodem in registro, ubi de Procuratorum electione una vel etiam altera, deinceps celebrata, agitur, deprehendo; unde fortean colligendum, quod ejusmodi in electionibus Magistris omnibus handquaquam competeat suffragandi potestas. Hoc anno Rev. Pater D. *Antonius Dunstan*, Abbas Monasterii de *Eynsham*, in Comitatu *Oxon.* & nuper Prior Monachorum Collegii *Glocestriensis* in hac Academia, admissus fuit ad incipiendum in Theologia. Ad Episcopatum *Landavensem* postmodo evectus est.

CIOXXXIX. Canc. idem Longlandus.

Commiss. gen. idem Treshamus.

Proc. { *Gul. Smyth*, è Coll. *Aenean.* bor. } i. die term.
Mr ^b { *Joh. Stoyt*, è Coll. *Merton.* aust. } *Paschatis.*

Hoc anno Ven. Pater *Henricus Man*, Prior Carthusianorum apud Coenobium de *Shene* in agro *Surreiensis* admissus est ad incipiendum in Sacra Theologia. Episcopus *Sodorensis* deinceps evasit, & xix. *Oct.* an. CIODLVI. fati concessit; *Londini* autem, in Ecclesiae S. *Andreae Underchaff* Cancelli sepultus fuit.

CIODXL. Canc. idem Longlandus.

Commiss. gen. idem Treshamus.

Proc. { *Ludovicus Reynold*, è Coll. } i. die term.
Mr ^c { *Magd.* bor. } *Paschatis.* viz.
Mr ^e { *Joh. Man*, è Coll. *Nov.* aust. } *ix. Apr.*

Postremi omnium, qui in Registris nostris occurrunt, cum borealis & australis discrimine cooptabantur Procuratores isti.

CIODXLI. Canc. idem Longlandus.

Commiss. gen. idem Treshamus.

Proc. { *Rogerus Brummold*, è Coll. *Nov.*
Mr ^a { *Joh. Wyman*, è Coll. ut veri sit simile, *Magd.*

Procuratores isti, xiiii. *Apr.* è numero Magistrorum non Regentium, literarum & regiarum, *Grenovici* datarum, virtute cooptati sunt. Vide, si lubet, plura in *Histor.* ad hunc annum.

CIODXLII. Canc. idem Longlandus.

Commiss. gen. idem Treshamus.

Proc. { *Joh. Estwyke*, è Coll. *Mert.*
Mr ^f { *Gul. Pye*, è Coll. *Oriel.*

Electi fuere initio termini *Paschatis*, solis Doctorum Aediumque Praefectorum (quod idem de anni praegressi Procuratoribus constat) suffragiis. Vir quidem eruditus erat eorum junior, qui Decanus postmodo *Cicestriensis* evasit, & Orationem unam, vel etiam alteram, latine edidit an. CIODLIII.

CIODXLIII. Canc. idem Longlandus.

Commiss. gen. idem Treshamus.

Proc. { *Joh. Estwyke*, } primo die termini *Paschatis*
Mr ^g { *Gul. Pye*, } de integro suffecti.

Eadem qua prius ratione cooptati sunt; quorum junior, S. Th. Baccalaureus jam erat, & hoc eodem anno pro Gradu Doctorali supplicabat; supplicante hoc etiam anno pro facultatis ejus Baccalaureatu *Estwyke*. Hoc iterum anno *Oxonienfes* invisere decreverat regia Majestas; verum negotiorum quorundam arduorum interventu praepeditus, profectio nem rursus in aliud tempus rejecit.

CIODXLIV. Canc. idem Longlandus.

Commiss. gen. idem Treshamus.

Proc. { *Nic. Alambrygge*, è Coll. *Om. An.* } circiter
Mr ^h { *Gul. Smyth*, è Coll. *Aenean.* } idus.
Mr ⁱ { de quo supra. } *Maii*

CIODXLV. Canc. idem Longlandus.

Commiss. gen. idem Treshamus.

Proc. { *Joh. Stoyt*, denuo suffectus.

Mr ^j { *Simon Parret*, è Coll. *Magd.*

Supplicavit priusquam id muneris secunda vice obiret Procurator senior, ut gratiose secum dispensatum esset, ne Sententiarum lectionem aggredi teneretur post susceptum Sacrae Theol. Baccalaureatum.

CIODXLVI. Canc. idem Longlandus.

Commiss. gen. idem Treshamus.

Proc. { *Joh. Smyth*, è Coll. *Oriel.* } tempore con-
Mr ^k { *Simon Parret*, iterum suffectus } solito electi.

CIODXLVII. Canc. idem Longlandus, qui fati concessit septimo *Maii*. Vicesimo primo mensis ejusdem solenni Convocationis, non autem (prout fieri antiquitus consueverat) Congregationis decreto ascitus est in Cancellarium (*Londini* licet abesset) *Richardus Cox*, S. Theol. Prof. & *Aedis Christi* Decanus: vacante vero Magistratu supremo Cancellarius natus emerferat Dr *Hugo Weston*. Vicesimo secundo sequentis *Julii Oxoniam* pervenit Cancellarius, & cum publica totius Academia congratulatione (ipsa in Registri vetusti verba legis) receptus fuit in Collegium B. Mariae Magdalena; praesentibus Vicecancellario dictae Universitatis, Doctoribus & Procuratoribus, necnon venerabili Viro Doctore *Oglethorpe* Praefide dicti Collegii, declamante nomine totius Academiae *Thoma Hardingo* in Hebraica lingua lektore. Pauca ego de Cancellario isto, inter seculum illud eruditione ornantes jure habito, subjungenda duco.

In agro *Buckinghamiensi* (de vico natali parum liquet) editus in lucem est; in Collegio autem *Regio*, apud *Cantabrigienses*, literis academicis aliquandiu imbutus, *Oxoniam* pervenit, annoque CIOXXV. Collegii Cardinalitii Canonice inferiorum in numerum admissus est. Artium Baccalaureatu ornatus *Cantabrigia* fuerat, quapropter anno praefato, decimo nempe septimo *Decembris*, incorporatus nobiscum, hoc est Baccalaureorum nostrorum in Album relatus fuit. Supplicantem sub idem tempus reperio ut sibi liceret apud Fratres *Augustinenses*, necnon Magistris, in formalibus, quas vocant, dis-

^a *Ib.* in I. 37. a. ^b *Ib.* 45. b. & c. ^c *Ib.* 69. b. ^d *Ib.* in I. 56. b. ^e *FF.* f. 107. b. ^f *I.* f. 80. b. ^g *Ib.* 88. a. ^h *Ib.* 97. b. ⁱ *Ib.* 103. a. ^j *Ib.* 110. a. ^k *Ib.* 113. b. ^l *Reg. electionum Sociorum Coll. B. Mar. Magd.* fol. 12. b. ^m *Bal. cent.* 9. nu. 90. ⁿ *H.* 137. ^o *Ib.* 143. b.

putationibus, respondere, quod ea lege concessum, ut opponentis quoque partes apud Fratres prædictos sustineret. Secundo mensis Julii, an. CIOXXVI. Gradu magistrali nobiscum ^a auctus est, præstitis *Cantabrigia* partim, partim *Oxonia* exercitiis. Collegio demum *Cardinalitio* excedere coactus est cum aliis quibusdam religionis *Lutheriana* studiosis, dein autem Scholæ *Abtonensis* Archidiaconus evasit, & in pueris erudiendis felicem posuit operam. Sacræ Theologiæ Prof. *Cantabrigia* emerfit circiter annum CIOXXI. & sub idem tempus Archidiaconus *Eliensis* emicuit; Ecclesiæ porro *Osneiensis* Cathedralis, nuper instituta, Decanus, VIII. Jan. an. CIOXXIII. factus, una cum sede Episcopali ad *Ædem Christi* (velut alibi ostendimus) commigravit. Cancellarius denique, prout retro dictum, academicus evasit; unde videre est, quatenus contigit ut nobis imperaret *Cantabrigiensis*; certe *Cantabrigiensibus* jam antea præfuerat *Oxonienfis* haud unus; quales fuere *Johannes Bromyard*, scriptor sub *Richardo II.* illustris & Doctor *Thomas Ruthall*, *Henrici VII.* temporibus qui Episcopus *Dunelmensis* dein evasit. Quod eorum primum attinet, dubium non est quin *Oxonienfis* fuerit, testimonium ea de re perhibentibus ^b *Lelandus*, *Balae*, & *Pitseo*. De novissime etiam dicto (is *Henrico VII.* Secretarius erat) constare satis arbitror vel ex ^c epistolis academicis ad eundem datis (quippe nihil moror quod aliter sentiat in Episcoporum *Anglorum* Vitis ^d *Godwinus*) quarum ^e altera, circiter annum CIOXXVI. conscripta, viri patrociniū contra *Oppidanos* (quos inter ac *Togatos* lites jam forenses terrebant, implorat), hæc partim in verba: -- perge igitur sancte pater, perge ut capisti, tua illustrissima succurrens Matri, ne ab infestissimis *Oppidanis* patiatur injuriam, nam immunitates quas munificentissimi Reges nobis concesserint, &c. Sed hæc forte extra curriculum. Ad *Coxum* jam redeo, qui multa in Cancellariatu patravit quæ posteris damnarunt, id quod ex operis istius parte historica plenius perdiscendum. Utcunque, in eam apud *Edoardum VI.* gratiam influxerat, ut *Consiliarius* ejusdem, & *Eleemosynarius*, necnon Decanus *Westmonasteriensis* emerfit; quod mirum non est cum traditus ei in disciplinam fuerit ipse *Edoardus*. Solium Anglicanum conscendente *Mariâ*, *Francosfurtum* cum aliis quibusdam aufugit, de quo plura in libro cui titulus *Turba Francosfurtana* reperienda. Denique autem, postquam *D. Elizabetha* obtigerat rerum nostrarum summa Episcopus *Eliensis* evasit, quâ in sede diem obiit supremum, anno Domini CIO-
DLXXXI.

Vicecancellarius, seu Commissarius, ^f *Gualterus Wryght*, LL. D^r ab ipso Cancellario circa Festum Divi *Joh. Baptistæ* designatus. Hospitii *Peckwateriensis* Principalis aliquando fuerat, nunc autem Collegii *Dunelmensis* Præfectus, & Archidiaconus *Oxonienfis* erat. Ad *Treshamum*, jam sæpe memoratum, quod spectat, Commissarii, seu Vicecancellarii munus annos jam quindenos obierat (*Demetrio Phalereo* haud dissimilis, qui *Athenas* olim integro decennio rexisset perhibetur) quapropter publicâ rerum administratione quodammodo lassatus, animum intra privatos parietes colligendi expetivit, & dispensationem & impetravit pro absentia suâ ab exequiis, missarum solennibus, Convocationibus, Congregationibus, & actibus quibusque Scholasticis. Cæterum decursis in recessu optato annis quibusdam, publica denuo

munia capeffere non recusavit (velut infra dicitur) tanquam qui boni fructusque communis quam otii & quietis appetentior esset.

Proc. *Edm. Cryssyn*, è Coll. *Oriel*.

Mr ^k *Henr. Baylie*, è Coll. *Nov*.

Paulo post Cancellarii electionem cooptrati sunt, quorum seniori anni tantum sex, juniori vero haud plures quam quinque, in Gradu magistrali decurrerant; contra quam ab *Henrico VIII.* decretum fuerat an. CIOXXI. Parvo temporis intervallo Medicinæ Professores ambo evasere; ejusque facultatis praxi haud modice demum inclaruere.

CIOXXLVIII. Cancellarius idem *Coxus*, *Ædis Christi* Decanus.

Vicecancellarius idem i *Dr Wryght*.

Proc. *Joh. Redman*, è Coll. *Magd.* admissi x

Mr ^k *Tho. Symons*, è Coll. *Marton*. } Apr.

CIOXXLIX. Canc. idem *Coxus*. Sub quod in statutis *Edoardinis I* decretum est, Cancellarium oportere munere in illo versari quamdiu per statuta Universitatis antiqua & consuetudines licitum esset, vel quamdiu tacitus Academiae consensus permitteret.

Vicecanc. idem *Wryghtus*, an in certum temporis spatium de integro designatus ignoro. Certe secundum ^a statuta, vel jam condita vel deinceps condenda Procancellarii munus non nisi postridie *Calend. Octob.* vacare debuit; sed neque ante elapsas inde horas xxvi, substituendus erat Procancellarius, qui quidem per majorem Regentium partem infra tri-duum subrogandus erat, unde colligo munere etiamnum in illo versatum fuisse *Wryghtum*, qui tempore visitationis, quæ mense *Mai*o obtigit, ac deinceps, Procancellarius deprehenditur. Advertendum porro vocem Commissarium Procancellario, seu Vicecancellario, locum jam s^une cessisse (quod quidem purioris quodammodo latinitatis studio tribuendum) quanquam in rescriptis per hæc tempora regis, & alibi passim, promiscue occurrunt voces illæ; quibus etiam in sermone vulgari unus idemque Magistratus denotari etiamnum consueverat; qui quidem in primis & antiquissimis Academiae statutis Cancellarii Commissarius, & Commissarius generalis, inque chartis quibusdam Cancellarii locum tenens (præsentem quoque nobiscum ipso Cancellario) in statutis autem *Edoardinis*, hæc circiter tempora conditis, Procancellarius, in statutis denique *Cardinalis Poli* Vicecancellarius nuncupatur, quo postremo in sensu capiendus est *Gul. Lindwood* in *Glossematis* suis ad constitutionem *Bonifacianam* de poenis (cujus initium *Æterna Sanctionis*, &c.) ubi refert Archiepiscopum *Cantuariensem* habere in Collegio Episcoporum Decanum, qui Episcopus *Londinensis*, Cancellarium, qui Episcopus *Wintoniensis*, & Vicecancellarium, qui Episcopus *Lincolniensis*, &c. Vicecancellarium quod attinet nostrum, à Cancellario academico nominatur, à Convocatione approbatur & confirmatur, à chartis vero Universitatis auctoritatem omnem mutuatur. Cancellarii quoque vices gerens appellatur, velut ex annis CIOCCXXX. & CIOCCCLXXIV. perdiscendum; sed & conspicienda commissio ^a quædam de pace, ab *Edoardo III.* 1. Decemb. an. Regni xxxii. Cancellario Uni-

^a *Ib.* in *H.* 139. b. ^b In *Tom.* 4. p. 379. ^c In *FF.* ep. 22. & 109. vide etiam in fol. 25. ^d *Edm.* Lond. 1616. p. 137. ^e In *FF.* ut sup. ep. 55. ^f *GG.* fol. 19. &c. ^g *I.* 113. b. ^h *Ib.* 114. a. ⁱ *Ib.* in *GG.* 28. b. ^j *I.* 119. a. ^k In *E.* fol. 80. a. fol. 21. ^l *Ib.* fol. 22.

verstat, ac gerenti vices ejus ibidem, necnon Majori Villa Oxon. qui nunc sunt, vel qui pro tempore erunt, &c. transmissa. Certe vocem Vicecancellarium, nunc primum invalescentem, non ante an. CIOCDXLVIII. reperio (id quod catalogum istum evolventi satis fiet manifestum) tunc autem temporis Commissarii tantum Deputatum, seu Vicarium, denotasse opinor. Errat, meo quidem judicio, abunde Balau, in *Vitis Gualteri Haddon, & Johannis Tong*, scriptorum, & (sub Academia illius Visitationem ab Edoardo VI. institutam) Vicecancellariorum, seu Procancellariorum, *Cantabrigiensium*; siquidem is, omisso plane Procancellario, Cancellarium cum Rectore, & Rectorem cum Vicecancellario omnino confundit. Certe Magistratum *Cantabrigiensium* (*Cantabrigiensis* licet ipse fuerit) discrimen ignorasse oportet Balau; de quo insuper mirari subit, quod de religione ac eruditione, ibidem, per Edoardi VI. Delegatos reformatis, necnon de statutis eam in rem conditis, nullam Regis illius in vita mentionem facit.

Proc. {Leonardus Lyngham, è Coll. Ænean.

Mr. {Rich. Hughes, è Coll. Magd.

Hic loci annotandum. I. Quod hujus juxta & præcedentis anni Procuratores neque Academia neque Magistratu pepulere Visitatores. II. Quod tempus quo electi fuerunt novissime dicti, propter Scribæ academici incuriam, compertum non habeo. III. Quod hoc anno Procurator occurrit Gulielmus quidam Lyngham, quem utique supplicentem ^a offendo, ut quoniam valetudine adversa sæpius conficerentur, vices ipsius ad diem post Festum S. Michaelis proximum (tunc enim secundum statuta Edoardina, Procuratorum, Supervisorum, ac Taxatorum, celebranda erat electio) impleveret Mr. Christophorus Goodman, is autem vel nunc temporis, vel nuperadmodum è Collegio Æneanensi, dein vero ex Æde Christi fuit. Cæterum supplicatione in illâ Gulielmum Lyngham, pro Leonardo Lyngham, oscitante scribâ, exaratum arbitror; siquidem constat Inceptorum nostrorum è catalogo (quem quidem ego è registris & codicibus Academicis contexui) Gulielmum aliquem Lyngham inter Magistros Oxonienses haudquaquam sub id comparuisse. IV. Quod electionis tempore Regens tantum ad placitum erat Richardus Hughes, seu Hewes, Procurator junior; unde Constitutionem Henrici VIII. an. CIOCDXLI. memoratam, violari denuo contigit. V. Quod è Collegio Orielenfi (prout in catalogo suo admodum imperfecto refert ^a Antiquarius noster) fuit Richardus iste Hughes; Hughes enim alter, & quem ipse vult, an. CIOCDXXIX. Collegi Orielenfis Socius ^b evasit, quem anno CIOCDXXXIV. ultro ^c exiit; Gradu scilicet magistrali auctus, & uxorem jam ducturus.

CIOCDL. Cancellarius idem Coxus.

Vicecancellarius idem Wryghtus. Is vero, initio term. S. Mich. munere, secundum statuta Edoardina, cessit, ejusque in locum suffectus est Dr. Gulielm. Tresham, Commissarii officio creberrime functus; cujus electio, juxta statuta præfata hunc omnino in modum celebrata comparet. Vacante Vicecancellarii munere, Bedelli, jubentibus Curatoribus, Congregationem, vel horâ nonâ matutinâ, vel primâ pomeridianâ, habendam, indixere. Congregatis

Magistris, Scrutatorum partes obibant Procuratores, cum Sacre Theol. Professoribus, vel eorum vice Baccalaureis, binis senioribus; quorum juxta & aliorum suffragiis chartæ inscriptis, singula palam recitavit Procurator senior, majorem vero eorum numerum sortitus, Vicecancellarius statim declaratus est.

Proc. {Rog. Elyott, è Coll. Om. Anim.

Mr. {Tho. Frynde, è Coll. Nov.

Diem quo admissi sunt Procuratores assignare nequeo, quod quidem (perinde ac deperdita Congregationis & Convocationis Acta pleraque, annis quibusdam prægressis & duobus proxime sequentibus inscribenda) Registrarii ignavia & incuria tribuendum. Thomas Key is erant, Vir sane probe doctus, sed continuis rerum anglicarum vicissitudinibus mente propemodum turbatus, qui cum tantæ socordiae reus deprehenderetur, ut neque Inceptorum nomina in scripta redigeret, munere pulsus est an. dom. CIOCDLII. ejusque statim in locum sufficitur Gul. St. andish, A. M. è Collegio Magdalenensi. Ad Procuratores redeo, quorum senior in Comitibus v. Febr. CIOCDXLVII. alter vero in Comitibus xvi. Julii an. CIOCDXLVIII. habitis steterat, adeo ut junior præsertim annum Regentiæ ad placitum vixdum esset supergressus cum procuratorii muneris particeps fieret.

CIOCDLI. Canc. idem Coxus.

Vicecanc. seu Procancellarius i. Audornus, seu Owenus, Ogletborp, S. Theol. Professor, & Coll. Magdalenensis Præses, secundum statuta Edoardina cooptatus. Magistratum ille non ante mensem Novembrem suâ in personâ gessit; siquidem tempore electionis peregre agebat, vicesque ejus obivit Doctor Tresham, jam sæpe dictus. Cum deinceps autem creberrime abesset, Vicarium habuit Richardum Martiall, S. Theol. Baccalaureum, ex Æde Christi; sub cujus auspiciis confecta est matricula illa amplissima, literâ P. signata, Togatos omnes Oxonienses, eorumque famulos, complectens; Matriculæ enim singulæ academicæ, sive libris, sive rotulis pergamenis (quippe tales aliquas comparuisse olim alioi prædiximus) comprehensæ, interversæ per hæc tempora fuerant ac plane deperditæ. Ogletborp quoque illius Deputatus quandoque fuit Johannes Warner, Medicinæ Doctor, & è Collegio Omnium Animarum, id quod referendum duxi, quoniam in Registris Academicis Procancellarius semel atque iterum appellatur Warnerus.

Proc. {Gulielmus Martiall, è Coll. Merton.

Mr. {Petrus Rogers, ex Æde Christi.

Hi antecessorum aliquorum, maxime vero atini CIOCDXXXIII. Procuratorum, vestigiis insistentes, & ea quæ ad munus suum pertinerent strenue peragentes, molestiam sibi haud exiguum crearunt; dicam ipsis impingentibus viris quibusdam male feriatis, præsertim vero Civium jura tueri præ se ferentibus; veluti Registra ^m publica fusius ostendunt.

CIOCDLII. Canc. idem Richardus Cox, S. T. P. & Ædis Christi Decanus; cui Magistratum prope diem deposituro, in Convocatione solenni, xix.

^a In cent. 9. nu. 87. & 99. ^b In cent. 8. nu. 82. ^c I. 122. b. in ipsius pagina frontispicio tantum. ^d Ib. 125. a. ^e Br. Twynus in Miscellaneis ad finem Apol. Antiq. Acad. Ox. Edit. 1608. ^f Reg. Coll. Oriel. penes Decanum ejusd. ^g Ib. ^h Ut in E. 80. a. sect. 22. ⁱ Ib. in I. 127. a. ^j In FF. fol. 130. b. & c. ^k Ib. in I. 127. ^l GG. 64. & I. 130. & c. FF. 132.

Julii coacta, concessum * est, ut à munere Vicecancellarii obeundo liber deinceps esset. Decimo quarto sequentis *Novembris* Cancellariatu ^b abiit *Coxus*, decimoque octavo mensis ejusdem D. *Johannes Mason* Miles, Collegii *Omniū Animarum* aliquando Socius, Regique dein à Sanctoribus Consiliis, secundum statuta nova primus & postremus omnium ^c deligitur; in Cancellario enim proximo, Cardinali scilicet *Polo*, cooptrando viguere denuo statuta vetera, revocatā, (quæ jam plane intercidisset) Cancellarii nati autoritate. Modum quo ex statutis illis novis designatus est *Masonus* quod attinet, ita se ^d habuit. Regentium & non Regentium Congregationem, die proximo, horā nonā matutinā, celebrandam, jubente Procancellario, indixere *Bedelli*; eā vero tempore præstituto coactā, scrutatorum personas sustinebant idem Procancellarius, Procuratores, ac Sacre Theol. Juris Civilis, & Medicinæ, Professor junior; eorum autem imprimis; ac deinde Senatorum reliquorum, suffragia schedulis inscribebantur. Singula postmodo voce clara recitavit Procurator senior, & *Masonum* præfatum, utpote in quem maximam suffragantium partem convenisse liquebat, Cancellarium pronuntiavit.

Vicecancellarius seu Procanc. *Richardus Martiall*, S. Th. Prof. & Alumnorum *Ædis Christi*, quos Studentes vocant, seniorum alter; qui in Comitibus, sexto *Julii*, hoc anno, celebratis steterat, & ineunte termino S. *Michaelis* tertio nempe *Octob.* in Convocatione juxta statuta nova, in Procancellarium ^e cooptratus est. Absentis vices gerebat Dr *Tresham*.

Proc. { *Tho. Spencer*; ex *Æde Chr.* } electi pridie Cal.
Mr { *Mauritius Bullocke*, è Coll. *Nov.* } *Octobris*.

CICDLIII. Cancellarius idem D. *Johannes Mason*, Miles, cui ex venerabilis Regentium Congregationis dispensatione initio quasi *Martii* indultum est, ut uxorem duceret, Gradum capefferet Magistralem, habituque & insignibus Doctoralibus, uteretur. Id viro egregio simpliciter concessum est; supplican-tem vero anno CICDLVI. reperimus ^b *Georgium* quendam *Clyffe*, S. Theol. Baccalaureum, ut sibi ex dispensatione liceret ad pelluram habitus *Magistri Artium* admitti, eodemque habitu, tanquam gradui competente, uti, nil quicquam obstantibus quæcunque id prohiberent statutis academicis; quod quidem eā tantum lege impetravit, ut Universitati x. sol. & quindecim porro sol. præter compositiones, quas vocant, minores, *Bedellis* persolveret.

Vicecanc. seu Procanc. idem denuo ⁱ *Martiallus*, Procancellarius quoque hoc anno, quarto scilicet *Aprilis*, ^k occurrit Dr *Gualterus Wryght*, Commissarius ^l etiam sexto *Novembr.* deprehenditur Dr *Tresham* (in carcerem cui cognomen *Fleta* hoc anno conjectus reperitur) de utroque autem nequeo dicere *Martialli* tantum Deputati an fuerint.

Proc. { *Tho. Spencer* } de integro
Mr { *Maur. Bullocke*, } suffecti.

CICDLIV. Canc. idem *Masonus*.

Vicecanc. *Fob. Warner* (Medicinæ Doctor, & Coll. *Om. Animarum* Custos) literis Cancellarii, xv.

Apr. hoc anno datis, ^m designatus; &, cedente *Martiello*, post paulo admissus.

Proc. { *Tho. Coveney*, è Coll. *Magd.*

Mr { *Christoph. Hargreve*, è Coll. *Lincoln.*

Hi Magistratum inierunt ipsis Non. *Apr.* Magistro *Mauritio Bullocke*, & Mag. *Gilberto Mounson*, ex *Æde Christi* (*Spenceri* ille vices implebat) loco cedentibus.

CICDLV. Canc. idem *Masonus*.

Vicecanc. ^o *Richardus Smyth*, S. Th. Professor, Collegii *Mertonensis* pridem Socius, nunc *Ædis Chr.* Canonicus, & Sacellanorum Reginae *Mariae* alter. Admissus fuit mense *Aprilis*. Vicecancellarius etiam hoc anno, decimo nempe sexto *Octobris* occurrit Dr *Martiallus*; quo nimium tempore combusti fuerunt ad *Fossam candidam* (vulgo *Canditch*) *Oxon.* *Ridley* & *Latimerus*.

Proc. { *Gul. Northfolke*, è Coll. *Oriel.* } electi xxiv.

Mr { *Jacobus Gervys*, è Coll. *Mert.* } *Apr.*

CICDLVI. Canc. idem D. *Fob. Mason*, Miles. Is Magistratum sibi abrogaturus cum esset, in solenni Convocatione, xxv. *Junii* habitā, decrevit ^a Academia, quod rerum nostrarum summa Cardinali *Polo* traderetur. Vicefimo sexto *Octobris* prælectæ in Convocatione sunt literæ à *Masono* præfato transmissæ, quibus utique deponere sese Cancellariatum significavit; quapropter virum nobilissimum *Reginaldum Pole*, quondam è Collegio *Magdalenensi*, jam vero Archiepiscopum *Cantuariensem*, & Cardinalem tit. S. *Mariae in Cosmedina*, necnon Legatum Pontificium, quem à latere vocant, Cancellarium sibi extemplo ^r assumpsere Togati; misso post paucos dies ad eundem ^s codicillo, electionem ipsam complectente, secunda autem *Novembr.* anno CICDLVI. conscripto, quo ille in Cancellarium perpetuum, per Cancellarium natum, & integrum Regentium ac non Regentium corpus, cooptratus perhibetur.

Cantabrigiensium quoque Cancellarius fuisse fertur idem prædictus Cardinalis, variantibus tamen, quoad electionis annum, Scriptorum sententiis. In tabellis ^t enim officiariorum illius Academiae anno CICDLIV. cooptratus memoratur; constat ^u autem non ante mensem *Septembrem* ejusdem anni in *Angliam* pervenisse *Polum*, quo tempore Cancellarius *Cantabrigiensis* erat *Stephanus Gardiner*, Episcopus *Wintoniensis*, qui illo etiam in munere ad obitum usque (hunc decimo tertio *Novembr.* an. CICDLV. inscribit *Balaus*) versatus compareret. Porro, neque veri admodum fit simile Cancellarium ardentem adeo expetivisse *Cantabrigienses*, ut adlegendum duxerint priusquam in Archiepiscopum *Cantuariensem* consecratus esset; quod quidem non ante xxii. mensis *Martii*, an. CICDLV. fieri contigit. Eundem Cancellarium *Cantabrigiensem*, quarto *Martii*, anno CICDLVI. evasisse refert scriptor ^x quidam, cui etiam adstipulatur *Johannes Stokes*, publicus illius Academiae per hæc tempora Orator; qui cum Delegatos, ad Universitatem illam visitandam transmissos oratione exciperet (id in undecimum *Januar.* an. CICDLVII. cadit) gratias Cardinali, propter acceptum anno prægresso Cancellariatum, cumulatifimas age-

* *Ib.* in I. 130. b. ^b *Ib.* 133. b. ^c *Ib.* & in GG. 84. a. ^d *Ut* in E. 80. a. fol. 21. ^e I. 133. a. ^f *Ibid.* ^g *Ib.* 141. a. ^h *Ib.* 111. b. ⁱ *Ib.* in I. 138. a. ^k *Ib.* 136. a. ^l GG. 4. a. ^m *Ib.* 143. b. ⁿ *Ib.* 141. b. ^o GG. 91. a. & alibi ^p I. 150. a. & c. ^q *Ib.* 160. a. ^r *Ib.* 162. b. ^s In Reg. *Reginaldi Pole* fol. 22. ^t *Edis.* per Joh. Scot. 1633. ^u *In vita ejusd. Cardinalis*, script. per Andr. Duditium *Sbardellatum*, Episc. *Tininiensem*, edit. Venet. 1563. ^x *Harus in cat. Canc. Acad. Cantab. in lib. de chartis & privilegiis ejusd. Acad. MS.*

bat; sese inde & reliquos *Cantabrigienses* in spem maximam erectos professus. Quis itaque tabularum quæ à S. *Amphibolo* auspiciis sua deducunt fide nitendum duxerit, cum & alibi passim, & quoad hesternam pene Cardinalis hujusce successionem, erroris tam aperti coarguantur? Sed de his hætenus. De *Polo* pauca subnectenda: qui potestate Legati à latere Academiam illam per Delegatos suos hoc anno visitavit; posthabitis quibus a gloriarentur *Cantabrigienses* privilegiis, ab *Honorio I.* an. dom. DCXXIV si Diis placet, concessis, eamque Universitatem ejusmodi quavis Visitatione eximentibus. Revera omnibus jam subolere occæperant vana illa *Cantabrigiensium* de indultis pontificiis insomnia; chartamque tum illam *Honorii I.* tum reliquas omnes, dispungendas, regnante *Henrico VIII.* curavit *Thomas Cranmer*, Archiepiscopus *Cantuariensis*, & ejusdem Academiae olim Alumnus. Rei hujusce in memoriam confectum est instrumentum, testium plurimorum nominibus munitum, quod quidem coram *Carolo I.* & sanctiori ipsius Concilio, apud Aulam *Hamptonensem*, mense *Maii*, an. CIOCCXXXVI. agentibus, perlegit *Laudus*, Archiepiscopus *Cantuariensis*; utriusque nimirum Academiae Visitationem sibi metropolitica vindicans. Quid *Oxonenses* in suâ causâ egerint in historia nostra memoravimus.

Commissarius Dr *Tresham*; is vero mense quasi *Novembri* loco cessit, quo tempore Commissarius, seu Vicecancellarius, per ^b literas Cancellarii, ejusdem pro arbitrio duraturus, designatur *Thomas Reynolds*, S. T. Professor, Collegii *Mertonensis* Custos & Ecclesiæ *Exoniensis* Decanus; cujus, exeunte anno, Deputatus reperitur *Martiallus* jam sæpe dictus.

Proc. { *Henr. Wotton*, ex *Æde Chr.* } electi.
Mr ^c { *Tho. Davye*, seu *Davys*, è Coll. *Novo* } xv. Apr.

Decimo quarto mensis *Augusti* allectus est *Wottonus* Procurator sen. in Collegii *Corp. Chr.* Socium, græcæque linguæ Prælectorem, & Magistratu proinde abeuntis (vetitum enim à Sodalitii statutis est, ne quis ejusdem Socius munere procuratorio fungatur, quod quidem ex interpretamento visitatorio, nunc non obtinet,) in locum xiv. *Aug.* substituitur ^d *Gul. Allyn*, Socius Collegii *Orielenfis*, Gradu Magistrali ante biennium ornatus.

CIOCLVII. Cancellarius idem Cardinalis *Pole*.

Vicecancellarius seu Commissar. idem Doctor *Reynolds*; is vero Magistratum deposuit circa xvi. *Dec.* subrogato ex ^e literis Cardinalitibus, decimo mensis ejusdem die datis, *Tho. Whyte*, LL. D. Collegii *Novi* Custode, Archidiacono *Bercheriensis*, & Rectore, de *Newton Longvile* in agro *Buckinghamiensi*; pro Cancellarii tantum arbitrio fasces academicos possessuro.

Proc. { *Franciscus Babyngton*, è Coll. *Om.* } electi.
Mr ^f { *An.* }
Mr ^g { *Gul. Allyn*, denuo suffectus; nunc } xxviii. Apr.
autem Aulae D. *Mariæ* Princip. }
Proc. { *Franciscus Babyngton*, è Coll. *Om.* } electi.

De Procuratoribus iis nonnulla in Hist. nostrâ sub hoc anno reperienda, verum de illis tamen pauca hunc etiam in locum subjungam. Seniores quod attinet, in Comitibus xvi. *Julii* an. CIOCLIV. celebratis stetit comparere, inque Artium facultate incæpisse. Hoc autem anno, nempe CIOCLVII. uno Senatorum omnium academicorum consensu in Procurato-

rem ascitus est. An. CIOCLVIII. Sacrae Theologiæ Baccalaureatum capeffivit, inque Comitibus, xix. *Febr.* an. CIOCLIX. habitis, unicus ejusdem facultatis Incceptor deprehenditur, quo etiam anno Collegii *Balliolensis* Magister, seu Præfectus, emerferat: Anno dom. CIOCLX. Commissarius, seu Vicecancellarius academicus, Rector Collegii *Lincolniensis*, & Sacrae Theologiæ ex institutione Dominae *Margaritæ* Prælector evasit. Ad *Allyn*, Procuratorem juniorem quod spectat, natus fuit apud *Rossall*, prope *Poltun*, in agro *Lancastriensi*, obiit autem Cardinalis sub tit. S. *Martini* in montibus, prout in Coll. *Orielenfi* prædictum. Hoc eodem anno, in Convocatione, quinto mensis *Maii* coactâ, perlectæ sunt 8 literæ à *Nicolao Ormanett*, Datario pontificio, & *Henrico Cole*, LL. Doctore, à Cardinali nempe *Pole* ad visitandam Universitatem delegatis, transmissæ; quarum scilicet virtute Collegiorum & Aularum Præfectis mandabatur, ut Scholarium sibi subjectorum negligentiam corrigendam curarent. Postremus iste (ut opinor) fuit Visitatorum eorum quoad Academiam *Oxonensem* nusus, hoc enim anno, secundum potestatem ipsis à Cardinali *Pole* anno prægresso factam, sese ad lustrandos *Cantabrigienses* converterant *Ormanettus* præfatus, *Cuthbertus Scot*, Episcopus *Cestriensis*; *Tho. Watson*, Episcopus *Lincolniensis*; *Johannes Christopherson*, Episcopus *Cestriensis*; & *Henricus Cole*, Præpositus *Ætonensis*, & Collegii *Novi* Custos.

CIOCLVIII. Canc. idem *Pole*, qui hoc anno, decimo utiq; (ni fallor) septimo *Nov.* è vita migravit, unde Cancellarius natus evasit Dr *Gul. Tresham*; jam crebro memoratus. Hic in Convocatione, xxi. *Januarii* celebratâ, vacuum ex morte Cardinalis Cancellariatum ^h pronuntiavit, & vicesimo quarto mensis ejusdem implendum significavit, juxta statutorum, tunc temporis perlectorum, tenorem. Adveniente die præstituto, proposita imprimis est & concessa dispensatio de Laico aliquo in Cancellarium cooptando; mox electorum nominatores à Procuratoribus assignati sunt, secundum statuta & laudabiles Universitatis consuetudines, prout in ipso è quo hæc desumpsimus Registro perhibetur. His autem peractis, electorum omnium suffragiis (an per instantes an vero juxta statuta *Edoardina*, celebrata fuerit electio nequo dicere) Cancellarius emicuit *Henricus Fitzallen*, Comes *Arundellianus*, & supremus pridem Academiae Senescallus; ad quem sexto *Febr.* sequentis dabatur obsignatus electionis codicillus, quem quidem honorem à togata gente sibi delatum ⁱ literis gratias Universitati habentibus, vicesimo autem quarto *Februarii* exaratis, cumulate recognovit *Fitzallenus*.

Commiss. Cancellarius pridem natus, nempe Dr *Gul. Tresham*; cui scilicet id muneris usque ad Festum S. *Michaelis* demandavit Cancellarius, transmissis eam in rem ^k literis, xxiv. *Febr.* conscriptis.

Proc. { *Alanus Cope*, è Coll. *Magd.* } electi. xx.
Mr ^l { *Gualt. Baylie*, è Coll. *Novo* } Apr.

Hoc anno fatis concessit *Maria* Regina; quapropter primo sequentis *Junii* celebrata est ^m Convocatio, in quâ redituum ab illâ donatorum pars reliqua officariis & famulis academicis dividitur, ab eisdem quorannis percipienda. Prior largitionis *Marianæ*

^a Vide in Caio de *Antiq. Cantab.* lib. 2. p. 58. &c. ^b Reg. Pole fol. 22. Reg. I. 163. b. ^c I. 159. a. ^d Ib. 162. a. ^e Reg. Pole fol. 28. ^f I. 166. b. ^g I. 166. b. ^h Ib. 180. a. ⁱ Ib. 182. a. ^j Ibid. ^k Ib. 171. b. ^l Ib. in l. 183. a.

distributio, post brevi quam Rectorias nobis varias detulerat (an nempe CIODLIII. velut in parte operis historica prædiximus) facta deprehenditur. Hoc etiam anno, octavo nimirum Julii, Sacrae Theol. Professor absens creatur *Tho. Boxhall*, *Maria* Reginae Secretarius. Natus hic fuerat apud *Bramshoote*, in agro *Hantonensi*, in Scholâ vero *Wintoniensi* primis pueritiæ disciplinis imbutus; anno autem CIODXLII. Collegii *Novi* Socius evasit, quem quidem non ante annum CIODLIV. exiit, quo nimirum tempore Collegii *Wintoniensis* Custos emerit. Sub id porro factus est Decanus *Petroburgensis*, ac dein (anno nempe CIODLVII.) *Windelsorianus*; post biennium vero cum Religioni reformandæ obniteretur, dignitatibus omnibus excidit, apud *Ædes* Archiepiscopi *Lambethanas*, una cum *Tonstallo*, *Dunelmensi*, & *Thurlebeio*, *Eliensi* Episcopis, in liberâ custodiâ asservatus. Vir profecto eruditus erat, & singulari tam disputandi quam concionandi facultate pollebat.

CIODLIX. Cancellarius *Henricus Fitzallen*, Comes *Arundellianus*, qui (nescio quâ de causâ) in animo secum statuerat Magistratum propediem deponere, sed neque ullo modo adduci dein potuit ut sententiam mutaret; transmissis enim per Procuratorem alterum ^a literis, efflagitavit obnixè Universitas, ut id muneris deinceps obiret, nec gentem togatam patrocinio tam utili tamque necessario privaret. Posthabitis inquam Academicorum precibus, Magistratum sibi duodecimo Junii abrogavit *Fitzallenus*, die vero mensis ejusdem vicesimo (Cancellarii nati vices *Treshamus* jam obtigerant) concessâ prius de nobili aliquo Laico adlegendò ^b dispensatione, statuit, quæcunque id fieri vetarent, academicis nil quicquam obstantibus, Cancellarius cooptatur D. *Johannes Mason*, Miles & *Elizabetha* Reginae à sanctioribus Consiliis; eodem nuper munere nobiscum functus.

Commissarius idem *Treshamus*, bis vertente anno Cancellarius natus, cui circa Festum S. *Michaelis*, habitâ, ut opinor, electione, suffectus est ^c D. *Johannes Warner*, Collegii *Om. Anim.* Custos; de quo etiam Commissarium exuente mentio facta reperitur.

Proc. {*Johan. Daye*, è Coll. *Magd.*} elect. v.
Mr ^d {*Edoard. Bramborow*, è Coll. *Novo.*} Apr.

CIODLX. Canc. D. *Joh. Mason*, Miles Art. Mag. & Collegii *Om. Anim.* olim Socius, Regibus *Henrico VIII.* ac *Edoardo VI.* necnon Reginae *Maria* ac *Elizabetha* à sanctioribus consiliis.

Commiss. *Franciscus Babyngton*, S. Theol. Prof. (Collegii *Balliolensis* Magister seu Præfectus erat) literis ^e à Cancellario XXI. Maii datis designatus: cedente tunc temporis, vel non ita pridem *Warnero* præfato.

Proc. {*Rgb. Leech*, ex *Æde Christi.*} elect. xxiv.
Mr ^f {*Tho. Scot*, è Coll. *SS. Trinit.*} Apr.

Hoc anno libras XII. sol. XIII. & quatuor denarios, summam pecuniæ ipsius è computo Academiae debitam, *Treshamo* & condonavimus; causa erat quod absque stipendio ut honorario aliquo Commissarii, seu Vicecancellarii, munus annos viginti obierat; quodque ejus præsertim sudori ac industriæ tribuendæ

essent largitiones *Mariana* amplissima (quarum nomine Antecessoribus omnibus antecelluit Regina illa) Universitati *Oxonienfi* factæ. Certe de *Treshamo* addendum, quod ejus pariter in impetrandis rei literariæ subsidiis, ac *Raynoldsii* seu *Reginaldi* in Scholis reficiendis curâ & labore, vigere denuo cœperunt Artes ingenuæ, cladibus jam innumeris attritæ ac attenuatæ; tametsi neutri eorum diligentia suæ fructus conspiciere obtigit, siquidem Custodis apud *Mertonenses* munere anno prægresso privatus *Raynoldsus*, in occidentalibus Regni plagis (*Exonia* ut opinor, vel haud procul inde) obscurus vixerat, animamque post paulo efflarat; *Ædis* autem *Christi* Canoniaru, propter detrectatum suprematus jumentum, pulsus hoc anno per *Elizabetha* Reginae Delegatos *Treshamus*, ad Rectoriam suam de *Bugbrook*, in agro *Northantonienfi* (hanc enim possidere etiamnum contigit) secessit, ibique ad obitum usq; hoc est annos admodum paucos, deliruit.

CIODLXI. Canc. idem *Johannes Mason*, Miles
Commiss. idem ^h *Babyngtonus*.

Proc. {*Oliv. Whytbyngton*, è Coll. *Ænean.*} elect. xvi.
Mr ⁱ {*Humphredus Hall*, è Coll. *Om. An.*} Apr.

Regens tantum ad placitum erat, electionis tempore, Procurator junior; anno enim CIODLIX. Comitiorum in alteris, vicesimo scilicet Maii celebratis, cum unico Medicinæ Doctore (*Thomâ* nempe *Player*, viro cum primis erudito) & Magistris Artium sex, stetit comparet.

CIODLXII. Canc. idem *Masonus*.

Commiss. idem Doctor ^k *Babyngton*, Dominæ *Margarita* Professor theologicus; necesse enim habuimus Commissarii partes, contra Prælectionis illius statuta, viro demandare, propter Togatorum Magistratui isti gerendo idoneorum inopiam. Cæterum is ineunte S. *Michaelis* termino munus ultro deposuit, quem statim excepit ^l *Tho. Whyte*, LL. D. & Collegii *Novi* Custos.

Proc. {*Rog. Marbeck*, ex *Æde Chr.*} elect. viii.
Mr ^m {*Rog. Gyfford*, è Coll. *Mert.*} Apr.

CIODLXIII. Canc. idem *Masonus*.

Commiss. ⁿ *Tho. Whyte*, LL. D.

Proc. {*Tho. Walley*, ex *Æde Chr.*} elect. xxi.
Mr ^o {*Rog. Gyfford*, è Coll. *Mert.*} Apr.

Steterat in Comitibus XIX. Febr. an. CIODLIX. habitis Procurator junior, & Socium pridem Collegii *Mertonensis* ultro exuerat, male scilicet metuens ne Sodalitio illo propter ea quæ in admittendo *Joh. Man*, ejusdem Custode, patrarat (de his fusius in parte operis historica sub anno CIODLXII.) pelleretur. Cæterum errorem dein suum, non sine veris resipiscentiæ indicibus, apud Archiepiscopum *Canuariensem* ^p passus, Prælectorum *Lynacri* alter eodem in Collegii evasit, munus procuratorium secundâ vice obivit, hoc denique anno circa Festum *Omnium Animarum* Collegii cognominis Socius emicuit. Medicinæ tandem Professor, & Collegii Medicorum *Londinensium* Præfectus emerit; Reginaq; *Elizabetha* Medicus fuit ordinarius.

CIODLXIV. Canc. idem *Joh. Mason*, Miles;

^a *Ib.* in I. 184. a. ^b *Ib.* 185. a. ^c *Ib.* 185. b. ^d *Ib.* 182. b. ^e *Ib.* in I. 189. b. ^f *Ib.* in eod. fol. ^g *Ib.* 192. a. ^h *Ib.* 197. a. 198. ⁱ *Ib.* in I. fol. 195. a. ^j *Ib.* 202. ^k *Ib.* 206. a. &c. ^l *Ib.* 202. b. ^m *Ib.* in I. 209. a. ⁿ *Ib.* 208. b. ^o *Reg. Coll. Mert.* fol. 330.

qui transmissis hoc anno literis, xxvi. Decembr. conscriptis, Magistratum sibi, non sine summo Academicorum luctu, & abrogavit; neque vel Comitem *Leycestriensem*, vel Archiepiscopum *Cantuariensem* subrogaremus hortabatur. Commissarium jam quoque exuerat Doctor *Whyte*, & Cancellarii, quem vocant, nati jure Universitati praeiit Dr *Humphrey*, & Coll. *Magdalensis*; novissimo autem praefati mensis die celebratur ^b Convocatio, à Procuratore seniori indicta; in qua Cancellarius juxta Satuta renuntiatur D. *Robertus Dudley* (*Johannis*, Ducis *Northumbriae*, filius is erat) Comes *Leycestriae*, Baro de *Denbigh*, Magister Equitum, Eques aureæ Periscelidis, Reginae *Elizabethae* à sanctioribus Consiliis, ex Academia denique hac nostrâ Artium Magister. Academiae porro *Cantabrigiensis* Seneschallus tunc temporis erat, Domini *Paget* Baronis fatis an. CIO-DLXII. functi, in locum successus.

Commiss. *Joh. Kennall*, LL. D. Aedis Christi Canonici, Ecclesiae Divi Petri Exoniensis Residentiarius, Cancellarius *Roffensis*, & Archidiaconus Oxoniensis. Ultimo ille Decembris die Senatorum academicorum suffragiis in reliquam anni partem per scrutinium ^c designatus est.

Proc. { *Rog. Marbeck*, ex Aede Chr. de integro suffectus. } elect.
Mr. { *Joh. watkins*, & Coll. Om. Anim. } xii. Apr.

Orator Academiae perpetuus, primus omnium, hoc anno deligitur Procurator senior, qui quidem in Socium Collegii *Magdalensis* probatitium (quem vocant) an. CIO-DLV. cooptatus fuerat, cui tamen Sodalitio haud ita post valedixit. Procuratorem alterum quod attinet, Decanus *Herefordiensis* postmodum evasit. Notandum hic loci ducimus, quod nulla post hæc in Registris nostris Cancellarii nati mentio reperitur; omnia enim ad Cancellarii electionem pertinentia expedire deinceps consuevit Vicecancellarius; quod sane de Doctore *wylls*, dum *Hattonus* (anno scilicet CIO-DLXXXVIII.) deque Doctore *James*, dum *Sackvillus* (anno nempe CIO-DXCI.) in supremum Academiae Magistratum assumeretur, satis constat; quanquam nescius non sum in electione novissime dictâ intercessisse *Lloydium*, Procuratorem juniorem, atque omnia *Jamesi* gesta pro irritis habuisse, quod is utique, defuncto jam cujus Vicarius esset Cancellario, muneri suo haudquaquam renuntiaret. Verum de his hæcenus. Hoc etiam anno *Thomam Tong*, Archiepiscopum *Eboracensem*, Juris Civilis Doctorem, absentem creavimus. Aulæ ille *Lateportensis* Principalis fuerat, inq; Collegio *Novo* literis academicis imbutus videtur.

CIO-DLXV. Cancellarius idem *Robertus Dudley*, Comes *Leycestriensis*.

Commiss. idem *Kennallus*, in Convocatione, xxv. Febr. celebratâ, per scrutinium ^e electus; posthabito quod de Instantibus publicatum jam fuerat statuto.

Proc. { *Tho. Garbrand*, alias *Herks*, } elect. secundo
Mr. { & Coll. Magd. } Maii per In-
{ *Joh. Merick*, & Coll. Novo. } stantes.

Hoc anno Sacrae Theol. Doctoratu auctus est apud nos *Joh. Fewell*, Episcopus *Sarisburiensis*.

CIO-DLXVI. Canc. idem Comes *Leycestriensis*.

Commiss. idem denuo & *Kennallus*, praedictae electionis virtute.

Proc. { *Gul. Leech*, & Coll. *Aenean*. } elect. xxiv. Apr.
Mr. { *Gul. Stocker*, & Coll. Om. An. } per Instantes.

Hoc anno, sexto nimirum Septembris (*Oxoniam* jam agebat, velut fusius alibi dictum, Serenissima *Elizabetha*) Gradu Magistrali, in Convocatione solenni, ornatu sunt Viri quidam Aulici, generisq; splendore conspicui, nimirum, *Edoardus de Vere*, *Oxoniam* Comes, & supremus *Angliae* Camerarius; *Ambrosius Dudley* Comes *Warwicensis*; *Tho. Butler*, *Ormondia* Comes; *D. Gulielmus Howard*, vel *Howard*, Camerarius regii Hospitalii; Domini *Stafford*, *Strange*, & *Sheffield*, Barones; *D. Gul. Cecil*, Secretarius; *Franciscus Knollys*, Miles, Vicecamerarius, & satellitum Praefectus; *Nicolaus Throgmorton*, Miles, *D. Edoardus Rogers*, Contrarotulator, &c. Sub idem tempus creati sunt & *Oxonienfes* haud pauci, & *Cantabrigienfes* complures incorporati. Post aliquanto, mense nimirum Octobri, Gradu Magistrali decoratus fuit *Edoardus Mannors*, Comes *Rutlandiae*. Eodem porro mense sacrae Theol. Doctoratu aucti sunt, *Rich. Davyes*, Episcopus *Menevensis*; *Gul. Downham*, Art. Magister, Episcopus *Cicestriensis*, *Thomas Bentham* A. Magister, Episcopus *Lichfeld & Convent*. *Joh. Parkhurst*, Episcopus *Nordovicensis*; & *Johan. Best*, Episcopus *Carleolensis*. Eodem tempore Doctorum utriusque Juris in Album relatus fuit *Nicolaus Bullingham*, Episcopus *Lincolniensis*, (hic è Collegio nostro *Omn. Anim.* aliquando fuerat) ex Academia vero *Cantabrigiensis* Legum Professor. In sedem *Wigorniensis* evectus postmodo comparet; urbe autem in illâ natum fatoque functum (id in xviii. Aprilis, an. CIO-DLXXVII. cadit) reperio; ubi etiam in Ecclesiâ suâ Cathedrali, non procul à tumulo Episcopi *Parry*, sepultus quiescit.

CIO-DLXVII. Canc. idem Comes *Leycestriensis*.

Commiss. *Tho. Cooper*, Medicæ pridem Baccalaureus, & Scholæ *Magdalensis* Archidiaconus, nunc Aedis Christi Decanus, inque Sacra Theol. Inceptor; Commissarius autem xxvi. Martii non sine turbis quibusdam ⁱ renuntiatus. Coactâ vicesimo primo mensis illius die ^k Convocatione, ad Commissarium designandum sese accinxerunt Seniores Academici, verum absoluto tandem scrutinio, re infectâ discesserunt omnes, quod utique inter majorem suffragantium partem haudquaquam conveniret. His itaque ad Cancellarium perlatis, ut eandem denuo in rem convocatio haberetur mandavit ille, quâ proinde coactâ (Commissarius natus interea temporis erat Doctor *Humphrey*) decreverunt ante omnia Magistri, ut qui plura quam alius quispiam suffragia sortiretur (tametsi haud forte majorem integre Convocationis partem obtinere contingeret) pro electo esset habendus; atque eâ ratione Commissarius demum evasit *Cooperus*; qui cum in Sacra Theol. hoc anno inciperet, concessum ex dispensatione habuit, ut in Comitibus stare, ac disputationes consolitas obire haudquaquam teneretur; quod hæc utique tantum Togatæ gentis Magistratum minime decerent.

Proc. { *Adamus Squyre*, & Coll. *Ball.* } electi ix. Apr.
Mr. { *Henr. Buff*, & Coll. *Magd.* } per Instantes.

Collegii *Balliolensis* Magister, seu Praefectus, & *Middlesexia* Archidiaconus deinceps evasit Procurator senior.

^a Reg. KK. fol. 6. ^b Ib. fol. 8. b. ^c Ib. fol. 8. ^d Reg. I. 213. b. KK. I. a. ^e Ib. in KK. fol. 20. a. ^f Ib. 13. a. ^g Ib. ^h Ib. in KK. 24. a. ⁱ Ib. in KK. fol. 40. a. ^j Ib. 39. b. ^k Ib. fol. 41.

CIODLXVIII. Cancellarius idem Comes *Leyce-*
striensis.

Commissarius idem *Cooperus*, ex literis Cancellarii, & Senatus academici consensu tertio Maii designatus.

Proc. { *Jacobus Charnock*, è Coll. *Aenean.* } electi xviii
Mr. { *Edm. Campian*, è Coll. *D. Johan.* } Apr. per
Bap. Instantes.

Socius Collegii SS. *Trinitatis*, an. CIODLXIII. occurrit *Edmundus* quidam *Campion*, quem sane pro *Johannensi* isto habent nonnulli, ad Collegium *Divi Johannis* commigrasse eundem per hæc tempora opinati. At vero diversi fuerint necesse est, cum in Comitibus mense Febr. an. CIODLXIV. habitis *Johannensis* ille, alter autem non ante annum dom. CIODLXVII. in Artibus inceperit, prout è Registro quodam nostro compertum. Hoc eodem anno, Apr. nempe xviii. *Oxoniam* pervenientes *Tho. Howard*, Ordinis aureæ periscelidis Miles, & Comes *Marescallus Angliæ*, ac *Henricus Howard*, frater ipsius germanus, benigne, ut par erat, comiterque à Togatis sunt excepti. Die proximo gradu Magistrali donatus est primo dictus, altero ad Gradum eundem admissio & nobiscum incorporato (Artium enim Magister apud *Cantabrigienses* evaserat.) Mense Julio proxime sequente Collegia ditioni suæ subjacentia lustrabat *Rob. Horne* Episcopus *Wintoniensis*, eodemque tempore Sacræ Theol. Professorum in Album referebatur, siquidem Gradu illo apud *Cantabrigienses* auctus fuerat. Secundo sequentis *Augusti* die Gradu Magistrali donatus fuit illustrissimus Vir *Henricus Sidney*, aureæ Periscelidis Miles, & *Hibernia* Prorex.

CIODLXIX. Canc. idem Comes *Leycestriensis*.

Commiss. idem denuo *Cooperus* (Ecclesiæ *Glocestriensis* Decanus jamerat) prorogato an per electionem solennem, an vero è Cancellarii tantum literis, ejusdem Magistratu incertum. Commemorandum hoc anno. i. Quod summâ jam pollens autoritate Cancellarius, Commissarii nominandi potestatem sibi arripuit, turbas utique ejusdem in electione anno prægresso contingentes causatus. ii. Quod mandatum porro est, ut post electum quem ipse nominaret Commissarium, codex eam rem complectens ad Cancellarium transmitteretur. iii. Quod in desuetudinem jam abiit vox Commissarius, invalescente cui locum cesserat Vicecancellario, de quo Magistrorum suffragiis & per scrutinium eligendo statutum nullum ante *Edoardi VI.* tempora deprehendo.

Proc. { *Job. Bereblock*, è Coll. *Exon.* } electi xx.
Mr. { *Tho. Bodlie*, è Coll. *Merton.* } Apr.

De electione Procuratorum per Instantes ne utquam constat quantam habeat antiquitatem, ipsa vero illius forma ejusmodi erat. Magistratu abeuntibus præcedentis anni Procuratoribus, constituebantur scrutatores bini, Procuratores nati dicti. Hi suffragia per scrutinium excipiebant, quibus Magistri totidem Regentes ad placitum Instantes designarentur. Magistros dein sex nominabant Instantes isti, ad quos utique spectabat, suffragante Commissario, seu Vicecancellario, Procuratores in annum sequentem cooptare, electos denique pronuntiantibus scrutatoribus prædictis. Cæterum anno jam elapso, secundo scilicet *Novembrii* die, abrogata fuerat, suadente ac mandante Cancellario, ista electionis formula, hujusque anni Procuratores Magistrorum omnium

suffragiis, per scrutinium numeratis, cooptabantur; quorum senior Collegii primum *Divi Johannis Baptistæ*, deinceps autem Collegii *Exoniensis*, Socius reperitur; Schenographiam vero egregie callebat, locorumque Imagines arte summâ pingebat, quarum nonnullæ (speciatim Urbis *Roffensis*) etiamnum supersunt. De Procuratore altero, genti togatæ ex munificentia singulari satis noto, alibique hoc in opere fusius commemorato, nihil impræsentiarum subtexam.

CIODLXX. Canc. idem *Dudletus* Comes *Leycestriensis*.

Commiss. idem è *Cooperus*, ex literis Cancellarii, prout reliqui omnes ejusdem successores, quinto Maii designatus. Exeunte anno ad Episcopatum *Lincolniensem* evocatus est.

Proc. { *Arthurus Atie*, è Coll. *Mert.* } v.
Mr. { *Tho. Glasfer*, ex *Æde Chr.* } Apr.

CIODLXXI. Canc. idem Comes *Leycestriensis*.

Commiss. è *Laurentius Humphrey*, S. Theol. Professor, Collegii *Magdalenensis* Præles, & Ecclesiæ *Glocestriensis* Decanus; ii. Apr. designatus.

Proc. { *Anton. Blencow*, è Coll. *Oriel.* } xvi.
Mr. { *Edm. Fleetwood*, è Coll. *Merton.* } Apr.

Propter pestem hoc anno grassantem omissa sunt Comititia; prorogata in Comititia an. CIODLXXII. celebranda inceptorum anni jam elapsi Regentiâ.

CIODLXXII. Canc. idem Comes *Leycestriensis*

Commiss. idem è *Dr Humphrey* xxix Maii.

Proc. { *Ant. Blencow*. } denuo, ex Convocatio-
Mr. { *Edm. Fleetwood*. } nis xvii. Martii habitæ
decreto, suffecti.

CIODLXXIII. Canc. idem Comes *Leycestr.*

Commiss. idem è *Dr Humphrey*, cui xviii. Junii prorogatur Magistratus, donec visum esset Cancellario alium aliquem ejusdem in locum substituere.

Proc. { *Johan. Tatam*, è Coll. *Merton.* } i.
Mr. { *Edm. Lillie*, è Coll. *Magdal.* } Apr.

Hoc anno concessit Senatus academicus, ut cum *Rodolpho Gualtero Tigurino*, qui annos varios *Cantabrigiæ* in studiis posuerat, dispensatum pro exercitiis esset, atque adeo ipse ad incipiendum in facultate Artium admitteretur. Hoc etiam anno, præstitis exercitiis ad Gradum Magistrale requisitis in Comitibus stetit *Johan. Drusus*, in parte operis hujusce historici, sub anno CIODLXXIV. memoratus.

CIODLXXIV. Canc. idem Comes *Leycestr.*

Vicecanc. idem *Dr Humphrey*; prorogato ejusdem, absque designatione aliqua ulteriori, Magistratu. Commissarii appellatio deinceps non occurrit.

Proc. { *Job. Buss*, ex *Æde Chr.* } electi xx. Apr.
Mr. { *Rich. Barret*, è Coll. *Oriel.* } per necessarios
Regentes, & Præsentatores.

CIODLXXV. Canc. idem Comes *Leycestr.*

Vicec. idem *Dr Humphrey*, haudquaquam de in-

• *Ib.* 55. a. • *Ib.* in *KK.* 54. b. • *Ib.* 69. b. • *KK.* 63. a. • *Ib.* 93. a. • *Ib.* 88. b. • *Ib.* 106.
• *Ib.* 107. • *Ib.* 123. b. • *Ib.* 117. a. • *Ib.* 145. a. • *Ib.* in *KK.* 139. a. • *Ibid.*

regro suffectus, verum tacito quodam omnium consensu eodem porro in munere versatus.

Proc. { *Joh. Underhill*, è Coll. *Novo*. } XIII.
Mr * { *Henr. Savile*, è Coll. *Merton*. } Apr.

CIODLXXVI. Cancellarius idem Comes *Leyce-*
striensis.

Vicecancellarius idem Dr *Humphrey*. Is Magistratum hoc anno sponte deposuit, cui, transmissis eam in rem literis, *Herbertum Westphaling*, in Sacra Theol. Inceptorem, *Ædisque Christi* Canonicum, subrogavit Cancellarius. Vicefimo tertio mensis *Junii* admissus b fuit *Westphalingus*, literasque c statim ad Cancellarium transmissimus, sigillo academico munitas, quibus de Viri prædicti electione, approbatione, & admissione certiorum fecimus.

Prorogato d iisdem, duodecimo *Maii*, flagitante obnixius Cancellario, Magistratu, absq; electione aliquâ per scrutinium, quod fieri assuevit celebratâ.

Statutum * an. CIODLXV. fuerat, ut Comitiam quottannis die lunæ proximo post septimum diem *Julii* celebrarentur; hoc autem anno visum est Cancellario, decretum illud omnino probanti, eodem tempore Vicecancellarii sui designationem f auspiciari.

CIODLXXVII. Canc. idem Comes *Leycestr.*

Vicecanc. *Gul. Cole*, S. Theol. Professor, ac Præses Collegii *Corporis Christi*; postridie Comitiorum c admissus.

Proc. { *Joh. Glover*, ex *Æde Chr.* } elect. in
Mr * { *Thomas Dotchen*, è Coll. *Magd.* } Congv. Apr.
xvii. & ante in Congreg. Magist. Regentium.

CIODLXXVIII. Canc. idem Comes *Leycestr.*

Vicecanc. i *Martinus Culpepper*, Medicinæ Professor, & Collegii *Novi* Custos. Decimo quinto *Julii*, postridie scilicet Comitiorum, admissus fuit.

Proc. { *Radulphus Smyth*, è Coll. *Magd.* } elect. in
Mr * { *Chamens Colmer*, è Coll. *Ænean.* } Congre-
gat. ix. Apr.

CIODLXXIX. Canc. idem Comes *Leycestr.*

Vicecanc. i *Tobias Matthews*, S. Th. Professor, & *Ædis Chr.* Decanus. xiv. *Julii*.

Proc. { *Gul. Zouch*, ex *Æde Chr.* } electi in
Mr * { *Isaacus Upton*, è Coll. *Magd.* } Congreg.
xxix. Apr.

Hoc anno Dominus *Hieronymus Schlick*, Comes de *Pallaun*, Dominus in *Weiskirchen*, & *Selachenwarda*, qui annos binos *Praga*, integrum vero quinquennium *Lipsii* (ibi Theologiam professus fuerat, & bis vertente anno Rector *Marpurgi* cooptatus) Artium bonarum in studio posuerat, meritum tam eorum nomine, quam quâ parentes ejus mala

ingentia, in bello *Smalcaldico* propter religionem Protestantium perpassi fuerant, ad Sacra Theol. Baccalaureatum, præsentante Doctore *Humphrey*, admissus a nobiscum fuit; confectis postmodo traditisque illius rei in testimonium literis academicis.

CIODLXXX. Canc. idem Comes *Leycestr.*

Vicecanc. o *Arthurus Toldard*, S. Th. Prof. Collegii *SS. Trinitatis* Præses. xiii. *Julii*.

Proc. { *Rob. Crayne*, è Coll. *Ball.* } elect. in Congr.
Mr * { *Tho. Stone*, ex *Æde Chr.* } XIII. Apr.

CIODLXXXI. Canc. idem Comes *Leycestr.*

Vicecanc. & *Gul. James*, S. Th. Professor, & Collegii *Universitatis* Magister, seu Præfectus. viii. *Julii*. Absentis vices implevit *Oliverus Wythynston* Medicinæ Doctor, è Collegio quondam *Æneanensi*, nunc Decanus de *Battell*, in agro *Sussexiano*. In Convocatione haudquaquam interfuit *Jamesus* cum literæ Cancellarii, ipsum designantes, perlegerentur; accersitus autem eisdem palam recitavit, & Vicecancellarii Cathedram statim occupavit.

Proc. { *Rob. Crayne*, iterum suffectus. } elect. in
Mr * { *Rich. Maddock*, è Coll. *Om. An.* } Convo-
catione v. Apr.

Peregre profecturus Procurator junior, Evangelium per totum orbem terrarum annuntiandi facultatem à Convocatione * petivit; octavo autem *Februarii* ejusdem in locum c substituitur Mr *Rob. Beaumont*, è Collegio pariter *Omnium Animarum*. Procuratorem seniore quod atinet, corpore non erat robustior quam animo in tuenda muneris procuratorii auctoritate fortior. Cum Privilegia Universitatis in *Hundredâ Northgateni*, & Parochiâ *S. Clementis*, in *Suburbis Oxon.* strenue defenderet, lites acerrimæ ipsum a inter & *Georgium Brome*, Armigerum, locorum vero eorum, quorum primum de Rege tenebat, Dominum, intercessere; quibus exercitus abunde *Bromius*, *Hundredam* præfatam, in *Academiarum* prorsus invidiam Civibus *Oxonienfibus* divendidit; fore nimirum opinatus, ut ipsi felicius, & non sine graviori Togatorum damno, de jure quovis contenderent. Sed his omiſſis, vel hoc eodem anno, vel saltem novissime prægresso, dum Urbem vigiliis consolis lustrarent Procuratores, in Parochiâ *S. Thomæ* Martyris virum aliquem in adulterio deprehenderunt, cui quidem in tanti flagitii noxamuisse dicitur Pontem quo è dictâ Parochiâ in Castrum tendimus (is ad *Molendini* à Castro nuncupati partem supremam collocatur) quassum tunc temporis & collabentem, sumptibus suis reficiendo.

CIODLXXXII. Canc. idem Comes *Leycestr.*

Vicecanc. * *Robertus Hoveden*, S. Th. Prof. & Coll. *Omnium Animarum* Custos. xii. *Julii*.

Proc. { *Rob. Cooke*, è Coll. *Æneanensi*. }
Mr { *Joh. Browne*, ex *Æde Christi*.

Ipsam quo electi fuere Procuratores diem comperit non habeo; inter enim *Registri* anius finem & alterius initium omiſſa sunt dierum aliquorum acta, unde etiam accidit, ut electio præfata, mense *Aprili*, ineunte nimirum termino *Paschalis*, habita, scriptis minime sit mandata.

* Ib. in KK. 189. b. * Ib. 216. * Ib. 217. b. * Ib. in KK. 212. a. * Ib. 17. b. * A. 118. * KK. 246. a. * Ib. 236. * Ib. 262. b. * Ib. 254. * Ib. 288. a. * Ib. 277. * Ib. 278 279. * Ib. 312. b. * Ib. 300. b. * Ib. in KK. 336. b. * Ib. 237. b. * Ib. 345. b. * Ib. * Reg. Ma. fol. 12. a. 29. b. 30. b. 53. a. &c. * Reg. L. fol. 230.

CIODLXXXIII. Cancellarius idem Comes *Leycestr.*

Vicecancellar. * *Tho. Thornton*, S. Th. Baccal. & *Ædis Chr.* Canonicus. xi. *Julii* S. Theol. Professor actualiter per Doctorem *Humphrey* postridie creatus est.

Proc. {*Tho. Leyson*, è Coll. *Novo*} elect. in Convocat.
Mr ^b {*Rich. Eedes*, ex *Æde Chr.*} x. *Apr.*

Eorum in electione scrutatores erant D. *Edwardus Hoby*, Miles, ac *Henricus Jereys*, Sacre Theol. Baccalaureus. De Principis *Alasco*, vulgo *Laskey*, ad Academiam nostram adventu, hoc anno obtingente, in parte operis istius historica prædictum; addam tamen, quoties in publicum prodiret præcessisse Viri famulos, sceptrum tria argentea dextris gestantes.

CIODLXXXIV. Canc. idem Comes *Leycestr.*

Vicecanc. * *Johan. Underhill*, S. Theol. Prof. & Rector Collegii *Lincolniensis* xvi. *Julii*.

Proc. {*Tho. Smyth*, ex *Æde Christi*.

Mr {*Rich. Mercer*, è Coll. *Exon*.

Eorum electio in Registris non occurrit, è computis ^a tamen procuratoris vicelimo nono *Aprilis* inscribendam collegerim. Hoc anno Sacre Theol. Prof. per creationem evasere *Marmadukus Middleton*, Episcopus *Menevensis*, & *Johan. Long*, Archiepiscopus *Armachanus*.

CIODLXXXV. Canc. idem Comes *Leycestr.* qui in *Belgiam* inferiorem professionem hoc anno instituens, Deputatum in Cancellariatu designavit * D. *Thomam Bromley*, Militem ac supremum *Anglia* Cancellarium; cujus utique fidei ac tutelæ *Academiam Oxoniensem* quinto *Decembris* commendavit.

Vicecanc. ^f *Edm. Lilley*, S. Th. Professor, & Collegii *Balliolsensis* Magister, seu Præfectus. xvi. *Julii*.

Proc. {*Tho. Singleton*, è Coll. *Æntan*.} elect. in
Mr ^g {*Johan. Bennet*, ex *Æde Chr.*} Convocat.
xxi. *Apr.*

CIODLXXXVI. Canc. idem Comes *Leycestr.* ejusque Deputatus D. *Tho. Bromley*, Miles, Cancellarius hoc anno, tricesimo nempe *Julii*, nuncupatus.

Vicecanc. ^h *Daniel Bernard*, S. Th. Prof. & *Ædis Chr.* Canonicus (filius is erat *Thoma Bernard*, S. Theol. Professoris, & ejusdem *Ædis* Canonici) per *Bromleium*, Cancellarii Deputatum, designatus. viii. *Julii*.

Proc. {*Gul. Watkinson*, ex *Æde Chr.*.} elect. in
Mr ⁱ {*Ægidius Tomson*, è Coll. *Om. An.*} Convocat.
xiv. *Apr.*

Londini natus Procurator junior, in Collegium *Universitatis* admissus fuit an. dom. CIODLXXIV. ætat. xix. Post sexennium ad Collegium *Omium Animarum* commigravit; deinceps vero in Coll. *Magd.* S. Theologiæ Prælector, Ecclesiæ Cathedralis *Herefordiensis* Residentiarius, Capellanus regius, liberæ Capellæ de *Windsore* Decanus, ac demum Episcopus *Glocestriensis* emerfit. Diem obiit supremum xiv. mensis *Junii*, an. CIODCXII. *Windelsora* autem sepultus jacet. Hoc, ni fallor, anno prærogativas academicas labefactare nitebantur Oppidani; controver-

sia vero exinde coorta coram proceribus quibusdam ventilata est; cæterum brevitati studens, singula ejusdem capita, & negotii totius eventum, referre supersedeo.

CIODLXXXVII. Canc. idem Comes *Leycestr.*

Vicecanc. * *Franciscus Willys*, Art. Mag. Collegii Divi *Johan. Bapt.* Præses, & Ecclesiæ *Wigorniensis* Decanus. Per Cancellarium ipsum, in *Angliam* pridem reversum, xvii. *Julii* designatus fuit. Hoc eodem anno S. Theol. Professor emicuit.

Proc. {*Georgius Dale*, è Coll. *Oriet.*

Mr ^l {*Johan. Harmer*, è Coll. *Novo*.} xxvi
Apr.

Hi in Convocatione solenni cooptati fuere, præcedentis autem anni Procuratores Magistratum nuper in domo Congregationis deposuerunt.

CIODLXXXVIII. Canc. idem *Robertus Leycestr.* Comes; quem satis quarto *Septembris* concedentem excepit *Christophorus Hatton*, Eques aureæ Periscelidis (Togatus ille olim in Aulâ B. *Mariæ Virginis* nobiscum egerat) supremus *Anglia* Cancellarius, quem quidem in senatu academico, vicelimo prædicti mensis habito, supremum *Universitatis* nostræ Magistratum ^m renuntiatum offendo. Vacante munere illo Cancellarius natus emergerat nemo; negotia quævis academica expediente, inque electione retro dictâ præsidente, *Martino Heton*, Vicecancellario ab ipso *Leycestr.* Comite nuper constituto, Prætermittendum non est competitorem in ambiendo Cancellariatu fuisse virum ambitiosum, *Robertum Essexia* Comitem, quem sane muneris illius cupido haud vulgaris inceserat, fore nimirum spondentem, ut plurimum brevi apud gentem æque togatam ac loricatam autoritate valeret. Cæterum *Leycestr.* exemplo præmoniti academici, satis jam intelligebant, quam rei literariæ perinde ac ecclesiasticæ perniciosus esset Schismaticis patrocinatus Cancellarius; quam ob rem, acceptis porro *Hattoni* in gratiam *Joh. Whitgifti*, Archiepiscopi *Cantuariensis*, literis, rejiciendum omnino Comitem præfatum censebant Togati.

Vicecanc. ⁿ *Martinus Heton*, S. Th. Prof. ac *Ædis Christi* Canonicus. x. *Julii*. Virum hunc dignissimum quod attinet, *Londini* natus fuit, patre *Thoma Heton*, Mercatore, sanctimoniam vitæ singulari prædico; qui quidem regnante *Maria Antwerpia* degebat, Mercatorum *Anglorum* Præfectus, propter religionem Protestantium exulantes hospitio lubens excepit, & summâ humanitate tractavit. In patriam redux Urbis *Londini* Camerarius evasit, filium vero liberaliter pro rei domesticæ copiâ educandum ratus, ad Scholam *Westmonasteriensem* amandavit, unde anno CIODLXXI. in *Ædis Christi* Alumnum, una cum *Richardo Eedes* (de quo alibi in hoc opere mentionem reperies) cooptatus est. Anno CIODLXXIV. Artium Baccalaureus, anno autem LXXVIII. Magister emicuit, quo tempore Philosophus egregius, & facultate disputandi eximiam instructus habebatur. Ad Theologiam dein conversus, primis quibusque Concionatoribus nobiscum annumeratus est; cum *Ædis* vero *Christi* Canonicus annos aliquot egerat, Doctorem *Humphrey* fato jam functum, in Decanatu *Wintoniensi* excepit; tandemque Episcopus *Eliensis* evasit, interjectis post *Coxum* illâ in sede versatum annis quibusdam.

* *lb. in L. 236. a.*   ^b *lb. 234. a.*   ^c *lb. 240. b.*   ^d *In lib. comput. Procurat.*   ^e *Reg. L. ut sup. 283. a.*   ^f *lb. 285*
^g *lb. 48.*   ^h *lb. 286. a.*   ⁱ *lb. 64.*   ^j *lb. in L. 290.*   ^k *lb. 79. a.*   ^l *lb. 294. a.*   ^m *lb.*

Proc. {*Tho. Ravy*, ex *Aede Chr.*
Mr a {*Matthæus Gwynne*, è Coll. D. Job.

elect. xvii.
Apr. in Re-
gentium
& non Re-
gent. Con-
gregatione.

Vicecanc. idem & *Jameſus*, xvi. Julii per *Hatto-*
hum, in vivis adhuc agentem designatus.

Proc. {*Rich. Braumche*, ex *Aede Chr.*
Mr b {*Joh. Lloyd*, è Coll. Novo.
elect. in
Convoca-
tione. xiv.
Apr.

Hoc anno, xi. Apr. Magistrorum Artium in Album
relatus est *Robertus*, Comes *Essexia*; Gradu Ma-
gistrati apud *Cantabrigienses* pridem ornatus. Eo-
dem tempore Artium Magistri per creationem eva-
sere D. *Joh. Norris*, *Momonis*, apud *Hibernos*, Præ-
ses; D. *Rob. Sidney*, D. *Philip. Butler*; Milites,
Fulco Grevill, & *Franciscus Darſey*, Armigeri; qui
quidem omnes habitu, ut moris est, purpureo sunt
induti,

Londini, cum Doctoribus nonnullis, aliisque To-
gatis, profecti sunt Procuratores isti, Cancellarium
scilicet ad munus suum præsentaturi. Hanc primam
fane Cancellarii nostri præsentationem reperio.

CIOXXCII. Canc. idem Baro de *Buchhurst*,
aureæ Periscelidis Eques, & supremus *Anglia* The-
saurarius; Comes *Dorsetensis* à Rege *Jacobo* deinceps
creatus. Literas ille academicas nobiscum hauserat,
Artium vero Magister *Cantabrigia* postmodum crea-
tus, in Album denique nostrum Magistrale refere-
batur.

Vicecanc. Dr *Nicolaus Bonde*, Magistratu in isto
jam antea versatus xiii. Julii.

CIODLXXXIX. Cancellarius idem *Christophorus*
Hatton, Eques auratus, qui *Dudleium* quoque, *Ley-*
cestria Comitem, Senescalli apud *Cantabrigienses*
supremi in munere excepit.

Vicecancellarius b *Nicolaus Bonde*, S. Th. Prof.
& Præfex Collegii *Magdalenensis*. xvi. Julii.

Proc. {*Joh. Harding*, è Coll. *Magd.* } xxix.
Mr c {*Joh. Kyng*, ex *Aede Christi*. } Apr.

Decimo sexto Julii, *Carolus Blount* (is Comes
Devoniensis postmodo emicuit) & *Carolus Danvers*,
Milites, Artium creabantur Magistri.

Proc. {*Tho. Savile*, è Coll. *Merton*. } elect. in
Mr i {*Radolphus Winwood*, è Coll. *Magd.* } Convo-
cat. vi.
Apr.

Fatis *Londini*, duodecimo *Januarii*, concessit Pro-
curator senior, cujus in locum xv. mensis ejusdem
suffectus est Mr *Richardus Fisher*, Collegii quoque
Mertonensis Socius. Alterum quod attinet, in locum
equestrem à Rege *Jacobo*, *Richmondia* agente, eve-
ctus fuit xxviii. Jan. an. CIOXCVII. Legatione dein
missus ad *Batavos* reperitur; tandem vero primarius
Regni Secretarius evasit, fatoque illo, ni fallor, in
munere functus est an. Dom. CIOXCVII. Vice-
simo septimo *Septembris*, (*Oxonia* jam valedictura
erat *Serenissima Elizabetha*) in Convocatione, inter
horas septimam & octavam matutinas, habitâ, Gra-
du magistrati ornabantur *Wigornia*, *Cumbria*, &
Pembrochia Comites, *Johannes Wingfield*, *Tho.*
Conisby, & *Gul. Knollys*, Milites; præter Armigeros
bene multos, quorum nomina omittenda duco. In
Convocatione aliâ, inter horas quartam & quintam
pomeridianas celebratâ, eundem ad Gradum admis-
sus est illustrissimus vir, Dominus *Bewvoys la Noude*,
Christianissimi Regis *Gallia* Legatus, quo etiam Gra-
du eodem tempore ornati sunt Dom. *Mauditor*,
Gallus, ac *Edoardus Stafford*, Eques auratus *Anglus*.
Sub idem tempus *Oxoniam* pervenit, literas Can-
cellarii commendatitias secum adferens, Comes de
Mountbelliert, quem quidem Orationibus, ut par
erat, ac donis exceperunt Academici.

CIOXXC. Canc. idem *Hattonus*.

Vicecanc. d *Gul. James*, S. Th. Professor, ac
Ædis Christi Decanus. xv. Julii. Huic, dum ad-
mitteretur, sigillum, claves, codices, reliquaque
Magistratus insignia, flexis genibus tradidit *Bondus*.

Proc. {*Gasparus Colmer*, è Coll. *Mert.* } elect. i. die
Mr e {*Joh. Eveleigh*, è Coll. *Exon.* } term. Pas-
chatis.

CIOXXCI. Canc. idem *Hattonus*, quo diem xx.
Novembris obeunte, sollicitos admodum Togatos ha-
buit successoris electio. Alii, maxime vero Ca-
tharorum ad schisma propendentes, *Robertum* de
Evereux, *Essexia* Comitem, neque parum jam apud
Reginam valentem; alii autem *Thomam Sackville*,
Baronem de *Buchhurst*, præoptabant. Perceptis
tandem ab *Elizabethâ Buchhurstii* in gratiam literis,
eundem xvii. Decemb. cooptavimus, ad quem etiam
codicillum, electum significantem, post paulo
transmisimus. Solenne olim fuerat (velut è Catalo-
go isto facile colligendum) ut vel Magistratum de-
ponente, vel è vitâ migrante, Cancellario, muneris
illius insignia Procuratoribus traderet Commissarius,
ipsi vero Cancellario nato, hoc est Senjori Theolo-
go, eadem deferrent. Nunc autem Vicecancellariatu
abire recusavit *Jameſus*, id quod lites graviores To-
gatos inter accendit, siquidem Congregationibus in-
teresse detrectavit *Lloydus*, Procurator junior, qui
secundo speciatim *Decembris* (illo die ad gradus erant
præsentandi Academici complures) Senaculum in-
gressus, contra negotia omnia tunc temporis transi-
genda palam protestabatur, seque foras confestim
propriens, nil quicquam quod muneris sui esset præ-
stiturum denuntiavit, priusquam aut Cancellarius de-
ligeretur, aut Subsellium occuparet Cancellarius na-
tus.

CIOXXCIII. Canc. idem Baro de *Buchhurst*.
Vicecanc. i Dr *Edm. Lillie*, munere illo pridem
functus. xvii. Julii.

Proc. {*Gul. Aubrie*, ex *Aede Chr.* } xxvi.
Mr m {*Rich. Lateware*, è Coll. D. Job. } Apr.

Statim à discessu Comitiss *Mountbelliert* *Oxo-*
niam inivit Comes de *Solmes*; hunc autem literas
Comitiss *Essexia* tradentem perbenigne tractarunt To-
gati,

CIOXXCIV. Canc. idem Baro de *Buchhurst*.
Vicecanc. idem * *Lillius*, xx. Junii denuo suffe-
ctus, & pro arbitrio Cancellarii duraturus.

Proc. {*Hen. Foster*, è Coll. *Ænean.* } x.
Mr o {*Hen. Cuffe*, è Coll. *Merton*. } Apr.

* *Ib.* in L. 91. a. b *Ib.* 297. a. c *Lib. comp. Proc.* * *Ib.* in L. 243. a. * *Ib.* 119. b. * *Ib.* 150. &c. * *Ib.* 250.
a. b *Ib.* 248. b. * *Ib.* 253. b. * *Ib.* in L. 265. a. * *Ib.* 261. b. * *Ib.* 260. a. * *Ib.* 271. * *Ib.* 268.

CIODXCV. Cancellarius idem Baro de **Buckhurst**.

Vicecanc. idem * *Lillius*, literarum à Cancellario anno prægresso datarum virtute suffectus.

Proc. { *Rob. Tynley*, è Coll. *Magd.* } ult.
Mr ^b { *Gul. Prichard*, ex *Æde Chr.* } Apr.

CIODXCVI. Canc. idem Baro de **Buckhurst**.

Vicecanc. * *Tho. Ravys*, S. Th. Professor, ac *Ædis Christi* Decanus. *III. Julii*.

Proc. { *Abel Gower*, è Coll. *Oriel.* } XXI:
Mr ^d { *Rowl. Searchfield*, è Coll. *D. Joh.* } Apr.

Londini natus Procurator junior, Collegii *Divi Joh. Baptistæ* Socius evaserat, ubi etiam S. Th. Baccalaureatu auctus est. Dein Vicarius de *Emley*, in agro *Northamptonensi*, Rector de *Bowthorp*, in agro *Glocestriensi*, Vicarius de *Cheribury*, in agro *Oxonienſi*, & pacis ibidem Justitiarius, denique autem Episcopus *Bristolienſis* emerſit, eaque in sede, mense *Octobri*, an. CIODCXXII. animam efflavit.

CIODXCVII. Canc. idem Baro de **Buckhurst**.

Vicecanc. idem * *Ravysius*, *xiv. Julii*.

Proc. { *Joh. Parkhurst*, è Coll. *Magd.* } VI.
Mr ^f { *Rich. Trafford*, è Coll. *Merton.* } Apr.

CIODXCVIII. Canc. idem Baro de **Buckhurst**.

Vicecanc. * *Tho. Singleton*, S. T. Prof. & Collegii *Æneanensis* Principalis. *x. Julii*.

Proc. { *Edw. Gee*, è Coll. *Ænean.* } XXVI.
Mr ^h { *Henr. Belyngbam*, è Coll. *Novo.* } Apr.

Hoc anno, statim post Comitiam, Artium Magistrorum in Album relatus (seu ut nos loquimur incorporatus) fuit *Rogerus Comes Rutlandia*; Graduq; porro eodem ornati sunt Milites complures & Armigeri, quorum nomina brevitatis gratiâ prætermittenda.

CIODXCIX. Canc. idem Baro de **Buckhurst**.

Vicecanc. ⁱ *Tho. Thornton*, S. Th. Professor. *xvi. Julii*. Is *Ædis Christi* Alumnus, quem Studentem vocant, favente *Treshamo* ac promovente, sub exitum Regni Reginae *Maria* evaserat; anno autem CIODLXX. S. T. Baccalaureus, annoque LXXXII. ejusdem facultatis Professor, & Vicecancellarius academicus emerſit.

Proc. { *Gul. Osbourne*, è Coll. *Om. Anim.* } XVIII.
Mr ^k { *Franciscus Sydney*, ex *Æde Chr.* } Apr.

Hoc anno creatus est Sacrae Theol. Professor *Henricus Cotton*, Artium Mag. & Episcopus *Sarisburiensis*; eandem oratione facundâ (illius ejusmodi erat initium *Zacharia quidam de Divino quo, Viri gravissimi &c.*) collaudante Doctore *Holland*, Sacrae Th. Prælectore regio.

CIODC. Canc. idem Baro de **Buckhurst**.

Vicecanc. ^l *Georgius Abbot*, S. Th. Prof. Collegii *Universitatis* Magister, seu Præfectus, & Ecclesiae *Wintoniensis* Decanus. *xv. Julii*.

Proc. { *Nicol. Langford*, ex *Æde Chr.* }
Mr ^m { *Laur. Humphrey*, *Laur. fil.* è } 11. Apr.
Coll. *Magdalenensi*.

CIODCI. Canc. idem Baro de **Buckhurst**.

Vicecanc. * *Georgius Ryves*, S. Th. Prof. & Collegii *Novi Custos*. *xvii. Julii*.

Proc. { *Georgius Benson*, è Coll. *Reginensi.* } XXI:
Mr ⁿ { *Gerardus Massey*, è Coll. *Ænean.* } Apr.

CIODCII. Canc. idem Baro de **Buckhurst**.

Vicecanc. * *Joh. Howson*, S. Th. Prof. ac *Ædis Christi* Canonicus. *xv. Julii*. Episcopus *Oxonienſis* postmodo emerſit.

Proc. { *Dan. Pury*, è Coll. *Magd.* } XIV.
Mr ^o { *Gualt. Bennet*, è Coll. *Novo.* } Apr.

CIODCIII. Canc. idem Baro de **Buckhurst**.

Vicecanc. * *Abbotus*. *xxiii. Julii*.

Proc. { *Christoph. Dale*, è Coll. *Mert.* } IV.
Mr ^s { *Gul. Laud*, è Coll. *D. Joh. Bapt.* } Maii

CIODCIV. Canc. idem Baro de **Buckhurst**; in Comitum *Dorsetensem* hoc anno evectus.

Vicecanc. * *Johan. Williams*, S. Th. Prof. Collegii *Jesu* Principalis, & ex institutione Dominae *Margarita* publicus Theologiae Prælector. *xiv. Julii*.

Proc. { *Gul. Ballow*, ex *Æde Chr.* } XVIII.
Mr ^u { *Georg. Darrell*, è Coll. *Om. An.* } Apr.

CIODCV. Canc. idem Comes *Dorsetensis*.

Vicecanc. idem * *Abbotus*. *xvi. Julii*.

Proc. { *Rich. Fitzherbert*, è Coll. *Novo.* } XI.
Mr ^v { *Joh. Hammer*, è Coll. *Om. Anim.* } Apr.

Oxonia hoc anno agente *Jacobo*, per venerabilem Convocationis Domum ex dispensatione concessum est (id in tricesimum *Augusti* diem cadit) ut Serenissimæ Regiæ Majestatis Consilarii, Comites, Barones, alique Nobiles, Equites aurati, & alii egregii viri admitterentur ad gradum Magisterii in Artibus in hac Academia, necnon qui essent Doctores & Magistri in Academia *Cantabrigiensi* sive in Academia *S. Andrea* apud *Scotos*, ut essent in eodem loco & statu hic apud nos *Oxonienſes* quo apud suos, &c. virtute cujus dispensationis honoratissimi & Nobiliss. Viri subscripti viz. Illustriss. Princeps Dux *Lenoxia*, Comes *Northumbria*, Comes *Oxonia*, Comes *Essexia*, Comes *Pembrochia*, Comes de *Monte Gomeri*, Vicecomes de *Cranbourne*, *Johannes* Episcopus *Oxon.* *D. Theophilus* Baro de *Walden*, *D. Baro de Effingham*, *D. Baro de la Ware*, *D. Baro Chandois*, *D. Baro Compton*, *D. Baro Kingloys*, *D. Baro Erskyn*, creabantur Artium Magistri, & juramentum susceperunt ad observanda statuta, libertates, privilegia & consuetudines hujus Universitatis, &c. In eadem convocatione illustrissimi Comites *Suffolcia*, & *Sarisburiæ*, Magistri *Cantabrigia* creati, incorporantur huic Universitati. Illustriss. etiam Comites *Rutlandia*, *Wigornia*, & *Northamptonia*, Magistri Artium antea creati, in dicta convocatione subsellia occuparunt, & tanquam Magistri Artium suffragia ferebant. Virtute etiam prædictæ dispensationis, Equites subscripti

* *Reg. Ma. fol. 4. a.* ^b *Ib. b.* ^c *Ib. 18. a.* ^d *Ib. 15. a.* ^e *Ib. 28. b.* ^f *Ib. in Ma. 23. b.* ^g *Ib. 35. a.* ^h *Ib. 33. a.* ⁱ *Ib. 40. a.* ^k *Ib. 37. b.* ^l *Ib. 47. a.* ^m *Ib. 42. b.* ⁿ *Ib. 55. a.* ^o *Ib. 51. a.* ^p *Ib. 70. a.* ^q *Ib. 65. b.* ^r *Ma. fol. 75. a.* ^s *Ib. 72. b.* ^t *Ib. 81. b.* ^u *Ib. 79. b.* ^v *Ib. 88. a.* ^w *Ib. 84. a.*

viz. *Hen. Nevill, Thom. Chaloner, Gul. Herbert, Tho. Cornwallis, David Foulis*, &c. creabantur Artium Magistri & iuramentum susceperunt ad observandum, &c. Eodem pariter Gradu aucti fuerunt *Johan. Digbey*, ac *Georgius Calvert*, & alii quidam Armigeri. Incorporatus quoque fuit *Craigus* quidam, natione *Scotus*, ex Academia vero *Basileensi* Medicinæ Doctor, regiarque Majestati à curandâ valetudine; præter Doctores nonnullos & Magistros *Cantabrigienses*, unumque & alterum ex Academia *S. Andreae*, apud *Scotos*. His autem peractis supplicant illustrissimi & honoratissimi Comites & Barones, ut liberam haberent suffragandi potestatem tam in hac venerabili Domo Convocationis quam in alterâ Congregationis; quod quidem simpliciter concessum est.

C10DCVI. Cancellarius idem Comes *Dorsetensis*.

Vicecancellarius ^a *Henricus Ayray*, S. Th. Prof. & Collegii *Reginensis* Præpositus. xviii. Julii.
Proc. { *Sim. Baskerville*, è Coll. *Exon.* } ult.
Mr ^b { *Jacobus Mabbe*, è Coll. *Magd.* } Apr.

C10DCVII. Canc. idem Comes *Dorsetensis*.
Vicecanc. ^c *Job. Kyng*, S. Theol. Prof. & Aedis *Christi* Decanus. xvii. Julii.

Proc. { *Nathan. Brent*, è Coll. *Merton.* } xv.
Mr ^d { *Job. Tolson*, è Coll. *Oriel.* } Apr.

C10DCVIII. Canc. idem Comes *Dorsetensis*.
Hic medio *Aprili* fatis concessit, defuncti vero in locum, vicesimo secundo mensis ejusdem, ^e substituitur *Richardus Bancroft*, Archiepiscopus *Cantuariensis*. Apud *Farnworth*, in agro *Lancastriensi*, mense *Septembri*, an. C10DXLIV. natus erat Archipræsul iste, eruditione autem academicâ in Coll. *Christi* primum imbutus, ad Collegium *Jesu*, apud *Cantabrigienses*, commigravit; dein vero, promovente Doctore *Hugone Curwyn*, avunculo suo, ejusque Ecclesiæ Archiepiscopo, Præbendarius *Dubliniensis* evasit. Illo fatis concedente, factus est *Coxi*, Episcopi *Eliensis*, Sacellanus, à quo Rectoriâ de *Tebertham*, haud procul *Cantabrigiâ* donatus fuit. Hinc, anno scilicet C10DLXXX. S. Theol. Baccalaureus, ac decurso inde quinquennio Professor emicuit; & sub id *D. Christophoro Hatton*, Equiti aurato, a sacris esse cœpit, cujus operâ Ecclesiæ *Divi Petri Westmonasteriensis* Præbendarius emerfit, unde ad Episcopatum *Londinensem* facilior viro patebat aditus.

Vicecanc. idem ^f *D. Kyng*. xvi. Julii. Is acerrimum sese præstitit privilegiorum academicorum defensorum.

Proc. { *Edw. Underhill*, è Coll. *Magd.* } vi.
Mr ^g { *Job. Hamden*, ex Aede *Chr.* } Apr.

C10DCIX. Canc. idem *Bancroftus*, Archiepiscopus *Cantuariensis*.

Vicecanc. idem ^h *D. Kyng*. xiv. Julii.
Proc. { *Carolus Greenwood*, è Coll. *Univers.* } xxvi.
Mr ⁱ { *Job. Flemmyng*, è Coll. *Exon.* } Apr.

Hoc anno, mense nimirum *Augusto*, prorumpente peste dissipati sunt Academici, quorum plerique non ante Festum *Omnium Sanctorum Oxoniæ* revolarunt.

C10DCX. Canc. idem *Bancroftus*. Is è vitâ migravit secundo *Novembr.* die, cujus postredie in lo-

cum ^k suffectus est *D. Tho. Egerton*, Baro de *Ellesmere*, supremus *Angliæ* Cancellarius, & Regiæ Majestati à sanctioribus Consiliis. Familiâ antiquâ *Egertonorum* apud *Kidley*, in agro *Cestriensi*, oriundus erat; in Collegio autem *Aeneasensi* literas academicas, inque Hospitio *Lincolniensi Lond.* jus municipale edoctus fuerat; anno vero C10DLXXXI. Regiæ *Elizabethæ* Sollicitator, quem vocant, generalis evaserat. Anno C10DXCII. Attornatus ejusdem generalis; XCIV. Magister Rotulorum; XCVI. supremus *Angliæ* Cancellarius; anno denique C10DCIII. Baro de *Ellesmere*, in agro *Salopiensi*, evehente *Jacobo* nec ita post Vicecomes de *Brackley*, in agro *Northamptonensi*, emicuit. Vir sane integerrimus, & morum gravitate ac prudentiâ singulari præditus erat; Juris porro municipalis Professoribus plerisque; omnibus antecelluit, matrique Academiae tam subsidio fuit quam ornamento. Edidit;

Orationem in Camera Schaccarii de postnatis habitam. Lond. 1609. angl.

Observationes quasdam de munere supremi Angliæ Cancellarii. Lond. 1651. angl.

Londini in Aedibus Archiep. *Eboracensis* vulgo *Pork house* dictis, xv. Martii, anno C10DCXV. animam efflavit, & in Ecclesiâ *Duddlestonensi*, in agro *Cestriensi*, sepultus jacet, velut mihi per literas nuntiavit celeberrimus *Dugdalus*, pro partibus *Angliæ borealibus* Rex Armorum.

Vicecanc. ^l *D. Kyng*. xiv. Julii. Ad Episcopatum *Londinensem* post brevi evectus est.

Proc. { *Rob. Pynke*, è Coll. *Novo.* } xviii.
Mr ^m { *Sam. Radclyffe*, è Coll. *Aeneas.* } Apr.

C10DCXI. Canc. idem *Egertonus*.

Vicecanc. ⁿ *D. Singleton*. xii. Aug.
Proc. { *Norwich. Spakeman*, ex Aede *Chr.* } iii.
Mr ^o { *Job. Dunster*, è Coll. *Magd.* } Apr.

Hoc anno *Oxoniæ* publice concremata sunt opera *Conradi Vorstii*.

C10DCXII. Canc. idem *Egertonus*.

Vicecanc. idem ^p *Singletonus*. xxviii. Julii.
Proc. { *Tho. Seller*, è Coll. *SS. Trin.* } xxii.
Mr ^q { *Rich. Corbet*, ex Aede *Chr.* } Apr.

C10DCXIII. Canc. idem *Egertonus*.

Vicecanc. idem ^r *Singletonus*. xxiv. Julii.
Proc. { *Ant. Richardson*, è Coll. *Reginensi* } xiv.
Mr ^s { *Vincentius Goddard*, è Coll. *Magd.* } Apr.

Hoc anno, vicesimo scilicet primo *Februarii*, propter operam Academiae nostræ, in causis ejusdem agendis ac defendendis, feliciter navatam, Artium Magister, in Aedibus suis *Lond.* apud Hospitium *Servientium* (vulgo *Serjeants Inne*) præsentibus Vicecancellario, Procuratore utroque & Academicis aliis quinque, creatus est *D. Johannes Doderidge*, Miles & Banci regii *Justitiariorum* unus. Plura de ipso habes in Collegio *Exoniensi*.

C10DCXIV. Canc. idem *Egertonus*.

Vicecanc. ^t *Gul. Goodwyn*, S. Th. Professor, ac Aedis *Christi* Decanus. xv. Julii.

^a *Ib.* in *Ma.* 96. ^b *Ib.* 93. ^c *Reg. K.* fol. 9. b. ^d *Ib.* 6. b. ^e *Ib.* 19. a. ^f *Ib.* 28. b. ^g *Ib.* 16. b. ^h *Ib.* 39. b. ⁱ *Ib.* 34. ^k *Ib.* in *K.* fol. 59. a. ^l *Ib.* 55. b. ^m *Ib.* 50. b. ⁿ *Ib.* 69. ^o *Ib.* 65. b. ^p *Ib.* 92. ^q *Ib.* 84. ^r *Ib.* 128. b. ^s *Ib.* 120. b. ^t *Ib.* 150. a.

Proc. *Jenkyntius Vaughan*, è Coll. *Om. An.* } *iv.*
Mr ^a *Sam. Fell*, ex *Æde Christi*. } *Maii.*

CIODCXV. Cancellarius idem *Egertonus*.

Vicecanc. idem ^b *Goodwynus*. xvii. *Julii*, de quo solenniter admissio, & juramentis onerato, mentio non occurrit.

Proc. *Hugo Dicus*, è Coll. *Ænean.* } *xix.*
Mr ^c *Rich. Baylie*, è Coll. *D. Joh. Bapt.* } *Apr.*

CIODCXVI. Canc. idem *Egertonus*, nunc temporis Vicecomes de *Brackley*. Is Cancellarium, xxiv. *Iannarii*, ultro ^d exiit, eique undè Togatorum omnium consensu, vicesimo nono mensis ejusdem, subrogatus est *D. Gul. Herbert*, Comes *Pembrochiensis*, aureæ Periscelidis Eques, familiæ regię Camerarius, &c.

Vicecanc. ^e *Arthurus Lake*, S. Th. Prof. & Collegii *Novi* Custos. xvii. *Julii*.

Proc. *Rob. Sanderfon*, è Coll. *Lincoln.* } *x.*
Mr ^f *Carolus Crook*, ex *Æde Christi*. } *Apr.*

CIODCXVII. Canc. Comes *Pembrochiensis*, è Collegio *Novo* Togatus quondam *Oxonienfis*.

Vicecanc. ^g *Dr Goodwyn*. xvii. *Julii*.

Proc. *Franciscus Grevill*, è Coll. *Merton.* } *ult.*
Mr ^h *Iohan. Harris*, è Coll. *Novo.* } *Apr.*

CIODCXVIII. Cancellar. idem Comes *Pembrochiensis*.

Vicecanc. idem ⁱ *Goodwynus*. xvii. *Julii*.

Proc. *Dan. Ingoll*, è Coll. *Reginenfi.* } *xv.*
Mr ^k *Ioh. Drope*, è Coll. *Magdal.* } *Apr.*

CIODCXIX. Canc. idem Comes *Pembrochiensis*.

Vicecanc. *Iob.* ^l *Prideaux*, S. Th. Prof. & Collegii *Exoniensis* Rector, seu Præfectus. xvii. *Julii*.

Proc. *Christoph. Wren*, è Coll. *D. Iob. Bapt.* } *vii.*
Mr ^m *Brianus Duppa*, è Coll. *Omn. Anim.* } *Apr.*

Continuâ munerum aliorum serie, Decanus *Windsorforianus*, & *Wolverhamptonienfis*, necnon Ordinis honoratissimi aureæ Periscelidis Registrarius, evasit Procurator senior; *Wrennii*, Episcopi *Eliensis*, frater natu minor. *Blechingdonæ*, in Comit. *Oxon.* xxix. *Maii*, an. CIODECLVIII. è vitâ migravit, & ibidem in Ecclesiâ Cancelli sepultus fuit. Procuratorem alterum quod attinet, plura de ipso inter Collegii *Omnium Animarum* scriptores reperienda.

CIODCXX. Canc. idem Comes *Pembrochiensis*.

Vicecanc. idem ⁿ *Prideauxius*. xxi. *Julii*.

Proc. *Matth. Osbourne*, è Coll. *Wadham.* } *xxvi.*
Mr ^o *Sam. Smyth*, è Coll. *Magdal.* } *Apr.*

Decimo septimo *Iunii* fati concessit Procurator junior, eumque xx. mensis ejusdem die ^p excepit Mr *Iho. Fox*, è Coll. pariter *Magdalenens.*

CIODCXXI. Canc. idem Comes *Pembrochiensis*.

Vicecanc. ^q *Gul. Piers*, S. Th. Prof. *Ædis Christi* Canonicus, & Ecclesiæ *Cestrienfis* ac deinde *Petro-*

burgensis, Decanus. xx. *Julii*. Episcopus *Batbo-Wel-*
lensis postmodum emicuit.

Proc. *Mathias Style*, è Coll. *Exon.* } *xi.*
Mr ^r *Nicolaus Baylie*, è Coll. *C. Chr.* } *Apr.*

Neminem è Coll. *Corp. Christi* ante *Baylium* istum; procuratorio munere functum constat.

CIODCXXII. Canc. idem Comes *Pembrochiensis*.

Vicecanc. idem ^s *Dr Piers*. xvii. *Julii*.

Proc. *Giffinus Hyggs*, è Coll. *Merton.* } secundo
Mr ^t *Rich. Steward*, è Coll. *Om. An.* } *Maii.*

Decanus *Lychfeildienfis* Procurator junior, alter autem Decanus *Westmonasterienfis* tandem emerfit.

CIODCXXIII. Canc. idem Comes *Pembroch.*

Vicecanc. idem ^u *Dr Piers*. xxi. *Julii*.

Proc. *Ioh. Smyth*, è Coll. *Magd.* } *xxiii.*
Mr ^v *Gul. Oldis*, è Coll. *Novo.* } *Apr.*

CIODCXXIV. Canc. idem Comes *Pembrochiensis*.

Vicecanc. ^w *Prideauxius* præfatus, eodemque in munere nuper versatus. xxvi. *Julii*.

Proc. *Dan. Escote*, è Coll. *Wadhamens.* } *vii.*
Mr ^x *Rich. Hill*, è Coll. *Æneanens.* } *Apr.*

Hoc anno acerrima obtigit, & qualem vix quiscquam hominum recordaretur, de munere procuratorio contentio. Siquidem quatuor fuere competitores, quorum alter, *Warnerus* nuncupatus, cccxxix. alter autem, cui nomen *Parsonus*, cccxlvii. sortitus fuerat suffragia. Hi è Collegio *Divi Ioh. Baptistæ* erant; *Escotum* autem & *Hillum* quod attinet, hic ccliii. ille vero cclv. suffragiis cooptatus est; durante in horam nonam pomeridianam scrutinio. Cæterum anno CIODCXXVI. in Senatu academico frequentiori delecti fuere Procuratores; utpote in quo suffragia cicolxxviii. numerata comparent. Dum *Wodstochia* hoc anno ageret Rex *Iacobus*, Convocationem (xxv. *Aug.*) celebrarunt Academici, in quâ. i. Honoratissimus *Antonius Rufaus* Marchio de *fiat*, &c. Confiliarius à Sanctoribus & Secretioribus Regis Christianissimi Confiliis, Præfectus primarius Equorum Regiæ Majestatis, Magister Metallariorum Regni Gallici, & Legatus Extraordinarius è *Gallia*, admissus fuit ad eundem gradum (Magistrallem scilicet) in hac Acad. quo adornatus fuerat in Acad. *Cantabrigiens.* ii. Honoratiss. *Robertus* Comes *Warwicens.*, Baro de *Leez*, &c. iii. Honoratiss. *D. Gaspardus d'Algre*; Eq. aur. Comes de *Beau-voir*, Dominus Baro de *Witbroux*, &c. Capitaneus l. Militum ex ordinatione Regis Christianissimi, ad eundem uterque gradum admissi sunt in hac Academia quo adornati fuerant in Acad. *Cantabr.* iv. Honoratiss. *D. Iacobus de la Mariniere*, Baro de *Donmartin*, *Gruchy*, *Borribet*, &c. Præfectus ordinarius Equorum Regis Christianissimi, Magister in Artibus creatus erat. v. Ornatiss. & egreg. Vir *Ludovicus Lemkner* Eq. aur. ceremoniarum Regis *Angliæ* Magister admissus ad eundem gradum, quo adornatus fuerat in Acad. *Cantabr.* &c. &c.

CIODCXXV. Canc. idem Comes *Pembrochiensis*.

^a *Ib.* in *K.* 243. *b.* ^b *Ib.* 167. *a.* ^c *Ib.* 160. *b.* ^d *Reg. N.* fol. 34. *b.* & *c.* ^e *Ib.* 28. *a.* ^f *Ib.* 39. *b.* ^g *Ib.* 49. *b.*
^h *Ib.* 44. *b.* ⁱ *Ib.* 66. *b.* ^j *Ib.* 60. *a.* ^k *Ib.* 77. *a.* ^l *Ib.* 71. *b.* ^m *Ib.* 92. *b.* ⁿ *Ib.* 85. *b.* ^o *Ib.* 91. *b.* ^p *Ib.* in *N.*
120. ^q *Ib.* 105. *b.* ^r *Ib.* 148. ^s *Ib.* 142. *b.* ^t *Ib.* 164. *b.* ^u *Ib.* 161. *b.* ^v *Ib.* in *N.* 190. *a.* ^w *Ib.* 157. *a.*
Vicecanc.

Vicecancellarius idem * *Prideaux*. xix. Julii.

Proc. { *Nicolaus Brooks*, è Coll. *Oriel*. } xxvii.

Mr ^b { *Sam. Marsh*, è Coll. *SS. Trin.* } Apr.

CIODCXXVI. Cancellarius idem Comes *Pembroch*.

Vicecanc. * *Gul. Iuxon*, LL. Dr Coll. Divi *Iohan. Bapt. Præses*, & parvo temporis intervallo Decanus *Wigorniensis*, &c. xxii. Julii.

Proc. { *Hoptonus Sidenham*, è Coll. *Magd.* } xix.

Mr ^a { *Dionysius Prideaux*, è Coll. *Exon.* } Apr.

CIODCXXVII. Canc. idem Comes *Pembroch*ien-
fis.

Vicecanc. idem * *Iuxon*. xix. Julii.

Proc. { *Hugo Halswell*, è Coll. *Om. Anim.* } quatto
Mr ^c { *Franciscus Hyde*, ex *Æde Christi*. } Apr.

His fasces xxii. Apr. an. CIODCXXVIII. depo-
nentibus, Procuratores nati emerere Mr *Gul. Hyde*
& Mr *Isaacus Taylour*, qui quidem non ante xiii. se-
quentis Junii Procuratoribus veris insignia tradide-
runt, neque enim terminatæ prius fuere de iisdem
adlegendi jure coortæ pridem lites. Vide plura in
parte operis historica sub anno CIODCXXVIII.

CIODCXXVIII. Canc. idem Comes *Pembra-*
*ch*ienfis.

Vicecanc. & *Acceptus Frewen*, S. Theol. Prof. & Col-
legii *Magdalenensis* Præses. xxiv. Julii.

Proc. { *Rob. Williamson*, è Coll. *Magdal.* } xiiii.

Mr ^b { *Rob. Lloyd*, è Coll. *Iesu*. } Junii

Interposita autoritate regia designati sunt, ve-
lut alibi dictum, Procuratores isti. Notandum vero
quod Constitutiones i quasdam novas, Procurato-
rum electionem tangentes, transmiserat mense Apr.
Cancellarius, unde quidem ad pauciores recidit in
eadem suffragandi potestas, turbis variis exinde
coortis exagitata aliquandiu Academia, idque eo
magis, quod *Oxoniam* jam undique confluerant
Ecclesiarum Rectores ac *Vicarii* & *Curati* denique
Parochiales; quorum nonnulli ex ipsa *Wallia Lloydii*
in gratiam advolarant. Hanc ob rem visum est Aca-
demie Primoribus, togatæ gentis diffidia compo-
nere interim satagentibus, Procuratorum electio-
nem in aliud tempus rejicere; rebus vero nostris quo-
dammodo pacatis, cooptati demum fuere, interven-
iente (prout retro dictum) mandato regio, *Wil-*
liamsonus & *Lloydius*. Atque ea primum ratione va-
cillabat antiqua illa Procuratores, in domo Convoca-
tionis, & per scrutinium, cooptandi consuetudo;
quam sane anno ab inde proximo abrogatam peni-
tus, & evanescentem deprehendes.

CIODCXXIX. Canc. idem Comes *Pembroch*ien-
fis.

Vicecanc. idem * *Frewenus*.

Hoc anno visum est Regi *Carolo*, pacem academi-
cam unice intuenti, publicam illam Procuratorum
electionem abolere, & in privatam quodammodo
convertere, assignatis Collegio cuique, pro Toga-
torum singula incolentium numero, vicibus quibus-
dam, annorum viginti ac trium circulo serie continuâ
recurrentibus. De Cyclo isto procuratorio ab *Heg-*
gio è Coll. *C. C.* præcipue facto fusius in parte operis

hujusce historica differuimus, quapropter pauciora
nunc temporis de illo subtexenda; addam unice,
eundem saluberrimum ab inde expertos academicos;
& fieri jam vix posse ut iisdem in adlegendis dein-
ceps collidantur. E cyclo autem illo Procuratores
primi omnium evasere.

Proc. { *Fbo. Atkynson*, è Coll. *D. Job. Bapt.*

Mr ^a { *Gul. Strobe*, ex *Æde Christi*,

xv. Apr.
in Con-
voca-
tione
præsen-
tati.

CIODCXXX. Canc. idem *Gulielmus*, Comes
*Pembroch*ienfis, qui decimo Aprilis animam efflavit;
id quod fore prædixerat, *Thomas Allen*, ex *Aulâ Glo-*
cestriensi. Illum duodecimo mensis ejusdem m ex-
cepit *Gulielmus Laud*, S. T. P. Collegii Divi *Iohan.*
Bapt. olim Præses, nunc vero Episcopus *Londinensis*;
quem quidem in Convocatione, ad Divi *Pauli*
Lond. xxviii. præfati Aprilis habitâ, confirmatum
invenio.

Vicecanc. * *Gul. Smyth*, S. Th. Prof. & Colle-
gii *Wadhamensis* Custos. xvii. Julii.

Proc. { *Radolphus Austen*, è Coll. *Magd.* } xvii. Apr.
Mr ^c { *Henr. Stringer*, è Coll. *Novo.* } præsent.
seu admis-
si.

CIODCXXXI. Canc. idem Dr *Gul. Laud*, Epif-
copus *Londinensis*.

Vicecanc. idem * *Smythius*. xvi. Julii

Proc. { *Athertonus Bruche*, è Coll. *Ænean.* } xx.

Mr ^c { *Job. Doughy*, è Coll. *Merton.* } Apr.

His ex mandato (velut in Hist. ad hunc animum
prædiximus) regio amotis, in reliquam anni partem
juxta Cyclum procuratorium subrogati sunt,

Proc. { *Job. Earles*, è Coll. *Merton.* } xxvi.

Mr ^c { *Laurentius Washington*, è Coll. *Æn.* } Apr.

CIODCXXXII. Canc. idem *Laudus*.

Vicecanc. * *Brianus Duppa*, S. Th. Professor, ac
Ædis Christi Decanus. xix. Julii.

Proc. { *Rich. Chaworth*, ex *Æde Christi*. } xi.

Mr ^c { *Job. Meredith*, è Coll. *Om. Anim.* } Apr.

Hoc anno, decimo nempe tertio Martii, Gradus
magistrali ornabantur juvenes duo nobiles, nimirum
Johannes Oxensierne Baro de *Bemetio*, Dominus
de *Stholm*, & *Cydoon*, & *Gustavus Horne*,
Dominus de *Bambas*, & *Purhala*. Præsentati
fuere per D. *Gulielmum Fleetwood*, Equitem auratum
& Artium ex Academia *Cantabrigiensi* Magistrum,
eundem ad Gradum jam tum * admissum. Tantâ
magnates hosce peregrinos observantiâ colebat Vi-
cecancelarius, ut eorundem admissionem verbis istis
decorandam crediderit, Gradum ambiunt Magistri in
Artibus duo nobiles juvenes, quorum alterius pater,
alterius patruus, pro aris & foris, pro religione, pro
libertate denique totius Germaniæ, tanquam duo fulmi-
na belli, in terrorem domus Austriæ jamdudum emicue-
runt. Juvenes istos quod porro attinet, natione *Succi-*
erant, loco sane illustrissimo nati; literas vero Can-
cellarii commendatrices adferentes humaniter admo-

* Ib. in N. 211. b.   b. Ib. in N. 205. b.   c. Ib. 226.   d. Ib. 220. a.   e. Ib. 246. a.   f. Ib. 241. a.   g. Ib. in N.
265. b.   h. Ib. 262. a.   i. Ib. 253. b.   k. Reg. R. fol. 111. b.   l. Ib. 8. b.   m. Ib. 19. b.   n. Ib. 20. b.   o. Ib. 25. a.   p. Ib.
18. b.   q. Ib. in R. fol. 35.   r. Ib. 32. a.   s. Ib. 38. b.   t. Ib. 48.   u. Ib. 44. a.   v. Ib. 55.

dum à Togatis tractabantur ; magni pretii Chirothecis, necnon literis de gradu testimonium perhibentibus, chartæ pergamenæ inscriptis, ac sigillo academico munitis, in Pyxidibus autem argenteis depositis, donati.

CIODCXXXIII. Cancellarius idem *Laudus*, qui ineunte mense *Septembri* Archiepiscopus *Cantuariensis* emicuit.

Vicecancellarius idem ^a *Dr Duppa*. xxii. *Julii*. Is (cui in disciplinam postmodo traditus fuit *Carolus Princeps*) Episcopus *Cicestriensis*, tum *Sarisburyensis* & postea *Wintoniensis* emerfit.

Proc. ^a *Tbo. Whyte*, è Coll. *Corp. Christi*. } ii.
Mr ^b *Freemans Page*, è Coll. *Exon.* } *Maii*.

CIODCXXXIV. Canc. idem *Laudus*.

Vicecanc. ^c *Robertus Pinke*, S. Th. Prof. & Collegii *Novi* Custos. xxvi. *Julii*.

Proc. ^a *Herbertus Pelham*, è Coll. *Magd.* } xvi.
Mr ^d *Johannes Warren*, è Coll. *Wadham*. } *Apr.*

CIODCXXXV. Canc. idem *Laudus*.

Vicecanc. idem ^e *Robertus Pinke*. xxii. vel xxiii. *Julii*.

Proc. ^a *Iob. Edwards*, è Coll. *D. Iob. Bapt.* } viii.
Mr ^f *Guido Carleton*, è Coll. *Reginensi*. } *Apr.*

Vir ultimo nominatus postquam solum avitum recuperavit *Carolus II.* Decanus *Carleolensis*, ac Præbendarius *Dunelmensis*, evasit, hodierno autem die Episcopus *Bristolensis* est.

CIODCXXXVI. Canc. idem *Laudus*.

Vicecanc. ^g *Richardus Baylie*, S. Th. Professor, Collegii *D. Iob. Baptistæ* Præses, & Ecclesiæ *Sarisburyensis* Decanus. xxii. *Julii*.

Proc. ^a *Tbo. Browne*, ex *Æde Christi*. } xxvii.
Mr ^h *Iohan. Good*, è Coll. *Novo*. } *Apr.*

Dum *Oxonia* hoc anno ageret regia Majestas, in Convocatione xxxi. *Augusti* celebratâ incorporati sunt S. T. P. bini, nimirum *Curus Wintoniensis* & *Wrennius Nordovicensis*; Episcopi. Gradu magistrali eodem tempore donatus fuit Celsissimus Princeps *Rupertus Caroli* Principis frater, Comes *Palatinus* ad *Rhenum*, Dux *Bavaria*, &c. Incorporatus quoque *Lenoxia* Dux, in eundem nobiscum quo apud *Cantabrigiensis* esset locum admissus. Artium porro Magistris creabantur, ut alios prætermittam, Comes *Hertfordie*, è Coll. *B. Mariae Magd.* Comes *Essæ*, è Coll. *Mertonensi*, Comes *Bercheriensis*, Comes de *Elgen*, *Georgius Digby*, è Coll. *Magd.* Comitibus *Bristolensis* filius natu maximus. Undecimo sequentis *Octobris* die coacta est Convocatio, in quâ solenniter excepti Graduque magistrali aucti fuere germanici nominis Principes bini, *Christianus* & *Ernestus*, fratres, & *Hassia* *Lantgravii*.

CIODCXXXVII. Canc. idem *Laudus*.

Vicecanc. idem ⁱ *Dr Baylie*. xxix. *Julii*.

Proc. ^a *Dan. Lawford*, è Coll. *Oriel*. } xix.
Mr ^k *Iohan. Glisson*, è Coll. *SS. Trinit.* } *Apr.*

CIODCXXXVIII. Canc. idem *Laudus*.

Vicecanc. ^l *Accipius Frewen*, S. Th. Prof. Coll. *Magdalenensis* Præses, & Ecclesiæ *Glocestriensis* Decanus. xvi. *Julii*.

Proc. ^a *Edw. Corbet*, è Coll. *Merton*. } iv.
Mr ^m *Iob. Nicholson*, è Coll. *Magd.* } *Apr.*

CIODCXXXIX. Canc. idem *Laudus*.

Vicecanc. idem ⁿ *Frewen*. xiii. *Julii*.

Proc. ^a *Edw. Fulham*, ex *Æde Chr.* } xxiv.
Mr ^o *Rob. Heywood*, è Coll. *Æn.* } *Apr.*

CIODCXL. Canc. idem *Laudus*.

Vicecanc. ^p *Christophorus Potter*, S. Th. Professor, Collegii *Reginensis* Præpositus, ac Decanus *Wigorniensis*. xxviii. *Julii*.

Proc. ^a *Petrus Allibond*, è Coll. *Lincoln*. } xv.
Mr ^q *Nicol. Greaves*, è Coll. *Om. An.* } *Apr.*

Londini, in Parochiâ *S. Brigette*, sub mensis *Februarii* initium, diem obiit Procurator senior; ejus vero in locum, juxta Cyclum procuratorium, post paucos dies substituitur Mr *Gulielmus Watson*, ex eodem Collegio.

CIODCXLI. Canc. idem *Gul. Laud*, Archiepiscopus *Cantuariensis*, qui cum criminum nescio quorum à Senatoribus *Parliamentariis* postulatus in capitis discrimen adduceretur, & custodiâ privatâ aliquandiu asservatus, in Turrim denique *Londinensem* compingeretur, authoritati omni quoad Provinciam hanc suam renuntiavit, (id secundo mensis *Junii* factum) transmissâ eam in rem resignationis, quam vocant, formulâ, nomine suo ac sigillo munitâ; una cum literis xxv. ejusdem *Junii* conscriptis, summumque illustrissimi Archipræsulis erga Universitatem amorem, non sine doloris ob vicem nostram immensi indicis, abunde testatus. Verissimum sane (quod ipse se profitetur) Academiam amore ac benevolentia majori neminem unquam amplexum Cancellarium; neque ardentius aut fervidiori zelo felicitatem ejus bonumque publicum exoptasse. Sed his omisiss, post acceptas has literas responsionem adornavimus, quaque decuit pietate ac observantiâ labentis Patroni fata deservimus, quæ quidem typis pariter, andom. CIODCXLI. mandabantur. Primo sequentis *Julii* perlectâ palam in Convocatione solenni resignatione Archiepiscopali, cedentis in locum substituitur *Philippus Herbert*, Comes *Pembrochiensis* & de *Monte Gomeri*, &c. supremus Academiae Senescallus, quem octavo mensis ejusdem die, *Londini*, in *Ædibus* suis, Castro scilicet *Baynardi*, admissum reperio.

Vicecanc. Dr *Joh. Prideaux*, septimo *Octobris* à Cancellario novo designatus, medio autem *Decembri* in Episcopum *Wigornensem* consecratus. Eo jam insolentia processerant Novatores, ut non tantum supremo Ordinum Conventu Episcopos ejecerint, sed & viris quibusque ecclesiasticis ne juri dicendo, & rebus quas seculi vocant sese immiscerent edixerint, quapropter eorundem plane ad arbitrium nutumque accommodatus Cancellarius, Commissario, tribunali suo deturbato, literas secundo *Martii* datas, transmisit, quarum virtute iudices, partes, in Curiis academicis habendis, & negotiis civibus transigendis, *Ægidio*

^a *Ib. in R. fol. 66. b.* ^b *Ib. 65. a.* ^c *Ib. 93. b.* ^d *Ib. 81. a.* ^e *Ib. 111. a.* ^f *Ib. 106. a.* ^g *Ib. 130. a.* ^h *Ib. in R. 122. a.* ⁱ *Ib. 150. v.* ^j *Ib. 149. a.* ^k *Ib. 157. a.* ^l *Ib. 153. a.* ^m *Ib. 167. a.* ⁿ *Ib. 165. a.* ^o *Ib. 180. a.* ^p *Ib. 171. b.*

Sweit, Legum Doctore, contra jus fasque omne demandavit.

Proc. { *Baldwynus Acland*, è Coll. *Exon.* } v.
Mr { *Abrahamus Woodhead*, è Coll. *Univ.* } Maii.

Hoc anno, quæ in obsequii pignus decimo *Feb.* Festo nimirum *S. Scholastica* (illo enim die Prælium illud omnium acerrimum Togatos inter ac Cives commissum prædiximus, sub an. *CIOCCCLIV.*) ad Beatæ *Virginis* peragenda solenniter erant, quasi iugo feliciter excusso omiserant Oppidani; quod quidem argumento esse potest, quam parvi jam facere ceperint jura quævis, ac Prærogativas academicas.

CIODCXLII. Canc. idem *Philippus Comes Pembrock.* &c. Is è Collegio *Novo* Togatus olim *Oxonienfis* fuerat.

Vicecanc. &c. Cum Doctore *Prideaux*, Episcopo *Wigornienfi*, annus quasi integer Vicecancellarii in munere decurrisset, is fasces de more haudquaquam deposuit, verum *Oxoniam*, circa Festum *Divi Iob. Baptistæ*, se proripiens, temporis quidem iniquitati cessisse videbatur. Negotia inde ad Vicecancellarium spectantia expediebant aliquandiu Delegati quidam, seu ejusdem Vicarii; turbante miserum in modum Academia, & propter bellorum regni intestinorum calamitates inter malleum quodammodo ac incudem positâ. *Athenis* autem nostris, absente *Prideauxio*, præfuere Deputati nonnulli, qui rem omnem togatam more majorum administrarunt; quorum primus occurrit, *Robertus Pinke*, Collegii *Novi Custos*. Hic propter operam Regi, in centuriis academicis conscribendis ac ordinandis, utque idem ab Oppidanis, (militiam aperte detrectantibus) fieret satagendo, fideliter navatam, *Aylesburiam* dolo malo comprehensus, & in Carcerem *Westmonasteriensem*, the *Gatehouse* dictum, undecimo quasi *Septembris* conjectus est. Illum Provicecancellarii in provinciâ excepit Dr *Joh. Tolson*, Collegii *Orientalis* Præpositus, qui (nemine, ut opinor, alio intercedente) septimo sequentis *Februarii* admissus fuit in Vicecancellarium, ac juramento de more oneratus; annuentibus utique Magistris, solenniter convocatis, literasque Cancellarii, eam in rem transmissas, approbantibus.

Proc. { *Edw. Young*, è Coll. *Novo.* } xx.

Mr { *Tristramus Sugg*, è Coll. *Wadham.* } Apr.

In Convocatione, primo *Novemb.* die celebratâ, mandante per literas *Carolo I. Oxonia* tunc temporis commorante, Artium Magistri creabantur *Carolus*, *Wallia* Princeps, ac *Jacobus*, Dux *Eboracensis*; nequid de Togatis compluribus *Oxonienfibus*, Sacræ Theol. Doctoratu, ac Baccalaureatu, donatis dicam. Eodem tempore Juris Civilis Doctoratu ornabantur Vicecomes de *Newarke*, Comitibus de *Kingston* filius natu maximus; *Caernarvania* ac *Dubris* Comites; Baro *Compton*; Baro *Rich*; D. *Johannes Byron*, Eques *Balnei*; *Gul. le Neve*, Eques auratus, *Clarentius* fecialis Rex Armorum nuncupatus, utque alios taceam, *Robertus Stapleton*, Eques auratus, Camerae *Caroli* Principis privatæ Generosus, quem vocant, ordinarius; Poeta haud incelebris, & (quod opera ejus pridem propalata testantur) literarum humaniorum minime rudis. Sepultus fuit ut id obiter moneam in Ecclesiâ *Divi Petri Westmonasteriensis* parte australi, prope Ostium *Apo-dyterii*, xv. mensis *Julii* an. *CIOCLXIX.* Gradu magistrali tunc etiam temporis insignitus est, vir scri-

ptis suis abunde notus *Gul. Dagdale*, apud *Shustock*, in agro *Warwicensi*, natus, Fecialis tum nomine *Cestriensis* ornatus, nunc Rex *Borealis*, quem Porro nuncupant; vir sape in rebus historicis & præcorum temporum monumentis optime versatus, eoque nomine clarissimis Gentis Anglicanæ ornamentis annumerandus. Vicefimo primo sequentis *Februarii* Sacræ Theol. Professor per creationem emicuit *Gulielmus Bayly*; qui elapso inde biennio in Episcopum *Clonfortensem* ac *Duacensem* (sedes ea *Hibernos* inter comparat) consecratus est. In Convocatione aliâ, xxxi. *Januarii* coactâ, Juris Civilis doctoratum suscepit *Edwardus Baro Littleton*, de *Young-loe*, magni sigilli Custos, & Regi *Carolo* à sanctioribus consiliis in Ecclesiâ *Christi* olim enutritus. Eodem pariter Gradu ornati sunt D. *Joh. Bankes*, Miles, Capitalis Justitiarius Banci communis, ac D. *Rob. Heath*, Miles, Capitalis Justitiarius ad placita coram ipso Rege tenenda. Porro alii haud pauci, Regi optimo vel in Aulâ vel in Castris adherentes, eosque inter *Cantabrigienses* nonnulli, vel Gradu aliquo donati, vel ad eundem quo à suis ornati fuerant, admissi deprehenduntur; quorum utique omnium nomina referre impræsentiarum non vacat.

CIODCXLIII. Canc. idem *Philippus*, Comes *Pembrock.* &c. Illum (ob rationes in parte operis historicâ adhibitas) magistratu, potestatem b faciente regiâ Majestate, exturbarunt Academici; *Gulielmo*, Marchione de *Hertford* (is è Collegio *Magdalenensi* Togatus olim *Oxonienfis* fuerat) Vicecomite *Beauchamp*, Barone *Seymour*, &c. ejusdem in locum, vicefimo quarto *Octobris*, suffecto; quem quidem tricesimo primo mensis ejusdem, admissum ac installatum in domo Convocationis reperio; præsentibus *Batho-Wellensi*, *Sarisburiensi*, & *Roffensi* Episcopis; præter Optimates complures, *Oxoniam* nunc temporis habentes.

Vicecanc. idem denuo *Tolsonus*, S. Th. Prof. & Collegii *Orientalis* Præpositus; cui xviii. *Novembris* subrogatur Dr *Pinke*, retro dictus.

Proc. { *Georgius Wake*, è Coll. *Magdal.* } xii.

Mr { *Gul. Cartwright*, ex *Æde Chr.* } Apr.

Læso tam graviter Procuratoris senioris crure, ut domum Convocationis adire non posset, admissio- nis solennia (concessâ prius eam in rem a dispensatione) ipsius apud *Magdalenenses* in camerâ peragebantur. Procuratorem alterum quod attinet, xxix. sequentis *Novembris* animam efflavit; quem propterea, nono *Decembris*, in reliquam anni partem excepit Mr *Johannes Maplet*, ex eadem *Æde*. Hoc anno, mense nimirum *Octobris*, in Scholis quibusdam publicis convenire coepit verus Regni Senatus; reliquis porro in granariâ converfis, necesse habuerunt Academici exercitia publica in Ecclesiâ Beatæ *Mariæ* præstare.

CIODCXLIV. Canc. idem *Gulielmus*, Marchio *Hertfordiensis*.

Vicecanc. Dr *Pinke* retro memoratus. xxiv. *Aug.* Vir non sine laudis præfatione nominandus, quippe qui consilia sua omnia in commune contulerit; erga pauperes, maxime vero Togatos, liberalis, jura porro Majestatis regiæ & Libertates academicas omni studio tuebatur.

Proc. { *Gul. Creed*, è Coll. D. *Joh. Bapt.* } primo

Mr { *Franciscus Broad*, è Coll. *Mert.* } Maii.

* Reg. Convocat. S. p. 19. * Ib. in Reg. S. p. 40. * Ib. p. 41. * Ib. p. 25. * Ib. in ead. p.

CIODCXLV. Cancellarius, idem Marchio Hertfordiensis.

Vicecancellar. Samuel Fell, S. T. Prof. ac Aedis Christi Decanus. xxix. Julii. A Cancellario pridem nominatus fuerat.

Proc. {Carolus Wheare, ex Aula Glocest.} xvi.

Mr {Job. Michell, è Coll. Balliolensi.} Apr.

Hoc anno, absentibus plerisque Collegii Corporis Christi Alumnis, neque comparente ibidem qui muneri procuratorio obeundo secundum statuta Carolina idoneus esset, Procuratorem illâ vice deligendi potestas ad Aulas (prout eadem præcipiunt statuta) devoluta est.

CIODCXLVI. Canc. Marchio Hertford.

Vicecanc. idem Dr Samuel Fell, à Cancellario neutiquam de integro nominatus.

Proc. {Richardus Wyatt, è Coll. Oriel.} viii.

Mr {Byromus Eaton, E Coll. Aentan.} Apr.

Ducklingtona, haud procul Oxoniâ, ineunte mense Octobri, fato functus est Procurator senior, cuius vices ad xxv. sequentis Februarii implevit Viceprocurator, tunc autem demortui in locum admissus fuit Mr Jacobus Farren, ex eodem Collegio, juxta statuta Carolina pridem a coopatus.

CIODCXLVII. Canc. idem Gul. Comes Hertford.

Hunc sub initium Februarii munere pepulerunt Parlamentarii, in integrum scilicet restituto Philippo Comite Pembrock. & Montgomer. qui initio anni sequentis Oxoniam accessit, & supremum inter Togatos Magistratum occupavit, ordinatione b quadam Baronum Parlamentariorum, secundo Martii eam in rem factâ, munitus.

Vicecanc. idem Dr Fell, à Cancellario neutiquam designatus, & proinde ex decreto quodam Visitationum, viii. Octob. condito, Magistratu c spoliatus, quem tamen deponere recusavit, quin munia ejusdem nunc in personâ suâ, nunc per Deputatos, aliquandiu obivit.

Proc. {Rob. Waring, ex Aede Christi.} xxix.

Mr {Henr. Hunt, è Coll. Magdal.} Apr.

Vicesimo Januarii die prodixit mandatum visitatorium, de Procuratore seniori amovendo, verum ille nullâ prorsus ejusdem habitâ ratione, munere isto fungi obstinabat, usque dum scilicet Procuratores in annum sequentem deligerentur.

CIODCXLVIII. Canc. Philip. Comes Pembrock. &c. qui in Convocatione duodecimo Aprilis coactâ Cancellarii d Cathedram resumfit.

Vicecanc. Edoardus Reynolds, Art. Magister, & Collegii Mertonensis aliquando Socius, nunc autem Aedis Christi Decanus. Illum (commendante Cancellario) Vicecancellarium e designarant Proceres & Plebei, Westmonasterii dominantes, facto eam in rem, xviii. Febr. an. CIODCXLVII. Senatus consulto, unde duodecimo sequentis Aprilis per D. Nathanael Brent Collegii Mertonensis Custodem, admissus f in Convocatione solenni compareret, presente autem ipso Cancellario. Eadem in Convocatione S. Theol. Professor creatus fuerat.

Proc. {Joshua Crosse, è Coll. Lincoln.} xii. Apr.

Mr {Radulph. Butten, è Coll. Merton.} admissi.

Iisdem uterque quo ipse Vicecancellarius jure ac autoritate coopatus fuit ac admissus, nullâ plane Cycli Carolini habitâ ratione, cuius nimirum ex jussu Procuratores hoc anno deligendi vices sortiebantur Coll. Novum & Omnium Animarum. De frequentibus per hæc tempora Togatorum æumniis & calamitatibus (neque enim consimilis unquam Academiam afflixit clades) ex Visitatione Parliamentariâ coortis, quâ grassante Academici plerique aut Sodalitiis exturbati, aut carceribus una cum famulis mancipati reperiuntur, consule partem operis hujusce historiam sub annis CIODCXLVII. & XLVIII.

CIODCXLIX. Canc. idem Philippus, Comes Pembrock. &c.

Vicecanc. Edoardus Reynolds, S. Th. Professor, ac Aedis Christi Decanus, haud ita pridem à Philippo designatus, ac xxx. Augusto denuo admissus.

Proc. {Johan. Mauditt, è Coll. Exon.} iv.

Mr {Hieronymus Zanchy, è Coll. Om. An.} Apr.

Ad Collegia Exoniense ac Reginense juxta Cyclum Carolinum spectabat Procuratores hoc anno coopare, cum è novissime autem dicto minime suppeteret qui ad consilia Visitationum promovenda quadraret, factâ per eosdem potestate, Zanchy illum, Ductorem nuper Parliamentarium, designavit Collegium Om. Animarum.

CIODCL. Canc. idem Philippus, Comes Pembrock. &c. Fatis ille circiter mensem Julium concessit, ab inde vero in primum usque Januarii vacavit supremus Academiae Magistratus, illo autem die, annuentibus h Delegatis Parliamentariis, Convocatio celebrata est, in quâ Cancellarius renuntiatur i Oliverus Cromwell, exercitus Parliamentarii Archistrategus. Is Edenburgi apud Scotos tunc temporis agebat, quo proinde amandati sunt Magistri nonnulli, virum de optione academicâ certiores facturi, quos quidem & benigne tractavit, & cum innumeris de tuendâ Academia promissis dimisit.

Vicecanc. Daniel Greenwood, S. Th. Prof. & Collegii Aeneasensis Principalis. Admissi. xii. Octobr. duodecimo Septembris per Delegationem Parliamentariam, ad Academias reformandas constitutam (nos à Committee nuncupamus) designatus fuerat.

Proc. {Gratianus Owen, è Coll. Lincoln.} xxiv.

Mr {Philippus Stephens, è Coll. Novo.} Apr.

Decretum k per Visitatores erat, ex consensu Colleg. Reginensis & Lincolnensis, per utriusque Praefectum significato, ut Mr Owen, Socius Collegii Lincolnensis, Procurator in hunc annum esset, utq; ejusdem decreti vigore potestatem haberet Collegium Reginense vice proximâ Collegii Lincolnensis, in Cyclo Carolino assignatâ, Procuratorem adlegendi.

CIODCLI. Canc. idem Oliv. Cromwell.

Vicecanc. idem Greenwoodus. vi. Novemb. literis Cromwellii commendatitiis, secundo Octobris datis, designatus fuerat.

Proc. {Matthæus Unit, è Coll. SS. Trinit.} ix.

Mr {Samuel Lee, è Coll. Wadham.} Apr.

Quos quidem, è Cyclo Carolino coopatos legitime crediderunt Togati recentiores, anno nimirum quo electi, non autem quo admissi essent (hos vero

a Ib. in S. p. 129. b Reg. Convocat. T. p. 10. c Reg. Visitationum, p. 3. d Reg. T. p. 11. e Ib. p. 10. f Ib. p. 11. g Ib. h Ib. in T. p. 120. i Ib. & p. 121. k Reg. Visitationum, p. 304.

diversos semper esse oportet, cum sub exitum anni præcedentis, die scilicet mercurii post primam dominicam in quadragesimâ, deligendi sint sequentis anni Procuratores) inscribendos opinantes; contra plane quam vellet cyclus ipse prædictus, quem sane anno CIO DCXLVIII. primitus interrumpit, & non ante an. CIO DCLXII. in integrum restitutum constat.

CIO DCLII. Cancellarius idem *Oliv. Cromwell*.

Vicecancellarius *Johan. Owen*, Art. Mag. ac Ædis Christi Decanus. Admissi, xxvi. Sept. à Cancellario autem nono mensis ejusdem die per literas designatus.

Proc. { *Franciscus Howell*, è Coll. Exon. } xxviii.
Mr { *Petrus Jarsey*, è Coll. Pembroch. } Apr.

Hoc anno abrogatæ sunt lectiones sex solennes, ante incoptionem in Artibus è statutis obeundæ; suffectis earum in locum Declamationibus binis, quæ à Baccalaureo quovis priusquam Gradum capessat magistralem habendæ.

CIO DCLIII. Canc. idem *Cromwellus*, qui hoc eodem anno rerum Anglicarum regimen occupavit; Dominus Protector nuncupatus.

Vicecanc. idem Mr *Johan. Owen*. xix. Octobr. Hoc anno, undecimo nempe calend. Jan. Sacra Th. Professor, absens creabatur.

Proc. { *Philippus Ward*, ex Æde Chr. } xx.
Mr { *Robertus Gorges*, è Coll. D. Joh. Bapt. } Apr.

CIO DCLIV. Canc. idem *Oliverus Cromwell*; trium Gentium Protector.

Vicecanc. idem *Owenus*. xxiii. Decembr.

Proc. { *Tho. Cracroft*, è Coll. Magd. } v.
Mr { *Stephanus Charnick*, è Coll. Novo } Apr.

CIO DCLV. Canc. idem *Oliv. Cromwell*.

Vicecanc. idem *Owenus*. xviii. Sept.

Proc. { *Samuel Bruen*, è Coll. Ænean. } xxv.
Mr { *Edoardus à Wood*, è Coll. Mert. } Apr.

Vicesimo secundo mensis Maii animam efflavit Procurator junior, lugentibus abunde quibus pietas viri & eruditio innotuerant; primo autem sequentis Junii defuncti in locum admissus est Mr *Richardus Franklyn*, ex eodem Collegio.

CIO DCLVI. Canc. idem *Oliv. Cromwell*.

Vicecanc. idem *Owenus*. vii. Octobr.

Proc. { *Edoardus Littleton*, è Coll. Om. Anim. } xvi.
Mr { *Gul. Carpender*, ex Æde Christi. } Apr.

CIO DCLVII. Canc. idem *Oliv. Cromwell*. Is munere illo sponte abiit, tertio mensis Julii, decimoque octavo mensis ejusdem Cancellarius renuntiatur *Richardus Cromwell* prædicti *Oliveri* filius, quem apud *Aulam albam* xxix. Julii admissum seu installatum reperio.

Vicecanc. *Johannes Conant*, S. Th. Professor & Rector Collegii *Exoniensis*. ix. Octobr. Post depositum ab *Oweno* Magistratum Cancellarius natus emerferat Dr *Staunton*, Collegii *Corporis Christi* Præses; quod sane munus neminem integri pene seculi decursu obiisse constat.

Proc. { *Sam. Byfield*, è Coll. Corp. C. } viii.
Mr { *Sam. Conant*, è Coll. Exon. } Apr.

CIO DCLVIII. Canc. idem *Richardus Cromwell*; hoc anno in Protectorem evectus.

Vicecanc. idem *Conantus*. xxviii. Octobr.

Proc. { *Georgius Porter*, è Coll. Magd. } xxi.
Mr { *Gualt. Pope*, è Coll. Wadham. } Apr.

Potestatem sub finem anni impetravit Procurator junior, professionem ad exterarum gentes instituendi; quare vices absentis implevit Mr *Tho. Gourney*, è Coll. *Æneanasensi*.

CIO DCLIX. Canc. idem *Rich. Cromwell*.

Vicecanc. idem *Conantus*. viii. Octobr.

Proc. { *Georg. Philipps*, è Coll. *Reginensi*. } xiiii.
Mr { *Tho. Wyatt*, è Coll. Divi Joh. Bapt. } Apr.

CIO DCLX. Canc. idem *Richardus*; qui Magistratum sibi hoc anno abrogavit, missis eam in rem literis, in Convocatione solenni, xvi. Maii celebratâ, perlectis. Circiter quintum sequentis Junii Gul. Marchionem *Hertfordiensem* Cancellarium academicum de integro renunciarunt Proceres Parlamentarii; illo autem fatis post paulo (vicesimo nempe quinto Octobris, quo tempore Dux *Somersetensis* comparuit) concedente, ejus in locum substituitur D. *Edoardus Hyde*, Eques auratus, ex *Aulâ Magdalensi* olim Togatus, jam vero supremus *Anglia* Cancellarius, & *Carolo II.* à Sanctoribus Consiliis. Electus fuit xxvii. Octobr. admissus autem *Londini* xv. sequentis *Novembris*.

Vicecanc. *Paulus Hood*, S. Th. Prof. & Collegii *Lincolniensis* Rector. Admissus est primo *Augusti* die, à Duce autem *Somersetensi* designatus pridem fuerat.

Proc. { *Tho. Tanner*, è Coll. Novo } secundo
Mr { *Johan. Dod*, ex Æde Christi. } Maii.

Annos quatuor, prout Statuta requirunt *Carolina*, nondum compleverat *Dodus* cum Procurator deligeretur, quapropter admissionis tempore protestationem palam, in domo Convocationis, recitavit competitor ex eodem Collegio *Hawkinsus*; sed cum capita ejus in acta non fuerint relata, prætermittamus necesse est. Hoc anno munera passim academica, intercedentibus Delegatis regiis, recuperarunt qui propter adjutas *Caroli I.* partes Sodalitatis, anno præsertim CIO DCXLVIII. pulsi fuerant; revocatis nimirum quotquot eorum coelibes superessent.

CIO DCLXI. Canc. idem *Edoardus Hyde*, Comes jam de *Clarendon*, Vicecomes de *Cornbury*, & Baro *Hyde de Hindon*.

Vicecanc. *Richardus Baylie*, S. Th. Prof. Collegii Divi Joh. Bapt. Præses, & Ecclesiæ *Sarisenensis* Decanus. ix. Aug. Eodem ille in munere annis CIO DCXXXVI. & XXXVII. versatus fuerat.

Proc. { *Nicolaus Meese*, è Coll. SS. Trin. } xxiv.
Mr { *Henr. Hawley*, è Coll. Oriel. } Apr.

CIO DCLXII. Canc. idem Comes *Clarendonia*.

Vicecanc. *Gualterus Blandford*, S. Th. Professor, Custos Collegii *Wadhamensis*. xviii. Sept.

Retroactus huc usque, ex errore supra memorato, perstiterat cyclus *Carolinus* & proinde Collegium *Mertonense* Magistrum *Rob. Cripps*, *Magdalenense* vero, Magistrum *Johan. Hook*, in Procuratores cooptarunt. At vero in animis jam destinarant Præfeti quorum id imprimis intererat, vices ad ipsam cycli mentem revocare, ideoque Procuratores etiam adlegerunt Collegia *Ædis Christi* & *Æneanasense*; unde lites protenus coortæ sunt, *Londini* tandem (vicesimo

mo nempe secundo Martii an. CIODCLXI.) per Cancellarium, in Aedibus suis, & Episcopos Londinensem ac Wigornensem, terminatæ, decreto ut Collegiorum novissime dictorum electio rata haberetur. Aderat ibidem, absente Custode Mertonensi, Collegii Magdalenensis Præses qui collegiorum istorum jus, in electione prædicta nequicquam tuebatur, in Convocatione vero academica Procuratores deinceps admissi sunt.

Mr {Tho. Frankland, è Coll. Ænean.} 1x.
 {Henricum Bold, ex Æde Christi.} Apr.

Mense Augusto, an. CIODCLX. sublata fuerant declamationes binæ, Baccalaureis Gradum suscepturis imperata, & velut prædictum ad tyrannidis Cromwelliana initia instituta. Hoc autem anno, vicefimo nimirum secundo Decembris, easdem melioribus auspiciis revocare visum est, Statuto eam in rem condito, & lectionibus sex Philosophicis perennare pariter jussis.

CIODCLXIII. Cancellarius idem Comes Clarendonia.

Vicecancellarius idem Blandfordus. x. Sept.
 Proc. {Nathan. Crew, è Coll. Lincoln.} xxix.
 Mr {Tho. Tomkyns, è Coll. Om. An.} Apr.

CIODCLXIV. Canc. idem Comes Clarendonia.
 Vicecanc. Rob. Say, S. Th. Prof. & Collegii Orielensis Præpositus, 1. Septemb.

Proc. {Johan. Hearne, è Coll. Exon.} xx.
 Mr {Gul. Shippen, è Coll. Univers.} Apr.

CIODCLXV. Canc. idem Comes Clarendon.
 Vicecanc. idem Dr Say, xxiii. Aug.
 Proc. {Phineas Bury, & Coll. Wadham.} vi.
 Mr {David Thomas, è Coll. Novo.} Apr.

CIODCLXVI. Canc. idem Comes Clarendon.
 Vicecanc. Johan. Fell, S. Th. Professor, ac Aedis Christi Decanus, iii. Aug.

Proc. {Nathan. Hodges, ex Æde Chr.} xxvi.
 Mr {Gualt. Baylie, è Coll. Magd.} Apr.

CIODCLXVII. Canc. idem Comes Clar. qui ut paci publicæ juxta & suæ consulere, cum Senatus Parlamentarii in offensam venisset; in Galliam trajecit, literasque Caleti septimo Decembris datas ad Academiam transmisit, quarum virtute Magistratu sese abdicavit, unde vicefimo mensis ejusdem die Cancellarius academicus uno Togatorum omnium consensu renuntiatur Reverendissimus in Christo Pater Gilbertus, Archiepiscopus Cantuariensis; Meoœnatum academicorum si tempus spectes postremus quidem, si munificentiam inspicias nescio an primus.

Vicecanc. idem Dr Fell. xvi. Augusti. A Comite Clarendon. refectus.

Proc. {Georg. Roberts, è Coll. Merton.} xvii.
 Mr {Edoard. Bernard, è Coll. D. Joh. Bapt.} Apr.

CIODCLXVIII. Canc. idem Gilbertus Sheldon; Archiep. Cantuar.

Vicec. idem Dr Fell, cui adstipulante decreto Convocationis (quod utique installatus nondum esset honoratissimus Cancellarius) quinto Octobr. habitæ, prorogatur Magistratus: quem persequentem annum, omnimodâ potestate Cancellarii (siquidem admissus, nondum erat Reverendiss. Archipræsul) secundum statuta, gessit & administravit.

Proc. {Rich. Whyte, ex Aula B. Maria.} i.
 Mr {Gul. Durham, è Coll. Corp. Chr.} Apr.

Periit hoc anno Collegio Balliolensi, ex defectu viri secundum statuta Carolina idonei, Procuratorem designandi jus, quâ tamen de re coortæ sunt lites acerrimæ coram ipso Rege, terminandæ; sed Augustissimus Princeps rem totam Academiæ ipsius arbitrio permisit: causâ ergo in Domo Convocationis disceptatâ secundum Aulas tandem definiebatur.

CIODCLXIX. Canc. idem Gilbertus Archiep. Cantuar. qui juratus nondum ac installatus, jus suum omne quoad Cancellariatum Universitati tradidit, transmissis eam in rem literis, ex Aedibus Lambethanis xxxi. Julii datis. Quarto itaque mensis Augusti in supremum Academiæ nostræ Magistratum, coeuntibus Senatorum omnium suffragiis, cooptatur Princeps illustrissimus, Jacobus Dux Ormondia, Comes Offertia & Brecknochia, familiæ regiae Oeconomus, &c. qui quidem xxvi. mensis ejusdem, Londini, in Aedibus Wigorniensibus, maximâ cum celebritate, epulisque lautissimis, admissus comparet, Decimo quinto præcedentis Julii Juris Cæsarei Professor creatus nobiscum fuerat.

Vicecanc. Petrus Mews, LL. D. & Collegii Divi Joh. Baptistæ Præses. xxiii. Sept.

Proc. {Nathan. Alsop, è Coll. Ænean.} xxi.
 Mr {Jacobus Davenant, è Coll. Oriel.} Apr.

CIODCLXX. Canc. idem Dux Ormondia.
 Vicecanc. idem Dr Mews, Decanus jam Roffensis factus, xvi. Sept.

Proc. {Alexander Pudsey, è Coll. Magd.} xiii.
 Mr {Henricus Smyth, ex Æde Christi.} Apr.

CIODCLXXI. Canc. idem Dux Ormondia.
 Vicecanc. idem Dr Mews. ult. Aug.
 Proc. {Johan. Hersent, è Coll. Novo.} tertio
 Mr {Alanus Carr, è Coll. Omn. Anim.} Maii.
 Ad munus procuratorium obeundum habidis, juxta statuta Carolina, non erat cum deligeretur novissime dictus; quapropter ne juri suo vendicando deesse viderentur Aulæ, protestationem solennem apud Vicecancellarium deposuere, Registris academicis inferendam, ne viri autem, si magisterii tempus spectetur minus idonei, admissio in exemplum cederet præcauentem.

CIODCLXXII. Canc. idem Dux Ormondia.
 Vicecanc. idem D. Mews, xxi. Aug.
 Proc. {Georg. Verman, è Coll. Exon.} xix.
 Mr {Tho. Crosthwaite, è Coll. Regia.} Apr.
 Qui quidem ante diem tertium termini Pasceatis admissi non fuere, quod utique die primo jejunia publica precesque haberentur, pro bello cum Batavis feliciter conficiendo; die autem secundo concioni latinæ terminum inchoanti vacandum esset.

CIODCLXXIII. Canc. idem Dux Ormondia.
 Vicecanc. Radulphus Bathurst, Medicinæ Doctor, Sacris vero Ordinibus initiatus, & Collegii SS. Trinitatis Præses, ac Ecclesiæ Wellensis Decanus digniss. iii. Octob.

Proc. {Abrahamus Campion, è Coll. SS. Trin.} ix.
 Mr {Nathan. Salter, è Coll. Wadham.} Apr.

CIODCLXXIV. Canc. idem Dux Ormondia.
 Vicecanc. idem Bathurstius.
 Proc. {Gul. Frampton, è Coll. Pembr.} xxix.
 Mr {Tho. Huxley, è Coll. Jesu.} Apr.

De Senefcallo Academico.

Senefcalli Academici
(ad quem spectat
capitales aliasq; gra-
viores Scholarium
& Privilegiatorum
causas cognoscere
ac terminare) munus
instituit *Henricus IV*
emissis eam in rem
a literis patentibus,
secundo *Junii*, an.
Regni septimo, dom.
CICGDVI. con-

scriptis. Magistratum vero eorum catalogo pauca
sunt præmittenda.

i. Notandum primo de ipsis Senefcalli hujusce
primordiis, quod cum innocuas & omnino necessa-
rias Togatorum immunitates criminati Oppidani,
dicas nobis iniquissimas impingerent, ipsa quodam-
modo Academia Privilegia in jus protrahentes (cu-
jusmodi de injuriis conquestos abunde academicos
reperio, datis ad Regem quas mihi perlegere contigit
b literis) Cancellario & Scholaribus indulgit
Henricus, ut Senefcallum sibi asciscerent, qui sen-
tentiam in causis prædictis de tribunali ferret, &c.
mandato pariter ut, poscente Cancellario, Justitia-
rii ad pacem, & reliqui omnes Regni Magistratus,
Togatum vel privilegiatum quemcumque nexum, illi-
co dederent, sub poenâ libr. &c. singulis irrogandâ.

ii. De literis iis patentibus & munere nuper insti-
tuto revocandis ac abrogandis supplicatum sæpius
reperio; petitio autem c altera, Plebesorum omnium
Anglorum nomine, Parlamento, *Glocestria*, ix.
Octob. an. *Henrici IV.* nono coacto, oblata occurrit,
quâ palam perlectâ res integra Sanctiori Regis Con-
cilio permissa est, decreto ut usque dum rationes
utrinq; coram ipso rege proferrentur, & in Comitia
porro proxima Parliamentaria, indultum illud re-
gium quasi suspensum nec vigeret nec rescinderetur.
Eandem quoque in rem libellum d supplicem Parlia-
mento, *Westmonasterii*, decimo quinto ante termi-
num *S. Hilarii* die, xi. *Henrici IV.* inchoato, por-
rectum deprehendo; unde haud unâ post paulo pro-
dierunt literæ regie (quas breves vocant) Cancellario
academico ut præsentem se coram Concilio sanctiori
fisteret præcipientes: cui etiam Concilio facta dein
potestas fuit id Privilegii vel tollendi penitus vel im-
minuendi. Occurrunt & libelli e supplices alii bini,
idiomate Gallicano conscripti, quorum alterum Agro-
rum *Oxonienfis* & *Bercherienfis* Generosi, necnon
Prætor ac Cives *Oxonienfes* undecimo *Henrici IV.*
alterum f totius Regni Communitas, decimo tertio
dicti Regis anno, obtulere. Sed nil quicquam obstan-
tibus adversantium omnigenorum consiliis, integra
perstitit nullâque ex parte imminuta saluberrima
Henrici IV. concessio; quam quidem ratam semper
habuisse ejusdem successores si opus esset fusius osten-
derem.

iii. Quamquam ad Senefcallum spectat causarum
aliquarum ad Cancellarium minime pertinentium
cognitio, ab illo tamen designandus omnino est, a
Convocatione approbandus & confirmandus.

iv. Quatuor tantum marcas, è Curiarum, quas
Letas vocant, per ipsum vel ejus Deputatum habita-
rum, perquisitis (ut voce utar forensi) provenientes
(fructu scilicet ex assisâ panis & cervisie percepto mi-
nime annuerato) in Honorarium primitus accepit
Senefcallus: cæterum libras dein (*Russellinimum*,
Comitis *Bedfordia*, temporibus) quinque assignatas
reperio, ex ærario academico in hunc usque diem
percipiendas.

v. Designatum, velut prædiximus, & confirma-
tum, juramento, in solenni Regentium Congrega-
tione onerabat olim Cancellarius; id quod de s
Johanne Norrys, & successoribus ipsius quibuldam
constat; more autem illo in defuetudinem demum
abeunte, sacramento per Delegatos quosdam, ubi-
cunque ageret ipse, altringi cœpit Senefcallus.

Senefcallum academicum neque primum neque
secundum invenio, quod quidem deperditis plerisque
ac imperfectis admodum quæ temporâ *Henrici IV.*
quintique attingunt Registris tribuendum. Reliqui
vero, quotquot investiganti se dedere ejusmodi fuerunt:

Johannes Norrys, *Henrici VI.* Armiger, quem
vocant, libertatum Academiae *Oxonienfis* Senefcallus
in terminum vite evasit; in literis b nimirum Can-
cellarii (Magister *Gilbertus Kymer* is erat) quarto
Martii an. xxxi. *Henrici VI.* dom. CICCDLII. datis,
ac deinceps, sexto nimirum sequentis *Maii*, ipsius
Universitatis per literas confirmatis. Id porro Mune-
ris firmatum dein habuit *Norrys* per honoratissi-
mum Academiae Cancellarium, Magistrum *Georgium*
Newill; quam etiam in rem literas i postmodo *Hen-*
rici VI. patentes, ipsius pariter & successorum ejus
nomine conscriptas, decimo autem quinto *Febr.* an.
Regni xxxiii. dom. CICCDLIV. datas, impetravit.

D. Robertus Harcourt, Miles, supremus Acade-
miæ Senefcallus emerfit, an. dom. CICCDLXVI.
eodemque anno undecimo scilicet *Octobris* die, jura-
mento in Congregatione solenni k astringebatur.

Johannes de la Pole, *Suffolcia* Dux, Senefcallus i
occurrit anno CICCDLXXII. Vel ipsius, vel suc-
cessoris ejus Deputatus fuit m *Richardus Wydevyll*,
Miles; idem, ut opinor, qui Comes *Rivers* deinceps
emicuit. Hunc *Lionelli Wydevyll*, Cancellarii
academici, & Episcopi postmodo *Sarisburiensis*,
fratrem fuisse crediderim.

Jasparus de Hatfeld, *Bedfordia* Dux, *Henrici*
VII. avunculus, Senefcallus fuisse videtur è Registris
academicis circiter annum CICCDLXXXV. Literæ a
quibus eorum alterum Principem excelsum ac po-
tentem, Dominumque nostrum optimum & Senef-
callum, nuncupatum reperio, ad hunc an ad Ante-
cessorem ejus datæ fuerint ambigendum.

Edmundus Hamden, Corporis *Henrici VII.* Ar-
miger, Regique illi a sanctioribus consiliis, Se-

^a In ppx. AA. in tur. Scholarum, nu. 1. & in A. fol. 30. B. 34. b. C. 95. b. &c. ^b In bib. Cotton. sub effigie Faustinae
C. 7. ^c In Rot. Parliam. 9. Hen. IV. nu. 31. in tur. Lond. ^d Ib. 11. Hen. IV. nu. 50. ^e Ibid. ^f Ib. 13. Hen. IV. nu.
29. ^g Aa. fol. 89. a. ^h In F. fol. 99. a. ⁱ Par. 33. Hen. VI. part. 2. m. 13. ^j Aaa. fol. 234. b. ^k In quodam comp.
Procurat. Universit. Ox. pro an. 1472. in ppx. PP. ^l F. ep. 389. ^m Ib. in fol. 136. a.

nescallus ^a reperitur an. CIOCDLXXXVII. Plura de illo in parte operis hujusce historica, sub an. nempe CIOCDLXXXVII. & XCI. habes.

D. *Gulielmus Stonar*, Equitum coævorum fortissimus, Senescallus ^b evasit circa an. CIOCDXCII. diem obiit an. CIOCDXCIV.

D. *Reginaldus Bray*, Miles, & *Henrico VII.* (apud quem autoritate & gratia plurimum valebat) à sanctioribus Consiliis, *Stonarum* ^c excepit an. CIOCDXCIV. Marcas ille quadraginta, in reficienda Beatae *Virginis* Ecclesia collocandas, donavit.

D. *Tho. Lovell* Miles, Regi; à sanctioribus consiliis, Senescallus ^d deprehenditur an. dom. CIOCDIX.

D. *Thomas More*, Miles, *Henrico VIII.* à sanctioribus consiliis, ac deinde Ducatus *Lancastriensis*, tandemque totius *Anglia*, Cancellarius, Senescallus ex Diplomate *Gul. Warham*, Archiepiscopi *Cantuariensis* & Cancellarii academici ^e evasit, x. Junii, an. CIOCDXXIV.

D. *Gulielmus Fitzwilliams*, Eques aureæ Periscelidis, Regique à sanctioribus consiliis (Comes *Southamptonensis*, & *Thalassiarcha* Britannicus dein emerfit) Senescallus in literis ^f regis, de *Johanne Longland* in Cancellarium cooptando, ad Academiam an. CIOCDXXXII. transmissis, nuncupatur. *Henricus* quidam *Norreys*, Armiger, (hic Dominus *Norreys* de *Ricot* postmodum emicuit) Deputatus ipsius, seu Vicarius, aliquandiu ^g fuit.

Johan. Russell, Comes *Bedfordiensis*, &c. fato functi *Fitzwilliamsii* in locum ^h substituitur vii. Nov. an. CIOCDXLII. Deputatus ejus reperitur *Johannes Tates*, Armiger, cui Prætorii urbani portas præcludere Cives, cum is eodem accederet, sententiam pro tribunali, super causâ *Antonii Garnet*, è Collegio *Balliolensi* Togati, felonii autem (ut cum Leguleis loquamur) postulati, prolaturus.

Henricus Fitz-Allen, Comes *Arundellianus*, Dominus de *Maltrebers* & *Clun*, &c. *Russellum*, fato jam functum, ⁱ excepit xxx. mensis *Martii*, an. CIOCDLV.

Johannes Lumley Baro de *Lumley*, prædicti *Fitz-*

Alleni, gener, Senescallus, designante Socero, Cancellario tunc temporis academico, ^k evasit xxiv. Febr. an. CIOCDLVIII. Ejus fuere deputati Mr *Gul. Standish*, & Mr *Richardus Cullen*, è Collegio *Magdalenensi*, &c.

Henricus Howard, Comes *Northamptoniensis* Baro *Howard* de *Barnhill*, Custos privati sigilli, Custos etiam quinque Portuum, Ducis vero *Norfolciensis* filius; Senescallus academicus (è vitâ migrante Barone *Lumley*) per Cancellarium ^l deligitur (cujus resignationem dein comprobavit Convocatio) xix. Apr. an. dom. CIOCDXCIX.

Philippus Herbert, Baro *Herbert* de *Shirland*, Comes *Montgomeriensis* (dein & *Pembrochiensis*) Eques aureæ periscelidis, Senescallus per literas Cancellarii decimo Junii datas, ac duodecimo mensis ejusdem à Convocatione academica comprobatus, designatus. ^m est, an. CIOCDXV. Ejus Vicarii, seu deputati fuere, D. *Jacobus Hussey*, & D. *Gul. Ryves*, Equites aurati, & è Collegio *Novo* Togati olim *Oxonienfes*; ac deinde *Untonus Crook*, è Templo *interiori*, Armiger.

Gulielmus Fiennes, Vicecomes *Say & Seal*, in Senescallum admissus est ix. Julii an. CIOCDXLI. ab Antecessore utique, qui Cancellarius academicus pridem evaserat, designatus.

Georgius Digby, Baro *Digby* de *Sherbourne*, primarius *Caroli I.* Secretarius, in Senescallum academicum, per Marchionem *Hertfordiensem*, Cancellarium, cooptatur xxxi. Octobr. Apud *Ædem Christi Oxon.* ipsius Cancellarii in *Ædibus*, secundo Novemb. an. CIOCDXLIII. admissus comparet.

Gulielmus Fiennes, Vicecomes *Say & Seal*, à Parliamentariis, an. CIOCDXLVI. in integrum restituitur.

Georgius Digby, nunc Comes *Bristoliensis*, restituitur per Visitatores regio, an. CIOCDCLX.

Johannes Egerton, Comes de *Bridgwater*, Vicecomes de *Brackley*, &c. electus est in Senescallum xiv. Maii, an. CIOCDCLXIII. ex resignatione Comitum *Bristoliensis*.

^a lb. in F. fol. 155. ep. 347. ^b lb. fol. 175. b. ^c Ibid. ^d In FF. fol. 3. b. ^e lb. fol. 67. b. ^f In Reg. H. fol. 272. b. &c. ^g g. fol. 358. b. ^h FF. 129. b. ⁱ Reg. I. fol. 149. a. ^j lb. fol. 181. b. &c. ^k Reg. K. fol. 32. b. ^l lb. fol. 164.

Burgenſes , ſeu Senatores

Parliamentarii , ab Academia Oxoniſi delegati.

Oreſtatem Academiae utrique fecit (conceſſo utrique eam in rem diplomate, duodecimo Martii, an. Reg. 1. dom. CIO-DCIII. conſcripto) Rex *Jacobus* Delegatos binos cooptandi, qui negotia in Comitibus Parliamentariis academica procurarent, quiq; in id ſedulo excubarent, ne ex Senatus conſulto aliquo detrimenti quicquam caperet gens rogata. Id nobis Privilegii impetrarunt Cancellarii academici, muſſitantibus primum & repugnantibus quibuſdam Regni Senatoribus, donec ſcilicet nil niſi æquum & bonum ſagitari oſtenderet *D. Edoardus Coke*, Eques auratus, Jurisque Anglicani conſultiſſimus. Delegatos ipſos, quos Burgenſes appellamus, quod attinet, ſic ſe habent.

tus conſulto aliquo detrimenti quicquam caperet gens rogata. Id nobis Privilegii impetrarunt Cancellarii academici, muſſitantibus primum & repugnantibus quibuſdam Regni Senatoribus, donec ſcilicet nil niſi æquum & bonum ſagitari oſtenderet *D. Edoardus Coke*, Eques auratus, Jurisque Anglicani conſultiſſimus. Delegatos ipſos, quos Burgenſes appellamus, quod attinet, ſic ſe habent.

CIO-DCIII. Dom. ^a *Daniel Dun*, Eques auratus, Legumq; Doctor, è Coll. olim *Om. Anim.* nunc autem temporis Curiae, quam vocant, de Arcubus Decanus. *Tho. Crompton*, Eques auratus, Legumq; Doctor, è Collegio olim *Mertonenſi*. electi xvi. menſis Martii

Durante ex prorogatione frequenti in annos complures Parlamento illo, diem obiit *Crompton* (id in annum CIO-DCIX. cadit) cui eodem anno, xxi. Octobr. ^b ſubrogatur *Gul. Bird*. LL. Dr. è Coll. olim *Om. Animarum*.

CIO-DCXIV. Dom. ^c *Joh. Bennet*, Eques auratus, ex *Aede Chriſti* Togatus olim *Oxonienſis*. *Dan. Dun*, de integro ſuffectus. xxviii. Martii

CIO-DCXX. Dom. ^d *Johan. Bennet*, de integro ſuffectus. *Clemens Edmonds*, Eq. aur. è Coll. quondam *Omn. An.* xx. Dec.

Amoto dein *Bennetto*, ipſius in locum ^e ſubſtituitur *D. Joh. Danvers*, Equ. auratus. Hoc xxix. Maii anno CIO-DCXXI. factum.

CIO-DCXXIII. Dom. ^f *Georgius Calvert*, Equ. aur. è Collegio quondam SS. Trin. Togatus Oxon. *Isaacus Wake*, Eq. auratus. è Collegio quondam *Mertonenſi*. viii. Jan.

CIO-DCXXV. Dom. ^g *Thom. Edmonds* Equ. auratus. xvi. *Joh. Danvers*, Eques auratus. Apr.

Eodem anno in primum *Auguſti* diem prorogata ſunt Comititia Parliamentaria, *Oxonia* habenda; quorum poſt dies inde quindenos ſubſecuta eſt diſſolutio. Indicitur deinde Parliamentum aliud, *Westmonaſterii* ſexto Febr. eodem anno conſeſſurum; & in Burgenſes denuo ab Academicis aſciſcuntur.

Dom. ^h *Thom. Edmonds*, Eq. auratus. familiæ regiae Theſaurarius. xvii. *Joh. Danvers*, Equ. auratus. Jan.

Cum conſtaret vitioſe, refragante ſcilicet majori Senatorum academicorum parte, cooptatum fuiſſe *Edmondſum*, mandatum nobis fuit ut alium aliquem deligeremus; aſcitus itaque eſt,

Dom. ⁱ *Franciſcus Stewart*, Equ. auratus. xxiii. filius Comititis de *Murrey*. Martii.

Conditum poſt paulo comparet ſtatutum, quo decretum eſt ut Burgenſium Parliamentariorum electio haudquaquam per ſcrutinium, verum viva voce, ac pedibus eundo in ſententiam, &c. haberetur. Hoc eſt, ut more per *Angliam* recepto electio per capitulum recenſionem haberetur.

CIO-DCXXVII. Dom. ^k *Henr. Marten*, Equ. auratus. xx. olim è Collegio *Novo*. Febr. *Joh. Danvers*, Eq. auratus.

CIO-DCXXXIX. Dom. ^l *Franc. Windebanck*, Equ. auratus. è Coll. quondam *D.* ix. *Joh. Baptiſta*. Mart. *Joh. Danvers*, iterum.

Primo dicti electionem promovebant potiſſimum literæ à Cancellario academico tranſmiſſæ; alterum vero Comititis de *Danby*, horti botanici Fundatoris, Viriq; optime de literis meriti, in gratiam cooptavimus.

Diſſoluto præmature, & non ſine maximo Reipub. damno (incurſantibus utique in *Angliam Scotis*) Parlamento illo, aliud poſtmodo in tertium *Nov.* diem indicitur, *Westmonaſterii* tunc temporis conventurum; quod quidem diuturnum ac æternum appellari demum promeruit. Nos vero Burgenſes delegavimus,

^a Reg. Ma. fol. 78. b. ^b Reg. K. fol. 40. b. ^c lb. 140. a. ^d Reg. N. fol. 98. a. ^e lb. 113. a. ^f lb. 171. a. ^g lb. 204. a. ^h lb. in N. fol. 215. ⁱ lb. 218. ^j lb. 252. ^k Reg. R. 170. a.

CIODCXL. { *D. Thomam Roe, Equitem*
auratum, è Collegio quon-
dam *Magdalenensi*. } xvii.
{ *Joh. Selden, Armigerum, è*
Templo *interiori*. } *Osob.*

Sub finem anni CIODCXLIII. vel sub initium
proximi fati concessit V. Cl. Dom. *Tho. Roe*, cujus
in locum nemo successit.

CIODGLIII. { *Jonathan. Goddard, Medicinæ*
Doctor, & Custos Collegii *Mer-*
tonensis. }

Illum solus designavit *Cromwellius*; *Angl.* Pro-
rector qui quidem in Parlamento, è Viris cxliv.
constato, quarto autem *Julii* coacto, & *Pusillo*
ni fallor nuncupato, confedit.

CIODCLIV. { *Johannes Owen, S. T. P. ac* } xxvii.
{ *Ædis Chr. Oxon. Decanus.* } *Junii.*

Illum cooptarunt Academici, perceptis à *Crom-*
wellio literis, quarum virtute facta nobis est potestas
Burgensem unum deligendi. Concessus iste Parlia-
mentum *Barbonianum*, ni fallor, dicebatur.

CIODCLVI. { *Nathan. Fiennes, Armiger, Cu-* } xxii.
{ *stos magni sigilli.* } *Aug.*

Hic Burgensis renuntiatus est, acceptis iterum de
uno tantum designando literis.

CIODCLVIII. { *Mattheus Hale, Serviens ad*
Legem. } iv.
{ *Johannes Mills, LL. D.* } *Jan.*
{ *Ædis Christi Oxon. lege vi-*
sitatoria pridem *Canonicus*. }

In Aula nostrâ *Magdalenensi* disciplinas hauserat
academicas *Mattheus ille Hale*, qui posito ibidem

biennio vel triennio sese ad Hospitium *Lincolniense*
Land. contulit, Juri utique municipali operam datu-
rus. Susceptis dein qui à Juris consultis solent Gra-
dibus singulis, post sps divinitus redditum *Carolus*
II. Baro, quem vocant, capitalis scaccarii evasit,
anno autem CIODCLXXI. factus est capitalis Banci
regii Justitiarius, vir sane non modo suâ in facultate
versatissimus, sed Theologiæ, Philosophiæ, Histo-
rices, rerumque antiquarum peritus, literarum decus
pariter, & præsidium.

CIODCLX. { *Tho. Clayton, Med. Dr è*
Collegio quondam *Pemby-*
chiesi Togatus. } xii.
{ *Joh. Mills, ex Æde Christi*
nunc *Canonicus*, denuo sus-
secutus. } *Apr.*

CIODCLXI. { *Laurentius Hyde, Armiger,*
Comitis *Clarendoniensis* fi-
lius. } primo
{ *Hennagius Finch, Equ. &*
Bar. Sollicitator regius ge-
neralis. } *Apr.*

In magni sigilli Custodem evecto pro meritis Bur-
gensis novissime dicto, ejus propterea in locum suffi-
citur,

CIODCLXXIII. { *Tho. Thynne de Kemps-*
ford in Agro *Glocestriensi*,
Armiger; Togatus quon-
dam *Oxonienfis*, apud Ædem
utique *Christi* Ordinis su-
prioris, qui Generosorum
appellatur, *Comensalis*:
deinceps pro M. *Britannia*
Rege, in Aula *Suecica* per
plures annos Orator. } xvi.
{ *Jan.* }

Brevis

Brevis Appendix, addenda, delenda & corrigenda continens:

In Libro I.

Pag. 6, col. b. lin. 22. -- (quæ ibi stat *Sampsonis Maria*)] lege (quæ ibi stat *S. Sampsonis* vel *S. Maria*.)

9. lin. 2. intit. cap. ibid. *Alfredum*] lege *Alfredum* vel *Alfredum*.

14. col. a. lin. 12. ab imopag. -- xxi. annis] lege xlix. an.

Ib. c. b. lin. 11. ab im. -- *Alcinus* natione *Britannus*] leg. natione *Anglus*.

15. c. a. l. 33. -- unus ante alios *Neotus* dignus --] leg. *Afferius* dig.

Ib. ad im. vel in marg. lin. 2. & 5. -- In 2. lib. de Gestis *Anglorum*] leg. in 2. lib. de Gestis *Regum*.

19. col. a. lin. 17. *Præsidium*] l. *Præsidium*.

Ib. in ead. col. lin. 34. deleantur -- tertia census regii parte, ut supra ostendimus.

Ib. in col. b. l. 32. (quem à Saxonibus *Gulielmi Lambardi* legibus excerptis)] le. (quem à perambulatione *Com. Cantiani* per *Gul. Lambardum* excerptis.)

20. c. b. l. 2. *Plotium*] le. *Photium*.

21. c. b. l. 30. decimo id. *Aug.*] le. xxii. *Julii*.

29. c. a. l. 11. ab im. -- palmites, fructuosos viros; --] le. -- palmites fructuosos, viros.

31. c. b. l. 9. ab im. -- cum illa tamen (viz. urbs *Gruntcestria*) ad occidentalem *Granta* ripam sederet, *Saxonum* in *Britanniam* involantium rabie convulsa, iterumque *Beda* sæculo juxta an. DCC. excisa.] le. -- cum illa tamen ad occidentalem *Granta* ripam sederet, *Beda* sæculo juxta an. DCC. excisa vel collapsa erat.

43. ad im. in marg. lin. 3. del. *Flor. Wigorn.* an. 1032.

49. c. b. l. 26. ab im. -- è libro suo quodam liquet] le. ut ex aliquo libro suo liquet.

Ib. ad im. in marg. l. 5. del. *De Metalogic. lib. 2. cap. 10.*]

52. c. a. in initio; Quicquid ibi dicitur de *Vacario* jus Civile *Oxonia* sub *Hen. I.* explicante, legendum est, ut sub *Stephano Rege*.

54. c. a. sub an. CIOCLXVIII. lin. 2. *Pseudo-Saxonum*] le. *Sudo-Saxonum* i. e. populi *Suffexia*.

56. c. a. l. 1. ab im. *Auberaldu*] le. *Aubelardus*.

58. c. b. l. 23. ab im. -- scilicet per capita & commata] del. & *Commata*.

64. c. a. lin. 15. ab im. -- dicantur] le. dicatas.

65. c. a. l. 22. ab im. -- & contra *Utredum* mendicitate] le. & contra *Utredum Bolton* de mendicitate.

67. col. a. lin. 29. -- ab *Henrico III.*] leg. ab *Honorio III.*

68. c. a. l. 22. -- *feschamp*] le. *feschamp*.

90. c. b. l. 34. *Tristrani*] le. *Tristrans*.

96. c. a. l. 17. *Fraterculorum* ille] le. *Fratrum* ille, quia *Fraterculus* nomen infamiae videri poterit. Ubique occurrit in hoc opere le. *Frater*.

Pag. 102. c. b. l. 5. ab im. *Bassodamus*] le. *Bassodunus*.

106. c. a. lin. 12. & 20. ab im. *Anagna*] le. *Anagnia*.

110. c. a. lin. 19 ab im. -- qui vero hæc legit] cui adde, & illud brevis quod sequi debet in p. 113. c. b. lin. 17.

112. c. a. l. 25. ab im. -- *Enigestone*] le. *Enigestone*.

113. c. b. l. 17. -- antiquavit] cui adde, autoritate hujus. a. brevis quod sequitur.

Rex Majori & Civibus Northamptonia salutem:
Cum occasione cujusdam magna contentions triennio jam elapso suborta, nonnulli clericorum tum ibidem studentium, unanimiter ab ipsa villa recessissent, se usque ad Villam nostram Northamptonia transferentes, & ibidem studiis inharendo, novam construere Universitatem cupientes, nos illo tempore credentes Villam illam ex hoc posse meliorari, & nobis utilitatem non modicam inde pervenire, votis dictorum clericorum ad eorum requisitionem annuebamur in hac parte: Nunc autem cum ex relatu multorum fide dignorum veraciter intelleximus, quod ex hujusmodi Universitate (si permaneret ibidem) municipium nostrum Oxon, quod ab antiquo creatum est & à progenitoribus nostris Regibus Anglia confirmatum, ac ad commoditatem Studentium communiter approbatum, non mediocriter laderetur, quod nulla ratione vellemus, maxime cum Universis Episcopis terra nostra ad honorem dei & utilitatem Ecclesie Anglicane & profectum Studentium, videatur expedire, quod Universitas amoveatur à Villa prædicta, sicut per literas suas patentes accepimus, vobis de Consilio Magnatum nostrorum firmiter inhibemus, ne in Villa nostra Northampton, aliquam Universitatem esse, nec aliquos ibidem studentes manere permittatis, &c. dat. x. Feb. an. reg. xlix.

Ib. in ead. col. del. -- animadvertentes nimirum & Cantabrigienses haud paucos eodem (ut fertur) commigrasse, & si loco illi privilegia superessent, cum Oxoniensium frequentiam imminutam iri, tum levissimam, illos de causa secessionem deinceps molituros.

125. c. b. l. 8. ab im. -- quos in annum CIOCCXXXIV. reservabo] le. CIOCCCLXXXIV.

133. c. b. l. 31. -- *Willmo de Hamine*] le. *Will. de Hamme*.

Ib. in ead. c. l. 10. ab im. *Boterans*] le. *Botereaux*.

144. c. a. l. 39. -- ad completorium sive missarum exitum] del. sive missarum exitum.

147. c. a. l. 15. -- cum an. CIOCCXXI.] le. cum an. CIOCDXI.

157. cap. a. l. 12. Episcopo *Wintoniensi*] le. Episcopum *Wintoniensem*.

169. c. a. lin. 23. -- *Richardus Fiteraufe*] leg. *Richardus Fiteraufe* vel *Richardus* filius *Radulphi*.

- Pag. 165. c. b. l. 9. *Oxford or Cambridge*] In quibusdam exemplaribus libri cui tit. est, *Regina Lamiana*. ang. *The fairy Queen* ib. citat. *Cantabria* præponitur *Oxon*.
181. c. b. l. 11. *Wickiffus*] le. *Wickliffus*.
192. c. a. l. 18. *Steph. Patyngton*] le. *Steph. Patryngton*.
201. c. b. l. 25. ab im. *Baldwynus*] le. *Baldwynus*.
207. c. b. l. 22. *Serape*] leg. le. *Scrope*.
209. c. b. l. 22. *Henricus VI.*] le. *Hen. V.*
215. c. b. l. 11. ab im. *Childisren*] le. *Chaldisren*.
230. c. a. l. 4. - *Carolo Burgundia*] le. *Philippo Burg.*
22. c. b. l. 12. - sed neque prætermittenda *Suffolcia Comitissa*, consortis regie mater] le. sed neque prætermittenda consortis regie mater, & *Suffolcia Comitissa*.
233. c. b. l. 14. ab im. - ab Avunculo] le. à Patruo.
234. c. a. l. 10. *Stokefeildia*] le. ad pugnam *Stochia*
240. c. b. *Varia* ibidem sub an. *CIO* DVIII. habentur, quæ non extant in exempl. angl.
247. c. a. l. 30. - ejus tandem (decurso utique deinceps biennio & *Callipolensis* pariter ac *Lincolniensis* Episcoporum] le. Tandem (decurso utiq; deinceps biennio) *Callipolensis* pariter ac ejusdem *Longlandi*, tunc *Lincolniensis* Episcopi - nam *Longlandus* non fuit Episcopus *Lincoln*. ante an. *CIO* DXXII.
249. c. b. l. 17. - in Scholares tantum -] le. *Canonicos* juniores.
251. c. b. l. 23. ab im. - postulatus est *Richardus Taverner*] le. *Johan. Tav.*
- Ib. l. 19. 10. & Dele hæc verba - quem tamen fefellit abunde conjectura, nam in pontificia exterminanda & Lutheriana doctrinâ propagandâ haud inutiliter postea desudavit *Tavernerus*. Deleantur inquam hæc omnia, quia intelligenda sunt de *Richardo Taverner*, de quo vide inter scriptores in *Ede Christi* lib. 2. p. 263. col. b.
275. c. a. l. 27. - literæ istæ publicè legerebantur] del. publicè.
277. c. a. l. 18. ab im. - in ead. disputatione *Prolocutor*. -] le. potius, in eadem disputatione *Moderator*.
281. c. b. lin. 16. ab im. - *CIO* CDLIX.] le. *CIO* DLIX.
285. c. b. lin. 9. - *Toleti Decanum*] le. *Toleti Decanum* vel *Canonicum*.
294. c. a. l. 13. ab im. - *Thomas Underhill*] le. *Joh. Underhill*.
304. c. a. l. 13. - *Zurichia*] le. *Tiguri*.
305. c. b. l. 9. ab im. - ad curiam *Hamptoniensem* verbis acerbius castigavit] le. ad Curiam *Hamptonensem*, verbis acerbius Rex *Jacobus* castigavit.
311. col. a. l. 22. ab im. - *Joh. Ravin*] le. *Thom. Ravin*.
316. c. a. lin. 3. ab im. - Rex & Regina] del. & *Regina*, quia tunc inter mortuos fuit.
331. c. a. l. 30. ab im. - *Cancellarie*] le. *Consiliarie*.
336. c. b. l. 21. 22. &c. de *Hodgesio* ibidem sic le. -] pronuntiavit procurator senior, atque is post paucos annos sequentes, Vicariorum *Bamptoniensium* in Com. *Oxon*. alter, Rector de *Ripple*, & Archidiaconus *Wigorniensis* merito evalit, & post *Carolus* II. populo suo divitiens redditum, S. Theol. Professor creatus est, neque enim-
341. c. b. l. 12. ab im. - decimo quarto *Junii*] le. vigesimo primo *Junii*.
343. c. a. l. 12. ab im. - summus *Anglie* Thesaurarius, *Londinensis*] del. comma int. Thesaur. & *Lond.n.*
348. c. a. l. 10. - *Hen. Wilkinson*, Senior S. T. P.] del. comma ib. & pone illud post verbum *Senior*.

Pag. 356. col. a. lin. 18. ab im. - (in illum incidit dies lunæ, ab ædibus suis *Broughtona*, haud procul *Banbury*) del. ultimam parenthesin, & pone illam post verba, dies lunæ.

370. col. b. lin. 6. ab im. *Argernonus*] le. *Algernonus*.

405. c. b. l. 38. - nam *Magdalenenses* -] cui adde, imprimis ad deinde *Wadhamenses* (ubi Mag. *Gualt. Blandford*,

407. c. b. l. 4. - *CIO* CDXLVIII.] le. *CIO* DCXLVIII.

414. c. a. l. 30. ab im. - *CIO* CDXLVIII.) le. *CIO* DCXLVIII.

In Libro II.

Pag. 9. col. a. lin. 23. ab im. - *Sica* item appellat] leg. *Sic* autem appellatæ.

10. c. b. l. 1. *Edoardo Cantuariensi*] le. *Edmundo Cantuariensi*.

19. c. a. l. 15. *Edoardi II.*] le. *Edoardi I.*

27. c. b. l. 2. organa pneumatica] le. org. pneumatica.

33. c. a. l. 12. corpus politicum seu Municipium] del. seu municipium.

38. c. a. l. 34. *CIO* DXLVIII.] le. *CIO* DCXLVIII.

39. c. b. l. 29. - III. *Mail*] le. IX. *Maii*.

40. c. b. post l. 34. adde hæc] *Thomas Bouchier LL.* Dr. Soc. Coll. *Om. An. Sweito* successit, VIII. Nov. an. *CIO* DCLXXII.

41. c. a. l. 4. *CIO* DXLVII.] le. *CIO* DCXLVII.

42. c. b. post l. 25. adde hæc] *Edoardus Bernard S. T. B. Soc. Coll. D. Joh. Bapt. admissus in dom. Congreg. (resignante Wrenio)* IX. Apr. an. *CIO* DCLXXIII.

43. c. b. post l. 11. adde hæc] *Abrahamus Campion A. M. Soc. Coll. SS. Trinitatis & sen. Procurator Academiæ, Hodgesium* excepit XXI. Nov. an. *CIO* DCLXXII.

44. c. a. l. 21. *Lectura Anatomica*] le. *Lectura Anatomica*.

45. c. a. l. 14. - *Turcarum Imperator*] le. *Saraceno-rum Imp.*

Ib. l. 19. ab im. *CIO* DCXXII.] leg. *CIO* DCXXI.

46. in 2. lin. marginis, ad im. pag. Ut in l. Bib. -] le. Ut in lib. suo.

48. c. a. lin. 3. ab im. *Philobilon*] le. *Philobiblon*.

51. c. a. l. 12. - *Tractatus MS.*] le. *Volum. MSS.*

53. c. b. l. 18. ab im. *Lockley*] le. *Lockey*.

59. a. l. 21. *Bignelli*] le. *Staveleii*. Ita est in exempl. angl.

78. c. b. l. 15. &c. *Sponte & coactus*, ex ipsius chirographo loquor, quanquam alii non coactus reposuere, excessit.] le. *Sponte & non coactus* ex ipsius chirographo in Registro communi hujus Collegii loquor, quanquam alii *Sponte & coactus* reposuere.

79. c. a. l. 29. - obiit *Personius Roma* XX. Apr.] le. XV. Apr.

86. c. b. l. 14. ab im. *Thom. Kempe*] le. *Johannes K.*

88. c. a. l. 20. ab im. - obiit *CIO* DCLI.] leg. *CIO* DCLII.

Ib. c. b. l. 7. - *Minorum Anglicorum*] le. *Minorum Anglicorum*.

95. c. a. l. 7. *Johan. Bayly*] le. *Ludovicus Bayly*.

100. c. b. l. 25. *Guliel. Morrice*. Eq. aur.] le. *Gul. Morrice* Baronettus.

122. c. b. l. 8. mihi compertum] le. mihi incomper-tum.

133. c. b. l. 24. Doct. *Gulielmus Merick*] le. Mr *Joh. Merick*.

134. c. a. l. 23. *CIO* DCLXIV. sic in quibusdam schedis impressis, le. igitur. *CIO* DCLXIV.

- lb. col. b. lin. 2. CIOCLXVII. ut in quibusdam, &c. le. igitur CIOCLXVII.
139. c. a. l. 21. - An. LXVII. gradu magistrali ornatus, cum fratre *Johanne*, è Collegio *Corporis Christi* in Comitibus stetit] le. an. LXVII. gradu Magistratus, in Comitibus stetit eod. an.
- Pag. 139. col. b. lin. 3. ab im. CIOXDLIII. ut in quibusdam schedis impressis, le. igitur CIOXDLIII.
140. c. a. l. 10. 1510.] le. 1580.
142. c. a. l. 8. ab im. - ob religionem] le. in religionem.
- lb. c. b. l. 17. ab im. - ibidem obiit] cui adde, an. CIODCXVI. del. igitur verba quæ sequuntur, quod quidem non ante, &c.
143. c. b. l. 8. - è vivos migravit eodem fere tempore quo eruditissimus *Camdenus* an. nimirum CIO-DCXXXIII. leg. E vivis migravit an. CIODCXXII.
148. c. a. l. 28. *Riggium*] le. *Briggium*.
- lb. c. b. l. 12. ab im. del. *Divina Sphæra humanorum eventuum*. Princ. Et jam absque eo foret &c.
161. c. a. l. 22. ab im. - *Professor creatus est*] le. *Professor incorporatus est*.
162. c. b. l. 25. CIODLXXII.] le. CIODLXXVII.
164. c. a. l. 15. ab im. - *Reprobatio*] le. *Reprobationem*.
- lb. in ead. col. lin. 31. - *Anglicam*] le. *Angliam*.
167. c. b. l. 13. - Hi omnibus] cui adde (*Bothbeia* excepta.
183. col. a. l. 25. *Baliolensis*] le. *Balliolensis*.
192. c. a. l. 13. ab im. del. Si *Camdeno* autem in annalibus in agro *Derbensi*.
- lb. c. b. l. 32. 1552.] le. 1522.
193. c. a. l. 3. ab im. - *Johannes Leetus*] le. *Edwardus Latius*.
201. c. b. l. 14. del. *Traſſatum de reunionem Angliæ & Scotia in unam Magn. Britan. part. 2. Lond. 1641. Angl.*
212. c. b. l. 23. ab im. xxxiv. *Hen. VIII.*] le. *Hen. VII.*
221. c. a. l. 6. *Malbrigia*] le. *Marlbrigia*.
242. c. b. l. 16. - belo] le. *Velo*.
254. c. a. l. 23. - & ab eodem -] le. & à *Carolo I.*
256. c. a. l. 1. ab im. - *Episc. primo Sarisb.*] le. *Episc. primo Ciceſtriensis deinde Sarisb.*
- lb. in ead. col. l. 10. - CIOCDXX. ut in quibusdam schedis impressis, le. igitur CIOCDXX.
258. c. b. l. 32. ab im. CIOCDLXXVII] le. CIO-
DLXXVII.
260. c. a. l. 20. *Childley*] *Childrey*.
263. c. b. l. 20. CIOXXVII.] le. CIOXXVII.
275. c. b. ad *Rob. Dudley*, adde & corrige hæc] l. 6. - in agro *Surreiensis*] adde an. CIOCLXXIV.
- lb. lin. 28. &. - Uxorem porro ambibat cui absque fortunis amplioribus imparem &c.] Hic, ut in *Æde Christi*, interpretes valde hallucinavit, quia *Dudleus* iste, uxorem prius duxerat, è qua prolem habuit, & magnas possessiones tenuit, inter

- quas manerium de *Beinelworth* in agro *Warwicensi* numerabatur.
- Pag. 276. c. a. l. 17. - *De Arcanis Maris*. lib. 6.] Quibus adde *Florent. 1630. Ib. 1646. vol. 2. in fol. Ital. Nescio vero an post aliquot annos Venetiis publicabatur.*
- lb. c. b. l. 4. - Quod circa an. CIODCL. &c.] le. Quod mense *Sept. CIODCXLIX.* in palatio quodam (*Corbello* vocato) Duci præfato pertinentè (à quo.)
- Nota quod eorum quæ de isto *Dudleio* hic & alibi præcessere notitia, simul & fides, literis *Caroli Ducis Northumbria*, (hic *Roma* degit) filii ejusdem *Roberti*, potissimum referenda est. Quæ quidem literæ ad nos & in usum nostrum transmissæ sunt per egregium Virum *Radulphum Sheldon* de *Beoley* in agro *Wigornensi*, Armigerum, Virum, inquam, cui non nostra solum, sed & omnium quotquot veræ Antiquitatis studio nomina dedere, profectum & patrocinium meritissime debent.
281. c. b. lin. 5. ab im. - *Jackhamensem*] le. *Jackhamensem*.
298. c. a. lin. 14. - obiit *Parisis* xviii. *Mart* &] le. viii. *Mart.*
- lb. c. b. l. 26. CIODCLIII.] le. CIODCLVIII. nam eod. an. ob. *Faringdonus*, ut est in exemp. angl.
299. c. a. lin. 13. ab im. - *Apoclyptici*] cui adde, 666. *Oxon.*
300. c. b. l. 24. ab im. - CIODCLXXV.] le. CIO-
DCXXV.
301. c. a. l. 14. ab im. - *Hic jacet Thomas Pope* &c. Ita est in orig. Sed sepultus fuit in Capella Coll. SS. *Trinitatis*.
305. c. a. lin. 7. ab im. CIODCLXVIII.] le. CIO-
DCXLVIII.
- lb. l. 17. ab im. CIODCXXV.] le. CIODCXXV.
309. c. b. l. 10. ab im. *Rector*] le. *Vicarius*.
319. c. a. l. 23. ab im. CIOCDLXXIII.] le. CIO-
DCLXXIII.
329. c. b. l. 18. - insignioris] le. insigni oris
- lb. c. b. l. 26. *Gilb. Drake* ut in quibusdam schedis impressis, le. igitur *Gilb. Drake*.
341. c. a. l. 34. CIOCDLXXXIII. ut in quibusdam schedis impressis, le. igitur CIOCDLXXXIII.
342. c. a. l. 1. CIODCXLI.] le. CIODCXLI.
455. c. b. l. 19. libras cixc] le. lib. cxc. ita est in exemp. angl.
362. c. a. l. 22. - in Sacra Theologia incepit] le. Gradum Bac. in SS. Theol. accepit.
420. c. a. l. 17. - *Georg. Cottys.*] leg. *Georg. Cotys.*
- lb. c. b. l. 31. CIOXXXV.] le. CIOXXXV.
422. c. b. l. 29. - *Horas xxvi.* ut in quibusdam schedis impressis, le. igitur - *Horas xxiv.*
- Sunt & alia non pauca ejusdem farinae errata, potissimum, ut præfata, lapsu Typothetarum aut interpretum commissa, sed brevitati studens, nunc omitto.

Quarundam

Quarundam literarum & Notarum in imo marginis precedentium librorum citat. explicatio.

A. Cancellarii vel Vicecanc. Oxon. in
Turri Scholarum.
B. Procuratoris senioris, ib.
C. Proc. jun. ib.
CC. Statutorum in Bib. Cotton.
D. Liber. Vetus statutorum Cancellarii, in Ar-
chivis Bib. Bodleianæ.
E. Statutorum, Canc. & utriusq;
transcript. & libris. Proc., &c. ib.
F. Vetus Epistolarum & aliorum Nego-
tiorum Academia Ox. in Tur. Schol.
FF. Recentior Epistolarum, &c. in Arch.
Bib. Bod.

Aa. Libri, Acta Congregationum & Convoca-
tionum, & alia Negotia Universitatis Oxon.
G. continentes.
H.
I.
KK.
K.
L.
Ma. Libri, Acta Congregationum & Convoca-
tionum, & alia Negotia Universitatis Oxon.
Mb. continentes.
N.
O.
Q.
R.
S.
T. & S.

Aaa. Libri, Acta Curie Cancellarii Universitatis
Q. Oxon. continentes.
F.
GG.
P. Libri, omnium Scholarum & Privilegiato-
rum Universit. Oxon. Matriculationes, con-
PP. tinent.

A. Tituli quarundum pyxidum in Turri Scho-
larum reposit. Chartas varias de dotatione
B. lecturarum, &c. comprehendunt.
C.
D.
E.
F.
G.
H.
I.
K.
L.

M.
N.
O.
P.
Q. Tituli quarundum pyxidum in Turri Scho-
larum reposit. Chartas varias de dotatione
R. lecturarum, &c. comprehendunt.
S.
T.
V.
W.
X.
Y.

AA.
BB.
CC.
DD.
EE.
FF.
GG.
HH.
II. Tituli aliarum pyx. ibidem, antiqua muni-
KK. menta, chartas, &c. continent.
LL.
MM.
NN.
OO.
PP.
QQ.
RR.
SS.

a. Tituli aliarum etiam pyx. ibid. reposit.
β scripta varia de Visitatione Parliamentaria, &c.
γ continent.

Sunt etiam in Tur. Scholarum pyxides longæ, nu-
mero ad minimum xxv. chartas libertatum, privilegio-
rum, lit. patentium, &c. Academia Oxon. per diver-
sos Reges Angliæ concessas, continentes, quæ qui-
dem pyxides, magna ex parte in hoc opere citantur.

Rot.	Pat. Clau. Rom. Parl. Chart.	Rotuli patentes Rot. Clau. Rot. Romæ. Rot. Parliamenti. Rot. Chartarum.	In Tur. Lon- dinenfi.
m.		membrana.	
n.		numero.	
p.		pars.	
d.		dorso.	

FINIS.

Editor Lectori.

PRODIIT nuper Charta Famosa, quæ *Epistola Thomæ Hobbes Malmsburiensis, ad Authorem Historiæ & Antiquitatum Universitatis Oxoniensis* esse dicitur, & inferenda ad pag. 444. 445. in lib. 2. Ne autem incauto Lectori fucus exinde fiat, paucis monendum eum duximus, conviciorum sarcinam hanc ad librum prædictum minimè pertinere; porro nullam idoneam subesse causam, cur irritabile illud & vanissimum *Malmsburiense Animal* adversus Historiæ prædictæ Editorem inveheretur. Res tota sic se habet. Magnificum *Hobbesio* Elogium adornavit, aut, quod vero propius, ab *Hobbesio* ipsi sibi adornatum, huc transmisit quidam Dominus J. A. cum in finem ut operi huic inferi possit: at vero cum ibidem multa occurrerent ab instituto satis aliena, & veritati minime consona, pro jure suo illa recognovit Editor; ita tamen ut Viro pessime de Deo, hominibus, literisque merito, locum inter literatos relinqueret.

Stomachatur nihilominus *Hobbesius*, acre solummodo ingenium, non vero sobrium ipsi ab Editore attributum. In facti excusationem non opponit Editor illorum qui aut cum ipso, scriptisve ejus familiariter versantur, sententiam, sed *Hobbesii* ipsius appellat fidem; qui in libello, de principis & ratiocinatione Geometrarum, hæc habet. *In magno quidem periculo versari video existimationem meam, qui à Geometris fere omnibus dissentio. Eorum enim, qui de iisdem rebus mecum aliquid ediderunt, aut solus insanio ego, aut solus non insanio, tertium non est, nisi quod dicet forte aliquis, insaniamus omnes.* Si insanire eum contingat, non ab Editore injuria facta est; si alii omnes eruditi mente sua moti insanire illum censeant, non est quod furiosorum sententia illum moveat, nec queratur reperiri hominem unum, qui demens pariter cum fuerit, communi omnium suffragio calculum adjecerit.

Secundo in loco male habet *Hobbesium*, quod cum *Historiæ Scriptor Mercennum virum optimum appellaverit*, Editor malignus verba illa delevit. Agnoscimus *Hobbesium*, aut saltem J. A. sic eum vocasse, sed quandoquidem nec *Historiæ Scriptor*, nec Editor novère, Albus an ater homo fuerit *Mercennus*, certe absque illius injuriâ verba illa in impressis defuere.

Tertio, probat librum de *Cive rebus permiscendis* minimè natum, quia Anno 1642. prodit: quasi *Mitloni, Aschami, Goodwini*, seditiosa scripta, rebus permiscendis apta nata non sint, quia post annum prædictum edita.

Quarto, pariter ostendit Librum suum *Leviathan*, publico damno non fuisse notum, nec monstruosissimum esse, quia Editor nec doctrinarum judex idoneus, aut insigni aliqua eruditione domi aut foris notus. Belle quidem hæc coherent. *Historiæ Editor Hobbesio* indoctus videtur; proinde *Leviathan* nec publico damno est notus, nec est monstruosissimus.

Quinto, queritur *Hobbesius*, ea quæ *Author de moribus ejus, de famâ apud exteros, &c.* scripserat, delevisse omnia Editorem. Aio hæc omnia D^m. J. A. (aut forte *Hobbesium* ipsum, pro eximiâ quâ pollet modestiâ) scripsisse, quæ *Authori* prorsus incomperta, pleraque vero omnino falsa fuisse noverat Editor; qui etiam illa quæ ad partes *Cromwellianas* fovendas egerit *Hobbesius*, ut & alia ejus flagitia silentio preffit. Iterum ergo subducatur rationes suas vir bonus, & consideret, an non pro convitiis gratiæ Editori debeantur.

Ultimo in loco bilem *Hobbesio* movet, quod Editor præter sententiam *Authoris, de Operibus Geometricis* addidit aut delevit; cum qui hominem norint, non à sua ipsius cognitione, sed fide aliena locutum esse sciunt; & qui non norint, nomen ejus inter Mathematicos aliosve eruditos nunquam audiverunt. Sed quid lucrabitur *Hobbesius*, si ejus ~~vanissimum~~ adeo sint immania, ut vel à Tyronibus deprehendi possint: agnoscentem superius audivimus, egregias suas demonstrationes tam conspicuæ esse evidentiæ, ut omnibus qui de iisdem rebus secum aliquid ediderunt, hoc est Geometris universis, insanire videatur. Sed ab homine qui Reverendissimum *Sarisburyensem* Episcopum, Clariss. *Wallisium* Professore Savilianum, aliosque eruditissimos Viros pro indoctissimis habuerit, contumeliâ conjungi, in elogium cedit: sobriis rerum æstimatoribus admodum bonus videbitur qui *Hobbesio* displicuerit, satis eruditus, quem ille mortalium ~~imperitum~~ literarum imperitum affirmaverit.

Hæc proinde non eum in finem dicta sunt, ut furioso homini satisfiat, sed ut intelligat Lector nullam *Hobbesio*, nec *Historiæ*, nec *Academiæ*, nec generi humano, quicquid ex adverso inlacet chartæ famosæ scriptor, injuriam factam, quod dictata viri pestifera notaverit, & obnoxias, ut nihil gravius dicam, sibi blandientis *Hobbesii*, aut Domini J. A. laudes *Universitatis Oxoniensis* annalibus inferi, nisi prius castigatas, non permiserit Editor.

P P P P P

Director's Report

The first part of the report deals with the general situation of the company. It is a very important part of the report and should be read carefully. The second part of the report deals with the financial results of the company. It is also a very important part of the report and should be read carefully. The third part of the report deals with the operations of the company. It is also a very important part of the report and should be read carefully. The fourth part of the report deals with the future prospects of the company. It is also a very important part of the report and should be read carefully.

The first part of the report deals with the general situation of the company. It is a very important part of the report and should be read carefully. The second part of the report deals with the financial results of the company. It is also a very important part of the report and should be read carefully. The third part of the report deals with the operations of the company. It is also a very important part of the report and should be read carefully. The fourth part of the report deals with the future prospects of the company. It is also a very important part of the report and should be read carefully.

The first part of the report deals with the general situation of the company. It is a very important part of the report and should be read carefully. The second part of the report deals with the financial results of the company. It is also a very important part of the report and should be read carefully. The third part of the report deals with the operations of the company. It is also a very important part of the report and should be read carefully. The fourth part of the report deals with the future prospects of the company. It is also a very important part of the report and should be read carefully.

The first part of the report deals with the general situation of the company. It is a very important part of the report and should be read carefully. The second part of the report deals with the financial results of the company. It is also a very important part of the report and should be read carefully. The third part of the report deals with the operations of the company. It is also a very important part of the report and should be read carefully. The fourth part of the report deals with the future prospects of the company. It is also a very important part of the report and should be read carefully.

Contenta Libri I.

DE literarum in *Britannia* Origine, & progressu. pag. 1

De Urbis *Oxonienfis* origine, & imprimis de Scholis *Græcoladæ* & *Lecbladæ*. p. 4

De *Bellofio*. p. 6.

Scholarum *Oxonie*, ipsis *Britannorum* & Saxonum temporibus, scil. ante Regem *Alvredum*, florentium vindiciæ. p. 9

Universitas *Oxonienfis* ab *Alvredo* instaurata. p. 13.

Universitatis *Oxonienfis* ab *Alvredo* restitutæ conspectus. p. 18

Regum & Pontificum, aliorumque illustrum virorum de Universitatis *Oxonienfis* dignitate & splendore suffragia. p. 28

Vindiciæ natalium Universitatis *Oxonienfis* adversus malignantium cavillationes, & æmulorum offucias. p. 30

Quonam in loco fuit ab *Alfredi* obitu res *Oxonienfis* literaria, quoque modo haud multis inde annis deflorescere cœpit, & ad Conquestum usque Normannicum

peffum inauspicato ivit. p. 42.
Historia Universitatis *Oxon.* à conqui-
tione Normannica, ad an. Dom.
1649. p. 45. &c.

Cœno-
bium.

Dominicanorum, vel Fratr. Or-
dinis S. *Dominici*. p. 62. 63. &c

Franciscanorum, vel Fratr. Or-
dinis S. *Francisci*. p. 67. 68. &c

Carmelitarum, vel Fratrum Or-
dinis de Monte *Carmeli*. p. 98
99. &c

Pœnitentiariorum, vel Frat. de
Pœnitentia *Jesu*. p. 111

Augustinenfium, vel Frat. Ord.
S. *Augustini* Eremitæ. p. 115
116. &c.

Fratrum Ord. S. *Trinitatis* de
Redemptione Captivorum.
p. 133. 134. &c

Fratrum S. *Crucis*. p. 170. 171

Contenta Libri II.

Scholæ { Grammaticales. p. 2
Sophistarum. p. 5
Variis Artibus & scientiis desti-
nata. p. 7. 8. &c
Artium. p. 16. 17. &c
Medicinæ. p. 18
Legum. p. 18. 19. &c
Theologiæ. p. 20

Schola Theologica hodierna. p. 21

Scholæ Artium hodiernæ. p. 23

Theatrum Sheldonianum. p. 25

Lecturæ { Regis *Alfredi*. p. 30
Pulleynianæ. p. 31
Ordinariæ & Cathedrales. p. 31
Linguarum. p. 31

Lecturæ { *Henrici VIII.* p. 36. 37. &c
Linacreanæ. p. 41
Savilianæ. p. 41. 42
Shagglyngianæ. p. 46

Lectura

Septem Artium liberalium, &
trium Philosophicarum. p. 32
Theologica ab *Edoardo IV.* con-
stituta. p. 32
D. *Margaritæ*. p. 32
Cardinalis *Wolfeii*. p. 34

Lectura

Philosophiæ { Naturalis. p. 42
Moralis. p. 43
Historices. p. 43
Anatomica. p. 44
Musica. p. 44
Linguae Arabica. p. 44
Botanices. p. 45

De officio Oratoris. p. 46. 47

De Custodia Archivorum. p. 47

Bibliotheca { *Angervillana*. p. 48

Cobhamiana. p. 48

Humphredina. p. 49

Bodleiana. p. 50

Collegium

	<i>Universitatis</i>	p 55	℥c
	<i>Balliolense</i>	p 69	℥c
	<i>Mertonense</i>	p 83	℥c
	<i>Exoniense</i>	p 93	℥c
	<i>Orielense</i>	p 103	℥c
Collegium	<i>Reginense</i>	p 113	℥c
	<i>Novum</i>	p 126	℥c
	<i>Lincolniense</i>	p 159	℥c
	<i>Omnium Animarum</i>	p 172	℥c
	<i>Magdalenense</i>	p 187	℥c
	<i>Ænei nasi</i>	p 212	℥c
	<i>Corporis Christi</i>	p 227	℥c
Ædes five Ecclesia Christi		p 246	℥c
	<i>SS. Trinitatis</i>	p 293	℥c
	<i>S. Johannis Bapt.</i>	p 302	℥c
Coll.	<i>Jesu</i>	p 315	℥c
	<i>Wadhamense</i>	p 324	℥c
	<i>Pembrochianum</i>	p 331	℥c
	<i>Henrici de Lacey Comitis</i>		
	<i>Lincoln.</i>	p. 337	
Collegium	<i>S. Georgii in Castello Ox.</i>	Ib.	
	<i>Dunelmense</i>	Ib.	
	<i>Londinense</i>	Ib.	

	<i>D. Petri Besills</i>	Ib.
	<i>Glocestriense</i>	338
Collegium	<i>Cantuariense</i>	Ib.
	<i>S. Bernardi</i>	Ib.
	<i>B. Mariæ Virginis</i>	Ib.
	<i>S. Albani</i>	p 240
	<i>Cervina</i>	p 344
Aula	<i>S. Edmundi</i>	p 351
	<i>B. Mariæ Virginis</i>	p 357
Hospitium Novum		p 364
	<i>B. Mariæ Magd.</i>	p 370
Aula	<i>Glocestriensis</i>	p 380

Fasti Oxonienses, five Magistratum Academicorum (Cancellariorum nempe, Commissariorum, Procancellariorum vel Vicecancellariorum & Procuratorum) Commentarius. p 386

De Senescallo Academico p 441
Burgenses, seu Senatores Parlamentarii, ab Academia Oxoniensi delegati p 443
Appendix brevis ℥c p 449

FINIS.

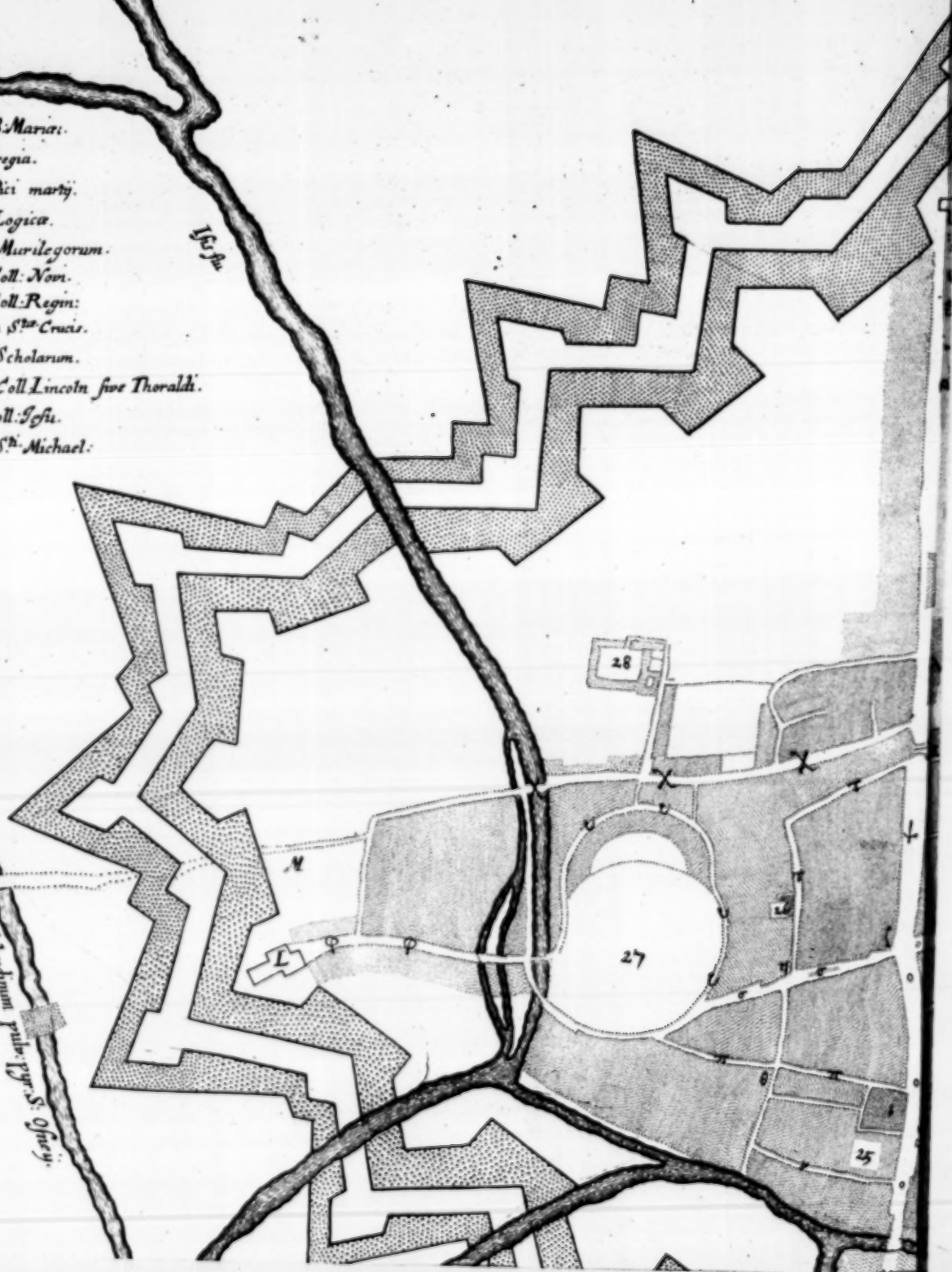

- n Vicus B. Mariae.
 p Platea regia.
 q Vicus Rici marty.
 r Vicus Logica.
 s Vicus Murilegorum.
 t Vicus Coll. Nov.
 u Vicus Coll. Regin.
 w Parochia Sta Crucis.
 x Vicus Scholarum.
 y Vicus Coll. Lincoln sive Thoraldi.
 z Vicus Coll. Goff.
 & Vicus S^{ti} Michael.

- α Porta orientalis.
 C Platea alta.
 γ Templum D. Petri in orient.
 δ Templum B. Mariae.
 ε Templum omni. Sancto.
 ζ Templum S^{ti} Martini.
 η Templum S^{ti} Petri in Balli.
 θ Templum S^{tae} Ebbæ.
 ι Templum S^{ti} Aldati.
 κ Templum S^{ti} Michael.
 λ Templum S^{tae} Magdal.
 μ Pons grandis.
 ν Vicus occisionis.
 ο Platea piscaria.
 π Platea quinq. quadrant.
 ρ Vicus Ursinus.
 σ Macellum.
 τ Vicus Novi hospit.
 υ Vicus Bovinus.
 φ Parochia B. Thomæ.
 χ Pons altus et Platea Thamesina.
 ψ Platea borealis.
 ω Fossa Candida.

Occidens

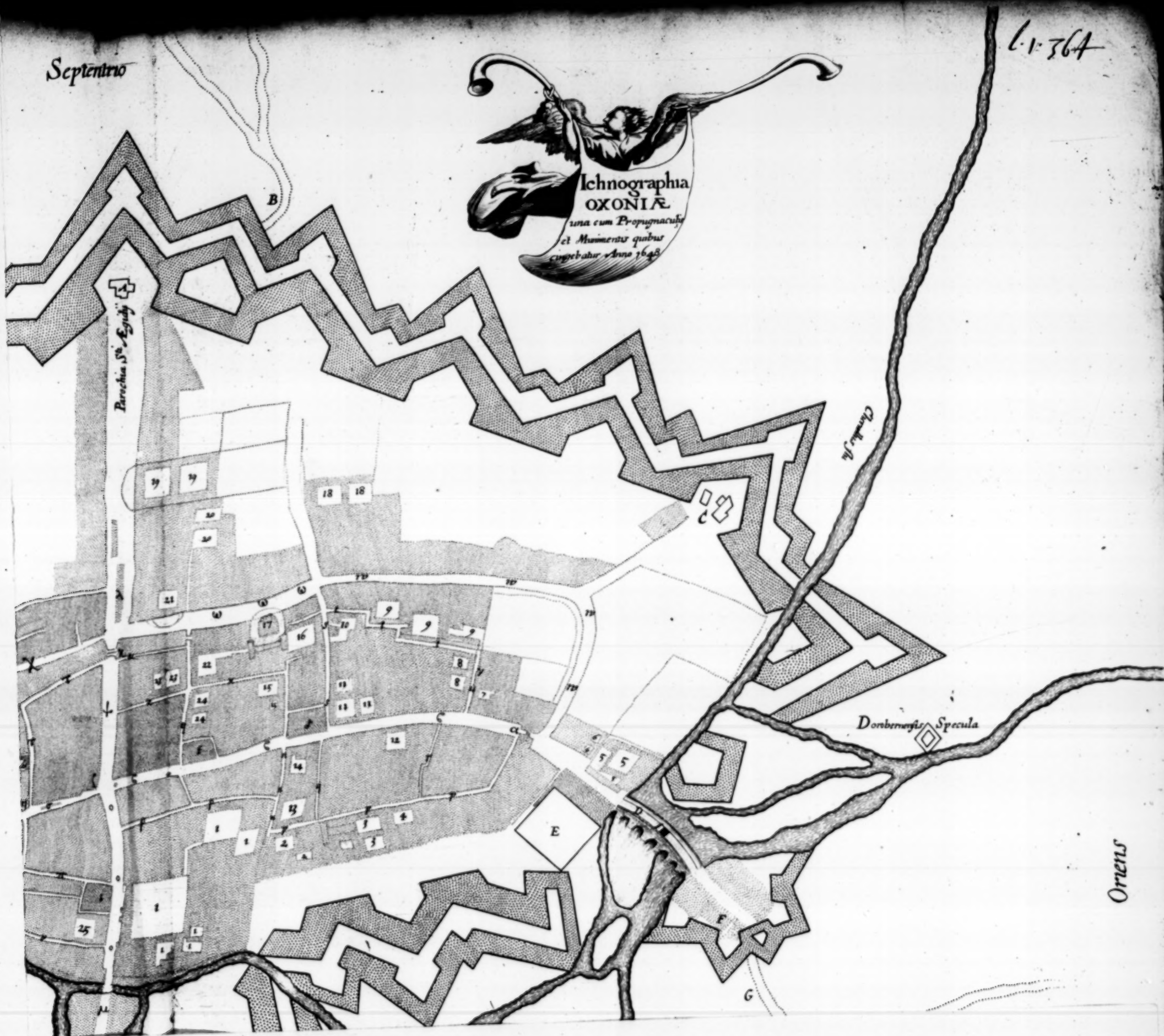
Molechium pulcr. p. S. Goff.

Septentrio

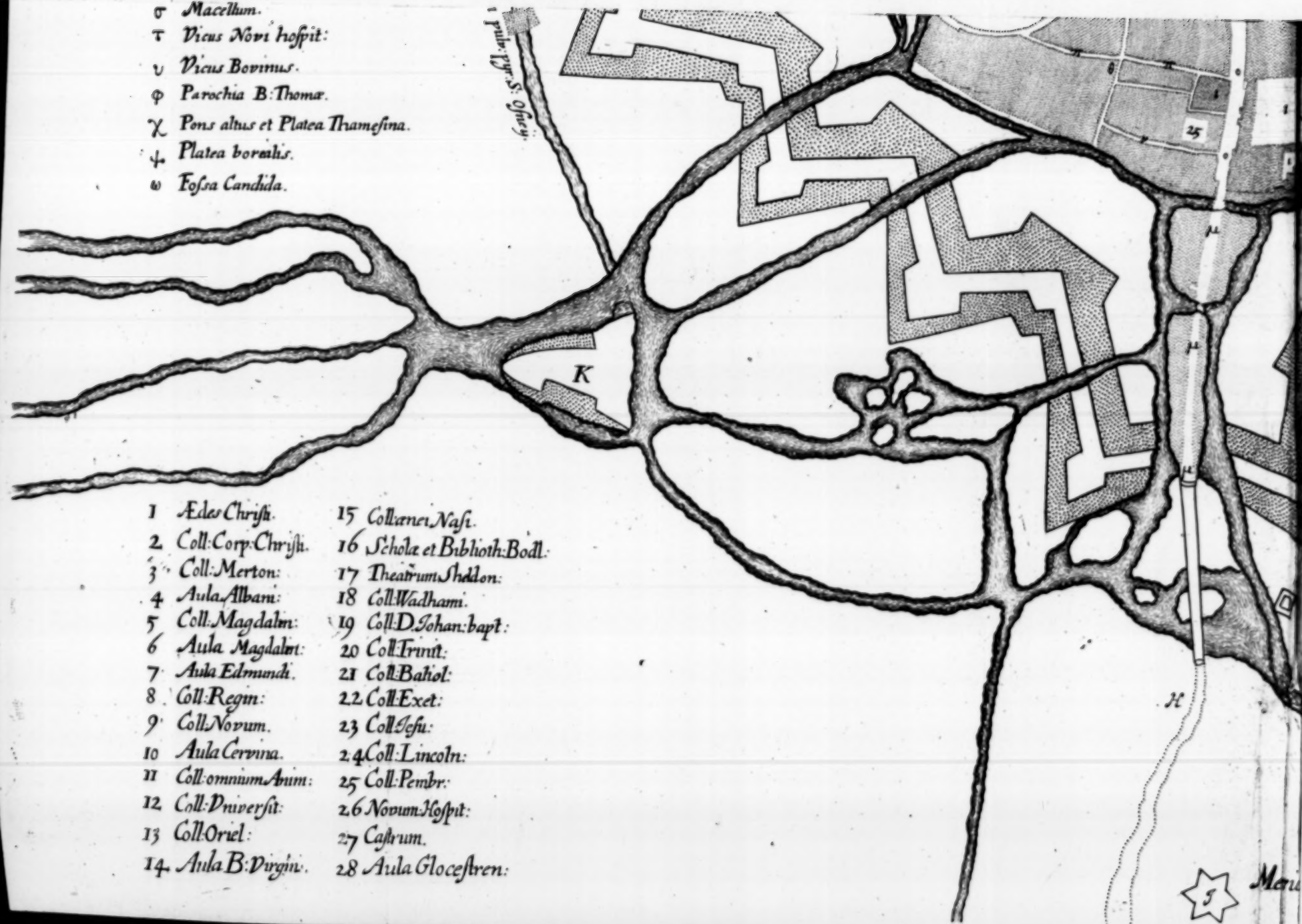
6.1.364

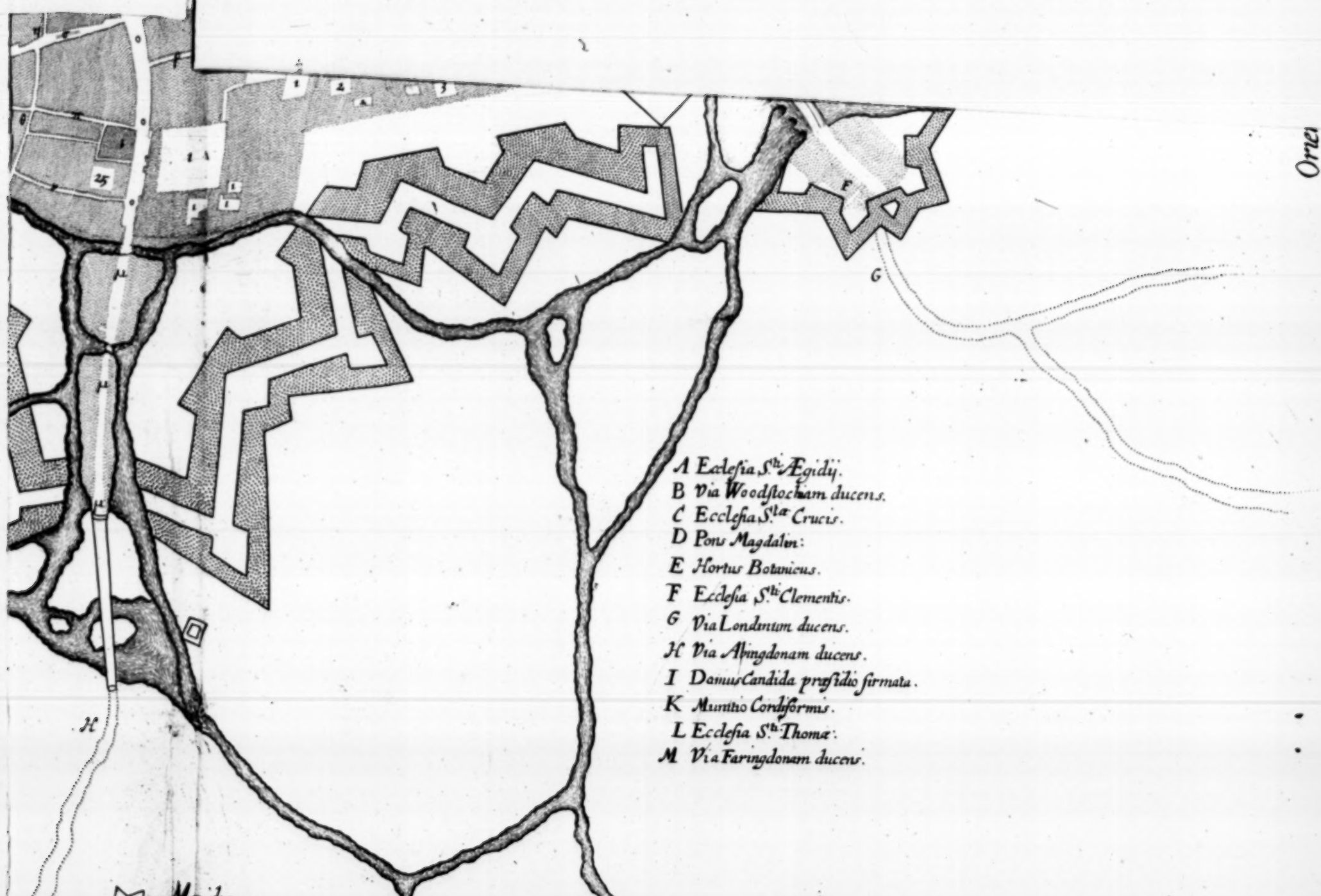
Donberensis Specula

Oriens

- σ Macellum.
 τ Vicus Novi hospit:
 υ Vicus Bovinus.
 φ Parochia B: Thomæ.
 χ Pons altus et Platea Thamefina.
 ψ Platea borealis.
 ω Fossa Candida.

- A Ecclesia S. Egidij.
B Via Woodstockiam ducens.
C Ecclesia S. Crucis.
D Pons Magdalen.
E Hortus Botanicus.
F Ecclesia S. Clementis.
G Via Londinum ducens.
H Via Abingdonam ducens.
I Domus Candida praefidio firmata.
K Munio Cordiformis.
L Ecclesia S. Thomae.
M Via Faringdonam ducens.

Oriens